Bíblia Sagrada

Interlinear
Português - Hebraico

Bíblia Sagrada

Interlinear

Português - Hebraico

II Edição do cafetorah.com

Esta versão é composta da versão Almeida do Brasil e da Versão Hebraica da Sociedade Bíblica de Israel

Torah, Neviim ve'Ktuvim Velho Testamento

Gênesis

Gênesis 1

1 No princípio, criou Deus os céus e a terra.

1 בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ

2 E a terra era sem forma e vazia; e havia trevas sobre a face do abismo; e o Espírito de Deus se movia sobre a face das águas.

2 והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים

3 E disse Deus Haja luz. E houve luz.

3 ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור

4 E viu Deus que era boa a luz; e fez Deus separação entre a luz e as trevas.

4 וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך

5 E Deus chamou à luz Dia; e às trevas chamou Noite. E foi a tarde e a manhã o dia primeiro.

5 ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד

6 E disse Deus Haja uma expansão no meio das águas, e haja separação entre águas e águas.

6 ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים

7 E fez Deus a expansão e fez separação entre as águas que estavam debaixo da expansão e as águas que estavam sobre a expansão. E assim foi.

7 ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן

8 E chamou Deus à expansão Céus; e foi a tarde e a manhã o dia segundo.

8 ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני

9 E disse Deus Ajuntem-se as águas debaixo dos céus num lugar; e apareça a porção seca. E assim foi.

9 ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן

10 E chamou Deus à porção seca Terra; e ao ajuntamento das águas chamou Mares. E viu Deus que era bom.

10 ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב

11 E disse Deus Produza a terra erva verde, erva que dê semente, árvore frutífera que dê fruto segundo a sua espécie, cuja semente esteja nela sobre a terra. E assim foi.

11 ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי
למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן

12 E a terra produziu erva, erva dando semente conforme a sua espécie e árvore frutífera, cuja semente está nela conforme a sua espécie. E viu Deus que era bom.

12 ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו
למינהו וירא אלהים כי טוב

13 E foi a tarde e a manhã o dia terceiro.

13 ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי

14 E disse Deus Haja luminares na expansão dos céus, para haver separação entre o dia e a noite; e sejam eles para sinais e para tempos determinados e para dias e anos.

14 ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה
והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים

15 E sejam para luminares na expansão dos céus, para alumiar a terra. E assim foi.

15 והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן

16 E fez Deus os dois grandes luminares o luminar maior para governar o dia, e o luminar menor para governar a noite; e fez as estrelas.

16 ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום
ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים

17 E Deus os pôs na expansão dos céus para alumiar a terra,

17 ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ

18 e para governar o dia e a noite, e para fazer separação entre a
luz e as trevas. E viu Deus que era bom.

18 ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב

19 E foi a tarde e a manhã o dia quarto.

19 ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי

20 E disse Deus Produzam as águas abundantemente répteis de
alma vivente; e voem as aves sobre a face da expansão dos céus.

20 ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני
רקיע השמים

21 E Deus criou as grandes baleias, e todo réptil de alma vivente
que as águas abundantemente produziram conforme as suas
espécies, e toda ave de asas conforme a sua espécie. E viu Deus
que era bom.

21 ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר
שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב

22 E Deus os abençoou, dizendo Frutificai, e multiplicai-vos, e
enchei as águas nos mares; e as aves se multipliquem na terra.

22 ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב
בארץ

23 E foi a tarde e a manhã o dia quinto.

23 ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי

24 E disse Deus Produza a terra alma vivente conforme a sua
espécie; gado, e répteis, e bestas-feras da terra conforme a sua
espécie. E assim foi.

24 ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ
למינה ויהי כן

25 E fez Deus as bestas-feras da terra conforme a sua espécie, e o gado conforme a sua espécie, e todo o réptil da terra conforme a sua espécie. E viu Deus que era bom.

25 ויעש אלהים את חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש
האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב

26 E disse Deus Façamos o homem à nossa imagem, conforme a nossa semelhança; e domine sobre os peixes do mar, e sobre as aves dos céus, e sobre o gado, e sobre toda a terra, e sobre todo réptil que se move sobre a terra.

26 ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף
השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ

27 E criou Deus o homem à sua imagem; à imagem de Deus o criou; macho e fêmea os criou.

27 ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה
ברא אתם

28 E Deus os abençoou e Deus lhes disse Frutificai, e multiplicai-vos, e enchei a terra, e sujeitai-a; e dominai sobre os peixes do mar, e sobre as aves dos céus, e sobre todo o animal que se move sobre a terra.

28 ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ
וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ

29 E disse Deus Eis que vos tenho dado toda erva que dá semente e que está sobre a face de toda a terra e toda árvore em que há fruto de árvore que dá semente; ser-vos-ão para mantimento.

29 ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל
הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה

30 E a todo animal da terra, e a toda ave dos céus, e a todo réptil
da terra, em que há alma vivente, toda a erva verde lhes será
para mantimento. E assim foi.

30 ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש
חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן

31 E viu Deus tudo quanto tinha feito, e eis que era muito bom; e
foi a tarde e a manhã o dia sexto.

31 וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום
הששי

Gênesis 2

1 Assim, os céus, e a terra, e todo o seu exército foram acabados.

1 ויכלו השמים והארץ וכל צבאם

2 E, havendo Deus acabado no dia sétimo a sua obra, que tinha
feito, descansou no sétimo dia de toda a sua obra, que tinha
feito.

2 ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל
מלאכתו אשר עשה

3 E abençoou Deus o dia sétimo e o santificou; porque nele
descansou de toda a sua obra, que Deus criara e fizera.

3 ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר
ברא אלהים לעשות

4 Estas são as origens dos céus e da terra, quando foram criados;
no dia em que o SENHOR Deus fez a terra e os céus.

4 אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ
ושמים

5 Toda planta do campo ainda não estava na terra, e toda erva do campo ainda não brotava; porque ainda o SENHOR Deus não tinha feito chover sobre a terra, e não havia homem para lavrar a terra.

5 וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא
המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה

6 Um vapor, porém, subia da terra e regava toda a face da terra.

6 ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה

7 E formou o SENHOR Deus o homem do pó da terra e soprou em seus narizes o fôlego da vida; e o homem foi feito alma vivente.

7 וייצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים
ויהי האדם לנפש חיה

8 E plantou o SENHOR Deus um jardim no Éden, da banda do Oriente, e pôs ali o homem que tinha formado.

8 ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר

9 E o SENHOR Deus fez brotar da terra toda árvore agradável à vista e boa para comida, e a árvore da vida no meio do jardim, e a árvore da ciência do bem e do mal.

9 ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ
החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע

10 E saía um rio do Éden para regar o jardim; e dali se dividia e se tornava em quatro braços.

10 ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים

11 O nome do primeiro é Pisom; este é o que rodeia toda a terra de Havilá, onde há ouro.

11 שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב

12 E o ouro dessa terra é bom; ali há o bdélio e a pedra sardônica.

12 וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם

13 E o nome do segundo rio é Giom; este é o que rodeia toda a terra de Cuxe.

13 ושם הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש

14 E o nome do terceiro rio é Hidéquel; este é o que vai para a banda do oriente da Assíria; e o quarto rio é o Eufrates.

14 ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת

15 E tomou o SENHOR Deus o homem e o pôs no jardim do Éden para o lavrar e o guardar.

15 ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה

16 E ordenou o SENHOR Deus ao homem, dizendo De toda árvore do jardim comerás livremente,

16 ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל

17 mas da árvore da ciência do bem e do mal, dela não comerás; porque, no dia em que dela comeres, certamente morrerás.

17 ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות

18 E disse o SENHOR Deus Não é bom que o homem esteja só;
far-lhe-ei uma adjutora que esteja como diante dele.

18 ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו

19 Havendo, pois, o SENHOR Deus formado da terra todo animal
do campo e toda ave dos céus, os trouxe a Adão, para este ver
como lhes chamaria; e tudo o que Adão chamou a toda a alma
vivente, isso foi o seu nome.

19 ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא
אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו

20 E Adão pôs os nomes a todo o gado, e às aves dos céus, e a
todo animal do campo; mas para o homem não se achava
adjutora que estivesse como diante dele.

20 ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה
ולאדם לא מצא עזר כנגדו

21 Então, o SENHOR Deus fez cair um sono pesado sobre Adão, e
este adormeceu; e tomou uma das suas costelas e cerrou a
carne em seu lugar.

21 ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר
בשר תחתנה

22 E da costela que o SENHOR Deus tomou do homem formou
uma mulher; e trouxe-a a Adão.

22 ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל
האדם

23 E disse Adão Esta é agora osso dos meus ossos e carne da
minha carne; esta será chamada varoa, porquanto do varão foi
tomada.

23 ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת

24 Portanto, deixará o varão o seu pai e a sua mãe e apegar-se-á à sua mulher, e serão ambos uma carne.

24 על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד

25 E ambos estavam nus, o homem e a sua mulher; e não se envergonhavam.

25 ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו

Gênesis 3

1 Ora, a serpente era mais astuta que todas as alimárias do campo que o SENHOR Deus tinha feito. E esta disse à mulher É assim que Deus disse Não comereis de toda árvore do jardim?

1 והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן

2 E disse a mulher à serpente Do fruto das árvores do jardim comeremos,

2 ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל

3 mas, do fruto da árvore que está no meio do jardim, disse Deus Não comereis dele, nem nele tocareis, para que não morrais.

3 ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתון

4 Então, a serpente disse à mulher Certamente não morrereis.

4 ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתון

5 Porque Deus sabe que, no dia em que dele comerdes, se abrirão os vossos olhos, e sereis como Deus, sabendo o bem e o mal.

5 כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים ידעי טוב ורע

6 E, vendo a mulher que aquela árvore era boa para se comer, e agradável aos olhos, e árvore desejável para dar entendimento, tomou do seu fruto, e comeu, e deu também a seu marido, e ele comeu com ela.

6 ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל

7 Então, foram abertos os olhos de ambos, e conheceram que estavam nus; e coseram folhas de figueira, e fizeram para si aventais.

7 ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת

8 E ouviram a voz do SENHOR Deus, que passeava no jardim pela viração do dia; e escondeu-se Adão e sua mulher da presença do SENHOR Deus, entre as árvores do jardim.

8 וישמעו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן

9 E chamou o SENHOR Deus a Adão e disse-lhe Onde estás?

9 ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר לו איכה

10 E ele disse Ouvi a tua voz soar no jardim, e temi, porque estava nu, e escondi-me.

10 ויאמר את קלך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי ואחבא

11 E Deus disse Quem te mostrou que estavas nu? Comeste tu da árvore de que te ordenei que não comesses?

11 ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל ממנו אכלת

12 Então, disse Adão A mulher que me deste por companheira, ela me deu da árvore, e comi.

12 ויאמר האדם האשה אשר נתתה עמדי הוא נתנה לי מן העץ ואכל

13 E disse o SENHOR Deus à mulher Por que fizeste isso? E disse a mulher A serpente me enganou, e eu comi.

13 ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל

14 Então, o SENHOR Deus disse à serpente Porquanto fizeste isso, maldita serás mais que toda besta e mais que todos os animais do campo; sobre o teu ventre andarás e pó comerás todos os dias da tua vida.

14 ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה על גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך

15 E porei inimizade entre ti e a mulher e entre a tua semente e a sua semente; esta te ferirá a cabeça, e tu lhe ferirás o calcanhar.

15 ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב

16 E à mulher disse Multiplicarei grandemente a tua dor e a tua conceição; com dor terás filhos; e o teu desejo será para o teu marido, e ele te dominará.

16 אל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך

17 E a Adão disse Porquanto deste ouvidos à voz de tua mulher e comeste da árvore de que te ordenei, dizendo Não comerás dela, maldita é a terra por causa de ti; com dor comerás dela todos os dias da tua vida.

17 ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך

18 Espinhos e cardos também te produzirá; e comerás a erva do campo.

18 וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה

19 No suor do teu rosto, comerás o teu pão, até que te tornes à terra; porque dela foste tomado, porquanto és pó e em pó te tornarás.

19 בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב

20 E chamou Adão o nome de sua mulher Eva, porquanto ela era a mãe de todos os viventes.

20 ויקרא האדם שם אשתו חוה כי הוא היתה אם כל חי

21 E fez o SENHOR Deus a Adão e a sua mulher túnicas de peles e os vestiu.

21 ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם

22 Então, disse o SENHOR Deus Eis que o homem é como um de nós, sabendo o bem e o mal; ora, pois, para que não estenda a sua mão, e tome também da árvore da vida, e coma, e viva eternamente,

22 ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם

23 o SENHOR Deus, pois, o lançou fora do jardim do Éden, para lavrar a terra, de que fora tomado.

23 וישלחהו יהוה אלהים מגן עדן לעבד את האדמה אשר לקח משם

24 E, havendo lançado fora o homem, pôs querubins ao oriente do jardim do Éden e uma espada inflamada que andava ao redor, para guardar o caminho da árvore da vida.

24 ויגרש את האדם וישכן מקדם לגן עדן את הכרבים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים

Gênesis 4

1 E conheceu Adão a Eva, sua mulher, e ela concebeu, e teve a Caim, e disse Alcancei do SENHOR um varão.

1 והאדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד את קין ותאמר קניתי איש את יהוה

2 E teve mais a seu irmão Abel; e Abel foi pastor de ovelhas, e Caim foi lavrador da terra.

2 ותסף ללדת את אחיו את הבל ויהי הבל רעה צאן וקין היה עבד אדמה

3 E aconteceu, ao cabo de dias, que Caim trouxe do fruto da terra uma oferta ao SENHOR.

3 ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה

4 E Abel também trouxe dos primogênitos das suas ovelhas e da sua gordura; e atentou o SENHOR para Abel e para a sua oferta.

4 והבל הביא גם הוא מבכרות צאנו ומחלבהן וישע יהוה אל הבל ואל מנחתו

5 Mas para Caim e para a sua oferta não atentou. E irou-se Caim fortemente, e descaiu-lhe o seu semblante.

5 ואל קין ואל מנחתו לא שעה ויחר לקין מאד ויפלו פניו

6 E o SENHOR disse a Caim Por que te iraste? E por que descaiu o teu semblante?

6 ויאמר יהוה אל קין למה חרה לך ולמה נפלו פניך

7 Se bem fizeres, não haverá aceitação para ti? E, se não fizeres bem, o pecado jaz à porta, e para ti será o seu desejo, e sobre ele dominarás.

7 הלוא אם תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח חטאת רבץ ואליך תשוקתו ואתה תמשל בו

8 E falou Caim com o seu irmão Abel; e sucedeu que, estando eles no campo, se levantou Caim contra o seu irmão Abel e o matou.

8 ויאמר קין אל הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגהו

9 E disse o SENHOR a Caim Onde está Abel, teu irmão? E ele disse Não sei; sou eu guardador do meu irmão?

9 ויאמר יהוה אל קין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר אחי אנכי

10 E disse Deus Que fizeste? A voz do sangue do teu irmão clama a mim desde a terra.

10 ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים אלי מן האדמה

11 E agora maldito és tu desde a terra, que abriu a sua boca para receber da tua mão o sangue do teu irmão.

11 ועתה ארור אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה לקחת את דמי אחיך מידך

12 Quando lavrares a terra, não te dará mais a sua força; fugitivo e errante serás na terra.

12 כי תעבד את האדמה לא תסף תת כחה לך נע ונד תהיה בארץ

13 Então, disse Caim ao SENHOR É maior a minha maldade que a que possa ser perdoada.

13 ויאמר קין אל יהוה גדול עוני מנשא

14 Eis que hoje me lanças da face da terra, e da tua face me esconderei; e serei fugitivo e errante na terra, e será que todo aquele que me achar me matará.

14 הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתר והייתי נע ונד בארץ והיה כל מצאי יהרגני

15 O SENHOR, porém, disse-lhe Portanto, qualquer que matar a Caim sete vezes será castigado. E pôs o SENHOR um sinal em Caim, para que não o ferisse qualquer que o achasse.

15 ויאמר לו יהוה לכן כל הרג קין שבעתים יקם וישם יהוה לקין אות לבלתי הכות אתו כל מצאו

16 E saiu Caim de diante da face do SENHOR e habitou na terra de Node, da banda do oriente do Éden.

16 ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ נוד קדמת עדן

17 E conheceu Caim a sua mulher, e ela concebeu e teve a Enoque; e ele edificou uma cidade e chamou o nome da cidade pelo nome de seu filho Enoque.

17 וידע קין את אשתו ותהר ותלד את חנוך ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך

18 E a Enoque nasceu Irade, e Irade gerou a Meujael, e Meujael gerou a Metusael, e Metusael gerou a Lameque.

18 ויולד לחנוך את עירד ועירד ילד את מחויאל ומחייאל ילד את מתושאל ומתושאל ילד את למך

19 E tomou Lameque para si duas mulheres; o nome de uma era Ada, e o nome da outra, Zilá.

19 ויקח לו למך שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה

20 E Ada teve a Jabal; este foi o pai dos que habitam em tendas e têm gado.

20 ותלד עדה את יבל הוא היה אבי ישב אהל ומקנה

21 E o nome do seu irmão era Jubal; este foi o pai de todos os que tocam harpa e órgão.

21 ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל תפש כנור ועוגב

22 E Zilá também teve a Tubalcaim, mestre de toda obra de cobre e de ferro; e a irmã de Tubalcaim foi Naamá.

22 וצלה גם הוא ילדה את תובל קין לטש כל חרש נחשת וברזל ואחות תובל קין נעמה

23 E disse Lameque a suas mulheres Ada e Zilá, ouvi a minha voz; vós, mulheres de Lameque, escutai o meu dito porque eu matei um varão, por me ferir, e um jovem, por me pisar.

23 ויאמר למך לנשיו עדה וצלה שמען קולי נשי למך האזנה אמרתי כי איש הרגתי לפצעי וילד לחברתי

24 Porque sete vezes Caim será vingado; mas Lameque, setenta vezes sete.

24 כי שבעתים יקם קין ולמך שבעים ושבעה

25 E tornou Adão a conhecer a sua mulher; e ela teve um filho e chamou o seu nome Sete; porque, disse ela, Deus me deu outra semente em lugar de Abel; porquanto Caim o matou.

25 וידע אדם עוד את אשתו ותלד בן ותקרא את שמו שת כי שת לי אלהים זרע אחר תחת הבל כי הרגו קין

26 E a Sete mesmo também nasceu um filho; e chamou o seu nome Enos; então, se começou a invocar o nome do SENHOR.

26 ולשת גם הוא ילד בן ויקרא את שמו אנוש אז הוחל לקרא בשם יהוה

Gênesis 5

1 Este é o livro das gerações de Adão. No dia em que Deus criou o homem, à semelhança de Deus o fez.

1 זה ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם בדמות אלהים עשה אתו

2 Macho e fêmea os criou, e os abençoou, e chamou o seu nome Adão, no dia em que foram criados.

2 זכר ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא את שמם אדם ביום הבראם

3 E Adão viveu cento e trinta anos, e gerou um filho à sua semelhança, conforme a sua imagem, e chamou o seu nome Sete.

3 ויחי אדם שלשים ומאת שנה ויולד בדמותו כצלמו ויקרא את שמו שת

4 E foram os dias de Adão, depois que gerou a Sete, oitocentos anos, e gerou filhos e filhas.

4 ויהיו ימי אדם אחרי הולידו את שת שמנה מאת שנה ויולד בנים ובנות

5 E foram todos os dias que Adão viveu novecentos e trinta anos; e morreu.

5 ויהיו כל ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה ושלשים שנה וימת

6 E viveu Sete cento e cinco anos e gerou a Enos.

6 ויחי שת חמש שנים ומאת שנה ויולד את אנוש

7 E viveu Sete, depois que gerou a Enos, oitocentos e sete anos e gerou filhos e filhas.

7 ויחי שת אחרי הולידו את אנוש שבע שנים ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות

8 E foram todos os dias de Sete novecentos e doze anos; e morreu.

8 ויהיו כל ימי שת שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה וימת

9 E viveu Enos noventa anos; e gerou a Cainã.

9 ויחי אנוש תשעים שנה ויולד את קינן

10 E viveu Enos, depois que gerou a Cainã, oitocentos e quinze anos e gerou filhos e filhas.

10 ויחי אנוש אחרי הולידו את קינן חמש עשרה שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות

11 E foram todos os dias de Enos novecentos e cinco anos; e morreu.

11 ויהיו כל ימי אנוש חמש שנים ותשע מאות שנה וימת

12 E viveu Cainã setenta anos e gerou a Maalalel.

12 ויחי קינן שבעים שנה ויולד את מהללאל

13 E viveu Cainã, depois que gerou a Maalalel, oitocentos e quarenta anos e gerou filhos e filhas.

13 ויחי קינן אחרי הולידו את מהללאל ארבעים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות

14 E foram todos os dias de Cainã novecentos e dez anos; e morreu.

14 ויהיו כל ימי קינן עשר שנים ותשע מאות שנה וימת

15 E viveu Maalalel sessenta e cinco anos e gerou a Jarede.

15 ויחי מהללאל חמש שנים וששים שנה ויולד את ירד

16 E viveu Maalalel, depois que gerou a Jarede, oitocentos e trinta anos e gerou filhos e filhas.

16 ויחי מהללאל אחרי הולידו את ירד שלשים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות

17 E foram todos os dias de Maalalel oitocentos e noventa e cinco anos; e morreu.

17 ויהיו כל ימי מהללאל חמש ותשעים שנה ושמנה מאות שנה וימת

18 E viveu Jarede cento e sessenta e dois anos e gerou a Enoque.

18 ויחי ירד שתים וששים שנה ומאת שנה ויולד את חנוך

19 E viveu Jarede, depois que gerou a Enoque, oitocentos anos e gerou filhos e filhas.

19 ויחי ירד אחרי הולידו את חנוך שמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות

20 E foram todos os dias de Jarede novecentos e sessenta e dois anos; e morreu.

20 ויהיו כל ימי ירד שתים וששים שנה ותשע מאות שנה וימת

21 E viveu Enoque sessenta e cinco anos e gerou a Metusalém.

21 ויחי חנוך חמש וששים שנה ויולד את מתושלח

22 E andou Enoque com Deus, depois que gerou a Metusalém, trezentos anos e gerou filhos e filhas.

22 ויתהלך חנוך את האלהים אחרי הולידו את מתושלח שלש מאות שנה ויולד בנים ובנות

23 E foram todos os dias de Enoque trezentos e sessenta e cinco anos.

23 ויהי כל ימי חנוך חמש וששים שנה ושלש מאות שנה

24 E andou Enoque com Deus; e não se viu mais, porquanto Deus para si o tomou.

24 ויתהלך חנוך את האלהים ואיננו כי לקח אתו אלהים

25 E viveu Metusalém cento e oitenta e sete anos e gerou a Lameque.

25 ויחי מתושלח שבע ושמנים שנה ומאת שנה ויולד את למך

26 E viveu Metusalém, depois que gerou a Lameque, setecentos e oitenta e dois anos e gerou filhos e filhas.

26 ויחי מתושלח אחרי הולידו את למך שתים ושמונים שנה ושבע מאות שנה ויולד בנים ובנות

27 E foram todos os dias de Metusalém novecentos e sessenta e nove anos; e morreu.

27 ויהיו כל ימי מתושלח תשע וששים שנה ותשע מאות שנה וימת

28 E viveu Lameque cento e oitenta e dois anos e gerou um filho.

28 ויחי למך שתים ושמנים שנה ומאת שנה ויולד בן

29 E chamou o seu nome Noé, dizendo Este nos consolará acerca de nossas obras e do trabalho de nossas mãos, por causa da terra que o SENHOR amaldiçoou.

29 ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידינו מן האדמה אשר אררה יהוה

30 E viveu Lameque, depois que gerou a Noé, quinhentos e noventa e cinco anos e gerou filhos e filhas.

30 ויחי למך אחרי הולידו את נח חמש ותשעים שנה וחמש מאת שנה ויולד בנים ובנות

31 E foram todos os dias de Lameque setecentos e setenta e sete anos; e morreu.

31 ויהי כל ימי למך שבע ושבעים שנה ושבע מאות שנה וימת

32 E era Noé da idade de quinhentos anos e gerou Noé a Sem, Cam e Jafé.

32 ויהי נח בן חמש מאות שנה ויולד נח את שם את חם ואת יפת

Gênesis 6

1 E aconteceu que, como os homens começaram a multiplicar-se sobre a face da terra, e lhes nasceram filhas,

1 ויהי כי החל האדם לרב על פני האדמה ובנות ילדו להם

2 viram os filhos de Deus que as filhas dos homens eram formosas; e tomaram para si mulheres de todas as que escolheram.

2 ויראו בני האלהים את בנות האדם כי טבת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו

3 Então, disse o SENHOR Não contenderá o meu Espírito para sempre com o homem, porque ele também é carne; porém os seus dias serão cento e vinte anos.

3 ויאמר יהוה לא ידון רוחי באדם לעלם בשגם הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה

4 Havia, naqueles dias, gigantes na terra; e também depois, quando os filhos de Deus entraram às filhas dos homens e delas geraram filhos; estes eram os valentes que houve na antiguidade, os varões de fama.

4 הנפלים היו בארץ בימים ההם וגם אחרי כן אשר יבאו בני האלהים אל בנות האדם וילדו להם המה הגברים אשר מעולם אנשי השם

5 E viu o SENHOR que a maldade do homem se multiplicara sobre a terra e que toda imaginação dos pensamentos de seu coração era só má continuamente.

5 וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצר מחשבת לבו רק רע כל היום

6 Então, arrependeu-se o SENHOR de haver feito o homem sobre a terra, e pesou-lhe em seu coração.

6 וינחם יהוה כי עשה את האדם בארץ ויתעצב אל לבו

7 E disse o SENHOR Destruirei, de sobre a face da terra, o homem que criei, desde o homem até ao animal, até ao réptil e até à ave dos céus; porque me arrependo de os haver feito.

7 ויאמר יהוה אמחה את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם

8 Noé, porém, achou graça aos olhos do SENHOR.

8 ונח מצא חן בעיני יהוה

9 Estas são as gerações de Noé Noé era varão justo e reto em suas gerações; Noé andava com Deus.

9 אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו את האלהים התהלך נח

10 E gerou Noé três filhos Sem, Cam e Jafé.

10 ויולד נח שלשה בנים את שם את חם ואת יפת

11 A terra, porém, estava corrompida diante da face de Deus; e encheu-se a terra de violência.

11 ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס

12 E viu Deus a terra, e eis que estava corrompida; porque toda carne havia corrompido o seu caminho sobre a terra.

12 וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ

13 Então, disse Deus a Noé O fim de toda carne é vindo perante a minha face; porque a terra está cheia de violência; e eis que os desfarei com a terra.

13 ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ

14 Faze para ti uma arca da madeira de gofer; farás compartimentos na arca e a betumarás por dentro e por fora com betume.

14 עשה לך תבת עצי גפר קנים תעשה את התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר

15 E desta maneira farás de trezentos côvados o comprimento da arca, e de cinquenta côvados a sua largura, e de trinta côvados a sua altura.

15 וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה

16 Farás na arca uma janela e de um côvado a acabarás em cima; e a porta da arca porás ao seu lado; far-lhe-ás andares baixos, segundos e terceiros.

16 צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה

17 Porque eis que eu trago um dilúvio de águas sobre a terra, para desfazer toda carne em que há espírito de vida debaixo dos céus tudo o que há na terra expirará.

17 ואני הנני מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר בארץ יגוע

18 Mas contigo estabelecerei o meu pacto; e entrarás na arca, tu e os teus filhos, e a tua mulher, e as mulheres de teus filhos contigo.

18 והקמתי את בריתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך

19 E de tudo o que vive, de toda carne, dois de cada espécie meterás na arca, para os conservares vivos contigo; macho e fêmea serão.

19 ומכל החי מכל בשר שנים מכל תביא אל התבה להחית אתך זכר ונקבה יהיו

20 Das aves conforme a sua espécie, dos animais conforme a sua espécie, de todo réptil da terra conforme a sua espécie, dois de cada espécie virão a ti, para os conservares em vida.

20 מהעוף למינהו ומן הבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות

21 E tu toma para ti de toda comida que se come e ajunta-a para ti; e te será para mantimento, para ti e para eles.

21 ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה לך ולהם לאכלה

22 Assim fez Noé; conforme tudo o que Deus lhe mandou, assim o fez.

22 ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה

Gênesis 7

1 Depois, disse o SENHOR a Noé Entra tu e toda a tua casa na arca, porque te hei visto justo diante de mim nesta geração.

1 ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה

2 De todo animal limpo tomarás para ti sete e sete o macho e sua fêmea; mas dos animais que não são limpos, dois o macho e sua fêmea.

2 מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו ומן הבהמה אשר לא טהרה הוא שנים איש ואשתו

3 Também das aves dos céus sete e sete macho e fêmea, para se conservar em vida a semente sobre a face de toda a terra.

3 גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על פני כל הארץ

4 Porque, passados ainda sete dias, farei chover sobre a terra quarenta dias e quarenta noites; e desfarei de sobre a face da terra toda substância que fiz.

4 כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה

5 E fez Noé conforme tudo o que o SENHOR lhe ordenara.

5 ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה

6 E era Noé da idade de seiscentos anos, quando o dilúvio das águas veio sobre a terra.

6 ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ

7 E entrou Noé, e seus filhos, e sua mulher, e as mulheres de seus filhos com ele na arca, por causa das águas do dilúvio.

7 ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי המבול

8 Dos animais limpos, e dos animais que não são limpos, e das aves, e de todo o réptil sobre a terra,

8 מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר איננה טהרה ומן העוף וכל אשר רמש על האדמה

9 entraram de dois em dois para Noé na arca, macho e fêmea, como Deus ordenara a Noé.

9 שנים שנים באו אל נח אל התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח

10 E aconteceu que, passados sete dias, vieram sobre a terra as águas do dilúvio.

10 ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על הארץ

11 No ano seiscentos da vida de Noé, no mês segundo, aos dezessete dias do mês, naquele mesmo dia, se romperam todas as fontes do grande abismo, e as janelas dos céus se abriram,

11 בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה עשר יום לחדש ביום הזה נבקעו כל מעינת תהום רבה וארבת השמים נפתחו

12 e houve chuva sobre a terra quarenta dias e quarenta noites.

12 ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה

13 E, no mesmo dia, entrou Noé, e Sem, e Cam, e Jafé, os filhos de Noé, como também a mulher de Noé, e as três mulheres de seus filhos, com ele na arca;

13 בעצם היום הזה בא נח ושם וחם ויפת בני נח ואשת נח ושלשת נשי בניו אתם אל התבה

14 eles, e todo animal conforme a sua espécie, e todo gado conforme a sua espécie, e todo réptil que se roja sobre a terra conforme a sua espécie, e toda ave conforme a sua espécie, todo pássaro de toda qualidade.

14 המה וכל החיה למינה וכל הבהמה למינה וכל הרמש הרמש על הארץ למינהו וכל העוף למינהו כל צפור כל כנף

15 E de toda carne, em que havia espírito de vida, entraram de dois em dois para Noé na arca.

15 ויבאו אל נח אל התבה שנים שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים

16 E os que entraram, macho e fêmea de toda carne entraram, como Deus lhe tinha ordenado; e o SENHOR a fechou por fora.

16 והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה בעדו

17 E esteve o dilúvio quarenta dias sobre a terra; e cresceram as águas e levantaram a arca, e ela se elevou sobre a terra.

17 ויהי המבול ארבעים יום על הארץ וירבו המים וישאו את התבה ותרם מעל הארץ

18 E prevaleceram as águas e cresceram grandemente sobre a terra; e a arca andava sobre as águas.

18 ויגברו המים וירבו מאד על הארץ ותלך התבה על פני המים

19 E as águas prevaleceram excessivamente sobre a terra; e todos os altos montes que havia debaixo de todo o céu foram cobertos.

19 והמים גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת כל השמים

20 Quinze côvados acima prevaleceram as águas; e os montes foram cobertos.

20 חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים

21 E expirou toda carne que se movia sobre a terra, tanto de ave como de gado, e de feras, e de todo o réptil que se roja sobre a terra, e de todo homem.

21 ויגוע כל בשר הרמש על הארץ בעוף ובבהמה ובחיה ובכל השרץ השרץ על הארץ וכל האדם

22 Tudo o que tinha fôlego de espírito de vida em seus narizes, tudo o que havia no seco, morreu.

22 כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו

23 Assim, foi desfeita toda substância que havia sobre a face da terra, desde o homem até ao animal, até ao réptil e até à ave dos

céus; e foram extintos da terra; e ficou somente Noé e os que com ele estavam na arca.

23 וימח את כל היקום אשר על פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים וימחו מן הארץ וישאר אך נח ואשר אתו בתבה

24 E prevaleceram as águas sobre a terra cento e cinquenta dias.

24 ויגברו המים על הארץ חמשים ומאת יום

Gênesis 8

1 E lembrou-se Deus de Noé, e de todo animal, e de toda rês que com ele estava na arca; e Deus fez passar um vento sobre a terra, e aquietaram-se as águas.

1 ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ וישכו המים

2 Cerraram-se também as fontes do abismo e as janelas dos céus, e a chuva dos céus deteve-se.

2 ויסכרו מעינת תהום וארבת השמים ויכלא הגשם מן השמים

3 E as águas tornaram de sobre a terra continuamente e, ao cabo de cento e cinquenta dias, as águas minguaram.

3 וישבו המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו המים מקצה חמשים ומאת יום

4 E a arca repousou, no sétimo mês, no dia dezessete do mês, sobre os montes de Ararate.

4 ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט

5 E foram as águas indo e minguando até ao décimo mês; no décimo mês, no primeiro dia do mês, apareceram os cumes dos montes.

5 והמים היו הלוך וחסור עד החדש העשירי בעשירי באחד לחדש נראו ראשי ההרים

6 E aconteceu que, ao cabo de quarenta dias, abriu Noé a janela da arca que tinha feito.

6 ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה

7 E soltou um corvo, que saiu, indo e voltando, até que as águas se secaram de sobre a terra.

7 וישלח את הערב ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעל הארץ

8 Depois, soltou uma pomba, a ver se as águas tinham minguado de sobre a face da terra.

8 וישלח את היונה מאתו לראות הקלו המים מעל פני האדמה

9 A pomba, porém, não achou repouso para a planta de seu pé e voltou a ele para a arca; porque as águas estavam sobre a face de toda a terra; e ele estendeu a sua mão, e tomou-a, e meteu-a consigo na arca.

9 ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל התבה כי מים על פני כל הארץ וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל התבה

10 E esperou ainda outros sete dias e tornou a enviar a pomba fora da arca.

10 ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויסף שלח את היונה מן התבה

11 E a pomba voltou a ele sobre a tarde; e eis, arrancada, uma
folha de oliveira no seu bico; e conheceu Noé que as águas
tinham minguado sobre a terra.

11 ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה וידע נח כי קלו
המים מעל הארץ

12 Então, esperou ainda outros sete dias e enviou fora a pomba;
mas não tornou mais a ele.

12 וייחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה ולא יספה שוב אליו
עוד

13 E aconteceu que, no ano seiscentos e um, no mês primeiro,
no primeiro dia do mês, as águas se secaram de sobre a terra.
Então, Noé tirou a cobertura da arca e olhou, e eis que a face da
terra estava enxuta.

13 ויהי באחת ושש מאות שנה בראשון באחד לחדש חרבו המים מעל
הארץ ויסר נח את מכסה התבה וירא והנה חרבו פני האדמה

14 E, no segundo mês, aos vinte e sete dias do mês, a terra
estava seca.

14 ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה הארץ

15 Então, falou Deus a Noé, dizendo

15 וידבר אלהים אל נח לאמר

16 Sai da arca tu, e tua mulher, e teus filhos, e as mulheres de
teus filhos contigo.

16 צא מן התבה אתה ואשתך ובניך ונשי בניך אתך

17 Todo animal que está contigo, de toda carne, de ave, e de
gado, e de todo réptil que se roja sobre a terra, traze fora

contigo; e povoem abundantemente a terra, e frutifiquem, e se multipliquem sobre a terra.

17 כל החיה אשר אתך מכל בשר בעוף ובבהמה ובכל הרמש הרמש על הארץ הוצא אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על הארץ

18 Então, saiu Noé, e seus filhos, e sua mulher, e as mulheres de seus filhos com ele;

18 ויצא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו

19 todo animal, todo réptil, toda ave, tudo o que se move sobre a terra, conforme as suas famílias, saiu para fora da arca.

19 כל החיה כל הרמש וכל העוף כל רומש על הארץ למשפחתיהם יצאו מן התבה

20 E edificou Noé um altar ao SENHOR; e tomou de todo animal limpo e de toda ave limpa e ofereceu holocaustos sobre o altar.

20 ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהר ויעל עלת במזבח

21 E o SENHOR cheirou o suave cheiro e disse o SENHOR em seu coração Não tornarei mais a amaldiçoar a terra por causa do homem, porque a imaginação do coração do homem é má desde a sua meninice; nem tornarei mais a ferir todo vivente, como fiz.

21 וירח יהוה את ריח הניחח ויאמר יהוה אל לבו לא אסף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנעריו ולא אסף עוד להכות את כל חי כאשר עשיתי

22 Enquanto a terra durar, sementeira e sega, e frio e calor, e verão e inverno, e dia e noite não cessarão.

22 עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף ויום ולילה לא ישבתו

Gênesis 9

1 E abençoou Deus a Noé e a seus filhos e disse-lhes frutificai, e
multiplicai-vos, e enchei a terra.

1 ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את הארץ

2 E será o vosso temor e o vosso pavor sobre todo animal da
terra e sobre toda ave dos céus; tudo o que se move sobre a
terra e todos os peixes do mar na vossa mão são entregues.

2 ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים בכל אשר
תרמש האדמה ובכל דגי הים בידכם נתנו

3 Tudo quanto se move, que é vivente, será para vosso
mantimento; tudo vos tenho dado, como a erva verde.

3 כל רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את כל

4 A carne, porém, com sua vida, isto é, com seu sangue, não
comereis.

4 אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו

5 E certamente requererei o vosso sangue, o sangue da vossa
vida; da mão de todo animal o requererei, como também da mão
do homem e da mão do irmão de cada um requererei a vida do
homem.

5 ואך את דמכם לנפשתיכם אדרש מיד כל חיה אדרשנו ומיד האדם מיד
איש אחיו אדרש את נפש האדם

6 Quem derramar o sangue do homem, pelo homem o seu
sangue será derramado; porque Deus fez o homem conforme a
sua imagem.

6 שפך דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה את האדם

7 Mas vós, frutificai e multiplicai-vos; povoai abundantemente a
terra e multiplicai-vos nela.

7 ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו בה

8 E falou Deus a Noé e a seus filhos com ele, dizendo

8 ויאמר אלהים אל נח ואל בניו אתו לאמר

9 E eu, eis que estabeleço o meu concerto convosco, e com a
vossa semente depois de vós,

9 ואני הנני מקים את בריתי אתכם ואת זרעכם אחריכם

10 e com toda alma vivente, que convosco está, de aves, de
reses, e de todo animal da terra convosco; desde todos que
saíram da arca, até todo animal da terra.

10 ואת כל נפש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל חית הארץ אתכם
מכל יצאי התבה לכל חית הארץ

11 E eu convosco estabeleço o meu concerto, que não será mais
destruída toda carne pelas águas do dilúvio e que não haverá
mais dilúvio para destruir a terra.

11 והקמתי את בריתי אתכם ולא יכרת כל בשר עוד ממי המבול ולא יהיה
עוד מבול לשחת הארץ

12 E disse Deus Este é o sinal do concerto que ponho entre mim
e vós e entre toda alma vivente, que está convosco, por gerações
eternas.

12 ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני נתן ביני וביניכם ובין כל נפש
חיה אשר אתכם לדרת עולם

13 O meu arco tenho posto na nuvem; este será por sinal do
concerto entre mim e a terra.

13 את קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ

14 E acontecerá que, quando eu trouxer nuvens sobre a terra, aparecerá o arco nas nuvens.

14 והיה בענני ענן על הארץ ונראתה הקשת בענן

15 Então, me lembrarei do meu concerto, que está entre mim e vós e ainda toda alma vivente de toda carne; e as águas não se tornarão mais em dilúvio, para destruir toda carne.

15 וזכרתי את בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל נפש חיה בכל בשר ולא יהיה עוד המים למבול לשחת כל בשר

16 E estará o arco nas nuvens, e eu o verei, para me lembrar do concerto eterno entre Deus e toda alma vivente de toda carne, que está sobre a terra.

16 והיתה הקשת בענן וראיתיה לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל נפש חיה בכל בשר אשר על הארץ

17 E disse Deus a Noé Este é o sinal do concerto que tenho estabelecido entre mim e toda a carne que está sobre a terra.

17 ויאמר אלהים אל נח זאת אות הברית אשר הקמתי ביני ובין כל בשר אשר על הארץ

18 E os filhos de Noé, que da arca saíram, foram Sem, e Cam, e Jafé; e Cam é o pai de Canaã.

18 ויהיו בני נח היצאים מן התבה שם וחם ויפת וחם הוא אבי כנען

19 Estes três foram os filhos de Noé; e destes se povoou toda a terra.

19 שלשה אלה בני נח ומאלה נפצה כל הארץ

20 E começou Noé a ser lavrador da terra e plantou uma vinha.

20 ויחל נח איש האדמה ויטע כרם

21 E bebeu do vinho e embebedou-se; e descobriu-se no meio de sua tenda.

21 וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלה

22 E viu Cam, o pai de Canaã, a nudez de seu pai e fê-lo saber a ambos seus irmãos, fora.

22 וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני אחיו בחוץ

23 Então, tomaram Sem e Jafé uma capa, puseram-na sobre ambos os seus ombros e, indo virados para trás, cobriram a nudez do seu pai; e os seus rostos eram virados, de maneira que não viram a nudez do seu pai.

23 ויקח שם ויפת את השמלה וישימו על שכם שניהם וילכו אחרנית ויכסו את ערות אביהם ופניהם אחרנית וערות אביהם לא ראו

24 E despertou Noé do seu vinho e soube o que seu filho menor lhe fizera.

24 וייקץ נח מיינו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן

25 E disse Maldito seja Canaã; servo dos servos seja aos seus irmãos.

25 ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו

26 E disse Bendito seja o SENHOR, Deus de Sem; e seja-lhe Canaã por servo.

26 ויאמר ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד למו

27 Alargue Deus a Jafé, e habite nas tendas de Sem; e seja-lhe Canaã por servo.

27 יפת אלהים ליפת וישכן באהלי שם ויהי כנען עבד למו

28 E viveu Noé, depois do dilúvio, trezentos e cinquenta anos.

28 ויחי נח אחר המבול שלש מאות שנה וחמשים שנה

29 E foram todos os dias de Noé novecentos e cinquenta anos, e morreu.

29 ויהיו כל ימי נח תשע מאות שנה וחמשים שנה וימת

Gênesis 10

1 Estas, pois, são as gerações dos filhos de Noé Sem, Cam e Jafé; e nasceram-lhes filhos depois do dilúvio.

1 ואלה תולדת בני נח שם חם ויפת ויולדו להם בנים אחר המבול

2 Os filhos de Jafé são Gomer, e Magogue, e Madai, e Javã, e Tubal, e Meseque, e Tiras.

2 בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס

3 E os filhos de Gomer são Asquenaz, e Rifate, e Togarma.

3 ובני גמר אשכנז וריפת ותגרמה

4 E os filhos de Javã são Elisá, e Társis, e Quitim, e Dodanim.

4 ובני יון אלישה ותרשיש כתים ודדנים

5 Por estes, foram repartidas as ilhas das nações nas suas terras, cada qual segundo a sua língua, segundo as suas famílias, entre as suas nações.

5 מאלה נפרדו איי הגוים בארצתם איש ללשנו למשפחתם בגויהם

6 E os filhos de Cam são Cuxe, e Mizraim, e Pute, e Canaã.

6 ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען

7 E os filhos de Cuxe são Sebá, e Havilá, e Sabtá, e Raamá, e Sabtecá; e os filhos de Raamá são Sabá e Dedã.

7 ובני כוש סבא וחוילה וסבתה ורעמה וסבתכא ובני רעמה שבא ודדן

8 E Cuxe gerou a Ninrode; este começou a ser poderoso na terra.

8 וכוש ילד את נמרד הוא החל להיות גבר בארץ

9 E este foi poderoso caçador diante da face do SENHOR; pelo que se diz Como Ninrode, poderoso caçador diante do SENHOR.

9 הוא היה גבר ציד לפני יהוה על כן יאמר כנמרד גבור ציד לפני יהוה

10 E o princípio do seu reino foi Babel, e Ereque, e Acade, e Calné, na terra de Sinar.

10 ותהי ראשית ממלכתו בבל וארך ואכד וכלנה בארץ שנער

11 Desta mesma terra saiu ele à Assíria e edificou a Nínive, e Reobote-Ir, e Calá,

11 מן הארץ ההוא יצא אשור ויבן את נינוה ואת רחבת עיר ואת כלח

12 e Resém, entre Nínive e Calá (esta é a grande cidade).

12 ואת רסן בין נינוה ובין כלח הוא העיר הגדלה

13 E Mizraim gerou a Ludim, e a Anamim, e a Leabim, e a Naftuim,

13 ומצרים ילד את לודים ואת ענמים ואת להבים ואת נפתחים

14 e a Patrusim, e a Casluim (donde saíram os filisteus), e a Caftorim.

14 ואת פתרסים ואת כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת כפתרים

15 E Canaã gerou a Sidom, seu primogênito, e a Hete,

15 וכנען ילד את צידן בכרו ואת חת

16 e ao jebuseu, e ao amorreu, e ao girgaseu,

16 ואת היבוסי ואת האמרי ואת הגרגשי

17 e ao heveu, e ao arqueu, e ao sineu,

17 ואת החוי ואת הערקי ואת הסיני

18 e ao arvadeu, e ao zemareu, e ao hamateu, e depois se espalharam as famílias dos cananeus.

18 ואת הארודי ואת הצמרי ואת החמתי ואחר נפצו משפחות הכנעני

19 E foi o termo dos cananeus desde Sidom, indo para Gerar, até Gaza; indo para Sodoma, e Gomorra, e Admá, e Zeboim, até Lasa.

19 ויהי גבול הכנעני מצידן באכה גררה עד עזה באכה סדמה ועמרה ואדמה וצבים עד לשע

20 Estes são os filhos de Cam, segundo as suas famílias, segundo as suas línguas, em suas terras, em suas nações.

20 אלה בני חם למשפחתם ללשנתם בארצתם בגויהם

21 E a Sem nasceram filhos, e ele é o pai de todos os filhos de Éber e o irmão mais velho de Jafé.

21 ולשם ילד גם הוא אבי כל בני עבר אחי יפת הגדול

22 Os filhos de Sem são Elão, e Assur, e Arfaxade, e Lude, e Arã.

22 בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם

23 E os filhos de Arã são Uz, e Hul, e Geter, e Más.

23 ובני ארם עוץ וחול וגתר ומש

24 E Arfaxade gerou a Salá; e Salá gerou a Éber.

24 וארפכשד ילד את שלח ושלח ילד את עבר

25 E a Éber nasceram dois filhos o nome de um foi Pelegue, porquanto em seus dias se repartiu a terra; e o nome do seu irmão foi Joctã.

25 ולעבר ילד שני בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן

26 E Joctã gerou a Almodá, e a Selefe, e a Hazar-Mavé, e a Jerá,

26 ויקטן ילד את אלמודד ואת שלף ואת חצרמות ואת ירח

27 e a Hadorão, e a Uzal, e a Dicla,

27 ואת הדורם ואת אוזל ואת דקלה

28 e a Obal, e a Abimael, e a Sabá,

28 ואת עובל ואת אבימאל ואת שבא

29 e a Ofir, e a Havilá, e a Jobabe; todos estes foram filhos de Joctã.

29 ואת אופר ואת חוילה ואת יובב כל אלה בני יקטן

30 E foi a sua habitação desde Messa, indo para Sefar, montanha do Oriente.

30 ויהי מושבם ממשא באכה ספרה הר הקדם

31 Estes são os filhos de Sem, segundo as suas famílias, segundo as suas línguas, em suas terras, em suas nações.

31 אלה בני שם למשפחתם ללשנתם בארצתם לגויהם

32 Estas são as famílias dos filhos de Noé, segundo as suas gerações, em suas nações; e destes foram divididas as nações na terra, depois do dilúvio.

32 אלה משפחת בני נח לתולדתם בגויהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחר המבול

Gênesis 11

1 E era toda a terra de uma mesma língua e de uma mesma fala.

1 ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים

2 E aconteceu que, partindo eles do Oriente, acharam um vale na terra de Sinar; e habitaram ali.

2 ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם

3 E disseram uns aos outros Eia, façamos tijolos e queimemo-los bem. E foi-lhes o tijolo por pedra, e o betume, por cal.

3 ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן והחמר היה להם לחמר

4 E disseram Eia, edifiquemos nós uma cidade e uma torre cujo cume toque nos céus e façamo-nos um nome, para que não sejamos espalhados sobre a face de toda a terra.

4 ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם פן נפוץ על פני כל הארץ

5 Então, desceu o SENHOR para ver a cidade e a torre que os filhos dos homens edificavam;

5 וירד יהוה לראת את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם

6 e o SENHOR disse Eis que o povo é um, e todos têm uma mesma língua; e isto é o que começam a fazer; e, agora, não haverá restrição para tudo o que eles intentarem fazer.

6 ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשות ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות

7 Eia, desçamos e confundamos ali a sua língua, para que não entenda um a língua do outro.

7 הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו

8 Assim, o SENHOR os espalhou dali sobre a face de toda a terra; e cessaram de edificar a cidade.

8 ויפץ יהוה אתם משם על פני כל הארץ ויחדלו לבנת העיר

9 Por isso, se chamou o seu nome Babel, porquanto ali confundiu o SENHOR a língua de toda a terra e dali os espalhou o SENHOR sobre a face de toda a terra.

9 על כן קרא שמה בבל כי שם בלל יהוה שפת כל הארץ ומשם הפיצם יהוה על פני כל הארץ

10 Estas são as gerações de Sem Sem era da idade de cem anos e gerou a Arfaxade, dois anos depois do dilúvio.

10 אלה תולדת שם שם בן מאת שנה ויולד את ארפכשד שנתים אחר המבול

11 E viveu Sem, depois que gerou a Arfaxade, quinhentos anos; e gerou filhos e filhas.

11 ויחי שם אחרי הולידו את ארפכשד חמש מאות שנה ויולד בנים ובנות

12 E viveu Arfaxade trinta e cinco anos e gerou a Salá.

12 וארפכשד חי חמש ושלשים שנה ויולד את שלח

13 E viveu Arfaxade, depois que gerou a Salá, quatrocentos e três anos; e gerou filhos e filhas.

13 ויחי ארפכשד אחרי הולידו את שלח שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות

14 E viveu Salá trinta anos e gerou a Éber.

14 ושלח חי שלשים שנה ויולד את עבר

15 E viveu Salá, depois que gerou a Éber, quatrocentos e três anos; e gerou filhos e filhas.

15 ויחי שלח אחרי הולידו את עבר שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות

16 E viveu Éber trinta e quatro anos e gerou a Pelegue.

16 ויחי עבר ארבע ושלשים שנה ויולד את פלג

17 E viveu Éber, depois que gerou a Pelegue, quatrocentos e trinta anos; e gerou filhos e filhas.

17 ויחי עבר אחרי הולידו את פלג שלשים שנה וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות

18 E viveu Pelegue trinta anos e gerou a Reú.

18 ויחי פלג שלשים שנה ויולד את רעו

19 E viveu Pelegue, depois que gerou a Reú, duzentos e nove anos; e gerou filhos e filhas.

19 ויחי פלג אחרי הולידו את רעו תשע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות

20 E viveu Reú trinta e dois anos e gerou a Serugue.

20 ויחי רעו שתים ושלשים שנה ויולד את שרוג

21 E viveu Reú, depois que gerou a Serugue, duzentos e sete anos; e gerou filhos e filhas.

21 ויחי רעו אחרי הולידו את שרוג שבע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות

22 E viveu Serugue trinta anos e gerou a Naor.

22 ויחי שרוג שלשים שנה ויולד את נחור

23 E viveu Serugue, depois que gerou a Naor, duzentos anos; e gerou filhos e filhas.

23 ויחי שרוג אחרי הולידו את נחור מאתים שנה ויולד בנים ובנות

24 E viveu Naor vinte e nove anos e gerou a Tera.

24 ויחי נחור תשע ועשרים שנה ויולד את תרח

25 E viveu Naor, depois que gerou a Tera, cento e dezenove anos; e gerou filhos e filhas.

25 ויחי נחור אחרי הולידו את תרח תשע עשרה שנה ומאת שנה ויולד בנים ובנות

26 E viveu Tera setenta anos e gerou a Abrão, a Naor e a Harã.

26 ויחי תרח שבעים שנה ויולד את אברם את נחור ואת הרן

27 E estas são as gerações de Tera Tera gerou a Abrão, a Naor e a Harã; e Harã gerou a Ló.

27 ואלה תולדת תרח תרח הוליד את אברם את נחור ואת הרן והרן הוליד את לוט

28 E morreu Harã, estando seu pai Tera ainda vivo, na terra do seu nascimento, em Ur dos caldeus.

28 וימת הרן על פני תרח אביו בארץ מולדתו באור כשדים

29 E tomaram Abrão e Naor mulheres para si; o nome da mulher de Abrão era Sarai, e o nome da mulher de Naor era Milca, filha de Harã, pai de Milca e pai de Iscá.

29 ויקח אברם ונחור להם נשים שם אשת אברם שרי ושם אשת נחור מלכה בת הרן אבי מלכה ואבי יסכה

30 E Sarai foi estéril e não tinha filhos.

30 ותהי שרי עקרה אין לה ולד

31 E tomou Tera a Abrão, seu filho, e a Ló, filho de Harã, filho de seu filho, e a Sarai, sua nora, mulher de seu filho Abrão, e saiu com eles de Ur dos caldeus, para ir à terra de Canaã; e vieram até Harã e habitaram ali.

31 ויקח תרח את אברם בנו ואת לוט בן הרן בן בנו ואת שרי כלתו אשת אברם בנו ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען ויבאו עד חרן וישבו שם

32 E foram os dias de Tera duzentos e cinco anos; e morreu Tera em Harã.

32 ויהיו ימי תרח חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח בחרן

Gênesis 12

1 Ora, o Senhor disse a Abrão Sai-te da tua terra, da tua parentela, e da casa de teu pai, para a terra que eu te mostrarei.

1 ויאמר יהוה אל אברם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך

2 E far-te-ei uma grande nação, e abençoar-te-ei, e engrandecerei o teu nome, e tu serás uma benção.

2 ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה

3 E abençoarei os que te abençoarem e amaldiçoarei os que te amaldiçoarem; e em ti serão benditas todas as famílias da terra.

3 ואברכה מברכיך ומקללך אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה

4 Assim, partiu Abrão, como o SENHOR lhe tinha dito, e foi Ló com ele; e era Abrão da idade de setenta e cinco anos, quando saiu de Harã.

4 וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן

5 E tomou Abrão a Sarai, sua mulher, e a Ló, filho de seu irmão, e toda a sua fazenda, que haviam adquirido, e as almas que lhe acresceram em Harã; e saíram para irem à terra de Canaã; e vieram à terra de Canaã.

5 ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ויבאו ארצה כנען

6 E passou Abrão por aquela terra até ao lugar de Siquém, até ao carvalho de Moré; e estavam, então, os cananeus na terra.

6 ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה והכנעני אז בארץ

7 E apareceu o SENHOR a Abrão e disse à tua semente darei esta terra. E edificou ali um altar ao SENHOR, que lhe aparecera.

7 וירא יהוה אל אברם ויאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנראה אליו

8 E moveu-se dali para a montanha banda do oriente de Betel e armou a sua tenda, tendo Betel ao ocidente e Ai ao oriente; e edificou ali um altar ao SENHOR e invocou o nome do SENHOR.

8 ויעתק משם ההרה מקדם לבית אל ויט אהלה בית אל מים והעי מקדם ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה

9 Depois, caminhou Abrão dali, seguindo ainda para a banda do Sul.

9 ויסע אברם הלוך ונסוע הנגבה

10 E havia fome naquela terra; e desceu Abrão ao Egito, para peregrinar ali, porquanto a fome era grande na terra.

10 ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרימה לגור שם כי כבד הרעב בארץ

11 E aconteceu que, chegando ele para entrar no Egito, disse a Sarai, sua mulher Ora, bem sei que és mulher formosa à vista;

11 ויהי כאשר הקריב לבוא מצרימה ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את

12 e será que, quando os egípcios te virem, dirão Esta é a sua mulher. E matar-me-ão a mim e a ti te guardarão em vida.

12 והיה כי יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך יחיו

13 Dize, peço-te, que és minha irmã, para que me vá bem por tua causa, e que viva a minha alma por amor de ti.

13 אמרי נא אחתי את למען ייטב לי בעבורך וחיתה נפשי בגללך

14 E aconteceu que, entrando Abrão no Egito, viram os egípcios a mulher, que era mui formosa.

14 ויהי כבוא אברם מצרימה ויראו המצרים את האשה כי יפה הוא מאד

15 E viram-na os príncipes de Faraó e gabaram-na diante de Faraó; e foi a mulher tomada para a casa de Faraó.

15 ויראו אתה שרי פרעה ויהללו אתה אל פרעה ותקח האשה בית פרעה

16 E fez bem a Abrão por amor dela; e ele teve ovelhas, e vacas, e jumentos, e servos, e servas, e jumentas, e camelos.

16 ולאברם היטיב בעבורה ויהי לו צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחת ואתנת וגמלים

17 Feriu, porém, o SENHOR a Faraó com grandes pragas e a sua casa, por causa de Sarai, mulher de Abrão.

17 וינגע יהוה את פרעה נגעים גדלים ואת ביתו על דבר שרי אשת אברם

18 Então, chamou Faraó a Abrão e disse Que é isto que me fizeste? Por que não me disseste que ela era tua mulher?

18 ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה זאת עשית לי למה לא הגדת לי כי אשתך הוא

19 Por que disseste é minha irmã? De maneira que a houvera tomado por minha mulher; agora, pois, eis aqui tua mulher; toma-a e vai-te.

19 למה אמרת אחתי הוא ואקח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך

20 E Faraó deu ordens aos seus varões a seu respeito, e acompanharam-no a ele, e a sua mulher, e a tudo o que tinha.

20 ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת אשתו ואת כל אשר לו

Gênesis 13

1 Subiu, pois, Abrão do Egito para a banda do Sul, ele, e sua mulher, e tudo o que tinha, e com ele Ló.

1 ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו הנגבה

2 E ia Abrão muito rico em gado, em prata e em ouro.

2 ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב

3 E fez as suas jornadas do Sul até Betel, até ao lugar onde, ao princípio, estivera a sua tenda, entre Betel e Ai;

3 וילך למסעיו מנגב ועד בית אל עד המקום אשר היה שם אהלה בתחלה בין בית אל ובין העי

4 até ao lugar do altar que, dantes, ali tinha feito; e Abrão invocou ali o nome do SENHOR.

4 אל מקום המזבח אשר עשה שם בראשנה ויקרא שם אברם בשם יהוה

5 E também Ló, que ia com Abrão, tinha rebanhos, e vacas, e tendas.

5 וגם ללוט ההלך את אברם היה צאן ובקר ואהלים

6 E não tinha capacidade a terra para poderem habitar juntos, porque a sua fazenda era muita; de maneira que não podiam habitar juntos.

6 ולא נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי היה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו

7 E houve contenda entre os pastores do gado de Abrão e os pastores do gado de Ló; e os cananeus e os ferezeus habitavam, então, na terra.

7 ויהי ריב בין רעי מקנה אברם ובין רעי מקנה לוט והכנעני והפרזי אז ישב בארץ

8 E disse Abrão a Ló Ora, não haja contenda entre mim e ti e entre os meus pastores e os teus pastores, porque irmãos somos.

8 ויאמר אברם אל לוט אל נא תהי מריבה ביני ובינך ובין רעי ובין רעיך כי אנשים אחים אנחנו

9 Não está toda a terra diante de ti? Eia, pois, aparta-te de mim; se escolheres a esquerda, irei para a direita; e, se a direita escolheres, eu irei para a esquerda.

9 הלא כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם השמאל ואימנה ואם הימין ואשמאילה

10 E levantou Ló os seus olhos e viu toda a campina do Jordão, que era toda bem regada, antes de o SENHOR ter destruído Sodoma e Gomorra, e era como o jardim do SENHOR, como a terra do Egito, quando se entra em Zoar.

10 וישא לוט את עיניו וירא את כל ככר הירדן כי כלה משקה לפני שחת יהוה את סדם ואת עמרה כגן יהוה כארץ מצרים באכה צער

11 Então, Ló escolheu para si toda a campina do Jordão e partiu Ló para o Oriente; e apartaram-se um do outro.

11 ויבחר לו לוט את כל ככר הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו

12 Habitou Abrão na terra de Canaã, e Ló habitou nas cidades da campina e armou as suas tendas até Sodoma.

12 אברם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי הככר ויאהל עד סדם

13 Ora, eram maus os varões de Sodoma e grandes pecadores contra o SENHOR.

13 ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד

14 E disse o SENHOR a Abrão, depois que Ló se apartou dele Levanta, agora, os teus olhos e olha desde o lugar onde estás, para a banda do norte, e do sul, e do oriente, e do ocidente;

14 ויהוה אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם צפנה ונגבה וקדמה וימה

15 porque toda esta terra que vês te hei de dar a ti e à tua semente, para sempre.

15 כי את כל הארץ אשר אתה ראה לך אתננה ולזרעך עד עולם

16 E farei a tua semente como o pó da terra; de maneira que, se alguém puder contar o pó da terra, também a tua semente será contada.

16 ושמתי את זרעך כעפר הארץ אשר אם יוכל איש למנות את עפר הארץ גם זרעך ימנה

17 Levanta-te, percorre essa terra, no seu comprimento e na sua largura; porque a ti a darei.

17 קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה

18 E Abrão armou as suas tendas, e veio, e habitou nos carvalhais de Manre, que estão junto a Hebrom; e edificou ali um altar ao SENHOR.

18 ויאהל אברם ויבא וישב באלני ממרא אשר בחברון ויבן שם מזבח ליהוה

Gênesis 14

1 E aconteceu, nos dias de Anrafel, rei de Sinar, Arioque, rei de Elasar, Quedorlaomer, rei de Elão, e Tidal, rei de Goim,

1 ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים

2 que estes fizeram guerra a Bera, rei de Sodoma, a Birsa, rei de Gomorra, a Sinabe, rei de Admá, e a Semeber, rei de Zeboim, e ao rei de Bela (esta é Zoar).

2 עשו מלחמה את ברע מלך סדם ואת ברשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך צביים ומלך בלע היא צער

3 Todos estes se ajuntaram no vale de Sidim (que é o mar de Sal).

3 כל אלה חברו אל עמק השדים הוא ים המלח

4 Doze anos haviam servido a Quedorlaomer, mas, ao décimo-terceiro ano, rebelaram-se.

4 שתים עשרה שנה עבדו את כדרלעמר ושלש עשרה שנה מרדו

5 E, ao décimo-quarto ano, veio Quedorlaomer e os reis que estavam com ele e feriram aos refains em Asterote-Carnaim, e aos zuzins em Hã, e aos emins em Savé-Quiriataim,

5 ובארבע עשרה שנה בא כדרלעמר והמלכים אשר אתו ויכו את רפאים בעשתרת קרנים ואת הזוזים בהם ואת האימים בשוה קריתים

6 e aos horeus no seu monte Seir, até à campina de Parã, que está junto ao deserto.

6 ואת החרי בהררם שעיר עד איל פארן אשר על המדבר

7 Depois, tornaram, e vieram a En-Mispate (que é Cades), e feriram toda a terra dos amalequitas e também os amorreus, que habitavam em Hazazom-Tamar.

7 וישבו ויבאו אל עין משפט הוא קדש ויכו את כל שדה העמלקי וגם את האמרי הישב בחצצן תמר

8 Então, saiu o rei de Sodoma, e o rei de Gomorra, e o rei de Admá, e o rei de Zeboim, e o rei de Bela (esta é Zoar) e ordenaram batalha contra eles no vale de Sidim,

8 ויצא מלך סדם ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך צביים ומלך בלע הוא צער ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים

9 contra Quedorlaomer, rei de Elão, e Tidal, rei de Goim, e Anrafel, rei de Sinar, e Arioque, rei de Elasar; quatro reis contra cinco.

9 את כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים ואמרפל מלך שנער ואריוך מלך אלסר ארבעה מלכים את החמשה

10 E o vale de Sidim estava cheio de poços de betume; e fugiram os reis de Sodoma e de Gomorra e caíram ali; e os restantes fugiram para um monte.

10 ועמק השדים בארת בארת חמר וינסו מלך סדם ועמרה ויפלו שמה והנשארים הרה נסו

11 E tomaram toda a fazenda de Sodoma e de Gomorra e todo o seu mantimento e foram-se.

11 ויקחו את כל רכש סדם ועמרה ואת כל אכלם וילכו

12 Também tomaram a Ló, que habitava em Sodoma, filho do irmão de Abrão, e a sua fazenda e foram-se.

12 ויקחו את לוט ואת רכשו בן אחי אברם וילכו והוא ישב בסדם

13 Então, veio um que escapara e o contou a Abrão, o hebreu; ele habitava junto dos carvalhais de Manre, o amorreu, irmão de Escol e irmão de Aner; eles eram confederados de Abrão.

13 ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן באלני ממרא האמרי אחי אשכל ואחי ענר והם בעלי ברית אברם

14 Ouvindo, pois, Abrão que o seu irmão estava preso, armou os seus criados, nascidos em sua casa, trezentos e dezoito, e os perseguiu até Dã.

14 וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק את חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלש מאות וירדף עד דן

15 E dividiu-se contra eles de noite, ele e os seus criados, e os feriu, e os perseguiu até Hobá, que fica à esquerda de Damasco.

15 ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם וירדפם עד חובה אשר משמאל לדמשק

16 E tornou a trazer toda a fazenda e tornou a trazer também a Ló, seu irmão, e a sua fazenda, e também as mulheres, e o povo.

16 וישב את כל הרכש וגם את לוט אחיו ורכשו השיב וגם את הנשים ואת העם

17 E o rei de Sodoma saiu-lhes ao encontro (depois que voltou de ferir a Quedorlaomer e aos reis que estavam com ele) no vale de Savé, que é o vale do Rei.

17 ויצא מלך סדם לקראתו אחרי שובו מהכות את כדר לעמר ואת המלכים אשר אתו אל עמק שוה הוא עמק המלך

18 E Melquisedeque, rei de Salém, trouxe pão e vinho; e este era sacerdote do Deus Altíssimo.

18 ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון

19 E abençoou-o e disse Bendito seja Abrão do Deus Altíssimo, o Possuidor dos céus e da terra;

19 ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קנה שמים וארץ

20 e bendito seja o Deus Altíssimo, que entregou os teus inimigos nas tuas mãos. E deu-lhe o dízimo de tudo.

20 וברוך אל עליון אשר מגן צריך בידך ויתן לו מעשר מכל

21 E o rei de Sodoma disse a Abrão Dá-me a mim as almas e a fazenda toma para ti.

21 ויאמר מלך סדם אל אברם תן לי הנפש והרכש קח לך

22 Abrão, porém, disse ao rei de Sodoma Levantei minha mão ao SENHOR, o Deus Altíssimo, o Possuidor dos céus e da terra,

22 ויאמר אברם אל מלך סדם הרימתי ידי אל יהוה אל עליון קנה שמים וארץ

23 e juro que, desde um fio até à correia dum sapato, não tomarei coisa alguma de tudo o que é teu; para que não digas Eu enriqueci a Abrão;

23 אם מחוט ועד שרוך נעל ואם אקח מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרתי את אברם

24 salvo tão-somente o que os jovens comeram e a parte que toca aos varões que comigo foram, Aner, Escol e Manre; estes que tomem a sua parte.

24 בלעדי רק אשר אכלו הנערים וחלק האנשים אשר הלכו אתי ענר אשכל וממרא הם יקחו חלקם

Gênesis 15

1 Depois destas coisas veio a palavra do SENHOR a Abrão em visão, dizendo Não temas, Abrão, eu sou o teu escudo, o teu grandíssimo galardão.

1 אחר הדברים האלה היה דבר יהוה אל אברם במחזה לאמר אל תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד

2 Então, disse Abrão Senhor JEOVÁ, que me hás de dar? Pois ando sem filhos, e o mordomo da minha casa é o damasceno Eliézer.

2 ויאמר אברם אדני יהוה מה תתן לי ואנכי הולך ערירי ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר

3 Disse mais Abrão Eis que me não tens dado semente, e eis que um nascido na minha casa será o meu herdeiro.

3 ויאמר אברם הן לי לא נתתה זרע והנה בן ביתי יורש אתי

4 E eis que veio a palavra do SENHOR a ele, dizendo Este não será o teu herdeiro; mas aquele que de ti será gerado, esse será o teu herdeiro.

4 והנה דבר יהוה אליו לאמר לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך

5 Então, o levou fora e disse Olha, agora, para os céus e conta as estrelas, se as podes contar. E disse-lhe Assim será a tua semente.

5 ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא השמימה וספר הכוכבים אם תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך

6 E creu ele no SENHOR, e foi-lhe imputado isto por justiça.

6 והאמן ביהוה ויחשבה לו צדקה

7 Disse-lhe mais Eu sou o SENHOR, que te tirei de Ur dos caldeus, para dar-te a ti esta terra, para a herdares.

7 ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה

8 E disse ele Senhor JEOVÁ, como saberei que hei de herdá-la?

8 ויאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנה

9 E disse-lhe Toma-me uma bezerra de três anos, e uma cabra de três anos, e um carneiro de três anos, e uma rola, e um pombinho.

9 ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותר וגוזל

10 E trouxe-lhe todos estes, e partiu-os pelo meio, e pôs cada parte deles em frente da outra; mas as aves não partiu.

10 ויקח לו את כל אלה ויבתר אתם בתוך ויתן איש בתרו לקראת רעהו
ואת הצפר לא בתר

11 E as aves desciam sobre os cadáveres; Abrão, porém, as
enxotava.

11 וירד העיט על הפגרים וישב אתם אברם

12 E, pondo-se o sol, um profundo sono caiu sobre Abrão; e eis
que grande espanto e grande escuridão caíram sobre ele.

12 ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה חשכה גדלה
נפלת עליו

13 Então, disse a Abrão Saibas, decerto, que peregrina será a tua
semente em terra que não é sua; e servi-los -á e afligi-la-ão
quatrocentos anos.

13 ויאמר לאברם ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו
אתם ארבע מאות שנה

14 Mas também eu julgarei a gente à qual servirão, e depois
sairão com grande fazenda.

14 וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכש גדול

15 E tu irás a teus pais em paz; em boa velhice serás sepultado.

15 ואתה תבוא אל אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה

16 E a quarta geração tornará para cá; porque a medida da
injustiça dos amorreus não está ainda cheia.

16 ודור רביעי ישובו הנה כי לא שלם עון האמרי עד הנה

17 E sucedeu que, posto o sol, houve escuridão; e eis um forno
de fumaça e uma tocha de fogo que passou por aquelas
metades.

17 ויהי השמש באה ועלטה היה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין
הגזרים האלה

18 Naquele mesmo dia, fez o SENHOR um concerto com Abrão, dizendo À tua semente tenho dado esta terra, desde o rio do Egito até ao grande rio Eufrates,

18 ביום ההוא כרת יהוה את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ
הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדל נהר פרת

19 e o queneu, e o quenezeu, e o cadmoneu,

19 את הקיני ואת הקנזי ואת הקדמני

20 e o heteu, e o ferezeu, e os refains,

20 ואת החתי ואת הפרזי ואת הרפאים

21 e o amorreu, e o cananeu, e o girgaseu, e o jebuseu.

21 ואת האמרי ואת הכנעני ואת הגרגשי ואת היבוסי

Gênesis 16

1 Ora, Sarai, mulher de Abrão, não lhe gerava filhos, e ele tinha uma serva egípcia, cujo nome era Agar.

1 ושרי אשת אברם לא ילדה לו ולה שפחה מצרית ושמה הגר

2 E disse Sarai a Abrão Eis que o SENHOR me tem impedido de gerar; entra, pois, à minha serva; porventura, terei filhos dela. E ouviu Abrão a voz de Sarai.

2 ותאמר שרי אל אברם הנה נא עצרני יהוה מלדת בא נא אל שפחתי אולי
אבנה ממנה וישמע אברם לקול שרי

3 Assim, tomou Sarai, mulher de Abrão, a Agar, egípcia, sua
serva, e deu-a por mulher a Abrão, seu marido, ao fim de dez
anos que Abrão habitara na terra de Canaã.

3 ותקח שרי אשת אברם את הגר המצרית שפחתה מקץ עשר שנים לשבת
אברם בארץ כנען ותתן אתה לאברם אישה לו לאשה

4 E ele entrou a Agar, e ela concebeu; e, vendo ela que
concebera, foi sua senhora desprezada aos seus olhos.

4 ויבא אל הגר ותהר ותרא כי הרתה ותקל גברתה בעיניה

5 Então, disse Sarai a Abrão Meu agravo seja sobre ti. Minha
serva pus eu em teu regaço; vendo ela, agora, que concebeu, sou
menosprezada aos seus olhos. O SENHOR julgue entre mim e ti.

5 ותאמר שרי אל אברם חמסי עליך אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי
הרתה ואקל בעיניה ישפט יהוה ביני ובינך

6 E disse Abrão a Sarai Eis que tua serva está na tua mão; faze-
lhe o que bom é aos teus olhos. E afligiu-a Sarai, e ela fugiu de
sua face.

6 ויאמר אברם אל שרי הנה שפחתך בידך עשי לה הטוב בעיניך ותענה
שרי ותברח מפניה

7 E o Anjo do SENHOR a achou junto a uma fonte de água no
deserto, junto à fonte no caminho de Sur.

7 וימצאה מלאך יהוה על עין המים במדבר על העין בדרך שור

8 E disse Agar, serva de Sarai, de onde vens e para onde vais? E
ela disse Venho fugida da face de Sarai, minha senhora.

8 ויאמר הגר שפחת שרי אי מזה באת ואנה תלכי ותאמר מפני שרי גברתי
אנכי ברחת

9 Então, lhe disse o Anjo do SENHOR Torna-te para tua senhora e humilha-te debaixo de suas mãos.

9 ויאמר לה מלאך יהוה שובי אל גברתך והתעני תחת ידיה

10 Disse-lhe mais o Anjo do SENHOR Multiplicarei sobremaneira a tua semente, que não será contada, por numerosa que será.

10 ויאמר לה מלאך יהוה הרבה ארבה את זרעך ולא יספר מרב

11 Disse-lhe também o Anjo do SENHOR Eis que concebeste, e terás um filho, e chamarás o seu nome Ismael, porquanto o SENHOR ouviu a tua aflição.

11 ויאמר לה מלאך יהוה הנך הרה וילדת בן וקראת שמו ישמעאל כי שמע יהוה אל עניך

12 E ele será homem bravo; e a sua mão será contra todos, e a mão de todos, contra ele; e habitará diante da face de todos os seus irmãos.

12 והוא יהיה פרא אדם ידו בכל ויד כל בו ועל פני כל אחיו ישכן

13 E ela chamou o nome do SENHOR, que com ela falava Tu és Deus da vista, porque disse Não olhei eu também para aquele que me vê?

13 ותקרא שם יהוה הדבר אליה אתה אל ראי כי אמרה הגם הלם ראיתי אחרי ראי

14 Por isso, se chama aquele poço de Laai-Roi; eis que está entre Cades e Berede.

14 על כן קרא לבאר באר לחי ראי הנה בין קדש ובין ברד

15 E Agar deu um filho a Abrão; e Abrão chamou o nome do seu filho que tivera Agar, Ismael.

15 ותלד הגר לאברם בן ויקרא אברם שם בנו אשר ילדה הגר ישמעאל

16 E era Abrão da idade de oitenta e seis anos, quando Agar deu Ismael a Abrão.

16 ואברם בן שמנים שנה ושש שנים בלדת הגר את ישמעאל לאברם

Gênesis 17

1 Sendo, pois, Abrão da idade de noventa e nove anos, apareceu o SENHOR a Abrão e disse-lhe Eu sou o Deus Todo-poderoso; anda em minha presença e sê perfeito.

1 ויהי אברם בן תשעים שנה ותשע שנים וירא יהוה אל אברם ויאמר אליו אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים

2 E porei o meu concerto entre mim e ti e te multiplicarei grandissimamente.

2 ואתנה בריתי ביני ובינך וארבה אותך במאד מאד

3 Então, caiu Abrão sobre o seu rosto, e falou Deus com ele, dizendo

3 ויפל אברם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר

4 Quanto a mim, eis o meu concerto contigo é, e serás o pai de uma multidão de nações.

4 אני הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים

5 E não se chamará mais o teu nome Abrão, mas Abraão será o teu nome; porque por pai da multidão de nações te tenho posto.

5 ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם כי אב המון גוים נתתיך

6 E te farei frutificar grandissimamente e de ti farei nações, e reis sairão de ti.

6 והפרתי אתך במאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים ממך יצאו

7 E estabelecerei o meu concerto entre mim e ti e a tua semente depois de ti em suas gerações, por concerto perpétuo, para te ser a ti por Deus e à tua semente depois de ti.

7 והקמתי את בריתי ביני ובינך ובין זרעך אחריך לדרתם לברית עולם להיות לך לאלהים ולזרעך אחריך

8 E te darei a ti e à tua semente depois de ti a terra de tuas peregrinações, toda a terra de Canaã em perpétua possessão, e ser-lhes-ei o seu Deus.

8 ונתתי לך ולזרעך אחריך את ארץ מגריך את כל ארץ כנען לאחזת עולם והייתי להם לאלהים

9 Disse mais Deus a Abraão Tu, porém, guardarás o meu concerto, tu e a tua semente depois de ti, nas suas gerações.

9 ויאמר אלהים אל אברהם ואתה את בריתי תשמר אתה וזרעך אחריך לדרתם

10 Este é o meu concerto, que guardareis entre mim e vós e a tua semente depois de ti Que todo macho será circuncidado.

10 זאת בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם ובין זרעך אחריך המול לכם כל זכר

11 E circuncidareis a carne do vosso prepúcio; e isto será por sinal do concerto entre mim e vós.

11 ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם

12 O filho de oito dias, pois, será circuncidado; todo macho nas vossas gerações, o nascido na casa e o comprado por dinheiro a qualquer estrangeiro, que não for da tua semente.

12 ובן שמנת ימים ימול לכם כל זכר לדרתיכם יליד בית ומקנת כסף מכל בן נכר אשר לא מזרעך הוא

13 Com efeito, será circuncidado o nascido em tua casa e o comprado por teu dinheiro; e estará o meu concerto na vossa carne por concerto perpétuo.

13 המול ימול יליד ביתך ומקנת כספך והיתה בריתי בבשרכם לברית עולם

14 E o macho com prepúcio, cuja carne do prepúcio não estiver circuncidada, aquela alma será extirpada dos seus povos; quebrantou o meu concerto.

14 וערל זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את בריתי הפר

15 Disse Deus mais a Abraão a Sarai, tua mulher, não chamarás mais pelo nome de Sarai, mas Sara será o seu nome.

15 ויאמר אלהים אל אברהם שרי אשתך לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה

16 Porque eu a hei de abençoar e te hei de dar a ti dela um filho; e a abençoarei, e será mãe das nações; reis de povos sairão dela.

16 וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים ממנה יהיו

17 Então, caiu Abraão sobre o seu rosto, e riu-se, e disse no seu coração A um homem de cem anos há de nascer um filho? E conceberá Sara na idade de noventa anos?

17 ויפל אברהם על פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן מאה שנה יולד ואם שרה הבת תשעים שנה תלד

18 E disse Abraão a Deus Tomara que viva Ismael diante de teu rosto!

18 ויאמר אברהם אל האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך

19 E disse Deus Na verdade, Sara, tua mulher, te dará um filho, e chamarás o seu nome Isaque; e com ele estabelecerei o meu concerto, por concerto perpétuo para a sua semente depois dele.

19 ויאמר אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקמתי את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו

20 E, quanto a Ismael, também te tenho ouvido eis aqui o tenho abençoado, e fá-lo-ei frutificar, e fá-lo-ei multiplicar grandissimamente; doze príncipes gerará, e dele farei uma grande nação.

20 ולישמעאל שמעתיך הנה ברכתי אתו והפריתי אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים עשר נשיאם יוליד ונתתיו לגוי גדול

21 O meu concerto, porém, estabelecerei com Isaque, o qual Sara te dará neste tempo determinado, no ano seguinte.

21 ואת בריתי אקים את יצחק אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה האחרת

22 E acabou de falar com ele e subiu Deus de Abraão.

22 ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל אברהם

23 Então, tomou Abraão a seu filho Ismael, e a todos os nascidos na sua casa, e a todos os comprados por seu dinheiro, todo macho entre os homens da casa de Abraão; e circuncidou a

carne do seu prepúcio, naquele mesmo dia, como Deus falara com ele.

23 ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל ילידי ביתו ואת כל מקנת כספו
כל זכר באנשי בית אברהם וימל את בשר ערלתם בעצם היום הזה כאשר
דבר אתו אלהים

24 E era Abraão da idade de noventa e nove anos, quando lhe foi circuncidada a carne do seu prepúcio.

24 ואברהם בן תשעים ותשע שנה בהמלו בשר ערלתו

25 E Ismael, seu filho, era da idade de treze anos, quando lhe foi circuncidada a carne do seu prepúcio.

25 וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו

26 Neste mesmo dia, foi circuncidado Abraão e Ismael, seu filho.

26 בעצם היום הזה נמול אברהם וישמעאל בנו

27 E todos os homens da sua casa, o nascido em casa e o comprado por dinheiro do estrangeiro, foram circuncidados com ele.

27 וכל אנשי ביתו יליד בית ומקנת כסף מאת בן נכר נמלו אתו

Gênesis 18

1 Depois, apareceu-lhe o SENHOR nos carvalhais de Manre, estando ele assentado à porta da tenda, quando tinha aquecido o dia.

1 וירא אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב פתח האהל כחם היום

2 E levantou os olhos e olhou, e eis três varões estavam em pé junto a ele. E, vendo-os, correu da porta da tenda ao seu encontro, e inclinou-se à terra,

2 וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה

3 e disse Meu Senhor, se agora tenho achado graça aos teus olhos, rogo-te que não passes de teu servo.

3 ויאמר אדני אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבר מעל עבדך

4 Traga-se, agora, um pouco de água; e lavai os vossos pés e recostai-vos debaixo desta árvore;

4 יקח נא מעט מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ

5 e trarei um bocado de pão, para que esforceis o vosso coração; depois, passareis adiante, porquanto por isso chegastes até vosso servo. E disseram Assim, faze como tens dito.

5 ואקחה פת לחם וסעדו לבכם אחר תעברו כי על כן עברתם על עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר דברת

6 E Abraão apressou-se em ir ter com Sara à tenda e disse-lhe Amassa depressa três medidas de flor de farinha e faze bolos.

6 וימהר אברהם האהלה אל שרה ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת לושי ועשי עגות

7 E correu Abraão às vacas, e tomou uma vitela tenra e boa, e deu-a ao moço, que se apressou em prepará-la.

7 ואל הבקר רץ אברהם ויקח בן בקר רך וטוב ויתן אל הנער וימהר לעשות אתו

8 E tomou manteiga e leite e a vitela que tinha preparado e pôs tudo diante deles; e ele estava em pé junto a eles debaixo da árvore; e comeram.

8 ויקח חמאה וחלב ובן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ ויאכלו

9 E disseram-lhe Onde está Sara, tua mulher? E ele disse Ei-la, aí está na tenda.

9 ויאמרו אליו איה שרה אשתך ויאמר הנה באהל

10 E disse Certamente tornarei a ti por este tempo da vida; e eis que Sara, tua mulher, terá um filho. E ouviu-o Sara à porta da tenda, que estava atrás dele.

10 ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה אשתך ושרה שמעת פתח האהל והוא אחריו

11 E eram Abraão e Sara já velhos e adiantados em idade; já a Sara havia cessado o costume das mulheres.

11 ואברהם ושרה זקנים באים בימים חדל להיות לשרה ארח כנשים

12 Assim, pois, riu-se Sara consigo, dizendo Terei ainda deleite depois de haver envelhecido, sendo também o meu senhor já velho?

12 ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי היתה לי עדנה ואדני זקן

13 E disse o SENHOR a Abraão Por que se riu Sara, dizendo Na verdade, gerarei eu ainda, havendo já envelhecido?

13 ויאמר יהוה אל אברהם למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם אלד ואני זקנתי

14 Haveria coisa alguma difícil ao SENHOR? Ao tempo determinado, tornarei a ti por este tempo da vida, e Sara terá um filho.

14 היפלא מיהוה דבר למועד אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן

15 E Sara negou, dizendo Não me ri, porquanto temeu. E ele disse Não digas isso, porque te riste.

15 ותכחש שרה לאמר לא צחקתי כי יראה ויאמר לא כי צחקת

16 E levantaram-se aqueles varões dali e olharam para a banda de Sodoma; e Abraão ia com eles, acompanhando-os.

16 ויקמו משם האנשים וישקפו על פני סדם ואברהם הלך עמם לשלחם

17 E disse o SENHOR Ocultarei eu a Abraão o que faço,

17 ויהוה אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עשה

18 visto que Abraão certamente virá a ser uma grande e poderosa nação, e nele serão benditas todas as nações da terra?

18 ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו בו כל גויי הארץ

19 Porque eu o tenho conhecido, que ele há de ordenar a seus filhos e a sua casa depois dele, para que guardem o caminho do SENHOR, para agirem com justiça e juízo; para que o SENHOR faça vir sobre Abraão o que acerca dele tem falado.

19 כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה ומשפט למען הביא יהוה על אברהם את אשר דבר עליו

20 Disse mais o SENHOR Porquanto o clamor de Sodoma e Gomorra se tem multiplicado, e porquanto o seu pecado se tem agravado muito,

20 ויאמר יהוה זעקת סדם ועמרה כי רבה וחטאתם כי כבדה מאד

21 descerei agora e verei se, com efeito, têm praticado segundo este clamor que é vindo até mim; e, se não, sabê-lo-ei.

21 ארדה נא ואראה הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה ואם לא אדעה

22 Então, viraram aqueles varões o rosto dali e foram-se para Sodoma; mas Abraão ficou ainda em pé diante da face do SENHOR.

22 ויפנו משם האנשים וילכו סדמה ואברהם עודנו עמד לפני יהוה

23 E chegou-se Abraão, dizendo Destruirás também o justo com o ímpio?

23 ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע

24 Se, porventura, houver cinquenta justos na cidade, destruí-los-ás também e não pouparás o lugar por causa dos cinquenta justos que estão dentro dela?

24 אולי יש חמשים צדיקם בתוך העיר האף תספה ולא תשא למקום למען חמשים הצדיקם אשר בקרבה

25 Longe de ti que faças tal coisa, que mates o justo com o ímpio; que o justo seja como o ímpio, longe de ti seja. Não faria justiça o Juiz de toda a terra?

25 חללה לך מעשת כדבר הזה להמית צדיק עם רשע והיה כצדיק כרשע חללה לך השפט כל הארץ לא יעשה משפט

26 Então, disse o SENHOR Se eu em Sodoma achar cinquenta justos dentro da cidade, pouparei todo o lugar por amor deles.

26 ויאמר יהוה אם אמצא בסדם חמשים צדיקם בתוך העיר ונשאתי לכל המקום בעבורם

27 E respondeu Abraão, dizendo Eis que, agora, me atrevi a falar ao Senhor, ainda que sou pó e cinza.

27 ויען אברהם ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני ואנכי עפר ואפר

28 Se, porventura, faltarem de cinquenta justos cinco, destruirás por aqueles cinco toda a cidade? E disse Não a destruirei, se eu achar ali quarenta e cinco.

28 אולי יחסרון חמשים הצדיקם חמשה התשחית בחמשה את כל העיר ויאמר לא אשחית אם אמצא שם ארבעים וחמשה

29 E continuou ainda a falar-lhe e disse Se, porventura, acharem ali quarenta? E disse Não o farei, por amor dos quarenta.

29 ויסף עוד לדבר אליו ויאמר אולי ימצאון שם ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור הארבעים

30 Disse mais Ora, não se ire o Senhor, se eu ainda falar se, porventura, se acharem ali trinta? E disse Não o farei se achar ali trinta.

30 ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אולי ימצאון שם שלשים ויאמר לא אעשה אם אמצא שם שלשים

31 E disse Eis que, agora, me atrevi a falar ao Senhor se, porventura, se acharem ali vinte? E disse Não a destruirei, por amor dos vinte.

31 ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני אולי ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית בעבור העשרים

32 Disse mais Ora, não se ire o Senhor que ainda só mais esta vez falo se, porventura, se acharem ali dez? E disse Não a destruirei, por amor dos dez.

32 ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אך הפעם אולי ימצאון שם עשרה
ויאמר לא אשחית בעבור העשרה

33 E foi-se o SENHOR, quando acabou de falar a Abraão; e Abraão tornou ao seu lugar.

33 וילך יהוה כאשר כלה לדבר אל אברהם ואברהם שב למקמו

Gênesis 19

1 E vieram os dois anjos a Sodoma à tarde, e estava Ló assentado à porta de Sodoma; e, vendo-os Ló, levantou-se ao seu encontro e inclinou-se com o rosto à terra.

1 ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב בשער סדם וירא לוט ויקם
לקראתם וישתחו אפים ארצה

2 E disse Eis agora, meus senhores, entrai, peço-vos, em casa de vosso servo, e passai nela a noite, e lavai os vossos pés; e de madrugada vos levantareis e ireis vosso caminho. E eles disseram Não! Antes, na rua passaremos a noite.

2 ויאמר הנה נא אדני סורו נא אל בית עבדכם ולינו ורחצו רגליכם
והשכמתם והלכתם לדרככם ויאמרו לא כי ברחוב נלין

3 E porfiou com eles muito, e vieram com ele e entraram em sua casa; e fez-lhes banquete e cozeu bolos sem levedura, e comeram.

3 ויפצר בם מאד ויסרו אליו ויבאו אל ביתו ויעש להם משתה ומצות אפה
ויאכלו

4 E, antes que se deitassem, cercaram a casa os varões daquela cidade, os varões de Sodoma, desde o moço até ao velho; todo o povo de todos os bairros.

4 טרם ישכבו ואנשי העיר אנשי סדם נסבו על הבית מנער ועד זקן כל
העם מקצה

5 E chamaram Ló e disseram-lhe Onde estão os varões que a ti vieram nesta noite? Traze-os fora a nós, para que os conheçamos.

5 ויקראו אל לוט ויאמרו לו איה האנשים אשר באו אליך הלילה הוציאם
אלינו ונדעה אתם

6 Então, saiu Ló a eles à porta, e fechou a porta atrás de si,

6 ויצא אלהם לוט הפתחה והדלת סגר אחריו

7 e disse Meus irmãos, rogo-vos que não façais mal.

7 ויאמר אל נא אחי תרעו

8 Eis aqui, duas filhas tenho, que ainda não conheceram varão; fora vo-las trarei, e fareis delas como bom for nos vossos olhos; somente nada façais a estes varões, porque por isso vieram à sombra do meu telhado.

8 הנה נא לי שתי בנות אשר לא ידעו איש אוציאה נא אתהן אליכם ועשו
להן כטוב בעיניכם רק לאנשים האל אל תעשו דבר כי על כן באו בצל
קרתי

9 Eles, porém, disseram Sai daí. Disseram mais Como estrangeiro, este indivíduo veio aqui habitar e quereria ser juiz em tudo? Agora, te faremos mais mal a ti do que a eles. E arremessaram-se sobre o varão, sobre Ló, e aproximaram-se para arrombar a porta.

9 ויאמרו גש הלאה ויאמרו האחד בא לגור וישפט שפוט עתה נרע לך מהם
ויפצרו באיש בלוט מאד ויגשו לשבר הדלת

10 Aqueles varões, porém, estenderam a sua mão, e fizeram entrar a Ló consigo na casa, e fecharam a porta;

10 וישלחו האנשים את ידם ויביאו את לוט אליהם הביתה ואת הדלת סגרו

11 e feriram de cegueira os varões que estavam à porta da casa, desde o menor até ao maior, de maneira que se cansaram para achar a porta.

11 ואת האנשים אשר פתח הבית הכו בסנורים מקטן ועד גדול וילאו למצא הפתח

12 Então, disseram aqueles varões a Ló Tens alguém mais aqui? Teu genro, e teus filhos, e tuas filhas, e todos quantos tens nesta cidade, tira-os fora deste lugar;

12 ויאמרו האנשים אל לוט עד מי לך פה חתן ובניך ובנתיך וכל אשר לך בעיר הוצא מן המקום

13 pois nós vamos destruir este lugar, porque o seu clamor tem engrossado diante da face do SENHOR, e o SENHOR nos enviou a destruí-lo.

13 כי משחתים אנחנו את המקום הזה כי גדלה צעקתם את פני יהוה וישלחנו יהוה לשחתה

14 Então, saiu Ló, e falou a seus genros, aos que haviam de tomar as suas filhas, e disse Levantai-vos; saí deste lugar, porque o SENHOR há de destruir a cidade. Foi tido, porém, por zombador aos olhos de seus genros.

14 ויצא לוט וידבר אל חתניו לקחי בנתיו ויאמר קומו צאו מן המקום הזה כי משחית יהוה את העיר ויהי כמצחק בעיני חתניו

15 E, ao amanhecer, os anjos apertaram com Ló, dizendo Levanta-te, toma tua mulher e tuas duas filhas que aqui estão, para que não pereças na injustiça desta cidade.

15 וכמו השחר עלה ויאיצו המלאכים בלוט לאמר קום קח את אשתך ואת שתי בנתיך הנמצאת פן תספה בעון העיר

16 Ele, porém, demorava-se, e aqueles varões lhe pegaram pela mão, e pela mão de sua mulher, e pela mão de suas duas filhas, sendo-lhe o Senhor misericordioso, e tiraram-no, e puseram-no fora da cidade.

16 ויתמהמה ויחזקו האנשים בידו וביד אשתו וביד שתי בנתיו בחמלת יהוה עליו ויצאהו וינחהו מחוץ לעיר

17 E aconteceu que, tirando-os fora, disse Escapa-te por tua vida; não olhes para trás de ti e não pares em toda esta campina; escapa lá para o monte, para que não pereças.

17 ויהי כהוציאם אתם החוצה ויאמר המלט על נפשך אל תביט אחריך ואל תעמד בכל הככר ההרה המלט פן תספה

18 E Ló disse-lhe Assim, não, Senhor!

18 ויאמר לוט אלהם אל נא אדני

19 Eis que, agora, o teu servo tem achado graça aos teus olhos, e engrandeceste a tua misericórdia que a mim me fizeste, para guardar a minha alma em vida; mas não posso escapar no monte, pois que tenho medo que me apanhe este mal, e eu morra.

19 הנה נא מצא עבדך חן בעיניך ותגדל חסדך אשר עשית עמדי להחיות את נפשי ואנכי לא אוכל להמלט ההרה פן תדבקני הרעה ומתי

20 Eis, agora, aquela cidade está perto, para fugir para lá, e é pequena; ora, para ali me escaparei (não é pequena?), para que minha alma viva.

20 הנה נא העיר הזאת קרבה לנוס שמה והיא מצער אמלטה נא שמה הלא מצער הוא ותחי נפשי

21 E disse-lhe Eis aqui, tenho-te aceitado também neste negócio, para não derribar esta cidade de que falaste.

21 ויאמר אליו הנה נשאתי פניך גם לדבר הזה לבלתי הפכי את העיר אשר דברת

22 Apressa-te, escapa-te para ali; porque nada poderei fazer, enquanto não tiveres ali chegado. Por isso, se chamou o nome da cidade Zoar.

22 מהר המלט שמה כי לא אוכל לעשות דבר עד באך שמה על כן קרא שם העיר צוער

23 Saiu o sol sobre a terra, quando Ló entrou em Zoar.

23 השמש יצא על הארץ ולוט בא צערה

24 Então, o SENHOR fez chover enxofre e fogo, do SENHOR desde os céus, sobre Sodoma e Gomorra.

24 ויהוה המטיר על סדם ועל עמרה גפרית ואש מאת יהוה מן השמים

25 E derribou aquelas cidades, e toda aquela campina, e todos os moradores daquelas cidades, e o que nascia da terra.

25 ויהפך את הערים האל ואת כל הככר ואת כל ישבי הערים וצמח האדמה

26 E a mulher de Ló olhou para trás e ficou convertida numa estátua de sal.

26 ותבט אשתו מאחריו ותהי נציב מלח

27 E Abraão levantou-se aquela mesma manhã de madrugada e foi para aquele lugar onde estivera diante da face do SENHOR.

27 וישכם אברהם בבקר אל המקום אשר עמד שם את פני יהוה

28 E olhou para Sodoma e Gomorra e para toda a terra da campina; e viu, e eis que a fumaça da terra subia, como a fumaça duma fornalha.

28 וישקף על פני סדם ועמרה ועל כל פני ארץ הככר וירא והנה עלה קיטר הארץ כקיטר הכבשן

29 E aconteceu que, destruindo Deus as cidades da campina, Deus se lembrou de Abraão e tirou Ló do meio da destruição, derribando aquelas cidades em que Ló habitara.

29 ויהי בשחת אלהים את ערי הככר ויזכר אלהים את אברהם וישלח את לוט מתוך ההפכה בהפך את הערים אשר ישב בהן לוט

30 E subiu Ló de Zoar e habitou no monte, e as suas duas filhas com ele, porque temia habitar em Zoar; e habitou numa caverna, ele e as suas duas filhas.

30 ויעל לוט מצוער וישב בהר ושתי בנתיו עמו כי ירא לשבת בצוער וישב במערה הוא ושתי בנתיו

31 Então, a primogênita disse à menor Nosso pai é já velho, e não há varão na terra que entre a nós, segundo o costume de toda a terra.

31 ותאמר הבכירה אל הצעירה אבינו זקן ואיש אין בארץ לבוא עלינו כדרך כל הארץ

32 Vem, demos a beber vinho a nosso pai e deitemo-nos com ele, para que em vida conservemos semente de nosso pai.

32 לכה נשקה את אבינו יין ונשכבה עמו ונחיה מאבינו זרע

33 E deram a beber vinho a seu pai naquela noite; e veio a primogênita e deitou-se com seu pai, e não sentiu ele quando ela se deitou, nem quando se levantou.

33 ותשקין את אביהן יין בלילה הוא ותבא הבכירה ותשכב את אביה ולא ידע בשכבה ובקומה

34 E sucedeu, no outro dia, que a primogênita disse à menor Vês aqui, eu já ontem à noite me deitei com meu pai; demos-lhe a beber vinho também esta noite, e então entra tu, deita-te com ele, para que em vida conservemos semente de nosso pai.

34 ויהי ממחרת ותאמר הבכירה אל הצעירה הן שכבתי אמש את אבי נשקנו יין גם הלילה ובאי שכבי עמו ונחיה מאבינו זרע

35 E deram a beber vinho a seu pai, também naquela noite; e levantou-se a menor e deitou-se com ele; e não sentiu ele quando ela se deitou, nem quando se levantou.

35 ותשקין גם בלילה ההוא את אביהן יין ותקם הצעירה ותשכב עמו ולא ידע בשכבה ובקמה

36 E conceberam as duas filhas de Ló de seu pai.

36 ותהרין שתי בנות לוט מאביהן

37 E teve a primogênita um filho e chamou o seu nome Moabe; este é o pai dos moabitas, até ao dia de hoje.

37 ותלד הבכירה בן ותקרא שמו מואב הוא אבי מואב עד היום

38 E a menor também teve um filho e chamou o seu nome Ben-Ami; este é o pai dos filhos de Amom, até o dia de hoje.

38 והצעירה גם הוא ילדה בן ותקרא שמו בן עמי הוא אבי בני עמון עד היום

Gênesis 20

1 E partiu Abraão dali para a terra do Sul e habitou entre Cades e Sur; e peregrinou em Gerar.

1 ויסע משם אברהם ארצה הנגב וישב בין קדש ובין שור ויגר בגרר

2 E, havendo Abraão dito de Sara, sua mulher É minha irmã, enviou Abimeleque, rei de Gerar, e tomou a Sara.

2 ויאמר אברהם אל שרה אשתו אחתי הוא וישלח אבימלך מלך גרר ויקח את שרה

3 Deus, porém, veio a Abimeleque em sonhos de noite e disse-lhe Eis que morto és por causa da mulher que tomaste; porque ela está casada com marido.

3 ויבא אלהים אל אבימלך בחלום הלילה ויאמר לו הנך מת על האשה אשר לקחת והוא בעלת בעל

4 Mas Abimeleque ainda não se tinha chegado a ela; por isso, disse Senhor, matarás também uma nação justa?

4 ואבימלך לא קרב אליה ויאמר אדני הגוי גם צדיק תהרג

5 Não me disse ele mesmo É minha irmã? E ela também disse É meu irmão. Em sinceridade do coração e em pureza das minhas mãos, tenho feito isto.

5 הלא הוא אמר לי אחתי הוא והיא גם הוא אמרה אחי הוא בתם לבבי ובנקין כפי עשיתי זאת

6 E disse-lhe Deus em sonhos Bem sei eu que na sinceridade do teu coração fizeste isto; e também eu te tenho impedido de pecar contra mim; por isso, te não permiti tocá-la.

6 ויאמר אליו האלהים בחלם גם אנכי ידעתי כי בתם לבבך עשית זאת ואחשך גם אנכי אותך מחטו לי על כן לא נתתיך לנגע אליה

7 Agora, pois, restitui a mulher ao seu marido, porque profeta é e rogará por ti, para que vivas; porém, se não lha restituíres, sabe que certamente morrerás, tu e tudo o que é teu.

7 ועתה השב אשת האיש כי נביא הוא ויתפלל בעדך וחיה ואם אינך משיב דע כי מות תמות אתה וכל אשר לך

8 E levantou-se Abimeleque pela manhã, de madrugada, chamou todos os seus servos e falou todas estas palavras em seus ouvidos; e temeram muito aqueles varões.

8 וישכם אבימלך בבקר ויקרא לכל עבדיו וידבר את כל הדברים האלה באזניהם וייראו האנשים מאד

9 Então, chamou Abimeleque a Abraão e disse-lhe Que nos fizeste? E em que pequei contra ti, para trazeres sobre mim e meu reino tamanho pecado? Tu me fizeste aquilo que não deverias ter feito.

9 ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר לו מה עשית לנו ומה חטאתי לך כי הבאת עלי ועל ממלכתי חטאה גדלה מעשים אשר לא יעשו עשית עמדי

10 Disse mais Abimeleque a Abraão Que tens visto, para fazeres tal coisa?

10 ויאמר אבימלך אל אברהם מה ראית כי עשית את הדבר הזה

11 E disse Abraão Porque eu dizia comigo Certamente não há temor de Deus neste lugar, e eles me matarão por amor da minha mulher.

11 ויאמר אברהם כי אמרתי רק אין יראת אלהים במקום הזה והרגוני על דבר אשתי

12 E, na verdade, é ela também minha irmã, filha de meu pai, mas não filha da minha mãe; e veio a ser minha mulher.

12 וגם אמנה אחתי בת אבי הוא אך לא בת אמי ותהי לי לאשה

13 E aconteceu que, fazendo-me Deus sair errante da casa de meu pai, eu lhe disse Seja esta a graça que me farás em todo o lugar aonde viermos dize de mim É meu irmão.

13 ויהי כאשר התעו אתי אלהים מבית אבי ואמר לה זה חסדך אשר תעשי עמדי אל כל המקום אשר נבוא שמה אמרי לי אחי הוא

14 Então, tomou Abimeleque ovelhas, e vacas, e servos, e servas e os deu a Abraão; e restituiu-lhe Sara, sua mulher.

14 ויקח אבימלך צאן ובקר ועבדים ושפחת ויתן לאברהם וישב לו את שרה אשתו

15 E disse Abimeleque Eis que a minha terra está diante da tua face; habita onde bom for aos teus olhos.

15 ויאמר אבימלך הנה ארצי לפניך בטוב בעיניך שב

16 E a Sara disse Vês que tenho dado ao teu irmão mil moedas de prata; eis que elas te sejam por véu dos olhos para com todos os que contigo estão e até para com todos os outros; e estás advertida.

16 ולשרה אמר הנה נתתי אלף כסף לאחיך הנה הוא לך כסות עינים לכל אשר אתך ואת כל ונכחת

17 E orou Abraão a Deus, e sarou Deus a Abimeleque, e a sua mulher, e as suas servas, de maneira que tiveram filhos;

17 ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא אלהים את אבימלך ואת אשתו ואמהתיו וילדו

18 porque o SENHOR havia fechado totalmente todas as madres da casa de Abimeleque, por causa de Sara, mulher de Abraão.

18 כי עצר עצר יהוה בעד כל רחם לבית אבימלך על דבר שרה אשת אברהם

Gênesis 21

1 E o SENHOR visitou a Sara, como tinha dito; e fez o SENHOR a Sara como tinha falado.

1 ויהוה פקד את שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה כאשר דבר

2 E concebeu Sara e deu a Abraão um filho na sua velhice, ao tempo determinado, que Deus lhe tinha dito.

2 ותהר ותלד שרה לאברהם בן לזקניו למועד אשר דבר אתו אלהים

3 E chamou Abraão o nome de seu filho que lhe nascera, que Sara lhe dera, Isaque.

3 ויקרא אברהם את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק

4 E Abraão circuncidou o seu filho Isaque, quando era da idade de oito dias, como Deus lhe tinha ordenado.

4 וימל אברהם את יצחק בנו בן שמנת ימים כאשר צוה אתו אלהים

5 E era Abraão da idade de cem anos, quando lhe nasceu Isaque, seu filho.

5 ואברהם בן מאת שנה בהולד לו את יצחק בנו

6 E disse Sara Deus me tem feito riso; e todo aquele que o ouvir se rirá comigo.

6 ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים כל השמע יצחק לי

7 Disse mais Quem diria a Abraão que Sara daria de mamar a filhos, porque lhe dei um filho na sua velhice?

7 ותאמר מי מלל לאברהם היניקה בנים שרה כי ילדתי בן לזקניו

8 E cresceu o menino e foi desmamado; então, Abraão fez um grande banquete no dia em que Isaque foi desmamado.

8 ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל את יצחק

9 E viu Sara que o filho de Agar, a egípcia, que esta tinha dado a Abraão, zombava.

9 ותרא שרה את בן הגר המצרית אשר ילדה לאברהם מצחק

10 E disse a Abraão Deita fora esta serva e o seu filho; porque o filho desta serva não herdará com meu filho, com Isaque.

10 ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש בן האמה הזאת עם בני עם יצחק

11 E pareceu esta palavra mui má aos olhos de Abraão, por causa de seu filho.

11 וירע הדבר מאד בעיני אברהם על אודת בנו

12 Porém Deus disse a Abraão Não te pareça mal aos teus olhos acerca do moço e acerca da tua serva; em tudo o que Sara te diz, ouve a sua voz; porque em Isaque será chamada a tua semente.

12 ויאמר אלהים אל אברהם אל ירע בעיניך על הנער ועל אמתך כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקלה כי ביצחק יקרא לך זרע

13 Mas também do filho desta serva farei uma nação, porquanto é tua semente.

13 וגם את בן האמה לגוי אשימנו כי זרעך הוא

14 Então, se levantou Abraão pela manhã, de madrugada, e tomou pão e um odre de água, e os deu a Agar, pondo-os sobre o seu ombro; também lhe deu o menino e despediu-a; e ela foi-se, andando errante no deserto de Berseba.

14 וישכם אברהם בבקר ויקח לחם וחמת מים ויתן אל הגר שם על שכמה ואת הילד וישלחה ותלך ותתע במדבר באר שבע

15 E, consumida a água do odre, lançou o menino debaixo de uma das árvores.

15 ויכלו המים מן החמת ותשלך את הילד תחת אחד השיחם

16 E foi-se e assentou-se em frente, afastando-se a distância de um tiro de arco; porque dizia Que não veja eu morrer o menino. E assentou-se em frente, e levantou a sua voz, e chorou.

16 ותלך ותשב לה מנגד הרחק כמטחוי קשת כי אמרה אל אראה במות הילד ותשב מנגד ותשא את קלה ותבך

17 E ouviu Deus a voz do menino, e bradou o Anjo de Deus a Agar desde os céus e disse-lhe Que tens, Agar? Não temas, porque Deus ouviu a voz do rapaz desde o lugar onde está.

17 וישמע אלהים את קול הנער ויקרא מלאך אלהים אל הגר מן השמים ויאמר לה מה לך הגר אל תיראי כי שמע אלהים אל קול הנער באשר הוא שם

18 Ergue-te, levanta o moço e pega-lhe pela mão, porque dele farei uma grande nação.

18 קומי שאי את הנער והחזיקי את ידך בו כי לגוי גדול אשימנו

19 E abriu-lhe Deus os olhos; e viu um poço de água, e foi-se, e encheu o odre de água, e deu de beber ao moço.

19 ויפקח אלהים את עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא את החמת מים ותשק את הנער

20 E era Deus com o moço, que cresceu, e habitou no deserto, e foi flecheiro.

20 ויהי אלהים את הנער ויגדל וישב במדבר ויהי רבה קשת

21 E habitou no deserto de Parã; e sua mãe tomou-lhe mulher da terra do Egito.

21 וישב במדבר פארן ותקח לו אמו אשה מארץ מצרים

22 E aconteceu, naquele mesmo tempo, que Abimeleque, com Ficol, príncipe do seu exército, falou com Abraão, dizendo Deus é contigo em tudo o que fazes;

22 ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיכל שר צבאו אל אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר אתה עשה

23 agora, pois, jura-me aqui por Deus que me não mentirás a mim, nem a meu filho, nem a meu neto; segundo a beneficência que te fiz, me farás a mim e à terra onde peregrinaste.

23 ועתה השבעה לי באלהים הנה אם תשקר לי ולניני ולנכדי כחסד אשר עשיתי עמך תעשה עמדי ועם הארץ אשר גרתה בה

24 E disse Abraão Eu jurarei.

24 ויאמר אברהם אנכי אשבע

25 Abraão, porém, repreendeu a Abimeleque por causa de um poço de água que os servos de Abimeleque haviam tomado por força.

25 והוכח אברהם את אבימלך על אדות באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך

26 Então, disse Abimeleque Eu não sei quem fez isto; e também tu mo não fizeste saber, nem eu o ouvi senão hoje.

26 ויאמר אבימלך לא ידעתי מי עשה את הדבר הזה וגם אתה לא הגדת לי וגם אנכי לא שמעתי בלתי היום

27 E tomou Abraão ovelhas e vacas e deu-as a Abimeleque; e fizeram ambos concerto.

27 ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית

28 Pôs Abraão, porém, à parte sete cordeiras do rebanho.

28 ויצב אברהם את שבע כבשת הצאן לבדהן

29 E Abimeleque disse a Abraão Para que estão aqui estas sete cordeiras, que puseste à parte?

29 ויאמר אבימלך אל אברהם מה הנה שבע כבשת האלה אשר הצבת לבדנה

30 E disse Tomarás estas sete cordeiras de minha mão, para que sejam em testemunho que eu cavei este poço.

30 ויאמר כי את שבע כבשת תקח מידי בעבור תהיה לי לעדה כי חפרתי את הבאר הזאת

31 Por isso, se chamou aquele lugar Berseba, porquanto ambos juraram ali.

31 על כן קרא למקום ההוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם

32 Assim, fizeram concerto em Berseba. Depois, se levantou Abimeleque e Ficol, príncipe do seu exército, e tornaram para a terra dos filisteus.

32 ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופיכל שר צבאו וישבו אל ארץ פלשתים

33 E plantou um bosque em Berseba e invocou lá o nome do SENHOR, Deus eterno.

33 ויטע אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם יהוה אל עולם

34 E peregrinou Abraão na terra dos filisteus muitos dias.

34 ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים

Gênesis 22

1 E aconteceu, depois destas coisas, que tentou Deus a Abraão e disse-lhe Abraão! E ele disse Eis-me aqui.

1 ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני

2 E disse Toma agora o teu filho, o teu único filho, Isaque, a quem amas, e vai-te à terra de Moriá; e oferece-o ali em holocausto sobre uma das montanhas, que eu te direi.

2 ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך

3 Então, se levantou Abraão pela manhã, de madrugada, e albardou o seu jumento, e tomou consigo dois de seus moços e Isaque, seu filho; e fendeu lenha para o holocausto, e levantou-se, e foi ao lugar que Deus lhe dissera.

3 וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמרו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים

4 Ao terceiro dia, levantou Abraão os seus olhos e viu o lugar de longe.

4 ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק

5 E disse Abraão a seus moços Ficai-vos aqui com o jumento, e eu e o moço iremos até ali; e, havendo adorado, tornaremos a vós.

5 ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם

6 E tomou Abraão a lenha do holocausto e pô-la sobre Isaque, seu filho; e ele tomou o fogo e o cutelo na sua mão. E foram ambos juntos.

6 ויקח אברהם את עצי העלה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו

7 Então, falou Isaque a Abraão, seu pai, e disse Meu pai! E ele disse Eis-me aqui, meu filho! E ele disse Eis aqui o fogo e a lenha, mas onde está o cordeiro para o holocausto?

7 ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעלה

8 E disse Abraão Deus proverá para si o cordeiro para o holocausto, meu filho. Assim, caminharam ambos juntos.

8 ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו

9 E vieram ao lugar que Deus lhes dissera, e edificou Abraão ali um altar, e pôs em ordem a lenha, e amarrou a Isaque, seu filho, e deitou-o sobre o altar em cima da lenha.

9 ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח ויערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח ממעל לעצים

10 E estendeu Abraão a sua mão e tomou o cutelo para imolar o seu filho.

10 וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו

11 Mas o Anjo do SENHOR lhe bradou desde os céus e disse Abraão, Abraão! E ele disse Eis-me aqui.

11 ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני

12 Então, disse Não estendas a tua mão sobre o moço e não lhe faças nada; porquanto agora sei que temes a Deus e não me negaste o teu filho, o teu único.

12 ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך ממני

13 Então, levantou Abraão os seus olhos e olhou, e eis um carneiro detrás dele, travado pelas suas pontas num mato; e foi Abraão, e tomou o carneiro, e ofereceu -o em holocausto, em lugar de seu filho.

13 וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו

14 E chamou Abraão o nome daquele lugar o SENHOR proverá; donde se diz até ao dia de hoje No monte do SENHOR se proverá.

14 ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה

15 Então, o Anjo do SENHOR bradou a Abraão pela segunda vez desde os céus

15 ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים

16 e disse Por mim mesmo, jurei, diz o SENHOR, porquanto fizeste esta ação e não me negaste o teu filho, o teu único,

16 ויאמר בי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך

17 que deveras te abençoarei e grandissimamente multiplicarei a tua semente como as estrelas dos céus e como a areia que está na praia do mar; e a tua semente possuirá a porta dos seus inimigos.

17 כי ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער איביו

18 E em tua semente serão benditas todas as nações da terra, porquanto obedeceste à minha voz.

18 והתברכו בזרעך כל גויי הארץ עקב אשר שמעת בקלי

19 Então, Abraão tornou aos seus moços, e levantaram-se e foram juntos para Berseba; e Abraão habitou em Berseba.

19 וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע

20 E sucedeu, depois destas coisas, que anunciaram a Abraão, dizendo Eis que também Milca deu filhos a Naor, teu irmão

20 ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה גם הוא בנים לנחור אחיך

21 Uz, o seu primogênito, e Buz, seu irmão, e Quemuel, pai de Arã,

21 את עוץ בכרו ואת בוז אחיו ואת קמואל אבי ארם

22 e Quésede, e Hazo, e Pildas, e Jidlafe, e Betuel.

22 ואת כשד ואת חזו ואת פלדש ואת ידלף ואת בתואל

23 E Betuel gerou Rebeca. Estes oito deu Milca a Naor, irmão de Abraão.

23 ובתואל ילד את רבקה שמנה אלה ילדה מלכה לנחור אחי אברהם

24 E a sua concubina, cujo nome era Reumá, lhe deu também Teba, e Gaã, e Taás, e Maaca.

24 ופילגשו ושמה ראומה ותלד גם הוא את טבח ואת גחם ואת תחש ואת מעכה

Gênesis 23

1 E foi a vida de Sara cento e vinte e sete anos; estes foram os anos da vida de Sara.

1 ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה

2 E morreu Sara em Quiriate-Arba, que é Hebrom, na terra de Canaã; e veio Abraão lamentar a Sara e chorar por ela.

2 ותמת שרה בקרית ארבע הוא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה

3 Depois, se levantou Abraão de diante do seu morto e falou aos filhos de Hete, dizendo

3 ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני חת לאמר

4 Estrangeiro e peregrino sou entre vós; dai-me possessão de sepultura convosco, para que eu sepulte o meu morto de diante da minha face.

4 גר ותושב אנכי עמכם תנו לי אחזת קבר עמכם ואקברה מתי מלפני

5 E responderam os filhos de Hete a Abraão, dizendo-lhe

5 ויענו בני חת את אברהם לאמר לו

6 Ouve-nos, meu senhor príncipe de Deus és no meio de nós; enterra o teu morto na mais escolhida de nossas sepulturas;

nenhum de nós te vedará a sua sepultura, para enterrares o teu morto.

6 שמענו אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר את מתך איש ממנו את קברו לא יכלה ממך מקבר מתך

7 Então, se levantou Abraão e inclinou-se diante do povo da terra, diante dos filhos de Hete.

7 ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ לבני חת

8 E falou com eles, dizendo Se é de vossa vontade que eu sepulte o meu morto de diante de minha face, ouvi-me e falai por mim a Efrom, filho de Zoar.

8 וידבר אתם לאמר אם יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צחר

9 Que ele me dê a cova de Macpela, que tem no fim do seu campo; que ma dê pelo devido preço em posse de sepulcro no meio de vós.

9 ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא יתננה לי בתוככם לאחזת קבר

10 Ora, Efrom estava no meio dos filhos de Hete; e respondeu Efrom, heteu, a Abraão, aos ouvidos dos filhos de Hete, de todos os que entravam pela porta da sua cidade, dizendo

10 ועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון החתי את אברהם באזני בני חת לכל באי שער עירו לאמר

11 Não, meu senhor; ouve-me o campo te dou, também te dou a cova que nele está; diante dos olhos dos filhos do meu povo ta dou; sepulta o teu morto.

11 לא אדני שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתיה לעיני בני
עמי נתתיה לך קבר מתך

12 Então, Abraão se inclinou diante da face do povo da terra

12 וישתחו אברהם לפני עם הארץ

13 e falou a Efrom, aos ouvidos do povo da terra, dizendo Mas, se tu estás por isto, ouve-me, peço-te o preço do campo o darei; toma-o de mim, e sepultarei ali o meu morto.

13 וידבר אל עפרון באזני עם הארץ לאמר אך אם אתה לו שמעני נתתי
כסף השדה קח ממני ואקברה את מתי שמה

14 E respondeu Efrom a Abraão, dizendo-lhe

14 ויען עפרון את אברהם לאמר לו

15 Meu senhor, ouve-me a terra é de quatrocentos siclos de prata; que é isto entre mim e ti? Sepulta o teu morto.

15 אדני שמעני ארץ ארבע מאת שקל כסף ביני ובינך מה הוא ואת מתך
קבר

16 E Abraão deu ouvidos a Efrom e Abraão pesou a Efrom a prata de que tinha falado aos ouvidos dos filhos de Hete, quatrocentos siclos de prata, correntes entre mercadores.

16 וישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרן את הכסף אשר דבר
באזני בני חת ארבע מאות שקל כסף עבר לסחר

17 Assim, o campo de Efrom, que estava em Macpela, em frente de Manre, o campo e a cova que nele estava, e todo o arvoredo que no campo havia, que estava em todo o seu contorno ao redor,

17 ויקם שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה אשר בו וכל העץ אשר בשדה אשר בכל גבלו סביב

18 se confirmaram a Abraão em possessão diante dos olhos dos filhos de Hete, de todos os que entravam pela porta da sua cidade.

18 לאברהם למקנה לעיני בני חת בכל באי שער עירו

19 E, depois, sepultou Abraão a Sara, sua mulher, na cova do campo de Macpela, em frente de Manre, que é Hebrom, na terra de Canaã.

19 ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה על פני ממרא הוא חברון בארץ כנען

20 Assim, o campo e a cova que nele estava se confirmaram a Abraão, em possessão de sepultura pelos filhos de Hete.

20 ויקם השדה והמערה אשר בו לאברהם לאחזת קבר מאת בני חת

Gênesis 24

1 E era Abraão já velho e adiantado em idade, e o SENHOR havia abençoado a Abraão em tudo.

1 ואברהם זקן בא בימים ויהוה ברך את אברהם בכל

2 E disse Abraão ao seu servo, o mais velho da casa, que tinha o governo sobre tudo o que possuía Põe agora a tua mão debaixo da minha coxa,

2 ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המשל בכל אשר לו שים נא ידך תחת ירכי

3 para que eu te faça jurar pelo SENHOR, Deus dos céus e Deus da terra, que não tomarás para meu filho mulher das filhas dos cananeus, no meio dos quais eu habito,

3 ואשביעך ביהוה אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו

4 mas que irás à minha terra e à minha parentela e daí tomarás mulher para meu filho Isaque.

4 כי אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק

5 E disse-lhe o servo Porventura não quererá seguir-me a mulher a esta terra. Farei, pois, tornar o teu filho à terra de onde saíste?

5 ויאמר אליו העבד אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת ההשב אשיב את בנך אל הארץ אשר יצאת משם

6 E Abraão lhe disse Guarda-te, que não faças lá tornar o meu filho.

6 ויאמר אליו אברהם השמר לך פן תשיב את בני שמה

7 O SENHOR, Deus dos céus, que me tomou da casa de meu pai e da terra da minha parentela, e que me falou, e que me jurou, dizendo À tua semente darei esta terra, ele enviará o seu Anjo adiante da tua face, para que tomes mulher de lá para meu filho.

7 יהוה אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם

8 Se a mulher, porém, não quiser seguir-te, serás livre deste meu juramento; somente não faças lá tornar a meu filho.

8 ואם לא תאבה האשה ללכת אחריך ונקית משבעתי זאת רק את בני לא תשב שמה

9 Então, pôs o servo a sua mão debaixo da coxa de Abraão, seu senhor, e jurou-lhe sobre este negócio.

9 וישם העבד את ידו תחת ירך אברהם אדניו וישבע לו על הדבר הזה

10 E o servo tomou dez camelos, dos camelos do seu senhor, e partiu, pois que toda a fazenda de seu senhor estava em sua mão; e levantou-se e partiu para a Mesopotâmia, para a cidade de Naor.

10 ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך וכל טוב אדניו בידו ויקם וילך אל ארם נהרים אל עיר נחור

11 E fez ajoelhar os camelos fora da cidade, junto a um poço de água, pela tarde, ao tempo em que as moças saíam a tirar água.

11 ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים לעת ערב לעת צאת השאבת

12 E disse Ó SENHOR, Deus de meu senhor Abraão, dá-me, hoje, bom encontro e faze beneficência ao meu senhor Abraão!

12 ויאמר יהוה אלהי אדני אברהם הקרה נא לפני היום ועשה חסד עם אדני אברהם

13 Eis que eu estou em pé junto à fonte de água, e as filhas dos varões desta cidade saem para tirar água;

13 הנה אנכי נצב על עין המים ובנות אנשי העיר יצאת לשאב מים

14 Seja, pois, que a donzela a quem eu disser abaixa agora o teu cântaro para que eu beba; e ela disser Bebe, e também darei de beber aos teus camelos, esta seja a quem designaste ao teu servo Isaque; e que eu conheça nisso que fizeste beneficência a meu senhor.

14 והיה הנער אשר אמר אליה הטי נא כדך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך אשקה אתה הכחת לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם אדני

15 E sucedeu que, antes que ele acabasse de falar, eis que Rebeca, que havia nascido a Betuel, filho de Milca, mulher de Naor, irmão de Abraão, saía com o seu cântaro sobre o seu ombro.

15 ויהי הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יצאת אשר ילדה לבתואל בן מלכה אשת נחור אחי אברהם וכדה על שכמה

16 E a donzela era mui formosa à vista, virgem, a quem varão não havia conhecido; e desceu à fonte, e encheu o seu cântaro, e subiu.

16 והנער טבת מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה ותרד העינה ותמלא כדה ותעל

17 Então, o servo correu-lhe ao encontro e disse Ora, deixa-me beber um pouco de água do teu cântaro.

17 וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמיאיני נא מעט מים מכדך

18 E ela disse Bebe, meu senhor. E apressou-se, e abaixou o seu cântaro sobre a sua mão, e deu-lhe de beber.

18 ותאמר שתה אדני ותמהר ותרד כדה על ידה ותשקהו

19 E, acabando ela de lhe dar de beber, disse Tirarei também água para os teus camelos, até que acabem de beber.

19 ותכל להשקתו ותאמר גם לגמליך אשאב עד אם כלו לשתת

20 E apressou-se, e vazou o seu cântaro na pia, e correu outra vez ao poço para tirar água, e tirou para todos os seus camelos.

20 ותמהר ותער כדה אל השקת ותרץ עוד אל הבאר לשאב ותשאב לכל גמליו

21 E o varão estava admirado de vê-la, calando-se, para saber se o SENHOR havia prosperado a sua jornada ou não.

21 והאיש משתאה לה מחריש לדעת ההצליח יהוה דרכו אם לא

22 E aconteceu que, acabando os camelos de beber, tomou o varão um pendente de ouro de meio siclo de peso e duas pulseiras para as suas mãos, do peso de dez siclos de ouro,

22 ויהי כאשר כלו הגמלים לשתות ויקח האיש נזם זהב בקע משקלו ושני צמידים על ידיה עשרה זהב משקלם

23 e disse De quem és filha? Faze-mo saber, peço-te; há também em casa de teu pai lugar para nós pousarmos?

23 ויאמר בת מי את הגידי נא לי היש בית אביך מקום לנו ללין

24 E ela disse Eu sou filha de Betuel, filho de Milca, o qual ela deu a Naor.

24 ותאמר אליו בת בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה לנחור

25 Disse-lhe mais Também temos palha, e muito pasto, e lugar para passar a noite.

25 ותאמר אליו גם תבן גם מספוא רב עמנו גם מקום ללון

26 Então, inclinou-se aquele varão, e adorou ao SENHOR,

26 ויקד האיש וישתחו ליהוה

27 e disse Bendito seja o SENHOR, Deus de meu senhor Abraão, que não retirou a sua beneficência e a sua verdade de meu senhor; quanto a mim, o SENHOR me guiou no caminho à casa dos irmãos de meu senhor.

27 ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני אברהם אשר לא עזב חסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך נחני יהוה בית אחי אדני

28 E a donzela correu e fez saber estas coisas na casa de sua mãe.

28 ותרץ הנער ותגד לבית אמה כדברים האלה

29 E Rebeca tinha um irmão cujo nome era Labão; e Labão correu ao encontro daquele varão à fonte.

29 ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן אל האיש החוצה אל העין

30 E aconteceu que, quando ele viu o pendente e as pulseiras sobre as mãos de sua irmã e quando ouviu as palavras de sua irmã Rebeca, que dizia Assim me falou aquele varão, veio ao varão, e eis que estava em pé junto aos camelos, junto à fonte.

30 ויהי כראת את הנזם ואת הצמדים על ידי אחתו וכשמעו את דברי רבקה אחתו לאמר כה דבר אלי האיש ויבא אל האיש והנה עמד על הגמלים על העין

31 E disse Entra, bendito do SENHOR, por que estarás fora? Pois eu já preparei a casa e o lugar para os camelos.

31 ויאמר בוא ברוך יהוה למה תעמד בחוץ ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים

32 Então, veio aquele varão à casa, e desataram os camelos e deram palha e pasto aos camelos e água para lavar os pés dele e os pés dos varões que estavam com ele.

32 ויבא האיש הביתה ויפתח הגמלים ויתן תבן ומספוא לגמלים ומים לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר אתו

33 Depois, puseram de comer diante dele. Ele, porém, disse Não comerei, até que tenha dito as minhas palavras. E ele disse Fala.

33 ויישם לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אם דברתי דברי ויאמר דבר

34 Então, disse Eu sou o servo de Abraão.

34 ויאמר עבד אברהם אנכי

35 O SENHOR abençoou muito o meu senhor, de maneira que foi engrandecido; e deu-lhe ovelhas e vacas, e prata e ouro, e servos e servas, e camelos e jumentos.

35 ויהוה ברך את אדני מאד ויגדל ויתן לו צאן ובקר וכסף וזהב ועבדם ושפחת וגמלים וחמרים

36 E Sara, a mulher do meu senhor, gerou um filho a meu senhor depois da sua velhice; e ele deu-lhe tudo quanto tem.

36 ותלד שרה אשת אדני בן לאדני אחרי זקנתה ויתן לו את כל אשר לו

37 E meu senhor me fez jurar, dizendo Não tomarás mulher para meu filho das filhas dos cananeus, em cuja terra habito;

37 וישבעני אדני לאמר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי ישב בארצו

38 irás, porém, à casa de meu pai e à minha família e tomarás mulher para meu filho.

38 אם לא אל בית אבי תלך ואל משפחתי ולקחת אשה לבני

39 Então, disse eu ao meu senhor Porventura não me seguirá a mulher.

39 ואמר אל אדני אלי לא תלך האשה אחרי

40 E ele me disse O SENHOR, em cuja presença tenho andado, enviará o seu Anjo contigo e prosperará o teu caminho, para que tomes mulher para meu filho da minha família e da casa de meu pai.

40 ויאמר אלי יהוה אשר התהלכתי לפניו ישלח מלאכו אתך והצליח
דרכך ולקחת אשה לבני ממשפחתי ומבית אבי

41 Então, serás livre do meu juramento, quando fores à minha família; e, se não ta derem, livre serás do meu juramento.

41 אז תנקה מאלתי כי תבוא אל משפחתי ואם לא יתנו לך והיית נקי
מאלתי

42 E hoje cheguei à fonte e disse Ó SENHOR, Deus de meu senhor Abraão, se tu, agora, prosperas o meu caminho, no qual eu ando,

42 ואבא היום אל העין ואמר יהוה אלהי אדני אברהם אם ישך נא מצליח
דרכי אשר אנכי הלך עליה

43 eis que estou junto à fonte de água; seja, pois, que a donzela que sair para tirar água e à qual eu disser Ora, dá-me um pouco de água do teu cântaro,

43 הנה אנכי נצב על עין המים והיה העלמה היצאת לשאב ואמרתי
אליה השקיני נא מעט מים מכדך

44 e ela me disser Bebe tu também e também tirarei água para os teus camelos, esta seja a mulher que o SENHOR designou ao filho de meu senhor.

44 ואמרה אלי גם אתה שתה וגם לגמליך אשאב הוא האשה אשר הכיח
יהוה לבן אדני

45 E, antes que eu acabasse de falar no meu coração, eis que Rebeca saía com seu cântaro sobre o seu ombro, e desceu à fonte, e tirou água; e eu lhe disse Ora, dá-me de beber.

45 אני טרם אכלה לדבר אל לבי והנה רבקה יצאת וכדה על שכמה ותרד
העינה ותשאב ואמר אליה השקיני נא

46 E ela se apressou, e abaixou o seu cântaro de sobre si, e disse Bebe, e também darei de beber aos teus camelos; e bebi, e ela deu também de beber aos camelos.

46 ותמהר ותורד כדה מעליה ותאמר שתה וגם גמליך אשקה ואשת וגם הגמלים השקתה

47 Então, lhe perguntei e disse De quem és filha? E ela disse Filha de Betuel, filho de Naor, que lhe gerou Milca. Então, eu pus o pendente no seu rosto e as pulseiras sobre as suas mãos.

47 ואשאל אתה ואמר בת מי את ותאמר בת בתואל בן נחור אשר ילדה לו מלכה ואשם הנזם על אפה והצמידים על ידיה

48 E, inclinando-me, adorei ao SENHOR e bendisse ao SENHOR, Deus do meu senhor Abraão, que me havia encaminhado pelo caminho da verdade, para tomar a filha do irmão de meu senhor para seu filho.

48 ואקד ואשתחוה ליהוה ואברך את יהוה אלהי אדני אברהם אשר הנחני בדרך אמת לקחת את בת אחי אדני לבנו

49 Agora, pois, se vós haveis de mostrar beneficência e verdade a meu senhor, fazei-mo saber; e, se não, também mo fazei saber, para que eu olhe à mão direita ou à esquerda.

49 ועתה אם ישכם עשים חסד ואמת את אדני הגידו לי ואם לא הגידו לי ואפנה על ימין או על שמאל

50 Então, responderam Labão e Betuel e disseram Do SENHOR procedeu este negócio; não podemos falar-te mal ou bem.

50 ויען לבן ובתואל ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא נוכל דבר אליך רע או טוב

51 Eis que Rebeca está diante da tua face; toma-a e vai-te; seja a mulher do filho de teu senhor, como tem dito o SENHOR.

51 הנה רבקה לפניך קח ולך ותהי אשה לבן אדניך כאשר דבר יהוה

52 E aconteceu que o servo de Abraão, ouvindo as suas palavras, inclinou-se à terra diante do SENHOR;

52 ויהי כאשר שמע עבד אברהם את דבריהם וישתחו ארצה ליהוה

53 e tirou o servo vasos de prata, e vasos de ouro, e vestes e deu-os a Rebeca; também deu coisas preciosas a seu irmão e a sua mãe.

53 ויוצא העבד כלי כסף וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה ומגדנת נתן לאחיה ולאמה

54 Então, comeram, e beberam, ele e os varões que com ele estavam, e passaram a noite. E levantaram-se pela manhã, e disse Deixai-me ir a meu senhor.

54 ויאכלו וישתו הוא והאנשים אשר עמו וילינו ויקומו בבקר ויאמר שלחני לאדני

55 Então, disseram seu irmão e sua mãe Fique a donzela conosco alguns dias ou pelo menos dez dias; e depois irá.

55 ויאמר אחיה ואמה תשב הנער אתנו ימים או עשור אחר תלך

56 Ele, porém, lhes disse Não me detenhais, pois o SENHOR tem prosperado o meu caminho; deixai-me partir, para que eu volte a meu senhor.

56 ויאמר אלהם אל תאחרו אתי ויהוה הצליח דרכי שלחוני ואלכה לאדני

57 E disseram Chamemos a donzela e perguntemos-lho.

57 ויאמרו נקרא לנער ונשאלה את פיה

58 E chamaram Rebeca e disseram-lhe Irás tu com este varão? Ela respondeu Irei.

58 ויקראו לרבקה ויאמרו אליה התלכי עם האיש הזה ותאמר אלך

59 Então, despediram Rebeca, sua irmã, e a sua ama, e o servo de Abraão, e os seus varões.

59 וישלחו את רבקה אחתם ואת מנקתה ואת עבד אברהם ואת אנשיו

60 E abençoaram Rebeca e disseram-lhe Ó nossa irmã, sejas tu em milhares de milhares, e que a tua semente possua a porta de seus aborrecedores!

60 ויברכו את רבקה ויאמרו לה אחתנו את היי לאלפי רבבה ויירש זרעך את שער שנאיו

61 E Rebeca se levantou com as suas moças, e subiram sobre os camelos e seguiram o varão; e tomou aquele servo a Rebeca e partiu.

61 ותקם רבקה ונערתיה ותרכבנה על הגמלים ותלכנה אחרי האיש ויקח העבד את רבקה וילך

62 Ora, Isaque vinha do caminho do poço de Laai-Roi, porque habitava na terra do Sul.

62 ויצחק בא מבוא באר לחי ראי והוא יושב בארץ הנגב

63 E Isaque saíra a orar no campo, sobre a tarde; e levantou os olhos, e olhou e eis que os camelos vinham.

63 ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב וישא עיניו וירא והנה גמלים באים

64 Rebeca também levantou os olhos, e viu a Isaque, e lançou-se do camelo,

64 ותשא רבקה את עיניה ותרא את יצחק ותפל מעל הגמל

65 e disse ao servo Quem é aquele varão que vem pelo campo ao nosso encontro? E o servo disse Este é meu senhor. Então, tomou ela o véu e cobriu-se.

65 ותאמר אל העבד מי האיש הלזה ההלך בשדה לקראתנו ויאמר העבד הוא אדני ותקח הצעיף ותתכס

66 E o servo contou a Isaque todas as coisas que fizera.

66 ויספר העבד ליצחק את כל הדברים אשר עשה

67 E Isaque trouxe-a para a tenda de sua mãe, Sara, e tomou a Rebeca, e foi-lhe por mulher, e amou-a. Assim, Isaque foi consolado depois da morte de sua mãe.

67 ויבאה יצחק האהלה שרה אמו ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאהבה וינחם יצחק אחרי אמו

Gênesis 25

1 E Abraão tomou outra mulher; o seu nome era Quetura.

1 ויסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה

2 E gerou-lhe Zinrã, e Jocsã, e Medã, e Midiã, e Isbaque, e Suá.

2 ותלד לו את זמרן ואת יקשן ואת מדן ואת מדין ואת ישבק ואת שוח

3 E Jocsã gerou a Seba e a Dedã; e os filhos de Dedã foram Assurim, e Letusim, e Leumim.

3 ויקשן ילד את שבא ואת דדן ובני דדן היו אשורם ולטושים ולאמים

4 E os filhos de Midiã foram Efá, e Efer, e Enoque, e Abida, e Elda; estes todos foram filhos de Quetura.

4 ובני מדין עיפה ועפר וחנך ואבידע ואלדעה כל אלה בני קטורה

5 Porém Abraão deu tudo o que tinha a Isaque.

5 ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק

6 Mas, aos filhos das concubinas que Abraão tinha, deu Abraão presentes e, vivendo ele ainda, despediu-os do seu filho Isaque, ao Oriente, para a terra oriental.

6 ולבני הפילגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנת וישלחם מעל יצחק בנו בעודנו חי קדמה אל ארץ קדם

7 Estes, pois, são os dias dos anos da vida de Abraão, que viveu cento e setenta e cinco anos.

7 ואלה ימי שני חיי אברהם אשר חי מאת שנה ושבעים שנה וחמש שנים

8 E Abraão expirou e morreu em boa velhice, velho e farto de dias; e foi congregado ao seu povo.

8 ויגוע וימת אברהם בשיבה טובה זקן ושבע ויאסף אל עמיו

9 E sepultaram-no Isaque e Ismael, seus filhos, na cova de Macpela, no campo de Efrom, filho de Zoar, heteu, que estava em frente de Manre,

9 ויקברו אתו יצחק וישמעאל בניו אל מערת המכפלה אל שדה עפרן בן צחר החתי אשר על פני ממרא

10 o campo que Abraão comprara aos filhos de Hete. Ali está sepultado Abraão e Sara, sua mulher.

10 השדה אשר קנה אברהם מאת בני חת שמה קבר אברהם ושרה אשתו

11 E aconteceu, depois da morte de Abraão, que Deus abençoou a Isaque, seu filho; e habitava Isaque junto ao poço Laai-Roi.

11 ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם באר לחי ראי

12 Estas, porém, são as gerações de Ismael, filho de Abraão, que a serva de Sara, Agar, egípcia, deu a Abraão.

12 ואלה תלדת ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר המצרית שפחת שרה לאברהם

13 E estes são os nomes dos filhos de Ismael pelos seus nomes, segundo as suas gerações o primogênito de Ismael era Nebaiote, depois Quedar, e Abdeel, e Mibsão,

13 ואלה שמות בני ישמעאל בשמתם לתולדתם בכר ישמעאל נבית וקדר ואדבאל ומבשם

14 e Misma, e Dumá, e Massá,

14 ומשמע ודומה ומשא

15 e Hadade, e Tema, e Jetur, e Nafis, e Quedemá.

15 חדד ותימא יטור נפיש וקדמה

16 Estes são os filhos de Ismael, e estes são os seus nomes pelas suas vilas e pelos seus castelos doze príncipes segundo as suas famílias.

16 אלה הם בני ישמעאל ואלה שמתם בחצריהם ובטירתם שנים עשר נשיאם לאמתם

17 E estes são os anos da vida de Ismael, que viveu cento e trinta e sete anos; e ele expirou, e morreu, e foi congregado ao seu povo.

17 ואלה שני חיי ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה ושבע שנים ויגוע וימת ויאסף אל עמיו

18 E habitaram desde Havilá até Sur, que está em frente do Egito, indo para Assur; e Ismael fez o seu assento diante da face de todos os seus irmãos.

18 וישכנו מחוילה עד שור אשר על פני מצרים באכה אשורה על פני כל אחיו נפל

19 E estas são as gerações de Isaque, filho de Abraão Abraão gerou a Isaque;

19 ואלה תולדת יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק

20 e era Isaque da idade de quarenta anos, quando tomou a Rebeca, filha de Betuel, arameu de Padã-Arã, irmã de Labão, arameu, por sua mulher.

20 ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה

21 E Isaque orou instantemente ao SENHOR por sua mulher, porquanto era estéril; e o SENHOR ouviu as suas orações, e Rebeca, sua mulher, concebeu.

21 ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו

22 E os filhos lutavam dentro dela; então, disse Se assim é, por que sou eu assim? E foi-se a perguntar ao SENHOR.

22 ויתרצצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש את יהוה

23 E o SENHOR lhe disse Duas nações há no teu ventre, e dois povos se dividirão das tuas entranhas um povo será mais forte do que o outro povo, e o maior servirá ao menor.

23 ויאמר יהוה לה שני גיים בבטנך ושני לאמים ממעיך יפרדו ולאם
מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר

24 E, cumprindo-se os seus dias para dar à luz, eis gêmeos no
seu ventre.

24 וימלאו ימיה ללדת והנה תומם בבטנה

25 E saiu o primeiro, ruivo e todo como uma veste cabeluda; por
isso, chamaram o seu nome Esaú.

25 ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו שמו עשו

26 E, depois, saiu o seu irmão, agarrada sua mão ao calcanhar de
Esaú; por isso, se chamou o seu nome Jacó. E era Isaque da idade
de sessenta anos quando os gerou.

26 ואחרי כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן
ששים שנה בלדת אתם

27 E cresceram os meninos. E Esaú foi varão perito na caça,
varão do campo; mas Jacó era varão simples, habitando em
tendas.

27 ויגדלו הנערים ויהי עשו איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש תם ישב
אהלים

28 E amava Isaque a Esaú, porque a caça era de seu gosto; mas
Rebeca amava a Jacó.

28 ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב

29 E Jacó cozera um guisado; e veio Esaú do campo e estava ele
cansado.

29 ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף

30 E disse Esaú a Jacó Deixa-me, peço-te, comer desse guisado
vermelho, porque estou cansado. Por isso, se chamou o seu
nome Edom.

30 ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדם האדם הזה כי עיף אנכי על
כן קרא שמו אדום

31 Então, disse Jacó Vende-me, hoje, a tua primogenitura.

31 ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי

32 E disse Esaú Eis que estou a ponto de morrer, e para que me
servirá logo a primogenitura?

32 ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה

33 Então, disse Jacó Jura-me hoje. E jurou-lhe e vendeu a sua
primogenitura a Jacó.

33 ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב

34 E Jacó deu pão a Esaú e o guisado das lentilhas; e ele comeu, e
bebeu, e levantou-se, e foi-se. Assim, desprezou Esaú a sua
primogenitura.

34 ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את
הבכרה

Gênesis 26

1 E havia fome na terra, além da primeira fome, que foi nos dias
de Abraão; por isso, foi-se Isaque a Abimeleque, rei dos filisteus,
em Gerar.

1 ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם וילך יצחק
אל אבימלך מלך פלשתים גררה

2 E apareceu-lhe o SENHOR e disse Não desças ao Egito. Habita na terra que eu te disser;

2 וירא אליו יהוה ויאמר אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך

3 peregrina nesta terra, e serei contigo e te abençoarei; porque a ti e à tua semente darei todas estas terras e confirmarei o juramento que tenho jurado a Abraão, teu pai.

3 גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן את כל הארצת האל והקמתי את השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך

4 E multiplicarei a tua semente como as estrelas dos céus e darei à tua semente todas estas terras. E em tua semente serão benditas todas as nações da terra,

4 והרביתי את זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל הארצת האל והתברכו בזרעך כל גויי הארץ

5 porquanto Abraão obedeceu à minha voz e guardou o meu mandado, os meus preceitos, os meus estatutos e as minhas leis.

5 עקב אשר שמע אברהם בקלי וישמר משמרתי מצותי חקותי ותורתי

6 Assim, habitou Isaque em Gerar.

6 וישב יצחק בגרר

7 E, perguntando-lhe os varões daquele lugar acerca de sua mulher, disse É minha irmã; porque temia dizer É minha mulher; para que porventura (dizia ele) me não matem os varões daquele lugar por amor de Rebeca; porque era formosa à vista.

7 וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי הוא כי ירא לאמר אשתי פן יהרגני אנשי המקום על רבקה כי טובת מראה היא

8 E aconteceu que, como ele esteve ali muito tempo, Abimeleque, rei dos filisteus, olhou por uma janela e viu, e eis que Isaque estava brincando com Rebeca, sua mulher.

8 ויהי כי ארכו לו שם הימים וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון וירא והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו

9 Então, chamou Abimeleque a Isaque e disse Eis que, na verdade, é tua mulher; como, pois, disseste É minha irmã? E disse-lhe Isaque Porque eu dizia Para que eu porventura não morra por causa dela.

9 ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשתך הוא ואיך אמרת אחתי הוא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן אמות עליה

10 E disse Abimeleque Que é isto que nos fizeste? Facilmente se teria deitado alguém deste povo com a tua mulher, e tu terias trazido sobre nós um delito.

10 ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט שכב אחד העם את אשתך והבאת עלינו אשם

11 E mandou Abimeleque a todo o povo, dizendo Qualquer que tocar neste varão ou em sua mulher certamente morrerá.

11 ויצו אבימלך את כל העם לאמר הנגע באיש הזה ובאשתו מות יומת

12 E semeou Isaque naquela mesma terra e colheu, naquele mesmo ano, cem medidas, porque o SENHOR o abençoava.

12 ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו יהוה

13 E engrandeceu-se o varão e ia-se engrandecendo, até que se tornou mui grande;

13 ויגדל האיש וילך הלוך וגדל עד כי גדל מאד

14 e tinha possessão de ovelhas, e possessão de vacas, e muita gente de serviço, de maneira que os filisteus o invejavam.

14 ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו אתו פלשתים

15 E todos os poços que os servos de seu pai tinham cavado nos dias de Abraão, seu pai, os filisteus entulharam e encheram de terra.

15 וכל הבארת אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתים וימלאום עפר

16 Disse também Abimeleque a Isaque Aparta-te de nós, porque muito mais poderoso te tens feito do que nós.

16 ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי עצמת ממנו מאד

17 Então, Isaque foi-se dali, e fez o seu assento no vale de Gerar, e habitou lá.

17 וילך משם יצחק ויחן בנחל גרר וישב שם

18 E tornou Isaque, e cavou os poços de água que cavaram nos dias de Abraão, seu pai, e que os filisteus taparam depois da morte de Abraão, e chamou-os pelos nomes que os chamara seu pai.

18 וישב יצחק ויחפר את בארת המים אשר חפרו בימי אברהם אביו ויסתמום פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להן שמות כשמת אשר קרא להן אביו

19 Cavaram, pois, os servos de Isaque naquele vale e acharam ali um poço de águas vivas.

19 ויחפרו עבדי יצחק בנחל וימצאו שם באר מים חיים

20 E os pastores de Gerar porfiaram com os pastores de Isaque, dizendo Esta água é nossa. Por isso, chamou o nome daquele poço Eseque, porque contenderam com ele.

20 ויריבו רעי גרר עם רעי יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם הבאר עשק כי התעשקו עמו

21 Então, cavaram outro poço e também porfiaram sobre ele. Por isso, chamou o seu nome Sitna.

21 ויחפרו באר אחרת ויריבו גם עליה ויקרא שמה שטנה

22 E partiu dali e cavou outro poço; e não porfiaram sobre ele. Por isso, chamou o seu nome Reobote e disse Porque agora nos alargou o SENHOR, e crescemos nesta terra.

22 ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחבות ויאמר כי עתה הרחיב יהוה לנו ופרינו בארץ

23 Depois, subiu dali a Berseba,

23 ויעל משם באר שבע

24 e apareceu-lhe o SENHOR naquela mesma noite e disse Eu sou o Deus de Abraão, teu pai. Não temas, porque eu sou contigo, e abençoar-te-ei, e multiplicarei a tua semente por amor de Abraão, meu servo.

24 וירא אליו יהוה בלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם אביך אל תירא כי אתך אנכי וברכתיך והרביתי את זרעך בעבור אברהם עבדי

25 Então, edificou ali um altar, e invocou o nome do SENHOR, e armou ali a sua tenda; e os servos de Isaque cavaram ali um poço.

25 ויבן שם מזבח ויקרא בשם יהוה ויט שם אהלו ויכרו שם עבדי יצחק באר

26 E Abimeleque veio a ele de Gerar, com Ausate, seu amigo, e
Ficol, príncipe do seu exército.

26 ואבימלך הלך אליו מגרר ואחזת מרעהו ופיכל שר צבאו

27 E disse-lhe Isaque Por que viestes a mim, pois que vós me
aborreceis e me enviastes de vós?

27 ויאמר אלהם יצחק מדוע באתם אלי ואתם שנאתם אתי ותשלחוני
מאתכם

28 E eles disseram Havemos visto, na verdade, que o SENHOR é
contigo; pelo que dissemos Haja, agora, juramento entre nós,
entre nós e ti; e façamos concerto contigo.

28 ויאמרו ראו ראינו כי היה יהוה עמך ונאמר תהי נא אלה בינותינו
בינינו ובינך ונכרתה ברית עמך

29 Que nos não faças mal, como nós te não temos tocado, e
como te fizemos somente bem, e te deixamos ir em paz. Agora,
tu és o bendito do SENHOR.

29 אם תעשה עמנו רעה כאשר לא נגענוך וכאשר עשינו עמך רק טוב
ונשלחך בשלום אתה עתה ברוך יהוה

30 Então, lhes fez um banquete, e comeram e beberam.

30 ויעש להם משתה ויאכלו וישתו

31 E levantaram-se de madrugada e juraram um ao outro;
depois, os despediu Isaque, e despediram-se dele, em paz.

31 וישכימו בבקר וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום

32 E aconteceu, naquele mesmo dia, que vieram os servos de
Isaque, e anunciaram-lhe acerca do negócio do poço, que tinham
cavado, e disseram-lhe Temos achado água.

32 ויהי ביום ההוא ויבאו עבדי יצחק ויגדו לו על אדות הבאר אשר חפרו
ויאמרו לו מצאנו מים

33 E chamou-o Seba. Por isso, é o nome daquela cidade Berseba até o dia de hoje.

33 ויקרא אתה שבעה על כן שם העיר באר שבע עד היום הזה

34 Ora, sendo Esaú da idade de quarenta anos, tomou por mulher a Judite, filha de Beeri, heteu, e a Basemate, filha de Elom, heteu.

34 ויהי עשו בן ארבעים שנה ויקח אשה את יהודית בת בארי החתי ואת
בשמת בת אילן החתי

35 E estas foram para Isaque e Rebeca uma amargura de espírito.

35 ותהיין מרת רוח ליצחק ולרבקה

Gênesis 27

1 E aconteceu que, como Isaque envelheceu, e os seus olhos se escureceram, de maneira que não podia ver, chamou a Esaú, seu filho mais velho, e disse-lhe Meu filho! E ele lhe disse Eis-me aqui!

1 ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראת ויקרא את עשו בנו הגדל ויאמר
אליו בני ויאמר אליו הנני

2 E ele disse Eis que já agora estou velho e não sei o dia da minha morte.

2 ויאמר הנה נא זקנתי לא ידעתי יום מותי

3 Agora, pois, toma as tuas armas, a tua aljava e o teu arco, e sai ao campo, e apanha para mim alguma caça,

3 ועתה שא נא כליך תליך וקשתך וצא השדה וצודה לי צידה

4 e faze-me um guisado saboroso, como eu gosto, e traze-mo, para que eu coma, e para que minha alma te abençoe, antes que morra.

4 ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי והביאה לי ואכלה בעבור תברכך נפשי בטרם אמות

5 E Rebeca escutou quando Isaque falava ao seu filho Esaú; e foi-se Esaú ao campo, para apanhar caça que havia de trazer.

5 ורבקה שמעת בדבר יצחק אל עשו בנו וילך עשו השדה לצוד ציד להביא

6 Então, falou Rebeca a Jacó, seu filho, dizendo Eis que tenho ouvido o teu pai que falava com Esaú, teu irmão, dizendo

6 ורבקה אמרה אל יעקב בנה לאמר הנה שמעתי את אביך מדבר אל עשו אחיך לאמר

7 Traze-me caça e faze-me um guisado saboroso, para que eu coma e te abençoe diante da face do SENHOR, antes da minha morte.

7 הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואכלה ואברככה לפני יהוה לפני מותי

8 Agora, pois, filho meu, ouve a minha voz naquilo que eu te mando.

8 ועתה בני שמע בקלי לאשר אני מצוה אתך

9 Vai, agora, ao rebanho e traze-me de lá dois bons cabritos; e eu farei deles um guisado saboroso para teu pai, como ele gosta;

9 לך נא אל הצאן וקח לי משם שני גדיי עזים טבים ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר אהב

10 e levá-lo-ás a teu pai, para que o coma e para que te abençoe antes da sua morte.

10 והבאת לאביך ואכל בעבר אשר יברכך לפני מותו

11 Então, disse Jacó a Rebeca, sua mãe Eis que Esaú, meu irmão, é varão cabeludo, e eu, varão liso.

11 ויאמר יעקב אל רבקה אמו הן עשו אחי איש שער ואנכי איש חלק

12 Porventura, me apalpará o meu pai, e serei, a seus olhos, enganador; assim, trarei eu sobre mim maldição e não bênção.

12 אולי ימשני אבי והייתי בעיניו כמתעתע והבאתי עלי קללה ולא ברכה

13 E disse-lhe sua mãe Meu filho, sobre mim seja a tua maldição; somente obedece à minha voz, e vai, e traze-mos.

13 ותאמר לו אמו עלי קללתך בני אך שמע בקלי ולך קח לי

14 E foi, e tomou-os, e trouxe-os à sua mãe; e sua mãe fez um guisado saboroso, como seu pai gostava.

14 וילך ויקח ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים כאשר אהב אביו

15 Depois, tomou Rebeca as vestes de gala de Esaú, seu filho mais velho, que tinha consigo em casa, e vestiu a Jacó, seu filho menor.

15 ותקח רבקה את בגדי עשו בנה הגדל החמדת אשר אתה בבית ותלבש את יעקב בנה הקטן

16 E, com as peles dos cabritos, cobriu as suas mãos e a lisura do seu pescoço

16 ואת ערת גדיי העזים הלבישה על ידיו ועל חלקת צואריו

17 e deu o guisado saboroso e o pão que tinha preparado na mão de Jacó, seu filho.

17 ותתן את המטעמים ואת הלחם אשר עשתה ביד יעקב בנה

18 E veio ele a seu pai e disse Meu pai! E ele disse Eis-me aqui. Quem és tu, meu filho?

18 ויבא אל אביו ויאמר אבי ויאמר הנני מי אתה בני

19 E Jacó disse a seu pai Eu sou Esaú, teu primogênito. Tenho feito como me disseste. Levanta-te agora, assenta-te e come da minha caça, para que a tua alma me abençoe.

19 ויאמר יעקב אל אביו אנכי עשו בכרך עשיתי כאשר דברת אלי קום נא שבה ואכלה מצידי בעבור תברכני נפשך

20 Então, disse Isaque a seu filho Como é isto, que tão cedo a achaste, filho meu? E ele disse Porque o SENHOR, teu Deus, a mandou ao meu encontro.

20 ויאמר יצחק אל בנו מה זה מהרת למצא בני ויאמר כי הקרה יהוה אלהיך לפני

21 E disse Isaque a Jacó Chega-te agora, para que te apalpe, meu filho, se és meu filho Esaú mesmo ou não.

21 ויאמר יצחק אל יעקב גשה נא ואמשך בני האתה זה בני עשו אם לא

22 Então, se chegou Jacó a Isaque, seu pai, que o apalpou e disse A voz é a voz de Jacó, porém as mãos são as mãos de Esaú.

22 ויגש יעקב אל יצחק אביו וימשהו ויאמר הקל קול יעקב והידים ידי עשו

23 E não o conheceu, porquanto as suas mãos estavam cabeludas, como as mãos de Esaú, seu irmão. E abençoou-o.

23 ולא הכירו כי היו ידיו כידי עשו אחיו שערת ויברכהו

24 E disse És tu meu filho Esaú mesmo? E ele disse Eu sou.

24 ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר אני

25 Então, disse Faze chegar isso perto de mim, para que coma da caça de meu filho; para que a minha alma te abençoe. E chegou-lho, e comeu; trouxe-lhe também vinho, e bebeu.

25 ויאמר הגשה לי ואכלה מציד בני למען תברכך נפשי ויגש לו ויאכל ויבא לו יין וישת

26 E disse-lhe Isaque, seu pai Ora, chega-te e beija-me, filho meu.

26 ויאמר אליו יצחק אביו גשה נא ושקה לי בני

27 E chegou-se e beijou-o. Então, cheirou o cheiro das suas vestes, e abençoou-o, e disse Eis que o cheiro do meu filho é como o cheiro do campo, que o SENHOR abençoou.

27 ויגש וישק לו וירח את ריח בגדיו ויברכהו ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו יהוה

28 Assim, pois, te dê Deus do orvalho dos céus, e das gorduras da terra, e abundância de trigo e de mosto.

28 ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורב דגן ותירש

29 Sirvam-te povos, e nações se encurvem a ti; sê senhor de teus irmãos, e os filhos da tua mãe se encurvem a ti; malditos sejam os que te amaldiçoarem, e benditos sejam os que te abençoarem.

29 יעבדוך עמים וישתחו לך לאמים הוה גביר לאחיך וישתחוו לך בני אמך ארריך ארור ומברכיך ברוך

30 E aconteceu que, acabando Isaque de abençoar a Jacó, apenas Jacó acabava de sair da face de Isaque, seu pai, veio Esaú, seu irmão, da sua caça.

30 ויהי כאשר כלה יצחק לברך את יעקב ויהי אך יצא יצא יעקב מאת פני יצחק אביו ועשו אחיו בא מצידו

31 E fez também ele um guisado saboroso, e trouxe-o a seu pai, e disse a seu pai Levanta-te, meu pai, e come da caça de teu filho, para que me abençoe a tua alma.

31 ויעש גם הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר לאביו יקם אבי ויאכל מציד בנו בעבור תברכני נפשך

32 E disse-lhe Isaque, seu pai Quem és tu? E ele disse Eu sou teu filho, o teu primogênito, Esaú.

32 ויאמר לו יצחק אביו מי אתה ויאמר אני בנך בכרך עשו

33 Então, estremeceu Isaque de um estremecimento muito grande e disse Quem, pois, é aquele que apanhou a caça e ma trouxe? Eu comi de tudo, antes que tu viesses, e abençoei -o; também será bendito.

33 ויחרד יצחק חרדה גדלה עד מאד ויאמר מי אפוא הוא הצד ציד ויבא לי ואכל מכל בטרם תבוא ואברכהו גם ברוך יהיה

34 Esaú, ouvindo as palavras de seu pai, bradou com grande e mui amargo brado e disse a seu pai Abençoa-me também a mim, meu pai.

34 כשמע עשו את דברי אביו ויצעק צעקה גדלה ומרה עד מאד ויאמר לאביו ברכני גם אני אבי

35 E ele disse Veio o teu irmão com sutileza e tomou a tua bênção.

35 ויאמר בא אחיך במרמה ויקח ברכתך

36 Então, disse ele Não foi o seu nome justamente chamado Jacó? Por isso, que já duas vezes me enganou a minha primogenitura me tomou e eis que agora me tomou a minha bênção. E disse mais Não reservaste, pois, para mim bênção alguma?

36 ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים את בכרתי לקח והנה עתה לקח ברכתי ויאמר הלא אצלת לי ברכה

37 Então, respondeu Isaque e disse a Esaú Eis que o tenho posto por senhor sobre ti, e todos os seus irmãos lhe tenho dado por servos; e de trigo e de mosto o tenho fortalecido; que te farei, pois, agora a ti, meu filho?

37 ויען יצחק ויאמר לעשו הן גביר שמתיו לך ואת כל אחיו נתתי לו לעבדים ודגן ותירש סמכתיו ולכה אפוא מה אעשה בני

38 E disse Esaú a seu pai Tens uma só bênção, meu pai? Abençoa-me também a mim, meu pai. E levantou Esaú a sua voz e chorou.

38 ויאמר עשו אל אביו הברכה אחת הוא לך אבי ברכני גם אני אבי וישא עשו קלו ויבך

39 Então, respondeu Isaque, seu pai, e disse-lhe Eis que a tua habitação será longe das gorduras da terra e sem orvalho dos céus.

39 ויען יצחק אביו ויאמר אליו הנה משמני הארץ יהיה מושבך ומטל השמים מעל

40 E pela tua espada viverás e ao teu irmão servirás. Acontecerá, porém, que, quando te libertares, então, sacudirás o seu jugo do teu pescoço.

40 ועל חרבך תחיה ואת אחיך תעבד והיה כאשר תריד ופרקת עלו מעל
צוארך

41 E aborreceu Esaú a Jacó por causa daquela bênção, com que seu pai o tinha abençoado; e Esaú disse no seu coração Chegar-se-ão os dias de luto de meu pai; então, matarei a Jacó, meu irmão.

41 וישטם עשו את יעקב על הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו
יקרבו ימי אבל אבי ואהרגה את יעקב אחי

42 E foram denunciadas a Rebeca estas palavras de Esaú, seu filho mais velho; e ela enviou, e chamou a Jacó, seu filho menor, e disse-lhe Eis que Esaú, teu irmão, se consola a teu respeito, propondo-se matar-te.

42 ויגד לרבקה את דברי עשו בנה הגדל ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן
ותאמר אליו הנה עשו אחיך מתנחם לך להרגך

43 Agora, pois, meu filho, ouve a minha voz levanta-te e acolhe-te a Labão, meu irmão, em Harã;

43 ועתה בני שמע בקלי וקום ברח לך אל לבן אחי חרנה

44 e mora com ele alguns dias, até que passe o furor de teu irmão,

44 וישבת עמו ימים אחדים עד אשר תשוב חמת אחיך

45 até que se desvie de ti a ira de teu irmão, e se esqueça do que lhe fizeste. Então, enviarei e te farei vir de lá. Por que seria eu desfilhada também de vós ambos num mesmo dia?

45 עד שוב אף אחיך ממך ושכח את אשר עשית לו ושלחתי ולקחתיך משם
למה אשכל גם שניכם יום אחד

46 E disse Rebeca a Isaque Enfadada estou da minha vida, por causa das filhas de Hete; se Jacó tomar mulher das filhas de Hete, como estas são das filhas desta terra, para que me será a vida?

46 ותאמר רבקה אל יצחק קצתי בחיי מפני בנות חת אם לקח יעקב אשה מבנות חת כאלה מבנות הארץ למה לי חיים

Gênesis 28

1 E Isaque chamou a Jacó, e abençoou -o, e ordenou-lhe, e disse-lhe Não tomes mulher de entre as filhas de Canaã.

1 ויקרא יצחק אל יעקב ויברך אתו ויצוהו ויאמר לו לא תקח אשה מבנות כנען

2 Levanta-te, vai a Padã-Arã, à casa de Betuel, pai de tua mãe, e toma de lá uma mulher das filhas de Labão, irmão de tua mãe.

2 קום לך פדנה ארם ביתה בתואל אבי אמך וקח לך משם אשה מבנות לבן אחי אמך

3 E Deus Todo-poderoso te abençoe, e te faça frutificar, e te multiplique, para que sejas uma multidão de povos;

3 ואל שדי יברך אתך ויפרך וירבך והיית לקהל עמים

4 e te dê a bênção de Abraão, a ti e à tua semente contigo, para que em herança possuas a terra de tuas peregrinações, que Deus deu a Abraão.

4 ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לרשתך את ארץ מגריך אשר נתן אלהים לאברהם

5 Assim, enviou Isaque a Jacó, o qual se foi a Padã-Arã, a Labão, filho de Betuel, arameu, irmão de Rebeca, mãe de Jacó e de Esaú.

5 וישלח יצחק את יעקב וילך פדנה ארם אל לבן בן בתואל הארמי אחי
רבקה אם יעקב ועשו

6 Vendo, pois, Esaú que Isaque abençoara a Jacó, e o enviara a Padã-Arã, para tomar mulher para si dali, e que, abençoando-o, lhe ordenara, dizendo Não tomes mulher das filhas de Canaã;

6 וירא עשו כי ברך יצחק את יעקב ושלח אתו פדנה ארם לקחת לו משם
אשה בברכו אתו ויצו עליו לאמר לא תקח אשה מבנות כנען

7 e que Jacó obedecera a seu pai e a sua mãe e se fora a Padã-Arã;

7 וישמע יעקב אל אביו ואל אמו וילך פדנה ארם

8 vendo também Esaú que as filhas de Canaã eram más aos olhos de Isaque, seu pai,

8 וירא עשו כי רעות בנות כנען בעיני יצחק אביו

9 foi-se Esaú a Ismael e tomou para si por mulher, além das suas mulheres, a Maalate, filha de Ismael, filho de Abraão, e irmã de Nebaiote.

9 וילך עשו אל ישמעאל ויקח את מחלת בת ישמעאל בן אברהם אחות
נביות על נשיו לו לאשה

10 Partiu, pois, Jacó de Berseba, e foi-se a Harã.

10 ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה

11 E chegou a um lugar onde passou a noite, porque já o sol era posto; e tomou uma das pedras daquele lugar, e a pôs por sua cabeceira, e deitou-se naquele lugar.

11 ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום וישם
מראשתיו וישכב במקום ההוא

12 E sonhou e eis era posta na terra uma escada cujo topo tocava nos céus; e eis que os anjos de Deus subiam e desciam por ela.

12 ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו

13 E eis que o SENHOR estava em cima dela e disse Eu sou o SENHOR, o Deus de Abraão, teu pai, e o Deus de Isaque. Esta terra em que estás deitado ta darei a ti e à tua semente.

13 והנה יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתננה ולזרעך

14 E a tua semente será como o pó da terra; e estender-se -á ao ocidente, e ao oriente, e ao norte, e ao sul; e em ti e na tua semente serão benditas todas as famílias da terra.

14 והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגבה ונברכו בך כל משפחת האדמה ובזרעך

15 E eis que estou contigo, e te guardarei por onde quer que fores, e te farei tornar a esta terra, porque te não deixarei, até que te haja feito o que te tenho dito.

15 והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך והשבתיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך

16 Acordado, pois, Jacó do seu sono, disse Na verdade o SENHOR está neste lugar, e eu não o sabia.

16 וייקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי

17 E temeu e disse Quão terrível é este lugar! Este não é outro lugar senão a Casa de Deus; e esta é a porta dos céus.

17 ויירא ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה שער
השמים

18 Então, levantou-se Jacó pela manhã, de madrugada, e tomou a pedra que tinha posto por sua cabeceira, e a pôs por coluna, e derramou azeite em cima dela.

18 וישכם יעקב בבקר ויקח את האבן אשר שם מראשתיו וישם אתה
מצבה ויצק שמן על ראשה

19 E chamou o nome daquele lugar Betel; o nome, porém, daquela cidade, dantes, era Luz.

19 ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם לוז שם העיר לראשנה

20 E Jacó fez um voto, dizendo Se Deus for comigo, e me guardar nesta viagem que faço, e me der pão para comer e vestes para vestir,

20 וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר
אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבש

21 e eu em paz tornar à casa de meu pai, o SENHOR será o meu Deus;

21 ושבתי בשלום אל בית אבי והיה יהוה לי לאלהים

22 e esta pedra, que tenho posto por coluna, será Casa de Deus; e, de tudo quanto me deres, certamente te darei o dízimo.

22 והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר תתן לי
עשר אעשרנו לך

Gênesis 29

1 Então, pôs-se Jacó a pé e foi-se à terra dos filhos do Oriente.

1 וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם

2 E olhou, e eis um poço no campo, e eis três rebanhos de ovelhas que estavam deitados junto a ele; porque daquele poço davam de beber aos rebanhos; e havia uma grande pedra sobre a boca do poço.

2 וירא והנה באר בשדה והנה שם שלשה עדרי צאן רבצים עליה כי מן הבאר ההוא ישקו העדרים והאבן גדלה על פי הבאר

3 E ajuntavam ali todos os rebanhos, e removiam a pedra de sobre a boca do poço, e davam de beber às ovelhas, e tornavam a pôr a pedra sobre a boca do poço, no seu lugar.

3 ונאספו שמה כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקו את הצאן והשיבו את האבן על פי הבאר למקמה

4 E disse-lhes Jacó Meus irmãos, donde sois? E disseram Somos de Harã.

4 ויאמר להם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחרן אנחנו

5 E ele lhes disse Conheceis a Labão, filho de Naor? E disseram Conhecemos.

5 ויאמר להם הידעתם את לבן בן נחור ויאמרו ידענו

6 Disse-lhes mais Está ele bem? E disseram Está bem, e eis aqui Raquel, sua filha, que vem com as ovelhas.

6 ויאמר להם השלום לו ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם הצאן

7 E ele disse Eis que ainda é muito dia, não é tempo de ajuntar o gado; dai de beber às ovelhas, e ide, e apascentai-as.

7 ויאמר הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה השקו הצאן ולכו רעו

8 E disseram Não podemos, até que todos os rebanhos se ajuntem, e removam a pedra de sobre a boca do poço, para que demos de beber às ovelhas.

8 ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקינו הצאן

9 Estando ele ainda falando com eles, veio Raquel com as ovelhas de seu pai; porque ela era pastora.

9 עודנו מדבר עמם ורחל באה עם הצאן אשר לאביה כי רעה הוא

10 E aconteceu que, vendo Jacó a Raquel, filha de Labão, irmão de sua mãe, e as ovelhas de Labão, irmão de sua mãe, chegou Jacó, e revolveu a pedra de sobre a boca do poço, e deu de beber às ovelhas de Labão, irmão de sua mãe.

10 ויהי כאשר ראה יעקב את רחל בת לבן אחי אמו ואת צאן לבן אחי אמו ויגש יעקב ויגל את האבן מעל פי הבאר וישק את צאן לבן אחי אמו

11 E Jacó beijou a Raquel, e levantou a sua voz, e chorou.

11 וישק יעקב לרחל וישא את קלו ויבך

12 E Jacó anunciou a Raquel que era irmão de seu pai e que era filho de Rebeca. Então, ela correu e o anunciou a seu pai.

12 ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא וכי בן רבקה הוא ותרץ ותגד לאביה

13 E aconteceu que, ouvindo Labão as novas de Jacó, filho de sua irmã, correu-lhe ao encontro, e abraçou-o, e beijou-o, e levou-o à sua casa. E contou ele a Labão todas estas coisas.

13 ויהי כשמע לבן את שמע יעקב בן אחתו וירץ לקראתו ויחבק לו וינשק לו ויביאהו אל ביתו ויספר ללבן את כל הדברים האלה

14 Então, Labão disse-lhe Verdadeiramente és tu o meu osso e a minha carne. E ficou com ele um mês inteiro.

14 ויאמר לו לבן אך עצמי ובשרי אתה וישב עמו חדש ימים

15 Depois, disse Labão a Jacó Porque tu és meu irmão, hás de servir-me de graça? Declara-me qual será o teu salário.

15 ויאמר לבן ליעקב הכי אחי אתה ועבדתני חנם הגידה לי מה משכרתך

16 E Labão tinha duas filhas; o nome da mais velha era Léia, e o nome da menor, Raquel.

16 וללבן שתי בנות שם הגדלה לאה ושם הקטנה רחל

17 Léia, porém, tinha olhos tenros, mas Raquel era de formoso semblante e formosa à vista.

17 ועיני לאה רכות ורחל היתה יפת תאר ויפת מראה

18 E Jacó amava a Raquel e disse Sete anos te servirei por Raquel, tua filha menor.

18 ויאהב יעקב את רחל ויאמר אעבדך שבע שנים ברחל בתך הקטנה

19 Então, disse Labão Melhor é que eu ta dê do que a dê a outro varão; fica comigo.

19 ויאמר לבן טוב תתי אתה לך מתתי אתה לאיש אחר שבה עמדי

20 Assim, serviu Jacó sete anos por Raquel; e foram aos seus olhos como poucos dias, pelo muito que a amava.

20 ויעבד יעקב ברחל שבע שנים ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו אתה

21 E disse Jacó a Labão Dá-me minha mulher, porque meus dias são cumpridos, para que eu entre a ela.

21 ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה

22 Então, ajuntou Labão todos os varões daquele lugar e fez um banquete.

22 ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה

23 E aconteceu, à tarde, que tomou Léia, sua filha, e trouxe-lha. E entrou a ela.

23 ויהי בערב ויקח את לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה

24 E Labão deu sua serva Zilpa por serva a Léia, sua filha.

24 ויתן לבן לה את זלפה שפחתו ללאה בתו שפחה

25 E aconteceu pela manhã ver que era Léia; pelo que disse a Labão Por que me fizeste isso? Não te tenho servido por Raquel? Por que, pois, me enganaste?

25 ויהי בבקר והנה הוא לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני

26 E disse Labão Não se faz assim no nosso lugar, que a menor se dê antes da primogênita.

26 ויאמר לבן לא יעשה כן במקומנו לתת הצעירה לפני הבכירה

27 Cumpre a semana desta; então te daremos também a outra, pelo serviço que ainda outros sete anos servires comigo.

27 מלא שבע זאת ונתנה לך גם את זאת בעבדה אשר תעבד עמדי עוד שבע שנים אחרות

28 E Jacó fez assim e cumpriu a semana desta; então, lhe deu por mulher Raquel, sua filha.

28 ויעש יעקב כן וימלא שבע זאת ויתן לו את רחל בתו לו לאשה

29 E Labão deu sua serva Bila por serva a Raquel, sua filha.

29 ויתן לבן לרחל בתו את בלהה שפחתו לה לשפחה

30 E entrou também a Raquel e amou também a Raquel mais do que a Léia; e serviu com ele ainda outros sete anos.

30 ויבא גם אל רחל ויאהב גם את רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות

31 Vendo, pois, o SENHOR que Léia era aborrecida, abriu a sua madre; porém Raquel era estéril.

31 וירא יהוה כי שנואה לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה

32 E concebeu Léia, e teve um filho, e chamou o seu nome Rúben, dizendo Porque o SENHOR atendeu à minha aflição. Por isso, agora me amará o meu marido.

32 ותהר לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי ראה יהוה בעניי כי עתה יאהבני אישי

33 E concebeu outra vez e teve um filho, dizendo Porquanto o SENHOR ouviu que eu era aborrecida, me deu também este; e chamou o seu nome Simeão.

33 ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי שמע יהוה כי שנואה אנכי ויתן לי גם את זה ותקרא שמו שמעון

34 E concebeu outra vez e teve um filho, dizendo Agora, esta vez se ajuntará meu marido comigo, porque três filhos lhe tenho dado; por isso, chamou o seu nome Levi.

34 ותהר עוד ותלד בן ותאמר עתה הפעם ילוה אישי אלי כי ילדתי לו שלשה בנים על כן קרא שמו לוי

35 E concebeu outra vez e teve um filho, dizendo Esta vez louvarei ao SENHOR. Por isso, chamou o seu nome Judá; e cessou de ter filhos.

35 ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם אודה את יהוה על כן קראה שמו יהודה ותעמד מלדת

Gênesis 30

1 Vendo, pois, Raquel que não dava filhos a Jacó, teve Raquel inveja de sua irmã e disse a Jacó Dá-me filhos, senão morro.

1 ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחתה ותאמר אל יעקב הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי

2 Então, se acendeu a ira de Jacó contra Raquel e disse Estou eu no lugar de Deus, que te impediu o fruto de teu ventre?

2 ויחר אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי אשר מנע ממך פרי בטן

3 E ela disse Eis aqui minha serva Bila; entra a ela, para que tenha filhos sobre os meus joelhos, e eu assim receba filhos por ela.

3 ותאמר הנה אמתי בלהה בא אליה ותלד על ברכי ואבנה גם אנכי ממנה

4 Assim, lhe deu a Bila, sua serva, por mulher; e Jacó entrou a ela.

4 ותתן לו את בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב

5 E concebeu Bila e deu a Jacó um filho.

5 ותהר בלהה ותלד ליעקב בן

6 Então, disse Raquel Julgou-me Deus, e também ouviu a minha voz, e me deu um filho; por isso, chamou o seu nome Dã.

6 ותאמר רחל דנני אלהים וגם שמע בקלי ויתן לי בן על כן קראה שמו דן

7 E Bila, serva de Raquel, concebeu outra vez e deu a Jacó o segundo filho.

7 ותהר עוד ותלד בלהה שפחת רחל בן שני ליעקב

8 Então, disse Raquel Com lutas de Deus, tenho lutado com minha irmã e também venci; e chamou o seu nome Naftali.

8 ותאמר רחל נפתולי אלהים נפתלתי עם אחתי גם יכלתי ותקרא שמו נפתלי

9 Vendo, pois, Léia que cessava de gerar, tomou também a Zilpa, sua serva, e deu-a a Jacó por mulher.

9 ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח את זלפה שפחתה ותתן אתה ליעקב לאשה

10 E deu Zilpa, serva de Léia, um filho a Jacó.

10 ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן

11 Então, disse Léia Vem uma turba; e chamou o seu nome de Gade.

11 ותאמר לאה בגד ותקרא את שמו גד

12 Depois, deu Zilpa, serva de Léia, um segundo filho a Jacó.

12 ותלד זלפה שפחת לאה בן שני ליעקב

13 Então, disse Léia Para minha ventura, porque as filhas me terão por bem-aventurada; e chamou o seu nome Aser.

13 ותאמר לאה באשרי כי אשרוני בנות ותקרא את שמו אשר

14 E foi Rúben, nos dias da sega do trigo, e achou mandrágoras no campo. E trouxe-as a Léia, sua mãe. Então, disse Raquel a Léia Ora, dá-me das mandrágoras do teu filho.

14 וילך ראובן בימי קציר חטים וימצא דודאים בשדה ויבא אתם אל לאה אמו ותאמר רחל אל לאה תני נא לי מדודאי בנך

15 E ela lhe disse É já pouco que hajas tomado o meu marido? Tomarás também as mandrágoras do meu filho? Então, disse Raquel Por isso, se deitará contigo esta noite pelas mandrágoras de teu filho.

15 ותאמר לה המעט קחתך את אישי ולקחת גם את דודאי בני ותאמר רחל לכן ישכב עמך הלילה תחת דודאי בנך

16 Vindo, pois, Jacó, à tarde, do campo, saiu-lhe Léia ao encontro e disse A mim entrarás, porque certamente te aluguei com as mandrágoras do meu filho. E deitou-se com ela aquela noite.

16 ויבא יעקב מן השדה בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר אלי תבוא כי שכר שכרתיך בדודאי בני וישכב עמה בלילה הוא

17 E ouviu Deus a Léia, e concebeu e teve um quinto filho.

17 וישמע אלהים אל לאה ותהר ותלד ליעקב בן חמישי

18 Então, disse Léia Deus me tem dado o meu galardão, pois tenho dado minha serva ao meu marido. E chamou o seu nome Issacar.

18 ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר נתתי שפחתי לאישי ותקרא שמו יששכר

19 E Léia concebeu outra vez e deu a Jacó um sexto filho.

19 ותהר עוד לאה ותלד בן ששי ליעקב

20 E disse Léia Deus me deu a mim uma boa dádiva; desta vez morará o meu marido comigo, porque lhe tenho dado seis filhos. E chamou o seu nome Zebulom.

20 ותאמר לאה זבדני אלהים אתי זבד טוב הפעם יזבלני אישי כי ילדתי לו ששה בנים ותקרא את שמו זבלון

21 E, depois, teve uma filha e chamou o seu nome Diná.

21 ואחר ילדה בת ותקרא את שמה דינה

22 E lembrou-se Deus de Raquel, e Deus a ouviu, e abriu a sua madre.

22 ויזכר אלהים את רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את רחמה

23 E ela concebeu, e teve um filho, e disse Tirou-me Deus a minha vergonha.

23 ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים את חרפתי

24 E chamou o seu nome José, dizendo O SENHOR me acrescente outro filho.

24 ותקרא את שמו יוסף לאמר יסף יהוה לי בן אחר

25 E aconteceu que, quando Raquel teve a José, disse Jacó a Labão Deixa-me ir; que me vá ao meu lugar e à minha terra.

25 ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף ויאמר יעקב אל לבן שלחני ואלכה אל מקומי ולארצי

26 Dá-me os meus filhos e as minhas mulheres, pelas quais te tenho servido, e ir-me-ei; pois tu sabes o meu serviço, que te tenho feito.

26 תנה את נשי ואת ילדי אשר עבדתי אתך בהן ואלכה כי אתה ידעת את עבדתי אשר עבדתיך

27 Então, lhe disse Labão Se, agora, tenho achado graça a teus olhos, fica comigo. Tenho experimentado que o SENHOR me abençoou por amor de ti.

27 ויאמר אליו לבן אם נא מצאתי חן בעיניך נחשתי ויברכני יהוה בגללך

28 E disse mais Determina-me o teu salário, que to darei.

28 ויאמר נקבה שכרך עלי ואתנה

29 Então, lhe disse Tu sabes como te tenho servido e como
passou o teu gado comigo.

29 ויאמר אליו אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת אשר היה מקנך אתי

30 Porque o pouco que tinhas antes de mim é aumentado até
uma multidão; e o SENHOR te tem abençoado por meu trabalho.
Agora, pois, quando hei de trabalhar também por minha casa?

30 כי מעט אשר היה לך לפני ויפרץ לרב ויברך יהוה אתך לרגלי ועתה
מתי אעשה גם אנכי לביתי

31 E disse ele Que te darei? Então, disse Jacó Nada me darás;
tornarei a apascentar e a guardar o teu rebanho, se me fizeres
isto

31 ויאמר מה אתן לך ויאמר יעקב לא תתן לי מאומה אם תעשה לי הדבר
הזה אשובה ארעה צאנך אשמר

32 passarei hoje por todo o teu rebanho, separando dele todos
os salpicados e malhados, e todos os morenos entre os
cordeiros, e o que é malhado e salpicado entre as cabras; e isto
será o meu salário.

32 אעבר בכל צאנך היום הסר משם כל שה נקד וטלוא וכל שה חום
בכשבים וטלוא ונקד בעזים והיה שכרי

33 Assim, testificará por mim a minha justiça no dia de amanhã,
quando vieres e o meu salário estiver diante de tua face; tudo o
que não for salpicado e malhado entre as cabras e moreno entre
os cordeiros ser-me -á por furto.

33 וענתה בי צדקתי ביום מחר כי תבוא על שכרי לפניך כל אשר איננו נקד
וטלוא בעזים וחום בכשבים גנוב הוא אתי

34 Então, disse Labão Tomara que seja conforme a tua palavra.

34 ויאמר לבן הן לו יהי כדברך

35 E separou, naquele mesmo dia, os bodes listrados e malhados e todas as cabras salpicadas e malhadas, tudo em que havia brancura e todo o moreno entre os cordeiros; e deu-os nas mãos dos seus filhos.

35 ויסר ביום ההוא את התישים העקדים והטלאים ואת כל העזים
הנקדות והטלאת כל אשר לבן בו וכל חום בכשבים ויתן ביד בניו

36 E pôs três dias de caminho entre si e Jacó; e Jacó apascentava o resto dos rebanhos de Labão.

36 וישם דרך שלשת ימים בינו ובין יעקב ויעקב רעה את צאן לבן הנותרת

37 Então, tomou Jacó varas verdes de álamo, e de aveleira, e de castanheiro e descascou nelas riscas brancas, descobrindo a brancura que nas varas havia,

37 ויקח לו יעקב מקל לבנה לח ולוז וערמון ויפצל בהן פצלות לבנות
מחשף הלבן אשר על המקלות

38 e pôs estas varas, que tinha descascado, em frente do rebanho, nos canos e nas pias de água, aonde o rebanho vinha a beber, e conceberam vindo a beber.

38 ויצג את המקלות אשר פצל ברהטים בשקתות המים אשר תבאן הצאן
לשתות לנכח הצאן ויחמנה בבאן לשתות

39 E concebia o rebanho diante das varas, e as ovelhas davam crias listradas, salpicadas e malhadas.

39 ויחמו הצאן אל המקלות ותלדן הצאן עקדים נקדים וטלאים

40 Então, separou Jacó os cordeiros e pôs as faces do rebanho para os listrados e todo moreno entre o rebanho de Labão; e pôs o seu rebanho à parte e não o pôs com o rebanho de Labão.

40 והכשבים הפריד יעקב ויתן פני הצאן אל עקד וכל חום בצאן לבן וישת לו עדרים לבדו ולא שתם על צאן לבן

41 E sucedia que, cada vez que concebiam as ovelhas fortes, punha Jacó as varas diante dos olhos do rebanho nos canos, para que concebessem diante das varas.

41 והיה בכל יחם הצאן המקשרות ושם יעקב את המקלות לעיני הצאן ברהטים ליחמנה במקלות

42 Mas, quando enfraqueceu o rebanho, não as pôs. Assim, as fracas eram de Labão, e as fortes, de Jacó.

42 ובהעטיף הצאן לא ישים והיה העטפים ללבן והקשרים ליעקב

43 E cresceu o varão em grande maneira; e teve muitos rebanhos, e servas, e servos, e camelos, e jumentos.

43 ויפרץ האיש מאד מאד ויהי לו צאן רבות ושפחות ועבדים וגמלים וחמרים

Gênesis 31

1 Então, ouvia as palavras dos filhos de Labão, que diziam Jacó tem tomado tudo o que era de nosso pai e do que era de nosso pai fez ele toda esta glória.

1 וישמע את דברי בני לבן לאמר לקח יעקב את כל אשר לאבינו ומאשר לאבינו עשה את כל הכבד הזה

2 Viu também Jacó o rosto de Labão, e eis que não era para com ele como dantes.

2 וירא יעקב את פני לבן והנה איננו עמו כתמול שלשום

3 E disse o SENHOR a Jacó Torna à terra dos teus pais e à tua parentela, e eu serei contigo.

3 ויאמר יהוה אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך ולמולדתך ואהיה עמך

4 Então, enviou Jacó e chamou a Raquel e a Léia ao campo, ao seu rebanho.

4 וישלח יעקב ויקרא לרחל וללאה השדה אל צאנו

5 E disse-lhes Vejo que o rosto de vosso pai para comigo não é como anteriormente; porém o Deus de meu pai esteve comigo.

5 ויאמר להן ראה אנכי את פני אביכן כי איננו אלי כתמל שלשם ואלהי אבי היה עמדי

6 E vós mesmas sabeis que, com todo o meu poder, tenho servido a vosso pai;

6 ואתנה ידעתן כי בכל כחי עבדתי את אביכן

7 mas vosso pai me enganou e mudou o salário dez vezes; porém Deus não lhe permitiu que me fizesse mal.

7 ואביכן התל בי והחלף את משכרתי עשרת מנים ולא נתנו אלהים להרע עמדי

8 Quando ele dizia assim Os salpicados serão o teu salário, então, todos os rebanhos davam salpicados. E, quando ele dizia assim Os listrados serão o teu salário, então, todos os rebanhos davam listrados.

8 אם כה יאמר נקדים יהיה שכרך וילדו כל הצאן נקדים ואם כה יאמר עקדים יהיה שכרך וילדו כל הצאן עקדים

9 Assim, Deus tirou o gado de vosso pai e mo deu a mim.

9 ויצל אלהים את מקנה אביכם ויתן לי

10 E sucedeu que, ao tempo em que o rebanho concebia, eu levantei os meus olhos e vi em sonhos que os bodes que cobriam as ovelhas eram listrados, salpicados e malhados.

10 ויהי בעת יחם הצאן ואשא עיני וארא בחלום והנה העתדים העלים על הצאן עקדים נקדים וברדים

11 E disse-me o Anjo de Deus, em sonhos Jacó! E eu disse Eis-me aqui.

11 ויאמר אלי מלאך האלהים בחלום יעקב ואמר הנני

12 E disse ele Levanta, agora, os teus olhos e vê que todos os bodes que cobrem o rebanho são listrados, salpicados e malhados; porque tenho visto tudo o que Labão te fez.

12 ויאמר שא נא עיניך וראה כל העתדים העלים על הצאן עקדים נקדים וברדים כי ראיתי את כל אשר לבן עשה לך

13 Eu sou o Deus de Betel, onde tens ungido uma coluna, onde me tens feito o voto; levanta-te agora, sai-te desta terra e torna-te à terra da tua parentela.

13 אנכי האל בית אל אשר משחת שם מצבה אשר נדרת לי שם נדר עתה קום צא מן הארץ הזאת ושוב אל ארץ מולדתך

14 Então, responderam Raquel e Léia e disseram-lhe Há ainda para nós parte ou herança na casa de nosso pai?

14 ותען רחל ולאה ותאמרנה לו העוד לנו חלק ונחלה בבית אבינו

15 Não nos considera ele como estranhas? Pois vendeu-nos e comeu todo o nosso dinheiro.

15 הלוא נכריות נחשבנו לו כי מכרנו ויאכל גם אכול את כספנו

16 Porque toda a riqueza que Deus tirou de nosso pai é nossa e de nossos filhos; agora, pois, faze tudo o que Deus te tem dito.

16 כי כל העשר אשר הציל אלהים מאבינו לנו הוא ולבנינו ועתה כל אשר אמר אלהים אליך עשה

17 Então, se levantou Jacó, pondo os seus filhos e as suas mulheres sobre os camelos,

17 ויקם יעקב וישא את בניו ואת נשיו על הגמלים

18 e levou todo o seu gado e toda a sua fazenda que havia adquirido, o gado que possuía, que alcançara em Padã-Arã, para ir a Isaque, seu pai, à terra de Canaã.

18 וינהג את כל מקנהו ואת כל רכשו אשר רכש מקנה קנינו אשר רכש בפדן ארם לבוא אל יצחק אביו ארצה כנען

19 E, havendo Labão ido a tosquiar as suas ovelhas, furtou Raquel os ídolos que seu pai tinha.

19 ולבן הלך לגזז את צאנו ותגנב רחל את התרפים אשר לאביה

20 E esquivou-se Jacó de Labão, o arameu, porque não lhe fez saber que fugia.

20 ויגנב יעקב את לב לבן הארמי על בלי הגיד לו כי ברח הוא

21 E fugiu ele com tudo o que tinha; e levantou-se, e passou o rio, e pôs o seu rosto para a montanha de Gileade.

21 ויברח הוא וכל אשר לו ויקם ויעבר את הנהר וישם את פניו הר הגלעד

22 E, no terceiro dia, foi anunciado a Labão que Jacó tinha fugido.

22 ויגד ללבן ביום השלישי כי ברח יעקב

23 Então, tomou consigo os seus irmãos e atrás dele seguiu o seu caminho por sete dias; e alcançou -o na montanha de Gileade.

23 ויקח את אחיו עמו וירדף אחריו דרך שבעת ימים וידבק אתו בהר הגלעד

24 Veio, porém, Deus a Labão, o arameu, em sonhos, de noite, e disse-lhe Guarda-te, que não fales a Jacó nem bem nem mal.

24 ויבא אלהים אל לבן הארמי בחלם הלילה ויאמר לו השמר לך פן תדבר עם יעקב מטוב עד רע

25 Alcançou, pois, Labão a Jacó. E armara Jacó a sua tenda naquela montanha; armou também Labão com os seus irmãos a sua na montanha de Gileade.

25 וישג לבן את יעקב ויעקב תקע את אהלו בהר ולבן תקע את אחיו בהר הגלעד

26 Então, disse Labão a Jacó Que fizeste, que te esquivaste de mim e levaste as minhas filhas como cativas pela espada?

26 ויאמר לבן ליעקב מה עשית ותגנב את לבבי ותנהג את בנתי כשביות חרב

27 Por que fugiste ocultamente, e te esquivaste de mim, e não me fizeste saber, para que eu te enviasse com alegria, e com cânticos, e com tamboril, e com harpa?

27 למה נחבאת לברח ותגנב אתי ולא הגדת לי ואשלחך בשמחה ובשרים בתף ובכנור

28 Também não me permitiste beijar os meus filhos e as minhas filhas. Loucamente, pois, agora andaste, fazendo assim.

28 ולא נטשתני לנשק לבני ולבנתי עתה הסכלת עשו

29 Poder havia em minha mão para vos fazer mal, mas o Deus de vosso pai me falou ontem à noite, dizendo Guarda-te, que não fales a Jacó nem bem nem mal.

29 יש לאל ידי לעשות עמכם רע ואלהי אביכם אמש אמר אלי לאמר השמר לך מדבר עם יעקב מטוב עד רע

30 E agora, se te querias ir embora, porquanto tinhas saudades de voltar à casa de teu pai, por que furtaste os meus deuses?

30 ועתה הלך הלכת כי נכסף נכספתה לבית אביך למה גנבת את אלהי

31 Então, respondeu Jacó e disse a Labão Porque temia; pois que dizia comigo se porventura me não arrebatarias as tuas filhas.

31 ויען יעקב ויאמר ללבן כי יראתי כי אמרתי פן תגזל את בנותיך מעמי

32 Com quem achares os teus deuses, esse não viva; reconhece diante de nossos irmãos o que é teu do que está comigo e toma-o para ti. Pois Jacó não sabia que Raquel os tinha furtado.

32 עם אשר תמצא את אלהיך לא יחיה נגד אחינו הכר לך מה עמדי וקח לך ולא ידע יעקב כי רחל גנבתם

33 Então, entrou Labão na tenda de Jacó, e na tenda de Léia, e na tenda de ambas as servas e não os achou; e, saindo da tenda de Léia, entrou na tenda de Raquel.

33 ויבא לבן באהל יעקב ובאהל לאה ובאהל שתי האמהת ולא מצא ויצא מאהל לאה ויבא באהל רחל

34 Mas tinha tomado Raquel os ídolos, e os tinha posto na albarda de um camelo, e assentara-se sobre eles; e apalpou Labão toda a tenda e não os achou.

34 ורחל לקחה את התרפים ותשמם בכר הגמל ותשב עליהם וימשש לבן את כל האהל ולא מצא

35 E ela disse a seu pai Não se acenda a ira nos olhos de meu senhor, que não posso levantar-me diante da tua face; porquanto tenho o costume das mulheres. E ele procurou, mas não achou os ídolos.

35 ותאמר אל אביה אל יחר בעיני אדני כי לוא אוכל לקום מפניך כי דרך נשים לי ויחפש ולא מצא את התרפים

36 Então, irou-se Jacó e contendeu com Labão. E respondeu Jacó e disse a Labão Qual é a minha transgressão? Qual é o meu pecado, que tão furiosamente me tens perseguido?

36 ויחר ליעקב וירב בלבן ויען יעקב ויאמר ללבן מה פשעי מה חטאתי כי דלקת אחרי

37 Havendo apalpado todos os meus móveis, que achaste de todos os móveis da tua casa? Põe-no aqui diante dos meus irmãos e teus irmãos; e que julguem entre nós ambos.

37 כי משׁשת את כל כלי מה מצאת מכל כלי ביתך שים כה נגד אחי ואחיך ויוכיחו בין שנינו

38 Estes vinte anos eu estive contigo, as tuas ovelhas e as tuas cabras nunca abortaram, e não comi os carneiros do teu rebanho.

38 זה עשרים שנה אנכי עמך רחליך ועזיך לא שכלו ואילי צאנך לא אכלתי

39 Não te trouxe eu o despedaçado; eu o pagava; o furtado de dia e o furtado de noite da minha mão o requerias.

39 טרפה לא הבאתי אליך אנכי אחטנה מידי תבקשנה גנבתי יום וגנבתי לילה

40 Estava eu de sorte que de dia me consumia o calor, e, de noite, a geada; e o meu sono foi-se dos meus olhos.

40 הייתי ביום אכלני חרב וקרח בלילה ותדד שנתי מעיני

41 Tenho estado agora vinte anos na tua casa; catorze te servi por tuas duas filhas e seis anos por teu rebanho; mas o meu salário tens mudado dez vezes.

41 זה לי עשרים שנה בביתך עבדתיך ארבע עשרה שנה בשתי בנתיך ושש שנים בצאנך ותחלף את משכרתי עשרת מנים

42 Se o Deus de meu pai, o Deus de Abraão e o Temor de Isaque, não fora comigo, por certo me enviarias agora vazio. Deus atendeu à minha aflição e ao trabalho das minhas mãos e repreendeu-te ontem à noite.

42 לולי אלהי אבי אלהי אברהם ופחד יצחק היה לי כי עתה ריקם שלחתני את עניי ואת יגיע כפי ראה אלהים ויוכח אמש

43 Então, respondeu Labão e disse a Jacó Estas filhas são minhas filhas, e estes filhos são meus filhos, e este rebanho é o meu rebanho, e tudo o que vês meu é; e que farei, hoje, a estas minhas filhas ou aos filhos que tiveram?

43 ויען לבן ויאמר אל יעקב הבנות בנתי והבנים בני והצאן צאני וכל אשר אתה ראה לי הוא ולבנתי מה אעשה לאלה היום או לבניהן אשר ילדו

44 Agora, pois, vem, e façamos concerto, eu e tu, que seja por testemunho entre mim e ti.

44 ועתה לכה נכרתה ברית אני ואתה והיה לעד ביני ובינך

45 Então, tomou Jacó uma pedra e erigiu-a por coluna.

45 ויקח יעקב אבן וירימה מצבה

46 E disse Jacó a seus irmãos Ajuntai pedras. E tomaram pedras, e fizeram um montão, e comeram ali sobre aquele montão.

46 ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים ויעשו גל ויאכלו שם על הגל

47 E chamou-lhe Labão Jegar-Saaduta; porém Jacó chamou-lhe Galeede.

47 ויקרא לו לבן יגר שהדותא ויעקב קרא לו גלעד

48 Então, disse Labão Este montão seja, hoje, por testemunha entre mim e ti; por isso, se chamou o seu nome Galeede

48 ויאמר לבן הגל הזה עד ביני ובינך היום על כן קרא שמו גלעד

49 e Mispa, porquanto disse Atente o SENHOR entre mim e ti, quando nós estivermos apartados um do outro.

49 והמצפה אשר אמר יצף יהוה ביני ובינך כי נסתר איש מרעהו

50 Se afligires as minhas filhas e se tomares mulheres além das minhas filhas, mesmo que ninguém esteja conosco, atenta que Deus é testemunha entre mim e ti.

50 אם תענה את בנתי ואם תקח נשים על בנתי אין איש עמנו ראה אלהים עד ביני ובינך

51 Disse mais Labão a Jacó Eis aqui este mesmo montão, e eis aqui esta coluna que levantei entre mim e ti.

51 ויאמר לבן ליעקב הנה הגל הזה והנה המצבה אשר יריתי ביני ובינך

52 Este montão seja testemunha, e esta coluna seja testemunha de que eu não passarei este montão para lá e que tu não passarás este montão e esta coluna para cá, para mal.

52 עד הגל הזה ועדה המצבה אם אני לא אעבר אליך את הגל הזה ואם
אתה לא תעבר אלי את הגל הזה ואת המצבה הזאת לרעה

53 O Deus de Abraão e o Deus de Naor, o Deus de seu pai, julguem entre nós. E jurou Jacó pelo Temor de Isaque, seu pai.

53 אלהי אברהם ואלהי נחור ישפטו בינינו אלהי אביהם וישבע יעקב
בפחד אביו יצחק

54 E sacrificou Jacó um sacrifício na montanha e convidou seus irmãos para comerem pão; e comeram pão e passaram a noite na montanha.

54 ויזבח יעקב זבח בהר ויקרא לאחיו לאכל לחם ויאכלו לחם וילינו בהר

55 E levantou-se Labão pela manhã, de madrugada, e beijou seus filhos e suas filhas, e abençoou-os; e partiu e voltou Labão ao seu lugar.

55 וישכם לבן בבקר וינשק לבניו ולבנותיו ויברך אתהם וילך וישב לבן
למקמו

Gênesis 32

1 E foi também Jacó o seu caminho, e encontraram-no os anjos de Deus.

1 ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים

2 E Jacó disse, quando os viu Este é o exército de Deus. E chamou o nome daquele lugar Maanaim.

2 ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא
מחנים

3 E enviou Jacó mensageiros diante da sua face a Esaú, seu irmão, à terra de Seir, território de Edom.

3 וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום

4 E ordenou-lhes, dizendo Assim direis a meu senhor Esaú Assim diz Jacó, teu servo Como peregrino morei com Labão e me detive lá até agora.

4 ויצו אתם לאמר כה תאמרון לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי ואחר עד עתה

5 E tenho bois, e jumentos, e ovelhas, e servos, e servas; e enviei para o anunciar a meu senhor, para que ache graça a teus olhos.

5 ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להגיד לאדני למצא חן בעיניך

6 E os mensageiros tornaram a Jacó, dizendo Fomos a teu irmão Esaú; e também ele vem a encontrar-te, e quatrocentos varões com ele.

6 וישבו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם הלך לקראתך וארבע מאות איש עמו

7 Então, Jacó temeu muito e angustiou-se; e repartiu em dois bandos o povo que com ele estava, e as ovelhas, e as vacas, e os camelos.

7 ויירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ את העם אשר אתו ואת הצאן ואת הבקר והגמלים לשני מחנות

8 Porque dizia Se Esaú vier a um bando e o ferir, o outro bando escapará.

8 ויאמר אם יבוא עשו אל המחנה האחת והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה

9 Disse mais Jacó Deus de meu pai Abraão e Deus de meu pai Isaque, ó SENHOR, que me disseste Torna à tua terra e à tua parentela, e far-te-ei bem;

9 ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך ולמולדתך ואיטיבה עמך

10 menor sou eu que todas as beneficências e que toda a fidelidade que tiveste com teu servo; porque com meu cajado passei este Jordão e, agora, me tornei em dois bandos.

10 קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות

11 Livra-me, peço-te, da mão de meu irmão, da mão de Esaú, porque o temo, para que porventura não venha e me fira e a mãe com os filhos.

11 הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אתו פן יבוא והכני אם על בנים

12 E tu o disseste Certamente te farei bem e farei a tua semente como a areia do mar, que, pela multidão, não se pode contar.

12 ואתה אמרת היטב איטיב עמך ושמתי את זרעך כחול הים אשר לא יספר מרב

13 E passou ali aquela noite; e tomou, do que lhe veio à sua mão, um presente para seu irmão Esaú

13 וילן שם בלילה ההוא ויקח מן הבא בידו מנחה לעשו אחיו

14 duzentas cabras e vinte bodes; duzentas ovelhas e vinte carneiros;

14 עזים מאתים ותישים עשרים רחלים מאתים ואילים עשרים

15 trinta camelas de leite com suas crias, quarenta vacas e dez novilhos; vinte jumentas e dez jumentinhos.

15 גמלים מיניקות ובניהם שלשים פרות ארבעים ופרים עשרה אתנת עשרים ועירם עשרה

16 E deu-o na mão dos seus servos, cada rebanho à parte, e disse a seus servos Passai adiante da minha face e ponde espaço entre rebanho e rebanho.

16 ויתן ביד עבדיו עדר עדר לבדו ויאמר אל עבדיו עברו לפני ורוח תשימו בין עדר ובין עדר

17 E ordenou ao primeiro, dizendo Quando Esaú, meu irmão, te encontrar e te perguntar, dizendo De quem és, para onde vais, de quem são estes diante da tua face?

17 ויצו את הראשון לאמר כי יפגשך עשו אחי ושאלך לאמר למי אתה ואנה תלך ולמי אלה לפניך

18 Então, dirás São de teu servo Jacó, presente que envia a meu senhor, a Esaú; e eis que ele mesmo vem também atrás de nós.

18 ואמרת לעבדך ליעקב מנחה הוא שלוחה לאדני לעשו והנה גם הוא אחרינו

19 E ordenou também ao segundo, e ao terceiro, e a todos os que vinham atrás dos rebanhos, dizendo Conforme esta mesma palavra, falareis a Esaú, quando o achardes.

19 ויצו גם את השני גם את השלישי גם את כל ההלכים אחרי העדרים לאמר כדבר הזה תדברון אל עשו במצאכם אתו

20 E direis também Eis que o teu servo Jacó vem atrás de nós. Porque dizia Eu o aplacarei com o presente que vai diante de mim e, depois, verei a sua face; porventura aceitará a minha face.

20 ואמרתם גם הנה עבדך יעקב אחרינו כי אמר אכפרה פניו במנחה
ההלכת לפני ואחרי כן אראה פניו אולי ישא פני

21 Assim, passou o presente diante da sua face; ele, porém, passou aquela noite no arraial.

21 ותעבר המנחה על פניו והוא לן בלילה ההוא במחנה

22 E levantou-se aquela mesma noite, e tomou as suas duas mulheres, e as suas duas servas, e os seus onze filhos, e passou o vau de Jaboque.

22 ויקם בלילה הוא ויקח את שתי נשיו ואת שתי שפחתיו ואת אחד עשר
ילדיו ויעבר את מעבר יבק

23 E tomou-os e fê-los passar o ribeiro; e fez passar tudo o que tinha.

23 ויקחם ויעברם את הנחל ויעבר את אשר לו

24 Jacó, porém, ficou só; e lutou com ele um varão, até que a alva subia.

24 ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר

25 E, vendo que não prevalecia contra ele, tocou a juntura de sua coxa; e se deslocou a juntura da coxa de Jacó, lutando com ele.

25 וירא כי לא יכל לו ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו

26 E disse Deixa-me ir, porque já a alva subiu. Porém ele disse Não te deixarei ir, se me não abençoares.

26 ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני

27 E disse-lhe Qual é o teu nome? E ele disse Jacó.

27 ויאמר אליו מה שמך ויאמר יעקב

28 Então, disse Não se chamará mais o teu nome Jacó, mas Israel, pois, como príncipe, lutaste com Deus e com os homens e prevaleceste.

28 ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל

29 E Jacó lhe perguntou e disse Dá-me, peço-te, a saber o teu nome. E disse Por que perguntas pelo meu nome? E abençoou-o ali.

29 וישאל יעקב ויאמר הגידה נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אתו שם

30 E chamou Jacó o nome daquele lugar Peniel, porque dizia Tenho visto a Deus face a face, e a minha alma foi salva.

30 ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראיתי אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי

31 E saiu-lhe o sol, quando passou a Peniel; e manquejava da sua coxa.

31 ויזרח לו השמש כאשר עבר את פנואל והוא צלע על ירכו

32 Por isso, os filhos de Israel não comem o nervo encolhido, que está sobre a juntura da coxa, até o dia de hoje, porquanto ele tocara a juntura da coxa de Jacó no nervo encolhido.

32 על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה אשר על כף הירך עד היום הזה כי נגע בכף ירך יעקב בגיד הנשה

Gênesis 33

1 E levantou Jacó os olhos e olhou, e eis que vinha Esaú, e quatrocentos homens com ele. Então, repartiu os filhos entre Léia, e Raquel, e as duas servas.

1 וישא יעקב עיניו וירא והנה עשו בא ועמו ארבע מאות איש ויחץ את
הילדים על לאה ועל רחל ועל שתי השפחות

2 E pôs as servas e seus filhos na frente e a Léia e a seus filhos, atrás; porém a Raquel e José, os derradeiros.

2 וישם את השפחות ואת ילדיהן ראשנה ואת לאה וילדיה אחרנים ואת
רחל ואת יוסף אחרנים

3 E ele mesmo passou adiante deles e inclinou-se à terra sete vezes, até que chegou a seu irmão.

3 והוא עבר לפניהם וישתחו ארצה שבע פעמים עד גשתו עד אחיו

4 Então, Esaú correu-lhe ao encontro e abraçou-o; e lançou-se sobre o seu pescoço e beijou-o; e choraram.

4 וירץ עשו לקראתו ויחבקהו ויפל על צוארו וישקהו ויבכו

5 Depois, levantou os seus olhos, e viu as mulheres e os meninos, e disse Quem são estes contigo? E ele disse Os filhos que Deus graciosamente tem dado a teu servo.

5 וישא את עיניו וירא את הנשים ואת הילדים ויאמר מי אלה לך ויאמר
הילדים אשר חנן אלהים את עבדך

6 Então, chegaram as servas, elas e os seus filhos, e inclinaram-se.

6 ותגשן השפחות הנה וילדיהן ותשתחוין

7 E chegou também Léia com seus filhos, e inclinaram-se; e, depois, chegaram José e Raquel e inclinaram-se.

7 ותגש גם לאה וילדיה וישתחוו ואחר נגש יוסף ורחל וישתחוו

8 E disse Esaú De que te serve todo este bando que tenho encontrado? E ele disse Para achar graça aos olhos de meu senhor.

8 ויאמר מי לך כל המחנה הזה אשר פגשתי ויאמר למצא חן בעיני אדני

9 Mas Esaú disse Eu tenho bastante, meu irmão; seja para ti o que tens.

9 ויאמר עשו יש לי רב אחי יהי לך אשר לך

10 Então, disse Jacó Não! Se, agora, tenho achado graça a teus olhos, peço-te que tomes o meu presente da minha mão, porquanto tenho visto o teu rosto, como se tivesse visto o rosto de Deus; e tomaste contentamento em mim.

10 ויאמר יעקב אל נא אם נא מצאתי חן בעיניך ולקחת מנחתי מידי כי על כן ראיתי פניך כראת פני אלהים ותרצני

11 Toma, peço-te, a minha bênção, que te foi trazida; porque Deus graciosamente ma tem dado, e porque tenho de tudo. E instou com ele, até que a tomou.

11 קח נא את ברכתי אשר הבאת לך כי חנני אלהים וכי יש לי כל ויפצר בו ויקח

12 E disse Caminhemos, e andemos; e eu partirei adiante de ti.

12 ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדך

13 Porém ele lhe disse Meu senhor sabe que estes filhos são tenros e que tenho comigo ovelhas e vacas de leite; se as afadigarem somente um dia, todo o rebanho morrerá.

13 ויאמר אליו אדני ידע כי הילדים רכים והצאן והבקר עלות עלי ודפקום יום אחד ומתו כל הצאן

14 Ora, passe o meu senhor diante da face de seu servo; e eu irei como guia pouco a pouco, conforme o passo do gado que está diante da minha face e conforme o passo dos meninos, até que chegue a meu senhor, em Seir.

14 יעבר נא אדני לפני עבדו ואני אתנהלה לאטי לרגל המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים עד אשר אבא אל אדני שעירה

15 E Esaú disse Deixarei logo contigo desta gente que está comigo. E ele disse Para que é isso? Basta que eu ache graça aos olhos de meu senhor.

15 ויאמר עשו אציגה נא עמך מן העם אשר אתי ויאמר למה זה אמצא חן בעיני אדני

16 Assim, tornou Esaú aquele dia pelo seu caminho a Seir.

16 וישב ביום ההוא עשו לדרכו שעירה

17 Jacó, porém, partiu para Sucote, e edificou para si uma casa, e fez cabanas para o seu gado; por isso, chamou o nome daquele lugar Sucote.

17 ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית ולמקנהו עשה סכת על כן קרא שם המקום סכות

18 E chegou Jacó salvo à cidade de Siquém, que está na terra de Canaã, quando vinha de Padã-Arã; e fez o seu assento diante da cidade.

18 ויבא יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ כנען בבאו מפדן ארם ויחן את פני העיר

19 E comprou uma parte do campo, em que estendera a sua tenda, da mão dos filhos de Hamor, pai de Siquém, por cem peças de dinheiro.

19 ויקן את חלקת השדה אשר נטה שם אהלו מיד בני חמור אבי שכם במאה קשיטה

20 E levantou ali um altar e chamou-lhe Deus, o Deus de Israel.

20 ויצב שם מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל

Gênesis 34

1 E saiu Diná, filha de Léia, que esta dera a Jacó, a ver as filhas da terra.

1 ותצא דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב לראות בבנות הארץ

2 E Siquém, filho de Hamor, heveu, príncipe daquela terra, viu-a, e tomou-a, e deitou-se com ela, e humilhou-a.

2 וירא אתה שכם בן חמור החוי נשיא הארץ ויקח אתה וישכב אתה ויענה

3 E apegou-se a sua alma com Diná, filha de Jacó, e amou a moça, e falou afetuosamente à moça.

3 ותדבק נפשו בדינה בת יעקב ויאהב את הנער וידבר על לב הנער

4 Falou também Siquém a Hamor, seu pai, dizendo Toma-me esta por mulher.

4 ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר קח לי את הילדה הזאת לאשה

5 Quando Jacó ouviu que fora contaminada Diná, sua filha, estavam os seus filhos no campo com o gado; e calou-se Jacó até que viessem.

5 ויעקב שמע כי טמא את דינה בתו ובניו היו את מקנהו בשדה והחרש יעקב עד באם

6 E saiu Hamor, pai de Siquém, a Jacó, para falar com ele.

6 ויצא חמור אבי שכם אל יעקב לדבר אתו

7 E vieram os filhos de Jacó do campo; e, ouvindo isso, entristeceram-se os varões e iraram-se muito, pois aquele fizera doidice em Israel, deitando-se com a filha de Jacó, o que não se devia fazer assim.

7 ובני יעקב באו מן השדה כשמעם ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד כי נבלה עשה בישראל לשכב את בת יעקב וכן לא יעשה

8 Então, falou Hamor com eles, dizendo A alma de Siquém, meu filho, está namorada da vossa filha; dai-lha, peço-vos, por mulher.

8 וידבר חמור אתם לאמר שכם בני חשקה נפשו בבתכם תנו נא אתה לו לאשה

9 Aparentai-vos conosco, dai-nos as vossas filhas e tomai as nossas filhas para vós;

9 והתחתנו אתנו בנתיכם תתנו לנו ואת בנתינו תקחו לכם

10 e habitareis conosco; e a terra estará diante da vossa face; habitai, e negociai nela, e tomai possessão nela.

10 ואתנו תשבו והארץ תהיה לפניכם שבו וסחרוה והאחזו בה

11 E disse Siquém ao pai dela e aos irmãos dela Ache eu graça a vossos olhos e darei o que me disserdes.

11 ויאמר שכם אל אביה ואל אחיה אמצא חן בעיניכם ואשר תאמרו אלי אתן

12 Aumentai muito sobre mim o dote e a dádiva, e darei o que me disserdes; dai-me somente a moça por mulher.

12 הרבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה כאשר תאמרו אלי ותנו לי את הנער לאשה

13 Então, responderam os filhos de Jacó a Siquém e a Hamor, seu pai, enganosamente, e falaram, porquanto havia contaminado a Diná, sua irmã.

13 ויענו בני יעקב את שכם ואת חמור אביו במרמה וידברו אשר טמא את דינה אחתם

14 E disseram-lhes Não podemos fazer isso, que déssemos a nossa irmã a um varão não-circuncidado; porque isso seria uma vergonha para nós.

14 ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה לתת את אחתנו לאיש אשר לו ערלה כי חרפה הוא לנו

15 Nisso, porém, consentiremos a vós se fordes como nós, que se circuncide todo macho entre vós;

15 אך בזאת נאות לכם אם תהיו כמנו להמל לכם כל זכר

16 então, dar-vos-emos as nossas filhas, e tomaremos nós as vossas filhas, e habitaremos convosco, e seremos um só povo.

16 ונתנו את בנתינו לכם ואת בנתיכם נקח לנו וישבנו אתכם והיינו לעם אחד

17 Mas, se não nos ouvirdes e não vos circuncidardes, tomaremos a nossa filha e ir-nos-emos.

17 ואם לא תשמעו אלינו להמול ולקחנו את בתנו והלכנו

18 E suas palavras foram boas aos olhos de Hamor e aos olhos de Siquém, filho de Hamor.

18 וייטבו דבריהם בעיני חמור ובעיני שכם בן חמור

19 E não tardou o jovem em fazer isto; porque a filha de Jacó lhe agradava, e ele era o mais honrado de toda a casa de seu pai.

19 ולא אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ בבת יעקב והוא נכבד מכל בית
אביו

20 Vieram, pois, Hamor e Siquém, seu filho, à porta da sua cidade e falaram aos varões da sua cidade, dizendo

20 ויבא חמור ושכם בנו אל שער עירם וידברו אל אנשי עירם לאמר

21 Estes varões são pacíficos conosco; portanto, habitarão nesta terra e negociarão nela; eis que a terra é larga de espaço diante da sua face; tomaremos nós as suas filhas por mulheres e lhes daremos as nossas filhas.

21 האנשים האלה שלמים הם אתנו וישבו בארץ ויסחרו אתה והארץ הנה
רחבת ידים לפניהם את בנתם נקח לנו לנשים ואת בנתינו נתן להם

22 Mas somente consentirão aqueles varões habitar conosco, para que sejamos um só povo, se todo macho entre nós se circuncidar, como eles são circuncidados.

22 אך בזאת יאתו לנו האנשים לשבת אתנו להיות לעם אחד בהמול לנו
כל זכר כאשר הם נמלים

23 O seu gado, e as suas possessões, e todos os seus animais não serão nossos? Consintamos somente com eles, e habitarão conosco.

23 מקנהם וקנינם וכל בהמתם הלוא לנו הם אך נאותה להם וישבו אתנו

24 E deram ouvidos a Hamor e a Siquém, seu filho, todos os que saíam da porta da cidade; e foi circuncidado todo macho, de todos os que saíam pela porta da sua cidade.

24 וישמעו אל חמור ואל שכם בנו כל יצאי שער עירו וימלו כל זכר כל יצאי
שער עירו

25 E aconteceu que, ao terceiro dia, quando estavam com a mais violenta dor, dois filhos de Jacó, Simeão e Levi, irmãos de Diná, tomaram cada um a sua espada, e entraram afoitamente na cidade, e mataram todo macho.

25 ויהי ביום השלישי בהיותם כאבים ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש חרבו ויבאו על העיר בטח ויהרגו כל זכר

26 Mataram também a fio de espada a Hamor, e a seu filho Siquém; e tomaram Diná da casa de Siquém e saíram.

26 ואת חמור ואת שכם בנו הרגו לפי חרב ויקחו את דינה מבית שכם ויצאו

27 Vieram os filhos de Jacó aos mortos e saquearam a cidade, porquanto haviam contaminado a sua irmã.

27 בני יעקב באו על החללים ויבזו העיר אשר טמאו אחותם

28 As suas ovelhas, e as suas vacas, e os seus jumentos, e o que na cidade e o que no campo havia tomaram;

28 את צאנם ואת בקרם ואת חמריהם ואת אשר בעיר ואת אשר בשדה לקחו

29 e toda a sua fazenda, e todos os seus meninos, e as suas mulheres levaram presos e despojaram-nos de tudo o que havia em casa.

29 ואת כל חילם ואת כל טפם ואת נשיהם שבו ויבזו ואת כל אשר בבית

30 Então, disse Jacó a Simeão e a Levi Tendes-me turbado, fazendo-me cheirar mal entre os moradores desta terra, entre os cananeus e ferezeus; sendo eu pouco povo em número, ajuntar-se-ão, e ficarei destruído, eu e minha casa.

30 ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי עכרתם אתי להבאישני בישב הארץ בכנעני ובפרזי ואני מתי מספר ונאספו עלי והכוני ונשמדתי אני וביתי

31 E eles disseram Faria, pois, ele a nossa irmã, como a uma prostituta?

31 ויאמרו הכזונה יעשה את אחותנו

Gênesis 35

1 Depois, disse Deus a Jacó Levanta-te, sobe a Betel e habita ali; faze ali um altar ao Deus que te apareceu quando fugiste diante da face de Esaú, teu irmão.

1 ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל ושב שם ועשה שם מזבח לאל הנראה אליך בברחך מפני עשו אחיך

2 Então, disse Jacó à sua família e a todos os que com ele estavam Tirai os deuses estranhos que há no meio de vós, e purificai-vos, e mudai as vossas vestes.

2 ויאמר יעקב אל ביתו ואל כל אשר עמו הסרו את אלהי הנכר אשר בתככם והטהרו והחליפו שמלתיכם

3 E levantemo-nos e subamos a Betel; e ali farei um altar ao Deus que me respondeu no dia da minha angústia e que foi comigo no caminho que tenho andado.

3 ונקומה ונעלה בית אל ואעשה שם מזבח לאל הענה אתי ביום צרתי ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי

4 Então, deram a Jacó todos os deuses estranhos que tinham em suas mãos e as arrecadas que estavam em suas orelhas; e Jacó os escondeu debaixo do carvalho que está junto a Siquém.

4 ויתנו אל יעקב את כל אלהי הנכר אשר בידם ואת הנזמים אשר באזניהם ויטמן אתם יעקב תחת האלה אשר עם שכם

5 E partiram; e o terror de Deus foi sobre as cidades que estavam ao redor deles, e não seguiram após os filhos de Jacó.

5 ויסעו ויהי חתת אלהים על הערים אשר סביבתיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב

6 Assim, chegou Jacó a Luz, que está na terra de Canaã (esta é Betel), ele e todo o povo que com ele havia.

6 ויבא יעקב לוזה אשר בארץ כנען הוא בית אל הוא וכל העם אשר עמו

7 E edificou ali um altar e chamou aquele lugar El-Betel, porquanto Deus ali se lhe tinha manifestado quando fugia diante da face de seu irmão.

7 ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל בית אל כי שם נגלו אליו האלהים בברחו מפני אחיו

8 E morreu Débora, a ama de Rebeca, e foi sepultada ao pé de Betel, debaixo do carvalho cujo nome chamou Alom-Bacute.

8 ותמת דברה מינקת רבקה ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון ויקרא שמו אלון בכות

9 E apareceu Deus outra vez a Jacó, vindo de Padã-Arã, e abençoou-o.

9 וירא אלהים אל יעקב עוד בבאו מפדן ארם ויברך אתו

10 E disse-lhe Deus O teu nome é Jacó; não se chamará mais o teu nome Jacó, mas Israel será o teu nome. E chamou o seu nome Israel.

10 ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו ישראל

11 Disse-lhe mais Deus Eu sou o Deus Todo-poderoso; frutifica e multiplica-te; uma nação e multidão de nações sairão de ti, e reis procederão de ti.

11 ויאמר לו אלהים אני אל שדי פרה ורבה גוי וקהל גוים יהיה ממך ומלכים מחלציך יצאו

12 E te darei a ti a terra que tenho dado a Abraão e a Isaque e à tua semente depois de ti darei a terra.

12 ואת הארץ אשר נתתי לאברהם וליצחק לך אתננה ולזרעך אחריך אתן את הארץ

13 E Deus subiu dele, do lugar onde falara com ele.

13 ויעל מעליו אלהים במקום אשר דבר אתו

14 E Jacó pôs uma coluna no lugar onde falara com ele, uma coluna de pedra; e derramou sobre ela uma libação e deitou sobre ela azeite.

14 ויצב יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו מצבת אבן ויסך עליה נסך ויצק עליה שמן

15 E chamou Jacó o nome daquele lugar, onde Deus falara com ele, Betel.

15 ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר אתו שם אלהים בית אל

16 Partiram de Betel, e, havendo ainda um pequeno espaço de terra para chegar a Efrata, teve um filho Raquel e teve trabalho em seu parto.

16 ויסעו מבית אל ויהי עוד כברת הארץ לבוא אפרתה ותלד רחל ותקש בלדתה

17 E aconteceu que, tendo ela trabalho em seu parto, lhe disse a parteira Não temas, porque também este filho terás.

17 ויהי בהקשתה בלדתה ותאמר לה המילדת אל תיראי כי גם זה לך בן

18 E aconteceu que, saindo-se-lhe a alma (porque morreu), chamou o seu nome Benoni; mas seu pai o chamou Benjamim.

18 ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אוני ואביו קרא לו בנימין

19 Assim, morreu Raquel e foi sepultada no caminho de Efrata; esta é Belém.

19 ותמת רחל ותקבר בדרך אפרתה הוא בית לחם

20 E Jacó pôs uma coluna sobre a sua sepultura; esta é a coluna da sepultura de Raquel até o dia de hoje.

20 ויצב יעקב מצבה על קברתה הוא מצבת קברת רחל עד היום

21 Então, partiu Israel e estendeu a sua tenda além de Migdal-Éder.

21 ויסע ישראל ויט אהלה מהלאה למגדל עדר

22 E aconteceu que, habitando Israel naquela terra, foi Rúben e deitou-se com Bila, concubina de seu pai; e Israel soube-o. E eram doze os filhos de Jacó

22 ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא וילך ראובן וישכב את בלהה פילגש אביו וישמע ישראל ויהיו בני יעקב שנים עשר

23 os filhos de Léia Rúben, o primogênito de Jacó, depois Simeão e Levi, Judá, Issacar e Zebulom;

23 בני לאה בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבלון

24 os filhos de Raquel José e Benjamim;

24 בני רחל יוסף ובנימן

25 os filhos de Bila, serva de Raquel Dã e Naftali;

25 ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי

26 os filhos de Zilpa, serva de Léia Gade e Aser. Estes são os filhos de Jacó, que lhe nasceram em Padã-Arã.

26 ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם

27 E Jacó veio a Isaque, seu pai, a Manre, a Quiriate-Arba (que é Hebrom), onde peregrinaram Abraão e Isaque.

27 ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע הוא חברון אשר גר שם אברהם ויצחק

28 E foram os dias de Isaque cento e oitenta anos.

28 ויהיו ימי יצחק מאת שנה ושמנים שנה

29 E Isaque expirou, e morreu, e foi recolhido aos seus povos, velho e farto de dias; e Esaú e Jacó, seus filhos, o sepultaram.

29 ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו

Gênesis 36

1 E estas são as gerações de Esaú (que é Edom).

1 ואלה תלדות עשו הוא אדום

2 Esaú tomou suas mulheres das filhas de Canaã Ada, filha de Elom, heteu; Oolibama, filha de Aná, filho de Zibeão, heveu;

2 עשו לקח את נשיו מבנות כנען את עדה בת אילון החתי ואת אהליבמה בת ענה בת צבעון החוי

3 e Basemate, filha de Ismael, irmã de Nebaiote.

3 ואת בשמת בת ישמעאל אחות נביות

4 E Ada teve de Esaú a Elifaz; e Basemate teve a Reuel;

4 ותלד עדה לעשו את אליפז ובשמת ילדה את רעואל

5 e Oolibama teve a Jeús, e Jalão, e Corá; estes são os filhos de Esaú, que lhe nasceram na terra de Canaã.

5 ואהליבמה ילדה את יעיש ואת יעלם ואת קרח אלה בני עשו אשר ילדו לו בארץ כנען

6 E Esaú tomou suas mulheres, e seus filhos, e suas filhas, e todas as almas de sua casa, e seu gado, e todos os seus animais, e toda a sua fazenda, que havia adquirido na terra de Canaã; e foi-se a outra terra de diante da face de Jacó, seu irmão.

6 ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת בנתיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקנהו ואת כל בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו

7 Porque a fazenda deles era muita para habitarem juntos; e a terra de suas peregrinações não os podia sustentar por causa de seu gado.

7 כי היה רכושם רב משבת יחדו ולא יכלה ארץ מגוריהם לשאת אתם מפני מקניהם

8 Portanto, Esaú habitou na montanha de Seir; Esaú é Edom.

8 וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום

9 Estas, pois, são as gerações de Esaú, pai dos edomitas, na montanha de Seir.

9 ואלה תלדות עשו אבי אדום בהר שעיר

10 Estes são os nomes dos filhos de Esaú Elifaz, filho de Ada, mulher de Esaú; Reuel, filho de Basemate, mulher de Esaú.

10 אלה שמות בני עשו אליפז בן עדה אשת עשו רעואל בן בשמת אשת עשו

11 E os filhos de Elifaz foram Temã, Omar, Zefô, Gaetã e Quenaz.

11 ויהיו בני אליפז תימן אומר צפו וגעתם וקנז

12 E Timna era concubina de Elifaz, filho de Esaú, e teve de Elifaz a Amaleque; estes são os filhos de Ada, mulher de Esaú.

12 ותמנע היתה פילגש לאליפז בן עשו ותלד לאליפז את עמלק אלה בני עדה אשת עשו

13 E estes foram os filhos de Reuel Naate, Zerá, Samá e Mizá; estes foram os filhos de Basemate, mulher de Esaú.

13 ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה אלה היו בני בשמת אשת עשו

14 E estes foram os filhos de Oolibama, filha de Aná, filho de Zibeão, mulher de Esaú; e deu a Esaú Jeús, Jalão e Corá.

14 ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעיש ואת יעלם ואת קרח

15 Estes são os príncipes dos filhos de Esaú; os filhos de Elifaz, o primogênito de Esaú, foram o príncipe Temã, o príncipe Omar, o príncipe Zefô, o príncipe Quenaz,

15 אלה אלופי בני עשו בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז

16 o príncipe Corá, o príncipe Gaetã, o príncipe Amaleque; estes são os príncipes de Elifaz, na terra de Edom; estes são os filhos de Ada.

16 אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה

17 E estes são os filhos de Reuel, filho de Esaú o príncipe Naate, o príncipe Zerá, o príncipe Samá, o príncipe Mizá; estes são os príncipes de Reuel, na terra de Edom; estes são os filhos de Basemate, mulher de Esaú.

17 ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו

18 E estes são os filhos de Oolibama, mulher de Esaú o príncipe Jeús, o príncipe Jalão, o príncipe Corá; estes são os príncipes de Oolibama, filha de Aná e mulher de Esaú.

18 ואלה בני אהליבמה אשת עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו

19 Estes são os filhos de Esaú, e estes são seus príncipes; ele é Edom.

19 אלה בני עשו ואלה אלופיהם הוא אדום

20 Estes são os filhos de Seir, horeu, moradores daquela terra Lotã, Sobal, Zibeão, Aná,

20 אלה בני שעיר החרי ישבי הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה

21 Disom, Eser e Disã; estes são os príncipes dos horeus, filhos de Seir, na terra de Edom.

21 ודשון ואצר ודישן אלה אלופי החרי בני שעיר בארץ אדום

22 E os filhos de Lotã foram Hori e Homã; e a irmã de Lotã era Timna.

22 ויהיו בני לוטן חרי והימם ואחות לוטן תמנע

23 Estes são os filhos de Sobal Alvã, Manaate, Ebal, Sefô e Onã.

23 ואלה בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם

24 E estes são os filhos de Zibeão Aiá e Aná; este é o Aná que achou as caldas no deserto, quando apascentava os jumentos de Zibeão, seu pai.

24 ואלה בני צבעון ואיה וענה הוא ענה אשר מצא את הימם במדבר ברעתו את החמרים לצבעון אביו

25 E estes são os filhos de Aná Disom e Oolibama, a filha de Aná.

25 ואלה בני ענה דשן ואהליבמה בת ענה

26 E estes são os filhos de Disom Hendã, Esbã, Itrã e Querã.

26 ואלה בני דישן חמדן ואשבן ויתרן וכרן

27 Estes são os filhos de Eser Bilã, Zaavã e Acã.

27 אלה בני אצר בלהן וזעון ועקן

28 Estes são os filhos de Disã Uz e Arã.

28 אלה בני דישן עוץ וארן

29 Estes são os príncipes dos horeus o príncipe Lotã, o príncipe Sobal, o príncipe Zibeão, o príncipe Aná,

29 אלה אלופי החרי אלוף לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה

30 o príncipe Disom, o príncipe Eser, o príncipe Disã; estes são os príncipes dos horeus, segundo seus príncipes, na terra de Seir.

30 אלוף דשן אלוף אצר אלוף דישן אלה אלופי החרי לאלפיהם בארץ שעיר

31 E estes são os reis que reinaram na terra de Edom, antes que reinasse rei algum sobre os filhos de Israel.

31 ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך מלך לבני ישראל

32 Reinou, pois, em Edom Belá, filho de Beor, e o nome da sua cidade foi Dinabá.

32 וימלך באדום בלע בן בעור ושם עירו דנהבה

33 E morreu Belá; e Jobabe, filho de Zerá, de Bozra, reinou em seu lugar.

33 וימת בלע וימלך תחתיו יובב בן זרח מבצרה

34 E morreu Jobabe; e Husão, da terra dos temanitas, reinou em seu lugar.

34 וימת יובב וימלך תחתיו חשם מארץ התימני

35 E morreu Husão, e em seu lugar reinou Hadade, filho de Bedade, o que feriu a Midiã no campo de Moabe; e o nome da sua cidade foi Avite.

35 וימת חשם וימלך תחתיו הדד בן בדד המכה את מדין בשדה מואב ושם עירו עוית

36 E morreu Hadade; e Samlá, de Masreca, reinou em seu lugar.

36 וימת הדד וימלך תחתיו שמלה ממשרקה

37 E morreu Samlá; e Saul, de Reobote do rio, reinou em seu lugar.

37 וימת שמלה וימלך תחתיו שאול מרחבות הנהר

38 E morreu Saul; e Baal-Hanã, filho de Acbor, reinou em seu lugar.

38 וימת שאול וימלך תחתיו בעל חנן בן עכבור

39 E morreu Baal-Hanã, filho de Acbor; e Hadar reinou em seu lugar; o nome da sua cidade foi Paú; e o nome de sua mulher foi Meetabel, filha de Matrede, filha de Me-Zaabe.

39 וימת בעל חנן בן עכבור וימלך תחתיו הדר ושם עירו פעו ושם אשתו מהיטבאל בת מטרד בת מי זהב

40 E estes são os nomes dos príncipes de Esaú, segundo as suas gerações, segundo os seus lugares, pelos seus nomes o príncipe Timna, o príncipe Alva, o príncipe Jetete,

40 ואלה שמות אלופי עשו למשפחתם למקמתם בשמתם אלוף תמנע אלוף עלוה אלוף יתת

41 o príncipe Oolibama, o príncipe Elá, o príncipe Pinom,

41 אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף פינן

42 o príncipe Quenaz, o príncipe Temã, o príncipe Mibzar,

42 אלוף קנז אלוף תימן אלוף מבצר

43 o príncipe Magdiel, o príncipe Irã; estes são os príncipes de Edom, segundo as suas habitações, na terra da sua possessão; este é Esaú, pai de Edom.

43 אלוף מגדיאל אלוף עירם אלה אלופי אדום למשבתם בארץ אחזתם הוא עשו אבי אדום

Gênesis 37

1 E Jacó habitou na terra das peregrinações de seu pai, na terra de Canaã.

1 וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען

2 Estas são as gerações de Jacó Sendo José de dezessete anos, apascentava as ovelhas com seus irmãos; e estava este jovem com os filhos de Bila e com os filhos de Zilpa, mulheres de seu pai; e José trazia uma má fama deles a seu pai.

2 אלה תלדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה את אחיו בצאן והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם

3 E Israel amava a José mais do que a todos os seus filhos, porque era filho da sua velhice; e fez-lhe uma túnica de várias cores.

3 וישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בן זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים

4 Vendo, pois, seus irmãos que seu pai o amava mais do que a todos os seus irmãos, aborreceram-no e não podiam falar com ele pacificamente.

4 ויראו אחיו כי אתו אהב אביהם מכל אחיו וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלם

5 Sonhou também José um sonho, que contou a seus irmãos; por isso, o aborreciam ainda mais.

5 ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו עוד שנא אתו

6 E disse-lhes Ouvi, peço-vos, este sonho, que tenho sonhado

6 ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי

7 Eis que estávamos atando molhos no meio do campo, e eis que o meu molho se levantava e também ficava em pé; e eis que os vossos molhos o rodeavam e se inclinavam ao meu molho.

7 והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם נצבה
והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחוין לאלמתי

8 Então, lhe disseram seus irmãos Tu, pois, deveras reinarás sobre nós? Tu deveras terás domínio sobre nós? Por isso, tanto mais o aborreciam por seus sonhos e por suas palavras.

8 ויאמרו לו אחיו המלך תמלך עלינו אם משול תמשל בנו ויוספו עוד שנא
אתו על חלמתיו ועל דבריו

9 E sonhou ainda outro sonho, e o contou a seus irmãos, e disse Eis que ainda sonhei um sonho; e eis que o sol, e a lua, e onze estrelas se inclinavam a mim.

9 ויחלם עוד חלום אחר ויספר אתו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד
והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים לי

10 E, contando-o a seu pai e a seus irmãos, repreendeu-o seu pai e disse-lhe Que sonho é este que sonhaste? Porventura viremos eu, e tua mãe, e teus irmãos a inclinar-nos perante ti em terra?

10 ויספר אל אביו ואל אחיו ויגער בו אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר
חלמת הבוא נבוא אני ואמך ואחיך להשתחות לך ארצה

11 Seus irmãos, pois, o invejavam; seu pai, porém, guardava este negócio no seu coração.

11 ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את הדבר

12 E seus irmãos foram apascentar o rebanho de seu pai, junto de Siquém.

12 וילכו אחיו לרעות את צאן אביהם בשכם

13 Disse, pois, Israel a José Não apascentam os teus irmãos junto de Siquém? Vem, e enviar-te-ei a eles. E ele lhe disse Eis-me aqui.

13 ויאמר ישראל אל יוסף הלוא אחיך רעים בשכם לכה ואשלחך אליהם
ויאמר לו הנני

14 E ele lhe disse Ora, vai, e vê como estão teus irmãos e como está o rebanho, e traze-me resposta. Assim, o enviou do vale de Hebrom, e José veio a Siquém.

14 ויאמר לו לך נא ראה את שלום אחיך ואת שלום הצאן והשבני דבר
וישלחהו מעמק חברון ויבא שכמה

15 E achou-o um varão, porque ele andava errado pelo campo, e perguntou-lhe o varão, dizendo Que procuras?

15 וימצאהו איש והנה תעה בשדה וישאלהו האיש לאמר מה תבקש

16 E ele disse Procuro meus irmãos; dize-me, peço-te, onde eles apascentam.

16 ויאמר את אחי אנכי מבקש הגידה נא לי איפה הם רעים

17 E disse aquele varão Foram-se daqui, porque ouvi-lhes dizer Vamos a Dotã. José, pois, seguiu seus irmãos e achou-os em Dotã.

17 ויאמר האיש נסעו מזה כי שמעתי אמרים נלכה דתינה וילך יוסף אחר
אחיו וימצאם בדתן

18 E viram-no de longe e, antes que chegasse a eles, conspiraram contra ele, para o matarem.

18 ויראו אתו מרחק ובטרם יקרב אליהם ויתנכלו אתו להמיתו

19 E disseram uns aos outros Eis lá vem o sonhador-mor!

19 ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל החלמות הלזה בא

20 Vinde, pois, agora, e matemo-lo, e lancemo-lo numa destas covas, e diremos Uma besta-fera o comeu; e veremos que será dos seus sonhos.

20 ועתה לכו ונהרגהו ונשלכהו באחד הברות ואמרנו חיה רעה אכלתהו ונראה מה יהיו חלמתיו

21 E, ouvindo-o Rúben, livrou-o das suas mãos e disse Não lhe tiremos a vida.

21 וישמע ראובן ויצלהו מידם ויאמר לא נכנו נפש

22 Também lhes disse Rúben Não derrameis sangue; lançai-o nesta cova que está no deserto e não lanceis mãos nele; para livrá-lo das suas mãos e para torná-lo a seu pai.

22 ויאמר אלהם ראובן אל תשפכו דם השליכו אתו אל הבור הזה אשר במדבר ויד אל תשלחו בו למען הציל אתו מידם להשיבו אל אביו

23 E aconteceu que, chegando José a seus irmãos, tiraram a José a sua túnica, a túnica de várias cores que trazia.

23 ויהי כאשר בא יוסף אל אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו את כתנת הפסים אשר עליו

24 E tomaram-no e lançaram-no na cova; porém a cova estava vazia, não havia água nela.

24 ויקחהו וישלכו אתו הברה והבור רק אין בו מים

25 Depois, assentaram-se a comer pão, e levantaram os olhos, e olharam, e eis que uma companhia de ismaelitas vinha de Gileade; e seus camelos traziam especiarias, e bálsamo, e mirra; e iam levar isso ao Egito.

25 וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם ויראו והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרימה

26 Então, Judá disse aos seus irmãos Que proveito haverá em que matemos a nosso irmão e escondamos a sua morte?

26 ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו וכסינו את דמו

27 Vinde, e vendamo-lo a estes ismaelitas; e não seja nossa mão sobre ele, porque ele é nosso irmão, nossa carne. E seus irmãos obedeceram.

27 לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל תהי בו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו

28 Passando, pois, os mercadores midianitas, tiraram, e alçaram a José da cova, e venderam José por vinte moedas de prata aos ismaelitas, os quais levaram José ao Egito.

28 ויעברו אנשים מדינים סחרים וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור וימכרו את יוסף לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את יוסף מצרימה

29 Tornando, pois, Rúben à cova, eis que José não estava na cova; então, rasgou as suas vestes,

29 וישב ראובן אל הבור והנה אין יוסף בבור ויקרע את בגדיו

30 e tornou a seus irmãos, e disse O moço não aparece; e, eu, aonde irei?

30 וישב אל אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא

31 Então, tomaram a túnica de José, e mataram um cabrito, e tingiram a túnica no sangue.

31 ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכתנת בדם

32 E enviaram a túnica de várias cores, e fizeram levá-la a seu pai, e disseram Temos achado esta túnica; conhece agora se esta será ou não a túnica de teu filho.

32 וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנך הוא אם לא

33 E conheceu-a e disse É a túnica de meu filho; uma besta-fera o comeu, certamente foi despedaçado José.

33 ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו טרף טרף יוסף

34 Então, Jacó rasgou as suas vestes, e pôs pano de saco sobre os seus lombos, e lamentou a seu filho muitos dias.

34 ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים

35 E levantaram-se todos os seus filhos e todas as suas filhas, para o consolarem; recusou, porém, ser consolado e disse Na verdade, com choro hei de descer ao meu filho até à sepultura. Assim, o chorou seu pai.

35 ויקמו כל בניו וכל בנתיו לנחמו וימאן להתנחם ויאמר כי ארד אל בני אבל שאלה ויבך אתו אביו

36 E os midianitas venderam-no no Egito a Potifar, eunuco de Faraó, capitão da guarda.

36 והמדנים מכרו אתו אל מצרים לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים

Gênesis 38

1 E aconteceu, no mesmo tempo, que Judá desceu de entre seus irmãos e entrou na casa de um varão de Adulão, cujo nome era Hira.

1 ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אחיו ויט עד איש עדלמי ושמו חירה

2 E viu Judá ali a filha de um varão cananeu, cujo nome era Sua; e tomou-a e entrou a ela.

2 ויראׂ שם יהודה בת איש כנעני ושמו שוע ויקחה ויבא אליה

3 E ela concebeu e teve um filho; e chamou o seu nome Er.

3 ותהר ותלד בן ויקרא את שמו ער

4 E tornou a conceber, e teve um filho, e chamou o seu nome Onã.

4 ותהר עוד ותלד בן ותקרא את שמו אונן

5 E continuou ainda, e teve um filho, e chamou o seu nome Selá; e ele estava em Quezibe quando ela o teve.

5 ותסף עוד ותלד בן ותקרא את שמו שלה והיה בכזיב בלדתה אתו

6 Judá, pois, tomou uma mulher para Er, o seu primogênito; e o seu nome era Tamar.

6 ויקח יהודה אשה לער בכורו ושמה תמר

7 Er, porém, o primogênito de Judá, era mau aos olhos do SENHOR, pelo que o SENHOR o matou.

7 ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה וימתהו יהוה

8 Então, disse Judá a Onã Entra à mulher do teu irmão, e casa-te com ela, e suscita semente a teu irmão.

8 ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת אחיך ויבם אתה והקם זרע לאחיך

9 Onã, porém, soube que essa semente não havia de ser para ele; e aconteceu que, quando entrava à mulher de seu irmão, derramava-a na terra, para não dar semente a seu irmão.

9 וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו

10 E o que fazia era mau aos olhos do SENHOR, pelo que
também o matou.

10 וירע בעיני יהוה אשר עשה וימת גם אתו

11 Então, disse Judá a Tamar, sua nora Fica-te viúva na casa de
teu pai, até que Selá, meu filho, seja grande. Porquanto disse
Para que, porventura, não morra também este, como seus
irmãos. Assim, foi-se Tamar e ficou-se na casa de seu pai.

11 ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה בית אביך עד יגדל שלה בני כי
אמר פן ימות גם הוא כאחיו ותלך תמר ותשב בית אביה

12 Passando-se, pois, muitos dias, morreu a filha de Sua, mulher
de Judá; e, depois, se consolou Judá e subiu aos tosquiadores das
suas ovelhas, em Timna, ele e Hira, seu amigo, o adulamita.

12 וירבו הימים ותמת בת שוע אשת יהודה וינחם יהודה ויעל על גזזי
צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי תמנתה

13 E deram aviso a Tamar, dizendo Eis que teu sogro sobe a
Timna, a tosquiar as suas ovelhas.

13 ויגד לתמר לאמר הנה חמיך עלה תמנתה לגז צאנו

14 Então, ela tirou de sobre si as vestes da sua viuvez, e cobriu-se
com o véu, e disfarçou-se, e assentou-se à entrada das duas
fontes que estão no caminho de Timna; porque via que Selá já
era grande, e ela lhe não fora dada por mulher.

14 ותסר בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח עינים
אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי גדל שלה והוא לא נתנה לו לאשה

15 E, vendo-a Judá, teve-a por uma prostituta; porque ela havia
coberto o seu rosto.

15 ויראה יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה

16 E dirigiu-se para ela no caminho e disse Vem, peço-te, deixa-me entrar a ti. Porquanto não sabia que era sua nora; e ela disse Que darás, para que entres a mim?

16 ויט אליה אל הדרך ויאמר הבה נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר מה תתן לי כי תבוא אלי

17 E ele disse Eu te enviarei um cabrito do rebanho. E ela disse Dás-me penhor até que o envies?

17 ויאמר אנכי אשלח גדי עזים מן הצאן ותאמר אם תתן ערבון עד שלחך

18 Então, ele disse Que penhor é que te darei? E ela disse O teu selo, e o teu lenço, e o cajado que está em tua mão. O que ele lhe deu, e entrou a ela; e ela concebeu dele.

18 ויאמר מה הערבון אשר אתן לך ותאמר חתמך ופתילך ומטך אשר בידך ויתן לה ויבא אליה ותהר לו

19 E ela levantou-se, e foi-se, e tirou de sobre si o seu véu, e vestiu as vestes da sua viuvez.

19 ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנותה

20 E Judá enviou o cabrito por mão do seu amigo, o adulamita, para tomar o penhor da mão da mulher; porém não a achou.

20 וישלח יהודה את גדי העזים ביד רעהו העדלמי לקחת הערבון מיד האשה ולא מצאה

21 E perguntou aos homens daquele lugar, dizendo Onde está a prostituta que estava no caminho junto às duas fontes? E disseram Aqui não esteve prostituta alguma.

21 וישאל את אנשי מקמה לאמר איה הקדשה הוא בעינים על הדרך ויאמרו לא היתה בזה קדשה

22 E voltou a Judá e disse Não a achei; e também disseram os homens daquele lugar Aqui não esteve prostituta.

22 וישב אל יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא היתה בזה קדשה

23 Então, disse Judá Tome -o ela, para que porventura não venhamos a cair em desprezo; eis que tenho enviado este cabrito, mas tu não a achaste.

23 ויאמר יהודה תקח לה פן נהיה לבוז הנה שלחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתה

24 E aconteceu que, quase três meses depois, deram aviso a Judá, dizendo Tamar, tua nora, adulterou e eis que está pejada do adultério. Então, disse Judá Tirai-a fora para que seja queimada.

24 ויהי כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך וגם הנה הרה לזנונים ויאמר יהודה הוציאוה ותשרף

25 E, tirando-a fora, ela mandou dizer a seu sogro Do varão de quem são estas coisas eu concebi. E ela disse mais Conhece, peço-te, de quem é este selo, e estes lenços, e este cajado.

25 הוא מוצאת והיא שלחה אל חמיה לאמר לאיש אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר נא למי החתמת והפתילים והמטה האלה

26 E conheceu-os Judá e disse Mais justa é ela do que eu, porquanto não a tenho dado a Selá, meu filho. E nunca mais a conheceu.

26 ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי על כן לא נתתיה לשלה בני ולא יסף עוד לדעתה

27 E aconteceu, ao tempo de dar à luz, que havia gêmeos em seu ventre.

27 ויהי בעת לדתה והנה תאומים בבטנה

28 E aconteceu, dando à luz, que um pôs fora a mão, e a parteira tomou-a e atou em sua mão um fio roxo, dizendo Este saiu primeiro.

28 ויהי בלדתה ויתן יד ותקח המילדת ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא ראשנה

29 Mas aconteceu que, tornando ele a recolher a sua mão, eis que saiu o seu irmão; e ela disse Como tens tu rompido? Sobre ti é a rotura. E chamaram o seu nome Perez.

29 ויהי כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ

30 E depois saiu o seu irmão, em cuja mão estava o fio roxo; e chamaram o seu nome Zerá.

30 ואחר יצא אחיו אשר על ידו השני ויקרא שמו זרח

Gênesis 39

1 E José foi levado ao Egito, e Potifar, eunuco de Faraó, capitão da guarda, varão egípcio, comprou-o da mão dos ismaelitas que o tinham levado lá.

1 ויוסף הורד מצרימה ויקנהו פוטיפר סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים אשר הורדהו שמה

2 E o SENHOR estava com José, e foi varão próspero; e estava na casa de seu senhor egípcio.

2 ויהי יהוה את יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית אדניו המצרי

3 Vendo, pois, o seu senhor que o SENHOR estava com ele e que tudo o que ele fazia o SENHOR prosperava em sua mão,

3 וירא אדניו כי יהוה אתו וכל אשר הוא עשה יהוה מצליח בידו

4 José achou graça a seus olhos e servia-o; e ele o pôs sobre a sua casa e entregou na sua mão tudo o que tinha.

4 וימצא יוסף חן בעיניו וישרת אתו ויפקדהו על ביתו וכל יש לו נתן בידו

5 E aconteceu que, desde que o pusera sobre a sua casa e sobre tudo o que tinha, o SENHOR abençoou a casa do egípcio por amor de José; e a bênção do SENHOR foi sobre tudo o que tinha, na casa e no campo.

5 ויהי מאז הפקיד אתו בביתו ועל כל אשר יש לו ויברך יהוה את בית המצרי בגלל יוסף ויהי ברכת יהוה בכל אשר יש לו בבית ובשדה

6 E deixou tudo o que tinha na mão de José, de maneira que de nada sabia do que estava com ele, a não ser do pão que comia. E José era formoso de aparência e formoso à vista.

6 ויעזב כל אשר לו ביד יוסף ולא ידע אתו מאומה כי אם הלחם אשר הוא אוכל ויהי יוסף יפה תאר ויפה מראה

7 E aconteceu, depois destas coisas, que a mulher de seu senhor pôs os olhos em José e disse Deita-te comigo.

7 ויהי אחר הדברים האלה ותשא אשת אדניו את עיניה אל יוסף ותאמר שכבה עמי

8 Porém ele recusou e disse à mulher do seu senhor Eis que o meu senhor não sabe do que há em casa comigo e entregou em minha mão tudo o que tem.

8 וימאן ויאמר אל אשת אדניו הן אדני לא ידע אתי מה בבית וכל אשר יש לו נתן בידי

9 Ninguém há maior do que eu nesta casa, e nenhuma coisa me vedou, senão a ti, porquanto tu és sua mulher; como, pois, faria eu este tamanho mal e pecaria contra Deus?

9 איננו גדול בבית הזה ממני ולא חשך ממני מאומה כי אם אותך באשר את אשתו ואיך אעשה הרעה הגדלה הזאת וחטאתי לאלהים

10 E aconteceu que, falando ela cada dia a José, e não lhe dando ele ouvidos para deitar-se com ela e estar com ela,

10 ויהי כדברה אל יוסף יום יום ולא שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה

11 sucedeu, num certo dia, que veio à casa para fazer o seu serviço; e nenhum dos da casa estava ali.

11 ויהי כהיום הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם בבית

12 E ela lhe pegou pela sua veste, dizendo Deita-te comigo. E ele deixou a sua veste na mão dela, e fugiu, e saiu para fora.

12 ותתפשהו בבגדו לאמר שכבה עמי ויעזב בגדו בידה וינס ויצא החוצה

13 E aconteceu que, vendo ela que deixara a sua veste em sua mão e fugira para fora,

13 ויהי כראותה כי עזב בגדו בידה וינס החוצה

14 chamou os homens de sua casa e falou-lhes, dizendo Vede, trouxe-nos o varão hebreu para escarnecer de nós; entrou até mim para deitar-se comigo, e eu gritei com grande voz.

14 ותקרא לאנשי ביתה ותאמר להם לאמר ראו הביא לנו איש עברי לצחק בנו בא אלי לשכב עמי ואקרא בקול גדול

15 E aconteceu que, ouvindo ele que eu levantava a minha voz e gritava, deixou a sua veste comigo, e fugiu, e saiu para fora.

15 ויהי כשמעו כי הרימתי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס ויצא החוצה

16 E ela pôs a sua veste perto de si, até que o seu senhor veio à sua casa.

16 ותנח בגדו אצלה עד בוא אדניו אל ביתו

17 Então, falou-lhe conforme as mesmas palavras, dizendo Veio a mim o servo hebreu, que nos trouxeste para escarnecer de mim.

17 ותדבר אליו כדברים האלה לאמר בא אלי העבד העברי אשר הבאת לנו לצחק בי

18 E aconteceu que, levantando eu a minha voz e gritando, ele deixou a sua veste comigo e fugiu para fora.

18 ויהי כהרימי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס החוצה

19 E aconteceu que, ouvindo o seu senhor as palavras de sua mulher, que lhe falava, dizendo Conforme estas mesmas palavras me fez teu servo, a sua ira se acendeu.

19 ויהי כשמע אדניו את דברי אשתו אשר דברה אליו לאמר כדברים האלה עשה לי עבדך ויחר אפו

20 E o senhor de José o tomou e o entregou na casa do cárcere, no lugar onde os presos do rei estavam presos; assim, esteve ali na casa do cárcere.

20 ויקח אדני יוסף אתו ויתנהו אל בית הסהר מקום אשר אסורי המלך אסורים ויהי שם בבית הסהר

21 O SENHOR, porém, estava com José, e estendeu sobre ele a sua benignidade, e deu-lhe graça aos olhos do carcereiro-mor.

21 ויהי יהוה את יוסף ויט אליו חסד ויתן חנו בעיני שר בית הסהר

22 E o carcereiro-mor entregou na mão de José todos os presos que estavam na casa do cárcere; e ele fazia tudo o que se fazia ali.

22 ויתן שר בית הסהר ביד יוסף את כל האסירם אשר בבית הסהר ואת כל אשר עשים שם הוא היה עשה

23 E o carcereiro-mor não teve cuidado de nenhuma coisa que estava na mão dele, porquanto o SENHOR estava com ele; e tudo o que ele fazia o SENHOR prosperava.

23 אין שר בית הסהר ראה את כל מאומה בידו באשר יהוה אתו ואשר הוא עשה יהוה מצליח

Gênesis 40

1 E aconteceu, depois destas coisas, que pecaram o copeiro do rei do Egito e o padeiro contra o seu senhor, o rei do Egito.

1 ויהי אחר הדברים האלה חטאו משקה מלך מצרים והאפה לאדניהם למלך מצרים

2 E indignou-se Faraó muito contra os seus dois eunucos, contra o copeiro-mor e contra o padeiro-mor.

2 ויקצף פרעה על שני סריסיו על שר המשקים ועל שר האופים

3 E entregou-os à prisão, na casa do capitão da guarda, na casa do cárcere, no lugar onde José estava preso.

3 ויתן אתם במשמר בית שר הטבחים אל בית הסהר מקום אשר יוסף אסור שם

4 E o capitão da guarda pô-los a cargo de José, para que os servisse; e estiveram muitos dias na prisão.

4 ויפקד שר הטבחים את יוסף אתם וישרת אתם ויהיו ימים במשמר

5 E ambos sonharam um sonho, cada um seu sonho na mesma noite; cada um conforme a interpretação do seu sonho, o copeiro e o padeiro do rei do Egito, que estavam presos na casa do cárcere.

5 ויחלמו חלום שניהם איש חלמו בלילה אחד איש כפתרון חלמו המשקה והאפה אשר למלך מצרים אשר אסורים בבית הסהר

6 E veio José a eles pela manhã e olhou para eles, e eis que estavam turbados.

6 ויבא אליהם יוסף בבקר וירא אתם והנם זעפים

7 Então, perguntou aos eunucos de Faraó, que com ele estavam no cárcere da casa de seu senhor, dizendo Por que estão, hoje, tristes os vossos semblantes?

7 וישאל את סריסי פרעה אשר אתו במשמר בית אדניו לאמר מדוע פניכם רעים היום

8 E eles lhe disseram Temos sonhado um sonho, e ninguém há que o interprete. E José disse-lhes Não são de Deus as interpretações? Contai-mo, peço-vos.

8 ויאמרו אליו חלום חלמנו ופתר אין אתו ויאמר אלהם יוסף הלוא לאלהים פתרנים ספרו נא לי

9 Então, contou o copeiro-mor o seu sonho a José e disse-lhe Eis que em meu sonho havia uma vide diante da minha face.

9 ויספר שר המשקים את חלמו ליוסף ויאמר לו בחלומי והנה גפן לפני

10 E, na vide, três sarmentos, e ela estava como que brotando; a sua flor saía, e os seus cachos amadureciam em uvas.

10 ובגפן שלשה שריגם והיא כפרחת עלתה נצה הבשילו אשכלתיה ענבים

11 E o copo de Faraó estava na minha mão; e eu tomava as uvas, e as espremia no copo de Faraó, e dava o copo na mão de Faraó.

11 וכוס פרעה בידי ואקח את הענבים ואשחט אתם אל כוס פרעה ואתן את הכוס על כף פרעה

12 Então, disse-lhe José Esta é a sua interpretação os três sarmentos são três dias;

12 ויאמר לו יוסף זה פתרנו שלשת השרגים שלשת ימים הם

13 dentro ainda de três dias, Faraó levantará a tua cabeça e te restaurará ao teu estado, e darás o copo de Faraó na sua mão, conforme o costume antigo, quando eras seu copeiro.

13 בעוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך והשיבך על כנך ונתת כוס פרעה בידו כמשפט הראשון אשר היית משקהו

14 Porém lembra-te de mim, quando te for bem; e rogo-te que uses comigo de compaixão, e que faças menção de mim a Faraó, e faze-me sair desta casa;

14 כי אם זכרתני אתך כאשר ייטב לך ועשית נא עמדי חסד והזכרתני אל פרעה והוצאתני מן הבית הזה

15 porque, de fato, fui roubado da terra dos hebreus; e tampouco aqui nada tenho feito, para que me pusessem nesta cova.

15 כי גנב גנבתי מארץ העברים וגם פה לא עשיתי מאומה כי שמו אתי בבור

16 Vendo, então, o padeiro-mor que tinha interpretado bem, disse a José Eu também sonhava, e eis que três cestos brancos estavam sobre a minha cabeça;

16 וירא שר האפים כי טוב פתר ויאמר אל יוסף אף אני בחלומי והנה שלשה סלי חרי על ראשי

17 e, no cesto mais alto, havia de todos os manjares de Faraó, obra de padeiro; e as aves os comiam do cesto de sobre a minha cabeça.

17 ובסל העליון מכל מאכל פרעה מעשה אפה והעוף אכל אתם מן הסל מעל ראשי

18 Então, respondeu José e disse Esta é a sua interpretação os três cestos são três dias;

18 ויען יוסף ויאמר זה פתרנו שלשת הסלים שלשת ימים הם

19 dentro ainda de três dias, Faraó levantará a tua cabeça sobre ti e te pendurará num madeiro, e as aves comerão a tua carne de sobre ti.

19 בעוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך מעליך ותלה אותך על עץ ואכל העוף את בשרך מעליך

20 E aconteceu, ao terceiro dia, o dia do nascimento de Faraó, que fez um banquete a todos os seus servos; e levantou a cabeça do copeiro-mor e a cabeça do padeiro-mor, no meio dos seus servos.

20 ויהי ביום השלישי יום הלדת את פרעה ויעש משתה לכל עבדיו וישא את ראש שר המשקים ואת ראש שר האפים בתוך עבדיו

21 E fez tornar o copeiro-mor ao seu ofício de copeiro, e este deu o copo na mão de Faraó.

21 וישב את שר המשקים על משקהו ויתן הכוס על כף פרעה

22 Mas ao padeiro-mor enforcou, como José havia interpretado.

22 ואת שר האפים תלה כאשר פתר להם יוסף

23 O copeiro-mor, porém, não se lembrou de José; antes, se esqueceu dele.

23 ולא זכר שר המשקים את יוסף וישכחהו

Gênesis 41

1 E aconteceu que, ao fim de dois anos inteiros, Faraó sonhou e eis que estava em pé junto ao rio.

1 ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על היאר

2 E eis que subiam do rio sete vacas, formosas à vista e gordas de carne, e pastavam no prado.

2 והנה מן היאר עלת שבע פרות יפות מראה ובריאת בשר ותרעינה באחו

3 E eis que subiam do rio após elas outras sete vacas, feias à vista e magras de carne, e paravam junto às outras vacas na praia do rio.

3 והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן מן היאר רעות מראה ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות על שפת היאר

4 E as vacas feias à vista e magras de carne comiam as sete vacas formosas à vista e gordas. Então, acordou Faraó.

4 ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקת הבשר את שבע הפרות יפת המראה והבריאת וייקץ פרעה

5 Depois, dormiu e sonhou outra vez, e eis que brotavam de um mesmo pé sete espigas cheias e boas.

5 ויישן ויחלם שנית והנה שבע שבלים עלות בקנה אחד בריאות וטבות

6 E eis que sete espigas miúdas e queimadas do vento oriental brotavam após elas.

6 והנה שבע שבלים דקות ושדופת קדים צמחות אחריהן

7 E as espigas miúdas devoravam as sete espigas grandes e cheias. Então, acordou Faraó, e eis que era um sonho.

7 ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הבריאות והמלאות וייקץ פרעה והנה חלום

8 E aconteceu que, pela manhã, o seu espírito perturbou-se, e enviou e chamou todos os adivinhadores do Egito e todos os seus sábios; e Faraó contou-lhes os seus sonhos, mas ninguém havia que os interpretasse a Faraó.

8 ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את כל חרטמי מצרים ואת כל חכמיה ויספר פרעה להם את חלמו ואין פותר אותם לפרעה

9 Então, falou o copeiro-mor a Faraó, dizendo Dos meus pecados me lembro hoje.

9 וידבר שר המשקים את פרעה לאמר את חטאי אני מזכיר היום

10 Estando Faraó mui indignado contra os seus servos e pondo-me sob prisão na casa da guarda, a mim e ao padeiro-mor,

10 פרעה קצף על עבדיו ויתן אתי במשמר בית שר הטבחים אתי ואת שר האפים

11 então, sonhamos um sonho na mesma noite, eu e ele, cada um conforme a interpretação do seu sonho sonhamos.

11 ונחלמה חלום בלילה אחד אני והוא איש כפתרון חלמו חלמנו

12 E estava ali conosco um jovem hebreu, servo do capitão da guarda, e contamos-lhos, e interpretou-nos os nossos sonhos, a cada um interpretou conforme o seu sonho.

12 ושם אתנו נער עברי עבד לשר הטבחים ונספר לו ויפתר לנו את חלמתינו איש כחלמו פתר

13 E como ele nos interpretou, assim mesmo foi feito a mim me fez tornar ao meu estado, e a ele fez enforcar.

13 ויהי כאשר פתר לנו כן היה אתי השיב על כני ואתו תלה

14 Então, enviou Faraó e chamou a José, e o fizeram sair logo da cova; e barbeou-se, e mudou as suas vestes, e veio a Faraó.

14 וישלח פרעה ויקרא את יוסף ויריצהו מן הבור ויגלח ויחלף שמלתיו ויבא אל פרעה

15 E Faraó disse a José Eu sonhei um sonho, e ninguém há que o interprete; mas de ti ouvi dizer que, quando ouves um sonho, o interpretas.

15 ויאמר פרעה אל יוסף חלום חלמתי ופתר אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום לפתר אתו

16 E respondeu José a Faraó, dizendo Isso não está em mim; Deus dará resposta de paz a Faraó.

16 ויען יוסף את פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את שלום פרעה

17 Então, disse Faraó a José Eis que em meu sonho estava eu em pé na praia do rio.

17 וידבר פרעה אל יוסף בחלמי הנני עמד על שפת היאר

18 E eis que subiam do rio sete vacas gordas de carne e formosas à vista e pastavam no prado.

18 והנה מן היאר עלת שבע פרות בריאות בשר ויפת תאר ותרעינה באחו

19 E eis que outras sete vacas subiam após estas, muito feias à vista e magras de carne; não tenho visto outras tais, quanto à fealdade, em toda a terra do Egito.

19 והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן דלות ורעות תאר מאד ורקות בשר לא ראיתי כהנה בכל ארץ מצרים לרע

20 E as vacas magras e feias comiam as primeiras sete vacas gordas;

20 ותאכלנה הפרות הרקות והרעות את שבע הפרות הראשנות הבריאת

21 e entravam em suas entranhas, mas não se conhecia que houvessem entrado em suas entranhas, porque o seu aspecto era feio como no princípio. Então, acordei.

21 ותבאנה אל קרבנה ולא נודע כי באו אל קרבנה ומראיהן רע כאשר בתחלה ואיקץ

22 Depois, vi em meu sonho, e eis que de um mesmo pé subiam sete espigas cheias e boas.

22 וארא בחלמי והנה שבע שבלים עלת בקנה אחד מלאת וטבות

23 E eis que sete espigas secas, miúdas e queimadas do vento oriental brotavam após elas.

23 והנה שבע שבלים צנמות דקות שדפות קדים צמחות אחריהם

24 E as sete espigas miúdas devoravam as sete espigas boas. E eu disse-o aos magos, mas ninguém houve que mo interpretasse.

24 ותבלען השבלים הדקת את שבע השבלים הטבות ואמר אל החרטמים ואין מגיד לי

25 Então, disse José a Faraó O sonho de Faraó é um só; o que Deus há de fazer, notificou-o a Faraó.

25 ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה אחד הוא את אשר האלהים עשה הגיד לפרעה

26 As sete vacas formosas são sete anos; as sete espigas formosas também são sete anos; o sonho é um só.

26 שבע פרת הטבת שבע שנים הנה ושבע השבלים הטבת שבע שנים הנה חלום אחד הוא

27 E as sete vacas magras e feias à vista, que subiam depois delas, são sete anos, como as sete espigas miúdas e queimadas do vento oriental; serão sete anos de fome.

27 ושבע הפרות הרקות והרעת העלת אחריהן שבע שנים הנה ושבע השבלים הרקות שדפות הקדים יהיו שבע שני רעב

28 Esta é a palavra que tenho dito a Faraó; o que Deus há de fazer, mostrou-o a Faraó.

28 הוא הדבר אשר דברתי אל פרעה אשר האלהים עשה הראה את פרעה

29 E eis que vêm sete anos, e haverá grande fartura em toda a terra do Egito.

29 הנה שבע שנים באות שבע גדול בכל ארץ מצרים

30 E, depois deles, levantar-se-ão sete anos de fome, e toda aquela fartura será esquecida na terra do Egito, e a fome consumirá a terra;

30 וקמו שבע שני רעב אחריהן ונשכח כל השבע בארץ מצרים וכלה הרעב את הארץ

31 e não será conhecida a abundância na terra, por causa daquela fome que haverá depois, porquanto será gravíssima.

31 ולא יודע השבע בארץ מפני הרעב ההוא אחרי כן כי כבד הוא מאד

32 E o sonho foi duplicado duas vezes a Faraó é porque esta coisa é determinada de Deus, e Deus se apressa a fazê-la.

32 ועל השנות החלום אל פרעה פעמים כי נכון הדבר מעם האלהים וממהר האלהים לעשתו

33 Portanto, Faraó se proveja agora de um varão inteligente e sábio e o ponha sobre a terra do Egito.

33 ועתה ירא פרעה איש נבון וחכם וישיתהו על ארץ מצרים

34 Faça isso Faraó, e ponha governadores sobre a terra, e tome a quinta parte da terra do Egito nos sete anos de fartura.

34 יעשה פרעה ויפקד פקדים על הארץ וחמש את ארץ מצרים בשבע שני השבע

35 E ajuntem toda a comida destes bons anos, que vêm, e amontoem trigo debaixo da mão de Faraó, para mantimento nas cidades, e o guardem.

35 ויקבצו את כל אכל השנים הטבת הבאת האלה ויצברו בר תחת יד פרעה אכל בערים ושמרו

36 Assim, será o mantimento para provimento da terra, para os sete anos de fome que haverá na terra do Egito; para que a terra não pereça de fome.

36 והיה האכל לפקדון לארץ לשבע שני הרעב אשר תהיין בארץ מצרים ולא תכרת הארץ ברעב

37 E esta palavra foi boa aos olhos de Faraó e aos olhos de todos os seus servos.

37 וייטב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל עבדיו

38 E disse Faraó a seus servos Acharíamos um varão como este, em quem haja o Espírito de Deus?

38 ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים בו

39 Depois, disse Faraó a José Pois que Deus te fez saber tudo isto, ninguém há tão inteligente e sábio como tu.

39 ויאמר פרעה אל יוסף אחרי הודיע אלהים אותך את כל זאת אין נבון וחכם כמוך

40 Tu estarás sobre a minha casa, e por tua boca se governará todo o meu povo; somente no trono eu serei maior que tu.

40 אתה תהיה על ביתי ועל פיך ישק כל עמי רק הכסא אגדל ממך

41 Disse mais Faraó a José Vês aqui te tenho posto sobre toda a terra do Egito.

41 ויאמר פרעה אל יוסף ראה נתתי אתך על כל ארץ מצרים

42 E tirou Faraó o anel da sua mão, e o pôs na mão de José, e o fez vestir de vestes de linho fino, e pôs um colar de ouro no seu pescoço.

42 ויסר פרעה את טבעתו מעל ידו ויתן אתה על יד יוסף וילבש אתו בגדי שש וישם רבד הזהב על צוארו

43 E o fez subir no segundo carro que tinha, e clamavam diante dele Ajoelhai. Assim, o pôs sobre toda a terra do Egito.

43 וירכב אתו במרכבת המשנה אשר לו ויקראו לפניו אברך ונתון אתו על כל ארץ מצרים

44 E disse Faraó a José Eu sou Faraó; porém sem ti ninguém levantará a sua mão ou o seu pé em toda a terra do Egito.

44 ויאמר פרעה אל יוסף אני פרעה ובלעדיך לא ירים איש את ידו ואת רגלו בכל ארץ מצרים

45 E chamou Faraó o nome de José Zafenate-Panéia e deu-lhe por mulher a Asenate, filha de Potífera, sacerdote de Om; e saiu José por toda a terra do Egito.

45 ויקרא פרעה שם יוסף צפנת פענח ויתן לו את אסנת בת פוטי פרע כהן און לאשה ויצא יוסף על ארץ מצרים

46 E José era da idade de trinta anos quando esteve diante da face de Faraó, rei do Egito. E saiu José da face de Faraó e passou por toda a terra do Egito.

46 ויוסף בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה מלך מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר בכל ארץ מצרים

47 E a terra produziu nos sete anos de fartura a mãos-cheias.

47 ותעש הארץ בשבע שני השבע לקמצים

48 E ajuntou todo o mantimento dos sete anos que houve na terra do Egito; e guardou o mantimento nas cidades, pondo nas cidades o mantimento do campo que estava ao redor de cada cidade.

48 ויקבץ את כל אכל שבע שנים אשר היו בארץ מצרים ויתן אכל בערים אכל שדה העיר אשר סביבתיה נתן בתוכה

49 Assim, ajuntou José muitíssimo trigo, como a areia do mar, até que cessou de contar, porquanto não havia numeração.

49 ויצבר יוסף בר כחול הים הרבה מאד עד כי חדל לספר כי אין מספר

50 E nasceram a José dois filhos (antes que viesse o ano de fome), que lhe deu Asenate, filha de Potífera, sacerdote de Om.

50 וליוסף ילד שני בנים בטרם תבוא שנת הרעב אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און

51 E chamou José o nome do primogênito Manassés, porque disse Deus me fez esquecer de todo o meu trabalho e de toda a casa de meu pai.

51 ויקרא יוסף את שם הבכור מנשה כי נשני אלהים את כל עמלי ואת כל בית אבי

52 E o nome do segundo chamou Efraim, porque disse Deus me fez crescer na terra da minha aflição.

52 ואת שם השני קרא אפרים כי הפרני אלהים בארץ עניי

53 Então, acabaram-se os sete anos de fartura que havia na terra do Egito,

53 ותכלינה שבע שני השבע אשר היה בארץ מצרים

54 e começaram a vir os sete anos de fome, como José tinha dito; e havia fome em todas as terras, mas em toda a terra do Egito havia pão.

54 ותחלינה שבע שני הרעב לבוא כאשר אמר יוסף ויהי רעב בכל הארצות ובכל ארץ מצרים היה לחם

55 E, tendo toda a terra do Egito fome, clamou o povo a Faraó por pão; e Faraó disse a todos os egípcios Ide a José; o que ele vos disser fazei.

55 ותרעב כל ארץ מצרים ויצעק העם אל פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל מצרים לכו אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו

56 Havendo, pois, fome sobre toda a terra, abriu José tudo em que havia mantimento e vendeu aos egípcios; porque a fome prevaleceu na terra do Egito.

56 והרעב היה על כל פני הארץ ויפתח יוסף את כל אשר בהם וישבר למצרים ויחזק הרעב בארץ מצרים

57 E todas as terras vinham ao Egito, para comprar de José, porquanto a fome prevaleceu em todas as terras.

57 וכל הארץ באו מצרימה לשבר אל יוסף כי חזק הרעב בכל הארץ

Gênesis 42

1 Vendo, então, Jacó que havia mantimento no Egito, disse Jacó a seus filhos Por que estais olhando uns para os outros?

1 וירא יעקב כי יש שבר במצרים ויאמר יעקב לבניו למה תתראו

2 Disse mais Eis que tenho ouvido que há mantimento no Egito; descei até lá e comprai-nos trigo, para que vivamos e não morramos.

2 ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה ושברו לנו משם ונחיה ולא נמות

3 Então, desceram os dez irmãos de José, para comprarem trigo no Egito.

3 וירדו אחי יוסף עשרה לשבר בר ממצרים

4 A Benjamim, porém, irmão de José, não enviou Jacó com os seus irmãos, porque dizia Para que lhe não suceda, porventura, algum desastre.

4 ואת בנימין אחי יוסף לא שלח יעקב את אחיו כי אמר פן יקראנו אסון

5 Assim, vieram os filhos de Israel para comprar, entre os que vinham lá; porque havia fome na terra de Canaã.

5 ויבאו בני ישראל לשבר בתוך הבאים כי היה הרעב בארץ כנען

6 José, pois, era o governador daquela terra; ele vendia a todo o povo da terra; e os irmãos de José vieram e inclinaram-se ante ele com a face na terra.

6 ויוסף הוא השליט על הארץ הוא המשביר לכל עם הארץ ויבאו אחי יוסף וישתחוו לו אפים ארצה

7 E José, vendo os seus irmãos, conheceu-os; porém mostrou-se estranho para com eles, e falou com eles asperamente, e disse-lhes Donde vindes? E eles disseram Da terra de Canaã, para comprarmos mantimento.

7 וירא יוסף את אחיו ויכרם ויתנכר אליהם וידבר אתם קשות ויאמר אלהם מאין באתם ויאמרו מארץ כנען לשבר אכל

8 José, pois, conheceu os seus irmãos; mas eles não o conheceram.

8 ויכר יוסף את אחיו והם לא הכרהו

9 Então, José lembrou-se dos sonhos que havia sonhado deles e disse-lhes Vós sois espias e viestes para ver a nudez da terra.

9 ויזכר יוסף את החלמות אשר חלם להם ויאמר אלהם מרגלים אתם לראות את ערות הארץ באתם

10 E eles lhe disseram Não, senhor meu; mas teus servos vieram a comprar mantimento.

10 ויאמרו אליו לא אדני ועבדיך באו לשבר אכל

11 Todos nós somos filhos de um varão; somos homens de retidão; os teus servos não são espias.

11 כלנו בני איש אחד נחנו כנים אנחנו לא היו עבדיך מרגלים

12 E ele lhes disse Não; antes, viestes para ver a nudez da terra.

12 ויאמר אלהם לא כי ערות הארץ באתם לראות

13 E eles disseram Nós, teus servos, somos doze irmãos, filhos de um varão da terra de Canaã; e eis que o mais novo está com nosso pai, hoje; mas um já não existe.

13 ויאמרו שנים עשר עבדיך אחים אנחנו בני איש אחד בארץ כנען והנה הקטן את אבינו היום והאחד איננו

14 Então, lhes disse José Isso é o que vos tenho dito, dizendo que sois espias.

14 ויאמר אלהם יוסף הוא אשר דברתי אלכם לאמר מרגלים אתם

15 Nisto sereis provados pela vida de Faraó, não saireis daqui senão quando vosso irmão mais novo vier aqui.

15 בזאת תבחנו חי פרעה אם תצאו מזה כי אם בבוא אחיכם הקטן הנה

16 Enviai um dentre vós, que traga vosso irmão; mas vós ficareis presos, e vossas palavras serão provadas, se há verdade convosco; e, se não, pela vida de Faraó, vós sois espias.

16 שלחו מכם אחד ויקח את אחיכם ואתם האסרו ויבחנו דבריכם האמת אתכם ואם לא חי פרעה כי מרגלים אתם

17 E pô-los juntos em guarda três dias.

17 ויאסף אתם אל משמר שלשת ימים

18 E, ao terceiro dia, disse-lhes José Fazei isso e vivereis, porque eu temo a Deus.

18 ויאמר אלהם יוסף ביום השלישי זאת עשו וחיו את האלהים אני ירא

19 Se sois homens de retidão, que fique um de vossos irmãos preso na casa de vossa prisão; e, vós, ide, levai trigo para a fome de vossa casa.

19 אם כנים אתם אחיכם אחד יאסר בבית משמרכם ואתם לכו הביאו שבר רעבון בתיכם

20 E trazei-me o vosso irmão mais novo, e serão verificadas vossas palavras, e não morrereis. E eles assim fizeram.

20 ואת אחיכם הקטן תביאו אלי ויאמנו דבריכם ולא תמותו ויעשו כן

21 Então, disseram uns aos outros Na verdade, somos culpados acerca de nosso irmão, pois vimos a angústia de sua alma, quando nos rogava; nós, porém, não ouvimos; por isso, vem sobre nós esta angústia.

21 ויאמרו איש אל אחיו אבל אשמים אנחנו על אחינו אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו אלינו ולא שמענו על כן באה אלינו הצרה הזאת

22 E Rúben respondeu-lhes, dizendo Não vo-lo dizia eu, dizendo Não pequeis contra o moço? Mas não ouvistes; e, vedes aqui, o seu sangue também é requerido.

22 ויען ראובן אתם לאמר הלוא אמרתי אליכם לאמר אל תחטאו בילד ולא שמעתם וגם דמו הנה נדרש

23 E eles não sabiam que José os entendia, porque havia intérprete entre eles.

23 והם לא ידעו כי שמע יוסף כי המליץ בינתם

24 E retirou-se deles e chorou. Depois, tornou a eles, falou-lhes, tomou a Simeão dentre eles e amarrou-o perante os seus olhos.

24 ויסב מעליהם ויבך וישב אלהם וידבר אלהם ויקח מאתם את שמעון ויאסר אתו לעיניהם

25 E ordenou José que enchessem os seus sacos de trigo, e que lhes restituíssem o seu dinheiro, a cada um no seu saco, e lhes dessem comida para o caminho; e fizeram-lhes assim.

25 ויצו יוסף וימלאו את כליהם בר ולהשיב כספיהם איש אל שקו ולתת להם צדה לדרך ויעש להם כן

26 E carregaram o seu trigo sobre os seus jumentos e partiram dali.

26 וישאו את שברם על חמריהם וילכו משם

27 E, abrindo um deles o seu saco, para dar pasto ao seu jumento na venda, viu o seu dinheiro; porque eis que estava na boca do seu saco.

27 ויפתח האחד את שקו לתת מספוא לחמרו במלון וירא את כספו והנה הוא בפי אמתחתו

28 E disse a seus irmãos Devolveram o meu dinheiro, e ei-lo mesmo aqui no meu saco. Então, lhes desfaleceu o coração, e pasmavam, dizendo um ao outro Que é isto que Deus nos tem feito?

28 ויאמר אל אחיו הושב כספי וגם הנה באמתחתי ויצא לבם ויחרדו איש אל אחיו לאמר מה זאת עשה אלהים לנו

29 E vieram para Jacó, seu pai, na terra de Canaã; e contaram-lhe tudo o que lhes aconteceu, dizendo

29 ויבאו אל יעקב אביהם ארצה כנען ויגידו לו את כל הקרת אתם לאמר

30 O varão, o senhor da terra, falou conosco asperamente e tratou-nos como espias da terra.

30 דבר האיש אדני הארץ אתנו קשות ויתן אתנו כמרגלים את הארץ

31 Mas dissemos-lhe Somos homens de retidão; não somos espias;

31 ונאמר אליו כנים אנחנו לא היינו מרגלים

32 somos doze irmãos, filhos de nosso pai; um não é mais, e o mais novo está hoje com nosso pai na terra de Canaã.

32 שנים עשר אנחנו אחים בני אבינו האחד איננו והקטן היום את אבינו בארץ כנען

33 E aquele varão, o senhor da terra, nos disse Nisto conhecerei que vós sois homens de retidão deixai comigo um de vossos irmãos, e tomai para a fome de vossas casas, e parti;

33 ויאמר אלינו האיש אדני הארץ בזאת אדע כי כנים אתם אחיכם האחד הניחו אתי ואת רעבון בתיכם קחו ולכו

34 e trazei-me vosso irmão mais novo; assim, saberei que não sois espias, mas homens de retidão; então, vos darei o vosso irmão, e negociareis na terra.

34 והביאו את אחיכם הקטן אלי ואדעה כי לא מרגלים אתם כי כנים אתם את אחיכם אתן לכם ואת הארץ תסחרו

35 E aconteceu que, despejando eles os seus sacos, eis que cada um tinha a trouxinha com seu dinheiro no seu saco; e viram as trouxinhas com seu dinheiro, eles e seu pai, e temeram.

35 ויהי הם מריקים שקיהם והנה איש צרור כספו בשקו ויראו את צררות כספיהם המה ואביהם וייראו

36 Então, Jacó, seu pai, disse-lhes Tendes-me desfilhado José já não existe, e Simeão não está aqui, e, agora, levareis a Benjamim! Todas estas coisas vieram sobre mim.

36 ויאמר אלהם יעקב אביהם אתי שכלתם יוסף איננו ושמעון איננו ואת בנימן תקחו עלי היו כלנה

37 Mas Rúben falou a seu pai, dizendo Mata os meus dois filhos, se to não tornar a trazer; dá-mo em minha mão, e to tornarei a trazer.

37 ויאמר ראובן אל אביו לאמר את שני בני תמית אם לא אביאנו אליך תנה אתו על ידי ואני אשיבנו אליך

38 Ele, porém, disse Não descerá meu filho convosco, porquanto o seu irmão é morto, e só ele ficou. Se lhe sucede algum desastre no caminho por onde fordes, fareis descer minhas cãs com tristeza à sepultura.

38 ויאמר לא ירד בני עמכם כי אחיו מת והוא לבדו נשאר וקראהו אסון בדרך אשר תלכו בה והורדתם את שיבתי ביגון שאולה

Gênesis 43

1 E a fome era gravíssima na terra.

1 והרעב כבד בארץ

2 E aconteceu que, como acabaram de comer o mantimento que trouxeram do Egito, disse-lhes seu pai Tornai, comprai-nos um pouco de alimento.

2 ויהי כאשר כלו לאכל את השבר אשר הביאו ממצרים ויאמר אליהם אביהם שבו שברו לנו מעט אכל

3 Mas Judá respondeu-lhe, dizendo Fortemente nos protestou aquele varão, dizendo Não vereis a minha face, se o vosso irmão não vier convosco.

3 ויאמר אליו יהודה לאמר העד העד בנו האיש לאמר לא תראו פני בלתי אחיכם אתכם

4 Se enviares conosco o nosso irmão, desceremos e te compraremos alimento;

4 אם ישך משלח את אחינו אתנו נרדה ונשברה לך אכל

5 mas, se não o enviares, não desceremos, porquanto aquele varão nos disse Não vereis a minha face, se o vosso irmão não vier convosco.

5 ואם אינך משלח לא נרד כי האיש אמר אלינו לא תראו פני בלתי אחיכם אתכם

6 E disse Israel Por que me fizestes tal mal, fazendo saber àquele varão que tínheis ainda outro irmão?

6 ויאמר ישראל למה הרעתם לי להגיד לאיש העוד לכם אח

7 E eles disseram Aquele varão particularmente nos perguntou por nós e pela nossa parentela, dizendo Vive ainda vosso pai? Tendes mais um irmão? E respondemos-lhe conforme as mesmas palavras. Podíamos nós saber que diria Trazei vosso irmão?

7 ויאמרו שאול שאל האיש לנו ולמולדתנו לאמר העוד אביכם חי היש לכם אח ונגד לו על פי הדברים האלה הידוע נדע כי יאמר הורידו את אחיכם

8 Então, disse Judá a Israel, seu pai Envia o jovem comigo, e levantar-nos-emos e iremos, para que vivamos e não morramos, nem nós, nem tu, nem os nossos filhos.

8 ויאמר יהודה אל ישראל אביו שלחה הנער אתי ונקומה ונלכה ונחיה
ולא נמות גם אנחנו גם אתה גם טפנו

9 Eu serei fiador por ele, da minha mão o requererás; se eu não to trouxer e não o puser perante a tua face, serei réu de crime para contigo para sempre.

9 אנכי אערבנו מידי תבקשנו אם לא הביאתיו אליך והצגתיו לפניך
וחטאתי לך כל הימים

10 E, se nós não nos tivéssemos detido, certamente já estaríamos segunda vez de volta.

10 כי לולא התמהמהנו כי עתה שבנו זה פעמים

11 Então, disse-lhes Israel, seu pai Pois que assim é, fazei isso; tomai do mais precioso desta terra em vossos sacos e levai ao varão um presente um pouco de bálsamo, um pouco de mel, especiarias, mirra, terebinto e amêndoas.

11 ויאמר אלהם ישראל אביהם אם כן אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ
בכליכם והורידו לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בטנים
ושקדים

12 E tomai em vossas mãos dinheiro dobrado; e o dinheiro que tornou na boca dos vossos sacos tornai a levar em vossas mãos; bem pode ser que fosse erro.

12 וכסף משנה קחו בידכם ואת הכסף המושב בפי אמתחתיכם תשיבו
בידכם אולי משגה הוא

13 Tomai também a vosso irmão, e levantai-vos, e voltai àquele varão.

13 ואת אחיכם קחו וקומו שובו אל האיש

14 E Deus Todo-poderoso vos dê misericórdia diante do varão, para que deixe vir convosco vosso outro irmão, e Benjamim; e eu, se for desfilhado, desfilhado ficarei.

14 ואל שדי יתן לכם רחמים לפני האיש ושלח לכם את אחיכם אחר ואת בנימין ואני כאשר שכלתי שכלתי

15 E os varões tomaram aquele presente e tomaram dinheiro dobrado em suas mãos e a Benjamim; e levantaram-se, e desceram ao Egito, e apresentaram-se diante da face de José.

15 ויקחו האנשים את המנחה הזאת ומשנה כסף לקחו בידם ואת בנימן ויקמו וירדו מצרים ויעמדו לפני יוסף

16 Vendo, pois, José a Benjamim com eles, disse ao que estava sobre a sua casa Leva estes varões à casa, e mata reses, e prepara tudo; porque estes varões comerão comigo ao meio-dia.

16 וירא יוסף אתם את בנימין ויאמר לאשר על ביתו הבא את האנשים הביתה וטבח טבח והכן כי אתי יאכלו האנשים בצהרים

17 E o varão fez como José dissera e o varão levou aqueles varões à casa de José.

17 ויעש האיש כאשר אמר יוסף ויבא האיש את האנשים ביתה יוסף

18 Então, temeram aqueles varões, porquanto foram levados à casa de José e diziam Por causa do dinheiro que da outra vez voltou nos nossos sacos, fomos trazidos aqui, para nos criminar e cair sobre nós, para que nos tome por servos e a nossos jumentos.

18 וייראו האנשים כי הובאו בית יוסף ויאמרו על דבר הכסף השב באמתחתינו בתחלה אנחנו מובאים להתגלל עלינו ולהתנפל עלינו ולקחת אתנו לעבדים ואת חמרינו

19 Por isso, chegaram-se ao varão que estava sobre a casa de José, e falaram com ele à porta da casa.

19 ויגשו אל האיש אשר על בית יוסף וידברו אליו פתח הבית

20 E disseram Ai! Senhor meu, certamente descemos, dantes, a comprar mantimento;

20 ויאמרו בי אדני ירד ירדנו בתחלה לשבר אכל

21 e aconteceu que, chegando nós à venda e abrindo os nossos sacos, eis que o dinheiro de cada varão estava na boca do seu saco, nosso dinheiro por seu peso; e tornamos a trazê-lo em nossas mãos.

21 ויהי כי באנו אל המלון ונפתחה את אמתחתינו והנה כסף איש בפי אמתחתו כספנו במשקלו ונשב אתו בידנו

22 Também trouxemos outro dinheiro em nossas mãos, para comprar mantimento; não sabemos quem tenha posto o nosso dinheiro nos nossos sacos.

22 וכסף אחר הורדנו בידנו לשבר אכל לא ידענו מי שם כספנו באמתחתינו

23 E ele disse Paz seja convosco, não temais; o vosso Deus, e o Deus de vosso pai, vos tem dado um tesouro nos vossos sacos; o vosso dinheiro me chegou a mim. E trouxe-lhes fora a Simeão.

23 ויאמר שלום לכם אל תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן לכם מטמון באמתחתיכם כספכם בא אלי ויוצא אלהם את שמעון

24 Depois, levou o varão aqueles varões à casa de José e deu-lhes água, e lavaram os seus pés; também deu pasto aos seus jumentos.

24 ויבא האיש את האנשים ביתה יוסף ויתן מים וירחצו רגליהם ויתן
מספוא לחמריהם

25 E prepararam o presente, para quando José viesse ao meio-dia; porque tinham ouvido que ali haviam de comer pão.

25 ויכינו את המנחה עד בוא יוסף בצהרים כי שמעו כי שם יאכלו לחם

26 Vindo, pois, José à casa, trouxeram-lhe ali o presente que estava na sua mão; e inclinaram-se a ele até à terra.

26 ויבא יוסף הביתה ויביאו לו את המנחה אשר בידם הביתה וישתחוו לו
ארצה

27 E ele lhes perguntou como estavam e disse Vosso pai, o velho de quem falastes, está bem? Ainda vive?

27 וישאל להם לשלום ויאמר השלום אביכם הזקן אשר אמרתם העודנו
חי

28 E eles disseram Bem está o teu servo, nosso pai vive ainda. E abaixaram a cabeça e inclinaram-se.

28 ויאמרו שלום לעבדך לאבינו עודנו חי ויקדו וישתחו

29 E ele levantou os olhos, e viu a Benjamim, seu irmão, filho de sua mãe, e disse Este é o vosso irmão mais novo, de quem me falastes? Depois, ele disse Deus te abençoe, meu filho.

29 וישא עיניו וירא את בנימין אחיו בן אמו ויאמר הזה אחיכם הקטן אשר
אמרתם אלי ויאמר אלהים יחנך בני

30 E José apressou-se, porque o seu íntimo moveu-se para o seu irmão; e procurou onde chorar, e entrou na câmara, e chorou ali.

30 וימהר יוסף כי נכמרו רחמיו אל אחיו ויבקש לבכות ויבא החדרה ויבך
שמה

31 Depois, lavou o rosto e saiu; e conteve-se e disse Ponde pão.

31 וירחץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר שימו לחם

32 E puseram-lhe a ele à parte, e a eles à parte, e aos egípcios que comiam com ele à parte; porque os egípcios não podem comer pão com os hebreus, porquanto é abominação para os egípcios.

32 וישימו לו לבדו ולהם לבדם ולמצרים האכלים אתו לבדם כי לא יוכלון המצרים לאכל את העברים לחם כי תועבה הוא למצרים

33 E assentaram-se diante dele, o primogênito segundo a sua primogenitura e o menor segundo a sua menoridade; do que os varões se maravilhavam entre si.

33 וישבו לפניו הבכר כבכרתו והצעיר כצערתו ויתמהו האנשים איש אל רעהו

34 E apresentou-lhe as porções que estavam diante dele; porém a porção de Benjamim era cinco vezes maior do que a de qualquer deles. E eles beberam e se regalaram com ele.

34 וישא משאת מאת פניו אלהם ותרב משאת בנימן ממשאת כלם חמש ידות וישתו וישכרו עמו

Gênesis 44

1 E deu ordem ao que estava sobre a sua casa, dizendo Enche de mantimento os sacos destes varões, quanto puderem levar, e põe o dinheiro de cada varão na boca do seu saco.

1 ויצו את אשר על ביתו לאמר מלא את אמתחת האנשים אכל כאשר יוכלון שאת ושים כסף איש בפי אמתחתו

2 E o meu copo, o copo de prata, porás na boca do saco do mais novo, com o dinheiro do seu trigo. E fez conforme a palavra de José, que tinha dito.

2 ואת גביעי גביע הכסף תשים בפי אמתחת הקטן ואת כסף שברו ויעש כדבר יוסף אשר דבר

3 Vinda a luz da manhã, despediram-se estes varões, eles com os seus jumentos.

3 הבקר אור והאנשים שלחו המה וחמריהם

4 Saindo eles da cidade e não se havendo ainda distanciado, disse José ao que estava sobre a sua casa Levanta-te e persegue aqueles varões; e, alcançando-os, lhes dirás Por que pagastes mal por bem?

4 הם יצאו את העיר לא הרחיקו ויוסף אמר לאשר על ביתו קום רדף אחרי האנשים והשגתם ואמרת אלהם למה שלמתם רעה תחת טובה

5 Não é este o copo por que bebe meu senhor? E em que ele bem adivinha? Fizestes mal no que fizestes.

5 הלוא זה אשר ישתה אדני בו והוא נחש ינחש בו הרעתם אשר עשיתם

6 E alcançou-os e falou-lhes as mesmas palavras.

6 וישגם וידבר אלהם את הדברים האלה

7 E eles disseram-lhe Por que diz meu senhor tais palavras? Longe estejam teus servos de fazerem semelhante coisa.

7 ויאמרו אליו למה ידבר אדני כדברים האלה חלילה לעבדיך מעשות כדבר הזה

8 Eis que o dinheiro que temos achado na boca dos nossos sacos te tornamos a trazer desde a terra de Canaã; como, pois, furtaríamos da casa do teu senhor prata ou ouro?

8 הן כסף אשר מצאנו בפי אמתחתינו השיבנו אליך מארץ כנען ואיך נגנב מבית אדניך כסף או זהב

9 Aquele dos teus servos, com quem for achado, morra; e ainda nós seremos escravos do meu senhor.

9 אשר ימצא אתו מעבדיך ומת וגם אנחנו נהיה לאדני לעבדים

10 E ele disse Ora, seja também assim conforme as vossas palavras; aquele com quem se achar será meu escravo, porém vós sereis desculpados.

10 ויאמר גם עתה כדבריכם כן הוא אשר ימצא אתו יהיה לי עבד ואתם תהיו נקים

11 E eles apressaram-se, e cada um pôs em terra o seu saco, e cada um abriu o seu saco.

11 וימהרו ויורדו איש את אמתחתו ארצה ויפתחו איש אמתחתו

12 E buscou, começando no maior e acabando no mais novo; e achou-se o copo no saco de Benjamim.

12 ויחפש בגדול החל ובקטן כלה וימצא הגביע באמתחת בנימן

13 Então, rasgaram as suas vestes, e carregou cada um o seu jumento, e tornaram à cidade.

13 ויקרעו שמלתם ויעמס איש על חמרו וישבו העירה

14 E veio Judá com os seus irmãos à casa de José, porque ele ainda estava ali; e prostraram-se diante dele em terra.

14 ויבא יהודה ואחיו ביתה יוסף והוא עודנו שם ויפלו לפניו ארצה

15 E disse-lhes José Que é isto que fizestes? Não sabeis vós que tal homem como eu bem adivinha?

15 ויאמר להם יוסף מה המעשה הזה אשר עשיתם הלוא ידעתם כי נחש ינחש איש אשר כמני

16 Então, disse Judá Que diremos a meu senhor? Que falaremos? E como nos justificaremos? Achou Deus a iniquidade de teus servos; eis que somos escravos de meu senhor, tanto nós como aquele em cuja mão foi achado o copo.

16 ויאמר יהודה מה נאמר לאדני מה נדבר ומה נצטדק האלהים מצא את עון עבדיך הננו עבדים לאדני גם אנחנו גם אשר נמצא הגביע בידו

17 Mas ele disse Longe de mim que eu tal faça; o varão em cuja mão o copo foi achado, aquele será meu servo; porém vós subi em paz para vosso pai.

17 ויאמר חלילה לי מעשות זאת האיש אשר נמצא הגביע בידו הוא יהיה לי עבד ואתם עלו לשלום אל אביכם

18 Então, Judá se chegou a ele e disse Ai! Senhor meu, deixa, peço-te, o teu servo dizer uma palavra aos ouvidos de meu senhor, e não se acenda a tua ira contra o teu servo; porque tu és como Faraó.

18 ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא עבדך דבר באזני אדני ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה

19 Meu senhor perguntou a seus servos, dizendo Tendes vós pai ou irmão?

19 אדני שאל את עבדיו לאמר היש לכם אב או אח

20 E dissemos a meu senhor Temos um velho pai e um moço da sua velhice, o mais novo, cujo irmão é morto; e só ele ficou de sua mãe, e seu pai o ama.

20 ונאמר אל אדני יש לנו אב זקן וילד זקנים קטן ואחיו מת ויותר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו

21 Então, tu disseste a teus servos Trazei-mo a mim, e porei os meus olhos sobre ele.

21 ותאמר אל עבדיך הורדהו אלי ואשימה עיני עליו

22 E nós dissemos a meu senhor Aquele moço não poderá deixar a seu pai; se deixar a seu pai, este morrerá.

22 ונאמר אל אדני לא יוכל הנער לעזב את אביו ועזב את אביו ומת

23 Então, tu disseste a teus servos Se vosso irmão mais novo não descer convosco, nunca mais vereis a minha face.

23 ותאמר אל עבדיך אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא תספון לראות פני

24 E aconteceu que, subindo nós a teu servo, meu pai, e contando-lhe as palavras de meu senhor,

24 ויהי כי עלינו אל עבדך אבי ונגד לו את דברי אדני

25 disse nosso pai Tornai, comprai-nos um pouco de mantimento.

25 ויאמר אבינו שבו שברו לנו מעט אכל

26 E nós dissemos Não poderemos descer; mas, se nosso irmão menor for conosco, desceremos; pois não poderemos ver a face do varão, se este nosso irmão menor não estiver conosco.

26 ונאמר לא נוכל לרדת אם יש אחינו הקטן אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן איננו אתנו

27 Então, disse-nos teu servo, meu pai Vós sabeis que minha mulher me deu dois filhos;

27 ויאמר עבדך אבי אלינו אתם ידעתם כי שנים ילדה לי אשתי

28 um ausentou-se de mim, e eu disse Certamente foi despedaçado, e não o tenho visto até agora;

28 ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתיו עד הנה

29 se agora também tirardes a este da minha face, e lhe acontecer algum desastre, fareis descer as minhas cãs com dor à sepultura.

29 ולקחתם גם את זה מעם פני וקרהו אסון והורדתם את שיבתי ברעה שאלה

30 Agora, pois, indo eu a teu servo, meu pai, e o moço não indo conosco, como a sua alma está atada com a alma dele,

30 ועתה כבאי אל עבדך אבי והנער איננו אתנו ונפשו קשורה בנפשו

31 acontecerá que, vendo ele que o moço ali não está, morrerá; e teus servos farão descer as cãs de teu servo, nosso pai, com tristeza à sepultura.

31 והיה כראותו כי אין הנער ומת והורידו עבדיך את שיבת עבדך אבינו ביגון שאלה

32 Porque teu servo se deu por fiador por este moço para com meu pai, dizendo Se não to tornar, eu serei culpado a meu pai todos os dias.

32 כי עבדך ערב את הנער מעם אבי לאמר אם לא אביאנו אליך וחטאתי לאבי כל הימים

33 Agora, pois, fique teu servo em lugar deste moço por escravo de meu senhor, e que suba o moço com os seus irmãos.

33 ועתה ישב נא עבדך תחת הנער עבד לאדני והנער יעל עם אחיו

34 Porque como subirei eu a meu pai, se o moço não for comigo? Para que não veja eu o mal que sobrevirá a meu pai.

34 כי איך אעלה אל אבי והנער איננו אתי פן אראה ברע אשר ימצא את אבי

Gênesis 45

1 Então, José não se podia conter diante de todos os que estavam com ele; e clamou Fazei sair daqui a todo varão; e ninguém ficou com ele quando José se deu a conhecer a seus irmãos.

1 ולא יכל יוסף להתאפק לכל הנצבים עליו ויקרא הוציאו כל איש מעלי ולא עמד איש אתו בהתודע יוסף אל אחיו

2 E levantou a sua voz com choro, de maneira que os egípcios o ouviam, e a casa de Faraó o ouviu.

2 ויתן את קלו בבכי וישמעו מצרים וישמע בית פרעה

3 E disse José a seus irmãos Eu sou José; vive ainda meu pai? E seus irmãos não lhe puderam responder, porque estavam pasmados diante da sua face.

3 ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף העוד אבי חי ולא יכלו אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו

4 E disse José a seus irmãos Peço-vos, chegai-vos a mim. E chegaram-se. Então, disse ele Eu sou José, vosso irmão, a quem vendestes para o Egito.

4 ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא אלי ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אתי מצרימה

5 Agora, pois, não vos entristeçais, nem vos pese aos vossos olhos por me haverdes vendido para cá; porque, para conservação da vida, Deus me enviou diante da vossa face.

5 ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אתי הנה כי למחיה שלחני אלהים לפניכם

6 Porque já houve dois anos de fome no meio da terra, e ainda restam cinco anos em que não haverá lavoura nem sega.

6 כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ ועוד חמש שנים אשר אין חריש וקציר

7 Pelo que Deus me enviou diante da vossa face, para conservar vossa sucessão na terra e para guardar-vos em vida por um grande livramento.

7 וישלחני אלהים לפניכם לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדלה

8 Assim, não fostes vós que me enviastes para cá, senão Deus, que me tem posto por pai de Faraó, e por senhor de toda a sua casa, e como regente em toda a terra do Egito.

8 ועתה לא אתם שלחתם אתי הנה כי האלהים וישימני לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו ומשל בכל ארץ מצרים

9 Apressai-vos, e subi a meu pai, e dizei-lhe Assim tem dito o teu filho José Deus me tem posto por senhor em toda a terra do Egito; desce a mim e não te demores.

9 מהרו ועלו אל אבי ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלהים לאדון לכל מצרים רדה אלי אל תעמד

10 E habitarás na terra de Gósen e estarás perto de mim, tu e os teus filhos, e os filhos dos teus filhos, e as tuas ovelhas, e as tuas vacas, e tudo o que tens.

10 וישבת בארץ גשן והיית קרוב אלי אתה ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך וכל אשר לך

11 E ali te sustentarei, porque ainda haverá cinco anos de fome, para que não pereças de pobreza, tu, e tua casa, e tudo o que tens.

11 וכלכלתי אתך שם כי עוד חמש שנים רעב פן תורש אתה וביתך וכל אשר לך

12 E eis que vossos olhos vêem, e os olhos de meu irmão Benjamim, que é minha boca que vos fala.

12 והנה עיניכם ראות ועיני אחי בנימין כי פי המדבר אליכם

13 E fazei saber a meu pai toda a minha glória no Egito e tudo o que tendes visto; e apressai-vos a fazer descer meu pai para cá.

13 והגדתם לאבי את כל כבודי במצרים ואת כל אשר ראיתם ומהרתם והורדתם את אבי הנה

14 E lançou-se ao pescoço de Benjamim, seu irmão, e chorou; e Benjamim chorou também ao seu pescoço.

14 ויפל על צוארי בנימן אחיו ויבך ובנימן בכה על צואריו

15 E beijou todos os seus irmãos e chorou sobre eles; e, depois, seus irmãos falaram com ele.

15 וינשק לכל אחיו ויבך עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו

16 E a nova ouviu-se na casa de Faraó, dizendo Os irmãos de José são vindos; e pareceu bem aos olhos de Faraó e aos olhos de seus servos.

16 והקל נשמע בית פרעה לאמר באו אחי יוסף וייטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו

17 E disse Faraó a José Dize a teus irmãos Fazei isto carregai os vossos animais, e parti, e tornai à terra de Canaã,

17 ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשו טענו את בעירכם ולכו באו ארצה כנען

18 e tornai a vosso pai e a vossas famílias, e vinde a mim; e eu vos darei o melhor da terra do Egito, e comereis a fartura da terra.

18 וקחו את אביכם ואת בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם את טוב ארץ מצרים ואכלו את חלב הארץ

19 A ti, pois, é ordenado; fazei isto tomai vós da terra do Egito carros para vossos meninos, para vossas mulheres e para vosso pai e vinde.

19 ואתה צויתה זאת עשו קחו לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם את אביכם ובאתם

20 E não vos pese coisa alguma das vossas alfaias; porque o melhor de toda a terra do Egito será vosso.

20 ועינכם אל תחס על כליכם כי טוב כל ארץ מצרים לכם הוא

21 E os filhos de Israel fizeram assim. E José deu-lhes carros, conforme o mandado de Faraó; também lhes deu comida para o caminho.

21 ויעשו כן בני ישראל ויתן להם יוסף עגלות על פי פרעה ויתן להם צדה לדרך

22 A todos lhes deu, a cada um, mudas de vestes; mas a Benjamim deu trezentas peças de prata e cinco mudas de vestes.

22 לכלם נתן לאיש חלפות שמלת ולבנימן נתן שלש מאות כסף וחמש חלפת שמלת

23 E a seu pai enviou semelhantemente dez jumentos carregados do melhor do Egito, e dez jumentos carregados de trigo, e pão, e comida para seu pai, para o caminho.

23 ולאביו שלח כזאת עשרה חמרים נשאים מטוב מצרים ועשר אתנת נשאת בר ולחם ומזון לאביו לדרך

24 E despediu os seus irmãos, e partiram; e disse-lhes Não contendais pelo caminho.

24 וישלח את אחיו וילכו ויאמר אלהם אל תרגזו בדרך

25 E subiram do Egito e vieram à terra de Canaã, a Jacó, seu pai.

25 ויעלו ממצרים ויבאו ארץ כנען אל יעקב אביהם

26 Então, lhe anunciaram, dizendo José ainda vive e ele também é regente em toda a terra do Egito. E o seu coração desmaiou, porque não os acreditava.

26 ויגדו לו לאמר עוד יוסף חי וכי הוא משל בכל ארץ מצרים ויפג לבו כי לא האמין להם

27 Porém, havendo-lhe eles contado todas as palavras de José que ele lhes falara, e vendo ele os carros que José enviara para levá-lo, reviveu o espírito de Jacó, seu pai.

27 וידברו אליו את כל דברי יוסף אשר דבר אלהם וירא את העגלות אשר שלח יוסף לשאת אתו ותחי רוח יעקב אביהם

28 E disse Israel Basta; ainda vive meu filho José; eu irei e o verei antes que eu morra.

28 ויאמר ישראל רב עוד יוסף בני חי אלכה ואראנו בטרם אמות

Gênesis 46

1 E partiu Israel com tudo quanto tinha, e veio a Berseba, e ofereceu sacrifícios ao Deus de Isaque, seu pai.

1 ויסע ישראל וכל אשר לו ויבא בארה שבע ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק

2 E falou Deus a Israel em visões, de noite, e disse Jacó! Jacó! E ele disse Eis-me aqui.

2 ויאמר אלהים לישראל במראת הלילה ויאמר יעקב יעקב ויאמר הנני

3 E disse Eu sou Deus, o Deus de teu pai; não temas descer ao Egito, porque eu te farei ali uma grande nação.

3 ויאמר אנכי האל אלהי אביך אל תירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול אשימך שם

4 E descerei contigo ao Egito e certamente te farei tornar a subir; e José porá a sua mão sobre os teus olhos.

4 אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך

5 Então, levantou-se Jacó de Berseba; e os filhos de Israel levaram Jacó, seu pai, e seus meninos, e as suas mulheres, nos carros que Faraó enviara para o levar.

5 ויקם יעקב מבאר שבע וישאו בני ישראל את יעקב אביהם ואת טפם ואת נשיהם בעגלות אשר שלח פרעה לשאת אתו

6 E tomaram o seu gado e a sua fazenda que tinham adquirido na terra de Canaã e vieram ao Egito, Jacó e toda a sua semente com ele.

6 ויקחו את מקניהם ואת רכושם אשר רכשו בארץ כנען ויבאו מצרימה יעקב וכל זרעו אתו

7 Os seus filhos, e os filhos de seus filhos com ele, as suas filhas, e as filhas de seus filhos, e toda a sua semente levou consigo ao Egito.

7 בניו ובני בניו אתו בנתיו ובנות בניו וכל זרעו הביא אתו מצרימה

8 E estes são os nomes dos filhos de Israel, que vieram ao Egito, Jacó e seus filhos Rúben, o primogênito de Jacó,

8 ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו בכר יעקב ראובן

9 e os filhos de Rúben Enoque, e Palu, e Hezrom, e Carmi.

9 ובני ראובן חנוך ופלוא וחצרון וכרמי

10 E os filhos de Simeão Jemuel, e Jamim, e Oade, e Jaquim, e Zoar, e Saul, filho de uma mulher cananéia.

10 ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושאול בן הכנענית

11 E os filhos de Levi Gérson, Coate e Merari.

11 ובני לוי גרשון קהת ומררי

12 E os filhos de Judá Er, e Onã, e Selá, e Perez, e Zerá. Er e Onã, porém, morreram na terra de Canaã; e os filhos de Perez foram Esrom e Hamul.

12 ובני יהודה ער ואונן ושלה ופרץ וזרח וימת ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני פרץ חצרון וחמול

13 E os filhos de Issacar Tola, e Puva, e Jó, e Sinrom.

13 ובני יששכר תולע ופוה ויוב ושמרון

14 E os filhos de Zebulom Serede, e Elom, e Jaleel.

14 ובני זבולן סרד ואלון ויחלאל

15 Estes são os filhos de Léia, que deu a Jacó em Padã-Arã, com Diná, sua filha; todas as almas de seus filhos e de suas filhas foram trinta e três.

15 אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בפדן ארם ואת דינה בתו כל נפש בניו ובנותיו שלשים ושלש

16 E os filhos de Gade Zifiom, e Hagi, e Suni, e Esbom, e Eri, e Arodi, e Areli.

16 ובני גד צפיון וחגי שוני ואצבן ערי וארודי ואראלי

17 E os filhos de Aser Imna, e Isvá, e Isvi, e Berias, e Será, a irmã deles; e os filhos de Berias Héber e Malquiel.

17 ובני אשר ימנה וישוה וישוי ובריעה ושרח אחתם ובני בריעה חבר ומלכיאל

18 Estes são os filhos de Zilpa, a qual Labão deu à sua filha Léia e que deu a Jacó estas dezesseis almas.

18 אלה בני זלפה אשר נתן לבן ללאה בתו ותלד את אלה ליעקב שש עשרה נפש

19 Os filhos de Raquel, mulher de Jacó José e Benjamim.

19 בני רחל אשת יעקב יוסף ובנימן

20 E nasceram a José na terra do Egito Manassés e Efraim, que lhe deu Asenate, filha de Potífera, sacerdote de Om.

20 ויולד ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און את מנשה ואת אפרים

21 E os filhos de Benjamim Belá, e Bequer, e Asbel, e Gera, e Naamã, e Eí, e Rôs, e Mupim, e Hupim, e Arde.

21 ובני בנימן בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי וראש מפים וחפים וארד

22 Estes são os filhos de Raquel, que nasceram a Jacó, ao todo catorze almas.

22 אלה בני רחל אשר ילד ליעקב כל נפש ארבעה עשר

23 E o filho de Dã Husim.

23 ובני דן חשים

24 E os filhos de Naftali Jazeel, e Guni, e Jezer, e Silém.

24 ובני נפתלי יחצאל וגוני ויצר ושלם

25 Estes são os filhos de Bila, a qual Labão deu à sua filha Raquel e que deu estes a Jacó; todas as almas foram sete.

25 אלה בני בלהה אשר נתן לבן לרחל בתו ותלד את אלה ליעקב כל נפש שבעה

26 Todas as almas que vieram com Jacó ao Egito, que descenderam dele, fora as mulheres dos filhos de Jacó, todas foram sessenta e seis almas.

26 כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה יצאי ירכו מלבד נשי בני יעקב כל נפש ששים ושש

27 E os filhos de José, que lhe nasceram no Egito, eram duas almas. Todas as almas da casa de Jacó, que vieram ao Egito, foram setenta.

27 ובני יוסף אשר ילד לו במצרים נפש שנים כל הנפש לבית יעקב הבאה מצרימה שבעים

28 E Jacó enviou Judá diante da sua face a José, para o encaminhar a Gósen; e chegaram à terra de Gósen.

28 ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להורת לפניו גשנה ויבאו ארצה גשן

29 Então, José aprontou o seu carro e subiu ao encontro de Israel, seu pai, a Gósen. E, mostrando-se-lhe, lançou-se ao seu pescoço e chorou sobre o seu pescoço, longo tempo.

29 ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו גשנה וירא אליו ויפל על צואריו ויבך על צואריו עוד

30 E Israel disse a José Morra eu agora, pois já tenho visto o teu rosto, que ainda vives.

30 ויאמר ישראל אל יוסף אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי

31 Depois, disse José a seus irmãos e à casa de seu pai Eu subirei, e anunciarei a Faraó, e lhe direi Meus irmãos e a casa de meu pai, que estavam na terra de Canaã, vieram a mim.

31 ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו אעלה ואגידה לפרעה ואמרה אליו אחי ובית אבי אשר בארץ כנען באו אלי

32 E os varões são pastores de ovelhas, porque são homens de gado, e trouxeram consigo as suas ovelhas, e as suas vacas, e tudo o que têm.

32 והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היו וצאנם ובקרם וכל אשר להם הביאו

33 Quando, pois, acontecer que Faraó vos chamar e disser Qual é o vosso negócio?

33 והיה כי יקרא לכם פרעה ואמר מה מעשיכם

34 Então, direis Teus servos foram homens de gado desde a nossa mocidade até agora, tanto nós como os nossos pais; para que habiteis na terra de Gósen, porque todo o pastor de ovelhas é abominação para os egípcios.

34 ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד עתה גם אנחנו גם
אבתינו בעבור תשבו בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן

Gênesis 47

1 Então, veio José, e anunciou a Faraó, e disse Meu pai, e os meus irmãos, e as suas ovelhas, e as suas vacas, com tudo o que têm, chegaram da terra de Canaã, e eis que estão na terra de Gósen.

1 ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם ובקרם וכל אשר להם באו
מארץ כנען והנם בארץ גשן

2 E tomou uma parte de seus irmãos, a saber, cinco varões, e os pôs diante de Faraó.

2 ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים ויצגם לפני פרעה

3 Então, disse Faraó a seus irmãos Qual é o vosso negócio? E eles disseram a Faraó Teus servos são pastores de ovelhas, tanto nós como nossos pais.

3 ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה רעה צאן עבדיך גם
אנחנו גם אבותינו

4 Disseram mais a Faraó Viemos para peregrinar nesta terra; porque não há pasto para as ovelhas de teus servos, porquanto a fome é grave na terra de Canaã; agora, pois, rogamos-te que teus servos habitem na terra de Gósen.

4 ויאמרו אל פרעה לגור בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי
כבד הרעב בארץ כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן

5 Então, falou Faraó a José, dizendo Teu pai e teus irmãos vieram a ti.

5 ויאמר פרעה אל יוסף לאמר אביך ואחיך באו אליך

6 A terra do Egito está diante da tua face; no melhor da terra faze habitar teu pai e teus irmãos; habitem na terra de Gósen; e, se sabes que entre eles há homens valentes, os porás por maiorais do gado, sobre o que eu tenho.

6 ארץ מצרים לפניך הוא במיטב הארץ הושב את אביך ואת אחיך ישבו בארץ גשן ואם ידעת ויש בם אנשי חיל ושמתם שרי מקנה על אשר לי

7 E trouxe José a Jacó, seu pai, e o pôs diante de Faraó; e Jacó abençoou a Faraó.

7 ויבא יוסף את יעקב אביו ויעמדהו לפני פרעה ויברך יעקב את פרעה

8 E Faraó disse a Jacó Quantos são os dias dos anos de tua vida?

8 ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חייך

9 E Jacó disse a Faraó Os dias dos anos das minhas peregrinações são cento e trinta anos; poucos e maus foram os dias dos anos da minha vida e não chegaram aos dias dos anos da vida de meus pais, nos dias das suas peregrinações.

9 ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי שלשים ומאת שנה מעט ורעים היו ימי שני חיי ולא השיגו את ימי שני חיי אבתי בימי מגוריהם

10 E Jacó abençoou a Faraó e saiu de diante da face de Faraó.

10 ויברך יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה

11 E José fez habitar a seu pai e seus irmãos e deu-lhes possessão na terra do Egito, no melhor da terra, na terra de Ramessés, como Faraó ordenara.

11 ויושב יוסף את אביו ואת אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה

12 E José sustentou de pão a seu pai, e a seus irmãos, e a toda a casa de seu pai, segundo as suas famílias.

12 ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם לפי הטף

13 E não havia pão em toda a terra, porque a fome era mui grave; de maneira que a terra do Egito e a terra de Canaã desfaleciam por causa da fome.

13 ולחם אין בכל הארץ כי כבד הרעב מאד ותלה ארץ מצרים וארץ כנען מפני הרעב

14 Então, José recolheu todo o dinheiro que se achou na terra do Egito e na terra de Canaã, pelo trigo que compravam; e José trouxe o dinheiro à casa de Faraó.

14 וילקט יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים ויבא יוסף את הכסף ביתה פרעה

15 Acabando-se, pois, o dinheiro na terra do Egito e na terra de Canaã, vieram todos os egípcios a José, dizendo Dá-nos pão; por que morreremos em tua presença? Porquanto o dinheiro nos falta.

15 ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר הבה לנו לחם ולמה נמות נגדך כי אפס כסף

16 E José disse Dai o vosso gado, e eu vo-lo darei por vosso gado, se falta o dinheiro.

16 ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם אם אפס כסף

17 Então, trouxeram o seu gado a José; e José deu-lhes pão em troca de cavalos, e das ovelhas, e das vacas, e dos jumentos; e os sustentou de pão aquele ano por todo o seu gado.

17 ויביאו את מקניהם אל יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר ובחמרים וינהלם בלחם בכל מקנהם בשנה ההוא

18 E, acabado aquele ano, vieram a ele no segundo ano e disseram-lhe Não ocultaremos ao meu senhor que o dinheiro é acabado, e meu senhor possui os animais; nenhuma outra coisa nos ficou diante da face de meu senhor, senão o nosso corpo e a nossa terra.

18 ותתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו לא נכחד מאדני כי אם תם הכסף ומקנה הבהמה אל אדני לא נשאר לפני אדני בלתי אם גויתנו ואדמתנו

19 Por que morreremos diante dos teus olhos, tanto nós como a nossa terra? Compra-nos a nós e à nossa terra por pão, e nós e a nossa terra seremos servos de Faraó; dá semente para que vivamos e não morramos, e a terra não se desole.

19 למה נמות לעיניך גם אנחנו גם אדמתנו קנה אתנו ואת אדמתנו בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה ותן זרע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם

20 Assim, José comprou toda a terra do Egito para Faraó, porque os egípcios venderam cada um o seu campo, porquanto a fome era extrema sobre eles; e a terra ficou sendo de Faraó.

20 ויקן יוסף את כל אדמת מצרים לפרעה כי מכרו מצרים איש שדהו כי חזק עלהם הרעב ותהי הארץ לפרעה

21 E, quanto ao povo, fê-lo passar às cidades, desde uma extremidade da terra do Egito até à outra extremidade.

21 ואת העם העביר אתו לערים מקצה גבול מצרים ועד קצהו

22 Somente a terra dos sacerdotes não a comprou, porquanto os sacerdotes tinham porção de Faraó e eles comiam a sua porção que Faraó lhes tinha dado; por isso, não venderam a sua terra.

22 רק אדמת הכהנים לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו את חקם אשר נתן להם פרעה על כן לא מכרו את אדמתם

23 Então, disse José ao povo Eis que hoje vos tenho comprado a vós e a vossa terra para Faraó; eis aí tendes semente para vós, para que semeeis a terra.

23 ויאמר יוסף אל העם הן קניתי אתכם היום ואת אדמתכם לפרעה הא לכם זרע וזרעתם את האדמה

24 Há de ser, porém, que das colheitas dareis o quinto a Faraó, e as quatro partes serão vossas, para semente do campo, e para o vosso mantimento, e dos que estão nas vossas casas, e para que comam vossos meninos.

24 והיה בתבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע הידת יהיה לכם לזרע השדה ולאכלכם ולאשר בבתיכם ולאכל לטפכם

25 E disseram A vida nos tens dado; achemos graça aos olhos de meu senhor e seremos servos de Faraó.

25 ויאמרו החיתנו נמצא חן בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה

26 José, pois, pôs isto por estatuto, até ao dia de hoje, sobre a terra do Egito que Faraó tirasse o quinto; só a terra dos sacerdotes não ficou sendo de Faraó.

26 וישם אתה יוסף לחק עד היום הזה על אדמת מצרים לפרעה לחמש רק אדמת הכהנים לבדם לא היתה לפרעה

27 Assim, habitou Israel na terra do Egito, na terra de Gósen, e nela tomaram possessão, e frutificaram, e multiplicaram-se muito.

27 וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד

28 E Jacó viveu na terra do Egito dezessete anos; de sorte que os dias de Jacó, os anos da sua vida, foram cento e quarenta e sete anos.

28 ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני חייו שבע שנים וארבעים ומאת שנה

29 Chegando-se, pois, o tempo da morte de Israel, chamou a José, seu filho, e disse-lhe Se agora tenho achado graça aos teus olhos, rogo-te que ponhas a tua mão debaixo da minha coxa, e usa comigo de beneficência e verdade; rogo-te que me não enterres no Egito,

29 ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי חן בעיניך שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל נא תקברני במצרים

30 mas que eu jaza com os meus pais; por isso, me levarás do Egito e me sepultarás na sepultura deles. E ele disse Farei conforme a tua palavra.

30 ושכבתי עם אבתי ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך

31 E disse ele Jura-me. E ele jurou-lhe; e Israel inclinou-se sobre a cabeceira da cama.

31 ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל על ראש המטה

Gênesis 48

1 E aconteceu, depois destas coisas, que disseram a José Eis que teu pai está enfermo. Então, tomou consigo os seus dois filhos, Manassés e Efraim.

1 ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים

2 E um deu parte a Jacó e disse Eis que José, teu filho, vem a ti. E esforçou-se Israel e assentou-se sobre a cama.

2 ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על המטה

3 E Jacó disse a José O Deus Todo-poderoso me apareceu em Luz, na terra de Canaã, e me abençoou,

3 ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אלי בלוז בארץ כנען ויברך אתי

4 e me disse Eis que te farei frutificar e multiplicar, e te porei por multidão de povos, e darei esta terra à tua semente depois de ti, em possessão perpétua.

4 ויאמר אלי הנני מפרך והרביתך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך אחזת עולם

5 Agora, pois, os teus dois filhos, que te nasceram na terra do Egito, antes que eu viesse a ti no Egito, são meus; Efraim e Manassés serão meus, como Rúben e Simeão.

5 ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד באי אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי

6 Mas a tua geração, que gerarás depois deles, será tua; segundo o nome de seus irmãos serão chamados na sua herança.

6 ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם

7 Vindo, pois, eu de Padã, me morreu Raquel na terra de Canaã, no caminho, quando ainda ficava um pequeno espaço de terra para vir a Efrata; e eu a sepultei ali, no caminho de Efrata, que é Belém.

7 ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך בעוד כברת ארץ לבא
אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם

8 E Israel viu os filhos de José e disse Quem são estes?

8 וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה

9 E José disse a seu pai Eles são meus filhos, que Deus me tem
dado aqui. E ele disse Peço-te, traze-mos aqui, para que os
abençoe.

9 ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר קחם נא אלי
ואברכם

10 Os olhos, porém, de Israel eram carregados de velhice, já não
podia ver bem; e fê-los chegar a ele, e beijou-os e abraçou-os.

10 ועיני ישראל כבדו מזקן לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם
ויחבק להם

11 E Israel disse a José Eu não cuidara ver o teu rosto; e eis que
Deus me fez ver a tua semente também.

11 ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך לא פללתי והנה הראה אתי אלהים
גם את זרעך

12 Então, José os tirou de seus joelhos e inclinou-se à terra diante
da sua face.

12 ויוצא יוסף אתם מעם ברכיו וישתחו לאפיו ארצה

13 E tomou José a ambos, a Efraim na sua mão direita, à
esquerda de Israel, e a Manassés na sua mão esquerda, à direita
de Israel, e fê-los chegar a ele.

13 ויקח יוסף את שניהם את אפרים בימינו משמאל ישראל ואת מנשה
בשמאלו מימין ישראל ויגש אליו

14 Mas Israel estendeu a sua mão direita e a pôs sobre a cabeça de Efraim, ainda que era o menor, e a sua esquerda sobre a cabeça de Manassés, dirigindo as suas mãos avisadamente, ainda que Manassés era o primogênito.

14 וישלח ישראל את ימינו וישת על ראש אפרים והוא הצעיר ואת שמאלו על ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה הבכור

15 E abençoou a José e disse O Deus, em cuja presença andaram os meus pais Abraão e Isaque, o Deus que me sustentou, desde que eu nasci até este dia,

15 ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו אבתי לפניו אברהם ויצחק האלהים הרעה אתי מעודי עד היום הזה

16 o Anjo que me livrou de todo o mal, abençoe estes rapazes; e seja chamado neles o meu nome e o nome de meus pais Abraão e Isaque; e multipliquem-se, como peixes em multidão, no meio da terra.

16 המלאך הגאל אתי מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ

17 Vendo, pois, José que seu pai punha a sua mão direita sobre a cabeça de Efraim, foi mau aos seus olhos; e tomou a mão de seu pai, para a transpor de sobre a cabeça de Efraim à cabeça de Manassés.

17 וירא יוסף כי ישית אביו יד ימינו על ראש אפרים וירע בעיניו ויתמך יד אביו להסיר אתה מעל ראש אפרים על ראש מנשה

18 E José disse a seu pai Não assim, meu pai, porque este é o primogênito; põe a tua mão direita sobre a sua cabeça.

18 ויאמר יוסף אל אביו לא כן אבי כי זה הבכר שים ימינך על ראשו

19 Mas seu pai o recusou e disse Eu o sei, filho meu, eu o sei; também ele será um povo e também ele será grande; contudo, o seu irmão menor será maior que ele, e a sua semente será uma multidão de nações.

19 וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא הגוים

20 Assim, os abençoou naquele dia, dizendo Em ti Israel abençoará, dizendo Deus te ponha como a Efraim e como a Manassés. E pôs a Efraim diante de Manassés.

20 ויברכם ביום ההוא לאמור בך יברך ישראל לאמר ישמך אלהים כאפרים וכמנשה וישם את אפרים לפני מנשה

21 Depois, disse Israel a José Eis que eu morro, mas Deus será convosco e vos fará tornar à terra de vossos pais.

21 ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבתיכם

22 E eu te tenho dado a ti um pedaço de terra mais que a teus irmãos, o qual tomei com a minha espada e com o meu arco da mão dos amorreus.

22 ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי

Gênesis 49

1 Depois, chamou Jacó a seus filhos e disse Ajuntai-vos, e anunciar-vos-ei o que vos há de acontecer nos derradeiros dias;

1 ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים

2 ajuntai-vos e ouvi, filhos de Jacó; e ouvi a Israel, vosso pai

2 הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם

3 Rúben, tu és meu primogênito, minha força e o princípio de meu vigor, o mais excelente em alteza e o mais excelente em poder.

3 ראובן בכרי אתה כחי וראשית אוני יתר שאת ויתר עז

4 Inconstante como a água, não serás o mais excelente, porquanto subiste ao leito de teu pai. Então, o contaminaste; subiste à minha cama.

4 פחז כמים אל תותר כי עלית משכבי אביך אז חללת יצועי עלה

5 Simeão e Levi são irmãos; as suas espadas são instrumentos de violência.

5 שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם

6 No seu secreto conselho, não entre minha alma; com a sua congregação, minha glória não se ajunte; porque, no seu furor, mataram varões e, na sua teima, arrebataram bois.

6 בסדם אל תבא נפשי בקהלם אל תחד כבדי כי באפם הרגו איש וברצנם עקרו שור

7 Maldito seja o seu furor, pois era forte, e a sua ira, pois era dura; eu os dividirei em Jacó e os espalharei em Israel.

7 ארור אפם כי עז ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל

8 Judá, a ti te louvarão os teus irmãos; a tua mão será sobre o pescoço de seus inimigos; os filhos de teu pai a ti se inclinarão.

8 יהודה אתה יודוך אחיך ידך בערף איביך ישתחוו לך בני אביך

9 Judá é um leãozinho; da presa subiste, filho meu. Encurva-se e deita-se como um leão e como um leão velho; quem o despertará?

9 גור אריה יהודה מטרף בני עלית כרע רבץ כאריה וכלביא מי יקימנו

10 O cetro não se arredará de Judá, nem o legislador dentre seus pés, até que venha Siló; e a ele se congregarão os povos.

10 לא יסור שבט מיהודה ומחקק מבין רגליו עד כי יבא שילה ולו יקהת עמים

11 Ele amarrará o seu jumentinho à vide e o filho da sua jumenta, à cepa mais excelente; ele lavará a sua veste no vinho e a sua capa, em sangue de uvas.

11 אסרי לגפן עירה ולשרקה בני אתנו כבס ביין לבשו ובדם ענבים סותה

12 Os olhos serão vermelhos de vinho, e os dentes, brancos de leite.

12 חכלילי עינים מיין ולבן שנים מחלב

13 Zebulom habitará no porto dos mares e será como porto dos navios; e o seu termo será em Sidom.

13 זבולן לחוף ימים ישכן והוא לחוף אניות וירכתו על צידן

14 Issacar é jumento de fortes ossos, deitado entre dois fardos.

14 יששכר חמר גרם רבץ בין המשפתים

15 E viu ele que o descanso era bom e que a terra era deliciosa, e abaixou o seu ombro para acarretar, e serviu debaixo de tributo.

15 וירא מנחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויט שכמו לסבל ויהי למס עבד

16 Dã julgará o seu povo, como uma das tribos de Israel.

16 דן ידין עמו כאחד שבטי ישראל

17 Dã será serpente junto ao caminho, uma víbora junto à
vereda, que morde os calcanhares do cavalo e faz cair o seu
cavaleiro por detrás.

17 יהי דן נחש עלי דרך שפיפן עלי ארח הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אחור

18 A tua salvação espero, ó SENHOR!

18 לישועתך קויתי יהוה

19 Quanto a Gade, uma tropa o acometerá; mas ele a acometerá
por fim.

19 גד גדוד יגודנו והוא יגד עקב

20 De Aser, o seu pão será abundante e ele dará delícias reais.

20 מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך

21 Naftali é uma cerva solta; ele dá palavras formosas.

21 נפתלי אילה שלחה הנתן אמרי שפר

22 José é um ramo frutífero, ramo frutífero junto à fonte; seus
ramos correm sobre o muro.

22 בן פרת יוסף בן פרת עלי עין בנות צעדה עלי שור

23 Os flecheiros lhe deram amargura, e o flecharam, e o
aborreceram.

23 וימררהו ורבו וישטמהו בעלי חצים

24 O seu arco, porém, susteve-se no forte, e os braços de suas
mãos foram fortalecidos pelas mãos do Valente de Jacó (donde é
o Pastor e a Pedra de Israel),

24 ותשב באיתן קשתו ויפזו זרעי ידיו מידי אביר יעקב משם רעה אבן
ישראל

25 pelo Deus de teu pai, o qual te ajudará, e pelo Todo-poderoso,
o qual te abençoará com bênçãos dos céus de cima, com
bênçãos do abismo que está debaixo, com bênçãos dos peitos e
da madre.

25 מאל אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך ברכת שמים מעל ברכת תהום
רבצת תחת ברכת שדים ורחם

26 As bênçãos de teu pai excederão as bênçãos de meus pais,
até à extremidade dos outeiros eternos; elas estarão sobre a
cabeça de José e sobre o alto da cabeça do que foi separado de
seus irmãos.

26 ברכת אביך גברו על ברכת הורי עד תאות גבעת עולם תהיין לראש
יוסף ולקדקד נזיר אחיו

27 Benjamim é lobo que despedaça; pela manhã, comerá a presa
e, à tarde, repartirá o despojo.

27 בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב יחלק שלל

28 Todas estas são as doze tribos de Israel; e isto é o que lhes
falou seu pai quando os abençoou; a cada um deles abençoou
segundo a sua bênção.

28 כל אלה שבטי ישראל שנים עשר וזאת אשר דבר להם אביהם ויברך
אותם איש אשר כברכתו ברך אתם

29 Depois, ordenou-lhes e disse-lhes Eu me congrego ao meu
povo; sepultai-me, com meus pais, na cova que está no campo
de Efrom, o heteu,

29 ויצו אותם ויאמר אלהם אני נאסף אל עמי קברו אתי אל אבתי אל
המערה אשר בשדה עפרון החתי

30 na cova que está no campo de Macpela, que está em frente de Manre, na terra de Canaã, a qual Abraão comprou com aquele campo de Efrom, o heteu, por herança de sepultura.

30 במערה אשר בשדה המכפלה אשר על פני ממרא בארץ כנען אשר קנה אברהם את השדה מאת עפרן החתי לאחזת קבר

31 Ali, sepultaram Abraão e Sara, sua mulher; ali, sepultaram Isaque e Rebeca, sua mulher; e, ali, eu sepultei Léia.

31 שמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו שמה קברו את יצחק ואת רבקה אשתו ושמה קברתי את לאה

32 O campo e a cova que está nele foram comprados aos filhos de Hete.

32 מקנה השדה והמערה אשר בו מאת בני חת

33 Acabando, pois, Jacó de dar mandamentos a seus filhos, encolheu os seus pés na cama, e expirou, e foi congregado ao seu povo.

33 ויכל יעקב לצות את בניו ויאסף רגליו אל המטה ויגוע ויאסף אל עמיו

Gênesis 50

1 Então, José se lançou sobre o rosto de seu pai, e chorou sobre ele, e o beijou.

1 ויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו וישק לו

2 E José ordenou aos seus servos, os médicos, que embalsamassem o seu pai; e os médicos embalsamaram Israel.

2 ויצו יוסף את עבדיו את הרפאים לחנט את אביו ויחנטו הרפאים את ישראל

3 E cumpriram-se-lhe quarenta dias, porque assim se cumprem os dias daqueles que se embalsamam; e os egípcios o choraram setenta dias.

3 וימלאו לו ארבעים יום כי כן ימלאו ימי החנטים ויבכו אתו מצרים שבעים יום

4 Passados os dias de seu choro, falou José à casa de Faraó, dizendo Se agora tenho achado graça aos vossos olhos, rogo-vos que faleis aos ouvidos de Faraó, dizendo

4 ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר אם נא מצאתי חן בעיניכם דברו נא באזני פרעה לאמר

5 Meu pai me fez jurar, dizendo Eis que eu morro; em meu sepulcro, que cavei para mim na terra de Canaã, ali me sepultarás. Agora, pois, te peço, que eu suba, para que sepulte o meu pai; então, voltarei.

5 אבי השביעני לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר כריתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה אעלה נא ואקברה את אבי ואשובה

6 E Faraó disse Sobe e sepulta o teu pai, como ele te fez jurar.

6 ויאמר פרעה עלה וקבר את אביך כאשר השביעך

7 E José subiu para sepultar o seu pai; e subiram com ele todos os servos de Faraó, os anciãos da sua casa e todos os anciãos da terra do Egito,

7 ויעל יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה זקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים

8 como também toda a casa de José, e seus irmãos, e a casa de seu pai; somente deixaram na terra de Gósen os seus meninos, e as suas ovelhas, e as suas vacas.

8 וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק טפם וצאנם ובקרם עזבו בארץ גשן

9 E subiram também com ele tanto carros como gente a cavalo; e o concurso foi grandíssimo.

9 ויעל עמו גם רכב גם פרשים ויהי המחנה כבד מאד

10 Chegando eles, pois, à eira do espinhal, que está além do Jordão, fizeram um grande e gravíssimo pranto; e fez a seu pai um grande pranto por sete dias.

10 ויבאו עד גרן האטד אשר בעבר הירדן ויספדו שם מספד גדול וכבד מאד ויעש לאביו אבל שבעת ימים

11 E, vendo os moradores da terra, os cananeus, o luto na eira do espinhal, disseram É este o pranto grande dos egípcios. Por isso, chamou-se o seu nome Abel-Mizraim, que está além do Jordão.

11 וירא יושב הארץ הכנעני את האבל בגרן האטד ויאמרו אבל כבד זה למצרים על כן קרא שמה אבל מצרים אשר בעבר הירדן

12 E fizeram-lhe os seus filhos assim como ele lhes ordenara,

12 ויעשו בניו לו כן כאשר צום

13 pois os seus filhos o levaram à terra de Canaã e o sepultaram na cova do campo de Macpela, que Abraão tinha comprado com o campo, por herança de sepultura, a Efrom, o heteu, em frente de Manre.

13 וישאו אתו בניו ארצה כנען ויקברו אתו במערת שדה המכפלה אשר קנה אברהם את השדה לאחזת קבר מאת עפרן החתי על פני ממרא

14 Depois, tornou José para o Egito, ele, e seus irmãos, e todos os que com ele subiram a sepultar o seu pai, depois de haver sepultado o seu pai.

14 וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל העלים אתו לקבר את אביו אחרי קברו את אביו

15 Vendo, então, os irmãos de José que o seu pai já estava morto, disseram Porventura, nos aborrecerá José e nos pagará certamente todo o mal que lhe fizemos.

15 ויראו אחי יוסף כי מת אביהם ויאמרו לו ישטמנו יוסף והשב ישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנו אתו

16 Portanto, enviaram a José, dizendo Teu pai mandou, antes da sua morte, dizendo

16 ויצוו אל יוסף לאמר אביך צוה לפני מותו לאמר

17 Assim direis a José Perdoa, rogo-te, a transgressão de teus irmãos e o seu pecado, porque te fizeram mal; agora, pois, rogamos-te que perdoes a transgressão dos servos do Deus de teu pai. E José chorou quando eles lhe falavam.

17 כה תאמרו ליוסף אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם כי רעה גמלוך ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אביך ויבך יוסף בדברם אליו

18 Depois, vieram também seus irmãos, e prostraram-se diante dele, e disseram Eis-nos aqui por teus servos.

18 וילכו גם אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים

19 E José lhes disse Não temais; porque, porventura, estou eu em lugar de Deus?

19 ויאמר אלהם יוסף אל תיראו כי התחת אלהים אני

20 Vós bem intentastes mal contra mim, porém Deus o tornou em bem, para fazer como se vê neste dia, para conservar em vida a um povo grande.

20 ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטבה למען עשה כיום הזה להחית עם רב

21 Agora, pois, não temais; eu vos sustentarei a vós e a vossos meninos. Assim, os consolou e falou segundo o coração deles.

21 ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם וינחם אותם וידבר על לבם

22 José, pois, habitou no Egito, ele e a casa de seu pai; e viveu José cento e dez anos.

22 וישב יוסף במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאה ועשר שנים

23 E viu José os filhos de Efraim, da terceira geração; também os filhos de Maquir, filho de Manassés, nasceram sobre os joelhos de José.

23 וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם בני מכיר בן מנשה ילדו על ברכי יוסף

24 E disse José a seus irmãos Eu morro, mas Deus certamente vos visitará e vos fará subir desta terra para a terra que jurou a Abraão, a Isaque e a Jacó.

24 ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב

25 E José fez jurar os filhos de Israel, dizendo Certamente, vos visitará Deus, e fareis transportar os meus ossos daqui.

25 וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם את עצמתי מזה

26 E morreu José da idade de cento e dez anos; e o embalsamaram e o puseram num caixão no Egito.

וימת יוסף בן מאה ועשר שנים ויחנטו אתו ויישם בארון במצרים 26

Êxodo

Êxodo 1

1 Estes, pois, são os nomes dos filhos de Israel, que entraram no Egito com Jacó; cada um entrou com sua casa

1 ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו

2 Rúben, Simeão, Levi e Judá;

2 ראובן שמעון לוי ויהודה

3 Issacar, Zebulom e Benjamim;

3 יששכר זבולן ובנימן

4 Dã, Naftali, Gade e Aser.

4 דן ונפתלי גד ואשר

5 Todas as almas, pois, que descenderam de Jacó foram setenta almas; José, porém, estava no Egito.

5 ויהי כל נפש יצאי ירך יעקב שבעים נפש ויוסף היה במצרים

6 Sendo, pois, José falecido, e todos os seus irmãos, e toda aquela geração,

6 וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא

7 os filhos de Israel frutificaram, e aumentaram muito, e multiplicaram-se, e foram fortalecidos grandemente; de maneira que a terra se encheu deles.

7 ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אתם

8 Depois, levantou-se um novo rei sobre o Egito, que não conhecera a José,

8 ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף

9 o qual disse ao seu povo Eis que o povo dos filhos de Israel é muito e mais poderoso do que nós.

9 ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו

10 Eia, usemos sabiamente para com ele, para que não se multiplique, e aconteça que, vindo guerra, ele também se ajunte com os nossos inimigos, e peleje contra nós, e suba da terra.

10 הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה כי תקראנה מלחמה ונוסף גם הוא על שנאינו ונלחם בנו ועלה מן הארץ

11 E os egípcios puseram sobre eles maiorais de tributos, para os afligirem com suas cargas. E edificaram a Faraó cidades de tesouros, Pitom e Ramessés.

11 וישימו עליו שרי מסים למען ענתו בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה את פתם ואת רעמסס

12 Mas, quanto mais os afligiam, tanto mais se multiplicavam e tanto mais cresciam; de maneira que se enfadavam por causa dos filhos de Israel.

12 וכאשר יענו אתו כן ירבה וכן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל

13 E os egípcios faziam servir os filhos de Israel com dureza;

13 ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרך

14 assim, lhes fizeram amargar a vida com dura servidão, em barro e em tijolos, e com todo o trabalho no campo, com todo o seu serviço, em que os serviam com dureza.

14 וימררו את חייהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכל עבדה בשדה את כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרך

15 E o rei do Egito falou às parteiras das hebréias (das quais o nome de uma era Sifrá, e o nome da outra, Puá)

15 ויאמר מלך מצרים למילדת העברית אשר שם האחת שפרה ושם השנית פועה

16 e disse Quando ajudardes no parto as hebréias e as virdes sobre os assentos, se for filho, matai-o; mas, se for filha, então, viva.

16 ויאמר בילדכן את העבריות וראיתן על האבנים אם בן הוא והמתן אתו ואם בת היא וחיה

17 As parteiras, porém, temeram a Deus e não fizeram como o rei do Egito lhes dissera; antes, conservavam os meninos com vida.

17 ותיראן המילדת את האלהים ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותחיין את הילדים

18 Então, o rei do Egito chamou as parteiras e disse-lhes Por que fizestes isto, que guardastes os meninos com vida?

18 ויקרא מלך מצרים למילדת ויאמר להן מדוע עשיתן הדבר הזה ותחיין את הילדים

19 E as parteiras disseram a Faraó É que as mulheres hebréias não são como as egípcias; porque são vivas e já têm dado à luz os filhos antes que a parteira venha a elas.

19 ותאמרן המילדת אל פרעה כי לא כנשים המצרית העברית כי חיות
הנה בטרם תבוא אלהן המילדת וילדו

20 Portanto, Deus fez bem às parteiras. E o povo se aumentou e se fortaleceu muito.

20 וייטב אלהים למילדת וירב העם ויעצמו מאד

21 E aconteceu que, como as parteiras temeram a Deus, estabeleceu-lhes casas.

21 ויהי כי יראו המילדת את האלהים ויעש להם בתים

22 Então, ordenou Faraó a todo o seu povo, dizendo A todos os filhos que nascerem lançareis no rio, mas a todas as filhas guardareis com vida.

22 ויצו פרעה לכל עמו לאמר כל הבן הילוד היארה תשליכהו וכל הבת
תחיון

Êxodo 2

1 E foi-se um varão da casa de Levi e casou com uma filha de Levi.

1 וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי

2 E a mulher concebeu, e teve um filho, e, vendo que ele era formoso, escondeu -o três meses.

2 ותהר האשה ותלד בן ותרא אתו כי טוב הוא ותצפנהו שלשה ירחים

3 Não podendo, porém, mais escondê-lo, tomou uma arca de juncos e a betumou com betume e pez; e, pondo nela o menino, a pôs nos juncos à borda do rio.

3 ולא יכלה עוד הצפינו ותקח לו תבת גמא ותחמרה בחמר ובזפת ותשם בה את הילד ותשם בסוף על שפת היאר

4 E a irmã do menino postou-se de longe, para saber o que lhe havia de acontecer.

4 ותתצב אחתו מרחק לדעה מה יעשה לו

5 E a filha de Faraó desceu a lavar-se no rio, e as suas donzelas passeavam pela borda do rio; e ela viu a arca no meio dos juncos, e enviou a sua criada, e a tomou.

5 ותרד בת פרעה לרחץ על היאר ונערתיה הלכת על יד היאר ותרא את התבה בתוך הסוף ותשלח את אמתה ותקחה

6 E, abrindo-a, viu o menino, e eis que o menino chorava; e moveu-se de compaixão dele e disse Dos meninos dos hebreus é este.

6 ותפתח ותראהו את הילד והנה נער בכה ותחמל עליו ותאמר מילדי העברים זה

7 Então, disse sua irmã à filha de Faraó Irei eu a chamar uma ama das hebréias, que crie este menino para ti?

7 ותאמר אחתו אל בת פרעה האלך וקראתי לך אשה מינקת מן העברית ותינק לך את הילד

8 E a filha de Faraó disse-lhe Vai. E foi-se a moça e chamou a mãe do menino.

8 ותאמר לה בת פרעה לכי ותלך העלמה ותקרא את אם הילד

9 Então, lhe disse a filha de Faraó Leva este menino e cria-mo; eu te darei teu salário. E a mulher tomou o menino e criou-o.

9 ותאמר לה בת פרעה היליכי את הילד הזה והינקהו לי ואני אתן את
שכרך ותקח האשה הילד ותניקהו

10 E, sendo o menino já grande, ela o trouxe à filha de Faraó, a qual o adotou; e chamou o seu nome Moisés e disse Porque das águas o tenho tirado.

10 ויגדל הילד ותבאהו לבת פרעה ויהי לה לבן ותקרא שמו משה ותאמר
כי מן המים משיתהו

11 E aconteceu naqueles dias que, sendo Moisés já grande, saiu a seus irmãos e atentou nas suas cargas; e viu que um varão egípcio feria a um varão hebreu, de seus irmãos.

11 ויהי בימים ההם ויגדל משה ויצא אל אחיו וירא בסבלתם וירא איש
מצרי מכה איש עברי מאחיו

12 E olhou a uma e a outra banda, e, vendo que ninguém ali havia, feriu ao egípcio, e escondeu-o na areia.

12 ויפן כה וכה וירא כי אין איש ויך את המצרי ויטמנהו בחול

13 E tornou a sair no dia seguinte, e eis que dois varões hebreus contendiam; e disse ao injusto Por que feres o teu próximo?

13 ויצא ביום השני והנה שני אנשים עברים נצים ויאמר לרשע למה תכה
רעך

14 O qual disse Quem te tem posto a ti por maioral e juiz sobre nós? Pensas matar-me, como mataste o egípcio? Então, temeu Moisés e disse Certamente este negócio foi descoberto.

14 ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט עלינו הלהרגני אתה אמר כאשר הרגת
את המצרי ויירא משה ויאמר אכן נודע הדבר

15 Ouvindo, pois, Faraó este caso, procurou matar a Moisés; mas Moisés fugiu de diante da face de Faraó, e habitou na terra de Midiã, e assentou-se junto a um poço.

15 וישמע פרעה את הדבר הזה ויבקש להרג את משה ויברח משה מפני פרעה וישב בארץ מדין וישב על הבאר

16 E o sacerdote de Midiã tinha sete filhas, as quais vieram a tirar água, e encheram as pias para dar de beber ao rebanho de seu pai.

16 ולכהן מדין שבע בנות ותבאנה ותדלנה ותמלאנה את הרהטים להשקות צאן אביהן

17 Então, vieram os pastores e lançaram-nas dali; Moisés, porém, levantou-se, e defendeu-as, e abeberou-lhes o rebanho.

17 ויבאו הרעים ויגרשום ויקם משה ויושען וישק את צאנם

18 E, vindo elas a Reuel, seu pai, ele disse Por que tornastes hoje tão depressa?

18 ותבאנה אל רעואל אביהן ויאמר מדוע מהרתן בא היום

19 E elas disseram Um homem egípcio nos livrou da mão dos pastores; e também nos tirou água em abundância e abeberou o rebanho.

19 ותאמרן איש מצרי הצילנו מיד הרעים וגם דלה דלה לנו וישק את הצאן

20 E disse a suas filhas E onde está ele? Por que deixastes o homem? Chamai-o para que coma pão.

20 ויאמר אל בנתיו ואיו למה זה עזבתן את האיש קראן לו ויאכל לחם

21 E Moisés consentiu em morar com aquele homem; e ele deu a Moisés sua filha Zípora,

21 ויואל משה לשבת את האיש ויתן את צפרה בתו למשה

22 a qual teve um filho, e ele chamou o seu nome Gérson, porque disse Peregrino fui em terra estranha.

22 ותלד בן ויקרא את שמו גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה

23 E aconteceu, depois de muitos destes dias, morrendo o rei do Egito, que os filhos de Israel suspiraram por causa da servidão e clamaram; e o seu clamor subiu a Deus por causa de sua servidão.

23 ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבדה ויזעקו ותעל שועתם אל האלהים מן העבדה

24 E ouviu Deus o seu gemido e lembrou-se Deus do seu concerto com Abraão, com Isaque e com Jacó;

24 וישמע אלהים את נאקתם ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב

25 e atentou Deus para os filhos de Israel e conheceu-os Deus.

25 וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים

Êxodo 3

1 E apascentava Moisés o rebanho de Jetro, seu sogro, sacerdote em Midiã; e levou o rebanho atrás do deserto e veio ao monte de Deus, a Horebe.

1 ומשה היה רעה את צאן יתרו חתנו כהן מדין וינהג את הצאן אחר המדבר ויבא אל הר האלהים חרבה

2 E apareceu-lhe o Anjo do SENHOR em uma chama de fogo, no meio de uma sarça; e olhou, e eis que a sarça ardia no fogo, e a sarça não se consumia.

2 וירא מלאך יהוה אליו בלבת אש מתוך הסנה וירא והנה הסנה בער באש והסנה איננו אכל

3 E Moisés disse Agora me virarei para lá e verei esta grande visão, porque a sarça se não queima.

3 ויאמר משה אסרה נא ואראה את המראה הגדל הזה מדוע לא יבער הסנה

4 E, vendo o SENHOR que se virava para lá a ver, bradou Deus a ele do meio da sarça e disse Moisés! Moisés! E ele disse Eis-me aqui.

4 וירא יהוה כי סר לראות ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה משה ויאמר הנני

5 E disse Não te chegues para cá; tira os teus sapatos de teus pés; porque o lugar em que tu estás é terra santa.

5 ויאמר אל תקרב הלם של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא

6 Disse mais Eu sou o Deus de teu pai, o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó. E Moisés encobriu o seu rosto, porque temeu olhar para Deus.

6 ויאמר אנכי אלהי אביך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה פניו כי ירא מהביט אל האלהים

7 E disse o SENHOR Tenho visto atentamente a aflição do meu povo, que está no Egito, e tenho ouvido o seu clamor por causa dos seus exatores, porque conheci as suas dores.

7 ויאמר יהוה ראה ראיתי את עני עמי אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי מפני נגשיו כי ידעתי את מכאביו

8 Portanto, desci para livrá-lo da mão dos egípcios e para fazê-lo subir daquela terra a uma terra boa e larga, a uma terra que mana leite e mel; ao lugar do cananeu, e do heteu, e do amorreu, e do ferezeu, e do heveu, e do jebuseu.

8 וארד להצילו מיד מצרים ולהעלתו מן הארץ ההוא אל ארץ טובה ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש אל מקום הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי

9 E agora, eis que o clamor dos filhos de Israel chegou a mim, e também tenho visto a opressão com que os egípcios os oprimem.

9 ועתה הנה צעקת בני ישראל באה אלי וגם ראיתי את הלחץ אשר מצרים לחצים אתם

10 Vem agora, pois, e eu te enviarei a Faraó, para que tires o meu povo, os filhos de Israel, do Egito.

10 ועתה לכה ואשלחך אל פרעה והוצא את עמי בני ישראל ממצרים

11 Então, Moisés disse a Deus Quem sou eu, que vá a Faraó e tire do Egito os filhos de Israel?

11 ויאמר משה אל האלהים מי אנכי כי אלך אל פרעה וכי אוציא את בני ישראל ממצרים

12 E Deus disse Certamente eu serei contigo; e isto te será por sinal de que eu te enviei quando houveres tirado este povo do Egito, servireis a Deus neste monte.

12 ויאמר כי אהיה עמך וזה לך האות כי אנכי שלחתיך בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלהים על ההר הזה

13 Então, disse Moisés a Deus Eis que quando vier aos filhos de
Israel e lhes disser O Deus de vossos pais me enviou a vós; e eles
me disserem Qual é o seu nome? Que lhes direi?

13 ויאמר משה אל האלהים הנה אנכי בא אל בני ישראל ואמרתי להם
אלהי אבותיכם שלחני אליכם ואמרו לי מה שמו מה אמר אלהם

14 E disse Deus a Moisés EU SOU O QUE SOU. Disse mais Assim
dirás aos filhos de Israel EU SOU me enviou a vós.

14 ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר אהיה ויאמר כה תאמר לבני
ישראל אהיה שלחני אליכם

15 E Deus disse mais a Moisés Assim dirás aos filhos de Israel O
SENHOR, o Deus de vossos pais, o Deus de Abraão, o Deus de
Isaque e o Deus de Jacó, me enviou a vós; este é meu nome
eternamente, e este é meu memorial de geração em geração.

15 ויאמר עוד אלהים אל משה כה תאמר אל בני ישראל יהוה אלהי
אבתיכם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם זה שמי
לעלם וזה זכרי לדר דר

16 Vai, e ajunta os anciãos de Israel, e dize-lhes O SENHOR, o
Deus de vossos pais, o Deus de Abraão, de Isaque e de Jacó, me
apareceu, dizendo Certamente vos tenho visitado e visto o que
vos é feito no Egito.

16 לך ואספת את זקני ישראל ואמרת אלהם יהוה אלהי אבתיכם נראה
אלי אלהי אברהם יצחק ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם ואת העשוי לכם
במצרים

17 Portanto, eu disse Far-vos-ei subir da aflição do Egito à terra
do cananeu, e do heteu, e do amorreu, e do ferezeu, e do heveu,
e do jebuseu, a uma terra que mana leite e mel.

17 ואמר אעלה אתכם מעני מצרים אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי
והפרזי והחוי והיבוסי אל ארץ זבת חלב ודבש

18 E ouvirão a tua voz; e irás, tu e os anciãos de Israel, ao rei do
Egito, e dir-lhe-eis O SENHOR, o Deus dos hebreus, nos
encontrou; agora, pois, deixa-nos ir caminho de três dias para o
deserto, para que sacrifiquemos ao SENHOR, nosso Deus.

18 ושמעו לקלך ובאת אתה וזקני ישראל אל מלך מצרים ואמרתם אליו
יהוה אלהי העבריים נקרה עלינו ועתה נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר
ונזבחה ליהוה אלהינו

19 Eu sei, porém, que o rei do Egito não vos deixará ir, nem ainda
por uma mão forte.

19 ואני ידעתי כי לא יתן אתכם מלך מצרים להלך ולא ביד חזקה

20 Porque eu estenderei a minha mão e ferirei ao Egito com
todas as minhas maravilhas que farei no meio dele; depois, vos
deixará ir.

20 ושלחתי את ידי והכיתי את מצרים בכל נפלאתי אשר אעשה בקרבו
ואחרי כן ישלח אתכם

21 E eu darei graça a esse povo aos olhos dos egípcios; e
acontecerá que, quando sairdes, não saireis vazios,

21 ונתתי את חן העם הזה בעיני מצרים והיה כי תלכון לא תלכו ריקם

22 porque cada mulher pedirá à sua vizinha e à sua hóspeda
vasos de prata, e vasos de ouro, e vestes, os quais poreis sobre
vossos filhos e sobre vossas filhas; e despojareis ao Egito.

22 ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה כלי כסף וכלי זהב ושמלת ושמתם
על בניכם ועל בנתיכם ונצלתם את מצרים

Êxodo 4

1 Então, respondeu Moisés e disse Mas eis que me não crerão, nem ouvirão a minha voz, porque dirão O SENHOR não te apareceu.

1 ויען משה ויאמר והן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקלי כי יאמרו לא נראה אליך יהוה

2 E o SENHOR disse-lhe Que é isso na tua mão? E ele disse Uma vara.

2 ויאמר אליו יהוה מזה בידך ויאמר מטה

3 E ele disse Lança-a na terra. Ele a lançou na terra, e tornou-se em cobra; e Moisés fugia dela.

3 ויאמר השליכהו ארצה וישליכהו ארצה ויהי לנחש וינס משה מפניו

4 Então, disse o SENHOR a Moisés Estende a mão e pega-lhe pela cauda (E estendeu a mão e pegou-lhe pela cauda, e tornou-se em vara na sua mão.);

4 ויאמר יהוה אל משה שלח ידך ואחז בזנבו וישלח ידו ויחזק בו ויהי למטה בכפו

5 para que creiam que te apareceu o SENHOR, o Deus de seus pais, o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó.

5 למען יאמינו כי נראה אליך יהוה אלהי אבתם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב

6 E disse-lhe mais o SENHOR Mete agora a mão no peito. E, tirando -a, eis que sua mão estava leprosa, branca como a neve.

6 ויאמר יהוה לו עוד הבא נא ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו ויוצאה והנה ידו מצרעת כשלג

7 E disse Torna a meter a mão no peito. E tornou a meter a mão no peito; depois, tirou-a do peito, e eis que se tornara como a sua outra carne.

7 ויאמר השב ידך אל חיקך וישב ידו אל חיקו ויוצאה מחיקו והנה שבה כבשרו

8 E acontecerá que, se eles te não crerem, nem ouvirem a voz do primeiro sinal, crerão a voz do derradeiro sinal;

8 והיה אם לא יאמינו לך ולא ישמעו לקל האת הראשון והאמינו לקל האת האחרון

9 e, se acontecer que ainda não creiam a estes dois sinais, nem ouçam a tua voz, tomarás das águas do rio e as derramarás na terra seca; e as águas que tomarás do rio tornar-se-ão em sangue sobre a terra seca.

9 והיה אם לא יאמינו גם לשני האתות האלה ולא ישמעון לקלך ולקחת ממימי היאר ושפכת היבשה והיו המים אשר תקח מן היאר והיו לדם ביבשת

10 Então, disse Moisés ao SENHOR Ah! Senhor! Eu não sou homem eloquente, nem de ontem, nem de anteontem, nem ainda desde que tens falado ao teu servo; porque sou pesado de boca e pesado de língua.

10 ויאמר משה אל יהוה בי אדני לא איש דברים אנכי גם מתמול גם משלשם גם מאז דברך אל עבדך כי כבד פה וכבד לשון אנכי

11 E disse-lhe o SENHOR Quem fez a boca do homem? Ou quem fez o mudo, ou o surdo, ou o que vê, ou o cego? Não sou eu, o SENHOR?

11 ויאמר יהוה אליו מי שם פה לאדם או מי ישום אלם או חרש או פקח או עור הלא אנכי יהוה

12 Vai, pois, agora, e eu serei com a tua boca e te ensinarei o que hás de falar.

12 ועתה לך ואנכי אהיה עם פיך והוריתיך אשר תדבר

13 Ele, porém, disse Ah! Senhor! Envia por mão daquele a quem tu hás de enviar.

13 ויאמר בי אדני שלח נא ביד תשלח

14 Então, se acendeu a ira do SENHOR contra Moisés, e disse Não é Arão, o levita, teu irmão? Eu sei que ele falará muito bem; e eis que ele também sai ao teu encontro; e, vendo-te, se alegrará em seu coração.

14 ויחר אף יהוה במשה ויאמר הלא אהרן אחיך הלוי ידעתי כי דבר ידבר הוא וגם הנה הוא יצא לקראתך וראך ושמח בלבו

15 E tu lhe falarás e porás as palavras na sua boca; e eu serei com a tua boca e com a sua boca, ensinando-vos o que haveis de fazer.

15 ודברת אליו ושמת את הדברים בפיו ואנכי אהיה עם פיך ועם פיהו והוריתי אתכם את אשר תעשון

16 E ele falará por ti ao povo; e acontecerá que ele te será por boca, e tu lhe serás por Deus.

16 ודבר הוא לך אל העם והיה הוא יהיה לך לפה ואתה תהיה לו לאלהים

17 Toma, pois, esta vara na tua mão, com que farás os sinais.

17 ואת המטה הזה תקח בידך אשר תעשה בו את האתת

18 Então, foi-se Moisés, e voltou para Jetro, seu sogro, e disse-lhe Eu irei agora e tornarei a meus irmãos que estão no Egito, para ver se ainda vivem. Disse, pois, Jetro a Moisés Vai em paz.

18 וילך משה וישב אל יתר חתנו ויאמר לו אלכה נא ואשובה אל אחי אשר
במצרים ואראה העודם חיים ויאמר יתרו למשה לך לשלום

19 Disse também o SENHOR a Moisés em Midiã Vai, volta para o Egito; porque todos os que buscavam a tua alma morreram.

19 ויאמר יהוה אל משה במדין לך שב מצרים כי מתו כל האנשים
המבקשים את נפשך

20 Tomou, pois, Moisés sua mulher e seus filhos, e os levou sobre um jumento, e tornou à terra do Egito; e Moisés tomou a vara de Deus na sua mão.

20 ויקח משה את אשתו ואת בניו וירכבם על החמר וישב ארצה מצרים
ויקח משה את מטה האלהים בידו

21 E disse o SENHOR a Moisés Quando voltares ao Egito, atenta que faças diante de Faraó todas as maravilhas que tenho posto na tua mão; mas eu endurecerei o seu coração, para que não deixe ir o povo.

21 ויאמר יהוה אל משה בלכתך לשוב מצרימה ראה כל המפתים אשר
שמתי בידך ועשיתם לפני פרעה ואני אחזק את לבו ולא ישלח את העם

22 Então, dirás a Faraó Assim diz o SENHOR Israel é meu filho, meu primogênito.

22 ואמרת אל פרעה כה אמר יהוה בני בכרי ישראל

23 E eu te tenho dito Deixa ir o meu filho, para que me sirva; mas tu recusaste deixá-lo ir; eis que eu matarei a teu filho, o teu primogênito.

23 ואמר אליך שלח את בני ויעבדני ותמאן לשלחו הנה אנכי הרג את בנך
בכרך

24 E aconteceu no caminho, numa estalagem, que o SENHOR o encontrou e o quis matar.

24 ויהי בדרך במלון ויפגשהו יהוה ויבקש המיתו

25 Então, Zípora tomou uma pedra aguda, e circuncidou o prepúcio de seu filho, e o lançou a seus pés, e disse Certamente me és um esposo sanguinário.

25 ותקח צפרה צר ותכרת את ערלת בנה ותגע לרגליו ותאמר כי חתן דמים אתה לי

26 E desviou-se dele. Então, ela disse Esposo sanguinário, por causa da circuncisão.

26 וירף ממנו אז אמרה חתן דמים למולת

27 Disse também o SENHOR a Arão Vai ao encontro de Moisés, ao deserto. E ele foi, encontrou-o no monte de Deus e o beijou.

27 ויאמר יהוה אל אהרן לך לקראת משה המדברה וילך ויפגשהו בהר האלהים וישק לו

28 E anunciou Moisés a Arão todas as palavras do SENHOR, que o enviara, e todos os sinais que lhe mandara.

28 ויגד משה לאהרן את כל דברי יהוה אשר שלחו ואת כל האתת אשר צוהו

29 Então, foram Moisés e Arão e ajuntaram todos os anciãos dos filhos de Israel.

29 וילך משה ואהרן ויאספו את כל זקני בני ישראל

30 E Arão falou todas as palavras que o SENHOR falara a Moisés e fez os sinais perante os olhos do povo.

30 וידבר אהרן את כל הדברים אשר דבר יהוה אל משה ויעש האתת לעיני העם

31 E o povo creu; e ouviram que o SENHOR visitava aos filhos de Israel e que via a sua aflição; e inclinaram-se e adoraram.

31 ויאמן העם וישמעו כי פקד יהוה את בני ישראל וכי ראה את ענים ויקדו וישתחוו

Êxodo 5

1 E, depois, foram Moisés e Arão e disseram a Faraó Assim diz o SENHOR, Deus de Israel Deixa ir o meu povo, para que me celebre uma festa no deserto.

1 ואחר באו משה ואהרן ויאמרו אל פרעה כה אמר יהוה אלהי ישראל שלח את עמי ויחגו לי במדבר

2 Mas Faraó disse Quem é o SENHOR, cuja voz eu ouvirei, para deixar ir Israel? Não conheço o SENHOR, nem tampouco deixarei ir Israel.

2 ויאמר פרעה מי יהוה אשר אשמע בקלו לשלח את ישראל לא ידעתי את יהוה וגם את ישראל לא אשלח

3 E eles disseram O Deus dos hebreus nos encontrou; portanto, deixa-nos agora ir caminho de três dias ao deserto, para que ofereçamos sacrifícios ao SENHOR e ele não venha sobre nós com pestilência ou com espada.

3 ויאמרו אלהי העברים נקרא עלינו נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו פן יפגענו בדבר או בחרב

4 Então, disse-lhes o rei do Egito Moisés e Arão, por que fazeis cessar o povo das suas obras? Ide a vossas cargas.

4 ויאמר אלהם מלך מצרים למה משה ואהרן תפריעו את העם ממעשיו
לכו לסבלתיכם

5 E disse também Faraó Eis que o povo da terra já é muito, e vós os fazeis abandonar as suas cargas.

5 ויאמר פרעה הן רבים עתה עם הארץ והשבתם אתם מסבלתם

6 Portanto, deu ordem Faraó naquele mesmo dia aos exatores do povo e aos seus oficiais, dizendo

6 ויצו פרעה ביום ההוא את הנגשים בעם ואת שטריו לאמר

7 Daqui em diante não torneis a dar palha ao povo, para fazer tijolos, como fizestes ontem e anteontem; vão eles mesmos e colham palha para si.

7 לא תאספון לתת תבן לעם ללבן הלבנים כתמול שלשם הם ילכו וקששו
להם תבן

8 E lhes imporeis a conta dos tijolos que fizeram ontem e anteontem; nada diminuireis dela, porque eles estão ociosos; por isso, clamam, dizendo Vamos, sacrifiquemos ao nosso Deus.

8 ואת מתכנת הלבנים אשר הם עשים תמול שלשם תשימו עליהם לא
תגרעו ממנו כי נרפים הם על כן הם צעקים לאמר נלכה נזבחה לאלהינו

9 Agrave-se o serviço sobre estes homens, para que se ocupem nele e não confiem em palavras de mentira.

9 תכבד העבדה על האנשים ויעשו בה ואל ישעו בדברי שקר

10 Então, saíram os exatores do povo, e seus oficiais, e falaram ao povo, dizendo Assim diz Faraó Eu não vos darei palha;

10 ויצאו נגשי העם ושטריו ויאמרו אל העם לאמר כה אמר פרעה אינני
נתן לכם תבן

11 ide vós mesmos, e tomai vós palha de onde a achardes; porque nada se diminuirá de vosso serviço.

11 אתם לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין נגרע מעבדתכם דבר

12 Então, o povo se espalhou por toda a terra do Egito, a colher restolho em lugar de palha.

12 ויפץ העם בכל ארץ מצרים לקשש קש לתבן

13 E os exatores os apertavam, dizendo Acabai vossa obra, a tarefa de cada dia, como quando havia palha.

13 והנגשים אצים לאמר כלו מעשיכם דבר יום ביומו כאשר בהיות התבן

14 E foram açoitados os oficiais dos filhos de Israel, que os exatores de Faraó tinham posto sobre eles, dizendo estes Por que não acabastes vossa tarefa ontem e hoje, fazendo tijolos como antes?

14 ויכו שטרי בני ישראל אשר שמו עלהם נגשי פרעה לאמר מדוע לא כליתם חקכם ללבן כתמול שלשם גם תמול גם היום

15 Pelo que se foram os oficiais dos filhos de Israel e clamaram a Faraó, dizendo Por que fazes assim a teus servos?

15 ויבאו שטרי בני ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר למה תעשה כה לעבדיך

16 Palha não se dá a teus servos, e nos dizem Fazei tijolos; e eis que teus servos são açoitados; porém o teu povo tem a culpa.

16 תבן אין נתן לעבדיך ולבנים אמרים לנו עשו והנה עבדיך מכים וחטאת עמך

17 Mas ele disse Vós sois ociosos; vós sois ociosos; por isso, dizeis Vamos, sacrifiquemos ao SENHOR.

17 ויאמר נרפים אתם נרפים על כן אתם אמרים נלכה נזבחה ליהוה

18 Ide, pois, agora, trabalhai; palha, porém, não se vos dará; contudo, dareis a conta dos tijolos.

18 ועתה לכו עבדו ותבן לא ינתן לכם ותכן לבנים תתנו

19 Então, os oficiais dos filhos de Israel viram-se em aflição, porquanto se dizia Nada diminuireis de vossos tijolos, da tarefa do dia no seu dia.

19 ויראו שטרי בני ישראל אתם ברע לאמר לא תגרעו מלבניכם דבר יום ביומו

20 E encontraram a Moisés e a Arão, que estavam defronte deles, quando saíram de Faraó.

20 ויפגעו את משה ואת אהרן נצבים לקראתם בצאתם מאת פרעה

21 E disseram-lhes O SENHOR atente sobre vós e julgue isso, porquanto fizestes o nosso cheiro repelente diante de Faraó e diante de seus servos, dando-lhes a espada nas mãos, para nos matar.

21 ויאמרו אלהם ירא יהוה עליכם וישפט אשר הבאשתם את ריחנו בעיני פרעה ובעיני עבדיו לתת חרב בידם להרגנו

22 Então, tornou Moisés ao SENHOR e disse Senhor! Por que fizeste mal a este povo? Por que me enviaste?

22 וישב משה אל יהוה ויאמר אדני למה הרעתה לעם הזה למה זה שלחתני

23 Porque, desde que entrei a Faraó para falar em teu nome, ele maltratou a este povo; e, de nenhuma maneira, livraste o teu povo.

23 ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא הצלת את עמך

Êxodo 6

1 Então, disse o SENHOR a Moisés Agora verás o que hei de fazer a Faraó; porque, por mão poderosa, os deixará ir; sim, por mão poderosa, os lançará de sua terra.

1 ויאמר יהוה אל משה עתה תראה אשר אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו

2 Falou mais Deus a Moisés e disse Eu sou o SENHOR.

2 וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני יהוה

3 E eu apareci a Abraão, e a Isaque, e a Jacó, como o Deus Todo-poderoso; mas pelo meu nome, o SENHOR, não lhes fui perfeitamente conhecido.

3 וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי יהוה לא נודעתי להם

4 E também estabeleci o meu concerto com eles, para dar-lhes a terra de Canaã, a terra de suas peregrinações, na qual foram peregrinos.

4 וגם הקמתי את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען את ארץ מגריהם אשר גרו בה

5 E também tenho ouvido o gemido dos filhos de Israel, aos quais os egípcios escravizam, e me lembrei do meu concerto.

5 וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכר את בריתי

6 Portanto, dize aos filhos de Israel Eu sou o SENHOR, e vos tirarei de debaixo das cargas dos egípcios, vos livrarei da sua servidão e vos resgatarei com braço estendido e com juízos grandes.

6 לכן אמר לבני ישראל אני יהוה והוצאתי אתכם מתחת סבלת מצרים והצלתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדלים

7 E eu vos tomarei por meu povo, e serei vosso Deus; e sabereis que eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tiro de debaixo das cargas dos egípcios;

7 ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים

8 e eu vos levarei à terra, acerca da qual levantei a mão, que a daria a Abraão, e a Isaque, e a Jacó, e vo-la darei por herança, eu, o SENHOR.

8 והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה אני יהוה

9 Deste modo falou Moisés aos filhos de Israel, mas eles não ouviram a Moisés, por causa da ânsia do espírito e da dura servidão.

9 וידבר משה כן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מקצר רוח ומעבדה קשה

10 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

10 וידבר יהוה אל משה לאמר

11 Entra e fala a Faraó, rei do Egito, que deixe sair os filhos de Israel da sua terra.

11 בא דבר אל פרעה מלך מצרים וישלח את בני ישראל מארצו

12 Moisés, porém, falou perante o SENHOR, dizendo Eis que os filhos de Israel me não têm ouvido; como, pois, me ouvirá Faraó? Também eu sou incircunciso de lábios.

12 וידבר משה לפני יהוה לאמר הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמעני
פרעה ואני ערל שפתים

13 Todavia, o SENHOR falou a Moisés e a Arão e deu-lhes mandamento para os filhos de Israel e para Faraó, rei do Egito, para que tirassem os filhos de Israel da terra do Egito.

13 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ויצום אל בני ישראל ואל פרעה מלך
מצרים להוציא את בני ישראל מארץ מצרים

14 Estas são as cabeças das casas de seus pais Os filhos de Rúben, o primogênito de Israel Enoque e Palu, Hezrom e Carmi; estas são as famílias de Rúben.

14 אלה ראשי בית אבתם בני ראובן בכר ישראל חנוך ופלוא חצרון וכרמי
אלה משפחת ראובן

15 E os filhos de Simeão Jemuel, e Jamim, e Oade, e Jaquim, e Zoar, e Saul, filho de uma cananéia; estas são as famílias de Simeão.

15 ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושאול בן הכנענית אלה
משפחת שמעון

16 E estes são os nomes dos filhos de Levi, segundo as suas gerações Gérson, e Coate, e Merari; e os anos da vida de Levi foram cento e trinta e sete anos.

16 ואלה שמות בני לוי לתלדתם גרשון וקהת ומררי ושני חיי לוי שבע
ושלשים ומאת שנה

17 Os filhos de Gérson Libni e Simei, segundo as suas famílias;

17 בני גרשון לבני ושמעי למשפחתם

18 e os filhos de Coate Anrão, e Isar, e Hebrom, e Uziel; e os anos da vida de Coate foram cento e trinta e três anos.

18 ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל ושני חיי קהת שלש ושלשים ומאת שנה

19 E os filhos de Merari Mali e Musi; estas são as famílias de Levi, segundo as suas gerações.

19 ובני מררי מחלי ומושי אלה משפחת הלוי לתלדתם

20 E Anrão tomou por mulher a Joquebede, sua tia, e ela gerou-lhe a Arão e a Moisés; e os anos da vida de Anrão foram cento e trinta e sete anos.

20 ויקח עמרם את יוכבד דדתו לו לאשה ותלד לו את אהרן ואת משה ושני חיי עמרם שבע ושלשים ומאת שנה

21 E os filhos de Isar Corá, e Nefegue, e Zicri.

21 ובני יצהר קרח ונפג וזכרי

22 E os filhos de Uziel Misael, e Elzafã, e Sitri.

22 ובני עזיאל מישאל ואלצפן וסתרי

23 E Arão tomou por mulher a Eliseba, filha de Aminadabe, irmã de Naassom; e ela gerou-lhe a Nadabe, e Abiú, e Eleazar, e Itamar.

23 ויקח אהרן את אלישבע בת עמינדב אחות נחשון לו לאשה ותלד לו את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר

24 E os filhos de Corá Assir, e Elcana, e Abiasafe; estas são as famílias dos coraítas.

24 ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה משפחת הקרחי

25 E Eleazar, filho de Arão, tomou para si por mulher uma das filhas de Putiel, e ela gerou-lhe a Finéias; estas são as cabeças dos pais dos levitas, segundo as suas famílias.

25 ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותלד לו את פינחס
אלה ראשי אבות הלוים למשפחתם

26 Estes são Arão e Moisés, aos quais o SENHOR disse Tirai os filhos de Israel da terra do Egito, segundo os seus exércitos.

26 הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם הוציאו את בני ישראל מארץ
מצרים על צבאתם

27 Estes são os que falaram a Faraó, rei do Egito, para que tirassem do Egito os filhos de Israel; estes são Moisés e Arão.

27 הם המדברים אל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל ממצרים
הוא משה ואהרן

28 E aconteceu que, naquele dia, quando o SENHOR falou a Moisés na terra do Egito,

28 ויהי ביום דבר יהוה אל משה בארץ מצרים

29 falou o SENHOR a Moisés, dizendo Eu sou o SENHOR; dize a Faraó, rei do Egito, tudo quanto eu te digo a ti.

29 וידבר יהוה אל משה לאמר אני יהוה דבר אל פרעה מלך מצרים את כל
אשר אני דבר אליך

30 Então, disse Moisés perante o SENHOR Eis que eu sou incircunciso de lábios; como, pois, me ouvirá Faraó?

30 ויאמר משה לפני יהוה הן אני ערל שפתים ואיך ישמע אלי פרעה

Êxodo 7

1 Então, disse o SENHOR a Moisés Eis que te tenho posto por Deus sobre Faraó; e Arão, teu irmão, será o teu profeta.

1 ויאמר יהוה אל משה ראה נתתיך אלהים לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך

2 Tu falarás tudo o que eu te mandar; e Arão, teu irmão, falará a Faraó que deixe ir os filhos de Israel da sua terra.

2 אתה תדבר את כל אשר אצוך ואהרן אחיך ידבר אל פרעה ושלח את בני ישראל מארצו

3 Eu, porém, endurecerei o coração de Faraó, e multiplicarei na terra do Egito os meus sinais e as minhas maravilhas.

3 ואני אקשה את לב פרעה והרביתי את אתתי ואת מופתי בארץ מצרים

4 Faraó, porém, não vos ouvirá; e eu porei a mão sobre o Egito e tirarei os meus exércitos, o meu povo, os filhos de Israel, da terra do Egito com grandes juízos.

4 ולא ישמע אלכם פרעה ונתתי את ידי במצרים והוצאתי את צבאתי את עמי בני ישראל מארץ מצרים בשפטים גדלים

5 Então, os egípcios saberão que eu sou o SENHOR, quando estender a mão sobre o Egito e tirar os filhos de Israel do meio deles.

5 וידעו מצרים כי אני יהוה בנטתי את ידי על מצרים והוצאתי את בני ישראל מתוכם

6 Então, fez assim Moisés e Arão; como o SENHOR lhes ordenara, assim fizeram.

6 ויעש משה ואהרן כאשר צוה יהוה אתם כן עשו

7 E Moisés era da idade de oitenta anos, e Arão, da idade de oitenta e três anos, quando falaram a Faraó.

7 ומשה בן שמנים שנה ואהרן בן שלש ושמנים שנה בדברם אל פרעה

8 E o SENHOR falou a Moisés e a Arão, dizendo

8 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר

9 Quando Faraó vos falar, dizendo Fazei por vós algum milagre; dirás a Arão Toma a tua vara e lança-a diante de Faraó; e se tornará em serpente.

9 כי ידבר אלכם פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרת אל אהרן קח את מטך והשלך לפני פרעה יהי לתנין

10 Então, Moisés e Arão entraram a Faraó e fizeram assim como o SENHOR ordenara; e lançou Arão a sua vara diante de Faraó, e diante dos seus servos, e tornou-se em serpente.

10 ויבא משה ואהרן אל פרעה ויעשו כן כאשר צוה יהוה וישלך אהרן את מטהו לפני פרעה ולפני עבדיו ויהי לתנין

11 E Faraó também chamou os sábios e encantadores; e os magos do Egito fizeram também o mesmo com os seus encantamentos.

11 ויקרא גם פרעה לחכמים ולמכשפים ויעשו גם הם חרטמי מצרים בלהטיהם כן

12 Porque cada um lançou sua vara, e tornaram-se em serpentes; mas a vara de Arão tragou as varas deles.

12 וישליכו איש מטהו ויהיו לתנינם ויבלע מטה אהרן את מטתם

13 Porém o coração de Faraó se endureceu, e não os ouviu, como o SENHOR tinha dito.

13 ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה

14 Então, disse o SENHOR a Moisés O coração de Faraó está obstinado; recusa deixar ir o povo.

14 ויאמר יהוה אל משה כבד לב פרעה מאן לשלח העם

15 Vai pela manhã a Faraó; eis que ele sairá às águas; põe-te em frente dele na praia do rio e tomarás em tua mão a vara que se tornou em cobra.

15 לך אל פרעה בבקר הנה יצא המימה ונצבת לקראתו על שפת היאר והמטה אשר נהפך לנחש תקח בידך

16 E lhe dirás O SENHOR, o Deus dos hebreus, me tem enviado a ti, dizendo Deixa ir o meu povo, para que me sirva no deserto; porém eis que até agora não tens ouvido.

16 ואמרת אליו יהוה אלהי העברים שלחני אליך לאמר שלח את עמי ויעבדני במדבר והנה לא שמעת עד כה

17 Assim diz o SENHOR Nisto saberás que eu sou o SENHOR Eis que eu com esta vara, que tenho em minha mão, ferirei as águas que estão no rio, e tornar-se-ão em sangue.

17 כה אמר יהוה בזאת תדע כי אני יהוה הנה אנכי מכה במטה אשר בידי על המים אשר ביאר ונהפכו לדם

18 E os peixes que estão no rio morrerão, e o rio cheirará mal; e os egípcios nausear-se-ão, bebendo a água do rio.

18 והדגה אשר ביאר תמות ובאש היאר ונלאו מצרים לשתות מים מן היאר

19 Disse mais o SENHOR a Moisés Dize a Arão Toma tua vara e estende a mão sobre as águas do Egito, sobre as suas correntes, sobre os seus rios, sobre os seus tanques e sobre todo o ajuntamento das suas águas, para que se tornem em sangue; e haja sangue em toda a terra do Egito, assim nos vasos de madeira como nos de pedra.

19 ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן קח מטך ונטה ידך על מימי
מצרים על נהרתם על יאריהם ועל אגמיהם ועל כל מקוה מימיהם ויהיו
דם והיה דם בכל ארץ מצרים ובעצים ובאבנים

20 E Moisés e Arão fizeram assim como o SENHOR tinha mandado; e levantou a vara e feriu as águas que estavam no rio, diante dos olhos de Faraó e diante dos olhos de seus servos; e todas as águas do rio se tornaram em sangue.

20 ויעשו כן משה ואהרן כאשר צוה יהוה וירם במטה ויך את המים אשר
ביאר לעיני פרעה ולעיני עבדיו ויהפכו כל המים אשר ביאר לדם

21 E os peixes que estavam no rio morreram, e o rio fedeu, e os egípcios não podiam beber a água do rio; e houve sangue por toda a terra do Egito.

21 והדגה אשר ביאר מתה ויבאש היאר ולא יכלו מצרים לשתות מים מן
היאר ויהי הדם בכל ארץ מצרים

22 Porém os magos do Egito também fizeram o mesmo com os seus encantamentos; de maneira que o coração de Faraó se endureceu, e não os ouviu, como o SENHOR tinha dito.

22 ויעשו כן חרטמי מצרים בלטיהם ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם
כאשר דבר יהוה

23 E virou-se Faraó e foi para sua casa; nem ainda nisto pôs seu coração.

23 ויפן פרעה ויבא אל ביתו ולא שת לבו גם לזאת

24 E todos os egípcios cavaram poços junto ao rio, para beberem água; porquanto não podiam beber das águas do rio.

24 ויחפרו כל מצרים סביבת היאר מים לשתות כי לא יכלו לשתת ממימי
היאר

25 Assim, se cumpriram sete dias, depois que o SENHOR ferira o rio.

25 וימלא שבעת ימים אחרי הכות יהוה את היאר

Êxodo 8

1 Depois, disse o SENHOR a Moisés Entra a Faraó e dize-lhe Assim diz o SENHOR Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

1 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח את עמי ויעבדני

2 E, se recusares deixá-lo ir, eis que ferirei com rãs todos os teus termos.

2 ואם מאן אתה לשלח הנה אנכי נגף את כל גבולך בצפרדעים

3 E o rio criará rãs, que subirão e virão à tua casa, e ao teu dormitório, e sobre a tua cama, e às casas dos teus servos, e sobre o teu povo, e aos teus fornos, e às tuas amassadeiras.

3 ושרץ היאר צפרדעים ועלו ובאו בביתך ובחדר משכבך ועל מטתך ובבית עבדיך ובעמך ובתנוריך ובמשארותיך

4 E as rãs subirão sobre ti, e sobre o teu povo, e sobre todos os teus servos.

4 ובכה ובעמך ובכל עבדיך יעלו הצפרדעים

5 Disse mais o SENHOR a Moisés Dize a Arão Estende a tua mão com tua vara sobre as correntes, e sobre os rios, e sobre os tanques, e faze subir rãs sobre a terra do Egito.

5 ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה את ידך במטך על הנהרת על היארים ועל האגמים והעל את הצפרדעים על ארץ מצרים

6 E Arão estendeu a mão sobre as águas do Egito, e subiram rãs
e cobriram a terra do Egito.

6 ויט אהרן את ידו על מימי מצרים ותעל הצפרדע ותכס את ארץ מצרים

7 Então, os magos fizeram o mesmo com os seus
encantamentos; e fizeram subir rãs sobre a terra do Egito.

7 ויעשו כן החרטמים בלטיהם ויעלו את הצפרדעים על ארץ מצרים

8 E Faraó chamou a Moisés e a Arão e disse Rogai ao SENHOR
que tire as rãs de mim e do meu povo; depois, deixarei ir o povo,
para que sacrifiquem ao SENHOR.

8 ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר העתירו אל יהוה ויסר הצפרדעים
ממני ומעמי ואשלחה את העם ויזבחו ליהוה

9 E Moisés disse a Faraó Tu tenhas glórias sobre mim. Quando
orarei por ti, e pelos teus servos, e por teu povo, para tirar as rãs
de ti e das suas casas, de sorte que somente fiquem no rio?

9 ויאמר משה לפרעה התפאר עלי למתי אעתיר לך ולעבדיך ולעמך
להכרית הצפרדעים ממך ומבתיך רק ביאר תשארנה

10 E ele disse Amanhã. E Moisés disse Seja conforme a tua
palavra, para que saibas que ninguém há como o SENHOR, nosso
Deus.

10 ויאמר למחר ויאמר כדברך למען תדע כי אין כיהוה אלהינו

11 E as rãs apartar-se-ão de ti, e das tuas casas, e dos teus
servos, e do teu povo; somente ficarão no rio.

11 וסרו הצפרדעים ממך ומבתיך ומעבדיך ומעמך רק ביאר תשארנה

12 Então, saiu Moisés e Arão de Faraó; e Moisés clamou ao
SENHOR por causa das rãs que tinha posto sobre Faraó.

12 ויצא משה ואהרן מעם פרעה ויצעק משה אל יהוה על דבר הצפרדעים אשר שם לפרעה

13 E o SENHOR fez conforme a palavra de Moisés; e as rãs morreram nas casas, nos pátios e nos campos.

13 ויעש יהוה כדבר משה וימתו הצפרדעים מן הבתים מן החצרת ומן השדת

14 E ajuntaram-nas em montões, e a terra cheirou mal.

14 ויצברו אתם חמרם חמרם ותבאש הארץ

15 Vendo, pois, Faraó que havia descanso, agravou o seu coração e não os ouviu, como o SENHOR tinha dito.

15 וירא פרעה כי היתה הרוחה והכבד את לבו ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה

16 Disse mais o SENHOR a Moisés Dize a Arão Estende a tua vara e fere o pó da terra, para que se torne em piolhos por toda a terra do Egito.

16 ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה את מטך והך את עפר הארץ והיה לכנם בכל ארץ מצרים

17 E fizeram assim; porque Arão estendeu a mão com a sua vara e feriu o pó da terra, e havia muitos piolhos nos homens e no gado; todo o pó da terra se tornou em piolhos em toda a terra do Egito.

17 ויעשו כן ויט אהרן את ידו במטהו ויך את עפר הארץ ותהי הכנם באדם ובבהמה כל עפר הארץ היה כנים בכל ארץ מצרים

18 E os magos fizeram também assim com os seus encantamentos para produzirem piolhos, mas não puderam; e havia piolhos nos homens e no gado.

18 ויעשו כן החרטמים בלטיהם להוציא את הכנים ולא יכלו ותהי הכנם
באדם ובבהמה

19 Então, disseram os magos a Faraó Isto é o dedo de Deus.
Porém o coração de Faraó se endureceu, e não os ouvia, como o
SENHOR tinha dito.

19 ויאמרו החרטמים אל פרעה אצבע אלהים הוא ויחזק לב פרעה ולא
שמע אלהם כאשר דבר יהוה

20 Disse mais o SENHOR a Moisés Levanta-te pela manhã cedo, e
põe-te diante de Faraó; eis que ele sairá às águas, e dize-lhe
Assim diz o SENHOR Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

20 ויאמר יהוה אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה הנה יוצא
המימה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח עמי ויעבדני

21 Porque, se não deixares ir o meu povo, eis que enviarei
enxames de moscas sobre ti, e sobre os teus servos, e sobre o
teu povo, e às tuas casas; e as casas dos egípcios se encherão
destes enxames, e também a terra em que eles estiverem.

21 כי אם אינך משלח את עמי הנני משליח בך ובעבדיך ובעמך ובבתיך
את הערב ומלאו בתי מצרים את הערב וגם האדמה אשר הם עליה

22 E, naquele dia, eu separarei a terra de Gósen, em que meu
povo habita, a fim de que nela não haja enxames de moscas,
para que saibas que eu sou o SENHOR no meio desta terra.

22 והפליתי ביום ההוא את ארץ גשן אשר עמי עמד עליה לבלתי היות שם
ערב למען תדע כי אני יהוה בקרב הארץ

23 E porei separação entre o meu povo e o teu povo; amanhã
será este sinal.

23 ושמתי פדת בין עמי ובין עמך למחר יהיה האת הזה

24 E o SENHOR fez assim; e vieram grandes enxames de moscas à casa de Faraó, e às casas dos seus servos, e sobre toda a terra do Egito; a terra foi corrompida destes enxames.

24 ויעש יהוה כן ויבא ערב כבד ביתה פרעה ובית עבדיו ובכל ארץ מצרים תשחת הארץ מפני הערב

25 Então, chamou Faraó a Moisés e a Arão e disse Ide e sacrificai ao vosso Deus nesta terra.

25 ויקרא פרעה אל משה ולאהרן ויאמר לכו זבחו לאלהיכם בארץ

26 E Moisés disse Não convém que façamos assim, porque sacrificaríamos ao SENHOR, nosso Deus, a abominação dos egípcios; eis que, se sacrificássemos a abominação dos egípcios perante os seus olhos, não nos apedrejariam eles?

26 ויאמר משה לא נכון לעשות כן כי תועבת מצרים נזבח ליהוה אלהינו הן נזבח את תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלנו

27 Deixa-nos ir caminho de três dias ao deserto, para que sacrifiquemos ao SENHOR, nosso Deus, como ele nos dirá.

27 דרך שלשת ימים נלך במדבר וזבחנו ליהוה אלהינו כאשר יאמר אלינו

28 Então, disse Faraó Deixar-vos-ei ir, para que sacrifiqueis ao SENHOR, vosso Deus, no deserto; somente que indo, não vades longe; orai também por mim.

28 ויאמר פרעה אנכי אשלח אתכם וזבחתם ליהוה אלהיכם במדבר רק הרחק לא תרחיקו ללכת העתירו בעדי

29 E Moisés disse Eis que saio de ti e orarei ao SENHOR, que estes enxames de moscas se retirem amanhã de Faraó, dos seus servos e do seu povo; somente que Faraó não mais me engane, não deixando ir a este povo para sacrificar ao SENHOR.

29 ויאמר משה הנה אנכי יוצא מעמך והעתרתי אל יהוה וסר הערב
מפרעה מעבדיו ומעמו מחר רק אל יסף פרעה התל לבלתי שלח את העם
לזבח ליהוה

30 Então, saiu Moisés de Faraó e orou ao SENHOR.

30 ויצא משה מעם פרעה ויעתר אל יהוה

31 E fez o SENHOR conforme a palavra de Moisés, e os enxames de moscas se retiraram de Faraó, dos seus servos e do seu povo; não ficou uma só.

31 ויעש יהוה כדבר משה ויסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו לא נשאר
אחד

32 Mas endureceu Faraó ainda esta vez seu coração e não deixou ir o povo.

32 ויכבד פרעה את לבו גם בפעם הזאת ולא שלח את העם

Êxodo 9

1 Depois, o SENHOR disse a Moisés Entra a Faraó e dize-lhe Assim diz o SENHOR, o Deus dos hebreus Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

1 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ודברת אליו כה אמר יהוה אלהי
העברים שלח את עמי ויעבדני

2 Porque, se recusares deixá-los ir e ainda por força os detiveres,

2 כי אם מאן אתה לשלח ועודך מחזיק בם

3 eis que a mão do SENHOR será sobre teu gado, que está no campo, sobre os cavalos, sobre os jumentos, sobre os camelos, sobre os bois e sobre as ovelhas, com pestilência gravíssima.

3 הנה יד יהוה הויה במקנך אשר בשדה בסוסים בחמרים בגמלים בבקר
ובצאן דבר כבד מאד

4 E o SENHOR fará separação entre o gado dos israelitas e o
gado dos egípcios, para que nada morra de tudo o que for dos
filhos de Israel.

4 והפלה יהוה בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימות מכל לבני
ישראל דבר

5 E o SENHOR assinalou certo tempo, dizendo Amanhã fará o
SENHOR esta coisa na terra.

5 וישם יהוה מועד לאמר מחר יעשה יהוה הדבר הזה בארץ

6 E o SENHOR fez esta coisa no dia seguinte, e todo o gado dos
egípcios morreu; porém, do gado dos filhos de Israel, não
morreu nenhum.

6 ויעש יהוה את הדבר הזה ממחרת וימת כל מקנה מצרים וממקנה בני
ישראל לא מת אחד

7 E Faraó enviou a ver, e eis que, do gado de Israel, não morrera
nenhum; porém o coração de Faraó se endureceu, e não deixou
ir o povo.

7 וישלח פרעה והנה לא מת ממקנה ישראל עד אחד ויכבד לב פרעה ולא
שלח את העם

8 Então, disse o SENHOR a Moisés e a Arão Tomai os punhos
cheios da cinza do forno, e Moisés a espalhe para o céu diante
dos olhos de Faraó;

8 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו לכם מלא חפניכם פיח כבשן וזרקו
משה השמימה לעיני פרעה

9 e tornar-se -á em pó miúdo sobre toda a terra do Egito, e se tornará em sarna, que arrebente em úlceras nos homens e no gado, por toda a terra do Egito.

9 והיה לאבק על כל ארץ מצרים והיה על האדם ועל הבהמה לשחין פרח אבעבעת בכל ארץ מצרים

10 E eles tomaram a cinza do forno e puseram-se diante de Faraó, e Moisés a espalhou para o céu; e tornou-se em sarna, que arrebentava em úlceras nos homens e no gado;

10 ויקחו את פיח הכבשן ויעמדו לפני פרעה ויזרק אתו משה השמימה ויהי שחין אבעבעת פרח באדם ובבהמה

11 de maneira que os magos não podiam parar diante de Moisés, por causa da sarna; porque havia sarna nos magos e em todos os egípcios.

11 ולא יכלו החרטמים לעמד לפני משה מפני השחין כי היה השחין בחרטמם ובכל מצרים

12 Porém o SENHOR endureceu o coração de Faraó, e não os ouviu, como o SENHOR tinha dito a Moisés.

12 ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה אל משה

13 Então, disse o SENHOR a Moisés Levanta-te pela manhã cedo, e põe-te diante de Faraó, e dize-lhe Assim diz o SENHOR, o Deus dos hebreus Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

13 ויאמר יהוה אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני

14 Porque esta vez enviarei todas as minhas pragas sobre o teu coração, e sobre os teus servos, e sobre o teu povo, para que saibas que não há outro como eu em toda a terra.

14 כי בפעם הזאת אני שלח את כל מגפתי אל לבך ובעבדיך ובעמך בעבור תדע כי אין כמני בכל הארץ

15 Porque agora tenho estendido a mão, para te ferir a ti e ao teu povo com pestilência e para que sejas destruído da terra;

15 כי עתה שלחתי את ידי ואך אותך ואת עמך בדבר ותכחד מן הארץ

16 mas deveras para isto te mantive, para mostrar o meu poder em ti e para que o meu nome seja anunciado em toda a terra.

16 ואולם בעבור זאת העמדתיך בעבור הראתך את כחי ולמען ספר שמי בכל הארץ

17 Tu ainda te levantas contra o meu povo, para não os deixar ir?

17 עודך מסתולל בעמי לבלתי שלחם

18 Eis que amanhã, por este tempo, farei chover saraiva mui grave, qual nunca houve no Egito, desde o dia em que foi fundado até agora.

18 הנני ממטיר כעת מחר ברד כבד מאד אשר לא היה כמהו במצרים למן היום הוסדה ועד עתה

19 Agora, pois, envia, recolhe o teu gado e tudo o que tens no campo; todo homem e animal que for achado no campo e não for recolhido à casa, a saraiva cairá sobre eles, e morrerão.

19 ועתה שלח העז את מקנך ואת כל אשר לך בשדה כל האדם והבהמה אשר ימצא בשדה ולא יאסף הביתה וירד עלהם הברד ומתו

20 Quem, dos servos de Faraó, temia a palavra do SENHOR fez fugir os seus servos e o seu gado para as casas;

20 הירא את דבר יהוה מעבדי פרעה הניס את עבדיו ואת מקנהו אל הבתים

21 mas aquele que não tinha aplicado a palavra do SENHOR ao seu coração deixou os seus servos e o seu gado no campo.

21 ואשר לא שם לבו אל דבר יהוה ויעזב את עבדיו ואת מקנהו בשדה

22 Então, disse o SENHOR a Moisés Estende a mão para o céu, e haverá saraiva em toda a terra do Egito, sobre os homens, e sobre o gado, e sobre toda a erva do campo na terra do Egito.

22 ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על השמים ויהי ברד בכל ארץ מצרים על האדם ועל הבהמה ועל כל עשב השדה בארץ מצרים

23 E Moisés estendeu a sua vara para o céu, e o SENHOR deu trovões e saraiva, e fogo corria pela terra; e o SENHOR fez chover saraiva sobre a terra do Egito.

23 ויט משה את מטהו על השמים ויהוה נתן קלת וברד ותהלך אש ארצה וימטר יהוה ברד על ארץ מצרים

24 E havia saraiva e fogo misturado entre a saraiva, mui grave, qual nunca houve em toda a terra do Egito, desde que veio a ser uma nação.

24 ויהי ברד ואש מתלקחת בתוך הברד כבד מאד אשר לא היה כמהו בכל ארץ מצרים מאז היתה לגוי

25 E a saraiva feriu, em toda a terra do Egito, tudo quanto havia no campo, desde os homens até aos animais; também a saraiva feriu toda a erva do campo e quebrou todas as árvores do campo.

25 ויך הברד בכל ארץ מצרים את כל אשר בשדה מאדם ועד בהמה ואת כל עשב השדה הכה הברד ואת כל עץ השדה שבר

26 Somente na terra de Gósen, onde estavam os filhos de Israel, não havia saraiva.

26 רק בארץ גשן אשר שם בני ישראל לא היה ברד

27 Então, Faraó mandou chamar a Moisés e a Arão e disse-lhes
Esta vez pequei; o SENHOR é justo, mas eu e o meu povo, ímpios.

27 וישלח פרעה ויקרא למשה ולאהרן ויאמר אלהם חטאתי הפעם יהוה
הצדיק ואני ועמי הרשעים

28 Orai ao SENHOR (pois que basta) para que não haja mais
trovões de Deus nem saraiva; e eu vos deixarei ir, e não ficareis
mais aqui.

28 העתירו אל יהוה ורב מהית קלת אלהים וברד ואשלחה אתכם ולא
תספון לעמד

29 Então, lhe disse Moisés Em saindo da cidade, estenderei as
mãos ao SENHOR; os trovões cessarão, e não haverá mais
saraiva; para que saibas que a terra é do SENHOR.

29 ויאמר אליו משה כצאתי את העיר אפרש את כפי אל יהוה הקלות
יחדלון והברד לא יהיה עוד למען תדע כי ליהוה הארץ

30 Todavia, quanto a ti e aos teus servos, eu sei que ainda não
temereis diante do SENHOR Deus.

30 ואתה ועבדיך ידעתי כי טרם תיראון מפני יהוה אלהים

31 E o linho e a cevada foram feridos, porque a cevada já estava
na espiga, e o linho, na cana;

31 והפשתה והשערה נכתה כי השערה אביב והפשתה גבעל

32 mas o trigo e o centeio não foram feridos, porque estavam
cobertos.

32 והחטה והכסמת לא נכו כי אפילת הנה

33 Saiu, pois, Moisés de Faraó, da cidade, e estendeu as mãos ao SENHOR; e cessaram os trovões e a saraiva, e a chuva não caiu mais sobre a terra.

33 ויצא משה מעם פרעה את העיר ויפרש כפיו אל יהוה ויחדלו הקלות והברד ומטר לא נתך ארצה

34 Vendo Faraó que cessou a chuva, e a saraiva, e os trovões, continuou a pecar; e agravou o seu coração, ele e os seus servos.

34 וירא פרעה כי חדל המטר והברד והקלת ויסף לחטא ויכבד לבו הוא ועבדיו

35 Assim, o coração de Faraó se endureceu, e não deixou ir os filhos de Israel, como o SENHOR tinha dito por Moisés.

35 ויחזק לב פרעה ולא שלח את בני ישראל כאשר דבר יהוה ביד משה

Êxodo 10

1 Depois, disse o SENHOR a Moisés Entra a Faraó, porque tenho agravado o seu coração e o coração de seus servos, para fazer estes meus sinais no meio deles,

1 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אתתי אלה בקרבו

2 e para que contes aos ouvidos de teus filhos e dos filhos de teus filhos as coisas que fiz no Egito e os meus sinais que tenho feito entre eles; para que saibais que eu sou o SENHOR.

2 ולמען תספר באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים ואת אתתי אשר שמתי בם וידעתם כי אני יהוה

3 Assim, foram Moisés e Arão a Faraó e disseram-lhe Assim diz o SENHOR, o Deus dos hebreus Até quando recusas humilhar-te diante de mim? Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

3 ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי העברים
עד מתי מאנת לענת מפני שלח עמי ויעבדני

4 Porque, se ainda recusares deixar ir o meu povo, eis que trarei
amanhã gafanhotos aos teus termos,

4 כי אם מאן אתה לשלח את עמי הנני מביא מחר ארבה בגבלך

5 e cobrirão a face da terra, que a terra não se poderá ver; e eles
comerão o resto do que escapou, o que ficou da saraiva;
também comerão toda árvore que vos cresce no campo;

5 וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראת את הארץ ואכל את יתר הפלטה
הנשארת לכם מן הברד ואכל את כל העץ הצמח לכם מן השדה

6 e encherão as tuas casas, e as casas de todos os teus servos, e
as casas de todos os egípcios, como nunca viram teus pais, nem
os pais de teus pais, desde o dia em que eles foram sobre a terra
até o dia de hoje. E virou-se e saiu da presença de Faraó.

6 ומלאו בתיך ובתי כל עבדיך ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבתיך ואבות
אבתיך מיום היותם על האדמה עד היום הזה ויפן ויצא מעם פרעה

7 E os servos de Faraó disseram-lhe Até quando este nos dá de
ser por laço? Deixa ir os homens, para que sirvam ao SENHOR,
seu Deus; ainda não sabes que o Egito está destruído?

7 ויאמרו עבדי פרעה אליו עד מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את האנשים
ויעבדו את יהוה אלהיהם הטרם תדע כי אבדה מצרים

8 Então, Moisés e Arão foram levados outra vez a Faraó, e ele
disse-lhes Ide, servi ao SENHOR, vosso Deus. Quais são os que
hão de ir?

8 ויושב את משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר אלהם לכו עבדו את יהוה
אלהיכם מי ומי ההלכים

9 E Moisés disse Havemos de ir com nossos meninos e com os nossos velhos; com os nossos filhos, e com as nossas filhas, e com as nossas ovelhas, e com os nossos bois havemos de ir; porque festa do SENHOR temos.

9 ויאמר משה בנערינו ובזקנינו נלך בבנינו ובבנותנו בצאננו ובבקרנו נלך כי חג יהוה לנו

10 Então, ele lhes disse Seja o SENHOR assim convosco, como eu vos deixarei ir a vós e a vossos filhos; olhai que há mal diante da vossa face.

10 ויאמר אלהם יהי כן יהוה עמכם כאשר אשלח אתכם ואת טפכם ראו כי רעה נגד פניכם

11 Não será assim; andai agora vós, varões, e servi ao SENHOR; pois isso é o que pedistes. E os lançaram da face de Faraó.

11 לא כן לכו נא הגברים ועבדו את יהוה כי אתה אתם מבקשים ויגרש אתם מאת פני פרעה

12 Então, disse o SENHOR a Moisés Estende a tua mão sobre a terra do Egito, para que os gafanhotos venham sobre a terra do Egito e comam toda a erva da terra, tudo o que deixou a saraiva.

12 ויאמר יהוה אל משה נטה ידך על ארץ מצרים בארבה ויעל על ארץ מצרים ויאכל את כל עשב הארץ את כל אשר השאיר הברד

13 Então, estendeu Moisés sua vara sobre a terra do Egito, e o SENHOR trouxe sobre a terra um vento oriental todo aquele dia e toda aquela noite; e aconteceu que pela manhã o vento oriental trouxe os gafanhotos.

13 ויט משה את מטהו על ארץ מצרים ויהוה נהג רוח קדים בארץ כל היום ההוא וכל הלילה הבקר היה ורוח הקדים נשא את הארבה

14 E vieram os gafanhotos sobre toda a terra do Egito e assentaram-se sobre todos os ermos do Egito; mui gravosos foram; antes destes nunca houve tais gafanhotos, nem depois deles virão outros tais.

14 ויעל הארבה על כל ארץ מצרים וינח בכל גבול מצרים כבד מאד לפניו לא היה כן ארבה כמהו ואחריו לא יהיה כן

15 Porque cobriram a face de toda a terra, de modo que a terra se escureceu; e comeram toda a erva da terra e todo o fruto das árvores, que deixara a saraiva; e não ficou verdura alguma nas árvores, nem erva do campo, em toda a terra do Egito.

15 ויכס את עין כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל פרי העץ אשר הותיר הברד ולא נותר כל ירק בעץ ובעשב השדה בכל ארץ מצרים

16 Então, Faraó se apressou a chamar a Moisés e a Arão e disse Pequei contra o SENHOR, vosso Deus, e contra vós.

16 וימהר פרעה לקרא למשה ולאהרן ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם

17 Agora, pois, peço-vos que perdoeis o meu pecado somente desta vez e que oreis ao SENHOR, vosso Deus, que tire de mim somente esta morte.

17 ועתה שא נא חטאתי אך הפעם והעתירו ליהוה אלהיכם ויסר מעלי רק את המות הזה

18 E saiu da presença de Faraó e orou ao SENHOR.

18 ויצא מעם פרעה ויעתר אל יהוה

19 Então, o SENHOR trouxe um vento ocidental fortíssimo, o qual levantou os gafanhotos e os lançou no mar Vermelho; nem ainda um gafanhoto ficou em todos os termos do Egito.

19 ויהפך יהוה רוח ים חזק מאד וישא את הארבה ויתקעהו ימה סוף לא נשאר ארבה אחד בכל גבול מצרים

20 O SENHOR, porém, endureceu o coração de Faraó, e este não deixou ir os filhos de Israel.

20 ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל

21 Então, disse o SENHOR a Moisés Estende a tua mão para o céu, e virão trevas sobre a terra do Egito, trevas que se apalpem.

21 ויאמר יהוה אל משה נטה ידך על השמים ויהי חשך על ארץ מצרים וימש חשך

22 E Moisés estendeu a sua mão para o céu, e houve trevas espessas em toda a terra do Egito por três dias.

22 ויט משה את ידו על השמים ויהי חשך אפלה בכל ארץ מצרים שלשת ימים

23 Não viu um ao outro, e ninguém se levantou do seu lugar por três dias; mas todos os filhos de Israel tinham luz em suas habitações.

23 לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו שלשת ימים ולכל בני ישראל היה אור במושבתם

24 Então, Faraó chamou a Moisés e disse Ide, servi ao SENHOR; somente fiquem vossas ovelhas e vossas vacas; vão também convosco as vossas crianças.

24 ויקרא פרעה אל משה ויאמר לכו עבדו את יהוה רק צאנכם ובקרכם יצג גם טפכם ילך עמכם

25 Moisés, porém, disse Tu também darás em nossas mãos sacrifícios e holocaustos, que ofereçamos ao SENHOR, nosso Deus.

25 ויאמר משה גם אתה תתן בידנו זבחים ועלות ועשינו ליהוה אלהינו

26 E também o nosso gado há de ir conosco, nem uma unha ficará; porque daquele havemos de tomar para servir ao SENHOR, nosso Deus; porque não sabemos com que havemos de servir ao SENHOR, até que cheguemos lá.

26 וגם מקננו ילך עמנו לא תשאר פרסה כי ממנו נקח לעבד את יהוה אלהינו ואנחנו לא נדע מה נעבד את יהוה עד באנו שמה

27 O SENHOR, porém, endureceu o coração de Faraó, e este não os quis deixar ir.

27 ויחזק יהוה את לב פרעה ולא אבה לשלחם

28 E disse-lhe Faraó Vai-te de mim e guarda-te que não mais vejas o meu rosto; porque, no dia em que vires o meu rosto, morrerás.

28 ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר לך אל תסף ראות פני כי ביום ראתך פני תמות

29 E disse Moisés Bem disseste; eu nunca mais verei o teu rosto.

29 ויאמר משה כן דברת לא אסף עוד ראות פניך

Êxodo 11

1 E o SENHOR disse a Moisés Ainda uma praga trarei sobre Faraó e sobre o Egito; depois, vos deixará ir daqui; e, quando vos deixar ir totalmente, a toda a pressa vos lançará daqui.

1 ויאמר יהוה אל משה עוד נגע אחד אביא על פרעה ועל מצרים אחרי כן ישלח אתכם מזה כשלחו כלה גרש יגרש אתכם מזה

2 Fala agora aos ouvidos do povo, que cada varão peça ao seu vizinho, e cada mulher à sua vizinha, vasos de prata e vasos de ouro.

2 דבר נא באזני העם וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת רעותה כלי כסף וכלי זהב

3 E o SENHOR deu graça ao povo aos olhos dos egípcios; também o varão Moisés era mui grande na terra do Egito, aos olhos dos servos de Faraó e aos olhos do povo.

3 ויתן יהוה את חן העם בעיני מצרים גם האיש משה גדול מאד בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה ובעיני העם

4 Disse mais Moisés Assim o SENHOR tem dito À meia-noite eu sairei pelo meio do Egito;

4 ויאמר משה כה אמר יהוה כחצת הלילה אני יוצא בתוך מצרים

5 e todo primogênito na terra do Egito morrerá, desde o primogênito de Faraó, que se assenta com ele sobre o seu trono, até ao primogênito da serva que está detrás da mó, e todo primogênito dos animais.

5 ומת כל בכור בארץ מצרים מבכור פרעה הישב על כסאו עד בכור השפחה אשר אחר הרחים וכל בכור בהמה

6 E haverá grande clamor em toda a terra do Egito, qual nunca houve semelhante e nunca haverá;

6 והיתה צעקה גדלה בכל ארץ מצרים אשר כמהו לא נהיתה וכמהו לא תסף

7 mas contra todos os filhos de Israel nem ainda um cão moverá a sua língua, desde os homens até aos animais, para que saibais que o SENHOR fez diferença entre os egípcios e os israelitas.

7 ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשנו למאיש ועד בהמה למען תדעון אשר
יפלה יהוה בין מצרים ובין ישראל

8 Então, todos estes teus servos descerão a mim e se inclinarão diante de mim, dizendo Sai tu e todo o povo que te segue as pisadas; e, depois, eu sairei. E saiu de Faraó em ardor de ira.

8 וירדו כל עבדיך אלה אלי והשתחוו לי לאמר צא אתה וכל העם אשר
ברגליך ואחרי כן אצא ויצא מעם פרעה בחרי אף

9 O SENHOR dissera a Moisés Faraó vos não ouvirá, para que as minhas maravilhas se multipliquem na terra do Egito.

9 ויאמר יהוה אל משה לא ישמע אליכם פרעה למען רבות מופתי בארץ
מצרים

10 E Moisés e Arão fizeram todas estas maravilhas diante de Faraó; mas o SENHOR endureceu o coração de Faraó, que não deixou ir os filhos de Israel da sua terra.

10 ומשה ואהרן עשו את כל המפתים האלה לפני פרעה ויחזק יהוה את
לב פרעה ולא שלח את בני ישראל מארצו

Êxodo 12

1 E falou o SENHOR a Moisés e a Arão na terra do Egito, dizendo

1 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר

2 Este mesmo mês vos será o princípio dos meses; este vos será o primeiro dos meses do ano.

2 החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה

3 Falai a toda a congregação de Israel, dizendo Aos dez deste mês, tome cada um para si um cordeiro, segundo as casas dos pais, um cordeiro para cada casa.

3 דברו אל כל עדת ישראל לאמר בעשר לחדש הזה ויקחו להם איש שה
לבית אבת שה לבית

4 Mas, se a família for pequena para um cordeiro, então, tome um só com seu vizinho perto de sua casa, conforme o número das almas; conforme o comer de cada um, fareis a conta para o cordeiro.

4 ואם ימעט הבית מהית משה ולקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו במכסת
נפשת איש לפי אכלו תכסו על השה

5 O cordeiro, ou cabrito, será sem mácula, um macho de um ano, o qual tomareis das ovelhas ou das cabras

5 שה תמים זכר בן שנה יהיה לכם מן הכבשים ומן העזים תקחו

6 e o guardareis até ao décimo quarto dia deste mês, e todo o ajuntamento da congregação de Israel o sacrificará à tarde.

6 והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה ושחטו אתו כל
קהל עדת ישראל בין הערבים

7 E tomarão do sangue e pô-lo-ão em ambas as ombreiras e na verga da porta, nas casas em que o comerem.

7 ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזת ועל המשקוף על הבתים אשר
יאכלו אתו בהם

8 E naquela noite comerão a carne assada no fogo, com pães asmos; com ervas amargosas a comerão.

8 ואכלו את הבשר בלילה הזה צלי אש ומצות על מררים יאכלהו

9 Não comereis dele nada cru, nem cozido em água, senão assado ao fogo; a cabeça com os pés e com a fressura.

9 אל תאכלו ממנו נא ובשל מבשל במים כי אם צלי אש ראשו על כרעיו ועל קרבו

10 E nada dele deixareis até pela manhã; mas o que dele ficar até pela manhã, queimareis no fogo.

10 ולא תותירו ממנו עד בקר והנתר ממנו עד בקר באש תשרפו

11 Assim, pois, o comereis os vossos lombos cingidos, os vossos sapatos nos pés, e o vosso cajado na mão; e o comereis apressadamente; esta é a Páscoa do SENHOR.

11 וככה תאכלו אתו מתניכם חגרים נעליכם ברגליכם ומקלכם בידכם ואכלתם אתו בחפזון פסח הוא ליהוה

12 E eu passarei pela terra do Egito esta noite e ferirei todo primogênito na terra do Egito, desde os homens até aos animais; e sobre todos os deuses do Egito farei juízos. Eu sou o SENHOR.

12 ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והכיתי כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה

13 E aquele sangue vos será por sinal nas casas em que estiverdes; vendo eu sangue, passarei por cima de vós, e não haverá entre vós praga de mortandade, quando eu ferir a terra do Egito.

13 והיה הדם לכם לאת על הבתים אשר אתם שם וראיתי את הדם ופסחתי עלכם ולא יהיה בכם נגף למשחית בהכתי בארץ מצרים

14 E este dia vos será por memória, e celebrá-lo-eis por festa ao SENHOR; nas vossas gerações o celebrareis por estatuto perpétuo.

14 והיה היום הזה לכם לזכרון וחגתם אתו חג ליהוה לדרתיכם חקת עולם תחגהו

15 Sete dias comereis pães asmos; ao primeiro dia, tirareis o fermento das vossas casas; porque qualquer que comer pão levedado, desde o primeiro até ao sétimo dia, aquela alma será cortada de Israel.

15 שבעת ימים מצות תאכלו אך ביום הראשון תשביתו שאר מבתיכם כי כל אכל חמץ ונכרתה הנפש ההוא מישראל מיום הראשן עד יום השבעי

16 E, ao primeiro dia, haverá santa convocação; também, ao sétimo dia, tereis santa convocação; nenhuma obra se fará neles, senão o que cada alma houver de comer; isso somente aprontareis para vós.

16 וביום הראשון מקרא קדש וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכה לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם

17 Guardai, pois, a Festa dos Pães Asmos, porque naquele mesmo dia tirei vossos exércitos da terra do Egito; pelo que guardareis este dia nas vossas gerações por estatuto perpétuo.

17 ושמרתם את המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי את צבאותיכם מארץ מצרים ושמרתם את היום הזה לדרתיכם חקת עולם

18 No primeiro mês, aos catorze dias do mês, à tarde, comereis pães asmos até vinte e um do mês à tarde.

18 בראשן בארבעה עשר יום לחדש בערב תאכלו מצת עד יום האחד ועשרים לחדש בערב

19 Por sete dias não se ache nenhum fermento nas vossas casas; porque qualquer que comer pão levedado, aquela alma será cortada da congregação de Israel, assim o estrangeiro como o natural da terra.

19 שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי כל אכל מחמצת ונכרתה הנפש ההוא מעדת ישראל בגר ובאזרח הארץ

20 Nenhuma coisa levedada comereis; em todas as vossas habitações comereis pães asmos.

20 כל מחמצת לא תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו מצות

21 Chamou, pois, Moisés a todos os anciãos de Israel e disse-lhes Escolhei, e tomai vós cordeiros para vossas famílias, e sacrificai a Páscoa.

21 ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אלהם משכו וקחו לכם צאן למשפחתיכם ושחטו הפסח

22 Então, tomai um molho de hissopo, e molhai-o no sangue que estiver na bacia, e lançai na verga da porta, e em ambas as ombreiras, do sangue que estiver na bacia; porém nenhum de vós saia da porta da sua casa até à manhã.

22 ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם אשר בסף והגעתם אל המשקוף ואל שתי המזוזת מן הדם אשר בסף ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר

23 Porque o SENHOR passará para ferir aos egípcios, porém, quando vir o sangue na verga da porta e em ambas as ombreiras, o SENHOR passará aquela porta e não deixará ao destruidor entrar em vossas casas para vos ferir.

23 ועבר יהוה לנגף את מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל שתי המזוזת ופסח יהוה על הפתח ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנגף

24 Portanto, guardai isto por estatuto para vós e para vossos filhos, para sempre.

24 ושמרתם את הדבר הזה לחק לך ולבניך עד עולם

25 E acontecerá que, quando entrardes na terra que o SENHOR vos dará, como tem dito, guardareis este culto.

25 והיה כי תבאו אל הארץ אשר יתן יהוה לכם כאשר דבר ושמרתם את
העבדה הזאת

26 E acontecerá que, quando vossos filhos vos disserem Que culto é este vosso?

26 והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבדה הזאת לכם

27 Então, direis Este é o sacrifício da Páscoa ao SENHOR, que passou as casas dos filhos de Israel no Egito, quando feriu aos egípcios e livrou as nossas casas. Então, o povo inclinou-se e adorou.

27 ואמרתם זבח פסח הוא ליהוה אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים
בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו

28 E foram os filhos de Israel e fizeram isso; como o SENHOR ordenara a Moisés e a Arão, assim fizeram.

28 וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואהרן כן עשו

29 E aconteceu, à meia-noite, que o SENHOR feriu todos os primogênitos na terra do Egito, desde o primogênito de Faraó, que se sentava em seu trono, até ao primogênito do cativo que estava no cárcere, e todos os primogênitos dos animais.

29 ויהי בחצי הלילה ויהוה הכה כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב
על כסאו עד בכור השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה

30 E Faraó levantou-se de noite, ele, e todos os seus servos, e todos os egípcios; e havia grande clamor no Egito, porque não havia casa em que não houvesse um morto.

30 ויקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו וכל מצרים ותהי צעקה גדלה
במצרים כי אין בית אשר אין שם מת

31 Então, chamou a Moisés e a Arão de noite e disse Levantai-vos, saí do meio do meu povo, tanto vós como os filhos de Israel; e ide, servi ao SENHOR, como tendes dito.

31 ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל ולכו עבדו את יהוה כדברכם

32 Levai também convosco vossas ovelhas e vossas vacas, como tendes dito; e ide e abençoai-me também a mim.

32 גם צאנכם גם בקרכם קחו כאשר דברתם ולכו וברכתם גם אתי

33 E os egípcios apertavam ao povo, apressando-se para lançá-los da terra; porque diziam Todos seremos mortos.

33 ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם מן הארץ כי אמרו כלנו מתים

34 E o povo tomou a sua massa, antes que levedasse, e as suas amassadeiras atadas em suas vestes, sobre seus ombros.

34 וישא העם את בצקו טרם יחמץ משארתם צררת בשמלתם על שכמם

35 Fizeram, pois, os filhos de Israel conforme a palavra de Moisés e pediram aos egípcios vasos de prata, e vasos de ouro, e vestes.

35 ובני ישראל עשו כדבר משה וישאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב ושמלת

36 E o SENHOR deu graça ao povo em os olhos dos egípcios, e estes emprestavam-lhes, e eles despojavam os egípcios.

36 ויהוה נתן את חן העם בעיני מצרים וישאלום וינצלו את מצרים

37 Assim, partiram os filhos de Israel de Ramessés para Sucote, coisa de seiscentos mil de pé, somente de varões, sem contar os meninos.

37 ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה כשש מאות אלף רגלי הגברים לבד מטף

38 E subiu também com eles uma mistura de gente, e ovelhas, e vacas, uma grande multidão de gado.

38 וגם ערב רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד

39 E cozeram bolos asmos da massa que levaram do Egito, porque não se tinha levedado, porquanto foram lançados do Egito; e não se puderam deter, nem prepararam comida.

39 ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגת מצות כי לא חמץ כי גרשו ממצרים ולא יכלו להתמהמה וגם צדה לא עשו להם

40 O tempo que os filhos de Israel habitaram no Egito foi de quatrocentos e trinta anos.

40 ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה

41 E aconteceu que, passados os quatrocentos e trinta anos, naquele mesmo dia, todos os exércitos do SENHOR saíram da terra do Egito.

41 ויהי מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות יהוה מארץ מצרים

42 Esta noite se guardará ao SENHOR, porque nela os tirou da terra do Egito; esta é a noite do SENHOR, que devem guardar todos os filhos de Israel nas suas gerações.

42 ליל שמרים הוא ליהוה להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה ליהוה שמרים לכל בני ישראל לדרתם

43 Disse mais o SENHOR a Moisés e a Arão Esta é a ordenança da Páscoa; nenhum filho de estrangeiro comerá dela.

43 ויאמר יהוה אל משה ואהרן זאת חקת הפסח כל בן נכר לא יאכל בו

44 Porém todo servo de qualquer, comprado por dinheiro, depois que o houveres circuncidado, então, comerá dela.

44 וכל עבד איש מקנת כסף ומלתה אתו אז יאכל בו

45 O estrangeiro e o assalariado não comerão dela.

45 תושב ושכיר לא יאכל בו

46 Numa casa se comerá; não levarás daquela carne fora da casa, nem dela quebrareis osso.

46 בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבית מן הבשר חוצה ועצם לא תשברו בו

47 Toda a congregação de Israel o fará.

47 כל עדת ישראל יעשו אתו

48 Porém, se algum estrangeiro se hospedar contigo e quiser celebrar a Páscoa ao SENHOR, seja-lhe circuncidado todo macho, e, então, chegará a celebrá-la, e será como o natural da terra; mas nenhum incircunciso comerá dela.

48 וכי יגור אתך גר ועשה פסח ליהוה המול לו כל זכר ואז יקרב לעשתו והיה כאזרח הארץ וכל ערל לא יאכל בו

49 Uma mesma lei haja para o natural e para o estrangeiro que peregrinar entre vós.

49 תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוככם

50 E todos os filhos de Israel o fizeram; como o SENHOR ordenara a Moisés e a Arão, assim fizeram.

50 ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואת אהרן כן עשו

51 E aconteceu, naquele mesmo dia, que o SENHOR tirou os
filhos de Israel da terra do Egito, segundo os seus exércitos.

51 ויהי בעצם היום הזה הוציא יהוה את בני ישראל מארץ מצרים על
צבאתם

Êxodo 13

1 Então, falou o SENHOR a Moisés, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Santifica-me todo primogênito, o que abrir toda madre entre
os filhos de Israel, de homens e de animais; porque meu é.

2 קדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא

3 E Moisés disse ao povo Lembrai-vos deste mesmo dia, em que
saístes do Egito, da casa da servidão; pois, com mão forte, o
SENHOR vos tirou daqui; portanto, não comereis pão levedado.

3 ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית
עבדים כי בחזק יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמץ

4 Hoje, no mês de abibe, vós saís.

4 היום אתם יצאים בחדש האביב

5 E acontecerá que, quando o SENHOR te houver metido na terra
dos cananeus, e dos heteus, e dos amorreus, e dos heveus, e dos
jebuseus, a qual jurou a teus pais que ta daria, terra que mana
leite e mel, guardarás este culto neste mês.

5 והיה כי יביאך יהוה אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והחוי והיבוסי אשר
נשבע לאבתיך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את העבדה הזאת
בחדש הזה

6 Sete dias comerás pães asmos; e ao sétimo dia haverá festa ao SENHOR.

6 שבעת ימים תאכל מצת וביום השביעי חג ליהוה

7 Sete dias se comerão pães asmos, e o levedado não se verá contigo, nem ainda fermento será visto em todos os teus termos.

7 מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאר בכל גבלך

8 E, naquele mesmo dia, farás saber a teu filho, dizendo Isto é pelo que o SENHOR me tem feito, quando eu saí do Egito.

8 והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים

9 E te será por sinal sobre tua mão e por lembrança entre teus olhos; para que a lei do SENHOR esteja em tua boca; porquanto, com mão forte, o SENHOR te tirou do Egito.

9 והיה לך לאות על ידך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת יהוה בפיך כי ביד חזקה הוצאך יהוה ממצרים

10 Portanto, tu guardarás este estatuto a seu tempo, de ano em ano.

10 ושמרת את החקה הזאת למועדה מימים ימימה

11 Também acontecerá que, quando o SENHOR te houver metido na terra dos cananeus, como jurou a ti e a teus pais, quando te houver dado,

11 והיה כי יבאך יהוה אל ארץ הכנעני כאשר נשבע לך ולאבתיך ונתנה לך

12 apartarás para o SENHOR tudo o que abrir a madre e tudo o que abrir a madre do fruto dos animais que tiveres; os machos serão do SENHOR.

12 והעברת כל פטר רחם ליהוה וכל פטר שגר בהמה אשר יהיה לך הזכרים ליהוה

13 Porém tudo o que abrir a madre da jumenta resgatarás com cordeiro; e, se o não resgatares, cortar-lhe-ás a cabeça; mas todo primogênito do homem entre teus filhos resgatarás.

13 וכל פטר חמר תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בבניך תפדה

14 Se acontecer que teu filho no tempo futuro te pergunte, dizendo Que é isto? Dir-lhe-ás O SENHOR nos tirou com mão forte do Egito, da casa da servidão.

14 והיה כי ישאלך בנך מחר לאמר מה זאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית עבדים

15 Porque sucedeu que, endurecendo-se Faraó, para não nos deixar ir, o SENHOR matou todos os primogênitos na terra do Egito, desde o primogênito do homem até ao primogênito dos animais; por isso, eu sacrifico ao SENHOR os machos de tudo o que abre a madre; porém, a todo primogênito de meus filhos, eu resgato.

15 ויהי כי הקשה פרעה לשלחנו ויהרג יהוה כל בכור בארץ מצרים מבכר אדם ועד בכור בהמה על כן אני זבח ליהוה כל פטר רחם הזכרים וכל בכור בני אפדה

16 E será por sinal sobre tua mão e por frontais entre os teus olhos; porque o SENHOR nos tirou do Egito com mão forte.

16 והיה לאות על ידכה ולטוטפת בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו יהוה
ממצרים

17 E aconteceu que, quando Faraó deixou ir o povo, Deus não os levou pelo caminho da terra dos filisteus, que estava mais perto; porque Deus disse Para que, porventura, o povo não se arrependa, vendo a guerra, e tornem ao Egito.

17 ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב
הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה

18 Mas Deus fez rodear o povo pelo caminho do deserto perto do mar Vermelho; e subiram os filhos de Israel da terra do Egito armados.

18 ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני ישראל
מארץ מצרים

19 E tomou Moisés os ossos de José consigo, porquanto havia este estreitamente ajuramentado aos filhos de Israel, dizendo Certamente Deus vos visitará; fazei, pois, subir daqui os meus ossos convosco.

19 ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר
פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמתי מזה אתכם

20 Assim, partiram de Sucote e acamparam em Etã, à entrada do deserto.

20 ויסעו מסכת ויחנו באתם בקצה המדבר

21 E o SENHOR ia adiante deles, de dia numa coluna de nuvem, para os guiar pelo caminho, e de noite numa coluna de fogo, para os alumiar, para que caminhassem de dia e de noite.

21 ויהוה הלך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש
להאיר להם ללכת יומם ולילה

22 Nunca tirou de diante da face do povo a coluna de nuvem, de dia, nem a coluna de fogo, de noite.

22 לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם

Êxodo 14

1 Então, falou o SENHOR a Moisés, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Fala aos filhos de Israel que voltem e que acampem diante de Pi-Hairote, entre Migdol e o mar, diante de Baal-Zefom; em frente dele assentareis o campo junto ao mar.

2 דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים לפני בעל צפן נכחו תחנו על הים

3 Então, Faraó dirá dos filhos de Israel Estão embaraçados na terra, o deserto os encerrou.

3 ואמר פרעה לבני ישראל נבכים הם בארץ סגר עליהם המדבר

4 E eu endurecerei o coração de Faraó, para que os persiga, e serei glorificado em Faraó e em todo o seu exército; e saberão os egípcios que eu sou o SENHOR. E eles fizeram assim.

4 וחזקתי את לב פרעה ורדף אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני יהוה ויעשו כן

5 Sendo, pois, anunciado ao rei do Egito que o povo fugia, mudou-se o coração de Faraó e dos seus servos contra o povo, e disseram Por que fizemos isso, havendo deixado ir a Israel, para que nos não sirva?

5 ויגד למלך מצרים כי ברח העם ויהפך לבב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו

6 E aprontou o seu carro e tomou consigo o seu povo;

6 ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו

7 e tomou seiscentos carros escolhidos, e todos os carros do
Egito, e os capitães sobre eles todos.

7 ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשם על כלו

8 Porque o SENHOR endureceu o coração de Faraó, rei do Egito,
para que perseguisse os filhos de Israel; porém os filhos de Israel
saíram com alta mão.

8 ויחזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני
ישראל יצאים ביד רמה

9 E os egípcios perseguiram-nos, todos os cavalos e carros de
Faraó, e os seus cavaleiros, e o seu exército e alcançaram-nos
acampados junto ao mar, perto de Pi-Hairote, diante de Baal-
Zefom.

9 וירדפו מצרים אחריהם וישיגו אותם חנים על הים כל סוס רכב פרעה
ופרשיו וחילו על פי החירת לפני בעל צפן

10 E, chegando Faraó, os filhos de Israel levantaram seus olhos, e
eis que os egípcios vinham atrás deles, e temeram muito; então,
os filhos de Israel clamaram ao SENHOR.

10 ופרעה הקריב וישאו בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נסע
אחריהם וייראו מאד ויצעקו בני ישראל אל יהוה

11 E disseram a Moisés Não havia sepulcros no Egito, para nos
tirares de lá, para que morramos neste deserto? Por que nos
fizeste isto, que nos tens tirado do Egito?

11 ויאמרו אל משה המבלי אין קברים במצרים לקחתנו למות במדבר מה
זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים

12 Não é esta a palavra que te temos falado no Egito, dizendo Deixa-nos, que sirvamos aos egípcios? Pois que melhor nos fora servir aos egípcios do que morrermos no deserto.

12 הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים ממתנו במדבר

13 Moisés, porém, disse ao povo Não temais; estai quietos e vede o livramento do SENHOR, que hoje vos fará; porque aos egípcios, que hoje vistes, nunca mais vereis para sempre.

13 ויאמר משה אל העם אל תיראו התיצבו וראו את ישועת יהוה אשר יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים היום לא תסיפו לראתם עוד עד עולם

14 O SENHOR pelejará por vós, e vos calareis.

14 יהוה ילחם לכם ואתם תחרישון

15 Então, disse o SENHOR a Moisés Por que clamas a mim? Dize aos filhos de Israel que marchem.

15 ויאמר יהוה אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו

16 E tu, levanta a tua vara, e estende a tua mão sobre o mar, e fende -o, para que os filhos de Israel passem pelo meio do mar em seco.

16 ואתה הרם את מטך ונטה את ידך על הים ובקעהו ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה

17 E eis que endurecerei o coração dos egípcios para que entrem nele atrás deles; e eu serei glorificado em Faraó, e em todo o seu exército, e nos seus carros, e nos cavaleiros,

17 ואני הנני מחזק את לב מצרים ויבאו אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו ברכבו ובפרשיו

18 e os egípcios saberão que eu sou o SENHOR, quando for glorificado em Faraó, e nos seus carros, e nos seus cavaleiros.

18 וידעו מצרים כי אני יהוה בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו

19 E o Anjo de Deus, que ia adiante do exército de Israel, se retirou e ia atrás deles; também a coluna de nuvem se retirou de diante deles e se pôs atrás deles.

19 ויסע מלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם

20 E ia entre o campo dos egípcios e o campo de Israel; e a nuvem era escuridade para aqueles e para estes esclarecia a noite; de maneira que em toda a noite não chegou um ao outro.

20 ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה

21 Então, Moisés estendeu a sua mão sobre o mar, e o SENHOR fez retirar o mar por um forte vento oriental toda aquela noite; e o mar tornou-se em seco, e as águas foram partidas.

21 ויט משה את ידו על הים ויולך יהוה את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים לחרבה ויבקעו המים

22 E os filhos de Israel entraram pelo meio do mar em seco; e as águas lhes foram como muro à sua direita e à sua esquerda.

22 ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חמה מימינם ומשמאלם

23 E os egípcios seguiram-nos, e entraram atrás deles todos os cavalos de Faraó, os seus carros e os seus cavaleiros, até ao meio do mar.

23 וירדפו מצרים ויבאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל תוך הים

24 E aconteceu que, na vigília daquela manhã, o SENHOR, na
coluna de fogo e de nuvem, viu o campo dos egípcios; e
alvoroçou o campo dos egípcios,

24 ויהי באשמרת הבקר וישקף יהוה אל מחנה מצרים בעמוד אש וענן
ויהם את מחנה מצרים

25 e tirou-lhes as rodas dos seus carros, e fê-los andar
dificultosamente. Então, disseram os egípcios Fujamos da face de
Israel, porque o SENHOR por eles peleja contra os egípcios.

25 ויסר את אפן מרכבתיו וינהגהו בכבדת ויאמר מצרים אנוסה מפני
ישראל כי יהוה נלחם להם במצרים

26 E disse o SENHOR a Moisés Estende a tua mão sobre o mar,
para que as águas tornem sobre os egípcios, sobre os seus
carros e sobre os seus cavaleiros.

26 ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על הים וישבו המים על מצרים על
רכבו ועל פרשיו

27 Então, Moisés estendeu a sua mão sobre o mar, e o mar
retomou a sua força ao amanhecer, e os egípcios fugiram ao seu
encontro; e o SENHOR derribou os egípcios no meio do mar,

27 ויט משה את ידו על הים וישב הים לפנות בקר לאיתנו ומצרים נסים
לקראתו וינער יהוה את מצרים בתוך הים

28 porque as águas, tornando, cobriram os carros e os cavaleiros
de todo o exército de Faraó, que os haviam seguido no mar; nem
ainda um deles ficou.

28 וישבו המים ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה הבאים
אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד

29 Mas os filhos de Israel foram pelo meio do mar em seco e as águas foram-lhes como muro à sua mão direita e à sua esquerda.

29 ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם חמה מימינם ומשמאלם

30 Assim, o SENHOR salvou Israel naquele dia da mão dos egípcios; e Israel viu os egípcios mortos na praia do mar.

30 ויושע יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים

31 E viu Israel a grande mão que o SENHOR mostrara aos egípcios; e temeu o povo ao SENHOR e creu no SENHOR e em Moisés, seu servo.

31 וירא ישראל את היד הגדלה אשר עשה יהוה במצרים וייראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו

Êxodo 15

1 Então, cantou Moisés e os filhos de Israel este cântico ao SENHOR; e falaram, dizendo Cantarei ao SENHOR, porque sumamente se exaltou; lançou no mar o cavalo e o seu cavaleiro.

1 אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים

2 O SENHOR é a minha força e o meu cântico; ele me foi por salvação; este é o meu Deus; portanto, lhe farei uma habitação; ele é o Deus de meu pai; por isso, o exaltarei.

2 עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו

3 O SENHOR é varão de guerra; SENHOR é o seu nome.

3 יהוה איש מלחמה יהוה שמו

4 Lançou no mar os carros de Faraó e o seu exército; e os seus escolhidos príncipes afogaram-se no mar Vermelho.

4 מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלשיו טבעו בים סוף

5 Os abismos os cobriram; desceram às profundezas como pedra.

5 תהמת יכסימו ירדו במצולת כמו אבן

6 A tua destra, ó SENHOR, se tem glorificado em potência; a tua destra, ó SENHOR, tem despedaçado o inimigo;

6 ימינך יהוה נאדרי בכח ימינך יהוה תרעץ אויב

7 e, com a grandeza da tua excelência, derribaste os que se levantaram contra ti; enviaste o teu furor, que os consumiu como restolho.

7 וברב גאונך תהרס קמיך תשלח חרנך יאכלמו כקש

8 E, com o sopro dos teus narizes, amontoaram-se as águas; as correntes pararam como montão; os abismos coalharam-se no coração do mar.

8 וברוח אפיך נערמו מים נצבו כמו נד נזלים קפאו תהמת בלב ים

9 O inimigo dizia Perseguirei, alcançarei, repartirei os despojos; fartar-se -á a minha alma deles, arrancarei a minha espada, a minha mão os destruirá.

9 אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו ידי

10 Sopraste com o teu vento, o mar os cobriu; afundaram-se como chumbo em veementes águas.

10 נשפת ברוחך כסמו ים צללו כעופרת במים אדירים

11 Ó SENHOR, quem é como tu entre os deuses? Quem é como tu, glorificado em santidade, terrível em louvores, operando maravilhas?

11 מי כמכה באלם יהוה מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא

12 Estendeste a tua mão direita; a terra os tragou.

12 נטית ימינך תבלעמו ארץ

13 Tu, com a tua beneficência, guiaste este povo, que salvaste; com a tua força o levaste à habitação da tua santidade.

13 נחית בחסדך עם זו גאלת נהלת בעזך אל נוה קדשך

14 Os povos o ouvirão, eles estremecerão; apoderar-se -á uma dor dos habitantes da Filístia.

14 שמעו עמים ירגזון חיל אחז ישבי פלשת

15 Então, os príncipes de Edom se pasmarão, dos poderosos dos moabitas apoderar-se -á um tremor, derreter-se-ão todos os habitantes de Canaã.

15 אז נבהלו אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמגו כל ישבי כנען

16 Espanto e pavor cairá sobre eles; pela grandeza do teu braço emudecerão como pedra; até que o teu povo haja passado, ó SENHOR, até que passe este povo que adquiriste.

16 תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר עמך יהוה עד יעבר עם זו קנית

17 Tu os introduzirás e os plantarás no monte da tua herança, no lugar que tu, ó SENHOR, aparelhaste para a tua habitação; no santuário, ó Senhor, que as tuas mãos estabeleceram.

17 תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת יהוה מקדש אדני כוננו ידיך

18 O SENHOR reinará eterna e perpetuamente.

18 יהוה ימלך לעלם ועד

19 Porque os cavalos de Faraó, com os seus carros e com os seus cavaleiros, entraram no mar, e o SENHOR fez tornar as águas do mar sobre eles; mas os filhos de Israel passaram em seco pelo meio do mar.

19 כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יהוה עלהם את מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים

20 Então, Miriã, a profetisa, a irmã de Arão, tomou o tamboril na sua mão, e todas as mulheres saíram atrás dela com tamboris e com danças.

20 ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף בידה ותצאן כל הנשים אחריה בתפים ובמחלת

21 E Miriã lhes respondia Cantai ao SENHOR, porque sumamente se exaltou e lançou no mar o cavalo com o seu cavaleiro.

21 ותען להם מרים שירו ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים

22 Depois, fez Moisés partir os israelitas do mar Vermelho, e saíram ao deserto de Sur; e andaram três dias no deserto e não acharam água.

22 ויסע משה את ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים

23 Então, chegaram a Mara; mas não puderam beber as águas de Mara, porque eram amargas; por isso, chamou-se o seu nome Mara.

23 ויבאו מרתה ולא יכלו לשתת מים ממרה כי מרים הם על כן קרא שמה
מרה

24 E o povo murmurou contra Moisés, dizendo Que havemos de beber?

24 וילנו העם על משה לאמר מה נשתה

25 E ele clamou ao SENHOR, e o SENHOR mostrou-lhe um lenho que lançou nas águas, e as águas se tornaram doces; ali lhes deu estatutos e uma ordenação e ali os provou.

25 ויצעק אל יהוה ויורהו יהוה עץ וישלך אל המים וימתקו המים שם שם
לו חק ומשפט ושם נסהו

26 E disse Se ouvires atento a voz do SENHOR, teu Deus, e fizeres o que é reto diante de seus olhos, e inclinares os teus ouvidos aos seus mandamentos, e guardares todos os seus estatutos, nenhuma das enfermidades porei sobre ti, que pus sobre o Egito; porque eu sou o SENHOR, que te sara.

26 ויאמר אם שמוע תשמע לקול יהוה אלהיך והישר בעיניו תעשה
והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר שמתי במצרים לא
אשים עליך כי אני יהוה רפאך

27 Então, vieram a Elim, e havia ali doze fontes de água e setenta palmeiras; e ali se acamparam junto das águas.

27 ויבאו אילמה ושם שתים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם
על המים

Êxodo 16

1 E, partidos de Elim, toda a congregação dos filhos de Israel veio ao deserto de Sim, que está entre Elim e Sinai, aos quinze dias do mês segundo, depois que saíram da terra do Egito.

1 ויסעו מאילם ויבאו כל עדת בני ישראל אל מדבר סין אשר בין אילם ובין סיני בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים

2 E toda a congregação dos filhos de Israel murmurou contra Moisés e contra Arão no deserto.

2 וילינו כל עדת בני ישראל על משה ועל אהרן במדבר

3 E os filhos de Israel disseram-lhes Quem dera que nós morrêssemos por mão do SENHOR na terra do Egito, quando estávamos sentados junto às panelas de carne, quando comíamos pão até fartar! Porque nos tendes tirado para este deserto, para matardes de fome a toda esta multidão.

3 ויאמרו אלהם בני ישראל מי יתן מותנו ביד יהוה בארץ מצרים בשבתנו על סיר הבשר באכלנו לחם לשבע כי הוצאתם אתנו אל המדבר הזה להמית את כל הקהל הזה ברעב

4 Então, disse o SENHOR a Moisés Eis que vos farei chover pão dos céus, e o povo sairá e colherá cada dia a porção para cada dia, para que eu veja se anda em minha lei ou não.

4 ויאמר יהוה אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנסנו הילך בתורתי אם לא

5 E acontecerá, ao sexto dia, que prepararão o que colherem; e será o dobro do que colhem cada dia.

5 והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו יום יום

6 Então, disse Moisés e Arão a todos os filhos de Israel À tarde sabereis que o SENHOR vos tirou da terra do Egito,

6 ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל ערב וידעתם כי יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים

7 e amanhã vereis a glória do SENHOR, porquanto ouviu as vossas murmurações contra o SENHOR; porque quem somos nós para que murmureis contra nós?

7 ובקר וראיתם את כבוד יהוה בשמעו את תלנתיכם על יהוה ונחנו מה כי תלונו עלינו

8 Disse mais Moisés Isso será quando o SENHOR, à tarde, vos der carne para comer e, pela manhã, pão a fartar, porquanto o SENHOR ouviu as vossas murmurações, com que murmurais contra ele (porque quem somos nós?). As vossas murmurações não são contra nós, mas sim contra o SENHOR.

8 ויאמר משה בתת יהוה לכם בערב בשר לאכל ולחם בבקר לשבע בשמע יהוה את תלנתיכם אשר אתם מלינם עליו ונחנו מה לא עלינו תלנתיכם כי על יהוה

9 Depois, disse Moisés a Arão Dize a toda a congregação dos filhos de Israel Chegai-vos para diante do SENHOR, porque ouviu as vossas murmurações.

9 ויאמר משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני יהוה כי שמע את תלנתיכם

10 E aconteceu que, quando falou Arão a toda a congregação dos filhos de Israel, e eles se viraram para o deserto, eis que a glória do SENHOR apareceu na nuvem.

10 ויהי כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר והנה כבוד יהוה נראה בענן

11 E o SENHOR falou a Moisés, dizendo

11 וידבר יהוה אל משה לאמר

12 Tenho ouvido as murmurações dos filhos de Israel; fala-lhes, dizendo Entre as duas tardes, comereis carne, e, pela manhã, vos fartareis de pão, e sabereis que eu sou o SENHOR, vosso Deus.

12 שמעתי את תלונת בני ישראל דבר אלהם לאמר בין הערבים תאכלו בשר ובבקר תשבעו לחם וידעתם כי אני יהוה אלהיכם

13 E aconteceu que, à tarde, subiram codornizes e cobriram o arraial; e, pela manhã, jazia o orvalho ao redor do arraial.

13 ויהי בערב ותעל השלו ותכס את המחנה ובבקר היתה שכבת הטל סביב למחנה

14 E, alçando-se o orvalho caído, eis que sobre a face do deserto estava uma coisa miúda, redonda, miúda como a geada sobre a terra.

14 ותעל שכבת הטל והנה על פני המדבר דק מחספס דק ככפר על הארץ

15 E, vendo-a os filhos de Israel, disseram uns aos outros Que é isto? Porque não sabiam o que era. Disse-lhes, pois, Moisés Este é o pão que o SENHOR vos deu para comer.

15 ויראו בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא ויאמר משה אלהם הוא הלחם אשר נתן יהוה לכם לאכלה

16 Esta é a palavra que o SENHOR tem mandado Colhei dele cada um conforme o que pode comer, um gômer por cabeça, segundo o número das vossas almas; cada um tomará para os que se acharem na sua tenda.

16 זה הדבר אשר צוה יהוה לקטו ממנו איש לפי אכלו עמר לגלגלת מספר נפשתיכם איש לאשר באהלו תקחו

17 E os filhos de Israel fizeram assim; e colheram, uns, mais, e outros, menos.

17 ויעשו כן בני ישראל וילקטו המרבה והממעיט

18 Porém, medindo-o com o gômer, não sobejava ao que colhera
muito, nem faltava ao que colhera pouco; cada um colheu tanto
quanto podia comer.

18 וימדו בעמר ולא העדיף המרבה והממעיט לא החסיר איש לפי אכלו
לקטו

19 E disse-lhes Moisés Ninguém deixe dele para amanhã.

19 ויאמר משה אלהם איש אל יותר ממנו עד בקר

20 Eles, porém, não deram ouvidos a Moisés; antes, alguns deles
deixaram dele para o dia seguinte; e aquele criou bichos e
cheirava mal; por isso, indignou-se Moisés contra eles.

20 ולא שמעו אל משה ויותרו אנשים ממנו עד בקר וירם תולעים ויבאש
ויקצף עלהם משה

21 Eles, pois, o colhiam cada manhã; cada um, conforme ao que
podia comer; porque, aquecendo o sol, derretia-se.

21 וילקטו אתו בבקר בבקר איש כפי אכלו וחם השמש ונמס

22 E aconteceu que, ao sexto dia, colheram pão em dobro, dois
gômeres para cada um; e todos os príncipes da congregação
vieram e contaram-no a Moisés.

22 ויהי ביום הששי לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו כל נשיאי
העדה ויגידו למשה

23 E ele disse-lhes Isto é o que o SENHOR tem dito Amanhã é
repouso, o santo sábado do SENHOR; o que quiserdes cozer no
forno, cozei-o; e o que quiserdes cozer em água, cozei-o em
água; e tudo o que sobejar ponde em guarda para vós até
amanhã.

23 ויאמר אלהם הוא אשר דבר יהוה שבתון שבת קדש ליהוה מחר את
אשר תאפו אפו ואת אשר תבשלו בשלו ואת כל העדף הניחו לכם
למשמרת עד הבקר

24 E guardaram-no até pela manhã, como Moisés tinha ordenado; e não cheirou mal, nem nele houve algum bicho.

24 ויניחו אתו עד הבקר כאשר צוה משה ולא הבאיש ורמה לא היתה בו

25 Então, disse Moisés Comei-o hoje, porquanto hoje é o sábado do SENHOR; hoje não o achareis no campo.

25 ויאמר משה אכלהו היום כי שבת היום ליהוה היום לא תמצאהו
בשדה

26 Seis dias o colhereis, mas o sétimo dia é o sábado; nele não haverá.

26 ששת ימים תלקטהו וביום השביעי שבת לא יהיה בו

27 E aconteceu, ao sétimo dia, que alguns do povo saíram para colher, mas não o acharam.

27 ויהי ביום השביעי יצאו מן העם ללקט ולא מצאו

28 Então, disse o SENHOR a Moisés Até quando recusareis guardar os meus mandamentos e as minhas leis?

28 ויאמר יהוה אל משה עד אנה מאנתם לשמר מצותי ותורתי

29 Vede, visto que o SENHOR vos deu o sábado, por isso ele, no sexto dia, vos dá pão para dois dias; cada um fique no seu lugar, que ninguém saia do seu lugar no sétimo dia.

29 ראו כי יהוה נתן לכם השבת על כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם
יומים שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקמו ביום השביעי

30 Assim, repousou o povo no sétimo dia.

30 וישבתו העם ביום השבעי

31 E chamou a casa de Israel o seu nome Maná; e era como semente de coentro; era branco, e o seu sabor, como bolos de mel.

31 ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא כזרע גד לבן וטעמו כצפיחת בדבש

32 E disse Moisés Esta é a palavra que o SENHOR tem mandado Encherás um gômer dele e o guardarás para as vossas gerações, para que vejam o pão que vos tenho dado a comer neste deserto, quando eu vos tirei da terra do Egito.

32 ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה מלא העמר ממנו למשמרת לדרתיכם למען יראו את הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציאי אתכם מארץ מצרים

33 Disse também Moisés a Arão Toma um vaso, e mete nele um gômer cheio de maná, e põe-no diante do SENHOR, em guarda para as vossas gerações.

33 ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן והנח אתו לפני יהוה למשמרת לדרתיכם

34 Como o SENHOR tinha ordenado a Moisés, assim Arão o pôs diante do Testemunho em guarda.

34 כאשר צוה יהוה אל משה ויניחהו אהרן לפני העדת למשמרת

35 E comeram os filhos de Israel maná quarenta anos, até que entraram em terra habitada; comeram maná até que chegaram aos termos da terra de Canaã.

35 ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד באם אל ארץ נושבת את המן אכלו עד באם אל קצה ארץ כנען

36 E um gômer é a décima parte do efa.

36 והעמר עשרית האיפה הוא

Êxodo 17

1 Depois, toda a congregação dos filhos de Israel partiu do deserto de Sim pelas suas jornadas, segundo o mandamento do SENHOR, e acamparam em Refidim; e não havia ali água para o povo beber.

1 ויסעו כל עדת בני ישראל ממדבר סין למסעיהם על פי יהוה ויחנו ברפידים ואין מים לשתת העם

2 Então, contendeu o povo com Moisés e disse Dá-nos água para beber. E Moisés lhes disse Por que contendeis comigo? Por que tentais ao SENHOR?

2 וירב העם עם משה ויאמרו תנו לנו מים ונשתה ויאמר להם משה מה תריבון עמדי מה תנסון את יהוה

3 Tendo, pois, ali o povo sede de água, o povo murmurou contra Moisés e disse Por que nos fizeste subir do Egito para nos matares de sede, a nós, e aos nossos filhos, e ao nosso gado?

3 ויצמא שם העם למים וילן העם על משה ויאמר למה זה העליתנו ממצרים להמית אתי ואת בני ואת מקני בצמא

4 E clamou Moisés ao SENHOR, dizendo Que farei a este povo? Daqui a pouco me apedrejarão.

4 ויצעק משה אל יהוה לאמר מה אעשה לעם הזה עוד מעט וסקלני

5 Então, disse o SENHOR a Moisés Passa diante do povo e toma contigo alguns dos anciãos de Israel; e toma na tua mão a tua vara, com que feriste o rio, e vai.

5 ויאמר יהוה אל משה עבר לפני העם וקח אתך מזקני ישראל ומטך אשר הכית בו את היאר קח בידך והלכת

6 Eis que eu estarei ali diante de ti sobre a rocha, em Horebe, e tu ferirás a rocha, e dela sairão águas, e o povo beberá. E Moisés assim o fez, diante dos olhos dos anciãos de Israel.

6 הנני עמד לפניך שם על הצור בחרב והכית בצור ויצאו ממנו מים ושתה העם ויעש כן משה לעיני זקני ישראל

7 E chamou o nome daquele lugar Massá e Meribá, por causa da contenda dos filhos de Israel, e porque tentaram ao SENHOR, dizendo Está o SENHOR no meio de nós, ou não?

7 ויקרא שם המקום מסה ומריבה על ריב בני ישראל ועל נסתם את יהוה לאמר היש יהוה בקרבנו אם אין

8 Então, veio Amaleque e pelejou contra Israel em Refidim.

8 ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידם

9 Pelo que disse Moisés a Josué Escolhe-nos homens, e sai, e peleja contra Amaleque; amanhã, eu estarei no cume do outeiro, e a vara de Deus estará na minha mão.

9 ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק מחר אנכי נצב על ראש הגבעה ומטה האלהים בידי

10 E fez Josué como Moisés lhe dissera, pelejando contra Amaleque; mas Moisés, Arão e Hur subiram ao cume do outeiro.

10 ויעש יהושע כאשר אמר לו משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש הגבעה

11 E acontecia que, quando Moisés levantava a sua mão, Israel prevalecia; mas, quando ele abaixava a sua mão, Amaleque prevalecia.

11 והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק

12 Porém as mãos de Moisés eram pesadas; por isso, tomaram uma pedra e a puseram debaixo dele, para assentar-se sobre ela; e Arão e Hur sustentaram as suas mãos, um de um lado, e o outro, do outro; assim ficaram as suas mãos firmes até que o sol se pôs.

12 וידי משה כבדים ויקחו אבן וישימו תחתיו וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידיו מזה אחד ומזה אחד ויהי ידיו אמונה עד בא השמש

13 E, assim, Josué desfez a Amaleque e a seu povo a fio de espada.

13 ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב

14 Então disse o SENHOR a Moisés Escreve isto para memória num livro e relata-o aos ouvidos de Josué que eu totalmente hei de riscar a memória de Amaleque de debaixo dos céus.

14 ויאמר יהוה אל משה כתב זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע כי מחה אמחה את זכר עמלק מתחת השמים

15 E Moisés edificou um altar e chamou o seu nome O SENHOR é minha bandeira.

15 ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה נסי

16 E disse Porquanto jurou o SENHOR, haverá guerra do SENHOR contra Amaleque de geração em geração.

16 ויאמר כי יד על כס יה מלחמה ליהוה בעמלק מדר דר

Êxodo 18

1 Ora, Jetro, sacerdote de Midiã, sogro de Moisés, ouviu todas as coisas que Deus tinha feito a Moisés e a Israel seu povo; como o SENHOR tinha tirado a Israel do Egito.

1 וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר עשה אלהים למשה ולישראל עמו כי הוציא יהוה את ישראל ממצרים

2 E Jetro, sogro de Moisés, tomou a Zípora, a mulher de Moisés, depois que ele lha enviara,

2 ויקח יתרו חתן משה את צפרה אשת משה אחר שלוחיה

3 com seus dois filhos, dos quais um se chamava Gérson, porque disse Eu fui peregrino em terra estranha;

3 ואת שני בניה אשר שם האחד גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה

4 e o outro se chamava Eliézer, porque disse O Deus de meu pai foi minha ajuda e me livrou da espada de Faraó.

4 ושם האחד אליעזר כי אלהי אבי בעזרי ויצלני מחרב פרעה

5 Vindo, pois, Jetro, o sogro de Moisés, com seus filhos e com sua mulher a Moisés no deserto, ao monte de Deus, onde se tinha acampado,

5 ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל משה אל המדבר אשר הוא חנה שם הר האלהים

6 disse a Moisés Eu, teu sogro Jetro, venho a ti, com tua mulher e seus dois filhos com ela.

6 ויאמר אל משה אני חתנך יתרו בא אליך ואשתך ושני בניה עמה

7 Então, saiu Moisés ao encontro de seu sogro, e inclinou-se, e beijou-o, e perguntaram um ao outro como estavam, e entraram na tenda.

7 ויצא משה לקראת חתנו וישתחו וישק לו וישאלו איש לרעהו לשלום ויבאו האהלה

8 E Moisés contou a seu sogro todas as coisas que o SENHOR tinha feito a Faraó e aos egípcios por amor de Israel, e todo o trabalho que passaram no caminho, e como o SENHOR os livrara.

8 ויספר משה לחתנו את כל אשר עשה יהוה לפרעה ולמצרים על אודת ישראל את כל התלאה אשר מצאתם בדרך ויצלם יהוה

9 E alegrou-se Jetro de todo o bem que o SENHOR tinha feito a Israel, livrando -o da mão dos egípcios.

9 ויחד יתרו על כל הטובה אשר עשה יהוה לישראל אשר הצילו מיד מצרים

10 E Jetro disse Bendito seja o SENHOR, que vos livrou das mãos dos egípcios e da mão de Faraó; que livrou a este povo de debaixo da mão dos egípcios.

10 ויאמר יתרו ברוך יהוה אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר הציל את העם מתחת יד מצרים

11 Agora sei que o SENHOR é maior que todos os deuses; porque na coisa em que se ensoberbeceram, os sobrepujou.

11 עתה ידעתי כי גדול יהוה מכל האלהים כי בדבר אשר זדו עליהם

12 Então, tomou Jetro, o sogro de Moisés, holocausto e sacrifícios para Deus; e veio Arão, e todos os anciãos de Israel, para comerem pão com o sogro de Moisés diante de Deus.

12 ויקח יתרו חתן משה עלה וזבחים לאלהים ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם עם חתן משה לפני האלהים

13 E aconteceu que, ao outro dia, Moisés assentou-se para julgar o povo; e o povo estava em pé diante de Moisés desde a manhã até à tarde.

13 ויהי ממחרת וישב משה לשפט את העם ויעמד העם על משה מן הבקר עד הערב

14 Vendo, pois, o sogro de Moisés tudo o que ele fazia ao povo, disse Que é isto que tu fazes ao povo? Por que te assentas só, e todo o povo está em pé diante de ti, desde a manhã até à tarde?

14 וירא חתן משה את כל אשר הוא עשה לעם ויאמר מה הדבר הזה אשר אתה עשה לעם מדוע אתה יושב לבדך וכל העם נצב עליך מן בקר עד ערב

15 Então, disse Moisés a seu sogro É porque este povo vem a mim para consultar a Deus.

15 ויאמר משה לחתנו כי יבא אלי העם לדרש אלהים

16 Quando tem algum negócio, vem a mim, para que eu julgue entre um e outro e lhes declare os estatutos de Deus e as suas leis.

16 כי יהיה להם דבר בא אלי ושפטתי בין איש ובין רעהו והודעתי את חקי האלהים ואת תורתיו

17 O sogro de Moisés, porém, lhe disse Não é bom o que fazes.

17 ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה עשה

18 Totalmente desfalecerás, assim tu como este povo que está contigo; porque este negócio é mui difícil para ti; tu só não o podes fazer.

18 נבל תבל גם אתה גם העם הזה אשר עמך כי כבד ממך הדבר לא תוכל עשהו לבדך

19 Ouve agora a minha voz; eu te aconselharei, e Deus será contigo. Sê tu pelo povo diante de Deus e leva tu as coisas a Deus;

19 עתה שמע בקלי איעצך ויהי אלהים עמך היה אתה לעם מול האלהים והבאת אתה את הדברים אל האלהים

20 e declara-lhes os estatutos e as leis e faze-lhes saber o caminho em que devem andar e a obra que devem fazer.

20 והזהרתה אתהם את החקים ואת התורת והודעת להם את הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון

21 E tu, dentre todo o povo, procura homens capazes, tementes a Deus, homens de verdade, que aborreçam a avareza; e põe-nos sobre eles por maiorais de mil, maiorais de cem, maiorais de cinquenta e maiorais de dez;

21 ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת שנאי בצע ושמת עלהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת

22 para que julguem este povo em todo o tempo, e seja que todo negócio grave tragam a ti, mas todo negócio pequeno eles o julguem; assim, a ti mesmo te aliviarás da carga, e eles a levarão contigo.

22 ושפטו את העם בכל עת והיה כל הדבר הגדל יביאו אליך וכל הדבר הקטן ישפטו הם והקל מעליך ונשאו אתך

23 Se isto fizeres, e Deus to mandar, poderás, então, subsistir; assim também todo este povo em paz virá ao seu lugar.

23 אם את הדבר הזה תעשה וצוך אלהים ויכלת עמד וגם כל העם הזה על מקמו יבא בשלום

24 E Moisés deu ouvidos à voz de seu sogro e fez tudo quanto tinha dito;

24 וישמע משה לקול חתנו ויעש כל אשר אמר

25 e escolheu Moisés homens capazes, de todo o Israel, e os pôs por cabeças sobre o povo maiorais de mil e maiorais de cem, maiorais de cinquenta e maiorais de dez.

25 ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ויתן אתם ראשים על העם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת

26 E eles julgaram o povo em todo tempo; o negócio árduo traziam a Moisés, e todo negócio pequeno julgavam eles.

26 ושפטו את העם בכל עת את הדבר הקשה יביאון אל משה וכל הדבר הקטן ישפוטו הם

27 Então, despediu Moisés o seu sogro, o qual se foi à sua terra.

27 וישלח משה את חתנו וילך לו אל ארצו

Êxodo 19

1 Ao terceiro mês da saída dos filhos de Israel da terra do Egito, no mesmo dia, vieram ao deserto do Sinai.

1 בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני

2 Tendo partido de Refidim, vieram ao deserto do Sinai e acamparam-se no deserto; Israel, pois, ali acampou-se defronte do monte.

2 ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד ההר

3 E subiu Moisés a Deus, e o SENHOR o chamou do monte, dizendo Assim falarás à casa de Jacó e anunciarás aos filhos de Israel

3 ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו יהוה מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל

4 Vós tendes visto o que fiz aos egípcios, como vos levei sobre asas de águias, e vos trouxe a mim;

4 אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי

5 agora, pois, se diligentemente ouvirdes a minha voz e guardardes o meu concerto, então, sereis a minha propriedade peculiar dentre todos os povos; porque toda a terra é minha.

5 ועתה אם שמוע תשמעו בקלי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ

6 E vós me sereis reino sacerdotal e povo santo. Estas são as palavras que falarás aos filhos de Israel.

6 ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל

7 E veio Moisés, e chamou os anciãos do povo, e expôs diante deles todas estas palavras que o SENHOR lhe tinha ordenado.

7 ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את כל הדברים האלה אשר צוהו יהוה

8 Então, todo o povo respondeu a uma voz e disse Tudo o que o SENHOR tem falado faremos. E relatou Moisés ao SENHOR as palavras do povo.

8 ויענו כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה וישב משה את דברי העם אל יהוה

9 E disse o SENHOR a Moisés Eis que eu virei a ti numa nuvem espessa, para que o povo ouça, falando eu contigo, e para que também te creiam eternamente. Porque Moisés tinha anunciado as palavras do seu povo ao SENHOR.

9 ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם
בדברי עמך וגם בך יאמינו לעולם ויגד משה את דברי העם אל יהוה

10 Disse também o SENHOR a Moisés Vai ao povo e santifica-os hoje e amanhã, e lavem eles as suas vestes

10 ויאמר יהוה אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם

11 e estejam prontos para o terceiro dia; porquanto, no terceiro dia, o SENHOR descerá diante dos olhos de todo o povo sobre o monte Sinai.

11 והיו נכנים ליום השלישי כי ביום השלישי ירד יהוה לעיני כל העם על
הר סיני

12 E marcarás limites ao povo em redor, dizendo Guardai-vos, que não subais o monte nem toqueis o seu termo; todo aquele que tocar o monte certamente morrerá.

12 והגבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו כל
הנגע בהר מות יומת

13 Nenhuma mão tocará nele; porque certamente será apedrejado ou asseteado; quer seja animal, quer seja homem, não viverá; soando a buzina longamente, então, subirão o monte.

13 לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה יירה אם בהמה אם איש לא יחיה
במשך היבל המה יעלו בהר

14 Então, Moisés desceu do monte ao povo e santificou o povo; e lavaram as suas vestes.

14 וירד משה מן ההר אל העם ויקדש את העם ויכבסו שמלתם

15 E disse ao povo Estai prontos ao terceiro dia; e não chegueis a mulher.

15 ויאמר אל העם היו נכנים לשלשת ימים אל תגשו אל אשה

16 E aconteceu ao terceiro dia, ao amanhecer, que houve trovões e relâmpagos sobre o monte, e uma espessa nuvem, e um sonido de buzina mui forte, de maneira que estremeceu todo o povo que estava no arraial.

16 ויהי ביום השלישי בהית הבקר ויהי קלת וברקים וענן כבד על ההר וקל שפר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה

17 E Moisés levou o povo fora do arraial ao encontro de Deus; e puseram-se ao pé do monte.

17 ויוצא משה את העם לקראת האלהים מן המחנה ויתיצבו בתחתית ההר

18 E todo o monte Sinai fumegava, porque o SENHOR descera sobre ele em fogo; e a sua fumaça subia como fumaça de um forno, e todo o monte tremia grandemente.

18 והר סיני עשן כלו מפני אשר ירד עליו יהוה באש ויעל עשנו כעשן הכבשן ויחרד כל ההר מאד

19 E o sonido da buzina ia crescendo em grande maneira; Moisés falava, e Deus lhe respondia em voz alta.

19 ויהי קול השופר הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול

20 E, descendo o SENHOR sobre o monte Sinai, sobre o cume do monte, chamou o SENHOR a Moisés ao cume do monte; e Moisés subiu.

20 וירד יהוה על הר סיני אל ראש ההר ויקרא יהוה למשה אל ראש ההר ויעל משה

21 E disse o SENHOR a Moisés Desce, protesta ao povo que não traspasse o termo para ver o SENHOR, a fim de muitos deles não perecerem.

21 ויאמר יהוה אל משה רד העד בעם פן יהרסו אל יהוה לראות ונפל ממנו רב

22 E também os sacerdotes, que se chegam ao SENHOR, se hão de santificar, para que o SENHOR não se lance sobre eles.

22 וגם הכהנים הנגשים אל יהוה יתקדשו פן יפרץ בהם יהוה

23 Então, disse Moisés ao SENHOR O povo não poderá subir o monte Sinai, porque tu nos tens protestado, dizendo Marca termos ao monte e santifica-o.

23 ויאמר משה אל יהוה לא יוכל העם לעלת אל הר סיני כי אתה העדתה בנו לאמר הגבל את ההר וקדשתו

24 E disse-lhe o SENHOR Vai, desce; depois, subirás tu, e Arão contigo; os sacerdotes, porém, e o povo não traspassem o termo para subir ao SENHOR, para que não se lance sobre eles.

24 ויאמר אליו יהוה לך רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל יהרסו לעלת אל יהוה פן יפרץ בם

25 Então, Moisés desceu ao povo e disse-lhes isto.

25 וירד משה אל העם ויאמר אלהם

Êxodo 20

1 Então, falou Deus todas estas palavras, dizendo

1 וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר

2 Eu sou o SENHOR, teu Deus, que te tirei da terra do Egito, da casa da servidão.

2 אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים

3 Não terás outros deuses diante de mim.

3 לא יהיה לך אלהים אחרים על פני

4 Não farás para ti imagem de escultura, nem alguma semelhança do que há em cima nos céus, nem em baixo na terra, nem nas águas debaixo da terra.

4 לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ

5 Não te encurvarás a elas nem as servirás; porque eu, o SENHOR, teu Deus, sou Deus zeloso, que visito a maldade dos pais nos filhos até à terceira e quarta geração daqueles que me aborrecem

5 לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבת על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי

6 e faço misericórdia em milhares aos que me amam e guardam os meus mandamentos.

6 ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי

7 Não tomarás o nome do SENHOR, teu Deus, em vão; porque o SENHOR não terá por inocente o que tomar o seu nome em vão.

7 לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא

8 Lembra-te do dia do sábado, para o santificar.

8 זכור את יום השבת לקדשו

9 Seis dias trabalharás e farás toda a tua obra,

9 ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך

10 mas o sétimo dia é o sábado do SENHOR, teu Deus; não farás nenhuma obra, nem tu, nem o teu filho, nem a tua filha, nem o teu servo, nem a tua serva, nem o teu animal, nem o teu estrangeiro que está dentro das tuas portas.

10 ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך

11 Porque em seis dias fez o SENHOR os céus e a terra, o mar e tudo que neles há e ao sétimo dia descansou; portanto, abençoou o SENHOR o dia do sábado e o santificou.

11 כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בם וינח ביום השביעי על כן ברך יהוה את יום השבת ויקדשהו

12 Honra a teu pai e a tua mãe, para que se prolonguem os teus dias na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá.

12 כבד את אביך ואת אמך למען יארכון ימיך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך

13 Não matarás.

13 לא תרצח

14 Não adulterarás.

14 לא תנאף

15 Não furtarás.

15 לא תגנב

16 Não dirás falso testemunho contra o teu próximo.

16 לא תענה ברעך עד שקר

17 Não cobiçarás a casa do teu próximo; não cobiçarás a mulher do teu próximo, nem o seu servo, nem a sua serva, nem o seu boi, nem o seu jumento, nem coisa alguma do teu próximo.

17 לא תחמד בית רעך לא תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו ושורו וחמרו וכל אשר לרעך

18 E todo o povo viu os trovões, e os relâmpagos, e o sonido da buzina, e o monte fumegando; e o povo, vendo isso, retirou-se e pôs-se de longe.

18 וכל העם ראים את הקולת ואת הלפידם ואת קול השפר ואת ההר עשן וירא העם וינעו ויעמדו מרחק

19 E disseram a Moisés Fala tu conosco, e ouviremos; e não fale Deus conosco, para que não morramos.

19 ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות

20 E disse Moisés ao povo Não temais, que Deus veio para provar-vos e para que o seu temor esteja diante de vós, para que não pequeis.

20 ויאמר משה אל העם אל תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים ובעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו

21 E o povo estava em pé de longe; Moisés, porém, se chegou à escuridade, onde Deus estava.

21 ויעמד העם מרחק ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלהים

22 Então, disse o SENHOR a Moisés Assim dirás aos filhos de Israel Vós tendes visto que eu falei convosco desde os céus.

22 ויאמר יהוה אל משה כה תאמר אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם

23 Não fareis outros deuses comigo; deuses de prata ou deuses de ouro não fareis para vós.

23 לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם

24 Um altar de terra me farás e sobre ele sacrificarás os teus holocaustos, e as tuas ofertas pacíficas, e as tuas ovelhas, e as tuas vacas; em todo lugar onde eu fizer celebrar a memória do meu nome, virei a ti e te abençoarei.

24 מזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו את עלתיך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך

25 E, se me fizeres um altar de pedras, não o farás de pedras lavradas; se sobre ele levantares o teu buril, profaná-lo-ás.

25 ואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה אתהן גזית כי חרבך הנפת עליה ותחללה

26 Não subirás também por degraus ao meu altar, para que a tua nudez não seja descoberta diante deles.

26 ולא תעלה במעלת על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו

Êxodo 21

1 Estes são os estatutos que lhes proporás

1 ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם

2 Se comprares um servo hebreu, seis anos servirá; mas, ao sétimo, sairá forro, de graça.

2 כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשבעת יצא לחפשי חנם

3 Se entrou só com o seu corpo, só com o seu corpo sairá; se ele era homem casado, sairá sua mulher com ele.

3 אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו

4 Se seu senhor lhe houver dado uma mulher, e ela lhe houver dado filhos ou filhas, a mulher e seus filhos serão de seu senhor, e ele sairá só com seu corpo.

4 אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא בגפו

5 Mas, se aquele servo expressamente disser Eu amo a meu senhor, e a minha mulher, e a meus filhos, não quero sair forro,

5 ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי

6 então, seu senhor o levará aos juízes, e o fará chegar à porta, ou ao postigo, e seu senhor lhe furará a orelha com uma sovela; e o servirá para sempre.

6 והגישו אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם

7 E, se algum vender sua filha por serva, não sairá como saem os servos.

7 וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים

8 Se desagradar aos olhos de seu senhor, e não se desposar com ela, fará que se resgate; não poderá vendê-la a um povo estranho, usando deslealmente com ela.

8 אם רעה בעיני אדניה אשר לא יעדה והפדה לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה

9 Mas, se a desposar com seu filho, fará com ela conforme o direito das filhas.

9 ואם לבנו ייעדנה כמשפט הבנות יעשה לה

10 Se lhe tomar outra, não diminuirá o mantimento desta, nem a sua veste, nem a sua obrigação marital.

10 אם אחרת יקח לו שארה כסותה וענתה לא יגרע

11 E, se lhe não fizer estas três coisas, sairá de graça, sem dar dinheiro.

11 ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף

12 Quem ferir alguém, que morra, ele também certamente morrerá;

12 מכה איש ומת מות יומת

13 porém, se lhe não armou ciladas, mas Deus o fez encontrar nas suas mãos, ordenar-te-ei um lugar para onde ele fugirá.

13 ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה

14 Mas, se alguém se ensoberbecer contra o seu próximo, matando -o com engano, tirá-lo-ás do meu altar para que morra.

14 וכי יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות

15 O que ferir a seu pai ou a sua mãe certamente morrerá.

15 ומכה אביו ואמו מות יומת

16 E quem furtar algum homem e o vender, ou for achado na sua mão, certamente morrerá.

16 וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת

17 E quem amaldiçoar a seu pai ou a sua mãe certamente morrerá.

17 ומקלל אביו ואמו מות יומת

18 E, se alguns homens pelejarem, ferindo um ao outro com pedra ou com o punho, e este não morrer, mas cair na cama;

18 וכי יריבן אנשים והכה איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב

19 se ele tornar a levantar-se e andar fora sobre o seu bordão, então, aquele que o feriu será absolvido; somente lhe pagará o tempo que perdera e o fará curar totalmente.

19 אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא

20 Se alguém ferir a seu servo ou a sua serva com vara, e morrerem debaixo da sua mão, certamente será castigado;

20 וכי יכה איש את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם

21 porém, se ficarem vivos por um ou dois dias, não será castigado, porque é seu dinheiro.

21 אך אם יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא

22 Se alguns homens pelejarem, e ferirem uma mulher grávida, e forem causa de que aborte, porém se não houver morte, certamente aquele que feriu será multado conforme o que lhe impuser o marido da mulher e pagará diante dos juízes.

22 וכי ינצו אנשים ונגפו אשה הרה ויצאו ילדיה ולא יהיה אסון ענוש יענש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים

23 Mas, se houver morte, então, darás vida por vida,

23 ואם אסון יהיה ונתתה נפש תחת נפש

24 olho por olho, dente por dente, mão por mão, pé por pé,

24 עין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל

25 queimadura por queimadura, ferida por ferida, golpe por golpe.

25 כויה תחת כויה פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה

26 E, quando alguém ferir o olho do seu servo ou o olho da sua serva e o danificar, o deixará ir forro pelo seu olho.

26 וכי יכה איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו

27 E, se tirar o dente do seu servo ou o dente da sua serva, o deixará ir forro pelo seu dente.

27 ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו

28 E, se algum boi escornar homem ou mulher, que morra, o boi será apedrejado certamente, e a sua carne se não comerá; mas o dono do boi será absolvido.

28 וכי יגח שור את איש או את אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי

29 Mas, se o boi dantes era escornador, e o seu dono foi conhecedor disso e não o guardou, matando homem ou mulher, o boi será apedrejado, e também o seu dono morrerá.

29 ואם שור נגח הוא מתמל שלשם והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומת

30 Se lhe for imposto resgate, então, dará como resgate da sua vida tudo quanto lhe for imposto,

30 אם כפר יושת עליו ונתן פדין נפשו ככל אשר יושת עליו

31 quer tenha escornado um filho, quer tenha escornado uma filha; conforme a este estatuto lhe será feito.

31 או בן יגח או בת יגח כמשפט הזה יעשה לו

32 Se o boi escornar um servo, ou uma serva, dar-se-ão trinta siclos de prata ao seu senhor, e o boi será apedrejado.

32 אם עבד יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל

33 Se alguém abrir uma cova ou se alguém cavar uma cova e não a cobrir, e nela cair um boi ou jumento,

33 וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בר ולא יכסנו ונפל שמה שור או חמור

34 o dono da cova o pagará, ao seu dono o dinheiro restituirá; mas o morto será seu.

34 בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו והמת יהיה לו

35 Se o boi de alguém ferir de morte o boi do seu próximo, então, se venderá o boi vivo, e o dinheiro dele se repartirá igualmente, e também o morto se repartirá igualmente.

35 וכי יגף שור איש את שור רעהו ומת ומכרו את השור החי וחצו את כספו וגם את המת יחצון

36 Mas, se foi notório que aquele boi dantes era escornador, e seu dono não o guardou, certamente pagará boi por boi; porém o morto será seu.

36 או נודע כי שור נגח הוא מתמול שלשם ולא ישמרנו בעליו שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו

Êxodo 22

1 Se alguém furtar boi ou ovelha e o degolar ou vender, por um boi pagará cinco bois; e pela ovelha, quatro ovelhas.

1 כי יגנב איש שור או שה וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה

2 Se o ladrão for achado a minar, e for ferido, e morrer, o que o feriu não será culpado do sangue.

2 אם במחתרת ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים

3 Se o sol houver saído sobre ele, será culpado do sangue. O ladrão fará restituição total; e se não tiver com que pagar, será vendido por seu furto.

3 אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין לו ונמכר בגנבתו

4 Se o furto for achado vivo na sua mão, seja boi, ou jumento, ou ovelha, pagará o dobro.

4 אם המצא תמצא בידו הגנבה משור עד חמור עד שה חיים שנים ישלם

5 Se alguém fizer pastar o seu animal num campo ou numa vinha e o largar para comer no campo de outro, o melhor do seu próprio campo e o melhor da sua própria vinha restituirá.

5 כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם

6 Se rebentar um fogo, e pegar aos espinhos, e abrasar a meda de trigo, ou a seara, ou o campo, aquele que acendeu o fogo pagará totalmente o queimado.

6 כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או הקמה או השדה שלם ישלם המבער את הבערה

7 Se alguém der prata ou objetos ao seu próximo a guardar, e isso for furtado da casa daquele homem, se o ladrão se achar, pagará o dobro.

7 כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר וגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים

8 Se o ladrão não se achar, então, o dono da casa será levado diante dos juízes, a ver se não meteu a sua mão na fazenda do seu próximo.

8 אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו

9 Sobre todo negócio de injustiça, sobre boi, sobre jumento, sobre gado miúdo, sobre veste, sobre toda coisa perdida, de que alguém disser que é sua, a causa de ambos virá perante os juízes; aquele a quem condenarem os juízes o pagará em dobro ao seu próximo.

9 על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבא דבר שניהם אשר ירשיען אלהים ישלם שנים לרעהו

10 Se alguém der a seu próximo a guardar um jumento, ou boi, ou ovelha, ou algum animal, e morrer, ou for dilacerado, ou afugentado, ninguém o vendo,

10 כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה

11 então, haverá juramento do SENHOR entre ambos, de que não meteu a sua mão na fazenda do seu próximo; e seu dono o aceitará, e o outro não o restituirá.

11 שבעת יהוה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו ולא ישלם

12 Mas, se lhe for furtado, o pagará ao seu dono.

12 ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו

13 Porém, se lhe for dilacerado, trá-lo -á em testemunho disso e não pagará o dilacerado.

13 אם טרף יטרף יבאהו עד הטרפה לא ישלם

14 E, se alguém a seu próximo pedir alguma coisa, e for danificada ou morta, não estando presente o seu dono, certamente a restituirá.

14 וכי ישאל איש מעם רעהו ונשבר או מת בעליו אין עמו שלם ישלם

15 Se o seu dono esteve presente, não a restituirá; se foi alugada, será pelo seu aluguel.

15 אם בעליו עמו לא ישלם אם שכיר הוא בא בשכרו

16 Se alguém enganar alguma virgem, que não for desposada, e se deitar com ela, certamente a dotará por sua mulher.

16 וכי יפתה איש בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה

17 Se seu pai inteiramente recusar dar-lha, dará dinheiro conforme ao dote das virgens.

17 אם מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישקל כמהר הבתולת

18 A feiticeira não deixarás viver.

18 מכשפה לא תחיה

19 Todo aquele que se deitar com animal certamente morrerá.

19 כל שכב עם בהמה מות יומת

20 O que sacrificar aos deuses e não só ao SENHOR será morto.

20 זבח לאלהים יחרם בלתי ליהוה לבדו

21 O estrangeiro não afligirás, nem o oprimirás; pois estrangeiros fostes na terra do Egito.

21 וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים

22 A nenhuma viúva nem órfão afligireis.

22 כל אלמנה ויתום לא תענון

23 Se de alguma maneira os afligirdes, e eles clamarem a mim, eu certamente ouvirei o seu clamor,

23 אם ענה תענה אתו כי אם צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו

24 e a minha ira se acenderá, e vos matarei à espada; e vossas mulheres ficarão viúvas, e vossos filhos, órfãos.

24 וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתמים

25 Se emprestares dinheiro ao meu povo, ao pobre que está contigo, não te haverás com ele como um usurário; não lhe imporás usura.

25 אם כסף תלוה את עמי את העני עמך לא תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך

26 Se tomares em penhor a veste do teu próximo, lho restituirás antes do pôr-do-sol,

26 אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו לו

27 porque aquela é a sua cobertura e a veste da sua pele; em que se deitaria? Será, pois, que, quando clamar a mim, eu o ouvirei, porque sou misericordioso.

27 כי הוא כסותה לבדה הוא שמלתו לערו במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני

28 Os juízes não amaldiçoarás e o príncipe dentre o teu povo não maldirás.

28 אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר

29 As tuas primícias e os teus licores não retardarás; o primogênito de teus filhos me darás.

29 מלאתך ודמעך לא תאחר בכור בניך תתן לי

30 Assim farás dos teus bois e das tuas ovelhas; sete dias estarão com sua mãe, e ao oitavo dia mos darás.

30 כן תעשה לשרך לצאנך שבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני תתנו לי

31 E ser-me-eis homens santos; portanto, não comereis carne despedaçada no campo; aos cães a lançareis.

31 ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשלכון אתו

Êxodo 23

1 Não admitirás falso rumor e não porás a tua mão com o ímpio, para seres testemunha falsa.

1 לא תשא שמע שוא אל תשת ידך עם רשע להית עד חמס

2 Não seguirás a multidão para fazeres o mal; nem numa demanda falarás, tomando parte com o maior número para torcer o direito.

2 לא תהיה אחרי רבים לרעת ולא תענה על רב לנטת אחרי רבים להטת

3 Nem ao pobre favorecerás na sua demanda.

3 ודל לא תהדר בריבו

4 Se encontrares o boi do teu inimigo ou o seu jumento, desgarrado, sem falta lho reconduzirás.

4 כי תפגע שור איבך או חמרו תעה השב תשיבנו לו

5 Se vires o jumento daquele que te aborrece deitado debaixo da sua carga, deixarás, pois, de ajudá-lo? Certamente o ajudarás juntamente com ele.

5 כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב לו עזב תעזב עמו

6 Não perverterás o direito do teu pobre na sua demanda.

6 לא תטה משפט אבינך בריבו

7 De palavras de falsidade te afastarás e não matarás o inocente e o justo; porque não justificarei o ímpio.

7 מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע

8 Também presente não tomarás; porque o presente cega os que têm vista e perverte as palavras dos justos.

8 ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים

9 Também não oprimirás o estrangeiro; porque vós conheceis o coração do estrangeiro, pois fostes estrangeiros na terra do Egito.

9 וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים

10 Também seis anos semearás tua terra e recolherás os seus frutos;

10 ושש שנים תזרע את ארצך ואספת את תבואתה

11 mas, ao sétimo, a soltarás e deixarás descansar, para que possam comer os pobres do teu povo, e do sobejo comam os animais do campo. Assim farás com a tua vinha e com o teu olival.

11 והשביעת תשמטנה ונטשתה ואכלו אביני עמך ויתרם תאכל חית השדה כן תעשה לכרמך לזיתך

12 Seis dias farás os teus negócios; mas, ao sétimo dia, descansarás; para que descanse o teu boi e o teu jumento; e para que tome alento o filho da tua escrava e o estrangeiro.

12 ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמרך וינפש בן אמתך והגר

13 E, em tudo que vos tenho dito, guardai-vos; e do nome de outros deuses nem vos lembreis, nem se ouça da vossa boca.

13 ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא ישמע על פיך

14 Três vezes no ano me celebrareis festa.

14 שלש רגלים תחג לי בשנה

15 A Festa dos Pães Asmos guardarás; sete dias comerás pães asmos, como te tenho ordenado, ao tempo apontado no mês de abibe; porque nele saíste do Egito; ninguém apareça vazio perante mim;

15 את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתך למועד
חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם

16 e a Festa da Sega dos primeiros frutos do teu trabalho, que houveres semeado no campo, e a Festa da Colheita à saída do ano, quando tiveres colhido do campo o teu trabalho.

16 וחג הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסף בצאת השנה
באספך את מעשיך מן השדה

17 Três vezes no ano todos os teus varões aparecerão diante do SENHOR.

17 שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך אל פני האדן יהוה

18 Não oferecerás o sangue do meu sacrifício com pão levedado; nem ficará a gordura da minha festa de noite até de manhã.

18 לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר

19 As primícias, os primeiros frutos da tua terra, trarás à casa do SENHOR, teu Deus; não cozerás o cabrito no leite de sua mãe.

19 ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו

20 Eis que eu envio um Anjo diante de ti, para que te guarde neste caminho e te leve ao lugar que te tenho aparelhado.

20 הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל המקום אשר
הכנתי

21 Guarda-te diante dele, e ouve a sua voz, e não o provoques à ira; porque não perdoará a vossa rebelião; porque o meu nome está nele.

21 השמר מפניו ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שמי
בקרבו

22 Mas, se diligentemente ouvires a sua voz e fizeres tudo o que eu disser, então, serei inimigo dos teus inimigos e adversário dos teus adversários.

22 כי אם שמע תשמע בקלו ועשית כל אשר אדבר ואיבתי את איביך וצרתי את צרריך

23 Porque o meu Anjo irá diante de ti e te levará aos amorreus, e aos heteus, e aos ferezeus, e aos cananeus, e aos heveus, e aos jebuseus; e eu os destruirei.

23 כי ילך מלאכי לפניך והביאך אל האמרי והחתי והפרזי והכנעני החוי והיבוסי והכחדתיו

24 Não te inclinarás diante dos seus deuses, nem os servirás, nem farás conforme as suas obras; antes, os destruirás totalmente e quebrarás de todo as suas estátuas.

24 לא תשתחוה לאלהיהם ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס תהרסם ושבר תשבר מצבתיהם

25 E servireis ao SENHOR, vosso Deus, e ele abençoará o vosso pão e a vossa água; e eu tirarei do meio de ti as enfermidades.

25 ועבדתם את יהוה אלהיכם וברך את לחמך ואת מימיך והסרתי מחלה מקרבך

26 Não haverá alguma que aborte, nem estéril na tua terra; o número dos teus dias cumprirei.

26 לא תהיה משכלה ועקרה בארצך את מספר ימיך אמלא

27 Enviarei o meu terror diante de ti, desconcertando a todo o povo aonde entrares, e farei que todos os teus inimigos te virem as costas.

27 את אימתי אשלח לפניך והמתי את כל העם אשר תבא בהם ונתתי את כל איביך אליך ערף

28 Também enviarei vespões diante de ti, que lancem fora os heveus, os cananeus e os heteus de diante de ti.

28 ושלחתי את הצרעה לפניך וגרשה את החוי את הכנעני ואת החתי מלפניך

29 Num só ano os não lançarei fora diante de ti, para que a terra se não torne em deserto, e as feras do campo se não multipliquem contra ti.

29 לא אגרשנו מפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שממה ורבה עליך חית השדה

30 Pouco a pouco os lançarei de diante de ti, até que sejas multiplicado e possuas a terra por herança.

30 מעט מעט אגרשנו מפניך עד אשר תפרה ונחלת את הארץ

31 E porei os teus termos desde o mar Vermelho até ao mar dos filisteus, e desde o deserto até ao rio; porque darei nas tuas mãos os moradores da terra, para que os lances fora de diante de ti.

31 ושתי את גבלך מים סוף ועד ים פלשתים וממדבר עד הנהר כי אתן בידכם את ישבי הארץ וגרשתמו מפניך

32 Não farás concerto algum com eles ou com os seus deuses.

32 לא תכרת להם ולאלהיהם ברית

33 Na tua terra não habitarão, para que não te façam pecar contra mim; se servires aos seus deuses, certamente será um laço para ti.

33 לא ישבו בארצך פן יחטיאו אתך לי כי תעבד את אלהיהם כי יהיה לך
למוקש

Êxodo 24

1 Depois, disse a Moisés Sobe ao SENHOR, tu e Arão, Nadabe e Abiú, e setenta dos anciãos de Israel; e inclinai-vos de longe.

1 ואל משה אמר עלה אל יהוה אתה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני
ישראל והשתחויתם מרחק

2 E só Moisés se chegará ao SENHOR; mas eles não se cheguem, nem o povo suba com ele.

2 ונגש משה לבדו אל יהוה והם לא יגשו והעם לא יעלו עמו

3 Vindo, pois, Moisés e contando ao povo todas as palavras do SENHOR e todos os estatutos, então, o povo respondeu a uma voz. E disseram Todas as palavras que o SENHOR tem falado faremos.

3 ויבא משה ויספר לעם את כל דברי יהוה ואת כל המשפטים ויען כל
העם קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר יהוה נעשה

4 E Moisés escreveu todas as palavras do SENHOR, e levantou-se pela manhã de madrugada, e edificou um altar ao pé do monte e doze monumentos, segundo as doze tribos de Israel;

4 ויכתב משה את כל דברי יהוה וישכם בבקר ויבן מזבח תחת ההר
ושתים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל

Êxodo 25

1 Então, falou o SENHOR a Moisés, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Fala aos filhos de Israel que me tragam uma oferta alçada; de todo homem cujo coração se mover voluntariamente, dele tomareis a minha oferta alçada.

2 דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי

3 E esta é a oferta alçada que tomareis deles ouro, e prata, e cobre,

3 וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת

4 e pano azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino, e pêlos de cabras,

4 ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים

5 e peles de carneiros tintas de vermelho, e peles de texugos, e madeira de cetim,

5 וערת אילם מאדמים וערת תחשים ועצי שטים

6 e azeite para a luz, e especiarias para o óleo da unção, e especiarias para o incenso,

6 שמן למאר בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים

7 e pedras sardônicas, e pedras de engaste para o éfode e para o peitoral.

7 אבני שהם ואבני מלאים לאפד ולחשן

8 E me farão um santuário, e habitarei no meio deles.

8 ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם

9 Conforme tudo o que eu te mostrar para modelo do tabernáculo e para modelo de todos os seus móveis, assim mesmo o fareis.

9 ככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו

10 Também farão uma arca de madeira de cetim; o seu comprimento será de dois côvados e meio, e a sua largura, de um côvado e meio, e de um côvado e meio, a sua altura.

10 ועשו ארון עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו

11 E cobri-la-ás de ouro puro; por dentro e por fora a cobrirás; e farás sobre ela uma coroa de ouro ao redor;

11 וצפית אתו זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו ועשית עליו זר זהב סביב

12 e fundirás para ela quatro argolas de ouro e as porás nos quatro cantos dela duas argolas num lado dela e duas argolas no outro lado dela.

12 ויצקת לו ארבע טבעת זהב ונתתה על ארבע פעמתיו ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו השנית

13 E farás varas de madeira de cetim, e as cobrirás com ouro,

13 ועשית בדי עצי שטים וצפית אתם זהב

14 e meterás as varas nas argolas, aos lados da arca, para se levar com elas a arca.

14 והבאת את הבדים בטבעת על צלעת הארן לשאת את הארן בהם

15 As varas estarão nas argolas da arca, e não se tirarão dela.

15 בטבעת הארן יהיו הבדים לא יסרו ממנו

16 Depois, porás na arca o Testemunho, que eu te darei.

16 ונתת אל הארן את העדת אשר אתן אליך

17 Também farás um propiciatório de ouro puro; o seu comprimento será de dois côvados e meio, e a sua largura, de um côvado e meio.

17 ועשית כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה

18 Farás também dois querubins de ouro; de ouro batido os farás, nas duas extremidades do propiciatório.

18 ועשית שנים כרבים זהב מקשה תעשה אתם משני קצות הכפרת

19 Farás um querubim na extremidade de uma parte e o outro querubim na extremidade da outra parte; de uma só peça com o propiciatório fareis os querubins nas duas extremidades dele.

19 ועשה כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת תעשו את הכרבים על שני קצותיו

20 Os querubins estenderão as suas asas por cima, cobrindo com as suas asas o propiciatório; as faces deles, uma defronte da outra; as faces dos querubins estarão voltadas para o propiciatório.

20 והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת יהיו פני הכרבים

21 E porás o propiciatório em cima da arca, depois que houveres posto na arca o Testemunho, que eu te darei.

21 ונתת את הכפרת על הארן מלמעלה ואל הארן תתן את העדת אשר אתן אליך

22 E ali virei a ti e falarei contigo de cima do propiciatório, do meio dos dois querubins (que estão sobre a arca do Testemunho), tudo o que eu te ordenar para os filhos de Israel.

22 ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת מבין שני הכרבים אשר על ארון העדת את כל אשר אצוה אותך אל בני ישראל

23 Também farás uma mesa de madeira de cetim; o seu comprimento será de dois côvados, e a sua largura, de um côvado, e a sua altura, de um côvado e meio,

23 ועשית שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו

24 e cobri-la-ás com ouro puro; também lhe farás uma coroa de ouro ao redor.

24 וצפית אתו זהב טהור ועשית לו זר זהב סביב

25 Também lhe farás uma moldura ao redor, da largura de uma mão, e lhe farás uma coroa de ouro ao redor da moldura.

25 ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית זר זהב למסגרתו סביב

26 Também lhe farás quatro argolas de ouro; e porás as argolas nos quatro cantos, que estão nos seus quatro pés.

26 ועשית לו ארבע טבעת זהב ונתת את הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו

27 Defronte da moldura estarão as argolas, como lugares para os varais, para se levar a mesa.

27 לעמת המסגרת תהיין הטבעת לבתים לבדים לשאת את השלחן

28 Farás, pois, estes varais de madeira de cetim e cobri-los-ás com ouro; e levar-se -á com eles a mesa.

28 ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב ונשא בם את השלחן

29 Também farás os seus pratos, e as suas colheres, e as suas cobertas, e as suas tigelas com que se hão de cobrir; de ouro puro os farás.

29 ועשית קערתיו וכפתיו וקשותיו ומנקיתיו אשר יסך בהן זהב טהור תעשה אתם

30 E sobre a mesa porás o pão da proposição perante a minha face continuamente.

30 ונתת על השלחן לחם פנים לפני תמיד

31 Também farás um castiçal de ouro puro; de ouro batido se fará este castiçal; o seu pé, as suas canas, as suas copas, as suas maçãs e as suas flores serão do mesmo.

31 ועשית מנרת זהב טהור מקשה תעשה המנורה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה יהיו

32 E dos seus lados sairão seis canas três canas do castiçal de um lado dele e três canas do castiçal do outro lado dele.

32 וששה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה מצדה השני

33 Numa cana haverá três copos a modo de amêndoas, uma maçã e uma flor; e três copos a modo de amêndoas na outra cana, uma maçã e uma flor; assim serão as seis canas que saem do castiçal.

33 שלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היצאים מן המנרה

34 Mas no castiçal mesmo haverá quatro copos a modo de amêndoas, com suas maçãs e com suas flores;

34 ובמנרה ארבעה גבעים משקדים כפתריה ופרחיה

35 e uma maçã debaixo de duas canas que saem dele; e ainda uma maçã debaixo de duas outras canas que saem dele; e ainda mais uma maçã debaixo de duas outras canas que saem dele assim se fará com as seis canas que saem do castiçal.

35 וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים היצאים מן המנרה

36 As suas maçãs e as suas canas serão do mesmo; tudo será de uma só peça, obra batida de ouro puro.

36 כפתריהם וקנתם ממנה יהיו כלה מקשה אחת זהב טהור

37 Também lhe farás sete lâmpadas, as quais se acenderão para alumiar defronte dele.

37 ועשית את נרתיה שבעה והעלה את נרתיה והאיר על עבר פניה

38 Os seus espevitadores e os seus apagadores serão de ouro puro.

38 ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור

39 De um talento de ouro puro os farás, com todos estes utensílios.

39 ככר זהב טהור יעשה אתה את כל הכלים האלה

40 Atenta, pois, que o faças conforme o seu modelo, que te foi mostrado no monte.

40 וראה ועשה בתבניתם אשר אתה מראה בהר

5 e enviou certos jovens dos filhos de Israel, os quais ofereceram holocaustos e sacrificaram ao SENHOR sacrifícios pacíficos de bezerros.

5 וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים ליהוה פרים

6 E Moisés tomou a metade do sangue e a pôs em bacias; e a outra metade do sangue espargiu sobre o altar.

6 ויקח משה חצי הדם וישם באגנת וחצי הדם זרק על המזבח

7 E tomou o livro do concerto e o leu aos ouvidos do povo, e eles disseram Tudo o que o SENHOR tem falado faremos e obedeceremos.

7 ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה ונשמע

8 Então, tomou Moisés aquele sangue, e o espargiu sobre o povo, e disse Eis aqui o sangue do concerto que o SENHOR tem feito convosco sobre todas estas palavras.

8 ויקח משה את הדם ויזרק על העם ויאמר הנה דם הברית אשר כרת יהוה עמכם על כל הדברים האלה

9 E subiram Moisés e Arão, Nadabe e Abiú, e setenta dos anciãos de Israel,

9 ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל

10 e viram o Deus de Israel, e debaixo de seus pés havia como uma obra de pedra de safira e como o parecer do céu na sua claridade.

10 ויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר

11 Porém ele não estendeu a sua mão sobre os escolhidos dos filhos de Israel; mas viram a Deus, e comeram, e beberam.

11 ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו

12 Então, disse o SENHOR a Moisés Sobe a mim, ao monte, e fica lá; e dar-te-ei tábuas de pedra, e a lei, e os mandamentos que tenho escrito, para os ensinares.

12 ויאמר יהוה אל משה עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה לך את לחת האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם

13 E levantou-se Moisés com Josué, seu servidor; e subiu Moisés o monte de Deus.

13 ויקם משה ויהושע משרתו ויעל משה אל הר האלהים

14 E disse aos anciãos Esperai-nos aqui, até que tornemos a vós; e eis que Arão e Hur ficam convosco; quem tiver algum negócio se chegará a eles.

14 ואל הזקנים אמר שבו לנו בזה עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם מי בעל דברים יגש אלהם

15 E, subindo Moisés o monte, a nuvem cobriu o monte.

15 ויעל משה אל ההר ויכס הענן את ההר

16 E habitava a glória do SENHOR sobre o monte Sinai, e a nuvem o cobriu por seis dias; e, ao sétimo dia, chamou o SENHOR a Moisés do meio da nuvem.

16 וישכן כבוד יהוה על הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן

17 E o aspecto da glória do SENHOR era como um fogo consumidor no cume do monte aos olhos dos filhos de Israel.

17 ומראה כבוד יהוה כאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל

18 E Moisés entrou no meio da nuvem, depois que subiu o monte; e Moisés esteve no monte quarenta dias e quarenta noites.

18 ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר ויהי משה בהר ארבעים יום
וארבעים לילה

Êxodo 26

1 E o tabernáculo farás de dez cortinas de linho fino torcido, e pano azul, e púrpura, e carmesim; com querubins as farás de obra esmerada.

1 ואת המשכן תעשה עשר יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותלעת שני
כרבים מעשה חשב תעשה אתם

2 O comprimento de uma cortina será de vinte e oito côvados, e a largura de uma cortina, de quatro côvados; todas estas cortinas serão de uma medida.

2 ארך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב ארבע באמה היריעה
האחת מדה אחת לכל היריעת

3 Cinco cortinas se enlaçarão uma à outra; e as outras cinco cortinas se enlaçarão uma com a outra.

3 חמש היריעת תהיין חברת אשה אל אחתה וחמש יריעת חברת אשה אל
אחתה

4 E farás laçadas de pano azul na ponta de uma cortina, na extremidade, na juntura; assim também farás na ponta da extremidade da outra cortina, na segunda juntura.

4 ועשית ללאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה בחברת וכן תעשה
בשפת היריעה הקיצונה במחברת השנית

5 Cinquenta laçadas farás numa cortina e outras cinquenta laçadas farás na extremidade da cortina que está na segunda juntura; as laçadas estarão travadas uma com a outra

5 חמשים ללאת תעשה ביריעה האחת וחמשים ללאת תעשה בקצה היריעה אשר במחברת השנית מקבילת הללאת אשה אל אחתה

6 Farás também cinquenta colchetes de ouro e ajuntarás com estes colchetes as cortinas, uma com a outra, e será um tabernáculo.

6 ועשית חמשים קרסי זהב וחברת את היריעת אשה אל אחתה בקרסים והיה המשכן אחד

7 Farás também cortinas de pêlos de cabras por tenda sobre o tabernáculo; de onze cortinas a farás.

7 ועשית יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת תעשה אתם

8 O comprimento de uma cortina será de trinta côvados, e a largura da mesma cortina, de quatro côvados; estas onze cortinas serão de uma medida.

8 ארך היריעה האחת שלשים באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת לעשתי עשרה יריעת

9 E ajuntarás cinco destas cortinas por si e as outras seis cortinas também por si e dobrarás a sexta cortina diante da tenda.

9 וחברת את חמש היריעת לבד ואת שש היריעת לבד וכפלת את היריעה הששית אל מול פני האהל

10 E farás cinquenta laçadas na borda de uma cortina, na extremidade, na juntura, e outras cinquenta laçadas na borda da outra cortina, na segunda juntura.

10 ועשית חמשים ללאת על שפת היריעה האחת הקיצנה בחברת
וחמשים ללאת על שפת היריעה החברת השנית

11 Farás também cinquenta colchetes de cobre e meterás os colchetes nas laçadas; e, assim, ajuntarás a tenda para que seja uma.

11 ועשית קרסי נחשת חמשים והבאת את הקרסים בללאת וחברת את
האהל והיה אחד

12 E o resto que sobejar das cortinas da tenda, a metade da cortina que sobejar, penderá sobre as costas do tabernáculo.

12 וסרח העדף ביריעת האהל חצי היריעה העדפת תסרח על אחרי
המשכן

13 E um côvado de um lado e outro côvado de outro, que sobejará no comprimento das cortinas da tenda, penderá de sobejo aos lados do tabernáculo de um e de outro lado, para cobri-lo.

13 והאמה מזה והאמה מזה בעדף בארך יריעת האהל יהיה סרוח על צדי
המשכן מזה ומזה לכסתו

14 Farás também à tenda uma coberta de peles de carneiro tintas de vermelho e outra coberta de peles de texugo em cima.

14 ועשית מכסה לאהל ערת אילם מאדמים ומכסה ערת תחשים
מלמעלה

15 Farás também as tábuas para o tabernáculo de madeira de cetim, que estarão levantadas.

15 ועשית את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים

16 O comprimento de uma tábua será de dez côvados, e a largura de cada tábua será de um côvado e meio.

16 עשר אמות ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד

17 Duas coiceiras terá cada tábua, travadas uma com a outra; assim farás com todas as tábuas do tabernáculo.

17 שתי ידות לקרש האחד משלבת אשה אל אחתה כן תעשה לכל קרשי המשכן

18 E farás as tábuas para o tabernáculo assim vinte tábuas para a banda do meio-dia, ao sul.

18 ועשית את הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה

19 Farás também quarenta bases de prata debaixo das vinte tábuas; duas bases debaixo de uma tábua para as suas duas coiceiras e duas bases debaixo de outra tábua para as suas duas coiceiras.

19 וארבעים אדני כסף תעשה תחת עשרים הקרש שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו

20 Também haverá vinte tábuas ao outro lado do tabernáculo, para a banda do norte,

20 ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשרים קרש

21 com as suas quarenta bases de prata; duas bases debaixo de uma tábua e duas bases debaixo de outra tábua.

21 וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד

22 E ao lado do tabernáculo para o ocidente farás seis tábuas.

22 ולירכתי המשכן ימה תעשה ששה קרשים

23 Farás também duas tábuas para os cantos do tabernáculo, de ambos os lados;

23 ושני קרשים תעשה למקצעת המשכן בירכתים

24 e por baixo se ajuntarão e também em cima dele se ajuntarão numa argola. Assim se fará com as duas tábuas ambas serão por tábuas para os dois cantos.

24 ויהיו תאמים מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו אל הטבעת האחת כן
יהיה לשניהם לשני המקצעת יהיו

25 Assim serão as oito tábuas com as suas bases de prata, dezesseis bases duas bases debaixo de uma tábua e duas bases debaixo de outra tábua.

25 והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף ששה עשר אדנים שני אדנים תחת
הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד

26 Farás também cinco barras de madeira de cetim para as tábuas de um lado do tabernáculo

26 ועשית בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחד

27 e cinco barras para as tábuas do outro lado do tabernáculo; como também cinco barras para as tábuas do outro lado do tabernáculo, de ambas as bandas, para o ocidente.

27 וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה בריחם לקרשי צלע
המשכן לירכתים ימה

28 E a barra do meio estará no meio das tábuas, passando de uma extremidade até à outra.

28 והבריח התיכן בתוך הקרשים מברח מן הקצה אל הקצה

29 E cobrirás de ouro as tábuas e farás de ouro as suas argolas, para meter por elas as barras; também as barras cobrirás de ouro.

29 ואת הקרשים תצפה זהב ואת טבעתיהם תעשה זהב בתים לבריחם
וצפית את הבריחם זהב

30 Então, levantarás o tabernáculo conforme o modelo que te foi mostrado no monte.

30 והקמת את המשכן כמשפטו אשר הראית בהר

31 Depois, farás um véu de pano azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino torcido; com querubins de obra prima se fará.

31 ועשית פרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב יעשה
אתה כרבים

32 E o porás sobre quatro colunas de madeira de cetim cobertas de ouro, sobre quatro bases de prata; seus colchetes serão de ouro.

32 ונתתה אתה על ארבעה עמודי שטים מצפים זהב וויהם זהב על
ארבעה אדני כסף

33 Pendurarás o véu debaixo dos colchetes e meterás a arca do Testemunho ali dentro do véu; e este véu vos fará separação entre o santuário e o lugar santíssimo.

33 ונתתה את הפרכת תחת הקרסים והבאת שמה מבית לפרכת את ארון
העדות והבדילה הפרכת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים

34 E porás a coberta do propiciatório sobre a arca do Testemunho no lugar santíssimo,

34 ונתת את הכפרת על ארון העדת בקדש הקדשים

35 e a mesa porás fora do véu, e o castiçal, defronte da mesa, ao lado do tabernáculo, para o sul; e a mesa porás à banda do norte.

35 ושמת את השלחן מחוץ לפרכת ואת המנרה נכח השלחן על צלע המשכן תימנה והשלחן תתן על צלע צפון

36 Farás também para a porta da tenda uma coberta de pano azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino torcido, de obra de bordador,

36 ועשית מסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם

37 e farás para esta coberta cinco colunas de madeira de cetim, e as cobrirás de ouro; seus colchetes serão de ouro, e far-lhe-ás de fundição cinco bases de cobre.

37 ועשית למסך חמשה עמודי שטים וצפית אתם זהב וויהם זהב ויצקת להם חמשה אדני נחשת

Êxodo 27

1 Farás também o altar de madeira de cetim; cinco côvados será o comprimento, e cinco côvados, a largura (será quadrado o altar), e três côvados, a sua altura.

1 ועשית את המזבח עצי שטים חמש אמות ארך וחמש אמות רחב רבוע יהיה המזבח ושלש אמות קמתו

2 E farás as suas pontas nos seus quatro cantos; as suas pontas serão uma só peça com o mesmo, e o cobrirás de cobre.

2 ועשית קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו תהיין קרנתיו וצפית אתו נחשת

3 Far-lhe-ás também as suas caldeirinhas, para recolher a sua cinza, e as suas pás, e as suas bacias, e os seus garfos, e os seus braseiros; todos os seus utensílios farás de cobre.

3 ועשית סירתיו לדשנו ויעיו ומזרקתיו ומזלגתיו ומחתתיו לכל כליו תעשה נחשת

4 Far-lhe-ás também um crivo de cobre em forma de rede, e farás a esta rede quatro argolas de metal aos seus quatro cantos,

4 ועשית לו מכבר מעשה רשת נחשת ועשית על הרשת ארבע טבעת נחשת על ארבע קצותיו

5 e as porás dentro do cerco do altar para baixo, de maneira que a rede chegue até ao meio do altar.

5 ונתתה אתה תחת כרכב המזבח מלמטה והיתה הרשת עד חצי המזבח

6 Farás também varais para o altar, varais de madeira de cetim, e os cobrirás de cobre.

6 ועשית בדים למזבח בדי עצי שטים וצפית אתם נחשת

7 E os varais se meterão nas argolas, de maneira que os varais estejam de ambos os lados do altar quando for levado.

7 והובא את בדיו בטבעת והיו הבדים על שתי צלעת המזבח בשאת אתו

8 Oco, de tábuas, o farás; como se te mostrou no monte, assim o farão.

8 נבוב לחת תעשה אתו כאשר הראה אתך בהר כן יעשו

9 Farás também o pátio do tabernáculo; ao lado do meio-dia, para o sul, o pátio terá cortinas de linho fino torcido; o comprimento de cada lado será de cem côvados.

9 ועשית את חצר המשכן לפאת נגב תימנה קלעים לחצר שש משזר מאה באמה ארך לפאה האחת

10 Também as suas vinte colunas e as suas vinte bases serão de cobre; os colchetes das colunas e as suas faixas serão de prata.

10 ועמדיו עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם כסף

11 Assim também do lado do norte as cortinas na longura serão de cem côvados de comprimento; e as suas vinte colunas e as suas vinte bases serão de cobre; os colchetes das colunas e as suas faixas serão de prata.

11 וכן לפאת צפון בארך קלעים מאה ארך ועמדו עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם כסף

12 E na largura do pátio do lado do ocidente haverá cortinas de cinquenta côvados; as suas colunas, dez, e as suas bases, dez.

12 ורחב החצר לפאת ים קלעים חמשים אמה עמדיהם עשרה ואדניהם עשרה

13 Semelhantemente, a largura do pátio do lado oriental, para o levante, será de cinquenta côvados,

13 ורחב החצר לפאת קדמה מזרחה חמשים אמה

14 de maneira que haja quinze côvados de cortinas de um lado; suas colunas, três, e as suas bases, três;

14 וחמש עשרה אמה קלעים לכתף עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה

15 e quinze côvados de cortinas do outro lado; as suas colunas, três, e as suas bases, três.

15 ולכתף השנית חמש עשרה קלעים עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה

16 E à porta do pátio haverá uma coberta de vinte côvados, de pano azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino torcido, de obra de bordador; as suas colunas, quatro, e as suas bases, quatro.

16 ולשער החצר מסך עשרים אמה תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם עמדיהם ארבעה ואדניהם ארבעה

17 Todas as colunas do pátio ao redor serão cingidas de faixas de prata; os seus colchetes serão de prata, mas as suas bases, de cobre.

17 כל עמודי החצר סביב מחשקים כסף וויהם כסף ואדניהם נחשת

18 O comprimento do pátio será de cem côvados, e a largura de cada banda, de cinquenta, e a altura, de cinco côvados, de linho fino torcido; mas as suas bases serão de cobre.

18 ארך החצר מאה באמה ורחב חמשים בחמשים וקמה חמש אמות שש משזר ואדניהם נחשת

19 No tocante a todos os utensílios do tabernáculo em todo o seu serviço, até todos os seus pregos e todos os pregos do pátio, serão de cobre.

19 לכל כלי המשכן בכל עבדתו וכל יתדתיו וכל יתדת החצר נחשת

20 Tu, pois, ordenarás aos filhos de Israel que te tragam azeite puro de oliveiras, batido, para o candeeiro, para fazer arder as lâmpadas continuamente.

20 ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלת נר תמיד

21 Na tenda da congregação fora do véu, que está diante do Testemunho, Arão e seus filhos as porão em ordem, desde a tarde até pela manhã, perante o SENHOR; um estatuto perpétuo será este, pelas suas gerações, aos filhos de Israel.

21 באהל מועד מחוץ לפרכת אשר על העדת יערך אתו אהרן ובניו מערב עד בקר לפני יהוה חקת עולם לדרתם מאת בני ישראל

Êxodo 28

1 Depois, tu farás chegar a ti teu irmão Arão e seus filhos com ele, do meio dos filhos de Israel, para me administrarem o ofício sacerdotal, a saber Arão e seus filhos Nadabe, Abiú, Eleazar e Itamar.

1 ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו אתו מתוך בני ישראל לכהנו לי אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן

2 E farás vestes santas a Arão, teu irmão, para glória e ornamento.

2 ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת

3 Falarás também a todos os que são sábios de coração, a quem eu tenha enchido do espírito de sabedoria, que façam vestes a Arão para santificá-lo, para que me administre o ofício sacerdotal.

3 ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו את בגדי אהרן לקדשו לכהנו לי

4 Estas, pois, são as vestes que farão um peitoral, e um éfode, e um manto, e uma túnica bordada, e uma mitra, e um cinto; farão, pois, vestes santas a Arão, teu irmão, e a seus filhos, para me administrarem o ofício sacerdotal.

4 ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפוד ומעיל וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט ועשו בגדי קדש לאהרן אחיך ולבניו לכהנו לי

5 E tomarão o ouro, e o pano azul, e a púrpura, e o carmesim, e o linho fino

5 והם יקחו את הזהב ואת התכלת ואת הארגמן ואת תולעת השני ואת השש

6 e farão o éfode de ouro, e de pano azul, e de púrpura, e de carmesim, e de linho fino torcido, de obra esmerada.

6 ועשו את האפד זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר מעשה חשב

7 Terá duas ombreiras que se unam às suas duas pontas, e assim se unirá.

7 שתי כתפת חברת יהיה לו אל שני קצותיו וחבר

8 E o cinto de obra esmerada do éfode, que estará sobre ele, será da sua mesma obra, da mesma obra de ouro, e de pano azul, e de púrpura, e de carmesim, e de linho fino torcido.

8 וחשב אפדתו אשר עליו כמעשהו ממנו יהיה זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר

9 E tomarás duas pedras sardônicas e lavrarás nelas os nomes dos filhos de Israel,

9 ולקחת את שתי אבני שהם ופתחת עליהם שמות בני ישראל

10 seis dos seus nomes numa pedra e os outros seis nomes na outra pedra, segundo as suas gerações.

10 ששה משמתם על האבן האחת ואת שמות הששה הנותרים על האבן השנית כתולדתם

11 Conforme a obra do lapidário, como o lavor de selos, lavrarás estas duas pedras, com os nomes dos filhos de Israel; engastadas ao redor em ouro as farás.

11 מעשה חרש אבן פתוחי חתם תפתח את שתי האבנים על שמת בני ישראל מסבת משבצות זהב תעשה אתם

12 E porás as duas pedras nas ombreiras do éfode, por pedras de memória para os filhos de Israel; e Arão levará os seus nomes sobre ambos os seus ombros, para memória diante do SENHOR.

12 ושמת את שתי האבנים על כתפת האפד אבני זכרן לבני ישראל ונשא אהרן את שמותם לפני יהוה על שתי כתפיו לזכרן

13 Farás também engastes de ouro

13 ועשית משבצת זהב

14 e duas cadeiazinhas de ouro puro; de igual medida, de obra de fieira as farás; e as cadeiazinhas de fieira porás nos engastes.

14 ושתי שרשרת זהב טהור מגבלת תעשה אתם מעשה עבת ונתתה את שרשרת העבתת על המשבצת

15 Farás também o peitoral do juízo de obra esmerada, conforme a obra do éfode o farás; de ouro, e de pano azul, e de púrpura, e de carmesim, e de linho fino torcido o farás.

15 ועשית חשן משפט מעשה חשב כמעשה אפד תעשנו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר תעשה אתו

16 Quadrado e dobrado, será de um palmo o seu comprimento, e de um palmo, a sua largura;

16 רבוע יהיה כפול זרת ארכו וזרת רחבו

17 e o encherás de pedras de engaste, com quatro ordens de pedras a ordem de um sárdio, de um topázio e de um carbúnculo; esta será a primeira ordem;

17 ומלאת בו מלאת אבן ארבעה טורים אבן טור אדם פטדה וברקת הטור האחד

18 e a segunda ordem será de uma esmeralda, de uma safira e de um diamante;

18 והטור השני נפך ספיר ויהלם

19 e a terceira ordem será de um jacinto, de uma ágata e de uma ametista;

19 והטור השלישי לשם שבו ואחלמה

20 e a quarta ordem será de uma turquesa, de uma sardônica e de um jaspe; engastadas em ouro serão nos seus engastes.

20 והטור הרביעי תרשיש ושהם וישפה משבצים זהב יהיו במלואתם

21 E serão aquelas pedras segundo os nomes dos filhos de Israel, doze, segundo os seus nomes; serão esculpidas como selos, cada uma com o seu nome, para as doze tribos.

21 והאבנים תהיין על שמת בני ישראל שתים עשרה על שמתם פתוחי חותם איש על שמו תהיין לשני עשר שבט

22 Também farás para o peitoral cadeiazinhas de igual medida da obra de trança de ouro puro.

22 ועשית על החשן שרשת גבלת מעשה עבת זהב טהור

23 Também farás para o peitoral dois anéis de ouro e porás os dois anéis nas extremidades do peitoral.

23 ועשית על החשן שתי טבעות זהב ונתת את שתי הטבעות על שני קצות החשן

24 Então, meterás as duas cadeiazinhas de fieira de ouro nos dois anéis, nas extremidades do peitoral;

24 ונתתה את שתי עבתת הזהב על שתי הטבעת אל קצות החשן

25 e as duas pontas das duas cadeiazinhas de fieira meterás nos dois engastes e as porás nas ombreiras do éfode, na frente dele.

25 ואת שתי קצות שתי העבתת תתן על שתי המשבצות ונתתה על כתפות האפד אל מול פניו

26 Farás também dois anéis de ouro e os porás nas duas extremidades do peitoral, na sua borda que estiver junto ao éfode por dentro.

26 ועשית שתי טבעות זהב ושמת אתם על שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפד ביתה

27 Farás também dois anéis de ouro, que porás nas duas ombreiras do éfode, abaixo, na frente dele, perto da sua juntura, sobre o cinto de obra esmerada do éfode.

27 ועשית שתי טבעות זהב ונתתה אתם על שתי כתפות האפוד מלמטה ממול פניו לעמת מחברתו ממעל לחשב האפוד

28 E ligarão o peitoral com os seus anéis aos anéis do éfode por cima com um cordão de pano azul, para que esteja sobre o cinto de obra esmerada do éfode; e nunca se separará o peitoral do éfode.

28 וירכסו את החשן מטבעתו אל טבעת האפד בפתיל תכלת להיות על חשב האפוד ולא יזח החשן מעל האפוד

29 Assim, Arão levará os nomes dos filhos de Israel no peitoral do juízo sobre o seu coração, quando entrar no santuário, para memória diante do SENHOR continuamente.

29 ונשא אהרן את שמות בני ישראל בחשן המשפט על לבו בבאו אל הקדש לזכרן לפני יהוה תמיד

30 Também porás no peitoral do juízo Urim e Tumim, para que estejam sobre o coração de Arão, quando entrar diante do SENHOR; assim, Arão levará o juízo dos filhos de Israel sobre o seu coração diante do SENHOR continuamente.

30 ונתת אל חשן המשפט את האורים ואת התמים והיו על לב אהרן בבאו לפני יהוה ונשא אהרן את משפט בני ישראל על לבו לפני יהוה תמיד

31 Também farás o manto do éfode todo de pano azul.

31 ועשית את מעיל האפוד כליל תכלת

32 E o colar da cabeça estará no meio dele; este colar terá uma borda de obra tecida ao redor; como colar de cota de malha será nele, para que se não rompa.

32 והיה פי ראשו בתוכו שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארג כפי תחרא יהיה לו לא יקרע

33 E nas suas bordas farás romãs de pano azul, e de púrpura, e de carmesim, ao redor das suas bordas; e campainhas de ouro no meio delas ao redor.

33 ועשית על שוליו רמני תכלת וארגמן ותולעת שני על שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם סביב

34 Uma campainha de ouro e uma romã, outra campainha de ouro e outra romã haverá nas bordas do manto ao redor,

34 פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון על שולי המעיל סביב

35 e estará sobre Arão quando ministrar, para que se ouça o seu sonido, quando entrar no santuário diante do SENHOR e quando sair, para que não morra.

35 והיה על אהרן לשרת ונשמע קולו בבאו אל הקדש לפני יהוה ובצאתו ולא ימות

36 Também farás uma lâmina de ouro puro e nela gravarás à maneira de gravuras de selos Santidade ao SENHOR.

36 ועשית ציץ זהב טהור ופתחת עליו פתוחי חתם קדש ליהוה

37 E atá-la-ás com um cordão de fio azul, de maneira que esteja na mitra; sobre a frente da mitra estará.

37 ושמת אתו על פתיל תכלת והיה על המצנפת אל מול פני המצנפת יהיה

38 E estará sobre a testa de Arão, para que Arão leve a iniquidade das coisas santas, que os filhos de Israel santificarem em todas as ofertas de suas coisas santas; e estará continuamente na sua testa, para que tenham aceitação perante o SENHOR.

38 והיה על מצח אהרן ונשא אהרן את עון הקדשים אשר יקדישו בני ישראל לכל מתנת קדשיהם והיה על מצחו תמיד לרצון להם לפני יהוה

39 Também farás a túnica de linho fino e também uma mitra de linho fino; mas o cinto farás de obra de bordador.

39 ושבצת הכתנת שש ועשית מצנפת שש ואבנט תעשה מעשה רקם

40 Também farás túnicas aos filhos de Arão e far-lhes-ás cintos; também lhes farás tiaras, para glória e ornamento.

40 ולבני אהרן תעשה כתנת ועשית להם אבנטים ומגבעות תעשה להם לכבוד ולתפארת

41 E vestirás com eles a Arão, teu irmão, e também a seus filhos; e os ungirás, e os consagrarás, e os santificarás, para que me administrem o sacerdócio.

41 והלבשת אתם את אהרן אחיך ואת בניו אתו ומשחת אתם ומלאת את ידם וקדשת אתם וכהנו לי

42 Faze-lhes também calções de linho, para cobrirem a carne nua; serão dos lombos até às coxas.

42 ועשה להם מכנסי בד לכסות בשר ערוה ממתנים ועד ירכים יהיו

43 E estarão sobre Arão e sobre seus filhos, quando entrarem na tenda da congregação, ou quando chegarem ao altar para

ministrar no santuário, para que não levem iniquidade e
morram; isto será estatuto perpétuo para ele e para a sua
semente depois dele.

43 והיו על אהרן ועל בניו בבאם אל אהל מועד או בגשתם אל המזבח
לשרת בקדש ולא ישאו עון ומתו חקת עולם לו ולזרעו אחריו

Êxodo 29

1 Isto é o que lhes hás de fazer, para os santificar, para que me
administrem o sacerdócio Toma um novilho, e dois carneiros
sem mácula,

1 וזה הדבר אשר תעשה להם לקדש אתם לכהן לי לקח פר אחד בן בקר
ואילם שנים תמימם

2 e pão asmo, e bolos asmos amassados com azeite, e coscorões
asmos untados com azeite; com flor de farinha de trigo os farás.

2 ולחם מצות וחלת מצת בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן סלת
חטים תעשה אתם

3 E os porás num cesto e os trarás no cesto, com o novilho e os
dois carneiros.

3 ונתת אותם על סל אחד והקרבת אתם בסל ואת הפר ואת שני האילם

4 Então, farás chegar Arão e seus filhos à porta da tenda da
congregação e os lavarás com água;

4 ואת אהרן ואת בניו תקריב אל פתח אהל מועד ורחצת אתם במים

5 depois, tomarás as vestes e vestirás a Arão da túnica, e do
manto do éfode, e do éfode mesmo, e do peitoral; e o cingirás
com o cinto de obra de artífice do éfode.

5 ולקחת את הבגדים והלבשת את אהרן את הכתנת ואת מעיל האפד
ואת האפד ואת החשן ואפדת לו בחשב האפד

6 E a mitra porás sobre a sua cabeça; a coroa da santidade porás sobre a mitra;

6 ושמת המצנפת על ראשו ונתת את נזר הקדש על המצנפת

7 e tomarás o azeite da unção e o derramarás sobre a sua cabeça; assim, o ungirás.

7 ולקחת את שמן המשחה ויצקת על ראשו ומשחת אתו

8 Depois, farás chegar seus filhos, e lhes farás vestir túnicas,

8 ואת בניו תקריב והלבשתם כתנת

9 e os cingirás com o cinto, a Arão e a seus filhos, e lhes atarás as tiaras, para que tenham o sacerdócio por estatuto perpétuo, e sagrarás a Arão e a seus filhos.

9 וחגרת אתם אבנט אהרן ובניו וחבשת להם מגבעת והיתה להם כהנה
לחקת עולם ומלאת יד אהרן ויד בניו

10 E farás chegar o novilho diante da tenda da congregação, e Arão e seus filhos porão as mãos sobre a cabeça do novilho;

10 והקרבת את הפר לפני אהל מועד וסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש
הפר

11 e degolarás o novilho perante o SENHOR, à porta da tenda da congregação.

11 ושחטת את הפר לפני יהוה פתח אהל מועד

12 Depois, tomarás do sangue do novilho, e o porás com o teu dedo sobre as pontas do altar, e todo o sangue restante derramarás à base do altar.

12 ולקחת מדם הפר ונתתה על קרנת המזבח באצבעך ואת כל הדם
תשפך אל יסוד המזבח

13 Também tomarás toda a gordura que cobre as entranhas, e o redenho de sobre o fígado, e ambos os rins, e a gordura que houver neles e queimá-los-ás sobre o altar;

13 ולקחת את כל החלב המכסה את הקרב ואת היתרת על הכבד ואת
שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן והקטרת המזבחה

14 mas a carne do novilho, e a sua pele, e o seu esterco queimarás com fogo fora do arraial; sacrifício por pecado é.

14 ואת בשר הפר ואת ערו ואת פרשו תשרף באש מחוץ למחנה חטאת
הוא

15 Depois, tomarás um carneiro, e Arão e seus filhos porão as mãos sobre a cabeça do carneiro,

15 ואת האיל האחד תקח וסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל

16 e degolarás o carneiro, e tomarás o seu sangue, e o espalharás sobre o altar ao redor;

16 ושחטת את האיל ולקחת את דמו וזרקת על המזבח סביב

17 e partirás o carneiro em suas partes, e lavarás as suas entranhas e as suas pernas, e as porás sobre as suas partes e sobre a sua cabeça.

17 ואת האיל תנתח לנתחיו ורחצת קרבו וכרעיו ונתת על נתחיו ועל
ראשו

18 Assim, queimarás todo o carneiro sobre o altar; é um holocausto para o SENHOR, cheiro suave, uma oferta queimada ao SENHOR.

18 והקטרת את כל האיל המזבחה עלה הוא ליהוה ריח ניחוח אשה ליהוה הוא

19 Depois, tomarás o outro carneiro, e Arão e seus filhos porão as mãos sobre a cabeça do carneiro;

19 ולקחת את האיל השני וסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל

20 e degolarás o carneiro, e tomarás do seu sangue, e o porás sobre a ponta da orelha direita de Arão, e sobre a ponta da orelha direita de seus filhos, como também sobre o dedo polegar da sua mão direita, e sobre o dedo polegar do seu pé direito; e o resto do sangue espalharás sobre o altar ao redor.

20 ושחטת את האיל ולקחת מדמו ונתתה על תנוך אזן אהרן ועל תנוך אזן בניו הימנית ועל בהן ידם הימנית ועל בהן רגלם הימנית וזרקת את הדם על המזבח סביב

21 Então, tomarás do sangue que estará sobre o altar e do azeite da unção e os espargirás sobre Arão e sobre as suas vestes, e sobre seus filhos, e sobre as vestes de seus filhos com ele; para que ele seja santificado, e as suas vestes, e também seus filhos, e as vestes de seus filhos com ele.

21 ולקחת מן הדם אשר על המזבח ומשמן המשחה והזית על אהרן ועל בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו אתו וקדש הוא ובגדיו ובניו ובגדי בניו אתו

22 Depois, tomarás do carneiro a gordura, e a cauda, e a gordura que cobre as entranhas, e o redenho do fígado, e ambos os rins com a gordura que houver neles, e o ombro direito, porque é carneiro das consagrações;

22 ולקחת מן האיל החלב והאליה ואת החלב המכסה את הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן ואת שוק הימין כי איל מלאים הוא

23 e uma fogaça de pão, e um bolo de pão azeitado, e um
coscorão do cesto dos pães asmos que estiverem diante do
SENHOR.

23 וככר לחם אחת וחלת לחם שמן אחת ורקיק אחד מסל המצות אשר
לפני יהוה

24 E tudo porás nas mãos de Arão e nas mãos de seus filhos; e
com movimento o moverás perante o SENHOR.

24 ושמת הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו והנפת אתם תנופה לפני יהוה

25 Depois, o tomarás das suas mãos e o queimarás no altar
sobre o holocausto por cheiro suave perante o SENHOR; oferta
queimada ao SENHOR é.

25 ולקחת אתם מידם והקטרת המזבחה על העלה לריח ניחוח לפני
יהוה אשה הוא ליהוה

26 E tomarás o peito do carneiro das consagrações, que é de
Arão, e com movimento o moverás perante o SENHOR; e isto
será a tua porção.

26 ולקחת את החזה מאיל המלאים אשר לאהרן והנפת אתו תנופה לפני
יהוה והיה לך למנה

27 E santificarás o peito do movimento e o ombro da oferta
alçada, que foram movidos e alçados do carneiro das
consagrações que for de Arão e de seus filhos,

27 וקדשת את חזה התנופה ואת שוק התרומה אשר הונף ואשר הורם
מאיל המלאים מאשר לאהרן ומאשר לבניו

28 e será para Arão e para seus filhos por estatuto perpétuo dos
filhos de Israel, porque é oferta alçada; e a oferta alçada será dos
filhos de Israel; dos sacrifícios pacíficos, a sua oferta alçada será
para o SENHOR.

28 והיה לאהרן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל כי תרומה הוא ותרומה יהיה מאת בני ישראל מזבחי שלמיהם תרומתם ליהוה

29 E as vestes santas, que são de Arão, serão de seus filhos depois dele, para serem ungidos neles e sagrados neles.

29 ובגדי הקדש אשר לאהרן יהיו לבניו אחריו למשחה בהם ולמלא בם את ידם

30 Sete dias os vestirá aquele que de seus filhos for sacerdote em seu lugar, quando entrar na tenda da congregação para ministrar no santuário.

30 שבעת ימים ילבשם הכהן תחתיו מבניו אשר יבא אל אהל מועד לשרת בקדש

31 E tomarás o carneiro das consagrações e cozerás a sua carne no lugar santo;

31 ואת איל המלאים תקח ובשלת את בשרו במקם קדש

32 e Arão e seus filhos comerão a carne deste carneiro e o pão que está no cesto à porta da tenda da congregação

32 ואכל אהרן ובניו את בשר האיל ואת הלחם אשר בסל פתח אהל מועד

33 e comerão as coisas com que for feita expiação, para consagrá-los e para santificá-los; mas um estranho não as comerá, porque santas são.

33 ואכלו אתם אשר כפר בהם למלא את ידם לקדש אתם וזר לא יאכל כי קדש הם

34 E se sobejar alguma coisa da carne das consagrações ou do pão até à manhã, o que sobejar queimarás com fogo; não se comerá, porque santo é.

34 ואם יותר מבשר המלאים ומן הלחם עד הבקר ושרפת את הנותר באש לא יאכל כי קדש הוא

35 Assim, pois, farás a Arão e a seus filhos, conforme tudo o que eu tenho ordenado; por sete dias os sagrarás.

35 ועשית לאהרן ולבניו ככה ככל אשר צויתי אתכה שבעת ימים תמלא ידם

36 Também cada dia prepararás um novilho por sacrifício pelo pecado para as expiações e purificarás o altar, fazendo expiação sobre ele; e o ungirás para santificá-lo.

36 ופר חטאת תעשה ליום על הכפרים וחטאת על המזבח בכפרך עליו ומשחת אתו לקדשו

37 Sete dias farás expiação pelo altar e o santificarás, e o altar será santíssimo; tudo o que tocar o altar será santo.

37 שבעת ימים תכפר על המזבח וקדשת אתו והיה המזבח קדש קדשים כל הנגע במזבח יקדש

38 Isto, pois, é o que oferecereis sobre o altar dois cordeiros de um ano cada dia continuamente.

38 וזה אשר תעשה על המזבח כבשים בני שנה שנים ליום תמיד

39 Um cordeiro oferecerás pela manhã e o outro cordeiro oferecerás à tardinha.

39 את הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים

40 Com um cordeiro, a décima parte de um efa de flor de farinha, misturada com a quarta parte de um him de azeite batido, e, para libação, a quarta parte de um him de vinho,

40 ועשרן סלת בלול בשמן כתית רבע ההין ונסך רבעית ההין יין לכבש האחד

41 e o outro cordeiro oferecerás à tardinha e com ele farás como com a oferta da manhã e conforme a sua libação, por cheiro suave; oferta queimada é ao SENHOR.

41 ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכה תעשה לה לריח ניחח אשה ליהוה

42 Este será o holocausto contínuo por vossas gerações, à porta da tenda da congregação, perante o SENHOR, onde vos encontrarei para falar contigo ali.

42 עלת תמיד לדרתיכם פתח אהל מועד לפני יהוה אשר אועד לכם שמה לדבר אליך שם

43 E ali virei aos filhos de Israel para que por minha glória sejam santificados.

43 ונעדתי שמה לבני ישראל ונקדש בכבדי

44 E santificarei a tenda da congregação e o altar; também santificarei a Arão e seus filhos, para que me administrem o sacerdócio.

44 וקדשתי את אהל מועד ואת המזבח ואת אהרן ואת בניו אקדש לכהן לי

45 E habitarei no meio dos filhos de Israel e lhes serei por Deus,

45 ושכנתי בתוך בני ישראל והייתי להם לאלהים

46 e saberão que eu sou o SENHOR, seu Deus, que os tenho tirado da terra do Egito, para habitar no meio deles; eu, o SENHOR, seu Deus.

46 וידעו כי אני יהוה אלהיהם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לשכני בתוכם אני יהוה אלהיהם

Êxodo 30

1 E farás um altar para queimar o incenso; de madeira de cetim o farás.

1 ועשית מזבח מקטר קטרת עצי שטים תעשה אתו

2 O seu comprimento será de um côvado, e a sua largura, de um côvado; será quadrado, e de dois côvados, a sua altura; e as suas pontas farão uma só peça com ele.

2 אמה ארכו ואמה רחבו רבוע יהיה ואמתים קמתו ממנו קרנתיו

3 E com ouro puro o forrarás, o seu teto e as suas paredes ao redor, e as suas pontas; e lhe farás uma coroa de ouro ao redor.

3 וצפית אתו זהב טהור את גגו ואת קירתיו סביב ואת קרנתיו ועשית לו זר זהב סביב

4 Também lhe farás duas argolas de ouro debaixo da sua coroa; aos dois lados as farás, de ambas as bandas; e serão para lugares dos varais, com que será levado.

4 ושתי טבעת זהב תעשה לו מתחת לזרו על שתי צלעתיו תעשה על שני צדיו והיה לבתים לבדים לשאת אתו בהמה

5 E os varais farás de madeira de cetim e os forrarás com ouro.

5 ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב

6 E o porás diante do véu que está diante da arca do Testemunho, diante do propiciatório que está sobre o Testemunho, onde me ajuntarei contigo.

6 ונתתה אתו לפני הפרכת אשר על ארן העדת לפני הכפרת אשר על העדת אשר אועד לך שמה

7 E Arão sobre ele queimará o incenso das especiarias; cada manhã, quando põe em ordem as lâmpadas, o queimará.

7 והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרת יקטירנה

8 E, acendendo Arão as lâmpadas à tarde, o queimará; este será incenso contínuo perante o SENHOR pelas vossas gerações.

8 ובהעלת אהרן את הנרת בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה לדרתיכם

9 Não oferecereis sobre ele incenso estranho, nem holocausto, nem oferta; nem tampouco derramareis sobre ele libações.

9 לא תעלו עליו קטרת זרה ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו

10 E uma vez no ano Arão fará expiação sobre as pontas do altar com o sangue do sacrifício das expiações; uma vez no ano fará expiação sobre ele pelas vossas gerações; santíssimo é ao SENHOR.

10 וכפר אהרן על קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים אחת בשנה יכפר עליו לדרתיכם קדש קדשים הוא ליהוה

11 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

11 וידבר יהוה אל משה לאמר

12 Quando tomares a soma dos filhos de Israel, conforme a sua conta, cada um deles dará ao SENHOR o resgate da sua alma, quando os contares; para que não haja entre eles praga alguma, quando os contares.

12 כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אתם ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם

13 Isto dará todo aquele que passar ao arrolamento a metade de um siclo, segundo o siclo do santuário (este siclo é de vinte geras); a metade de um siclo é a oferta ao SENHOR.

13 זה יתנו כל העבר על הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש עשרים גרה השקל מחצית השקל תרומה ליהוה

14 Qualquer que entrar no arrolamento, de vinte anos para cima, dará a oferta ao SENHOR.

14 כל העבר על הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה יתן תרומת יהוה

15 O rico não aumentará, e o pobre não diminuirá da metade do siclo, quando derem a oferta ao SENHOR, para fazer expiação por vossas almas.

15 העשיר לא ירבה והדל לא ימעיט ממחצית השקל לתת את תרומת יהוה לכפר על נפשתיכם

16 E tomarás o dinheiro das expiações dos filhos de Israel e o darás ao serviço da tenda da congregação; e será para memória aos filhos de Israel diante do SENHOR, para fazer expiação por vossas almas.

16 ולקחת את כסף הכפרים מאת בני ישראל ונתת אתו על עבדת אהל מועד והיה לבני ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר על נפשתיכם

17 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo

17 וידבר יהוה אל משה לאמר

18 Farás também uma pia de cobre com a sua base de cobre, para lavar; e a porás entre a tenda da congregação e o altar e deitarás água nela.

18 ועשית כיור נחשת וכנו נחשת לרחצה ונתת אתו בין אהל מועד ובין המזבח ונתת שמה מים

19 E Arão e seus filhos nela lavarão as suas mãos e os seus pés.

19 ורחצו אהרן ובניו ממנו את ידיהם ואת רגליהם

20 Quando entrarem na tenda da congregação, lavar-se-ão com
água, para que não morram, ou quando se chegarem ao altar
para ministrar, para acender a oferta queimada ao SENHOR.

20 בבאם אל אהל מועד ירחצו מים ולא ימתו או בגשתם אל המזבח
לשרת להקטיר אשה ליהוה

21 Lavarão, pois, as mãos e os pés, para que não morram; e isto
lhes será por estatuto perpétuo, a ele e à sua semente nas suas
gerações.

21 ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו והיתה להם חק עולם לו ולזרעו
לדרתם

22 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

22 וידבר יהוה אל משה לאמר

23 Tu, pois, toma para ti das principais especiarias da mais pura
mirra, quinhentos siclos; e de canela aromática, a metade, a
saber, duzentos e cinquenta siclos; e de cálamo aromático,
duzentos e cinquenta siclos;

23 ואתה קח לך בשמים ראש מר דרור חמש מאות וקנמן בשם מחציתו
חמשים ומאתים וקנה בשם חמשים ומאתים

24 e de cássia, quinhentos siclos, segundo o siclo do santuário; e
de azeite de oliveiras, um him.

24 וקדה חמש מאות בשקל הקדש ושמן זית הין

25 E disto farás o azeite da santa unção, o perfume composto
segundo a obra do perfumista; este será o azeite da santa unção.

25 ועשית אתו שמן משחת קדש רקח מרקחת מעשה רקח שמן משחת
קדש יהיה

26 E com ele ungirás a tenda da congregação, e a arca do Testemunho,

26 ומשחת בו את אהל מועד ואת ארון העדת

27 e a mesa com todos os seus utensílios, e o castiçal com os seus utensílios, e o altar do incenso,

27 ואת השלחן ואת כל כליו ואת המנרה ואת כליה ואת מזבח הקטרת

28 e o altar do holocausto com todos os seus utensílios, e a pia com a sua base.

28 ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכיר ואת כנו

29 Assim, santificarás estas coisas, para que sejam santíssimas; tudo o que tocar nelas será santo.

29 וקדשת אתם והיו קדש קדשים כל הנגע בהם יקדש

30 Também ungirás a Arão e a seus filhos e os santificarás para me administrarem o sacerdócio.

30 ואת אהרן ואת בניו תמשח וקדשת אתם לכהן לי

31 E falarás aos filhos de Israel, dizendo Este me será o azeite da santa unção nas vossas gerações.

31 ואל בני ישראל תדבר לאמר שמן משחת קדש יהיה זה לי לדרתיכם

32 Não se ungirá com ele a carne do homem, nem fareis outro semelhante conforme a sua composição; santo é e será santo para vós.

32 על בשר אדם לא ייסך ובמתכנתו לא תעשו כמהו קדש הוא קדש יהיה לכם

33 O homem que compuser tal perfume como este, ou que dele puser sobre um estranho, será extirpado dos seus povos.

33 איש אשר ירקח כמהו ואשר יתן ממנו על זר ונכרת מעמיו

34 Disse mais o SENHOR a Moisés Toma especiarias aromáticas, estoraque, e ônica, e gálbano; estas especiarias aromáticas e incenso puro de igual peso;

34 ויאמר יהוה אל משה קח לך סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים ולבנה זכה בד בבד יהיה

35 e disto farás incenso, um perfume segundo a arte do perfumista, temperado, puro e santo;

35 ועשית אתה קטרת רקח מעשה רוקח ממלח טהור קדש

36 e dele, moendo, o pisarás, e dele porás diante do Testemunho, na tenda da congregação, onde eu virei a ti; coisa santíssima vos será.

36 ושחקת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם

37 Porém o incenso que farás conforme a composição deste, não o fareis para vós mesmos; santo será para o SENHOR.

37 והקטרת אשר תעשה במתכנתה לא תעשו לכם קדש תהיה לך ליהוה

38 O homem que fizer tal como este para cheirar será extirpado do seu povo.

38 איש אשר יעשה כמוה להריח בה ונכרת מעמיו

Êxodo 31

1 Depois, falou o SENHOR a Moisés, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Eis que eu tenho chamado por nome a Bezalel, filho de Uri, filho de Hur, da tribo de Judá,

2 ראה קראתי בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה

3 e o enchi do Espírito de Deus, de sabedoria, e de entendimento, e de ciência em todo artifício,

3 ואמלא אתו רוח אלהים בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה

4 para inventar invenções, e trabalhar em ouro, e em prata, e em cobre,

4 לחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת

5 e em lavramento de pedras para engastar, e em artifício de madeira, para trabalhar em todo lavor.

5 ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכה

6 E eis que eu tenho posto com ele a Aoliabe, filho de Aisamaque, da tribo de Dã, e tenho dado sabedoria ao coração de todo aquele que é sábio de coração, para que façam tudo o que te tenho ordenado,

6 ואני הנה נתתי אתו את אהליאב בן אחיסמך למטה דן ובלב כל חכם לב נתתי חכמה ועשו את כל אשר צויתך

7 a saber, a tenda da congregação, e a arca do Testemunho, e o propiciatório que estará sobre ela, e todos os móveis da tenda;

7 את אהל מועד ואת הארן לעדת ואת הכפרת אשר עליו ואת כל כלי האהל

8 e a mesa com os seus utensílios, e o castiçal puro com todos os seus utensílios, e o altar do incenso;

8 ואת השלחן ואת כליו ואת המנרה הטהרה ואת כל כליה ואת מזבח הקטרת

9 e o altar do holocausto com todos os seus utensílios e a pia com a sua base;

9 ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו

10 e as vestes do ministério, e as vestes santas de Arão, o sacerdote, e as vestes de seus filhos, para administrarem o sacerdócio;

10 ואת בגדי השרד ואת בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן

11 e o azeite da unção e o incenso aromático para o santuário; farão conforme tudo que te tenho mandado.

11 ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים לקדש ככל אשר צויתך יעשו

12 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

12 ויאמר יהוה אל משה לאמר

13 Tu, pois, fala aos filhos de Israel, dizendo Certamente guardareis meus sábados, porquanto isso é um sinal entre mim e vós nas vossas gerações; para que saibais que eu sou o SENHOR, que vos santifica.

13 ואתה דבר אל בני ישראל לאמר אך את שבתתי תשמרו כי אות הוא ביני וביניכם לדרתיכם לדעת כי אני יהוה מקדשכם

14 Portanto, guardareis o sábado, porque santo é para vós; aquele que o profanar certamente morrerá; porque qualquer que nele fizer alguma obra, aquela alma será extirpada do meio do seu povo.

14 ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם מחלליה מות יומת כי כל העשה בה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה

15 Seis dias se fará obra, porém o sétimo dia é o sábado do descanso, santo ao SENHOR; qualquer que no dia do sábado fizer obra, certamente morrerá.

15 ששת ימים יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון קדש ליהוה כל העשה מלאכה ביום השבת מות יומת

16 Guardarão, pois, o sábado os filhos de Israel, celebrando o sábado nas suas gerações por concerto perpétuo.

16 ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם

17 Entre mim e os filhos de Israel será um sinal para sempre; porque em seis dias fez o SENHOR os céus e a terra, e, ao sétimo dia, descansou, e restaurou-se.

17 ביני ובין בני ישראל אות הוא לעלם כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש

18 E deu a Moisés (quando acabou de falar com ele no monte Sinai) as duas tábuas do Testemunho, tábuas de pedra, escritas pelo dedo de Deus.

18 ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני שני לחת העדת לחת אבן כתבים באצבע אלהים

Êxodo 32

1 Mas, vendo o povo que Moisés tardava em descer do monte, ajuntou-se o povo a Arão e disseram-lhe Levanta-te, faze-nos deuses que vão adiante de nós; porque quanto a este Moisés, a este homem que nos tirou da terra do Egito, não sabemos o que lhe sucedeu.

1 וירא העם כי בשש משה לרדת מן ההר ויקהל העם על אהרן ויאמרו
אליו קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו
מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו

2 E Arão lhes disse Arrancai os pendentes de ouro que estão nas
orelhas de vossas mulheres, e de vossos filhos, e de vossas filhas
e trazei-mos.

2 ויאמר אלהם אהרן פרקו נזמי הזהב אשר באזני נשיכם בניכם ובנתיכם
והביאו אלי

3 Então, todo o povo arrancou os pendentes de ouro que
estavam nas suas orelhas, e os trouxeram a Arão,

3 ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב אשר באזניהם ויביאו אל אהרן

4 e ele os tomou das suas mãos, e formou o ouro com um buril,
e fez dele um bezerro de fundição. Então, disseram Estes são
teus deuses, ó Israel, que te tiraram da terra do Egito.

4 ויקח מידם ויצר אתו בחרט ויעשהו עגל מסכה ויאמרו אלה אלהיך
ישראל אשר העלוך מארץ מצרים

5 E Arão, vendo isto, edificou um altar diante dele; e Arão
apregoou e disse Amanhã será festa ao SENHOR.

5 וירא אהרן ויבן מזבח לפניו ויקרא אהרן ויאמר חג ליהוה מחר

6 E, no dia seguinte, madrugaram, e ofereceram holocaustos, e
trouxeram ofertas pacíficas; e o povo assentou-se a comer e a
beber; depois, levantaram-se a folgar.

6 וישכימו ממחרת ויעלו עלת ויגשו שלמים וישב העם לאכל ושתו ויקמו
לצחק

7 Então, disse o SENHOR a Moisés Vai, desce; porque o teu povo,
que fizeste subir do Egito, se tem corrompido,

7 וידבר יהוה אל משה לך רד כי שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים

8 e depressa se tem desviado do caminho que eu lhes tinha ordenado; fizeram para si um bezerro de fundição, e perante ele se inclinaram, e sacrificaram-lhe, e disseram Estes são os teus deuses, ó Israel, que te tiraram da terra do Egito.

8 סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו להם עגל מסכה וישתחוו לו ויזבחו לו ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים

9 Disse mais o SENHOR a Moisés Tenho visto a este povo, e eis que é povo obstinado.

9 ויאמר יהוה אל משה ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא

10 Agora, pois, deixa-me, que o meu furor se acenda contra eles, e os consuma; e eu farei de ti uma grande nação.

10 ועתה הניחה לי ויחר אפי בהם ואכלם ואעשה אותך לגוי גדול

11 Porém Moisés suplicou ao SENHOR, seu Deus, e disse Ó SENHOR, por que se acende o teu furor contra o teu povo, que tu tiraste da terra do Egito com grande força e com forte mão?

11 ויחל משה את פני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכח גדול וביד חזקה

12 Por que hão de falar os egípcios, dizendo Para mal os tirou, para matá-los nos montes e para destruí-los da face da terra? Torna-te da ira do teu furor e arrepende-te deste mal contra o teu povo.

12 למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג אתם בהרים ולכלתם מעל פני האדמה שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך

13 Lembra-te de Abraão, de Isaque e de Israel, teus servos, aos quais por ti mesmo tens jurado e lhes disseste Multiplicarei a

vossa semente como as estrelas dos céus e darei à vossa semente toda esta terra, de que tenho dito, para que a possuam por herança eternamente.

13 זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר אלהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם

14 Então, o SENHOR arrependeu-se do mal que dissera que havia de fazer ao seu povo.

14 וינחם יהוה על הרעה אשר דבר לעשות לעמו

15 E voltou Moisés, e desceu do monte com as duas tábuas do Testemunho na sua mão, tábuas escritas de ambas as bandas; de uma e de outra banda escritas estavam.

15 ויפן וירד משה מן ההר ושני לחת העדת בידו לחת כתבים משני עבריהם מזה ומזה הם כתבים

16 E aquelas tábuas eram obra de Deus; também a escritura era a mesma escritura de Deus, esculpida nas tábuas.

16 והלחת מעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על הלחת

17 E, ouvindo Josué a voz do povo que jubilava, disse a Moisés Alarido de guerra há no arraial.

17 וישמע יהושע את קול העם ברעה ויאמר אל משה קול מלחמה במחנה

18 Porém ele disse Não é alarido dos vitoriosos, nem alarido dos vencidos, mas o alarido dos que cantam eu ouço.

18 ויאמר אין קול ענות גבורה ואין קול ענות חלושה קול ענות אנכי שמע

19 E aconteceu que, chegando ele ao arraial e vendo o bezerro e as danças, acendeu-se o furor de Moisés, e arremessou as tábuas das suas mãos, e quebrou-as ao pé do monte,

19 ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את העגל ומחלת ויחר אף משה וישלך מידו את הלחת וישבר אתם תחת ההר

20 e tomou o bezerro que tinham feito, e queimou-o no fogo, moendo-o até que se tornou em pó; e o espargiu sobre as águas e deu-o a beber aos filhos de Israel.

20 ויקח את העגל אשר עשו וישרף באש ויטחן עד אשר דק ויזר על פני המים וישק את בני ישראל

21 E Moisés disse a Arão Que te tem feito este povo, que sobre ele trouxeste tamanho pecado?

21 ויאמר משה אל אהרן מה עשה לך העם הזה כי הבאת עליו חטאה גדלה

22 Então, disse Arão Não se acenda a ira do meu senhor; tu sabes que este povo é inclinado ao mal;

22 ויאמר אהרן אל יחר אף אדני אתה ידעת את העם כי ברע הוא

23 e eles me disseram Faze-nos deuses que vão adiante de nós; porque não sabemos que sucedeu a este Moisés, a este homem que nos tirou da terra do Egito.

23 ויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו

24 Então, eu lhes disse Quem tem ouro, arranque-o; e deram-mo, e lancei-o no fogo, e saiu este bezerro.

24 ואמר להם למי זהב התפרקו ויתנו לי ואשלכהו באש ויצא העגל הזה

25 E, vendo Moisés que o povo estava despido, porque Arão o havia despido para vergonha entre os seus inimigos,

25 וירא משה את העם כי פרע הוא כי פרעה אהרן לשמצה בקמיהם

26 pôs-se em pé Moisés na porta do arraial e disse Quem é do SENHOR, venha a mim. Então, se ajuntaram a ele todos os filhos de Levi.

26 ויעמד משה בשער המחנה ויאמר מי ליהוה אלי ויאספו אליו כל בני לוי

27 E disse-lhes Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel Cada um ponha a sua espada sobre a sua coxa; e passai e tornai pelo arraial de porta em porta, e mate cada um a seu irmão, e cada um a seu amigo, e cada um a seu próximo.

27 ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל שימו איש חרבו על ירכו עברו ושובו משער לשער במחנה והרגו איש את אחיו ואיש את רעהו ואיש את קרבו

28 E os filhos de Levi fizeram conforme a palavra de Moisés; e caíram do povo, aquele dia, uns três mil homens.

28 ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל מן העם ביום ההוא כשלשת אלפי איש

29 Porquanto Moisés tinha dito Consagrai hoje as vossas mãos ao SENHOR; porquanto cada um será contra o seu filho e contra o seu irmão; e isto para ele vos dar hoje bênção.

29 ויאמר משה מלאו ידכם היום ליהוה כי איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה

30 E aconteceu que, no dia seguinte, Moisés disse ao povo Vós pecastes grande pecado; agora, porém, subirei ao SENHOR; porventura, farei propiciação por vosso pecado.

30 ויהי ממחרת ויאמר משה אל העם אתם חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אל יהוה אולי אכפרה בעד חטאתכם

31 Assim, tornou Moisés ao SENHOR e disse Ora, este povo pecou pecado grande, fazendo para si deuses de ouro.

31 וישב משה אל יהוה ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה גדלה ויעשו להם אלהי זהב

32 Agora, pois, perdoa o seu pecado; se não, risca-me, peço-te, do teu livro, que tens escrito.

32 ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת

33 Então, disse o SENHOR a Moisés Aquele que pecar contra mim, a este riscarei eu do meu livro.

33 ויאמר יהוה אל משה מי אשר חטא לי אמחנו מספרי

34 Vai, pois, agora, conduze este povo para onde te tenho dito; eis que o meu Anjo irá adiante de ti; porém, no dia da minha visitação, visitarei, neles, o seu pecado.

34 ועתה לך נחה את העם אל אשר דברתי לך הנה מלאכי ילך לפניך וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם

35 Assim, feriu o SENHOR o povo, porquanto fizeram o bezerro que Arão tinha feito.

35 ויגף יהוה את העם על אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן

Êxodo 33

1 Disse mais o SENHOR a Moisés Vai, sobe daqui, tu e o povo que fizeste subir da terra do Egito, à terra que jurei a Abraão, a Isaque e a Jacó, dizendo À tua semente a darei.

1 וידבר יהוה אל משה לך עלה מזה אתה והעם אשר העלית מארץ מצרים אל הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה

2 E enviarei um Anjo adiante de ti (e lançarei fora os cananeus, e os amorreus, e os heteus, e os ferezeus, e os heveus, e os jebuseus),

2 ושלחתי לפניך מלאך וגרשתי את הכנעני האמרי והחתי והפרזי החוי והיבוסי

3 a uma terra que mana leite e mel; porque eu não subirei no meio de ti, porquanto és povo obstinado, para que te não consuma eu no caminho.

3 אל ארץ זבת חלב ודבש כי לא אעלה בקרבך כי עם קשה ערף אתה פן אכלך בדרך

4 E, ouvindo o povo esta má notícia, entristeceram-se, e nenhum deles pôs sobre si os seus atavios.

4 וישמע העם את הדבר הרע הזה ויתאבלו ולא שתו איש עדיו עליו

5 Porquanto o SENHOR tinha dito a Moisés Dize aos filhos de Israel Povo obstinado és; se um momento eu subir no meio de ti, te consumirei; porém agora tira de ti os teus atavios, para que eu saiba o que te hei de fazer.

5 ויאמר יהוה אל משה אמר אל בני ישראל אתם עם קשה ערף רגע אחד אעלה בקרבך וכליתיך ועתה הורד עדיך מעליך ואדעה מה אעשה לך

6 Então, os filhos de Israel se despojaram dos seus atavios, ao pé do monte Horebe.

6 ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר חורב

7 E tomou Moisés a tenda, e a estendeu para si fora do arraial, desviada longe do arraial, e chamou-lhe a tenda da congregação;

e aconteceu que todo aquele que buscava o SENHOR saía à tenda da congregação, que estava fora do arraial.

7 ומשה יקח את האהל ונטה לו מחוץ למחנה הרחק מן המחנה וקרא לו אהל מועד והיה כל מבקש יהוה יצא אל אהל מועד אשר מחוץ למחנה

8 E aconteceu que, saindo Moisés à tenda, todo o povo se levantava, e cada um ficava em pé à porta da sua tenda; e olhavam para Moisés pelas costas, até ele entrar na tenda.

8 והיה כצאת משה אל האהל יקומו כל העם ונצבו איש פתח אהלו והביטו אחרי משה עד באו האהלה

9 E aconteceu que, entrando Moisés na tenda, descia a coluna de nuvem, e punha-se à porta da tenda; e o SENHOR falava com Moisés.

9 והיה כבא משה האהלה ירד עמוד הענן ועמד פתח האהל ודבר עם משה

10 E, vendo todo o povo a coluna de nuvem que estava à porta da tenda, todo o povo se levantava, e inclinavam-se cada um à porta da sua tenda.

10 וראה כל העם את עמוד הענן עמד פתח האהל וקם כל העם והשתחוו איש פתח אהלו

11 E falava o SENHOR a Moisés face a face, como qualquer fala com o seu amigo; depois, tornava ao arraial; mas o moço Josué, filho de Num, seu servidor, nunca se apartava do meio da tenda.

11 ודבר יהוה אל משה פנים אל פנים כאשר ידבר איש אל רעהו ושב אל המחנה ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל

12 E Moisés disse ao SENHOR Eis que tu me dizes Faze subir a este povo, porém não me fazes saber a quem hás de enviar

comigo; e tu disseste Conheço-te por teu nome; também achaste graça aos meus olhos.

12 ויאמר משה אל יהוה ראה אתה אמר אלי העל את העם הזה ואתה לא הודעתני את אשר תשלח עמי ואתה אמרת ידעתיך בשם וגם מצאת חן בעיני

13 Agora, pois, se tenho achado graça aos teus olhos, rogo-te que agora me faças saber o teu caminho, e conhecer-te-ei, para que ache graça aos teus olhos; e atenta que esta nação é o teu povo.

13 ועתה אם נא מצאתי חן בעיניך הודעני נא את דרכך ואדעך למען אמצא חן בעיניך וראה כי עמך הגוי הזה

14 Disse, pois Irá a minha presença contigo para te fazer descansar.

14 ויאמר פני ילכו והנחתי לך

15 Então, disse-lhe Se a tua presença não for conosco, não nos faças subir daqui.

15 ויאמר אליו אם אין פניך הלכים אל תעלנו מזה

16 Como, pois, se saberá agora que tenho achado graça aos teus olhos, eu e o teu povo? Acaso, não é por andares tu conosco, e separados seremos, eu e o teu povo, de todo o povo que há sobre a face da terra?

16 ובמה יודע אפוא כי מצאתי חן בעיניך אני ועמך הלוא בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך מכל העם אשר על פני האדמה

17 Então, disse o SENHOR a Moisés Farei também isto, que tens dito; porquanto achaste graça aos meus olhos; e te conheço por nome.

17 ויאמר יהוה אל משה גם את הדבר הזה אשר דברת אעשה כי מצאת
חן בעיני ואדעך בשם

18 Então, ele disse Rogo-te que me mostres a tua glória.

18 ויאמר הראני נא את כבדך

19 Porém ele disse Eu farei passar toda a minha bondade por diante de ti e apregoarei o nome do SENHOR diante de ti; e terei misericórdia de quem eu tiver misericórdia e me compadecerei de quem me compadecer.

19 ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם יהוה לפניך וחנתי את
אשר אחן ורחמתי את אשר ארחם

20 E disse mais Não poderás ver a minha face, porquanto homem nenhum verá a minha face e viverá.

20 ויאמר לא תוכל לראת את פני כי לא יראני האדם וחי

21 Disse mais o SENHOR Eis aqui um lugar junto a mim; ali te porás sobre a penha.

21 ויאמר יהוה הנה מקום אתי ונצבת על הצור

22 E acontecerá que, quando a minha glória passar, te porei numa fenda da penha e te cobrirei com a minha mão, até que eu haja passado.

22 והיה בעבר כבדי ושמתיך בנקרת הצור ושכתי כפי עליך עד עברי

23 E, havendo eu tirado a minha mão, me verás pelas costas; mas a minha face não se verá.

23 והסרתי את כפי וראית את אחרי ופני לא יראו

Êxodo 34

1 Então, disse o SENHOR a Moisés Lavra-te duas tábuas de
pedra, como as primeiras; e eu escreverei nas tábuas as mesmas
palavras que estavam nas primeiras tábuas, que tu quebraste.

1 ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני לחת אבנים כראשנים וכתבתי על
הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשנים אשר שברת

2 E prepara-te para amanhã, para que subas pela manhã ao
monte Sinai, e ali põe-te diante de mim no cume do monte.

2 והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל הר סיני ונצבת לי שם על ראש ההר

3 E ninguém suba contigo e também ninguém apareça em todo
o monte; nem ovelhas nem bois se apascentem defronte do
monte.

3 ואיש לא יעלה עמך וגם איש אל ירא בכל ההר גם הצאן והבקר אל ירעו
אל מול ההר ההוא

4 Então, ele lavrou duas tábuas de pedra, como as primeiras; e
levantou-se Moisés pela manhã de madrugada e subiu ao monte
Sinai, como o SENHOR lhe tinha ordenado; e tomou as duas
tábuas de pedra na sua mão.

4 ויפסל שני לחת אבנים כראשנים וישכם משה בבקר ויעל אל הר סיני
כאשר צוה יהוה אתו ויקח בידו שני לחת אבנים

5 E o SENHOR desceu numa nuvem e se pôs ali junto a ele; e ele
apregoou o nome do SENHOR.

5 וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה

6 Passando, pois, o SENHOR perante a sua face, clamou JEOVÁ, o
SENHOR, Deus misericordioso e piedoso, tardio em iras e grande
em beneficência e verdade;

6 ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת

7 que guarda a beneficência em milhares; que perdoa a iniquidade, e a transgressão, e o pecado; que ao culpado não tem por inocente; que visita a iniquidade dos pais sobre os filhos e sobre os filhos dos filhos até à terceira e quarta geração.

7 נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים ועל בני בנים על שלשים ועל רבעים

8 E Moisés apressou-se, e inclinou a cabeça à terra, e encurvou-se,

8 וימהר משה ויקד ארצה וישתחו

9 e disse Senhor, se agora tenho achado graça aos teus olhos, vá agora o Senhor no meio de nós; porque este é povo obstinado; porém perdoa a nossa iniquidade e o nosso pecado e toma-nos pela tua herança.

9 ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך אדני ילך נא אדני בקרבנו כי עם קשה ערף הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו

10 Então, disse Eis que eu faço um concerto; farei diante de todo o teu povo maravilhas que nunca foram feitas em toda a terra, nem entre gente alguma; de maneira que todo este povo, em cujo meio tu estás, veja a obra do SENHOR; porque coisa terrível é o que faço contigo.

10 ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל עמך אעשה נפלאת אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגוים וראה כל העם אשר אתה בקרבו את מעשה יהוה כי נורא הוא אשר אני עשה עמך

11 Guarda o que eu te ordeno hoje; eis que eu lançarei de diante de ti os amorreus, e os cananeus, e os heteus, e os ferezeus, e os heveus, e os jebuseus.

11 שמר לך את אשר אנכי מצוך היום הנני גרש מפניך את האמרי והכנעני והחתי והפרזי והחוי והיבוסי

12 Guarda-te que não faças concerto com os moradores da terra aonde hás de entrar; para que não seja por laço no meio de ti.

12 השמר לך פן תכרת ברית ליושב הארץ אשר אתה בא עליה פן יהיה למוקש בקרבך

13 Mas os seus altares transtornareis, e as suas estátuas quebrareis, e os seus bosques cortareis.

13 כי את מזבחתם תתצון ואת מצבתם תשברון ואת אשריו תכרתון

14 Porque te não inclinarás diante de outro deus; pois o nome do SENHOR é Zeloso; Deus zeloso é ele;

14 כי לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא הוא

15 para que não faças concerto com os moradores da terra, e não se prostituam após os seus deuses, nem sacrifiquem aos seus deuses, e tu, convidado deles, comas dos seus sacrifícios,

15 פן תכרת ברית ליושב הארץ וזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחו

16 e tomes mulheres das suas filhas para os teus filhos, e suas filhas, prostituindo-se após os seus deuses, façam que também teus filhos se prostituam após os seus deuses.

16 ולקחת מבנתיו לבניך וזנו בנתיו אחרי אלהיהן והזנו את בניך אחרי אלהיהן

17 Não farás para ti deuses de fundição.

17 אלהי מסכה לא תעשה לך

18 A Festa dos Pães Asmos guardarás; sete dias comerás pães asmos, como te tenho ordenado, ao tempo apontado do mês de abibe; porque no mês de abibe saíste do Egito.

18 את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתך למועד חדש האביב כי בחדש האביב יצאת ממצרים

19 Tudo o que abre a madre meu é; até todo o teu gado, que seja macho, abrindo a madre de vacas e de ovelhas;

19 כל פטר רחם לי וכל מקנך תזכר פטר שור ושה

20 o burro, porém, que abrir a madre, resgatarás com um cordeiro; mas, se o não resgatares, cortar-lhe-ás a cabeça; todo primogênito de teus filhos resgatarás. E ninguém aparecerá vazio diante de mim.

20 ופטר חמור תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו כל בכור בניך תפדה ולא יראו פני ריקם

21 Seis dias trabalharás, mas, ao sétimo dia, descansarás; na aradura e na sega descansarás.

21 ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת בחריש ובקציר תשבת

22 Também guardarás a Festa das Semanas, que é a Festa das Primícias da sega do trigo, e a Festa da Colheita no fim do ano.

22 וחג שבעת תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה

23 Três vezes no ano, todo macho entre ti aparecerá perante o Senhor JEOVÁ, Deus de Israel;

23 שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני האדן יהוה אלהי ישראל

24 porque eu lançarei as nações de diante de ti e alargarei o teu termo; ninguém cobiçará a tua terra, quando subires para aparecer três vezes no ano diante do SENHOR, teu Deus.

24 כי אוריש גוים מפניך והרחבתי את גבולך ולא יחמד איש את ארצך בעלתך לראות את פני יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה

25 Não sacrificarás o sangue do meu sacrifício com pão levedado, nem o sacrifício da Festa da Páscoa ficará da noite para a manhã.

25 לא תשחט על חמץ דם זבחי ולא ילין לבקר זבח חג הפסח

26 As primícias dos primeiros frutos da tua terra trarás à casa do SENHOR, teu Deus; não cozerás o cabrito no leite de sua mãe.

26 ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו

27 Disse mais o SENHOR a Moisés Escreve estas palavras; porque, conforme o teor destas palavras, tenho feito concerto contigo e com Israel.

27 ויאמר יהוה אל משה כתב לך את הדברים האלה כי על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית ואת ישראל

28 E esteve Moisés ali com o SENHOR quarenta dias e quarenta noites; não comeu pão, nem bebeu água, e escreveu nas tábuas as palavras do concerto, os dez mandamentos.

28 ויהי שם עם יהוה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא שתה ויכתב על הלחת את דברי הברית עשרת הדברים

29 E aconteceu que, descendo Moisés do monte Sinai (e Moisés trazia as duas tábuas do Testemunho em sua mão, quando desceu do monte), Moisés não sabia que a pele do seu rosto resplandecia, depois que o SENHOR falara com ele.

29 ויהי ברדת משה מהר סיני ושני לחת העדת ביד משה ברדתו מן ההר ומשה לא ידע כי קרן עור פניו בדברו אתו

30 Olhando, pois, Arão e todos os filhos de Israel para Moisés, eis que a pele do seu rosto resplandecia; pelo que temeram de chegar-se a ele.

30 וירא אהרן וכל בני ישראל את משה והנה קרן עור פניו וייראו מגשת אליו

31 Então, Moisés os chamou, e Arão e todos os príncipes da congregação tornaram a ele; e Moisés lhes falou.

31 ויקרא אלהם משה וישבו אליו אהרן וכל הנשאים בעדה וידבר משה אלהם

32 Depois, chegaram também todos os filhos de Israel; e ele lhes ordenou tudo o que o SENHOR falara com ele no monte Sinai.

32 ואחרי כן נגשו כל בני ישראל ויצום את כל אשר דבר יהוה אתו בהר סיני

33 Assim, acabou Moisés de falar com eles e tinha posto um véu sobre o seu rosto.

33 ויכל משה מדבר אתם ויתן על פניו מסוה

34 Porém, entrando Moisés perante o SENHOR, para falar com ele, tirava o véu até que saía; e, saindo, falava com os filhos de Israel o que lhe era ordenado.

34 ובבא משה לפני יהוה לדבר אתו יסיר את המסוה עד צאתו ויצא ודבר אל בני ישראל את אשר יצוה

35 Assim, pois, viam os filhos de Israel o rosto de Moisés e que resplandecia a pele do rosto de Moisés; e tornava Moisés a pôr o véu sobre o seu rosto, até que entrava para falar com ele.

35 וראו בני ישראל את פני משה כי קרן עור פני משה והשיב משה את
המסוה על פניו עד באו לדבר אתו

Êxodo 35

1 Então, fez Moisés ajuntar toda a congregação dos filhos de Israel e disse-lhes Estas são as palavras que o SENHOR ordenou que se cumprissem.

1 ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אלהם אלה הדברים אשר
צוה יהוה לעשת אתם

2 Seis dias se trabalhará, mas o sétimo dia vos será santo, o sábado do repouso ao SENHOR; todo aquele que fizer obra nele morrerá.

2 ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון
ליהוה כל העשה בו מלאכה יומת

3 Não acendereis fogo em nenhuma das vossas moradas no dia de sábado.

3 לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת

4 Falou mais Moisés a toda a congregação dos filhos de Israel, dizendo Esta é a palavra que o SENHOR ordenou, dizendo

4 ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה
לאמר

5 Tomai, do que vós tendes, uma oferta para o SENHOR; cada um, cujo coração é voluntariamente disposto, a trará por oferta alçada ao SENHOR; ouro, e prata, e cobre,

5 קחו מאתכם תרומה ליהוה כל נדיב לבו יביאה את תרומת יהוה זהב
וכסף ונחשת

6 como também pano azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino, e pêlos de cabras,

6 ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים

7 e peles de carneiros tintas de vermelho, e peles de texugos, e madeira de cetim,

7 וערת אילם מאדמים וערת תחשים ועצי שטים

8 e azeite para a luminária, e especiarias para o azeite da unção e para o incenso aromático,

8 ושמן למאור ובשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים

9 e pedras sardônicas, e pedras de engaste para o éfode e para o peitoral.

9 ואבני שהם ואבני מלאים לאפוד ולחשן

10 E todos os sábios de coração entre vós virão e farão tudo o que o SENHOR tem mandado

10 וכל חכם לב בכם יבאו ויעשו את כל אשר צוה יהוה

11 O tabernáculo, e a sua tenda, e a sua coberta, e os seus colchetes, e as suas tábuas, e as suas barras, e as suas colunas, e as suas bases;

11 את המשכן את אהלו ואת מכסהו את קרסיו ואת קרשיו את בריחו את עמדיו ואת אדניו

12 a arca e os seus varais, e o propiciatório, e o véu da coberta;

12 את הארן ואת בדיו את הכפרת ואת פרכת המסך

13 a mesa, e os seus varais, e todos os seus utensílios, e os pães da proposição,

13 את השלחן ואת בדיו ואת כל כליו ואת לחם הפנים

14 e o castiçal da luminária, e os seus utensílios, e as suas lâmpadas, e o azeite para a luminária;

14 ואת מנרת המאור ואת כליה ואת נרתיה ואת שמן המאור

15 e o altar do incenso, e os seus varais, e o azeite da unção, e o incenso aromático, e a coberta da porta à entrada do tabernáculo;

15 ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך הפתח לפתח המשכן

16 o altar do holocausto, e o crivo de cobre que terá seus varais, e todos os seus utensílios, e a pia, e a sua base;

16 את מזבח העלה ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיר ואת כנו

17 as cortinas do pátio, e as suas colunas, e as suas bases, e a coberta da porta do pátio;

17 את קלעי החצר את עמדיו ואת אדניה ואת מסך שער החצר

18 as estacas do tabernáculo, e as estacas do pátio, e as suas cordas;

18 את יתדת המשכן ואת יתדת החצר ואת מיתריהם

19 as vestes do ministério para ministrar no santuário, e as vestes santas de Arão, o sacerdote, e as vestes de seus filhos, para administrarem o sacerdócio.

19 את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן

20 Então, toda a congregação dos filhos de Israel saiu de diante de Moisés,

20 ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני משה

21 e veio todo homem, a quem o seu coração moveu, e todo aquele cujo espírito voluntariamente o impeliu, e trouxeram a oferta alçada ao SENHOR para a obra da tenda da congregação, e para todo o seu serviço, e para as vestes santas.

21 ויבאו כל איש אשר נשאו לבו וכל אשר נדבה רוחו אתו הביאו את תרומת יהוה למלאכת אהל מועד ולכל עבדתו ולבגדי הקדש

22 E, assim, vieram homens e mulheres, todos dispostos de coração; trouxeram fivelas, e pendentes, e anéis, e braceletes, e todo vaso de ouro; e todo homem oferecia oferta de ouro ao SENHOR;

22 ויבאו האנשים על הנשים כל נדיב לב הביאו חח ונזם וטבעת וכומז כל כלי זהב וכל איש אשר הניף תנופת זהב ליהוה

23 e todo homem que se achou com pano azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino, e pêlos de cabras, e peles de carneiro tintas de vermelho, e peles de texugos, os trazia;

23 וכל איש אשר נמצא אתו תכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים וערת אילם מאדמים וערת תחשים הביאו

24 todo aquele que oferecia oferta alçada de prata ou de metal, a trazia por oferta alçada ao SENHOR; e todo aquele que se achava com madeira de cetim, a trazia para toda a obra do serviço.

24 כל מרים תרומת כסף ונחשת הביאו את תרומת יהוה וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת העבדה הביאו

25 E todas as mulheres sábias de coração fiavam com as mãos e traziam o fiado, o pano azul, a púrpura, o carmesim e o linho fino.

25 וכל אשה חכמת לב בידיה טוו ויביאו מטוה את התכלת ואת הארגמן את תולעת השני ואת השש

26 E todas as mulheres cujo coração as moveu em sabedoria fiavam os pêlos das cabras.

26 וכל הנשים אשר נשא לבן אתנה בחכמה טוו את העזים

27 E os príncipes traziam pedras sardônicas, e pedras de engaste para o éfode e para o peitoral,

27 והנשאם הביאו את אבני השהם ואת אבני המלאים לאפוד ולחשן

28 e especiarias, e azeite para a luminária, e para o óleo da unção, e para o incenso aromático.

28 ואת הבשם ואת השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת הסמים

29 Todo homem e mulher, cujo coração voluntariamente se moveu a trazer alguma coisa para toda a obra que o SENHOR ordenara se fizesse pela mão de Moisés, aquilo trouxeram os filhos de Israel por oferta voluntária ao SENHOR.

29 כל איש ואשה אשר נדב לבם אתם להביא לכל המלאכה אשר צוה יהוה לעשות ביד משה הביאו בני ישראל נדבה ליהוה

30 Depois, disse Moisés aos filhos de Israel Eis que o SENHOR tem chamado por nome a Bezalel, filho de Uri, filho de Hur, da tribo de Judá.

30 ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא יהוה בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה

31 E o Espírito de Deus o encheu de sabedoria, entendimento e ciência em todo artifício,

31 וימלא אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל מלאכה

32 e para inventar invenções, para trabalhar em ouro, e em prata, e em cobre,

32 ולחשב מחשבת לעשת בזהב ובכסף ובנחשת

33 e em artifício de pedras para engastar, e em artifício de madeira, para trabalhar em toda obra esmerada.

33 ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת מחשבת

34 Também lhe tem disposto o coração para ensinar a outros, a ele e a Aoliabe, filho de Aisamaque, da tribo de Dã.

34 ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב בן אחיסמך למטה דן

35 Encheu-os de sabedoria do coração, para fazer toda obra de mestre, e a mais engenhosa, e a do bordador, em pano azul, e em púrpura, e em carmesim, e em linho fino, e a do tecelão, fazendo toda obra e inventando invenções.

35 מלא אתם חכמת לב לעשות כל מלאכת חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן בתולעת השני ובשש וארג עשי כל מלאכה וחשבי מחשבת

Êxodo 36

1 Assim, trabalharam Bezalel, e Aoliabe, e todo homem sábio de coração a quem o SENHOR dera sabedoria e inteligência, para saberem como haviam de fazer toda obra para o serviço do santuário, conforme tudo o que o SENHOR tinha ordenado.

1 ועשה בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשת את כל מלאכת עבדת הקדש לכל אשר צוה יהוה

2 Porque Moisés chamara a Bezalel, e a Aoliabe, e a todo homem sábio de coração em cujo coração o SENHOR tinha dado sabedoria, isto é, a todo aquele a quem o seu coração movera que se chegasse à obra para fazê-la.

2 ויקרא משה אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה בלבו כל אשר נשאו לבו לקרבה אל המלאכה לעשת אתה

3 Tomaram, pois, de diante de Moisés toda oferta alçada que trouxeram os filhos de Israel para a obra do serviço do santuário, para fazê-la; e, ainda, eles lhe traziam cada manhã oferta voluntária.

3 ויקחו מלפני משה את כל התרומה אשר הביאו בני ישראל למלאכת עבדת הקדש לעשת אתה והם הביאו אליו עוד נדבה בבקר בבקר

4 E vieram todos os sábios que faziam toda a obra do santuário, cada um da obra que fazia,

4 ויבאו כל החכמים העשים את כל מלאכת הקדש איש איש ממלאכתו אשר המה עשים

5 e falaram a Moisés, dizendo O povo traz muito mais do que basta para o serviço da obra que o SENHOR ordenou se fizesse.

5 ויאמרו אל משה לאמר מרבים העם להביא מדי העבדה למלאכה אשר צוה יהוה לעשת אתה

6 Então, mandou Moisés que fizessem passar uma voz pelo arraial, dizendo Nenhum homem nem mulher faça mais obra alguma para a oferta alçada do santuário. Assim, o povo foi proibido de trazer mais,

6 ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא

7 porque tinham material bastante para toda a obra que havia de fazer-se, e ainda sobejava.

7 והמלאכה היתה דים לכל המלאכה לעשות אתה והותר

8 Assim, todo sábio de coração, entre os que faziam a obra, fez o tabernáculo de dez cortinas, de linho fino torcido, e de pano azul, e de púrpura, e de carmesim, com querubins; da obra mais esmerada, as fez.

8 ויעשו כל חכם לב בעשי המלאכה את המשכן עשר יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים מעשה חשב עשה אתם

9 O comprimento de uma cortina era de vinte e oito côvados, e a largura de outra cortina, de quatro côvados; todas as cortinas tinham uma mesma medida.

9 ארך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת לכל היריעת

10 E ligou cinco cortinas, uma com a outra; e outras cinco cortinas ligou uma com a outra.

10 ויחבר את חמש היריעת אחת אל אחת וחמש יריעת חבר אחת אל אחת

11 Depois, fez laçadas de fio azul na borda da última cortina do primeiro agrupamento; assim também fez na borda da primeira cortina do segundo agrupamento.

11 ויעש ללאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה במחברת כן עשה בשפת היריעה הקיצונה במחברת השנית

12 Cinquenta laçadas fez numa cortina e cinquenta laçadas fez na cortina da extremidade do segundo agrupamento; estas laçadas eram contrapostas uma com a outra.

12 חמשים ללאת עשה ביריעה האחת וחמשים ללאת עשה בקצה היריעה אשר במחברת השנית מקבילת הללאת אחת אל אחת

13 Também fez cinquenta colchetes de ouro e com estes colchetes uniu as cortinas uma com a outra; e foi feito, assim, um tabernáculo.

13 ויעש חמשים קרסי זהב ויחבר את הירעת אחת אל אחת בקרסים ויהי המשכן אחד

14 Fez também cortinas de pêlos de cabras para a tenda sobre o tabernáculo; de onze cortinas a fez.

14 ויעש יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת עשה אתם

15 O comprimento de uma cortina era de trinta côvados, e a largura de uma cortina, de quatro côvados; estas onze cortinas tinham uma mesma medida.

15 ארך היריעה האחת שלשים באמה וארבע אמות רחב היריעה האחת מדה אחת לעשתי עשרה יריעת

16 E ele uniu cinco cortinas à parte, e seis cortinas à parte,

16 ויחבר את חמש היריעת לבד ואת שש היריעת לבד

17 e fez cinquenta laçadas na borda da última cortina do agrupamento; também fez cinquenta laçadas na borda da cortina do outro agrupamento.

17 ויעש ללאת חמשים על שפת היריעה הקיצנה במחברת וחמשים ללאת עשה על שפת היריעה החברת השנית

18 Fez também cinquenta colchetes de metal para ajuntar a tenda, para que fosse uma.

18 ויעש קרסי נחשת חמשים לחבר את האהל להית אחד

19 Fez também para a tenda uma coberta de peles de carneiros tintas de vermelho; e, por cima, uma coberta de peles de texugo.

19 ויעש מכסה לאהל ערת אלים מאדמים ומכסה ערת תחשים מלמעלה

20 Também fez tábuas levantadas para o tabernáculo, de madeira de cetim.

20 ויעש את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים

21 O comprimento de uma tábua era de dez côvados, e a largura de cada tábua era de um côvado e meio.

21 עשר אמת ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד

22 Cada tábua tinha duas coiceiras, pregadas uma com a outra; assim fez com todas as tábuas do tabernáculo.

22 שתי ידת לקרש האחד משלבת אחת אל אחת כן עשה לכל קרשי המשכן

23 Assim, pois, fez as tábuas para o tabernáculo; vinte tábuas para a banda do sul;

23 ויעש את הקרשים למשכן עשרים קרשים לפאת נגב תימנה

24 e fez quarenta bases de prata debaixo das vinte tábuas; duas bases debaixo de uma tábua para as suas duas coiceiras e duas bases debaixo de outra tábua para as suas duas coiceiras.

24 וארבעים אדני כסף עשה תחת עשרים הקרשים שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו

25 Também fez vinte tábuas ao outro lado do tabernáculo da banda do norte,

25 ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשה עשרים קרשים

26 com as suas quarenta bases de prata; duas bases debaixo de uma tábua e duas bases debaixo de outra tábua.

26 וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד

27 E ao lado do tabernáculo para o ocidente fez seis tábuas.

27 ולירכתי המשכן ימה עשה ששה קרשים

28 Fez também duas tábuas para os cantos do tabernáculo aos dois lados,

28 ושני קרשים עשה למקצעת המשכן בירכתים

29 as quais estavam juntas debaixo e também se ajuntavam por cima com uma argola; assim fez com elas ambas nos dois cantos.

29 והיו תואמם מלמטה ויחדו יהיו תמים אל ראשו אל הטבעת האחת כן עשה לשניהם לשני המקצעת

30 Assim, eram oito tábuas com as suas bases de prata, a saber, dezesseis bases; duas bases debaixo de cada tábua.

30 והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף ששה עשר אדנים שני אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד

31 Fez também barras de madeira de cetim; cinco para as tábuas de um lado do tabernáculo,

31 ויעש בריחי עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחת

32 e cinco barras para as tábuas do outro lado do tabernáculo; e outras cinco barras para as tábuas do tabernáculo de ambas as bandas do ocidente.

32 וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה בריחם לקרשי המשכן לירכתים ימה

33 E fez que a barra do meio passasse pelo meio das tábuas de uma extremidade até à outra.

33 ויעש את הבריח התיכן לברח בתוך הקרשים מן הקצה אל הקצה

34 E cobriu as tábuas de ouro, e as suas argolas (os lugares das barras) fez de ouro; as barras também cobriu de ouro.

34 ואת הקרשים צפה זהב ואת טבעתם עשה זהב בתים לבריחם ויצף את הבריחם זהב

35 Depois, fez o véu de pano azul, e de púrpura, e de carmesim, e de linho fino torcido; de obra esmerada o fez, com querubins.

35 ויעש את הפרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב עשה אתה כרבים

36 E fez-lhe quatro colunas de madeira de cetim e as cobriu de ouro; e seus colchetes fez de ouro e fundiu-lhe quatro bases de prata.

36 ויעש לה ארבעה עמודי שטים ויצפם זהב וויהם זהב ויצק להם ארבעה אדני כסף

37 Fez também para a porta da tenda o véu de pano azul, e de púrpura, e de carmesim, e de linho fino torcido, da obra de bordador,

37 ויעש מסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם

38 com as suas cinco colunas e os seus colchetes; e as suas cabeças e as suas molduras cobriu de ouro; e as suas cinco bases eram de cobre.

38 ואת עמודיו חמשה ואת וויהם וצפה ראשיהם וחשקיהם זהב ואדניהם חמשה נחשת

Êxodo 37

1 Fez também Bezalel a arca de madeira de cetim; o seu comprimento era de dois côvados e meio; e a sua largura, de um côvado e meio; e a sua altura, de um côvado e meio.

1 ויעש בצלאל את הארן עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו

2 E cobriu-a de ouro puro por dentro e por fora; e fez-lhe uma coroa de ouro ao redor;

2 ויצפהו זהב טהור מבית ומחוץ ויעש לו זר זהב סביב

3 e fundiu-lhe quatro argolas de ouro aos seus quatro cantos, num lado, duas, e no outro lado, duas argolas;

3 ויצק לו ארבע טבעת זהב על ארבע פעמתיו ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעות על צלעו השנית

4 e fez varais de madeira de cetim e os cobriu de ouro;

4 ויעש בדי עצי שטים ויצף אתם זהב

5 e meteu os varais pelas argolas aos lados da arca, para levar a arca.

5 ויבא את הבדים בטבעת על צלעת הארן לשאת את הארן

6 Fez também de ouro puro o propiciatório; o seu comprimento era de dois côvados e meio, e a sua largura, de um côvado e meio.

6 ויעש כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה

7 Fez também dois querubins de ouro; de obra batida os fez, às duas extremidades do propiciatório;

7 ויעש שני כרבים זהב מקשה עשה אתם משני קצות הכפרת

8 um querubim a uma extremidade desta banda, e o outro querubim à outra extremidade da outra banda; do mesmo propiciatório fez sair os querubins às duas extremidades dele.

8 כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת עשה את הכרבים משני קצוותו

9 E os querubins estendiam as asas por cima, cobrindo com as asas o propiciatório; e os seus rostos estavam defronte um do outro; o rosto dos querubins estava virado para o propiciatório.

9 ויהיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת היו פני הכרבים

10 Fez também a mesa de madeira de cetim; o seu comprimento era de dois côvados, e a sua largura, de um côvado, e a sua altura, de um côvado e meio.

10 ויעש את השלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו

11 E cobriu-a de ouro puro e fez-lhe uma coroa de ouro ao redor.

11 ויצף אתו זהב טהור ויעש לו זר זהב סביב

12 Fez-lhe também uma moldura da largura de uma mão ao redor; e fez uma coroa de ouro ao redor da sua moldura.

12 ויעש לו מסגרת טפח סביב ויעש זר זהב למסגרתו סביב

13 Fundiu-lhe também quatro argolas de ouro; e pôs as argolas aos quatro cantos que estavam aos seus quatro pés.

13 ויצק לו ארבע טבעת זהב ויתן את הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו

14 Defronte da moldura estavam as argolas para os lugares dos varais, para levar a mesa.

14 לעמת המסגרת היו הטבעת בתים לבדים לשאת את השלחן

15 Fez também os varais de madeira de cetim e os cobriu de ouro, para levar a mesa.

15 ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב לשאת את השלחן

16 E fez de ouro puro os utensílios que haviam de estar sobre a mesa, e os seus pratos, e as suas colheres, e as suas escudelas, e as suas cobertas, com que se haviam de cobrir.

16 ויעש את הכלים אשר על השלחן את קערתיו ואת כפתיו ואת מנקיתיו ואת הקשות אשר יסך בהן זהב טהור

17 Fez também o castiçal de ouro puro; de obra batida fez este castiçal; o seu pé, e as suas canas, e os seus copos, e as suas maçãs, e as suas flores, na mesma peça.

17 ויעש את המנרה זהב טהור מקשה עשה את המנרה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה היו

18 Seis canas saíam dos seus lados três canas do castiçal, de um lado dele, e três canas do castiçal, do outro lado.

18 וששה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה מצדה השני

19 Numa cana, estavam três copos a modo de amêndoas, uma maçã e uma flor; e noutra cana, três copos a modo de amêndoas, uma maçã e uma flor; assim para as seis canas que saíam do castiçal.

19 שלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גבעים משקדים בקנה אחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היצאים מן המנרה

20 Mas no mesmo castiçal havia quatro copos a modo de amêndoas com as suas maçãs e com as suas flores.

20 ובמנרה ארבעה גבעים משקדים כפתריה ופרחיה

21 E era uma maçã debaixo de duas canas do mesmo; e outra maçã debaixo de outras duas canas; e mais uma maçã debaixo de outras duas canas; assim se fez para as seis canas que saíam dele.

21 וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים היצאים ממנה

22 As suas maçãs e as suas canas formavam a mesma peça; tudo era uma obra batida de ouro puro.

22 כפתריהם וקנתם ממנה היו כלה מקשה אחת זהב טהור

23 E fez-lhe sete lâmpadas; os seus espevitadores e os seus apagadores eram de ouro puro.

23 ויעש את נרתיה שבעה ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור

24 De um talento de ouro puro o fez, e todos os seus utensílios.

24 ככר זהב טהור עשה אתה ואת כל כליה

25 E fez o altar do incenso de madeira de cetim; de um côvado era o seu comprimento, e de um côvado, a sua largura, quadrado; e de dois côvados, a sua altura; dele mesmo eram feitas as suas pontas.

25 ויעש את מזבח הקטרת עצי שטים אמה ארכו ואמה רחבו רבוע ואמתים קמתו ממנו היו קרנתיו

26 E cobriu-o de ouro puro, e a sua coberta, e as suas paredes ao redor, e as suas pontas; e fez-lhe uma coroa de ouro ao redor.

26 ויצף אתו זהב טהור את גגו ואת קירתיו סביב ואת קרנתיו ויעש לו זר
זהב סביב

27 Fez-lhe também duas argolas de ouro debaixo da sua coroa, nos seus dois cantos, de ambos os seus lados, para os lugares dos varais, para levá-lo com eles.

27 ושתי טבעת זהב עשה לו מתחת לזרו על שתי צלעתיו על שני צדיו
לבתים לבדים לשאת אתו בהם

28 E os varais fez de madeira de cetim e os cobriu de ouro.

28 ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב

29 Também fez o azeite santo da unção e o incenso aromático, puro, de obra de perfumista.

29 ויעש את שמן המשחה קדש ואת קטרת הסמים טהור מעשה רקח

Êxodo 38

1 Fez também o altar do holocausto de madeira de cetim; de cinco côvados era o seu comprimento, e de cinco côvados, a sua largura, quadrado; e de três côvados, a sua altura.

1 ויעש את מזבח העלה עצי שטים חמש אמות ארכו וחמש אמות רחבו
רבוע ושלש אמות קמתו

2 E fez-lhe as suas pontas aos seus quatro cantos; as suas pontas formavam uma só peça com o altar; e cobriu-o de cobre.

2 ויעש קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו היו קרנתיו ויצף אתו נחשת

3 Fez também todos os utensílios do altar os caldeirões, e as pás, e as bacias, e os garfos, e os braseiros; todos os seus utensílios fez de cobre.

3 ויעש את כל כלי המזבח את הסירת ואת היעים ואת המזרקת את המזלגת ואת המחתת כל כליו עשה נחשת

4 Fez também para o altar um crivo de cobre, de obra de rede, na sua cercadura debaixo, até ao meio dele.

4 ויעש למזבח מכבר מעשה רשת נחשת תחת כרכבו מלמטה עד חציו

5 E fundiu quatro argolas às quatro extremidades do crivo de cobre, para os lugares dos varais.

5 ויצק ארבע טבעת בארבע הקצות למכבר הנחשת בתים לבדים

6 E fez os varais de madeira de cetim e os cobriu de cobre.

6 ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם נחשת

7 E meteu os varais pelas argolas aos lados do altar, para levá-lo com eles; fê-lo oco e de tábuas.

7 ויבא את הבדים בטבעת על צלעת המזבח לשאת אתו בהם נבוב לחת עשה אתו

8 Fez também a pia de cobre com a sua base de cobre, dos espelhos das mulheres que se ajuntavam, ajuntando-se à porta da tenda da congregação.

8 ויעש את הכיור נחשת ואת כנו נחשת במראת הצבאת אשר צבאו פתח אהל מועד

9 Fez também o pátio da banda do meio-dia ao sul; as cortinas do pátio eram de linho fino torcido, de cem côvados.

9 ויעש את החצר לפאת נגב תימנה קלעי החצר שש משזר מאה באמה

10 As suas vinte colunas e as suas vinte bases eram de cobre; os colchetes destas colunas e as suas molduras eram de prata;

10 עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם כסף

11 e da banda do norte, cortinas de cem côvados; as suas vinte colunas e as suas vinte bases eram de cobre, e os colchetes das colunas e as suas molduras eram de prata.

11 ולפאת צפון מאה באמה עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמודים וחשקיהם כסף

12 E da banda do ocidente, cortinas de cinquenta côvados; as suas colunas, dez, e as suas bases, dez; os colchetes das colunas e as suas molduras eram de prata.

12 ולפאת ים קלעים חמשים באמה עמודיהם עשרה ואדניהם עשרה ווי העמדים וחשוקיהם כסף

13 E da banda oriental, ao oriente, cortinas de cinquenta côvados.

13 ולפאת קדמה מזרחה חמשים אמה

14 As cortinas desta banda da porta eram de quinze côvados; as suas colunas, três, e as suas bases, três.

14 קלעים חמש עשרה אמה אל הכתף עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה

15 E da outra banda da porta do pátio, de ambos os lados, eram cortinas de quinze côvados; as suas colunas, três, e as suas bases, três.

15 ולכתף השנית מזה ומזה לשער החצר קלעים חמש עשרה אמה עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה

16 Todas as cortinas do pátio ao redor eram de linho fino torcido.

16 כל קלעי החצר סביב שש משזר

17 E as bases das colunas eram de cobre; os colchetes das colunas e as suas molduras eram de prata; e a coberta das suas cabeças, de prata; e todas as colunas do pátio eram cingidas de prata.

17 והאדנים לעמדים נחשת ווי העמודים וחשוקיהם כסף וצפוי ראשיהם כסף והם מחשקים כסף כל עמדי החצר

18 E a coberta da porta do pátio era de obra de bordador, de pano azul, e de púrpura, e de carmesim, e de linho fino torcido; e o comprimento era de vinte côvados, e a altura, na largura, de cinco côvados, defronte das cortinas do pátio.

18 ומסך שער החצר מעשה רקם תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר ועשרים אמה ארך וקומה ברחב חמש אמות לעמת קלעי החצר

19 E as suas quatro colunas e as suas quatro bases eram de cobre, os seus colchetes, de prata, e a coberta das suas cabeças e as suas molduras, de prata.

19 ועמדיהם ארבעה ואדניהם ארבעה נחשת וויהם כסף וצפוי ראשיהם וחשקיהם כסף

20 E todas as estacas do tabernáculo e do pátio ao redor eram de cobre.

20 וכל היתדת למשכן ולחצר סביב נחשת

21 Esta é a enumeração das coisas contadas do tabernáculo do Testemunho, que por ordem de Moisés foram contadas para o ministério dos levitas por mão de Itamar, filho de Arão, o sacerdote.

21 אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר פקד על פי משה עבדת הלוים ביד איתמר בן אהרן הכהן

22 Fez, pois, Bezalel, filho de Uri, filho de Hur, da tribo de Judá, tudo quanto o SENHOR tinha ordenado a Moisés.

22 ובצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה עשה את כל אשר צוה יהוה את משה

23 E com ele Aoliabe, filho de Aisamaque, da tribo de Dã, um mestre de obra, e engenhoso artífice, e bordador em pano azul, e em púrpura, e em carmesim, e em linho fino.

23 ואתו אהליאב בן אחיסמך למטה דן חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן ובתולעת השני ובשש

24 Todo o ouro gasto na obra, em toda a obra do santuário, a saber, o ouro da oferta, foram vinte e nove talentos e setecentos e trinta siclos, conforme o siclo do santuário;

24 כל הזהב העשוי למלאכה בכל מלאכת הקדש ויהי זהב התנופה תשע ועשרים ככר ושבע מאות ושלשים שקל בשקל הקדש

25 e a prata dos arrolados da congregação foram cem talentos e mil e setecentos e setenta e cinco siclos, conforme o siclo do santuário

25 וכסף פקודי העדה מאת ככר ואלף ושבע מאות וחמשה ושבעים שקל בשקל הקדש

26 Um beca para cada cabeça, isto é, meio siclo, conforme o siclo do santuário, de qualquer que passava aos arrolados, da idade de vinte anos e acima, que foram seiscentos e três mil e quinhentos e cinquenta.

26 בקע לגלגלת מחצית השקל בשקל הקדש לכל העבר על הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה לשש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים

27 E houve cem talentos de prata para fundir as bases do santuário e as bases do véu; para cem bases eram cem talentos um talento para cada base.

27 ויהי מאת ככר הכסף לצקת את אדני הקדש ואת אדני הפרכת מאת אדנים למאת הככר ככר לאדן

28 Mas dos mil e setecentos e setenta e cinco siclos fez os colchetes das colunas, e cobriu as suas cabeças, e as cingiu de molduras.

28 ואת האלף ושבע המאות וחמשה ושבעים עשה ווים לעמודים וצפה ראשיהם וחשק אתם

29 E o cobre da oferta foi setenta talentos e dois mil e quatrocentos siclos.

29 ונחשת התנופה שבעים ככר ואלפים וארבע מאות שקל

30 E dele fez as bases da porta da tenda da congregação, e o altar de cobre, e o crivo de cobre para ele, e todos os utensílios do altar,

30 ויעש בה את אדני פתח אהל מועד ואת מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו ואת כל כלי המזבח

31 e as bases do pátio ao redor, e as bases da porta do pátio, e todas as estacas do tabernáculo, e todas as estacas do pátio ao redor.

31 ואת אדני החצר סביב ואת אדני שער החצר ואת כל יתדת המשכן ואת כל יתדת החצר סביב

Êxodo 39

1 Fizeram também as vestes do ministério, para ministrar no santuário, de pano azul, e de púrpura, e de carmesim; também

fizeram as vestes santas para Arão, como o SENHOR ordenara a Moisés.

1 ומן התכלת והארגמן ותולעת השני עשו בגדי שרד לשרת בקדש ויעשו את בגדי הקדש אשר לאהרן כאשר צוה יהוה את משה

2 Assim, fez o éfode de ouro, de pano azul, e de púrpura, e de carmesim e de linho fino torcido.

2 ויעש את האפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר

3 E estenderam as lâminas de ouro e as cortaram em fios, para entretecer entre o pano azul, e entre a púrpura, e entre o carmesim, e entre o linho fino da obra mais esmerada.

3 וירקעו את פחי הזהב וקצץ פתילם לעשות בתוך התכלת ובתוך הארגמן ובתוך תולעת השני ובתוך השש מעשה חשב

4 Fizeram nele ombreiras que se ajuntassem; às suas duas pontas se ajuntavam.

4 כתפת עשו לו חברת על שני קצוותו חבר

5 E o cinto de artifício do éfode, que estava sobre ele, era conforme a sua obra, da mesma peça, de ouro, e de pano azul, e de púrpura, e de carmesim, e de linho fino torcido, como o SENHOR ordenara a Moisés.

5 וחשב אפדתו אשר עליו ממנו הוא כמעשהו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר כאשר צוה יהוה את משה

6 Também prepararam as pedras sardônicas, engastadas em ouro, lavradas com gravuras de selo, com os nomes dos filhos de Israel.

6 ויעשו את אבני השהם מסבת משבצת זהב מפתחת פתוחי חותם על שמות בני ישראל

7 E as pôs sobre as ombreiras do éfode por pedras de memória para os filhos de Israel, como o SENHOR ordenara a Moisés.

7 וישם אתם על כתפת האפד אבני זכרון לבני ישראל כאשר צוה יהוה את משה

8 Fez também o peitoral de obra de artífice, como a obra do éfode, de ouro, e de pano azul, e de púrpura, e de carmesim, e de linho fino torcido.

8 ויעש את החשן מעשה חשב כמעשה אפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר

9 Quadrado era; dobrado fizeram o peitoral; o seu comprimento era de um palmo, e a sua largura, de um palmo dobrado.

9 רבוע היה כפול עשו את החשן זרת ארכו וזרת רחבו כפול

10 E engastaram nele quatro ordens de pedras uma ordem de um sárdio, um topázio e um carbúnculo; esta é a primeira ordem.

10 וימלאו בו ארבעה טורי אבן טור אדם פטדה וברקת הטור האחד

11 E a segunda ordem, de uma esmeralda, uma safira e um diamante;

11 והטור השני נפך ספיר ויהלם

12 e a terceira ordem, de um jacinto, uma ágata e uma ametista;

12 והטור השלישי לשם שבו ואחלמה

13 e a quarta ordem, de uma turquesa, uma sardônica e um jaspe; e todas eram engastadas nos seus engastes de ouro.

13 והטור הרביעי תרשיש שהם וישפה מוסבת משבצות זהב במלאתם

14 Estas pedras, pois, eram, segundo os nomes dos filhos de Israel, doze, segundo os seus nomes; de gravura de selo, cada uma com o seu nome, segundo as doze tribos.

14 והאבנים על שמת בני ישראל הנה שתים עשרה על שמתם פתוחי חתם איש על שמו לשנים עשר שבט

15 Também fizeram para o peitoral cadeiazinhas de igual medida, obra de trança e de ouro puro.

15 ויעשו על החשן שרשרת גבלת מעשה עבת זהב טהור

16 E fizeram dois engastes de ouro e duas argolas de ouro; e puseram as duas argolas nas duas extremidades do peitoral.

16 ויעשו שתי משבצת זהב ושתי טבעת זהב ויתנו את שתי הטבעת על שני קצות החשן

17 E puseram as duas cadeiazinhas de trança de ouro nas duas argolas, nas duas extremidades do peitoral.

17 ויתנו שתי העבתת הזהב על שתי הטבעת על קצות החשן

18 E as outras duas pontas das duas cadeiazinhas de trança, puseram nos dois engastes; e as puseram sobre as ombreiras do éfode, defronte dele.

18 ואת שתי קצות שתי העבתת נתנו על שתי המשבצת ויתנם על כתפת האפד אל מול פניו

19 Fizeram também duas argolas de ouro, que puseram nas outras duas extremidades do peitoral, na sua borda que estava junto ao éfode por dentro.

19 ויעשו שתי טבעת זהב וישימו על שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפד ביתה

20 Fizeram mais duas argolas de ouro, que puseram nas duas ombreiras do éfode, debaixo, defronte dele, defronte da sua juntura, sobre o cinto de artifício do éfode.

20 ויעשו שתי טבעת זהב ויתנם על שתי כתפת האפד מלמטה ממול פניו לעמת מחברתו ממעל לחשב האפד

21 E ligaram o peitoral com as suas argolas às argolas do éfode com um cordão azul, para que estivesse sobre o cinto de artifício do éfode, e o peitoral não se apartasse do éfode, como o SENHOR ordenara a Moisés.

21 וירכסו את החשן מטבעתיו אל טבעת האפד בפתיל תכלת להית על חשב האפד ולא יזח החשן מעל האפד כאשר צוה יהוה את משה

22 E fez o manto do éfode de obra tecida, todo de pano azul.

22 ויעש את מעיל האפד מעשה ארג כליל תכלת

23 E o colar do manto estava no meio dele, como colar de cota de malha; este colar tinha uma borda em volta, para que se não rompesse.

23 ופי המעיל בתוכו כפי תחרא שפה לפיו סביב לא יקרע

24 E nas bordas do manto fizeram romãs de pano azul, e de púrpura, e de carmesim, a fio torcido.

24 ויעשו על שולי המעיל רמוני תכלת וארגמן ותולעת שני משזר

25 Fizeram também as campainhas de ouro puro, pondo as campainhas no meio das romãs nas bordas da capa, em roda, entre as romãs

25 ויעשו פעמני זהב טהור ויתנו את הפעמנים בתוך הרמנים על שולי המעיל סביב בתוך הרמנים

26 Uma campainha e uma romã, outra campainha e outra romã, nas bordas do manto à roda, para ministrar, como o SENHOR ordenara a Moisés.

26 פעמן ורמן פעמן ורמן על שולי המעיל סביב לשרת כאשר צוה יהוה את משה

27 Fizeram também as túnicas de linho fino, de obra tecida, para Arão e para seus filhos,

27 ויעשו את הכתנת שש מעשה ארג לאהרן ולבניו

28 e a mitra de linho fino, e o ornato das tiaras de linho fino, e os calções de linho fino torcido,

28 ואת המצנפת שש ואת פארי המגבעת שש ואת מכנסי הבד שש משזר

29 e o cinto de linho fino torcido, e de fio azul, e de púrpura, e de carmesim, de obra de bordador, como o SENHOR ordenara a Moisés.

29 ואת האבנט שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני מעשה רקם כאשר צוה יהוה את משה

30 Fizeram também a folha da coroa de santidade de ouro puro, e nela escreveram o escrito como de gravura de selo SANTIDADE AO SENHOR.

30 ויעשו את ציץ נזר הקדש זהב טהור ויכתבו עליו מכתב פתוחי חותם קדש ליהוה

31 E ataram-na com um cordão de azul, para a atar à mitra em cima, como o SENHOR ordenara a Moisés.

31 ויתנו עליו פתיל תכלת לתת על המצנפת מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה

32 Assim, se acabou toda a obra do tabernáculo da tenda da congregação; e os filhos de Israel fizeram conforme tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés; assim o fizeram.

32 ותכל כל עבדת משכן אהל מועד ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו

33 Depois, trouxeram a Moisés o tabernáculo, e a tenda, e todos os seus móveis; e os seus colchetes, e as suas tábuas, e os seus varais, e as suas colunas, e as suas bases;

33 ויביאו את המשכן אל משה את האהל ואת כל כליו קרסיו קרשיו בריחו ועמדיו ואדניו

34 e a coberta de peles de carneiro tintas de vermelho, e a coberta de peles de texugos, e o véu da coberta;

34 ואת מכסה עורת האילם המאדמים ואת מכסה ערת התחשים ואת פרכת המסך

35 a arca do Testemunho, e os seus varais, e o propiciatório;

35 את ארן העדת ואת בדיו ואת הכפרת

36 a mesa com todos os seus utensílios e os pães da proposição;

36 את השלחן את כל כליו ואת לחם הפנים

37 o castiçal puro com suas lâmpadas, as lâmpadas da ordenança, e todos os seus utensílios, e o azeite para a luminária;

37 את המנרה הטהרה את נרתיה נרת המערכה ואת כל כליה ואת שמן המאור

38 também o altar de ouro, e o azeite da unção, e o incenso aromático, e a coberta da porta da tenda;

38 ואת מזבח הזהב ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך פתח
האהל

39 o altar de cobre, e o seu crivo de cobre, e os seus varais, e todos os seus utensílios, e a pia, e a sua base;

39 את מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו
את הכיר ואת כנו

40 as cortinas do pátio, e as suas colunas, e as suas bases, e a coberta da porta do pátio, e as suas cordas, e os seus pregos, e todos os utensílios do serviço do tabernáculo, para a tenda da congregação;

40 את קלעי החצר את עמדיה ואת אדניה ואת המסך לשער החצר את
מיתריו ויתדתיה ואת כל כלי עבדת המשכן לאהל מועד

41 as vestes do ministério para ministrar no santuário; as vestes santas de Arão, o sacerdote, e as vestes dos seus filhos, para administrarem o sacerdócio.

41 את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי
בניו לכהן

42 Conforme tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés, assim fizeram os filhos de Israel toda a obra.

42 ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל את כל העבדה

43 Viu, pois, Moisés toda a obra, e eis que a tinham feito; como o SENHOR ordenara, assim a fizeram; então, Moisés os abençoou.

43 וירא משה את כל המלאכה והנה עשו אתה כאשר צוה יהוה כן עשו
ויברך אתם משה

Êxodo 40

1 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 No primeiro mês, no primeiro dia do mês, levantarás o tabernáculo da tenda da congregação,

2 ביום החדש הראשון באחד לחדש תקים את משכן אהל מועד

3 e porás nele a arca do Testemunho, e cobrirás a arca com o véu.

3 ושמת שם את ארון העדות וסכת על הארן את הפרכת

4 Depois, meterás nele a mesa e porás em ordem o que se deve pôr em ordem nela; também meterás nele o castiçal e acenderás as suas lâmpadas.

4 והבאת את השלחן וערכת את ערכו והבאת את המנרה והעלית את נרתיה

5 E porás o altar de ouro para o incenso diante da arca do Testemunho; então, pendurarás a coberta da porta do tabernáculo.

5 ונתתה את מזבח הזהב לקטרת לפני ארון העדת ושמת את מסך הפתח למשכן

6 Porás também o altar do holocausto diante da porta do tabernáculo da tenda da congregação.

6 ונתתה את מזבח העלה לפני פתח משכן אהל מועד

7 E porás a pia entre a tenda da congregação e o altar e nela porás água.

7 ונתת את הכיר בין אהל מועד ובין המזבח ונתת שם מים

8 Depois, porás o pátio ao redor e pendurarás a coberta à porta do pátio.

8 ושמת את החצר סביב ונתת את מסך שער החצר

9 Então, tomarás o azeite da unção e ungirás o tabernáculo e tudo o que há nele; e o santificarás com todos os seus móveis, e será santo.

9 ולקחת את שמן המשחה ומשחת את המשכן ואת כל אשר בו וקדשת אתו ואת כל כליו והיה קדש

10 Ungirás também o altar do holocausto e a todos os seus utensílios e santificarás o altar; e o altar será uma coisa santíssima.

10 ומשחת את מזבח העלה ואת כל כליו וקדשת את המזבח והיה המזבח קדש קדשים

11 Então, ungirás a pia e a sua base e a santificarás.

11 ומשחת את הכיר ואת כנו וקדשת אתו

12 Farás também chegar Arão e seus filhos à porta da tenda da congregação e os lavarás com água.

12 והקרבת את אהרן ואת בניו אל פתח אהל מועד ורחצת אתם במים

13 E vestirás a Arão as vestes santas, e o ungirás, e o santificarás, para que me administre o sacerdócio.

13 והלבשת את אהרן את בגדי הקדש ומשחת אתו וקדשת אתו וכהן לי

14 Também farás chegar seus filhos, e lhes vestirás as túnicas,

14 ואת בניו תקריב והלבשת אתם כתנת

15 e os ungirás como ungiste a seu pai, para que me administrem o sacerdócio; e a sua unção lhes será por sacerdócio perpétuo nas suas gerações.

15 ומשחת אתם כאשר משחת את אביהם וכהנו לי והיתה להית להם משחתם לכהנת עולם לדרתם

16 E fê-lo Moisés; conforme tudo o que o SENHOR lhe ordenou, assim o fez.

16 ויעש משה ככל אשר צוה יהוה אתו כן עשה

17 E aconteceu no mês primeiro, no ano segundo, ao primeiro do mês, que o tabernáculo foi levantado;

17 ויהי בחדש הראשון בשנה השנית באחד לחדש הוקם המשכן

18 porque Moisés levantou o tabernáculo, e pôs as suas bases, e armou as suas tábuas, e meteu nele os seus varais, e levantou as suas colunas;

18 ויקם משה את המשכן ויתן את אדניו וישם את קרשיו ויתן את בריחיו ויקם את עמודיו

19 e estendeu a tenda sobre o tabernáculo, e pôs a coberta da tenda sobre ela, em cima, como o SENHOR ordenara a Moisés.

19 ויפרש את האהל על המשכן וישם את מכסה האהל עליו מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה

20 E tomou o Testemunho, e pô-lo na arca, e meteu os varais à arca; e pôs o propiciatório sobre a arca, em cima.

20 ויקח ויתן את העדת אל הארן וישם את הבדים על הארן ויתן את הכפרת על הארן מלמעלה

21 E levou a arca ao tabernáculo, e pendurou o véu da cobertura, e cobriu a arca do Testemunho, como o SENHOR ordenara a Moisés.

21 ויבא את הארן אל המשכן וישם את פרכת המסך ויסך על ארון העדות כאשר צוה יהוה את משה

22 Pôs também a mesa na tenda da congregação, ao lado do tabernáculo para o norte, fora do véu.

22 ויתן את השלחן באהל מועד על ירך המשכן צפנה מחוץ לפרכת

23 E sobre ela pôs em ordem o pão perante o SENHOR, como o SENHOR ordenara a Moisés.

23 ויערך עליו ערך לחם לפני יהוה כאשר צוה יהוה את משה

24 Pôs também na tenda da congregação o castiçal defronte da mesa, ao lado do tabernáculo para o sul,

24 וישם את המנרה באהל מועד נכח השלחן על ירך המשכן נגבה

25 e acendeu as lâmpadas perante o SENHOR, como o SENHOR ordenara a Moisés.

25 ויעל הנרת לפני יהוה כאשר צוה יהוה את משה

26 E pôs o altar de ouro na tenda da congregação, diante do véu.

26 וישם את מזבח הזהב באהל מועד לפני הפרכת

27 E acendeu sobre ele o incenso de especiarias aromáticas, como o SENHOR ordenara a Moisés.

27 ויקטר עליו קטרת סמים כאשר צוה יהוה את משה

28 Pendurou também a coberta da porta do tabernáculo,

28 וישם את מסך הפתח למשכן

29 e pôs o altar do holocausto à porta do tabernáculo da tenda da congregação, e ofereceu sobre ele holocausto e oferta de manjares, como o SENHOR ordenara a Moisés.

29 ואת מזבח העלה שם פתח משכן אהל מועד ויעל עליו את העלה ואת המנחה כאשר צוה יהוה את משה

30 Pôs também a pia entre a tenda da congregação e o altar e derramou água nela, para lavar.

30 וישם את הכיר בין אהל מועד ובין המזבח ויתן שמה מים לרחצה

31 E Moisés, e Arão, e seus filhos, lavaram nela as mãos e os pés.

31 ורחצו ממנו משה ואהרן ובניו את ידיהם ואת רגליהם

32 Quando entravam na tenda da congregação e quando chegavam ao altar, lavavam-se, como o SENHOR ordenara a Moisés.

32 בבאם אל אהל מועד ובקרבתם אל המזבח ירחצו כאשר צוה יהוה את משה

33 Levantou também o pátio ao redor do tabernáculo e do altar e pendurou a coberta da porta do pátio. Assim, Moisés acabou a obra.

33 ויקם את החצר סביב למשכן ולמזבח ויתן את מסך שער החצר ויכל משה את המלאכה

34 Então, a nuvem cobriu a tenda da congregação, e a glória do SENHOR encheu o tabernáculo,

34 ויכס הענן את אהל מועד וכבוד יהוה מלא את המשכן

35 de maneira que Moisés não podia entrar na tenda da congregação, porquanto a nuvem ficava sobre ela, e a glória do SENHOR enchia o tabernáculo.

35 ולא יכל משה לבוא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן וכבוד יהוה מלא את המשכן

36 Quando, pois, a nuvem se levantava de sobre o tabernáculo, então, os filhos de Israel caminhavam em todas as suas jornadas.

36 ובהעלות הענן מעל המשכן יסעו בני ישראל בכל מסעיהם

37 Se a nuvem, porém, não se levantava, não caminhavam até ao dia em que ela se levantava;

37 ואם לא יעלה הענן ולא יסעו עד יום העלתו

38 porquanto a nuvem do SENHOR estava de dia sobre o tabernáculo, e o fogo estava de noite sobre ele, perante os olhos de toda a casa de Israel, em todas as suas jornadas.

38 כי ענן יהוה על המשכן יומם ואש תהיה לילה בו לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם

Levítico

Levítico 1

1 E chamou o SENHOR a Moisés e falou com ele da tenda da congregação, dizendo

1 ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד לאמר

2 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes Quando algum de vós oferecer oferta ao SENHOR, oferecereis as vossas ofertas de gado, de vacas e de ovelhas

2 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם אדם כי יקריב מכם קרבן ליהוה מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם

3 Se a sua oferta for holocausto de gado, oferecerá macho sem mancha; à porta da tenda da congregação a oferecerá, de sua própria vontade, perante o SENHOR.

3 אם עלה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד יקריב אתו לרצנו לפני יהוה

4 E porá a sua mão sobre a cabeça do holocausto, para que seja aceito por ele, para a sua expiação.

4 וסמך ידו על ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו

5 Depois, degolará o bezerro perante o SENHOR; e os filhos de Arão, os sacerdotes, oferecerão o sangue e espargirão o sangue à roda sobre o altar que está diante da porta da tenda da congregação.

5 ושחט את בן הבקר לפני יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד

6 Então, esfolará o holocausto e o partirá nos seus pedaços.

6 והפשיט את העלה ונתח אתה לנתחיה

7 E os filhos de Arão, os sacerdotes, porão fogo sobre o altar, pondo em ordem a lenha sobre o fogo.

7 ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש

8 Também os filhos de Arão, os sacerdotes, porão em ordem os pedaços, a cabeça e o redenho, sobre a lenha que está no fogo em cima do altar.

8 וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח

9 Porém a sua fressura e as suas pernas lavar-se-ão com água; e o sacerdote tudo isto queimará sobre o altar; holocausto é, oferta queimada, de cheiro suave ao SENHOR

9 וקרבו וכרעיו ירחץ במים והקטיר הכהן את הכל המזבחה עלה אשה ריח ניחוח ליהוה

10 E, se a sua oferta for de gado miúdo, de ovelhas ou de cabras, para holocausto, oferecerá macho sem mancha,

10 ואם מן הצאן קרבנו מן הכשבים או מן העזים לעלה זכר תמים יקריבנו

11 e a degolará ao lado do altar, para a banda do norte, perante o SENHOR; e os filhos de Arão, os sacerdotes, espargirão o seu sangue à roda sobre o altar.

11 ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב

12 Depois, a partirá nos seus pedaços, como também a sua cabeça e o seu redenho; e o sacerdote os porá em ordem sobre a lenha que está no fogo sobre o altar.

12 ונתח אתו לנתחיו ואת ראשו ואת פדרו וערך הכהן אתם על העצים אשר על האש אשר על המזבח

13 Porém a fressura e as pernas lavar-se-ão com água; e o sacerdote tudo isto oferecerá e o queimará sobre o altar; holocausto é, oferta queimada, de cheiro suave ao SENHOR.

13 והקרב והכרעים ירחץ במים והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה
עלה הוא אשה ריח ניחח ליהוה

14 E, se a sua oferta ao SENHOR for holocausto de aves,
oferecerá a sua oferta de rolas ou de pombinhos.

14 ואם מן העוף עלה קרבנו ליהוה והקריב מן התרים או מן בני היונה
את קרבנו

15 E o sacerdote a oferecerá sobre o altar, e lhe torcerá o
pescoço com a sua unha, e a queimará sobre o altar; e o seu
sangue será espremido na parede do altar;

15 והקריבו הכהן אל המזבח ומלק את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה
דמו על קיר המזבח

16 e o seu papo com as suas penas tirará e o lançará junto ao
altar, para a banda do oriente, no lugar da cinza;

16 והסיר את מראתו בנצתה והשליך אתה אצל המזבח קדמה אל מקום
הדשן

17 e fendê-la -á com as suas asas, porém não a partirá; e o
sacerdote a queimará em cima do altar sobre a lenha que está
no fogo; holocausto é, oferta queimada, de cheiro suave ao
SENHOR.

17 ושסע אתו בכנפיו לא יבדיל והקטיר אתו הכהן המזבחה על העצים
אשר על האש עלה הוא אשה ריח ניחח ליהוה

Levítico 2

1 E, quando alguma pessoa oferecer oferta de manjares ao
SENHOR, a sua oferta será de flor de farinha; nela, deitará azeite
e porá o incenso sobre ela.

1 ונפש כי תקריב קרבן מנחה ליהוה סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבנה

2 E a trará aos filhos de Arão, os sacerdotes, um dos quais tomará dela um punhado da flor de farinha e do seu azeite com todo o seu incenso; e o sacerdote queimará este memorial sobre o altar; oferta queimada é, de cheiro suave ao SENHOR.

2 והביאה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל לבנתה והקטיר הכהן את אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה

3 E o que sobejar da oferta de manjares será de Arão e de seus filhos; coisa santíssima é, de ofertas queimadas ao SENHOR.

3 והנותרת מן המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה

4 E, quando ofereceres oferta de manjares, cozida no forno, será de bolos asmos de flor de farinha, amassados com azeite, e coscorões asmos untados com azeite.

4 וכי תקרב קרבן מנחה מאפה תנור סלת חלות מצת בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן

5 E, se a tua oferta for oferta de manjares, cozida na caçoula, será da flor de farinha sem fermento, amassada com azeite.

5 ואם מנחה על המחבת קרבנך סלת בלולה בשמן מצה תהיה

6 Em pedaços a partirás e sobre ela deitarás azeite; é oferta de manjares.

6 פתות אתה פתים ויצקת עליה שמן מנחה הוא

7 E, se a tua oferta for oferta de manjares da sertã, far-se -á da flor de farinha com azeite.

7 ואם מנחת מרחשת קרבנך סלת בשמן תעשה

8 Então, trarás a oferta de manjares, que se fará daquilo, ao SENHOR; e se apresentará ao sacerdote, o qual a levará ao altar.

8 והבאת את המנחה אשר יעשה מאלה ליהוה והקריבה אל הכהן והגישה אל המזבח

9 E o sacerdote tomará daquela oferta de manjares o seu memorial e a queimará sobre o altar; oferta queimada é, de cheiro suave ao SENHOR.

9 והרים הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה

10 E o que sobejar da oferta de manjares será de Arão e de seus filhos; coisa santíssima é, de ofertas queimadas ao SENHOR

10 והנותרת מן המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה

11 Nenhuma oferta de manjares, que oferecerdes ao SENHOR, se fará com fermento; porque de nenhum fermento, nem de mel algum oferecereis oferta queimada ao SENHOR.

11 כל המנחה אשר תקריבו ליהוה לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליהוה

12 Deles, oferecereis ao SENHOR por oferta das primícias; porém sobre o altar não subirão por cheiro suave.

12 קרבן ראשית תקריבו אתם ליהוה ואל המזבח לא יעלו לריח ניחח

13 E toda a oferta dos teus manjares salgarás com sal; e não deixarás faltar à tua oferta de manjares o sal do concerto do teu Deus; em toda a tua oferta oferecerás sal.

13 וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח

14 E, se ofereceres ao SENHOR oferta de manjares das primícias, oferecerás a oferta de manjares das tuas primícias de espigas verdes, tostadas ao fogo, isto é, do grão trilhado de espigas verdes cheias.

14 ואם תקריב מנחת בכורים ליהוה אביב קלוי באש גרש כרמל תקריב את מנחת בכוריך

15 E sobre ela deitarás azeite e porás sobre ela incenso; oferta é de manjares.

15 ונתת עליה שמן ושמת עליה לבנה מנחה הוא

16 Assim, o sacerdote queimará o seu memorial do seu grão trilhado e do seu azeite, com todo o seu incenso; oferta queimada é ao SENHOR.

16 והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל לבנתה אשה ליהוה

Levítico 3

1 E, se a sua oferta for sacrifício pacífico, se a oferecer de gado macho ou fêmea, a oferecerá sem mancha diante do SENHOR.

1 ואם זבח שלמים קרבנו אם מן הבקר הוא מקריב אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני יהוה

2 E porá a sua mão sobre a cabeça da sua oferta e a degolará diante da porta da tenda da congregação; e os filhos de Arão, os sacerdotes, espargirão o sangue sobre o altar, em roda.

2 וסמך ידו על ראש קרבנו ושחטו פתח אהל מועד וזרקו בני אהרן הכהנים את הדם על המזבח סביב

3 Depois, oferecerá do sacrifício pacífico a oferta queimada ao SENHOR a gordura que cobre a fressura e toda a gordura que está sobre a fressura.

3 והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב

4 Então, ambos os rins, e a gordura que está sobre eles e sobre as tripas, e o redenho que está sobre o fígado com os rins tirará.

4 ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה

5 E os filhos de Arão queimarão isso sobre o altar, em cima do holocausto, que estará sobre a lenha que está no fogo; oferta queimada é, de cheiro suave ao SENHOR

5 והקטירו אתו בני אהרן המזבחה על העלה אשר על העצים אשר על האש אשה ריח ניחח ליהוה

6 E, se a sua oferta for de gado miúdo por sacrifício pacífico ao SENHOR, seja macho ou fêmea, sem mancha a oferecerá.

6 ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים ליהוה זכר או נקבה תמים יקריבנו

7 Se oferecer um cordeiro por sua oferta, oferecê-lo -á perante o SENHOR.

7 אם כשב הוא מקריב את קרבנו והקריב אתו לפני יהוה

8 E porá a sua mão sobre a cabeça da sua oferta e a degolará diante da tenda da congregação; e os filhos de Arão espargirão o seu sangue sobre o altar, em redor.

8 וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב

9 Então, do sacrifício pacífico oferecerá ao SENHOR por oferta queimada a sua gordura, a cauda toda, a qual tirará do espinhaço, e a gordura que cobre a fressura, e toda a gordura que está sobre a fressura,

9 והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה חלבו האליה תמימה לעמת העצה יסירנה ואת החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב

10 como também tirará ambos os rins, e a gordura que está sobre eles e sobre as tripas, e o redenho que está sobre o fígado com os rins.

10 ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכלית יסירנה

11 E o sacerdote queimará isso sobre o altar; manjar é da oferta queimada ao SENHOR.

11 והקטירו הכהן המזבחה לחם אשה ליהוה

12 Mas, se a sua oferta for uma cabra, perante o SENHOR a oferecerá.

12 ואם עז קרבנו והקריבו לפני יהוה

13 E porá a sua mão sobre a sua cabeça e a degolará diante da tenda da congregação; e os filhos de Arão espargirão o seu sangue sobre o altar em redor.

13 וסמך את ידו על ראשו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב

14 Depois, oferecerá dela a sua oferta, por oferta queimada ao SENHOR a gordura que cobre a fressura e toda a gordura que está sobre a fressura,

14 והקריב ממנו קרבנו אשה ליהוה את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב

15 como também tirará ambos os rins, e a gordura que está sobre eles e sobre as tripas, e o redenho que está sobre o fígado com os rins.

15 ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכלית יסירנה

16 E o sacerdote queimará isso sobre o altar; manjar é da oferta queimada, de cheiro suave. Toda a gordura será do SENHOR.

16 והקטירם הכהן המזבחה לחם אשה לריח ניחח כל חלב ליהוה

17 Estatuto perpétuo será nas vossas gerações, em todas as vossas habitações nenhuma gordura, nem sangue algum comereis.

17 חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם כל חלב וכל דם לא תאכלו

Levítico 4

1 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Fala aos filhos de Israel, dizendo Quando uma alma pecar por erro contra alguns dos mandamentos do SENHOR, acerca do que se não deve fazer, e fazer contra algum deles;

2 דבר אל בני ישראל לאמר נפש כי תחטא בשגגה מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ועשה מאחת מהנה

3 se o sacerdote ungido pecar para escândalo do povo, oferecerá pelo seu pecado, que pecou, um novilho sem mancha, ao SENHOR, por expiação do pecado.

3 אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם והקריב על חטאתו אשר חטא פר בן בקר תמים ליהוה לחטאת

4 E trará o novilho à porta da tenda da congregação, perante o SENHOR, e porá a sua mão sobre a cabeça do novilho, e degolará o novilho perante o SENHOR.

4 והביא את הפר אל פתח אהל מועד לפני יהוה וסמך את ידו על ראש הפר ושחט את הפר לפני יהוה

5 Então, o sacerdote ungido tomará do sangue do novilho e o trará à tenda da congregação;

5 ולקח הכהן המשיח מדם הפר והביא אתו אל אהל מועד

6 e o sacerdote molhará o seu dedo no sangue e daquele sangue espargirá sete vezes perante o SENHOR, diante do véu do santuário.

6 וטבל הכהן את אצבעו בדם והזה מן הדם שבע פעמים לפני יהוה את פני פרכת הקדש

7 Também porá o sacerdote daquele sangue sobre as pontas do altar do incenso aromático, perante o SENHOR, altar que está na tenda da congregação; e todo o resto do sangue do novilho derramará à base do altar do holocausto, que está à porta da tenda da congregação.

7 ונתן הכהן מן הדם על קרנות מזבח קטרת הסמים לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד

8 E toda a gordura do novilho da expiação tirará dele a gordura que cobre a fressura, e toda a gordura que está sobre a fressura,

8 ואת כל חלב פר החטאת ירים ממנו את החלב המכסה על הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב

9 e os dois rins, e a gordura que está sobre eles, que está sobre as tripas, e o redenho de sobre o fígado, com os rins, tirará,

9 ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה

10 como se tira do boi do sacrifício pacífico; e o sacerdote a queimará sobre o altar do holocausto.

10 כאשר יורם משור זבח השלמים והקטירם הכהן על מזבח העלה

11 Mas o couro do novilho, e toda a sua carne, com a sua cabeça e as suas pernas, e as suas entranhas, e o seu esterco,

11 ואת עור הפר ואת כל בשרו על ראשו ועל כרעיו וקרבו ופרשו

12 isto é, todo aquele novilho, levará fora do arraial a um lugar limpo, onde se lança a cinza, e o queimará com fogo sobre a lenha; onde se lança a cinza se queimará.

12 והוציא את כל הפר אל מחוץ למחנה אל מקום טהור אל שפך הדשן ושרף אתו על עצים באש על שפך הדשן ישרף

13 Mas, se toda a congregação de Israel errar, e o negócio for oculto aos olhos da congregação, e se fizerem, contra algum dos mandamentos do SENHOR, aquilo que se não deve fazer, e forem culpados,

13 ואם כל עדת ישראל ישגו ונעלם דבר מעיני הקהל ועשו אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ואשמו

14 e o pecado em que pecarem for notório, então, a congregação oferecerá um novilho, por expiação do pecado, e o trará diante da tenda da congregação.

14 ונודעה החטאת אשר חטאו עליה והקריבו הקהל פר בן בקר לחטאת והביאו אתו לפני אהל מועד

15 E os anciãos da congregação porão as suas mãos sobre a cabeça do novilho perante o SENHOR; e degolar-se -á o novilho perante o SENHOR.

15 וסמכו זקני העדה את ידיהם על ראש הפר לפני יהוה ושחט את הפר לפני יהוה

16 Então, o sacerdote ungido trará do sangue do novilho à tenda da congregação.

16 והביא הכהן המשיח מדם הפר אל אהל מועד

17 E o sacerdote molhará o seu dedo naquele sangue e o espargirá sete vezes perante o SENHOR, diante do véu.

17 וטבל הכהן אצבעו מן הדם והזה שבע פעמים לפני יהוה את פני הפרכת

18 E daquele sangue porá sobre as pontas do altar, que está perante a face do SENHOR, na tenda da congregação; e todo o resto do sangue derramará à base do altar do holocausto, que está diante da porta da tenda da congregação.

18 ומן הדם יתן על קרנת המזבח אשר לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל הדם ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד

19 E tirará dele toda a sua gordura e queimá-la -á sobre o altar;

19 ואת כל חלבו ירים ממנו והקטיר המזבחה

20 e fará a este novilho como fez ao novilho da expiação; assim lhe fará, e o sacerdote por eles fará propiciação, e lhes será perdoado o pecado.

20 ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת כן יעשה לו וכפר עלהם הכהן ונסלח להם

21 Depois, levará o novilho fora do arraial e o queimará como queimou o primeiro novilho; é expiação do pecado da congregação.

21 והוציא את הפר אל מחוץ למחנה ושרף אתו כאשר שרף את הפר הראשון חטאת הקהל הוא

22 Quando um príncipe pecar, e por erro fizer contra algum de todos os mandamentos do SENHOR, seu Deus, aquilo que se não deve fazer, e assim for culpado;

22 אשר נשיא יחטא ועשה אחת מכל מצות יהוה אלהיו אשר לא תעשינה בשגגה ואשם

23 ou se o seu pecado, no qual pecou, lhe for notificado, então, trará por sua oferta um bode tirado de entre as cabras, macho sem mancha.

23 או הודע אליו חטאתו אשר חטא בה והביא את קרבנו שעיר עזים זכר תמים

24 E porá a sua mão sobre a cabeça do bode e o degolará no lugar onde se degola o holocausto, perante a face do SENHOR; expiação do pecado é.

24 וסמך ידו על ראש השעיר ושחט אתו במקום אשר ישחט את העלה לפני יהוה חטאת הוא

25 Depois, o sacerdote com o seu dedo tomará do sangue da expiação e o porá sobre as pontas do altar do holocausto; então, o resto do seu sangue derramará à base do altar do holocausto.

25 ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת דמו ישפך אל יסוד מזבח העלה

26 Também queimará sobre o altar toda a sua gordura como a gordura do sacrifício pacífico; assim, o sacerdote por ele fará expiação do seu pecado, e este lhe será perdoado.

26 ואת כל חלבו יקטיר המזבחה כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו ונסלח לו

27 E, se qualquer outra pessoa do povo da terra pecar por erro, fazendo contra algum dos mandamentos do SENHOR aquilo que se não deve fazer e assim for culpada;

27 ואם נפש אחת תחטא בשגגה מעם הארץ בעשתה אחת ממצות יהוה אשר לא תעשינה ואשם

28 ou se o seu pecado, no qual pecou, lhe for notificado, então, trará por sua oferta uma cabra fêmea sem mancha, pelo seu pecado que pecou.

28 או הודע אליו חטאתו אשר חטא והביא קרבנו שעירת עזים תמימה נקבה על חטאתו אשר חטא

29 E porá a sua mão sobre a cabeça da oferta pela expiação do pecado e a degolará no lugar do holocausto.

29 וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט את החטאת במקום העלה

30 Depois, o sacerdote com o seu dedo tomará do seu sangue e o porá sobre as pontas do altar do holocausto; e todo o resto do seu sangue derramará à base do altar.

30 ולקח הכהן מדמה באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח

31 E tirará toda a gordura, como se tira a gordura do sacrifício pacífico; e o sacerdote a queimará sobre o altar por cheiro suave ao SENHOR; e o sacerdote fará propiciação por ela, e lhe será perdoado o pecado.

31 ואת כל חלבה יסיר כאשר הוסר חלב מעל זבח השלמים והקטיר הכהן
המזבחה לריח ניחח ליהוה וכפר עליו הכהן ונסלח לו

32 Mas, se pela sua oferta trouxer uma cordeira para expiação
do pecado, sem mancha a trará.

32 ואם כבש יביא קרבנו לחטאת נקבה תמימה יביאנה

33 E porá a sua mão sobre a cabeça da oferta pela expiação do
pecado e a degolará por expiação do pecado, no lugar onde se
degola o holocausto.

33 וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט אתה לחטאת במקום אשר ישחט
את העלה

34 Depois, o sacerdote com o seu dedo tomará do sangue da
expiação do pecado e o porá sobre as pontas do altar do
holocausto; então, todo o resto do seu sangue derramará na
base do altar.

34 ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל
דמה ישפך אל יסוד המזבח

35 E tirará toda a sua gordura, como se tira a gordura do cordeiro
do sacrifício pacífico; e o sacerdote a queimará sobre o altar, em
cima das ofertas queimadas do SENHOR; assim, o sacerdote por
ela fará expiação dos seus pecados, que pecou, e lhe será
perdoado o pecado.

35 ואת כל חלבה יסיר כאשר יוסר חלב הכשב מזבח השלמים והקטיר
הכהן אתם המזבחה על אשי יהוה וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא
ונסלח לו

Levítico 5

1 E, quando alguma pessoa pecar, ouvindo uma voz de blasfêmia, de que for testemunha, seja que o viu ou que o soube, se o não denunciar, então, levará a sua iniquidade;

1 ונפש כי תחטא ושמעה קול אלה והוא עד או ראה או ידע אם לוא יגיד ונשא עונו

2 ou quando alguma pessoa tocar em alguma coisa imunda, seja corpo morto de besta-fera imunda, seja corpo morto de animal imundo, seja corpo morto de réptil imundo, ainda que lhe fosse oculto, contudo, será ele imundo e culpado;

2 או נפש אשר תגע בכל דבר טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם

3 ou quando tocar a imundícia dum homem, seja qual for a sua imundícia, com que se faça imundo, e lhe for oculto, e o souber depois, será culpado;

3 או כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר יטמא בה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם

4 ou quando alguma pessoa jurar, pronunciando temerariamente com os seus lábios, para fazer mal ou para fazer bem, em tudo o que o homem pronuncia temerariamente com juramento, e lhe for oculto, e o souber depois, culpado será numa destas coisas.

4 או נפש כי תשבע לבטא בשפתים להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם לאחת מאלה

5 Será, pois, que, culpado sendo numa destas coisas, confessará aquilo em que pecou.

5 והיה כי יאשם לאחת מאלה והתודה אשר חטא עליה

6 E a sua expiação trará ao SENHOR, pelo seu pecado que pecou uma fêmea de gado miúdo, uma cordeira ou uma cabrinha pelo pecado; assim, o sacerdote por ela fará expiação do seu pecado

6 והביא את אשמו ליהוה על חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן כשבה או שעירת עזים לחטאת וכפר עליו הכהן מחטאתו

7 Mas, se a sua mão não alcançar o que bastar para gado miúdo, então, trará, em expiação da culpa que cometeu, ao SENHOR, duas rolas ou dois pombinhos; um para expiação do pecado, e o outro para holocausto.

7 ואם לא תגיע ידו די שה והביא את אשמו אשר חטא שתי תרים או שני בני יונה ליהוה אחד לחטאת ואחד לעלה

8 E os trará ao sacerdote, o qual primeiro oferecerá aquele que é para expiação do pecado; e, com a sua unha, lhe fenderá a cabeça junto ao pescoço, mas não o partirá.

8 והביא אתם אל הכהן והקריב את אשר לחטאת ראשונה ומלק את ראשו ממול ערפו ולא יבדיל

9 E do sangue da expiação do pecado espargirá sobre a parede do altar, porém o que sobejar daquele sangue espremer-se -á à base do altar; expiação do pecado é.

9 והזה מדם החטאת על קיר המזבח והנשאר בדם ימצה אל יסוד המזבח חטאת הוא

10 E do outro fará holocausto conforme o costume; assim, o sacerdote por ela fará expiação do seu pecado que pecou, e lhe será perdoado.

10 ואת השני יעשה עלה כמשפט וכפר עליו הכהן מחטאתו אשר חטא ונסלח לו

11 Porém, se a sua mão não alcançar duas rolas ou dois pombinhos, então, aquele que pecou trará pela sua oferta a décima parte de um efa de flor de farinha, para expiação do pecado; não deitará sobre ela azeite, nem lhe porá em cima o incenso, porquanto é expiação do pecado.

11 ואם לא תשיג ידו לשתי תרים או לשני בני יונה והביא את קרבנו אשר חטא עשירת האפה סלת לחטאת לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבנה כי חטאת היא

12 E a trará ao sacerdote, e o sacerdote dela tomará o seu punho cheio por seu memorial e a queimará sobre o altar, em cima das ofertas queimadas do SENHOR; expiação de pecado é.

12 והביאה אל הכהן וקמץ הכהן ממנה מלוא קמצו את אזכרתה והקטיר המזבחה על אשי יהוה חטאת הוא

13 Assim, o sacerdote por ela fará expiação do seu pecado, que pecou em alguma destas coisas, e lhe será perdoado; e o resto será do sacerdote, como a oferta de manjares.

13 וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא מאחת מאלה ונסלח לו והיתה לכהן כמנחה

14 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo

14 וידבר יהוה אל משה לאמר

15 Quando alguma pessoa cometer uma transgressão e pecar por ignorância nas coisas sagradas do SENHOR, então, trará ao SENHOR, por expiação, um carneiro sem mancha do rebanho, conforme a tua estimação em siclos de prata, segundo o siclo do santuário, para expiação da culpa.

15 נפש כי תמעל מעל וחטאה בשגגה מקדשי יהוה והביא את אשמו ליהוה איל תמים מן הצאן בערכך כסף שקלים בשקל הקדש לאשם

16 Assim, restituirá o que ele tirou das coisas sagradas, e ainda de mais acrescentará o seu quinto, e o dará ao sacerdote; assim, o sacerdote, com o carneiro da expiação, fará expiação por ela, e ser-lhe -á perdoado o pecado.

16 ואת אשר חטא מן הקדש ישלם ואת חמישתו יוסף עליו ונתן אתו לכהן והכהן יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו

17 E, se alguma pessoa pecar e fizer contra algum de todos os mandamentos do SENHOR o que se não deve fazer, ainda que o não soubesse, contudo, será ela culpada e levará a sua iniquidade.

17 ואם נפש כי תחטא ועשתה אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם ונשא עונו

18 E trará ao sacerdote um carneiro sem mancha do rebanho, conforme a tua estimação, para expiação da culpa, e o sacerdote por ela fará expiação do seu erro em que errou sem saber; e lhe será perdoado.

18 והביא איל תמים מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן וכפר עליו הכהן על שגגתו אשר שגג והוא לא ידע ונסלח לו

19 Expiação de culpa é; certamente se fez culpada ao SENHOR.

19 אשם הוא אשם אשם ליהוה

Levítico 6

1 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Quando alguma pessoa pecar, e transgredir contra o SENHOR, e negar ao seu próximo o que se lhe deu em guarda, ou o que

depôs na sua mão, ou o roubo, ou o que retém violentamente ao seu próximo;

2 נפש כי תחטא ומעלה מעל ביהוה וכחש בעמיתו בפקדון או בתשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו

3 ou que achou o perdido, e o negar com falso juramento, ou fizer alguma outra coisa de todas em que o homem costuma pecar,

3 או מצא אבדה וכחש בה ונשבע על שקר על אחת מכל אשר יעשה האדם לחטא בהנה

4 será, pois, que, porquanto pecou e ficou culpada, restituirá o roubo que roubou, ou o retido que retém violentamente, ou o depósito que lhe foi dado em guarda, ou o perdido que achou,

4 והיה כי יחטא ואשם והשיב את הגזלה אשר גזל או את העשק אשר עשק או את הפקדון אשר הפקד אתו או את האבדה אשר מצא

5 ou tudo aquilo sobre que jurou falsamente; e o restituirá no seu cabedal e ainda sobre isso acrescentará o quinto; àquele de quem é o dará no dia de sua expiação.

5 או מכל אשר ישבע עליו לשקר ושלם אתו בראשו וחמשתיו יסף עליו לאשר הוא לו יתננו ביום אשמתו

6 E a sua expiação trará ao SENHOR um carneiro sem mancha do rebanho, conforme a tua estimação, para a expiação da culpa; trará ao sacerdote.

6 ואת אשמו יביא ליהוה איל תמים מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן

7 E o sacerdote fará expiação por ela diante do SENHOR, e será perdoada de qualquer de todas as coisas que fez, sendo culpada nelas

7 וכפר עליו הכהן לפני יהוה ונסלח לו על אחת מכל אשר יעשה לאשמה בה

8 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

8 וידבר יהוה אל משה לאמר

9 Dá ordem a Arão e a seus filhos, dizendo Esta é a lei do holocausto o holocausto será queimado sobre o altar toda a noite até pela manhã, e o fogo do altar arderá nele.

9 צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העלה הוא העלה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו

10 E o sacerdote vestirá a sua veste de linho, e vestirá as calças de linho sobre a sua carne, e levantará a cinza, quando o fogo houver consumido o holocausto sobre o altar, e a porá junto ao altar.

10 ולבש הכהן מדו בד ומכנסי בד ילבש על בשרו והרים את הדשן אשר תאכל האש את העלה על המזבח ושמו אצל המזבח

11 Depois, despirá as suas vestes, e vestirá outras vestes, e levará a cinza fora do arraial para um lugar limpo.

11 ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה אל מקום טהור

12 O fogo, pois, sobre o altar arderá nele, não se apagará; mas o sacerdote acenderá lenha nele cada manhã, e sobre ele porá em ordem o holocausto, e sobre ele queimará a gordura das ofertas pacíficas.

12 והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה ובער עליה הכהן עצים בבקר בבקר וערך עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים

13 O fogo arderá continuamente sobre o altar; não se apagará.

13 אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה

14 E esta é a lei da oferta de manjares um dos filhos de Arão a oferecerá perante o SENHOR, diante do altar.

14 וזאת תורת המנחה הקרב אתה בני אהרן לפני יהוה אל פני המזבח

15 E tomará o seu punho cheio da flor de farinha da oferta e do seu azeite e todo o incenso que estiver sobre a oferta de manjares; então, o queimará sobre o altar; cheiro suave é isso, por ser memorial ao SENHOR.

15 והרים ממנו בקמצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל הלבנה אשר על המנחה והקטיר המזבח ריח ניחח אזכרתה ליהוה

16 E o restante dela comerão, Arão e seus filhos; asmo se comerá no lugar santo; no pátio da tenda da congregação o comerão.

16 והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדש בחצר אהל מועד יאכלוה

17 Levedado não se cozerá; sua porção é que lhes dei das minhas ofertas queimadas; coisa santíssima é, como a expiação do pecado e como a expiação da culpa.

17 לא תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש קדשים הוא כחטאת וכאשם

18 Todo varão entre os filhos de Arão comerá da oferta de manjares; estatuto perpétuo será para as vossas gerações dentre as ofertas queimadas do SENHOR; tudo o que tocar nelas será santo.

18 כל זכר בבני אהרן יאכלנה חק עולם לדרתיכם מאשי יהוה כל אשר יגע בהם יקדש

19 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

19 וידבר יהוה אל משה לאמר

20 Esta é a oferta de Arão e de seus filhos, que oferecerão ao SENHOR no dia em que aquele for ungido a décima parte de um efa de flor de farinha pela oferta de manjares contínua; a metade dela pela manhã e a outra metade dela à tarde.

20 זה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו ליהוה ביום המשח אתו עשירת האפה סלת מנחה תמיד מחציתה בבקר ומחציתה בערב

21 Numa caçoula se fará com azeite; cozida a trarás; e os pedaços cozidos da oferta oferecerás em cheiro suave ao SENHOR.

21 על מחבת בשמן תעשה מרבכת תביאנה תפיני מנחת פתים תקריב ריח ניחח ליהוה

22 Também o sacerdote, que de entre seus filhos for ungido em seu lugar, fará o mesmo; por estatuto perpétuo seja; toda será queimada ao SENHOR.

22 והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה אתה חק עולם ליהוה כליל תקטר

23 Assim, toda a oferta do sacerdote totalmente será queimada; não se comerá.

23 וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל

24 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

24 וידבר יהוה אל משה לאמר

25 Fala a Arão e a seus filhos, dizendo Esta é a lei da expiação do pecado no lugar onde se degola o holocausto, se degolará a oferta pela expiação do pecado, perante o SENHOR; coisa santíssima é.

25 דבר אל אהרן ואל בניו לאמר זאת תורת החטאת במקום אשר תשחט
העלה תשחט החטאת לפני יהוה קדש קדשים הוא

26 O sacerdote que a oferecer pelo pecado a comerá; no lugar santo se comerá, no pátio da tenda da congregação.

26 הכהן המחטא אתה יאכלנה במקום קדש תאכל בחצר אהל מועד

27 Tudo o que tocar a sua carne será santo; se espargir alguém do seu sangue sobre a sua veste, lavarás aquilo sobre que caiu, no lugar santo.

27 כל אשר יגע בבשרה יקדש ואשר יזה מדמה על הבגד אשר יזה עליה
תכבס במקום קדש

28 E o vaso de barro em que for cozida será quebrado; porém, se for cozida num vaso de cobre, esfregar-se -á e lavar-se -á na água.

28 וכלי חרש אשר תבשל בו ישבר ואם בכלי נחשת בשלה ומרק ושטף
במים

29 Todo varão entre os sacerdotes a comerá; coisa santíssima é.

29 כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא

30 Porém nenhuma oferta pela expiação de pecado, cujo sangue se traz à tenda da congregação, para expiar no santuário, se comerá; no fogo será queimada.

30 וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש
תשרף

Levítico 7

1 E esta é a lei da expiação da culpa; coisa santíssima é.

1 וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא

2 No lugar onde degolam o holocausto, degolarão a oferta pela expiação da culpa, e o seu sangue se espargirá sobre o altar em redor.

2 במקום אשר ישחטו את העלה ישחטו את האשם ואת דמו יזרק על המזבח סביב

3 E dela se oferecerá toda a sua gordura, a cauda e a gordura que cobre a fressura;

3 ואת כל חלבו יקריב ממנו את האליה ואת החלב המכסה את הקרב

4 também ambos os rins e a gordura que neles há, que está sobre as tripas; e o redenho sobre o fígado, com os rins, se tirará.

4 ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכלית יסירנה

5 E o sacerdote o queimará sobre o altar em oferta queimada ao SENHOR; expiação da culpa é.

5 והקטיר אתם הכהן המזבחה אשה ליהוה אשם הוא

6 Todo varão entre os sacerdotes a comerá; no lugar santo se comerá; coisa santíssima é.

6 כל זכר בכהנים יאכלנו במקום קדוש יאכל קדש קדשים הוא

7 Como a oferta pela expiação do pecado, assim será a oferta pela expiação da culpa; uma mesma lei haverá para elas será do sacerdote que houver feito propiciação com ela.

7 כחטאת כאשם תורה אחת להם הכהן אשר יכפר בו לו יהיה

8 Também o sacerdote que oferecer o holocausto de alguém, o mesmo sacerdote, terá o couro do holocausto que oferecer.

8 והכהן המקריב את עלת איש עור העלה אשר הקריב לכהן לו יהיה

9 Como também toda oferta que se cozer no forno, com tudo que se preparar na sertã e na caçoula, será do sacerdote que a oferece.

9 וכל מנחה אשר תאפה בתנור וכל נעשה במרחשת ועל מחבת לכהן המקריב אתה לו תהיה

10 Também toda oferta amassada com azeite ou seca será de todos os filhos de Arão, assim de um como de outro

10 וכל מנחה בלולה בשמן וחרבה לכל בני אהרן תהיה איש כאחיו

11 E esta é a lei do sacrifício pacífico que se oferecerá ao SENHOR.

11 וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב ליהוה

12 Se o oferecer por oferta de louvores, com o sacrifício de louvores, oferecerá bolos asmos amassados com azeite e coscorões asmos amassados com azeite; e os bolos amassados com azeite serão fritos, de flor de farinha.

12 אם על תודה יקריבנו והקריב על זבח התודה חלות מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן וסלת מרבכת חלת בלולת בשמן

13 Com os bolos oferecerá pão levedado como sua oferta, com o sacrifício de louvores da sua oferta pacífica.

13 על חלת לחם חמץ יקריב קרבנו על זבח תודת שלמיו

14 E de toda oferta oferecerá um deles por oferta alçada ao SENHOR, que será do sacerdote que espargir o sangue da oferta pacífica.

14 והקריב ממנו אחד מכל קרבן תרומה ליהוה לכהן הזרק את דם השלמים לו יהיה

15 Mas a carne do sacrifício de louvores da sua oferta pacífica se comerá no dia do seu oferecimento; nada se deixará dela até à manhã.

15 ובשר זבח תודת שלמיו ביום קרבנו יאכל לא יניח ממנו עד בקר

16 E, se o sacrifício da sua oferta for voto ou oferta voluntária, no dia em que oferecer o seu sacrifício se comerá; e o que dele ficar também se comerá no dia seguinte.

16 ואם נדר או נדבה זבח קרבנו ביום הקריבו את זבחו יאכל וממחרת והנותר ממנו יאכל

17 E o que ainda ficar da carne do sacrifício ao terceiro dia será queimado no fogo.

17 והנותר מבשר הזבח ביום השלישי באש ישרף

18 Porque, se da carne do seu sacrifício pacífico se comer ao terceiro dia, aquele que a ofereceu não será aceito, nem lhe será imputado; coisa abominável será, e a pessoa que comer dela levará a sua iniquidade.

18 ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו ביום השלישי לא ירצה המקריב אתו לא יחשב לו פגול יהיה והנפש האכלת ממנו עונה תשא

19 E a carne que tocar alguma coisa imunda não se comerá; com fogo será queimada; mas da outra carne qualquer que estiver limpo comerá dela.

19 והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל באש ישרף והבשר כל טהור יאכל בשר

20 Porém, se alguma pessoa comer a carne do sacrifício pacífico, que é do SENHOR, tendo ela sobre si a sua imundícia, aquela pessoa será extirpada dos seus povos.

20 והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה

21 E, se uma pessoa tocar alguma coisa imunda, como imundícia de homem, ou gado imundo, ou qualquer abominação imunda, e comer da carne do sacrifício pacífico, que é do SENHOR, aquela pessoa será extirpada dos seus povos.

21 ונפש כי תגע בכל טמא בטמאת אדם או בבהמה טמאה או בכל שקץ טמא ואכל מבשר זבח השלמים אשר ליהוה ונכרתה הנפש ההוא מעמיה

22 Depois, falou o SENHOR a Moisés, dizendo

22 וידבר יהוה אל משה לאמר

23 Fala aos filhos de Israel, dizendo Nenhuma gordura de boi, nem de carneiro, nem de cabra comereis.

23 דבר אל בני ישראל לאמר כל חלב שור וכשב ועז לא תאכלו

24 Porém pode usar-se da gordura do corpo morto e da gordura do dilacerado, para toda obra, mas de nenhuma maneira a comereis;

24 וחלב נבלה וחלב טרפה יעשה לכל מלאכה ואכל לא תאכלהו

25 porque qualquer que comer a gordura do animal, do qual se oferecer ao SENHOR oferta queimada, a pessoa que a comer será extirpada dos seus povos.

25 כי כל אכל חלב מן הבהמה אשר יקריב ממנה אשה ליהוה ונכרתה הנפש האכלת מעמיה

26 E nenhum sangue comereis em qualquer das vossas habitações, quer de aves quer de gado.

26 וכל דם לא תאכלו בכל מושבתיכם לעוף ולבהמה

27 Toda pessoa que comer algum sangue, aquela pessoa será extirpada dos seus povos.

27 כל נפש אשר תאכל כל דם ונכרתה הנפש ההוא מעמיה

28 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

28 וידבר יהוה אל משה לאמר

29 Fala aos filhos de Israel, dizendo Quem oferecer ao SENHOR o seu sacrifício pacífico trará a sua oferta ao SENHOR; do seu sacrifício pacífico

29 דבר אל בני ישראל לאמר המקריב את זבח שלמיו ליהוה יביא את קרבנו ליהוה מזבח שלמיו

30 as suas próprias mãos trarão as ofertas queimadas do SENHOR; a gordura do peito com o peito trará para movê-lo por oferta movida perante o SENHOR.

30 ידיו תביאינה את אשי יהוה את החלב על החזה יביאנו את החזה להניף אתו תנופה לפני יהוה

31 E o sacerdote queimará a gordura sobre o altar, porém o peito será de Arão e de seus filhos.

31 והקטיר הכהן את החלב המזבחה והיה החזה לאהרן ולבניו

32 Também a espádua direita dareis ao sacerdote por oferta alçada dos vossos sacrifícios pacíficos.

32 ואת שוק הימין תתנו תרומה לכהן מזבחי שלמיכם

33 Aquele dos filhos de Arão que oferecer o sangue do sacrifício pacífico e a gordura, esse terá a espádua direita por sua porção;

33 המקריב את דם השלמים ואת החלב מבני אהרן לו תהיה שוק הימין למנה

34 porque o peito movido e a espádua alçada tomei dos filhos de Israel, dos seus sacrifícios pacíficos, e os dei a Arão, o sacerdote, e a seus filhos, por estatuto perpétuo dos filhos de Israel.

34 כי את חזה התנופה ואת שוק התרומה לקחתי מאת בני ישראל מזבחי שלמיהם ואתן אתם לאהרן הכהן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל

35 Esta é a porção de Arão e a porção de seus filhos, das ofertas queimadas do SENHOR, no dia em que os apresentou para administrar o sacerdócio ao SENHOR,

35 זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום הקריב אתם לכהן ליהוה

36 o que o SENHOR ordenou que se lhes desse dentre os filhos de Israel no dia em que os ungiu; estatuto perpétuo é pelas suas gerações.

36 אשר צוה יהוה לתת להם ביום משחו אתם מאת בני ישראל חקת עולם לדרתם

37 Esta é a lei do holocausto, e da oferta de manjares, e da expiação do pecado, e da expiação da culpa, e da oferta das consagrações, e do sacrifício pacífico,

37 זאת התורה לעלה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים

38 que o SENHOR ordenou a Moisés no monte Sinai, no dia em que ordenou aos filhos de Israel que oferecessem as suas ofertas ao SENHOR, no deserto do Sinai.

38 אשר צוה יהוה את משה בהר סיני ביום צותו את בני ישראל להקריב
את קרבניהם ליהוה במדבר סיני

Levítico 8

1 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Toma a Arão, e a seus filhos com ele, e as vestes, e o azeite da unção, como também o novilho da expiação do pecado, e os dois carneiros, e o cesto dos pães asmos

2 קח את אהרן ואת בניו אתו ואת הבגדים ואת שמן המשחה ואת פר
החטאת ואת שני האילים ואת סל המצות

3 e ajunta toda a congregação à porta da tenda da congregação.

3 ואת כל העדה הקהל אל פתח אהל מועד

4 Fez, pois, Moisés como o SENHOR lhe ordenara, e a congregação ajuntou-se à porta da tenda da congregação.

4 ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ותקהל העדה אל פתח אהל מועד

5 Então, disse Moisés à congregação Isto é o que o SENHOR ordenou que se fizesse.

5 ויאמר משה אל העדה זה הדבר אשר צוה יהוה לעשות

6 E Moisés fez chegar a Arão e a seus filhos, e os lavou com água,

6 ויקרב משה את אהרן ואת בניו וירחץ אתם במים

7 e lhe vestiu a túnica, e cingiu -o com o cinto, e pôs sobre ele o manto; também pôs sobre ele o éfode, e cingiu-o com o cinto lavrado do éfode, e o apertou com ele.

7 ויתן עליו את הכתנת ויחגר אתו באבנט וילבש אתו את המעיל ויתן עליו
את האפד ויחגר אתו בחשב האפד ויאפד לו בו

8 Depois, pôs-lhe o peitoral, pondo no peitoral o Urim e o Tumim;

8 וישם עליו את החשן ויתן אל החשן את האורים ואת התמים

9 e pôs a mitra sobre a sua cabeça e na mitra, diante do seu rosto, pôs a lâmina de ouro, a coroa da santidade, como o SENHOR ordenara a Moisés.

9 וישם את המצנפת על ראשו וישם על המצנפת אל מול פניו את ציץ
הזהב נזר הקדש כאשר צוה יהוה את משה

10 Então, Moisés tomou o azeite da unção, e ungiu o tabernáculo e tudo o que havia nele, e o santificou;

10 ויקח משה את שמן המשחה וימשח את המשכן ואת כל אשר בו ויקדש
אתם

11 e dele espargiu sete vezes sobre o altar e ungiu o altar e todos os seus vasos, como também a pia e a sua base, para santificá-los.

11 ויז ממנו על המזבח שבע פעמים וימשח את המזבח ואת כל כליו ואת
הכיר ואת כנו לקדשם

12 Depois, derramou do azeite da unção sobre a cabeça de Arão e ungiu-o, para santificá-lo.

12 ויצק משמן המשחה על ראש אהרן וימשח אתו לקדשו

13 Também Moisés fez chegar os filhos de Arão, e vestiu-lhes as túnicas, e cingiu-os com o cinto, e apertou-lhes as tiaras, como o SENHOR ordenara a Moisés.

13 ויקרב משה את בני אהרן וילבשם כתנת ויחגר אתם אבנט ויחבש להם מגבעות כאשר צוה יהוה את משה

14 Então, fez chegar o novilho da expiação do pecado; e Arão e seus filhos puseram as mãos sobre a cabeça do novilho da expiação do pecado;

14 ויגש את פר החטאת ויסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש פר החטאת

15 e o degolou; e Moisés tomou o sangue, e pôs dele com o seu dedo sobre as pontas do altar em redor, e expiou o altar; depois, derramou o resto do sangue à base do altar e o santificou, para fazer expiação por ele.

15 וישחט ויקח משה את הדם ויתן על קרנות המזבח סביב באצבעו ויחטא את המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח ויקדשהו לכפר עליו

16 Depois, tomou toda a gordura que está na fressura, e o redenho do fígado, e os dois rins, e sua gordura; e Moisés os queimou sobre o altar.

16 ויקח את כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכלית ואת חלבהן ויקטר משה המזבחה

17 Mas o novilho com o seu couro, e a sua carne, e o seu esterco queimou com fogo fora do arraial, como o SENHOR ordenara a Moisés.

17 ואת הפר ואת ערו ואת בשרו ואת פרשו שרף באש מחוץ למחנה כאשר צוה יהוה את משה

18 Depois, fez chegar o carneiro do holocausto; e Arão e seus filhos puseram as mãos sobre a cabeça do carneiro;

18 ויקרב את איל העלה ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל

19 e o degolou; e Moisés espargiu o sangue sobre o altar, em redor.

19 וישחט ויזרק משה את הדם על המזבח סביב

20 Partiu também o carneiro nos seus pedaços; e Moisés queimou a cabeça, e os pedaços, e a gordura.

20 ואת האיל נתח לנתחיו ויקטר משה את הראש ואת הנתחים ואת הפדר

21 Porém a fressura e as pernas lavou com água; e Moisés queimou todo o carneiro sobre o altar; holocausto de cheiro suave, uma oferta queimada era ao SENHOR, como o SENHOR ordenara a Moisés.

21 ואת הקרב ואת הכרעים רחץ במים ויקטר משה את כל האיל המזבחה עלה הוא לריח ניחח אשה הוא ליהוה כאשר צוה יהוה את משה

22 Depois, fez chegar o outro carneiro, o carneiro da consagração; e Arão e seus filhos puseram as mãos sobre a cabeça do carneiro;

22 ויקרב את האיל השני איל המלאים ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל

23 e o degolou; e Moisés tomou do seu sangue e o pôs sobre a ponta da orelha direita de Arão, e sobre o polegar da sua mão direita, e sobre o polegar do seu pé direito.

23 וישחט ויקח משה מדמו ויתן על תנוך אזן אהרן הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית

24 Também fez chegar os filhos de Arão; e Moisés pôs daquele sangue sobre a ponta da orelha direita deles, e sobre o polegar da sua mão direita, e sobre o polegar do seu pé direito; e Moisés espargiu o resto do sangue sobre o altar, em redor.

24 ויקרב את בני אהרן ויתן משה מן הדם על תנוך אזנם הימנית ועל בהן
ידם הימנית ועל בהן רגלם הימנית ויזרק משה את הדם על המזבח סביב

25 E tomou a gordura, e a cauda, e toda a gordura que está na fressura, e o redenho do fígado, e ambos os rins, e a sua gordura e a espádua direita.

25 ויקח את החלב ואת האליה ואת כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת
הכבד ואת שתי הכלית ואת חלבהן ואת שוק הימין

26 Também do cesto dos pães asmos, que estava diante do SENHOR, tomou um bolo asmo, e um bolo de pão azeitado, e um coscorão e os pôs sobre a gordura e sobre a espádua direita.

26 ומסל המצות אשר לפני יהוה לקח חלת מצה אחת וחלת לחם שמן
אחת ורקיק אחד וישם על החלבים ועל שוק הימין

27 E tudo isso pôs nas mãos de Arão e nas mãos de seus filhos e os moveu por oferta de movimento perante o SENHOR.

27 ויתן את הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו וינף אתם תנופה לפני יהוה

28 Depois, Moisés tomou-os das suas mãos e os queimou no altar sobre o holocausto; estas foram uma oferta da consagração, por cheiro suave, oferta queimada ao SENHOR.

28 ויקח משה אתם מעל כפיהם ויקטר המזבחה על העלה מלאים הם
לריח ניחח אשה הוא ליהוה

29 E tomou Moisés o peito e moveu -o por oferta de movimento perante o SENHOR; aquela foi a porção de Moisés, do carneiro da consagração, como o SENHOR ordenara a Moisés.

29 ויקח משה את החזה ויניפהו תנופה לפני יהוה מאיל המלאים למשה
היה למנה כאשר צוה יהוה את משה

30 Tomou Moisés também do azeite da unção e do sangue que estava sobre o altar e o espargiu sobre Arão, e sobre as suas vestes, e sobre os seus filhos, e sobre as vestes de seus filhos com ele; e santificou a Arão, e as suas vestes, e seus filhos, e as vestes de seus filhos com ele.

30 ויקח משה משמן המשחה ומן הדם אשר על המזבח ויז על אהרן על בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו אתו ויקדש את אהרן את בגדיו ואת בניו ואת בגדי בניו אתו

31 E Moisés disse a Arão e a seus filhos Cozei a carne diante da porta da tenda da congregação e ali a comei com o pão que está no cesto da consagração, como tenho ordenado, dizendo Arão e seus filhos a comerão.

31 ויאמר משה אל אהרן ואל בניו בשלו את הבשר פתח אהל מועד ושם תאכלו אתו ואת הלחם אשר בסל המלאים כאשר צויתי לאמר אהרן ובניו יאכלהו

32 Mas o que sobejar da carne e do pão queimareis com fogo.

32 והנותר בבשר ובלחם באש תשרפו

33 Também da porta da tenda da congregação não saireis por sete dias, até ao dia em que se cumprirem os dias da vossa consagração; porquanto por sete dias o Senhor vos consagrará.

33 ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימים עד יום מלאת ימי מלאיכם כי שבעת ימים ימלא את ידכם

34 Como se fez neste dia, assim o SENHOR ordenou se fizesse, para fazer expiação por vós.

34 כאשר עשה ביום הזה צוה יהוה לעשת לכפר עליכם

35 Ficareis, pois, à porta da tenda da congregação dia e noite, por sete dias, e fareis a guarda do SENHOR, para que não morrais; porque assim me foi ordenado.

35 ופתח אהל מועד תשבו יומם ולילה שבעת ימים ושמרתם את משמרת יהוה ולא תמותו כי כן צויתי

36 E Arão e seus filhos fizeram todas as coisas que o SENHOR ordenara pela mão de Moisés.

36 ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה יהוה ביד משה

Levítico 9

1 E aconteceu, ao dia oitavo, que Moisés chamou a Arão, e a seus filhos, e aos anciãos de Israel

1 ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל

2 e disse a Arão Toma um bezerro, para expiação do pecado, e um carneiro, para holocausto, sem mancha, e traze-os perante o SENHOR.

2 ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעלה תמימם והקרב לפני יהוה

3 Depois, falarás aos filhos de Israel, dizendo Tomai um bode, para expiação do pecado, e um bezerro e um cordeiro de um ano, sem mancha, para holocausto;

3 ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימם לעלה

4 também um boi e um carneiro, por sacrifício pacífico, para sacrificar perante o SENHOR, e oferta de manjares, amassada com azeite; porquanto hoje o SENHOR vos aparecerá.

4 ושור ואיל לשלמים לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה בשמן כי היום יהוה נראה אליכם

5 Então, trouxeram o que ordenara Moisés, diante da tenda da congregação, e chegou-se toda a congregação e se pôs perante o SENHOR.

5 ויקחו את אשר צוה משה אל פני אהל מועד ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני יהוה

6 E disse Moisés Esta coisa que o SENHOR ordenou fareis; e a glória do SENHOR vos aparecerá.

6 ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה תעשו וירא אליכם כבוד יהוה

7 E disse Moisés a Arão Chega-te ao altar e faze a tua expiação de pecado e o teu holocausto; e faze expiação por ti e pelo povo; depois, faze a oferta do povo e faze expiação por ele, como ordenou o SENHOR

7 ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את חטאתך ואת עלתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה יהוה

8 Então, Arão se chegou ao altar e degolou o bezerro da expiação que era por si mesmo.

8 ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל החטאת אשר לו

9 E os filhos de Arão trouxeram-lhe o sangue; e molhou o dedo no sangue e o pôs sobre as pontas do altar; e o resto do sangue derramou à base do altar.

9 ויקרבו בני אהרן את הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על קרנות המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח

10 Mas a gordura, e os rins, e o redenho do fígado de expiação do pecado queimou sobre o altar, como o SENHOR ordenara a Moisés.

10 ואת החלב ואת הכלית ואת היתרת מן הכבד מן החטאת הקטיר המזבחה כאשר צוה יהוה את משה

11 Porém a carne e o couro queimou com fogo fora do arraial.

11 ואת הבשר ואת העור שרף באש מחוץ למחנה

12 Depois, degolou o holocausto, e os filhos de Arão lhe entregaram o sangue, e ele espargiu-o sobre o altar em redor.

12 וישחט את העלה וימצאו בני אהרן אליו את הדם ויזרקהו על המזבח סביב

13 Também lhe entregaram o holocausto nos seus pedaços, com a cabeça; e queimou-o sobre o altar.

13 ואת העלה המציאו אליו לנתחיה ואת הראש ויקטר על המזבח

14 E lavou a fressura e as pernas e as queimou sobre o holocausto no altar.

14 וירחץ את הקרב ואת הכרעים ויקטר על העלה המזבחה

15 Depois, fez chegar a oferta do povo, e tomou o bode da expiação do pecado, que era pelo povo, e o degolou, e o preparou por expiação do pecado, como o primeiro.

15 ויקרב את קרבן העם ויקח את שעיר החטאת אשר לעם וישחטהו ויחטאהו כראשון

16 Fez também chegar o holocausto e o preparou segundo o rito.

16 ויקרב את העלה ויעשה כמשפט

17 E fez chegar a oferta de manjares, e a sua mão encheu dela, e a queimou sobre o altar, além do holocausto da manhã.

17 ויקרב את המנחה וימלא כפו ממנה ויקטר על המזבח מלבד עלת הבקר

18 Depois, degolou o boi e o carneiro em sacrifício pacífico, que era pelo povo; e os filhos de Arão entregaram-lhe o sangue, que espargiu sobre o altar, em redor,

18 וישחט את השור ואת האיל זבח השלמים אשר לעם וימצאו בני אהרן את הדם אליו ויזרקהו על המזבח סביב

19 como também a gordura do boi e do carneiro, e a cauda, e o que cobre a fressura, e os rins, e o redenho do fígado.

19 ואת החלבים מן השור ומן האיל האליה והמכסה והכלית ויתרת הכבד

20 E puseram a gordura sobre o peito, e ele queimou a gordura sobre o altar;

20 וישימו את החלבים על החזות ויקטר החלבים המזבחה

21 mas o peito e a espádua direita Arão moveu por oferta de movimento perante o SENHOR, como Moisés tinha ordenado.

21 ואת החזות ואת שוק הימין הניף אהרן תנופה לפני יהוה כאשר צוה משה

22 Depois, Arão levantou as mãos ao povo e o abençoou; e desceu, havendo feito a expiação do pecado, e o holocausto, e a oferta pacífica.

22 וישא אהרן את ידו אל העם ויברכם וירד מעשת החטאת והעלה והשלמים

23 Então, entraram Moisés e Arão na tenda da congregação; depois, saíram e abençoaram o povo; e a glória do SENHOR apareceu a todo o povo.

23 ויבא משה ואהרן אל אהל מועד ויצאו ויברכו את העם וירא כבוד יהוה אל כל העם

24 Porque o fogo saiu de diante do SENHOR e consumiu o holocausto e a gordura sobre o altar; o que vendo todo o povo, jubilou e caiu sobre as suas faces.

24 ותצא אש מלפני יהוה ותאכל על המזבח את העלה ואת החלבים וירא כל העם וירנו ויפלו על פניהם

Levítico 10

1 E os filhos de Arão, Nadabe e Abiú, tomaram cada um o seu incensário, e puseram neles fogo, e puseram incenso sobre ele, e trouxeram fogo estranho perante a face do SENHOR, o que lhes não ordenara.

1 ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו ויתנו בהן אש וישימו עליה קטרת ויקרבו לפני יהוה אש זרה אשר לא צוה אתם

2 Então, saiu fogo de diante do SENHOR e os consumiu; e morreram perante o SENHOR

2 ותצא אש מלפני יהוה ותאכל אותם וימתו לפני יהוה

3 E disse Moisés a Arão Isto é o que o SENHOR falou, dizendo Serei santificado naqueles que se cheguem a mim e serei glorificado diante de todo o povo. Porém Arão calou-se.

3 ויאמר משה אל אהרן הוא אשר דבר יהוה לאמר בקרבי אקדש ועל פני כל העם אכבד וידם אהרן

4 E Moisés chamou a Misael e a Elzafã, filhos de Uziel, tio de Arão, e disse-lhes Chegai, tirai vossos irmãos de diante do santuário, para fora do arraial.

4 ויקרא משה אל מישאל ואל אלצפן בני עזיאל דד אהרן ויאמר אלהם קרבו שאו את אחיכם מאת פני הקדש אל מחוץ למחנה

5 Então, chegaram e levaram-nos nas suas túnicas para fora do arraial, como Moisés tinha dito.

5 ויקרבו וישאם בכתנתם אל מחוץ למחנה כאשר דבר משה

6 E Moisés disse a Arão e a seus filhos Eleazar e Itamar Não descobrireis as vossas cabeças, nem rasgareis vossas vestes, para que não morrais, nem venha grande indignação sobre toda a congregação; mas vossos irmãos, toda a casa de Israel, lamentem este incêndio que o SENHOR acendeu.

6 ויאמר משה אל אהרן ולאלעזר ולאיתמר בניו ראשיכם אל תפרעו ובגדיכם לא תפרמו ולא תמתו ועל כל העדה יקצף ואחיכם כל בית ישראל יבכו את השרפה אשר שרף יהוה

7 Nem saireis da porta da tenda da congregação, para que não morrais; porque está sobre vós o azeite da unção do SENHOR. E fizeram conforme a palavra de Moisés

7 ומפתח אהל מועד לא תצאו פן תמתו כי שמן משחת יהוה עליכם ויעשו כדבר משה

8 E falou o SENHOR a Arão, dizendo

8 וידבר יהוה אל אהרן לאמר

9 Vinho ou bebida forte tu e teus filhos contigo não bebereis, quando entrardes na tenda da congregação, para que não morrais; estatuto perpétuo será isso entre as vossas gerações,

9 יין ושכר אל תשת אתה ובניך אתך בבאכם אל אהל מועד ולא תמתו חקת עולם לדרתיכם

10 para fazer diferença entre o santo e o profano e entre o imundo e o limpo,

10 ולהבדיל בין הקדש ובין החל ובין הטמא ובין הטהור

11 e para ensinar aos filhos de Israel todos os estatutos que o SENHOR lhes tem falado pela mão de Moisés

11 ולהורת את בני ישראל את כל החקים אשר דבר יהוה אליהם ביד משה

12 E disse Moisés a Arão, e a Eleazar, e a Itamar, seus filhos que lhe ficaram Tomai a oferta de manjares, restante das ofertas queimadas ao SENHOR, e comei-a sem levedura junto ao altar, porquanto uma coisa santíssima é.

12 וידבר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר בניו הנותרים קחו את המנחה הנותרת מאשי יהוה ואכלוה מצות אצל המזבח כי קדש קדשים הוא

13 Portanto, o comereis no lugar santo; porque isto é a tua porção e a porção de teus filhos, das ofertas queimadas ao SENHOR; porque assim me foi ordenado.

13 ואכלתם אתה במקום קדש כי חקך וחק בניך הוא מאשי יהוה כי כן צויתי

14 Também o peito da oferta do movimento e a espádua da oferta alçada comereis em lugar limpo, tu, e teus filhos, e tuas filhas contigo; porque foram dados por tua porção e por porção de teus filhos, dos sacrifícios pacíficos dos filhos de Israel.

14 ואת חזה התנופה ואת שוק התרומה תאכלו במקום טהור אתה ובניך ובנתיך אתך כי חקך וחק בניך נתנו מזבחי שלמי בני ישראל

15 A espádua da oferta alçada e o peito da oferta do movimento trarão com as ofertas queimadas de gordura, para mover por oferta de movimento perante o SENHOR; o que será por estatuto perpétuo, para ti e para teus filhos contigo, como o SENHOR tem ordenado.

15 שוק התרומה וחזה התנופה על אשי החלבים יביאו להניף תנופה לפני יהוה והיה לך ולבניך אתך לחק עולם כאשר צוה יהוה

16 E Moisés diligentemente buscou o bode da expiação, e eis que já era queimado; portanto, indignou-se grandemente contra Eleazar e contra Itamar, os filhos que de Arão ficaram, dizendo

16 ואת שעיר החטאת דרש דרש משה והנה שרף ויקצף על אלעזר ועל איתמר בני אהרן הנותרם לאמר

17 Por que não comestes a oferta pela expiação do pecado no lugar santo? Pois uma coisa santíssima é e o SENHOR a deu a vós, para que levásseis a iniquidade da congregação, para fazer expiação por eles diante do SENHOR.

17 מדוע לא אכלתם את החטאת במקום הקדש כי קדש קדשים הוא ואתה נתן לכם לשאת את עון העדה לכפר עליהם לפני יהוה

18 Eis que não se trouxe o seu sangue para dentro do santuário; certamente havíeis de comê-la no santuário, como eu tinha ordenado.

18 הן לא הובא את דמה אל הקדש פנימה אכול תאכלו אתה בקדש כאשר צויתי

19 Então, disse Arão a Moisés Eis que hoje meus filhos ofereceram a sua oferta pela expiação de pecado e o seu holocausto perante o SENHOR, e tais coisas me sucederam; se eu hoje tivesse comido a oferta pela expiação do pecado, seria, pois, aceito aos olhos do SENHOR?

19 וידבר אהרן אל משה הן היום הקריבו את חטאתם ואת עלתם לפני
יהוה ותקראנה אתי כאלה ואכלתי חטאת היום הייטב בעיני יהוה

20 E Moisés, ouvindo isto, Arão foi aceito aos seus olhos.

20 וישמע משה וייטב בעיניו

Levítico 11

1 E falou o SENHOR a Moisés e a Arão, dizendo-lhes

1 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אלהם

2 Falai aos filhos de Israel, dizendo Estes são os animais que comereis de todos os animais que há sobre a terra

2 דברו אל בני ישראל לאמר זאת החיה אשר תאכלו מכל הבהמה אשר על
הארץ

3 tudo o que tem unhas fendidas, e a fenda das unhas se divide em duas, e remói, entre os animais, aquilo comereis.

3 כל מפרסת פרסה ושסעת שסע פרסת מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו

4 Destes, porém, não comereis dos que remoem ou dos que têm unhas fendidas o camelo, que remói, mas não tem unhas fendidas; este vos será imundo;

4 אך את זה לא תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה את הגמל כי
מעלה גרה הוא ופרסה איננו מפריס טמא הוא לכם

5 o coelho, porque remói, mas não tem as unhas fendidas; este vos será imundo;

5 ואת השפן כי מעלה גרה הוא ופרסה לא יפריס טמא הוא לכם

6 a lebre, porque remói, mas não tem as unhas fendidas; esta vos será imunda.

ואת הארנבת כי מעלת גרה הוא ופרסה לא הפריסה טמאה הוא לכם 6

7 Também o porco, porque tem unhas fendidas, e a fenda das unhas se divide em duas, mas não remói; este vos será imundo;

ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא ושסע שסע פרסה והוא גרה לא יגר 7
טמא הוא לכם

8 da sua carne não comereis, nem tocareis no seu cadáver. Estes vos serão imundos.

מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו טמאים הם לכם 8

9 Isto comereis de tudo o que há nas águas tudo o que tem barbatanas e escamas nas águas, nos mares e nos rios; aquilo comereis.

את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת במים בימים 9
ובנחלים אתם תאכלו

10 Mas tudo o que não tem barbatanas nem escamas, nos mares e nos rios, todo réptil das águas e toda alma vivente que há nas águas, estes serão para vós abominação.

וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת בימים ובנחלים מכל שרץ המים ומכל 10
נפש החיה אשר במים שקץ הם לכם

11 Ser-vos-ão, pois, por abominação; da sua carne não comereis e abominareis o seu cadáver.

ושקץ יהיו לכם מבשרם לא תאכלו ואת נבלתם תשקצו 11

12 Tudo o que não tem barbatanas ou escamas, nas águas, será para vós abominação.

כל אשר אין לו סנפיר וקשקשת במים שקץ הוא לכם 12

13 E, das aves, estas abominareis; não se comerão, serão abominação a águia, e o quebrantosso, e o xofrango,

13 ואת אלה תשקצו מן העוף לא יאכלו שקץ הם את הנשר ואת הפרס ואת העזניה

14 e o milhano, e o abutre segundo a sua espécie,

14 ואת הדאה ואת האיה למינה

15 todo corvo segundo a sua espécie,

15 את כל ערב למינו

16 e o avestruz, e o mocho, e o cuco, e o gavião segundo a sua espécie,

16 ואת בת היענה ואת התחמס ואת השחף ואת הנץ למינהו

17 e o bufo, e o corvo-marinho, e a coruja,

17 ואת הכוס ואת השלך ואת הינשוף

18 e a gralha, e o cisne, e o pelicano,

18 ואת התנשמת ואת הקאת ואת הרחם

19 e a cegonha, e a garça segundo a sua espécie, e a poupa, e o morcego.

19 ואת החסידה האנפה למינה ואת הדוכיפת ואת העטלף

20 Todo réptil que voa, que anda sobre quatro pés, será para vós uma abominação.

20 כל שרץ העוף ההלך על ארבע שקץ הוא לכם

21 Mas isto comereis de todo o réptil que voa, que anda sobre quatro pés o que tiver pernas sobre os seus pés, para saltar com elas sobre a terra.

21 אך את זה תאכלו מכל שרץ העוף ההלך על ארבע אשר לא כרעים ממעל לרגליו לנתר בהן על הארץ

22 Deles comereis estes a locusta segundo a sua espécie, e o gafanhoto devorador segundo a sua espécie, e o grilo segundo a sua espécie, e o gafanhoto segundo a sua espécie.

22 את אלה מהם תאכלו את הארבה למינו ואת הסלעם למינהו ואת החרגל למינהו ואת החגב למינהו

23 E todo réptil que voa, que tem quatro pés, será para vós uma abominação.

23 וכל שרץ העוף אשר לו ארבע רגלים שקץ הוא לכם

24 E por estes sereis imundos qualquer que tocar o seu cadáver imundo será até à tarde.

24 ולאלה תטמאו כל הנגע בנבלתם יטמא עד הערב

25 Qualquer que levar os seus cadáveres lavará as suas vestes e será imundo até à tarde.

25 וכל הנשא מנבלתם יכבס בגדיו וטמא עד הערב

26 Todo animal que tem unhas fendidas, mas a fenda não se divide em duas e que não remói vos será por imundo; qualquer que tocar neles será imundo.

26 לכל הבהמה אשר הוא מפרסת פרסה ושסע איננה שסעת וגרה איננה מעלה טמאים הם לכם כל הנגע בהם יטמא

27 E tudo o que anda sobre as suas patas, isto é, todo animal que anda a quatro pés, vos será por imundo; qualquer que tocar no seu cadáver será imundo até à tarde.

27 וכל הולך על כפיו בכל החיה ההלכת על ארבע טמאים הם לכם כל הנגע בנבלתם יטמא עד הערב

28 E o que levar o seu cadáver lavará as suas vestes e será imundo até à tarde; eles vos serão por imundos.

28 והנשא את נבלתם יכבס בגדיו וטמא עד הערב טמאים המה לכם

29 Estes também vos serão por imundos entre os répteis que se arrastam sobre a terra a doninha, e o rato, e o cágado segundo a sua espécie,

29 וזה לכם הטמא בשרץ השרץ על הארץ החלד והעכבר והצב למינהו

30 e o ouriço cacheiro, e o lagarto, e a lagartixa, e a lesma, e a toupeira.

30 והאנקה והכח והלטאה והחמט והתנשמת

31 Estes vos serão por imundos entre todo o réptil; qualquer que os tocar, estando eles mortos, será imundo até à tarde.

31 אלה הטמאים לכם בכל השרץ כל הנגע בהם במתם יטמא עד הערב

32 E tudo aquilo sobre o que deles cair alguma coisa, estando eles mortos, será imundo; seja vaso de madeira, ou veste, ou pele, ou saco, ou qualquer instrumento com que se faz alguma obra, será metido na água e será imundo até à tarde; depois, será limpo.

32 וכל אשר יפל עליו מהם במתם יטמא מכל כלי עץ או בגד או עור או שק כל כלי אשר יעשה מלאכה בהם במים יובא וטמא עד הערב וטהר

33 E todo vaso de barro, em que cair alguma coisa deles, tudo o que houver nele será imundo; e o vaso quebrareis.

33 וכל כלי חרש אשר יפל מהם אל תוכו כל אשר בתוכו יטמא ואתו תשברו

34 Todo manjar que se come, sobre o que vier tal água, será imundo; e toda bebida que se bebe, em todo vaso, será imunda.

34 מכל האכל אשר יאכל אשר יבוא עליו מים יטמא וכל משקה אשר ישתה בכל כלי יטמא

35 E aquilo sobre o que cair alguma coisa de seu corpo morto será imundo o forno e o vaso de barro serão quebrados; imundos são; portanto, vos serão por imundos.

35 וכל אשר יפל מנבלתם עליו יטמא תנור וכירים יתץ טמאים הם וטמאים יהיו לכם

36 Porém a fonte ou cisterna, em que se recolhem águas, será limpa, mas quem tocar no seu cadáver será imundo.

36 אך מעין ובור מקוה מים יהיה טהור ונגע בנבלתם יטמא

37 E, se do seu cadáver cair alguma coisa sobre alguma semente de semear, esta será limpa;

37 וכי יפל מנבלתם על כל זרע זרוע אשר יזרע טהור הוא

38 mas, se for deitada água sobre a semente, e, se do cadáver cair alguma coisa sobre ela, vos será por imunda.

38 וכי יתן מים על זרע ונפל מנבלתם עליו טמא הוא לכם

39 E, se morrer algum dos animais, que vos servem de mantimento, quem tocar no seu cadáver será imundo até à tarde;

39 וכי ימות מן הבהמה אשר היא לכם לאכלה הנגע בנבלתה יטמא עד הערב

40 quem comer do seu cadáver lavará as suas vestes e será imundo até à tarde; e quem levar o seu corpo morto lavará as suas vestes e será imundo até à tarde.

40 והאכל מנבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב והנשא את נבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב

41 Também todo réptil que se arrasta sobre a terra será abominação; não se comerá.

41 וכל השרץ השרץ על הארץ שקץ הוא לא יאכל

42 Tudo o que anda sobre o ventre, e tudo o que anda sobre quatro pés, ou que tem mais pés, entre todo o réptil que se arrasta sobre a terra, não comereis, porquanto são uma abominação.

42 כל הולך על גחון וכל הולך על ארבע עד כל מרבה רגלים לכל השרץ השרץ על הארץ לא תאכלום כי שקץ הם

43 Não façais a vossa alma abominável por nenhum réptil que se arrasta, nem neles vos contamineis, para não serdes imundos por eles.

43 אל תשקצו את נפשתיכם בכל השרץ השרץ ולא תטמאו בהם ונטמתם בם

44 Porque eu sou o SENHOR, vosso Deus; portanto, vós vos santificareis e sereis santos, porque eu sou santo; e não contaminareis a vossa alma por nenhum réptil que se arrasta sobre a terra.

44 כי אני יהוה אלהיכם והתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש אני ולא תטמאו את נפשתיכם בכל השרץ הרמש על הארץ

45 Porque eu sou o SENHOR, que vos faço subir da terra do Egito, para que eu seja vosso Deus, e para que sejais santos; porque eu sou santo.

45 כי אני יהוה המעלה אתכם מארץ מצרים להית לכם לאלהים והייתם קדשים כי קדוש אני

46 Esta é a lei dos animais, e das aves, e de toda alma vivente que se move nas águas, e de toda alma que se arrasta sobre a terra,

46 זאת תורת הבהמה והעוף וכל נפש החיה הרמשת במים ולכל נפש השרצת על הארץ

47 para fazer diferença entre o imundo e o limpo, e entre os animais que se podem comer e os animais que não se podem comer.

47 להבדיל בין הטמא ובין הטהר ובין החיה הנאכלת ובין החיה אשר לא תאכל

Levítico 12

1 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Fala aos filhos de Israel, dizendo Se uma mulher conceber e tiver um varão, será imunda sete dias; assim como nos dias da separação da sua enfermidade, será imunda.

2 דבר אל בני ישראל לאמר אשה כי תזריע וילדה זכר וטמאה שבעת ימים כימי נדת דותה תטמא

3 E, no dia oitavo, se circuncidará ao menino a carne do seu prepúcio.

3 וביום השמיני ימול בשר ערלתו

4 Depois, ficará ela trinta e três dias no sangue da sua purificação; nenhuma coisa santa tocará e não virá ao santuário até que se cumpram os dias da sua purificação.

4 ושלשים יום ושלשת ימים תשב בדמי טהרה בכל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה

5 Mas, se tiver uma fêmea, será imunda duas semanas, como na sua separação; depois, ficará sessenta e seis dias no sangue da sua purificação

5 ואם נקבה תלד וטמאה שבעים כנדתה וששים יום וששת ימים תשב על דמי טהרה

6 E, quando forem cumpridos os dias da sua purificação por filho ou por filha, trará um cordeiro de um ano por holocausto e um pombinho ou uma rola para expiação do pecado, diante da porta da tenda da congregação, ao sacerdote;

6 ובמלאת ימי טהרה לבן או לבת תביא כבש בן שנתו לעלה ובן יונה או תר לחטאת אל פתח אהל מועד אל הכהן

7 o qual o oferecerá perante o SENHOR e por ela fará propiciação; e será limpa do fluxo do seu sangue; esta é a lei da que der à luz varão ou fêmea.

7 והקריבו לפני יהוה וכפר עליה וטהרה ממקר דמיה זאת תורת הילדת לזכר או לנקבה

8 Mas, se a sua mão não alcançar assaz para um cordeiro, então, tomará duas rolas ou dois pombinhos, um para o holocausto e outro para a expiação do pecado; assim, o sacerdote por ela fará propiciação, e será limpa.

8 ואם לא תמצא ידה די שה ולקחה שתי תרים או שני בני יונה אחד לעלה ואחד לחטאת וכפר עליה הכהן וטהרה

Levítico 13

1 Falou mais o SENHOR a Moisés e a Arão, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר

2 O homem, quando na pele da sua carne houver inchação, ou pústula, ou empola branca, que estiver na pele de sua carne como praga de lepra, então, será levado a Arão, o sacerdote, ou a um de seus filhos, os sacerdotes.

2 אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת והיה בעור בשרו לנגע צרעת והובא אל אהרן הכהן או אל אחד מבניו הכהנים

3 E o sacerdote examinará a praga na pele da carne; se o pêlo na praga se tornou branco, e a praga parecer mais profunda do que a pele da sua carne, praga da lepra é; o sacerdote, vendo-o, o declarará imundo.

3 וראה הכהן את הנגע בעור הבשר ושער בנגע הפך לבן ומראה הנגע עמק מעור בשרו נגע צרעת הוא וראהו הכהן וטמא אתו

4 Mas, se a empola na pele de sua carne for branca, e não parecer mais profunda do que a pele, e o pêlo não se tornou branco, então, o sacerdote encerrará o que tem a praga por sete dias.

4 ואם בהרת לבנה הוא בעור בשרו ועמק אין מראה מן העור ושערה לא הפך לבן והסגיר הכהן את הנגע שבעת ימים

5 E, ao sétimo dia, o sacerdote o examinará; e eis que, se a praga, ao seu parecer, parou, e a praga na pele se não estendeu, então, o sacerdote o encerrará por outros sete dias.

5 וראהו הכהן ביום השביעי והנה הנגע עמד בעיניו לא פשה הנגע בעור
והסגירו הכהן שבעת ימים שנית

6 E o sacerdote, ao sétimo dia, o examinará outra vez; e eis que, se a praga se recolheu, e a praga na pele se não estendeu, então, o sacerdote o declarará limpo apostema é; e lavará as suas vestes e será limpo.

6 וראה הכהן אתו ביום השביעי שנית והנה כהה הנגע ולא פשה הנגע
בעור וטהרו הכהן מספחת היא וכבס בגדיו וטהר

7 Mas, se o apostema na pele se estende grandemente, depois que foi mostrado ao sacerdote para a sua purificação, outra vez será mostrado ao sacerdote.

7 ואם פשה תפשה המספחת בעור אחרי הראתו אל הכהן לטהרתו ונראה
שנית אל הכהן

8 E o sacerdote o examinará, e eis que, se o apostema na pele se tem estendido, o sacerdote o declarará imundo lepra é.

8 וראה הכהן והנה פשתה המספחת בעור וטמאו הכהן צרעת הוא

9 Quando, no homem, houver praga de lepra, será levado ao sacerdote.

9 נגע צרעת כי תהיה באדם והובא אל הכהן

10 E o sacerdote o examinará, e eis que, se há inchação branca na pele, a qual tornou o pêlo branco, e houver alguma vivificação da carne viva na inchação,

10 וראה הכהן והנה שאת לבנה בעור והיא הפכה שער לבן ומחית בשר
חי בשאת

11 lepra envelhecida é na pele da sua carne; portanto, o sacerdote o declarará imundo; não o encerrará, porque imundo é.

11 צרעת נושנת הוא בעור בשרו וטמאו הכהן לא יסגרנו כי טמא הוא

12 E, se a lepra florescer de todo na pele e a lepra cobrir toda a pele do que tem a praga, desde a sua cabeça até aos seus pés, quanto podem ver os olhos do sacerdote,

12 ואם פרוח תפרח הצרעת בעור וכסתה הצרעת את כל עור הנגע מראשו ועד רגליו לכל מראה עיני הכהן

13 então, o sacerdote o examinará, e eis que, se a lepra tem coberto toda a sua carne, então, declarará limpo o que tem a mancha todo se tornou branco; limpo está.

13 וראה הכהן והנה כסתה הצרעת את כל בשרו וטהר את הנגע כלו הפך לבן טהור הוא

14 Mas, no dia em que aparecer nela carne viva, será imundo.

14 וביום הראות בו בשר חי יטמא

15 Vendo, pois, o sacerdote a carne viva, declará-lo -á imundo; a carne é imunda lepra é.

15 וראה הכהן את הבשר החי וטמאו הבשר החי טמא הוא צרעת הוא

16 Ou, tornando a carne viva e mudando-se em branca, então, virá ao sacerdote,

16 או כי ישוב הבשר החי ונהפך ללבן ובא אל הכהן

17 e o sacerdote o examinará, e eis que, se a praga se tornou branca, então, o sacerdote declarará limpo o que tem a mancha; limpo está.

17 וראהו הכהן והנה נהפך הנגע ללבן וטהר הכהן את הנגע טהור הוא

18 Se também a carne em cuja pele houver alguma úlcera se sarar,

18 ובשר כי יהיה בו בערו שחין ונרפא

19 e, em lugar do apostema, vier inchação branca ou empola branca, tirando a vermelho, mostrar-se -á, então, ao sacerdote.

19 והיה במקום השחין שאת לבנה או בהרת לבנה אדמדמת ונראה אל הכהן

20 E o sacerdote examinará, e eis que, se ela parece mais funda do que a pele, e o seu pêlo se tornou branco, o sacerdote o declarará imundo praga de lepra é; pelo apostema brotou.

20 וראה הכהן והנה מראה שפל מן העור ושערה הפך לבן וטמאו הכהן נגע צרעת היא בשחין פרחה

21 E o sacerdote, vendo-a, e eis que nela não aparece pêlo branco, nem está mais funda do que a pele, mas encolhida, então, o sacerdote o encerrará por sete dias.

21 ואם יראנה הכהן והנה אין בה שער לבן ושפלה איננה מן העור והיא כהה והסגירו הכהן שבעת ימים

22 Se, depois, grandemente se estender na pele, o sacerdote o declarará imundo praga é.

22 ואם פשה תפשה בעור וטמא הכהן אתו נגע הוא

23 Mas, se a empola parar no seu lugar, não se estendendo, inflamação do apostema é; o sacerdote, pois, o declarará limpo.

23 ואם תחתיה תעמד הבהרת לא פשתה צרבת השחין הוא וטהרו הכהן

24 Ou, quando na pele da carne houver queimadura de fogo, e no que é sarado da queimadura houver empola branca, tirando a vermelho ou branco,

24 או בשר כי יהיה בערו מכות אש והיתה מחית המכוה בהרת לבנה אדמדמת או לבנה

25 e o sacerdote, vendo-a, e eis que o pêlo na empola se tornou branco, e ela parece mais funda do que a pele, lepra é, que floresceu pela queimadura; portanto, o sacerdote o declarará imundo praga de lepra é.

25 וראה אתה הכהן והנה נהפך שער לבן בבהרת ומראה עמק מן העור צרעת הוא במכוה פרחה וטמא אתו הכהן נגע צרעת הוא

26 Mas, se o sacerdote, vendo-a, e eis que, na empola não aparecer pêlo branco, nem estiver mais funda do que a pele, mas recolhida, o sacerdote o encerrará por sete dias.

26 ואם יראנה הכהן והנה אין בבהרת שער לבן ושפלה איננה מן העור והוא כהה והסגירו הכהן שבעת ימים

27 Depois, o sacerdote o examinará ao sétimo dia; se grandemente se houver estendido na pele, o sacerdote o declarará imundo praga de lepra é.

27 וראהו הכהן ביום השביעי אם פשה תפשה בעור וטמא הכהן אתו נגע צרעת הוא

28 Mas, se a empola parar no seu lugar e na pele não se estender, mas se recolher, inchação da queimadura é; portanto, o sacerdote o declarará limpo, porque sinal é da queimadura.

28 ואם תחתיה תעמד הבהרת לא פשתה בעור והוא כהה שאת המכוה הוא וטהרו הכהן כי צרבת המכוה הוא

29 E, quando homem ou mulher tiverem chaga na cabeça ou na barba,

29 ואיש או אשה כי יהיה בו נגע בראש או בזקן

30 e o sacerdote, examinando a chaga, e eis que, se ela parece mais funda do que a pele, e pêlo amarelo, fino nela há, o sacerdote o declarará imundo tinha é; lepra da cabeça ou da barba é.

30 וראה הכהן את הנגע והנה מראהו עמק מן העור ובו שער צהב דק וטמא אתו הכהן נתק הוא צרעת הראש או הזקן הוא

31 Mas, se o sacerdote, havendo examinado a praga da tinha, e eis que, se ela não parece mais funda do que a pele, e se nela não houver pêlo preto, então, o sacerdote encerrará o que tem a praga da tinha por sete dias.

31 וכי יראה הכהן את נגע הנתק והנה אין מראהו עמק מן העור ושער שחר אין בו והסגיר הכהן את נגע הנתק שבעת ימים

32 E o sacerdote examinará a praga ao sétimo dia, e eis que, se a tinha não for estendida, e nela não houver pêlo amarelo, nem a tinha parecer mais funda do que a pele,

32 וראה הכהן את הנגע ביום השביעי והנה לא פשה הנתק ולא היה בו שער צהב ומראה הנתק אין עמק מן העור

33 então, se rapará; mas não rapará a tinha; e o sacerdote, segunda vez, encerrará o que tem a tinha por sete dias.

33 והתגלח ואת הנתק לא יגלח והסגיר הכהן את הנתק שבעת ימים שנית

34 Depois, o sacerdote examinará a tinha ao sétimo dia; e eis que, se a tinha não se houver estendido na pele e ela não

parecer mais funda do que a pele, o sacerdote o declarará limpo; e lavará as suas vestes e será limpo.

34 וראה הכהן את הנתק ביום השביעי והנה לא פשה הנתק בעור ומראהו איננו עמק מן העור וטהר אתו הכהן וכבס בגדיו וטהר

35 Mas, se a tinha, depois da sua purificação, se houver estendido grandemente na pele,

35 ואם פשה יפשה הנתק בעור אחרי טהרתו

36 então, o sacerdote o examinará, e eis que, se a tinha se tem estendido na pele, o sacerdote não buscará pêlo amarelo; imundo está.

36 וראהו הכהן והנה פשה הנתק בעור לא יבקר הכהן לשער הצהב טמא הוא

37 Mas, se a tinha, a seu ver, parou, e pêlo preto nela cresceu, a tinha está sã; limpo está; portanto, o sacerdote o declarará limpo.

37 ואם בעיניו עמד הנתק ושער שחר צמח בו נרפא הנתק טהור הוא וטהרו הכהן

38 E, quando homem ou mulher tiverem empolas brancas na pele da sua carne,

38 ואיש או אשה כי יהיה בעור בשרם בהרת בהרת לבנת

39 então, o sacerdote olhará, e eis que, se na pele da sua carne aparecem empolas recolhidas, brancas, bostela branca é, que floresceu na pele; limpo está.

39 וראה הכהן והנה בעור בשרם בהרת כהות לבנת בהק הוא פרח בעור טהור הוא

40 E, quando se pelar a cabeça do homem, calvo é; limpo está.

40 ואיש כי ימרט ראשו קרח הוא טהור הוא

41 E, se lhe pelar a frente da cabeça, meio-calvo é; limpo está.

41 ואם מפאת פניו ימרט ראשו גבח הוא טהור הוא

42 Porém, se na calva ou na meia-calva houver praga branca avermelhada, lepra é, florescendo na sua calva ou na sua meia-calva.

42 וכי יהיה בקרחת או בגבחת נגע לבן אדמדם צרעת פרחת הוא בקרחתו או בגבחתו

43 Havendo, pois, o sacerdote examinado, e eis que, se a inchação da praga na sua calva ou meia-calva está branca, tirando a vermelho, como parece a lepra na pele da carne,

43 וראה אתו הכהן והנה שאת הנגע לבנה אדמדמת בקרחתו או בגבחתו כמראה צרעת עור בשר

44 leproso é aquele homem; imundo está; o sacerdote o declarará totalmente imundo; na sua cabeça tem a sua praga.

44 איש צרוע הוא טמא הוא טמא יטמאנו הכהן בראשו נגעו

45 Também as vestes do leproso, em quem está a praga, serão rasgados, e a sua cabeça será descoberta; e cobrirá o lábio superior e clamará Imundo, imundo.

45 והצרוע אשר בו הנגע בגדיו יהיו פרמים וראשו יהיה פרוע ועל שפם יעטה וטמא טמא יקרא

46 Todos os dias em que a praga estiver nele, será imundo; imundo está, habitará só; a sua habitação será fora do arraial.

46 כל ימי אשר הנגע בו יטמא טמא הוא בדד ישב מחוץ למחנה מושבו

47 Quando também em alguma veste houver praga de lepra, ou em veste de lã, ou em veste de linho,

47 והבגד כי יהיה בו נגע צרעת בבגד צמר או בבגד פשתים

48 ou no fio urdido, ou no fio tecido, seja de linho, seja de lã, ou em pele, ou em qualquer obra de peles,

48 או בשתי או בערב לפשתים ולצמר או בעור או בכל מלאכת עור

49 e a praga na veste, ou na pele, ou no fio urdido, ou no fio tecido, ou em qualquer coisa de peles aparecer verde ou vermelha, praga de lepra é; pelo que se mostrará ao sacerdote.

49 והיה הנגע ירקרק או אדמדם בבגד או בעור או בשתי או בערב או בכל כלי עור נגע צרעת הוא והראה את הכהן

50 E o sacerdote examinará a praga e encerrará a coisa que tem a praga por sete dias.

50 וראה הכהן את הנגע והסגיר את הנגע שבעת ימים

51 Então, examinará a praga ao sétimo dia; se a praga se houver estendido na veste, ou no fio urdido, ou no fio tecido, ou na pele, para qualquer obra que for feita da pele, lepra roedora é; imundo está.

51 וראה את הנגע ביום השביעי כי פשה הנגע בבגד או בשתי או בערב או בעור לכל אשר יעשה העור למלאכה צרעת ממארת הנגע טמא הוא

52 Pelo que se queimará aquela veste, ou fio urdido, ou fio tecido de lã, ou de linho, ou de qualquer obra de peles, em que houver a praga, porque lepra roedora é; com fogo se queimará.

52 ושרף את הבגד או את השתי או את הערב בצמר או בפשתים או את כל כלי העור אשר יהיה בו הנגע כי צרעת ממארת הוא באש תשרף

53 Mas, se, vendo-a o sacerdote, a praga se não estendeu na veste, ou no fio urdido, ou no tecido, ou em qualquer obra de peles,

53 ואם יראה הכהן והנה לא פשה הנגע בבגד או בשתי או בערב או בכל כלי עור

54 então, o sacerdote ordenará que se lave aquilo em que havia a praga e o encerrará, segunda vez, por sete dias.

54 וצוה הכהן וכבסו את אשר בו הנגע והסגירו שבעת ימים שנית

55 E o sacerdote, examinando a praga, depois que for lavada, e eis que, se a praga não mudou a sua aparência, nem a praga se estendeu, imundo está; com fogo o queimarás; praga penetrante é, seja pelado em todo ou em parte.

55 וראה הכהן אחרי הכבס את הנגע והנה לא הפך הנגע את עינו והנגע לא פשה טמא הוא באש תשרפנו פחתת הוא בקרחתו או בגבחתו

56 Mas, se o sacerdote vir que a praga se tem recolhido, depois que for lavada, então, a rasgará da veste, ou da pele, ou do fio urdido, ou do tecido.

56 ואם ראה הכהן והנה כהה הנגע אחרי הכבס אתו וקרע אתו מן הבגד או מן העור או מן השתי או מן הערב

57 E, se ainda aparecer na veste, ou no fio urdido, ou no tecido, ou em qualquer coisa de peles, lepra brotante é; com fogo queimarás aquilo em que há a praga.

57 ואם תראה עוד בבגד או בשתי או בערב או בכל כלי עור פרחת הוא באש תשרפנו את אשר בו הנגע

58 Mas a veste, ou fio urdido ou tecido, ou qualquer coisa de peles, que lavares e de que a praga se retirar, se lavará segunda vez e será limpo.

58 והבגד או השתי או הערב או כל כלי העור אשר תכבס וסר מהם הנגע וכבס שנית וטהר

59 Esta é a lei de praga da lepra da veste de lã, ou de linho, ou do fio urdido, ou de tecido, ou de qualquer coisa de peles, para declará-lo limpo ou para declará-lo imundo.

59 זאת תורת נגע צרעת בגד הצמר או הפשתים או השתי או הערב או כל כלי עור לטהרו או לטמאו

Levítico 14

1 Depois, falou o SENHOR a Moisés, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Esta será a lei do leproso no dia da sua purificação será levado ao sacerdote;

2 זאת תהיה תורת המצרע ביום טהרתו והובא אל הכהן

3 e o sacerdote sairá fora do arraial e o sacerdote, examinando, eis que, se a praga da lepra do leproso for sarada,

3 ויצא הכהן אל מחוץ למחנה וראה הכהן והנה נרפא נגע הצרעת מן הצרוע

4 então, o sacerdote ordenará que, por aquele que se houver de purificar, se tomem duas aves vivas e limpas, e pau de cedro, e carmesim, e hissopo.

4 וצוה הכהן ולקח למטהר שתי צפרים חיות טהרות ועץ ארז ושני תולעת ואזב

5 Mandará também o sacerdote que se degole uma ave num vaso de barro sobre águas vivas.

5 וצוה הכהן ושחט את הצפור האחת אל כלי חרש על מים חיים

6 E tomará a ave viva, e o pau de cedro, e o carmesim, e o hissopo e os molhará com a ave viva no sangue da ave que foi degolada sobre as águas vivas.

6 את הצפר החיה יקח אתה ואת עץ הארז ואת שני התולעת ואת האזב וטבל אותם ואת הצפר החיה בדם הצפר השחטה על המים החיים

7 E sobre aquele que há de purificar-se da lepra espargirá sete vezes; então, o declarará limpo e soltará a ave viva sobre a face do campo.

7 והזה על המטהר מן הצרעת שבע פעמים וטהרו ושלח את הצפר החיה על פני השדה

8 E aquele que tem de purificar-se lavará as suas vestes, e rapará todo o seu pêlo, e se lavará com água; assim, será limpo; e, depois, entrará no arraial, porém ficará fora da sua tenda por sete dias.

8 וכבס המטהר את בגדיו וגלח את כל שערו ורחץ במים וטהר ואחר יבוא אל המחנה וישב מחוץ לאהלו שבעת ימים

9 E será que, ao sétimo dia, rapará todo o seu pêlo, e a cabeça, e a barba, e as sobrancelhas dos seus olhos; e rapará todo o outro pêlo, e lavará as suas vestes, e lavará a sua carne com água, e será limpo

9 והיה ביום השביעי יגלח את כל שערו את ראשו ואת זקנו ואת גבת עיניו ואת כל שערו יגלח וכבס את בגדיו ורחץ את בשרו במים וטהר

10 E, ao dia oitavo, tomará dois cordeiros sem mancha, e uma cordeira sem mancha, de um ano, e três dízimas de flor de farinha para oferta de manjares, amassada com azeite, e um logue de azeite.

10 וביום השמיני יקח שני כבשים תמימים וכבשה אחת בת שנתה תמימה ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ולג אחד שמן

11 E o sacerdote que faz a purificação apresentará o homem que houver de purificar-se com aquelas coisas perante o SENHOR, à porta da tenda da congregação.

11 והעמיד הכהן המטהר את האיש המטהר ואתם לפני יהוה פתח אהל מועד

12 E o sacerdote tomará um dos cordeiros e o oferecerá por expiação da culpa e o logue de azeite; e os moverá por oferta movida perante o SENHOR.

12 ולקח הכהן את הכבש האחד והקריב אתו לאשם ואת לג השמן והניף אתם תנופה לפני יהוה

13 Então, degolará o cordeiro no lugar em que se degola a oferta pela expiação do pecado e o holocausto, no lugar santo; porque assim a oferta pela expiação da culpa e a oferta pela expiação do pecado são para o sacerdote; coisas santíssimas são.

13 ושחט את הכבש במקום אשר ישחט את החטאת ואת העלה במקום הקדש כי כחטאת האשם הוא לכהן קדש קדשים הוא

14 E o sacerdote tomará do sangue da oferta pela expiação da culpa e o sacerdote o porá sobre a ponta da orelha direita daquele que tem de purificar-se, e sobre o dedo polegar da sua mão direita, e no dedo polegar do seu pé direito.

14 ולקח הכהן מדם האשם ונתן הכהן על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית

15 Também o sacerdote tomará do logue de azeite e o derramará na palma da sua própria mão esquerda.

15 ולקח הכהן מלג השמן ויצק על כף הכהן השמאלית

16 Então, o sacerdote molhará o seu dedo direito no azeite que está na sua mão esquerda e daquele azeite, com o seu dedo, espargirá sete vezes perante o SENHOR;

16 וטבל הכהן את אצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית והזה מן השמן באצבעו שבע פעמים לפני יהוה

17 e o restante do azeite que está na sua mão o sacerdote porá sobre a ponta da orelha direita daquele que tem de purificar-se, e sobre o dedo polegar da sua mão direita, e sobre o dedo polegar do seu pé direito, em cima do sangue da oferta pela expiação da culpa;

17 ומיתר השמן אשר על כפו יתן הכהן על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית על דם האשם

18 e o restante do azeite que está na mão do sacerdote, o porá sobre a cabeça daquele que tem de purificar-se; assim, o sacerdote fará expiação por ele perante o SENHOR.

18 והנותר בשמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר וכפר עליו הכהן לפני יהוה

19 Também o sacerdote fará a oferta pela expiação do pecado e fará expiação por aquele que tem de purificar-se da sua imundícia; e depois degolará o holocausto;

19 ועשה הכהן את החטאת וכפר על המטהר מטמאתו ואחר ישחט את העלה

20 e o sacerdote oferecerá o holocausto e a oferta de manjares sobre o altar; assim, o sacerdote fará expiação pelo homem, e este será limpo.

20 והעלה הכהן את העלה ואת המנחה המזבחה וכפר עליו הכהן וטהר

21 Porém, se for pobre, e a sua mão não alcançar tanto, tomará um cordeiro para expiação da culpa em oferta de movimento, para fazer expiação por ele, e a dízima de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares, e um logue de azeite,

21 ואם דל הוא ואין ידו משגת ולקח כבש אחד אשם לתנופה לכפר עליו ועשרון סלת אחד בלול בשמן למנחה ולג שמן

22 e duas rolas ou dois pombinhos, conforme alcançar a sua mão, dos quais um será para expiação do pecado, e o outro, para holocausto.

22 ושתי תרים או שני בני יונה אשר תשיג ידו והיה אחד חטאת והאחד עלה

23 E, ao oitavo dia da sua purificação, os trará ao sacerdote, à porta da tenda da congregação, perante o SENHOR.

23 והביא אתם ביום השמיני לטהרתו אל הכהן אל פתח אהל מועד לפני יהוה

24 E o sacerdote tomará o cordeiro da expiação da culpa e o logue de azeite e o sacerdote os moverá por oferta movida perante o SENHOR.

24 ולקח הכהן את כבש האשם ואת לג השמן והניף אתם הכהן תנופה לפני יהוה

25 Então, degolará o cordeiro da expiação da culpa, e o sacerdote tomará do sangue da oferta pela expiação da culpa, e o porá sobre a ponta da orelha direita daquele que tem de purificar-se, e sobre o dedo polegar da sua mão direita, e sobre o dedo polegar do seu pé direito.

25 ושחט את כבש האשם ולקח הכהן מדם האשם ונתן על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית

26 Também o sacerdote derramará do azeite na palma da sua própria mão esquerda;

26 ומן השמן יצק הכהן על כף הכהן השמאלית

27 depois, o sacerdote, com o seu dedo direito, espargirá do azeite que está na sua mão esquerda, sete vezes perante o SENHOR;

27 והזה הכהן באצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית שבע פעמים לפני יהוה

28 e o sacerdote porá do azeite que está na sua mão na ponta da orelha direita daquele que tem de purificar-se, e no dedo polegar da sua mão direita, e no dedo polegar do seu pé direito, no lugar do sangue da oferta pela expiação da culpa;

28 ונתן הכהן מן השמן אשר על כפו על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית על מקום דם האשם

29 e o que sobejar do azeite que está na mão do sacerdote porá sobre a cabeça do que tem de purificar-se, para fazer expiação por ele perante o SENHOR.

29 והנותר מן השמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר לכפר עליו לפני יהוה

30 Depois, oferecerá uma das rolas ou um dos pombinhos, conforme alcançar a sua mão.

30 ועשה את האחד מן התרים או מן בני היונה מאשר תשיג ידו

31 Do que alcançar a sua mão, será um para expiação do pecado, e o outro, para holocausto com a oferta de manjares; e,

assim, o sacerdote fará expiação por aquele que tem de purificar-se perante o SENHOR.

31 את אשר תשיג ידו את האחד חטאת ואת האחד עלה על המנחה וכפר הכהן על המטהר לפני יהוה

32 Esta é a lei daquele em quem estiver a praga da lepra, cuja mão não pode alcançar o preciso para a sua purificação.

32 זאת תורת אשר בו נגע צרעת אשר לא תשיג ידו בטהרתו

33 Falou mais o SENHOR a Moisés e Arão, dizendo

33 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר

34 Quando tiverdes entrado na terra de Canaã, que vos hei de dar por possessão, e eu enviar a praga da lepra a alguma casa da terra da vossa possessão,

34 כי תבאו אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחזה ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחזתכם

35 então, virá aquele de quem for a casa e o fará saber ao sacerdote, dizendo Parece-me que há como que praga em minha casa.

35 ובא אשר לו הבית והגיד לכהן לאמר כנגע נראה לי בבית

36 E o sacerdote ordenará que despejem a casa, antes que venha o sacerdote para examinar a praga, para que tudo o que está na casa não seja contaminado; e, depois, virá o sacerdote, para examinar a casa;

36 וצוה הכהן ופנו את הבית בטרם יבא הכהן לראות את הנגע ולא יטמא כל אשר בבית ואחר כן יבא הכהן לראות את הבית

37 e, vendo a praga, e eis que, se a praga nas paredes da casa tem covinhas verdes ou vermelhas, e parecem mais fundas do que a parede,

37 וראה את הנגע והנה הנגע בקירת הבית שקערורת ירקרקת או אדמדמת ומראיהן שפל מן הקיר

38 então, o sacerdote sairá daquela casa para fora da porta da casa e cerrará a casa por sete dias.

38 ויצא הכהן מן הבית אל פתח הבית והסגיר את הבית שבעת ימים

39 Depois, tornará o sacerdote ao sétimo dia e examinará; e, se vir que a praga nas paredes da casa se tem estendido,

39 ושב הכהן ביום השביעי וראה והנה פשה הנגע בקירת הבית

40 então, o sacerdote ordenará que arranquem as pedras em que estiver a praga e que as lancem fora da cidade num lugar imundo;

40 וצוה הכהן וחלצו את האבנים אשר בהן הנגע והשליכו אתהן אל מחוץ לעיר אל מקום טמא

41 e fará raspar a casa por dentro ao redor, e o pó que houverem raspado lançarão fora da cidade num lugar imundo.

41 ואת הבית יקצע מבית סביב ושפכו את העפר אשר הקצו אל מחוץ לעיר אל מקום טמא

42 Depois, tomarão outras pedras e as porão no lugar das primeiras pedras; e outro barro se tomará, e a casa se rebocará.

42 ולקחו אבנים אחרות והביאו אל תחת האבנים ועפר אחר יקח וטח את הבית

43 Porém, se a praga tornar e brotar na casa, depois de se arrancarem as pedras, e depois de a casa ser raspada, e depois de ser rebocada,

43 ואם ישוב הנגע ופרח בבית אחר חלץ את האבנים ואחרי הקצות את הבית ואחרי הטוח

44 então, o sacerdote entrará, e, examinando, eis que, se a praga na casa se tem estendido, lepra roedora há na casa; imunda está.

44 ובא הכהן וראה והנה פשה הנגע בבית צרעת ממארת הוא בבית טמא הוא

45 Portanto, se derribará a casa, as suas pedras e a sua madeira, como também todo o barro da casa; e se levará tudo para fora da cidade, a um lugar imundo.

45 ונתץ את הבית את אבניו ואת עציו ואת כל עפר הבית והוציא אל מחוץ לעיר אל מקום טמא

46 E o que entrar naquela casa, em qualquer dia em que estiver fechada, será imundo até à tarde.

46 והבא אל הבית כל ימי הסגיר אתו יטמא עד הערב

47 Também o que se deitar a dormir em tal casa lavará as suas vestes; e o que comer em tal casa lavará as suas vestes.

47 והשכב בבית יכבס את בגדיו והאכל בבית יכבס את בגדיו

48 Porém, tornando o sacerdote a entrar, e, examinando, eis que, se a praga na casa se não tem estendido, depois que a casa foi rebocada, o sacerdote declarará a casa limpa, porque a praga está curada.

48 ואם בא יבא הכהן וראה והנה לא פשה הנגע בבית אחרי הטח את הבית וטהר הכהן את הבית כי נרפא הנגע

49 Depois, tomará para expiar a casa duas aves, e pau de cedro, e carmesim, e hissopo;

49 ולקח לחטא את הבית שתי צפרים ועץ ארז ושני תולעת ואזב

50 e degolará uma ave num vaso de barro sobre águas vivas.

50 ושחט את הצפר האחת אל כלי חרש על מים חיים

51 Então, tomará pau de cedro, e o hissopo, e o carmesim, e a ave viva, e os molhará na ave degolada e nas águas vivas, e espargirá a casa sete vezes.

51 ולקח את עץ הארז ואת האזב ואת שני התולעת ואת הצפר החיה וטבל אתם בדם הצפר השחוטה ובמים החיים והזה אל הבית שבע פעמים

52 Assim, expiará aquela casa com o sangue da avezinha, e com as águas vivas, e com a avezinha viva, e com o pau de cedro, e com o hissopo, e com o carmesim.

52 וחטא את הבית בדם הצפור ובמים החיים ובצפר החיה ובעץ הארז ובאזב ובשני התולעת

53 Então, soltará a ave viva para fora da cidade, sobre a face do campo; assim, fará expiação pela casa, e será limpa.

53 ושלח את הצפר החיה אל מחוץ לעיר אל פני השדה וכפר על הבית וטהר

54 Esta é a lei de toda a praga da lepra e da tinha,

54 זאת התורה לכל נגע הצרעת ולנתק

55 e da lepra das vestes, e das casas,

55 ולצרעת הבגד ולבית

56 e da inchação, e do apostema, e das empolas;

56 ולשאת ולספחת ולבהרת

57 para ensinar em que dia alguma coisa será imunda e em que dia será limpa. Esta é a lei da lepra.

57 להורת ביום הטמא וביום הטהר זאת תורת הצרעת

Levítico 15

1 Falou mais o SENHOR a Moisés e a Arão, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר

2 Falai aos filhos de Israel e dizei-lhes Qualquer homem que tiver fluxo de sua carne será imundo por causa do seu fluxo.

2 דברו אל בני ישראל ואמרתם אלהם איש איש כי יהיה זב מבשרו זובו טמא הוא

3 Esta, pois, será a sua imundícia por causa do seu fluxo se a sua carne vaza o seu fluxo ou se a sua carne estanca o seu fluxo, esta é a sua imundícia.

3 וזאת תהיה טמאתו בזובו רר בשרו את זובו או החתים בשרו מזובו טמאתו הוא

4 Toda cama em que se deitar o que tiver fluxo será imunda; e toda coisa sobre o que se assentar será imunda.

4 כל המשכב אשר ישכב עליו הזב יטמא וכל הכלי אשר ישב עליו יטמא

5 E qualquer que tocar a sua cama lavará as suas vestes, e se banhará em água, e será imundo até à tarde.

5 ואיש אשר יגע במשכבו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב

6 E aquele que se assentar sobre aquilo em que se assentou o que tem o fluxo lavará as suas vestes, e se banhará em água, e será imundo até à tarde.

6 והישב על הכלי אשר ישב עליו הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב

7 E aquele que tocar a carne do que tem o fluxo lavará as suas vestes, e se banhará em água, e será imundo até à tarde.

7 והנגע בבשר הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב

8 Quando também o que tem o fluxo cuspir sobre um limpo, então, lavará este as suas vestes, e se banhará em água, e será imundo até à tarde.

8 וכי ירק הזב בטהור וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב

9 Também toda sela em que cavalgar o que tem o fluxo será imunda.

9 וכל המרכב אשר ירכב עליו הזב יטמא

10 E qualquer que tocar em alguma coisa que estiver debaixo dele será imundo até à tarde; e aquele que a levar lavará as suas vestes, e se banhará em água, e será imundo até à tarde.

10 וכל הנגע בכל אשר יהיה תחתיו יטמא עד הערב והנושא אותם יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב

11 Também todo aquele em quem tocar o que tem o fluxo, sem haver lavado as suas mãos com água, lavará as suas vestes, e se banhará em água, e será imundo até à tarde.

11 וכל אשר יגע בו הזב וידיו לא שטף במים וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב

12 E o vaso de barro em que tocar o que tem o fluxo será quebrado; porém todo vaso de madeira será lavado com água.

12 וכלי חרש אשר יגע בו הזב ישבר וכל כלי עץ ישטף במים

13 Quando, pois, o que tem o fluxo estiver limpo do seu fluxo, contar-se-ão sete dias para a sua purificação; e lavará as suas vestes, e banhará a sua carne em águas vivas, e será limpo.

13 וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשרו במים חיים וטהר

14 E, ao dia oitavo, tomará duas rolas ou dois pombinhos, e virá perante o SENHOR, à porta da tenda da congregação, e os dará ao sacerdote.

14 וביום השמיני יקח לו שתי תרים או שני בני יונה ובא לפני יהוה אל פתח אהל מועד ונתנם אל הכהן

15 E o sacerdote oferecerá um para expiação do pecado e o outro, para holocausto; e, assim, o sacerdote fará por ele expiação do seu fluxo perante o SENHOR.

15 ועשה אתם הכהן אחד חטאת והאחד עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזובו

16 Também o homem, quando sair dele a semente da cópula, toda a sua carne banhará com água e será imundo até à tarde.

16 ואיש כי תצא ממנו שכבת זרע ורחץ במים את כל בשרו וטמא עד הערב

17 Também toda veste e toda pele em que houver semente da cópula se lavarão com água e serão imundas até à tarde.

17 וכל בגד וכל עור אשר יהיה עליו שכבת זרע וכבס במים וטמא עד הערב

18 E também a mulher com quem homem se deitar com semente da cópula, ambos se banharão com água e serão imundos até à tarde.

18 ואשה אשר ישכב איש אתה שכבת זרע ורחצו במים וטמאו עד הערב

19 Mas a mulher, quando tiver fluxo, e o seu fluxo de sangue estiver na sua carne, estará sete dias na sua separação, e qualquer que a tocar será imundo até à tarde.

19 ואשה כי תהיה זבה דם יהיה זבה בבשרה שבעת ימים תהיה בנדתה וכל הנגע בה יטמא עד הערב

20 E tudo aquilo sobre o que ela se deitar durante a sua separação será imundo; e tudo sobre o que se assentar será imundo.

20 וכל אשר תשכב עליו בנדתה יטמא וכל אשר תשב עליו יטמא

21 E qualquer que tocar a sua cama lavará as suas vestes, e se banhará com água, e será imundo até à tarde.

21 וכל הנגע במשכבה יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב

22 E qualquer que tocar alguma coisa sobre o que ela se tiver assentado lavará as suas vestes, e se banhará com água, e será imundo até à tarde.

22 וכל הנגע בכל כלי אשר תשב עליו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב

23 Se também alguma coisa estiver sobre a cama ou sobre aquilo em que ela se assentou, se alguém a tocar, será imundo até à tarde.

23 ואם על המשכב הוא או על הכלי אשר הוא ישבת עליו בנגעו בו יטמא עד הערב

24 E, se, com efeito, qualquer homem se deitar com ela, e a sua imundícia estiver sobre ele, imundo será por sete dias; também toda cama sobre que se deitar será imunda.

24 ואם שכב ישכב איש אתה ותהי נדתה עליו וטמא שבעת ימים וכל המשכב אשר ישכב עליו יטמא

25 Também a mulher, quando manar o fluxo do seu sangue, por muitos dias fora do tempo da sua separação ou quando tiver fluxo de sangue por mais tempo do que a sua separação, todos os dias do fluxo da sua imundícia será imunda, como nos dias da sua separação.

25 ואשה כי יזוב זוב דמה ימים רבים בלא עת נדתה או כי תזוב על נדתה כל ימי זוב טמאתה כימי נדתה תהיה טמאה הוא

26 Toda cama sobre que se deitar todos os dias do seu fluxo ser-lhe -á como a cama da sua separação; e toda coisa sobre que se assentar será imunda, conforme a imundícia da sua separação.

26 כל המשכב אשר תשכב עליו כל ימי זובה כמשכב נדתה יהיה לה וכל הכלי אשר תשב עליו טמא יהיה כטמאת נדתה

27 E qualquer que as tocar será imundo; portanto, lavará as suas vestes, e se banhará com água, e será imundo até à tarde.

27 וכל הנוגע בם יטמא וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב

28 Porém, quando for limpa do seu fluxo, então, se contarão sete dias, e depois será limpa.

28 ואם טהרה מזובה וספרה לה שבעת ימים ואחר תטהר

29 E, ao oitavo dia, tomará duas rolas ou dois pombinhos e os trará ao sacerdote, à porta da tenda da congregação.

29 וביום השמיני תקח לה שתי תרים או שני בני יונה והביאה אותם אל הכהן אל פתח אהל מועד

30 Então, o sacerdote oferecerá um para expiação do pecado e o outro, para holocausto; e o sacerdote fará por ela expiação do fluxo da sua imundícia, perante o SENHOR.

30 ועשה הכהן את האחד חטאת ואת האחד עלה וכפר עליה הכהן לפני יהוה מזוב טמאתה

31 Assim, separareis os filhos de Israel das suas imundícias, para que não morram nas suas imundícias, contaminando o meu tabernáculo, que está no meio deles.

31 והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם

32 Esta é a lei daquele que tem o fluxo e daquele de quem sai a semente da cópula e que fica por ela imundo;

32 זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע לטמאה בה

33 como também da mulher enferma na sua separação, e daquele que padece do seu fluxo, seja varão ou fêmea, e do homem que se deita com mulher imunda.

33 והדוה בנדתה והזב את זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם טמאה

Levítico 16

1 E falou o SENHOR a Moisés, depois que morreram os dois filhos de Arão, quando se chegaram diante do SENHOR e morreram.

1 וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבתם לפני יהוה וימתו

2 Disse, pois, o SENHOR a Moisés Dize a Arão, teu irmão, que não entre no santuário em todo o tempo, para dentro do véu, diante do propiciatório que está sobre a arca, para que não morra; porque eu apareço na nuvem sobre o propiciatório.

2 ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרכת אל פני הכפרת אשר על הארן ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת

3 Com isto Arão entrará no santuário com um novilho para expiação do pecado e um carneiro para holocausto.

3 בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל לעלה

4 Vestirá ele a túnica santa de linho, e terá ceroulas de linho sobre a sua carne, e cingir-se -á com um cinto de linho, e se cobrirá com uma mitra de linho estas são vestes santas; por isso, banhará a sua carne na água e as vestirá.

4 כתנת בד קדש ילבש ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאבנט בד יחגר ובמצנפת בד יצנף בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם

5 E da congregação dos filhos de Israel tomará dois bodes para expiação do pecado e um carneiro para holocausto.

5 ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה

6 Depois, Arão oferecerá o novilho da oferta pela expiação, que será para ele; e fará expiação por si e pela sua casa.

6 והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו

7 Também tomará ambos os bodes e os porá perante o SENHOR, à porta da tenda da congregação.

7 ולקח את שני השעירים והעמיד אתם לפני יהוה פתח אהל מועד

8 E Arão lançará sortes sobre os dois bodes uma sorte pelo SENHOR e a outra sorte pelo bode emissário.

8 ונתן אהרן על שני השעירם גורלות גורל אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל

9 Então, Arão fará chegar o bode sobre o qual cair a sorte pelo SENHOR e o oferecerá para expiação do pecado.

9 והקריב אהרן את השעיר אשר עלה עליו הגורל ליהוה ועשהו חטאת

10 Mas o bode sobre que cair a sorte para ser bode emissário apresentar-se -á vivo perante o SENHOR, para fazer expiação com ele, para enviá-lo ao deserto como bode emissário.

10 והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יעמד חי לפני יהוה לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל המדברה

11 E Arão fará chegar o novilho da oferta pela expiação, que será para ele, e fará expiação por si e pela sua casa; e degolará o novilho da oferta pela expiação, que é para ele.

11 והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את פר החטאת אשר לו

12 Tomará também o incensário cheio de brasas de fogo do altar, de diante do SENHOR, e os seus punhos cheios de incenso aromático moído e o meterá dentro do véu.

12 ולקח מלא המחתה גחלי אש מעל המזבח מלפני יהוה ומלא חפניו קטרת סמים דקה והביא מבית לפרכת

13 E porá o incenso sobre o fogo, perante o SENHOR, e a nuvem do incenso cobrirá o propiciatório, que está sobre o Testemunho, para que não morra.

13 ונתן את הקטרת על האש לפני יהוה וכסה ענן הקטרת את הכפרת אשר על העדות ולא ימות

14 E tomará do sangue do novilho e, com o seu dedo, espargirá sobre a face do propiciatório, para a banda do oriente; e perante o propiciatório espargirá sete vezes do sangue com o seu dedo.

14 ולקח מדם הפר והזה באצבעו על פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה שבע פעמים מן הדם באצבעו

15 Depois, degolará o bode da oferta pela expiação, que será para o povo, e trará o seu sangue para dentro do véu; e fará com o seu sangue como fez com o sangue do novilho, e o espargirá sobre o propiciatório e perante a face do propiciatório.

15 ושחט את שעיר החטאת אשר לעם והביא את דמו אל מבית לפרכת ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפר והזה אתו על הכפרת ולפני הכפרת

16 Assim, fará expiação pelo santuário por causa das imundícias dos filhos de Israel e das suas transgressões, segundo todos os seus pecados; e, assim, fará para a tenda da congregação, que mora com eles no meio das suas imundícias.

16 וכפר על הקדש מטמאת בני ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם וכן יעשה לאהל מועד השכן אתם בתוך טמאתם

17 E nenhum homem estará na tenda da congregação, quando ele entrar a fazer propiciação no santuário, até que ele saia; assim, fará expiação por si mesmo, e pela sua casa, e por toda a congregação de Israel.

17 וכל אדם לא יהיה באהל מועד בבאו לכפר בקדש עד צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל

18 Então, sairá ao altar, que está perante o SENHOR, e fará expiação por ele; e tomará do sangue do novilho e do sangue do bode e o porá sobre as pontas do altar ao redor.

18 ויצא אל המזבח אשר לפני יהוה וכפר עליו ולקח מדם הפר ומדם
השעיר ונתן על קרנות המזבח סביב

19 E daquele sangue espargirá sobre ele com o seu dedo sete
vezes, e o purificará das imundícias dos filhos de Israel, e o
santificará.

19 והזה עליו מן הדם באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו מטמאת בני
ישראל

20 Havendo, pois, acabado de expiar o santuário, e a tenda da
congregação, e o altar, então, fará chegar o bode vivo.

20 וכלה מכפר את הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח והקריב את השעיר
החי

21 E Arão porá ambas as mãos sobre a cabeça do bode vivo e
sobre ele confessará todas as iniquidades dos filhos de Israel e
todas as suas transgressões, segundo todos os seus pecados; e
os porá sobre a cabeça do bode e enviá-lo -á ao deserto, pela
mão de um homem designado para isso.

21 וסמך אהרן את שתי ידו על ראש השעיר החי והתודה עליו את כל
עונת בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאתם ונתן אתם על ראש השעיר
ושלח ביד איש עתי המדברה

22 Assim, aquele bode levará sobre si todas as iniquidades deles
à terra solitária; e o homem enviará o bode ao deserto.

22 ונשא השעיר עליו את כל עונתם אל ארץ גזרה ושלח את השעיר
במדבר

23 Depois, Arão virá à tenda da congregação, e despirá as vestes
de linho, que havia vestido quando entrara no santuário, e ali as
deixará.

23 ובא אהרן אל אהל מועד ופשט את בגדי הבד אשר לבש בבאו אל הקדש והניחם שם

24 E banhará a sua carne em água no lugar santo e vestirá as suas vestes; então, sairá, e preparará o seu holocausto e o holocausto do povo, e fará expiação por si e pelo povo.

24 ורחץ את בשרו במים במקום קדוש ולבש את בגדיו ויצא ועשה את עלתו ואת עלת העם וכפר בעדו ובעד העם

25 Também queimará a gordura da oferta pela expiação do pecado sobre o altar.

25 ואת חלב החטאת יקטיר המזבחה

26 E aquele que tiver levado o bode (que era bode emissário) lavará as suas vestes e banhará a sua carne em água; e, depois, entrará no arraial.

26 והמשלח את השעיר לעזאזל יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבוא אל המחנה

27 Mas o novilho e o bode da oferta pela expiação do pecado, cujo sangue foi trazido para fazer expiação no santuário, serão levados fora do arraial; porém as suas peles, a sua carne, e o seu esterco queimarão com fogo.

27 ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת אשר הובא את דמם לכפר בקדש יוציא אל מחוץ למחנה ושרפו באש את ערתם ואת בשרם ואת פרשם

28 E aquele que os queimar lavará as suas vestes e banhará a sua carne em água; e, depois, entrará no arraial.

28 והשרף אתם יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבוא אל המחנה

29 E isto vos será por estatuto perpétuo no sétimo mês, aos dez do mês, afligireis a vossa alma e nenhuma obra fareis, nem o natural nem o estrangeiro que peregrina entre vós.

29 והיתה לכם לחקת עולם בחדש השביעי בעשור לחדש תענו את נפשתיכם וכל מלאכה לא תעשו האזרח והגר הגר בתוככם

30 Porque, naquele dia, se fará expiação por vós, para purificar-vos; e sereis purificados de todos os vossos pecados, perante o SENHOR.

30 כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו

31 É um sábado de descanso para vós, e afligireis a vossa alma; isto é estatuto perpétuo.

31 שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם חקת עולם

32 E o sacerdote que for ungido e que for sagrado para administrar o sacerdócio no lugar de seu pai fará a expiação, havendo vestido as vestes de linho, as vestes santas.

32 וכפר הכהן אשר ימשח אתו ואשר ימלא את ידו לכהן תחת אביו ולבש את בגדי הבד בגדי הקדש

33 Assim, expiará o santo santuário; também expiará a tenda da congregação e o altar; semelhantemente fará expiação pelos sacerdotes e por todo o povo da congregação.

33 וכפר את מקדש הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח יכפר ועל הכהנים ועל כל עם הקהל יכפר

34 E isto vos será por estatuto perpétuo, para fazer expiação pelos filhos de Israel, de todos os seus pecados, uma vez no ano. E fez Arão como o SENHOR ordenara a Moisés.

34 והיתה זאת לכם לחקת עולם לכפר על בני ישראל מכל חטאתם אחת
בשנה ויעש כאשר צוה יהוה את משה

Levítico 17

1 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Fala a Arão, e aos seus filhos, e a todos os filhos de Israel e dize-lhes Esta é a palavra que o SENHOR ordenou, dizendo

2 דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם זה הדבר אשר
צוה יהוה לאמר

3 Qualquer homem da casa de Israel que degolar boi, ou cordeiro, ou cabra, no arraial ou quem os degolar fora do arraial,

3 איש איש מבית ישראל אשר ישחט שור או כשב או עז במחנה או אשר
ישחט מחוץ למחנה

4 e os não trouxer à porta da tenda da congregação, para oferecer oferta ao SENHOR diante do tabernáculo do SENHOR, a tal homem será imputado o sangue; derramou sangue; pelo que tal homem será extirpado do seu povo;

4 ואל פתח אהל מועד לא הביאו להקריב קרבן ליהוה לפני משכן יהוה
דם יחשב לאיש ההוא דם שפך ונכרת האיש ההוא מקרב עמו

5 para que os filhos de Israel, trazendo os seus sacrifícios, que sacrificam sobre a face do campo, os tragam ao SENHOR, à porta da tenda da congregação, ao sacerdote, e os ofereçam por sacrifícios pacíficos ao SENHOR.

5 למען אשר יביאו בני ישראל את זבחיהם אשר הם זבחים על פני השדה
והביאם ליהוה אל פתח אהל מועד אל הכהן וזבחו זבחי שלמים ליהוה
אותם

6 E o sacerdote espargirá o sangue sobre o altar do SENHOR, à porta da tenda da congregação, e queimará a gordura por cheiro suave ao SENHOR.

6 וזרק הכהן את הדם על מזבח יהוה פתח אהל מועד והקטיר החלב לריח ניחח ליהוה

7 E nunca mais sacrificarão os seus sacrifícios aos demônios, após os quais eles se prostituem isto ser-lhes -á por estatuto perpétuo nas suas gerações.

7 ולא יזבחו עוד את זבחיהם לשעירם אשר הם זנים אחריהם חקת עולם תהיה זאת להם לדרתם

8 Dize-lhes, pois Qualquer homem da casa de Israel ou dos estrangeiros que peregrinam entre vós que oferecer holocausto ou sacrifício

8 ואלהם תאמר איש איש מבית ישראל ומן הגר אשר יגור בתוכם אשר יעלה עלה או זבח

9 e não o trouxer à porta da tenda da congregação, para oferecê-lo ao SENHOR, o tal homem será extirpado dos seus povos

9 ואל פתח אהל מועד לא יביאנו לעשות אתו ליהוה ונכרת האיש ההוא מעמיו

10 E qualquer homem da casa de Israel ou dos estrangeiros que peregrinam entre vós que comer algum sangue, contra aquela alma que comer sangue eu porei a minha face e a extirparei do seu povo.

10 ואיש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יאכל כל דם ונתתי פני בנפש האכלת את הדם והכרתי אתה מקרב עמה

11 Porque a alma da carne está no sangue, pelo que vo-lo tenho dado sobre o altar, para fazer expiação pela vossa alma, porquanto é o sangue que fará expiação pela alma.

11 כי נפש הבשר בדם הוא ואני נתתיו לכם על המזבח לכפר על נפשתיכם כי הדם הוא בנפש יכפר

12 Portanto, tenho dito aos filhos de Israel Nenhuma alma dentre vós comerá sangue, nem o estrangeiro que peregrine entre vós comerá sangue.

12 על כן אמרתי לבני ישראל כל נפש מכם לא תאכל דם והגר הגר בתוככם לא יאכל דם

13 Também qualquer homem dos filhos de Israel ou dos estrangeiros que peregrinam entre eles que caçar caça de animal ou de ave que se come derramará o seu sangue e o cobrirá com pó.

13 ואיש איש מבני ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יצוד ציד חיה או עוף אשר יאכל ושפך את דמו וכסהו בעפר

14 Porquanto é a alma de toda a carne; o seu sangue é pela sua alma; por isso, tenho dito aos filhos de Israel Não comereis o sangue de nenhuma carne, porque a alma de toda a carne é o seu sangue; qualquer que o comer será extirpado.

14 כי נפש כל בשר דמו בנפשו הוא ואמר לבני ישראל דם כל בשר לא תאכלו כי נפש כל בשר דמו הוא כל אכליו יכרת

15 E toda alma entre os naturais ou entre os estrangeiros que comer corpo morto ou dilacerado lavará as suas vestes, e se banhará com água, e será imunda até à tarde; depois, será limpa.

15 וכל נפש אשר תאכל נבלה וטרפה באזרח ובגר וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב וטהר

16 Mas, se os não lavar, nem banhar a sua carne, levará sobre si a sua iniquidade.

16 ואם לא יכבס ובשרו לא ירחץ ונשא עונו

Levítico 18

1 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

2 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם אני יהוה אלהיכם

3 Não fareis segundo as obras da terra do Egito, em que habitastes, nem fareis segundo as obras da terra de Canaã, para a qual eu vos levo, nem andareis nos seus estatutos.

3 כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובחקתיהם לא תלכו

4 Fareis conforme os meus juízos e os meus estatutos guardareis, para andardes neles. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

4 את משפטי תעשו ואת חקתי תשמרו ללכת בהם אני יהוה אלהיכם

5 Portanto, os meus estatutos e os meus juízos guardareis; os quais, fazendo-os o homem, viverá por eles. Eu sou o SENHOR

5 ושמרתם את חקתי ואת משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי בהם אני יהוה

6 Nenhum homem se chegará a qualquer parenta da sua carne para descobrir a sua nudez. Eu sou o SENHOR.

6 איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני יהוה

7 Não descobrirás a nudez de teu pai e de tua mãe; ela é tua mãe; não descobrirás a sua nudez.

7 ערות אביך וערות אמך לא תגלה אמך הוא לא תגלה ערותה

8 Não descobrirás a nudez da mulher de teu pai.

8 ערות אשת אביך לא תגלה ערות אביך הוא

9 A nudez de tua irmã, filha de teu pai ou filha de tua mãe, nascida em casa ou fora da casa, a sua nudez não descobrirás.

9 ערות אחותך בת אביך או בת אמך מולדת בית או מולדת חוץ לא תגלה ערותן

10 A nudez da filha do teu filho ou da filha da tua filha, a sua nudez não descobrirás, porque é tua nudez.

10 ערות בת בנך או בת בתך לא תגלה ערותן כי ערותך הנה

11 A nudez da filha da mulher de teu pai, gerada de teu pai (ela é tua irmã), a sua nudez não descobrirás.

11 ערות בת אשת אביך מולדת אביך אחותך הוא לא תגלה ערותה

12 A nudez da irmã de teu pai não descobrirás; ela é parenta de teu pai.

12 ערות אחות אביך לא תגלה שאר אביך הוא

13 A nudez da irmã de tua mãe não descobrirás, pois ela é parenta de tua mãe.

13 ערות אחות אמך לא תגלה כי שאר אמך הוא

14 A nudez do irmão de teu pai não descobrirás; não te chegarás à sua mulher; ela é tua tia.

14 ערות אחי אביך לא תגלה אל אשתו לא תקרב דדתך הוא

15 A nudez de tua nora não descobrirás; ela é mulher de teu filho; não descobrirás a sua nudez.

15 ערות כלתך לא תגלה אשת בנך הוא לא תגלה ערותה

16 A nudez da mulher de teu irmão não descobrirás; é a nudez de teu irmão.

16 ערות אשת אחיך לא תגלה ערות אחיך הוא

17 A nudez de uma mulher e de sua filha não descobrirás; não tomarás a filha de seu filho, nem a filha de sua filha, para descobrir a sua nudez; parentas são maldade é.

17 ערות אשה ובתה לא תגלה את בת בנה ואת בת בתה לא תקח לגלות ערותה שארה הנה זמה הוא

18 E não tomarás uma mulher com sua irmã, para afligi-la, descobrindo a sua nudez com ela na sua vida.

18 ואשה אל אחתה לא תקח לצרר לגלות ערותה עליה בחייה

19 E não te chegarás à mulher durante a separação da sua imundícia, para descobrir a sua nudez,

19 ואל אשה בנדת טמאתה לא תקרב לגלות ערותה

20 nem te deitarás com a mulher de teu próximo para cópula, para te contaminares com ela.

20 ואל אשת עמיתך לא תתן שכבתך לזרע לטמאה בה

21 E da tua semente não darás para a fazer passar pelo fogo perante Moloque; e não profanarás o nome de teu Deus. Eu sou o SENHOR.

21 ומזרעך לא תתן להעביר למלך ולא תחלל את שם אלהיך אני יהוה

22 Com varão te não deitarás, como se fosse mulher abominação é;

22 ואת זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה הוא

23 nem te deitarás com um animal, para te contaminares com ele; nem a mulher se porá perante um animal, para ajuntar-se com ele confusão é.

23 ובכל בהמה לא תתן שכבתך לטמאה בה ואשה לא תעמד לפני בהמה לרבעה תבל הוא

24 Com nenhuma destas coisas vos contamineis, porque em todas estas coisas se contaminaram as gentes que eu lanço fora de diante da vossa face.

24 אל תטמאו בכל אלה כי בכל אלה נטמאו הגוים אשר אני משלח מפניכם

25 Pelo que a terra está contaminada; e eu visitarei sobre ela a sua iniquidade, e a terra vomitará os seus moradores.

25 ותטמא הארץ ואפקד עונה עליה ותקא הארץ את ישביה

26 Porém vós guardareis os meus estatutos e os meus juízos, e nenhuma dessas abominações fareis nem o natural, nem o estrangeiro que peregrina entre vós;

26 ושמרתם אתם את חקתי ואת משפטי ולא תעשו מכל התועבת האלה האזרח והגר הגר בתוככם

27 porque todas estas abominações fizeram os homens desta terra, que nela estavam antes de vós; e a terra foi contaminada.

27 כי את כל התועבת האל עשו אנשי הארץ אשר לפניכם ותטמא הארץ

28 Para que a terra vos não vomite, havendo-a vós contaminado, como vomitou a gente que nela estava antes de vós.

28 ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אתה כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם

29 Porém qualquer que fizer alguma dessas abominações, as almas que as fizerem serão extirpadas do seu povo.

29 כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו הנפשות העשת מקרב עמם

30 Portanto, guardareis o meu mandado, não fazendo nenhum dos estatutos abomináveis que se fizeram antes de vós, e não vos contamineis com eles. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

30 ושמרתם את משמרתי לבלתי עשות מחקות התועבת אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני יהוה אלהיכם

Levítico 19

1 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Fala a toda a congregação dos filhos de Israel e dize-lhes Santos sereis, porque eu, o SENHOR, vosso Deus, sou santo.

2 דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אלהם קדשים תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם

3 Cada um temerá a sua mãe e a seu pai e guardará os meus sábados. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

3 איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו אני יהוה אלהיכם

4 Não vos virareis para os ídolos, nem vos fareis deuses de fundição. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

4 אל תפנו אל האלילים ואלהי מסכה לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם

5 E, quando sacrificardes sacrifício pacífico ao SENHOR, da vossa própria vontade o sacrificareis.

5 וכי תזבחו זבח שלמים ליהוה לרצנכם תזבחהו

6 No dia em que o sacrificardes e no dia seguinte, se comerá; mas o que sobejar, ao terceiro dia, será queimado com fogo.

6 ביום זבחכם יאכל וממחרת והנותר עד יום השלישי באש ישרף

7 E, se alguma coisa dele for comida ao terceiro dia, coisa abominável é não será aceita.

7 ואם האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא לא ירצה

8 E qualquer que o comer levará a sua iniquidade, porquanto profanou a santidade do SENHOR; por isso, tal alma será extirpada do seu povo.

8 ואכליו עונו ישא כי את קדש יהוה חלל ונכרתה הנפש ההוא מעמיה

9 Quando também segardes a sega da vossa terra, o canto do teu campo não segarás totalmente, nem as espigas caídas colherás da tua sega.

9 ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך לקצר ולקט קצירך לא תלקט

10 Semelhantemente não rabiscarás a tua vinha, nem colherás os bagos caídos da tua vinha; deixá-los-ás ao pobre e ao estrangeiro. Eu sou o SENHOR, vosso Deus

10 וכרמך לא תעולל ופרט כרמך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם

11 Não furtareis, nem mentireis, nem usareis de falsidade cada um com o seu próximo;

11 לא תגנבו ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו

12 nem jurareis falso pelo meu nome, pois profanaríeis o nome do vosso Deus. Eu sou o SENHOR.

12 ולא תשבעו בשמי לשקר וחללת את שם אלהיך אני יהוה

13 Não oprimirás o teu próximo, nem o roubarás; a paga do jornaleiro não ficará contigo até à manhã.

13 לא תעשק את רעך ולא תגזל לא תלין פעלת שכיר אתך עד בקר

14 Não amaldiçoarás ao surdo, nem porás tropeço diante do cego; mas terás temor do teu Deus. Eu sou o SENHOR.

14 לא תקלל חרש ולפני עור לא תתן מכשל ויראת מאלהיך אני יהוה

15 Não fareis injustiça no juízo; não aceitarás o pobre, nem respeitarás o grande; com justiça julgarás o teu próximo.

15 לא תעשו עול במשפט לא תשא פני דל ולא תהדר פני גדול בצדק תשפט עמיתך

16 Não andarás como mexeriqueiro entre o teu povo; não te porás contra o sangue do teu próximo. Eu sou o SENHOR.

16 לא תלך רכיל בעמיך לא תעמד על דם רעך אני יהוה

17 Não aborrecerás a teu irmão no teu coração; não deixarás de repreender o teu próximo e nele não sofrerás pecado.

17 לא תשנא את אחיך בלבבך הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו
חטא

18 Não te vingarás, nem guardarás ira contra os filhos do teu povo; mas amarás o teu próximo como a ti mesmo. Eu sou o SENHOR.

18 לא תקם ולא תטר את בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני יהוה

19 Guardareis os meus estatutos; não permitirás que se ajuntem misturadamente os teus animais de diferentes espécies; no teu campo, não semearás semente de mistura, e veste de diversos estofos misturados não vestireis.

19 את חקתי תשמרו בהמתך לא תרביע כלאים שדך לא תזרע כלאים ובגד
כלאים שעטנז לא יעלה עליך

20 E, quando um homem se deitar com uma mulher que for serva desposada do homem e não for resgatada, nem se lhe houver dado liberdade, então, serão açoitados; não morrerão, pois não foi libertada.

20 ואיש כי ישכב את אשה שכבת זרע והוא שפחה נחרפת לאיש והפדה
לא נפדתה או חפשה לא נתן לה בקרת תהיה לא יומתו כי לא חפשה

21 E, por oferta de expiação pela sua culpa, trará ao SENHOR, à porta da tenda da congregação, um carneiro.

21 והביא את אשמו ליהוה אל פתח אהל מועד איל אשם

22 E, com o carneiro da oferta pela expiação da culpa, o sacerdote fará propiciação por ele perante o SENHOR, pelo seu pecado que pecou; e o seu pecado, que pecou, lhe será perdoado.

22 וכפר עליו הכהן באיל האשם לפני יהוה על חטאתו אשר חטא ונסלח
לו מחטאתו אשר חטא

23 E, quando tiverdes entrado na terra e plantardes toda árvore de comer, ser-vos -á incircunciso o seu fruto; três anos vos será incircunciso; dele não se comerá.

23 וכי תבאו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל וערלתם ערלתו את פריו שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל

24 Porém, no quarto ano, todo o seu fruto será santo, para dar louvores ao SENHOR.

24 ובשנה הרביעת יהיה כל פריו קדש הלולים ליהוה

25 E, no quinto ano, comereis o seu fruto, para que vos faça crescer a sua novidade. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

25 ובשנה החמישת תאכלו את פריו להוסיף לכם תבואתו אני יהוה אלהיכם

26 Não comereis coisa alguma com sangue; não agourareis, nem adivinhareis.

26 לא תאכלו על הדם לא תנחשו ולא תעוננו

27 Não cortareis o cabelo, arredondando os cantos da vossa cabeça, nem danificarás a ponta da tua barba.

27 לא תקפו פאת ראשכם ולא תשחית את פאת זקנך

28 Pelos mortos não dareis golpes na vossa carne; nem fareis marca alguma sobre vós. Eu sou o SENHOR.

28 ושרט לנפש לא תתנו בבשרכם וכתבת קעקע לא תתנו בכם אני יהוה

29 Não contaminarás a tua filha, fazendo-a prostituir-se; para que a terra não se prostitua, nem se encha de maldade.

29 אל תחלל את בתך להזנותה ולא תזנה הארץ ומלאה הארץ זמה

30 Guardareis os meus sábados e o meu santuário reverenciareis. Eu sou o SENHOR.

30 את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה

31 Não vos virareis para os adivinhadores e encantadores; não os busqueis, contaminando-vos com eles. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

31 אל תפנו אל האבת ואל הידענים אל תבקשו לטמאה בהם אני יהוה אלהיכם

32 Diante das cãs te levantarás, e honrarás a face do velho, e terás temor do teu Deus. Eu sou o SENHOR.

32 מפני שיבה תקום והדרת פני זקן ויראת מאלהיך אני יהוה

33 E, quando o estrangeiro peregrinar convosco na vossa terra, não o oprimireis.

33 וכי יגור אתך גר בארצכם לא תונו אתו

34 Como o natural, entre vós será o estrangeiro que peregrina convosco; amá-lo-eis como a vós mesmos, pois estrangeiros fostes na terra do Egito. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

34 כאזרח מכם יהיה לכם הגר הגר אתכם ואהבת לו כמוך כי גרים הייתם בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם

35 Não cometereis injustiça no juízo, nem na vara, nem no peso, nem na medida.

35 לא תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמשורה

36 Balanças justas, pedras justas, efa justo e justo him tereis. Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tirei da terra do Egito.

36 מאזני צדק אבני צדק איפת צדק והין צדק יהיה לכם אני יהוה
אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים

37 Pelo que guardareis todos os meus estatutos e todos os meus juízos e os cumprireis. Eu sou o SENHOR.

37 ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם אני יהוה

Levítico 20

1 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Também dirás aos filhos de Israel Qualquer que, dos filhos de Israel ou dos estrangeiros que peregrinam em Israel, der da sua semente a Moloque, certamente morrerá; o povo da terra o apedrejará com pedras.

2 ואל בני ישראל תאמר איש איש מבני ישראל ומן הגר הגר בישראל אשר
יתן מזרעו למלך מות יומת עם הארץ ירגמהו באבן

3 E eu porei a minha face contra esse homem e o extirparei do meio do seu povo, porquanto deu da sua semente a Moloque, para contaminar o meu santuário e profanar o meu santo nome.

3 ואני אתן את פני באיש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו כי מזרעו נתן
למלך למען טמא את מקדשי ולחלל את שם קדשי

4 E, se o povo da terra de alguma maneira esconder os olhos daquele homem que houver dado da sua semente a Moloque e o não matar,

4 ואם העלם יעלימו עם הארץ את עיניהם מן האיש ההוא בתתו מזרעו
למלך לבלתי המית אתו

5 então, eu porei a minha face contra aquele homem e contra a sua família e o extirparei do meio do seu povo, com todos os que se prostituem após ele, prostituindo-se após Moloque.

5 ושמתי אני את פני באיש ההוא ובמשפחתו והכרתי אתו ואת כל הזנים אחריו לזנות אחרי המלך מקרב עמם

6 Quando uma alma se virar para os adivinhadores e encantadores, para se prostituir após eles, eu porei a minha face contra aquela alma e a extirparei do meio do seu povo.

6 והנפש אשר תפנה אל האבת ואל הידענים לזנות אחריהם ונתתי את פני בנפש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו

7 Portanto, santificai-vos e sede santos, pois eu sou o SENHOR, vosso Deus.

7 והתקדשתם והייתם קדשים כי אני יהוה אלהיכם

8 E guardai os meus estatutos e cumpri-os. Eu sou o SENHOR que vos santifica.

8 ושמרתם את חקתי ועשיתם אתם אני יהוה מקדשכם

9 Quando um homem amaldiçoar a seu pai ou a sua mãe, certamente morrerá amaldiçoou a seu pai ou a sua mãe; o seu sangue é sobre ele

9 כי איש איש אשר יקלל את אביו ואת אמו מות יומת אביו ואמו קלל דמיו בו

10 Também o homem que adulterar com a mulher de outro, havendo adulterado com a mulher do seu próximo, certamente morrerá o adúltero e a adúltera.

10 ואיש אשר ינאף את אשת איש אשר ינאף את אשת רעהו מות יומת הנאף והנאפת

11 E o homem que se deitar com a mulher de seu pai descobriu a nudez de seu pai; ambos, certamente, morrerão; o seu sangue é sobre eles.

11 ואיש אשר ישכב את אשת אביו ערות אביו גלה מות יומתו שניהם דמיהם בם

12 Semelhantemente, quando um homem se deitar com a sua nora, ambos, certamente, morrerão; fizeram confusão; o seu sangue é sobre eles.

12 ואיש אשר ישכב את כלתו מות יומתו שניהם תבל עשו דמיהם בם

13 Quando também um homem se deitar com outro homem como com mulher, ambos fizeram abominação; certamente morrerão; o seu sangue é sobre eles.

13 ואיש אשר ישכב את זכר משכבי אשה תועבה עשו שניהם מות יומתו דמיהם בם

14 E, quando um homem tomar uma mulher e a sua mãe, maldade é; a ele e a elas queimarão com fogo, para que não haja maldade no meio de vós.

14 ואיש אשר יקח את אשה ואת אמה זמה הוא באש ישרפו אתו ואתהן ולא תהיה זמה בתוככם

15 Quando também um homem se deitar com um animal, certamente morrerá; e matareis o animal.

15 ואיש אשר יתן שכבתו בבהמה מות יומת ואת הבהמה תהרגו

16 Também a mulher que se chegar a algum animal, para ter ajuntamento com ele, aquela mulher matarás com o animal; certamente morrerão; o seu sangue é sobre eles.

16 ואשה אשר תקרב אל כל בהמה לרבעה אתה והרגת את האשה ואת
הבהמה מות יומתו דמיהם בם

17 E, quando um homem tomar a sua irmã, filha de seu pai ou filha de sua mãe, e ele vir a nudez dela, e ela vir a sua, torpeza é; portanto, serão extirpados aos olhos dos filhos do seu povo; descobriu a nudez de sua irmã; levarão sobre si a sua iniquidade.

17 ואיש אשר יקח את אחתו בת אביו או בת אמו וראה את ערותה והיא
תראה את ערותו חסד הוא ונכרתו לעיני בני עמם ערות אחתו גלה עונו
ישא

18 E, quando um homem se deitar com uma mulher que tem a sua enfermidade e descobrir a sua nudez, descobrindo a sua fonte, e ela descobrir a fonte de seu sangue, ambos serão extirpados do meio do seu povo.

18 ואיש אשר ישכב את אשה דוה וגלה את ערותה את מקרה הערה והיא
גלתה את מקור דמיה ונכרתו שניהם מקרב עמם

19 Também a nudez da irmã de tua mãe ou da irmã de teu pai não descobrirás; porquanto descobriu a sua parenta, sobre si levarão a sua iniquidade.

19 וערות אחות אמך ואחות אביך לא תגלה כי את שארו הערה עונם
ישאו

20 Quando também um homem se deitar com a sua tia, descobriu a nudez de seu tio; seu pecado sobre si levarão; sem filhos morrerão.

20 ואיש אשר ישכב את דדתו ערות דדו גלה חטאם ישאו ערירים ימתו

21 E, quando um homem tomar a mulher de seu irmão, imundícia é; a nudez de seu irmão descobriu; sem filhos ficarão.

21 ואיש אשר יקח את אשת אחיו נדה הוא ערות אחיו גלה ערירים יהיו

22 Guardai, pois, todos os meus estatutos e todos os meus juízos e cumpri-os, para que vos não vomite a terra, para a qual eu vos levo para habitar nela.

22 ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם ולא תקיא אתכם הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבת בה

23 E não andeis nos estatutos da gente que eu lanço fora de diante da vossa face, porque fizeram todas estas coisas; portanto, fui enfadado deles.

23 ולא תלכו בחקת הגוי אשר אני משלח מפניכם כי את כל אלה עשו ואקץ בם

24 E a vós vos tenho dito Em herança possuireis a sua terra, e eu a darei a vós para possuí-la em herança, terra que mana leite e mel. Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos separei dos povos.

24 ואמר לכם אתם תירשו את אדמתם ואני אתננה לכם לרשת אתה ארץ זבת חלב ודבש אני יהוה אלהיכם אשר הבדלתי אתכם מן העמים

25 Fareis, pois, diferença entre os animais limpos e imundos e entre as aves imundas e as limpas; e a vossa alma não fareis abominável por causa dos animais, ou das aves, ou de tudo o que se arrasta sobre a terra, as quais coisas apartei de vós, para tê-las por imundas.

25 והבדלתם בין הבהמה הטהרה לטמאה ובין העוף הטמא לטהר ולא תשקצו את נפשתיכם בבהמה ובעוף ובכל אשר תרמש האדמה אשר הבדלתי לכם לטמא

26 E ser-me-eis santos, porque eu, o SENHOR, sou santo e separei-vos dos povos, para serdes meus.

26 והייתם לי קדשים כי קדוש אני יהוה ואבדל אתכם מן העמים להיות לי

27 Quando, pois, algum homem ou mulher em si tiver um espírito adivinho ou for encantador, certamente morrerão; com pedras se apedrejarão; o seu sangue é sobre eles.

27 ואיש או אשה כי יהיה בהם אוב או ידעני מות יומתו באבן ירגמו אתם דמיהם בם

Levítico 21

1 Depois, disse o SENHOR a Moisés Fala aos sacerdotes, filhos de Arão, e dize-lhes O sacerdote não se contaminará por causa dum morto entre o seu povo,

1 ויאמר יהוה אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן ואמרת אלהם לנפש לא יטמא בעמיו

2 salvo por seu parente mais chegado por sua mãe, e por seu pai, e por seu filho, e por sua filha, e por seu irmão,

2 כי אם לשארו הקרב אליו לאמו ולאביו ולבנו ולבתו ולאחיו

3 e por sua irmã virgem, chegada a ele, que ainda não teve marido; por ela se contaminará.

3 ולאחתו הבתולה הקרובה אליו אשר לא היתה לאיש לה יטמא

4 Não se contaminará por príncipe entre o seu povo, para se profanar.

4 לא יטמא בעל בעמיו להחלו

5 Não farão calva na sua cabeça e não raparão os cantos da sua barba, nem darão golpes na sua carne.

5 לא יקרחה קרחה בראשם ופאת זקנם לא יגלחו ובבשרם לא ישרטו שרטת

6 Santos serão a seu Deus e não profanarão o nome do seu Deus, porque oferecem as ofertas queimadas do SENHOR, o pão do seu Deus; portanto, serão santos.

6 קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם כי את אשי יהוה לחם אלהיהם הם מקריבם והיו קדש

7 Não tomarão mulher prostituta ou infame, nem tomarão mulher repudiada de seu marido, pois o sacerdote santo é a seu Deus.

7 אשה זנה וחללה לא יקחו ואשה גרושה מאישה לא יקחו כי קדש הוא לאלהיו

8 Portanto, o santificarás, porquanto oferece o pão do teu Deus; santo será para ti, pois eu, o SENHOR que vos santifica, sou santo.

8 וקדשתו כי את לחם אלהיך הוא מקריב קדש יהיה לך כי קדוש אני יהוה מקדשכם

9 E, quando a filha de um sacerdote se prostituir, profana a seu pai; com fogo será queimada

9 ובת איש כהן כי תחל לזנות את אביה היא מחללת באש תשרף

10 E o sumo sacerdote entre seus irmãos, sobre cuja cabeça foi derramado o azeite da unção e que for sagrado para vestir as vestes, não descobrirá a cabeça nem rasgará as suas vestes.

10 והכהן הגדול מאחיו אשר יוצק על ראשו שמן המשחה ומלא את ידו ללבש את הבגדים את ראשו לא יפרע ובגדיו לא יפרם

11 E não se chegará a cadáver algum, nem por causa de seu pai, nem por sua mãe, se contaminará;

11 ועל כל נפשת מת לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא

12 nem sairá do santuário, para que não profane o santuário do seu Deus, pois a coroa do azeite da unção do seu Deus está sobre ele. Eu sou o SENHOR.

12 ומן המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו כי נזר שמן משחת אלהיו עליו אני יהוה

13 E ele tomará uma mulher na sua virgindade.

13 והוא אשה בבתוליה יקח

14 Viúva, ou repudiada, ou desonrada, ou prostituta, estas não tomará, mas virgem dos seus povos tomará por mulher.

14 אלמנה וגרושה וחללה זנה את אלה לא יקח כי אם בתולה מעמיו יקח אשה

15 E não profanará a sua semente entre os seus povos; porque eu sou o SENHOR que os santifico.

15 ולא יחלל זרעו בעמיו כי אני יהוה מקדשו

16 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

16 וידבר יהוה אל משה לאמר

17 Fala a Arão, dizendo Ninguém da tua semente, nas suas gerações, em quem houver alguma falta, se chegará a oferecer o pão do seu Deus.

17 דבר אל אהרן לאמר איש מזרעך לדרתם אשר יהיה בו מום לא יקרב להקריב לחם אלהיו

18 Pois nenhum homem em quem houver alguma deformidade se chegará como homem cego, ou coxo, ou de nariz chato, ou de membros demasiadamente compridos,

18 כי כל איש אשר בו מום לא יקרב איש עור או פסח או חרם או שרוע

19 ou homem que tiver o pé quebrado, ou quebrada a mão,

19 או איש אשר יהיה בו שבר רגל או שבר יד

20 ou corcovado, ou anão, ou que tiver belida no olho, ou sarna, ou impigens, ou que tiver testículo quebrado.

20 או גבן או דק או תבלל בעינו או גרב או ילפת או מרוח אשך

21 Nenhum homem da semente de Arão, o sacerdote, em quem houver alguma deformidade, se chegará para oferecer as ofertas queimadas do SENHOR; falta nele há; não se chegará para oferecer o pão do seu Deus.

21 כל איש אשר בו מום מזרע אהרן הכהן לא יגש להקריב את אשי יהוה מום בו את לחם אלהיו לא יגש להקריב

22 O pão do seu Deus, das santidades de santidades e das coisas santas, poderá comer.

22 לחם אלהיו מקדשי הקדשים ומן הקדשים יאכל

23 Porém até ao véu não entrará, nem se chegará ao altar, porquanto falta há nele, para que não profane os meus santuários; porque eu sou o SENHOR que os santifico.

23 אך אל הפרכת לא יבא ואל המזבח לא יגש כי מום בו ולא יחלל את מקדשי כי אני יהוה מקדשם

24 E Moisés falou isso a Arão, e a seus filhos, e a todos os filhos de Israel.

24 וידבר משה אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל

Levítico 22

1 Depois, falou o SENHOR a Moisés, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Dize a Arão e a seus filhos que se apartem das coisas santas dos filhos de Israel, que a mim me santificam, para que não profanem o nome da minha santidade. Eu sou o SENHOR.

2 דבר אל אהרן ואל בניו וינזרו מקדשי בני ישראל ולא יחללו את שם קדשי אשר הם מקדשים לי אני יהוה

3 Dize-lhes Todo homem, que entre as vossas gerações, de toda a vossa semente, se chegar às coisas santas que os filhos de Israel santificam ao SENHOR, tendo sobre si a sua imundícia, aquela alma será extirpada de diante da minha face. Eu sou o SENHOR.

3 אמר אלהם לדרתיכם כל איש אשר יקרב מכל זרעכם אל הקדשים אשר יקדישו בני ישראל ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מלפני אני יהוה

4 Ninguém da semente de Arão que for leproso ou tiver fluxo comerá das coisas santas, até que seja limpo; como também o que tocar alguma coisa imunda de cadáver ou aquele de que sair a semente da cópula;

4 איש איש מזרע אהרן והוא צרוע או זב בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר והנגע בכל טמא נפש או איש אשר תצא ממנו שכבת זרע

5 ou qualquer que tocar a algum réptil, pelo que se fez imundo, ou a algum homem, pelo que se fez imundo, segundo toda a sua imundícia.

5 או איש אשר יגע בכל שרץ אשר יטמא לו או באדם אשר יטמא לו לכל טמאתו

6 O homem que o tocar será imundo até à tarde e não comerá das coisas santas, mas banhará a sua carne em água.

6 נפש אשר תגע בו וטמאה עד הערב ולא יאכל מן הקדשים כי אם רחץ בשרו במים

7 E, havendo-se o sol já posto, então, será limpo e depois comerá das coisas santas; porque este é o seu pão.

7 ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים כי לחמו הוא

8 O corpo morto e o dilacerado não comerá, para nele se não contaminar. Eu sou o SENHOR.

8 נבלה וטרפה לא יאכל לטמאה בה אני יהוה

9 Guardarão, pois, o meu mandamento, para que por isso não levem pecado e morram nele, havendo-o profanado. Eu sou o SENHOR que os santifico

9 ושמרו את משמרתי ולא ישאו עליו חטא ומתו בו כי יחללהו אני יהוה מקדשם

10 Também nenhum estranho comerá das coisas santas; nem o hóspede do sacerdote, nem o jornaleiro comerão das coisas santas.

10 וכל זר לא יאכל קדש תושב כהן ושכיר לא יאכל קדש

11 Mas, quando o sacerdote comprar alguma alma com o seu dinheiro, aquela comerá delas e o nascido na sua casa; estes comerão do seu pão.

11 וכהן כי יקנה נפש קנין כספו הוא יאכל בו ויליד ביתו הם יאכלו בלחמו

12 E, quando a filha do sacerdote se casar com homem estranho, ela não comerá da oferta movida das coisas santas.

12 ובת כהן כי תהיה לאיש זר הוא בתרומת הקדשים לא תאכל

13 Mas, quando a filha do sacerdote for viúva ou repudiada, e
não tiver semente, e se houver tornado à casa de seu pai, como
na sua mocidade, do pão de seu pai comerá; mas nenhum
estranho comerá dele.

13 ובת כהן כי תהיה אלמנה וגרושה וזרע אין לה ושבה אל בית אביה
כנעוריה מלחם אביה תאכל וכל זר לא יאכל בו

14 E, quando alguém, por erro, comer a coisa santa, sobre ela
acrescentará seu quinto e o dará ao sacerdote com a coisa santa.

14 ואיש כי יאכל קדש בשגגה ויסף חמשיתו עליו ונתן לכהן את הקדש

15 Assim, não profanarão as coisas santas dos filhos de Israel,
que oferecem ao SENHOR,

15 ולא יחללו את קדשי בני ישראל את אשר ירימו ליהוה

16 nem os farão levar a iniquidade da culpa, comendo as suas
coisas santas; pois eu sou o SENHOR que os santifico.

16 והשיאו אותם עון אשמה באכלם את קדשיהם כי אני יהוה מקדשם

17 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

17 וידבר יהוה אל משה לאמר

18 Fala a Arão, e a seus filhos, e a todos os filhos de Israel e dize-
lhes Qualquer que, da casa de Israel ou dos estrangeiros em
Israel, oferecer a sua oferta, quer dos seus votos, quer das suas
ofertas voluntárias, que oferecerem ao SENHOR em holocausto,

18 דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אלהם איש איש
מבית ישראל ומן הגר בישראל אשר יקריב קרבנו לכל נדריהם ולכל
נדבותם אשר יקריבו ליהוה לעלה

19 segundo a sua vontade, oferecerá macho sem mancha, das vacas, dos cordeiros ou das cabras.

19 לרצנכם תמים זכר בבקר בכשבים ובעזים

20 Nenhuma coisa em que haja defeito oferecereis, porque não seria aceita a vosso favor.

20 כל אשר בו מום לא תקריבו כי לא לרצון יהיה לכם

21 E, quando alguém oferecer sacrifício pacífico ao SENHOR, separando das vacas ou das ovelhas um voto ou oferta voluntária, sem mancha será, para que seja aceito; nenhum defeito haverá nele.

21 ואיש כי יקריב זבח שלמים ליהוה לפלא נדר או לנדבה בבקר או בצאן תמים יהיה לרצון כל מום לא יהיה בו

22 O cego, ou quebrado, ou aleijado, ou verrugoso, ou sarnoso, ou cheio de impigens, este não oferecereis ao SENHOR e deles não poreis oferta queimada ao SENHOR sobre o altar.

22 עורת או שבור או חרוץ או יבלת או גרב או ילפת לא תקריבו אלה ליהוה ואשה לא תתנו מהם על המזבח ליהוה

23 Porém boi ou gado miúdo, comprido ou curto de membros, poderás oferecer por oferta voluntária, mas por voto não será aceito.

23 ושור ושה שרוע וקלוט נדבה תעשה אתו ולנדר לא ירצה

24 O machucado, ou moído, ou despedaçado, ou cortado não oferecereis ao SENHOR; não fareis isto na vossa terra.

24 ומעוך וכתות ונתוק וכרות לא תקריבו ליהוה ובארצכם לא תעשו

25 Também da mão do estrangeiro nenhum manjar oferecereis ao vosso Deus, de todas estas coisas, pois a sua corrupção está nelas; falta nelas há; não serão aceitas a vosso favor.

25 ומיד בן נכר לא תקריבו את לחם אלהיכם מכל אלה כי משחתם בהם מום בם לא ירצו לכם

26 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

26 וידבר יהוה אל משה לאמר

27 Quando nascer o boi, ou cordeiro, ou cabra, sete dias estará debaixo de sua mãe; depois, desde o dia oitavo em diante, será aceito por oferta queimada ao SENHOR.

27 שור או כשב או עז כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמו ומיום השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה ליהוה

28 Também boi ou gado miúdo, a ele e a seu filho não degolareis num dia.

28 ושור או שה אתו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד

29 E, quando sacrificardes sacrifício de louvores ao SENHOR, o sacrificareis de vossa vontade.

29 וכי תזבחו זבח תודה ליהוה לרצנכם תזבחו

30 No mesmo dia se comerá; nada deixareis ficar até à manhã. Eu sou o SENHOR.

30 ביום ההוא יאכל לא תותירו ממנו עד בקר אני יהוה

31 Pelo que guardareis os meus mandamentos e os fareis. Eu sou o SENHOR.

31 ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אני יהוה

32 E não profanareis o meu santo nome, para que eu seja santificado no meio dos filhos de Israel. Eu sou o SENHOR que vos santifico,

32 ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני יהוה מקדשכם

33 que vos tirei da terra do Egito, para vos ser por Deus. Eu sou o SENHOR.

33 המוציא אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה

Levítico 23

1 Depois, falou o SENHOR a Moisés, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes As solenidades do SENHOR, que convocareis, serão santas convocações; estas são as minhas solenidades.

2 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש אלה הם מועדי

3 Seis dias obra se fará, mas o sétimo dia será o sábado do descanso, santa convocação; nenhuma obra fareis; sábado do SENHOR é em todas as vossas habitações

3 ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון מקרא קדש כל מלאכה לא תעשו שבת הוא ליהוה בכל מושבתיכם

4 Estas são as solenidades do SENHOR, as santas convocações, que convocareis no seu tempo determinado

4 אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר תקראו אתם במועדם

5 no mês primeiro, aos catorze do mês, pela tarde, é a Páscoa do SENHOR;

5 בחדש הראשון בארבעה עשר לחדש בין הערבים פסח ליהוה

6 e aos quinze dias deste mês é a Festa dos Asmos do SENHOR sete dias comereis asmos;

6 ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג המצות ליהוה שבעת ימים מצות תאכלו

7 no primeiro dia, tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis;

7 ביום הראשון מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו

8 mas sete dias oferecereis oferta queimada ao SENHOR; ao sétimo dia haverá santa convocação; nenhuma obra servil fareis.

8 והקרבתם אשה ליהוה שבעת ימים ביום השביעי מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו

9 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo

9 וידבר יהוה אל משה לאמר

10 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes Quando houverdes entrado na terra, que vos hei de dar, e segardes a sua sega, então, trareis um molho das primícias da vossa sega ao sacerdote;

10 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם את קצירה והבאתם את עמר ראשית קצירכם אל הכהן

11 e ele moverá o molho perante o SENHOR, para que sejais aceitos; ao seguinte dia do sábado, o moverá o sacerdote.

11 והניף את העמר לפני יהוה לרצנכם ממחרת השבת יניפנו הכהן

12 E, no dia em que moverdes o molho, preparareis um cordeiro sem mancha, de um ano, em holocausto ao SENHOR.

12 ועשיתם ביום הניפכם את העמר כבש תמים בן שנתו לעלה ליהוה

13 E sua oferta de manjares serão duas dízimas de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta queimada em cheiro suave ao SENHOR, e a sua libação de vinho, o quarto de um him.

13 ומנחתו שני עשרנים סלת בלולה בשמן אשה ליהוה ריח ניחח ונסכה יין רביעת ההין

14 E não comereis pão, nem trigo tostado, nem espigas verdes, até àquele mesmo dia em que trouxerdes a oferta do vosso Deus; estatuto perpétuo é por vossas gerações, em todas as vossas habitações.

14 ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה עד הביאכם את קרבן אלהיכם חקת עולם לדרתיכם בכל משבתיכם

15 Depois, para vós contareis desde o dia seguinte ao sábado, desde o dia em que trouxerdes o molho da oferta movida; sete semanas inteiras serão.

15 וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה שבע שבתות תמימת תהיינה

16 Até ao dia seguinte ao sétimo sábado, contareis cinquenta dias; então, oferecereis nova oferta de manjares ao SENHOR.

16 עד ממחרת השבת השביעת תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה ליהוה

17 Das vossas habitações trareis dois pães de movimento; de duas dízimas de farinha serão, levedados se cozerão; primícias são ao SENHOR.

17 ממושבתיכם תביאו לחם תנופה שתים שני עשרנים סלת תהיינה חמץ תאפינה בכורים ליהוה

18 Também com o pão oferecereis sete cordeiros sem mancha, de um ano, e um novilho, e dois carneiros; holocausto serão ao SENHOR, com a sua oferta de manjares e as suas libações, por oferta queimada de cheiro suave ao SENHOR.

18 והקרבתם על הלחם שבעת כבשים תמימם בני שנה ופר בן בקר אחד ואילם שנים יהיו עלה ליהוה ומנחתם ונסכיהם אשה ריח ניחח ליהוה

19 Também oferecereis um bode para expiação do pecado e dois cordeiros de um ano por sacrifício pacífico.

19 ועשיתם שעיר עזים אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים

20 Então, o sacerdote os moverá com o pão das primícias por oferta movida perante o SENHOR, com os dois cordeiros; santidade serão ao SENHOR para o sacerdote.

20 והניף הכהן אתם על לחם הבכורים תנופה לפני יהוה על שני כבשים קדש יהיו ליהוה לכהן

21 E, naquele mesmo dia, apregoareis que tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis; estatuto perpétuo é em todas as vossas habitações pelas vossas gerações.

21 וקראתם בעצם היום הזה מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו חקת עולם בכל מושבתיכם לדרתיכם

22 E, quando segardes a sega da vossa terra, não acabarás de segar os cantos do teu campo, nem colherás as espigas caídas da tua sega; para o pobre e para o estrangeiro as deixarás. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

22 ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך בקצרך ולקט קצירך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם

23 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo

23 וידבר יהוה אל משה לאמר

24 Fala aos filhos de Israel, dizendo No mês sétimo, ao primeiro do mês, tereis descanso, memória de jubilação, santa convocação.

24 דבר אל בני ישראל לאמר בחדש השביעי באחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא קדש

25 Nenhuma obra servil fareis, mas oferecereis oferta queimada ao SENHOR.

25 כל מלאכת עבדה לא תעשו והקרבתם אשה ליהוה

26 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

26 וידבר יהוה אל משה לאמר

27 Mas, aos dez deste mês sétimo, será o Dia da Expiação; tereis santa convocação, e afligireis a vossa alma, e oferecereis oferta queimada ao SENHOR.

27 אך בעשור לחדש השביעי הזה יום הכפרים הוא מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשתיכם והקרבתם אשה ליהוה

28 E, naquele mesmo dia, nenhuma obra fareis, porque é o Dia da Expiação, para fazer expiação por vós perante o SENHOR, vosso Deus.

28 וכל מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה כי יום כפרים הוא לכפר עליכם לפני יהוה אלהיכם

29 Porque toda alma que, naquele mesmo dia, se não afligir será extirpada do seu povo.

29 כי כל הנפש אשר לא תענה בעצם היום הזה ונכרתה מעמיה

30 Também toda alma que, naquele mesmo dia, fizer alguma
obra, aquela alma eu destruirei do meio do seu povo.

30 וכל הנפש אשר תעשה כל מלאכה בעצם היום הזה והאבדתי את
הנפש ההוא מקרב עמה

31 Nenhuma obra fareis; estatuto perpétuo é pelas vossas
gerações, em todas as vossas habitações.

31 כל מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם בכל משבתיכם

32 Sábado de descanso vos será; então, afligireis a vossa alma;
aos nove do mês, à tarde, duma tarde a outra tarde, celebrareis o
vosso sábado.

32 שבת שבתון הוא לכם ועניתם את נפשתיכם בתשעה לחדש בערב
מערב עד ערב תשבתו שבתכם

33 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo

33 וידבר יהוה אל משה לאמר

34 Fala aos filhos de Israel, dizendo Aos quinze dias deste mês
sétimo, será a Festa dos Tabernáculos ao SENHOR, por sete dias.

34 דבר אל בני ישראל לאמר בחמשה עשר יום לחדש השביעי הזה חג
הסכות שבעת ימים ליהוה

35 Ao primeiro dia, haverá santa convocação; nenhuma obra
servil fareis.

35 ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו

36 Sete dias oferecereis ofertas queimadas ao SENHOR; ao dia
oitavo, tereis santa convocação e oferecereis ofertas queimadas
ao SENHOR; dia solene é, e nenhuma obra servil fareis.

36 שבעת ימים תקריבו אשה ליהוה ביום השמיני מקרא קדש יהיה לכם והקרבתם אשה ליהוה עצרת הוא כל מלאכת עבדה לא תעשו

37 Estas são as solenidades do SENHOR, que apregoareis para santas convocações, para oferecer ao SENHOR oferta queimada, holocausto e oferta de manjares, sacrifício e libações, cada qual em seu dia próprio;

37 אלה מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש להקריב אשה ליהוה עלה ומנחה זבח ונסכים דבר יום ביומו

38 além dos sábados do SENHOR, e além dos vossos dons, e além de todos os vossos votos, e além de todas as vossas ofertas voluntárias que dareis ao SENHOR.

38 מלבד שבתת יהוה ומלבד מתנותיכם ומלבד כל נדריכם ומלבד כל נדבותיכם אשר תתנו ליהוה

39 Porém, aos quinze dias do mês sétimo, quando tiverdes recolhido a novidade da terra, celebrareis a festa do SENHOR, por sete dias; ao dia primeiro, haverá descanso, e, ao dia oitavo, haverá descanso.

39 אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי באספכם את תבואת הארץ תחגו את חג יהוה שבעת ימים ביום הראשון שבתון וביום השמיני שבתון

40 E, ao primeiro dia, tomareis para vós ramos de formosas árvores, ramos de palmas, ramos de árvores espessas e salgueiros de ribeiras; e vos alegrareis perante o SENHOR, vosso Deus, por sete dias.

40 ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים וענף עץ עבת וערבי נחל ושמחתם לפני יהוה אלהיכם שבעת ימים

41 E celebrareis esta festa ao SENHOR, por sete dias cada ano; estatuto perpétuo é pelas vossas gerações; no mês sétimo, a celebrareis.

41 וחגתם אתו חג ליהוה שבעת ימים בשנה חקת עולם לדרתיכם בחדש השביעי תחגו אתו

42 Sete dias habitareis debaixo de tendas; todos os naturais em Israel habitarão em tendas;

42 בסכת תשבו שבעת ימים כל האזרח בישראל ישבו בסכת

43 para que saibam as vossas gerações que eu fiz habitar os filhos de Israel em tendas, quando os tirei da terra do Egito. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

43 למען ידעו דרתיכם כי בסכות הושבתי את בני ישראל בהוציאי אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם

44 Assim, pronunciou Moisés as solenidades do SENHOR aos filhos de Israel.

44 וידבר משה את מעדי יהוה אל בני ישראל

Levítico 24

1 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Ordena aos filhos de Israel que te tragam azeite de oliveira, puro, batido, para a luminária, para acender as lâmpadas continuamente.

2 צו את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלת נר תמיד

3 Arão as porá em ordem perante o SENHOR continuamente, desde a tarde até à manhã, fora do véu do Testemunho, na tenda da congregação; estatuto perpétuo é pelas vossas gerações.

3 מחוץ לפרכת העדת באהל מועד יערך אתו אהרן מערב עד בקר לפני יהוה תמיד חקת עולם לדרתיכם

4 Sobre o castiçal puro porá em ordem as lâmpadas perante o SENHOR continuamente.

4 על המנרה הטהרה יערך את הנרות לפני יהוה תמיד

5 Também tomarás da flor de farinha e dela cozerás doze bolos; cada bolo será de duas dízimas.

5 ולקחת סלת ואפית אתה שתים עשרה חלות שני עשרנים יהיה החלה האחת

6 E os porás em duas fileiras, seis em cada fileira, sobre a mesa pura, perante o SENHOR.

6 ושמת אותם שתים מערכות שש המערכת על השלחן הטהר לפני יהוה

7 E sobre cada fileira porás incenso puro, que será, para o pão, por oferta memorial; oferta queimada é ao SENHOR.

7 ונתת על המערכת לבנה זכה והיתה ללחם לאזכרה אשה ליהוה

8 Em cada dia de sábado, isto se porá em ordem perante o SENHOR continuamente, pelos filhos de Israel, por concerto perpétuo.

8 ביום השבת ביום השבת יערכנו לפני יהוה תמיד מאת בני ישראל ברית עולם

9 E será de Arão e de seus filhos, os quais o comerão no lugar santo, porque uma coisa santíssima é para eles, das ofertas queimadas ao SENHOR, por estatuto perpétuo

9 והיתה לאהרן ולבניו ואכלהו במקום קדש כי קדש קדשים הוא לו מאשי יהוה חק עולם

10 E apareceu um filho de uma mulher israelita, o qual era filho de um egípcio, no meio dos filhos de Israel; e o filho da israelita e um homem israelita porfiaram no arraial.

10 ויצא בן אשה ישראלית והוא בן איש מצרי בתוך בני ישראל וינצו במחנה בן הישראלית ואיש הישראלי

11 Então, o filho da mulher israelita blasfemou o nome do SENHOR e o amaldiçoou, pelo que o trouxeram a Moisés; e o nome de sua mãe era Selomite, filha de Dibri, da tribo de Dã.

11 ויקב בן האשה הישראלית את השם ויקלל ויביאו אתו אל משה ושם אמו שלמית בת דברי למטה דן

12 E o levaram à prisão, até que se lhes fizesse declaração pela boca do SENHOR.

12 ויניחהו במשמר לפרש להם על פי יהוה

13 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo

13 וידבר יהוה אל משה לאמר

14 Tira o que tem blasfemado para fora do arraial; e todos os que o ouviram porão as suas mãos sobre a sua cabeça; então, toda a congregação o apedrejará.

14 הוצא את המקלל אל מחוץ למחנה וסמכו כל השמעים את ידיהם על ראשו ורגמו אתו כל העדה

15 E aos filhos de Israel falarás, dizendo Qualquer que amaldiçoar o seu Deus levará sobre si o seu pecado.

15 ואל בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו

16 E aquele que blasfemar o nome do SENHOR certamente morrerá; toda a congregação certamente o apedrejará; assim o estrangeiro como o natural, blasfemando o nome do SENHOR, será morto.

16 ונקב שם יהוה מות יומת רגום ירגמו בו כל העדה כגר כאזרח בנקבו שם יומת

17 E quem matar a alguém certamente morrerá.

17 ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת

18 Mas quem matar um animal o restituirá vida por vida.

18 ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש

19 Quando também alguém desfigurar o seu próximo, como ele fez, assim lhe será feito

19 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו

20 quebradura por quebradura, olho por olho, dente por dente; como ele tiver desfigurado a algum homem, assim se lhe fará.

20 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן ינתן בו

21 Quem, pois, matar um animal restituí-lo -á; mas quem matar um homem será morto.

21 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת

22 Uma mesma lei tereis assim será o estrangeiro como o natural; pois eu sou o SENHOR, vosso Deus.

22 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם

23 E disse Moisés aos filhos de Israel que levassem o que tinha blasfemado para fora do arraial e o apedrejassem com pedras; e fizeram os filhos de Israel como o SENHOR ordenara a Moisés.

23 וידבר משה אל בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה וירגמו אתו אבן ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה

Levítico 25

1 Falou mais o SENHOR a Moisés no monte Sinai, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר

2 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes Quando tiverdes entrado na terra, que eu vos dou, então, a terra guardará um sábado ao SENHOR.

2 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה

3 Seis anos semearás a tua terra, e seis anos podarás a tua vinha, e colherás a sua novidade.

3 שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר כרמך ואספת את תבואתה

4 Porém, ao sétimo ano, haverá sábado de descanso para a terra, um sábado ao SENHOR; não semearás o teu campo, nem podarás a tua vinha.

4 ובשנה השביעת שבת שבתון יהיה לארץ שבת ליהוה שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר

5 O que nascer de si mesmo da tua sega não segarás e as uvas da tua vide não tratada não vindimarás; ano de descanso será para a terra.

5 את ספיח קצירך לא תקצור ואת ענבי נזירך לא תבצר שנת שבתון יהיה לארץ

6 Mas a novidade do sábado da terra vos será por alimento, a ti, e ao teu servo, e à tua serva, e ao teu jornaleiro, e ao estrangeiro que peregrina contigo;

6 והיתה שבת הארץ לכם לאכלה לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הגרים עמך

7 e ao teu gado, e aos teus animais que estão na tua terra, toda a sua novidade será por mantimento

7 ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל תבואתה לאכל

8 Também contarás sete semanas de anos, sete vezes sete anos, de maneira que os dias das sete semanas de anos te serão quarenta e nove anos.

8 וספרת לך שבע שבתת שנים שבע שנים שבע פעמים והיו לך ימי שבע שבתת השנים תשע וארבעים שנה

9 Então, no mês sétimo, aos dez do mês, farás passar a trombeta do jubileu; no Dia da Expiação, fareis passar a trombeta por toda a vossa terra.

9 והעברת שופר תרועה בחדש השבעי בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר בכל ארצכם

10 E santificareis o ano quinquagésimo e apregoareis liberdade na terra a todos os seus moradores; Ano de Jubileu vos será, e tornareis, cada um à sua possessão, e tornareis, cada um à sua família.

10 וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם דרור בארץ לכל ישביה יובל הוא תהיה לכם ושבתם איש אל אחזתו ואיש אל משפחתו תשבו

11 O ano quinquagésimo vos será jubileu; não semeareis, nem segareis o que nele nascer de si mesmo, nem nele vindimareis as uvas das vides não tratadas.

11 יובל הוא שנת החמשים שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו את ספיחיה ולא תבצרו את נזריה

12 Porque jubileu é, santo será para vós; a novidade do campo comereis.

12 כי יובל הוא קדש תהיה לכם מן השדה תאכלו את תבואתה

13 Neste Ano de Jubileu, tornareis cada um à sua possessão.

13 בשנת היובל הזאת תשבו איש אל אחזתו

14 E, quando venderdes alguma coisa ao vosso próximo ou a comprardes da mão do vosso próximo, ninguém oprima a seu irmão.

14 וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל תונו איש את אחיו

15 Conforme o número dos anos desde o jubileu, comprarás ao teu próximo; e, conforme o número dos anos das novidades, ele venderá a ti.

15 במספר שנים אחר היובל תקנה מאת עמיתך במספר שני תבואת ימכר לך

16 Conforme a multidão dos anos, aumentarás o seu preço; e, conforme a diminuição dos anos, abaixarás o seu preço; porque, conforme o número das novidades, é que ele te vende.

16 לפי רב השנים תרבה מקנתו ולפי מעט השנים תמעיט מקנתו כי
מספר תבואת הוא מכר לך

17 Ninguém, pois, oprima ao seu próximo; mas terás temor do teu Deus; porque eu sou o SENHOR, vosso Deus.

17 ולא תונו איש את עמיתו ויראת מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם

18 E fazei os meus estatutos, e guardai os meus juízos, e fazei-os; assim, habitareis seguros na terra.

18 ועשיתם את חקתי ואת משפטי תשמרו ועשיתם אתם וישבתם על
הארץ לבטח

19 E a terra dará o seu fruto, e comereis a fartar e nela habitareis seguros.

19 ונתנה הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם לבטח עליה

20 E se disserdes Que comeremos no ano sétimo, visto que não havemos de semear nem colher a nossa novidade?

20 וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעת הן לא נזרע ולא נאסף את
תבואתנו

21 Então, eu mandarei a minha bênção sobre vós no sexto ano, para que dê fruto por três anos.

21 וצויתי את ברכתי לכם בשנה הששית ועשת את התבואה לשלש
השנים

22 E, no oitavo ano, semeareis e comereis da colheita velha até ao ano nono; até que venha a sua novidade, comereis a velha.

22 וזרעתם את השנה השמינת ואכלתם מן התבואה ישן עד השנה
התשיעת עד בוא תבואתה תאכלו ישן

23 Também a terra não se venderá em perpetuidade, porque a terra é minha; pois vós sois estrangeiros e peregrinos comigo.

23 והארץ לא תמכר לצמתת כי לי הארץ כי גרים ותושבים אתם עמדי

24 Portanto, em toda a terra da vossa possessão dareis resgate à terra.

24 ובכל ארץ אחזתכם גאלה תתנו לארץ

25 Quando teu irmão empobrecer e vender alguma porção da sua possessão, então, virá o seu resgatador, seu parente, e resgatará o que vendeu seu irmão.

25 כי ימוך אחיך ומכר מאחזתו ובא גאלו הקרב אליו וגאל את ממכר אחיו

26 E, se alguém não tiver resgatador, porém a sua mão alcançar e achar o que basta para o seu resgate,

26 ואיש כי לא יהיה לו גאל והשיגה ידו ומצא כדי גאלתו

27 então, contará os anos desde a sua venda, e o que ficar restituirá ao homem a quem o vendeu, e tornará à sua possessão.

27 וחשב את שני ממכרו והשיב את העדף לאיש אשר מכר לו ושב לאחזתו

28 Mas, se a sua mão não alcançar o que basta para restituir-lha, então, a que for vendida ficará na mão do comprador até ao Ano do Jubileu; porém, no Ano do Jubileu, sairá, e ele tornará à sua possessão.

28 ואם לא מצאה ידו די השיב לו והיה ממכרו ביד הקנה אתו עד שנת היובל ויצא ביבל ושב לאחזתו

29 E, quando alguém vender uma casa de moradia em cidade murada, então, a pode resgatar até que se cumpra o ano da sua venda; durante um ano inteiro, será lícito o seu resgate.

29 ואיש כי ימכר בית מושב עיר חומה והיתה גאלתו עד תם שנת ממכרו ימים תהיה גאלתו

30 Mas, se, passando-se-lhe um ano inteiro, ainda não for resgatada, então, a casa que estiver na cidade que tem muro, em perpetuidade, ficará ao que a comprou, pelas suas gerações; não sairá no jubileu.

30 ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה תמימה וקם הבית אשר בעיר אשר לא חמה לצמיתת לקנה אתו לדרתיו לא יצא ביבל

31 Mas as casas das aldeias que não têm muro em roda serão estimadas como o campo da terra; para elas haverá resgate, e sairão no jubileu.

31 ובתי החצרים אשר אין להם חמה סביב על שדה הארץ יחשב גאלה תהיה לו וביבל יצא

32 Mas, no tocante às cidades dos levitas, às casas das cidades da sua possessão, direito perpétuo de resgate terão os levitas.

32 וערי הלוים בתי ערי אחזתם גאלת עולם תהיה ללוים

33 E, havendo feito resgate um dos levitas, então, a casa comprada e a cidade da sua possessão sairão no jubileu; porque as casas das cidades dos levitas são a sua possessão no meio dos filhos de Israel.

33 ואשר יגאל מן הלוים ויצא ממכר בית ועיר אחזתו ביבל כי בתי ערי הלוים הוא אחזתם בתוך בני ישראל

34 Mas o campo do arrabalde das suas cidades não se venderá, porque lhes é possessão perpétua.

34 ושדה מגרש עריהם לא ימכר כי אחזת עולם הוא להם

35 E, quando teu irmão empobrecer, e as suas forças decaírem, então, sustentá-lo-ás como estrangeiro e peregrino, para que viva contigo.

35 וכי ימוך אחיך ומטה ידו עמך והחזקת בו גר ותושב וחי עמך

36 Não tomarás dele usura nem ganho; mas do teu Deus terás temor, para que teu irmão viva contigo.

36 אל תקח מאתו נשך ותרבית ויראת מאלהיך וחי אחיך עמך

37 Não lhe darás teu dinheiro com usura, nem darás o teu manjar por interesse.

37 את כספך לא תתן לו בנשך ובמרבית לא תתן אכלך

38 Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tirei da terra do Egito, para vos dar a terra de Canaã, para ser vosso Deus.

38 אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים לתת לכם את ארץ כנען להיות לכם לאלהים

39 Quando também teu irmão empobrecer, estando ele contigo, e se vender a ti, não o farás servir serviço de escravo.

39 וכי ימוך אחיך עמך ונמכר לך לא תעבד בו עבדת עבד

40 Como jornaleiro, como peregrino estará contigo; até ao Ano do Jubileu te servirá.

40 כשכיר כתושב יהיה עמך עד שנת היבל יעבד עמך

41 Então, sairá do teu serviço, ele e seus filhos com ele, e tornará à sua família e à possessão de seus pais tornará.

41 ויצא מעמך הוא ובניו עמו ושב אל משפחתו ואל אחזת אבתיו ישוב

42 Porque são meus servos, que tirei da terra do Egito; não serão vendidos como se vendem os escravos.

42 כי עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לא ימכרו ממכרת עבד

43 Não te assenhorearás dele com rigor, mas do teu Deus terás temor.

43 לא תרדה בו בפרך ויראת מאלהיך

44 E, quanto a teu escravo ou a tua escrava que tiveres, serão das gentes que estão ao redor de vós; deles comprareis escravos e escravas.

44 ועבדך ואמתך אשר יהיו לך מאת הגוים אשר סביבתיכם מהם תקנו עבד ואמה

45 Também os comprareis dos filhos dos forasteiros que peregrinam entre vós, deles e das suas gerações que estiverem convosco, que tiverem gerado na vossa terra; e vos serão por possessão.

45 וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו וממשפחתם אשר עמכם אשר הולידו בארצכם והיו לכם לאחזה

46 E possuí-los-eis por herança para vossos filhos depois de vós, para herdarem a possessão; perpetuamente os fareis servir, mas sobre vossos irmãos, os filhos de Israel, cada um sobre o seu irmão, não vos assenhoreareis dele com rigor.

46 והתנחלתם אתם לבניכם אחריכם לרשת אחזה לעלם בהם תעבדו ובאחיכם בני ישראל איש באחיו לא תרדה בו בפרך

47 E, quando a mão do estrangeiro e peregrino que está contigo alcançar riqueza, e teu irmão, que está com ele, empobrecer e se vender ao estrangeiro ou peregrino que está contigo, ou à raça da linhagem do estrangeiro,

47 וכי תשיג יד גר ותושב עמך ומך אחיך עמו ונמכר לגר תושב עמך או
לעקר משפחת גר

48 depois que se houver vendido, haverá resgate para ele; um de seus irmãos o resgatará

48 אחרי נמכר גאלה תהיה לו אחד מאחיו יגאלנו

49 ou seu tio ou o filho de seu tio o resgatará; ou um dos seus parentes, da sua família, o resgatará; ou, se a sua mão alcançar riqueza, se resgatará a si mesmo.

49 או דדו או בן דדו יגאלנו או משאר בשרו ממשפחתו יגאלנו או השיגה
ידו ונגאל

50 E contará com aquele que o comprou, desde o ano que se vendeu a ele até ao Ano do Jubileu; e o dinheiro da sua venda será conforme o número dos anos, conforme os dias de um jornaleiro estará com ele.

50 וחשב עם קנהו משנת המכרו לו עד שנת היבל והיה כסף ממכרו
במספר שנים כימי שכיר יהיה עמו

51 Se ainda muitos anos faltarem, proporcionalmente a eles restituirá, do dinheiro pelo qual foi vendido, o seu resgate.

51 אם עוד רבות בשנים לפיהן ישיב גאלתו מכסף מקנתו

52 E, se ainda restarem poucos anos até ao Ano do Jubileu, então, fará contas com ele; segundo os seus anos, restituirá o seu resgate.

52 ואם מעט נשאר בשנים עד שנת היבל וחשב לו כפי שניו ישיב את
גאלתו

53 Como jornaleiro, de ano em ano, estará com ele; não se assenhoreará sobre ele com rigor diante dos teus olhos.

53 כשכיר שנה בשנה יהיה עמו לא ירדנו בפרך לעיניך

54 E, se desta sorte se não resgatar, sairá no Ano do Jubileu, ele e seus filhos com ele.

54 ואם לא יגאל באלה ויצא בשנת היבל הוא ובניו עמו

55 Porque os filhos de Israel me são servos; meus servos são eles, que tirei da terra do Egito. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

55 כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם

Levítico 26

1 Não fareis para vós ídolos, nem vos levantareis imagem de escultura nem estátua, nem poreis figura de pedra na vossa terra, para inclinar-vos a ela; porque eu sou o SENHOR, vosso Deus.

1 לא תעשו לכם אלילם ופסל ומצבה לא תקימו לכם ואבן משכית לא תתנו בארצכם להשתחות עליה כי אני יהוה אלהיכם

2 Guardareis os meus sábados e reverenciareis o meu santuário. Eu sou o SENHOR.

2 את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה

3 Se andardes nos meus estatutos, e guardardes os meus mandamentos, e os fizerdes,

3 אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם

4 então, eu vos darei as vossas chuvas a seu tempo; e a terra dará a sua novidade, e a árvore do campo dará o seu fruto.

4 ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פריו

5 E a debulha se vos chegará à vindima, e a vindima se chegará à sementeira; e comereis o vosso pão a fartar e habitareis seguros na vossa terra.

5 והשיג לכם דיש את בציר ובציר ישיג את זרע ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם

6 Também darei paz na terra; e dormireis seguros, e não haverá quem vos espante; e farei cessar os animais nocivos da terra, e pela vossa terra não passará espada.

6 ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד והשבתי חיה רעה מן הארץ וחרב לא תעבר בארצכם

7 E perseguireis os vossos inimigos, e cairão à espada diante de vós.

7 ורדפתם את איביכם ונפלו לפניכם לחרב

8 Cinco de vós perseguirão um cento, e cem de vós perseguirão dez mil; e os vossos inimigos cairão à espada diante de vós.

8 ורדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם רבבה ירדפו ונפלו איביכם לפניכם לחרב

9 E para vós olharei, e vos farei frutificar, e vos multiplicarei, e confirmarei o meu concerto convosco.

9 ופניתי אליכם והפריתי אתכם והרביתי אתכם והקימתי את בריתי אתכם

10 E comereis o depósito velho, depois de envelhecido; e tirareis fora o velho, por causa do novo.

10 ואכלתם ישן נושן וישן מפני חדש תוציאו

11 E porei o meu tabernáculo no meio de vós, e a minha alma de vós não se enfadará.

11 ונתתי משכני בתוככם ולא תגעל נפשי אתכם

12 E andarei no meio de vós e eu vos serei por Deus, e vós me sereis por povo.

12 והתהלכתי בתוככם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם

13 Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tirei da terra dos egípcios, para que não fôsseis seus escravos; e quebrei os timões do vosso jugo e vos fiz andar direitos.

13 אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהית להם עבדים ואשבר מטת עלכם ואולך אתכם קוממיות

14 Mas, se me não ouvirdes, e não fizerdes todos estes mandamentos,

14 ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את כל המצות האלה

15 e se rejeitardes os meus estatutos, e a vossa alma se enfadar dos meus juízos, não cumprindo todos os meus mandamentos, para invalidar o meu concerto,

15 ואם בחקתי תמאסו ואם את משפטי תגעל נפשכם לבלתי עשות את כל מצותי להפרכם את בריתי

16 então, eu também vos farei isto porei sobre vós terror, a tísica e a febre ardente, que consumam os olhos e atormentem a alma; e semeareis debalde a vossa semente, e os vossos inimigos a comerão.

16 אף אני אעשה זאת לכם והפקדתי עליכם בהלה את השחפת ואת הקדחת מכלות עינים ומדיבת נפש וזרעתם לריק זרעכם ואכלהו איביכם

17 E porei a minha face contra vós, e sereis feridos diante de vossos inimigos; e os que vos aborrecerem de vós se assenhorearão, e fugireis, sem ninguém vos perseguir.

17 ונתתי פני בכם ונגפתם לפני איביכם ורדו בכם שנאיכם ונסתם ואין רדף אתכם

18 E, se ainda com estas coisas não me ouvirdes, então, eu prosseguirei em castigar-vos sete vezes mais por causa dos vossos pecados.

18 ואם עד אלה לא תשמעו לי ויספתי ליסרה אתכם שבע על חטאתיכם

19 Porque quebrantarei a soberba da vossa força; e farei que os vossos céus sejam como ferro e a vossa terra, como cobre.

19 ושברתי את גאון עזכם ונתתי את שמיכם כברזל ואת ארצכם כנחשה

20 E debalde se gastará a vossa força; a vossa terra não dará a sua novidade, e as árvores da terra não darão o seu fruto.

20 ותם לריק כחכם ולא תתן ארצכם את יבולה ועץ הארץ לא יתן פריו

21 E, se andardes contrariamente para comigo e não me quiserdes ouvir, trazer-vos-ei praga sete vezes mais, conforme os vossos pecados.

21 ואם תלכו עמי קרי ולא תאבו לשמע לי ויספתי עליכם מכה שבע כחטאתיכם

22 Porque enviarei entre vós as feras do campo, as quais vos desfilharão, e desfarão o vosso gado, e vos apoucarão; e os vossos caminhos serão desertos.

22 והשלחתי בכם את חית השדה ושכלה אתכם והכריתה את בהמתכם והמעיטה אתכם ונשמו דרכיכם

23 Se ainda com estas coisas não fordes restaurados por mim, mas ainda andardes contrariamente comigo,

23 ואם באלה לא תוסרו לי והלכתם עמי קרי

24 eu também convosco andarei contrariamente e eu, mesmo eu, vos ferirei sete vezes mais por causa dos vossos pecados.

24 והלכתי אף אני עמכם בקרי והכיתי אתכם גם אני שבע על חטאתיכם

25 Porque trarei sobre vós a espada, que executará a vingança do concerto; e ajuntados estareis nas vossas cidades; então, enviarei a peste entre vós, e sereis entregues na mão do inimigo.

25 והבאתי עליכם חרב נקמת נקם ברית ונאספתם אל עריכם ושלחתי דבר בתוככם ונתתם ביד אויב

26 Quando eu vos quebrantar o sustento do pão, então, dez mulheres cozerão o vosso pão num forno e tornar-vos-ão o vosso pão por peso; e comereis, mas não vos fartareis.

26 בשברי לכם מטה לחם ואפו עשר נשים לחמכם בתנור אחד והשיבו לחמכם במשקל ואכלתם ולא תשבעו

27 E, se com isto me não ouvirdes, mas ainda andardes contrariamente comigo,

27 ואם בזאת לא תשמעו לי והלכתם עמי בקרי

28 também eu convosco andarei contrariamente em furor; e vos castigarei sete vezes mais por causa dos vossos pecados.

28 והלכתי עמכם בחמת קרי ויסרתי אתכם אף אני שבע על חטאתיכם

29 Porque comereis a carne de vossos filhos e a carne de vossas filhas comereis.

29 ואכלתם בשר בניכם ובשר בנתיכם תאכלו

30 E destruirei os vossos altos, e desfarei as vossas imagens do sol, e lançarei o vosso cadáver sobre o cadáver dos vossos deuses; a minha alma se enfadará de vós.

30 והשמדתי את במתיכם והכרתי את חמניכם ונתתי את פגריכם על פגרי גלוליכם וגעלה נפשי אתכם

31 E porei as vossas cidades por deserto, e assolarei os vossos santuários, e não cheirarei o vosso cheiro suave.

31 ונתתי את עריכם חרבה והשמותי את מקדשיכם ולא אריח בריח ניחחכם

32 E assolarei a terra, e se espantarão disso os vossos inimigos que nela morarem.

32 והשמתי אני את הארץ ושממו עליה איביכם הישבים בה

33 E vos espalharei entre as nações e desembainharei a espada atrás de vós; e a vossa terra será assolada, e as vossas cidades serão desertas.

33 ואתכם אזרה בגוים והריקתי אחריכם חרב והיתה ארצכם שממה ועריכם יהיו חרבה

34 Então, a terra folgará nos seus sábados, todos os dias da sua assolação, e vós estareis na terra dos vossos inimigos; então, a terra descansará e folgará nos seus sábados.

34 אז תרצה הארץ את שבתתיה כל ימי השמה ואתם בארץ איביכם אז תשבת הארץ והרצת את שבתתיה

35 Todos os dias da assolação descansará, porque não descansou nos vossos sábados, quando habitáveis nela.

35 כל ימי השמה תשבת את אשר לא שבתה בשבתתיכם בשבתכם עליה

36 E, quanto aos que de vós ficarem, eu meterei tal pavor no seu coração, nas terras dos seus inimigos, que o sonido duma folha movida os perseguirá; e fugirão como quem foge da espada; e cairão sem ninguém os perseguir.

36 והנשארים בכם והבאתי מרך בלבבם בארצת איביהם ורדף אתם קול עלה נדף ונסו מנסת חרב ונפלו ואין רדף

37 E cairão uns sobre os outros como diante da espada, sem ninguém os perseguir; e não podereis parar diante dos vossos inimigos.

37 וכשלו איש באחיו כמפני חרב ורדף אין ולא תהיה לכם תקומה לפני איביכם

38 E perecereis entre as gentes, e a terra dos vossos inimigos vos consumirá.

38 ואבדתם בגוים ואכלה אתכם ארץ איביכם

39 E aqueles que entre vós ficarem se derreterão pela sua iniquidade nas terras dos vossos inimigos e pela iniquidade de seus pais com eles se derreterão.

39 והנשארים בכם ימקו בעונם בארצת איביכם ואף בעונת אבתם אתם ימקו

40 Então, confessarão a sua iniquidade e a iniquidade de seus pais, com as suas transgressões, com que transgrediram contra mim; como também confessarão que, por terem andado contrariamente para comigo,

40 והתודו את עונם ואת עון אבתם במעלם אשר מעלו בי ואף אשר הלכו עמי בקרי

41 eu também andei com eles contrariamente e os fiz entrar na terra dos seus inimigos; se, então, o seu coração incircunciso se humilhar, e tomarem por bem o castigo da sua iniquidade,

41 אף אני אלך עמם בקרי והבאתי אתם בארץ איביהם או אז יכנע לבבם הערל ואז ירצו את עונם

42 também eu me lembrarei do meu concerto com Jacó, e também do meu concerto com Isaque, e também do meu concerto com Abraão me lembrarei, e da terra me lembrarei.

42 וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר

43 E a terra será desamparada por eles e folgará nos seus sábados, sendo assolada por causa deles; e tomarão por bem o castigo da sua iniquidade, em razão mesmo de que rejeitaram os meus juízos e a sua alma se enfastiou dos meus estatutos.

43 והארץ תעזב מהם ותרץ את שבתתיה בהשמה מהם והם ירצו את עונם יען וביען במשפטי מאסו ואת חקתי געלה נפשם

44 E, demais disto também, estando eles na terra dos seus inimigos, não os rejeitarei, nem me enfadarei deles, para consumi-los e invalidar o meu concerto com eles, porque eu sou o SENHOR, seu Deus.

44 ואף גם זאת בהיותם בארץ איביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלתם להפר בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם

45 Antes, por amor deles, me lembrarei do concerto com os seus antepassados, que tirei da terra do Egito perante os olhos das nações, para lhes ser por Deus. Eu sou o SENHOR.

45 וזכרתי להם ברית ראשנים אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להית להם לאלהים אני יהוה

46 Estes são os estatutos, e os juízos, e as leis que deu o SENHOR entre si e os filhos de Israel, no monte Sinai, pela mão de Moisés.

46 אלה החקים והמשפטים והתורת אשר נתן יהוה בינו ובין בני ישראל בהר סיני ביד משה

Levítico 27

1 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes Quando alguém fizer particular voto, segundo a tua avaliação serão as pessoas ao SENHOR.

2 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם איש כי יפלא נדר בערכך נפשת ליהוה

3 Se for a tua avaliação dum varão, da idade de vinte anos até à idade de sessenta, será a tua avaliação de cinquenta siclos de prata, segundo o siclo do santuário.

3 והיה ערכך הזכר מבן עשרים שנה ועד בן ששים שנה והיה ערכך חמשים שקל כסף בשקל הקדש

4 Porém, se for fêmea, a tua avaliação será de trinta siclos.

4 ואם נקבה הוא והיה ערכך שלשים שקל

5 E, se for de cinco anos até vinte, a tua avaliação dum varão será de vinte siclos, e a da fêmea, de dez siclos.

5 ואם מבן חמש שנים ועד בן עשרים שנה והיה ערכך הזכר עשרים שקלים ולנקבה עשרת שקלים

6 E, se for de um mês até cinco anos, a tua avaliação dum varão será de cinco siclos de prata, e a tua avaliação da fêmea será de três siclos de prata.

6 ואם מבן חדש ועד בן חמש שנים והיה ערכך הזכר חמשה שקלים כסף ולנקבה ערכך שלשת שקלים כסף

7 E, se for de sessenta anos e acima, do varão a tua avaliação será de quinze siclos, e a da fêmea, de dez siclos.

7 ואם מבן ששים שנה ומעלה אם זכר והיה ערכך חמשה עשר שקל ולנקבה עשרה שקלים

8 Mas, se for mais pobre do que a tua avaliação, então, apresentar-se -á diante do sacerdote, para que o sacerdote o avalie; conforme o que alcançar a mão do que fez o voto, o avaliará o sacerdote.

8 ואם מך הוא מערכך והעמידו לפני הכהן והעריך אתו הכהן על פי אשר תשיג יד הנדר יעריכנו הכהן

9 E, se for animal de que se oferece oferta ao SENHOR, tudo quanto der dele ao SENHOR será santo.

9 ואם בהמה אשר יקריבו ממנה קרבן ליהוה כל אשר יתן ממנו ליהוה יהיה קדש

10 Não o mudará, nem o trocará bom por mau ou mau por bom; se, porém, em alguma maneira trocar animal por animal, o tal e o trocado serão ambos santos.

10 לא יחליפנו ולא ימיר אתו טוב ברע או רע בטוב ואם המר ימיר בהמה בבהמה והיה הוא ותמורתו יהיה קדש

11 E, se for algum animal imundo, dos que se não oferecem em oferta ao SENHOR, então, apresentará o animal diante do sacerdote.

11 ואם כל בהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן ליהוה והעמיד את הבהמה לפני הכהן

12 E o sacerdote o avaliará, seja bom ou seja mau; segundo a avaliação do sacerdote, assim será.

12 והעריך הכהן אתה בין טוב ובין רע כערכך הכהן כן יהיה

13 Porém, se em alguma maneira o resgatar, então, acrescentará o seu quinto além da tua avaliação.

13 ואם גאל יגאלנה ויסף חמישתו על ערכך

14 E, quando algum santificar a sua casa para ser santa ao SENHOR, o sacerdote a avaliará, seja boa, seja má; como o sacerdote a avaliar, assim será.

14 ואיש כי יקדש את ביתו קדש ליהוה והעריכו הכהן בין טוב ובין רע כאשר יעריך אתו הכהן כן יקום

15 Mas, se o que santificou resgatar a sua casa, então, acrescentará o quinto a mais do dinheiro da tua avaliação, e será sua.

15 ואם המקדיש יגאל את ביתו ויסף חמישית כסף ערכך עליו והיה לו

16 Se também alguém santificar ao SENHOR uma parte do campo da sua possessão, então, a tua avaliação será segundo a sua semente um gômer de semente de cevada será avaliado por cinquenta siclos de prata.

16 ואם משדה אחזתו יקדיש איש ליהוה והיה ערכך לפי זרעו זרע חמר שערים בחמשים שקל כסף

17 Se santificar o seu campo desde o Ano do Jubileu, conforme a tua avaliação ficará.

17 אם משנת היבל יקדיש שדהו כערכך יקום

18 Mas, se santificar o seu campo depois do Ano do Jubileu, então, o sacerdote lhe contará o dinheiro conforme os anos restantes até ao Ano do Jubileu, e isto se abaterá da tua avaliação.

18 ואם אחר היבל יקדיש שדהו וחשב לו הכהן את הכסף על פי השנים הנותרת עד שנת היבל ונגרע מערכך

19 E, se aquele que santificou o campo de alguma maneira o resgatar, então, acrescentará o quinto a mais do dinheiro da tua avaliação, e ficará seu.

19 ואם גאל יגאל את השדה המקדיש אתו ויסף חמשית כסף ערכך עליו וקם לו

20 E, se não resgatar o campo ou se vender o campo a outro homem, nunca mais se resgatará.

20 ואם לא יגאל את השדה ואם מכר את השדה לאיש אחר לא יגאל עוד

21 Porém, havendo o campo saído no Ano do Jubileu, será santo ao SENHOR, como campo consagrado; a possessão dele será do sacerdote.

21 והיה השדה בצאתו ביבל קדש ליהוה כשדה החרם לכהן תהיה אחזתו

22 E, se santificar ao SENHOR o campo que comprou, e não for do campo da sua possessão,

22 ואם את שדה מקנתו אשר לא משדה אחזתו יקדיש ליהוה

23 então, o sacerdote lhe contará a soma da tua avaliação até ao Ano do Jubileu; e, no mesmo dia, dará a tua avaliação por santidade ao SENHOR.

23 וחשב לו הכהן את מכסת הערכך עד שנת היבל ונתן את הערכך ביום ההוא קדש ליהוה

24 No Ano do Jubileu, o campo tornará àquele de quem o comprou, àquele de quem era a possessão do campo.

24 בשנת היובל ישוב השדה לאשר קנהו מאתו לאשר לו אחזת הארץ

25 E toda a tua avaliação se fará conforme o siclo do santuário; o siclo será de vinte geras.

25 וכל ערכך יהיה בשקל הקדש עשרים גרה יהיה השקל

26 Mas o primogênito de um animal, por já ser do SENHOR, ninguém o santificará; seja boi ou gado miúdo, do SENHOR é.

26 אך בכור אשר יבכר ליהוה בבהמה לא יקדיש איש אתו אם שור אם שה ליהוה הוא

27 Mas, se for de um animal imundo, o resgatará, segundo a tua estimação, e sobre ele acrescentará o seu quinto; e, se não se resgatar, vender-se -á segundo a tua estimação.

27 ואם בבהמה הטמאה ופדה בערכך ויסף חמשתו עליו ואם לא יגאל ונמכר בערכך

28 Todavia, nenhuma coisa consagrada que alguém consagrar ao SENHOR de tudo o que tem, de homem, ou de animal, ou do campo da sua possessão, se venderá nem resgatará; toda coisa consagrada será uma coisa santíssima ao SENHOR.

28 אך כל חרם אשר יחרם איש ליהוה מכל אשר לו מאדם ובהמה ומשדה אחזתו לא ימכר ולא יגאל כל חרם קדש קדשים הוא ליהוה

29 Toda coisa consagrada que for consagrada do homem não será resgatada; certamente morrerá.

29 כל חרם אשר יחרם מן האדם לא יפדה מות יומת

30 Também todas as dízimas do campo, da semente do campo, do fruto das árvores são do SENHOR; santas são ao SENHOR.

30 וכל מעשר הארץ מזרע הארץ מפרי העץ ליהוה הוא קדש ליהוה

31 Porém, se alguém das suas dízimas resgatar alguma coisa, acrescentará o seu quinto sobre ela.

31 ואם גאל יגאל איש ממעשרו חמשיתו יסף עליו

32 No tocante a todas as dízimas de vacas e ovelhas, de tudo o que passar debaixo da vara, o dízimo será santo ao SENHOR.

32 וכל מעשר בקר וצאן כל אשר יעבר תחת השבט העשירי יהיה קדש ליהוה

33 Não esquadrinhará entre o bom e o mau, nem o trocará; mas, se em alguma maneira o trocar, o tal e o trocado serão santos; não serão resgatados.

33 לא יבקר בין טוב לרע ולא ימירנו ואם המר ימירנו והיה הוא ותמורתו יהיה קדש לא יגאל

34 Estes são os mandamentos que o SENHOR ordenou a Moisés, para os filhos de Israel, no monte Sinai.

34 אלה המצות אשר צוה יהוה את משה אל בני ישראל בהר סיני

Números

Números 1

1 Falou mais o SENHOR a Moisés, no deserto do Sinai, na tenda
da congregação, no primeiro dia do segundo mês, no segundo
ano da sua saída da terra do Egito, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד באחד לחדש השני בשנה
השנית לצאתם מארץ מצרים לאמר

2 Tomai a soma de toda a congregação dos filhos de Israel,
segundo as suas gerações, segundo a casa de seus pais,
conforme o número dos nomes de todo varão, cabeça por
cabeça;

2 שאו את ראש כל עדת בני ישראל למשפחתם לבית אבתם במספר שמות
כל זכר לגלגלתם

3 da idade de vinte anos para cima, todos os que saem à guerra
em Israel, a estes contareis segundo os seus exércitos, tu e Arão.

3 מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל תפקדו אתם לצבאתם
אתה ואהרן

4 Estará convosco de cada tribo um homem que seja cabeça da
casa de seus pais.

4 ואתכם יהיו איש איש למטה איש ראש לבית אבתיו הוא

5 Estes, pois, são os nomes dos homens que estarão convosco
De Rúben, Elizur, filho de Sedeur;

5 ואלה שמות האנשים אשר יעמדו אתכם לראובן אליצור בן שדיאור

6 de Simeão, Selumiel, filho de Zurisadai;

6 לשמעון שלמיאל בן צורישדי

7 de Judá, Naassom, filho de Aminadabe;

7 ליהודה נחשון בן עמינדב

8 de Issacar, Natanael, filho de Zuar;

8 לישׂשכר נתנאל בן צוער

9 de Zebulom, Eliabe, filho de Helom;

9 לזבולן אליאב בן חלן

10 dos filhos de José de Efraim, Elisama, filho de Amiúde, e de Manassés, Gamaliel, filho de Pedazur;

10 לבני יוסף לאפרים אלישמע בן עמיהוד למנשה גמליאל בן פדהצור

11 de Benjamim, Abidã, filho de Gideoni;

11 לבנימן אבידן בן גדעני

12 de Dã, Aiezer, filho de Amisadai;

12 לדן אחיעזר בן עמישדי

13 de Aser, Pagiel, filho de Ocrã;

13 לאשר פגעיאל בן עכרן

14 de Gade, Eliasafe, filho de Deuel;

14 לגד אליסף בן דעואל

15 de Naftali, Aira, filho de Enã.

15 לנפתלי אחירע בן עינן

16 Estes foram os chamados da congregação, os príncipes das tribos de seus pais, os cabeças dos milhares de Israel.

16 אלה קריאי העדה נשיאי מטות אבותם ראשי אלפי ישראל הם

17 Então, tomaram Moisés e Arão a estes homens, que foram declarados pelos seus nomes,

17 ויקח משה ואהרן את האנשים האלה אשר נקבו בשמות

18 e ajuntaram toda a congregação no primeiro dia do segundo mês, e declararam a sua descendência segundo as suas famílias, segundo a casa de seus pais, pelo número dos nomes dos de vinte anos para cima, cabeça por cabeça;

18 ואת כל העדה הקהילו באחד לחדש השני ויתילדו על משפחתם לבית
אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה לגלגלתם

19 como o SENHOR ordenara a Moisés, assim os contou no deserto do Sinai.

19 כאשר צוה יהוה את משה ויפקדם במדבר סיני

20 Foram, pois, os filhos de Rúben, o primogênito de Israel, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, pelo número dos nomes, cabeça por cabeça, todo varão de vinte anos para cima, todos os que podiam sair à guerra,

20 ויהיו בני ראובן בכר ישראל תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר
שמות לגלגלתם כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא

21 foram contados deles, da tribo de Rúben, quarenta e seis mil e quinhentos.

21 פקדיהם למטה ראובן ששה וארבעים אלף וחמש מאות

22 Dos filhos de Simeão, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, os seus contados, pelo número dos nomes, cabeça por cabeça, todo varão de vinte anos para cima, todos os que podiam sair à guerra,

22 לבני שמעון תולדתם למשפחתם לבית אבתם פקדיו במספר שמות לגלגלתם כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא

23 foram contados deles, da tribo de Simeão, cinquenta e nove mil e trezentos.

23 פקדיהם למטה שמעון תשעה וחמשים אלף ושלש מאות

24 Dos filhos de Gade, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, pelo número dos nomes dos de vinte anos para cima, todos os que podiam sair à guerra,

24 לבני גד תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא

25 foram contados deles, da tribo de Gade, quarenta e cinco mil e seiscentos e cinquenta.

25 פקדיהם למטה גד חמשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים

26 Dos filhos de Judá, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, pelo número dos nomes dos de vinte anos para cima, todos os que podiam sair à guerra,

26 לבני יהודה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא

27 foram contados deles, da tribo de Judá, setenta e quatro mil e seiscentos.

27 פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושבעים אלף ושש מאות

28 Dos filhos de Issacar, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, pelo número dos nomes dos de vinte anos para cima, todos os que podiam sair à guerra,

28 לבני יששכר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן
עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא

29 foram contados deles, da tribo de Issacar, cinquenta e quatro mil e quatrocentos.

29 פקדיהם למטה יששכר ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות

30 Dos filhos de Zebulom, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, pelo número dos nomes dos de vinte anos para cima, todos os que podiam sair à guerra,

30 לבני זבולן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים
שנה ומעלה כל יצא צבא

31 foram contados deles, da tribo de Zebulom, cinquenta e sete mil e quatrocentos.

31 פקדיהם למטה זבולן שבעה וחמשים אלף וארבע מאות

32 Dos filhos de José, dos filhos de Efraim, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, pelo número dos nomes dos de vinte anos para cima, todos os que podiam sair à guerra,

32 לבני יוסף לבני אפרים תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת
מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא

33 foram contados deles, da tribo de Efraim, quarenta mil e quinhentos.

33 פקדיהם למטה אפרים ארבעים אלף וחמש מאות

34 Dos filhos de Manassés, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, pelo número dos nomes dos de vinte anos para cima, todos os que podiam sair à guerra,

34 לבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא

35 foram contados deles, da tribo de Manassés, trinta e dois mil e duzentos.

35 פקדיהם למטה מנשה שנים ושלשים אלף ומאתים

36 Dos filhos de Benjamim, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, pelo número dos nomes dos de vinte anos para cima, todos os que podiam sair à guerra,

36 לבני בנימן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא

37 foram contados deles, da tribo de Benjamim, trinta e cinco mil e quatrocentos.

37 פקדיהם למטה בנימן חמשה ושלשים אלף וארבע מאות

38 Dos filhos de Dã, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, pelo número dos nomes dos de vinte anos para cima, todos os que podiam sair à guerra,

38 לבני דן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא

39 foram contados deles, da tribo de Dã, sessenta e dois mil e setecentos.

39 פקדיהם למטה דן שנים וששים אלף ושבע מאות

40 Dos filhos de Aser, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, pelo número dos nomes dos de vinte anos para cima, todos os que podiam sair à guerra,

40 לבני אשר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים
שנה ומעלה כל יצא צבא

41 foram contados deles, da tribo de Aser, quarenta e um mil e quinhentos.

41 פקדיהם למטה אשר אחד וארבעים אלף וחמש מאות

42 Dos filhos de Naftali, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, pelo número dos nomes dos de vinte anos para cima, todos os que podiam sair à guerra,

42 בני נפתלי תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים
שנה ומעלה כל יצא צבא

43 foram contados deles, da tribo de Naftali, cinquenta e três mil e quatrocentos.

43 פקדיהם למטה נפתלי שלשה וחמשים אלף וארבע מאות

44 Estes foram os contados, que contaram Moisés e Arão e os príncipes de Israel, doze homens; cada um era pela casa de seus pais.

44 אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל שנים עשר איש
איש אחד לבית אבתיו היו

45 Assim foram todos os contados dos filhos de Israel, segundo a casa de seus pais, de vinte anos para cima, todos os que podiam sair à guerra em Israel;

45 ויהיו כל פקודי בני ישראל לבית אבתם מבן עשרים שנה ומעלה כל
יצא צבא בישראל

46 todos os contados, pois, foram seiscentos e três mil e quinhentos e cinquenta.

46 ויהיו כל הפקדים שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים

47 Mas os levitas, segundo a tribo de seus pais, não foram contados entre eles,

47 והלוים למטה אבתם לא התפקדו בתוכם

48 porquanto o SENHOR tinha falado a Moisés, dizendo

48 וידבר יהוה אל משה לאמר

49 Somente não contarás a tribo de Levi, nem tomarás a soma deles entre os filhos de Israel;

49 אך את מטה לוי לא תפקד ואת ראשם לא תשא בתוך בני ישראל

50 mas, tu, põe os levitas sobre o tabernáculo do Testemunho, e sobre todos os seus utensílios, e sobre tudo o que lhe pertence; eles levarão o tabernáculo e todos os seus utensílios; e eles o administrarão e assentarão o seu arraial ao redor do tabernáculo.

50 ואתה הפקד את הלוים על משכן העדת ועל כל כליו ועל כל אשר לו המה ישאו את המשכן ואת כל כליו והם ישרתהו וסביב למשכן יחנו

51 E, quando o tabernáculo partir, os levitas o desarmarão; e, quando o tabernáculo assentar no arraial, os levitas o armarão; e o estranho que se chegar morrerá.

51 ובנסע המשכן יורידו אתו הלוים ובחנת המשכן יקימו אתו הלוים והזר הקרב יומת

52 E os filhos de Israel assentarão as suas tendas, cada um no seu esquadrão e cada um junto à sua bandeira, segundo os seus exércitos.

52 וחנו בני ישראל איש על מחנהו ואיש על דגלו לצבאתם

53 Mas os levitas assentarão as suas tendas ao redor do tabernáculo do Testemunho, para que não haja indignação sobre a congregação dos filhos de Israel; pelo que os levitas terão o cuidado da guarda do tabernáculo do Testemunho.

53 והלוים יחנו סביב למשכן העדת ולא יהיה קצף על עדת בני ישראל ושמרו הלוים את משמרת משכן העדות

54 Assim fizeram os filhos de Israel; conforme tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés, assim o fizeram.

54 ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו

Números 2

1 E falou o SENHOR a Moisés e a Arão, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר

2 Os filhos de Israel assentarão as suas tendas, cada um debaixo da sua bandeira, segundo as insígnias da casa de seus pais; ao redor, defronte da tenda da congregação, assentarão as suas tendas

2 איש על דגלו באתת לבית אבתם יחנו בני ישראל מנגד סביב לאהל מועד יחנו

3 Os que assentarem as suas tendas da banda do oriente, para o nascente, serão os da bandeira do exército de Judá, segundo os seus esquadrões; e Naassom, filho de Aminadabe, será príncipe dos filhos de Judá.

3 והחנים קדמה מזרחה דגל מחנה יהודה לצבאתם ונשיא לבני יהודה נחשון בן עמינדב

4 E o seu exército e os que foram contados deles foram setenta e quatro mil e seiscentos.

4 וצבאו ופקדיהם ארבעה ושבעים אלף ושש מאות

5 E junto a ele assentará as suas tendas a tribo de Issacar; e Natanael, filho de Zuar, será príncipe dos filhos de Issacar.

5 והחנים עליו מטה יששכר ונשיא לבני יששכר נתנאל בן צוער

6 E o seu exército e os que foram contados deles foram cinquenta e quatro mil e quatrocentos.

6 וצבאו ופקדיו ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות

7 Depois, a tribo de Zebulom; e Eliabe, filho de Helom, será príncipe dos filhos de Zebulom.

7 מטה זבולן ונשיא לבני זבולן אליאב בן חלן

8 E o seu exército e os que foram contados deles foram cinquenta e sete mil e quatrocentos.

8 וצבאו ופקדיו שבעה וחמשים אלף וארבע מאות

9 Todos os que foram contados no exército de Judá, cento e oitenta e seis mil e quatrocentos, segundo os seus esquadrões, estes marcharão primeiro.

9 כל הפקדים למחנה יהודה מאת אלף ושמנים אלף וששת אלפים וארבע
מאות לצבאתם ראשנה יסעו

10 A bandeira do exército de Rúben, segundo os seus esquadrões, estará para a banda do sul; e Elizur, filho de Sedeur, será príncipe dos filhos de Rúben.

10 דגל מחנה ראובן תימנה לצבאתם ונשיא לבני ראובן אליצור בן שדיאור

11 E o seu exército e os que foram contados deles foram quarenta e seis mil e quinhentos.

11 וצבאו ופקדיו ששה וארבעים אלף וחמש מאות

12 E junto a ele assentará as suas tendas a tribo de Simeão; e Selumiel, filho de Zurisadai, será príncipe dos filhos de Simeão.

12 והחונם עליו מטה שמעון ונשיא לבני שמעון שלמיאל בן צורי שדי

13 E o seu exército e os que foram contados deles foram cinquenta e nove mil e trezentos.

13 וצבאו ופקדיהם תשעה וחמשים אלף ושלש מאות

14 Depois, a tribo de Gade; e Eliasafe, filho de Deuel, será príncipe dos filhos de Gade.

14 ומטה גד ונשיא לבני גד אליסף בן דעואל

15 E o seu exército e os que foram contados deles foram quarenta e cinco mil e seiscentos e cinquenta.

15 וצבאו ופקדיהם חמשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים

16 Todos os que foram contados no exército de Rúben foram cento e cinquenta e um mil e quatrocentos e cinquenta, segundo os seus esquadrões; e estes marcharão em segundo lugar.

16 כל הפקדים למחנה ראובן מאת אלף ואחד וחמשים אלף וארבע מאות וחמשים לצבאתם ושנים יסעו

17 Então, partirá a tenda da congregação com o exército dos levitas no meio dos exércitos; como assentaram as suas tendas, assim marcharão, cada um no seu lugar, segundo as suas bandeiras.

17 ונסע אהל מועד מחנה הלוים בתוך המחנת כאשר יחנו כן יסעו איש על ידו לדגליהם

18 A bandeira do exército de Efraim, segundo os seus esquadrões estará para a banda do ocidente; e Elisama, filho de Amiúde, será príncipe dos filhos de Efraim.

18 דגל מחנה אפרים לצבאתם ימה ונשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד

19 E o seu exército e os que foram contados deles foram quarenta mil e quinhentos.

19 וצבאו ופקדיהם ארבעים אלף וחמש מאות

20 E junto a ele, a tribo de Manassés; e Gamaliel, filho de Pedazur, será príncipe dos filhos de Manassés.

20 ועליו מטה מנשה ונשיא לבני מנשה גמליאל בן פדהצור

21 E o seu exército e os que foram contados deles foram trinta e dois mil e duzentos.

21 וצבאו ופקדיהם שנים ושלשים אלף ומאתים

22 Depois, a tribo de Benjamim; e Abidã, filho de Gideoni, será príncipe dos filhos de Benjamim.

22 ומטה בנימן ונשיא לבני בנימן אבידן בן גדעני

23 E o seu exército e os que foram contados deles foram trinta e cinco mil e quatrocentos.

23 וצבאו ופקדיהם חמשה ושלשים אלף וארבע מאות

24 Todos os que foram contados no exército de Efraim foram cento e oito mil e cem, segundo os seus esquadrões; e estes marcharão em terceiro lugar.

24 כל הפקדים למחנה אפרים מאת אלף ושמנת אלפים ומאה לצבאתם ושלשים יסעו

25 A bandeira do exército de Dã estará para o norte, segundo os seus esquadrões; e Aiezer, filho de Amisadai, será príncipe dos filhos de Dã.

25 דגל מחנה דן צפנה לצבאתם ונשיא לבני דן אחיעזר בן עמישדי

26 E o seu exército e os que foram contados deles foram sessenta e dois mil e setecentos.

26 וצבאו ופקדיהם שנים וששים אלף ושבע מאות

27 E junto a ele assentará as suas tendas a tribo de Aser; e Pagiel, filho de Ocrã, será príncipe dos filhos de Aser.

27 והחנים עליו מטה אשר ונשיא לבני אשר פגעיאל בן עכרן

28 E o seu exército e os que foram contados deles foram quarenta e um mil e quinhentos.

28 וצבאו ופקדיהם אחד וארבעים אלף וחמש מאות

29 Depois, a tribo de Naftali; e Aira, filho de Enã, será príncipe dos filhos de Naftali.

29 ומטה נפתלי ונשיא לבני נפתלי אחירע בן עינן

30 E o seu exército e os que foram contados deles foram cinquenta e três mil e quatrocentos.

30 וצבאו ופקדיהם שלשה וחמשים אלף וארבע מאות

31 Todos os que foram contados no exército de Dã foram cento e cinquenta e sete mil e seiscentos; estes marcharão no último lugar; segundo as suas bandeiras.

31 כל הפקדים למחנה דן מאת אלף ושבעה וחמשים אלף ושש מאות לאחרנה יסעו לדגליהם

32 Estes são os que foram contados dos filhos de Israel, segundo a casa de seus pais; todos os que foram contados dos exércitos pelos seus esquadrões foram seiscentos e três mil e quinhentos e cinquenta.

32 אלה פקודי בני ישראל לבית אבתם כל פקודי המחנת לצבאתם שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים

33 Mas os levitas não foram contados entre os filhos de Israel, como o SENHOR ordenara a Moisés.

33 והלוים לא התפקדו בתוך בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה

34 E os filhos de Israel fizeram conforme tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés; assim, assentaram o arraial segundo as suas bandeiras; e assim marcharam, cada qual segundo as suas gerações, segundo a casa de seus pais.

34 ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן חנו לדגליהם וכן נסעו איש למשפחתיו על בית אבתיו

Números 3

1 E estas são as gerações de Arão e de Moisés, no dia em que o SENHOR falou com Moisés no monte Sinai.

1 ואלה תולדת אהרן ומשה ביום דבר יהוה את משה בהר סיני

2 E estes são os nomes dos filhos de Arão o primogênito, Nadabe; depois, Abiú, Eleazar e Itamar.

2 ואלה שמות בני אהרן הבכור נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר

3 Estes são os nomes dos filhos de Arão, dos sacerdotes ungidos, cujas mãos foram sagradas para administrar o sacerdócio.

3 אלה שמות בני אהרן הכהנים המשחים אשר מלא ידם לכהן

4 Mas Nadabe e Abiú morreram perante o SENHOR, quando ofereceram fogo estranho perante o SENHOR no deserto do Sinai, e não tiveram filhos; porém Eleazar e Itamar administraram o sacerdócio diante de Arão, seu pai.

4 וימת נדב ואביהוא לפני יהוה בהקרבם אש זרה לפני יהוה במדבר סיני ובנים לא היו להם ויכהן אלעזר ואיתמר על פני אהרן אביהם

5 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo

5 וידבר יהוה אל משה לאמר

6 Faze chegar a tribo de Levi e põe-na diante de Arão, o sacerdote, para que o sirvam,

6 הקרב את מטה לוי והעמדת אתו לפני אהרן הכהן ושרתו אתו

7 e tenham cuidado da sua guarda e da guarda de toda a congregação, diante da tenda da congregação, para administrar o ministério do tabernáculo,

7 ושמרו את משמרתו ואת משמרת כל העדה לפני אהל מועד לעבד את עבדת המשכן

8 e tenham cuidado de todos os utensílios da tenda da congregação e da guarda dos filhos de Israel, para administrar o ministério do tabernáculo.

8 ושמרו את כל כלי אהל מועד ואת משמרת בני ישראל לעבד את עבדת המשכן

9 Darás, pois, os levitas a Arão e a seus filhos; dentre os filhos de Israel lhes são dados em dádiva.

9 ונתתה את הלוים לאהרן ולבניו נתונם נתונם המה לו מאת בני ישראל

10 Mas a Arão e a seus filhos ordenarás que guardem o seu
sacerdócio, e o estranho que se chegar morrerá.

10 ואת אהרן ואת בניו תפקד ושמרו את כהנתם והזר הקרב יומת

11 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo

11 וידבר יהוה אל משה לאמר

12 E eu, eis que tenho tomado os levitas do meio dos filhos de
Israel, em lugar de todo o primogênito que abre a madre, entre
os filhos de Israel; e os levitas serão meus.

12 ואני הנה לקחתי את הלוים מתוך בני ישראל תחת כל בכור פטר רחם
מבני ישראל והיו לי הלוים

13 Porque todo primogênito meu é; desde o dia em que feri a
todo o primogênito na terra do Egito, santifiquei para mim todo
o primogênito em Israel, desde o homem até ao animal; meus
serão; eu sou o SENHOR.

13 כי לי כל בכור ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי לי כל בכור
בישראל מאדם עד בהמה לי יהיו אני יהוה

14 E falou o SENHOR a Moisés no deserto do Sinai, dizendo

14 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני לאמר

15 Conta os filhos de Levi, segundo a casa de seus pais, pelas
suas gerações; contarás a todo varão da idade de um mês para
cima.

15 פקד את בני לוי לבית אבתם למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה
תפקדם

16 E Moisés os contou conforme o mandado do SENHOR, como
lhe foi ordenado.

16 ויפקד אתם משה על פי יהוה כאשר צוה

17 Estes, pois, foram os filhos de Levi pelos seus nomes Gérson, e Coate, e Merari.

17 ויהיו אלה בני לוי בשמתם גרשון וקהת ומררי

18 E estes são os nomes dos filhos de Gérson pelas suas gerações Libni e Simei.

18 ואלה שמות בני גרשון למשפחתם לבני ושמעי

19 E os filhos de Coate pelas suas gerações Anrão, e Izar, e Hebrom, e Uziel.

19 ובני קהת למשפחתם עמרם ויצהר חברון ועזיאל

20 E os filhos de Merari pelas suas gerações Mali e Musi estas são as gerações dos levitas, segundo a casa de seus pais.

20 ובני מררי למשפחתם מחלי ומושי אלה הם משפחת הלוי לבית אבתם

21 De Gérson é a geração dos libnitas e a geração dos simeítas; estas são as gerações dos gersonitas.

21 לגרשון משפחת הלבני ומשפחת השמעי אלה הם משפחת הגרשני

22 Os que deles foram contados pelo número de todo varão da idade de um mês para cima, os que deles foram contados foram sete mil e quinhentos.

22 פקדיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה פקדיהם שבעת אלפים וחמש מאות

23 As gerações dos gersonitas assentarão as suas tendas atrás do tabernáculo, ao ocidente.

23 משפחת הגרשני אחרי המשכן יחנו ימה

24 E o príncipe da casa paterna dos gersonitas será Eliasafe, filho de Lael.

24 ונשיא בית אב לגרשני אליסף בן לאל

25 E a guarda dos filhos de Gérson na tenda da congregação será o tabernáculo, e a tenda, e a sua coberta, e o véu da porta da tenda da congregação,

25 ומשמרת בני גרשון באהל מועד המשכן והאהל מכסהו ומסך פתח אהל מועד

26 e as cortinas do pátio, e o pavilhão da porta do pátio, que estão junto ao tabernáculo e junto ao altar, em redor; como também as suas cordas para todo o seu serviço.

26 וקלעי החצר ואת מסך פתח החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריו לכל עבדתו

27 E de Coate é a geração dos anramitas, e a geração dos izaritas, e a geração dos hebronitas, e a geração dos uzielitas; estas são as gerações dos coatitas.

27 ולקהת משפחת העמרמי ומשפחת היצהרי ומשפחת החברני ומשפחת העזיאלי אלה הם משפחת הקהתי

28 Pelo número contado de todo varão da idade de um mês para cima, foram oito mil e seiscentos, que tinham cuidado da guarda do santuário.

28 במספר כל זכר מבן חדש ומעלה שמנת אלפים ושש מאות שמרי משמרת הקדש

29 As gerações dos filhos de Coate assentarão as suas tendas ao lado do tabernáculo, da banda do sul.

29 משפחת בני קהת יחנו על ירך המשכן תימנה

30 E o príncipe da casa paterna das gerações dos coatitas será Elisafã, filho de Uziel.

30 ונשיא בית אב למשפחת הקהתי אליצפן בן עזיאל

31 E a sua guarda será a arca, e a mesa, e o castiçal, e os altares, e os utensílios do santuário com que ministram, e o véu com todo o seu serviço.

31 ומשמרתם הארן והשלחן והמנרה והמזבחת וכלי הקדש אשר ישרתו בהם והמסך וכל עבדתו

32 E o príncipe dos príncipes de Levi será Eleazar, filho de Arão, o sacerdote; terá a superintendência sobre os que têm cuidado da guarda do santuário.

32 ונשיא נשיאי הלוי אלעזר בן אהרן הכהן פקדת שמרי משמרת הקדש

33 De Merari é a geração dos malitas e a geração dos musitas; estas são as gerações de Merari.

33 למררי משפחת המחלי ומשפחת המושי אלה הם משפחת מררי

34 E os que deles foram contados pelo número de todo varão de um mês para cima foram seis mil e duzentos.

34 ופקדיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה ששת אלפים ומאתים

35 E o príncipe da casa paterna das gerações de Merari será Zuriel, filho de Abiail; assentarão as suas tendas ao lado do tabernáculo, da banda do norte.

35 ונשיא בית אב למשפחת מררי צוריאל בן אביחיל על ירך המשכן יחנו צפנה

36 E o cargo da guarda dos filhos de Merari serão as tábuas do tabernáculo, e os seus varais, e as suas colunas, e as suas bases, e todos os seus utensílios, com todo o seu serviço,

36 ופקדת משמרת בני מררי קרשי המשכן ובריחיו ועמדיו ואדניו וכל כליו וכל עבדתו

37 e as colunas do pátio em redor, e as suas bases, e as suas estacas e as suas cordas.

37 ועמדי החצר סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם

38 E os que assentarão as suas tendas diante do tabernáculo, ao oriente, diante da tenda da congregação, para a banda do nascente, serão Moisés e Arão, com seus filhos, tendo o cuidado da guarda do santuário, para guarda dos filhos de Israel; e o estranho que se chegar morrerá.

38 והחנים לפני המשכן קדמה לפני אהל מועד מזרחה משה ואהרן ובניו שמרים משמרת המקדש למשמרת בני ישראל והזר הקרב יומת

39 Todos os que foram contados dos levitas, que contou Moisés e Arão, por mandado do SENHOR, segundo as suas gerações, todo varão de um mês para cima foram vinte e dois mil.

39 כל פקודי הלוים אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה שנים ועשרים אלף

40 E disse o SENHOR a Moisés Conta todo primogênito varão dos filhos de Israel da idade de um mês para cima e toma o número dos seus nomes.

40 ויאמר יהוה אל משה פקד כל בכר זכר לבני ישראל מבן חדש ומעלה ושא את מספר שמתם

41 E para mim tomarás os levitas (eu sou o SENHOR) em lugar de todo primogênito dos filhos de Israel e os animais dos levitas em lugar de todo primogênito entre os animais dos filhos de Israel.

41 ולקחת את הלוים לי אני יהוה תחת כל בכר בבני ישראל ואת בהמת הלוים תחת כל בכור בבהמת בני ישראל

42 E contou Moisés, como o SENHOR lhe ordenara, todo primogênito entre os filhos de Israel.

42 ויפקד משה כאשר צוה יהוה אתו את כל בכר בבני ישראל

43 E todos os primogênitos dos varões, pelo número dos nomes dos da idade de um mês para cima, segundo os que foram contados deles, foram vinte e dois mil e duzentos e setenta e três.

43 ויהי כל בכור זכר במספר שמות מבן חדש ומעלה לפקדיהם שנים ועשרים אלף שלשה ושבעים ומאתים

44 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo

44 וידבר יהוה אל משה לאמר

45 Toma os levitas em lugar de todo primogênito entre os filhos de Israel e os animais dos levitas em lugar dos seus animais; porquanto os levitas serão meus. Eu sou o SENHOR.

45 קח את הלוים תחת כל בכור בבני ישראל ואת בהמת הלוים תחת בהמתם והיו לי הלוים אני יהוה

46 Quanto aos duzentos e setenta e três, que se houverem de resgatar, que sobrepujam aos levitas dos primogênitos dos filhos de Israel,

46 ואת פדויי השלשה והשבעים והמאתים העדפים על הלוים מבכור בני ישראל

47 tomarás para cada cabeça cinco siclos; conforme o siclo do santuário os tomarás, a vinte geras o siclo.

47 ולקחת חמשת חמשת שקלים לגלגלת בשקל הקדש תקח עשרים גרה השקל

48 E a Arão e a seus filhos darás o dinheiro dos resgatados, dos que sobejam entre eles.

48 ונתתה הכסף לאהרן ולבניו פדויי העדפים בהם

49 Então, Moisés tomou o dinheiro do resgate dos que sobejaram sobre os resgatados pelos levitas.

49 ויקח משה את כסף הפדיום מאת העדפים על פדויי הלוים

50 Dos primogênitos dos filhos de Israel tomou o dinheiro, mil e trezentos e sessenta e cinco siclos, segundo o siclo do santuário.

50 מאת בכור בני ישראל לקח את הכסף חמשה וששים ושלש מאות ואלף בשקל הקדש

51 E Moisés deu o dinheiro dos resgatados a Arão e a seus filhos, segundo o mandado do SENHOR, como o SENHOR ordenara a Moisés.

51 ויתן משה את כסף הפדים לאהרן ולבניו על פי יהוה כאשר צוה יהוה את משה

Números 4

1 E falou o SENHOR a Moisés e a Arão, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר

2 Toma a soma dos filhos de Coate, do meio dos filhos de Levi, pelas suas gerações, segundo a casa de seus pais;

2 נשא את ראש בני קהת מתוך בני לוי למשפחתם לבית אבתם

3 da idade de trinta anos para cima até aos cinquenta anos será todo aquele que entrar neste exército, para fazer obra na tenda da congregação.

3 מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל בא לצבא לעשות מלאכה באהל מועד

4 Este será o ministério dos filhos de Coate na tenda da congregação, nas coisas santíssimas.

4 זאת עבדת בני קהת באהל מועד קדש הקדשים

5 Quando partir o arraial, Arão e seus filhos virão, e tirarão o véu da coberta, e com ele cobrirão a arca do Testemunho;

5 ובא אהרן ובניו בנסע המחנה והורדו את פרכת המסך וכסו בה את ארן העדת

6 e por-lhe-ão por cima uma coberta de peles de texugos, e sobre ela estenderão um pano, todo azul, e lhe meterão os varais.

6 ונתנו עליו כסוי עור תחש ופרשו בגד כליל תכלת מלמעלה ושמו בדיו

7 Também sobre a mesa da proposição estenderão um pano azul; e, sobre ela, porão os pratos, e os seus incensários, e as taças, e as escudelas; também o pão contínuo estará sobre ela.

7 ועל שלחן הפנים יפרשו בגד תכלת ונתנו עליו את הקערת ואת הכפת ואת המנקית ואת קשות הנסך ולחם התמיד עליו יהיה

8 Depois, estenderão, em cima deles, um pano carmesim, e, com a coberta de peles de texugos, o cobrirão, e lhe porão os seus varais.

8 ופרשו עליהם בגד תולעת שני וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו את בדיו

9 Então, tomarão um pano azul e cobrirão o castiçal da luminária, e as suas lâmpadas, e os seus espevitadores, e os seus apagadores, e todos os seus vasos de azeite com que o servem.

9 ולקחו בגד תכלת וכסו את מנרת המאור ואת נרתיה ואת מלקחיה ואת מחתתיה ואת כל כלי שמנה אשר ישרתו לה בהם

10 E meterão, a ele e a todos os seus utensílios, na coberta de peles de texugos e o porão sobre os varais.

10 ונתנו אתה ואת כל כליה אל מכסה עור תחש ונתנו על המוט

11 E, sobre o altar de ouro, estenderão um pano azul, e com a coberta de peles de texugos o cobrirão, e lhe porão os seus varais.

11 ועל מזבח הזהב יפרשו בגד תכלת וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו את בדיו

12 Também tomarão todos os utensílios do ministério, com que servem no santuário; e os porão num pano azul, e os cobrirão com uma coberta de peles de texugos, e os porão sobre os varais.

12 ולקחו את כל כלי השרת אשר ישרתו בם בקדש ונתנו אל בגד תכלת וכסו אותם במכסה עור תחש ונתנו על המוט

13 E tirarão as cinzas do altar e por cima dele estenderão um pano de púrpura.

13 ודשנו את המזבח ופרשו עליו בגד ארגמן

14 E sobre ele porão todos os seus instrumentos com que o servem os seus braseiros, e os garfos, e as pás, e as bacias, todos

os utensílios do altar; e por cima dele estenderão uma coberta de peles de texugos e lhe porão os seus varais.

14 ונתנו עליו את כל כליו אשר ישרתו עליו בהם את המחתת את המזלגת ואת היעים ואת המזרקת כל כלי המזבח ופרשו עליו כסוי עור תחש ושמו בדיו

15 Havendo, pois, Arão e seus filhos, ao partir do arraial, acabado de cobrir o santuário e todos os instrumentos do santuário, então, os filhos de Coate virão para levá-lo; mas no santuário não tocarão para que não morram; este é o cargo dos filhos de Coate na tenda da congregação.

15 וכלה אהרן ובניו לכסת את הקדש ואת כל כלי הקדש בנסע המחנה ואחרי כן יבאו בני קהת לשאת ולא יגעו אל הקדש ומתו אלה משא בני קהת באהל מועד

16 Porém o cargo de Eleazar, filho de Arão, o sacerdote, será o azeite da luminária, e o incenso aromático, e a contínua oferta dos manjares, e o azeite da unção, o cargo de todo o tabernáculo e de tudo que nele há, o santuário e os seus móveis.

16 ופקדת אלעזר בן אהרן הכהן שמן המאור וקטרת הסמים ומנחת התמיד ושמן המשחה פקדת כל המשכן וכל אשר בו בקדש ובכליו

17 E falou o SENHOR a Moisés e a Arão, dizendo

17 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר

18 Não deixareis extirpar a tribo das gerações dos coatitas do meio dos levitas.

18 אל תכריתו את שבט משפחת הקהתי מתוך הלוים

19 Mas isto lhes fareis, para que vivam e não morram, quando chegarem à santidade das santidades Arão e seus filhos virão e a cada um porão no seu ministério e no seu cargo.

19 וזאת עשו להם וחיו ולא ימתו בגשתם את קדש הקדשים אהרן ובניו יבאו ושמו אותם איש איש על עבדתו ואל משאו

20 Porém não entrarão a ver, quando cobrirem o santuário, para que não morram.

20 ולא יבאו לראות כבלע את הקדש ומתו

21 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

21 וידבר יהוה אל משה לאמר

22 Toma também a soma dos filhos de Gérson, segundo a casa de seus pais, segundo as suas gerações;

22 נשא את ראש בני גרשון גם הם לבית אבתם למשפחתם

23 da idade de trinta anos para cima, até aos cinquenta, contarás a todo aquele que entrar a servir no seu serviço, para exercer o ministério na tenda da congregação.

23 מבן שלשים שנה ומעלה עד בן חמשים שנה תפקד אותם כל הבא לצבא צבא לעבד עבדה באהל מועד

24 Este será o ministério das gerações dos gersonitas, no serviço e na carga

24 זאת עבדת משפחת הגרשני לעבד ולמשא

25 levarão, pois, as cortinas do tabernáculo, e a tenda da congregação, e a sua coberta, e a coberta de peles de texugos que está em cima, sobre ele, e o véu da porta da tenda da congregação,

25 ונשאו את יריעת המשכן ואת אהל מועד מכסהו ומכסה התחש אשר עליו מלמעלה ואת מסך פתח אהל מועד

26 e as cortinas do pátio, e o véu da porta do pátio, que está junto ao tabernáculo e junto ao altar em redor, e as suas cordas, e todos os instrumentos do seu ministério, com tudo o que se adereçar para eles, para que ministrem.

26 ואת קלעי החצר ואת מסך פתח שער החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריהם ואת כל כלי עבדתם ואת כל אשר יעשה להם ועבדו

27 Todo o ministério dos filhos dos gersonitas, em todo o seu cargo e em todo o seu ministério, será segundo o mandado de Arão e de seus filhos; e lhes encomendareis em guarda todo o seu cargo.

27 על פי אהרן ובניו תהיה כל עבדת בני הגרשני לכל משאם ולכל עבדתם ופקדתם עלהם במשמרת את כל משאם

28 Este é o ministério das gerações dos filhos dos gersonitas na tenda da congregação; e a sua guarda será debaixo da mão de Itamar, filho de Arão, o sacerdote.

28 זאת עבדת משפחת בני הגרשני באהל מועד ומשמרתם ביד איתמר בן אהרן הכהן

29 Quanto aos filhos de Merari, segundo as suas gerações e segundo a casa de seus pais os contarás;

29 בני מררי למשפחתם לבית אבתם תפקד אתם

30 da idade de trinta anos para cima, até aos cinquenta, contarás a todo aquele que entrar neste serviço, para exercer o ministério da tenda da congregação.

30 מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה תפקדם כל הבא לצבא לעבד את עבדת אהל מועד

31 Esta, pois, será a guarda do seu cargo, segundo todo o seu ministério, na tenda da congregação as tábuas do tabernáculo, e os seus varais, e as suas colunas, e as suas bases;

31 וזאת משמרת משאם לכל עבדתם באהל מועד קרשי המשכן ובריחיו ועמודיו ואדניו

32 como também as colunas do pátio em redor, e as suas bases, e as suas estacas, e as suas cordas, com todos os seus instrumentos, com todo o seu ministério; e contareis os utensílios da guarda do seu cargo, nome por nome.

32 ועמודי החצר סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם לכל כליהם ולכל עבדתם ובשמת תפקדו את כלי משמרת משאם

33 Este é o ministério das gerações dos filhos de Merari, segundo todo o seu ministério, na tenda da congregação, debaixo da mão de Itamar, filho de Arão, o sacerdote.

33 זאת עבדת משפחת בני מררי לכל עבדתם באהל מועד ביד איתמר בן אהרן הכהן

34 Moisés, pois, e Arão e os príncipes da congregação contaram os filhos dos coatitas, segundo as suas gerações e segundo a casa de seus pais;

34 ויפקד משה ואהרן ונשיאי העדה את בני הקהתי למשפחתם ולבית אבתם

35 da idade de trinta anos para cima, até aos cinquenta, todo aquele que entrou neste serviço, para o ministério da tenda da congregação.

35 מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד

36 Os que deles foram contados, pois, segundo as suas gerações, foram dois mil e setecentos e cinquenta.

36 ויהיו פקדיהם למשפחתם אלפים שבע מאות וחמשים

37 Estes são os que foram contados das gerações dos coatitas, de todo aquele que ministrava na tenda da congregação, os quais contaram Moisés e Arão, conforme o mandado do SENHOR pela mão de Moisés.

37 אלה פקודי משפחת הקהתי כל העבד באהל מועד אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד משה

38 Semelhantemente os que foram contados dos filhos de Gérson, segundo as suas gerações e segundo a casa de seus pais,

38 ופקודי בני גרשון למשפחותם ולבית אבתם

39 da idade de trinta anos para cima, até aos cinquenta, todo aquele que entrou neste serviço, para o ministério na tenda da congregação,

39 מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד

40 os que deles foram contados, segundo as suas gerações e segundo a casa de seus pais, foram dois mil e seiscentos e trinta.

40 ויהיו פקדיהם למשפחתם לבית אבתם אלפים ושש מאות ושלשים

41 Estes são os contados das gerações dos filhos de Gérson, de todo aquele que ministrava na tenda da congregação; os quais contaram Moisés e Arão, conforme o mandado do SENHOR.

41 אלה פקודי משפחת בני גרשון כל העבד באהל מועד אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה

42 E os que foram contados das gerações dos filhos de Merari, segundo as suas gerações e segundo a casa de seus pais,

42 ופקודי משפחת בני מררי למשפחתם לבית אבתם

43 da idade de trinta anos para cima, até aos cinquenta, todo aquele que entrou neste serviço, para o ministério na tenda da congregação,

43 מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד

44 foram, pois, os que foram deles contados, segundo as suas gerações, três mil e duzentos.

44 ויהיו פקדיהם למשפחתם שלשת אלפים ומאתים

45 Estes são os contados das gerações dos filhos de Merari; os quais contaram Moisés e Arão, conforme o mandado do SENHOR, pela mão de Moisés.

45 אלה פקודי משפחת בני מררי אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד משה

46 Todos os que deles foram contados, que contaram Moisés e Arão, e os príncipes de Israel, dos levitas, segundo as suas gerações e segundo a casa de seus pais,

46 כל הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל את הלוים למשפחתם ולבית אבתם

47 da idade de trinta anos para cima, até aos cinquenta, todo aquele que entrava a executar o ministério da administração e o ministério da carga na tenda da congregação,

47 מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לעבד עבדת עבדה ועבדת משא באהל מועד

48 os que deles foram contados foram oito mil quinhentos e oitenta.

48 ויהיו פקדיהם שמנת אלפים וחמש מאות ושמנים

49 Conforme o mandado do SENHOR pela mão de Moisés, foram contados, cada qual segundo o seu ministério e segundo o seu cargo; e foram, os que deles foram contados, aqueles que o SENHOR ordenara a Moisés.

49 על פי יהוה פקד אותם ביד משה איש איש על עבדתו ועל משאו ופקדיו אשר צוה יהוה את משה

Números 5

1 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Ordena aos filhos de Israel que lancem fora do arraial a todo leproso, e a todo o que padece fluxo, e a todos os imundos por causa de contato com algum morto.

2 צו את בני ישראל וישלחו מן המחנה כל צרוע וכל זב וכל טמא לנפש

3 Desde o homem até à mulher os lançareis; fora do arraial os lançareis, para que não contaminem os seus arraiais, no meio dos quais eu habito.

3 מזכר עד נקבה תשלחו אל מחוץ למחנה תשלחום ולא יטמאו את מחניהם אשר אני שכן בתוכם

4 E os filhos de Israel fizeram assim, e os lançaram fora do arraial; como o SENHOR falara a Moisés, assim fizeram os filhos de Israel.

4 ויעשו כן בני ישראל וישלחו אותם אל מחוץ למחנה כאשר דבר יהוה אל משה כן עשו בני ישראל

5 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

5 וידבר יהוה אל משה לאמר

6 Dize aos filhos de Israel Quando homem ou mulher fizer algum de todos os pecados humanos, transgredindo contra o SENHOR, tal alma culpada é.

6 דבר אל בני ישראל איש או אשה כי יעשו מכל חטאת האדם למעל מעל ביהוה ואשמה הנפש ההוא

7 E confessará o pecado que fez; então, restituirá pela sua culpa segundo a soma total, e lhe acrescentará o seu quinto, e o dará àquele contra quem se fez culpado.

7 והתודו את חטאתם אשר עשו והשיב את אשמו בראשו וחמישתו יסף עליו ונתן לאשר אשם לו

8 Mas, se aquele homem não tiver resgatador, a quem se restitua pela culpa, então, a culpa que se restituir ao SENHOR será do sacerdote, além do carneiro da expiação com que por ele fizer expiação.

8 ואם אין לאיש גאל להשיב האשם אליו האשם המושב ליהוה לכהן מלבד איל הכפרים אשר יכפר בו עליו

9 Semelhantemente, toda oferta de todas as coisas santificadas dos filhos de Israel, que trouxerem ao sacerdote, será sua.

9 וכל תרומה לכל קדשי בני ישראל אשר יקריבו לכהן לו יהיה

10 E as coisas santificadas de cada um serão suas; o que alguém der ao sacerdote será seu

10 ואיש את קדשיו לו יהיו איש אשר יתן לכהן לו יהיה

11 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

11 וידבר יהוה אל משה לאמר

12 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes Quando a mulher de alguém se desviar e prevaricar contra ele,

12 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם איש איש כי תשטה אשתו ומעלה בו מעל

13 de maneira que algum homem se houver deitado com ela, e for oculto aos olhos de seu marido, e ela o tiver ocultado, havendo-se ela contaminado, e contra ela não houver testemunha, e no feito não for apanhada,

13 ושכב איש אתה שכבת זרע ונעלם מעיני אישה ונסתרה והיא נטמאה ועד אין בה והוא לא נתפשה

14 e o espírito de ciúmes vier sobre ele, e de sua mulher tiver ciúmes, por ela se haver contaminado, ou sobre ele vier o espírito de ciúmes, e de sua mulher tiver ciúmes, não se havendo ela contaminado,

14 ועבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והוא נטמאה או עבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והיא לא נטמאה

15 então, aquele varão trará a sua mulher perante o sacerdote e juntamente trará a sua oferta por ela uma décima de efa de farinha de cevada, sobre a qual não deitará azeite, nem sobre ela porá incenso, porquanto é oferta de manjares de ciúmes, oferta memorativa, que traz a iniquidade em memória.

15 והביא האיש את אשתו אל הכהן והביא את קרבנה עליה עשירת האיפה קמח שערים לא יצק עליו שמן ולא יתן עליו לבנה כי מנחת קנאת הוא מנחת זכרון מזכרת עון

16 E o sacerdote a fará chegar, e a porá perante a face do SENHOR.

16 והקריב אתה הכהן והעמדה לפני יהוה

17 E o sacerdote tomará água santa num vaso de barro; também tomará o sacerdote do pó que houver no chão do tabernáculo e o deitará na água.

17 ולקח הכהן מים קדשים בכלי חרש ומן העפר אשר יהיה בקרקע המשכן יקח הכהן ונתן אל המים

18 Então, o sacerdote apresentará a mulher perante o SENHOR e descobrirá a cabeça da mulher; e a oferta memorativa de manjares, que é a oferta de manjares dos ciúmes, porá sobre as suas mãos, e a água amarga, que traz consigo a maldição, estará na mão do sacerdote.

18 והעמיד הכהן את האשה לפני יהוה ופרע את ראש האשה ונתן על כפיה את מנחת הזכרון מנחת קנאת הוא וביד הכהן יהיו מי המרים המאררים

19 E o sacerdote a conjurará e dirá àquela mulher Se ninguém contigo se deitou e se não te apartaste de teu marido pela imundícia, destas águas amargas, amaldiçoantes, serás livre.

19 והשביע אתה הכהן ואמר אל האשה אם לא שכב איש אתך ואם לא שטית טמאה תחת אישך הנקי ממי המרים המאררים האלה

20 Mas, se te apartaste de teu marido e te contaminaste, e algum homem, fora de teu marido, se deitou contigo;

20 ואת כי שטית תחת אישך וכי נטמאת ויתן איש בך את שכבתו מבלעדי אישך

21 então, o sacerdote conjurará a mulher com a conjuração da maldição; e o sacerdote dirá à mulher O SENHOR te ponha por

maldição e por conjuração no meio do teu povo, fazendo-te o SENHOR descair a coxa e inchar o ventre,

21 והשביע הכהן את האשה בשבעת האלה ואמר הכהן לאשה יתן יהוה אותך לאלה ולשבעה בתוך עמך בתת יהוה את ירכך נפלת ואת בטנך צבה

22 e esta água amaldiçoante entre nas tuas entranhas, para te fazer inchar o ventre e te fazer descair a coxa. Então, a mulher dirá Amém! Amém!

22 ובאו המים המאררים האלה במעיך לצבות בטן ולנפל ירך ואמרה האשה אמן אמן

23 Depois, o sacerdote escreverá estas mesmas maldições num livro e com a água amarga as apagará.

23 וכתב את האלת האלה הכהן בספר ומחה אל מי המרים

24 E a água amarga, amaldiçoante, dará a beber à mulher, e a água amaldiçoante entrará nela para amargurar.

24 והשקה את האשה את מי המרים המאררים ובאו בה המים המאררים למרים

25 E o sacerdote tomará a oferta de manjares dos ciúmes da mão da mulher e moverá a oferta de manjares perante o SENHOR; e a oferecerá sobre o altar.

25 ולקח הכהן מיד האשה את מנחת הקנאת והניף את המנחה לפני יהוה והקריב אתה אל המזבח

26 Também o sacerdote tomará um punhado da oferta de manjares, da oferta memorativa, e sobre o altar o queimará; e, depois, dará a beber a água à mulher.

26 וקמץ הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה ואחר ישקה את האשה את המים

27 E, havendo-lhe dado a beber aquela água, será que, se ela se tiver contaminado e contra seu marido tiver prevaricado, a água amaldiçoante entrará nela para amargura, e o seu ventre se inchará, e a sua coxa descairá; e aquela mulher será por maldição no meio do seu povo.

27 והשקה את המים והיתה אם נטמאה ותמעל מעל באישה ובאו בה המים המאררים למרים וצבתה בטנה ונפלה ירכה והיתה האשה לאלה בקרב עמה

28 E, se a mulher se não tiver contaminado, mas estiver limpa, então, será livre e conceberá semente.

28 ואם לא נטמאה האשה וטהרה הוא ונקתה ונזרעה זרע

29 Esta é a lei dos ciúmes, quando a mulher, em poder de seu marido, se desviar e for contaminada;

29 זאת תורת הקנאת אשר תשטה אשה תחת אישה ונטמאה

30 ou quando sobre o homem vier o espírito de ciúmes, e tiver ciúmes de sua mulher, apresente a mulher perante o SENHOR, e o sacerdote nela execute toda esta lei.

30 או איש אשר תעבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והעמיד את האשה לפני יהוה ועשה לה הכהן את כל התורה הזאת

31 E o homem será livre da iniquidade, porém a mulher levará a sua iniquidade.

31 ונקה האיש מעון והאשה ההוא תשא את עונה

Números 6

1 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes Quando um homem ou mulher se tiver separado, fazendo voto de nazireu, para se separar para o SENHOR,

2 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם איש או אשה כי יפלא לנדר נדר נזיר להזיר ליהוה

3 de vinho e de bebida forte se apartará; vinagre de vinho ou vinagre de bebida forte não beberá; nem beberá alguma beberagem de uvas; nem uvas frescas nem secas comerá.

3 מיין ושכר יזיר חמץ יין וחמץ שכר לא ישתה וכל משרת ענבים לא ישתה וענבים לחים ויבשים לא יאכל

4 Todos os dias do seu nazireado, não comerá de coisa alguma que se faz da vinha, desde os caroços até às cascas.

4 כל ימי נזרו מכל אשר יעשה מגפן היין מחרצנים ועד זג לא יאכל

5 Todos os dias do voto do seu nazireado sobre a sua cabeça não passará navalha; até que se cumpram os dias, que se separou para o SENHOR, santo será, deixando crescer as guedelhas do cabelo da sua cabeça.

5 כל ימי נדר נזרו תער לא יעבר על ראשו עד מלאת הימם אשר יזיר ליהוה קדש יהיה גדל פרע שער ראשו

6 Todos os dias que se separar para o SENHOR, não se chegará a corpo de um morto.

6 כל ימי הזירו ליהוה על נפש מת לא יבא

7 Por seu pai, ou por sua mãe, ou por seu irmão, ou por sua irmã, por eles se não contaminará, quando forem mortos; porquanto o nazireado do seu Deus está sobre a sua cabeça.

7 לאביו ולאמו לאחיו ולאחתו לא יטמא להם במתם כי נזר אלהיו על ראשו

8 Todos os dias do seu nazireado, santo será ao SENHOR.

8 כל ימי נזרו קדש הוא ליהוה

9 E se alguém vier a morrer junto a ele por acaso, subitamente, e contaminar a cabeça do seu nazireado, então, no dia da sua purificação, rapará a sua cabeça, e, ao sétimo dia, a rapará.

9 וכי ימות מת עליו בפתע פתאם וטמא ראש נזרו וגלח ראשו ביום טהרתו ביום השביעי יגלחנו

10 E, ao oitavo dia, trará duas rolas ou dois pombinhos, ao sacerdote, à porta da tenda da congregação;

10 וביום השמיני יבא שתי תרים או שני בני יונה אל הכהן אל פתח אהל מועד

11 e o sacerdote oferecerá um para expiação do pecado e o outro para holocausto; e fará propiciação por esse que pecou no corpo morto; assim, naquele mesmo dia, santificará a sua cabeça.

11 ועשה הכהן אחד לחטאת ואחד לעלה וכפר עליו מאשר חטא על הנפש וקדש את ראשו ביום ההוא

12 Então, separará os dias do seu nazireado ao SENHOR e, para expiação da culpa, trará um cordeiro de um ano; e os dias antecedentes serão perdidos, porquanto o seu nazireado foi contaminado.

12 והזיר ליהוה את ימי נזרו והביא כבש בן שנתו לאשם והימים הראשנים יפלו כי טמא נזרו

13 E esta é a lei do nazireu; no dia em que se cumprirem os dias do seu nazireado, trá-lo-ão à porta da tenda da congregação;

13 וזאת תורת הנזיר ביום מלאת ימי נזרו יביא אתו אל פתח אהל מועד

14 e ele oferecerá a sua oferta ao SENHOR, um cordeiro sem mancha, de um ano, em holocausto, e uma cordeira sem mancha, de um ano, para expiação da culpa, e um carneiro sem mancha por oferta pacífica;

14 והקריב את קרבנו ליהוה כבש בן שנתו תמים אחד לעלה וכבשה אחת בת שנתה תמימה לחטאת ואיל אחד תמים לשלמים

15 e um cesto de bolos asmos, bolos de flor de farinha com azeite, amassados, e coscorões asmos untados com azeite, como também a sua oferta de manjares e as suas libações.

15 וסל מצות סלת חלת בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן ומנחתם ונסכיהם

16 E o sacerdote os trará perante o SENHOR e sacrificará a sua expiação do pecado e o seu holocausto;

16 והקריב הכהן לפני יהוה ועשה את חטאתו ואת עלתו

17 também sacrificará o carneiro em sacrifício pacífico ao SENHOR, com o cesto dos bolos asmos; e o sacerdote oferecerá a sua oferta de manjares e a sua libação.

17 ואת האיל יעשה זבח שלמים ליהוה על סל המצות ועשה הכהן את מנחתו ואת נסכו

18 Então, o nazireu, à porta da tenda da congregação, rapará a cabeça do seu nazireado, e tomará o cabelo da cabeça do seu nazireado, e o porá sobre o fogo que está debaixo do sacrifício pacífico.

18 וגלח הנזיר פתח אהל מועד את ראש נזרו ולקח את שער ראש נזרו ונתן
על האש אשר תחת זבח השלמים

19 Depois, o sacerdote tomará a espádua cozida do carneiro, e um bolo asmo do cesto, e um coscorão asmo e os porá nas mãos do nazireu, depois de haver este rapado a cabeça do seu nazireado.

19 ולקח הכהן את הזרע בשלה מן האיל וחלת מצה אחת מן הסל ורקיק
מצה אחד ונתן על כפי הנזיר אחר התגלחו את נזרו

20 E o sacerdote os moverá, em oferta de movimento, perante o SENHOR; isto é santo para o sacerdote, juntamente com o peito da oferta de movimento e com a espádua da oferta alçada; e, depois, o nazireu pode beber vinho.

20 והניף אותם הכהן תנופה לפני יהוה קדש הוא לכהן על חזה התנופה
ועל שוק התרומה ואחר ישתה הנזיר יין

21 Esta é a lei do nazireu que fizer voto da sua oferta ao SENHOR pelo seu nazireado, além do que alcançar a sua mão; segundo o seu voto, que fizer, assim fará conforme a lei do seu nazireado.

21 זאת תורת הנזיר אשר ידר קרבנו ליהוה על נזרו מלבד אשר תשיג ידו
כפי נדרו אשר ידר כן יעשה על תורת נזרו

22 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo

22 וידבר יהוה אל משה לאמר

23 Fala a Arão e a seus filhos, dizendo Assim abençoareis os filhos de Israel, dizendo-lhes

23 דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל אמור להם

24 O SENHOR te abençoe e te guarde;

24 יברכך יהוה וישמרך

25 o SENHOR faça resplandecer o seu rosto sobre ti e tenha misericórdia de ti;

25 יאר יהוה פניו אליך ויחנך

26 o SENHOR sobre ti levante o seu rosto e te dê a paz.

26 ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום

27 Assim, porão o meu nome sobre os filhos de Israel, e eu os abençoarei.

27 ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם

Números 7

1 E aconteceu, no dia em que Moisés acabou de levantar o tabernáculo, e o ungiu, e o santificou, e todos os seus utensílios, e também o altar e todos os seus utensílios, e os ungiu, e os santificou,

1 ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן וימשח אתו ויקדש אתו ואת כל כליו ואת המזבח ואת כל כליו וימשחם ויקדש אתם

2 que os príncipes de Israel, os cabeças da casa de seus pais, os que foram príncipes das tribos, que estavam sobre os que foram contados, ofereceram,

2 ויקריבו נשיאי ישראל ראשי בית אבתם הם נשיאי המטת הם העמדים על הפקדים

3 e trouxeram a sua oferta perante o SENHOR seis carros cobertos e doze bois; por dois príncipes, um carro; e para cada um, um boi; e os trouxeram diante do tabernáculo.

3 ויביאו את קרבנם לפני יהוה שש עגלת צב ושני עשר בקר עגלה על שני
הנשאים ושור לאחד ויקריבו אותם לפני המשכן

4 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo

4 ויאמר יהוה אל משה לאמר

5 Toma os deles, e serão para servir no ministério da tenda da congregação; e os darás aos levitas, a cada qual segundo o seu ministério.

5 קח מאתם והיו לעבד את עבדת אהל מועד ונתתה אותם אל הלוים איש
כפי עבדתו

6 Assim, Moisés tomou os carros e os bois e os deu aos levitas.

6 ויקח משה את העגלת ואת הבקר ויתן אותם אל הלוים

7 Dois carros e quatro bois deu aos filhos de Gérson, segundo o seu ministério;

7 את שתי העגלת ואת ארבעת הבקר נתן לבני גרשון כפי עבדתם

8 e quatro carros e oito bois deu aos filhos de Merari, segundo o seu ministério, debaixo da mão de Itamar, filho de Arão, o sacerdote.

8 ואת ארבע העגלת ואת שמנת הבקר נתן לבני מררי כפי עבדתם ביד
איתמר בן אהרן הכהן

9 Mas aos filhos de Coate nada deu, porquanto a seu cargo estava o santuário, e o levavam aos ombros.

9 ולבני קהת לא נתן כי עבדת הקדש עלהם בכתף ישאו

10 E ofereceram os príncipes para a consagração do altar, no dia em que foi ungido; ofereceram, pois, os príncipes a sua oferta perante o altar.

10 ויקריבו הנשאים את חנכת המזבח ביום המשח אתו ויקריבו הנשיאם
את קרבנם לפני המזבח

11 E disse o SENHOR a Moisés Cada príncipe oferecerá a sua oferta (cada qual em seu dia) para a consagração do altar.

11 ויאמר יהוה אל משה נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום יקריבו את
קרבנם לחנכת המזבח

12 O que, pois, no primeiro dia, ofereceu a sua oferta foi Naassom, filho de Aminadabe, pela tribo de Judá.

12 ויהי המקריב ביום הראשון את קרבנו נחשון בן עמינדב למטה יהודה

13 E a sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, do peso de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

13 וקרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף
שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה

14 uma taça de dez siclos, de ouro, cheia de incenso;

14 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת

15 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

15 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה

16 um bode, para expiação do pecado;

16 שעיר עזים אחד לחטאת

17 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; esta foi a oferta de Naassom, filho de Aminadabe.

17 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני
שנה חמשה זה קרבן נחשון בן עמינדב

18 No segundo dia, fez a sua oferta Natanael, filho de Zuar, príncipe de Issacar.

18 ביום השני הקריב נתנאל בן צוער נשיא יששכר

19 E pela sua oferta ofereceu um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, do peso de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para a oferta de manjares;

19 הקרב את קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה

20 uma taça de dez siclos, de ouro, cheia de incenso;

20 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת

21 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

21 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה

22 um bode, para expiação do pecado;

22 שעיר עזים אחד לחטאת

23 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; esta foi a oferta de Natanael, filho de Zuar.

23 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני
שנה חמשה זה קרבן נתנאל בן צוער

24 No terceiro dia, ofereceu o príncipe dos filhos de Zebulom, Eliabe, filho de Helom.

24 ביום השלישי נשיא לבני זבולן אליאב בן חלן

25 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, do peso de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

25 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה

26 uma taça de dez siclos, de ouro, cheia de incenso;

26 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת

27 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

27 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה

28 um bode, para expiação do pecado;

28 שעיר עזים אחד לחטאת

29 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; esta foi a oferta de Eliabe, filho de Helom.

29 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליאב בן חלן

30 No quarto dia, ofereceu o príncipe dos filhos de Rúben, Elizur, filho de Sedeur.

30 ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליצור בן שדיאור

31 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, do peso de setenta siclos, segundo o

siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

31 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה

32 uma taça de dez siclos, de ouro, cheia de incenso;

32 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת

33 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

33 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה

34 um bode, para expiação do pecado;

34 שעיר עזים אחד לחטאת

35 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; esta foi a oferta de Elizur, filho de Sedeur.

35 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליצור בן שדיאור

36 No quinto dia, ofereceu o príncipe dos filhos de Simeão, Selumiel, filho de Zurisadai.

36 ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיאל בן צורישדי

37 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, do peso de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

37 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה

38 uma taça de dez siclos, de ouro, cheia de incenso;

38 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת

39 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

39 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה

40 um bode, para expiação do pecado;

40 שעיר עזים אחד לחטאת

41 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; esta foi a oferta de Selumiel, filho de Zurisadai.

41 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן שלמיאל בן צורישדי

42 No sexto dia, ofereceu o príncipe dos filhos de Gade, Eliasafe, filho de Deuel.

42 ביום הששי נשיא לבני גד אליסף בן דעואל

43 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, do peso de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

43 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה

44 uma taça de dez siclos, de ouro, cheia de incenso;

44 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת

45 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

45 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה

46 um bode, para expiação do pecado;

46 שעיר עזים אחד לחטאת

47 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; esta foi a oferta de Eliasafe, filho de Deuel.

47 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליסף בן דעואל

48 No sétimo dia, ofereceu o príncipe dos filhos de Efraim, Elisama, filho de Amiúde.

48 ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד

49 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, do peso de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

49 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה

50 uma taça de dez siclos, de ouro, cheia de incenso;

50 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת

51 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

51 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה

52 um bode, para expiação do pecado;

52 שעיר עזים אחד לחטאת

53 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; esta foi a oferta de Elisama, filho de Amiúde.

53 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אלישמע בן עמיהוד

54 No oitavo dia, ofereceu o príncipe dos filhos de Manassés, Gamaliel, filho de Pedazur.

54 ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן פדהצור

55 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, do peso de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

55 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה

56 uma taça de dez siclos, de ouro, cheia de incenso;

56 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת

57 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

57 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה

58 um bode, para expiação do pecado;

58 שעיר עזים אחד לחטאת

59 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; esta foi a oferta de Gamaliel, filho de Pedazur.

59 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן גמליאל בן פדהצור

60 No dia nono, ofereceu o príncipe dos filhos de Benjamim, Abidã, filho de Gideoni.

60 ביום התשיעי נשיא לבני בנימן אבידן בן גדעני

61 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, do peso de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

61 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה

62 uma taça de dez siclos, de ouro, cheia de incenso;

62 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת

63 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

63 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה

64 um bode, para expiação do pecado;

64 שעיר עזים אחד לחטאת

65 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; esta foi a oferta de Abidã, filho de Gideoni.

65 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אבידן בן גדעני

66 No décimo dia, ofereceu o príncipe dos filhos de Dã, Aiezer, filho de Amisadai.

66 ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן עמישדי

67 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, do peso de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

67 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה

68 uma taça de dez siclos, de ouro, cheia de incenso;

68 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת

69 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

69 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה

70 um bode, para expiação do pecado;

70 שעיר עזים אחד לחטאת

71 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; esta foi a oferta de Aiezer, filho de Amisadai.

71 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אחיעזר בן עמישדי

72 No dia undécimo, ofereceu o príncipe dos filhos de Aser, Pagiel, filho de Ocrã.

72 ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר פגעיאל בן עכרן

73 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, do peso de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

73 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה

74 uma taça de dez siclos, de ouro, cheia de incenso;

74 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת

75 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

75 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה

76 um bode, para expiação do pecado;

76 שעיר עזים אחד לחטאת

77 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; esta foi a oferta de Pagiel, filho de Ocrã.

77 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן פגעיאל בן עכרן

78 No duodécimo dia, ofereceu o príncipe dos filhos de Naftali, Aira, filho de Enã.

78 ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי אחירע בן עינן

79 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, do peso de setenta siclos, segundo o

siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

79 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה

80 uma taça de dez siclos, de ouro, cheia de incenso;

80 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת

81 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

81 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה

82 um bode, para expiação do pecado;

82 שעיר עזים אחד לחטאת

83 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; esta foi a oferta de Aira, filho de Enã.

83 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אחירע בן עינן

84 Esta é a consagração do altar, feita pelos príncipes de Israel, no dia em que foi ungido doze pratos de prata, doze bacias de prata, doze taças de ouro;

84 זאת חנכת המזבח ביום המשח אתו מאת נשיאי ישראל קערת כסף שתים עשרה מזרקי כסף שנים עשר כפות זהב שתים עשרה

85 cada prato de prata, de cento e trinta siclos, e cada bacia, de setenta; toda a prata dos utensílios foi dois mil e quatrocentos siclos, segundo o siclo do santuário;

85 שלשים ומאה הקערה האחת כסף ושבעים המזרק האחד כל כסף
הכלים אלפים וארבע מאות בשקל הקדש

86 doze taças de ouro, cheias de incenso, cada taça de dez siclos, segundo o siclo do santuário; todo o ouro das taças foi de cento e vinte siclos;

86 כפות זהב שתים עשרה מלאת קטרת עשרה עשרה הכף בשקל הקדש
כל זהב הכפות עשרים ומאה

87 todos os bois para holocausto foram doze novilhos; carneiros, doze; doze cordeiros de um ano, com a sua oferta de manjares, e doze bodes, para expiação do pecado;

87 כל הבקר לעלה שנים עשר פרים אילם שנים עשר כבשים בני שנה
שנים עשר ומנחתם ושעירי עזים שנים עשר לחטאת

88 e todos os bois para sacrifício pacífico foram vinte e quatro novilhos; os carneiros, sessenta; os bodes, sessenta; os cordeiros de um ano, sessenta; esta é a consagração do altar, depois que foi ungido.

88 וכל בקר זבח השלמים עשרים וארבעה פרים אילם ששים עתדים
ששים כבשים בני שנה ששים זאת חנכת המזבח אחרי המשח אתו

89 E, quando Moisés entrava na tenda da congregação para falar com o SENHOR, então, ouvia a voz que lhe falava de cima do propiciatório, que está sobre a arca do Testemunho entre os dois querubins; assim com ele falava.

89 ובבא משה אל אהל מועד לדבר אתו וישמע את הקול מדבר אליו מעל
הכפרת אשר על ארן העדת מבין שני הכרבים וידבר אליו

Números 8

1 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Fala a Arão e dize-lhe Quando acenderes as lâmpadas, defronte do candeeiro alumiarão as sete lâmpadas.

2 דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלתך את הנרת אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות

3 E Arão fez assim; defronte da face do candeeiro acendeu as suas lâmpadas, como o SENHOR ordenara a Moisés.

3 ויעש כן אהרן אל מול פני המנורה העלה נרתיה כאשר צוה יהוה את משה

4 E era esta obra do candeeiro de ouro batido; desde o seu pé até às suas flores era batido; conforme o modelo que o SENHOR mostrara a Moisés, assim ele fez o candeeiro.

4 וזה מעשה המנרה מקשה זהב עד ירכה עד פרחה מקשה הוא כמראה אשר הראה יהוה את משה כן עשה את המנרה

5 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo

5 וידבר יהוה אל משה לאמר

6 Toma os levitas do meio dos filhos de Israel e purifica-os;

6 קח את הלוים מתוך בני ישראל וטהרת אתם

7 e assim lhes farás, para os purificar Esparge sobre eles a água da expiação; e sobre toda a sua carne farão passar a navalha, e lavarão as suas vestes, e se purificarão.

7 וכה תעשה להם לטהרם הזה עליהם מי חטאת והעבירו תער על כל בשרם וכבסו בגדיהם והטהרו

8 Então, tomarão um novilho, com a sua oferta de manjares de flor de farinha amassada com azeite; e tomarás outro novilho, para expiação do pecado.

8 ולקחו פר בן בקר ומנחתו סלת בלולה בשמן ופר שני בן בקר תקח לחטאת

9 E farás chegar os levitas perante a tenda da congregação; e farás ajuntar toda a congregação dos filhos de Israel.

9 והקרבת את הלוים לפני אהל מועד והקהלת את כל עדת בני ישראל

10 Farás, pois, chegar os levitas perante o SENHOR; e os filhos de Israel porão as suas mãos sobre os levitas.

10 והקרבת את הלוים לפני יהוה וסמכו בני ישראל את ידיהם על הלוים

11 E Arão moverá os levitas por oferta de movimento perante o SENHOR pelos filhos de Israel; e serão para servirem no ministério do SENHOR.

11 והניף אהרן את הלוים תנופה לפני יהוה מאת בני ישראל והיו לעבד את עבדת יהוה

12 E os levitas porão as suas mãos sobre a cabeça dos novilhos; então, sacrifica tu um para expiação do pecado e o outro, para holocausto ao SENHOR, para fazer expiação pelos levitas.

12 והלוים יסמכו את ידיהם על ראש הפרים ועשה את האחד חטאת ואת האחד עלה ליהוה לכפר על הלוים

13 E porás os levitas perante Arão, e perante os seus filhos, e os moverás por oferta de movimento ao SENHOR.

13 והעמדת את הלוים לפני אהרן ולפני בניו והנפת אתם תנופה ליהוה

14 E separarás os levitas do meio dos filhos de Israel, para que os levitas meus sejam.

14 והבדלת את הלוים מתוך בני ישראל והיו לי הלוים

15 E, depois, os levitas entrarão para fazerem o serviço da tenda da congregação; e tu os purificarás e, por oferta de movimento, os moverás.

15 ואחרי כן יבאו הלוים לעבד את אהל מועד וטהרת אתם והנפת אתם תנופה

16 Porquanto eles, do meio dos filhos de Israel, me são dados; em lugar de todo aquele que abre a madre, do primogênito de cada um dos filhos de Israel, para mim os tenho tomado.

16 כי נתנים נתנים המה לי מתוך בני ישראל תחת פטרת כל רחם בכור כל מבני ישראל לקחתי אתם לי

17 Porque meu é todo primogênito entre os filhos de Israel, entre os homens e entre os animais; no dia em que, na terra do Egito, feri a todo primogênito, os santifiquei para mim.

17 כי לי כל בכור בבני ישראל באדם ובבהמה ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי אתם לי

18 E tomei os levitas em lugar de todo primogênito entre os filhos de Israel.

18 ואקח את הלוים תחת כל בכור בבני ישראל

19 E os levitas, dados a Arão e a seus filhos, do meio dos filhos de Israel, tenho dado para exercerem o ministério dos filhos de Israel na tenda da congregação e para fazerem expiação pelos filhos de Israel, para que não haja praga entre os filhos de Israel, chegando-se os filhos de Israel ao santuário.

19 ואתנה את הלוים נתנים לאהרן ולבניו מתוך בני ישראל לעבד את
עבדת בני ישראל באהל מועד ולכפר על בני ישראל ולא יהיה בבני ישראל
נגף בגשת בני ישראל אל הקדש

20 E assim fez Moisés, e Arão, e toda a congregação dos filhos de Israel com os levitas; conforme tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés acerca dos levitas, assim os filhos de Israel lhes fizeram.

20 ויעש משה ואהרן וכל עדת בני ישראל ללוים ככל אשר צוה יהוה את
משה ללוים כן עשו להם בני ישראל

21 E os levitas se purificaram e lavaram as suas vestes, e Arão os moveu por oferta movida perante o SENHOR, e Arão fez expiação por eles, para purificá-los.

21 ויתחטאו הלוים ויכבסו בגדיהם וינף אהרן אתם תנופה לפני יהוה
ויכפר עליהם אהרן לטהרם

22 E, depois, vieram os levitas, para exercerem o seu ministério na tenda da congregação, perante Arão e perante os seus filhos; como o SENHOR ordenara a Moisés acerca dos levitas, assim lhes fizeram.

22 ואחרי כן באו הלוים לעבד את עבדתם באהל מועד לפני אהרן ולפני
בניו כאשר צוה יהוה את משה על הלוים כן עשו להם

23 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo

23 וידבר יהוה אל משה לאמר

24 Este é o ofício dos levitas Da idade de vinte e cinco anos para cima entrarão, para fazerem o serviço no ministério da tenda da congregação;

24 זאת אשר ללוים מבן חמש ועשרים שנה ומעלה יבוא לצבא צבא
בעבדת אהל מועד

25 mas, desde a idade de cinquenta anos, sairão da milícia deste ministério e nunca mais servirão.

25 ומבן חמשים שנה ישוב מצבא העבדה ולא יעבד עוד

26 Porém com os seus irmãos servirão na tenda da congregação, para terem cuidado da guarda; mas o ministério não exercerão; assim farás com os levitas nas suas guardas.

26 ושרת את אחיו באהל מועד לשמר משמרת ועבדה לא יעבד ככה תעשה ללוים במשמרתם

Números 9

1 E falou o SENHOR a Moisés no deserto do Sinai, no segundo ano da sua saída da terra do Egito, no primeiro mês, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים בחדש הראשון לאמר

2 Que os filhos de Israel celebrem a Páscoa a seu tempo determinado.

2 ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו

3 No dia catorze deste mês, pela tarde, a seu tempo determinado a celebrareis; segundo todos os seus estatutos e segundo todos os seus ritos, a celebrareis.

3 בארבעה עשר יום בחדש הזה בין הערבים תעשו אתו במועדו ככל חקתיו וככל משפטיו תעשו אתו

4 Disse, pois, Moisés aos filhos de Israel que celebrassem a Páscoa.

4 וידבר משה אל בני ישראל לעשת הפסח

5 Então, celebraram a Páscoa no dia catorze do primeiro mês, pela tarde, no deserto do Sinai; conforme tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés, assim fizeram os filhos de Israel.

5 ויעשו את הפסח בראשון בארבעה עשר יום לחדש בין הערבים במדבר סיני ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל

6 E houve alguns que estavam imundos pelo corpo de um homem morto; e no mesmo dia não podiam celebrar a Páscoa; pelo que se chegaram perante Moisés e perante Arão aquele mesmo dia.

6 ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא יכלו לעשת הפסח ביום ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא

7 E aqueles homens disseram-lhe Imundos estamos nós pelo corpo de um homem morto; por que seríamos privados de oferecer a oferta do SENHOR a seu tempo determinado no meio dos filhos de Israel?

7 ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגרע לבלתי הקרב את קרבן יהוה במעדו בתוך בני ישראל

8 E disse-lhes Moisés Esperai, e ouvirei o que o SENHOR vos ordenará.

8 ויאמר אלהם משה עמדו ואשמעה מה יצוה יהוה לכם

9 Então, falou o SENHOR a Moisés, dizendo

9 וידבר יהוה אל משה לאמר

10 Fala aos filhos de Israel, dizendo Quando alguém entre vós ou entre as vossas gerações for imundo por corpo morto ou se achar em jornada longe de vós, contudo, ainda celebrará a Páscoa ao SENHOR.

10 דבר אל בני ישראל לאמר איש איש כי יהיה טמא לנפש או בדרך רחקה לכם או לדרתיכם ועשה פסח ליהוה

11 No segundo mês, no dia catorze, de tarde, a celebrarão Com pães asmos e ervas amargas a comerão.

11 בחדש השני בארבעה עשר יום בין הערבים יעשו אתו על מצות ומררים יאכלהו

12 Dela nada deixarão até à manhã e dela não quebrarão osso algum; segundo todo o estatuto da Páscoa, a celebrarão.

12 לא ישאירו ממנו עד בקר ועצם לא ישברו בו ככל חקת הפסח יעשו אתו

13 Porém, quando um homem for limpo, e não estiver de caminho, e deixar de celebrar a Páscoa, tal alma do seu povo será extirpada; porquanto não ofereceu a oferta do SENHOR a seu tempo determinado; tal homem levará o seu pecado.

13 והאיש אשר הוא טהור ובדרך לא היה וחדל לעשות הפסח ונכרתה הנפש ההוא מעמיה כי קרבן יהוה לא הקריב במעדו חטאו ישא האיש ההוא

14 E, quando um estrangeiro peregrinar entre vós e também celebrar a Páscoa ao SENHOR, segundo o estatuto da Páscoa e segundo o seu rito, assim a celebrará; um mesmo estatuto haverá para vós, assim para o estrangeiro como para o natural da terra.

14 וכי יגור אתכם גר ועשה פסח ליהוה כחקת הפסח וכמשפטו כן יעשה חקה אחת יהיה לכם ולגר ולאזרח הארץ

15 E, no dia de levantar o tabernáculo, a nuvem cobriu o tabernáculo sobre a tenda do Testemunho; e, à tarde, estava sobre o tabernáculo como uma aparência de fogo até à manhã.

15 וביום הקים את המשכן כסה הענן את המשכן לאהל העדת ובערב יהיה על המשכן כמראה אש עד בקר

16 Assim era de contínuo a nuvem o cobria, e, de noite, havia aparência de fogo.

16 כן יהיה תמיד הענן יכסנו ומראה אש לילה

17 Mas, sempre que a nuvem se alçava sobre a tenda, os filhos de Israel após ela partiam; e, no lugar onde a nuvem parava, ali os filhos de Israel assentavam o seu arraial.

17 ולפי העלת הענן מעל האהל ואחרי כן יסעו בני ישראל ובמקום אשר ישכן שם הענן שם יחנו בני ישראל

18 Segundo o dito do SENHOR, os filhos de Israel partiam e segundo o dito do SENHOR assentavam o arraial; todos os dias em que a nuvem parava sobre o tabernáculo, assentavam o arraial.

18 על פי יהוה יסעו בני ישראל ועל פי יהוה יחנו כל ימי אשר ישכן הענן על המשכן יחנו

19 E, quando a nuvem se detinha muitos dias sobre o tabernáculo, então, os filhos de Israel tinham cuidado da guarda do SENHOR e não partiam.

19 ובהאריך הענן על המשכן ימים רבים ושמרו בני ישראל את משמרת יהוה ולא יסעו

20 E era que, quando a nuvem poucos dias estava sobre o tabernáculo, segundo o dito do SENHOR, se alojavam e, segundo o dito do SENHOR, partiam.

20 ויש אשר יהיה הענן ימים מספר על המשכן על פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו

21 Porém era que, quando a nuvem desde a tarde até à manhã ficava ali e a nuvem se alçava pela manhã, então, partiam; quer de dia quer de noite, alçando-se a nuvem, partiam.

21 ויש אשר יהיה הענן מערב עד בקר ונעלה הענן בבקר ונסעו או יומם ולילה ונעלה הענן ונסעו

22 Ou, quando a nuvem sobre o tabernáculo se detinha dois dias, ou um mês, ou um ano, ficando sobre ele, então, os filhos de Israel se alojavam e não partiam; e, alçando-se ela, partiam.

22 או ימים או חדש או ימים בהאריך הענן על המשכן לשכן עליו יחנו בני ישראל ולא יסעו ובהעלתו יסעו

23 Segundo o dito do SENHOR, se alojavam e, segundo o dito do SENHOR, partiam; da guarda do SENHOR tinham cuidado, segundo o dito do SENHOR pela mão de Moisés.

23 על פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו את משמרת יהוה שמרו על פי יהוה ביד משה

Números 10

1 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Faze duas trombetas de prata; de obra batida as farás; e te serão para a convocação da congregação e para a partida dos arraiais.

2 עשה לך שתי חצוצרת כסף מקשה תעשה אתם והיו לך למקרא העדה ולמסע את המחנות

3 E, quando as tocarem ambas, então, toda a congregação se congregará a ti à porta da tenda da congregação.

3 ותקעו בהן ונועדו אליך כל העדה אל פתח אהל מועד

4 Mas, quando tocar uma só, então, a ti se congregarão os príncipes, os cabeças dos milhares de Israel.

4 ואם באחת יתקעו ונועדו אליך הנשיאים ראשי אלפי ישראל

5 Quando, retinindo, as tocardes, então, partirão os arraiais que alojados estão da banda do oriente.

5 ותקעתם תרועה ונסעו המחנות החנים קדמה

6 Mas, quando a segunda vez, retinindo, as tocardes, então, partirão os arraiais que se alojam da banda do sul; retinindo, as tocarão para as suas partidas.

6 ותקעתם תרועה שנית ונסעו המחנות החנים תימנה תרועה יתקעו למסעיהם

7 Porém, ajuntando a congregação, as tocareis, mas sem retinir.

7 ובהקהיל את הקהל תתקעו ולא תריעו

8 E os filhos de Arão, sacerdotes, tocarão as trombetas; e a vós serão por estatuto perpétuo nas vossas gerações.

8 ובני אהרן הכהנים יתקעו בחצצרות והיו לכם לחקת עולם לדרתיכם

9 E, quando na vossa terra sairdes a pelejar contra o inimigo, que vos aperta, também tocareis as trombetas retinindo, e perante o SENHOR, vosso Deus, haverá lembrança de vós, e sereis salvos de vossos inimigos.

9 וכי תבאו מלחמה בארצכם על הצר הצרר אתכם והרעתם בחצצרות ונזכרתם לפני יהוה אלהיכם ונושעתם מאיביכם

10 Semelhantemente, no dia da vossa alegria, e nas vossas solenidades, e nos princípios dos vossos meses, também tocareis

as trombetas sobre os vossos holocaustos, sobre os vossos sacrifícios pacíficos, e vos serão por lembrança perante vosso Deus. Eu sou o SENHOR, vosso Deus

10 וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם ותקעתם בחצצרת על עלתיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני יהוה אלהיכם

11 E aconteceu, no segundo ano, no segundo mês, aos vinte do mês, que a nuvem se alçou de sobre o tabernáculo da congregação.

11 ויהי בשנה השנית בחדש השני בעשרים בחדש נעלה הענן מעל משכן העדת

12 E os filhos de Israel partiram, segundo as suas jornadas do deserto do Sinai; e a nuvem parou no deserto de Parã.

12 ויסעו בני ישראל למסעיהם ממדבר סיני וישכן הענן במדבר פארן

13 Assim, partiram pela primeira vez, segundo o dito do SENHOR, pela mão de Moisés.

13 ויסעו בראשנה על פי יהוה ביד משה

14 Porque, primeiramente, partiu a bandeira do arraial dos filhos de Judá, segundo os seus exércitos; e sobre o seu exército estava Naassom, filho de Aminadabe.

14 ויסע דגל מחנה בני יהודה בראשנה לצבאתם ועל צבאו נחשון בן עמינדב

15 E sobre o exército da tribo dos filhos de Issacar, Natanael, filho de Zuar.

15 ועל צבא מטה בני יששכר נתנאל בן צוער

16 E sobre o exército da tribo dos filhos de Zebulom, Eliabe, filho de Helom.

16 ועל צבא מטה בני זבולן אליאב בן חלון

17 Então, desarmaram o tabernáculo, e os filhos de Gérson e os filhos de Merari partiram, levando o tabernáculo.

17 והורד המשכן ונסעו בני גרשון ובני מררי נשאי המשכן

18 Depois, partiu a bandeira do arraial de Rúben, segundo os seus exércitos; e sobre o seu exército estava Elizur, filho de Sedeur.

18 ונסע דגל מחנה ראובן לצבאתם ועל צבאו אליצור בן שדיאור

19 E sobre o exército da tribo dos filhos de Simeão, Selumiel, filho de Zurisadai.

19 ועל צבא מטה בני שמעון שלמיאל בן צורי שדי

20 E sobre o exército da tribo dos filhos de Gade, Eliasafe, filho de Deuel.

20 ועל צבא מטה בני גד אליסף בן דעואל

21 Então, partiram os coatitas, levando o santuário; e os outros levantaram o tabernáculo, enquanto estes vinham.

21 ונסעו הקהתים נשאי המקדש והקימו את המשכן עד באם

22 Depois, partiu a bandeira do arraial dos filhos de Efraim, segundo os seus exércitos; e sobre o seu exército estava Elisama, filho de Amiúde.

22 ונסע דגל מחנה בני אפרים לצבאתם ועל צבאו אלישמע בן עמיהוד

23 E sobre o exército da tribo dos filhos de Manassés, Gamaliel, filho de Pedazur.

23 ועל צבא מטה בני מנשה גמליאל בן פדהצור

24 E sobre o exército da tribo dos filhos de Benjamim, Abidã, filho de Gideoni.

24 ועל צבא מטה בני בנימן אבידן בן גדעוני

25 Então, partiu a bandeira do arraial dos filhos de Dã, fechando todos os arraiais, segundo os seus exércitos; e sobre o seu exército estava Aiezer, filho de Amisadai.

25 ונסע דגל מחנה בני דן מאסף לכל המחנת לצבאתם ועל צבאו אחיעזר בן עמישדי

26 E sobre o exército da tribo dos filhos de Aser, Pagiel, filho de Ocrã.

26 ועל צבא מטה בני אשר פגעיאל בן עכרן

27 E sobre o exército da tribo dos filhos de Naftali, Aira, filho de Enã.

27 ועל צבא מטה בני נפתלי אחירע בן עינן

28 Estas eram as partidas dos filhos de Israel, segundo os seus exércitos, quando partiam.

28 אלה מסעי בני ישראל לצבאתם ויסעו

29 Disse, então, Moisés a Hobabe, filho de Reuel, o midianita, sogro de Moisés Nós caminhamos para aquele lugar de que o SENHOR disse Vo-lo darei; vai conosco, e te faremos bem; porque o SENHOR falou bem sobre Israel.

29 ויאמר משה לחבב בן רעואל המדיני חתן משה נסעים אנחנו אל
המקום אשר אמר יהוה אתו אתן לכם לכה אתנו והטבנו לך כי יהוה דבר
טוב על ישראל

30 Porém ele lhe disse Não irei; antes, irei à minha terra e à minha parentela.

30 ויאמר אליו לא אלך כי אם אל ארצי ואל מולדתי אלך

31 E ele disse Ora, não nos deixes; porque tu sabes que nós nos alojamos no deserto; de olhos nos servirás.

31 ויאמר אל נא תעזב אתנו כי על כן ידעת חנתנו במדבר והיית לנו
לעינים

32 E será que, vindo tu conosco, e sucedendo o bem que o SENHOR nos fizer, também nós te faremos bem.

32 והיה כי תלך עמנו והיה הטוב ההוא אשר ייטיב יהוה עמנו והטבנו לך

33 Assim, partiram do monte do SENHOR caminho de três dias; e a arca do concerto do SENHOR caminhou diante deles caminho de três dias, para lhes buscar lugar de descanso.

33 ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך
שלשת ימים לתור להם מנוחה

34 E a nuvem do SENHOR ia sobre eles de dia, quando partiam do arraial.

34 וענן יהוה עליהם יומם בנסעם מן המחנה

35 Era, pois, que, partindo a arca, Moisés dizia Levanta-te, SENHOR, e dissipados sejam os teus inimigos, e fujam diante de ti os aborrecedores.

35 ויהי בנסע הארן ויאמר משה קומה יהוה ויפצו איביך וינסו משנאיך
מפניך

36 E, pousando ela, dizia Volta, ó SENHOR, para os muitos milhares de Israel.

36 ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל

Números 11

1 E aconteceu que, queixando-se o povo, era mal aos ouvidos do SENHOR; porque o SENHOR ouviu-o, e a sua ira se acendeu, e o fogo do SENHOR ardeu entre eles e consumiu os que estavam na última parte do arraial.

1 ויהי העם כמתאננים רע באזני יהוה וישמע יהוה ויחר אפו ותבער בם אש יהוה ותאכל בקצה המחנה

2 Então, o povo clamou a Moisés, e Moisés orou ao SENHOR, e o fogo se apagou.

2 ויצעק העם אל משה ויתפלל משה אל יהוה ותשקע האש

3 Pelo que chamou aquele lugar Taberá, porquanto o fogo do SENHOR se acendera entre eles

3 ויקרא שם המקום ההוא תבערה כי בערה בם אש יהוה

4 E o vulgo, que estava no meio deles, veio a ter grande desejo; pelo que os filhos de Israel tornaram a chorar e disseram Quem nos dará carne a comer?

4 והאספסף אשר בקרבו התאוו תאוה וישבו ויבכו גם בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו בשר

5 Lembramo-nos dos peixes que, no Egito, comíamos de graça; e dos pepinos, e dos melões, e dos porros, e das cebolas, e dos alhos.

5 זכרנו את הדגה אשר נאכל במצרים חנם את הקשאים ואת האבטחים ואת החציר ואת הבצלים ואת השומים

6 Mas agora a nossa alma se seca; coisa nenhuma há senão este maná diante dos nossos olhos.

6 ועתה נפשנו יבשה אין כל בלתי אל המן עינינו

7 E era o maná como semente de coentro, e a sua cor como a cor de bdélio.

7 והמן כזרע גד הוא ועינו כעין הבדלח

8 Espalhava-se o povo, e o colhia, e em moinhos o moía, ou num gral o pisava, e em panelas o cozia, e dele fazia bolos; e o seu sabor era como o sabor de azeite fresco.

8 שטו העם ולקטו וטחנו ברחים או דכו במדכה ובשלו בפרור ועשו אתו עגות והיה טעמו כטעם לשד השמן

9 E, quando o orvalho descia, de noite, sobre o arraial, o maná descia sobre ele.

9 וברדת הטל על המחנה לילה ירד המן עליו

10 Então, Moisés ouviu chorar o povo pelas suas famílias, cada qual à porta da sua tenda; e a ira do SENHOR grandemente se acendeu, e pareceu mal aos olhos de Moisés.

10 וישמע משה את העם בכה למשפחתיו איש לפתח אהלו ויחר אף יהוה מאד ובעיני משה רע

11 E disse Moisés ao SENHOR Por que fizeste mal a teu servo, e por que não achei graça aos teus olhos, que pusesses sobre mim a carga de todo este povo?

11 ויאמר משה אל יהוה למה הרעת לעבדך ולמה לא מצתי חן בעיניך
לשום את משא כל העם הזה עלי

12 Concebi eu, porventura, todo este povo? Gerei-o eu para que
me dissesses que o levasse ao colo, como o aio leva o que cria, à
terra que juraste a seus pais?

12 האנכי הריתי את כל העם הזה אם אנכי ילדתיהו כי תאמר אלי שאהו
בחיקך כאשר ישא האמן את הינק על האדמה אשר נשבעת לאבתיו

13 Donde teria eu carne para dar a todo este povo? Porquanto
contra mim choram, dizendo Dá-nos carne a comer;

13 מאין לי בשר לתת לכל העם הזה כי יבכו עלי לאמר תנה לנו בשר
ונאכלה

14 eu sozinho não posso levar a todo este povo, porque muito
pesado é para mim.

14 לא אוכל אנכי לבדי לשאת את כל העם הזה כי כבד ממני

15 E, se assim fazes comigo, mata-me, eu to peço, se tenho
achado graça aos teus olhos; e não me deixes ver o meu mal.

15 ואם ככה את עשה לי הרגני נא הרג אם מצאתי חן בעיניך ואל אראה
ברעתי

16 E disse o SENHOR a Moisés Ajunta-me setenta homens dos
anciãos de Israel, de quem sabes que são anciãos do povo e seus
oficiais; e os trarás perante a tenda da congregação, e ali se
porão contigo.

16 ויאמר יהוה אל משה אספה לי שבעים איש מזקני ישראל אשר ידעת כי
הם זקני העם ושטריו ולקחת אתם אל אהל מועד והתיצבו שם עמך

17 Então, eu descerei, e ali falarei contigo, e tirarei do Espírito que está sobre ti, e o porei sobre eles; e contigo levarão a carga do povo, para que tu sozinho o não leves.

17 וירדתי ודברתי עמך שם ואצלתי מן הרוח אשר עליך ושמתי עליהם ונשאו אתך במשא העם ולא תשא אתה לבדך

18 E dirás ao povo Santificai-vos para amanhã e comereis carne; porquanto chorastes aos ouvidos do SENHOR, dizendo Quem nos dará carne a comer, pois bem nos ia no Egito? Pelo que o SENHOR vos dará carne, e comereis;

18 ואל העם תאמר התקדשו למחר ואכלתם בשר כי בכיתם באזני יהוה לאמר מי יאכלנו בשר כי טוב לנו במצרים ונתן יהוה לכם בשר ואכלתם

19 não comereis um dia, nem dois dias, nem cinco dias, nem dez dias, nem vinte dias;

19 לא יום אחד תאכלון ולא יומים ולא חמשה ימים ולא עשרה ימים ולא עשרים יום

20 mas um mês inteiro, até vos sair pelos narizes, até que vos enfastieis dela, porquanto rejeitastes ao SENHOR, que está no meio de vós, e chorastes diante dele, dizendo Por que saímos do Egito?

20 עד חדש ימים עד אשר יצא מאפכם והיה לכם לזרא יען כי מאסתם את יהוה אשר בקרבכם ותבכו לפניו לאמר למה זה יצאנו ממצרים

21 E disse Moisés Seiscentos mil homens de pé é este povo, no meio do qual estou; e tu tens dito Dar-lhes-ei carne, e comerão um mês inteiro.

21 ויאמר משה שש מאות אלף רגלי העם אשר אנכי בקרבו ואתה אמרת בשר אתן להם ואכלו חדש ימים

22 Degolar-se-ão para eles ovelhas e vacas que lhes bastem? Ou ajuntar-se-ão para eles todos os peixes do mar que lhes bastem?

22 הצאן ובקר ישחט להם ומצא להם אם את כל דגי הים יאסף להם ומצא להם

23 Porém o SENHOR disse a Moisés Seria, pois, encurtada a mão do SENHOR? Agora verás se a minha palavra te acontecerá ou não.

23 ויאמר יהוה אל משה היד יהוה תקצר עתה תראה היקרך דברי אם לא

24 E saiu Moisés, e falou as palavras do SENHOR ao povo, e ajuntou setenta homens dos anciãos do povo e os pôs em roda da tenda.

24 ויצא משה וידבר אל העם את דברי יהוה ויאסף שבעים איש מזקני העם ויעמד אתם סביבת האהל

25 Então, o SENHOR desceu na nuvem e lhe falou; e, tirando do Espírito que estava sobre ele, o pôs sobre aqueles setenta anciãos; e aconteceu que, quando o Espírito repousou sobre eles, profetizaram; mas, depois, nunca mais.

25 וירד יהוה בענן וידבר אליו ויאצל מן הרוח אשר עליו ויתן על שבעים איש הזקנים ויהי כנוח עליהם הרוח ויתנבאו ולא יספו

26 Porém no arraial ficaram dois homens; o nome de um era Eldade, e o nome do outro, Medade; e repousou sobre eles o Espírito (porquanto estavam entre os inscritos, ainda que não saíram à tenda), e profetizavam no arraial.

26 וישארו שני אנשים במחנה שם האחד אלדד ושם השני מידד ותנח עליהם הרוח והמה בכתבים ולא יצאו האהלה ויתנבאו במחנה

27 Então, correu um moço, e o anunciou a Moisés, e disse Eldade e Medade profetizam no arraial.

27 וירץ הנער ויגד למשה ויאמר אלדד ומידד מתנבאים במחנה

28 E Josué, filho de Num, servidor de Moisés, um dos seus jovens escolhidos, respondeu e disse Senhor meu, Moisés, proíbe-lho.

28 ויען יהושע בן נון משרת משה מבחריו ויאמר אדני משה כלאם

29 Porém Moisés lhe disse Tens tu ciúmes por mim? Tomara que todo o povo do SENHOR fosse profeta, que o SENHOR lhes desse o seu Espírito!

29 ויאמר לו משה המקנא אתה לי ומי יתן כל עם יהוה נביאים כי יתן יהוה את רוחו עליהם

30 Depois, Moisés se recolheu ao arraial, ele e os anciãos de Israel.

30 ויאסף משה אל המחנה הוא וזקני ישראל

31 Então, soprou um vento do SENHOR, e trouxe codornizes do mar, e as espalhou pelo arraial quase caminho de um dia de uma banda, e quase caminho de um dia da outra banda, à roda do arraial, e a quase dois côvados sobre a terra.

31 ורוח נסע מאת יהוה ויגז שלוים מן הים ויטש על המחנה כדרך יום כה וכדרך יום כה סביבות המחנה וכאמתים על פני הארץ

32 Então, o povo se levantou todo aquele dia, e toda aquela noite, e todo o dia seguinte, e colheram as codornizes; o que menos tinha, colhera dez ômeres; e as estenderam para si ao redor do arraial.

32 ויקם העם כל היום ההוא וכל הלילה וכל יום המחרת ויאספו את השלו הממעיט אסף עשרה חמרים וישטחו להם שטוח סביבות המחנה

33 Quando a carne estava entre os seus dentes, antes que fosse mastigada, se acendeu a ira do SENHOR contra o povo, e feriu o SENHOR o povo com uma praga muito grande.

33 הבשר עודנו בין שניהם טרם יכרת ואף יהוה חרה בעם ויך יהוה בעם מכה רבה מאד

34 Pelo que o nome daquele lugar se chamou Quibrote-Hataavá, porquanto ali enterraram o povo que teve o desejo.

34 ויקרא את שם המקום ההוא קברות התאוה כי שם קברו את העם המתאוים

35 De Quibrote-Hataavá caminhou o povo para Hazerote e parou em Hazerote.

35 מקברות התאוה נסעו העם חצרות ויהיו בחצרות

Números 12

1 E falaram Miriã e Arão contra Moisés, por causa da mulher cuxita, que tomara; porquanto tinha tomado a mulher cuxita.

1 ותדבר מרים ואהרן במשה על אדות האשה הכשית אשר לקח כי אשה כשית לקח

2 E disseram Porventura, falou o SENHOR somente por Moisés? Não falou também por nós? E o SENHOR o ouviu.

2 ויאמרו הרק אך במשה דבר יהוה הלא גם בנו דבר וישמע יהוה

3 E era o varão Moisés mui manso, mais do que todos os homens que havia sobre a terra

3 והאיש משה ענו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה

4 E logo o SENHOR disse a Moisés, e a Arão, e a Miriã Vós três saí à tenda da congregação. E saíram eles três.

4 ויאמר יהוה פתאם אל משה ואל אהרן ואל מרים צאו שלשתכם אל אהל מועד ויצאו שלשתם

5 Então, o SENHOR desceu na coluna de nuvem e se pôs à porta da tenda; depois, chamou a Arão e a Miriã, e eles saíram ambos.

5 וירד יהוה בעמוד ענן ויעמד פתח האהל ויקרא אהרן ומרים ויצאו שניהם

6 E disse Ouvi agora as minhas palavras; se entre vós houver profeta, eu, o SENHOR, em visão a ele me farei conhecer ou em sonhos falarei com ele.

6 ויאמר שמעו נא דברי אם יהיה נביאכם יהוה במראה אליו אתודע בחלום אדבר בו

7 Não é assim com o meu servo Moisés, que é fiel em toda a minha casa.

7 לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא

8 Boca a boca falo com ele, e de vista, e não por figuras; pois, ele vê a semelhança do SENHOR; por que, pois, não tivestes temor de falar contra o meu servo, contra Moisés?

8 פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידת ותמנת יהוה יביט ומדוע לא יראתם לדבר בעבדי במשה

9 Assim, a ira do SENHOR contra eles se acendeu; e foi-se

9 ויחר אף יהוה בם וילך

10 E a nuvem se desviou de sobre a tenda; e eis que Miriã era leprosa como a neve; e olhou Arão para Miriã, e eis que era leprosa.

10 והענן סר מעל האהל והנה מרים מצרעת כשלג ויפן אהרן אל מרים והנה מצרעת

11 Pelo que Arão disse a Moisés Ah! Senhor meu! Ora, não ponhas sobre nós este pecado, que fizemos loucamente e com que havemos pecado!

11 ויאמר אהרן אל משה בי אדני אל נא תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו

12 Ora, não seja ela como um morto, que, saindo do ventre de sua mãe, tenha metade da sua carne já consumida.

12 אל נא תהי כמת אשר בצאתו מרחם אמו ויאכל חצי בשרו

13 Clamou, pois, Moisés ao SENHOR, dizendo Ó Deus, rogo-te que a cures.

13 ויצעק משה אל יהוה לאמר אל נא רפא נא לה

14 E disse o SENHOR a Moisés Se seu pai cuspira em seu rosto, não seria envergonhada sete dias? Esteja fechada sete dias fora do arraial; e, depois, a recolham.

14 ויאמר יהוה אל משה ואביה ירק ירק בפניה הלא תכלם שבעת ימים תסגר שבעת ימים מחוץ למחנה ואחר תאסף

15 Assim, Miriã esteve fechada fora do arraial sete dias, e o povo não partiu, até que recolheram a Miriã.

15 ותסגר מרים מחוץ למחנה שבעת ימים והעם לא נסע עד האסף מרים

16 Porém, depois, o povo partiu de Hazerote; e assentaram o arraial no deserto de Parã.

16 ואחר נסעו העם מחצרות ויחנו במדבר פארן

Números 13

1 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Envia homens que espiem a terra de Canaã, que eu hei de dar aos filhos de Israel; de cada tribo de seus pais enviareis um homem, sendo cada qual maioral entre eles.

2 שלח לך אנשים ויתרו את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל איש אחד איש אחד למטה אבתיו תשלחו כל נשיא בהם

3 E enviou-os Moisés do deserto de Parã, segundo o dito do SENHOR; todos aqueles homens eram cabeças dos filhos de Israel.

3 וישלח אתם משה ממדבר פארן על פי יהוה כלם אנשים ראשי בני ישראל המה

4 E estes são os seus nomes Da tribo de Rúben, Samua, filho de Zacur;

4 ואלה שמותם למטה ראובן שמוע בן זכור

5 da tribo de Simeão, Safate, filho de Hori;

5 למטה שמעון שפט בן חורי

6 da tribo de Judá, Calebe, filho de Jefoné;

6 למטה יהודה כלב בן יפנה

7 da tribo de Issacar, Jigeal, filho de José;

7 למטה יששכר יגאל בן יוסף

8 da tribo de Efraim, Oséias, filho de Num;

8 למטה אפרים הושע בן נון

9 da tribo de Benjamim, Palti, filho de Rafu;

9 למטה בנימן פלטי בן רפוא

10 da tribo de Zebulom, Gadiel, filho de Sodi;

10 למטה זבולן גדיאל בן סודי

11 da tribo de José, pela tribo de Manassés, Gadi, filho de Susi;

11 למטה יוסף למטה מנשה גדי בן סוסי

12 da tribo de Dã, Amiel, filho de Gemali;

12 למטה דן עמיאל בן גמלי

13 da tribo de Aser, Setur, filho de Micael;

13 למטה אשר סתור בן מיכאל

14 da tribo de Naftali, Nabi, filho de Vofsi;

14 למטה נפתלי נחבי בן ופסי

15 da tribo de Gade, Geuel, filho de Maqui.

15 למטה גד גאואל בן מכי

16 Estes são os nomes dos homens que Moisés enviou a espiar aquela terra; e a Oséias, filho de Num, Moisés chamou Josué.

16 אלה שמות האנשים אשר שלח משה לתור את הארץ ויקרא משה
להושע בן נון יהושע

17 Enviou-os, pois, Moisés a espiar a terra de Canaã e disse-lhes
Subi por aqui para a banda do sul e subi à montanha;

17 וישלח אתם משה לתור את ארץ כנען ויאמר אלהם עלו זה בנגב
ועליתם את ההר

18 e vede que terra é, e o povo que nela habita; se é forte ou
fraco; se pouco ou muito;

18 וראיתם את הארץ מה הוא ואת העם הישב עליה החזק הוא הרפה
המעט הוא אם רב

19 e qual é a terra em que habita, se boa ou má; e quais são as
cidades em que habita, se em arraiais, se em fortalezas.

19 ומה הארץ אשר הוא ישב בה הטובה הוא אם רעה ומה הערים אשר
הוא יושב בהנה הבמחנים אם במבצרים

20 Também qual é a terra, se grossa ou magra; se nela há
árvores ou não; e esforçai-vos e tomai do fruto da terra. E eram
aqueles dias os dias das primícias das uvas.

20 ומה הארץ השמנה הוא אם רזה היש בה עץ אם אין והתחזקתם
ולקחתם מפרי הארץ והימים ימי בכורי ענבים

21 Assim, subiram e espiaram a terra desde o deserto de Zim até
Reobe, à entrada de Hamate.

21 ויעלו ויתרו את הארץ ממדבר צן עד רחב לבא חמת

22 E subiram para a banda do Sul e vieram até Hebrom; e
estavam ali Aimã, Sesai, e Talmai, filhos de Anaque (Hebrom foi
edificada sete anos antes de Zoã, no Egito).

22 ויעלו בנגב ויבא עד חברון ושם אחימן ששי ותלמי ילידי הענק וחברון
שבע שנים נבנתה לפני צען מצרים

23 Depois, vieram até ao vale de Escol e dali cortaram um ramo de vide com um cacho de uvas, o qual trouxeram dois homens sobre uma verga, como também romãs e figos.

23 ויבאו עד נחל אשכל ויכרתו משם זמורה ואשכול ענבים אחד וישאהו
במוט בשנים ומן הרמנים ומן התאנים

24 Chamaram àquele lugar o vale de Escol, por causa do cacho que dali cortaram os filhos de Israel.

24 למקום ההוא קרא נחל אשכול על אדות האשכול אשר כרתו משם בני
ישראל

25 Depois, voltaram de espiar a terra, ao fim de quarenta dias.

25 וישבו מתור הארץ מקץ ארבעים יום

26 E caminharam, e vieram a Moisés, e a Arão, e a toda a congregação dos filhos de Israel no deserto de Parã, a Cades, e, tornando, deram-lhes conta a eles e a toda a congregação; e mostraram-lhes o fruto da terra.

26 וילכו ויבאו אל משה ואל אהרן ואל כל עדת בני ישראל אל מדבר פארן
קדשה וישיבו אותם דבר ואת כל העדה ויראום את פרי הארץ

27 E contaram-lhe e disseram Fomos à terra a que nos enviaste; e, verdadeiramente, mana leite e mel, e este é o fruto.

27 ויספרו לו ויאמרו באנו אל הארץ אשר שלחתנו וגם זבת חלב ודבש הוא
וזה פריה

28 O povo, porém, que habita nessa terra é poderoso, e as cidades, fortes e mui grandes; e também ali vimos os filhos de Anaque.

28 אפס כי עז העם הישב בארץ והערים בצרות גדלת מאד וגם ילדי הענק ראינו שם

29 Os amalequitas habitam na terra do Sul; e os heteus, e os jebuseus, e os amorreus habitam na montanha; e os cananeus habitam ao pé do mar e pela ribeira do Jordão.

29 עמלק יושב בארץ הנגב והחתי והיבוסי והאמרי יושב בהר והכנעני ישב על הים ועל יד הירדן

30 Então, Calebe fez calar o povo perante Moisés e disse Subamos animosamente e possuamo-la em herança; porque, certamente, prevaleceremos contra ela.

30 ויהס כלב את העם אל משה ויאמר עלה נעלה וירשנו אתה כי יכול נוכל לה

31 Porém os homens que com ele subiram disseram Não poderemos subir contra aquele povo, porque é mais forte do que nós.

31 והאנשים אשר עלו עמו אמרו לא נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא ממנו

32 E infamaram a terra, que tinham espiado, perante os filhos de Israel, dizendo A terra, pelo meio da qual passamos a espiar, é terra que consome os seus moradores; e todo o povo que vimos no meio dela são homens de grande estatura.

32 ויוציאו דבת הארץ אשר תרו אתה אל בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה ארץ אכלת יושביה הוא וכל העם אשר ראינו בתוכה אנשי מדות

33 Também vimos ali gigantes, filhos de Anaque, descendentes dos gigantes; e éramos aos nossos olhos como gafanhotos e assim também éramos aos seus olhos.

33 ושם ראינו את הנפילים בני ענק מן הנפלים ונהי בעינינו כחגבים וכן
היינו בעיניהם

Números 14

1 Então, levantou-se toda a congregação, e alçaram a sua voz; e o povo chorou naquela mesma noite.

1 ותשא כל העדה ויתנו את קולם ויבכו העם בלילה ההוא

2 E todos os filhos de Israel murmuraram contra Moisés e contra Arão; e toda a congregação lhe disse Ah! Se morrêramos na terra do Egito! Ou, ah! Se morrêramos neste deserto!

2 וילנו על משה ועל אהרן כל בני ישראל ויאמרו אלהם כל העדה לו מתנו
בארץ מצרים או במדבר הזה לו מתנו

3 E por que nos traz o SENHOR a esta terra, para cairmos à espada e para que nossas mulheres e nossas crianças sejam por presa? Não nos seria melhor voltarmos ao Egito?

3 ולמה יהוה מביא אתנו אל הארץ הזאת לנפל בחרב נשינו וטפנו יהיו לבז
הלוא טוב לנו שוב מצרימה

4 E diziam uns aos outros Levantemos um capitão e voltemos ao Egito.

4 ויאמרו איש אל אחיו נתנה ראש ונשובה מצרימה

5 Então, Moisés e Arão caíram sobre os seus rostos perante todo o ajuntamento dos filhos de Israel.

5 ויפל משה ואהרן על פניהם לפני כל קהל עדת בני ישראל

6 E Josué, filho de Num, e Calebe, filho de Jefoné, dos que espiaram a terra, rasgaram as suas vestes.

6 ויהושע בן נון וכלב בן יפנה מן התרים את הארץ קרעו בגדיהם

7 E falaram a toda a congregação dos filhos de Israel, dizendo A terra pelo meio da qual passamos a espiar é terra muito boa.

7 ויאמרו אל כל עדת בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה טובה הארץ מאד מאד

8 Se o SENHOR se agradar de nós, então, nos porá nesta terra e no-la dará, terra que mana leite e mel.

8 אם חפץ בנו יהוה והביא אתנו אל הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ אשר הוא זבת חלב ודבש

9 Tão-somente não sejais rebeldes contra o SENHOR e não temais o povo desta terra, porquanto são eles nosso pão; retirou-se deles o seu amparo, e o SENHOR é conosco; não os temais.

9 אך ביהוה אל תמרדו ואתם אל תיראו את עם הארץ כי לחמנו הם סר צלם מעליהם ויהוה אתנו אל תיראם

10 Então, disse toda a congregação que os apedrejassem; porém a glória do SENHOR apareceu na tenda da congregação a todos os filhos de Israel

10 ויאמרו כל העדה לרגום אתם באבנים וכבוד יהוה נראה באהל מועד אל כל בני ישראל

11 E disse o SENHOR a Moisés Até quando me provocará este povo? E até quando me não crerão por todos os sinais que fiz no meio deles?

11 ויאמר יהוה אל משה עד אנה ינאצני העם הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האתות אשר עשיתי בקרבו

12 Com pestilência o ferirei, e o rejeitarei, e farei de ti povo maior e mais forte do que este.

12 אכנו בדבר ואורשנו ואעשה אתך לגוי גדול ועצום ממנו

13 E disse Moisés ao SENHOR Assim, os egípcios o ouvirão; porquanto com a tua força fizeste subir este povo do meio deles.

13 ויאמר משה אל יהוה ושמעו מצרים כי העלית בכחך את העם הזה מקרבו

14 E o dirão aos moradores desta terra, que ouviram que tu, ó SENHOR, estás no meio deste povo, que face a face, ó SENHOR, lhes apareces, que tua nuvem está sobre eles e que vais adiante deles numa coluna de nuvem de dia e numa coluna de fogo de noite.

14 ואמרו אל יושב הארץ הזאת שמעו כי אתה יהוה בקרב העם הזה אשר עין בעין נראה אתה יהוה ועננך עמד עלהם ובעמד ענן אתה הלך לפניהם יומם ובעמוד אש לילה

15 E, se matares este povo como a um só homem, as nações, pois, que ouviram a tua fama, falarão, dizendo

15 והמתה את העם הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר שמעו את שמעך לאמר

16 Porquanto o SENHOR não podia pôr este povo na terra que lhes tinha jurado; por isso, os matou no deserto.

16 מבלתי יכלת יהוה להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם וישחטם במדבר

17 Agora, pois, rogo-te que a força do meu Senhor se engrandeça, como tens falado, dizendo

17 ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר

18 O SENHOR é longânimo e grande em beneficência, que
perdoa a iniquidade e a transgressão, que o culpado não tem por
inocente e visita a iniquidade dos pais sobre os filhos até à
terceira e quarta geração.

18 יהוה ארך אפים ורב חסד נשא עון ופשע ונקה לא ינקה פקד עון אבות
על בנים על שלשים ועל רבעים

19 Perdoa, pois, a iniquidade deste povo, segundo a grandeza da
tua benignidade e como também perdoaste a este povo desde a
terra do Egito até aqui.

19 סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים
ועד הנה

20 E disse o SENHOR Conforme a tua palavra, lhe perdoei.

20 ויאמר יהוה סלחתי כדברך

21 Porém, tão certamente como eu vivo e como a glória do
SENHOR encherá toda a terra,

21 ואולם חי אני וימלא כבוד יהוה את כל הארץ

22 todos os homens que viram a minha glória e os meus sinais
que fiz no Egito e no deserto, e me tentaram estas dez vezes, e
não obedeceram à minha voz,

22 כי כל האנשים הראים את כבדי ואת אתתי אשר עשיתי במצרים
ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי

23 não verão a terra de que a seus pais jurei, e até nenhum
daqueles que me provocaram a verá.

23 אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאבתם וכל מנאצי לא יראוה

24 Porém o meu servo Calebe, porquanto nele houve outro espírito e perseverou em seguir-me, eu o levarei à terra em que entrou, e a sua semente a possuirá em herança.

24 ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו וימלא אחרי והביאתיו אל הארץ אשר בא שמה וזרעו יורשנה

25 Ora, os amalequitas e os cananeus habitam no vale; tornai-vos, amanhã, e caminhai para o deserto pelo caminho do mar Vermelho.

25 והעמלקי והכנעני יושב בעמק מחר פנו וסעו לכם המדבר דרך ים סוף

26 Depois, falou o SENHOR a Moisés e a Arão, dizendo

26 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר

27 Até quando sofrerei esta má congregação, que murmura contra mim? Tenho ouvido as murmurações dos filhos de Israel, com que murmuram contra mim.

27 עד מתי לעדה הרעה הזאת אשר המה מלינים עלי את תלנות בני ישראל אשר המה מלינים עלי שמעתי

28 Dize-lhes Assim como eu vivo, diz o SENHOR, que, como falastes aos meus ouvidos, assim farei a vós outros.

28 אמר אלהם חי אני נאם יהוה אם לא כאשר דברתם באזני כן אעשה לכם

29 Neste deserto cairá o vosso cadáver, como também todos os que de vós foram contados segundo toda a vossa conta, de vinte anos para cima, os que dentre vós contra mim murmurastes;

29 במדבר הזה יפלו פגריכם וכל פקדיכם לכל מספרכם מבן עשרים שנה ומעלה אשר הלינתם עלי

30 não entrareis na terra, pela qual levantei a minha mão que vos faria habitar nela, salvo Calebe, filho de Jefoné, e Josué, filho de Num.

30 אם אתם תבאו אל הארץ אשר נשאתי את ידי לשכן אתכם בה כי אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון

31 Mas os vossos filhos, de que dizeis Por presa serão, meterei nela; e eles saberão da terra que vós desprezastes.

31 וטפכם אשר אמרתם לבז יהיה והביאתי אתם וידעו את הארץ אשר מאסתם בה

32 Porém, quanto a vós, o vosso cadáver cairá neste deserto.

32 ופגריכם אתם יפלו במדבר הזה

33 E vossos filhos pastorearão neste deserto quarenta anos e levarão sobre si as vossas infidelidades, até que o vosso cadáver se consuma neste deserto.

33 ובניכם יהיו רעים במדבר ארבעים שנה ונשאו את זנותיכם עד תם פגריכם במדבר

34 Segundo o número dos dias em que espiastes esta terra, quarenta dias, cada dia representando um ano, levareis sobre vós as vossas iniquidades quarenta anos e conhecereis o meu afastamento.

34 במספר הימים אשר תרתם את הארץ ארבעים יום יום לשנה יום לשנה תשאו את עונתיכם ארבעים שנה וידעתם את תנואתי

35 Eu, o SENHOR, falei. E assim farei a toda esta má congregação, que se levantou contra mim; neste deserto, se consumirão e aí falecerão.

35 אני יהוה דברתי אם לא זאת אעשה לכל העדה הרעה הזאת הנועדים עלי במדבר הזה יתמו ושם ימתו

36 E os homens que Moisés mandara a espiar a terra e que, voltando, fizeram murmurar toda a congregação contra ele, infamando a terra,

36 והאנשים אשר שלח משה לתור את הארץ וישבו וילונו עליו את כל העדה להוציא דבה על הארץ

37 aqueles mesmos homens, que infamaram a terra, morreram de praga perante o SENHOR.

37 וימתו האנשים מוצאי דבת הארץ רעה במגפה לפני יהוה

38 Mas Josué, filho de Num, e Calebe, filho de Jefoné, que eram dos homens que foram espiar a terra, ficaram com vida.

38 ויהושע בן נון וכלב בן יפנה חיו מן האנשים ההם ההלכים לתור את הארץ

39 E falou Moisés estas palavras a todos os filhos de Israel; então, o povo se contristou muito.

39 וידבר משה את הדברים האלה אל כל בני ישראל ויתאבלו העם מאד

40 E levantaram-se pela manhã de madrugada e subiram ao cume do monte, dizendo Eis-nos aqui e subiremos ao lugar que o SENHOR tem dito, porquanto havemos pecado.

40 וישכמו בבקר ויעלו אל ראש ההר לאמר הננו ועלינו אל המקום אשר אמר יהוה כי חטאנו

41 Mas Moisés disse Por que quebrantais o mandado do SENHOR? Pois isso não prosperará.

41 ויאמר משה למה זה אתם עברים את פי יהוה והוא לא תצלח

42 Não subais, pois o SENHOR não estará no meio de vós, para que não sejais feridos diante dos vossos inimigos.

42 אל תעלו כי אין יהוה בקרבכם ולא תנגפו לפני איביכם

43 Porque os amalequitas e os cananeus estão ali diante da vossa face, e caireis à espada; pois, porquanto vos desviastes do SENHOR, o SENHOR não será convosco.

43 כי העמלקי והכנעני שם לפניכם ונפלתם בחרב כי על כן שבתם מאחרי יהוה ולא יהיה יהוה עמכם

44 Contudo, temerariamente, tentaram subir ao cume do monte; mas a arca do concerto do SENHOR e Moisés não se apartaram do meio do arraial.

44 ויעפלו לעלות אל ראש ההר וארון ברית יהוה ומשה לא משו מקרב המחנה

45 Então, desceram os amalequitas e os cananeus, que habitavam na montanha, e os feriram, derrotando-os até Horma.

45 וירד העמלקי והכנעני הישב בהר ההוא ויכום ויכתום עד החרמה

Números 15

1 Depois, falou o SENHOR a Moisés, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes Quando entrardes na terra das vossas habitações, que eu vos hei de dar,

2 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל ארץ מושבתיכם אשר אני נתן לכם

3 e ao SENHOR fizerdes oferta queimada, holocausto, ou sacrifício para lhe cumprir um voto, ou em oferta voluntária, ou nas vossas solenidades, para ao SENHOR fazer um cheiro suave de ovelhas ou vacas,

3 ועשיתם אשה ליהוה עלה או זבח לפלא נדר או בנדבה או במעדיכם לעשות ריח ניחח ליהוה מן הבקר או מן הצאן

4 então, aquele que oferecer a sua oferta ao SENHOR, por oferta de manjares, oferecerá uma décima de flor de farinha misturada com a quarta parte de um him de azeite.

4 והקריב המקריב קרבנו ליהוה מנחה סלת עשרון בלול ברבעית ההין שמן

5 E de vinho para libação preparareis a quarta parte de um him, para holocausto ou para sacrifício por cordeiro;

5 ויין לנסך רביעית ההין תעשה על העלה או לזבח לכבש האחד

6 e para cada carneiro prepararás uma oferta de manjares de duas décimas de flor de farinha, misturada com a terça parte de um him de azeite.

6 או לאיל תעשה מנחה סלת שני עשרנים בלולה בשמן שלשית ההין

7 E de vinho para a libação oferecerás a terça parte de um him ao SENHOR, em cheiro suave.

7 ויין לנסך שלשית ההין תקריב ריח ניחח ליהוה

8 E, quando preparares novilho para holocausto ou sacrifício para cumprir um voto ou um sacrifício pacífico ao SENHOR,

8 וכי תעשה בן בקר עלה או זבח לפלא נדר או שלמים ליהוה

9 com o novilho oferecerás uma oferta de manjares de três décimas de flor de farinha, misturada com a metade de um him de azeite,

9 והקריב על בן הבקר מנחה סלת שלשה עשרנים בלול בשמן חצי ההין

10 e de vinho para a libação oferecerás a metade de um him, oferta queimada em cheiro suave ao SENHOR.

10 ויין תקריב לנסך חצי ההין אשה ריח ניחח ליהוה

11 Assim se fará com cada boi, ou com cada carneiro, ou com o gado miúdo dos cordeiros ou das cabras.

11 ככה יעשה לשור האחד או לאיל האחד או לשה בכבשים או בעזים

12 Segundo o número que oferecerdes, assim o fareis com cada um, segundo o número deles.

12 כמספר אשר תעשו ככה תעשו לאחד כמספרם

13 Todo o natural assim fará estas coisas, oferecendo oferta queimada em cheiro suave ao SENHOR.

13 כל האזרח יעשה ככה את אלה להקריב אשה ריח ניחח ליהוה

14 Quando também peregrinar convosco algum estrangeiro ou que estiver no meio de vós nas vossas gerações, e ele oferecer uma oferta queimada de cheiro suave ao SENHOR, como vós fizerdes, assim fará ele.

14 וכי יגור אתכם גר או אשר בתוככם לדרתיכם ועשה אשה ריח ניחח ליהוה כאשר תעשו כן יעשה

15 Um mesmo estatuto haja para vós, ó congregação, e para o estrangeiro que entre vós peregrina, por estatuto perpétuo nas

vossas gerações; como vós, assim será o peregrino perante o SENHOR.

15 הקהל חקה אחת לכם ולגר הגר חקת עולם לדרתיכם ככם כגר יהיה לפני יהוה

16 Uma mesma lei e um mesmo direito haverá para vós e para o estrangeiro que peregrina convosco.

16 תורה אחת ומשפט אחד יהיה לכם ולגר הגר אתכם

17 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

17 וידבר יהוה אל משה לאמר

18 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes Quando entrardes na terra em que vos hei de meter,

18 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם בבאכם אל הארץ אשר אני מביא אתכם שמה

19 acontecerá que, quando comerdes do pão da terra, então, oferecereis ao SENHOR oferta alçada.

19 והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה ליהוה

20 Das primícias da vossa massa oferecereis um bolo em oferta alçada; como a oferta da eira, assim o oferecereis.

20 ראשית ערסתכם חלה תרימו תרומה כתרומת גרן כן תרימו אתה

21 Das primícias das vossas massas dareis ao SENHOR oferta alçada nas vossas gerações.

21 מראשית ערסתיכם תתנו ליהוה תרומה לדרתיכם

22 E, quando vierdes a errar e não fizerdes todos estes mandamentos, que o SENHOR falou a Moisés,

22 וכי תשגו ולא תעשו את כל המצות האלה אשר דבר יהוה אל משה

23 tudo quanto o SENHOR vos tem mandado por mão de Moisés, desde o dia que o SENHOR ordenou, e dali em diante, nas vossas gerações,

23 את כל אשר צוה יהוה אליכם ביד משה מן היום אשר צוה יהוה והלאה לדרתיכם

24 será que, quando se fizer alguma coisa por erro, e for encoberto aos olhos da congregação, toda a congregação oferecerá um novilho para holocausto em cheiro suave ao SENHOR, com a sua oferta de manjares e libação conforme o estatuto, e um bode, para expiação do pecado.

24 והיה אם מעיני העדה נעשתה לשגגה ועשו כל העדה פר בן בקר אחד לעלה לריח ניחח ליהוה ומנחתו ונסכו כמשפט ושעיר עזים אחד לחטת

25 E o sacerdote fará propiciação por toda a congregação dos filhos de Israel, e lhes será perdoado; porquanto foi erro, e trouxeram a sua oferta, oferta queimada ao SENHOR, e a sua expiação do pecado perante o SENHOR, por causa do seu erro.

25 וכפר הכהן על כל עדת בני ישראל ונסלח להם כי שגגה הוא והם הביאו את קרבנם אשה ליהוה וחטאתם לפני יהוה על שגגתם

26 Será, pois, perdoado a toda a congregação dos filhos de Israel, e mais ao estrangeiro que peregrina no meio deles, porquanto por erro sobreveio a todo o povo.

26 ונסלח לכל עדת בני ישראל ולגר הגר בתוכם כי לכל העם בשגגה

27 E, se alguma alma pecar por erro, para expiação do pecado oferecerá uma cabra de um ano.

27 ואם נפש אחת תחטא בשגגה והקריבה עז בת שנתה לחטאת

28 E o sacerdote fará expiação pela alma que pecar, quando pecar por erro, perante o SENHOR, fazendo expiação por ela, e lhe será perdoado.

28 וכפר הכהן על הנפש השגגת בחטאה בשגגה לפני יהוה לכפר עליו ונסלח לו

29 Para o natural dos filhos de Israel e para o estrangeiro que no meio deles peregrina, uma mesma lei vos será, para aquele que isso fizer por erro.

29 האזרח בבני ישראל ולגר הגר בתוכם תורה אחת יהיה לכם לעשה בשגגה

30 Mas a alma que fizer alguma coisa à mão levantada, quer seja dos naturais quer dos estrangeiros, injúria ao SENHOR; e tal alma será extirpada do meio do seu povo,

30 והנפש אשר תעשה ביד רמה מן האזרח ומן הגר את יהוה הוא מגדף ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמה

31 pois desprezou a palavra do SENHOR e anulou o seu mandamento; totalmente será extirpada aquela alma, e a sua iniquidade será sobre ela.

31 כי דבר יהוה בזה ואת מצותו הפר הכרת תכרת הנפש ההוא עונה בה

32 Estando, pois, os filhos de Israel no deserto, acharam um homem apanhando lenha no dia de sábado.

32 ויהיו בני ישראל במדבר וימצאו איש מקשש עצים ביום השבת

33 E os que o acharam apanhando lenha o trouxeram a Moisés e a Arão, e a toda a congregação.

33 ויקריבו אתו המצאים אתו מקשש עצים אל משה ואל אהרן ואל כל העדה

34 E o puseram em guarda; porquanto ainda não estava declarado o que se lhe devia fazer.

34 ויניחו אתו במשמר כי לא פרש מה יעשה לו

35 Disse, pois, o SENHOR a Moisés Certamente morrerá o tal homem; toda a congregação com pedras o apedrejará fora do arraial.

35 ויאמר יהוה אל משה מות יומת האיש רגום אתו באבנים כל העדה מחוץ למחנה

36 Então, toda a congregação o tirou para fora do arraial, e com pedras o apedrejaram, e morreu, como o SENHOR ordenara a Moisés.

36 ויציאו אתו כל העדה אל מחוץ למחנה וירגמו אתו באבנים וימת כאשר צוה יהוה את משה

37 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo

37 ויאמר יהוה אל משה לאמר

38 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes que nas bordas das suas vestes façam franjas, pelas suas gerações; e nas franjas das bordas porão um cordão azul.

38 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת

39 E nas franjas vos estará, para que o vejais, e vos lembreis de todos os mandamentos do SENHOR, e os façais; e não seguireis após o vosso coração, nem após os vossos olhos, após os quais andais adulterando.

39 והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא תתרו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם

40 Para que vos lembreis de todos os meus mandamentos, e os façais, e santos sejais a vosso Deus.

40 למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם

41 Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tirei da terra do Egito, para vos ser por Deus; eu sou o SENHOR, vosso Deus.

41 אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם

Números 16

1 E Corá, filho de Izar, filho de Coate, filho de Levi, tomou consigo a Datã e a Abirão, filhos de Eliabe, e a Om, filho de Pelete, filhos de Rúben,

1 ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי ודתן ואבירם בני אליאב ואון בן פלת בני ראובן

2 e levantaram-se perante Moisés com duzentos e cinquenta homens dos filhos de Israel, maiorais da congregação, chamados ao ajuntamento, varões de nome.

2 ויקמו לפני משה ואנשים מבני ישראל חמשים ומאתים נשיאי עדה קראי מועד אנשי שם

3 E se congregaram contra Moisés e contra Arão e lhes disseram Demais é já; pois que toda a congregação é santa, todos eles são santos, e o SENHOR está no meio deles; por que, pois, vos elevais sobre a congregação do SENHOR?

3 ויקהלו על משה ועל אהרן ויאמרו אלהם רב לכם כי כל העדה כלם קדשים ובתוכם יהוה ומדוע תתנשאו על קהל יהוה

4 Como Moisés isto ouviu, caiu sobre o seu rosto

4 וישמע משה ויפל על פניו

5 e falou a Corá e a toda a sua congregação, dizendo Amanhã pela manhã o SENHOR fará saber quem é seu e quem o santo que ele fará chegar a si; e aquele a quem escolher fará chegar a si.

5 וידבר אל קרח ואל כל עדתו לאמר בקר וידע יהוה את אשר לו ואת הקדוש והקריב אליו ואת אשר יבחר בו יקריב אליו

6 Fazei isto Tomai vós incensários, Corá e toda a sua congregação;

6 זאת עשו קחו לכם מחתות קרח וכל עדתו

7 e, pondo fogo neles amanhã, sobre eles deitai incenso perante o SENHOR; e será que o homem a quem o SENHOR escolher, este será o santo; baste-vos, filhos de Levi.

7 ותנו בהן אש ושימו עליהן קטרת לפני יהוה מחר והיה האיש אשר יבחר יהוה הוא הקדוש רב לכם בני לוי

8 Disse mais Moisés a Corá Ouvi, agora, filhos de Levi

8 ויאמר משה אל קרח שמעו נא בני לוי

9 Porventura, pouco para vós é que o Deus de Israel vos separou da congregação de Israel para vos fazer chegar a si, a administrar o ministério do tabernáculo do SENHOR e estar perante a congregação para ministrar-lhe;

9 המעט מכם כי הבדיל אלהי ישראל אתכם מעדת ישראל להקריב אתכם אליו לעבד את עבדת משכן יהוה ולעמד לפני העדה לשרתם

10 e te fez chegar e todos os teus irmãos, os filhos de Levi, contigo; ainda também procurais o sacerdócio?

10 ויקרב אתך ואת כל אחיך בני לוי אתך ובקשתם גם כהנה

11 Pelo que tu e toda a tua congregação congregados estais
contra o SENHOR; e Arão, que é ele, que murmurais contra ele?

11 לכן אתה וכל עדתך הנעדים על יהוה ואהרן מה הוא כי תלונו עליו

12 E Moisés enviou a chamar a Datã e a Abirão, filhos de Eliabe;
porém eles disseram Não subiremos;

12 וישלח משה לקרא לדתן ולאבירם בני אליאב ויאמרו לא נעלה

13 porventura, pouco é que nos fizeste subir de uma terra que
mana leite e mel, para nos matares neste deserto, senão que
também totalmente te assenhoreias de nós?

13 המעט כי העליתנו מארץ זבת חלב ודבש להמיתנו במדבר כי תשתרר
עלינו גם השתרר

14 Nem tampouco nos trouxeste a uma terra que mana leite e
mel, nem nos deste campos e vinhas em herança; porventura,
arrancarás os olhos a estes homens? Não subiremos.

14 אף לא אל ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו ותתן לנו נחלת שדה וכרם
העיני האנשים ההם תנקר לא נעלה

15 Então, Moisés irou-se muito e disse ao SENHOR Não atentes
para a sua oferta; nem um só jumento tomei deles nem a
nenhum deles fiz mal.

15 ויחר למשה מאד ויאמר אל יהוה אל תפן אל מנחתם לא חמור אחד
מהם נשאתי ולא הרעתי את אחד מהם

16 Disse mais Moisés a Corá Tu e toda a tua congregação, ponde-
vos perante o SENHOR, tu, e eles, e Arão, amanhã.

16 ויאמר משה אל קרח אתה וכל עדתך היו לפני יהוה אתה והם ואהרן
מחר

17 E tomai cada um o seu incensário e neles ponde incenso; e trazei cada um o seu incensário perante o SENHOR, duzentos e cinquenta incensários; também tu e Arão, cada qual o seu incensário.

17 וקחו איש מחתתו ונתתם עליהם קטרת והקרבתם לפני יהוה איש מחתתו חמשים ומאתים מחתת ואתה ואהרן איש מחתתו

18 Tomaram, pois, cada qual o seu incensário, e neles puseram fogo, e neles deitaram incenso, e se puseram perante a porta da tenda da congregação com Moisés e Arão.

18 ויקחו איש מחתתו ויתנו עליהם אש וישימו עליהם קטרת ויעמדו פתח אהל מועד ומשה ואהרן

19 E Corá fez ajuntar contra eles toda a congregação à porta da tenda da congregação; então, a glória do SENHOR apareceu a toda a congregação.

19 ויקהל עליהם קרח את כל העדה אל פתח אהל מועד וירא כבוד יהוה אל כל העדה

20 E falou o SENHOR a Moisés e a Arão, dizendo

20 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר

21 Apartai-vos do meio desta congregação, e os consumirei como num momento.

21 הבדלו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרגע

22 Mas eles se prostraram sobre os seus rostos, e disseram Ó Deus, Deus dos espíritos de toda carne, pecará um só homem, e indignar-te-ás tu tanto contra toda esta congregação?

22 ויפלו על פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחת לכל בשר האיש אחד יחטא ועל כל העדה תקצף

23 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo

23 וידבר יהוה אל משה לאמר

24 Fala a toda esta congregação, dizendo Levantai-vos do redor da habitação de Corá, Datã e Abirão.

24 דבר אל העדה לאמר העלו מסביב למשכן קרח דתן ואבירם

25 Então, Moisés levantou-se e foi a Datã e a Abirão; e após ele foram os anciãos de Israel.

25 ויקם משה וילך אל דתן ואבירם וילכו אחריו זקני ישראל

26 E falou à congregação, dizendo Desviai-vos, peço-vos, das tendas destes ímpios homens e não toqueis nada do que é seu, para que, porventura, não pereçais em todos os seus pecados.

26 וידבר אל העדה לאמר סורו נא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה ואל תגעו בכל אשר להם פן תספו בכל חטאתם

27 Levantaram-se, pois, do redor da habitação de Corá, Datã e Abirão. E Datã e Abirão saíram e se puseram à porta das suas tendas, juntamente com as suas mulheres, e seus filhos, e suas crianças.

27 ויעלו מעל משכן קרח דתן ואבירם מסביב ודתן ואבירם יצאו נצבים פתח אהליהם ונשיהם ובניהם וטפם

28 Então, disse Moisés Nisto conhecereis que o SENHOR me enviou a fazer todos estes feitos, que de meu coração não procedem.

28 ויאמר משה בזאת תדעון כי יהוה שלחני לעשות את כל המעשים האלה כי לא מלבי

29 Se estes morrerem como morrem todos os homens e se forem visitados como se visitam todos os homens, então, o SENHOR me não enviou.

29 אם כמות כל האדם ימתון אלה ופקדת כל האדם יפקד עליהם לא יהוה שלחני

30 Mas, se o SENHOR criar alguma coisa nova, e a terra abrir a sua boca e os tragar com tudo o que é seu, e vivos descerem ao sepulcro, então, conhecereis que estes homens irritaram ao SENHOR.

30 ואם בריאה יברא יהוה ופצתה האדמה את פיה ובלעה אתם ואת כל אשר להם וירדו חיים שאלה וידעתם כי נאצו האנשים האלה את יהוה

31 E aconteceu que, acabando ele de falar todas estas palavras, a terra que estava debaixo deles se fendeu.

31 ויהי ככלתו לדבר את כל הדברים האלה ותבקע האדמה אשר תחתיהם

32 E a terra abriu a sua boca e os tragou com as suas casas, como também a todos os homens que pertenciam a Corá e a toda a sua fazenda.

32 ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת בתיהם ואת כל האדם אשר לקרח ואת כל הרכוש

33 E eles e tudo o que era seu desceram vivos ao sepulcro, e a terra os cobriu, e pereceram do meio da congregação.

33 וירדו הם וכל אשר להם חיים שאלה ותכס עליהם הארץ ויאבדו מתוך הקהל

34 E todo o Israel, que estava ao redor deles, fugiu do clamor deles; porque diziam Para que, porventura, também nos não trague a terra a nós.

34 וכל ישראל אשר סביבתיהם נסו לקלם כי אמרו פן תבלענו הארץ

35 Então, saiu fogo do SENHOR e consumiu os duzentos e cinquenta homens que ofereciam o incenso.

35 ואש יצאה מאת יהוה ותאכל את החמשים ומאתים איש מקריבי הקטרת

36 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo

36 וידבר יהוה אל משה לאמר

37 Dize a Eleazar, filho de Arão, o sacerdote, que tome os incensários do meio do incêndio e espalhe o fogo longe, porque santos são;

37 אמר אל אלעזר בן אהרן הכהן וירם את המחתת מבין השרפה ואת האש זרה הלאה כי קדשו

38 quanto aos incensários daqueles que pecaram contra a sua alma, deles se façam folhas estendidas para cobertura do altar; porquanto os trouxeram perante o SENHOR; pelo que santos são e serão por sinal aos filhos de Israel.

38 את מחתות החטאים האלה בנפשתם ועשו אתם רקעי פחים צפוי למזבח כי הקריבם לפני יהוה ויקדשו ויהיו לאות לבני ישראל

39 E Eleazar, o sacerdote, tomou os incensários de metal, que trouxeram aqueles que foram queimados, e os estenderam para cobertura do altar,

39 ויקח אלעזר הכהן את מחתות הנחשת אשר הקריבו השרפים וירקעום צפוי למזבח

40 por memorial para os filhos de Israel, para que nenhum estranho, que não for da semente de Arão, se chegue para acender incenso perante o SENHOR; para que não seja como

Corá e a sua congregação, como o SENHOR lhe tinha dito pela
boca de Moisés.

40 זכרון לבני ישראל למען אשר לא יקרב איש זר אשר לא מזרע אהרן הוא להקטיר קטרת לפני יהוה ולא יהיה כקרח וכעדתו כאשר דבר יהוה ביד משה לו

41 Mas, no dia seguinte, toda a congregação dos filhos de Israel murmurou contra Moisés e contra Arão, dizendo Vós matastes o povo do SENHOR.

41 וילנו כל עדת בני ישראל ממחרת על משה ועל אהרן לאמר אתם המתם את עם יהוה

42 E aconteceu que, ajuntando-se a congregação contra Moisés e Arão e virando-se para a tenda da congregação, eis que a nuvem a cobriu, e a glória do SENHOR apareceu.

42 ויהי בהקהל העדה על משה ועל אהרן ויפנו אל אהל מועד והנה כסהו הענן וירא כבוד יהוה

43 Vieram, pois, Moisés e Arão perante a tenda da congregação.

43 ויבא משה ואהרן אל פני אהל מועד

44 Então, falou o SENHOR a Moisés, dizendo

44 וידבר יהוה אל משה לאמר

45 Levantai-vos do meio desta congregação, e a consumirei como num momento; então, se prostraram sobre o seu rosto,

45 הרמו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרגע ויפלו על פניהם

46 e disse Moisés a Arão Toma o teu incensário, e põe nele fogo do altar, e deita incenso sobre ele, e vai depressa à congregação,

e faze expiação por eles; porque grande indignação saiu de diante do SENHOR; já começou a praga.

46 ויאמר משה אל אהרן קח את המחתה ותן עליה אש מעל המזבח ושים קטרת והולך מהרה אל העדה וכפר עליהם כי יצא הקצף מלפני יהוה החל הנגף

47 E tomou-o Arão, como Moisés tinha falado, e correu ao meio da congregação; e eis que já a praga havia começado entre o povo; e deitou incenso nele e fez expiação pelo povo.

47 ויקח אהרן כאשר דבר משה וירץ אל תוך הקהל והנה החל הנגף בעם ויתן את הקטרת ויכפר על העם

48 E estava em pé entre os mortos e os vivos; e cessou a praga.

48 ויעמד בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה

49 E os que morreram daquela praga foram catorze mil e setecentos, fora os que morreram por causa de Corá.

49 ויהיו המתים במגפה ארבעה עשר אלף ושבע מאות מלבד המתים על דבר קרח

50 E voltou Arão a Moisés à porta da tenda da congregação; e cessou a praga.

50 וישב אהרן אל משה אל פתח אהל מועד והמגפה נעצרה

Números 17

1 Então, falou o SENHOR a Moisés, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Fala aos filhos de Israel e toma deles uma vara para cada casa paterna de todos os seus príncipes, segundo as casas de seus

pais, doze varas; e escreverás o nome de cada um sobre a sua vara.

2 דבר אל בני ישראל וקח מאתם מטה מטה לבית אב מאת כל נשיאהם
לבית אבתם שנים עשר מטות איש את שמו תכתב על מטהו

3 Porém o nome de Arão escreverás sobre a vara de Levi; porque cada cabeça da casa de seus pais terá uma vara.

3 ואת שם אהרן תכתב על מטה לוי כי מטה אחד לראש בית אבותם

4 E as porás na tenda da congregação, perante o Testemunho, onde eu virei a vós.

4 והנחתם באהל מועד לפני העדות אשר אועד לכם שמה

5 E será que a vara do homem que eu tiver escolhido florescerá; assim, farei cessar as murmurações dos filhos de Israel contra mim, com que murmuram contra vós.

5 והיה האיש אשר אבחר בו מטהו יפרח והשכתי מעלי את תלנות בני
ישראל אשר הם מלינם עליכם

6 Falou, pois, Moisés aos filhos de Israel; e todos os seus maiorais deram-lhe, cada um, uma vara, para cada maioral uma vara, segundo as casas de seus pais, doze varas; e a vara de Arão estava entre as suas varas.

6 וידבר משה אל בני ישראל ויתנו אליו כל נשיאיהם מטה לנשיא אחד
מטה לנשיא אחד לבית אבתם שנים עשר מטות ומטה אהרן בתוך מטותם

7 E Moisés pôs estas varas perante o SENHOR na tenda do Testemunho

7 וינח משה את המטת לפני יהוה באהל העדת

8 Sucedeu, pois, que no dia seguinte Moisés entrou na tenda do Testemunho, e eis que a vara de Arão, pela casa de Levi, florescia; porque produzira flores, e brotara renovos, e dera amêndoas.

8 ויהי ממחרת ויבא משה אל אהל העדות והנה פרח מטה אהרן לבית לוי ויצא פרח ויצץ ציץ ויגמל שקדים

9 Então, Moisés trouxe todas as varas de diante do SENHOR a todos os filhos de Israel; e eles o viram e tomaram cada um a sua vara.

9 ויצא משה את כל המטת מלפני יהוה אל כל בני ישראל ויראו ויקחו איש מטהו

10 Então, o SENHOR disse a Moisés Torna a pôr a vara de Arão perante o Testemunho, para que se guarde por sinal para os filhos rebeldes; assim, farás acabar as suas murmurações contra mim, e não morrerão.

10 ויאמר יהוה אל משה השב את מטה אהרן לפני העדות למשמרת לאות לבני מרי ותכל תלונתם מעלי ולא ימתו

11 E Moisés fez assim; como lhe ordenara o SENHOR, assim fez.

11 ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו כן עשה

12 Então, falaram os filhos de Israel a Moisés, dizendo Eis aqui, nós expiramos, perecemos, nós perecemos todos.

12 ויאמרו בני ישראל אל משה לאמר הן גוענו אבדנו כלנו אבדנו

13 Todo aquele que se aproximar do tabernáculo do SENHOR, morrerá; seremos, pois, todos consumidos?

13 כל הקרב הקרב אל משכן יהוה ימות האם תמנו לגוע

Números 18

1 Então, disse o SENHOR a Arão Tu, e teus filhos, e a casa de teu pai contigo, levareis sobre vós a iniquidade do santuário; e tu e teus filhos contigo levareis sobre vós a iniquidade do vosso sacerdócio.

1 ויאמר יהוה אל אהרן אתה ובניך ובית אביך אתך תשאו את עון המקדש ואתה ובניך אתך תשאו את עון כהנתכם

2 E também farás chegar contigo a teus irmãos, a tribo de Levi, a tribo de teu pai, para que se ajuntem a ti e te sirvam; mas tu e teus filhos contigo estareis perante a tenda do Testemunho.

2 וגם את אחיך מטה לוי שבט אביך הקרב אתך וילוו עליך וישרתוך ואתה ובניך אתך לפני אהל העדת

3 E eles farão a tua guarda, a guarda de toda a tenda; mas não se chegarão aos utensílios do santuário e ao altar, para que não morram, tanto eles como vós.

3 ושמרו משמרתך ומשמרת כל האהל אך אל כלי הקדש ואל המזבח לא יקרבו ולא ימתו גם הם גם אתם

4 Mas se ajuntarão a ti e farão a guarda da tenda da congregação em todo o ministério da tenda; e o estranho não se chegará a vós.

4 ונלוו עליך ושמרו את משמרת אהל מועד לכל עבדת האהל וזר לא יקרב אליכם

5 Vós, pois, fareis a guarda do santuário e a guarda do altar, para que não haja outra vez furor sobre os filhos de Israel.

5 ושמרתם את משמרת הקדש ואת משמרת המזבח ולא יהיה עוד קצף על בני ישראל

6 E eu, eis que tenho tomado vossos irmãos, os levitas, do meio dos filhos de Israel; a vós são dados em dádiva pelo SENHOR, para administrar o ministério da tenda da congregação.

6 ואני הנה לקחתי את אחיכם הלוים מתוך בני ישראל לכם מתנה נתנים ליהוה לעבד את עבדת אהל מועד

7 Mas tu e teus filhos contigo guardareis o vosso sacerdócio em todo o negócio do altar, e no que estiver dentro do véu, isto administrareis; eu vos tenho dado o vosso sacerdócio em dádiva ministerial, e o estranho que se chegar morrerá

7 ואתה ובניך אתך תשמרו את כהנתכם לכל דבר המזבח ולמבית לפרכת ועבדתם עבדת מתנה אתן את כהנתכם והזר הקרב יומת

8 Disse mais o SENHOR a Arão E eu, eis que te tenho dado a guarda das minhas ofertas alçadas, com todas as coisas santas dos filhos de Israel; por causa da unção as tenho dado a ti e a teus filhos por estatuto perpétuo.

8 וידבר יהוה אל אהרן ואני הנה נתתי לך את משמרת תרומתי לכל קדשי בני ישראל לך נתתים למשחה ולבניך לחק עולם

9 Isto terás das coisas santíssimas do fogo todas as suas ofertas, com todas as suas ofertas de manjares, e com todas as suas expiações do pecado, e com todas as suas expiações da culpa, que me restituírem; elas serão coisas santíssimas para ti e para teus filhos.

9 זה יהיה לך מקדש הקדשים מן האש כל קרבנם לכל מנחתם ולכל חטאתם ולכל אשמם אשר ישיבו לי קדש קדשים לך הוא ולבניך

10 No lugar santíssimo o comerás; todo varão o comerá; santidade será para ti.

10 בקדש הקדשים תאכלנו כל זכר יאכל אתו קדש יהיה לך

11 Também isto será teu a oferta alçada dos seus dons com todas as ofertas movidas dos filhos de Israel; a ti, a teus filhos, e a tuas filhas contigo, as tenho dado por estatuto perpétuo; todo o que estiver limpo na tua casa as comerá.

11 וזה לך תרומת מתנם לכל תנופת בני ישראל לך נתתים ולבניך ולבנתיך אתך לחק עולם כל טהור בביתך יאכל אתו

12 Todo o melhor do azeite e todo o melhor do mosto e do grão, as suas primícias que derem ao SENHOR, as tenho dado a ti.

12 כל חלב יצהר וכל חלב תירוש ודגן ראשיתם אשר יתנו ליהוה לך נתתים

13 Os primeiros frutos de tudo que houver na terra, que trouxerem ao SENHOR, serão teus; todo o que estiver limpo na tua casa os comerá.

13 בכורי כל אשר בארצם אשר יביאו ליהוה לך יהיה כל טהור בביתך יאכלנו

14 Toda coisa consagrada em Israel será tua.

14 כל חרם בישראל לך יהיה

15 Tudo o que abrir a madre, de toda a carne que trouxerem ao SENHOR, tanto de homens como de animais, será teu; porém os primogênitos dos homens resgatarás; também os primogênitos dos animais imundos resgatarás.

15 כל פטר רחם לכל בשר אשר יקריבו ליהוה באדם ובבהמה יהיה לך אך פדה תפדה את בכור האדם ואת בכור הבהמה הטמאה תפדה

16 Os que, pois, deles se houverem de resgatar resgatarás, da idade de um mês, segundo a tua avaliação, por cinco siclos de dinheiro, segundo o siclo do santuário, que é de vinte geras.

16 ופדויו מבן חדש תפדה בערכך כסף חמשת שקלים בשקל הקדש
עשרים גרה הוא

17 Mas o primogênito de vaca, ou primogênito de ovelha, ou
primogênito de cabra não resgatarás; santos são; o seu sangue
espargirás sobre o altar, e a sua gordura queimarás em oferta
queimada de cheiro suave ao SENHOR.

17 אך בכור שור או בכור כשב או בכור עז לא תפדה קדש הם את דמם
תזרק על המזבח ואת חלבם תקטיר אשה לריח ניחח ליהוה

18 E a carne deles será tua, assim como será teu o peito do
movimento e o ombro direito.

18 ובשרם יהיה לך כחזה התנופה וכשוק הימין לך יהיה

19 Todas as ofertas alçadas das santidades, que os filhos de
Israel oferecerem ao SENHOR, tenho dado a ti, e a teus filhos, e a
tuas filhas contigo, por estatuto perpétuo; concerto perpétuo de
sal perante o SENHOR é, para ti e para a tua semente contigo.

19 כל תרומת הקדשים אשר ירימו בני ישראל ליהוה נתתי לך ולבניך
ולבנתיך אתך לחק עולם ברית מלח עולם הוא לפני יהוה לך ולזרעך אתך

20 Disse também o SENHOR a Arão Na sua terra possessão
nenhuma terás, e no meio deles nenhuma parte terás; eu sou a
tua parte e a tua herança no meio dos filhos de Israel.

20 ויאמר יהוה אל אהרן בארצם לא תנחל וחלק לא יהיה לך בתוכם אני
חלקך ונחלתך בתוך בני ישראל

21 E eis que aos filhos de Levi tenho dado todos os dízimos em
Israel por herança, pelo seu ministério que exercem, o ministério
da tenda da congregação.

21 ולבני לוי הנה נתתי כל מעשר בישראל לנחלה חלף עבדתם אשר הם
עבדים את עבדת אהל מועד

22 E nunca mais os filhos de Israel se chegarão à tenda da congregação, para que não levem sobre si o pecado e morram.

22 ולא יקרבו עוד בני ישראל אל אהל מועד לשאת חטא למות

23 Mas os levitas administrarão o ministério da tenda da congregação e eles levarão sobre si a sua iniquidade; pelas vossas gerações estatuto perpétuo será; e no meio dos filhos de Israel nenhuma herança herdarão.

23 ועבד הלוי הוא את עבדת אהל מועד והם ישאו עונם חקת עולם לדרתיכם ובתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה

24 Porque os dízimos dos filhos de Israel, que oferecerem ao SENHOR em oferta alçada, tenho dado por herança aos levitas; porquanto eu lhes disse No meio dos filhos de Israel nenhuma herança herdareis.

24 כי את מעשר בני ישראל אשר ירימו ליהוה תרומה נתתי ללוים לנחלה על כן אמרתי להם בתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה

25 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo

25 וידבר יהוה אל משה לאמר

26 Também falarás aos levitas e dir-lhes-ás Quando receberdes os dízimos dos filhos de Israel, que eu deles vos tenho dado em vossa herança, deles oferecereis uma oferta alçada ao SENHOR o dízimo dos dízimos.

26 ואל הלוים תדבר ואמרת אלהם כי תקחו מאת בני ישראל את המעשר אשר נתתי לכם מאתם בנחלתכם והרמתם ממנו תרומת יהוה מעשר מן המעשר

27 E contar-se-vos -á a vossa oferta alçada como grão da eira e como plenitude do lagar.

27 ונחשב לכם תרומתכם כדגן מן הגרן וכמלאה מן היקב

28 Assim também oferecereis ao SENHOR uma oferta alçada de todos os vossos dízimos, que receberdes dos filhos de Israel, e deles dareis a oferta alçada do SENHOR a Arão, o sacerdote.

28 כן תרימו גם אתם תרומת יהוה מכל מעשרתיכם אשר תקחו מאת בני ישראל ונתתם ממנו את תרומת יהוה לאהרן הכהן

29 De todos os vossos dons oferecereis toda oferta alçada do SENHOR; do melhor deles, a sua santa parte.

29 מכל מתנתיכם תרימו את כל תרומת יהוה מכל חלבו את מקדשו ממנו

30 Dir-lhes-ás, pois Quando oferecerdes o melhor deles, como novidade da eira e como novidade do lagar, se contará aos levitas.

30 ואמרת אלהם בהרימכם את חלבו ממנו ונחשב ללוים כתבואת גרן וכתבואת יקב

31 E o comereis em todo lugar, vós e a vossa casa, porque vosso galardão é pelo vosso ministério na tenda da congregação.

31 ואכלתם אתו בכל מקום אתם וביתכם כי שכר הוא לכם חלף עבדתכם באהל מועד

32 Pelo que não levareis sobre vós o pecado, quando deles oferecerdes o melhor; e não profanareis as coisas santas dos filhos de Israel, para que não morrais.

32 ולא תשאו עליו חטא בהרימכם את חלבו ממנו ואת קדשי בני ישראל לא תחללו ולא תמותו

Números 19

1 Falou mais o SENHOR a Moisés e a Arão, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר

2 Este é o estatuto da lei, que o SENHOR ordenou, dizendo Dize aos filhos de Israel que te tragam uma bezerra ruiva sem defeito, que não tenha mancha, e sobre que não subiu jugo.

2 זאת חקת התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה על

3 E a dareis a Eleazar, o sacerdote; e a tirará fora do arraial, e se degolará diante dele.

3 ונתתם אתה אל אלעזר הכהן והוציא אתה אל מחוץ למחנה ושחט אתה לפניו

4 E Eleazar, o sacerdote, tomará do seu sangue com o dedo e dele espargirá para a frente da tenda da congregação sete vezes.

4 ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו והזה אל נכח פני אהל מועד מדמה שבע פעמים

5 Então, queimará a bezerra perante os seus olhos; o seu couro, e a sua carne, e o seu sangue, com o seu esterco se queimará.

5 ושרף את הפרה לעיניו את ערה ואת בשרה ואת דמה על פרשה ישרף

6 E o sacerdote tomará um pedaço de madeira de cedro, e hissopo, e carmesim, e os lançará no meio do incêndio da bezerra.

6 ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה

7 Então, o sacerdote lavará as suas vestes, e banhará a sua carne em água, e, depois, entrará no arraial, e o sacerdote será imundo até à tarde.

7 וכבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבוא אל המחנה וטמא הכהן עד הערב

8 Também o que a queimou lavará as suas vestes com água, e em água banhará a sua carne, e imundo será até à tarde.

8 והשרף אתה יכבס בגדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא עד הערב

9 E um homem limpo ajuntará a cinza da bezerra e a porá fora do arraial, num lugar limpo, e estará ela em guarda para a congregação dos filhos de Israel, para a água da separação; expiação é.

9 ואסף איש טהור את אפר הפרה והניח מחוץ למחנה במקום טהור והיתה לעדת בני ישראל למשמרת למי נדה חטאת הוא

10 E o que apanhou a cinza da bezerra lavará as suas vestes e será imundo até à tarde; isto será por estatuto perpétuo aos filhos de Israel e ao estrangeiro que peregrina no meio deles

10 וכבס האסף את אפר הפרה את בגדיו וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל ולגר הגר בתוכם לחקת עולם

11 Aquele que tocar a algum morto, cadáver de algum homem, imundo será sete dias.

11 הנגע במת לכל נפש אדם וטמא שבעת ימים

12 Ao terceiro dia, se purificará com a água e, ao sétimo dia, será limpo; mas, se ao terceiro dia se não purificar, não será limpo ao sétimo dia.

12 הוא יתחטא בו ביום השלישי וביום השביעי יטהר ואם לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא יטהר

13 Todo aquele que tocar a algum morto, cadáver de algum homem que estiver morto, e não se purificar, contamina o

tabernáculo do SENHOR; e aquela alma será extirpada de Israel; porque a água da separação não foi espargida sobre ele, imundo será; está nele ainda a sua imundícia.

13 כל הנגע במת בנפש האדם אשר ימות ולא יתחטא את משכן יהוה טמא ונכרתה הנפש ההוא מישראל כי מי נדה לא זרק עליו טמא יהיה עוד טמאתו בו

14 Esta é a lei, quando morrer algum homem em alguma tenda todo aquele que entrar naquela tenda e todo aquele que estiver naquela tenda será imundo sete dias.

14 זאת התורה אדם כי ימות באהל כל הבא אל האהל וכל אשר באהל יטמא שבעת ימים

15 Também todo o vaso aberto, sobre que não houver pano atado, será imundo.

15 וכל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא

16 E todo aquele que sobre a face do campo tocar a algum que for morto pela espada, ou outro morto, ou aos ossos de algum homem, ou a uma sepultura, será imundo sete dias.

16 וכל אשר יגע על פני השדה בחלל חרב או במת או בעצם אדם או בקבר יטמא שבעת ימים

17 Para um imundo, pois, tomarão do pó da queima da expiação e sobre ele porão água viva num vaso.

17 ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת ונתן עליו מים חיים אל כלי

18 E um homem limpo tomará hissopo, e o molhará naquela água, e a espargirá sobre aquela tenda, e sobre todo fato, e sobre as almas que ali estiverem, como também sobre aquele que tocar os ossos, ou a algum que foi morto, ou que faleceu, ou uma sepultura.

18 ולקח אזוב וטבל במים איש טהור והזה על האהל ועל כל הכלים ועל
הנפשות אשר היו שם ועל הנגע בעצם או בחלל או במת או בקבר

19 E o limpo, ao terceiro e sétimo dias, espargirá sobre o imundo; e, ao sétimo dia, o purificará; e lavará as suas vestes, e se banhará na água, e à tarde será limpo.

19 והזה הטהר על הטמא ביום השלישי וביום השביעי וחטאו ביום
השביעי וכבס בגדיו ורחץ במים וטהר בערב

20 Porém o que for imundo e se não purificar, a tal alma do meio da congregação será extirpada; porquanto contaminou o santuário do SENHOR; a água da separação sobre ele não foi espargida; imundo é.

20 ואיש אשר יטמא ולא יתחטא ונכרתה הנפש ההוא מתוך הקהל כי את
מקדש יהוה טמא מי נדה לא זרק עליו טמא הוא

21 Isto lhes será por estatuto perpétuo; e o que espargir a água da separação lavará as suas vestes; e o que tocar a água da separação será imundo até à tarde.

21 והיתה להם לחקת עולם ומזה מי הנדה יכבס בגדיו והנגע במי הנדה
יטמא עד הערב

22 E tudo o que o imundo tocar também será imundo; e a alma que o tocar será imunda até à tarde.

22 וכל אשר יגע בו הטמא יטמא והנפש הנגעת תטמא עד הערב

Números 20

1 Chegando os filhos de Israel, toda a congregação, ao deserto de Zim, no mês primeiro, o povo ficou em Cades; e Miriã morreu ali e ali foi sepultada.

1 ויבאו בני ישראל כל העדה מדבר צן בחדש הראשון וישב העם בקדש ותמת שם מרים ותקבר שם

2 E não havia água para a congregação; então, se congregaram contra Moisés e contra Arão.

2 ולא היה מים לעדה ויקהלו על משה ועל אהרן

3 E o povo contendeu com Moisés, e falaram, dizendo Antes tivéssemos expirado quando expiraram nossos irmãos perante o SENHOR!

3 וירב העם עם משה ויאמרו לאמר ולו גוענו בגוע אחינו לפני יהוה

4 E por que trouxestes a congregação do SENHOR a este deserto, para que morramos ali, nós e os nossos animais?

4 ולמה הבאתם את קהל יהוה אל המדבר הזה למות שם אנחנו ובעירנו

5 E por que nos fizestes subir do Egito, para nos trazer a este lugar mau? Lugar não de semente, nem de figos, nem de vides, nem de romãs, nem de água para beber.

5 ולמה העליתנו ממצרים להביא אתנו אל המקום הרע הזה לא מקום זרע ותאנה וגפן ורמון ומים אין לשתות

6 Então, Moisés e Arão se foram de diante da congregação, à porta da tenda da congregação e se lançaram sobre o seu rosto; e a glória do SENHOR lhes apareceu.

6 ויבא משה ואהרן מפני הקהל אל פתח אהל מועד ויפלו על פניהם וירא כבוד יהוה אליהם

7 E o SENHOR falou a Moisés, dizendo

7 וידבר יהוה אל משה לאמר

8 Toma a vara e ajunta a congregação, tu e Arão, teu irmão, e
falai à rocha perante os seus olhos, e dará a sua água; assim,
lhes tirarás água da rocha e darás a beber à congregação e aos
seus animais.

8 קח את המטה והקהל את העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם אל הסלע
לעיניהם ונתן מימיו והוצאת להם מים מן הסלע והשקית את העדה ואת
בעירם

9 Então, Moisés tomou a vara de diante do SENHOR, como lhe
tinha ordenado.

9 ויקח משה את המטה מלפני יהוה כאשר צוהו

10 E Moisés e Arão reuniram a congregação diante da rocha, e
Moisés disse-lhes Ouvi agora, rebeldes porventura, tiraremos
água desta rocha para vós?

10 ויקהלו משה ואהרן את הקהל אל פני הסלע ויאמר להם שמעו נא
המרים המן הסלע הזה נוציא לכם מים

11 Então, Moisés levantou a sua mão e feriu a rocha duas vezes
com a sua vara, e saíram muitas águas; e bebeu a congregação e
os seus animais.

11 וירם משה את ידו ויך את הסלע במטהו פעמים ויצאו מים רבים ותשת
העדה ובעירם

12 E o SENHOR disse a Moisés e a Arão Porquanto não me
crestes a mim, para me santificar diante dos filhos de Israel, por
isso não metereis esta congregação na terra que lhes tenho
dado.

12 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן יען לא האמנתם בי להקדישני לעיני
בני ישראל לכן לא תביאו את הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי להם

13 Estas são as águas de Meribá, porque os filhos de Israel contenderam com o SENHOR; e o SENHOR se santificou neles.

13 המה מי מריבה אשר רבו בני ישראל את יהוה ויקדש בם

14 Depois, Moisés desde Cades mandou mensageiros ao rei de Edom, dizendo Assim diz teu irmão Israel Sabes todo o trabalho que nos sobreveio;

14 וישלח משה מלאכים מקדש אל מלך אדום כה אמר אחיך ישראל אתה ידעת את כל התלאה אשר מצאתנו

15 como nossos pais desceram ao Egito, e nós no Egito habitamos muitos dias; e como os egípcios nos maltrataram, a nós e a nossos pais;

15 וירדו אבתינו מצרימה ונשב במצרים ימים רבים וירעו לנו מצרים ולאבתינו

16 e clamamos ao SENHOR, e ele ouviu a nossa voz, e mandou um anjo, e nos tirou do Egito; e eis que estamos em Cades, cidade na extremidade dos teus termos.

16 ונצעק אל יהוה וישמע קלנו וישלח מלאך ויצאנו ממצרים והנה אנחנו בקדש עיר קצה גבולך

17 Deixa-nos, pois, passar pela tua terra; não passaremos pelo campo, nem pelas vinhas, nem beberemos a água dos poços; iremos pela estrada real; não nos desviaremos para a direita nem para a esquerda, até que passemos pelos teus termos.

17 נעברה נא בארצך לא נעבר בשדה ובכרם ולא נשתה מי באר דרך המלך נלך לא נטה ימין ושמאול עד אשר נעבר גבולך

18 Porém Edom lhe disse Não passarás por mim, para que, porventura, eu não saia à espada ao teu encontro.

18 ויאמר אליו אדום לא תעבר בי פן בחרב אצא לקראתך

19 Então, os filhos de Israel lhe disseram Subiremos pelo caminho igualado, e, se eu e o meu gado bebermos das tuas águas, darei o preço delas; sem fazer alguma outra coisa, deixa-me somente passar a pé.

19 ויאמרו אליו בני ישראל במסלה נעלה ואם מימיך נשתה אני ומקני ונתתי מכרם רק אין דבר ברגלי אעברה

20 Porém ele disse Não passarás. E saiu-lhe Edom ao encontro com muita gente e com mão forte.

20 ויאמר לא תעבר ויצא אדום לקראתו בעם כבד וביד חזקה

21 Assim, recusou Edom deixar passar a Israel pelo seu termo; pelo que Israel se desviou dele.

21 וימאן אדום נתן את ישראל עבר בגבלו ויט ישראל מעליו

22 Então, partiram de Cades; e os filhos de Israel, toda a congregação, vieram ao monte Hor.

22 ויסעו מקדש ויבאו בני ישראל כל העדה הר ההר

23 E falou o SENHOR a Moisés e a Arão no monte Hor, nos termos da terra de Edom, dizendo

23 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בהר ההר על גבול ארץ אדום לאמר

24 Arão recolhido será a seu povo, porque não entrará na terra que tenho dado aos filhos de Israel, porquanto rebeldes fostes à minha palavra, nas águas de Meribá.

24 יאסף אהרן אל עמיו כי לא יבא אל הארץ אשר נתתי לבני ישראל על אשר מריתם את פי למי מריבה

25 Toma a Arão e a Eleazar, seu filho, e faze-os subir ao monte Hor.

25 קח את אהרן ואת אלעזר בנו והעל אתם הר ההר

26 E despe a Arão as suas vestes e veste-as a Eleazar, seu filho, porque Arão será recolhido e morrerá ali.

26 והפשט את אהרן את בגדיו והלבשתם את אלעזר בנו ואהרן יאסף ומת שם

27 Fez, pois, Moisés como o SENHOR lhe ordenara; porque subiram ao monte Hor perante os olhos de toda a congregação.

27 ויעש משה כאשר צוה יהוה ויעלו אל הר ההר לעיני כל העדה

28 E Moisés despiu a Arão as vestes e as vestiu a Eleazar, seu filho; e morreu Arão ali sobre o cume do monte; e desceram Moisés e Eleazar do monte.

28 ויפשט משה את אהרן את בגדיו וילבש אתם את אלעזר בנו וימת אהרן שם בראש ההר וירד משה ואלעזר מן ההר

29 Vendo, pois, toda a congregação que Arão era morto, choraram a Arão trinta dias, isto é, toda a casa de Israel.

29 ויראו כל העדה כי גוע אהרן ויבכו את אהרן שלשים יום כל בית ישראל

Números 21

1 Ouvindo o cananeu, o rei de Arade, que habitava para a banda do sul, que Israel vinha pelo caminho dos espias, pelejou contra Israel e dele levou alguns deles por prisioneiros.

1 וישמע הכנעני מלך ערד ישב הנגב כי בא ישראל דרך האתרים וילחם בישראל וישב ממנו שבי

2 Então, Israel fez um voto ao SENHOR, dizendo Se totalmente entregares este povo na minha mão, destruirei totalmente as suas cidades.

2 וידר ישראל נדר ליהוה ויאמר אם נתן תתן את העם הזה בידי והחרמתי את עריהם

3 O SENHOR, pois, ouviu a voz de Israel e entregou os cananeus, que foram destruídos totalmente, eles e as suas cidades; e o nome daquele lugar chamou Horma

3 וישמע יהוה בקול ישראל ויתן את הכנעני ויחרם אתהם ואת עריהם ויקרא שם המקום חרמה

4 Então, partiram do monte Hor, pelo caminho do mar Vermelho, a rodear a terra de Edom; porém a alma do povo angustiou-se neste caminho.

4 ויסעו מהר ההר דרך ים סוף לסבב את ארץ אדום ותקצר נפש העם בדרך

5 E o povo falou contra Deus e contra Moisés Por que nos fizestes subir do Egito, para que morrêssemos neste deserto? Pois, aqui, nem pão nem água há; e a nossa alma tem fastio deste pão tão vil.

5 וידבר העם באלהים ובמשה למה העליתנו ממצרים למות במדבר כי אין לחם ואין מים ונפשנו קצה בלחם הקלקל

6 Então, o SENHOR mandou entre o povo serpentes ardentes, que morderam o povo; e morreu muito povo de Israel.

6 וישלח יהוה בעם את הנחשים השרפים וינשכו את העם וימת עם רב מישראל

7 Pelo que o povo veio a Moisés e disse Havemos pecado, porquanto temos falado contra o SENHOR e contra ti; ora ao

SENHOR que tire de nós estas serpentes. Então, Moisés orou pelo povo.

7 ויבא העם אל משה ויאמרו חטאנו כי דברנו ביהוה ובך התפלל אל יהוה ויסר מעלינו את הנחש ויתפלל משה בעד העם

8 E disse o SENHOR a Moisés Faze uma serpente ardente e põe-na sobre uma haste; e será que viverá todo mordido que olhar para ela.

8 ויאמר יהוה אל משה עשה לך שרף ושים אתו על נס והיה כל הנשוך וראה אתו וחי

9 E Moisés fez uma serpente de metal e pô-la sobre uma haste; e era que, mordendo alguma serpente a alguém, olhava para a serpente de metal e ficava vivo

9 ויעש משה נחש נחשת וישמהו על הנס והיה אם נשך הנחש את איש והביט אל נחש הנחשת וחי

10 Então, os filhos de Israel partiram e alojaram-se em Obote.

10 ויסעו בני ישראל ויחנו באבת

11 Depois, partiram de Obote e alojaram-se nos outeiros de Abarim, no deserto que está defronte de Moabe, ao nascente do sol.

11 ויסעו מאבת ויחנו בעיי העברים במדבר אשר על פני מואב ממזרח השמש

12 Dali, partiram e alojaram-se junto ao ribeiro de Zerede.

12 משם נסעו ויחנו בנחל זרד

13 E, dali, partiram e alojaram-se desta banda de Arnom, que está no deserto e sai dos termos dos amorreus; porque Arnom é o termo de Moabe, entre Moabe e os amorreus.

13 משם נסעו ויחנו מעבר ארנון אשר במדבר היצא מגבול האמרי כי ארנון גבול מואב בין מואב ובין האמרי

14 Pelo que se diz no livro das Guerras do SENHOR Contra Vaebe em Sufa, e contra os ribeiros de Arnom,

14 על כן יאמר בספר מלחמת יהוה את והב בסופה ואת הנחלים ארנון

15 e contra a corrente dos ribeiros que se volve para a situação de Ar e se encosta aos termos de Moabe.

15 ואשד הנחלים אשר נטה לשבת ער ונשען לגבול מואב

16 E, dali, partiram para Beer; este é o poço do qual o SENHOR disse a Moisés Ajunta o povo, e lhe darei água

16 ומשם בארה הוא הבאר אשר אמר יהוה למשה אסף את העם ואתנה להם מים

17 (Então, Israel cantou este cântico Sobe, poço, e vós, cantai dele

17 אז ישיר ישראל את השירה הזאת עלי באר ענו לה

18 Tu, poço, que cavaram os príncipes, que escavaram os nobres do povo e o legislador com os seus bordões.). E, do deserto, partiram para Matana;

18 באר חפרוה שרים כרוה נדיבי העם במחקק במשענתם וממדבר מתנה

19 e, de Matana, para Naaliel; e, de Naaliel, para Bamote.

19 וממתנה נחליאל ומנחליאל במות

20 E, de Bamote, partiram para o vale que está no campo de Moabe, no cume de Pisga, à vista do deserto.

20 ומבמות הגיא אשר בשדה מואב ראש הפסגה ונשקפה על פני הישימן

21 Então, Israel mandou mensageiros a Seom, rei dos amorreus, dizendo

21 וישלח ישראל מלאכים אל סיחן מלך האמרי לאמר

22 Deixa-me passar pela tua terra; não nos desviaremos pelos campos nem pelas vinhas, e as águas dos poços não beberemos; iremos pela estrada real até que passemos os teus termos.

22 אעברה בארצך לא נטה בשדה ובכרם לא נשתה מי באר בדרך המלך נלך עד אשר נעבר גבלך

23 Porém Seom não deixou passar a Israel pelos seus termos; antes, Seom congregou todo o seu povo, e saiu ao encontro de Israel ao deserto, e veio a Jaza, e pelejou contra Israel.

23 ולא נתן סיחן את ישראל עבר בגבלו ויאסף סיחן את כל עמו ויצא לקראת ישראל המדברה ויבא יהצה וילחם בישראל

24 Mas Israel o feriu a fio de espada e tomou a sua terra em possessão, desde Arnom até Jaboque, até aos filhos de Amom; porquanto o termo dos filhos de Amom era firme.

24 ויכהו ישראל לפי חרב ויירש את ארצו מארנן עד יבק עד בני עמון כי עז גבול בני עמון

25 Assim, Israel tomou todas estas cidades; e Israel habitou em todas as cidades dos amorreus, em Hesbom e em todas as suas aldeias.

25 ויקח ישראל את כל הערים האלה וישב ישראל בכל ערי האמרי בחשבון ובכל בנתיה

26 Porque Hesbom era cidade de Seom, rei dos amorreus, que
tinha pelejado contra o precedente rei dos moabitas e tinha
tomado da sua mão toda a sua terra até Arnom.

26 כי חשבון עיר סיחן מלך האמרי הוא והוא נלחם במלך מואב הראשון
ויקח את כל ארצו מידו עד ארנן

27 Pelo que dizem os que falam em provérbios Vinde a Hesbom;
edifique-se e fortifique-se a cidade de Seom.

27 על כן יאמרו המשלים באו חשבון תבנה ותכונן עיר סיחון

28 Porque fogo saiu de Hesbom, e uma chama, da cidade de
Seom; e consumiu a Ar dos moabitas e aos senhores dos altos de
Arnom.

28 כי אש יצאה מחשבון להבה מקרית סיחן אכלה ער מואב בעלי במות
ארנן

29 Ai de ti, Moabe! Perdido és, povo de Quemos! Entregou seus
filhos, que iam fugindo, e suas filhas, como cativas a Seom, rei
dos amorreus.

29 אוי לך מואב אבדת עם כמוש נתן בניו פליטם ובנתיו בשבית למלך
אמרי סיחון

30 E nós os derribamos; Hesbom perdida é até Dibom, e os
assolamos até Nofa, que se estende até Medeba.

30 ונירם אבד חשבון עד דיבון ונשים עד נפח אשר עד מידבא

31 Assim, Israel habitou na terra dos amorreus.

31 וישב ישראל בארץ האמרי

32 Depois, mandou Moisés espiar a Jazer, e tomaram as suas aldeias e daquela possessão lançaram os amorreus que estavam ali.

32 וישלח משה לרגל את יעזר וילכדו בנתיה ויירש את האמרי אשר שם

33 Então, viraram-se e subiram o caminho de Basã; e Ogue, rei de Basã, saiu contra eles, e todo o seu povo, à peleja em Edrei.

33 ויפנו ויעלו דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראתם הוא וכל עמו למלחמה אדרעי

34 E disse o SENHOR a Moisés Não o temas, porque eu to tenho dado na tua mão, a ele, e a todo o seu povo, e a sua terra, e far-lhe-ás como fizeste a Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom.

34 ויאמר יהוה אל משה אל תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון

35 E de tal maneira o feriram, a ele, e a seus filhos, e a todo o seu povo, que nenhum deles escapou; e tomaram a sua terra em possessão.

35 ויכו אתו ואת בניו ואת כל עמו עד בלתי השאיר לו שריד ויירשו את ארצו

Números 22

1 Depois, partiram os filhos de Israel e acamparam-se nas campinas de Moabe, desta banda do Jordão, de Jericó.

1 ויסעו בני ישראל ויחנו בערבות מואב מעבר לירדן ירחו

2 Viu, pois, Balaque, filho de Zipor, tudo o que Israel fizera aos amorreus.

2 וירא בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל לאמרי

3 E Moabe temeu muito diante deste povo, porque era muito; e Moabe andava angustiado por causa dos filhos de Israel.

3 ויגר מואב מפני העם מאד כי רב הוא ויקץ מואב מפני בני ישראל

4 Pelo que Moabe disse aos anciãos dos midianitas Agora lamberá esta congregação tudo quanto houver ao redor de nós, como o boi lambe a erva do campo. Naquele tempo, Balaque, filho de Zipor, era rei dos moabitas.

4 ויאמר מואב אל זקני מדין עתה ילחכו הקהל את כל סביבתינו כלחך השור את ירק השדה ובלק בן צפור מלך למואב בעת ההוא

5 Este enviou mensageiros a Balaão, filho de Beor, a Petor, que está junto ao rio, na terra dos filhos do seu povo, a chamá-lo, dizendo Eis que um povo saiu do Egito; eis que cobre a face da terra e parado está defronte de mim.

5 וישלח מלאכים אל בלעם בן בעור פתורה אשר על הנהר ארץ בני עמו לקרא לו לאמר הנה עם יצא ממצרים הנה כסה את עין הארץ והוא ישב ממלי

6 Vem, pois, agora, rogo-te, amaldiçoa-me este povo, pois mais poderoso é do que eu; para ver se o poderei ferir e o lançarei fora da terra; porque eu sei que a quem tu abençoares será abençoado e a quem tu amaldiçoares será amaldiçoado.

6 ועתה לכה נא ארה לי את העם הזה כי עצום הוא ממני אולי אוכל נכה בו ואגרשנו מן הארץ כי ידעתי את אשר תברך מברך ואשר תאר יואר

7 Então, foram-se os anciãos dos moabitas e os anciãos dos midianitas com o preço dos encantamentos nas mãos; e chegaram a Balaão e lhe disseram as palavras de Balaque.

7 וילכו זקני מואב וזקני מדין וקסמים בידם ויבאו אל בלעם וידברו אליו
דברי בלק

8 E ele lhes disse Passai aqui esta noite, e vos trarei a resposta, como o SENHOR me falar; então, os príncipes dos moabitas ficaram com Balaão.

8 ויאמר אליהם לינו פה הלילה והשבתי אתכם דבר כאשר ידבר יהוה אלי
וישבו שרי מואב עם בלעם

9 E veio Deus a Balaão e disse Quem são estes homens que estão contigo?

9 ויבא אלהים אל בלעם ויאמר מי האנשים האלה עמך

10 E Balaão disse a Deus Balaque, filho de Zipor, rei dos moabitas, mos enviou, dizendo

10 ויאמר בלעם אל האלהים בלק בן צפר מלך מואב שלח אלי

11 Eis que o povo que saiu do Egito cobriu a face da terra; vem, agora, amaldiçoa-mo; porventura, poderei pelejar contra ele e o lançarei fora.

11 הנה העם היצא ממצרים ויכס את עין הארץ עתה לכה קבה לי אתו
אולי אוכל להלחם בו וגרשתיו

12 Então, disse Deus a Balaão Não irás com eles, nem amaldiçoarás a este povo, porquanto bendito é.

12 ויאמר אלהים אל בלעם לא תלך עמהם לא תאר את העם כי ברוך הוא

13 Então, Balaão levantou-se pela manhã e disse aos príncipes de Balaque Ide à vossa terra, porque o SENHOR recusa deixar-me ir convosco.

13 ויקם בלעם בבקר ויאמר אל שרי בלק לכו אל ארצכם כי מאן יהוה לתתי להלך עמכם

14 E levantaram-se os príncipes dos moabitas, e vieram a Balaque, e disseram Balaão recusou vir conosco.

14 ויקומו שרי מואב ויבאו אל בלק ויאמרו מאן בלעם הלך עמנו

15 Porém Balaque prosseguiu ainda em enviar mais príncipes e mais honrados do que aqueles,

15 ויסף עוד בלק שלח שרים רבים ונכבדים מאלה

16 os quais vieram a Balaão e lhe disseram Assim diz Balaque, filho de Zipor Rogo-te que não te demores em vir a mim,

16 ויבאו אל בלעם ויאמרו לו כה אמר בלק בן צפור אל נא תמנע מהלך אלי

17 porque grandemente te honrarei e farei tudo o que me disseres; vem, pois, rogo-te, amaldiçoa-me este povo.

17 כי כבד אכבדך מאד וכל אשר תאמר אלי אעשה ולכה נא קבה לי את העם הזה

18 Então, Balaão respondeu e disse aos servos de Balaque Ainda que Balaque me desse a sua casa cheia de prata e de ouro, eu não poderia traspassar o mandado do SENHOR, meu Deus, para fazer coisa pequena ou grande;

18 ויען בלעם ויאמר אל עבדי בלק אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את פי יהוה אלהי לעשות קטנה או גדולה

19 agora, pois, rogo-vos que também aqui fiqueis esta noite, para que eu saiba o que o SENHOR me dirá mais.

19 ועתה שבו נא בזה גם אתם הלילה ואדעה מה יסף יהוה דבר עמי

20 Veio, pois, o Senhor a Balaão, de noite, e disse-lhe Se aqueles homens te vieram chamar, levanta-te, vai com eles; todavia, farás o que eu te disser.

20 ויבא אלהים אל בלעם לילה ויאמר לו אם לקרא לך באו האנשים קום לך אתם ואך את הדבר אשר אדבר אליך אתו תעשה

21 Então, Balaão levantou-se pela manhã, e albardou a sua jumenta, e foi-se com os príncipes de Moabe.

21 ויקם בלעם בבקר ויחבש את אתנו וילך עם שרי מואב

22 E a ira de Deus acendeu-se, porque ele se ia; e o Anjo do SENHOR pôs-se-lhe no caminho por adversário; e ele ia caminhando, montado na sua jumenta, e dois de seus moços com ele.

22 ויחר אף אלהים כי הולך הוא ויתיצב מלאך יהוה בדרך לשטן לו והוא רכב על אתנו ושני נעריו עמו

23 Viu, pois, a jumenta o Anjo do SENHOR que estava no caminho, com a sua espada desembainhada na mão; pelo que desviou-se a jumenta do caminho e foi-se pelo campo; então, Balaão espancou a jumenta para fazê-la tornar ao caminho.

23 ותרא האתון את מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלופה בידו ותט האתון מן הדרך ותלך בשדה ויך בלעם את האתון להטתה הדרך

24 Mas o Anjo do SENHOR pôs-se numa vereda de vinhas, havendo uma parede desta banda e uma parede da outra.

24 ויעמד מלאך יהוה במשעול הכרמים גדר מזה וגדר מזה

25 Vendo, pois, a jumenta o Anjo do SENHOR, apertou-se contra a parede e apertou contra a parede o pé de Balaão; pelo que tornou a espancá-la.

25 ותרא האתון את מלאך יהוה ותלחץ אל הקיר ותלחץ את רגל בלעם אל הקיר ויסף להכתה

26 Então, o Anjo do SENHOR passou mais adiante e pôs-se num lugar estreito, onde não havia caminho para se desviar nem para a direita nem para a esquerda.

26 ויוסף מלאך יהוה עבור ויעמד במקום צר אשר אין דרך לנטות ימין ושמאול

27 E, vendo a jumenta o Anjo do SENHOR, deitou-se debaixo de Balaão; e a ira de Balaão acendeu-se, e espancou a jumenta com o bordão.

27 ותרא האתון את מלאך יהוה ותרבץ תחת בלעם ויחר אף בלעם ויך את האתון במקל

28 Então, o SENHOR abriu a boca da jumenta, a qual disse a Balaão Que te fiz eu, que me espancaste estas três vezes?

28 ויפתח יהוה את פי האתון ותאמר לבלעם מה עשיתי לך כי הכיתני זה שלש רגלים

29 E Balaão disse à jumenta Porque zombaste de mim; tomara que tivera eu uma espada na mão, porque agora te mataria.

29 ויאמר בלעם לאתון כי התעללת בי לו יש חרב בידי כי עתה הרגתיך

30 E a jumenta disse a Balaão Porventura, não sou a tua jumenta, em que cavalgaste desde o tempo que eu fui tua até hoje? Costumei eu alguma vez fazer assim contigo? E ele respondeu Não.

30 ותאמר האתון אל בלעם הלוא אנכי אתנך אשר רכבת עלי מעודך עד היום הזה ההסכן הסכנתי לעשות לך כה ויאמר לא

31 Então, o SENHOR abriu os olhos a Balaão, e ele viu o Anjo do SENHOR, que estava no caminho, e a sua espada desembainhada na mão; pelo que inclinou a cabeça e prostrou-se sobre a sua face.

31 ויגל יהוה את עיני בלעם וירא את מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלפה בידו ויקד וישתחו לאפיו

32 Então, o Anjo do SENHOR lhe disse Por que já três vezes espancaste a tua jumenta? Eis que eu saí para ser teu adversário, porquanto o teu caminho é perverso diante de mim;

32 ויאמר אליו מלאך יהוה על מה הכית את אתנך זה שלוש רגלים הנה אנכי יצאתי לשטן כי ירט הדרך לנגדי

33 porém a jumenta me viu e já três vezes se desviou de diante de mim; se ela se não desviara de diante de mim, na verdade que eu agora te mataria e a ela deixaria com vida.

33 ותראני האתון ותט לפני זה שלש רגלים אולי נטתה מפני כי עתה גם אתכה הרגתי ואותה החייתי

34 Então, Balaão disse ao Anjo do SENHOR Pequei, que não soube que estavas neste caminho para te opores a mim; e, agora, se parece mal aos teus olhos, tornar-me-ei.

34 ויאמר בלעם אל מלאך יהוה חטאתי כי לא ידעתי כי אתה נצב לקראתי בדרך ועתה אם רע בעיניך אשובה לי

35 E disse o Anjo do SENHOR a Balaão Vai-te com estes homens, mas somente a palavra que eu falar a ti, esta falarás. Assim, Balaão foi-se com os príncipes de Balaque.

35 ויאמר מלאך יהוה אל בלעם לך עם האנשים ואפס את הדבר אשר אדבר אליך אתו תדבר וילך בלעם עם שרי בלק

36 Ouvindo, pois, Balaque que Balaão vinha, saiu-lhe ao encontro até à cidade de Moabe, que está no termo de Arnom, na extremidade do termo dele.

36 וישמע בלק כי בא בלעם ויצא לקראתו אל עיר מואב אשר על גבול ארנן אשר בקצה הגבול

37 E Balaque disse a Balaão Porventura, não enviei diligentemente a chamar-te? Por que não vieste a mim? Não posso eu na verdade honrar-te?

37 ויאמר בלק אל בלעם הלא שלח שלחתי אליך לקרא לך למה לא הלכת אלי האמנם לא אוכל כבדך

38 Então, Balaão disse a Balaque Eis que eu tenho vindo a ti; porventura, poderei eu agora de alguma forma falar alguma coisa? A palavra que Deus puser na minha boca, esta falarei.

38 ויאמר בלעם אל בלק הנה באתי אליך עתה היכול אוכל דבר מאומה הדבר אשר ישים אלהים בפי אתו אדבר

39 E Balaão foi com Balaque, e vieram a Quiriate-Huzote.

39 וילך בלעם עם בלק ויבאו קרית חצות

40 Então, Balaque matou bois e ovelhas; e deles enviou a Balaão e aos príncipes que estavam com ele.

40 ויזבח בלק בקר וצאן וישלח לבלעם ולשרים אשר אתו

41 E sucedeu que, pela manhã, Balaque tomou a Balaão e o fez subir aos altos de Baal. E viu Balaão dali a última parte do povo.

41 ויהי בבקר ויקח בלק את בלעם ויעלהו במות בעל וירא משם קצה העם

Números 23

1 Então, Balaão disse a Balaque Edifica-me aqui sete altares e prepara-me aqui sete bezerros e sete carneiros.

1 ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים

2 Fez, pois, Balaque como Balaão dissera; e Balaque e Balaão ofereceram um bezerro e um carneiro sobre cada altar.

2 ויעש בלק כאשר דבר בלעם ויעל בלק ובלעם פר ואיל במזבח

3 Então, Balaão disse a Balaque Fica-te ao pé do teu holocausto, e eu irei; porventura, o SENHOR me sairá ao encontro, e o que me mostrar te notificarei. Então, foi a um alto.

3 ויאמר בלעם לבלק התיצב על עלתך ואלכה אולי יקרה יהוה לקראתי ודבר מה יראני והגדתי לך וילך שפי

4 E, encontrando-se Deus com Balaão, lhe disse este Preparei sete altares e ofereci um bezerro e um carneiro sobre cada altar.

4 ויקר אלהים אל בלעם ויאמר אליו את שבעת המזבחת ערכתי ואעל פר ואיל במזבח

5 Então, o SENHOR pôs a palavra na boca de Balaão e disse Torna para Balaque e fala assim.

5 וישם יהוה דבר בפי בלעם ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר

6 E, tornando para ele, eis que estava ao pé do seu holocausto, ele e todos os príncipes dos moabitas.

6 וישב אליו והנה נצב על עלתו הוא וכל שרי מואב

7 Então, alçou a sua parábola e disse De Arã me mandou trazer Balaque, rei dos moabitas, das montanhas do oriente, dizendo Vem, amaldiçoa-me a Jacó; e vem, detesta a Israel.

7 וישא משלו ויאמר מן ארם ינחני בלק מלך מואב מהררי קדם לכה ארה
לי יעקב ולכה זעמה ישראל

8 Como amaldiçoarei o que Deus não amaldiçoa? E como
detestarei, quando o SENHOR não detesta?

8 מה אקב לא קבה אל ומה אזעם לא זעם יהוה

9 Porque do cume das penhas o vejo e dos outeiros o contemplo
eis que este povo habitará só e entre as nações não será
contado.

9 כי מראש צרים אראנו ומגבעות אשורנו הן עם לבדד ישכן ובגוים לא
יתחשב

10 Quem contará o pó de Jacó e o número da quarta parte de
Israel? A minha alma morra da morte dos justos, e seja o meu
fim como o seu.

10 מי מנה עפר יעקב ומספר את רבע ישראל תמת נפשי מות ישרים ותהי
אחריתי כמהו

11 Então, disse Balaque a Balaão Que me fizeste? Chamei-te para
amaldiçoar os meus inimigos, mas eis que inteiramente os
abençoaste.

11 ויאמר בלק אל בלעם מה עשית לי לקב איבי לקחתיך והנה ברכת ברך

12 E ele respondeu e disse Porventura, não terei cuidado de falar
o que o SENHOR pôs na minha boca?

12 ויען ויאמר הלא את אשר ישים יהוה בפי אתו אשמר לדבר

13 Então, Balaque lhe disse Rogo-te que venhas comigo a outro
lugar, de onde o verás; verás somente a última parte dele, mas a
todo ele não verás; e amaldiçoa-mo dali.

13 ויאמר אליו בלק לך נא אתי אל מקום אחר אשר תראנו משם אפס
קצהו תראה וכלו לא תראה וקבנו לי משם

14 Assim, o tomou consigo ao campo de Zofim, ao cume de
Pisga; e edificou sete altares e ofereceu um bezerro e um
carneiro sobre cada altar.

14 ויקחהו שדה צפים אל ראש הפסגה ויבן שבעה מזבחת ויעל פר ואיל
במזבח

15 Então, disse Balaão a Balaque Fica aqui ao pé do teu
holocausto, e eu irei ali ao seu encontro.

15 ויאמר אל בלק התיצב כה על עלתך ואנכי אקרה כה

16 E, encontrando-se o SENHOR com Balaão, pôs uma palavra na
sua boca e disse Torna para Balaque e fala assim.

16 ויקר יהוה אל בלעם וישם דבר בפיו ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר

17 E, vindo a ele, eis que estava ao pé do holocausto, e os
príncipes dos moabitas, com ele; disse-lhe, pois, Balaque Que
coisa falou o SENHOR?

17 ויבא אליו והנו נצב על עלתו ושרי מואב אתו ויאמר לו בלק מה דבר
יהוה

18 Então, alçou a sua parábola e disse Levanta-te, Balaque, e
ouve; inclina os teus ouvidos a mim, filho de Zipor.

18 וישא משלו ויאמר קום בלק ושמע האזינה עדי בנו צפר

19 Deus não é homem, para que minta; nem filho de homem,
para que se arrependa; porventura, diria ele e não o faria? Ou
falaria e não o confirmaria?

19 לא איש אל ויכזב ובן אדם ויתנחם ההוא אמר ולא יעשה ודבר ולא
יקימנה

20 Eis que recebi mandado de abençoar; pois ele tem abençoado, e eu não o posso revogar.

20 הנה ברך לקחתי וברך ולא אשיבנה

21 Não viu iniquidade em Israel, nem contemplou maldade em Jacó; o SENHOR, seu Deus, é com ele e nele, e entre eles se ouve o alarido de um rei.

21 לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל יהוה אלהיו עמו ותרועת מלך בו

22 Deus os tirou do Egito; as suas forças são como as do unicórnio.

22 אל מוציאם ממצרים כתועפת ראם לו

23 Pois contra Jacó não vale encantamento, nem adivinhação contra Israel; neste tempo se dirá de Jacó e de Israel Que coisas Deus tem feito!

23 כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל כעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל אל

24 Eis que o povo se levantará como leoa e se exalçará como leão; não se deitará até que coma a presa e beba o sangue de mortos.

24 הן עם כלביא יקום וכארי יתנשא לא ישכב עד יאכל טרף ודם חללים ישתה

25 Então, Balaque disse a Balaão Nem totalmente o amaldiçoarás, nem totalmente o abençoarás.

25 ויאמר בלק אל בלעם גם קב לא תקבנו גם ברך לא תברכנו

26 Porém Balaão respondeu e disse a Balaque Não te falei eu, dizendo Tudo o que o SENHOR falar, aquilo farei?

26 ויען בלעם ויאמר אל בלק הלא דברתי אליך לאמר כל אשר ידבר יהוה אתו אעשה

27 Disse mais Balaque a Balaão Ora, vem, e te levarei a outro lugar; porventura, bem parecerá aos olhos de Deus que dali mo amaldiçoes.

27 ויאמר בלק אל בלעם לכה נא אקחך אל מקום אחר אולי יישר בעיני האלהים וקבתו לי משם

28 Então, Balaque levou Balaão consigo ao cume de Peor, que olha para a banda do deserto.

28 ויקח בלק את בלעם ראש הפעור הנשקף על פני הישימן

29 Balaão disse a Balaque Edifica-me aqui sete altares e prepara-me aqui sete bezerros e sete carneiros.

29 ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים

30 Balaque, pois, fez como dissera Balaão e ofereceu um bezerro e um carneiro sobre cada altar.

30 ויעש בלק כאשר אמר בלעם ויעל פר ואיל במזבח

Números 24

1 Vendo Balaão que bem parecia aos olhos do SENHOR que abençoasse a Israel, não foi esta vez como dantes ao encontro dos encantamentos, mas pôs o seu rosto para o deserto.

1 וירא בלעם כי טוב בעיני יהוה לברך את ישראל ולא הלך כפעם בפעם לקראת נחשים וישת אל המדבר פניו

2 E, levantando Balaão os olhos e vendo a Israel que habitava segundo as suas tribos, veio sobre ele o Espírito de Deus.

2 וישא בלעם את עיניו וירא את ישראל שכן לשבטיו ותהי עליו רוח אלהים

3 E alçou a sua parábola e disse Fala Balaão, filho de Beor, e fala o homem de olhos abertos;

3 וישא משלו ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם הגבר שתם העין

4 fala aquele que ouviu os ditos de Deus, o que vê a visão do Todo-poderoso, caindo em êxtase e de olhos abertos

4 נאם שמע אמרי אל אשר מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים

5 Que boas são as tuas tendas, ó Jacó! Que boas as tuas moradas, ó Israel!

5 מה טבו אהליך יעקב משכנתיך ישראל

6 Como ribeiros se estendem, como jardins ao pé dos rios; como árvores de sândalo o SENHOR as plantou, como cedros junto às águas.

6 כנחלים נטיו כגנת עלי נהר כאהלים נטע יהוה כארזים עלי מים

7 De seus baldes manarão águas, e a sua semente estará em muitas águas; e o seu rei se exalçará mais do que Agague, e o seu reino será levantado.

7 יזל מים מדליו וזרעו במים רבים וירם מאגג מלכו ותנשא מלכתו

8 Deus o tirou do Egito; as suas forças são como as do unicórnio; consumirá as nações, seus inimigos, e quebrará seus ossos, e com as suas setas os atravessará.

8 אל מוציאו ממצרים כתועפת ראם לו יאכל גוים צריו ועצמתיהם יגרם וחציו ימחץ

9 Encurvou-se, deitou-se como leão e como leoa; quem o despertará? Benditos os que te abençoarem, e malditos os que te amaldiçoarem

9 כרע שכב כארי וכלביא מי יקימנו מברכיך ברוך וארריך ארור

10 Então, a ira de Balaque se acendeu contra Balaão, e bateu ele as suas palmas; e Balaque disse a Balaão Para amaldiçoar os meus inimigos te tenho chamado; porém agora já três vezes os abençoaste inteiramente.

10 ויחר אף בלק אל בלעם ויספק את כפיו ויאמר בלק אל בלעם לקב איבי קראתיך והנה ברכת ברך זה שלש פעמים

11 Agora, pois, foge para o teu lugar; eu tinha dito que te honraria grandemente; mas eis que o SENHOR te privou desta honra.

11 ועתה ברח לך אל מקומך אמרתי כבד אכבדך והנה מנעך יהוה מכבוד

12 Então, Balaão disse a Balaque Não falei eu também aos teus mensageiros, que me enviaste, dizendo

12 ויאמר בלעם אל בלק הלא גם אל מלאכיך אשר שלחת אלי דברתי לאמר

13 Ainda que Balaque me desse a sua casa cheia de prata e ouro, não posso traspassar o mandado do SENHOR, fazendo bem ou mal de meu próprio coração; o que o SENHOR falar, isso falarei eu.

13 אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את פי יהוה לעשות טובה או רעה מלבי אשר ידבר יהוה אתו אדבר

14 Agora, pois, eis que me vou ao meu povo; vem, avisar-te-ei do que este povo fará ao teu povo nos últimos dias.

14 ועתה הנני הולך לעמי לכה איעצך אשר יעשה העם הזה לעמך באחרית הימים

15 Então, alçou a sua parábola e disse Fala Balaão, filho de Beor, e fala o homem de olhos abertos;

15 וישא משלו ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם הגבר שתם העין

16 fala aquele que ouviu os ditos de Deus e o que sabe a ciência do Altíssimo; o que viu a visão do Todo-poderoso, caído em êxtase e de olhos abertos

16 נאם שמע אמרי אל וידע דעת עליון מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים

17 Vê-lo-ei, mas não agora; contemplá-lo-ei, mas não de perto; uma estrela procederá de Jacó, e um cetro subirá de Israel, que ferirá os termos dos moabitas e destruirá todos os filhos de Sete.

17 אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב דרך כוכב מיעקב וקם שבט מישראל ומחץ פאתי מואב וקרקר כל בני שת

18 E Edom será uma possessão, e Seir também será uma possessão hereditária para os seus inimigos; pois Israel fará proezas.

18 והיה אדום ירשה והיה ירשה שעיר איביו וישראל עשה חיל

19 E dominará um de Jacó e matará os que restam das cidades.

19 וירד מיעקב והאביד שריד מעיר

20 E, vendo os amalequitas, alçou a sua parábola e disse Amaleque é o primeiro das nações; porém o seu fim será para perdição.

20 וירא את עמלק וישא משלו ויאמר ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי אבד

21 E, vendo os queneus, alçou a sua parábola e disse Firme está a tua habitação, e puseste o teu ninho na penha.

21 וירא את הקיני וישא משלו ויאמר איתן מושבך ושים בסלע קנך

22 Todavia, o queneu será consumido, até que Assur te leve por prisioneiro.

22 כי אם יהיה לבער קין עד מה אשור תשבך

23 E, alçando ainda a sua parábola, disse Ai, quem viverá, quando Deus fizer isto?

23 וישא משלו ויאמר אוי מי יחיה משמו אל

24 E as naus das costas de Quitim afligirão a Assur; também afligirão a Héber; e também ele será para perdição.

24 וצים מיד כתים וענו אשור וענו עבר וגם הוא עדי אבד

25 Então, Balaão levantou-se, e foi-se, e voltou ao seu lugar, e também Balaque se foi pelo seu caminho.

25 ויקם בלעם וילך וישב למקמו וגם בלק הלך לדרכו

Números 25

1 E Israel deteve-se em Sitim, e o povo começou a prostituir-se com as filhas dos moabitas.

1 וישב ישראל בשטים ויחל העם לזנות אל בנות מואב

2 Estas convidaram o povo aos sacrifícios dos seus deuses; e o povo comeu e inclinou-se aos seus deuses.

2 ותקראן לעם לזבחי אלהיהן ויאכל העם וישתחוו לאלהיהן

3 Juntando-se, pois, Israel a Baal-Peor, a ira do SENHOR se acendeu contra Israel.

3 ויצמד ישראל לבעל פעור ויחר אף יהוה בישראל

4 Disse o SENHOR a Moisés Toma todos os cabeças do povo e enforca-os ao SENHOR diante do sol, e o ardor da ira do SENHOR se retirará de Israel.

4 ויאמר יהוה אל משה קח את כל ראשי העם והוקע אותם ליהוה נגד השמש וישב חרון אף יהוה מישראל

5 Então, Moisés disse aos juízes de Israel Cada um mate os seus homens que se juntaram a Baal-Peor

5 ויאמר משה אל שפטי ישראל הרגו איש אנשיו הנצמדים לבעל פעור

6 E eis que veio um homem dos filhos de Israel e trouxe a seus irmãos uma midianita perante os olhos de Moisés e de toda a congregação dos filhos de Israel, chorando eles diante da tenda da congregação.

6 והנה איש מבני ישראל בא ויקרב אל אחיו את המדינית לעיני משה ולעיני כל עדת בני ישראל והמה בכים פתח אהל מועד

7 Vendo isso Finéias, filho de Eleazar, filho de Arão, o sacerdote, se levantou do meio da congregação e tomou uma lança na sua mão;

7 וירא פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן ויקם מתוך העדה ויקח רמח בידו

8 e foi após o varão israelita até à tenda e os atravessou a ambos, ao varão israelita e à mulher, pela sua barriga; então, a praga cessou de sobre os filhos de Israel.

8 ויבא אחר איש ישראל אל הקבה וידקר את שניהם את איש ישראל ואת האשה אל קבתה ותעצר המגפה מעל בני ישראל

9 E os que morreram daquela praga foram vinte e quatro mil.

9 ויהיו המתים במגפה ארבעה ועשרים אלף

10 Então, o SENHOR falou a Moisés, dizendo

10 וידבר יהוה אל משה לאמר

11 Finéias, filho de Eleazar, filho de Arão, o sacerdote, desviou a minha ira de sobre os filhos de Israel, pois zelou o meu zelo no meio deles; de modo que no meu zelo não consumi os filhos de Israel.

11 פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי

12 Portanto, dize Eis que lhe dou o meu concerto de paz,

12 לכן אמר הנני נתן לו את בריתי שלום

13 e ele e a sua semente depois dele terão o concerto do sacerdócio perpétuo; porquanto teve zelo pelo seu Deus e fez propiciação pelos filhos de Israel.

13 והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהנת עולם תחת אשר קנא לאלהיו ויכפר על בני ישראל

14 E o nome do israelita morto, que foi morto com a midianita, era Zinri, filho de Salu, maioral da casa paterna dos simeonitas.

14 ושם איש ישראל המכה אשר הכה את המדינית זמרי בן סלוא נשיא בית אב לשמעני

15 E o nome da mulher midianita morta era Cosbi, filha de Zur, cabeça do povo da casa paterna entre os midianitas.

15 ושם האשה המכה המדינית כזבי בת צור ראש אמות בית אב במדין הוא

16 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

16 וידבר יהוה אל משה לאמר

17 Afligireis os midianitas e os ferireis,

17 צרור את המדינים והכיתם אותם

18 porque eles vos afligiram a vós outros com os seus enganos com que vos enganaram no negócio de Peor e no negócio de Cosbi, filha do maioral dos midianitas, irmã deles, que foi morta no dia da praga no negócio de Peor.

18 כי צררים הם לכם בנכליהם אשר נכלו לכם על דבר פעור ועל דבר כזבי בת נשיא מדין אחתם המכה ביום המגפה על דבר פעור

Números 26

1 Aconteceu, pois, que, depois daquela praga, falou o SENHOR a Moisés e a Eleazar, filho de Arão, o sacerdote, dizendo

1 ויהי אחרי המגפה ויאמר יהוה אל משה ואל אלעזר בן אהרן הכהן לאמר

2 Tomai a soma de toda a congregação dos filhos de Israel, da idade de vinte anos para cima, segundo as casas de seus pais, todo que, em Israel, vai para o exército.

2 שאו את ראש כל עדת בני ישראל מבן עשרים שנה ומעלה לבית אבתם כל יצא צבא בישראל

3 Falaram, pois, Moisés e Eleazar, o sacerdote, aos cabeças de Israel, nas campinas de Moabe, ao pé do Jordão, de Jericó, dizendo

3 וידבר משה ואלעזר הכהן אתם בערבת מואב על ירדן ירחו לאמר

4 Contai o povo da idade de vinte anos para cima, como o SENHOR ordenara a Moisés e aos filhos de Israel, que saíram do Egito.

4 מבן עשרים שנה ומעלה כאשר צוה יהוה את משה ובני ישראל היצאים מארץ מצרים

5 Rúben, o primogênito de Israel; os filhos de Rúben foram Enoque, do qual era a família dos enoquitas; de Palu, a família dos paluítas;

5 ראובן בכור ישראל בני ראובן חנוך משפחת החנכי לפלוא משפחת הפלאי

6 de Hezrom, a família dos hezronitas; de Carmi, a família dos carmitas.

6 לחצרן משפחת החצרוני לכרמי משפחת הכרמי

7 Estas são as famílias dos rubenitas; e os que foram deles contados foram quarenta e três mil e setecentos e trinta.

7 אלה משפחת הראובני ויהיו פקדיהם שלשה וארבעים אלף ושבע מאות ושלשים

8 E o filho de Palu Eliabe.

8 ובני פלוא אליאב

9 E os filhos de Eliabe Nemuel, e Datã, e Abirão; estes, Datã e Abirão, foram os chamados da congregação, que moveram a contenda contra Moisés e contra Arão na congregação de Corá, quando moveram a contenda contra o SENHOR;

9 ובני אליאב נמואל ודתן ואבירם הוא דתן ואבירם קרואי העדה אשר הצו על משה ועל אהרן בעדת קרח בהצתם על יהוה

10 e a terra abriu a sua boca e os tragou com Corá, quando morreu a congregação; quando o fogo consumiu duzentos e cinquenta homens, e foram por sinal.

10 ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת קרח במות העדה באכל האש את חמשים ומאתים איש ויהיו לנס

11 Mas os filhos de Corá não morreram.

11 ובני קרח לא מתו

12 Os filhos de Simeão, segundo as suas famílias de Nemuel, a família dos nemuelitas; de Jamim, a família dos jaminitas; de Jaquim, a família dos jaquinitas;

12 בני שמעון למשפחתם לנמואל משפחת הנמואלי לימין משפחת הימיני ליכין משפחת היכיני

13 de Zerá, a família dos zeraítas; de Saul, a família dos saulitas.

13 לזרח משפחת הזרחי לשאול משפחת השאולי

14 Estas são as famílias dos simeonitas, vinte e dois mil e duzentos.

14 אלה משפחת השמעני שנים ועשרים אלף ומאתים

15 Os filhos de Gade, segundo as suas gerações de Zefom, a família dos zefonitas; de Hagi, a família dos hagitas; de Suni, a família dos sunitas;

15 בני גד למשפחתם לצפון משפחת הצפוני לחגי משפחת החגי לשוני משפחת השוני

16 de Ozni, a família dos oznitas; de Eri, a família dos eritas;

16 לאזני משפחת האזני לערי משפחת הערי

17 de Arodi, a família dos aroditas; de Areli, a família dos arelitas.

17 לארוד משפחת הארודי לאראלי משפחת האראלי

18 Estas são as famílias dos filhos de Gade, segundo os que foram deles contados, quarenta mil e quinhentos.

18 אלה משפחת בני גד לפקדיהם ארבעים אלף וחמש מאות

19 Os filhos de Judá Er e Onã; mas Er e Onã morreram na terra de Canaã.

19 בני יהודה ער ואונן וימת ער ואונן בארץ כנען

20 Assim, os filhos de Judá foram segundo as suas famílias de Selá, a família dos selaítas; de Perez, a família dos perezitas; de Zerá, a família dos zeraítas.

20 ויהיו בני יהודה למשפחתם לשלה משפחת השלני לפרץ משפחת הפרצי לזרח משפחת הזרחי

21 E os filhos de Perez foram de Hezrom, a família dos hezronitas; de Hamul, a família dos hamulitas.

21 ויהיו בני פרץ לחצרן משפחת החצרני לחמול משפחת החמולי

22 Estas são as famílias de Judá, segundo os que foram deles contados, setenta e seis mil e quinhentos.

22 אלה משפחת יהודה לפקדיהם ששה ושבעים אלף וחמש מאות

23 Os filhos de Issacar, segundo as suas famílias, foram de Tola, a família dos tolaítas; de Puva, a família dos puvitas;

23 בני יששכר למשפחתם תולע משפחת התולעי לפוה משפחת הפוני

24 de Jasube, a família dos jasubitas; de Sinrom, a família dos sinronitas.

24 לישוב משפחת הישובי לשמרן משפחת השמרני

25 Estas são as famílias de Issacar, segundo os que foram deles contados, sessenta e quatro mil e trezentos.

25 אלה משפחת יששכר לפקדיהם ארבעה וששים אלף ושלש מאות

26 Os filhos de Zebulom, segundo as suas famílias, foram de Serede, a família dos sereditas; de Elom, a família dos elonitas; de Jaleel, a família dos jaleelitas.

26 בני זבולן למשפחתם לסרד משפחת הסרדי לאלון משפחת האלני ליחלאל משפחת היחלאלי

27 Estas são as famílias dos zebulonitas, segundo os que foram deles contados, sessenta mil e quinhentos.

27 אלה משפחת הזבולני לפקדיהם ששים אלף וחמש מאות

28 Os filhos de José, segundo as suas famílias, foram Manassés e Efraim.

28 בני יוסף למשפחתם מנשה ואפרים

29 Os filhos de Manassés foram de Maquir, a família dos maquiritas; e Maquir gerou a Gileade; de Gileade, a família dos gileaditas.

29 בני מנשה למכיר משפחת המכירי ומכיר הוליד את גלעד לגלעד משפחת הגלעדי

30 Estes são os filhos de Gileade de Jezer, a família dos jezeritas; de Heleque, a família dos helequitas;

30 אלה בני גלעד איעזר משפחת האיעזרי לחלק משפחת החלקי

31 e de Asriel, a família dos asrielitas; e de Siquém, a família dos siquemitas;

31 ואשריאל משפחת האשראלי ושכם משפחת השכמי

32 e de Semida, a família dos semidaítas; e de Héfer, a família dos heferitas.

32 ושמידע משפחת השמידעי וחפר משפחת החפרי

33 Porém Zelofeade, filho de Héfer, não tinha filhos, senão filhas; e os nomes das filhas de Zelofeade foram Macla, Noa, Hogla, Milca e Tirza.

33 וצלפחד בן חפר לא היו לו בנים כי אם בנות ושם בנות צלפחד מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה

34 Estas são as famílias de Manassés; e os que foram deles contados foram cinquenta e dois mil e setecentos.

34 אלה משפחת מנשה ופקדיהם שנים וחמשים אלף ושבע מאות

35 Estes são os filhos de Efraim, segundo as suas famílias de Sutela, a família dos sutelaítas; de Bequer, a família dos bequeritas; de Taã, a família dos taanitas.

35 אלה בני אפרים למשפחתם לשותלח משפחת השתלחי לבכר משפחת הבכרי לתחן משפחת התחני

36 E estes são os filhos de Sutela de Erã, a família dos eranitas.

36 ואלה בני שותלח לערן משפחת הערני

37 Estas são as famílias dos filhos de Efraim, segundo os que foram deles contados, trinta e dois mil e quinhentos; estes são os filhos de José, segundo as suas famílias.

37 אלה משפחת בני אפרים לפקדיהם שנים ושלשים אלף וחמש מאות אלה בני יוסף למשפחתם

38 Os filhos de Benjamim, segundo as suas famílias de Belá, a família dos belaítas; de Asbel, a família dos asbelitas; de Airão, a família dos airamitas;

38 בני בנימן למשפחתם לבלע משפחת הבלעי לאשבל משפחת האשבלי לאחירם משפחת האחירמי

39 de Sufã, a família dos sufamitas; de Hufã, a família dos hufamitas.

39 לשפופם משפחת השופמי לחופם משפחת החופמי

40 E os filhos de Belá foram Arde e Naamã de Arde, a família dos arditas; de Naamã, a família dos naamanitas.

40 ויהיו בני בלע ארד ונעמן משפחת הארדי לנעמן משפחת הנעמי

41 Estes são os filhos de Benjamim, segundo as suas famílias; e os que foram deles contados foram quarenta e cinco mil e seiscentos.

41 אלה בני בנימן למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים אלף ושש מאות

42 Estes são os filhos de Dã, segundo as suas famílias de Suão, a família dos suamitas; estas são as famílias de Dã, segundo as suas famílias.

42 אלה בני דן למשפחתם לשוחם משפחת השוחמי אלה משפחת דן למשפחתם

43 Todas as famílias dos suamitas, segundo os que foram deles contados foram sessenta e quatro mil e quatrocentos.

43 כל משפחת השוחמי לפקדיהם ארבעה וששים אלף וארבע מאות

44 Os filhos de Aser, segundo as suas famílias, foram de Imna, a família dos imnaítas; de Isvi, a família dos isvitas; de Berias, a família dos beriaítas.

44 בני אשר למשפחתם לימנה משפחת הימנה לישוי משפחת הישוי לבריעה משפחת הבריעי

45 Os filhos de Berias foram de Héber, a família dos heberitas; de Malquiel, a família dos malquielitas.

45 לבני בריעה לחבר משפחת החברי למלכיאל משפחת המלכיאלי

46 E o nome da filha de Aser foi Sera.

46 ושם בת אשר שרח

47 Estas são as famílias dos filhos de Aser, segundo os que foram deles contados, cinquenta e três mil e quatrocentos.

47 אלה משפחת בני אשר לפקדיהם שלשה וחמשים אלף וארבע מאות

48 Os filhos de Naftali, segundo as suas famílias de Jazeel, a família dos jazeelitas; de Guni, a família dos gunitas;

48 בני נפתלי למשפחתם ליחצאל משפחת היחצאלי לגוני משפחת הגוני

49 de Jezer, a família dos jezeritas; de Silém, a família dos silemitas.

49 ליצר משפחת היצרי לשלם משפחת השלמי

50 Estas são as famílias de Naftali, segundo as suas famílias; e os que foram deles contados foram quarenta e cinco mil e quatrocentos.

50 אלה משפחת נפתלי למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים אלף וארבע מאות

51 Estes são os contados dos filhos de Israel, seiscentos e um mil e setecentos e trinta.

51 אלה פקודי בני ישראל שש מאות אלף ואלף שבע מאות ושלשים

52 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo

52 וידבר יהוה אל משה לאמר

53 A estes se repartirá a terra em herança, segundo o número dos nomes.

53 לאלה תחלק הארץ בנחלה במספר שמות

54 Aos muitos, multiplicarás a sua herança; e, aos poucos, diminuirás a sua herança; a cada qual se dará a sua herança, segundo os que foram deles contados.

54 לרב תרבה נחלתו ולמעט תמעיט נחלתו איש לפי פקדיו יתן נחלתו

55 Todavia, a terra se repartirá por sortes; segundo os nomes das tribos de seus pais, a herdarão.

55 אך בגורל יחלק את הארץ לשמות מטות אבתם ינחלו

56 Segundo sair a sorte, se repartirá a herança deles entre os muitos e os poucos.

56 על פי הגורל תחלק נחלתו בין רב למעט

57 E estes são os que foram contados de Levi, segundo as suas famílias de Gérson, a família dos gersonitas; de Coate, a família dos coatitas; de Merari, a família dos meraritas.

57 ואלה פקודי הלוי למשפחתם לגרשון משפחת הגרשני לקהת משפחת הקהתי למררי משפחת המררי

58 Estas são as famílias de Levi a família dos libnitas, a família dos hebronitas, a família dos malitas, a família dos musitas, a família dos coraítas; e Coate gerou a Anrão.

58 אלה משפחת לוי משפחת הלבני משפחת החברני משפחת המחלי משפחת המושי משפחת הקרחי וקהת הולד את עמרם

59 E o nome da mulher de Anrão foi Joquebede, filha de Levi, a qual nasceu a Levi no Egito; e esta, a Anrão gerou Arão, e Moisés, e Miriã, sua irmã.

59 ושם אשת עמרם יוכבד בת לוי אשר ילדה אתה ללוי במצרים ותלד לעמרם את אהרן ואת משה ואת מרים אחתם

60 E a Arão nasceram Nadabe, Abiú, Eleazar e Itamar.

60 ויולד לאהרן את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר

61 Porém Nadabe e Abiú morreram quando trouxeram fogo estranho perante o SENHOR.

61 וימת נדב ואביהוא בהקריבם אש זרה לפני יהוה

62 E os que foram deles contados foram vinte e três mil, todo o varão da idade de um mês para cima; porque estes não foram contados entre os filhos de Israel, porquanto lhes não foi dada herança entre os filhos de Israel.

62 ויהיו פקדיהם שלשה ועשרים אלף כל זכר מבן חדש ומעלה כי לא התפקדו בתוך בני ישראל כי לא נתן להם נחלה בתוך בני ישראל

63 Estes são os que foram contados por Moisés e Eleazar, o sacerdote, que contaram os filhos de Israel nas campinas de Moabe, ao pé do Jordão, de Jericó.

63 אלה פקודי משה ואלעזר הכהן אשר פקדו את בני ישראל בערבת מואב על ירדן ירחו

64 E entre estes nenhum houve dos que foram contados por Moisés e Arão, o sacerdote, quando contaram aos filhos de Israel no deserto do Sinai.

64 ובאלה לא היה איש מפקודי משה ואהרן הכהן אשר פקדו את בני ישראל במדבר סיני

65 Porque o SENHOR dissera deles que certamente morreriam no deserto; e nenhum deles ficou, senão Calebe, filho de Jefoné, e Josué, filho de Num.

65 כי אמר יהוה להם מות ימתו במדבר ולא נותר מהם איש כי אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון

Números 27

1 E chegaram as filhas de Zelofeade, filho de Héfer, filho de Gileade, filho de Maquir, filho de Manassés, entre as famílias de Manassés, filho de José (e estes são os nomes de suas filhas Macla, Noa, Hogla, Milca e Tirza);

1 ותקרבנה בנות צלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה למשפחת מנשה בן יוסף ואלה שמות בנתיו מחלה נעה וחגלה ומלכה ותרצה

2 e puseram-se diante de Moisés, e diante de Eleazar, o sacerdote, e diante dos príncipes e de toda a congregação, à porta da tenda da congregação, dizendo

2 ותעמדנה לפני משה ולפני אלעזר הכהן ולפני הנשיאם וכל העדה פתח אהל מועד לאמר

3 Nosso pai morreu no deserto e não estava entre a congregação dos que se congregaram contra o SENHOR na congregação de Corá; mas morreu no seu próprio pecado e não teve filhos.

3 אבינו מת במדבר והוא לא היה בתוך העדה הנועדים על יהוה בעדת קרח כי בחטאו מת ובנים לא היו לו

4 Por que se tiraria o nome de nosso pai do meio da sua família, porquanto não teve filhos? Dá-nos possessão entre os irmãos de nosso pai.

4 למה יגרע שם אבינו מתוך משפחתו כי אין לו בן תנה לנו אחזה בתוך אחי אבינו

5 E Moisés levou a sua causa perante o SENHOR.

5 ויקרב משה את משפטן לפני יהוה

6 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo

6 ויאמר יהוה אל משה לאמר

7 As filhas de Zelofeade falam retamente; certamente lhes darás possessão de herança entre os irmãos de seu pai; e a herança de seu pai farás passar a elas.

7 כן בנות צלפחד דברת נתן תתן להם אחזת נחלה בתוך אחי אביהם והעברת את נחלת אביהן להן

8 E falarás aos filhos de Israel, dizendo Quando alguém morrer e não tiver filho, então, fareis passar a sua herança a sua filha.

8 ואל בני ישראל תדבר לאמר איש כי ימות ובן אין לו והעברתם את נחלתו לבתו

9 E, se não tiver filha, então, a sua herança dareis a seus irmãos.

9 ואם אין לו בת ונתתם את נחלתו לאחיו

10 Porém, se não tiver irmãos, então, dareis a sua herança aos irmãos de seu pai.

10 ואם אין לו אחים ונתתם את נחלתו לאחי אביו

11 Se também seu pai não tiver irmãos, então, a sua herança dareis a seu parente, àquele que lhe for o mais chegado da sua família, para que a possua; isto aos filhos de Israel será por estatuto de direito, como o SENHOR ordenou a Moisés

11 ואם אין אחים לאביו ונתתם את נחלתו לשארו הקרב אליו ממשפחתו וירש אתה והיתה לבני ישראל לחקת משפט כאשר צוה יהוה את משה

12 Depois, disse o SENHOR a Moisés Sobe este monte Abarim e vê a terra que tenho dado aos filhos de Israel.

12 ויאמר יהוה אל משה עלה אל הר העברים הזה וראה את הארץ אשר נתתי לבני ישראל

13 E, havendo -a visto, então, serás recolhido ao teu povo, assim como foi recolhido teu irmão Arão;

13 וראיתה אתה ונאספת אל עמיך גם אתה כאשר נאסף אהרן אחיך

14 porquanto rebeldes fostes no deserto de Zim, na contenda da congregação, ao meu mandado de me santificardes nas águas diante dos seus olhos. (Estas são as águas de Meribá de Cades, no deserto de Zim.)

14 כאשר מריתם פי במדבר צן במריבת העדה להקדישני במים לעיניהם הם מי מריבת קדש מדבר צן

15 Então, falou Moisés ao SENHOR, dizendo

15 וידבר משה אל יהוה לאמר

16 O SENHOR, Deus dos espíritos de toda carne, ponha um homem sobre esta congregação,

16 יפקד יהוה אלהי הרוחת לכל בשר איש על העדה

17 que saia diante deles, e que entre diante deles, e que os faça sair, e que os faça entrar; para que a congregação do SENHOR não seja como ovelhas que não têm pastor.

17 אשר יצא לפניהם ואשר יבא לפניהם ואשר יוציאם ואשר יביאם ולא תהיה עדת יהוה כצאן אשר אין להם רעה

18 Então, disse o SENHOR a Moisés Toma para ti a Josué, filho de Num, homem em quem há o Espírito, e põe a tua mão sobre ele.

18 ויאמר יהוה אל משה קח לך את יהושע בן נון איש אשר רוח בו וסמכת את ידך עליו

19 E apresenta-o perante Eleazar, o sacerdote, e perante toda a congregação, e dá-lhe mandamentos aos olhos deles,

19 והעמדת אתו לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה וצויתה אתו לעיניהם

20 e põe sobre ele da tua glória, para que lhe obedeça toda a congregação dos filhos de Israel.

20 ונתתה מהודך עליו למען ישמעו כל עדת בני ישראל

21 E se porá perante Eleazar, o sacerdote, o qual por ele consultará, segundo o juízo de Urim, perante o SENHOR; conforme o seu dito, sairão; e, conforme o seu dito, entrarão, ele, e todos os filhos de Israel com ele, e toda a congregação.

21 ולפני אלעזר הכהן יעמד ושאל לו במשפט האורים לפני יהוה על פיו יצאו ועל פיו יבאו הוא וכל בני ישראל אתו וכל העדה

22 E fez Moisés como o SENHOR lhe ordenara; porque tomou a Josué e apresentou-o perante Eleazar, o sacerdote, e perante toda a congregação;

22 ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ויקח את יהושע ויעמדהו לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה

23 e sobre ele pôs as mãos e lhe deu mandamentos, como o SENHOR ordenara pela mão de Moisés.

23 ויסמך את ידיו עליו ויצוהו כאשר דבר יהוה ביד משה

Números 28

1 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Dá ordem aos filhos de Israel e dize-lhes Da minha oferta, do meu manjar para as minhas ofertas queimadas, do meu cheiro suave, tereis cuidado, para mas oferecer a seu tempo determinado.

2 צו את בני ישראל ואמרת אלהם את קרבני לחמי לאשי ריח ניחחי תשמרו להקריב לי במועדו

3 E dir-lhes-ás Esta é a oferta queimada que oferecereis ao SENHOR dois cordeiros de um ano, sem mancha, cada dia, em contínuo holocausto.

3 ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו ליהוה כבשים בני שנה תמימם שנים ליום עלה תמיד

4 Um cordeiro sacrificarás pela manhã e o outro cordeiro sacrificarás de tarde;

4 את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים

5 e a décima parte de um efa de flor de farinha em oferta de manjares, misturada com a quarta parte de um him de azeite moído.

5 ועשירית האיפה סלת למנחה בלולה בשמן כתית רביעת ההין

6 Este é o holocausto contínuo, instituído no monte Sinai, em cheiro suave, oferta queimada ao SENHOR.

6 עלת תמיד העשיה בהר סיני לריח ניחח אשה ליהוה

7 E a sua libação será a quarta parte de um him para um cordeiro; no santuário, oferecerás a libação de bebida forte ao SENHOR.

7 ונסכו רביעת ההין לכבש האחד בקדש הסך נסך שכר ליהוה

8 E o outro cordeiro sacrificarás de tarde; como a oferta de manjares da manhã e como a sua libação, o aparelharás em oferta queimada de cheiro suave ao SENHOR.

8 ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכו תעשה אשה ריח ניחח ליהוה

9 Porém, no dia de sábado, dois cordeiros de um ano, sem mancha, e duas décimas de flor de farinha misturada com azeite, em oferta de manjares, com a sua libação;

9 וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימם ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו

10 holocausto é do sábado em cada sábado, além do holocausto contínuo e a sua libação.

10 עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה

11 E nos princípios dos vossos meses oferecereis, em holocausto ao SENHOR, dois bezerros e um carneiro, sete cordeiros de um ano, sem mancha;

11 ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימם

12 e três décimas de flor de farinha misturada com azeite, em oferta de manjares, para um bezerro; e duas décimas de flor de farinha misturada com azeite, em oferta de manjares, para um carneiro;

12 ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לפר האחד ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לאיל האחד

13 e uma décima de flor de farinha misturada com azeite, em oferta de manjares, para um cordeiro; holocausto é de cheiro suave, oferta queimada ao SENHOR.

13 ועשרן עשרון סלת מנחה בלולה בשמן לכבש האחד עלה ריח ניחח אשה ליהוה

14 E as suas libações serão a metade de um him de vinho para um bezerro, e a terça parte de um him para um carneiro, e a quarta parte de um him para um cordeiro; este é o holocausto da lua nova de cada mês, segundo os meses do ano.

14 ונסכיהם חצי ההין יהיה לפר ושלישת ההין לאיל ורביעת ההין לכבש יין זאת עלת חדש בחדשו לחדשי השנה

15 Também um bode, para expiação do pecado, ao SENHOR, além do holocausto contínuo, com a sua libação se oferecerá.

15 ושעיר עזים אחד לחטאת ליהוה על עלת התמיד יעשה ונסכו

16 Porém, no primeiro mês, aos catorze dias do mês, é a Páscoa do SENHOR.

16 ובחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש פסח ליהוה

17 E, aos quinze dias do mesmo mês, haverá festa; sete dias se comerão pães asmos.

17 ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג שבעת ימים מצות יאכל

18 No primeiro dia, haverá santa convocação; nenhuma obra servil fareis;

18 ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו

19 mas oferecereis oferta queimada em holocausto ao SENHOR, dois bezerros e um carneiro, e sete cordeiros de um ano; ser-vos-ão eles sem mancha.

19 והקרבתם אשה עלה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד ושבעה כבשים בני שנה תמימם יהיו לכם

20 E a sua oferta de manjares será de flor de farinha misturada com azeite; oferecereis três décimas para um bezerro e duas décimas para um carneiro.

20 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל תעשו

21 Para cada cordeiro oferecereis uma décima, para cada um dos sete cordeiros;

21 עשרון עשרון תעשה לכבש האחד לשבעת הכבשים

22 e um bode, para expiação do pecado, para fazer expiação por vós.

22 ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם

23 Estas coisas oferecereis, além do holocausto da manhã, que é o holocausto contínuo.

23 מלבד עלת הבקר אשר לעלת התמיד תעשו את אלה

24 Segundo este modo, cada dia oferecereis, por sete dias, o manjar da oferta queimada em cheiro suave ao SENHOR; além do holocausto contínuo, se oferecerá isto com a sua libação.

24 כאלה תעשו ליום שבעת ימים לחם אשה ריח ניחח ליהוה על עולת
התמיד יעשה ונסכו

25 E, no sétimo dia, tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis.

25 וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו

26 Semelhantemente, tereis santa convocação no dia das primícias, quando oferecerdes oferta nova de manjares ao SENHOR, segundo a vossa Festa das Semanas; nenhuma obra servil fareis.

26 וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה ליהוה בשבעתיכם מקרא
קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו

27 Então, oferecereis ao SENHOR por holocausto, em cheiro suave, dois bezerros, um carneiro e sete cordeiros de um ano;

27 והקרבתם עולה לריח ניחח ליהוה פרים בני בקר שנים איל אחד
שבעה כבשים בני שנה

28 e a sua oferta de manjares de flor de farinha misturada com azeite três décimas para um bezerro, duas décimas para um carneiro;

28 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר האחד שני עשרנים
לאיל האחד

29 para cada cordeiro uma décima, para cada um dos sete cordeiros;

29 עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים

30 um bode, para fazer expiação por vós.

30 שעיר עזים אחד לכפר עליכם

31 Além do holocausto contínuo e a sua oferta de manjares, os oferecereis (ser-vos-ão eles sem mancha) com as suas libações.

31 מלבד עלת התמיד ומנחתו תעשו תמימם יהיו לכם ונסכיהם

Números 29

1 Semelhantemente, tereis santa convocação no sétimo mês, no primeiro dia do mês; nenhuma obra servil fareis; ser-vos -á um dia de jubilação.

1 ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם

2 Então, por holocausto, em cheiro suave ao SENHOR, oferecereis um bezerro, um carneiro e sete cordeiros de um ano, sem mancha.

2 ועשיתם עלה לריח ניחח ליהוה פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימם

3 E pela sua oferta de manjares de flor de farinha misturada com azeite, três décimas para o bezerro, e duas décimas para o carneiro,

3 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל

4 e uma décima para um cordeiro, para cada um dos sete cordeiros;

4 ועשרון אחד לכבש האחד לשבעת הכבשים

5 e um bode, para expiação do pecado, para fazer expiação por vós;

5 ושעיר עזים אחד חטאת לכפר עליכם

6 além do holocausto do mês, e a sua oferta de manjares, e o holocausto contínuo, e a sua oferta de manjares, com as suas libações, segundo o seu estatuto, em cheiro suave, oferta queimada ao SENHOR.

6 מלבד עלת החדש ומנחתה ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם כמשפטם לריח ניחח אשה ליהוה

7 E, no dia dez deste sétimo mês, tereis santa convocação e afligireis a vossa alma; nenhuma obra fareis.

7 ובעשור לחדש השביעי הזה מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשתיכם כל מלאכה לא תעשו

8 Mas, por holocausto, em cheiro suave ao SENHOR, oferecereis um bezerro, um carneiro e sete cordeiros de um ano; ser-vos-ão eles sem mancha.

8 והקרבתם עלה ליהוה ריח ניחח פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימם יהיו לכם

9 E, pela sua oferta de manjares de flor de farinha misturada com azeite, três décimas para o bezerro, duas décimas para o carneiro

9 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל האחד

10 e uma décima para um cordeiro, para cada um dos sete cordeiros;

10 עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים

11 um bode, para expiação do pecado, além da expiação do pecado pelas propiciações, e o holocausto contínuo, e a sua oferta de manjares com as suas libações

11 שעיר עזים אחד חטאת מלבד חטאת הכפרים ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם

12 Semelhantemente, aos quinze dias deste sétimo mês, tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis; mas sete dias celebrareis festa ao SENHOR.

12 ובחמשה עשר יום לחדש השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו וחגתם חג ליהוה שבעת ימים

13 E, por holocausto, em oferta queimada, de cheiro suave ao SENHOR, oferecereis treze bezerros, dois carneiros e catorze cordeiros de um ano; ser-vos-ão eles sem mancha.

13 והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליהוה פרים בני בקר שלשה עשר אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם יהיו

14 E, pela sua oferta de manjares de flor de farinha misturada com azeite, três décimas para um bezerro, para cada um dos treze bezerros, duas décimas para cada carneiro, entre os dois carneiros;

14 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר האחד לשלשה עשר פרים שני עשרנים לאיל האחד לשני האילם

15 e, para um cordeiro, uma décima, para cada um dos catorze cordeiros;

15 ועשרון עשרון לכבש האחד לארבעה עשר כבשים

16 e um bode, para expiação do pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

16 ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה

17 Depois, no segundo dia, doze bezerros, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem mancha;

17 וביום השני פרים בני בקר שנים עשר אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם

18 e a sua oferta de manjares e as suas libações para os bezerros, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto;

18 ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט

19 e um bode, para expiação do pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e as suas libações.

19 ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיהם

20 E, no terceiro dia, onze bezerros, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem mancha;

20 וביום השלישי פרים עשתי עשר אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם

21 e as suas ofertas de manjares e as suas libações para os bezerros, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto;

21 ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט

22 e um bode, para expiação do pecado, além do holocausto contínuo, e a sua oferta de manjares, e a sua libação.

22 ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה

23 E, no quarto dia, dez bezerros, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem mancha;

23 וביום הרביעי פרים עשרה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם

24 a sua oferta de manjares e as suas libações para os bezerros, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o número, segundo o estatuto;

24 מנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט

25 e um bode, para expiação do pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

25 ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה

26 E, no quinto dia, nove bezerros, dois carneiros e catorze cordeiros de um ano, sem mancha;

26 וביום החמישי פרים תשעה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם

27 e a sua oferta de manjares e a suas libações para os bezerros, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o número, segundo o estatuto;

27 ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט

28 e um bode, para expiação do pecado, além do holocausto contínuo, e a sua oferta de manjares e a sua libação.

28 ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה

29 E, no sexto dia, oito bezerros, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem mancha;

29 וביום הששי פרים שמנה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם

30 e a sua oferta de manjares e as suas libações para os bezerros, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto;

30 ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט

31 e um bode, para expiação do pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

31 ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכיה

32 E, no sétimo dia, sete bezerros, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem mancha;

32 וביום השביעי פרים שבעה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם

33 e a sua oferta de manjares e as suas libações para os bezerros, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o seu estatuto;

33 ומנחתם ונסכהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפטם

34 e um bode, para expiação do pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

34 ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה

35 No oitavo dia, tereis dia de solenidade; nenhuma obra servil fareis;

35 ביום השמיני עצרת תהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו

36 e, por holocausto, em oferta queimada de cheiro suave ao SENHOR, oferecereis um bezerro, um carneiro, sete cordeiros de um ano, sem mancha;

36 והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליהוה פר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימם

37 a sua oferta de manjares e as suas libações para o bezerro, para o carneiro e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto;

37 מנחתם ונסכיהם לפר לאיל ולכבשים במספרם כמשפט

38 e um bode, para expiação do pecado, além do holocausto contínuo, e a sua oferta de manjares, e a sua libação.

38 ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה

39 Estas coisas fareis ao SENHOR nas vossas solenidades, além dos vossos votos, e das vossas ofertas voluntárias, com os vossos holocaustos, e com as vossas ofertas de manjares, e com as vossas libações, e com as vossas ofertas pacíficas.

39 אלה תעשו ליהוה במועדיכם לבד מנדריכם ונדבתיכם לעלתיכם ולמנחתיכם ולנסכיכם ולשלמיכם

40 E falou Moisés aos filhos de Israel, conforme tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés.

40 ויאמר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה

Números 30

1 E falou Moisés aos cabeças das tribos dos filhos de Israel, dizendo Esta é a palavra que o SENHOR tem ordenado

1 וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה

2 Quando um homem fizer voto ao SENHOR ou fizer juramento, ligando a sua alma com obrigação, não violará a sua palavra; segundo tudo o que saiu da sua boca, fará

2 איש כי ידר נדר ליהוה או השבע שבעה לאסר אסר על נפשו לא יחל דברו ככל היצא מפיו יעשה

3 Também quando uma mulher fizer voto ao SENHOR, e com obrigação se ligar em casa de seu pai na sua mocidade;

3 ואשה כי תדר נדר ליהוה ואסרה אסר בבית אביה בנעריה

4 e seu pai ouvir o seu voto e a sua obrigação, com que ligou a sua alma, e seu pai se calar para com ela, todos os seus votos serão válidos, e toda obrigação, com que ligou a sua alma, será valiosa.

4 ושמע אביה את נדרה ואסרה אשר אסרה על נפשה והחריש לה אביה וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסרה על נפשה יקום

5 Mas, se seu pai se opuser no dia em que tal ouvir, todos os seus votos e as suas obrigações, com que tiver ligado a sua alma, não serão válidos; mas o SENHOR lho perdoará, porquanto seu pai lhos vedou.

5 ואם הניא אביה אתה ביום שמעו כל נדריה ואסריה אשר אסרה על נפשה לא יקום ויהוה יסלח לה כי הניא אביה אתה

6 E, se ela tiver marido e for obrigada a alguns votos ou dito irrefletido dos seus lábios, com que tiver ligado a sua alma;

6 ואם היו תהיה לאיש ונדריה עליה או מבטא שפתיה אשר אסרה על נפשה

7 e seu marido o ouvir e se calar para com ela no dia em que o ouvir, os seus votos serão válidos; e as suas obrigações, com que ligou a sua alma, serão valiosas.

7 ושמע אישה ביום שמעו והחריש לה וקמו נדריה ואסרה אשר אסרה על נפשה יקמו

8 Mas, se seu marido lho vedar no dia em que o ouvir e anular o seu voto a que estava obrigada, como também a declaração dos seus lábios, com que ligou a sua alma, o SENHOR lho perdoará.

8 ואם ביום שמע אישה יניא אותה והפר את נדרה אשר עליה ואת מבטא שפתיה אשר אסרה על נפשה ויהוה יסלח לה

9 No tocante ao voto da viúva ou da repudiada, tudo com que ligar a sua alma sobre ela será válido.

9 ונדר אלמנה וגרושה כל אשר אסרה על נפשה יקום עליה

10 Porém, se fez voto na casa de seu marido ou ligou a sua alma com obrigação de juramento,

10 ואם בית אישה נדרה או אסרה אסר על נפשה בשבעה

11 e seu marido o ouviu, e se calou para com ela, e lho não vedou, todos os seus votos serão válidos, e toda obrigação, com que ligou a sua alma, será valiosa.

11 ושמע אישה והחרש לה לא הניא אתה וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסרה על נפשה יקום

12 Porém, se seu marido lhos anulou no dia em que os ouviu, tudo quanto saiu dos seus lábios, quer dos seus votos, quer da obrigação da sua alma, não será válido; seu marido lhos anulou, e o SENHOR lho perdoará.

12 ואם הפר יפר אתם אישה ביום שמעו כל מוצא שפתיה לנדריה ולאסר נפשה לא יקום אישה הפרם ויהוה יסלח לה

13 Todo voto e todo juramento de obrigação, para humilhar a alma, seu marido o confirmará ou anulará.

13 כל נדר וכל שבעת אסר לענת נפש אישה יקימנו ואישה יפרנו

14 Porém, se seu marido de dia em dia se calar inteiramente para com ela, então, confirmará todos os seus votos e todas as suas obrigações que estiverem sobre ela; confirmado lhos tem, porquanto se calou para com ela no dia em que o ouviu.

14 ואם החרש יחריש לה אישה מיום אל יום והקים את כל נדריה או את כל אסריה אשר עליה הקים אתם כי החרש לה ביום שמעו

15 Porém, se de todo lhos anular depois que o ouviu, então, ele levará a iniquidade dela.

15 ואם הפר יפר אתם אחרי שמעו ונשא את עונה

16 Estes são os estatutos que o SENHOR ordenou a Moisés entre o marido e sua mulher, entre o pai e a sua filha, na sua mocidade, em casa de seu pai.

16 אלה החקים אשר צוה יהוה את משה בין איש לאשתו בין אב לבתו בנעריה בית אביה

Números 31

1 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Vinga os filhos de Israel dos midianitas; depois, recolhido serás ao teu povo.

2 נקם נקמת בני ישראל מאת המדינים אחר תאסף אל עמיך

3 Falou, pois, Moisés ao povo, dizendo Armem-se alguns de vós para a guerra e saiam contra os midianitas, para fazerem a vingança do SENHOR nos midianitas.

3 וידבר משה אל העם לאמר החלצו מאתכם אנשים לצבא ויהיו על מדין לתת נקמת יהוה במדין

4 Mil de cada tribo entre todas as tribos de Israel enviareis à guerra.

4 אלף למטה אלף למטה לכל מטות ישראל תשלחו לצבא

5 Assim, foram dados dos milhares de Israel mil de cada tribo doze mil armados para a peleja.

5 וימסרו מאלפי ישראל אלף למטה שנים עשר אלף חלוצי צבא

6 E Moisés os mandou à guerra, de cada tribo mil, a eles e a Finéias, filho de Eleazar, o sacerdote, à guerra com os utensílios santos e com as trombetas do alarido na mão

6 וישלח אתם משה אלף למטה לצבא אתם ואת פינחס בן אלעזר הכהן לצבא וכלי הקדש וחצצרות התרועה בידו

7 E pelejaram contra os midianitas, como o SENHOR ordenara a Moisés; e mataram todo varão.

7 ויצבאו על מדין כאשר צוה יהוה את משה ויהרגו כל זכר

8 Mataram mais, além dos que já foram mortos, os reis dos midianitas, a Evi, e a Requém, e a Zur, e a Hur, e a Reba, cinco reis dos midianitas; também a Balaão, filho de Beor, mataram à espada.

8 ואת מלכי מדין הרגו על חלליהם את אוי ואת רקם ואת צור ואת חור ואת רבע חמשת מלכי מדין ואת בלעם בן בעור הרגו בחרב

9 Porém os filhos de Israel levaram presas as mulheres dos midianitas e as suas crianças; também levaram todos os seus animais, e todo o seu gado, e toda a sua fazenda.

9 וישבו בני ישראל את נשי מדין ואת טפם ואת כל בהמתם ואת כל מקנהם ואת כל חילם בזזו

10 E queimaram a fogo todas as suas cidades com todas as suas habitações e todos os seus acampamentos.

10 ואת כל עריהם במושבתם ואת כל טירתם שרפו באש

11 E tomaram todo o despojo e toda presa de homens e de animais.

11 ויקחו את כל השלל ואת כל המלקוח באדם ובבהמה

12 E trouxeram a Moisés e a Eleazar, o sacerdote, e à congregação dos filhos de Israel os cativos, e a presa, e o despojo, para o arraial, nas campinas de Moabe, que estão junto do Jordão, em Jericó.

12 ויבאו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל עדת בני ישראל את השבי ואת המלקוח ואת השלל אל המחנה אל ערבת מואב אשר על ירדן ירחו

13 Porém Moisés e Eleazar, o sacerdote, e todos os maiorais da congregação saíram a recebê-los fora do arraial.

13 ויצאו משה ואלעזר הכהן וכל נשיאי העדה לקראתם אל מחוץ למחנה

14 E indignou-se Moisés grandemente contra os oficiais do exército, capitães dos milhares e capitães das centenas, que vinham do serviço daquela guerra.

14 ויקצף משה על פקודי החיל שרי האלפים ושרי המאות הבאים מצבא המלחמה

15 E Moisés disse-lhes Deixastes viver todas as mulheres?

15 ויאמר אליהם משה החייתם כל נקבה

16 Eis que estas foram as que, por conselho de Balaão, deram ocasião aos filhos de Israel de prevaricar contra o SENHOR, no

negócio de Peor, pelo que houve aquela praga entre a
congregação do SENHOR.

16 הן הנה היו לבני ישראל בדבר בלעם למסר מעל ביהוה על דבר פעור ותהי המגפה בעדת יהוה

17 Agora, pois, matai todo varão entre as crianças; e matai toda mulher que conheceu algum homem, deitando-se com ele.

17 ועתה הרגו כל זכר בטף וכל אשה ידעת איש למשכב זכר הרגו

18 Porém todas as crianças fêmeas que não conheceram algum homem, deitando-se com ele, para vós deixai viver.

18 וכל הטף בנשים אשר לא ידעו משכב זכר החיו לכם

19 E, vós, alojai-vos sete dias fora do arraial; qualquer que tiver matado alguma pessoa e qualquer que tiver tocado algum morto, ao terceiro dia e ao sétimo dia, vos purificareis, a vós e a vossos cativos.

19 ואתם חנו מחוץ למחנה שבעת ימים כל הרג נפש וכל נגע בחלל תתחטאו ביום השלישי וביום השביעי אתם ושביכם

20 Também purificareis toda veste, e toda obra de peles, e toda obra de pêlos de cabras, e todo objeto de madeira.

20 וכל בגד וכל כלי עור וכל מעשה עזים וכל כלי עץ תתחטאו

21 E disse Eleazar, o sacerdote, aos homens de guerra que partiram à peleja Este é o estatuto da lei que o SENHOR ordenou a Moisés.

21 ויאמר אלעזר הכהן אל אנשי הצבא הבאים למלחמה זאת חקת התורה אשר צוה יהוה את משה

22 Contudo, o ouro, a prata, o cobre, o ferro, o estanho e o chumbo,

22 אך את הזהב ואת הכסף את הנחשת את הברזל את הבדיל ואת העפרת

23 toda coisa que pode suportar o fogo fareis passar pelo fogo, para que fique limpa; todavia, se expiará com a água da separação; mas tudo que não pode suportar o fogo, o fareis passar pela água.

23 כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש וטהר אך במי נדה יתחטא וכל אשר לא יבא באש תעבירו במים

24 Também lavareis as vossas vestes ao sétimo dia, para que fiqueis limpos; e, depois, entrareis no arraial.

24 וכבסתם בגדיכם ביום השביעי וטהרתם ואחר תבאו אל המחנה

25 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

25 ויאמר יהוה אל משה לאמר

26 Toma a soma da presa dos prisioneiros, de homens e de animais, tu e Eleazar, o sacerdote, e os cabeças das casas dos pais da congregação;

26 שא את ראש מלקוח השבי באדם ובבהמה אתה ואלעזר הכהן וראשי אבות העדה

27 e divide a presa em duas metades, entre os que, hábeis na peleja, saíram à guerra, e toda a congregação.

27 וחצית את המלקוח בין תפשי המלחמה היצאים לצבא ובין כל העדה

28 Então, para o SENHOR tomarás o tributo dos homens de guerra que saíram a esta guerra; de cada quinhentos, uma alma, tanto dos homens como dos bois, dos jumentos e das ovelhas.

28 והרמת מכס ליהוה מאת אנשי המלחמה היצאים לצבא אחד נפש מחמש המאות מן האדם ומן הבקר ומן החמרים ומן הצאן

29 Da sua metade o tomareis e o dareis ao sacerdote Eleazar, para a oferta alçada do SENHOR.

29 ממחציתם תקחו ונתתה לאלעזר הכהן תרומת יהוה

30 Mas, da metade dos filhos de Israel, tomarás de cada cinquenta, um, tanto dos homens como dos bois, dos jumentos e das ovelhas, de todos os animais; e os darás aos levitas que têm cuidado da guarda do tabernáculo do SENHOR.

30 וממחצת בני ישראל תקח אחד אחז מן החמשים מן האדם מן הבקר מן החמרים ומן הצאן מכל הבהמה ונתתה אתם ללוים שמרי משמרת משכן יהוה

31 E fizeram Moisés e Eleazar, o sacerdote, como o SENHOR ordenara a Moisés.

31 ויעש משה ואלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה

32 Foi, pois, a presa, o restante do despojo, que tomaram os homens de guerra, seiscentas e setenta e cinco mil ovelhas;

32 ויהי המלקוח יתר הבז אשר בזזו עם הצבא צאן שש מאות אלף ושבעים אלף וחמשת אלפים

33 e setenta e dois mil bois;

33 ובקר שנים ושבעים אלף

34 e sessenta e um mil jumentos;

34 וחמרים אחד וששים אלף

35 e das mulheres que não conheceram homem algum
deitando-se com ele, todas as almas foram trinta e duas mil.

35 ונפש אדם מן הנשים אשר לא ידעו משכב זכר כל נפש שנים ושלשים
אלף

36 E a metade, a parte dos que saíram à guerra, foi em número
de trezentas e trinta e sete mil e quinhentas ovelhas.

36 ותהי המחצה חלק היצאים בצבא מספר הצאן שלש מאות אלף
ושלשים אלף ושבעת אלפים וחמש מאות

37 E das ovelhas foi o tributo para o SENHOR seiscentas e
setenta e cinco.

37 ויהי המכס ליהוה מן הצאן שש מאות חמש ושבעים

38 E foram os bois trinta e seis mil; e o seu tributo para o
SENHOR, setenta e dois.

38 והבקר ששה ושלשים אלף ומכסם ליהוה שנים ושבעים

39 E foram os jumentos trinta mil e quinhentos; e o seu tributo
para o SENHOR, sessenta e um.

39 וחמרים שלשים אלף וחמש מאות ומכסם ליהוה אחד וששים

40 E houve de almas humanas dezesseis mil; e o seu tributo para
o SENHOR, trinta e duas almas.

40 ונפש אדם ששה עשר אלף ומכסם ליהוה שנים ושלשים נפש

41 E deu Moisés a Eleazar, o sacerdote, o tributo da oferta alçada
do SENHOR, como o SENHOR ordenara a Moisés.

41 ויתן משה את מכס תרומת יהוה לאלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה

42 E da metade dos filhos de Israel, que Moisés separara da dos homens que pelejaram

42 וממחצית בני ישראל אשר חצה משה מן האנשים הצבאים

43 (A metade para a congregação foi, das ovelhas, trezentas e trinta e sete mil e quinhentas;

43 ותהי מחצת העדה מן הצאן שלש מאות אלף ושלשים אלף שבעת אלפים וחמש מאות

44 e dos bois, trinta e seis mil;

44 ובקר ששה ושלשים אלף

45 e dos jumentos, trinta mil e quinhentos;

45 וחמרים שלשים אלף וחמש מאות

46 e das almas humanas, dezesseis mil.),

46 ונפש אדם ששה עשר אלף

47 desta metade dos filhos de Israel, Moisés tomou um de cada cinquenta, tanto de homens como de animais, e os deu aos levitas, que tinham cuidado da guarda do tabernáculo do SENHOR, como o SENHOR ordenara a Moisés.

47 ויקח משה ממחצת בני ישראל את האחז אחד מן החמשים מן האדם ומן הבהמה ויתן אתם ללוים שמרי משמרת משכן יהוה כאשר צוה יהוה את משה

48 Então, chegaram-se a Moisés os capitães que estavam sobre os milhares do exército, os tribunos e os centuriões,

48 ויקרבו אל משה הפקדים אשר לאלפי הצבא שרי האלפים ושרי המאות

49 e disseram a Moisés Teus servos tomaram a soma dos homens de guerra que estiveram sob a nossa mão, e nenhum falta de nós.

49 ויאמרו אל משה עבדיך נשאו את ראש אנשי המלחמה אשר בידנו ולא נפקד ממנו איש

50 Pelo que trouxemos uma oferta ao SENHOR, cada um o que achou vasos de ouro, cadeias, manilhas, anéis, arrecadas e colares, para fazer propiciação pela nossa alma perante o SENHOR.

50 ונקרב את קרבן יהוה איש אשר מצא כלי זהב אצעדה וצמיד טבעת עגיל וכומז לכפר על נפשתינו לפני יהוה

51 Assim, Moisés e Eleazar, o sacerdote, tomaram deles o ouro; sendo todos os vasos bem trabalhados.

51 ויקח משה ואלעזר הכהן את הזהב מאתם כל כלי מעשה

52 E foi todo o ouro da oferta alçada, que ofereceram ao SENHOR, dezesseis mil e setecentos e cinquenta siclos, dos tribunos e dos centuriões

52 ויהי כל זהב התרומה אשר הרימו ליהוה ששה עשר אלף שבע מאות וחמשים שקל מאת שרי האלפים ומאת שרי המאות

53 (pois os homens de guerra, cada um tinha tomado presa para si).

53 אנשי הצבא בזזו איש לו

54 Tomaram, pois, Moisés e Eleazar, o sacerdote, o ouro dos tribunos e dos centuriões e o trouxeram à tenda da congregação por lembrança para os filhos de Israel perante o SENHOR.

54 ויקח משה ואלעזר הכהן את הזהב מאת שרי האלפים והמאות ויבאו אתו אל אהל מועד זכרון לבני ישראל לפני יהוה

Números 32

1 E os filhos de Rúben e os filhos de Gade tinham muito gado em grande multidão; e viram a terra de Jazer e a terra de Gileade, e eis que o lugar era lugar de gado.

1 ומקנה רב היה לבני ראובן ולבני גד עצום מאד ויראו את ארץ יעזר ואת ארץ גלעד והנה המקום מקום מקנה

2 Vieram, pois, os filhos de Gade e os filhos de Rúben e falaram a Moisés e a Eleazar, o sacerdote, e aos maiorais da congregação, dizendo

2 ויבאו בני גד ובני ראובן ויאמרו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל נשיאי העדה לאמר

3 Atarote, e Dibom, e Jazer, e Ninra, e Hesbom, e Eleale, e Sebã, e Nebo, e Beom,

3 עטרות ודיבן ויעזר ונמרה וחשבון ואלעלה ושבם ונבו ובען

4 a terra que o SENHOR feriu diante da congregação de Israel é terra de gado; e os teus servos têm gado.

4 הארץ אשר הכה יהוה לפני עדת ישראל ארץ מקנה הוא ולעבדיך מקנה

5 Disseram mais Se achamos graça aos teus olhos, dê-se esta terra aos teus servos em possessão, e não nos faças passar o Jordão.

5 ויאמרו אם מצאנו חן בעיניך יתן את הארץ הזאת לעבדיך לאחזה אל תעברנו את הירדן

6 Porém Moisés disse aos filhos de Gade e aos filhos de Rúben Irão vossos irmãos à peleja, e ficareis vós aqui?

6 ויאמר משה לבני גד ולבני ראובן האחיכם יבאו למלחמה ואתם תשבו פה

7 Por que, pois, descorajais o coração dos filhos de Israel, para que não passem à terra que o SENHOR lhes tem dado?

7 ולמה תנואון את לב בני ישראל מעבר אל הארץ אשר נתן להם יהוה

8 Assim fizeram vossos pais, quando os mandei de Cades-Barnéia a ver esta terra.

8 כה עשו אבתיכם בשלחי אתם מקדש ברנע לראות את הארץ

9 Chegando eles até ao vale de Escol e vendo esta terra, descorajaram o coração dos filhos de Israel, para que não viessem à terra que o SENHOR lhes tinha dado.

9 ויעלו עד נחל אשכול ויראו את הארץ ויניאו את לב בני ישראל לבלתי בא אל הארץ אשר נתן להם יהוה

10 Então, a ira do SENHOR se acendeu naquele mesmo dia, e jurou, dizendo

10 ויחר אף יהוה ביום ההוא וישבע לאמר

11 De certo os varões, que subiram do Egito, de vinte anos para cima, não verão a terra que jurei a Abraão, a Isaque e a Jacó, porquanto não perseveraram em seguir-me,

11 אם יראו האנשים העלים ממצרים מבן עשרים שנה ומעלה את האדמה אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב כי לא מלאו אחרי

12 exceto Calebe, filho de Jefoné, o quenezeu, e Josué, filho de Num, porquanto perseveraram em seguir ao SENHOR.

12 בלתי כלב בן יפנה הקנזי ויהושע בן נון כי מלאו אחרי יהוה

13 Assim, se acendeu a ira do SENHOR contra Israel, e fê-los andar errantes até que se consumiu toda aquela geração, que fizera mal aos olhos do SENHOR.

13 ויחר אף יהוה בישראל וינעם במדבר ארבעים שנה עד תם כל הדור העשה הרע בעיני יהוה

14 E eis que vós, uma multidão de homens pecadores, vos levantastes em lugar de vossos pais para ainda mais acrescentar o ardor da ira do SENHOR contra Israel.

14 והנה קמתם תחת אבתיכם תרבות אנשים חטאים לספות עוד על חרון אף יהוה אל ישראל

15 Se vós vos virardes de segui-lo, também ele os deixará de novo no deserto, e destruireis a todo este povo.

15 כי תשובן מאחריו ויסף עוד להניחו במדבר ושחתם לכל העם הזה

16 Então, chegaram-se a ele e disseram Edificaremos currais aqui para o nosso gado e cidades para as nossas crianças;

16 ויגשו אליו ויאמרו גדרת צאן נבנה למקננו פה וערים לטפנו

17 porém nós nos armaremos, apressando-nos diante dos de Israel, até que os levemos ao seu lugar; e ficarão as nossas crianças nas cidades fortes por causa dos moradores da terra.

17 ואנחנו נחלץ חשים לפני בני ישראל עד אשר אם הביאנם אל מקומם וישב טפנו בערי המבצר מפני ישבי הארץ

18 Não voltaremos para nossas casas até que os filhos de Israel estejam de posse, cada um, da sua herança.

18 לא נשוב אל בתינו עד התנחל בני ישראל איש נחלתו

19 Porque não herdaremos com eles dalém do Jordão, nem mais adiante; porquanto nós já teremos a nossa herança daquém do Jordão ao oriente.

19 כי לא ננחל אתם מעבר לירדן והלאה כי באה נחלתנו אלינו מעבר הירדן מזרחה

20 Então, Moisés lhes disse Se isto fizerdes assim, se vos armardes para a guerra perante o SENHOR,

20 ויאמר אליהם משה אם תעשון את הדבר הזה אם תחלצו לפני יהוה למלחמה

21 e cada um de vós armado passar o Jordão perante o SENHOR, até que haja lançado fora os seus inimigos de diante dele,

21 ועבר לכם כל חלוץ את הירדן לפני יהוה עד הורישו את איביו מפניו

22 e a terra esteja subjugada perante o SENHOR, então, voltareis depois e ficareis desculpados perante o SENHOR e perante Israel; e esta terra vos será por possessão perante o SENHOR;

22 ונכבשה הארץ לפני יהוה ואחר תשבו והייתם נקיים מיהוה ומישראל והיתה הארץ הזאת לכם לאחזה לפני יהוה

23 e, se não fizerdes assim, eis que pecastes contra o SENHOR; porém sentireis o vosso pecado, quando vos achar.

23 ואם לא תעשון כן הנה חטאתם ליהוה ודעו חטאתכם אשר תמצא אתכם

24 Edificai vós cidades para as vossas crianças e currais para as vossas ovelhas e fazei o que saiu da vossa boca.

24 בנו לכם ערים לטפכם וגדרת לצנאכם והיצא מפיכם תעשו

25 Então, falaram os filhos de Gade e os filhos de Rúben a Moisés, dizendo Como ordena meu senhor, assim farão teus servos.

25 ויאמר בני גד ובני ראובן אל משה לאמר עבדיך יעשו כאשר אדני מצוה

26 As nossas crianças, as nossas mulheres, a nossa fazenda e todos os nossos animais estarão aí nas cidades de Gileade.

26 טפנו נשינו מקננו וכל בהמתנו יהיו שם בערי הגלעד

27 Mas os teus servos passarão, cada um armado para pelejar para a guerra, perante o SENHOR, como tem dito meu senhor.

27 ועבדיך יעברו כל חלוץ צבא לפני יהוה למלחמה כאשר אדני דבר

28 Então, Moisés deu ordem acerca deles a Eleazar, o sacerdote, e a Josué, filho de Num, e aos cabeças das casas dos pais das tribos dos filhos de Israel;

28 ויצו להם משה את אלעזר הכהן ואת יהושע בן נון ואת ראשי אבות המטות לבני ישראל

29 e disse-lhes Moisés Se os filhos de Gade e os filhos de Rúben passarem convosco o Jordão, armado cada um para a guerra perante o SENHOR, e a terra estiver subjugada diante de vós, em possessão lhes dareis a terra de Gileade;

29 ויאמר משה אלהם אם יעברו בני גד ובני ראובן אתכם את הירדן כל חלוץ למלחמה לפני יהוה ונכבשה הארץ לפניכם ונתתם להם את ארץ הגלעד לאחזה

30 porém, se não passarem armados convosco, então, se porão por possuidores no meio de vós na terra de Canaã.

30 ואם לא יעברו חלוצים אתכם ונאחזו בתככם בארץ כנען

31 E responderam os filhos de Gade e os filhos de Rúben, dizendo O que o SENHOR falou a teus servos, isso faremos.

31 ויענו בני גד ובני ראובן לאמר את אשר דבר יהוה אל עבדיך כן נעשה

32 Nós passaremos, armados, perante o SENHOR à terra de Canaã e teremos a possessão de nossa herança daquém do Jordão.

32 נחנו נעבר חלוצים לפני יהוה ארץ כנען ואתנו אחזת נחלתנו מעבר לירדן

33 Assim, deu-lhes Moisés, aos filhos de Gade, e aos filhos de Rúben, e à meia tribo de Manassés, filho de José, o reino de Seom, rei dos amorreus, e o reino de Ogue, rei de Basã a terra com as suas cidades nos seus termos, as cidades do seu contorno.

33 ויתן להם משה לבני גד ולבני ראובן ולחצי שבט מנשה בן יוסף את ממלכת סיחן מלך האמרי ואת ממלכת עוג מלך הבשן הארץ לעריה בגבלת ערי הארץ סביב

34 E os filhos de Gade edificaram a Dibom, e Atarote, e Aroer;

34 ויבנו בני גד את דיבן ואת עטרת ואת ערער

35 e Atarote-Sofã, e Jazer, e Jogbeá;

35 ואת עטרת שופן ואת יעזר ויגבהה

36 e Bete-Ninra, e Bete-Harã, cidades fortes, e currais de ovelhas.

36 ואת בית נמרה ואת בית הרן ערי מבצר וגדרת צאן

37 E os filhos de Rúben edificaram a Hesbom, e Eleale, e Quiriataim;

37 ובני ראובן בנו את חשבון ואת אלעלא ואת קריתים

38 e Nebo, e Baal-Meom, mudando-lhes o nome, e Sibma; e os nomes das cidades que edificaram chamaram por outros nomes.

38 ואת נבו ואת בעל מעון מוסבת שם ואת שבמה ויקראו בשמת את שמות הערים אשר בנו

39 E os filhos de Maquir, filho de Manassés, foram-se para Gileade e a tomaram; e daquela possessão lançaram os amorreus, que estavam nela.

39 וילכו בני מכיר בן מנשה גלעדה וילכדה ויורש את האמרי אשר בה

40 Assim, Moisés deu Gileade a Maquir, filho de Manassés, o qual habitou nela.

40 ויתן משה את הגלעד למכיר בן מנשה וישב בה

41 E foi-se Jair, filho de Manassés, e tomou as suas aldeias e chamou-lhes Havote-Jair.

41 ויאיר בן מנשה הלך וילכד את חותיהם ויקרא אתהן חות יאיר

42 E foi-se Noba e tomou a Quenate com as suas aldeias; e chamou-lhe Noba, segundo o seu nome.

42 ונבח הלך וילכד את קנת ואת בנתיה ויקרא לה נבח בשמו

Números 33

1 Estas são as jornadas dos filhos de Israel, que saíram da terra do Egito, segundo os seus exércitos, pela mão de Moisés e Arão.

1 אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאתם ביד משה ואהרן

2 E escreveu Moisés as suas saídas, segundo as suas jornadas, conforme o mandado do SENHOR; e estas são as suas jornadas, segundo as suas saídas.

2 ויכתב משה את מוצאיהם למסעיהם על פי יהוה ואלה מסעיהם למוצאיהם

3 Partiram, pois, de Ramessés no primeiro mês, no dia quinze do primeiro mês; no seguinte dia da Páscoa, saíram os filhos de Israel por alta mão aos olhos de todos os egípcios,

3 ויסעו מרעמסס בחדש הראשון בחמשה עשר יום לחדש הראשון ממחרת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה לעיני כל מצרים

4 enterrando os egípcios os que o SENHOR tinha ferido entre eles, a todo primogênito, e havendo o SENHOR executado os seus juízos nos seus deuses.

4 ומצרים מקברים את אשר הכה יהוה בהם כל בכור ובאלהיהם עשה יהוה שפטים

5 Partidos, pois, os filhos de Israel de Ramessés, acamparam-se em Sucote.

5 ויסעו בני ישראל מרעמסס ויחנו בסכת

6 E partiram de Sucote e acamparam-se em Etã, que está no fim do deserto.

6 ויסעו מסכת ויחנו באתם אשר בקצה המדבר

7 E partiram de Etã, e voltaram a Pi-Hairote, que está defronte de Baal-Zefom, e acamparam-se diante de Migdol.

7 ויסעו מאתם וישב על פי החירת אשר על פני בעל צפון ויחנו לפני מגדל

8 E partiram de Pi-Hairote, e passaram pelo meio do mar ao deserto, e andaram caminho de três dias no deserto de Etã, e acamparam-se em Mara.

8 ויסעו מפני החירת ויעברו בתוך הים המדברה וילכו דרך שלשת ימים
במדבר אתם ויחנו במרה

9 E partiram de Mara e vieram a Elim; e em Elim havia doze fontes de águas e setenta palmeiras, e acamparam-se ali.

9 ויסעו ממרה ויבאו אילמה ובאילם שתים עשרה עינת מים ושבעים
תמרים ויחנו שם

10 E partiram de Elim e acamparam-se junto ao mar Vermelho.

10 ויסעו מאילם ויחנו על ים סוף

11 E partiram do mar Vermelho e acamparam-se no deserto de Sim.

11 ויסעו מים סוף ויחנו במדבר סין

12 E partiram do deserto de Sim e acamparam-se em Dofca.

12 ויסעו ממדבר סין ויחנו בדפקה

13 E partiram de Dofca e acamparam-se em Alus.

13 ויסעו מדפקה ויחנו באלוש

14 E partiram de Alus e acamparam-se em Refidim; porém não havia ali água, para que o povo bebesse.

14 ויסעו מאלוש ויחנו ברפידם ולא היה שם מים לעם לשתות

15 Partiram, pois, de Refidim e acamparam-se no deserto do Sinai.

15 ויסעו מרפידם ויחנו במדבר סיני

16 Partiram do deserto do Sinai e acamparam-se em Quibrote-Hataavá.

16 ויסעו ממדבר סיני ויחנו בקברת התאוה

17 E partiram de Quibrote-Hataavá e acamparam-se em Hazerote.

17 ויסעו מקברת התאוה ויחנו בחצרת

18 E partiram de Hazerote e acamparam-se em Ritma.

18 ויסעו מחצרת ויחנו ברתמה

19 E partiram de Ritma e acamparam-se em Rimom-Perez.

19 ויסעו מרתמה ויחנו ברמן פרץ

20 E partiram de Rimom-Perez e acamparam-se em Libna.

20 ויסעו מרמן פרץ ויחנו בלבנה

21 E partiram de Libna e acamparam-se em Rissa.

21 ויסעו מלבנה ויחנו ברסה

22 E partiram de Rissa e acamparam-se em Queelata.

22 ויסעו מרסה ויחנו בקהלתה

23 E partiram de Queelata e acamparam-se no monte Sefer.

23 ויסעו מקהלתה ויחנו בהר שפר

24 E partiram do monte Sefer e acamparam-se em Harada.

24 ויסעו מהר שפר ויחנו בחרדה

25 E partiram de Harada e acamparam-se em Maquelote.

25 ויסעו מחרדה ויחנו במקהלת

26 E partiram de Maquelote e acamparam-se em Taate.

26 ויסעו ממקהלת ויחנו בתחת

27 E partiram de Taate e acamparam-se em Tera.

27 ויסעו מתחת ויחנו בתרח

28 E partiram de Tera e acamparam-se em Mitca.

28 ויסעו מתרח ויחנו במתקה

29 E partiram de Mitca e acamparam-se em Hasmona.

29 ויסעו ממתקה ויחנו בחשמנה

30 E partiram de Hasmona e acamparam-se em Moserote.

30 ויסעו מחשמנה ויחנו במסרות

31 E partiram de Moserote e acamparam-se em Benê-Jaacã.

31 ויסעו ממסרות ויחנו בבני יעקן

32 E partiram de Benê-Jaacã e acamparam-se em Hor-Hagidgade.

32 ויסעו מבני יעקן ויחנו בחר הגדגד

33 E partiram de Hor-Hagidgade e acamparam-se em Jotbatá.

33 ויסעו מחר הגדגד ויחנו ביטבתה

34 E partiram de Jotbatá e acamparam-se em Abrona.

34 ויסעו מיטבתה ויחנו בעברנה

35 E partiram de Abrona e acamparam-se em Eziom-Geber.

35 ויסעו מעברנה ויחנו בעציון גבר

36 E partiram de Eziom-Geber e acamparam-se no deserto de Zim, que é Cades.

36 ויסעו מעציון גבר ויחנו במדבר צן הוא קדש

37 E partiram de Cades e acamparam-se no monte Hor, no fim da terra de Edom.

37 ויסעו מקדש ויחנו בהר ההר בקצה ארץ אדום

38 Então, Arão, o sacerdote, subiu ao monte Hor, conforme o mandado do SENHOR; e morreu ali, no quinto mês do ano quadragésimo da saída dos filhos de Israel da terra do Egito, no primeiro dia do mês.

38 ויעל אהרן הכהן אל הר ההר על פי יהוה וימת שם בשנת הארבעים לצאת בני ישראל מארץ מצרים בחדש החמישי באחד לחדש

39 E era Arão da idade de cento e vinte três anos, quando morreu no monte Hor.

39 ואהרן בן שלש ועשרים ומאת שנה במתו בהר ההר

40 E ouviu o cananeu, rei de Arade, que habitava o sul da terra de Canaã, que chegavam os filhos de Israel.

40 וישמע הכנעני מלך ערד והוא ישב בנגב בארץ כנען בבא בני ישראל

41 E partiram de Hor e acamparam-se em Zalmona.

41 ויסעו מהר ההר ויחנו בצלמנה

42 E partiram de Zalmona e acamparam-se em Punom.

42 ויסעו מצלמנה ויחנו בפונן

43 E partiram de Punom e acamparam-se em Obote.

43 ויסעו מפונן ויחנו באבת

44 E partiram de Obote e acamparam-se nos outeirinhos de Abarim, no termo de Moabe.

44 ויסעו מאבת ויחנו בעיי העברים בגבול מואב

45 E partiram dos outeirinhos de Abarim e acamparam-se em Dibom-Gade.

45 ויסעו מעיים ויחנו בדיבן גד

46 E partiram de Dibom-Gade e acamparam-se em Almom-Diblataim.

46 ויסעו מדיבן גד ויחנו בעלמן דבלתימה

47 E partiram de Almom-Diblataim e acamparam-se nos montes de Abarim, defronte de Nebo.

47 ויסעו מעלמן דבלתימה ויחנו בהרי העברים לפני נבו

48 E partiram dos montes de Abarim e acamparam-se nas campinas dos moabitas, junto ao Jordão, de Jericó.

48 ויסעו מהרי העברים ויחנו בערבת מואב על ירדן ירחו

49 E acamparam-se junto ao Jordão, desde Bete-Jesimote até Abel-Sitim, nas campinas dos moabitas.

49 ויחנו על הירדן מבית הישמת עד אבל השטים בערבת מואב

50 E falou o SENHOR a Moisés, nas campinas dos moabitas, junto ao Jordão, de Jericó, dizendo

50 וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן ירחו לאמר

51 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes Quando houverdes passado o Jordão para a terra de Canaã,

51 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם עברים את הירדן אל ארץ כנען

52 lançareis fora todos os moradores da terra diante de vós e destruireis todas as suas figuras; também destruireis todas as suas imagens de fundição e desfareis todos os seus altos;

52 והורשתם את כל ישבי הארץ מפניכם ואבדתם את כל משכיתם ואת כל צלמי מסכתם תאבדו ואת כל במתם תשמידו

53 e tomareis a terra em possessão e nela habitareis; porquanto vos tenho dado esta terra, para possuí-la.

53 והורשתם את הארץ וישבתם בה כי לכם נתתי את הארץ לרשת אתה

54 E por sortes herdareis a terra segundo as vossas famílias; aos muitos, a herança multiplicareis, e, aos poucos, a herança diminuireis; onde a sorte sair a alguém, ali a terá; segundo as tribos de vossos pais, tomareis as heranças.

54 והתנחלתם את הארץ בגורל למשפחתיכם לרב תרבו את נחלתו ולמעט תמעיט את נחלתו אל אשר יצא לו שמה הגורל לו יהיה למטות אבתיכם תתנחלו

55 Mas, se não lançardes fora os moradores da terra de diante de vós, então, os que deixardes ficar deles vos serão por espinhos nos vossos olhos e por aguilhões nas vossas costas e apertar-vos-ão na terra em que habitardes.

55 ואם לא תורישו את ישבי הארץ מפניכם והיה אשר תותירו מהם לשכים בעיניכם ולצנינם בצדיכם וצררו אתכם על הארץ אשר אתם ישבים בה

56 E será que farei a vós como pensei fazer-lhes a eles.

56 והיה כאשר דמיתי לעשות להם אעשה לכם

Números 34

1 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Dá ordem aos filhos de Israel e dize-lhes Quando entrardes na terra de Canaã, esta há de ser a terra que vos cairá em herança a terra de Canaã, segundo os seus termos.

2 צו את בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם באים אל הארץ כנען זאת הארץ אשר תפל לכם בנחלה ארץ כנען לגבלתיה

3 A banda do sul vos será desde o deserto de Zim até aos termos de Edom; e o termo do sul vos será desde a extremidade do mar Salgado para a banda do oriente,

3 והיה לכם פאת נגב ממדבר צן על ידי אדום והיה לכם גבול נגב מקצה ים המלח קדמה

4 e este termo vos irá rodeando do sul para a subida de Acrabim e passará até Zim; e as suas saídas serão do sul a Cades-Barnéia; e sairá a Hazar-Adar e passará a Azmom;

4 ונסב לכם הגבול מנגב למעלה עקרבים ועבר צנה והיה תוצאתיו מנגב לקדש ברנע ויצא חצר אדר ועבר עצמנה

5 rodeará mais este termo de Azmom até ao rio do Egito; e as suas saídas serão para a banda do mar.

5 ונסב הגבול מעצמון נחלה מצרים והיו תוצאתיו הימה

6 Acerca do termo do ocidente, o mar Grande vos será por termo; este vos será o termo do ocidente.

6 וגבול ים והיה לכם הים הגדול וגבול זה יהיה לכם גבול ים

7 E este vos será o termo do norte desde o mar Grande marcareis até ao monte Hor.

7 וזה יהיה לכם גבול צפון מן הים הגדל תתאו לכם הר ההר

8 Desde o monte Hor, marcareis até à entrada de Hamate; e as saídas deste termo serão até Zedade.

8 מהר ההר תתאו לבא חמת והיו תוצאת הגבל צדדה

9 E este termo sairá até Zifrom, e as suas saídas serão em Hazar-Enã; este vos será o termo do norte.

9 ויצא הגבל זפרנה והיו תוצאתיו חצר עינן זה יהיה לכם גבול צפון

10 E por termo da banda do oriente marcareis de Hazar-Enã até Sefã.

10 והתאויתם לכם לגבול קדמה מחצר עינן שפמה

11 E este termo descerá desde Sefã até Ribla, para a banda do oriente de Aim; depois, descerá este termo e irá ao longo da borda do mar de Quinerete para a banda do oriente.

11 וירד הגבל משפם הרבלה מקדם לעין וירד הגבול ומחה על כתף ים כנרת קדמה

12 Descerá também este termo ao longo do Jordão, e as suas saídas serão no mar Salgado; esta vos será a terra, segundo os seus termos em roda.

12 וירד הגבול הירדנה והיו תוצאתיו ים המלח זאת תהיה לכם הארץ לגבלתיה סביב

13 E Moisés deu ordem aos filhos de Israel, dizendo Esta é a terra que tomareis em sorte por herança, a qual o SENHOR mandou dar às nove tribos e à meia tribo.

13 ויצו משה את בני ישראל לאמר זאת הארץ אשר תתנחלו אתה בגורל אשר צוה יהוה לתת לתשעת המטות וחצי המטה

14 Porque a tribo dos filhos dos rubenitas, segundo a casa de seus pais, e a tribo dos filhos dos gaditas, segundo a casa de seus pais, já receberam; também a meia tribo de Manassés recebeu a sua herança.

14 כי לקחו מטה בני הראובני לבית אבתם ומטה בני הגדי לבית אבתם וחצי מטה מנשה לקחו נחלתם

15 Já duas tribos e meia tribo receberam a sua herança daquém do Jordão, de Jericó, da banda do oriente, ao nascente.

15 שני המטות וחצי המטה לקחו נחלתם מעבר לירדן ירחו קדמה מזרחה

16 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

16 וידבר יהוה אל משה לאמר

17 Estes são os nomes dos homens que vos repartirão a terra por herança Eleazar, o sacerdote, e Josué, filho de Num.

17 אלה שמות האנשים אשר ינחלו לכם את הארץ אלעזר הכהן ויהושע בן נון

18 Tomareis mais de cada tribo um príncipe, para repartir a terra em herança.

18 ונשיא אחד נשיא אחד ממטה תקחו לנחל את הארץ

19 E estes são os nomes dos homens da tribo de Judá, Calebe, filho de Jefoné;

19 ואלה שמות האנשים למטה יהודה כלב בן יפנה

20 e, da tribo dos filhos de Simeão, Samuel, filho de Amiúde;

20 ולמטה בני שמעון שמואל בן עמיהוד

21 da tribo de Benjamim, Elidade, filho de Quislom;

21 למטה בנימן אלידד בן כסלון

22 e, da tribo dos filhos de Dã, o príncipe Buqui, filho de Jogli;

22 ולמטה בני דן נשיא בקי בן יגלי

23 dos filhos de José, da tribo dos filhos de Manassés, o príncipe Haniel, filho de Éfode;

23 לבני יוסף למטה בני מנשה נשיא חניאל בן אפד

24 e, da tribo dos filhos de Efraim, o príncipe Quemuel, filho de Siftã;

24 ולמטה בני אפרים נשיא קמואל בן שפטן

25 e, da tribo dos filhos de Zebulom, o príncipe Elizafã, filho de Parnaque;

25 ולמטה בני זבולן נשיא אליצפן בן פרנך

26 e, da tribo dos filhos de Issacar, o príncipe Paltiel, filho de Azã;

26 ולמטה בני יששכר נשיא פלטיאל בן עזן

27 e, da tribo dos filhos de Aser, o príncipe Aiúde, filho de Selomi;

27 ולמטה בני אשר נשיא אחיהוד בן שלמי

28 e, da tribo dos filhos de Naftali, o príncipe Pedael, filho de Amiúde.

28 ולמטה בני נפתלי נשיא פדהאל בן עמיהוד

29 Estes são aqueles a quem o SENHOR ordenou que repartissem a herança pelos filhos de Israel na terra de Canaã.

29 אלה אשר צוה יהוה לנחל את בני ישראל בארץ כנען

Números 35

1 E falou o SENHOR a Moisés nas campinas dos moabitas, junto ao Jordão, de Jericó, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן ירחו לאמר

2 Dá ordem aos filhos de Israel que, da herança da sua possessão, dêem cidades aos levitas, em que habitem; e também aos levitas dareis arrabaldes ao redor delas.

2 צו את בני ישראל ונתנו ללוים מנחלת אחזתם ערים לשבת ומגרש לערים סביבתיהם תתנו ללוים

3 E terão estas cidades para habitá-las; porém os seus arrabaldes serão para os seus gados, e para a sua fazenda, e para todos os seus animais.

3 והיו הערים להם לשבת ומגרשיהם יהיו לבהמתם ולרכשם ולכל חיתם

4 E os arrabaldes das cidades que dareis aos levitas, desde o muro da cidade para fora, serão de mil côvados em redor.

4 ומגרשי הערים אשר תתנו ללוים מקיר העיר וחוצה אלף אמה סביב

5 E de fora da cidade, da banda do oriente, medireis dois mil côvados, e da banda do sul, dois mil côvados, e da banda do ocidente, dois mil côvados, e da banda do norte, dois mil côvados, e a cidade no meio; isto terão por arrabaldes das cidades.

5 ומדתם מחוץ לעיר את פאת קדמה אלפים באמה ואת פאת נגב אלפים באמה ואת פאת ים אלפים באמה ואת פאת צפון אלפים באמה והעיר בתוך זה יהיה להם מגרשי הערים

6 Das cidades, pois, que dareis aos levitas haverá seis cidades de refúgio, as quais dareis para que o homicida ali se acolha; e, além destas, lhes dareis quarenta e duas cidades.

6 ואת הערים אשר תתנו ללוים את שש ערי המקלט אשר תתנו לנס שמה הרצח ועליהם תתנו ארבעים ושתים עיר

7 Todas as cidades que dareis aos levitas serão quarenta e oito cidades, juntamente com os seus arrabaldes.

7 כל הערים אשר תתנו ללוים ארבעים ושמנה עיר אתהן ואת מגרשיהן

8 E as cidades que derdes da herança dos filhos de Israel, do que tiver muito, tomareis muito; e, do que tiver pouco, tomareis pouco; cada um dará das suas cidades aos levitas, segundo a sua herança que herdar.

8 והערים אשר תתנו מאחזת בני ישראל מאת הרב תרבו ומאת המעט תמעיטו איש כפי נחלתו אשר ינחלו יתן מעריו ללוים

9 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

9 וידבר יהוה אל משה לאמר

10 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes Quando passardes o Jordão à terra de Canaã,

10 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם עברים את הירדן ארצה כנען

11 fazei com que vos estejam à mão cidades que vos sirvam de cidades de refúgio, para que ali se acolha o homicida que ferir a alguma alma por erro.

11 והקריתם לכם ערים ערי מקלט תהיינה לכם ונס שמה רצח מכה נפש בשגגה

12 E estas cidades vos serão por refúgio do vingador do sangue; para que o homicida não morra, até que esteja perante a congregação no juízo.

12 והיו לכם הערים למקלט מגאל ולא ימות הרצח עד עמדו לפני העדה למשפט

13 E, das cidades que derdes, haverá seis cidades de refúgio para vós.

13 והערים אשר תתנו שש ערי מקלט תהיינה לכם

14 Três destas cidades dareis daquém do Jordão, e três destas cidades dareis na terra de Canaã; cidades de refúgio serão.

14 את שלש הערים תתנו מעבר לירדן ואת שלש הערים תתנו בארץ כנען ערי מקלט תהיינה

15 Serão de refúgio estas seis cidades para os filhos de Israel, e para o estrangeiro, e para o que se hospedar no meio deles, para que ali se acolha aquele que ferir a alguma pessoa por erro.

15 לבני ישראל ולגר ולתושב בתוכם תהיינה שש הערים האלה למקלט לנוס שמה כל מכה נפש בשגגה

16 Porém, se a ferir com instrumento de ferro, e morrer, homicida é; certamente o homicida morrerá.

16 ואם בכלי ברזל הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח

17 Ou, se a ferir com pedra à mão, de que possa morrer, e ela morrer, homicida é; certamente o homicida morrerá.

17 ואם באבן יד אשר ימות בה הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח

18 Ou, se a ferir com instrumento de madeira que tiver na mão, de que possa morrer, e ela morrer, homicida é; certamente morrerá o homicida.

18 או בכלי עץ יד אשר ימות בו הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח

19 O vingador do sangue matará o homicida encontrando-o, matá-lo -á.

19 גאל הדם הוא ימית את הרצח בפגעו בו הוא ימיתנו

20 Se também a empurrar com ódio, ou com intento lançar contra ele alguma coisa, e morrer;

20 ואם בשנאה יהדפנו או השליך עליו בצדיה וימת

21 ou por inimizade a ferir com a sua mão, e morrer, certamente morrerá o feridor; homicida é; o vingador do sangue, encontrando o homicida, o matará.

21 או באיבה הכהו בידו וימת מות יומת המכה רצח הוא גאל הדם ימית את הרצח בפגעו בו

22 Porém, se a empurrar de improviso, sem inimizade, ou contra ela lançar algum instrumento sem desígnio;

22 ואם בפתע בלא איבה הדפו או השליך עליו כל כלי בלא צדיה

23 ou sobre ela fizer cair alguma pedra sem o ver, de que possa morrer, e ela morrer, e ele não era seu inimigo nem procurava o seu mal,

23 או בכל אבן אשר ימות בה בלא ראות ויפל עליו וימת והוא לא אויב לו ולא מבקש רעתו

24 então, a congregação julgará entre o feridor e o vingador do sangue, segundo estas leis.

24 ושפטו העדה בין המכה ובין גאל הדם על המשפטים האלה

25 E a congregação livrará o homicida da mão do vingador do sangue, e a congregação o fará voltar à cidade do seu refúgio onde se tinha acolhido; e ali ficará até à morte do sumo sacerdote, a quem ungiram com o santo óleo.

25 והצילו העדה את הרצח מיד גאל הדם והשיבו אתו העדה אל עיר מקלטו אשר נס שמה וישב בה עד מות הכהן הגדל אשר משח אתו בשמן הקדש

26 Porém, se de alguma maneira o homicida sair dos termos da cidade do seu refúgio, onde se tinha acolhido,

26 ואם יצא יצא הרצח את גבול עיר מקלטו אשר ינוס שמה

27 e o vingador do sangue o achar fora dos termos da cidade do seu refúgio, se o vingador do sangue matar o homicida, não será culpado do sangue.

27 ומצא אתו גאל הדם מחוץ לגבול עיר מקלטו ורצח גאל הדם את הרצח אין לו דם

28 Pois deve ficar na cidade do seu refúgio, até à morte do sumo sacerdote; mas, depois da morte do sumo sacerdote, o homicida voltará à terra da sua possessão.

28 כי בעיר מקלטו ישב עד מות הכהן הגדל ואחרי מות הכהן הגדל ישוב הרצח אל ארץ אחזתו

29 E estas coisas vos serão por estatuto de direito a vossas gerações, em todas as vossas habitações.

29 והיו אלה לכם לחקת משפט לדרתיכם בכל מושבתיכם

30 Todo aquele que ferir a alguma pessoa, conforme o dito das
testemunhas, matarão o homicida; mas uma só testemunha não
testemunhará contra alguém para que morra,

30 כל מכה נפש לפי עדים ירצח את הרצח ועד אחד לא יענה בנפש למות

31 e não tomareis expiação pela vida do homicida, que culpado
está de morte; antes, certamente morrerá.

31 ולא תקחו כפר לנפש רצח אשר הוא רשע למות כי מות יומת

32 Também não tomareis expiação por aquele que se acolher à
cidade do seu refúgio, para tornar a habitar na terra, até à morte
do sumo sacerdote.

32 ולא תקחו כפר לנוס אל עיר מקלטו לשוב לשבת בארץ עד מות הכהן

33 Assim, não profanareis a terra em que estais; porque o
sangue faz profanar a terra; e nenhuma expiação se fará pela
terra por causa do sangue que se derramar nela, senão com o
sangue daquele que o derramou.

33 ולא תחניפו את הארץ אשר אתם בה כי הדם הוא יחניף את הארץ
ולארץ לא יכפר לדם אשר שפך בה כי אם בדם שפכו

34 Não contaminareis, pois, a terra na qual vós habitareis, no
meio da qual eu habitarei; pois eu, o SENHOR, habito no meio
dos filhos de Israel.

34 ולא תטמא את הארץ אשר אתם ישבים בה אשר אני שכן בתוכה כי אני
יהוה שכן בתוך בני ישראל

Números 36

1 E chegaram os cabeças dos pais da geração dos filhos de
Gileade, filho de Maquir, filho de Manassés, das famílias dos

filhos de José, e falaram diante de Moisés e diante dos maiorais, cabeças dos pais dos filhos de Israel.

1 ויקרבו ראשי האבות למשפחת בני גלעד בן מכיר בן מנשה ממשפחת בני יוסף וידברו לפני משה ולפני הנשאים ראשי אבות לבני ישראל

2 E disseram O SENHOR mandou dar esta terra a meu senhor por sorte em herança aos filhos de Israel; e a meu senhor foi ordenado pelo SENHOR que a herança do nosso irmão Zelofeade se desse a suas filhas.

2 ויאמרו את אדני צוה יהוה לתת את הארץ בנחלה בגורל לבני ישראל ואדני צוה ביהוה לתת את נחלת צלפחד אחינו לבנתיו

3 E, casando-se elas com algum dos filhos das outras tribos dos filhos de Israel, então, a sua herança seria diminuída da herança de nossos pais e acrescentada à herança da tribo de quem forem; assim, se tiraria da sorte da nossa herança.

3 והיו לאחד מבני שבטי בני ישראל לנשים ונגרעה נחלתן מנחלת אבתינו ונוסף על נחלת המטה אשר תהיינה להם ומגרל נחלתנו יגרע

4 Vindo também o Ano do Jubileu dos filhos de Israel, a sua herança se acrescentaria à herança da tribo daqueles com quem se casarem; assim, a sua herança será tirada da herança da tribo de nossos pais.

4 ואם יהיה היבל לבני ישראל ונוספה נחלתן על נחלת המטה אשר תהיינה להם ומנחלת מטה אבתינו יגרע נחלתן

5 Então, Moisés deu ordem aos filhos de Israel, segundo o mandado do SENHOR, dizendo A tribo dos filhos de José fala bem.

5 ויצו משה את בני ישראל על פי יהוה לאמר כן מטה בני יוסף דברים

6 Esta é a palavra que o SENHOR mandou acerca das filhas de Zelofeade, dizendo Sejam por mulheres a quem bem parecer aos seus olhos, contanto que se casem na família da tribo de seu pai.

6 זה הדבר אשר צוה יהוה לבנות צלפחד לאמר לטוב בעיניהם תהיינה לנשים אך למשפחת מטה אביהם תהיינה לנשים

7 Assim, a herança dos filhos de Israel não passará de tribo em tribo; pois os filhos de Israel se chegarão cada um à herança da tribo de seus pais.

7 ולא תסב נחלה לבני ישראל ממטה אל מטה כי איש בנחלת מטה אבתיו ידבקו בני ישראל

8 E qualquer filha que herdar alguma herança das tribos dos filhos de Israel se casará com alguém da geração da tribo de seu pai; para que os filhos de Israel possuam cada um a herança de seus pais.

8 וכל בת ירשת נחלה ממטות בני ישראל לאחד ממשפחת מטה אביה תהיה לאשה למען יירשו בני ישראל איש נחלת אבתיו

9 Assim, a herança não passará de uma tribo a outra; pois as tribos dos filhos de Israel se chegarão cada uma à sua herança.

9 ולא תסב נחלה ממטה למטה אחר כי איש בנחלתו ידבקו מטות בני ישראל

10 Como o SENHOR ordenara a Moisés, assim fizeram as filhas de Zelofeade.

10 כאשר צוה יהוה את משה כן עשו בנות צלפחד

11 Pois Macla, e Tirza, e Hogla, e Milca, e Noa, filhas de Zelofeade, se casaram com os filhos de seus tios.

11 ותהיינה מחלה תרצה וחגלה ומלכה ונעה בנות צלפחד לבני דדיהן לנשים

12 Das famílias dos de Manassés, filho de José, elas foram mulheres; assim, a sua herança ficou na tribo da família de seu pai.

12 ממשפחת בני מנשה בן יוסף היו לנשים ותהי נחלתן על מטה משפחת אביהן

13 Estes são os mandamentos e os juízos que mandou o SENHOR pela mão de Moisés aos filhos de Israel nas campinas dos moabitas, junto ao Jordão, de Jericó.

13 אלה המצות והמשפטים אשר צוה יהוה ביד משה אל בני ישראל בערבת מואב על ירדן ירחו

Deuteronômio

Deuterenômio 1

1 Estas são as palavras que Moisés falou a todo o Israel, dalém do Jordão, no deserto, na planície defronte do mar de Sufe, entre Parã, e Tofel, e Labã, e Hazerote, e Di-Zaabe.

1 אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מול סוף בין פארן ובין תפל ולבן וחצרת ודי זהב

2 Onze jornadas há desde Horebe, caminho da montanha de Seir, até Cades-Barnéia.

2 אחד עשר יום מחרב דרך הר שעיר עד קדש ברנע

3 E sucedeu que, no ano quadragésimo, no mês undécimo, no primeiro dia do mês, Moisés falou aos filhos de Israel, conforme tudo o que o SENHOR lhe mandara acerca deles,

3 ויהי בארבעים שנה בעשתי עשר חדש באחד לחדש דבר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה אתו אלהם

4 depois que feriu a Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom, e a Ogue, rei de Basã, que habitava em Astarote, em Edrei.

4 אחרי הכתו את סיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון ואת עוג מלך הבשן אשר יושב בעשתרת באדרעי

5 Dalém do Jordão, na terra de Moabe, começou Moisés a declarar esta lei, dizendo

5 בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה באר את התורה הזאת לאמר

6 O SENHOR, nosso Deus, nos falou em Horebe, dizendo Tempo bastante haveis estado neste monte.

6 יהוה אלהינו דבר אלינו בחרב לאמר רב לכם שבת בהר הזה

7 Voltai-vos e parti; ide à montanha dos amorreus, e a todos os seus vizinhos, e à planície, e à montanha, e ao vale, e ao Sul, e à ribeira do mar, e à terra dos cananeus, e ao Líbano, até ao grande rio, o rio Eufrates.

7 פנו וסעו לכם ובאו הר האמרי ואל כל שכניו בערבה בהר ובשפלה ובנגב ובחוף הים ארץ הכנעני והלבנון עד הנהר הגדל נהר פרת

8 Eis aqui esta terra, eu a dei diante de vós; entrai e possuí a terra que o SENHOR jurou a vossos pais, Abraão, Isaque e Jacó, que a daria a eles e à sua semente depois deles.

8 ראה נתתי לפניכם את הארץ באו ורשו את הארץ אשר נשבע יהוה לאבתיכם לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם ולזרעם אחריהם

9 E, no mesmo tempo, eu vos falei, dizendo Eu sozinho não poderei levar-vos.

9 ואמר אלכם בעת ההוא לאמר לא אוכל לבדי שאת אתכם

10 O SENHOR, vosso Deus já vos tem multiplicado; e eis que já hoje em multidão sois como as estrelas dos céus.

10 יהוה אלהיכם הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי השמים לרב

11 O SENHOR, Deus de vossos pais, vos aumente, como sois, ainda mil vezes mais e vos abençoe, como vos tem falado.

11 יהוה אלהי אבותכם יסף עליכם ככם אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם

12 Como suportaria eu sozinho as vossas moléstias, e as vossas cargas, e as vossas diferenças?

12 איכה אשא לבדי טרחכם ומשאכם וריבכם

13 Tomai-vos homens sábios, inteligentes e experimentados, entre as vossas tribos, para que os ponha por vossos cabeças.

13 הבו לכם אנשים חכמים ונבנים וידעים לשבטיכם ואשימם בראשיכם

14 Então, vós me respondestes e dissestes Bom é fazer a palavra que tens falado.

14 ותענו אתי ותאמרו טוב הדבר אשר דברת לעשות

15 Tomei, pois, os cabeças de vossas tribos, homens sábios e experimentados, e os tenho posto por cabeças sobre vós, e por capitães de milhares, e por capitães de cem, e por capitães de

cinquenta, e por capitães de dez, e por governadores das vossas tribos.

15 ואקח את ראשי שבטיכם אנשים חכמים וידעים ואתן אתם ראשים עליכם שרי אלפים ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרת ושטרים לשבטיכם

16 E, no mesmo tempo, mandei a vossos juízes, dizendo Ouvi a causa entre vossos irmãos e julgai justamente entre o homem e seu irmão e entre o estrangeiro que está com ele.

16 ואצוה את שפטיכם בעת ההוא לאמר שמע בין אחיכם ושפטתם צדק בין איש ובין אחיו ובין גרו

17 Não atentareis para pessoa alguma em juízo, ouvireis assim o pequeno como o grande; não temereis a face de ninguém, porque o juízo é de Deus; porém a causa que vos for difícil fareis vir a mim, e eu a ouvirei.

17 לא תכירו פנים במשפט כקטן כגדל תשמעון לא תגורו מפני איש כי המשפט לאלהים הוא והדבר אשר יקשה מכם תקרבון אלי ושמעתיו

18 Assim, naquele tempo, vos ordenei todas as coisas que havíeis de fazer.

18 ואצוה אתכם בעת ההוא את כל הדברים אשר תעשון

19 Então, partimos de Horebe e caminhamos por todo aquele grande e tremendo deserto que vistes, pelo caminho das montanhas dos amorreus, como o SENHOR, nosso Deus, nos ordenara; e chegamos a Cades-Barnéia.

19 ונסע מחרב ונלך את כל המדבר הגדול והנורא ההוא אשר ראיתם דרך הר האמרי כאשר צוה יהוה אלהינו אתנו ונבא עד קדש ברנע

20 Então, eu vos disse Chegados sois às montanhas dos amorreus, que o SENHOR, nosso Deus, nos dará.

20 ואמר אלכם באתם עד הר האמרי אשר יהוה אלהינו נתן לנו

21 Eis que o SENHOR, teu Deus, te deu esta terra diante de ti; sobe e possui-a como te falou o SENHOR, Deus de teus pais; não temas e não te assustes.

21 ראה נתן יהוה אלהיך לפניך את הארץ עלה רש כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך אל תירא ואל תחת

22 Então, todos vós vos chegastes a mim e dissestes Mandemos homens adiante de nós, para que nos espiem a terra e nos dêem resposta por que caminho devemos subir a ela e a que cidades devemos ir.

22 ותקרבון אלי כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו ויחפרו לנו את הארץ וישבו אתנו דבר את הדרך אשר נעלה בה ואת הערים אשר נבא אליהן

23 Pareceu-me, pois, bem este negócio; de sorte que de vós tomei doze homens, de cada tribo um homem.

23 וייטב בעיני הדבר ואקח מכם שנים עשר אנשים איש אחד לשבט

24 E foram-se, e subiram à montanha, e vieram até ao vale de Escol, e o espiaram.

24 ויפנו ויעלו ההרה ויבאו עד נחל אשכל וירגלו אתה

25 E tomaram do fruto da terra nas suas mãos, e no-lo trouxeram, e nos tornaram a dar resposta, e disseram Boa é a terra que nos dá o SENHOR, nosso Deus.

25 ויקחו בידם מפרי הארץ ויורדו אלינו וישבו אתנו דבר ויאמרו טובה הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו

26 Porém vós não quisestes subir, mas fostes rebeldes ao mandado do SENHOR, vosso Deus.

26 ולא אביתם לעלת ותמרו את פי יהוה אלהיכם

27 E murmurastes nas vossas tendas e dissestes Porquanto o SENHOR nos aborrece e nos tirou da terra do Egito para nos entregar nas mãos dos amorreus, para destruir-nos.

27 ותרגנו באהליכם ותאמרו בשנאת יהוה אתנו הוציאנו מארץ מצרים לתת אתנו ביד האמרי להשמידנו

28 Para onde subiremos? Nossos irmãos fizeram com que se derretesse o nosso coração, dizendo Maior e mais alto é este povo do que nós; as cidades são grandes e fortificadas até aos céus; e também vimos ali filhos dos gigantes.

28 אנה אנחנו עלים אחינו המסו את לבבנו לאמר עם גדול ורם ממנו ערים גדלת ובצורת בשמים וגם בני ענקים ראינו שם

29 Então, eu vos disse Não vos espanteis, nem os temais.

29 ואמר אלכם לא תערצון ולא תיראון מהם

30 O SENHOR, vosso Deus, que vai adiante de vós, por vós pelejará, conforme tudo o que fez convosco, diante de vossos olhos, no Egito;

30 יהוה אלהיכם ההלך לפניכם הוא ילחם לכם ככל אשר עשה אתכם במצרים לעיניכם

31 como também no deserto, onde viste que o SENHOR, teu Deus, nele te levou, como um homem leva seu filho, por todo o caminho que andastes, até chegardes a este lugar.

31 ובמדבר אשר ראית אשר נשאך יהוה אלהיך כאשר ישא איש את בנו בכל הדרך אשר הלכתם עד באכם עד המקום הזה

32 Mas nem por isso crestes no SENHOR, vosso Deus,

32 ובדבר הזה אינכם מאמינם ביהוה אלהיכם

33 que foi adiante de vós por todo o caminho, para vos achar o
lugar onde vos deveríeis acampar; de noite no fogo, para vos
mostrar o caminho por onde havíeis de andar, e de dia na
nuvem.

33 ההלך לפניכם בדרך לתור לכם מקום לחנתכם באש לילה לראתכם
בדרך אשר תלכו בה ובענן יומם

34 Ouvindo, pois, o SENHOR a voz das vossas palavras, indignou-
se e jurou, dizendo

34 וישמע יהוה את קול דבריכם ויקצף וישבע לאמר

35 Nenhum dos homens desta maligna geração verá esta boa
terra que jurei dar a vossos pais,

35 אם יראה איש באנשים האלה הדור הרע הזה את הארץ הטובה אשר
נשבעתי לתת לאבתיכם

36 salvo Calebe, filho de Jefoné; ele a verá, e a terra que pisou
darei a ele e a seus filhos; porquanto perseverou em seguir ao
SENHOR.

36 זולתי כלב בן יפנה הוא יראנה ולו אתן את הארץ אשר דרך בה ולבניו
יען אשר מלא אחרי יהוה

37 Também o SENHOR se indignou contra mim por causa de vós,
dizendo Também tu lá não entrarás.

37 גם בי התאנף יהוה בגללכם לאמר גם אתה לא תבא שם

38 Josué, filho de Num, que está em pé diante de ti, ali entrará;
esforça-o, porque ele a fará herdar a Israel.

38 יהושע בן נון העמד לפניך הוא יבא שמה אתו חזק כי הוא ינחלנה את
ישראל

39 E vossos meninos, de que dissestes Por presa serão; e vossos filhos, que hoje nem bem nem mal sabem, ali entrarão, e a eles a darei, e eles a possuirão.

39 וטפכם אשר אמרתם לבז יהיה ובניכם אשר לא ידעו היום טוב ורע המה יבאו שמה ולהם אתננה והם יירשוה

40 Porém vós virai-vos e parti para o deserto, pelo caminho do mar Vermelho.

40 ואתם פנו לכם וסעו המדברה דרך ים סוף

41 Então, respondestes e me dissestes Pecamos contra o SENHOR; nós subiremos e pelejaremos, conforme tudo o que nos ordenou o SENHOR, nosso Deus; e armastes-vos, pois, vós, cada um dos seus instrumentos de guerra, e estivestes prestes para subir à montanha.

41 ותענו ותאמרו אלי חטאנו ליהוה אנחנו נעלה ונלחמנו ככל אשר צונו יהוה אלהינו ותחגרו איש את כלי מלחמתו ותהינו לעלת ההרה

42 E disse-me o SENHOR Dize-lhes Não subais, nem pelejeis, pois não estou no meio de vós, para que não sejais feridos diante de vossos inimigos.

42 ויאמר יהוה אלי אמר להם לא תעלו ולא תלחמו כי אינני בקרבכם ולא תנגפו לפני איביכם

43 Porém, falando-vos eu, não ouvistes; antes, fostes rebeldes ao mandado do SENHOR, e vos ensoberbecestes, e subistes à montanha.

43 ואדבר אליכם ולא שמעתם ותמרו את פי יהוה ותזדו ותעלו ההרה

44 E os amorreus, que habitavam naquela montanha, vos saíram ao encontro; e perseguiram-vos, como fazem as abelhas, e vos derrotaram desde Seir até Horma.

44 ויצא האמרי הישב בהר ההוא לקראתכם וירדפו אתכם כאשר תעשינה
הדברים ויכתו אתכם בשעיר עד חרמה

45 Tornando, pois, vós e chorando perante o SENHOR, o SENHOR não ouviu a vossa voz, nem vos escutou.

45 ותשבו ותבכו לפני יהוה ולא שמע יהוה בקלכם ולא האזין אליכם

46 Assim, em Cades estivestes muitos dias, segundo os dias que ali estivestes.

46 ותשבו בקדש ימים רבים כימים אשר ישבתם

Deuterenômio 2

1 Depois, viramo-nos, e caminhamos ao deserto, caminho do mar Vermelho, como o SENHOR me tinha dito, e muitos dias rodeamos a montanha de Seir.

1 ונפן ונסע המדברה דרך ים סוף כאשר דבר יהוה אלי ונסב את הר שעיר
ימים רבים

2 Então, o SENHOR me falou, dizendo

2 ויאמר יהוה אלי לאמר

3 Tendes já rodeado bastante esta montanha; virai-vos para o norte.

3 רב לכם סב את ההר הזה פנו לכם צפנה

4 E dá ordem ao povo, dizendo Passareis pelos termos de vossos irmãos, os filhos de Esaú, que habitam em Seir; e eles terão medo de vós; porém guardai-vos bem.

4 ואת העם צו לאמר אתם עברים בגבול אחיכם בני עשו הישבים בשעיר
וייראו מכם ונשמרתם מאד

5 Não vos entremetais com eles, porque vos não darei da sua terra, nem ainda a pisada da planta de um pé; porquanto a Esaú tenho dado a montanha de Seir por herança.

5 אל תתגרו בם כי לא אתן לכם מארצם עד מדרך כף רגל כי ירשה לעשו נתתי את הר שעיר

6 Comprareis deles, por dinheiro, comida para comerdes; e também água para beber deles comprareis por dinheiro.

6 אכל תשברו מאתם בכסף ואכלתם וגם מים תכרו מאתם בכסף ושתיתם

7 Pois o SENHOR, teu Deus, te abençoou em toda a obra das tuas mãos; ele sabe que andas por este grande deserto; estes quarenta anos o SENHOR, teu Deus, esteve contigo; coisa nenhuma te faltou

7 כי יהוה אלהיך ברכך בכל מעשה ידך ידע לכתך את המדבר הגדל הזה זה ארבעים שנה יהוה אלהיך עמך לא חסרת דבר

8 Passando, pois, por nossos irmãos, os filhos de Esaú, que habitavam em Seir, desde o caminho da planície de Elate e de Eziom-Geber, nos viramos e passamos o caminho do deserto de Moabe.

8 ונעבר מאת אחינו בני עשו הישבים בשעיר מדרך הערבה מאילת ומעצין גבר ונפן ונעבר דרך מדבר מואב

9 Então, o SENHOR me disse Não molestes a Moabe e não contendas com eles em peleja, porque te não darei herança da sua terra; porquanto tenho dado Ar aos filhos de Ló por herança.

9 ויאמר יהוה אלי אל תצר את מואב ואל תתגר בם מלחמה כי לא אתן לך מארצו ירשה כי לבני לוט נתתי את ער ירשה

10 (Os emins dantes habitaram nela, um povo grande, e numeroso, e alto como os gigantes;

10 האמים לפנים ישבו בה עם גדול ורב ורם כענקים

11 também estes foram contados por gigantes, como os anaquins; e os moabitas lhes chamavam emins.

11 רפאים יחשבו אף הם כענקים והמאבים יקראו להם אמים

12 Dantes os horeus também habitaram em Seir; porém os filhos de Esaú os lançaram fora, e os destruíram de diante de si, e habitaram no seu lugar, assim como Israel fez à terra da sua herança, que o SENHOR lhes tinha dado.)

12 ובשעיר ישבו החרים לפנים ובני עשו יירשום וישמידום מפניהם וישבו תחתם כאשר עשה ישראל לארץ ירשתו אשר נתן יהוה להם

13 Levantai-vos agora e passai o ribeiro de Zerede; assim, passamos o ribeiro de Zerede.

13 עתה קמו ועברו לכם את נחל זרד ונעבר את נחל זרד

14 E os dias que caminhamos, desde Cades-Barnéia até passarmos o ribeiro de Zerede, foram trinta e oito anos, até que toda aquela geração dos homens de guerra se consumiu do meio do arraial, como o SENHOR lhes jurara.

14 והימים אשר הלכנו מקדש ברנע עד אשר עברנו את נחל זרד שלשים ושמנה שנה עד תם כל הדור אנשי המלחמה מקרב המחנה כאשר נשבע יהוה להם

15 Assim também foi contra eles a mão do SENHOR, para os destruir do meio do arraial até os haver consumido.

15 וגם יד יהוה היתה בם להמם מקרב המחנה עד תמם

16 E sucedeu que, sendo já consumidos todos os homens de guerra pela morte, do meio do arraial,

16 ויהי כאשר תמו כל אנשי המלחמה למות מקרב העם

17 o SENHOR me falou, dizendo

17 וידבר יהוה אלי לאמר

18 Hoje passarás por Ar, pelos termos de Moabe,

18 אתה עבר היום את גבול מואב את ער

19 e chegarás até defronte dos filhos de Amom; não os molestes
e com eles não contendas, porque da terra dos filhos de Amom
te não darei herança, porquanto aos filhos de Ló a tenho dado
por herança.

19 וקרבת מול בני עמון אל תצרם ואל תתגר בם כי לא אתן מארץ בני
עמון לך ירשה כי לבני לוט נתתיה ירשה

20 (Também esta foi contada por terra de gigantes; dantes, nela
habitavam gigantes, e os amonitas lhes chamavam zanzumins,

20 ארץ רפאים תחשב אף הוא רפאים ישבו בה לפנים והעמנים יקראו
להם זמזמים

21 um povo grande, e numeroso, e alto, como os gigantes; e o
SENHOR os destruiu de diante de si, e estes os lançaram fora e
habitaram no seu lugar;

21 עם גדול ורב ורם כענקים וישמידם יהוה מפניהם ויירשם וישבו תחתם

22 assim como fez com os filhos de Esaú, que habitavam em Seir,
de diante dos quais destruiu os horeus; e os filhos de Esaú os
lançaram fora e habitaram no seu lugar até este dia;

22 כאשר עשה לבני עשו הישבים בשעיר אשר השמיד את החרי מפניהם
ויירשם וישבו תחתם עד היום הזה

23 também os caftorins, que saíram de Caftor, destruíram os aveus, que habitavam em aldeias até Gaza, e habitaram no seu lugar.)

23 והעוים הישבים בחצרים עד עזה כפתרים היצאים מכפתור השמידם וישבו תחתם

24 Levantai-vos, e parti, e passai o ribeiro de Arnom; eis aqui na tua mão tenho dado a Seom, amorreu, rei de Hesbom, e a sua terra; começa a possuí-la e contende com eles em peleja.

24 קומו סעו ועברו את נחל ארנן ראה נתתי בידך את סיחן מלך חשבון האמרי ואת ארצו החל רש והתגר בו מלחמה

25 Neste dia, começarei a pôr um terror e um temor de ti diante dos povos que estão debaixo de todo o céu; os que ouvirem a tua fama tremerão diante de ti e se angustiarão.

25 היום הזה אחל תת פחדך ויראתך על פני העמים תחת כל השמים אשר ישמעון שמעך ורגזו וחלו מפניך

26 Então, mandei mensageiros desde o deserto de Quedemote a Seom, rei de Hesbom, com palavras de paz, dizendo

26 ואשלח מלאכים ממדבר קדמות אל סיחון מלך חשבון דברי שלום לאמר

27 Deixa-me passar pela tua terra; somente pela estrada irei; não me desviarei para a direita nem para a esquerda.

27 אעברה בארצך בדרך בדרך אלך לא אסור ימין ושמאול

28 A comida que eu coma vender-me-ás por dinheiro e dar-me-ás por dinheiro a água que beba; tão-somente deixa-me passar a pé,

28 אכל בכסף תשברני ואכלתי ומים בכסף תתן לי ושתיתי רק אעברה ברגלי

29 como fizeram comigo os filhos de Esaú, que habitam em Seir, e os moabitas, que habitam em Ar; até que eu passe o Jordão, à terra que o SENHOR, nosso Deus, nos há de dar.

29 כאשר עשו לי בני עשו הישבים בשעיר והמואבים הישבים בער עד אשר אעבר את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו

30 Mas Seom, rei de Hesbom, não nos quis deixar passar por ele, porquanto o SENHOR, teu Deus, endurecera o seu espírito e fizera obstinado o seu coração, para to dar na tua mão, como neste dia se vê.

30 ולא אבה סיחן מלך חשבון העברנו בו כי הקשה יהוה אלהיך את רוחו ואמץ את לבבו למען תתו בידך כיום הזה

31 E o SENHOR me disse Eis aqui, tenho começado a dar-te Seom e a sua terra diante de ti; começa, pois, a possuí-la, para que herdes a sua terra.

31 ויאמר יהוה אלי ראה החלתי תת לפניך את סיחן ואת ארצו החל רש לרשת את ארצו

32 E Seom saiu-nos ao encontro, ele e todo o seu povo, à peleja, em Jaza.

32 ויצא סיחן לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה יהצה

33 E o SENHOR, nosso Deus, no-lo deu diante de nós, e o ferimos, a ele, e a seus filhos, e a todo o seu povo.

33 ויתנהו יהוה אלהינו לפנינו ונך אתו ואת בנו ואת כל עמו

34 E, naquele tempo, tomamos todas as suas cidades e destruímos todas as cidades, e homens, e mulheres, e crianças; não deixamos a ninguém.

34 ונלכד את כל עריו בעת ההוא ונחרם את כל עיר מתם והנשים והטף לא השארנו שריד

35 Somente tomamos por presa o gado para nós e o despojo das cidades que tínhamos tomado.

35 רק הבהמה בזזנו לנו ושלל הערים אשר לכדנו

36 Desde Aroer, que está à borda do ribeiro de Arnom, e a cidade que está junto ao ribeiro, até Gileade, nenhuma cidade houve que de nós escapasse; tudo isto o SENHOR, nosso Deus, nos entregou diante de nós.

36 מערער אשר על שפת נחל ארנן והעיר אשר בנחל ועד הגלעד לא היתה קריה אשר שגבה ממנו את הכל נתן יהוה אלהינו לפנינו

37 Somente à terra dos filhos de Amom não chegaste; nem a toda a borda do ribeiro de Jaboque, nem às cidades da montanha, nem a coisa alguma que nos proibira o SENHOR, nosso Deus.

37 רק אל ארץ בני עמון לא קרבת כל יד נחל יבק וערי ההר וכל אשר צוה יהוה אלהינו

Deuterenômio 3

1 Depois, nos viramos e subimos o caminho de Basã; e Ogue, rei de Basã, nos saiu ao encontro, ele e todo o seu povo, à peleja em Edrei.

1 ונפן ונעל דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה אדרעי

2 Então, o SENHOR me disse Não o temas, porque a ele, e a todo o seu povo, e a sua terra tenho dado na tua mão; e far-lhe-ás como fizeste a Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom.

2 ויאמר יהוה אלי אל תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון

3 E também o SENHOR, nosso Deus, nos deu na nossa mão a Ogue, rei de Basã, e a todo o seu povo; de maneira que o ferimos, até que ninguém lhe ficou de restante.

3 ויתן יהוה אלהינו בידנו גם את עוג מלך הבשן ואת כל עמו ונכהו עד בלתי השאיר לו שריד

4 E, naquele tempo, tomamos todas as suas cidades; nenhuma cidade houve que lhe não tomássemos sessenta cidades, toda a borda da terra de Argobe e o reino de Ogue, em Basã.

4 ונלכד את כל עריו בעת ההוא לא היתה קריה אשר לא לקחנו מאתם ששים עיר כל חבל ארגב ממלכת עוג בבשן

5 Todas essas cidades eram fortificadas com altos muros, portas e ferrolhos; além de outras muitas cidades sem muros.

5 כל אלה ערים בצרות חומה גבהה דלתים ובריח לבד מערי הפרזי הרבה מאד

6 E destruímo-las, como fizemos a Seom, rei de Hesbom, destruindo todas as cidades, homens, mulheres e crianças.

6 ונחרם אותם כאשר עשינו לסיחן מלך חשבון החרם כל עיר מתם הנשים והטף

7 Porém todo o gado e o despojo das cidades tomamos para nós por presa.

7 וכל הבהמה ושלל הערים בזונו לנו

8 Assim, naquele tempo, tomamos a terra da mão daqueles dois reis dos amorreus, que estavam dalém do Jordão desde o rio Arnom até ao monte Hermom

8 ונקח בעת ההוא את הארץ מיד שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מנחל ארנן עד הר חרמון

9 (os sidônios a Hermom chamam Siriom; porém os amorreus lhe chamam Senir),

9 צידנים יקראו לחרמון שרין והאמרי יקראו לו שניר

10 todas as cidades da terra plana, e todo o Gileade, e todo o Basã até Salca, e Edrei, cidades do reino de Ogue, em Basã.

10 כל ערי המישר וכל הגלעד וכל הבשן עד סלכה ואדרעי ערי ממלכת עוג בבשן

11 (Porque só Ogue, rei de Basã, ficou do resto dos gigantes; eis que o seu leito, um leito de ferro, não está porventura em Rabá dos filhos de Amom? De nove côvados o seu comprimento, e de quatro côvados a sua largura, pelo côvado de um homem.)

11 כי רק עוג מלך הבשן נשאר מיתר הרפאים הנה ערשו ערש ברזל הלה הוא ברבת בני עמון תשע אמות ארכה וארבע אמות רחבה באמת איש

12 Tomamos, pois, esta terra em possessão naquele tempo; desde Aroer, que está junto ao ribeiro de Arnom, e a metade da montanha de Gileade, com as suas cidades, tenho dado aos rubenitas e gaditas.

12 ואת הארץ הזאת ירשנו בעת ההוא מערער אשר על נחל ארנן וחצי הר הגלעד ועריו נתתי לראובני ולגדי

13 E o resto de Gileade, como também todo o Basã, o reino de Ogue, dei à meia tribo de Manassés. (Toda aquela borda da terra de Argobe, por todo o Basã, se chamava a terra dos gigantes.

13 ויתר הגלעד וכל הבשן ממלכת עוג נתתי לחצי שבט המנשה כל חבל הארגב לכל הבשן ההוא יקרא ארץ רפאים

14 Jair, filho de Manassés, alcançou toda a porção da terra de Argobe, até ao termo dos gesuritas e maacatitas, e a chamou pelo seu nome, Basã-Havote-Jair, até este dia.)

14 יאיר בן מנשה לקח את כל חבל ארגב עד גבול הגשורי והמעכתי ויקרא אתם על שמו את הבשן חות יאיר עד היום הזה

15 E a Maquir dei Gileade.

15 ולמכיר נתתי את הגלעד

16 Mas aos rubenitas e gaditas dei desde Gileade até ao ribeiro de Arnom, o meio do ribeiro e o termo; e até ao ribeiro de Jaboque, o termo dos filhos de Amom,

16 ולראובני ולגדי נתתי מן הגלעד ועד נחל ארנן תוך הנחל וגבל ועד יבק הנחל גבול בני עמון

17 como também a campina e o Jordão com o termo desde Quinerete até ao mar da campina, o mar Salgado, abaixo de Asdote-Pisga para o oriente.

17 והערבה והירדן וגבל מכנרת ועד ים הערבה ים המלח תחת אשדת הפסגה מזרחה

18 E vos mandei mais, no mesmo tempo, dizendo O SENHOR, vosso Deus, vos deu esta terra, para possuí-la; passai, pois, armados vós, todos os homens valentes, adiante de vossos irmãos, os filhos de Israel.

18 ואצו אתכם בעת ההוא לאמר יהוה אלהיכם נתן לכם את הארץ הזאת לרשתה חלוצים תעברו לפני אחיכם בני ישראל כל בני חיל

19 Tão-somente vossas mulheres, e vossas crianças, e vosso gado (porque eu sei que tendes muito gado) ficarão nas vossas cidades que já vos tenho dado,

19 רק נשיכם וטפכם ומקנכם ידעתי כי מקנה רב לכם ישבו בעריכם אשר נתתי לכם

20 até que o SENHOR dê descanso a vossos irmãos como a vós, para que eles herdem também a terra que o SENHOR, vosso Deus, lhes há de dar dalém do Jordão; então, voltareis cada qual à sua herança, que já vos tenho dado.

20 עד אשר יניח יהוה לאחיכם ככם וירשו גם הם את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם בעבר הירדן ושבתם איש לירשתו אשר נתתי לכם

21 Também dei ordem a Josué, no mesmo tempo, dizendo Os teus olhos vêem tudo o que o SENHOR, vosso Deus, tem feito a estes dois reis; assim fará o SENHOR a todos os reinos, a que tu passarás.

21 ואת יהושוע צויתי בעת ההוא לאמר עיניך הראת את כל אשר עשה יהוה אלהיכם לשני המלכים האלה כן יעשה יהוה לכל הממלכות אשר אתה עבר שמה

22 Não os temais, porque o SENHOR, vosso Deus, é o que peleja por vós.

22 לא תיראום כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם

23 Também eu pedi graça ao SENHOR, no mesmo tempo, dizendo

23 ואתחנן אל יהוה בעת ההוא לאמר

24 Senhor JEOVÁ, já começaste a mostrar ao teu servo a tua grandeza e a tua forte mão; porque, que deus há nos céus e na terra, que possa fazer segundo as tuas obras e segundo a tua fortaleza?

24 אדני יהוה אתה החלות להראות את עבדך את גדלך ואת ידך החזקה אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורתך

25 Rogo-te que me deixes passar, para que veja esta boa terra que está dalém do Jordão, esta boa montanha e o Líbano.

25 אעברה נא ואראה את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן ההר הטוב הזה והלבנון

26 Porém o SENHOR indignou-se muito contra mim, por causa de vós, e não me ouviu; antes, o SENHOR me disse Basta; não me fales mais neste negócio.

26 ויתעבר יהוה בי למענכם ולא שמע אלי ויאמר יהוה אלי רב לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה

27 Sobe ao cume de Pisga, e levanta os teus olhos ao ocidente, e ao norte, e ao sul, e ao oriente, e vê com os teus olhos, porque não passarás este Jordão.

27 עלה ראש הפסגה ושא עיניך ימה וצפנה ותימנה ומזרחה וראה בעיניך כי לא תעבר את הירדן הזה

28 Manda, pois, a Josué, e esforça -o, e conforta-o; porque ele passará adiante deste povo e o fará possuir a terra que apenas verás.

28 וצו את יהושע וחזקהו ואמצהו כי הוא יעבר לפני העם הזה והוא ינחיל אותם את הארץ אשר תראה

29 Assim, ficamos neste vale defronte de Bete-Peor.

29 ונשב בגיא מול בית פעור

Deuterenômio 4

1 Agora, pois, ó Israel, ouve os estatutos e os juízos que eu vos ensino, para os cumprirdes, para que vivais, e entreis, e possuais a terra que o SENHOR, Deus de vossos pais, vos dá.

1 ועתה ישראל שמע אל החקים ואל המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיו ובאתם וירשתם את הארץ אשר יהוה אלהי אבתיכם נתן לכם

2 Nada acrescentareis à palavra que vos mando, nem diminuireis dela, para que guardeis os mandamentos do SENHOR, vosso Deus, que eu vos mando.

2 לא תספו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו לשמר את מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם

3 Os vossos olhos têm visto o que o SENHOR fez por causa de Baal-Peor; pois a todo homem que seguiu a Baal-Peor o SENHOR, teu Deus, consumiu do meio de ti.

3 עיניכם הראת את אשר עשה יהוה בבעל פעור כי כל האיש אשר הלך אחרי בעל פעור השמידו יהוה אלהיך מקרבך

4 Porém vós que vos chegastes ao SENHOR, vosso Deus, hoje todos estais vivos.

4 ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום

5 Vedes aqui vos tenho ensinado estatutos e juízos, como me mandou o SENHOR, meu Deus, para que assim façais no meio da terra a qual ides a herdar.

5 ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני יהוה אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה

6 Guardai-os, pois, e fazei-os, porque esta será a vossa sabedoria e o vosso entendimento perante os olhos dos povos que ouvirão todos estes estatutos e dirão Só este grande povo é gente sábia e inteligente.

6 ושמרתם ועשיתם כי הוא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה

7 Porque, que gente há tão grande, que tenha deuses tão chegados como o SENHOR, nosso Deus, todas as vezes que o chamamos?

7 כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים אליו כיהוה אלהינו בכל קראנו אליו

8 E que gente há tão grande, que tenha estatutos e juízos tão justos como toda esta lei que hoje dou perante vós?

8 ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקם ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום

9 Tão-somente guarda-te a ti mesmo e guarda bem a tua alma, que te não esqueças daquelas coisas que os teus olhos têm visto, e se não apartem do teu coração todos os dias da tua vida, e as farás saber a teus filhos e aos filhos de teus filhos.

9 רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך והודעתם לבניך ולבני בניך

10 No dia em que estiveste perante o SENHOR, teu Deus, em Horebe, o SENHOR me disse Ajunta-me este povo, e os farei ouvir as minhas palavras, e aprendê-las-ão, para me temerem todos os dias que na terra viverem, e as ensinarão a seus filhos.

10 יום אשר עמדת לפני יהוה אלהיך בחרב באמר יהוה אלי הקהל לי את
העם ואשמעם את דברי אשר ילמדון ליראה אתי כל הימים אשר הם חיים
על האדמה ואת בניהם ילמדון

11 E vós vos chegastes, e vos pusestes ao pé do monte; e o monte ardia em fogo até ao meio dos céus, e havia trevas, e nuvens, e escuridão.

11 ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר בער באש עד לב השמים חשך ענן
וערפל

12 Então, o SENHOR vos falou do meio do fogo; a voz das palavras ouvistes; porém, além da voz, não vistes semelhança nenhuma.

12 וידבר יהוה אליכם מתוך האש קול דברים אתם שמעים ותמונה אינכם
ראים זולתי קול

13 Então, vos anunciou ele o seu concerto, que vos prescreveu, os dez mandamentos, e os escreveu em duas tábuas de pedra.

13 ויגד לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים ויכתבם
על שני לחות אבנים

14 Também o SENHOR me ordenou, ao mesmo tempo, que vos ensinasse estatutos e juízos, para que os fizésseis na terra a qual passais a possuir.

14 ואתי צוה יהוה בעת ההוא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשתכם
אתם בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה

15 Guardai, pois, com diligência a vossa alma, pois semelhança nenhuma vistes no dia em que o SENHOR, vosso Deus, em Horebe, falou convosco, do meio do fogo;

15 ונשמרתם מאד לנפשתיכם כי לא ראיתם כל תמונה ביום דבר יהוה
אליכם בחרב מתוך האש

16 para que não vos corrompais e vos façais alguma escultura, semelhança de imagem, figura de macho ou de fêmea;

16 פן תשחתון ועשיתם לכם פסל תמונת כל סמל תבנית זכר או נקבה

17 figura de algum animal que haja na terra, figura de alguma ave alígera que voa pelos céus;

17 תבנית כל בהמה אשר בארץ תבנית כל צפור כנף אשר תעוף בשמים

18 figura de algum animal que anda de rastos sobre a terra, figura de algum peixe que esteja nas águas debaixo da terra;

18 תבנית כל רמש באדמה תבנית כל דגה אשר במים מתחת לארץ

19 e não levantes os teus olhos aos céus e vejas o sol, e a lua, e as estrelas, todo o exército dos céus, e sejas impelido a que te inclines perante eles, e sirvas àqueles que o SENHOR, teu Deus, repartiu a todos os povos debaixo de todos os céus.

19 ופן תשא עיניך השמימה וראית את השמש ואת הירח ואת הכוכבים כל צבא השמים ונדחת והשתחוית להם ועבדתם אשר חלק יהוה אלהיך אתם לכל העמים תחת כל השמים

20 Mas o SENHOR vos tomou e vos tirou do forno de ferro do Egito, para que lhe sejais por povo hereditário, como neste dia se vê.

20 ואתכם לקח יהוה ויוצא אתכם מכור הברזל ממצרים להיות לו לעם נחלה כיום הזה

21 Também o SENHOR se indignou contra mim, por causa das vossas palavras, e jurou que eu não passaria o Jordão e que não entraria na boa terra que o SENHOR, teu Deus, te dará por herança.

21 ויהוה התאנף בי על דבריכם וישבע לבלתי עברי את הירדן ולבלתי בא אל הארץ הטובה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה

22 Porque eu nesta terra morrerei, não passarei o Jordão; porém vós o passareis e possuireis aquela boa terra.

22 כי אנכי מת בארץ הזאת אינני עבר את הירדן ואתם עברים וירשתם את הארץ הטובה הזאת

23 Guardai-vos de que vos esqueçais do concerto do SENHOR, vosso Deus, que tem feito convosco, e vos façais alguma escultura, imagem de alguma coisa que o SENHOR, vosso Deus, vos proibiu.

23 השמרו לכם פן תשכחו את ברית יהוה אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר צוך יהוה אלהיך

24 Porque o SENHOR, teu Deus, é um fogo que consome, um Deus zeloso.

24 כי יהוה אלהיך אש אכלה הוא אל קנא

25 Quando, pois, gerardes filhos e filhos de filhos, e vos envelhecerdes na terra, e vos corromperdes, e fizerdes alguma escultura, semelhança de alguma coisa, e fizerdes mal aos olhos do SENHOR, para o provocar à ira,

25 כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם הרע בעיני יהוה אלהיך להכעיסו

26 hoje, tomo por testemunhas contra vós o céu e a terra, que certamente perecereis depressa da terra, a qual, passado o Jordão, ides possuir; não prolongareis os vossos dias nela; antes, sereis de todo destruídos.

26 העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ כי אבד תאבדון מהר מעל
הארץ אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה לא תאריכן ימים עליה כי
השמד תשמדון

27 E o SENHOR vos espalhará entre os povos, e ficareis poucos em número entre as gentes às quais o SENHOR vos conduzirá.

27 והפיץ יהוה אתכם בעמים ונשארתם מתי מספר בגוים אשר ינהג יהוה
אתכם שמה

28 E ali servireis a deuses que são obra de mãos de homens, madeira e pedra, que não vêem, nem ouvem, nem comem, nem cheiram.

28 ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדם עץ ואבן אשר לא יראון ולא
ישמעון ולא יאכלון ולא יריחן

29 Então, dali, buscarás ao SENHOR, teu Deus, e o acharás, quando o buscares de todo o teu coração e de toda a tua alma.

29 ובקשתם משם את יהוה אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל
נפשך

30 Quando estiveres em angústia, e todas estas coisas te alcançarem, então, no fim de dias, te virarás para o SENHOR, teu Deus, e ouvirás a sua voz.

30 בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד יהוה
אלהיך ושמעת בקלו

31 Porquanto o SENHOR, teu Deus, é Deus misericordioso; e não te desamparará, nem te destruirá, nem se esquecerá do concerto que jurou a teus pais.

31 כי אל רחום יהוה אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית
אבתיך אשר נשבע להם

32 Porque, pergunta agora aos tempos passados, que te precederam, desde o dia em que Deus criou o homem sobre a terra, desde uma extremidade do céu até à outra, se sucedeu jamais coisa tão grande como esta ou se se ouviu coisa como esta;

32 כי שאל נא לימים ראשנים אשר היו לפניך למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנהיה כדבר הגדול הזה או הנשמע כמהו

33 ou se algum povo ouviu a voz de algum deus falando do meio do fogo, como tu a ouviste, ficando vivo;

33 השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש כאשר שמעת אתה ויחי

34 ou se um deus intentou ir tomar para si um povo do meio de outro povo, com provas, com sinais, e com milagres, e com peleja, e com mão forte, e com braço estendido, e com grandes espantos, conforme tudo quanto o SENHOR, vosso Deus, vos fez no Egito, aos vossos olhos.

34 או הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת באתת ובמופתים ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים ככל אשר עשה לכם יהוה אלהיכם במצרים לעיניך

35 A ti te foi mostrado para que soubesses que o SENHOR é Deus; nenhum outro há, senão ele.

35 אתה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו

36 Desde os céus te fez ouvir a sua voz, para te ensinar, e sobre a terra te mostrou o seu grande fogo, e ouviste as suas palavras do meio do fogo.

36 מן השמים השמיעך את קלו ליסרך ועל הארץ הראך את אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש

37 Porquanto amava teus pais, e escolhera a sua semente depois deles, e te tirou do Egito diante de si, com a sua grande força,

37 ותחת כי אהב את אבתיך ויבחר בזרעו אחריו ויוצאך בפניו בכחו הגדל ממצרים

38 para lançar fora de diante de ti gentes maiores e mais poderosas do que tu, para te introduzir na terra e ta dar por herança, como neste dia se vê.

38 להוריש גוים גדלים ועצמים ממך מפניך להביאך לתת לך את ארצם נחלה כיום הזה

39 Pelo que hoje saberás e refletirás no teu coração que só o SENHOR é Deus em cima no céu e embaixo na terra; nenhum outro há.

39 וידעת היום והשבת אל לבבך כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד

40 E guardarás os seus estatutos e os seus mandamentos, que te ordeno hoje, para que bem te vá a ti e a teus filhos depois de ti e para que prolongues os dias na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá para todo o sempre.

40 ושמרת את חקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר ייטב לך ולבניך אחריך ולמען תאריך ימים על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך כל הימים

41 Então, Moisés separou três cidades daquém do Jordão, da banda do nascimento do sol;

41 אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה שמש

42 para que ali se acolhesse o homicida que, por erro, matasse o seu próximo, a quem dantes não tivesse ódio algum; e se acolhesse a uma destas cidades e vivesse

42 לנס שמה רוצח אשר ירצח את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו
מתמול שלשום ונס אל אחת מן הערים האל וחי

43 a Bezer, no deserto, na terra plana, para os rubenitas; e a Ramote, em Gileade, para os gaditas; e a Golã, em Basã, para os manassitas.

43 את בצר במדבר בארץ המישר לראובני ואת ראמת בגלעד לגדי ואת גולן
בבשן למנשי

44 Esta é, pois, a lei que Moisés propôs aos filhos de Israel.

44 וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל

45 Estes são os testemunhos, e os estatutos, e os juízos que Moisés falou aos filhos de Israel, havendo saído do Egito,

45 אלה העדת והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל בצאתם
ממצרים

46 daquém do Jordão, no vale defronte de Bete-Peor, na terra de Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom, a quem Moisés e os filhos de Israel feriram, havendo eles saído do Egito.

46 בעבר הירדן בגיא מול בית פעור בארץ סיחן מלך האמרי אשר יושב
בחשבון אשר הכה משה ובני ישראל בצאתם ממצרים

47 E tomaram a sua terra em possessão, como também a terra de Ogue, rei de Basã, dois reis dos amorreus, que estavam daquém do Jordão, da banda do nascimento do sol;

47 ויירשו את ארצו ואת ארץ עוג מלך הבשן שני מלכי האמרי אשר בעבר
הירדן מזרח שמש

48 desde Aroer, que está à borda do ribeiro de Arnom, até ao monte Siom, que é Hermom,

48 מערער אשר על שפת נחל ארנן ועד הר שיאן הוא חרמון

49 e toda a campina, daquém do Jordão, da banda do oriente, até ao mar da campina, abaixo de Asdote-Pisga.

49 וכל הערבה עבר הירדן מזרחה ועד ים הערבה תחת אשדת הפסגה

Deuterenômio 5

1 E chamou Moisés a todo o Israel e disse-lhes Ouve, ó Israel, os estatutos e juízos que hoje vos falo aos ouvidos; e aprendê-los-eis e guardá-los-eis, para os cumprir.

1 ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם שמע ישראל את החקים ואת המשפטים אשר אנכי דבר באזניכם היום ולמדתם אתם ושמרתם לעשתם

2 O SENHOR, nosso Deus, fez conosco concerto, em Horebe.

2 יהוה אלהינו כרת עמנו ברית בחרב

3 Não foi com nossos pais que fez o SENHOR este concerto, senão conosco, todos os que hoje aqui estamos vivos.

3 לא את אבתינו כרת יהוה את הברית הזאת כי אתנו אנחנו אלה פה היום כלנו חיים

4 Face a face o SENHOR falou conosco, no monte, do meio do fogo

4 פנים בפנים דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש

5 (Naquele tempo, eu estava em pé entre o SENHOR e vós, para vos notificar a palavra do SENHOR, porque temestes o fogo e não subistes ao monte.), dizendo

5 אנכי עמד בין יהוה וביניכם בעת ההוא להגיד לכם את דבר יהוה כי יראתם מפני האש ולא עליתם בהר לאמר

6 Eu sou o SENHOR, teu Deus, que te tirei da terra do Egito, da casa da servidão.

6 אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים

7 Não terás outros deuses diante de mim.

7 לא יהיה לך אלהים אחרים על פני

8 Não farás para ti imagem de escultura, nem semelhança alguma do que há em cima no céu, nem embaixo na terra, nem nas águas debaixo da terra;

8 לא תעשה לך פסל כל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ

9 não te encurvarás a elas, nem as servirás; porque eu, o SENHOR, teu Deus, sou Deus zeloso, que visito a maldade dos pais sobre os filhos, até à terceira e quarta geração daqueles que me aborrecem,

9 לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבות על בנים ועל שלשים ועל רבעים לשנאי

10 e faço misericórdia em milhares aos que me amam e guardam os meus mandamentos.

10 ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותו

11 Não tomarás o nome do SENHOR, teu Deus, em vão, porque o SENHOR não terá por inocente ao que tomar o seu nome em vão.

11 לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא

12 Guarda o dia de sábado, para o santificar, como te ordenou o SENHOR, teu Deus.

12 שמור את יום השבת לקדשו כאשר צוך יהוה אלהיך

13 Seis dias trabalharás e farás toda a tua obra.

13 ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך

14 Mas o sétimo dia é o sábado do SENHOR, teu Deus; não farás nenhuma obra nele, nem tu, nem teu filho, nem tua filha, nem o teu servo, nem a tua serva, nem o teu boi, nem o teu jumento, nem animal algum teu, nem o estrangeiro que está dentro de tuas portas; para que o teu servo e a tua serva descansem como tu;

14 ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך ושורך וחמרך וכל בהמתך וגרך אשר בשעריך למען ינוח עבדך ואמתך כמוך

15 porque te lembrarás que foste servo na terra do Egito e que o SENHOR, teu Deus, te tirou dali com mão forte e braço estendido; pelo que o SENHOR, teu Deus, te ordenou que guardasses o dia de sábado.

15 וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויצאך יהוה אלהיך משם ביד חזקה ובזרע נטויה על כן צוך יהוה אלהיך לעשות את יום השבת

16 Honra a teu pai e a tua mãe, como o SENHOR, teu Deus, te ordenou, para que se prolonguem os teus dias e para que te vá bem na terra que te dá o SENHOR, teu Deus.

16 כבד את אביך ואת אמך כאשר צוך יהוה אלהיך למען יאריכן ימיך ולמען ייטב לך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך

17 Não matarás.

17 לא תרצח

18 E não adulterarás.

18 ולא תנאף

19 E não furtarás.

19 ולא תגנב

20 E não dirás falso testemunho contra o teu próximo.

20 ולא תענה ברעך עד שוא

21 E não cobiçarás a mulher do teu próximo; e não desejarás a casa do teu próximo, nem o seu campo, nem o seu servo, nem a sua serva, nem o seu boi, nem o seu jumento, nem coisa alguma do teu próximo.

21 ולא תחמד אשת רעך ולא תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמרו וכל אשר לרעך

22 Estas palavras falou o SENHOR a toda a vossa congregação no monte, do meio do fogo, da nuvem e da escuridade, com grande voz, e nada acrescentou; e as escreveu em duas tábuas de pedra e a mim mas deu.

22 את הדברים האלה דבר יהוה אל כל קהלכם בהר מתוך האש הענן והערפל קול גדול ולא יסף ויכתבם על שני לחת אבנים ויתנם אלי

23 E sucedeu que, ouvindo a voz do meio das trevas e vendo o monte ardente em fogo, vos achegastes a mim, todos os cabeças das vossas tribos e vossos anciãos,

23 ויהי כשמעכם את הקול מתוך החשך וההר בער באש ותקרבון אלי כל ראשי שבטיכם וזקניכם

24 e dissestes Eis aqui o SENHOR, nosso Deus, nos fez ver a sua glória e a sua grandeza, e ouvimos a sua voz do meio do fogo; hoje, vimos que Deus fala com o homem e que o homem fica vivo.

24 ותאמרו הן הראנו יהוה אלהינו את כבדו ואת גדלו ואת קלו שמענו מתוך האש היום הזה ראינו כי ידבר אלהים את האדם וחי

25 Agora, pois, por que morreríamos? Pois este grande fogo nos consumiria; se ainda mais ouvíssemos a voz do SENHOR, nosso Deus, morreríamos.

25 ועתה למה נמות כי תאכלנו האש הגדלה הזאת אם יספים אנחנו לשמע את קול יהוה אלהינו עוד ומתנו

26 Porque, quem há, de toda a carne, que ouviu a voz do Deus vivente falando do meio do fogo, como nós, e ficou vivo?

26 כי מי כל בשר אשר שמע קול אלהים חיים מדבר מתוך האש כמנו ויחי

27 Chega-te tu e ouve tudo o que disser o SENHOR, nosso Deus; e tu nos dirás tudo o que te disser o SENHOR, nosso Deus, e o ouviremos e o faremos.

27 קרב אתה ושמע את כל אשר יאמר יהוה אלהינו ואת תדבר אלינו את כל אשר ידבר יהוה אלהינו אליך ושמענו ועשינו

28 Ouvindo, pois, o SENHOR a voz das vossas palavras, quando me faláveis a mim, o SENHOR me disse Eu ouvi a voz das palavras deste povo, que te disseram; em tudo falaram eles bem.

28 וישמע יהוה את קול דבריכם בדברכם אלי ויאמר יהוה אלי שמעתי את קול דברי העם הזה אשר דברו אליך היטיבו כל אשר דברו

29 Quem dera que eles tivessem tal coração que me temessem e guardassem todos os meus mandamentos todos os dias, para que bem lhes fosse a eles e a seus filhos, para sempre!

29 מי יתן והיה לבבם זה להם ליראה אתי ולשמר את כל מצותי כל
הימים למען ייטב להם ולבניהם לעלם

30 Vai, dize-lhes Tornai-vos às vossas tendas.

30 לך אמר להם שובו לכם לאהליכם

31 Porém tu está aqui comigo, para que eu a ti te diga todos os mandamentos, e estatutos, e juízos que tu lhes hás de ensinar que cumpram na terra que eu lhes darei para possuí-la.

31 ואתה פה עמד עמדי ואדברה אליך את כל המצוה והחקים והמשפטים
אשר תלמדם ועשו בארץ אשר אנכי נתן להם לרשתה

32 Olhai, pois, que façais como vos mandou o SENHOR, vosso Deus; não declinareis, nem para a direita, nem para a esquerda.

32 ושמרתם לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם אתכם לא תסרו ימין
ושמאל

33 Andareis em todo o caminho que vos manda o SENHOR, vosso Deus, para que vivais, e bem vos suceda, e prolongueis os dias na terra que haveis de possuir.

33 בכל הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו למען תחיון וטוב לכם
והארכתם ימים בארץ אשר תירשון

Deuterenômio 6

1 Estes, pois, são os mandamentos, os estatutos e os juízos que mandou o SENHOR, vosso Deus, para se vos ensinar, para que os fizésseis na terra a que passais a possuir;

1 וזאת המצוה החקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהיכם ללמד אתכם
לעשות בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה

2 para que temas ao SENHOR, teu Deus, e guardes todos os seus estatutos e mandamentos, que eu te ordeno, tu, e teu filho, e o filho de teu filho, todos os dias da tua vida; e que teus dias sejam prolongados.

2 למען תירא את יהוה אלהיך לשמר את כל חקתיו ומצותיו אשר אנכי מצוך אתה ובנך ובן בנך כל ימי חייך ולמען יארכן ימיך

3 Ouve, pois, ó Israel, e atenta que os guardes, para que bem te suceda, e muito te multipliques, como te disse o SENHOR, Deus de teus pais, na terra que mana leite e mel

3 ושמעת ישראל ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבון מאד כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך ארץ זבת חלב ודבש

4 Ouve, Israel, o SENHOR, nosso Deus, é o único SENHOR.

4 שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד

5 Amarás, pois, o SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração, e de toda a tua alma, e de todo o teu poder.

5 ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך

6 E estas palavras que hoje te ordeno estarão no teu coração;

6 והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך

7 e as intimarás a teus filhos e delas falarás assentado em tua casa, e andando pelo caminho, e deitando-te, e levantando-te.

7 ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך

8 Também as atarás por sinal na tua mão, e te serão por testeiras entre os teus olhos.

8 וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפת בין עיניך

9 E as escreverás nos umbrais de tua casa e nas tuas portas.

9 וכתבתם על מזוזת ביתך ובשעריך

10 Havendo-te, pois, o SENHOR, teu Deus, introduzido na terra
que jurou a teus pais, Abraão, Isaque e Jacó, te daria, onde há
grandes e boas cidades, que tu não edificaste,

10 והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר נשבע לאבתיך לאברהם
ליצחק וליעקב לתת לך ערים גדלת וטבת אשר לא בנית

11 e casas cheias de todo bem, que tu não encheste, e poços
cavados, que tu não cavaste, e vinhas e olivais, que tu não
plantaste, e, quando comeres e te fartares,

11 ובתים מלאים כל טוב אשר לא מלאת וברת חצובים אשר לא חצבת
כרמים וזיתים אשר לא נטעת ואכלת ושבעת

12 guarda-te e que te não esqueças do SENHOR, que te tirou da
terra do Egito, da casa da servidão.

12 השמר לך פן תשכח את יהוה אשר הוציאך מארץ מצרים מבית עבדים

13 O SENHOR, teu Deus, temerás, e a ele servirás, e pelo seu
nome jurarás.

13 את יהוה אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו תשבע

14 Não seguireis outros deuses, os deuses dos povos que houver
à roda de vós;

14 לא תלכון אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיכם

15 porque o SENHOR, teu Deus, é um Deus zeloso no meio de ti,
para que a ira do SENHOR, teu Deus, se não acenda contra ti e te
destrua de sobre a face da terra.

15 כי אל קנא יהוה אלהיך בקרבך פן יחרה אף יהוה אלהיך בך והשמידך מעל פני האדמה

16 Não tentareis o SENHOR, vosso Deus, como o tentastes em Massá.

16 לא תנסו את יהוה אלהיכם כאשר נסיתם במסה

17 Diligentemente guardareis os mandamentos do SENHOR, vosso Deus, como também os seus testemunhos e seus estatutos, que te tem mandado.

17 שמור תשמרון את מצות יהוה אלהיכם ועדתיו וחקיו אשר צוך

18 E farás o que é reto e bom aos olhos do SENHOR, para que bem te suceda, e entres, e possuas a boa terra, sobre a qual o SENHOR jurou a teus pais;

18 ועשית הישר והטוב בעיני יהוה למען ייטב לך ובאת וירשת את הארץ הטבה אשר נשבע יהוה לאבתיך

19 para que lance fora a todos os teus inimigos de diante de ti, como o SENHOR tem dito.

19 להדף את כל איביך מפניך כאשר דבר יהוה

20 Quando teu filho te perguntar, pelo tempo adiante, dizendo Quais são os testemunhos, e estatutos, e juízos que o SENHOR, nosso Deus, vos ordenou?

20 כי ישאלך בנך מחר לאמר מה העדת והחקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהינו אתכם

21 Então, dirás a teu filho Éramos servos de Faraó, no Egito; porém o SENHOR nos tirou com mão forte do Egito.

21 ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויוציאנו יהוה ממצרים ביד חזקה

22 E o SENHOR fez sinais grandes e penosas maravilhas no Egito, a Faraó e a toda a sua casa, aos nossos olhos;

22 ויתן יהוה אותת ומפתים גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעינינו

23 e dali nos tirou, para nos levar e nos dar a terra que jurara a nossos pais.

23 ואותנו הוציא משם למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבתינו

24 E o SENHOR nos ordenou que fizéssemos todos estes estatutos, para temermos ao SENHOR, nosso Deus, para o nosso perpétuo bem, para nos guardar em vida, como no dia de hoje.

24 ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה

25 E será para nós justiça, quando tivermos cuidado de fazer todos estes mandamentos perante o SENHOR, nosso Deus, como nos tem ordenado.

25 וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו

Deuterenômio 7

1 Quando o SENHOR, teu Deus, te tiver introduzido na terra, a qual passas a possuir, e tiver lançado fora muitas nações de diante de ti, os heteus, e os girgaseus, e os amorreus, e os cananeus, e os ferezeus, e os heveus, e os jebuseus, sete nações mais numerosas e mais poderosas do que tu;

1 כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונשל גוים רבים מפניך החתי והגרגשי והאמרי והכנעני והפרזי והחוי והיבוסי שבעה גוים רבים ועצומים ממך

2 e o SENHOR, teu Deus, as tiver dado diante de ti, para as ferir, totalmente as destruirás; não farás com elas concerto, nem terás piedade delas;

2 ונתנם יהוה אלהיך לפניך והכיתם החרם תחרים אתם לא תכרת להם ברית ולא תחנם

3 nem te aparentarás com elas; não darás tuas filhas a seus filhos e não tomarás suas filhas para teus filhos;

3 ולא תתחתן בם בתך לא תתן לבנו ובתו לא תקח לבנך

4 pois elas fariam desviar teus filhos de mim, para que servissem a outros deuses; e a ira do SENHOR se acenderia contra vós e depressa vos consumiria.

4 כי יסיר את בנך מאחרי ועבדו אלהים אחרים וחרה אף יהוה בכם והשמידך מהר

5 Porém assim lhes fareis derrubareis os seus altares, quebrareis as suas estátuas, cortareis os seus bosques e queimareis a fogo as suas imagens de escultura.

5 כי אם כה תעשו להם מזבחתיהם תתצו ומצבתם תשברו ואשירהם תגדעון ופסיליהם תשרפון באש

6 Porque povo santo és ao SENHOR, teu Deus; o SENHOR, teu Deus, te escolheu, para que lhe fosses o seu povo próprio, de todos os povos que sobre a terra há.

6 כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך בך בחר יהוה אלהיך להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה

7 O SENHOR não tomou prazer em vós, nem vos escolheu, porque a vossa multidão era mais do que a de todos os outros povos, pois vós éreis menos em número do que todos os povos,

7 לא מרבכם מכל העמים חשק יהוה בכם ויבחר בכם כי אתם המעט מכל העמים

8 mas porque o SENHOR vos amava; e, para guardar o juramento que jurara a vossos pais, o SENHOR vos tirou com mão forte e vos resgatou da casa da servidão, da mão de Faraó, rei do Egito.

8 כי מאהבת יהוה אתכם ומשמרו את השבעה אשר נשבע לאבתיכם הוציא יהוה אתכם ביד חזקה ויפדך מבית עבדים מיד פרעה מלך מצרים

9 Saberás, pois, que o SENHOR, teu Deus, é Deus, o Deus fiel, que guarda o concerto e a misericórdia até mil gerações aos que o amam e guardam os seus mandamentos;

9 וידעת כי יהוה אלהיך הוא האלהים האל הנאמן שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי מצותו לאלף דור

10 e dá o pago em sua face a qualquer dos que o aborrecem, fazendo-o perecer; não será remisso para quem o aborrece; em sua face lho pagará.

10 ומשלם לשנאיו אל פניו להאבידו לא יאחר לשנאו אל פניו ישלם לו

11 Guarda, pois, os mandamentos, e os estatutos, e os juízos que hoje te mando fazer

11 ושמרת את המצוה ואת החקים ואת המשפטים אשר אנכי מצוך היום לעשותם

12 Será, pois, que, se, ouvindo estes juízos, os guardardes e fizerdes, o SENHOR, teu Deus, te guardará o concerto e a beneficência que jurou a teus pais;

12 והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר יהוה אלהיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבתיך

13 e amar-te -á, e abençoar-te -á, e te fará multiplicar, e abençoará o fruto do teu ventre, e o fruto da tua terra, e o teu cereal, e o teu mosto, e o teu azeite, e a criação das tuas vacas, e o rebanho do teu gado miúdo, na terra que jurou a teus pais dar-te.

13 ואהבך וברכך והרבך וברך פרי בטנך ופרי אדמתך דגנך ותירשך ויצהרך שגר אלפיך ועשתרת צאנך על האדמה אשר נשבע לאבתיך לתת לך

14 Bendito serás mais do que todos os povos; nem macho nem fêmea entre ti haverá estéril, nem entre os teus animais.

14 ברוך תהיה מכל העמים לא יהיה בך עקר ועקרה ובבהמתך

15 E o SENHOR de ti desviará toda enfermidade; sobre ti não porá nenhuma das más doenças dos egípcios, que bem sabes; antes, as porá sobre todos os que te aborrecem.

15 והסיר יהוה ממך כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל שנאיך

16 Pois consumirás todos os povos que te der o SENHOR, teu Deus; o teu olho não os poupará; e não servirás a seus deuses, pois isso te seria por laço.

16 ואכלת את כל העמים אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תחס עינך עליהם ולא תעבד את אלהיהם כי מוקש הוא לך

17 Se disseres no teu coração Estas nações são mais numerosas do que eu; como as poderei lançar fora?

17 כי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם

18 Delas não tenhas temor; não deixes de te lembrar do que o
SENHOR, teu Deus, fez a Faraó e a todos os egípcios;

18 לא תירא מהם זכר תזכר את אשר עשה יהוה אלהיך לפרעה ולכל
מצרים

19 das grandes provas que viram os teus olhos, e dos sinais, e
maravilhas, e mão forte, e braço estendido, com que o SENHOR,
teu Deus, te tirou; assim fará o SENHOR, teu Deus, com todos os
povos, diante dos quais tu temes.

19 המסת הגדלת אשר ראו עיניך והאתת והמפתים והיד החזקה והזרע
הנטויה אשר הוצאך יהוה אלהיך כן יעשה יהוה אלהיך לכל העמים אשר
אתה ירא מפניהם

20 E mais o SENHOR, teu Deus, entre eles mandará vespões, até
que pereçam os que ficarem e se escondam de diante de ti.

20 וגם את הצרעה ישלח יהוה אלהיך בם עד אבד הנשארים והנסתרים
מפניך

21 Não te espantes diante deles, porque o SENHOR, teu Deus,
está no meio de ti, Deus grande e terrível.

21 לא תערץ מפניהם כי יהוה אלהיך בקרבך אל גדול ונורא

22 E o SENHOR, teu Deus, lançará fora estas nações, pouco a
pouco, de diante de ti; não poderás destruí-las todas de pronto,
para que as feras do campo se não multipliquem contra ti.

22 ונשל יהוה אלהיך את הגוים האל מפניך מעט מעט לא תוכל כלתם
מהר פן תרבה עליך חית השדה

23 E o SENHOR tas dará diante de ti e as fará pasmar com grande
pasmo, até que sejam destruídas.

23 ונתנם יהוה אלהיך לפניך והמם מהומה גדלה עד השמדם

24 Também os seus reis te entregará na mão, para que desfaças os seus nomes de debaixo dos céus; nenhum homem parará diante de ti, até que os destruas.

24 ונתן מלכיהם בידך והאבדת את שמם מתחת השמים לא יתיצב איש בפניך עד השמדך אתם

25 As imagens de escultura de seus deuses queimarás a fogo; a prata e o ouro que estão sobre elas não cobiçarás, nem os tomarás para ti, para que te não enlaces neles; pois abominação são ao SENHOR, teu Deus.

25 פסילי אלהיהם תשרפון באש לא תחמד כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי תועבת יהוה אלהיך הוא

26 Não meterás, pois, abominação em tua casa, para que não sejas anátema, assim como ela; de todo a detestarás e de todo a abominarás, porque anátema é.

26 ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם כמהו שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא

Deuterenômio 8

1 Todos os mandamentos que hoje vos ordeno guardareis para os fazer, para que vivais, e vos multipliqueis, e entreis, e possuais a terra que o SENHOR jurou a vossos pais.

1 כל המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרון לעשות למען תחיון ורביתם ובאתם וירשתם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבתיכם

2 E te lembrarás de todo o caminho pelo qual o SENHOR, teu Deus, te guiou no deserto estes quarenta anos, para te humilhar, para te tentar, para saber o que estava no teu coração, se guardarias os seus mandamentos ou não.

2 וזכרת את כל הדרך אשר הליכך יהוה אלהיך זה ארבעים שנה במדבר
למען ענתך לנסתך לדעת את אשר בלבבך התשמר מצותו אם לא

3 E te humilhou, e te deixou ter fome, e te sustentou com o maná, que tu não conheceste, nem teus pais o conheceram, para te dar a entender que o homem não viverá só de pão, mas que de tudo o que sai da boca do SENHOR viverá o homem.

3 ויענך וירעבך ויאכלך את המן אשר לא ידעת ולא ידעון אבתיך למען
הודעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי יהוה יחיה
האדם

4 Nunca se envelheceu a tua veste sobre ti, nem se inchou o teu pé nestes quarenta anos.

4 שמלתך לא בלתה מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים שנה

5 Confessa, pois, no teu coração que, como um homem castiga a seu filho, assim te castiga o SENHOR, teu Deus.

5 וידעת עם לבבך כי כאשר ייסר איש את בנו יהוה אלהיך מיסרך

6 E guarda os mandamentos do SENHOR, teu Deus, para o temeres e andares nos seus caminhos.

6 ושמרת את מצות יהוה אלהיך ללכת בדרכיו וליראה אתו

7 Porque o SENHOR, teu Deus, te mete numa boa terra, terra de ribeiros de águas, de fontes e de abismos, que saem dos vales e das montanhas;

7 כי יהוה אלהיך מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת ותהמת
יצאים בבקעה ובהר

8 terra de trigo e cevada, de vides, figueiras e romeiras; terra de oliveiras, abundante de azeite e mel;

8 ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש

9 terra em que comerás o pão sem escassez, e nada te faltará nela; terra cujas pedras são ferro e de cujos montes tu cavarás o cobre

9 ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם לא תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצב נחשת

10 Quando, pois, tiveres comido e fores farto, louvarás ao SENHOR, teu Deus, pela boa terra que te deu.

10 ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך על הארץ הטבה אשר נתן לך

11 Guarda-te para que te não esqueças do SENHOR, teu Deus, não guardando os seus mandamentos, e os seus juízos, e os seus estatutos, que hoje te ordeno;

11 השמר לך פן תשכח את יהוה אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום

12 para que, porventura, havendo tu comido, e estando farto, e havendo edificado boas casas, e habitando-as,

12 פן תאכל ושבעת ובתים טובים תבנה וישבת

13 e se tiverem aumentado as tuas vacas e as tuas ovelhas, e se acrescentar a prata e o ouro, e se multiplicar tudo quanto tens,

13 ובקרך וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר לך ירבה

14 se não eleve o teu coração, e te esqueças do SENHOR, teu Deus, que te tirou da terra do Egito, da casa da servidão;

14 ורם לבבך ושכחת את יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים

15 que te guiou por aquele grande e terrível deserto de
serpentes ardentes, e de escorpiões, e de secura, em que não
havia água; e tirou água para ti da rocha do seixal;

15 המוליכך במדבר הגדל והנורא נחש שרף ועקרב וצמאון אשר אין מים
המוציא לך מים מצור החלמיש

16 que no deserto te sustentou com maná, que teus pais não
conheceram; para te humilhar, e para te provar, e para, no teu
fim, te fazer bem;

16 המאכלך מן במדבר אשר לא ידעון אבתיך למען ענתך ולמען נסתך
להיטבך באחריתך

17 e não digas no teu coração A minha força e a fortaleza de meu
braço me adquiriram este poder.

17 ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה

18 Antes, te lembrarás do SENHOR, teu Deus, que ele é o que te
dá força para adquirires poder; para confirmar o seu concerto,
que jurou a teus pais, como se vê neste dia.

18 וזכרת את יהוה אלהיך כי הוא הנתן לך כח לעשות חיל למען הקים
את בריתו אשר נשבע לאבתיך כיום הזה

19 Será, porém, que, se, de qualquer sorte, te esqueceres do
SENHOR, teu Deus, e se ouvires outros deuses, e os servires, e te
inclinares perante eles, hoje eu protesto contra vós que
certamente perecereis.

19 והיה אם שכח תשכח את יהוה אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים
ועבדתם והשתחוית להם העדתי בכם היום כי אבד תאבדון

20 Como as gentes que o SENHOR destruiu diante de vós, assim
vós perecereis; porquanto não quisestes obedecer à voz do
SENHOR, vosso Deus.

20 כגוים אשר יהוה מאביד מפניכם כן תאבדון עקב לא תשמעון בקול יהוה אלהיכם

Deuterenômio 9

1 Ouve, ó Israel, hoje, passarás o Jordão, para entrares a possuir nações maiores e mais fortes do que tu; cidades grandes e muradas até aos céus;

1 שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן לבא לרשת גוים גדלים ועצמים ממך ערים גדלת ובצרת בשמים

2 um povo grande e alto, filhos de gigantes, que tu conheces e de que já ouviste Quem pararia diante dos filhos dos gigantes?

2 עם גדול ורם בני ענקים אשר אתה ידעת ואתה שמעת מי יתיצב לפני בני ענק

3 Sabe, pois, hoje, que o SENHOR, teu Deus, que passa diante de ti, é um fogo que consome, e os destruirá, e os derrubará de diante de ti; e tu os lançarás fora e cedo os desfarás, como o SENHOR te tem dito.

3 וידעת היום כי יהוה אלהיך הוא העבר לפניך אש אכלה הוא ישמידם והוא יכניעם לפניך והורשתם והאבדתם מהר כאשר דבר יהוה לך

4 Quando, pois, o SENHOR, teu Deus, os lançar fora, de diante de ti, não fales no teu coração, dizendo Por causa da minha justiça é que o SENHOR me trouxe a esta terra para a possuir, porque, pela impiedade destas nações, é que o SENHOR as lança fora, de diante de ti.

4 אל תאמר בלבבך בהדף יהוה אלהיך אתם מלפניך לאמר בצדקתי הביאני יהוה לרשת את הארץ הזאת וברשעת הגוים האלה יהוה מורישם מפניך

5 Não é por causa da tua justiça, nem pela retidão do teu coração que entras a possuir a sua terra, mas, pela impiedade destas nações, o SENHOR, teu Deus, as lança fora, de diante de ti; e para confirmar a palavra que o SENHOR, teu Deus, jurou a teus pais, Abraão, Isaque e Jacó.

5 לא בצדקתך ובישר לבבך אתה בא לרשת את ארצם כי ברשעת הגוים האלה יהוה אלהיך מורישם מפניך ולמען הקים את הדבר אשר נשבע יהוה לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב

6 Sabe, pois, que não é por causa da tua justiça que o SENHOR, teu Deus, te dá esta boa terra para possuí-la, pois tu és povo obstinado

6 וידעת כי לא בצדקתך יהוה אלהיך נתן לך את הארץ הטובה הזאת לרשתה כי עם קשה ערף אתה

7 Lembra-te e não te esqueças de que muito provocaste à ira o SENHOR, teu Deus, no deserto; desde o dia em que saístes do Egito até que chegastes a esse lugar, rebeldes fostes contra o SENHOR;

7 זכר אל תשכח את אשר הקצפת את יהוה אלהיך במדבר למן היום אשר יצאת מארץ מצרים עד באכם עד המקום הזה ממרים הייתם עם יהוה

8 pois, em Horebe, tanto provocastes à ira o SENHOR, que o SENHOR se acendeu contra vós para vos destruir.

8 ובחרב הקצפתם את יהוה ויתאנף יהוה בכם להשמיד אתכם

9 Subindo eu ao monte a receber as tábuas de pedra, as tábuas do concerto que o SENHOR fizera convosco, então fiquei no monte quarenta dias e quarenta noites; pão não comi e água não bebi.

9 בעלתי ההרה לקחת לוחת האבנים לוחת הברית אשר כרת יהוה עמכם ואשב בהר ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי

10 E o SENHOR me deu as duas tábuas de pedra, escritas com o dedo de Deus; e nelas tinha escrito conforme todas aquelas palavras que o SENHOR tinha falado convosco no monte, do meio do fogo, no dia da congregação.

10 ויתן יהוה אלי את שני לוחת האבנים כתבים באצבע אלהים ועליהם ככל הדברים אשר דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש ביום הקהל

11 Sucedeu, pois, que, ao fim dos quarenta dias e quarenta noites, o SENHOR me deu as duas tábuas de pedra, as tábuas do concerto.

11 ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים לילה נתן יהוה אלי את שני לחת האבנים לחות הברית

12 E o SENHOR me disse Levanta-te, desce depressa daqui, porque o teu povo, que tiraste do Egito, já se tem corrompido; cedo se desviou do caminho que eu lhe tinha ordenado; imagem de fundição para si fez.

12 ויאמר יהוה אלי קום רד מהר מזה כי שחת עמך אשר הוצאת ממצרים סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו להם מסכה

13 Falou-me mais o SENHOR, dizendo Atentei para este povo, e eis que ele é povo obstinado.

13 ויאמר יהוה אלי לאמר ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא

14 Deixa-me que os destrua e apague o seu nome de debaixo dos céus; e te faça a ti nação mais poderosa e mais numerosa do que esta.

14 הרף ממני ואשמידם ואמחה את שמם מתחת השמים ואעשה אותך לגוי עצום ורב ממנו

15 Então, virei-me e desci do monte; e o monte ardia em fogo, e as duas tábuas do concerto estavam em ambas as minhas mãos.

15 ואפן וארד מן ההר וההר בער באש ושני לחת הברית על שתי ידי

16 E olhei, e eis que havíeis pecado contra o SENHOR, vosso Deus; vós tínheis feito um bezerro de fundição; cedo vos desviastes do caminho que o SENHOR vos ordenara.

16 וארא והנה חטאתם ליהוה אלהיכם עשיתם לכם עגל מסכה סרתם מהר מן הדרך אשר צוה יהוה אתכם

17 Então, peguei das duas tábuas, e as arrojei de ambas as minhas mãos, e as quebrei aos vossos olhos.

17 ואתפש בשני הלחת ואשלכם מעל שתי ידי ואשברם לעיניכם

18 E me lancei perante o SENHOR, como dantes; quarenta dias e quarenta noites, não comi pão e não bebi água, por causa de todo o vosso pecado que havíeis pecado, fazendo mal aos olhos do SENHOR, para o provocar à ira.

18 ואתנפל לפני יהוה כראשנה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי על כל חטאתכם אשר חטאתם לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו

19 Porque temi por causa da ira e do furor com que o SENHOR tanto estava irado contra vós, para vos destruir; porém, ainda por esta vez, o SENHOR me ouviu.

19 כי יגרתי מפני האף והחמה אשר קצף יהוה עליכם להשמיד אתכם וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא

20 Também o SENHOR se irou muito contra Arão para o destruir; mas também orei por Arão ao mesmo tempo.

20 ובאהרן התאנף יהוה מאד להשמידו ואתפלל גם בעד אהרן בעת ההוא

21 Porém eu tomei o vosso pecado, o bezerro que tínheis feito, e o queimei a fogo, e o pisei, moendo -o bem, até que se desfez em pó; e o seu pó lancei no ribeiro que descia do monte.

21 ואת חטאתכם אשר עשיתם את העגל לקחתי ואשרף אתו באש ואכת אתו טחון היטב עד אשר דק לעפר ואשלך את עפרו אל הנחל הירד מן ההר

22 Também em Taberá, e em Massá, e em Quibrote-Hataavá provocastes muito a ira do SENHOR.

22 ובתבערה ובמסה ובקברת התאוה מקצפים הייתם את יהוה

23 Quando também o SENHOR vos enviou desde Cades-Barnéia, dizendo Subi e possuí a terra que vos tenho dado, rebeldes fostes ao mandado do SENHOR, vosso Deus, e não o crestes, e não obedecestes à sua voz.

23 ובשלח יהוה אתכם מקדש ברנע לאמר עלו ורשו את הארץ אשר נתתי לכם ותמרו את פי יהוה אלהיכם ולא האמנתם לו ולא שמעתם בקלו

24 Rebeldes fostes contra o SENHOR, desde o dia em que vos conheci.

24 ממרים הייתם עם יהוה מיום דעתי אתכם

25 E prostrei-me perante o SENHOR aqueles quarenta dias e quarenta noites em que estava prostrado; porquanto o SENHOR dissera que vos queria destruir.

25 ואתנפל לפני יהוה את ארבעים היום ואת ארבעים הלילה אשר התנפלתי כי אמר יהוה להשמיד אתכם

26 E eu orei ao SENHOR, dizendo SENHOR Deus, não destruas o teu povo e a tua herança, que resgataste com a tua grandeza, que tiraste do Egito com mão forte.

26 ואתפלל אל יהוה ואמר אדני יהוה אל תשחת עמך ונחלתך אשר פדית בגדלך אשר הוצאת ממצרים ביד חזקה

27 Lembra-te dos teus servos Abraão, Isaque e Jacó; não atentes para a dureza deste povo, nem para a sua impiedade, nem para o seu pecado,

27 זכר לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו

28 para que o povo da terra donde nos tiraste não diga Porquanto o SENHOR os não pôde introduzir na terra de que lhes tinha falado e porque os aborrecia, os tirou para os matar no deserto.

28 פן יאמרו הארץ אשר הוצאתנו משם מבלי יכלת יהוה להביאם אל הארץ אשר דבר להם ומשנאתו אותם הוציאם להמתם במדבר

29 Todavia, são eles o teu povo e a tua herança que tu tiraste com a tua grande força e com o teu braço estendido.

29 והם עמך ונחלתך אשר הוצאת בכחך הגדל ובזרעך הנטויה

Deuterenômio 10

1 Naquele mesmo tempo, me disse o SENHOR Alisa duas tábuas de pedra, como as primeiras, e sobe a mim a este monte, e faze uma arca de madeira.

1 בעת ההוא אמר יהוה אלי פסל לך שני לוחת אבנים כראשנים ועלה אלי ההרה ועשית לך ארון עץ

2 E, naquelas tábuas, escreverei as palavras que estavam nas primeiras tábuas que quebraste, e as porás na arca.

2 ואכתב על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשנים אשר שברת ושמתם בארון

3 Assim, fiz uma arca de madeira de cetim, e alisei duas tábuas de pedra, como as primeiras, e subi o monte com as duas tábuas na minha mão.

3 ואעש ארון עצי שטים ואפסל שני לחת אבנים כראשנים ואעל ההרה ושני הלחת בידי

4 Então, escreveu o SENHOR nas tábuas, conforme a primeira escritura, os dez mandamentos, que o SENHOR vos falara no dia da congregação, no monte, do meio do fogo; e o SENHOR mas deu a mim.

4 ויכתב על הלחת כמכתב הראשון את עשרת הדברים אשר דבר יהוה אליכם בהר מתוך האש ביום הקהל ויתנם יהוה אלי

5 E virei-me, e desci do monte, e pus as tábuas na arca que fizera; e ali estão, como o SENHOR me ordenou.

5 ואפן וארד מן ההר ואשם את הלחת בארון אשר עשיתי ויהיו שם כאשר צוני יהוה

6 E partiram os filhos de Israel de Beerote-Benê-Jaacã a Mosera. Ali, faleceu Arão e ali foi sepultado. E Eleazar, seu filho, administrou o sacerdócio em seu lugar.

6 ובני ישראל נסעו מבארת בני יעקן מוסרה שם מת אהרן ויקבר שם ויכהן אלעזר בנו תחתיו

7 Dali, partiram a Gudgoda e de Gudgoda a Jotbatá, terra de ribeiros de águas.

7 משם נסעו הגדגדה ומן הגדגדה יטבתה ארץ נחלי מים

8 No mesmo tempo, o SENHOR separou a tribo de Levi para levar a arca do concerto do SENHOR, para estar diante do SENHOR, para o servir e para abençoar em seu nome até ao dia de hoje.

8 בעת ההוא הבדיל יהוה את שבט הלוי לשאת את ארון ברית יהוה לעמד
לפני יהוה לשרתו ולברך בשמו עד היום הזה

9 Pelo que Levi, com seus irmãos, não tem parte na herança; o SENHOR é a sua herança, como o SENHOR, teu Deus, lhe tem dito.

9 על כן לא היה ללוי חלק ונחלה עם אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר
יהוה אלהיך לו

10 E eu estive no monte, como nos dias primeiros, quarenta dias e quarenta noites; e o SENHOR me ouviu ainda por esta vez; não quis o SENHOR destruir-te.

10 ואנכי עמדתי בהר כימים הראשנים ארבעים יום וארבעים לילה וישמע
יהוה אלי גם בפעם ההוא לא אבה יהוה השחיתך

11 Porém o SENHOR me disse Levanta-te, põe-te a caminho diante do povo, para que entre e possua a terra que jurei a seus pais dar-lhes

11 ויאמר יהוה אלי קום לך למסע לפני העם ויבאו וירשו את הארץ אשר
נשבעתי לאבתם לתת להם

12 Agora, pois, ó Israel, que é o que o SENHOR, teu Deus, pede de ti, senão que temas o SENHOR, teu Deus, e que andes em todos os seus caminhos, e o ames, e sirvas ao SENHOR, teu Deus, com todo o teu coração e com toda a tua alma,

12 ועתה ישראל מה יהוה אלהיך שאל מעמך כי אם ליראה את יהוה
אלהיך ללכת בכל דרכיו ולאהבה אתו ולעבד את יהוה אלהיך בכל לבבך
ובכל נפשך

13 para guardares os mandamentos do SENHOR e os seus estatutos, que hoje te ordeno, para o teu bem?

13 לשמר את מצות יהוה ואת חקתיו אשר אנכי מצוך היום לטוב לך

14 Eis que os céus e os céus dos céus são do SENHOR, teu Deus, a terra e tudo o que nela há.

14 הן ליהוה אלהיך השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר בה

15 Tão-somente o SENHOR tomou prazer em teus pais para os amar; e a vós, semente deles, escolheu depois deles, de todos os povos, como neste dia se vê.

15 רק באבתיך חשק יהוה לאהבה אותם ויבחר בזרעם אחריהם בכם מכל העמים כיום הזה

16 Circuncidai, pois, o prepúcio do vosso coração e não mais endureçais a vossa cerviz.

16 ומלתם את ערלת לבבכם וערפכם לא תקשו עוד

17 Pois o SENHOR, vosso Deus, é o Deus dos deuses e o Senhor dos senhores, o Deus grande, poderoso e terrível, que não faz acepção de pessoas, nem aceita recompensas;

17 כי יהוה אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני האדנים האל הגדל הגבר והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח שחד

18 que faz justiça ao órfão e à viúva e ama o estrangeiro, dando-lhe pão e veste.

18 עשה משפט יתום ואלמנה ואהב גר לתת לו לחם ושמלה

19 Pelo que amareis o estrangeiro, pois fostes estrangeiros na terra do Egito.

19 ואהבתם את הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים

20 Ao SENHOR, teu Deus, temerás; a ele servirás, e a ele te chegarás, e pelo seu nome jurarás.

20 את יהוה אלהיך תירא אתו תעבד ובו תדבק ובשמו תשבע

21 Ele é o teu louvor e o teu Deus, que te fez estas grandes e terríveis coisas que os teus olhos têm visto.

21 הוא תהלתך והוא אלהיך אשר עשה אתך את הגדלת ואת הנוראת האלה אשר ראו עיניך

22 Com setenta almas teus pais desceram ao Egito; e, agora, o SENHOR, teu Deus, te pôs como as estrelas dos céus em multidão.

22 בשבעים נפש ירדו אבתיך מצרימה ועתה שמך יהוה אלהיך ככוכבי השמים לרב

Deuterenômio 11

1 Amarás, pois, o SENHOR, teu Deus, e guardarás a sua observância, e os seus estatutos, e os seus juízos, e os seus mandamentos, todos os dias.

1 ואהבת את יהוה אלהיך ושמרת משמרתו וחקתיו ומשפטיו ומצותיו כל הימים

2 E hoje sabereis que falo, não com vossos filhos, que o não sabem e não viram a instrução do SENHOR, vosso Deus, a sua grandeza, a sua mão forte, e o seu braço estendido;

2 וידעתם היום כי לא את בניכם אשר לא ידעו ואשר לא ראו את מוסר יהוה אלהיכם את גדלו את ידו החזקה וזרעו הנטויה

3 nem tampouco os seus sinais, nem os seus feitos, que fez no meio do Egito a Faraó, rei do Egito, e a toda a sua terra;

3 ואת אתתיו ואת מעשיו אשר עשה בתוך מצרים לפרעה מלך מצרים ולכל ארצו

4 nem o que fez ao exército dos egípcios, aos seus cavalos e aos seus carros, fazendo passar sobre eles as águas do mar

Vermelho, quando vos perseguiam, e o SENHOR os destruiu até ao dia de hoje;

4 ואשר עשה לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו אשר הציף את מי ים סוף על פניהם ברדפם אחריכם ויאבדם יהוה עד היום הזה

5 nem o que vos fez no deserto, até que chegastes a este lugar;

5 ואשר עשה לכם במדבר עד באכם עד המקום הזה

6 e o que fez a Datã e a Abirão, filhos de Eliabe, filho de Rúben; como a terra abriu a sua boca e os tragou com as suas casas e com as suas tendas, como também tudo o que subsistia e lhes pertencia, no meio de todo o Israel;

6 ואשר עשה לדתן ולאבירם בני אליאב בן ראובן אשר פצתה הארץ את פיה ותבלעם ואת בתיהם ואת אהליהם ואת כל היקום אשר ברגליהם בקרב כל ישראל

7 porquanto os vossos olhos são os que viram toda a grande obra que fez o SENHOR

7 כי עיניכם הראת את כל מעשה יהוה הגדל אשר עשה

8 Guardai, pois, todos os mandamentos que eu vos ordeno hoje, para que vos esforceis, e entreis, e possuais a terra que passais a possuir;

8 ושמרתם את כל המצוה אשר אנכי מצוך היום למען תחזקו ובאתם וירשתם את הארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה

9 e para que prolongueis os dias na terra que o SENHOR jurou a vossos pais dá-la a eles e à sua semente, terra que mana leite e mel.

9 ולמען תאריכו ימים על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם ולזרעם ארץ זבת חלב ודבש

10 Porque a terra que entras a possuir não é como a terra do Egito, donde saíste, em que semeavas a tua semente e a regavas com o teu pé, como a uma horta.

10 כי הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה לא כארץ מצרים הוא אשר יצאתם משם אשר תזרע את זרעך והשקית ברגלך כגן הירק

11 Mas a terra que passais a possuir é terra de montes e de vales; da chuva dos céus beberá as águas;

11 והארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעת למטר השמים תשתה מים

12 terra de que o SENHOR, teu Deus, tem cuidado; os olhos do SENHOR, teu Deus, estão sobre ela continuamente, desde o princípio até ao fim do ano.

12 ארץ אשר יהוה אלהיך דרש אתה תמיד עיני יהוה אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה

13 E será que, se diligentemente obedecerdes a meus mandamentos que hoje te ordeno, de amar o SENHOR, teu Deus, e de o servir de todo o teu coração e de toda a tua alma,

13 והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם

14 então, darei a chuva da vossa terra a seu tempo, a temporã e a serôdia, para que recolhas o teu cereal, e o teu mosto, e o teu azeite.

14 ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך

15 E darei erva no teu campo aos teus gados, e comerás e fartar-te-ás.

15 ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת

16 Guardai-vos, que o vosso coração não se engane, e vos desvieis, e sirvais a outros deuses, e vos inclineis perante eles;

16 השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם

17 e a ira do SENHOR se acenda contra vós, e feche ele os céus, e não haja água, e a terra não dê a sua novidade, e cedo pereçais da boa terra que o SENHOR vos dá.

17 וחרה אף יהוה בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם

18 Ponde, pois, estas minhas palavras no vosso coração e na vossa alma, e atai-as por sinal na vossa mão, para que estejam por testeiras entre os vossos olhos,

18 ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטוטפת בין עיניכם

19 e ensinai-as a vossos filhos, falando delas assentado em tua casa, e andando pelo caminho, e deitando-te, e levantando-te;

19 ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך

20 e escreve-as nos umbrais de tua casa e nas tuas portas,

20 וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך

21 para que se multipliquem os vossos dias e os dias de vossos filhos na terra que o SENHOR jurou a vossos pais dar-lhes, como os dias dos céus sobre a terra.

21 למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם כימי השמים על הארץ

22 Porque, se diligentemente guardardes todos estes mandamentos que vos ordeno para os guardardes, amando o SENHOR, vosso Deus, andando em todos os seus caminhos, e a ele vos achegardes,

22 כי אם שמר תשמרון את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם לעשתה לאהבה את יהוה אלהיכם ללכת בכל דרכיו ולדבקה בו

23 também o SENHOR de diante de vós lançará fora todas estas nações, e possuireis nações maiores e mais poderosas do que vós.

23 והוריש יהוה את כל הגוים האלה מלפניכם וירשתם גוים גדלים ועצמים מכם

24 Todo lugar que pisar a planta do vosso pé será vosso, desde o deserto, desde o Líbano, desde o rio, o rio Eufrates, até ao mar ocidental, será o vosso termo.

24 כל המקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם יהיה מן המדבר והלבנון מן הנהר נהר פרת ועד הים האחרון יהיה גבלכם

25 Ninguém subsistirá diante de vós; o SENHOR, vosso Deus, porá sobre toda a terra que pisardes o vosso terror e o vosso temor, como já vos tem dito.

25 לא יתיצב איש בפניכם פחדכם ומוראכם יתן יהוה אלהיכם על פני כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם

26 Eis que hoje eu ponho diante de vós a bênção e a maldição

26 ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה

27 a bênção, quando ouvirdes os mandamentos do SENHOR, vosso Deus, que hoje vos mando;

27 את הברכה אשר תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום

28 porém a maldição, se não ouvirdes os mandamentos do SENHOR, vosso Deus, e vos desviardes do caminho que hoje vos ordeno, para seguirdes outros deuses que não conhecestes.

28 והקללה אם לא תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם

29 E será que, havendo-te o SENHOR, teu Deus, introduzido na terra, a que vais para possuí-la, então, pronunciarás a bênção sobre o monte Gerizim e a maldição sobre o monte Ebal.

29 והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונתתה את הברכה על הר גרזים ואת הקללה על הר עיבל

30 Porventura não estão eles daquém do Jordão, junto ao caminho do pôr-do-sol, na terra dos cananeus, que habitam na campina defronte de Gilgal, junto aos carvalhais de Moré?

30 הלא המה בעבר הירדן אחרי דרך מבוא השמש בארץ הכנעני הישב בערבה מול הגלגל אצל אלוני מרה

31 Porque passareis o Jordão para entrardes a possuir a terra que vos dá o SENHOR, vosso Deus; e a possuireis e nela habitareis.

31 כי אתם עברים את הירדן לבא לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם וירשתם אתה וישבתם בה

32 Tende, pois, cuidado em fazer todos os estatutos e os juízos que eu hoje vos proponho.

32 ושמרתם לעשות את כל החקים ואת המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום

Deuterenômio 12

1 Estes são os estatutos e os juízos que tereis cuidado em fazer na terra que vos deu o SENHOR, Deus de vossos pais, para a possuirdes todos os dias que viverdes sobre a terra.

1 אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ אשר נתן יהוה אלהי אבתיך לך לרשתה כל הימים אשר אתם חיים על האדמה

2 Totalmente destruireis todos os lugares onde as nações que possuireis serviram os seus deuses, sobre as altas montanhas, e sobre os outeiros, e debaixo de toda árvore verde;

2 אבד תאבדון את כל המקמות אשר עבדו שם הגוים אשר אתם ירשים אתם את אלהיהם על ההרים הרמים ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן

3 e derribareis os seus altares, e quebrareis as suas estátuas, e os seus bosques queimareis a fogo, e abatereis as imagens esculpidas dos seus deuses, e apagareis o seu nome daquele lugar.

3 ונתצתם את מזבחתם ושברתם את מצבתם ואשריהם תשרפון באש ופסילי אלהיהם תגדעון ואבדתם את שמם מן המקום ההוא

4 Assim não fareis para com o SENHOR, vosso Deus,

4 לא תעשון כן ליהוה אלהיכם

5 mas buscareis o lugar que o SENHOR, vosso Deus, escolher de todas as vossas tribos, para ali pôr o seu nome e sua habitação; e ali vireis.

5 כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם מכל שבטיכם לשום את שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה

6 E ali trareis os vossos holocaustos, e os vossos sacrifícios, e os vossos dízimos, e a oferta alçada da vossa mão, e os vossos

votos, e as vossas ofertas voluntárias, e os primogênitos das vossas vacas e das vossas ovelhas.

6 והבאתם שמה עלתיכם וזבחיכם ואת מעשרתיכם ואת תרומת ידכם ונדריכם ונדבתיכם ובכרת בקרכם וצאנכם

7 E ali comereis perante o SENHOR, vosso Deus, e vos alegrareis em tudo em que poreis a vossa mão, vós e as vossas casas, no que te abençoar o SENHOR, vosso Deus.

7 ואכלתם שם לפני יהוה אלהיכם ושמחתם בכל משלח ידכם אתם ובתיכם אשר ברכך יהוה אלהיך

8 Não fareis conforme tudo o que hoje fazemos aqui, cada qual tudo o que bem parece aos seus olhos,

8 לא תעשון ככל אשר אנחנו עשים פה היום איש כל הישר בעיניו

9 porque até agora não entrastes no descanso e na herança que vos dá o SENHOR, vosso Deus.

9 כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה אשר יהוה אלהיך נתן לך

10 Mas passareis o Jordão e habitareis na terra que vos fará herdar o SENHOR, vosso Deus; e vos dará repouso de todos os vossos inimigos em redor, e morareis seguros.

10 ועברתם את הירדן וישבתם בארץ אשר יהוה אלהיכם מנחיל אתכם והניח לכם מכל איביכם מסביב וישבתם בטח

11 Então, haverá um lugar que escolherá o SENHOR, vosso Deus, para ali fazer habitar o seu nome; ali trareis tudo o que vos ordeno os vossos holocaustos, e os vossos sacrifícios, e os vossos dízimos, e a oferta alçada da vossa mão, e toda escolha dos vossos votos que votardes ao SENHOR.

11 והיה המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם בו לשכן שמו שם שמה תביאו את כל אשר אנכי מצוה אתכם עולתיכם וזבחיכם מעשרתיכם ותרמת ידכם וכל מבחר נדריכם אשר תדרו ליהוה

12 E vos alegrareis perante o SENHOR, vosso Deus, vós, e vossos filhos, e vossas filhas, e vossos servos, e vossas servas, e o levita que está dentro das vossas portas, pois convosco não tem ele parte nem herança.

12 ושמחתם לפני יהוה אלהיכם אתם ובניכם ובנתיכם ועבדיכם ואמהתיכם והלוי אשר בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה אתכם

13 Guarda-te que não ofereças os teus holocaustos em todo lugar que vires;

13 השמר לך פן תעלה עלתיך בכל מקום אשר תראה

14 mas, no lugar que o SENHOR escolher numa das tuas tribos, ali oferecerás os teus holocaustos e ali farás tudo o que te ordeno.

14 כי אם במקום אשר יבחר יהוה באחד שבטיך שם תעלה עלתיך ושם תעשה כל אשר אנכי מצוך

15 Porém, conforme todo o desejo da tua alma, degolarás e comerás carne segundo a bênção do SENHOR, teu Deus, que te dá dentro de todas as tuas portas; o imundo e o limpo dela comerão, como do corço e do veado.

15 רק בכל אות נפשך תזבח ואכלת בשר כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך הטמא והטהור יאכלנו כצבי וכאיל

16 Tão-somente o sangue não comereis; sobre a terra o derramareis como água.

16 רק הדם לא תאכלו על הארץ תשפכנו כמים

17 Nas tuas portas, não poderás comer o dízimo do teu cereal, nem do teu mosto, nem do teu azeite, nem as primogenituras das tuas vacas, nem das tuas ovelhas; nem nenhum dos teus votos, que houveres votado, nem as tuas ofertas voluntárias, nem a oferta alçada da tua mão;

17 לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך ותירשך ויצהרך ובכרת בקרך וצאנך וכל נדריך אשר תדר ונדבתיך ותרומת ידך

18 mas o comerás perante o SENHOR, teu Deus, no lugar que escolher o SENHOR, teu Deus, tu, e teu filho, e tua filha, e teu servo, e tua serva, e o levita que está dentro das tuas portas; e perante o SENHOR, teu Deus, te alegrarás em tudo em que puseres a tua mão.

18 כי אם לפני יהוה אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך ושמחת לפני יהוה אלהיך בכל משלח ידך

19 Guarda-te que não desampares o levita todos os teus dias na terra.

19 השמר לך פן תעזב את הלוי כל ימיך על אדמתך

20 Quando o SENHOR, teu Deus, dilatar os teus termos como te disse, e disseres Comerei carne, porquanto a tua alma tem desejo de comer carne; conforme todo desejo da tua alma, comerás carne.

20 כי ירחיב יהוה אלהיך את גבולך כאשר דבר לך ואמרת אכלה בשר כי תאוה נפשך לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל בשר

21 Se estiver longe de ti o lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher para ali pôr o seu nome, então, degolarás das tuas vacas e tuas ovelhas, que o SENHOR te tiver dado, como te tenho

ordenado; e comerás dentro das tuas portas, conforme todo o desejo da tua alma.

21 כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקרך ומצאנך אשר נתן יהוה לך כאשר צויתך ואכלת בשעריך בכל אות נפשך

22 Porém, como se come o corço e o veado, assim comerás; o imundo e o limpo juntamente comerão delas.

22 אך כאשר יאכל את הצבי ואת האיל כן תאכלנו הטמא והטהור יחדו יאכלנו

23 Somente esforça-te para que não comas o sangue, pois o sangue é a vida; pelo que não comerás a vida com a carne.

23 רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר

24 Não o comerás; na terra o derramarás como água.

24 לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים

25 Não o comerás, para que bem te suceda a ti e a teus filhos, depois de ti, quando fizeres o que for reto aos olhos do SENHOR.

25 לא תאכלנו למען ייטב לך ולבניך אחריך כי תעשה הישר בעיני יהוה

26 Porém as tuas coisas santas que tiveres e os teus votos tomarás e virás ao lugar que o SENHOR escolher.

26 רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך תשא ובאת אל המקום אשר יבחר יהוה

27 E oferecerás os teus holocaustos, a carne e o sangue sobre o altar do SENHOR, teu Deus; e o sangue dos teus sacrifícios se derramará sobre o altar do SENHOR, teu Deus; porém a carne comerás.

27 ועשית עלתיך הבשר והדם על מזבח יהוה אלהיך ודם זבחיך ישפך על מזבח יהוה אלהיך והבשר תאכל

28 Guarda e ouve todas estas palavras que te ordeno, para que bem te suceda a ti e a teus filhos, depois de ti para sempre, quando fizeres o que for bom e reto aos olhos do SENHOR, teu Deus.

28 שמר ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוך למען ייטב לך ולבניך אחריך עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני יהוה אלהיך

29 Quando o SENHOR, teu Deus, desarraigar de diante de ti as nações, aonde vais a possuí-las, e as possuíres e habitares na sua terra,

29 כי יכרית יהוה אלהיך את הגוים אשר אתה בא שמה לרשת אותם מפניך וירשת אתם וישבת בארצם

30 guarda-te que te não enlaces após elas, depois que forem destruídas diante de ti; e que não perguntes acerca dos seus deuses, dizendo Assim como serviram estas nações os seus deuses, do mesmo modo também farei eu.

30 השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי השמדם מפניך ופן תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני

31 Assim não farás ao SENHOR, teu Deus, porque tudo o que é abominável ao SENHOR e que ele aborrece fizeram eles a seus deuses, pois até seus filhos e suas filhas queimaram com fogo aos seus deuses.

31 לא תעשה כן ליהוה אלהיך כי כל תועבת יהוה אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את בניהם ואת בנתיהם ישרפו באש לאלהיהם

32 Tudo o que eu te ordeno observarás; nada lhe acrescentarás nem diminuirás.

32 את כל הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו לעשות לא תסף עליו ולא תגרע ממנו

Deuterenômio 13

1 Quando profeta ou sonhador de sonhos se levantar no meio de ti e te der um sinal ou prodígio,

1 כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן אליך אות או מופת

2 e suceder o tal sinal ou prodígio, de que te houver falado, dizendo Vamos após outros deuses, que não conheceste, e sirvamo-los,

2 ובא האות והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם

3 não ouvirás as palavras daquele profeta ou sonhador de sonhos, porquanto o SENHOR, vosso Deus, vos prova, para saber se amais o SENHOR, vosso Deus, com todo o vosso coração e com toda a vossa alma.

3 לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חולם החלום ההוא כי מנסה יהוה אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את יהוה אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם

4 Após o SENHOR, vosso Deus, andareis, e a ele temereis, e os seus mandamentos guardareis, e a sua voz ouvireis, e a ele servireis, e a ele vos achegareis.

4 אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקלו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקון

5 E aquele profeta ou sonhador de sonhos morrerá, pois falou rebeldia contra o SENHOR, vosso Deus, que vos tirou da terra do Egito e vos resgatou da casa da servidão, para vos apartar do

caminho que vos ordenou o SENHOR, vosso Deus, para andardes nele; assim, tirarás o mal do meio de ti

5 והנביא ההוא או חלם החלום ההוא יומת כי דבר סרה על יהוה אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפדך מבית עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוך יהוה אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך

6 Quando te incitar teu irmão, filho da tua mãe, ou teu filho, ou tua filha, ou a mulher do teu amor, ou teu amigo, que te é como a tua alma, dizendo-te em segredo Vamos e sirvamos a outros deuses que não conheceste, nem tu nem teus pais,

6 כי יסיתך אחיך בן אמך או בנך או בתך או אשת חיקך או רעך אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך

7 dentre os deuses dos povos que estão em redor de vós, perto ou longe de ti, desde uma extremidade da terra até à outra extremidade,

7 מאלהי העמים אשר סביבתיכם הקרבים אליך או הרחקים ממך מקצה הארץ ועד קצה הארץ

8 não consentirás com ele, nem o ouvirás; nem o teu olho o poupará, nem terás piedade dele, nem o esconderás,

8 לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחוס עינך עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו

9 mas certamente o matarás; a tua mão será a primeira contra ele, para o matar; e depois a mão de todo o povo.

9 כי הרג תהרגנו ידך תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרנה

10 E com pedras o apedrejarás, até que morra, pois te procurou apartar do SENHOR, teu Deus, que te tirou da terra do Egito, da casa da servidão.

10 וסקלתו באבנים ומת כי בקש להדיחך מעל יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים

11 Para que todo o Israel o ouça e o tema, e não se torne a fazer segundo esta coisa má no meio de ti

11 וכל ישראל ישמעו ויראון ולא יוספו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך

12 Quando ouvires dizer de alguma das tuas cidades que o SENHOR, teu Deus, te dá, para ali habitares, que

12 כי תשמע באחת עריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר

13 uns homens, filhos de Belial, saíram do meio de ti, que incitaram os moradores da sua cidade, dizendo Vamos e sirvamos a outros deuses que não conheceste,

13 יצאו אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו את ישבי עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעתם

14 então, inquirirás, e informar-te-ás, e com diligência perguntarás; e eis que, sendo esse negócio verdade, e certo que se fez uma tal abominação no meio de ti,

14 ודרשת וחקרת ושאלת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך

15 então, certamente ferirás ao fio da espada os moradores daquela cidade, destruindo ao fio da espada a ela e a tudo o que nela houver, até os animais.

15 הכה תכה את ישבי העיר ההוא לפי חרב החרם אתה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב

16 E ajuntarás todo o seu despojo no meio da sua praça e a cidade e todo o seu despojo queimarás totalmente para o

SENHOR, teu Deus, e será montão perpétuo, nunca mais se edificará.

16 ואת כל שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל שללה כליל ליהוה אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה עוד

17 Também nada se pegará à tua mão do anátema, para que o SENHOR se aparte do ardor da sua ira, e te faça misericórdia, e tenha piedade de ti, e te multiplique, como jurou a teus pais,

17 ולא ידבק בידך מאומה מן החרם למען ישוב יהוה מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחמך והרבך כאשר נשבע לאבתיך

18 quando ouvires a voz do SENHOR, teu Deus, para guardares todos os seus mandamentos, que hoje te ordeno, para fazeres o que for reto aos olhos do SENHOR, teu Deus.

18 כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר בעיני יהוה אלהיך

Deuterenômio 14

1 Filhos sois do SENHOR, vosso Deus; não vos dareis golpes, nem poreis calva entre vossos olhos por causa de algum morto.

1 בנים אתם ליהוה אלהיכם לא תתגדדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת

2 Porque és povo santo ao SENHOR, teu Deus, e o SENHOR te escolheu de todos os povos que há sobre a face da terra, para lhe seres o seu povo próprio.

2 כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך ובך בחר יהוה להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה

3 Nenhuma abominação comereis.

3 לא תאכל כל תועבה

4 Estes são os animais que comereis o boi, o gado miúdo das ovelhas, o gado miúdo das cabras,

4 זאת הבהמה אשר תאכלו שור שה כשבים ושה עזים

5 o veado, a corça, o búfalo, a cabra montês, o texugo, o boi silvestre e o gamo.

5 איל וצבי ויחמור ואקו ודישן ותאו וזמר

6 Todo animal que tem unhas fendidas, que tem a unha dividida em duas, que remói, entre os animais, isso comereis.

6 וכל בהמה מפרסת פרסה ושסעת שסע שתי פרסות מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו

7 Porém estes não comereis, dos que somente remoem ou que têm a unha fendida o camelo, a lebre e o coelho, porque remoem, mas não têm a unha fendida; imundos vos serão.

7 אך את זה לא תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה השסועה את הגמל ואת הארנבת ואת השפן כי מעלה גרה המה ופרסה לא הפריסו טמאים הם לכם

8 Nem o porco, porque tem unhas fendidas, mas não remói; imundo vos será; não comereis da carne destes e não tocareis no seu cadáver.

8 ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא ולא גרה טמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו

9 Isto comereis de tudo o que há nas águas tudo o que tem barbatanas e escamas comereis.

9 את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו

10 Mas tudo o que não tiver barbatanas nem escamas não o comereis; imundo vos será.

10 וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם

11 Toda ave limpa comereis.

11 כל צפור טהרה תאכלו

12 Porém estas são as de que não comereis a águia, o quebrantosso, o xofrango,

12 וזה אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה

13 o abutre, a pega e o milhano, segundo a sua espécie;

13 והראה ואת האיה והדיה למינה

14 e todo o corvo, segundo a sua espécie;

14 ואת כל ערב למינו

15 o avestruz, o mocho, o cuco e o gavião, segundo a sua espécie;

15 ואת בת היענה ואת התחמס ואת השחף ואת הנץ למינהו

16 e o bufo, a coruja, a gralha,

16 את הכוס ואת הינשוף והתנשמת

17 o cisne, o pelicano, o corvo-marinho,

17 והקאת ואת הרחמה ואת השלך

18 a cegonha, a garça, segundo a sua espécie, a poupa, e o morcego.

18 והחסידה והאנפה למינה והדוכיפת והעטלף

19 Também todo réptil que voa vos será imundo; não se comerá.

19 וכל שרץ העוף טמא הוא לכם לא יאכלו

20 Toda ave limpa comereis.

20 כל עוף טהור תאכלו

21 Não comereis nenhum animal morto; ao estrangeiro, que está dentro das tuas portas, o darás a comer ou o venderás ao estranho, porquanto és povo santo ao SENHOR, teu Deus. Não cozerás o cabrito com o leite da sua mãe.

21 לא תאכלו כל נבלה לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה או מכר לנכרי כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו

22 Certamente darás os dízimos de toda a novidade da tua semente, que cada ano se recolher do campo.

22 עשר תעשר את כל תבואת זרעך היצא השדה שנה שנה

23 E, perante o SENHOR, teu Deus, no lugar que escolher para ali fazer habitar o seu nome, comerás os dízimos do teu cereal, do teu mosto, do teu azeite e os primogênitos das tuas vacas e das tuas ovelhas; para que aprendas a temer ao SENHOR, teu Deus, todos os dias.

23 ואכלת לפני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרת בקרך וצאנך למען תלמד ליראה את יהוה אלהיך כל הימים

24 E, quando o caminho te for tão comprido, que os não possas levar, por estar longe de ti o lugar que escolher o SENHOR, teu Deus, para ali pôr o seu nome, quando o SENHOR, teu Deus, te tiver abençoado,

24 וכי ירבה ממך הדרך כי לא תוכל שאתו כי ירחק ממך המקום אשר
יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם כי יברכך יהוה אלהיך

25 então, vende-os, e ata o dinheiro na tua mão, e vai ao lugar que escolher o SENHOR, teu Deus.

25 ונתתה בכסף וצרת הכסף בידך והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה
אלהיך בו

26 E aquele dinheiro darás por tudo o que deseja a tua alma, por vacas, e por ovelhas, e por vinho, e por bebida forte, e por tudo o que te pedir a tua alma; come-o ali perante o SENHOR, teu Deus, e alegra-te, tu e a tua casa;

26 ונתתה הכסף בכל אשר תאוה נפשך בבקר ובצאן וביין ובשכר ובכל
אשר תשאלך נפשך ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמחת אתה וביתך

27 porém não desampararás o levita que está dentro das tuas portas; pois não tem parte nem herança contigo.

27 והלוי אשר בשעריך לא תעזבנו כי אין לו חלק ונחלה עמך

28 Ao fim de três anos, tirarás todos os dízimos da tua novidade no mesmo ano e os recolherás nas tuas portas.

28 מקצה שלש שנים תוציא את כל מעשר תבואתך בשנה ההוא והנחת
בשעריך

29 Então, virá o levita (pois nem parte nem herança tem contigo), e o estrangeiro, e o órfão, e a viúva, que estão dentro das tuas portas, e comerão, e fartar-se-ão, para que o SENHOR, teu Deus, te abençoe em toda a obra das tuas mãos, que fizeres.

29 ובא הלוי כי אין לו חלק ונחלה עמך והגר והיתום והאלמנה אשר
בשעריך ואכלו ושבעו למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך אשר
תעשה

Deuterenômio 15

1 Ao fim dos sete anos, farás remissão.

1 מקץ שבע שנים תעשה שמטה

2 Este, pois, é o modo da remissão que todo credor, que emprestou ao seu próximo uma coisa, o quite; não a exigirá do seu próximo ou do seu irmão, pois a remissão do SENHOR é apregoada.

2 וזה דבר השמטה שמוט כל בעל משה ידו אשר ישה ברעהו לא יגש את רעהו ואת אחיו כי קרא שמטה ליהוה

3 Do estranho a exigirás, mas o que tiveres em poder de teu irmão a tua mão o quitará,

3 את הנכרי תגש ואשר יהיה לך את אחיך תשמט ידך

4 somente para que entre ti não haja pobre; pois o SENHOR abundantemente te abençoará na terra que o SENHOR, teu Deus, te dará por herança, para a possuíres,

4 אפס כי לא יהיה בך אביון כי ברך יברכך יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה

5 se somente ouvires diligentemente a voz do SENHOR, teu Deus, para cuidares em fazer todos estes mandamentos que hoje te ordeno.

5 רק אם שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום

6 Porque o SENHOR, teu Deus, te abençoará, como te tem dito; assim, emprestarás a muitas nações, mas não tomarás empréstimos; e dominarás sobre muitas nações, mas elas não dominarão sobre ti.

6 כי יהוה אלהיך ברכך כאשר דבר לך והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבט
ומשלת בגוים רבים ובך לא ימשלו

7 Quando entre ti houver algum pobre de teus irmãos, em alguma das tuas portas, na tua terra que o SENHOR, teu Deus, te dá, não endurecerás o teu coração, nem fecharás a tua mão a teu irmão que for pobre;

7 כי יהיה בך אביון מאחד אחיך באחד שעריך בארצך אשר יהוה אלהיך
נתן לך לא תאמץ את לבבך ולא תקפץ את ידך מאחיך האביון

8 antes, lhe abrirás de todo a tua mão e livremente lhe emprestarás o que lhe falta, quanto baste para a sua necessidade.

8 כי פתח תפתח את ידך לו והעבט תעביטנו די מחסרו אשר יחסר לו

9 Guarda-te que não haja palavra de Belial no teu coração, dizendo Vai-se aproximando o sétimo ano, o ano da remissão, e que o teu olho seja maligno para com teu irmão pobre, e não lhe dês nada; e que ele clame contra ti ao SENHOR, e que haja em ti pecado.

9 השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל לאמר קרבה שנת השבע שנת
השמטה ורעה עינך באחיך האביון ולא תתן לו וקרא עליך אל יהוה והיה
בך חטא

10 Livremente lhe darás, e que o teu coração não seja maligno, quando lhe deres; pois por esta causa te abençoará o SENHOR, teu Deus, em toda a tua obra e em tudo no que puseres a tua mão.

10 נתון תתן לו ולא ירע לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר הזה יברכך יהוה
אלהיך בכל מעשך ובכל משלח ידך

11 Pois nunca cessará o pobre do meio da terra; pelo que te ordeno, dizendo Livremente abrirás a tua mão para o teu irmão, para o teu necessitado e para o teu pobre na tua terra

11 כי לא יחדל אביון מקרב הארץ על כן אנכי מצוך לאמר פתח תפתח את ידך לאחיך לעניך ולאבינך בארצך

12 Quando teu irmão hebreu ou irmã hebréia se vender a ti, seis anos te servirá, mas, no sétimo ano, o despedirás forro de ti.

12 כי ימכר לך אחיך העברי או העבריה ועבדך שש שנים ובשנה השביעת תשלחנו חפשי מעמך

13 E, quando o despedires de ti forro, não o despedirás vazio.

13 וכי תשלחנו חפשי מעמך לא תשלחנו ריקם

14 Liberalmente o fornecerás do teu rebanho, e da tua eira, e do teu lagar; daquilo com que o SENHOR, teu Deus, te tiver abençoado lhe darás.

14 העניק תעניק לו מצאנך ומגרנך ומיקבך אשר ברכך יהוה אלהיך תתן לו

15 E lembrar-te-ás de que foste servo na terra do Egito e de que o SENHOR, teu Deus, te resgatou; pelo que te ordeno hoje esta coisa.

15 וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויפדך יהוה אלהיך על כן אנכי מצוך את הדבר הזה היום

16 Porém será que, dizendo-te ele Não sairei de ti, porquanto te ama a ti e a tua casa, por estar bem contigo,

16 והיה כי יאמר אליך לא אצא מעמך כי אהבך ואת ביתך כי טוב לו עמך

17 então, tomarás uma sovela e lhe furarás a orelha, à porta, e teu servo será para sempre; e também assim farás à tua serva.

17 ולקחת את המרצע ונתתה באזנו ובדלת והיה לך עבד עולם ואף לאמתך תעשה כן

18 Não seja aos teus olhos coisa dura, quando o despedires forro de ti; pois seis anos te serviu por metade do salário do jornaleiro; assim, o SENHOR, teu Deus, te abençoará em tudo o que fizeres.

18 לא יקשה בעינך בשלחך אתו חפשי מעמך כי משנה שכר שכיר עבדך שש שנים וברכך יהוה אלהיך בכל אשר תעשה

19 Todo primogênito que nascer entre as tuas vacas e entre as tuas ovelhas, o macho santificarás ao SENHOR, teu Deus; com o primogênito do teu boi não trabalharás, nem tosquiarás o primogênito das tuas ovelhas.

19 כל הבכור אשר יולד בבקרך ובצאנך הזכר תקדיש ליהוה אלהיך לא תעבד בבכר שורך ולא תגז בכור צאנך

20 Perante o SENHOR, teu Deus, os comerás de ano em ano, no lugar que o SENHOR escolher, tu e a tua casa.

20 לפני יהוה אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר יהוה אתה וביתך

21 Porém, havendo nele algum defeito, se for coxo, ou cego, ou tiver qualquer defeito, não sacrificarás ao SENHOR, teu Deus.

21 וכי יהיה בו מום פסח או עור כל מום רע לא תזבחנו ליהוה אלהיך

22 Nas tuas portas, o comerás; o imundo e o limpo o comerão juntamente, como da corça ou do veado.

22 בשעריך תאכלנו הטמא והטהור יחדו כצבי וכאיל

23 Somente o seu sangue não comerás; sobre a terra o derramarás como água.

23 רק את דמו לא תאכל על הארץ תשפכנו כמים

Deuterenômio 16

1 Guarda o mês de abibe e celebra a Páscoa ao SENHOR, teu Deus; porque, no mês de abibe, o SENHOR, teu Deus, te tirou do Egito, de noite.

1 שמור את חדש האביב ועשית פסח ליהוה אלהיך כי בחדש האביב הוציאך יהוה אלהיך ממצרים לילה

2 Então, sacrificarás como oferta de Páscoa ao SENHOR, teu Deus, ovelhas e vacas, no lugar que o SENHOR escolher para ali fazer habitar o seu nome.

2 וזבחת פסח ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר יהוה לשכן שמו שם

3 Nela, não comerás levedado; sete dias nela comerás pães asmos, pão de aflição (porquanto apressadamente saíste da terra do Egito), para que te lembres do dia da tua saída da terra do Egito, todos os dias da tua vida.

3 לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני כי בחפזון יצאת מארץ מצרים למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך

4 Fermento não aparecerá contigo por sete dias em todos os teus termos; também da carne que matares à tarde, no primeiro dia, nada ficará até à manhã.

4 ולא יראה לך שאר בכל גבלך שבעת ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לבקר

5 Não poderás sacrificar a Páscoa em nenhuma das tuas portas que te dá o SENHOR, teu Deus;

5 לא תוכל לזבח את הפסח באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך

6 senão no lugar que escolher o SENHOR, teu Deus, para fazer habitar o seu nome, ali sacrificarás a Páscoa à tarde, ao pôr-do-sol, ao tempo determinado da tua saída do Egito.

6 כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם תזבח את הפסח בערב כבוא השמש מועד צאתך ממצרים

7 Então, a cozerás e comerás no lugar que escolher o SENHOR, teu Deus; depois, sairás pela manhã e irás às tuas tendas.

7 ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופנית בבקר והלכת לאהליך

8 Seis dias comerás pães asmos, e no sétimo dia é solenidade ao SENHOR, teu Deus; nenhuma obra farás.

8 ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא תעשה מלאכה

9 Sete semanas contarás; desde que a foice começar na seara, começarás a contar as sete semanas.

9 שבעה שבעת תספר לך מהחל חרמש בקמה תחל לספר שבעה שבעות

10 Depois, celebrarás a Festa das Semanas ao SENHOR, teu Deus; o que deres será tributo voluntário da tua mão, segundo o SENHOR, teu Deus, te tiver abençoado.

10 ועשית חג שבעות ליהוה אלהיך מסת נדבת ידך אשר תתן כאשר יברכך יהוה אלהיך

11 E te alegrarás perante o SENHOR, teu Deus, tu, e teu filho, e tua filha, e teu servo, e tua serva, e o levita que está dentro das tuas portas, e o estrangeiro, e o órfão, e a viúva, que estão no meio de ti, no lugar que escolher o SENHOR, teu Deus, para ali fazer habitar o seu nome.

11 ושמחת לפני יהוה אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם

12 E lembrar-te-ás de que foste servo no Egito, e guardarás estes estatutos, e os farás.

12 וזכרת כי עבד היית במצרים ושמרת ועשית את החקים האלה

13 A Festa dos Tabernáculos guardarás sete dias, quando colheres da tua eira e do teu lagar.

13 חג הסכת תעשה לך שבעת ימים באספך מגרנך ומיקבך

14 E na tua festa te alegrarás, tu, e teu filho, e tua filha, e teu servo, e tua serva, e o levita, e o estrangeiro, e o órfão, e a viúva, que estão das tuas portas para dentro.

14 ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך

15 Sete dias celebrarás a festa ao SENHOR, teu Deus, no lugar que o SENHOR escolher, porque o SENHOR, teu Deus, te há de abençoar em toda a tua colheita e em toda obra das tuas mãos; pelo que te alegrarás certamente.

15 שבעת ימים תחג ליהוה אלהיך במקום אשר יבחר יהוה כי יברכך יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה ידיך והיית אך שמח

16 Três vezes no ano, todo varão entre ti aparecerá perante o SENHOR, teu Deus, no lugar que escolher, na Festa dos Pães

Asmos, e na Festa das Semanas, e na Festa dos Tabernáculos; porém não aparecerá vazio perante o SENHOR;

16 שלוש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבעות ובחג הסכות ולא יראה את פני יהוה ריקם

17 cada qual, conforme o dom da sua mão, conforme a bênção que o SENHOR, teu Deus, te tiver dado.

17 איש כמתנת ידו כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך

18 Juízes e oficiais porás em todas as tuas portas que o SENHOR, teu Deus, te der entre as tuas tribos, para que julguem o povo com juízo de justiça.

18 שפטים ושטרים תתן לך בכל שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבטיך ושפטו את העם משפט צדק

19 Não torcerás o juízo, não farás acepção de pessoas, nem tomarás suborno, porquanto o suborno cega os olhos dos sábios e perverte as palavras dos justos.

19 לא תטה משפט לא תכיר פנים ולא תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקם

20 A justiça, somente a justiça seguirás, para que vivas e possuas em herança a terra que te dará o SENHOR, teu Deus.

20 צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך

21 Não plantarás nenhum bosque de árvores junto ao altar do SENHOR, teu Deus, que fizeres para ti.

21 לא תטע לך אשרה כל עץ אצל מזבח יהוה אלהיך אשר תעשה לך

22 Nem levantarás estátua, a qual o SENHOR, teu Deus, aborrece.

22 ולא תקים לך מצבה אשר שנא יהוה אלהיך

Deuterenômio 17

1 Não sacrificarás ao SENHOR, teu Deus, boi ou gado miúdo em que haja defeito ou alguma coisa má, pois abominação é ao SENHOR, teu Deus.

1 לא תזבח ליהוה אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מום כל דבר רע כי תועבת יהוה אלהיך הוא

2 Quando no meio de ti, em alguma das tuas portas que te dá o SENHOR, teu Deus, se achar algum homem ou mulher que fizer mal aos olhos do SENHOR, teu Deus, traspassando o seu concerto,

2 כי ימצא בקרבך באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך איש או אשה אשר יעשה את הרע בעיני יהוה אלהיך לעבר בריתו

3 que for, e servir a outros deuses, e se encurvar a eles, ou ao sol, ou à lua, ou a todo o exército do céu, o que eu não ordenei;

3 וילך ויעבד אלהים אחרים וישתחו להם ולשמש או לירח או לכל צבא השמים אשר לא צויתי

4 e te for denunciado, e o ouvires; então, bem o inquirirás; e eis que, sendo verdade e certo que se fez tal abominação em Israel,

4 והגד לך ושמעת ודרשת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בישראל

5 então, levarás o homem ou a mulher que fez este malefício às tuas portas, sim, o tal homem ou mulher, e os apedrejarás com pedras, até que morram.

5 והוצאת את האיש ההוא או את האשה ההוא אשר עשו את הדבר הרע הזה אל שעריך את האיש או את האשה וסקלתם באבנים ומתו

6 Por boca de duas ou três testemunhas, será morto o que houver de morrer; por boca de uma só testemunha, não morrerá.

6 על פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת לא יומת על פי עד אחד

7 A mão das testemunhas será primeiro contra ele, para matá-lo; e, depois, a mão de todo o povo; assim, tirarás o mal do meio de ti

7 יד העדים תהיה בו בראשנה להמיתו ויד כל העם באחרנה ובערת הרע מקרבך

8 Quando alguma coisa te for dificultosa em juízo, entre sangue e sangue, entre demanda e demanda, entre ferida e ferida, em negócios de pendências nas tuas portas, então, te levantarás e subirás ao lugar que escolher o SENHOR, teu Deus;

8 כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם לדם בין דין לדין ובין נגע לנגע דברי ריבת בשעריך וקמת ועלית אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו

9 e virás aos sacerdotes levitas e ao juiz que houver naqueles dias e inquirirás, e te anunciarão a palavra que for do juízo.

9 ובאת אל הכהנים הלוים ואל השפט אשר יהיה בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט

10 E farás conforme o mandado da palavra que te anunciarão do lugar que escolher o SENHOR; e terás cuidado de fazer conforme tudo o que te ensinarem.

10 ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר יבחר יהוה ושמרת לעשות ככל אשר יורוך

11 Conforme o mandado da lei que te ensinarem e conforme o juízo que te disserem, farás; da palavra que te anunciarem te não desviarás, nem para a direita nem para a esquerda.

11 על פי התורה אשר יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל

12 O homem, pois, que se houver soberbamente, não dando ouvidos ao sacerdote, que está ali para servir ao SENHOR, teu Deus, nem ao juiz, o tal homem morrerá; e tirarás o mal de Israel,

12 והאיש אשר יעשה בזדון לבלתי שמע אל הכהן העמד לשרת שם את יהוה אלהיך או אל השפט ומת האיש ההוא ובערת הרע מישראל

13 para que todo o povo o ouça, e tema, e nunca mais se ensoberbeça.

13 וכל העם ישמעו ויראו ולא יזידון עוד

14 Quando entrares na terra que te dá o SENHOR, teu Deus, e a possuíres, e nela habitares, e disseres Porei sobre mim um rei, assim como têm todas as nações que estão em redor de mim,

14 כי תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך וירשתה וישבתה בה ואמרת אשימה עלי מלך ככל הגוים אשר סביבתי

15 porás, certamente, sobre ti como rei aquele que escolher o SENHOR, teu Deus; dentre teus irmãos porás rei sobre ti; não poderás pôr homem estranho sobre ti, que não seja de teus irmãos.

15 שום תשים עליך מלך אשר יבחר יהוה אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא

16 Porém não multiplicará para si cavalos, nem fará voltar o povo ao Egito, para multiplicar cavalos; pois o SENHOR vos tem dito Nunca mais voltareis por este caminho.

16 רק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב את העם מצרימה למען הרבות סוס
ויהוה אמר לכם לא תספון לשוב בדרך הזה עוד

17 Tampouco para si multiplicará mulheres, para que o seu coração se não desvie; nem prata nem ouro multiplicará muito para si.

17 ולא ירבה לו נשים ולא יסור לבבו וכסף וזהב לא ירבה לו מאד

18 Será também que, quando se assentar sobre o trono do seu reino, então, escreverá para si um traslado desta lei num livro, do que está diante dos sacerdotes levitas.

18 והיה כשבתו על כסא ממלכתו וכתב לו את משנה התורה הזאת על
ספר מלפני הכהנים הלוים

19 E o terá consigo e nele lerá todos os dias da sua vida, para que aprenda a temer ao SENHOR, seu Deus, para guardar todas as palavras desta lei e estes estatutos, para fazê-los.

19 והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו למען ילמד ליראה את יהוה אלהיו
לשמר את כל דברי התורה הזאת ואת החקים האלה לעשתם

20 Para que o seu coração não se levante sobre os seus irmãos e não se aparte do mandamento, nem para a direita nem para a esquerda; para que prolongue os dias no seu reino, ele e seus filhos no meio de Israel.

20 לבלתי רום לבבו מאחיו ולבלתי סור מן המצוה ימין ושמאול למען
יאריך ימים על ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל

Deuterenômio 18

1 Os sacerdotes levitas, toda a tribo de Levi, não terão parte nem herança em Israel; das ofertas queimadas do SENHOR e da sua herança comerão.

1 לא יהיה לכהנים הלוים כל שבט לוי חלק ונחלה עם ישראל אשי יהוה ונחלתו יאכלון

2 Pelo que não terão herança no meio de seus irmãos; o SENHOR é a sua herança, como lhe tem dito.

2 ונחלה לא יהיה לו בקרב אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר לו

3 Este, pois, será o direito dos sacerdotes, a receber do povo, dos que sacrificarem sacrifício, seja boi ou gado miúdo que darão ao sacerdote a espádua, e as queixadas, e o bucho.

3 וזה יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת זבחי הזבח אם שור אם שה ונתן לכהן הזרע והלחיים והקבה

4 Dar-lhe-ás as primícias do teu cereal, do teu mosto e do teu azeite e as primícias da tosquia das tuas ovelhas.

4 ראשית דגנך תירשך ויצהרך וראשית גז צאנך תתן לו

5 Porque o SENHOR, teu Deus, o escolheu de todas as tuas tribos, para que assista a servir no nome do SENHOR, ele e seus filhos, todos os dias.

5 כי בו בחר יהוה אלהיך מכל שבטיך לעמד לשרת בשם יהוה הוא ובניו כל הימים

6 E, quando vier um levita de alguma das tuas portas, de todo o Israel, onde habitar, e vier com todo o desejo da sua alma ao lugar que o SENHOR escolheu,

6 וכי יבא הלוי מאחד שעריך מכל ישראל אשר הוא גר שם ובא בכל אות נפשו אל המקום אשר יבחר יהוה

7 e servir no nome do SENHOR, seu Deus, como também todos os seus irmãos, os levitas, que assistem ali perante o SENHOR,

7 ושרת בשם יהוה אלהיו ככל אחיו הלוים העמדים שם לפני יהוה

8 igual porção comerão, além das vendas do seu patrimônio.

8 חלק כחלק יאכלו לבד ממכריו על האבות

9 Quando entrares na terra que o SENHOR, teu Deus, te der, não aprenderás a fazer conforme as abominações daquelas nações.

9 כי אתה בא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תלמד לעשות כתועבת הגוים ההם

10 Entre ti se não achará quem faça passar pelo fogo o seu filho ou a sua filha, nem adivinhador, nem prognosticador, nem agoureiro, nem feiticeiro,

10 לא ימצא בך מעביר בנו ובתו באש קסם קסמים מעונן ומנחש ומכשף

11 nem encantador de encantamentos, nem quem consulte um espírito adivinhante, nem mágico, nem quem consulte os mortos,

11 וחבר חבר ושאל אוב וידעני ודרש אל המתים

12 pois todo aquele que faz tal coisa é abominação ao SENHOR; e por estas abominações o SENHOR, teu Deus, as lança fora de diante de ti.

12 כי תועבת יהוה כל עשה אלה ובגלל התועבת האלה יהוה אלהיך מוריש אותם מפניך

13 Perfeito serás, como o SENHOR, teu Deus.

13 תמים תהיה עם יהוה אלהיך

14 Porque estas nações, que hás de possuir, ouvem os prognosticadores e os adivinhadores; porém a ti o SENHOR, teu Deus, não permitiu tal coisa.

14 כי הגוים האלה אשר אתה יורש אותם אל מעננים ואל קסמים ישמעו ואתה לא כן נתן לך יהוה אלהיך

15 O SENHOR, teu Deus, te despertará um profeta do meio de ti, de teus irmãos, como eu; a ele ouvireis;

15 נביא מקרבך מאחיך כמני יקים לך יהוה אלהיך אליו תשמעון

16 conforme tudo o que pediste ao SENHOR, teu Deus, em Horebe, no dia da congregação, dizendo Não ouvirei mais a voz do SENHOR, meu Deus, nem mais verei este grande fogo, para que não morra.

16 ככל אשר שאלת מעם יהוה אלהיך בחרב ביום הקהל לאמר לא אסף לשמע את קול יהוה אלהי ואת האש הגדלה הזאת לא אראה עוד ולא אמות

17 Então, o SENHOR me disse Bem falaram naquilo que disseram.

17 ויאמר יהוה אלי היטיבו אשר דברו

18 Eis que lhes suscitarei um profeta do meio de seus irmãos, como tu, e porei as minhas palavras na sua boca, e ele lhes falará tudo o que eu lhe ordenar.

18 נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את כל אשר אצונו

19 E será que qualquer que não ouvir as minhas palavras, que ele falar em meu nome, eu o requererei dele.

19 והיה האיש אשר לא ישמע אל דברי אשר ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו

20 Porém o profeta que presumir soberbamente de falar alguma palavra em meu nome, que eu lhe não tenho mandado falar, ou o que falar em nome de outros deuses, o tal profeta morrerá.

20 אך הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי את אשר לא צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם אלהים אחרים ומת הנביא ההוא

21 E se disseres no teu coração Como conheceremos a palavra que o SENHOR não falou?

21 וכי תאמר בלבבך איכה נדע את הדבר אשר לא דברו יהוה

22 Quando o tal profeta falar em nome do SENHOR, e tal palavra se não cumprir, nem suceder assim, esta é palavra que o SENHOR não falou; com soberba a falou o tal profeta; não tenhas temor dele.

22 אשר ידבר הנביא בשם יהוה ולא יהיה הדבר ולא יבוא הוא הדבר אשר לא דברו יהוה בזדון דברו הנביא לא תגור ממנו

Deuterenômio 19

1 Quando o SENHOR, teu Deus, desarraigar as nações, cuja terra te dará o SENHOR, teu Deus, e tu as possuíres e morares nas suas cidades e nas suas casas,

1 כי יכרית יהוה אלהיך את הגוים אשר יהוה אלהיך נתן לך את ארצם וירשתם וישבת בעריהם ובבתיהם

2 três cidades separarás no meio da tua terra que te dará o SENHOR, teu Deus, para a possuíres.

2 שלוש ערים תבדיל לך בתוך ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה

3 Preparar-te-ás o caminho e os termos da tua terra, que te fará possuir o SENHOR, teu Deus, partirás em três; e isto será para que todo homicida se acolha ali.

3 תכין לך הדרך ושלשת את גבול ארצך אשר ינחילך יהוה אלהיך והיה לנוס שמה כל רצח

4 E este é o caso tocante ao homicida que se acolher ali, para que viva aquele que, por erro, ferir o seu próximo, a quem não aborrecia dantes.

4 וזה דבר הרצח אשר ינוס שמה וחי אשר יכה את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמל שלשם

5 Como também aquele que entrar com o seu próximo no bosque, para cortar lenha, e, pondo força na sua mão com o machado para cortar a árvore, o ferro saltar do cabo e ferir o seu próximo, e morrer, o tal se acolherá a uma dessas cidades e viverá;

5 ואשר יבא את רעהו ביער לחטב עצים ונדחה ידו בגרזן לכרת העץ ונשל הברזל מן העץ ומצא את רעהו ומת הוא ינוס אל אחת הערים האלה וחי

6 para que o vingador do sangue não vá após o homicida, quando se esquentar o seu coração, e o alcance, por ser comprido o caminho, e lhe tire a vida; porque não é culpado de morte, pois o não aborrecia dantes.

6 פן ירדף גאל הדם אחרי הרצח כי יחם לבבו והשיגו כי ירבה הדרך והכהו נפש ולו אין משפט מות כי לא שנא הוא לו מתמול שלשום

7 Portanto, te dou ordem, dizendo Três cidades separarás.

7 על כן אנכי מצוך לאמר שלש ערים תבדיל לך

8 E, se o SENHOR, teu Deus, dilatar os teus termos, como jurou a teus pais, e te der toda a terra que disse daria a teus pais

8 ואם ירחיב יהוה אלהיך את גבלך כאשר נשבע לאבתיך ונתן לך את כל הארץ אשר דבר לתת לאבתיך

9 (quando guardares todos estes mandamentos que hoje te ordeno, para fazê-los, amando ao SENHOR, teu Deus, e andando

nos seus caminhos todos os dias), então, acrescentarás outras três cidades além destas três;

9 כי תשמר את כל המצוה הזאת לעשתה אשר אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה אלהיך וללכת בדרכיו כל הימים ויספת לך עוד שלש ערים על השלש האלה

10 para que o sangue inocente se não derrame no meio da tua terra, que o SENHOR, teu Deus, te dá por herança, e haja sangue sobre ti.

10 ולא ישפך דם נקי בקרב ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה והיה עליך דמים

11 Mas, havendo alguém que aborrece a seu próximo, e lhe arma ciladas, e se levanta contra ele, e o fere na vida, de modo que morra, e se acolhe em alguma dessas cidades,

11 וכי יהיה איש שנא לרעהו וארב לו וקם עליו והכהו נפש ומת ונס אל אחת הערים האל

12 então, os anciãos da sua cidade mandarão, e dali o tirarão, e o entregarão na mão do vingador do sangue, para que morra.

12 ושלחו זקני עירו ולקחו אתו משם ונתנו אתו ביד גאל הדם ומת

13 O teu olho o não poupará; antes, tirarás o sangue inocente de Israel, para que bem te suceda.

13 לא תחוס עינך עליו ובערת דם הנקי מישראל וטוב לך

14 Não mudes o marco do teu próximo, que colocaram os antigos na tua herança, que possuíres na terra, que te dá o SENHOR, teu Deus, para a possuíres.

14 לא תסיג גבול רעך אשר גבלו ראשנים בנחלתך אשר תנחל בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה

15 Uma só testemunha contra ninguém se levantará por qualquer iniquidade ou por qualquer pecado, seja qual for o pecado que pecasse; pela boca de duas ou três testemunhas, se estabelecerá o negócio.

15 לא יקום עד אחד באיש לכל עון ולכל חטאת בכל חטא אשר יחטא על פי שני עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר

16 Quando se levantar testemunha falsa contra alguém, para testificar contra ele acerca de transgressão,

16 כי יקום עד חמס באיש לענות בו סרה

17 então, aqueles dois homens, que tiverem a demanda, se apresentarão perante o SENHOR, diante dos sacerdotes e dos juízes que houver naqueles dias.

17 ועמדו שני האנשים אשר להם הריב לפני יהוה לפני הכהנים והשפטים אשר יהיו בימים ההם

18 E os juízes bem inquirirão; e eis que, sendo a testemunha falsa testemunha, que testificou falsidade contra seu irmão,

18 ודרשו השפטים היטב והנה עד שקר העד שקר ענה באחיו

19 far-lhe-eis como cuidou fazer a seu irmão; e, assim, tirarás o mal do meio de ti,

19 ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת הרע מקרבך

20 para que os que ficarem o ouçam, e temam, e nunca mais tornem a fazer tal mal no meio de ti.

20 והנשארים ישמעו ויראו ולא יספו לעשות עוד כדבר הרע הזה בקרבך

21 O teu olho não poupará vida por vida, olho por olho, dente por dente, mão por mão, pé por pé.

ולא תחוס עינך נפש בנפש עין בעין שן בשן יד ביד רגל ברגל 21

Deuterenômio 20

1 Quando saíres à peleja contra teus inimigos e vires cavalos, e carros, e povo maior em número do que tu, deles não terás temor, pois o SENHOR, teu Deus, que te tirou da terra do Egito, está contigo.

כי תצא למלחמה על איביך וראית סוס ורכב עם רב ממך לא תירא מהם 1
כי יהוה אלהיך עמך המעלך מארץ מצרים

2 E será que, quando vos achegardes à peleja, o sacerdote se adiantará, e falará ao povo,

והיה כקרבכם אל המלחמה ונגש הכהן ודבר אל העם 2

3 e dir-lhe -á Ouve, ó Israel, hoje vos achegais à peleja contra os vossos inimigos; que se não amoleça o vosso coração; não temais, nem tremais, nem vos aterrorizeis diante deles,

ואמר אלהם שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על איביכם אל 3
ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם

4 pois o SENHOR, vosso Deus, é o que vai convosco, a pelejar contra os vossos inimigos, para salvar-vos.

כי יהוה אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם עם איביכם להושיע אתכם 4

5 Então, os oficiais falarão ao povo, dizendo Qual é o homem que edificou casa nova e ainda a não consagrou? Vá e torne-se à sua casa, para que, porventura, não morra na peleja, e algum outro a consagre.

ודברו השטרים אל העם לאמר מי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו 5
ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחנכנו

6 E qual é o homem que plantou uma vinha e ainda não logrou fruto dela? Vá e torne-se à sua casa, para que, porventura, não morra na peleja, e algum outro o logre.

6 ומי האיש אשר נטע כרם ולא חללו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחללנו

7 E qual é o homem que está desposado com alguma mulher e ainda a não recebeu? Vá e torne-se à sua casa, para que, porventura, não morra na peleja, e algum outro homem a receba.

7 ומי האיש אשר ארש אשה ולא לקחה ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה

8 E continuarão os oficiais a falar ao povo, dizendo Qual é o homem medroso e de coração tímido? Vá e torne-se à sua casa, para que o coração de seus irmãos se não derreta como o seu coração.

8 ויספו השטרים לדבר אל העם ואמרו מי האיש הירא ורך הלבב ילך וישב לביתו ולא ימס את לבב אחיו כלבבו

9 E será que, quando os oficiais acabarem de falar ao povo, então, designarão os maiorais dos exércitos para a dianteira do povo

9 והיה ככלת השטרים לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות בראש העם

10 Quando te achegares a alguma cidade a combatê-la, apregoar-lhe-ás a paz.

10 כי תקרב אל עיר להלחם עליה וקראת אליה לשלום

11 E será que, se te responder em paz e te abrir, todo o povo que se achar nela te será tributário e te servirá.

11 והיה אם שלום תענך ופתחה לך והיה כל העם הנמצא בה יהיו לך
למס ועבדוך

12 Porém, se ela não fizer paz contigo, mas, antes, te fizer guerra, então, a sitiarás.

12 ואם לא תשלים עמך ועשתה עמך מלחמה וצרת עליה

13 E o SENHOR, teu Deus, a dará na tua mão; e todo varão que houver nela passarás ao fio da espada,

13 ונתנה יהוה אלהיך בידך והכית את כל זכורה לפי חרב

14 salvo as mulheres, e as crianças, e os animais; e tudo o que houver na cidade, todo o seu despojo, tomarás para ti; e comerás o despojo dos teus inimigos, que te deu o SENHOR, teu Deus.

14 רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר יהיה בעיר כל שללה תבז לך
ואכלת את שלל איביך אשר נתן יהוה אלהיך לך

15 Assim farás a todas as cidades que estiverem mui longe de ti, que não forem das cidades destas nações.

15 כן תעשה לכל הערים הרחקת ממך מאד אשר לא מערי הגוים האלה
הנה

16 Porém, das cidades destas nações, que o SENHOR, teu Deus, te dá em herança, nenhuma coisa que tem fôlego deixarás com vida.

16 רק מערי העמים האלה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לא תחיה כל
נשמה

17 Antes, destruí-las-ás totalmente aos heteus, e aos amorreus, e aos cananeus, e aos ferezeus, e aos heveus, e aos jebuseus, como te ordenou o SENHOR, teu Deus,

17 כי החרם תחרימם החתי והאמרי הכנעני והפרזי החוי והיבוסי כאשר צוך יהוה אלהיך

18 para que vos não ensinem a fazer conforme todas as suas abominações, que fizeram a seus deuses, e pequeis contra o SENHOR, vosso Deus.

18 למען אשר לא ילמדו אתכם לעשות ככל תועבתם אשר עשו לאלהיהם וחטאתם ליהוה אלהיכם

19 Quando sitiares uma cidade por muitos dias, pelejando contra ela para a tomar, não destruirás o seu arvoredo, metendo nele o machado, porque dele comerás; pelo que o não cortarás (pois o arvoredo do campo é o mantimento do homem), para que sirva de tranqueira diante de ti.

19 כי תצור אל עיר ימים רבים להלחם עליה לתפשה לא תשחית את עצה לנדח עליו גרזן כי ממנו תאכל ואתו לא תכרת כי האדם עץ השדה לבא מפניך במצור

20 Mas as árvores que souberes que não são árvores de comer destruí-las-ás e cortá-las-ás; e contra a cidade que guerrear contra ti edificarás baluartes, até que esta seja derribada.

20 רק עץ אשר תדע כי לא עץ מאכל הוא אתו תשחית וכרת ובנית מצור על העיר אשר הוא עשה עמך מלחמה עד רדתה

Deuterenômio 21

1 Quando na terra que te der o SENHOR, teu Deus, para possuí-la se achar algum morto, caído no campo, sem que se saiba quem o matou,

1 כי ימצא חלל באדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה נפל בשדה לא נודע מי הכהו

2 então, sairão os teus anciãos e os teus juízes e medirão o espaço até às cidades que estiverem em redor do morto.

2 ויצאו זקניך ושפטיך ומדדו אל הערים אשר סביבת החלל

3 E, na cidade mais chegada ao morto, os anciãos da mesma cidade tomarão uma bezerra da manada, que não tenha trabalhado, nem tenha puxado com o jugo.

3 והיה העיר הקרבה אל החלל ולקחו זקני העיר ההוא עגלת בקר אשר לא עבד בה אשר לא משכה בעל

4 E os anciãos daquela cidade trarão a bezerra a um vale áspero, que nunca foi lavrado nem semeado; e ali, naquele vale, degolarão a bezerra.

4 והורדו זקני העיר ההוא את העגלה אל נחל איתן אשר לא יעבד בו ולא יזרע וערפו שם את העגלה בנחל

5 Então, se achegarão os sacerdotes, filhos de Levi (pois o SENHOR, teu Deus, os escolheu para o servirem, e para abençoarem em nome do SENHOR; e, pelo seu dito, se determinará toda demanda e toda ferida).

5 ונגשו הכהנים בני לוי כי בם בחר יהוה אלהיך לשרתו ולברך בשם יהוה ועל פיהם יהיה כל ריב וכל נגע

6 E todos os anciãos da mesma cidade, mais chegados ao morto, lavarão as suas mãos sobre a bezerra degolada no vale,

6 וכל זקני העיר ההוא הקרבים אל החלל ירחצו את ידיהם על העגלה הערופה בנחל

7 e protestarão, e dirão As nossas mãos não derramaram este sangue, e os nossos olhos o não viram.

7 וענו ואמרו ידינו לא שפכה את הדם הזה ועינינו לא ראו

8 Sê propício ao teu povo Israel, que tu, ó SENHOR, resgataste, e não ponhas o sangue inocente no meio do teu povo Israel. E aquele sangue lhes será expiado.

8 כפר לעמך ישראל אשר פדית יהוה ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל ונכפר להם הדם

9 Assim, tirarás o sangue inocente do meio de ti, pois farás o que é reto aos olhos do SENHOR

9 ואתה תבער הדם הנקי מקרבך כי תעשה הישר בעיני יהוה

10 Quando saíres à peleja contra os teus inimigos, e o SENHOR, teu Deus, os entregar nas tuas mãos, e tu deles levares prisioneiros,

10 כי תצא למלחמה על איביך ונתנו יהוה אלהיך בידך ושבית שביו

11 e tu, entre os presos, vires uma mulher formosa à vista, e a cobiçares, e a quiseres tomar por mulher,

11 וראית בשביה אשת יפת תאר וחשקת בה ולקחת לך לאשה

12 então, a trarás para a tua casa, e ela rapará a cabeça, e cortará as suas unhas,

12 והבאתה אל תוך ביתך וגלחה את ראשה ועשתה את צפרניה

13 e despirá a veste do seu cativeiro, e se assentará na tua casa, e chorará a seu pai e a sua mãe um mês inteiro; e, depois, entrarás a ela, e tu serás seu marido, e ela, tua mulher.

13 והסירה את שמלת שביה מעליה וישבה בביתך ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים ואחר כן תבוא אליה ובעלתה והיתה לך לאשה

14 E será que, se te não contentares dela, a deixarás ir à sua vontade; mas, de sorte nenhuma, a venderás por dinheiro, nem com ela mercadejarás, pois a tens humilhado.

14 והיה אם לא חפצת בה ושלחתה לנפשה ומכר לא תמכרנה בכסף לא תתעמר בה תחת אשר עניתה

15 Quando um homem tiver duas mulheres, uma a quem ama e outra a quem aborrece, e a amada e a aborrecida lhe derem filhos, e o filho primogênito for da aborrecida,

15 כי תהיין לאיש שתי נשים האחת אהובה והאחת שנואה וילדו לו בנים האהובה והשנואה והיה הבן הבכור לשניאה

16 será que, no dia em que fizer herdar a seus filhos o que tiver, não poderá dar a primogenitura ao filho da amada, adiante do filho da aborrecida, que é o primogênito.

16 והיה ביום הנחילו את בניו את אשר יהיה לו לא יוכל לבכר את בן האהובה על פני בן השנואה הבכר

17 Mas ao filho da aborrecida reconhecerá por primogênito, dando-lhe dobrada porção de tudo quanto tiver, porquanto aquele é o princípio da sua força; o direito da primogenitura seu é.

17 כי את הבכר בן השנואה יכיר לתת לו פי שנים בכל אשר ימצא לו כי הוא ראשית אנו לו משפט הבכרה

18 Quando alguém tiver um filho contumaz e rebelde, que não obedecer à voz de seu pai e à voz de sua mãe, e, castigando-o eles, lhes não der ouvidos,

18 כי יהיה לאיש בן סורר ומורה איננו שמע בקול אביו ובקול אמו ויסרו אתו ולא ישמע אליהם

19 então, seu pai e sua mãe pegarão nele, e o levarão aos anciãos da sua cidade e à porta do seu lugar,

19 ותפשו בו אביו ואמו והוציאו אתו אל זקני עירו ואל שער מקמו

20 e dirão aos anciãos da cidade Este nosso filho é rebelde e contumaz, não dá ouvidos à nossa voz, é um comilão e beberrão.

20 ואמרו אל זקני עירו בננו זה סורר ומרה איננו שמע בקלנו זולל וסבא

21 Então, todos os homens da sua cidade o apedrejarão com pedras, até que morra; e tirarás o mal do meio de ti, para que todo o Israel o ouça e tema.

21 ורגמהו כל אנשי עירו באבנים ומת ובערת הרע מקרבך וכל ישראל ישמעו ויראו

22 Quando também em alguém houver pecado, digno do juízo de morte, e haja de morrer, e o pendurares num madeiro,

22 וכי יהיה באיש חטא משפט מות והומת ותלית אתו על עץ

23 o seu cadáver não permanecerá no madeiro, mas certamente o enterrarás no mesmo dia, porquanto o pendurado é maldito de Deus; assim, não contaminarás a tua terra, que o SENHOR, teu Deus, te dá em herança.

23 לא תלין נבלתו על העץ כי קבור תקברנו ביום ההוא כי קללת אלהים תלוי ולא תטמא את אדמתך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה

Deuterenômio 22

1 Vendo extraviado o boi ou ovelha de teu irmão, não te esconderás deles; restituí-los-ás sem falta a teu irmão.

1 לא תראה את שור אחיך או את שיו נדחים והתעלמת מהם השב תשיבם לאחיך

2 E, se teu irmão não estiver perto de ti ou tu o não conheceres, recolhê-los-ás na tua casa, para que fiquem contigo até que teu irmão os busque, e tu lhos tornarás a dar.

2 ואם לא קרוב אחיך אליך ולא ידעתו ואספתו אל תוך ביתך והיה עמך עד דרש אחיך אתו והשבתו לו

3 Assim também farás com o seu jumento e assim farás com as suas vestes; assim farás também com toda coisa perdida, que se perder de teu irmão, e tu a achares; não te poderás esconder.

3 וכן תעשה לחמרו וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה לכל אבדת אחיך אשר תאבד ממנו ומצאתה לא תוכל להתעלם

4 O jumento que é de teu irmão ou o seu boi não verás caídos no caminho e deles te esconderás; com ele os levantarás, sem falta.

4 לא תראה את חמור אחיך או שורו נפלים בדרך והתעלמת מהם הקם תקים עמו

5 Não haverá trajo de homem na mulher, e não vestirá o homem veste de mulher; porque qualquer que faz isto abominação é ao SENHOR, teu Deus.

5 לא יהיה כלי גבר על אשה ולא ילבש גבר שמלת אשה כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה

6 Quando encontrares algum ninho de ave no caminho, em alguma árvore ou no chão, com passarinhos, ou ovos, e a mãe posta sobre os passarinhos ou sobre os ovos, não tomarás a mãe com os filhos;

6 כי יקרא קן צפור לפניך בדרך בכל עץ או על הארץ אפרחים או ביצים והאם רבצת על האפרחים או על הביצים לא תקח האם על הבנים

7 deixarás ir livremente a mãe e os filhos tomarás para ti; para que bem te vá, e para que prolongues os dias.

7 שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך למען ייטב לך והארכת ימים

8 Quando edificares uma casa nova, farás no telhado um parapeito, para que não ponhas culpa de sangue na tua casa, se alguém de alguma maneira cair dela.

8 כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך ולא תשים דמים בביתך כי יפל הנפל ממנו

9 Não semearás a tua vinha de diferentes espécies de semente, para que se não profane o fruto da semente que semeares e a novidade da vinha.

9 לא תזרע כרמך כלאים פן תקדש המלאה הזרע אשר תזרע ותבואת הכרם

10 Com boi e com jumento juntamente não lavrarás.

10 לא תחרש בשור ובחמר יחדו

11 Não te vestirás de diversos estofos de lã e linho juntamente.

11 לא תלבש שעטנז צמר ופשתים יחדו

12 Franjas porás nas quatro bordas da tua manta, com que te cobrires.

12 גדלים תעשה לך על ארבע כנפות כסותך אשר תכסה בה

13 Quando um homem tomar mulher, e, entrando a ela, a aborrecer,

13 כי יקח איש אשה ובא אליה ושנאה

14 e lhe imputar coisas escandalosas, e contra ela divulgar má fama, dizendo Tomei esta mulher e me cheguei a ela, porém não a achei virgem;

14 ושם לה עלילת דברים והוציא עליה שם רע ואמר את האשה הזאת לקחתי ואקרב אליה ולא מצאתי לה בתולים

15 então, o pai da moça e sua mãe tomarão os sinais da virgindade da moça e levá-los-ão para fora aos anciãos da cidade, à porta.

15 ולקח אבי הנער ואמה והוציאו את בתולי הנער אל זקני העיר השערה

16 E o pai da moça dirá aos anciãos Eu dei minha filha por mulher a este homem, porém ele a aborreceu;

16 ואמר אבי הנער אל הזקנים את בתי נתתי לאיש הזה לאשה וישנאה

17 e eis que lhe imputou coisas escandalosas, dizendo Não achei virgem tua filha; porém eis aqui os sinais da virgindade de minha filha. E estenderão o lençol diante dos anciãos da cidade.

17 והנה הוא שם עלילת דברים לאמר לא מצאתי לבתך בתולים ואלה בתולי בתי ופרשו השמלה לפני זקני העיר

18 Então, os anciãos da mesma cidade tomarão aquele homem, e o castigarão,

18 ולקחו זקני העיר ההוא את האיש ויסרו אתו

19 e o condenarão em cem siclos de prata, e os darão ao pai da moça, porquanto divulgou má fama sobre uma virgem de Israel. E lhe será por mulher, e em todos os seus dias não a poderá despedir.

19 וענשו אתו מאה כסף ונתנו לאבי הנערה כי הוציא שם רע על בתולת ישראל ולו תהיה לאשה לא יוכל לשלחה כל ימיו

20 Porém, se este negócio for verdade, que a virgindade se não achou na moça,

20 ואם אמת היה הדבר הזה לא נמצאו בתולים לנער

21 então, levarão a moça à porta da casa de seu pai, e os homens da sua cidade a apedrejarão com pedras, até que morra; pois fez loucura em Israel, prostituindo-se na casa de seu pai; assim, tirarás o mal do meio de ti.

21 והוציאו את הנער אל פתח בית אביה וסקלוה אנשי עירה באבנים ומתה כי עשתה נבלה בישראל לזנות בית אביה ובערת הרע מקרבך

22 Quando um homem for achado deitado com mulher casada com marido, então, ambos morrerão, o homem que se deitou com a mulher e a mulher; assim, tirarás o mal de Israel.

22 כי ימצא איש שכב עם אשה בעלת בעל ומתו גם שניהם האיש השכב עם האשה והאשה ובערת הרע מישראל

23 Quando houver moça virgem, desposada com algum homem, e um homem a achar na cidade e se deitar com ela,

23 כי יהיה נער בתולה מארשה לאיש ומצאה איש בעיר ושכב עמה

24 então, trareis ambos à porta daquela cidade e os apedrejareis com pedras, até que morram; a moça, porquanto não gritou na cidade, e o homem, porquanto humilhou a mulher do seu próximo; assim, tirarás o mal do meio de ti.

24 והוצאתם את שניהם אל שער העיר ההוא וסקלתם אתם באבנים ומתו את הנער על דבר אשר לא צעקה בעיר ואת האיש על דבר אשר ענה את אשת רעהו ובערת הרע מקרבך

25 E, se algum homem, no campo, achar uma moça desposada, e o homem a forçar, e se deitar com ela, então, morrerá só o homem que se deitou com ela;

25 ואם בשדה ימצא האיש את הנער המארשה והחזיק בה האיש ושכב עמה ומת האיש אשר שכב עמה לבדו

26 porém à moça não farás nada; a moça não tem culpa de
morte; porque, como o homem que se levanta contra o seu
próximo e lhe tira a vida, assim é este negócio.

26 ולנער לא תעשה דבר אין לנער חטא מות כי כאשר יקום איש על רעהו
ורצחו נפש כן הדבר הזה

27 Pois a achou no campo; a moça desposada gritou, e não
houve quem a livrasse.

27 כי בשדה מצאה צעקה הנער המארשה ואין מושיע לה

28 Quando um homem achar uma moça virgem, que não for
desposada, e pegar nela, e se deitar com ela, e forem
apanhados,

28 כי ימצא איש נער בתולה אשר לא ארשה ותפשה ושכב עמה ונמצאו

29 então, o homem que se deitou com ela dará ao pai da moça
cinquenta siclos de prata; e, porquanto a humilhou, lhe será por
mulher; não a poderá despedir em todos os seus dias.

29 ונתן האיש השכב עמה לאבי הנער חמשים כסף ולו תהיה לאשה
תחת אשר ענה לא יוכל שלחה כל ימיו

30 Nenhum homem tomará a mulher de seu pai, nem descobrirá
a ourela de seu pai.

30 לא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה כנף אביו

Deuterenômio 23

1 O quebrado de quebradura ou castrado não entrará na
congregação do SENHOR.

1 לא יבא פצוע דכא וכרות שפכה בקהל יהוה

2 Nenhum bastardo entrará na congregação do SENHOR; nem ainda a sua décima geração entrará na congregação do SENHOR.

2 לא יבא ממזר בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבא לו בקהל יהוה

3 Nenhum amonita ou moabita entrará na congregação do SENHOR; nem ainda a sua décima geração entrará na congregação do SENHOR, eternamente.

3 לא יבא עמוני ומואבי בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבא להם בקהל יהוה עד עולם

4 Porquanto não saíram com pão e água a receber-vos no caminho, quando saíeis do Egito; e porquanto alugaram contra ti a Balaão, filho de Beor, de Petor, da Mesopotâmia, para te amaldiçoar.

4 על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם ממצרים ואשר שכר עליך את בלעם בן בעור מפתור ארם נהרים לקללך

5 Porém o SENHOR, teu Deus, não quis ouvir Balaão; antes, o SENHOR, teu Deus, trocou em bênção a maldição, porquanto o SENHOR, teu Deus, te amava.

5 ולא אבה יהוה אלהיך לשמע אל בלעם ויהפך יהוה אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך יהוה אלהיך

6 Não lhes procurarás nem paz nem bem em todos os teus dias, para sempre.

6 לא תדרש שלמם וטבתם כל ימיך לעולם

7 Não abominarás o edomita, pois é teu irmão; nem abominarás o egípcio, pois estrangeiro foste na sua terra.

7 לא תתעב אדמי כי אחיך הוא לא תתעב מצרי כי גר היית בארצו

8 Os filhos que lhes nascerem na terceira geração, cada um deles entrará na congregação do SENHOR.

8 בנים אשר יולדו להם דור שלישי יבא להם בקהל יהוה

9 Quando o exército sair contra os teus inimigos, então, te guardarás de toda coisa má.

9 כי תצא מחנה על איביך ונשמרת מכל דבר רע

10 Quando entre ti houver alguém que, por algum acidente de noite, não estiver limpo, sairá fora do exército; não entrará no meio do exército.

10 כי יהיה בך איש אשר לא יהיה טהור מקרה לילה ויצא אל מחוץ למחנה לא יבא אל תוך המחנה

11 Porém será que, declinando a tarde, se lavará em água; e, em se pondo o sol, entrará no meio do arraial.

11 והיה לפנות ערב ירחץ במים וכבא השמש יבא אל תוך המחנה

12 Também terás um lugar fora do arraial; e ali sairás fora.

12 ויד תהיה לך מחוץ למחנה ויצאת שמה חוץ

13 E entre as tuas armas terás uma pá; e será que, quando estiveres assentado fora, então, com ela cavarás e, virando-te, cobrirás aquilo que saiu de ti.

13 ויתד תהיה לך על אזנך והיה בשבתך חוץ וחפרתה בה ושבת וכסית את צאתך

14 Porquanto o SENHOR, teu Deus, anda no meio do teu arraial, para te livrar e entregar os teus inimigos diante de ti; pelo que o teu arraial será santo, para que ele não veja coisa feia em ti e se torne atrás de ti.

14 כי יהוה אלהיך מתהלך בקרב מחנך להצילך ולתת איביך לפניך והיה
מחניך קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך

15 Não entregarás a seu senhor o servo que se acolher a ti de seu senhor.

15 לא תסגיר עבד אל אדניו אשר ינצל אליך מעם אדניו

16 Contigo ficará, no meio de ti, no lugar que escolher em alguma das tuas portas, onde lhe estiver bem; não o oprimirás.

16 עמך ישב בקרבך במקום אשר יבחר באחד שעריך בטוב לו לא תוננו

17 Não haverá rameira dentre as filhas de Israel; nem haverá sodomita dentre os filhos de Israel.

17 לא תהיה קדשה מבנות ישראל ולא יהיה קדש מבני ישראל

18 Não trarás salário de rameira nem preço de cão à casa do SENHOR, teu Deus, por qualquer voto; porque ambos estes são igualmente abominação ao SENHOR, teu Deus.

18 לא תביא אתנן זונה ומחיר כלב בית יהוה אלהיך לכל נדר כי תועבת
יהוה אלהיך גם שניהם

19 A teu irmão não emprestarás à usura; nem à usura de dinheiro, nem à usura de comida, nem à usura de qualquer coisa que se empreste à usura.

19 לא תשיך לאחיך נשך כסף נשך אכל נשך כל דבר אשר ישך

20 Ao estranho emprestarás à usura; porém a teu irmão não emprestarás à usura, para que o SENHOR, teu Deus, te abençoe em tudo que puseres a tua mão, na terra, a qual passas a possuir.

20 לנכרי תשיך ולאחיך לא תשיך למען יברכך יהוה אלהיך בכל משלח
ידך על הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה

21 Quando votares algum voto ao SENHOR, teu Deus, não tardarás em pagá-lo; porque o SENHOR, teu Deus, certamente o requererá de ti, e em ti haverá pecado.

21 כי תדר נדר ליהוה אלהיך לא תאחר לשלמו כי דרש ידרשנו יהוה
אלהיך מעמך והיה בך חטא

22 Porém, abstendo-te de votar, não haverá pecado em ti.

22 וכי תחדל לנדר לא יהיה בך חטא

23 O que saiu da tua boca guardarás e o farás, mesmo a oferta voluntária, assim como votaste ao SENHOR, teu Deus, e o declaraste pela tua boca.

23 מוצא שפתיך תשמר ועשית כאשר נדרת ליהוה אלהיך נדבה אשר
דברת בפיך

24 Quando entrares na vinha do teu próximo, comerás uvas conforme o teu desejo até te fartares, porém não as porás no teu vaso.

24 כי תבא בכרם רעך ואכלת ענבים כנפשך שבעך ואל כליך לא תתן

25 Quando entrares na seara do teu próximo, com a tua mão arrancarás as espigas, porém não meterás a foice na seara do teu próximo.

25 כי תבא בקמת רעך וקטפת מלילת בידך וחרמש לא תניף על קמת רעך

Deuterenômio 24

1 Quando um homem tomar uma mulher e se casar com ela, então, será que, se não achar graça em seus olhos, por nela

achar coisa feia, ele lhe fará escrito de repúdio, e lho dará na sua mão, e a despedirá da sua casa.

1 כי יקח איש אשה ובעלה והיה אם לא תמצא חן בעיניו כי מצא בה ערות דבר וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו

2 Se ela, pois, saindo da sua casa, for e se casar com outro homem,

2 ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר

3 e se este último homem a aborrecer, e lhe fizer escrito de repúdio, e lho der na sua mão, e a despedir da sua casa ou se este último homem, que a tomou para si por mulher, vier a morrer,

3 ושנאה האיש האחרון וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו או כי ימות האיש האחרון אשר לקחה לו לאשה

4 então, seu primeiro marido, que a despediu, não poderá tornar a tomá-la para que seja sua mulher, depois que foi contaminada, pois é abominação perante o SENHOR; assim não farás pecar a terra que o SENHOR, teu Deus, te dá por herança.

4 לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה להיות לו לאשה אחרי אשר הטמאה כי תועבה הוא לפני יהוה ולא תחטיא את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה

5 Quando algum homem tomar uma mulher nova, não sairá à guerra, nem se lhe imporá carga alguma; por um ano inteiro ficará livre na sua casa e alegrará a sua mulher, que tomou.

5 כי יקח איש אשה חדשה לא יצא בצבא ולא יעבר עליו לכל דבר נקי יהיה לביתו שנה אחת ושמח את אשתו אשר לקח

6 Não se tomarão em penhor as duas mós, nem mesmo a mó de cima, pois se penhoraria, assim, a vida.

6 לא יחבל רחים ורכב כי נפש הוא חבל

7 Quando se achar alguém que furtar um dentre os seus irmãos dos filhos de Israel, e com ele ganhar, e o vender, o tal ladrão morrerá, e tirarás o mal do meio de ti.

7 כי ימצא איש גנב נפש מאחיו מבני ישראל והתעמר בו ומכרו ומת הגנב ההוא ובערת הרע מקרבך

8 Guarda-te da praga da lepra e tem grande cuidado de fazer conforme tudo o que te ensinarem os sacerdotes levitas; como lhes tenho ordenado, terás cuidado de o fazer.

8 השמר בנגע הצרעת לשמר מאד ולעשות ככל אשר יורו אתכם הכהנים הלוים כאשר צויתם תשמרו לעשות

9 Lembra-te do que o SENHOR, teu Deus, fez a Miriã no caminho, quando saíste do Egito.

9 זכור את אשר עשה יהוה אלהיך למרים בדרך בצאתכם ממצרים

10 Quando emprestares alguma coisa ao teu próximo, não entrarás em sua casa para lhe tirar o penhor.

10 כי תשה ברעך משאת מאומה לא תבא אל ביתו לעבט עבטו

11 Fora estarás, e o homem, a quem emprestaste, te trará fora o penhor.

11 בחוץ תעמד והאיש אשר אתה נשה בו יוציא אליך את העבוט החוצה

12 Porém, se for homem pobre, te não deitarás com o seu penhor.

12 ואם איש עני הוא לא תשכב בעבטו

13 Em se pondo o sol, certamente lhe restituirás o penhor, para que durma na sua roupa e te abençoe; e isto te será justiça diante do SENHOR, teu Deus.

13 השב תשיב לו את העבוט כבא השמש ושכב בשלמתו וברכך ולך תהיה צדקה לפני יהוה אלהיך

14 Não oprimirás o jornaleiro pobre e necessitado de teus irmãos ou de teus estrangeiros que estão na tua terra e nas tuas portas.

14 לא תעשק שכיר עני ואביון מאחיך או מגרך אשר בארצך בשעריך

15 No seu dia, lhe darás o seu salário, e o sol se não porá sobre isso; porquanto pobre é, e sua alma se atém a isso; para que não clame contra ti ao SENHOR, e haja em ti pecado.

15 ביומו תתן שכרו ולא תבוא עליו השמש כי עני הוא ואליו הוא נשא את נפשו ולא יקרא עליך אל יהוה והיה בך חטא

16 Os pais não morrerão pelos filhos, nem os filhos, pelos pais; cada qual morrerá pelo seu pecado.

16 לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות איש בחטאו יומתו

17 Não perverterás o direito do estrangeiro e do órfão; nem tomarás em penhor a roupa da viúva.

17 לא תטה משפט גר יתום ולא תחבל בגד אלמנה

18 Mas lembrar-te-ás de que foste servo no Egito e de que o SENHOR te livrou dali; pelo que te ordeno que faças isso.

18 וזכרת כי עבד היית במצרים ויפדך יהוה אלהיך משם על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה

19 Quando no teu campo segares a tua sega e esqueceres uma gavela no campo, não tornarás a tomá-la; para o estrangeiro, para o órfão e para a viúva será; para que o SENHOR, teu Deus, te abençoe em toda a obra das tuas mãos.

19 כי תקצר קצירך בשדך ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו לגר ליתום ולאלמנה יהיה למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידיך

20 Quando sacudires a tua oliveira, não tornarás atrás de ti a sacudir os ramos; para o estrangeiro, para o órfão e para a viúva será.

20 כי תחבט זיתך לא תפאר אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה

21 Quando vindimares a tua vinha, não tornarás atrás de ti a rebuscá-la; para o estrangeiro, para o órfão e para a viúva será o restante.

21 כי תבצר כרמך לא תעולל אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה

22 E lembrar-te-ás de que foste servo na terra do Egito; pelo que te ordeno que faças isso.

22 וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה

Deuterenômio 25

1 Quando houver contenda entre alguns, e vierem a juízo para que os juízes os julguem, ao justo justificarão e ao injusto condenarão.

1 כי יהיה ריב בין אנשים ונגשו אל המשפט ושפטום והצדיקו את הצדיק והרשיעו את הרשע

2 E será que, se o injusto merecer açoites, o juiz o fará deitar e o fará açoitar diante de si, quanto bastar pela sua injustiça, por certa conta.

2 והיה אם בן הכות הרשע והפילו השפט והכהו לפניו כדי רשעתו במספר

3 Quarenta açoites lhe fará dar, não mais; para que, porventura, se lhe fizer dar mais açoites do que estes, teu irmão não fique envilecido aos teus olhos.

3 ארבעים יכנו לא יסיף פן יסיף להכתו על אלה מכה רבה ונקלה אחיך לעיניך

4 Não atarás a boca ao boi, quando trilhar.

4 לא תחסם שור בדישו

5 Quando alguns irmãos morarem juntos, e algum deles morrer e não tiver filho, então, a mulher do defunto não se casará com homem estranho de fora; seu cunhado entrará a ela, e a tomará por mulher, e fará a obrigação de cunhado para com ela.

5 כי ישבו אחים יחדו ומת אחד מהם ובן אין לו לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה ויבמה

6 E será que o primogênito que ela der à luz estará em nome de seu irmão defunto, para que o seu nome se não apague em Israel.

6 והיה הבכור אשר תלד יקום על שם אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל

7 Porém, se o tal homem não quiser tomar sua cunhada, subirá, então, sua cunhada à porta dos anciãos e dirá Meu cunhado recusa suscitar a seu irmão nome em Israel; não quer fazer para comigo o dever de cunhado.

7 ואם לא יחפץ האיש לקחת את יבמתו ועלתה יבמתו השערה אל
הזקנים ואמרה מאן יבמי להקים לאחיו שם בישראל לא אבה יבמי

8 Então, os anciãos da sua cidade o chamarão e com ele falarão;
e, se ele ficar nisto e disser Não quero tomá-la;

8 וקראו לו זקני עירו ודברו אליו ועמד ואמר לא חפצתי לקחתה

9 então, sua cunhada se chegará a ele aos olhos dos anciãos, e
lhe descalçará o sapato do pé, e lhe cuspirá no rosto, e
protestará, e dirá Assim se fará ao homem que não edificar a
casa de seu irmão;

9 ונגשה יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו וירקה בפניו
וענתה ואמרה ככה יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית אחיו

10 e o seu nome se chamará em Israel A casa do descalçado.

10 ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל

11 Quando pelejarem dois homens, um contra o outro, e a
mulher de um chegar para livrar seu marido da mão do que o
fere, e ela estender a sua mão, e lhe pegar pelas suas vergonhas,

11 כי ינצו אנשים יחדו איש ואחיו וקרבה אשת האחד להציל את אישה
מיד מכהו ושלחה ידה והחזיקה במבשיו

12 então, cortar-lhe-ás a mão; não a poupará teu olho.

12 וקצתה את כפה לא תחוס עינך

13 Na tua bolsa não terás diversos pesos, um grande e um
pequeno.

13 לא יהיה לך בכיסך אבן ואבן גדולה וקטנה

14 Na tua casa não terás duas sortes de efa, um grande e um
pequeno.

14 לא יהיה לך בביתך איפה ואיפה גדולה וקטנה

15 Peso inteiro e justo terás, efa inteiro e justo terás, para que se prolonguem os teus dias na terra que te dará o SENHOR, teu Deus.

15 אבן שלמה וצדק יהיה לך איפה שלמה וצדק יהיה לך למען יאריכו ימיך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך

16 Porque abominação é ao SENHOR, teu Deus, todo aquele que faz isso, todo aquele que faz injustiça.

16 כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה כל עשה עול

17 Lembra-te do que te fez Amaleque no caminho, quando saíeis do Egito;

17 זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים

18 como te saiu ao encontro no caminho e te derribou na retaguarda todos os fracos que iam após ti, estando tu cansado e afadigado; e não temeu a Deus.

18 אשר קרך בדרך ויזנב בך כל הנחשלים אחריך ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים

19 Será, pois, que, quando o SENHOR, teu Deus, te tiver dado repouso de todos os teus inimigos em redor, na terra que o SENHOR, teu Deus, te dará por herança, para possuí-la, então, apagarás a memória de Amaleque de debaixo do céu; não te esqueças.

19 והיה בהניח יהוה אלהיך לך מכל איביך מסביב בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח

Deuterenômio 26

1 E será que, quando entrares na terra que o SENHOR, teu Deus, te dará por herança, e a possuíres, e nela habitares,

1 והיה כי תבוא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה וירשתה וישבת בה

2 então, tomarás das primícias de todos os frutos da terra que trouxeres da tua terra, que te dá o SENHOR, teu Deus, e as porás num cesto, e irás ao lugar que escolher o SENHOR, teu Deus, para ali fazer habitar o seu nome.

2 ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך ושמת בטנא והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם

3 E virás ao sacerdote, que naqueles dias for, e dir-lhe-ás Hoje, declaro perante o SENHOR, teu Deus, que entrei na terra que o SENHOR jurou a nossos pais dar-nos.

3 ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הגדתי היום ליהוה אלהיך כי באתי אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבתינו לתת לנו

4 E o sacerdote tomará o cesto da tua mão e o porá diante do altar do SENHOR, teu Deus.

4 ולקח הכהן הטנא מידך והניחו לפני מזבח יהוה אלהיך

5 Então, protestarás perante o SENHOR, teu Deus, e dirás Siro miserável foi meu pai, e desceu ao Egito, e ali peregrinou com pouca gente; porém ali cresceu até vir a ser nação grande, poderosa e numerosa.

5 וענית ואמרת לפני יהוה אלהיך ארמי אבד אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי שם לגוי גדול עצום ורב

6 Mas os egípcios nos maltrataram, e nos afligiram, e sobre nós puseram uma dura servidão.

6 וירעו אתנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבדה קשה

7 Então, clamamos ao SENHOR, Deus de nossos pais; e o SENHOR ouviu a nossa voz e atentou para a nossa miséria, e para o nosso trabalho, e para a nossa opressão.

7 ונצעק אל יהוה אלהי אבתינו וישמע יהוה את קלנו וירא את ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו

8 E o SENHOR nos tirou do Egito com mão forte, e com braço estendido, e com grande espanto, e com sinais, e com milagres;

8 ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה ובזרע נטויה ובמרא גדל ובאתות ובמפתים

9 e nos trouxe a este lugar e nos deu esta terra, terra que mana leite e mel.

9 ויבאנו אל המקום הזה ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש

10 E eis que agora eu trouxe as primícias dos frutos da terra que tu, ó SENHOR, me deste. Então, as porás perante o SENHOR, teu Deus, e te inclinarás perante o SENHOR, teu Deus.

10 ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתתה לי יהוה והנחתו לפני יהוה אלהיך והשתחוית לפני יהוה אלהיך

11 E te alegrarás por todo o bem que o SENHOR, teu Deus, te tem dado a ti e a tua casa, tu, e o levita, e o estrangeiro que está no meio de ti

11 ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך יהוה אלהיך ולביתך אתה והלוי והגר אשר בקרבך

12 Quando acabares de dizimar todos os dízimos da tua novidade, no ano terceiro, que é o ano dos dízimos, então, a

darás ao levita, ao estrangeiro, ao órfão e à viúva, para que comam dentro das tuas portas e se fartem.

12 כי תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך בשנה השלישת שנת המעשר ונתתה ללוי לגר ליתום ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו

13 E dirás perante o SENHOR, teu Deus Tirei o que é consagrado de minha casa e dei também ao levita, e ao estrangeiro, e ao órfão e à viúva, conforme todos os teus mandamentos que me tens ordenado; nada traspassei dos teus mandamentos, nem deles me esqueci.

13 ואמרת לפני יהוה אלהיך בערתי הקדש מן הבית וגם נתתיו ללוי ולגר ליתום ולאלמנה ככל מצותך אשר צויתני לא עברתי ממצותיך ולא שכחתי

14 Disso não comi na minha tristeza e disso nada tirei para imundícia, nem disso dei para algum morto; obedeci à voz do SENHOR, meu Deus; conforme tudo o que me ordenaste, tenho feito.

14 לא אכלתי באני ממנו ולא בערתי ממנו בטמא ולא נתתי ממנו למת שמעתי בקול יהוה אלהי עשיתי ככל אשר צויתני

15 Olha desde a tua santa habitação, desde o céu, e abençoa o teu povo, a Israel, e a terra que nos deste, como juraste a nossos pais, terra que mana leite e mel.

15 השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתתה לנו כאשר נשבעת לאבתינו ארץ זבת חלב ודבש

16 Neste dia, o SENHOR, teu Deus, te manda fazer estes estatutos e juízos; guarda-os, pois, e faze-os com todo o teu coração e com toda a tua alma.

16 היום הזה יהוה אלהיך מצוך לעשות את החקים האלה ואת המשפטים ושמרת ועשית אותם בכל לבבך ובכל נפשך

17 Hoje, declaraste ao SENHOR que te será por Deus, e que andarás nos seus caminhos, e guardarás os seus estatutos, e os seus mandamentos, e os seus juízos, e darás ouvidos à sua voz.

17 את יהוה האמרת היום להיות לך לאלהים וללכת בדרכיו ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטיו ולשמע בקלו

18 E o SENHOR, hoje, te fez dizer que lhe serás por povo seu próprio, como te tem dito, e que guardarás todos os seus mandamentos.

18 ויהוה האמירך היום להיות לו לעם סגלה כאשר דבר לך ולשמר כל מצותיו

19 Para assim te exaltar sobre todas as nações que fez, para louvor, e para fama, e para glória, e para que sejas um povo santo ao SENHOR, teu Deus, como tem dito.

19 ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת ולהיתך עם קדש ליהוה אלהיך כאשר דבר

Deuterenômio 27

1 E deram ordem, Moisés e os anciãos, ao povo de Israel, dizendo Guardai todos estes mandamentos que hoje vos ordeno

1 ויצו משה וזקני ישראל את העם לאמר שמר את כל המצוה אשר אנכי מצוה אתכם היום

2 Será, pois, que, no dia em que passares o Jordão à terra que te der o SENHOR, teu Deus, levantar-te-ás umas pedras grandes e as caiarás.

2 והיה ביום אשר תעברו את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך והקמת לך אבנים גדלות ושדת אתם בשיד

3 E, havendo-o passado, escreverás nelas todas as palavras desta lei, para entrares na terra que te der o SENHOR, teu Deus, terra que mana leite e mel, como te disse o SENHOR, Deus de teus pais.

3 וכתבת עליהן את כל דברי התורה הזאת בעברך למען אשר תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך ארץ זבת חלב ודבש כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך

4 Será, pois, que, quando houveres passado o Jordão, levantareis estas pedras, que hoje vos ordeno, no monte Ebal, e as caiarás.

4 והיה בעברכם את הירדן תקימו את האבנים האלה אשר אנכי מצוה אתכם היום בהר עיבל ושדת אותם בשיד

5 E ali edificarás um altar ao SENHOR, teu Deus, um altar de pedras; não alçarás ferro sobre elas.

5 ובנית שם מזבח ליהוה אלהיך מזבח אבנים לא תניף עליהם ברזל

6 De pedras inteiras edificarás o altar do SENHOR, teu Deus; e sobre ele oferecerás holocaustos ao SENHOR, teu Deus.

6 אבנים שלמות תבנה את מזבח יהוה אלהיך והעלית עליו עולת ליהוה אלהיך

7 Também sacrificarás ofertas pacíficas, e ali comerás perante o SENHOR, teu Deus, e te alegrarás.

7 וזבחת שלמים ואכלת שם ושמחת לפני יהוה אלהיך

8 E, nestas pedras, escreverás todas as palavras desta lei, exprimindo-as bem.

8 וכתבת על האבנים את כל דברי התורה הזאת באר היטב

9 Falou mais Moisés, juntamente com os sacerdotes levitas, a todo o Israel, dizendo Escuta e ouve, ó Israel! Neste dia, vieste a ser por povo ao SENHOR, teu Deus.

9 וידבר משה והכהנים הלוים אל כל ישראל לאמר הסכת ושמע ישראל היום הזה נהיית לעם ליהוה אלהיך

10 Portanto, obedecerás à voz do SENHOR, teu Deus, e farás os seus mandamentos e os seus estatutos que hoje te ordeno

10 ושמעת בקול יהוה אלהיך ועשית את מצותו ואת חקיו אשר אנכי מצוך היום

11 E Moisés deu ordem, naquele dia, ao povo, dizendo

11 ויצו משה את העם ביום ההוא לאמר

12 Quando houverdes passado o Jordão, estes estarão sobre o monte Gerizim, para abençoarem o povo Simeão, e Levi, e Judá, e Issacar, e José, e Benjamim.

12 אלה יעמדו לברך את העם על הר גרזים בעברכם את הירדן שמעון ולוי ויהודה וישׂשכר ויוסף ובנימן

13 E estes estarão, para amaldiçoar, sobre o monte Ebal Rúben, e Gade, e Aser, e Zebulom, e Dã, e Naftali.

13 ואלה יעמדו על הקללה בהר עיבל ראובן גד ואשר וזבולן דן ונפתלי

14 E os levitas protestarão a todo o povo de Israel em alta voz e dirão

14 וענו הלוים ואמרו אל כל איש ישראל קול רם

15 Maldito o homem que fizer imagem de escultura ou de fundição, abominação ao SENHOR, obra da mão do artífice, e a

puser em um lugar escondido! E todo o povo responderá e dirá Amém!

15 ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת יהוה מעשה ידי חרש ושם בסתר וענו כל העם ואמרו אמן

16 Maldito aquele que desprezar a seu pai ou a sua mãe! E todo o povo dirá Amém!

16 ארור מקלה אביו ואמו ואמר כל העם אמן

17 Maldito aquele que arrancar o termo do seu próximo! E todo o povo dirá Amém!

17 ארור מסיג גבול רעהו ואמר כל העם אמן

18 Maldito aquele que fizer que o cego erre do caminho! E todo o povo dirá Amém!

18 ארור משגה עור בדרך ואמר כל העם אמן

19 Maldito aquele que perverter o direito do estrangeiro, do órfão e da viúva! E todo o povo dirá Amém!

19 ארור מטה משפט גר יתום ואלמנה ואמר כל העם אמן

20 Maldito aquele que se deitar com a mulher de seu pai, porquanto descobriu a ourela de seu pai! E todo o povo dirá Amém!

20 ארור שכב עם אשת אביו כי גלה כנף אביו ואמר כל העם אמן

21 Maldito aquele que se deitar com algum animal! E todo o povo dirá Amém!

21 ארור שכב עם כל בהמה ואמר כל העם אמן

22 Maldito aquele que se deitar com sua irmã, filha de seu pai ou filha de sua mãe! E todo o povo dirá Amém!

22 ארור שכב עם אחתו בת אביו או בת אמו ואמר כל העם אמן

23 Maldito aquele que se deitar com sua sogra! E todo o povo dirá Amém!

23 ארור שכב עם חתנתו ואמר כל העם אמן

24 Maldito aquele que ferir o seu próximo em oculto! E todo o povo dirá Amém!

24 ארור מכה רעהו בסתר ואמר כל העם אמן

25 Maldito aquele que tomar suborno para matar a alguma pessoa inocente! E todo o povo dirá Amém!

25 ארור לקח שחד להכות נפש דם נקי ואמר כל העם אמן

26 Maldito aquele que não confirmar as palavras desta lei, não as cumprindo! E todo o povo dirá Amém!

26 ארור אשר לא יקים את דברי התורה הזאת לעשות אותם ואמר כל העם אמן

Deuterenômio 28

1 E será que, se ouvires a voz do SENHOR, teu Deus, tendo cuidado de guardar todos os seus mandamentos que eu te ordeno hoje, o SENHOR, teu Deus, te exaltará sobre todas as nações da terra.

1 והיה אם שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום ונתנך יהוה אלהיך עליון על כל גויי הארץ

2 E todas estas bênçãos virão sobre ti e te alcançarão, quando ouvires a voz do SENHOR, teu Deus

2 ובאו עליך כל הברכות האלה והשיגך כי תשמע בקול יהוה אלהיך

3 Bendito serás tu na cidade e bendito serás no campo.

3 ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה

4 Bendito o fruto do teu ventre, e o fruto da tua terra, e o fruto dos teus animais, e a criação das tuas vacas, e os rebanhos das tuas ovelhas.

4 ברוך פרי בטנך ופרי אדמתך ופרי בהמתך שגר אלפיך ועשתרות צאנך

5 Bendito o teu cesto e a tua amassadeira.

5 ברוך טנאך ומשארתך

6 Bendito serás ao entrares e bendito serás ao saíres.

6 ברוך אתה בבאך וברוך אתה בצאתך

7 O SENHOR entregará os teus inimigos que se levantarem contra ti feridos diante de ti; por um caminho sairão contra ti, mas por sete caminhos fugirão diante de ti.

7 יתן יהוה את איביך הקמים עליך נגפים לפניך בדרך אחד יצאו אליך ובשבעה דרכים ינוסו לפניך

8 O SENHOR mandará que a bênção esteja contigo nos teus celeiros e em tudo que puseres a tua mão; e te abençoará na terra que te der o SENHOR, teu Deus.

8 יצו יהוה אתך את הברכה באסמיך ובכל משלח ידך וברכך בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך

9 O SENHOR te confirmará para si por povo santo, como te tem jurado, quando guardares os mandamentos do SENHOR, teu Deus, e andares nos seus caminhos.

9 יקימך יהוה לו לעם קדוש כאשר נשבע לך כי תשמר את מצות יהוה אלהיך והלכת בדרכיו

10 E todos os povos da terra verão que és chamado pelo nome do SENHOR e terão temor de ti.

10 וראו כל עמי הארץ כי שם יהוה נקרא עליך ויראו ממך

11 E o SENHOR te dará abundância de bens no fruto do teu ventre, e no fruto dos teus animais, e no fruto da tua terra, sobre a terra que o SENHOR jurou a teus pais te dar.

11 והותרך יהוה לטובה בפרי בטנך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיך לתת לך

12 O SENHOR te abrirá o seu bom tesouro, o céu, para dar chuva à tua terra no seu tempo e para abençoar toda a obra das tuas mãos; e emprestarás a muitas gentes, porém tu não tomarás emprestado.

12 יפתח יהוה לך את אוצרו הטוב את השמים לתת מטר ארצך בעתו ולברך את כל מעשה ידך והלוית גוים רבים ואתה לא תלוה

13 E o SENHOR te porá por cabeça e não por cauda; e só estarás em cima e não debaixo, quando obedeceres aos mandamentos do SENHOR, teu Deus, que hoje te ordeno, para os guardar e fazer.

13 ונתנך יהוה לראש ולא לזנב והיית רק למעלה ולא תהיה למטה כי תשמע אל מצות יהוה אלהיך אשר אנכי מצוך היום לשמר ולעשות

14 E não te desviarás de todas as palavras que hoje te ordeno, nem para a direita nem para a esquerda, para andares após outros deuses, para os servires.

14 ולא תסור מכל הדברים אשר אנכי מצוה אתכם היום ימין ושמאול ללכת אחרי אלהים אחרים לעבדם

15 Será, porém, que, se não deres ouvidos à voz do SENHOR, teu Deus, para não cuidares em fazer todos os seus mandamentos e os seus estatutos, que hoje te ordeno, então, sobre ti virão todas estas maldições e te alcançarão

15 והיה אם לא תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל מצותיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום ובאו עליך כל הקללות האלה והשיגוך

16 Maldito serás tu na cidade e maldito serás no campo.

16 ארור אתה בעיר וארור אתה בשדה

17 Maldito o teu cesto e a tua amassadeira.

17 ארור טנאך ומשארתך

18 Maldito o fruto do teu ventre, e o fruto da tua terra, e a criação das tuas vacas, e os rebanhos das tuas ovelhas.

18 ארור פרי בטנך ופרי אדמתך שגר אלפיך ועשתרות צאנך

19 Maldito serás ao entrares e maldito serás ao saíres.

19 ארור אתה בבאך וארור אתה בצאתך

20 O SENHOR mandará sobre ti a maldição, a turbação e a perdição em tudo que puseres a tua mão para fazer, até que sejas destruído e até que repentinamente pereças, por causa da maldade das tuas obras, com que me deixaste.

20 ישלח יהוה בך את המארה את המהומה ואת המגערת בכל משלח
ידך אשר תעשה עד השמדך ועד אבדך מהר מפני רע מעלליך אשר עזבתני

21 O SENHOR te fará pegar a pestilência, até que te consuma da terra, a qual passas a possuir.

21 ידבק יהוה בך את הדבר עד כלתו אתך מעל האדמה אשר אתה בא
שמה לרשתה

22 O SENHOR te ferirá com a tísica, e com a febre, e com a quentura, e com o ardor, e com a secura, e com destruição das sementeiras, e com ferrugem; e te perseguirão até que pereças.

22 יככה יהוה בשחפת ובקדחת ובדלקת ובחרחר ובחרב ובשדפון ובירקון
ורדפוך עד אבדך

23 E os teus céus que estão sobre a cabeça serão de bronze; e a terra que está debaixo de ti será de ferro.

23 והיו שמיך אשר על ראשך נחשת והארץ אשר תחתיך ברזל

24 O SENHOR, por chuva da tua terra, te dará pó e poeira; dos céus descerá sobre ti, até que pereças.

24 יתן יהוה את מטר ארצך אבק ועפר מן השמים ירד עליך עד השמדך

25 O SENHOR te fará cair diante dos teus inimigos; por um caminho sairás contra eles, e por sete caminhos fugirás diante deles, e serás espalhado por todos os reinos da terra.

25 יתנך יהוה נגף לפני איביך בדרך אחד תצא אליו ובשבעה דרכים תנוס
לפניו והיית לזעוה לכל ממלכות הארץ

26 E o teu cadáver será por comida a todas as aves dos céus e aos animais da terra; e ninguém os espantará.

26 והיתה נבלתך למאכל לכל עוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד

27 O SENHOR te ferirá com as úlceras do Egito, e com hemorróidas, e com sarna, e com coceira, de que não possas curar-te.

27 יככה יהוה בשחין מצרים ובעפלים ובגרב ובחרס אשר לא תוכל להרפא

28 O SENHOR te ferirá com loucura, e com cegueira, e com pasmo do coração.

28 יככה יהוה בשגעון ובעורון ובתמהון לבב

29 E apalparás ao meio-dia, como o cego apalpa na escuridade, e não prosperarás nos teus caminhos; porém somente serás oprimido e roubado todos os dias; e não haverá quem te salve.

29 והיית ממשש בצהרים כאשר ימשש העור באפלה ולא תצליח את דרכיך והיית אך עשוק וגזול כל הימים ואין מושיע

30 Desposar-te-ás com uma mulher, porém outro homem dormirá com ela; edificarás uma casa, porém não morarás nela; plantarás uma vinha, porém não lograrás o seu fruto.

30 אשה תארש ואיש אחר ישגלנה בית תבנה ולא תשב בו כרם תטע ולא תחללנו

31 O teu boi será morto aos teus olhos, porém dele não comerás; o teu jumento será roubado diante de ti e não voltará a ti; as tuas ovelhas serão dadas aos teus inimigos; e não haverá quem te salve.

31 שורך טבוח לעיניך ולא תאכל ממנו חמרך גזול מלפניך ולא ישוב לך צאנך נתנות לאיביך ואין לך מושיע

32 Teus filhos e tuas filhas serão dados a outro povo, os teus olhos o verão, e após eles desfalecerão todo o dia; porém não haverá poder na tua mão.

32 בניך ובנתיך נתנים לעם אחר ועיניך ראות וכלות אליהם כל היום ואין לאל ידך

33 O fruto da tua terra e todo o teu trabalho o comerá um povo que nunca conheceste; e tu serás oprimido e quebrantado todos os dias.

33 פרי אדמתך וכל יגיעך יאכל עם אשר לא ידעת והיית רק עשוק ורצוץ כל הימים

34 E ficarás aterrado pelo que verás com os teus olhos.

34 והיית משגע ממראה עיניך אשר תראה

35 O SENHOR te ferirá com úlceras malignas nos joelhos e nas pernas, de que não possas sarar, desde a planta do teu pé até ao alto da cabeça.

35 יככה יהוה בשחין רע על הברכים ועל השקים אשר לא תוכל להרפא מכף רגלך ועד קדקדך

36 O SENHOR te levará a ti e a teu rei, que tiveres posto sobre ti, a uma gente que não conheceste, nem tu nem teus pais; e ali servirás a outros deuses, feitos de madeira e de pedra.

36 יולך יהוה אתך ואת מלכך אשר תקים עליך אל גוי אשר לא ידעת אתה ואבתיך ועבדת שם אלהים אחרים עץ ואבן

37 E serás por pasmo, por ditado e por fábula entre todos os povos a que o SENHOR te levará.

37 והיית לשמה למשל ולשנינה בכל העמים אשר ינהגך יהוה שמה

38 Lançarás muita semente ao campo; porém colherás pouco, porque o gafanhoto a consumirá.

38 זרע רב תוציא השדה ומעט תאסף כי יחסלנו הארבה

39 Plantarás vinhas e cultivarás; porém não beberás vinho, nem colherás as uvas, porque o bicho as colherá.

39 כרמים תטע ועבדת ויין לא תשתה ולא תאגר כי תאכלנו התלעת

40 Em todos os termos, terás oliveiras; porém não te ungirás com azeite, porque a azeitona cairá da tua oliveira.

40 זיתים יהיו לך בכל גבולך ושמן לא תסוך כי ישל זיתך

41 Filhos e filhas gerarás; porém não serão para ti, porque irão em cativeiro.

41 בנים ובנות תוליד ולא יהיו לך כי ילכו בשבי

42 Todo o teu arvoredo e o fruto da tua terra consumirá a lagarta.

42 כל עצך ופרי אדמתך יירש הצלצל

43 O estrangeiro, que está no meio de ti, se elevará muito sobre ti, e tu mui baixo descerás.

43 הגר אשר בקרבך יעלה עליך מעלה מעלה ואתה תרד מטה מטה

44 Ele te emprestará a ti, porém tu não lhe emprestarás a ele; ele será por cabeça, e tu serás por cauda.

44 הוא ילוך ואתה לא תלונו הוא יהיה לראש ואתה תהיה לזנב

45 E todas estas maldições virão sobre ti, e te perseguirão, e te alcançarão, até que sejas destruído; porquanto não haverás dado ouvidos à voz do SENHOR, teu Deus, para guardar os seus mandamentos e os seus estatutos, que te tem ordenado.

45 ובאו עליך כל הקללות האלה ורדפוך והשיגוך עד השמדך כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו אשר צוך

46 E serão entre ti por sinal e por maravilha, como também entre a tua semente, para sempre.

46 והיו בך לאות ולמופת ובזרעך עד עולם

47 Porquanto não haverás servido ao SENHOR, teu Deus, com alegria e bondade de coração, pela abundância de tudo,

47 תחת אשר לא עבדת את יהוה אלהיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל

48 assim servirás aos teus inimigos, que o SENHOR enviará contra ti, com fome, e com sede, e com nudez, e com falta de tudo; e sobre o teu pescoço porá um jugo de ferro, até que te tenha destruído.

48 ועבדת את איביך אשר ישלחנו יהוה בך ברעב ובצמא ובעירם ובחסר כל ונתן על ברזל על צוארך עד השמידו אתך

49 O SENHOR levantará contra ti uma nação de longe, da extremidade da terra, que voa como a águia, nação cuja língua não entenderás;

49 ישא יהוה עליך גוי מרחוק מקצה הארץ כאשר ידאה הנשר גוי אשר לא תשמע לשנו

50 nação feroz de rosto, que não atentará para o rosto do velho, nem se apiedará do moço.

50 גוי עז פנים אשר לא ישא פנים לזקן ונער לא יחן

51 E comerá o fruto dos teus animais e o fruto da tua terra, até que sejas destruído; e não te deixará cereal, nem mosto, nem azeite, nem criação das tuas vacas, nem rebanhos das tuas ovelhas, até que te tenha consumido.

51 ואכל פרי בהמתך ופרי אדמתך עד השמדך אשר לא ישאיר לך דגן תירוש ויצהר שגר אלפיך ועשתרת צאנך עד האבידו אתך

52 E te angustiará em todas as tuas portas, até que venham a cair os teus altos e fortes muros, em que confiavas em toda a tua terra; e te angustiará até em todas as tuas portas, em toda a tua terra, que te tem dado o SENHOR, teu Deus.

52 והצר לך בכל שעריך עד רדת חמתיך הגבהות והבצרות אשר אתה בטח בהן בכל ארצך והצר לך בכל שעריך בכל ארצך אשר נתן יהוה אלהיך לך

53 E comerás o fruto do teu ventre, a carne de teus filhos e de tuas filhas, que te der o SENHOR, teu Deus, no cerco e no aperto com que os teus inimigos te apertarão.

53 ואכלת פרי בטנך בשר בניך ובנתיך אשר נתן לך יהוה אלהיך במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך

54 Quanto ao homem mais mimoso e mui delicado entre ti, o seu olho será maligno contra o seu irmão, e contra a mulher de seu amor, e contra os demais de seus filhos que ainda lhe ficarem;

54 האיש הרך בך והענג מאד תרע עינו באחיו ובאשת חיקו וביתר בניו אשר יותיר

55 de sorte que não dará a nenhum deles da carne de seus filhos, que ele comer; porquanto nada lhe ficou de resto no cerco e no aperto com que o teu inimigo te apertará em todas as tuas portas.

55 מתת לאחד מהם מבשר בניו אשר יאכל מבלי השאיר לו כל במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך בכל שעריך

56 E, quanto à mulher mais mimosa e delicada entre ti, que de mimo e delicadeza nunca tentou pôr a planta de seu pé sobre a terra, será maligno o seu olho contra o homem de seu amor, e contra seu filho, e contra sua filha;

56 הרכה בך והענגה אשר לא נסתה כף רגלה הצג על הארץ מהתענג
ומרך תרע עינה באיש חיקה ובבנה ובבתה

57 e isso por causa de suas páreas que saírem dentre os seus pés e por causa de seus filhos que tiver, porque os comerá às escondidas pela falta de tudo, no cerco e no aperto com que o teu inimigo te apertará nas tuas portas.

57 ובשליתה היוצת מבין רגליה ובבניה אשר תלד כי תאכלם בחסר כל
בסתר במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך בשעריך

58 Se não tiveres cuidado de guardar todas as palavras desta lei, que estão escritas neste livro, para temeres este nome glorioso e terrível, o SENHOR, teu Deus,

58 אם לא תשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת הכתובים בספר הזה
ליראה את השם הנכבד והנורא הזה את יהוה אלהיך

59 então, o SENHOR fará maravilhosas as tuas pragas e as pragas de tua semente, grandes e duradouras pragas, e enfermidades más e duradouras;

59 והפלא יהוה את מכתך ואת מכות זרעך מכות גדלות ונאמנות וחלים
רעים ונאמנים

60 e fará tornar sobre ti todos os males do Egito, de que tu tiveste temor; e se apegarão a ti.

60 והשיב בך את כל מדוה מצרים אשר יגרת מפניהם ודבקו בך

61 Também o SENHOR fará vir sobre ti toda enfermidade e toda praga, que não está escrita no livro desta lei, até que sejas destruído.

61 גם כל חלי וכל מכה אשר לא כתוב בספר התורה הזאת יעלם יהוה
עליך עד השמדך

62 E ficareis poucos homens, em lugar de haverdes sido como as estrelas dos céus em multidão, porquanto não destes ouvidos à voz do SENHOR, vosso Deus.

62 ונשארתם במתי מעט תחת אשר הייתם ככוכבי השמים לרב כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך

63 E será que, assim como o SENHOR se deleitava em vós, em fazer-vos bem e multiplicar-vos, assim o SENHOR se deleitará em destruir-vos e consumir-vos; e desarraigados sereis da terra, a qual passas a possuir.

63 והיה כאשר שש יהוה עליכם להיטיב אתכם ולהרבות אתכם כן ישיש יהוה עליכם להאביד אתכם ולהשמיד אתכם ונסחתם מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה

64 E o SENHOR vos espalhará entre todos os povos, desde uma extremidade da terra até à outra extremidade da terra; e ali servirás a outros deuses que não conheceste, nem tu nem teus pais; servirás à madeira e à pedra.

64 והפיצך יהוה בכל העמים מקצה הארץ ועד קצה הארץ ועבדת שם אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך עץ ואבן

65 E nem ainda entre as mesmas nações descansarás, nem a planta de teu pé terá repouso; porquanto o SENHOR ali te dará coração tremente, e desfalecimento dos olhos, e desmaio da alma.

65 ובגוים ההם לא תרגיע ולא יהיה מנוח לכף רגלך ונתן יהוה לך שם לב רגז וכליון עינים ודאבון נפש

66 E a tua vida como suspensa estará diante de ti; e estremecerás de noite e de dia e não crerás na tua própria vida.

66 והיו חייך תלאים לך מנגד ופחדת לילה ויומם ולא תאמין בחייך

67 Pela manhã, dirás Ah! Quem me dera ver a noite! E à tarde dirás Ah! Quem me dera ver a manhã! Isso pelo pasmo de teu coração, com que pasmarás, e pelo que verás com os teus olhos.

67 בבקר תאמר מי יתן ערב ובערב תאמר מי יתן בקר מפחד לבבך אשר תפחד וממראה עיניך אשר תראה

68 E o SENHOR te fará voltar ao Egito em navios, pelo caminho de que te tenho dito Nunca jamais o verás; e ali sereis vendidos por servos e por servas aos vossos inimigos; mas não haverá quem vos compre.

68 והשיבך יהוה מצרים באניות בדרך אשר אמרתי לך לא תסיף עוד לראתה והתמכרתם שם לאיביך לעבדים ולשפחות ואין קנה

Deuterenômio 29

1 Estas são as palavras do concerto que o SENHOR ordenou a Moisés, na terra de Moabe, que fizesse com os filhos de Israel, além do concerto que fizera com eles em Horebe.

1 אלה דברי הברית אשר צוה יהוה את משה לכרת את בני ישראל בארץ מואב מלבד הברית אשר כרת אתם בחרב

2 E chamou Moisés a todo o Israel e disse-lhe Tendes visto tudo quanto o SENHOR fez na terra do Egito, perante vossos olhos, a Faraó, e a todos os seus servos, e a toda a sua terra;

2 ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם אתם ראיתם את כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו

3 as grandes provas que os teus olhos têm visto, aqueles sinais e grandes maravilhas;

3 המסות הגדלת אשר ראו עיניך האתת והמפתים הגדלים ההם

4 porém não vos tem dado o SENHOR um coração para
entender, nem olhos para ver, nem ouvidos para ouvir, até ao dia
de hoje.

4 ולא נתן יהוה לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמע עד היום הזה

5 E quarenta anos vos fiz andar pelo deserto; não se
envelheceram sobre vós as vossas vestes, nem se envelheceu no
teu pé o teu sapato.

5 ואולך אתכם ארבעים שנה במדבר לא בלו שלמתיכם מעליכם ונעלך לא
בלתה מעל רגלך

6 Pão não comestes e vinho e bebida forte não bebestes, para
que soubésseis que eu sou o SENHOR, vosso Deus.

6 לחם לא אכלתם ויין ושכר לא שתיתם למען תדעו כי אני יהוה אלהיכם

7 Vindo vós, pois, a este lugar, Seom, rei de Hesbom, e Ogue, rei
de Basã, nos saíram ao encontro, à peleja, e nós os ferimos;

7 ותבאו אל המקום הזה ויצא סיחן מלך חשבון ועוג מלך הבשן לקראתנו
למלחמה ונכם

8 e tomamos a sua terra e a demos por herança aos rubenitas, e
aos gaditas, e à meia tribo dos manassitas.

8 ונקח את ארצם ונתנה לנחלה לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשי

9 Guardai, pois, as palavras deste concerto e cumpri-as para que
prospereis em tudo quanto fizerdes

9 ושמרתם את דברי הברית הזאת ועשיתם אתם למען תשכילו את כל
אשר תעשון

10 Vós todos estais hoje perante o SENHOR, vosso Deus os cabeças de vossas tribos, vossos anciãos, os vossos oficiais, todo o homem de Israel,

10 אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם כל איש ישראל

11 os vossos meninos, as vossas mulheres e o estrangeiro que está no meio do teu arraial; desde o rachador da tua lenha até ao tirador da tua água;

11 טפכם נשיכם וגרך אשר בקרב מחניך מחטב עציך עד שאב מימיך

12 para que entres no concerto do SENHOR, teu Deus, e no seu juramento que o SENHOR, teu Deus, hoje faz contigo;

12 לעברך בברית יהוה אלהיך ובאלתו אשר יהוה אלהיך כרת עמך היום

13 para que hoje te confirme por seu povo, e ele te seja a ti por Deus, como te tem dito e como jurou a teus pais, Abraão, Isaque e Jacó.

13 למען הקים אתך היום לו לעם והוא יהיה לך לאלהים כאשר דבר לך וכאשר נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב

14 E não somente convosco faço este concerto e este juramento,

14 ולא אתכם לבדכם אנכי כרת את הברית הזאת ואת האלה הזאת

15 mas com aquele que hoje está aqui em pé conosco perante o SENHOR, nosso Deus, e com aquele que hoje não está aqui conosco.

15 כי את אשר ישנו פה עמנו עמד היום לפני יהוה אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום

16 Porque vós sabeis como habitamos na terra do Egito e como passamos pelo meio das nações, pelas quais passastes;

16 כי אתם ידעתם את אשר ישבנו בארץ מצרים ואת אשר עברנו בקרב הגוים אשר עברתם

17 e vistes as suas abominações e os seus ídolos, a madeira e a pedra, a prata e o ouro que havia entre eles;

17 ותראו את שקוציהם ואת גלליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר עמהם

18 para que entre vós não haja homem, nem mulher, nem família, nem tribo cujo coração hoje se desvie do SENHOR, nosso Deus, e vá servir aos deuses destas nações; para que entre vós não haja raiz que dê fel e absinto,

18 פן יש בכם איש או אשה או משפחה או שבט אשר לבבו פנה היום מעם יהוה אלהינו ללכת לעבד את אלהי הגוים ההם פן יש בכם שרש פרה ראש ולענה

19 e aconteça que, ouvindo as palavras desta maldição, se abençoe no seu coração, dizendo Terei paz, ainda que ande conforme o bom parecer do meu coração; para acrescentar à sede a bebedice.

19 והיה בשמעו את דברי האלה הזאת והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי בשררות לבי אלך למען ספות הרוה את הצמאה

20 O SENHOR não lhe quererá perdoar; mas, então, fumegará a ira do SENHOR e o seu zelo sobre o tal homem, e toda maldição escrita neste livro jazerá sobre ele; e o SENHOR apagará o seu nome de debaixo do céu.

20 לא יאבה יהוה סלח לו כי אז יעשן אף יהוה וקנאתו באיש ההוא ורבצה בו כל האלה הכתובה בספר הזה ומחה יהוה את שמו מתחת השמים

21 E o SENHOR o separará, para mal, de todas as tribos de Israel, conforme todas as maldições do concerto escrito neste livro da Lei.

21 והבדילו יהוה לרעה מכל שבטי ישראל ככל אלות הברית הכתובה בספר התורה הזה

22 Então, dirá a geração vindoura, os vossos filhos, que se levantarem depois de vós, e o estranho, que virá de terras remotas, vendo as pragas desta terra, e as suas doenças, com que o SENHOR a terá afligido,

22 ואמר הדור האחרון בניכם אשר יקומו מאחריכם והנכרי אשר יבא מארץ רחוקה וראו את מכות הארץ ההוא ואת תחלאיה אשר חלה יהוה בה

23 e toda a sua terra abrasada com enxofre e sal, de sorte que não será semeada, e nada produzirá, nem nela crescerá erva alguma, assim como foi a destruição de Sodoma e de Gomorra, de Admá e de Zeboim, que o SENHOR destruiu na sua ira e no seu furor;

23 גפרית ומלח שרפה כל ארצה לא תזרע ולא תצמח ולא יעלה בה כל עשב כמהפכת סדם ועמרה אדמה וצביים אשר הפך יהוה באפו ובחמתו

24 isto é, todas as nações dirão Por que fez o SENHOR assim com esta terra? Qual foi a causa do furor desta tão grande ira?

24 ואמרו כל הגוים על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת מה חרי האף הגדול הזה

25 Então, se dirá Porque deixaram o concerto do SENHOR, o Deus de seus pais, que com eles tinha feito, quando os tirou do Egito,

25 ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה אלהי אבתם אשר כרת עמם בהוציאו אתם מארץ מצרים

26 e foram-se, e serviram a outros deuses, e se inclinaram diante deles; deuses que os não conheceram, e nenhum dos quais ele lhes tinha dado.

26 וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים אשר לא ידעום ולא חלק להם

27 Pelo que a ira do SENHOR se acendeu contra esta terra, para trazer sobre ela toda maldição que está escrita neste livro.

27 ויחר אף יהוה בארץ ההוא להביא עליה את כל הקללה הכתובה בספר הזה

28 E o SENHOR os tirou da sua terra com ira, e com indignação, e com grande furor e os lançou em outra terra, como neste dia se vê.

28 ויתשם יהוה מעל אדמתם באף ובחמה ובקצף גדול וישלכם אל ארץ אחרת כיום הזה

29 As coisas encobertas são para o SENHOR, nosso Deus; porém as reveladas são para nós e para nossos filhos, para sempre, para cumprirmos todas as palavras desta lei.

29 הנסתרת ליהוה אלהינו והנגלת לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת

Deuterenômio 30

1 E será que, sobrevindo-te todas estas coisas, a bênção ou a maldição, que tenho posto diante de ti, e te recordares delas entre todas as nações, para onde te lançar o SENHOR, teu Deus;

1 והיה כי יבאו עליך כל הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל לבבך בכל הגוים אשר הדיחך יהוה אלהיך שמה

2 e te converteres ao SENHOR, teu Deus, e deres ouvidos à sua voz conforme tudo o que eu te ordeno hoje, tu e teus filhos, com todo o teu coração e com toda a tua alma,

2 ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקלו ככל אשר אנכי מצוך היום אתה ובניך בכל לבבך ובכל נפשך

3 então, o SENHOR, teu Deus, te fará voltar do teu cativeiro, e se apiedará de ti, e tornará a ajuntar-te dentre todas as nações entre as quais te espalhou o SENHOR, teu Deus.

3 ושב יהוה אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה

4 Ainda que os teus desterrados estejam para a extremidade do céu, desde ali te ajuntará o SENHOR, teu Deus, e te tomará dali.

4 אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחך

5 E o SENHOR, teu Deus, te trará à terra que teus pais possuíram, e a possuirás; e te fará bem e te multiplicará mais do que a teus pais.

5 והביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבתיך וירשתה והיטבך והרבך מאבתיך

6 E o SENHOR, teu Deus, circuncidará o teu coração e o coração de tua semente, para amares ao SENHOR, teu Deus, com todo o coração e com toda a tua alma, para que vivas.

6 ומל יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חייך

7 E o SENHOR, teu Deus, porá todas estas maldições sobre os teus inimigos e sobre os teus aborrecedores, que te perseguiram.

7 ונתן יהוה אלהיך את כל האלות האלה על איביך ועל שנאיך אשר רדפוך

8 Converter-te-ás, pois, e darás ouvidos à voz do SENHOR; farás todos os seus mandamentos, que hoje te ordeno.

8 ואתה תשוב ושמעת בקול יהוה ועשית את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום

9 E o SENHOR, teu Deus, te dará abundância em toda obra das tuas mãos, no fruto do teu ventre, e no fruto dos teus animais, e no fruto da tua terra para bem; porquanto o SENHOR tornará a alegrar-se em ti para bem, como se alegrou em teus pais;

9 והותירך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך בפרי בטנך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך לטובה כי ישוב יהוה לשוש עליך לטוב כאשר שש על אבתיך

10 quando deres ouvidos à voz do SENHOR, teu Deus, guardando os seus mandamentos e os seus estatutos, escritos neste livro da Lei, quando te converteres ao SENHOR, teu Deus, com todo o teu coração e com toda a tua alma

10 כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו הכתובה בספר התורה הזה כי תשוב אל יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך

11 Porque este mandamento, que hoje te ordeno, te não é encoberto e tampouco está longe de ti.

11 כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום לא נפלאת הוא ממך ולא רחקה הוא

12 Não está nos céus, para dizeres Quem subirá por nós aos céus, que no-lo traga e no-lo faça ouvir, para que o façamos?

12 לא בשמים הוא לאמר מי יעלה לנו השמימה ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה

13 Nem tampouco está dalém do mar, para dizeres Quem passará por nós dalém do mar, para que no-lo traga e no-lo faça ouvir, para que o façamos?

13 ולא מעבר לים הוא לאמר מי יעבר לנו אל עבר הים ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה

14 Porque esta palavra está mui perto de ti, na tua boca e no teu coração, para a fazeres.

14 כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשתו

15 Vês aqui, hoje te tenho proposto a vida e o bem, a morte e o mal;

15 ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע

16 porquanto te ordeno, hoje, que ames o SENHOR, teu Deus, que andes nos seus caminhos e que guardes os seus mandamentos, e os seus estatutos, e os seus juízos, para que vivas e te multipliques, e o SENHOR, teu Deus, te abençoe na terra, a qual passas a possuir.

16 אשר אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה אלהיך ללכת בדרכיו ולשמר מצותיו וחקתיו ומשפטיו וחיית ורבית וברכך יהוה אלהיך בארץ אשר אתה בא שמה לרשתה

17 Porém, se o teu coração se desviar, e não quiseres dar ouvidos, e fores seduzido para te inclinares a outros deuses, e os servires,

17 ואם יפנה לבבך ולא תשמע ונדחת והשתחוית לאלהים אחרים ועבדתם

18 então, eu te denuncio, hoje, que, certamente, perecerás; não prolongarás os dias na terra a que vais, passando o Jordão, para que, entrando nela, a possuas.

18 הגדתי לכם היום כי אבד תאבדון לא תאריכן ימים על האדמה אשר אתה עבר את הירדן לבא שמה לרשתה

19 Os céus e a terra tomo, hoje, por testemunhas contra ti, que te tenho proposto a vida e a morte, a bênção e a maldição; escolhe, pois, a vida, para que vivas, tu e a tua semente,

19 העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ החיים והמות נתתי לפניך הברכה והקללה ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך

20 amando ao SENHOR, teu Deus, dando ouvidos à sua voz e te achegando a ele; pois ele é a tua vida e a longura dos teus dias; para que fiques na terra que o SENHOR jurou a teus pais, a Abraão, a Isaque e a Jacó, que lhes havia de dar.

20 לאהבה את יהוה אלהיך לשמע בקלו ולדבקה בו כי הוא חייך וארך ימיך לשבת על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם

serei contigo.

23 ויצו את יהושע בן נון ויאמר חזק ואמץ כי אתה תביא את בני ישראל אל הארץ אשר נשבעתי להם ואנכי אהיה עמך

24 E aconteceu que, acabando Moisés de escrever as palavras desta Lei num livro, até de todo as acabar,

24 ויהי ככלות משה לכתב את דברי התורה הזאת על ספר עד תמם

25 deu ordem Moisés aos levitas que levavam a arca do concerto do SENHOR, dizendo

25 ויצו משה את הלוים נשאי ארון ברית יהוה לאמר

26 Tomai este livro da Lei e ponde-o ao lado da arca do concerto do SENHOR, vosso Deus, para que ali esteja por testemunha contra ti.

26 לקח את ספר התורה הזה ושמתם אתו מצד ארון ברית יהוה אלהיכם והיה שם בך לעד

27 Porque conheço a tua rebelião e a tua dura cerviz; eis que, vivendo eu ainda hoje convosco, rebeldes fostes contra o SENHOR; e quanto mais depois da minha morte.

27 כי אנכי ידעתי את מריך ואת ערפך הקשה הן בעודני חי עמכם היום ממרים היתם עם יהוה ואף כי אחרי מותי

28 Ajuntai perante mim todos os anciãos das vossas tribos e vossos oficiais, e aos vossos ouvidos falarei estas palavras e contra eles por testemunhas tomarei os céus e a terra.

28 הקהילו אלי את כל זקני שבטיכם ושטריכם ואדברה באזניהם את הדברים האלה ואעידה בם את השמים ואת הארץ

29 Porque eu sei que, depois da minha morte, certamente vos corrompereis e vos desviareis do caminho que vos ordenei; então, este mal vos alcançará nos últimos dias, quando fizerdes mal aos olhos do SENHOR, para o provocar à ira com a obra das vossas mãos.

29 כי ידעתי אחרי מותי כי השחת תשחתון וסרתם מן הדרך אשר צויתי אתכם וקראת אתכם הרעה באחרית הימים כי תעשו את הרע בעיני יהוה להכעיסו במעשה ידיכם

30 Então, Moisés falou as palavras deste cântico aos ouvidos de toda a congregação de Israel, até se acabarem

30 וידבר משה באזני כל קהל ישראל את דברי השירה הזאת עד תמם

Deuterenômio 32

1 Inclinai os ouvidos, ó céus, e falarei; e ouça a terra as palavras da minha boca.

1 האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי

2 Goteje a minha doutrina como a chuva, destile o meu dito como o orvalho, como chuvisco sobre a erva e como gotas de água sobre a relva.

2 יערף כמטר לקחי תזל כטל אמרתי כשעירם עלי דשא וכרביבים עלי עשב

3 Porque apregoarei o nome do SENHOR; dai grandeza a nosso Deus.

3 כי שם יהוה אקרא הבו גדל לאלהינו

4 Ele é a Rocha cuja obra é perfeita, porque todos os seus caminhos juízo são; Deus é a verdade, e não há nele injustiça; justo e reto é.

4 הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא

5 Corromperam-se contra ele; seus filhos eles não são, e a sua mancha é deles; geração perversa e torcida é.

5 שחת לו לא בניו מומם דור עקש ופתלתל

6 Recompensais, assim, ao SENHOR, povo louco e ignorante? Não é ele teu Pai, que te adquiriu, te fez e te estabeleceu?

6 ה ליהוה תגמלו זאת עם נבל ולא חכם הלוא הוא אביך קנך הוא עשך ויכננך

7 Lembra-te dos dias da antiguidade, atenta para os anos de muitas gerações; pergunta a teu pai, e ele te informará, aos teus anciãos, e eles to dirão.

7 זכר ימות עולם בינו שנות דור ודור שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך

8 Quando o Altíssimo distribuía as heranças às nações, quando dividia os filhos de Adão uns dos outros, pôs os termos dos povos, conforme o número dos filhos de Israel.

8 בהנחל עליון גוים בהפרידו בני אדם יצב גבלת עמים למספר בני ישראל

9 Porque a porção do SENHOR é o seu povo; Jacó é a parte da sua herança.

9 כי חלק יהוה עמו יעקב חבל נחלתו

10 Achou-o na terra do deserto e num ermo solitário cheio de uivos; trouxe-o ao redor, instruiu-o, guardou -o como a menina do seu olho.

10 ימצאהו בארץ מדבר ובתהו ילל ישמן יסבבנהו יבוננהו יצרנהו כאישון עינו

11 Como a águia desperta o seu ninho, se move sobre os seus filhos, estende as suas asas, toma-os e os leva sobre as suas asas,

11 כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף יפרש כנפיו יקחהו ישאהו על אברתו

12 assim, só o SENHOR o guiou; e não havia com ele deus estranho.

12 יהוה בדד ינחנו ואין עמו אל נכר

13 Ele o fez cavalgar sobre as alturas da terra e comer as novidades do campo; e o fez chupar mel da rocha e azeite da dura pederneira,

13 ירכבהו על במותי ארץ ויאכל תנובת שדי וינקהו דבש מסלע ושמן מחלמיש צור

14 manteiga de vacas e leite do rebanho, com a gordura dos cordeiros e dos carneiros que pastam em Basã e dos bodes, com a gordura da flor do trigo; e bebeste o sangue das uvas, o vinho puro.

14 חמאת בקר וחלב צאן עם חלב כרים ואילים בני בשן ועתודים עם חלב כליות חטה ודם ענב תשתה חמר

15 E, engordando-se Jesurum, deu coices; engordaste-te, engrossaste-te e de gordura te cobriste; e deixou a Deus, que o fez, e desprezou a Rocha da sua salvação.

15 וישמן ישרון ויבעט שמנת עבית כשית ויטש אלוה עשהו וינבל צור ישעתו

16 Com deuses estranhos o provocaram a zelos; com abominações o irritaram.

16 יקנאהו בזרים בתועבת יכעיסהו

17 Sacrifícios ofereceram aos diabos, não a Deus; aos deuses que não conheceram, novos deuses que vieram há pouco, dos quais não se estremeceram seus pais.

17 יזבחו לשדים לא אלה אלהים לא ידעום חדשים מקרב באו לא שערום אבתיכם

18 Esqueceste-te da Rocha que te gerou; e em esquecimento puseste o Deus que te formou.

18 צור ילדך תשי ותשכח אל מחללך

19 O que vendo o SENHOR, os desprezou, provocado à ira contra seus filhos e suas filhas;

19 וירא יהוה וינאץ מכעס בניו ובנתיו

20 e disse Esconderei o meu rosto deles e verei qual será o seu fim; porque são geração de perversidade, filhos em quem não há lealdade.

20 ויאמר אסתירה פני מהם אראה מה אחריתם כי דור תהפכת המה בנים לא אמן בם

21 A zelos me provocaram com aquilo que não é Deus; com as suas vaidades me provocaram à ira; portanto, eu os provocarei a zelos com os que não são povo; com nação louca os despertarei à ira.

21 הם קנאוני בלא אל כעסוני בהבליהם ואני אקניאם בלא עם בגוי נבל אכעיסם

22 Porque um fogo se acendeu na minha ira, e arderá até ao mais profundo do inferno, e consumirá a terra com a sua novidade, e abrasará os fundamentos dos montes.

22 כי אש קדחה באפי ותיקד עד שאול תחתית ותאכל ארץ ויבלה ותלהט מוסדי הרים

23 Males amontoarei sobre eles; as minhas setas esgotarei contra eles.

23 אספה עלימו רעות חצי אכלה בם

24 Exaustos serão de fome, comidos de carbúnculo e de peste amarga; e entre eles enviarei dentes de feras, com ardente peçonha de serpentes do pó.

24 מזי רעב ולחמי רשף וקטב מרירי ושן בהמות אשלח בם עם חמת זחלי
עפר

25 Por fora, devastará a espada, e, por dentro, o pavor ao jovem, juntamente com a virgem, assim à criança de mama, como ao homem de cãs.

25 מחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה גם בחור גם בתולה יונק עם איש
שיבה

26 Eu disse que por todos os cantos os espalharia; faria cessar a sua memória dentre os homens,

26 אמרתי אפאיהם אשביתה מאנוש זכרם

27 se eu não receara a ira do inimigo, para que os seus adversários o não estranhem e para que não digam A nossa mão está alta; o SENHOR não fez tudo isso.

27 לולי כעס אויב אגור פן ינכרו צרימו פן יאמרו ידינו רמה ולא יהוה פעל
כל זאת

28 Porque são gente falta de conselhos, e neles não há entendimento.

28 כי גוי אבד עצות המה ואין בהם תבונה

29 Tomara eles fossem sábios, que isso entendessem e atentassem para o seu fim!

29 לו חכמו ישכילו זאת יבינו לאחריתם

30 Como pode ser que um só perseguisse mil, e dois fizessem fugir dez mil, se a sua Rocha os não vendera, e o SENHOR os não entregara?

30 איכה ירדף אחד אלף ושנים יניסו רבבה אם לא כי צורם מכרם ויהוה
הסגירם

31 Porque a sua rocha não é como a nossa Rocha, sendo até os nossos inimigos juízes disso.

31 כי לא כצורנו צורם ואיבינו פלילים

32 Porque a sua vinha é a vinha de Sodoma e dos campos de Gomorra; as suas uvas são uvas de fel, cachos amargosos têm.

32 כי מגפן סדם גפנם ומשדמת עמרה ענבמו ענבי רוש אשכלת מררת למו

33 O seu vinho é ardente veneno de dragões e peçonha cruel de víboras.

33 חמת תנינם יינם וראש פתנים אכזר

34 Não está isso encerrado comigo, selado nos meus tesouros?

34 הלא הוא כמס עמדי חתם באוצרתי

35 Minha é a vingança e a recompensa, ao tempo em que resvalar o seu pé; porque o dia da sua ruína está próximo, e as coisas que lhes hão de suceder se apressam a chegar.

35 לי נקם ושלם לעת תמוט רגלם כי קרוב יום אידם וחש עתדת למו

36 Porque o SENHOR fará justiça ao seu povo e se arrependerá pelos seus servos, quando vir que o seu poder se foi e não há fechado nem desamparado.

36 כי ידין יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם כי יראה כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב

37 Então, dirá Onde estão os seus deuses, a rocha em quem confiavam,

37 ואמר אי אלהימו צור חסיו בו

38 de cujos sacrifícios comiam a gordura e de cujas libações bebiam o vinho? Levantem-se e vos ajudem, para que haja para vós escondedouro.

38 אשר חלב זבחימו יאכלו ישתו יין נסיכם יקומו ויעזרכם יהי עליכם סתרה

39 Vede, agora, que eu, eu o sou, e mais nenhum deus comigo; eu mato e eu faço viver; eu firo e eu saro; e ninguém há que escape da minha mão.

39 ראו עתה כי אני אני הוא ואין אלהים עמדי אני אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל

40 Porque levantarei a minha mão aos céus e direi Eu vivo para sempre.

40 כי אשא אל שמים ידי ואמרתי חי אנכי לעלם

41 Se eu afiar a minha espada reluzente e travar do juízo a minha mão, farei tornar a vingança sobre os meus adversários e recompensarei os meus aborrecedores.

41 אם שנותי ברק חרבי ותאחז במשפט ידי אשיב נקם לצרי ולמשנאי אשלם

42 Embriagarei as minhas setas de sangue, e a minha espada comerá carne; do sangue dos mortos e dos prisioneiros, desde a cabeça, haverá vinganças do inimigo.

42 אשכיר חצי מדם וחרבי תאכל בשר מדם חלל ושביה מראש פרעות אויב

43 Jubilai, ó nações, com o seu povo, porque vingará o sangue dos seus servos, e sobre os seus adversários fará tornar a vingança, e terá misericórdia da sua terra e do seu povo.

43 הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום ונקם ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו

44 E veio Moisés e falou todas as palavras deste cântico aos ouvidos do povo, ele e Oséias, filho de Num.

44 ויבא משה וידבר את כל דברי השירה הזאת באזני העם הוא והושע בן נון

45 E, acabando Moisés de falar todas estas palavras a todo o Israel,

45 ויכל משה לדבר את כל הדברים האלה אל כל ישראל

46 disse-lhes Aplicai o vosso coração a todas as palavras que hoje testifico entre vós, para que as recomendeis a vossos filhos, para que tenham cuidado de cumprir todas as palavras desta lei.

46 ויאמר אלהם שימו לבבכם לכל הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום אשר תצום את בניכם לשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת

47 Porque esta palavra não vos é vã; antes, é a vossa vida; e por esta mesma palavra prolongareis os dias na terra, a que, passando o Jordão, ides para possuí-la.

47 כי לא דבר רק הוא מכם כי הוא חייכם ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה

48 Depois, falou o SENHOR a Moisés, naquele mesmo dia, dizendo

48 וידבר יהוה אל משה בעצם היום הזה לאמר

49 Sobe o monte de Abarim, o monte Nebo, que está na terra de Moabe, defronte de Jericó, e vê a terra de Canaã, que darei aos filhos de Israel por possessão.

49 עלה אל הר העברים הזה הר נבו אשר בארץ מואב אשר על פני ירחו
וראה את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל לאחזה

50 E morre no monte, ao qual subirás; e recolhe-te ao teu povo, como Arão, teu irmão, morreu no monte de Hor e se recolheu ao seu povo,

50 ומת בהר אשר אתה עלה שמה והאסף אל עמיך כאשר מת אהרן אחיך
בהר ההר ויאסף אל עמיו

51 porquanto prevaricastes contra mim no meio dos filhos de Israel, nas águas da contenção, em Cades, no deserto de Zim, pois me não santificastes no meio dos filhos de Israel.

51 על אשר מעלתם בי בתוך בני ישראל במי מריבת קדש מדבר צן על אשר
לא קדשתם אותי בתוך בני ישראל

52 Pelo que verás a terra diante de ti, porém não entrarás nela, na terra que darei aos filhos de Israel.

52 כי מנגד תראה את הארץ ושמה לא תבוא אל הארץ אשר אני נתן לבני
ישראל

Deuterenômio 33

1 Esta, porém, é a bênção com que Moisés, homem de Deus, abençoou os filhos de Israel antes da sua morte.

1 וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלהים את בני ישראל לפני מותו

2 Disse, pois O SENHOR veio de Sinai e lhes subiu de Seir; resplandeceu desde o monte Parã e veio com dez milhares de santos; à sua direita havia para eles o fogo da lei.

2 ויאמר יהוה מסיני בא וזרח משעיר למו הופיע מהר פארן ואתה מרבבת
קדש מימינו אש דת למו

3 Na verdade, amas os povos; todos os teus santos estão na tua mão; postos serão no meio, entre os teus pés, cada um receberá das tuas palavras.

3 אף חבב עמים כל קדשיו בידך והם תכו לרגלך ישא מדברתיך

4 Moisés nos deu a lei por herança da congregação de Jacó.

4 תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב

5 E o SENHOR foi rei em Jesurum, quando se congregaram os cabeças do povo com as tribos de Israel

5 ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל

6 Viva Rúben e não morra; e que os seus homens sejam numerosos.

6 יחי ראובן ואל ימת ויהי מתיו מספר

7 E isto é o que disse de Judá Ouve, ó SENHOR, a voz de Judá, e introduze-o no seu povo; as suas mãos lhe bastem, e tu lhe sejas em ajuda contra os seus inimigos

7 וזאת ליהודה ויאמר שמע יהוה קול יהודה ואל עמו תביאנו ידיו רב לו ועזר מצריו תהיה

8 E de Levi disse Teu Tumim e teu Urim são para o teu amado, que tu provaste, em Massá, com quem contendeste nas águas de Meribá;

8 וללוי אמר תמיך ואוריך לאיש חסידך אשר נסיתו במסה תריבהו על מי מריבה

9 aquele que disse a seu pai e a sua mãe Nunca o vi. E não conheceu a seus irmãos e não estimou a seus filhos, pois guardaram a tua palavra e observaram o teu concerto.

9 האמר לאביו ולאמו לא ראיתיו ואת אחיו לא הכיר ואת בנו לא ידע כי שמרו אמרתך ובריתך ינצרו

10 Ensinaram os teus juízos a Jacó e a tua lei a Israel; levaram incenso ao teu nariz e o holocausto sobre o teu altar.

10 יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל ישימו קטורה באפך וכליל על מזבחך

11 Abençoa o seu poder, ó SENHOR, e a obra das suas mãos te agrade; fere os lombos dos que se levantam contra ele e o aborrecem, para que nunca mais se levantem

11 ברך יהוה חילו ופעל ידיו תרצה מחץ מתנים קמיו ומשנאיו מן יקומון

12 E de Benjamim disse O amado do SENHOR habitará seguro com ele; todo o dia o SENHOR o protegerá, e ele morará entre os seus ombros.

12 לבנימן אמר ידיד יהוה ישכן לבטח עליו חפף עליו כל היום ובין כתיפיו שכן

13 E de José disse Bendita do SENHOR seja a sua terra, com o que há de mais excelente nos céus, com o orvalho e com o que há no abismo, que jaz abaixo,

13 וליוסף אמר מברכת יהוה ארצו ממגד שמים מטל ומתהום רבצת תחת

14 e com as mais excelentes novidades do sol, e com as mais excelentes produções da lua,

14 וממגד תבואת שמש וממגד גרש ירחים

15 e com o mais excelente dos montes antigos, e com o mais excelente dos outeiros eternos,

15 ומראש הררי קדם וממגד גבעות עולם

16 e com o mais excelente da terra, e com a sua plenitude, e com
a benevolência daquele que habitava na sarça, a bênção venha
sobre a cabeça de José e sobre o alto da cabeça do que foi
separado de seus irmãos.

16 וממגד ארץ ומלאה ורצון שכני סנה תבואתה לראש יוסף ולקדקד נזיר
אחיו

17 Ele tem a glória do primogênito do seu boi, e as suas pontas
são pontas de unicórnio; com elas ferirá os povos juntamente até
às extremidades da terra; estes, pois, são os dez milhares de
Efraim, e estes são os milhares de Manassés.

17 בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו בהם עמים ינגח יחדו אפסי ארץ
והם רבבות אפרים והם אלפי מנשה

18 E de Zebulom disse Zebulom, alegra-te nas tuas saídas; e tu,
Issacar, nas tuas tendas.

18 ולזבולן אמר שמח זבולן בצאתך וישׂשכר באהליך

19 Eles chamarão os povos ao monte; ali, oferecerão ofertas de
justiça, porque chuparão a abundância dos mares e os tesouros
escondidos na areia.

19 עמים הר יקראו שם יזבחו זבחי צדק כי שפע ימים יינקו ושפוני טמוני
חול

20 E de Gade disse Bendito aquele que faz dilatar a Gade, que
habita como a leoa e despedaça o braço e o alto da cabeça.

20 ולגד אמר ברוך מרחיב גד כלביא שכן וטרף זרוע אף קדקד

21 E se proveu da primeira parte, porquanto ali estava escondida
a porção do legislador; pelo que, veio com os chefes do povo,
executou a justiça do SENHOR e os seus juízos para com Israel.

21 וירא ראשית לו כי שם חלקת מחקק ספון ויתא ראשי עם צדקת יהוה עשה ומשפטיו עם ישראל

22 E de Dã disse Dã é leãozinho; saltará de Basã.

22 ולדן אמר דן גור אריה יזנק מן הבשן

23 E de Naftali disse Farta-te, ó Naftali, da benevolência, e enche-te da bênção do SENHOR, e possui o Ocidente e o Meio-dia.

23 ולנפתלי אמר נפתלי שבע רצון ומלא ברכת יהוה ים ודרום ירשה

24 E de Aser disse Bendito seja Aser com seus filhos, agrade a seus irmãos e banhe em azeite o seu pé.

24 ולאשר אמר ברוך מבנים אשר יהי רצוי אחיו וטבל בשמן רגלו

25 O ferro e o metal será o teu calçado; e a tua força será como os teus dias.

25 ברזל ונחשת מנעליך וכימיך דבאך

26 Não há outro, ó Jesurum, semelhante a Deus, que cavalga sobre os céus para a tua ajuda e, com a sua alteza, sobre as mais altas nuvens!

26 אין כאל ישרון רכב שמים בעזרך ובגאותו שחקים

27 O Deus eterno te seja por habitação, e por baixo de ti estejam os braços eternos; e ele lance o inimigo de diante de ti e diga Destrói-o.

27 מענה אלהי קדם ומתחת זרעת עולם ויגרש מפניך אויב ויאמר השמד

28 Israel, pois, habitará só e seguro, na terra da fonte de Jacó, na terra de cereal e de mosto; e os seus céus gotejarão orvalho.

28 וישכן ישראל בטח בדד עין יעקב אל ארץ דגן ותירוש אף שמיו יערפו טל

29 Bem-aventurado és tu, ó Israel! Quem é como tu, um povo salvo pelo SENHOR, o escudo do teu socorro e a espada da tua alteza? Pelo que os teus inimigos te serão sujeitos, e tu pisarás sobre as suas alturas.

29 אשריך ישראל מי כמוך עם נושע ביהוה מגן עזרך ואשר חרב גאותך ויכחשו איביך לך ואתה על במותימו תדרך

Deuterenômio 34

1 Então, subiu Moisés das campinas de Moabe ao monte Nebo, ao cume de Pisga, que está defronte de Jericó; e o SENHOR mostrou-lhe toda a terra, desde Gileade até Dã;

1 ויעל משה מערבת מואב אל הר נבו ראש הפסגה אשר על פני ירחו ויראהו יהוה את כל הארץ את הגלעד עד דן

2 e todo o Naftali, e a terra de Efraim, e Manassés; e toda a terra de Judá, até ao mar último;

2 ואת כל נפתלי ואת ארץ אפרים ומנשה ואת כל ארץ יהודה עד הים האחרון

3 e o Sul, e a campina do vale de Jericó, a cidade das palmeiras, até Zoar.

3 ואת הנגב ואת הככר בקעת ירחו עיר התמרים עד צער

4 E disse-lhe o SENHOR Esta é a terra de que jurei a Abraão, Isaque e Jacó, dizendo À tua semente a darei; mostro-ta para a veres com os teus olhos; porém para lá não passarás.

4 ויאמר יהוה אליו זאת הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה הראיתיך בעיניך ושמה לא תעבר

5 Assim, morreu ali Moisés, servo do SENHOR, na terra de Moabe, conforme o dito do SENHOR.

5 וימת שם משה עבד יהוה בארץ מואב על פי יהוה

6 Este o sepultou num vale, na terra de Moabe, defronte de Bete-Peor; e ninguém tem sabido até hoje a sua sepultura.

6 ויקבר אתו בגי בארץ מואב מול בית פעור ולא ידע איש את קברתו עד היום הזה

7 Era Moisés da idade de cento e vinte anos quando morreu; os seus olhos nunca se escureceram, nem perdeu ele o seu vigor.

7 ומשה בן מאה ועשרים שנה במתו לא כהתה עינו ולא נס לחה

8 E os filhos de Israel prantearam a Moisés trinta dias, nas campinas de Moabe; e os dias do pranto do luto de Moisés se cumpriram.

8 ויבכו בני ישראל את משה בערבת מואב שלשים יום ויתמו ימי בכי אבל משה

9 E Josué, filho de Num, foi cheio do espírito de sabedoria, porquanto Moisés tinha posto sobre ele as suas mãos; assim, os filhos de Israel lhe deram ouvidos e fizeram como o SENHOR ordenara a Moisés.

9 ויהושע בן נון מלא רוח חכמה כי סמך משה את ידיו עליו וישמעו אליו בני ישראל ויעשו כאשר צוה יהוה את משה

10 E nunca mais se levantou em Israel profeta algum como Moisés, a quem o SENHOR conhecera face a face;

10 ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו יהוה פנים אל פנים

11 nem semelhante em todos os sinais e maravilhas, que o SENHOR o enviou para fazer na terra do Egito, a Faraó, e a todos os seus servos, e a toda a sua terra;

11 לכל האתות והמופתים אשר שלחו יהוה לעשות בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו

12 e em toda a mão forte e em todo o espanto grande que operou Moisés aos olhos de todo o Israel.

12 ולכל היד החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל

Josué

Josué 1

1 E sucedeu, depois da morte de Moisés, servo do SENHOR, que o SENHOR falou a Josué, filho de Num, servo de Moisés, dizendo

1 ויהי אחרי מות משה עבד יהוה ויאמר יהוה אל יהושע בן נון משרת משה לאמר

2 Moisés, meu servo, é morto; levanta-te, pois, agora, passa este Jordão, tu e todo este povo, à terra que eu dou aos filhos de Israel.

2 משה עבדי מת ועתה קום עבר את הירדן הזה אתה וכל העם הזה אל הארץ אשר אנכי נתן להם לבני ישראל

3 Todo lugar que pisar a planta do vosso pé, vo-lo tenho dado, como eu disse a Moisés.

3 כל מקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם נתתיו כאשר דברתי אל משה

4 Desde o deserto e desde este Líbano até ao grande rio, o rio Eufrates, toda a terra dos heteus e até o grande mar para o poente do sol será o vosso termo.

4 מהמדבר והלבנון הזה ועד הנהר הגדול נהר פרת כל ארץ החתים ועד
הים הגדול מבוא השמש יהיה גבולכם

5 Ninguém se susterá diante de ti, todos os dias da tua vida; como fui com Moisés, assim serei contigo; não te deixarei nem te desampararei.

5 לא יתיצב איש לפניך כל ימי חייך כאשר הייתי עם משה אהיה עמך לא
ארפך ולא אעזבך

6 Esforça-te e tem bom ânimo, porque tu farás a este povo herdar a terra que jurei a seus pais lhes daria.

6 חזק ואמץ כי אתה תנחיל את העם הזה את הארץ אשר נשבעתי
לאבותם לתת להם

7 Tão-somente esforça-te e tem mui bom ânimo para teres o cuidado de fazer conforme toda a lei que meu servo Moisés te ordenou; dela não te desvies, nem para a direita nem para a esquerda, para que prudentemente te conduzas por onde quer que andares.

7 רק חזק ואמץ מאד לשמר לעשות ככל התורה אשר צוך משה עבדי אל
תסור ממנו ימין ושמאול למען תשכיל בכל אשר תלך

8 Não se aparte da tua boca o livro desta Lei; antes, medita nele dia e noite, para que tenhas cuidado de fazer conforme tudo quanto nele está escrito; porque, então, farás prosperar o teu caminho e, então, prudentemente te conduzirás.

8 לא ימוש ספר התורה הזה מפיך והגית בו יומם ולילה למען תשמר
לעשות ככל הכתוב בו כי אז תצליח את דרכך ואז תשכיל

9 Não to mandei eu? Esforça-te e tem bom ânimo; não pasmes, nem te espantes, porque o SENHOR, teu Deus, é contigo, por onde quer que andares.

9 הלוא צויתיך חזק ואמץ אל תערץ ואל תחת כי עמך יהוה אלהיך בכל
אשר תלך

10 Então, deu ordem Josué aos príncipes do povo, dizendo

10 ויצו יהושע את שטרי העם לאמר

11 Passai pelo meio do arraial e ordenai ao povo, dizendo Provede-vos de comida, porque, dentro de três dias, passareis este Jordão, para que tomeis posse da terra que vos dá o SENHOR, vosso Deus, para que a possuais.

11 עברו בקרב המחנה וצוו את העם לאמר הכינו לכם צידה כי בעוד
שלשת ימים אתם עברים את הירדן הזה לבוא לרשת את הארץ אשר יהוה
אלהיכם נתן לכם לרשתה

12 E falou Josué aos rubenitas, e aos gaditas, e à meia tribo de Manassés, dizendo

12 ולראובני ולגדי ולחצי שבט המנשה אמר יהושע לאמר

13 Lembrai-vos da palavra que vos mandou Moisés, o servo do SENHOR, dizendo O SENHOR, vosso Deus, vos dá descanso e vos dá esta terra.

13 זכור את הדבר אשר צוה אתכם משה עבד יהוה לאמר יהוה אלהיכם
מניח לכם ונתן לכם את הארץ הזאת

14 Vossas mulheres, vossos meninos e vosso gado fiquem na terra que Moisés vos deu desta banda do Jordão; porém vós passareis armados na frente de vossos irmãos, todos os valentes e valorosos, e ajudá-los-eis,

14 נשיכם טפכם ומקניכם ישבו בארץ אשר נתן לכם משה בעבר הירדן
ואתם תעברו חמשים לפני אחיכם כל גבורי החיל ועזרתם אותם

15 até que o SENHOR dê descanso a vossos irmãos, como a vós, e eles também possuam a terra que o SENHOR, vosso Deus, lhes dá; então, tornareis à terra da vossa herança e possuireis a que vos deu Moisés, o servo do SENHOR, desta banda do Jordão, para o nascente do sol.

15 עד אשר יניח יהוה לאחיכם ככם וירשו גם המה את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם ושבתם לארץ ירשתכם וירשתם אותה אשר נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן מזרח השמש

16 Então, responderam a Josué, dizendo Tudo quanto nos ordenaste faremos e aonde quer que nos enviares iremos.

16 ויענו את יהושע לאמר כל אשר צויתנו נעשה ואל כל אשר תשלחנו נלך

17 Como em tudo ouvimos a Moisés, assim te ouviremos a ti; tão-somente que o SENHOR, teu Deus, seja contigo, como foi com Moisés.

17 ככל אשר שמענו אל משה כן נשמע אליך רק יהיה יהוה אלהיך עמך כאשר היה עם משה

18 Todo homem que for rebelde à tua boca e não ouvir as tuas palavras em tudo quanto lhe mandares morrerá; tão-somente esforça-te e tem bom ânimo.

18 כל איש אשר ימרה את פיך ולא ישמע את דבריך לכל אשר תצונו יומת רק חזק ואמץ

Josué 2

1 E enviou Josué, filho de Num, dois homens desde Sitim a espiar secretamente, dizendo Andai e observai a terra e a Jericó. Foram, pois, e entraram na casa de uma mulher prostituta, cujo nome era Raabe, e dormiram ali.

1 וישלח יהושע בן נון מן השטים שנים אנשים מרגלים חרש לאמר לכו ראו את הארץ ואת יריחו וילכו ויבאו בית אשה זונה ושמה רחב וישכבו שמה

2 Então, deu-se notícia ao rei de Jericó, dizendo Eis que esta noite vieram aqui uns homens dos filhos de Israel para espiar a terra.

2 ויאמר למלך יריחו לאמר הנה אנשים באו הנה הלילה מבני ישראל לחפר את הארץ

3 Pelo que enviou o rei de Jericó a Raabe, dizendo Tira fora os homens que vieram a ti e entraram na tua casa, porque vieram espiar toda a terra.

3 וישלח מלך יריחו אל רחב לאמר הוציאי האנשים הבאים אליך אשר באו לביתך כי לחפר את כל הארץ באו

4 Porém aquela mulher tomou a ambos aqueles homens, e os escondeu, e disse É verdade que vieram homens a mim, porém eu não sabia de onde eram.

4 ותקח האשה את שני האנשים ותצפנו ותאמר כן באו אלי האנשים ולא ידעתי מאין המה

5 E aconteceu que, havendo-se de fechar a porta, sendo já escuro, aqueles homens saíram; não sei para onde aqueles homens se foram; ide após eles depressa, porque vós os alcançareis.

5 ויהי השער לסגור בחשך והאנשים יצאו לא ידעתי אנה הלכו האנשים רדפו מהר אחריהם כי תשיגום

6 Porém ela os tinha feito subir ao telhado e os tinha escondido entre as canas do linho, que pusera em ordem sobre o telhado.

6 והיא העלתם הגגה ותטמנם בפשתי העץ הערכות לה על הגג

7 E foram-se aqueles homens após os espias, pelo caminho do
Jordão, até aos vaus; e fechou-se a porta, havendo saído os que
iam após eles.

7 והאנשים רדפו אחריהם דרך הירדן על המעברות והשער סגרו אחרי
כאשר יצאו הרדפים אחריהם

8 E, antes que eles dormissem, ela subiu a eles sobre o telhado

8 והמה טרם ישכבון והיא עלתה עליהם על הגג

9 e disse aos homens Bem sei que o SENHOR vos deu esta terra,
e que o pavor de vós caiu sobre nós, e que todos os moradores
da terra estão desmaiados diante de vós.

9 ותאמר אל האנשים ידעתי כי נתן יהוה לכם את הארץ וכי נפלה
אימתכם עלינו וכי נמגו כל ישבי הארץ מפניכם

10 Porque temos ouvido que o SENHOR secou as águas do mar
Vermelho diante de vós, quando saíeis do Egito, e o que fizestes
aos dois reis dos amorreus, a Seom e a Ogue, que estavam
dalém do Jordão, os quais destruístes.

10 כי שמענו את אשר הוביש יהוה את מי ים סוף מפניכם בצאתכם
ממצרים ואשר עשיתם לשני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיחן ולעוג
אשר החרמתם אותם

11 Ouvindo isso, desmaiou o nosso coração, e em ninguém mais
há ânimo algum, por causa da vossa presença; porque o
SENHOR, vosso Deus, é Deus em cima nos céus e embaixo na
terra.

11 ונשמע וימס לבבנו ולא קמה עוד רוח באיש מפניכם כי יהוה אלהיכם
הוא אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת

12 Agora, pois, jurai-me, vos peço, pelo SENHOR, pois que vos fiz beneficência, que vós também fareis beneficência à casa de meu pai, e dai-me um sinal certo,

12 ועתה השבעו נא לי ביהוה כי עשיתי עמכם חסד ועשיתם גם אתם עם בית אבי חסד ונתתם לי אות אמת

13 de que dareis a vida a meu pai e a minha mãe, como também a meus irmãos e a minhas irmãs, com tudo o que têm, e de que livrareis as nossas vidas da morte.

13 והחיתם את אבי ואת אמי ואת אחי ואת אחותי ואת כל אשר להם והצלתם את נפשתינו ממות

14 Então, aqueles homens responderam-lhe A nossa vida responderá pela vossa até ao ponto de morrer, se não denunciardes este nosso negócio; e será, pois, que, dando-nos o SENHOR esta terra, usaremos contigo de beneficência e de fidelidade.

14 ויאמרו לה האנשים נפשנו תחתיכם למות אם לא תגידו את דברנו זה והיה בתת יהוה לנו את הארץ ועשינו עמך חסד ואמת

15 Ela, então, os fez descer por uma corda pela janela, porquanto a sua casa estava sobre o muro da cidade, e ela morava sobre o muro.

15 ותורדם בחבל בעד החלון כי ביתה בקיר החומה ובחומה היא יושבת

16 E disse-lhes Ide-vos ao monte, para que, porventura, vos não encontrem os perseguidores; e escondei-vos lá três dias, até que voltem os perseguidores, e, depois, ide pelo vosso caminho.

16 ותאמר להם ההרה לכו פן יפגעו בכם הרדפים ונחבתם שמה שלשת ימים עד שוב הרדפים ואחר תלכו לדרככם

17 E disseram-lhe aqueles homens Desobrigados seremos deste
teu juramento que nos fizeste jurar,

17 ויאמרו אליה האנשים נקים אנחנו משבעתך הזה אשר השבעתנו

18 se, vindo nós à terra, não atares este cordão de fio de
escarlata à janela por onde nos fizeste descer; e se não
recolheres em casa contigo a teu pai, e a tua mãe, e a teus
irmãos, e a toda a família de teu pai.

18 הנה אנחנו באים בארץ את תקות חוט השני הזה תקשרי בחלון אשר
הורדתנו בו ואת אביך ואת אמך ואת אחיך ואת כל בית אביך תאספי אליך
הביתה

19 Será, pois, que qualquer que sair fora da porta da tua casa, o
seu sangue será sobre a sua cabeça, e nós seremos sem culpa;
mas qualquer que estiver contigo em casa, o seu sangue seja
sobre a nossa cabeça, se nele se puser mão.

19 והיה כל אשר יצא מדלתי ביתך החוצה דמו בראשו ואנחנו נקים וכל
אשר יהיה אתך בבית דמו בראשנו אם יד תהיה בו

20 Também, se tu denunciares esse nosso negócio, seremos
desobrigados do teu juramento, que nos fizeste jurar.

20 ואם תגידי את דברנו זה והיינו נקים משבעתך אשר השבעתנו

21 E ela disse Conforme as vossas palavras, assim seja. Então, os
despediu; e eles se foram; e ela atou o cordão de escarlata à
janela.

21 ותאמר כדבריכם כן הוא ותשלחם וילכו ותקשר את תקות השני בחלון

22 Foram-se, pois, e chegaram ao monte, e ficaram ali três dias,
até que voltaram os perseguidores; porque os perseguidores os
buscaram por todo o caminho, porém não os acharam.

22 וילכו ויבאו ההרה וישבו שם שלשת ימים עד שבו הרדפים ויבקשו הרדפים בכל הדרך ולא מצאו

23 Assim, aqueles dois homens voltaram, e desceram do monte, e passaram, e vieram a Josué, filho de Num, e contaram-lhe tudo quanto lhes acontecera;

23 וישבו שני האנשים וירדו מההר ויעברו ויבאו אל יהושע בן נון ויספרו לו את כל המצאות אותם

24 e disseram a Josué Certamente o SENHOR tem dado toda esta terra nas nossas mãos, pois até todos os moradores estão desmaiados diante de nós.

24 ויאמרו אל יהושע כי נתן יהוה בידנו את כל הארץ וגם נמגו כל ישבי הארץ מפנינו

Josué 3

1 Levantou-se, pois, Josué de madrugada, e partiram de Sitim, e vieram até ao Jordão, ele e todos os filhos de Israel, e pousaram ali antes que passassem.

1 וישכם יהושע בבקר ויסעו מהשטים ויבאו עד הירדן הוא וכל בני ישראל וילנו שם טרם יעברו

2 E sucedeu, ao fim de três dias, que os príncipes passaram pelo meio do arraial

2 ויהי מקצה שלשת ימים ויעברו השטרים בקרב המחנה

3 e ordenaram ao povo, dizendo Quando virdes a arca do concerto do SENHOR, vosso Deus, e que os sacerdotes levitas a levam, parti vós também do vosso lugar e segui -a.

3 ויצוו את העם לאמר כראותכם את ארון ברית יהוה אלהיכם והכהנים הלוים נשאים אתו ואתם תסעו ממקומכם והלכתם אחריו

4 Haja, contudo, distância entre vós e ela, como da medida de
dois mil côvados; e não vos chegueis a ela, para que saibais o
caminho pelo qual haveis de ir; porquanto por este caminho
nunca passastes antes.

4 אך רחוק יהיה ביניכם ובינו כאלפים אמה במדה אל תקרבו אליו למען
אשר תדעו את הדרך אשר תלכו בה כי לא עברתם בדרך מתמול שלשום

5 Disse Josué também ao povo Santificai-vos, porque amanhã
fará o SENHOR maravilhas no meio de vós.

5 ויאמר יהושע אל העם התקדשו כי מחר יעשה יהוה בקרבכם נפלאות

6 E falou Josué aos sacerdotes, dizendo Levantai a arca do
concerto e passai adiante deste povo. Levantaram, pois, a arca
do concerto e foram andando adiante do povo.

6 ויאמר יהושע אל הכהנים לאמר שאו את ארון הברית ועברו לפני העם
וישאו את ארון הברית וילכו לפני העם

7 E o SENHOR disse a Josué Este dia começarei a engrandecer-te
perante os olhos de todo o Israel, para que saibam que assim
como fui com Moisés assim serei contigo.

7 ויאמר יהוה אל יהושע היום הזה אחל גדלך בעיני כל ישראל אשר ידעון
כי כאשר הייתי עם משה אהיה עמך

8 Tu, pois, ordenarás aos sacerdotes que levam a arca do
concerto, dizendo Quando vierdes até à borda das águas do
Jordão, parareis no Jordão.

8 ואתה תצוה את הכהנים נשאי ארון הברית לאמר כבאכם עד קצה מי
הירדן בירדן תעמדו

9 Então, disse Josué aos filhos de Israel Chegai-vos para cá e ouvi
as palavras do SENHOR, vosso Deus.

9 ויאמר יהושע אל בני ישראל גשו הנה ושמעו את דברי יהוה אלהיכם

10 Disse mais Josué Nisto conhecereis que o Deus vivo está no meio de vós e que de todo lançará de diante de vós os cananeus, e os heteus, e os heveus, e os ferezeus, e os girgaseus, e os amorreus, e os jebuseus.

10 ויאמר יהושע בזאת תדעון כי אל חי בקרבכם והורש יוריש מפניכם את הכנעני ואת החתי ואת החוי ואת הפרזי ואת הגרגשי והאמרי והיבוסי

11 Eis que a arca do concerto do Senhor de toda a terra passa o Jordão diante de vós.

11 הנה ארון הברית אדון כל הארץ עבר לפניכם בירדן

12 Tomai, pois, agora, doze homens das tribos de Israel, de cada tribo um homem;

12 ועתה קחו לכם שני עשר איש משבטי ישראל איש אחד איש אחד לשבט

13 porque há de acontecer que, assim que as plantas dos pés dos sacerdotes que levam a arca do SENHOR, o Senhor de toda a terra, repousem nas águas do Jordão, se separarão as águas do Jordão, e as águas que de cima descem pararão num montão.

13 והיה כנוח כפות רגלי הכהנים נשאי ארון יהוה אדון כל הארץ במי הירדן מי הירדן יכרתון המים הירדים מלמעלה ויעמדו נד אחד

14 E aconteceu que, partindo o povo das suas tendas, para passar o Jordão, levavam os sacerdotes a arca do concerto diante do povo.

14 ויהי בנסע העם מאהליהם לעבר את הירדן והכהנים נשאי הארון הברית לפני העם

15 E, quando os que levavam a arca chegaram até ao Jordão, e os pés dos sacerdotes que levavam a arca se molharam na borda das águas (porque o Jordão transbordava sobre todas as suas ribanceiras, todos os dias da sega),

15 וכבוא נשאי הארון עד הירדן ורגלי הכהנים נשאי הארון נטבלו בקצה המים והירדן מלא על כל גדותיו כל ימי קציר

16 pararam-se as águas que vinham de cima; levantaram-se num montão, mui longe da cidade de Adã, que está da banda de Sartã; e as que desciam ao mar das Campinas, que é o mar Salgado, faltavam de todo e separaram-se; então, passou o povo defronte de Jericó.

16 ויעמדו המים הירדים מלמעלה קמו נד אחד הרחק מאד באדם העיר אשר מצד צרתן והירדים על ים הערבה ים המלח תמו נכרתו והעם עברו נגד יריחו

17 Porém os sacerdotes que levavam a arca do concerto do SENHOR pararam firmes em seco no meio do Jordão; e todo o Israel passou em seco, até que todo o povo acabou de passar o Jordão.

17 ויעמדו הכהנים נשאי הארון ברית יהוה בחרבה בתוך הירדן הכן וכל ישראל עברים בחרבה עד אשר תמו כל הגוי לעבר את הירדן

Josué 4

1 Sucedeu, pois, que, acabando todo o povo de passar o Jordão, falou o SENHOR a Josué, dizendo

1 ויהי כאשר תמו כל הגוי לעבור את הירדן ויאמר יהוה אל יהושע לאמר

2 Tomai do povo doze homens, de cada tribo um homem,

2 קחו לכם מן העם שנים עשר אנשים איש אחד איש אחד משבט

3 e mandai-lhes, dizendo Tomai daqui, do meio do Jordão, do lugar do assento dos pés dos sacerdotes, doze pedras; e levai-as convosco à outra banda e depositai-as no alojamento em que haveis de passar esta noite.

3 וצוו אותם לאמר שאו לכם מזה מתוך הירדן ממצב רגלי הכהנים הכין שתים עשרה אבנים והעברתם אותם עמכם והנחתם אותם במלון אשר תלינו בו הלילה

4 Chamou, pois, Josué os doze homens que escolhera dos filhos de Israel, de cada tribo um homem,

4 ויקרא יהושע אל שנים העשר איש אשר הכין מבני ישראל איש אחד איש אחד משבט

5 e disse-lhes Passai diante da arca do SENHOR, vosso Deus, ao meio do Jordão; e levante cada um uma pedra sobre o seu ombro, segundo o número das tribos dos filhos de Israel,

5 ויאמר להם יהושע עברו לפני ארון יהוה אלהיכם אל תוך הירדן והרימו לכם איש אבן אחת על שכמו למספר שבטי בני ישראל

6 para que isto seja por sinal entre vós; e, quando vossos filhos no futuro perguntarem, dizendo Que vos significam estas pedras?,

6 למען תהיה זאת אות בקרבכם כי ישאלון בניכם מחר לאמר מה האבנים האלה לכם

7 então, lhes direis que as águas do Jordão se separaram diante da arca do concerto do SENHOR; passando ela pelo Jordão, separaram-se as águas do Jordão; assim que estas pedras serão para sempre por memorial aos filhos de Israel.

7 ואמרתם להם אשר נכרתו מימי הירדן מפני ארון ברית יהוה בעברו בירדן נכרתו מי הירדן והיו האבנים האלה לזכרון לבני ישראל עד עולם

8 Fizeram, pois, os filhos de Israel como Josué tinha ordenado, e levantaram doze pedras do meio do Jordão, como o SENHOR dissera a Josué, segundo o número das tribos dos filhos de Israel, e levaram-nas consigo ao alojamento, e as depositaram ali.

8 ויעשו כן בני ישראל כאשר צוה יהושע וישאו שתי עשרה אבנים מתוך הירדן כאשר דבר יהוה אל יהושע למספר שבטי בני ישראל ויעברום עמם אל המלון וינחום שם

9 Levantou Josué também doze pedras no meio do Jordão, no lugar do assento dos pés dos sacerdotes que levavam a arca do concerto; e ali estão até ao dia de hoje.

9 ושתים עשרה אבנים הקים יהושע בתוך הירדן תחת מצב רגלי הכהנים נשאי ארון הברית ויהיו שם עד היום הזה

10 Pararam, pois, os sacerdotes que levavam a arca no meio do Jordão, em pé, até que se cumpriu tudo quanto o SENHOR a Josué mandara dizer ao povo, conforme tudo quanto Moisés tinha ordenado a Josué; e apressou-se o povo e passou.

10 והכהנים נשאי הארון עמדים בתוך הירדן עד תם כל הדבר אשר צוה יהוה את יהושע לדבר אל העם ככל אשר צוה משה את יהושע וימהרו העם ויעברו

11 E sucedeu que, assim que todo o povo acabou de passar, então, passou a arca do SENHOR, e os sacerdotes, à vista do povo.

11 ויהי כאשר תם כל העם לעבור ויעבר ארון יהוה והכהנים לפני העם

12 E passaram os filhos de Rúben, e os filhos de Gade, e a meia tribo de Manassés, armados, na frente dos filhos de Israel, como Moisés lhes tinha dito;

12 ויעברו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה חמשים לפני בני ישראל
כאשר דבר אליהם משה

13 uns quarenta mil homens de guerra armados passaram
diante do SENHOR para batalha, às campinas de Jericó.

13 כארבעים אלף חלוצי הצבא עברו לפני יהוה למלחמה אל ערבות יריחו

14 Naquele dia, o SENHOR engrandeceu a Josué diante dos olhos
de todo o Israel; e temeram-no, como haviam temido a Moisés,
todos os dias da sua vida.

14 ביום ההוא גדל יהוה את יהושע בעיני כל ישראל ויראו אתו כאשר יראו
את משה כל ימי חייו

15 Falou, pois, o SENHOR a Josué, dizendo

15 ויאמר יהוה אל יהושע לאמר

16 Dá ordem aos sacerdotes que levam a arca do Testemunho
que subam do Jordão.

16 צוה את הכהנים נשאי ארון העדות ויעלו מן הירדן

17 E deu Josué ordem aos sacerdotes, dizendo Subi do Jordão.

17 ויצו יהושע את הכהנים לאמר עלו מן הירדן

18 E aconteceu que, como os sacerdotes que levavam a arca do
concerto do SENHOR subiram do meio do Jordão, e as plantas
dos pés dos sacerdotes se puseram em seco, as águas do Jordão
se tornaram ao seu lugar e corriam, como antes, sobre todas as
suas ribanceiras.

18 ויהי בעלות הכהנים נשאי ארון ברית יהוה מתוך הירדן נתקו כפות
רגלי הכהנים אל החרבה וישבו מי הירדן למקומם וילכו כתמול שלשום
על כל גדותיו

19 Subiu, pois, o povo do Jordão no dia dez do mês primeiro; e alojaram-se em Gilgal, da banda oriental de Jericó.

19 והעם עלו מן הירדן בעשור לחדש הראשון ויחנו בגלגל בקצה מזרח יריחו

20 E as doze pedras que tinham tomado do Jordão levantou Josué em Gilgal.

20 ואת שתים עשרה האבנים האלה אשר לקחו מן הירדן הקים יהושע בגלגל

21 E falou aos filhos de Israel, dizendo Quando no futuro vossos filhos perguntarem a seus pais, dizendo Que significam estas pedras?,

21 ויאמר אל בני ישראל לאמר אשר ישאלון בניכם מחר את אבותם לאמר מה האבנים האלה

22 fareis saber a vossos filhos, dizendo Israel passou em seco este Jordão.

22 והודעתם את בניכם לאמר ביבשה עבר ישראל את הירדן הזה

23 Porque o SENHOR, vosso Deus, fez secar as águas do Jordão diante de vós, até que passásseis, como o SENHOR, vosso Deus, fez ao mar Vermelho, que fez secar perante nós, até que passamos.

23 אשר הוביש יהוה אלהיכם את מי הירדן מפניכם עד עברכם כאשר עשה יהוה אלהיכם לים סוף אשר הוביש מפנינו עד עברנו

24 Para que todos os povos da terra conheçam a mão do SENHOR, que é forte, para que temais ao SENHOR, vosso Deus, todos os dias.

24 למען דעת כל עמי הארץ את יד יהוה כי חזקה היא למען יראתם את
יהוה אלהיכם כל הימים

Josué 5

1 E sucedeu que, ouvindo todos os reis dos amorreus que habitavam desta banda do Jordão, ao ocidente, e todos os reis dos cananeus que estavam ao pé do mar que o SENHOR tinha secado as águas do Jordão, de diante dos filhos de Israel, até que passamos, derreteu-se-lhes o coração, e não houve mais ânimo neles, por causa dos filhos de Israel.

1 ויהי כשמע כל מלכי האמרי אשר בעבר הירדן ימה וכל מלכי הכנעני
אשר על הים את אשר הוביש יהוה את מי הירדן מפני בני ישראל עד
עברנו וימס לבבם ולא היה בם עוד רוח מפני בני ישראל

2 Naquele tempo, disse o SENHOR a Josué Faze facas de pedra e torna a circuncidar os filhos de Israel.

2 בעת ההיא אמר יהוה אל יהושע עשה לך חרבות צרים ושוב מל את בני
ישראל שנית

3 Então, Josué fez para si facas de pedra e circuncidou aos filhos de Israel em Gibeate-Haralote.

3 ויעש לו יהושע חרבות צרים וימל את בני ישראל אל גבעת הערלות

4 E foi esta a causa por que Josué os circuncidou todo o povo que tinha saído do Egito, os varões, todos os homens de guerra, eram já mortos no deserto, pelo caminho, depois que saíram do Egito.

4 וזה הדבר אשר מל יהושע כל העם היצא ממצרים הזכרים כל אנשי
המלחמה מתו במדבר בדרך בצאתם ממצרים

5 Porque todo o povo que saíra estava circuncidado, mas a nenhum do povo que nascera no deserto, pelo caminho, depois de terem saído do Egito, haviam circuncidado.

5 כי מלים היו כל העם היצאים וכל העם הילדים במדבר בדרך בצאתם ממצרים לא מלו

6 Porque quarenta anos andaram os filhos de Israel pelo deserto, até se acabar toda a nação, os homens de guerra, que saíram do Egito, que não obedeceram à voz do SENHOR, aos quais o SENHOR tinha jurado que lhes não havia de deixar ver a terra que o SENHOR jurara a seus pais dar-nos, terra que mana leite e mel.

6 כי ארבעים שנה הלכו בני ישראל במדבר עד תם כל הגוי אנשי המלחמה היצאים ממצרים אשר לא שמעו בקול יהוה אשר נשבע יהוה להם לבלתי הראותם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותם לתת לנו ארץ זבת חלב ודבש

7 Porém, em seu lugar, pôs a seus filhos; a estes Josué circuncidou, porquanto estavam incircuncisos, porque os não circuncidaram no caminho.

7 ואת בניהם הקים תחתם אתם מל יהושע כי ערלים היו כי לא מלו אותם בדרך

8 E aconteceu que, acabando de circuncidar toda a nação, ficaram no seu lugar no arraial, até que sararam.

8 ויהי כאשר תמו כל הגוי להמול וישבו תחתם במחנה עד חיותם

9 Disse mais o SENHOR a Josué Hoje, revolvi de sobre vós o opróbrio do Egito; pelo que o nome daquele lugar se chamou Gilgal, até ao dia de hoje.

9 ויאמר יהוה אל יהושע היום גלותי את חרפת מצרים מעליכם ויקרא שם המקום ההוא גלגל עד היום הזה

10 Estando, pois, os filhos de Israel alojados em Gilgal, celebraram a Páscoa no dia catorze do mês, à tarde, nas campinas de Jericó.

10 ויחנו בני ישראל בגלגל ויעשו את הפסח בארבעה עשר יום לחדש בערב בערבות יריחו

11 E comeram do trigo da terra, do ano antecedente, ao outro dia depois da Páscoa; pães asmos e espigas tostadas comeram no mesmo dia.

11 ויאכלו מעבור הארץ ממחרת הפסח מצות וקלוי בעצם היום הזה

12 E cessou o maná no dia seguinte, depois que comeram do trigo da terra, do ano antecedente, e os filhos de Israel não tiveram mais maná; porém, no mesmo ano, comeram das novidades da terra de Canaã.

12 וישבת המן ממחרת באכלם מעבור הארץ ולא היה עוד לבני ישראל מן ויאכלו מתבואת ארץ כנען בשנה ההיא

13 E sucedeu que, estando Josué ao pé de Jericó, levantou os seus olhos, e olhou; e eis que se pôs em pé diante dele um homem que tinha na mão uma espada nua; e chegou-se Josué a ele e disse-lhe És tu dos nossos ou dos nossos inimigos?

13 ויהי בהיות יהושע ביריחו וישא עיניו וירא והנה איש עמד לנגדו וחרבו שלופה בידו וילך יהושע אליו ויאמר לו הלנו אתה אם לצרינו

14 E disse ele Não, mas venho agora como príncipe do exército do SENHOR. Então, Josué se prostrou sobre o seu rosto na terra, e o adorou, e disse-lhe Que diz meu Senhor ao seu servo?

14 ויאמר לא כי אני שר צבא יהוה עתה באתי ויפל יהושע אל פניו ארצה וישתחו ויאמר לו מה אדני מדבר אל עבדו

15 Então, disse o príncipe do exército do SENHOR a Josué Descalça os sapatos de teus pés, porque o lugar em que estás é santo. E fez Josué assim.

15 ויאמר שר צבא יהוה אל יהושע של נעלך מעל רגלך כי המקום אשר אתה עמד עליו קדש הוא ויעש יהושע כן

Josué 6

1 Ora, Jericó cerrou-se e estava cerrada por causa dos filhos de Israel nenhum saía nem entrava.

1 ויריחו סגרת ומסגרת מפני בני ישראל אין יוצא ואין בא

2 Então, disse o SENHOR a Josué Olha, tenho dado na tua mão a Jericó, e ao seu rei, e aos seus valentes e valorosos.

2 ויאמר יהוה אל יהושע ראה נתתי בידך את יריחו ואת מלכה גבורי החיל

3 Vós, pois, todos os homens de guerra, rodeareis a cidade, cercando a cidade uma vez; assim fareis por seis dias.

3 וסבתם את העיר כל אנשי המלחמה הקיף את העיר פעם אחת כה תעשה ששת ימים

4 E sete sacerdotes levarão sete buzinas de chifre de carneiro diante da arca, e no sétimo dia rodeareis a cidade sete vezes; e os sacerdotes tocarão as buzinas.

4 ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות היובלים לפני הארון וביום השביעי תסבו את העיר שבע פעמים והכהנים יתקעו בשופרות

5 E será que, tocando-se longamente a buzina de chifre de carneiro, ouvindo vós o sonido da buzina, todo o povo gritará

com grande grita; e o muro da cidade cairá abaixo, e o povo subirá nele, cada qual em frente de si.

5 והיה במשך בקרן היובל בשמעכם את קול השופר יריעו כל העם תרועה גדולה ונפלה חומת העיר תחתיה ועלו העם איש נגדו

6 Então, chamou Josué, filho de Num, os sacerdotes e disse-lhes Levai a arca do concerto; e sete sacerdotes levem sete buzinas de chifre de carneiro diante da arca do SENHOR.

6 ויקרא יהושע בן נון אל הכהנים ויאמר אלהם שאו את ארון הברית ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות יובלים לפני ארון יהוה

7 E disse ao povo Passai e rodeai a cidade; e quem estiver armado passe adiante da arca do SENHOR.

7 ויאמרו אל העם עברו וסבו את העיר והחלוץ יעבר לפני ארון יהוה

8 E assim foi, como Josué dissera ao povo, que os sete sacerdotes, levando as sete buzinas de chifre de carneiro diante do SENHOR, passaram e tocaram as buzinas; e a arca do concerto do SENHOR os seguia.

8 ויהי כאמר יהושע אל העם ושבעה הכהנים נשאים שבעה שופרות היובלים לפני יהוה עברו ותקעו בשופרות וארון ברית יהוה הלך אחריהם

9 E os armados iam adiante dos sacerdotes que tocavam as buzinas; e a retaguarda seguia após a arca, andando e tocando as buzinas.

9 והחלוץ הלך לפני הכהנים תקעו השופרות והמאסף הלך אחרי הארון הלוך ותקוע בשופרות

10 Porém ao povo Josué tinha dado ordem, dizendo Não gritareis, nem fareis ouvir a vossa voz, nem sairá palavra alguma da vossa boca, até ao dia em que eu vos diga Gritai! Então, gritareis.

10 ואת העם צוה יהושע לאמר לא תריעו ולא תשמיעו את קולכם ולא יצא מפיכם דבר עד יום אמרי אליכם הריעו והריעתם

11 E fez a arca do SENHOR rodear a cidade, rodeando -a uma vez; e vieram ao arraial e passaram a noite no arraial.

11 ויסב ארון יהוה את העיר הקף פעם אחת ויבאו המחנה וילינו במחנה

12 Depois, Josué se levantou de madrugada, e os sacerdotes levaram a arca do SENHOR.

12 וישכם יהושע בבקר וישאו הכהנים את ארון יהוה

13 E os sete sacerdotes que levavam as sete buzinas de chifre de carneiro diante da arca do SENHOR iam andando e tocavam as buzinas; e os armados iam adiante deles, e a retaguarda seguia atrás da arca do SENHOR; os sacerdotes iam andando e tocando as buzinas.

13 ושבעה הכהנים נשאים שבעה שופרות היבלים לפני ארון יהוה הלכים הלוך ותקעו בשופרות והחלוץ הלך לפניהם והמאסף הלך אחרי ארון יהוה הולך ותקוע בשופרות

14 Assim rodearam outra vez a cidade no segundo dia e tornaram para o arraial; e assim fizeram seis dias.

14 ויסבו את העיר ביום השני פעם אחת וישבו המחנה כה עשו ששת ימים

15 E sucedeu que, ao sétimo dia, madrugaram ao subir da alva e da mesma maneira rodearam a cidade sete vezes; naquele dia somente, rodearam a cidade sete vezes.

15 ויהי ביום השביעי וישכמו כעלות השחר ויסבו את העיר כמשפט הזה שבע פעמים רק ביום ההוא סבבו את העיר שבע פעמים

16 E sucedeu que, tocando os sacerdotes a sétima vez as buzinas, disse Josué ao povo Gritai, porque o SENHOR vos tem dado a cidade!

16 ויהי בפעם השביעית תקעו הכהנים בשופרות ויאמר יהושע אל העם הריעו כי נתן יהוה לכם את העיר

17 Porém a cidade será anátema ao SENHOR, ela e tudo quanto houver nela; somente a prostituta Raabe viverá, ela e todos os que com ela estiverem em casa, porquanto escondeu os mensageiros que enviamos.

17 והיתה העיר חרם היא וכל אשר בה ליהוה רק רחב הזונה תחיה היא וכל אשר אתה בבית כי החבאתה את המלאכים אשר שלחנו

18 Tão-somente guardai-vos do anátema, para que não vos metais em anátema tomando dela, e assim façais maldito o arraial de Israel, e o turveis.

18 ורק אתם שמרו מן החרם פן תחרימו ולקחתם מן החרם ושמתם את מחנה ישראל לחרם ועכרתם אותו

19 Porém toda a prata, e o ouro, e os vasos de metal e de ferro são consagrados ao SENHOR; irão ao tesouro do SENHOR.

19 וכל כסף וזהב וכלי נחשת וברזל קדש הוא ליהוה אוצר יהוה יבוא

20 Gritou, pois, o povo, tocando os sacerdotes as buzinas; e sucedeu que, ouvindo o povo o sonido da buzina, gritou o povo com grande grita; e o muro caiu abaixo, e o povo subiu à cidade, cada qual em frente de si, e tomaram a cidade.

20 וירע העם ויתקעו בשפרות ויהי כשמע העם את קול השופר ויריעו העם תרועה גדולה ותפל החומה תחתיה ויעל העם העירה איש נגדו וילכדו את העיר

21 E tudo quanto na cidade havia destruíram totalmente a fio de espada, desde o homem até à mulher, desde o menino até ao velho, até ao boi e gado miúdo e ao jumento.

21 ויחרימו את כל אשר בעיר מאיש ועד אשה מנער ועד זקן ועד שור ושה וחמור לפי חרב

22 Josué, porém, disse aos dois homens que tinham espiado a terra Entrai na casa da mulher prostituta e tirai de lá a mulher com tudo quanto tiver, como lhe tendes jurado.

22 ולשנים האנשים המרגלים את הארץ אמר יהושע באו בית האשה הזונה והוציאו משם את האשה ואת כל אשר לה כאשר נשבעתם לה

23 Então, entraram os jovens, os espias, e tiraram a Raabe, e a seu pai, e a sua mãe, e a seus irmãos, e a tudo quanto tinha; tiraram também a todas as suas famílias e puseram-nos fora do arraial de Israel.

23 ויבאו הנערים המרגלים ויציאו את רחב ואת אביה ואת אמה ואת אחיה ואת כל אשר לה ואת כל משפחותיה הוציאו ויניחום מחוץ למחנה ישראל

24 Porém a cidade e tudo quanto havia nela queimaram-no a fogo; tão-somente a prata, e o ouro, e os vasos de metal e de ferro deram para o tesouro da Casa do SENHOR.

24 והעיר שרפו באש וכל אשר בה רק הכסף והזהב וכלי הנחשת והברזל נתנו אוצר בית יהוה

25 Assim, deu Josué vida à prostituta Raabe, e à família de seu pai, e a tudo quanto tinha; e habitou no meio de Israel até ao dia de hoje, porquanto escondera os mensageiros que Josué tinha enviado a espiar a Jericó.

25 ואת רחב הזונה ואת בית אביה ואת כל אשר לה החיה יהושע ותשב בקרב ישראל עד היום הזה כי החביאה את המלאכים אשר שלח יהושע לרגל את יריחו

26 E, naquele tempo, Josué os esconjurou, dizendo Maldito diante do SENHOR seja o homem que se levantar e reedificar esta cidade de Jericó! Perdendo o seu primogênito, a fundará e sobre o seu filho mais novo lhe porá as portas.

26 וישבע יהושע בעת ההיא לאמר ארור האיש לפני יהוה אשר יקום ובנה את העיר הזאת את יריחו בבכרו ייסדנה ובצעירו יציב דלתיה

27 Assim, era o SENHOR com Josué; e corria a sua fama por toda a terra.

27 ויהי יהוה את יהושע ויהי שמעו בכל הארץ

Josué 7

1 E prevaricaram os filhos de Israel no anátema; porque Acã, filho de Carmi, filho de Zabdi, filho de Zerá, da tribo de Judá, tomou do anátema, e a ira do SENHOR se acendeu contra os filhos de Israel.

1 וימעלו בני ישראל מעל בחרם ויקח עכן בן כרמי בן זבדי בן זרח למטה יהודה מן החרם ויחר אף יהוה בבני ישראל

2 Enviando, pois, Josué, de Jericó, alguns homens a Ai, que está junto a Bete-Áven, da banda do oriente de Betel, falou-lhes, dizendo Subi e espiai a terra. Subiram, pois, aqueles homens e espiaram a Ai.

2 וישלח יהושע אנשים מיריחו העי אשר עם בית און מקדם לבית אל ויאמר אליהם לאמר עלו ורגלו את הארץ ויעלו האנשים וירגלו את העי

3 E voltaram a Josué e disseram-lhe Não suba todo o povo; subam alguns dois mil ou três mil homens a ferir a Ai; não fatigues ali a todo o povo, porque poucos são os inimigos.

3 וישבו אל יהושע ויאמרו אליו אל יעל כל העם כאלפים איש או כשלשת אלפים איש יעלו ויכו את העי אל תיגע שמה את כל העם כי מעט המה

4 Assim, subiram lá do povo alguns três mil homens, os quais fugiram diante dos homens de Ai.

4 ויעלו מן העם שמה כשלשת אלפים איש וינסו לפני אנשי העי

5 E os homens de Ai feriram deles alguns trinta e seis, e seguiram-nos desde a porta até Sebarim, e feriram-nos na descida; e o coração do povo se derreteu e se tornou como água.

5 ויכו מהם אנשי העי כשלשים וששה איש וירדפום לפני השער עד השברים ויכום במורד וימס לבב העם ויהי למים

6 Então, Josué rasgou as suas vestes e se prostrou em terra sobre o seu rosto perante a arca do SENHOR até à tarde, ele e os anciãos de Israel; e deitaram pó sobre as suas cabeças.

6 ויקרע יהושע שמלתיו ויפל על פניו ארצה לפני ארון יהוה עד הערב הוא וזקני ישראל ויעלו עפר על ראשם

7 E disse Josué Ah! Senhor JEOVÁ! Por que, com efeito, fizeste passar a este povo o Jordão, para nos dares nas mãos dos amorreus, para nos fazerem perecer? Tomara nos contentáramos com ficarmos dalém do Jordão.

7 ויאמר יהושע אהה אדני יהוה למה העברת העביר את העם הזה את הירדן לתת אתנו ביד האמרי להאבידנו ולו הואלנו ונשב בעבר הירדן

8 Ah! Senhor! Que direi, pois Israel virou as costas diante dos seus inimigos?

8 בי אדני מה אמר אחרי אשר הפך ישראל ערף לפני איביו

9 Ouvindo isso, os cananeus e todos os moradores da terra nos cercarão e desarraigarão o nosso nome da terra; e, então, que farás ao teu grande nome?

9 וישמעו הכנעני וכל ישבי הארץ ונסבו עלינו והכריתו את שמנו מן הארץ ומה תעשה לשמך הגדול

10 Então, disse o SENHOR a Josué Levanta-te! Por que estás prostrado assim sobre o teu rosto?

10 ויאמר יהוה אל יהושע קם לך למה זה אתה נפל על פניך

11 Israel pecou, e até transgrediram o meu concerto que lhes tinha ordenado, e até tomaram do anátema, e também furtaram, e também mentiram, e até debaixo da sua bagagem o puseram.

11 חטא ישראל וגם עברו את בריתי אשר צויתי אותם וגם לקחו מן החרם וגם גנבו וגם כחשו וגם שמו בכליהם

12 Pelo que os filhos de Israel não puderam subsistir perante os seus inimigos; viraram as costas diante dos seus inimigos, porquanto estão amaldiçoados; não serei mais convosco, se não desarraigardes o anátema do meio de vós.

12 ולא יכלו בני ישראל לקום לפני איביהם ערף יפנו לפני איביהם כי היו לחרם לא אוסיף להיות עמכם אם לא תשמידו החרם מקרבכם

13 Levanta-te, santifica o povo e dize Santificai-vos para amanhã, porque assim diz o SENHOR, o Deus de Israel Anátema há no meio de vós, Israel; diante dos vossos inimigos não podereis suster-vos, até que tireis o anátema do meio de vós.

13 קם קדש את העם ואמרת התקדשו למחר כי כה אמר יהוה אלהי ישראל חרם בקרבך ישראל לא תוכל לקום לפני איביך עד הסירכם החרם מקרבכם

14 Amanhã, pois, vos chegareis, segundo as vossas tribos; e será que a tribo que o SENHOR tomar se chegará, segundo as famílias; e a família que o SENHOR tomar se chegará por casas; e a casa que o SENHOR tomar se chegará homem por homem.

14 ונקרבתם בבקר לשבטיכם והיה השבט אשר ילכדנו יהוה יקרב למשפחות והמשפחה אשר ילכדנה יהוה תקרב לבתים והבית אשר ילכדנו יהוה יקרב לגברים

15 E será que aquele que for tomado com o anátema será queimado a fogo, ele e tudo quanto tiver, porquanto transgrediu o concerto do SENHOR e fez uma loucura em Israel.

15 והיה הנלכד בחרם ישרף באש אתו ואת כל אשר לו כי עבר את ברית יהוה וכי עשה נבלה בישראל

16 Então, Josué se levantou de madrugada e fez chegar a Israel, segundo as suas tribos; e a tribo de Judá foi tomada.

16 וישכם יהושע בבקר ויקרב את ישראל לשבטיו וילכד שבט יהודה

17 E, fazendo chegar a tribo de Judá, tomou a família de Zerá; e, fazendo chegar a família de Zerá, homem por homem, foi tomado Zabdi;

17 ויקרב את משפחת יהודה וילכד את משפחת הזרחי ויקרב את משפחת הזרחי לגברים וילכד זבדי

18 e, fazendo chegar a sua casa, homem por homem, foi tomado Acã, filho de Carmi, filho de Zabdi, filho de Zerá, da tribo de Judá.

18 ויקרב את ביתו לגברים וילכד עכן בן כרמי בן זבדי בן זרח למטה יהודה

19 Então, disse Josué a Acã Filho meu, dá, peço-te, glória ao SENHOR, Deus de Israel, e faze confissão perante ele; e declara-me agora o que fizeste, não mo ocultes.

19 ויאמר יהושע אל עכן בני שים נא כבוד ליהוה אלהי ישראל ותן לו
תודה והגד נא לי מה עשית אל תכחד ממני

20 E respondeu Acã a Josué e disse Verdadeiramente pequei contra o SENHOR, Deus de Israel, e fiz assim e assim.

20 ויען עכן את יהושע ויאמר אמנה אנכי חטאתי ליהוה אלהי ישראל
וכזאת וכזאת עשיתי

21 Quando vi entre os despojos uma boa capa babilônica, e duzentos siclos de prata e, uma cunha de ouro do peso de cinquenta siclos, cobicei-os e tomei-os; e eis que estão escondidos na terra, no meio da minha tenda, e a prata, debaixo dela.

21 ואראה בשלל אדרת שנער אחת טובה ומאתים שקלים כסף ולשון זהב
אחד חמשים שקלים משקלו ואחמדם ואקחם והנם טמונים בארץ בתוך
האהלי והכסף תחתיה

22 Então, Josué enviou mensageiros, que foram correndo à tenda; e eis que tudo estava escondido na sua tenda, e a prata, debaixo dela.

22 וישלח יהושע מלאכים וירצו האהלה והנה טמונה באהלו והכסף
תחתיה

23 Tomaram, pois, aquelas coisas do meio da tenda, e as trouxeram a Josué e a todos os filhos de Israel, e as deitaram perante o SENHOR.

23 ויקחום מתוך האהל ויבאום אל יהושע ואל כל בני ישראל ויצקם לפני
יהוה

24 Então, Josué e todo o Israel com ele tomaram a Acã, filho de Zerá, e a prata, e a capa, e a cunha de ouro, e a seus filhos, e a suas filhas, e a seus bois, e a seus jumentos, e as suas ovelhas, e

a sua tenda, e a tudo quanto tinha e levaram-nos ao vale de Acor.

24 ויקח יהושע את עכן בן זרח ואת הכסף ואת האדרת ואת לשון הזהב ואת בניו ואת בנתיו ואת שורו ואת חמרו ואת צאנו ואת אהלו ואת כל אשר לו וכל ישראל עמו ויעלו אתם עמק עכור

25 E disse Josué Por que nos turbaste? O SENHOR te turbará a ti este dia. E todo o Israel o apedrejou com pedras, e os queimaram a fogo e os apedrejaram com pedras.

25 ויאמר יהושע מה עכרתנו יעכרך יהוה ביום הזה וירגמו אתו כל ישראל אבן וישרפו אתם באש ויסקלו אתם באבנים

26 E levantaram sobre ele um grande montão de pedras, até ao dia de hoje; assim o SENHOR se tornou do ardor da sua ira; pelo que se chamou o nome daquele lugar o vale de Acor, até ao dia de hoje.

26 ויקימו עליו גל אבנים גדול עד היום הזה וישב יהוה מחרון אפו על כן קרא שם המקום ההוא עמק עכור עד היום הזה

Josué 8

1 Então, disse o SENHOR a Josué Não temas e não te espantes; toma contigo toda a gente de guerra, e levanta-te, e sobe a Ai; olha que te tenho dado na tua mão o rei de Ai, e o seu povo, e a sua cidade, e a sua terra.

1 ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא ואל תחת קח עמך את כל עם המלחמה וקום עלה העי ראה נתתי בידך את מלך העי ואת עמו ואת עירו ואת ארצו

2 Farás, pois, a Ai e a seu rei como fizeste a Jericó e a seu rei, salvo que para vós saqueareis os seus despojos e o seu gado; põe emboscadas à cidade, por detrás dela.

2 ועשית לעי ולמלכה כאשר עשית ליריחו ולמלכה רק שללה ובהמתה תבזו לכם שים לך ארב לעיר מאחריה

3 Então, Josué levantou-se, e toda a gente de guerra, para subir contra Ai; e escolheu Josué trinta mil homens valentes e valorosos e enviou-os de noite.

3 ויקם יהושע וכל עם המלחמה לעלות העי ויבחר יהושע שלשים אלף איש גבורי החיל וישלחם לילה

4 E deu-lhes ordem, dizendo Olhai, poreis emboscadas à cidade, por detrás da cidade; não vos alongueis muito da cidade; e todos vós estareis apercebidos.

4 ויצו אתם לאמר ראו אתם ארבים לעיר מאחרי העיר אל תרחיקו מן העיר מאד והייתם כלכם נכנים

5 Porém eu e todo o povo que está comigo nos achegaremos à cidade; e será que, quando nos saírem ao encontro, como dantes, fugiremos diante deles.

5 ואני וכל העם אשר אתי נקרב אל העיר והיה כי יצאו לקראתנו כאשר בראשנה ונסנו לפניהם

6 Deixai-os, pois, sair atrás de nós, até que os tiremos da cidade; porque dirão Fogem diante de nós, como dantes. Assim, fugiremos diante deles.

6 ויצאו אחרינו עד התיקנו אותם מן העיר כי יאמרו נסים לפנינו כאשר בראשנה ונסנו לפניהם

7 Então, saireis vós da emboscada e tomareis a cidade; porque o SENHOR, vosso Deus, vo-la dará na vossa mão.

7 ואתם תקמו מהאורב והורשתם את העיר ונתנה יהוה אלהיכם בידכם

8 E será que, tomando vós a cidade, poreis a cidade a fogo; conforme a palavra do SENHOR fareis; olhai que vo-lo tenho mandado.

8 והיה כתפשכם את העיר תציתו את העיר באש כדבר יהוה תעשו ראו צויתי אתכם

9 Assim, Josué os enviou, e eles se foram à emboscada; e ficaram entre Betel e Ai, ao ocidente de Ai; porém Josué passou aquela noite no meio do povo.

9 וישלחם יהושע וילכו אל המארב וישבו בין בית אל ובין העי מים לעי וילן יהושע בלילה ההוא בתוך העם

10 E levantou-se Josué de madrugada e contou o povo; e subiram ele e os anciãos de Israel diante do povo contra Ai.

10 וישכם יהושע בבקר ויפקד את העם ויעל הוא וזקני ישראל לפני העם העי

11 Subiu, também, toda a gente de guerra que estava com ele, e chegaram-se, e vieram em frente da cidade, e alojaram-se da banda do norte de Ai; e havia um vale entre ele e Ai.

11 וכל העם המלחמה אשר אתו עלו ויגשו ויבאו נגד העיר ויחנו מצפון לעי והגי בינו ובין העי

12 Tomou, também, alguns cinco mil homens, e pô-los entre Betel e Ai em emboscada, ao ocidente da cidade.

12 ויקח כחמשת אלפים איש וישם אותם ארב בין בית אל ובין העי מים לעיר

13 E puseram o povo, todo o arraial que estava ao norte da cidade e a sua emboscada ao ocidente da cidade; e foi Josué aquela noite ao meio do vale.

13 וישימו העם את כל המחנה אשר מצפון לעיר ואת עקבו מים לעיר וילך יהושע בלילה ההוא בתוך העמק

14 E sucedeu que, vendo -o o rei de Ai, se apressaram, e se levantaram de madrugada, e os homens da cidade saíram ao encontro de Israel ao combate, ele e todo o seu povo, ao tempo assinalado, perante as campinas, porque ele não sabia que se lhe houvesse posto emboscada atrás da cidade.

14 ויהי כראות מלך העי וימהרו וישכימו ויצאו אנשי העיר לקראת ישראל למלחמה הוא וכל עמו למועד לפני הערבה והוא לא ידע כי ארב לו מאחרי העיר

15 Josué, pois, e todo o Israel se houveram como feridos diante deles e fugiram pelo caminho do deserto.

15 וינגעו יהושע וכל ישראל לפניהם וינסו דרך המדבר

16 Pelo que todo o povo, que estava na cidade, foi convocado para os seguir; e seguiram a Josué e foram atraídos da cidade.

16 ויזעקו כל העם אשר בעיר לרדף אחריהם וירדפו אחרי יהושע וינתקו מן העיר

17 E nem um só homem ficou em Ai, nem em Betel, que não saísse após Israel; e deixaram a cidade aberta e seguiram a Israel.

17 ולא נשאר איש בעי ובית אל אשר לא יצאו אחרי ישראל ויעזבו את העיר פתוחה וירדפו אחרי ישראל

18 Então, o SENHOR disse a Josué Estende a lança que tens na tua mão, para Ai, porque a darei na tua mão. E Josué estendeu a lança, que estava na sua mão, para a cidade.

18 ויאמר יהוה אל יהושע נטה בכידון אשר בידך אל העי כי בידך אתננה ויט יהושע בכידון אשר בידו אל העיר

19 Então, a emboscada se levantou do seu lugar apressadamente, e correram, estendendo ele a sua mão, e vieram à cidade, e a tomaram; e apressaram-se e puseram a cidade a fogo.

19 והאורב קם מהרה ממקומו וירוצו כנטות ידו ויבאו העיר וילכדוה וימהרו ויציתו את העיר באש

20 E, virando-se os homens de Ai para trás, olharam, e eis que a fumaça da cidade subia ao céu, e não tiveram lugar para fugirem para uma parte nem outra; porque o povo, que fugia para o deserto, se tornou contra os que os seguiam.

20 ויפנו אנשי העי אחריהם ויראו והנה עלה עשן העיר השמימה ולא היה בהם ידים לנוס הנה והנה והעם הנס המדבר נהפך אל הרודף

21 E, vendo Josué e todo o Israel que a emboscada tomara a cidade e que a fumaça da cidade subia, tornaram e feriram os homens de Ai.

21 ויהושע וכל ישראל ראו כי לכד הארב את העיר וכי עלה עשן העיר וישבו ויכו את אנשי העי

22 Também aqueles da cidade lhes saíram ao encontro e, assim, ficaram no meio dos israelitas, uns de uma, e outros de outra parte; e feriram-nos, até que nenhum deles ficou, que escapasse.

22 ואלה יצאו מן העיר לקראתם ויהיו לישראל בתוך אלה מזה ואלה מזה ויכו אותם עד בלתי השאיר לו שריד ופליט

23 Porém ao rei de Ai tomaram vivo e o trouxeram a Josué.

23 ואת מלך העי תפשו חי ויקרבו אתו אל יהושע

24 E sucedeu que, acabando os israelitas de matar todos os moradores de Ai no campo, no deserto onde os tinham seguido, e havendo todos caído ao fio da espada até todos serem

consumidos, todo o Israel se tornou a Ai, e a puseram a fio de espada.

24 ויהי ככלות ישראל להרג את כל ישבי העי בשדה במדבר אשר רדפום בו ויפלו כלם לפי חרב עד תמם וישבו כל ישראל העי ויכו אתה לפי חרב

25 E todos os que caíram aquele dia, assim homens como mulheres, foram doze mil; todos moradores de Ai.

25 ויהי כל הנפלים ביום ההוא מאיש ועד אשה שנים עשר אלף כל אנשי העי

26 Porque Josué não retirou a sua mão, que estendera com a lança, até destruir totalmente a todos os moradores de Ai.

26 ויהושע לא השיב ידו אשר נטה בכידון עד אשר החרים את כל ישבי העי

27 Tão-somente os israelitas saquearam para si o gado e os despojos da cidade, conforme a palavra do SENHOR, que tinha ordenado a Josué.

27 רק הבהמה ושלל העיר ההיא בזזו להם ישראל כדבר יהוה אשר צוה את יהושע

28 Queimou, pois, Josué a Ai e a tornou num montão perpétuo, em assolamento, até ao dia de hoje.

28 וישרף יהושע את העי וישימה תל עולם שממה עד היום הזה

29 E ao rei de Ai enforcou num madeiro, até à tarde; e, ao pôr-do-sol, ordenou Josué que o seu corpo se tirasse do madeiro; e o lançaram à porta da cidade e levantaram sobre ele um grande montão de pedras, até ao dia de hoje.

29 ואת מלך העי תלה על העץ עד עת הערב וכבוא השמש צוה יהושע וירידו את נבלתו מן העץ וישליכו אותה אל פתח שער העיר ויקימו עליו גל אבנים גדול עד היום הזה

30 Então, Josué edificou um altar ao SENHOR, Deus de Israel, no monte de Ebal,

30 אז יבנה יהושע מזבח ליהוה אלהי ישראל בהר עיבל

31 como Moisés, servo do SENHOR, ordenou aos filhos de Israel, conforme o que está escrito no livro da Lei de Moisés, a saber, um altar de pedras inteiras sobre o qual se não movera ferro; e ofereceram sobre ele holocaustos ao SENHOR e sacrificaram sacrifícios pacíficos.

31 כאשר צוה משה עבד יהוה את בני ישראל ככתוב בספר תורת משה מזבח אבנים שלמות אשר לא הניף עליהן ברזל ויעלו עליו עלות ליהוה ויזבחו שלמים

32 Também escreveu ali em pedras uma cópia da lei de Moisés, que já tinha escrito diante dos filhos de Israel.

32 ויכתב שם על האבנים את משנה תורת משה אשר כתב לפני בני ישראל

33 E todo o Israel, com os seus anciãos, e os seus príncipes, e os seus juízes estavam de uma e outra banda da arca, perante os sacerdotes levitas, que levavam a arca do concerto do SENHOR, assim estrangeiros como naturais; metade deles em frente do monte Gerizim, e a outra metade em frente do monte Ebal; como Moisés, servo do SENHOR, ordenara, para abençoar primeiramente o povo de Israel.

33 וכל ישראל וזקניו ושטרים ושפטיו עמדים מזה ומזה לארון נגד הכהנים הלוים נשאי ארון ברית יהוה כגר כאזרח חציו אל מול הר גרזים והחציו

אל מול הר עיבל כאשר צוה משה עבד יהוה לברך את העם ישראל בראשנה

34 E, depois, leu em alta voz todas as palavras da lei, a bênção e a maldição, conforme tudo o que está escrito no livro da Lei.

34 ואחרי כן קרא את כל דברי התורה הברכה והקללה ככל הכתוב בספר התורה

35 Palavra nenhuma houve, de tudo o que Moisés ordenara, que Josué não lesse perante toda a congregação de Israel, e das mulheres, e dos meninos, e dos estrangeiros que andavam no meio deles.

35 לא היה דבר מכל אשר צוה משה אשר לא קרא יהושע נגד כל קהל ישראל והנשים והטף והגר ההלך בקרבם

Josué 9

1 E sucedeu que, ouvindo isso todos os reis que estavam daquém do Jordão, nas montanhas, e nas campinas, e em toda a costa do grande mar, e em frente do Líbano, os heteus, e os amorreus, e os cananeus, e os ferezeus, e os heveus, e os jebuseus,

1 ויהי כשמע כל המלכים אשר בעבר הירדן בהר ובשפלה ובכל חוף הים הגדול אל מול הלבנון החתי והאמרי הכנעני הפרזי החוי והיבוסי

2 se ajuntaram eles de comum acordo, para pelejar contra Josué e contra Israel.

2 ויתקבצו יחדו להלחם עם יהושע ועם ישראל פה אחד

3 E os moradores de Gibeão, ouvindo o que Josué fizera com Jericó e com Ai,

3 וישבי גבעון שמעו את אשר עשה יהושע ליריחו ולעי

4 usaram também de astúcia, e foram, e se fingiram embaixadores, e tomaram sacos velhos sobre os seus jumentos e odres de vinho velhos, e rotos, e remendados;

4 ויעשו גם המה בערמה וילכו ויצטירו ויקחו שקים בלים לחמוריהם ונאדות יין בלים ומבקעים ומצררים

5 e nos pés sapatos velhos e remendados e vestes velhas sobre si; e todo o pão que traziam para o caminho era seco e bolorento.

5 ונעלות בלות ומטלאות ברגליהם ושלמות בלות עליהם וכל לחם צידם יבש היה נקדים

6 E vieram a Josué, ao arraial, a Gilgal e lhe disseram, a ele e aos homens de Israel Vimos de uma terra distante; fazei, pois, agora concerto conosco.

6 וילכו אל יהושע אל המחנה הגלגל ויאמרו אליו ואל איש ישראל מארץ רחוקה באנו ועתה כרתו לנו ברית

7 E os homens de Israel responderam aos heveus Porventura, habitais no meio de nós; como, pois, faremos concerto convosco?

7 ויאמרו איש ישראל אל החוי אולי בקרבי אתה יושב ואיך אכרות לך ברית

8 Então, disseram a Josué Nós somos teus servos. E disse-lhes Josué Quem sois vós e donde vindes?

8 ויאמרו אל יהושע עבדיך אנחנו ויאמר אלהם יהושע מי אתם ומאין תבאו

9 E lhe responderam Teus servos vieram de uma terra mui distante, por causa do nome do SENHOR, teu Deus; porquanto ouvimos a sua fama e tudo quanto fez no Egito;

9 ויאמרו אליו מארץ רחוקה מאד באו עבדיך לשם יהוה אלהיך כי שמענו שמעו ואת כל אשר עשה במצרים

10 e tudo quanto fez aos dois reis dos amorreus que estavam dalém do Jordão, a Seom, rei de Hesbom, e a Ogue, rei de Basã, que estava em Astarote.

10 ואת כל אשר עשה לשני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיחון מלך חשבון ולעוג מלך הבשן אשר בעשתרות

11 Pelo que nossos anciãos e todos os moradores da nossa terra nos falaram, dizendo Tomai convosco em vossas mãos provisão para o caminho, e ide-lhes ao encontro, e dizei-lhes Nós somos vossos servos; fazei, pois, agora concerto conosco.

11 ויאמרו אלינו זקינינו וכל ישבי ארצנו לאמר קחו בידכם צידה לדרך ולכו לקראתם ואמרתם אליהם עבדיכם אנחנו ועתה כרתו לנו ברית

12 Este nosso pão tomamos quente das nossas casas para nossa provisão, no dia em que saímos para vir a vós; e ei-lo aqui, agora, já seco e bolorento;

12 זה לחמנו חם הצטידנו אתו מבתינו ביום צאתנו ללכת אליכם ועתה הנה יבש והיה נקדים

13 e estes odres que enchemos de vinho eram novos e ei-los aqui já rotos; e estas nossas vestes e nossos sapatos já se têm envelhecido, por causa do mui longo caminho.

13 ואלה נאדות היין אשר מלאנו חדשים והנה התבקעו ואלה שלמותינו ונעלינו בלו מרב הדרך מאד

14 Então, aqueles homens israelitas tomaram da sua provisão e não pediram conselho à boca do SENHOR.

14 ויקחו האנשים מצידם ואת פי יהוה לא שאלו

15 E Josué fez paz com eles e fez um concerto com eles, que lhes daria a vida; e os príncipes da congregação lhes prestaram juramento.

15 ויעש להם יהושע שלום ויכרת להם ברית לחיותם וישבעו להם נשיאי העדה

16 E sucedeu que, ao fim de três dias, depois de fazerem concerto com eles, ouviram que eram seus vizinhos e que moravam no meio deles.

16 ויהי מקצה שלשת ימים אחרי אשר כרתו להם ברית וישמעו כי קרבים הם אליו ובקרבו הם ישבים

17 Porque, partindo os filhos de Israel, chegaram às suas cidades ao terceiro dia; e suas cidades eram Gibeão, e Cefira, e Beerote, e Quiriate-Jearim.

17 ויסעו בני ישראל ויבאו אל עריהם ביום השלישי ועריהם גבעון והכפירה ובארות וקרית יערים

18 E os filhos de Israel os não feriram; porquanto os príncipes da congregação lhes juraram pelo SENHOR, Deus de Israel; pelo que toda a congregação murmurava contra os príncipes.

18 ולא הכום בני ישראל כי נשבעו להם נשיאי העדה ביהוה אלהי ישראל וילנו כל העדה על הנשיאים

19 Então, todos os príncipes disseram a toda a congregação Nós juramos-lhes pelo SENHOR, Deus de Israel; pelo que não podemos tocar-lhes.

19 ויאמרו כל הנשיאים אל כל העדה אנחנו נשבענו להם ביהוה אלהי ישראל ועתה לא נוכל לנגע בהם

20 Isto, porém, lhes faremos dar-lhes-emos a vida, para que não haja grande ira sobre nós, por causa do juramento que já lhes temos jurado.

20 זאת נעשה להם והחיה אותם ולא יהיה עלינו קצף על השבועה אשר נשבענו להם

21 Disseram-lhes, pois, os príncipes Vivam. E se tornaram rachadores de lenha e tiradores de água para toda a congregação, como os príncipes lhes haviam dito.

21 ויאמרו אליהם הנשיאים יחיו ויהיו חטבי עצים ושאבי מים לכל העדה כאשר דברו להם הנשיאים

22 E Josué os chamou e falou-lhes dizendo Por que nos enganastes, dizendo Mui longe de vós habitamos, morando vós no meio de nós?

22 ויקרא להם יהושע וידבר אליהם לאמר למה רמיתם אתנו לאמר רחוקים אנחנו מכם מאד ואתם בקרבנו ישבים

23 Agora, pois, sois malditos; e, dentre vós, não deixará de haver servos, nem rachadores de lenha, nem tiradores de água, para a casa do meu Deus.

23 ועתה ארורים אתם ולא יכרת מכם עבד וחטבי עצים ושאבי מים לבית אלהי

24 Então, responderam a Josué e disseram Porquanto com certeza foi anunciado aos teus servos que o SENHOR, teu Deus, ordenou a Moisés, seu servo, que vos desse toda esta terra e destruísse todos os moradores da terra diante de vós, tememos muito por nossas vidas por causa de vós. Por isso, fizemos assim.

24 ויענו את יהושע ויאמרו כי הגד הגד לעבדיך את אשר צוה יהוה אלהיך
את משה עבדו לתת לכם את כל הארץ ולהשמיד את כל ישבי הארץ
מפניכם ונירא מאד לנפשתינו מפניכם ונעשה את הדבר הזה

25 E eis que agora estamos na tua mão; faze aquilo que te
pareça bom e reto que se nos faça.

25 ועתה הננו בידך כטוב וכישר בעיניך לעשות לנו עשה

26 Assim, pois, lhes fez e livrou-os das mãos dos filhos de Israel;
e não os mataram.

26 ויעש להם כן ויצל אותם מיד בני ישראל ולא הרגום

27 E, naquele dia, Josué os deu como rachadores de lenha e
tiradores de água para a congregação e para o altar do SENHOR
até ao dia de hoje, no lugar que escolhesse.

27 ויתנם יהושע ביום ההוא חטבי עצים ושאבי מים לעדה ולמזבח יהוה
עד היום הזה אל המקום אשר יבחר

Josué 10

1 E sucedeu que, ouvindo Adoni-Zedeque, rei de Jerusalém, que
Josué tomara a Ai, e a tinha destruído totalmente, e fizera a Ai e
ao seu rei como tinha feito a Jericó e ao seu rei, e que os
moradores de Gibeão fizeram paz com os israelitas, e estavam
no meio deles,

1 ויהי כשמע אדני צדק מלך ירושלם כי לכד יהושע את העי ויחרימה
כאשר עשה ליריחו ולמלכה כן עשה לעי ולמלכה וכי השלימו ישבי גבעון
את ישראל ויהיו בקרבם

2 temeu muito, porque Gibeão era uma cidade grande como
uma das cidades reais e ainda maior do que Ai, e todos os seus
homens, valentes.

2 וייראו מאד כי עיר גדולה גבעון כאחת ערי הממלכה וכי היא גדולה מן העי וכל אנשיה גברים

3 Pelo que Adoni-Zedeque, rei de Jerusalém, enviou mensageiros a Hoão, rei de Hebrom, e a Pirã, rei de Jarmute, e a Jafia, rei de Laquis, e a Debir, rei de Eglom, dizendo

3 וישלח אדני צדק מלך ירושלם אל הוהם מלך חברון ואל פראם מלך ירמות ואל יפיע מלך לכיש ואל דביר מלך עגלון לאמר

4 Subi a mim e ajudai-me; e firamos a Gibeão, porquanto fez paz com Josué e com os filhos de Israel.

4 עלו אלי ועזרני ונכה את גבעון כי השלימה את יהושע ואת בני ישראל

5 Então, se ajuntaram e subiram cinco reis dos amorreus, o rei de Jerusalém, o rei de Hebrom, o rei de Jarmute, o rei de Laquis, o rei de Eglom, eles e todos os seus exércitos; e sitiaram a Gibeão e pelejaram contra ela.

5 ויאספו ויעלו חמשת מלכי האמרי מלך ירושלם מלך חברון מלך ירמות מלך לכיש מלך עגלון הם וכל מחניהם ויחנו על גבעון וילחמו עליה

6 Enviaram, pois, os homens de Gibeão a Josué ao arraial de Gilgal, dizendo Não retires as tuas mãos de teus servos; sobe apressadamente a nós, e livra-nos, e ajuda-nos, porquanto todos os reis dos amorreus que habitam na montanha se ajuntaram contra nós.

6 וישלחו אנשי גבעון אל יהושע אל המחנה הגלגלה לאמר אל תרף ידיך מעבדיך עלה אלינו מהרה והושיעה לנו ועזרנו כי נקבצו אלינו כל מלכי האמרי ישבי ההר

7 Então, subiu Josué de Gilgal, ele e toda a gente de guerra com ele e todos os valentes e valorosos.

7 ויעל יהושע מן הגלגל הוא וכל עם המלחמה עמו וכל גבורי החיל

8 E o SENHOR disse a Josué Não os temas, porque os tenho dado na tua mão; nenhum deles parará diante de ti.

8 ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא מהם כי בידך נתתים לא יעמד איש מהם בפניך

9 E Josué lhes sobreveio de repente, porque toda a noite veio subindo desde Gilgal.

9 ויבא אליהם יהושע פתאם כל הלילה עלה מן הגלגל

10 E o SENHOR os conturbou diante de Israel, e os feriu de grande ferida em Gibeão, e seguiu-os pelo caminho que sobe a Bete-Horom, e os feriu até Azeca e Maquedá.

10 ויהמם יהוה לפני ישראל ויכם מכה גדולה בגבעון וירדפם דרך מעלה בית חורן ויכם עד עזקה ועד מקדה

11 E sucedeu que, fugindo eles diante de Israel à descida de Bete-Horom, o SENHOR lançou sobre eles, do céu, grandes pedras até Azeca, e morreram; e foram muitos mais os que morreram das pedras da saraiva do que os que os filhos de Israel mataram à espada.

11 ויהי בנסם מפני ישראל הם במורד בית חורן ויהוה השליך עליהם אבנים גדלות מן השמים עד עזקה וימתו רבים אשר מתו באבני הברד מאשר הרגו בני ישראל בחרב

12 Então, Josué falou ao SENHOR, no dia em que o SENHOR deu os amorreus na mão dos filhos de Israel, e disse aos olhos dos israelitas Sol, detém-te em Gibeão, e tu lua, no vale de Aijalom.

12 אז ידבר יהושע ליהוה ביום תת יהוה את האמרי לפני בני ישראל ויאמר לעיני ישראל שמש בגבעון דום וירח בעמק אילון

13 E o sol se deteve, e a lua parou, até que o povo se vingou de seus inimigos. Isso não está escrito no Livro do Reto? O sol, pois,

se deteve no meio do céu e não se apressou a pôr-se, quase um dia inteiro.

13 וידם השמש וירח עמד עד יקם גוי איביו הלא היא כתובה על ספר הישר ויעמד השמש בחצי השמים ולא אץ לבוא כיום תמים

14 E não houve dia semelhante a este, nem antes nem depois dele, ouvindo o SENHOR, assim, a voz de um homem; porque o SENHOR pelejava por Israel.

14 ולא היה כיום ההוא לפניו ואחריו לשמע יהוה בקול איש כי יהוה נלחם לישראל

15 E tornou-se Josué, e todo o Israel com ele, ao arraial, a Gilgal.

15 וישב יהושע וכל ישראל עמו אל המחנה הגלגלה

16 Aqueles cinco reis, porém, fugiram e se esconderam numa cova em Maquedá.

16 וינסו חמשת המלכים האלה ויחבאו במערה במקדה

17 E foi anunciado a Josué, dizendo Acharam-se os cinco reis escondidos numa cova em Maquedá.

17 ויגד ליהושע לאמר נמצאו חמשת המלכים נחבאים במערה במקדה

18 Disse, pois, Josué Arrojai grandes pedras à boca da cova e ponde sobre ela homens que os guardem;

18 ויאמר יהושע גלו אבנים גדלות אל פי המערה והפקידו עליה אנשים לשמרם

19 porém vós não vos detenhais; segui os vossos inimigos e feri os que ficaram atrás; não os deixeis entrar nas suas cidades, porque o SENHOR, vosso Deus, já vo-los deu na vossa mão.

19 ואתם אל תעמדו רדפו אחרי איביכם וזנבתם אותם אל תתנום לבוא אל עריהם כי נתנם יהוה אלהיכם בידכם

20 E sucedeu que, acabando Josué e os filhos de Israel de os ferir a grande ferida, até consumi-los, e tendo os que ficaram deles se retirado às cidades fortes,

20 ויהי ככלות יהושע ובני ישראל להכותם מכה גדולה מאד עד תמם והשרידים שרדו מהם ויבאו אל ערי המבצר

21 todo o povo se tornou em paz a Josué, ao arraial em Maquedá; não havendo ninguém que movesse a sua língua contra os filhos de Israel.

21 וישבו כל העם אל המחנה אל יהושע מקדה בשלום לא חרץ לבני ישראל לאיש את לשנו

22 Depois, disse Josué Abri a boca da cova e trazei-me aqueles cinco reis para fora da cova.

22 ויאמר יהושע פתחו את פי המערה והוציאו אלי את חמשת המלכים האלה מן המערה

23 Fizeram, pois, assim e trouxeram-lhe aqueles cinco reis para fora da cova o rei de Jerusalém, o rei de Hebrom, o rei de Jarmute, o rei de Laquis e o rei de Eglom.

23 ויעשו כן ויציאו אליו את חמשת המלכים האלה מן המערה את מלך ירושלם את מלך חברון את מלך ירמות את מלך לכיש את מלך עגלון

24 E sucedeu que, sendo trazidos aqueles reis a Josué, este chamou todos os homens de Israel e disse aos capitães da gente de guerra, que com eles foram Chegai e ponde os vossos pés sobre os pescoços destes reis. E chegaram e puseram os seus pés sobre os seus pescoços.

24 ויהי כהוציאם את המלכים האלה אל יהושע ויקרא יהושע אל כל איש
ישראל ויאמר אל קציני אנשי המלחמה ההלכוא אתו קרבו שימו את
רגליכם על צוארי המלכים האלה ויקרבו וישימו את רגליהם על צואריהם

25 Então, Josué lhes disse Não temais, nem vos espanteis;
esforçai-vos e animai-vos, porque assim fará o SENHOR a todos
os vossos inimigos, contra os quais pelejardes.

25 ויאמר אליהם יהושע אל תיראו ואל תחתו חזקו ואמצו כי ככה יעשה
יהוה לכל איביכם אשר אתם נלחמים אותם

26 E, depois disto, Josué os feriu, e os matou, e os pendurou em
cinco madeiros; e ficaram enforcados nos madeiros até à tarde.

26 ויכם יהושע אחרי כן וימיתם ויתלם על חמשה עצים ויהיו תלוים על
העצים עד הערב

27 E sucedeu que, ao tempo do pôr-do-sol, deu Josué ordem que
os tirassem dos madeiros; e lançaram-nos na cova onde se
esconderam e puseram grandes pedras à boca da cova, que
ainda ali estão até ao mesmo dia de hoje.

27 ויהי לעת בוא השמש צוה יהושע וירידום מעל העצים וישלכם אל
המערה אשר נחבאו שם וישמו אבנים גדלות על פי המערה עד עצם היום
הזה

28 E, naquele mesmo dia, tomou Josué a Maquedá, feriu -a a fio
de espada e destruiu o seu rei, a eles e a toda alma que nela
havia; nada deixou de resto; e fez ao rei de Maquedá como fizera
ao rei de Jericó.

28 ואת מקדה לכד יהושע ביום ההוא ויכה לפי חרב ואת מלכה החרם
אותם ואת כל הנפש אשר בה לא השאיר שריד ויעש למלך מקדה כאשר
עשה למלך יריחו

29 Então, Josué, e todo o Israel com ele, passou de Maquedá a Libna e pelejou contra Libna.

29 ויעבר יהושע וכל ישראל עמו ממקדה לבנה וילחם עם לבנה

30 E também o SENHOR a deu na mão de Israel, a ela e a seu rei, e a feriu a fio de espada, a ela e a toda alma que nela havia; nada deixou de resto; e fez ao seu rei como fizera ao rei de Jericó.

30 ויתן יהוה גם אותה ביד ישראל ואת מלכה ויכה לפי חרב ואת כל הנפש אשר בה לא השאיר בה שריד ויעש למלכה כאשר עשה למלך יריחו

31 Então, Josué, e todo o Israel com ele, passou de Libna a Laquis, e a sitiou, e pelejou contra ela.

31 ויעבר יהושע וכל ישראל עמו מלבנה לכישה ויחן עליה וילחם בה

32 E o SENHOR deu a Laquis na mão de Israel, e tomou -a no dia seguinte, e a feriu a fio de espada, a ela e a toda alma que nela havia, conforme tudo o que fizera a Libna.

32 ויתן יהוה את לכיש ביד ישראל וילכדה ביום השני ויכה לפי חרב ואת כל הנפש אשר בה ככל אשר עשה ללבנה

33 Então, Horão, rei de Gezer, subiu a ajudar a Laquis; porém Josué o feriu, a ele e ao seu povo, até que nenhum lhe deixou de resto.

33 אז עלה הרם מלך גזר לעזר את לכיש ויכהו יהושע ואת עמו עד בלתי השאיר לו שריד

34 E Josué, e todo o Israel com ele, passou de Laquis a Eglom, e a sitiaram e pelejaram contra ela;

34 ויעבר יהושע וכל ישראל עמו מלכיש עגלנה ויחנו עליה וילחמו עליה

35 e, no mesmo dia, a tomaram e a feriram a fio de espada; e a toda alma que nela havia destruiu totalmente no mesmo dia, conforme tudo o que fizeram a Laquis.

35 וילכדוה ביום ההוא ויכוה לפי חרב ואת כל הנפש אשר בה ביום ההוא החרים ככל אשר עשה ללכיש

36 Depois, Josué, e todo o Israel com ele, subiu de Eglom a Hebrom, e pelejaram contra ela;

36 ויעל יהושע וכל ישראל עמו מעגלונה חברונה וילחמו עליה

37 e a tomaram e a feriram a fio de espada, assim ao seu rei como a todas as suas cidades, e a toda alma que nelas havia; a ninguém deixou com vida, conforme tudo o que fizeram a Eglom; e Josué a destruiu totalmente, a ela e a toda alma que nela havia.

37 וילכדוה ויכוה לפי חרב ואת מלכה ואת כל עריה ואת כל הנפש אשר בה לא השאיר שריד ככל אשר עשה לעגלון ויחרם אותה ואת כל הנפש אשר בה

38 Então, Josué e todo o Israel com ele, tornou a Debir e pelejou contra ela;

38 וישב יהושע וכל ישראל עמו דברה וילחם עליה

39 e tomou -a com o seu rei e todas as suas cidades e as feriu a fio de espada; e a toda alma que nelas havia destruiu totalmente, nada deixou de resto; como fizera a Hebrom, a Libna e ao seu rei, assim fez a Debir e ao seu rei.

39 וילכדה ואת מלכה ואת כל עריה ויכום לפי חרב ויחרימו את כל נפש אשר בה לא השאיר שריד כאשר עשה לחברון כן עשה לדברה ולמלכה וכאשר עשה ללבנה ולמלכה

40 Assim, feriu Josué toda aquela terra, as montanhas, e o sul, e as campinas, e as descidas das águas, e todos os seus reis; nada

deixou de resto; mas tudo o que tinha fôlego destruiu, como ordenara o SENHOR, Deus de Israel.

40 ויכה יהושע את כל הארץ ההר והנגב והשפלה והאשדות ואת כל מלכיהם לא השאיר שריד ואת כל הנשמה החרים כאשר צוה יהוה אלהי ישראל

41 E Josué os feriu desde Cades-Barnéia até Gaza, como também toda a terra de Gósen até Gibeão.

41 ויכם יהושע מקדש ברנע ועד עזה ואת כל ארץ גשן ועד גבעון

42 E de uma vez tomou Josué todos esses reis e as suas terras, porquanto o SENHOR, Deus de Israel, pelejava por Israel.

42 ואת כל המלכים האלה ואת ארצם לכד יהושע פעם אחת כי יהוה אלהי ישראל נלחם לישראל

43 Então, Josué, e todo o Israel com ele, se tornou ao arraial em Gilgal.

43 וישב יהושע וכל ישראל עמו אל המחנה הגלגלה

Josué 11

1 Sucedeu, depois disso, que, ouvindo-o Jabim, rei de Hazor, enviou mensageiros a Jobabe, rei de Madom, e ao rei de Sinrom, e ao rei de Acsafe;

1 ויהי כשמע יבין מלך חצור וישלח אל יובב מלך מדון ואל מלך שמרון ואל מלך אכשף

2 e aos reis que estavam ao norte, nas montanhas, na campina para o sul de Quinerete, nas planícies e em Nafote-Dor, da banda do mar;

2 ואל המלכים אשר מצפון בהר ובערבה נגב כנרות ובשפלה ובנפות דור מים

3 aos cananeus do oriente e do ocidente, aos amorreus, aos heteus, aos ferezeus, aos jebuseus nas montanhas e aos heveus ao pé de Hermom, na terra de Mispa.

3 הכנעני ממזרח ומים והאמרי והחתי והפרזי והיבוסי בהר והחוי תחת חרמון בארץ המצפה

4 Saíram, pois, estes e todos os seus exércitos com eles, muito povo, em multidões como a areia que está na praia do mar, e muitíssimos cavalos e carros.

4 ויצאו הם וכל מחניהם עמם עם רב כחול אשר על שפת הים לרב וסוס ורכב רב מאד

5 Todos esses reis se ajuntaram, e vieram, e se acamparam junto às águas de Merom, para pelejarem contra Israel.

5 ויועדו כל המלכים האלה ויבאו ויחנו יחדו אל מי מרום להלחם עם ישראל

6 E disse o SENHOR a Josué Não temas diante deles, porque amanhã a esta mesma hora eu os darei todos feridos diante dos filhos de Israel; os seus cavalos jarretarás e os seus carros queimarás a fogo.

6 ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא מפניהם כי מחר כעת הזאת אנכי נתן את כלם חללים לפני ישראל את סוסיהם תעקר ואת מרכבתיהם תשרף באש

7 E Josué, e toda a gente de guerra com ele, veio apressadamente sobre eles às águas de Merom, e deram neles de repente.

7 ויבא יהושע וכל עם המלחמה עמו עליהם על מי מרום פתאם ויפלו
בהם

8 E o SENHOR os deu na mão de Israel; e os feriram e os seguiram até à grande Sidom, e até Misrefote-Maim, e até ao vale de Mispa ao oriente; feriram-nos até não lhes deixarem nenhum.

8 ויתנם יהוה ביד ישראל ויכום וירדפום עד צידון רבה ועד משרפות מים
ועד בקעת מצפה מזרחה ויכם עד בלתי השאיר להם שריד

9 E fez-lhes Josué como o SENHOR lhe dissera; os seus cavalos jarretou e os seus carros queimou a fogo.

9 ויעש להם יהושע כאשר אמר לו יהוה את סוסיהם עקר ואת מרכבתיהם
שרף באש

10 E, naquele mesmo tempo, tornou Josué, e tomou a Hazor, e feriu à espada ao seu rei; porquanto Hazor, dantes, era a cabeça de todos esses reinos.

10 וישב יהושע בעת ההיא וילכד את חצור ואת מלכה הכה בחרב כי
חצור לפנים היא ראש כל הממלכות האלה

11 E a toda alma que nela havia feriram a fio de espada e totalmente os destruíram, e nada restou do que tinha fôlego; e a Hazor queimou com fogo.

11 ויכו את כל הנפש אשר בה לפי חרב החרם לא נותר כל נשמה ואת
חצור שרף באש

12 E Josué tomou todas as cidades desses reis e todos os seus reis e os feriu a fio de espada, destruindo-os totalmente, como ordenara Moisés, servo do SENHOR.

12 ואת כל ערי המלכים האלה ואת כל מלכיהם לכד יהושע ויכם לפי
חרב החרים אותם כאשר צוה משה עבד יהוה

13 Tão-somente não queimaram os israelitas as cidades que estavam sobre os seus outeiros salvo Hazor, a qual Josué queimou.

13 רק כל הערים העמדות על תלם לא שרפם ישראל זולתי את חצור לבדה שרף יהושע

14 E todos os despojos dessas cidades e o gado os filhos de Israel saquearam para si; tão-somente a todos os homens feriram a fio de espada, até que os destruíram; nada do que fôlego tinha deixaram com vida.

14 וכל שלל הערים האלה והבהמה בזזו להם בני ישראל רק את כל האדם הכו לפי חרב עד השמדם אותם לא השאירו כל נשמה

15 Como ordenara o SENHOR a Moisés, seu servo, assim Moisés ordenou a Josué; e assim Josué o fez; nem uma só palavra tirou de tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés.

15 כאשר צוה יהוה את משה עבדו כן צוה משה את יהושע וכן עשה יהושע לא הסיר דבר מכל אשר צוה יהוה את משה

16 Assim, Josué tomou toda aquela terra, as montanhas, e todo o sul, e toda a terra de Gósen, e as planícies, e as campinas, e as montanhas de Israel, e as suas planícies;

16 ויקח יהושע את כל הארץ הזאת ההר ואת כל הנגב ואת כל ארץ הגשן ואת השפלה ואת הערבה ואת הר ישראל ושפלתה

17 desde o monte Calvo, que sobe a Seir, até Baal-Gade, no vale do Líbano, às raízes do monte de Hermom; também tomou todos os seus reis, e os feriu, e os matou.

17 מן ההר החלק העולה שעיר ועד בעל גד בבקעת הלבנון תחת הר חרמון ואת כל מלכיהם לכד ויכם וימיתם

18 Por muitos dias, Josué fez guerra contra todos esses reis.

18 ימים רבים עשה יהושע את כל המלכים האלה מלחמה

19 Não houve cidade que fizesse paz com os filhos de Israel, senão os heveus, moradores de Gibeão; por guerra as tomaram todas.

19 לא היתה עיר אשר השלימה אל בני ישראל בלתי החוי ישבי גבעון את הכל לקחו במלחמה

20 Porquanto do SENHOR vinha que o seu coração endurecesse, para saírem ao encontro a Israel na guerra, para os destruir totalmente, para se não ter piedade deles, mas para os destruir a todos, como o SENHOR tinha ordenado a Moisés.

20 כי מאת יהוה היתה לחזק את לבם לקראת המלחמה את ישראל למען החרימם לבלתי היות להם תחנה כי למען השמידם כאשר צוה יהוה את משה

21 Naquele tempo, veio Josué e extirpou os anaquins das montanhas de Hebrom, de Debir, de Anabe, de todas as montanhas de Judá e de todas as montanhas de Israel; Josué os destruiu totalmente com as suas cidades.

21 ויבא יהושע בעת ההיא ויכרת את הענקים מן ההר מן חברון מן דבר מן ענב ומכל הר יהודה ומכל הר ישראל עם עריהם החרימם יהושע

22 Nenhum dos anaquins ficou de resto na terra dos filhos de Israel; somente ficaram de resto em Gaza, em Gate e em Asdode.

22 לא נותר ענקים בארץ בני ישראל רק בעזה בגת ובאשדוד נשארו

23 Assim, Josué tomou toda esta terra conforme tudo o que o SENHOR tinha dito a Moisés; e Josué a deu em herança aos filhos de Israel, conforme as suas divisões, conforme as suas tribos; e a terra repousou da guerra.

23 ויקח יהושע את כל הארץ ככל אשר דבר יהוה אל משה ויתנה יהושע לנחלה לישראל כמחלקתם לשבטיהם והארץ שקטה ממלחמה

Josué 12

1 Estes, pois, são os reis da terra, aos quais os filhos de Israel feriram e possuíram a sua terra dalém do Jordão, ao nascente do sol, desde o ribeiro de Arnom até ao monte Hermom e toda a planície do oriente

1 ואלה מלכי הארץ אשר הכו בני ישראל וירשו את ארצם בעבר הירדן מזרחה השמש מנחל ארנון עד הר חרמון וכל הערבה מזרחה

2 Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom e que senhoreava desde Aroer, que está à borda do ribeiro de Arnom, e desde o meio do ribeiro, e desde a metade de Gileade, e até ao ribeiro de Jaboque, termo dos filhos de Amom;

2 סיחון מלך האמרי היושב בחשבון משל מערוער אשר על שפת נחל ארנון ותוך הנחל וחצי הגלעד ועד יבק הנחל גבול בני עמון

3 e desde a campina até ao mar de Quinerete, para o oriente, e até ao mar da Campina, o mar Salgado, para o oriente, pelo caminho de Bete-Jesimote; e desde o sul abaixo de Asdote-Pisga.

3 והערבה עד ים כנרות מזרחה ועד ים הערבה ים המלח מזרחה דרך בית הישמות ומתימן תחת אשדות הפסגה

4 Como também o termo de Ogue, rei de Basã, que era do resto dos gigantes e que habitava em Astarote e em Edrei;

4 וגבול עוג מלך הבשן מיתר הרפאים היושב בעשתרות ובאדרעי

5 e senhoreava no monte Hermom, e em Salca, e em toda a Basã, até ao termo dos gesureus e dos maacateus e metade de Gileade, termo de Seom, rei de Hesbom.

5 ומשל בהר חרמון ובסלכה ובכל הבשן עד גבול הגשורי והמעכתי וחצי
הגלעד גבול סיחון מלך חשבון

6 A estes Moisés, servo do SENHOR, e os filhos de Israel feriram; e Moisés, servo do SENHOR, deu essa terra em possessão aos rubenitas, e aos gaditas, e à meia tribo de Manassés.

6 משה עבד יהוה ובני ישראל הכום ויתנה משה עבד יהוה ירשה לראובני
ולגדי ולחצי שבט המנשה

7 E estes são os reis da terra aos quais Josué e os filhos de Israel feriram daquém do Jordão, para o ocidente, desde Baal-Gade, no vale do Líbano, até ao monte Calvo, que sobe a Seir; e Josué a deu às tribos de Israel em possessão, segundo as suas divisões,

7 ואלה מלכי הארץ אשר הכה יהושע ובני ישראל בעבר הירדן ימה מבעל
גד בבקעת הלבנון ועד ההר החלק העלה שעירה ויתנה יהושע לשבטי
ישראל ירשה כמחלקתם

8 o que havia nas montanhas, e nas planícies, e nas campinas, e nas descidas das águas, e no deserto, e para o sul, entre os heteus, os amorreus, os cananeus, os ferezeus, os heveus, e os jebuseus

8 בהר ובשפלה ובערבה ובאשדות ובמדבר ובנגב החתי האמרי והכנעני
הפרזי החוי והיבוסי

9 o rei de Jericó, um; o rei de Ai, que está ao lado de Betel, outro;

9 מלך יריחו אחד מלך העי אשר מצד בית אל אחד

10 o rei de Jerusalém, outro; o rei de Hebrom, outro;

10 מלך ירושלם אחד מלך חברון אחד

11 o rei de Jarmute, outro; o rei de Laquis, outro;

11 מלך ירמות אחד מלך לכיש אחד

12 o rei de Eglom, outro; o rei de Gezer, outro;

12 מלך עגלון אחד מלך גזר אחד

13 o rei de Debir, outro; o rei de Geder, outro;

13 מלך דבר אחד מלך גדר אחד

14 o rei de Horma, outro; o rei de Arade, outro;

14 מלך חרמה אחד מלך ערד אחד

15 o rei de Libna, outro; o rei de Adulão, outro;

15 מלך לבנה אחד מלך עדלם אחד

16 o rei de Maquedá, outro; o rei de Betel, outro;

16 מלך מקדה אחד מלך בית אל אחד

17 o rei de Tapua, outro; o rei de Héfer, outro;

17 מלך תפוח אחד מלך חפר אחד

18 o rei de Afeca, outro; o rei de Lasarom, outro;

18 מלך אפק אחד מלך לשרון אחד

19 o rei de Madom, outro; o rei de Hazor, outro;

19 מלך מדון אחד מלך חצור אחד

20 o rei de Sinrom-Merom, outro; o rei de Acsafe, outro;

20 מלך שמרון מראון אחד מלך אכשף אחד

21 o rei de Taanaque, outro; o rei de Megido, outro;

21 מלך תענך אחד מלך מגדו אחד

22 o rei de Quedes, outro; o rei de Jocneão, no Carmelo, outro;

22 מלך קדש אחד מלך יקנעם לכרמל אחד

23 o rei de Dor, em Nafate-Dor, outro; o rei de Goim, em Gilgal, outro;

23 מלך דור לנפת דור אחד מלך גוים לגלגל אחד

24 o rei de Tirza, outro; trinta e um reis ao todo.

24 מלך תרצה אחד כל מלכים שלשים ואחד

Josué 13

1 Era, porém, Josué já velho, entrado em dias; e disse-lhe o SENHOR Já estás velho, entrado em dias; e ainda muitíssima terra ficou para possuir.

1 ויהושע זקן בא בימים ויאמר יהוה אליו אתה זקנתה באת בימים והארץ נשארה הרבה מאד לרשתה

2 A terra que fica de resto é esta todos os termos dos filisteus e toda a Gesur;

2 זאת הארץ הנשארת כל גלילות הפלשתים וכל הגשורי

3 desde Sior, que está defronte do Egito, até ao termo de Ecrom, para o norte, que se conta ser dos cananeus; cinco príncipes dos filisteus o de Gaza, o de Asdode, o de Asquelom, o de Gate e o de Ecrom; e os aveus,

3 מן השיחור אשר על פני מצרים ועד גבול עקרון צפונה לכנעני תחשב חמשת סרני פלשתים העזתי והאשדודי האשקלוני הגתי והעקרוני והעוים

4 desde o sul, também toda a terra dos cananeus e Meara, que é dos sidônios, até Afeca, ao termo dos amorreus;

4 מתימן כל ארץ הכנעני ומערה אשר לצידנים עד אפקה עד גבול האמרי

5 como também a terra dos gebalitas e todo o Líbano, para o nascente do sol, desde Baal-Gade, ao pé do monte Hermom, até à entrada de Hamate;

5 והארץ הגבלי וכל הלבנון מזרח השמש מבעל גד תחת הר חרמון עד לבוא חמת

6 todos os que habitam nas montanhas desde o Líbano até Misrefote-Maim, todos os sidônios; eu os lançarei de diante dos filhos de Israel; tão-somente faze que a terra caia a Israel em sorte por herança, como já to tenho mandado.

6 כל ישבי ההר מן הלבנון עד משרפת מים כל צידנים אנכי אורישם מפני בני ישראל רק הפלה לישראל בנחלה כאשר צויתיך

7 Reparte, pois, agora, esta terra por herança às nove tribos e à meia tribo de Manassés.

7 ועתה חלק את הארץ הזאת בנחלה לתשעת השבטים וחצי השבט המנשה

8 Com a outra meia tribo os rubenitas e os gaditas já receberam a sua herança, a qual lhes deu Moisés dalém do Jordão, para o oriente, como já lhes tinha dado Moisés, servo do SENHOR,

8 עמו הראובני והגדי לקחו נחלתם אשר נתן להם משה בעבר הירדן מזרחה כאשר נתן להם משה עבד יהוה

9 desde Aroer, que está à borda do ribeiro de Arnom, e a cidade que está no meio do vale, e toda a campina de Medeba até Dibom;

9 מערוער אשר על שפת נחל ארנון והעיר אשר בתוך הנחל וכל המישר מידבא עד דיבון

10 e todas as cidades de Seom, rei dos amorreus, que reinou em Hesbom, até ao termo dos filhos de Amom;

10 וכל ערי סיחון מלך האמרי אשר מלך בחשבון עד גבול בני עמון

11 e Gileade, e o termo dos gesureus, e dos maacateus, e todo o monte Hermom, e toda a Basã até Salca;

11 והגלעד וגבול הגשורי והמעכתי וכל הר חרמון וכל הבשן עד סלכה

12 todo o reino de Ogue, em Basã, que reinou em Astarote e em Edrei; este ficou do resto dos gigantes, que Moisés feriu e expeliu.

12 כל ממלכות עוג בבשן אשר מלך בעשתרות ובאדרעי הוא נשאר מיתר הרפאים ויכם משה וירשם

13 Porém os filhos de Israel não expeliram os gesureus, nem os maacateus; antes, Gesur e Maacate habitaram no meio de Israel até ao dia de hoje.

13 ולא הורישו בני ישראל את הגשורי ואת המעכתי וישב גשור ומעכת בקרב ישראל עד היום הזה

14 Tão-somente à tribo de Levi não deu herança; os sacrifícios queimados do SENHOR, Deus de Israel, são a sua herança, como já lhe tinha dito.

14 רק לשבט הלוי לא נתן נחלה אשי יהוה אלהי ישראל הוא נחלתו כאשר דבר לו

15 Assim, Moisés deu à tribo dos filhos de Rúben, conforme as suas famílias,

15 ויתן משה למטה בני ראובן למשפחתם

16 e foi o seu termo desde Aroer, que está à borda do ribeiro de Arnom, e a cidade que está no meio do vale e toda a campina até Medeba;

16 ויהי להם הגבול מערוער אשר על שפת נחל ארנון והעיר אשר בתוך הנחל וכל המישר על מידבא

17 Hesbom e todas as suas cidades, que estão na campina; Dibom, e Bamote-Baal, e Bete-Baal-Meom;

17 חשבון וכל עריה אשר במישר דיבון ובמות בעל ובית בעל מעון

18 e Jaza, e Quedemote, e Mefaate;

18 ויהצה וקדמת ומפעת

19 e Quiriataim, e Sibma, e Zerete-Saar, no monte do vale;

19 וקריתים ושבמה וצרת השחר בהר העמק

20 e Bete-Peor, e Asdote-Pisga, e Bete-Jesimote;

20 ובית פעור ואשדות הפסגה ובית הישמות

21 e todas as cidades da campina, e todo o reino de Seom, rei dos amorreus, que reinou em Hesbom, a quem Moisés feriu, como também aos príncipes de Midiã, e Evi, e Requém, e Zur, e Hur, e Reba, príncipes de Seom, moradores da terra.

21 וכל ערי המישר וכל ממלכות סיחון מלך האמרי אשר מלך בחשבון אשר הכה משה אתו ואת נשיאי מדין את אוי ואת רקם ואת צור ואת חור ואת רבע נסיכי סיחון ישבי הארץ

22 Também os filhos de Israel mataram a fio de espada a Balaão, filho de Beor, o adivinho, como os mais que por eles foram mortos.

22 ואת בלעם בן בעור הקוסם הרגו בני ישראל בחרב אל חלליהם

23 E foi o termo dos filhos de Rúben o Jordão e o seu termo; essa é a herança dos filhos de Rúben, segundo as suas famílias, com as cidades e as suas aldeias.

23 ויהי גבול בני ראובן הירדן וגבול זאת נחלת בני ראובן למשפחתם הערים וחצריהן

24 E deu Moisés à tribo de Gade, aos filhos de Gade, segundo as suas famílias,

24 ויתן משה למטה גד לבני גד למשפחתם

25 e foi o seu termo Jazer, e todas as cidades de Gileade, e metade da terra dos filhos de Amom, até Aroer, que está defronte de Rabá;

25 ויהי להם הגבול יעזר וכל ערי הגלעד וחצי ארץ בני עמון עד ערוער אשר על פני רבה

26 e desde Hesbom até Ramate-Mispa e Betonim; e desde Maanaim até ao termo de Debir;

26 ומחשבון עד רמת המצפה ובטנים וממחנים עד גבול לדבר

27 e, no vale, Bete-Harã, e Bete-Ninra, e Sucote, e Safom, que ficara do resto do reino de Seom, rei de Hesbom, mas o Jordão e o seu termo, até à extremidade do mar de Quinerete dalém do Jordão, para o oriente.

27 ובעמק בית הרם ובית נמרה וסכות וצפון יתר ממלכות סיחון מלך חשבון הירדן וגבל עד קצה ים כנרת עבר הירדן מזרחה

28 Essa é a herança dos filhos de Gade, segundo as suas famílias, com as cidades e as suas aldeias.

28 זאת נחלת בני גד למשפחתם הערים וחצריהם

29 Deu também Moisés herança à meia tribo de Manassés, que ficou à meia tribo dos filhos de Manassés, segundo as suas famílias.

29 ויתן משה לחצי שבט מנשה ויהי לחצי מטה בני מנשה למשפחותם

30 De maneira que o seu termo foi desde Maanaim, mais todo o Basã, todo o reino de Ogue, rei de Basã, e todas as aldeias de Jair, que estão em Basã, sessenta cidades;

30 ויהי גבולם ממחנים כל הבשן כל ממלכות עוג מלך הבשן וכל חות יאיר אשר בבשן ששים עיר

31 e metade de Gileade, e Astarote, e Edrei, cidades do reino de Ogue, em Basã, foram dadas aos filhos de Maquir, filho de Manassés, a saber, à metade dos filhos de Maquir, segundo as suas famílias.

31 וחצי הגלעד ועשתרות ואדרעי ערי ממלכות עוג בבשן לבני מכיר בן מנשה לחצי בני מכיר למשפחותם

32 Isso é o que Moisés repartiu em herança nas campinas de Moabe, dalém do Jordão, de Jericó para o oriente.

32 אלה אשר נחל משה בערבות מואב מעבר לירדן יריחו מזרחה

33 Porém à tribo de Levi Moisés não deu herança; o SENHOR, Deus de Israel, é a sua herança, como já lhe tinha dito.

33 ולשבט הלוי לא נתן משה נחלה יהוה אלהי ישראל הוא נחלתם כאשר דבר להם

Josué 14

1 Isto, pois, é o que os filhos de Israel tiveram em herança na terra de Canaã, o que Eleazar, o sacerdote, e Josué, filho de Num, e os cabeças dos pais das tribos dos filhos de Israel lhes fizeram repartir,

1 ואלה אשר נחלו בני ישראל בארץ כנען אשר נחלו אותם אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי אבות המטות לבני ישראל

2 por sorte da sua herança, como o SENHOR ordenara pelo ministério de Moisés, acerca das nove tribos e da meia tribo.

2 בגורל נחלתם כאשר צוה יהוה ביד משה לתשעת המטות וחצי המטה

3 Porquanto às duas tribos e à meia tribo já dera Moisés herança além do Jordão; mas aos levitas não tinha dado herança entre eles.

3 כי נתן משה נחלת שני המטות וחצי המטה מעבר לירדן וללוים לא נתן נחלה בתוכם

4 Porque os filhos de José foram duas tribos, Manassés e Efraim; e aos levitas não deram herança na terra, senão cidades em que habitassem e os seus arrabaldes para seu gado e para sua possessão.

4 כי היו בני יוסף שני מטות מנשה ואפרים ולא נתנו חלק ללוים בארץ כי אם ערים לשבת ומגרשיהם למקניהם ולקנינם

5 Como o SENHOR ordenara a Moisés, assim fizeram os filhos de Israel e repartiram a terra.

5 כאשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל ויחלקו את הארץ

6 Então, os filhos de Judá chegaram a Josué em Gilgal; e Calebe, filho de Jefoné, o quenezeu, lhe disse Tu sabes a palavra que o SENHOR falou a Moisés, homem de Deus, em Cades-Barnéia, por causa de mim e de ti.

6 ויגשו בני יהודה אל יהושע בגלגל ויאמר אליו כלב בן יפנה הקנזי אתה
ידעת את הדבר אשר דבר יהוה אל משה איש האלהים על אדותי ועל
אדותיך בקדש ברנע

7 Da idade de quarenta anos era eu, quando Moisés, servo do
SENHOR, me enviou de Cades-Barnéia a espiar a terra; e eu lhe
trouxe resposta, como sentia no meu coração.

7 בן ארבעים שנה אנכי בשלח משה עבד יהוה אתי מקדש ברנע לרגל את
הארץ ואשב אתו דבר כאשר עם לבבי

8 Mas meus irmãos, que subiram comigo, fizeram derreter o
coração do povo; eu, porém, perseverei em seguir o SENHOR,
meu Deus.

8 ואחי אשר עלו עמי המסיו את לב העם ואנכי מלאתי אחרי יהוה אלהי

9 Então, Moisés, naquele dia, jurou, dizendo Certamente a terra
que pisou o teu pé será tua e de teus filhos, em herança
perpetuamente; pois perseveraste em seguir o SENHOR, meu
Deus.

9 וישבע משה ביום ההוא לאמר אם לא הארץ אשר דרכה רגלך בה לך
תהיה לנחלה ולבניך עד עולם כי מלאת אחרי יהוה אלהי

10 E, agora, eis que o SENHOR me conservou em vida, como
disse; quarenta e cinco anos há agora, desde que o SENHOR
falou esta palavra a Moisés, andando Israel ainda no deserto; e,
agora, eis que já hoje sou da idade de oitenta e cinco anos.

10 ועתה הנה החיה יהוה אותי כאשר דבר זה ארבעים וחמש שנה מאז
דבר יהוה את הדבר הזה אל משה אשר הלך ישראל במדבר ועתה הנה
אנכי היום בן חמש ושמונים שנה

11 E, ainda hoje, estou tão forte como no dia em que Moisés me enviou; qual a minha força então era, tal é agora a minha força, para a guerra, e para sair, e para entrar.

11 עודני היום חזק כאשר ביום שלח אותי משה ככחי אז וככחי עתה למלחמה ולצאת ולבוא

12 Agora, pois, dá-me este monte de que o SENHOR falou aquele dia; pois, naquele dia, tu ouviste que os anaquins estão ali, grandes e fortes cidades há ali; porventura, o SENHOR será comigo, para os expelir, como o Senhor disse.

12 ועתה תנה לי את ההר הזה אשר דבר יהוה ביום ההוא כי אתה שמעת ביום ההוא כי ענקים שם וערים גדלות בצרות אולי יהוה אותי והורשתים כאשר דבר יהוה

13 E Josué o abençoou e deu a Calebe, filho de Jefoné, Hebrom em herança.

13 ויברכהו יהושע ויתן את חברון לכלב בן יפנה לנחלה

14 Portanto, Hebrom foi de Calebe, filho de Jefoné, o quenezeu, em herança até ao dia de hoje, porquanto perseverara em seguir o SENHOR, Deus de Israel.

14 על כן היתה חברון לכלב בן יפנה הקנזי לנחלה עד היום הזה יען אשר מלא אחרי יהוה אלהי ישראל

15 E era, dantes, o nome de Hebrom Quiriate-Arba, porque Arba foi um grande homem entre os anaquins. E a terra repousou da guerra.

15 ושם חברון לפנים קרית ארבע האדם הגדול בענקים הוא והארץ שקטה ממלחמה

Josué 15

1 E a sorte da tribo dos filhos de Judá, segundo as suas famílias, caiu para o sul, até ao termo de Edom, até o deserto de Zim, até à extremidade da banda do sul.

1 ויהי הגורל למטה בני יהודה למשפחתם אל גבול אדום מדבר צן נגבה מקצה תימן

2 E foi o seu termo para o sul, desde a ribeira do mar Salgado, desde a baía que olha para o sul;

2 ויהי להם גבול נגב מקצה ים המלח מן הלשן הפנה נגבה

3 e sai para o sul, até à subida de Acrabim, e passa a Zim, e sobe do sul a Cades-Barnéia, e passa por Hezrom, e sobe a Adar, e rodeia a Carca;

3 ויצא אל מנגב למעלה עקרבים ועבר צנה ועלה מנגב לקדש ברנע ועבר חצרון ועלה אדרה ונסב הקרקעה

4 e passa Azmom, e sai ao ribeiro do Egito, e as saídas deste termo irão até ao mar; este será o vosso termo da banda do sul.

4 ועבר עצמונה ויצא נחל מצרים והיה תצאות הגבול ימה זה יהיה לכם גבול נגב

5 O termo, porém, para o oriente será o mar Salgado até à extremidade do Jordão; e o termo para o norte será da baía do mar, desde a extremidade do Jordão.

5 וגבול קדמה ים המלח עד קצה הירדן וגבול לפאת צפונה מלשון הים מקצה הירדן

6 E este termo subirá até Bete-Hogla, e passará do norte a Bete-Arabá, e este termo subirá até à pedra de Boã, filho de Rúben.

6 ועלה הגבול בית חגלה ועבר מצפון לבית הערבה ועלה הגבול אבן בהן בן ראובן

7 Subirá mais este termo a Debir, desde o vale de Acor, e olhará pelo norte para Gilgal, a qual está à subida de Adumim, que está para o sul do ribeiro; então, este termo passará até às águas de En-Semes; e as suas saídas estarão da banda de En-Rogel.

7 ועלה הגבול דברה מעמק עכור וצפונה פנה אל הגלגל אשר נכח למעלה אדמים אשר מנגב לנחל ועבר הגבול אל מי עין שמש והיו תצאתיו אל עין רגל

8 E este termo passará pelo vale do Filho de Hinom, da banda dos jebuseus do sul (esta é Jerusalém) e subirá este termo até ao cume do monte que está diante do vale de Hinom para o ocidente, que está no fim do vale dos Refains, da banda do norte.

8 ועלה הגבול גי בן הנם אל כתף היבוסי מנגב היא ירושלם ועלה הגבול אל ראש ההר אשר על פני גי הנם ימה אשר בקצה עמק רפאים צפנה

9 Então, este termo irá desde a altura do monte até à fonte das águas de Neftoa; e sairá até às cidades do monte de Efrom; irá mais este termo até Baalá; esta é Quiriate-Jearim.

9 ותאר הגבול מראש ההר אל מעין מי נפתוח ויצא אל ערי הר עפרון ותאר הגבול בעלה היא קרית יערים

10 Então, tornará este termo desde Baalá para o ocidente, até às montanhas de Seir, e passará ao lado do monte de Jearim da banda do norte; esta é Quesalom; e descerá a Bete-Semes, e passará por Timna.

10 ונסב הגבול מבעלה ימה אל הר שעיר ועבר אל כתף הר יערים מצפונה היא כסלון וירד בית שמש ועבר תמנה

11 Sairá este termo mais ao lado de Ecrom para o norte, e este termo irá a Siquerom, e passará o monte de Baalá, e sairá em Jabneel; e as saídas deste termo eram no mar.

11 ויצא הגבול אל כתף עקרון צפונה ותאר הגבול שכרונה ועבר הר
הבעלה ויצא יבנאל והיו תצאות הגבול ימה

12 Será, porém, o termo da banda do ocidente o mar Grande e o seu termo; este é o termo dos filhos de Judá ao redor, segundo as suas famílias.

12 וגבול ים הימה הגדול וגבול זה גבול בני יהודה סביב למשפחתם

13 Mas a Calebe, filho de Jefoné, deu uma parte no meio dos filhos de Judá, conforme o dito do SENHOR a Josué, a saber, a cidade de Arba, pai de Anaque; este é Hebrom.

13 ולכלב בן יפנה נתן חלק בתוך בני יהודה אל פי יהוה ליהושע את קרית
ארבע אבי הענק היא חברון

14 E expeliu Calebe dali os três filhos de Anaque Sesai, e Aimã, e Talmai, gerados de Anaque.

14 וירש משם כלב את שלושה בני הענק את ששי ואת אחימן ואת תלמי
ילידי הענק

15 E dali subiu aos habitantes de Debir; e fora, dantes, o nome de Debir Quiriate-Sefer.

15 ויעל משם אל ישבי דבר ושם דבר לפנים קרית ספר

16 E disse Calebe Quem ferir a Quiriate-Sefer e a tomar, lhe darei a minha filha Acsa por mulher.

16 ויאמר כלב אשר יכה את קרית ספר ולכדה ונתתי לו את עכסה בתי
לאשה

17 Tomou -a, pois, Otniel, filho de Quenaz, irmão de Calebe, e este deu-lhe a sua filha Acsa por mulher.

17 וילכדה עתניאל בן קנז אחי כלב ויתן לו את עכסה בתו לאשה

18 E sucedeu que, vindo ela a ele, o persuadiu que pedisse um
campo a seu pai; e ela se apeou do jumento; então, Calebe lhe
disse Que é o que tens?

18 ויהי בבואה ותסיתהו לשאול מאת אביה שדה ותצנח מעל החמור ויאמר לה כלב מה לך

19 E ela disse Dá-me uma bênção, pois me deste terra seca; dá-
me também fontes de águas. Então, lhe deu as fontes superiores
e as fontes inferiores.

19 ותאמר תנה לי ברכה כי ארץ הנגב נתתני ונתתה לי גלת מים ויתן לה את גלת עליות ואת גלת תחתיות

20 Esta é a herança da tribo dos filhos de Judá, segundo as suas
famílias.

20 זאת נחלת מטה בני יהודה למשפחתם

21 São, pois, as cidades da extremidade da tribo dos filhos de
Judá até ao termo de Edom para o sul Cabzeel, e Éder, e Jagur,

21 ויהיו הערים מקצה למטה בני יהודה אל גבול אדום בנגבה קבצאל ועדר ויגור

22 e Quiná, e Dimona, e Adada,

22 וקינה ודימונה ועדעדה

23 e Quedes, e Hazor, e Itnã,

23 וקדש וחצור ויתנן

24 e Zife, e Telém, e Bealote,

24 זיף וטלם ובעלות

25 e Hazor-Hadata, e Quiriote-Hezrom (que é Hazor),

25 וחצור חדתה וקריות חצרון היא חצור

26 e Amã, e Sema, e Molada,

26 אמם ושמע ומולדה

27 e Hazar-Gada, e Hesmom, e Bete-Palete,

27 וחצר גדה וחשמון ובית פלט

28 e Hasar-Sual, e Berseba, e Biziotiá,

28 וחצר שועל ובאר שבע ובזיותיה

29 e Baalá, e Iim, e Ezém,

29 בעלה ועיים ועצם

30 e Eltolade, e Quesil, e Horma,

30 ואלתולד וכסיל וחרמה

31 e Ziclague, e Madmana, e Sansana,

31 וצקלג ומדמנה וסנסנה

32 e Lebaote, e Silim, e Aim, e Rimom todas as cidades e as suas aldeias; vinte e nove ao todo.

32 ולבאות ושלחים ועין ורמון כל ערים עשרים ותשע וחצריהן

33 Nas planícies Estaol, e Zorá, e Asná,

33 בשפלה אשתאול וצרעה ואשנה

34 e Zanoa, e En-Ganim, e Tapua, e Enã,

34 וזנוח ועין גנים תפוח והעינם

35 e Jarmute, e Adulão, e Socó, e Azeca,

35 ירמות ועדלם שוכה ועזקה

36 e Saaraim, e Aditaim, e Gedera, e Gederotaim catorze cidades e as suas aldeias.

36 ושערים ועדיתים והגדרה וגדרתים ערים ארבע עשרה וחצריהן

37 Zenã, e Hadasa, e Migdal-Gade,

37 צנן וחדשה ומגדל גד

38 e Dileã, e Mispa, e Jocteel,

38 ודלען והמצפה ויקתאל

39 e Laquis, e Boscate, e Eglom,

39 לכיש ובצקת ועגלון

40 e Cabom, e Laamás, e Quitlis,

40 וכבון ולחמס וכתליש

41 e Gederote, e Bete-Dagom, e Naamá, e Maquedá dezesseis cidades e as suas aldeias.

41 וגדרות בית דגון ונעמה ומקדה ערים שש עשרה וחצריהן

42 Libna, e Eter, e Asã,

42 לבנה ועתר ועשן

43 e Iftá, e Asná, e Nezibe,

43 ויפתח ואשנה ונציב

44 e Queila, e Aczibe, e Maressa nove cidades e as suas aldeias.

44 וקעילה ואכזיב ומראשה ערים תשע וחצריהן

45 Ecrom, e os lugares da sua jurisdição, e as suas aldeias;

45 עקרון ובנתיה וחצריה

46 desde Ecrom até ao mar, todas as que estão da banda de Asdode e as suas aldeias.

46 מעקרון וימה כל אשר על יד אשדוד וחצריהן

47 Asdode, e os lugares da sua jurisdição, e as suas aldeias; Gaza, e os lugares da sua jurisdição, e as suas aldeias, até ao rio do Egito, e o mar Grande, e o seu termo.

47 אשדוד בנותיה וחצריה עזה בנותיה וחצריה עד נחל מצרים והים הגבול וגבול

48 E nas montanhas Samir, e Jatir, e Socó,

48 ובהר שמיר ויתיר ושוכה

49 e Daná, e Quiriate-Sana, que é Debir,

49 ודנה וקרית סנה היא דבר

50 e Anabe, e Estemoa, e Anim,

50 וענב ואשתמה וענים

51 e Gósen, e Holom, e Gilo onze cidades e as suas aldeias.

51 וגשן וחלן וגלה ערים אחת עשרה וחצריהן

52 Arabe, e Dumá, e Esã,

52 ארב ורומה ואשען

53 e Janim, e Bete-Tapua, e Afeca,

53 וינים ובית תפוח ואפקה

54 e Hunta, e Quiriate-Arba (que é Hebrom), e Zior nove cidades e as suas aldeias.

54 וחמטה וקרית ארבע היא חברון וציער ערים תשע וחצריהן

55 Maom, e Carmelo, e Zife, e Jutá,

55 מעון כרמל וזיף ויוטה

56 e Jezreel, e Jocdeão, e Zanoa,

56 ויזרעאל ויקדעם וזנוח

57 e Caim, e Gibeá, e Timna dez cidades e as suas aldeias.

57 הקין גבעה ותמנה ערים עשר וחצריהן

58 Halul, e Bete-Zur, e Gedor,

58 חלחול בית צור וגדור

59 e Maarate, e Bete-Anote, e Eltecom seis cidades e as suas aldeias.

59 ומערת ובית ענות ואלתקן ערים שש וחצריהן

60 Quiriate-Baal (que é Quiriate-Jearim) e Rabá duas cidades e as suas aldeias.

60 קרית בעל היא קרית יערים והרבה ערים שתים וחצריהן

61 No deserto Bete-Arabá, e Midim, e Secaca,

61 במדבר בית הערבה מדין וסככה

62 e Nibsã, e a Cidade do Sal, e En-Gedi seis cidades e as suas aldeias.

62 והנבשן ועיר המלח ועין גדי ערים שש וחצריהן

63 Não puderam, porém, os filhos de Judá expelir os jebuseus que habitavam em Jerusalém; assim, habitaram os jebuseus com os filhos de Judá em Jerusalém até ao dia de hoje.

63 ואת היבוסי יושבי ירושלם לא יוכלו בני יהודה להורישם וישב היבוסי את בני יהודה בירושלם עד היום הזה

Josué 16

1 Saiu, depois, a sorte dos filhos de José, desde o Jordão de Jericó às águas de Jericó, para o oriente, subindo ao deserto de Jericó pelas montanhas de Betel;

1 ויצא הגורל לבני יוסף מירדן יריחו למי יריחו מזרחה המדבר עלה מיריחו בהר בית אל

2 e de Betel sai a Luz, e passa ao termo dos arquitas até Atarote;

2 ויצא מבית אל לוזה ועבר אל גבול הארכי עטרות

3 e desce da banda do ocidente ao termo de Jaflete, até ao termo de Bete-Horom de baixo e até Gezer, sendo as suas saídas para o mar.

3 וירד ימה אל גבול היפלטי עד גבול בית חורן תחתון ועד גזר והיו תצאתו ימה

4 Assim, alcançaram a sua herança os filhos de José, Manassés e Efraim.

4 וינחלו בני יוסף מנשה ואפרים

5 E foi o termo dos filhos de Efraim, segundo as suas famílias, a saber, o termo da sua herança para o oriente era Atarote-Adar até Bete-Horom de cima;

5 ויהי גבול בני אפרים למשפחתם ויהי גבול נחלתם מזרחה עטרות אדר עד בית חורן עליון

6 e sai este termo para o ocidente junto a Micmetate, desde o norte, e torna este termo para o oriente a Taanate-Siló, e passa por ela desde o oriente a Janoa;

6 ויצא הגבול הימה המכמתת מצפון ונסב הגבול מזרחה תאנת שלה ועבר אותו ממזרח ינוחה

7 e desce, desde Janoa, a Atarote e a Naarate, e toca em Jericó, e vai sair ao Jordão.

7 וירד מינוחה עטרות ונערתה ופגע ביריחו ויצא הירדן

8 De Tapua vai este termo para o ocidente ao ribeiro de Caná e as suas saídas no mar; esta é a herança da tribo dos filhos de Efraim, segundo as suas famílias.

8 מתפוח ילך הגבול ימה נחל קנה והיו תצאתיו הימה זאת נחלת מטה בני אפרים למשפחתם

9 E as cidades que se separaram para os filhos de Efraim estavam no meio da herança dos filhos de Manassés; todas aquelas cidades e as suas aldeias.

9 והערים המבדלות לבני אפרים בתוך נחלת בני מנשה כל הערים וחצריהן

10 E não expeliram os cananeus que habitavam em Gezer; e os cananeus habitaram no meio dos efraimitas até ao dia de hoje; porém serviam-nos, sendo-lhes tributários.

10 ולא הורישו את הכנעני היושב בגזר וישב הכנעני בקרב אפרים עד היום הזה ויהי למס עבד

Josué 17

1 Também caiu a sorte à tribo de Manassés, porquanto era o primogênito de José. Maquir, o primogênito de Manassés, pai de Gileade, porquanto era homem de guerra, teve a Gileade e Basã.

1 ויהי הגורל למטה מנשה כי הוא בכור יוסף למכיר בכור מנשה אבי הגלעד כי הוא היה איש מלחמה ויהי לו הגלעד והבשן

2 Também os mais filhos de Manassés tiveram a sua parte, segundo as suas famílias, a saber, os filhos de Abiezer, e os filhos de Heleque, e os filhos de Asriel, e os filhos de Siquém, e os filhos de Héfer, e os filhos de Semida; estes são os filhos varões de Manassés, filho de José, segundo as suas famílias.

2 ויהי לבני מנשה הנותרים למשפחתם לבני אביעזר ולבני חלק ולבני אשריאל ולבני שכם ולבני חפר ולבני שמידע אלה בני מנשה בן יוסף הזכרים למשפחתם

3 Zelofeade, porém, filho de Héfer, o filho de Gileade, filho de Maquir, o filho de Manassés, não teve filhos, mas só filhas; e estes são os nomes de suas filhas Macla, Noa, Hogla, Milca e Tirza.

3 ולצלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה לא היו לו בנים כי אם בנות ואלה שמות בנתיו מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה

4 Estas, pois, chegaram diante de Eleazar, o sacerdote, e diante de Josué, filho de Num, e diante dos príncipes, dizendo O SENHOR ordenou a Moisés que se nos desse herança no meio de nossos irmãos. Pelo que, conforme o dito do SENHOR, lhes deu herança no meio dos irmãos de seu pai.

4 ותקרבנה לפני אלעזר הכהן ולפני יהושע בן נון ולפני הנשיאים לאמר יהוה צוה את משה לתת לנו נחלה בתוך אחינו ויתן להם אל פי יהוה נחלה בתוך אחי אביהן

5 E couberam a Manassés dez quinhões, afora a terra de Gileade e Basã, que está dalém do Jordão;

5 ויפלו חבלי מנשה עשרה לבד מארץ הגלעד והבשן אשר מעבר לירדן

6 porque as filhas de Manassés no meio de seus filhos possuíram herança; e a terra de Gileade tiveram os outros filhos de Manassés.

6 כי בנות מנשה נחלו נחלה בתוך בניו וארץ הגלעד היתה לבני מנשה הנותרים

7 E o termo de Manassés foi desde Aser até Micmetate, que está diante de Siquém; e ia este termo, à mão direita, até aos moradores de En-Tapua.

7 ויהי גבול מנשה מאשר המכמתת אשר על פני שכם והלך הגבול אל הימין אל ישבי עין תפוח

8 Tinha Manassés a terra de Tapua; porém Tapua, no termo de Manassés, a tinham os filhos de Efraim.

8 למנשה היתה ארץ תפוח ותפוח אל גבול מנשה לבני אפרים

9 Então, descia este termo ao ribeiro de Caná; para o sul do ribeiro, de Efraim eram estas cidades no meio das cidades de Manassés; e o termo de Manassés estava ao norte do ribeiro, sendo as suas saídas no mar.

9 וירד הגבול נחל קנה נגבה לנחל ערים האלה לאפרים בתוך ערי מנשה וגבול מנשה מצפון לנחל ויהי תצאתיו הימה

10 Efraim ao sul, e Manassés ao norte, e o mar era o seu termo; pelo norte tocavam em Aser e, pelo oriente, em Issacar.

10 נגבה לאפרים וצפונה למנשה ויהי הים גבולו ובאשר יפגעון מצפון ובישכר ממזרח

11 Porque em Issacar e em Aser tinha Manassés a Bete-Seã e os lugares da sua jurisdição, e Ibleão e os lugares da sua jurisdição, e os habitantes de Dor e os lugares da sua jurisdição, e os habitantes de En-Dor e os lugares da sua jurisdição, e os habitantes de Taanaque e os lugares da sua jurisdição, e os habitantes de Megido e os lugares da sua jurisdição três comarcas.

11 ויהי למנשה בישׂשכר ובאשר בית שאן ובנותיה ויבלעם ובנותיה ואת ישבי דאר ובנותיה וישבי עין דר ובנתיה וישבי תענך ובנתיה וישבי מגדו ובנותיה שלשת הנפת

12 E os filhos de Manassés não puderam expelir os habitantes daquelas cidades, porquanto os cananeus queriam habitar na mesma terra.

12 ולא יכלו בני מנשה להוריש את הערים האלה ויואל הכנעני לשבת בארץ הזאת

13 E sucedeu que, engrossando em forças os filhos de Israel, fizeram tributários aos cananeus, porém não os expeliram de todo.

13 ויהי כי חזקו בני ישראל ויתנו את הכנעני למס והורש לא הורישו

14 Então, os filhos de José falaram a Josué, dizendo Por que me deste por herança só uma sorte e um quinhão, sendo eu um tão grande povo, visto que o SENHOR até aqui me tem abençoado?

14 וידברו בני יוסף את יהושע לאמר מדוע נתתה לי נחלה גורל אחד וחבל אחד ואני עם רב עד אשר עד כה ברכני יהוה

15 E disse-lhes Josué Se tão grande povo és, sobe ao bosque e corta para ti ali lugar na terra dos ferezeus e dos refains, pois que as montanhas de Efraim te são tão estreitas.

15 ויאמר אליהם יהושע אם עם רב אתה עלה לך היערה ובראת לך שם בארץ הפרזי והרפאים כי אץ לך הר אפרים

16 Então, disseram os filhos de José As montanhas nos não bastariam; também carros ferrados há entre todos os cananeus que habitam na terra do vale, entre os de Bete-Seã e os lugares da sua jurisdição e entre os que estão no vale de Jezreel.

16 ויאמרו בני יוסף לא ימצא לנו ההר ורכב ברזל בכל הכנעני הישב בארץ העמק לאשר בבית שאן ובנותיה ולאשר בעמק יזרעאל

17 Então, Josué falou à casa de José, a Efraim e a Manassés, dizendo Grande povo és e grande força tens; uma só sorte não terás;

17 ויאמר יהושע אל בית יוסף לאפרים ולמנשה לאמר עם רב אתה וכח גדול לך לא יהיה לך גורל אחד

18 porém as montanhas serão tuas; e, pois que bosque é, corta-o, e as suas saídas serão tuas; porque expelirás os cananeus, ainda que tenham carros ferrados, ainda que sejam fortes.

18 כי הר יהיה לך כי יער הוא ובראתו והיה לך תצאתיו כי תוריש את הכנעני כי רכב ברזל לו כי חזק הוא

Josué 18

1 E toda a congregação dos filhos de Israel se ajuntou em Siló, e ali armaram a tenda da congregação, depois que a terra foi sujeita diante deles.

1 ויקהלו כל עדת בני ישראל שלה וישכינו שם את אהל מועד והארץ נכבשה לפניהם

2 E dentre os filhos de Israel ficaram sete tribos que ainda não tinham repartido a sua herança.

2 ויותרו בבני ישראל אשר לא חלקו את נחלתם שבעה שבטים

3 E disse Josué aos filhos de Israel Até quando sereis negligentes para passardes para possuir a terra que o SENHOR, Deus de vossos pais, vos deu?

3 ויאמר יהושע אל בני ישראל עד אנה אתם מתרפים לבוא לרשת את הארץ אשר נתן לכם יהוה אלהי אבותיכם

4 De cada tribo escolhei vós três homens, para que eu os envie, e se levantem, e corram a terra, e a descrevam segundo as suas heranças, e tornem a mim.

4 הבו לכם שלשה אנשים לשבט ואשלחם ויקמו ויתהלכו בארץ ויכתבו אותה לפי נחלתם ויבאו אלי

5 E a repartirão em sete partes Judá ficará no seu termo para o sul, e a casa de José ficará no seu termo para o norte.

5 והתחלקו אתה לשבעה חלקים יהודה יעמד על גבולו מנגב ובית יוסף יעמדו על גבולם מצפון

6 E vós descrevereis a terra em sete partes e ma trareis a mim aqui descrita, para que eu aqui lance as sortes perante o SENHOR, nosso Deus.

6 ואתם תכתבו את הארץ שבעה חלקים והבאתם אלי הנה ויריתי לכם גורל פה לפני יהוה אלהינו

7 Porquanto os levitas não têm parte no meio de vós, porém o sacerdócio do SENHOR é a sua parte. E Gade, e Rúben, e a meia tribo de Manassés tomaram a sua herança dalém do Jordão para o oriente, a qual lhes deu Moisés, o servo do SENHOR.

7 כי אין חלק ללוים בקרבכם כי כהנת יהוה נחלתו וגד וראובן וחצי שבט המנשה לקחו נחלתם מעבר לירדן מזרחה אשר נתן להם משה עבד יהוה

8 Então, aqueles homens se levantaram e se foram; e Josué deu ordem aos que iam descrever a terra, dizendo Ide, e correi a terra, e descrevei -a, e então tornai a mim; e aqui vos lançarei as sortes perante o SENHOR, em Siló.

8 ויקמו האנשים וילכו ויצו יהושע את ההלכים לכתב את הארץ לאמר לכו והתהלכו בארץ וכתבו אותה ושובו אלי ופה אשליך לכם גורל לפני יהוה בשלה

9 Foram, pois, aqueles homens, e passaram pela terra, e a descreveram, segundo as cidades, em sete partes, num livro, e voltaram a Josué, ao arraial em Siló.

9 וילכו האנשים ויעברו בארץ ויכתבוה לערים לשבעה חלקים על ספר ויבאו אל יהושע אל המחנה שלה

10 Então, Josué lhes lançou as sortes em Siló, perante o SENHOR; e ali repartiu Josué a terra aos filhos de Israel, conforme as suas divisões.

10 וישלך להם יהושע גורל בשלה לפני יהוה ויחלק שם יהושע את הארץ לבני ישראל כמחלקתם

11 E saiu a sorte da tribo dos filhos de Benjamim, segundo as suas famílias; e caiu o termo da sua sorte entre os filhos de Judá e os filhos de José.

11 ויעל גורל מטה בני בנימן למשפחתם ויצא גבול גורלם בין בני יהודה ובין בני יוסף

12 E o seu termo foi para a banda do norte, desde o Jordão; e subia este termo ao lado de Jericó para o norte, e subia pela montanha para o ocidente, sendo as suas saídas no deserto de Bete-Áven.

12 ויהי להם הגבול לפאת צפונה מן הירדן ועלה הגבול אל כתף יריחו
מצפון ועלה בהר ימה והיה תצאתיו מדברה בית און

13 E dali passava este termo a Luz, ao lado de Luz (que é Betel) para o sul; e descia este termo a Atarote-Adar, ao pé do monte que está da banda do sul de Bete-Horom de baixo.

13 ועבר משם הגבול לוזה אל כתף לוזה נגבה היא בית אל וירד הגבול
עטרות אדר על ההר אשר מנגב לבית חרון תחתון

14 E ia este termo e tornava à banda do ocidente para o sul do monte que está defronte de Bete-Horom, para o sul, e as suas saídas iam para Quiriate-Baal (que é Quiriate-Jearim), cidade dos filhos de Judá; esta é a sua extensão para o ocidente.

14 ותאר הגבול ונסב לפאת ים נגבה מן ההר אשר על פני בית חרון נגבה
והיה תצאתיו אל קרית בעל היא קרית יערים עיר בני יהודה זאת פאת ים

15 E a sua extensão para o sul estava à extremidade de Quiriate-Jearim, e saía este termo ao ocidente e vinha a sair à fonte das águas de Neftoa;

15 ופאת נגבה מקצה קרית יערים ויצא הגבול ימה ויצא אל מעין מי
נפתוח

16 e descia este termo até à extremidade do monte que está defronte do vale do filho de Hinom, que está no vale dos Refains, para o norte, e descia pelo vale de Hinom da banda dos jebuseus para o sul; e então descia à fonte de Rogel;

16 וירד הגבול אל קצה ההר אשר על פני גי בן הנם אשר בעמק רפאים
צפונה וירד גי הנם אל כתף היבוסי נגבה וירד עין רגל

17 e ia desde o norte, e saía a En-Semes, e dali saía a Gelilote, que está defronte da subida de Adumim, e descia à pedra de Boã, filho de Rúben;

17 ותאר מצפון ויצא עין שמש ויצא אל גלילות אשר נכח מעלה אדמים
וירד אבן בהן בן ראובן

18 e passava até ao lado, defronte de Arabá para o norte e descia a Arabá.

18 ועבר אל כתף מול הערבה צפונה וירד הערבתה

19 Passava mais este termo até ao lado de Bete-Hogla para o norte, estando as saídas deste termo na língua do mar Salgado para o norte, na extremidade do Jordão para o sul; este era o termo do Sul.

19 ועבר הגבול אל כתף בית חגלה צפונה והיה תצאותיו הגבול אל לשון
ים המלח צפונה אל קצה הירדן נגבה זה גבול נגב

20 E terminava o Jordão da banda do oriente; esta era a herança dos filhos de Benjamim, nos seus termos em redor, segundo as suas famílias.

20 והירדן יגבל אתו לפאת קדמה זאת נחלת בני בנימן לגבולתיה סביב
למשפחתם

21 E as cidades da tribo dos filhos de Benjamim, segundo as suas famílias, eram Jericó, e Bete-Hogla, e Emeque-Quesis,

21 והיו הערים למטה בני בנימן למשפחותיהם יריחו ובית חגלה ועמק
קציץ

22 e Bete-Arabá, e Zemaraim, e Betel,

22 ובית הערבה וצמרים ובית אל

23 e Avim, e Pará, e Ofra,

23 והעוים והפרה ועפרה

24 e Quefar-Amonai, e Ofni, e Gaba doze cidades e as suas aldeias.

24 וכפר העמני והעפני וגבע ערים שתים עשרה וחצריהן

25 Gibeão, e Ramá, e Beerote,

25 גבעון והרמה ובארות

26 e Mispa, e Cefira, e Mosa,

26 והמצפה והכפירה והמצה

27 e Requém, e Irpeel, e Tarala,

27 ורקם וירפאל ותראלה

28 e Zela, e Elefe, e Jebus (esta é Jerusalém), e Gibeá, e Quiriate catorze cidades com as suas aldeias; esta era a herança dos filhos de Benjamim, segundo as suas famílias.

28 וצלע האלף והיבוסי היא ירושלם גבעת קרית ערים ארבע עשרה וחצריהן זאת נחלת בני בנימן למשפחתם

Josué 19

1 E saiu a segunda sorte a Simeão, à tribo dos filhos de Simeão, segundo as suas famílias, e foi a sua herança no meio da herança dos filhos de Judá.

1 ויצא הגורל השני לשמעון למטה בני שמעון למשפחותם ויהי נחלתם בתוך נחלת בני יהודה

2 E tiveram na sua herança Berseba, e Seba, e Molada,

2 ויהי להם בנחלתם באר שבע ושבע ומולדה

3 e Hazar-Sual, e Balá, e Ezém,

3 וחצר שועל ובלה ועצם

4 e Eltolade, e Betul, e Horma,

4 ואלתולד ובתול וחרמה

5 e Ziclague, e Bete-Marcabote, e Hazar-Susa,

5 וצקלג ובית המרכבות וחצר סוסה

6 e Bete-Lebaote, e Saruém treze cidades e as suas aldeias.

6 ובית לבאות ושרוחן ערים שלש עשרה וחצריהן

7 Aim, e Rimom, e Eter, e Asã quatro cidades e as suas aldeias.

7 עין רמון ועתר ועשן ערים ארבע וחצריהן

8 E todas as aldeias que havia em redor destas cidades, até Baalate-Ber, que é Ramá do Sul; esta era a herança da tribo dos filhos de Simeão, segundo as suas famílias.

8 וכל החצרים אשר סביבות הערים האלה עד בעלת באר ראמת נגב זאת נחלת מטה בני שמעון למשפחתם

9 A herança dos filhos de Simeão estava entre o quinhão dos de Judá, porquanto a herança dos filhos de Judá era demasiadamente grande para eles; pelo que os filhos de Simeão tiveram a sua herança no meio deles.

9 מחבל בני יהודה נחלת בני שמעון כי היה חלק בני יהודה רב מהם וינחלו בני שמעון בתוך נחלתם

10 E saiu a terceira sorte aos filhos de Zebulom, segundo as suas famílias, e foi o termo da sua herança até Saride.

10 ויעל הגורל השלישי לבני זבולן למשפחתם ויהי גבול נחלתם עד שריד

11 E subia o seu termo pelo ocidente a Marala, e chegava até Dabesete, e chegava também até ao ribeiro que está defronte de Jocneão.

11 ועלה גבולם לימה ומרעלה ופגע בדבשת ופגע אל הנחל אשר על פני יקנעם

12 E, de Saride, voltava para o oriente, para o nascente do sol, até ao termo de Quislote-Tabor, e saía a Daberate, e ia subindo a Jafia;

12 ושב משריד קדמה מזרח השמש על גבול כסלת תבר ויצא אל הדברת ועלה יפיע

13 e, dali, passava pelo oriente, para o nascente, a Gate-Hefer, em Ete-Cazim, e saía a Rimom-Metoar, que é Neá;

13 ומשם עבר קדמה מזרחה גתה חפר עתה קצין ויצא רמון המתאר הנעה

14 e tornava este termo para o norte a Hanatom, e as suas saídas eram o vale de Ifta-El;

14 ונסב אתו הגבול מצפון חנתן והיו תצאתיו גי יפתח אל

15 e Catate, e Naalal, e Sinrom, e Idala, e Belém doze cidades e as suas aldeias.

15 וקטת ונהלל ושמרון וידאלה ובית לחם ערים שתים עשרה וחצריהן

16 Esta era a herança dos filhos de Zebulom, segundo as suas famílias; estas cidades e as suas aldeias.

16 זאת נחלת בני זבולן למשפחותם הערים האלה וחצריהן

17 A quarta sorte saiu a Issacar, aos filhos de Issacar, segundo as suas famílias.

17 לישכר יצא הגורל הרביעי לבני יששכר למשפחותם

18 E foi o seu termo Jezreel, e Quesulote, e Suném,

18 ויהי גבולם יזרעאלה והכסולת ושונם

19 e Hafaraim, e Siom, e Anacarate,

19 וחפרים ושיאן ואנחרת

20 e Rabite, e Quisião, e Ebes,

20 והרבית וקשיון ואבץ

21 e Remete, e En-Ganim, e En-Hada, e Bete-Pasês.

21 ורמת ועין גנים ועין חדה ובית פצץ

22 E chegava este termo até Tabor, e Saazima, e Bete-Semes; e as saídas do seu termo estavam no Jordão dezesseis cidades e as suas aldeias.

22 ופגע הגבול בתבור ושחצומה ובית שמש והיו תצאות גבולם הירדן ערים שש עשרה וחצריהן

23 Esta era a herança da tribo dos filhos de Issacar, segundo as suas famílias; estas cidades e as suas aldeias.

23 זאת נחלת מטה בני יששכר למשפחתם הערים וחצריהן

24 E saiu a quinta sorte à tribo dos filhos de Aser, segundo as suas famílias.

24 ויצא הגורל החמישי למטה בני אשר למשפחותם

25 E foi o seu termo Helcate, e Hali, e Béten, e Acsafe,

25 ויהי גבולם חלקת וחלי ובטן ואכשף

26 e Alameleque, e Amade, e Misal; e chegava ao Carmelo para o ocidente, e a Sior-Libnate;

26 ואלמלך ועמעד ומשאל ופגע בכרמל הימה ובשיחור לבנת

27 e voltava do nascente do sol a Bete-Dagom, e chegava a Zebulom e ao vale de Ifta-El, ao norte de Bete-Emeque e de Neiel, e vinha sair a Cabul pela esquerda,

27 ושב מזרח השמש בית דגן ופגע בזבלון ובגי יפתח אל צפונה בית העמק ונעיאל ויצא אל כבול משמאל

28 e Ebrom, e Reobe, e Hamom, e Caná, até à grande Sidom.

28 ועברן ורחב וחמון וקנה עד צידון רבה

29 E voltava este termo a Ramá e até à forte cidade de Tiro; então, tornava este termo a Hosa, e as suas saídas estavam para o mar, desde o quinhão da terra até Aczibe;

29 ושב הגבול הרמה ועד עיר מבצר צר ושב הגבול חסה ויהיו תצאתיו הימה מחבל אכזיבה

30 e Umá, e Afeca, e Reobe vinte e duas cidades e as suas aldeias.

30 ועמה ואפק ורחב ערים עשרים ושתים וחצריהן

31 Esta era a herança da tribo dos filhos de Aser, segundo as suas famílias; estas cidades e as suas aldeias.

31 זאת נחלת מטה בני אשר למשפחתם הערים האלה וחצריהן

32 E saiu a sexta sorte aos filhos de Naftali, para os filhos de Naftali segundo as suas famílias.

32 לבני נפתלי יצא הגורל הששי לבני נפתלי למשפחתם

33 E foi o seu termo desde Helefe e desde Alom em Zaananim, e Adami-Nequebe, e Jabneel, até Lacum, e estavam as suas saídas no Jordão.

33 ויהי גבולם מחלף מאלון בצעננים ואדמי הנקב ויבנאל עד לקום ויהי תצאתיו הירדן

34 E voltava este termo pelo ocidente a Aznote-Tabor, e dali passava a Hucoque, e chegava a Zebulom para o sul, e chegava a Aser para o ocidente, e a Judá pelo Jordão, para o nascente do sol.

34 ושב הגבול ימה אזנות תבור ויצא משם חוקקה ופגע בזבלון מנגב ובאשר פגע מים וביהודה הירדן מזרח השמש

35 E eram as cidades-fortes Zidim, e Zer, e Hamate, e Racate, e Quinerete,

35 וערי מבצר הצדים צר וחמת רקת וכנרת

36 e Adamá, e Ramá, e Hazor,

36 ואדמה והרמה וחצור

37 e Quedes, e Edrei, e En-Hazor,

37 וקדש ואדרעי ועין חצור

38 e Irom, e Migdal-El, e Horém, e Bete-Anate, e Bete-Semes dezenove cidades e as suas aldeias.

38 ויראון ומגדל אל חרם ובית ענת ובית שמש ערים תשע עשרה וחצריהן

39 Esta era a herança da tribo dos filhos de Naftali, segundo as suas famílias; estas cidades e as suas aldeias.

39 זאת נחלת מטה בני נפתלי למשפחתם הערים וחצריהן

40 A sétima sorte saiu à tribo dos filhos de Dã, segundo as suas famílias.

40 למטה בני דן למשפחתם יצא הגורל השביעי

41 E foi o termo da sua herança Zorá, e Estaol, e Ir-Semes,

41 ויהי גבול נחלתם צרעה ואשתאול ועיר שמש

42 e Saalabim, e Aijalom, e Itla,

42 ושעלבין ואילון ויתלה

43 e Elom, e Timna, e Ecrom,

43 ואילון ותמנתה ועקרון

44 e Elteque, e Gibetom, e Baalate,

44 ואלתקה וגבתון ובעלת

45 e Jeúde, e Benê-Beraque, e Gate-Rimom,

45 ויהד ובני ברק וגת רמון

46 e Me-Jarcom, e Racom com o termo defronte de Jafo.

46 ומי הירקון והרקון עם הגבול מול יפו

47 Saiu, porém, pequeno o termo aos filhos de Dã; pelo que subiram os filhos de Dã, e pelejaram contra Lesém, e a tomaram, e a feriram a fio de espada, e a possuíram, e habitaram nela; e a Lesém chamaram Dã, conforme o nome de Dã, seu pai.

47 ויצא גבול בני דן מהם ויעלו בני דן וילחמו עם לשם וילכדו אותה ויכו אותה לפי חרב וירשו אותה וישבו בה ויקראו ללשם דן כשם דן אביהם

48 Esta era a herança da tribo dos filhos de Dã, segundo as suas famílias; estas cidades e as suas aldeias.

48 זאת נחלת מטה בני דן למשפחתם הערים האלה וחצריהן

49 Acabando, pois, de repartir a terra em herança segundo os seus termos, deram os filhos de Israel a Josué, filho de Num, herança no meio deles.

49 ויכלו לנחל את הארץ לגבולתיה ויתנו בני ישראל נחלה ליהושע בן נון בתוכם

50 Segundo o dito do SENHOR, lhe deram a cidade que pediu, Timnate-Sera, na montanha de Efraim; e reedificou aquela cidade e habitou nela.

50 על פי יהוה נתנו לו את העיר אשר שאל את תמנת סרח בהר אפרים ויבנה את העיר וישב בה

51 Estas eram as heranças que Eleazar, o sacerdote, e Josué, filho de Num, e os cabeças dos pais das famílias por sorte em herança repartiram pelas tribos dos filhos de Israel em Siló, perante o SENHOR, à porta da tenda da congregação. E, assim, acabaram de repartir a terra.

51 אלה הנחלת אשר נחלו אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי האבות למטות בני ישראל בגורל בשלה לפני יהוה פתח אהל מועד ויכלו מחלק את הארץ

Josué 20

1 Falou mais o SENHOR a Josué, dizendo

1 וידבר יהוה אל יהושע לאמר

2 Fala aos filhos de Israel, dizendo Apartai para vós as cidades de refúgio, de que vos falei pelo ministério de Moisés;

2 דבר אל בני ישראל לאמר תנו לכם את ערי המקלט אשר דברתי אליכם ביד משה

3 para que fuja para ali o homicida que matar alguma pessoa por erro e não com intento; para que vos sejam refúgio do vingador do sangue.

3 לנוס שמה רוצח מכה נפש בשגגה בבלי דעת והיו לכם למקלט מגאל הדם

4 E, fugindo para alguma daquelas cidades, por-se -á à porta da cidade e proporá as suas palavras perante os ouvidos dos anciãos da tal cidade; então, tomarão consigo na cidade e lhe darão lugar, para que habite com eles.

4 ונס אל אחת מהערים האלה ועמד פתח שער העיר ודבר באזני זקני העיר ההיא את דבריו ואספו אתו העירה אליהם ונתנו לו מקום וישב עמם

5 E, se o vingador do sangue o seguir, não entregarão na sua mão o homicida; porquanto não feriu a seu próximo com intento e o não aborrecia dantes.

5 וכי ירדף גאל הדם אחריו ולא יסגרו את הרצח בידו כי בבלי דעת הכה את רעהו ולא שנא הוא לו מתמול שלשום

6 E habitará na mesma cidade, até que se ponha a juízo perante a congregação, até que morra o sumo sacerdote que houver naqueles dias; então, o homicida voltará e virá à sua cidade e à sua casa, à cidade de onde fugiu.

6 וישב בעיר ההיא עד עמדו לפני העדה למשפט עד מות הכהן הגדול אשר יהיה בימים ההם אז ישוב הרוצח ובא אל עירו ואל ביתו אל העיר אשר נס משם

7 Então, apartaram Quedes, na Galiléia, na montanha de Naftali, e Siquém, na montanha de Efraim, e Quiriate-Arba (esta é Hebrom), na montanha de Judá.

7 ויקדשו את קדש בגליל בהר נפתלי ואת שכם בהר אפרים ואת קרית ארבע היא חברון בהר יהודה

8 E, dalém do Jordão, de Jericó para o oriente, apartaram Bezer, no deserto, na campina da tribo de Rúben, e Ramote, em Gileade, da tribo de Gade; e Golã, em Basã, da tribo de Manassés.

8 ומעבר לירדן יריחו מזרחה נתנו את בצר במדבר במישר ממטה ראובן ואת ראמת בגלעד ממטה גד ואת גלון בבשן ממטה מנשה

9 Estas são as cidades que foram designadas para todos os filhos de Israel e para o estrangeiro que andasse entre eles; para que se acolhesse a elas todo aquele que ferisse alguma pessoa por erro; para que não morresse às mãos do vingador do sangue, até se pôr diante da congregação.

9 אלה היו ערי המועדה לכל בני ישראל ולגר הגר בתוכם לנוס שמה כל מכה נפש בשגגה ולא ימות ביד גאל הדם עד עמדו לפני העדה

Josué 21

1 Então, os cabeças dos pais dos levitas se achegaram a Eleazar, o sacerdote, e a Josué, filho de Num, e aos cabeças dos pais das tribos dos filhos de Israel;

1 ויגשו ראשי אבות הלוים אל אלעזר הכהן ואל יהושע בן נון ואל ראשי אבות המטות לבני ישראל

2 e falaram-lhes em Siló, na terra de Canaã, dizendo O SENHOR ordenou, pelo ministério de Moisés, que se nos dessem cidades para habitar e os seus arrabaldes para os nossos animais.

2 וידברו אליהם בשלה בארץ כנען לאמר יהוה צוה ביד משה לתת לנו ערים לשבת ומגרשיהן לבהמתנו

3 Pelo que os filhos de Israel deram aos levitas, da sua herança, conforme o dito do SENHOR, estas cidades e os seus arrabaldes.

3 ויתנו בני ישראל ללוים מנחלתם אל פי יהוה את הערים האלה ואת מגרשיהן

4 E saiu a sorte pelas famílias dos coatitas; e aos filhos de Arão, o sacerdote, dentre os levitas, caíram por sorte, da tribo de Judá, e da tribo de Simeão, e da tribo de Benjamim, treze cidades.

4 ויצא הגורל למשפחת הקהתי ויהי לבני אהרן הכהן מן הלוים ממטה יהודה וממטה השמעני וממטה בנימן בגורל ערים שלש עשרה

5 E aos outros filhos de Coate caíram por sorte, das famílias da tribo de Efraim, e da tribo de Dã, e da meia tribo de Manassés, dez cidades.

5 ולבני קהת הנותרים ממשפחת מטה אפרים וממטה דן ומחצי מטה מנשה בגורל ערים עשר

6 E aos filhos de Gérson caíram por sorte, das famílias da tribo de Issacar, e da tribo de Aser, e da tribo de Naftali, e da meia tribo de Manassés, em Basã, treze cidades.

6 ולבני גרשון ממשפחות מטה יששכר וממטה אשר וממטה נפתלי ומחצי מטה מנשה בבשן בגורל ערים שלש עשרה

7 Aos filhos de Merari, segundo as suas famílias, da tribo de Rúben, e da tribo de Gade, e da tribo de Zebulom, doze cidades.

7 לבני מררי למשפחתם ממטה ראובן וממטה גד וממטה זבולן ערים שתים עשרה

8 E deram os filhos de Israel aos levitas estas cidades e os seus arrabaldes por sorte, como o SENHOR ordenara pelo ministério de Moisés.

8 ויתנו בני ישראל ללוים את הערים האלה ואת מגרשיהן כאשר צוה יהוה ביד משה בגורל

9 Deram mais, da tribo dos filhos de Judá e da tribo dos filhos de Simeão, estas cidades, que por nome foram nomeadas,

9 ויתנו ממטה בני יהודה וממטה בני שמעון את הערים האלה אשר יקרא אתהן בשם

10 para que fossem dos filhos de Arão, das famílias dos coatitas, dos filhos de Levi; porquanto a primeira sorte foi sua.

10 ויהי לבני אהרן ממשפחות הקהתי מבני לוי כי להם היה הגורל ראישנה

11 Assim, lhes deram a cidade de Arba, do pai de Anaque (esta é Hebrom), no monte de Judá, e os seus arrabaldes em redor dela.

11 ויתנו להם את קרית ארבע אבי הענוק היא חברון בהר יהודה ואת מגרשה סביבתיה

12 Porém o campo da cidade e as suas aldeias deram a Calebe, filho de Jefoné, por sua possessão.

12 ואת שדה העיר ואת חצריה נתנו לכלב בן יפנה באחזתו

13 Assim, aos filhos de Arão, o sacerdote, deram a cidade de refúgio do homicida, Hebrom, e os seus arrabaldes, e Libna e os seus arrabaldes;

13 ולבני אהרן הכהן נתנו את עיר מקלט הרצח את חברון ואת מגרשה ואת לבנה ואת מגרשה

14 e Jatir e os seus arrabaldes, e Estemoa e os seus arrabaldes;

14 ואת יתר ואת מגרשה ואת אשתמע ואת מגרשה

15 e Holom e os seus arrabaldes, e Debir e os seus arrabaldes;

15 ואת חלן ואת מגרשה ואת דבר ואת מגרשה

16 e Aim e os seus arrabaldes, e Jutá e os seus arrabaldes, e Bete-Semes e os seus arrabaldes nove cidades destas duas tribos.

16 ואת עין ואת מגרשה ואת יטה ואת מגרשה את בית שמש ואת מגרשה ערים תשע מאת שני השבטים האלה

17 E da tribo de Benjamim, Gibeão e os seus arrabaldes, Geba e os seus arrabaldes;

17 וממטה בנימן את גבעון ואת מגרשה את גבע ואת מגרשה

18 e Anatote e os seus arrabaldes, e Almom e os seus arrabaldes quatro cidades.

18 את ענתות ואת מגרשה ואת עלמון ואת מגרשה ערים ארבע

19 Todas as cidades dos sacerdotes, filhos de Arão, foram treze cidades e os seus arrabaldes.

19 כל ערי בני אהרן הכהנים שלש עשרה ערים ומגרשיהן

20 E as famílias dos filhos de Coate, levitas, que ficaram dos filhos de Coate, tiveram as cidades da sua sorte da tribo de Efraim.

20 ולמשפחות בני קהת הלוים הנותרים מבני קהת ויהי ערי גורלם ממטה אפרים

21 E deram-lhes Siquém, cidade de refúgio do homicida, e os seus arrabaldes, no monte de Efraim, e Gezer e os seus arrabaldes;

21 ויתנו להם את עיר מקלט הרצח את שכם ואת מגרשה בהר אפרים ואת גזר ואת מגרשה

22 e Quibzaim e os seus arrabaldes, e Bete-Horom e os seus arrabaldes quatro cidades.

22 ואת קבצים ואת מגרשה ואת בית חורן ואת מגרשה ערים ארבע

23 E da tribo de Dã, Elteque e os seus arrabaldes, Gibetom e os seus arrabaldes;

23 וממטה דן את אלתקא ואת מגרשה את גבתון ואת מגרשה

24 e Aijalom e os seus arrabaldes, Gate-Rimom e os seus arrabaldes quatro cidades.

24 את אילון ואת מגרשה את גת רמון ואת מגרשה ערים ארבע

25 E da meia tribo de Manassés, Taanaque e os seus arrabaldes, e Gate-Rimom e os seus arrabaldes duas cidades.

25 וממחצית מטה מנשה את תענך ואת מגרשה ואת גת רמון ואת
מגרשה ערים שתים

26 Todas as cidades para as famílias dos demais filhos de Coate foram dez e os seus arrabaldes.

26 כל ערים עשר ומגרשיהן למשפחות בני קהת הנותרים

27 E aos filhos de Gérson, das famílias dos levitas, Golã, da meia tribo de Manassés, cidade de refúgio do homicida, em Basã, e os seus arrabaldes, e Beesterá e os seus arrabaldes duas cidades.

27 ולבני גרשון ממשפחת הלוים מחצי מטה מנשה את עיר מקלט הרצח
את גלון בבשן ואת מגרשה ואת בעשתרה ואת מגרשה ערים שתים

28 E da tribo de Issacar, Quisião e os seus arrabaldes, Daberate e os seus arrabaldes;

28 וממטה יששכר את קשיון ואת מגרשה את דברת ואת מגרשה

29 e Jarmute e os seus arrabaldes, En-Ganim e os seus arrabaldes quatro cidades.

29 את ירמות ואת מגרשה את עין גנים ואת מגרשה ערים ארבע

30 E da tribo de Aser, Misal e os seus arrabaldes, Abdom e os seus arrabaldes;

30 וממטה אשר את משאל ואת מגרשה את עבדון ואת מגרשה

31 e Helcate e os seus arrabaldes, Reobe e os seus arrabaldes quatro cidades.

31 את חלקת ואת מגרשה ואת רחב ואת מגרשה ערים ארבע

32 E da tribo de Naftali, Quedes, cidade de refúgio do homicida, na Galiléia, e os seus arrabaldes, e Hamote-Dor e os seus arrabaldes; e Cartã e os seus arrabaldes três cidades.

32 וממטה נפתלי את עיר מקלט הרצח את קדש בגליל ואת מגרשה ואת חמת דאר ואת מגרשה ואת קרתן ואת מגרשה ערים שלש

33 Todas as cidades dos gersonitas, segundo as suas famílias, foram treze cidades e os seus arrabaldes.

33 כל ערי הגרשני למשפחתם שלש עשרה עיר ומגרשיהן

34 E às famílias dos demais filhos de Merari, dos levitas, foram dadas, da tribo de Zebulom, Jocneão e os seus arrabaldes, Cartá e os seus arrabaldes;

34 ולמשפחות בני מררי הלוים הנותרים מאת מטה זבולן את יקנעם ואת מגרשה את קרתה ואת מגרשה

35 e Dimna e os seus arrabaldes, Naalal e os seus arrabaldes quatro cidades.

35 את דמנה ואת מגרשה את נהלל ואת מגרשה ערים ארבע

36 E da tribo de Rúben, Bezer e os seus arrabaldes, e Jaza e os seus arrabaldes;

36 וממטה ראובן את בצר ואת מגרשה ואת יהצה ואת מגרשה

37 e Quedemote e os seus arrabaldes, e Mefaate e os seus arrabaldes quatro cidades.

37 את קדמות ואת מגרשה ואת מיפעת ואת מגרשה ערים ארבע

38 E da tribo de Gade, Ramote, cidade de refúgio do homicida, em Gileade, e os seus arrabaldes, e Maanaim e os seus arrabaldes;

38 וממטה גד את עיר מקלט הרצח את רמת בגלעד ואת מגרשה ואת מחנים ואת מגרשה

39 e Hesbom e os seus arrabaldes, Jazer e os seus arrabaldes quatro cidades.

39 את חשבון ואת מגרשה את יעזר ואת מגרשה כל ערים ארבע

40 Todas estas cidades foram dos filhos de Merari, segundo as suas famílias, que ainda restavam das famílias dos levitas; e foi a sua sorte doze cidades.

40 כל הערים לבני מררי למשפחתם הנותרים ממשפחות הלוים ויהי גורלם ערים שתים עשרה

41 Todas as cidades dos levitas, no meio da herança dos filhos de Israel, foram quarenta e oito cidades e os seus arrabaldes.

41 כל ערי הלוים בתוך אחזת בני ישראל ערים ארבעים ושמנה ומגרשיהן

42 Estavam estas cidades cada qual com os seus arrabaldes em redor delas; assim estavam todas estas cidades.

42 תהיינה הערים האלה עיר עיר ומגרשיה סביבתיה כן לכל הערים
האלה

43 Desta sorte, deu o SENHOR a Israel toda a terra que jurara dar a seus pais; e a possuíram e habitaram nela.

43 ויתן יהוה לישראל את כל הארץ אשר נשבע לתת לאבותם וירשוה
וישבו בה

44 E o SENHOR lhes deu repouso em redor, conforme tudo quanto jurara a seus pais; e nenhum de todos os seus inimigos ficou em pé diante deles; todos os seus inimigos o SENHOR deu na sua mão.

44 וינח יהוה להם מסביב ככל אשר נשבע לאבותם ולא עמד איש בפניהם
מכל איביהם את כל איביהם נתן יהוה בידם

45 Palavra alguma falhou de todas as boas palavras que o SENHOR falara à casa de Israel; tudo se cumpriu.

45 לא נפל דבר מכל הדבר הטוב אשר דבר יהוה אל בית ישראל הכל בא

Josué 22

1 Então, Josué chamou os rubenitas, e os gaditas, e a meia tribo de Manassés

1 אז יקרא יהושע לראובני ולגדי ולחצי מטה מנשה

2 e disse-lhes Tudo quanto Moisés, o servo do SENHOR, vos ordenou guardastes, e à minha voz obedecestes em tudo quanto vos ordenei.

2 ויאמר אליהם אתם שמרתם את כל אשר צוה אתכם משה עבד יהוה
ותשמעו בקולי לכל אשר צויתי אתכם

3 A vossos irmãos por tanto tempo até ao dia de hoje não desamparastes; antes, tivestes cuidado da guarda do mandamento do SENHOR, vosso Deus.

3 לא עזבתם את אחיכם זה ימים רבים עד היום הזה ושמרתם את משמרת מצות יהוה אלהיכם

4 E agora o SENHOR, vosso Deus, deu repouso a vossos irmãos, como lhes tinha prometido voltai-vos, pois, agora, e ide-vos a vossas tendas, à terra da vossa possessão, que Moisés, o servo do SENHOR, vos deu dalém do Jordão.

4 ועתה הניח יהוה אלהיכם לאחיכם כאשר דבר להם ועתה פנו ולכו לכם לאהליכם אל ארץ אחזתכם אשר נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן

5 Tão-somente tende cuidado de guardar com diligência o mandamento e a lei que Moisés, o servo do SENHOR, vos mandou que ameis ao SENHOR, vosso Deus, e andeis em todos os seus caminhos, e guardeis os seus mandamentos, e vos achegueis a ele, e o sirvais com todo o vosso coração e com toda a vossa alma.

5 רק שמרו מאד לעשות את המצוה ואת התורה אשר צוה אתכם משה עבד יהוה לאהבה את יהוה אלהיכם וללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו ולדבקה בו ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם

6 Assim, Josué os abençoou e despediu-os; e foram para as suas tendas.

6 ויברכם יהושע וישלחם וילכו אל אהליהם

7 Porquanto Moisés dera herança, em Basã, à meia tribo de Manassés; porém à outra metade deu Josué entre seus irmãos, daquém do Jordão para o ocidente; e, enviando-os Josué também a suas tendas, os abençoou

7 ולחצי שבט המנשה נתן משה בבשן ולחצי‎ו נתן יהושע עם אחיהם
מעבר הירדן ימה וגם כי שלחם יהושע אל אהליהם ויברכם

8 e falou-lhes, dizendo Voltais às vossas tendas com grandes riquezas, e com muitíssimo gado, com prata, e com ouro, e com metal, e com ferro, e com muitíssimas vestes; reparti com vossos irmãos o despojo dos vossos inimigos.

8 ויאמר אליהם לאמר בנכסים רבים שובו אל אהליכם ובמקנה רב מאד
בכסף ובזהב ובנחשת ובברזל ובשלמות הרבה מאד חלקו שלל איביכם עם
אחיכם

9 Assim, os filhos de Rúben, e os filhos de Gade, e a meia tribo de Manassés voltaram e partiram dos filhos de Israel, de Siló, que está na terra de Canaã, para irem à terra de Gileade, à terra da sua possessão, de que foram feitos possuidores, conforme o dito do SENHOR, pelo ministério de Moisés.

9 וישבו וילכו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה מאת בני ישראל משלה
אשר בארץ כנען ללכת אל ארץ הגלעד אל ארץ אחזתם אשר נאחזו בה על
פי יהוה ביד משה

10 E, vindo eles aos limites do Jordão, que estão na terra de Canaã, ali os filhos de Rúben, e os filhos de Gade, e a meia tribo de Manassés edificaram um altar junto ao Jordão, um altar de grande aparência.

10 ויבאו אל גלילות הירדן אשר בארץ כנען ויבנו בני ראובן ובני גד וחצי
שבט המנשה שם מזבח על הירדן מזבח גדול למראה

11 E ouviram os filhos de Israel dizer Eis que os filhos de Rúben, e os filhos de Gade, e a meia tribo de Manassés edificaram um altar na frente da terra de Canaã, nos limites do Jordão, da banda dos filhos de Israel.

11 וישמעו בני ישראל לאמר הנה בנו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה את המזבח אל מול ארץ כנען אל גלילות הירדן אל עבר בני ישראל

12 Ouvindo isto os filhos de Israel, ajuntou-se toda a congregação dos filhos de Israel em Siló, para saírem contra eles em exército.

12 וישמעו בני ישראל ויקהלו כל עדת בני ישראל שלה לעלות עליהם לצבא

13 E enviaram os filhos de Israel aos filhos de Rúben, e aos filhos de Gade, e à meia tribo de Manassés, para a terra de Gileade, Finéias, filho de Eleazar, o sacerdote,

13 וישלחו בני ישראל אל בני ראובן ואל בני גד ואל חצי שבט מנשה אל ארץ הגלעד את פינחס בן אלעזר הכהן

14 e dez príncipes com ele, de cada casa paterna um príncipe, de todas as tribos de Israel; e cada um era cabeça da casa de seus pais nos milhares de Israel.

14 ועשרה נשאים עמו נשיא אחד נשיא אחד לבית אב לכל מטות ישראל ואיש ראש בית אבותם המה לאלפי ישראל

15 E, vindo eles, aos filhos de Rúben, e aos filhos de Gade, e à meia tribo de Manassés, à terra de Gileade, falaram com eles, dizendo

15 ויבאו אל בני ראובן ואל בני גד ואל חצי שבט מנשה אל ארץ הגלעד וידברו אתם לאמר

16 Assim diz toda a congregação do SENHOR Que transgressão é esta, com que transgredistes contra o Deus de Israel, deixando hoje de seguir ao SENHOR, edificando-vos um altar, para vos rebelardes contra o SENHOR?

16 כה אמרו כל עדת יהוה מה המעל הזה אשר מעלתם באלהי ישראל
לשוב היום מאחרי יהוה בבנותכם לכם מזבח למרדכם היום ביהוה

17 Foi-nos pouco a iniquidade de Peor, de que ainda até ao dia de hoje não estamos purificados, ainda que houve castigo na congregação do SENHOR,

17 המעט לנו את עון פעור אשר לא הטהרנו ממנו עד היום הזה ויהי הנגף
בעדת יהוה

18 para que, hoje, abandonais ao SENHOR? Será que, rebelando-vos hoje contra o SENHOR, amanhã se irará contra toda a congregação de Israel.

18 ואתם תשבו היום מאחרי יהוה והיה אתם תמרדו היום ביהוה ומחר
אל כל עדת ישראל יקצף

19 Se é, porém, que a terra da vossa possessão é imunda, passai-vos para a terra da possessão do SENHOR, onde habita o tabernáculo do SENHOR, e tomai possessão entre nós; mas não vos rebeleis contra o SENHOR, nem tampouco vos rebeleis contra nós, edificando-vos um altar, afora o altar do SENHOR, nosso Deus.

19 ואך אם טמאה ארץ אחזתכם עברו לכם אל ארץ אחזת יהוה אשר שכן
שם משכן יהוה והאחזו בתוכנו וביהוה אל תמרדו ואתנו אל תמרדו
בבנתכם לכם מזבח מבלעדי מזבח יהוה אלהינו

20 Não cometeu Acã, filho de Zerá, transgressão no tocante ao anátema? E não veio ira sobre toda a congregação de Israel? Assim que aquele homem não morreu só na sua iniquidade.

20 הלוא עכן בן זרח מעל מעל בחרם ועל כל עדת ישראל היה קצף והוא
איש אחד לא גוע בעונו

21 Então, responderam os filhos de Rúben, e os filhos de Gade, e a meia tribo de Manassés, e disseram aos cabeças dos milhares de Israel

21 ויענו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה וידברו את ראשי אלפי ישראל

22 O Deus dos deuses, o SENHOR, o Deus dos deuses, o SENHOR, ele o sabe, e Israel mesmo o saberá; se foi em rebeldia ou por transgressão contra o SENHOR, hoje não nos preserveis.

22 אל אלהים יהוה אל אלהים יהוה הוא ידע וישראל הוא ידע אם במרד ואם במעל ביהוה אל תושיענו היום הזה

23 Se nós edificamos altar para nos tornar de após o SENHOR, ou para sobre ele oferecer holocausto e oferta de manjares, ou sobre ele fazer oferta pacífica, o SENHOR mesmo de nós o requeira.

23 לבנות לנו מזבח לשוב מאחרי יהוה ואם להעלות עליו עולה ומנחה ואם לעשות עליו זבחי שלמים יהוה הוא יבקש

24 E, se, antes, o fizemos, foi em receio disto amanhã vossos filhos virão a falar a nossos filhos, dizendo Que tendes vós com o SENHOR, Deus de Israel?

24 ואם לא מדאגה מדבר עשינו את זאת לאמר מחר יאמרו בניכם לבנינו לאמר מה לכם וליהוה אלהי ישראל

25 Pois o SENHOR pôs o Jordão por termo entre nós e vós, ó filhos de Rúben e filhos de Gade; não tendes parte no SENHOR. E assim bem poderiam vossos filhos fazer desistir a nossos filhos de temer ao SENHOR.

25 וגבול נתן יהוה בינינו וביניכם בני ראובן ובני גד את הירדן אין לכם חלק ביהוה והשביתו בניכם את בנינו לבלתי ירא את יהוה

26 Pelo que dissemos Façamos, agora, e nos edifiquemos um altar, não para holocausto, nem para sacrifício,

26 ונאמר נעשה נא לנו לבנות את המזבח לא לעולה ולא לזבח

27 mas, para que entre nós e vós e entre as nossas gerações depois de nós, nos seja em testemunho, para podermos fazer o serviço do SENHOR diante dele com os nossos holocaustos, e com os nossos sacrifícios, e com as nossas ofertas pacíficas, e para que vossos filhos não digam amanhã a nossos filhos Não tendes parte no SENHOR.

27 כי עד הוא בינינו וביניכם ובין דרותינו אחרינו לעבד את עבדת יהוה לפניו בעלותינו ובזבחינו ובשלמינו ולא יאמרו בניכם מחר לבנינו אין לכם חלק ביהוה

28 Pelo que dissemos Quando for que, amanhã, assim nos digam a nós e às nossas gerações, então, diremos Vede o modelo do altar do SENHOR que fizeram nossos pais, não para holocausto, nem para sacrifício, porém para ser testemunho entre nós e vós.

28 ונאמר והיה כי יאמרו אלינו ואל דרתינו מחר ואמרנו ראו את תבנית מזבח יהוה אשר עשו אבותינו לא לעולה ולא לזבח כי עד הוא בינינו וביניכם

29 Nunca tal nos aconteça, que nos rebelássemos contra o SENHOR ou que hoje nós abandonássemos ao SENHOR, edificando altar para holocausto, oferta de manjares ou sacrifício, fora do altar do SENHOR, nosso Deus, que está perante o seu tabernáculo.

29 חלילה לנו ממנו למרד ביהוה ולשוב היום מאחרי יהוה לבנות מזבח לעלה למנחה ולזבח מלבד מזבח יהוה אלהינו אשר לפני משכנו

30 Ouvindo, pois, Finéias, o sacerdote, e os príncipes da
congregação, e os cabeças dos milhares de Israel que com ele
estavam as palavras que disseram os filhos de Rúben, e os filhos
de Gade, e os filhos de Manassés, pareceu bem aos seus olhos.

30 וישמע פינחס הכהן ונשיאי העדה וראשי אלפי ישראל אשר אתו את
הדברים אשר דברו בני ראובן ובני גד ובני מנשה וייטב בעיניהם

31 E disse Finéias, filho de Eleazar, o sacerdote, aos filhos de
Rúben, aos filhos de Gade, e aos filhos de Manassés Hoje,
sabemos que o SENHOR está no meio de nós; porquanto não
cometestes transgressão contra o SENHOR; agora, livrastes os
filhos de Israel da mão do SENHOR.

31 ויאמר פינחס בן אלעזר הכהן אל בני ראובן ואל בני גד ואל בני מנשה
היום ידענו כי בתוכנו יהוה אשר לא מעלתם ביהוה המעל הזה אז
הצלתם את בני ישראל מיד יהוה

32 E voltou Finéias, filho de Eleazar, o sacerdote, com os
príncipes, dos filhos de Rúben e dos filhos de Gade, da terra de
Gileade à terra de Canaã, aos filhos de Israel; e trouxeram-lhes a
resposta.

32 וישב פינחס בן אלעזר הכהן והנשיאים מאת בני ראובן ומאת בני גד
מארץ הגלעד אל ארץ כנען אל בני ישראל וישבו אותם דבר

33 E pareceu a resposta boa aos olhos dos filhos de Israel, e os
filhos de Israel louvaram a Deus; e não falaram mais de subir
contra eles em exército, para destruírem a terra em que
habitavam os filhos de Rúben e os filhos de Gade.

33 וייטב הדבר בעיני בני ישראל ויברכו אלהים בני ישראל ולא אמרו
לעלות עליהם לצבא לשחת את הארץ אשר בני ראובן ובני גד ישבים בה

34 E os filhos de Rúben e os filhos de Gade puseram no altar o nome Ede, para que seja testemunho entre nós que o SENHOR é Deus.

34 ויקראו בני ראובן ובני גד למזבח כי עד הוא בינתינו כי יהוה האלהים

Josué 23

1 E sucedeu que, muitos dias depois que o SENHOR dera repouso a Israel de todos os seus inimigos em redor, e Josué já fosse velho e entrado em dias,

1 ויהי מימים רבים אחרי אשר הניח יהוה לישראל מכל איביהם מסביב ויהושע זקן בא בימים

2 chamou Josué a todo o Israel, aos seus anciãos, e aos seus cabeças, e aos seus juízes, e aos seus oficiais e disse-lhes Eu já sou velho e entrado em dias;

2 ויקרא יהושע לכל ישראל לזקניו ולראשיו ולשפטיו ולשטריו ויאמר אלהם אני זקנתי באתי בימים

3 e vós já tendes visto tudo quanto o SENHOR, vosso Deus, fez a todas estas nações por causa de vós, porque o SENHOR, vosso Deus, é o que pelejou por vós.

3 ואתם ראיתם את כל אשר עשה יהוה אלהיכם לכל הגוים האלה מפניכם כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם

4 Vedes aqui que vos fiz cair em sorte às vossas tribos estas nações que ficam desde o Jordão, com todas as nações que tenho destruído, até ao mar Grande para o pôr-do-sol.

4 ראו הפלתי לכם את הגוים הנשארים האלה בנחלה לשבטיכם מן הירדן וכל הגוים אשר הכרתי והים הגדול מבוא השמש

5 E o SENHOR, vosso Deus, as impelirá de diante de vós e as expelirá de diante de vós; e vós possuireis a sua terra, como o SENHOR, vosso Deus, vos tem dito.

5 ויהוה אלהיכם הוא יהדפם מפניכם והוריש אתם מלפניכם וירשתם את ארצם כאשר דבר יהוה אלהיכם לכם

6 Esforçai-vos, pois, muito para guardardes e para fazerdes tudo quanto está escrito no livro da Lei de Moisés, para que dela não vos aparteis, nem para a direita nem para a esquerda;

6 וחזקתם מאד לשמר ולעשות את כל הכתוב בספר תורת משה לבלתי סור ממנו ימין ושמאול

7 para que não entreis a estas nações que ainda ficaram convosco; e dos nomes de seus deuses não façais menção, nem por eles façais jurar, nem os sirvais, nem a eles vos inclineis.

7 לבלתי בוא בגוים האלה הנשארים האלה אתכם ובשם אלהיהם לא תזכירו ולא תשביעו ולא תעבדום ולא תשתחוו להם

8 Mas ao SENHOR, vosso Deus, vos achegareis, como fizestes até ao dia de hoje;

8 כי אם ביהוה אלהיכם תדבקו כאשר עשיתם עד היום הזה

9 pois o SENHOR expeliu de diante de vós grandes e numerosas nações; e, quanto a vós, ninguém ficou em pé diante de vós até ao dia de hoje.

9 ויורש יהוה מפניכם גוים גדלים ועצומים ואתם לא עמד איש בפניכם עד היום הזה

10 Um só homem dentre vós perseguirá a mil, pois é o mesmo SENHOR, vosso Deus, o que peleja por vós, como já vos tem dito.

10 איש אחד מכם ירדף אלף כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם כאשר
דבר לכם

11 Portanto, guardai muito a vossa alma, para amardes ao SENHOR, vosso Deus.

11 ונשמרתם מאד לנפשתיכם לאהבה את יהוה אלהיכם

12 Porque, se dalguma maneira vos apartardes, e vos achegardes ao resto destas nações que ainda ficou convosco, e com elas vos aparentardes, e vós a elas entrardes, e elas a vós,

12 כי אם שוב תשובו ודבקתם ביתר הגוים האלה הנשארים האלה אתכם
והתחתנתם בהם ובאתם בהם והם בכם

13 sabei, certamente, que o SENHOR, vosso Deus, não continuará mais a expelir estas nações de diante de vós, mas vos serão por laço, e rede, e açoite às vossas costas, e espinhos aos vossos olhos; até que pereçais desta boa terra que vos deu o SENHOR, vosso Deus.

13 ידוע תדעו כי לא יוסיף יהוה אלהיכם להוריש את הגוים האלה
מלפניכם והיו לכם לפח ולמוקש ולשטט בצדיכם ולצננים בעיניכם עד
אבדכם מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהיכם

14 E eis aqui eu vou, hoje, pelo caminho de toda a terra; e vós bem sabeis, com todo o vosso coração e com toda a vossa alma que nem uma só palavra caiu de todas as boas palavras que falou de vós o SENHOR, vosso Deus; todas vos sobrevieram, nem delas caiu uma só palavra.

14 והנה אנכי הולך היום בדרך כל הארץ וידעתם בכל לבבכם ובכל
נפשכם כי לא נפל דבר אחד מכל הדברים הטובים אשר דבר יהוה
אלהיכם עליכם הכל באו לכם לא נפל ממנו דבר אחד

15 E será que, assim como sobre vós vieram todas estas boas coisas, que o SENHOR, vosso Deus, vos disse, assim trará o SENHOR sobre vós todas aquelas más coisas, até vos destruir de sobre a boa terra que vos deu o SENHOR, vosso Deus.

15 והיה כאשר בא עליכם כל הדבר הטוב אשר דבר יהוה אלהיכם אליכם כן יביא יהוה עליכם את כל הדבר הרע עד השמידו אותכם מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהיכם

16 Quando traspassardes o concerto do SENHOR, vosso Deus, que vos tem ordenado, e fordes, e servirdes a outros deuses, e a eles vos inclinardes, então, a ira do SENHOR sobre vós se acenderá, e logo perecereis de sobre a boa terra que vos deu.

16 בעברכם את ברית יהוה אלהיכם אשר צוה אתכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם וחרה אף יהוה בכם ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר נתן לכם

Josué 24

1 Depois, ajuntou Josué todas as tribos de Israel em Siquém e chamou os anciãos de Israel, e os seus cabeças, e os seus juízes, e os seus oficiais, e eles se apresentaram diante de Deus.

1 ויאסף יהושע את כל שבטי ישראל שכמה ויקרא לזקני ישראל ולראשיו ולשפטיו ולשטריו ויתיצבו לפני האלהים

2 Então, Josué disse a todo o povo Assim diz o SENHOR, Deus de Israel Dalém do rio, antigamente, habitaram vossos pais, Tera, pai de Abraão e pai de Naor, e serviram a outros deuses.

2 ויאמר יהושע אל כל העם כה אמר יהוה אלהי ישראל בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם תרח אבי אברהם ואבי נחור ויעבדו אלהים אחרים

3 Eu, porém, tomei a Abraão, vosso pai, dalém do rio e o fiz
andar por toda a terra de Canaã; também multipliquei a sua
semente e dei-lhe Isaque.

3 ואקח את אביכם את אברהם מעבר הנהר ואולך אותו בכל ארץ כנען
וארב את זרעו ואתן לו את יצחק

4 E a Isaque dei Jacó e Esaú; e a Esaú dei a montanha de Seir,
para a possuir; porém Jacó e seus filhos desceram para o Egito.

4 ואתן ליצחק את יעקב ואת עשו ואתן לעשו את הר שעיר לרשת אותו
ויעקב ובניו ירדו מצרים

5 Então, enviei Moisés e Arão e feri ao Egito, como o fiz no meio
dele; e depois vos tirei de lá.

5 ואשלח את משה ואת אהרן ואגף את מצרים כאשר עשיתי בקרבו ואחר
הוצאתי אתכם

6 E, tirando eu vossos pais do Egito, viestes ao mar; e os egípcios
perseguiram vossos pais, com carros e com cavaleiros, até ao
mar Vermelho.

6 ואוציא את אבותיכם ממצרים ותבאו הימה וירדפו מצרים אחרי
אבותיכם ברכב ובפרשים ים סוף

7 E clamaram ao SENHOR, que pôs uma escuridão entre vós e os
egípcios, e trouxe o mar sobre eles, e os cobriu, e os vossos olhos
viram o que eu fiz no Egito; depois, habitastes no deserto muitos
dias.

7 ויצעקו אל יהוה וישם מאפל ביניכם ובין המצרים ויבא עליו את הים
ויכסהו ותראינה עיניכם את אשר עשיתי במצרים ותשבו במדבר ימים
רבים

8 Então, eu vos trouxe à terra dos amorreus, que habitavam dalém do Jordão, os quais pelejaram contra vós; porém os dei na vossa mão, e possuístes a sua terra; e os destruí diante de vós.

8 ואביאה אתכם אל ארץ האמרי היושב בעבר הירדן וילחמו אתכם ואתן אותם בידכם ותירשו את ארצם ואשמידם מפניכם

9 Levantou-se também Balaque, filho de Zipor, rei dos moabitas, e pelejou contra Israel; e enviou e chamou a Balaão, filho de Beor, para que vos amaldiçoasse.

9 ויקם בלק בן צפור מלך מואב וילחם בישראל וישלח ויקרא לבלעם בן בעור לקלל אתכם

10 Porém eu não quis ouvir a Balaão, pelo que, abençoando-vos ele, vos abençoou; e livrei-vos da sua mão.

10 ולא אביתי לשמע לבלעם ויברך ברוך אתכם ואצל אתכם מידו

11 E, passando vós o Jordão e vindo a Jericó, os habitantes de Jericó pelejaram contra vós, os amorreus, e os ferezeus, e os cananeus, e os heteus, e os girgaseus, e os heveus, e os jebuseus; porém os dei na vossa mão.

11 ותעברו את הירדן ותבאו אל יריחו וילחמו בכם בעלי יריחו האמרי והפרזי והכנעני והחתי והגרגשי החוי והיבוסי ואתן אותם בידכם

12 E enviei vespões diante de vós, que os expeliram de diante de vós, como a ambos os reis dos amorreus, e isso não com a tua espada, nem com o teu arco.

12 ואשלח לפניכם את הצרעה ותגרש אותם מפניכם שני מלכי האמרי לא בחרבך ולא בקשתך

13 E eu vos dei a terra em que não trabalhastes e cidades que não edificastes, e habitais nelas; e comeis das vinhas e dos olivais que não plantastes.

13 ואתן לכם ארץ אשר לא יגעת בה וערים אשר לא בניתם ותשבו בהם כרמים וזיתים אשר לא נטעתם אתם אכלים

14 Agora, pois, temei ao SENHOR, e servi-o com sinceridade e com verdade, e deitai fora os deuses aos quais serviram vossos pais dalém do rio e no Egito, e servi ao SENHOR.

14 ועתה יראו את יהוה ועבדו אתו בתמים ובאמת והסירו את אלהים אשר עבדו אבותיכם בעבר הנהר ובמצרים ועבדו את יהוה

15 Porém, se vos parece mal aos vossos olhos servir ao SENHOR, escolhei hoje a quem sirvais se os deuses a quem serviram vossos pais, que estavam dalém do rio, ou os deuses dos amorreus, em cuja terra habitais; porém eu e a minha casa serviremos ao SENHOR.

15 ואם רע בעיניכם לעבד את יהוה בחרו לכם היום את מי תעבדון אם את אלהים אשר עבדו אבותיכם אשר בעבר הנהר ואם את אלהי האמרי אשר אתם ישבים בארצם ואנכי וביתי נעבד את יהוה

16 Então, respondeu o povo e disse Nunca nos aconteça que deixemos o SENHOR para servirmos a outros deuses;

16 ויען העם ויאמר חלילה לנו מעזב את יהוה לעבד אלהים אחרים

17 porque o SENHOR é o nosso Deus; ele é o que nos fez subir, a nós e a nossos pais, da terra do Egito, da casa da servidão, e o que tem feito estes grandes sinais aos nossos olhos, e nos guardou por todo o caminho que andamos e entre todos os povos pelo meio dos quais passamos.

17 כי יהוה אלהינו הוא המעלה אתנו ואת אבותינו מארץ מצרים מבית עבדים ואשר עשה לעינינו את האתות הגדלות האלה וישמרנו בכל הדרך אשר הלכנו בה ובכל העמים אשר עברנו בקרבם

18 E o SENHOR expeliu de diante de nós a todas estas gentes, até ao amorreu, morador da terra; também nós serviremos ao SENHOR, porquanto é nosso Deus.

18 ויגרש יהוה את כל העמים ואת האמרי ישב הארץ מפנינו גם אנחנו נעבד את יהוה כי הוא אלהינו

19 Então, Josué disse ao povo Não podereis servir ao SENHOR, porquanto é Deus santo, é Deus zeloso, que não perdoará a vossa transgressão nem os vossos pecados.

19 ויאמר יהושע אל העם לא תוכלו לעבד את יהוה כי אלהים קדשים הוא אל קנוא הוא לא ישא לפשעכם ולחטאותיכם

20 Se deixardes o SENHOR e servirdes a deuses estranhos, então, se tornará, e vos fará mal, e vos consumirá, depois de vos fazer bem.

20 כי תעזבו את יהוה ועבדתם אלהי נכר ושב והרע לכם וכלה אתכם אחרי אשר היטיב לכם

21 Então, disse o povo a Josué Não; antes, ao SENHOR serviremos.

21 ויאמר העם אל יהושע לא כי את יהוה נעבד

22 E Josué disse ao povo Sois testemunhas contra vós mesmos de que vós escolhestes o SENHOR, para o servir. E disseram Somos testemunhas.

22 ויאמר יהושע אל העם עדים אתם בכם כי אתם בחרתם לכם את יהוה לעבד אותו ויאמרו עדים

23 Agora, pois, deitai fora os deuses estranhos que há no meio de vós e inclinai o vosso coração ao SENHOR, Deus de Israel.

23 ועתה הסירו את אלהי הנכר אשר בקרבכם והטו את לבבכם אל יהוה
אלהי ישראל

24 E disse o povo a Josué Serviremos ao SENHOR, nosso Deus, e
obedeceremos à sua voz.

24 ויאמרו העם אל יהושע את יהוה אלהינו נעבד ובקולו נשמע

25 Assim, fez Josué concerto, naquele dia, com o povo e lho pôs
por estatuto e direito em Siquém.

25 ויכרת יהושע ברית לעם ביום ההוא וישם לו חק ומשפט בשכם

26 E Josué escreveu estas palavras no livro da Lei de Deus; e
tomou uma grande pedra e a erigiu ali debaixo do carvalho que
estava junto ao santuário do SENHOR.

26 ויכתב יהושע את הדברים האלה בספר תורת אלהים ויקח אבן גדולה
ויקימה שם תחת האלה אשר במקדש יהוה

27 E disse Josué a todo o povo Eis que esta pedra nos será por
testemunho; pois ela ouviu todas as palavras que o SENHOR nos
tem dito; e também será testemunho contra vós, para que não
mintais a vosso Deus.

27 ויאמר יהושע אל כל העם הנה האבן הזאת תהיה בנו לעדה כי היא
שמעה את כל אמרי יהוה אשר דבר עמנו והיתה בכם לעדה פן תכחשון
באלהיכם

28 Então, Josué despediu o povo, cada um para a sua herdade.

28 וישלח יהושע את העם איש לנחלתו

29 E, depois destas coisas, sucedeu que Josué, filho de Num, o
servo do SENHOR, faleceu, sendo da idade de cento e dez anos.

29 ויהי אחרי הדברים האלה וימת יהושע בן נון עבד יהוה בן מאה ועשר
שנים

30 E sepultaram-no no termo da sua herdade, em Timnate-Sera, que está no monte de Efraim, para o norte do monte de Gaás.

30 ויקברו אתו בגבול נחלתו בתמנת סרח אשר בהר אפרים מצפון להר געש

31 Serviu, pois, Israel ao SENHOR todos os dias de Josué e todos os dias dos anciãos que ainda viveram muito depois de Josué e que sabiam toda a obra que o SENHOR tinha feito a Israel.

31 ויעבד ישראל את יהוה כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו ימים אחרי יהושע ואשר ידעו את כל מעשה יהוה אשר עשה לישראל

32 Também enterraram em Siquém os ossos de José, que os filhos de Israel trouxeram do Egito, naquela parte do campo que Jacó comprara aos filhos de Hamor, pai de Siquém, por cem peças de prata, porquanto foram em herança para os filhos de José.

32 ואת עצמות יוסף אשר העלו בני ישראל ממצרים קברו בשכם בחלקת השדה אשר קנה יעקב מאת בני חמור אבי שכם במאה קשיטה ויהיו לבני יוסף לנחלה

33 Faleceu também Eleazar, filho de Arão, e o sepultaram no outeiro de Finéias, seu filho, que lhe fora dado na montanha de Efraim.

33 ואלעזר בן אהרן מת ויקברו אתו בגבעת פינחס בנו אשר נתן לו בהר אפרים

Juízes

Juízes 1

1 E sucedeu, depois da morte de Josué, que os filhos de Israel perguntaram ao SENHOR, dizendo Quem dentre nós primeiro subirá aos cananeus, para pelejar contra eles?

1 ויהי אחרי מות יהושע וישאלו בני ישראל ביהוה לאמר מי יעלה לנו אל הכנעני בתחלה להלחם בו

2 E disse o SENHOR Judá subirá; eis que lhe dei esta terra na sua mão.

2 ויאמר יהוה יהודה יעלה הנה נתתי את הארץ בידו

3 Então, disse Judá a Simeão, seu irmão Sobe comigo à herdade que me caiu por sorte, e pelejemos contra os cananeus, e também eu contigo subirei à tua, que te caiu por sorte. E Simeão partiu com ele.

3 ויאמר יהודה לשמעון אחיו עלה אתי בגורלי ונלחמה בכנעני והלכתי גם אני אתך בגורלך וילך אתו שמעון

4 E subiu Judá, e o SENHOR lhe deu na sua mão os cananeus e os ferezeus; e feriram deles em Bezeque a dez mil homens.

4 ויעל יהודה ויתן יהוה את הכנעני והפרזי בידם ויכום בבזק עשרת אלפים איש

5 E acharam a Adoni-Bezeque em Bezeque, e pelejaram contra ele, e feriram aos cananeus e aos ferezeus.

5 וימצאו את אדני בזק בבזק וילחמו בו ויכו את הכנעני ואת הפרזי

6 Porém Adoni-Bezeque fugiu; e o seguiram, e o prenderam, e lhe cortaram os dedos polegares das mãos e dos pés.

6 וינס אדני בזק וירדפו אחריו ויאחזו אתו ויקצצו את בהנות ידיו ורגליו

7 Então, disse Adoni-Bezeque Setenta reis, com os dedos polegares das mãos e dos pés cortados, apanhavam as migalhas debaixo da minha mesa; assim como eu fiz, assim Deus me pagou. E o trouxeram a Jerusalém, e morreu ali.

7 ויאמר אדני בזק שבעים מלכים בהנות ידיהם ורגליהם מקצצים היו מלקטים תחת שלחני כאשר עשיתי כן שלם לי אלהים ויביאהו ירושלם וימת שם

8 Porque os filhos de Judá pelejaram contra Jerusalém, e a tomaram, e a feriram a fio de espada, e à cidade puseram a fogo.

8 וילחמו בני יהודה בירושלם וילכדו אותה ויכוה לפי חרב ואת העיר שלחו באש

9 E, depois, os filhos de Judá desceram a pelejar contra os cananeus que habitavam nas montanhas, e no sul, e nas planícies.

9 ואחר ירדו בני יהודה להלחם בכנעני יושב ההר והנגב והשפלה

10 E partiu Judá contra os cananeus que habitavam em Hebrom (era, porém, dantes, o nome de Hebrom Quiriate-Arba), e feriram a Sesai, e a Aimã, e a Talmai.

10 וילך יהודה אל הכנעני היושב בחברון ושם חברון לפנים קרית ארבע ויכו את ששי ואת אחימן ואת תלמי

11 E, dali, partiu contra os moradores de Debir (e era, dantes, o nome de Debir Quiriate-Sefer).

11 וילך משם אל יושבי דביר ושם דביר לפנים קרית ספר

12 E disse Calebe Quem ferir a Quiriate-Sefer e a tomar, lhe darei a minha filha Acsa por mulher.

12 ויאמר כלב אשר יכה את קרית ספר ולכדה ונתתי לו את עכסה בתי
לאשה

13 E tomou-a Otniel, filho de Quenaz, o irmão de Calebe, mais novo do que ele; e Calebe lhe deu a sua filha Acsa por mulher.

13 וילכדה עתניאל בן קנז אחי כלב הקטן ממנו ויתן לו את עכסה בתו
לאשה

14 E sucedeu que, vindo ela a ele, o persuadiu a que pedisse um campo a seu pai; e ela se apeou do jumento, saltando; e Calebe lhe disse Que é o que tens?

14 ויהי בבואה ותסיתהו לשאול מאת אביה השדה ותצנח מעל החמור
ויאמר לה כלב מה לך

15 E ela lhe disse Dá-me uma bênção, pois me deste uma terra seca; dá-me também fontes de águas. E Calebe lhe deu as fontes superiores e as fontes inferiores.

15 ותאמר לו הבה לי ברכה כי ארץ הנגב נתתני ונתתה לי גלת מים ויתן
לה כלב את גלת עלית ואת גלת תחתית

16 Também os filhos do queneu, sogro de Moisés, subiram da cidade das Palmeiras com os filhos de Judá ao deserto de Judá, que está ao sul de Arade; e foram e habitaram com o povo.

16 ובני קיני חתן משה עלו מעיר התמרים את בני יהודה מדבר יהודה
אשר בנגב ערד וילך וישב את העם

17 Foi-se, pois, Judá com Simeão, seu irmão, e feriram aos cananeus que habitavam em Zefate, e totalmente a destruíram, e chamaram o nome desta cidade Horma.

17 וילך יהודה את שמעון אחיו ויכו את הכנעני יושב צפת ויחרימו אותה
ויקרא את שם העיר חרמה

18 Tomou mais Judá a Gaza com o seu termo, e a Asquelom com o seu termo, e a Ecrom com o seu termo.

18 וילכד יהודה את עזה ואת גבולה ואת אשקלון ואת גבולה ואת עקרון ואת גבולה

19 E foi o SENHOR com Judá, e despovoou as montanhas; porém não expeliu os moradores do vale, porquanto tinham carros de ferro.

19 ויהי יהוה את יהודה וירש את ההר כי לא להוריש את ישבי העמק כי רכב ברזל להם

20 E deram Hebrom a Calebe, como Moisés o dissera, e dali expeliu os três filhos de Anaque.

20 ויתנו לכלב את חברון כאשר דבר משה ויורש משם את שלשה בני הענק

21 Porém os filhos de Benjamim não expeliram os jebuseus que habitavam em Jerusalém; antes, os jebuseus habitaram com os filhos de Benjamim em Jerusalém até ao dia de hoje.

21 ואת היבוסי ישב ירושלם לא הורישו בני בנימן וישב היבוסי את בני בנימן בירושלם עד היום הזה

22 E subiu também a casa de José a Betel, e foi o SENHOR com eles.

22 ויעלו בית יוסף גם הם בית אל ויהוה עמם

23 E fez a casa de José espiar a Betel (e foi dantes o nome desta cidade Luz).

23 ויתירו בית יוסף בבית אל ושם העיר לפנים לוז

24 E viram os espias um homem que saía da cidade e lhe disseram Ora, mostra-nos a entrada da cidade, e usaremos contigo de beneficência.

24 ויראו השמרים איש יוצא מן העיר ויאמרו לו הראנו נא את מבוא העיר ועשינו עמך חסד

25 E, mostrando-lhes ele a entrada da cidade, feriram a cidade a fio de espada; porém àquele homem e a toda a sua família deixaram ir.

25 ויראם את מבוא העיר ויכו את העיר לפי חרב ואת האיש ואת כל משפחתו שלחו

26 Então, aquele homem foi-se à terra dos heteus, e edificou uma cidade, e chamou o seu nome Luz; este é o seu nome até o dia de hoje.

26 וילך האיש ארץ החתים ויבן עיר ויקרא שמה לוז הוא שמה עד היום הזה

27 Nem Manassés expeliu os habitantes de Bete-Seã, nem dos lugares da sua jurisdição; nem a Taanaque, com os lugares da sua jurisdição; nem aos moradores de Dor, com os lugares da sua jurisdição; nem aos moradores de Ibleão, com os lugares da sua jurisdição; nem aos moradores de Megido, com os lugares da sua jurisdição; e quiseram os cananeus habitar na mesma terra.

27 ולא הוריש מנשה את בית שאן ואת בנותיה ואת תענך ואת בנתיה ואת ישב דור ואת בנותיה ואת יושבי יבלעם ואת בנתיה ואת יושבי מגדו ואת בנותיה ויואל הכנעני לשבת בארץ הזאת

28 E sucedeu que, quando Israel cobrou mais forças, fez dos cananeus tributários, porém não os expeliu de todo.

28 ויהי כי חזק ישראל וישם את הכנעני למס והוריש לא הורישו

29 Tampouco expeliu Efraim os cananeus que habitavam em Gezer; antes, os cananeus habitavam no meio dele, em Gezer.

29 ואפרים לא הוריש את הכנעני היושב בגזר וישב הכנעני בקרבו בגזר

30 Tampouco expeliu Zebulom os moradores de Quitrom, nem aos moradores de Naalol; porém os cananeus habitavam no meio dele e foram tributários.

30 זבולן לא הוריש את יושבי קטרון ואת יושבי נהלל וישב הכנעני בקרבו ויהיו למס

31 Tampouco Aser expeliu os moradores de Aco, nem os moradores de Sidom, nem Alabe, nem Aczibe, nem Helba, nem Afeca, nem Reobe;

31 אשר לא הוריש את ישבי עכו ואת יושבי צידון ואת אחלב ואת אכזיב ואת חלבה ואת אפיק ואת רחב

32 porém os aseritas habitaram no meio dos cananeus que habitavam na terra; porquanto os não expeliram.

32 וישב האשרי בקרב הכנעני ישבי הארץ כי לא הורישו

33 Tampouco Naftali expeliu os moradores de Bete-Semes, nem os moradores de Bete-Anate; mas habitou no meio dos cananeus que habitavam na terra; porém lhes foram tributários os moradores de Bete-Semes e os de Bete-Anate.

33 נפתלי לא הוריש את ישבי בית שמש ואת ישבי בית ענת וישב בקרב הכנעני ישבי הארץ וישבי בית שמש ובית ענת היו להם למס

34 E apertaram os amorreus aos filhos de Dã até às montanhas; porque nem os deixavam descer ao vale.

34 וילחצו האמרי את בני דן ההרה כי לא נתנו לרדת לעמק

35 Também os amorreus quiseram habitar nas montanhas de Heres, em Aijalom e em Saalabim; porém prevaleceu a mão da casa de José, e ficaram tributários.

35 ויואל האמרי לשבת בהר חרס באילון ובשעלבים ותכבד יד בית יוסף ויהיו למס

36 E foi o termo dos amorreus desde a subida de Acrabim, e desde a penha, e dali para cima.

36 וגבול האמרי ממעלה עקרבים מהסלע ומעלה

Juízes 2

1 E subiu o Anjo do SENHOR de Gilgal a Boquim e disse Do Egito vos fiz subir, e vos trouxe à terra que a vossos pais tinha jurado, e disse Nunca invalidarei o meu concerto convosco.

1 ויעל מלאך יהוה מן הגלגל אל הבכים ויאמר אעלה אתכם ממצרים ואביא אתכם אל הארץ אשר נשבעתי לאבתיכם ואמר לא אפר בריתי אתכם לעולם

2 E, quanto a vós, não fareis concerto com os moradores desta terra; antes, derrubareis os seus altares. Mas vós não obedecestes à minha voz. Por que fizestes isso?

2 ואתם לא תכרתו ברית ליושבי הארץ הזאת מזבחותיהם תתצון ולא שמעתם בקלי מה זאת עשיתם

3 Pelo que também eu disse Não os expelirei de diante de vós; antes, estarão às vossas costas, e os seus deuses vos serão por laço.

3 וגם אמרתי לא אגרש אותם מפניכם והיו לכם לצדים ואלהיהם יהיו לכם למוקש

4 E sucedeu que, falando o Anjo do SENHOR estas palavras a todos os filhos de Israel, o povo levantou a sua voz e chorou.

4 ויהי כדבר מלאך יהוה את הדברים האלה אל כל בני ישראל וישאו העם את קולם ויבכו

5 Pelo que chamaram àquele lugar Boquim; e sacrificaram ali ao SENHOR.

5 ויקראו שם המקום ההוא בכים ויזבחו שם ליהוה

6 E, havendo Josué despedido o povo, foram-se os filhos de Israel, cada um à sua herdade, para possuírem a terra.

6 וישלח יהושע את העם וילכו בני ישראל איש לנחלתו לרשת את הארץ

7 E serviu o povo ao SENHOR todos os dias de Josué e todos os dias dos anciãos que prolongaram os seus dias depois de Josué e viram toda aquela grande obra do SENHOR, a qual ele fizera a Israel.

7 ויעבדו העם את יהוה כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו ימים אחרי יהושוע אשר ראו את כל מעשה יהוה הגדול אשר עשה לישראל

8 Faleceu, porém, Josué, filho de Num, servo do SENHOR, da idade de cento e dez anos.

8 וימת יהושע בן נון עבד יהוה בן מאה ועשר שנים

9 E sepultaram-no no termo da sua herdade, em Timnate-Heres, no monte de Efraim, para o norte do monte Gaás.

9 ויקברו אותו בגבול נחלתו בתמנת חרס בהר אפרים מצפון להר געש

10 E foi também congregada toda aquela geração a seus pais, e outra geração após eles se levantou, que não conhecia o SENHOR, nem tampouco a obra que fizera a Israel.

10 וגם כל הדור ההוא נאספו אל אבותיו ויקם דור אחר אחריהם אשר לא
ידעו את יהוה וגם את המעשה אשר עשה לישראל

11 Então, fizeram os filhos de Israel o que parecia mal aos olhos
do SENHOR; e serviram aos baalins.

11 ויעשו בני ישראל את הרע בעיני יהוה ויעבדו את הבעלים

12 E deixaram o SENHOR, Deus de seus pais, que os tirara da
terra do Egito, e foram-se após outros deuses, dentre os deuses
das gentes que havia ao redor deles, e encurvaram-se a eles, e
provocaram o SENHOR à ira.

12 ויעזבו את יהוה אלהי אבותם המוציא אותם מארץ מצרים וילכו אחרי
אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיהם וישתחוו להם ויכעסו את
יהוה

13 Porquanto deixaram ao SENHOR e serviram a Baal e a
Astarote.

13 ויעזבו את יהוה ויעבדו לבעל ולעשתרות

14 Pelo que a ira do SENHOR se acendeu contra Israel, e os deu
na mão dos roubadores, e os roubaram; e os entregou na mão
dos seus inimigos ao redor; e não puderam mais estar em pé
diante dos seus inimigos.

14 ויחר אף יהוה בישראל ויתנם ביד שסים וישסו אותם וימכרם ביד
אויביהם מסביב ולא יכלו עוד לעמד לפני אויביהם

15 Por onde quer que saíam, a mão do SENHOR era contra eles
para mal, como o SENHOR tinha dito e como o SENHOR lho tinha
jurado; e estavam em grande aperto.

15 בכל אשר יצאו יד יהוה היתה בם לרעה כאשר דבר יהוה וכאשר נשבע
יהוה להם ויצר להם מאד

16 E levantou o SENHOR juízes, que os livraram da mão dos que os roubaram.

16 ויקם יהוה שפטים ויושיעום מיד שסיהם

17 Porém tampouco ouviram aos juízes; antes, se prostituíram após outros deuses e encurvaram-se a eles; depressa se desviaram do caminho por onde andaram seus pais ouvindo os mandamentos do SENHOR; mas eles não fizeram assim.

17 וגם אל שפטיהם לא שמעו כי זנו אחרי אלהים אחרים וישתחוו להם סרו מהר מן הדרך אשר הלכו אבותם לשמע מצות יהוה לא עשו כן

18 E, quando o SENHOR lhes levantava juízes, o SENHOR era com o juiz e os livrava da mão dos seus inimigos, todos os dias daquele juiz; porquanto o SENHOR se arrependia pelo seu gemido, por causa dos que os apertavam e oprimiam.

18 וכי הקים יהוה להם שפטים והיה יהוה עם השפט והושיעם מיד איביהם כל ימי השופט כי ינחם יהוה מנאקתם מפני לחציהם ודחקיהם

19 Porém sucedia que, falecendo o juiz, tornavam e se corrompiam mais do que seus pais, andando após outros deuses, servindo-os e encurvando-se a eles; nada deixavam das suas obras, nem do seu duro caminho.

19 והיה במות השופט ישבו והשחיתו מאבותם ללכת אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם לא הפילו ממעלליהם ומדרכם הקשה

20 Pelo que a ira do SENHOR se acendeu contra Israel; e disse Porquanto este povo traspassou o meu concerto que tinha ordenado a seus pais e não deu ouvidos à minha voz.

20 ויחר אף יהוה בישראל ויאמר יען אשר עברו הגוי הזה את בריתי אשר צויתי את אבותם ולא שמעו לקולי

21 Tampouco desapossarei mais de diante deles a nenhuma das nações que Josué deixou, morrendo;

21 גם אני לא אוסיף להוריש איש מפניהם מן הגוים אשר עזב יהושע וימת

22 para por elas provar a Israel, se hão de guardar o caminho do SENHOR, como seus pais o guardaram, para por ele andarem ou não.

22 למען נסות בם את ישראל השמרים הם את דרך יהוה ללכת בם כאשר שמרו אבותם אם לא

23 Assim, o SENHOR deixou ficar aquelas nações e não as desterrou logo, nem as entregou na mão de Josué.

23 וינח יהוה את הגוים האלה לבלתי הורישם מהר ולא נתנם ביד יהושע

Juízes 3

1 Estas, pois, são as nações que o SENHOR deixou ficar, para por elas provar a Israel, a saber, a todos os que não sabiam de todas as guerras de Canaã.

1 ואלה הגוים אשר הניח יהוה לנסות בם את ישראל את כל אשר לא ידעו את כל מלחמות כנען

2 Isso tão-somente para que as gerações dos filhos de Israel delas soubessem (para lhes ensinar a guerra), pelo menos as gerações que, dantes, não sabiam disso

2 רק למען דעת דרות בני ישראל ללמדם מלחמה רק אשר לפנים לא ידעום

3 cinco príncipes dos filisteus, e todos os cananeus, e sidônios, e heveus, que habitavam nas montanhas do Líbano, desde o monte de Baal-Hermom até à entrada de Hamate.

3 חמשת סרני פלשתים וכל הכנעני והצידני והחוי ישב הר הלבנון מהר
בעל חרמון עד לבוא חמת

4 Estes, pois, ficaram, para por eles o SENHOR provar a Israel, para saber se dariam ouvidos aos seus mandamentos que tinha ordenado a seus pais pelo ministério de Moisés.

4 ויהיו לנסות בם את ישראל לדעת הישמעו את מצות יהוה אשר צוה את
אבותם ביד משה

5 Habitando, pois, os filhos de Israel no meio dos cananeus, e heteus, e amorreus, e ferezeus, e heveus, e jebuseus,

5 ובני ישראל ישבו בקרב הכנעני החתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי

6 tomaram de suas filhas para si por mulheres e deram aos filhos deles as suas filhas; e serviram a seus deuses.

6 ויקחו את בנותיהם להם לנשים ואת בנותיהם נתנו לבניהם ויעבדו את
אלהיהם

7 E os filhos de Israel fizeram o que parecia mal aos olhos do SENHOR, e se esqueceram do SENHOR, seu Deus, e serviram aos baalins e a Astarote.

7 ויעשו בני ישראל את הרע בעיני יהוה וישכחו את יהוה אלהיהם ויעבדו
את הבעלים ואת האשרות

8 Então, a ira do SENHOR se acendeu contra Israel, e ele os vendeu em mão de Cusã-Risataim, rei da Mesopotâmia; e os filhos de Israel serviram a Cusã-Risataim durante oito anos.

8 ויחר אף יהוה בישראל וימכרם ביד כושן רשעתים מלך ארם נהרים
ויעבדו בני ישראל את כושן רשעתים שמנה שנים

9 E os filhos de Israel clamaram ao SENHOR, e o SENHOR
levantou aos filhos de Israel um libertador, e os libertou Otniel,
filho de Quenaz, irmão de Calebe, mais novo do que ele.

9 ויזעקו בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה מושיע לבני ישראל ויושיעם את
עתניאל בן קנז אחי כלב הקטן ממנו

10 E veio sobre ele o Espírito do SENHOR, e julgou a Israel e saiu
à peleja; e o SENHOR deu na sua mão a Cusã-Risataim, rei da
Síria; e a sua mão prevaleceu contra Cusã-Risataim.

10 ותהי עליו רוח יהוה וישפט את ישראל ויצא למלחמה ויתן יהוה בידו
את כושן רשעתים מלך ארם ותעז ידו על כושן רשעתים

11 Então, a terra sossegou quarenta anos; e Otniel, filho de
Quenaz, faleceu.

11 ותשקט הארץ ארבעים שנה וימת עתניאל בן קנז

12 Porém os filhos de Israel tornaram a fazer o que parecia mal
aos olhos do SENHOR; então, o SENHOR esforçou a Eglom, rei
dos moabitas, contra Israel, porquanto fizeram o que parecia mal
aos olhos do SENHOR.

12 ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויחזק יהוה את עגלון מלך
מואב על ישראל על כי עשו את הרע בעיני יהוה

13 E ajuntou consigo os filhos de Amom e os amalequitas, e foi, e
feriu a Israel, e tomaram a cidade das Palmeiras.

13 ויאסף אליו את בני עמון ועמלק וילך ויך את ישראל ויירשו את עיר
התמרים

14 E os filhos de Israel serviram a Eglom, rei dos moabitas,
dezoito anos.

14 ויעבדו בני ישראל את עגלון מלך מואב שמונה עשרה שנה

15 Então, os filhos de Israel clamaram ao SENHOR, e o SENHOR lhes levantou um libertador Eúde, filho de Gera, benjamita, homem canhoto. E os filhos de Israel enviaram pela sua mão um presente a Eglom, rei dos moabitas.

15 ויזעקו בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה להם מושיע את אהוד בן גרא בן הימיני איש אטר יד ימינו וישלחו בני ישראל בידו מנחה לעגלון מלך מואב

16 E Eúde fez uma espada de dois fios, do comprimento de um côvado, e cingiu-a por debaixo das suas vestes, à sua coxa direita.

16 ויעש לו אהוד חרב ולה שני פיות גמד ארכה ויחגר אותה מתחת למדיו על ירך ימינו

17 E levou aquele presente a Eglom, rei dos moabitas; e era Eglom homem mui gordo.

17 ויקרב את המנחה לעגלון מלך מואב ועגלון איש בריא מאד

18 E sucedeu que, acabando de entregar o presente, despediu a gente que trouxera o presente.

18 ויהי כאשר כלה להקריב את המנחה וישלח את העם נשאי המנחה

19 Porém voltou do ponto em que estão as imagens de escultura, ao pé de Gilgal, e disse Tenho uma palavra secreta para ti, ó rei. Este disse Cala-te. E todos os que lhe assistiam saíram de diante dele.

19 והוא שב מן הפסילים אשר את הגלגל ויאמר דבר סתר לי אליך המלך ויאמר הס ויצאו מעליו כל העמדים עליו

20 E Eúde entrou num cenáculo fresco, que o rei tinha para si só, onde estava assentado, e disse Eúde Tenho para ti uma palavra de Deus. E levantou-se da cadeira.

20 ואהוד בא אליו והוא ישב בעלית המקרה אשר לו לבדו ויאמר אהוד דבר אלהים לי אליך ויקם מעל הכסא

21 Então, Eúde estendeu a sua mão esquerda, e lançou mão da espada da sua coxa direita, e lha cravou no ventre,

21 וישלח אהוד את יד שמאלו ויקח את החרב מעל ירך ימינו ויתקעה בבטנו

22 de tal maneira que entrou até à empunhadura após a folha, e a gordura encerrou a folha (porque não tirou a espada do ventre); e saiu-lhe o excremento.

22 ויבא גם הנצב אחר הלהב ויסגר החלב בעד הלהב כי לא שלף החרב מבטנו ויצא הפרשדנה

23 Então, Eúde saiu à sala, e cerrou sobre ele as portas do cenáculo, e as fechou.

23 ויצא אהוד המסדרונה ויסגר דלתות העליה בעדו ונעל

24 E, saindo ele, vieram os seus servos e viram, e eis que as portas do cenáculo estavam fechadas; e disseram Sem dúvida está cobrindo seus pés na recâmara do cenáculo fresco.

24 והוא יצא ועבדיו באו ויראו והנה דלתות העליה נעלות ויאמרו אך מסיך הוא את רגליו בחדר המקרה

25 E, esperando até se enfastiarem, eis que não abriu as portas do cenáculo; então, tomaram a chave e abriram, e eis seu senhor estendido morto em terra.

25 ויחילו עד בוש והנה איננו פתח דלתות העליה ויקחו את המפתח ויפתחו והנה אדניהם נפל ארצה מת

26 E Eúde escapou enquanto eles se demoraram; porque ele passou pelas imagens de escultura e escapou para Seirá.

26 ואהוד נמלט עד התמהמהם והוא עבר את הפסילים וימלט השעירתה

27 E sucedeu que, entrando ele, tocou a buzina nas montanhas de Efraim; e os filhos de Israel desceram com ele das montanhas, e ele adiante deles.

27 ויהי בבואו ויתקע בשופר בהר אפרים וירדו עמו בני ישראל מן ההר והוא לפניהם

28 E disse-lhes Segui-me, porque o SENHOR vos tem dado a vossos inimigos, os moabitas, na vossa mão; e desceram após ele, e tomaram os vaus do Jordão a Moabe, e a nenhum deixaram passar.

28 ויאמר אלהם רדפו אחרי כי נתן יהוה את איביכם את מואב בידכם וירדו אחריו וילכדו את מעברות הירדן למואב ולא נתנו איש לעבר

29 E, naquele tempo, feriram dos moabitas uns dez mil homens, todos corpulentos e todos homens valorosos; e não escapou nenhum.

29 ויכו את מואב בעת ההיא כעשרת אלפים איש כל שמן וכל איש חיל ולא נמלט איש

30 Assim foi subjugado Moabe, naquele dia, debaixo da mão de Israel; e a terra sossegou oitenta anos.

30 ותכנע מואב ביום ההוא תחת יד ישראל ותשקט הארץ שמונים שנה

31 Depois dele, foi Sangar, filho de Anate, que feriu seiscentos homens dos filisteus com uma aguilhada de bois; e também ele libertou a Israel.

31 ואחריו היה שמגר בן ענת ויך את פלשתים שש מאות איש במלמד הבקר וישע גם הוא את ישראל

Juízes 4

1 Porém os filhos de Israel tornaram a fazer o que parecia mal aos olhos do SENHOR, depois de falecer Eúde.

1 ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ואהוד מת

2 E vendeu-os o SENHOR em mão de Jabim, rei de Canaã, que reinava em Hazor; e Sísera era o capitão do seu exército, o qual, então, habitava em Harosete-Hagoim.

2 וימכרם יהוה ביד יבין מלך כנען אשר מלך בחצור ושר צבאו סיסרא והוא יושב בחרשת הגוים

3 Então, os filhos de Israel clamaram ao SENHOR, porquanto Jabim tinha novecentos carros de ferro e por vinte anos oprimia os filhos de Israel violentamente.

3 ויצעקו בני ישראל אל יהוה כי תשע מאות רכב ברזל לו והוא לחץ את בני ישראל בחזקה עשרים שנה

4 E Débora, mulher profetisa, mulher de Lapidote, julgava a Israel naquele tempo.

4 ודבורה אשה נביאה אשת לפידות היא שפטה את ישראל בעת ההיא

5 E habitava debaixo das palmeiras de Débora, entre Ramá e Betel, nas montanhas de Efraim; e os filhos de Israel subiam a ela a juízo.

5 והיא יושבת תחת תמר דבורה בין הרמה ובין בית אל בהר אפרים ויעלו אליה בני ישראל למשפט

6 E enviou, e chamou a Baraque, filho de Abinoão, de Quedes de Naftali, e disse-lhe Porventura o SENHOR, Deus de Israel, não deu ordem, dizendo Vai, e atrai gente ao monte de Tabor, e toma contigo dez mil homens dos filhos de Naftali e dos filhos de Zebulom?

6 ותשלח ותקרא לברק בן אבינעם מקדש נפתלי ותאמר אליו הלא צוה
יהוה אלהי ישראל לך ומשכת בהר תבור ולקחת עמך עשרת אלפים איש
מבני נפתלי ומבני זבלון

7 E atrairei a ti para o ribeiro de Quisom a Sísera, capitão do
exército de Jabim, com os seus carros e com a sua multidão, e o
darei na tua mão.

7 ומשכתי אליך אל נחל קישון את סיסרא שר צבא יבין ואת רכבו ואת
המונו ונתתיהו בידך

8 Então, lhe disse Baraque Se fores comigo, irei; porém, se não
fores comigo, não irei.

8 ויאמר אליה ברק אם תלכי עמי והלכתי ואם לא תלכי עמי לא אלך

9 E disse ela Certamente irei contigo, porém não será tua a honra
pelo caminho que levas; pois à mão de uma mulher o SENHOR
venderá a Sísera. E Débora se levantou e partiu com Baraque
para Quedes.

9 ותאמר הלך אלך עמך אפס כי לא תהיה תפארתך על הדרך אשר אתה
הולך כי ביד אשה ימכר יהוה את סיסרא ותקם דבורה ותלך עם ברק
קדשה

10 Então, Baraque convocou a Zebulom e a Naftali em Quedes e
subiu com dez mil homens após si; e Débora subiu com ele.

10 ויזעק ברק את זבולן ואת נפתלי קדשה ויעל ברגליו עשרת אלפי איש
ותעל עמו דבורה

11 E Héber, queneu, se tinha apartado dos queneus dos filhos de
Hobabe, sogro de Moisés, e tinha estendido as suas tendas até
ao carvalho de Zaananim, que está junto a Quedes.

11 וחבר הקיני נפרד מקין מבני חבב חתן משה ויט אהלו עד אלון בצענים
אשר את קדש

12 E anunciaram a Sísera que Baraque, filho de Abinoão, tinha subido ao monte Tabor.

12 ויגדו לסיסרא כי עלה ברק בן אבינעם הר תבור

13 E Sísera convocou todos os seus carros, novecentos carros de ferro, e todo o povo que estava com ele, desde Harosete-Hagoim até ao ribeiro de Quisom.

13 ויזעק סיסרא את כל רכבו תשע מאות רכב ברזל ואת כל העם אשר אתו מחרשת הגוים אל נחל קישון

14 Então, disse Débora a Baraque Levanta-te, porque este é o dia em que o SENHOR tem dado a Sísera na tua mão; porventura, o SENHOR não saiu diante de ti? Baraque, pois, desceu do monte Tabor, e dez mil homens após ele.

14 ותאמר דברה אל ברק קום כי זה היום אשר נתן יהוה את סיסרא בידך הלא יהוה יצא לפניך וירד ברק מהר תבור ועשרת אלפים איש אחריו

15 E o SENHOR derrotou a Sísera, e todos os seus carros, e todo o seu exército a fio de espada, diante de Baraque; e Sísera desceu do carro e fugiu a pé.

15 ויהם יהוה את סיסרא ואת כל הרכב ואת כל המחנה לפי חרב לפני ברק וירד סיסרא מעל המרכבה וינס ברגליו

16 E Baraque os seguiu após os carros e após o exército, até Harosete-Hagoim, e todo o exército de Sísera caiu a fio de espada, até não ficar um só.

16 וברק רדף אחרי הרכב ואחרי המחנה עד חרשת הגוים ויפל כל מחנה סיסרא לפי חרב לא נשאר עד אחד

17 Porém Sísera fugiu a pé para a tenda de Jael, mulher de Héber, queneu, porquanto havia paz entre Jabim, rei de Hazor, e a casa de Héber, queneu.

17 וסיסרא נס ברגליו אל אהל יעל אשת חבר הקיני כי שלום בין יבין מלך
חצור ובין בית חבר הקיני

18 E Jael saiu ao encontro de Sísera e disse-lhe Retira-te, senhor meu, retira-te para mim, não temas. Retirou-se para a sua tenda, e ela cobriu-o com uma coberta.

18 ותצא יעל לקראת סיסרא ותאמר אליו סורה אדני סורה אלי אל תירא
ויסר אליה האהלה ותכסהו בשמיכה

19 Então, ele lhe disse Dá-me, peço-te, de beber um pouco de água; porque tenho sede. Então, ela abriu um odre de leite, e deu-lhe de beber, e o cobriu.

19 ויאמר אליה השקיני נא מעט מים כי צמאתי ותפתח את נאוד החלב
ותשקהו ותכסהו

20 E ele lhe disse Põe-te à porta da tenda; e há de ser que, se alguém vier, e te perguntar, e disser Há aqui alguém? Responde tu, então Não.

20 ויאמר אליה עמד פתח האהל והיה אם איש יבוא ושאלך ואמר היש
פה איש ואמרת אין

21 Então, Jael, mulher de Héber, tomou uma estaca da tenda, e lançou mão de um martelo, e foi-se mansamente a ele, e lhe cravou a estaca na fonte, e a pregou na terra, estando ele, porém, carregado de um profundo sono e já cansado; e assim morreu.

21 ותקח יעל אשת חבר את יתד האהל ותשם את המקבת בידה ותבוא
אליו בלאט ותתקע את היתד ברקתו ותצנח בארץ והוא נרדם ויעף וימת

22 E eis que, seguindo Baraque a Sísera, Jael lhe saiu ao encontro e disse-lhe Vem, e mostrar-te-ei o homem que buscas. E veio a ela, e eis que Sísera jazia morto, e a estaca, na fonte.

22 והנה ברק רדף את סיסרא ותצא יעל לקראתו ותאמר לו לך ואראך את
האיש אשר אתה מבקש ויבא אליה והנה סיסרא נפל מת והיתד ברקתו

23 Assim, Deus, naquele dia, sujeitou a Jabim, rei de Canaã, diante dos filhos de Israel.

23 ויכנע אלהים ביום ההוא את יבין מלך כנען לפני בני ישראל

24 E continuou a mão dos filhos de Israel a lutar e a endurecer-se sobre Jabim, rei de Canaã, até que exterminaram a Jabim, rei de Canaã.

24 ותלך יד בני ישראל הלוך וקשה על יבין מלך כנען עד אשר הכריתו את
יבין מלך כנען

Juízes 5

1 E cantou Débora e Baraque, filho de Abinoão, naquele mesmo dia, dizendo

1 ותשר דבורה וברק בן אבינעם ביום ההוא לאמר

2 Porquanto os chefes se puseram à frente em Israel, porquanto o povo se ofereceu voluntariamente, louvai ao SENHOR.

2 בפרע פרעות בישראל בהתנדב עם ברכו יהוה

3 Ouvi, reis; dai ouvidos, príncipes; eu, eu cantarei ao SENHOR; salmodiarei ao SENHOR, Deus de Israel.

3 שמעו מלכים האזינו רזנים אנכי ליהוה אנכי אשירה אזמר ליהוה אלהי
ישראל

4 Ó SENHOR, saindo tu de Seir, caminhando tu desde o campo de Edom, a terra estremeceu; até os céus gotejaram, até as nuvens gotejaram águas.

4 יהוה בצאתך משעיר בצעדך משדה אדום ארץ רעשה גם שמים נטפו גם עבים נטפו מים

5 Os montes se derreteram diante do SENHOR, e até o Sinai diante do SENHOR, Deus de Israel.

5 הרים נזלו מפני יהוה זה סיני מפני יהוה אלהי ישראל

6 Nos dias de Sangar, filho de Anate, nos dias de Jael, cessaram os caminhos de se percorrerem; e os que andavam por veredas iam por caminhos torcidos.

6 בימי שמגר בן ענת בימי יעל חדלו ארחות והלכי נתיבות ילכו ארחות עקלקלות

7 Cessaram as aldeias em Israel, cessaram, até que eu, Débora, me levantei, por mãe em Israel me levantei.

7 חדלו פרזון בישראל חדלו עד שקמתי דבורה שקמתי אם בישראל

8 E, se escolhia deuses novos, logo a guerra estava às portas; via-se, por isso, escudo ou lança entre quarenta mil em Israel?

8 יבחר אלהים חדשים אז לחם שערים מגן אם יראה ורמח בארבעים אלף בישראל

9 Meu coração é para os legisladores de Israel, que voluntariamente se ofereceram entre o povo; louvai ao SENHOR.

9 לבי לחוקקי ישראל המתנדבים בעם ברכו יהוה

10 Vós, os que cavalgais sobre jumentas brancas, que vos assentais em juízo e que andais pelo caminho, falai disto.

10 רכבי אתנות צחרות ישבי על מדין והלכי על דרך שיחו

11 Onde se ouve o estrondo dos flecheiros, entre os lugares onde se tiram águas, ali falai das justiças do SENHOR, das

justiças que fez às suas aldeias em Israel; então, o povo do
SENHOR descia às portas.

11 מקול מחצצים בין משאבים שם יתנו צדקות יהוה צדקת פרזנו
בישראל אז ירדו לשערים עם יהוה

12 Desperta, desperta, Débora, desperta, desperta, entoa um
cântico; levanta-te, Baraque, e leva presos teus prisioneiros, tu,
filho de Abinoão.

12 עורי עורי דבורה עורי עורי דברי שיר קום ברק ושבה שביך בן אבינעם

13 Então, o Senhor fez dominar sobre os magníficos, entre o
povo ao que ficou de resto; fez-me o SENHOR dominar sobre os
valentes.

13 אז ירד שריד לאדירים עם יהוה ירד לי בגבורים

14 De Efraim saiu a sua raiz contra Amaleque; e após ti vinha
Benjamim dentre os teus povos; de Maquir e Zebulom desceram
os legisladores, passando com o cajado do escriba.

14 מני אפרים שרשם בעמלק אחריך בנימין בעממיך מני מכיר ירדו
מחקקים ומזבולן משכים בשבט ספר

15 Também os principais de Issacar foram com Débora; e, como
Issacar, assim também Baraque foi enviado a pé para o vale; nas
correntes de Rúben foram grandes as resoluções do coração.

15 ושרי בישׂשכר עם דברה וישׂשכר כן ברק בעמק שלח ברגליו בפלגות
ראובן גדלים חקקי לב

16 Por que ficaste tu entre os currais para ouvires os balidos dos
rebanhos? Nas divisões de Rúben tiveram grandes
esquadrinhações do coração.

16 למה ישבת בין המשפתים לשמע שרקות עדרים לפלגות ראובן גדולים חקרי לב

17 Gileade se ficou dalém do Jordão, e Dã por que se deteve em navios? Aser se assentou nos portos do mar e ficou nas suas ruínas.

17 גלעד בעבר הירדן שכן ודן למה יגור אניות אשר ישב לחוף ימים ועל מפרציו ישכון

18 Zebulom é um povo que expôs a sua vida à morte, como também Naftali, nas alturas do campo.

18 זבלון עם חרף נפשו למות ונפתלי על מרומי שדה

19 Vieram reis e pelejaram; então, pelejaram os reis de Canaã em Taanaque, junto às águas de Megido; não tomaram ganho de prata.

19 באו מלכים נלחמו אז נלחמו מלכי כנען בתענך על מי מגדו בצע כסף לא לקחו

20 Desde os céus pelejaram; até as estrelas desde os lugares dos seus cursos pelejaram contra Sísera.

20 מן שמים נלחמו הכוכבים ממסלותם נלחמו עם סיסרא

21 O ribeiro de Quisom os arrastou, aquele antigo ribeiro, o ribeiro de Quisom. Pisaste, ó minha alma, a força.

21 נחל קישון גרפם נחל קדומים נחל קישון תדרכי נפשי עז

22 Então, as unhas dos cavalos se despedaçaram pelo galopar, o galopar dos seus valentes.

22 אז הלמו עקבי סוס מדהרות דהרות אביריו

23 Amaldiçoai a Meroz, diz o Anjo do SENHOR; acremente amaldiçoai os seus moradores, porquanto não vieram em socorro do SENHOR, em socorro do SENHOR, com os valorosos.

23 אורו מרוז אמר מלאך יהוה ארו ארור ישביה כי לא באו לעזרת יהוה לעזרת יהוה בגבורים

24 Bendita seja sobre as mulheres Jael, mulher de Héber, o queneu; bendita seja sobre as mulheres nas tendas.

24 תברך מנשים יעל אשת חבר הקיני מנשים באהל תברך

25 Água pediu ele, leite lhe deu ela; em taça de príncipes lhe ofereceu manteiga.

25 מים שאל חלב נתנה בספל אדירים הקריבה חמאה

26 À estaca estendeu a sua mão esquerda, e ao maço dos trabalhadores, a sua direita; e matou a Sísera e rachou-lhe a cabeça, quando lhe pregou e atravessou as fontes.

26 ידה ליתד תשלחנה וימינה להלמות עמלים והלמה סיסרא מחקה ראשו ומחצה וחלפה רקתו

27 Entre os seus pés, se encurvou, caiu, ficou estirado; entre os seus pés, se encurvou, caiu; onde se encurvou, ali ficou abatido.

27 בין רגליה כרע נפל שכב בין רגליה כרע נפל באשר כרע שם נפל שדוד

28 A mãe de Sísera olhava pela janela e exclamava pela grade Por que tarda em vir o seu carro? Por que se demoram os passos dos seus carros?

28 בעד החלון נשקפה ותיבב אם סיסרא בעד האשנב מדוע בשש רכבו לבוא מדוע אחרו פעמי מרכבותיו

29 As mais sábias das suas damas responderam; e até ela respondia a si mesma

29 חכמות שרותיה תענינה אף היא תשיב אמריה לה

30 Porventura não achariam e repartiriam despojos? Uma ou duas moças a cada homem? Para Sísera despojos de várias cores, despojos de várias cores de bordados; de várias cores bordados de ambas as bandas, para os pescoços do despojo?

30 הלא ימצאו יחלקו שלל רחם רחמתים לראש גבר שלל צבעים לסיסרא שלל צבעים רקמה צבע רקמתים לצוארי שלל

31 Assim, ó SENHOR, pereçam todos os teus inimigos! Porém os que o amam sejam como o sol quando sai na sua força. (5-32) E sossegou a terra quarenta anos.

31 כן יאבדו כל אויביך יהוה ואהביו כצאת השמש בגברתו ותשקט הארץ ארבעים שנה

Juízes 6

1 Porém os filhos de Israel fizeram o que parecia mal aos olhos do SENHOR; e o SENHOR os deu na mão dos midianitas por sete anos.

1 ויעשו בני ישראל הרע בעיני יהוה ויתנם יהוה ביד מדין שבע שנים

2 E, prevalecendo a mão dos midianitas sobre Israel, fizeram os filhos de Israel para si, por causa dos midianitas, as covas que estão nos montes, e as cavernas, e as fortificações.

2 ותעז יד מדין על ישראל מפני מדין עשו להם בני ישראל את המנהרות אשר בהרים ואת המערות ואת המצדות

3 Porque sucedia que, semeando Israel, subiam os midianitas e os amalequitas; e também os do Oriente contra ele subiam.

3 והיה אם זרע ישראל ועלה מדין ועמלק ובני קדם ועלו עליו

4 E punham-se contra eles em campo, e destruíam a novidade da terra, até chegarem a Gaza, e não deixavam mantimento em Israel, nem ovelhas, nem bois, nem jumentos.

4 ויחנו עליהם וישחיתו את יבול הארץ עד בואך עזה ולא ישאירו מחיה בישראל ושה ושור וחמור

5 Porque subiam com os seus gados e tendas; vinham como gafanhotos, em tanta multidão, que não se podiam contar, nem a eles nem aos seus camelos; e entravam na terra para a destruir.

5 כי הם ומקניהם יעלו ואהליהם יבאו כדי ארבה לרב ולהם ולגמליהם אין מספר ויבאו בארץ לשחתה

6 Assim, Israel empobreceu muito pela presença dos midianitas; então, os filhos de Israel clamaram ao SENHOR.

6 וידל ישראל מאד מפני מדין ויזעקו בני ישראל אל יהוה

7 E sucedeu que, clamando os filhos de Israel ao SENHOR, por causa dos midianitas,

7 ויהי כי זעקו בני ישראל אל יהוה על אדות מדין

8 enviou o SENHOR um profeta aos filhos de Israel, que lhes disse Assim diz o SENHOR, Deus de Israel Do Egito eu vos fiz subir e vos tirei da casa da servidão;

8 וישלח יהוה איש נביא אל בני ישראל ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי העליתי אתכם ממצרים ואציא אתכם מבית עבדים

9 e vos livrei da mão dos egípcios e da mão de todos quantos vos oprimiam; e os expeli de diante de vós e a vós dei a sua terra;

9 ואצל אתכם מיד מצרים ומיד כל לחציכם ואגרש אותם מפניכם ואתנה
לכם את ארצם

10 e vos disse Eu sou o SENHOR, vosso Deus; não temais aos deuses dos amorreus, em cuja terra habitais; mas não destes ouvidos à minha voz.

10 ואמרה לכם אני יהוה אלהיכם לא תיראו את אלהי האמרי אשר אתם
יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי

11 Então, o Anjo do SENHOR veio e assentou-se debaixo do carvalho que está em Ofra, que pertencia a Joás, abiezrita; e Gideão, seu filho, estava malhando o trigo no lagar, para o salvar dos midianitas.

11 ויבא מלאך יהוה וישב תחת האלה אשר בעפרה אשר ליואש אבי העזרי
וגדעון בנו חבט חטים בגת להניס מפני מדין

12 Então, o Anjo do SENHOR lhe apareceu e lhe disse O SENHOR é contigo, varão valoroso.

12 וירא אליו מלאך יהוה ויאמר אליו יהוה עמך גבור החיל

13 Mas Gideão lhe respondeu Ai, senhor meu, se o SENHOR é conosco, por que tudo isto nos sobreveio? E que é feito de todas as suas maravilhas que nossos pais nos contaram, dizendo Não nos fez o SENHOR subir do Egito? Porém, agora, o SENHOR nos desamparou e nos deu na mão dos midianitas.

13 ויאמר אליו גדעון בי אדני ויש יהוה עמנו ולמה מצאתנו כל זאת ואיה
כל נפלאתיו אשר ספרו לנו אבותינו לאמר הלא ממצרים העלנו יהוה
ועתה נטשנו יהוה ויתננו בכף מדין

14 Então, o SENHOR olhou para ele e disse Vai nesta tua força e livrarás a Israel da mão dos midianitas; porventura, não te enviei eu?

14 ויפן אליו יהוה ויאמר לך בכחך זה והושעת את ישראל מכף מדין הלא שלחתיך

15 E ele lhe disse Ai, Senhor meu, com que livrarei a Israel? Eis que a minha família é a mais pobre em Manassés, e eu, o menor na casa de meu pai.

15 ויאמר אליו בי אדני במה אושיע את ישראל הנה אלפי הדל במנשה ואנכי הצעיר בבית אבי

16 E o SENHOR lhe disse Porquanto eu hei de ser contigo, tu ferirás os midianitas como se fossem um só homem.

16 ויאמר אליו יהוה כי אהיה עמך והכית את מדין כאיש אחד

17 E ele lhe disse Se agora tenho achado graça aos teus olhos, dá-me um sinal de que és o que comigo falas.

17 ויאמר אליו אם נא מצאתי חן בעיניך ועשית לי אות שאתה מדבר עמי

18 Rogo-te que daqui te não apartes, até que eu venha a ti, e traga o meu presente, e o ponha perante ti. E disse Eu esperarei até que voltes.

18 אל נא תמש מזה עד באי אליך והצאתי את מנחתי והנחתי לפניך ויאמר אנכי אשב עד שובך

19 E entrou Gideão e preparou um cabrito e bolos asmos de um efa de farinha; a carne pôs num açafate e o caldo pôs numa panela; e trouxe-lho até debaixo do carvalho e lho apresentou.

19 וגדעון בא ויעש גדי עזים ואיפת קמח מצות הבשר שם בסל והמרק שם בפרור ויוצא אליו אל תחת האלה ויגש

20 Porém o Anjo de Deus lhe disse Toma a carne e os bolos asmos, e põe-nos sobre esta penha, e verte o caldo. E assim o fez.

20 ויאמר אליו מלאך האלהים קח את הבשר ואת המצות והנח אל הסלע
הלז ואת המרק שפוך ויעש כן

21 E o Anjo do SENHOR estendeu a ponta do cajado que estava
na sua mão e tocou a carne e os bolos asmos; então, subiu fogo
da penha e consumiu a carne e os bolos asmos; e o Anjo do
SENHOR desapareceu de seus olhos.

21 וישלח מלאך יהוה את קצה המשענת אשר בידו ויגע בבשר ובמצות
ותעל האש מן הצור ותאכל את הבשר ואת המצות ומלאך יהוה הלך
מעיניו

22 Então, viu Gideão que era o Anjo do SENHOR; e disse Gideão
Ah! Senhor JEOVÁ, que eu vi o Anjo do SENHOR face a face.

22 וירא גדעון כי מלאך יהוה הוא ויאמר גדעון אהה אדני יהוה כי על כן
ראיתי מלאך יהוה פנים אל פנים

23 Porém o SENHOR lhe disse Paz seja contigo; não temas, não
morrerás.

23 ויאמר לו יהוה שלום לך אל תירא לא תמות

24 Então, Gideão edificou ali um altar ao SENHOR e lhe chamou
SENHOR É Paz; e ainda até ao dia de hoje está em Ofra dos
abiezritas.

24 ויבן שם גדעון מזבח ליהוה ויקרא לו יהוה שלום עד היום הזה עודנו
בעפרת אבי העזרי

25 E aconteceu, naquela mesma noite, que o SENHOR lhe disse
Toma o boi de teu pai, a saber, o segundo boi de sete anos, e
derriba o altar de Baal, que é de teu pai, e corta o bosque que
está ao pé dele.

25 ויהי בלילה ההוא ויאמר לו יהוה קח את פר השור אשר לאביך ופר
השני שבע שנים והרסת את מזבח הבעל אשר לאביך ואת האשרה אשר
עליו תכרת

26 E edifica ao SENHOR, teu Deus, um altar no cume deste lugar forte, num lugar conveniente; e toma o segundo boi e o oferecerás em holocausto com a lenha que cortares do bosque.

26 ובנית מזבח ליהוה אלהיך על ראש המעוז הזה במערכה ולקחת את
הפר השני והעלית עולה בעצי האשרה אשר תכרת

27 Então, Gideão tomou dez homens dentre os seus servos e fez como o SENHOR lhe dissera; e sucedeu que, temendo ele a casa de seu pai e os homens daquela cidade, não o fez de dia, mas fê-lo de noite.

27 ויקח גדעון עשרה אנשים מעבדיו ויעש כאשר דבר אליו יהוה ויהי
כאשר ירא את בית אביו ואת אנשי העיר מעשות יומם ויעש לילה

28 Levantando-se, pois, os homens daquela cidade de madrugada, eis que estava o altar de Baal derribado, e o bosque, que estava ao pé dele, cortado; e o segundo boi foi oferecido no altar de novo edificado.

28 וישכימו אנשי העיר בבקר והנה נתץ מזבח הבעל והאשרה אשר עליו
כרתה ואת הפר השני העלה על המזבח הבנוי

29 E uns aos outros disseram Quem fez esta coisa? E, esquadrinhando e inquirindo, disseram Gideão, o filho de Joás, fez esta coisa.

29 ויאמרו איש אל רעהו מי עשה הדבר הזה וידרשו ויבקשו ויאמרו גדעון
בן יואש עשה הדבר הזה

30 Então, os homens daquela cidade disseram a Joás Tira para fora o teu filho para que morra, pois derribou o altar de Baal e cortou o bosque que estava ao pé dele.

30 ויאמרו אנשי העיר אל יואש הוצא את בנך וימת כי נתץ את מזבח הבעל וכי כרת האשרה אשר עליו

31 Porém Joás disse a todos os que se puseram contra ele Contendereis vós por Baal? Livrá-lo-eis vós? Qualquer que por ele contender ainda esta manhã será morto; se é deus, por si mesmo contenda; pois derribaram o seu altar.

31 ויאמר יואש לכל אשר עמדו עליו האתם תריבון לבעל אם אתם תושיעון אותו אשר יריב לו יומת עד הבקר אם אלהים הוא ירב לו כי נתץ את מזבחו

32 Pelo que, naquele dia, lhe chamaram Jerubaal, dizendo Baal contenda contra ele, pois derribou o seu altar.

32 ויקרא לו ביום ההוא ירבעל לאמר ירב בו הבעל כי נתץ את מזבחו

33 E todos os midianitas, e amalequitas, e os filhos do Oriente se ajuntaram num corpo, e passaram, e puseram o seu campo no vale de Jezreel.

33 וכל מדין ועמלק ובני קדם נאספו יחדו ויעברו ויחנו בעמק יזרעאל

34 Então, o Espírito do SENHOR revestiu a Gideão, o qual tocou a buzina, e os abiezritas se ajuntaram após ele.

34 ורוח יהוה לבשה את גדעון ויתקע בשופר ויזעק אביעזר אחריו

35 E enviou mensageiros por toda a tribo de Manassés, que também se convocou após ele; também enviou mensageiros a Aser, e a Zebulom, e a Naftali, e saíram-lhe ao encontro.

35 ומלאכים שלח בכל מנשה ויזעק גם הוא אחריו ומלאכים שלח באשר
ובזבלון ובנפתלי ויעלו לקראתם

36 E disse Gideão a Deus Se hás de livrar Israel por minha mão, como tens dito,

36 ויאמר גדעון אל האלהים אם ישך מושיע בידי את ישראל כאשר דברת

37 eis que eu porei um velo de lã na eira; se o orvalho estiver somente no velo, e secura sobre toda a terra, então, conhecerei que hás de livrar Israel por minha mão, como tens dito.

37 הנה אנכי מציג את גזת הצמר בגרן אם טל יהיה על הגזה לבדה ועל
כל הארץ חרב וידעתי כי תושיע בידי את ישראל כאשר דברת

38 E assim sucedeu; porque, ao outro dia, se levantou de madrugada, e apertou o velo, e do orvalho do velo espremeu uma taça cheia de água.

38 ויהי כן וישכם ממחרת ויזר את הגזה וימץ טל מן הגזה מלוא הספל
מים

39 E disse Gideão a Deus Não se acenda contra mim a tua ira, se ainda falar só esta vez; rogo-te que só esta vez faça a prova com o velo; rogo-te que só no velo haja secura, e em toda a terra haja o orvalho.

39 ויאמר גדעון אל האלהים אל יחר אפך בי ואדברה אך הפעם אנסה נא
רק הפעם בגזה יהי נא חרב אל הגזה לבדה ועל כל הארץ יהיה טל

40 E Deus assim o fez naquela noite, pois só no velo havia secura, e sobre toda a terra havia orvalho.

40 ויעש אלהים כן בלילה ההוא ויהי חרב אל הגזה לבדה ועל כל הארץ
היה טל

Juízes 7

1 Então, Jerubaal (que é Gideão) se levantou de madrugada, e todo o povo que com ele havia, e se acamparam junto à fonte de Harode; de maneira que tinha o arraial dos midianitas para o norte, pelo outeiro de Moré, no vale.

1 וישכם ירבעל הוא גדעון וכל העם אשר אתו ויחנו על עין חרד ומחנה מדין היה לו מצפון מגבעת המורה בעמק

2 E disse o SENHOR a Gideão Muito é o povo que está contigo, para eu dar os midianitas em sua mão; a fim de que Israel se não glorie contra mim, dizendo A minha mão me livrou.

2 ויאמר יהוה אל גדעון רב העם אשר אתך מתתי את מדין בידם פן יתפאר עלי ישראל לאמר ידי הושיעה לי

3 Agora, pois, apregoa aos ouvidos do povo, dizendo Quem for covarde e medroso, que volte e vá-se apressadamente das montanhas de Gileade. Então, voltaram do povo vinte e dois mil, e dez mil ficaram.

3 ועתה קרא נא באזני העם לאמר מי ירא וחרד ישב ויצפר מהר הגלעד וישב מן העם עשרים ושנים אלף ועשרת אלפים נשארו

4 E disse o SENHOR a Gideão Ainda muito povo há; faze-os descer às águas, e ali tos provarei; e será que aquele de que eu te disser Este irá contigo, esse contigo irá; porém todo aquele de que eu te disser Este não irá contigo, esse não irá.

4 ויאמר יהוה אל גדעון עוד העם רב הורד אותם אל המים ואצרפנו לך שם והיה אשר אמר אליך זה ילך אתך הוא ילך אתך וכל אשר אמר אליך זה לא ילך עמך הוא לא ילך

5 E fez descer o povo às águas. Então, o SENHOR disse a Gideão Qualquer que lamber as águas com a sua língua, como as lambe o cão, esse porás à parte; como também a todo aquele que se abaixar de joelhos a beber.

5 ויורד את העם אל המים ויאמר יהוה אל גדעון כל אשר ילק בלשונו מן
המים כאשר ילק הכלב תציג אותו לבד וכל אשר יכרע על ברכיו לשתות

6 E foi o número dos que lamberam, levando a mão à boca, trezentos homens; e todo o resto do povo se abaixou de joelhos a beber as águas.

6 ויהי מספר המלקקים בידם אל פיהם שלש מאות איש וכל יתר העם
כרעו על ברכיהם לשתות מים

7 E disse o SENHOR a Gideão Com estes trezentos homens que lamberam as águas vos livrarei e darei os midianitas na tua mão; pelo que toda a outra gente se vá cada um ao seu lugar.

7 ויאמר יהוה אל גדעון בשלש מאות האיש המלקקים אושיע אתכם
ונתתי את מדין בידך וכל העם ילכו איש למקמו

8 E o povo tomou na sua mão a provisão e as suas buzinas, e ele enviou todos os outros homens de Israel cada um à sua tenda, porém os trezentos homens reteve; e estava o arraial dos midianitas abaixo no vale.

8 ויקחו את צדה העם בידם ואת שופרתיהם ואת כל איש ישראל שלח
איש לאהליו ובשלש מאות האיש החזיק ומחנה מדין היה לו מתחת
בעמק

9 E sucedeu que, naquela mesma noite, o SENHOR lhe disse Levanta-te e desce ao arraial, porque o tenho dado na tua mão.

9 ויהי בלילה ההוא ויאמר אליו יהוה קום רד במחנה כי נתתיו בידך

10 E, se ainda temes descer, desce tu e teu moço Pura ao arraial;

10 ואם ירא אתה לרדת רד אתה ופרה נערך אל המחנה

11 e ouvirás o que dizem, e, então, se esforçarão as tuas mãos, e descerás ao arraial. Então, desceu ele com o seu moço Pura até ao extremo das sentinelas que estavam no arraial.

11 ושמעת מה ידברו ואחר תחזקנה ידיך וירדת במחנה וירד הוא ופרה נערו אל קצה החמשים אשר במחנה

12 E os midianitas, e amalequitas, e todos os filhos do Oriente jaziam no vale como gafanhotos em multidão; e eram inumeráveis os seus camelos, como a areia que há na praia do mar em multidão.

12 ומדין ועמלק וכל בני קדם נפלים בעמק כארבה לרב ולגמליהם אין מספר כחול שעל שפת הים לרב

13 Chegando, pois, Gideão, eis que estava contando um homem ao seu companheiro um sonho e dizia Eis que um sonho sonhei eis que um pão de cevada torrado rodava pelo arraial dos midianitas, e chegava até às tendas, e as feriu, e caíram, e as transtornou de cima para baixo, e ficaram abatidas.

13 ויבא גדעון והנה איש מספר לרעהו חלום ויאמר הנה חלום חלמתי והנה צלול לחם שערים מתהפך במחנה מדין ויבא עד האהל ויכהו ויפל ויהפכהו למעלה ונפל האהל

14 E respondeu o seu companheiro e disse Não é isto outra coisa, senão a espada de Gideão, filho de Joás, varão israelita. Deus tem dado na sua mão aos midianitas e a todo este arraial.

14 ויען רעהו ויאמר אין זאת בלתי אם חרב גדעון בן יואש איש ישראל נתן האלהים בידו את מדין ואת כל המחנה

15 E sucedeu que, ouvindo Gideão a narração deste sonho e a sua explicação, adorou; e tornou ao arraial de Israel e disse Levantai-vos, porque o SENHOR tem dado o arraial dos midianitas nas vossas mãos.

15 ויהי כשמע גדעון את מספר החלום ואת שברו וישתחו וישב אל מחנה ישראל ויאמר קומו כי נתן יהוה בידכם את מחנה מדין

16 Então, repartiu os trezentos homens em três esquadrões; e deu-lhes a cada um nas suas mãos buzinas e cântaros vazios, com tochas neles acesas.

16 ויחץ את שלש מאות האיש שלשה ראשים ויתן שופרות ביד כלם וכדים רקים ולפדים בתוך הכדים

17 E disse-lhes Olhai para mim e fazei como eu fizer; e eis que, chegando eu ao extremo do arraial, será que, como eu fizer, assim fareis vós.

17 ויאמר אליהם ממני תראו וכן תעשו והנה אנכי בא בקצה המחנה והיה כאשר אעשה כן תעשון

18 Tocando eu e todos os que comigo estiverem a buzina, então, também vós tocareis a buzina ao redor de todo o arraial e direis Pelo SENHOR e Gideão.

18 ותקעתי בשופר אנכי וכל אשר אתי ותקעתם בשופרות גם אתם סביבות כל המחנה ואמרתם ליהוה ולגדעון

19 Chegou, pois, Gideão e os cem homens que com ele iam ao extremo do arraial, ao princípio da vigília da meia-noite, havendo-se já posto as guardas; e tocaram as buzinas e partiram os cântaros que tinham nas mãos.

19 ויבא גדעון ומאה איש אשר אתו בקצה המחנה ראש האשמרת התיכונה אך הקם הקימו את השמרים ויתקעו בשופרות ונפוץ הכדים אשר בידם

20 Assim, tocaram os três esquadrões as buzinas, e partiram os cântaros, e tinham nas suas mãos esquerdas as tochas acesas e

nas suas mãos direitas as buzinas, que tocavam; e exclamaram Espada do SENHOR e de Gideão.

20 ויתקעו שלשת הראשים בשופרות וישברו הכדים ויחזיקו ביד שמאולם בלפדים וביד ימינם השופרות לתקוע ויקראו חרב ליהוה ולגדעון

21 E ficou-se cada um no seu lugar ao redor do arraial; então, todo o exército deitou a correr, e, gritando, fugiram.

21 ויעמדו איש תחתיו סביב למחנה וירץ כל המחנה ויריעו ויניסו

22 Tocando, pois, os trezentos as buzinas, o SENHOR tornou a espada de um contra o outro, e isto em todo o arraial; e o exército fugiu para Zererá, até Bete-Sita, até aos limites de Abel-Meolá, acima de Tabate.

22 ויתקעו שלש מאות השופרות וישם יהוה את חרב איש ברעהו ובכל המחנה וינס המחנה עד בית השטה צררתה עד שפת אבל מחולה על טבת

23 Então, os homens de Israel, e de Naftali, e de Aser, e de todo o Manassés foram convocados e perseguiram aos midianitas.

23 ויצעק איש ישראל מנפתלי ומן אשר ומן כל מנשה וירדפו אחרי מדין

24 Também Gideão enviou mensageiros a todas as montanhas de Efraim, dizendo Descei ao encontro dos midianitas e tomai-lhes as águas até Bete-Bara, a saber, o Jordão. Convocados, pois, todos os homens de Efraim, tomaram-lhes as águas até Bete-Bara e Jordão.

24 ומלאכים שלח גדעון בכל הר אפרים לאמר רדו לקראת מדין ולכדו להם את המים עד בית ברה ואת הירדן ויצעק כל איש אפרים וילכדו את המים עד בית ברה ואת הירדן

25 E prenderam dois príncipes dos midianitas, Orebe e Zeebe; e mataram Orebe na penha de Orebe, e Zeebe mataram no lagar

de Zeebe, e perseguiram os midianitas, e trouxeram as cabeças de Orebe e de Zeebe a Gideão, dalém do Jordão.

25 וילכדו שני שרי מדין את ערב ואת זאב ויהרגו את עורב בצור עורב ואת זאב הרגו ביקב זאב וירדפו אל מדין וראש ערב וזאב הביאו אל גדעון מעבר לירדן

Juízes 8

1 Então, os homens de Efraim lhe disseram Que é isto que nos fizeste, que não nos chamaste, quando foste pelejar contra os midianitas? E contenderam com ele fortemente.

1 ויאמרו אליו איש אפרים מה הדבר הזה עשית לנו לבלתי קראות לנו כי הלכת להלחם במדין ויריבון אתו בחזקה

2 Porém ele lhes disse Que mais fiz eu, agora, do que vós? Não são, porventura, os rabiscos de Efraim melhores do que a vindima de Abiezer?

2 ויאמר אליהם מה עשיתי עתה ככם הלוא טוב עללות אפרים מבציר אביעזר

3 Deus vos deu na vossa mão os príncipes dos midianitas, Orebe e Zeebe; que mais pude eu logo fazer do que vós? Então, a sua ira se abrandou para com ele, quando falou esta palavra.

3 בידכם נתן אלהים את שרי מדין את ערב ואת זאב ומה יכלתי עשות ככם אז רפתה רוחם מעליו בדברו הדבר הזה

4 E, como Gideão veio ao Jordão, passou com os trezentos homens que com ele estavam, já cansados, mas ainda perseguindo.

4 ויבא גדעון הירדנה עבר הוא ושלש מאות האיש אשר אתו עיפים ורדפים

5 E disse aos homens de Sucote Dai, peço-vos, alguns pedaços de pão ao povo que segue as minhas pisadas; porque estão cansados, e eu vou em alcance de Zeba e Salmuna, reis dos midianitas.

5 ויאמר לאנשי סכות תנו נא ככרות לחם לעם אשר ברגלי כי עיפים הם ואנכי רדף אחרי זבח וצלמנע מלכי מדין

6 Porém os príncipes de Sucote disseram Está já a palma da mão de Zeba e de Salmuna na tua mão, para que demos pão ao teu exército?

6 ויאמר שרי סכות הכף זבח וצלמנע עתה בידך כי נתן לצבאך לחם

7 Então disse Gideão Pois, quando o SENHOR der na minha mão a Zeba e a Salmuna, trilharei a vossa carne com os espinhos do deserto e com os abrolhos.

7 ויאמר גדעון לכן בתת יהוה את זבח ואת צלמנע בידי ודשתי את בשרכם את קוצי המדבר ואת הברקנים

8 E dali subiu a Penuel e falou-lhes da mesma maneira; e os homens de Penuel lhe responderam como os homens de Sucote lhe haviam respondido.

8 ויעל משם פנואל וידבר אליהם כזאת ויענו אותו אנשי פנואל כאשר ענו אנשי סכות

9 Pelo que também falou aos homens de Penuel, dizendo Quando eu voltar em paz, derribarei esta torre.

9 ויאמר גם לאנשי פנואל לאמר בשובי בשלום אתץ את המגדל הזה

10 Estavam, pois, Zeba e Salmuna em Carcor, e os seus exércitos com eles, uns quinze mil homens, todos os que ficaram do exército dos filhos do Oriente; e os que caíram foram cento e vinte mil homens, que arrancavam a espada.

10 וזבח וצלמנע בקרקר ומחניהם עמם כחמשת עשר אלף כל הנותרים
מכל מחנה בני קדם והנפלים מאה ועשרים אלף איש שלף חרב

11 E subiu Gideão pelo caminho dos que habitavam em tendas, para o oriente de Noba e Jogbeá; e feriu aquele exército, porquanto o exército estava descuidado.

11 ויעל גדעון דרך השכוני באהלים מקדם לנבח ויגבהה ויך את המחנה
והמחנה היה בטח

12 E fugiram Zeba e Salmuna; porém ele os perseguiu, e tomou presos ambos os reis dos midianitas, a Zeba e a Salmuna, e afugentou todo o exército.

12 וינוסו זבח וצלמנע וירדף אחריהם וילכד את שני מלכי מדין את זבח
ואת צלמנע וכל המחנה החריד

13 Voltando, pois, Gideão, filho de Joás, da peleja, antes do nascer do sol,

13 וישב גדעון בן יואש מן המלחמה מלמעלה החרס

14 tomou preso a um moço dos homens de Sucote e lhe fez perguntas; o qual descreveu os príncipes de Sucote e os seus anciãos, setenta e sete homens.

14 וילכד נער מאנשי סכות וישאלהו ויכתב אליו את שרי סכות ואת זקניה
שבעים ושבעה איש

15 Então, veio aos homens de Sucote e disse Vedes aqui a Zeba e a Salmuna, dos quais desprezivelmente me deitastes em rosto, dizendo Está já a palma da mão de Zeba e Salmuna na tua mão, para que demos pão aos teus homens, já cansados?

15 ויבא אל אנשי סכות ויאמר הנה זבח וצלמנע אשר חרפתם אותי לאמר
הכף זבח וצלמנע עתה בידך כי נתן לאנשיך היעפים לחם

16 E tomou os anciãos daquela cidade, e espinhos do deserto, e abrolhos e com eles ensinou aos homens de Sucote.

16 ויקח את זקני העיר ואת קוצי המדבר ואת הברקנים וידע בהם את אנשי סכות

17 E derribou a torre de Penuel e matou os homens da cidade.

17 ואת מגדל פנואל נתץ ויהרג את אנשי העיר

18 Depois, disse a Zeba e a Salmuna Que homens eram os que matastes em Tabor? E disseram Qual tu, tais eram eles; cada um, na aparência, como filhos de um rei.

18 ויאמר אל זבח ואל צלמנע איפה האנשים אשר הרגתם בתבור ויאמרו כמוך כמוהם אחד כתאר בני המלך

19 Então, disse ele Meus irmãos eram filhos de minha mãe; vive o SENHOR, que, se os tivésseis deixado em vida, eu não vos mataria a vós.

19 ויאמר אחי בני אמי הם חי יהוה לו החיתם אותם לא הרגתי אתכם

20 E disse a Jéter, seu primogênito Levanta-te, mata-os. Porém o jovem não arrancou da sua espada, porque temia; porquanto ainda era jovem.

20 ויאמר ליתר בכורו קום הרג אותם ולא שלף הנער חרבו כי ירא כי עודנו נער

21 Então, disseram Zeba e Salmuna Levanta-te tu e acomete-nos; porque, qual o homem, tal a sua valentia. Levantou-se, pois, Gideão, e matou a Zeba e a Salmuna, e tomou as luetas que estavam no pescoço dos seus camelos.

21 ויאמר זבח וצלמנע קום אתה ופגע בנו כי כאיש גבורתו ויקם גדעון ויהרג את זבח ואת צלמנע ויקח את השהרנים אשר בצוארי גמליהם

22 Então, os homens de Israel disseram a Gideão Domina sobre nós, tanto tu como teu filho e o filho de teu filho; porquanto nos livraste da mão dos midianitas.

22 ויאמרו איש ישראל אל גדעון משל בנו גם אתה גם בנך גם בן בנך כי הושעתנו מיד מדין

23 Porém Gideão lhes disse Sobre vós eu não dominarei, nem tampouco meu filho sobre vós dominará; o SENHOR sobre vós dominará.

23 ויאמר אלהם גדעון לא אמשל אני בכם ולא ימשל בני בכם יהוה ימשל בכם

24 E disse-lhes mais Gideão Uma petição vos farei dai-me cada um de vós os pendentes do seu despojo (porque tinham pendentes de ouro, porquanto eram ismaelitas).

24 ויאמר אלהם גדעון אשאלה מכם שאלה ותנו לי איש נזם שללו כי נזמי זהב להם כי ישמעאלים הם

25 E disseram eles De boa mente os daremos. E estenderam uma capa, e cada um deles deitou ali um pendente do seu despojo.

25 ויאמרו נתון נתן ויפרשו את השמלה וישליכו שמה איש נזם שללו

26 E foi o peso dos pendentes de ouro que pediu mil e setecentos siclos de ouro, afora as luetas, e as cadeias, e as vestes de púrpura que traziam os reis dos midianitas, e afora as coleiras que os camelos traziam ao pescoço.

26 ויהי משקל נזמי הזהב אשר שאל אלף ושבע מאות זהב לבד מן השהרנים והנטפות ובגדי הארגמן שעל מלכי מדין ולבד מן הענקות אשר בצוארי גמליהם

27 E fez Gideão disso um éfode e pô-lo na sua cidade, em Ofra; e todo o Israel se prostituiu ali após ele; e foi por tropeço a Gideão e à sua casa.

27 ויעש אותו גדעון לאפוד ויצג אותו בעירו בעפרה ויזנו כל ישראל אחריו שם ויהי לגדעון ולביתו למוקש

28 Assim, foram abatidos os midianitas diante dos filhos de Israel e nunca mais levantaram a sua cabeça; e sossegou a terra quarenta anos nos dias de Gideão.

28 ויכנע מדין לפני בני ישראל ולא יספו לשאת ראשם ותשקט הארץ ארבעים שנה בימי גדעון

29 E foi-se Jerubaal, filho de Joás, e habitou em sua casa.

29 וילך ירבעל בן יואש וישב בביתו

30 E teve Gideão setenta filhos, que procederam dele; porque tinha muitas mulheres.

30 ולגדעון היו שבעים בנים יצאי ירכו כי נשים רבות היו לו

31 E sua concubina, que estava em Siquém, lhe deu também um filho; e pôs-lhe por nome Abimeleque.

31 ופילגשו אשר בשכם ילדה לו גם היא בן וישם את שמו אבימלך

32 E faleceu Gideão, filho de Joás, numa boa velhice e foi sepultado no sepulcro de seu pai Joás, em Ofra dos abiezritas.

32 וימת גדעון בן יואש בשיבה טובה ויקבר בקבר יואש אביו בעפרה אבי העזרי

33 E sucedeu que, quando Gideão faleceu, os filhos de Israel se tornaram, e se prostituíram após os baalins, e puseram a Baal-Berite por deus.

33 ויהי כאשר מת גדעון וישובו בני ישראל ויזנו אחרי הבעלים וישימו להם בעל ברית לאלהים

34 E os filhos de Israel se não lembraram do SENHOR, seu Deus, que os livrara da mão de todos os seus inimigos em redor;

34 ולא זכרו בני ישראל את יהוה אלהיהם המציל אותם מיד כל איביהם מסביב

35 nem usaram de beneficência com a casa de Jerubaal, a saber, de Gideão, conforme todo o bem que ele usara com Israel.

35 ולא עשו חסד עם בית ירבעל גדעון ככל הטובה אשר עשה עם ישראל

Juízes 9

1 E Abimeleque, filho de Jerubaal, foi-se a Siquém, aos irmãos de sua mãe, e falou-lhes e a toda a geração da casa do pai de sua mãe, dizendo

1 וילך אבימלך בן ירבעל שכמה אל אחי אמו וידבר אליהם ואל כל משפחת בית אבי אמו לאמר

2 Falai, peço-vos, aos ouvidos de todos os cidadãos de Siquém Qual é melhor para vós que setenta homens, todos os filhos de Jerubaal, dominem sobre vós ou que um homem sobre vós domine? Lembrai-vos também de que sou osso vosso e carne vossa.

2 דברו נא באזני כל בעלי שכם מה טוב לכם המשל בכם שבעים איש כל בני ירבעל אם משל בכם איש אחד וזכרתם כי עצמכם ובשרכם אני

3 Então, os irmãos de sua mãe falaram acerca dele perante os ouvidos de todos os cidadãos de Siquém todas aquelas palavras; e o coração deles se inclinou para Abimeleque, porque disseram É nosso irmão.

3 וידברו אחי אמו עליו באזני כל בעלי שכם את כל הדברים האלה ויט
לבם אחרי אבימלך כי אמרו אחינו הוא

4 E deram-lhe setenta peças de prata, da casa de Baal-Berite; e com elas alugou Abimeleque uns homens ociosos e levianos, que o seguiram.

4 ויתנו לו שבעים כסף מבית בעל ברית וישכר בהם אבימלך אנשים ריקים
ופחזים וילכו אחריו

5 E veio à casa de seu pai, a Ofra, e matou os seus irmãos, os filhos de Jerubaal, setenta homens, sobre uma pedra. Porém Jotão, filho menor de Jerubaal, ficou, porque se tinha escondido.

5 ויבא בית אביו עפרתה ויהרג את אחיו בני ירבעל שבעים איש על אבן
אחת ויותר יותם בן ירבעל הקטן כי נחבא

6 Então, se ajuntaram todos os cidadãos de Siquém e toda Bete-Milo; e foram e levantaram a Abimeleque como rei, junto ao carvalho alto que está perto de Siquém.

6 ויאספו כל בעלי שכם וכל בית מלוא וילכו וימליכו את אבימלך למלך עם
אלון מצב אשר בשכם

7 E, dizendo-o a Jotão, foi este, e pôs-se no cume do monte de Gerizim, e levantou a sua voz, e clamou, e disse-lhes Ouvi-me a mim, cidadãos de Siquém, e Deus vos ouvirá a vós.

7 ויגדו ליותם וילך ויעמד בראש הר גרזים וישא קולו ויקרא ויאמר להם
שמעו אלי בעלי שכם וישמע אליכם אלהים

8 Foram uma vez as árvores a ungir para si um rei e disseram à oliveira Reina tu sobre nós.

8 הלוך הלכו העצים למשח עליהם מלך ויאמרו לזית מלוכה עלינו

9 Porém a oliveira lhes disse Deixaria eu a minha gordura, que Deus e os homens em mim prezam, e iria a labutar sobre as árvores?

9 ויאמר להם הזית החדלתי את דשני אשר בי יכבדו אלהים ואנשים והלכתי לנוע על העצים

10 Então, disseram as árvores à figueira Vem tu e reina sobre nós.

10 ויאמרו העצים לתאנה לכי את מלכי עלינו

11 Porém a figueira lhes disse Deixaria eu a minha doçura, o meu bom fruto e iria labutar sobre as árvores?

11 ותאמר להם התאנה החדלתי את מתקי ואת תנובתי הטובה והלכתי לנוע על העצים

12 Então, disseram as árvores à videira Vem tu e reina sobre nós.

12 ויאמרו העצים לגפן לכי את מלוכי עלינו

13 Porém a videira lhes disse Deixaria eu o meu mosto, que alegra a Deus e aos homens, e iria labutar sobre as árvores?

13 ותאמר להם הגפן החדלתי את תירושי המשמח אלהים ואנשים והלכתי לנוע על העצים

14 Então, todas as árvores disseram ao espinheiro Vem tu e reina sobre nós.

14 ויאמרו כל העצים אל האטד לך אתה מלך עלינו

15 E disse o espinheiro às árvores Se, na verdade, me ungis rei sobre vós, vinde e confiai-vos debaixo da minha sombra; mas, se não, saia fogo do espinheiro que consuma os cedros do Líbano.

15 ויאמר האטד אל העצים אם באמת אתם משחים אתי למלך עליכם
באו חסו בצלי ואם אין תצא אש מן האטד ותאכל את ארזי הלבנון

16 Agora, pois, se é que em verdade e sinceridade procedestes, fazendo rei a Abimeleque, e se bem fizestes para com Jerubaal e para com a sua casa e se com ele usastes conforme o merecimento das suas mãos

16 ועתה אם באמת ובתמים עשיתם ותמליכו את אבימלך ואם טובה
עשיתם עם ירבעל ועם ביתו ואם כגמול ידיו עשיתם לו

17 (porque meu pai pelejou por vós, e desprezou a sua vida, e vos livrou da mão dos midianitas;

17 אשר נלחם אבי עליכם וישלך את נפשו מנגד ויצל אתכם מיד מדין

18 porém vós hoje vos levantastes contra a casa de meu pai, e matastes a seus filhos, setenta homens, sobre uma pedra, e a Abimeleque, filho da sua serva, fizestes reinar sobre os cidadãos de Siquém, porque é vosso irmão);

18 ואתם קמתם על בית אבי היום ותהרגו את בניו שבעים איש על אבן
אחת ותמליכו את אבימלך בן אמתו על בעלי שכם כי אחיכם הוא

19 se em verdade e sinceridade usastes com Jerubaal e com a sua casa hoje, alegrai-vos com Abimeleque, e também ele se alegre convosco.

19 ואם באמת ובתמים עשיתם עם ירבעל ועם ביתו היום הזה שמחו
באבימלך וישמח גם הוא בכם

20 Mas, se não, saia fogo de Abimeleque e consuma os cidadãos de Siquém e Bete-Milo; e saia fogo dos cidadãos de Siquém e de Bete-Milo, que consuma a Abimeleque.

20 ואם אין תצא אש מאבימלך ותאכל את בעלי שכם ואת בית מלוא
ותצא אש מבעלי שכם ומבית מלוא ותאכל את אבימלך

21 Então, partiu Jotão, e fugiu, e foi-se a Beer; e ali habitou por medo de Abimeleque, seu irmão.

21 וינס יותם ויברח וילך בארה וישב שם מפני אבימלך אחיו

22 Havendo, pois, Abimeleque dominado três anos sobre Israel,

22 וישר אבימלך על ישראל שלש שנים

23 enviou Deus um mau espírito entre Abimeleque e os cidadãos de Siquém; e os cidadãos de Siquém se houveram aleivosamente contra Abimeleque;

23 וישלח אלהים רוח רעה בין אבימלך ובין בעלי שכם ויבגדו בעלי שכם באבימלך

24 para que a violência feita aos setenta filhos de Jerubaal viesse, e o seu sangue caísse sobre Abimeleque, seu irmão, que os matara, e sobre os cidadãos de Siquém, que lhe corroboraram as mãos, para matar os seus irmãos.

24 לבוא חמס שבעים בני ירבעל ודמם לשום על אבימלך אחיהם אשר הרג אותם ועל בעלי שכם אשר חזקו את ידיו להרג את אחיו

25 E os cidadãos de Siquém puseram contra ele quem lhe armasse emboscadas sobre os cumes dos montes; e a todo aquele que passava pelo caminho junto a eles o assaltavam; e contou-se a Abimeleque.

25 וישימו לו בעלי שכם מארבים על ראשי ההרים ויגזלו את כל אשר יעבר עליהם בדרך ויגד לאבימלך

26 Veio também Gaal, filho de Ebede, com seus irmãos, e passaram para dentro de Siquém; e os cidadãos de Siquém se fiaram nele.

26 ויבא געל בן עבד ואחיו ויעברו בשכם ויבטחו בו בעלי שכם

27 E saíram ao campo, e vindimaram as suas vinhas, e pisaram as uvas, e fizeram canções de louvor; e foram à casa de seu Deus, e comeram, e beberam, e amaldiçoaram a Abimeleque.

27 ויצאו השדה ויבצרו את כרמיהם וידרכו ויעשו הלולים ויבאו בית אלהיהם ויאכלו וישתו ויקללו את אבימלך

28 E disse Gaal, filho de Ebede Quem é Abimeleque, e quem é Siquém, para que o servíssemos? Não é, porventura, filho de Jerubaal? E não é Zebul o seu mordomo? servi, antes, aos homens de Hamor, pai de Siquém; pois por que razão nós o serviríamos a ele?

28 ויאמר געל בן עבד מי אבימלך ומי שכם כי נעבדנו הלא בן ירבעל וזבל פקידו עבדו את אנשי חמור אבי שכם ומדוע נעבדנו אנחנו

29 Ah! Se este povo estivera na minha mão, eu expeliria a Abimeleque. E a Abimeleque se disse Multiplica o teu exército e sai.

29 ומי יתן את העם הזה בידי ואסירה את אבימלך ויאמר לאבימלך רבה צבאך וצאה

30 E, ouvindo Zebul, o maioral da cidade, as palavras de Gaal, filho de Ebede, se acendeu a sua ira.

30 וישמע זבל שר העיר את דברי געל בן עבד ויחר אפו

31 E enviou astutamente mensageiros a Abimeleque, dizendo Eis que Gaal, filho de Ebede, e seus irmãos vieram a Siquém, e eis que eles fortificam esta cidade contra ti.

31 וישלח מלאכים אל אבימלך בתרמה לאמר הנה געל בן עבד ואחיו באים שכמה והנם צרים את העיר עליך

32 Levanta-te, pois, de noite, tu e o povo que tiveres contigo, e põe emboscadas no campo.

32 ועתה קום לילה אתה והעם אשר אתך וארב בשדה

33 E levanta-te pela manhã, ao sair o sol, e dá de golpe sobre a cidade; e eis que, saindo ele e o povo que tiver com ele contra ti, faze-lhe como alcançar a tua mão.

33 והיה בבקר כזרח השמש תשכים ופשטת על העיר והנה הוא והעם אשר אתו יצאים אליך ועשית לו כאשר תמצא ידך

34 Levantou-se, pois, Abimeleque e todo o povo que com ele havia, de noite, e puseram emboscadas contra Siquém, em quatro bandos.

34 ויקם אבימלך וכל העם אשר עמו לילה ויארבו על שכם ארבעה ראשים

35 E Gaal, filho de Ebede, saiu e pôs-se à entrada da porta da cidade; e Abimeleque e todo o povo que com ele havia se levantaram das emboscadas.

35 ויצא געל בן עבד ויעמד פתח שער העיר ויקם אבימלך והעם אשר אתו מן המארב

36 E, vendo Gaal aquele povo, disse a Zebul Eis que desce gente dos cumes dos montes. Zebul, ao contrário, lhe disse As sombras dos montes vês por homens.

36 וירא געל את העם ויאמר אל זבל הנה עם יורד מראשי ההרים ויאמר אליו זבל את צל ההרים אתה ראה כאנשים

37 Porém Gaal ainda tornou a falar e disse Eis ali desce gente do meio da terra, e uma tropa vem do caminho do carvalho de Meonenim.

37 ויסף עוד געל לדבר ויאמר הנה עם יורדים מעם טבור הארץ וראש אחד בא מדרך אלון מעוננים

38 Então, lhe disse Zebul Onde está agora a tua boca, com a qual dizias Quem é Abimeleque, para que o servíssemos? Não é este, porventura, o povo que desprezaste? Sai, pois, peço-te, e peleja contra ele.

38 ויאמר אליו זבל איה אפוא פיך אשר תאמר מי אבימלך כי נעבדנו הלא זה העם אשר מאסתה בו צא נא עתה והלחם בו

39 E saiu Gaal à vista dos cidadãos de Siquém e pelejou contra Abimeleque.

39 ויצא געל לפני בעלי שכם וילחם באבימלך

40 E Abimeleque o perseguiu, porquanto fugiu de diante dele; e muitos feridos caíram até à entrada da porta da cidade.

40 וירדפהו אבימלך וינס מפניו ויפלו חללים רבים עד פתח השער

41 E Abimeleque ficou em Arumá. E Zebul expeliu a Gaal e a seus irmãos, para que não pudessem habitar em Siquém.

41 וישב אבימלך בארומה ויגרש זבל את געל ואת אחיו משבת בשכם

42 E sucedeu, no dia seguinte, que o povo saiu ao campo, e o disseram a Abimeleque.

42 ויהי ממחרת ויצא העם השדה ויגדו לאבימלך

43 Então, tomou o povo, e o repartiu em três bandos, e pôs emboscadas no campo; e olhou, e eis que o povo saía da cidade, e levantou-se contra eles e os feriu.

43 ויקח את העם ויחצם לשלשה ראשים ויארב בשדה וירא והנה העם יצא מן העיר ויקם עליהם ויכם

44 Porque Abimeleque e as tropas que com ele havia deram neles de improviso e pararam à entrada da porta da cidade; e as

outras tropas deram de improviso sobre todos quantos estavam no campo e os feriram.

44 ואבימלך והראשים אשר עמו פשטו ויעמדו פתח שער העיר ושני הראשים פשטו על כל אשר בשדה ויכום

45 E Abimeleque pelejou contra a cidade todo aquele dia e tomou a cidade; e matou o povo que nela havia, e assolou a cidade, e a semeou de sal.

45 ואבימלך נלחם בעיר כל היום ההוא וילכד את העיר ואת העם אשר בה הרג ויתץ את העיר ויזרעה מלח

46 O que, ouvindo todos os cidadãos da torre de Siquém, entraram na fortaleza, em casa do deus Berite.

46 וישמעו כל בעלי מגדל שכם ויבאו אל צריח בית אל ברית

47 E contou-se a Abimeleque que todos os cidadãos da torre de Siquém se haviam congregado.

47 ויגד לאבימלך כי התקבצו כל בעלי מגדל שכם

48 Subiu, pois, Abimeleque ao monte de Salmom, ele e todo o povo que com ele havia; e Abimeleque tomou na sua mão machados, e cortou um ramo das árvores, e o levantou, e pô-lo ao seu ombro, e disse ao povo que com ele havia O que me vistes fazer, apressai-vos a fazê-lo assim como eu.

48 ויעל אבימלך הר צלמון הוא וכל העם אשר אתו ויקח אבימלך את הקרדמות בידו ויכרת שוכת עצים וישאה וישם על שכמו ויאמר אל העם אשר עמו מה ראיתם עשיתי מהרו עשו כמוני

49 Assim, pois, também todo o povo, cada um cortou o seu ramo, e seguiram a Abimeleque, e os puseram junto da fortaleza, e queimaram a fogo a fortaleza com eles; de maneira que todos os da torre de Siquém morreram, uns mil homens e mulheres.

49 ויכרתו גם כל העם איש שוכה וילכו אחרי אבימלך וישימו על הצריח
ויציתו עליהם את הצריח באש וימתו גם כל אנשי מגדל שכם כאלף איש
ואשה

50 Então, Abimeleque foi-se a Tebes, e a sitiou, e a tomou.

50 וילך אבימלך אל תבץ ויחן בתבץ וילכדה

51 Havia, porém, no meio da cidade uma torre forte; e todos os homens e mulheres e todos os cidadãos da cidade se acolheram a ela, e fecharam após si as portas, e subiram ao telhado da torre.

51 ומגדל עז היה בתוך העיר וינסו שמה כל האנשים והנשים וכל בעלי
העיר ויסגרו בעדם ויעלו על גג המגדל

52 E Abimeleque veio até à torre, e a combateu, e chegou-se até à porta da torre, para a queimar.

52 ויבא אבימלך עד המגדל וילחם בו ויגש עד פתח המגדל לשרפו באש

53 Porém uma mulher lançou um pedaço de uma mó sobre a cabeça de Abimeleque e quebrou-lhe o crânio.

53 ותשלך אשה אחת פלח רכב על ראש אבימלך ותרץ את גלגלתו

54 Então, chamou logo ao moço que levava as suas armas e disse-lhe Desembainha a tua espada e mata-me; para que se não diga de mim Uma mulher o matou. E seu moço o atravessou, e ele morreu.

54 ויקרא מהרה אל הנער נשא כליו ויאמר לו שלף חרבך ומותתני פן
יאמרו לי אשה הרגתהו וידקרהו נערו וימת

55 Vendo, pois, os homens de Israel que já Abimeleque era morto, foram-se, cada um para o seu lugar.

55 ויראו איש ישראל כי מת אבימלך וילכו איש למקמו

56 Assim, Deus fez tornar sobre Abimeleque o mal que tinha feito a seu pai, matando os seus setenta irmãos.

56 וישב אלהים את רעת אבימלך אשר עשה לאביו להרג את שבעים אחיו

57 Como também todo o mal dos homens de Siquém fez tornar sobre a cabeça deles; e a maldição de Jotão, filho de Jerubaal, veio sobre eles.

57 ואת כל רעת אנשי שכם השיב אלהים בראשם ותבא אליהם קללת יותם בן ירבעל

Juízes 10

1 E, depois de Abimeleque, se levantou, para livrar a Israel, Tola, filho de Puá, filho de Dodô, homem de Issacar; e habitava em Samir, na montanha de Efraim.

1 ויקם אחרי אבימלך להושיע את ישראל תולע בן פואה בן דודו איש יששכר והוא ישב בשמיר בהר אפרים

2 E julgou a Israel vinte e três anos; e morreu e foi sepultado em Samir.

2 וישפט את ישראל עשרים ושלש שנה וימת ויקבר בשמיר

3 E, depois dele, se levantou Jair, gileadita, e julgou a Israel vinte e dois anos.

3 ויקם אחריו יאיר הגלעדי וישפט את ישראל עשרים ושתים שנה

4 E tinha este trinta filhos, que cavalgavam sobre trinta jumentos; e tinham trinta cidades, a que chamaram Havote-Jair até ao dia de hoje; as quais estão na terra de Gileade.

4 ויהי לו שלשים בנים רכבים על שלשים עירים ושלשים עירים להם להם
יקראו חות יאיר עד היום הזה אשר בארץ הגלעד

5 E morreu Jair e foi sepultado em Camom.

5 וימת יאיר ויקבר בקמון

6 Então, tornaram os filhos de Israel a fazer o que parecia mal aos olhos do SENHOR e serviram aos baalins, e a Astarote, e aos deuses da Síria, e aos deuses de Sidom, e aos deuses de Moabe, e aos deuses dos filhos de Amom, e aos deuses dos filisteus; e deixaram o SENHOR e não o serviram.

6 ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויעבדו את הבעלים ואת
העשתרות ואת אלהי ארם ואת אלהי צידון ואת אלהי מואב ואת אלהי בני
עמון ואת אלהי פלשתים ויעזבו את יהוה ולא עבדוהו

7 E a ira do SENHOR se acendeu contra Israel, e vendeu-o em mão dos filisteus e em mão dos filhos de Amom.

7 ויחר אף יהוה בישראל וימכרם ביד פלשתים וביד בני עמון

8 E, naquele mesmo ano, oprimiram e vexaram aos filhos de Israel; dezoito anos oprimiram todos os filhos de Israel que estavam dalém do Jordão, na terra dos amorreus, que está em Gileade.

8 וירעצו וירצצו את בני ישראל בשנה ההיא שמנה עשרה שנה את כל בני
ישראל אשר בעבר הירדן בארץ האמרי אשר בגלעד

9 Até os filhos de Amom passaram o Jordão, para pelejar também contra Judá, e contra Benjamim, e contra a casa de Efraim; de maneira que Israel ficou mui angustiado.

9 ויעברו בני עמון את הירדן להלחם גם ביהודה ובבנימין ובבית אפרים
ותצר לישראל מאד

10 Então, os filhos de Israel clamaram ao SENHOR, dizendo Contra ti havemos pecado, porque deixamos o nosso Deus e servimos aos baalins.

10 ויזעקו בני ישראל אל יהוה לאמר חטאנו לך וכי עזבנו את אלהינו ונעבד את הבעלים

11 Porém o SENHOR disse aos filhos de Israel Porventura, dos egípcios, e dos amorreus, e dos filhos de Amom, e dos filisteus,

11 ויאמר יהוה אל בני ישראל הלא ממצרים ומן האמרי ומן בני עמון ומן פלשתים

12 e dos sidônios, e dos amalequitas, e dos maonitas, que vos oprimiam, quando a mim clamastes, não vos livrei eu então da sua mão?

12 וצידונים ועמלק ומעון לחצו אתכם ותצעקו אלי ואושיעה אתכם מידם

13 Contudo, vós me deixastes a mim e servistes a outros deuses; pelo que não vos livrarei mais.

13 ואתם עזבתם אותי ותעבדו אלהים אחרים לכן לא אוסיף להושיע אתכם

14 Andai e clamai aos deuses que escolhestes; que vos livrem eles no tempo do vosso aperto.

14 לכו וזעקו אל האלהים אשר בחרתם בם המה יושיעו לכם בעת צרתכם

15 Mas os filhos de Israel disseram ao SENHOR Pecamos; faze-nos conforme tudo quanto te parecer bem aos teus olhos; tão-somente te rogamos que nos livres neste dia.

15 ויאמרו בני ישראל אל יהוה חטאנו עשה אתה לנו ככל הטוב בעינך אך הצילנו נא היום הזה

16 E tiraram os deuses alheios do meio de si e serviram ao SENHOR; então, se angustiou a sua alma por causa da desgraça de Israel.

16 ויסירו את אלהי הנכר מקרבם ויעבדו את יהוה ותקצר נפשו בעמל ישראל

17 E os filhos de Amom se convocaram e se puseram em campo em Gileade; e também os de Israel se congregaram e se puseram em campo em Mispa.

17 ויצעקו בני עמון ויחנו בגלעד ויאספו בני ישראל ויחנו במצפה

18 Então, o povo, os príncipes de Gileade disseram uns aos outros Quem será o varão que começará a pelejar contra os filhos de Amom? Ele será por cabeça de todos os moradores de Gileade.

18 ויאמרו העם שרי גלעד איש אל רעהו מי האיש אשר יחל להלחם בבני עמון יהיה לראש לכל ישבי גלעד

Juízes 11

1 Era, então, Jefté, o gileadita, valente e valoroso, porém filho de uma prostituta; mas Gileade gerara a Jefté.

1 ויפתח הגלעדי היה גבור חיל והוא בן אשה זונה ויולד גלעד את יפתח

2 Também a mulher de Gileade lhe deu filhos, e, sendo os filhos desta mulher já grandes, repeliram a Jefté e lhe disseram Não herdarás em casa de nosso pai, porque és filho de outra mulher.

2 ותלד אשת גלעד לו בנים ויגדלו בני האשה ויגרשו את יפתח ויאמרו לו לא תנחל בבית אבינו כי בן אשה אחרת אתה

3 Então, Jefté fugiu de diante de seus irmãos e habitou na terra de Tobe; e homens levianos se ajuntaram com Jefté e saíam com ele.

3 ויברח יפתח מפני אחיו וישב בארץ טוב ויתלקטו אל יפתח אנשים ריקים ויצאו עמו

4 E aconteceu que, depois de alguns dias, os filhos de Amom pelejaram contra Israel.

4 ויהי מימים וילחמו בני עמון עם ישראל

5 Aconteceu, pois, que, como os filhos de Amom pelejassem contra Israel, foram os anciãos de Gileade buscar Jefté na terra de Tobe.

5 ויהי כאשר נלחמו בני עמון עם ישראל וילכו זקני גלעד לקחת את יפתח מארץ טוב

6 E disseram a Jefté Vem e sê-nos por cabeça, para que combatamos contra os filhos de Amom.

6 ויאמרו ליפתח לכה והייתה לנו לקצין ונלחמה בבני עמון

7 Porém Jefté disse aos anciãos de Gileade Porventura, não me aborrecestes a mim e não me repelistes da casa de meu pai? Por que, pois, agora viestes a mim, quando estais em aperto?

7 ויאמר יפתח לזקני גלעד הלא אתם שנאתם אותי ותגרשוני מבית אבי ומדוע באתם אלי עתה כאשר צר לכם

8 E disseram os anciãos de Gileade a Jefté Por isso mesmo tornamos a ti, para que venhas conosco, e combatas contra os filhos de Amom, e nos sejas por cabeça sobre todos os moradores de Gileade.

8 ויאמרו זקני גלעד אל יפתח לכן עתה שבנו אליך והלכת עמנו ונלחמת
בבני עמון והיית לנו לראש לכל ישבי גלעד

9 Então, Jefté disse aos anciãos de Gileade Se me tornardes a levar para combater contra os filhos de Amom, e o SENHOR mos der diante de mim, então, eu vos serei por cabeça?

9 ויאמר יפתח אל זקני גלעד אם משיבים אתם אותי להלחם בבני עמון
ונתן יהוה אותם לפני אנכי אהיה לכם לראש

10 E disseram os anciãos de Gileade a Jefté O SENHOR será testemunha entre nós, e assim o faremos conforme a tua palavra.

10 ויאמרו זקני גלעד אל יפתח יהוה יהיה שמע בינותינו אם לא כדברך כן
נעשה

11 Assim, Jefté foi com os anciãos de Gileade, e o povo o pôs por cabeça e príncipe sobre si; e Jefté falou todas as suas palavras perante o SENHOR, em Mispa.

11 וילך יפתח עם זקני גלעד וישימו העם אותו עליהם לראש ולקצין וידבר
יפתח את כל דבריו לפני יהוה במצפה

12 E enviou Jefté mensageiros ao rei dos filhos de Amom, dizendo Que há entre mim e ti, que vieste a mim a pelejar contra a minha terra?

12 וישלח יפתח מלאכים אל מלך בני עמון לאמר מה לי ולך כי באת אלי
להלחם בארצי

13 E disse o rei dos filhos de Amom aos mensageiros de Jefté Porquanto, saindo Israel do Egito, tomou a minha terra, desde Arnom até Jaboque e ainda até ao Jordão; torna-ma, pois, agora em paz.

13 ויאמר מלך בני עמון אל מלאכי יפתח כי לקח ישראל את ארצי בעלותו ממצרים מארנון ועד היבק ועד הירדן ועתה השיבה אתהן בשלום

14 Porém Jefté prosseguiu ainda em enviar mensageiros ao rei dos filhos de Amom,

14 ויוסף עוד יפתח וישלח מלאכים אל מלך בני עמון

15 dizendo-lhe Assim diz Jefté Israel não tomou nem a terra dos moabitas nem a terra dos filhos de Amom;

15 ויאמר לו כה אמר יפתח לא לקח ישראל את ארץ מואב ואת ארץ בני עמון

16 porque, subindo Israel do Egito, andou pelo deserto até ao mar Vermelho e chegou até Cades.

16 כי בעלותם ממצרים וילך ישראל במדבר עד ים סוף ויבא קדשה

17 E Israel enviou mensageiros ao rei dos edomitas, dizendo Rogo-te que me deixes passar pela tua terra. Porém o rei dos edomitas não lhe deu ouvidos. Enviou Israel também ao rei dos moabitas, o qual também não quis; e, assim, Israel ficou em Cades.

17 וישלח ישראל מלאכים אל מלך אדום לאמר אעברה נא בארצך ולא שמע מלך אדום וגם אל מלך מואב שלח ולא אבה וישב ישראל בקדש

18 Depois, andou pelo deserto, e rodeou a terra dos edomitas e a terra dos moabitas, e veio do nascente do sol à terra dos moabitas, e alojou-se dalém de Arnom; porém não entrou nos limites dos moabitas, porque Arnom é limite dos moabitas.

18 וילך במדבר ויסב את ארץ אדום ואת ארץ מואב ויבא ממזרח שמש לארץ מואב ויחנון בעבר ארנון ולא באו בגבול מואב כי ארנון גבול מואב

19 Mas Israel enviou mensageiros a Seom, rei dos amorreus, rei de Hesbom; e disse-lhe Israel Deixa-nos, peço-te, passar pela tua terra até ao meu lugar.

19 וישלח ישראל מלאכים אל סיחון מלך האמרי מלך חשבון ויאמר לו ישראל נעברה נא בארצך עד מקומי

20 Porém Seom não se fiou em Israel para este passar nos seus limites; antes, Seom ajuntou todo o seu povo, e se acampou em Jaza, e combateu contra Israel.

20 ולא האמין סיחון את ישראל עבר בגבלו ויאסף סיחון את כל עמו ויחנו ביהצה וילחם עם ישראל

21 E o SENHOR, Deus de Israel, deu a Seom com todo o seu povo na mão de Israel, e os feriram; e Israel tomou por herança toda a terra dos amorreus que habitavam naquela terra.

21 ויתן יהוה אלהי ישראל את סיחון ואת כל עמו ביד ישראל ויכום ויירש ישראל את כל ארץ האמרי יושב הארץ ההיא

22 E por herança tomaram todos os limites dos amorreus, desde Arnom até Jaboque e desde o deserto até ao Jordão.

22 ויירשו את כל גבול האמרי מארנון ועד היבק ומן המדבר ועד הירדן

23 Assim, o SENHOR, Deus de Israel, desapossou os amorreus de diante do seu povo de Israel; e os possuirias tu?

23 ועתה יהוה אלהי ישראל הוריש את האמרי מפני עמו ישראל ואתה תירשנו

24 Não possuirias tu aquele que Quemos, teu deus, desapossasse de diante de ti? Assim possuiremos nós todos quantos o SENHOR, nosso Deus, desapossar de diante de nós.

24 הלא את אשר יורישך כמוש אלהיך אותו תירש ואת כל אשר הוריש יהוה אלהינו מפנינו אותו נירש

25 Agora, pois, és tu ainda melhor do que Balaque, filho de Zipor, rei dos moabitas? Porventura, contendeu ele em algum tempo com Israel ou pelejou alguma vez contra ele?

25 ועתה הטוב טוב אתה מבלק בן צפור מלך מואב הרוב רב עם ישראל אם נלחם נלחם בם

26 Enquanto Israel habitou trezentos anos em Hesbom e nas suas vilas, e em Aroer e nas suas vilas, e em todas as cidades que estão ao longo de Arnom, por que o não recuperaste naquele tempo?

26 בשבת ישראל בחשבון ובבנותיה ובערעור ובבנותיה ובכל הערים אשר על ידי ארנון שלש מאות שנה ומדוע לא הצלתם בעת ההיא

27 Tampouco pequei eu contra ti! Porém tu usas mal comigo em pelejar contra mim; o SENHOR, que é juiz, julgue hoje entre os filhos de Israel e entre os filhos de Amom.

27 ואנכי לא חטאתי לך ואתה עשה אתי רעה להלחם בי ישפט יהוה השפט היום בין בני ישראל ובין בני עמון

28 Porém o rei dos filhos de Amom não deu ouvidos às palavras que Jefté lhe enviou.

28 ולא שמע מלך בני עמון אל דברי יפתח אשר שלח אליו

29 Então, o Espírito do SENHOR veio sobre Jefté, e atravessou ele por Gileade e Manassés; porque passou até Mispa de Gileade e de Mispa de Gileade passou até aos filhos de Amom.

29 ותהי על יפתח רוח יהוה ויעבר את הגלעד ואת מנשה ויעבר את מצפה גלעד וממצפה גלעד עבר בני עמון

30 E Jefté fez um voto ao SENHOR e disse Se totalmente deres os filhos de Amom na minha mão,

30 וידר יפתח נדר ליהוה ויאמר אם נתון תתן את בני עמון בידי

31 aquilo que, saindo da porta de minha casa, me sair ao encontro, voltando eu dos filhos de Amom em paz, isso será do SENHOR, e o oferecerei em holocausto.

31 והיה היוצא אשר יצא מדלתי ביתי לקראתי בשובי בשלום מבני עמון והיה ליהוה והעליתהו עולה

32 Assim, Jefté passou aos filhos de Amom, a combater contra eles; e o SENHOR os deu na sua mão.

32 ויעבר יפתח אל בני עמון להלחם בם ויתנם יהוה בידו

33 E os feriu com grande mortandade, desde Aroer até chegar a Minite, vinte cidades, e até Abel-Queramim; assim foram subjugados os filhos de Amom diante dos filhos de Israel.

33 ויכם מערוער ועד בואך מנית עשרים עיר ועד אבל כרמים מכה גדולה מאד ויכנעו בני עמון מפני בני ישראל

34 Vindo, pois, Jefté a Mispa, à sua casa, eis que a sua filha lhe saiu ao encontro com adufes e com danças; e era ela só, a única; não tinha outro filho nem filha.

34 ויבא יפתח המצפה אל ביתו והנה בתו יצאת לקראתו בתפים ובמחלות ורק היא יחידה אין לו ממנו בן או בת

35 E aconteceu que, quando a viu, rasgou as suas vestes e disse Ah! Filha minha, muito me abateste e és dentre os que me turbam! Porque eu abri a minha boca ao SENHOR e não tornarei atrás.

35 ויהי כראותו אותה ויקרע את בגדיו ויאמר אהה בתי הכרע הכרעתני
ואת היית בעכרי ואנכי פציתי פי אל יהוה ולא אוכל לשוב

36 E ela lhe disse Pai meu, abriste tu a tua boca ao SENHOR; faze de mim como saiu da tua boca, pois o SENHOR te vingou dos teus inimigos, os filhos de Amom.

36 ותאמר אליו אבי פציתה את פיך אל יהוה עשה לי כאשר יצא מפיך
אחרי אשר עשה לך יהוה נקמות מאיביך מבני עמון

37 Disse mais a seu pai Faze-me isto deixa-me por dois meses que vá, e desça pelos montes, e chore a minha virgindade, eu e as minhas companheiras.

37 ותאמר אל אביה יעשה לי הדבר הזה הרפה ממני שנים חדשים ואלכה
וירדתי על ההרים ואבכה על בתולי אנכי ורעיתי

38 E disse ele Vai. E deixou-a ir por dois meses. Então, foi-se ela com as suas companheiras e chorou a sua virgindade pelos montes.

38 ויאמר לכי וישלח אותה שני חדשים ותלך היא ורעותיה ותבך על
בתוליה על ההרים

39 E sucedeu que, ao fim de dois meses, tornou ela para seu pai, o qual cumpriu nela o seu voto que tinha feito; e ela não conheceu varão. E daqui veio o costume em Israel,

39 ויהי מקץ שנים חדשים ותשב אל אביה ויעש לה את נדרו אשר נדר
והיא לא ידעה איש ותהי חק בישראל

40 que as filhas de Israel iam de ano em ano a lamentar a filha de Jefté, o gileadita, por quatro dias no ano.

40 מימים ימימה תלכנה בנות ישראל לתנות לבת יפתח הגלעדי ארבעת
ימים בשנה

Juízes 12

1 Então, se convocaram os homens de Efraim, e passaram para o norte, e disseram a Jefté Por que passaste a combater contra os filhos de Amom e não nos chamaste para ir contigo? Queimaremos a fogo a tua casa contigo.

1 ויצעק איש אפרים ויעבר צפונה ויאמרו ליפתח מדוע עברת להלחם בבני עמון ולנו לא קראת ללכת עמך ביתך נשרף עליך באש

2 E Jefté lhes disse Eu e o meu povo tivemos grande contenda com os filhos de Amom; e chamei-vos, e não me livrastes da sua mão.

2 ויאמר יפתח אליהם איש ריב הייתי אני ועמי ובני עמון מאד ואזעק אתכם ולא הושעתם אותי מידם

3 E, vendo eu que me não livráveis, pus a minha alma na minha mão e passei aos filhos de Amom, e o SENHOR mos entregou nas mãos; por que, pois, subistes vós hoje contra mim, para combater contra mim?

3 ואראה כי אינך מושיע ואשימה נפשי בכפי ואעברה אל בני עמון ויתנם יהוה בידי ולמה עליתם אלי היום הזה להלחם בי

4 E ajuntou Jefté a todos os homens de Gileade e combateu com Efraim, e os homens de Gileade feriram a Efraim; porque, estando os gileaditas entre Efraim e Manassés, disseram Fugitivos sois de Efraim.

4 ויקבץ יפתח את כל אנשי גלעד וילחם את אפרים ויכו אנשי גלעד את אפרים כי אמרו פליטי אפרים אתם גלעד בתוך אפרים בתוך מנשה

5 Porém tomaram os gileaditas aos efraimitas os vaus do Jordão; e sucedeu que, quando os fugitivos de Efraim diziam Passarei;

então, os homens de Gileade lhes diziam És tu efraimita? E dizendo ele Não;

5 וילכד גלעד את מעברות הירדן לאפרים והיה כי יאמרו פליטי אפרים אעברה ויאמרו לו אנשי גלעד האפרתי אתה ויאמר לא

6 então, lhe diziam Dize, pois, chibolete; porém ele dizia sibolete, porque o não podia pronunciar assim bem; então, pegavam dele e o degolavam nos vaus do Jordão; e caíram de Efraim, naquele tempo, quarenta e dois mil.

6 ויאמרו לו אמר נא שבלת ויאמר סבלת ולא יכין לדבר כן ויאחזו אותו וישחטוהו אל מעברות הירדן ויפל בעת ההיא מאפרים ארבעים ושנים אלף

7 E Jefté julgou a Israel seis anos; e Jefté, o gileadita, faleceu e foi sepultado nas cidades de Gileade.

7 וישפט יפתח את ישראל שש שנים וימת יפתח הגלעדי ויקבר בערי גלעד

8 E, depois dele, julgou a Israel Ibsã, de Belém.

8 וישפט אחריו את ישראל אבצן מבית לחם

9 E tinha este trinta filhos; e pôs fora trinta filhas; e trinta filhas trouxe de fora para seus filhos; e julgou a Israel sete anos.

9 ויהי לו שלשים בנים ושלשים בנות שלח החוצה ושלשים בנות הביא לבניו מן החוץ וישפט את ישראל שבע שנים

10 Então, faleceu Ibsã e foi sepultado em Belém.

10 וימת אבצן ויקבר בבית לחם

11 E, depois dele, julgou a Israel Elom, o zebulonita; e julgou a Israel dez anos.

11 וישפט אחריו את ישראל אילון הזבולני וישפט את ישראל עשר שנים

12 E faleceu Elom, o zebulonita, e foi sepultado em Aijalom, na terra de Zebulom.

12 וימת אילון הזבולני ויקבר באילון בארץ זבולן

13 E, depois dele, julgou a Israel Abdom, filho de Hilel, o piratonita.

13 וישפט אחריו את ישראל עבדון בן הלל הפרעתוני

14 E tinha este quarenta filhos e trinta filhos de filhos, que cavalgavam sobre setenta jumentos; e julgou a Israel oito anos.

14 ויהי לו ארבעים בנים ושלשים בני בנים רכבים על שבעים עירם וישפט את ישראל שמנה שנים

15 Então faleceu Abdom, filho de Hilel, o piratonita, e foi sepultado em Piratom, na terra de Efraim, no monte dos amalequitas.

15 וימת עבדון בן הלל הפרעתוני ויקבר בפרעתון בארץ אפרים בהר העמלקי

Juízes 13

1 E os filhos de Israel tornaram a fazer o que parecia mal aos olhos do SENHOR, e o SENHOR os entregou na mão dos filisteus por quarenta anos.

1 ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויתנם יהוה ביד פלשתים ארבעים שנה

2 E havia um homem de Zorá, da tribo de Dã, cujo nome era Manoá; e sua mulher era estéril e não tinha filhos.

2 ויהי איש אחד מצרעה ממשפחת הדני ושמו מנוח ואשתו עקרה ולא ילדה

3 E o Anjo do SENHOR apareceu a esta mulher e disse-lhe Eis que, agora, és estéril e nunca tens concebido; porém conceberás e terás um filho.

3 וירא מלאך יהוה אל האשה ויאמר אליה הנה נא את עקרה ולא ילדת והרית וילדת בן

4 Agora, pois, guarda-te de que bebas vinho ou bebida forte, nem comas coisa imunda.

4 ועתה השמרי נא ואל תשתי יין ושכר ואל תאכלי כל טמא

5 Porque eis que tu conceberás e terás um filho sobre cuja cabeça não passará navalha; porquanto o menino será nazireu de Deus desde o ventre e ele começará a livrar a Israel da mão dos filisteus.

5 כי הנך הרה וילדת בן ומורה לא יעלה על ראשו כי נזיר אלהים יהיה הנער מן הבטן והוא יחל להושיע את ישראל מיד פלשתים

6 Então, a mulher entrou e falou a seu marido, dizendo Um homem de Deus veio a mim, cuja vista era semelhante à vista de um anjo de Deus, terribilíssima; e não lhe perguntei de onde era, nem ele me disse o seu nome.

6 ותבא האשה ותאמר לאישה לאמר איש האלהים בא אלי ומראהו כמראה מלאך האלהים נורא מאד ולא שאלתיהו אי מזה הוא ואת שמו לא הגיד לי

7 Porém disse-me Eis que tu conceberás e terás um filho; agora, pois, não bebas vinho nem bebida forte e não comas coisa imunda; porque o menino será nazireu de Deus, desde o ventre até o dia da sua morte.

7 ויאמר לי הנך הרה וילדת בן ועתה אל תשתי יין ושכר ואל תאכלי כל טמאה כי נזיר אלהים יהיה הנער מן הבטן עד יום מותו

8 Então, Manoá orou instantemente ao SENHOR e disse Ah! Senhor meu, rogo-te que o homem de Deus, que enviaste, ainda venha para nós outra vez e nos ensine o que devemos fazer ao menino que há de nascer.

8 ויעתר מנוח אל יהוה ויאמר בי אדוני איש האלהים אשר שלחת יבוא נא עוד אלינו ויורנו מה נעשה לנער היולד

9 E Deus ouviu a voz de Manoá; e o Anjo de Deus veio outra vez à mulher, e ela estava no campo, porém não estava com ela seu marido Manoá.

9 וישמע האלהים בקול מנוח ויבא מלאך האלהים עוד אל האשה והיא יושבת בשדה ומנוח אישה אין עמה

10 Apressou-se, pois, a mulher, e correu, e noticiou a seu marido, e disse-lhe Eis que aquele homem que veio a mim no outro dia me apareceu.

10 ותמהר האשה ותרץ ותגד לאישה ותאמר אליו הנה נראה אלי האיש אשר בא ביום אלי

11 Então, Manoá levantou-se, e seguiu a sua mulher, e veio àquele homem, e disse-lhe És tu aquele homem que falaste a esta mulher? E disse Eu sou.

11 ויקם וילך מנוח אחרי אשתו ויבא אל האיש ויאמר לו האתה האיש אשר דברת אל האשה ויאמר אני

12 Então, disse Manoá Cumpram-se as tuas palavras; mas qual será o modo de viver e serviço do menino?

12 ויאמר מנוח עתה יבא דבריך מה יהיה משפט הנער ומעשהו

13 E disse o Anjo do SENHOR a Manoá De tudo quanto eu disse à mulher se guardará ela.

13 ויאמר מלאך יהוה אל מנוח מכל אשר אמרתי אל האשה תשמר

14 De tudo quanto procede da vide não comerá, nem vinho, nem bebida forte beberá, nem coisa imunda comerá; tudo quanto lhe tenho ordenado guardará.

14 מכל אשר יצא מגפן היין לא תאכל ויין ושכר אל תשת וכל טמאה אל תאכל כל אשר צויתיה תשמר

15 Então, Manoá disse ao Anjo do SENHOR Ora, deixa que te detenhamos e te preparemos um cabrito.

15 ויאמר מנוח אל מלאך יהוה נעצרה נא אותך ונעשה לפניך גדי עזים

16 Porém o Anjo do SENHOR disse a Manoá Ainda que me detenhas, não comerei de teu pão; e, se fizeres holocausto, o oferecerás ao SENHOR. Porque não sabia Manoá que fosse o Anjo do SENHOR.

16 ויאמר מלאך יהוה אל מנוח אם תעצרני לא אכל בלחמך ואם תעשה עלה ליהוה תעלנה כי לא ידע מנוח כי מלאך יהוה הוא

17 E disse Manoá ao Anjo do SENHOR Qual é o teu nome? Para que, quando se cumprir a tua palavra, te honremos.

17 ויאמר מנוח אל מלאך יהוה מי שמך כי יבא דבריך וכבדנוך

18 E o Anjo do SENHOR lhe disse Por que perguntas assim pelo meu nome, visto que é maravilhoso?

18 ויאמר לו מלאך יהוה למה זה תשאל לשמי והוא פלאי

19 Então, Manoá tomou um cabrito e uma oferta de manjares e os ofereceu sobre uma penha ao SENHOR; e agiu o Anjo maravilhosamente, vendo-o Manoá e sua mulher.

19 ויקח מנוח את גדי העזים ואת המנחה ויעל על הצור ליהוה ומפלא לעשות ומנוח ואשתו ראים

20 E sucedeu que, subindo a chama do altar para o céu, o Anjo do SENHOR subiu na chama do altar; o que vendo Manoá e sua mulher, caíram em terra sobre seu rosto.

20 ויהי בעלות הלהב מעל המזבח השמימה ויעל מלאך יהוה בלהב המזבח ומנוח ואשתו ראים ויפלו על פניהם ארצה

21 E nunca mais apareceu o Anjo do SENHOR a Manoá, nem à sua mulher; então, conheceu Manoá que era o Anjo do SENHOR.

21 ולא יסף עוד מלאך יהוה להראה אל מנוח ואל אשתו אז ידע מנוח כי מלאך יהוה הוא

22 E disse Manoá à sua mulher Certamente morreremos, porquanto temos visto Deus.

22 ויאמר מנוח אל אשתו מות נמות כי אלהים ראינו

23 Porém sua mulher lhe disse Se o SENHOR nos quisera matar, não aceitaria da nossa mão o holocausto e a oferta de manjares, nem nos mostraria tudo isto, nem nos deixaria ouvir tais coisas neste tempo.

23 ותאמר לו אשתו לו חפץ יהוה להמיתנו לא לקח מידנו עלה ומנחה ולא הראנו את כל אלה וכעת לא השמיענו כזאת

24 Depois, teve esta mulher um filho e chamou o seu nome Sansão; e o menino cresceu, e o SENHOR o abençoou.

24 ותלד האשה בן ותקרא את שמו שמשון ויגדל הנער ויברכהו יהוה

25 E o Espírito do SENHOR o começou a impelir de quando em quando para o campo de Dã, entre Zorá e Estaol.

25 ותחל רוח יהוה לפעמו במחנה דן בין צרעה ובין אשתאל

Juízes 14

1 E desceu Sansão a Timna; e, vendo em Timna a uma mulher das filhas dos filisteus,

1 וירד שמשון תמנתה וירא אשה בתמנתה מבנות פלשתים

2 subiu, e declarou-o a seu pai e a sua mãe, e disse Vi uma mulher em Timna, das filhas dos filisteus; agora, pois, tomai-ma por mulher.

2 ויעל ויגד לאביו ולאמו ויאמר אשה ראיתי בתמנתה מבנות פלשתים ועתה קחו אותה לי לאשה

3 Porém seu pai e sua mãe lhe disseram Não há, porventura, mulher entre as filhas de teus irmãos, nem entre todo o meu povo, para que tu vás tomar mulher dos filisteus, daqueles incircuncisos? E disse Sansão a seu pai Tomai-me esta, porque ela agrada aos meus olhos.

3 ויאמר לו אביו ואמו האין בבנות אחיך ובכל עמי אשה כי אתה הולך לקחת אשה מפלשתים הערלים ויאמר שמשון אל אביו אותה קח לי כי היא ישרה בעיני

4 Mas seu pai e sua mãe não sabiam que isto vinha do SENHOR; pois buscava ocasião contra os filisteus, porquanto, naquele tempo, os filisteus dominavam sobre Israel.

4 ואביו ואמו לא ידעו כי מיהוה היא כי תאנה הוא מבקש מפלשתים ובעת ההיא פלשתים משלים בישראל

5 Desceu, pois, Sansão com seu pai e com sua mãe a Timna; e, chegando às vinhas de Timna, eis que um filho de leão, bramando, lhe saiu ao encontro.

5 וירד שמשון ואביו ואמו תמנתה ויבאו עד כרמי תמנתה והנה כפיר אריות שאג לקראתו

6 Então, o Espírito do SENHOR se apossou dele tão possantemente, que o fendeu de alto a baixo, como quem fende um cabrito, sem ter nada na sua mão; porém nem a seu pai nem a sua mãe deu a saber o que tinha feito.

6 ותצלח עליו רוח יהוה וישסעהו כשסע הגדי ומאומה אין בידו ולא הגיד לאביו ולאמו את אשר עשה

7 E desceu e falou àquela mulher, e agradou aos olhos de Sansão.

7 וירד וידבר לאשה ותישר בעיני שמשון

8 E, depois de alguns dias, voltou ele para a tomar; e, apartando-se do caminho a ver o corpo do leão morto, eis que, no corpo do leão, havia um enxame de abelhas com mel.

8 וישב מימים לקחתה ויסר לראות את מפלת האריה והנה עדת דבורים בגוית האריה ודבש

9 E tomou-o nas suas mãos e foi-se andando e comendo dele; e foi-se a seu pai e à sua mãe e deu-lhes dele, e comeram; porém não lhes deu a saber que tomara o mel do corpo do leão

9 וירדהו אל כפיו וילך הלוך ואכל וילך אל אביו ואל אמו ויתן להם ויאכלו ולא הגיד להם כי מגוית האריה רדה הדבש

10 Descendo, pois, seu pai àquela mulher, fez Sansão ali um banquete, porque assim o costumavam fazer os jovens.

10 וירד אביהו אל האשה ויעש שם שמשון משתה כי כן יעשו הבחורים

11 E sucedeu que, como o vissem, tomaram trinta companheiros para estarem com ele.

11 ויהי כראותם אותו ויקחו שלשים מרעים ויהיו אתו

12 Disse-lhes, pois, Sansão Eu vos darei um enigma a adivinhar, e, se nos sete dias das bodas mo declarardes e descobrirdes, vos darei trinta lençóis e trinta mudas de vestes.

12 ויאמר להם שמשון אחודה נא לכם חידה אם הגד תגידו אותה לי שבעת ימי המשתה ומצאתם ונתתי לכם שלשים סדינים ושלשים חלפת בגדים

13 E, se mo não puderdes declarar, vós me dareis a mim os trinta lençóis e as trinta mudas de vestes. E eles lhe disseram Dá-nos o teu enigma a adivinhar, para que o ouçamos.

13 ואם לא תוכלו להגיד לי ונתתם אתם לי שלשים סדינים ושלשים חליפות בגדים ויאמרו לו חודה חידתך ונשמענה

14 Então, lhes disse Do comedor saiu comida, e doçura saiu do forte. E em três dias não puderam declarar o enigma.

14 ויאמר להם מהאכל יצא מאכל ומעז יצא מתוק ולא יכלו להגיד החידה שלשת ימים

15 E sucedeu que, ao sétimo dia, disseram à mulher de Sansão Persuade a teu marido que nos declare o enigma, para que, porventura, não queimemos a fogo a ti e à casa de teu pai; chamastes-nos vós aqui para possuir o que é nosso, não é assim?

15 ויהי ביום השביעי ויאמרו לאשת שמשון פתי את אישך ויגד לנו את החידה פן נשרף אותך ואת בית אביך באש הלירשנו קראתם לנו הלא

16 E a mulher de Sansão chorou diante dele e disse Tão-somente me aborreces e não me amas; pois deste aos filhos do meu povo um enigma a adivinhar e ainda mo não declaraste a mim. E ele

lhe disse Eis que nem a meu pai nem à minha mãe o declarei e to declararia a ti?

16 ותבך אשת שמשון עליו ותאמר רק שנאתני ולא אהבתני החידה חדת לבני עמי ולי לא הגדתה ויאמר לה הנה לאבי ולאמי לא הגדתי ולך אגיד

17 E chorou diante dele os sete dias em que celebravam as bodas; sucedeu, pois, que, ao sétimo dia, lho declarou, porquanto o importunava; então, ela declarou o enigma aos filhos do seu povo.

17 ותבך עליו שבעת הימים אשר היה להם המשתה ויהי ביום השביעי ויגד לה כי הציקתהו ותגד החידה לבני עמה

18 Disseram-lhe, pois, os homens daquela cidade, ao sétimo dia, antes de se pôr o sol Que coisa há mais doce do que o mel? E que coisa há mais forte do que o leão? E ele lhes disse Se vós não lavrásseis com a minha novilha, nunca teríeis descoberto o meu enigma.

18 ויאמרו לו אנשי העיר ביום השביעי בטרם יבא החרסה מה מתוק מדבש ומה עז מארי ויאמר להם לולא חרשתם בעגלתי לא מצאתם חידתי

19 Então, o Espírito do SENHOR tão possantemente se apossou dele, que desceu aos asquelonitas, e matou deles trinta homens, e tomou as suas vestes, e deu as mudas de vestes aos que declararam o enigma; porém acendeu-se a sua ira, e subiu à casa de seu pai.

19 ותצלח עליו רוח יהוה וירד אשקלון ויך מהם שלשים איש ויקח את חליצותם ויתן החליפות למגידי החידה ויחר אפו ויעל בית אביהו

20 E a mulher de Sansão foi dada ao seu companheiro, que o acompanhava.

20 ותהי אשת שמשון למרעהו אשר רעה לו

Juízes 15

1 E aconteceu, depois de alguns dias, que na sega do trigo Sansão visitou a sua mulher com um cabrito e disse Entrarei na câmara à minha mulher. Porém o pai dela não o deixou entrar.

1 ויהי מימים בימי קציר חטים ויפקד שמשון את אשתו בגדי עזים ויאמר אבאה אל אשתי החדרה ולא נתנו אביה לבוא

2 Porque disse seu pai Por certo dizia eu que de todo a aborrecias; de sorte que a dei ao teu companheiro; porém não é sua irmã mais nova mais formosa do que ela? Toma-a, pois, em seu lugar.

2 ויאמר אביה אמר אמרתי כי שנא שנאתה ואתננה למרעך הלא אחתה הקטנה טובה ממנה תהי נא לך תחתיה

3 Então, Sansão disse acerca deles Inocente sou esta vez para com os filisteus, quando lhes fizer algum mal.

3 ויאמר להם שמשון נקיתי הפעם מפלשתים כי עשה אני עמם רעה

4 E foi Sansão, e tomou trezentas raposas, e, tomando tições, as virou cauda a cauda, e lhes pôs um tição no meio de cada duas caudas.

4 וילך שמשון וילכד שלש מאות שועלים ויקח לפדים ויפן זנב אל זנב וישם לפיד אחד בין שני הזנבות בתוך

5 E chegou fogo aos tições, e largou-as na seara dos filisteus, e assim abrasou os molhos com a sega do trigo e as vinhas com os olivais.

5 ויבער אש בלפידים וישלח בקמות פלשתים ויבער מגדיש ועד קמה ועד כרם זית

6 Então, disseram os filisteus Quem fez isto? E disseram Sansão, o genro do timnita, porque lhe tomou a sua mulher e a deu a seu companheiro. Então, subiram os filisteus e queimaram a ela e a seu pai.

6 ויאמרו פלשתים מי עשה זאת ויאמרו שמשון חתן התמני כי לקח את אשתו ויתנה למרעהו ויעלו פלשתים וישרפו אותה ואת אביה באש

7 Então, lhes disse Sansão Assim o havíeis de fazer? Pois, havendo-me vingado eu de vós, então, cessarei.

7 ויאמר להם שמשון אם תעשון כזאת כי אם נקמתי בכם ואחר אחדל

8 E feriu-os com grande ferimento, perna juntamente com coxa; e desceu e habitou no cume da rocha de Etã.

8 ויך אותם שוק על ירך מכה גדולה וירד וישב בסעיף סלע עיטם

9 Então, os filisteus subiram, e acamparam-se contra Judá, e estenderam-se por Leí.

9 ויעלו פלשתים ויחנו ביהודה וינטשו בלחי

10 E disseram os homens de Judá Por que subistes contra nós? E eles disseram Subimos para amarrar Sansão, para lhe fazer a ele como ele nos fez a nós.

10 ויאמרו איש יהודה למה עליתם עלינו ויאמרו לאסור את שמשון עלינו לעשות לו כאשר עשה לנו

11 Então, três mil homens de Judá desceram até à cova da rocha de Etã e disseram a Sansão Não sabias tu que os filisteus dominam sobre nós? Por que, pois, nos fizeste isto? E ele lhes disse Assim como eles me fizeram a mim, eu lhes fiz a eles.

11 וירדו שלשת אלפים איש מיהודה אל סעיף סלע עיטם ויאמרו לשמשון
הלא ידעת כי משלים בנו פלשתים ומה זאת עשית לנו ויאמר להם כאשר
עשו לי כן עשיתי להם

12 E disseram-lhe Descemos para te amarrar, para te entregar
nas mãos dos filisteus. Então, Sansão lhes disse Jurai-me que vós
mesmos me não acometereis.

12 ויאמרו לו לאסרך ירדנו לתתך ביד פלשתים ויאמר להם שמשון השבעו
לי פן תפגעון בי אתם

13 E eles lhe falaram, dizendo Não, mas fortemente te
amarraremos e te entregaremos na sua mão; porém, de maneira
nenhuma, te mataremos. E amarraram-no com duas cordas
novas e fizeram-no subir da rocha.

13 ויאמרו לו לאמר לא כי אסר נאסרך ונתנוך בידם והמת לא נמיתך
ויאסרהו בשנים עבתים חדשים ויעלוהו מן הסלע

14 E, vindo ele a Leí, os filisteus lhe saíram ao encontro,
jubilando; porém o Espírito do SENHOR possantemente se
apossou dele, e as cordas que ele tinha nos braços se tornaram
como fios de linho que estão queimados, e as suas amarraduras
se desfizeram das suas mãos.

14 הוא בא עד לחי ופלשתים הריעו לקראתו ותצלח עליו רוח יהוה
ותהיינה העבתים אשר על זרועותיו כפשתים אשר בערו באש וימסו
אסוריו מעל ידיו

15 E achou uma queixada fresca de um jumento, e estendeu a
sua mão, e tomou-a, e feriu com ela mil homens.

15 וימצא לחי חמור טריה וישלח ידו ויקחה ויך בה אלף איש

16 Então, disse Sansão Com uma queixada de jumento um montão, dois montões; com uma queixada de jumento feri a mil homens.

16 ויאמר שמשון בלחי החמור חמור חמרתים בלחי החמור הכיתי אלף איש

17 E aconteceu que, acabando ele de falar, lançou a queixada da sua mão e chamou àquele lugar Ramate-Leí.

17 ויהי ככלתו לדבר וישלך הלחי מידו ויקרא למקום ההוא רמת לחי

18 E, como tivesse grande sede, clamou ao SENHOR e disse Pela mão do teu servo tu deste esta grande salvação; morrerei eu, pois, agora de sede e cairei na mão destes incircuncisos?

18 ויצמא מאד ויקרא אל יהוה ויאמר אתה נתת ביד עבדך את התשועה הגדלה הזאת ועתה אמות בצמא ונפלתי ביד הערלים

19 Então, o SENHOR fendeu a caverna que estava em Leí; e saiu dela água, e bebeu; e o seu espírito tornou, e reviveu; pelo que chamou o seu nome A Fonte Do Que Clama, a qual está em Leí até ao dia de hoje.

19 ויבקע אלהים את המכתש אשר בלחי ויצאו ממנו מים וישת ותשב רוחו ויחי על כן קרא שמה עין הקורא אשר בלחי עד היום הזה

20 E julgou a Israel, nos dias dos filisteus, vinte anos.

20 וישפט את ישראל בימי פלשתים עשרים שנה

Juízes 16

1 E foi-se Sansão a Gaza, e viu ali uma mulher prostituta, e entrou a ela.

1 וילך שמשון עזתה וירא שם אשה זונה ויבא אליה

2 E foi dito aos gazitas Sansão entrou aqui. Foram, pois, em roda e toda a noite lhe puseram espias à porta da cidade; porém toda a noite estiveram sossegados, dizendo Até à luz da manhã esperaremos; então, o mataremos.

2 לעזתים לאמר בא שמשון הנה ויסבו ויארבו לו כל הלילה בשער העיר ויתחרשו כל הלילה לאמר עד אור הבקר והרגנהו

3 Porém Sansão deitou-se até à meia-noite, e à meia-noite se levantou, e travou das portas da entrada da cidade com ambas as umbreiras, e juntamente com a tranca as tomou, pondo-as sobre os ombros; e levou-as para cima, até ao cume do monte que está defronte de Hebrom.

3 וישכב שמשון עד חצי הלילה ויקם בחצי הלילה ויאחז בדלתות שער העיר ובשתי המזוזות ויסעם עם הבריח וישם על כתפיו ויעלם אל ראש ההר אשר על פני חברון

4 E, depois disto, aconteceu que se afeiçoou a uma mulher do vale de Soreque, cujo nome era Dalila.

4 ויהי אחרי כן ויאהב אשה בנחל שרק ושמה דלילה

5 Então, os príncipes dos filisteus subiram a ela e lhe disseram Persuade-o e vê em que consiste a sua grande força e com que poderíamos assenhorear-nos dele e amarrá-lo, para assim o afligirmos; e te daremos cada um mil e cem moedas de prata.

5 ויעלו אליה סרני פלשתים ויאמרו לה פתי אותו וראי במה כחו גדול ובמה נוכל לו ואסרנהו לענתו ואנחנו נתן לך איש אלף ומאה כסף

6 Disse, pois, Dalila a Sansão Declara-me, peço-te, em que consiste a tua grande força e com que poderias ser amarrado para te poderem afligir.

6 ותאמר דלילה אל שמשון הגידה נא לי במה כחך גדול ובמה תאסר
לענותך

7 Disse-lhe Sansão Se me amarrassem com sete vergas de vimes frescos, que ainda não estivessem secos, então, me enfraqueceria e seria como qualquer outro homem.

7 ויאמר אליה שמשון אם יאסרני בשבעה יתרים לחים אשר לא חרבו
וחליתי והייתי כאחד האדם

8 Então, os príncipes dos filisteus lhe trouxeram sete vergas de vimes frescos, que ainda não estavam secos; e amarrou-o com elas.

8 ויעלו לה סרני פלשתים שבעה יתרים לחים אשר לא חרבו ותאסרהו
בהם

9 E os espias estavam assentados com ela numa câmara. Então, ela lhe disse Os filisteus vêm sobre ti, Sansão. Então, quebrou as vergas de vimes, como se quebra o fio da estopa ao cheiro do fogo; assim, não se soube em que consistia a sua força.

9 והארב ישב לה בחדר ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון וינתק את
היתרים כאשר ינתק פתיל הנערת בהריחו אש ולא נודע כחו

10 Então, disse Dalila a Sansão Eis que zombaste de mim e me disseste mentiras; ora, declara-me, agora, com que poderias ser amarrado.

10 ותאמר דלילה אל שמשון הנה התלת בי ותדבר אלי כזבים עתה הגידה
נא לי במה תאסר

11 E ele lhe disse Se me amarrassem fortemente com cordas novas, com que se não houvesse feito obra nenhuma, então, me enfraqueceria e seria como qualquer outro homem.

11 ויאמר אליה אם אסור יאסרוני בעבתים חדשים אשר לא נעשה בהם
מלאכה וחליתי והייתי כאחד האדם

12 Então, Dalila tomou cordas novas, e o amarrou com elas, e disse-lhe Os filisteus vêm sobre ti, Sansão. E os espias estavam assentados numa câmara. Então, as quebrou de seus braços, como um fio.

12 ותקח דלילה עבתים חדשים ותאסרהו בהם ותאמר אליו פלשתים
עליך שמשון והארב ישב בחדר וינתקם מעל זרעתיו כחוט

13 E disse Dalila a Sansão Até agora zombaste de mim e me disseste mentiras; declara-me pois, agora com que poderias ser amarrado? E ele lhe disse Se teceres sete tranças dos cabelos da minha cabeça com os liços da teia.

13 ותאמר דלילה אל שמשון עד הנה התלת בי ותדבר אלי כזבים הגידה
לי במה תאסר ויאמר אליה אם תארגי את שבע מחלפות ראשי עם
המסכת

14 E ela as fixou com uma estaca e disse-lhe Os filisteus vêm sobre ti, Sansão. Então, despertou do seu sono e arrancou a estaca das tranças tecidas, juntamente com o liço da teia.

14 ותתקע ביתד ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון וייקץ משנתו ויסע את
היתד הארג ואת המסכת

15 Então, ela lhe disse Como dirás Tenho-te amor, não estando comigo o teu coração? Já três vezes zombaste de mim e ainda me não declaraste em que consiste a tua força.

15 ותאמר אליו איך תאמר אהבתיך ולבך אין אתי זה שלש פעמים התלת
בי ולא הגדת לי במה כחך גדול

16 E sucedeu que, importunando-o ela todos os dias com as suas palavras e molestando-o, a sua alma se angustiou até à morte.

16 ויהי כי הציקה לו בדבריה כל הימים ותאלצהו ותקצר נפשו למות

17 E descobriu-lhe todo o seu coração e disse-lhe Nunca subiu navalha à minha cabeça, porque sou nazireu de Deus, desde o ventre de minha mãe; se viesse a ser rapado, ir-se-ia de mim a minha força, e me enfraqueceria e seria como todos os mais homens.

17 ויגד לה את כל לבו ויאמר לה מורה לא עלה על ראשי כי נזיר אלהים אני מבטן אמי אם גלחתי וסר ממני כחי וחליתי והייתי ככל האדם

18 Vendo, pois, Dalila que já lhe descobrira todo o seu coração, enviou e chamou os príncipes dos filisteus, dizendo Subi esta vez, porque, agora, me descobriu ele todo o seu coração. E os príncipes dos filisteus subiram a ela e trouxeram o dinheiro na sua mão.

18 ותרא דלילה כי הגיד לה את כל לבו ותשלח ותקרא לסרני פלשתים לאמר עלו הפעם כי הגיד לה את כל לבו ועלו אליה סרני פלשתים ויעלו הכסף בידם

19 Então, ela o fez dormir sobre os seus joelhos, e chamou a um homem, e rapou-lhe as sete tranças do cabelo de sua cabeça; e começou a afligi-lo, e retirou-se dele a sua força.

19 ותישנהו על ברכיה ותקרא לאיש ותגלח את שבע מחלפות ראשו ותחל לענותו ויסר כחו מעליו

20 E disse ela Os filisteus vêm sobre ti, Sansão. E despertou do seu sono e disse Sairei ainda esta vez como dantes e me livrarei. Porque ele não sabia que já o SENHOR se tinha retirado dele.

20 ותאמר פלשתים עליך שמשון ויקץ משנתו ויאמר אצא כפעם בפעם ואנער והוא לא ידע כי יהוה סר מעליו

21 Então, os filisteus pegaram nele, e lhe arrancaram os olhos, e fizeram-no descer a Gaza, e amarraram-no com duas cadeias de bronze, e andava ele moendo no cárcere.

21 ויאחזוהו פלשתים וינקרו את עיניו ויורידו אותו עזתה ויאסרוהו בנחשתים ויהי טוחן בבית האסירים

22 E o cabelo da sua cabeça lhe começou a crescer, como quando foi rapado.

22 ויחל שער ראשו לצמח כאשר גלח

23 Então, os príncipes dos filisteus se ajuntaram para oferecerem um grande sacrifício ao seu deus Dagom e para se alegrarem e diziam Nosso deus nos entregou nas mãos a Sansão, nosso inimigo.

23 וסרני פלשתים נאספו לזבח זבח גדול לדגון אלהיהם ולשמחה ויאמרו נתן אלהינו בידנו את שמשון אויבינו

24 Semelhantemente, vendo-o o povo, louvavam ao seu deus, porque diziam Nosso deus nos entregou nas mãos o nosso inimigo, e o que destruía a nossa terra, e o que multiplicava os nossos mortos.

24 ויראו אתו העם ויהללו את אלהיהם כי אמרו נתן אלהינו בידנו את אויבנו ואת מחריב ארצנו ואשר הרבה את חללינו

25 E sucedeu que, alegrando-se-lhes o coração, disseram Chamai Sansão, para que brinque diante de nós. E chamaram Sansão do cárcere, e brincou diante deles, e fizeram-no estar em pé entre as colunas.

25 ויהי כי טוב לבם ויאמרו קראו לשמשון וישחק לנו ויקראו לשמשון מבית האסירים ויצחק לפניהם ויעמידו אותו בין העמודים

26 Então, disse Sansão ao moço que o tinha pela mão Guia-me para que apalpe as colunas em que se sustém a casa, para que me encoste a elas.

26 ויאמר שמשון אל הנער המחזיק בידו הניחה אותי והימשני את העמדים אשר הבית נכון עליהם ואשען עליהם

27 Ora, estava a casa cheia de homens e mulheres; e também ali estavam todos os príncipes dos filisteus, e sobre o telhado havia alguns três mil homens e mulheres, que estavam vendo brincar Sansão.

27 והבית מלא האנשים והנשים ושמה כל סרני פלשתים ועל הגג כשלשת אלפים איש ואשה הראים בשחוק שמשון

28 Então, Sansão clamou ao SENHOR e disse Senhor JEOVÁ, peço-te que te lembres de mim e esforça-me agora, só esta vez, ó Deus, para que de uma vez me vingue dos filisteus, pelos meus dois olhos.

28 ויקרא שמשון אל יהוה ויאמר אדני יהוה זכרני נא וחזקני נא אך הפעם הזה האלהים ואנקמה נקם אחת משתי עיני מפלשתים

29 Abraçou-se, pois, Sansão com as duas colunas do meio, em que se sustinha a casa, e arrimou-se sobre elas, com a sua mão direita numa e com a sua esquerda na outra.

29 וילפת שמשון את שני עמודי התוך אשר הבית נכון עליהם ויסמך עליהם אחד בימינו ואחד בשמאלו

30 E disse Sansão Morra eu com os filisteus! E inclinou-se com força, e a casa caiu sobre os príncipes e sobre todo o povo que nela havia; e foram mais os mortos que matou na sua morte do que os que matara na sua vida.

30 ויאמר שמשון תמות נפשי עם פלשתים ויט בכח ויפל הבית על הסרנים ועל כל העם אשר בו ויהיו המתים אשר המית במותו רבים מאשר המית בחייו

31 Então, seus irmãos desceram, e toda a casa de seu pai, e tomaram-no, e subiram com ele, e sepultaram-no entre Zorá e Estaol, no sepulcro de Manoá, seu pai; e julgou ele a Israel vinte anos.

31 וירדו אחיו וכל בית אביהו וישאו אתו ויעלו ויקברו אותו בין צרעה ובין אשתאל בקבר מנוח אביו והוא שפט את ישראל עשרים שנה

Juízes 17

1 E havia um homem da montanha de Efraim cujo nome era Mica,

1 ויהי איש מהר אפרים ושמו מיכיהו

2 o qual disse à sua mãe As mil e cem moedas de prata que te foram tiradas, por cuja causa deitavas maldições e também as disseste em meus ouvidos, eis que esse dinheiro eu o tenho, eu o tomei. Então, disse sua mãe Bendito seja meu filho do SENHOR.

2 ויאמר לאמו אלף ומאה הכסף אשר לקח לך ואתי אלית וגם אמרת באזני הנה הכסף אתי אני לקחתיו ותאמר אמו ברוך בני ליהוה

3 Assim, restituiu as mil e cem moedas de prata à sua mãe; porém sua mãe disse Inteiramente tenho dedicado este dinheiro da minha mão ao SENHOR para meu filho, para fazer uma imagem de escultura e de fundição; de sorte que agora to tornarei a dar.

3 וישב את אלף ומאה הכסף לאמו ותאמר אמו הקדש הקדשתי את הכסף ליהוה מידי לבני לעשות פסל ומסכה ועתה אשיבנו לך

4 Porém ele restituiu aquele dinheiro a sua mãe, e sua mãe tomou duzentas moedas de prata e as deu ao ourives, o qual fez delas uma imagem de escultura e de fundição, e esteve em casa de Mica.

4 וישב את הכסף לאמו ותקח אמו מאתים כסף ותתנהו לצורף ויעשהו פסל ומסכה ויהי בבית מיכיהו

5 E tinha este homem, Mica, uma casa de deuses, e fez um éfode e terafins, e consagrou a um de seus filhos, para que lhe fosse por sacerdote.

5 והאיש מיכה לו בית אלהים ויעש אפוד ותרפים וימלא את יד אחד מבניו ויהי לו לכהן

6 Naqueles dias, não havia rei em Israel; cada qual fazia o que parecia direito aos seus olhos.

6 בימים ההם אין מלך בישראל איש הישר בעיניו יעשה

7 E havia um jovem de Belém de Judá, da tribo de Judá, que era levita e peregrinava ali.

7 ויהי נער מבית לחם יהודה ממשפחת יהודה והוא לוי והוא גר שם

8 E este homem partiu da cidade de Belém de Judá para peregrinar onde quer que achasse comodidade; chegando ele, pois, à montanha de Efraim, até à casa de Mica, seguindo o seu caminho,

8 וילך האיש מהעיר מבית לחם יהודה לגור באשר ימצא ויבא הר אפרים עד בית מיכה לעשות דרכו

9 disse-lhe Mica De onde vens? E ele lhe disse Sou levita de Belém de Judá e vou peregrinar aonde quer que achar comodidade.

9 ויאמר לו מיכה מאין תבוא ויאמר אליו לוי אנכי מבית לחם יהודה ואנכי
הלך לגור באשר אמצא

10 Então, lhe disse Mica Fica comigo e sê-me por pai e sacerdote; e cada ano te darei dez moedas de prata, e vestuário, e o teu sustento. E o levita entrou.

10 ויאמר לו מיכה שבה עמדי והיה לי לאב ולכהן ואנכי אתן לך עשרת
כסף לימים וערך בגדים ומחיתך וילך הלוי

11 E consentiu o levita em ficar com aquele homem; e este jovem lhe foi como um de seus filhos.

11 ויואל הלוי לשבת את האיש ויהי הנער לו כאחד מבניו

12 E consagrou Mica ao levita, e aquele jovem lhe foi por sacerdote; e esteve em casa de Mica.

12 וימלא מיכה את יד הלוי ויהי לו הנער לכהן ויהי בבית מיכה

13 Então, disse Mica Agora sei que o SENHOR me fará bem, porquanto tenho um levita por sacerdote.

13 ויאמר מיכה עתה ידעתי כי ייטיב יהוה לי כי היה לי הלוי לכהן

Juízes 18

1 Naqueles dias, não havia rei em Israel, e nos mesmos dias a tribo dos danitas buscava para si herança para habitar; porquanto até àquele dia entre as tribos de Israel lhe não havia caído em herança bastante sorte.

1 בימים ההם אין מלך בישראל ובימים ההם שבט הדני מבקש לו נחלה
לשבת כי לא נפלה לו עד היום ההוא בתוך שבטי ישראל בנחלה

2 E enviaram os filhos de Dã da sua tribo cinco homens dos seus confins, homens valorosos, de Zorá e de Estaol, a espiar e

rastejar a terra; e lhes disseram Ide, rastejai a terra. E vieram à montanha de Efraim, até à casa de Mica, e passaram ali a noite.

2 וישלחו בני דן ממשפחתם חמשה אנשים מקצותם אנשים בני חיל מצרעה ומאשתאל לרגל את הארץ ולחקרה ויאמרו אלהם לכו חקרו את הארץ ויבאו הר אפרים עד בית מיכה וילינו שם

3 E, quando eles estavam junto da casa de Mica, conheceram a voz do jovem, do levita; e chegaram-se para lá e lhe disseram Quem te trouxe aqui, que fazes aqui e que é o que tens aqui?

3 המה עם בית מיכה והמה הכירו את קול הנער הלוי ויסורו שם ויאמרו לו מי הביאך הלם ומה אתה עשה בזה ומה לך פה

4 E ele lhes disse Assim e assim me tem feito Mica; pois me tem assalariado, e eu lhe sirvo de sacerdote.

4 ויאמר אלהם כזה וכזה עשה לי מיכה וישכרני ואהי לו לכהן

5 Então, lhe disseram Ora, pergunta a Deus, para que possamos saber se prosperará o caminho que levamos.

5 ויאמרו לו שאל נא באלהים ונדעה התצליח דרכנו אשר אנחנו הלכים עליה

6 E disse-lhes o sacerdote Ide em paz; o caminho que levardes está perante o SENHOR.

6 ויאמר להם הכהן לכו לשלום נכח יהוה דרככם אשר תלכו בה

7 Então, foram-se aqueles cinco homens e vieram a Laís; e viram que o povo que havia no meio dela estava seguro, conforme o costume dos sidônios, quieto e confiado; nem havia possessor algum do reino que, por coisa alguma, envergonhasse a alguém naquela terra; também estavam longe dos sidônios e não tinham que fazer com ninguém.

7 וילכו חמשת האנשים ויבאו לישה ויראו את העם אשר בקרבה יושבת
לבטח כמשפט צדנים שקט ובטח ואין מכלים דבר בארץ יורש עצר ורחקים
המה מצדנים ודבר אין להם עם אדם

8 Então, voltaram a seus irmãos, a Zorá e a Estaol; e seus irmãos lhes disseram Que dizeis vós?

8 ויבאו אל אחיהם צרעה ואשתאל ויאמרו להם אחיהם מה אתם

9 E eles disseram Levantai-vos, e subamos a eles; porque examinamos a terra, e eis que é muitíssimo boa; pois estareis tranquilos? Não sejais preguiçosos em irdes para entrar a possuir esta terra.

9 ויאמרו קומה ונעלה עליהם כי ראינו את הארץ והנה טובה מאד ואתם
מחשים אל תעצלו ללכת לבא לרשת את הארץ

10 Quando lá chegardes, vereis um povo confiado, e a terra é larga de extensão; porque Deus vo-la entregou na mão; lugar em que não há falta de coisa alguma que há na terra.

10 כבאכם תבאו אל עם בטח והארץ רחבת ידים כי נתנה אלהים בידכם
מקום אשר אין שם מחסור כל דבר אשר בארץ

11 Então, partiram dali, da tribo dos danitas, de Zorá e de Estaol, seiscentos homens armados de armas de guerra.

11 ויסעו משם ממשפחת הדני מצרעה ומאשתאל שש מאות איש חגור
כלי מלחמה

12 E subiram e acamparam-se em Quiriate-Jearim, em Judá; pelo que chamaram a este lugar Maané-Dã, até ao dia de hoje; eis que está por detrás de Quiriate-Jearim.

12 ויעלו ויחנו בקרית יערים ביהודה על כן קראו למקום ההוא מחנה דן
עד היום הזה הנה אחרי קרית יערים

13 E dali passaram à montanha de Efraim; e vieram até à casa de Mica.

13 ויעברו משם הר אפרים ויבאו עד בית מיכה

14 Então, responderam os cinco homens que foram espiar a terra de Laís e disseram a seus irmãos Sabeis vós também que naquelas casas há um éfode, e terafins, e uma imagem de escultura, e uma de fundição. Vede, pois, agora, o que haveis de fazer.

14 ויענו חמשת האנשים ההלכים לרגל את הארץ ליש ויאמרו אל אחיהם הידעתם כי יש בבתים האלה אפוד ותרפים ופסל ומסכה ועתה דעו מה תעשו

15 Então, foram para lá, e vieram à casa do jovem, o levita, em casa de Mica, e o saudaram.

15 ויסורו שמה ויבאו אל בית הנער הלוי בית מיכה וישאלו לו לשלום

16 E os seiscentos homens, que eram dos filhos de Dã, armados de suas armas de guerra, ficaram à entrada da porta.

16 ושש מאות איש חגורים כלי מלחמתם נצבים פתח השער אשר מבני דן

17 Porém, subindo os cinco homens, que foram espiar a terra, entraram nela, e tomaram a imagem de escultura, e o éfode, e os terafins, e a imagem de fundição, ficando o sacerdote em pé à entrada da porta, com os seiscentos homens que estavam armados com as armas de guerra.

17 ויעלו חמשת האנשים ההלכים לרגל את הארץ באו שמה לקחו את הפסל ואת האפוד ואת התרפים ואת המסכה והכהן נצב פתח השער ושש מאות האיש החגור כלי המלחמה

18 Entrando eles, pois, em casa de Mica e tomando a imagem de escultura, e o éfode, e os terafins, e a imagem de fundição, disse-lhes o sacerdote Que estais fazendo?

18 ואלה באו בית מיכה ויקחו את פסל האפוד ואת התרפים ואת המסכה ויאמר אליהם הכהן מה אתם עשים

19 E eles lhe disseram Cala-te, e põe a mão na boca, e vem conosco, e sê-nos por pai e sacerdote; é-te melhor que sejas sacerdote da casa de um só homem do que ser sacerdote de uma tribo e de uma geração em Israel?

19 ויאמרו לו החרש שים ידך על פיך ולך עמנו והיה לנו לאב ולכהן הטוב היותך כהן לבית איש אחד או היותך כהן לשבט ולמשפחה בישראל

20 Então, alegrou-se o coração do sacerdote, e tomou o éfode, e os terafins, e a imagem de escultura, e entrou no meio do povo.

20 וייטב לב הכהן ויקח את האפוד ואת התרפים ואת הפסל ויבא בקרב העם

21 Assim, viraram, e partiram, e os meninos, e o gado, e a bagagem puseram diante de si.

21 ויפנו וילכו וישימו את הטף ואת המקנה ואת הכבודה לפניהם

22 E, estando já longe da casa de Mica, os homens que estavam nas casas junto à casa de Mica se reuniram e alcançaram os filhos de Dã.

22 המה הרחיקו מבית מיכה והאנשים אשר עם בית מיכה נזעקו וידביקו את בני דן

23 E clamaram após os filhos de Dã, os quais viraram o seu rosto e disseram a Mica Que tens, que assim convocaste esse povo?

23 ויקראו אל בני דן ויסבו פניהם ויאמרו למיכה מה לך כי נזעקת

24 Então, ele disse Os meus deuses, que eu fiz, me tomastes, juntamente com o sacerdote, e vos fostes; que mais me fica agora? Como, pois, me dizeis Que é o que tens?

24 ויאמר את אלהי אשר עשיתי לקחתם ואת הכהן ותלכו ומה לי עוד ומה זה תאמרו אלי מה לך

25 Porém os filhos de Dã lhe disseram Não nos faças ouvir a tua voz, para que, porventura, homens de ânimo amargoso não se lancem sobre vós, e tu percas a tua vida e a vida dos da tua casa.

25 ויאמרו אליו בני דן אל תשמע קולך עמנו פן יפגעו בכם אנשים מרי נפש ואספתה נפשך ונפש ביתך

26 Assim, seguiram o seu caminho os filhos de Dã, e Mica, vendo que eram mais fortes do que ele, voltou e tornou-se a sua casa.

26 וילכו בני דן לדרכם וירא מיכה כי חזקים המה ממנו ויפן וישב אל ביתו

27 Eles, pois, tomaram o que Mica tinha feito e o sacerdote que tivera, e vieram a Laís, a um povo quieto e confiado, e os feriram a fio de espada, e queimaram a cidade a fogo.

27 והמה לקחו את אשר עשה מיכה ואת הכהן אשר היה לו ויבאו על ליש על עם שקט ובטח ויכו אותם לפי חרב ואת העיר שרפו באש

28 E ninguém houve que os livrasse, porquanto estavam longe de Sidom e não tinham que fazer com ninguém, e a cidade estava no vale que está junto a Bete-Reobe; depois, reedificaram a cidade e habitaram nela.

28 ואין מציל כי רחוקה היא מצידון ודבר אין להם עם אדם והיא בעמק אשר לבית רחוב ויבנו את העיר וישבו בה

29 E chamaram o nome da cidade Dã, conforme o nome de Dã, seu pai, que nascera a Israel, sendo, porém, dantes, o nome desta cidade Laís.

29 ויקראו שם העיר דן בשם דן אביהם אשר יולד לישראל ואולם ליש שם העיר לראשנה

30 E os filhos de Dã levantaram para si aquela imagem de escultura, e Jônatas, filho de Gérson, o filho de Manassés, ele e seus filhos foram sacerdotes da tribo dos danitas, até ao dia do cativeiro da terra.

30 ויקימו להם בני דן את הפסל ויהונתן בן גרשם בן מנשה הוא ובניו היו כהנים לשבט הדני עד יום גלות הארץ

31 Assim, pois, a imagem de escultura, que fizera Mica, estabeleceram para si, todos os dias que a casa de Deus esteve em Siló.

31 וישימו להם את פסל מיכה אשר עשה כל ימי היות בית האלהים בשלה

Juízes 19

1 Aconteceu também, naqueles dias em que não havia rei em Israel, que houve um homem levita, que, peregrinando aos lados da montanha de Efraim, tomou para si uma mulher concubina, de Belém de Judá.

1 ויהי בימים ההם ומלך אין בישראל ויהי איש לוי גר בירכתי הר אפרים ויקח לו אשה פילגש מבית לחם יהודה

2 Porém a sua concubina adulterou contra ele, e foi dele para casa de seu pai, a Belém de Judá, e esteve ali alguns dias, a saber, quatro meses.

2 ותזנה עליו פילגשו ותלך מאתו אל בית אביה אל בית לחם יהודה ותהי שם ימים ארבעה חדשים

3 E seu marido se levantou e partiu após ela, para lhe falar conforme o seu coração e para tornar a trazê-la; e o seu moço e um par de jumentos iam com ele, e ela o levou à casa de seu pai, e, vendo-o o pai da moça, alegrou-se ao encontrar-se com ele.

3 ויקם אישה וילך אחריה לדבר על לבה להשיבו ונערו עמו וצמד חמרים ותביאהו בית אביה ויראהו אבי הנערה וישמח לקראתו

4 E seu sogro, o pai da moça, o deteve e ficou com ele três dias; e comeram, e beberam, e passaram ali a noite.

4 ויחזק בו חתנו אבי הנערה וישב אתו שלשת ימים ויאכלו וישתו וילינו שם

5 E sucedeu que, ao quarto dia pela manhã, madrugaram, e ele levantou-se para partir; então, o pai da moça disse a seu genro Conforta o teu coração com um bocado de pão, e depois partireis.

5 ויהי ביום הרביעי וישכימו בבקר ויקם ללכת ויאמר אבי הנערה אל חתנו סעד לבך פת לחם ואחר תלכו

6 Assentaram-se, pois, e comeram ambos juntos, e beberam; e disse o pai da moça ao homem Peço-te que ainda esta noite queiras passá-la aqui, e alegre-se o teu coração.

6 וישבו ויאכלו שניהם יחדו וישתו ויאמר אבי הנערה אל האיש הואל נא ולין ויטב לבך

7 Porém o homem levantou-se para partir, mas seu sogro o constrangeu a tornar a passar ali a noite.

7 ויקם האיש ללכת ויפצר בו חתנו וישב וילן שם

8 E, madrugando ao quinto dia pela manhã para partir, disse o pai da moça Ora, conforta o teu coração. E detiveram-se até já declinar o dia e ambos juntos comeram.

8 וישכם בבקר ביום החמישי ללכת ויאמר אבי הנערה סעד נא לבבך והתמהמהו עד נטות היום ויאכלו שניהם

9 Então, o homem levantou-se para partir, ele, e a sua concubina, e o seu moço; e disse-lhe seu sogro, o pai da moça Eis que já o dia se abaixa, e já a tarde vem entrando; peço-te que aqui passes a noite; eis que já o dia vai acabando; passa aqui a noite, e que o teu coração se alegre; e, amanhã de madrugada, levantai-vos a caminhar, e vai-te para a tua tenda.

9 ויקם האיש ללכת הוא ופילגשו ונערו ויאמר לו חתנו אבי הנערה הנה נא רפה היום לערב לינו נא הנה חנות היום לין פה וייטב לבבך והשכמתם מחר לדרככם והלכת לאהלך

10 Porém o homem não quis ali passar a noite, mas levantou-se, e partiu, e veio até defronte de Jebus (que é Jerusalém), e com ele o par de jumentos albardados, como também a sua concubina.

10 ולא אבה האיש ללון ויקם וילך ויבא עד נכח יבוס היא ירושלם ועמו צמד חמורים חבושים ופילגשו עמו

11 Estando, pois, já perto de Jebus, e tendo-se já declinado muito o dia, disse o moço a seu senhor Caminhai agora, e retiremo-nos a esta cidade dos jebuseus e passemos ali a noite.

11 הם עם יבוס והיום רד מאד ויאמר הנער אל אדניו לכה נא ונסורה אל עיר היבוסי הזאת ונלין בה

12 Porém disse-lhe seu senhor Não nos retiraremos a nenhuma cidade estranha, que não seja dos filhos de Israel; mas passaremos até Gibeá.

12 ויאמר אליו אדניו לא נסור אל עיר נכרי אשר לא מבני ישראל הנה ועברנו עד גבעה

13 Disse mais a seu moço Caminha, e cheguemos a um daqueles lugares e passemos a noite em Gibeá ou em Ramá.

13 ויאמר לנערו לך ונקרבה באחד המקמות ולנו בגבעה או ברמה

14 Passaram, pois, adiante e caminharam, e o sol se lhes pôs junto a Gibeá, que é cidade de Benjamim.

14 ויעברו וילכו ותבא להם השמש אצל הגבעה אשר לבנימן

15 E retiraram-se para lá, para entrarem a passar a noite em Gibeá; e, entrando ele, assentou-se na praça da cidade, porque não houve quem os recolhesse em casa para ali passarem a noite.

15 ויסרו שם לבוא ללון בגבעה ויבא וישב ברחוב העיר ואין איש מאסף אותם הביתה ללון

16 E eis que um homem velho vinha à tarde do seu trabalho do campo; e era este homem da montanha de Efraim, mas peregrinava em Gibeá; eram, porém, os homens deste lugar filhos de Benjamim.

16 והנה איש זקן בא מן מעשהו מן השדה בערב והאיש מהר אפרים והוא גר בגבעה ואנשי המקום בני ימיני

17 Levantando ele, pois, os olhos, viu a este passageiro na praça da cidade; e disse o velho Para onde vais e de onde vens?

17 וישא עיניו וירא את האיש הארח ברחב העיר ויאמר האיש הזקן אנה תלך ומאין תבוא

18 E ele lhe disse Passamos de Belém de Judá até aos lados da montanha de Efraim, de onde sou, porquanto fui a Belém de Judá; porém, agora, vou à casa do SENHOR, e ninguém há que me recolha em casa,

18 ויאמר אליו עברים אנחנו מבית לחם יהודה עד ירכתי הר אפרים משם
אנכי ואלך עד בית לחם יהודה ואת בית יהוה אני הלך ואין איש מאסף
אותי הביתה

19 ainda que há palha e pasto para os nossos jumentos, e também pão e vinho há para mim, e para a tua serva, e para o moço que vem com os teus servos; de coisa nenhuma há falta.

19 וגם תבן גם מספוא יש לחמורינו וגם לחם ויין יש לי ולאמתך ולנער עם
עבדיך אין מחסור כל דבר

20 Então, disse o velho Paz seja contigo; tudo quanto te faltar fique ao meu cargo; tão-somente não passes a noite na praça.

20 ויאמר האיש הזקן שלום לך רק כל מחסורך עלי רק ברחוב אל תלן

21 E trouxe-o a sua casa e deu pasto aos jumentos; e, lavando-se os pés, comeram e beberam.

21 ויביאהו לביתו ויבול לחמורים וירחצו רגליהם ויאכלו וישתו

22 Estando eles alegrando o seu coração, eis que os homens daquela cidade (homens que eram filhos de Belial) cercaram a casa, batendo à porta; e falaram ao velho, senhor da casa, dizendo Tira para fora o homem que entrou em tua casa, para que o conheçamos.

22 המה מיטיבים את לבם והנה אנשי העיר אנשי בני בליעל נסבו את
הבית מתדפקים על הדלת ויאמרו אל האיש בעל הבית הזקן לאמר הוצא
את האיש אשר בא אל ביתך ונדענו

23 E o homem, senhor da casa, saiu a eles e disse-lhes Não, irmãos meus! Ora, não façais semelhante mal; já que este homem entrou em minha casa, não façais tal loucura.

23 ויצא אליהם האיש בעל הבית ויאמר אלהם אל אחי אל תרעו נא אחרי
אשר בא האיש הזה אל ביתי אל תעשו את הנבלה הזאת

24 Eis que a minha filha virgem e a concubina dele tirarei para fora; humilhai-as a elas e fazei delas o que parecer bem aos vossos olhos; porém a este homem não façais loucura semelhante.

24 הנה בתי הבתולה ופילגשהו אוציאה נא אותם וענו אותם ועשו להם הטוב בעיניכם ולאיש הזה לא תעשו דבר הנבלה הזאת

25 Porém aqueles homens não o quiseram ouvir; então, aquele homem pegou da sua concubina e lha tirou para fora; e eles a conheceram, e abusaram dela toda a noite até pela manhã, e, subindo a alva, a deixaram.

25 ולא אבו האנשים לשמע לו ויחזק האיש בפילגשו ויצא אליהם החוץ וידעו אותה ויתעללו בה כל הלילה עד הבקר וישלחוה בעלות השחר

26 E, ao romper da manhã, veio a mulher, e caiu à porta da casa daquele homem, onde estava seu senhor, e ficou ali até que se fez claro.

26 ותבא האשה לפנות הבקר ותפל פתח בית האיש אשר אדוניה שם עד האור

27 E, levantando-se seu senhor pela manhã, e abrindo as portas da casa, e saindo a seguir o seu caminho, eis que a mulher, sua concubina, jazia à porta da casa, com as mãos sobre o limiar.

27 ויקם אדניה בבקר ויפתח דלתות הבית ויצא ללכת לדרכו והנה האשה פילגשו נפלת פתח הבית וידיה על הסף

28 E ele lhe disse Levanta-te, e vamo-nos, porém não respondeu; então, pô-la sobre o jumento, e levantou-se o homem, e foi-se para o seu lugar.

28 ויאמר אליה קומי ונלכה ואין ענה ויקחה על החמור ויקם האיש וילך למקמו

29 Chegando, pois, à sua casa, tomou um cutelo, e pegou na sua concubina, e a despedaçou com os seus ossos em doze partes e enviou-os por todos os termos de Israel.

29 ויבא אל ביתו ויקח את המאכלת ויחזק בפילגשו וינתחה לעצמיה לשנים עשר נתחים וישלחה בכל גבול ישראל

30 E sucedeu que cada um que tal via dizia Nunca tal se fez, nem se viu desde o dia em que os filhos de Israel subiram da terra do Egito, até ao dia de hoje; ponderai isto no coração, considerai e falai.

30 והיה כל הראה ואמר לא נהיתה ולא נראתה כזאת למיום עלות בני ישראל מארץ מצרים עד היום הזה שימו לכם עליה עצו ודברו

Juízes 20

1 Então, todos os filhos de Israel saíram, e a congregação se ajuntou, como se fora um só homem, desde Dã até Berseba, como também a terra de Gileade, ao SENHOR, em Mispa.

1 ויצאו כל בני ישראל ותקהל העדה כאיש אחד למדן ועד באר שבע וארץ הגלעד אל יהוה המצפה

2 E, dos cantos de todo o povo, se apresentaram de todas as tribos de Israel na congregação do povo de Deus quatrocentos mil homens de pé que arrancavam a espada.

2 ויתיצבו פנות כל העם כל שבטי ישראל בקהל עם האלהים ארבע מאות אלף איש רגלי שלף חרב

3 (Ouviram, pois, os filhos de Benjamim que os filhos de Israel haviam subido a Mispa.) E disseram os filhos de Israel Falai, como sucedeu esta maldade?

3 וישמעו בני בנימן כי עלו בני ישראל המצפה ויאמרו בני ישראל דברו
איכה נהיתה הרעה הזאת

4 Então, respondeu o homem levita, marido da mulher que fora morta, e disse Cheguei com a minha concubina a Gibeá, cidade de Benjamim, para passar a noite;

4 ויען האיש הלוי איש האשה הנרצחה ויאמר הגבעתה אשר לבנימן
באתי אני ופילגשי ללון

5 e os cidadãos de Gibeá se levantaram contra mim, e cercaram a casa de noite, e intentaram matar-me, e violaram a minha concubina, de maneira que morreu.

5 ויקמו עלי בעלי הגבעה ויסבו עלי את הבית לילה אותי דמו להרג ואת
פילגשי ענו ותמת

6 Então, peguei na minha concubina, e fi-la em pedaços, e a enviei por toda a terra da herança de Israel, porquanto fizeram tal malefício e loucura em Israel.

6 ואחז בפילגשי ואנתחה ואשלחה בכל שדה נחלת ישראל כי עשו זמה
ונבלה בישראל

7 Eis que todos sois filhos de Israel; dai aqui a vossa palavra e conselho.

7 הנה כלכם בני ישראל הבו לכם דבר ועצה הלם

8 Então, todo o povo se levantou como um só homem, dizendo Nenhum de nós irá à sua tenda nem nenhum de nós se retirará à sua casa.

8 ויקם כל העם כאיש אחד לאמר לא נלך איש לאהלו ולא נסור איש לביתו

9 Porém isto é o que faremos a Gibeá procederemos contra ela por sorte.

9 ועתה זה הדבר אשר נעשה לגבעה עליה בגורל

10 E tomaremos dez homens de cem de todas as tribos de Israel, e cem de mil, e mil de dez mil, para tomarem mantimento para o povo, para que, vindo eles a Gibeá de Benjamim, lhe façam conforme toda a loucura que tem feito em Israel.

10 ולקחנו עשרה אנשים למאה לכל שבטי ישראל ומאה לאלף ואלף לרבבה לקחת צדה לעם לעשות לבואם לגבע בנימן ככל הנבלה אשר עשה בישראל

11 Assim, ajuntaram-se contra esta cidade todos os homens de Israel, aliados como um só homem.

11 ויאסף כל איש ישראל אל העיר כאיש אחד חברים

12 E as tribos de Israel enviaram homens por toda a tribo de Benjamim, dizendo Que maldade é esta que se fez entre vós?

12 וישלחו שבטי ישראל אנשים בכל שבטי בנימן לאמר מה הרעה הזאת אשר נהיתה בכם

13 Dai-nos, pois, agora, aqueles homens filhos de Belial, que estão em Gibeá, para que os matemos e tiremos de Israel o mal; porém os filhos de Benjamim não quiseram ouvir a voz de seus irmãos, os filhos de Israel.

13 ועתה תנו את האנשים בני בליעל אשר בגבעה ונמיתם ונבערה רעה מישראל ולא אבו בנימן לשמע בקול אחיהם בני ישראל

14 Antes, os filhos de Benjamim se ajuntaram das cidades em Gibeá, para saírem a pelejar contra os filhos de Israel.

14 ויאספו בני בנימן מן הערים הגבעתה לצאת למלחמה עם בני ישראל

15 E contaram-se naquele dia os filhos de Benjamim, das cidades, vinte e seis mil homens que arrancavam a espada, afora

os moradores de Gibeá, de que se contaram setecentos homens escolhidos.

15 ויתפקדו בני בנימן ביום ההוא מהערים עשרים וששה אלף איש שלף חרב לבד מישבי הגבעה התפקדו שבע מאות איש בחור

16 Entre todo este povo havia setecentos homens escolhidos, canhotos, os quais todos atiravam com a funda uma pedra a um cabelo e não erravam.

16 מכל העם הזה שבע מאות איש בחור אטר יד ימינו כל זה קלע באבן אל השערה ולא יחטא

17 E contaram-se dos homens de Israel, afora os de Benjamim, quatrocentos mil homens que arrancavam da espada, e todos eles, homens de guerra.

17 ואיש ישראל התפקדו לבד מבנימן ארבע מאות אלף איש שלף חרב כל זה איש מלחמה

18 E levantaram-se os filhos de Israel, e subiram a Betel, e perguntaram a Deus, e disseram Quem dentre nós subirá primeiro a pelejar contra Benjamim? E disse o SENHOR Judá subirá primeiro.

18 ויקמו ויעלו בית אל וישאלו באלהים ויאמרו בני ישראל מי יעלה לנו בתחלה למלחמה עם בני בנימן ויאמר יהוה יהודה בתחלה

19 Levantaram-se, pois, os filhos de Israel pela manhã e acamparam-se contra Gibeá.

19 ויקומו בני ישראל בבקר ויחנו על הגבעה

20 E os homens de Israel saíram à peleja contra Benjamim; e ordenaram os homens de Israel contra eles a peleja ao pé de Gibeá.

20 ויצא איש ישראל למלחמה עם בנימן ויערכו אתם איש ישראל מלחמה
אל הגבעה

21 Então, os filhos de Benjamim saíram de Gibeá e derribaram
por terra, naquele dia, vinte e dois mil homens de Israel.

21 ויצאו בני בנימן מן הגבעה וישחיתו בישראל ביום ההוא שנים ועשרים
אלף איש ארצה

22 Porém esforçou-se o povo dos homens de Israel, e tornaram a
ordenar a peleja no lugar onde no primeiro dia a tinham
ordenado.

22 ויתחזק העם איש ישראל ויספו לערך מלחמה במקום אשר ערכו שם
ביום הראשון

23 E subiram os filhos de Israel, e choraram perante o SENHOR
até à tarde, e perguntaram ao SENHOR, dizendo Tornar-me-ei a
chegar à peleja contra os filhos de Benjamim, meu irmão? E disse
o SENHOR Subi contra ele.

23 ויעלו בני ישראל ויבכו לפני יהוה עד הערב וישאלו ביהוה לאמר
האוסיף לגשת למלחמה עם בני בנימן אחי ויאמר יהוה עלו אליו

24 Chegaram-se, pois, os filhos de Israel aos filhos de Benjamim,
no dia seguinte.

24 ויקרבו בני ישראל אל בני בנימן ביום השני

25 Também os de Benjamim no dia seguinte lhes saíram ao
encontro fora de Gibeá e derribaram ainda por terra mais
dezoito mil homens, todos dos que arrancavam a espada.

25 ויצא בנימן לקראתם מן הגבעה ביום השני וישחיתו בבני ישראל עוד
שמנת עשר אלף איש ארצה כל אלה שלפי חרב

26 Então, todos os filhos de Israel, todo o povo, subiram, e vieram a Betel, e choraram, e estiveram ali perante o SENHOR, e jejuaram aquele dia até à tarde, e ofereceram holocaustos e ofertas pacíficas perante o SENHOR.

26 ויעלו כל בני ישראל וכל העם ויבאו בית אל ויבכו וישבו שם לפני יהוה ויצומו ביום ההוא עד הערב ויעלו עלות ושלמים לפני יהוה

27 E os filhos de Israel perguntaram ao SENHOR (porquanto a arca do concerto de Deus estava ali naqueles dias;

27 וישאלו בני ישראל ביהוה ושם ארון ברית האלהים בימים ההם

28 e Finéias, filho de Eleazar, filho de Arão, estava perante ele naqueles dias), dizendo Sairei ainda mais a pelejar contra os filhos de Benjamim, meu irmão, ou pararei? E disse o SENHOR Subi, que amanhã eu to entregarei na mão.

28 ופינחס בן אלעזר בן אהרן עמד לפניו בימים ההם לאמר האוסף עוד לצאת למלחמה עם בני בנימן אחי אם אחדל ויאמר יהוה עלו כי מחר אתננו בידך

29 Então, Israel pôs emboscadas em redor de Gibeá.

29 וישם ישראל ארבים אל הגבעה סביב

30 E subiram os filhos de Israel, ao terceiro dia, contra os filhos de Benjamim e ordenaram a peleja junto a Gibeá, como das outras vezes.

30 ויעלו בני ישראל אל בני בנימן ביום השלישי ויערכו אל הגבעה כפעם בפעם

31 Então, os filhos de Benjamim saíram ao encontro do povo, e desviaram-se da cidade, e começaram a ferir alguns do povo, atravessando-os, como das outras vezes, pelos caminhos (um

dos quais sobe para Betel, e o outro, para Gibeá pelo campo), alguns trinta dos homens de Israel.

31 ויצאו בני בנימן לקראת העם הנתקו מן העיר ויחלו להכות מהעם חללים כפעם בפעם במסלות אשר אחת עלה בית אל ואחת גבעתה בשדה כשלשים איש בישראל

32 Então, os filhos de Benjamim disseram Vão derrotados diante de nós como dantes. Porém os filhos de Israel disseram Fujamos e desviemo-los da cidade para os caminhos.

32 ויאמרו בני בנימן נגפים הם לפנינו כבראשנה ובני ישראל אמרו ננוסה ונתקנהו מן העיר אל המסלות

33 Então, todos os homens de Israel se levantaram do seu lugar e ordenaram a peleja em Baal-Tamar; e a emboscada de Israel saiu do seu lugar, da caverna de Gibeá.

33 וכל איש ישראל קמו ממקומו ויערכו בבעל תמר וארב ישראל מגיח ממקמו ממערה גבע

34 E dez mil homens escolhidos de todo o Israel vieram contra Gibeá, e a peleja se engravesceu; porém eles não sabiam que o mal lhes tocaria.

34 ויבאו מנגד לגבעה עשרת אלפים איש בחור מכל ישראל והמלחמה כבדה והם לא ידעו כי נגעת עליהם הרעה

35 Então, feriu o SENHOR a Benjamim diante de Israel; e desfizeram os filhos de Israel, naquele dia, vinte e cinco mil e cem homens de Benjamim, todos dos que arrancavam espada.

35 ויגף יהוה את בנימן לפני ישראל וישחיתו בני ישראל בבנימן ביום ההוא עשרים וחמשה אלף ומאה איש כל אלה שלף חרב

36 E viram os filhos de Benjamim que estavam feridos, porque os homens de Israel deram lugar aos benjamitas, porquanto

estavam confiados na emboscada que haviam posto contra Gibeá.

36 ויראו בני בנימן כי נגפו ויתנו איש ישראל מקום לבנימן כי בטחו אל הארב אשר שמו אל הגבעה

37 E a emboscada se apressou e acometeu a Gibeá; e a emboscada arremeteu contra ela e feriu a fio de espada toda a cidade.

37 והארב החישו ויפשטו אל הגבעה וימשך הארב ויך את כל העיר לפי חרב

38 E os homens de Israel tinham um sinal determinado com a emboscada, que era fazerem levantar da cidade uma grande nuvem de fumaça.

38 והמועד היה לאיש ישראל עם הארב הרב להעלותם משאת העשן מן העיר

39 Viraram-se, pois, os homens de Israel na peleja, e já Benjamim começava a ferir, dos homens de Israel, quase trinta homens, atravessando-os, porque diziam Já infalivelmente estão derrotados diante de nós, como na peleja passada.

39 ויהפך איש ישראל במלחמה ובנימן החל להכות חללים באיש ישראל כשלשים איש כי אמרו אך נגוף נגף הוא לפנינו כמלחמה הראשנה

40 Então, a nuvem de fumaça se começou a levantar da cidade, como uma coluna de fumaça; e, virando-se Benjamim a olhar para trás de si, eis que a fumaça da cidade subia ao céu.

40 והמשאת החלה לעלות מן העיר עמוד עשן ויפן בנימן אחריו והנה עלה כליל העיר השמימה

41 E os homens de Israel viraram o rosto, e os homens de Benjamim pasmaram, porque viram que o mal lhes tocaria.

41 ואיש ישראל הפך ויבהל איש בנימן כי ראה כי נגעה עליו הרעה

42 E viraram as costas diante dos homens de Israel, para o caminho do deserto; porém a peleja os apertou, e os das cidades os desfizeram no meio deles.

42 ויפנו לפני איש ישראל אל דרך המדבר והמלחמה הדביקתהו ואשר מהערים משחיתים אותו בתוכו

43 E cercaram a Benjamim, e o seguiram, e à vontade o pisaram, até diante de Gibeá, para o nascente do sol.

43 כתרו את בנימן הרדיפהו מנוחה הדריכהו עד נכח הגבעה ממזרח שמש

44 E caíram de Benjamim dezoito mil homens, todos estes sendo homens valentes.

44 ויפלו מבנימן שמנה עשר אלף איש את כל אלה אנשי חיל

45 Então, viraram as costas e fugiram para o deserto, à penha de Rimom; apanharam ainda deles pelos caminhos uns cinco mil homens, e de perto os seguiram até Gidom, e feriram deles dois mil homens.

45 ויפנו וינסו המדברה אל סלע הרמון ויעללהו במסלות חמשת אלפים איש וידביקו אחריו עד גדעם ויכו ממנו אלפים איש

46 E todos os que de Benjamim caíram, naquele dia, foram vinte e cinco mil homens que arrancavam a espada, todos eles homens valentes.

46 ויהי כל הנפלים מבנימן עשרים וחמשה אלף איש שלף חרב ביום ההוא את כל אלה אנשי חיל

47 Porém seiscentos homens viraram as costas, e fugiram para o deserto, à penha de Rimom, e ficaram na penha de Rimom quatro meses.

47 ויפנו וינסו המדברה אל סלע הרמון שש מאות איש וישבו בסלע רמון ארבעה חדשים

48 E os homens de Israel voltaram para os filhos de Benjamim, e os feriram a fio de espada, desde os homens da cidade até aos animais, tudo quanto ali se achava, e também a todas as cidades quantas se acharam puseram a fogo.

48 ואיש ישראל שבו אל בני בנימן ויכום לפי חרב מעיר מתם עד בהמה עד כל הנמצא גם כל הערים הנמצאות שלחו באש

Juízes 21

1 Ora, tinham jurado os homens de Israel em Mispa, dizendo Nenhum de nós dará sua filha por mulher aos benjamitas.

1 ואיש ישראל נשבע במצפה לאמר איש ממנו לא יתן בתו לבנימן לאשה

2 Veio, pois, o povo a Betel, e ali ficaram até à tarde diante de Deus, e levantaram a sua voz, e prantearam com grande pranto.

2 ויבא העם בית אל וישבו שם עד הערב לפני האלהים וישאו קולם ויבכו בכי גדול

3 E disseram Ah! SENHOR, Deus de Israel, por que sucedeu isto em Israel, que hoje falte uma tribo em Israel?

3 ויאמרו למה יהוה אלהי ישראל היתה זאת בישראל להפקד היום מישראל שבט אחד

4 E sucedeu que, no dia seguinte, o povo pela manhã se levantou, e edificou ali um altar, e ofereceu holocaustos e ofertas pacíficas.

4 ויהי ממחרת וישכימו העם ויבנו שם מזבח ויעלו עלות ושלמים

5 E disseram os filhos de Israel Quem de todas as tribos de Israel não subiu ao ajuntamento ao SENHOR? Porque se tinha feito um grande juramento acerca dos que não viessem ao SENHOR a Mispa, dizendo Morrerá certamente.

5 ויאמרו בני ישראל מי אשר לא עלה בקהל מכל שבטי ישראל אל יהוה כי השבועה הגדולה היתה לאשר לא עלה אל יהוה המצפה לאמר מות יומת

6 E arrependeram-se os filhos de Israel acerca de Benjamim, seu irmão, e disseram Cortada é hoje de Israel uma tribo.

6 וינחמו בני ישראל אל בנימן אחיו ויאמרו נגדע היום שבט אחד מישראל

7 Que faremos, acerca de mulheres, com os que ficaram de resto, pois nós temos jurado pelo SENHOR que nenhuma de nossas filhas lhes daríamos por mulheres?

7 מה נעשה להם לנותרים לנשים ואנחנו נשבענו ביהוה לבלתי תת להם מבנותינו לנשים

8 E disseram Há alguma das tribos de Israel que não subisse ao SENHOR a Mispa? E eis que ninguém de Jabes-Gileade viera ao arraial, à congregação.

8 ויאמרו מי אחד משבטי ישראל אשר לא עלה אל יהוה המצפה והנה לא בא איש אל המחנה מיביש גלעד אל הקהל

9 Porquanto o povo se contou, e eis que nenhum dos moradores de Jabes-Gileade se achou ali.

9 ויתפקד העם והנה אין שם איש מיושבי יבש גלעד

10 Então, o ajuntamento enviou lá doze mil homens dos mais valentes e lhes ordenou, dizendo Ide e a fio de espada feri aos moradores de Jabes-Gileade, e às mulheres, e aos meninos.

10 וישלחו שם העדה שנים עשר אלף איש מבני החיל ויצוו אותם לאמר לכו והכיתם את יושבי יבש גלעד לפי חרב והנשים והטף

11 Porém isto é o que haveis de fazer a todo varão e a toda mulher que se houver deitado com um homem totalmente destruireis.

11 וזה הדבר אשר תעשו כל זכר וכל אשה ידעת משכב זכר תחרימו

12 E acharam entre os moradores de Jabes-Gileade quatrocentas moças virgens, que não conheceram homem deitando-se com varão; e as trouxeram ao arraial, a Siló, que está na terra de Canaã.

12 וימצאו מיושבי יביש גלעד ארבע מאות נערה בתולה אשר לא ידעה איש למשכב זכר ויביאו אותם אל המחנה שלה אשר בארץ כנען

13 Então, todo o ajuntamento enviou, e falou aos filhos de Benjamim, que estavam na penha de Rimom, e lhes proclamou a paz.

13 וישלחו כל העדה וידברו אל בני בנימן אשר בסלע רמון ויקראו להם שלום

14 E, ao mesmo tempo, voltaram os benjamitas, e deram-lhes as mulheres que haviam guardado com vida, das mulheres de Jabes-Gileade; porém estas ainda lhes não bastaram.

14 וישב בנימן בעת ההיא ויתנו להם הנשים אשר חיו מנשי יבש גלעד ולא מצאו להם כן

15 Então, o povo se arrependeu por causa de Benjamim, porquanto o SENHOR tinha feito abertura nas tribos de Israel.

15 והעם נחם לבנימן כי עשה יהוה פרץ בשבטי ישראל

16 E disseram os anciãos do ajuntamento Que faremos acerca de mulheres para os que ficaram de resto, pois estão destruídas as mulheres de Benjamim?

16 ויאמרו זקני העדה מה נעשה לנותרים לנשים כי נשמדה מבנימן אשה

17 Disseram mais A herança dos que ficaram de resto é de Benjamim, e nenhuma tribo de Israel deve ser destruída.

17 ויאמרו ירשת פליטה לבנימן ולא ימחה שבט מישראל

18 Porém nós não lhes poderemos dar mulheres de nossas filhas, porque os filhos de Israel juraram, dizendo Maldito aquele que der mulher aos benjamitas.

18 ואנחנו לא נוכל לתת להם נשים מבנותינו כי נשבעו בני ישראל לאמר ארור נתן אשה לבנימן

19 Então, disseram Eis que, de ano em ano, há solenidade do SENHOR, em Siló, que se celebra para o norte de Betel, da banda do nascente do sol, pelo caminho alto que sobe de Betel a Siquém, e para o sul de Lebona.

19 ויאמרו הנה חג יהוה בשלו מימים ימימה אשר מצפונה לבית אל מזרחה השמש למסלה העלה מבית אל שכמה ומנגב ללבונה

20 E mandaram aos filhos de Benjamim, dizendo Ide e emboscai-vos nas vinhas.

20 ויצו את בני בנימן לאמר לכו וארבתם בכרמים

21 E olhai, e eis aí, saindo as filhas de Siló a dançar em ranchos, saí vós das vinhas, e arrebatai cada um sua mulher das filhas de Siló, e ide-vos à terra de Benjamim.

21 וראיתם והנה אם יצאו בנות שילו לחול במחלות ויצאתם מן הכרמים וחטפתם לכם איש אשתו מבנות שילו והלכתם ארץ בנימן

22 E será que, quando seus pais ou seus irmãos vierem a litigar conosco, nós lhes diremos Por amor de nós, tende compaixão deles, pois nesta guerra não tomamos mulheres para cada um deles porque não lhas destes vós, para que agora ficásseis culpados.

22 והיה כי יבאו אבותם או אחיהם לרוב אלינו ואמרנו אליהם חנונו אותם כי לא לקחנו איש אשתו במלחמה כי לא אתם נתתם להם כעת תאשמו

23 E os filhos de Benjamim o fizeram assim e levaram mulheres conforme o número deles, das que arrebataram dos ranchos que dançavam; e foram-se, e voltaram à sua herança, e reedificaram as cidades, e habitaram nelas.

23 ויעשו כן בני בנימן וישאו נשים למספרם מן המחללות אשר גזלו וילכו וישובו אל נחלתם ויבנו את הערים וישבו בהם

24 Também os filhos de Israel partiram, então, dali, cada um para a sua tribo e para a sua geração, e saíram dali, cada um para a sua herança.

24 ויתהלכו משם בני ישראל בעת ההיא איש לשבטו ולמשפחתו ויצאו משם איש לנחלתו

25 Naqueles dias, não havia rei em Israel, porém cada um fazia o que parecia reto aos seus olhos.

25 בימים ההם אין מלך בישראל איש הישר בעיניו יעשה

Rute

Rute 1

1 E sucedeu que, nos dias em que os juízes julgavam, houve uma fome na terra; pelo que um homem de Belém de Judá saiu a peregrinar nos campos de Moabe, ele, e sua mulher, e seus dois filhos.

1 ויהי בימי שפט השפטים ויהי רעב בארץ וילך איש מבית לחם יהודה לגור בשדי מואב הוא ואשתו ושני בניו

2 E era o nome deste homem Elimeleque, e o nome de sua mulher, Noemi, e os nomes de seus dois filhos, Malom e Quiliom, efrateus, de Belém de Judá; e vieram aos campos de Moabe e ficaram ali.

2 ושם האיש אלימלך ושם אשתו נעמי ושם שני בניו מחלון וכליון אפרתים מבית לחם יהודה ויבאו שדי מואב ויהיו שם

3 E morreu Elimeleque, marido de Noemi; e ficou ela com os seus dois filhos,

3 וימת אלימלך איש נעמי ותשאר היא ושני בניה

4 os quais tomaram para si mulheres moabitas; e era o nome de uma Orfa, e o nome da outra, Rute; e ficaram ali quase dez anos.

4 וישאו להם נשים מאביות שם האחת ערפה ושם השנית רות וישבו שם כעשר שנים

5 E morreram também ambos, Malom e Quiliom, ficando assim esta mulher desamparada dos seus dois filhos e de seu marido.

5 וימותו גם שניהם מחלון וכליון ותשאר האשה משני ילדיה ומאישה

6 Então, se levantou ela com as suas noras e voltou dos campos de Moabe, porquanto, na terra de Moabe, ouviu que o SENHOR tinha visitado o seu povo, dando-lhe pão.

6 ותקם היא וכלתיה ותשב משדי מואב כי שמעה בשדה מואב כי פקד
יהוה את עמו לתת להם לחם

7 Pelo que saiu do lugar onde estivera, e as suas duas noras, com
ela. E, indo elas caminhando, para voltarem para a terra de Judá,

7 ותצא מן המקום אשר היתה שמה ושתי כלתיה עמה ותלכנה בדרך
לשוב אל ארץ יהודה

8 disse Noemi às suas duas noras Ide, voltai cada uma à casa de
sua mãe; e o SENHOR use convosco de benevolência, como vós
usastes com os falecidos e comigo.

8 ותאמר נעמי לשתי כלתיה לכנה שבנה אשה לבית אמה יעשה יהוה
עמכם חסד כאשר עשיתם עם המתים ועמדי

9 O SENHOR vos dê que acheis descanso cada uma em casa de
seu marido. E, beijando-as ela, levantaram a sua voz, e choraram,

9 יתן יהוה לכם ומצאן מנוחה אשה בית אישה ותשק להן ותשאנה קולן
ותבכינה

10 e disseram-lhe Certamente, voltaremos contigo ao teu povo.

10 ותאמרנה לה כי אתך נשוב לעמך

11 Porém Noemi disse Tornai, minhas filhas, por que iríeis
comigo? Tenho eu ainda no meu ventre mais filhos, para que vos
fossem por maridos?

11 ותאמר נעמי שבנה בנתי למה תלכנה עמי העוד לי בנים במעי והיו
לכם לאנשים

12 Tornai, filhas minhas, ide-vos embora, que já mui velha sou
para ter marido; ainda quando eu dissesse Tenho esperança, ou
ainda que esta noite tivesse marido, e ainda tivesse filhos,

12 שבנה בנתי לכן כי זקנתי מהיות לאיש כי אמרתי יש לי תקוה גם הייתי הלילה לאיש וגם ילדתי בנים

13 esperá-los-íeis até que viessem a ser grandes? Deter-vos-íeis por eles, sem tomardes marido? Não, filhas minhas, que mais amargo é a mim do que a vós mesmas; porquanto a mão do SENHOR se descarregou contra mim.

13 הלהן תשברנה עד אשר יגדלו הלהן תעגנה לבלתי היות לאיש אל בנתי כי מר לי מאד מכם כי יצאה בי יד יהוה

14 Então, levantaram a sua voz e tornaram a chorar; e Orfa beijou a sua sogra; porém Rute se apegou a ela.

14 ותשנה קולן ותבכינה עוד ותשק ערפה לחמותה ורות דבקה בה

15 Pelo que disse Eis que voltou tua cunhada ao seu povo e aos seus deuses; volta tu também após a tua cunhada.

15 ותאמר הנה שבה יבמתך אל עמה ואל אלהיה שובי אחרי יבמתך

16 Disse, porém, Rute Não me instes para que te deixe e me afaste de ti; porque, aonde quer que tu fores, irei eu e, onde quer que pousares à noite, ali pousarei eu; o teu povo é o meu povo, o teu Deus é o meu Deus.

16 ותאמר רות אל תפגעי בי לעזבך לשוב מאחריך כי אל אשר תלכי אלך ובאשר תליני אלין עמך עמי ואלהיך אלהי

17 Onde quer que morreres, morrerei eu e ali serei sepultada; me faça assim o SENHOR e outro tanto, se outra coisa que não seja a morte me separar de ti.

17 באשר תמותי אמות ושם אקבר כה יעשה יהוה לי וכה יסיף כי המות יפריד ביני ובינך

18 Vendo ela, pois, que de todo estava resolvida para ir com ela, deixou de lhe falar nisso.

18 ותרא כי מתאמצת היא ללכת אתה ותחדל לדבר אליה

19 Assim, pois, foram-se ambas, até que chegaram a Belém; e sucedeu que, entrando elas em Belém, toda a cidade se comoveu por causa delas, e diziam Não é esta Noemi?

19 ותלכנה שתיהם עד באנה בית לחם ויהי כבאנה בית לחם ותהם כל העיר עליהן ותאמרנה הזאת נעמי

20 Porém ela lhes dizia Não me chameis Noemi; chamai-me Mara, porque grande amargura me tem dado o Todo-poderoso.

20 ותאמר אליהן אל תקראנה לי נעמי קראן לי מרא כי המר שדי לי מאד

21 Cheia parti, porém vazia o SENHOR me fez tornar; por que, pois, me chamareis Noemi? Pois o SENHOR testifica contra mim, e o Todo-poderoso me tem afligido tanto.

21 אני מלאה הלכתי וריקם השיבני יהוה למה תקראנה לי נעמי ויהוה ענה בי ושדי הרע לי

22 Assim, Noemi voltou, e com ela, Rute, a moabita, sua nora, que voltava dos campos de Moabe; e chegaram a Belém no princípio da sega das cevadas.

22 ותשב נעמי ורות המואביה כלתה עמה השבה משדי מואב והמה באו בית לחם בתחלת קציר שערים

Rute 2

1 E tinha Noemi um parente de seu marido, homem valente e poderoso, da geração de Elimeleque; e era o seu nome Boaz.

1 ולנעמי מידע לאישה איש גבור חיל ממשפחת אלימלך ושמו בעז

2 E Rute, a moabita, disse a Noemi Deixa-me ir ao campo, e apanharei espigas atrás daquele em cujos olhos eu achar graça. E ela lhe disse Vai, minha filha.

2 ותאמר רות המואביה אל נעמי אלכה נא השדה ואלקטה בשבלים אחר אשר אמצא חן בעיניו ותאמר לה לכי בתי

3 Foi, pois, e chegou, e apanhava espigas no campo após os segadores; e caiu-lhe em sorte uma parte do campo de Boaz, que era da geração de Elimeleque.

3 ותלך ותבוא ותלקט בשדה אחרי הקצרים ויקר מקרה חלקת השדה לבעז אשר ממשפחת אלימלך

4 E eis que Boaz veio de Belém e disse aos segadores O SENHOR seja convosco. E disseram-lhe eles O SENHOR te abençoe.

4 והנה בעז בא מבית לחם ויאמר לקוצרים יהוה עמכם ויאמרו לו יברכך יהוה

5 Depois, disse Boaz a seu moço que estava posto sobre os segadores De quem é esta moça?

5 ויאמר בעז לנערו הנצב על הקוצרים למי הנערה הזאת

6 E respondeu o moço que estava posto sobre os segadores e disse Esta é a moça moabita que voltou com Noemi dos campos de Moabe.

6 ויען הנער הנצב על הקוצרים ויאמר נערה מואביה היא השבה עם נעמי משדה מואב

7 Disse-me ela Deixa-me colher espigas e ajuntá-las entre as gavelas após os segadores. Assim, ela veio e, desde pela manhã, está aqui até agora, a não ser um pouco que esteve sentada em casa.

7 ותאמר אלקטה נא ואספתי בעמרים אחרי הקוצרים ותבוא ותעמוד מאז
הבקר ועד עתה זה שבתה הבית מעט

8 Então, disse Boaz a Rute Não ouves, filha minha? Não vás colher a outro campo, nem tampouco passes daqui; porém aqui te ajuntarás com as minhas moças.

8 ויאמר בעז אל רות הלוא שמעת בתי אל תלכי ללקט בשדה אחר וגם לא
תעבורי מזה וכה תדבקין עם נערתי

9 Os teus olhos estarão atentos no campo que segarem, e irás após elas; não dei ordem aos moços, que te não toquem? Tendo tu sede, vai aos vasos e bebe do que os moços tirarem.

9 עיניך בשדה אשר יקצרון והלכת אחריהן הלוא צויתי את הנערים לבלתי
נגעך וצמת והלכת אל הכלים ושתית מאשר ישאבון הנערים

10 Então, ela caiu sobre o seu rosto, e se inclinou à terra, e disse-lhe Por que achei graça em teus olhos, para que faças caso de mim, sendo eu uma estrangeira?

10 ותפל על פניה ותשתחו ארצה ותאמר אליו מדוע מצאתי חן בעיניך
להכירני ואנכי נכריה

11 E respondeu Boaz e disse-lhe Bem se me contou quanto fizeste à tua sogra, depois da morte de teu marido, e deixaste a teu pai, e a tua mãe, e a terra onde nasceste, e vieste para um povo que, dantes, não conheceste.

11 ויען בעז ויאמר לה הגד הגד לי כל אשר עשית את חמותך אחרי מות
אישך ותעזבי אביך ואמך וארץ מולדתך ותלכי אל עם אשר לא ידעת תמול
שלשום

12 O SENHOR galardoe o teu feito, e seja cumprido o teu galardão do SENHOR, Deus de Israel, sob cujas asas te vieste abrigar.

12 ישלם יהוה פעלך ותהי משכרתך שלמה מעם יהוה אלהי ישראל אשר באת לחסות תחת כנפיו

13 E disse ela Ache eu graça em teus olhos, senhor meu, pois me consolaste e falaste ao coração da tua serva, não sendo eu nem ainda como uma das tuas criadas.

13 ותאמר אמצא חן בעיניך אדני כי נחמתני וכי דברת על לב שפחתך ואנכי לא אהיה כאחת שפחתיך

14 E, sendo já hora de comer, disse-lhe Boaz Achega-te aqui, e come do pão, e molha o teu bocado no vinagre. E ela se assentou ao lado dos segadores, e ele lhe deu do trigo tostado, e comeu e se fartou, e ainda lhe sobejou.

14 ויאמר לה בעז לעת האכל גשי הלם ואכלת מן הלחם וטבלת פתך בחמץ ותשב מצד הקוצרים ויצבט לה קלי ותאכל ותשבע ותתר

15 E, levantando-se ela a colher, Boaz deu ordem aos seus moços, dizendo Até entre as gavelas deixai -a colher e não lhe embaraceis.

15 ותקם ללקט ויצו בעז את נעריו לאמר גם בין העמרים תלקט ולא תכלימוה

16 E deixai cair alguns punhados, e deixai-os ficar, para que os colha, e não a repreendais.

16 וגם של תשלו לה מן הצבתים ועזבתם ולקטה ולא תגערו בה

17 E esteve ela apanhando naquele campo até à tarde e debulhou o que apanhou, e foi quase um efa de cevada.

17 ותלקט בשדה עד הערב ותחבט את אשר לקטה ויהי כאיפה שערים

18 E tomou-o e veio à cidade; e viu sua sogra o que tinha apanhado; também tirou e deu-lhe o que lhe sobejara depois de fartar-se.

18 ותשא ותבוא העיר ותרא חמותה את אשר לקטה ותוצא ותתן לה את אשר הותרה משבעה

19 Então, disse-lhe sua sogra Onde colheste hoje e onde trabalhaste? Bendito seja aquele que te reconheceu. E relatou à sua sogra com quem tinha trabalhado e disse O nome do homem com quem hoje trabalhei é Boaz.

19 ותאמר לה חמותה איפה לקטת היום ואנה עשית יהי מכירך ברוך ותגד לחמותה את אשר עשתה עמו ותאמר שם האיש אשר עשיתי עמו היום בעז

20 Então, Noemi disse à sua nora Bendito seja do SENHOR, que ainda não tem deixado a sua beneficência nem para com os vivos nem para com os mortos. Disse-lhe mais Noemi Este homem é nosso parente chegado e um dentre os nossos remidores.

20 ותאמר נעמי לכלתה ברוך הוא ליהוה אשר לא עזב חסדו את החיים ואת המתים ותאמר לה נעמי קרוב לנו האיש מגאלנו הוא

21 E disse Rute, a moabita Também ainda me disse Com os moços que tenho te ajuntarás, até que acabem toda a sega que tenho.

21 ותאמר רות המואביה גם כי אמר אלי עם הנערים אשר לי תדבקין עד אם כלו את כל הקציר אשר לי

22 E disse Noemi à sua nora, Rute Melhor é, filha minha, que saias com as suas moças, para que noutro campo não te encontrem.

22 ותאמר נעמי אל רות כלתה טוב בתי כי תצאי עם נערותיו ולא יפגעו בך בשדה אחר

23 Assim, ajuntou-se com as moças de Boaz, para colher, até que a sega das cevadas e dos trigos se acabou; e ficou com a sua sogra.

23 ותדבק בנערות בעז ללקט עד כלות קציר השערים וקציר החטים ותשב את חמותה

Rute 3

1 E disse-lhe Noemi, sua sogra Minha filha, não hei de eu buscar descanso, para que fiques bem?

1 ותאמר לה נעמי חמותה בתי הלא אבקש לך מנוח אשר ייטב לך

2 Ora, pois, não é Boaz, com cujas moças estiveste, de nossa parentela? Eis que esta noite padejará a cevada na eira.

2 ועתה הלא בעז מדעתנו אשר היית את נערותיו הנה הוא זרה את גרן השערים הלילה

3 Lava-te, pois, e unge-te, e veste as tuas vestes, e desce à eira; porém não te dês a conhecer ao homem, até que tenha acabado de comer e beber.

3 ורחצת וסכת ושמת שמלתך עליך וירדתי הגרן אל תודעי לאיש עד כלתו לאכל ולשתות

4 E há de ser que, quando ele se deitar, notarás o lugar em que se deitar; então, entra, e descobrir-lhe-ás os pés, e te deitarás, e ele te fará saber o que deves fazer.

4 ויהי בשכבו וידעת את המקום אשר ישכב שם ובאת וגלית מרגלתיו ושכבתי והוא יגיד לך את אשר תעשין

5 E ela lhe disse Tudo quanto me disseres farei.

5 ותאמר אליה כל אשר תאמרי אעשה

6 Então, foi para a eira e fez conforme tudo quanto sua sogra lhe tinha ordenado.

6 ותרד הגרן ותעש ככל אשר צותה חמותה

7 Havendo, pois, Boaz comido e bebido, e estando já o seu coração alegre, veio deitar-se ao pé de um monte de cereais; então, veio ela de mansinho, e lhe descobriu os pés, e se deitou.

7 ויאכל בעז וישת וייטב לבו ויבא לשכב בקצה הערמה ותבא בלט ותגל מרגלתיו ותשכב

8 E sucedeu que, pela meia-noite, o homem estremeceu e se voltou; e eis que uma mulher jazia a seus pés.

8 ויהי בחצי הלילה ויחרד האיש וילפת והנה אשה שכבת מרגלתיו

9 E disse ele Quem és tu? E ela disse Sou Rute, tua serva; estende, pois, tua aba sobre a tua serva, porque tu és o remidor.

9 ויאמר מי את ותאמר אנכי רות אמתך ופרשת כנפך על אמתך כי גאל אתה

10 E disse ele Bendita sejas tu do SENHOR, minha filha; melhor fizeste esta tua última beneficência do que a primeira, pois após nenhuns jovens foste, quer pobres quer ricos.

10 ויאמר ברוכה את ליהוה בתי היטבת חסדך האחרון מן הראשון לבלתי לכת אחרי הבחורים אם דל ואם עשיר

11 Agora, pois, minha filha, não temas; tudo quanto disseste te farei, pois toda a cidade do meu povo sabe que és mulher virtuosa.

11 ועתה בתי אל תיראי כל אשר תאמרי אעשה לך כי יודע כל שער עמי כי
אשת חיל את

12 Porém, agora, é muito verdade que eu sou remidor; mas ainda outro remidor há mais chegado do que eu.

12 ועתה כי אמנם כי אם גאל אנכי וגם יש גאל קרוב ממני

13 Fica-te aqui esta noite, e será que, pela manhã, se ele te redimir, bem está, ele te redima; porém, se te não quiser redimir, vive o SENHOR, que eu te redimirei; deita-te aqui até à manhã.

13 ליני הלילה והיה בבקר אם יגאלך טוב יגאל ואם לא יחפץ לגאלך
וגאלתיך אנכי חי יהוה שכבי עד הבקר

14 Ficou-se, pois, deitada a seus pés até pela manhã e levantou-se antes que pudesse um conhecer a outro, porquanto disse Não se saiba que alguma mulher veio à eira.

14 ותשכב מרגלתו עד הבקר ותקם בטרום יכיר איש את רעהו ויאמר אל
יודע כי באה האשה הגרן

15 Disse mais Dá cá o roupão que tens sobre ti e segura-o. E ela segurou-o; e ele mediu seis medidas de cevada e lhas pôs em cima; então, entrou na cidade.

15 ויאמר הבי המטפחת אשר עליך ואחזי בה ותאחז בה וימד שש שערים
וישת עליה ויבא העיר

16 E veio à sua sogra, a qual disse Como se te passaram as coisas, minha filha? E ela lhe contou tudo quanto aquele homem lhe fizera.

16 ותבוא אל חמותה ותאמר מי את בתי ותגד לה את כל אשר עשה לה
האיש

17 Disse mais Estas seis medidas de cevada me deu, porque me disse Não vás vazia à tua sogra.

17 ותאמר שש השערים האלה נתן לי כי אמר אל תבואי ריקם אל חמותך

18 Então, disse ela Sossega, minha filha, até que saibas como irá o caso, porque aquele homem não descansará até que conclua hoje este negócio.

18 ותאמר שבי בתי עד אשר תדעין איך יפל דבר כי לא ישקט האיש כי אם כלה הדבר היום

Rute 4

1 E Boaz subiu à porta e assentou-se ali; e eis que o remidor de que Boaz tinha falado ia passando e disse-lhe Ó fulano, desvia-te para cá e assenta-te aqui. E desviou-se para ali e assentou-se.

1 ובעז עלה השער וישב שם והנה הגאל עבר אשר דבר בעז ויאמר סורה שבה פה פלני אלמני ויסר וישב

2 Então, tomou dez homens dos anciãos da cidade e disse Assentai-vos aqui. E assentaram-se.

2 ויקח עשרה אנשים מזקני העיר ויאמר שבו פה וישבו

3 Então, disse ao remidor Aquela parte da terra que foi de Elimeleque, nosso irmão, Noemi, que tornou da terra dos moabitas, a vendeu.

3 ויאמר לגאל חלקת השדה אשר לאחינו לאלימלך מכרה נעמי השבה משדה מואב

4 E disse eu Manifestá-lo-ei em teus ouvidos, dizendo Toma-a diante dos habitantes e diante dos anciãos do meu povo; se a hás de redimir, redime-a e, se não se houver de redimir, declara-

mo, para que o saiba, pois outro não há, senão tu, que a redima, e eu depois de ti. Então, disse ele Eu a redimirei.

4 ואני אמרתי אגלה אזנך לאמר קנה נגד הישבים ונגד זקני עמי אם תגאל גאל ואם לא יגאל הגידה לי ואדע כי אין זולתך לגאול ואנכי אחריך ויאמר אנכי אגאל

5 Disse, porém, Boaz No dia em que tomares a terra da mão de Noemi, também a tomarás da mão de Rute, a moabita, mulher do falecido, para suscitar o nome do falecido sobre a sua herdade.

5 ויאמר בעז ביום קנותך השדה מיד נעמי ומאת רות המואביה אשת המת קניתי להקים שם המת על נחלתו

6 Então, disse o remidor Para mim não a poderei redimir, para que não cause dano à minha herdade; redime tu a minha remissão para ti, porque eu não a poderei redimir.

6 ויאמר הגאל לא אוכל לגאול לי פן אשחית את נחלתי גאל לך אתה את גאלתי כי לא אוכל לגאל

7 Havia, pois, já de muito tempo este costume em Israel, quanto à remissão e contrato, para confirmar todo negócio, que o homem descalçava o sapato e o dava ao seu próximo; e isto era por testemunho em Israel.

7 וזאת לפנים בישראל על הגאולה ועל התמורה לקים כל דבר שלף איש נעלו ונתן לרעהו וזאת התעודה בישראל

8 Disse, pois, o remidor a Boaz Toma-a para ti. E descalçou o sapato.

8 ויאמר הגאל לבעז קנה לך וישלף נעלו

9 Então, Boaz disse aos anciãos e a todo o povo Sois, hoje, testemunhas de que tomei tudo quanto foi de Elimeleque, e de Quiliom, e de Malom da mão de Noemi;

9 ויאמר בעז לזקנים וכל העם עדים אתם היום כי קניתי את כל אשר לאלימלך ואת כל אשר לכליון ומחלון מיד נעמי

10 e de que também tomo por mulher a Rute, a moabita, que foi mulher de Malom, para suscitar o nome do falecido sobre a sua herdade, para que o nome do falecido não seja desarraigado dentre seus irmãos e da porta do seu lugar; disto sois hoje testemunhas.

10 וגם את רות המאביה אשת מחלון קניתי לי לאשה להקים שם המת על נחלתו ולא יכרת שם המת מעם אחיו ומשער מקומו עדים אתם היום

11 E todo o povo que estava na porta e os anciãos disseram Somos testemunhas; o SENHOR faça a esta mulher, que entra na tua casa, como a Raquel e como a Léia, que ambas edificaram a casa de Israel; e há-te já valorosamente em Efrata e faze-te nome afamado em Belém.

11 ויאמרו כל העם אשר בשער והזקנים עדים יתן יהוה את האשה הבאה אל ביתך כרחל וכלאה אשר בנו שתיהם את בית ישראל ועשה חיל באפרתה וקרא שם בבית לחם

12 E seja a tua casa como a casa de Perez (que Tamar teve de Judá), da semente que o SENHOR te der desta moça.

12 ויהי ביתך כבית פרץ אשר ילדה תמר ליהודה מן הזרע אשר יתן יהוה לך מן הנערה הזאת

13 Assim, tomou Boaz a Rute, e ela lhe foi por mulher; e ele entrou a ela, e o SENHOR lhe deu conceição, e ela teve um filho.

13 ויקח בעז את רות ותהי לו לאשה ויבא אליה ויתן יהוה לה הריון ותלד
בן

14 Então, as mulheres disseram a Noemi Bendito seja o SENHOR, que não deixou, hoje, de te dar remidor, e seja o seu nome afamado em Israel.

14 ותאמרנה הנשים אל נעמי ברוך יהוה אשר לא השבית לך גאל היום
ויקרא שמו בישראל

15 Ele te será recriador da alma e conservará a tua velhice, pois tua nora, que te ama, o teve, e ela te é melhor do que sete filhos.

15 והיה לך למשיב נפש ולכלכל את שיבתך כי כלתך אשר אהבתך ילדתו
אשר היא טובה לך משבעה בנים

16 E Noemi tomou o filho, e o pôs no seu regaço, e foi sua ama.

16 ותקח נעמי את הילד ותשתהו בחיקה ותהי לו לאמנת

17 E as vizinhas lhe deram um nome, dizendo A Noemi nasceu um filho. E chamaram o seu nome Obede. Este é o pai de Jessé, pai de Davi.

17 ותקראנה לו השכנות שם לאמר ילד בן לנעמי ותקראנה שמו עובד הוא
אבי ישי אבי דוד

18 Estas são, pois, as gerações de Perez Perez gerou a Esrom,

18 ואלה תולדות פרץ פרץ הוליד את חצרון

19 e Esrom gerou a Arão, e Arão gerou a Aminadabe,

19 וחצרון הוליד את רם ורם הוליד את עמינדב

20 e Aminadabe gerou a Naassom, e Naassom gerou a Salmom,

20 ועמינדב הוליד את נחשון ונחשון הוליד את שלמה

21 e Salmom gerou a Boaz, e Boaz gerou a Obede,

21 ושלמון הוליד את בעז ובעז הוליד את עובד

22 e Obede gerou a Jessé, e Jessé gerou a Davi.

22 ועבד הוליד את ישי וישי הוליד את דוד

I Samuel

I Samuel 1

1 Houve um homem de Ramataim-Zofim, da montanha de Efraim, cujo nome era Elcana, filho de Jeroão, filho de Eliú, filho de Toú, filho de Zufe, efrateu.

1 ויהי איש אחד מן הרמתים צופים מהר אפרים ושמו אלקנה בן ירחם בן אליהוא בן תחו בן צוף אפרתי

2 E este tinha duas mulheres o nome de uma era Ana, e o nome da outra, Penina; Penina tinha filhos, porém Ana não tinha filhos.

2 ולו שתי נשים שם אחת חנה ושם השנית פננה ויהי לפננה ילדים ולחנה אין ילדים

3 Subia, pois, este homem da sua cidade de ano em ano a adorar e a sacrificar ao SENHOR dos Exércitos, em Siló; e estavam ali os sacerdotes em Siló; e estavam ali os sacerdotes do SENHOR, Hofni e Finéias, os dois filhos de Eli.

3 ועלה האיש ההוא מעירו מימים ימימה להשתחות ולזבח ליהוה צבאות בשלה ושם שני בני עלי חפני ופנחס כהנים ליהוה

4 E sucedeu que, no dia em que Elcana sacrificava, dava ele porções do sacrifício a Penina, sua mulher, e a todos os seus filhos, e a todas as suas filhas.

4 ויהי היום ויזבח אלקנה ונתן לפננה אשתו ולכל בניה ובנותיה מנות

5 Porém a Ana dava uma parte excelente, porquanto ele amava Ana; porém o SENHOR lhe tinha cerrado a madre.

5 ולחנה יתן מנה אחת אפים כי את חנה אהב ויהוה סגר רחמה

6 E a sua competidora excessivamente a irritava para a embravecer, porquanto o SENHOR lhe tinha cerrado a madre.

6 וכעסתה צרתה גם כעס בעבור הרעמה כי סגר יהוה בעד רחמה

7 E assim o fazia ele de ano em ano; quando ela subia à Casa do SENHOR, assim a outra a irritava; pelo que chorava e não comia.

7 וכן יעשה שנה בשנה מדי עלתה בבית יהוה כן תכעסנה ותבכה ולא תאכל

8 Então, Elcana, seu marido, lhe disse Ana, por que choras? E por que não comes? E por que está mal o teu coração? Não te sou eu melhor do que dez filhos?

8 ויאמר לה אלקנה אישה חנה למה תבכי ולמה לא תאכלי ולמה ירע לבבך הלוא אנכי טוב לך מעשרה בנים

9 Então, Ana se levantou, depois que comeram e beberam em Siló; e Eli, o sacerdote, estava assentado numa cadeira, junto a um pilar do templo do SENHOR.

9 ותקם חנה אחרי אכלה בשלה ואחרי שתה ועלי הכהן ישב על הכסא על מזוזת היכל יהוה

10 Ela, pois, com amargura de alma, orou ao SENHOR e chorou abundantemente.

10 והיא מרת נפש ותתפלל על יהוה ובכה תבכה

11 E votou um voto, dizendo SENHOR dos Exércitos! Se benignamente atentares para a aflição da tua serva, e de mim te lembrares, e da tua serva te não esqueceres, mas à tua serva deres um filho varão, ao SENHOR o darei por todos os dias da sua vida, e sobre a sua cabeça não passará navalha.

11 ותדר נדר ותאמר יהוה צבאות אם ראה תראה בעני אמתך וזכרתני ולא תשכח את אמתך ונתתה לאמתך זרע אנשים ונתתיו ליהוה כל ימי חייו ומורה לא יעלה על ראשו

12 E sucedeu que, perseverando ela em orar perante o SENHOR, Eli fez atenção à sua boca,

12 והיה כי הרבתה להתפלל לפני יהוה ועלי שמר את פיה

13 porquanto Ana, no seu coração, falava, e só se moviam os seus lábios, porém não se ouvia a sua voz; pelo que Eli a teve por embriagada.

13 וחנה היא מדברת על לבה רק שפתיה נעות וקולה לא ישמע ויחשבה עלי לשכרה

14 E disse-lhe Eli Até quando estarás tu embriagada? Aparta de ti o teu vinho.

14 ויאמר אליה עלי עד מתי תשתכרין הסירי את יינך מעליך

15 Porém Ana respondeu e disse Não, senhor meu, eu sou uma mulher atribulada de espírito; nem vinho nem bebida forte tenho bebido; porém tenho derramado a minha alma perante o SENHOR.

15 ותען חנה ותאמר לא אדני אשה קשת רוח אנכי ויין ושכר לא שתיתי
ואשפך את נפשי לפני יהוה

16 Não tenhas, pois, a tua serva por filha de Belial; porque da multidão dos meus cuidados e do meu desgosto tenho falado até agora.

16 אל תתן את אמתך לפני בת בליעל כי מרב שיחי וכעסי דברתי עד הנה

17 Então, respondeu Eli e disse Vai em paz, e o Deus de Israel te conceda a tua petição que lhe pediste.

17 ויען עלי ויאמר לכי לשלום ואלהי ישראל יתן את שלתך אשר שאלת
מעמו

18 E disse ela Ache a tua serva graça em teus olhos. Assim, a mulher se foi seu caminho e comeu, e o seu semblante já não era triste.

18 ותאמר תמצא שפחתך חן בעיניך ותלך האשה לדרכה ותאכל ופניה לא
היו לה עוד

19 E levantaram-se de madrugada, e adoraram perante o SENHOR, e voltaram, e vieram à sua casa, a Ramá. Elcana conheceu a Ana, sua mulher, e o SENHOR se lembrou dela.

19 וישכמו בבקר וישתחוו לפני יהוה וישבו ויבאו אל ביתם הרמתה וידע
אלקנה את חנה אשתו ויזכרה יהוה

20 E sucedeu que, passado algum tempo, Ana concebeu, e teve um filho, e chamou o seu nome Samuel, porque, dizia ela, o tenho pedido ao SENHOR.

20 ויהי לתקפות הימים ותהר חנה ותלד בן ותקרא את שמו שמואל כי
מיהוה שאלתיו

21 E subiu aquele homem Elcana, com toda a sua casa, a sacrificar ao SENHOR o sacrifício anual e a cumprir o seu voto.

21 ויעל האיש אלקנה וכל ביתו לזבח ליהוה את זבח הימים ואת נדרו

22 Porém Ana não subiu, mas disse a seu marido Quando o menino for desmamado, então, o levarei, para que apareça perante o SENHOR e lá fique para sempre.

22 וחנה לא עלתה כי אמרה לאישה עד יגמל הנער והבאתיו ונראה את פני יהוה וישב שם עד עולם

23 E Elcana, seu marido, lhe disse Faze o que bem te parecer a teus olhos; fica até que o desmames; tão-somente confirme o SENHOR a sua palavra. Assim, ficou a mulher e deu leite a seu filho, até que o desmamou.

23 ויאמר לה אלקנה אישה עשי הטוב בעיניך שבי עד גמלך אתו אך יקם יהוה את דברו ותשב האשה ותינק את בנה עד גמלה אתו

24 E, havendo-o desmamado, o levou consigo, com três bezerros e um efa de farinha e um odre de vinho, e o trouxe à Casa do SENHOR, a Siló. E era o menino ainda muito criança.

24 ותעלהו עמה כאשר גמלתו בפרים שלשה ואיפה אחת קמח ונבל יין ותבאהו בית יהוה שלו והנער נער

25 E degolaram um bezerro e assim trouxeram o menino a Eli.

25 וישחטו את הפר ויביאו את הנער אל עלי

26 E disse ela Ah! Meu senhor, viva a tua alma, meu senhor; eu sou aquela mulher que aqui esteve contigo, para orar ao SENHOR.

26 ותאמר בי אדני חי נפשך אדני אני האשה הנצבת עמכה בזה להתפלל אל יהוה

27 Por este menino orava eu; e o SENHOR me concedeu a minha petição que eu lhe tinha pedido.

27 אל הנער הזה התפללתי ויתן יהוה לי את שאלתי אשר שאלתי מעמו

28 Pelo que também ao SENHOR eu o entreguei, por todos os dias que viver; pois ao SENHOR foi pedido. E ele adorou ali ao SENHOR.

28 וגם אנכי השאלתהו ליהוה כל הימים אשר היה הוא שאול ליהוה וישתחו שם ליהוה

I Samuel 2

1 Então, orou Ana e disse O meu coração exulta no SENHOR, o meu poder está exaltado no SENHOR; a minha boca se dilatou sobre os meus inimigos, porquanto me alegro na tua salvação.

1 ותתפלל חנה ותאמר עלץ לבי ביהוה רמה קרני ביהוה רחב פי על אויבי כי שמחתי בישועתך

2 Não há santo como é o SENHOR; porque não há outro fora de ti; e rocha nenhuma há como o nosso Deus.

2 אין קדוש כיהוה כי אין בלתך ואין צור כאלהינו

3 Não multipliqueis palavras de altíssimas altivezas, nem saiam coisas árduas da vossa boca; porque o SENHOR é o Deus da sabedoria, e por ele são as obras pesadas na balança.

3 אל תרבו תדברו גבהה גבהה יצא עתק מפיכם כי אל דעות יהוה ולא נתכנו עללות

4 O arco dos fortes foi quebrado, e os que tropeçavam foram cingidos de força.

4 קשת גברים חתים ונכשלים אזרו חיל

5 Os que antes eram fartos se alugaram por pão, mas agora cessaram os que eram famintos; até a estéril teve sete filhos, e a que tinha muitos filhos enfraqueceu.

5 שבעים בלחם נשכרו ורעבים חדלו עד עקרה ילדה שבעה ורבת בנים אמללה

6 O SENHOR é o que tira a vida e a dá; faz descer à sepultura e faz tornar a subir dela.

6 יהוה ממית ומחיה מוריד שאול ויעל

7 O SENHOR empobrece e enriquece; abaixa e também exalta.

7 יהוה מוריש ומעשיר משפיל אף מרומם

8 Levanta o pobre do pó e, desde o esterco, exalta o necessitado, para o fazer assentar entre os príncipes, para o fazer herdar o trono de glória; porque do SENHOR são os alicerces da terra, e assentou sobre eles o mundo.

8 מקים מעפר דל מאשפת ירים אביון להושיב עם נדיבים וכסא כבוד ינחלם כי ליהוה מצקי ארץ וישת עליהם תבל

9 Os pés dos seus santos guardará, porém os ímpios ficarão mudos nas trevas; porque o homem não prevalecerá pela força.

9 רגלי חסידו ישמר ורשעים בחשך ידמו כי לא בכח יגבר איש

10 Os que contendem com o SENHOR serão quebrantados; desde os céus, trovejará sobre eles; o SENHOR julgará as extremidades da terra, e dará força ao seu rei, e exaltará o poder do seu ungido.

10 יהוה יחתו מריבו עלו בשמים ירעם יהוה ידין אפסי ארץ ויתן עז למלכו וירם קרן משיחו

11 Então, Elcana foi-se a Ramá, à sua casa; porém o menino ficou servindo ao SENHOR, perante o sacerdote Eli.

11 וילך אלקנה הרמתה על ביתו והנער היה משרת את יהוה את פני עלי הכהן

12 Eram, porém, os filhos de Eli filhos de Belial e não conheciam o SENHOR;

12 ובני עלי בני בליעל לא ידעו את יהוה

13 porquanto o costume daqueles sacerdotes com o povo era que, oferecendo alguém algum sacrifício, vinha o moço do sacerdote, estando-se cozendo a carne, com um garfo de três dentes em sua mão;

13 ומשפט הכהנים את העם כל איש זבח זבח ובא נער הכהן כבשל הבשר והמזלג שלש השנים בידו

14 e dava com ele, na caldeira, ou na panela, ou no caldeirão, ou na marmita; e tudo quanto o garfo tirava o sacerdote tomava para si; assim faziam a todo o Israel que ia ali a Siló.

14 והכה בכיור או בדוד או בקלחת או בפרור כל אשר יעלה המזלג יקח הכהן בו ככה יעשו לכל ישראל הבאים שם בשלה

15 Também, antes de queimarem a gordura, vinha o moço do sacerdote e dizia ao homem que sacrificava Dá essa carne para assar ao sacerdote, porque não tomará de ti carne cozida, senão crua.

15 גם בטרם יקטרון את החלב ובא נער הכהן ואמר לאיש הזבח תנה בשר לצלות לכהן ולא יקח ממך בשר מבשל כי אם חי

16 E, dizendo-lhe o homem Queimem primeiro a gordura de hoje, e depois toma para ti quanto desejar a tua alma, então, ele lhe dizia Não, agora a hás de dar; e, se não, por força a tomarei.

16 ויאמר אליו האיש קטר יקטירון כיום החלב וקח לך כאשר תאוה נפשך ואמר לו כי עתה תתן ואם לא לקחתי בחזקה

17 Era, pois, muito grande o pecado desses jovens perante o SENHOR, porquanto os homens desprezavam a oferta do SENHOR.

17 ותהי חטאת הנערים גדולה מאד את פני יהוה כי נאצו האנשים את מנחת יהוה

18 Porém Samuel ministrava perante o SENHOR, sendo ainda jovem, vestido com um éfode de linho.

18 ושמואל משרת את פני יהוה נער חגור אפוד בד

19 E sua mãe lhe fazia uma túnica pequena e, de ano em ano, lha trazia quando com seu marido subia a sacrificar o sacrifício anual.

19 ומעיל קטן תעשה לו אמו והעלתה לו מימים ימימה בעלותה את אישה לזבח את זבח הימים

20 E Eli abençoava a Elcana e à sua mulher e dizia O SENHOR te dê semente desta mulher, pela petição que fez ao SENHOR. E voltavam para o seu lugar.

20 וברך עלי את אלקנה ואת אשתו ואמר ישם יהוה לך זרע מן האשה הזאת תחת השאלה אשר שאל ליהוה והלכו למקמו

21 Visitou, pois, o SENHOR a Ana, e concebeu e teve três filhos e duas filhas; e o jovem Samuel crescia diante do SENHOR.

21 כי פקד יהוה את חנה ותהר ותלד שלשה בנים ושתי בנות ויגדל הנער שמואל עם יהוה

22 Era, porém, Eli já muito velho e ouvia tudo quanto seus filhos faziam a todo o Israel e de como se deitavam com as mulheres que em bandos se ajuntavam à porta da tenda da congregação.

22 ועלי זקן מאד ושמע את כל אשר יעשון בניו לכל ישראל ואת אשר ישכבון את הנשים הצבאות פתח אהל מועד

23 E disse-lhes Por que fazeis tais coisas? Porque ouço de todo este povo os vossos malefícios.

23 ויאמר להם למה תעשון כדברים האלה אשר אנכי שמע את דבריכם רעים מאת כל העם אלה

24 Não, filhos meus, porque não é boa fama esta que ouço; fazeis transgredir o povo do SENHOR.

24 אל בני כי לוא טובה השמעה אשר אנכי שמע מעברים עם יהוה

25 Pecando homem contra homem, os juízes o julgarão; pecando, porém, o homem contra o SENHOR, quem rogará por ele? Mas não ouviram a voz de seu pai, porque o SENHOR os queria matar.

25 אם יחטא איש לאיש ופללו אלהים ואם ליהוה יחטא איש מי יתפלל לו ולא ישמעו לקול אביהם כי חפץ יהוה להמיתם

26 E o jovem Samuel ia crescendo e fazia-se agradável, assim para com o SENHOR como também para com os homens.

26 והנער שמואל הלך וגדל וטוב גם עם יהוה וגם עם אנשים

27 E veio um homem de Deus a Eli e disse-lhe Assim diz o SENHOR Não me manifestei, na verdade, à casa de teu pai, estando os israelitas ainda no Egito, na casa de Faraó?

27 ויבא איש אלהים אל עלי ויאמר אליו כה אמר יהוה הנגלה נגליתי אל בית אביך בהיותם במצרים לבית פרעה

28 E eu o escolhi dentre todas as tribos de Israel para sacerdote, para oferecer sobre o meu altar, para acender o incenso e para trazer o éfode perante mim; e dei à casa de teu pai todas as ofertas queimadas dos filhos de Israel.

28 ובחר אתו מכל שבטי ישראל לי לכהן לעלות על מזבחי להקטיר קטרת לשאת אפוד לפני ואתנה לבית אביך את כל אשי בני ישראל

29 Por que dais coices contra o sacrifício e contra a minha oferta de manjares, que ordenei na minha morada, e honras a teus filhos mais do que a mim, para vos engordardes do principal de todas as ofertas do meu povo de Israel?

29 למה תבעטו בזבחי ובמנחתי אשר צויתי מעון ותכבד את בניך ממני להבריאכם מראשית כל מנחת ישראל לעמי

30 Portanto, diz o SENHOR, Deus de Israel Na verdade, tinha dito eu que a tua casa e a casa de teu pai andariam diante de mim perpetuamente; porém, agora, diz o SENHOR Longe de mim tal coisa, porque aos que me honram honrarei, porém os que me desprezam serão envilecidos.

30 לכן נאם יהוה אלהי ישראל אמור אמרתי ביתך ובית אביך יתהלכו לפני עד עולם ועתה נאם יהוה חלילה לי כי מכבדי אכבד ובזי יקלו

31 Eis que vêm dias em que cortarei o teu braço e o braço da casa de teu pai, para que não haja mais velho algum em tua casa.

31 הנה ימים באים וגדעתי את זרעך ואת זרע בית אביך מהיות זקן בביתך

32 E verás o aperto da morada de Deus, em lugar de todo o bem que houvera de fazer a Israel; nem haverá por todos os dias velho algum em tua casa.

32 והבטת צר מעון בכל אשר ייטיב את ישראל ולא יהיה זקן בביתך כל
הימים

33 O homem, porém, que eu te não desarraigar do meu altar será para te consumir os olhos e para te entristecer a alma; e toda a multidão da tua casa morrerá quando chegar à idade varonil.

33 ואיש לא אכרית לך מעם מזבחי לכלות את עיניך ולאדיב את נפשך וכל
מרבית ביתך ימותו אנשים

34 E isto te será por sinal, a saber, o que sobrevirá a teus dois filhos, a Hofni e a Finéias que ambos morrerão no mesmo dia.

34 וזה לך האות אשר יבא אל שני בניך אל חפני ופינחס ביום אחד ימותו
שניהם

35 E eu suscitarei para mim um sacerdote fiel, que procederá segundo o meu coração e a minha alma, e eu lhe edificarei uma casa firme, e andará sempre diante do meu ungido.

35 והקימתי לי כהן נאמן כאשר בלבבי ובנפשי יעשה ובניתי לו בית נאמן
והתהלך לפני משיחי כל הימים

36 E será que todo aquele que ficar de resto da tua casa virá a inclinar-se diante dele, por uma moeda de prata e por um bocado de pão, e dirá Rogo-te que me admitas a algum ministério sacerdotal, para que possa comer um pedaço de pão.

36 והיה כל הנותר בביתך יבוא להשתחות לו לאגורת כסף וככר לחם
ואמר ספחני נא אל אחת הכהנות לאכל פת לחם

I Samuel 3

1 E o jovem Samuel servia ao SENHOR perante Eli. E a palavra do SENHOR era de muita valia naqueles dias; não havia visão manifesta.

1 והנער שמואל משרת את יהוה לפני עלי ודבר יהוה היה יקר בימים ההם אין חזון נפרץ

2 E sucedeu, naquele dia, que, estando Eli deitado no seu lugar (e os seus olhos se começavam já a escurecer, que não podia ver)

2 ויהי ביום ההוא ועלי שכב במקמו ועינו החלו כהות לא יוכל לראות

3 e estando também Samuel já deitado, antes que a lâmpada de Deus se apagasse no templo do SENHOR, em que estava a arca de Deus,

3 ונר אלהים טרם יכבה ושמואל שכב בהיכל יהוה אשר שם ארון אלהים

4 o SENHOR chamou a Samuel, e disse ele Eis-me aqui.

4 ויקרא יהוה אל שמואל ויאמר הנני

5 E correu a Eli e disse Eis-me aqui, porque tu me chamaste. Mas ele disse Não te chamei eu, torna a deitar-te. E foi e se deitou.

5 וירץ אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויאמר לא קראתי שוב שכב וילך וישכב

6 E o SENHOR tornou a chamar outra vez a Samuel. Samuel se levantou, e foi a Eli, e disse Eis-me aqui, porque tu me chamaste. Mas ele disse Não te chamei eu, filho meu, torna a deitar-te.

6 ויסף יהוה קרא עוד שמואל ויקם שמואל וילך אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויאמר לא קראתי בני שוב שכב

7 Porém Samuel ainda não conhecia o SENHOR, e ainda não lhe tinha sido manifestada a palavra do SENHOR.

7 ושמואל טרם ידע את יהוה וטרם יגלה אליו דבר יהוה

8 O SENHOR, pois, tornou a chamar a Samuel, terceira vez, e ele se levantou, e foi a Eli, e disse Eis-me aqui, porque tu me chamaste. Então, entendeu Eli que o SENHOR chamava o jovem.

8 ויסף יהוה קרא שמואל בשלשית ויקם וילך אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויבן עלי כי יהוה קרא לנער

9 Pelo que Eli disse a Samuel Vai-te deitar, e há de ser que, se te chamar, dirás Fala, SENHOR, porque o teu servo ouve. Então, Samuel foi e se deitou no seu lugar.

9 ויאמר עלי לשמואל לך שכב והיה אם יקרא אליך ואמרת דבר יהוה כי שמע עבדך וילך שמואל וישכב במקומו

10 Então, veio o SENHOR, e ali esteve, e chamou como das outras vezes Samuel, Samuel. E disse Samuel Fala, porque o teu servo ouve.

10 ויבא יהוה ויתיצב ויקרא כפעם בפעם שמואל שמואל ויאמר שמואל דבר כי שמע עבדך

11 E disse o SENHOR a Samuel Eis aqui vou eu a fazer uma coisa em Israel, a qual todo o que ouvir lhe tinirão ambas as orelhas.

11 ויאמר יהוה אל שמואל הנה אנכי עשה דבר בישראל אשר כל שמעו תצלינה שתי אזניו

12 Naquele mesmo dia, suscitarei contra Eli tudo quanto tenho falado contra a sua casa; começá-lo-ei e acabá-lo-ei.

12 ביום ההוא אקים אל עלי את כל אשר דברתי אל ביתו החל וכלה

13 Porque já eu lhe fiz saber que julgarei a sua casa para sempre, pela iniquidade que ele bem conhecia, porque, fazendo-se os seus filhos execráveis, não os repreendeu.

13 והגדתי לו כי שפט אני את ביתו עד עולם בעון אשר ידע כי מקללים
להם בניו ולא כהה בם

14 Portanto, jurei à casa de Eli que nunca jamais será expiada a iniquidade da casa de Eli com sacrifício nem com oferta de manjares.

14 ולכן נשבעתי לבית עלי אם יתכפר עון בית עלי בזבח ובמנחה עד עולם

15 E Samuel ficou deitado até pela manhã e, então, abriu as portas da Casa do SENHOR; porém temia Samuel relatar esta visão a Eli.

15 וישכב שמואל עד הבקר ויפתח את דלתות בית יהוה ושמואל ירא
מהגיד את המראה אל עלי

16 Então, chamou Eli a Samuel e disse Samuel, meu filho. E disse ele Eis-me aqui.

16 ויקרא עלי את שמואל ויאמר שמואל בני ויאמר הנני

17 E ele disse Que palavra é a que te falou? Peço-te que ma não encubras; assim Deus te faça e outro tanto se me encobrires alguma palavra de todas as palavras que te falou.

17 ויאמר מה הדבר אשר דבר אליך אל נא תכחד ממני כה יעשה לך
אלהים וכה יוסיף אם תכחד ממני דבר מכל הדבר אשר דבר אליך

18 Então, Samuel lhe contou todas aquelas palavras e nada lhe encobriu. E disse ele É o SENHOR; faça o que bem parecer aos seus olhos.

18 ויגד לו שמואל את כל הדברים ולא כחד ממנו ויאמר יהוה הוא הטוב
בעינו יעשה

19 E crescia Samuel, e o SENHOR era com ele, e nenhuma de todas as suas palavras deixou cair em terra.

19 ויגדל שמואל ויהוה היה עמו ולא הפיל מכל דבריו ארצה

20 E todo o Israel, desde Dã até Berseba, conheceu que Samuel estava confirmado por profeta do SENHOR.

20 וידע כל ישראל מדן ועד באר שבע כי נאמן שמואל לנביא ליהוה

21 E continuou o SENHOR a aparecer em Siló, porquanto o SENHOR se manifestava a Samuel, em Siló, pela palavra do SENHOR.

21 ויסף יהוה להראה בשלה כי נגלה יהוה אל שמואל בשלו בדבר יהוה

I Samuel 4

1 E veio a palavra de Samuel a todo o Israel; e Israel saiu ao encontro, à peleja, aos filisteus e se acampou junto a Ebenézer; e os filisteus se acamparam junto a Afeca.

1 ויהי דבר שמואל לכל ישראל ויצא ישראל לקראת פלשתים למלחמה ויחנו על האבן העזר ופלשתים חנו באפק

2 E os filisteus se dispuseram em ordem de batalha, para sair de encontro a Israel; e, estendendo-se a peleja, Israel foi ferido diante dos filisteus, porque feriram na batalha, no campo, uns quatro mil homens.

2 ויערכו פלשתים לקראת ישראל ותטש המלחמה וינגף ישראל לפני פלשתים ויכו במערכה בשדה כארבעת אלפים איש

3 E, tornando o povo ao arraial, disseram os anciãos de Israel Por que nos feriu o SENHOR, hoje, diante dos filisteus? Tragamos de Siló a arca do concerto do SENHOR, e venha no meio de nós, para que nos livre da mão de nossos inimigos.

3 ויבא העם אל המחנה ויאמרו זקני ישראל למה נגפנו יהוה היום לפני
פלשתים נקחה אלינו משלה את ארון ברית יהוה ויבא בקרבנו וישענו מכף
איבינו

4 Enviou, pois, o povo a Siló, e trouxeram de lá a arca do
concerto do SENHOR dos Exércitos, que habita entre os
querubins; e os dois filhos de Eli, Hofni e Finéias, estavam ali com
a arca do concerto de Deus.

4 וישלח העם שלה וישאו משם את ארון ברית יהוה צבאות ישב הכרבים
ושם שני בני עלי עם ארון ברית האלהים חפני ופינחס

5 E sucedeu que, vindo a arca do concerto do SENHOR ao arraial,
todo o Israel jubilou com grande júbilo, até que a terra
estremeceu.

5 ויהי כבוא ארון ברית יהוה אל המחנה וירעו כל ישראל תרועה גדולה
ותהם הארץ

6 E os filisteus, ouvindo a voz do júbilo, disseram Que voz de tão
grande júbilo é esta no arraial dos hebreus? Então, souberam
que a arca do SENHOR era vinda ao arraial.

6 וישמעו פלשתים את קול התרועה ויאמרו מה קול התרועה הגדולה
הזאת במחנה העברים וידעו כי ארון יהוה בא אל המחנה

7 Pelo que os filisteus se atemorizaram, porque diziam Deus veio
ao arraial. E diziam mais Ai de nós! Que tal nunca sucedeu antes.

7 ויראו הפלשתים כי אמרו בא אלהים אל המחנה ויאמרו אוי לנו כי לא
היתה כזאת אתמול שלשם

8 Ai de nós! Quem nos livrará da mão destes grandiosos deuses?
Estes são os deuses que feriram os egípcios com todas as pragas
junto ao deserto.

8 אוי לנו מי יצילנו מיד האלהים האדירים האלה אלה הם האלהים המכים את מצרים בכל מכה במדבר

9 Esforçai-vos e sede homens, ó filisteus, para que, porventura, não venhais a servir aos hebreus, como eles serviram a vós; sede, pois, homens e pelejai.

9 התחזקו והיו לאנשים פלשתים פן תעבדו לעברים כאשר עבדו לכם והייתם לאנשים ונלחמתם

10 Então, pelejaram os filisteus, e Israel foi ferido; e fugiram, cada um para a sua tenda; e foi tão grande o estrago, que caíram de Israel trinta mil homens de pé.

10 וילחמו פלשתים וינגף ישראל וינסו איש לאהליו ותהי המכה גדולה מאד ויפל מישראל שלשים אלף רגלי

11 E foi tomada a arca de Deus; e os dois filhos de Eli, Hofni e Finéias, morreram.

11 וארון אלהים נלקח ושני בני עלי מתו חפני ופינחס

12 Então, correu da batalha um homem de Benjamim, e chegou no mesmo dia a Siló, e trazia as vestes rotas e terra sobre a cabeça.

12 וירץ איש בנימן מהמערכה ויבא שלה ביום ההוא ומדיו קרעים ואדמה על ראשו

13 E, chegando ele, eis que Eli estava assentado sobre uma cadeira, vigiando ao pé do caminho; porquanto o seu coração estava tremendo pela arca de Deus; entrando, pois, aquele homem a anunciar isso na cidade, toda a cidade gritou.

13 ויבוא והנה עלי ישב על הכסא יך דרך מצפה כי היה לבו חרד על ארון האלהים והאיש בא להגיד בעיר ותזעק כל העיר

14 E Eli, ouvindo a voz do grito, disse Que voz de alvoroço é esta? Então, chegou aquele homem a grande pressa, e veio, e o anunciou a Eli.

14 וישמע עלי את קול הצעקה ויאמר מה קול ההמון הזה והאיש מהר ויבא ויגד לעלי

15 E era Eli da idade de noventa e oito anos; e estavam os seus olhos tão escurecidos, que já não podia ver.

15 ועלי בן תשעים ושמנה שנה ועיניו קמה ולא יכול לראות

16 E disse aquele homem a Eli Eu sou o que venho da batalha, porque eu fugi, hoje, da batalha. E disse ele Que coisa sucedeu, filho meu?

16 ויאמר האיש אל עלי אנכי הבא מן המערכה ואני מן המערכה נסתי היום ויאמר מה היה הדבר בני

17 Então, respondeu o que trazia as novas e disse Israel fugiu de diante dos filisteus, e houve também grande destroço entre o povo; e, além disso, também teus dois filhos, Hofni e Finéias, morreram, e a arca de Deus é tomada.

17 ויען המבשר ויאמר נס ישראל לפני פלשתים וגם מגפה גדולה היתה בעם וגם שני בניך מתו חפני ופינחס וארון האלהים נלקחה

18 E sucedeu que, fazendo ele menção da arca de Deus, Eli caiu da cadeira para trás, da banda da porta, e quebrou-se-lhe o pescoço, e morreu, porquanto o homem era velho e pesado; e tinha ele julgado a Israel quarenta anos.

18 ויהי כהזכירו את ארון האלהים ויפל מעל הכסא אחרנית בעד יד השער ותשבר מפרקתו וימת כי זקן האיש וכבד והוא שפט את ישראל ארבעים שנה

19 E, estando sua nora, a mulher de Finéias, grávida, e próxima ao parto, e ouvindo estas novas, de que a arca de Deus era tomada e de que seu sogro e seu marido morreram, encurvou-se e deu à luz; porquanto as dores lhe sobrevieram.

19 וכלתו אשת פינחס הרה ללת ותשמע את השמעה אל הלקח ארון האלהים ומת חמיה ואישה ותכרע ותלד כי נהפכו עליה צריה

20 E, ao tempo em que ia morrendo, disseram as mulheres que estavam com ela Não temas, pois tiveste um filho. Ela, porém, não respondeu, nem fez caso disso.

20 וכעת מותה ותדברנה הנצבות עליה אל תיראי כי בן ילדת ולא ענתה ולא שתה לבה

21 Mas chamou ao menino Icabô, dizendo Foi-se a glória de Israel, porquanto a arca de Deus foi levada presa e por causa de seu sogro e de seu marido.

21 ותקרא לנער אי כבוד לאמר גלה כבוד מישראל אל הלקח ארון האלהים ואל חמיה ואישה

22 E disse mais De Israel a glória é levada presa, pois é tomada a arca de Deus.

22 ותאמר גלה כבוד מישראל כי נלקח ארון האלהים

I Samuel 5

1 Os filisteus, pois, tomaram a arca de Deus e a trouxeram de Ebenézer a Asdode.

1 ופלשתים לקחו את ארון האלהים ויבאהו מאבן העזר אשדודה

2 E tomaram os filisteus a arca de Deus, e a meteram na casa de Dagom, e a puseram junto a Dagom.

2 ויקחו פלשתים את ארון האלהים ויביאו אתו בית דגון ויציגו אתו אצל
דגון

3 Levantando-se, porém, de madrugada os de Asdode, no dia seguinte, eis que Dagom estava caído com o rosto em terra, diante da arca do SENHOR; e tomaram a Dagom e tornaram a pô-lo no seu lugar.

3 וישכמו אשדודים ממחרת והנה דגון נפל לפניו ארצה לפני ארון יהוה
ויקחו את דגון וישבו אתו למקומו

4 E, levantando-se de madrugada no dia seguinte, pela manhã, eis que Dagom jazia caído com o rosto em terra, diante da arca do SENHOR; e a cabeça de Dagom e ambas as palmas das suas mãos, cortadas sobre o limiar; somente o tronco ficou a Dagom.

4 וישכמו בבקר ממחרת והנה דגון נפל לפניו ארצה לפני ארון יהוה וראש
דגון ושתי כפות ידיו כרתות אל המפתן רק דגון נשאר עליו

5 Pelo que nem os sacerdotes de Dagom, nem nenhum de todos os que entram na casa de Dagom pisam o limiar de Dagom em Asdode, até ao dia de hoje.

5 על כן לא ידרכו כהני דגון וכל הבאים בית דגון על מפתן דגון באשדוד עד
היום הזה

6 Porém a mão do SENHOR se agravou sobre os de Asdode, e os assolou, e os feriu com hemorróidas, a Asdode e aos seus termos.

6 ותכבד יד יהוה אל האשדודים וישמם ויך אתם בעפלים את אשדוד ואת
גבוליה

7 Vendo, então, os homens de Asdode que assim era, disseram Não fique conosco a arca do Deus de Israel; pois a sua mão é dura sobre nós e sobre Dagom, nosso deus.

7 ויראו אנשי אשדוד כי כן ואמרו לא ישב ארון אלהי ישראל עמנו כי
קשתה ידו עלינו ועל דגון אלהינו

8 Pelo que enviaram, e congregaram a si todos os príncipes dos filisteus, e disseram Que faremos nós da arca do Deus de Israel? E responderam A arca do Deus de Israel dará volta a Gate. Assim, a rodearam com a arca do Deus de Israel.

8 וישלחו ויאספו את כל סרני פלשתים אליהם ויאמרו מה נעשה לארון
אלהי ישראל ויאמרו גת יסב ארון אלהי ישראל ויסבו את ארון אלהי
ישראל

9 E sucedeu que, desde que a rodearam com ela, a mão do SENHOR veio contra aquela cidade, com mui grande vexação; pois feriu os homens daquela cidade, desde o pequeno até ao grande; e tinham hemorróidas nas partes secretas.

9 ויהי אחרי הסבו אתו ותהי יד יהוה בעיר מהומה גדולה מאד ויך את
אנשי העיר מקטן ועד גדול וישתרו להם עפלים

10 Então, enviaram a arca de Deus a Ecrom. Sucedeu, porém, que, vindo a arca de Deus a Ecrom, os de Ecrom exclamaram, dizendo Transportaram para nós a arca do Deus de Israel, para nos matarem, a nós e ao nosso povo.

10 וישלחו את ארון האלהים עקרון ויהי כבוא ארון האלהים עקרון ויזעקו
העקרנים לאמר הסבו אלי את ארון אלהי ישראל להמיתני ואת עמי

11 E enviaram, e congregaram a todos os príncipes dos filisteus, e disseram Enviai a arca do Deus de Israel, e torne para o seu lugar, para que não mate nem a nós nem ao nosso povo. Porque havia mortal vexação em toda a cidade, e a mão de Deus muito se agravara ali.

11 וישלחו ויאספו את כל סרני פלשתים ויאמרו שלחו את ארון אלהי
ישראל וישב למקמו ולא ימית אתי ואת עמי כי היתה מהומת מות בכל
העיר כבדה מאד יד האלהים שם

12 E os homens que não morriam eram tão feridos com hemorróidas, que o clamor da cidade subia até o céu.

12 והאנשים אשר לא מתו הכו בעפלים ותעל שועת העיר השמים

I Samuel 6

1 Havendo, pois, estado a arca do SENHOR na terra dos filisteus sete meses,

1 ויהי ארון יהוה בשדה פלשתים שבעה חדשים

2 os filisteus chamaram os sacerdotes e os adivinhadores, dizendo Que faremos nós da arca do SENHOR? Fazei-nos saber como a tornaremos a enviar ao seu lugar.

2 ויקראו פלשתים לכהנים ולקסמים לאמר מה נעשה לארון יהוה הודענו
במה נשלחנו למקומו

3 Os quais disseram Se enviardes a arca do Deus de Israel, não a envieis vazia, porém sem falta lhe enviareis uma oferta para a expiação da culpa; então, sereis curados, e se vos fará saber por que a sua mão se não tira de vós.

3 ויאמרו אם משלחים את ארון אלהי ישראל אל תשלחו אתו ריקם כי
השב תשיבו לו אשם אז תרפאו ונודע לכם למה לא תסור ידו מכם

4 Então, disseram Qual é a expiação da culpa que lhe havemos de oferecer? E disseram Segundo o número dos príncipes dos filisteus, cinco hemorróidas de ouro e cinco ratos de ouro, porquanto a praga é uma mesma sobre todos vós e sobre todos os vossos príncipes.

4 ויאמרו מה האשם אשר נשיב לו ויאמרו מספר סרני פלשתים חמשה עפלי זהב וחמשה עכברי זהב כי מגפה אחת לכלם ולסרניכם

5 Fazei, pois, umas imagens das vossas hemorróidas e as imagens dos vossos ratos, que andam destruindo a terra, e dai glória ao Deus de Israel; porventura, aliviará a sua mão de cima de vós, e de cima do vosso deus, e de cima da vossa terra.

5 ועשיתם צלמי עפליכם וצלמי עכבריכם המשחיתם את הארץ ונתתם לאלהי ישראל כבוד אולי יקל את ידו מעליכם ומעל אלהיכם ומעל ארצכם

6 Por que, pois, endureceríeis o coração, como os egípcios e Faraó endureceram o coração? Porventura, depois de os haverem tratado tão mal, não os deixaram ir, e eles não se foram?

6 ולמה תכבדו את לבבכם כאשר כבדו מצרים ופרעה את לבם הלוא כאשר התעלל בהם וישלחום וילכו

7 Agora, pois, tomai, e fazei-vos um carro novo, e tomai duas vacas que criem, sobre as quais não tenha subido o jugo, e atai as vacas ao carro, e levai os seus bezerros de após elas para casa.

7 ועתה קחו ועשו עגלה חדשה אחת ושתי פרות עלות אשר לא עלה עליהם על ואסרתם את הפרות בעגלה והשיבתם בניהם מאחריהם הביתה

8 Então, tomai a arca do SENHOR, e ponde-a sobre o carro, e metei num cofre, ao seu lado, as figuras de ouro que lhe haveis de oferecer em expiação da culpa; e assim a enviareis, para que se vá.

8 ולקחתם את ארון יהוה ונתתם אתו אל העגלה ואת כלי הזהב אשר השבתם לו אשם תשימו בארגז מצדו ושלחתם אתו והלך

9 Vede então se subir pelo caminho do seu termo a Bete-Semes, foi ele que nos fez este grande mal; e, se não, saberemos que não nos tocou a sua mão, e que isso nos sucedeu por acaso.

9 וראיתם אם דרך גבולו יעלה בית שמש הוא עשה לנו את הרעה הגדולה הזאת ואם לא וידענו כי לא ידו נגעה בנו מקרה הוא היה לנו

10 E assim fizeram aqueles homens, e tomaram duas vacas que criavam, e as ataram ao carro, e os seus bezerros encerraram em casa.

10 ויעשו האנשים כן ויקחו שתי פרות עלות ויאסרום בעגלה ואת בניהם כלו בבית

11 E puseram a arca do SENHOR sobre o carro, como também o cofre com os ratos de ouro e com as imagens das suas hemorróidas.

11 וישמו את ארון יהוה אל העגלה ואת הארגז ואת עכברי הזהב ואת צלמי טחריהם

12 Então, as vacas se encaminharam direitamente pelo caminho de Bete-Semes e seguiam um mesmo caminho, andando e berrando, sem se desviarem nem para a direita nem para a esquerda; e os príncipes dos filisteus foram atrás delas, até ao termo de Bete-Semes.

12 וישרנה הפרות בדרך על דרך בית שמש במסלה אחת הלכו הלך וגעו ולא סרו ימין ושמאול וסרני פלשתים הלכים אחריהם עד גבול בית שמש

13 E andavam os de Bete-Semes fazendo a sega do trigo no vale e, levantando os olhos, viram a arca; e, vendo-a, se alegraram.

13 ובית שמש קצרים קציר חטים בעמק וישאו את עיניהם ויראו את הארון וישמחו לראות

14 E o carro veio ao campo de Josué, o bete-semita, e parou ali; e ali estava uma grande pedra; e fenderam a madeira do carro e ofereceram as vacas ao SENHOR, em holocausto.

14 והעגלה באה אל שדה יהושע בית השמשי ותעמד שם ושם אבן גדולה ויבקעו את עצי העגלה ואת הפרות העלו עלה ליהוה

15 E os levitas desceram a arca do SENHOR, como também o cofre que estava junto a ela, em que estavam as obras de ouro, e puseram-nos sobre aquela grande pedra; e os homens de Bete-Semes ofereceram holocaustos e sacrificaram sacrifícios ao SENHOR no mesmo dia.

15 והלוים הורידו את ארון יהוה ואת הארגז אשר אתו אשר בו כלי זהב וישמו אל האבן הגדולה ואנשי בית שמש העלו עלות ויזבחו זבחים ביום ההוא ליהוה

16 E, vendo aquilo os cinco príncipes dos filisteus, voltaram para Ecrom no mesmo dia.

16 וחמשה סרני פלשתים ראו וישבו עקרון ביום ההוא

17 Estas, pois, são as hemorróidas de ouro que enviaram os filisteus ao SENHOR, em expiação da culpa por Asdode uma, por Gaza outra, por Asquelom outra, por Gate outra, por Ecrom outra;

17 ואלה טחרי הזהב אשר השיבו פלשתים אשם ליהוה לאשדוד אחד לעזה אחד לאשקלון אחד לגת אחד לעקרון אחד

18 como também os ratos de ouro, segundo o número de todas as cidades dos filisteus, pertencentes aos cinco príncipes, desde as cidades fortes até às aldeias e até Abel, a grande pedra sobre a qual puseram a arca do SENHOR, que ainda está até ao dia de hoje no campo de Josué, o bete-semita.

18 ועכברי הזהב מספר כל ערי פלשתים לחמשת הסרנים מעיר מבצר ועד
כפר הפרזי ועד אבל הגדולה אשר הניחו עליה את ארון יהוה עד היום
הזה בשדה יהושע בית השמשי

19 E feriu o SENHOR os homens de Bete-Semes, porquanto olharam para dentro da arca do SENHOR, até ferir do povo cinquenta mil e setenta homens; então, o povo se entristeceu, porquanto o SENHOR fizera tão grande estrago entre o povo.

19 ויך באנשי בית שמש כי ראו בארון יהוה ויך בעם שבעים איש חמשים
אלף איש ויתאבלו העם כי הכה יהוה בעם מכה גדולה

20 Então, disseram os homens de Bete-Semes Quem poderia estar em pé perante o SENHOR, este Deus santo? E a quem subirá desde nós?

20 ויאמרו אנשי בית שמש מי יוכל לעמד לפני יהוה האלהים הקדוש הזה
ואל מי יעלה מעלינו

21 Enviaram, pois, mensageiros aos habitantes de Quiriate-Jearim, dizendo Os filisteus remeteram a arca do SENHOR; descei, pois, e fazei-a subir para vós.

21 וישלחו מלאכים אל יושבי קרית יערים לאמר השבו פלשתים את ארון
יהוה רדו העלו אתו אליכם

I Samuel 7

1 Então, vieram os homens de Quiriate-Jearim, e levaram a arca do SENHOR, e a trouxeram à casa de Abinadabe, no outeiro; e consagraram Eleazar, seu filho, para que guardasse a arca do SENHOR.

1 ויבאו אנשי קרית יערים ויעלו את ארון יהוה ויבאו אתו אל בית אבינדב
בגבעה ואת אלעזר בנו קדשו לשמר את ארון יהוה

2 E sucedeu que, desde aquele dia, a arca ficou em Quiriate-Jearim, e tantos dias se passaram, que chegaram até vinte anos; e lamentava toda a casa de Israel após o SENHOR.

2 ויהי מיום שבת הארון בקרית יערים וירבו הימים ויהיו עשרים שנה וינהו כל בית ישראל אחרי יהוה

3 Então, falou Samuel a toda a casa de Israel, dizendo Se com todo o vosso coração vos converterdes ao SENHOR, tirai dentre vós os deuses estranhos e os astarotes, e preparai o vosso coração ao SENHOR, e servi a ele só, e vos livrará da mão dos filisteus.

3 ויאמר שמואל אל כל בית ישראל לאמר אם בכל לבבכם אתם שבים אל יהוה הסירו את אלהי הנכר מתוככם והעשתרות והכינו לבבכם אל יהוה ועבדהו לבדו ויצל אתכם מיד פלשתים

4 Então, os filhos de Israel tiraram dentre si os baalins e os astarotes e serviram só ao SENHOR.

4 ויסירו בני ישראל את הבעלים ואת העשתרת ויעבדו את יהוה לבדו

5 Disse mais Samuel Congregai todo o Israel em Mispa, e orarei por vós ao SENHOR.

5 ויאמר שמואל קבצו את כל ישראל המצפתה ואתפלל בעדכם אל יהוה

6 E congregaram-se em Mispa, e tiraram água, e a derramaram perante o SENHOR, e jejuaram aquele dia, e disseram ali Pecamos contra o SENHOR. E julgava Samuel os filhos de Israel em Mispa.

6 ויקבצו המצפתה וישאבו מים וישפכו לפני יהוה ויצומו ביום ההוא ויאמרו שם חטאנו ליהוה וישפט שמואל את בני ישראל במצפה

7 Ouvindo, pois, os filisteus que os filhos de Israel estavam congregados em Mispa, subiram os maiorais dos filisteus contra

Israel; o que ouvindo os filhos de Israel, temeram por causa dos filisteus.

7 וישמעו פלשתים כי התקבצו בני ישראל המצפתה ויעלו סרני פלשתים אל ישראל וישמעו בני ישראל ויראו מפני פלשתים

8 Pelo que disseram os filhos de Israel a Samuel Não cesses de clamar ao SENHOR, nosso Deus, por nós, para que nos livre da mão dos filisteus.

8 ויאמרו בני ישראל אל שמואל אל תחרש ממנו מזעק אל יהוה אלהינו וישענו מיד פלשתים

9 Então, tomou Samuel um cordeiro que ainda mamava e sacrificou-o inteiro em holocausto ao SENHOR; e clamou Samuel ao SENHOR por Israel, e o SENHOR lhe deu ouvidos.

9 ויקח שמואל טלה חלב אחד ויעלה עולה כליל ליהוה ויזעק שמואל אל יהוה בעד ישראל ויענהו יהוה

10 E sucedeu que, estando Samuel sacrificando o holocausto, os filisteus chegaram à peleja contra Israel; e trovejou o SENHOR aquele dia com grande trovoada sobre os filisteus e os aterrou de tal modo, que foram derrotados diante dos filhos de Israel.

10 ויהי שמואל מעלה העולה ופלשתים נגשו למלחמה בישראל וירעם יהוה בקול גדול ביום ההוא על פלשתים ויהמם וינגפו לפני ישראל

11 E os homens de Israel saíram de Mispa, e perseguiram os filisteus, e os feriram até abaixo de Bete-Car.

11 ויצאו אנשי ישראל מן המצפה וירדפו את פלשתים ויכום עד מתחת לבית כר

12 Então, tomou Samuel uma pedra, e a pôs entre Mispa e Sem, e chamou o seu nome Ebenézer, e disse Até aqui nos ajudou o SENHOR.

12 ויקח שמואל אבן אחת וישם בין המצפה ובין השן ויקרא את שמה אבן
העזר ויאמר עד הנה עזרנו יהוה

13 Assim, os filisteus foram abatidos e nunca mais vieram aos termos de Israel, porquanto foi a mão do SENHOR contra os filisteus todos os dias de Samuel.

13 ויכנעו הפלשתים ולא יספו עוד לבוא בגבול ישראל ותהי יד יהוה
בפלשתים כל ימי שמואל

14 E as cidades que os filisteus tinham tomado a Israel foram restituídas a Israel, desde Ecrom até Gate; e até os seus termos Israel arrebatou da mão dos filisteus; e houve paz entre Israel e os amorreus.

14 ותשבנה הערים אשר לקחו פלשתים מאת ישראל לישראל מעקרון ועד
גת ואת גבולן הציל ישראל מיד פלשתים ויהי שלום בין ישראל ובין האמרי

15 E Samuel julgou a Israel todos os dias da sua vida.

15 וישפט שמואל את ישראל כל ימי חייו

16 E ia de ano em ano e rodeava a Betel, e a Gilgal, e a Mispa; e julgava a Israel em todos aqueles lugares.

16 והלך מדי שנה בשנה וסבב בית אל והגלגל והמצפה ושפט את ישראל
את כל המקומות האלה

17 Porém voltava a Ramá, porque estava ali a sua casa, e ali julgava a Israel, e edificou ali um altar ao SENHOR.

17 ותשבתו הרמתה כי שם ביתו ושם שפט את ישראל ויבן שם מזבח
ליהוה

I Samuel 8

1 E sucedeu que, tendo Samuel envelhecido, constituiu a seus filhos por juízes sobre Israel.

1 ויהי כאשר זקן שמואל וישם את בניו שפטים לישראל

2 E era o nome do seu filho primogênito Joel, e o nome do seu segundo, Abias; e foram juízes em Berseba.

2 ויהי שם בנו הבכור יואל ושם משנהו אביה שפטים בבאר שבע

3 Porém seus filhos não andaram pelos caminhos dele; antes, se inclinaram à avareza, e tomaram presentes, e perverteram o juízo.

3 ולא הלכו בניו בדרכו ויטו אחרי הבצע ויקחו שחד ויטו משפט

4 Então, todos os anciãos de Israel se congregaram, e vieram a Samuel, a Ramá,

4 ויתקבצו כל זקני ישראל ויבאו אל שמואל הרמתה

5 e disseram-lhe Eis que já estás velho, e teus filhos não andam pelos teus caminhos; constitui-nos, pois, agora, um rei sobre nós, para que ele nos julgue, como o têm todas as nações.

5 ויאמרו אליו הנה אתה זקנת ובניך לא הלכו בדרכיך עתה שימה לנו
מלך לשפטנו ככל הגוים

6 Porém essa palavra pareceu mal aos olhos de Samuel, quando disseram Dá-nos um rei, para que nos julgue. E Samuel orou ao SENHOR.

6 וירע הדבר בעיני שמואל כאשר אמרו תנה לנו מלך לשפטנו ויתפלל
שמואל אל יהוה

7 E disse o SENHOR a Samuel Ouve a voz do povo em tudo quanto te disser, pois não te tem rejeitado a ti; antes, a mim me tem rejeitado, para eu não reinar sobre ele.

7 ויאמר יהוה אל שמואל שמע בקול העם לכל אשר יאמרו אליך כי לא אתך מאסו כי אתי מאסו ממלך עליהם

8 Conforme todas as obras que fez desde o dia em que o tirei do Egito até ao dia de hoje, pois a mim me deixou, e a outros deuses serviu, assim também te fez a ti.

8 ככל המעשים אשר עשו מיום העלתי אתם ממצרים ועד היום הזה ויעזבני ויעבדו אלהים אחרים כן המה עשים גם לך

9 Agora, pois, ouve a sua voz, porém protesta-lhe solenemente e declara-lhe qual será o costume do rei que houver de reinar sobre ele.

9 ועתה שמע בקולם אך כי העד תעיד בהם והגדת להם משפט המלך אשר ימלך עליהם

10 E falou Samuel todas as palavras do SENHOR ao povo, que lhe pedia um rei,

10 ויאמר שמואל את כל דברי יהוה אל העם השאלים מאתו מלך

11 e disse Este será o costume do rei que houver de reinar sobre vós ele tomará os vossos filhos e os empregará para os seus carros e para seus cavaleiros, para que corram adiante dos seus carros;

11 ויאמר זה יהיה משפט המלך אשר ימלך עליכם את בניכם יקח ושם לו במרכבתו ובפרשיו ורצו לפני מרכבתו

12 e os porá por príncipes de milhares e por cinquentenários; e para que lavrem a sua lavoura, e seguem a sua sega, e façam as suas armas de guerra e os petrechos de seus carros.

12 ולשום לו שרי אלפים ושרי חמשים ולחרש חרישו ולקצר קצירו ולעשות כלי מלחמתו וכלי רכבו

13 E tomará as vossas filhas para perfumistas, cozinheiras e padeiras.

13 ואת בנותיכם יקח לרקחות ולטבחות ולאפות

14 E tomará o melhor das vossas terras, e das vossas vinhas, e dos vossos olivais e os dará aos seus criados.

14 ואת שדותיכם ואת כרמיכם וזיתיכם הטובים יקח ונתן לעבדיו

15 E as vossas sementes e as vossas vinhas dizimará, para dar aos seus eunucos e aos seus criados.

15 וזרעיכם וכרמיכם יעשר ונתן לסריסיו ולעבדיו

16 Também os vossos criados, e as vossas criadas, e os vossos melhores jovens, e os vossos jumentos tomará e os empregará no seu trabalho.

16 ואת עבדיכם ואת שפחותיכם ואת בחוריכם הטובים ואת חמוריכם יקח ועשה למלאכתו

17 Dizimará o vosso rebanho, e vós lhe servireis de criados.

17 צאנכם יעשר ואתם תהיו לו לעבדים

18 Então, naquele dia, clamareis por causa do vosso rei, que vós houverdes escolhido; mas o SENHOR não vos ouvirá naquele dia.

18 וזעקתם ביום ההוא מלפני מלככם אשר בחרתם לכם ולא יענה יהוה אתכם ביום ההוא

19 Porém o povo não quis ouvir a voz de Samuel; e disseram Não, mas haverá sobre nós um rei.

19 וימאנו העם לשמע בקול שמואל ויאמרו לא כי אם מלך יהיה עלינו

20 E nós também seremos como todas as outras nações; e o nosso rei nos julgará, e sairá adiante de nós, e fará as nossas guerras.

20 והיינו גם אנחנו ככל הגוים ושפטנו מלכנו ויצא לפנינו ונלחם את מלחמתנו

21 Ouvindo, pois, Samuel todas as palavras do povo, as falou perante os ouvidos do SENHOR.

21 וישמע שמואל את כל דברי העם וידברם באזני יהוה

22 Então, o SENHOR disse a Samuel Dá ouvidos à sua voz, constitui-lhes rei. Então, Samuel disse aos filhos de Israel Vá-se cada qual à sua cidade.

22 ויאמר יהוה אל שמואל שמע בקולם והמלכת להם מלך ויאמר שמואל אל אנשי ישראל לכו איש לעירו

I Samuel 9

1 E havia um homem de Benjamim, cujo nome era Quis, filho de Abiel, filho de Zeror, filho de Becorate, filho de Afias, filho de um homem de Benjamim, varão alentado em força.

1 ויהי איש מבן ימין ושמו קיש בן אביאל בן צרור בן בכורת בן אפיח בן איש ימיני גבור חיל

2 Este tinha um filho, cujo nome era Saul, jovem e tão belo, que entre os filhos de Israel não havia outro homem mais belo do que ele; desde os ombros para cima, sobressaía a todo o povo.

2 ולו היה בן ושמו שאול בחור וטוב ואין איש מבני ישראל טוב ממנו משכמו ומעלה גבה מכל העם

3 E perderam-se as jumentas de Quis, pai de Saul; pelo que disse Quis a Saul, seu filho Toma agora contigo um dos moços, e levanta-te, e vai a buscar as jumentas.

3 ותאבדנה האתנות לקיש אבי שאול ויאמר קיש אל שאול בנו קח נא אתך את אחד מהנערים וקום לך בקש את האתנת

4 Passou, pois, pela montanha de Efraim e dali passou à terra de Salisa, porém não as acharam; depois, passaram à terra de Saalim, porém tampouco estavam ali; também passou à terra de Benjamim, porém tampouco as acharam.

4 ויעבר בהר אפרים ויעבר בארץ שלשה ולא מצאו ויעברו בארץ שעלים ואין ויעבר בארץ ימיני ולא מצאו

5 Vindo eles, então, à terra de Zufe, Saul disse para o seu moço, com quem ele ia Vem, e voltemos; para que, porventura, meu pai não deixe de inquietar-se pelas jumentas e se aflija por causa de nós.

5 המה באו בארץ צוף ושאול אמר לנערו אשר עמו לכה ונשובה פן יחדל אבי מן האתנות ודאג לנו

6 Porém ele lhe disse Eis que há nesta cidade um homem de Deus, e homem honrado é; tudo quanto diz sucede assim infalivelmente; vamo-nos agora lá; porventura, nos mostrará o caminho que devemos seguir.

6 ויאמר לו הנה נא איש אלהים בעיר הזאת והאיש נכבד כל אשר ידבר בוא יבוא עתה נלכה שם אולי יגיד לנו את דרכנו אשר הלכנו עליה

7 Então, Saul disse ao seu moço Eis, porém, se lá formos, que levaremos, então, àquele homem? Porque o pão de nossos alforjes se acabou, e presente nenhum temos que levar ao homem de Deus; que temos?

7 ויאמר שאול לנערו והנה נלך ומה נביא לאיש כי הלחם אזל מכלינו ותשורה אין להביא לאיש האלהים מה אתנו

8 E o moço tornou a responder a Saul e disse Eis que ainda se acha na minha mão um quarto de um siclo de prata, o qual darei ao homem de Deus, para que nos mostre o caminho.

8 ויסף הנער לענות את שאול ויאמר הנה נמצא בידי רבע שקל כסף ונתתי לאיש האלהים והגיד לנו את דרכנו

9 (Antigamente em Israel, indo qualquer consultar a Deus, dizia assim Vinde, e vamos ao vidente; porque ao profeta de hoje antigamente se chamava vidente.)

9 לפנים בישראל כה אמר האיש בלכתו לדרוש אלהים לכו ונלכה עד הראה כי לנביא היום יקרא לפנים הראה

10 Então, disse Saul ao moço Bem dizes; vem, pois, vamos. E foram-se à cidade onde estava o homem de Deus.

10 ויאמר שאול לנערו טוב דברך לכה נלכה וילכו אל העיר אשר שם איש האלהים

11 E, subindo eles pela subida da cidade, acharam umas moças que saíam a tirar água; e disseram-lhes Está cá o vidente?

11 המה עלים במעלה העיר והמה מצאו נערות יצאות לשאב מים ויאמרו להן היש בזה הראה

12 E elas lhes responderam e disseram Sim, eis aqui o tens diante de ti; apressa-te, pois, porque hoje veio à cidade; porquanto o povo tem hoje sacrifício no alto.

12 ותענינה אותם ותאמרנה יש הנה לפניך מהר עתה כי היום בא לעיר כי זבח היום לעם בבמה

13 Entrando vós na cidade, logo o achareis, antes que suba ao alto para comer; porque o povo não comerá até que ele venha, porque ele é o que abençoa o sacrifício, e depois comem os convidados; subi, pois, agora, que hoje o achareis.

13 כבאכם העיר כן תמצאון אתו בטרם יעלה הבמתה לאכל כי לא יאכל העם עד באו כי הוא יברך הזבח אחרי כן יאכלו הקראים ועתה עלו כי אתו כהיום תמצאון אתו

14 Subiram, pois, à cidade; e, vindo eles no meio da cidade, eis que Samuel lhes saiu ao encontro, para subir ao alto.

14 ויעלו העיר המה באים בתוך העיר והנה שמואל יצא לקראתם לעלות הבמה

15 Porque o SENHOR o revelara aos ouvidos de Samuel, um dia antes que Saul viesse, dizendo

15 ויהוה גלה את אזן שמואל יום אחד לפני בוא שאול לאמר

16 Amanhã, a estas horas, te enviarei um homem da terra de Benjamim, o qual ungirás por capitão sobre o meu povo de Israel, e ele livrará o meu povo da mão dos filisteus; porque tenho olhado para o meu povo, porque o clamor chegou a mim.

16 כעת מחר אשלח אליך איש מארץ בנימן ומשחתו לנגיד על עמי ישראל והושיע את עמי מיד פלשתים כי ראיתי את עמי כי באה צעקתו אלי

17 E, quando Samuel viu a Saul, o SENHOR lhe disse Eis aqui o homem de quem já te tenho dito. Este dominará sobre o meu povo.

17 ושמואל ראה את שאול ויהוה ענהו הנה האיש אשר אמרתי אליך זה יעצר בעמי

18 E Saul se chegou a Samuel no meio da porta e disse Mostra-me, peço-te, onde está aqui a casa do vidente.

18 ויגש שאול את שמואל בתוך השער ויאמר הגידה נא לי אי זה בית הראה

19 E Samuel respondeu a Saul e disse Eu sou o vidente; sobe diante de mim ao alto; e comei hoje comigo; e pela manhã te despedirei e tudo quanto está no teu coração to declararei.

19 ויען שמואל את שאול ויאמר אנכי הראה עלה לפני הבמה ואכלתם עמי היום ושלחתיך בבקר וכל אשר בלבבך אגיד לך

20 E, quanto às jumentas que há três dias se te perderam, não ocupes o teu coração com elas, porque já se acharam. E para quem é todo o desejo de Israel? Porventura, não é para ti e para toda a casa de teu pai?

20 ולאתנות האבדות לך היום שלשת הימים אל תשם את לבך להם כי נמצאו ולמי כל חמדת ישראל הלוא לך ולכל בית אביך

21 Então, respondeu Saul e disse Porventura, não sou eu filho de Benjamim, da menor das tribos de Israel? E a minha família, a menor de todas as famílias da tribo de Benjamim? Por que, pois, me falas com semelhantes palavras?

21 ויען שאול ויאמר הלוא בן ימיני אנכי מקטני שבטי ישראל ומשפחתי הצערה מכל משפחות שבטי בנימן ולמה דברת אלי כדבר הזה

22 Porém Samuel tomou a Saul e ao seu moço e os levou à câmara; e deu-lhes lugar acima de todos os convidados, que eram uns trinta homens.

22 ויקח שמואל את שאול ואת נערו ויביאם לשכתה ויתן להם מקום בראש הקרואים והמה כשלשים איש

23 Então, disse Samuel ao cozinheiro Dá cá a porção que te dei, de que te disse Põe-na à parte contigo.

23 ויאמר שמואל לטבח תנה את המנה אשר נתתי לך אשר אמרתי אליך שים אתה עמך

24 Levantou, pois, o cozinheiro a espádua com o que havia nela, e pô-la diante de Saul, e disse Samuel Eis que isto é o sobejo; põe-no diante de ti e come, porque se guardou para ti para esta ocasião, dizendo eu Tenho convidado o povo. Assim, comeu Saul aquele dia com Samuel.

24 וירם הטבח את השוק והעליה וישם לפני שאול ויאמר הנה הנשאר שים לפניך אכל כי למועד שמור לך לאמר העם קראתי ויאכל שאול עם שמואל ביום ההוא

25 Então, desceram do alto para a cidade; e falou com Saul sobre o eirado.

25 וירדו מהבמה העיר וידבר עם שאול על הגג

26 E se levantaram de madrugada; e sucedeu que, quase ao subir da alva, chamou Samuel a Saul ao eirado, dizendo Levanta-te, e despedir-te-ei. Levantou-se Saul, e saíram para fora ambos, ele e Samuel.

26 וישכמו ויהי כעלות השחר ויקרא שמואל אל שאול הגג לאמר קומה ואשלחך ויקם שאול ויצאו שניהם הוא ושמואל החוצה

27 E, descendo eles para a extremidade da cidade, Samuel disse a Saul Dize ao moço que passe adiante de nós (e passou); porém, tu, espera agora, e te farei ouvir a palavra de Deus.

27 המה יורדים בקצה העיר ושמואל אמר אל שאול אמר לנער ויעבר לפנינו ויעבר ואתה עמד כיום ואשמיעך את דבר אלהים

I Samuel 10

1 Então, tomou Samuel um vaso de azeite, e lho derramou sobre a cabeça, e o beijou, e disse Porventura, te não tem ungido o SENHOR por capitão sobre a sua herdade?

1 ויקח שמואל את פך השמן ויצק על ראשו וישקהו ויאמר הלוא כי משחך יהוה על נחלתו לנגיד

2 Partindo-te hoje de mim, acharás dois homens junto ao sepulcro de Raquel, no termo de Benjamim, em Zelza, os quais te dirão Acharam-se as jumentas que foste buscar, e eis que já o teu pai deixou o negócio das jumentas e anda aflito por causa de vós, dizendo Que farei eu por meu filho?

2 בלכתך היום מעמדי ומצאת שני אנשים עם קברת רחל בגבול בנימן בצלצח ואמרו אליך נמצאו האתנות אשר הלכת לבקש והנה נטש אביך את דברי האתנות ודאג לכם לאמר מה אעשה לבני

3 E, quando dali passares mais adiante e chegares ao carvalho de Tabor, ali te encontrarão três homens, que vão subindo a Deus a Betel um levando três cabritos, o outro, três bolos de pão, e o outro, um odre de vinho.

3 וחלפת משם והלאה ובאת עד אלון תבור ומצאוך שם שלשה אנשים עלים אל האלהים בית אל אחד נשא שלשה גדיים ואחד נשא שלשת ככרות לחם ואחד נשא נבל יין

4 E te perguntarão como estás e te darão dois pães, que tomarás da sua mão.

4 ושאלו לך לשלום ונתנו לך שתי לחם ולקחת מידם

5 Então, virás ao outeiro de Deus, onde está a guarnição dos filisteus; e há de ser que, entrando ali na cidade, encontrarás um rancho de profetas que descem do alto e trazem diante de si saltérios, e tambores, e flautas, e harpas; e profetizarão.

5 אחר כן תבוא גבעת האלהים אשר שם נצבי פלשתים ויהי כבאך שם
העיר ופגעת חבל נביאים ירדים מהבמה ולפניהם נבל ותף וחליל וכנור
והמה מתנבאים

6 E o Espírito do SENHOR se apoderará de ti, e profetizarás com
eles e te mudarás em outro homem.

6 וצלחה עליך רוח יהוה והתנבית עמם ונהפכת לאיש אחר

7 E há de ser que, quando estes sinais te vierem, faze o que
achar a tua mão, porque Deus é contigo.

7 והיה כי תבאינה האתות האלה לך עשה לך אשר תמצא ידך כי האלהים
עמך

8 Tu, porém, descerás diante de mim a Gilgal, e eis que eu
descerei a ti, para sacrificar holocaustos e para oferecer ofertas
pacíficas; ali, sete dias esperarás, até que eu venha a ti e te
declare o que hás de fazer.

8 וירדת לפני הגלגל והנה אנכי ירד אליך להעלות עלות לזבח זבחי
שלמים שבעת ימים תוחל עד בואי אליך והודעתי לך את אשר תעשה

9 Sucedeu, pois, que, virando ele as costas para partir de Samuel,
Deus lhe mudou o coração em outro; e todos aqueles sinais
aconteceram aquele mesmo dia.

9 והיה כהפנתו שכמו ללכת מעם שמואל ויהפך לו אלהים לב אחר ויבאו
כל האתות האלה ביום ההוא

10 E, chegando eles ao outeiro, eis que um rancho de profetas
lhes saiu ao encontro; e o Espírito de Deus se apoderou dele, e
profetizou no meio deles.

10 ויבאו שם הגבעתה והנה חבל נבאים לקראתו ותצלח עליו רוח אלהים
ויתנבא בתוכם

11 E aconteceu que, como todos os que dantes o conheciam viram que eis que com os profetas profetizava, então disse o povo, cada qual ao seu companheiro Que é o que sucedeu ao filho de Quis? Está também Saul entre os profetas?

11 ויהי כל יודעו מאתמול שלשום ויראו והנה עם נבאים נבא ויאמר העם איש אל רעהו מה זה היה לבן קיש הגם שאול בנביאים

12 Então, um homem dali respondeu e disse Pois quem é o pai deles? Pelo que se tornou em provérbio Está também Saul entre os profetas?

12 ויען איש משם ויאמר ומי אביהם על כן היתה למשל הגם שאול בנבאים

13 E, acabando de profetizar, veio ao alto.

13 ויכל מהתנבות ויבא הבמה

14 E disse-lhe o tio de Saul, a ele e ao seu moço Aonde fostes? E disse ele A buscar as jumentas e, vendo que não apareciam, viemos a Samuel.

14 ויאמר דוד שאול אליו ואל נערו אן הלכתם ויאמר לבקש את האתנות ונראה כי אין ונבוא אל שמואל

15 Então, disse o tio de Saul Declara-me, peço-te, que é o que vos disse Samuel?

15 ויאמר דוד שאול הגידה נא לי מה אמר לכם שמואל

16 E disse Saul a seu tio Declarou-nos, na verdade, que as jumentas se acharam. Porém o negócio do reino, de que Samuel falara, lhe não declarou.

16 ויאמר שאול אל דודו הגד הגיד לנו כי נמצאו האתנות ואת דבר המלוכה לא הגיד לו אשר אמר שמואל

17 Convocou, pois, Samuel o povo ao SENHOR, em Mispa,

17 ויצעק שמואל את העם אל יהוה המצפה

18 e disse aos filhos de Israel Assim disse o SENHOR, Deus de Israel Eu fiz subir a Israel do Egito e livrei-vos da mão dos egípcios e da mão de todos os reinos que vos oprimiam.

18 ויאמר אל בני ישראל כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי העליתי את ישראל ממצרים ואציל אתכם מיד מצרים ומיד כל הממלכות הלחצים אתכם

19 Mas vós tendes rejeitado hoje a vosso Deus, que vos livrou de todos os vossos males e trabalhos, e lhe tendes dito Põe um rei sobre nós. Agora, pois, ponde-vos perante o SENHOR, pelas vossas tribos e pelos vossos milhares.

19 ואתם היום מאסתם את אלהיכם אשר הוא מושיע לכם מכל רעותיכם וצרתיכם ותאמרו לו כי מלך תשים עלינו ועתה התיצבו לפני יהוה לשבטיכם ולאלפיכם

20 Fazendo, pois, chegar Samuel todas as tribos, tomou-se a tribo de Benjamim.

20 ויקרב שמואל את כל שבטי ישראל וילכד שבט בנימן

21 E, fazendo chegar a tribo de Benjamim pelas suas famílias, tomou-se a família de Matri; e dela se tomou Saul, filho de Quis; e o buscaram, porém não se achou.

21 ויקרב את שבט בנימן למשפחתו ותלכד משפחת המטרי וילכד שאול בן קיש ויבקשהו ולא נמצא

22 Então, tornaram a perguntar ao SENHOR se aquele homem ainda viria ali. E disse o SENHOR Eis que se escondeu entre a bagagem.

22 וישאלו עוד ביהוה הבא עוד הלם איש ויאמר יהוה הנה הוא נחבא אל
הכלים

23 E correram e o tomaram dali. E pôs-se no meio do povo e era
mais alto do que todo o povo, desde o ombro para cima.

23 וירצו ויקחהו משם ויתיצב בתוך העם ויגבה מכל העם משכמו ומעלה

24 Então, disse Samuel a todo o povo Vedes já a quem o SENHOR
tem elegido? Pois em todo o povo não há nenhum semelhante a
ele. Então, jubilou todo o povo, e disseram Viva o rei!

24 ויאמר שמואל אל כל העם הראיתם אשר בחר בו יהוה כי אין כמהו
בכל העם וירעו כל העם ויאמרו יחי המלך

25 E declarou Samuel ao povo o direito do reino, e escreveu-o
num livro, e pô-lo perante o SENHOR. Então, enviou Samuel a
todo o povo, cada um para sua casa.

25 וידבר שמואל אל העם את משפט המלכה ויכתב בספר וינח לפני יהוה
וישלח שמואל את כל העם איש לביתו

26 E foi também Saul para sua casa, a Gibeá; e foram com ele, do
exército, aqueles cujo coração Deus tocara.

26 וגם שאול הלך לביתו גבעתה וילכו עמו החיל אשר נגע אלהים בלבם

27 Mas os filhos de Belial disseram É este o que nos há de livrar?
E o desprezaram e não lhe trouxeram presentes. Porém ele se
fez como surdo.

27 ובני בליעל אמרו מה ישענו זה ויבזהו ולא הביאו לו מנחה ויהי
כמחריש

I Samuel 11

1 Então, subiu Naás, amonita, e sitiou a Jabes-Gileade; e disseram todos os homens de Jabes a Naás Faze aliança conosco, e te serviremos.

1 ויעל נחש העמוני ויחן על יבש גלעד ויאמרו כל אנשי יביש אל נחש כרת לנו ברית ונעבדך

2 Porém Naás, amonita, lhes disse Com esta condição, farei aliança convosco que a todos vos arranque o olho direito, e assim ponha esta afronta sobre todo o Israel.

2 ויאמר אליהם נחש העמוני בזאת אכרת לכם בנקור לכם כל עין ימין ושמתיה חרפה על כל ישראל

3 Então, os anciãos de Jabes lhe disseram Deixa-nos por sete dias, para que enviemos mensageiros por todos os termos de Israel e, não havendo ninguém que nos livre, então, sairemos a ti.

3 ויאמרו אליו זקני יביש הרף לנו שבעת ימים ונשלחה מלאכים בכל גבול ישראל ואם אין מושיע אתנו ויצאנו אליך

4 E, vindo os mensageiros a Gibeá de Saul, falaram estas palavras aos ouvidos do povo. Então, todo o povo levantou a sua voz e chorou.

4 ויבאו המלאכים גבעת שאול וידברו הדברים באזני העם וישאו כל העם את קולם ויבכו

5 E eis que Saul vinha do campo, atrás dos bois; e disse Saul Que tem o povo, que chora? E contaram-lhe as palavras dos homens de Jabes.

5 והנה שאול בא אחרי הבקר מן השדה ויאמר שאול מה לעם כי יבכו ויספרו לו את דברי אנשי יביש

6 Então, o Espírito de Deus se apoderou de Saul, ouvindo estas palavras, e acendeu-se em grande maneira a sua ira.

6 ותצלח רוח אלהים על שאול בשמעו את הדברים האלה ויחר אפו מאד

7 E tomou um par de bois, e cortou-os em pedaços, e os enviou a todos os termos de Israel pelas mãos dos mensageiros, dizendo Qualquer que não sair atrás de Saul e atrás de Samuel, assim se fará aos seus bois. Então, caiu o temor do SENHOR sobre o povo, e saíram como um só homem.

7 ויקח צמד בקר וינתחהו וישלח בכל גבול ישראל ביד המלאכים לאמר אשר איננו יצא אחרי שאול ואחר שמואל כה יעשה לבקרו ויפל פחד יהוה על העם ויצאו כאיש אחד

8 E contou-os em Bezeque; e houve, dos filhos de Israel, trezentos mil; e, dos homens de Judá, trinta mil.

8 ויפקדם בבזק ויהיו בני ישראל שלש מאות אלף ואיש יהודה שלשים אלף

9 Então, disseram aos mensageiros que vieram Assim direis aos homens de Jabes-Gileade Amanhã, em aquecendo o sol, vos virá livramento. Vindo, pois, os mensageiros, e, anunciando-o aos homens de Jabes, se alegraram.

9 ויאמרו למלאכים הבאים כה תאמרון לאיש יביש גלעד מחר תהיה לכם תשועה בחם השמש ויבאו המלאכים ויגידו לאנשי יביש וישמחו

10 E os homens de Jabes disseram Amanhã, sairemos a vós; então, nos fareis conforme tudo o que parece bem aos vossos olhos.

10 ויאמרו אנשי יביש מחר נצא אליכם ועשיתם לנו ככל הטוב בעיניכם

11 E sucedeu que, ao outro dia, Saul pôs o povo em três companhias, e vieram ao meio do arraial pela vigília da manhã e

feriram a Amom, até que o dia aqueceu. E sucedeu que os restantes se espalharam, que não ficaram dois deles juntos.

11 ויהי ממחרת וישם שאול את העם שלשה ראשים ויבאו בתוך המחנה באשמרת הבקר ויכו את עמון עד חם היום ויהי הנשארים ויפצו ולא נשארו בם שנים יחד

12 Então, disse o povo a Samuel Quem é aquele que dizia que Saul não reinaria sobre nós? Dai cá aqueles homens, e os mataremos.

12 ויאמר העם אל שמואל מי האמר שאול ימלך עלינו תנו האנשים ונמיתם

13 Porém Saul disse Hoje, não morrerá nenhum, pois, hoje, tem feito o SENHOR um livramento em Israel.

13 ויאמר שאול לא יומת איש ביום הזה כי היום עשה יהוה תשועה בישראל

14 E disse Samuel ao povo Vinde, vamos nós a Gilgal e renovemos ali o reino.

14 ויאמר שמואל אל העם לכו ונלכה הגלגל ונחדש שם המלוכה

15 E todo o povo partiu para Gilgal, e levantaram ali rei a Saul perante o SENHOR, em Gilgal, e ofereceram ali ofertas pacíficas perante o SENHOR; e Saul se alegrou muito ali com todos os homens de Israel.

15 וילכו כל העם הגלגל וימלכו שם את שאול לפני יהוה בגלגל ויזבחו שם זבחים שלמים לפני יהוה וישמח שם שאול וכל אנשי ישראל עד מאד

I Samuel 12

1 Então, disse Samuel a todo o Israel Eis que ouvi a vossa voz em tudo quanto me dissestes e pus sobre vós um rei.

1 ויאמר שמואל אל כל ישראל הנה שמעתי בקלכם לכל אשר אמרתם לי ואמליך עליכם מלך

2 Agora, pois, eis que o rei vai diante de vós; e já envelheci e encaneci, e eis que meus filhos estão convosco; e eu tenho andado diante de vós desde a minha mocidade até ao dia de hoje.

2 ועתה הנה המלך מתהלך לפניכם ואני זקנתי ושבתי ובני הנם אתכם ואני התהלכתי לפניכם מנערי עד היום הזה

3 Eis-me aqui, testificai contra mim perante o SENHOR e perante o seu ungido a quem tomei o boi? A quem tomei o jumento? A quem defraudei? A quem tenho oprimido e de cuja mão tenho tomado presente e com ele encobri os meus olhos? E vo-lo restituirei.

3 הנני ענו בי נגד יהוה ונגד משיחו את שור מי לקחתי וחמור מי לקחתי ואת מי עשקתי את מי רצותי ומיד מי לקחתי כפר ואעלים עיני בו ואשיב לכם

4 Então, disseram Em nada nos defraudaste, nem nos oprimiste, nem tomaste coisa alguma da mão de ninguém.

4 ויאמרו לא עשקתנו ולא רצותנו ולא לקחת מיד איש מאומה

5 E ele lhes disse O SENHOR seja testemunha contra vós, e o seu ungido seja hoje testemunha de que nada tendes achado na minha mão. E disse o povo Seja testemunha.

5 ויאמר אליהם עד יהוה בכם ועד משיחו היום הזה כי לא מצאתם בידי מאומה ויאמר עד

6 Então, disse Samuel ao povo O SENHOR é o que escolheu a Moisés e a Arão e tirou vossos pais da terra do Egito.

6 ויאמר שמואל אל העם יהוה אשר עשה את משה ואת אהרן ואשר העלה את אבתיכם מארץ מצרים

7 Agora, pois, ponde-vos aqui em pé, e contenderei convosco perante o SENHOR, sobre todas as justiças do SENHOR, que fez a vós e a vossos pais.

7 ועתה התיצבו ואשפטה אתכם לפני יהוה את כל צדקות יהוה אשר עשה אתכם ואת אבותיכם

8 Havendo entrado Jacó no Egito, vossos pais clamaram ao SENHOR, e o SENHOR enviou a Moisés e Arão, que tiraram a vossos pais do Egito e os fizeram habitar neste lugar.

8 כאשר בא יעקב מצרים ויזעקו אבותיכם אל יהוה וישלח יהוה את משה ואת אהרן ויוציאו את אבתיכם ממצרים וישבום במקום הזה

9 Porém esqueceram-se do SENHOR, seu Deus; então, os entregou na mão de Sísera, cabeça do exército de Hazor, e na mão dos filisteus, e na mão do rei dos moabitas, que pelejaram contra eles.

9 וישכחו את יהוה אלהיהם וימכר אתם ביד סיסרא שר צבא חצור וביד פלשתים וביד מלך מואב וילחמו בם

10 E clamaram ao SENHOR e disseram Pecamos, pois deixamos o SENHOR e servimos aos baalins e astarotes; agora, pois, livra-nos da mão de nossos inimigos, e te serviremos.

10 ויזעקו אל יהוה ויאמר חטאנו כי עזבנו את יהוה ונעבד את הבעלים ואת העשתרות ועתה הצילנו מיד איבינו ונעבדך

11 E o SENHOR enviou a Jerubaal, e a Bedã, e a Jefté, e a Samuel; e livrou-vos da mão de vossos inimigos em redor, e habitastes seguros.

11 וישלח יהוה את ירבעל ואת בדן ואת יפתח ואת שמואל ויצל אתכם
מיד איביכם מסביב ותשבו בטח

12 E, vendo vós que Naás, rei dos filhos de Amom, vinha contra vós, me dissestes Não, mas reinará sobre nós um rei; sendo, porém, o SENHOR, vosso Deus, o vosso Rei.

12 ותראו כי נחש מלך בני עמון בא עליכם ותאמרו לי לא כי מלך ימלך
עלינו ויהוה אלהיכם מלככם

13 Agora, pois, vedes aí o rei que elegestes e que pedistes; e eis que o SENHOR tem posto sobre vós um rei.

13 ועתה הנה המלך אשר בחרתם אשר שאלתם והנה נתן יהוה עליכם
מלך

14 Se temerdes ao SENHOR, e o servirdes, e derdes ouvidos à sua voz, e não fordes rebeldes ao dito do SENHOR, assim vós, como o rei que reina sobre vós, seguireis o SENHOR, vosso Deus.

14 אם תיראו את יהוה ועבדתם אתו ושמעתם בקלו ולא תמרו את פי
יהוה והיתם גם אתם וגם המלך אשר מלך עליכם אחר יהוה אלהיכם

15 Mas, se não derdes ouvidos à voz do SENHOR, mas, antes, fordes rebeldes ao dito do SENHOR, a mão do SENHOR será contra vós, como era contra vossos pais.

15 ואם לא תשמעו בקול יהוה ומריתם את פי יהוה והיתה יד יהוה בכם
ובאבתיכם

16 Ponde-vos também, agora, aqui e vede esta grande coisa que o SENHOR vai fazer diante dos vossos olhos.

16 גם עתה התיצבו וראו את הדבר הגדול הזה אשר יהוה עשה לעיניכם

17 Não é, hoje, a sega dos trigos? Clamarei, pois, ao SENHOR, e dará trovões e chuva; e sabereis e vereis que é grande a vossa

maldade, que tendes feito perante o SENHOR, pedindo para vós
um rei.

17 הלוא קציר חטים היום אקרא אל יהוה ויתן קלות ומטר ודעו וראו כי
רעתכם רבה אשר עשיתם בעיני יהוה לשאול לכם מלך

18 Então, invocou Samuel ao SENHOR, e o SENHOR deu trovões e
chuva naquele dia; pelo que todo o povo temeu em grande
maneira ao SENHOR e a Samuel.

18 ויקרא שמואל אל יהוה ויתן יהוה קלת ומטר ביום ההוא ויירא כל העם
מאד את יהוה ואת שמואל

19 E todo o povo disse a Samuel Roga pelos teus servos ao
SENHOR, teu Deus, para que não venhamos a morrer; porque a
todos os nossos pecados temos acrescentado este mal, de
pedirmos para nós um rei.

19 ויאמרו כל העם אל שמואל התפלל בעד עבדיך אל יהוה אלהיך ואל
נמות כי יספנו על כל חטאתינו רעה לשאל לנו מלך

20 Então, disse Samuel ao povo Não temais; vós tendes
cometido todo este mal; porém não vos desvieis de seguir ao
SENHOR, mas servi ao SENHOR com todo o vosso coração.

20 ויאמר שמואל אל העם אל תיראו אתם עשיתם את כל הרעה הזאת אך
אל תסורו מאחרי יהוה ועבדתם את יהוה בכל לבבכם

21 E não vos desvieis; pois seguiríeis as vaidades, que nada
aproveitam e tampouco vos livrarão, porque vaidades são.

21 ולא תסורו כי אחרי התהו אשר לא יועילו ולא יצילו כי תהו המה

22 Pois o SENHOR não desamparará o seu povo, por causa do
seu grande nome, porque aprouve ao SENHOR fazer-vos o seu
povo.

22 כי לא יטש יהוה את עמו בעבור שמו הגדול כי הואיל יהוה לעשות
אתכם לו לעם

23 E, quanto a mim, longe de mim que eu peque contra o SENHOR, deixando de orar por vós; antes, vos ensinarei o caminho bom e direito.

23 גם אנכי חלילה לי מחטא ליהוה מחדל להתפלל בעדכם והוריתי
אתכם בדרך הטובה והישרה

24 Tão-somente temei ao SENHOR e servi -o fielmente com todo o vosso coração, porque vede quão grandiosas coisas vos fez.

24 אך יראו את יהוה ועבדתם אתו באמת בכל לבבכם כי ראו את אשר
הגדל עמכם

25 Porém, se perseverardes em fazer o mal, perecereis, assim vós como o vosso rei.

25 ואם הרע תרעו גם אתם גם מלככם תספו

I Samuel 13

1 Um ano tinha estado Saul em seu reinado e o segundo ano reinou sobre Israel.

1 בן שנה שאול במלכו ושתי שנים מלך על ישראל

2 Então, Saul escolheu para si três mil homens de Israel; e estavam com Saul dois mil em Micmás e na montanha de Betel, e mil estavam com Jônatas em Gibeá de Benjamim; e despediu o resto do povo, cada um para sua casa.

2 ויבחר לו שאול שלשת אלפים מישראל ויהיו עם שאול אלפים במכמש
ובהר בית אל ואלף היו עם יונתן בגבעת בנימין ויתר העם שלח איש
לאהליו

3 E Jônatas feriu a guarnição dos filisteus que estava em Gibeá, o que os filisteus ouviram; pelo que Saul tocou a trombeta por toda a terra, dizendo Ouçam os hebreus.

3 ויך יונתן את נציב פלשתים אשר בגבע וישמעו פלשתים ושאול תקע בשופר בכל הארץ לאמר ישמעו העברים

4 Então, todo o Israel ouviu dizer Saul feriu a guarnição dos filisteus, e também Israel se fez abominável aos filisteus. Então, o povo foi convocado após Saul em Gilgal.

4 וכל ישראל שמעו לאמר הכה שאול את נציב פלשתים וגם נבאש ישראל בפלשתים ויצעקו העם אחרי שאול הגלגל

5 E os filisteus se ajuntaram para pelejar contra Israel trinta mil carros, e seis mil cavaleiros, e povo em multidão como a areia que está à borda do mar; e subiram e se acamparam em Micmás, ao oriente de Bete-Áven.

5 ופלשתים נאספו להלחם עם ישראל שלשים אלף רכב וששת אלפים פרשים ועם כחול אשר על שפת הים לרב ויעלו ויחנו במכמש קדמת בית און

6 Vendo, pois, os homens de Israel que estavam em angústia (porque o povo estava apertado), o povo se escondeu pelas cavernas, e pelos espinhais, e pelos penhascos, e pelas fortificações, e pelas covas,

6 ואיש ישראל ראו כי צר לו כי נגש העם ויתחבאו העם במערות ובחוחים ובסלעים ובצרחים ובברות

7 e os hebreus passaram o Jordão para a terra de Gade e Gileade; e, estando Saul ainda em Gilgal, todo o povo veio atrás dele, tremendo.

7 ועברים עברו את הירדן ארץ גד וגלעד ושאול עודנו בגלגל וכל העם חרדו אחריו

8 E esperou sete dias, até ao tempo que Samuel determinara; não vindo, porém, Samuel a Gilgal, o povo se espalhava dele.

8 וייחל שבעת ימים למועד אשר שמואל ולא בא שמואל הגלגל ויפץ העם מעליו

9 Então, disse Saul Trazei-me aqui um holocausto e ofertas pacíficas. E ofereceu o holocausto.

9 ויאמר שאול הגשו אלי העלה והשלמים ויעל העלה

10 E sucedeu que, acabando ele de oferecer o holocausto, eis que Samuel chegou; e Saul lhe saiu ao encontro, para o saudar.

10 ויהי ככלתו להעלות העלה והנה שמואל בא ויצא שאול לקראתו לברכו

11 Então, disse Samuel Que fizeste? Disse Saul Porquanto via que o povo se espalhava de mim, e tu não vinhas nos dias aprazados, e os filisteus já se tinham ajuntado em Micmás,

11 ויאמר שמואל מה עשית ויאמר שאול כי ראיתי כי נפץ העם מעלי ואתה לא באת למועד הימים ופלשתים נאספים מכמש

12 eu disse Agora, descerão os filisteus sobre mim a Gilgal, e ainda à face do SENHOR não orei; e forcei-me e ofereci holocausto.

12 ואמר עתה ירדו פלשתים אלי הגלגל ופני יהוה לא חליתי ואתאפק ואעלה העלה

13 Então, disse Samuel a Saul Agiste nesciamente e não guardaste o mandamento que o SENHOR, teu Deus, te ordenou;

porque, agora, o SENHOR teria confirmado o teu reino sobre
Israel para sempre.

13 ויאמר שמואל אל שאול נסכלת לא שמרת את מצות יהוה אלהיך אשר
צוך כי עתה הכין יהוה את ממלכתך אל ישראל עד עולם

14 Porém, agora, não subsistirá o teu reino; já tem buscado o
SENHOR para si um homem segundo o seu coração e já lhe tem
ordenado o SENHOR que seja chefe sobre o seu povo, porquanto
não guardaste o que o SENHOR te ordenou.

14 ועתה ממלכתך לא תקום בקש יהוה לו איש כלבבו ויצוהו יהוה לנגיד
על עמו כי לא שמרת את אשר צוך יהוה

15 Então, se levantou Samuel e subiu de Gilgal a Gibeá de
Benjamim; e Saul contou o povo que achou com ele, uns
seiscentos varões.

15 ויקם שמואל ויעל מן הגלגל גבעת בנימן ויפקד שאול את העם
הנמצאים עמו כשש מאות איש

16 E Saul, e Jônatas, seu filho, e o povo que se achou com eles
ficaram em Gibeá de Benjamim; porém os filisteus se
acamparam em Micmás.

16 ושאול ויונתן בנו והעם הנמצא עמם ישבים בגבע בנימן ופלשתים חנו
במכמש

17 E os destruidores saíram do campo dos filisteus em três
companhias; uma das companhias voltou pelo caminho de Ofra
à terra de Sual;

17 ויצא המשחית ממחנה פלשתים שלשה ראשים הראש אחד יפנה אל
דרך עפרה אל ארץ שועל

18 outra companhia voltou pelo caminho de Bete-Horom; e a outra companhia voltou pelo caminho do termo que olha para o vale Zeboim, contra o deserto.

18 והראש אחד יפנה דרך בית חרון והראש אחד יפנה דרך הגבול הנשקף על גי הצבעים המדברה

19 E em toda a terra de Israel nem um ferreiro se achava, porque os filisteus tinham dito Para que os hebreus não façam espada nem lança.

19 וחרש לא ימצא בכל ארץ ישראל כי אמר פלשתים פן יעשו העברים חרב או חנית

20 Pelo que todo o Israel tinha que descer aos filisteus para amolar cada um a sua relha, e a sua enxada, e o seu machado, e o seu sacho.

20 וירדו כל ישראל הפלשתים ללטוש איש את מחרשתו ואת אתו ואת קרדמו ואת מחרשתו

21 Tinham, porém, limas adentadas para os seus sachos, e para as suas enxadas, e para as forquinhas de três dentes, e para os machados, e para consertar as aguilhadas.

21 והיתה הפצירה פים למחרשת ולאתים ולשלש קלשון ולהקרדמים ולהציב הדרבן

22 E sucedeu que, no dia da peleja, se não achou nem espada, nem lança na mão de todo o povo que estava com Saul e com Jônatas; porém acharam-se com Saul e com Jônatas, seu filho.

22 והיה ביום מלחמת ולא נמצא חרב וחנית ביד כל העם אשר את שאול ואת יונתן ותמצא לשאול וליונתן בנו

23 E saiu a guarnição dos filisteus ao caminho de Micmás.

23 ויצא מצב פלשתים אל מעבר מכמש

I Samuel 14

1 Sucedeu, pois, que um dia disse Jônatas, filho de Saul, ao moço que lhe levava as armas Vem, passemos à guarnição dos filisteus, que está lá daquela banda. Porém não o fez saber a seu pai.

1 ויהי היום ויאמר יונתן בן שאול אל הנער נשא כליו לכה ונעברה אל מצב פלשתים אשר מעבר הלז ולאביו לא הגיד

2 E estava Saul na extremidade de Gibeá, debaixo da romeira que estava em Migrom; e o povo que havia com ele eram uns seiscentos homens.

2 ושאול יושב בקצה הגבעה תחת הרמון אשר במגרון והעם אשר עמו כשש מאות איש

3 E Aías, filho de Aitube, irmão de Icabô, filho de Finéias, filho de Eli, sacerdote do SENHOR em Siló, trazia o éfode; porém o povo não sabia que Jônatas tinha ido.

3 ואחיה בן אחטוב אחי איכבוד בן פינחס בן עלי כהן יהוה בשלו נשא אפוד והעם לא ידע כי הלך יונתן

4 E, nas passagens pelas quais Jônatas procurava passar à guarnição dos filisteus, desta banda havia uma penha aguda, e da outra banda, uma penha aguda; e era o nome de uma Bozez; e o nome da outra, Sené.

4 ובין המעברות אשר בקש יונתן לעבר על מצב פלשתים שן הסלע מהעבר מזה ושן הסלע מהעבר מזה ושם האחד בוצץ ושם האחד סנה

5 Uma penha para o norte estava defronte de Micmás, e a outra para o sul, defronte de Gibeá.

5 השן האחד מצוק מצפון מול מכמש והאחד מנגב מול גבע

6 Disse, pois, Jônatas ao moço que lhe levava as armas Vem, passemos à guarnição destes incircuncisos; porventura, operará o SENHOR por nós, porque para com o SENHOR nenhum impedimento há de livrar com muitos ou com poucos.

6 ויאמר יהונתן אל הנער נשא כליו לכה ונעברה אל מצב הערלים האלה אולי יעשה יהוה לנו כי אין ליהוה מעצור להושיע ברב או במעט

7 Então, o seu pajem de armas lhe disse Faze tudo o que tens no coração; volta, eis-me aqui contigo, conforme o teu coração.

7 ויאמר לו נשא כליו עשה כל אשר בלבבך נטה לך הנני עמך כלבבך

8 Disse, pois, Jônatas Eis que passaremos àqueles homens e nos descobriremos a eles.

8 ויאמר יהונתן הנה אנחנו עברים אל האנשים ונגלינו אליהם

9 Se nos disserem assim Parai até que cheguemos a vós; então, ficaremos no nosso lugar e não subiremos a eles.

9 אם כה יאמרו אלינו דמו עד הגיענו אליכם ועמדנו תחתינו ולא נעלה אליהם

10 Porém dizendo assim Subi a nós; então, subiremos, pois o SENHOR os tem entregado na nossa mão, e isso nos será por sinal.

10 ואם כה יאמרו עלו עלינו ועלינו כי נתנם יהוה בידנו וזה לנו האות

11 Descobrindo-se ambos eles, pois, à guarnição dos filisteus, disseram os filisteus Eis que já os hebreus saíram das cavernas em que se tinham escondido.

11 ויגלו שניהם אל מצב פלשתים ויאמרו פלשתים הנה עברים יצאים מן החרים אשר התחבאו שם

12 E os homens da guarnição responderam a Jônatas e ao seu
pajem de armas e disseram Subi a nós, e nós vo-lo ensinaremos.
E disse Jônatas ao seu pajem de armas Sobe atrás de mim,
porque o SENHOR os tem entregado na mão de Israel.

12 ויענו אנשי המצבה את יונתן ואת נשא כליו ויאמרו עלו אלינו ונודיעה
אתכם דבר ויאמר יונתן אל נשא כליו עלה אחרי כי נתנם יהוה ביד ישראל

13 Então, subiu Jônatas com os pés e com as mãos, e o seu
pajem de armas atrás dele; e caíram diante de Jônatas, e o seu
pajem de armas os matava atrás dele.

13 ויעל יונתן על ידיו ועל רגליו ונשא כליו אחריו ויפלו לפני יונתן ונשא
כליו ממותת אחריו

14 E sucedeu esta primeira derrota, em que Jônatas e o seu
pajem de armas feriram até uns vinte homens, quase no meio de
uma jeira de terra que uma junta de bois podia lavrar.

14 ותהי המכה הראשנה אשר הכה יונתן ונשא כליו כעשרים איש כבחצי
מענה צמד שדה

15 E houve tremor no arraial, no campo e em todo o povo;
também a mesma guarnição e os destruidores tremeram, e até a
terra se alvoroçou, porquanto era tremor de Deus.

15 ותהי חרדה במחנה בשדה ובכל העם המצב והמשחית חרדו גם המה
ותרגז הארץ ותהי לחרדת אלהים

16 Olharam, pois, as sentinelas de Saul, em Gibeá de Benjamim,
e eis que a multidão se derramava e fugia, batendo-se.

16 ויראו הצפים לשאול בגבעת בנימן והנה ההמון נמוג וילך והלם

17 Disse, então, Saul ao povo que estava com ele Ora, contai e
vede quem é que saiu dentre nós. E contaram, e eis que nem
Jônatas nem o seu pajem de armas estavam ali.

17 ויאמר שאול לעם אשר אתו פקדו נא וראו מי הלך מעמנו ויפקדו והנה אין יונתן ונשא כליו

18 Então, Saul disse a Aías Traze aqui a arca de Deus (porque, naquele dia, estava a arca de Deus com os filhos de Israel).

18 ויאמר שאול לאחיה הגישה ארון האלהים כי היה ארון האלהים ביום ההוא ובני ישראל

19 E sucedeu que, estando Saul ainda falando com o sacerdote, o alvoroço que havia no arraial dos filisteus ia crescendo muito e se multiplicava, pelo que disse Saul ao sacerdote Retira a tua mão.

19 ויהי עד דבר שאול אל הכהן וההמון אשר במחנה פלשתים וילך הלוך ורב ויאמר שאול אל הכהן אסף ידך

20 Então, Saul e todo o povo que havia com ele se ajuntaram e vieram à peleja; e eis que a espada de um era contra o outro, e houve mui grande tumulto.

20 ויזעק שאול וכל העם אשר אתו ויבאו עד המלחמה והנה היתה חרב איש ברעהו מהומה גדולה מאד

21 Também com os filisteus havia hebreus, como dantes, que subiram com eles ao arraial em redor; e também estes se ajuntaram com os israelitas que estavam com Saul e Jônatas.

21 והעברים היו לפלשתים כאתמול שלשום אשר עלו עמם במחנה סביב וגם המה להיות עם ישראל אשר עם שאול ויונתן

22 Ouvindo, pois, todos os homens de Israel que se esconderam pela montanha de Efraim que os filisteus fugiam, eles também os perseguiram de perto na peleja.

22 וכל איש ישראל המתחבאים בהר אפרים שמעו כי נסו פלשתים וידבקו גם המה אחריהם במלחמה

23 Assim, livrou o SENHOR a Israel naquele dia; e o arraial passou a Bete-Áven.

23 ויושע יהוה ביום ההוא את ישראל והמלחמה עברה את בית און

24 E estavam os homens de Israel já exaustos naquele dia, porquanto Saul conjurara o povo, dizendo Maldito o homem que comer pão até à tarde, para que me vingue de meus inimigos. Pelo que todo o povo se absteve de provar pão.

24 ואיש ישראל נגש ביום ההוא ויאל שאול את העם לאמר ארור האיש אשר יאכל לחם עד הערב ונקמתי מאיבי ולא טעם כל העם לחם

25 E todo o povo chegou a um bosque; e havia mel na superfície do campo.

25 וכל הארץ באו ביער ויהי דבש על פני השדה

26 E, chegando o povo ao bosque, eis que havia um manancial de mel; porém ninguém chegou a mão à boca, porque o povo temia a conjuração.

26 ויבא העם אל היער והנה הלך דבש ואין משיג ידו אל פיו כי ירא העם את השבעה

27 Porém Jônatas não tinha ouvido quando seu pai conjurara o povo, e estendeu a ponta da vara que tinha na mão, e a molhou no favo de mel; e, tornando a mão à boca, aclararam-se os seus olhos.

27 ויונתן לא שמע בהשביע אביו את העם וישלח את קצה המטה אשר בידו ויטבל אותה ביערת הדבש וישב ידו אל פיו ותראנה עיניו

28 Então, respondeu um do povo e disse Solenemente, conjurou teu pai o povo, dizendo Maldito o homem que comer hoje pão. Pelo que o povo desfalecia.

28 ויען איש מהעם ויאמר השבע השביע אביך את העם לאמר ארור האיש
אשר יאכל לחם היום ויעף העם

29 Então, disse Jônatas Meu pai tem turbado a terra; ora, vede
como se me aclararam os olhos por ter provado um pouco deste
mel.

29 ויאמר יונתן עכר אבי את הארץ ראו נא כי ארו עיני כי טעמתי מעט
דבש הזה

30 Quanto mais se o povo hoje livremente tivesse comido do
despojo que achou de seus inimigos. Porém, agora, não foi tão
grande o estrago dos filisteus.

30 אף כי לוא אכל אכל היום העם משלל איביו אשר מצא כי עתה לא
רבתה מכה בפלשתים

31 Feriram, porém, aquele dia aos filisteus, desde Micmás até
Aijalom; e o povo desfaleceu em extremo.

31 ויכו ביום ההוא בפלשתים ממכמש אילנה ויעף העם מאד

32 Então, o povo se lançou ao despojo, e tomaram ovelhas, e
vacas, e bezerros e os degolaram no chão; e o povo os comeu
com sangue.

32 ויעש העם אל שלל ויקחו צאן ובקר ובני בקר וישחטו ארצה ויאכל
העם על הדם

33 E o anunciaram a Saul, dizendo Eis que o povo peca contra o
SENHOR, comendo com sangue. E disse ele Aleivosamente,
procedestes; revolvei-me hoje uma grande pedra.

33 ויגידו לשאול לאמר הנה העם חטאים ליהוה לאכל על הדם ויאמר
בגדתם גלו אלי היום אבן גדולה

34 Disse mais Saul Derramai-vos entre o povo e dizei-lhes Trazei-me cada um o seu boi, e cada um a sua ovelha, e degolai-os aqui, e comei, e não pequeis contra o SENHOR, comendo com sangue. Então, todo o povo trouxe de noite, cada um com a sua mão, o seu boi, e os degolaram ali.

34 ויאמר שאול פצו בעם ואמרתם להם הגישו אלי איש שורו ואיש שיהו ושחטתם בזה ואכלתם ולא תחטאו ליהוה לאכל אל הדם ויגשו כל העם איש שורו בידו הלילה וישחטו שם

35 Então, edificou Saul um altar ao SENHOR; este foi o primeiro altar que edificou ao SENHOR.

35 ויבן שאול מזבח ליהוה אתו החל לבנות מזבח ליהוה

36 Depois, disse Saul Desçamos, de noite, atrás dos filisteus, e despojemo-los, até que amanheça a luz, e não deixemos de resto um homem deles. E disseram Tudo o que parecer bem aos teus olhos faze. Disse, porém, o sacerdote Cheguemo-nos aqui a Deus.

36 ויאמר שאול נרדה אחרי פלשתים לילה ונבזה בהם עד אור הבקר ולא נשאר בהם איש ויאמרו כל הטוב בעיניך עשה ויאמר הכהן נקרבה הלם אל האלהים

37 Então, consultou Saul a Deus, dizendo Descerei atrás dos filisteus? Entregá-los-ás na mão de Israel? Porém aquele dia lhe não respondeu.

37 וישאל שאול באלהים הארד אחרי פלשתים התתנם ביד ישראל ולא ענהו ביום ההוא

38 Então, disse Saul Chegai-vos para cá, todos os chefes do povo, e informai-vos, e vede em que se cometeu hoje este pecado.

38 ויאמר שאול גשו הלם כל פנות העם ודעו וראו במה היתה החטאת
הזאת היום

39 Porque vive o SENHOR, que salva a Israel, que, ainda que seja em meu filho Jônatas, certamente morrerá. E nenhum de todo o povo lhe respondeu.

39 כי חי יהוה המושיע את ישראל כי אם ישנו ביונתן בני כי מות ימות
ואין ענהו מכל העם

40 Disse mais a todo o Israel Vós estareis de uma banda, e eu e meu filho Jônatas estaremos da outra banda. Então, disse o povo a Saul Faze o que parecer bem aos teus olhos.

40 ויאמר אל כל ישראל אתם תהיו לעבר אחד ואני ויונתן בני נהיה לעבר
אחד ויאמרו העם אל שאול הטוב בעיניך עשה

41 Falou, pois, Saul ao SENHOR, Deus de Israel Mostra o inocente. Então, Jônatas e Saul foram tomados por sorte, e o povo saiu livre.

41 ויאמר שאול אל יהוה אלהי ישראל הבה תמים וילכד יונתן ושאול
והעם יצאו

42 Então, disse Saul Lançai a sorte entre mim e Jônatas, meu filho. E foi tomado Jônatas.

42 ויאמר שאול הפילו ביני ובין יונתן בני וילכד יונתן

43 Disse, então, Saul a Jônatas Declara-me o que tens feito. E Jônatas lho declarou e disse Tão-somente provei um pouco de mel com a ponta da vara que tinha na mão; eis que devo morrer?

43 ויאמר שאול אל יונתן הגידה לי מה עשיתה ויגד לו יונתן ויאמר טעם
טעמתי בקצה המטה אשר בידי מעט דבש הנני אמות

44 Então, disse Saul Assim me faça Deus e outro tanto, que com certeza morrerás, Jônatas.

44 ויאמר שאול כה יעשה אלהים וכה יוסף כי מות תמות יונתן

45 Porém o povo disse a Saul Morrerá Jônatas, que efetuou tão grande salvação em Israel? Nunca tal suceda. Vive o SENHOR, que não lhe há de cair no chão um só cabelo da sua cabeça! Pois com Deus fez isso, hoje. Assim, o povo livrou a Jônatas, para que não morresse.

45 ויאמר העם אל שאול היונתן ימות אשר עשה הישועה הגדולה הזאת בישראל חלילה חי יהוה אם יפל משערת ראשו ארצה כי עם אלהים עשה היום הזה ויפדו העם את יונתן ולא מת

46 E Saul deixou de seguir os filisteus, e os filisteus se foram ao seu lugar.

46 ויעל שאול מאחרי פלשתים ופלשתים הלכו למקומם

47 Então, tomou Saul o reino sobre Israel e pelejou contra todos os seus inimigos em redor contra Moabe, e contra os filhos de Amom, e contra Edom, e contra os reis de Zobá, e contra os filisteus; e, para onde quer que se voltava, executava castigos.

47 ושאול לכד המלוכה על ישראל וילחם סביב בכל איביו במואב ובבני עמון ובאדום ובמלכי צובה ובפלשתים ובכל אשר יפנה ירשיע

48 E houve-se valorosamente, e feriu aos amalequitas, e libertou a Israel da mão dos que o saqueavam.

48 ויעש חיל ויך את עמלק ויצל את ישראל מיד שסהו

49 E os filhos de Saul eram Jônatas, e Isvi, e Malquisua; e os nomes de suas duas filhas eram estes o nome da mais velha, Merabe, e o nome da mais nova, Mical.

49 ויהיו בני שאול יונתן וישוי ומלכי שוע ושם שתי בנתיו שם הבכירה מרב ושם הקטנה מיכל

50 E o nome da mulher de Saul, Ainoã, filha de Aimaás; e o nome do general do exército, Abner, filho de Ner, tio de Saul.

50 ושם אשת שאול אחינעם בת אחימעץ ושם שר צבאו אבינר בן נר דוד שאול

51 E Quis, pai de Saul, e Ner, pai de Abner, eram filhos de Abiel.

51 וקיש אבי שאול ונר אבי אבנר בן אביאל

52 E houve uma forte guerra contra os filisteus, todos os dias de Saul; pelo que Saul, a todos os homens valentes e valorosos que via, os agregava a si.

52 ותהי המלחמה חזקה על פלשתים כל ימי שאול וראה שאול כל איש גבור וכל בן חיל ויאספהו אליו

I Samuel 15

1 Então, disse Samuel a Saul Enviou-me o SENHOR a ungir-te rei sobre o seu povo, sobre Israel; ouve, pois, agora a voz das palavras do SENHOR.

1 ויאמר שמואל אל שאול אתי שלח יהוה למשחך למלך על עמו על ישראל ועתה שמע לקול דברי יהוה

2 Assim diz o SENHOR dos Exércitos Eu me recordei do que fez Amaleque a Israel; como se lhe opôs no caminho, quando subia do Egito.

2 כה אמר יהוה צבאות פקדתי את אשר עשה עמלק לישראל אשר שם לו בדרך בעלתו ממצרים

3 Vai, pois, agora, e fere a Amaleque, e destrói totalmente tudo o que tiver, e não lhe perdoes; porém matarás desde o homem até à mulher, desde os meninos até aos de peito, desde os bois até às ovelhas e desde os camelos até aos jumentos.

3 עתה לך והכיתה את עמלק והחרמתם את כל אשר לו ולא תחמל עליו והמתה מאיש עד אשה מעלל ועד יונק משור ועד שה מגמל ועד חמור

4 E Saul convocou o povo e os contou em Telaim duzentos mil homens de pé e dez mil homens de Judá.

4 וישמע שאול את העם ויפקדם בטלאים מאתים אלף רגלי ועשרת אלפים את איש יהודה

5 Chegando, pois, Saul à cidade de Amaleque, pôs emboscada no vale.

5 ויבא שאול עד עיר עמלק וירב בנחל

6 E disse Saul aos queneus Ide-vos, retirai-vos e saí do meio dos amalequitas, para que vos não destrua juntamente com eles, porque vós usastes de misericórdia com todos os filhos de Israel, quando subiram do Egito. Assim, os queneus se retiraram do meio dos amalequitas.

6 ויאמר שאול אל הקיני לכו סרו רדו מתוך עמלקי פן אספך עמו ואתה עשיתה חסד עם כל בני ישראל בעלותם ממצרים ויסר קיני מתוך עמלק

7 Então, feriu Saul os amalequitas, desde Havilá até chegar a Sur, que está defronte do Egito.

7 ויך שאול את עמלק מחוילה בואך שור אשר על פני מצרים

8 E tomou vivo a Agague, rei dos amalequitas; porém a todo o povo destruiu a fio de espada.

8 ויתפש את אגג מלך עמלק חי ואת כל העם החרים לפי חרב

9 E Saul e o povo perdoaram a Agague, e ao melhor das ovelhas e das vacas, e às da segunda sorte, e aos cordeiros, e ao melhor que havia e não os quiseram destruir totalmente; porém a toda coisa vil e desprezível destruíram totalmente.

9 ויחמל שאול והעם על אגג ועל מיטב הצאן והבקר והמשנים ועל הכרים ועל כל הטוב ולא אבו החרימם וכל המלאכה נמבזה ונמס אתה החרימו

10 Então, veio a palavra do SENHOR a Samuel, dizendo

10 ויהי דבר יהוה אל שמואל לאמר

11 Arrependo-me de haver posto a Saul como rei; porquanto deixou de me seguir e não executou as minhas palavras. Então, Samuel se contristou e toda a noite clamou ao SENHOR.

11 נחמתי כי המלכתי את שאול למלך כי שב מאחרי ואת דברי לא הקים ויחר לשמואל ויזעק אל יהוה כל הלילה

12 E madrugou Samuel para encontrar a Saul pela manhã; e anunciou-se a Samuel, dizendo Já chegou Saul ao Carmelo, e eis que levantou para si uma coluna. Então, fez volta, e passou, e desceu a Gilgal.

12 וישכם שמואל לקראת שאול בבקר ויגד לשמואל לאמר בא שאול הכרמלה והנה מציב לו יד ויסב ויעבר וירד הגלגל

13 Veio, pois, Samuel a Saul; e Saul lhe disse Bendito sejas tu do SENHOR; executei a palavra do SENHOR.

13 ויבא שמואל אל שאול ויאמר לו שאול ברוך אתה ליהוה הקימתי את דבר יהוה

14 Então, disse Samuel Que balido, pois, de ovelhas é este nos meus ouvidos, e o mugido de vacas que ouço?

14 ויאמר שמואל ומה קול הצאן הזה באזני וקול הבקר אשר אנכי שמע

15 E disse Saul De Amaleque as trouxeram; porque o povo perdoou ao melhor das ovelhas e das vacas, para as oferecer ao SENHOR, teu Deus; o resto, porém, temos destruído totalmente.

15 ויאמר שאול מעמלקי הביאום אשר חמל העם על מיטב הצאן והבקר למען זבח ליהוה אלהיך ואת היותר החרמנו

16 Então, disse Samuel a Saul Espera, e te declararei o que o SENHOR me disse esta noite. E ele disse-lhe Fala.

16 ויאמר שמואל אל שאול הרף ואגידה לך את אשר דבר יהוה אלי הלילה ויאמרו לו דבר

17 E disse Samuel Porventura, sendo tu pequeno aos teus olhos, não foste por cabeça das tribos de Israel? E o SENHOR te ungiu rei sobre Israel.

17 ויאמר שמואל הלוא אם קטן אתה בעיניך ראש שבטי ישראל אתה וימשחך יהוה למלך על ישראל

18 E enviou-te o SENHOR a este caminho e disse Vai, e destrói totalmente a estes pecadores, os amalequitas, e peleja contra eles, até que os aniquiles.

18 וישלחך יהוה בדרך ויאמר לך והחרמתה את החטאים את עמלק ונלחמת בו עד כלותם אתם

19 Por que, pois, não deste ouvidos à voz do SENHOR? Antes, voaste ao despojo e fizeste o que era mal aos olhos do SENHOR.

19 ולמה לא שמעת בקול יהוה ותעט אל השלל ותעש הרע בעיני יהוה

20 Então, disse Saul a Samuel Antes, dei ouvidos à voz do SENHOR e caminhei no caminho pelo qual o SENHOR me enviou; e trouxe a Agague, rei de Amaleque, e os amalequitas destruí totalmente;

20 ויאמר שאול אל שמואל אשר שמעתי בקול יהוה ואלך בדרך אשר
שלחני יהוה ואביא את אגג מלך עמלק ואת עמלק החרמתי

21 mas o povo tomou do despojo ovelhas e vacas, o melhor do interdito, para oferecer ao SENHOR, teu Deus, em Gilgal.

21 ויקח העם מהשלל צאן ובקר ראשית החרם לזבח ליהוה אלהיך בגלגל

22 Porém Samuel disse Tem, porventura, o SENHOR tanto prazer em holocaustos e sacrifícios como em que se obedeça à palavra do SENHOR? Eis que o obedecer é melhor do que o sacrificar; e o atender melhor é do que a gordura de carneiros.

22 ויאמר שמואל החפץ ליהוה בעלות וזבחים כשמע בקול יהוה הנה
שמע מזבח טוב להקשיב מחלב אילים

23 Porque a rebelião é como o pecado de feitiçaria, e o porfiar é como iniquidade e idolatria. Porquanto tu rejeitaste a palavra do SENHOR, ele também te rejeitou a ti, para que não sejas rei.

23 כי חטאת קסם מרי ואון ותרפים הפצר יען מאסת את דבר יהוה
וימאסך ממלך

24 Então, disse Saul a Samuel Pequei, porquanto tenho traspassado o dito do SENHOR e as tuas palavras; porque temi o povo e dei ouvidos à sua voz.

24 ויאמר שאול אל שמואל חטאתי כי עברתי את פי יהוה ואת דבריך כי
יראתי את העם ואשמע בקולם

25 Agora, pois, te rogo, perdoa-me o meu pecado e volta comigo, para que adore o SENHOR.

25 ועתה שא נא את חטאתי ושוב עמי ואשתחוה ליהוה

26 Porém Samuel disse a Saul Não tornarei contigo; porquanto rejeitaste a palavra do SENHOR, já te rejeitou o SENHOR, para que não sejas rei sobre Israel.

26 ויאמר שמואל אל שאול לא אשוב עמך כי מאסתה את דבר יהוה וימאסך יהוה מהיות מלך על ישראל

27 E, virando-se Samuel para se ir, ele lhe pegou pela borda da capa e a rasgou.

27 ויסב שמואל ללכת ויחזק בכנף מעילו ויקרע

28 Então, Samuel lhe disse O SENHOR tem rasgado de ti hoje o reino de Israel e o tem dado ao teu próximo, melhor do que tu.

28 ויאמר אליו שמואל קרע יהוה את ממלכות ישראל מעליך היום ונתנה לרעך הטוב ממך

29 E também aquele que é a Força de Israel não mente nem se arrepende; porquanto não é um homem, para que se arrependa.

29 וגם נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם כי לא אדם הוא להנחם

30 Disse ele então Pequei; honra-me, porém, agora diante dos anciãos do meu povo e diante de Israel; e volta comigo, para que adore o SENHOR, teu Deus.

30 ויאמר חטאתי עתה כבדני נא נגד זקני עמי ונגד ישראל ושוב עמי והשתחויתי ליהוה אלהיך

31 Então, Samuel se tornou atrás de Saul, e Saul adorou ao SENHOR.

31 וישב שמואל אחרי שאול וישתחו שאול ליהוה

32 Então, disse Samuel Trazei-me aqui Agague, rei dos amalequitas. E Agague veio a ele animosamente; e disse Agague Na verdade, já passou a amargura da morte.

32 ויאמר שמואל הגישו אלי את אגג מלך עמלק וילך אליו אגג מעדנת ויאמר אגג אכן סר מר המות

33 Disse, porém, Samuel Assim como a tua espada desfilhou as mulheres, assim ficará desfilhada a tua mãe entre as mulheres. Então, Samuel despedaçou Agague perante o SENHOR, em Gilgal.

33 ויאמר שמואל כאשר שכלה נשים חרבך כן תשכל מנשים אמך וישסף שמואל את אגג לפני יהוה בגלגל

34 Então, Samuel se foi a Ramá; e Saul subiu à sua casa, a Gibeá de Saul.

34 וילך שמואל הרמתה ושאול עלה אל ביתו גבעת שאול

35 E nunca mais viu Samuel a Saul até ao dia da sua morte; porque Samuel teve dó de Saul. E o SENHOR se arrependeu de que pusera a Saul rei sobre Israel.

35 ולא יסף שמואל לראות את שאול עד יום מותו כי התאבל שמואל אל שאול ויהוה נחם כי המליך את שאול על ישראל

I Samuel 16

1 Então, disse o SENHOR a Samuel Até quando terás dó de Saul, havendo-o eu rejeitado, para que não reine sobre Israel? Enche o teu vaso de azeite e vem; enviar-te-ei a Jessé, o belemita; porque dentre os seus filhos me tenho provido de um rei.

1 ויאמר יהוה אל שמואל עד מתי אתה מתאבל אל שאול ואני מאסתיו
ממלך על ישראל מלא קרנך שמן ולך אשלחך אל ישי בית הלחמי כי ראיתי
בבניו לי מלך

2 Porém disse Samuel Como irei eu? Pois, ouvindo-o Saul, me matará. Então, disse o SENHOR Toma uma bezerra das vacas em tuas mãos e dize Vim para sacrificar ao SENHOR.

2 ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאול והרגני ויאמר יהוה עגלת בקר תקח
בידך ואמרת לזבח ליהוה באתי

3 E convidarás Jessé ao sacrifício; e eu te farei saber o que hás de fazer, e ungir-me-ás a quem eu te disser.

3 וקראת לישי בזבח ואנכי אודיעך את אשר תעשה ומשחת לי את אשר
אמר אליך

4 Fez, pois, Samuel o que dissera o SENHOR e veio a Belém. Então, os anciãos da cidade saíram ao encontro, tremendo, e disseram De paz é a tua vinda?

4 ויעש שמואל את אשר דבר יהוה ויבא בית לחם ויחרדו זקני העיר
לקראתו ויאמר שלם בואך

5 E disse ele É de paz; vim sacrificar ao SENHOR. Santificai-vos e vinde comigo ao sacrifício. E santificou ele a Jessé e os seus filhos e os convidou ao sacrifício.

5 ויאמר שלום לזבח ליהוה באתי התקדשו ובאתם אתי בזבח ויקדש את
ישי ואת בניו ויקרא להם לזבח

6 E sucedeu que, entrando eles, viu a Eliabe e disse Certamente, está perante o SENHOR o seu ungido.

6 ויהי בבואם וירא את אליאב ויאמר אך נגד יהוה משיחו

7 Porém o SENHOR disse a Samuel Não atentes para a sua aparência, nem para a altura da sua estatura, porque o tenho rejeitado; porque o SENHOR não vê como vê o homem. Pois o homem vê o que está diante dos olhos, porém o SENHOR olha para o coração.

7 ויאמר יהוה אל שמואל אל תבט אל מראהו ואל גבה קומתו כי מאסתיהו כי לא אשר יראה האדם כי האדם יראה לעינים ויהוה יראה ללבב

8 Então, chamou Jessé a Abinadabe e o fez passar diante de Samuel, o qual disse Nem a este tem escolhido o SENHOR.

8 ויקרא ישי אל אבינדב ויעברהו לפני שמואל ויאמר גם בזה לא בחר יהוה

9 Então, Jessé fez passar a Samá, porém disse Tampouco a este tem escolhido o SENHOR.

9 ויעבר ישי שמה ויאמר גם בזה לא בחר יהוה

10 Assim, fez passar Jessé os seus sete filhos diante de Samuel; porém Samuel disse a Jessé O SENHOR não tem escolhido estes.

10 ויעבר ישי שבעת בניו לפני שמואל ויאמר שמואל אל ישי לא בחר יהוה באלה

11 Disse mais Samuel a Jessé Acabaram-se os jovens? E disse Ainda falta o menor, e eis que apascenta as ovelhas. Disse, pois, Samuel a Jessé Envia e manda-o chamar, porquanto não nos assentaremos em roda da mesa até que ele venha aqui.

11 ויאמר שמואל אל ישי התמו הנערים ויאמר עוד שאר הקטן והנה רעה בצאן ויאמר שמואל אל ישי שלחה וקחנו כי לא נסב עד באו פה

12 Então, mandou em busca dele e o trouxe (e era ruivo, e formoso de semblante, e de boa presença). E disse o SENHOR Levanta-te e unge-o, porque este mesmo é.

12 וישלח ויביאהו והוא אדמוני עם יפה עינים וטוב ראי ויאמר יהוה קום משחהו כי זה הוא

13 Então, Samuel tomou o vaso do azeite e ungiu-o no meio dos seus irmãos; e, desde aquele dia em diante, o Espírito do SENHOR se apoderou de Davi. Então, Samuel se levantou e se tornou a Ramá.

13 ויקח שמואל את קרן השמן וימשח אתו בקרב אחיו ותצלח רוח יהוה אל דוד מהיום ההוא ומעלה ויקם שמואל וילך הרמתה

14 E o Espírito do SENHOR se retirou de Saul, e o assombrava um espírito mau, da parte do SENHOR.

14 ורוח יהוה סרה מעם שאול ובעתתו רוח רעה מאת יהוה

15 Então, os criados de Saul lhe disseram Eis que agora um espírito mau, da parte do Senhor, te assombra.

15 ויאמרו עבדי שאול אליו הנה נא רוח אלהים רעה מבעתך

16 Diga, pois, nosso senhor a seus servos, que estão em tua presença, que busquem um homem que saiba tocar harpa; e será que, quando o espírito mau, da parte do SENHOR, vier sobre ti, então, ele tocará com a sua mão, e te acharás melhor.

16 יאמר נא אדננו עבדיך לפניך יבקשו איש ידע מנגן בכנור והיה בהיות עליך רוח אלהים רעה ונגן בידו וטוב לך

17 Então, disse Saul aos seus servos Buscai-me, pois, um homem que toque bem e trazei-mo.

17 ויאמר שאול אל עבדיו ראו נא לי איש מיטיב לנגן והביאותם אלי

18 Então, respondeu um dos jovens e disse Eis que tenho visto um filho de Jessé, o belemita, que sabe tocar e é valente, e

animoso, e homem de guerra, e sisudo em palavras, e de gentil
presença; o SENHOR é com ele.

18 ויען אחד מהנערים ויאמר הנה ראיתי בן לישי בית הלחמי ידע נגן
וגבור חיל ואיש מלחמה ונבון דבר ואיש תאר ויהוה עמו

19 E Saul enviou mensageiros a Jessé, dizendo Envia-me Davi, teu
filho, o que está com as ovelhas.

19 וישלח שאול מלאכים אל ישי ויאמר שלחה אלי את דוד בנך אשר בצאן

20 Então, tomou Jessé um jumento carregado de pão, e um odre
de vinho, e um cabrito e enviou-os a Saul pela mão de Davi, seu
filho.

20 ויקח ישי חמור לחם ונאד יין וגדי עזים אחד וישלח ביד דוד בנו אל
שאול

21 Assim, Davi veio a Saul, e esteve perante ele, e o amou muito;
e foi seu pajem de armas.

21 ויבא דוד אל שאול ויעמד לפניו ויאהבהו מאד ויהי לו נשא כלים

22 Então, Saul mandou dizer a Jessé Deixa estar Davi perante
mim, pois achou graça a meus olhos.

22 וישלח שאול אל ישי לאמר יעמד נא דוד לפני כי מצא חן בעיני

23 E sucedia que, quando o espírito mau, da parte de Deus,
vinha sobre Saul, Davi tomava a harpa e a tocava com a sua mão;
então, Saul sentia alívio e se achava melhor, e o espírito mau se
retirava dele.

23 והיה בהיות רוח אלהים אל שאול ולקח דוד את הכנור ונגן בידו ורוח
לשאול וטוב לו וסרה מעליו רוח הרעה

I Samuel 17

1 E os filisteus ajuntaram os seus arraiais para a guerra, e congregaram-se em Socó, que está em Judá, e acamparam-se entre Socó e Azeca, no termo de Damim.

1 ויאספו פלשתים את מחניהם למלחמה ויאספו שכה אשר ליהודה ויחנו בין שוכה ובין עזקה באפס דמים

2 Porém Saul e os homens de Israel se ajuntaram, e acamparam no vale do Carvalho, e ordenaram a batalha contra os filisteus.

2 ושאול ואיש ישראל נאספו ויחנו בעמק האלה ויערכו מלחמה לקראת פלשתים

3 E os filisteus estavam num monte da banda dalém, e os israelitas estavam no outro monte da banda daquém; e o vale estava entre eles.

3 ופלשתים עמדים אל ההר מזה וישראל עמדים אל ההר מזה והגיא ביניהם

4 Então, saiu do arraial dos filisteus um homem guerreiro, cujo nome era Golias, de Gate, que tinha de altura seis côvados e um palmo.

4 ויצא איש הבנים ממחנות פלשתים גלית שמו מגת גבהו שש אמות וזרת

5 Trazia na cabeça um capacete de bronze e vestia uma couraça de escamas; e era o peso da couraça de cinco mil siclos de bronze.

5 וכובע נחשת על ראשו ושריון קשקשים הוא לבוש ומשקל השריון חמשת אלפים שקלים נחשת

6 E trazia grevas de bronze por cima de seus pés e um escudo de bronze entre os seus ombros.

6 ומצחת נחשת על רגליו וכידון נחשת בין כתפיו

7 E a haste da sua lança era como eixo de tecelão, e o ferro da sua lança, de seiscentos siclos de ferro; e diante dele ia o escudeiro.

7 וחץ חניתו כמנור ארגים ולהבת חניתו שש מאות שקלים ברזל ונשא הצנה הלך לפניו

8 E parou, e clamou às companhias de Israel, e disse-lhes Para que saireis a ordenar a batalha? Não sou eu filisteu, e vós, servos de Saul? Escolhei dentre vós um homem que desça a mim.

8 ויעמד ויקרא אל מערכת ישראל ויאמר להם למה תצאו לערך מלחמה הלוא אנכי הפלשתי ואתם עבדים לשאול ברו לכם איש וירד אלי

9 Se ele puder pelejar comigo e me ferir, seremos vossos servos; porém, se eu o vencer e o ferir, então, sereis nossos servos e nos servireis.

9 אם יוכל להלחם אתי והכני והיינו לכם לעבדים ואם אני אוכל לו והכיתיו והייתם לנו לעבדים ועבדתם אתנו

10 Disse mais o filisteu Hoje, desafio as companhias de Israel, dizendo Dai-me um homem, para que ambos pelejemos.

10 ויאמר הפלשתי אני חרפתי את מערכות ישראל היום הזה תנו לי איש ונלחמה יחד

11 Ouvindo, então, Saul e todo o Israel essas palavras do filisteu, espantaram-se e temeram muito.

11 וישמע שאול וכל ישראל את דברי הפלשתי האלה ויחתו ויראו מאד

12 E Davi era filho de um homem, efrateu, de Belém de Judá, cujo nome era Jessé, que tinha oito filhos; e, nos dias de Saul, era este homem já velho e adiantado na idade entre os homens.

12 ודוד בן איש אפרתי הזה מבית לחם יהודה ושמו ישי ולו שמנה בנים והאיש בימי שאול זקן בא באנשים

13 Foram-se os três filhos mais velhos de Jessé e seguiram a Saul à guerra; e eram os nomes de seus três filhos, que foram à guerra, Eliabe, o primogênito, e o segundo, Abinadabe, e o terceiro, Samá.

13 וילכו שלשת בני ישי הגדלים הלכו אחרי שאול למלחמה ושם שלשת בניו אשר הלכו במלחמה אליאב הבכור ומשנהו אבינדב והשלשי שמה

14 E Davi era o menor; e os três maiores seguiram a Saul.

14 ודוד הוא הקטן ושלשה הגדלים הלכו אחרי שאול

15 Davi, porém, ia e voltava de Saul, para apascentar as ovelhas de seu pai, em Belém.

15 ודוד הלך ושב מעל שאול לרעות את צאן אביו בית לחם

16 Chegava-se, pois, o filisteu pela manhã e à tarde; e apresentou-se por quarenta dias.

16 ויגש הפלשתי השכם והערב ויתיצב ארבעים יום

17 E disse Jessé a Davi, seu filho Toma, peço-te, para teus irmãos um efa deste grão tostado e estes dez pães e corre a levá-los ao arraial, a teus irmãos.

17 ויאמר ישי לדוד בנו קח נא לאחיך איפת הקליא הזה ועשרה לחם הזה והרץ המחנה לאחיך

18 Porém estes dez queijos de leite leva ao chefe de mil; e visitarás teus irmãos, a ver se lhes vai bem; e tomarás o seu penhor.

18 ואת עשרת חרצי החלב האלה תביא לשר האלף ואת אחיך תפקד לשלום ואת ערבתם תקח

19 E estavam Saul, e eles, e todos os homens de Israel no vale do Carvalho, pelejando com os filisteus.

19 ושאול והמה וכל איש ישראל בעמק האלה נלחמים עם פלשתים

20 Davi, então, se levantou pela manhã, bem cedo, e deixou as ovelhas a um guarda, e carregou-se, e partiu, como Jessé lhe ordenara; e chegou ao lugar dos carros, quando já o arraial saía em ordem de batalha, e, a gritos, chamavam à peleja.

20 וישכם דוד בבקר ויטש את הצאן על שמר וישא וילך כאשר צוהו ישי ויבא המעגלה והחיל היצא אל המערכה והרעו במלחמה

21 E os israelitas e filisteus se puseram em ordem, fileira contra fileira.

21 ותערך ישראל ופלשתים מערכה לקראת מערכה

22 E Davi deixou a carga que trouxera na mão do guarda da bagagem e correu à batalha; e, chegando, perguntou a seus irmãos se estavam bem.

22 ויטש דוד את הכלים מעליו על יד שומר הכלים וירץ המערכה ויבא וישאל לאחיו לשלום

23 E, estando ele ainda falando com eles, eis que vinha subindo do exército dos filisteus o homem guerreiro, cujo nome era Golias, o filisteu de Gate, e falou conforme aquelas palavras, e Davi as ouviu.

23 והוא מדבר עמם והנה איש הבנים עולה גלית הפלשתי שמו מגת ממערות פלשתים וידבר כדברים האלה וישמע דוד

24 Porém todos os homens de Israel, vendo aquele homem, fugiam de diante dele, e temiam grandemente,

24 וכל איש ישראל בראותם את האיש וינסו מפניו וייראו מאד

25 e diziam os homens de Israel Vistes aquele homem que subiu? Pois subiu para afrontar a Israel. Há de ser, pois, que ao homem que o ferir o rei o enriquecerá de grandes riquezas, e lhe dará a sua filha, e fará isenta de impostos a casa de seu pai em Israel.

25 ויאמר איש ישראל הראיתם האיש העלה הזה כי לחרף את ישראל עלה והיה האיש אשר יכנו יעשרנו המלך עשר גדול ואת בתו יתן לו ואת בית אביו יעשה חפשי בישראל

26 Então, falou Davi aos homens que estavam com ele, dizendo Que farão àquele homem que ferir a este filisteu e tirar a afronta de sobre Israel? Quem é, pois, este incircunciso filisteu, para afrontar os exércitos do Deus vivo?

26 ויאמר דוד אל האנשים העמדים עמו לאמר מה יעשה לאיש אשר יכה את הפלשתי הלז והסיר חרפה מעל ישראל כי מי הפלשתי הערל הזה כי חרף מערכות אלהים חיים

27 E o povo lhe tornou a falar conforme aquela palavra, dizendo Assim farão ao homem que o ferir.

27 ויאמר לו העם כדבר הזה לאמר כה יעשה לאיש אשר יכנו

28 E, ouvindo Eliabe, seu irmão mais velho, falar àqueles homens, acendeu-se a ira de Eliabe contra Davi, e disse Por que desceste aqui? E a quem deixaste aquelas poucas ovelhas no deserto? Bem conheço a tua presunção e a maldade do teu coração, que desceste para ver a peleja.

28 וישמע אליאב אחיו הגדול בדברו אל האנשים ויחר אף אליאב בדוד ויאמר למה זה ירדת ועל מי נטשת מעט הצאן ההנה במדבר אני ידעתי את זדנך ואת רע לבבך כי למען ראות המלחמה ירדת

29 Então, disse Davi Que fiz eu agora? Porventura, não há razão para isso?

29 ויאמר דוד מה עשיתי עתה הלוא דבר הוא

30 E desviou-se dele para outro e falou conforme aquela palavra; e o povo lhe tornou a responder conforme as primeiras palavras.

30 ויסב מאצלו אל מול אחר ויאמר כדבר הזה וישבהו העם דבר כדבר הראשון

31 E, ouvidas as palavras que Davi havia falado, as anunciaram a Saul, e mandou em busca dele.

31 וישמעו הדברים אשר דבר דוד ויגדו לפני שאול ויקחהו

32 E Davi disse a Saul Não desfaleça o coração de ninguém por causa dele; teu servo irá e pelejará contra este filisteu.

32 ויאמר דוד אל שאול אל יפל לב אדם עליו עבדך ילך ונלחם עם הפלשתי הזה

33 Porém Saul disse a Davi Contra este filisteu não poderás ir para pelejar com ele; pois tu ainda és moço, e ele, homem de guerra desde a sua mocidade.

33 ויאמר שאול אל דוד לא תוכל ללכת אל הפלשתי הזה להלחם עמו כי נער אתה והוא איש מלחמה מנעריו

34 Então, disse Davi a Saul Teu servo apascentava as ovelhas de seu pai; e vinha um leão ou um urso e tomava uma ovelha do rebanho,

34 ויאמר דוד אל שאול רעה היה עבדך לאביו בצאן ובא הארי ואת הדוב
ונשא שה מהעדר

35 e eu saía após ele, e o feria, e a livrava da sua boca; e,
levantando-se ele contra mim, lançava-lhe mão da barba, e o
feria, e o matava.

35 ויצאתי אחריו והכתיו והצלתי מפיו ויקם עלי והחזקתי בזקנו והכתיו
והמיתיו

36 Assim, feria o teu servo o leão como o urso; assim será este
incircunciso filisteu como um deles; porquanto afrontou os
exércitos do Deus vivo.

36 גם את הארי גם הדוב הכה עבדך והיה הפלשתי הערל הזה כאחד
מהם כי חרף מערכת אלהים חיים

37 Disse mais Davi O SENHOR me livrou da mão do leão e da do
urso; ele me livrará da mão deste filisteu. Então, disse Saul a Davi
Vai-te embora, e o SENHOR seja contigo.

37 ויאמר דוד יהוה אשר הצלני מיד הארי ומיד הדב הוא יצילני מיד
הפלשתי הזה ויאמר שאול אל דוד לך ויהוה יהיה עמך

38 E Saul vestiu a Davi das suas vestes, e pôs-lhe sobre a cabeça
um capacete de bronze, e o vestiu de uma couraça.

38 וילבש שאול את דוד מדיו ונתן קובע נחשת על ראשו וילבש אתו שריון

39 E Davi cingiu a espada sobre as suas vestes e começou a
andar; porém nunca o havia experimentado; então, disse Davi a
Saul Não posso andar com isto, pois nunca o experimentei. E
Davi tirou aquilo de sobre si.

39 ויחגר דוד את חרבו מעל למדיו ויאל ללכת כי לא נסה ויאמר דוד אל
שאול לא אוכל ללכת באלה כי לא נסיתי ויסרם דוד מעליו

40 E tomou o seu cajado na mão, e escolheu para si cinco seixos do ribeiro, e pô-los no alforje de pastor, que trazia, a saber, no surrão; e lançou mão da sua funda e foi-se chegando ao filisteu.

40 ויקח מקלו בידו ויבחר לו חמשה חלקי אבנים מן הנחל וישם אתם בכלי הרעים אשר לו ובילקוט וקלעו בידו ויגש אל הפלשתי

41 O filisteu também veio e se vinha chegando a Davi; e o que lhe levava o escudo ia diante dele.

41 וילך הפלשתי הלך וקרב אל דוד והאיש נשא הצנה לפניו

42 E, olhando o filisteu e vendo a Davi, o desprezou, porquanto era jovem ruivo e de gentil aspecto.

42 ויבט הפלשתי ויראה את דוד ויבזהו כי היה נער ואדמני עם יפה מראה

43 Disse, pois, o filisteu a Davi Sou eu algum cão, para tu vires a mim com paus? E o filisteu amaldiçoou a Davi, pelos seus deuses.

43 ויאמר הפלשתי אל דוד הכלב אנכי כי אתה בא אלי במקלות ויקלל הפלשתי את דוד באלהיו

44 Disse mais o filisteu a Davi Vem a mim, e darei a tua carne às aves do céu e às bestas do campo.

44 ויאמר הפלשתי אל דוד לכה אלי ואתנה את בשרך לעוף השמים ולבהמת השדה

45 Davi, porém, disse ao filisteu Tu vens a mim com espada, e com lança, e com escudo; porém eu vou a ti em nome do SENHOR dos Exércitos, o Deus dos exércitos de Israel, a quem tens afrontado.

45 ויאמר דוד אל הפלשתי אתה בא אלי בחרב ובחנית ובכידון ואנכי בא אליך בשם יהוה צבאות אלהי מערכות ישראל אשר חרפת

46 Hoje mesmo o SENHOR te entregará na minha mão; e ferir-te-ei, e te tirarei a cabeça, e os corpos do arraial dos filisteus darei hoje mesmo às aves do céu e às bestas da terra; e toda a terra saberá que há Deus em Israel.

46 היום הזה יסגרך יהוה בידי והכיתך והסרתי את ראשך מעליך ונתתי פגר מחנה פלשתים היום הזה לעוף השמים ולחית הארץ וידעו כל הארץ כי יש אלהים לישראל

47 E saberá toda esta congregação que o SENHOR salva, não com espada, nem com lança; porque do SENHOR é a guerra, e ele vos entregará na nossa mão.

47 וידעו כל הקהל הזה כי לא בחרב ובחנית יהושיע יהוה כי ליהוה המלחמה ונתן אתכם בידנו

48 E sucedeu que, levantando-se o filisteu e indo encontrar-se com Davi, apressou-se Davi e correu ao combate, a encontrar-se com o filisteu.

48 והיה כי קם הפלשתי וילך ויקרב לקראת דוד וימהר דוד וירץ המערכה לקראת הפלשתי

49 E Davi meteu a mão no alforje, e tomou dali uma pedra, e com a funda lha atirou, e feriu o filisteu na testa; e a pedra se lhe cravou na testa, e caiu sobre o seu rosto em terra.

49 וישלח דוד את ידו אל הכלי ויקח משם אבן ויקלע ויך את הפלשתי אל מצחו ותטבע האבן במצחו ויפל על פניו ארצה

50 Assim, Davi prevaleceu contra o filisteu, com uma funda e com uma pedra, e feriu o filisteu, e o matou sem que Davi tivesse uma espada na mão.

50 ויחזק דוד מן הפלשתי בקלע ובאבן ויך את הפלשתי וימיתהו וחרב אין ביד דוד

51 Pelo que correu Davi, e pôs-se em pé sobre o filisteu, e tomou a sua espada, e tirou-a da bainha; e o matou e lhe cortou com ela a cabeça; vendo, então, os filisteus que o seu campeão era morto, fugiram.

51 וירץ דוד ויעמד אל הפלשתי ויקח את חרבו וישלפה מתערה וימתתהו ויכרת בה את ראשו ויראו הפלשתים כי מת גבורם וינסו

52 Então, os homens de Israel e Judá se levantaram, e jubilaram, e seguiram os filisteus, até chegar ao vale e até às portas de Ecrom; e caíram os feridos dos filisteus pelo caminho, de Saaraim até Gate e até Ecrom.

52 ויקמו אנשי ישראל ויהודה וירעו וירדפו את הפלשתים עד בואך גיא ועד שערי עקרון ויפלו חללי פלשתים בדרך שערים ועד גת ועד עקרון

53 Então, voltaram os filhos de Israel de perseguirem os filisteus e despojaram os seus arraiais.

53 וישבו בני ישראל מדלק אחרי פלשתים וישסו את מחניהם

54 E Davi tomou a cabeça do filisteu e a trouxe a Jerusalém; porém pôs as armas dele na sua tenda.

54 ויקח דוד את ראש הפלשתי ויבאהו ירושלם ואת כליו שם באהלו

55 Vendo, porém, Saul sair Davi a encontrar-se com o filisteu, disse a Abner, o chefe do exército De quem é filho este jovem, Abner? E disse Abner Vive a tua alma, ó rei, que o não sei.

55 וכראות שאול את דוד יצא לקראת הפלשתי אמר אל אבנר שר הצבא בן מי זה הנער אבנר ויאמר אבנר חי נפשך המלך אם ידעתי

56 Disse, então, o rei Pergunta, pois, de quem é filho este jovem.

56 ויאמר המלך שאל אתה בן מי זה העלם

57 Voltando, pois, Davi de ferir o filisteu, Abner o tomou consigo e o trouxe à presença de Saul, trazendo ele na mão a cabeça do filisteu.

57 וכשוב דוד מהכות את הפלשתי ויקח אתו אבנר ויבאהו לפני שאול וראש הפלשתי בידו

58 E disse-lhe Saul De quem és filho, jovem? E disse Davi Filho de teu servo Jessé, belemita.

58 ויאמר אליו שאול בן מי אתה הנער ויאמר דוד בן עבדך ישי בית הלחמי

I Samuel 18

1 E Sucedeu que, acabando ele de falar com Saul, a alma de Jônatas se ligou com a alma de Davi; e Jônatas o amou como à sua própria alma.

1 ויהי ככלתו לדבר אל שאול ונפש יהונתן נקשרה בנפש דוד ויאהבו יהונתן כנפשו

2 E Saul, naquele dia, o tomou e não lhe permitiu que tornasse para casa de seu pai.

2 ויקחהו שאול ביום ההוא ולא נתנו לשוב בית אביו

3 E Jônatas e Davi fizeram aliança; porque Jônatas o amava como à sua própria alma.

3 ויכרת יהונתן ודוד ברית באהבתו אתו כנפשו

4 E Jônatas se despojou da capa que trazia sobre si e a deu a Davi, como também as suas vestes, até a sua espada, e o seu arco, e o seu cinto.

4 ויתפשט יהונתן את המעיל אשר עליו ויתנהו לדוד ומדיו ועד חרבו ועד קשתו ועד חגרו

5 E saía Davi aonde quer que Saul o enviava e conduzia-se com prudência; e Saul o pôs sobre a gente de guerra, e era aceito aos olhos de todo o povo e até aos olhos dos servos de Saul

5 ויצא דוד בכל אשר ישלחנו שאול ישכיל וישמהו שאול על אנשי המלחמה וייטב בעיני כל העם וגם בעיני עבדי שאול

6 Sucedeu, porém, que, vindo eles, quando Davi voltava de ferir os filisteus, as mulheres de todas as cidades de Israel saíram ao encontro do rei Saul, cantando e em danças, com adufes, com alegria e com instrumentos de música.

6 ויהי בבואם בשוב דוד מהכות את הפלשתי ותצאנה הנשים מכל ערי ישראל לשור והמחלות לקראת שאול המלך בתפים בשמחה ובשלשים

7 E as mulheres, tangendo, respondiam umas às outras e diziam Saul feriu os seus milhares, porém Davi, os seus dez milhares.

7 ותענינה הנשים המשחקות ותאמרן הכה שאול באלפו ודוד ברבבתיו

8 Então, Saul se indignou muito, e aquela palavra pareceu mal aos seus olhos; e disse Dez milhares deram a Davi, e a mim somente milhares; na verdade, que lhe falta, senão só o reino?

8 ויחר לשאול מאד וירע בעיניו הדבר הזה ויאמר נתנו לדוד רבבות ולי נתנו האלפים ועוד לו אך המלוכה

9 E, desde aquele dia em diante, Saul tinha Davi em suspeita.

9 ויהי שאול עון את דוד מהיום ההוא והלאה

10 E aconteceu, ao outro dia, que o mau espírito, da parte de Deus, se apoderou de Saul, e profetizava no meio da casa; e Davi tangia a harpa com a sua mão, como de dia em dia; Saul, porém, tinha na mão uma lança.

10 ויהי ממחרת ותצלח רוח אלהים רעה אל שאול ויתנבא בתוך הבית
ודוד מנגן בידו כיום ביום והחנית ביד שאול

11 E Saul atirou com a lança, dizendo Encravarei a Davi na
parede. Porém Davi se desviou dele por duas vezes

11 ויטל שאול את החנית ויאמר אכה בדוד ובקיר ויסב דוד מפניו פעמים

12 E temia Saul a Davi, porque o SENHOR era com ele e se tinha
retirado de Saul.

12 וירא שאול מלפני דוד כי היה יהוה עמו ומעם שאול סר

13 Pelo que Saul o desviou de si e o pôs por chefe de mil; e saía e
entrava diante do povo.

13 ויסרהו שאול מעמו וישמהו לו שר אלף ויצא ויבא לפני העם

14 E Davi se conduzia com prudência em todos os seus
caminhos, e o SENHOR era com ele.

14 ויהי דוד לכל דרכו משכיל ויהוה עמו

15 Vendo, então, Saul que tão prudentemente se conduzia, tinha
receio dele.

15 וירא שאול אשר הוא משכיל מאד ויגר מפניו

16 Porém todo o Israel e Judá amavam Davi, porquanto saía e
entrava diante deles.

16 וכל ישראל ויהודה אהב את דוד כי הוא יוצא ובא לפניהם

17 Pelo que Saul disse a Davi Eis que Merabe, minha filha mais
velha, te darei por mulher; sê-me somente filho valoroso e
guerreia as guerras do SENHOR (Porque Saul dizia consigo Não
seja contra ele a minha mão, mas, sim, a dos filisteus.).

17 ויאמר שאול אל דוד הנה בתי הגדולה מרב אתה אתן לך לאשה אך היה לי לבן חיל והלחם מלחמות יהוה ושאול אמר אל תהי ידי בו ותהי בו יד פלשתים

18 Mas Davi disse a Saul Quem sou eu, e qual é a minha vida e a família de meu pai em Israel, para vir a ser genro do rei?

18 ויאמר דוד אל שאול מי אנכי ומי חיי משפחת אבי בישראל כי אהיה חתן למלך

19 Sucedeu, porém, que ao tempo que Merabe, filha de Saul, devia ser dada a Davi, ela foi dada por mulher a Adriel, meolatita.

19 ויהי בעת תת את מרב בת שאול לדוד והיא נתנה לעדריאל המחלתי לאשה

20 Mas Mical, a outra filha de Saul, amava a Davi; o que, sendo anunciado a Saul, pareceu isso bom aos seus olhos.

20 ותאהב מיכל בת שאול את דוד ויגדו לשאול וישר הדבר בעיניו

21 E Saul disse Eu lha darei, para que lhe sirva de laço e para que a mão dos filisteus venha a ser contra ele. Pelo que Saul disse a Davi Com a outra serás hoje meu genro.

21 ויאמר שאול אתננה לו ותהי לו למוקש ותהי בו יד פלשתים ויאמר שאול אל דוד בשתים תתחתן בי היום

22 E Saul deu ordem aos seus servos Falai em segredo a Davi, dizendo Eis que o rei te está mui afeiçoado, e todos os seus servos te amam; agora, pois, consente em ser genro do rei.

22 ויצו שאול את עבדו דברו אל דוד בלט לאמר הנה חפץ בך המלך וכל עבדיו אהבוך ועתה התחתן במלך

23 E os servos de Saul falaram todas essas palavras aos ouvidos de Davi. Então, disse Davi Parece-vos pouco aos vossos olhos ser genro do rei, sendo eu homem pobre e desprezível?

23 וידברו עבדי שאול באזני דוד את הדברים האלה ויאמר דוד הנקלה בעיניכם התחתן במלך ואנכי איש רש ונקלה

24 E os servos de Saul lhe anunciaram isso, dizendo Foram tais as palavras que falou Davi.

24 ויגדו עבדי שאול לו לאמר כדברים האלה דבר דוד

25 Então, disse Saul Assim direis a Davi O rei não tem necessidade de dote, senão de cem prepúcios de filisteus, para se tomar vingança dos inimigos do rei. Porquanto Saul tentava fazer cair a Davi pela mão dos filisteus.

25 ויאמר שאול כה תאמרו לדוד אין חפץ למלך במהר כי במאה ערלות פלשתים להנקם באיבי המלך ושאול חשב להפיל את דוד ביד פלשתים

26 E anunciaram os seus servos essas palavras a Davi, e esse negócio pareceu bem aos olhos de Davi, de que fosse genro do rei; porém ainda os dias se não haviam cumprido.

26 ויגדו עבדיו לדוד את הדברים האלה וישר הדבר בעיני דוד להתחתן במלך ולא מלאו הימים

27 Então, Davi se levantou e partiu ele com os seus homens, e feriram dentre os filisteus duzentos homens; e Davi trouxe os seus prepúcios, e os entregaram todos ao rei, para que fosse genro do rei; então, Saul lhe deu por mulher a sua filha.

27 ויקם דוד וילך הוא ואנשיו ויך בפלשתים מאתים איש ויבא דוד את ערלתיהם וימלאום למלך להתחתן במלך ויתן לו שאול את מיכל בתו לאשה

28 E viu Saul e notou que o SENHOR era com Davi; e Mical, filha de Saul, o amava.

28 וירא שאול וידע כי יהוה עם דוד ומיכל בת שאול אהבתהו

29 Então, Saul temeu muito mais a Davi e Saul foi todos os seus dias inimigo de Davi.

29 ויאסף שאול לרא מפני דוד עוד ויהי שאול איב את דוד כל הימים

30 E, saindo os príncipes dos filisteus para a batalha, sucedeu que Davi se conduziu mais prudentemente do que todos os servos de Saul; portanto, o seu nome era mui estimado.

30 ויצאו שרי פלשתים ויהי מדי צאתם שכל דוד מכל עבדי שאול וייקר שמו מאד

I Samuel 19

1 E falou Saul a Jônatas, seu filho, e a todos os seus servos para que matassem Davi. Porém Jônatas, filho de Saul, estava mui afeiçoado a Davi.

1 וידבר שאול אל יונתן בנו ואל כל עבדיו להמית את דוד ויהונתן בן שאול חפץ בדוד מאד

2 E Jônatas o anunciou a Davi, dizendo Meu pai, Saul, procura matar-te; pelo que, agora, guarda-te, pela manhã, e fica-te num lugar oculto, e esconde-te.

2 ויגד יהונתן לדוד לאמר מבקש שאול אבי להמיתך ועתה השמר נא בבקר וישבת בסתר ונחבאת

3 E sairei eu e estarei à mão de meu pai no campo em que estiveres; e eu falarei de ti a meu pai, e verei o que houver, e to anunciarei.

3 ואני אצא ועמדתי ליד אבי בשדה אשר אתה שם ואני אדבר בך אל אבי
וראיתי מה והגדתי לך

4 Então, Jônatas falou bem de Davi a Saul, seu pai, e disse-lhe
Não peque o rei contra seu servo Davi, porque ele não pecou
contra ti, e porque os seus feitos te são mui bons.

4 וידבר יהונתן בדוד טוב אל שאול אביו ויאמר אליו אל יחטא המלך בעבדו
בדוד כי לוא חטא לך וכי מעשיו טוב לך מאד

5 Porque pôs a sua alma na mão e feriu aos filisteus, e fez o
SENHOR um grande livramento a todo o Israel; tu mesmo o viste
e te alegraste; por que, pois, pecarias contra sangue inocente,
matando Davi sem causa?

5 וישם את נפשו בכפו ויך את הפלשתי ויעש יהוה תשועה גדולה לכל
ישראל ראית ותשמח ולמה תחטא בדם נקי להמית את דוד חנם

6 E Saul deu ouvidos à voz de Jônatas e jurou Saul Vive o
SENHOR, que não morrerá.

6 וישמע שאול בקול יהונתן וישבע שאול חי יהוה אם יומת

7 E Jônatas chamou a Davi, e contou-lhe todas estas palavras, e
Jônatas levou Davi a Saul; e esteve perante ele como dantes.

7 ויקרא יהונתן לדוד ויגד לו יהונתן את כל הדברים האלה ויבא יהונתן
את דוד אל שאול ויהי לפניו כאתמול שלשום

8 E tornou a haver guerra; e saiu Davi, e pelejou contra os
filisteus, e feriu-os de grande ferida; e fugiram diante dele.

8 ותוסף המלחמה להיות ויצא דוד וילחם בפלשתים ויך בהם מכה גדולה
וינסו מפניו

9 Porém o espírito mau, da parte do SENHOR, se tornou sobre Saul, estando ele assentado em sua casa e tendo na mão a sua lança, e tangendo Davi com a mão o instrumento de música.

9 ותהי רוח יהוה רעה אל שאול והוא בביתו יושב וחניתו בידו ודוד מנגן ביד

10 E procurava Saul encravar a Davi na parede, porém ele se desviou de diante de Saul, o qual feriu com a lança a parede; então, fugiu Davi e escapou naquela mesma noite.

10 ויבקש שאול להכות בחנית בדוד ובקיר ויפטר מפני שאול ויך את החנית בקיר ודוד נס וימלט בלילה הוא

11 Porém Saul mandou mensageiros à casa de Davi, que o guardassem e o matassem pela manhã; do que Mical, sua mulher, avisou a Davi, dizendo Se não salvares a tua vida esta noite, amanhã te matarão.

11 וישלח שאול מלאכים אל בית דוד לשמרו ולהמיתו בבקר ותגד לדוד מיכל אשתו לאמר אם אינך ממלט את נפשך הלילה מחר אתה מומת

12 Então, Mical desceu a Davi por uma janela; e ele se foi, e fugiu, e escapou.

12 ותרד מיכל את דוד בעד החלון וילך ויברח וימלט

13 E Mical tomou uma estátua, e a deitou na cama, e pôs-lhe à cabeceira uma pele de cabra, e a cobriu com uma coberta.

13 ותקח מיכל את התרפים ותשם אל המטה ואת כביר העזים שמה מראשתיו ותכס בבגד

14 E, mandando Saul mensageiros que trouxessem a Davi, ela disse Está doente.

14 וישלח שאול מלאכים לקחת את דוד ותאמר חלה הוא

15 Então, Saul mandou mensageiros que vissem Davi, dizendo Trazei-mo mesmo na cama, para que o mate.

15 וישלח שאול את המלאכים לראות את דוד לאמר העלו אתו במטה אלי להמתו

16 Vindo, pois, os mensageiros, eis que estava a estátua na cama, e a pele de cabra, à sua cabeceira.

16 ויבאו המלאכים והנה התרפים אל המטה וכביר העזים מראשתיו

17 Então, disse Saul a Mical Por que assim me enganaste e deixaste ir e escapar o meu inimigo? E disse Mical a Saul Porque ele me disse Deixa-me ir, por que hei de eu matar-te?

17 ויאמר שאול אל מיכל למה ככה רמיתני ותשלחי את איבי וימלט ותאמר מיכל אל שאול הוא אמר אלי שלחני למה אמיתך

18 Assim, Davi fugiu, e escapou, e veio a Samuel, a Ramá, e lhe participou tudo quanto Saul lhe fizera; e foram, ele e Samuel, e ficaram em Naiote.

18 ודוד ברח וימלט ויבא אל שמואל הרמתה ויגד לו את כל אשר עשה לו שאול וילך הוא ושמואל וישבו בנוית

19 E o anunciaram a Saul, dizendo Eis que Davi está em Naiote, em Ramá.

19 ויגד לשאול לאמר הנה דוד בנוית ברמה

20 Então, enviou Saul mensageiros para trazerem a Davi, os quais viram uma congregação de profetas profetizando, onde estava Samuel, que presidia sobre eles; e o Espírito de Deus veio sobre os mensageiros de Saul, e também eles profetizaram.

20 וישלח שאול מלאכים לקחת את דוד וירא את להקת הנביאים נבאים
ושמואל עמד נצב עליהם ותהי על מלאכי שאול רוח אלהים ויתנבאו גם
המה

21 E, avisado disso Saul, enviou outros mensageiros, e também estes profetizaram; então, enviou Saul ainda uns terceiros mensageiros, os quais também profetizaram.

21 ויגדו לשאול וישלח מלאכים אחרים ויתנבאו גם המה ויסף שאול
וישלח מלאכים שלשים ויתנבאו גם המה

22 Então, foi também ele mesmo a Ramá e chegou ao poço grande que estava em Seco; e, perguntando, disse Onde estão Samuel e Davi? E disseram-lhe Eis que estão em Naiote, em Ramá.

22 וילך גם הוא הרמתה ויבא עד בור הגדול אשר בשכו וישאל ויאמר
איפה שמואל ודוד ויאמר הנה בנוית ברמה

23 Então, foi para Naiote, em Ramá; e o mesmo Espírito de Deus veio sobre ele, e ia profetizando, até chegar a Naiote, em Ramá.

23 וילך שם אל נוית ברמה ותהי עליו גם הוא רוח אלהים וילך הלוך
ויתנבא עד באו בנוית ברמה

24 E ele também despiu as suas vestes, e ele também profetizou diante de Samuel, e esteve nu por terra todo aquele dia e toda aquela noite; pelo que se diz Está também Saul entre os profetas?

24 ויפשט גם הוא בגדיו ויתנבא גם הוא לפני שמואל ויפל ערם כל היום
ההוא וכל הלילה על כן יאמרו הגם שאול בנביאם

I Samuel 20

1 Então, fugiu Davi de Naiote, em Ramá, e veio, e disse perante Jônatas Que fiz eu? Qual é o meu crime? E qual é o meu pecado diante de teu pai, que procura tirar-me a vida?

1 ויברח דוד מנוית ברמה ויבא ויאמר לפני יהונתן מה עשיתי מה עוני ומה חטאתי לפני אביך כי מבקש את נפשי

2 E ele lhe disse Tal não seja; não morrerás. Eis que meu pai não faz coisa nenhuma grande, nem pequena, sem primeiro me dar parte; por que, pois, meu pai me encobriria este negócio? Não é assim.

2 ויאמר לו חלילה לא תמות הנה לו עשה אבי דבר גדול או דבר קטן ולא יגלה את אזני ומדוע יסתיר אבי ממני את הדבר הזה אין זאת

3 Então, Davi tornou a jurar e disse Mui bem sabe teu pai que achei graça a teus olhos; pelo que disse Não saiba isso Jônatas, para que se não magoe; e, na verdade, vive o SENHOR, e vive a tua alma, que apenas há um passo entre mim e a morte.

3 וישבע עוד דוד ויאמר ידע ידע אביך כי מצאתי חן בעיניך ויאמר אל ידע זאת יהונתן פן יעצב ואולם חי יהוה וחי נפשך כי כפשע ביני ובין המות

4 E disse Jônatas a Davi O que disser a tua alma eu te farei.

4 ויאמר יהונתן אל דוד מה תאמר נפשך ואעשה לך

5 Disse Davi a Jônatas Eis que amanhã é a lua nova, em que costumo assentar-me com o rei para comer; deixa-me tu ir, porém, e esconder-me-ei no campo, até à terceira tarde.

5 ויאמר דוד אל יהונתן הנה חדש מחר ואנכי ישב אשב עם המלך לאכול ושלחתני ונסתרתי בשדה עד הערב השלשית

6 Se teu pai notar a minha ausência, dirás Davi me pediu muito que o deixasse ir correndo a Belém, sua cidade; porquanto se faz lá o sacrifício anual para toda a linhagem.

6 אם פקד יפקדני אביך ואמרת נשאל נשאל ממני דוד לרוץ בית לחם עירו
כי זבח הימים שם לכל המשפחה

7 Se disser assim Está bem! Então, teu servo tem paz. Porém, se muito se indignar, sabe que já está inteiramente determinado no mal.

7 אם כה יאמר טוב שלום לעבדך ואם חרה יחרה לו דע כי כלתה הרעה
מעמו

8 Usa, pois, de misericórdia com o teu servo, porque fizeste a teu servo entrar contigo em aliança do SENHOR; se, porém, há em mim crime, mata-me tu mesmo; por que me levarias a teu pai?

8 ועשית חסד על עבדך כי בברית יהוה הבאת את עבדך עמך ואם יש בי
עון המיתני אתה ועד אביך למה זה תביאני

9 Então, disse Jônatas Longe de ti tal coisa; porém, se dalguma maneira soubesse que já este mal está inteiramente determinado por meu pai, para que viesse sobre ti, não to descobriria eu?

9 ויאמר יהונתן חלילה לך כי אם ידע אדע כי כלתה הרעה מעם אבי לבוא
עליך ולא אתה אגיד לך

10 E disse Davi a Jônatas Quem tal me fará saber, se, por acaso, teu pai te responder asperamente?

10 ויאמר דוד אל יהונתן מי יגיד לי או מה יענך אביך קשה

11 Então, disse Jônatas a Davi Vem, e saiamos ao campo. E saíram ambos ao campo.

11 ויאמר יהונתן אל דוד לכה ונצא השדה ויצאו שניהם השדה

12 E disse Jônatas a Davi O SENHOR, Deus de Israel, seja testemunha. Sondando eu a meu pai amanhã a estas horas ou

depois de amanhã, e eis que houver coisa favorável para Davi, e eu, então, não enviar a ti e não to fizer saber,

12 ויאמר יהונתן אל דוד יהוה אלהי ישראל כי אחקר את אבי כעת מחר השלשית והנה טוב אל דוד ולא אז אשלח אליך וגליתי את אזנך

13 o SENHOR faça assim com Jônatas outro tanto; mas, se aprouver a meu pai fazer-te mal, também to farei saber e te deixarei partir, e irás em paz; e o SENHOR seja contigo, assim como foi com meu pai.

13 כה יעשה יהוה ליהונתן וכה יסיף כי ייטב אל אבי את הרעה עליך וגליתי את אזנך ושלחתיך והלכת לשלום ויהי יהוה עמך כאשר היה עם אבי

14 E, se eu, então, ainda viver, porventura, não usarás comigo da beneficência do SENHOR, para que não morra?

14 ולא אם עודני חי ולא תעשה עמדי חסד יהוה ולא אמות

15 Nem tampouco cortarás da minha casa a tua beneficência eternamente; nem ainda quando o SENHOR desarraigar da terra a cada um dos inimigos de Davi.

15 ולא תכרת את חסדך מעם ביתי עד עולם ולא בהכרת יהוה את איבי דוד איש מעל פני האדמה

16 Assim, fez Jônatas aliança com a casa de Davi, dizendo O SENHOR o requeira da mão dos inimigos de Davi.

16 ויכרת יהונתן עם בית דוד ובקש יהוה מיד איבי דוד

17 E Jônatas fez jurar a Davi de novo, porquanto o amava; porque o amava com todo o amor da sua alma.

17 ויוסף יהונתן להשביע את דוד באהבתו אתו כי אהבת נפשו אהבו

18 E disse-lhe Jônatas Amanhã é a lua nova, e não te acharão no teu lugar, pois o teu assento se achará vazio.

18 ויאמר לו יהונתן מחר חדש ונפקדת כי יפקד מושבך

19 E, ausentando-te tu três dias, desce apressadamente e vai àquele lugar onde te escondeste no dia do negócio; e fica-te junto à pedra de Ezel.

19 ושלשת תרד מאד ובאת אל המקום אשר נסתרת שם ביום המעשה וישבת אצל האבן האזל

20 E eu atirarei três flechas para aquela banda, como se atirara ao alvo.

20 ואני שלשת החצים צדה אורה לשלח לי למטרה

21 E eis que mandarei o moço, dizendo Anda, busca as flechas; se eu expressamente disser ao moço Olha que as flechas estão para cá de ti, toma-o contigo; vem, porque há paz para ti, e não há nada, vive o SENHOR.

21 והנה אשלח את הנער לך מצא את החצים אם אמר אמר לנער הנה החצים ממך והנה קחנו ובאה כי שלום לך ואין דבר חי יהוה

22 Porém, se disser ao moço assim Olha que as flechas estão para lá de ti. Vai-te embora, porque o SENHOR te deixa ir.

22 ואם כה אמר לעלם הנה החצים ממך והלאה לך כי שלחך יהוה

23 E, quanto ao negócio de que eu e tu falamos, eis que o SENHOR está entre mim e ti, eternamente.

23 והדבר אשר דברנו אני ואתה הנה יהוה ביני ובינך עד עולם

24 Escondeu-se, pois, Davi no campo; e, sendo a lua nova, assentou-se o rei para comer pão.

24 ויסתר דוד בשדה ויהי החדש וישב המלך על הלחם לאכול

25 E, assentando-se o rei no seu assento, como as outras vezes, no lugar junto à parede, Jônatas se levantou, e assentou-se Abner ao lado de Saul; e o lugar de Davi apareceu vazio.

25 וישב המלך על מושבו כפעם בפעם אל מושב הקיר ויקם יהונתן וישב אבנר מצד שאול ויפקד מקום דוד

26 Porém, naquele dia, não disse Saul nada, porque dizia Aconteceu-lhe alguma coisa, pela qual não está limpo; certamente, não está limpo.

26 ולא דבר שאול מאומה ביום ההוא כי אמר מקרה הוא בלתי טהור הוא כי לא טהור

27 Sucedeu também ao outro dia, o segundo da lua nova, que o lugar de Davi apareceu vazio; disse, pois, Saul a Jônatas, seu filho Por que não veio o filho de Jessé, nem ontem nem hoje, a comer pão?

27 ויהי ממחרת החדש השני ויפקד מקום דוד ויאמר שאול אל יהונתן בנו מדוע לא בא בן ישי גם תמול גם היום אל הלחם

28 E respondeu Jônatas a Saul Davi me pediu encarecidamente que o deixasse ir a Belém,

28 ויען יהונתן את שאול נשאל נשאל דוד מעמדי עד בית לחם

29 dizendo Peço-te que me deixes ir, porquanto a nossa linhagem tem um sacrifício na cidade, e meu irmão mesmo me mandou ir. Se, pois, agora tenho achado graça a teus olhos, peço-te que me deixes partir, para que veja meus irmãos. Por isso, não veio à mesa do rei.

29 ויאמר שלחני נא כי זבח משפחה לנו בעיר והוא צוה לי אחי ועתה אם מצאתי חן בעיניך אמלטה נא ואראה את אחי על כן לא בא אל שלחן המלך

30 Então, se acendeu a ira de Saul contra Jônatas, e disse-lhe Filho da perversa em rebeldia; não sei eu que tens elegido o filho de Jessé, para vergonha tua e para vergonha da nudez de tua mãe?

30 ויחר אף שאול ביהונתן ויאמר לו בן נעות המרדות הלוא ידעתי כי בחר אתה לבן ישי לבשתך ולבשת ערות אמך

31 Porque todos os dias que o filho de Jessé viver sobre a terra nem tu serás firme, nem o teu reino; pelo que envia e traze-mo nesta hora, porque é digno de morte.

31 כי כל הימים אשר בן ישי חי על האדמה לא תכון אתה ומלכותך ועתה שלח וקח אתו אלי כי בן מות הוא

32 Então, respondeu Jônatas a Saul, seu pai, e lhe disse Por que há de ele morrer? Que tem feito?

32 ויען יהונתן את שאול אביו ויאמר אליו למה יומת מה עשה

33 Então, Saul atirou-lhe com a lança, para o ferir; assim, entendeu Jônatas que já seu pai tinha determinado matar a Davi.

33 ויטל שאול את החנית עליו להכתו וידע יהונתן כי כלה היא מעם אביו להמית את דוד

34 Pelo que Jônatas, todo encolerizado, se levantou da mesa e, no segundo dia da lua nova, não comeu pão; porque se magoava por causa de Davi, pois seu pai o tinha maltratado.

34 ויקם יהונתן מעם השלחן בחרי אף ולא אכל ביום החדש השני לחם כי נעצב אל דוד כי הכלמו אביו

35 E aconteceu, pela manhã, que Jônatas saiu ao campo, ao tempo que tinha ajustado com Davi, e um moço pequeno com ele.

35 ויהי בבקר ויצא יהונתן השדה למועד דוד ונער קטן עמו

36 Então, disse ao seu moço Corre a buscar as flechas que eu atirar. Correu, pois, o moço, e ele atirou uma flecha, que fez passar além dele.

36 ויאמר לנערו רץ מצא נא את החצים אשר אנכי מורה הנער רץ והוא ירה החצי להעברו

37 E, chegando o moço ao lugar da flecha que Jônatas tinha atirado, gritou Jônatas atrás do moço e disse Não está, porventura, a flecha mais para lá de ti?

37 ויבא הנער עד מקום החצי אשר ירה יהונתן ויקרא יהונתן אחרי הנער ויאמר הלוא החצי ממך והלאה

38 E tornou Jônatas a gritar atrás do moço Apressa-te, avia-te, não te demores. E o moço de Jônatas apanhou as flechas e veio a seu senhor.

38 ויקרא יהונתן אחרי הנער מהרה חושה אל תעמד וילקט נער יהונתן את החצי ויבא אל אדניו

39 E o moço não entendeu coisa alguma; só Jônatas e Davi sabiam deste negócio.

39 והנער לא ידע מאומה אך יהונתן ודוד ידעו את הדבר

40 Então, Jônatas deu as suas armas ao moço que trazia e disse-lhe Anda e leva-as à cidade.

40 ויתן יהונתן את כליו אל הנער אשר לו ויאמר לו לך הביא העיר

41 E, indo-se o moço, levantou-se Davi da banda do sul, e lançou-se sobre o seu rosto em terra, e inclinou-se três vezes; e beijaram-se um ao outro e choraram juntos, até que Davi chorou muito mais.

41 הנער בא ודוד קם מאצל הנגב ויפל לאפיו ארצה וישתחו שלש פעמים וישקו איש את רעהו ויבכו איש את רעהו עד דוד הגדיל

42 E disse Jônatas a Davi Vai-te em paz, porque nós temos jurado ambos em nome do SENHOR, dizendo O SENHOR seja perpetuamente entre mim e ti e entre minha semente e a tua semente. (20-43) Então, se levantou Davi e se foi; e Jônatas entrou na cidade.

42 ויאמר יהונתן לדוד לך לשלום אשר נשבענו שנינו אנחנו בשם יהוה לאמר יהוה יהיה ביני ובינך ובין זרעי ובין זרעך עד עולם ויקם וילך ויהונתן בא העיר

I Samuel 21

1 Então, veio Davi a Nobe, ao sacerdote Aimeleque; e Aimeleque, tremendo, saiu ao encontro de Davi e disse-lhe Por que vens só, e ninguém, contigo?

1 ויבא דוד נבה אל אחימלך הכהן ויחרד אחימלך לקראת דוד ויאמר לו מדוע אתה לבדך ואיש אין אתך

2 E disse Davi ao sacerdote Aimeleque O rei me encomendou um negócio e me disse Ninguém saiba deste negócio pelo qual eu te enviei e o qual te ordenei; quanto aos jovens, apontei-lhes tal e tal lugar.

2 ויאמר דוד לאחימלך הכהן המלך צוני דבר ויאמר אלי איש אל ידע מאומה את הדבר אשר אנכי שלחך ואשר צויתך ואת הנערים יודעתי אל מקום פלני אלמוני

3 Agora, pois, que tens à mão? Dá-me cinco pães na minha mão ou o que se achar.

3 ועתה מה יש תחת ידך חמשה לחם תנה בידי או הנמצא

4 E, respondendo o sacerdote a Davi, disse Não tenho pão comum à mão; há, porém, pão sagrado, se ao menos os jovens se abstiveram das mulheres.

4 ויען הכהן את דוד ויאמר אין לחם חל אל תחת ידי כי אם לחם קדש יש אם נשמרו הנערים אך מאשה

5 E respondeu Davi ao sacerdote e lhe disse Sim, em boa fé, as mulheres se nos vedaram desde ontem; e, anteontem, quando eu saí, o corpo dos jovens também era santo; e em alguma maneira é pão comum, quanto mais que hoje se santificará outro no corpo!

5 ויען דוד את הכהן ויאמר לו כי אם אשה עצרה לנו כתמול שלשם בצאתי ויהיו כלי הנערים קדש והוא דרך חל ואף כי היום יקדש בכלי

6 Então, o sacerdote lhe deu o pão sagrado, porquanto não havia ali outro pão, senão os pães da proposição, que se tiraram de diante do SENHOR, para se pôr ali pão quente, no dia em que aquele se tirasse.

6 ויתן לו הכהן קדש כי לא היה שם לחם כי אם לחם הפנים המוסרים מלפני יהוה לשום לחם חם ביום הלקחו

7 Estava, porém, ali, naquele dia, um dos criados de Saul, detido perante o SENHOR; e era seu nome Doegue, edomita, o mais poderoso dos pastores de Saul.

7 ושם איש מעבדי שאול ביום ההוא נעצר לפני יהוה ושמו דאג האדמי אביר הרעים אשר לשאול

8 E disse Davi a Aimeleque Não tens aqui à mão lança ou espada alguma? Porque não trouxe à mão nem a minha espada nem as minhas armas, porque o negócio do rei era apressado.

8 ויאמר דוד לאחימלך ואין יש פה תחת ידך חנית או חרב כי גם חרבי וגם כלי לא לקחתי בידי כי היה דבר המלך נחוץ

9 E disse o sacerdote A espada de Golias, o filisteu, a quem tu feriste no vale do Carvalho, eis que ela aqui está, envolta num pano detrás do éfode; se tu a queres tomar, toma -a, porque nenhuma outra há aqui, senão aquela. E disse Davi Não há outra semelhante; dá-ma.

9 ויאמר הכהן חרב גלית הפלשתי אשר הכית בעמק האלה הנה היא לוטה בשמלה אחרי האפוד אם אתה תקח לך קח כי אין אחרת זולתה בזה ויאמר דוד אין כמוה תננה לי

10 E Davi levantou-se, e fugiu, aquele dia, de diante de Saul, e veio a Aquis, rei de Gate.

10 ויקם דוד ויברח ביום ההוא מפני שאול ויבא אל אכיש מלך גת

11 Porém os criados de Aquis lhe disseram Não é este Davi, o rei da terra? Não se cantava deste nas danças, dizendo Saul feriu os seus milhares, porém Davi, os seus dez milhares?

11 ויאמרו עבדי אכיש אליו הלוא זה דוד מלך הארץ הלוא לזה יענו במחלות לאמר הכה שאול באלפו ודוד ברבבתו

12 E Davi considerou essas palavras no seu ânimo e temeu muito diante de Aquis, rei de Gate.

12 וישם דוד את הדברים האלה בלבבו וירא מאד מפני אכיש מלך גת

13 Pelo que se contrafez diante dos olhos deles, e fez-se como doido entre as suas mãos, e esgravatava nas portas do portal, e deixava correr saliva pela barba.

13 וישנו את טעמו בעיניהם ויתהלל בידם ויתו על דלתות השער ויורד
רירו אל זקנו

14 Então, disse Aquis aos seus criados Eis que bem vedes que este homem está louco; por que mo trouxestes a mim?

14 ויאמר אכיש אל עבדיו הנה תראו איש משתגע למה תביאו אתו אלי

15 Faltam-me a mim doidos, para que trouxésseis este que fizesse doidices diante de mim? Há de este entrar na minha casa?

15 חסר משגעים אני כי הבאתם את זה להשתגע עלי הזה יבוא אל ביתי

I Samuel 22

1 Então, Davi se retirou dali e se escapou para a caverna de Adulão; e ouviram-no seus irmãos e toda a casa de seu pai e desceram ali para ele.

1 וילך דוד משם וימלט אל מערת עדלם וישמעו אחיו וכל בית אביו וירדו
אליו שמה

2 E ajuntou-se a ele todo homem que se achava em aperto, e todo homem endividado, e todo homem de espírito desgostoso, e ele se fez chefe deles; e eram com ele uns quatrocentos homens.

2 ויתקבצו אליו כל איש מצוק וכל איש אשר לו נשא וכל איש מר נפש ויהי
עליהם לשר ויהיו עמו כארבע מאות איש

3 E foi-se Davi dali a Mispa dos moabitas e disse ao rei dos moabitas Deixa estar meu pai e minha mãe convosco, até que saiba o que Deus há de fazer de mim.

3 וילך דוד משם מצפה מואב ויאמר אל מלך מואב יצא נא אבי ואמי
אתכם עד אשר אדע מה יעשה לי אלהים

4 E trouxe-os perante o rei dos moabitas, e ficaram com ele todos os dias que Davi esteve no lugar forte.

4 וינחם את פני מלך מואב וישבו עמו כל ימי היות דוד במצודה

5 Porém o profeta Gade disse a Davi Não fiques naquele lugar forte; vai e entra na terra de Judá. Então, Davi foi e veio para o bosque de Herete.

5 ויאמר גד הנביא אל דוד לא תשב במצודה לך ובאת לך ארץ יהודה וילך דוד ויבא יער חרת

6 E ouviu Saul que já se sabia de Davi e dos homens que estavam com ele e estava Saul em Gibeá, debaixo de um arvoredo, em Ramá, e tinha na mão a sua lança, e todos os seus criados estavam com ele.

6 וישמע שאול כי נודע דוד ואנשים אשר אתו ושאול יושב בגבעה תחת האשל ברמה וחניתו בידו וכל עבדיו נצבים עליו

7 Então, disse Saul a todos os seus criados que estavam com ele Ouvi, peço-vos, filhos de Benjamim, dar-vos -á também o filho de Jessé, a todos vós, terras e vinhas, e far-vos -á a todos chefes de milhares e chefes de centenas,

7 ויאמר שאול לעבדיו הנצבים עליו שמעו נא בני ימיני גם לכלכם יתן בן ישי שדות וכרמים לכלכם ישים שרי אלפים ושרי מאות

8 para que todos vós tenhais conspirado contra mim? E ninguém há que me dê aviso de que meu filho tem feito aliança com o filho de Jessé; e nenhum dentre vós há que se doa de mim e mo participe, pois meu filho tem contra mim sublevado a meu servo, para me armar ciladas, como se vê neste dia.

8 כי קשרתם כלכם עלי ואין גלה את אזני בכרת בני עם בן ישי ואין חלה מכם עלי וגלה את אזני כי הקים בני את עבדי עלי לארב כיום הזה

9 Então, respondeu Doegue, o edomita, que também estava com os criados de Saul, e disse Ao filho de Jessé vi vir a Nobe, a Aimeleque, filho de Aitube,

9 ויען דאג האדמי והוא נצב על עבדי שאול ויאמר ראיתי את בן ישי בא נבה אל אחימלך בן אחטוב

10 o qual consultou por ele o SENHOR, e lhe deu mantimento, e lhe deu também a espada de Golias, o filisteu.

10 וישאל לו ביהוה וצידה נתן לו ואת חרב גלית הפלשתי נתן לו

11 Então, o rei mandou chamar a Aimeleque, sacerdote, filho de Aitube, e a toda a casa de seu pai, e aos sacerdotes que estavam em Nobe; e todos eles vieram ao rei.

11 וישלח המלך לקרא את אחימלך בן אחיטוב הכהן ואת כל בית אביו הכהנים אשר בנב ויבאו כלם אל המלך

12 E disse Saul Ouve, peço-te, filho de Aitube. E ele disse Eis-me aqui, senhor meu.

12 ויאמר שאול שמע נא בן אחיטוב ויאמר הנני אדני

13 Então, lhe disse Saul Por que conspirastes contra mim, tu e o filho de Jessé? Pois deste-lhe pão e espada e consultaste por ele a Deus, para que se levantasse contra mim a armar-me ciladas, como se vê neste dia?

13 ויאמר אלו שאול למה קשרתם עלי אתה ובן ישי בתתך לו לחם וחרב ושאול לו באלהים לקום אלי לארב כיום הזה

14 E respondeu Aimeleque ao rei e disse E quem, entre todos os teus criados, há tão fiel como Davi, o genro do rei, pronto na sua obediência e honrado na tua casa?

14 ויען אחימלך את המלך ויאמר ומי בכל עבדיך כדוד נאמן וחתן המלך וסר אל משמעתך ונכבד בביתך

15 Comecei, porventura, hoje a consultar por ele a Deus? Longe de mim tal! Não impute o rei coisa nenhuma a seu servo, nem a toda a casa de meu pai, pois o teu servo não soube nada de tudo isso, nem muito nem pouco.

15 היום החלתי לשאול לו באלהים חלילה לי אל ישם המלך בעבדו דבר בכל בית אבי כי לא ידע עבדך בכל זאת דבר קטן או גדול

16 Porém o rei disse Aimeleque, morrerás certamente, tu e toda a casa de teu pai.

16 ויאמר המלך מות תמות אחימלך אתה וכל בית אביך

17 E disse o rei aos da sua guarda, que estavam com ele Virai-vos e matai os sacerdotes do SENHOR, porque também a sua mão é com Davi e porque souberam que fugiu e não mo fizeram saber. Porém os criados do rei não quiseram estender as suas mãos para arremeter contra os sacerdotes do SENHOR.

17 ויאמר המלך לרצים הנצבים עליו סבו והמיתו כהני יהוה כי גם ידם עם דוד וכי ידעו כי ברח הוא ולא גלו את אזנו ולא אבו עבדי המלך לשלח את ידם לפגע בכהני יהוה

18 Então, disse o rei a Doegue Vira-te tu e arremete contra os sacerdotes. Então, se virou Doegue, o edomita, e arremeteu contra os sacerdotes, e matou, naquele dia, oitenta e cinco homens que vestiam éfode de linho.

18 ויאמר המלך לדויג סב אתה ופגע בכהנים ויסב דויג האדמי ויפגע הוא בכהנים וימת ביום ההוא שמנים וחמשה איש נשא אפוד בד

19 Também a Nobe, cidade desses sacerdotes, passou a fio de espada; desde o homem até à mulher, desde os meninos até aos

de peito; e até os bois, jumentos e ovelhas passou a fio de espada.

19 ואת נב עיר הכהנים הכה לפי חרב מאיש ועד אשה מעולל ועד יונק ושור וחמור ושה לפי חרב

20 Porém escapou um dos filhos de Aimeleque, filho de Aitube, cujo nome era Abiatar, o qual fugiu atrás de Davi.

20 וימלט בן אחד לאחימלך בן אחטוב ושמו אביתר ויברח אחרי דוד

21 E Abiatar anunciou a Davi que Saul tinha matado os sacerdotes do SENHOR.

21 ויגד אביתר לדוד כי הרג שאול את כהני יהוה

22 Então, Davi disse a Abiatar Bem sabia eu, naquele dia, que, estando ali Doegue, o edomita, não deixaria de o denunciar a Saul; eu dei ocasião contra todas as almas da casa de teu pai.

22 ויאמר דוד לאביתר ידעתי ביום ההוא כי שם דויג האדמי כי הגד יגיד לשאול אנכי סבתי בכל נפש בית אביך

23 Fica comigo, não temas, porque quem procurar a minha morte também procurará a tua, pois estarás salvo comigo.

23 שבה אתי אל תירא כי אשר יבקש את נפשי יבקש את נפשך כי משמרת אתה עמדי

I Samuel 23

1 E foi anunciado a Davi, dizendo Eis que os filisteus pelejam contra Queila e saqueiam as eiras.

1 ויגדו לדוד לאמר הנה פלשתים נלחמים בקעילה והמה שסים את הגרנות

2 E consultou Davi ao SENHOR, dizendo Irei eu e ferirei estes filisteus? E disse o SENHOR a Davi Vai, e ferirás os filisteus, e livrarás Queila.

2 וישאל דוד ביהוה לאמר האלך והכיתי בפלשתים האלה ויאמר יהוה אל דוד לך והכית בפלשתים והושעת את קעילה

3 Porém os homens de Davi lhe disseram Eis que tememos aqui em Judá, quanto mais indo a Queila contra os esquadrões dos filisteus.

3 ויאמרו אנשי דוד אליו הנה אנחנו פה ביהודה יראים ואף כי נלך קעלה אל מערכות פלשתים

4 Então, Davi tornou a consultar o SENHOR, e o SENHOR lhe respondeu e disse Levanta-te, desce a Queila, porque te dou os filisteus na tua mão.

4 ויוסף עוד דוד לשאל ביהוה ויענהו יהוה ויאמר קום רד קעילה כי אני נתן את פלשתים בידך

5 Então, Davi partiu com os seus homens a Queila, e pelejou contra os filisteus, e levou os gados, e fez grande estrago entre eles; e Davi livrou os moradores de Queila.

5 וילך דוד ואנשו קעילה וילחם בפלשתים וינהג את מקניהם ויך בהם מכה גדולה וישע דוד את ישבי קעילה

6 E sucedeu que, quando Abiatar, filho de Aimeleque, fugiu para Davi, a Queila, desceu com o éfode na mão.

6 ויהי בברח אביתר בן אחימלך אל דוד קעילה אפוד ירד בידו

7 E foi anunciado a Saul que Davi era vindo a Queila. E disse Saul Deus o entregou nas minhas mãos, pois está encerrado, entrando numa cidade de portas e ferrolhos.

7 ויגד לשאול כי בא דוד קעילה ויאמר שאול נכר אתו אלהים בידי כי נסגר לבוא בעיר דלתים ובריח

8 Então, Saul mandou chamar a todo o povo à peleja, para que descessem a Queila, para cercar a Davi e os seus homens.

8 וישמע שאול את כל העם למלחמה לרדת קעילה לצור אל דוד ואל אנשיו

9 Sabendo, pois, Davi que Saul maquinava esse mal contra ele, disse a Abiatar, sacerdote Traze aqui o éfode.

9 וידע דוד כי עליו שאול מחריש הרעה ויאמר אל אביתר הכהן הגישה האפוד

10 E disse Davi Ó SENHOR, Deus de Israel, teu servo decerto tem ouvido que Saul procura vir a Queila, para destruir a cidade por causa de mim.

10 ויאמר דוד יהוה אלהי ישראל שמע שמע עבדך כי מבקש שאול לבוא אל קעילה לשחת לעיר בעבורי

11 Entregar-me-ão os cidadãos de Queila na sua mão? Descerá Saul, como o teu servo tem ouvido? Ah! SENHOR, Deus de Israel, faze-o saber ao teu servo. E disse o SENHOR Descerá.

11 היסגרני בעלי קעילה בידו הירד שאול כאשר שמע עבדך יהוה אלהי ישראל הגד נא לעבדך ויאמר יהוה ירד

12 Disse mais Davi Entregar-me-iam os cidadãos de Queila, a mim e aos meus homens, nas mãos de Saul? E disse o SENHOR Entregariam.

12 ויאמר דוד היסגרו בעלי קעילה אתי ואת אנשי ביד שאול ויאמר יהוה יסגירו

13 Então, se levantou Davi com os seus homens, uns seiscentos, e saíram de Queila e foram-se aonde puderam; e, sendo anunciado a Saul que Davi escapara de Queila, cessou de sair contra ele.

13 ויקם דוד ואנשיו כשש מאות איש ויצאו מקעלה ויתהלכו באשר יתהלכו ולשאול הגד כי נמלט דוד מקעילה ויחדל לצאת

14 E Davi permaneceu no deserto, nos lugares fortes, e ficou em um monte no deserto de Zife; e Saul o buscava todos os dias, porém Deus não o entregou na sua mão.

14 וישב דוד במדבר במצדות וישב בהר במדבר זיף ויבקשהו שאול כל הימים ולא נתנו אלהים בידו

15 Vendo, pois, Davi que Saul saíra à busca da sua vida, Davi esteve no deserto de Zife, num bosque.

15 וירא דוד כי יצא שאול לבקש את נפשו ודוד במדבר זיף בחרשה

16 Então, se levantou Jônatas, filho de Saul, e foi para Davi ao bosque, e fortaleceu a sua mão em Deus,

16 ויקם יהונתן בן שאול וילך אל דוד חרשה ויחזק את ידו באלהים

17 e disse-lhe Não temas, que não te achará a mão de Saul, meu pai; porém tu reinarás sobre Israel, e eu serei contigo o segundo; o que também Saul, meu pai, bem sabe.

17 ויאמר אליו אל תירא כי לא תמצאך יד שאול אבי ואתה תמלך על ישראל ואנכי אהיה לך למשנה וגם שאול אבי ידע כן

18 E ambos fizeram aliança perante o SENHOR. Davi ficou no bosque, e Jônatas voltou para a sua casa.

18 ויכרתו שניהם ברית לפני יהוה וישב דוד בחרשה ויהונתן הלך לביתו

19 Então, subiram os zifeus a Saul, a Gibeá, dizendo Não se escondeu Davi entre nós nos lugares fortes do bosque, no outeiro de Haquila, que está à mão direita de Jesimom?

19 ויעלו זפים אל שאול הגבעתה לאמר הלוא דוד מסתתר עמנו במצדות בחרשה בגבעת החכילה אשר מימין הישימון

20 Agora, pois, ó rei, apressadamente desce conforme todo o desejo da tua alma; por nós fica entregarmo-lo nas mãos do rei.

20 ועתה לכל אות נפשך המלך לרדת רד ולנו הסגירו ביד המלך

21 Então, disse Saul Benditos sejais vós do SENHOR, porque vos compadecestes de mim.

21 ויאמר שאול ברוכים אתם ליהוה כי חמלתם עלי

22 Ide, pois, e diligenciai ainda mais, e sabei, e notai o lugar que frequenta e quem o tenha visto ali; porque me foi dito que é astutíssimo.

22 לכו נא הכינו עוד ודעו וראו את מקומו אשר תהיה רגלו מי ראהו שם כי אמר אלי ערום יערם הוא

23 Pelo que atentai bem e informai-vos acerca de todos os esconderijos em que ele se esconde; e, então, voltai para mim com toda a certeza, e ir-me-ei convosco; e há de ser que, se estiver naquela terra, o buscarei entre todos os milhares de Judá.

23 וראו ודעו מכל המחבאים אשר יתחבא שם ושבתם אלי אל נכון והלכתי אתכם והיה אם ישנו בארץ וחפשתי אתו בכל אלפי יהודה

24 Então, se levantaram eles e se foram a Zife, adiante de Saul; Davi, porém, e os seus homens estavam no deserto de Maom, na planície, à direita de Jesimom.

24 ויקומו וילכו זיפה לפני שאול ודוד ואנשיו במדבר מעון בערבה אל ימין הישימון

25 E Saul e os seus homens se foram em busca dele, o que anunciaram a Davi, que desceu para aquela penha e ficou no deserto de Maom; o que ouvindo Saul, seguiu a Davi para o deserto de Maom.

25 וילך שאול ואנשיו לבקש ויגדו לדוד וירד הסלע וישב במדבר מעון וישמע שאול וירדף אחרי דוד מדבר מעון

26 E Saul ia desta banda do monte, e Davi e os seus homens, da outra banda do monte; e sucedeu que Davi se apressou a escapar de Saul; Saul, porém, e os seus homens cercaram Davi e os seus homens, para lançar mão deles.

26 וילך שאול מצד ההר מזה ודוד ואנשיו מצד ההר מזה ויהי דוד נחפז ללכת מפני שאול ושאול ואנשיו עטרים אל דוד ואל אנשיו לתפשם

27 Então, veio um mensageiro a Saul, dizendo Apressa-te e vem, porque os filisteus, com ímpeto, entraram na terra.

27 ומלאך בא אל שאול לאמר מהרה ולכה כי פשטו פלשתים על הארץ

28 Pelo que Saul voltou de perseguir a Davi e foi-se ao encontro dos filisteus. Por esta razão, aquele lugar se chamou Sela-Hamalecote.

28 וישב שאול מרדף אחרי דוד וילך לקראת פלשתים על כן קראו למקום ההוא סלע המחלקות

29 E subiu Davi dali e ficou nos lugares fortes de En-Gedi.

29 ויעל דוד משם וישב במצדות עין גדי

I Samuel 24

1 E sucedeu que, voltando Saul de perseguir os filisteus, lhe anunciaram, dizendo Eis que Davi está no deserto de En-Gedi.

1 ויהי כאשר שב שאול מאחרי פלשתים ויגדו לו לאמר הנה דוד במדבר עין גדי

2 Então, tomou Saul três mil homens, escolhidos dentre todo o Israel, e foi à busca de Davi e dos seus homens, até aos cumes das penhas das cabras monteses.

2 ויקח שאול שלשת אלפים איש בחור מכל ישראל וילך לבקש את דוד ואנשיו על פני צורי היעלים

3 E chegou a uns currais de ovelhas no caminho, onde estava uma caverna; e entrou nela Saul, a cobrir seus pés; e Davi e os seus homens estavam aos lados da caverna.

3 ויבא אל גדרות הצאן על הדרך ושם מערה ויבא שאול להסך את רגליו ודוד ואנשיו בירכתי המערה ישבים

4 Então, os homens de Davi lhe disseram Eis aqui o dia do qual o SENHOR te diz Eis que te dou o teu inimigo nas tuas mãos, e far-lhe-ás como te parecer bem a teus olhos. E levantou-se Davi e, mansamente, cortou a orla do manto de Saul.

4 ויאמרו אנשי דוד אליו הנה היום אשר אמר יהוה אליך הנה אנכי נתן את איביך בידך ועשית לו כאשר יטב בעיניך ויקם דוד ויכרת את כנף המעיל אשר לשאול בלט

5 Sucedeu, porém, que, depois, o coração doeu a Davi, por ter cortado a orla do manto de Saul;

5 ויהי אחרי כן ויך לב דוד אתו על אשר כרת את כנף אשר לשאול

6 e disse aos seus homens O SENHOR me guarde de que eu faça tal coisa ao meu senhor, ao ungido do SENHOR, estendendo eu a minha mão contra ele, pois é o ungido do SENHOR.

6 ויאמר לאנשיו חלילה לי מיהוה אם אעשה את הדבר הזה לאדני למשיח
יהוה לשלח ידי בו כי משיח יהוה הוא

7 E, com estas palavras, Davi conteve os seus homens e não lhes permitiu que se levantassem contra Saul; e Saul se levantou da caverna e prosseguiu o seu caminho.

7 וישסע דוד את אנשיו בדברים ולא נתנם לקום אל שאול ושאול קם
מהמערה וילך בדרך

8 Depois, também Davi se levantou, e saiu da caverna, e gritou por detrás de Saul, dizendo Rei, meu senhor! E, olhando Saul para trás, Davi se inclinou com o rosto em terra e se prostrou.

8 ויקם דוד אחרי כן ויצא מן המערה ויקרא אחרי שאול לאמר אדני המלך
ויבט שאול אחריו ויקד דוד אפים ארצה וישתחו

9 E disse Davi a Saul Por que dás tu ouvidos às palavras dos homens que dizem Eis que Davi procura o teu mal?

9 ויאמר דוד לשאול למה תשמע את דברי אדם לאמר הנה דוד מבקש
רעתך

10 Eis que este dia os teus olhos viram que o SENHOR, hoje, te pôs em minhas mãos nesta caverna, e alguns disseram que te matasse; porém a minha mão te poupou; porque disse Não estenderei a minha mão contra o meu senhor, pois é o ungido do SENHOR.

10 הנה היום הזה ראו עיניך את אשר נתנך יהוה היום בידי במערה ואמר
להרגך ותחס עליך ואמר לא אשלח ידי באדני כי משיח יהוה הוא

11 Olha, pois, meu pai, vê aqui a orla do teu manto na minha mão; porque, cortando-te eu a orla do manto, te não matei. Adverte, pois, e vê que não há na minha mão nem mal nem

prevaricação nenhuma, e não pequei contra ti; porém tu andas à caça da minha vida, para ma tirares.

11 ואבי ראה גם ראה את כנף מעילך בידי כי בכרתי את כנף מעילך ולא הרגתיך דע וראה כי אין בידי רעה ופשע ולא חטאתי לך ואתה צדה את נפשי לקחתה

12 Julgue o SENHOR entre mim e ti e vingue-me o SENHOR de ti; porém a minha mão não será contra ti.

12 ישפט יהוה ביני ובינך ונקמני יהוה ממך וידי לא תהיה בך

13 Como diz o provérbio dos antigos Dos ímpios procede a impiedade; porém a minha mão não será contra ti.

13 כאשר יאמר משל הקדמני מרשעים יצא רשע וידי לא תהיה בך

14 Após quem saiu o rei de Israel? A quem persegues? A um cão morto? A uma pulga?

14 אחרי מי יצא מלך ישראל אחרי מי אתה רדף אחרי כלב מת אחרי פרעש אחד

15 O SENHOR, porém, será o juiz, e julgará entre mim e ti, e verá, e advogará a minha causa, e me defenderá da tua mão.

15 והיה יהוה לדין ושפט ביני ובינך וירא וירב את ריבי וישפטני מידך

16 E sucedeu que, acabando Davi de falar a Saul todas estas palavras, disse Saul É esta a tua voz, meu filho Davi? Então, Saul alçou a sua voz e chorou.

16 ויהי ככלות דוד לדבר את הדברים האלה אל שאול ויאמר שאול הקלך זה בני דוד וישא שאול קלו ויבך

17 E disse a Davi Mais justo és do que eu; pois tu me recompensaste com bem, e eu te recompensei com mal.

17 ויאמר אל דוד צדיק אתה ממני כי אתה גמלתני הטובה ואני גמלתיך הרעה

18 E tu mostraste hoje que usaste comigo bem; pois o SENHOR me tinha posto em tuas mãos, e tu me não mataste.

18 ואת הגדת היום את אשר עשיתה אתי טובה את אשר סגרני יהוה בידך ולא הרגתני

19 Porque quem há que, encontrando o seu inimigo, o deixaria ir por bom caminho? O SENHOR, pois, te pague com bem, pelo que hoje me fizeste.

19 וכי ימצא איש את איבו ושלחו בדרך טובה ויהוה ישלמך טובה תחת היום הזה אשר עשיתה לי

20 Agora, pois, eis que bem sei que certamente hás de reinar e que o reino de Israel há de ser firme na tua mão.

20 ועתה הנה ידעתי כי מלך תמלוך וקמה בידך ממלכת ישראל

21 Portanto, agora, jura-me pelo SENHOR que não desarraigarás a minha semente depois de mim, nem desfarás o meu nome da casa de meu pai.

21 ועתה השבעה לי ביהוה אם תכרית את זרעי אחרי ואם תשמיד את שמי מבית אבי

22 Então, jurou Davi a Saul. E foi Saul para a sua casa, porém Davi e os seus homens subiram ao lugar forte.

22 וישבע דוד לשאול וילך שאול אל ביתו ודוד ואנשיו עלו על המצודה

I Samuel 25

1 E faleceu Samuel, e todo os filhos de Israel se ajuntaram, e o prantearam, e o sepultaram na sua casa, em Ramá. E Davi se levantou e desceu ao deserto de Parã.

1 וימת שמואל ויקבצו כל ישראל ויספדו לו ויקברהו בביתו ברמה ויקם דוד וירד אל מדבר פארן

2 E havia um homem em Maom, que tinha as suas possessões no Carmelo; e era este homem mui poderoso, e tinha três mil ovelhas e mil cabras, e estava tosquiando as suas ovelhas no Carmelo.

2 ואיש במעון ומעשהו בכרמל והאיש גדול מאד ולו צאן שלשת אלפים ואלף עזים ויהי בגזז את צאנו בכרמל

3 E era o nome deste homem Nabal, e o nome de sua mulher, Abigail; e era a mulher de bom entendimento e formosa, porém o homem era duro e maligno nas obras; e era da casa de Calebe.

3 ושם האיש נבל ושם אשתו אבגיל והאשה טובת שכל ויפת תאר והאיש קשה ורע מעללים והוא כלבו

4 E ouviu Davi, no deserto, que Nabal tosquiava as suas ovelhas,

4 וישמע דוד במדבר כי גזז נבל את צאנו

5 e enviou Davi dez jovens, e disse aos jovens Subi ao Carmelo e, indo a Nabal, perguntai-lhe, em meu nome, como está.

5 וישלח דוד עשרה נערים ויאמר דוד לנערים עלו כרמלה ובאתם אל נבל ושאלתם לו בשמי לשלום

6 E assim direis àquele próspero Paz tenhas, e que a tua casa tenha paz, e tudo o que tens tenha paz!

6 ואמרתם כה לחי ואתה שלום וביתך שלום וכל אשר לך שלום

7 Agora, pois, tenho ouvido que tens tosquiadores; ora, os pastores que tens estiveram conosco; agravo nenhum lhes fizemos, nem coisa alguma lhes faltou todos os dias que estiveram no Carmelo.

7 ועתה שמעתי כי גזזים לך עתה הרעים אשר לך היו עמנו לא הכלמנום ולא נפקד להם מאומה כל ימי היותם בכרמל

8 Pergunta-o aos teus jovens, e eles to dirão; estes jovens, pois, achem graça a teus olhos, porque viemos em bom dia; dá, pois, a teus servos e a Davi, teu filho, o que achares à mão.

8 שאל את נעריך ויגידו לך וימצאו הנערים חן בעיניך כי על יום טוב בנו תנה נא את אשר תמצא ידך לעבדיך ולבנך לדוד

9 Chegando, pois, os jovens de Davi e tendo falado a Nabal todas aquelas palavras em nome de Davi, se calaram.

9 ויבאו נערי דוד וידברו אל נבל ככל הדברים האלה בשם דוד וינוחו

10 E Nabal respondeu aos criados de Davi e disse Quem é Davi, e quem é o filho de Jessé? Muitos servos há hoje, e cada um foge a seu senhor.

10 ויען נבל את עבדי דוד ויאמר מי דוד ומי בן ישי היום רבו עבדים המתפרצים איש מפני אדניו

11 Tomaria eu, pois, o meu pão, e a minha água, e a carne das minhas reses que degolei para os meus tosquiadores e o daria a homens que eu não sei de onde vêm?

11 ולקחתי את לחמי ואת מימי ואת טבחתי אשר טבחתי לגזזי ונתתי לאנשים אשר לא ידעתי אי מזה המה

12 Então, os jovens de Davi se tornaram para o seu caminho, e voltaram, e vieram, e lhe anunciaram tudo, conforme todas estas palavras.

12 ויהפכו נערי דוד לדרכם וישבו ויבאו ויגדו לו ככל הדברים האלה

13 Pelo que disse Davi aos seus homens Cada um cinja a sua espada. E cada um cingiu a sua espada, e cingiu também Davi a sua; e subiram após Davi uns quatrocentos homens, e duzentos ficaram com a bagagem.

13 ויאמר דוד לאנשיו חגרו איש את חרבו ויחגרו איש את חרבו ויחגר גם דוד את חרבו ויעלו אחרי דוד כארבע מאות איש ומאתים ישבו על הכלים

14 Porém um dentre os jovens o anunciou a Abigail, mulher de Nabal, dizendo Eis que Davi enviou mensageiros desde o deserto a saudar o nosso amo; porém ele se lançou a eles.

14 ולאביגיל אשת נבל הגיד נער אחד מהנערים לאמר הנה שלח דוד מלאכים מהמדבר לברך את אדנינו ויעט בהם

15 Todavia, aqueles homens têm-nos sido muito bons, e nunca fomos agravados deles, e nada nos faltou em todos os dias que conversamos com eles, quando estávamos no campo.

15 והאנשים טבים לנו מאד ולא הכלמנו ולא פקדנו מאומה כל ימי התהלכנו אתם בהיותנו בשדה

16 De muro em redor nos serviram, assim de dia como de noite, todos os dias que andamos com eles apascentando as ovelhas.

16 חומה היו עלינו גם לילה גם יומם כל ימי היותנו עמם רעים הצאן

17 Olha, pois, agora, e vê o que hás de fazer porque já de todo determinado está o mal contra o nosso amo e contra toda a sua casa, e ele é um tal filho de Belial, que não há quem lhe possa falar.

17 ועתה דעי וראי מה תעשי כי כלתה הרעה אל אדנינו ועל כל ביתו והוא בן בליעל מדבר אליו

18 Então, Abigail se apressou, e tomou duzentos pães, e dois odres de vinho, e cinco ovelhas guisadas, e cinco medidas de trigo tostado, e cem cachos de passas, e duzentas pastas de figos passados, e os pôs sobre jumentos,

18 ותמהר אבוגיל ותקח מאתים לחם ושנים נבלי יין וחמש צאן עשוות וחמש סאים קלי ומאה צמקים ומאתים דבלים ותשם על החמרים

19 e disse aos seus jovens Ide adiante de mim, eis que vos seguirei de perto. Isso, porém, não declarou a seu marido Nabal.

19 ותאמר לנעריה עברו לפני הנני אחריכם באה ולאישה נבל לא הגידה

20 E sucedeu que, andando ela montada num jumento, desceu pelo encoberto do monte, e eis que Davi e os seus homens lhe vinham ao encontro, e encontrou-se com eles.

20 והיה היא רכבת על החמור וירדת בסתר ההר והנה דוד ואנשיו ירדים לקראתה ותפגש אתם

21 E disse Davi Na verdade, em vão tenho guardado tudo quanto este tem no deserto, e nada lhe faltou de tudo quanto tem, e ele me pagou mal por bem.

21 ודוד אמר אך לשקר שמרתי את כל אשר לזה במדבר ולא נפקד מכל אשר לו מאומה וישב לי רעה תחת טובה

22 Assim faça Deus aos inimigos de Davi e outro tanto, se eu deixar até à manhã, de tudo o que tem, mesmo até um menino.

22 כה יעשה אלהים לאיבי דוד וכה יסיף אם אשאיר מכל אשר לו עד הבקר משתין בקיר

23 Vendo, pois, Abigail a Davi, apressou-se, e desceu do jumento, e prostrou-se sobre o seu rosto diante de Davi, e se inclinou à terra.

23 ותרא אביגיל את דוד ותמהר ותרד מעל החמור ותפל לאפי דוד על
פניה ותשתחו ארץ

24 E lançou-se a seus pés e disse Ah! Senhor meu, minha seja a
transgressão; deixa, pois, falar a tua serva aos teus ouvidos e
ouve as palavras da tua serva.

24 ותפל על רגליו ותאמר בי אני אדני העון ותדבר נא אמתך באזניך ושמע
את דברי אמתך

25 Meu senhor, agora não faça este homem de Belial, a saber,
Nabal, impressão no seu coração, porque tal é ele qual é o seu
nome. Nabal é o seu nome, e a loucura está com ele, e eu, tua
serva, não vi os jovens de meu senhor, que enviaste.

25 אל נא ישים אדני את לבו אל איש הבליעל הזה על נבל כי כשמו כן
הוא נבל שמו ונבלה עמו ואני אמתך לא ראיתי את נערי אדני אשר שלחת

26 Agora, pois, meu senhor, vive o SENHOR, e vive a tua alma,
que o SENHOR te impediu de vires com sangue e de que a tua
mão te salvasse; e, agora, tais quais Nabal sejam os teus inimigos
e os que procuram mal contra o meu senhor,

26 ועתה אדני חי יהוה וחי נפשך אשר מנעך יהוה מבוא בדמים והושע
ידך לך ועתה יהיו כנבל איביך והמבקשים אל אדני רעה

27 e agora esta é a bênção que trouxe a tua serva a meu senhor;
dê-se aos jovens que andam após as pisadas de meu senhor.

27 ועתה הברכה הזאת אשר הביא שפחתך לאדני ונתנה לנערים
המתהלכים ברגלי אדני

28 Perdoa, pois, à tua serva esta transgressão, porque
certamente fará o SENHOR casa firme a meu senhor, porque
meu senhor guerreia as guerras do SENHOR, e não se tem
achado mal em ti por todos os teus dias.

28 שא נא לפשע אמתך כי עשה יעשה יהוה לאדני בית נאמן כי מלחמות
יהוה אדני נלחם ורעה לא תמצא בך מימיך

29 E, levantando-se algum homem para te perseguir e para procurar a tua morte, então, a vida de meu senhor será atada no feixe dos que vivem com o SENHOR, teu Deus; porém a vida de teus inimigos se arrojará ao longe, como do meio do côncavo de uma funda.

29 ויקם אדם לרדפך ולבקש את נפשך והיתה נפש אדני צרורה בצרור
החיים את יהוה אלהיך ואת נפש איביך יקלענה בתוך כף הקלע

30 E há de ser que, usando o SENHOR com o meu senhor conforme todo o bem que já tem dito de ti e te tiver estabelecido chefe sobre Israel,

30 והיה כי יעשה יהוה לאדני ככל אשר דבר את הטובה עליך וצוך לנגיד
על ישראל

31 então, meu senhor, não te será por tropeço, nem por pesar no coração o sangue que sem causa derramaste, nem tampouco o haver-se salvado meu senhor a si mesmo; e, quando o SENHOR fizer bem a meu senhor, lembra-te, então, da tua serva.

31 ולא תהיה זאת לך לפוקה ולמכשול לב לאדני ולשפך דם חנם ולהושיע
אדני לו והיטב יהוה לאדני וזכרת את אמתך

32 Então, Davi disse a Abigail Bendito o SENHOR, Deus de Israel, que hoje te enviou ao meu encontro.

32 ויאמר דוד לאביגל ברוך יהוה אלהי ישראל אשר שלחך היום הזה
לקראתי

33 E bendito o teu conselho, e bendita tu, que hoje me estorvaste de vir com sangue e de que a minha mão me salvasse.

33 וברוך טעמך וברוכה את אשר כלתני היום הזה מבוא בדמים והשע ידי לי

34 Porque, na verdade, vive o SENHOR, Deus de Israel, que me impediu que te fizesse mal, que se tu não te apressaras e me não vieras ao encontro, não ficaria a Nabal, até à luz da manhã, nem mesmo um menino.

34 ואולם חי יהוה אלהי ישראל אשר מנעני מהרע אתך כי לולי מהרת ותבאתי לקראתי כי אם נותר לנבל עד אור הבקר משתין בקיר

35 Então, Davi tomou da sua mão o que tinha trazido e lhe disse Sobe em paz à tua casa; vês aqui que tenho dado ouvidos à tua voz e tenho aceitado a tua face.

35 ויקח דוד מידה את אשר הביאה לו ולה אמר עלי לשלום לביתך ראי שמעתי בקולך ואשא פניך

36 E, vindo Abigail a Nabal, eis que tinha em sua casa um banquete, como banquete de rei; e o coração de Nabal estava alegre nele, e ele já mui embriagado, pelo que não lhe deu a entender palavra alguma, pequena nem grande, até à luz da manhã.

36 ותבא אביגיל אל נבל והנה לו משתה בביתו כמשתה המלך ולב נבל טוב עליו והוא שכר עד מאד ולא הגידה לו דבר קטן וגדול עד אור הבקר

37 Sucedeu, pois, que pela manhã, havendo já saído de Nabal o vinho, sua mulher lhe deu a entender aquelas palavras; e se amorteceu nele o seu coração, e ficou ele como pedra.

37 ויהי בבקר בצאת היין מנבל ותגד לו אשתו את הדברים האלה וימת לבו בקרבו והוא היה לאבן

38 E aconteceu que, passados quase dez dias, feriu o SENHOR a Nabal, e este morreu.

38 ויהי כעשרת הימים ויגף יהוה את נבל וימת

39 E, ouvindo Davi que Nabal morrera, disse Bendito seja o SENHOR, que pleiteou o pleito da minha afronta da mão de Nabal e deteve a seu servo do mal, fazendo o SENHOR tornar o mal de Nabal sobre a sua cabeça. E mandou Davi falar a Abigail, para tomá-la por sua mulher.

39 וישמע דוד כי מת נבל ויאמר ברוך יהוה אשר רב את ריב חרפתי מיד נבל ואת עבדו חשך מרעה ואת רעת נבל השיב יהוה בראשו וישלח דוד וידבר באביגיל לקחתה לו לאשה

40 Vindo, pois, os criados de Davi a Abigail, no Carmelo, lhe falaram, dizendo Davi nos tem mandado a ti, para te tomar por sua mulher.

40 ויבאו עבדי דוד אל אביגיל הכרמלה וידברו אליה לאמר דוד שלחנו אליך לקחתך לו לאשה

41 Então, ela se levantou, e se inclinou com o rosto em terra, e disse Eis aqui a tua serva servirá de criada para lavar os pés dos criados de meu senhor.

41 ותקם ותשתחו אפים ארצה ותאמר הנה אמתך לשפחה לרחץ רגלי עבדי אדני

42 E Abigail se apressou, e se levantou, e montou num jumento com as suas cinco moças que seguiam as suas pisadas; e ela seguiu os mensageiros de Davi e foi sua mulher.

42 ותמהר ותקם אביגיל ותרכב על החמור וחמש נערתיה ההלכות לרגלה ותלך אחרי מלאכי דוד ותהי לו לאשה

43 Também tomou Davi a Ainoã de Jezreel, e também ambas foram suas mulheres.

43 ואת אחינעם לקח דוד מיזרעאל ותהיין גם שתיהן לו לנשים

44 Porque Saul tinha dado sua filha Mical, mulher de Davi, a Palti, filho de Laís, o qual era de Galim.

44 ושאול נתן את מיכל בתו אשת דוד לפלטי בן ליש אשר מגלים

I Samuel 26

1 E vieram os zifeus a Saul, a Gibeá, dizendo Não está Davi escondido no outeiro de Haquila, à entrada de Jesimom?

1 ויבאו הזפים אל שאול הגבעתה לאמר הלוא דוד מסתתר בגבעת החכילה על פני הישימן

2 Então, Saul se levantou e desceu ao deserto de Zife, e com ele três mil homens escolhidos de Israel, a buscar a Davi no deserto de Zife.

2 ויקם שאול וירד אל מדבר זיף ואתו שלשת אלפים איש בחורי ישראל לבקש את דוד במדבר זיף

3 E acampou-se Saul no outeiro de Haquila, que está à entrada de Jesimom, junto ao caminho; porém Davi ficou no deserto e viu que Saul vinha após ele ao deserto.

3 ויחן שאול בגבעת החכילה אשר על פני הישימן על הדרך ודוד ישב במדבר וירא כי בא שאול אחריו המדברה

4 Pois Davi enviou espias e soube que Saul vinha decerto.

4 וישלח דוד מרגלים וידע כי בא שאול אל נכון

5 E Davi se levantou e veio ao lugar onde Saul se tinha acampado; viu Davi o lugar onde se tinha deixado Saul e Abner, filho de Ner, chefe do seu exército; e Saul estava deitado dentro do lugar dos carros, e o povo estava acampado ao redor dele.

5 ויקם דוד ויבא אל המקום אשר חנה שם שאול וירא דוד את המקום אשר
שכב שם שאול ואבנר בן נר שר צבאו ושאול שכב במעגל והעם חנים
סביבתו

6 E respondeu Davi e falou a Aimeleque, o heteu, e a Abisai, filho de Zeruia, irmão de Joabe, dizendo Quem descerá comigo a Saul ao arraial? E disse Abisai Eu descerei contigo.

6 ויען דוד ויאמר אל אחימלך החתי ואל אבישי בן צרויה אחי יואב לאמר
מי ירד אתי אל שאול אל המחנה ויאמר אבישי אני ארד עמך

7 Vieram, pois, Davi e Abisai de noite ao povo, e eis que Saul estava deitado, dormindo dentro do lugar dos carros, e a sua lança estava pregada na terra à sua cabeceira; e Abner e o povo estavam deitados ao redor dele.

7 ויבא דוד ואבישי אל העם לילה והנה שאול שכב ישן במעגל וחניתו
מעוכה בארץ מראשתו ואבנר והעם שכבים סביבתו

8 Então, disse Abisai a Davi Deus te entregou, hoje, nas mãos a teu inimigo; deixa-mo, pois, agora, encravar com a lança de uma vez na terra, e não o ferirei segunda vez.

8 ויאמר אבישי אל דוד סגר אלהים היום את אויבך בידך ועתה אכנו נא
בחנית ובארץ פעם אחת ולא אשנה לו

9 E disse Davi a Abisai Nenhum dano lhe faças; porque quem estendeu a sua mão contra o ungido do SENHOR e ficou inocente?

9 ויאמר דוד אל אבישי אל תשחיתהו כי מי שלח ידו במשיח יהוה ונקה

10 Disse mais Davi Vive o SENHOR, que o SENHOR o ferirá, ou o seu dia chegará em que morra, ou descerá para a batalha e perecerá.

10 ויאמר דוד חי יהוה כי אם יהוה יגפנו או יומו יבוא ומת או במלחמה ירד ונספה

11 O SENHOR me guarde de que eu estenda a mão contra o ungido do SENHOR; agora, porém, toma lá a lança que está à sua cabeceira e a bilha da água, e vamo-nos.

11 חלילה לי מיהוה משלח ידי במשיח יהוה ועתה קח נא את החנית אשר מראשתו ואת צפחת המים ונלכה לנו

12 Tomou, pois, Davi a lança e a bilha da água, da cabeceira de Saul, e foram-se; e ninguém houve que o visse, nem que o advertisse, nem que acordasse; porque todos estavam dormindo, pois havia caído sobre eles um profundo sono do SENHOR.

12 ויקח דוד את החנית ואת צפחת המים מראשתי שאול וילכו להם ואין ראה ואין יודע ואין מקיץ כי כלם ישנים כי תרדמת יהוה נפלה עליהם

13 E Davi, passando à outra banda, pôs-se no cume do monte ao longe, de maneira que entre eles havia grande distância.

13 ויעבר דוד העבר ויעמד על ראש ההר מרחק רב המקום ביניהם

14 E Davi bradou ao povo e a Abner, filho de Ner, dizendo Não responderás, Abner? Então, Abner respondeu e disse Quem és tu, que bradas ao rei?

14 ויקרא דוד אל העם ואל אבנר בן נר לאמר הלוא תענה אבנר ויען אבנר ויאמר מי אתה קראת אל המלך

15 Então, disse Davi a Abner Porventura, não és varão? E quem há em Israel como tu? Por que, pois, não guardaste tu o rei, teu senhor? Porque um do povo veio para destruir o rei, teu senhor.

15 ויאמר דוד אל אבנר הלוא איש אתה ומי כמוך בישראל ולמה לא שמרת אל אדניך המלך כי בא אחד העם להשחית את המלך אדניך

16 Não é bom isso que fizeste; vive o SENHOR, que sois dignos de morte, vós que não guardastes a vosso senhor, o ungido do SENHOR; vede, pois, agora, onde está a lança do rei e a bilha da água, que tinha à sua cabeceira.

16 לא טוב הדבר הזה אשר עשית חי יהוה כי בני מות אתם אשר לא שמרתם על אדניכם על משיח יהוה ועתה ראה אי חנית המלך ואת צפחת המים אשר מראשתו

17 Então, conheceu Saul a voz de Davi e disse Não é esta a tua voz, meu filho Davi? E disse Davi Minha voz é, ó rei, meu senhor.

17 ויכר שאול את קול דוד ויאמר הקולך זה בני דוד ויאמר דוד קולי אדני המלך

18 Disse mais Por que persegue o meu senhor assim o seu servo? Pois que fiz eu? E que maldade se acha nas minhas mãos?

18 ויאמר למה זה אדני רדף אחרי עבדו כי מה עשיתי ומה בידי רעה

19 Ouve, pois, agora, te rogo, ó rei, meu senhor, as palavras de teu servo Se o SENHOR te incita contra mim, cheire ele a oferta de manjares; porém, se são os filhos dos homens, malditos sejam perante o SENHOR; pois eles me têm repelido hoje, para que eu não fique apegado à herança do SENHOR, dizendo Vai, serve a outros deuses.

19 ועתה ישמע נא אדני המלך את דברי עבדו אם יהוה הסיתך בי ירח מנחה ואם בני האדם ארורים הם לפני יהוה כי גרשוני היום מהסתפח בנחלת יהוה לאמר לך עבד אלהים אחרים

20 Agora, pois, não se derrame o meu sangue na terra diante do SENHOR; pois saiu o rei de Israel em busca de uma pulga, como quem persegue uma perdiz nos montes.

20 ועתה אל יפל דמי ארצה מנגד פני יהוה כי יצא מלך ישראל לבקש את
פרעש אחד כאשר ירדף הקרא בהרים

21 Então, disse Saul Pequei; volta, meu filho Davi, porque não mandarei fazer-te mal; porque foi hoje preciosa a minha vida aos teus olhos. Eis que procedi loucamente e errei grandissimamente.

21 ויאמר שאול חטאתי שוב בני דוד כי לא ארע לך עוד תחת אשר יקרה
נפשי בעיניך היום הזה הנה הסכלתי ואשגה הרבה מאד

22 Davi, então, respondeu e disse Eis aqui a lança do rei; passe cá um dos jovens e leve-a.

22 ויען דוד ויאמר הנה החנית המלך ויעבר אחד מהנערים ויקחה

23 O SENHOR, porém, pague a cada um a sua justiça e a sua lealdade; pois o SENHOR te tinha dado hoje na minha mão, porém não quis estender a minha mão contra o ungido do SENHOR.

23 ויהוה ישיב לאיש את צדקתו ואת אמנתו אשר נתנך יהוה היום ביד
ולא אביתי לשלח ידי במשיח יהוה

24 E eis que, assim como foi a tua vida hoje de tanta estima aos meus olhos, de outra tanta estima seja a minha vida aos olhos do SENHOR, e ele me livre de toda tribulação.

24 והנה כאשר גדלה נפשך היום הזה בעיני כן תגדל נפשי בעיני יהוה
ויצלני מכל צרה

25 Então, Saul disse a Davi Bendito sejas tu, meu filho Davi; pois grandes coisas farás e também prevalecerás. Então, Davi se foi pelo seu caminho, e Saul voltou para o seu lugar.

25 ויאמר שאול אל דוד ברוך אתה בני דוד גם עשה תעשה וגם יכל תוכל
וילך דוד לדרכו ושאול שב למקומו

I Samuel 27

1 Disse, porém, Davi no seu coração Ora, ainda algum dia perecerei pela mão de Saul; não há coisa melhor para mim do que escapar apressadamente para a terra dos filisteus; para que Saul perca a esperança de mim e cesse de me buscar por todos os termos de Israel; e assim escaparei da sua mão.

1 ויאמר דוד אל לבו עתה אספה יום אחד ביד שאול אין לי טוב כי המלט אמלט אל ארץ פלשתים ונואש ממני שאול לבקשני עוד בכל גבול ישראל ונמלטתי מידו

2 Então, Davi se levantou e passou com os seiscentos homens que com ele estavam a Aquis, filho de Maoque, rei de Gate.

2 ויקם דוד ויעבר הוא ושש מאות איש אשר עמו אל אכיש בן מעוך מלך גת

3 E Davi ficou com Aquis em Gate, ele e os seus homens, cada um com a sua casa; Davi, com ambas as suas mulheres, Ainoã, a jezreelita, e Abigail, a mulher de Nabal, o carmelita.

3 וישב דוד עם אכיש בגת הוא ואנשיו איש וביתו דוד ושתי נשיו אחינעם היזרעאלית ואביגיל אשת נבל הכרמלית

4 E, sendo Saul avisado de que Davi tinha fugido para Gate, não cuidou mais em o buscar.

4 ויגד לשאול כי ברח דוד גת ולא יוסף עוד לבקשו

5 E disse Davi a Aquis Se eu tenho achado graça aos teus olhos, dá-me lugar numa das cidades da terra, para que ali habite; pois por que razão habitaria o teu servo contigo na cidade real?

5 ויאמר דוד אל אכיש אם נא מצאתי חן בעיניך יתנו לי מקום באחת ערי השדה ואשבה שם ולמה ישב עבדך בעיר הממלכה עמך

6 Então, lhe deu Aquis, naquele dia, a cidade de Ziclague (pelo que Ziclague pertence aos reis de Judá, até ao dia de hoje).

6 ויתן לו אכיש ביום ההוא את צקלג לכן היתה צקלג למלכי יהודה עד היום הזה

7 E foi o número dos dias que Davi habitou na terra dos filisteus um ano e quatro meses.

7 ויהי מספר הימים אשר ישב דוד בשדה פלשתים ימים וארבעה חדשים

8 E subia Davi com os seus homens, e deram sobre os gesuritas, e os gersitas, e os amalequitas; porque antigamente eram estes os moradores da terra desde como quem vai para Sur até à terra do Egito.

8 ויעל דוד ואנשיו ויפשטו אל הגשורי והגרזי והעמלקי כי הנה ישבות הארץ אשר מעולם בואך שורה ועד ארץ מצרים

9 E Davi feria aquela terra, e não dava vida nem a homem nem a mulher, e tomava ovelhas, e vacas, e jumentos, e camelos, e vestes; e voltava e vinha a Aquis.

9 והכה דוד את הארץ ולא יחיה איש ואשה ולקח צאן ובקר וחמרים וגמלים ובגדים וישב ויבא אל אכיש

10 E dizendo Aquis Sobre onde destes hoje? Davi dizia Sobre o Sul de Judá, e sobre o Sul dos jerameleus, e sobre o Sul dos queneus.

10 ויאמר אכיש אל פשטתם היום ויאמר דוד על נגב יהודה ועל נגב הירחמאלי ואל נגב הקיני

11 E Davi não dava vida nem a homem nem a mulher, para trazê-los a Gate, dizendo Para que, porventura, não nos denunciem, dizendo Assim Davi o fazia. E este era o seu costume por todos os dias que habitou na terra dos filisteus.

11 ואיש ואשה לא יחיה דוד להביא גת לאמר פן יגדו עלינו לאמר כה עשה דוד וכה משפטו כל הימים אשר ישב בשדה פלשתים

12 E Aquis confiava em Davi, dizendo Fez-se ele por certo aborrecível para com o seu povo em Israel; pelo que me será por servo para sempre.

12 ויאמן אכיש בדוד לאמר הבאש הבאיש בעמו בישראל והיה לי לעבד עולם

I Samuel 28

1 E sucedeu, naqueles dias, que, juntando os filisteus os seus exércitos para a peleja, para fazer guerra contra Israel, disse Aquis a Davi Sabe, decerto, que comigo sairás ao arraial, tu e os teus homens.

1 ויהי בימים ההם ויקבצו פלשתים את מחניהם לצבא להלחם בישראל ויאמר אכיש אל דוד ידע תדע כי אתי תצא במחנה אתה ואנשיך

2 Então, disse Davi a Aquis Assim saberás tu o que fará o teu servo. E disse Aquis a Davi Por isso, te terei por guarda da minha cabeça para sempre.

2 ויאמר דוד אל אכיש לכן אתה תדע את אשר יעשה עבדך ויאמר אכיש אל דוד לכן שמר לראשי אשימך כל הימים

3 E já Samuel era morto, e todo o Israel o tinha chorado e o tinha sepultado em Ramá, que era a sua cidade; e Saul tinha desterrado os adivinhos e os encantadores.

3 ושמואל מת ויספדו לו כל ישראל ויקברהו ברמה ובעירו ושאול הסיר האבות ואת הידענים מהארץ

4 E ajuntaram-se os filisteus, e vieram, e acamparam-se em
Suném; e ajuntou Saul a todo o Israel, e se acamparam em
Gilboa.

4 ויקבצו פלשתים ויבאו ויחנו בשונם ויקבץ שאול את כל ישראל ויחנו
בגלבע

5 E, vendo Saul o arraial dos filisteus, temeu, e estremeceu muito
o seu coração.

5 וירא שאול את מחנה פלשתים ויירא ויחרד לבו מאד

6 E perguntou Saul ao SENHOR, porém o SENHOR lhe não
respondeu, nem por sonhos, nem por Urim, nem por profetas.

6 וישאל שאול ביהוה ולא ענהו יהוה גם בחלמות גם באורים גם בנביאם

7 Então, disse Saul aos seus criados Buscai-me uma mulher que
tenha o espírito de feiticeira, para que vá a ela e a consulte. E os
seus criados lhe disseram Eis que em En-Dor há uma mulher que
tem o espírito de adivinhar.

7 ויאמר שאול לעבדיו בקשו לי אשת בעלת אוב ואלכה אליה ואדרשה בה
ויאמרו עבדיו אליו הנה אשת בעלת אוב בעין דור

8 E Saul se disfarçou e vestiu outras vestes, e foi ele e com ele
dois homens, e de noite vieram à mulher; e disse Peço-te que me
adivinhes pelo espírito de feiticeira e me faças subir a quem eu
te disser.

8 ויתחפש שאול וילבש בגדים אחרים וילך הוא ושני אנשים עמו ויבאו אל
האשה לילה ויאמר קסומי נא לי באוב והעלי לי את אשר אמר אליך

9 Então, a mulher lhe disse Eis aqui tu sabes o que Saul fez, como
tem destruído da terra os adivinhos e os encantadores; por que,
pois, me armas um laço à minha vida, para me fazer matar?

9 ותאמר האשה אליו הנה אתה ידעת את אשר עשה שאול אשר הכרית את האבות ואת הידעני מן הארץ ולמה אתה מתנקש בנפשי להמיתני

10 Então, Saul lhe jurou pelo SENHOR, dizendo Vive o SENHOR, que nenhum mal te sobrevirá por isso.

10 וישבע לה שאול ביהוה לאמר חי יהוה אם יקרך עון בדבר הזה

11 A mulher, então, lhe disse A quem te farei subir? E disse ele Faze-me subir a Samuel.

11 ותאמר האשה את מי אעלה לך ויאמר את שמואל העלי לי

12 Vendo, pois, a mulher a Samuel, gritou em alta voz; e a mulher falou a Saul, dizendo Por que me tens enganado? Pois tu mesmo és Saul.

12 ותרא האשה את שמואל ותזעק בקול גדול ותאמר האשה אל שאול לאמר למה רמיתני ואתה שאול

13 E o rei lhe disse Não temas; porém que é o que vês? Então, a mulher disse a Saul Vejo deuses que sobem da terra.

13 ויאמר לה המלך אל תיראי כי מה ראית ותאמר האשה אל שאול אלהים ראיתי עלים מן הארץ

14 E lhe disse Como é a sua figura? E disse ela Vem subindo um homem ancião e está envolto numa capa. Entendendo Saul que era Samuel, inclinou-se com o rosto em terra e se prostrou.

14 ויאמר לה מה תארו ותאמר איש זקן עלה והוא עטה מעיל וידע שאול כי שמואל הוא ויקד אפים ארצה וישתחו

15 Samuel disse a Saul Por que me desinquietaste, fazendo-me subir? Então, disse Saul Mui angustiado estou, porque os filisteus guerreiam contra mim, e Deus se tem desviado de mim e não me responde mais, nem pelo ministério dos profetas, nem por

sonhos; por isso, te chamei a ti, para que me faças saber o que hei de fazer.

15 ויאמר שמואל אל שאול למה הרגזתני להעלות אתי ויאמר שאול צר לי מאד ופלשתים נלחמים בי ואלהים סר מעלי ולא ענני עוד גם ביד הנביאם גם בחלמות ואקראה לך להודיעני מה אעשה

16 Então, disse Samuel Por que, pois, a mim me perguntas, visto que o SENHOR te tem desamparado e se tem feito teu inimigo?

16 ויאמר שמואל ולמה תשאלני ויהוה סר מעליך ויהי ערך

17 Porque o SENHOR tem feito para contigo como pela minha boca te disse, e o SENHOR tem rasgado o reino da tua mão, e o tem dado ao teu companheiro Davi.

17 ויעש יהוה לו כאשר דבר בידי ויקרע יהוה את הממלכה מידך ויתנה לרעך לדוד

18 Como tu não deste ouvidos à voz do SENHOR e não executaste o fervor da sua ira contra Amaleque, por isso, o SENHOR te fez hoje isso.

18 כאשר לא שמעת בקול יהוה ולא עשית חרון אפו בעמלק על כן הדבר הזה עשה לך יהוה היום הזה

19 E o SENHOR entregará também a Israel contigo na mão dos filisteus, e amanhã tu e teus filhos estareis comigo; e o arraial de Israel o SENHOR entregará na mão dos filisteus.

19 ויתן יהוה גם את ישראל עמך ביד פלשתים ומחר אתה ובניך עמי גם את מחנה ישראל יתן יהוה ביד פלשתים

20 E, imediatamente, Saul caiu estendido por terra e grandemente temeu por causa daquelas palavras de Samuel; e não houve força nele, porque não tinha comido pão todo aquele dia e toda aquela noite.

20 וימהר שאול ויפל מלא קומתו ארצה וירא מאד מדברי שמואל גם כח
לא היה בו כי לא אכל לחם כל היום וכל הלילה

21 Então, veio a mulher a Saul e, vendo que estava tão perturbado, disse-lhe Eis que deu ouvidos a tua criada à tua voz, e pus a minha vida na minha mão e ouvi as palavras que disseste.

21 ותבוא האשה אל שאול ותרא כי נבהל מאד ותאמר אליו הנה שמעה
שפחתך בקולך ואשים נפשי בכפי ואשמע את דבריך אשר דברת אלי

22 Agora, pois, ouve também tu as palavras da tua serva, e porei um bocado de pão diante de ti, e come, para que tenhas forças para te pores a caminho.

22 ועתה שמע נא גם אתה בקול שפחתך ואשמה לפניך פת לחם ואכול
ויהי בך כח כי תלך בדרך

23 Porém ele o recusou e disse Não comerei. Porém os seus criados e a mulher o constrangeram; e deu ouvidos à sua voz. E levantou-se do chão e se assentou sobre uma cama.

23 וימאן ויאמר לא אכל ויפרצו בו עבדיו וגם האשה וישמע לקלם ויקם
מהארץ וישב אל המטה

24 E tinha a mulher em casa uma bezerra cevada, e se apressou, e a degolou, e tomou farinha, e a amassou, e a cozeu em bolos asmos.

24 ולאשה עגל מרבק בבית ותמהר ותזבחהו ותקח קמח ותלש ותפהו
מצות

25 E os trouxe diante de Saul e de seus criados, e comeram. Depois, levantaram-se e se foram naquela mesma noite.

25 ותגש לפני שאול ולפני עבדיו ויאכלו ויקמו וילכו בלילה ההוא

I Samuel 29

1 E ajuntaram os filisteus todos os seus exércitos em Afeca, e acamparam-se os israelitas junto à fonte que está em Jezreel.

1 ויקבצו פלשתים את כל מחניהם אפקה וישראל חנים בעין אשר ביזרעאל

2 E os príncipes dos filisteus se foram para lá com centenas e com milhares; porém Davi e os seus homens iam com Aquis na retaguarda.

2 וסרני פלשתים עברים למאות ולאלפים ודוד ואנשיו עברים באחרנה עם אכיש

3 Disseram, então, os príncipes dos filisteus Que fazem aqui estes hebreus? E disse Aquis aos príncipes dos filisteus Não é este Davi, o criado de Saul, rei de Israel, que esteve comigo há alguns dias ou anos? E coisa nenhuma achei nele, desde o dia em que se revoltou até ao dia de hoje.

3 ויאמרו שרי פלשתים מה העברים האלה ויאמר אכיש אל שרי פלשתים הלוא זה דוד עבד שאול מלך ישראל אשר היה אתי זה ימים או זה שנים ולא מצאתי בו מאומה מיום נפלו עד היום הזה

4 Porém os príncipes dos filisteus muito se indignaram contra ele; e disseram-lhe os príncipes dos filisteus Faze voltar a este homem, e torne ao seu lugar em que tu o puseste e não desça conosco à batalha, para que não se nos torne na batalha em adversário; porque com que aplacaria este a seu senhor? Porventura, não seria com as cabeças destes homens?

4 ויקצפו עליו שרי פלשתים ויאמרו לו שרי פלשתים השב את האיש וישב אל מקומו אשר הפקדתו שם ולא ירד עמנו במלחמה ולא יהיה לנו לשטן במלחמה ובמה יתרצה זה אל אדניו הלוא בראשי האנשים ההם

5 Não é este aquele Davi, de quem uns aos outros respondiam nas danças, dizendo Saul feriu os seus milhares, porém Davi, as suas dezenas de milhares?

5 הלוא זה דוד אשר יענו לו במחלות לאמר הכה שאול באלפו ודוד ברבבתו

6 Então, Aquis chamou a Davi e disse-lhe Vive o SENHOR, que tu és reto, e que a tua entrada e a tua saída comigo no arraial são boas aos meus olhos; porque nenhum mal em ti achei, desde o dia em que a mim vieste até ao dia de hoje; porém aos olhos dos príncipes não agradas.

6 ויקרא אכיש אל דוד ויאמר אליו חי יהוה כי ישר אתה וטוב בעיני צאתך ובאך אתי במחנה כי לא מצאתי בך רעה מיום באך אלי עד היום הזה ובעיני הסרנים לא טוב אתה

7 Volta, pois, agora, e volta em paz; para que não faças mal aos olhos dos príncipes dos filisteus.

7 ועתה שוב ולך בשלום ולא תעשה רע בעיני סרני פלשתים

8 Então, Davi disse a Aquis Por quê? Que fiz? Ou que achaste no teu servo, desde o dia em que estive diante de ti até ao dia de hoje, para que não vá e peleje contra os inimigos do rei, meu senhor?

8 ויאמר דוד אל אכיש כי מה עשיתי ומה מצאת בעבדך מיום אשר הייתי לפניך עד היום הזה כי לא אבוא ונלחמתי באיבי אדני המלך

9 Respondeu, porém, Aquis e disse a Davi Bem o sei; e que, na verdade, aos meus olhos és bom como um anjo de Deus; porém disseram os príncipes dos filisteus Não suba este conosco à batalha.

9 ויען אכיש ויאמר אל דוד ידעתי כי טוב אתה בעיני כמלאך אלהים אך
שרי פלשתים אמרו לא יעלה עמנו במלחמה

10 Agora, pois, amanhã de madrugada, levanta-te com os criados
de teu senhor, que têm vindo contigo; e, levantando-vos pela
manhã de madrugada e havendo luz, parti.

10 ועתה השכם בבקר ועבדי אדניך אשר באו אתך והשכמתם בבקר ואור
לכם ולכו

11 Então, Davi de madrugada se levantou, ele e os seus homens,
para partirem pela manhã e voltarem à terra dos filisteus; e os
filisteus subiram a Jezreel.

11 וישכם דוד הוא ואנשיו ללכת בבקר לשוב אל ארץ פלשתים ופלשתים
עלו יזרעאל

I Samuel 30

1 Sucedeu, pois, que, chegando Davi e os seus homens ao
terceiro dia a Ziclague, já os amalequitas com ímpeto tinham
dado sobre o Sul e sobre Ziclague, e tinham ferido a Ziclague, e a
tinham posto a fogo.

1 ויהי בבא דוד ואנשיו צקלג ביום השלישי ועמלקי פשטו אל נגב ואל
צקלג ויכו את צקלג וישרפו אתה באש

2 E levaram cativas as mulheres que estavam nela, porém a
ninguém mataram, nem pequenos nem grandes; tão-somente os
levaram consigo e foram pelo seu caminho.

2 וישבו את הנשים אשר בה מקטן ועד גדול לא המיתו איש וינהגו וילכו
לדרכם

3 E Davi e os seus homens vieram à cidade, e eis que estava queimada a fogo, e suas mulheres, seus filhos e suas filhas eram levados cativos.

3 ויבא דוד ואנשיו אל העיר והנה שרופה באש ונשיהם ובניהם ובנתיהם נשבו

4 Então, Davi e o povo que se achava com ele alçaram a sua voz e choraram, até que neles não houve mais força para chorar.

4 וישא דוד והעם אשר אתו את קולם ויבכו עד אשר אין בהם כח לבכות

5 Também as duas mulheres de Davi foram levadas cativas; Ainoã, a jezreelita, e Abigail, a mulher de Nabal, o carmelita.

5 ושתי נשי דוד נשבו אחינעם היזרעלית ואביגיל אשת נבל הכרמלי

6 E Davi muito se angustiou, porque o povo falava de apedrejá-lo, porque o ânimo de todo o povo estava em amargura, cada um por causa dos seus filhos e das suas filhas; todavia, Davi se esforçou no SENHOR, seu Deus.

6 ותצר לדוד מאד כי אמרו העם לסקלו כי מרה נפש כל העם איש על בנו ועל בנתיו ויתחזק דוד ביהוה אלהיו

7 E disse Davi a Abiatar, o sacerdote, filho de Aimeleque Traze-me, peço-te, aqui o éfode. E Abiatar trouxe o éfode a Davi.

7 ויאמר דוד אל אביתר הכהן בן אחימלך הגישה נא לי האפד ויגש אביתר את האפד אל דוד

8 Então, consultou Davi ao SENHOR, dizendo Perseguirei eu a esta tropa? Alcançá-la-ei? E o SENHOR lhe disse Persegue-a, porque, decerto, a alcançarás e tudo libertarás.

8 וישאל דוד ביהוה לאמר ארדף אחרי הגדוד הזה האשגנו ויאמר לו רדף כי השג תשיג והצל תציל

9 Partiu, pois, Davi, ele e os seiscentos homens que com ele se achavam, e chegaram ao ribeiro de Besor, onde os que ficaram atrás pararam.

9 וילך דוד הוא ושש מאות איש אשר אתו ויבאו עד נחל הבשור והנותרים עמדו

10 E seguiu-os Davi, ele e os quatrocentos homens, pois que duzentos homens ficaram atrás, por não poderem, de cansados que estavam, passar o ribeiro de Besor.

10 וירדף דוד הוא וארבע מאות איש ויעמדו מאתים איש אשר פגרו מעבר את נחל הבשור

11 E acharam no campo um homem egípcio e o trouxeram a Davi; deram-lhe pão, e comeu, e deram-lhe a beber água.

11 וימצאו איש מצרי בשדה ויקחו אתו אל דוד ויתנו לו לחם ויאכל וישקהו מים

12 Deram-lhe também um pedaço de massa de figos secos e dois cachos de passas, e comeu; e voltou-lhe o seu espírito, porque havia três dias e três noites que não tinha comido pão nem bebido água.

12 ויתנו לו פלח דבלה ושני צמקים ויאכל ותשב רוחו אליו כי לא אכל לחם ולא שתה מים שלשה ימים ושלשה לילות

13 Então, Davi lhe disse De quem és tu e de onde és? E disse o moço egípcio Sou servo de um homem amalequita, e meu senhor me deixou, porque adoeci há três dias.

13 ויאמר לו דוד למי אתה ואי מזה אתה ויאמר נער מצרי אנכי עבד לאיש עמלקי ויעזבני אדני כי חליתי היום שלשה

14 Nós demos com ímpeto para a banda do sul dos queretitas, e para a banda de Judá, e para a banda do sul de Calebe e pusemos fogo a Ziclague.

14 אנחנו פשטנו נגב הכרתי ועל אשר ליהודה ועל נגב כלב ואת צקלג שרפנו באש

15 E disse-lhe Davi Poderias, descendo, guiar-me a essa tropa? E disse-lhe Por Deus, me jura que me não matarás, nem me entregarás na mão de meu senhor, e, descendo, te guiarei a essa tropa.

15 ויאמר אליו דוד התורדני אל הגדוד הזה ויאמר השבעה לי באלהים אם תמיתני ואם תסגרני ביד אדני ואורדך אל הגדוד הזה

16 E, descendo, o guiou. E eis que estavam espalhados sobre a face de toda a terra, comendo, e bebendo, e dançando, por todo aquele grande despojo que tomaram da terra dos filisteus e da terra de Judá.

16 וירדהו והנה נטשים על פני כל הארץ אכלים ושתים וחגגים בכל השלל הגדול אשר לקחו מארץ פלשתים ומארץ יהודה

17 E feriu-os Davi, desde o crepúsculo até à tarde do dia seguinte, e nenhum deles escapou, senão só quatrocentos jovens que, montados sobre camelos, fugiram.

17 ויכם דוד מהנשף ועד הערב למחרתם ולא נמלט מהם איש כי אם ארבע מאות איש נער אשר רכבו על הגמלים וינסו

18 Assim, livrou Davi tudo quanto tomaram os amalequitas; também as suas duas mulheres livrou Davi.

18 ויצל דוד את כל אשר לקחו עמלק ואת שתי נשיו הציל דוד

19 E ninguém lhes faltou, desde o menor até ao maior e até os
filhos e as filhas; e também desde o despojo até tudo quanto
lhes tinham tomado tudo Davi tornou a trazer.

19 ולא נעדר להם מן הקטן ועד הגדול ועד בנים ובנות ומשלל ועד כל אשר
לקחו להם הכל השיב דוד

20 Também tomou Davi todas as ovelhas e vacas, e levavam-nas
diante do outro gado e diziam Este é o despojo de Davi.

20 ויקח דוד את כל הצאן והבקר נהגו לפני המקנה ההוא ויאמרו זה שלל
דוד

21 E, chegando Davi aos duzentos homens que, de cansados que
estavam, não puderam seguir a Davi e que deixaram ficar no
ribeiro de Besor, estes saíram ao encontro de Davi e do povo que
com ele vinha; e, chegando-se Davi ao povo, os saudou em paz.

21 ויבא דוד אל מאתים האנשים אשר פגרו מלכת אחרי דוד וישיבם בנחל
הבשור ויצאו לקראת דוד ולקראת העם אשר אתו ויגש דוד את העם וישאל
להם לשלום

22 Então, todos os maus e filhos de Belial, dentre os homens que
tinham ido com Davi, responderam e disseram Visto que não
foram conosco, não lhes daremos do despojo que libertamos;
mas que leve cada um sua mulher e seus filhos e se vá.

22 ויען כל איש רע ובליעל מהאנשים אשר הלכו עם דוד ויאמרו יען אשר
לא הלכו עמי לא נתן להם מהשלל אשר הצלנו כי אם איש את אשתו ואת
בניו וינהגו וילכו

23 Porém Davi disse Não fareis assim, irmãos meus, com o que
nos deu o SENHOR, que nos guardou e entregou a tropa que
contra nós vinha nas nossas mãos.

23 ויאמר דוד לא תעשו כן אחי את אשר נתן יהוה לנו וישמר אתנו ויתן
את הגדוד הבא עלינו בידנו

24 E quem em tal vos daria ouvidos? Porque qual é a parte dos que desceram à peleja, tal também será a parte dos que ficaram com a bagagem; igualmente repartirão.

24 ומי ישמע לכם לדבר הזה כי כחלק הירד במלחמה וכחלק הישב על
הכלים יחדו יחלקו

25 O que assim foi desde aquele dia em diante, porquanto o pôs por estatuto e direito em Israel, até ao dia de hoje.

25 ויהי מהיום ההוא ומעלה וישמה לחק ולמשפט לישראל עד היום הזה

26 E, chegando Davi a Ziclague, enviou do despojo aos anciãos de Judá, seus amigos, dizendo Eis aí para vós uma bênção do despojo dos inimigos do SENHOR

26 ויבא דוד אל צקלג וישלח מהשלל לזקני יהודה לרעהו לאמר הנה לכם
ברכה משלל איבי יהוה

27 aos de Betel, e aos de Ramote do Sul, e aos de Jatir,

27 לאשר בבית אל ולאשר ברמות נגב ולאשר ביתר

28 e aos de Aroer, e aos de Sifmote, e aos de Estemoa,

28 ולאשר בערער ולאשר בשפמות ולאשר באשתמע

29 e aos de Racal, e aos que estavam nas cidades jerameelitas e nas cidades dos queneus,

29 ולאשר ברכל ולאשר בערי הירחמאלי ולאשר בערי הקיני

30 e aos de Horma, e aos de Borasã, e aos de Atace,

30 ולאשר בחרמה ולאשר בבור עשן ולאשר בעתך

31 e aos de Hebrom, e a todos os lugares em que andara Davi, ele e os seus homens.

31 ולאשר בחברון ולכל המקמות אשר התהלך שם דוד הוא ואנשיו

I Samuel 31

1 Os filisteus, pois, pelejaram contra Israel; e os homens de Israel fugiram de diante dos filisteus e caíram atravessados na montanha de Gilboa.

1 ופלשתים נלחמים בישראל וינסו אנשי ישראל מפני פלשתים ויפלו חללים בהר הגלבע

2 E os filisteus apertaram com Saul e seus filhos e os filisteus mataram a Jônatas, e a Abinadabe, e a Malquisua, filhos de Saul.

2 וידבקו פלשתים את שאול ואת בניו ויכו פלשתים את יהונתן ואת אבינדב ואת מלכי שוע בני שאול

3 E a peleja se agravou contra Saul, e os flecheiros o alcançaram; e muito temeu por causa dos flecheiros.

3 ותכבד המלחמה אל שאול וימצאהו המורים אנשים בקשת ויחל מאד מהמורים

4 Então, disse Saul ao seu pajem de armas Arranca a tua espada e atravessa-me com ela, para que, porventura, não venham estes incircuncisos, e me atravessem, e escarneçam de mim. Porém o seu pajem de armas não quis, porque temia muito; então, Saul tomou a espada e se lançou sobre ela.

4 ויאמר שאול לנשא כליו שלף חרבך ודקרני בה פן יבואו הערלים האלה ודקרני והתעללו בי ולא אבה נשא כליו כי ירא מאד ויקח שאול את החרב ויפל עליה

5 Vendo, pois, o seu pajem de armas que Saul já era morto, também ele se lançou sobre a sua espada e morreu com ele.

5 וירא נשא כליו כי מת שאול ויפל גם הוא על חרבו וימת עמו

6 Assim, faleceu Saul, e seus três filhos, e o seu pajem de armas, e também todos os seus homens morreram juntamente naquele dia.

6 וימת שאול ושלשת בניו ונשא כליו גם כל אנשיו ביום ההוא יחדו

7 E, vendo os homens de Israel que estavam desta banda do vale e desta banda do Jordão que os homens de Israel fugiram e que Saul e seus filhos estavam mortos, desampararam as cidades e fugiram; e vieram os filisteus e habitaram nelas.

7 ויראו אנשי ישראל אשר בעבר העמק ואשר בעבר הירדן כי נסו אנשי ישראל וכי מתו שאול ובניו ויעזבו את הערים וינסו ויבאו פלשתים וישבו בהן

8 Sucedeu, pois, que, vindo os filisteus ao outro dia a despojar os mortos, acharam a Saul e a seus três filhos estirados na montanha de Gilboa.

8 ויהי ממחרת ויבאו פלשתים לפשט את החללים וימצאו את שאול ואת שלשת בניו נפלים בהר הגלבע

9 E cortaram-lhe a cabeça, e o despojaram das suas armas, e enviaram pela terra dos filisteus, em redor, a anunciá-lo no templo dos seus ídolos e entre o povo.

9 ויכרתו את ראשו ויפשיטו את כליו וישלחו בארץ פלשתים סביב לבשר בית עצביהם ואת העם

10 E puseram as suas armas no templo de Astarote e o seu corpo o afixaram no muro de Bete-Seã.

10 וישמו את כליו בית עשתרות ואת גויתו תקעו בחומת בית שן

11 Ouvindo, então, isso os moradores de Jabes-Gileade, o que os filisteus fizeram a Saul,

11 וישמעו אליו ישבי יביש גלעד את אשר עשו פלשתים לשאול

12 todo homem valoroso se levantou, e caminharam toda a noite, e tiraram o corpo de Saul e os corpos de seus filhos do muro de Bete-Seã, e, vindo a Jabes, os queimaram.

12 ויקומו כל איש חיל וילכו כל הלילה ויקחו את גוית שאול ואת גוית בניו מחומת בית שן ויבאו יבשה וישרפו אתם שם

13 E tomaram os seus ossos, e os sepultaram debaixo de um arvoredo, em Jabes, e jejuaram sete dias.

13 ויקחו את עצמתיהם ויקברו תחת האשל ביבשה ויצמו שבעת ימים

II Samuel

II Samuel 1

1 E, depois da morte de Saul, voltando Davi da derrota dos amalequitas e ficando Davi dois dias em Ziclague,

1 ויהי אחרי מות שאול ודוד שב מהכות את העמלק וישב דוד בצקלג ימים שנים

2 sucedeu, ao terceiro dia, que um homem veio do arraial de Saul com as vestes rotas e com terra sobre a cabeça; e sucedeu que, chegando ele a Davi, se lançou no chão e se inclinou.

2 ויהי ביום השלישי והנה איש בא מן המחנה מעם שאול ובגדיו קרעים
ואדמה על ראשו ויהי בבאו אל דוד ויפל ארצה וישתחו

3 E Davi lhe disse De onde vens? E ele lhe disse Escapei do exército de Israel.

3 ויאמר לו דוד אי מזה תבוא ויאמר אליו ממחנה ישראל נמלטתי

4 E disse-lhe Davi Como foi lá isso? Peço-te, dize-me. E ele lhe respondeu O povo fugiu da batalha, e muitos do povo caíram e morreram, assim como também Saul e Jônatas, seu filho, foram mortos.

4 ויאמר אליו דוד מה היה הדבר הגד נא לי ויאמר אשר נס העם מן
המלחמה וגם הרבה נפל מן העם וימתו וגם שאול ויהונתן בנו מתו

5 E disse Davi ao jovem que lhe trazia as novas Como sabes tu que Saul e Jônatas, seu filho, são mortos?

5 ויאמר דוד אל הנער המגיד לו איך ידעת כי מת שאול ויהונתן בנו

6 Então, disse o jovem que lhe dava a notícia Cheguei por acaso à montanha de Gilboa, e eis que Saul estava encostado sobre a sua lança, e eis que os carros e capitães de cavalaria apertavam com ele.

6 ויאמר הנער המגיד לו נקרא נקריתי בהר הגלבע והנה שאול נשען על
חניתו והנה הרכב ובעלי הפרשים הדבקהו

7 E, olhando ele para trás de si, viu-me a mim e chamou-me; e eu disse Eis-me aqui.

7 ויפן אחריו ויראני ויקרא אלי ואמר הנני

8 E ele me disse Quem és tu? E eu lhe disse Sou amalequita.

8 ויאמר לי מי אתה ויאמר אליו עמלקי אנכי

9 Então, ele me disse Peço-te, arremessa-te sobre mim e mata-
me, porque angústias me têm cercado, pois toda a minha vida
está ainda em mim.

9 ויאמר אלי עמד נא עלי ומתתני כי אחזני השבץ כי כל עוד נפשי בי

10 Arremessei-me, pois, sobre ele, e o matei, porque bem sabia
eu que não viveria depois da sua queda, e tomei a coroa que
tinha na cabeça e a manilha que trazia no braço, e as trouxe aqui
a meu senhor.

10 ואעמד עליו ואמתתהו כי ידעתי כי לא יחיה אחרי נפלו ואקח הנזר
אשר על ראשו ואצעדה אשר על זרעו ואביאם אל אדני הנה

11 Então, apanhou Davi as suas vestes e as rasgou, como
também todos os homens que estavam com ele.

11 ויחזק דוד בבגדו ויקרעם וגם כל האנשים אשר אתו

12 E prantearam, e choraram, e jejuaram até à tarde por Saul, e
por Jônatas, seu filho, e pelo povo do SENHOR, e pela casa de
Israel, porque tinham caído à espada.

12 ויספדו ויבכו ויצמו עד הערב על שאול ועל יהונתן בנו ועל עם יהוה ועל
בית ישראל כי נפלו בחרב

13 Disse, então, Davi ao jovem que lhe trouxera a nova De onde
és tu? E disse ele Sou filho de um homem estrangeiro,
amalequita.

13 ויאמר דוד אל הנער המגיד לו אי מזה אתה ויאמר בן איש גר עמלקי
אנכי

14 E Davi lhe disse Como não temeste tu estender a mão para
matares o ungido do SENHOR?

14 ויאמר אליו דוד איך לא יראת לשלח ידך לשחת את משיח יהוה

15 Então, chamou Davi a um dos jovens e disse Chega e lança-te sobre ele. E ele o feriu, e morreu.

15 ויקרא דוד לאחד מהנערים ויאמר גש פגע בו ויכהו וימת

16 E disse-lhe Davi O teu sangue seja sobre a tua cabeça, porque a tua própria boca testificou contra ti, dizendo Eu matei o ungido do SENHOR.

16 ויאמר אליו דוד דמיך על ראשך כי פיך ענה בך לאמר אנכי מתתי את משיח יהוה

17 E lamentou Davi a Saul e a Jônatas, seu filho, com esta lamentação,

17 ויקנן דוד את הקינה הזאת על שאול ועל יהונתן בנו

18 dizendo ele que ensinassem aos filhos de Judá o uso do arco. Eis que está escrito no livro do Reto

18 ויאמר ללמד בני יהודה קשת הנה כתובה על ספר הישר

19 Ah! Ornamento de Israel! Nos teus altos, fui ferido; como caíram os valentes!

19 הצבי ישראל על במותיך חלל איך נפלו גבורים

20 Não o noticieis em Gate, não o publiqueis nas ruas de Asquelom, para que não se alegrem as filhas dos filisteus, para que não saltem de contentamento as filhas dos incircuncisos.

20 אל תגידו בגת אל תבשרו בחוצת אשקלון פן תשמחנה בנות פלשתים פן תעלזנה בנות הערלים

21 Vós, montes de Gilboa, nem orvalho, nem chuva caia sobre vós nem sobre vós, campos de ofertas alçadas, pois aí

desprezivelmente foi arrojado o escudo dos valentes, o escudo de Saul, como se não fora ungido com óleo.

21 הרי בגלבע אל טל ואל מטר עליכם ושדי תרומת כי שם נגעל מגן גבורים מגן שאול בלי משיח בשמן

22 Do sangue dos feridos, da gordura dos valentes, nunca se retirou para trás o arco de Jônatas, nem voltou vazia a espada de Saul.

22 מדם חללים מחלב גבורים קשת יהונתן לא נשוג אחור וחרב שאול לא תשוב ריקם

23 Saul e Jônatas, tão amados e queridos na sua vida, também na sua morte se não separaram! Eram mais ligeiros do que as águias, mais fortes do que os leões.

23 שאול ויהונתן הנאהבים והנעימם בחייהם ובמותם לא נפרדו מנשרים קלו מאריות גברו

24 Vós, filhas de Israel, chorai por Saul, que vos vestia de escarlata em delícias, que vos fazia trazer ornamentos de ouro sobre as vossas vestes.

24 בנות ישראל אל שאול בכינה המלבשכם שני עם עדנים המעלה עדי זהב על לבושכן

25 Como caíram os valentes no meio da peleja! Jônatas nos teus altos foi ferido!

25 איך נפלו גברים בתוך המלחמה יהונתן על במותיך חלל

26 Angustiado estou por ti, meu irmão Jônatas; quão amabilíssimo me eras! Mais maravilhoso me era o teu amor do que o amor das mulheres.

26 צר לי עליך אחי יהונתן נעמת לי מאד נפלאתה אהבתך לי מאהבת
נשים

27 Como caíram os valentes, e pereceram as armas de guerra!

27 איך נפלו גבורים ויאבדו כלי מלחמה

II Samuel 2

1 E sucedeu, depois disso, que Davi consultou ao SENHOR, dizendo Subirei a alguma das cidades de Judá? E disse-lhe o SENHOR Sobe. E disse Davi Para onde subirei? E disse Para Hebrom.

1 ויהי אחרי כן וישאל דוד ביהוה לאמר האעלה באחת ערי יהודה ויאמר
יהוה אליו עלה ויאמר דוד אנה אעלה ויאמר חברנה

2 E subiu Davi para lá, e também as suas duas mulheres, Ainoã, a jezreelita, e Abigail, a mulher de Nabal, o carmelita.

2 ויעל שם דוד וגם שתי נשיו אחינעם היזרעלית ואביגיל אשת נבל
הכרמלי

3 Fez também Davi subir os homens que estavam com ele, cada um com a sua família; e habitaram nas cidades de Hebrom.

3 ואנשיו אשר עמו העלה דוד איש וביתו וישבו בערי חברון

4 Então, vieram os homens de Judá e ungiram ali a Davi rei sobre a casa de Judá. E deram avisos a Davi, dizendo Os homens de Jabes-Gileade são os que sepultaram Saul.

4 ויבאו אנשי יהודה וימשחו שם את דוד למלך על בית יהודה ויגדו לדוד
לאמר אנשי יביש גלעד אשר קברו את שאול

5 Então, enviou Davi mensageiros aos homens de Jabes-Gileade
e disse-lhes Benditos sejais vós do SENHOR, que fizestes tal
beneficência a vosso senhor, a Saul, e o sepultastes!

5 וישלח דוד מלאכים אל אנשי יביש גלעד ויאמר אליהם ברכים אתם
ליהוה אשר עשיתם החסד הזה עם אדניכם עם שאול ותקברו אתו

6 Agora, pois, o SENHOR use convosco de beneficência e
fidelidade; e também eu vos farei esse bem, porquanto fizestes
isso.

6 ועתה יעש יהוה עמכם חסד ואמת וגם אנכי אעשה אתכם הטובה
הזאת אשר עשיתם הדבר הזה

7 Esforcem-se, pois, agora as vossas mãos, e sede homens
valentes, pois Saul, vosso senhor, é morto, mas também os da
casa de Judá já me ungiram a mim rei sobre si.

7 ועתה תחזקנה ידיכם והיו לבני חיל כי מת אדניכם שאול וגם אתי
משחו בית יהודה למלך עליהם

8 Porém Abner, filho de Ner, capitão do exército de Saul, tomou a
Isbosete, filho de Saul, e o fez passar a Maanaim.

8 ואבנר בן נר שר צבא אשר לשאול לקח את איש בשת בן שאול ויעברהו
מחנים

9 E o constituiu rei sobre Gileade, e sobre os assuritas, e sobre
Jezreel, e sobre Efraim, e sobre Benjamim, e sobre todo o Israel.

9 וימלכהו אל הגלעד ואל האשורי ואל יזרעאל ועל אפרים ועל בנימן ועל
ישראל כלה

10 Da idade de quarenta anos era Isbosete, filho de Saul, quando
começou a reinar sobre Israel, e reinou dois anos; mas os da
casa de Judá seguiam a Davi.

10 בן ארבעים שנה איש בשת בן שאול במלכו על ישראל ושתים שנים
מלך אך בית יהודה היו אחרי דוד

11 E foi o número dos dias que Davi reinou em Hebrom, sobre a casa de Judá, sete anos e seis meses.

11 ויהי מספר הימים אשר היה דוד מלך בחברון על בית יהודה שבע שנים
וששה חדשים

12 Então, saiu Abner, filho de Ner, com os servos de Isbosete, filho de Saul, de Maanaim a Gibeão.

12 ויצא אבנר בן נר ועבדי איש בשת בן שאול ממחנים גבעונה

13 Saíram também Joabe, filho de Zeruia, e os servos de Davi, e se encontraram uns com os outros perto do tanque de Gibeão, e pararam estes desta banda do tanque e os outros daquela banda do tanque.

13 ויואב בן צרויה ועבדי דוד יצאו ויפגשום על ברכת גבעון יחדו וישבו
אלה על הברכה מזה ואלה על הברכה מזה

14 E disse Abner a Joabe Deixa levantar os jovens, e joguem diante de nós. E disse Joabe Levantem-se.

14 ויאמר אבנר אל יואב יקומו נא הנערים וישחקו לפנינו ויאמר יואב
יקמו

15 Então, se levantaram e passaram, por conta, doze de Benjamim, da parte de Isbosete, filho de Saul, e doze dos servos de Davi.

15 ויקמו ויעברו במספר שנים עשר לבנימן ולאיש בשת בן שאול ושנים
עשר מעבדי דוד

16 E cada um lançou mão da cabeça do outro, meteu-lhe a espada pelo lado, e caíram juntamente; de onde se chamou àquele lugar Helcate-Hazurim, que está junto a Gibeão.

16 ויחזקו איש בראש רעהו וחרבו בצד רעהו ויפלו יחדו ויקרא למקום ההוא חלקת הצרים אשר בגבעון

17 E seguiu-se, naquele dia, uma crua peleja; porém Abner e os homens de Israel foram feridos diante dos servos de Davi.

17 ותהי המלחמה קשה עד מאד ביום ההוא וינגף אבנר ואנשי ישראל לפני עבדי דוד

18 E estavam ali os três filhos de Zeruia, Joabe, Abisai e Asael; e Asael era ligeiro de pés, como uma das cabras monteses que há no campo.

18 ויהיו שם שלשה בני צרויה יואב ואבישי ועשהאל ועשהאל קל ברגליו כאחד הצבים אשר בשדה

19 E Asael seguiu após Abner e não declinou de detrás de Abner, nem para a direita nem para a esquerda.

19 וירדף עשהאל אחרי אבנר ולא נטה ללכת על הימין ועל השמאול מאחרי אבנר

20 E Abner, olhando para trás, disse És tu Asael? E disse ele Eu sou.

20 ויפן אבנר אחריו ויאמר האתה זה עשהאל ויאמר אנכי

21 Então, lhe disse Abner Desvia-te para a direita ou para a esquerda, e lança mão de um dos jovens, e toma os seus despojos. Porém Asael não quis desviar-se de detrás dele.

21 ויאמר לו אבנר נטה לך על ימינך או על שמאלך ואחז לך אחד מהנערים וקח לך את חלצתו ולא אבה עשהאל לסור מאחריו

22 Então, Abner tornou a dizer a Asael Desvia-te de detrás de mim; por que hei de eu ferir-te e dar contigo em terra? E como levantaria eu o meu rosto diante de Joabe, teu irmão?

22 ויסף עוד אבנר לאמר אל עשהאל סור לך מאחרי למה אככה ארצה ואיך אשא פני אל יואב אחיך

23 Porém, não se querendo ele desviar, Abner o feriu com o conto da lança pela quinta costela, e a lança lhe saiu por detrás, e caiu ali e morreu naquele mesmo lugar; e sucedeu que todos os que chegavam ao lugar onde Asael caiu e morreu paravam.

23 וימאן לסור ויכהו אבנר באחרי החנית אל החמש ותצא החנית מאחריו ויפל שם וימת תחתו ויהי כל הבא אל המקום אשר נפל שם עשהאל וימת ויעמדו

24 Porém Joabe e Abisai seguiram após Abner; e pôs-se o sol, chegando eles ao outeiro de Amá, que está diante de Giá, junto ao caminho do deserto de Gibeão.

24 וירדפו יואב ואבישי אחרי אבנר והשמש באה והמה באו עד גבעת אמה אשר על פני גיח דרך מדבר גבעון

25 E os filhos de Benjamim se ajuntaram detrás de Abner, e fizeram um batalhão, e puseram-se no cume de um outeiro.

25 ויתקבצו בני בנימן אחרי אבנר ויהיו לאגדה אחת ויעמדו על ראש גבעה אחת

26 Então, Abner gritou a Joabe e disse Consumirá a espada para sempre? Não sabes tu que por fim haverá amargura? E até quando não hás de dizer ao povo que deixe de seguir a seus irmãos?

26 ויקרא אבנר אל יואב ויאמר הלנצח תאכל חרב הלוא ידעתה כי מרה תהיה באחרונה ועד מתי לא תאמר לעם לשוב מאחרי אחיהם

27 E disse Joabe Vive Deus, que, se não tivesses falado já desde pela manhã, o povo teria cessado cada um de seguir a seu irmão.

27 ויאמר יואב חי האלהים כי לולא דברת כי אז מהבקר נעלה העם איש מאחרי אחיו

28 Então, Joabe tocou a buzina, e todo o povo parou, e não perseguiram mais a Israel e tampouco pelejaram mais.

28 ויתקע יואב בשופר ויעמדו כל העם ולא ירדפו עוד אחרי ישראל ולא יספו עוד להלחם

29 E caminharam Abner e os seus homens toda aquela noite pela planície; e, passando o Jordão, caminharam por todo o Bitrom, e vieram a Maanaim.

29 ואבנר ואנשיו הלכו בערבה כל הלילה ההוא ויעברו את הירדן וילכו כל הבתרון ויבאו מחנים

30 Também Joabe se tornou de seguir a Abner e ajuntou todo o povo, e dos servos de Davi faltaram dezenove homens além de Asael.

30 ויואב שב מאחרי אבנר ויקבץ את כל העם ויפקדו מעבדי דוד תשעה עשר איש ועשהאל

31 Porém os servos de Davi feriram dentre os de Benjamim e dentre os homens de Abner a trezentos e sessenta homens, que ali ficaram mortos.

31 ועבדי דוד הכו מבנימן ובאנשי אבנר שלש מאות וששים איש מתו

32 E levantaram a Asael e sepultaram-no na sepultura de seu pai, que estava em Belém; e Joabe e seus homens caminharam toda aquela noite, e amanheceu-lhes o dia em Hebrom.

32 וישאו את עשהאל ויקברהו בקבר אביו אשר בית לחם וילכו כל הלילה
יואב ואנשיו ויאר להם בחברון

II Samuel 3

1 E houve uma longa guerra entre a casa de Saul e a casa de Davi; porém Davi se ia fortalecendo, mas os da casa de Saul se iam enfraquecendo.

1 ותהי המלחמה ארכה בין בית שאול ובין בית דוד ודוד הלך וחזק ובית
שאול הלכים ודלים

2 E a Davi nasceram filhos em Hebrom; foi o seu primogênito Amom, de Ainoã, a jezreelita;

2 וילדו לדוד בנים בחברון ויהי בכורו אמנון לאחינעם היזרעאלת

3 e seu segundo, Quileabe, de Abigail, mulher de Nabal, o carmelita; e o terceiro, Absalão, filho de Maaca, filha de Talmai, rei de Gesur;

3 ומשנהו כלאב לאביגל אשת נבל הכרמלי והשלשי אבשלום בן מעכה בת
תלמי מלך גשור

4 e o quarto, Adonias, filho de Hagite; e o quinto, Sefatias, filho de Abital;

4 והרביעי אדניה בן חגית והחמישי שפטיה בן אביטל

5 e o sexto, Itreão, de Eglá, também mulher de Davi; estes nasceram a Davi em Hebrom.

5 והששי יתרעם לעגלה אשת דוד אלה ילדו לדוד בחברון

6 E, havendo guerra entre a casa de Saul e a casa de Davi, sucedeu que Abner se esforçava na casa de Saul.

6 ויהי בהיות המלחמה בין בית שאול ובין בית דוד ואבנר היה מתחזק
בבית שאול

7 E tinha tido Saul uma concubina, cujo nome era Rispa, filha de
Aiá; e disse Isbosete a Abner Por que entraste à concubina de
meu pai?

7 ולשאול פלגש ושמה רצפה בת איה ויאמר אל אבנר מדוע באתה אל
פילגש אבי

8 Então, se irou muito Abner pelas palavras de Isbosete e disse
Sou eu cabeça de cão, que pertença a Judá? Ainda hoje faço
beneficência à casa de Saul, teu pai, a seus irmãos e a seus
amigos e te não entreguei nas mãos de Davi; e tu hoje buscas
motivo para me arguires por causa da maldade de uma mulher.

8 ויחר לאבנר מאד על דברי איש בשת ויאמר הראש כלב אנכי אשר
ליהודה היום אעשה חסד עם בית שאול אביך אל אחיו ואל מרעהו ולא
המציתך ביד דוד ותפקד עלי עון האשה היום

9 Assim faça Deus a Abner e outro tanto, que, como o SENHOR
jurou a Davi, assim lhe hei de fazer,

9 כה יעשה אלהים לאבנר וכה יסיף לו כי כאשר נשבע יהוה לדוד כי כן
אעשה לו

10 transferindo o reino da casa de Saul e levantando o trono de
Davi sobre Israel e sobre Judá, desde Dã até Berseba.

10 להעביר הממלכה מבית שאול ולהקים את כסא דוד על ישראל ועל
יהודה מדן ועד באר שבע

11 E nem ainda uma palavra podia responder a Abner, porque o
temia.

11 ולא יכל עוד להשיב את אבנר דבר מיראתו אתו

12 Então, ordenou Abner da sua parte mensageiros a Davi, dizendo De quem é a terra? E disse Comigo faze a tua aliança, e eis que a minha mão será contigo, para tornar a ti todo o Israel.

12 וישלח אבנר מלאכים אל דוד תחתו לאמר למי ארץ לאמר כרתה בריתך אתי והנה ידי עמך להסב אליך את כל ישראל

13 E disse Davi Bem, eu farei contigo aliança, porém uma coisa te peço, que é não verás a minha face se primeiro me não trouxeres a Mical, filha de Saul, quando vieres ver a minha face.

13 ויאמר טוב אני אכרת אתך ברית אך דבר אחד אנכי שאל מאתך לאמר לא תראה את פני כי אם לפני הביאך את מיכל בת שאול בבאך לראות את פני

14 Também enviou Davi mensageiros a Isbosete, filho de Saul, dizendo Dá-me minha mulher Mical, que eu desposei por cem prepúcios de filisteus.

14 וישלח דוד מלאכים אל איש בשת בן שאול לאמר תנה את אשתי את מיכל אשר ארשתי לי במאה ערלות פלשתים

15 E enviou Isbosete e a tirou a seu marido, a Paltiel, filho de Laís.

15 וישלח איש בשת ויקחה מעם איש מעם פלטיאל בן לוש

16 E ia com ela seu marido, caminhando, e chorando detrás dela, até Baurim. Então, lhe disse Abner Vai-te, agora, volta. E ele voltou.

16 וילך אתה אישה הלוך ובכה אחריה עד בחרים ויאמר אליו אבנר לך שוב וישב

17 E praticava Abner com os anciãos de Israel, dizendo Muito tempo há que procuráveis que Davi reinasse sobre vós.

17 ודבר אבנר היה עם זקני ישראל לאמר גם תמול גם שלשם הייתם מבקשים את דוד למלך עליכם

18 Fazei-o, pois, agora, porque o SENHOR falou a Davi, dizendo Pela mão de Davi, meu servo, livrarei o meu povo das mãos dos filisteus e das mãos de todos os seus inimigos.

18 ועתה עשו כי יהוה אמר אל דוד לאמר ביד דוד עבדי הושיע את עמי ישראל מיד פלשתים ומיד כל איביהם

19 E falou também Abner o mesmo aos ouvidos de Benjamim; e foi também Abner dizer aos ouvidos de Davi, em Hebrom, tudo o que era bom aos olhos de Israel e aos olhos de toda a casa de Benjamim.

19 וידבר גם אבנר באזני בנימין וילך גם אבנר לדבר באזני דוד בחברון את כל אשר טוב בעיני ישראל ובעיני כל בית בנימן

20 E veio Abner a Davi, a Hebrom, e vinte homens com ele; e Davi fez um banquete a Abner e aos homens que com ele vinham.

20 ויבא אבנר אל דוד חברון ואתו עשרים אנשים ויעש דוד לאבנר ולאנשים אשר אתו משתה

21 Então, disse Abner a Davi Eu me levantarei, e irei, e ajuntarei ao rei, meu senhor, todo o Israel, para fazerem aliança contigo; e tu reinarás sobre tudo o que desejar a tua alma. Assim, despediu Davi a Abner, e foi-se ele em paz.

21 ויאמר אבנר אל דוד אקומה ואלכה ואקבצה אל אדני המלך את כל ישראל ויכרתו אתך ברית ומלכת בכל אשר תאוה נפשך וישלח דוד את אבנר וילך בשלום

22 E eis que os servos de Davi e Joabe vieram de uma sortida e traziam consigo grande despojo; e já Abner não estava com Davi

em Hebrom, porque este o tinha despedido, e se tinha ido em paz.

22 והנה עבדי דוד ויואב בא מהגדוד ושלל רב עמם הביאו ואבנר איננו עם דוד בחברון כי שלחו וילך בשלום

23 Chegando, pois, Joabe e todo o exército que vinha com ele, deram aviso a Joabe, dizendo Abner, filho de Ner, veio ao rei; e o despediu, e foi-se em paz.

23 ויואב וכל הצבא אשר אתו באו ויגדו ליואב לאמר בא אבנר בן נר אל המלך וישלחהו וילך בשלום

24 Então, Joabe entrou ao rei e disse Que fizeste? Eis que Abner veio ter contigo; por que, pois, o despediste de maneira que se fosse assim livremente?

24 ויבא יואב אל המלך ויאמר מה עשיתה הנה בא אבנר אליך למה זה שלחתו וילך הלוך

25 Bem conheces a Abner, filho de Ner, que te veio enganar, e saber a tua saída e a tua entrada, e entender tudo quanto fazes.

25 ידעת את אבנר בן נר כי לפתתך בא ולדעת את מוצאך ואת מבואך ולדעת את כל אשר אתה עשה

26 E Joabe, retirando-se de Davi, enviou mensageiros atrás de Abner, e o fizeram voltar desde o poço de Sira, sem que Davi o soubesse.

26 ויצא יואב מעם דוד וישלח מלאכים אחרי אבנר וישבו אתו מבור הסרה ודוד לא ידע

27 Tornando, pois, Abner a Hebrom, Joabe o tomou à parte, à entrada da porta, para lhe falar em segredo, e feriu-o ali pela quinta costela, e morreu por causa do sangue de Asael, seu irmão.

27 וישב אבנר חברון ויטהו יואב אל תוך השער לדבר אתו בשלי ויכהו שם החמש וימת בדם עשה אל אחיו

28 O que Davi, depois, ouvindo, disse Inocentes somos eu e o meu reino, para com o SENHOR, para sempre, do sangue de Abner, filho de Ner.

28 וישמע דוד מאחרי כן ויאמר נקי אנכי וממלכתי מעם יהוה עד עולם מדמי אבנר בן נר

29 Fique-se sobre a cabeça de Joabe e sobre toda a casa de seu pai, e nunca da casa de Joabe falte quem tenha fluxo, nem quem seja leproso, nem quem se atenha a bordão, nem quem caia à espada, nem quem necessite de pão.

29 יחלו על ראש יואב ואל כל בית אביו ואל יכרת מבית יואב זב ומצרע ומחזיק בפלך ונפל בחרב וחסר לחם

30 Joabe, pois, e Abisai, seu irmão, mataram a Abner, por ter morto a Asael, seu irmão, na peleja em Gibeão.

30 ויואב ואבישי אחיו הרגו לאבנר על אשר המית את עשהאל אחיהם בגבעון במלחמה

31 Disse, pois, Davi a Joabe e a todo o povo que com ele estava Rasgai as vossas vestes; e cingi-vos de panos de saco e ide pranteando diante de Abner. E o rei Davi ia seguindo o féretro.

31 ויאמר דוד אל יואב ואל כל העם אשר אתו קרעו בגדיכם וחגרו שקים וספדו לפני אבנר והמלך דוד הלך אחרי המטה

32 E, sepultando a Abner em Hebrom, o rei levantou a sua voz e chorou junto da sepultura de Abner; e chorou todo o povo.

32 ויקברו את אבנר בחברון וישא המלך את קולו ויבך אל קבר אבנר ויבכו כל העם

33 E o rei, pranteando a Abner, disse Não morreu Abner como morre o vilão?

33 ויקנן המלך אל אבנר ויאמר הכמות נבל ימות אבנר

34 As tuas mãos não estavam atadas, nem os teus pés carregados de grilhões de bronze, mas caíste como os que caem diante dos filhos da maldade! Então, todo o povo chorou muito mais por ele.

34 ידך לא אסרות ורגליך לא לנחשתים הגשו כנפול לפני בני עולה נפלת ויספו כל העם לבכות עליו

35 Então, todo o povo veio fazer que Davi comesse pão, sendo ainda dia, porém Davi jurou, dizendo Assim Deus me faça e outro tanto, se, antes que o sol se ponha, eu provar pão ou alguma coisa.

35 ויבא כל העם להברות את דוד לחם בעוד היום וישבע דוד לאמר כה יעשה לי אלהים וכה יסיף כי אם לפני בוא השמש אטעם לחם או כל מאומה

36 O que todo o povo entendendo, pareceu bem aos seus olhos, assim como tudo quanto o rei fez pareceu bem aos olhos de todo o povo.

36 וכל העם הכירו וייטב בעיניהם ככל אשר עשה המלך בעיני כל העם טוב

37 E todo o povo e todo o Israel entenderam, naquele mesmo dia, que não procedera do rei que matassem a Abner, filho de Ner.

37 וידעו כל העם וכל ישראל ביום ההוא כי לא היתה מהמלך להמית את אבנר בן נר

38 Então, disse o rei aos seus servos Não sabeis que, hoje, caiu em Israel um príncipe e um grande?

38 ויאמר המלך אל עבדיו הלוא תדעו כי שר וגדול נפל היום הזה בישראל

39 Eu, hoje, estou fraco, ainda que seja ungido rei; estes homens, filhos de Zeruia, são mais duros do que eu; o SENHOR pagará ao malfeitor, conforme a sua maldade.

39 ואנכי היום רך ומשוח מלך והאנשים האלה בני צרויה קשים ממני ישלם יהוה לעשה הרעה כרעתו

II Samuel 4

1 Ouvindo, pois, o filho de Saul que Abner morrera em Hebrom, as mãos se lhe afrouxaram, e todo o Israel pasmou.

1 וישמע בן שאול כי מת אבנר בחברון וירפו ידיו וכל ישראל נבהלו

2 E tinha o filho de Saul dois homens capitães de tropas; e era o nome de um Baaná, e o nome do outro, Recabe, filhos de Rimom, o beerotita, dos filhos de Benjamim, porque também Beerote se reputava de Benjamim.

2 ושני אנשים שרי גדודים היו בן שאול שם האחד בענה ושם השני רכב בני רמון הבארתי מבני בנימן כי גם בארות תחשב על בנימן

3 E tinham fugido os beerotitas para Gitaim e ali têm peregrinado até ao dia de hoje.

3 ויברחו הבארתים גתימה ויהיו שם גרים עד היום הזה

4 E Jônatas, filho de Saul, tinha um filho aleijado de ambos os pés. Era da idade de cinco anos quando as novas de Saul e Jônatas vieram de Jezreel; e sua ama o tomou e fugiu; e sucedeu que, apressando-se ela a fugir, ele caiu e ficou coxo; o seu nome era Mefibosete.

4 וליהונתן בן שאול בן נכה רגלים בן חמש שנים היה בבא שמעת שאול ויהונתן מיזרעאל ותשאהו אמנתו ותנס ויהי בחפזה לנוס ויפל ויפסח ושמו מפיבשת

5 E foram os filhos de Rimom, o beerotita, Recabe e Baaná, e entraram em casa de Isbosete, no maior calor do dia, estando ele deitado a dormir, ao meio-dia.

5 וילכו בני רמון הבארתי רכב ובענה ויבאו כחם היום אל בית איש בשת והוא שכב את משכב הצהרים

6 E ali entraram até o meio da casa, como que vindo tomar trigo, e o feriram na quinta costela; e Recabe e Baaná, seu irmão, escaparam.

6 והנה באו עד תוך הבית לקחי חטים ויכהו אל החמש ורכב ובענה אחיו נמלטו

7 Porque entraram na sua casa, estando ele na cama deitado na sua recâmara, e o feriram, e o mataram, e lhe cortaram a cabeça; e, tomando a sua cabeça, andaram toda a noite caminhando pela planície.

7 ויבאו הבית והוא שכב על מטתו בחדר משכבו ויכהו וימתהו ויסירו את ראשו ויקחו את ראשו וילכו דרך הערבה כל הלילה

8 E trouxeram a cabeça de Isbosete a Davi, a Hebrom, e disseram ao rei Eis aqui a cabeça de Isbosete, filho de Saul, teu inimigo, que te procurava a morte; assim, o SENHOR vingou hoje ao rei, meu senhor, de Saul e da sua semente.

8 ויבאו את ראש איש בשת אל דוד חברון ויאמרו אל המלך הנה ראש איש בשת בן שאול איבך אשר בקש את נפשך ויתן יהוה לאדני המלך נקמות היום הזה משאול ומזרעו

9 Porém Davi, respondendo a Recabe e a Baaná, seu irmão, filhos de Rimom, o beerotita, disse-lhes Vive o SENHOR que remiu a minha alma de toda a angústia,

9 ויען דוד את רכב ואת בענה אחיו בני רמון הבארתי ויאמר להם חי יהוה אשר פדה את נפשי מכל צרה

10 pois se, àquele que me trouxe novas, dizendo Eis que Saul morto é, parecendo-lhe, porém, aos seus olhos que era como quem trazia boas-novas, eu logo lancei mão dele e o matei em Ziclague, cuidando ele que eu, por isso, lhe desse alvíssaras,

10 כי המגיד לי לאמר הנה מת שאול והוא היה כמבשר בעיניו ואחזה בו ואהרגהו בצקלג אשר לתתי לו בשרה

11 quanto mais a ímpios homens, que mataram um homem justo em sua casa, sobre a sua cama; agora, pois, não requereria eu o seu sangue de vossas mãos e não vos exterminaria da terra?

11 אף כי אנשים רשעים הרגו את איש צדיק בביתו על משכבו ועתה הלוא אבקש את דמו מידכם ובערתי אתכם מן הארץ

12 E deu Davi ordem aos seus jovens que os matassem; e cortaram-lhes os pés e as mãos e os penduraram sobre o tanque de Hebrom; tomaram, porém, a cabeça de Isbosete e a sepultaram na sepultura de Abner, em Hebrom.

12 ויצו דוד את הנערים ויהרגום ויקצצו את ידיהם ואת רגליהם ויתלו על הברכה בחברון ואת ראש איש בשת לקחו ויקברו בקבר אבנר בחברון

II Samuel 5

1 Então, todas as tribos de Israel vieram a Davi, a Hebrom, e falaram, dizendo Eis-nos aqui, teus ossos e tua carne somos.

1 ויבאו כל שבטי ישראל אל דוד חברונה ויאמרו לאמר הננו עצמך ובשרך אנחנו

2 E também dantes, sendo Saul ainda rei sobre nós, eras tu o que saías e entravas com Israel; e também o SENHOR te disse Tu apascentarás o meu povo de Israel e tu serás chefe sobre Israel.

2 גם אתמול גם שלשום בהיות שאול מלך עלינו אתה הייתה מוציא והמבי את ישראל ויאמר יהוה לך אתה תרעה את עמי את ישראל ואתה תהיה לנגיד על ישראל

3 Assim, pois, todos os anciãos de Israel vieram ao rei, a Hebrom; e o rei Davi fez com eles aliança em Hebrom, perante o SENHOR; e ungiram Davi rei sobre Israel.

3 ויבאו כל זקני ישראל אל המלך חברונה ויכרת להם המלך דוד ברית בחברון לפני יהוה וימשחו את דוד למלך על ישראל

4 Da idade de trinta anos era Davi quando começou a reinar; quarenta anos reinou.

4 בן שלשים שנה דוד במלכו ארבעים שנה מלך

5 Em Hebrom reinou sobre Judá sete anos e seis meses; e em Jerusalém reinou trinta e três anos sobre todo o Israel e Judá.

5 בחברון מלך על יהודה שבע שנים וששה חדשים ובירושלם מלך שלשים ושלש שנה על כל ישראל ויהודה

6 E partiu o rei com os seus homens para Jerusalém, contra os jebuseus que habitavam naquela terra e que falaram a Davi, dizendo Não entrarás aqui, a menos que lances fora os cegos e os coxos; querendo dizer Não entrará Davi aqui.

6 וילך המלך ואנשיו ירושלם אל היבסי יושב הארץ ויאמר לדוד לאמר לא תבוא הנה כי אם הסירך העורים והפסחים לאמר לא יבוא דוד הנה

7 Porém Davi tomou a fortaleza de Sião; esta é a Cidade de Davi.

7 וילכד דוד את מצדת ציון היא עיר דוד

8 Porque Davi disse naquele dia Qualquer que ferir os jebuseus e
chegar ao canal, e aos coxos, e aos cegos, que a alma de Davi
aborrece, será cabeça e capitão. Por isso, se diz Nem cego nem
coxo entrará nesta casa.

8 ויאמר דוד ביום ההוא כל מכה יבסי ויגע בצנור ואת הפסחים ואת
העורים שנאו נפש דוד על כן יאמרו עור ופסח לא יבוא אל הבית

9 Assim, habitou Davi na fortaleza e lhe chamou a Cidade de
Davi; e Davi foi edificando em redor, desde Milo até dentro.

9 וישב דוד במצדה ויקרא לה עיר דוד ויבן דוד סביב מן המלוא וביתה

10 E Davi se ia cada vez mais aumentando e crescendo, porque o
SENHOR, Deus dos Exércitos, era com ele.

10 וילך דוד הלוך וגדול ויהוה אלהי צבאות עמו

11 E Hirão, rei de Tiro, enviou mensageiros a Davi, e madeira de
cedro, e carpinteiros, e pedreiros, que edificaram a Davi uma
casa.

11 וישלח חירם מלך צר מלאכים אל דוד ועצי ארזים וחרשי עץ וחרשי אבן
קיר ויבנו בית לדוד

12 E entendeu Davi que o SENHOR o confirmava rei sobre Israel
e que exaltara o seu reino por amor do seu povo.

12 וידע דוד כי הכינו יהוה למלך על ישראל וכי נשא ממלכתו בעבור עמו
ישראל

13 E tomou Davi mais concubinas e mulheres de Jerusalém, depois que viera de Hebrom; e nasceram a Davi mais filhos e filhas.

13 ויקח דוד עוד פלגשים ונשים מירושלם אחרי באו מחברון ויולדו עוד לדוד בנים ובנות

14 E estes são os nomes dos que lhe nasceram em Jerusalém Samua, e Sobabe, e Natã, e Salomão,

14 ואלה שמות הילדים לו בירושלם שמוע ושובב ונתן ושלמה

15 e Ibar, e Elisua, e Nefegue, e Jafia,

15 ויבחר ואלישוע ונפג ויפיע

16 e Elisama, e Eliada, e Elifelete.

16 ואלישמע ואלידע ואליפלט

17 Ouvindo, pois, os filisteus que haviam ungido Davi rei sobre Israel, todos os filisteus subiram em busca de Davi; o que ouvindo Davi, desceu à fortaleza.

17 וישמעו פלשתים כי משחו את דוד למלך על ישראל ויעלו כל פלשתים לבקש את דוד וישמע דוד וירד אל המצודה

18 E os filisteus vieram e se estenderam pelo vale dos Refains.

18 ופלשתים באו וינטשו בעמק רפאים

19 E Davi consultou o SENHOR, dizendo Subirei contra os filisteus? Entregar-mos-ás nas minhas mãos? E disse o SENHOR a Davi Sobe, porque certamente entregarei os filisteus nas tuas mãos.

19 וישאל דוד ביהוה לאמר האעלה אל פלשתים התתנם בידי ויאמר יהוה אל דוד עלה כי נתן אתן את הפלשתים בידך

20 Então, veio Davi a Baal-Perazim, e feriu-os ali Davi, e disse Rompeu o SENHOR a meus inimigos diante de mim, como quem rompe águas. Por isso, chamou o nome daquele lugar Baal-Perazim.

20 ויבא דוד בבעל פרצים ויכם שם דוד ויאמר פרץ יהוה את איבי לפני כפרץ מים על כן קרא שם המקום ההוא בעל פרצים

21 E deixaram ali os seus ídolos; e Davi e os seus homens os tomaram.

21 ויעזבו שם את עצביהם וישאם דוד ואנשיו

22 E os filisteus tornaram a subir e se estenderam pelo vale dos Refains.

22 ויספו עוד פלשתים לעלות וינטשו בעמק רפאים

23 E Davi consultou o SENHOR, o qual disse Não subirás; mas rodeia por detrás deles e virás a eles por defronte das amoreiras.

23 וישאל דוד ביהוה ויאמר לא תעלה הסב אל אחריהם ובאת להם ממול בכאים

24 E há de ser que, ouvindo tu um estrondo de marcha pelas copas das amoreiras, então, te apressarás; porque o SENHOR saiu, então, diante de ti, a ferir o arraial dos filisteus.

24 ויהי בשמעך את קול צעדה בראשי הבכאים אז תחרץ כי אז יצא יהוה לפניך להכות במחנה פלשתים

25 E fez Davi assim como o SENHOR lhe tinha ordenado; e feriu os filisteus desde Geba até chegar a Gezer.

25 ויעש דוד כן כאשר צוהו יהוה ויך את פלשתים מגבע עד באך גזר

II Samuel 6

1 E tornou Davi a ajuntar todos os escolhidos de Israel, em número de trinta mil.

1 ויסף עוד דוד את כל בחור בישראל שלשים אלף

2 E levantou-se Davi e partiu com todo o povo que tinha consigo de Baalá de Judá, para levarem dali para cima a arca de Deus, sobre a qual se invoca o Nome, o nome do SENHOR dos Exércitos, que se assenta entre os querubins.

2 ויקם וילך דוד וכל העם אשר אתו מבעלי יהודה להעלות משם את ארון האלהים אשר נקרא שם שם יהוה צבאות ישב הכרבים עליו

3 E puseram a arca de Deus em um carro novo e a levaram da casa de Abinadabe, que está em Geba; e Uzá e Aiô, filhos de Abinadabe, guiavam o carro novo.

3 וירכבו את ארון האלהים אל עגלה חדשה וישאהו מבית אבינדב אשר בגבעה ועזא ואחיו בני אבינדב נהגים את העגלה חדשה

4 E, levando-o da casa de Abinadabe, que está em Geba, com a arca de Deus, Aiô ia adiante da arca.

4 וישאהו מבית אבינדב אשר בגבעה עם ארון האלהים ואחיו הלך לפני הארון

5 E Davi e toda a casa de Israel alegravam-se perante o SENHOR, com toda sorte de instrumentos de madeira de faia, com harpas, e com saltérios, e com tamboris, e com pandeiros, e com címbalos.

5 ודוד וכל בית ישראל משחקים לפני יהוה בכל עצי ברושים ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמנענעים ובצלצלים

6 E, chegando à eira de Nacom, estendeu Uzá a mão à arca de Deus e segurou-a, porque os bois a deixavam pender.

6 ויבאו עד גרן נכון וישלח עזא אל ארון האלהים ויאחז בו כי שמטו הבקר

7 Então, a ira do SENHOR se acendeu contra Uzá, e Deus o feriu ali por esta imprudência; e morreu ali junto à arca de Deus.

7 ויחר אף יהוה בעזה ויכהו שם האלהים על השל וימת שם עם ארון האלהים

8 E Davi se contristou, porque o SENHOR abrira rotura em Uzá; e chamou aquele lugar Perez-Uzá, até ao dia de hoje.

8 ויחר לדוד על אשר פרץ יהוה פרץ בעזה ויקרא למקום ההוא פרץ עזה עד היום הזה

9 E temeu Davi ao SENHOR naquele dia e disse Como virá a mim a arca do SENHOR?

9 ויירא דוד את יהוה ביום ההוא ויאמר איך יבוא אלי ארון יהוה

10 E não quis Davi retirar para si a arca do SENHOR, para a Cidade de Davi; mas Davi a fez levar à casa de Obede-Edom, o geteu.

10 ולא אבה דוד להסיר אליו את ארון יהוה על עיר דוד ויטהו דוד בית עבד אדום הגתי

11 E ficou a arca do SENHOR em casa de Obede-Edom, o geteu, três meses; e abençoou o SENHOR a Obede-Edom e a toda a sua casa.

11 וישב ארון יהוה בית עבד אדם הגתי שלשה חדשים ויברך יהוה את עבד אדם ואת כל ביתו

12 Então, avisaram a Davi, dizendo Abençoou o SENHOR a casa de Obede-Edom e tudo quanto tem, por amor da arca de Deus; foi, pois, Davi e trouxe a arca de Deus para cima, da casa de Obede-Edom, à Cidade de Davi, com alegria.

12 ויגד למלך דוד לאמר ברך יהוה את בית עבד אדם ואת כל אשר לו בעבור ארון האלהים וילך דוד ויעל את ארון האלהים מבית עבד אדם עיר דוד בשמחה

13 E sucedeu que, quando os que levavam a arca do SENHOR tinham dado seis passos, sacrificava ele bois e carneiros cevados.

13 ויהי כי צעדו נשאי ארון יהוה ששה צעדים ויזבח שור ומריא

14 E Davi saltava com todas as suas forças diante do SENHOR; e estava Davi cingido de um éfode de linho.

14 ודוד מכרכר בכל עז לפני יהוה ודוד חגור אפוד בד

15 Assim subindo, levavam Davi e todo o Israel a arca do SENHOR, com júbilo e ao som das trombetas.

15 ודוד וכל בית ישראל מעלים את ארון יהוה בתרועה ובקול שופר

16 E sucedeu que, entrando a arca do SENHOR na Cidade de Davi, Mical, filha de Saul, estava olhando pela janela e, vendo o rei Davi, que ia bailando e saltando diante do SENHOR, o desprezou no seu coração.

16 והיה ארון יהוה בא עיר דוד ומיכל בת שאול נשקפה בעד החלון ותרא את המלך דוד מפזז ומכרכר לפני יהוה ותבז לו בלבה

17 E, introduzindo a arca do SENHOR, a puseram no seu lugar, na tenda que Davi lhe armara; e ofereceu Davi holocaustos e ofertas pacíficas perante o SENHOR.

17 ויבאו את ארון יהוה ויצגו אתו במקומו בתוך האהל אשר נטה לו דוד ויעל דוד עלות לפני יהוה ושלמים

18 E, acabando Davi de oferecer os holocaustos e ofertas pacíficas, abençoou o povo em nome do SENHOR dos Exércitos.

18 ויכל דוד מהעלות העולה והשלמים ויברך את העם בשם יהוה צבאות

19 E repartiu a todo o povo e a toda a multidão de Israel, desde os homens até às mulheres, a cada um, um bolo de pão, e um bom pedaço de carne, e um frasco de vinho; então, foi-se todo o povo, cada um para sua casa.

19 ויחלק לכל העם לכל המון ישראל למאיש ועד אשה לאיש חלת לחם אחת ואשפר אחד ואשישה אחת וילך כל העם איש לביתו

20 E, voltando Davi para abençoar a sua casa, Mical, filha de Saul, saiu a encontrar-se com Davi e disse Quão honrado foi o rei de Israel, descobrindo-se hoje aos olhos das servas de seus servos, como sem vergonha se descobre qualquer dos vadios.

20 וישב דוד לברך את ביתו ותצא מיכל בת שאול לקראת דוד ותאמר מה נכבד היום מלך ישראל אשר נגלה היום לעיני אמהות עבדיו כהגלות נגלות אחד הרקים

21 Disse, porém, Davi a Mical Perante o SENHOR que me escolheu a mim antes do que a teu pai e a toda a sua casa, mandando-me que fosse chefe sobre o povo do SENHOR, sobre Israel, perante o SENHOR me tenho alegrado.

21 ויאמר דוד אל מיכל לפני יהוה אשר בחר בי מאביך ומכל ביתו לצות אתי נגיד על עם יהוה על ישראל ושחקתי לפני יהוה

22 E ainda mais do que isto me envilecerei e me humilharei aos meus olhos; e das servas, de quem falaste, delas serei honrado.

22 ונקלתי עוד מזאת והייתי שפל בעיני ועם האמהות אשר אמרת עמם אכבדה

23 E Mical, filha de Saul, não teve filhos, até ao dia da sua morte.

23 ולמיכל בת שאול לא היה לה ילד עד יום מותה

II Samuel 7

1 E sucedeu que, estando o rei Davi em sua casa, e que o SENHOR lhe tinha dado descanso de todos os seus inimigos em redor,

1 ויהי כי ישב המלך בביתו ויהוה הניח לו מסביב מכל איביו

2 disse o rei ao profeta Natã Ora, olha, eu moro em casa de cedros e a arca de Deus mora dentro de cortinas.

2 ויאמר המלך אל נתן הנביא ראה נא אנכי יושב בבית ארזים וארון האלהים ישב בתוך היריעה

3 E disse Natã ao rei Vai e faze tudo quanto está no teu coração, porque o SENHOR é contigo.

3 ויאמר נתן אל המלך כל אשר בלבבך לך עשה כי יהוה עמך

4 Porém sucedeu, naquela mesma noite, que a palavra do SENHOR veio a Natã, dizendo

4 ויהי בלילה ההוא ויהי דבר יהוה אל נתן לאמר

5 Vai e dize a meu servo, a Davi Assim diz o SENHOR Edificar-me-ias tu casa para minha habitação?

5 לך ואמרת אל עבדי אל דוד כה אמר יהוה האתה תבנה לי בית לשבתי

6 Porque em casa nenhuma habitei desde o dia em que fiz subir os filhos de Israel do Egito até ao dia de hoje; mas andei em tenda e em tabernáculo.

6 כי לא ישבתי בבית למיום העלתי את בני ישראל ממצרים ועד היום הזה ואהיה מתהלך באהל ובמשכן

7 E, em todo lugar em que andei com todos os filhos de Israel, falei porventura alguma palavra com qualquer das tribos de Israel, a quem mandei apascentar o meu povo de Israel, dizendo Por que me não edificais uma casa de cedros?

7 בכל אשר התהלכתי בכל בני ישראל הדבר דברתי את אחד שבטי ישראל אשר צויתי לרעות את עמי את ישראל לאמר למה לא בניתם לי בית ארזים

8 Agora, pois, assim dirás ao meu servo, a Davi Assim diz o SENHOR dos Exércitos Eu te tomei da malhada, de detrás das ovelhas, para que fosses o chefe sobre o meu povo, sobre Israel.

8 ועתה כה תאמר לעבדי לדוד כה אמר יהוה צבאות אני לקחתיך מן הנוה מאחר הצאן להיות נגיד על עמי על ישראל

9 E fui contigo, por onde quer que foste, e destruí teus inimigos diante de ti, e fiz para ti um grande nome, como o nome dos grandes que há na terra.

9 ואהיה עמך בכל אשר הלכת ואכרתה את כל איביך מפניך ועשתי לך שם גדול כשם הגדלים אשר בארץ

10 E preparei lugar para o meu povo, para Israel, e o plantarei, para que habite no seu lugar e não mais seja movido, e nunca mais os filhos da perversidade o aflijam como dantes,

10 ושמתי מקום לעמי לישראל ונטעתיו ושכן תחתיו ולא ירגז עוד ולא יסיפו בני עולה לענותו כאשר בראשונה

11 desde o dia em que mandei que houvesse juízes sobre o meu povo Israel. A ti, porém, te dei descanso de todos os teus inimigos; também o SENHOR te faz saber que o SENHOR te fará casa.

11 ולמן היום אשר צויתי שפטים על עמי ישראל והניחתי לך מכל איביך והגיד לך יהוה כי בית יעשה לך יהוה

12 Quando teus dias forem completos, e vieres a dormir com teus pais, então, farei levantar depois de ti a tua semente, que procederá de ti, e estabelecerei o seu reino.

12 כי ימלאו ימיך ושכבת את אבתיך והקימתי את זרעך אחריך אשר יצא ממעיך והכינתי את ממלכתו

13 Este edificará uma casa ao meu nome, e confirmarei o trono do seu reino para sempre.

13 הוא יבנה בית לשמי וכננתי את כסא ממלכתו עד עולם

14 Eu lhe serei por pai, e ele me será por filho; e, se vier a transgredir, castigá-lo-ei com vara de homens e com açoites de filhos de homens.

14 אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן אשר בהעותו והכחתיו בשבט אנשים ובנגעי בני אדם

15 Mas a minha benignidade se não apartará dele, como a tirei de Saul, a quem tirei de diante de ti.

15 וחסדי לא יסור ממנו כאשר הסרתי מעם שאול אשר הסרתי מלפניך

16 Porém a tua casa e o teu reino serão firmados para sempre diante de ti; teu trono será firme para sempre.

16 ונאמן ביתך וממלכתך עד עולם לפניך כסאך יהיה נכון עד עולם

17 Conforme todas estas palavras e conforme toda esta visão, assim falou Natã a Davi.

17 ככל הדברים האלה וככל החזיון הזה כן דבר נתן אל דוד

18 Então, entrou o rei Davi, e ficou perante o SENHOR, e disse Quem sou eu, Senhor JEOVÁ, e qual é a minha casa, que me trouxeste até aqui?

18 ויבא המלך דוד וישב לפני יהוה ויאמר מי אנכי אדני יהוה ומי ביתי כי הביאתני עד הלם

19 E ainda foi isso pouco aos teus olhos, Senhor JEOVÁ, senão que também falaste da casa de teu servo para tempos distantes; é isso o costume dos homens, ó Senhor JEOVÁ?

19 ותקטן עוד זאת בעיניך אדני יהוה ותדבר גם אל בית עבדך למרחוק וזאת תורת האדם אדני יהוה

20 E que mais te falará ainda Davi? Pois tu conheces bem a teu servo, ó Senhor JEOVÁ.

20 ומה יוסיף דוד עוד לדבר אליך ואתה ידעת את עבדך אדני יהוה

21 Por causa da tua palavra e segundo o teu coração, fizeste toda esta grandeza, fazendo-a saber a teu servo.

21 בעבור דברך וכלבך עשית את כל הגדולה הזאת להודיע את עבדך

22 Portanto, grandioso és, ó Senhor JEOVÁ, porque não há semelhante a ti, e não há outro Deus, senão tu só, segundo tudo o que temos ouvido com os nossos ouvidos.

22 על כן גדלת אדני יהוה כי אין כמוך ואין אלהים זולתך בכל אשר שמענו באזנינו

23 E quem há como o teu povo, como Israel, gente única na terra, a quem Deus foi resgatar para seu povo? E a fazer-se um nome e a fazer-vos estas grandes e terríveis coisas, para a tua terra, diante do teu povo, que tu resgataste do Egito, desterrando as nações e a seus deuses?

23 ומי כעמך כישראל גוי אחד בארץ אשר הלכו אלהים לפדות לו לעם ולשום לו שם ולעשות לכם הגדולה ונראות לארצך מפני עמך אשר פדית לך ממצרים גוים ואלהיו

24 E confirmaste a teu povo Israel por teu povo para sempre e tu, SENHOR, te fizeste o seu Deus.

24 ותכונן לך את עמך ישראל לך לעם עד עולם ואתה יהוה היית להם לאלהים

25 Agora, pois, ó Senhor JEOVÁ, esta palavra que falaste acerca de teu servo e acerca da sua casa, confirma -a para sempre e faze como tens falado.

25 ועתה יהוה אלהים הדבר אשר דברת על עבדך ועל ביתו הקם עד עולם ועשה כאשר דברת

26 E engrandeça-se o teu nome para sempre, para que se diga O SENHOR dos Exércitos é Deus sobre Israel; e a casa de teu servo será confirmada diante de ti.

26 ויגדל שמך עד עולם לאמר יהוה צבאות אלהים על ישראל ובית עבדך דוד יהיה נכון לפניך

27 Pois tu, SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel, revelaste aos ouvidos de teu servo, dizendo Edificar-te-ei casa. Portanto, o teu servo achou no seu coração o fazer-te esta oração.

27 כי אתה יהוה צבאות אלהי ישראל גליתה את אזן עבדך לאמר בית אבנה לך על כן מצא עבדך את לבו להתפלל אליך את התפלה הזאת

28 Agora, pois, Senhor JEOVÁ, tu és o mesmo Deus, e as tuas palavras são verdade, e tens falado a teu servo este bem.

28 ועתה אדני יהוה אתה הוא האלהים ודבריך יהיו אמת ותדבר אל עבדך את הטובה הזאת

29 Sê, pois, agora servido de abençoar a casa de teu servo, para permanecer para sempre diante de ti, pois tu, ó Senhor JEOVÁ, o disseste; e com a tua bênção será sempre bendita a casa de teu servo.

29 ועתה הואל וברך את בית עבדך להיות לעולם לפניך כי אתה אדני
יהוה דברת ומברכתך יברך בית עבדך לעולם

II Samuel 8

1 E sucedeu, depois disso, que Davi feriu os filisteus e os sujeitou; e Davi tomou a Metegue-Amá das mãos dos filisteus.

1 ויהי אחרי כן ויך דוד את פלשתים ויכניעם ויקח דוד את מתג האמה מיד
פלשתים

2 Também feriu os moabitas, e os mediu com cordel, fazendo-os deitar por terra, e os mediu com dois cordéis para os matar, e com um cordel inteiro para os deixar em vida; ficaram, assim, os moabitas por servos de Davi, trazendo presentes.

2 ויך את מואב וימדדם בחבל השכב אותם ארצה וימדד שני חבלים
להמית ומלא החבל להחיות ותהי מואב לדוד לעבדים נשאי מנחה

3 Feriu também Davi a Hadadezer, filho de Reobe, rei de Zobá, indo ele a virar a sua mão para o rio Eufrates.

3 ויך דוד את הדדעזר בן רחב מלך צובה בלכתו להשיב ידו בנהר

4 E tomou-lhe Davi mil e seiscentos cavaleiros e vinte mil homens de pé; e Davi jarretou todos os cavalos dos carros e reservou deles cem carros.

4 וילכד דוד ממנו אלף ושבע מאות פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר
דוד את כל הרכב ויותר ממנו מאה רכב

5 E vieram os siros de Damasco a socorrer a Hadadezer, rei de Zobá; porém Davi feriu dos siros vinte e dois mil homens.

5 ותבא ארם דמשק לעזר להדדעזר מלך צובה ויך דוד בארם עשרים ושנים
אלף איש

6 E Davi pôs guarnições na Síria de Damasco, e os siros ficaram por servos de Davi, trazendo presentes; e o SENHOR guardou a Davi por onde quer que ia.

6 וישם דוד נצבים בארם דמשק ותהי ארם לדוד לעבדים נושאי מנחה ויושע יהוה את דוד בכל אשר הלך

7 E Davi tomou os escudos de ouro que havia com os servos de Hadadezer e os trouxe a Jerusalém.

7 ויקח דוד את שלטי הזהב אשר היו אל עבדי הדדעזר ויביאם ירושלם

8 Tomou mais o rei Davi uma quantidade mui grande de bronze de Betá e de Berotai, cidades de Hadadezer.

8 ומבטח ומברתי ערי הדדעזר לקח המלך דוד נחשת הרבה מאד

9 Ouvindo, então, Toí, rei de Hamate, que Davi ferira a todo o exército de Hadadezer,

9 וישמע תעי מלך חמת כי הכה דוד את כל חיל הדדעזר

10 mandou Toí seu filho Jorão ao rei Davi, para lhe perguntar como estava e para lhe dar os parabéns por haver pelejado contra Hadadezer e por o haver ferido (porque Hadadezer de contínuo fazia guerra a Toí); e na sua mão trazia vasos de prata, e vasos de ouro, e vasos de bronze,

10 וישלח תעי את יורם בנו אל המלך דוד לשאל לו לשלום ולברכו על אשר נלחם בהדדעזר ויכהו כי איש מלחמות תעי היה הדדעזר ובידו היו כלי כסף וכלי זהב וכלי נחשת

11 os quais também o rei Davi consagrou ao SENHOR, juntamente com a prata e ouro que já havia consagrado de todas as nações que sujeitara

11 גם אתם הקדיש המלך דוד ליהוה עם הכסף והזהב אשר הקדיש מכל
הגוים אשר כבש

12 da Síria, e de Moabe, e dos filhos de Amom, e dos filisteus, e de Amaleque, e dos despojos de Hadadezer, filho de Reobe, rei de Zobá.

12 מארם וממואב ומבני עמון ומפלשתים ומעמלק ומשלל הדדעזר בן רחב
מלך צובה

13 Também Davi ganhou nome, voltando ele de ferir os siros no vale do Sal, a saber, a dezoito mil.

13 ויעש דוד שם בשבו מהכותו את ארם בגיא מלח שמונה עשר אלף

14 E pôs guarnições em Edom, em todo o Edom pôs guarnições, e todos os edomitas ficaram por servos de Davi; e o SENHOR ajudava a Davi por onde quer que ia.

14 וישם באדום נצבים בכל אדום שם נצבים ויהי כל אדום עבדים לדוד
ויושע יהוה את דוד בכל אשר הלך

15 Reinou, pois, Davi sobre todo o Israel; e Davi julgava e fazia justiça a todo o seu povo.

15 וימלך דוד על כל ישראל ויהי דוד עשה משפט וצדקה לכל עמו

16 E Joabe, filho de Zeruia, era sobre o exército; e Josafá, filho de Ailude, era cronista.

16 ויואב בן צרויה על הצבא ויהושפט בן אחילוד מזכיר

17 E Zadoque, filho de Aitube, e Aimeleque, filho de Abiatar, eram sacerdotes, e Seraías, escrivão.

17 וצדוק בן אחיטוב ואחימלך בן אביתר כהנים ושריה סופר

18 Também Benaia filho de Joiada, estava com os quereteus e peleteus; porém os filhos de Davi eram príncipes.

18 ובניהו בן יהוידע והכרתי והפלתי ובני דוד כהנים היו

II Samuel 9

1 E disse Davi Há ainda alguém que ficasse da casa de Saul, para que lhe faça bem por amor de Jônatas?

1 ויאמר דוד הכי יש עוד אשר נותר לבית שאול ואעשה עמו חסד בעבור יהונתן

2 E havia um servo na casa de Saul cujo nome era Ziba; e o chamaram que viesse a Davi, e disse-lhe o rei És tu Ziba? E ele disse Servo teu.

2 ולבית שאול עבד ושמו ציבא ויקראו לו אל דוד ויאמר המלך אליו האתה ציבא ויאמר עבדך

3 E disse o rei Não há ainda algum da casa de Saul para que use com ele de beneficência de Deus? Então, disse Ziba ao rei Ainda há um filho de Jônatas, aleijado de ambos os pés.

3 ויאמר המלך האפס עוד איש לבית שאול ואעשה עמו חסד אלהים ויאמר ציבא אל המלך עוד בן ליהונתן נכה רגלים

4 E disse-lhe o rei Onde está? E disse Ziba ao rei Eis que está em casa de Maquir, filho de Amiel, em Lo-Debar.

4 ויאמר לו המלך איפה הוא ויאמר ציבא אל המלך הנה הוא בית מכיר בן עמיאל בלו דבר

5 Então, mandou o rei Davi e o tomou da casa de Maquir, filho de Amiel, de Lo-Debar.

5 וישלח המלך דוד ויקחהו מבית מכיר בן עמיאל מלו דבר

6 E, vindo Mefibosete, filho de Jônatas, filho de Saul, a Davi, se prostrou com o rosto por terra e se inclinou; e disse Davi Mefibosete! E ele disse Eis aqui teu servo.

6 ויבא מפיבשת בן יהונתן בן שאול אל דוד ויפל על פניו וישתחו ויאמר דוד מפיבשת ויאמר הנה עבדך

7 E disse-lhe Davi Não temas, porque decerto usarei contigo de beneficência por amor de Jônatas, teu pai, e te restituirei todas as terras de Saul, teu pai, e tu de contínuo comerás pão à minha mesa.

7 ויאמר לו דוד אל תירא כי עשה אעשה עמך חסד בעבור יהונתן אביך והשבתי לך את כל שדה שאול אביך ואתה תאכל לחם על שלחני תמיד

8 Então, se inclinou e disse Quem é teu servo, para tu teres olhado para um cão morto tal como eu?

8 וישתחו ויאמר מה עבדך כי פנית אל הכלב המת אשר כמוני

9 Então, chamou Davi a Ziba, moço de Saul, e disse-lhe Tudo o que pertencia a Saul e de toda a sua casa tenho dado ao filho de teu senhor.

9 ויקרא המלך אל ציבא נער שאול ויאמר אליו כל אשר היה לשאול ולכל ביתו נתתי לבן אדניך

10 Trabalhar-lhe-ás, pois, a terra, tu, e teus filhos, e teus servos, e recolherás os frutos, para que o filho de teu senhor tenha pão que coma; e Mefibosete, filho de teu senhor, de contínuo comerá pão à minha mesa. E tinha Ziba quinze filhos e vinte servos.

10 ועבדת לו את האדמה אתה ובניך ועבדיך והבאת והיה לבן אדניך לחם ואכלו ומפיבשת בן אדניך יאכל תמיד לחם על שלחני ולציבא חמשה עשר בנים ועשרים עבדים

11 E disse Ziba ao rei Conforme tudo quanto meu senhor, o rei, manda a seu servo, assim fará teu servo; porém Mefibosete comerá à minha mesa como um dos filhos do rei.

11 ויאמר ציבא אל המלך ככל אשר יצוה אדני המלך את עבדו כן יעשה עבדך ומפיבשת אכל על שלחני כאחד מבני המלך

12 E tinha Mefibosete um filho pequeno, cujo nome era Mica; e todos quantos moravam em casa de Ziba eram servos de Mefibosete.

12 ולמפיבשת בן קטן ושמו מיכא וכל מושב בית ציבא עבדים למפיבשת

13 Morava, pois, Mefibosete em Jerusalém, porquanto de contínuo comia à mesa do rei; e era coxo de ambos os pés.

13 ומפיבשת ישב בירושלם כי על שלחן המלך תמיד הוא אכל והוא פסח שתי רגליו

II Samuel 10

1 E aconteceu, depois disso, que morreu o rei dos filhos de Amom, e seu filho Hanum reinou em seu lugar.

1 ויהי אחרי כן וימת מלך בני עמון וימלך חנון בנו תחתיו

2 Então, disse Davi Usarei de beneficência com Hanum, filho de Naás, como seu pai usou de beneficência comigo. E enviou Davi a consolá-lo, pelo ministério de seus servos, acerca de seu pai; e vieram os servos de Davi à terra dos filhos de Amom.

2 ויאמר דוד אעשה חסד עם חנון בן נחש כאשר עשה אביו עמדי חסד וישלח דוד לנחמו ביד עבדיו אל אביו ויבאו עבדי דוד ארץ בני עמון

3 Então, disseram os príncipes dos filhos de Amom a seu senhor, Hanum Porventura, honra Davi a teu pai aos teus olhos, porque te enviou consoladores? Porventura, não te enviou Davi os seus

servos para reconhecerem esta cidade, e para espiá-la, e para transtorná-la?

3 ויאמרו שרי בני עמון אל חנון אדניהם המכבד דוד את אביך בעיניך כי שלח לך מנחמים הלוא בעבור חקור את העיר ולרגלה ולהפכה שלח דוד את עבדיו אליך

4 Então, tomou Hanum os servos de Davi, e lhes rapou metade da barba, e lhes cortou metade das vestes, até às nádegas, e os despediu.

4 ויקח חנון את עבדי דוד ויגלח את חצי זקנם ויכרת את מדויהם בחצי עד שתותיהם וישלחם

5 O que fazendo saber a Davi, este enviou a encontrá-los, porque estavam estes homens sobremaneira envergonhados; e disse o rei Deixai-vos estar em Jericó, até que vos torne a crescer a barba; e então vinde.

5 ויגדו לדוד וישלח לקראתם כי היו האנשים נכלמים מאד ויאמר המלך שבו בירחו עד יצמח זקנכם ושבתם

6 Vendo, pois, os filhos de Amom que se tinham feito abomináveis para Davi, enviaram os filhos de Amom e alugaram dos siros de Bete-Reobe e dos siros de Zobá vinte mil homens de pé, e do rei de Maaca, mil homens, e dos homens de Tobe, doze mil homens.

6 ויראו בני עמון כי נבאשו בדוד וישלחו בני עמון וישכרו את ארם בית רחוב ואת ארם צובא עשרים אלף רגלי ואת מלך מעכה אלף איש ואיש טוב שנים עשר אלף איש

7 O que ouvindo Davi, enviou contra eles a Joabe com todo o exército dos valentes.

7 וישמע דוד וישלח את יואב ואת כל הצבא הגברים

8 E saíram os filhos de Amom e ordenaram a batalha à entrada da porta, mas os siros de Zobá e Reobe e os homens de Tobe e Maaca estavam à parte no campo.

8 ויצאו בני עמון ויערכו מלחמה פתח השער וארם צובא ורחוב ואיש טוב ומעכה לבדם בשדה

9 Vendo, pois, Joabe que estava preparada contra ele a frente da batalha, por diante e por detrás, escolheu dentre todos os escolhidos de Israel e formou-os em linha contra os siros.

9 וירא יואב כי היתה אליו פני המלחמה מפנים ומאחור ויבחר מכל בחורי בישראל ויערך לקראת ארם

10 E o resto do povo entregou na mão de Abisai, seu irmão, o qual o formou em linha contra os filhos de Amom.

10 ואת יתר העם נתן ביד אבשי אחיו ויערך לקראת בני עמון

11 E disse Se os siros forem mais fortes do que eu, tu me virás em socorro; e, se os filhos de Amom forem mais fortes que tu, irei a socorrer-te.

11 ויאמר אם תחזק ארם ממני והיתה לי לישועה ואם בני עמון יחזקו ממך והלכתי להושיע לך

12 Esforça-te, pois, e esforcemo-nos pelo nosso povo e pelas cidades de nosso Deus; e faça o SENHOR, então, o que bem parecer aos seus olhos.

12 חזק ונתחזק בעד עמנו ובעד ערי אלהינו ויהוה יעשה הטוב בעיניו

13 Então, se achegou Joabe e o povo que estava com ele à peleja contra os siros; e estes fugiram de diante dele.

13 ויגש יואב והעם אשר עמו למלחמה בארם וינסו מפניו

14 E, vendo os filhos de Amom que os siros fugiam, também eles fugiram de diante de Abisai e entraram na cidade; e voltou Joabe dos filhos de Amom e veio para Jerusalém.

14 ובני עמון ראו כי נס ארם וינסו מפני אבישי ויבאו העיר וישב יואב מעל בני עמון ויבא ירושלם

15 Vendo, pois, os siros que tinham sido feridos diante de Israel, tornaram a refazer-se.

15 וירא ארם כי נגף לפני ישראל ויאספו יחד

16 E enviou Hadadezer e fez sair os siros que estavam da outra banda do rio, e vieram a Helã; e Sobaque, chefe do exército de Hadadezer, marchava diante deles.

16 וישלח הדדעזר ויצא את ארם אשר מעבר הנהר ויבאו חילם ושובך שר צבא הדדעזר לפניהם

17 Do que informado Davi, ajuntou a todo o Israel, e passou o Jordão, e veio a Helã; e os siros se puseram em ordem contra Davi e pelejaram contra ele.

17 ויגד לדוד ויאסף את כל ישראל ויעבר את הירדן ויבא חלאמה ויערכו ארם לקראת דוד וילחמו עמו

18 Porém os siros fugiram de diante de Israel, e Davi feriu dentre os siros aos homens de setecentos carros e quarenta mil homens de cavalo; também ao mesmo Sobaque, general do exército, feriu, e morreu ali.

18 וינס ארם מפני ישראל ויהרג דוד מארם שבע מאות רכב וארבעים אלף פרשים ואת שובך שר צבאו הכה וימת שם

19 Vendo, pois, todos os reis, servos de Hadadezer, que haviam ficado mal diante de Israel, fizeram paz com Israel e o serviram; e temeram os siros de socorrer mais aos filhos de Amom.

19 ויראו כל המלכים עבדי הדדעזר כי נגפו לפני ישראל וישלמו את ישראל
ויעבדום ויראו ארם להושיע עוד את בני עמון

II Samuel 11

1 E aconteceu que, tendo decorrido um ano, no tempo em que os reis saem para a guerra, enviou Davi a Joabe, e a seus servos com ele, e a todo o Israel, para que destruíssem os filhos de Amom e cercassem Rabá; porém Davi ficou em Jerusalém.

1 ויהי לתשובת השנה לעת צאת המלאכים וישלח דוד את יואב ואת עבדיו
עמו ואת כל ישראל וישחתו את בני עמון ויצרו על רבה ודוד יושב בירושלם

2 E aconteceu, à hora da tarde, que Davi se levantou do seu leito, e andava passeando no terraço da casa real, e viu do terraço a uma mulher que se estava lavando; e era esta mulher mui formosa à vista.

2 ויהי לעת הערב ויקם דוד מעל משכבו ויתהלך על גג בית המלך וירא
אשה רחצת מעל הגג והאשה טובת מראה מאד

3 E enviou Davi e perguntou por aquela mulher; e disseram Porventura, não é esta Bate-Seba, filha de Eliã e mulher de Urias, o heteu?

3 וישלח דוד וידרש לאשה ויאמר הלוא זאת בת שבע בת אליעם אשת
אוריה החתי

4 Então, enviou Davi mensageiros e a mandou trazer; e, entrando ela a ele, se deitou com ela (e já ela se tinha purificado da sua imundícIe); então, voltou ela para sua casa.

4 וישלח דוד מלאכים ויקחה ותבוא אליו וישכב עמה והיא מתקדשת
מטמאתה ותשב אל ביתה

5 E a mulher concebeu, e enviou, e fê-lo saber a Davi, e disse Pejada estou.

5 ותהר האשה ותשלח ותגד לדוד ותאמר הרה אנכי

6 Então, enviou Davi a Joabe, dizendo Envia-me Urias, o heteu. E Joabe enviou Urias a Davi.

6 וישלח דוד אל יואב שלח אלי את אוריה החתי וישלח יואב את אוריה אל דוד

7 Vindo, pois, Urias a ele, perguntou Davi como ficava Joabe, e como ficava o povo, e como ia a guerra.

7 ויבא אוריה אליו וישאל דוד לשלום יואב ולשלום העם ולשלום המלחמה

8 Depois, disse Davi a Urias Desce à tua casa e lava os teus pés. E, saindo Urias da casa real, logo saiu atrás dele iguaria do rei.

8 ויאמר דוד לאוריה רד לביתך ורחץ רגליך ויצא אוריה מבית המלך ותצא אחריו משאת המלך

9 Porém Urias se deitou à porta da casa real, com todos os servos do seu senhor, e não desceu à sua casa.

9 וישכב אוריה פתח בית המלך את כל עבדי אדניו ולא ירד אל ביתו

10 E o fizeram saber a Davi, dizendo Urias não desceu à sua casa. Então, disse Davi a Urias Não vens tu de uma jornada? Por que não desceste à tua casa?

10 ויגדו לדוד לאמר לא ירד אוריה אל ביתו ויאמר דוד אל אוריה הלוא מדרך אתה בא מדוע לא ירדת אל ביתך

11 E disse Urias a Davi A arca, e Israel, e Judá ficam em tendas; e Joabe, meu senhor, e os servos de meu senhor estão acampados no campo; e hei de eu entrar na minha casa, para comer e beber

e para me deitar com minha mulher? Pela tua vida e pela vida da tua alma, não farei tal coisa.

11 ויאמר אוריה אל דוד הארון וישראל ויהודה ישבים בסכות ואדני יואב ועבדי אדני על פני השדה חנים ואני אבוא אל ביתי לאכל ולשתות ולשכב עם אשתי חיך וחי נפשך אם אעשה את הדבר הזה

12 Então, disse Davi a Urias Fica cá ainda hoje, e amanhã te despedirei. Urias, pois, ficou em Jerusalém aquele dia e o seguinte.

12 ויאמר דוד אל אוריה שב בזה גם היום ומחר אשלחך וישב אוריה בירושלם ביום ההוא וממחרת

13 E Davi o convidou, e comeu e bebeu diante dele, e o embebedou; e, à tarde, saiu a deitar-se na sua cama, como os servos de seu senhor; porém não desceu à sua casa.

13 ויקרא לו דוד ויאכל לפניו וישת וישכרהו ויצא בערב לשכב במשכבו עם עבדי אדניו ואל ביתו לא ירד

14 E sucedeu que, pela manhã, Davi escreveu uma carta a Joabe e mandou-lha por mão de Urias.

14 ויהי בבקר ויכתב דוד ספר אל יואב וישלח ביד אוריה

15 Escreveu na carta, dizendo Ponde Urias na frente da maior força da peleja; e retirai-vos de detrás dele, para que seja ferido e morra.

15 ויכתב בספר לאמר הבו את אוריה אל מול פני המלחמה החזקה ושבתם מאחריו ונכה ומת

16 Aconteceu, pois, que, tendo Joabe observado bem a cidade, pôs a Urias no lugar onde sabia que havia homens valentes.

16 ויהי בשמור יואב אל העיר ויתן את אוריה אל המקום אשר ידע כי אנשי
חיל שם

17 E, saindo os homens da cidade e pelejando com Joabe, caíram alguns do povo, dos servos de Davi; e morreu também Urias, o heteu.

17 ויצאו אנשי העיר וילחמו את יואב ויפל מן העם מעבדי דוד וימת גם
אוריה החתי

18 Então, enviou Joabe e fez saber a Davi todo o sucesso daquela peleja.

18 וישלח יואב ויגד לדוד את כל דברי המלחמה

19 E deu ordem ao mensageiro, dizendo Acabando tu de contar ao rei todo o sucesso desta peleja,

19 ויצו את המלאך לאמר ככלותך את כל דברי המלחמה לדבר אל המלך

20 e, sucedendo que o rei se encolerize e te diga Por que vos chegastes tão perto da cidade a pelejar? Não sabíeis vós que haviam de atirar do muro?

20 והיה אם תעלה חמת המלך ואמר לך מדוע נגשתם אל העיר להלחם
הלוא ידעתם את אשר ירו מעל החומה

21 Quem feriu a Abimeleque, filho de Jerubesete? Não lançou uma mulher sobre ele, do muro, um pedaço de uma mó corredora, de que morreu em Tebes? Por que vos chegastes ao muro? Então, dirás Também morreu teu servo Urias, o heteu.

21 מי הכה את אבימלך בן ירבשת הלוא אשה השליכה עליו פלח רכב
מעל החומה וימת בתבץ למה נגשתם אל החומה ואמרת גם עבדך אוריה
החתי מת

22 E foi o mensageiro, e entrou, e fez saber a Davi tudo para que Joabe o enviara.

22 וילך המלאך ויבא ויגד לדוד את כל אשר שלחו יואב

23 E disse o mensageiro a Davi Na verdade, que mais poderosos foram aqueles homens do que nós e saíram a nós ao campo; porém nós fomos contra eles, até à entrada da porta.

23 ויאמר המלאך אל דוד כי גברו עלינו האנשים ויצאו אלינו השדה ונהיה עליהם עד פתח השער

24 Então, os flecheiros atiraram contra os teus servos desde o alto do muro, e morreram alguns dos servos do rei; e também morreu o teu servo Urias, o heteu.

24 ויראו המוראים אל עבדך מעל החומה וימותו מעבדי המלך וגם עבדך אוריה החתי מת

25 E disse Davi ao mensageiro Assim dirás a Joabe Não te pareça isso mal aos teus olhos; pois a espada tanto consome este como aquele; esforça a tua peleja contra a cidade e a derrota; esforça-o tu assim.

25 ויאמר דוד אל המלאך כה תאמר אל יואב אל ירע בעיניך את הדבר הזה כי כזה וכזה תאכל החרב החזק מלחמתך אל העיר והרסה וחזקהו

26 Ouvindo, pois, a mulher de Urias que Urias, seu marido, era morto, lamentou a seu senhor.

26 ותשמע אשת אוריה כי מת אוריה אישה ותספד על בעלה

27 E, passado o luto, enviou Davi e a recolheu em sua casa; e lhe foi por mulher e ela lhe deu um filho. Porém essa coisa que Davi fez pareceu mal aos olhos do SENHOR.

27 ויעבר האבל וישלח דוד ויאספה אל ביתו ותהי לו לאשה ותלד לו בן
וירע הדבר אשר עשה דוד בעיני יהוה

II Samuel 12

1 E o SENHOR enviou Natã a Davi; e, entrando ele a Davi, disse-lhe Havia numa cidade dois homens, um rico e outro pobre.

1 וישלח יהוה את נתן אל דוד ויבא אליו ויאמר לו שני אנשים היו בעיר
אחת אחד עשיר ואחד ראש

2 O rico tinha muitíssimas ovelhas e vacas;

2 לעשיר היה צאן ובקר הרבה מאד

3 mas o pobre não tinha coisa nenhuma, senão uma pequena cordeira que comprara e criara; e ela havia crescido com ele e com seus filhos igualmente; do seu bocado comia, e do seu copo bebia, e dormia em seu regaço, e a tinha como filha.

3 ולרש אין כל כי אם כבשה אחת קטנה אשר קנה ויחיה ותגדל עמו ועם
בניו יחדו מפתו תאכל ומכסו תשתה ובחיקו תשכב ותהי לו כבת

4 E, vindo um viajante ao homem rico, deixou este de tomar das suas ovelhas e das suas vacas para guisar para o viajante que viera a ele; e tomou a cordeira do homem pobre e a preparou para o homem que viera a ele.

4 ויבא הלך לאיש העשיר ויחמל לקחת מצאנו ומבקרו לעשות לארח הבא
לו ויקח את כבשת האיש הראש ויעשה לאיש הבא אליו

5 Então, o furor de Davi se acendeu em grande maneira contra aquele homem, e disse a Natã Vive o SENHOR, que digno de morte é o homem que fez isso.

5 ויחר אף דוד באיש מאד ויאמר אל נתן חי יהוה כי בן מות האיש העשה
זאת

6 E pela cordeira tornará a dar o quadruplicado, porque fez tal coisa e porque não se compadeceu.

6 ואת הכבשה ישלם ארבעתים עקב אשר עשה את הדבר הזה ועל אשר לא חמל

7 Então, disse Natã a Davi Tu és este homem. Assim diz o SENHOR, Deus de Israel Eu te ungi rei sobre Israel e eu te livrei das mãos de Saul;

7 ויאמר נתן אל דוד אתה האיש כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי משחתיך למלך על ישראל ואנכי הצלתיך מיד שאול

8 e te dei a casa de teu senhor e as mulheres de teu senhor em teu seio e também te dei a casa de Israel e de Judá; e, se isto é pouco, mais te acrescentaria tais e tais coisas.

8 ואתנה לך את בית אדניך ואת נשי אדניך בחיקך ואתנה לך את בית ישראל ויהודה ואם מעט ואספה לך כהנה וכהנה

9 Por que, pois, desprezaste a palavra do SENHOR, fazendo o mal diante de seus olhos? A Urias, o heteu, feriste à espada, e a sua mulher tomaste por tua mulher; e a ele mataste com a espada dos filhos de Amom.

9 מדוע בזית את דבר יהוה לעשות הרע בעינו את אוריה החתי הכית בחרב ואת אשתו לקחת לך לאשה ואתו הרגת בחרב בני עמון

10 Agora, pois, não se apartará a espada jamais da tua casa, porquanto me desprezaste e tomaste a mulher de Urias, o heteu, para que te seja por mulher.

10 ועתה לא תסור חרב מביתך עד עולם עקב כי בזתני ותקח את אשת אוריה החתי להיות לך לאשה

11 Assim diz o SENHOR Eis que suscitarei da tua mesma casa o mal sobre ti, e tomarei tuas mulheres perante os teus olhos, e as

darei a teu próximo, o qual se deitará com tuas mulheres
perante este sol.

11 כה אמר יהוה הנני מקים עליך רעה מביתך ולקחתי את נשיך לעיניך
ונתתי לרעיך ושכב עם נשיך לעיני השמש הזאת

12 Porque tu o fizeste em oculto, mas eu farei este negócio
perante todo o Israel e perante o sol.

12 כי אתה עשית בסתר ואני אעשה את הדבר הזה נגד כל ישראל ונגד
השמש

13 Então, disse Davi a Natã Pequei contra o SENHOR. E disse
Natã a Davi Também o SENHOR traspassou o teu pecado; não
morrerás.

13 ויאמר דוד אל נתן חטאתי ליהוה ויאמר נתן אל דוד גם יהוה העביר
חטאתך לא תמות

14 Todavia, porquanto com este feito deste lugar sobremaneira a
que os inimigos do SENHOR blasfemem, também o filho que te
nasceu certamente morrerá.

14 אפס כי נאץ נאצת את איבי יהוה בדבר הזה גם הבן הילוד לך מות
ימות

15 Então, Natã foi para sua casa. E o SENHOR feriu a criança que
a mulher de Urias dera a Davi; e a criança adoeceu gravemente.

15 וילך נתן אל ביתו ויגף יהוה את הילד אשר ילדה אשת אוריה לדוד
ויאנש

16 E buscou Davi a Deus pela criança; e jejuou Davi, e entrou, e
passou a noite prostrado sobre a terra.

16 ויבקש דוד את האלהים בעד הנער ויצם דוד צום ובא ולן ושכב ארצה

17 Então os anciãos da sua casa se levantaram e foram a ele, para o levantar da terra; porém ele não quis, e não comeu pão com eles.

17 ויקמו זקני ביתו עליו להקימו מן הארץ ולא אבה ולא ברא אתם לחם

18 E sucedeu que, ao sétimo dia, morreu a criança; e temiam os servos de Davi dizer-lhe que a criança era morta, porque diziam Eis que, sendo a criança ainda viva, lhe falávamos, porém não dava ouvidos à nossa voz; como, pois, lhe diremos que a criança é morta? Porque mais mal lhe faria.

18 ויהי ביום השביעי וימת הילד ויראו עבדי דוד להגיד לו כי מת הילד כי אמרו הנה בהיות הילד חי דברנו אליו ולא שמע בקולנו ואיך נאמר אליו מת הילד ועשה רעה

19 Viu, porém, Davi que seus servos falavam baixo e entendeu Davi que a criança era morta, pelo que disse Davi a seus servos É morta a criança? E eles disseram É morta.

19 וירא דוד כי עבדיו מתלחשים ויבן דוד כי מת הילד ויאמר דוד אל עבדיו המת הילד ויאמרו מת

20 Então, Davi se levantou da terra, e se lavou, e se ungiu, e mudou de vestes, e entrou na Casa do SENHOR, e adorou; então, veio a sua casa e pediu pão; e lhe puseram pão, e comeu.

20 ויקם דוד מהארץ וירחץ ויסך ויחלף שמלתו ויבא בית יהוה וישתחו ויבא אל ביתו וישאל וישימו לו לחם ויאכל

21 E disseram-lhe seus servos Que é isso que fizeste? Pela criança viva jejuaste e choraste; porém, depois que morreu a criança, te levantaste e comeste pão.

21 ויאמרו עבדיו אליו מה הדבר הזה אשר עשיתה בעבור הילד חי צמת ותבך וכאשר מת הילד קמת ותאכל לחם

22 E disse ele Vivendo ainda a criança, jejuei e chorei, porque dizia Quem sabe se o SENHOR se compadecerá de mim, e viva a criança?

22 ויאמר בעוד הילד חי צמתי ואבכה כי אמרתי מי יודע יחנני יהוה וחי הילד

23 Porém, agora que é morta, por que jejuaria eu agora? Poderei eu fazê-la mais voltar? Eu irei a ela, porém ela não voltará para mim.

23 ועתה מת למה זה אני צם האוכל להשיבו עוד אני הלך אליו והוא לא ישוב אלי

24 Então, consolou Davi a Bate-Seba, sua mulher, e entrou a ela, e se deitou com ela; e teve ela um filho, e chamou o seu nome Salomão; e o SENHOR o amou.

24 וינחם דוד את בת שבע אשתו ויבא אליה וישכב עמה ותלד בן ויקרא את שמו שלמה ויהוה אהבו

25 E o enviou pela mão do profeta Natã, e este chamou o seu nome Jedidias, por amor do SENHOR.

25 וישלח ביד נתן הנביא ויקרא את שמו ידידיה בעבור יהוה

26 Entretanto, pelejou Joabe contra Rabá, dos filhos de Amom, e tomou a cidade real.

26 וילחם יואב ברבת בני עמון וילכד את עיר המלוכה

27 Então, mandou Joabe mensageiros a Davi e disse Pelejei contra Rabá e também tomei a cidade das águas.

27 וישלח יואב מלאכים אל דוד ויאמר נלחמתי ברבה גם לכדתי את עיר המים

28 Ajunta, pois, agora o resto do povo, e cerca a cidade, e toma-a, para que, tomando eu a cidade, não se aclame sobre ela o meu nome.

28 ועתה אסף את יתר העם וחנה על העיר ולכדה פן אלכד אני את העיר ונקרא שמי עליה

29 Então, ajuntou Davi a todo o povo, e marchou para Rabá, e pelejou contra ela, e a tomou.

29 ויאסף דוד את כל העם וילך רבתה וילחם בה וילכדה

30 E tirou a coroa da cabeça do seu rei, cujo peso era de um talento de ouro, e havia nela pedras preciosas, e foi posta sobre a cabeça de Davi; e da cidade levou mui grande despojo.

30 ויקח את עטרת מלכם מעל ראשו ומשקלה ככר זהב ואבן יקרה ותהי על ראש דוד ושלל העיר הוציא הרבה מאד

31 E, trazendo o povo que havia nela, o pôs às serras, e às talhadeiras de ferro, e aos machados de ferro, e os fez passar por forno de tijolos; e assim fez a todas as cidades dos filhos de Amom. E voltou Davi e todo o povo para Jerusalém.

31 ואת העם אשר בה הוציא וישם במגרה ובחרצי הברזל ובמגזרת הברזל והעביר אותם במלכן וכן יעשה לכל ערי בני עמון וישב דוד וכל העם ירושלם

II Samuel 13

1 E aconteceu, depois disso, que, tendo Absalão, filho de Davi, uma irmã formosa, cujo nome era Tamar, Amnom, filho de Davi, amou-a.

1 ויהי אחרי כן ולאבשלום בן דוד אחות יפה ושמה תמר ויאהבה אמנון בן דוד

2 E angustiou-se Amnom, até adoecer, por Tamar, sua irmã, porque era virgem; e parecia, aos olhos de Amnom, dificultoso fazer-lhe coisa alguma.

2 ויצר לאמנון להתחלות בעבור תמר אחתו כי בתולה היא ויפלא בעיני אמנון לעשות לה מאומה

3 Tinha, porém, Amnom um amigo, cujo nome era Jonadabe, filho de Siméia, irmão de Davi. E era Jonadabe homem mui sagaz.

3 ולאמנון רע ושמו יונדב בן שמעה אחי דוד ויונדב איש חכם מאד

4 E ele lhe disse Por que tu de manhã em manhã tanto emagreces, sendo filho do rei? Não mo farás saber a mim? Então, lhe disse Amnom Amo a Tamar, irmã de Absalão, meu irmão.

4 ויאמר לו מדוע אתה ככה דל בן המלך בבקר בבקר הלוא תגיד לי ויאמר לו אמנון את תמר אחות אבשלם אחי אני אהב

5 E Jonadabe lhe disse Deita-te na tua cama, e finge-te doente; e, quando teu pai te vier visitar, dize-lhe Peço-te que minha irmã Tamar venha, e me dê de comer pão, e prepare a comida diante dos meus olhos, para que eu a veja e coma da sua mão.

5 ויאמר לו יהונדב שכב על משכבך והתחל ובא אביך לראותך ואמרת אליו תבא נא תמר אחותי ותברני לחם ועשתה לעיני את הבריה למען אשר אראה ואכלתי מידה

6 Deitou-se, pois, Amnom e fingiu-se doente; e, vindo o rei visitá-lo, disse Amnom ao rei Peço-te que minha irmã Tamar venha e prepare dois bolos diante dos meus olhos, para que eu coma de sua mão.

6 וישכב אמנון ויתחל ויבא המלך לראתו ויאמר אמנון אל המלך תבוא נא תמר אחתי ותלבב לעיני שתי לבבות ואברה מידה

7 Mandou, então, Davi a casa, a Tamar, dizendo Vai a casa de Amnom, teu irmão, e faze-lhe alguma comida.

7 וישלח דוד אל תמר הביתה לאמר לכי נא בית אמנון אחיך ועשי לו הבריה

8 E foi Tamar a casa de Amnom, seu irmão (ele, porém, estava deitado), e tomou massa, e a amassou, e fez bolos diante dos seus olhos, e cozeu os bolos.

8 ותלך תמר בית אמנון אחיה והוא שכב ותקח את הבצק ותלוש ותלבב לעיניו ותבשל את הלבבות

9 E tomou a assadeira e os tirou diante dele; porém ele recusou comer. E disse Amnom Fazei retirar a todos da minha presença. E todos se retiraram dele.

9 ותקח את המשרת ותצק לפניו וימאן לאכול ויאמר אמנון הוציאו כל איש מעלי ויצאו כל איש מעליו

10 Então, disse Amnom a Tamar Traze a comida à câmara e comerei da tua mão. E tomou Tamar os bolos que fizera e os trouxe a Amnom, seu irmão, à câmara.

10 ויאמר אמנון אל תמר הביאי הבריה החדר ואברה מידך ותקח תמר את הלבבות אשר עשתה ותבא לאמנון אחיה החדרה

11 E, chegando-lhos, para que comesse, pegou dela e disse-lhe Vem, deita-te comigo, irmã minha.

11 ותגש אליו לאכל ויחזק בה ויאמר לה בואי שכבי עמי אחותי

12 Porém ela lhe disse Não, irmão meu, não me forces, porque não se faz assim em Israel; não faças tal loucura.

12 ותאמר לו אל אחי אל תענני כי לא יעשה כן בישראל אל תעשה את הנבלה הזאת

13 Porque, aonde iria eu com a minha vergonha? E tu serias como um dos loucos de Israel. Agora, pois, peço-te que fales ao rei, porque não me negará a ti.

13 ואני אנה אוליך את חרפתי ואתה תהיה כאחד הנבלים בישראל ועתה דבר נא אל המלך כי לא ימנעני ממך

14 Porém ele não quis dar ouvidos à sua voz; antes, sendo mais forte do que ela, a forçou e se deitou com ela.

14 ולא אבה לשמע בקולה ויחזק ממנה ויענה וישכב אתה

15 Depois, Amnom a aborreceu com grandíssimo aborrecimento, porque maior era o aborrecimento com que a aborrecia do que o amor com que a amara. E disse-lhe Amnom Levanta-te e vai-te.

15 וישנאה אמנון שנאה גדולה מאד כי גדולה השנאה אשר שנאה מאהבה אשר אהבה ויאמר לה אמנון קומי לכי

16 Então, ela lhe disse Não há razão de me despedires assim; maior seria este mal do que o outro que já me tens feito. Porém não lhe quis dar ouvidos.

16 ותאמר לו אל אודת הרעה הגדולה הזאת מאחרת אשר עשית עמי לשלחני ולא אבה לשמע לה

17 E chamou a seu moço que o servia e disse Deita a esta fora e fecha a porta após ela.

17 ויקרא את נערו משרתו ויאמר שלחו נא את זאת מעלי החוצה ונעל הדלת אחריה

18 E trazia ela uma roupa de muitas cores (porque assim se vestiam as filhas virgens dos reis, com capas), e seu criado a deitou fora e fechou a porta após ela.

18 ועליה כתנת פסים כי כן תלבשן בנות המלך הבתולת מעילים ויצא
אותה משרתו החוץ ונעל הדלת אחריה

19 Então, Tamar tomou cinza sobre a sua cabeça, e a roupa de muitas cores que trazia rasgou, e pôs as mãos sobre a cabeça, e foi-se andando e clamando.

19 ותקח תמר אפר על ראשה וכתנת הפסים אשר עליה קרעה ותשם ידה
על ראשה ותלך הלוך וזעקה

20 E Absalão, seu irmão, lhe disse Esteve Amnom, teu irmão, contigo? Ora, pois, irmã minha, cala-te; é teu irmão. Não se angustie o teu coração por isso. Assim ficou Tamar e esteve solitária em casa de Absalão, seu irmão.

20 ויאמר אליה אבשלום אחיה האמינון אחיך היה עמך ועתה אחותי
החרישי אחיך הוא אל תשיתי את לבך לדבר הזה ותשב תמר ושממה בית
אבשלום אחיה

21 E, ouvindo o rei Davi todas essas coisas, muito se acendeu em ira.

21 והמלך דוד שמע את כל הדברים האלה ויחר לו מאד

22 Porém Absalão não falou com Amnom, nem mal nem bem; porque Absalão aborrecia a Amnom, por ter forçado a Tamar, sua irmã.

22 ולא דבר אבשלום עם אמנון למרע ועד טוב כי שנא אבשלום את אמנון
על דבר אשר ענה את תמר אחתו

23 E aconteceu que, passados dois anos inteiros, Absalão tinha tosquiadores em Baal-Hazor, que está junto a Efraim, e convidou Absalão a todos os filhos do rei.

23 ויהי לשנתים ימים ויהיו גזזים לאבשלום בבעל חצור אשר עם אפרים
ויקרא אבשלום לכל בני המלך

24 E veio Absalão ao rei e disse Eis que teu servo tem tosquiadores; peço que o rei e os seus servos venham com o teu servo.

24 ויבא אבשלום אל המלך ויאמר הנה נא גזזים לעבדך ילך נא המלך ועבדיו עם עבדך

25 O rei, porém, disse a Absalão Não, filho meu, não vamos todos juntos, para não te sermos pesados. E instou com ele; porém ele não quis ir, mas o abençoou.

25 ויאמר המלך אל אבשלום אל בני אל נא נלך כלנו ולא נכבד עליך ויפרץ בו ולא אבה ללכת ויברכהו

26 Então, disse Absalão Quando não, deixa ir conosco Amnom, meu irmão. Porém o rei lhe disse Para que iria contigo?

26 ויאמר אבשלום ולא ילך נא אתנו אמנון אחי ויאמר לו המלך למה ילך עמך

27 E, instando Absalão com ele, deixou ir com ele a Amnom e a todos os filhos do rei.

27 ויפרץ בו אבשלום וישלח אתו את אמנון ואת כל בני המלך

28 E Absalão deu ordem aos seus moços, dizendo Tomai sentido; quando o coração de Amnom estiver alegre do vinho, e eu vos disser Feri a Amnom! Então, o matareis; não temais; porventura, não sou eu quem vo-lo ordenou? Esforçai-vos e sede valentes.

28 ויצו אבשלום את נעריו לאמר ראו נא כטוב לב אמנון ביין ואמרתי אליכם הכו את אמנון והמתם אתו אל תיראו הלוא כי אנכי צויתי אתכם חזקו והיו לבני חיל

29 E os moços de Absalão fizeram a Amnom como Absalão lho havia ordenado. Então, todos os filhos do rei se levantaram, e montaram cada um no seu mulo, e fugiram.

29 ויעשו נערי אבשלום לאמנון כאשר צוה אבשלום ויקמו כל בני המלך
וירכבו איש על פרדו וינסו

30 E aconteceu que, estando eles ainda no caminho, veio a nova a Davi, de que se dizia Absalão feriu todos os filhos do rei, e nenhum deles ficou.

30 ויהי המה בדרך והשמעה באה אל דוד לאמר הכה אבשלום את כל בני
המלך ולא נותר מהם אחד

31 Então, o rei se levantou, e rasgou as suas vestes, e se lançou por terra; da mesma maneira todos os seus servos estavam com vestes rotas.

31 ויקם המלך ויקרע את בגדיו וישכב ארצה וכל עבדיו נצבים קרעי
בגדים

32 Mas Jonadabe, filho de Siméia, irmão de Davi, respondeu e disse Não diga o meu senhor que mataram a todos os jovens filhos do rei, porque só morreu Amnom; porque assim o tinha resolvido fazer Absalão, desde o dia em que ele forçou a Tamar, sua irmã.

32 ויען יונדב בן שמעה אחי דוד ויאמר אל יאמר אדני את כל הנערים בני
המלך המיתו כי אמנון לבדו מת כי על פי אבשלום היתה שימה מיום
ענתו את תמר אחתו

33 Não se lhe meta, pois, agora no coração do rei, meu senhor, tal coisa, dizendo Morreram todos os filhos do rei; porque só morreu Amnom.

33 ועתה אל ישם אדני המלך אל לבו דבר לאמר כל בני המלך מתו כי אם
אמנון לבדו מת

34 E Absalão fugiu. E o jovem que estava de guarda levantou os seus olhos e olhou; e eis que muito povo vinha pelo caminho por detrás dele, pela banda do monte.

34 ויברח אבשלום וישא הנער הצפה את עינו וירא והנה עם רב הלכים מדרך אחריו מצד ההר

35 Então, disse Jonadabe ao rei Eis aqui vêm os filhos do rei; conforme a palavra de teu servo, assim sucedeu.

35 ויאמר יונדב אל המלך הנה בני המלך באו כדבר עבדך כן היה

36 E aconteceu que, quando acabou de falar, os filhos do rei vieram, e levantaram a sua voz, e choraram; e também o rei e todos os seus servos choraram com mui grande choro.

36 ויהי ככלתו לדבר והנה בני המלך באו וישאו קולם ויבכו וגם המלך וכל עבדיו בכו בכי גדול מאד

37 Assim, Absalão fugiu e se foi a Talmai, filho de Amiúde, rei de Gesur. E Davi trouxe dó por seu filho todos aqueles dias.

37 ואבשלום ברח וילך אל תלמי בן עמיחור מלך גשור ויתאבל על בנו כל הימים

38 Assim, Absalão fugiu e foi para Gesur; esteve ali três anos.

38 ואבשלום ברח וילך גשור ויהי שם שלש שנים

39 Então, tinha o rei Davi saudades de Absalão, porque já se tinha consolado acerca de Amnom, que era morto.

39 ותכל דוד המלך לצאת אל אבשלום כי נחם על אמנון כי מת

II Samuel 14

1 Conhecendo, pois, Joabe, filho de Zeruia, que o coração do rei era inclinado para Absalão,

1 וידע יואב בן צריה כי לב המלך על אבשלום

2 enviou Joabe a Tecoa, e tomou de lá uma mulher sábia, e disse-lhe Ora, finge que estás de luto; veste vestes de luto, e não te unjas com óleo, e sejas como uma mulher que há já muitos dias está de luto por algum morto.

2 וישלח יואב תקועה ויקח משם אשה חכמה ויאמר אליה התאבלי נא ולבשי נא בגדי אבל ואל תסוכי שמן והיית כאשה זה ימים רבים מתאבלת על מת

3 E entra ao rei e fala-lhe conforme esta palavra. E Joabe lhe pôs as palavras na boca.

3 ובאת אל המלך ודברת אליו כדבר הזה וישם יואב את הדברים בפיה

4 E a mulher tecoíta falou ao rei, e, deitando-se com o rosto em terra, se prostrou, e disse Salva-me, ó rei.

4 ותאמר האשה התקעית אל המלך ותפל על אפיה ארצה ותשתחו ותאמר הושעה המלך

5 E disse-lhe o rei Que tens? E disse ela Na verdade que sou uma mulher viúva, e morreu meu marido.

5 ויאמר לה המלך מה לך ותאמר אבל אשה אלמנה אני וימת אישי

6 Tinha, pois, a tua serva dois filhos, e ambos estes brigaram no campo, e não houve quem os apartasse; assim, um feriu ao outro e o matou.

6 ולשפחתך שני בנים וינצו שניהם בשדה ואין מציל ביניהם ויכו האחד את האחד וימת אתו

7 E eis que toda a linhagem se levantou contra a tua serva, e disseram Dá-nos aquele que feriu a seu irmão para que o matemos, por causa da vida de seu irmão, a quem matou, e para que destruamos também ao herdeiro. Assim, apagarão a brasa que me ficou, de sorte que não deixam a meu marido nome, nem resto sobre a terra.

7 והנה קמה כל המשפחה על שפחתך ויאמרו תני את מכה אחיו ונמתהו בנפש אחיו אשר הרג ונשמידה גם את היורש וכבו את גחלתי אשר נשארה לבלתי שום לאישי שם ושארית על פני האדמה

8 E disse o rei à mulher Vai para tua casa, e eu mandarei ordem acerca de ti.

8 ויאמר המלך אל האשה לכי לביתך ואני אצוה עליך

9 E disse a mulher tecoíta ao rei A injustiça, ó rei, meu senhor, venha sobre mim e sobre a casa de meu pai; e o rei e o seu trono fiquem inculpáveis.

9 ותאמר האשה התקועית אל המלך עלי אדני המלך העון ועל בית אבי והמלך וכסאו נקי

10 E disse o rei Quem falar contra ti, traze-mo a mim; e nunca mais te tocará.

10 ויאמר המלך המדבר אליך והבאתו אלי ולא יסיף עוד לגעת בך

11 E disse ela Ora, lembre-se o rei do SENHOR, teu Deus, para que os vingadores do sangue se não multipliquem a deitar-nos a perder e não destruam meu filho. Então, disse ele Vive o SENHOR, que não há de cair no chão nem um dos cabelos de teu filho.

11 ותאמר יזכר נא המלך את יהוה אלהיך מהרבית גאל הדם לשחת ולא ישמידו את בני ויאמר חי יהוה אם יפל משערת בנך ארצה

12 Então, disse a mulher Peço-te que a tua serva fale uma palavra ao rei, meu senhor. E disse ele Fala.

12 ותאמר האשה תדבר נא שפחתך אל אדני המלך דבר ויאמר דברי

13 E disse a mulher Por que, pois, pensaste tu uma tal coisa contra o povo de Deus? Porque, falando o rei tal palavra, fica como culpado; visto que o rei não torna a trazer o seu desterrado.

13 ותאמר האשה ולמה חשבתה כזאת על עם אלהים ומדבר המלך הדבר הזה כאשם לבלתי השיב המלך את נדחו

14 Porque certamente morreremos e seremos como águas derramadas na terra, que não se ajuntam mais. Deus, pois, lhe não tirará a vida, mas ideará pensamentos, para que se não desterre dele o seu desterrado.

14 כי מות נמות וכמים הנגרים ארצה אשר לא יאספו ולא ישא אלהים נפש וחשב מחשבות לבלתי ידח ממנו נדח

15 E, se eu agora vim falar esta palavra ao rei, meu senhor, é porque o povo me atemorizou; dizia, pois, a tua serva Falarei, pois, ao rei; porventura, fará o rei segundo a palavra da sua serva.

15 ועתה אשר באתי לדבר אל המלך אדני את הדבר הזה כי יראני העם ותאמר שפחתך אדברה נא אל המלך אולי יעשה המלך את דבר אמתו

16 Porque o rei ouvirá, para livrar a sua serva da mão do homem que intenta destruir juntamente a mim e a meu filho da herança de Deus.

16 כי ישמע המלך להציל את אמתו מכף האיש להשמיד אתי ואת בני יחד מנחלת אלהים

17 Dizia mais a tua serva Seja agora a palavra do rei, meu senhor, para descanso; porque, como um anjo de Deus, assim é o rei, meu senhor, para ouvir o bem e o mal; e o SENHOR, teu Deus, será contigo.

17 ותאמר שפחתך יהיה נא דבר אדני המלך למנוחה כי כמלאך האלהים כן אדני המלך לשמע הטוב והרע ויהוה אלהיך יהי עמך

18 Então, respondeu o rei e disse à mulher Peço-te que não me encubras o que eu te perguntar. E disse a mulher Ora, fale o rei, meu senhor.

18 ויען המלך ויאמר אל האשה אל נא תכחדי ממני דבר אשר אנכי שאל אתך ותאמר האשה ידבר נא אדני המלך

19 E disse o rei Não é verdade que a mão de Joabe anda contigo em tudo isso? E respondeu a mulher e disse Vive a tua alma, ó rei, meu senhor, que ninguém se poderá desviar, nem para a direita nem para a esquerda, de tudo quanto o rei, meu senhor, tem dito; porque Joabe, teu servo, é quem me deu ordem e foi ele que pôs na boca da tua serva todas estas palavras.

19 ויאמר המלך היד יואב אתך בכל זאת ותען האשה ותאמר חי נפשך אדני המלך אם אש להמין ולהשמיל מכל אשר דבר אדני המלך כי עבדך יואב הוא צוני והוא שם בפי שפחתך את כל הדברים האלה

20 Para que eu virasse a forma deste negócio, Joabe, teu servo, fez isso; porém sábio é meu senhor, conforme a sabedoria de um anjo de Deus, para entender tudo o que há na terra.

20 לבעבור סבב את פני הדבר עשה עבדך יואב את הדבר הזה ואדני חכם כחכמת מלאך האלהים לדעת את כל אשר בארץ

21 Então, o rei disse a Joabe Eis que fiz isto. Vai, pois, e torna a trazer o jovem Absalão.

21 ויאמר המלך אל יואב הנה נא עשיתי את הדבר הזה ולך השב את
הנער את אבשלום

22 Então, Joabe se prostrou sobre o seu rosto em terra, e se inclinou, e o agradeceu ao rei, e disse Hoje, conheceu o teu servo que achei graça aos teus olhos, ó rei, meu senhor, porque o rei fez segundo a palavra do teu servo.

22 ויפל יואב אל פניו ארצה וישתחו ויברך את המלך ויאמר יואב היום ידע
עבדך כי מצאתי חן בעיניך אדני המלך אשר עשה המלך את דבר עבדו

23 Levantou-se, pois, Joabe, e foi a Gesur, e trouxe Absalão a Jerusalém.

23 ויקם יואב וילך גשורה ויבא את אבשלום ירושלם

24 E disse o rei Torne para a sua casa e não veja a minha face. Tornou, pois, Absalão para a sua casa e não viu a face do rei.

24 ויאמר המלך יסב אל ביתו ופני לא יראה ויסב אבשלום אל ביתו ופני
המלך לא ראה

25 Não havia, porém, em todo o Israel homem tão belo e tão aprazível como Absalão; desde a planta do pé até à cabeça, não havia nele defeito algum.

25 וכאבשלום לא היה איש יפה בכל ישראל להלל מאד מכף רגלו ועד
קדקדו לא היה בו מום

26 E, quando tosquiava a sua cabeça (e sucedia que no fim de cada ano a tosquiava, porquanto muito lhe pesava, e por isso a tosquiava), pesava o cabelo da sua cabeça duzentos siclos, segundo o peso real.

26 ובגלחו את ראשו והיה מקץ ימים לימים אשר יגלח כי כבד עליו וגלחו
ושקל את שער ראשו מאתים שקלים באבן המלך

27 Também nasceram a Absalão três filhos e uma filha, cujo nome era Tamar; e esta era mulher formosa à vista.

27 ויולדו לאבשלום שלושה בנים ובת אחת ושמה תמר היא היתה אשה יפת מראה

28 Assim, ficou Absalão dois anos inteiros em Jerusalém e não viu a face do rei.

28 וישב אבשלום בירושלם שנתים ימים ופני המלך לא ראה

29 Mandou, pois, Absalão chamar a Joabe, para o enviar ao rei; porém não quis vir a ele; e enviou ainda segunda vez, e, contudo, não quis vir.

29 וישלח אבשלום אל יואב לשלח אתו אל המלך ולא אבה לבוא אליו וישלח עוד שנית ולא אבה לבוא

30 Então, disse aos seus servos Vedes ali o pedaço de campo de Joabe pegado ao meu, e tem cevada nele; ide e ponde-lhe fogo. E os servos de Absalão puseram fogo ao pedaço de campo.

30 ויאמר אל עבדיו ראו חלקת יואב אל ידי ולו שם שערים לכו והוצתיה באש ויצתו עבדי אבשלום את החלקה באש

31 Então, Joabe se levantou, e veio a Absalão, em casa, e disse-lhe Por que puseram os teus servos fogo ao pedaço de campo que é meu?

31 ויקם יואב ויבא אל אבשלום הביתה ויאמר אליו למה הציתו עבדך את החלקה אשר לי באש

32 E disse Absalão a Joabe Eis que enviei a ti, dizendo Vem cá, para que te envie ao rei, a dizer-lhe Para que vim de Gesur? Melhor me fora estar ainda lá. Agora, pois, veja eu a face do rei; e, se há ainda em mim alguma culpa, que me mate.

32 ויאמר אבשלום אל יואב הנה שלחתי אליך לאמר בא הנה ואשלחה אתך אל המלך לאמר למה באתי מגשור טוב לי עד אני שם ועתה אראה פני המלך ואם יש בי עון והמתני

33 Então, entrou Joabe ao rei e assim lho disse. Então, chamou a Absalão, e ele entrou ao rei e se inclinou sobre o seu rosto em terra diante do rei; e o rei beijou a Absalão.

33 ויבא יואב אל המלך ויגד לו ויקרא אל אבשלום ויבא אל המלך וישתחו לו על אפיו ארצה לפני המלך וישק המלך לאבשלום

II Samuel 15

1 E aconteceu, depois disso, que Absalão fez aparelhar carros, e cavalos, e cinquenta homens que corressem adiante dele.

1 ויהי מאחרי כן ויעש לו אבשלום מרכבה וססים וחמשים איש רצים לפניו

2 Também Absalão se levantou pela manhã e parava a uma banda do caminho da porta. E sucedia que a todo o homem que tinha alguma demanda para vir ao rei a juízo, o chamava Absalão a si e lhe dizia De que cidade és tu? E dizendo ele De uma das tribos de Israel é teu servo;

2 והשכים אבשלום ועמד על יד דרך השער ויהי כל האיש אשר יהיה לו ריב לבוא אל המלך למשפט ויקרא אבשלום אליו ויאמר אי מזה עיר אתה ויאמר מאחד שבטי ישראל עבדך

3 então, Absalão lhe dizia Olha, os teus negócios são bons e retos, porém não tens quem te ouça da parte do rei.

3 ויאמר אליו אבשלום ראה דברך טובים ונכחים ושמע אין לך מאת המלך

4 Dizia mais Absalão Ah! Quem me dera ser juiz na terra, para que viesse a mim todo o homem que tivesse demanda ou questão, para que lhe fizesse justiça!

4 ויאמר אבשלום מי ישמני שפט בארץ ועלי יבוא כל איש אשר יהיה לו ריב ומשפט והצדקתיו

5 Sucedia também que, quando alguém se chegava a ele para se inclinar diante dele, ele estendia a sua mão, e pegava dele, e o beijava.

5 והיה בקרב איש להשתחות לו ושלח את ידו והחזיק לו ונשק לו

6 E desta maneira fazia Absalão a todo o Israel que vinha ao rei para juízo; assim, furtava Absalão o coração dos homens de Israel.

6 ויעש אבשלום כדבר הזה לכל ישראל אשר יבאו למשפט אל המלך ויגנב אבשלום את לב אנשי ישראל

7 E aconteceu, pois, ao cabo de quarenta anos, que Absalão disse ao rei Deixa-me ir pagar em Hebrom o meu voto que votei ao SENHOR.

7 ויהי מקץ ארבעים שנה ויאמר אבשלום אל המלך אלכה נא ואשלם את נדרי אשר נדרתי ליהוה בחברון

8 Porque morando eu em Gesur, na Síria, votou o teu servo um voto, dizendo Se o SENHOR outra vez me fizer tornar a Jerusalém, servirei ao SENHOR.

8 כי נדר נדר עבדך בשבתי בגשור בארם לאמר אם ישיב ישיבני יהוה ירושלם ועבדתי את יהוה

9 Então, lhe disse o rei Vai em paz. Levantou-se, pois, e foi para Hebrom.

9 ויאמר לו המלך לך בשלום ויקם וילך חברונה

10 E enviou Absalão espias por todas as tribos de Israel, dizendo Quando ouvirdes o som das trombetas, direis Absalão reina em Hebrom.

10 וישלח אבשלום מרגלים בכל שבטי ישראל לאמר כשמעכם את קול השפר ואמרתם מלך אבשלום בחברון

11 E de Jerusalém foram com Absalão duzentos homens convidados, porém iam na sua simplicidade, porque nada sabiam daquele negócio.

11 ואת אבשלום הלכו מאתים איש מירושלם קראים והלכים לתמם ולא ידעו כל דבר

12 Também Absalão mandou vir Aitofel, o gilonita, do conselho de Davi, à sua cidade de Gilo, estando ele sacrificando os seus sacrifícios; e a conjuração se fortificava, e vinha o povo e se aumentava com Absalão.

12 וישלח אבשלום את אחיתפל הגילני יועץ דוד מעירו מגלה בזבחו את הזבחים ויהי הקשר אמץ והעם הולך ורב את אבשלום

13 Então, veio um mensageiro a Davi, dizendo O coração de cada um em Israel segue a Absalão.

13 ויבא המגיד אל דוד לאמר היה לב איש ישראל אחרי אבשלום

14 Disse, pois, Davi a todos os seus servos que estavam com ele em Jerusalém Levantai-vos, e fujamos, porque não poderíamos escapar diante de Absalão. Dai-vos pressa a caminhar, para que porventura não se apresse ele, e nos alcance, e lance sobre nós algum mal, e fira a cidade a fio de espada.

14 ויאמר דוד לכל עבדיו אשר אתו בירושלם קומו ונברחה כי לא תהיה
לנו פליטה מפני אבשלום מהרו ללכת פן ימהר והשגנו והדיח עלינו את
הרעה והכה העיר לפי חרב

15 Então, os servos do rei disseram ao rei Eis aqui os teus servos, para tudo quanto determinar o rei, nosso senhor.

15 ויאמרו עבדי המלך אל המלך ככל אשר יבחר אדני המלך הנה עבדיך

16 E saiu o rei, com toda a sua casa, a pé; deixou, porém, o rei dez mulheres concubinas, para guardarem a casa.

16 ויצא המלך וכל ביתו ברגליו ויעזב המלך את עשר נשים פלגשים לשמר
הבית

17 Tendo, pois, saído o rei com todo o povo a pé, pararam num lugar distante.

17 ויצא המלך וכל העם ברגליו ויעמדו בית המרחק

18 E todos os seus servos iam a seu lado, como também todos os quereteus e todos os peleteus; e todos os geteus, seiscentos homens que vieram de Gate a pé, caminhavam diante do rei.

18 וכל עבדיו עברים על ידו וכל הכרתי וכל הפלתי וכל הגתים שש מאות
איש אשר באו ברגלו מגת עברים על פני המלך

19 Disse, pois, o rei a Itai, o geteu Por que irias tu também conosco? Volta, e fica-te com o rei, porque estranho és, e também te tornarás a teu lugar.

19 ויאמר המלך אל אתי הגתי למה תלך גם אתה אתנו שוב ושב עם
המלך כי נכרי אתה וגם גלה אתה למקומך

20 Ontem, vieste, e te levaria eu hoje conosco a caminhar? Pois força me é ir aonde quer que puder ir; volta, pois, e torna a levar teus irmãos contigo, com beneficência e fidelidade.

20 תמול בואך והיום אנועך עמנו ללכת ואני הולך על אשר אני הולך שוב
והשב את אחיך עמך חסד ואמת

21 Respondeu, porém, Itai ao rei e disse Vive o SENHOR, e vive o
rei, meu senhor, que no lugar em que estiver o rei, meu senhor,
seja para morte seja para vida, aí certamente estará também o
teu servidor.

21 ויען אתי את המלך ויאמר חי יהוה וחי אדני המלך כי אם במקום אשר
יהיה שם אדני המלך אם למות אם לחיים כי שם יהיה עבדך

22 Então, Davi disse a Itai Vem, pois, e passa adiante. Assim,
passou Itai, o geteu, e todos os seus homens, e todas as crianças
que havia com ele.

22 ויאמר דוד אל אתי לך ועבר ויעבר אתי הגתי וכל אנשיו וכל הטף אשר
אתו

23 E toda a terra chorava a grandes vozes, passando todo o
povo; também o rei passou o ribeiro de Cedrom, e passou todo o
povo na direção do caminho do deserto.

23 וכל הארץ בוכים קול גדול וכל העם עברים והמלך עבר בנחל קדרון
וכל העם עברים על פני דרך את המדבר

24 Eis que também Zadoque ali estava, e com ele todos os levitas
que levavam a arca do concerto de Deus; e puseram ali a arca de
Deus; e subiu Abiatar, até que todo o povo acabou de sair da
cidade.

24 והנה גם צדוק וכל הלוים אתו נשאים את ארון ברית האלהים ויצקו
את ארון האלהים ויעל אביתר עד תם כל העם לעבור מן העיר

25 Então disse o rei a Zadoque Torna a levar a arca de Deus à
cidade; se achar eu graça aos olhos do SENHOR, ele me tornará a
trazer para lá e me deixará ver a ela e a sua habitação.

25 ויאמר המלך לצדוק השב את ארון האלהים העיר אם אמצא חן בעיני
יהוה והשבני והראני אתו ואת נוהו

26 Se, porém, disser assim Não tenho prazer em ti; eis-me aqui, faça de mim como parecer bem aos seus olhos.

26 ואם כה יאמר לא חפצתי בך הנני יעשה לי כאשר טוב בעיניו

27 Disse mais o rei a Zadoque, o sacerdote Não és tu, porventura, o vidente? Torna, pois, em paz para a cidade, e convosco também vossos dois filhos, Aimaás, teu filho, e Jônatas, filho de Abiatar.

27 ויאמר המלך אל צדוק הכהן הרואה אתה שבה העיר בשלום ואחימעץ
בנך ויהונתן בן אביתר שני בניכם אתכם

28 Olhai que me demorarei nas campinas do deserto até que tenha novas vossas.

28 ראו אנכי מתמהמה בעברות המדבר עד בוא דבר מעמכם להגיד לי

29 Zadoque, pois, e Abiatar tornaram a levar para Jerusalém a arca de Deus; e ficaram ali.

29 וישב צדוק ואביתר את ארון האלהים ירושלם וישבו שם

30 E subiu Davi pela subida das Oliveiras, subindo e chorando, e com a cabeça coberta; e caminhava com os pés descalços; e todo o povo que ia com ele cobria cada um a sua cabeça, e subiam chorando sem cessar.

30 ודוד עלה במעלה הזיתים עלה ובוכה וראש לו חפוי והוא הלך יחף וכל
העם אשר אתו חפו איש ראשו ועלו עלה ובכה

31 Então, fizeram saber a Davi, dizendo Também Aitofel está entre os que se conjuraram com Absalão. Pelo que disse Davi Ó SENHOR, transtorna o conselho de Aitofel.

31 ודוד הגיד לאמר אחיתפל בקשרים עם אבשלום ויאמר דוד סכל נא את
עצת אחיתפל יהוה

32 E aconteceu que, chegando Davi ao cume, para adorar ali a
Deus, eis que Husai, o arquita, veio encontrar-se com ele, com a
veste rasgada e terra sobre a cabeça.

32 ויהי דוד בא עד הראש אשר ישתחוה שם לאלהים והנה לקראתו חושי
הארכי קרוע כתנתו ואדמה על ראשו

33 E disse-lhe Davi Se passares comigo, ser-me-ás pesado.

33 ויאמר לו דוד אם עברת אתי והית עלי למשא

34 Porém, se voltares para a cidade e disseres a Absalão Eu serei,
ó rei, teu servo, como fui dantes servo de teu pai, assim agora
serei teu servo, dissipar-me-ás, então, o conselho de Aitofel.

34 ואם העיר תשוב ואמרת לאבשלום עבדך אני המלך אהיה עבד אביך
ואני מאז ועתה ואני עבדך והפרתה לי את עצת אחיתפל

35 E não estão ali contigo Zadoque e Abiatar, sacerdotes? E será
que todas as coisas que ouvires da casa do rei farás saber a
Zadoque e a Abiatar, sacerdotes.

35 והלוא עמך שם צדוק ואביתר הכהנים והיה כל הדבר אשר תשמע
מבית המלך תגיד לצדוק ולאביתר הכהנים

36 Eis que estão também ali com eles seus dois filhos, Aimaás,
filho de Zadoque, e Jônatas, filho de Abiatar; pela mão deles
aviso me mandareis de todas as coisas que ouvirdes.

36 הנה שם עמם שני בניהם אחימעץ לצדוק ויהונתן לאביתר ושלחתם
בידם אלי כל דבר אשר תשמעו

37 Husai, pois, amigo de Davi, veio para a cidade; e Absalão
entrou em Jerusalém.

37 ויבא חושי רעה דוד העיר ואבשלם יבא ירושלם

II Samuel 16

1 E, passando Davi um pouco mais adiante do cume, eis que Ziba, o moço de Mefibosete, veio encontrar-se com ele, com um par de jumentos albardados, e sobre eles duzentos pães, com cem cachos de passas, e cem de frutas de verão, e um odre de vinho.

1 ודוד עבר מעט מהראש והנה ציבא נער מפי בשת לקראתו וצמד חמרים חבשים ועליהם מאתים לחם ומאה צמוקים ומאה קיץ ונבל יין

2 E disse o rei a Ziba Que pretendes com isto? E disse Ziba Os jumentos são para a casa do rei, para se montarem neles; e o pão e as frutas de verão, para os moços comerem; e o vinho, para beberem os cansados no deserto.

2 ויאמר המלך אל ציבא מה אלה לך ויאמר ציבא החמורים לבית המלך לרכב ולהלחם והקיץ לאכול הנערים והיין לשתות היעף במדבר

3 Então, disse o rei Onde está, pois, o filho de teu senhor? E disse Ziba ao rei Eis que ficou em Jerusalém; porque disse Hoje, me restaurará a casa de Israel o reino de meu pai.

3 ויאמר המלך ואיה בן אדניך ויאמר ציבא אל המלך הנה יושב בירושלם כי אמר היום ישיבו לי בית ישראל את ממלכות אבי

4 Então, disse o rei a Ziba Eis que teu é tudo quanto tem Mefibosete. E disse Ziba Eu me inclino e que eu ache graça aos teus olhos, ó rei, meu senhor.

4 ויאמר המלך לצבא הנה לך כל אשר למפי בשת ויאמר ציבא השתחויתי אמצא חן בעיניך אדני המלך

5 E, chegando o rei Davi a Baurim, eis que dali saiu um homem da linhagem da casa de Saul, cujo nome era Simei, filho de Gera; e, saindo, ia amaldiçoando.

5 ובא המלך דוד עד בחורים והנה משם איש יוצא ממשפחת בית שאול ושמו שמעי בן גרא יצא יצוא ומקלל

6 E apedrejava com pedras a Davi e a todos os servos do rei Davi, ainda que todo o povo e todos os valentes iam à sua direita e à sua esquerda.

6 ויסקל באבנים את דוד ואת כל עבדי המלך דוד וכל העם וכל הגברים מימינו ומשמאלו

7 E, amaldiçoando-o Simei, assim dizia Sai, sai, homem de sangue e homem de Belial!

7 וכה אמר שמעי בקללו צא צא איש הדמים ואיש הבליעל

8 O SENHOR te deu agora a paga de todo o sangue da casa Saul, em cujo lugar tens reinado; já deu o SENHOR o reino na mão de Absalão, teu filho; e eis-te agora na tua desgraça, porque és um homem de sangue.

8 השיב עליך יהוה כל דמי בית שאול אשר מלכת תחתו ויתן יהוה את המלוכה ביד אבשלום בנך והנך ברעתך כי איש דמים אתה

9 Então, disse Abisai, filho de Zeruia, ao rei Por que amaldiçoaria este cão morto ao rei, meu senhor? Deixa-me passar, e lhe tirarei a cabeça.

9 ויאמר אבישי בן צרויה אל המלך למה יקלל הכלב המת הזה את אדני המלך אעברה נא ואסירה את ראשו

10 Disse, porém, o rei Que tenho eu convosco, filhos de Zeruia? Ora, deixai-o amaldiçoar, pois, se o SENHOR lhe disse Amaldiçoa a Davi, quem, pois, diria Por que assim fizeste?

10 ויאמר המלך מה לי ולכם בני צריה כי יקלל וכי יהוה אמר לו קלל את
דוד ומי יאמר מדוע עשיתה כן

11 Disse mais Davi a Abisai e a todos os seus servos Eis que meu filho, que descendeu de mim, procura a minha morte, quanto mais ainda este filho de Benjamim? Deixai-o; que amaldiçoe, porque o SENHOR lho disse.

11 ויאמר דוד אל אבישי ואל כל עבדיו הנה בני אשר יצא ממעי מבקש את
נפשי ואף כי עתה בן הימיני הנחו לו ויקלל כי אמר לו יהוה

12 Porventura, o SENHOR olhará para a minha miséria e o SENHOR me pagará com bem a sua maldição deste dia.

12 אולי יראה יהוה בעוני והשיב יהוה לי טובה תחת קללתו היום הזה

13 Prosseguiam, pois, o seu caminho, Davi e os seus homens; e também Simei ia ao longo do monte, defronte dele, caminhando e amaldiçoando, e atirava pedras contra ele, e levantava poeira.

13 וילך דוד ואנשיו בדרך ושמעי הלך בצלע ההר לעמתו הלוך ויקלל
ויסקל באבנים לעמתו ועפר בעפר

14 E o rei e todo o povo que ia com ele chegaram cansados e refrescaram-se ali.

14 ויבא המלך וכל העם אשר אתו עיפים וינפש שם

15 Absalão, pois, e todo o povo, os homens de Israel, vieram a Jerusalém; e Aitofel, com ele.

15 ואבשלום וכל העם איש ישראל באו ירושלם ואחיתפל אתו

16 E sucedeu que, chegando Husai, o arquita, amigo de Davi, a Absalão, disse Husai a Absalão Viva o rei, viva o rei!

16 ויהי כאשר בא חושי הארכי רעה דוד אל אבשלום ויאמר חושי אל
אבשלם יחי המלך יחי המלך

17 Porém Absalão disse a Husai É esta a tua beneficência para com o teu amigo? Por que não foste com o teu amigo?

17 ויאמר אבשלום אל חושי זה חסדך את רעך למה לא הלכת את רעך

18 E disse Husai a Absalão Não, senão daquele que eleger o SENHOR, e todo este povo, e todos os homens de Israel, dele serei e com ele ficarei.

18 ויאמר חושי אל אבשלם לא כי אשר בחר יהוה והעם הזה וכל איש
ישראל לא אהיה ואתו אשב

19 E, demais disso, a quem serviria eu? Porventura, não seria diante de seu filho? Como servi diante de teu pai, assim serei diante de ti.

19 והשנית למי אני אעבד הלוא לפני בנו כאשר עבדתי לפני אביך כן
אהיה לפניך

20 Então, disse Absalão a Aitofel Dai conselho entre vós sobre o que devemos fazer.

20 ויאמר אבשלום אל אחיתפל הבו לכם עצה מה נעשה

21 E disse Aitofel a Absalão Entra às concubinas de teu pai, que deixou para guardarem a casa; e, assim, todo o Israel ouvirá que te fizeste aborrecível para com teu pai, e se fortalecerão as mãos de todos os que estão contigo.

21 ויאמר אחיתפל אל אבשלם בוא אל פלגשי אביך אשר הניח לשמור
הבית ושמע כל ישראל כי נבאשת את אביך וחזקו ידי כל אשר אתך

22 Estenderam, pois, para Absalão uma tenda no terrado, e entrou Absalão às concubinas de seu pai perante os olhos de todo o Israel.

22 ויטו לאבשלום האהל על הגג ויבא אבשלום אל פלגשי אביו לעיני כל ישראל

23 E era o conselho de Aitofel, que aconselhava naqueles dias, como se a palavra de Deus se consultara tal era todo o conselho de Aitofel, assim para com Davi como para com Absalão.

23 ועצת אחיתפל אשר יעץ בימים ההם כאשר ישאל בדבר האלהים כן כל עצת אחיתפל גם לדוד גם לאבשלם

II Samuel 17

1 Disse mais Aitofel a Absalão Deixa-me escolher doze mil homens, e me levantarei e seguirei após Davi esta noite.

1 ויאמר אחיתפל אל אבשלם אבחרה נא שנים עשר אלף איש ואקומה וארדפה אחרי דוד הלילה

2 E irei sobre ele, pois está cansado e fraco das mãos; e o espantarei, e fugirá todo o povo que está com ele; e, então, ferirei o rei só.

2 ואבוא עליו והוא יגע ורפה ידים והחרדתי אתו ונס כל העם אשר אתו והכיתי את המלך לבדו

3 E farei tornar a ti todo o povo, pois o homem a quem tu buscas é como se tornassem todos; assim, todo o povo estará em paz.

3 ואשיבה כל העם אליך כשוב הכל האיש אשר אתה מבקש כל העם יהיה שלום

4 E esta palavra pareceu boa aos olhos de Absalão, e aos olhos de todos os anciãos de Israel.

4 ויישר הדבר בעיני אבשלם ובעיני כל זקני ישראל

5 Disse, porém, Absalão Chamai agora também a Husai, o arquita, e ouçamos também o que ele dirá.

5 ויאמר אבשלום קרא נא גם לחושי הארכי ונשמעה מה בפיו גם הוא

6 E, chegando Husai a Absalão, lhe falou Absalão, dizendo Desta maneira falou Aitofel Faremos conforme à sua palavra? Se não, fala tu.

6 ויבא חושי אל אבשלום ויאמר אבשלום אליו לאמר כדבר הזה דבר אחיתפל הנעשה את דברו אם אין אתה דבר

7 Então, disse Husai a Absalão O conselho que Aitofel esta vez aconselhou não é bom.

7 ויאמר חושי אל אבשלום לא טובה העצה אשר יעץ אחיתפל בפעם הזאת

8 Disse mais Husai Bem conheces tu a teu pai e a seus homens, que são valorosos e que estão com o espírito amargurado, como a ursa no campo, roubada dos cachorros; também teu pai é homem de guerra, e não passará a noite com o povo.

8 ויאמר חושי אתה ידעת את אביך ואת אנשיו כי גברים המה ומרי נפש המה כדב שכול בשדה ואביך איש מלחמה ולא ילין את העם

9 Eis que agora estará escondido nalguma cova, ou em qualquer outro lugar; e será que, caindo no princípio alguns dentre eles, cada um que ouvir então dirá Houve derrota no povo que segue Absalão.

9 הנה עתה הוא נחבא באחת הפחתים או באחד המקומת והיה כנפל בהם בתחלה ושמע השמע ואמר היתה מגפה בעם אשר אחרי אבשלם

10 Então, até o homem valente, cujo coração é como o coração de leão, sem dúvida desmaiará; porque todo o Israel sabe que teu pai é valoroso, e homens valentes, os que estão com ele.

10 והוא גם בן חיל אשר לבו כלב האריה המס ימס כי ידע כל ישראל כי גבור אביך ובני חיל אשר אתו

11 Eu, porém, aconselho que, com toda a pressa, se ajunte a ti todo o Israel, desde Dã até Berseba, em multidão como a areia do mar, e que tu em pessoa vás à peleja.

11 כי יעצתי האסף יאסף עליך כל ישראל מדן ועד באר שבע כחול אשר על הים לרב ופניך הלכים בקרב

12 Então, iremos a ele, em qualquer lugar que se achar, e facilmente viremos sobre ele, como o orvalho cai sobre a terra; e não ficará dele e de todos os homens que estão com ele nem ainda um só.

12 ובאנו אליו באחת המקומת אשר נמצא שם ונחנו עליו כאשר יפל הטל על האדמה ולא נותר בו ובכל האנשים אשר אתו גם אחד

13 E, se ele se retirar para alguma cidade, todo o Israel trará cordas àquela cidade e arrastá-la-emos até ao ribeiro, até que não se ache ali nem uma só pedrinha.

13 ואם אל עיר יאסף והשיאו כל ישראל אל העיר ההיא חבלים וסחבנו אתו עד הנחל עד אשר לא נמצא שם גם צרור

14 Então, disse Absalão e todos os homens de Israel Melhor é o conselho de Husai, o arquita, do que o conselho de Aitofel (porém assim o SENHOR o ordenara, para aniquilar o bom conselho de Aitofel, para que o SENHOR trouxesse o mal sobre Absalão).

14 ויאמר אבשלום וכל איש ישראל טובה עצת חושי הארכי מעצת
אחיתפל ויהוה צוה להפר את עצת אחיתפל הטובה לבעבור הביא יהוה
אל אבשלום את הרעה

15 E disse Husai a Zadoque e a Abiatar, sacerdotes Assim e assim
aconselhou Aitofel a Absalão e aos anciãos de Israel; porém
assim e assim aconselhei eu.

15 ויאמר חושי אל צדוק ואל אביתר הכהנים כזאת וכזאת יעץ אחיתפל
את אבשלם ואת זקני ישראל וכזאת וכזאת יעצתי אני

16 Agora, pois, enviai apressadamente, e avisai a Davi, dizendo
Não passes esta noite nas campinas do deserto, mas passa
depressa à outra banda, para que o rei e todo o povo que com
ele está não seja devorado.

16 ועתה שלחו מהרה והגידו לדוד לאמר אל תלן הלילה בערבות המדבר
וגם עבור תעבור פן יבלע למלך ולכל העם אשר אתו

17 Estavam, pois, Jônatas e Aimaás junto à fonte de Rogel, e foi
uma criada, e lho disse, e eles foram, e disseram ao rei Davi,
porque não podiam ser vistos entrar na cidade.

17 ויהונתן ואחימעץ עמדים בעין רגל והלכה השפחה והגידה להם והם
ילכו והגידו למלך דוד כי לא יוכלו להראות לבוא העירה

18 Mas viu-os, todavia, um moço, e avisou a Absalão; porém
ambos logo partiram apressadamente, e entraram em casa de
um homem, em Baurim, o qual tinha um poço no seu pátio, e
para ali desceram.

18 וירא אתם נער ויגד לאבשלם וילכו שניהם מהרה ויבאו אל בית איש
בבחורים ולו באר בחצרו וירדו שם

19 E tomou a mulher a tampa, e a estendeu sobre a boca do poço, e espalhou grão descascado sobre ela; assim, nada se soube.

19 ותקח האשה ותפרש את המסך על פני הבאר ותשטח עליו הרפות ולא נודע דבר

20 Chegando, pois, os servos de Absalão à mulher, àquela casa, disseram Onde estão Aimaás e Jônatas? E a mulher lhes disse Já passaram o vau das águas. E, havendo-os buscado, e não os achando, voltaram para Jerusalém.

20 ויבאו עבדי אבשלום אל האשה הביתה ויאמרו איה אחימעץ ויהונתן ותאמר להם האשה עברו מיכל המים ויבקשו ולא מצאו וישבו ירושלם

21 E sucedeu que, depois que partiram, saíram do poço, e foram, e anunciaram a Davi; e disseram a Davi Levantai-vos, e passai depressa as águas, porque assim aconselhou contra vós Aitofel.

21 ויהי אחרי לכתם ויעלו מהבאר וילכו ויגדו למלך דוד ויאמרו אל דוד קומו ועברו מהרה את המים כי ככה יעץ עליכם אחיתפל

22 Então, Davi e todo o povo que com ele estava se levantou, e passaram o Jordão e já pela luz da manhã nem ainda faltava um só que não passasse o Jordão.

22 ויקם דוד וכל העם אשר אתו ויעברו את הירדן עד אור הבקר עד אחד לא נעדר אשר לא עבר את הירדן

23 Vendo, pois, Aitofel que se não tinha seguido o seu conselho, albardou o jumento e levantou-se, e foi para sua casa e para a sua cidade, e pôs em ordem a sua casa, e se enforcou e morreu, e foi sepultado na sepultura de seu pai.

23 ואחיתפל ראה כי לא נעשתה עצתו ויחבש את החמור ויקם וילך אל ביתו אל עירו ויצו אל ביתו ויחנק וימת ויקבר בקבר אביו

24 E Davi veio a Maanaim; e Absalão passou o Jordão, ele e todo o homem de Israel com ele.

24 ודוד בא מחנימה ואבשלם עבר את הירדן הוא וכל איש ישראל עמו

25 E Absalão constituiu a Amasa em lugar de Joabe sobre o arraial e era Amasa filho de um homem cujo nome era Itra, o israelita, o qual entrara a Abigail, filha de Naás, irmã de Zeruia, mãe de Joabe.

25 ואת עמשא שם אבשלם תחת יואב על הצבא ועמשא בן איש ושמו יתרא הישראלי אשר בא אל אביגל בת נחש אחות צרויה אם יואב

26 Israel, pois, e Absalão acamparam na terra de Gileade.

26 ויחן ישראל ואבשלם ארץ הגלעד

27 E sucedeu que, chegando Davi a Maanaim, Sobi, filho de Naás, de Rabá, dos filhos de Amom, e Maquir, filho de Amiel, de Lo-Debar, e Barzilai, o gileadita, de Rogelim,

27 ויהי כבוא דוד מחנימה ושבי בן נחש מרבת בני עמון ומכיר בן עמיאל מלא דבר וברזלי הגלעדי מרגלים

28 tomaram camas, e bacias, e vasilhas de barro, e trigo, e cevada, e farinha, e grão torrado, e favas, e lentilhas, também torradas,

28 משכב וספות וכלי יוצר וחטים ושערים וקמח וקלי ופול ועדשים וקלי

29 e mel, e manteiga, e ovelhas, e queijos de vacas, e os trouxeram a Davi e ao povo que com ele estava, para comerem, porque disseram Este povo no deserto está faminto, e cansado, e sedento.

29 ודבש וחמאה וצאן ושפות בקר הגישו לדוד ולעם אשר אתו לאכול כי אמרו העם רעב ועיף וצמא במדבר

II Samuel 18

1 E Davi contou o povo que tinha consigo e pôs sobre eles capitães de cem.

1 ויפקד דוד את העם אשר אתו וישם עליהם שרי אלפים ושרי מאות

2 E Davi enviou o povo, um terço debaixo da mão de Joabe, e outro terço debaixo da mão de Abisai, filho de Zeruia e irmão de Joabe, e outro terço debaixo da mão de Itai, o geteu; e disse o rei ao povo Eu também juntamente sairei convosco.

2 וישלח דוד את העם השלשית ביד יואב והשלשית ביד אבישי בן צרויה אחי יואב והשלשת ביד אתי הגתי ויאמר המלך אל העם יצא אצא גם אני עמכם

3 Porém o povo disse Não sairás, porque, se formos obrigados a fugir, não porão o coração em nós; e, ainda que metade de nós morra, não porão o coração em nós, porque ainda, tais como nós somos, ajuntarás dez mil; melhor será, pois, que da cidade nos sirvas de socorro.

3 ויאמר העם לא תצא כי אם נס ננוס לא ישימו אלינו לב ואם ימתו חצינו לא ישימו אלינו לב כי עתה כמנו עשרה אלפים ועתה טוב כי תהיה לנו מעיר לעזיר

4 Então, Davi lhes disse O que bem parecer aos vossos olhos, isso farei. E o rei se pôs da banda da porta, e todo o povo saiu em centenas e em milhares.

4 ויאמר אליהם המלך אשר ייטב בעיניכם אעשה ויעמד המלך אל יד השער וכל העם יצאו למאות ולאלפים

5 E o rei deu ordem a Joabe, e a Abisai, e a Itai, dizendo Brandamente tratai por amor de mim ao jovem, a Absalão. E

todo o povo ouviu quando o rei deu ordem a todos os capitães acerca de Absalão.

5 ויצו המלך את יואב ואת אבישי ואת אתי לאמר לאט לי לנער לאבשלום וכל העם שמעו בצות המלך את כל השרים על דבר אבשלום

6 Saiu, pois, o povo ao campo, a encontrar-se com Israel, e deu-se a batalha no bosque de Efraim.

6 ויצא העם השדה לקראת ישראל ותהי המלחמה ביער אפרים

7 E ali foi ferido o povo de Israel, diante dos servos de Davi; e, naquele mesmo dia, houve ali uma grande derrota de vinte mil.

7 וינגפו שם עם ישראל לפני עבדי דוד ותהי שם המגפה גדולה ביום ההוא עשרים אלף

8 Porque ali se estendeu a batalha sobre a face de toda aquela terra; e foram mais os do povo que consumiu o bosque do que os que a espada consumiu, naquele dia.

8 ותהי שם המלחמה נפצות על פני כל הארץ וירב היער לאכל בעם מאשר אכלה החרב ביום ההוא

9 E Absalão se encontrou com os servos de Davi; e Absalão ia montado num mulo; e, entrando o mulo debaixo da espessura dos ramos de um grande carvalho, pegou-se-lhe a cabeça no carvalho, e ficou pendurado entre o céu e a terra; e o mulo, que estava debaixo dele, passou adiante.

9 ויקרא אבשלום לפני עבדי דוד ואבשלום רכב על הפרד ויבא הפרד תחת שובך האלה הגדולה ויחזק ראשו באלה ויתן בין השמים ובין הארץ והפרד אשר תחתיו עבר

10 O que vendo um homem, o fez saber a Joabe e disse Eis que vi Absalão pendurado num carvalho.

10 וירא איש אחד ויגד ליואב ויאמר הנה ראיתי את אבשלם תלוי באלה

11 Então, disse Joabe ao homem que lho fizera saber Pois que o viste, por que o não feriste logo ali em terra? E forçoso seria eu dar-lhe dez moedas de prata e um cinto.

11 ויאמר יואב לאיש המגיד לו והנה ראית ומדוע לא הכיתו שם ארצה ועלי לתת לך עשרה כסף וחגרה אחת

12 Disse, porém, aquele homem a Joabe Ainda que eu pudesse pesar nas minhas mãos mil moedas de prata, não estenderia a minha mão contra o filho do rei, pois bem ouvimos que o rei te deu ordem a ti, e a Abisai, e a Itai, dizendo Guardai-vos, cada um, de tocar no jovem, em Absalão.

12 ויאמר האיש אל יואב ולא אנכי שקל על כפי אלף כסף לא אשלח ידי אל בן המלך כי באזנינו צוה המלך אתך ואת אבישי ואת אתי לאמר שמרו מי בנער באבשלום

13 Ainda que proferisse mentira com risco da minha vida, nem por isso coisa nenhuma se esconderia ao rei; e tu mesmo te oporias.

13 או עשיתי בנפשו שקר וכל דבר לא יכחד מן המלך ואתה תתיצב מנגד

14 Então, disse Joabe Não me demorarei assim contigo aqui. E tomou três dardos e traspassou com eles o coração de Absalão, estando ele ainda vivo no meio do carvalho.

14 ויאמר יואב לא כן אחילה לפניך ויקח שלשה שבטים בכפו ויתקעם בלב אבשלום עודנו חי בלב האלה

15 E o cercaram dez jovens que levavam as armas de Joabe. E feriram a Absalão e o mataram.

15 ויסבו עשרה נערים נשאי כלי יואב ויכו את אבשלום וימיתהו

16 Então, tocou Joabe a buzina, e voltou o povo de perseguir a Israel, porque Joabe deteve o povo.

16 ויתקע יואב בשפר וישב העם מרדף אחרי ישראל כי חשך יואב את העם

17 E tomaram Absalão, e o lançaram no bosque, numa grande cova, e levantaram sobre ele um mui grande montão de pedras; e todo o Israel fugiu, cada um para a sua tenda.

17 ויקחו את אבשלום וישליכו אתו ביער אל הפחת הגדול ויצבו עליו גל אבנים גדול מאד וכל ישראל נסו איש לאהלו

18 Ora, Absalão, quando ainda vivia, tinha tomado e levantado para si uma coluna, que está no vale do Rei, porque dizia Filho nenhum tenho para conservar a memória do meu nome. E chamou aquela coluna pelo seu próprio nome; pelo que até ao dia de hoje se chama o Pilar de Absalão.

18 ואבשלם לקח ויצב לו בחיו את מצבת אשר בעמק המלך כי אמר אין לי בן בעבור הזכיר שמי ויקרא למצבת על שמו ויקרא לה יד אבשלם עד היום הזה

19 Então, disse Aimaás, filho de Zadoque Deixa-me correr, e anunciarei ao rei que já o SENHOR o vingou da mão de seus inimigos.

19 ואחימעץ בן צדוק אמר ארוצה נא ואבשרה את המלך כי שפטו יהוה מיד איביו

20 Mas Joabe lhe disse Tu não serás hoje o portador das novas, porém outro dia as levarás; mas hoje não darás a nova, porque é morto o filho do rei.

20 ויאמר לו יואב לא איש בשרה אתה היום הזה ובשרת ביום אחר והיום הזה לא תבשר כי על בן המלך מת

21 E disse Joabe a um cuxita Vai tu e dize ao rei o que viste. E o cuxita se inclinou a Joabe e correu.

21 ויאמר יואב לכושי לך הגד למלך אשר ראיתה וישתחו כושי ליואב וירץ

22 E prosseguiu Aimaás, filho de Zadoque, e disse a Joabe Seja o que for, deixa-me também correr após o cuxita. E disse Joabe Para que agora correrias tu, meu filho, pois não tens mensagem conveniente?

22 ויסף עוד אחימעץ בן צדוק ויאמר אל יואב ויהי מה ארצה נא גם אני אחרי הכושי ויאמר יואב למה זה אתה רץ בני ולכה אין בשורה מצאת

23 Seja o que for, disse Aimaás, correrei. E Joabe lhe disse Corre. E Aimaás correu pelo caminho da planície e passou ao cuxita.

23 ויהי מה ארוץ ויאמר לו רוץ וירץ אחימעץ דרך הככר ויעבר את הכושי

24 E Davi estava assentado entre as duas portas; e a sentinela subiu ao terraço da porta junto ao muro, e levantou os olhos, e olhou, e eis que um homem corria só.

24 ודוד יושב בין שני השערים וילך הצפה אל גג השער אל החומה וישא את עיניו וירא והנה איש רץ לבדו

25 Gritou, pois, a sentinela e o disse ao rei Se vem só, há novas em sua boca. E vinha andando e chegando.

25 ויקרא הצפה ויגד למלך ויאמר המלך אם לבדו בשורה בפיו וילך הלוך וקרב

26 Então, viu a sentinela outro homem que corria, e a sentinela gritou ao porteiro, e disse Eis que lá vem outro homem correndo só. Então, disse o rei Também este traz novas.

26 וירא הצפה איש אחר רץ ויקרא הצפה אל השער ויאמר הנה איש רץ לבדו ויאמר המלך גם זה מבשר

27 Disse mais a sentinela Vejo o correr do primeiro, que parece ser o correr de Aimaás, filho de Zadoque. Então, disse o rei Este é homem de bem e virá com boas novas.

27 ויאמר הצפה אני ראה את מרוצת הראשון כמרצת אחימעץ בן צדוק ויאמר המלך איש טוב זה ואל בשורה טובה יבוא

28 Gritou, pois, Aimaás e disse ao rei Paz. E inclinou-se ao rei com o rosto em terra e disse Bendito seja o SENHOR, que entregou os homens que levantaram a mão contra o rei, meu senhor.

28 ויקרא אחימעץ ויאמר אל המלך שלום וישתחו למלך לאפיו ארצה ויאמר ברוך יהוה אלהיך אשר סגר את האנשים אשר נשאו את ידם באדני המלך

29 Então, disse o rei Vai bem com o jovem, com Absalão? E disse Aimaás Vi um grande alvoroço, quando Joabe mandou o servo do rei, e a mim, teu servo; porém não sei o que era.

29 ויאמר המלך שלום לנער לאבשלום ויאמר אחימעץ ראיתי ההמון הגדול לשלח את עבד המלך יואב ואת עבדך ולא ידעתי מה

30 E disse o rei Vira-te e põe-te aqui. E virou-se e parou.

30 ויאמר המלך סב התיצב כה ויסב ויעמד

31 E eis que vinha o cuxita e disse Anunciar-se -á ao rei, meu senhor, que hoje o SENHOR te vingou da mão de todos os que se levantaram contra ti.

31 והנה הכושי בא ויאמר הכושי יתבשר אדני המלך כי שפטך יהוה היום מיד כל הקמים עליך

32 Então, disse o rei ao cuxita Vai bem com o jovem, com Absalão? E disse o cuxita Sejam como aquele jovem os inimigos

do rei, meu senhor, e todos os que se levantaram contra ti para mal.

32 ויאמר המלך אל הכושי השלום לנער לאבשלום ויאמר הכושי יהיו כנער איבי אדני המלך וכל אשר קמו עליך לרעה

33 Então, o rei se perturbou, e subiu à sala que estava por cima da porta, e chorou; e, andando, dizia assim Meu filho Absalão, meu filho, meu filho Absalão! Quem me dera que eu morrera por ti, Absalão, meu filho, meu filho!

33 וירגז המלך ויעל על עלית השער ויבך וכה אמר בלכתו בני אבשלום בני בני אבשלום מי יתן מותי אני תחתיך אבשלום בני בני

II Samuel 19

1 E disseram a Joabe Eis que o rei anda chorando e lastima-se por Absalão.

1 ויגד ליואב הנה המלך בכה ויתאבל על אבשלם

2 Então, a vitória se tornou, naquele mesmo dia, em tristeza para todo o povo; porque, naquele mesmo dia, o povo ouvira dizer Mui triste está o rei por causa de seu filho.

2 ותהי התשעה ביום ההוא לאבל לכל העם כי שמע העם ביום ההוא לאמר נעצב המלך על בנו

3 E, naquele mesmo dia, o povo entrou às furtadelas na cidade, como o povo de vergonha se escoa quando foge da peleja.

3 ויתגנב העם ביום ההוא לבוא העיר כאשר יתגנב העם הנכלמים בנוסם במלחמה

4 Estava, pois, o rei com o rosto coberto; e o rei gritava a alta voz Meu filho Absalão, Absalão, meu filho, meu filho!

4 והמלך לאט את פניו ויזעק המלך קול גדול בני אבשלום אבשלום בני בני

5 Então, entrou Joabe ao rei, em casa, e disse Hoje, envergonhaste a face de todos os teus servos, que livraram hoje a tua vida, e a vida de teus filhos, e de tuas filhas, e a vida de tuas mulheres, e a vida de tuas concubinas,

5 ויבא יואב אל המלך הבית ויאמר הבשת היום את פני כל עבדיך הממלטים את נפשך היום ואת נפש בניך ובנתיך ונפש נשיך ונפש פלגשיך

6 amando tu aos que te aborrecem e aborrecendo aos que te amam; porque, hoje, dás a entender que nada valem para contigo capitães e servos; porque entendo, hoje, que, se Absalão vivesse, e todos nós, hoje, fôssemos mortos, então, bem te parecera aos teus olhos.

6 לאהבה את שנאיך ולשנא את אהביך כי הגדת היום כי אין לך שרים ועבדים כי ידעתי היום כי לא אבשלום חי וכלנו היום מתים כי אז ישר בעיניך

7 Levanta-te, pois, agora; sai e fala conforme o coração de teus servos; porque, pelo SENHOR, te juro que, se não saíres, nem um só homem ficará contigo esta noite; e maior mal te será isso do que todo o mal que tem vindo sobre ti desde a tua mocidade até agora.

7 ועתה קום צא ודבר על לב עבדיך כי ביהוה נשבעתי כי אינך יוצא אם ילין איש אתך הלילה ורעה לך זאת מכל הרעה אשר באה עליך מנעריך עד עתה

8 Então, o rei se levantou e se assentou à porta, e fizeram saber a todo o povo, dizendo Eis que o rei está assentado à porta. Então, todo o povo veio apresentar-se diante do rei; porém Israel fugiu cada um para as suas tendas.

8 ויקם המלך וישב בשער ולכל העם הגידו לאמר הנה המלך יושב בשער
ויבא כל העם לפני המלך וישראל נס איש לאהליו

9 E todo o povo, em todas as tribos de Israel, andava altercando entre si, dizendo O rei nos tirou das mãos de nossos inimigos, e ele nos livrou das mãos dos filisteus; e agora fugiu da terra por causa de Absalão.

9 ויהי כל העם נדון בכל שבטי ישראל לאמר המלך הצילנו מכף איבינו
והוא מלטנו מכף פלשתים ועתה ברח מן הארץ מעל אבשלום

10 E Absalão, a quem ungimos sobre nós, já morreu na peleja; agora, pois, por que vos calais e não fazeis voltar o rei?

10 ואבשלום אשר משחנו עלינו מת במלחמה ועתה למה אתם מחרשים
להשיב את המלך

11 Então, o rei Davi enviou a Zadoque e a Abiatar, sacerdotes, dizendo Falai aos anciãos de Judá, dizendo Por que seríeis vós os últimos em tornar a trazer o rei para a sua casa? (Porque as palavras de todo o Israel chegaram ao rei, até à sua casa.)

11 והמלך דוד שלח אל צדוק ואל אביתר הכהנים לאמר דברו אל זקני
יהודה לאמר למה תהיו אחרנים להשיב את המלך אל ביתו ודבר כל
ישראל בא אל המלך אל ביתו

12 Vós sois meus irmãos, meus ossos e minha carne sois vós; por que, pois, seríeis os últimos em tornar a trazer o rei?

12 אחי אתם עצמי ובשרי אתם ולמה תהיו אחרנים להשיב את המלך

13 E a Amasa direis Porventura, não és tu meu osso e minha carne? Assim me faça Deus, e outro tanto, se não fores chefe do arraial diante de mim para sempre, em lugar de Joabe.

13 ולעמשא תמרו הלוא עצמי ובשרי אתה כה יעשה לי אלהים וכה יוסיף
אם לא שר צבא תהיה לפני כל הימים תחת יואב

14 Assim, moveu o coração de todos os homens de Judá, como o de um só homem; e enviaram ao rei, dizendo Volta tu com todos os teus servos.

14 ויט את לבב כל איש יהודה כאיש אחד וישלחו אל המלך שוב אתה וכל עבדיך

15 Então, o rei voltou e chegou até ao Jordão; e Judá veio a Gilgal, para ir encontrar-se com o rei, à outra banda do Jordão.

15 וישב המלך ויבא עד הירדן ויהודה בא הגלגלה ללכת לקראת המלך להעביר את המלך את הירדן

16 E apressou-se Simei, filho de Gera, filho de Benjamim, que era de Baurim; e desceu com os homens de Judá a encontrar-se com o rei Davi.

16 וימהר שמעי בן גרא בן הימיני אשר מבחורים וירד עם איש יהודה לקראת המלך דוד

17 E com ele mil varões de Benjamim, como também Ziba, servo da casa de Saul, e seus quinze filhos, e seus vinte servos com ele; e prontamente passaram o Jordão adiante do rei.

17 ואלף איש עמו מבנימן וציבא נער בית שאול וחמשת עשר בניו ועשרים עבדיו אתו וצלחו הירדן לפני המלך

18 E, passando a barca, para fazer passar a casa do rei e para fazer o que bem parecesse aos seus olhos, então, Simei, filho de Gera, se prostrou diante do rei, passando ele o Jordão.

18 ועברה העברה לעביר את בית המלך ולעשות הטוב בעינו ושמעי בן גרא נפל לפני המלך בעברו בירדן

19 E disse ao rei Não me impute meu senhor a minha culpa, e não te lembres do que tão perversamente fez teu servo, no dia

em que o rei, meu senhor, saiu de Jerusalém; não conserve o rei isso no coração.

19 ויאמר אל המלך אל יחשב לי אדני עון ואל תזכר את אשר העוה עבדך ביום אשר יצא אדני המלך מירושלם לשום המלך אל לבו

20 Porque teu servo deveras confessa que eu pequei; porém eis que eu sou o primeiro que de toda a casa de José desci a encontrar-me com o rei, meu senhor.

20 כי ידע עבדך כי אני חטאתי והנה באתי היום ראשון לכל בית יוסף לרדת לקראת אדני המלך

21 Então, respondeu Abisai, filho de Zeruia, e disse Não morreria, pois, Simei por isso, havendo amaldiçoado ao ungido do SENHOR?

21 ויען אבישי בן צרויה ויאמר התחת זאת לא יומת שמעי כי קלל את משיח יהוה

22 Porém Davi disse Que tenho eu convosco, filhos de Zeruia, para que hoje me sejais adversários? Morreria alguém hoje em Israel? Por que, porventura, não sei que hoje fui feito rei sobre Israel?

22 ויאמר דוד מה לי ולכם בני צרויה כי תהיו לי היום לשטן היום יומת איש בישראל כי הלוא ידעתי כי היום אני מלך על ישראל

23 E disse o rei a Simei Não morrerás. E o rei lho jurou.

23 ויאמר המלך אל שמעי לא תמות וישבע לו המלך

24 Também Mefibosete, filho de Saul, desceu a encontrar-se com o rei e não tinha lavado os pés, nem tinha feito a barba, nem tinha lavado as suas vestes desde o dia em que o rei tinha saído até ao dia em que voltou em paz.

24 ומפבשת בן שאול ירד לקראת המלך ולא עשה רגליו ולא עשה שפמו ואת בגדיו לא כבס למן היום לכת המלך עד היום אשר בא בשלום

25 E sucedeu que, vindo ele a Jerusalém a encontrar-se com o rei, disse-lhe o rei Por que não foste comigo, Mefibosete?

25 ויהי כי בא ירושלם לקראת המלך ויאמר לו המלך למה לא הלכת עמי מפיבשת

26 E disse ele Ó rei, meu senhor, o meu servo me enganou; porque o teu servo dizia Albardarei um jumento, e nele montarei, e irei com o rei; pois o teu servo é coxo.

26 ויאמר אדני המלך עבדי רמני כי אמר עבדך אחבשה לי החמור וארכב עליה ואלך את המלך כי פסח עבדך

27 De mais disso, falsamente acusou o teu servo diante do rei, meu senhor; porém o rei, meu senhor, é como um anjo de Deus; faze, pois, o que parecer bem aos teus olhos.

27 וירגל בעבדך אל אדני המלך ואדני המלך כמלאך האלהים ועשה הטוב בעיניך

28 Porque toda a casa de meu pai não era senão de homens dignos de morte diante do rei meu senhor; e, contudo, puseste a teu servo entre os que comem à tua mesa; e que mais direito tenho eu de clamar ao rei?

28 כי לא היה כל בית אבי כי אם אנשי מות לאדני המלך ותשת את עבדך באכלי שלחנך ומה יש לי עוד צדקה ולזעק עוד אל המלך

29 E disse-lhe o rei Por que ainda falas mais de teus negócios? Já disse eu Tu e Ziba, reparti as terras.

29 ויאמר לו המלך למה תדבר עוד דבריך אמרתי אתה וציבא תחלקו את השדה

30 E disse Mefibosete ao rei Tome ele também tudo, pois já veio o rei, meu senhor, em paz à sua casa.

30 ויאמר מפיבשת אל המלך גם את הכל יקח אחרי אשר בא אדני המלך בשלום אל ביתו

31 Também Barzilai, o gileadita, desceu de Rogelim e passou com o rei o Jordão, para o acompanhar à outra banda do Jordão.

31 וברזלי הגלעדי ירד מרגלים ויעבר את המלך הירדן לשלחו את בירדן

32 E era Barzilai mui velho, da idade de oitenta anos; e ele tinha sustentado o rei, quando tinha a sua morada em Maanaim, porque era homem mui grande.

32 וברזלי זקן מאד בן שמנים שנה והוא כלכל את המלך בשיבתו במחנים כי איש גדול הוא מאד

33 E disse o rei a Barzilai Passa tu comigo, e sustentar-te-ei comigo em Jerusalém.

33 ויאמר המלך אל ברזלי אתה עבר אתי וכלכלתי אתך עמדי בירושלם

34 Porém Barzilai disse ao rei Quantos serão os dias dos anos da minha vida, para que suba com o rei a Jerusalém?

34 ויאמר ברזלי אל המלך כמה ימי שני חיי כי אעלה את המלך ירושלם

35 Da idade de oitenta anos sou eu hoje; poderia eu discernir entre bom e mau? Poderia o teu servo ter gosto no que comer e beber? Poderia eu mais ouvir a voz dos cantores e cantoras? E por que será o teu servo ainda pesado ao rei, meu senhor?

35 בן שמנים שנה אנכי היום האדע בין טוב לרע אם יטעם עבדך את אשר אכל ואת אשר אשתה אם אשמע עוד בקול שרים ושרות ולמה יהיה עבדך עוד למשא אל אדני המלך

36 Com o rei passará teu servo ainda um pouco mais além do Jordão; e por que me recompensará o rei com tal recompensa?

36 כמעט יעבר עבדך את הירדן את המלך ולמה יגמלני המלך הגמולה הזאת

37 Deixa voltar o teu servo, e morrerei na minha cidade junto à sepultura de meu pai e de minha mãe; mas eis aí está o teu servo Quimã; que passe com o rei, meu senhor, e faze-lhe o que bem parecer aos teus olhos.

37 ישב נא עבדך ואמת בעירי עם קבר אבי ואמי והנה עבדך כמהם יעבר עם אדני המלך ועשה לו את אשר טוב בעיניך

38 Então, disse o rei Quimã passará comigo, e eu lhe farei como bem parecer aos teus olhos, e tudo quanto me pedires te farei.

38 ויאמר המלך אתי יעבר כמהם ואני אעשה לו את הטוב בעיניך וכל אשר תבחר עלי אעשה לך

39 Havendo, pois, todo o povo passado o Jordão, e, passando também o rei, beijou o rei a Barzilai e o abençoou; e ele voltou para o seu lugar.

39 ויעבר כל העם את הירדן והמלך עבר וישק המלך לברזלי ויברכהו וישב למקמו

40 E dali passou o rei a Gilgal, e Quimã passou com ele; e todo o povo de Judá conduziu o rei, como também a metade do povo de Israel.

40 ויעבר המלך הגלגלה וכמהן עבר עמו וכל עם יהודה ויעבירו את המלך וגם חצי עם ישראל

41 E eis que todos os homens de Israel vieram ao rei e disseram ao rei Por que te furtaram nossos irmãos, os homens de Judá, e

conduziram o rei e a sua casa por sobre o Jordão e todos os homens de Davi com eles?

41 והנה כל איש ישראל באים אל המלך ויאמרו אל המלך מדוע גנבוך אחינו איש יהודה ויעברו את המלך ואת ביתו את הירדן וכל אנשי דוד עמו

42 Então, responderam todos os homens de Judá aos homens de Israel Porquanto o rei é nosso parente; e por que vos irais por isso? Porventura, comemos à custa do rei ou nos apresentou algum presente?

42 ויען כל איש יהודה על איש ישראל כי קרוב המלך אלי ולמה זה חרה לך על הדבר הזה האכול אכלנו מן המלך אם נשאת נשא לנו

43 E responderam os homens de Israel aos homens de Judá e disseram Dez partes temos no rei e até em Davi mais temos nós do que vós; porque, pois, fizestes pouca conta de nós, para que a nossa palavra não fosse a primeira, para tornar a trazer o nosso rei? Porém a palavra dos homens de Judá foi mais forte do que a palavra dos homens de Israel.

43 ויען איש ישראל את איש יהודה ויאמר עשר ידות לי במלך וגם בדוד אני ממך ומדוע הקלתני ולא היה דברי ראשון לי להשיב את מלכי ויקש דבר איש יהודה מדבר איש ישראל

II Samuel 20

1 Então, se achou ali, por acaso, um homem de Belial, cujo nome era Seba, filho de Bicri, homem de Benjamim, o qual tocou a buzina e disse Não temos parte em Davi, nem herança no filho de Jessé; cada um às suas tendas, ó Israel.

1 ושם נקרא איש בליעל ושמו שבע בן בכרי איש ימיני ויתקע בשפר ויאמר אין לנו חלק בדוד ולא נחלה לנו בבן ישי איש לאהליו ישראל

2 Então, todos os homens de Israel deixaram de seguir Davi e seguiram Seba, filho de Bicri; porém os homens de Judá se uniram ao seu rei, desde o Jordão até Jerusalém.

2 ויעל כל איש ישראל מאחרי דוד אחרי שבע בן בכרי ואיש יהודה דבקו במלכם מן הירדן ועד ירושלם

3 Vindo, pois, Davi para sua casa, a Jerusalém, tomou o rei as dez mulheres, suas concubinas, que deixara para guardarem a casa, e as pôs numa casa em guarda, e as sustentava; porém não entrou a elas; e estiveram encerradas até ao dia da sua morte, vivendo como viúvas.

3 ויבא דוד אל ביתו ירושלם ויקח המלך את עשר נשים פלגשים אשר הניח לשמר הבית ויתנם בית משמרת ויכלכלם ואליהם לא בא ותהיינה צררות עד יום מתן אלמנות חיות

4 Disse mais o rei a Amasa Convoca-me os homens de Judá para o terceiro dia e tu, então, apresenta-te aqui.

4 ויאמר המלך אל עמשא הזעק לי את איש יהודה שלשת ימים ואתה פה עמד

5 E foi Amasa para convocar a Judá; porém demorou-se além do tempo que lhe tinha designado.

5 וילך עמשא להזעיק את יהודה וייחר מן המועד אשר יעדו

6 Então, disse Davi a Abisai Mais mal agora nos fará Seba, o filho de Bicri, do que Absalão; pelo que toma tu os servos de teu senhor e persegue-o, para que, porventura, não ache para si cidades fortes e escape dos nossos olhos.

6 ויאמר דוד אל אבישי עתה ירע לנו שבע בן בכרי מן אבשלום אתה קח את עבדי אדניך ורדף אחריו פן מצא לו ערים בצרות והציל עיננו

7 Então, saíram atrás dele os homens de Joabe, e os quereteus, e os peleteus, e todos os valentes; estes saíram de Jerusalém para irem atrás de Seba, filho de Bicri.

7 ויצאו אחריו אנשי יואב והכרתי והפלתי וכל הגברים ויצאו מירושלם לרדף אחרי שבע בן בכרי

8 Chegando eles, pois, à pedra grande que está junto a Gibeão, Amasa veio perante eles; e estava Joabe cingido da sua roupa que vestiu e sobre ela um cinto com a espada, em seus lombos, na sua bainha; e, adiantando-se ele, lhe caiu.

8 הם עם האבן הגדולה אשר בגבעון ועמשא בא לפניהם ויואב חגור מדו לבשו ועלו חגור חרב מצמדת על מתניו בתערה והוא יצא ותפל

9 E disse Joabe a Amasa Vai contigo bem, meu irmão? E Joabe, com a mão direita, pegou da barba de Amasa, para o beijar.

9 ויאמר יואב לעמשא השלום אתה אחי ותחז יד ימין יואב בזקן עמשא לנשק לו

10 E Amasa não se resguardou da espada que estava na mão de Joabe, de sorte que este o feriu com ela na quinta costela e lhe derramou por terra as entranhas; e não o feriu segunda vez, e morreu; então, Joabe e Abisai, seu irmão, foram atrás de Seba, filho de Bicri.

10 ועמשא לא נשמר בחרב אשר ביד יואב ויכהו בה אל החמש וישפך מעיו ארצה ולא שנה לו וימת ויואב ואבישי אחיו רדף אחרי שבע בן בכרי

11 Mas um dentre os moços de Joabe parou junto a ele e disse Quem há que bem queira a Joabe e quem seja por Davi, siga a Joabe.

11 ואיש עמד עליו מנערי יואב ויאמר מי אשר חפץ ביואב ומי אשר לדוד אחרי יואב

12 E Amasa estava envolto no seu sangue no meio do caminho; e, vendo aquele homem que todo o povo parava, desviou a Amasa do caminho para o campo e lançou sobre ele um manto; porque via que todo aquele que chegava a ele parava.

12 ועמשא מתגלל בדם בתוך המסלה וירא האיש כי עמד כל העם ויסב את עמשא מן המסלה השדה וישלך עליו בגד כאשר ראה כל הבא עליו ועמד

13 E, como estava apartado do caminho, todos os homens seguiram a Joabe, para perseguirem a Seba, filho de Bicri.

13 כאשר הגה מן המסלה עבר כל איש אחרי יואב לרדף אחרי שבע בן בכרי

14 E passou por todas as tribos de Israel até Abel-Bete-Maaca e a todos os beritas; e ajuntaram-se todos e também o seguiram.

14 ויעבר בכל שבטי ישראל אבלה ובית מעכה וכל הברים ויקלהו ויבאו אף אחריו

15 E vieram, e o cercaram em Abel-Bete-Maaca, e levantaram uma tranqueira contra a cidade, assim que já estava em frente do antemuro; e todo o povo que estava com Joabe batia no muro, para o derribar.

15 ויבאו ויצרו עליו באבלה בית המעכה וישפכו סללה אל העיר ותעמד בחל וכל העם אשר את יואב משחיתם להפיל החומה

16 Então, uma mulher sábia gritou de dentro da cidade Ouvi, ouvi, peço-vos que digais a Joabe Chega-te cá, para que eu te fale.

16 ותקרא אשה חכמה מן העיר שמעו שמעו אמרו נא אל יואב קרב עד הנה ואדברה אליך

17 Chegou-se a ela, e disse a mulher Tu és Joabe? E disse ele Eu sou. E ela lhe disse Ouve as palavras de tua serva. E disse ele Ouço.

17 ויקרב אליה ותאמר האשה האתה יואב ויאמר אני ותאמר לו שמע דברי אמתך ויאמר שמע אנכי

18 Então, falou ela, dizendo Antigamente, costumava-se falar, dizendo Certamente, pediram conselho a Abel; e assim o cumpriam.

18 ותאמר לאמר דבר ידברו בראשנה לאמר שאל ישאלו באבל וכן התמו

19 Eu sou uma das pacíficas e das fiéis em Israel; e tu procuras matar uma cidade que é mãe em Israel; por que, pois, devorarias a herança do SENHOR?

19 אנכי שלמי אמוני ישראל אתה מבקש להמית עיר ואם בישראל למה תבלע נחלת יהוה

20 Então, respondeu Joabe e disse Longe, longe de mim que eu tal faça, que eu devore ou arruíne!

20 ויען יואב ויאמר חלילה חלילה לי אם אבלע ואם אשחית

21 A coisa não é assim; porém um só homem do monte de Efraim, cujo nome é Seba, filho de Bicri, levantou a mão contra o rei, contra Davi; entregai-me só este, e retirar-me-ei da cidade. Então, disse a mulher a Joabe Eis que te será lançada a sua cabeça pelo muro.

21 לא כן הדבר כי איש מהר אפרים שבע בן בכרי שמו נשא ידו במלך בדוד תנו אתו לבדו ואלכה מעל העיר ותאמר האשה אל יואב הנה ראשו משלך אליך בעד החומה

22 E a mulher, na sua sabedoria, entrou a todo o povo, e cortaram a cabeça de Seba, filho de Bicri, e a lançaram a Joabe;

então, tocou este a buzina, e se retiraram da cidade, cada um para as suas tendas. E Joabe voltou a Jerusalém, ao rei.

22 ותבוא האשה אל כל העם בחכמתה ויכרתו את ראש שבע בן בכרי וישלכו אל יואב ויתקע בשופר ויפצו מעל העיר איש לאהליו ויואב שב ירושלם אל המלך

23 E Joabe estava sobre todo o exército de Israel; e Benaia, filho de Joiada, sobre os quereteus e sobre os peleteus;

23 ויואב אל כל הצבא ישראל ובניה בן יהוידע על הכרי ועל הפלתי

24 e Adorão, sobre os tributos; e Josafá, filho de Ailude, era o chanceler;

24 ואדרם על המס ויהושפט בן אחילוד המזכיר

25 e Seva, o escrivão; e Zadoque e Abiatar, os sacerdotes;

25 ושיא ספר וצדוק ואביתר כהנים

26 e também Ira, o jairita, era o oficial-mor de Davi.

26 וגם עירא היארי היה כהן לדוד

II Samuel 21

1 E houve, em dias de Davi, uma fome de três anos, de ano em ano; e Davi consultou ao SENHOR, e o SENHOR lhe disse É por causa de Saul e da sua casa sanguinária, porque matou os gibeonitas.

1 ויהי רעב בימי דוד שלש שנים שנה אחרי שנה ויבקש דוד את פני יהוה ויאמר יהוה אל שאול ואל בית הדמים על אשר המית את הגבענים

2 Então, chamou o rei os gibeonitas e lhes falou (ora os gibeonitas não eram dos filhos de Israel, mas do resto dos

amorreus, e os filhos de Israel lhes tinham jurado, porém Saul procurou feri-los no seu zelo pelos filhos de Israel e de Judá).

2 ויקרא המלך לגבענים ויאמר אליהם והגבענים לא מבני ישראל המה כי אם מיתר האמרי ובני ישראל נשבעו להם ויבקש שאול להכתם בקנאתו לבני ישראל ויהודה

3 Disse, pois, Davi aos gibeonitas Que quereis que eu vos faça? E que satisfação vos darei, para que abençoeis a herança do SENHOR?

3 ויאמר דוד אל הגבענים מה אעשה לכם ובמה אכפר וברכו את נחלת יהוה

4 Então, os gibeonitas lhe disseram Não é por prata nem ouro que temos questão com Saul e com sua casa; nem tampouco pretendemos matar pessoa alguma em Israel. E disse ele Que é, pois, que quereis que vos faça?

4 ויאמרו לו הגבענים אין לי כסף וזהב עם שאול ועם ביתו ואין לנו איש להמית בישראל ויאמר מה אתם אמרים אעשה לכם

5 E disseram ao rei Quanto ao homem que nos destruiu e procurou que fôssemos assolados, sem que pudéssemos subsistir em termo algum de Israel,

5 ויאמרו אל המלך האיש אשר כלנו ואשר דמה לנו נשמדנו מהתיצב בכל גבל ישראל

6 de seus filhos se nos dêem sete homens, para que os enforquemos ao SENHOR, em Gibeá de Saul, o eleito do SENHOR. E disse o rei Eu os darei.

6 ינתן לנו שבעה אנשים מבניו והוקענום ליהוה בגבעת שאול בחיר יהוה ויאמר המלך אני אתן

7 Porém o rei poupou a Mefibosete, filho de Jônatas, filho de Saul, por causa do juramento do SENHOR, que entre eles houvera, entre Davi e Jônatas, filho de Saul.

7 ויחמל המלך על מפיבשת בן יהונתן בן שאול על שבעת יהוה אשר בינתם בין דוד ובין יהונתן בן שאול

8 Porém tomou o rei os dois filhos de Rispa, filha de Aiá, que tinha tido de Saul, a saber, a Armoni e a Mefibosete, como também os cinco filhos da irmã de Mical, filha de Saul, que tivera de Adriel, filho de Barzilai, meolatita.

8 ויקח המלך את שני בני רצפה בת איה אשר ילדה לשאול את ארמני ואת מפבשת ואת חמשת בני מיכל בת שאול אשר ילדה לעדריאל בן ברזלי המחלתי

9 E os entregou na mão dos gibeonitas, os quais os enforcaram no monte, perante o SENHOR; e caíram estes sete juntamente; e foram mortos nos dias da sega, nos dias primeiros, no princípio da sega das cevadas.

9 ויתנם ביד הגבענים ויקיעם בהר לפני יהוה ויפלו שבעתים יחד והם המתו בימי קציר בראשנים תחלת קציר שערים

10 Então, Rispa, filha de Aiá, tomou um pano de cilício, e estendeu-lho sobre uma penha, desde o princípio da sega, até que destilou a água sobre eles do céu, e não deixou que as aves do céu se aproximassem deles de dia, nem os animais do campo de noite.

10 ותקח רצפה בת איה את השק ותטהו לה אל הצור מתחלת קציר עד נתך מים עליהם מן השמים ולא נתנה עוף השמים לנוח עליהם יומם ואת חית השדה לילה

11 E foi dito a Davi o que fizera Rispa, filha de Aiá, concubina de Saul.

11 ויגד לדוד את אשר עשתה רצפה בת איה פלגש שאול

12 Então, foi Davi e tomou os ossos de Saul, e os ossos de Jônatas, seu filho, dos moradores de Jabes-Gileade, os quais os furtaram da rua de Bete-Seã, onde os filisteus os tinham pendurado, quando os filisteus feriram a Saul em Gilboa.

12 וילך דוד ויקח את עצמות שאול ואת עצמות יהונתן בנו מאת בעלי יביש גלעד אשר גנבו אתם מרחב בית שן אשר תלום שם הפלשתים ביום הכות פלשתים את שאול בגלבע

13 E fez subir dali os ossos de Saul e os ossos de Jônatas, seu filho; e ajuntaram também os ossos dos enforcados.

13 ויעל משם את עצמות שאול ואת עצמות יהונתן בנו ויאספו את עצמות המוקעים

14 Enterraram os ossos de Saul e de Jônatas, seu filho, na terra de Benjamim, em Zela, na sepultura de Quis, seu pai, e fizeram tudo o que o rei ordenara; e, depois disso, Deus se aplacou para com a terra.

14 ויקברו את עצמות שאול ויהונתן בנו בארץ בנימן בצלע בקבר קיש אביו ויעשו כל אשר צוה המלך ויעתר אלהים לארץ אחרי כן

15 Tiveram mais os filisteus uma peleja contra Israel; e desceu Davi, e com ele os seus servos, e tanto pelejaram contra os filisteus, que Davi se cansou.

15 ותהי עוד מלחמה לפלשתים את ישראל וירד דוד ועבדיו עמו וילחמו את פלשתים ויעף דוד

16 E Isbi-Benobe, que era dos filhos dos gigantes, e o peso de cuja lança tinha trezentos siclos de cobre, e que cingia uma espada nova, este intentou ferir Davi.

16 וישבו בנב אשר בילידי הרפה ומשקל קינו שלש מאות משקל נחשת
והוא חגור חדשה ויאמר להכות את דוד

17 Porém Abisai, filho de Zeruia, o socorreu, e feriu o filisteu, e o matou; então, os homens de Davi lhe juraram, dizendo Nunca mais sairás conosco à peleja, para que não apagues a lâmpada de Israel.

17 ויעזר לו אבישי בן צרויה ויך את הפלשתי וימיתהו אז נשבעו אנשי דוד
לו לאמר לא תצא עוד אתנו למלחמה ולא תכבה את נר ישראל

18 E aconteceu, depois disso, que houve em Gobe ainda outra peleja contra os filisteus; então, Sibecai, o husatita, feriu a Safe, que era dos filhos dos gigantes.

18 ויהי אחרי כן ותהי עוד המלחמה בגוב עם פלשתים אז הכה סבכי
החשתי את סף אשר בילדי הרפה

19 Houve mais outra peleja contra os filisteus em Gobe; e Elanã, filho de Jaaré-Oregim, o belemita, feriu Golias, o geteu, de cuja lança era a haste como eixo de tecelão.

19 ותהי עוד המלחמה בגוב עם פלשתים ויך אלחנן בן יערי ארגים בית
הלחמי את גלית הגתי ועץ חניתו כמנור ארגים

20 Houve ainda também outra peleja em Gate, onde estava um homem de alta estatura, que tinha em cada mão seis dedos e em cada pé outros seis, vinte e quatro por todos, e também este nascera dos gigantes.

20 ותהי עוד מלחמה בגת ויהי איש מדין ואצבעת ידיו ואצבעות רגליו שש
ושש עשרים וארבע מספר וגם הוא ילד להרפה

21 E injuriava a Israel; porém Jônatas, filho de Siméia, irmão de Davi, o feriu.

21 ויחרף את ישראל ויכהו יהונתן בן שמעי אחי דוד

22 Estes quatro nasceram dos gigantes em Gate; e caíram pela mão de Davi e pela mão de seus servos.

22 את ארבעת אלה ילדו להרפה בגת ויפלו ביד דוד וביד עבדיו

II Samuel 22

1 E falou Davi ao SENHOR as palavras deste cântico, no dia em que o SENHOR o livrou das mãos de todos os seus inimigos e das mãos de Saul.

1 וידבר דוד ליהוה את דברי השירה הזאת ביום הציל יהוה אתו מכף כל איביו ומכף שאול

2 Disse, pois O SENHOR é o meu rochedo, e o meu lugar forte, e o meu libertador.

2 ויאמר יהוה סלעי ומצדתי ומפלטי לי

3 Deus é o meu rochedo, e nele confiarei; o meu escudo, e a força de minha salvação, e o meu alto retiro, e o meu refúgio. Ó meu Salvador, de violência me salvaste.

3 אלהי צורי אחסה בו מגני וקרן ישעי משגבי ומנוסי משעי מחמס תשעני

4 O SENHOR, digno de louvor, invoquei e de meus inimigos fiquei livre.

4 מהלל אקרא יהוה ומאיבי אושע

5 Porque me cercaram as ondas de morte, as torrentes de Belial me assombraram.

5 כי אפפני משברי מות נחלי בליעל יבעתני

6 Cordas do inferno me cingiram, e encontraram-me laços de morte.

6 חבלי שאול סבני קדמני מקשי מות

7 Estando em angústia, invoquei ao SENHOR e a meu Deus clamei; do seu templo ouviu ele a minha voz, e o meu clamor chegou aos seus ouvidos.

7 בצר לי אקרא יהוה ואל אלהי אקרא וישמע מהיכלו קולי ושועתי באזניו

8 Então, se abalou e tremeu a terra, os fundamentos dos céus se moveram e abalaram, porque ele se irou.

8 ותגעש ותרעש הארץ מוסדות השמים ירגזו ויתגעשו כי חרה לו

9 Subiu a fumaça de seus narizes, e, da sua boca, um fogo devorador; carvões se incenderam dele.

9 עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו

10 E abaixou os céus, e desceu, e uma escuridão havia debaixo de seus pés.

10 ויט שמים וירד וערפל תחת רגליו

11 E subiu um querubim, e voou; e foi visto sobre as asas do vento.

11 וירכב על כרוב ויעף וירא על כנפי רוח

12 E por tendas pôs as trevas ao redor de si, ajuntamento de águas, nuvens dos céus.

12 וישת חשך סביבתיו סכות חשרת מים עבי שחקים

13 Pelo resplendor da sua presença, brasas de fogo se acendem.

13 מנגה נגדו בערו גחלי אש

14 Trovejou desde os céus o SENHOR e o Altíssimo fez soar a sua voz.

14 ירעם מן שמים יהוה ועליון יתן קולו

15 E disparou flechas e os dissipou; raios, e os perturbou.

15 וישלח חצים ויפיצם ברק ויהמם

16 E apareceram as profundezas do mar, os fundamentos do mundo se descobriram, pela repreensão do SENHOR, pelo sopro do vento dos seus narizes.

16 ויראו אפקי ים יגלו מסדות תבל בגערת יהוה מנשמת רוח אפו

17 Desde o alto enviou e me tomou; tirou-me das muitas águas.

17 ישלח ממרום יקחני ימשני ממים רבים

18 Livrou-me do meu possante inimigo e daqueles que me tinham ódio, porque eram mais fortes do que eu.

18 יצילני מאיבי עז משנאי כי אמצו ממני

19 Encontraram-me no dia da minha calamidade; porém o SENHOR se fez o meu esteio.

19 יקדמני ביום אידי ויהי יהוה משען לי

20 E tirou-me para o largo e arrebatou-me dali, porque tinha prazer em mim.

20 ויצא למרחב אתי יחלצני כי חפץ בי

21 Recompensou-me o SENHOR conforme a minha justiça, conforme a pureza de minhas mãos me retribuiu.

21 יגמלני יהוה כצדקתי כבר ידי ישיב לי

22 Porque guardei os caminhos do SENHOR e não me apartei impiamente do meu Deus.

22 כי שמרתי דרכי יהוה ולא רשעתי מאלהי

23 Porque todos os seus juízes estavam diante de mim, e de seus estatutos me não desviei.

23 כי כל משפטו לנגדי וחקתיו לא אסור ממנה

24 Porém fui sincero perante ele e guardei-me da minha iniquidade.

24 ואהיה תמים לו ואשתמרה מעוני

25 E me retribuiu o SENHOR conforme a minha justiça, conforme a minha pureza diante dos seus olhos.

25 וישב יהוה לי כצדקתי כברי לנגד עיניו

26 Com o benigno te mostras benigno, com o varão sincero te mostras sincero.

26 עם חסיד תתחסד עם גבור תמים תתמם

27 Com o puro te mostras puro, mas com o perverso te mostras avesso.

27 עם נבר תתבר ועם עקש תתפל

28 E o povo aflito livras, mas teus olhos são contra os altivos, e tu os abaterás.

28 ואת עם עני תושיע ועיניך על רמים תשפיל

29 Porque tu, SENHOR, és a minha candeia; e o SENHOR clareia as minhas trevas.

29 כי אתה נירי יהוה ויהוה יגיה חשכי

30 Porque contigo passo pelo meio de um esquadrão, pelo meu Deus salto um muro.

30 כי בכה ארוץ גדוד באלהי אדלג שור

31 O caminho de Deus é perfeito, e a palavra do SENHOR, refinada; ele é o escudo de todos os que nele confiam.

31 האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכל החסים בו

32 Porque, quem é Deus, senão o SENHOR? E quem é rochedo, senão o nosso Deus?

32 כי מי אל מבלעדי יהוה ומי צור מבלעדי אלהינו

33 Deus é a minha fortaleza e a minha força, e ele perfeitamente desembaraça o meu caminho.

33 האל מעוזי חיל ויתר תמים דרכו

34 Faz ele os meus pés como os das cervas e me põe sobre as minhas alturas.

34 משוה רגליו כאילות ועל במותי יעמדני

35 Instrui as minhas mãos para a peleja, de maneira que um arco de cobre se quebra pelos meus braços.

35 מלמד ידי למלחמה ונחת קשת נחושה זרעתי

36 Também me deste o escudo da tua salvação e, pela tua brandura, me vieste a engrandecer.

36 ותתן לי מגן ישעך וענתך תרבני

37 Alargaste os meus passos debaixo de mim, e não vacilaram os meus artelhos.

37 תרחיב צעדי תחתני ולא מעדו קרסלי

38 Persegui os meus inimigos, e os derrotei, e nunca me tornei até que os consumisse.

38 ארדפה איבי ואשמידם ולא אשוב עד כלותם

39 E os consumi e os atravessei, de modo que nunca mais se levantaram, mas caíram debaixo dos meus pés.

39 ואכלם ואמחצם ולא יקומון ויפלו תחת רגלי

40 Porque me cingiste de força para a peleja, fizeste abater debaixo de mim os que se levantaram contra mim.

40 ותזרני חיל למלחמה תכריע קמי תחתני

41 E deste-me o pescoço de meus inimigos, daqueles que me tinham ódio, e os destruí.

41 ואיבי תתה לי ערף משנאי ואצמיתם

42 Olharam, porém, não houve libertador, sim, para o SENHOR, porém não lhes respondeu.

42 ישעו ואין משיע אל יהוה ולא ענם

43 Então, os moí como o pó da terra; como a lama das ruas os trilhei e dissipei.

43 ואשחקם כעפר ארץ כטיט חוצות אדקם ארקעם

44 Também me livraste das contendas do meu povo; guardaste-me para cabeça das nações; o povo que não conhecia me servirá.

44 ותפלטני מריבי עמי תשמרני לראש גוים עם לא ידעתי יעבדני

45 Os filhos de estranhos se me sujeitaram; ouvindo a minha voz, me obedeceram.

45 בני נכר יתכחשו לי לשמוע אזן ישמעו לי

46 Os filhos de estranhos descaíram; e, cingindo-se, saíram dos seus encerramentos.

46 בני נכר יבלו ויחגרו ממסגרותם

47 Vive o SENHOR, e bendito seja o meu rochedo; e exaltado seja Deus, a rocha da minha salvação,

47 חי יהוה וברוך צורי וירם אלהי צור ישעי

48 o Deus que me dá inteira vingança e sujeita os povos debaixo de mim,

48 האל הנתן נקמת לי ומוריד עמים תחתני

49 e o que me tira dentre os meus inimigos; e tu me exaltas sobre os que contra mim se levantam; do homem violento me livras.

49 ומוציאי מאיבי ומקמי תרוממני מאיש חמסים תצילני

50 Por isso, ó SENHOR, te louvarei entre as nações, e entoarei louvores ao teu nome.

50 על כן אודך יהוה בגוים ולשמך אזמר

51 Ele é a torre das salvações do seu rei e usa de benignidade com o seu ungido, com Davi e com a sua semente, para sempre.

51 מגדיל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם

II Samuel 23

1 E estas são as últimas palavras de Davi. Diz Davi, filho de Jessé, e diz o homem que foi levantado em altura, o ungido do Deus de Jacó, e o suave em salmos de Israel

1 ואלה דברי דוד האחרנים נאם דוד בן ישי ונאם הגבר הקם על משיח אלהי יעקב ונעים זמרות ישראל

2 O Espírito do SENHOR falou por mim, e a sua palavra esteve em minha boca.

2 רוח יהוה דבר בי ומלתו על לשוני

3 Disse o Deus de Israel, a Rocha de Israel a mim me falou Haverá um justo que domine sobre os homens, que domine no temor de Deus.

3 אמר אלהי ישראל לי דבר צור ישראל מושל באדם צדיק מושל יראת אלהים

4 E será como a luz da manhã, quando sai o sol, da manhã sem nuvens, quando, pelo seu resplendor e pela chuva, a erva brota da terra.

4 וכאור בקר יזרח שמש בקר לא עבות מנגה ממטר דשא מארץ

5 Ainda que a minha casa não seja tal para com Deus, contudo estabeleceu comigo um concerto eterno, que em tudo será ordenado e guardado. Pois toda a minha salvação e todo o meu prazer estão nele, apesar de que ainda não o faz brotar.

5 כי לא כן ביתי עם אל כי ברית עולם שם לי ערוכה בכל ושמרה כי כל ישעי וכל חפץ כי לא יצמיח

6 Porém os filhos de Belial serão todos como os espinhos que se lançam fora, porque se lhes não pode pegar com a mão.

6 ובליעל כקוץ מנד כלהם כי לא ביד יקחו

7 Mas qualquer que os tocar se armará de ferro e da haste de uma lança; e a fogo serão totalmente queimados no mesmo lugar.

7 ואיש יגע בהם ימלא ברזל ועץ חנית ובאש שרוף ישרפו בשבת

8 Estes são os nomes dos valentes que Davi teve Josebe-Bassebete, filho de Taquemoni, o principal dos capitães; este era Adino, o eznita, que se opusera a oitocentos e os feriu de uma vez.

8 אלה שמות הגברים אשר לדוד ישב בשבת תחכמני ראש השלשי הוא עדינו העצנו על שמנה מאות חלל בפעם אחד

9 E, depois dele, Eleazar, filho de Dodô, filho de Aoí, entre os três valentes que estavam com Davi, quando provocaram os filisteus que ali se ajuntaram à peleja e quando de Israel os homens subiram,

9 ואחרו אלעזר בן דדי בן אחחי בשלשה גברים עם דוד בחרפם בפלשתים נאספו שם למלחמה ויעלו איש ישראל

10 este se levantou e feriu os filisteus, até lhe cansar a mão e ficar a mão pegada à espada; e, naquele dia, o SENHOR operou um grande livramento; e o povo voltou atrás dele somente a tomar o despojo.

10 הוא קם ויך בפלשתים עד כי יגעה ידו ותדבק ידו אל החרב ויעש יהוה תשועה גדולה ביום ההוא והעם ישבו אחריו אך לפשט

11 E, depois dele, Sama, filho de Agé, o hararita, quando os filisteus se ajuntaram numa multidão, onde havia um pedaço de terra cheio de lentilhas, e o povo fugira de diante dos filisteus.

11 ואחריו שמא בן אגא הררי ויאספו פלשתים לחיה ותהי שם חלקת השדה מלאה עדשים והעם נס מפני פלשתים

12 Este, pois, se pôs no meio daquele pedaço de terra, e o defendeu, e feriu os filisteus; e o SENHOR operou um grande livramento.

12 ויתיצב בתוך החלקה ויצילה ויך את פלשתים ויעש יהוה תשועה גדולה

13 Também três dos trinta cabeças desceram e vieram no tempo da sega a Davi, à caverna de Adulão; e a multidão dos filisteus acampara no vale dos Refains.

13 וירדו שלשים מהשלשים ראש ויבאו אל קציר אל דוד אל מערת עדלם וחית פלשתים חנה בעמק רפאים

14 Davi estava, então, num lugar forte, e a guarnição dos filisteus estava, então, em Belém.

14 ודוד אז במצודה ומצב פלשתים אז בית לחם

15 E teve Davi desejo e disse Quem me dera beber da água da cisterna de Belém que está junto à porta!

15 ויתאוה דוד ויאמר מי ישקני מים מבאר בית לחם אשר בשער

16 Então, aqueles três valentes romperam pelo arraial dos filisteus, e tiraram água da cisterna de Belém que está junto à porta, e a tomaram, e a trouxeram a Davi; porém ele não a quis beber, mas derramou -a perante o SENHOR.

16 ויבקעו שלשת הגברים במחנה פלשתים וישאבו מים מבאר בית לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל דוד ולא אבה לשתותם ויסך אתם ליהוה

17 E disse Guarda-me, ó SENHOR, de que tal faça; beberia eu o sangue dos homens que foram a risco da sua vida? De maneira que não a quis beber. Isso fizeram aqueles três valentes.

17 ויאמר חלילה לי יהוה מעשתי זאת הדם האנשים ההלכים בנפשותם ולא אבה לשתותם אלה עשו שלשת הגברים

18 Também Abisai, irmão de Joabe, filho de Zeruia, era cabeça de
três; e este alçou a sua lança contra trezentos, e os feriu, e tinha
nome entre os três.

18 ואבישי אחי יואב בן צרויה הוא ראש השלשי והוא עורר את חניתו על
שלש מאות חלל ולו שם בשלשה

19 Porventura, este não era o mais nobre dentre estes três? Pois
era o primeiro deles; porém aos primeiros três não chegou.

19 מן השלשה הכי נכבד ויהי להם לשר ועד השלשה לא בא

20 Também Benaia, filho de Joiada, filho de um homem valoroso
de Cabzeel, grande em obras, este feriu dois fortes leões de
Moabe; e desceu ele e feriu um leão no meio de uma cova, no
tempo da neve.

20 ובניהו בן יהוידע בן איש חי רב פעלים מקבצאל הוא הכה את שני
אראל מואב והוא ירד והכה את האריה בתוך הבאר ביום השלג

21 Também este feriu um homem egípcio, homem de respeito; e
na mão do egípcio havia uma lança, porém Benaia desceu a ele
com um cajado, e arrancou a lança da mão do egípcio, e o matou
com a sua própria lança.

21 והוא הכה את איש מצרי אשר מראה וביד המצרי חנית וירד אליו
בשבט ויגזל את החנית מיד המצרי ויהרגהו בחניתו

22 Estas coisas fez Benaia, filho de Joiada, pelo que teve nome
entre os três valentes.

22 אלה עשה בניהו בן יהוידע ולו שם בשלשה הגברים

23 Dentre os trinta, ele era o mais nobre, porém aos três
primeiros não chegou; e Davi o pôs sobre os seus guardas.

23 מן השלשים נכבד ואל השלשה לא בא וישמהו דוד אל משמעתו

24 Asael, irmão de Joabe, estava entre os trinta, que eram Elanã, filho de Dodô, de Belém;

24 עשה אל אחי יואב בשלשים אלחנן בן דדו בית לחם

25 Sama, harodita; Elica, harodita;

25 שמה החרדי אליקא החרדי

26 Heles, paltita; Ira, filho de Iques, tecoíta;

26 חלץ הפלטי עירא בן עקש התקועי

27 Abiezer, anatotita; Mebunai, husatita;

27 אביעזר הענתתי מבני החשתי

28 Zalmom, aoíta; Maarai, netofatita;

28 צלמון האחחי מהרי הנטפתי

29 Helebe, filho de Baaná, netofatita; Itai, filho de Ribai, de Gibeá, dos filhos de Benjamim;

29 חלב בן בענה הנטפתי אתי בן ריבי מגבעת בני בנימן

30 Benaia, piratonita; Hidai, do ribeiro de Gaás;

30 בניהו פרעתני הדי מנחלי געש

31 Abi-Albom, arbatita; Azmavete, barumita;

31 אבי עלבון הערבתי עזמות הברחמי

32 Eliaba, saalbonita; os filhos de Jasém; e Jônatas;

32 אליחבא השעלבני בני ישן יהונתן

33 Sama, hararita; Aião, filho de Sarar, ararita;

33 שמה ההררי אחיאם בן שרר הארי

34 Elifelete, filho de Aasbai, filho de um maacatita; Eliã, filho de Aitofel, gilonita;

34 אליפלט בן אחסבי בן המעכתי אליעם בן אחיתפל הגלני

35 Hezrai, carmelita; Paarai, arbita;

35 חצרו הכרמלי פערי הארבי

36 Igal, filho de Natã, de Zobá; Bani, gadita;

36 יגאל בן נתן מצבה בני הגדי

37 Zeleque, amonita; Naarai, beerotita, o que trazia as armas de Joabe, filho de Zeruia;

37 צלק העמני נחרי הבארתי נשאי כלי יואב בן צריה

38 Ira, jetrita; Garebe, jetrita;

38 עירא היתרי גרב היתרי

39 Urias, heteu; trinta e sete por todos.

39 אוריה החתי כל שלשים ושבעה

II Samuel 24

1 E a ira do SENHOR se tornou a acender contra Israel, e ele incitou a Davi contra eles, dizendo Vai, numera a Israel e a Judá.

1 ויסף אף יהוה לחרות בישראל ויסת את דוד בהם לאמר לך מנה את ישראל ואת יהודה

2 Disse, pois, o rei a Joabe, chefe do exército, o qual tinha consigo
Agora, rodeia por todas as tribos de Israel, desde Dã até Berseba,
e numera o povo, para que eu saiba o número do povo.

2 ויאמר המלך אל יואב שר החיל אשר אתו שוט נא בכל שבטי ישראל מדן
ועד באר שבע ופקדו את העם וידעתי את מספר העם

3 Então, disse Joabe ao rei Ora, multiplique o SENHOR, teu Deus,
a este povo cem vezes tanto quanto agora é, e os olhos do rei,
meu senhor, o vejam; mas por que deseja o rei, meu senhor,
este negócio?

3 ויאמר יואב אל המלך ויוסף יהוה אלהיך אל העם כהם וכהם מאה
פעמים ועיני אדני המלך ראות ואדני המלך למה חפץ בדבר הזה

4 Porém a palavra do rei prevaleceu contra Joabe e contra os
chefes do exército. Joabe, pois, saiu com os chefes do exército
diante da face do rei, a numerar o povo de Israel.

4 ויחזק דבר המלך אל יואב ועל שרי החיל ויצא יואב ושרי החיל לפני
המלך לפקד את העם את ישראל

5 E passaram o Jordão e puseram-se em campo junto a Aroer, à
direita da cidade que está no meio do ribeiro de Gade, e junto a
Jazer.

5 ויעברו את הירדן ויחנו בערוער ימין העיר אשר בתוך הנחל הגד ואל
יעזר

6 E vieram a Gileade e à terra baixa de Cades; também vieram
até Dã-Jaã e ao redor de Sidom.

6 ויבאו הגלעדה ואל ארץ תחתים חדשי ויבאו דנה יען וסביב אל צידון

7 E vieram à fortaleza de Tiro, e a todas as cidades dos heveus e
dos cananeus, e saíram para a banda do sul de Judá, a Berseba.

7 ויבאו מבצר צר וכל ערי החוי והכנעני ויצאו אל נגב יהודה באר שבע

8 Assim, rodearam por toda a terra e, ao cabo de nove meses e vinte dias, voltaram a Jerusalém.

8 וישטו בכל הארץ ויבאו מקצה תשעה חדשים ועשרים יום ירושלם

9 E Joabe deu ao rei a soma do número do povo contado havia em Israel oitocentos mil homens de guerra, que arrancavam espada; e os homens de Judá eram quinhentos mil homens.

9 ויתן יואב את מספר מפקד העם אל המלך ותהי ישראל שמנה מאות אלף איש חיל שלף חרב ואיש יהודה חמש מאות אלף איש

10 E o coração doeu a Davi, depois de haver numerado o povo, e disse Davi ao SENHOR Muito pequei no que fiz; porém agora, ó SENHOR, peço-te que traspasses a iniquidade do teu servo; porque tenho procedido mui loucamente.

10 ויך לב דוד אתו אחרי כן ספר את העם ויאמר דוד אל יהוה חטאתי מאד אשר עשיתי ועתה יהוה העבר נא את עון עבדך כי נסכלתי מאד

11 Levantando-se, pois, Davi pela manhã, veio a palavra do SENHOR ao profeta Gade, vidente de Davi, dizendo

11 ויקם דוד בבקר ודבר יהוה היה אל גד הנביא חזה דוד לאמר

12 Vai e dize a Davi Assim diz o SENHOR três coisas te ofereço; escolhe uma delas, para que ta faça.

12 הלוך ודברת אל דוד כה אמר יהוה שלש אנכי נוטל עליך בחר לך אחת מהם ואעשה לך

13 Veio, pois, Gade a Davi e fez-lho saber; e disse-lhe Queres que sete anos de fome te venham à tua terra; ou que por três meses fujas diante de teus inimigos, e eles te persigam; ou que por três

dias haja peste na tua terra? Delibera, agora, e vê que resposta hei de dar ao que me enviou.

13 ויבא גד אל דוד ויגד לו ויאמר לו התבוא לך שבע שנים רעב בארצך אם שלשה חדשים נסך לפני צריך והוא רדפך ואם היות שלשת ימים דבר בארצך עתה דע וראה מה אשיב שלחי דבר

14 Então, disse Davi a Gade Estou em grande angústia; porém caiamos nas mãos do SENHOR, porque muitas são as suas misericórdias; mas nas mãos dos homens não caia eu.

14 ויאמר דוד אל גד צר לי מאד נפלה נא ביד יהוה כי רבים רחמו וביד אדם אל אפלה

15 Então, enviou o SENHOR a peste a Israel, desde pela manhã até ao tempo determinado; e, desde Dã até Berseba, morreram setenta mil homens do povo.

15 ויתן יהוה דבר בישראל מהבקר ועד עת מועד וימת מן העם מדן ועד באר שבע שבעים אלף איש

16 Estendendo, pois, o Anjo a sua mão sobre Jerusalém, para a destruir, o SENHOR se arrependeu daquele mal; e disse ao Anjo que fazia a destruição entre o povo Basta, agora retira a tua mão. E o Anjo do SENHOR estava junto à eira de Araúna, o jebuseu.

16 וישלח ידו המלאך ירושלם לשחתה וינחם יהוה אל הרעה ויאמר למלאך המשחית בעם רב עתה הרף ידך ומלאך יהוה היה עם גרן האורנה היבסי

17 E, vendo Davi ao Anjo que feria o povo, falou ao SENHOR e disse Eis que eu sou o que pequei e eu o que iniquamente procedi; porém estas ovelhas que fizeram? Seja, pois, a tua mão contra mim e contra a casa de meu pai.

17 ויאמר דוד אל יהוה בראתו את המלאך המכה בעם ויאמר הנה אנכי
חטאתי ואנכי העויתי ואלה הצאן מה עשו תהי נא ידך בי ובבית אבי

18 E Gade veio, naquele mesmo dia, a Davi e disse-lhe Sobe, levanta ao SENHOR um altar na eira de Araúna, o jebuseu.

18 ויבא גד אל דוד ביום ההוא ויאמר לו עלה הקם ליהוה מזבח בגרן
ארניה היבסי

19 Davi subiu conforme a palavra de Gade, como o SENHOR lhe tinha ordenado.

19 ויעל דוד כדבר גד כאשר צוה יהוה

20 E olhou Araúna e viu que vinham para ele o rei e os seus servos; saiu, pois, Araúna, e inclinou-se diante do rei com o rosto em terra.

20 וישקף ארונה וירא את המלך ואת עבדיו עברים עליו ויצא ארונה
וישתחו למלך אפיו ארצה

21 E disse Araúna Por que vem o rei, meu senhor, ao seu servo? E disse Davi Para comprar de ti esta eira, a fim de edificar nela um altar ao SENHOR, para que este castigo cesse de sobre o povo.

21 ויאמר ארונה מדוע בא אדני המלך אל עבדו ויאמר דוד לקנות מעמך
את הגרן לבנות מזבח ליהוה ותעצר המגפה מעל העם

22 Então, disse Araúna a Davi Tome e ofereça o rei, meu senhor, o que bem parecer aos seus olhos; eis aí bois para o holocausto, e os trilhos, e o aparelho dos bois para a lenha.

22 ויאמר ארונה אל דוד יקח ויעל אדני המלך הטוב בעינו ראה הבקר
לעלה והמרגים וכלי הבקר לעצים

23 Tudo isso deu Araúna ao rei; disse mais Araúna ao rei O SENHOR, teu Deus, tome prazer em ti.

23 הכל נתן ארונה המלך למלך ויאמר ארונה אל המלך יהוה אלהיך ירצך

24 Porém o rei disse a Araúna Não, porém por certo preço to comprarei, porque não oferecerei ao SENHOR, meu Deus, holocaustos que me não custem nada. Assim, Davi comprou a eira e os bois por cinquenta siclos de prata.

24 ויאמר המלך אל ארונה לא כי קנו אקנה מאותך במחיר ולא אעלה ליהוה אלהי עלות חנם ויקן דוד את הגרן ואת הבקר בכסף שקלים חמשים

25 E edificou ali Davi ao SENHOR um altar e ofereceu holocaustos e ofertas pacíficas. Assim, o SENHOR se aplacou para com a terra e cessou aquele castigo de sobre Israel.

25 ויבן שם דוד מזבח ליהוה ויעל עלות ושלמים ויעתר יהוה לארץ ותעצר המגפה מעל ישראל

I Reis

I Reis 1

1 Sendo, pois, o rei Davi já velho e entrado em dias, cobriam-no de vestes, porém não aquecia.

1 והמלך דוד זקן בא בימים ויכסהו בבגדים ולא יחם לו

2 Então, disseram-lhe os seus servos Busquem para o rei, nosso senhor, uma moça virgem, que esteja perante o rei, e tenha cuidado dele, e durma no seu seio, para que o rei, nosso senhor, aqueça.

2 ויאמרו לו עבדיו יבקשו לאדני המלך נערה בתולה ועמדה לפני המלך
ותהי לו סכנת ושכבה בחיקך וחם לאדני המלך

3 E buscaram por todos os termos de Israel uma moça formosa; e acharam a Abisague, sunamita, e a trouxeram ao rei.

3 ויבקשו נערה יפה בכל גבול ישראל וימצאו את אבישג השונמית ויבאו
אתה למלך

4 E era a moça sobremaneira formosa, e tinha cuidado do rei, e o servia; porém o rei não a conheceu.

4 והנערה יפה עד מאד ותהי למלך סכנת ותשרתהו והמלך לא ידעה

5 Então, Adonias, filho de Hagite, se levantou, dizendo Eu reinarei. E preparou carros, e cavaleiros, e cinquenta homens que corressem adiante dele.

5 ואדניה בן חגית מתנשא לאמר אני אמלך ויעש לו רכב ופרשים וחמשים
איש רצים לפניו

6 E nunca seu pai o tinha contrariado, dizendo Por que fizeste assim? E era ele também mui formoso de aparência; e Hagite o tivera depois de Absalão.

6 ולא עצבו אביו מימיו לאמר מדוע ככה עשית וגם הוא טוב תאר מאד
ואתו ילדה אחרי אבשלום

7 E tinha inteligência com Joabe, filho de Zeruia, e com Abiatar, o sacerdote, os quais o ajudavam, seguindo a Adonias.

7 ויהיו דבריו עם יואב בן צרויה ועם אביתר הכהן ויעזרו אחרי אדניה

8 Porém Zadoque, o sacerdote, e Benaia, filho de Joiada, e Natã, o profeta, e Simei, e Reí, e os valentes que Davi tinha não estavam com Adonias.

8 וצדוק הכהן ובניהו בן יהוידע ונתן הנביא ושמעי ורעי והגבורים אשר לדוד לא היו עם אדניהו

9 E matou Adonias ovelhas, e vacas, e bestas cevadas, junto à pedra de Zoelete, que está junto à fonte de Rogel, e convidou todos os seus irmãos, os filhos do rei, e a todos os homens de Judá, servos do rei.

9 ויזבח אדניהו צאן ובקר ומריא עם אבן הזחלת אשר אצל עין רגל ויקרא את כל אחיו בני המלך ולכל אנשי יהודה עבדי המלך

10 Porém a Natã, profeta, e a Benaia, e aos valentes, e a Salomão, seu irmão, não convidou.

10 ואת נתן הנביא ובניהו ואת הגבורים ואת שלמה אחיו לא קרא

11 Então, falou Natã a Bate-Seba, mãe de Salomão, dizendo Não ouviste que Adonias, filho de Hagite, reina e que nosso senhor, Davi, não o sabe?

11 ויאמר נתן אל בת שבע אם שלמה לאמר הלוא שמעת כי מלך אדניהו בן חגית ואדנינו דוד לא ידע

12 Vem, pois, agora, e deixa-me dar-te um conselho, para que salves a tua vida, e a de Salomão, teu filho.

12 ועתה לכי איעצך נא עצה ומלטי את נפשך ואת נפש בנך שלמה

13 Vai, e entra ao rei Davi, e dize-lhe Não juraste tu, rei, senhor meu, à tua serva, dizendo Certamente teu filho Salomão reinará depois de mim, e ele se assentará no meu trono? Por que, pois, reina Adonias?

13 לכי ובאי אל המלך דוד ואמרת אליו הלא אתה אדני המלך נשבעת לאמתך לאמר כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על כסאי ומדוע מלך אדניהו

14 Eis que, estando tu ainda aí falando com o rei, eu também entrarei, depois de ti, e acabarei as tuas palavras.

14 הנה עודך מדברת שם עם המלך ואני אבוא אחריך ומלאתי את דבריך

15 E entrou Bate-Seba ao rei na recâmara; e o rei era mui velho; e Abisague, a sunamita, servia ao rei.

15 ותבא בת שבע אל המלך החדרה והמלך זקן מאד ואבישג השונמית משרת את המלך

16 E Bate-Seba inclinou a cabeça e se prostrou perante o rei; e disse o rei Que tens?

16 ותקד בת שבע ותשתחו למלך ויאמר המלך מה לך

17 E ela lhe disse Senhor meu, tu juraste à tua serva pelo SENHOR, teu Deus, dizendo Salomão, teu filho, reinará depois de mim e ele se assentará no meu trono.

17 ותאמר לו אדני אתה נשבעת ביהוה אלהיך לאמתך כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על כסאי

18 E, agora, eis que Adonias reina, e, agora, ó rei, meu senhor, tu não o sabes.

18 ועתה הנה אדניה מלך ועתה אדני המלך לא ידעת

19 E matou vacas, e bestas cevadas, e ovelhas em abundância e convidou todos os filhos do rei, e a Abiatar, o sacerdote, e a Joabe, general do exército, mas a teu servo Salomão não convidou.

19 ויזבח שור ומריא וצאן לרב ויקרא לכל בני המלך ולאביתר הכהן וליאב שר הצבא ולשלמה עבדך לא קרא

20 Porém, ó rei, meu senhor, os olhos de todo o Israel estão sobre ti, para que lhe declares quem se assentará sobre o trono do rei, meu senhor, depois dele.

20 ואתה אדני המלך עיני כל ישראל עליך להגיד להם מי ישב על כסא אדני המלך אחריו

21 De outro modo, sucederá que, quando o rei, meu senhor, dormir com seus pais, eu e Salomão, meu filho, seremos os culpados.

21 והיה כשכב אדני המלך עם אבתיו והייתי אני ובני שלמה חטאים

22 E, estando ela ainda falando com o rei, eis que entra o profeta Natã.

22 והנה עודנה מדברת עם המלך ונתן הנביא בא

23 E o fizeram saber ao rei, dizendo Eis ali está o profeta Natã. E entrou à presença do rei e prostrou-se diante do rei com o rosto em terra.

23 ויגידו למלך לאמר הנה נתן הנביא ויבא לפני המלך וישתחו למלך על אפיו ארצה

24 E disse Natã Ó rei, meu senhor, disseste tu Adonias reinará depois de mim e ele se assentará sobre o meu trono?

24 ויאמר נתן אדני המלך אתה אמרת אדניהו ימלך אחרי והוא ישב על כסאי

25 Porque hoje desceu, e matou vacas, e bestas cevadas, e ovelhas em abundância e convidou todos os filhos do rei, e os

capitães do exército, e a Abiatar, o sacerdote, e eis que estão comendo e bebendo perante ele; e dizem Viva o rei Adonias!

25 כי ירד היום ויזבח שור ומריא וצאן לרב ויקרא לכל בני המלך ולשרי הצבא ולאביתר הכהן והנם אכלים ושתים לפניו ויאמרו יחי המלך אדניהו

26 Porém a mim, sendo eu teu servo, e a Zadoque, o sacerdote, e a Benaia, filho de Joiada, e a Salomão, teu servo, não convidou.

26 ולי אני עבדך ולצדק הכהן ולבניהו בן יהוידע ולשלמה עבדך לא קרא

27 Foi feito isso da parte do rei, meu senhor? E não fizeste saber a teu servo quem se assentaria no trono do rei, meu senhor, depois dele?

27 אם מאת אדני המלך נהיה הדבר הזה ולא הודעת את עבדיך מי ישב על כסא אדני המלך אחריו

28 E respondeu o rei Davi e disse Chamai-me a Bate-Seba. E ela entrou à presença do rei e estava em pé diante do rei.

28 ויען המלך דוד ויאמר קראו לי לבת שבע ותבא לפני המלך ותעמד לפני המלך

29 Então, jurou o rei e disse Vive o SENHOR, o qual remiu a minha alma de toda a angústia,

29 וישבע המלך ויאמר חי יהוה אשר פדה את נפשי מכל צרה

30 que, como te jurei pelo SENHOR, Deus de Israel, dizendo Certamente teu filho Salomão reinará depois de mim e ele se assentará no meu trono, em meu lugar, assim o farei no dia de hoje.

30 כי כאשר נשבעתי לך ביהוה אלהי ישראל לאמר כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על כסאי תחתי כי כן אעשה היום הזה

31 Então, Bate-Seba se inclinou com o rosto em terra, e se prostrou diante do rei, e disse Viva o rei Davi, meu senhor, para sempre!

31 ותקד בת שבע אפים ארץ ותשתחו למלך ותאמר יחי אדני המלך דוד לעלם

32 E disse o rei Davi Chamai-me Zadoque, o sacerdote, e Natã, o profeta, e Benaia, filho de Joiada. E entraram à presença do rei.

32 ויאמר המלך דוד קראו לי לצדוק הכהן ולנתן הנביא ולבניהו בן יהוידע ויבאו לפני המלך

33 E o rei lhes disse Tomai convosco os servos de vosso senhor, e fazei subir a meu filho Salomão na mula que é minha, e fazei-o descer a Giom.

33 ויאמר המלך להם קחו עמכם את עבדי אדניכם והרכבתם את שלמה בני על הפרדה אשר לי והורדתם אתו אל גחון

34 E Zadoque, o sacerdote, com Natã, o profeta, ali o ungirão rei sobre Israel; então, tocareis a trombeta e direis Viva o rei Salomão!

34 ומשח אתו שם צדוק הכהן ונתן הנביא למלך על ישראל ותקעתם בשופר ואמרתם יחי המלך שלמה

35 Então, subireis após ele, e virá, e se assentará no meu trono, e ele reinará em meu lugar, porque tenho ordenado que ele seja guia sobre Israel e sobre Judá.

35 ועליתם אחריו ובא וישב על כסאי והוא ימלך תחתי ואתו צויתי להיות נגיד על ישראל ועל יהודה

36 Então, Benaia, filho de Joiada, respondeu ao rei e disse Amém! Assim o diga o SENHOR, Deus do rei, meu senhor.

36 ויען בניהו בן יהוידע את המלך ויאמר אמן כן יאמר יהוה אלהי אדני
המלך

37 Como o SENHOR foi com o rei, meu senhor, assim o seja com Salomão e faça que o seu trono seja maior do que o trono do rei Davi, meu senhor.

37 כאשר היה יהוה עם אדני המלך כן יהי עם שלמה ויגדל את כסאו
מכסא אדני המלך דוד

38 Então, desceu Zadoque, o sacerdote, e Natã, o profeta, e Benaia, filho de Joiada, e os quereteus, e os peleteus e fizeram montar Salomão a mula do rei Davi e o levaram a Giom.

38 וירד צדוק הכהן ונתן הנביא ובניהו בן יהוידע והכרתי והפלתי וירכבו
את שלמה על פרדת המלך דוד וילכו אתו על גחון

39 E Zadoque, o sacerdote, tomou o vaso do azeite do tabernáculo e ungiu a Salomão; e tocaram a trombeta, e todo o povo disse Viva o rei Salomão!

39 ויקח צדוק הכהן את קרן השמן מן האהל וימשח את שלמה ויתקעו
בשופר ויאמרו כל העם יחי המלך שלמה

40 E todo o povo subiu após ele, e o povo tocava gaitas, e alegrava-se com grande alegria, de maneira que, com o seu clamor, a terra retiniu.

40 ויעלו כל העם אחריו והעם מחללים בחללים ושמחים שמחה גדולה
ותבקע הארץ בקולם

41 E o ouviu Adonias, e todos os convidados que estavam com ele, que tinham acabado de comer; também Joabe ouviu o sonido das trombetas e disse Por que há tal ruído na cidade alvoroçada?

41 וישמע אדניהו וכל הקראים אשר אתו והם כלו לאכל וישמע יואב את קול השופר ויאמר מדוע קול הקריה הומה

42 Estando ele ainda falando, eis que vem Jônatas, filho de Abiatar, o sacerdote, e disse Adonias Entra, porque és homem valente e trarás boas-novas.

42 עודנו מדבר והנה יונתן בן אביתר הכהן בא ויאמר אדניהו בא כי איש חיל אתה וטוב תבשר

43 E respondeu Jônatas e disse a Adonias Certamente nosso senhor, o rei Davi constituiu rei a Salomão.

43 ויען יונתן ויאמר לאדניהו אבל אדנינו המלך דוד המליך את שלמה

44 E o rei enviou com ele a Zadoque, o sacerdote, e a Natã, o profeta, e a Benaia, filho de Joiada, e aos quereteus, e aos peleteus; e o fizeram montar a mula do rei.

44 וישלח אתו המלך את צדוק הכהן ואת נתן הנביא ובניהו בן יהוידע והכרתי והפלתי וירכבו אתו על פרדת המלך

45 E Zadoque, o sacerdote, e Natã, o profeta, o ungiram rei em Giom e dali subiram alegres, e a cidade está alvoroçada; este é o clamor que ouviste.

45 וימשחו אתו צדוק הכהן ונתן הנביא למלך בגחון ויעלו משם שמחים ותהם הקריה הוא הקול אשר שמעתם

46 E também Salomão está assentado no trono do reino.

46 וגם ישב שלמה על כסא המלוכה

47 E também os servos do rei vieram abençoar nosso senhor, o rei Davi, dizendo Faça teu Deus que o nome de Salomão seja melhor do que o teu nome; e faça que o seu trono seja maior do que o teu trono. E o rei se inclinou no leito.

47 וגם באו עבדי המלך לברך את אדנינו המלך דוד לאמר ייטב אלהיך את שם שלמה משמך ויגדל את כסאו מכסאך וישתחו המלך על המשכב

48 E também disse o rei assim Bendito o SENHOR, Deus de Israel, que hoje tem dado quem se assente no meu trono e que os meus olhos o vissem.

48 וגם ככה אמר המלך ברוך יהוה אלהי ישראל אשר נתן היום ישב על כסאי ועיני ראות

49 Então, estremeceram e se levantaram todos os convidados que estavam com Adonias; e cada um se foi ao seu caminho.

49 ויחרדו ויקמו כל הקראים אשר לאדניהו וילכו איש לדרכו

50 Porém Adonias temeu a Salomão, e levantou-se, e foi, e pegou das pontas do altar.

50 ואדניהו ירא מפני שלמה ויקם וילך ויחזק בקרנות המזבח

51 E fez-se saber a Salomão, dizendo Eis que Adonias teme ao rei Salomão, porque eis que pegou das pontas do altar, dizendo Jure-me, hoje, o rei Salomão que não matará a seu servo à espada.

51 ויגד לשלמה לאמר הנה אדניהו ירא את המלך שלמה והנה אחז בקרנות המזבח לאמר ישבע לי כיום המלך שלמה אם ימית את עבדו בחרב

52 E disse Salomão Se for homem de bem, nem um de seus cabelos cairá em terra; porém, se se achar nele maldade, morrerá.

52 ויאמר שלמה אם יהיה לבן חיל לא יפל משערתו ארצה ואם רעה תמצא בו ומת

53 E enviou o rei Salomão, e o fizeram descer do altar; e veio e prostrou-se perante o rei Salomão, e Salomão lhe disse Vai para tua casa.

53 וישלח המלך שלמה וירדהו מעל המזבח ויבא וישתחו למלך שלמה ויאמר לו שלמה לך לביתך

I Reis 2

1 E aproximaram-se os dias da morte de Davi e deu ele ordem a Salomão, seu filho, dizendo

1 ויקרבו ימי דוד למות ויצו את שלמה בנו לאמר

2 Eu vou pelo caminho de toda a terra; esforça-te, pois, e sê homem.

2 אנכי הלך בדרך כל הארץ וחזקת והיית לאיש

3 E guarda a observância do SENHOR, teu Deus, para andares nos seus caminhos e para guardares os seus estatutos, e os seus mandamentos, e os seus juízos, e os seus testemunhos, como está escrito na Lei de Moisés, para que prosperes em tudo quanto fizeres, para onde quer que te voltares.

3 ושמרת את משמרת יהוה אלהיך ללכת בדרכיו לשמר חקתיו מצותיו ומשפטיו ועדותיו ככתוב בתורת משה למען תשכיל את כל אשר תעשה ואת כל אשר תפנה שם

4 Para que o SENHOR confirme a palavra que falou de mim, dizendo Se teus filhos guardarem o seu caminho, para andarem perante a minha face fielmente, com todo o seu coração e com toda a sua alma, nunca, disse, te faltará sucessor ao trono de Israel.

4 למען יקים יהוה את דברו אשר דבר עלי לאמר אם ישמרו בניך את דרכם ללכת לפני באמת בכל לבבם ובכל נפשם לאמר לא יכרת לך איש מעל כסא ישראל

5 E também tu sabes o que me fez Joabe, filho de Zeruia, e o que fez aos dois chefes do exército de Israel, a Abner, filho de Ner, e a Amasa, filho de Jéter, os quais matou, e em paz derramou o sangue de guerra, e pôs o sangue de guerra no seu cinto que tinha nos lombos e nos seus sapatos que trazia nos pés.

5 וגם אתה ידעת את אשר עשה לי יואב בן צרויה אשר עשה לשני שרי צבאות ישראל לאבנר בן נר ולעמשא בן יתר ויהרגם וישם דמי מלחמה בשלם ויתן דמי מלחמה בחגרתו אשר במתניו ובנעלו אשר ברגליו

6 Faze, pois, segundo a tua sabedoria e não permitas que suas cãs desçam à sepultura em paz.

6 ועשית כחכמתך ולא תורד שיבתו בשלם שאל

7 Porém com os filhos de Barzilai, o gileadita, usarás de beneficência, e estarão entre os que comem à tua mesa, porque assim se chegaram eles a mim, quando eu fugia por causa de teu irmão Absalão.

7 ולבני ברזלי הגלעדי תעשה חסד והיו באכלי שלחנך כי כן קרבו אלי בברחי מפני אבשלום אחיך

8 E eis que também contigo está Simei, filho de Gera, filho de Benjamim, de Baurim, que me maldisse com maldição atroz, no dia em que ia a Maanaim; porém ele saiu a encontrar-se comigo junto ao Jordão, e eu, pelo SENHOR, lhe jurei, dizendo que o não mataria à espada.

8 והנה עמך שמעי בן גרא בן הימיני מבחרים והוא קללני קללה נמרצת ביום לכתי מחנים והוא ירד לקראתי הירדן ואשבע לו ביהוה לאמר אם אמיתך בחרב

9 Mas, agora, o não tenhas por inculpável, pois és homem sábio
e bem saberás o que lhe hás de fazer para que faças com que as
suas cãs desçam à sepultura com sangue.

9 ועתה אל תנקהו כי איש חכם אתה וידעת את אשר תעשה לו והורדת
את שיבתו בדם שאול

10 E Davi dormiu com seus pais e foi sepultado na Cidade de
Davi.

10 וישכב דוד עם אבתיו ויקבר בעיר דוד

11 E foram os dias que Davi reinou sobre Israel quarenta anos
sete anos reinou em Hebrom e em Jerusalém reinou trinta e três
anos.

11 והימים אשר מלך דוד על ישראל ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים
ובירושלם מלך שלשים ושלש שנים

12 E Salomão se assentou no trono de Davi, seu pai, e o seu
reino se fortificou sobremaneira.

12 ושלמה ישב על כסא דוד אביו ותכן מלכתו מאד

13 Então, veio Adonias, filho de Hagite, a Bate-Seba, mãe de
Salomão; e disse ela De paz é a tua vinda? E ele disse É de paz.

13 ויבא אדניהו בן חגית אל בת שבע אם שלמה ותאמר השלום באך
ויאמר שלום

14 Então, disse ele Uma palavra tenho que dizer-te. E ela disse
Fala.

14 ויאמר דבר לי אליך ותאמר דבר

15 Disse, pois, ele Bem sabes que o reino era meu, e todo o Israel
tinha posto a vista em mim para que eu viesse a reinar, ainda

que o reino se transferiu e veio a ser de meu irmão, porque foi feito seu pelo SENHOR.

15 ויאמר את ידעת כי לי היתה המלוכה ועלי שמו כל ישראל פניהם למלך ותסב המלוכה ותהי לאחי כי מיהוה היתה לו

16 Assim, que agora uma só petição te faço; não ma rejeites. E ela lhe disse Fala.

16 ועתה שאלה אחת אנכי שאל מאתך אל תשבי את פני ותאמר אליו דבר

17 E ele disse Peço-te que fales ao rei Salomão (porque ele to não rejeitará) que me dê por mulher a Abisague, a sunamita.

17 ויאמר אמרי נא לשלמה המלך כי לא ישיב את פניך ויתן לי את אבישג השונמית לאשה

18 E disse Bate-Seba Bem, eu falarei por ti ao rei.

18 ותאמר בת שבע טוב אנכי אדבר עליך אל המלך

19 Assim, veio Bate-Seba ao rei Salomão, a falar-lhe por Adonias; e o rei se levantou a encontrar-se com ela e se inclinou diante dela; então, se assentou no seu trono e fez pôr uma cadeira para a mãe do rei, e ela se assentou à sua mão direita.

19 ותבא בת שבע אל המלך שלמה לדבר לו על אדניהו ויקם המלך לקראתה וישתחו לה וישב על כסאו וישם כסא לאם המלך ותשב לימינו

20 Então, disse ela Só uma pequena petição te faço; não ma rejeites. E o rei lhe disse Pede, minha mãe, porque te não farei virar o rosto.

20 ותאמר שאלה אחת קטנה אנכי שאלת מאתך אל תשב את פני ויאמר לה המלך שאלי אמי כי לא אשיב את פניך

21 E ela disse Dê-se Abisague, a sunamita, a Adonias, teu irmão, por mulher.

21 ותאמר יתן את אבישג השנמית לאדניהו אחיך לאשה

22 Então, respondeu o rei Salomão e disse a sua mãe E por que pedes a Abisague, a sunamita, para Adonias? Pede também para ele o reino (porque é meu irmão maior), para ele, digo, e também para Abiatar, sacerdote, e para Joabe, filho de Zeruia.

22 ויען המלך שלמה ויאמר לאמו ולמה את שאלת את אבישג השנמית לאדניהו ושאלי לו את המלוכה כי הוא אחי הגדול ממני ולו ולאביתר הכהן וליואב בן צרויה

23 E jurou o rei Salomão pelo SENHOR, dizendo Assim Deus me faça e outro tanto, se não falou Adonias esta palavra contra a sua vida.

23 וישבע המלך שלמה ביהוה לאמר כה יעשה לי אלהים וכה יוסיף כי בנפשו דבר אדניהו את הדבר הזה

24 Agora, pois, vive o SENHOR, que me confirmou, e me fez assentar no trono de Davi, meu pai, e que me tem feito casa, como tinha dito, que hoje morrerá Adonias.

24 ועתה חי יהוה אשר הכינני ויושיביני על כסא דוד אבי ואשר עשה לי בית כאשר דבר כי היום יומת אדניהו

25 E enviou o rei Salomão pela mão de Benaia, filho de Joiada, o qual deu sobre ele, e morreu.

25 וישלח המלך שלמה ביד בניהו בן יהוידע ויפגע בו וימת

26 E a Abiatar, o sacerdote, disse o rei Para Anatote vai, para os teus campos, porque és homem digno de morte; porém hoje te não matarei, porquanto levaste a arca do Senhor JEOVÁ diante de

Davi, meu pai, e porquanto foste aflito em tudo quanto meu pai foi aflito.

26 ולאביתר הכהן אמר המלך ענתת לך על שדיך כי איש מות אתה וביום הזה לא אמיתך כי נשאת את ארון אדני יהוה לפני דוד אבי וכי התענית בכל אשר התענה אבי

27 Lançou, pois, Salomão fora a Abiatar, para que não fosse sacerdote do SENHOR, para cumprir a palavra do SENHOR, que tinha dito sobre a casa de Eli em Siló.

27 ויגרש שלמה את אביתר מהיות כהן ליהוה למלא את דבר יהוה אשר דבר על בית עלי בשלה

28 E veio a fama até Joabe (porque Joabe se tinha desviado seguindo a Adonias, ainda que se não tinha desviado seguindo a Absalão), e Joabe fugiu para o tabernáculo do SENHOR, e pegou das pontas do altar.

28 והשמעה באה עד יואב כי יואב נטה אחרי אדניה ואחרי אבשלום לא נטה וינס יואב אל אהל יהוה ויחזק בקרנות המזבח

29 E disseram ao rei Salomão que Joabe tinha fugido para o tabernáculo do SENHOR; e eis que está junto ao altar; então, enviou Salomão Benaia, filho de Joiada, dizendo Vai, dá sobre ele.

29 ויגד למלך שלמה כי נס יואב אל אהל יהוה והנה אצל המזבח וישלח שלמה את בניהו בן יהוידע לאמר לך פגע בו

30 E veio Benaia ao tabernáculo do SENHOR e lhe disse Assim diz o rei Sai daí. E disse ele Não, porém aqui morrerei. E Benaia tornou com a resposta ao rei, dizendo Assim falou Joabe e assim me respondeu.

30 ויבא בניהו אל אהל יהוה ויאמר אליו כה אמר המלך צא ויאמר לא כי פה אמות וישב בניהו את המלך דבר לאמר כה דבר יואב וכה ענני

31 E disse-lhe o rei Faze como ele disse, e dá sobre ele, e sepulta-o, para que tires de mim e da casa de meu pai o sangue que Joabe sem causa derramou.

31 ויאמר לו המלך עשה כאשר דבר ופגע בו וקברתו והסירת דמי חנם אשר שפך יואב מעלי ומעל בית אבי

32 Assim o SENHOR fará recair o sangue dele sobre a sua cabeça, porque deu sobre dois homens mais justos e melhores do que ele e os matou à espada, sem que Davi, meu pai, o soubesse, a saber a Abner, filho de Ner, chefe do exército de Israel, e a Amasa, filho de Jéter, chefe do exército de Judá.

32 והשיב יהוה את דמו על ראשו אשר פגע בשני אנשים צדקים וטבים ממנו ויהרגם בחרב ואבי דוד לא ידע את אבנר בן נר שר צבא ישראל ואת עמשא בן יתר שר צבא יהודה

33 Assim, recairá o sangue destes sobre a cabeça de Joabe e sobre a cabeça da sua semente para sempre; mas a Davi, e à sua semente, e à sua casa, e ao seu trono dará o SENHOR paz para todo o sempre.

33 ושבו דמיהם בראש יואב ובראש זרעו לעלם ולדוד ולזרעו ולביתו ולכסאו יהיה שלום עד עולם מעם יהוה

34 E subiu Benaia, filho de Joiada, e deu sobre ele, e o matou; e foi sepultado em sua casa, no deserto.

34 ויעל בניהו בן יהוידע ויפגע בו וימתהו ויקבר בביתו במדבר

35 E o rei pôs a Benaia, filho de Joiada, em seu lugar sobre o exército e a Zadoque, o sacerdote, pôs o rei em lugar de Abiatar.

35 ויתן המלך את בניהו בן יהוידע תחתיו על הצבא ואת צדוק הכהן נתן המלך תחת אביתר

36 Depois, enviou o rei, e chamou a Simei, e disse-lhe Edifica-te uma casa em Jerusalém, e habita aí, e daí não saias, nem para uma nem para outra parte.

36 וישלח המלך ויקרא לשמעי ויאמר לו בנה לך בית בירושלם וישבת שם ולא תצא משם אנה ואנה

37 Porque há de ser que, no dia em que saíres e passares o ribeiro de Cedrom, saibas decerto que morrerás; o teu sangue será sobre a tua cabeça.

37 והיה ביום צאתך ועברת את נחל קדרון ידע תדע כי מות תמות דמך יהיה בראשך

38 E Simei disse ao rei Boa é essa palavra; como tem dito o rei, meu senhor, assim fará o teu servo. E Simei habitou em Jerusalém muitos dias.

38 ויאמר שמעי למלך טוב הדבר כאשר דבר אדני המלך כן יעשה עבדך וישב שמעי בירושלם ימים רבים

39 Sucedeu, porém, que, ao cabo de três anos, dois servos de Simei fugiram para Aquis, filho de Maaca, rei de Gate; e deram parte a Simei, dizendo Eis que teus servos estão em Gate.

39 ויהי מקץ שלש שנים ויברחו שני עבדים לשמעי אל אכיש בן מעכה מלך גת ויגידו לשמעי לאמר הנה עבדיך בגת

40 Então, Simei se levantou, e albardou o seu jumento, e foi a Gate, para Aquis, a buscar a seus servos; assim, foi Simei e trouxe os seus servos de Gate.

40 ויקם שמעי ויחבש את חמרו וילך גתה אל אכיש לבקש את עבדיו וילך שמעי ויבא את עבדיו מגת

41 E disseram a Salomão que Simei de Jerusalém fora a Gate e tinha já voltado.

41 ויגד לשלמה כי הלך שמעי מירושלם גת וישב

42 Então, enviou o rei, e chamou a Simei, e disse-lhe Não te conjurei eu pelo SENHOR e protestei contra ti, dizendo No dia em que saíres para uma ou outra parte, sabe decerto que morrerás? E tu me disseste Boa é essa palavra que ouvi.

42 וישלח המלך ויקרא לשמעי ויאמר אליו הלוא השבעתיך ביהוה ואעד בך לאמר ביום צאתך והלכת אנה ואנה ידע תדע כי מות תמות ותאמר אלי טוב הדבר שמעתי

43 Por que, pois, não guardaste o juramento do SENHOR, nem o mandado que te mandei?

43 ומדוע לא שמרת את שבעת יהוה ואת המצוה אשר צויתי עליך

44 Disse mais o rei a Simei Bem sabes tu toda a maldade que o teu coração reconhece que fizeste a Davi, meu pai; pelo que o SENHOR fez recair a tua maldade sobre a tua cabeça.

44 ויאמר המלך אל שמעי אתה ידעת את כל הרעה אשר ידע לבבך אשר עשית לדוד אבי והשיב יהוה את רעתך בראשך

45 Mas o rei Salomão será abençoado, e o trono de Davi será confirmado perante o SENHOR, para sempre.

45 והמלך שלמה ברוך וכסא דוד יהיה נכון לפני יהוה עד עולם

46 E o rei mandou a Benaia, filho de Joiada, o qual saiu, e deu sobre ele, e morreu; assim foi confirmado o reino na mão de Salomão.

46 ויצו המלך את בניהו בן יהוידע ויצא ויפגע בו וימת והממלכה נכונה ביד שלמה

I Reis 3

1 E Salomão se aparentou com Faraó, rei do Egito, e tomou a filha de Faraó, e a trouxe à Cidade de Davi, até que acabasse de edificar a sua casa, e a Casa do SENHOR, e a muralha de Jerusalém em roda.

1 ויתחתן שלמה את פרעה מלך מצרים ויקח את בת פרעה ויביאה אל עיר דוד עד כלתו לבנות את ביתו ואת בית יהוה ואת חומת ירושלם סביב

2 Somente que o povo sacrificava sobre os altos, porque até àqueles dias ainda se não tinha edificado casa ao nome do SENHOR.

2 רק העם מזבחים בבמות כי לא נבנה בית לשם יהוה עד הימים ההם

3 E Salomão amava ao SENHOR, andando nos estatutos de Davi, seu pai; somente que nos altos sacrificava e queimava incenso.

3 ויאהב שלמה את יהוה ללכת בחקות דוד אביו רק בבמות הוא מזבח ומקטיר

4 E foi o rei a Gibeão para lá sacrificar, porque aquele era o alto grande; mil holocaustos sacrificou Salomão naquele altar.

4 וילך המלך גבענה לזבח שם כי היא הבמה הגדולה אלף עלות יעלה שלמה על המזבח ההוא

5 E em Gibeão apareceu o SENHOR a Salomão de noite em sonhos e disse-lhe Deus Pede o que quiseres que te dê.

5 בגבעון נראה יהוה אל שלמה בחלום הלילה ויאמר אלהים שאל מה אתן לך

6 E disse Salomão De grande beneficência usaste tu com teu servo Davi, meu pai, como também ele andou contigo em verdade, e em justiça, e em retidão de coração, perante a tua face; e guardaste-lhe esta grande beneficência e lhe deste um filho que se assentasse no seu trono, como se vê neste dia.

6 ויאמר שלמה אתה עשית עם עבדך דוד אבי חסד גדול כאשר הלך לפניך באמת ובצדקה ובישרת לבב עמך ותשמר לו את החסד הגדול הזה ותתן לו בן ישב על כסאו כיום הזה

7 Agora, pois, ó SENHOR, meu Deus, tu fizeste reinar teu servo em lugar de Davi, meu pai; e sou ainda menino pequeno, nem sei como sair, nem como entrar.

7 ועתה יהוה אלהי אתה המלכת את עבדך תחת דוד אבי ואנכי נער קטן לא אדע צאת ובא

8 E teu servo está no meio do teu povo que elegeste, povo grande, que nem se pode contar, nem numerar, pela sua multidão.

8 ועבדך בתוך עמך אשר בחרת עם רב אשר לא ימנה ולא יספר מרב

9 A teu servo, pois, dá um coração entendido para julgar a teu povo, para que prudentemente discirna entre o bem e o mal; porque quem poderia julgar a este teu tão grande povo?

9 ונתת לעבדך לב שמע לשפט את עמך להבין בין טוב לרע כי מי יוכל לשפט את עמך הכבד הזה

10 E esta palavra pareceu boa aos olhos do Senhor, que Salomão pedisse esta coisa.

10 וייטב הדבר בעיני אדני כי שאל שלמה את הדבר הזה

11 E disse-lhe Deus Porquanto pediste esta coisa e não pediste para ti riquezas, nem pediste a vida de teus inimigos, mas pediste para ti entendimento, para ouvir causas de juízo;

11 ויאמר אלהים אליו יען אשר שאלת את הדבר הזה ולא שאלת לך ימים רבים ולא שאלת לך עשר ולא שאלת נפש איביך ושאלת לך הבין לשמע משפט

12 eis que fiz segundo as tuas palavras, eis que te dei um coração tão sábio e entendido, que antes de ti teu igual não houve, e depois de ti teu igual se não levantará.

12 הנה עשיתי כדבריך הנה נתתי לך לב חכם ונבון אשר כמוך לא היה לפניך ואחריך לא יקום כמוך

13 E também até o que não pediste te dei, assim riquezas como glória; que não haja teu igual entre os reis, por todos os teus dias.

13 וגם אשר לא שאלת נתתי לך גם עשר גם כבוד אשר לא היה כמוך איש במלכים כל ימיך

14 E, se andares nos meus caminhos guardando os meus estatutos e os meus mandamentos, como andou Davi, teu pai, também prolongarei os teus dias.

14 ואם תלך בדרכי לשמר חקי ומצותי כאשר הלך דויד אביך והארכתי את ימיך

15 E acordou Salomão, e eis que era sonho. E veio a Jerusalém, e pôs-se perante a arca do concerto do SENHOR, e sacrificou holocaustos, e preparou sacrifícios pacíficos, e fez um banquete a todos os seus servos.

15 ויקץ שלמה והנה חלום ויבוא ירושלם ויעמד לפני ארון ברית אדני ויעל עלות ויעש שלמים ויעש משתה לכל עבדיו

16 Então, vieram duas mulheres prostitutas ao rei e se puseram perante ele.

16 אז תבאנה שתים נשים זנות אל המלך ותעמדנה לפניו

17 E disse-lhe uma das mulheres Ah! Senhor meu, eu e esta mulher moramos numa casa; e tive um filho, morando com ela naquela casa.

17 ותאמר האשה האחת בי אדני אני והאשה הזאת ישבת בבית אחד ואלד עמה בבית

18 E sucedeu que, ao terceiro dia depois do meu parto, também esta mulher teve um filho; estávamos juntas, estranho nenhum estava conosco na casa, senão nós ambas naquela casa.

18 ויהי ביום השלישי ללדתי ותלד גם האשה הזאת ואנחנו יחדו אין זר אתנו בבית זולתי שתים אנחנו בבית

19 E de noite morreu o filho desta mulher, porquanto se deitara sobre ele.

19 וימת בן האשה הזאת לילה אשר שכבה עליו

20 E levantou-se à meia-noite, e me tirou a meu filho do meu lado, dormindo a tua serva, e o deitou no seu seio, e a seu filho morto deitou no meu seio.

20 ותקם בתוך הלילה ותקח את בני מאצלי ואמתך ישנה ותשכיבהו בחיקה ואת בנה המת השכיבה בחיקי

21 E, levantando-me eu pela manhã, para dar de mamar a meu filho, eis que estava morto; mas, atentando pela manhã para ele, eis que não era o filho que eu havia tido.

21 ואקם בבקר להיניק את בני והנה מת ואתבונן אליו בבקר והנה לא היה בני אשר ילדתי

22 Então, disse a outra mulher Não, mas o vivo é meu filho, e teu filho, o morto. Porém esta disse Não, por certo, o morto é teu filho, e meu filho, o vivo. Assim falaram perante o rei.

22 ותאמר האשה האחרת לא כי בני החי ובנך המת וזאת אמרת לא כי בנך המת ובני החי ותדברנה לפני המלך

23 Então, disse o rei Esta diz Este que vive é meu filho, e teu filho, o morto; e esta outra diz Não, por certo; o morto é teu filho, e meu filho, o vivo.

23 ויאמר המלך זאת אמרת זה בני החי ובנך המת וזאת אמרת לא כי בנך המת ובני החי

24 Disse mais o rei Trazei-me uma espada. E trouxeram uma espada diante do rei.

24 ויאמר המלך קחו לי חרב ויבאו החרב לפני המלך

25 E disse o rei Dividi em duas partes o menino vivo e dai metade a uma e metade a outra.

25 ויאמר המלך גזרו את הילד החי לשנים ותנו את החצי לאחת ואת החצי לאחת

26 Mas a mulher cujo filho era o vivo falou ao rei (porque o seu coração se lhe enterneceu por seu filho) e disse Ah! Senhor meu, dai-lhe o menino vivo e por modo nenhum o mateis. Porém a outra dizia Nem teu nem meu seja; dividi-o antes.

26 ותאמר האשה אשר בנה החי אל המלך כי נכמרו רחמיה על בנה ותאמר בי אדני תנו לה את הילוד החי והמת אל תמיתהו וזאת אמרת גם לי גם לך לא יהיה גזרו

27 Então, respondeu o rei e disse Dai a esta o menino vivo e de maneira nenhuma o mateis, porque esta é sua mãe.

27 ויען המלך ויאמר תנו לה את הילוד החי והמת לא תמיתהו היא אמו

28 E todo o Israel ouviu a sentença que dera o rei e temeu ao rei, porque viram que havia nele a sabedoria de Deus, para fazer justiça.

28 וישמעו כל ישראל את המשפט אשר שפט המלך ויראו מפני המלך כי
ראו כי חכמת אלהים בקרבו לעשות משפט

I Reis 4

1 Assim, foi Salomão rei sobre todo o Israel.

1 ויהי המלך שלמה מלך על כל ישראל

2 E estes eram os príncipes que tinha Azarias, filho de Zadoque, sacerdote;

2 ואלה השרים אשר לו עזריהו בן צדוק הכהן

3 Eliorefe e Aías, filhos de Sisa, secretários; Josafá, filho de Ailude, chanceler;

3 אליחרף ואחיה בני שישא ספרים יהושפט בן אחילוד המזכיר

4 Benaia, filho de Joiada, era comandante do exército; Zadoque e Abiatar eram sacerdotes.

4 ובניהו בן יהוידע על הצבא וצדוק ואביתר כהנים

5 E Azarias, filho de Natã, estava sobre os provedores; e Zabude, filho de Natã, oficial-mor, amigo do rei;

5 ועזריהו בן נתן על הנצבים וזבוד בן נתן כהן רעה המלך

6 e Aisar, mordomo; Adonirão, filho de Abda, sobre o tributo.

6 ואחישר על הבית ואדנירם בן עבדא על המס

7 E tinha Salomão doze provedores sobre todo o Israel, que proviam ao rei e à sua casa; e cada um tinha a prover um mês no ano.

7 ולשלמה שנים עשר נצבים על כל ישראל וכלכלו את המלך ואת ביתו
חדש בשנה יהיה על אחד לכלכל

8 E estes são os seus nomes Ben-Hur, nas montanhas de Efraim;

8 ואלה שמותם בן חור בהר אפרים

9 Ben-Dequer, em Macaz, e em Saalabim, e em Bete-Semes, e em Elom, e em Bete-Hanã;

9 בן דקר במקץ ובשעלבים ובית שמש ואילון בית חנן

10 Ben-Hesede, em Arubote; também este tinha a Socó e a toda a terra de Héfer;

10 בן חסד בארבות לו שכה וכל ארץ חפר

11 Ben-Abinadabe, em todo o termo de Dor; tinha este a Tafate, filha de Salomão, por mulher;

11 בן אבינדב כל נפת דאר טפת בת שלמה היתה לו לאשה

12 Baaná, filho de Ailude, tinha a Taanaque, e a Megido, e a toda a Bete-Seã, que está junto a Zaretã, abaixo de Jezreel, desde Bete-Seã até Abel-Meolá, até dalém de Jocmeão.

12 בענא בן אחילוד תענך ומגדו וכל בית שאן אשר אצל צרתנה מתחת
ליזרעאל מבית שאן עד אבל מחולה עד מעבר ליקמעם

13 O filho de Geber, em Ramote-Gileade; tinha este as aldeias de Jair, filho de Manassés, as quais estão em Gileade; também tinha o termo de Argobe, o qual está em Basã, sessenta grandes cidades com muros e ferrolhos de cobre;

13 בן גבר ברמת גלעד לו חות יאיר בן מנשה אשר בגלעד לו חבל ארגב
אשר בבשן ששים ערים גדלות חומה ובריח נחשת

14 Ainadabe, filho de Ido, em Maanaim;

14 אחינדב בן עדא מחנימה

15 Aimaás, em Naftali; também este tomou a Basemate, filha de Salomão, por mulher;

15 אחימעץ בנפתלי גם הוא לקח את בשמת בת שלמה לאשה

16 Baaná, filho de Husai, em Aser e em Bealote;

16 בענא בן חושי באשר ובעלות

17 Josafá, filho de Parua, em Issacar;

17 יהושפט בן פרוח ביששכר

18 Simei, filho de Elá, em Benjamim;

18 שמעי בן אלא בבנימן

19 Geber, filho de Uri, na terra de Gileade, a terra de Seom, rei dos amorreus, e de Ogue, rei de Basã; e só uma guarnição havia naquela terra.

19 גבר בן ארי בארץ גלעד ארץ סיחון מלך האמרי ועג מלך הבשן ונציב אחד אשר בארץ

20 Eram, pois, os de Judá e Israel muitos, como a areia que está ao pé do mar em multidão, comendo, e bebendo, e alegrando-se.

20 יהודה וישראל רבים כחול אשר על הים לרב אכלים ושתים ושמחים

21 E dominava Salomão sobre todos os reinos desde o rio Eufrates até à terra dos filisteus, e até ao termo do Egito; os quais traziam presentes e serviram a Salomão todos os dias da sua vida.

21 ושלמה היה מושל בכל הממלכות מן הנהר ארץ פלשתים ועד גבול מצרים מגשים מנחה ועבדים את שלמה כל ימי חייו

22 Era, pois, o provimento de Salomão, cada dia, trinta coros de flor de farinha e sessenta coros de farinha;

22 ויהי לחם שלמה ליום אחד שלשים כר סלת וששים כר קמח

23 dez vacas gordas, e vinte vacas de pasto, e cem carneiros, afora os veados, e as cabras monteses, e os corços, e as aves cevadas.

23 עשרה בקר בראים ועשרים בקר רעי ומאה צאן לבד מאיל וצבי ויחמור וברברים אבוסים

24 Porque dominava sobre tudo quanto havia da banda de cá do rio Eufrates, de Tifsa até Gaza, sobre todos os reis da banda de cá do rio; e tinha paz de todas as bandas em roda dele.

24 כי הוא רדה בכל עבר הנהר מתפסח ועד עזה בכל מלכי עבר הנהר ושלום היה לו מכל עבריו מסביב

25 Judá e Israel habitavam seguros, cada um debaixo da sua videira e debaixo da sua figueira, desde Dã até Berseba, todos os dias de Salomão.

25 וישב יהודה וישראל לבטח איש תחת גפנו ותחת תאנתו מדן ועד באר שבע כל ימי שלמה

26 Tinha também Salomão quarenta mil estrebarias de cavalos para os seus carros e doze mil cavaleiros.

26 ויהי לשלמה ארבעים אלף ארות סוסים למרכבו ושנים עשר אלף פרשים

27 Proviam, pois, estes provedores, cada um no seu mês, ao rei Salomão e a todos quantos se chegavam à mesa do rei Salomão coisa nenhuma deixavam faltar.

27 וכלכלו הנצבים האלה את המלך שלמה ואת כל הקרב אל שלחן המלך שלמה איש חדשו לא יעדרו דבר

28 E traziam a cevada e a palha para os cavalos e para os ginetes, para o lugar onde estava cada um, segundo o seu cargo.

28 והשערים והתבן לסוסים ולרכש יבאו אל המקום אשר יהיה שם איש כמשפטו

29 E deu Deus a Salomão sabedoria, e muitíssimo entendimento, e largueza de coração, como a areia que está na praia do mar.

29 ויתן אלהים חכמה לשלמה ותבונה הרבה מאד ורחב לב כחול אשר על שפת הים

30 E era a sabedoria de Salomão maior do que a sabedoria de todos os do Oriente e do que toda a sabedoria dos egípcios.

30 ותרב חכמת שלמה מחכמת כל בני קדם ומכל חכמת מצרים

31 E era ele ainda mais sábio do que todos os homens, e do que Etã, ezraíta, e do que Hemã, e Calcol, e Darda, filhos de Maol; e correu o seu nome por todas as nações em redor.

31 ויחכם מכל האדם מאיתן האזרחי והימן וכלכל ודרדע בני מחול ויהי שמו בכל הגוים סביב

32 E disse três mil provérbios, e foram os seus cânticos mil e cinco.

32 וידבר שלשת אלפים משל ויהי שירו חמשה ואלף

33 Também falou das árvores, desde o cedro que está no Líbano até ao hissopo que nasce na parede; também falou dos animais, e das aves, e dos répteis, e dos peixes.

33 וידבר על העצים מן הארז אשר בלבנון ועד האזוב אשר יצא בקיר וידבר על הבהמה ועל העוף ועל הרמש ועל הדגים

34 E vinham de todos os povos a ouvir a sabedoria de Salomão e de todos os reis da terra que tinham ouvido da sua sabedoria.

34 ויבאו מכל העמים לשמע את חכמת שלמה מאת כל מלכי הארץ אשר שמעו את חכמתו

I Reis 5

1 E enviou Hirão, rei de Tiro, os seus servos a Salomão (porque ouvira que ungiram a Salomão rei em lugar de seu pai), porquanto Hirão sempre tinha amado a Davi.

1 וישלח חירם מלך צור את עבדיו אל שלמה כי שמע כי אתו משחו למלך תחת אביהו כי אהב היה חירם לדוד כל הימים

2 Então, Salomão enviou a Hirão, dizendo

2 וישלח שלמה אל חירם לאמר

3 Bem sabes tu que Davi, meu pai, não pôde edificar uma casa ao nome do SENHOR, seu Deus, por causa da guerra com que o cercaram, até que o SENHOR os pôs debaixo das plantas dos pés.

3 אתה ידעת את דוד אבי כי לא יכל לבנות בית לשם יהוה אלהיו מפני המלחמה אשר סבבהו עד תת יהוה אתם תחת כפות רגלו

4 Porém agora o SENHOR, meu Deus, me tem dado descanso de todos os lados; adversário não há, nem algum mal encontro.

4 ועתה הניח יהוה אלהי לי מסביב אין שטן ואין פגע רע

5 E eis que eu intento edificar uma casa ao nome do SENHOR, meu Deus, como falou o SENHOR a Davi, meu pai, dizendo Teu filho, que porei em teu lugar no teu trono, esse edificará uma casa ao meu nome.

5 והנני אמר לבנות בית לשם יהוה אלהי כאשר דבר יהוה אל דוד אבי לאמר בנך אשר אתן תחתיך על כסאך הוא יבנה הבית לשמי

6 Dá ordem, pois, agora, que do Líbano me cortem cedros, e os meus servos estarão com os teus servos, e eu te darei o salário dos teus servos, conforme tudo o que disseres; porque bem sabes tu que entre nós ninguém há que saiba cortar a madeira como os sidônios.

6 ועתה צוה ויכרתו לי ארזים מן הלבנון ועבדי יהיו עם עבדיך ושכר עבדיך אתן לך ככל אשר תאמר כי אתה ידעת כי אין בנו איש ידע לכרת עצים כצדנים

7 E aconteceu que, ouvindo Hirão as palavras de Salomão, muito se alegrou e disse Bendito seja hoje o SENHOR, que deu a Davi um filho sábio sobre este tão grande povo.

7 ויהי כשמע חירם את דברי שלמה וישמח מאד ויאמר ברוך יהוה היום אשר נתן לדוד בן חכם על העם הרב הזה

8 E enviou Hirão a Salomão, dizendo Ouvi o que me mandaste dizer. Eu farei toda a tua vontade acerca dos cedros e acerca das faias.

8 וישלח חירם אל שלמה לאמר שמעתי את אשר שלחת אלי אני אעשה את כל חפצך בעצי ארזים ובעצי ברושים

9 Os meus servos os levarão desde o Líbano até ao mar, e eu os farei conduzir em jangadas pelo mar até ao lugar que me

designares e ali os desamarrarei; e tu os tomarás; tu também farás a minha vontade, dando sustento à minha casa.

9 עבדי ירדו מן הלבנון ימה ואני אשימם דברות בים עד המקום אשר תשלח אלי ונפצתים שם ואתה תשא ואתה תעשה את חפצי לתת לחם ביתי

10 Assim, deu Hirão a Salomão madeira de cedros e madeira de faias, conforme toda a sua vontade.

10 ויהי חירום נתן לשלמה עצי ארזים ועצי ברושים כל חפצו

11 E Salomão deu a Hirão vinte mil coros de trigo, para sustento da sua casa, e vinte coros de azeite batido; isso dava Salomão a Hirão de ano em ano.

11 ושלמה נתן לחירם עשרים אלף כר חטים מכלת לביתו ועשרים כר שמן כתית כה יתן שלמה לחירם שנה בשנה

12 Deu, pois, o SENHOR a Salomão sabedoria como lhe tinha dito; e houve paz entre Hirão e Salomão, e ambos fizeram aliança.

12 ויהוה נתן חכמה לשלמה כאשר דבר לו ויהי שלם בין חירם ובין שלמה ויכרתו ברית שניהם

13 E o rei Salomão fez subir leva de gente dentre todo o Israel, e foi a leva de gente trinta mil homens.

13 ויעל המלך שלמה מס מכל ישראל ויהי המס שלשים אלף איש

14 E os enviou ao Líbano, cada mês dez mil por sua vez; um mês estavam no Líbano, e dois meses, cada um em sua casa; e Adonirão estava sobre a leva de gente.

14 וישלחם לבנונה עשרת אלפים בחדש חליפות חדש יהיו בלבנון שנים חדשים בביתו ואדנירם על המס

15 Tinha também Salomão setenta mil que levavam as cargas e oitenta mil que cortavam nas montanhas.

15 ויהי לשלמה שבעים אלף נשא סבל ושמנים אלף חצב בהר

16 Afora os chefes dos oficiais de Salomão, os quais estavam sobre aquela obra, três mil e trezentos, que davam as ordens ao povo que fazia aquela obra.

16 לבד משרי הנצבים לשלמה אשר על המלאכה שלשת אלפים ושלש מאות הרדים בעם העשים במלאכה

17 E mandou o rei que trouxessem pedras grandes e pedras preciosas, pedras lavradas, para fundarem a casa.

17 ויצו המלך ויסעו אבנים גדלות אבנים יקרות ליסד הבית אבני גזית

18 E as lavravam os edificadores de Salomão, e os de Hirão, e os gebalitas; e preparavam a madeira e as pedras para edificar a casa.

18 ויפסלו בני שלמה ובני חירום והגבלים ויכינו העצים והאבנים לבנות הבית

I Reis 6

1 E sucedeu que, no ano quatrocentos e oitenta, depois de saírem os filhos de Israel do Egito, no ano quarto do reinado de Salomão sobre Israel, no mês de zive (este é o mês segundo), Salomão começou a edificar a Casa do SENHOR.

1 ויהי בשמונים שנה וארבע מאות שנה לצאת בני ישראל מארץ מצרים בשנה הרביעית בחדש זו הוא החדש השני למלך שלמה על ישראל ויבן הבית ליהוה

2 E a casa que o rei Salomão edificou ao SENHOR era de sessenta côvados de comprimento, e de vinte côvados de largura, e de trinta côvados de altura.

2 והבית אשר בנה המלך שלמה ליהוה ששים אמה ארכו ועשרים רחבו ושלשים אמה קומתו

3 E o pórtico diante do templo da casa era de vinte côvados de comprimento, segundo a largura da casa, e de dez côvados de largura, diante da casa.

3 והאולם על פני היכל הבית עשרים אמה ארכו על פני רחב הבית עשר באמה רחבו על פני הבית

4 E fez à casa janelas de vista estreita.

4 ויעש לבית חלוני שקפים אטמים

5 Edificou ao redor da parede da casa câmaras, ao redor das paredes da casa, tanto do templo como do oráculo; e assim lhe fez câmaras colaterais em redor.

5 ויבן על קיר הבית יצוע סביב את קירות הבית סביב להיכל ולדביר ויעש צלעות סביב

6 A câmara de baixo era de cinco côvados de largura, e a do meio, de seis côvados de largura, e a terceira, de sete côvados de largura, porque, pela parte de fora da casa ao redor, fizera encostos, para não travarem as paredes da casa.

6 היצוע התחתנה חמש באמה רחבה והתיכנה שש באמה רחבה והשלישית שבע באמה רחבה כי מגרעות נתן לבית סביב חוצה לבלתי אחז בקירות הבית

7 E edificava-se a casa com pedras preparadas; como as traziam, se edificava, de maneira que nem martelo, nem machado, nem

nenhum outro instrumento de ferro se ouviu na casa quando a edificavam.

7 והבית בהבנתו אבן שלמה מסע נבנה ומקבות והגרזן כל כלי ברזל לא נשמע בבית בהבנתו

8 A porta da câmara do meio estava do lado direito da casa, e por caracóis se subia à do meio, e da do meio, à terceira.

8 פתח הצלע התיכנה אל כתף הבית הימנית ובלולים יעלו על התיכנה ומן התיכנה אל השלשים

9 Assim, pois, edificou a casa, e a aperfeiçoou, e cobriu a casa com pranchões e tabuados de cedro.

9 ויבן את הבית ויכלהו ויספן את הבית גבים ושדרת בארזים

10 Também edificou as câmaras a toda a casa, de cinco côvados de altura, e as travou com a casa com madeira de cedro.

10 ויבן את היצוע על כל הבית חמש אמות קומתו ויאחז את הבית בעצי ארזים

11 Então, veio a palavra do SENHOR a Salomão, dizendo

11 ויהי דבר יהוה אל שלמה לאמר

12 Quanto a esta casa que tu edificas, se andares nos meus estatutos, e fizeres os meus juízos, e guardares todos os meus mandamentos, andando neles, confirmarei para contigo a minha palavra, a qual falei a Davi, teu pai;

12 הבית הזה אשר אתה בנה אם תלך בחקתי ואת משפטי תעשה ושמרת את כל מצותי ללכת בהם והקמתי את דברי אתך אשר דברתי אל דוד אביך

13 e habitarei no meio dos filhos de Israel e não desampararei o meu povo de Israel.

13 ושכנתי בתוך בני ישראל ולא אעזב את עמי ישראל

14 Assim edificou Salomão aquela casa e a aperfeiçoou.

14 ויבן שלמה את הבית ויכלהו

15 Também cobriu as paredes da casa por dentro com tábuas de cedro; desde o soalho da casa até ao teto, tudo cobriu com madeira por dentro e cobriu o soalho da casa com tábuas de faia.

15 ויבן את קירות הבית מביתה בצלעות ארזים מקרקע הבית עד קירות הספן צפה עץ מבית ויצף את קרקע הבית בצלעות ברושים

16 Edificou mais vinte côvados de tábuas de cedro nos lados da casa, desde o soalho até às paredes, e por dentro lhas edificou para o oráculo, para o Santo dos Santos.

16 ויבן את עשרים אמה מירכותי הבית בצלעות ארזים מן הקרקע עד הקירות ויבן לו מבית לדביר לקדש הקדשים

17 Era, pois, a casa de quarenta côvados, a saber, o templo interior.

17 וארבעים באמה היה הבית הוא ההיכל לפני

18 E o cedro da casa por dentro era lavrado de botões e flores abertas; tudo era cedro; pedra nenhuma se via.

18 וארז אל הבית פנימה מקלעת פקעים ופטורי צצים הכל ארז אין אבן נראה

19 E, por dentro da casa interior, preparou o oráculo, para pôr ali a arca do concerto do SENHOR.

19 ודביר בתוך הבית מפנימה הכין לתתן שם את ארון ברית יהוה

20 E o oráculo no interior era de vinte côvados de comprimento, e de vinte côvados de largura, e de vinte côvados de altura; e o cobriu de ouro puro e também cobriu de cedro o altar.

20 ולפני הדביר עשרים אמה ארך ועשרים אמה רחב ועשרים אמה קומתו ויצפהו זהב סגור ויצף מזבח ארז

21 E cobriu Salomão a casa por dentro de ouro puro, e, com cadeias de ouro, pôs um véu diante do oráculo, e o cobriu com ouro.

21 ויצף שלמה את הבית מפנימה זהב סגור ויעבר ברתיקות זהב לפני הדביר ויצפהו זהב

22 Assim, toda a casa cobriu de ouro, até acabar toda a casa; também todo o altar que estava diante do oráculo cobriu de ouro.

22 ואת כל הבית צפה זהב עד תם כל הבית וכל המזבח אשר לדביר צפה זהב

23 E, no oráculo, fez dois querubins de madeira de oliveira, cada um da altura de dez côvados.

23 ויעש בדביר שני כרובים עצי שמן עשר אמות קומתו

24 E uma asa de um querubim era de cinco côvados, e a outra asa do querubim, de outros cinco côvados; dez côvados havia desde a extremidade de uma das suas asas até à extremidade da outra das suas asas.

24 וחמש אמות כנף הכרוב האחת וחמש אמות כנף הכרוב השנית עשר אמות מקצות כנפיו ועד קצות כנפיו

25 Assim era também de dez côvados o outro querubim; ambos os querubins eram de uma mesma medida e de um mesmo talhe.

25 ועשר באמה הכרוב השני מדה אחת וקצב אחד לשני הכרבים

26 A altura de um querubim, de dez côvados, e, assim, a do outro querubim.

26 קומת הכרוב האחד עשר באמה וכן הכרוב השני

27 E pôs estes querubins no meio da casa de dentro; e os querubins estendiam as asas, de maneira que a asa de um tocava na parede, e a asa do outro querubim tocava na outra parede, e as suas asas no meio da casa tocavam uma na outra.

27 ויתן את הכרובים בתוך הבית הפנימי ויפרשו את כנפי הכרבים ותגע כנף האחד בקיר וכנף הכרוב השני נגעת בקיר השני וכנפיהם אל תוך הבית נגעת כנף אל כנף

28 E cobriu de ouro os querubins.

28 ויצף את הכרובים זהב

29 E todas as paredes da casa ao redor lavrou de esculturas e de entalhes de querubins, e de palmas, e de flores abertas, por dentro e por fora.

29 ואת כל קירות הבית מסב קלע פתוחי מקלעות כרובים ותמרת ופטורי צצים מלפנים ולחיצון

30 Também cobriu de ouro o soalho da casa, por dentro e por fora.

30 ואת קרקע הבית צפה זהב לפנימה ולחיצון

31 E, à entrada do oráculo, fez portas de madeira de oliveira; a verga com as ombreiras formavam a quinta parte da parede.

31 ואת פתח הדביר עשה דלתות עצי שמן האיל מזוזות חמשית

32 Também as duas portas eram da madeira de oliveira; e lavrou nelas entalhes de querubins, e de palmas, e de flores abertas, os quais cobriu de ouro; também estendeu ouro sobre os querubins e sobre as palmas.

32 ושתי דלתות עצי שמן וקלע עליהם מקלעות כרובים ותמרות ופטורי צצים וצפה זהב וירד על הכרובים ועל התמרות את הזהב

33 E assim fez à porta do templo ombreiras de madeira de oliveira, da quarta parte da parede.

33 וכן עשה לפתח ההיכל מזוזות עצי שמן מאת רבעית

34 E eram as duas portas de madeira de faia; e as duas folhas de uma porta eram dobradiças, assim como eram também dobradiças as duas folhas entalhadas das outras portas.

34 ושתי דלתות עצי ברושים שני צלעים הדלת האחת גלילים ושני קלעים הדלת השנית גלילים

35 E as lavrou de querubins, e de palmas, e de flores abertas e as cobriu de ouro acomodado ao lavor.

35 וקלע כרובים ותמרות ופטרי צצים וצפה זהב מישר על המחקה

36 Também edificou o pátio interior de três ordens de pedras lavradas e de uma ordem de vigas de cedro.

36 ויבן את החצר הפנימית שלשה טורי גזית וטור כרתת ארזים

37 No ano quarto, se pôs o fundamento da Casa do SENHOR, no mês de zive.

37 בשנה הרביעית יסד בית יהוה בירח זו

38 E, no ano undécimo, no mês de bul, que é o mês oitavo, se acabou esta casa com todas as suas dependências e com tudo o que lhe convinha; e a edificou em sete anos.

38 ובשנה האחת עשרה בירח בול הוא החדש השמיני כלה הבית לכל דבריו ולכל משפטו ויבנהו שבע שנים

I Reis 7

1 Porém a sua casa edificou Salomão em treze anos e acabou toda a sua casa.

1 ואת ביתו בנה שלמה שלש עשרה שנה ויכל את כל ביתו

2 Também edificou a casa do bosque do Líbano, de cem côvados de comprimento, e de cinquenta côvados de largura, e de trinta côvados de altura, sobre quatro ordens de colunas de cedro e vigas de cedro sobre as colunas.

2 ויבן את בית יער הלבנון מאה אמה ארכו וחמשים אמה רחבו ושלשים אמה קומתו על ארבעה טורי עמודי ארזים וכרתות ארזים על העמודים

3 E por cima estava coberta de cedro sobre as vigas, que estavam sobre quarenta e cinco colunas, quinze em cada ordem.

3 וספן בארז ממעל על הצלעת אשר על העמודים ארבעים וחמשה חמשה עשר הטור

4 E havia três ordens de janelas; e uma janela estava defronte da outra janela, em três ordens.

4 ושקפים שלשה טורים ומחזה אל מחזה שלש פעמים

5 Também todas as portas e ombreiras eram quadradas de uma mesma vista; e uma janela estava defronte da outra, em três ordens.

5 וכל הפתחים והמזוזות רבעים שקף ומול מחזה אל מחזה שלש פעמים

6 Depois, fez um pórtico de colunas de cinquenta côvados de comprimento e de trinta côvados de largura; e o pórtico estava defronte delas, e as colunas com as grossas vigas, defronte delas.

6 ואת אולם העמודים עשה חמשים אמה ארכו ושלשים אמה רחבו ואולם על פניהם ועמדים ועב על פניהם

7 Também fez o pórtico para o trono onde julgava, para pórtico de juízo, que estava coberto de cedro de soalho a soalho.

7 ואולם הכסא אשר ישפט שם אלם המשפט עשה וספון בארז מהקרקע עד הקרקע

8 E em sua casa, em que morava, havia outro pátio por dentro do pórtico, de obra semelhante a este; também para a filha de Faraó, que Salomão tomara por mulher, fez uma casa semelhante àquele pórtico.

8 וביתו אשר ישב שם חצר האחרת מבית לאולם כמעשה הזה היה ובית יעשה לבת פרעה אשר לקח שלמה כאולם הזה

9 Todas essas coisas eram de pedras finíssimas, cortadas à medida, serradas à serra por dentro e por fora; e isso, desde o fundamento até às beiras do teto e por fora até ao grande pátio.

9 כל אלה אבנים יקרת כמדת גזית מגררות במגרה מבית ומחוץ וממסד עד הטפחות ומחוץ עד החצר הגדולה

10 Também estava fundado sobre pedras finas, pedras grandes, sobre pedras de dez côvados e pedras de oito côvados

10 ומיסד אבנים יקרות אבנים גדלות אבני עשר אמות ואבני שמנה אמות

11 e em cima sobre pedras finas, lavradas segundo as medidas, e cedros.

11 ומלמעלה אבנים יקרות כמדות גזית וארז

12 E era o pátio grande ao redor de três ordens de pedras lavradas, com uma ordem de vigas de cedro; assim era também o pátio interior da Casa do SENHOR e o pórtico daquela casa.

12 וחצר הגדולה סביב שלשה טורים גזית וטור כרתת ארזים ולחצר בית יהוה הפנימית ולאלם הבית

13 E enviou o rei Salomão mensageiros e mandou trazer a Hirão de Tiro.

13 וישלח המלך שלמה ויקח את חירם מצר

14 Este era filho de uma mulher viúva, da tribo de Naftali, e fora seu pai um homem de Tiro que trabalhava em cobre; e era cheio de sabedoria, e de entendimento, e de ciência para fazer toda obra de cobre; este veio ao rei Salomão e fez toda a sua obra.

14 בן אשה אלמנה הוא ממטה נפתלי ואביו איש צרי חרש נחשת וימלא את החכמה ואת התבונה ואת הדעת לעשות כל מלאכה בנחשת ויבוא אל המלך שלמה ויעש את כל מלאכתו

15 Porque formou duas colunas de cobre; a altura de cada coluna era de dezoito côvados, e um fio de doze côvados cercava cada uma das colunas.

15 ויצר את שני העמודים נחשת שמנה עשרה אמה קומת העמוד האחד וחוט שתים עשרה אמה יסב את העמוד השני

16 Também fez dois capitéis de fundição de cobre para pôr sobre a cabeça das colunas; de cinco côvados era a altura de um capitel, e de cinco côvados, a altura do outro capitel.

16 ושתי כתרת עשה לתת על ראשי העמודים מצק נחשת חמש אמות קומת הכתרת האחת וחמש אמות קומת הכתרת השנית

17 As redes eram de obra de rede, as cintas, de obra de cadeia para os capitéis que estavam sobre a cabeça das colunas, sete para um capitel e sete para o outro capitel.

17 שבכים מעשה שבכה גדלים מעשה שרשרות לכתרת אשר על ראש העמודים שבעה לכתרת האחת ושבעה לכתרת השנית

18 Assim fez as colunas juntamente com duas fileiras ao redor sobre uma rede, para cobrir os capitéis que estavam sobre a cabeça das romãs; assim também fez com o outro capitel.

18 ויעש את העמודים ושני טורים סביב על השבכה האחת לכסות את הכתרת אשר על ראש הרמנים וכן עשה לכתרת השנית

19 E os capitéis que estavam sobre a cabeça das colunas eram de obra de lírios no pórtico, de quatro côvados.

19 וכתרת אשר על ראש העמודים מעשה שושן באולם ארבע אמות

20 Os capitéis, pois, sobre as duas colunas estavam também defronte, em cima do bojo que estava junto à rede; e duzentas romãs, em fileiras ao redor, estavam também sobre o outro capitel.

20 וכתרת על שני העמודים גם ממעל מלעמת הבטן אשר לעבר שבכה והרמונים מאתים טרים סביב על הכתרת השנית

21 Depois, levantou as colunas no pórtico do templo; e, levantando a coluna direita, chamou o seu nome Jaquim; e, levantando a coluna esquerda, chamou o seu nome Boaz.

21 ויקם את העמדים לאלם ההיכל ויקם את העמוד הימני ויקרא את שמו יכין ויקם את העמוד השמאלי ויקרא את שמו בעז

22 E sobre a cabeça das colunas estava a obra de lírios. E assim se acabou a obra das colunas.

22 ועל ראש העמודים מעשה שושן ותתם מלאכת העמודים

23 Fez mais o mar de fundição, de dez côvados de uma borda até à outra borda, redondo ao redor, e de cinco côvados de alto; e um cordão de trinta côvados o cingia ao redor.

23 ויעש את הים מוצק עשר באמה משפתו עד שפתו עגל סביב וחמש באמה קומתו וקוה שלשים באמה יסב אתו סביב

24 E, por baixo da sua borda, ao redor, havia botões que o cingiam; por dez côvados cercavam aquele mar ao redor; duas ordens desses botões foram fundidas na sua fundição.

24 ופקעים מתחת לשפתו סביב סבבים אתו עשר באמה מקפים את הים סביב שני טורים הפקעים יצקים ביצקתו

25 E firmava-se sobre doze bois, três que olhavam para o norte, e três que olhavam para o ocidente, e três que olhavam para o sul, e três que olhavam para o oriente; e o mar em cima estava sobre eles, e todas as suas partes posteriores, para a banda de dentro.

25 עמד על שני עשר בקר שלשה פנים צפונה ושלשה פנים ימה ושלשה פנים נגבה ושלשה פנים מזרחה והים עליהם מלמעלה וכל אחריהם ביתה

26 E a grossura era de um palmo, e a sua borda, como a obra da borda de um copo ou de flor de lírios; ele levava dois mil batos.

26 ועביו טפח ושפתו כמעשה שפת כוס פרח שושן אלפים בת יכיל

27 Fez também as dez bases de cobre; o comprimento de uma base, de quatro côvados, e, de quatro côvados, a sua largura, e, de três côvados, a sua altura.

27 ויעש את המכנות עשר נחשת ארבע באמה ארך המכונה האחת וארבע באמה רחבה ושלש באמה קומתה

28 E esta era a obra das bases; tinham cintas, e as cintas estavam entre as molduras.

28 וזה מעשה המכונה מסגרת להם ומסגרת בין השלבים

29 E sobre as cintas que estavam entre as molduras havia leões, bois e querubins, e sobre as molduras, uma base por cima, e, debaixo dos leões e dos bois, junturas de obra estendida.

29 ועל המסגרות אשר בין השלבים אריות בקר וכרובים ועל השלבים כן ממעל ומתחת לאריות ולבקר ליות מעשה מורד

30 E uma base tinha quatro rodas de metal e lâminas de cobre; e os seus quatro cantos tinham ombros; debaixo da pia, estavam estes ombros fundidos, da banda de cada uma das junturas.

30 וארבעה אופני נחשת למכונה האחת וסרני נחשת וארבעה פעמתיו כתפת להם מתחת לכיר הכתפת יצקות מעבר איש ליות

31 E a sua boca estava dentro da coroa, e era de um côvado por cima; e era a sua boca redonda, segundo a obra da base, de côvado e meio; e também sobre a sua boca havia entalhes, e as suas cintas eram quadradas, não redondas.

31 ופיהו מבית לכתרת ומעלה באמה ופיה עגל מעשה כן אמה וחצי האמה וגם על פיה מקלעות ומסגרתיהם מרבעות לא עגלות

32 E as quatro rodas estavam debaixo das cintas, e os eixos das rodas, na base; e era a altura de cada roda de côvado e meio.

32 וארבעת האופנים למתחת למסגרות וידות האופנים במכונה וקומת האופן האחד אמה וחצי האמה

33 E era a obra das rodas como a obra da roda de carro; seus eixos, e suas cambas, e seus cubos, e seus raios, todos eram fundidos.

33 ומעשה האופנים כמעשה אופן המרכבה ידותם וגביהם וחשקיהם וחשריהם הכל מוצק

34 E havia quatro ombros aos quatro cantos de cada base; seus ombros saíam da base.

34 וארבע כתפות אל ארבע פנות המכנה האחת מן המכנה כתפיה

35 E, no alto de cada base, havia uma altura redonda de meio côvado ao redor; também sobre o alto de cada base havia asas e cintas que saíam delas.

35 ובראש המכונה חצי האמה קומה עגל סביב ועל ראש המכנה ידתיה ומסגרתיה ממנה

36 E, nas pranchas das suas asas e nas suas cintas, lavrou querubins, leões e palmas, segundo o vazio de cada uma, e junturas ao redor.

36 ויפתח על הלחת ידתיה ועל ומסגרתיה כרובים אריות ותמרת כמער איש וליות סביב

37 Conforme esta, fez as dez bases; todas tinham uma mesma fundição, uma mesma medida e um mesmo entalhe.

37 כזאת עשה את עשר המכנות מוצק אחד מדה אחת קצב אחד לכלהנה

38 Também fez dez pias de cobre; em cada pia, cabiam quarenta batos, e cada pia era de quatro côvados, e, sobre cada uma das dez bases, estava uma pia.

38 ויעש עשרה כירות נחשת ארבעים בת יכיל הכיור האחד ארבע באמה הכיור האחד כיור אחד על המכנה האחת לעשר המכונות

39 E pôs cinco bases à direita da casa e cinco à esquerda da casa; porém o mar pôs ao lado direito da casa para a banda do oriente, da parte do sul.

39 ויתן את המכנות חמש על כתף הבית מימין וחמש על כתף הבית
משמאלו ואת הים נתן מכתף הבית הימנית קדמה ממול נגב

40 Depois, fez Hirão as pias, e as pás, e as bacias; e acabou Hirão de fazer toda a obra que fez para o rei Salomão, para a Casa do SENHOR,

40 ויעש חירום את הכירות ואת היעים ואת המזרקות ויכל חירם לעשות
את כל המלאכה אשר עשה למלך שלמה בית יהוה

41 a saber, as duas colunas, e os globos dos capitéis que estavam sobre a cabeça das duas colunas, e as duas redes, para cobrir os dois globos dos capitéis que estavam sobre a cabeça das colunas,

41 עמדים שנים וגלת הכתרת אשר על ראש העמדים שתים והשבכות
שתים לכסות את שתי גלת הכתרת אשר על ראש העמודים

42 e as quatrocentas romãs, para as duas redes, a saber, duas carreiras de romãs para cada rede, para cobrirem os dois globos dos capitéis que estavam em cima das colunas,

42 ואת הרמנים ארבע מאות לשתי השבכות שני טורים רמנים לשבכה
האחת לכסות את שתי גלת הכתרת אשר על פני העמודים

43 juntamente com as dez bases e as dez pias sobre as bases,

43 ואת המכנות עשר ואת הכירת עשרה על המכנות

44 como também um mar e os doze bois debaixo daquele mar,

44 ואת הים האחד ואת הבקר שנים עשר תחת הים

45 e os caldeirões, e as pás, e as bacias, e todos esses utensílios que fez Hirão para o rei Salomão, para a Casa do SENHOR, todos eram de cobre brunido.

45 ואת הסירות ואת היעים ואת המזרקות ואת כל הכלים האהל אשר
עשה חירם למלך שלמה בית יהוה נחשת ממרט

46 Na planície do Jordão, o rei os fundiu em terra barrenta, entre
Sucote e Sartã.

46 בככר הירדן יצקם המלך במעבה האדמה בין סכות ובין צרתן

47 E deixou Salomão de pesar todos os utensílios, pelo seu
excessivo número, não se averiguando, pois, o peso do cobre.

47 וינח שלמה את כל הכלים מרב מאד מאד לא נחקר משקל הנחשת

48 Também fez Salomão todos os utensílios que convinham à
Casa do SENHOR o altar de ouro; e a mesa de ouro, sobre a qual
estavam os pães da proposição;

48 ויעש שלמה את כל הכלים אשר בית יהוה את מזבח הזהב ואת
השלחן אשר עליו לחם הפנים זהב

49 e os castiçais, cinco à direita e cinco à esquerda, diante do
oráculo, de ouro finíssimo; e as flores; e as lâmpadas e os
espevitadores, também de ouro,

49 ואת המנרות חמש מימין וחמש משמאול לפני הדביר זהב סגור והפרח
והנרת והמלקחים זהב

50 como também as taças; e os apagadores; e as bacias; e os
perfumadores e os braseiros, de ouro finíssimo; e as coiceiras
para as portas da casa interior para o lugar santíssimo; e as das
portas da casa do templo, também de ouro.

50 והספות והמזמרות והמזרקות והכפות והמחתות זהב סגור והפתות
לדלתות הבית הפנימי לקדש הקדשים לדלתי הבית להיכל זהב

51 Assim se acabou toda a obra que fez o rei Salomão para a
Casa do SENHOR. Então, trouxe Salomão as coisas santas de seu

pai Davi; a prata, e o ouro, e os utensílios pôs entre os tesouros da Casa do SENHOR.

51 ותשלם כל המלאכה אשר עשה המלך שלמה בית יהוה ויבא שלמה את קדשי דוד אביו את הכסף ואת הזהב ואת הכלים נתן באצרות בית יהוה

I Reis 8

1 Então, congregou Salomão os anciãos de Israel e todos os cabeças das tribos, os príncipes dos pais, dentre os filhos de Israel, diante de si em Jerusalém, para fazerem subir a arca do concerto do SENHOR da Cidade de Davi, que é Sião.

1 אז יקהל שלמה את זקני ישראל את כל ראשי המטות נשיאי האבות לבני ישראל אל המלך שלמה ירושלם להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דוד היא ציון

2 E todos os homens de Israel se juntaram, na festa, ao rei Salomão, no mês de etanim, que é o sétimo mês.

2 ויקהלו אל המלך שלמה כל איש ישראל בירח האתנים בחג הוא החדש השביעי

3 E vieram todos os anciãos de Israel, e os sacerdotes alçaram a arca.

3 ויבאו כל זקני ישראל וישאו הכהנים את הארון

4 E trouxeram a arca do SENHOR para cima e o tabernáculo da congregação, juntamente com todos os utensílios sagrados que havia no tabernáculo; assim os trouxeram para cima os sacerdotes e os levitas.

4 ויעלו את ארון יהוה ואת אהל מועד ואת כל כלי הקדש אשר באהל ויעלו אתם הכהנים והלוים

5 E o rei Salomão e toda a congregação de Israel que se
congregara a ele estavam todos diante da arca, sacrificando
ovelhas e vacas, que se não podiam contar, nem numerar pela
multidão.

5 והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנועדים עליו אתו לפני הארון מזבחים
צאן ובקר אשר לא יספרו ולא ימנו מרב

6 Assim trouxeram os sacerdotes a arca do concerto do SENHOR
ao seu lugar, ao oráculo da casa, ao Lugar Santíssimo, até
debaixo das asas dos querubins.

6 ויבאו הכהנים את ארון ברית יהוה אל מקומו אל דביר הבית אל קדש
הקדשים אל תחת כנפי הכרובים

7 Porque os querubins estendiam ambas as asas sobre o lugar
da arca e cobriam a arca e os seus varais por cima.

7 כי הכרובים פרשים כנפים אל מקום הארון ויסכו הכרבים על הארון ועל
בדיו מלמעלה

8 E os varais sobressaíram tanto, que as pontas dos varais se
viam desde o santuário diante do oráculo; porém de fora não se
viam; e ficaram ali até ao dia de hoje.

8 ויארכו הבדים ויראו ראשי הבדים מן הקדש על פני הדביר ולא יראו
החוצה ויהיו שם עד היום הזה

9 Na arca, nada havia, senão só as duas tábuas de pedra que
Moisés ali pusera junto a Horebe, quando o SENHOR fez aliança
com os filhos de Israel, saindo eles da terra do Egito.

9 אין בארון רק שני לחות האבנים אשר הנח שם משה בחרב אשר כרת
יהוה עם בני ישראל בצאתם מארץ מצרים

10 E sucedeu que, saindo os sacerdotes do santuário, uma
nuvem encheu a Casa do SENHOR.

10 ויהי בצאת הכהנים מן הקדש והענן מלא את בית יהוה

11 E não podiam ter-se em pé os sacerdotes para ministrar, por causa da nuvem, porque a glória do SENHOR enchera a Casa do SENHOR.

11 ולא יכלו הכהנים לעמד לשרת מפני הענן כי מלא כבוד יהוה את בית יהוה

12 Então, disse Salomão O SENHOR disse que habitaria nas trevas.

12 אז אמר שלמה יהוה אמר לשכן בערפל

13 Certamente, te edifiquei uma casa para morada, assento para a tua eterna habitação.

13 בנה בניתי בית זבל לך מכון לשבתך עולמים

14 Então, virou o rei o rosto e abençoou toda a congregação de Israel; e toda a congregação de Israel estava em pé.

14 ויסב המלך את פניו ויברך את כל קהל ישראל וכל קהל ישראל עמד

15 E disse Bendito seja o SENHOR, o Deus de Israel, que falou pela sua boca a Davi, meu pai, e pela sua mão o cumpriu, dizendo

15 ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דוד אבי ובידו מלא לאמר

16 Desde o dia em que eu tirei o meu povo de Israel do Egito, não escolhi cidade alguma de todas as tribos de Israel para edificar alguma casa, para ali estabelecer o meu nome; porém escolhi a Davi, para que governasse sobre o meu povo de Israel.

16 מן היום אשר הוצאתי את עמי את ישראל ממצרים לא בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית להיות שמי שם ואבחר בדוד להיות על עמי ישראל

17 Também Davi, meu pai, propusera em seu coração o edificar casa ao nome do SENHOR, o Deus de Israel.

17 ויהי עם לבב דוד אבי לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל

18 Porém o SENHOR disse a Davi, meu pai Porquanto propuseste no teu coração o edificar casa ao meu nome, bem fizeste em o propor no teu coração.

18 ויאמר יהוה אל דוד אבי יען אשר היה עם לבבך לבנות בית לשמי הטיבת כי היה עם לבבך

19 Todavia, tu não edificarás esta casa, porém teu filho, que descender de ti, edificará esta casa ao meu nome.

19 רק אתה לא תבנה הבית כי אם בנך היצא מחלציך הוא יבנה הבית לשמי

20 Assim confirmou o SENHOR a sua palavra que tinha dito; porque me levantei em lugar de Davi, meu pai, e me assentei no trono de Israel, como tem dito o SENHOR; e edifiquei uma casa ao nome do SENHOR, o Deus de Israel.

20 ויקם יהוה את דברו אשר דבר ואקם תחת דוד אבי ואשב על כסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל

21 E constituí ali lugar para a arca em que está o concerto que o SENHOR fez com nossos pais, quando os tirou da terra do Egito.

21 ואשם שם מקום לארון אשר שם ברית יהוה אשר כרת עם אבתינו בהוציאו אתם מארץ מצרים

22 E pôs-se Salomão diante do altar do SENHOR, em frente de toda a congregação de Israel, e estendeu as mãos para os céus,

22 ויעמד שלמה לפני מזבח יהוה נגד כל קהל ישראל ויפרש כפיו השמים

23 e disse Ó SENHOR, Deus de Israel, não há Deus como tu, em cima nos céus nem embaixo na terra, que guardas o concerto e a beneficência a teus servos que andam de todo o seu coração diante de ti;

23 ויאמר יהוה אלהי ישראל אין כמוך אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת שמר הברית והחסד לעבדיך ההלכים לפניך בכל לבם

24 que cumpriste com teu servo Davi, meu pai, o que lhe disseras; porque, com a tua boca, o disseste e, com a tua mão, o cumpriste, como neste dia se vê.

24 אשר שמרת לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו ותדבר בפיך ובידך מלאת כיום הזה

25 Agora, pois, ó SENHOR, Deus de Israel, faze a teu servo Davi, meu pai, o que lhe falaste, dizendo Não te faltará sucessor diante de mim, que se assente no trono de Israel; somente que teus filhos guardem o seu caminho, para andarem diante de mim como tu andaste diante de mim.

25 ועתה יהוה אלהי ישראל שמר לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו לאמר לא יכרת לך איש מלפני ישב על כסא ישראל רק אם ישמרו בניך את דרכם ללכת לפני כאשר הלכת לפני

26 Agora, também, ó Deus de Israel, cumpra-se a tua palavra que disseste a teu servo Davi, meu pai.

26 ועתה אלהי ישראל יאמן נא דבריך אשר דברת לעבדך דוד אבי

27 Mas, na verdade, habitaria Deus na terra? Eis que os céus e
até o céu dos céus te não poderiam conter, quanto menos esta
casa que eu tenho edificado.

27 כי האמנם ישב אלהים על הארץ הנה השמים ושמי השמים לא
יכלכלוך אף כי הבית הזה אשר בניתי

28 Volve-te, pois, para a oração de teu servo e para a sua súplica,
ó SENHOR, meu Deus, para ouvires o clamor e a oração que o
teu servo, hoje, faz diante de ti.

28 ופנית אל תפלת עבדך ואל תחנתו יהוה אלהי לשמע אל הרנה ואל
התפלה אשר עבדך מתפלל לפניך היום

29 Para que os teus olhos, noite e dia, estejam abertos sobre
esta casa, sobre este lugar, do qual disseste O meu nome estará
ali; para ouvires a oração que o teu servo fizer neste lugar.

29 להיות עינך פתחות אל הבית הזה לילה ויום אל המקום אשר אמרת
יהיה שמי שם לשמע אל התפלה אשר יתפלל עבדך אל המקום הזה

30 Ouve, pois, a súplica do teu servo e do teu povo de Israel,
quando orarem neste lugar; também ouve tu, no lugar da tua
habitação nos céus; ouve também e perdoa.

30 ושמעת אל תחנת עבדך ועמך ישראל אשר יתפללו אל המקום הזה
ואתה תשמע אל מקום שבתך אל השמים ושמעת וסלחת

31 Quando alguém pecar contra o seu próximo, e puserem sobre
ele juramento, para o ajuramentarem, e vier o juramento diante
do teu altar, nesta casa,

31 את אשר יחטא איש לרעהו ונשא בו אלה להאלתו ובא אלה לפני
מזבחך בבית הזה

32 ouve tu, então, nos céus, e age, e julga os teus servos,
condenando ao injusto, fazendo recair o seu proceder sobre a

sua cabeça, e justificando ao justo, e fazendo-lhe segundo a sua justiça.

32 ואתה תשמע השמים ועשית ושפטת את עבדיך להרשיע רשע לתת דרכו בראשו ולהצדיק צדיק לתת לו כצדקתו

33 Quando o teu povo de Israel for ferido diante do inimigo, por ter pecado contra ti, e se converterem a ti, e confessarem o teu nome, e orarem, e suplicarem a ti nesta casa,

33 בהנגף עמך ישראל לפני אויב אשר יחטאו לך ושבו אליך והודו את שמך והתפללו והתחננו אליך בבית הזה

34 ouve tu, então, nos céus, e perdoa o pecado do teu povo de Israel, e torna a levá-lo à terra que tens dado a seus pais.

34 ואתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עמך ישראל והשבתם אל האדמה אשר נתת לאבותם

35 Quando os céus se cerrarem, e não houver chuva, por terem pecado contra ti, e orarem neste lugar, e confessarem o teu nome, e se converterem dos seus pecados, havendo-os tu afligido,

35 בהעצר שמים ולא יהיה מטר כי יחטאו לך והתפללו אל המקום הזה והודו את שמך ומחטאתם ישובון כי תענם

36 ouve tu, então, nos céus, e perdoa o pecado de teus servos e do teu povo de Israel, ensinando-lhes o bom caminho em que andem, e dá chuva na terra que deste ao teu povo em herança.

36 ואתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עבדיך ועמך ישראל כי תורם את הדרך הטובה אשר ילכו בה ונתתה מטר על ארצך אשר נתתה לעמך לנחלה

37 Quando houver fome na terra, quando houver peste, quando houver queima de searas, ferrugem, gafanhotos e pulgão,

quando o seu inimigo o cercar na terra das suas portas ou houver alguma praga ou doença,

37 רעב כי יהיה בארץ דבר כי יהיה שדפון ירקון ארבה חסיל כי יהיה כי יצר לו איבו בארץ שעריו כל נגע כל מחלה

38 toda oração, toda súplica que qualquer homem de todo o teu povo de Israel fizer, conhecendo cada um a chaga do seu coração e estendendo as mãos para esta casa,

38 כל תפלה כל תחנה אשר תהיה לכל האדם לכל עמך ישראל אשר ידעון איש נגע לבבו ופרש כפיו אל הבית הזה

39 ouve tu, então, nos céus, assento da tua habitação, e perdoa, e faze, e dá a cada um conforme todos os seus caminhos e segundo vires o seu coração, porque só tu conheces o coração de todos os filhos dos homens.

39 ואתה תשמע השמים מכון שבתך וסלחת ועשית ונתת לאיש ככל דרכיו אשר תדע את לבבו כי אתה ידעת לבדך את לבב כל בני האדם

40 Para que te temam todos os dias que viverem na terra que deste a nossos pais.

40 למען יראוך כל הימים אשר הם חיים על פני האדמה אשר נתתה לאבתינו

41 E também ouve ao estrangeiro que não for do teu povo Israel, porém vier de terras remotas, por amor do teu nome

41 וגם אל הנכרי אשר לא מעמך ישראל הוא ובא מארץ רחוקה למען שמך

42 (porque ouvirão do teu grande nome, e da tua forte mão, e do teu braço estendido), e vier orar a esta casa.

42 כי ישמעון את שמך הגדול ואת ידך החזקה וזרעך הנטויה ובא והתפלל אל הבית הזה

43 Ouve tu nos céus, assento da tua habitação, e faze conforme tudo o que o estrangeiro a ti clamar, a fim de que todos os povos da terra conheçam o teu nome, para te temerem como o teu povo de Israel e para saberem que o teu nome é invocado sobre esta casa que tenho edificado.

43 אתה תשמע השמים מכון שבתך ועשית ככל אשר יקרא אליך הנכרי למען ידעון כל עמי הארץ את שמך ליראה אתך כעמך ישראל ולדעת כי שמך נקרא על הבית הזה אשר בניתי

44 Quando o teu povo sair à guerra contra o seu inimigo, pelo caminho por que os enviares, e orarem ao SENHOR, para a banda desta cidade que tu elegeste e desta casa que edifiquei ao teu nome,

44 כי יצא עמך למלחמה על איבו בדרך אשר תשלחם והתפללו אל יהוה דרך העיר אשר בחרת בה והבית אשר בנתי לשמך

45 ouve, então, nos céus a sua oração e a sua súplica e faze-lhes justiça.

45 ושמעת השמים את תפלתם ואת תחנתם ועשית משפטם

46 Quando pecarem contra ti (pois não há homem que não peque), e tu te indignares contra eles, e os entregares nas mãos do inimigo, para que os que os cativarem os levem em cativeiro à terra do inimigo, quer longe ou perto esteja;

46 כי יחטאו לך כי אין אדם אשר לא יחטא ואנפת בם ונתתם לפני אויב ושבום שביהם אל ארץ האויב רחוקה או קרובה

47 e, na terra aonde forem levados em cativeiro, tornarem em si, e se converterem, e na terra do seu cativeiro te suplicarem,

dizendo Pecamos, e perversamente agimos, e cometemos iniquidade;

47 והשיבו אל לבם בארץ אשר נשבו שם ושבו והתחננו אליך בארץ שביהם לאמר חטאנו והעוינו רשענו

48 e, se converterem a ti de todo o seu coração e de toda a sua alma, na terra de seus inimigos que os levaram em cativeiro, e orarem a ti para a banda da terra que deste a seus pais, para esta cidade que elegeste e para esta casa que edifiquei ao teu nome;

48 ושבו אליך בכל לבבם ובכל נפשם בארץ איביהם אשר שבו אתם והתפללו אליך דרך ארצם אשר נתתה לאבותם העיר אשר בחרת והבית אשר בנית לשמך

49 ouve, então, nos céus, assento da tua habitação, a sua oração e a sua súplica, e faze-lhes justiça,

49 ושמעת השמים מכון שבתך את תפלתם ואת תחנתם ועשית משפטם

50 e perdoa ao teu povo que houver pecado contra ti todas as suas prevaricações com que houverem prevaricado contra ti; e faze-lhes misericórdia perante aqueles que os têm cativos, para que deles tenham compaixão.

50 וסלחת לעמך אשר חטאו לך ולכל פשעיהם אשר פשעו בך ונתתם לרחמים לפני שביהם ורחמום

51 Porque são o teu povo e a tua herança que tiraste da terra do Egito, do meio do forno de ferro,

51 כי עמך ונחלתך הם אשר הוצאת ממצרים מתוך כור הברזל

52 para que teus olhos estejam abertos à súplica do teu servo e à súplica do teu povo de Israel, a fim de os ouvires em tudo quanto clamarem a ti.

52 להיות עיניך פתחות אל תחנת עבדך ואל תחנת עמך ישראל לשמע
אליהם בכל קראם אליך

53 Pois tu, para tua herança, os elegeste de todos os povos da terra, como tens dito pelo ministério de Moisés, teu servo, quando tiraste os nossos pais do Egito, Senhor JEOVÁ.

53 כי אתה הבדלתם לך לנחלה מכל עמי הארץ כאשר דברת ביד משה
עבדך בהוציאך את אבתינו ממצרים אדני יהוה

54 Sucedeu, pois, que, acabando Salomão de fazer ao SENHOR esta oração e esta súplica, estando de joelhos e com as mãos estendidas para os céus, se levantou de diante do altar do SENHOR,

54 ויהי ככלות שלמה להתפלל אל יהוה את כל התפלה והתחנה הזאת
קם מלפני מזבח יהוה מכרע על ברכיו וכפיו פרשות השמים

55 e pôs-se em pé, e abençoou a toda a congregação de Israel em alta voz, dizendo

55 ויעמד ויברך את כל קהל ישראל קול גדול לאמר

56 Bendito seja o SENHOR, que deu repouso ao seu povo de Israel, segundo tudo o que disse; nem uma só palavra caiu de todas as suas boas palavras que falou pelo ministério de Moisés, seu servo.

56 ברוך יהוה אשר נתן מנוחה לעמו ישראל ככל אשר דבר לא נפל דבר
אחד מכל דברו הטוב אשר דבר ביד משה עבדו

57 O SENHOR, nosso Deus, seja conosco, como foi com nossos pais; não nos desampare e não nos deixe,

57 יהי יהוה אלהינו עמנו כאשר היה עם אבתינו אל יעזבנו ואל יטשנו

58 inclinando a si o nosso coração, para andar em todos os seus caminhos e para guardar os seus mandamentos, e os seus estatutos, e os seus juízos que ordenou a nossos pais.

58 להטות לבבנו אליו ללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה את אבתינו

59 E que estas minhas palavras com que supliquei perante o SENHOR estejam perto, diante do SENHOR, nosso Deus, de dia e de noite, para que execute o juízo do seu servo e o juízo do seu povo de Israel, a cada qual no seu dia,

59 ויהיו דברי אלה אשר התחננתי לפני יהוה קרבים אל יהוה אלהינו יומם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו

60 para que todos os povos da terra saibam que o SENHOR é Deus e que não há outro.

60 למען דעת כל עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים אין עוד

61 E seja o vosso coração perfeito para com o SENHOR, nosso Deus, para andardes nos seus estatutos e guardardes os seus mandamentos, como hoje.

61 והיה לבבכם שלם עם יהוה אלהינו ללכת בחקיו ולשמר מצותיו כיום הזה

62 E o rei e todo o Israel com ele sacrificaram sacrifícios perante a face do SENHOR.

62 והמלך וכל ישראל עמו זבחים זבח לפני יהוה

63 E ofereceu Salomão em sacrifício pacífico o que sacrificou ao SENHOR, vinte e duas mil vacas e cento e vinte mil ovelhas; assim o rei e todos os filhos de Israel consagraram a Casa do SENHOR.

63 ויזבח שלמה את זבח השלמים אשר זבח ליהוה בקר עשרים ושנים
אלף וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו את בית יהוה המלך וכל בני ישראל

64 No mesmo dia, santificou o rei o meio do átrio que estava diante da Casa do SENHOR; porquanto ali preparara os holocaustos e as ofertas com a gordura dos sacrifícios pacíficos; porque o altar de cobre que estava diante da face do SENHOR era muito pequeno para nele caberem os holocaustos, e as ofertas, e a gordura dos sacrifícios pacíficos.

64 ביום ההוא קדש המלך את תוך החצר אשר לפני בית יהוה כי עשה
שם את העלה ואת המנחה ואת חלבי השלמים כי מזבח הנחשת אשר
לפני יהוה קטן מהכיל את העלה ואת המנחה ואת חלבי השלמים

65 No mesmo tempo, celebrou Salomão a festa, e todo o Israel, com ele, uma grande congregação, desde a entrada de Hamate até ao rio do Egito, perante a face do SENHOR, nosso Deus, por sete dias e mais sete dias, catorze dias.

65 ויעש שלמה בעת ההיא את החג וכל ישראל עמו קהל גדול מלבוא
חמת עד נחל מצרים לפני יהוה אלהינו שבעת ימים ושבעת ימים ארבעה
עשר יום

66 E, no oitavo dia, despediu o povo, e eles abençoaram o rei; então, se foram às suas tendas, alegres e contentes de coração, por causa de todo o bem que o SENHOR fizera a Davi, seu servo, e a Israel, seu povo.

66 ביום השמיני שלח את העם ויברכו את המלך וילכו לאהליהם שמחים
וטובי לב על כל הטובה אשר עשה יהוה לדוד עבדו ולישראל עמו

I Reis 9

1 Sucedeu, pois, que, acabando Salomão de edificar a Casa do SENHOR, e a casa do rei, e todo o desejo de Salomão, que lhe veio à vontade fazer,

1 ויהי ככלות שלמה לבנות את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל חשק שלמה אשר חפץ לעשות

2 o SENHOR tornou a aparecer a Salomão, como lhe tinha aparecido em Gibeão.

2 וירא יהוה אל שלמה שנית כאשר נראה אליו בגבעון

3 E o SENHOR lhe disse Ouvi a tua oração e a tua súplica que, suplicando, fizeste perante mim; santifiquei a casa que edificaste, a fim de pôr ali o meu nome para sempre; e os meus olhos e o meu coração estarão ali todos os dias.

3 ויאמר יהוה אליו שמעתי את תפלתך ואת תחנתך אשר התחננתה לפני הקדשתי את הבית הזה אשר בנתה לשום שמי שם עד עולם והיו עיני ולבי שם כל הימים

4 E, se tu andares perante mim como andou Davi, teu pai, com inteireza de coração e com sinceridade, para fazeres segundo tudo o que te mandei e guardares os meus estatutos e os meus juízos,

4 ואתה אם תלך לפני כאשר הלך דוד אביך בתם לבב ובישר לעשות ככל אשר צויתיך חקי ומשפטי תשמר

5 então, confirmarei o trono de teu reino sobre Israel para sempre, como falei acerca de Davi, teu pai, dizendo Não te faltará varão sobre o trono de Israel.

5 והקמתי את כסא ממלכתך על ישראל לעלם כאשר דברתי על דוד אביך לאמר לא יכרת לך איש מעל כסא ישראל

6 Porém, se vós e vossos filhos de qualquer maneira vos apartardes de mim e não guardardes os meus mandamentos e os meus estatutos que vos tenho proposto, mas fordes, e servirdes a outros deuses, e vos curvardes perante eles,

6 אם שוב תשבון אתם ובניכם מאחרי ולא תשמרו מצותי חקתי אשר נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם

7 então, destruirei Israel da terra que lhes dei; e a esta casa, que santifiquei a meu nome, lançarei longe da minha presença, e Israel será por ditado e motejo, entre todos os povos.

7 והכרתי את ישראל מעל פני האדמה אשר נתתי להם ואת הבית אשר הקדשתי לשמי אשלח מעל פני והיה ישראל למשל ולשנינה בכל העמים

8 E desta casa, que é tão exaltada, todo aquele que por ela passar pasmará, e assobiará, e dirá Por que fez o SENHOR assim a esta terra e a esta casa?

8 והבית הזה יהיה עליון כל עבר עליו ישם ושרק ואמרו על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת ולבית הזה

9 E dirão Porque deixaram ao SENHOR, seu Deus, que tirou da terra do Egito seus pais, e se apegaram a deuses alheios, e se encurvaram perante eles, e os serviram; por isso, trouxe o SENHOR sobre eles todo este mal

9 ואמרו על אשר עזבו את יהוה אלהיהם אשר הוציא את אבתם מארץ מצרים ויחזקו באלהים אחרים וישתחו להם ויעבדם על כן הביא יהוה עליהם את כל הרעה הזאת

10 ¶ E sucedeu, ao fim de vinte anos, que Salomão edificara as duas casas, a Casa do SENHOR e a casa do rei

10 ויהי מקצה עשרים שנה אשר בנה שלמה את שני הבתים את בית יהוה ואת בית המלך

11 (para o que Hirão, rei de Tiro, trouxera a Salomão madeira de cedro e de faia e ouro, segundo todo o seu desejo). Então, deu o rei Salomão a Hirão vinte cidades na terra de Galiléia.

11 חירם מלך צר נשא את שלמה בעצי ארזים ובעצי ברושים ובזהב לכל חפצו אז יתן המלך שלמה לחירם עשרים עיר בארץ הגליל

12 E saiu Hirão de Tiro a ver as cidades que Salomão lhe dera, porém não foram boas aos seus olhos.

12 ויצא חירם מצר לראות את הערים אשר נתן לו שלמה ולא ישרו בעיניו

13 Pelo que disse Que cidades são estas que me deste, irmão meu? E chamaram-nas Terra de Cabul, até hoje.

13 ויאמר מה הערים האלה אשר נתתה לי אחי ויקרא להם ארץ כבול עד היום הזה

14 E enviara Hirão ao rei cento e vinte talentos de ouro.

14 וישלח חירם למלך מאה ועשרים ככר זהב

15 ¶ E esta é a causa do tributo que impôs o rei Salomão, para edificar a Casa do SENHOR, e a sua casa, e Milo, e o muro de Jerusalém, como também a Hazor, e a Megido, e a Gezer.

15 וזה דבר המס אשר העלה המלך שלמה לבנות את בית יהוה ואת ביתו ואת המלוא ואת חומת ירושלם ואת חצר ואת מגדו ואת גזר

16 Porque Faraó, rei do Egito, subiu, e tomou a Gezer, e a queimou, e matou os cananeus que moravam na cidade, e a deu em dote a sua filha, mulher de Salomão.

16 פרעה מלך מצרים עלה וילכד את גזר וישרפה באש ואת הכנעני הישב בעיר הרג ויתנה שלחים לבתו אשת שלמה

17 Assim edificou Salomão a Gezer, e Bete-Horom, a baixa,

17 ויבן שלמה את גזר ואת בית חרן תחתון

18 e a Baalate, e a Tadmor, no deserto daquela terra,

18 ואת בעלת ואת תמר במדבר בארץ

19 e a todas as cidades das munições que Salomão tinha, e as cidades dos carros, e as cidades dos cavaleiros, e o que o desejo de Salomão quis edificar em Jerusalém, e no Líbano, e em toda a terra do seu domínio.

19 ואת כל ערי המסכנות אשר היו לשלמה ואת ערי הרכב ואת ערי הפרשים ואת חשק שלמה אשר חשק לבנות בירושלם ובלבנון ובכל ארץ ממשלתו

20 Quanto a todo o povo que restou dos amorreus, heteus, ferezeus, heveus, e jebuseus e que não eram dos filhos de Israel,

20 כל העם הנותר מן האמרי החתי הפרזי החוי והיבוסי אשר לא מבני ישראל המה

21 a seus filhos que restaram depois deles na terra, os quais os filhos de Israel não puderam destruir totalmente, Salomão os reduziu a tributo servil, até hoje.

21 בניהם אשר נתרו אחריהם בארץ אשר לא יכלו בני ישראל להחרימם ויעלם שלמה למס עבד עד היום הזה

22 Porém dos filhos de Israel não fez Salomão escravo algum; porém eram homens de guerra, e seus criados, e seus príncipes, e seus capitães, e chefes dos seus carros e dos seus cavaleiros.

22 ומבני ישראל לא נתן שלמה עבד כי הם אנשי המלחמה ועבדיו ושריו ושלשיו ושרי רכבו ופרשיו

23 Estes eram os chefes dos oficiais que estavam sobre a obra de Salomão, quinhentos e cinquenta, que davam ordens ao povo que trabalhava na obra.

23 אלה שרי הנצבים אשר על המלאכה לשלמה חמשים וחמש מאות הרדים בעם העשים במלאכה

24 Subiu, porém, a filha de Faraó da Cidade de Davi à sua casa, que Salomão lhe edificara; então edificou a Milo.

24 אך בת פרעה עלתה מעיר דוד אל ביתה אשר בנה לה אז בנה את המלוא

25 E oferecia Salomão três vezes cada ano holocaustos e sacrifícios pacíficos sobre o altar que edificaram ao SENHOR e queimava incenso sobre o que estava perante o SENHOR; e assim acabou a casa.

25 והעלה שלמה שלש פעמים בשנה עלות ושלמים על המזבח אשר בנה ליהוה והקטיר אתו אשר לפני יהוה ושלם את הבית

26 Também o rei Salomão fez naus em Eziom-Geber, que está junto a Elate, na praia do mar de Sufe, na terra de Edom.

26 ואני עשה המלך שלמה בעציון גבר אשר את אלות על שפת ים סוף בארץ אדום

27 E mandou Hirão com aquelas naus os seus servos, marinheiros, que sabiam do mar, com os servos de Salomão.

27 וישלח חירם באני את עבדיו אנשי אניות ידעי הים עם עבדי שלמה

28 E vieram a Ofir, e tomaram de lá quatrocentos e vinte talentos de ouro, e o trouxeram ao rei Salomão.

28 ויבאו אופירה ויקחו משם זהב ארבע מאות ועשרים ככר ויבאו אל המלך שלמה

I Reis 10

1 E, ouvindo a rainha de Sabá a fama de Salomão, acerca do nome do SENHOR, veio prová-lo por enigmas.

1 ומלכת שבא שמעת את שמע שלמה לשם יהוה ותבא לנסתו בחידות

2 E veio a Jerusalém com um mui grande exército, com camelos carregados de especiarias, e muitíssimo ouro, e pedras preciosas; e veio a Salomão e disse-lhe tudo quanto tinha no seu coração.

2 ותבא ירושלמה בחיל כבד מאד גמלים נשאים בשמים וזהב רב מאד ואבן יקרה ותבא אל שלמה ותדבר אליו את כל אשר היה עם לבבה

3 E Salomão lhe declarou todas as suas palavras; nenhuma coisa se escondeu ao rei que não lhe declarasse.

3 ויגד לה שלמה את כל דבריה לא היה דבר נעלם מן המלך אשר לא הגיד לה

4 Vendo, pois, a rainha de Sabá toda a sabedoria de Salomão, e a casa que edificara,

4 ותרא מלכת שבא את כל חכמת שלמה והבית אשר בנה

5 e a comida da sua mesa, e o assentar de seus servos, e o estar de seus criados, e as vestes deles, e os seus copeiros, e a sua subida pela qual subia à Casa do SENHOR, não houve mais espírito nela.

5 ומאכל שלחנו ומושב עבדיו ומעמד משרתו ומלבשיהם ומשקיו ועלתו אשר יעלה בית יהוה ולא היה בה עוד רוח

6 E disse ao rei Foi verdade a palavra que ouvi na minha terra, das tuas coisas e da tua sabedoria.

6 ותאמר אל המלך אמת היה הדבר אשר שמעתי בארצי על דבריך ועל חכמתך

7 E eu não cria naquelas palavras, até que vim, e os meus olhos o viram; eis que me não disseram metade; sobrepujaste em sabedoria e bens a fama que ouvi.

7 ולא האמנתי לדברים עד אשר באתי ותראינה עיני והנה לא הגד לי החצי הוספת חכמה וטוב אל השמועה אשר שמעתי

8 Bem-aventurados os teus homens, bem-aventurados estes teus servos que estão sempre diante de ti, que ouvem a tua sabedoria!

8 אשרי אנשיך אשרי עבדיך אלה העמדים לפניך תמיד השמעים את חכמתך

9 Bendito seja o SENHOR, teu Deus, que teve agrado em ti, para te pôr no trono de Israel; porque o SENHOR ama a Israel para sempre; por isso, te estabeleceu rei, para fazeres juízo e justiça.

9 יהי יהוה אלהיך ברוך אשר חפץ בך לתתך על כסא ישראל באהבת יהוה את ישראל לעלם וישימך למלך לעשות משפט וצדקה

10 E deu ao rei cento e vinte talentos de ouro, e muitíssimas especiarias, e pedras preciosas; nunca veio especiaria em tanta abundância como a que a rainha de Sabá deu ao rei Salomão.

10 ותתן למלך מאה ועשרים ככר זהב ובשמים הרבה מאד ואבן יקרה לא בא כבשם ההוא עוד לרב אשר נתנה מלכת שבא למלך שלמה

11 Também as naus de Hirão, que de Ofir levavam ouro, traziam de Ofir muitíssima madeira de almugue e pedras preciosas.

11 וגם אני חירם אשר נשא זהב מאופיר הביא מאפיר עצי אלמגים הרבה מאד ואבן יקרה

12 E dessa madeira de almugue fez o rei balaústres para a Casa do SENHOR e para a casa do rei, como também harpas e alaúdes para os cantores; nunca veio tal madeira de sândalo, nem se viu até o dia de hoje.

12 ויעש המלך את עצי האלמגים מסעד לבית יהוה ולבית המלך וכנרות ונבלים לשרים לא בא כן עצי אלמגים ולא נראה עד היום הזה

13 E o rei Salomão deu à rainha de Sabá tudo quanto lhe pediu o seu desejo, além do que lhe deu, segundo a generosidade do rei Salomão; então, voltou e partiu para a sua terra, ela e os seus servos.

13 והמלך שלמה נתן למלכת שבא את כל חפצה אשר שאלה מלבד אשר נתן לה כיד המלך שלמה ותפן ותלך לארצה היא ועבדיה

14 E era o peso do ouro que se trazia a Salomão cada ano seiscentos e sessenta e seis talentos de ouro,

14 ויהי משקל הזהב אשר בא לשלמה בשנה אחת שש מאות ששים ושש ככר זהב

15 além do dos negociantes, e do contrato dos especieiros, e de todos os reis da Arábia, e dos governadores da mesma terra.

15 לבד מאנשי התרים ומסחר הרכלים וכל מלכי הערב ופחות הארץ

16 Também o rei Salomão fez duzentos paveses de ouro batido; seiscentos siclos de ouro mandou pesar para cada pavês;

16 ויעש המלך שלמה מאתים צנה זהב שחוט שש מאות זהב יעלה על הצנה האחת

17 fez também trezentos escudos de ouro batido; três arráteis de ouro mandou pesar para cada escudo; e o rei os pôs na casa do bosque do Líbano.

17 ושלש מאות מגנים זהב שחוט שלשת מנים זהב יעלה על המגן האחת ויתנם המלך בית יער הלבנון

18 Fez mais o rei um grande trono de marfim e o cobriu de ouro puríssimo.

18 ויעש המלך כסא שן גדול ויצפהו זהב מופז

19 Tinha esse trono seis degraus, e era a cabeça do trono por detrás redonda, e de ambas as bandas tinha encostos até ao assento; e dois leões estavam junto aos encostos.

19 שש מעלות לכסה וראש עגל לכסה מאחריו וידת מזה ומזה אל מקום השבת ושנים אריות עמדים אצל הידות

20 Também doze leões estavam ali sobre os seis degraus de ambas as bandas; nunca se tinha feito obra semelhante em nenhum dos reinos.

20 ושנים עשר אריים עמדים שם על שש המעלות מזה ומזה לא נעשה כן לכל ממלכות

21 Também todos os vasos de beber do rei Salomão eram de ouro, e todos os objetos da casa do bosque do Líbano eram de ouro puro; não havia neles prata, porque nos dias de Salomão não tinha estimação alguma.

21 וכל כלי משקה המלך שלמה זהב וכל כלי בית יער הלבנון זהב סגור אין כסף לא נחשב בימי שלמה למאומה

22 Porque o rei tinha no mar as naus de Társis, com as naus de Hirão; uma vez em três anos, voltavam as naus de Társis, e traziam ouro, e prata, e marfim, e bugios, e pavões.

22 כי אני תרשיש למלך בים עם אני חירם אחת לשלש שנים תבוא אני תרשיש נשאת זהב וכסף שנהבים וקפים ותכיים

23 Assim o rei Salomão excedeu a todos os reis da terra, tanto em riquezas como em sabedoria.

23 ויגדל המלך שלמה מכל מלכי הארץ לעשר ולחכמה

24 E toda a terra buscava a face de Salomão, para ouvir a sabedoria que Deus tinha posto no seu coração.

24 וכל הארץ מבקשים את פני שלמה לשמע את חכמתו אשר נתן אלהים בלבו

25 E traziam cada um, por seu presente, vasos de prata e vasos de ouro, e vestes, e armaduras, e especiarias, e cavalos, e mulas; cada coisa de ano em ano.

25 והמה מבאים איש מנחתו כלי כסף וכלי זהב ושלמות ונשק ובשמים סוסים ופרדים דבר שנה בשנה

26 Também ajuntou Salomão carros e cavaleiros; de sorte que tinha mil e quatrocentos carros e doze mil cavaleiros; e os levou às cidades dos carros, e outros ficaram junto ao rei, em Jerusalém.

26 ויאסף שלמה רכב ופרשים ויהי לו אלף וארבע מאות רכב ושנים עשר אלף פרשים וינחם בערי הרכב ועם המלך בירושלם

27 E fez o rei que em Jerusalém houvesse prata como pedras e cedros em abundância, como figueiras bravas que estão nas planícies.

27 ויתן המלך את הכסף בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים אשר בשפלה לרב

28 E tiravam cavalos do Egito para Salomão; e às manadas os recebiam os mercadores do rei, cada manada por um certo preço.

28 ומוצא הסוסים אשר לשלמה ממצרים ומקוה סחרי המלך יקחו מקוה במחיר

29 E subia e saía o carro do Egito por seiscentos siclos de prata, e o cavalo, por cento e cinquenta; e assim, por meio deles, os tiravam para todos os reis dos heteus e para os reis da Síria.

29 ותעלה ותצא מרכבה ממצרים בשש מאות כסף וסוס בחמשים ומאה וכן לכל מלכי החתים ולמלכי ארם בידם יצאו

I Reis 11

1 E o rei Salomão amou muitas mulheres estranhas, e isso além da filha de Faraó, moabitas, amonitas, edomitas, sidônias e hetéias,

1 והמלך שלמה אהב נשים נכריות רבות ואת בת פרעה מואביות עמניות אדמית צדנית חתית

2 das nações de que o SENHOR tinha dito aos filhos de Israel Não entrareis a elas, e elas não entrarão a vós; de outra maneira, perverterão o vosso coração para seguirdes os seus deuses. A estas se uniu Salomão com amor.

2 מן הגוים אשר אמר יהוה אל בני ישראל לא תבאו בהם והם לא יבאו בכם אכן יטו את לבבכם אחרי אלהיהם בהם דבק שלמה לאהבה

3 E tinha setecentas mulheres, princesas, e trezentas concubinas; e suas mulheres lhe perverteram o coração.

3 ויהי לו נשים שרות שבע מאות ופלגשים שלש מאות ויטו נשיו את לבו

4 Porque sucedeu que, no tempo da velhice de Salomão, suas mulheres lhe perverteram o coração para seguir outros deuses; e o seu coração não era perfeito para com o SENHOR, seu Deus, como o coração de Davi, seu pai,

4 ויהי לעת זקנת שלמה נשיו הטו את לבבו אחרי אלהים אחרים ולא היה
לבבו שלם עם יהוה אלהיו כלבב דויד אביו

5 porque Salomão andou em seguimento de Astarote, deusa dos
sidônios, e em seguimento de Milcom, a abominação dos
amonitas.

5 וילך שלמה אחרי עשתרת אלהי צדנים ואחרי מלכם שקץ עמנים

6 Assim fez Salomão o que era mau aos olhos do SENHOR e não
perseverou em seguir ao SENHOR, como Davi, seu pai.

6 ויעש שלמה הרע בעיני יהוה ולא מלא אחרי יהוה כדוד אביו

7 Então, edificou Salomão um alto a Quemos, a abominação dos
moabitas, sobre o monte que está diante de Jerusalém, e a
Moloque, a abominação dos filhos de Amom.

7 אז יבנה שלמה במה לכמוש שקץ מואב בהר אשר על פני ירושלם ולמלך
שקץ בני עמון

8 E assim fez para com todas as suas mulheres estrangeiras, as
quais queimavam incenso e sacrificavam a seus deuses.

8 וכן עשה לכל נשיו הנכריות מקטירות ומזבחות לאלהיהן

9 Pelo que o SENHOR se indignou contra Salomão, porquanto
desviara o coração do SENHOR, Deus de Israel, o qual duas vezes
lhe aparecera.

9 ויתאנף יהוה בשלמה כי נטה לבבו מעם יהוה אלהי ישראל הנראה אליו
פעמים

10 E acerca desta matéria lhe tinha dado ordem que não
andasse em seguimento de outros deuses; porém não guardou o
que o SENHOR lhe ordenara.

10 וצוה אליו על הדבר הזה לבלתי לכת אחרי אלהים אחרים ולא שמר את אשר צוה יהוה

11 Pelo que disse o SENHOR a Salomão Visto que houve isso em ti, que não guardaste o meu concerto e os meus estatutos que te mandei, certamente, rasgarei de ti este reino e o darei a teu servo.

11 ויאמר יהוה לשלמה יען אשר היתה זאת עמך ולא שמרת בריתי וחקתי אשר צויתי עליך קרע אקרע את הממלכה מעליך ונתתיה לעבדך

12 Todavia, nos teus dias não o farei, por amor de Davi, teu pai; da mão de teu filho o rasgarei;

12 אך בימיך לא אעשנה למען דוד אביך מיד בנך אקרענה

13 porém todo o reino não rasgarei; uma tribo darei a teu filho, por amor de meu servo Davi e por amor de Jerusalém, que tenho elegido.

13 רק את כל הממלכה לא אקרע שבט אחד אתן לבנך למען דוד עבדי ולמען ירושלם אשר בחרתי

14 Levantou, pois, o SENHOR a Salomão um adversário, a Hadade, o edomita; ele era da semente do rei em Edom.

14 ויקם יהוה שטן לשלמה את הדד האדמי מזרע המלך הוא באדום

15 Porque sucedeu que, estando Davi em Edom, e subindo Joabe, o chefe do exército, a enterrar os mortos, feriu a todos os varões em Edom

15 ויהי בהיות דוד את אדום בעלות יואב שר הצבא לקבר את החללים ויך כל זכר באדום

16 (porque Joabe ficou ali seis meses com todo o Israel, até que destruiu a todos os varões em Edom).

16 כי ששת חדשים ישב שם יואב וכל ישראל עד הכרית כל זכר באדום

17 Hadade, porém, fugiu, ele e alguns homens edomitas, dos servos de seu pai, com ele, para ir ao Egito; era porém Hadade um rapaz muito jovem.

17 ויברח אדד הוא ואנשים אדמיים מעבדי אביו אתו לבוא מצרים והדד נער קטן

18 E levantaram-se de Midiã, e vieram a Parã, e tomaram consigo homens de Parã, e vieram ao Egito a Faraó, rei do Egito, o qual lhe deu uma casa, e lhe prometeu sustento, e lhe deu uma terra.

18 ויקמו ממדין ויבאו פארן ויקחו אנשים עמם מפארן ויבאו מצרים אל פרעה מלך מצרים ויתן לו בית ולחם אמר לו וארץ נתן לו

19 E achou Hadade grande mercê aos olhos de Faraó; de maneira que lhe deu por mulher a irmã de sua mulher, a irmã de Tafnes, a rainha.

19 וימצא הדד חן בעיני פרעה מאד ויתן לו אשה את אחות אשתו אחות תחפניס הגבירה

20 E a irmã de Tafnes lhe deu seu filho Genubate, o qual Tafnes criou na casa de Faraó; e Genubate estava na casa de Faraó, entre os filhos de Faraó.

20 ותלד לו אחות תחפניס את גנבת בנו ותגמלהו תחפנס בתוך בית פרעה ויהי גנבת בית פרעה בתוך בני פרעה

21 Ouvindo, pois, Hadade no Egito que Davi adormecera com seus pais e que Joabe, chefe do exército, era morto, disse Hadade a Faraó Despede-me, para que vá à minha terra.

21 והדד שמע במצרים כי שכב דוד עם אבתיו וכי מת יואב שר הצבא ויאמר הדד אל פרעה שלחני ואלך אל ארצי

22 Porém Faraó lhe disse Pois que te falta comigo, que procuras partir para a tua terra? E disse ele Nada, mas, todavia, despede-me.

22 ויאמר לו פרעה כי מה אתה חסר עמי והנך מבקש ללכת אל ארצך ויאמר לא כי שלח תשלחני

23 Também Deus lhe levantou outro adversário, a Rezom, filho de Eliada, que tinha fugido de seu senhor Hadadezer, rei de Zobá,

23 ויקם אלהים לו שטן את רזון בן אלידע אשר ברח מאת הדדעזר מלך צובה אדניו

24 contra quem também ajuntou homens e foi capitão de um esquadrão, quando Davi os matou; e, indo-se para Damasco, habitaram ali e reinaram em Damasco.

24 ויקבץ עליו אנשים ויהי שר גדוד בהרג דוד אתם וילכו דמשק וישבו בה וימלכו בדמשק

25 E foi adversário de Israel por todos os dias de Salomão, e isso, além do mal que Hadade fazia, porque detestava a Israel e reinava sobre a Síria.

25 ויהי שטן לישראל כל ימי שלמה ואת הרעה אשר הדד ויקץ בישראל וימלך על ארם

26 Até Jeroboão, filho de Nebate, efraimita de Zereda, servo de Salomão (cuja mãe era mulher viúva, por nome Zerua), também levantou a mão contra o rei.

26 וירבעם בן נבט אפרתי מן הצרדה ושם אמו צרועה אשה אלמנה עבד לשלמה וירם יד במלך

27 E esta foi a causa por que levantou a mão contra o rei Salomão tinha edificado a Milo e cerrou as aberturas da Cidade de Davi, seu pai.

27 וזה הדבר אשר הרים יד במלך שלמה בנה את המלוא סגר את פרץ עיר דוד אביו

28 E o homem Jeroboão era varão valente; e, vendo Salomão a esse jovem, que era laborioso, o pôs sobre todo o cargo da casa de José.

28 והאיש ירבעם גבור חיל וירא שלמה את הנער כי עשה מלאכה הוא ויפקד אתו לכל סבל בית יוסף

29 Sucedeu, pois, naquele tempo, que, saindo Jeroboão de Jerusalém, o encontrou o profeta Aías, o silonita, no caminho, e ele se tinha vestido de uma veste nova, e sós estavam os dois no campo.

29 ויהי בעת ההיא וירבעם יצא מירושלם וימצא אתו אחיה השילני הנביא בדרך והוא מתכסה בשלמה חדשה ושניהם לבדם בשדה

30 E Aías pegou na veste nova que sobre si tinha e a rasgou em doze pedaços.

30 ויתפש אחיה בשלמה החדשה אשר עליו ויקרעה שנים עשר קרעים

31 E disse a Jeroboão Toma para ti os dez pedaços, porque assim diz o SENHOR, Deus de Israel Eis que rasgarei o reino da mão de Salomão e a ti darei as dez tribos.

31 ויאמר לירבעם קח לך עשרה קרעים כי כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני קרע את הממלכה מיד שלמה ונתתי לך את עשרה השבטים

32 Porém ele terá uma tribo, por amor de Davi, meu servo, e por amor de Jerusalém, a cidade que elegi de todas as tribos de Israel.

32 והשבט האחד יהיה לו למען עבדי דוד ולמען ירושלם העיר אשר
בחרתי בה מכל שבטי ישראל

33 Porque me deixaram, e se encurvaram a Astarote, deusa dos sidônios, a Quemos, deus dos moabitas, e a Milcom, deus dos filhos de Amom, e não andaram pelos meus caminhos, para fazerem o que parece reto aos meus olhos, a saber, os meus estatutos e os meus juízos, como Davi, seu pai.

33 יען אשר עזבוני וישתחוו לעשתרת אלהי צדנין לכמוש אלהי מואב
ולמלכם אלהי בני עמון ולא הלכו בדרכי לעשות הישר בעיני וחקתי
ומשפטי כדוד אביו

34 Porém não tomarei nada desse reino da sua mão; mas por príncipe o ponho por todos os dias da sua vida, por amor de Davi, meu servo, a quem elegi, o qual guardou os meus mandamentos e os meus estatutos.

34 ולא אקח את כל הממלכה מידו כי נשיא אשתנו כל ימי חייו למען דוד
עבדי אשר בחרתי אתו אשר שמר מצותי וחקתי

35 Mas das mãos de seu filho tomarei o reino e to darei a ti, as dez tribos dele.

35 ולקחתי המלוכה מיד בנו ונתתיה לך את עשרת השבטים

36 E a seu filho darei uma tribo, para que Davi, meu servo, sempre tenha uma lâmpada diante de mim em Jerusalém, a cidade que elegi para pôr ali o meu nome.

36 ולבנו אתן שבט אחד למען היות ניר לדויד עבדי כל הימים לפני
בירושלם העיר אשר בחרתי לי לשום שמי שם

37 E te tomarei, e reinarás sobre tudo o que desejar a tua alma e serás rei sobre Israel.

37 ואתך אקח ומלכת בכל אשר תאוה נפשך והיית מלך על ישראל

38 E há de ser que, se ouvires tudo o que eu te mandar, e andares pelos meus caminhos, e fizeres o que é reto aos meus olhos, guardando os meus estatutos e os meus mandamentos, como fez Davi, meu servo, eu serei contigo, e te edificarei uma casa firme, como edifiquei a Davi, e te darei Israel.

38 והיה אם תשמע את כל אשר אצוך והלכת בדרכי ועשית הישר בעיני לשמור חקותי ומצותי כאשר עשה דוד עבדי והייתי עמך ובניתי לך בית נאמן כאשר בניתי לדוד ונתתי לך את ישראל

39 E, por isso, afligirei a semente de Davi; todavia, não para sempre.

39 ואענה את זרע דוד למען זאת אך לא כל הימים

40 Pelo que Salomão procurou matar Jeroboão; porém Jeroboão se levantou, e fugiu para o Egito, para Sisaque, rei do Egito, e esteve no Egito até que Salomão morreu.

40 ויבקש שלמה להמית את ירבעם ויקם ירבעם ויברח מצרים אל שישק מלך מצרים ויהי במצרים עד מות שלמה

41 Quanto ao mais dos atos de Salomão, e a tudo quanto fez, e à sua sabedoria, porventura, não estão escritos no livro da história de Salomão?

41 ויתר דברי שלמה וכל אשר עשה וחכמתו הלוא הם כתבים על ספר דברי שלמה

42 E o tempo que reinou Salomão em Jerusalém sobre todo o Israel foram quarenta anos.

42 והימים אשר מלך שלמה בירושלם על כל ישראל ארבעים שנה

43 E adormeceu Salomão com seus pais e foi sepultado na Cidade de Davi, seu pai. E Roboão, seu filho, reinou em seu lugar.

43 וישכב שלמה עם אבתיו ויקבר בעיר דוד אביו וימלך רחבעם בנו תחתיו

I Reis 12

1 E foi Roboão para Siquém, porque todo o Israel veio a Siquém, para o fazerem rei.

1 וילך רחבעם שכם כי שכם בא כל ישראל להמליך אתו

2 E sucedeu, pois, que, ouvindo-o Jeroboão, filho de Nebate, estando ainda no Egito (porque fugira de diante do rei Salomão e habitava Jeroboão no Egito),

2 ויהי כשמע ירבעם בן נבט והוא עודנו במצרים אשר ברח מפני המלך שלמה וישב ירבעם במצרים

3 enviaram e o mandaram chamar; e Jeroboão e toda a congregação de Israel vieram e falaram a Roboão, dizendo

3 וישלחו ויקראו לו ויבאו ירבעם וכל קהל ישראל וידברו אל רחבעם לאמר

4 Teu pai agravou o nosso jugo; agora, pois, alivia tu a dura servidão de teu pai e o seu pesado jugo que nos impôs, e nós te serviremos.

4 אביך הקשה את עלנו ואתה עתה הקל מעבדת אביך הקשה ומעלו הכבד אשר נתן עלינו ונעבדך

5 E ele lhes disse Ide-vos até ao terceiro dia e voltai a mim. E o povo se foi.

5 ויאמר אליהם לכו עד שלשה ימים ושובו אלי וילכו העם

6 E teve o rei Roboão conselho com os anciãos que estavam na presença de Salomão, seu pai, quando este ainda vivia, dizendo Como aconselhais vós que se responda a este povo?

6 ויועץ המלך רחבעם את הזקנים אשר היו עמדים את פני שלמה אביו
בהיתו חי לאמר איך אתם נועצים להשיב את העם הזה דבר

7 E eles lhe falaram, dizendo Se hoje fores servo deste povo, e o servires, e, respondendo-lhe, lhe falares boas palavras, todos os dias serão teus servos.

7 וידבר אליו לאמר אם היום תהיה עבד לעם הזה ועבדתם ועניתם ודברת
אליהם דברים טובים והיו לך עבדים כל הימים

8 Porém ele deixou o conselho que os anciãos lhe tinham aconselhado e teve conselho com os jovens que haviam crescido com ele, que estavam diante dele.

8 ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצהו ויועץ את הילדים אשר גדלו אתו
אשר העמדים לפניו

9 E disse-lhes Que aconselhais vós que respondamos a este povo, que me falou, dizendo Alivia o jugo que teu pai nos impôs?

9 ויאמר אליהם מה אתם נועצים ונשיב דבר את העם הזה אשר דברו אלי
לאמר הקל מן העל אשר נתן אביך עלינו

10 E os jovens que haviam crescido com ele lhe falaram, dizendo Assim falarás a este povo que te falou, dizendo Teu pai fez pesadíssimo o nosso jugo, mas tu o alivia de sobre nós; assim lhe falarás Meu dedo mínimo é mais grosso do que os lombos de meu pai.

10 וידברו אליו הילדים אשר גדלו אתו לאמר כה תאמר לעם הזה אשר
דברו אליך לאמר אביך הכביד את עלנו ואתה הקל מעלינו כה תדבר
אליהם קטני עבה ממתני אבי

11 Assim que, se meu pai vos carregou de um jugo pesado, ainda eu aumentarei o vosso jugo; meu pai vos castigou com açoites, porém eu vos castigarei com escorpiões.

11 ועתה אבי העמיס עליכם על כבד ואני אוסיף על עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני איסר אתכם בעקרבים

12 Veio, pois, Jeroboão e todo o povo, ao terceiro dia, a Roboão, como o rei havia falado, dizendo Voltai a mim ao terceiro dia.

12 ויבו ירבעם וכל העם אל רחבעם ביום השלישי כאשר דבר המלך לאמר שובו אלי ביום השלישי

13 E o rei respondeu ao povo duramente, porque deixara o conselho que os anciãos lhe haviam aconselhado.

13 ויען המלך את העם קשה ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצהו

14 E lhe falou conforme o conselho dos jovens, dizendo Meu pai agravou o vosso jugo, porém eu ainda aumentarei o vosso jugo; meu pai vos castigou com açoites, porém eu vos castigarei com escorpiões.

14 וידבר אליהם כעצת הילדים לאמר אבי הכביד את עלכם ואני אסיף על עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני איסר אתכם בעקרבים

15 O rei, pois, não deu ouvidos ao povo, porque esta revolta vinha do SENHOR, para confirmar a palavra que o SENHOR tinha dito pelo ministério de Aías, o silonita, a Jeroboão, filho de Nebate.

15 ולא שמע המלך אל העם כי היתה סבה מעם יהוה למען הקים את דברו אשר דבר יהוה ביד אחיה השילני אל ירבעם בן נבט

16 Vendo, pois, todo o Israel que o rei não lhe dava ouvidos, tornou-lhe o povo a responder, dizendo Que parte temos nós com Davi? Não há para nós herança no filho de Jessé. Às tuas tendas, ó Israel! Provê, agora, à tua casa, ó Davi. Então, Israel se foi às suas tendas.

16 וירא כל ישראל כי לא שמע המלך אליהם וישבו העם את המלך דבר
לאמר מה לנו חלק בדוד ולא נחלה בבן ישי לאהליך ישראל עתה ראה
ביתך דוד וילך ישראל לאהליו

17 No tocante, porém, aos filhos de Israel que habitavam nas cidades de Judá, sobre eles reinou Roboão.

17 ובני ישראל הישבים בערי יהודה וימלך עליהם רחבעם

18 Então, o rei Roboão enviou a Adorão, que estava sobre os tributos; e todo o Israel o apedrejou com pedras e morreu; mas o rei Roboão se animou a subir ao seu carro para fugir para Jerusalém.

18 וישלח המלך רחבעם את אדרם אשר על המס וירגמו כל ישראל בו אבן
וימת והמלך רחבעם התאמץ לעלות במרכבה לנוס ירושלם

19 Assim se desligaram os israelitas da casa de Davi até ao dia de hoje.

19 ויפשעו ישראל בבית דוד עד היום הזה

20 E sucedeu que, ouvindo todo o Israel que Jeroboão tinha voltado, enviaram, e o chamaram para a congregação, e o fizeram rei sobre todo o Israel; e ninguém seguiu a casa de Davi, senão a tribo de Judá.

20 ויהי כשמע כל ישראל כי שב ירבעם וישלחו ויקראו אתו אל העדה
וימליכו אתו על כל ישראל לא היה אחרי בית דוד זולתי שבט יהודה לבדו

21 Vindo, pois, Roboão a Jerusalém, ajuntou toda a casa de Judá e a tribo de Benjamim, cento e oitenta mil escolhidos, destros para a guerra, para pelejar contra a casa de Israel, para restituir o reino a Roboão, filho de Salomão.

21 ויבאו רחבעם ירושלם ויקהל את כל בית יהודה ואת שבט בנימן מאה ושמנים אלף בחור עשה מלחמה להלחם עם בית ישראל להשיב את המלוכה לרחבעם בן שלמה

22 Porém veio a palavra de Deus a Semaías, homem de Deus, dizendo

22 ויהי דבר האלהים אל שמעיה איש האלהים לאמר

23 Fala a Roboão, filho de Salomão, rei de Judá, e a toda a casa de Judá, e a Benjamim, e ao resto do povo, dizendo

23 אמר אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה ואל כל בית יהודה ובנימין ויתר העם לאמר

24 Assim diz o SENHOR Não subireis, nem pelejareis contra vossos irmãos, os filhos de Israel; volte cada um para a sua casa, porque eu é que fiz esta obra. E ouviram a palavra do SENHOR e voltaram segundo a palavra do SENHOR.

24 כה אמר יהוה לא תעלו ולא תלחמון עם אחיכם בני ישראל שובו איש לביתו כי מאתי נהיה הדבר הזה וישמעו את דבר יהוה וישבו ללכת כדבר יהוה

25 E Jeroboão edificou a Siquém, no monte de Efraim, e habitou ali, e saiu dali, e edificou a Penuel.

25 ויבן ירבעם את שכם בהר אפרים וישב בה ויצא משם ויבן את פנואל

26 E disse Jeroboão no seu coração Agora, tornará o reino à casa de Davi.

26 ויאמר ירבעם בלבו עתה תשוב הממלכה לבית דוד

27 Se este povo subir para fazer sacrifícios na Casa do SENHOR, em Jerusalém, o coração deste povo se tornará a seu senhor, a

Roboão, rei de Judá, e me matarão e tornarão a Roboão, rei de Judá.

27 אם יעלה העם הזה לעשות זבחים בבית יהוה בירושלם ושב לב העם הזה אל אדניהם אל רחבעם מלך יהודה והרגני ושבו אל רחבעם מלך יהודה

28 Pelo que o rei tomou conselho, e fez dois bezerros de ouro, e lhes disse Muito trabalho vos será o subir a Jerusalém; vês aqui teus deuses, ó Israel, que te fizeram subir da terra do Egito.

28 ויועץ המלך ויעש שני עגלי זהב ויאמר אלהם רב לכם מעלות ירושלם הנה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים

29 E pôs um em Betel e colocou o outro em Dã.

29 וישם את האחד בבית אל ואת האחד נתן בדן

30 E este feito se tornou em pecado, pois que o povo ia até Dã, cada um a adorar.

30 ויהי הדבר הזה לחטאת וילכו העם לפני האחד עד דן

31 Também fez casa dos altos e fez sacerdotes dos mais baixos do povo, que não eram dos filhos de Levi.

31 ויעש את בית במות ויעש כהנים מקצות העם אשר לא היו מבני לוי

32 E fez Jeroboão uma festa no oitavo mês, no dia décimo-quinto do mês, como a festa que se fazia em Judá, e sacrificou no altar; semelhantemente, fez em Betel, sacrificando aos bezerros que fizera; também em Betel estabeleceu sacerdotes dos altos que fizera.

32 ויעש ירבעם חג בחדש השמיני בחמשה עשר יום לחדש כחג אשר ביהודה ויעל על המזבח כן עשה בבית אל לזבח לעגלים אשר עשה והעמיד בבית אל את כהני הבמות אשר עשה

33 E sacrificou no altar que fizera em Betel, no dia décimo-quinto do oitavo mês, do mês que ele tinha imaginado no seu coração, assim fez a festa aos filhos de Israel e sacrificou no altar, queimando incenso.

33 ויעל על המזבח אשר עשה בבית אל בחמשה עשר יום בחדש השמיני בחדש אשר בדא מלבד ויעש חג לבני ישראל ויעל על המזבח להקטיר

I Reis 13

1 E eis que, por ordem do SENHOR, um homem de Deus veio de Judá a Betel; e Jeroboão estava junto ao altar, para queimar incenso.

1 והנה איש אלהים בא מיהודה בדבר יהוה אל בית אל וירבעם עמד על המזבח להקטיר

2 E clamou contra o altar com a palavra do SENHOR e disse Altar, altar! Assim diz o SENHOR Eis que um filho nascerá à casa de Davi, cujo nome será Josias, o qual sacrificará sobre ti os sacerdotes dos altos que queimam sobre ti incenso, e ossos de homens se queimarão sobre ti.

2 ויקרא על המזבח בדבר יהוה ויאמר מזבח מזבח כה אמר יהוה הנה בן נולד לבית דוד יאשיהו שמו וזבח עליך את כהני הבמות המקטרים עליך ועצמות אדם ישרפו עליך

3 E deu, naquele mesmo dia, um sinal, dizendo Este é o sinal de que o SENHOR falou Eis que o altar se fenderá, e a cinza que nele está se derramará.

3 ונתן ביום ההוא מופת לאמר זה המופת אשר דבר יהוה הנה המזבח נקרע ונשפך הדשן אשר עליו

4 Sucedeu, pois, que, ouvindo o rei a palavra do homem de Deus que clamara contra o altar de Betel, Jeroboão estendeu a mão de

sobre o altar, dizendo Pegai nele. Mas a mão que estendera contra ele se secou, e não a podia tornar a trazer a si.

4 ויהי כשמע המלך את דבר איש האלהים אשר קרא על המזבח בבית אל וישלח ירבעם את ידו מעל המזבח לאמר תפשהו ותיבש ידו אשר שלח עליו ולא יכל להשיבה אליו

5 E o altar se fendeu, e a cinza se derramou do altar, segundo o sinal que o homem de Deus apontara pela palavra do SENHOR.

5 והמזבח נקרע וישפך הדשן מן המזבח כמופת אשר נתן איש האלהים בדבר יהוה

6 Então, respondeu o rei e disse ao homem de Deus Ora à face do SENHOR, teu Deus, e roga por mim, para que a minha mão se me restitua. Então, o homem de Deus orou à face do SENHOR, e a mão do rei se restituiu e ficou como dantes.

6 ויען המלך ויאמר אל איש האלהים חל נא את פני יהוה אלהיך והתפלל בעדי ותשב ידי אלי ויחל איש האלהים את פני יהוה ותשב יד המלך אליו ותהי כבראשנה

7 E o rei disse ao homem de Deus Vem comigo à minha casa e conforta-te; e dar-te-ei um presente.

7 וידבר המלך אל איש האלהים באה אתי הביתה וסעדה ואתנה לך מתת

8 Porém o homem de Deus disse ao rei Ainda que me desses metade da tua casa, não iria contigo, nem comeria pão, nem beberia água neste lugar.

8 ויאמר איש האלהים אל המלך אם תתן לי את חצי ביתך לא אבא עמך ולא אכל לחם ולא אשתה מים במקום הזה

9 Porque assim me ordenou o SENHOR pela sua palavra, dizendo Não comerás pão, nem beberás água e não voltarás pelo caminho por onde foste.

9 כי כן צוה אתי בדבר יהוה לאמר לא תאכל לחם ולא תשתה מים ולא תשוב בדרך אשר הלכת

10 E foi-se por outro caminho e não voltou pelo caminho por onde viera a Betel.

10 וילך בדרך אחר ולא שב בדרך אשר בא בה אל בית אל

11 E morava em Betel um profeta velho; e vieram seus filhos e contaram-lhe tudo o que o homem de Deus fizera aquele dia em Betel e as palavras que dissera ao rei.

11 ונביא אחד זקן ישב בבית אל ויבוא בנו ויספר לו את כל המעשה אשר עשה איש האלהים היום בבית אל את הדברים אשר דבר אל המלך ויספרום לאביהם

12 E disse-lhes seu pai Por que caminho se foi? E viram seus filhos o caminho por onde fora o homem de Deus que viera de Judá.

12 וידבר אלהם אביהם אי זה הדרך הלך ויראו בניו את הדרך אשר הלך איש האלהים אשר בא מיהודה

13 Então, disse a seus filhos Albardai-me um jumento. E albardaram-lhe o jumento, e o montou.

13 ויאמר אל בניו חבשו לי החמור ויחבשו לו החמור וירכב עליו

14 E foi-se após o homem de Deus, e o achou assentado debaixo de um carvalho, e disse-lhe És tu o homem de Deus que veio de Judá? E ele disse Eu sou.

14 וילך אחרי איש האלהים וימצאהו ישב תחת האלה ויאמר אליו האתה איש האלהים אשר באת מיהודה ויאמר אני

15 Então, lhe disse Vem comigo à minha casa e come pão.

15 ויאמר אליו לך אתי הביתה ואכל לחם

16 Porém ele disse Não posso voltar contigo, nem entrarei contigo; nem tampouco comerei pão, nem beberei contigo água neste lugar.

16 ויאמר לא אוכל לשוב אתך ולבוא אתך ולא אכל לחם ולא אשתה אתך
מים במקום הזה

17 Porque me foi mandado pela palavra do SENHOR Ali, nem comerás pão, nem beberás água, nem tornarás a ir pelo caminho por que foste.

17 כי דבר אלי בדבר יהוה לא תאכל לחם ולא תשתה שם מים לא תשוב
ללכת בדרך אשר הלכת בה

18 E ele lhe disse Também eu sou profeta como tu, e um anjo me falou pela palavra do SENHOR, dizendo Faze -o voltar contigo à tua casa, para que coma pão e beba água (porém mentiu-lhe).

18 ויאמר לו גם אני נביא כמוך ומלאך דבר אלי בדבר יהוה לאמר השבהו
אתך אל ביתך ויאכל לחם וישת מים כחש לו

19 E voltou ele, e comeu pão em sua casa, e bebeu água.

19 וישב אתו ויאכל לחם בביתו וישת מים

20 E sucedeu que, estando eles à mesa, a palavra do SENHOR veio ao profeta que o tinha feito voltar.

20 ויהי הם ישבים אל השלחן ויהי דבר יהוה אל הנביא אשר השיבו

21 E clamou ao homem de Deus que viera de Judá, dizendo Assim diz o SENHOR Visto que foste rebelde à boca do SENHOR e não guardaste o mandamento que o SENHOR, teu Deus, te mandara;

21 ויקרא אל איש האלהים אשר בא מיהודה לאמר כה אמר יהוה יען כי
מרית פי יהוה ולא שמרת את המצוה אשר צוך יהוה אלהיך

22 antes, voltaste, e comeste pão, e bebeste água no lugar de que te dissera Não comerás pão, nem beberás água, o teu cadáver não entrará no sepulcro de teus pais.

22 ותשב ותאכל לחם ותשת מים במקום אשר דבר אליך אל תאכל לחם
ואל תשת מים לא תבוא נבלתך אל קבר אבתיך

23 E sucedeu que, depois que comeu pão e depois que bebeu água, albardou ele o jumento para o profeta que fizera voltar.

23 ויהי אחרי אכלו לחם ואחרי שתותו ויחבש לו החמור לנביא אשר
השיבו

24 Foi-se, pois, e um leão o encontrou no caminho e o matou; e o seu cadáver estava lançado no caminho, e o jumento estava parado junto a ele, e o leão estava junto ao cadáver.

24 וילך וימצאהו אריה בדרך וימיתהו ותהי נבלתו משלכת בדרך והחמור
עמד אצלה והאריה עמד אצל הנבלה

25 E eis que os homens passaram, e viram o corpo lançado no caminho, como também o leão que estava junto ao corpo, e vieram, e o disseram na cidade onde o profeta velho habitava.

25 והנה אנשים עברים ויראו את הנבלה משלכת בדרך ואת האריה עמד
אצל הנבלה ויבאו וידברו בעיר אשר הנביא הזקן ישב בה

26 E, ouvindo-o o profeta que o fizera voltar do caminho, disse É o homem de Deus que foi rebelde à boca do SENHOR; por isso, o SENHOR o entregou ao leão, que o despedaçou e matou, segundo a palavra que o SENHOR lhe tinha dito.

26 וישמע הנביא אשר השיבו מן הדרך ויאמר איש האלהים הוא אשר מרה את פי יהוה ויתנהו יהוה לאריה וישברהו וימתהו כדבר יהוה אשר דבר לו

27 Então, disse a seus filhos Albardai-me o jumento. Eles o albardaram.

27 וידבר אל בניו לאמר חבשו לי את החמור ויחבשו

28 Então, foi e achou o seu cadáver lançado no caminho, e o jumento, e o leão, que estavam parados junto ao cadáver; o leão não tinha devorado o corpo, nem tinha despedaçado o jumento.

28 וילך וימצא את נבלתו משלכת בדרך וחמור והאריה עמדים אצל הנבלה לא אכל האריה את הנבלה ולא שבר את החמור

29 Então, o profeta levantou o cadáver do homem de Deus, e pô-lo em cima do jumento, e o tornou a levar; assim veio o profeta velho à cidade, para o chorar e enterrar.

29 וישא הנביא את נבלת איש האלהים וינחהו אל החמור וישיבהו ויבא אל עיר הנביא הזקן לספד ולקברו

30 E colocou o seu cadáver no seu próprio sepulcro; e prantearam-no, dizendo Ah! Irmão meu!

30 וינח את נבלתו בקברו ויספדו עליו הוי אחי

31 E sucedeu que, depois de o haver sepultado, falou a seus filhos, dizendo Morrendo eu, sepultai-me no sepulcro em que o homem de Deus está sepultado; ponde os meus ossos junto aos ossos dele,

31 ויהי אחרי קברו אתו ויאמר אל בניו לאמר במותי וקברתם אתי בקבר אשר איש האלהים קבור בו אצל עצמתיו הניחו את עצמתי

32 porque, certamente, se cumprirá o que pela palavra do SENHOR clamou contra o altar que está em Betel, como também contra todas as casas dos altos que estão nas cidades de Samaria.

32 כי היה יהיה הדבר אשר קרא בדבר יהוה על המזבח אשר בבית אל ועל כל בתי הבמות אשר בערי שמרון

33 Depois dessas coisas, Jeroboão não deixou o seu mau caminho; antes, dos mais baixos do povo tornou a fazer sacerdotes dos lugares altos; a quem queria, lhe enchia a mão, e assim era um dos sacerdotes dos lugares altos.

33 אחר הדבר הזה לא שב ירבעם מדרכו הרעה וישב ויעש מקצות העם כהני במות החפץ ימלא את ידו ויהי כהני במות

34 E isso foi causa de pecado à casa de Jeroboão, para destruí-la e extingui-la da terra.

34 ויהי בדבר הזה לחטאת בית ירבעם ולהכחיד ולהשמיד מעל פני האדמה

I Reis 14

1 Naquele tempo, adoeceu Abias, filho de Jeroboão.

1 בעת ההיא חלה אביה בן ירבעם

2 E disse Jeroboão à sua mulher Levanta-te, agora, e disfarça-te, para que não conheçam que és mulher de Jeroboão, e vai a Siló. Eis que lá está o profeta Aías o qual falou de mim, que eu seria rei sobre este povo.

2 ויאמר ירבעם לאשתו קומי נא והשתנית ולא ידעו כי אתי אשת ירבעם והלכת שלה הנה שם אחיה הנביא הוא דבר עלי למלך על העם הזה

3 E toma na tua mão dez pães, e bolos, e uma botija de mel e vai a ele; ele te declarará o que há de suceder a este menino.

3 ולקחת בידך עשרה לחם ונקדים ובקבק דבש ובאת אליו הוא יגיד לך מה יהיה לנער

4 E a mulher de Jeroboão assim fez, e se levantou, e foi a Siló, e entrou na casa de Aías; e já Aías não podia ver, porque os seus olhos estavam já escurecidos por causa da sua velhice.

4 ותעש כן אשת ירבעם ותקם ותלך שלה ותבא בית אחיה ואחיהו לא יכל לראות כי קמו עיניו משיבו

5 Porém o SENHOR disse a Aías Eis que a mulher de Jeroboão vem consultar-te sobre seu filho, porque está doente; assim e assim lhe falarás, e há de ser que, entrando ela, fingirá ser outra.

5 ויהוה אמר אל אחיהו הנה אשת ירבעם באה לדרש דבר מעמך אל בנה כי חלה הוא כזה וכזה תדבר אליה ויהי כבאה והיא מתנכרה

6 E sucedeu que, ouvindo Aías o ruído de seus pés, entrando ela pela porta, disse ele Entra, mulher de Jeroboão! Por que te disfarças assim? Pois eu sou enviado a ti com duras novas.

6 ויהי כשמע אחיהו את קול רגליה באה בפתח ויאמר באי אשת ירבעם למה זה את מתנכרה ואנכי שלוח אליך קשה

7 Vai e dize a Jeroboão Assim diz o SENHOR, Deus de Israel Visto que te levantei do meio do povo, e te pus por chefe sobre o meu povo de Israel,

7 לכי אמרי לירבעם כה אמר יהוה אלהי ישראל יען אשר הרימתיך מתוך העם ואתנך נגיד על עמי ישראל

8 e rasguei o reino da casa de Davi, e a ti to dei, e tu não foste como o meu servo Davi, que guardou os meus mandamentos e

que andou após mim com todo o seu coração para fazer somente o que era reto aos meus olhos;

8 ואקרע את הממלכה מבית דוד ואתנה לך ולא היית כעבדי דוד אשר שמר מצותי ואשר הלך אחרי בכל לבבו לעשות רק הישר בעיני

9 antes, tu fizeste o mal, pior do que todos os que foram antes de ti, e foste, e fizeste outros deuses e imagens de fundição, para provocar-me à ira, e me lançaste para trás das tuas costas,

9 ותרע לעשות מכל אשר היו לפניך ותלך ותעשה לך אלהים אחרים ומסכות להכעיסני ואתי השלכת אחרי גוך

10 portanto, eis que trarei mal sobre a casa de Jeroboão, e separarei de Jeroboão todo homem até ao menino, tanto o escravo como o livre em Israel, e lançarei fora os descendentes da casa de Jeroboão, como se lança fora o esterco, até que de todo se acabe.

10 לכן הנני מביא רעה אל בית ירבעם והכרתי לירבעם משתין בקיר עצור ועזוב בישראל ובערתי אחרי בית ירבעם כאשר יבער הגלל עד תמו

11 Quem morrer a Jeroboão na cidade, os cães o comerão, e o que morrer no campo, as aves do céu o comerão, porque o SENHOR o disse.

11 המת לירבעם בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו עוף השמים כי יהוה דבר

12 Tu, pois, levanta-te e vai-te para tua casa; entrando os teus pés na cidade, o menino morrerá.

12 ואת קומי לכי לביתך בבאה רגליך העירה ומת הילד

13 E todo o Israel o pranteará e o sepultará, porque de Jeroboão só este entrará em sepultura, porquanto se achou nele coisa boa para com o SENHOR, Deus de Israel, em casa de Jeroboão.

13 וספדו לו כל ישראל וקברו אתו כי זה לבדו יבא לירבעם אל קבר יען
נמצא בו דבר טוב אל יהוה אלהי ישראל בבית ירבעם

14 O SENHOR, porém, levantará para si um rei sobre Israel, que destruirá a casa de Jeroboão no mesmo dia; mas que será também agora!

14 והקים יהוה לו מלך על ישראל אשר יכרית את בית ירבעם זה היום
ומה גם עתה

15 Também o SENHOR ferirá a Israel, como se move a cana nas águas, e arrancará a Israel desta boa terra que tinha dado a seus pais, e o espalhará para além do rio, porquanto fizeram os seus bosques, provocando o SENHOR à ira.

15 והכה יהוה את ישראל כאשר ינוד הקנה במים ונתש את ישראל מעל
האדמה הטובה הזאת אשר נתן לאבותיהם וזרם מעבר לנהר יען אשר עשו
את אשריהם מכעיסים את יהוה

16 E entregará Israel por causa dos pecados de Jeroboão, o qual pecou e fez pecar a Israel.

16 ויתן את ישראל בגלל חטאות ירבעם אשר חטא ואשר החטיא את
ישראל

17 Então, a mulher de Jeroboão se levantou, e foi, e veio a Tirza; chegando ela ao limiar da porta, morreu o menino.

17 ותקם אשת ירבעם ותלך ותבא תרצתה היא באה בסף הבית והנער
מת

18 E o sepultaram, e todo o Israel o pranteou, conforme a palavra do SENHOR, a qual dissera pelo ministério de seu servo Aías, o profeta.

18 ויקברו אתו ויספדו לו כל ישראל כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיהו
הנביא

19 Quanto ao mais dos atos de Jeroboão, como guerreou e como reinou, eis que tudo está escrito no Livro das Crônicas dos Reis de Israel.

19 ויתר דברי ירבעם אשר נלחם ואשר מלך הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל

20 E foram os dias que Jeroboão reinou vinte e dois anos, e dormiu com seus pais; e Nadabe, seu filho, reinou em seu lugar.

20 והימים אשר מלך ירבעם עשרים ושתים שנה וישכב עם אבתיו וימלך נדב בנו תחתיו

21 E Roboão, filho de Salomão, reinava em Judá; de quarenta e um anos de idade era Roboão quando começou a reinar e dezessete anos reinou em Jerusalém, na cidade que o SENHOR elegera de todas as tribos de Israel para pôr ali o seu nome; e era o nome de sua mãe Naamá, amonita.

21 ורחבעם בן שלמה מלך ביהודה בן ארבעים ואחת שנה רחבעם במלכו ושבע עשרה שנה מלך בירושלם העיר אשר בחר יהוה לשום את שמו שם מכל שבטי ישראל ושם אמו נעמה העמנית

22 E fez Judá o que era mau aos olhos do SENHOR; e o provocaram a zelo, mais do que todos os seus pais fizeram com os seus pecados que cometeram.

22 ויעש יהודה הרע בעיני יהוה ויקנאו אתו מכל אשר עשו אבתם בחטאתם אשר חטאו

23 Porque também eles edificaram altos, e estátuas, e imagens do bosque sobre todo alto outeiro e debaixo de toda árvore verde.

23 ויבנו גם המה להם במות ומצבות ואשרים על כל גבעה גבהה ותחת כל עץ רענן

24 Havia também rapazes escandalosos na terra; fizeram conforme todas as abominações das nações que o SENHOR tinha expulsado de diante dos filhos de Israel.

24 וגם קדש היה בארץ עשו ככל התועבת הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל

25 Sucedeu, pois, que, no quinto ano do rei Roboão, Sisaque, rei do Egito, subiu contra Jerusalém.

25 ויהי בשנה החמישית למלך רחבעם עלה שושק מלך מצרים על ירושלם

26 E tomou os tesouros da Casa do SENHOR e os tesouros da casa do rei, e ainda tomou tudo, e também tomou todos os escudos de ouro que Salomão tinha feito.

26 ויקח את אצרות בית יהוה ואת אוצרות בית המלך ואת הכל לקח ויקח את כל מגני הזהב אשר עשה שלמה

27 E, em lugar deles, fez o rei Roboão escudos de cobre e os entregou nas mãos dos capitães da guarda, que guardavam a porta da casa do rei.

27 ויעש המלך רחבעם תחתם מגני נחשת והפקיד על יד שרי הרצים השמרים פתח בית המלך

28 E sucedeu que, quando o rei entrava na Casa do SENHOR, os da guarda os levavam e os tornavam a trazer à câmara dos da guarda.

28 ויהי מדי בא המלך בית יהוה ישאום הרצים והשיבום אל תא הרצים

29 Quanto ao mais dos atos de Roboão e a tudo quanto fez, porventura, não está tudo escrito no Livro das Crônicas dos Reis de Judá?

29 ויתר דברי רחבעם וכל אשר עשה הלא המה כתובים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה

30 E houve guerra entre Roboão e Jeroboão todos os seus dias.

30 ומלחמה היתה בין רחבעם ובין ירבעם כל הימים

31 E Roboão dormiu com seus pais e foi sepultado com seus pais na Cidade de Davi; e era o nome de sua mãe Naamá, amonita; e Abias, seu filho, reinou em seu lugar.

31 וישכב רחבעם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד ושם אמו נעמה
העמנית וימלך אבים בנו תחתיו

I Reis 15

1 E, no décimo-oitavo ano do rei Jeroboão, filho de Nebate, Abias começou a reinar sobre Judá.

1 ובשנת שמנה עשרה למלך ירבעם בן נבט מלך אבים על יהודה

2 E três anos reinou em Jerusalém; e era o nome de sua mãe Maaca, filha de Absalão.

2 שלש שנים מלך בירושלם ושם אמו מעכה בת אבישלום

3 E andou em todos os pecados que seu pai tinha cometido antes dele; e seu coração não foi perfeito para com o SENHOR, seu Deus, como o coração de Davi, seu pai.

3 וילך בכל חטאות אביו אשר עשה לפניו ולא היה לבבו שלם עם יהוה
אלהיו כלבב דוד אביו

4 Mas, por amor de Davi, o SENHOR lhe deu uma lâmpada em Jerusalém, levantando seu filho depois dele e confirmando Jerusalém.

4 כי למען דוד נתן יהוה אלהיו לו ניר בירושלם להקים את בנו אחריו ולהעמיד את ירושלם

5 Porquanto Davi tinha feito o que era reto aos olhos do SENHOR e não se tinha desviado de tudo o que lhe ordenara em todos os dias da sua vida, senão só no caso de Urias, o heteu.

5 אשר עשה דוד את הישר בעיני יהוה ולא סר מכל אשר צוהו כל ימי חייו רק בדבר אוריה החתי

6 E houve guerra entre Roboão e Jeroboão todos os dias da sua vida.

6 ומלחמה היתה בין רחבעם ובין ירבעם כל ימי חייו

7 Quanto ao mais dos atos de Abias, e a tudo quanto fez, porventura, não está tudo escrito no Livro das Crônicas dos Reis de Judá? Também houve guerra entre Abias e Jeroboão.

7 ויתר דברי אבים וכל אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה ומלחמה היתה בין אבים ובין ירבעם

8 E Abias dormiu com seus pais, e o sepultaram na Cidade de Davi; e Asa, seu filho, reinou em seu lugar.

8 וישכב אבים עם אבתיו ויקברו אתו בעיר דוד וימלך אסא בנו תחתיו

9 E, no vigésimo ano de Jeroboão, rei de Israel, começou Asa a reinar em Judá

9 ובשנת עשרים לירבעם מלך ישראל מלך אסא מלך יהודה

10 e quarenta e um anos reinou em Jerusalém; e era o nome de sua mãe Maaca, filha de Absalão.

10 וארבעים ואחת שנה מלך בירושלם ושם אמו מעכה בת אבישלום

11 E Asa fez o que era reto aos olhos do SENHOR, como Davi, seu pai,

11 ויעש אסא הישר בעיני יהוה כדוד אביו

12 porque tirou da terra os rapazes escandalosos, e tirou todos os ídolos que seus pais fizeram,

12 ויעבר הקדשים מן הארץ ויסר את כל הגללים אשר עשו אבתיו

13 e até a Maaca, sua mãe, removeu para que não fosse rainha, porquanto tinha feito um horrível ídolo a Asera; também Asa desfez o seu ídolo horrível e o queimou junto ao ribeiro de Cedrom.

13 וגם את מעכה אמו ויסרה מגבירה אשר עשתה מפלצת לאשרה ויכרת אסא את מפלצתה וישרף בנחל קדרון

14 Os altos, porém, se não tiraram; todavia, foi o coração de Asa reto para com o SENHOR todos os seus dias.

14 והבמות לא סרו רק לבב אסא היה שלם עם יהוה כל ימיו

15 E à Casa do SENHOR trouxe as coisas consagradas de seu pai e as coisas que ele mesmo consagrara prata, e ouro, e utensílios.

15 ויבא את קדשי אביו וקדשו בית יהוה כסף וזהב וכלים

16 E houve guerra entre Asa e Baasa, rei de Israel, todos os seus dias.

16 ומלחמה היתה בין אסא ובין בעשא מלך ישראל כל ימיהם

17 Porque Baasa, rei de Israel, subiu contra Judá e edificou a Ramá, para que a ninguém fosse permitido sair, nem entrar junto a Asa, rei de Judá.

17 ויעל בעשא מלך ישראל על יהודה ויבן את הרמה לבלתי תת יצא ובא לאסא מלך יהודה

18 Então, Asa tomou toda a prata e ouro que ficara nos tesouros da Casa do SENHOR e os tesouros da casa do rei, e os entregou nas mãos de seus servos, e os enviou a Ben-Hadade, filho de Tabrimom, filho de Heziom, rei da Síria, que habitava em Damasco, dizendo

18 ויקח אסא את כל הכסף והזהב הנותרים באוצרות בית יהוה ואת אוצרות בית מלך ויתנם ביד עבדיו וישלחם המלך אסא אל בן הדד בן טברמן בן חזיון מלך ארם הישב בדמשק לאמר

19 Aliança há entre mim e ti, entre meu pai e teu pai; vês aqui que te mando um presente, prata e ouro; vai e anula a tua aliança com Baasa, rei de Israel, para que se retire de sobre mim.

19 בריתביני ובינך בין אבי ובין אביך הנה שלחתי לך שחד כסף וזהב לך הפרה את בריתך את בעשא מלך ישראל ויעלה מעלי

20 E Ben-Hadade deu ouvidos ao rei Asa, e enviou os capitães dos exércitos que tinha contra as cidades de Israel, e feriu a Ijom, e a Dã, e a Abel-Bete-Maaca, e a toda a Quinerete, com toda a terra de Naftali.

20 וישמע בן הדד אל המלך אסא וישלח את שרי החילים אשר לו על ערי ישראל ויך את עיון ואת דן ואת אבל בית מעכה ואת כל כנרות על כל ארץ נפתלי

21 E sucedeu que, ouvindo-o Baasa, deixou de edificar a Ramá e ficou em Tirza.

21 ויהי כשמע בעשא ויחדל מבנות את הרמה וישב בתרצה

22 Então, o rei Asa fez apregoar por toda a Judá que todos, sem exceção, trouxessem as pedras de Ramá e a sua madeira com

que Baasa edificara; e com elas edificou o rei Asa a Geba de Benjamim e a Mispa.

22 והמלך אסא השמיע את כל יהודה אין נקי וישאו את אבני הרמה ואת עציה אשר בנה בעשא ויבן בם המלך אסא את גבע בנימן ואת המצפה

23 Quanto ao mais de todos os atos de Asa, e a todo o seu poder, e a tudo quanto fez, e às cidades que edificou, porventura, não está tudo escrito no Livro das Crônicas dos Reis de Judá? Porém, no tempo da sua velhice, padeceu dos pés.

23 ויתר כל דברי אסא וכל גבורתו וכל אשר עשה והערים אשר בנה הלא המה כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה רק לעת זקנתו חלה את רגליו

24 E Asa dormiu com seus pais e foi sepultado com seus pais na Cidade de Davi, seu pai; e Josafá, seu filho, reinou em seu lugar.

24 וישכב אסא עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד אביו וימלך יהושפט בנו תחתיו

25 E Nadabe, filho de Jeroboão, começou a reinar sobre Israel no ano segundo de Asa, rei de Judá; e reinou sobre Israel dois anos.

25 ונדב בן ירבעם מלך על ישראל בשנת שתים לאסא מלך יהודה וימלך על ישראל שנתים

26 E fez o que era mau aos olhos do SENHOR e andou nos caminhos de seu pai e no seu pecado com que tinha feito pecar a Israel.

26 ויעש הרע בעיני יהוה וילך בדרך אביו ובחטאתו אשר החטיא את ישראל

27 E conspirou contra ele Baasa, filho de Aías, da casa de Issacar, e feriu-o Baasa em Gibetom, que era dos filisteus, quando Nadabe e todo o Israel cercavam a Gibetom.

27 ויקשר עליו בעשא בן אחיה לבית יששכר ויכהו בעשא בגבתון אשר
לפלשתים ונדב וכל ישראל צרים על גבתון

28 E matou-o Baasa no ano terceiro de Asa, rei de Judá, e reinou em seu lugar.

28 וימתהו בעשא בשנת שלש לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו

29 E sucedeu, pois, que, reinando ele, feriu a toda a casa de Jeroboão; nada de Jeroboão deixou que tivesse fôlego, até o destruir, conforme a palavra do SENHOR que dissera pelo ministério de seu servo Aías, o silonita,

29 ויהי כמלכו הכה את כל בית ירבעם לא השאיר כל נשמה לירבעם עד
השמדו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה השילני

30 por causa dos pecados de Jeroboão, o qual pecou e fez pecar a Israel, e por causa da provocação com que provocara ao SENHOR, Deus de Israel.

30 על חטאות ירבעם אשר חטא ואשר החטיא את ישראל בכעסו אשר
הכעיס את יהוה אלהי ישראל

31 Quanto ao mais dos atos de Nadabe e a tudo quanto fez, porventura, não está tudo escrito no Livro das Crônicas dos Reis de Israel?

31 ויתר דברי נדב וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי ישראל

32 E houve guerra entre Asa e Baasa, rei de Israel, todos os seus dias.

32 ומלחמה היתה בין אסא ובין בעשא מלך ישראל כל ימיהם

33 No ano terceiro de Asa, rei de Judá, Baasa, filho de Aías, começou a reinar sobre todo o Israel em Tirza, e reinou vinte e quatro anos.

33 בשנת שלש לאסא מלך יהודה מלך בעשא בן אחיה על כל ישראל בתרצה עשרים וארבע שנה

34 E fez o que era mau aos olhos do SENHOR e andou no caminho de Jeroboão e no seu pecado com que tinha feito pecar a Israel.

34 ויעש הרע בעיני יהוה וילך בדרך ירבעם ובחטאתו אשר החטיא את ישראל

I Reis 16

1 Então, veio a palavra do SENHOR a Jeú, filho de Hanani, contra Baasa, dizendo

1 ויהי דבר יהוה אל יהוא בן חנני על בעשא לאמר

2 Porquanto te levantei do pó e te pus por chefe sobre o meu povo Israel, e tu andaste no caminho de Jeroboão e fizeste pecar a meu povo Israel, irritando-me com os seus pecados,

2 יען אשר הרימתיך מן העפר ואתנך נגיד על עמי ישראל ותלך בדרך ירבעם ותחטא את עמי ישראל להכעיסני בחטאתם

3 eis que tirarei os descendentes de Baasa e os descendentes da sua casa e farei à tua casa como à casa de Jeroboão, filho de Nebate.

3 הנני מבעיר אחרי בעשא ואחרי ביתו ונתתי את ביתך כבית ירבעם בן נבט

4 Quem morrer a Baasa na cidade, os cães o comerão; e o que dele morrer no campo, as aves do céu o comerão.

4 המת לבעשא בעיר יאכלו הכלבים והמת לו בשדה יאכלו עוף השמים

5 Quanto ao mais dos atos de Baasa, e ao que fez, e ao seu poder, porventura, não está escrito no Livro das Crônicas dos Reis de Israel?

5 ויתר דברי בעשא ואשר עשה וגבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל

6 E Baasa dormiu com seus pais e foi sepultado em Tirza; e Elá, seu filho, reinou em seu lugar.

6 וישכב בעשא עם אבתיו ויקבר בתרצה וימלך אלה בנו תחתיו

7 Assim, veio também a palavra do SENHOR, pelo ministério do profeta Jeú, filho de Hanani, contra Baasa e contra a sua casa; e isso por todo o mal que fizera aos olhos do SENHOR, irritando-o com a obra de suas mãos, para ser como a casa de Jeroboão; e, por isso, o ferira.

7 וגם ביד יהוא בן חנני הנביא דבר יהוה היה אל בעשא ואל ביתו ועל כל הרעה אשר עשה בעיני יהוה להכעיסו במעשה ידיו להיות כבית ירבעם ועל אשר הכה אתו

8 No ano vinte e seis de Asa, rei de Judá, Elá, filho de Baasa, começou a reinar em Tirza sobre Israel; e reinou dois anos.

8 בשנת עשרים ושש שנה לאסא מלך יהודה מלך אלה בן בעשא על ישראל בתרצה שנתים

9 E Zinri, seu servo, chefe de metade dos carros, conspirou contra ele, estando ele em Tirza bebendo e embriagando-se em casa de Arsa, mordomo em Tirza.

9 ויקשר עליו עבדו זמרי שר מחצית הרכב והוא בתרצה שתה שכור בית ארצא אשר על הבית בתרצה

10 Entrou, pois, Zinri, e o feriu, e o matou, no ano vigésimo-sétimo de Asa, rei de Judá; e reinou em seu lugar.

10 ויבא זמרי ויכהו וימיתהו בשנת עשרים ושבע לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו

11 E sucedeu que, reinando ele e estando assentado no seu trono feriu, a toda a casa de Baasa; não lhe deixou homem algum, nem a seus parentes, nem a seus amigos.

11 ויהי במלכו כשבתו על כסאו הכה את כל בית בעשא לא השאיר לו משתין בקיר וגאליו ורעהו

12 Assim, destruiu Zinri toda a casa de Baasa, conforme a palavra do SENHOR que falara pelo ministério do profeta Jeú, sobre Baasa,

12 וישמד זמרי את כל בית בעשא כדבר יהוה אשר דבר אל בעשא ביד יהוא הנביא

13 por todos os pecados de Baasa, e os pecados de Elá, seu filho, com que pecaram e com que fizeram pecar a Israel, irritando ao SENHOR, Deus de Israel com as suas vaidades.

13 אל כל חטאות בעשא וחטאות אלה בנו אשר חטאו ואשר החטיאו את ישראל להכעיס את יהוה אלהי ישראל בהבליהם

14 Quanto ao mais dos atos de Elá e a tudo quanto fez, porventura, não está escrito no Livro das Crônicas dos Reis de Israel?

14 ויתר דברי אלה וכל אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל

15 No ano vigésimo-sétimo de Asa, rei de Judá, reinou Zinri sete dias em Tirza; e o povo estava acampado contra Gibetom, que era dos filisteus.

15 בשנת עשרים ושבע שנה לאסא מלך יהודה מלך זמרי שבעת ימים
בתרצה והעם חנים על גבתון אשר לפלשתים

16 E ouviu dizer o povo que estava acampado Zinri tem conspirado e até feriu o rei. Todo o Israel, pois, no mesmo dia, fez rei sobre Israel a Onri, chefe do exército no arraial.

16 וישמע העם החנים לאמר קשר זמרי וגם הכה את המלך וימלכו כל
ישראל את עמרי שר צבא על ישראל ביום ההוא במחנה

17 E subiu Onri, e todo o Israel com ele, de Gibetom, e cercaram a Tirza.

17 ויעלה עמרי וכל ישראל עמו מגבתון ויצרו על תרצה

18 E sucedeu que Zinri, vendo que a cidade era tomada, se foi ao paço da casa do rei, e queimou sobre si a casa do rei, e morreu,

18 ויהי כראות זמרי כי נלכדה העיר ויבא אל ארמון בית המלך וישרף עליו
את בית מלך באש וימת

19 por causa dos seus pecados que cometera, fazendo o que era mal aos olhos do SENHOR, andando no caminho de Jeroboão e no seu pecado que fizera, fazendo pecar a Israel.

19 על חטאתיו אשר חטא לעשות הרע בעיני יהוה ללכת בדרך ירבעם
ובחטאתו אשר עשה להחטיא את ישראל

20 Quanto ao mais dos atos de Zinri, e à conspiração que fez, porventura, não está escrito no Livro das Crônicas dos Reis de Israel?

20 ויתר דברי זמרי וקשרו אשר קשר הלא הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי ישראל

21 Então, o povo de Israel se dividiu em dois partidos metade do povo seguia a Tibni, filho de Ginate, para o fazer rei, e a outra metade seguia a Onri.

21 אז יחלק העם ישראל לחצי חצי העם היה אחרי תבני בן גינת להמליכו והחצי אחרי עמרי

22 Mas o povo que seguia a Onri foi mais forte do que o povo que seguia a Tibni, filho de Ginate; e Tibni morreu, e Onri reinou.

22 ויחזק העם אשר אחרי עמרי את העם אשר אחרי תבני בן גינת וימת תבני וימלך עמרי

23 No ano trinta e um de Asa, rei de Judá, Onri começou a reinar sobre Israel e reinou doze anos; e em Tirza reinou seis anos.

23 בשנת שלשים ואחת שנה לאסא מלך יהודה מלך עמרי על ישראל שתים עשרה שנה בתרצה מלך שש שנים

24 E de Semer comprou o monte de Samaria por dois talentos de prata, e edificou no monte, e chamou o nome da cidade que edificou do nome de Semer, senhor do monte de Samaria.

24 ויקן את ההר שמרון מאת שמר בככרים כסף ויבן את ההר ויקרא את שם העיר אשר בנה על שם שמר אדני ההר שמרון

25 E fez Onri o que era mal aos olhos do SENHOR; e fez pior do que todos quantos foram antes dele.

25 ויעשה עמרי הרע בעיני יהוה וירע מכל אשר לפניו

26 E andou em todos os caminhos de Jeroboão, filho de Nebate, como também nos seus pecados com que tinha feito pecar a Israel, irritando ao SENHOR, Deus de Israel, com as suas vaidades.

26 וילך בכל דרך ירבעם בן נבט ובחטאתיו אשר החטיא את ישראל
להכעיס את יהוה אלהי ישראל בהבליהם

27 Quanto ao mais dos atos de Onri, ao que fez e ao seu poder que manifestou, porventura, não está escrito no Livro das Crônicas dos Reis de Israel?

27 ויתר דברי עמרי אשר עשה וגבורתו אשר עשה הלא הם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי ישראל

28 E Onri dormiu com seus pais e foi sepultado em Samaria; e Acabe, seu filho, reinou em seu lugar.

28 וישכב עמרי עם אבתיו ויקבר בשמרון וימלך אחאב בנו תחתיו

29 E Acabe, filho de Onri, começou a reinar sobre Israel no ano trigésimo-oitavo de Asa, rei de Judá; e reinou Acabe, filho de Onri, sobre Israel em Samaria, vinte e dois anos.

29 ואחאב בן עמרי מלך על ישראל בשנת שלשים ושמנה שנה לאסא מלך
יהודה וימלך אחאב בן עמרי על ישראל בשמרון עשרים ושתים שנה

30 E fez Acabe, filho de Onri, o que era mal aos olhos do SENHOR, mais do que todos os que foram antes dele.

30 ויעש אחאב בן עמרי הרע בעיני יהוה מכל אשר לפניו

31 E sucedeu que (como se fora coisa leve andar nos pecados de Jeroboão, filho de Nebate), ainda tomou por mulher a Jezabel, filha de Etbaal, rei dos sidônios; e foi, e serviu a Baal, e se encurvou diante dele.

31 ויהי הנקל לכתו בחטאות ירבעם בן נבט ויקח אשה את איזבל בת
אתבעל מלך צידנים וילך ויעבד את הבעל וישתחו לו

32 E levantou um altar a Baal, na casa de Baal que edificara em Samaria.

32 ויקם מזבח לבעל בית הבעל אשר בנה בשמרון

33 Também Acabe fez um bosque, de maneira que Acabe fez muito mais para irritar ao SENHOR, Deus de Israel, do que todos os reis de Israel que foram antes dele.

33 ויעש אחאב את האשרה ויוסף אחאב לעשות להכעיס את יהוה אלהי ישראל מכל מלכי ישראל אשר היו לפניו

34 Em seus dias, Hiel, o betelita, edificou a Jericó; morrendo Abirão, seu primogênito, a fundou; e, morrendo Segube, seu último, pôs as suas portas; conforme a palavra do SENHOR, que falara pelo ministério de Josué, filho de Num.

34 בימיו בנה חיאל בית האלי את יריחה באבירם בכרו יסדה ובשגיב צעירו הציב דלתיה כדבר יהוה אשר דבר ביד יהושע בן נון

I Reis 17

1 Então, Elias, o tisbita, dos moradores de Gileade, disse a Acabe Vive o SENHOR, Deus de Israel, perante cuja face estou, que nestes anos nem orvalho nem chuva haverá, senão segundo a minha palavra.

1 ויאמר אליהו התשבי מתשבי גלעד אל אחאב חי יהוה אלהי ישראל אשר עמדתי לפניו אם יהיה השנים האלה טל ומטר כי אם לפי דברי

2 Depois, veio a ele a palavra do SENHOR, dizendo

2 ויהי דבר יהוה אליו לאמר

3 Vai-te daqui, e vira-te para o oriente, e esconde-te junto ao ribeiro de Querite, que está diante do Jordão.

3 לך מזה ופנית לך קדמה ונסתרת בנחל כרית אשר על פני הירדן

4 E há de ser que beberás do ribeiro; e eu tenho ordenado aos corvos que ali te sustentem.

4 והיה מהנחל תשתה ואת הערבים צויתי לכלכלך שם

5 Foi, pois, e fez conforme a palavra do SENHOR, porque foi e habitou junto ao ribeiro de Querite, que está diante do Jordão.

5 וילך ויעש כדבר יהוה וילך וישב בנחל כרית אשר על פני הירדן

6 E os corvos lhe traziam pão e carne pela manhã, como também pão e carne à noite; e bebia do ribeiro.

6 והערבים מביאים לו לחם ובשר בבקר ולחם ובשר בערב ומן הנחל ישתה

7 E sucedeu que, passados dias, o ribeiro se secou, porque não tinha havido chuva na terra.

7 ויהי מקץ ימים וייבש הנחל כי לא היה גשם בארץ

8 Então, veio a ele a palavra do SENHOR, dizendo

8 ויהי דבר יהוה אליו לאמר

9 Levanta-te, e vai a Sarepta, que é de Sidom, e habita ali; eis que eu ordenei ali a uma mulher viúva que te sustente.

9 קום לך צרפתה אשר לצידון וישבת שם הנה צויתי שם אשה אלמנה לכלכלך

10 Então, ele se levantou e se foi a Sarepta; e, chegando à porta da cidade, eis que estava ali uma mulher viúva apanhando lenha; e ele a chamou e lhe disse Traze-me, peço-te, numa vasilha um pouco de água que beba.

10 ויקם וילך צרפתה ויבא אל פתח העיר והנה שם אשה אלמנה מקששת עצים ויקרא אליה ויאמר קחי נא לי מעט מים בכלי ואשתה

11 E, indo ela a buscá-la, ele a chamou e lhe disse Traze-me, agora, também um bocado de pão na tua mão.

11 ותלך לקחת ויקרא אליה ויאמר לקחי נא לי פת לחם בידך

12 Porém ela disse Vive o SENHOR, teu Deus, que nem um bolo tenho, senão somente um punhado de farinha numa panela e um pouco de azeite numa botija; e, vês aqui, apanhei dois cavacos e vou prepará-lo para mim e para o meu filho, para que o comamos e morramos.

12 ותאמר חי יהוה אלהיך אם יש לי מעוג כי אם מלא כף קמח בכד ומעט שמן בצפחת והנני מקששת שנים עצים ובאתי ועשיתיהו לי ולבני ואכלנהו ומתנו

13 E Elias lhe disse Não temas; vai e faze conforme a tua palavra; porém faze disso primeiro para mim um bolo pequeno e traze-mo para fora; depois, farás para ti e para teu filho.

13 ויאמר אליה אליהו אל תיראי באי עשי כדברך אך עשי לי משם עגה קטנה בראשנה והוצאת לי ולך ולבנך תעשי באחרנה

14 Porque assim diz o SENHOR, Deus de Israel A farinha da panela não se acabará, e o azeite da botija não faltará, até ao dia em que o SENHOR dê chuva sobre a terra.

14 כי כה אמר יהוה אלהי ישראל כד הקמח לא תכלה וצפחת השמן לא תחסר עד יום תתן יהוה גשם על פני האדמה

15 E foi ela e fez conforme a palavra de Elias; e assim comeu ela, e ele, e a sua casa muitos dias.

15 ותלך ותעשה כדבר אליהו ותאכל הוא והיא וביתה ימים

16 Da panela a farinha se não acabou, e da botija o azeite não faltou, conforme a palavra do SENHOR, que falara pelo ministério de Elias.

16 כד הקמח לא כלתה וצפחת השמן לא חסר כדבר יהוה אשר דבר ביד אליהו

17 E, depois destas coisas, sucedeu que adoeceu o filho desta mulher, da dona da casa; e a sua doença se agravou muito, até que nele nenhum fôlego ficou.

17 ויהי אחר הדברים האלה חלה בן האשה בעלת הבית ויהי חליו חזק מאד עד אשר לא נותרה בו נשמה

18 Então, ela disse a Elias Que tenho eu contigo, homem de Deus? Vieste tu a mim para trazeres à memória a minha iniquidade e matares meu filho?

18 ותאמר אל אליהו מה לי ולך איש האלהים באת אלי להזכיר את עוני ולהמית את בני

19 E ele lhe disse Dá-me o teu filho. E ele o tomou do seu regaço, e o levou para cima, ao quarto, onde ele mesmo habitava, e o deitou em sua cama,

19 ויאמר אליה תני לי את בנך ויקחהו מחיקה ויעלהו אל העליה אשר הוא ישב שם וישכבהו על מטתו

20 E clamou ao SENHOR e disse Ó SENHOR, meu Deus, também até a esta viúva, com quem eu moro, afligiste, matando-lhe seu filho?

20 ויקרא אל יהוה ויאמר יהוה אלהי הגם על האלמנה אשר אני מתגורר עמה הרעות להמית את בנה

21 Então, se mediu sobre o menino três vezes, e clamou ao SENHOR, e disse Ó SENHOR, meu Deus, rogo-te que torne a alma deste menino a entrar nele.

21 ויתמדד על הילד שלש פעמים ויקרא אל יהוה ויאמר יהוה אלהי תשב נא נפש הילד הזה על קרבו

22 E o SENHOR ouviu a voz de Elias; e a alma do menino tornou a entrar nele, e reviveu.

22 וישמע יהוה בקול אליהו ותשב נפש הילד על קרבו ויחי

23 E Elias tomou o menino, e o trouxe do quarto à casa, e o deu a sua mãe; e disse Elias Vês aí, teu filho vive.

23 ויקח אליהו את הילד וירדהו מן העליה הביתה ויתנהו לאמו ויאמר אליהו ראי חי בנך

24 Então, a mulher disse a Elias Nisto conheço, agora, que tu és homem de Deus e que a palavra do SENHOR na tua boca é verdade.

24 ותאמר האשה אל אליהו עתה זה ידעתי כי איש אלהים אתה ודבר יהוה בפיך אמת

I Reis 18

1 E sucedeu que, depois de muitos dias, a palavra do SENHOR veio a Elias no terceiro ano, dizendo Vai e mostra-te a Acabe, porque darei chuva sobre a terra.

1 ויהי ימים רבים ודבר יהוה היה אל אליהו בשנה השלישית לאמר לך הראה אל אחאב ואתנה מטר על פני האדמה

2 E foi Elias mostrar-se a Acabe; e a fome era extrema em Samaria.

2 וילך אליהו להראות אל אחאב והרעב חזק בשמרון

3 E Acabe chamou a Obadias, o mordomo. (Obadias temia muito ao SENHOR,

3 ויקרא אחאב אל עבדיהו אשר על הבית ועבדיהו היה ירא את יהוה מאד

4 porque sucedeu que, destruindo Jezabel os profetas do SENHOR, Obadias tomou cem profetas, e de cinquenta em cinquenta os escondeu, numa cova, e os sustentou com pão e água.)

4 ויהי בהכרית איזבל את נביאי יהוה ויקח עבדיהו מאה נבאים ויחביאם חמשים איש במערה וכלכלם לחם ומים

5 E disse Acabe a Obadias Vai pela terra a todas as fontes de água e a todos os rios; pode ser que achemos erva, para que em vida conservemos os cavalos e mulas e não estejamos privados dos animais.

5 ויאמר אחאב אל עבדיהו לך בארץ אל כל מעיני המים ואל כל הנחלים אולי נמצא חציר ונחיה סוס ופרד ולוא נכרית מהבהמה

6 E repartiram entre si a terra, para passarem por ela; Acabe foi à parte por um caminho, e Obadias também foi à parte por outro caminho.

6 ויחלקו להם את הארץ לעבר בה אחאב הלך בדרך אחד לבדו ועבדיהו הלך בדרך אחד לבדו

7 Estando, pois, Obadias já em caminho, eis que Elias o encontrou; e, conhecendo-o ele, prostrou-se sobre o seu rosto e disse És tu o meu senhor Elias?

7 ויהי עבדיהו בדרך והנה אליהו לקראתו ויכרהו ויפל על פניו ויאמר האתה זה אדני אליהו

8 E disse-lhe ele Eu sou; vai e dize a teu senhor Eis que aqui está Elias.

8 ויאמר לו אני לך אמר לאדניך הנה אליהו

9 Porém ele disse Em que pequei, para que entregues teu servo na mão de Acabe, para que me mate?

9 ויאמר מה חטאתי כי אתה נתן את עבדך ביד אחאב להמיתני

10 Vive o SENHOR, teu Deus, que não houve nação nem reino aonde o meu senhor não mandasse em busca de ti; e dizendo eles Aqui não está, então, ajuramentava os reinos e as nações, se eles te não tinham achado.

10 חי יהוה אלהיך אם יש גוי וממלכה אשר לא שלח אדני שם לבקשך ואמרו אין והשביע את הממלכה ואת הגוי כי לא ימצאכה

11 E, agora, dizes tu Vai, dize a teu senhor Eis que aqui está Elias.

11 ועתה אתה אמר לך אמר לאדניך הנה אליהו

12 E poderia ser que, apartando-me eu de ti, o Espírito do SENHOR te tomasse, não sei para onde, e, vindo eu a dar as novas a Acabe, e não te achando ele, me mataria; porém eu, teu servo, temo ao SENHOR desde a minha mocidade.

12 והיה אני אלך מאתך ורוח יהוה ישאך על אשר לא אדע ובאתי להגיד לאחאב ולא ימצאך והרגני ועבדך ירא את יהוה מנערי

13 Porventura, não disseram a meu senhor o que fiz, quando Jezabel matava os profetas do SENHOR, como escondi a cem homens dos profetas do SENHOR, de cinquenta em cinquenta, numas covas, e os sustentei com pão e água?

13 הלא הגד לאדני את אשר עשיתי בהרג איזבל את נביאי יהוה ואחבא מנביאי יהוה מאה איש חמשים חמשים איש במערה ואכלכלם לחם ומים

14 E, agora, dizes tu Vai e dize a teu senhor Eis que aqui está Elias; ele me mataria.

14 ועתה אתה אמר לך אמר לאדניך הנה אליהו והרגני

15 E disse Elias Vive o SENHOR dos Exércitos, perante cuja face estou, que deveras hoje me mostrarei a ele.

15 ויאמר אליהו חי יהוה צבאות אשר עמדתי לפניו כי היום אראה אליו

16 Então, foi Obadias encontrar-se com Acabe e lho anunciou; e foi Acabe encontrar-se com Elias.

16 וילך עבדיהו לקראת אחאב ויגד לו וילך אחאב לקראת אליהו

17 E sucedeu que, vendo Acabe a Elias, disse-lhe Acabe És tu o perturbador de Israel?

17 ויהי כראות אחאב את אליהו ויאמר אחאב אליו האתה זה עכר ישראל

18 Então, disse ele Eu não tenho perturbado a Israel, mas tu e a casa de teu pai, porque deixastes os mandamentos do SENHOR e seguistes os baalins.

18 ויאמר לא עכרתי את ישראל כי אם אתה ובית אביך בעזבכם את מצות יהוה ותלך אחרי הבעלים

19 Agora, pois, envia, ajunta a mim todo o Israel no monte Carmelo, como também os quatrocentos e cinquenta profetas de Baal e os quatrocentos profetas de Asera, que comem da mesa de Jezabel.

19 ועתה שלח קבץ אלי את כל ישראל אל הר הכרמל ואת נביאי הבעל ארבע מאות וחמשים ונביאי האשרה ארבע מאות אכלי שלחן איזבל

20 Então, enviou Acabe os mensageiros a todos os filhos de Israel e ajuntou os profetas no monte Carmelo.

20 וישלח אחאב בכל בני ישראל ויקבץ את הנביאים אל הר הכרמל

21 Então, Elias se chegou a todo o povo e disse Até quando coxeareis entre dois pensamentos? Se o SENHOR é Deus, segui-o; e, se Baal, segui-o. Porém o povo lhe não respondeu nada.

21 ויגש אליהו אל כל העם ויאמר עד מתי אתם פסחים על שתי הסעפים אם יהוה האלהים לכו אחריו ואם הבעל לכו אחריו ולא ענו העם אתו דבר

22 Então, disse Elias ao povo Só eu fiquei por profeta do SENHOR, e os profetas de Baal são quatrocentos e cinquenta homens.

22 ויאמר אליהו אל העם אני נותרתי נביא ליהוה לבדי ונביאי הבעל ארבע מאות וחמשים איש

23 Dêem-se-nos, pois, dois bezerros, e eles escolham para si um dos bezerros, e o dividam em pedaços, e o ponham sobre a lenha, porém não lhe metam fogo, e eu prepararei o outro bezerro, e o porei sobre a lenha, e não lhe meterei fogo.

23 ויתנו לנו שנים פרים ויבחרו להם הפר האחד וינתחהו וישימו על העצים ואש לא ישימו ואני אעשה את הפר האחד ונתתי על העצים ואש לא אשים

24 Então, invocai o nome do vosso deus, e eu invocarei o nome do SENHOR; e há de ser que o deus que responder por fogo esse será Deus. E todo o povo respondeu e disse É boa esta palavra.

24 וקראתם בשם אלהיכם ואני אקרא בשם יהוה והיה האלהים אשר יענה באש הוא האלהים ויען כל העם ויאמרו טוב הדבר

25 E disse Elias aos profetas de Baal Escolhei para vós um dos bezerros, e preparai-o primeiro, porque sois muitos, e invocai o nome do vosso deus, e não lhe metais fogo.

25 ויאמר אליהו לנביאי הבעל בחרו לכם הפר האחד ועשו ראשנה כי אתם הרבים וקראו בשם אלהיכם ואש לא תשימו

26 E tomaram o bezerro que lhes dera e o prepararam; e invocaram o nome de Baal, desde a manhã até ao meio-dia,

dizendo Ah! Baal, responde-nos! Porém nem havia voz, nem quem respondesse; e saltavam sobre o altar que se tinha feito.

26 ויקחו את הפר אשר נתן להם ויעשו ויקראו בשם הבעל מהבקר ועד הצהרים לאמר הבעל עננו ואין קול ואין ענה ויפסחו על המזבח אשר עשה

27 E sucedeu que, ao meio-dia, Elias zombava deles e dizia Clamai em altas vozes, porque ele é um deus; pode ser que esteja falando, ou que tenha alguma coisa que fazer, ou que intente alguma viagem; porventura, dorme e despertará.

27 ויהי בצהרים ויהתל בהם אליהו ויאמר קראו בקול גדול כי אלהים הוא כי שיח וכי שיג לו וכי דרך לו אולי ישן הוא ויקץ

28 E eles clamavam a grandes vozes e se retalhavam com facas e com lancetas, conforme o seu costume, até derramarem sangue sobre si.

28 ויקראו בקול גדול ויתגדדו כמשפטם בחרבות וברמחים עד שפך דם עליהם

29 E sucedeu que, passado o meio-dia, profetizaram eles, até que a oferta de manjares se oferecesse; porém não houve voz, nem resposta, nem atenção alguma.

29 ויהי כעבר הצהרים ויתנבאו עד לעלות המנחה ואין קול ואין ענה ואין קשב

30 Então, Elias disse a todo o povo Chegai-vos a mim. E todo o povo se chegou a ele; e reparou o altar do SENHOR, que estava quebrado.

30 ויאמר אליהו לכל העם גשו אלי ויגשו כל העם אליו וירפא את מזבח יהוה ההרוס

31 E Elias tomou doze pedras, conforme o número das tribos dos filhos de Jacó, ao qual veio a palavra do SENHOR, dizendo Israel será o teu nome.

31 ויקח אליהו שתים עשרה אבנים כמספר שבטי בני יעקב אשר היה דבר יהוה אליו לאמר ישראל יהיה שמך

32 E com aquelas pedras edificou o altar em nome do SENHOR; depois, fez um rego em redor do altar, segundo a largura de duas medidas de semente.

32 ויבנה את האבנים מזבח בשם יהוה ויעש תעלה כבית סאתים זרע סביב למזבח

33 Então, armou a lenha, e dividiu o bezerro em pedaços, e o pôs sobre a lenha,

33 ויערך את העצים וינתח את הפר וישם על העצים

34 e disse Enchei de água quatro cântaros e derramai-a sobre o holocausto e sobre a lenha. E disse Fazei-o segunda vez; e o fizeram segunda vez. Disse ainda Fazei-o terceira vez; e o fizeram terceira vez,

34 ויאמר מלאו ארבעה כדים מים ויצקו על העלה ועל העצים ויאמר שנו וישנו ויאמר שלשו וישלשו

35 de maneira que a água corria ao redor do altar, e ainda até o rego encheu de água.

35 וילכו המים סביב למזבח וגם את התעלה מלא מים

36 Sucedeu, pois, que, oferecendo-se a oferta de manjares, o profeta Elias se chegou e disse Ó SENHOR, Deus de Abraão, de Isaque e de Israel, manifeste-se hoje que tu és Deus em Israel, e que eu sou teu servo, e que conforme a tua palavra fiz todas estas coisas.

36 ויהי בעלות המנחה ויגש אליהו הנביא ויאמר יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל היום יודע כי אתה אלהים בישראל ואני עבדך ובדבריך עשיתי את כל הדברים האלה

37 Responde-me, SENHOR, responde-me, para que este povo conheça que tu, SENHOR, és Deus e que tu fizeste tornar o seu coração para trás.

37 ענני יהוה ענני וידעו העם הזה כי אתה יהוה האלהים ואתה הסבת את לבם אחרנית

38 Então, caiu fogo do SENHOR, e consumiu o holocausto, e a lenha, e as pedras, e o pó, e ainda lambeu a água que estava no rego.

38 ותפל אש יהוה ותאכל את העלה ואת העצים ואת האבנים ואת העפר ואת המים אשר בתעלה לחכה

39 O que vendo todo o povo, caiu sobre os seus rostos e disse Só o SENHOR é Deus! Só o SENHOR é Deus!

39 וירא כל העם ויפלו על פניהם ויאמרו יהוה הוא האלהים יהוה הוא האלהים

40 E Elias lhes disse Lançai mão dos profetas de Baal, que nenhum deles escape. E lançaram mão deles; e Elias os fez descer ao ribeiro de Quisom e ali os matou.

40 ויאמר אליהו להם תפשו את נביאי הבעל איש אל ימלט מהם ויתפשום ויורדם אליהו אל נחל קישון וישחטם שם

41 Então, disse Elias a Acabe Sobe, come e bebe, porque ruído há de uma abundante chuva.

41 ויאמר אליהו לאחאב עלה אכל ושתה כי קול המון הגשם

42 E Acabe subiu a comer e a beber; mas Elias subiu ao cume do Carmelo, e se inclinou por terra, e meteu o seu rosto entre os seus joelhos.

42 ויעלה אחאב לאכל ולשתות ואליהו עלה אל ראש הכרמל ויגהר ארצה וישם פניו בין ברכו

43 E disse ao seu moço Sobe agora e olha para a banda do mar. E subiu, e olhou, e disse Não há nada. Então, disse ele Torna lá sete vezes.

43 ויאמר אל נערו עלה נא הבט דרך ים ויעל ויבט ויאמר אין מאומה ויאמר שב שבע פעמים

44 E sucedeu que, à sétima vez, disse Eis aqui uma pequena nuvem, como a mão de um homem, subindo do mar. Então, disse ele Sobe e dize a Acabe Aparelha o teu carro e desce, para que a chuva te não apanhe.

44 ויהי בשבעית ויאמר הנה עב קטנה ככף איש עלה מים ויאמר עלה אמר אל אחאב אסר ורד ולא יעצרכה הגשם

45 E sucedeu que, entretanto, os céus se enegreceram com nuvens e vento, e veio uma grande chuva; e Acabe subiu ao carro e foi para Jezreel.

45 ויהי עד כה ועד כה והשמים התקדרו עבים ורוח ויהי גשם גדול וירכב אחאב וילך יזרעאלה

46 E a mão do SENHOR estava sobre Elias, o qual cingiu os lombos, e veio correndo perante Acabe, até à entrada de Jezreel.

46 ויד יהוה היתה אל אליהו וישנס מתניו וירץ לפני אחאב עד באכה יזרעאלה

I Reis 19

1 E Acabe fez saber a Jezabel tudo quanto Elias havia feito e como totalmente matara todos os profetas à espada.

1 ויגד אחאב לאיזבל את כל אשר עשה אליהו ואת כל אשר הרג את כל הנביאים בחרב

2 Então, Jezabel mandou um mensageiro a Elias, a dizer-lhe Assim me façam os deuses e outro tanto, se decerto amanhã a estas horas não puser a tua vida como a de um deles.

2 ותשלח איזבל מלאך אל אליהו לאמר כה יעשון אלהים וכה יוספון כי כעת מחר אשים את נפשך כנפש אחד מהם

3 O que vendo ele, se levantou, e, para escapar com vida, se foi, e veio a Berseba, que é de Judá, e deixou ali o seu moço.

3 וירא ויקם וילך אל נפשו ויבא באר שבע אשר ליהודה וינח את נערו שם

4 E ele se foi ao deserto, caminho de um dia, e veio, e se assentou debaixo de um zimbro; e pediu em seu ânimo a morte e disse Já basta, ó SENHOR; toma agora a minha vida, pois não sou melhor do que meus pais.

4 והוא הלך במדבר דרך יום ויבא וישב תחת רתם אחת וישאל את נפשו למות ויאמר רב עתה יהוה קח נפשי כי לא טוב אנכי מאבתי

5 E deitou-se e dormiu debaixo de um zimbro; e eis que, então, um anjo o tocou e lhe disse Levanta-te e come.

5 וישכב ויישן תחת רתם אחד והנה זה מלאך נגע בו ויאמר לו קום אכול

6 E olhou, e eis que à sua cabeceira estava um pão cozido sobre as brasas e uma botija de água; e comeu, e bebeu, e tornou a deitar-se.

6 ויבט והנה מראשתיו עגת רצפים וצפחת מים ויאכל וישת וישב וישכב

7 E o anjo do SENHOR tornou segunda vez, e o tocou, e disse Levanta-te e come, porque mui comprido te será o caminho.

7 וישב מלאך יהוה שנית ויגע בו ויאמר קום אכל כי רב ממך הדרך

8 Levantou-se, pois, e comeu, e bebeu, e, com a força daquela comida, caminhou quarenta dias e quarenta noites até Horebe, o monte de Deus.

8 ויקם ויאכל וישתה וילך בכח האכילה ההיא ארבעים יום וארבעים לילה עד הר האלהים חרב

9 E ali entrou numa caverna e passou ali a noite; e eis que a palavra do SENHOR veio a ele e lhe disse Que fazes aqui, Elias?

9 ויבא שם אל המערה וילן שם והנה דבר יהוה אליו ויאמר לו מה לך פה אליהו

10 E ele disse Tenho sido muito zeloso pelo SENHOR, Deus dos Exércitos, porque os filhos de Israel deixaram o teu concerto, derribaram os teus altares e mataram os teus profetas à espada; e eu fiquei só, e buscam a minha vida para ma tirarem.

10 ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות כי עזבו בריתך בני ישראל את מזבחתיך הרסו ואת נביאיך הרגו בחרב ואותר אני לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה

11 E ele lhe disse Sai para fora e põe-te neste monte perante a face do SENHOR. E eis que passava o SENHOR, como também um grande e forte vento, que fendia os montes e quebrava as penhas diante da face do SENHOR; porém o SENHOR não estava no vento; e, depois do vento, um terremoto; também o SENHOR não estava no terremoto;

11 ויאמר צא ועמדת בהר לפני יהוה והנה יהוה עבר ורוח גדולה וחזק מפרק הרים ומשבר סלעים לפני יהוה לא ברוח יהוה ואחר הרוח רעש לא ברעש יהוה

12 e, depois do terremoto, um fogo; porém também o SENHOR não estava no fogo; e, depois do fogo, uma voz mansa e delicada.

12 ואחר הרעש אש לא באש יהוה ואחר האש קול דממה דקה

13 E sucedeu que, ouvindo-a Elias, envolveu o seu rosto na sua capa, e saiu para fora, e pôs-se à entrada da caverna; e eis que veio a ele uma voz, que dizia Que fazes aqui, Elias?

13 ויהי כשמע אליהו וילט פניו באדרתו ויצא ויעמד פתח המערה והנה אליו קול ויאמר מה לך פה אליהו

14 E ele disse Eu tenho sido em extremo zeloso pelo SENHOR, Deus dos Exércitos, porque os filhos de Israel deixaram o teu concerto, derribaram os teus altares e mataram os teus profetas à espada; e eu fiquei só, e buscam a minha vida para ma tirarem.

14 ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות כי עזבו בריתך בני ישראל את מזבחתיך הרסו ואת נביאיך הרגו בחרב ואותר אני לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה

15 E o SENHOR lhe disse Vai, volta pelo teu caminho para o deserto de Damasco, vem e unge a Hazael rei sobre a Síria.

15 ויאמר יהוה אליו לך שוב לדרכך מדברה דמשק ובאת ומשחת את חזאל למלך על ארם

16 Também a Jeú, filho de Ninsi, ungirás rei de Israel e também Eliseu, filho de Safate, de Abel-Meolá, ungirás profeta em teu lugar.

16 ואת יהוא בן נמשי תמשח למלך על ישראל ואת אלישע בן שפט מאבל
מחולה תמשח לנביא תחתיך

17 E há de ser que o que escapar da espada de Hazael, matá-lo -
á Jeú; e o que escapar da espada de Jeú, matá-lo -á Eliseu.

17 והיה הנמלט מחרב חזאל ימית יהוא והנמלט מחרב יהוא ימית אלישע

18 Também eu fiz ficar em Israel sete mil todos os joelhos que se
não dobraram a Baal, e toda boca que o não beijou.

18 והשארתי בישראל שבעת אלפים כל הברכים אשר לא כרעו לבעל וכל
הפה אשר לא נשק לו

19 Partiu, pois, Elias dali e achou a Eliseu, filho de Safate, que
andava lavrando com doze juntas de bois adiante dele; e ele
estava com a duodécima. Elias passou por ele e lançou a sua
capa sobre ele.

19 וילך משם וימצא את אלישע בן שפט והוא חרש שנים עשר צמדים
לפניו והוא בשנים העשר ויעבר אליהו אליו וישלך אדרתו אליו

20 Então, deixou ele os bois, e correu após Elias, e disse Deixa-
me beijar a meu pai e a minha mãe e, então, te seguirei. E ele lhe
disse Vai e volta; porque que te tenho eu feito?

20 ויעזב את הבקר וירץ אחרי אליהו ויאמר אשקה נא לאבי ולאמי ואלכה
אחריך ויאמר לו לך שוב כי מה עשיתי לך

21 Voltou, pois, de atrás dele, e tomou uma junta de bois, e os
matou, e, com os aparelhos dos bois, cozeu as carnes, e as deu
ao povo, e comeram. Então, se levantou, e seguiu a Elias, e o
servia.

21 וישב מאחריו ויקח את צמד הבקר ויזבחהו ובכלי הבקר בשלם הבשר
ויתן לעם ויאכלו ויקם וילך אחרי אליהו וישרתהו

I Reis 20

1 E Ben-Hadade, rei da Síria, ajuntou todas as suas forças; e trinta e dois reis, e cavalos, e carros havia com ele; e subiu, e cercou a Samaria, e pelejou contra ela.

1 ובן הדד מלך ארם קבץ את כל חילו ושלשים ושנים מלך אתו וסוס ורכב ויעל ויצר על שמרון וילחם בה

2 E enviou à cidade mensageiros, a Acabe, rei de Israel.

2 וישלח מלאכים אל אחאב מלך ישראל העירה

3 E disse-lhe Assim diz Ben-Hadade A tua prata e o teu ouro são meus; e tuas mulheres e os melhores de teus filhos são meus.

3 ויאמר לו כה אמר בן הדד כספך וזהבך לי הוא ונשיך ובניך הטובים לי הם

4 E respondeu o rei de Israel e disse Conforme tua palavra, ó rei, meu senhor, teu sou eu, e tudo quanto tenho.

4 ויען מלך ישראל ויאמר כדברך אדני המלך לך אני וכל אשר לי

5 E tornaram a vir os mensageiros e disseram Assim fala Ben-Hadade, dizendo Ainda que eu te tenha mandado dizer Tu me hás de dar a tua prata, e o teu ouro, e as tuas mulheres, e os teus filhos,

5 וישבו המלאכים ויאמרו כה אמר בן הדד לאמר כי שלחתי אליך לאמר כספך וזהבך ונשיך ובניך לי תתן

6 todavia, amanhã a estas horas, enviarei os meus servos a ti, e esquadrinharão a tua casa e as casas dos teus servos; e há de ser que tudo o que for aprazível aos teus olhos o meterão nas suas mãos e o levarão.

6 כי אם כעת מחר אשלח את עבדי אליך וחפשו את ביתך ואת בתי עבדיך והיה כל מחמד עיניך ישימו בידם ולקחו

7 Então, o rei de Israel chamou todos os anciãos da terra e disse Notai agora e vede como este busca mal; pois enviara a mim por minhas mulheres, e por meus filhos, e pela minha prata, e pelo meu ouro, e não lho neguei.

7 ויקרא מלך ישראל לכל זקני הארץ ויאמר דעו נא וראו כי רעה זה מבקש כי שלח אלי לנשי ולבני ולכספי ולזהבי ולא מנעתי ממנו

8 E todos os anciãos e todo o povo lhe disseram Não lhe dês ouvidos, nem consintas.

8 ויאמרו אליו כל הזקנים וכל העם אל תשמע ולוא תאבה

9 Pelo que disse aos mensageiros de Ben-Hadade Dizei ao rei, meu senhor Tudo o que primeiro mandaste pedir a teu servo farei, porém isto não posso fazer. E foram os mensageiros e lhe tornaram com esta resposta.

9 ויאמר למלאכי בן הדד אמרו לאדני המלך כל אשר שלחת אל עבדך בראשנה אעשה והדבר הזה לא אוכל לעשות וילכו המלאכים וישבהו דבר

10 E Ben-Hadade enviou a ele e disse Assim me façam os deuses e outro tanto, que o pó de Samaria não bastará para encher as mãos de todo o povo que me segue.

10 וישלח אליו בן הדד ויאמר כה יעשון לי אלהים וכה יוספו אם ישפק עפר שמרון לשעלים לכל העם אשר ברגלי

11 Porém o rei de Israel respondeu e disse Dizei-lhe Não se gabe quem se cinge como aquele que se descinge.

11 ויען מלך ישראל ויאמר דברו אל יתהלל חגר כמפתח

12 E sucedeu que, ouvindo ele esta palavra, estando bebendo ele e os reis nas tendas, disse aos seus servos Ponde-vos em ordem contra a cidade.

12 ויהי כשמע את הדבר הזה והוא שתה הוא והמלכים בסכות ויאמר אל עבדיו שימו וישימו על העיר

13 E eis que um profeta se chegou a Acabe, rei de Israel, e lhe disse Assim diz o SENHOR Viste toda esta grande multidão? Eis que hoje ta entregarei nas tuas mãos, para que saibas que eu sou o SENHOR.

13 והנה נביא אחד נגש אל אחאב מלך ישראל ויאמר כה אמר יהוה הראית את כל ההמון הגדול הזה הנני נתנו בידך היום וידעת כי אני יהוה

14 E disse Acabe Por quem? E ele disse Assim diz o SENHOR Pelos moços dos príncipes das províncias. E disse Quem começará a peleja? E disse Tu.

14 ויאמר אחאב במי ויאמר כה אמר יהוה בנערי שרי המדינות ויאמר מי יאסר המלחמה ויאמר אתה

15 Então, contou os moços dos príncipes das províncias, e foram duzentos e trinta e dois; e depois deles contou todo o povo, todos os filhos de Israel, sete mil.

15 ויפקד את נערי שרי המדינות ויהיו מאתים שנים ושלשים ואחריהם פקד את כל העם כל בני ישראל שבעת אלפים

16 E saíram ao meio-dia. Ben-Hadade estava bebendo e embriagando-se nas tendas, ele e os reis, os trinta e dois reis, que o ajudavam.

16 ויצאו בצהרים ובן הדד שתה שכור בסכות הוא והמלכים שלשים ושנים מלך עזר אתו

17 E os moços dos príncipes das províncias saíram primeiro; Ben-Hadade enviou a alguns, que lhe deram avisos, dizendo Saíram de Samaria uns homens.

17 ויצאו נערי שרי המדינות בראשנה וישלח בן הדד ויגידו לו לאמר אנשים יצאו משמרון

18 E ele disse Ainda que para paz saíssem, tomai-os vivos; e ainda que à peleja saíssem, vivos os tomai.

18 ויאמר אם לשלום יצאו תפשום חיים ואם למלחמה יצאו חיים תפשום

19 Saíram, pois, da cidade os moços dos príncipes das províncias, e o exército que os seguia.

19 ואלה יצאו מן העיר נערי שרי המדינות והחיל אשר אחריהם

20 E eles feriram cada um o seu homem; e os siros fugiram, e Israel os perseguiu; porém Ben-Hadade, rei da Síria, escapou a cavalo, com alguns cavaleiros.

20 ויכו איש אישו וינסו ארם וירדפם ישראל וימלט בן הדד מלך ארם על סוס ופרשים

21 E saiu o rei de Israel e feriu os cavalos e os carros; e feriu os siros com grande estrago.

21 ויצא מלך ישראל ויך את הסוס ואת הרכב והכה בארם מכה גדולה

22 Então, o profeta chegou-se ao rei de Israel e lhe disse Vai, e esforça-te, e atenta, e olha o que hás de fazer; porque, no decurso de um ano, o rei da Síria subirá contra ti.

22 ויגש הנביא אל מלך ישראל ויאמר לו לך התחזק ודע וראה את אשר תעשה כי לתשובת השנה מלך ארם עלה עליך

23 Porque os servos do rei da Síria lhe disseram Seus deuses são
deuses dos montes; por isso, foram mais fortes do que nós; mas
pelejemos com eles em campo raso e por certo veremos se não
somos mais fortes do que eles!

23 ועבדי מלך ארם אמרו אליו אלהי הרים אלהיהם על כן חזקו ממנו
ואולם נלחם אתם במישור אם לא נחזק מהם

24 Faze, pois, isto tira os reis, cada um do seu lugar, e põe
capitães em seu lugar,

24 ואת הדבר הזה עשה הסר המלכים איש ממקמו ושים פחות תחתיהם

25 e numera outro exército, como o exército que caiu de ti, e
cavalos como aqueles cavalos, e carros como aqueles carros; e
pelejemos com eles em campo raso e veremos se não somos
mais fortes do que eles! E deu ouvidos à sua voz e assim fez.

25 ואתה תמנה לך חיל כחיל הנפל מאותך וסוס כסוס ורכב כרכב
ונלחמה אותם במישור אם לא נחזק מהם וישמע לקלם ויעש כן

26 E sucedeu que, passado um ano, Ben-Hadade fez revista dos
siros e subiu a Afeca, para pelejar contra Israel.

26 ויהי לתשובת השנה ויפקד בן הדד את ארם ויעל אפקה למלחמה עם
ישראל

27 Também dos filhos de Israel se fez revista, e, providos de
víveres, marcharam contra eles; e os filhos de Israel acamparam-
se defronte deles, como dois pequenos rebanhos de cabras; mas
os siros enchiam a terra.

27 ובני ישראל התפקדו וכלכלו וילכו לקראתם ויחנו בני ישראל נגדם
כשני חשפי עזים וארם מלאו את הארץ

28 E chegou o homem de Deus, e falou ao rei de Israel, e disse
Assim diz o SENHOR Porquanto os siros disseram O SENHOR é

Deus dos montes e não Deus dos vales, toda esta grande multidão entregarei nas tuas mãos, para que saibas que eu sou o SENHOR.

28 ויגש איש האלהים ויאמר אל מלך ישראל ויאמר כה אמר יהוה יען אשר אמרו ארם אלהי הרים יהוה ולא אלהי עמקים הוא ונתתי את כל ההמון הגדול הזה בידך וידעתם כי אני יהוה

29 E sete dias estiveram estes acampados defronte dos outros; e sucedeu, ao sétimo dia, que a peleja começou, e os filhos de Israel feriram dos siros cem mil homens de pé, num dia.

29 ויחנו אלה נכח אלה שבעת ימים ויהי ביום השביעי ותקרב המלחמה ויכו בני ישראל את ארם מאה אלף רגלי ביום אחד

30 E os restantes fugiram para Afeca, à cidade; e caiu o muro sobre vinte e sete mil homens que restaram. Ben-Hadade, porém, fugiu e veio à cidade, andando de câmara em câmara.

30 וינסו הנותרים אפקה אל העיר ותפל החומה על עשרים ושבעה אלף איש הנותרים ובן הדד נס ויבא אל העיר חדר בחדר

31 Então, lhe disseram os seus servos Eis que já temos ouvido que os reis da casa de Israel são reis clementes; ponhamos, pois, panos de saco aos lombos e cordas às cabeças e saiamos ao rei de Israel; pode ser que guarde em vida a tua alma.

31 ויאמרו אליו עבדיו הנה נא שמענו כי מלכי בית ישראל כי מלכי חסד הם נשימה נא שקים במתנינו וחבלים בראשנו ונצא אל מלך ישראל אולי יחיה את נפשך

32 Então, cingiram panos de saco aos lombos e cordas às cabeças, e vieram ao rei de Israel, e disseram Diz o teu servo Ben-Hadade Deixa-me viver. E disse ele Pois ainda vive? É meu irmão.

32 ויחגרו שקים במתניהם וחבלים בראשיהם ויבאו אל מלך ישראל ויאמרו עבדך בן הדד אמר תחי נא נפשי ויאמר העודנו חי אחי הוא

33 E aqueles homens tomaram isso por bom presságio, e apressaram-se em apanhar a sua palavra, e disseram Teu irmão Ben-Hadade vive. E ele disse Vinde, trazei-mo. Então, Ben-Hadade saiu a eles, e Acabe o fez subir ao carro.

33 והאנשים ינחשו וימהרו ויחלטו הממנו ויאמרו אחיך בן הדד ויאמר באו קחהו ויצא אליו בן הדד ויעלהו על המרכבה

34 E disse ele As cidades que meu pai tomou de teu pai tas restituirei, e faze para ti ruas em Damasco, como meu pai as fez em Samaria. E eu, respondeu Acabe, te deixarei ir com esta aliança. E fez com ele aliança e o deixou ir.

34 ויאמר אליו הערים אשר לקח אבי מאת אביך אשיב וחוצות תשים לך בדמשק כאשר שם אבי בשמרון ואני בברית אשלחך ויכרת לו ברית וישלחהו

35 Então, um dos homens dos filhos dos profetas disse ao seu companheiro, pela palavra do SENHOR Ora, fere-me. E o homem recusou feri-lo.

35 ואיש אחד מבני הנביאים אמר אל רעהו בדבר יהוה הכיני נא וימאן האיש להכתו

36 E ele lhe disse Porque não obedeceste à voz do SENHOR, eis que, em te apartando de mim, um leão te ferirá. E, como dele se apartou, um leão o encontrou e o feriu.

36 ויאמר לו יען אשר לא שמעת בקול יהוה הנך הולך מאתי והכך האריה וילך מאצלו וימצאהו האריה ויכהו

37 Depois, encontrou outro homem e disse-lhe Ora, fere-me. E feriu-o aquele homem, ferindo-o e vulnerando-o.

37 וימצא איש אחר ויאמר הכיני נא ויכהו האיש הכה ופצע

38 Então, foi o profeta, e pôs-se perante o rei no caminho, e disfarçou-se com cinza sobre os seus olhos.

38 וילך הנביא ויעמד למלך על הדרך ויתחפש באפר על עיניו

39 E sucedeu que, passando o rei, clamou ele ao rei e disse Teu servo saiu ao meio da peleja, e eis que, desviando-se um homem, me trouxe outro homem e disse Guarda-me este homem; se vier a faltar, será a tua vida em lugar da vida dele ou pagarás um talento de prata.

39 ויהי המלך עבר והוא צעק אל המלך ויאמר עבדך יצא בקרב המלחמה והנה איש סר ויבא אלי איש ויאמר שמר את האיש הזה אם הפקד יפקד והיתה נפשך תחת נפשו או ככר כסף תשקול

40 Sucedeu, pois, que, estando o teu servo ocupado de uma e de outra parte, entretanto, desapareceu. Então, o rei de Israel lhe disse Esta é a tua sentença; tu mesmo a pronunciaste.

40 ויהי עבדך עשה הנה והנה והוא איננו ויאמר אליו מלך ישראל כן משפטך אתה חרצת

41 Então, ele se apressou, e tirou a cinza de sobre os seus olhos; e o rei de Israel reconheceu que era um dos profetas.

41 וימהר ויסר את האפר מעל עיניו ויכר אתו מלך ישראל כי מהנבאים הוא

42 E disse-lhe Assim diz o SENHOR Porquanto soltaste da mão o homem que eu havia posto para destruição, a tua vida será em lugar de sua vida, e o teu povo, em lugar do seu povo.

42 ויאמר אליו כה אמר יהוה יען שלחת את איש חרמי מיד והיתה נפשך תחת נפשו ועמך תחת עמו

43 E foi-se o rei de Israel para sua casa, desgostoso e indignado, e veio a Samaria.

43 וילך מלך ישראל על ביתו סר וזעף ויבא שמרונה

I Reis 21

1 E sucedeu, depois destas coisas, tendo Nabote, o jezreelita, uma vinha que em Jezreel estava junto ao palácio de Acabe, rei de Samaria,

1 ויהי אחר הדברים האלה כרם היה לנבות היזרעאלי אשר ביזרעאל אצל היכל אחאב מלך שמרון

2 que Acabe falou a Nabote, dizendo Dá-me a tua vinha, para que me sirva de horta, pois está vizinha, ao pé da minha casa; e te darei por ela outra vinha melhor do que ela; ou, se parece bem aos teus olhos, dar-te-ei a sua valia em dinheiro.

2 וידבר אחאב אל נבות לאמר תנה לי את כרמך ויהי לי לגן ירק כי הוא קרוב אצל ביתי ואתנה לך תחתיו כרם טוב ממנו אם טוב בעיניך אתנה לך כסף מחיר זה

3 Porém Nabote disse a Acabe Guarde-me o SENHOR de que eu te dê a herança de meus pais.

3 ויאמר נבות אל אחאב חלילה לי מיהוה מתתי את נחלת אבתי לך

4 Então, Acabe veio desgostoso e indignado à sua casa, por causa da palavra que Nabote, o jezreelita, lhe falara, dizendo Não te darei a herança de meus pais. E deitou-se na sua cama, e voltou o rosto, e não comeu pão.

4 ויבא אחאב אל ביתו סר וזעף על הדבר אשר דבר אליו נבות היזרעאלי ויאמר לא אתן לך את נחלת אבותי וישכב על מטתו ויסב את פניו ולא אכל לחם

5 Porém, vindo a ele Jezabel, sua mulher, lhe disse Que há, que está tão desgostoso o teu espírito, e não comes pão?

5 ותבא אליו איזבל אשתו ותדבר אליו מה זה רוחך סרה ואינך אכל לחם

6 E ele lhe disse Porque falei a Nabote, o jezreelita, e lhe disse Dá-me a tua vinha por dinheiro; ou, se te apraz, te darei outra vinha em seu lugar. Porém ele disse Não te darei a minha vinha.

6 וידבר אליה כי אדבר אל נבות היזרעאלי ואמר לו תנה לי את כרמך בכסף או אם חפץ אתה אתנה לך כרם תחתיו ויאמר לא אתן לך את כרמי

7 Então, Jezabel, sua mulher, lhe disse Governas tu, agora, no reino de Israel? Levanta-te, come pão, e alegre-se o teu coração; eu te darei a vinha de Nabote, o jezreelita.

7 ותאמר אליו איזבל אשתו אתה עתה תעשה מלוכה על ישראל קום אכל לחם ויטב לבך אני אתן לך את כרם נבות היזרעאלי

8 Então, escreveu cartas em nome de Acabe, e as selou com o seu sinete, e mandou as cartas aos anciãos e aos nobres que havia na sua cidade e habitavam com Nabote.

8 ותכתב ספרים בשם אחאב ותחתם בחתמו ותשלח הספרים אל הזקנים ואל החרים אשר בעירו הישבים את נבות

9 E escreveu nas cartas, dizendo Apregoai um jejum e ponde Nabote acima do povo.

9 ותכתב בספרים לאמר קראו צום והושיבו את נבות בראש העם

10 E ponde defronte dele dois homens, filhos de Belial, que testemunhem contra ele, dizendo Blasfemaste contra Deus e contra o rei; e trazei-o fora e apedrejai-o para que morra.

10 והושיבו שנים אנשים בני בליעל נגדו ויעדהו לאמר ברכת אלהים ומלך והוציאהו וסקלהו וימת

11 E os homens da sua cidade, os anciãos e os nobres que habitavam na sua cidade fizeram como Jezabel lhes ordenara, conforme estava escrito nas cartas que lhes mandara.

11 ויעשו אנשי עירו הזקנים והחרים אשר הישבים בעירו כאשר שלחה אליהם איזבל כאשר כתוב בספרים אשר שלחה אליהם

12 Apregoaram um jejum e puseram Nabote acima do povo.

12 קראו צום והשיבו את נבות בראש העם

13 Então, vieram dois homens, filhos de Belial, e puseram-se defronte dele; e os homens, filhos de Belial, testemunharam contra ele, contra Nabote, perante o povo, dizendo Nabote blasfemou contra Deus e contra o rei. E o levaram para fora da cidade e o apedrejaram com pedras, e morreu.

13 ויבאו שני האנשים בני בליעל וישבו נגדו ויעדהו אנשי הבליעל את נבות נגד העם לאמר ברך נבות אלהים ומלך ויצאהו מחוץ לעיר ויסקלהו באבנים וימת

14 Então, enviaram a Jezabel, dizendo Nabote foi apedrejado e morreu.

14 וישלחו אל איזבל לאמר סקל נבות וימת

15 E sucedeu que, ouvindo Jezabel que já fora apedrejado Nabote e morrera, disse Jezabel a Acabe Levanta-te e possui a vinha de Nabote, o jezreelita, a qual ele te recusou dar por dinheiro; porque Nabote não vive, mas é morto.

15 ויהי כשמע איזבל כי סקל נבות וימת ותאמר איזבל אל אחאב קום רש את כרם נבות היזרעאלי אשר מאן לתת לך בכסף כי אין נבות חי כי מת

16 E sucedeu que, ouvindo Acabe que já Nabote era morto, Acabe se levantou, para descer para a vinha de Nabote, o jezreelita, para a possuir.

16 ויהי כשמע אחאב כי מת נבות ויקם אחאב לרדת אל כרם נבות
היזרעאלי לרשתו

17 Então, veio a palavra do SENHOR a Elias, o tisbita, dizendo

17 ויהי דבר יהוה אל אליהו התשבי לאמר

18 Levanta-te, desce para encontrar-te com Acabe, rei de Israel, que está em Samaria; eis que está na vinha de Nabote, aonde tem descido para a possuir.

18 קום רד לקראת אחאב מלך ישראל אשר בשמרון הנה בכרם נבות אשר
ירד שם לרשתו

19 E falar-lhe-ás, dizendo Assim diz o SENHOR Porventura, não mataste e tomaste a herança? Falar-lhe-ás mais, dizendo Assim diz o SENHOR No lugar em que os cães lamberam o sangue de Nabote, os cães lamberão o teu sangue, o teu mesmo.

19 ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה הרצחת וגם ירשת ודברת אליו לאמר
כה אמר יהוה במקום אשר לקקו הכלבים את דם נבות ילקו הכלבים את
דמך גם אתה

20 E disse Acabe a Elias Já me achaste, inimigo meu? E ele disse Achei-te; porquanto já te vendeste para fazeres o que é mau aos olhos do SENHOR.

20 ויאמר אחאב אל אליהו המצאתני איבי ויאמר מצאתי יען התמכרך
לעשות הרע בעיני יהוה

21 Eis que trarei mal sobre ti, e arrancarei a tua posteridade, e arrancarei de Acabe a todo homem, como também o encerrado e o desamparado em Israel;

21 הנני מבי אליך רעה ובערתי אחריך והכרתי לאחאב משתין בקיר ועצור
ועזוב בישראל

22 e farei a tua casa como a casa de Jeroboão, filho de Nebate, e como a casa de Baasa, filho de Aías, por causa da provocação com que me provocaste e fizeste pecar a Israel.

22 ונתתי את ביתך כבית ירבעם בן נבט וכבית בעשא בן אחיה אל הכעס אשר הכעסת ותחטא את ישראל

23 E também acerca de Jezabel falou o SENHOR, dizendo Os cães comerão Jezabel junto ao antemuro de Jezreel.

23 וגם לאיזבל דבר יהוה לאמר הכלבים יאכלו את איזבל בחל יזרעאל

24 Aquele que de Acabe morrer na cidade, os cães o comerão, e o que morrer no campo, as aves do céu o comerão.

24 המת לאחאב בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו עוף השמים

25 Porém ninguém fora como Acabe, que se vendera para fazer o que era mau aos olhos do SENHOR, porque Jezabel, sua mulher, o incitava.

25 רק לא היה כאחאב אשר התמכר לעשות הרע בעיני יהוה אשר הסתה אתו איזבל אשתו

26 E fez grandes abominações, seguindo os ídolos, conforme tudo o que fizeram os amorreus, os quais o SENHOR lançou fora da sua possessão, de diante dos filhos de Israel.

26 ויתעב מאד ללכת אחרי הגללים ככל אשר עשו האמרי אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל

27 Sucedeu, pois, que Acabe, ouvindo estas palavras, rasgou as suas vestes, e cobriu a sua carne de pano de saco, e jejuou; e dormia em cima de sacos e andava mansamente.

27 ויהי כשמע אחאב את הדברים האלה ויקרע בגדיו וישם שק על בשרו ויצום וישכב בשק ויהלך אט

28 Então, veio a palavra do SENHOR a Elias, o tisbita, dizendo

28 ויהי דבר יהוה אל אליהו התשבי לאמר

29 Não viste que Acabe se humilha perante mim? Porquanto, pois, se humilha perante mim, não trarei este mal nos seus dias, mas nos dias de seu filho trarei este mal sobre a sua casa.

29 הראית כי נכנע אחאב מלפני יען כי נכנע מפני לא אבי הרעה בימיו בימי בנו אביא הרעה על ביתו

I Reis 22

1 E estiveram quietos três anos, não havendo guerra entre a Síria e Israel.

1 וישבו שלש שנים אין מלחמה בין ארם ובין ישראל

2 Porém, no terceiro ano, sucedeu que Josafá, rei de Judá, desceu para o rei de Israel.

2 ויהי בשנה השלישית וירד יהושפט מלך יהודה אל מלך ישראל

3 E o rei de Israel disse aos seus servos Não sabeis vós que Ramote-Gileade é nossa, e nós estamos quietos, sem a tomar da mão do rei da Síria?

3 ויאמר מלך ישראל אל עבדיו הידעתם כי לנו רמת גלעד ואנחנו מחשים מקחת אתה מיד מלך ארם

4 Então, disse a Josafá Irás tu comigo à peleja a Ramote-Gileade? E disse Josafá ao rei de Israel Serei como tu és, e o meu povo, como o teu povo, e os meus cavalos, como os teus cavalos.

4 ויאמר אל יהושפט התלך אתי למלחמה רמת גלעד ויאמר יהושפט אל מלך ישראל כמוני כמוך כעמי כעמך כסוסי כסוסיך

5 Disse mais Josafá ao rei de Israel Consulta, porém, primeiro hoje a palavra do SENHOR.

5 ויאמר יהושפט אל מלך ישראל דרש נא כיום את דבר יהוה

6 Então, o rei de Israel ajuntou os profetas até quase quatrocentos homens e disse-lhes Irei à peleja contra Ramote-Gileade ou deixarei de ir? E eles disseram Sobe, porque o Senhor a entregará na mão do rei.

6 ויקבץ מלך ישראל את הנביאים כארבע מאות איש ויאמר אלהם האלך על רמת גלעד למלחמה אם אחדל ויאמרו עלה ויתן אדני ביד המלך

7 Disse, porém, Josafá Não há aqui ainda algum profeta do SENHOR, ao qual possamos consultar?

7 ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה עוד ונדרשה מאותו

8 Então, disse o rei de Israel a Josafá Ainda há um homem por quem podemos consultar ao SENHOR; porém eu o aborreço, porque nunca profetiza de mim bem, mas só mal; este é Micaías, filho de Inlá. E disse Josafá Não fale o rei assim.

8 ויאמר מלך ישראל אל יהושפט עוד איש אחד לדרש את יהוה מאתו ואני שנאתיו כי לא יתנבא עלי טוב כי אם רע מיכיהו בן ימלה ויאמר יהושפט אל יאמר המלך כן

9 Então, o rei de Israel chamou um eunuco e disse Traze-me depressa a Micaías, filho de Inlá.

9 ויקרא מלך ישראל אל סריס אחד ויאמר מהרה מיכיהו בן ימלה

10 E o rei de Israel e Josafá, rei de Judá, estavam assentados cada um no seu trono, vestidos de vestiduras reais, na praça, à entrada da porta de Samaria; e todos os profetas profetizavam na sua presença.

10 ומלך ישראל ויהושפט מלך יהודה ישבים איש על כסאו מלבשים בגדים בגרן פתח שער שמרון וכל הנביאים מתנבאים לפניהם

11 E Zedequias, filho de Quenaana, fez para si uns chifres de ferro e disse Assim diz o SENHOR Com estes ferirás aos siros até de todo os consumir.

11 ויעש לו צדקיה בן כנענה קרני ברזל ויאמר כה אמר יהוה באלה תנגח את ארם עד כלתם

12 E todos os profetas profetizaram assim, dizendo Sobe a Ramote-Gileade e prosperarás, porque o SENHOR a entregará na mão do rei.

12 וכל הנבאים נבאים כן לאמר עלה רמת גלעד והצלח ונתן יהוה ביד המלך

13 E o mensageiro que foi chamar a Micaías falou-lhe, dizendo Vês aqui que as palavras dos profetas, a uma voz, predizem coisas boas para o rei; seja, pois, a tua palavra como a palavra de um deles, e fala bem.

13 והמלאך אשר הלך לקרא מיכיהו דבר אליו לאמר הנה נא דברי הנביאים פה אחד טוב אל המלך יהי נא דבריך כדבר אחד מהם ודברת טוב

14 Porém Micaías disse Vive o SENHOR, que o que o SENHOR me disser isso falarei.

14 ויאמר מיכיהו חי יהוה כי את אשר יאמר יהוה אלי אתו אדבר

15 E, vindo ele ao rei, o rei lhe disse Micaías, iremos a Ramote-Gileade à peleja ou deixaremos de ir? E ele lhe disse Sobe e serás próspero, porque o SENHOR a entregará na mão do rei.

15 ויבוא אל המלך ויאמר המלך אליו מיכיהו הנלך אל רמת גלעד למלחמה אם נחדל ויאמר אליו עלה והצלח ונתן יהוה ביד המלך

16 E o rei lhe disse Até quantas vezes te conjurarei, que me não
fales senão a verdade em nome do SENHOR?

16 ויאמר אליו המלך עד כמה פעמים אני משבעך אשר לא תדבר אלי רק
אמת בשם יהוה

17 Então, disse ele Vi todo o Israel disperso pelos montes, como
ovelhas que não têm pastor; e disse o SENHOR Estes não têm
senhor; torne cada um em paz para sua casa.

17 ויאמר ראיתי את כל ישראל נפצים אל ההרים כצאן אשר אין להם רעה
ויאמר יהוה לא אדנים לאלה ישובו איש לביתו בשלום

18 Então, o rei de Israel disse a Josafá Não te disse eu que ele
nunca profetizará de mim bem, senão só mal?

18 ויאמר מלך ישראל אל יהושפט הלוא אמרתי אליך לוא יתנבא עלי טוב
כי אם רע

19 Então, disse ele Ouve, pois, a palavra do SENHOR Vi o
SENHOR assentado sobre o seu trono, e todo o exército do céu
estava junto a ele, à sua mão direita e à sua esquerda.

19 ויאמר לכן שמע דבר יהוה ראיתי את יהוה ישב על כסאו וכל צבא
השמים עמד עליו מימינו ומשמאלו

20 E disse o SENHOR Quem induzirá Acabe, a que suba e caia em
Ramote-Gileade? E um dizia desta maneira, e outro, de outra.

20 ויאמר יהוה מי יפתה את אחאב ויעל ויפל ברמת גלעד ויאמר זה בכה
וזה אמר בכה

21 Então, saiu um espírito, e se apresentou diante do SENHOR, e
disse Eu o induzirei. E o SENHOR lhe disse Com quê?

21 ויצא הרוח ויעמד לפני יהוה ויאמר אני אפתנו ויאמר יהוה אליו במה

22 E disse ele Eu sairei e serei um espírito da mentira na boca de todos os seus profetas. E ele disse Tu o induzirás e ainda prevalecerás; sai e faze assim.

22 ויאמר אצא והייתי רוח שקר בפי כל נביאיו ויאמר תפתה וגם תוכל צא ועשה כן

23 Agora, pois, eis que o SENHOR pôs o espírito da mentira na boca de todos estes teus profetas, e o SENHOR falou mal contra ti.

23 ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר בפי כל נביאיך אלה ויהוה דבר עליך רעה

24 Então, Zedequias, filho de Quenaana, chegou, e feriu a Micaías no queixo, e disse Por onde passou de mim o Espírito do SENHOR para falar a ti?

24 ויגש צדקיהו בן כנענה ויכה את מיכיהו על הלחי ויאמר אי זה עבר רוח יהוה מאתי לדבר אותך

25 E disse Micaías Eis que o verás naquele mesmo dia, quando entrares de câmara em câmara, para te esconderes.

25 ויאמר מיכיהו הנך ראה ביום ההוא אשר תבא חדר בחדר להחבה

26 Então, disse o rei de Israel Tomai a Micaías e tornai a trazê-lo a Amom, o chefe da cidade, e a Joás, filho do rei,

26 ויאמר מלך ישראל קח את מיכיהו והשיבהו אל אמן שר העיר ואל יואש בן המלך

27 e direis Assim diz o rei Metei este homem na casa do cárcere e sustentai-o com o pão de angústia e com a água de amargura, até que eu venha em paz.

27 ואמרת כה אמר המלך שימו את זה בית הכלא והאכילהו לחם לחץ
ומים לחץ עד באי בשלום

28 E disse Micaías Se tu voltares em paz, o SENHOR não tem falado por mim. Disse mais Ouvi todos os povos!

28 ויאמר מיכיהו אם שוב תשוב בשלום לא דבר יהוה בי ויאמר שמעו
עמים כלם

29 Assim, o rei de Israel e Josafá, rei de Judá, subiram a Ramote-Gileade.

29 ויעל מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה רמת גלעד

30 E disse o rei de Israel a Josafá Eu me disfarçarei e entrarei na peleja; tu, porém, veste as tuas vestes. Disfarçou-se, pois, o rei de Israel e entrou na peleja.

30 ויאמר מלך ישראל אל יהושפט התחפש ובא במלחמה ואתה לבש
בגדיך ויתחפש מלך ישראל ויבוא במלחמה

31 E o rei da Síria deu ordem aos chefes dos carros, que eram trinta e dois, dizendo Não pelejareis nem contra pequeno nem contra grande, mas só contra o rei de Israel.

31 ומלך ארם צוה את שרי הרכב אשר לו שלשים ושנים לאמר לא תלחמו
את קטן ואת גדול כי אם את מלך ישראל לבדו

32 Sucedeu, pois, que, vendo os chefes dos carros Josafá, disseram eles Certamente, este é o rei de Israel. E chegaram-se a ele, para pelejar com ele; porém Josafá gritou.

32 ויהי כראות שרי הרכב את יהושפט והמה אמרו אך מלך ישראל הוא
ויסרו עליו להלחם ויזעק יהושפט

33 E sucedeu que, vendo os chefes dos carros que não era o rei de Israel, deixaram de segui-lo.

33 ויהי כראות שרי הרכב כי לא מלך ישראל הוא וישובו מאחריו

34 Então, um homem entesou o arco, na sua simplicidade, e feriu o rei de Israel por entre as fivelas e as couraças; então, ele disse ao seu carreteiro Vira a tua mão e tira-me do exército, porque estou gravemente ferido.

34 ואיש משך בקשת לתמו ויכה את מלך ישראל בין הדבקים ובין השרין ויאמר לרכבו הפך ידך והוציאני מן המחנה כי החליתי

35 E a peleja foi crescendo naquele dia, e o rei parou no carro defronte dos siros; porém ele morreu à tarde; e o sangue da ferida corria no fundo do carro.

35 ותעלה המלחמה ביום ההוא והמלך היה מעמד במרכבה נכח ארם וימת בערב ויצק דם המכה אל חיק הרכב

36 E, depois do sol posto, passou um pregão pelo exército, dizendo Cada um para a sua cidade, e cada um para a sua terra!

36 ויעבר הרנה במחנה כבא השמש לאמר איש אל עירו ואיש אל ארצו

37 E morreu o rei, e o levaram a Samaria e sepultaram o rei em Samaria.

37 וימת המלך ויבוא שמרון ויקברו את המלך בשמרון

38 E, lavando-se o carro no tanque de Samaria, os cães lamberam o seu sangue (ora, as prostitutas se lavavam ali), conforme a palavra que o SENHOR tinha dito.

38 וישטף את הרכב על ברכת שמרון וילקו הכלבים את דמו והזנות רחצו כדבר יהוה אשר דבר

39 Quanto ao mais dos atos de Acabe, e a tudo quanto fez, e à casa de marfim que edificou, e a todas as cidades que edificou,

porventura, não está escrito no Livro das Crônicas dos Reis de Israel?

39 ויתר דברי אחאב וכל אשר עשה ובית השן אשר בנה וכל הערים אשר בנה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל

40 Assim, dormiu Acabe com seus pais; e Acazias, seu filho, reinou em seu lugar.

40 וישכב אחאב עם אבתיו וימלך אחזיהו בנו תחתיו

41 E Josafá, filho de Asa, começou a reinar sobre Judá no quarto ano de Acabe, rei de Israel.

41 ויהושפט בן אסא מלך על יהודה בשנת ארבע לאחאב מלך ישראל

42 E era Josafá da idade de trinta e cinco anos quando começou a reinar; e vinte e cinco anos reinou em Jerusalém; e era o nome de sua mãe Azuba, filha de Sili. (22-43) E andou em todos os caminhos de Asa, seu pai, não se desviou deles, fazendo o que era reto aos olhos do SENHOR.

42 יהושפט בן שלשים וחמש שנה במלכו ועשרים וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו עזובה בת שלחי

43 (22-44) Todavia, os altos não se tiraram; ainda o povo sacrificava e queimava incenso nos altos.

43 וילך בכל דרך אסא אביו לא סר ממנו לעשות הישר בעיני יהוה אך הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות

44 (22-45) E Josafá esteve em paz com o rei de Israel.

44 וישלם יהושפט עם מלך ישראל

45 (22-46) Quanto ao mais dos atos de Josafá, e ao poder que mostrou, e como guerreou, porventura, não está escrito no Livro das Crônicas dos Reis de Judá?

45 ויתר דברי יהושפט וגבורתו אשר עשה ואשר נלחם הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה

46 (22-46) Também desterrou da terra o resto dos rapazes escandalosos que ficaram nos dias de Asa, seu pai.

46 ויתר הקדש אשר נשאר בימי אסא אביו בער מן הארץ

47 (22-48) Então, não havia rei em Edom, porém um vice-rei.

47 ומלך אין באדום נצב מלך

48 (22-49) E fez Josafá navios de Társis, para irem a Ofir por causa do ouro; porém não foram, porque os navios se quebraram em Eziom-Geber.

48 יהושפט עשר אניות תרשיש ללכת אופירה לזהב ולא הלך כי נשברה אניות בעציון גבר

49 (22-50) Então, Acazias, filho de Acabe, disse a Josafá Vão os meus servos com os teus servos nos navios. Porém Josafá não quis.

49 אז אמר אחזיהו בן אחאב אל יהושפט ילכו עבדי עם עבדיך באניות ולא אבה יהושפט

50 (22-51) E Josafá dormiu com seus pais e foi sepultado junto a seus pais, na Cidade de Davi, seu pai; e Jorão, seu filho, reinou em seu lugar.

50 וישכב יהושפט עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד אביו וימלך יהורם בנו תחתיו

51 (22-52) E Acazias, filho de Acabe, começou a reinar em Samaria, no ano dezessete de Josafá, rei de Judá; e reinou dois anos sobre Israel.

51 אחזיהו בן אחאב מלך על ישראל בשמרון בשנת שבע עשרה ליהושפט מלך יהודה וימלך על ישראל שנתים

52 (22-53) E fez o que era mau aos olhos do SENHOR; porque andou nos caminhos de seu pai, como também nos caminhos de sua mãe, e nos caminhos de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

52 ויעש הרע בעיני יהוה וילך בדרך אביו ובדרך אמו ובדרך ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל

53 (22-54) E serviu a Baal, e se inclinou diante dele, e indignou ao SENHOR, Deus de Israel, conforme tudo quanto fizera seu pai.

53 ויעבד את הבעל וישתחוה לו ויכעס את יהוה אלהי ישראל ככל אשר עשה אביו

II Reis

II Reis 1

1 E, depois da morte de Acabe, Moabe se revoltou contra Israel.

1 ויפשע מואב בישראל אחרי מות אחאב

2 E caiu Acazias pelas grades de um quarto alto, que tinha em Samaria, e adoeceu; e enviou mensageiros e disse-lhes Ide e perguntai a Baal-Zebube, deus de Ecrom, se sararei desta doença.

2 ויפל אחזיה בעד השבכה בעליתו אשר בשמרון ויחל וישלח מלאכים ויאמר אלהם לכו דרשו בבעל זבוב אלהי עקרון אם אחיה מחלי זה

3 Mas o anjo do SENHOR disse a Elias, o tisbita Levanta-te, sobe para te encontrares com os mensageiros do rei de Samaria e dize-lhes Porventura, não há Deus em Israel, para irdes consultar a Baal-Zebube, deus de Ecrom?

3 ומלאך יהוה דבר אל אליה התשבי קום עלה לקראת מלאכי מלך שמרון ודבר אלהם המבלי אין אלהים בישראל אתם הלכים לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון

4 E, por isso, assim diz o SENHOR Da cama, a que subiste, não descerás, mas sem falta morrerás. Então, Elias partiu.

4 ולכן כה אמר יהוה המטה אשר עלית שם לא תרד ממנה כי מות תמות וילך אליה

5 E os mensageiros voltaram para o rei, e ele lhes disse Que há, que voltastes?

5 וישובו המלאכים אליו ויאמר אליהם מה זה שבתם

6 E eles lhe disseram Um homem nos saiu ao encontro e nos disse Ide, voltai para o rei que vos mandou e dizei-lhe Assim diz o SENHOR Porventura, não há Deus em Israel, para que mandes consultar a Baal-Zebube, deus de Ecrom? Portanto, da cama, a que subiste, não descerás, mas sem falta morrerás.

6 ויאמרו אליו איש עלה לקראתנו ויאמר אלינו לכו שובו אל המלך אשר שלח אתכם ודברתם אליו כה אמר יהוה המבלי אין אלהים בישראל אתה שלח לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון לכן המטה אשר עלית שם לא תרד ממנה כי מות תמות

7 E ele lhes disse Qual era o trajo do homem que vos veio ao encontro e vos falou estas palavras?

7 וידבר אלהם מה משפט האיש אשר עלה לקראתכם וידבר אליכם את הדברים האלה

8 E eles lhe disseram Era um homem vestido de pêlos e com os lombos cingidos de um cinto de couro. Então, disse ele É Elias, o tisbita.

8 ויאמרו אליו איש בעל שער ואזור עור אזור במתניו ויאמר אליה התשבי הוא

9 Então, lhe enviou um capitão de cinquenta; e, subindo a ele (porque eis que estava assentado no cume do monte), disse-lhe Homem de Deus, o rei diz Desce.

9 וישלח אליו שר חמשים וחמשיו ויעל אליו והנה ישב על ראש ההר וידבר אליו איש האלהים המלך דבר רדה

10 Mas Elias respondeu e disse ao capitão de cinquenta Se eu, pois, sou homem de Deus, desça fogo do céu e te consuma a ti e aos teus cinquenta. Então, fogo desceu do céu e o consumiu a ele e aos seus cinquenta.

10 ויענה אליהו וידבר אל שר החמשים ואם איש אלהים אני תרד אש מן השמים ותאכל אתך ואת חמשיך ותרד אש מן השמים ותאכל אתו ואת חמשיו

11 E tornou o rei a enviar-lhe outro capitão de cinquenta, com os seus cinquenta; este lhe falou e disse Homem de Deus, assim diz o rei Desce depressa.

11 וישב וישלח אליו שר חמשים אחר וחמשיו ויען וידבר אליו איש האלהים כה אמר המלך מהרה רדה

12 E respondeu Elias e disse-lhe Se eu sou homem de Deus, desça fogo do céu e te consuma a ti e aos teus cinquenta. Então, fogo de Deus desceu do céu e o consumiu a ele e aos seus cinquenta.

12 ויען אליה וידבר אליהם אם איש האלהים אני תרד אש מן השמים ותאכל אתך ואת חמשיך ותרד אש אלהים מן השמים ותאכל אתו ואת חמשיו

13 E tornou o rei a enviar outro capitão dos terceiros cinquenta, com os seus cinquenta; então, subiu o capitão de cinquenta, e veio, e pôs-se de joelhos diante de Elias, e suplicou-lhe, e disse-lhe Homem de Deus, seja, peço-te, preciosa aos teus olhos a minha vida e a vida destes cinquenta teus servos.

13 וישב וישלח שר חמשים שלשים וחמשיו ויעל ויבא שר החמשים השלישי ויכרע על ברכיו לנגד אליהו ויתחנן אליו וידבר אליו איש האלהים תיקר נא נפשי ונפש עבדיך אלה חמשים בעיניך

14 Eis que fogo desceu do céu e consumiu aqueles dois primeiros capitães de cinquenta, com os seus cinquenta; porém, agora, seja preciosa aos teus olhos a minha vida.

14 הנה ירדה אש מן השמים ותאכל את שני שרי החמשים הראשנים ואת חמשיהם ועתה תיקר נפשי בעיניך

15 Então, o anjo do SENHOR disse a Elias Desce com este, não temas. E levantou-se e desceu com ele ao rei.

15 וידבר מלאך יהוה אל אליהו רד אותו אל תירא מפניו ויקם וירד אותו אל המלך

16 E disse-lhe Assim diz o SENHOR Por que enviaste mensageiros a consultar a Baal-Zebube, deus de Ecrom? Porventura, é porque não há Deus em Israel, para consultar a sua palavra? Portanto,

desta cama, a que subiste, não descerás, mas certamente morrerás.

16 וידבר אליו כה אמר יהוה יען אשר שלחת מלאכים לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון המבלי אין אלהים בישראל לדרש בדברו לכן המטה אשר עלית שם לא תרד ממנה כי מות תמות

17 Assim, pois, morreu, conforme a palavra do SENHOR, que Elias falara; e Jorão começou a reinar no seu lugar, no ano segundo de Jeorão, filho de Josafá, rei de Judá, porquanto não tinha filho.

17 וימת כדבר יהוה אשר דבר אליהו וימלך יהורם תחתיו בשנת שתים ליהורם בן יהושפט מלך יהודה כי לא היה לו בן

18 O mais dos feitos de Acazias, que tinha feito, porventura, não está escrito no livro das Crônicas dos Reis de Israel?

18 ויתר דברי אחזיהו אשר עשה הלוא המה כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל

II Reis 2

1 Sucedeu, pois, que, havendo o SENHOR de elevar a Elias num redemoinho ao céu, Elias partiu com Eliseu de Gilgal.

1 ויהי בהעלות יהוה את אליהו בסערה השמים וילך אליהו ואלישע מן הגלגל

2 E disse Elias a Eliseu Fica-te aqui, porque o SENHOR me enviou a Betel. Porém Eliseu disse Vive o SENHOR, e vive a tua alma, que te não deixarei. E assim foram a Betel.

2 ויאמר אליהו אל אלישע שב נא פה כי יהוה שלחני עד בית אל ויאמר אלישע חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך וירדו בית אל

3 Então, os filhos dos profetas que estavam em Betel saíram a Eliseu e lhe disseram Sabes que o SENHOR, hoje, tomará o teu senhor por de cima da tua cabeça? E ele disse Também eu bem o sei; calai-vos.

3 ויצאו בני הנביאים אשר בית אל אל אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה לקח את אדניך מעל ראשך ויאמר גם אני ידעתי החשו

4 E Elias lhe disse Eliseu, fica-te aqui, porque o SENHOR me enviou a Jericó. Porém ele disse Vive o SENHOR, e vive a tua alma, que te não deixarei. E assim vieram a Jericó.

4 ויאמר לו אליהו אלישע שב נא פה כי יהוה שלחני יריחו ויאמר חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך ויבאו יריחו

5 Então, os filhos dos profetas que estavam em Jericó se chegaram a Eliseu e lhe disseram Sabes que o SENHOR, hoje, tomará o teu senhor por de cima da tua cabeça? E ele disse Também eu bem o sei; calai-vos.

5 ויגשו בני הנביאים אשר ביריחו אל אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה לקח את אדניך מעל ראשך ויאמר גם אני ידעתי החשו

6 E Elias disse Fica-te aqui, porque o SENHOR me enviou ao Jordão. Mas ele disse Vive o SENHOR, e vive a tua alma, que te não deixarei. E assim ambos foram juntos.

6 ויאמר לו אליהו שב נא פה כי יהוה שלחני הירדנה ויאמר חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך וילכו שניהם

7 E foram cinquenta homens dos filhos dos profetas e, de longe, pararam defronte; e eles ambos pararam junto ao Jordão.

7 וחמשים איש מבני הנביאים הלכו ויעמדו מנגד מרחוק ושניהם עמדו על הירדן

8 Então Elias tomou a sua capa, e a dobrou, e feriu as águas, as quais se dividiram para as duas bandas; e passaram ambos em seco.

8 ויקח אליהו את אדרתו ויגלם ויכה את המים ויחצו הנה והנה ויעברו שניהם בחרבה

9 Sucedeu, pois, que, havendo eles passado, Elias disse a Eliseu Pede-me o que queres que te faça, antes que seja tomado de ti. E disse Eliseu Peço-te que haja porção dobrada de teu espírito sobre mim.

9 ויהי כעברם ואליהו אמר אל אלישע שאל מה אעשה לך בטרם אלקח מעמך ויאמר אלישע ויהי נא פי שנים ברוחך אלי

10 E disse Coisa dura pediste; se me vires quando for tomado de ti, assim se te fará; porém, se não, não se fará.

10 ויאמר הקשית לשאול אם תראה אתי לקח מאתך יהי לך כן ואם אין לא יהיה

11 E sucedeu que, indo eles andando e falando, eis que um carro de fogo, com cavalos de fogo, os separou um do outro; e Elias subiu ao céu num redemoinho.

11 ויהי המה הלכים הלוך ודבר והנה רכב אש וסוסי אש ויפרדו בין שניהם ויעל אליהו בסערה השמים

12 O que vendo Eliseu, clamou Meu pai, meu pai, carros de Israel e seus cavaleiros! E nunca mais o viu; e, tomando das suas vestes, as rasgou em duas partes.

12 ואלישע ראה והוא מצעק אבי אבי רכב ישראל ופרשיו ולא ראהו עוד ויחזק בבגדיו ויקרעם לשנים קרעים

13 Também levantou a capa de Elias, que lhe caíra; e voltou-se e parou à borda do Jordão.

13 וירם את אדרת אליהו אשר נפלה מעליו וישב ויעמד על שפת הירדן

14 E tomou a capa de Elias, que lhe caíra, e feriu as águas, e disse Onde está o SENHOR, Deus de Elias? Então, feriu as águas, e se dividiram elas para uma e outra banda; e Eliseu passou.

14 ויקח את אדרת אליהו אשר נפלה מעליו ויכה את המים ויאמר איה יהוה אלהי אליהו אף הוא ויכה את המים ויחצו הנה והנה ויעבר אלישע

15 Vendo-o, pois, os filhos dos profetas que estavam defronte em Jericó, disseram O espírito de Elias repousa sobre Eliseu. E vieram-lhe ao encontro e se prostraram diante dele em terra.

15 ויראהו בני הנביאים אשר ביריחו מנגד ויאמרו נחה רוח אליהו על אלישע ויבאו לקראתו וישתחוו לו ארצה

16 E disseram-lhe Eis que, com teus servos, há cinquenta homens valentes; ora, deixa-os ir para buscar teu senhor; pode ser que o elevasse o Espírito do SENHOR e o lançasse em algum dos montes ou em algum dos vales. Porém ele disse Não os envieis.

16 ויאמרו אליו הנה נא יש את עבדיך חמשים אנשים בני חיל ילכו נא ויבקשו את אדניך פן נשאו רוח יהוה וישלכהו באחד ההרים או באחת הגיאות ויאמר לא תשלחו

17 Mas eles apertaram com ele, até se enfastiar; e disse-lhes Enviai. E enviaram cinquenta homens, que o buscaram três dias, porém não o acharam.

17 ויפצרו בו עד בש ויאמר שלחו וישלחו חמשים איש ויבקשו שלשה ימים ולא מצאהו

18 Então, voltaram para ele, tendo ele ficado em Jericó; e disse-lhes Eu não vos disse que não fôsseis?

18 וישבו אליו והוא ישב ביריחו ויאמר אלהם הלוא אמרתי אליכם אל
תלכו

19 E os homens da cidade disseram a Eliseu Eis que boa é a habitação desta cidade, como o meu senhor vê; porém as águas são más, e a terra é estéril.

19 ויאמרו אנשי העיר אל אלישע הנה נא מושב העיר טוב כאשר אדני
ראה והמים רעים והארץ משכלת

20 E ele disse Trazei-me uma salva nova e ponde nela sal. E lha trouxeram.

20 ויאמר קחו לי צלחית חדשה ושימו שם מלח ויקחו אליו

21 Então, saiu ele ao manancial das águas e deitou sal nele; e disse Assim diz o SENHOR Sararei estas águas; não haverá mais nelas morte nem esterilidade.

21 ויצא אל מוצא המים וישלך שם מלח ויאמר כה אמר יהוה רפאתי
למים האלה לא יהיה משם עוד מות ומשכלת

22 Ficaram, pois, sãs aquelas águas até ao dia de hoje, conforme a palavra que Eliseu tinha dito.

22 וירפו המים עד היום הזה כדבר אלישע אשר דבר

23 Então, subiu dali a Betel; e, subindo ele pelo caminho, uns rapazes pequenos saíram da cidade, e zombavam dele, e diziam-lhe Sobe, calvo, sobe, calvo!

23 ויעל משם בית אל והוא עלה בדרך ונערים קטנים יצאו מן העיר
ויתקלסו בו ויאמרו לו עלה קרח עלה קרח

24 E, virando-se ele para trás, os viu e os amaldiçoou no nome do SENHOR; então, duas ursas saíram do bosque e despedaçaram quarenta e dois daqueles pequenos.

24 ויפן אחריו ויראם ויקללם בשם יהוה ותצאנה שתים דבים מן היער
ותבקענה מהם ארבעים ושני ילדים

25 E foi-se dali para o monte Carmelo e dali voltou para Samaria.

25 וילך משם אל הר הכרמל ומשם שב שמרון

II Reis 3

1 E Jorão, filho de Acabe, começou a reinar sobre Israel, em
Samaria, no décimo-oitavo ano de Josafá, rei de Judá; e reinou
doze anos.

1 ויהורם בן אחאב מלך על ישראל בשמרון בשנת שמנה עשרה ליהושפט
מלך יהודה וימלך שתים עשרה שנה

2 E fez o que era mau aos olhos do SENHOR; porém não como
seu pai, nem como sua mãe; porque tirou a estátua de Baal, que
seu pai fizera.

2 ויעשה הרע בעיני יהוה רק לא כאביו וכאמו ויסר את מצבת הבעל אשר
עשה אביו

3 Contudo, aderiu aos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que
fizera pecar a Israel; não se apartou deles.

3 רק בחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל דבק לא סר ממנה

4 Então, Mesa, rei dos moabitas, era contratador de gado e
pagava ao rei de Israel cem mil cordeiros, e cem mil carneiros
com a sua lã.

4 ומישע מלך מואב היה נקד והשיב למלך ישראל מאה אלף כרים ומאה
אלף אילים צמר

5 Sucedeu, porém, que, morrendo Acabe, se revoltou o rei dos
moabitas contra o rei de Israel.

5 ויהי כמות אחאב ויפשע מלך מואב במלך ישראל

6 Por isso, Jorão, ao mesmo tempo, saiu de Samaria e fez revista de todo o Israel.

6 ויצא המלך יהורם ביום ההוא משמרון ויפקד את כל ישראל

7 E foi e enviou a Josafá, rei de Judá, dizendo O rei dos moabitas se revoltou contra mim; irás tu comigo à guerra contra os moabitas? E disse ele Subirei e eu serei como tu, o meu povo, como o teu povo, e os meus cavalos, como os teus cavalos.

7 וילך וישלח אל יהושפט מלך יהודה לאמר מלך מואב פשע בי התלך אתי אל מואב למלחמה ויאמר אעלה כמוני כמוך כעמי כעמך כסוסי כסוסיך

8 E ele disse Por que caminho subiremos? Então disse ele Pelo caminho do deserto de Edom.

8 ויאמר אי זה הדרך נעלה ויאמר דרך מדבר אדום

9 E partiu o rei de Israel, e o rei de Judá, e o rei de Edom; e andaram rodeando com uma marcha de sete dias, e o exército e o gado que os seguia não tinham água.

9 וילך מלך ישראל ומלך יהודה ומלך אדום ויסבו דרך שבעת ימים ולא היה מים למחנה ולבהמה אשר ברגליהם

10 Então, disse o rei de Israel Ah! Que o SENHOR chamou a estes três reis, para os entregar nas mãos dos moabitas.

10 ויאמר מלך ישראל אהה כי קרא יהוה לשלשת המלכים האלה לתת אותם ביד מואב

11 E disse Josafá Não há aqui algum profeta do SENHOR, para que consultemos ao SENHOR por ele? Então, respondeu um dos servos do rei de Israel e disse Aqui está Eliseu, filho de Safate, que deitava água sobre as mãos de Elias.

11 ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה ונדרשה את יהוה מאותו ויען
אחד מעבדי מלך ישראל ויאמר פה אלישע בן שפט אשר יצק מים על ידי
אליהו

12 E disse Josafá Está com ele a palavra do SENHOR. Então, o rei
de Israel, e Josafá, e o rei de Edom desceram a ele.

12 ויאמר יהושפט יש אותו דבר יהוה וירדו אליו מלך ישראל ויהושפט
ומלך אדום

13 Mas Eliseu disse ao rei de Israel Que tenho eu contigo? Vai aos
profetas de teu pai e aos profetas de tua mãe. Porém o rei de
Israel lhe disse Não, porque o SENHOR chamou estes três reis
para os entregar nas mãos dos moabitas.

13 ויאמר אלישע אל מלך ישראל מה לי ולך לך אל נביאי אביך ואל נביאי
אמך ויאמר לו מלך ישראל אל כי קרא יהוה לשלשת המלכים האלה לתת
אותם ביד מואב

14 E disse Eliseu Vive o SENHOR dos Exércitos, em cuja presença
estou, que, se eu não respeitasse a presença de Josafá, rei de
Judá, não olharia para ti nem te veria.

14 ויאמר אלישע חי יהוה צבאות אשר עמדתי לפניו כי לולי פני יהושפט
מלך יהודה אני נשא אם אביט אליך ואם אראך

15 Ora, pois, trazei-me um tangedor. E sucedeu que, tangendo o
tangedor, veio sobre ele a mão do SENHOR.

15 ועתה קחו לי מנגן והיה כנגן המנגן ותהי עליו יד יהוה

16 E disse Assim diz o SENHOR Fazei neste vale muitas covas.

16 ויאמר כה אמר יהוה עשה הנחל הזה גבים גבים

17 Porque assim diz o SENHOR Não vereis vento e não vereis chuva; todavia, este vale se encherá de tanta água, que bebereis vós e o vosso gado e os vossos animais.

17 כי כה אמר יהוה לא תראו רוח ולא תראו גשם והנחל ההוא ימלא מים ושתיתם אתם ומקניכם ובהמתכם

18 E ainda isto é pouco aos olhos do SENHOR; também entregará ele os moabitas nas vossas mãos.

18 ונקל זאת בעיני יהוה ונתן את מואב בידכם

19 E ferireis todas as cidades fortes, e todas as cidades escolhidas, e todas as boas árvores cortareis, e tapareis todas as fontes de água, e danificareis com pedras todos os bons campos.

19 והכיתם כל עיר מבצר וכל עיר מבחור וכל עץ טוב תפילו וכל מעיני מים תסתמו וכל החלקה הטובה תכאבו באבנים

20 E sucedeu que, pela manhã, oferecendo-se a oferta de manjares, eis que vinham as águas pelo caminho de Edom; e a terra se encheu de água.

20 ויהי בבקר כעלות המנחה והנה מים באים מדרך אדום ותמלא הארץ את המים

21 Ouvindo, pois, todos os moabitas que os reis tinham subido para pelejarem contra eles, convocaram a todos os que cingiam cinto e daí para cima e puseram-se às fronteiras.

21 וכל מואב שמעו כי עלו המלכים להלחם בם ויצעקו מכל חגר חגרה ומעלה ויעמדו על הגבול

22 E, levantando-se de madrugada, e saindo o sol sobre as águas, viram os moabitas defronte deles as águas vermelhas como sangue.

22 וישכימו בבקר והשמש זרחה על המים ויראו מואב מנגד את המים
אדמים כדם

23 E disseram Isto é sangue; certamente que os reis se destruíram à espada e se mataram um ao outro! Agora, pois, à presa, moabitas!

23 ויאמרו דם זה החרב נחרבו המלכים ויכו איש את רעהו ועתה לשלל
מואב

24 Porém, chegando eles ao arraial de Israel, os israelitas se levantaram, e feriram os moabitas, os quais fugiram diante deles; e ainda os feriram nas suas terras, ferindo ali também os moabitas.

24 ויבאו אל מחנה ישראל ויקמו ישראל ויכו את מואב וינסו מפניהם ויבו
בה והכות את מואב

25 E arrasaram as cidades, e cada um lançou a sua pedra em todos os bons campos, e os entulharam, e taparam todas as fontes de águas, e cortaram todas as boas árvores, até que só em Quir-Haresete deixaram ficar as pedras, mas os fundeiros a cercaram e a feriram.

25 והערים יהרסו וכל חלקה טובה ישליכו איש אבנו ומלאוה וכל מעין
מים יסתמו וכל עץ טוב יפילו עד השאיר אבניה בקיר חרשת ויסבו
הקלעים ויכוה

26 Mas, vendo o rei dos moabitas que a peleja prevalecia contra ele, tomou consigo setecentos homens que arrancavam espada, para romperem contra o rei de Edom, porém não puderam.

26 וירא מלך מואב כי חזק ממנו המלחמה ויקח אותו שבע מאות איש
שלף חרב להבקיע אל מלך אדום ולא יכלו

27 Então, tomou a seu filho primogênito, que havia de reinar em seu lugar, e o ofereceu em holocausto sobre o muro; pelo que houve grande indignação em Israel; por isso, retiraram-se dele e voltaram para a sua terra.

27 ויקח את בנו הבכור אשר ימלך תחתיו ויעלהו עלה על החמה ויהי קצף גדול על ישראל ויסעו מעליו וישבו לארץ

II Reis 4

1 ¶ E uma mulher das mulheres dos filhos dos profetas, clamou a Eliseu dizendo Meu marido, teu servo, morreu; e tu sabes que o teu servo temia ao SENHOR; e veio o credor a levar-me os meus dois filhos para serem servos.

1 ואשה אחת מנשי בני הנביאים צעקה אל אלישע לאמר עבדך אישי מת ואתה ידעת כי עבדך היה ירא את יהוה והנשה בא לקחת את שני ילדי לו לעבדים

2 E Eliseu lhe disse Que te hei de eu fazer? Declara-me que é o que tens em casa. E ela disse Tua serva não tem nada em casa, senão uma botija de azeite.

2 ויאמר אליה אלישע מה אעשה לך הגידי לי מה יש לכי בבית ותאמר אין לשפחתך כל בבית כי אם אסוך שמן

3 Então, disse ele Vai, pede para ti vasos emprestados a todos os teus vizinhos, vasos vazios, não poucos.

3 ויאמר לכי שאלי לך כלים מן החוץ מאת כל שכנכי כלים רקים אל תמעיטי

4 Então, entra, e fecha a porta sobre ti e sobre teus filhos, e deita o azeite em todos aqueles vasos, e põe à parte o que estiver cheio.

4 ובאת וסגרת הדלת בעדך ובעד בניך ויצקת על כל הכלים האלה והמלא
תסיעי

5 Partiu, pois, dele e fechou a porta sobre si e sobre seus filhos; e eles lhe traziam os vasos, e ela os enchia.

5 ותלך מאתו ותסגר הדלת בעדה ובעד בניה הם מגשים אליה והיא
מיצקת

6 E sucedeu que, cheios que foram os vasos, disse a seu filho Traze-me ainda um vaso. Porém ele lhe disse Não há mais vaso nenhum. Então, o azeite parou.

6 ויהי כמלאת הכלים ותאמר אל בנה הגישה אלי עוד כלי ויאמר אליה
אין עוד כלי ויעמד השמן

7 Então, veio ela e o fez saber ao homem de Deus; e disse ele Vai, vende o azeite e paga a tua dívida; e tu e teus filhos vivei do resto

7 ותבא ותגד לאיש האלהים ויאמר לכי מכרי את השמן ושלמי את נשיכי
ואת בניכי תחיי בנותר

8 ¶ Sucedeu também um dia que, indo Eliseu a Suném, havia ali uma mulher rica, a qual o reteve a comer pão; e sucedeu que todas as vezes que passava, ali se dirigia a comer pão.

8 ויהי היום ויעבר אלישע אל שונם ושם אשה גדולה ותחזק בו לאכל לחם
ויהי מדי עברו יסר שמה לאכל לחם

9 E ela disse a seu marido Eis que tenho observado que este que passa sempre por nós é um santo homem de Deus.

9 ותאמר אל אישה הנה נא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא עבר עלינו
תמיד

10 Façamos-lhe, pois, um pequeno quarto junto ao muro e ali lhe ponhamos uma cama, e uma mesa, e uma cadeira, e um candeeiro; e há de ser que, vindo ele a nós, para ali se retirará.

10 נעשה נא עלית קיר קטנה ונשים לו שם מטה ושלחן וכסא ומנורה והיה בבאו אלינו יסור שמה

11 E sucedeu um dia que veio ali, e retirou-se àquele quarto, e se deitou ali.

11 ויהי היום ויבא שמה ויסר אל העליה וישכב שמה

12 Então, disse ao seu moço Geazi Chama esta sunamita. E chamando-a ele, ela se pôs diante dele.

12 ויאמר אל גחזי נערו קרא לשונמית הזאת ויקרא לה ותעמד לפניו

13 Porque lhe dissera Dize-lhe Eis que tu nos tens tratado com todo o desvelo; que se há de fazer por ti? Haverá alguma coisa de que se fale por ti ao rei ou ao chefe do exército? E dissera ela Eu habito no meio do meu povo.

13 ויאמר לו אמר נא אליה הנה חרדת אלינו את כל החרדה הזאת מה לעשות לך היש לדבר לך אל המלך או אל שר הצבא ותאמר בתוך עמי אנכי ישבת

14 Então, disse ele Que se há de fazer, pois, por ela? E Geazi disse Ora, ela não tem filho, e seu marido é velho.

14 ויאמר ומה לעשות לה ויאמר גיחזי אבל בן אין לה ואישה זקן

15 Pelo que disse ele Chama-a. E, chamando -a ele, ela se pôs à porta.

15 ויאמר קרא לה ויקרא לה ותעמד בפתח

16 E ele disse A este tempo determinado, segundo o tempo da vida, abraçarás um filho. E disse ela Não, meu senhor, homem de Deus, não mintas à tua serva.

16 ויאמר למועד הזה כעת חיה אתי חבקת בן ותאמר אל אדני איש האלהים אל תכזב בשפחתך

17 E concebeu a mulher e deu à luz um filho, no tal tempo determinado, segundo o tempo da vida que Eliseu lhe dissera.

17 ותהר האשה ותלד בן למועד הזה כעת חיה אשר דבר אליה אלישע

18 ¶ E, crescendo o filho, sucedeu que, um dia, saiu para seu pai, que estava com os segadores.

18 ויגדל הילד ויהי היום ויצא אל אביו אל הקצרים

19 E disse a seu pai Ai! A minha cabeça! Ai! A minha cabeça! Então, disse a um moço Leva-o a sua mãe.

19 ויאמר אל אביו ראשי ראשי ויאמר אל הנער שאהו אל אמו

20 E ele o tomou e o levou a sua mãe; e esteve sobre os seus joelhos até ao meio-dia e morreu.

20 וישאהו ויביאהו אל אמו וישב על ברכיה עד הצהרים וימת

21 E subiu ela e o deitou sobre a cama do homem de Deus; e fechou sobre ele a porta e saiu.

21 ותעל ותשכבהו על מטת איש האלהים ותסגר בעדו ותצא

22 E chamou a seu marido e disse Manda-me já um dos moços e uma das jumentas, para que eu corra ao homem de Deus e volte.

22 ותקרא אל אישה ותאמר שלחה נא לי אחד מן הנערים ואחת האתנות וארוצה עד איש האלהים ואשובה

23 E disse ele Por que vais a ele hoje? Não é lua nova nem sábado. E ela disse Tudo vai bem.

23 ויאמר מדוע אתי הלכתי אליו היום לא חדש ולא שבת ותאמר שלום

24 Então, albardou a jumenta e disse ao seu moço Guia, e anda, e não te detenhas no caminhar, senão quando eu to disser.

24 ותחבש האתון ותאמר אל נערה נהג ולך אל תעצר לי לרכב כי אם אמרתי לך

25 Partiu ela, pois, e veio ao homem de Deus, ao monte Carmelo; e sucedeu que, vendo-a o homem de Deus de longe, disse a Geazi, seu moço Eis aí a sunamita.

25 ותלך ותבוא אל איש האלהים אל הר הכרמל ויהי כראות איש האלהים אתה מנגד ויאמר אל גיחזי נערו הנה השונמית הלז

26 Agora, pois, corre-lhe ao encontro e dize-lhe Vai bem contigo? Vai bem com teu marido? Vai bem com teu filho? E ela disse Vai bem.

26 עתה רוץ נא לקראתה ואמר לה השלום לך השלום לאישך השלום לילד ותאמר שלום

27 Chegando ela, pois, ao homem de Deus, ao monte, pegou nos seus pés; mas chegou Geazi para a retirar; disse porém o homem de Deus Deixa-a, porque a sua alma nela está triste de amargura, e o SENHOR mo encobriu e não mo manifestou.

27 ותבא אל איש האלהים אל ההר ותחזק ברגליו ויגש גיחזי להדפה ויאמר איש האלהים הרפה לה כי נפשה מרה לה ויהוה העלים ממני ולא הגיד לי

28 E disse ela Pedi eu a meu senhor algum filho? Não disse eu Não me enganes?

28 ותאמר השאלתי בן מאת אדני הלא אמרתי לא תשלה אתי

29 E ele disse a Geazi Cinge os teus lombos, e toma o meu bordão na tua mão, e vai; se encontrares alguém, não o saúdes; e, se alguém te saudar, não lhe respondas; e põe o meu bordão sobre o rosto do menino.

29 ויאמר לגיחזי חגר מתניך וקח משענתי בידך ולך כי תמצא איש לא תברכנו וכי יברכך איש לא תעננו ושמת משענתי על פני הנער

30 Porém disse a mãe do menino Vive o SENHOR, e vive a tua alma, que não te hei de deixar. Então, ele se levantou e a seguiu.

30 ותאמר אם הנער חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך ויקם וילך אחריה

31 E Geazi passou adiante deles e pôs o bordão sobre o rosto do menino; porém não havia nele voz nem sentido; e voltou a encontrar-se com ele e lhe trouxe aviso, dizendo Não despertou o menino.

31 וגחזי עבר לפניהם וישם את המשענת על פני הנער ואין קול ואין קשב וישב לקראתו ויגד לו לאמר לא הקיץ הנער

32 E, chegando Eliseu àquela casa, eis que o menino jazia morto sobre a sua cama.

32 ויבא אלישע הביתה והנה הנער מת משכב על מטתו

33 Então, entrou ele, e fechou a porta sobre eles ambos, e orou ao SENHOR.

33 ויבא ויסגר הדלת בעד שניהם ויתפלל אל יהוה

34 E subiu, e deitou-se sobre o menino, e, pondo a sua boca sobre a boca dele, e os seus olhos sobre os olhos dele, e as suas mãos sobre as mãos dele, se estendeu sobre ele; e a carne do menino aqueceu.

34 ויעל וישכב על הילד וישם פיו על פיו ועיניו על עיניו וכפיו על כפו ויגהר עליו ויחם בשר הילד

35 Depois, voltou, e passeou naquela casa de uma parte para a outra, e tornou a subir, e se estendeu sobre ele; então, o menino espirrou sete vezes e o menino abriu os olhos.

35 וישב וילך בבית אחת הנה ואחת הנה ויעל ויגהר עליו ויזורר הנער עד שבע פעמים ויפקח הנער את עיניו

36 Então, chamou a Geazi e disse Chama essa sunamita. E chamou-a, e veio a ele. E disse ele Toma o teu filho.

36 ויקרא אל גיחזי ויאמר קרא אל השנמית הזאת ויקראה ותבוא אליו ויאמר שאי בנך

37 E veio ela, e se prostrou a seus pés, e se inclinou à terra; e tomou o seu filho e saiu.

37 ותבא ותפל על רגליו ותשתחו ארצה ותשא את בנה ותצא

38 E voltando Eliseu a Gilgal, havia fome naquela terra; e os filhos dos profetas estavam assentados na sua presença; e disse ao seu moço Põe a panela grande ao lume e faze um caldo de ervas para os filhos dos profetas.

38 ואלישע שב הגלגלה והרעב בארץ ובני הנביאים ישבים לפניו ויאמר לנערו שפת הסיר הגדולה ובשל נזיד לבני הנביאים

39 Então, um saiu ao campo a apanhar ervas, e achou uma parra brava, e colheu dela a sua capa cheia de coloquíntidas; e veio e as cortou na panela do caldo; porque as não conheciam.

39 ויצא אחד אל השדה ללקט ארת וימצא גפן שדה וילקט ממנו פקעת שדה מלא בגדו ויבא ויפלח אל סיר הנזיד כי לא ידעו

40 Assim, tiraram de comer para os homens. E sucedeu que, comendo eles daquele caldo, clamaram e disseram Homem de Deus, há morte na panela. Não puderam comer.

40 ויצקו לאנשים לאכול ויהי כאכלם מהנזיד והמה צעקו ויאמרו מות בסיר איש האלהים ולא יכלו לאכל

41 Porém ele disse Trazei, pois, farinha. E deitou-a na panela e disse Tirai de comer para o povo. Então, não havia mal nenhum na panela.

41 ויאמר וקחו קמח וישלך אל הסיר ויאמר צק לעם ויאכלו ולא היה דבר רע בסיר

42 E um homem veio de Baal-Salisa, e trouxe ao homem de Deus pães das primícias, vinte pães de cevada e espigas verdes na sua palha, e disse Dá ao povo, para que coma.

42 ואיש בא מבעל שלשה ויבא לאיש האלהים לחם בכורים עשרים לחם שערים וכרמל בצקלנו ויאמר תן לעם ויאכלו

43 Porém seu servo disse Como hei de eu pôr isso diante de cem homens? E disse ele Dá-o ao povo, para que coma; porque assim diz o SENHOR Comer-se-á, e sobejará.

43 ויאמר משרתו מה אתן זה לפני מאה איש ויאמר תן לעם ויאכלו כי כה אמר יהוה אכל והותר

44 Então, lhos pôs diante, e comeram, e deixaram sobejos, conforme a palavra do SENHOR.

44 ויתן לפניהם ויאכלו ויותרו כדבר יהוה

II Reis 5

1 E Naamã, chefe do exército do rei da Síria, era um grande homem diante do seu senhor e de muito respeito; porque por

ele o SENHOR dera livramento aos siros; e era este varão homem valoroso, porém leproso.

1 ונעמן שר צבא מלך ארם היה איש גדול לפני אדניו ונשא פנים כי בו נתן יהוה תשועה לארם והאיש היה גבור חיל מצרע

2 E saíram tropas da Síria e da terra de Israel levaram presa uma menina, que ficou ao serviço da mulher de Naamã.

2 וארם יצאו גדודים וישבו מארץ ישראל נערה קטנה ותהי לפני אשת נעמן

3 E disse esta à sua senhora Tomara que o meu senhor estivesse diante do profeta que está em Samaria; ele o restauraria da sua lepra.

3 ותאמר אל גברתה אחלי אדני לפני הנביא אשר בשמרון אז יאסף אתו מצרעתו

4 Então, entrou Naamã e o notificou a seu senhor, dizendo Assim e assim falou a menina que é da terra de Israel.

4 ויבא ויגד לאדניו לאמר כזאת וכזאת דברה הנערה אשר מארץ ישראל

5 Então, disse o rei da Síria Vai, anda, e enviarei uma carta ao rei de Israel. E foi e tomou na sua mão dez talentos de prata, e seis mil siclos de ouro, e dez mudas de vestes.

5 ויאמר מלך ארם לך בא ואשלחה ספר אל מלך ישראל וילך ויקח בידו עשר ככרי כסף וששת אלפים זהב ועשר חליפות בגדים

6 E levou a carta ao rei de Israel, dizendo Logo, em chegando a ti esta carta, saibas que eu te enviei Naamã, meu servo, para que o restaures da sua lepra.

6 ויבא הספר אל מלך ישראל לאמר ועתה כבוא הספר הזה אליך הנה שלחתי אליך את נעמן עבדי ואספתו מצרעתו

7 E sucedeu que, lendo o rei de Israel a carta, rasgou as suas vestes e disse Sou eu Deus, para matar e para vivificar, para que este envie a mim, para eu restaurar a um homem da sua lepra? Pelo que deveras notai, peço-vos, e vede que busca ocasião contra mim.

7 ויהי כקרא מלך ישראל את הספר ויקרע בגדיו ויאמר האלהים אני להמית ולהחיות כי זה שלח אלי לאסף איש מצרעתו כי אך דעו נא וראו כי מתאנה הוא לי

8 Sucedeu, porém, que, ouvindo Eliseu, homem de Deus, que o rei de Israel rasgara as suas vestes, mandou dizer ao rei Por que rasgaste as tuas vestes? Deixa-o vir a mim, e saberá que há profeta em Israel.

8 ויהי כשמע אלישע איש האלהים כי קרע מלך ישראל את בגדיו וישלח אל המלך לאמר למה קרעת בגדיך יבא נא אלי וידע כי יש נביא בישראל

9 Veio, pois, Naamã com os seus cavalos e com o seu carro e parou à porta da casa de Eliseu.

9 ויבא נעמן בסוסו וברכבו ויעמד פתח הבית לאלישע

10 Então, Eliseu lhe mandou um mensageiro, dizendo Vai, e lava-te sete vezes no Jordão, e a tua carne te tornará, e ficarás purificado.

10 וישלח אליו אלישע מלאך לאמר הלוך ורחצת שבע פעמים בירדן וישב בשרך לך וטהר

11 Porém Naamã muito se indignou e se foi, dizendo Eis que eu dizia comigo Certamente ele sairá, pôr-se -á em pé, e invocará o nome do SENHOR, seu Deus, e passará a sua mão sobre o lugar, e restaurará o leproso.

11 ויקצף נעמן וילך ויאמר הנה אמרתי אלי יצא יצוא ועמד וקרא בשם
יהוה אלהיו והניף ידו אל המקום ואסף המצרע

12 Não são, porventura, Abana e Farpar, rios de Damasco, melhores do que todas as águas de Israel? Não me poderia eu lavar neles e ficar purificado? E voltou-se e se foi com indignação.

12 הלא טוב אבנה ופרפר נהרות דמשק מכל מימי ישראל הלא ארחץ
בהם וטהרתי ויפן וילך בחמה

13 Então, chegaram-se a ele os seus servos, e lhe falaram, e disseram Meu pai, se o profeta te dissera alguma grande coisa, porventura, não a farias? Quanto mais, dizendo-te ele Lava-te e ficarás purificado.

13 ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו אבי דבר הנביא דבר גדול הלוא
תעשה ואף כי אמר אליך רחץ וטהר

14 Então, desceu e mergulhou no Jordão sete vezes, conforme a palavra do homem de Deus; e a sua carne tornou, como a carne de um menino, e ficou purificado.

14 וירד ויטבל בירדן שבע פעמים כדבר איש האלהים וישב בשרו כבשר
נער קטן ויטהר

15 Então, voltou ao homem de Deus, ele e toda a sua comitiva, e veio, e pôs-se diante dele, e disse Eis que tenho conhecido que em toda a terra não há Deus, senão em Israel; agora, pois, te peço que tomes uma bênção do teu servo.

15 וישב אל איש האלהים הוא וכל מחנהו ויבא ויעמד לפניו ויאמר הנה
נא ידעתי כי אין אלהים בכל הארץ כי אם בישראל ועתה קח נא ברכה
מאת עבדך

16 Porém ele disse Vive o SENHOR, em cuja presença estou, que a não tomarei. E instou com ele para que a tomasse, mas ele recusou.

16 ויאמר חי יהוה אשר עמדתי לפניו אם אקח ויפצר בו לקחת וימאן

17 E disse Naamã Seja assim; contudo, dê-se a este teu servo uma carga de terra de um jugo de mulas; porque nunca mais oferecerá este teu servo holocausto nem sacrifício a outros deuses, senão ao SENHOR.

17 ויאמר נעמן ולא יתן נא לעבדך משא צמד פרדים אדמה כי לוא יעשה עוד עבדך עלה וזבח לאלהים אחרים כי אם ליהוה

18 Nisso, perdoe o SENHOR a teu servo. Quando meu senhor entra na casa de Rimom, para ali adorar, e ele se encosta na minha mão, e eu também me tenha de encurvar na casa de Rimom; quando assim me encurvar na casa de Rimom, nisso, perdoe o SENHOR a teu servo.

18 לדבר הזה יסלח יהוה לעבדך בבוא אדני בית רמון להשתחות שמה והוא נשען על ידי והשתחויתי בית רמן בהשתחויתי בית רמן יסלח נא יהוה לעבדך בדבר הזה

19 E ele lhe disse Vai em paz. E foi-se dele a uma pequena distância.

19 ויאמר לו לך לשלום וילך מאתו כברת ארץ

20 Então, Geazi, moço de Eliseu, homem de Deus, disse Eis que meu senhor impediu a este siro Naamã que da sua mão se desse alguma coisa do que trazia; porém, tão certo como vive o SENHOR, que hei de correr atrás dele e tomar dele alguma coisa.

20 ויאמר גיחזי נער אלישע איש האלהים הנה חשך אדני את נעמן הארמי
הזה מקחת מידו את אשר הביא חי יהוה כי אם רצתי אחריו ולקחתי
מאתו מאומה

21 E foi Geazi em alcance de Naamã; e Naamã, vendo que corria atrás dele, saltou do carro a encontrá-lo e disse-lhe Vai tudo bem?

21 וירדף גיחזי אחרי נעמן ויראה נעמן רץ אחריו ויפל מעל המרכבה
לקראתו ויאמר השלום

22 E ele disse Tudo vai bem; meu senhor me mandou dizer Eis que agora mesmo vieram a mim dois jovens dos filhos dos profetas da montanha de Efraim; dá-lhes, pois, um talento de prata e duas mudas de vestes.

22 ויאמר שלום אדני שלחני לאמר הנה עתה זה באו אלי שני נערים מהר
אפרים מבני הנביאים תנה נא להם ככר כסף ושתי חלפות בגדים

23 E disse Naamã Sê servido tomar dois talentos. E instou com ele e amarrou dois talentos de prata em dois sacos, com duas mudas de vestes; e pô-las sobre dois dos seus moços, os quais os levaram diante dele.

23 ויאמר נעמן הואל קח ככרים ויפרץ בו ויצר ככרים כסף בשני חרטים
ושתי חלפות בגדים ויתן אל שני נעריו וישאו לפניו

24 E, chegando ele à altura, tomou-os das suas mãos e os depositou na casa; e despediu aqueles homens, e foram-se.

24 ויבא אל העפל ויקח מידם ויפקד בבית וישלח את האנשים וילכו

25 Então, ele entrou e pôs-se diante de seu senhor. E disse-lhe Eliseu De onde vens, Geazi? E disse Teu servo não foi nem a uma nem a outra parte.

25 והוא בא ויעמד אל אדניו ויאמר אליו אלישע מאן גחזי ויאמר לא הלך
עבדך אנה ואנה

26 Porém ele lhe disse Porventura, não foi contigo o meu coração, quando aquele homem voltou de sobre o seu carro, a encontrar-te? Era isso ocasião para tomares prata e para tomares vestes, e olivais, e vinhas, e ovelhas, e bois, e servos, e servas?

26 ויאמר אליו לא לבי הלך כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת
לקחת את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים וצאן ובקר ועבדים
ושפחות

27 Portanto, a lepra de Naamã se pegará a ti e à tua semente para sempre. Então, saiu de diante dele leproso, branco como a neve.

27 וצרעת נעמן תדבק בך ובזרעך לעולם ויצא מלפניו מצרע כשלג

II Reis 6

1 E disseram os filhos dos profetas a Eliseu Eis que o lugar em que habitamos diante da tua face nos é estreito.

1 ויאמרו בני הנביאים אל אלישע הנה נא המקום אשר אנחנו ישבים שם
לפניך צר ממנו

2 Vamos, pois, até ao Jordão, e tomemos de lá, cada um de nós, uma viga, e façamo-nos ali um lugar, para habitar ali. E disse ele Ide.

2 נלכה נא עד הירדן ונקחה משם איש קורה אחת ונעשה לנו שם מקום
לשבת שם ויאמר לכו

3 E disse um Serve-te de ires com os teus servos. E disse Eu irei.

3 ויאמר האחד הואל נא ולך את עבדיך ויאמר אני אלך

4 E foi com eles; e, chegando eles ao Jordão, cortaram madeira.

4 וילך אתם ויבאו הירדנה ויגזרו העצים

5 E sucedeu que, derribando um deles uma viga, o ferro caiu na água; e clamou e disse Ai! Meu senhor! Porque era emprestado.

5 ויהי האחד מפיל הקורה ואת הברזל נפל אל המים ויצעק ויאמר אהה אדני והוא שאול

6 E disse o homem de Deus Onde caiu? E, mostrando-lhe ele o lugar, cortou um pau, e o lançou ali, e fez nadar o ferro.

6 ויאמר איש האלהים אנה נפל ויראהו את המקום ויקצב עץ וישלך שמה ויצף הברזל

7 E disse Levanta-o. Então, ele estendeu a sua mão e o tomou.

7 ויאמר הרם לך וישלח ידו ויקחהו

8 E o rei da Síria fazia guerra a Israel; e consultou com os seus servos dizendo Em tal e em tal lugar estará o meu acampamento.

8 ומלך ארם היה נלחם בישראל ויועץ אל עבדיו לאמר אל מקום פלני אלמני תחנתי

9 Mas o homem de Deus enviou ao rei de Israel, dizendo Guarda-te de passares por tal lugar; porque os siros desceram ali.

9 וישלח איש האלהים אל מלך ישראל לאמר השמר מעבר המקום הזה כי שם ארם נחתים

10 Pelo que o rei de Israel enviou àquele lugar, de que o homem de Deus lhe falara e de que o tinha avisado, e se guardou ali, não uma nem duas vezes.

10 וישלח מלך ישראל אל המקום אשר אמר לו איש האלהים והזהירה
ונשמר שם לא אחת ולא שתים

11 Então, se turbou com este incidente o coração do rei da Síria, e chamou os seus servos, e lhes disse Não me fareis saber quem dos nossos é pelo rei de Israel?

11 ויסער לב מלך ארם על הדבר הזה ויקרא אל עבדיו ויאמר אליהם הלוא
תגידו לי מי משלנו אל מלך ישראל

12 E disse um dos seus servos Não, ó rei, meu senhor; mas o profeta Eliseu, que está em Israel, faz saber ao rei de Israel as palavras que tu falas na tua câmara de dormir.

12 ויאמר אחד מעבדיו לוא אדני המלך כי אלישע הנביא אשר בישראל
יגיד למלך ישראל את הדברים אשר תדבר בחדר משכבך

13 E ele disse Vai e vê onde ele está, para que eu envie e mande trazê-lo. E fizeram-lhe saber, dizendo Eis que está em Dotã.

13 ויאמר לכו וראו איכה הוא ואשלח ואקחהו ויגד לו לאמר הנה בדתן

14 Então, enviou para lá cavalos, e carros, e um grande exército, os quais vieram de noite e cercaram a cidade.

14 וישלח שמה סוסים ורכב וחיל כבד ויבאו לילה ויקפו על העיר

15 E o moço do homem de Deus se levantou mui cedo e saiu, e eis que um exército tinha cercado a cidade com cavalos e carros; então, o seu moço lhe disse Ai! Meu senhor! Que faremos?

15 וישכם משרת איש האלהים לקום ויצא והנה חיל סובב את העיר וסוס
ורכב ויאמר נערו אליו אהה אדני איכה נעשה

16 E ele disse Não temas; porque mais são os que estão conosco do que os que estão com eles.

16 ויאמר אל תירא כי רבים אשר אתנו מאשר אותם

17 E orou Eliseu e disse SENHOR, peço-te que lhe abras os olhos, para que veja. E o SENHOR abriu os olhos do moço, e viu; e eis que o monte estava cheio de cavalos e carros de fogo, em redor de Eliseu.

17 ויתפלל אלישע ויאמר יהוה פקח נא את עיניו ויראה ויפקח יהוה את עיני הנער וירא והנה ההר מלא סוסים ורכב אש סביבת אלישע

18 E, como desceram a ele, Eliseu orou ao SENHOR e disse Fere, peço-te, esta gente de cegueira. E feriu-a de cegueira, conforme a palavra de Eliseu.

18 וירדו אליו ויתפלל אלישע אל יהוה ויאמר הך נא את הגוי הזה בסנורים ויכם בסנורים כדבר אלישע

19 Então, Eliseu lhes disse Não é este o caminho, nem é esta a cidade; segui-me, e guiar-vos-ei ao homem que buscais. E os guiou a Samaria.

19 ויאמר אלהם אלישע לא זה הדרך ולא זה העיר לכו אחרי ואוליכה אתכם אל האיש אשר תבקשון וילך אותם שמרונה

20 E sucedeu que, chegando eles a Samaria, disse Eliseu Ó SENHOR, abre a estes os olhos para que vejam. O SENHOR lhes abriu os olhos, para que vissem, e eis que estavam no meio de Samaria.

20 ויהי כבאם שמרון ויאמר אלישע יהוה פקח את עיני אלה ויראו ויפקח יהוה את עיניהם ויראו והנה בתוך שמרון

21 E, quando o rei de Israel os viu, disse a Eliseu Feri-los-ei, feri-los-ei, meu pai?

21 ויאמר מלך ישראל אל אלישע כראתו אותם האכה אכה אבי

22 Mas ele disse Não os ferirás; feririas tu os que tomasses prisioneiros com a tua espada e com o teu arco? Põe-lhes diante pão e água, para que comam e bebam e se vão para seu senhor.

22 ויאמר לא תכה האשר שבית בחרבך ובקשתך אתה מכה שים לחם ומים לפניהם ויאכלו וישתו וילכו אל אדניהם

23 E apresentou-lhes um grande banquete, e comeram e beberam; e os despediu, e foram para seu senhor; e não entraram mais tropas de siros na terra de Israel.

23 ויכרה להם כרה גדולה ויאכלו וישתו וישלחם וילכו אל אדניהם ולא יספו עוד גדודי ארם לבוא בארץ ישראל

24 E sucedeu, depois disso, que Ben-Hadade, rei da Síria, ajuntou todo o seu exército; e subiu e cercou a Samaria.

24 ויהי אחרי כן ויקבץ בן הדד מלך ארם את כל מחנהו ויעל ויצר על שמרון

25 E houve grande fome em Samaria, porque eis que a cercaram, até que se vendeu uma cabeça de um jumento por oitenta peças de prata, e a quarta parte de um cabo de esterco de pombas, por cinco peças de prata.

25 ויהי רעב גדול בשמרון והנה צרים עליה עד היות ראש חמור בשמנים כסף ורבע הקב חרייונים בחמשה כסף

26 E sucedeu que, passando o rei pelo muro, uma mulher lhe bradou, dizendo Acode-me, ó rei, meu senhor.

26 ויהי מלך ישראל עבר על החמה ואשה צעקה אליו לאמר הושיעה אדני המלך

27 E ele lhe disse Se o SENHOR te não acode, de onde te acudirei eu, da eira ou do lagar?

27 ויאמר אל יושעך יהוה מאין אושיעך המן הגרן או מן היקב

28 Disse-lhe mais o rei Que tens? E disse ela Esta mulher me disse Dá cá o teu filho, para que hoje o comamos e amanhã comeremos o meu filho.

28 ויאמר לה המלך מה לך ותאמר האשה הזאת אמרה אלי תני את בנך ונאכלנו היום ואת בני נאכל מחר

29 Cozemos, pois, o meu filho e o comemos; mas, dizendo-lhe eu ao outro dia Dá cá o teu filho, para que o comamos, escondeu o seu filho.

29 ונבשל את בני ונאכלהו ואמר אליה ביום האחר תני את בנך ונאכלנו ותחבא את בנה

30 E sucedeu que, ouvindo o rei as palavras desta mulher, rasgou as suas vestes e ia passando pelo muro; e o povo viu que trazia cilício por dentro, sobre a sua carne.

30 ויהי כשמע המלך את דברי האשה ויקרע את בגדיו והוא עבר על החמה וירא העם והנה השק על בשרו מבית

31 E disse Assim me faça Deus e outro tanto, se a cabeça de Eliseu, filho de Safate, hoje ficar sobre ele.

31 ויאמר כה יעשה לי אלהים וכה יוסף אם יעמד ראש אלישע בן שפט עליו היום

32 Estava, então, Eliseu assentado em sua casa, e também os anciãos estavam assentados com ele. E enviou o rei um homem de diante de si; mas, antes que o mensageiro viesse a ele, disse ele aos anciãos Vistes como o filho do homicida mandou tirar-me a cabeça? Olhai, quando vier o mensageiro, fechai-lhe a porta e empurrai-o para fora com a porta; porventura, não vem o ruído dos pés de seu senhor após ele?

32 ואלישע ישב בביתו והזקנים ישבים אתו וישלח איש מלפניו בטרם יבא
המלאך אליו והוא אמר אל הזקנים הראיתם כי שלח בן המרצח הזה
להסיר את ראשי ראו כבא המלאך סגרו הדלת ולחצתם אתו בדלת הלוא
קול רגלי אדניו אחריו

33 E, estando ele ainda falando com eles, eis que o mensageiro descia a ele; e disse o rei Eis que este mal vem do SENHOR; que mais, pois, esperaria do SENHOR?

33 עודנו מדבר עמם והנה המלאך ירד אליו ויאמר הנה זאת הרעה מאת
יהוה מה אוחיל ליהוה עוד

II Reis 7

1 Então, disse Eliseu Ouvi a palavra do SENHOR; assim diz o SENHOR Amanhã, quase a este tempo, uma medida de farinha haverá por um siclo, e duas medidas de cevada, por um siclo, à porta de Samaria.

1 ויאמר אלישע שמעו דבר יהוה כה אמר יהוה כעת מחר סאה סלת
בשקל וסאתים שערים בשקל בשער שמרון

2 Porém um capitão, em cuja mão o rei se encostava, respondeu ao homem de Deus e disse Eis que, ainda que o SENHOR fizesse janelas no céu, poder-se-ia fazer isso? E ele disse Eis que o verás com os teus olhos, porém daí não comerás.

2 ויען השליש אשר למלך נשען על ידו את איש האלהים ויאמר הנה יהוה
עשה ארבות בשמים היהיה הדבר הזה ויאמר הנכה ראה בעיניך ומשם
לא תאכל

3 E quatro homens leprosos estavam à entrada da porta, os quais disseram uns aos outros Para que estaremos nós aqui até morrermos?

3 וארבעה אנשים היו מצרעים פתח השער ויאמרו איש אל רעהו מה
אנחנו ישבים פה עד מתנו

4 Se dissermos Entremos na cidade, há fome na cidade, e morreremos aí; e, se ficarmos aqui, também morreremos; vamos nós, pois, agora, e demos conosco no arraial dos siros; se nos deixarem viver, viveremos, e, se nos matarem, tão-somente morreremos.

4 אם אמרנו נבוא העיר והרעב בעיר ומתנו שם ואם ישבנו פה ומתנו
ועתה לכו ונפלה אל מחנה ארם אם יחינו נחיה ואם ימיתנו ומתנו

5 E levantaram-se ao crepúsculo, para irem ao arraial dos siros; e, chegando à entrada do arraial dos siros, eis que não havia ali ninguém.

5 ויקומו בנשף לבוא אל מחנה ארם ויבאו עד קצה מחנה ארם והנה אין
שם איש

6 Porque o Senhor fizera ouvir no arraial dos siros ruído de carros e ruído de cavalos, como o ruído de um grande exército; de maneira que disseram uns aos outros Eis que o rei de Israel alugou contra nós os reis dos heteus e os reis dos egípcios, para virem contra nós.

6 ואדני השמיע את מחנה ארם קול רכב קול סוס קול חיל גדול ויאמרו
איש אל אחיו הנה שכר עלינו מלך ישראל את מלכי החתים ואת מלכי
מצרים לבוא עלינו

7 Pelo que se levantaram, e fugiram no crepúsculo, e deixaram as suas tendas, e os seus cavalos, e os seus jumentos, e o arraial como estava; e fugiram para salvarem a sua vida.

7 ויקומו וינוסו בנשף ויעזבו את אהליהם ואת סוסיהם ואת חמריהם
המחנה כאשר היא וינסו אל נפשם

8 Chegando, pois, estes leprosos à entrada do arraial, entraram numa tenda, e comeram, e beberam, e tomaram dali prata, e ouro, e vestes, e foram, e os esconderam; então, voltaram, e entraram em outra tenda, e dali também tomaram alguma coisa, e a esconderam.

8 ויבאו המצרעים האלה עד קצה המחנה ויבאו אל אהל אחד ויאכלו וישתו וישאו משם כסף וזהב ובגדים וילכו ויטמנו וישבו ויבאו אל אהל אחר וישאו משם וילכו ויטמנו

9 Então, disseram uns para os outros Não fazemos bem; este dia é dia de boas-novas, e nos calamos; se esperarmos até à luz da manhã, algum mal nos sobrevirá; pelo que agora vamos e o anunciemos à casa do rei.

9 ויאמרו איש אל רעהו לא כן אנחנו עשים היום הזה יום בשרה הוא ואנחנו מחשים וחכינו עד אור הבקר ומצאנו עוון ועתה לכו ונבאה ונגידה בית המלך

10 Vieram, pois, e bradaram aos porteiros da cidade, e lhes anunciaram, dizendo Fomos ao arraial dos siros, e eis que lá não havia ninguém, nem voz de homem, porém, só cavalos atados, e jumentos atados, e as tendas como estavam dantes.

10 ויבאו ויקראו אל שער העיר ויגידו להם לאמר באנו אל מחנה ארם והנה אין שם איש וקול אדם כי אם הסוס אסור והחמור אסור ואהלים כאשר המה

11 E chamaram os porteiros, e estes o anunciaram dentro da casa do rei.

11 ויקרא השערים ויגידו בית המלך פנימה

12 E o rei se levantou de noite e disse aos seus servos Agora, vos farei saber o que é que os siros nos fizeram; bem sabem eles que esfaimados estamos; pelo que saíram do arraial, a esconder-

se pelo campo, dizendo Quando saírem da cidade, então, os tomaremos vivos e entraremos na cidade.

12 ויקם המלך לילה ויאמר אל עבדיו אגידה נא לכם את אשר עשו לנו ארם ידעו כי רעבים אנחנו ויצאו מן המחנה להחבה בהשדה לאמר כי יצאו מן העיר ונתפשם חיים ואל העיר נבא

13 Então, um dos seus servos respondeu e disse Tomem-se, pois, cinco dos cavalos do resto que ficou aqui dentro, pois toda a multidão dos israelitas que ficaram aqui de resto terá a mesma sorte da multidão dos israelitas que já pereceram; enviemo-los e vejamos.

13 ויען אחד מעבדיו ויאמר ויקחו נא חמשה מן הסוסים הנשארים אשר נשארו בה הנם ככל ההמון ישראל אשר נשארו בה הנם ככל המון ישראל אשר תמו ונשלחה ונראה

14 Tomaram, pois, dois cavalos de carro; e o rei os enviou após o exército dos siros, dizendo Ide e vede.

14 ויקחו שני רכב סוסים וישלח המלך אחרי מחנה ארם לאמר לכו וראו

15 E foram após eles até ao Jordão, e eis que todo o caminho estava cheio de vestes e de aviamentos, que os siros, apressando-se, lançaram fora; e voltaram os mensageiros e o anunciaram ao rei.

15 וילכו אחריהם עד הירדן והנה כל הדרך מלאה בגדים וכלים אשר השליכו ארם בהחפזם וישבו המלאכים ויגדו למלך

16 Então, saiu o povo e saqueou o arraial dos siros; e havia uma medida de farinha por um siclo, e duas medidas de cevada, por um siclo, conforme a palavra do SENHOR.

16 ויצא העם ויבזו את מחנה ארם ויהי סאה סלת בשקל וסאתים שערים בשקל כדבר יהוה

17 E pusera o rei à porta o capitão em cuja mão se encostava; e o povo o atropelou na porta, e ele morreu, como falara o homem de Deus, o que falou quando o rei descera a ele.

17 והמלך הפקיד את השליש אשר נשען על ידו על השער וירמסהו העם בשער וימת כאשר דבר איש האלהים אשר דבר ברדת המלך אליו

18 Porque assim sucedeu como o homem de Deus falara ao rei, dizendo Amanhã, quase a este tempo, haverá duas medidas de cevada por um siclo, e uma medida de farinha, por um siclo, à porta de Samaria.

18 ויהי כדבר איש האלהים אל המלך לאמר סאתים שערים בשקל וסאה סלת בשקל יהיה כעת מחר בשער שמרון

19 E aquele capitão respondera ao homem de Deus e disse Eis que, ainda que o SENHOR fizesse janelas no céu, poder-se-ia isso fazer conforme essa palavra? E o homem de Deus dissera Eis que o verás com os teus olhos, porém daí não comerás.

19 ויען השליש את איש האלהים ויאמר והנה יהוה עשה ארבות בשמים היהיה כדבר הזה ויאמר הנך ראה בעיניך ומשם לא תאכל

20 E assim lhe sucedeu, porque o povo o atropelou à porta, e ele morreu.

20 ויהי לו כן וירמסו אתו העם בשער וימת

II Reis 8

1 E falou Eliseu àquela mulher cujo filho vivificara, dizendo Levanta-te, e vai-te, tu e a tua família, e peregrina onde puderes peregrinar; porque o SENHOR chamou a fome, a qual também virá à terra por sete anos.

1 ואלישע דבר אל האשה אשר החיה את בנה לאמר קומי ולכי אתי וביתך
וגורי באשר תגורי כי קרא יהוה לרעב וגם בא אל הארץ שבע שנים

2 E levantou-se a mulher e fez conforme a palavra do homem de Deus; porque foi ela com a sua família e peregrinou na terra dos filisteus sete anos.

2 ותקם האשה ותעש כדבר איש האלהים ותלך היא וביתה ותגר בארץ
פלשתים שבע שנים

3 E sucedeu que, ao cabo dos sete anos, a mulher voltou da terra dos filisteus e saiu a clamar ao rei pela sua casa e pelas suas terras.

3 ויהי מקצה שבע שנים ותשב האשה מארץ פלשתים ותצא לצעק אל
המלך אל ביתה ואל שדה

4 Ora, o rei falava a Geazi, moço do homem de Deus, dizendo Conta-me, peço-te, todas as grandes obras que Eliseu tem feito.

4 והמלך מדבר אל גחזי נער איש האלהים לאמר ספרה נא לי את כל
הגדלות אשר עשה אלישע

5 E sucedeu que, contando ele ao rei como vivificara a um morto, eis que a mulher cujo filho vivificara clamou ao rei pela sua casa e pelas suas terras; então, disse Geazi Ó rei, meu senhor, esta é a mulher, e este o seu filho, a quem Eliseu vivificou.

5 ויהי הוא מספר למלך את אשר החיה את המת והנה האשה אשר החיה
את בנה צעקת אל המלך על ביתה ועל שדה ויאמר גחזי אדני המלך זאת
האשה וזה בנה אשר החיה אלישע

6 E o rei perguntou à mulher, e ela lho contou; então, o rei lhe deu um eunuco, dizendo Faze-lhe restituir tudo quanto era seu e todas as rendas das terras, desde o dia em que deixou a terra até agora.

6 וישאל המלך לאשה ותספר לו ויתן לה המלך סריס אחד לאמר השיב
את כל אשר לה ואת כל תבואת השדה מיום עזבה את הארץ ועד עתה

7 Depois, veio Eliseu a Damasco, estando Ben-Hadade, rei da Síria, doente; e lho anunciaram, dizendo O homem de Deus é chegado aqui.

7 ויבא אלישע דמשק ובן הדד מלך ארם חלה ויגד לו לאמר בא איש
האלהים עד הנה

8 Então, o rei disse a Hazael Toma um presente na tua mão, e vai a encontrar-te com o homem de Deus, e pergunta por ele ao SENHOR, dizendo Hei de eu sarar desta doença?

8 ויאמר המלך אל חזהאל קח בידך מנחה ולך לקראת איש האלהים
ודרשת את יהוה מאותו לאמר האחיה מחלי זה

9 Foi, pois, Hazael encontrar-se com ele e tomou um presente na sua mão, a saber, de tudo que era bom de Damasco, quarenta camelos carregados; e veio, e se pôs diante dele, e disse Teu filho Ben-Hadade, rei da Síria, me enviou a ti, a dizer Sararei eu desta doença?

9 וילך חזאל לקראתו ויקח מנחה בידו וכל טוב דמשק משא ארבעים גמל
ויבא ויעמד לפניו ויאמר בנך בן הדד מלך ארם שלחני אליך לאמר האחיה
מחלי זה

10 E Eliseu lhe disse Vai e dize-lhe Certamente, não sararás. Porque o SENHOR me tem mostrado que certamente morrerá.

10 ויאמר אליו אלישע לך אמר לא חיה תחיה והראני יהוה כי מות ימות

11 E afirmou a sua vista e fitou os olhos nele, até se envergonhar; e chorou o homem de Deus.

11 ויעמד את פניו וישם עד בש ויבך איש האלהים

12 Então, disse Hazael Por que chora meu senhor? E ele disse Porque sei o mal que hás de fazer aos filhos de Israel; porás fogo às suas fortalezas, e os seus jovens matarás à espada, e os seus meninos despedaçarás, e as suas pejadas fenderás.

12 ויאמר חזאל מדוע אדני בכה ויאמר כי ידעתי את אשר תעשה לבני ישראל רעה מבצריהם תשלח באש ובחריהם בחרב תהרג ועלליהם תרטש והרתיהם תבקע

13 E disse Hazael Pois que é teu servo, que não é mais do que um cão, para fazer tão grande coisa? E disse Eliseu O SENHOR me tem mostrado que tu hás de ser rei da Síria.

13 ויאמר חזהאל כי מה עבדך הכלב כי יעשה הדבר הגדול הזה ויאמר אלישע הראני יהוה אתך מלך על ארם

14 Então, partiu de Eliseu e veio a seu senhor, o qual lhe disse Que te disse Eliseu? E disse ele Disse-me que certamente sararás.

14 וילך מאת אלישע ויבא אל אדניו ויאמר לו מה אמר לך אלישע ויאמר אמר לי חיה תחיה

15 E sucedeu, ao outro dia, que tomou um cobertor, e o molhou na água, e o estendeu sobre o seu rosto, e morreu. E Hazael reinou em seu lugar.

15 ויהי ממחרת ויקח המכבר ויטבל במים ויפרש על פניו וימת וימלך חזהאל תחתיו

16 E, no ano quinto de Jorão, filho de Acabe, rei de Israel, reinando ainda Josafá em Judá, começou a reinar Jeorão, filho de Josafá, rei de Judá.

16 ובשנת חמש ליורם בן אחאב מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה מלך יהורם בן יהושפט מלך יהודה

17 Era ele da idade de trinta e dois anos quando começou a
reinar e oito anos reinou em Jerusalém.

17 בן שלשים ושתים שנה היה במלכו ושמנה שנה מלך בירושלם

18 E andou no caminho dos reis de Israel, como também fizeram
os da casa de Acabe, porque tinha por mulher a filha de Acabe, e
fez o que era mal aos olhos do SENHOR.

18 וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשו בית אחאב כי בת אחאב היתה לו
לאשה ויעש הרע בעיני יהוה

19 Porém o SENHOR não quis destruir a Judá por amor de Davi,
seu servo, como lhe tinha dito que lhe daria para sempre uma
lâmpada a seus filhos.

19 ולא אבה יהוה להשחית את יהודה למען דוד עבדו כאשר אמר לו לתת
לו ניר לבניו כל הימים

20 Nos seus dias, se revoltaram os edomitas contra o mando de
Judá e puseram sobre si um rei.

20 בימיו פשע אדום מתחת יד יהודה וימלכו עליהם מלך

21 Pelo que Jeorão passou a Zair, e todos os carros com ele; e ele
se levantou de noite e feriu os edomitas que estavam ao redor
dele e os capitães dos carros; e o povo foi para as suas tendas.

21 ויעבר יורם צעירה וכל הרכב עמו ויהי הוא קם לילה ויכה את אדום
הסביב אליו ואת שרי הרכב וינס העם לאהליו

22 Todavia, os edomitas ficaram revoltados contra o mando de
Judá até ao dia de hoje; então, também se revoltou Libna no
mesmo tempo.

22 ויפשע אדום מתחת יד יהודה עד היום הזה אז תפשע לבנה בעת ההיא

23 O mais dos atos de Jeorão e tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no livro das Crônicas dos Reis de Judá?

23 ויתר דברי יורם וכל אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה

24 E Jeorão dormiu com seus pais e foi sepultado com seus pais na Cidade de Davi; e Acazias, seu filho, reinou em seu lugar.

24 וישכב יורם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד וימלך אחזיהו בנו תחתיו

25 No ano doze de Jorão filho de Acabe, rei de Israel, começou a reinar Acazias, filho de Jeorão, rei de Judá.

25 בשנת שתים עשרה שנה ליורם בן אחאב מלך ישראל מלך אחזיהו בן יהורם מלך יהודה

26 Era Acazias de vinte e dois anos de idade quando começou a reinar e reinou um ano em Jerusalém; e era o nome de sua mãe Atalia, filha de Onri, rei de Israel.

26 בן עשרים ושתים שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמו עתליהו בת עמרי מלך ישראל

27 E andou no caminho da casa de Acabe e fez mal aos olhos do SENHOR, como a casa de Acabe, porque era genro da casa de Acabe.

27 וילך בדרך בית אחאב ויעש הרע בעיני יהוה כבית אחאב כי חתן בית אחאב הוא

28 E foi com Jorão, filho de Acabe, a Ramote-Gileade, à peleja contra Hazael, rei da Síria; e os siros feriram Jorão.

28 וילך את יורם בן אחאב למלחמה עם חזהאל מלך ארם ברמת גלעד ויכו ארמים את יורם

29 Então, voltou o rei Jorão para se curar em Jezreel das feridas
que os siros lhe fizeram em Ramá, quando pelejou contra Hazael,
rei da Síria; e desceu Acazias, filho de Jeorão, rei de Judá, para ver
a Jorão, filho de Acabe, em Jezreel, porquanto estava doente.

29 וישב יורם המלך להתרפא ביזרעאל מן המכים אשר יכהו ארמים ברמה בהלחמו את חזהאל מלך ארם ואחזיהו בן יהורם מלך יהודה ירד לראות את יורם בן אחאב ביזרעאל כי חלה הוא

II Reis 9

1 Então, o profeta Eliseu chamou um dos filhos dos profetas e
lhe disse Cinge os teus lombos, e toma esta almotolia de azeite
na tua mão, e vai-te a Ramote-Gileade.

1 ואלישע הנביא קרא לאחד מבני הנביאים ויאמר לו חגר מתניך וקח פך השמן הזה בידך ולך רמת גלעד

2 E, chegando lá, vê onde está Jeú, filho de Josafá, filho de Ninsi; e
entra, e faze que ele se levante do meio de seus irmãos, e leva-o
à câmara interior.

2 ובאת שמה וראה שם יהוא בן יהושפט בן נמשי ובאת והקמתו מתוך אחיו והביאת אתו חדר בחדר

3 E toma a almotolia de azeite, e derrama -o sobre a sua cabeça,
e dize Assim diz o SENHOR Ungi-te rei sobre Israel. Então, abre a
porta, e foge, e não te detenhas.

3 ולקחת פך השמן ויצקת על ראשו ואמרת כה אמר יהוה משחתיך למלך אל ישראל ופתחת הדלת ונסתה ולא תחכה

4 Foi, pois, o rapaz, o jovem profeta, a Ramote-Gileade.

4 וילך הנער הנביא רמת גלעד

5 E, entrando ele, eis que os capitães do exército estavam assentados ali; e disse Capitão, tenho uma palavra que te dizer. E disse Jeú. A qual de todos nós? E disse A ti, capitão!

5 ויבא והנה שרי החיל ישבים ויאמר דבר לי אליך השר ויאמר יהוא אל מי מכלנו ויאמר אליך השר

6 Então, se levantou, e entrou na casa, e derramou o azeite sobre a sua cabeça, e lhe disse Assim diz o SENHOR, Deus de Israel Ungi-te rei sobre o povo do SENHOR, sobre Israel.

6 ויקם ויבא הביתה ויצק השמן אל ראשו ויאמר לו כה אמר יהוה אלהי ישראל משחתיך למלך אל עם יהוה אל ישראל

7 E ferirás a casa de Acabe, teu senhor, para que eu vingue o sangue de meus servos, os profetas, e o sangue de todos os servos do SENHOR da mão de Jezabel.

7 והכיתה את בית אחאב אדניך ונקמתי דמי עבדי הנביאים ודמי כל עבדי יהוה מיד איזבל

8 E toda a casa de Acabe perecerá; e destruirei de Acabe todo varão, tanto o encerrado como o livre em Israel.

8 ואבד כל בית אחאב והכרתי לאחאב משתין בקיר ועצור ועזוב בישראל

9 Porque à casa de Acabe hei de fazer como à casa de Jeroboão, filho de Nebate, e como à casa de Baasa, filho de Aías.

9 ונתתי את בית אחאב כבית ירבעם בן נבט וכבית בעשא בן אחיה

10 E os cães comerão a Jezabel no pedaço de campo de Jezreel; não haverá quem a enterre. Então, abriu a porta e fugiu.

10 ואת איזבל יאכלו הכלבים בחלק יזרעאל ואין קבר ויפתח הדלת וינס

11 E, saindo Jeú aos servos de seu senhor, disseram-lhe Vai tudo bem? Por que veio a ti este louco? E ele lhes disse Bem conheceis o homem e o seu falar.

11 ויהוא יצא אל עבדי אדניו ויאמר לו השלום מדוע בא המשגע הזה אליך ויאמר אליהם אתם ידעתם את האיש ואת שיחו

12 Mas eles disseram É mentira; agora, faze-no-lo saber. E disse Assim e assim me falou, dizendo Assim diz o SENHOR Ungi-te rei sobre Israel.

12 ויאמרו שקר הגד נא לנו ויאמר כזאת וכזאת אמר אלי לאמר כה אמר יהוה משחתיך למלך אל ישראל

13 Então, se apressaram, e tomou cada um a sua veste e a pôs debaixo dele, no mais alto degrau; e tocaram a buzina e disseram Jeú reina.

13 וימהרו ויקחו איש בגדו וישימו תחתיו אל גרם המעלות ויתקעו בשופר ויאמרו מלך יהוא

14 Assim, Jeú, filho de Josafá, filho de Ninsi, conspirou contra Jorão. Tinha, porém, Jorão cercado a Ramote-Gileade, ele e todo o Israel, por causa de Hazael, rei da Síria.

14 ויתקשר יהוא בן יהושפט בן נמשי אל יורם ויורם היה שמר ברמת גלעד הוא וכל ישראל מפני חזאל מלך ארם

15 Porém o rei Jorão voltou para se curar em Jezreel das feridas que os siros lhe fizeram, quando pelejou contra Hazael, rei da Síria. E disse Jeú Se é da vossa vontade, ninguém saia da cidade, nem escape, para ir anunciar isso em Jezreel.

15 וישב יהורם המלך להתרפא ביזרעאל מן המכים אשר יכהו ארמים בהלחמו את חזאל מלך ארם ויאמר יהוא אם יש נפשכם אל יצא פליט מן העיר ללכת לגיד ביזרעאל

16 Então, Jeú subiu a um carro e foi-se a Jezreel, porque Jorão estava deitado ali; e também Acazias, rei de Judá, descera para ver a Jorão.

16 וירכב יהוא וילך יזרעאלה כי יורם שכב שמה ואחזיה מלך יהודה ירד לראות את יורם

17 E o atalaia estava na torre de Jezreel, e viu a tropa de Jeú, que vinha, e disse Vejo uma tropa. Então, disse Jorão Toma um cavaleiro e envia-lho ao encontro; e diga Há paz?

17 והצפה עמד על המגדל ביזרעאל וירא את שפעת יהוא בבאו ויאמר שפעת אני ראה ויאמר יהורם קח רכב ושלח לקראתם ויאמר השלום

18 E o cavaleiro lhe foi ao encontro e disse Assim diz o rei Há paz? E disse Jeú Que tens tu que fazer com a paz? Passa para trás de mim. E o atalaia o fez saber, dizendo Chegou a eles o mensageiro, porém não volta.

18 וילך רכב הסוס לקראתו ויאמר כה אמר המלך השלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אל אחרי ויגד הצפה לאמר בא המלאך עד הם ולא שב

19 Então, enviou outro cavaleiro; e, chegando este a eles, disse Assim diz o rei Há paz? E disse Jeú Que tens tu que fazer com a paz? Passa para trás de mim.

19 וישלח רכב סוס שני ויבא אלהם ויאמר כה אמר המלך שלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אל אחרי

20 E o atalaia o fez saber, dizendo Também este chegou a eles, porém não volta; e o andar parece como o andar de Jeú, filho de Ninsi, porque anda furiosamente.

20 ויגד הצפה לאמר בא עד אליהם ולא שב והמנהג כמנהג יהוא בן נמשי כי בשגעון ינהג

21 Então, disse Jorão Aparelha o carro. E aparelharam o seu carro. E saiu Jorão, rei de Israel, e Acazias, rei de Judá, cada um em seu carro, e saíram ao encontro de Jeú, e o acharam no pedaço de campo de Nabote, o jezreelita.

21 ויאמר יהורם אסר ויאסר רכבו ויצא יהורם מלך ישראל ואחזיהו מלך יהודה איש ברכבו ויצאו לקראת יהוא וימצאהו בחלקת נבות היזרעאלי

22 E sucedeu que, vendo Jorão a Jeú, disse Há paz, Jeú? E disse ele Que paz, enquanto as prostituições da tua mãe Jezabel e as suas feitiçarias são tantas?

22 ויהי כראות יהורם את יהוא ויאמר השלום יהוא ויאמר מה השלום עד זנוני איזבל אמך וכשפיה הרבים

23 Então, Jorão voltou as mãos, e fugiu, e disse a Acazias Traição há, Acazias.

23 ויהפך יהורם ידיו וינס ויאמר אל אחזיהו מרמה אחזיה

24 Mas Jeú entesou o seu arco com toda a força e feriu a Jorão entre os braços, e a flecha lhe saiu pelo coração; e caiu no seu carro.

24 ויהוא מלא ידו בקשת ויך את יהורם בין זרעיו ויצא החצי מלבו ויכרע ברכבו

25 Então, Jeú disse a Bidcar, seu capitão Toma-o, lança-o no pedaço do campo de Nabote, o jezreelita; pois, lembra-te de que, indo eu e tu juntos a cavalo após Acabe, seu pai, o SENHOR pôs sobre ele esta carga, dizendo

25 ויאמר אל בדקר שלשה שא השלכהו בחלקת שדה נבות היזרעאלי כי זכר אני ואתה את רכבים צמדים אחרי אחאב אביו ויהוה נשא עליו את המשא הזה

26 Por certo que, se eu não visse ontem à tarde o sangue de Nabote e o sangue de seus filhos, diz o SENHOR, também não to pagaria neste pedaço de campo, diz o SENHOR. Agora, pois, toma-o e lança-o neste pedaço de campo, conforme a palavra do SENHOR.

26 אם לא את דמי נבות ואת דמי בניו ראיתי אמש נאם יהוה ושלמתי לך בחלקה הזאת נאם יהוה ועתה שא השלכהו בחלקה כדבר יהוה

27 O que vendo Acazias, rei de Judá, fugiu pelo caminho da casa do jardim, porém Jeú seguiu após ele e disse Feri também a este no carro à subida de Gur, que está junto a Ibleão. E fugiu para Megido e morreu ali.

27 ואחזיה מלך יהודה ראה וינס דרך בית הגן וירדף אחריו יהוא ויאמר גם אתו הכהו אל המרכבה במעלה גור אשר את יבלעם וינס מגדו וימת שם

28 E seus servos o levaram num carro a Jerusalém e o sepultaram na sua sepultura, junto a seus pais, na Cidade de Davi.

28 וירכבו אתו עבדיו ירושלמה ויקברו אתו בקברתו עם אבתיו בעיר דוד

29 E, no ano undécimo de Jorão, filho de Acabe, começou Acazias a reinar sobre Judá.

29 ובשנת אחת עשרה שנה ליורם בן אחאב מלך אחזיה על יהודה

30 E Jeú veio a Jezreel, o que ouvindo Jezabel, se pintou em volta dos olhos, e enfeitou a sua cabeça, e olhou pela janela.

30 ויבוא יהוא יזרעאלה ואיזבל שמעה ותשם בפוך עיניה ותיטב את ראשה ותשקף בעד החלון

31 E, entrando Jeú pelas portas, disse ela Teve paz Zinri, que matou a seu senhor?

31 ויהוא בא בשער ותאמר השלום זמרי הרג אדניו

32 E levantou ele o rosto para a janela e disse Quem é comigo? Quem? E dois ou três eunucos olharam para ele.

32 וישא פניו אל החלון ויאמר מי אתי מי וישקיפו אליו שנים שלשה סריסים

33 Então, disse ele Lançai -a de alto abaixo. E lançaram-na de alto abaixo; e foram salpicados com o seu sangue a parede e os cavalos, e Jeú a atropelou.

33 ויאמר שמטהו וישמטוה ויז מדמה אל הקיר ואל הסוסים וירמסנה

34 Entrando ele, pois, e havendo comido e bebido, disse Olhai por aquela maldita e sepultai-a, porque é filha de rei.

34 ויבא ויאכל וישת ויאמר פקדו נא את הארורה הזאת וקברוה כי בת מלך היא

35 E foram para a sepultar; porém não acharam dela senão somente a caveira, e os pés, e as palmas das mãos.

35 וילכו לקברה ולא מצאו בה כי אם הגלגלת והרגלים וכפות הידים

36 Então, voltaram e lho fizeram saber; e ele disse Esta é a palavra do SENHOR, a qual falou pelo ministério de Elias, o tisbita, seu servo, dizendo No pedaço do campo de Jezreel, os cães comerão a carne de Jezabel.

36 וישבו ויגידו לו ויאמר דבר יהוה הוא אשר דבר ביד עבדו אליהו התשבי לאמר בחלק יזרעאל יאכלו הכלבים את בשר איזבל

37 E o cadáver de Jezabel será como esterco sobre o campo, no pedaço de Jezreel, que se não possa dizer Esta é Jezabel.

37 והית נבלת איזבל כדמן על פני השדה בחלק יזרעאל אשר לא יאמרו
זאת איזבל

II Reis 10

1 E Acabe tinha setenta filhos em Samaria; e Jeú escreveu cartas e as enviou a Samaria, aos chefes de Jezreel, aos anciãos e aos aios dos filhos de Acabe, dizendo

1 ולאחאב שבעים בנים בשמרון ויכתב יהוא ספרים וישלח שמרון אל שרי
יזרעאל הזקנים ואל האמנים אחאב לאמר

2 Logo, em chegando a vós esta carta, pois estão convosco os filhos de vosso senhor, como também os carros, e os cavalos, e a cidade fortalecida, e as armas,

2 ועתה כבא הספר הזה אליכם ואתכם בני אדניכם ואתכם הרכב
והסוסים ועיר מבצר והנשק

3 olhai pelo melhor e mais reto dos filhos de vosso senhor, o qual ponde sobre o trono de seu pai, e pelejai pela casa de vosso senhor.

3 וראיתם הטוב והישר מבני אדניכם ושמתם על כסא אביו והלחמו על
בית אדניכם

4 Porém eles temeram muitíssimo e disseram Eis que dois reis não puderam parar diante dele; como, pois, poderemos nós resistir-lhe?

4 ויראו מאד מאד ויאמרו הנה שני המלכים לא עמדו לפניו ואיך נעמד
אנחנו

5 Então, o que tinha cargo da casa, e o que tinha cargo da cidade, e os anciãos, e os aios enviaram a Jeú, dizendo Teus servos

somos e tudo quanto nos disseres faremos; a ninguém poremos rei; faze o que for bom aos teus olhos.

5 וישלח אשר על הבית ואשר על העיר והזקנים והאמנים אל יהוא לאמר עבדיך אנחנו וכל אשר תאמר אלינו נעשה לא נמליך איש הטוב בעיניך עשה

6 Então, segunda vez, lhes escreveu outra carta, dizendo Se sois meus e ouvirdes a minha voz, tomai as cabeças dos homens, filhos de vosso senhor, e amanhã a este tempo vinde a mim, a Jezreel (e os filhos do rei, setenta homens, estavam com os grandes da cidade, que os mantinham).

6 ויכתב אליהם ספר שנית לאמר אם לי אתם ולקלי אתם שמעים קחו את ראשי אנשי בני אדניכם ובאו אלי כעת מחר יזרעאלה ובני המלך שבעים איש את גדלי העיר מגדלים אותם

7 Sucedeu, pois, que, chegada a eles a carta, tomaram os filhos do rei, e os mataram, setenta homens, e puseram as suas cabeças nuns cestos, e lhas mandaram a Jezreel.

7 ויהי כבא הספר אליהם ויקחו את בני המלך וישחטו שבעים איש וישימו את ראשיהם בדודים וישלחו אליו יזרעאלה

8 E um mensageiro veio e lhe anunciou dizendo Trouxeram as cabeças dos filhos do rei. E ele disse Ponde-as em dois montões à entrada da porta, até amanhã.

8 ויבא המלאך ויגד לו לאמר הביאו ראשי בני המלך ויאמר שימו אתם שני צברים פתח השער עד הבקר

9 E sucedeu que, pela manhã, saindo ele, parou e disse a todo o povo Vós sois justos; eis que eu conspirei contra o meu senhor e o matei; mas quem feriu todos estes?

9 ויהי בבקר ויצא ויעמד ויאמר אל כל העם צדקים אתם הנה אני קשרתי על אדני ואהרגהו ומי הכה את כל אלה

10 Sabei, pois, agora que, da palavra do SENHOR, que o SENHOR falou contra a casa de Acabe, nada cairá em terra, porque o SENHOR tem feito o que falou pelo ministério de seu servo Elias.

10 דעו אפוא כי לא יפל מדבר יהוה ארצה אשר דבר יהוה על בית אחאב ויהוה עשה את אשר דבר ביד עבדו אליהו

11 Também Jeú feriu todos os restantes da casa de Acabe, em Jezreel, como também todos os seus grandes, e os seus conhecidos, e os seus sacerdotes, até que nenhum lhe deixou ficar de resto.

11 ויך יהוא את כל הנשארים לבית אחאב ביזרעאל וכל גדליו ומידעיו וכהניו עד בלתי השאיר לו שריד

12 Então, se levantou, e partiu, e foi a Samaria. E, estando no caminho, em Bete-Equede dos pastores,

12 ויקם ויבא וילך שמרון הוא בית עקד הרעים בדרך

13 Jeú achou os irmãos de Acazias, rei de Judá, e disse Quem sois vós? E eles disseram Os irmãos de Acazias somos; e descemos a saudar os filhos do rei e os filhos da rainha.

13 ויהוא מצא את אחי אחזיהו מלך יהודה ויאמר מי אתם ויאמרו אחי אחזיהו אנחנו ונרד לשלום בני המלך ובני הגבירה

14 Então, disse ele Apanhai-os vivos. E eles os apanharam vivos e os mataram junto ao poço de Bete-Equede, quarenta e dois homens; e a nenhum deles deixou de resto.

14 ויאמר תפשום חיים ויתפשום חיים וישחטום אל בור בית עקד ארבעים ושנים איש ולא השאיר איש מהם

15 E, partindo dali, encontrou a Jonadabe, filho de Recabe, que lhe vinha ao encontro, o qual saudou e lhe disse Reto é o teu coração, como o meu coração é com o teu coração? E disse Jonadabe É. Então, se é, dá-me a mão. E deu-lhe a mão e fê-lo subir consigo ao carro.

15 וילך משם וימצא את יהונדב בן רכב לקראתו ויברכהו ויאמר אליו היש את לבבך ישר כאשר לבבי עם לבבך ויאמר יהונדב יש ויש תנה את ידך ויתן ידו ויעלהו אליו אל המרכבה

16 E disse Vai comigo e verás o meu zelo para com o SENHOR. E o puseram no seu carro.

16 ויאמר לכה אתי וראה בקנאתי ליהוה וירכבו אתו ברכבו

17 E, chegando a Samaria, feriu todos os que ficaram de Acabe em Samaria, até que os destruiu, conforme a palavra que o SENHOR dissera a Elias.

17 ויבא שמרון ויך את כל הנשארים לאחאב בשמרון עד השמידו כדבר יהוה אשר דבר אל אליהו

18 E ajuntou Jeú a todo o povo e disse-lhe Acabe serviu pouco a Baal; Jeú, porém, muito o servirá.

18 ויקבץ יהוא את כל העם ויאמר אלהם אחאב עבד את הבעל מעט יהוא יעבדנו הרבה

19 Pelo que chamai-me, agora, todos os profetas de Baal, todos os seus servos e todos os seus sacerdotes; não falte nenhum, porque tenho um grande sacrifício a fazer a Baal; todo aquele que faltar não viverá. Porém Jeú fazia isso com astúcia, para destruir os servos de Baal.

19 ועתה כל נביאי הבעל כל עבדיו וכל כהניו קראו אלי איש אל יפקד כי
זבח גדול לי לבעל כל אשר יפקד לא יחיה ויהוא עשה בעקבה למען
האביד את עבדי הבעל

20 Disse mais Jeú Consagrai a Baal uma assembléia solene. E a
apregoaram.

20 ויאמר יהוא קדשו עצרה לבעל ויקראו

21 Também Jeú enviou por todo o Israel; e vieram todos os
servos de Baal, e nenhum homem deles ficou que não viesse; e
entraram na casa de Baal, e encheu-se a casa de Baal, de um
lado ao outro.

21 וישלח יהוא בכל ישראל ויבאו כל עבדי הבעל ולא נשאר איש אשר לא
בא ויבאו בית הבעל וימלא בית הבעל פה לפה

22 Então, disse ao que tinha o cargo das vestimentas. Tira as
vestimentas para todos os servos de Baal. E ele lhes tirou para
fora as vestimentas.

22 ויאמר לאשר על המלתחה הוצא לבוש לכל עבדי הבעל ויצא להם
המלבוש

23 E entrou Jeú com Jonadabe, filho de Recabe, na casa de Baal, e
disse aos servos de Baal Examinai e vede bem que, porventura,
nenhum dos servos do SENHOR aqui haja convosco, senão
somente os servos de Baal.

23 ויבא יהוא ויהונדב בן רכב בית הבעל ויאמר לעבדי הבעל חפשו וראו פן
יש פה עמכם מעבדי יהוה כי אם עבדי הבעל לבדם

24 E, entrando eles a fazerem sacrifícios e holocaustos, Jeú
preparou da parte de fora oitenta homens e disse-lhes Se
escapar algum dos homens que eu entregar em vossas mãos, a
vossa vida será pela vida dele.

24 ויבאו לעשות זבחים ועלות ויהוא שם לו בחוץ שמנים איש ויאמר
האיש אשר ימלט מן האנשים אשר אני מביא על ידיכם נפשו תחת נפשו

25 E sucedeu que, acabando de fazer o holocausto, disse Jeú aos
da sua guarda e aos capitães Entrai, feri-os, não escape nenhum.
E os feriram a fio de espada; e os da guarda e os capitães os
lançaram fora, e se foram à cidade da casa de Baal.

25 ויהי ככלתו לעשות העלה ויאמר יהוא לרצים ולשלשים באו הכום איש
אל יצא ויכום לפי חרב וישלכו הרצים והשלשים וילכו עד עיר בית הבעל

26 E tiraram as estátuas da casa de Baal, e as queimaram.

26 ויצאו את מצבות בית הבעל וישרפוה

27 Também quebraram a estátua de Baal, e derrubaram a casa
de Baal, e fizeram dela latrinas, até ao dia de hoje.

27 ויתצו את מצבת הבעל ויתצו את בית הבעל וישמהו למחראות עד
היום

28 E, assim, Jeú destruiu a Baal de Israel.

28 וישמד יהוא את הבעל מישראל

29 Porém não se apartou Jeú de seguir os pecados de Jeroboão,
filho de Nebate, que fez pecar a Israel, a saber, dos bezerros de
ouro, que estavam em Betel e em Dã.

29 רק חטאי ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל לא סר יהוא
מאחריהם עגלי הזהב אשר בית אל ואשר בדן

30 Pelo que disse o SENHOR a Jeú Porquanto bem fizeste em
realizar o que é reto aos meus olhos e, conforme tudo quanto eu
tinha no meu coração, fizeste à casa de Acabe, teus filhos até à
quarta geração se assentarão no trono de Israel.

30 ויאמר יהוה אל יהוא יען אשר הטיבת לעשות הישר בעיני ככל אשר
בלבבי עשית לבית אחאב בני רבעים ישבו לך על כסא ישראל

31 Mas Jeú não teve cuidado de andar com todo o seu coração na lei do SENHOR, Deus de Israel, nem se apartou dos pecados de Jeroboão, que fez pecar a Israel.

31 ויהוא לא שמר ללכת בתורת יהוה אלהי ישראל בכל לבבו לא סר מעל
חטאות ירבעם אשר החטיא את ישראל

32 Naqueles dias, começou o SENHOR a diminuir os termos de Israel porque Hazael os feriu em todas as fronteiras de Israel,

32 בימים ההם החל יהוה לקצות בישראל ויכם חזאל בכל גבול ישראל

33 desde o Jordão para o nascente do sol, e toda a terra de Gileade, e os gaditas, e os rubenitas, e os manassitas, desde Aroer, que está junto ao ribeiro de Arnom, a saber, Gileade e Basã.

33 מן הירדן מזרח השמש את כל ארץ הגלעד הגדי והראובני והמנשי
מערער אשר על נחל ארנן והגלעד והבשן

34 Ora, o mais dos atos de Jeú e tudo quanto fez, e todo o seu poder, porventura, não estão escritos no livro das Crônicas dos Reis de Israel?

34 ויתר דברי יהוא וכל אשר עשה וכל גבורתו הלוא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי ישראל

35 E Jeú dormiu com seus pais, e o sepultaram em Samaria; e Jeoacaz, seu filho, reinou em seu lugar.

35 וישכב יהוא עם אבתיו ויקברו אתו בשמרון וימלך יהואחז בנו תחתיו

36 E os dias que Jeú reinou sobre Israel em Samaria foram vinte e oito anos.

36 והימים אשר מלך יהוא על ישראל עשרים ושמנה שנה בשמרון

II Reis 11

1 Vendo, pois, Atalia, mãe de Acazias, que seu filho era morto, levantou-se e destruiu toda a descendência real.

1 ועתליה אם אחזיהו וראתה כי מת בנה ותקם ותאבד את כל זרע הממלכה

2 Mas Jeoseba, filha do rei Jeorão, irmã de Acazias, tomou a Joás, filho de Acazias, e o furtou dentre os filhos do rei, aos quais matavam, e o pôs, a ele e à sua ama, na recâmara, e o escondeu de Atalia, e assim não o mataram.

2 ותקח יהושבע בת המלך יורם אחות אחזיהו את יואש בן אחזיה ותגנב אתו מתוך בני המלך הממותתים אתו ואת מינקתו בחדר המטות ויסתרו אתו מפני עתליהו ולא הומת

3 E Jeoseba o teve escondido na Casa do SENHOR seis anos; e Atalia reinava sobre a terra.

3 ויהי אתה בית יהוה מתחבא שש שנים ועתליה מלכת על הארץ

4 E, no sétimo ano, mandou Joiada chamar os centuriões, com os capitães e com os da guarda, e os meteu consigo na Casa do SENHOR; e fez com eles um concerto, e os ajuramentou na Casa do SENHOR, e lhes mostrou o filho do rei.

4 ובשנה השביעית שלח יהוידע ויקח את שרי המאיות לכרי ולרצים ויבא אתם אליו בית יהוה ויכרת להם ברית וישבע אתם בבית יהוה וירא אתם את בן המלך

5 E deu-lhes ordem, dizendo Esta é a obra que vós haveis de fazer uma terça parte de vós, que entra no sábado, fará a guarda da casa do rei;

5 ויצום לאמר זה הדבר אשר תעשון השלשית מכם באי השבת ושמרי משמרת בית המלך

6 e outra terça parte estará à porta Sur; e a outra terça parte, à porta detrás dos da guarda; assim, fareis a guarda desta casa, afastando a todos.

6 והשלשית בשער סור והשלשית בשער אחר הרצים ושמרתם את משמרת הבית מסח

7 E as duas partes de vós, a saber, todos os que saem no sábado, farão a guarda da Casa do SENHOR, junto ao rei.

7 ושתי הידות בכם כל יצאי השבת ושמרו את משמרת בית יהוה אל המלך

8 E rodeareis o rei, cada um com as suas armas nas mãos, e aquele que entrar entre as fileiras deverá ser morto; e vós estareis com o rei quando sair e quando entrar.

8 והקפתם על המלך סביב איש וכליו בידו והבא אל השדרות יומת והיו את המלך בצאתו ובבאו

9 Fizeram, pois, os centuriões conforme tudo quanto ordenara o sacerdote Joiada, tomando cada um os seus homens, tanto aos que entravam no sábado como aos que saíam no sábado; e vieram ao sacerdote Joiada.

9 ויעשו שרי המאיות ככל אשר צוה יהוידע הכהן ויקחו איש את אנשיו באי השבת עם יצאי השבת ויבאו אל יהוידע הכהן

10 E o sacerdote deu aos centuriões as lanças e os escudos que haviam sido do rei Davi, que estavam na Casa do SENHOR.

10 ויתן הכהן לשרי המאיות את החנית ואת השלטים אשר למלך דוד אשר בבית יהוה

11 E os da guarda se puseram, cada um com as armas na mão, desde o lado direito da casa até ao lado esquerdo da casa, da banda do altar e da banda da casa, junto ao rei em redor.

11 ויעמדו הרצים איש וכליו בידו מכתף הבית הימנית עד כתף הבית השמאלית למזבח ולבית על המלך סביב

12 Então, ele tirou o filho do rei, e lhe pôs a coroa, e lhe deu o testemunho; e o fizeram rei, e o ungiram, e bateram as mãos, e disseram Viva o rei!

12 ויוצא את בן המלך ויתן עליו את הנזר ואת העדות וימלכו אתו וימשחהו ויכו כף ויאמרו יחי המלך

13 E Atalia, ouvindo a voz dos da guarda e do povo, entrou ao povo na Casa do SENHOR.

13 ותשמע עתליה את קול הרצין העם ותבא אל העם בית יהוה

14 E olhou, e eis que o rei estava junto à coluna, conforme o costume, e os capitães e as trombetas, junto ao rei, e todo o povo da terra estava alegre e tocava as trombetas; então, Atalia rasgou as suas vestes e clamou Traição! Traição!

14 ותרא והנה המלך עמד על העמוד כמשפט והשרים והחצצרות אל המלך וכל עם הארץ שמח ותקע בחצצרות ותקרע עתליה את בגדיה ותקרא קשר קשר

15 Porém o sacerdote Joiada deu ordem aos centuriões que comandavam as tropas e disse-lhes Tirai-a para fora das fileiras, e a quem a seguir, matai-o à espada. Porque o sacerdote disse Não a matem na Casa do SENHOR.

15 ויצו יהוידע הכהן את שרי המאיות פקדי החיל ויאמר אליהם הוציאו אתה אל מבית לשדרת והבא אחריה המת בחרב כי אמר הכהן אל תומת בית יהוה

16 E lançaram mão dela; e ela foi pelo caminho da entrada dos cavalos, à casa do rei, e ali a mataram.

16 וישמו לה ידים ותבוא דרך מבוא הסוסים בית המלך ותומת שם

17 E Joiada fez um concerto entre o SENHOR, e o rei, e o povo, que seria o povo do SENHOR; como também entre o rei e o povo.

17 ויכרת יהוידע את הברית בין יהוה ובין המלך ובין העם להיות לעם ליהוה ובין המלך ובין העם

18 Então, todo o povo da terra entrou na casa de Baal, e a derribaram, como também os seus altares e as suas imagens totalmente quebraram, e a Matã, sacerdote de Baal, mataram perante os altares; então, o sacerdote pôs oficiais sobre a Casa do SENHOR.

18 ויבאו כל עם הארץ בית הבעל ויתצהו את מזבחתו ואת צלמיו שברו היטב ואת מתן כהן הבעל הרגו לפני המזבחות וישם הכהן פקדות על בית יהוה

19 E tomou os centuriões, e os capitães, e os da guarda, e todo o povo da terra; e conduziram da Casa do SENHOR o rei e vieram, pelo caminho da porta dos da guarda, à casa do rei, e ele se assentou no trono dos reis.

19 ויקח את שרי המאות ואת הכרי ואת הרצים ואת כל עם הארץ וירידו את המלך מבית יהוה ויבואו דרך שער הרצים בית המלך וישב על כסא המלכים

20 E todo o povo da terra se alegrou, e a cidade repousou, depois que mataram Atalia à espada, junto à casa do rei.

20 וישמח כל עם הארץ והעיר שקטה ואת עתליהו המיתו בחרב בית מלך

21 Era Joás da idade de sete anos quando o fizeram rei.

21 בן שבע שנים יהואש במלכו

II Reis 12

1 No ano sétimo de Jeú, começou a reinar Joás e quarenta anos reinou em Jerusalém; e era o nome de sua mãe Zíbia, de Berseba.

1 בשנת שבע ליהוא מלך יהואש וארבעים שנה מלך בירושלם ושם אמו צביה מבאר שבע

2 E fez Joás o que era reto aos olhos do SENHOR todos os dias em que o sacerdote Joiada o dirigia.

2 ויעש יהואש הישר בעיני יהוה כל ימיו אשר הורהו יהוידע הכהן

3 Tão-somente os altos se não tiraram; porque ainda o povo sacrificava e queimava incenso nos altos.

3 רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות

4 E disse Joás aos sacerdotes Todo o dinheiro das coisas santas que se trouxer à Casa do SENHOR, a saber, o dinheiro daquele que passa o arrolamento, o dinheiro de cada uma das pessoas, segundo a sua avaliação, e todo o dinheiro que trouxer cada um voluntariamente para a Casa do SENHOR,

4 ויאמר יהואש אל הכהנים כל כסף הקדשים אשר יובא בית יהוה כסף עובר איש כסף נפשות ערכו כל כסף אשר יעלה על לב איש להביא בית יהוה

5 os sacerdotes o recebam, cada um dos seus conhecidos; e eles reparem as fendas da casa, segundo toda fenda que se achar nela.

5 יקחו להם הכהנים איש מאת מכרו והם יחזקו את בדק הבית לכל אשר ימצא שם בדק

6 Sucedeu, porém, que, no ano vinte e três do rei Joás, os sacerdotes ainda não tinham reparado as fendas da casa.

6 ויהי בשנת עשרים ושלש שנה למלך יהואש לא חזקו הכהנים את בדק הבית

7 Então, o rei Joás chamou o sacerdote Joiada e os mais sacerdotes e lhes disse Por que não reparais as fendas da casa? Agora, pois, não tomeis mais dinheiro de vossos conhecidos, mas dai-o em prol das fendas da casa.

7 ויקרא המלך יהואש ליהוידע הכהן ולכהנים ויאמר אלהם מדוע אינכם מחזקים את בדק הבית ועתה אל תקחו כסף מאת מכריכם כי לבדק הבית תתנהו

8 E consentiram os sacerdotes em não tomarem mais dinheiro do povo, nem em repararem as fendas da casa.

8 ויאתו הכהנים לבלתי קחת כסף מאת העם ולבלתי חזק את בדק הבית

9 Porém o sacerdote Joiada tomou uma arca, e fez um buraco na tampa, e a pôs ao pé do altar, à mão direita dos que entravam na Casa do SENHOR; e os sacerdotes que guardavam a entrada da porta depositavam ali todo o dinheiro que se trazia à Casa do SENHOR.

9 ויקח יהוידע הכהן ארון אחד ויקב חר בדלתו ויתן אתו אצל המזבח בימין בבוא איש בית יהוה ונתנו שמה הכהנים שמרי הסף את כל הכסף המובא בית יהוה

10 Sucedeu, pois, que, quando viram que já havia muito dinheiro na arca, o escrivão do rei subia com o sumo sacerdote, e contavam e ensacavam o dinheiro que se achava na Casa do SENHOR.

10 ויהי כראותם כי רב הכסף בארון ויעל ספר המלך והכהן הגדול ויצרו וימנו את הכסף הנמצא בית יהוה

11 E o dinheiro, depois de pesado, davam nas mãos dos que faziam a obra, que tinham a seu cargo a Casa do SENHOR; e eles os distribuíam aos carpinteiros e aos edificadores que reparavam a Casa do SENHOR,

11 ונתנו את הכסף המתכן על יד עשי המלאכה הפקדים בית יהוה ויוציאהו לחרשי העץ ולבנים העשים בית יהוה

12 como também aos pedreiros e aos cabouqueiros, e compravam madeira e pedras de cantaria para repararem as fendas da Casa do SENHOR e para tudo quanto para a casa se dava para a repararem.

12 ולגדרים ולחצבי האבן ולקנות עצים ואבני מחצב לחזק את בדק בית יהוה ולכל אשר יצא על הבית לחזקה

13 Todavia, do dinheiro que se trazia à Casa do SENHOR não se faziam nem taças de prata, nem garfos, nem bacias, nem trombetas, nem nenhum vaso de ouro ou vaso de prata para a Casa do SENHOR.

13 אך לא יעשה בית יהוה ספות כסף מזמרות מזרקות חצצרות כל כלי זהב וכלי כסף מן הכסף המובא בית יהוה

14 Porque o davam aos que faziam a obra, e reparavam com ele a Casa do SENHOR.

14 כי לעשי המלאכה יתנהו וחזקו בו את בית יהוה

15 Também não pediam contas aos homens em cujas mãos entregavam aquele dinheiro, para o dar aos que faziam a obra, porque procediam com fidelidade.

15 ולא יחשבו את האנשים אשר יתנו את הכסף על ידם לתת לעשי
המלאכה כי באמנה הם עשים

16 Mas o dinheiro do sacrifício por delitos e o dinheiro por
sacrifício de pecados se não traziam à Casa do SENHOR; porém
eram para os sacerdotes.

16 כסף אשם וכסף חטאות לא יובא בית יהוה לכהנים יהיו

17 Então, subiu Hazael, rei da Síria, e pelejou contra Gate, e a
tomou; depois, Hazael resolveu marchar contra Jerusalém.

17 אז יעלה חזאל מלך ארם וילחם על גת וילכדה וישם חזאל פניו לעלות
על ירושלם

18 Porém, Joás, rei de Judá, tomou todas as coisas santas que
Josafá, e Jeorão, e Acazias, seus pais, reis de Judá, consagraram,
como também todo o ouro que se achou nos tesouros da Casa
do SENHOR e na casa do rei; e os mandou a Hazael, rei da Síria; e
este, então, se retirou de Jerusalém.

18 ויקח יהואש מלך יהודה את כל הקדשים אשר הקדישו יהושפט ויהורם
ואחזיהו אבתיו מלכי יהודה ואת קדשיו ואת כל הזהב הנמצא באצרות
בית יהוה ובית המלך וישלח לחזאל מלך ארם ויעל מעל ירושלם

19 Ora, o mais dos atos de Joás e tudo quanto fez mais,
porventura, não estão escritos no livro das Crônicas dos Reis de
Judá?

19 ויתר דברי יואש וכל אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי יהודה

20 E levantaram-se os seus servos, e conspiraram contra ele, e
feriram Joás na casa de Milo, que desce para Sila.

20 ויקמו עבדיו ויקשרו קשר ויכו את יואש בית מלא היורד סלא

21 Porque Jozacar, filho de Simeate, e Jozabade, filho de Somer, seus servos, o feriram, e morreu; e o sepultaram com seus pais na Cidade de Davi; e Amazias, seu filho, reinou em seu lugar.

21 ויוזבד בן שמעת ויהוזבד בן שמר עבדיו הכהו וימת ויקברו אתו עם אבתיו בעיר דוד וימלך אמציה בנו תחתיו

II Reis 13

1 No ano vinte e três de Joás, filho de Acazias, rei de Judá, começou a reinar Jeoacaz, filho de Jeú, sobre Israel, em Samaria, e reinou dezessete anos.

1 בשנת עשרים ושלש שנה ליואש בן אחזיהו מלך יהודה מלך יהואחז בן יהוא על ישראל בשמרון שבע עשרה שנה

2 E fez o que era mal aos olhos do SENHOR; porque seguiu os pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel; não se apartou deles.

2 ויעש הרע בעיני יהוה וילך אחר חטאת ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל לא סר ממנה

3 Pelo que a ira do SENHOR se acendeu contra Israel, o qual deu-os na mão de Hazael, rei da Síria, e na mão de Ben-Hadade, filho de Hazael, todos aqueles dias.

3 ויחר אף יהוה בישראל ויתנם ביד חזאל מלך ארם וביד בן הדד בן חזאל כל הימים

4 Porém Jeoacaz suplicou diante da face do SENHOR, e o SENHOR o ouviu; pois viu a opressão de Israel, porque os oprimia o rei da Síria.

4 ויחל יהואחז את פני יהוה וישמע אליו יהוה כי ראה את לחץ ישראל כי לחץ אתם מלך ארם

5 E o SENHOR deu um salvador a Israel, e os filhos de Israel saíram de debaixo das mãos dos siros e habitaram nas suas tendas, como dantes.

5 ויתן יהוה לישראל מושיע ויצאו מתחת יד ארם וישבו בני ישראל באהליהם כתמול שלשום

6 (Contudo, não se apartaram dos pecados da casa de Jeroboão, que fez pecar a Israel; porém andaram neles; e também o bosque ficou em pé em Samaria.)

6 אך לא סרו מחטאות בית ירבעם אשר החטי את ישראל בה הלך וגם האשרה עמדה בשמרון

7 Não deixou a Jeoacaz mais povo, senão só cinquenta cavaleiros, e dez carros, e dez mil homens de pé; porquanto o rei da Síria os tinha destruído e os tinha feito como o pó, trilhando-os.

7 כי לא השאיר ליהואחז עם כי אם חמשים פרשים ועשרה רכב ועשרת אלפים רגלי כי אבדם מלך ארם וישמם כעפר לדש

8 Ora, o mais dos atos de Jeoacaz, e tudo quanto fez mais, e o seu poder, porventura, não estão escritos no livro das Crônicas dos Reis de Israel?

8 ויתר דברי יהואחז וכל אשר עשה וגבורתו הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל

9 E Jeoacaz dormiu com seus pais, e o sepultaram em Samaria; e Jeoás, seu filho, reinou em seu lugar.

9 וישכב יהואחז עם אבתיו ויקברהו בשמרון וימלך יואש בנו תחתיו

10 No ano trinta e sete de Joás, rei de Judá, começou a reinar Jeoás, filho de Jeoacaz, sobre Israel, em Samaria, e reinou dezesseis anos.

10 בשנת שלשים ושבע שנה ליואש מלך יהודה מלך יהואש בן יהואחז על
ישראל בשמרון שש עשרה שנה

11 E fez o que era mal aos olhos do SENHOR; não se apartou de nenhum dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel, porém andou neles.

11 ויעשה הרע בעיני יהוה לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר
החטיא את ישראל בה הלך

12 Ora, o mais dos atos de Jeoás, e tudo quanto fez mais, e o seu poder, com que pelejou contra Amazias, rei de Judá, porventura, não estão escritos no livro das Crônicas dos Reis de Israel?

12 ויתר דברי יואש וכל אשר עשה וגבורתו אשר נלחם עם אמציה מלך
יהודה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל

13 E Jeoás dormiu com seus pais, e Jeroboão se assentou no seu trono; e Jeoás foi sepultado em Samaria, junto aos reis de Israel.

13 וישכב יואש עם אבתיו וירבעם ישב על כסאו ויקבר יואש בשמרון עם
מלכי ישראל

14 E Eliseu estava doente da sua doença de que morreu; e Jeoás, rei de Israel, desceu a ele, e chorou sobre o seu rosto, e disse Meu pai, meu pai, carros de Israel e seus cavaleiros!

14 ואלישע חלה את חליו אשר ימות בו וירד אליו יואש מלך ישראל ויבך
על פניו ויאמר אבי אבי רכב ישראל ופרשיו

15 E Eliseu lhe disse Toma um arco e flechas. E tomou um arco e flechas.

15 ויאמר לו אלישע קח קשת וחצים ויקח אליו קשת וחצים

16 Então, disse ao rei de Israel Põe a tua mão sobre o arco. E pôs sobre ele a sua mão; e Eliseu pôs as suas mãos sobre as mãos do rei.

16 ויאמר למלך ישראל הרכב ידך על הקשת וירכב ידו וישם אלישע ידיו על ידי המלך

17 E disse Abre a janela para o oriente. E abriu-a. Então, disse Eliseu Atira. E atirou; e disse A flecha do livramento do SENHOR é a flecha do livramento contra os siros; porque ferirás os siros em Afeca, até os consumir.

17 ויאמר פתח החלון קדמה ויפתח ויאמר אלישע ירה ויור ויאמר חץ תשועה ליהוה וחץ תשועה בארם והכית את ארם באפק עד כלה

18 E disse mais Toma as flechas. E tomou-as. Então, disse ao rei de Israel Fere a terra. E feriu-a três vezes e cessou.

18 ויאמר קח החצים ויקח ויאמר למלך ישראל הך ארצה ויך שלש פעמים ויעמד

19 Então, o homem de Deus se indignou muito contra ele e disse Cinco ou seis vezes a deverias ter ferido; então, feririas os siros até os consumir; porém agora só três vezes ferirás os siros.

19 ויקצף עליו איש האלהים ויאמר להכות חמש או שש פעמים אז הכית את ארם עד כלה ועתה שלש פעמים תכה את ארם

20 Depois, morreu Eliseu, e o sepultaram. Ora, as tropas dos moabitas invadiam a terra, à entrada do ano.

20 וימת אלישע ויקברהו וגדודי מואב יבאו בארץ בא שנה

21 E sucedeu que, enterrando eles um homem, eis que viram um bando e lançaram o homem na sepultura de Eliseu; e, caindo nela o homem e tocando os ossos de Eliseu, reviveu e se levantou sobre os seus pés.

21 ויהי הם קברים איש והנה ראו את הגדוד וישליכו את האיש בקבר
אלישע וילך ויגע האיש בעצמות אלישע ויחי ויקם על רגליו

22 E Hazael, rei da Síria, oprimiu a Israel todos os dias de Jeoacaz.

22 וחזאל מלך ארם לחץ את ישראל כל ימי יהואחז

23 Porém o SENHOR teve misericórdia deles, e se compadeceu deles, e tornou para eles, por amor do seu concerto com Abraão, Isaque e Jacó; e não os quis destruir e não os lançou ainda da sua presença.

23 ויחן יהוה אתם וירחמם ויפן אליהם למען בריתו את אברהם יצחק
ויעקב ולא אבה השחיתם ולא השליכם מעל פניו עד עתה

24 E morreu Hazael, rei da Síria; e Ben-Hadade, seu filho, reinou em seu lugar.

24 וימת חזאל מלך ארם וימלך בן הדד בנו תחתיו

25 E Jeoás, filho de Jeoacaz, tornou a tomar as cidades das mãos de Ben-Hadade, que este tinha tomado das mãos de Jeoacaz, seu pai, na guerra; três vezes Jeoás o feriu e recuperou as cidades de Israel.

25 וישב יהואש בן יהואחז ויקח את הערים מיד בן הדד בן חזאל אשר
לקח מיד יהואחז אביו במלחמה שלש פעמים הכהו יואש וישב את ערי
ישראל

II Reis 14

1 No segundo ano de Jeoás, filho de Jeoacaz, rei de Israel, começou a reinar Amazias, filho de Joás, rei de Judá.

1 בשנת שתים ליואש בן יואחז מלך ישראל מלך אמציהו בן יואש מלך
יהודה

2 Tinha vinte e cinco anos quando começou a reinar e vinte e nove anos reinou em Jerusalém. E era o nome de sua mãe Jeoadã, de Jerusalém.

2 בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו יהועדין מן ירושלם

3 E ele fez o que era reto aos olhos do SENHOR, ainda que não como Davi, seu pai; fez, porém, conforme tudo o que fizera Joás, seu pai.

3 ויעש הישר בעיני יהוה רק לא כדוד אביו ככל אשר עשה יואש אביו עשה

4 Tão-somente os altos se não tiraram; porque ainda o povo sacrificava e queimava incenso nos altos.

4 רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות

5 Sucedeu, pois, que, sendo já o reino confirmado na sua mão, matou os seus servos que tinham matado o rei, seu pai.

5 ויהי כאשר חזקה הממלכה בידו ויך את עבדיו המכים את המלך אביו

6 Porém os filhos dos matadores não matou, como está escrito no livro da Lei de Moisés, no qual o SENHOR deu ordem, dizendo Não matarão os pais por causa dos filhos, e os filhos não matarão por causa dos pais; mas cada um será morto pelo seu pecado.

6 ואת בני המכים לא המית ככתוב בספר תורת משה אשר צוה יהוה לאמר לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות כי אם איש בחטאו ימות

7 Amazias feriu a dez mil edomitas no vale do Sal e tomou a Sela na guerra; e chamou o seu nome Jocteel, até ao dia de hoje.

7 הוא הכה את אדום בגיא המלח עשרת אלפים ותפש את הסלע
במלחמה ויקרא את שמה יקתאל עד היום הזה

8 Então, Amazias enviou mensageiros a Jeoás, filho de Jeoacaz,
filho de Jeú, rei de Israel, dizendo Vem, vejamo-nos face a face.

8 אז שלח אמציה מלאכים אל יהואש בן יהואחז בן יהוא מלך ישראל
לאמר לכה נתראה פנים

9 Porém Jeoás, rei de Israel, enviou a Amazias, rei de Judá,
dizendo O cardo que está no Líbano enviou ao cedro que está no
Líbano, dizendo Dá tua filha por mulher a meu filho; mas os
animais do campo, que estavam no Líbano, passaram e pisaram
o cardo.

9 וישלח יהואש מלך ישראל אל אמציהו מלך יהודה לאמר החוח אשר
בלבנון שלח אל הארז אשר בלבנון לאמר תנה את בתך לבני לאשה ותעבר
חית השדה אשר בלבנון ותרמס את החוח

10 Na verdade, feriste os edomitas, e o teu coração se
ensoberbeceu; gloria-te disso e fica em tua casa; e por que te
entremeterias no mal, para caíres tu, e Judá contigo?

10 הכה הכית את אדום ונשאך לבך הכבד ושב בביתך ולמה תתגרה
ברעה ונפלתה אתה ויהודה עמך

11 Mas Amazias não o ouviu; e subiu Jeoás, rei de Israel, e
Amazias, rei de Judá, e viram-se face a face em Bete-Semes, que
está em Judá.

11 ולא שמע אמציהו ויעל יהואש מלך ישראל ויתראו פנים הוא ואמציהו
מלך יהודה בבית שמש אשר ליהודה

12 E Judá foi ferido diante de Israel, e fugiu cada um para a sua
tenda.

12 וינגף יהודה לפני ישראל וינסו איש לאהלו

13 E Jeoás, rei de Israel, tomou a Amazias, rei de Judá, filho de Joás, filho de Acazias, em Bete-Semes, e veio a Jerusalém, e rompeu o muro de Jerusalém, desde a porta de Efraim até à porta da esquina, quatrocentos côvados.

13 ואת אמציהו מלך יהודה בן יהואש בן אחזיהו תפש יהואש מלך ישראל בבית שמש ויבאו ירושלם ויפרץ בחומת ירושלם בשער אפרים עד שער הפנה ארבע מאות אמה

14 E tomou todo o ouro, e a prata, e todos os utensílios que se acharam na Casa do SENHOR e nos tesouros da casa do rei, como também os reféns; e voltou para Samaria.

14 ולקח את כל הזהב והכסף ואת כל הכלים הנמצאים בית יהוה ובאצרות בית המלך ואת בני התערבות וישב שמרונה

15 Ora, o mais dos atos de Jeoás, o que fez, e o seu poder, e como pelejou contra Amazias, rei de Judá, porventura, não estão escritos no livro das Crônicas dos Reis de Israel?

15 ויתר דברי יהואש אשר עשה וגבורתו ואשר נלחם עם אמציהו מלך יהודה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל

16 E dormiu Jeoás com seus pais e foi sepultado em Samaria, junto aos reis de Israel; e Jeroboão, seu filho, reinou em seu lugar.

16 וישכב יהואש עם אבתיו ויקבר בשמרון עם מלכי ישראל וימלך ירבעם בנו תחתיו

17 E viveu Amazias, filho de Joás, rei de Judá, depois da morte de Jeoás, filho de Jeoacaz, rei de Israel, quinze anos.

17 ויחי אמציהו בן יואש מלך יהודה אחרי מות יהואש בן יהואחז מלך ישראל חמש עשרה שנה

18 Ora, o mais dos atos de Amazias, porventura, não está escrito no livro das Crônicas dos Reis de Judá?

18 ויתר דברי אמציהו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה

19 E conspiraram contra ele em Jerusalém, e fugiu para Laquis; porém enviaram após ele homens até Laquis; e estes o mataram ali.

19 ויקשרו עליו קשר בירושלם וינס לכישה וישלחו אחריו לכישה וימתהו שם

20 E o trouxeram em cima de cavalos e o sepultaram em Jerusalém, junto a seus pais, na Cidade de Davi.

20 וישאו אתו על הסוסים ויקבר בירושלם עם אבתיו בעיר דוד

21 E todo o povo de Judá tomou a Azarias, que já era de dezesseis anos, e o fizeram rei em lugar de Amazias, seu pai.

21 ויקחו כל עם יהודה את עזריה והוא בן שש עשרה שנה וימלכו אתו תחת אביו אמציהו

22 Azarias edificou a Elate e a restituiu a Judá, depois que o rei dormiu com seus pais.

22 הוא בנה את אילת וישבה ליהודה אחרי שכב המלך עם אבתיו

23 No décimo-quinto ano de Amazias, filho de Joás, rei de Judá, começou a reinar em Samaria Jeroboão, filho de Jeoás, rei de Israel, e reinou quarenta e um anos.

23 בשנת חמש עשרה שנה לאמציהו בן יואש מלך יהודה מלך ירבעם בן יואש מלך ישראל בשמרון ארבעים ואחת שנה

24 E fez o que era mal aos olhos do SENHOR; nunca se apartou de nenhum dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

24 ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל

25 Também este restabeleceu os termos de Israel, desde a entrada de Hamate até ao mar da Planície, conforme a palavra do SENHOR, Deus de Israel, a qual falara pelo ministério de seu servo Jonas, filho do profeta Amitai, o qual era de Gate-Hefer.

25 הוא השיב את גבול ישראל מלבוא חמת עד ים הערבה כדבר יהוה אלהי ישראל אשר דבר ביד עבדו יונה בן אמתי הנביא אשר מגת החפר

26 Porque viu o SENHOR que a miséria de Israel era mui amarga e que nem havia encerrado, nem livre, nem quem ajudasse a Israel.

26 כי ראה יהוה את עני ישראל מרה מאד ואפס עצור ואפס עזוב ואין עזר לישראל

27 E ainda não falara o SENHOR em apagar o nome de Israel de debaixo do céu; porém os livrou por mão de Jeroboão, filho de Jeoás.

27 ולא דבר יהוה למחות את שם ישראל מתחת השמים ויושיעם ביד ירבעם בן יואש

28 Ora, o mais dos atos de Jeroboão, tudo quanto fez, e seu poder, como pelejou e como reconquistou Damasco e Hamate, pertencentes a Judá, sendo rei de Israel, porventura, não estão escritos no livro das Crônicas dos Reis de Israel?

28 ויתר דברי ירבעם וכל אשר עשה וגבורתו אשר נלחם ואשר השיב את
דמשק ואת חמת ליהודה בישראל הלא הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי ישראל

29 E Jeroboão dormiu com seus pais, com os reis de Israel; e
Zacarias, seu filho, reinou em seu lugar.

29 וישכב ירבעם עם אבתיו עם מלכי ישראל וימלך זכריה בנו תחתיו

II Reis 15

1 No ano vinte e sete de Jeroboão, rei de Israel, começou a reinar
Azarias, filho de Amazias, rei de Judá.

1 בשנת עשרים ושבע שנה לירבעם מלך ישראל מלך עזריה בן אמציה
מלך יהודה

2 Tinha dezesseis anos quando começou a reinar e cinquenta e
dois anos reinou em Jerusalém; e era o nome de sua mãe
Jecolias, de Jerusalém.

2 בן שש עשרה שנה היה במלכו וחמשים ושתים שנה מלך בירושלם ושם
אמו יכליהו מירושלם

3 E fez o que era reto aos olhos do SENHOR, conforme tudo o
que fizera Amazias, seu pai.

3 ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה אמציהו אביו

4 Tão-somente os altos se não tiraram; porque ainda o povo
sacrificava e queimava incenso nos altos.

4 רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות

5 E o SENHOR feriu o rei, e este ficou leproso até ao dia da sua
morte e habitou numa casa separada; porém Jotão, filho do rei,
tinha o cargo da casa, julgando o povo da terra.

5 ויגע יהוה את המלך ויהי מצרע עד יום מתו וישב בבית החפשית ויותם
בן המלך על הבית שפט את עם הארץ

6 Ora, o mais dos atos de Azarias e tudo o que fez, porventura,
não estão escritos no livro das Crônicas dos Reis de Judá?

6 ויתר דברי עזריהו וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי יהודה

7 E Azarias dormiu com seus pais, e o sepultaram junto a seus
pais, na Cidade de Davi; e Jotão, seu filho, reinou em seu lugar.

7 וישכב עזריה עם אבתיו ויקברו אתו עם אבתיו בעיר דוד וימלך יותם בנו
תחתיו

8 No ano trinta e oito de Azarias, rei de Judá, reinou Zacarias,
filho de Jeroboão, sobre Israel, em Samaria, seis meses.

8 בשנת שלשים ושמנה שנה לעזריהו מלך יהודה מלך זכריהו בן ירבעם
על ישראל בשמרון ששה חדשים

9 E fez o que era mal aos olhos do SENHOR, como tinham feito
seus pais; nunca se apartou dos pecados de Jeroboão, filho de
Nebate, que fez pecar a Israel.

9 ויעש הרע בעיני יהוה כאשר עשו אבתיו לא סר מחטאות ירבעם בן נבט
אשר החטיא את ישראל

10 E Salum, filho de Jabes, conspirou contra ele, e o feriu diante
do povo, e o matou, e reinou em seu lugar.

10 ויקשר עליו שלם בן יבש ויכהו קבל עם וימיתהו וימלך תחתיו

11 Ora, o mais dos atos de Zacarias, eis que está escrito no livro
das Crônicas dos Reis de Israel.

11 ויתר דברי זכריה הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל

12 Esta foi a palavra que o SENHOR falou a Jeú, dizendo Teus filhos, até à quarta geração, se assentarão sobre o trono de Israel. E assim foi.

12 הוא דבר יהוה אשר דבר אל יהוא לאמר בני רביעים ישבו לך על כסא ישראל ויהי כן

13 Salum, filho de Jabes, começou a reinar no ano trinta e nove de Uzias, rei de Judá; e reinou um mês inteiro em Samaria.

13 שלום בן יביש מלך בשנת שלשים ותשע שנה לעזיה מלך יהודה וימלך ירח ימים בשמרון

14 Porque Menaém, filho de Gadi, subiu de Tirza, e veio a Samaria, e feriu a Salum, filho de Jabes, em Samaria, e o matou, e reinou em seu lugar.

14 ויעל מנחם בן גדי מתרצה ויבא שמרון ויך את שלום בן יביש בשמרון וימיתהו וימלך תחתיו

15 Ora, o mais dos atos de Salum e a conspiração que fez, eis que estão escritos no livro das Crônicas dos Reis de Israel.

15 ויתר דברי שלום וקשרו אשר קשר הנם כתבים על ספר דברי הימים למלכי ישראל

16 Então, Menaém feriu a Tifsa e todos os que nela havia, como também seus termos desde Tirza, porque não lha tinham aberto; e os feriu, pois, e todas as mulheres grávidas fendeu pelo meio.

16 אז יכה מנחם את תפסח ואת כל אשר בה ואת גבוליה מתרצה כי לא פתח ויך את כל ההרותיה בקע

17 Desde o ano trinta e nove de Azarias, rei de Judá, Menaém, filho de Gadi, começou a reinar sobre Israel e reinou dez anos em Samaria.

17 בשנת שלשים ותשע שנה לעזריה מלך יהודה מלך מנחם בן גדי על
ישראל עשר שנים בשמרון

18 E fez o que era mal aos olhos do SENHOR; todos os seus dias
se não apartou dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que
fez pecar a Israel.

18 ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מעל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא
את ישראל כל ימיו

19 Então, veio Pul, rei da Assíria, contra a terra; e Menaém deu a
Pul mil talentos de prata, para que a sua mão fosse com ele, a
fim de firmar o reino na sua mão.

19 בא פול מלך אשור על הארץ ויתן מנחם לפול אלף ככר כסף להיות ידיו
אתו להחזיק הממלכה בידו

20 E Menaém tirou esse dinheiro de Israel, de todos os
poderosos e ricos, para o dar ao rei da Assíria, para cada homem
cinquenta siclos de prata; assim, voltou o rei da Assíria e não
ficou ali na terra.

20 ויצא מנחם את הכסף על ישראל על כל גבורי החיל לתת למלך אשור
חמשים שקלים כסף לאיש אחד וישב מלך אשור ולא עמד שם בארץ

21 Ora, o mais dos atos de Menaém e tudo quanto fez,
porventura, não estão escritos no livro das Crônicas dos Reis de
Israel?

21 ויתר דברי מנחם וכל אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי ישראל

22 E Menaém dormiu com seus pais; e Pecaías, seu filho, reinou
em seu lugar.

22 וישכב מנחם עם אבתיו וימלך פקחיה בנו תחתיו

23 No ano cinquenta de Azarias, rei de Judá, começou a reinar Pecaías, filho de Menaém, e reinou sobre Israel, em Samaria, dois anos.

23 בשנת חמשים שנה לעזריה מלך יהודה מלך פקחיה בן מנחם על ישראל בשמרון שנתים

24 E fez o que era mal aos olhos do SENHOR; nunca se apartou dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

24 ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל

25 E Peca, filho de Remalias, seu capitão, conspirou contra ele e o feriu em Samaria, no paço da casa do rei, juntamente com Argobe e com Arié; e com ele estavam cinquenta homens dos filhos dos gileaditas; e o matou e reinou em seu lugar.

25 ויקשר עליו פקח בן רמליהו שלישו ויכהו בשמרון בארמון בית מלך את ארגב ואת האריה ועמו חמשים איש מבני גלעדים וימיתהו וימלך תחתיו

26 Ora, o mais dos atos de Pecaías e tudo quanto fez, eis que estão escritos no livro das Crônicas dos Reis de Israel.

26 ויתר דברי פקחיה וכל אשר עשה הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל

27 No ano cinquenta e dois de Azarias, rei de Judá, começou a reinar Peca, filho de Remalias, e reinou sobre Israel, em Samaria, vinte anos.

27 בשנת חמשים ושתים שנה לעזריה מלך יהודה מלך פקח בן רמליהו על ישראל בשמרון עשרים שנה

28 E fez o que era mal aos olhos do SENHOR; nunca se apartou dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

28 ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מן חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא
את ישראל

29 Nos dias de Peca, rei de Israel, veio Tiglate-Pileser, rei da Assíria, e tomou a Ijom, e Abel-Bete-Maaca, e a Janoa, e a Quedes, e a Hazor, e a Gileade, e à Galiléia, e à toda a terra de Naftali, e os levou para a Assíria.

29 בימי פקח מלך ישראל בא תגלת פלאסר מלך אשור ויקח את עיון ואת
אבל בית מעכה ואת ינוח ואת קדש ואת חצור ואת הגלעד ואת הגלילה כל
ארץ נפתלי ויגלם אשורה

30 E Oséias, filho de Elá, conspirou contra Peca, filho de Remalias, e o feriu, e o matou, e reinou em seu lugar, no vigésimo ano de Jotão, filho de Uzias.

30 ויקשר קשר הושע בן אלה על פקח בן רמליהו ויכהו וימיתהו וימלך
תחתיו בשנת עשרים ליותם בן עזיה

31 Ora, o mais dos atos de Peca e tudo quanto fez, eis que estão escritos no livro das Crônicas dos Reis de Israel.

31 ויתר דברי פקח וכל אשר עשה הנם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי ישראל

32 No ano segundo de Peca, filho de Remalias, rei de Israel, começou a reinar Jotão, filho de Uzias, rei de Judá.

32 בשנת שתים לפקח בן רמליהו מלך ישראל מלך יותם בן עזיהו מלך
יהודה

33 Tinha vinte e cinco anos de idade quando começou a reinar e reinou dezesseis anos em Jerusalém; e era o nome de sua mãe Jerusa, filha de Zadoque.

33 בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ושם
אמו ירושא בת צדוק

34 E fez o que era reto aos olhos do SENHOR, fez conforme tudo quanto fizera Uzias, seu pai.

34 ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה עזיהו אביו עשה

35 Tão-somente os altos se não tiraram; porque ainda o povo sacrificava e queimava incenso nos altos; Jotão edificou a Porta Alta da Casa do SENHOR.

35 רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות הוא בנה את שער בית יהוה העליון

36 Ora, o mais dos atos de Jotão e tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no livro das Crônicas dos Reis de Judá?

36 ויתר דברי יותם אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה

37 Naqueles dias, começou o SENHOR a enviar contra Judá a Rezim, rei da Síria, e a Peca, filho de Remalias.

37 בימים ההם החל יהוה להשליח ביהודה רצין מלך ארם ואת פקח בן רמליהו

38 E Jotão dormiu com seus pais e foi sepultado junto a seus pais, na Cidade de Davi, seu pai; e Acaz, seu filho, reinou em seu lugar.

38 וישכב יותם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד אביו וימלך אחז בנו תחתיו

II Reis 16

1 No ano dezessete de Peca, filho de Remalias, começou a reinar Acaz, filho de Jotão, rei de Judá.

1 בשנת שבע עשרה שנה לפקח בן רמליהו מלך אחז בן יותם מלך יהודה

2 Tinha Acaz vinte anos de idade quando começou a reinar, e reinou dezesseis anos em Jerusalém, e não fez o que era reto aos olhos do SENHOR, seu Deus, como Davi, seu pai.

2 בן עשרים שנה אחז במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ולא עשה הישר בעיני יהוה אלהיו כדוד אביו

3 Porque andou no caminho dos reis de Israel e até a seu filho fez passar pelo fogo, segundo as abominações dos gentios, que o SENHOR lançara fora de diante dos filhos de Israel.

3 וילך בדרך מלכי ישראל וגם את בנו העביר באש כתעבות הגוים אשר הוריש יהוה אתם מפני בני ישראל

4 Também sacrificou e queimou incenso nos altos e nos outeiros, como também debaixo de todo arvoredo.

4 ויזבח ויקטר בבמות ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן

5 Então, subiu Rezim, rei da Síria, com Peca, filho de Remalias, rei de Israel, a Jerusalém, à peleja; e cercaram Acaz, porém não o puderam vencer.

5 אז יעלה רצין מלך ארם ופקח בן רמליהו מלך ישראל ירושלם למלחמה ויצרו על אחז ולא יכלו להלחם

6 Naquele mesmo tempo, Rezim, rei da Síria, restituiu Elate à Síria e lançou fora de Elate os judeus; e os siros vieram a Elate e habitaram ali até ao dia de hoje.

6 בעת ההיא השיב רצין מלך ארם את אילת לארם וינשל את היהודים מאילות וארמים באו אילת וישבו שם עד היום הזה

7 E Acaz enviou mensageiros a Tiglate-Pileser, rei da Assíria, dizendo Eu sou teu servo e teu filho; sobe e livra-me das mãos do rei da Síria e das mãos do rei de Israel, que se levantam contra mim.

7 וישלח אחז מלאכים אל תגלת פלסר מלך אשור לאמר עבדך ובנך אני עלה והושעני מכף מלך ארם ומכף מלך ישראל הקומים עלי

8 E tomou Acaz a prata e o ouro que se achou na Casa do SENHOR e nos tesouros da casa do rei e mandou um presente ao rei da Assíria.

8 ויקח אחז את הכסף ואת הזהב הנמצא בית יהוה ובאצרות בית המלך וישלח למלך אשור שחד

9 E o rei da Assíria lhe deu ouvidos; pois o rei da Assíria subiu contra Damasco, e tomou-a, e levou o povo para Quir, e matou a Rezim.

9 וישמע אליו מלך אשור ויעל מלך אשור אל דמשק ויתפשה ויגלה קירה ואת רצין המית

10 Então, o rei Acaz foi a Damasco, a encontrar-se com Tiglate-Pileser, rei da Assíria; e, vendo um altar que estava em Damasco, o rei Acaz enviou ao sacerdote Urias a aparência do altar e o modelo, conforme toda a sua obra.

10 וילך המלך אחז לקראת תגלת פלאסר מלך אשור דומשק וירא את המזבח אשר בדמשק וישלח המלך אחז אל אוריה הכהן את דמות המזבח ואת תבניתו לכל מעשהו

11 E Urias, o sacerdote, edificou um altar conforme tudo o que o rei Acaz tinha ordenado de Damasco; assim o fez o sacerdote Urias, antes que o rei Acaz viesse de Damasco.

11 ויבן אוריה הכהן את המזבח ככל אשר שלח המלך אחז מדמשק כן עשה אוריה הכהן עד בוא המלך אחז מדמשק

12 Vindo, pois, de Damasco o rei, viu o altar; e o rei se chegou ao altar e sacrificou nele.

12 ויבא המלך מדמשק וירא המלך את המזבח ויקרב המלך על המזבח
ויעל עליו

13 E queimou o seu holocausto e a sua oferta de manjares, e derramou a sua libação, e espargiu o sangue dos seus sacrifícios pacíficos naquele altar.

13 ויקטר את עלתו ואת מנחתו ויסך את נסכו ויזרק את דם השלמים אשר
לו על המזבח

14 Porém o altar de cobre, que estava perante o SENHOR, tirou ele de diante da casa, de entre o seu altar e a Casa do SENHOR e pô-lo ao lado do seu altar, da banda do norte.

14 ואת המזבח הנחשת אשר לפני יהוה ויקרב מאת פני הבית מבין
המזבח ומבין בית יהוה ויתן אתו על ירך המזבח צפונה

15 E o rei Acaz mandou a Urias, o sacerdote, dizendo No grande altar, queima o holocausto da manhã, como também a oferta de manjares da noite, e o holocausto do rei, e a sua oferta de manjares, e o holocausto de todo o povo da terra, e a sua oferta de manjares, e as suas ofertas de bebida; e todo o sangue dos holocaustos, e todo o sangue dos sacrifícios espargirás nele; porém o altar de cobre será para mim, para inquirir dele.

15 ויצוהו המלך אחז את אוריה הכהן לאמר על המזבח הגדול הקטר את
עלת הבקר ואת מנחת הערב ואת עלת המלך ואת מנחתו ואת עלת כל
עם הארץ ומנחתם ונסכיהם וכל דם עלה וכל דם זבח עליו תזרק ומזבח
הנחשת יהיה לי לבקר

16 E fez Urias, o sacerdote, conforme tudo quanto o rei Acaz lhe ordenara.

16 ויעש אוריה הכהן ככל אשר צוה המלך אחז

17 E o rei Acaz cortou as cintas das bases, e de cima delas tomou a pia, e o mar tirou-o de sobre os bois de cobre, que estavam debaixo dele, e pô-lo sobre um pavimento de pedra.

17 ויקצץ המלך אחז את המסגרות המכנות ויסר מעליהם ואת הכיר ואת הים הורד מעל הבקר הנחשת אשר תחתיה ויתן אתו על מרצפת אבנים

18 Também a cobertura do sábado, que edificaram na casa, e a entrada de fora do rei retirou da Casa do SENHOR, por causa do rei da Assíria.

18 ואת מיסך השבת אשר בנו בבית ואת מבוא המלך החיצונה הסב בית יהוה מפני מלך אשור

19 Ora, o mais dos atos de Acaz e o que fez, porventura, não estão escritos no livro das Crônicas dos Reis de Judá?

19 ויתר דברי אחז אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה

20 E dormiu Acaz com seus pais e foi sepultado junto a seus pais, na Cidade de Davi; e Ezequias, seu filho, reinou em seu lugar.

20 וישכב אחז עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד וימלך חזקיהו בנו תחתיו

II Reis 17

1 No ano duodécimo de Acaz, rei de Judá, começou a reinar Oséias, filho de Elá, e reinou sobre Israel, em Samaria, nove anos.

1 בשנת שתים עשרה לאחז מלך יהודה מלך הושע בן אלה בשמרון על ישראל תשע שנים

2 E fez o que era mal aos olhos do SENHOR; contudo, não como os reis de Israel que foram antes dele.

2 ויעש הרע בעיני יהוה רק לא כמלכי ישראל אשר היו לפניו

3 Contra ele subiu Salmaneser, rei da Assíria; e Oséias ficou sendo servo dele e dava-lhe presentes.

3 עליו עלה שלמנאסר מלך אשור ויהי לו הושע עבד וישב לו מנחה

4 Porém o rei da Assíria achou em Oséias conspiração, porque enviara mensageiros a Sô, rei do Egito, e não pagava presentes ao rei da Assíria cada ano, como dantes; então, o rei da Assíria o encerrou e aprisionou na casa do cárcere.

4 וימצא מלך אשור בהושע קשר אשר שלח מלאכים אל סוא מלך מצרים ולא העלה מנחה למלך אשור כשנה בשנה ויעצרהו מלך אשור ויאסרהו בית כלא

5 Porque o rei da Assíria subiu por toda a terra, e veio até Samaria, e a cercou três anos.

5 ויעל מלך אשור בכל הארץ ויעל שמרון ויצר עליה שלש שנים

6 No ano nono de Oséias, o rei da Assíria tomou a Samaria, e transportou a Israel para a Assíria, e fê-los habitar em Hala e em Habor, junto ao rio Gozã, e nas cidades dos medos.

6 בשנת התשיעית להושע לכד מלך אשור את שמרון ויגל את ישראל אשורה וישב אתם בחלח ובחבור נהר גוזן וערי מדי

7 E sucedeu assim por os filhos de Israel pecarem contra o SENHOR, seu Deus, que os fizera subir da terra do Egito, de debaixo da mão de Faraó, rei do Egito; e temeram a outros deuses.

7 ויהי כי חטאו בני ישראל ליהוה אלהיהם המעלה אתם מארץ מצרים מתחת יד פרעה מלך מצרים וייראו אלהים אחרים

8 E andaram nos estatutos das nações que o SENHOR lançara fora de diante dos filhos de Israel e nos costumes dos reis de Israel.

8 וילכו בחקות הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל ומלכי ישראל אשר עשו

9 E os filhos de Israel fizeram secretamente coisas que não eram retas, contra o SENHOR, seu Deus; e edificaram altos em todas as suas cidades, desde a torre dos atalaias até à cidade forte.

9 ויחפאו בני ישראל דברים אשר לא כן על יהוה אלהיהם ויבנו להם במות בכל עריהם ממגדל נוצרים עד עיר מבצר

10 E levantaram estátuas e imagens do bosque, em todos os altos outeiros e debaixo de todas as árvores verdes.

10 ויצבו להם מצבות ואשרים על כל גבעה גבהה ותחת כל עץ רענן

11 E queimaram ali incenso em todos os altos, como as nações que o SENHOR transportara de diante deles; e fizeram coisas ruins, para provocarem à ira o SENHOR.

11 ויקטרו שם בכל במות כגוים אשר הגלה יהוה מפניהם ויעשו דברים רעים להכעיס את יהוה

12 E serviram os ídolos, dos quais o SENHOR lhes dissera Não fareis estas coisas.

12 ויעבדו הגללים אשר אמר יהוה להם לא תעשו את הדבר הזה

13 E o SENHOR protestou a Israel e a Judá, pelo ministério de todos os profetas e de todos os videntes, dizendo Convertei-vos de vossos maus caminhos e guardai os meus mandamentos e os meus estatutos, conforme toda a Lei que ordenei a vossos pais e que eu vos enviei pelo ministério de meus servos, os profetas.

13 ויעד יהוה בישראל וביהודה ביד כל נביאו כל חזה לאמר שבו מדרכיכם הרעים ושמרו מצותי חקותי ככל התורה אשר צויתי את אבתיכם ואשר שלחתי אליכם ביד עבדי הנביאים

14 Porém não deram ouvidos; antes, endureceram a sua cerviz, como a cerviz de seus pais, que não creram no SENHOR, seu Deus.

14 ולא שמעו ויקשו את ערפם כערף אבותם אשר לא האמינו ביהוה אלהיהם

15 E rejeitaram os estatutos e o concerto que fizera com seus pais, como também os testemunhos com que protestara contra eles; e andaram após a vaidade e ficaram vãos, como também após as nações que estavam em roda deles, das quais o SENHOR lhes tinha dito que não fizessem como elas.

15 וימאסו את חקיו ואת בריתו אשר כרת את אבותם ואת עדותיו אשר העיד בם וילכו אחרי ההבל ויהבלו ואחרי הגוים אשר סביבתם אשר צוה יהוה אתם לבלתי עשות כהם

16 E deixaram todos os mandamentos do SENHOR, seu Deus, e fizeram imagens de fundição, dois bezerros; e fizeram um ídolo do bosque, e se prostraram perante todo o exército do céu, e serviram a Baal.

16 ויעזבו את כל מצות יהוה אלהיהם ויעשו להם מסכה שנים עגלים ויעשו אשירה וישתחוו לכל צבא השמים ויעבדו את הבעל

17 Também fizeram passar pelo fogo a seus filhos e suas filhas, e deram-se a adivinhações, e criam em agouros; e venderam-se para fazer o que era mal aos olhos do SENHOR, para o provocarem à ira.

17 ויעבירו את בניהם ואת בנותיהם באש ויקסמו קסמים וינחשו ויתמכרו לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו

18 Pelo que o SENHOR muito se indignou contra Israel e os tirou de diante da sua face; nada mais ficou, senão a tribo de Judá.

18 ויתאנף יהוה מאד בישראל ויסרם מעל פניו לא נשאר רק שבט יהודה לבדו

19 Até Judá não guardou os mandamentos do SENHOR, seu Deus; antes, andaram nos estatutos que Israel fizera.

19 גם יהודה לא שמר את מצות יהוה אלהיהם וילכו בחקות ישראל אשר עשו

20 Pelo que o SENHOR rejeitou a toda semente de Israel, e os oprimiu, e os deu nas mãos dos despojadores, até que os tirou de diante da sua presença.

20 וימאס יהוה בכל זרע ישראל ויענם ויתנם ביד שסים עד אשר השליכם מפניו

21 Porque, depois que o Senhor rasgou a Israel da casa de Davi, e eles fizeram rei a Jeroboão, filho de Nebate, Jeroboão apartou a Israel de seguir o SENHOR e os fez pecar um grande pecado.

21 כי קרע ישראל מעל בית דוד וימליכו את ירבעם בן נבט וידא ירבעם את ישראל מאחרי יהוה והחטיאם חטאה גדולה

22 Assim, andaram os filhos de Israel em todos os pecados que Jeroboão tinha feito; nunca se apartaram deles.

22 וילכו בני ישראל בכל חטאות ירבעם אשר עשה לא סרו ממנה

23 Até que o SENHOR tirou a Israel de diante da sua presença, como falara pelo ministério de todos os seus servos, os profetas; assim, foi Israel transportado da sua terra à Assíria, onde permanece até ao dia de hoje.

23 עד אשר הסיר יהוה את ישראל מעל פניו כאשר דבר ביד כל עבדיו
הנביאים ויגל ישראל מעל אדמתו אשורה עד היום הזה

24 E o rei da Assíria trouxe gente de Babel, e de Cuta, e de Ava, e de Hamate, e de Sefarvaim e a fez habitar nas cidades de Samaria, em lugar dos filhos de Israel; e tomaram a Samaria em herança e habitaram nas suas cidades.

24 ויבא מלך אשור מבבל ומכותה ומעוא ומחמת וספרוים וישב בערי
שמרון תחת בני ישראל וירשו את שמרון וישבו בעריה

25 E sucedeu que, no princípio da sua habitação ali, não temeram ao SENHOR; e mandou o SENHOR entre eles leões, que mataram a alguns deles.

25 ויהי בתחלת שבתם שם לא יראו את יהוה וישלח יהוה בהם את
האריות ויהיו הרגים בהם

26 Pelo que falaram ao rei da Assíria, dizendo A gente que transportaste e fizeste habitar nas cidades de Samaria não sabe o costume do Deus da terra; pelo que ele mandou leões entre ela, e eis que a matam, porquanto não sabe o culto do Deus da terra.

26 ויאמרו למלך אשור לאמר הגוים אשר הגלית ותושב בערי שמרון לא
ידעו את משפט אלהי הארץ וישלח בם את האריות והנם ממיתים אותם
כאשר אינם ידעים את משפט אלהי הארץ

27 Então, o rei da Assíria mandou dizer Levai ali um dos sacerdotes que transportastes de lá; que ele vá, e habite lá, e lhes ensine o costume do Deus da terra.

27 ויצו מלך אשור לאמר הליכו שמה אחד מהכהנים אשר הגליתם משם
וילכו וישבו שם וירם את משפט אלהי הארץ

28 Veio, pois, um dos sacerdotes que transportaram de Samaria, e habitou em Betel, e lhes ensinou como deviam temer ao SENHOR.

28 ויבא אחד מהכהנים אשר הגלו משמרון וישב בבית אל ויהי מורה אתם איך ייראו את יהוה

29 Porém cada nação fez os seus deuses, e os puseram nas casas dos altos que os samaritanos fizeram, cada nação nas suas cidades, nas quais habitavam.

29 ויהיו עשים גוי גוי אלהיו ויניחו בבית הבמות אשר עשו השמרנים גוי גוי בעריהם אשר הם ישבים שם

30 E os de Babel fizeram Sucote-Benote; e os de Cuta fizeram Nergal; e os de Hamate fizeram Asima;

30 ואנשי בבל עשו את סכות בנות ואנשי כות עשו את נרגל ואנשי חמת עשו את אשימא

31 E os aveus fizeram Nibaz e Tartaque; e os sefarvitas queimavam seus filhos no fogo a Adrameleque e a Anameleque, deuses de Sefarvaim.

31 והעוים עשו נבחז ואת תרתק והספרוים שרפים את בניהם באש לאדרמלך וענמלך אלה ספרים

32 Assim temiam ao SENHOR e dos mais humildes se fizeram sacerdotes dos lugares altos, os quais exerciam o ministério nas casas dos lugares altos.

32 ויהיו יראים את יהוה ויעשו להם מקצותם כהני במות ויהיו עשים להם בבית הבמות

33 Assim, ao SENHOR temiam e também a seus deuses serviam, segundo o costume das nações dentre as quais tinham sido transportados.

33 את יהוה היו יראים ואת אלהיהם היו עבדים כמשפט הגוים אשר הגלו אתם משם

34 Até ao dia de hoje fazem segundo os primeiros costumes; não temem ao SENHOR, nem fazem segundo os seus estatutos, e segundo as suas ordenanças e segundo a lei, e segundo o mandamento que o SENHOR ordenou aos filhos de Jacó, a quem deu o nome de Israel.

34 עד היום הזה הם עשים כמשפטים הראשנים אינם יראים את יהוה ואינם עשים כחקתם וכמשפטם וכתורה וכמצוה אשר צוה יהוה את בני יעקב אשר שם שמו ישראל

35 Contudo, o SENHOR tinha feito um concerto com eles e lhes ordenara, dizendo Não temereis a outros deuses, nem vos inclinareis diante deles, nem os servireis, nem lhes sacrificareis.

35 ויכרת יהוה אתם ברית ויצום לאמר לא תיראו אלהים אחרים ולא תשתחוו להם ולא תעבדום ולא תזבחו להם

36 Mas ao SENHOR, que vos fez subir da terra do Egito com grande força e com braço estendido, a este temereis, e a ele vos inclinareis, e a ele sacrificareis.

36 כי אם את יהוה אשר העלה אתכם מארץ מצרים בכח גדול ובזרוע נטויה אתו תיראו ולו תשתחוו ולו תזבחו

37 E os estatutos, e as ordenanças, e a lei, e o mandamento que vos escreveu, tereis cuidado de os observar todos os dias; e não temereis a outros deuses.

37 ואת החקים ואת המשפטים והתורה והמצוה אשר כתב לכם תשמרון לעשות כל הימים ולא תיראו אלהים אחרים

38 E do concerto que fiz convosco vos não esquecereis; e não temereis a outros deuses.

38 והברית אשר כרתי אתכם לא תשכחו ולא תיראו אלהים אחרים

39 Mas ao SENHOR, vosso Deus, temereis, e ele vos livrará das mãos de todos os vossos inimigos.

39 כי אם את יהוה אלהיכם תיראו והוא יציל אתכם מיד כל איביכם

40 Porém eles não ouviram; antes, fizeram segundo o seu primeiro costume.

40 ולא שמעו כי אם כמשפטם הראשון הם עשים

41 Assim, estas nações temiam ao SENHOR e serviam as suas imagens de escultura; como fizeram seus pais, assim fazem também seus filhos e os filhos de seus filhos, até ao dia de hoje.

41 ויהיו הגוים האלה יראים את יהוה ואת פסיליהם היו עבדים גם בניהם ובני בניהם כאשר עשו אבתם הם עשים עד היום הזה

II Reis 18

1 E sucedeu que, no terceiro ano de Oséias, filho de Elá, rei de Israel, começou a reinar Ezequias, filho de Acaz, rei de Judá.

1 ויהי בשנת שלש להושע בן אלה מלך ישראל מלך חזקיה בן אחז מלך יהודה

2 Tinha vinte e cinco anos de idade quando começou a reinar e vinte e nove anos reinou em Jerusalém; e era o nome de sua mãe Abi, filha de Zacarias.

2 בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו אבי בת זכריה

3 E fez o que era reto aos olhos do SENHOR, conforme tudo o que fizera Davi, seu pai.

3 ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה דוד אביו

4 Este tirou os altos, e quebrou as estátuas, e deitou abaixo os bosques, e fez em pedaços a serpente de metal que Moisés fizera, porquanto até àquele dia os filhos de Israel lhe queimavam incenso e lhe chamavam Neustã.

4 הוא הסיר את הבמות ושבר את המצבת וכרת את האשרה וכתת נחש הנחשת אשר עשה משה כי עד הימים ההמה היו בני ישראל מקטרים לו ויקרא לו נחשתן

5 No SENHOR, Deus de Israel, confiou, de maneira que, depois dele, não houve seu semelhante entre todos os reis de Judá, nem entre os que foram antes dele.

5 ביהוה אלהי ישראל בטח ואחריו לא היה כמהו בכל מלכי יהודה ואשר היו לפניו

6 Porque se chegou ao SENHOR, não se apartou de após ele e guardou os mandamentos que o SENHOR tinha dado a Moisés.

6 וידבק ביהוה לא סר מאחריו וישמר מצותיו אשר צוה יהוה את משה

7 Assim, foi o SENHOR com ele; para onde quer que saía, se conduzia com prudência; e se revoltou contra o rei da Assíria e não o serviu.

7 והיה יהוה עמו בכל אשר יצא ישכיל וימרד במלך אשור ולא עבדו

8 Ele feriu os filisteus até Gaza, como também os termos dela, desde a torre dos atalaias até à cidade forte.

8 הוא הכה את פלשתים עד עזה ואת גבוליה ממגדל נוצרים עד עיר מבצר

9 E sucedeu, no quarto ano do rei Ezequias (que era o sétimo ano de Oséias, filho de Elá, rei de Israel), que Salmaneser, rei da Assíria, subiu contra Samaria e a cercou.

9 ויהי בשנה הרביעית למלך חזקיהו היא השנה השביעית להושע בן אלה
מלך ישראל עלה שלמנאסר מלך אשור על שמרון ויצר עליה

10 E a tomaram ao fim de três anos; sim, no ano sexto de Ezequias, que era o ano nono de Oséias, rei de Israel, Samaria foi tomada.

10 וילכדה מקצה שלש שנים בשנת שש לחזקיה היא שנת תשע להושע
מלך ישראל נלכדה שמרון

11 E o rei da Assíria transportou a Israel para a Assíria; e os fez levar para Hala e para Habor, junto ao rio Gozã, e às cidades dos medos;

11 ויגל מלך אשור את ישראל אשורה וינחם בחלח ובחבור נהר גוזן וערי
מדי

12 porquanto não obedeceram à voz do SENHOR, seu Deus; antes, traspassaram o seu concerto e tudo quanto Moisés, servo do SENHOR, tinha ordenado; nem o ouviram nem o fizeram.

12 על אשר לא שמעו בקול יהוה אלהיהם ויעברו את בריתו את כל אשר
צוה משה עבד יהוה ולא שמעו ולא עשו

13 Porém, no ano décimo-quarto do rei Ezequias subiu Senaqueribe, rei da Assíria, contra todas as cidades fortes de Judá e as tomou.

13 ובארבע עשרה שנה למלך חזקיה עלה סנחריב מלך אשור על כל ערי
יהודה הבצרות ויתפשם

14 Então, Ezequias, rei de Judá, enviou ao rei da Assíria, a Laquis, dizendo Pequei; retira-te de mim; tudo o que me impuseres levarei. Então, o rei da Assíria impôs a Ezequias, rei de Judá, trezentos talentos de prata e trinta talentos de ouro.

14 וישלח חזקיה מלך יהודה אל מלך אשור לכישה לאמר חטאתי שוב
מעלי את אשר תתן עלי אשא וישם מלך אשור על חזקיה מלך יהודה שלש
מאות ככר כסף ושלשים ככר זהב

15 Assim, deu Ezequias toda a prata que se achou na Casa do SENHOR e nos tesouros da casa do rei.

15 ויתן חזקיה את כל הכסף הנמצא בית יהוה ובאצרות בית המלך

16 Naquele tempo, cortou Ezequias o ouro das portas do templo do SENHOR e das ombreiras, de que Ezequias, rei de Judá, as cobrira, e o deu ao rei da Assíria.

16 בעת ההיא קצץ חזקיה את דלתות היכל יהוה ואת האמנות אשר צפה
חזקיה מלך יהודה ויתנם למלך אשור

17 Contudo, enviou o rei da Assíria a Tartã, e a Rabe-Saris, e a Rabsaqué, de Laquis, com um grande exército, ao rei Ezequias, a Jerusalém; e subiram, e vieram a Jerusalém; e, subindo e vindo eles, pararam ao pé do aqueduto da piscina superior, que está junto ao caminho do campo do lavandeiro.

17 וישלח מלך אשור את תרתן ואת רב סריס ואת רב שקה מן לכיש אל
המלך חזקיהו בחיל כבד ירושלם ויעלו ויבאו ירושלם ויעלו ויבאו ויעמדו
בתעלת הברכה העליונה אשר במסלת שדה כובס

18 E chamaram o rei, e saiu a eles Eliaquim, filho de Hilquias, o mordomo, e Sebna, o escrivão, e Joá, filho de Asafe, o chanceler.

18 ויקראו אל המלך ויצא אלהם אליקים בן חלקיהו אשר על הבית
ושבנה הספר ויואח בן אסף המזכיר

19 E Rabsaqué lhes disse Ora, dizei a Ezequias Assim diz o grande rei, o rei da Assíria Que confiança é esta em que confias?

19 ויאמר אלהם רב שקה אמרו נא אל חזקיהו כה אמר המלך הגדול מלך
אשור מה הבטחון הזה אשר בטחת

20 Dizes tu (porém palavra de lábios é) Há conselho e poder para
a guerra. Em que, pois, agora, confias, que contra mim te
revoltas?

20 אמרת אך דבר שפתים עצה וגבורה למלחמה עתה על מי בטחת כי
מרדת בי

21 Eis que, agora, tu confias naquele bordão de cana quebrada,
no Egito, no qual, se alguém se encostar, entrar-lhe -á pela mão e
lha furará; assim é Faraó, rei do Egito, para com todos os que
nele confiam.

21 עתה הנה בטחת לך על משענת הקנה הרצוץ הזה על מצרים אשר
יסמך איש עליו ובא בכפו ונקבה כן פרעה מלך מצרים לכל הבטחים עליו

22 Se, porém, me disserdes No SENHOR, nosso Deus, confiamos,
porventura, não é este aquele cujos altos e cujos altares Ezequias
tirou, dizendo a Judá e a Jerusalém Perante este altar vos
inclinareis em Jerusalém?

22 וכי תאמרון אלי אל יהוה אלהינו בטחנו הלוא הוא אשר הסיר חזקיהו
את במתיו ואת מזבחתיו ויאמר ליהודה ולירושלם לפני המזבח הזה
תשתחוו בירושלם

23 Ora, pois, dá agora reféns ao meu senhor, o rei da Assíria, e
dar-te-ei dois mil cavalos, se tu puderes dar cavaleiros para eles.

23 ועתה התערב נא את אדני את מלך אשור ואתנה לך אלפים סוסים אם
תוכל לתת לך רכבים עליהם

24 Como, pois, farias virar o rosto de um só príncipe dos
menores servos de meu senhor? Porém tu confias no Egito, por
causa dos carros e cavaleiros.

24 ואיך תשיב את פני פחת אחד עבדי אדני הקטנים ותבטח לך על מצרים
לרכב ולפרשים

25 Agora, pois, subi eu, porventura, sem o SENHOR contra este lugar, para o destruir? O SENHOR me disse Sobe contra esta terra e destrói-a.

25 עתה המבלעדי יהוה עליתי על המקום הזה להשחתו יהוה אמר אלי עלה על הארץ הזאת והשחיתה

26 Então, disseram Eliaquim, filho de Hilquias, e Sebna, e Joá, a Rabsaqué Rogamos-te que fales aos teus servos em siríaco, porque bem o entendemos; e não nos fales em judaico, aos ouvidos do povo que está em cima do muro.

26 ויאמר אליקים בן חלקיהו ושבנה ויואח אל רב שקה דבר נא אל עבדיך ארמית כי שמעים אנחנו ואל תדבר עמנו יהודית באזני העם אשר על החמה

27 Porém Rabsaqué lhes disse Porventura, mandou-me meu senhor só a teu senhor e a ti, para falar estas palavras? E não, antes, aos homens que estão sentados em cima do muro, para que juntamente convosco comam o seu esterco e bebam a sua urina?

27 ויאמר אליהם רב שקה העל אדניך ואליך שלחני אדני לדבר את הדברים האלה הלא על האנשים הישבים על החמה לאכל את חריהם ולשתות את שיניהם עמכם

28 Rabsaqué, pois, se pôs em pé, e clamou em alta voz em judaico, e falou, e disse Ouvi a palavra do grande rei, do rei da Assíria.

28 ויעמד רב שקה ויקרא בקול גדול יהודית וידבר ויאמר שמעו דבר המלך הגדול מלך אשור

29 Assim diz o rei Não vos engane Ezequias; porque não vos poderá livrar da sua mão;

29 כה אמר המלך אל ישיא לכם חזקיהו כי לא יוכל להציל אתכם מידו

30 nem tampouco vos faça Ezequias confiar no SENHOR, dizendo Certamente nos livrará o SENHOR, e esta cidade não será entregue na mão do rei da Assíria.

30 ואל יבטח אתכם חזקיהו אל יהוה לאמר הצל יצילנו יהוה ולא תנתן את העיר הזאת ביד מלך אשור

31 Não deis ouvidos a Ezequias; porque assim diz o rei da Assíria Contratai comigo por presentes e saí a mim; e coma cada um da sua vide e da sua figueira e beba cada um a água da sua cisterna.

31 אל תשמעו אל חזקיהו כי כה אמר מלך אשור עשו אתי ברכה וצאו אלי ואכלו איש גפנו ואיש תאנתו ושתו איש מי בורו

32 Até que eu venha e vos leve para uma terra como a vossa, terra de trigo e de mosto, terra de pão e de vinhas, terra de oliveiras, de azeite e de mel; e assim vivereis e não morrereis; não deis ouvidos a Ezequias, porque vos incita, dizendo O SENHOR nos livrará.

32 עד באי ולקחתי אתכם אל ארץ כארצכם ארץ דגן ותירוש ארץ לחם וכרמים ארץ זית יצהר ודבש וחיו ולא תמתו ואל תשמעו אל חזקיהו כי יסית אתכם לאמר יהוה יצילנו

33 Porventura, os deuses das nações puderam livrar, cada um a sua terra, das mãos do rei da Assíria?

33 ההצל הצילו אלהי הגוים איש את ארצו מיד מלך אשור

34 Que é feito dos deuses de Hamate e de Arpade? Que é feito dos deuses de Sefarvaim, Hena e Iva? Porventura, livraram a Samaria da minha mão?

34 איה אלהי חמת וארפד איה אלהי ספרוים הנע ועוה כי הצילו את שמרון מידי

35 Quais são eles dentre todos os deuses das terras, os que livraram a sua terra da minha mão, para que o SENHOR livrasse a Jerusalém da minha mão?

35 מי בכל אלהי הארצות אשר הצילו את ארצם מידי כי יציל יהוה את ירושלם מידי

36 Porém calou-se o povo e não lhe respondeu uma só palavra; porque mandado do rei havia, dizendo Não lhe respondereis.

36 והחרישו העם ולא ענו אתו דבר כי מצות המלך היא לאמר לא תענהו

37 Então, Eliaquim, filho de Hilquias, o mordomo, e Sebna, o escrivão, e Joá, filho de Asafe, o chanceler, vieram a Ezequias com as vestes rasgadas e lhe fizeram saber as palavras de Rabsaqué.

37 ויבא אליקים בן חלקיה אשר על הבית ושבנא הספר ויואח בן אסף המזכיר אל חזקיהו קרועי בגדים ויגדו לו דברי רב שקה

II Reis 19

1 E aconteceu que Ezequias, tendo-o ouvido, rasgou as suas vestes, e se cobriu de pano de saco, e entrou na Casa do SENHOR.

1 ויהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע את בגדיו ויתכס בשק ויבא בית יהוה

2 Então, enviou a Eliaquim, o mordomo, e a Sebna, o escrivão, e aos anciãos dos sacerdotes cobertos de pano de saco, ao profeta Isaías, filho de Amoz;

2 וישלח את אליקים אשר על הבית ושבנא הספר ואת זקני הכהנים מתכסים בשקים אל ישעיהו הנביא בן אמוץ

3 os quais disseram-lhe Assim diz Ezequias Este dia é dia de angústia, e de vituperação, e de blasfêmia; porque os filhos chegaram ao parto, e não há força para os ter.

3 ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו יום צרה ותוכחה ונאצה היום הזה כי באו בנים עד משבר וכח אין ללדה

4 Bem pode ser que o SENHOR, teu Deus, ouça todas as palavras de Rabsaqué, a quem enviou o seu senhor, o rei da Assíria, para afrontar o Deus vivo e para vituperá-lo com as palavras que o SENHOR, teu Deus, tem ouvido; faze, pois, oração pelo resto que se acha.

4 אולי ישמע יהוה אלהיך את כל דברי רב שקה אשר שלחו מלך אשור אדניו לחרף אלהים חי והוכיח בדברים אשר שמע יהוה אלהיך ונשאת תפלה בעד השארית הנמצאה

5 E os servos do rei Ezequias vieram a Isaías.

5 ויבאו עבדי המלך חזקיהו אל ישעיהו

6 E Isaías lhes disse Assim direis a vosso senhor Assim diz o SENHOR Não temas as palavras que ouviste, com as quais os servos do rei da Assíria me blasfemaram.

6 ויאמר להם ישעיהו כה תאמרון אל אדניכם כה אמר יהוה אל תירא מפני הדברים אשר שמעת אשר גדפו נערי מלך אשור אתי

7 Eis que meterei nele um espírito e ele ouvirá um ruído e voltará para a sua terra; à espada o farei cair na sua terra.

7 הנני נתן בו רוח ושמע שמועה ושב לארצו והפלתיו בחרב בארצו

8 Voltou, pois, Rabsaqué e achou o rei da Assíria pelejando contra Libna, porque tinha ouvido que se havia partido de Laquis.

8 וישב רב שקה וימצא את מלך אשור נלחם על לבנה כי שמע כי נסע מלכיש

9 E, ouvindo ele dizer de Tiraca, rei de Cuxe Eis que há saído para te fazer guerra; tornou a enviar mensageiros a Ezequias, dizendo

9 וישמע אל תרהקה מלך כוש לאמר הנה יצא להלחם אתך וישב וישלח מלאכים אל חזקיהו לאמר

10 Assim falareis a Ezequias, rei de Judá, dizendo Não te engane o teu Deus, em quem confias, dizendo Jerusalém não será entregue na mão do rei da Assíria.

10 כה תאמרון אל חזקיהו מלך יהודה לאמר אל ישאך אלהיך אשר אתה בטח בו לאמר לא תנתן ירושלם ביד מלך אשור

11 Eis que já tens ouvido o que fizeram os reis da Assíria a todas as terras, destruindo-as totalmente; e tu te livrarás?

11 הנה אתה שמעת את אשר עשו מלכי אשור לכל הארצות להחרימם ואתה תנצל

12 Porventura, as livraram os deuses das nações, a quem destruíram, como a Gozã e a Harã, e a Rezefe, e aos filhos de Éden, que estavam em Telassar?

12 ההצילו אתם אלהי הגוים אשר שחתו אבותי את גוזן ואת חרן ורצף ובני עדן אשר בתלאשר

13 Que é feito do rei de Hamate, e do rei de Arpade, e do rei da cidade de Sefarvaim, de Hena e de Iva?

13 איו מלך חמת ומלך ארפד ומלך לעיר ספרוים הנע ועוה

14 Recebendo, pois, Ezequias as cartas das mãos dos mensageiros e lendo-as, subiu à Casa do SENHOR; e Ezequias as estendeu perante o SENHOR.

14 ויקח חזקיהו את הספרים מיד המלאכים ויקראם ויעל בית יהוה
ויפרשהו חזקיהו לפני יהוה

15 E orou Ezequias perante o SENHOR e disse Ó SENHOR, Deus de Israel, que habitas entre os querubins, tu mesmo, só tu és Deus de todos os reinos da terra; tu fizeste os céus e a terra.

15 ויתפלל חזקיהו לפני יהוה ויאמר יהוה אלהי ישראל ישב הכרבים אתה הוא האלהים לבדך לכל ממלכות הארץ אתה עשית את השמים ואת הארץ

16 Inclina, SENHOR, o teu ouvido e ouve; abre, SENHOR, os teus olhos e olha e ouve as palavras de Senaqueribe, que ele enviou para afrontar o Deus vivo.

16 הטה יהוה אזנך ושמע פקח יהוה עיניך וראה ושמע את דברי סנחריב אשר שלחו לחרף אלהים חי

17 Verdade é, ó SENHOR, que os reis da Assíria assolaram as nações e as suas terras.

17 אמנם יהוה החריבו מלכי אשור את הגוים ואת ארצם

18 E lançaram os seus deuses no fogo, porquanto deuses não eram, mas obra de mãos de homens, madeira e pedra; por isso, os destruíram.

18 ונתנו את אלהיהם באש כי לא אלהים המה כי אם מעשה ידי אדם עץ ואבן ויאבדום

19 Agora, pois, ó SENHOR, nosso Deus, sê servido de nos livrar da sua mão; e, assim, saberão todos os reinos da terra que só tu és o SENHOR Deus.

19 ועתה יהוה אלהינו הושיענו נא מידו וידעו כל ממלכות הארץ כי אתה יהוה אלהים לבדך

20 Então, Isaías, filho de Amoz, mandou dizer a Ezequias Assim diz o SENHOR, Deus de Israel O que me pediste acerca de Senaqueribe, rei da Assíria, eu o ouvi.

20 וישלח ישעיהו בן אמוץ אל חזקיהו לאמר כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר התפללת אלי אל סנחרב מלך אשור שמעתי

21 Esta é a palavra que o SENHOR falou dele A virgem, a filha de Sião, te despreza, de ti zomba; a filha de Jerusalém meneia a cabeça por detrás de ti.

21 זה הדבר אשר דבר יהוה עליו בזה לך לעגה לך בתולת בת ציון אחריך ראש הניעה בת ירושלם

22 A quem afrontaste e blasfemaste? E contra quem alçaste a voz e ergueste os teus olhos ao alto? Contra o Santo de Israel?

22 את מי חרפת וגדפת ועל מי הרימות קול ותשא מרום עיניך על קדוש ישראל

23 Por meio de teus mensageiros, afrontaste o SENHOR e disseste Com a multidão de meus carros, subo eu ao alto dos montes, aos lados do Líbano, e cortarei os seus altos cedros e as suas mais formosas faias, e entrarei nas suas pousadas extremas, até no bosque do seu campo fértil.

23 ביד מלאכיך חרפת אדני ותאמר ברכב רכבי אני עליתי מרום הרים ירכתי לבנון ואכרת קומת ארזיו מבחור ברשיו ואבואה מלון קצה יער כרמלו

24 Eu cavei, e bebi águas estranhas, e com as plantas de meus pés secarei todos os rios dos lugares fortes.

24 אני קרתי ושתיתי מים זרים ואחרב בכף פעמי כל יארי מצור

25 Porventura, não ouviste que já dantes fiz isso e já desde os dias antigos o formei? Agora, porém, o fiz vir, para que fosses tu que reduzisses as cidades fortes a montões desertos.

25 הלא שמעת למרחוק אתה עשיתי למימי קדם ויצרתיה עתה הביאתיה ותהי להשות גלים נצים ערים בצרות

26 Por isso, os moradores delas, com as mãos encolhidas, ficaram pasmados e confundidos; eram como a erva do campo, e a hortaliça verde, e o feno dos telhados, e o trigo queimado, antes que se levante.

26 וישביהן קצרי יד חתו ויבשו היו עשב שדה וירק דשא חציר גגות ושדפה לפני קמה

27 Porém o teu assentar, e o teu sair, e o teu entrar, e o teu furor contra mim, eu o sei.

27 ושבתך וצאתך ובאך ידעתי ואת התרגזך אלי

28 Por causa do teu furor contra mim e porque a tua revolta subiu aos meus ouvidos, portanto, porei o meu anzol no teu nariz e o meu freio, nos teus lábios e te farei voltar pelo caminho por onde vieste.

28 יען התרגזך אלי ושאננך עלה באזני ושמתי חחי באפך ומתגי בשפתיך והשבתיך בדרך אשר באת בה

29 E isto te será por sinal Este ano se comerá o que nascer por si mesmo, e no ano seguinte o que daí proceder; porém, no terceiro ano, semeai, e segai, e plantai vinhas, e comei os seus frutos.

29 וזה לך האות אכול השנה ספיח ובשנה השנית סחיש ובשנה השלישית זרעו וקצרו ונטעו כרמים ואכלו פרים

30 Porque o que escapou da casa de Judá e ficou de resto
tornará a lançar raízes para baixo e dará fruto para cima.

30 ויספה פליטת בית יהודה הנשארה שרש למטה ועשה פרי למעלה

31 Porque de Jerusalém sairá o restante, e do monte de Sião, o
que escapou; o zelo do SENHOR fará isso.

31 כי מירושלם תצא שארית ופליטה מהר ציון קנאת יהוה תעשה זאת

32 Portanto, assim diz o SENHOR acerca do rei da Assíria Não
entrará nesta cidade, nem lançará nela flecha alguma; nem
tampouco virá perante ela com escudo, nem levantará contra ela
tranqueira alguma.

32 לכן כה אמר יהוה אל מלך אשור לא יבא אל העיר הזאת ולא יורה שם
חץ ולא יקדמנה מגן ולא ישפך עליה סללה

33 Pelo caminho por onde vier, por ele voltará; porém nesta
cidade não entrará, diz o SENHOR.

33 בדרך אשר יבא בה ישוב ואל העיר הזאת לא יבא נאם יהוה

34 Porque eu ampararei a esta cidade, para a livrar, por amor de
mim e por amor do meu servo Davi.

34 וגנותי אל העיר הזאת להושיעה למעני ולמען דוד עבדי

35 Sucedeu, pois, que naquela mesma noite, saiu o anjo do
SENHOR e feriu no arraial dos assírios a cento e oitenta e cinco
mil deles; e, levantando-se pela manhã cedo, eis que todos eram
corpos mortos.

35 ויהי בלילה ההוא ויצא מלאך יהוה ויך במחנה אשור מאה שמונים
וחמשה אלף וישכימו בבקר והנה כלם פגרים מתים

36 Então, Senaqueribe, rei da Assíria, partiu, e foi; e voltou e ficou em Nínive.

36 ויסע וילך וישב סנחריב מלך אשור וישב בנינוה

37 E sucedeu que, estando ele prostrado na casa de Nisroque, seu deus, Adrameleque e Sarezer, seus filhos, o feriram à espada; porém eles escaparam para a terra de Ararate; e Esar-Hadom, seu filho, reinou em seu lugar.

37 ויהי הוא משתחוה בית נסרך אלהיו ואדרמלך ושראצר הכהו בחרב והמה נמלטו ארץ אררט וימלך אסר חדן בנו תחתיו

II Reis 20

1 Naqueles dias, adoeceu Ezequias de morte; e o profeta Isaías, filho de Amoz, veio a ele e lhe disse Assim diz o SENHOR Ordena a tua casa, porque morrerás e não viverás.

1 בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבא אליו ישעיהו בן אמוץ הנביא ויאמר אליו כה אמר יהוה צו לביתך כי מת אתה ולא תחיה

2 Então, virou o rosto para a parede e orou ao SENHOR, dizendo

2 ויסב את פניו אל הקיר ויתפלל אל יהוה לאמר

3 Ah! SENHOR! Sê servido de te lembrar de que andei diante de ti em verdade e com o coração perfeito e fiz o que era reto aos teus olhos. E chorou Ezequias muitíssimo.

3 אנה יהוה זכר נא את אשר התהלכתי לפניך באמת ובלבב שלם והטוב בעיניך עשיתי ויבך חזקיהו בכי גדול

4 Sucedeu, pois, que, não havendo Isaías ainda saído do meio do pátio, veio a ele a palavra do SENHOR, dizendo

4 ויהי ישעיהו לא יצא העיר התיכנה ודבר יהוה היה אליו לאמר

5 Volta e dize a Ezequias, chefe do meu povo Assim diz o SENHOR, Deus de Davi, teu pai Ouvi a tua oração e vi as tuas lágrimas; eis que eu te sararei; ao terceiro dia subirás à Casa do SENHOR.

5 שוב ואמרת אל חזקיהו נגיד עמי כה אמר יהוה אלהי דוד אביך שמעתי את תפלתך ראיתי את דמעתך הנני רפא לך ביום השלישי תעלה בית יהוה

6 E acrescentarei aos teus dias quinze anos e das mãos do rei da Assíria te livrarei, a ti e a esta cidade; e ampararei esta cidade por amor de mim e por amor de Davi, meu servo.

6 והספתי על ימיך חמש עשרה שנה ומכף מלך אשור אצילך ואת העיר הזאת וגנותי על העיר הזאת למעני ולמען דוד עבדי

7 Disse mais Isaías Tomai uma pasta de figos. E a tomaram e a puseram sobre a chaga; e ele sarou.

7 ויאמר ישעיהו קחו דבלת תאנים ויקחו וישימו על השחין ויחי

8 E Ezequias disse a Isaías Qual é o sinal de que o SENHOR me sarará e de que, ao terceiro dia, subirei à Casa do SENHOR?

8 ויאמר חזקיהו אל ישעיהו מה אות כי ירפא יהוה לי ועליתי ביום השלישי בית יהוה

9 E disse Isaías Isto te será sinal, da parte do SENHOR, de que o SENHOR cumprirá a palavra que disse Adiantar-se -á a sombra dez graus ou voltará dez graus atrás?

9 ויאמר ישעיהו זה לך האות מאת יהוה כי יעשה יהוה את הדבר אשר דבר הלך הצל עשר מעלות אם ישוב עשר מעלות

10 Então, disse Ezequias É fácil que a sombra decline dez graus; não aconteça isso, mas volte a sombra dez graus.

10 ויאמר יחזקיהו נקל לצל לנטות עשר מעלות לא כי ישוב הצל אחרנית
עשר מעלות

11 Então, o profeta Isaías clamou ao SENHOR; e fez voltar a sombra dez graus, pelos graus que já tinha declinado no relógio de sol de Acaz.

11 ויקרא ישעיהו הנביא אל יהוה וישב את הצל במעלות אשר ירדה
במעלות אחז אחרנית עשר מעלות

12 Naquele tempo, enviou Merodaque-Baladã, filho de Baladã, rei de Babilônia, cartas e um presente a Ezequias; porque ouvira que Ezequias tinha estado doente.

12 בעת ההיא שלח בראדך בלאדן בן בלאדן מלך בבל ספרים ומנחה אל
חזקיהו כי שמע כי חלה חזקיהו

13 E Ezequias lhes deu ouvidos e lhes mostrou toda a casa de seu tesouro, a prata, e o ouro, e as especiarias, e os melhores unguentos, e a sua casa de armas, e tudo quanto se achou nos seus tesouros; coisa nenhuma houve que lhes não mostrasse, nem em sua casa, nem em todo o seu domínio.

13 וישמע עליהם חזקיהו ויראם את כל בית נכתה את הכסף ואת הזהב
ואת הבשמים ואת שמן הטוב ואת בית כליו ואת כל אשר נמצא באוצרתיו
לא היה דבר אשר לא הראם חזקיהו בביתו ובכל ממשלתו

14 Então, o profeta Isaías veio ao rei Ezequias e lhe disse Que disseram aqueles homens, e de onde vieram a ti? E disse Ezequias De um país mui remoto vieram, de Babilônia.

14 ויבא ישעיהו הנביא אל המלך חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו האנשים
האלה ומאין יבאו אליך ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה באו מבבל

15 E disse ele Que viram em tua casa? E disse Ezequias Tudo quanto há em minha casa viram; coisa nenhuma há nos meus tesouros que eu lhes não mostrasse.

15 ויאמר מה ראו בביתך ויאמר חזקיהו את כל אשר בביתי ראו לא היה דבר אשר לא הראיתם באצרתי

16 Então, disse Isaías a Ezequias Ouve a palavra do SENHOR.

16 ויאמר ישעיהו אל חזקיהו שמע דבר יהוה

17 Eis que vêm dias em que tudo quanto houver em tua casa, com que entesouraram teus pais até ao dia de hoje, será levado para Babilônia; não ficará coisa alguma, disse o SENHOR.

17 הנה ימים באים ונשא כל אשר בביתך ואשר אצרו אבתיך עד היום הזה בבלה לא יותר דבר אמר יהוה

18 E ainda até de teus filhos, que procederem de ti, e que tu gerares tomarão, para que sejam eunucos no paço do rei de Babilônia.

18 ומבניך אשר יצאו ממך אשר תוליד יקח והיו סריסים בהיכל מלך בבל

19 Então, disse Ezequias a Isaías Boa é a palavra do SENHOR que disseste. Disse mais E não haverá, pois, em meus dias paz e verdade?

19 ויאמר חזקיהו אל ישעיהו טוב דבר יהוה אשר דברת ויאמר הלוא אם שלום ואמת יהיה בימי

20 Ora, o mais dos atos de Ezequias, e todo o seu poder, e como fez a piscina e o aqueduto, e como fez vir a água à cidade, porventura, não estão escritos no livro das Crônicas dos Reis de Judá?

20 ויתר דברי חזקיהו וכל גבורתו ואשר עשה את הברכה ואת התעלה ויבא את המים העירה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה

21 E Ezequias dormiu com seus pais; e Manassés, seu filho, reinou em seu lugar.

21 וישכב חזקיהו עם אבתיו וימלך מנשה בנו תחתיו

II Reis 21

1 Tinha Manassés doze anos de idade quando começou a reinar e cinquenta e cinco anos reinou em Jerusalém; e era o nome de sua mãe Hefzibá.

1 בן שתים עשרה שנה מנשה במלכו וחמשים וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו חפצי בה

2 E fez o que era mal aos olhos do SENHOR, conforme as abominações dos gentios que o SENHOR desterrara de suas possessões de diante dos filhos de Israel.

2 ויעש הרע בעיני יהוה כתועבת הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל

3 Porque tornou a edificar os altos que Ezequias, seu pai, tinha destruído, e levantou altares a Baal, e fez um bosque como o que fizera Acabe, rei de Israel, e se inclinou diante de todo o exército dos céus, e os serviu.

3 וישב ויבן את הבמות אשר אבד חזקיהו אביו ויקם מזבחת לבעל ויעש אשרה כאשר עשה אחאב מלך ישראל וישתחו לכל צבא השמים ויעבד אתם

4 E edificou altares na Casa do SENHOR, de que o SENHOR tinha dito Em Jerusalém, porei o meu nome.

4 ובנה מזבחת בבית יהוה אשר אמר יהוה בירושלם אשים את שמי

5 Também edificou altares a todo o exército dos céus em ambos os átrios da Casa do SENHOR.

5 ויבן מזבחות לכל צבא השמים בשתי חצרות בית יהוה

6 E até fez passar a seu filho pelo fogo, e adivinhava pelas nuvens, e era agoureiro, e instituiu adivinhos e feiticeiros, e prosseguiu em fazer mal aos olhos do SENHOR, para o provocar à ira.

6 והעביר את בנו באש ועונן ונחש ועשה אוב וידענים הרבה לעשות הרע בעיני יהוה להכעיס

7 Também pôs uma imagem de escultura, do bosque que tinha feito, na casa de que o SENHOR dissera a Davi e a Salomão, seu filho Nesta casa e em Jerusalém, que escolhi de todas as tribos de Israel, porei o meu nome para sempre.

7 וישם את פסל האשרה אשר עשה בבית אשר אמר יהוה אל דוד ואל שלמה בנו בבית הזה ובירושלם אשר בחרתי מכל שבטי ישראל אשים את שמי לעולם

8 E mais não farei mover o pé de Israel desta terra que tenho dado a seus pais, contanto somente que tenham cuidado de fazer conforme tudo o que lhes tenho ordenado e conforme toda a Lei que Moisés, meu servo, lhes ordenou.

8 ולא אסיף להניד רגל ישראל מן האדמה אשר נתתי לאבותם רק אם ישמרו לעשות ככל אשר צויתים ולכל התורה אשר צוה אתם עבדי משה

9 Porém não ouviram; porque Manassés de tal modo os fez errar, que fizeram pior do que as nações que o SENHOR tinha destruído de diante dos filhos de Israel.

9 ולא שמעו ויתעם מנשה לעשות את הרע מן הגוים אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל

10 Então, o SENHOR falou pelo ministério de seus servos, os profetas, dizendo

10 וידבר יהוה ביד עבדיו הנביאים לאמר

11 Porquanto Manassés, rei de Judá, fez estas abominações, fazendo pior do que quanto fizeram os amorreus que antes dele foram e até também a Judá fez pecar com os seus ídolos,

11 יען אשר עשה מנשה מלך יהודה התעבות האלה הרע מכל אשר עשו האמרי אשר לפניו ויחטא גם את יהודה בגלוליו

12 por isso, assim diz o SENHOR, Deus de Israel Eis que hei de trazer tal mal sobre Jerusalém e Judá, que qualquer que ouvir, lhe ficarão retinindo ambas as orelhas.

12 לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני מביא רעה על ירושלם ויהודה אשר כל שמעיו תצלנה שתי אזניו

13 E estenderei sobre Jerusalém o cordel de Samaria e o prumo da casa de Acabe; e limparei Jerusalém, como quem limpa a escudela a limpa e a vira sobre a sua face.

13 ונטיתי על ירושלם את קו שמרון ואת משקלת בית אחאב ומחיתי את ירושלם כאשר ימחה את הצלחת מחה והפך על פניה

14 E desampararei o resto da minha herança, entregá-los-ei na mão de seus inimigos; e far-se-ão roubo e despojo para todos os seus inimigos.

14 ונטשתי את שארית נחלתי ונתתים ביד איביהם והיו לבז ולמשסה לכל איביהם

15 Porquanto fizeram o que era mal aos meus olhos e me provocaram à ira, desde o dia em que seus pais saíram do Egito até hoje.

15 יען אשר עשו את הרע בעיני ויהיו מכעסים אתי מן היום אשר יצאו
אבותם ממצרים ועד היום הזה

16 De mais disso, também Manassés derramou muitíssimo sangue inocente, até que encheu a Jerusalém de um ao outro extremo, afora o seu pecado, com que fez pecar a Judá, fazendo o que era mal aos olhos do SENHOR.

16 וגם דם נקי שפך מנשה הרבה מאד עד אשר מלא את ירושלם פה לפה
לבד מחטאתו אשר החטיא את יהודה לעשות הרע בעיני יהוה

17 Quanto ao mais dos atos de Manassés, e a tudo quanto fez mais, e ao seu pecado, que pecou, porventura, não estão escritos no livro das Crônicas dos Reis de Judá?

17 ויתר דברי מנשה וכל אשר עשה וחטאתו אשר חטא הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי יהודה

18 E Manassés dormiu com seus pais e foi sepultado no jardim da sua casa, no jardim de Uzá; e Amom, seu filho, reinou em seu lugar.

18 וישכב מנשה עם אבתיו ויקבר בגן ביתו בגן עזא וימלך אמון בנו תחתיו

19 Tinha Amom vinte e dois anos de idade quando começou a reinar e dois anos reinou em Jerusalém; e era o nome de sua mãe Mesulemete, filha de Haruz, de Jotbá.

19 בן עשרים ושתים שנה אמון במלכו ושתים שנים מלך בירושלם ושם
אמו משלמת בת חרוץ מן יטבה

20 E fez o que era mal aos olhos do SENHOR, como fizera Manassés, seu pai.

20 ויעש הרע בעיני יהוה כאשר עשה מנשה אביו

21 Porque andou em todo o caminho em que andara seu pai; e serviu os ídolos, a que seu pai tinha servido, e se inclinou diante deles.

21 וילך בכל הדרך אשר הלך אביו ויעבד את הגללים אשר עבד אביו וישתחו להם

22 Assim, deixou o SENHOR, Deus de seus pais, e não andou no caminho do SENHOR.

22 ויעזב את יהוה אלהי אבתיו ולא הלך בדרך יהוה

23 E os servos de Amom conspiraram contra ele e mataram o rei em sua casa.

23 ויקשרו עבדי אמון עליו וימיתו את המלך בביתו

24 Porém o povo da terra feriu todos os que conspiraram contra o rei Amom; e o povo da terra pôs a Josias, seu filho, rei em seu lugar.

24 ויך עם הארץ את כל הקשרים על המלך אמון וימליכו עם הארץ את יאשיהו בנו תחתיו

25 Quanto ao mais dos atos de Amom, e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no livro das Crônicas dos Reis de Judá?

25 ויתר דברי אמון אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה

26 E o sepultaram na sua sepultura, no jardim de Uzá; e Josias, seu filho, reinou em seu lugar.

26 ויקבר אתו בקברתו בגן עזא וימלך יאשיהו בנו תחתיו

II Reis 22

1 Tinha Josias oito anos de idade quando começou a reinar e reinou trinta e um anos em Jerusalém; e era o nome de sua mãe, Jedida, filha de Adaías, de Bozcate.

1 בן שמנה שנה יאשיהו במלכו ושלשים ואחת שנה מלך בירושלם ושם אמו ידידה בת עדיה מבצקת

2 E fez o que era reto aos olhos do SENHOR; e andou em todo o caminho de Davi, seu pai, e não se apartou dele nem para a direita nem para a esquerda.

2 ויעש הישר בעיני יהוה וילך בכל דרך דוד אביו ולא סר ימין ושמאול

3 Sucedeu, pois, que, no ano décimo-oitavo do rei Josias, o rei mandou o escrivão Safã, filho de Azalias, filho de Mesulão, à Casa do SENHOR, dizendo

3 ויהי בשמנה עשרה שנה למלך יאשיהו שלח המלך את שפן בן אצליהו בן משלם הספר בית יהוה לאמר

4 Sobe a Hilquias, o sumo sacerdote, para que tome o dinheiro que se trouxe à Casa do SENHOR, o qual os guardas do umbral da porta ajuntaram do povo.

4 עלה אל חלקיהו הכהן הגדול ויתם את הכסף המובא בית יהוה אשר אספו שמרי הסף מאת העם

5 E que o dêem na mão dos que têm o cargo da obra e estão encarregados da Casa do SENHOR; para que o dêem àqueles que fazem a obra que há na Casa do SENHOR, para repararem as fendas da casa

5 ויתנה על יד עשי המלאכה המפקדים בבית יהוה ויתנו אתו לעשי המלאכה אשר בבית יהוה לחזק בדק הבית

6 aos carpinteiros, e aos edificadores, e aos pedreiros; e para comprar madeira e pedras lavradas, para repararem a casa.

6 לחרשים ולבנים ולגדרים ולקנות עצים ואבני מחצב לחזק את הבית

7 Porém com eles se não fez conta do dinheiro que se lhes entregara nas suas mãos, porquanto procediam com fidelidade.

7 אך לא יחשב אתם הכסף הנתן על ידם כי באמונה הם עשים

8 Então, disse o sumo sacerdote Hilquias ao escrivão Safã Achei o livro da Lei na Casa do SENHOR. E Hilquias deu o livro a Safã, e ele o leu.

8 ויאמר חלקיהו הכהן הגדול על שפן הספר ספר התורה מצאתי בבית יהוה ויתן חלקיה את הספר אל שפן ויקראהו

9 Então, o escrivão Safã veio ao rei, e referiu ao rei a resposta, e disse Teus servos ajuntaram o dinheiro que se achou na casa e o entregaram na mão dos que têm o cargo da obra, que estão encarregados da Casa do SENHOR.

9 ויבא שפן הספר אל המלך וישב את המלך דבר ויאמר התיכו עבדיך את הכסף הנמצא בבית ויתנהו על יד עשי המלאכה המפקדים בית יהוה

10 Também Safã, o escrivão, fez saber ao rei dizendo O sacerdote Hilquias me deu um livro. E Safã o leu diante do rei.

10 ויגד שפן הספר למלך לאמר ספר נתן לי חלקיה הכהן ויקראהו שפן לפני המלך

11 Sucedeu, pois, que, ouvindo o rei as palavras do livro da Lei, rasgou as suas vestes.

11 ויהי כשמע המלך את דברי ספר התורה ויקרע את בגדיו

12 E o rei mandou a Hilquias, o sacerdote, e a Aicão, filho de Safã, e a Acbor, filho de Micaías, e a Safã, o escrivão, e a Asaías, o servo do rei, dizendo

12 ויצו המלך את חלקיה הכהן ואת אחיקם בן שפן ואת עכבור בן מיכיה ואת שפן הספר ואת עשיה עבד המלך לאמר

13 Ide e consultai ao SENHOR por mim, e pelo povo, e por todo o Judá, acerca das palavras deste livro que se achou; porque grande é o furor do SENHOR que se acendeu contra nós, porquanto nossos pais não deram ouvidos às palavras deste livro, para fazerem conforme tudo quanto de nós está escrito.

13 לכו דרשו את יהוה בעדי ובעד העם ובעד כל יהודה על דברי הספר הנמצא הזה כי גדולה חמת יהוה אשר היא נצתה בנו על אשר לא שמעו אבתינו על דברי הספר הזה לעשות ככל הכתוב עלינו

14 Então, o sacerdote Hilquias, e Aicão, e Acbor, e Safã, e Asaías foram à profetisa Hulda, mulher de Salum, filho de Ticva, o filho de Harás, o guarda das vestiduras (e ela habitava em Jerusalém, na segunda parte) e lhe falaram.

14 וילך חלקיהו הכהן ואחיקם ועכבור ושפן ועשיה אל חלדה הנביאה אשת שלם בן תקוה בן חרחס שמר הבגדים והיא ישבת בירושלם במשנה וידברו אליה

15 E ela lhes disse Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel Dizei ao homem que vos enviou a mim

15 ותאמר אליהם כה אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר שלח אתכם אלי

16 Assim diz o SENHOR Eis que trarei mal sobre este lugar e sobre os seus moradores, a saber, todas as palavras do livro que leu o rei de Judá.

16 כה אמר יהוה הנני מביא רעה אל המקום הזה ועל ישביו את כל דברי הספר אשר קרא מלך יהודה

17 Porquanto me deixaram e queimaram incenso a outros deuses, para me provocarem à ira por todas as obras das suas mãos, o meu furor se acendeu contra este lugar e não se apagará.

17 תחת אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים למען הכעיסני בכל מעשה ידיהם ונצתה חמתי במקום הזה ולא תכבה

18 Porém ao rei de Judá, que vos enviou a consultar ao SENHOR, assim lhe direis Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel, acerca das palavras que ouviste

18 ואל מלך יהודה השלח אתכם לדרש את יהוה כה תאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי ישראל הדברים אשר שמעת

19 Porquanto o teu coração se enterneceu, e te humilhaste perante o SENHOR, quando ouviste o que falei contra este lugar e contra os seus moradores, que seriam para assolação e para maldição, e rasgaste as tuas vestes, e choraste perante mim, também eu te ouvi, diz o SENHOR.

19 יען רך לבבך ותכנע מפני יהוה בשמעך אשר דברתי על המקום הזה ועל ישביו להיות לשמה ולקללה ותקרע את בגדיך ותבכה לפני וגם אנכי שמעתי נאם יהוה

20 Pelo que eis que eu te ajuntarei a teus pais, e tu serás ajuntado em paz à tua sepultura, e os teus olhos não verão todo o mal que hei de trazer sobre este lugar. Então, tornaram a trazer ao rei a resposta.

20 לכן הנני אספך על אבתיך ונאספת אל קברתיך בשלום ולא תראינה עיניך בכל הרעה אשר אני מביא על המקום הזה וישיבו את המלך דבר

II Reis 23

1 Então, o rei ordenou, e todos os anciãos de Judá e de Jerusalém se ajuntaram a ele.

1 וישלח המלך ויאספו אליו כל זקני יהודה וירושלם

2 E o rei subiu à Casa do SENHOR, e com ele todos os homens de Judá, e todos os moradores de Jerusalém, e os sacerdotes, e os profetas, e todo o povo, desde o menor até ao maior; e leu aos ouvidos deles todas as palavras do livro do concerto, que se achou na Casa do SENHOR.

2 ויעל המלך בית יהוה וכל איש יהודה וכל ישבי ירושלם אתו והכהנים והנביאים וכל העם למקטן ועד גדול ויקרא באזניהם את כל דברי ספר הברית הנמצא בבית יהוה

3 E o rei se pôs em pé junto à coluna e fez o concerto perante o SENHOR, para andarem com o SENHOR, e guardarem os seus mandamentos, e os seus testemunhos, e os seus estatutos, com todo o coração e com toda a alma, confirmando as palavras deste concerto, que estavam escritas naquele livro; e todo o povo esteve por este concerto.

3 ויעמד המלך על העמוד ויכרת את הברית לפני יהוה ללכת אחר יהוה ולשמר מצותיו ואת עדותיו ואת חקתיו בכל לב ובכל נפש להקים את דברי הברית הזאת הכתבים על הספר הזה ויעמד כל העם בברית

4 E o rei mandou ao sumo sacerdote Hilquias, e aos sacerdotes da segunda ordem, e aos guardas do umbral da porta que se tirassem do templo do SENHOR todos os utensílios que se tinham feito para Baal, e para o bosque, e para todo o exército dos céus; e os queimou fora de Jerusalém, nos campos de Cedrom, e levou as cinzas deles a Betel.

4 ויצו המלך את חלקיהו הכהן הגדול ואת כהני המשנה ואת שמרי הסף להוציא מהיכל יהוה את כל הכלים העשוים לבעל ולאשרה ולכל צבא השמים וישרפם מחוץ לירושלם בשדמות קדרון ונשא את עפרם בית אל

5 Também destituiu os sacerdotes que os reis de Judá estabeleceram para incensarem sobre os altos nas cidades de Judá e ao redor de Jerusalém, como também os que incensavam a Baal, ao sol, e à lua, e aos mais planetas, e a todo o exército dos céus.

5 והשבית את הכמרים אשר נתנו מלכי יהודה ויקטר בבמות בערי יהודה ומסבי ירושלם ואת המקטרים לבעל לשמש ולירח ולמזלות ולכל צבא השמים

6 Também tirou da Casa do SENHOR o ídolo do bosque para fora de Jerusalém até o ribeiro de Cedrom, e o queimou junto ao ribeiro de Cedrom, e o desfez em pó, e lançou o seu pó sobre as sepulturas dos filhos do povo.

6 ויצא את האשרה מבית יהוה מחוץ לירושלם אל נחל קדרון וישרף אתה בנחל קדרון וידק לעפר וישלך את עפרה על קבר בני העם

7 Também derribou as casas dos prostitutos cultuais que estavam na Casa do SENHOR, em que as mulheres teciam casinhas para o ídolo do bosque.

7 ויתץ את בתי הקדשים אשר בבית יהוה אשר הנשים ארגות שם בתים לאשרה

8 E a todos os sacerdotes trouxe das cidades de Judá, e profanou os altos em que os sacerdotes incensavam, desde Geba até Berseba, e derribou os altos das portas, que estavam à entrada da porta de Josué, o chefe da cidade, e que estavam à mão esquerda daquele que entrava pela porta da cidade.

8 ויבא את כל הכהנים מערי יהודה ויטמא את הבמות אשר קטרו שמה הכהנים מגבע עד באר שבע ונתץ את במות השערים אשר פתח שער יהושע שר העיר אשר על שמאול איש בשער העיר

9 Mas os sacerdotes dos altos não sacrificavam sobre o altar do SENHOR em Jerusalém; porém comiam pães asmos no meio de seus irmãos.

9 אך לא יעלו כהני הבמות אל מזבח יהוה בירושלם כי אם אכלו מצות בתוך אחיהם

10 Também profanou a Tofete, que está no vale dos filhos de Hinom, para que ninguém fizesse passar a seu filho ou sua filha pelo fogo a Moloque.

10 וטמא את התפת אשר בגי בני הנם לבלתי להעביר איש את בנו ואת בתו באש למלך

11 Também tirou os cavalos que os reis de Judá tinham destinado ao sol, à entrada da Casa do SENHOR, perto da câmara de Natã-Meleque, o eunuco, que estava no recinto; e os carros do sol queimou a fogo.

11 וישבת את הסוסים אשר נתנו מלכי יהודה לשמש מבא בית יהוה אל לשכת נתן מלך הסריס אשר בפרורים ואת מרכבות השמש שרף באש

12 Também o rei derribou os altares que estavam sobre o terraço do cenáculo de Acaz, os quais fizeram os reis de Judá; como também o rei derribou os altares que fizera Manassés nos dois átrios da Casa do SENHOR; e, esmigalhados, os tirou dali e lançou o pó deles no ribeiro de Cedrom.

12 ואת המזבחות אשר על הגג עלית אחז אשר עשו מלכי יהודה ואת המזבחות אשר עשה מנשה בשתי חצרות בית יהוה נתץ המלך וירץ משם והשליך את עפרם אל נחל קדרון

13 O rei profanou também os altos que estavam defronte de Jerusalém, à mão direita do monte de Masite, os quais edificara Salomão, rei de Israel, a Astarote, a abominação dos sidônios, e a

Quemos, a abominação dos moabitas, e a Milcom, a abominação dos filhos de Amom.

13 ואת הבמות אשר על פני ירושלם אשר מימין להר המשחית אשר בנה שלמה מלך ישראל לעשתרת שקץ צידנים ולכמוש שקץ מואב ולמלכם תועבת בני עמון טמא המלך

14 Semelhantemente quebrou as estátuas, e cortou os bosques, e encheu o seu lugar com ossos de homens.

14 ושבר את המצבות ויכרת את האשרים וימלא את מקומם עצמות אדם

15 E também o altar que estava em Betel e o alto que fez Jeroboão, filho de Nebate, que tinha feito pecar a Israel, juntamente com aquele altar, também o alto derribou; queimando o alto, em pó o desfez e queimou o ídolo do bosque.

15 וגם את המזבח אשר בבית אל הבמה אשר עשה ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל גם את המזבח ההוא ואת הבמה נתץ וישרף את הבמה הדק לעפר ושרף אשרה

16 E, virando-se Josias, viu as sepulturas que estavam ali no monte, e enviou, e tomou os ossos das sepulturas, e os queimou sobre aquele altar, e assim o profanou, conforme a palavra do SENHOR, que apregoara o homem de Deus, quando apregoou estas palavras.

16 ויפן יאשיהו וירא את הקברים אשר שם בהר וישלח ויקח את העצמות מן הקברים וישרף על המזבח ויטמאהו כדבר יהוה אשר קרא איש האלהים אשר קרא את הדברים האלה

17 Então, disse Que é este monumento que vejo? E os homens da cidade lhe disseram É a sepultura do homem de Deus que veio de Judá, e apregoou estas coisas que fizeste contra este altar de Betel.

17 ויאמר מה הציון הלז אשר אני ראה ויאמרו אליו אנשי העיר הקבר איש
האלהים אשר בא מיהודה ויקרא את הדברים האלה אשר עשית על
המזבח בית אל

18 E disse Deixai-o estar; ninguém mexa nos seus ossos. Assim, deixaram estar os seus ossos com os ossos do profeta que viera de Samaria.

18 ויאמר הניחו לו איש אל ינע עצמתיו וימלטו עצמתיו את עצמות הנביא
אשר בא משמרון

19 De mais disso, também Josias tirou todas as casas dos altos que havia nas cidades de Samaria, e que os reis de Israel tinham feito para provocarem o Senhor à ira; e lhes fez conforme todos os atos que tinha praticado em Betel.

19 וגם את כל בתי הבמות אשר בערי שמרון אשר עשו מלכי ישראל
להכעיס הסיר יאשיהו ויעש להם ככל המעשים אשר עשה בבית אל

20 E sacrificou todos os sacerdotes dos altos, que havia ali, sobre os altares, e queimou ossos de homens sobre eles; depois, voltou a Jerusalém.

20 ויזבח את כל כהני הבמות אשר שם על המזבחות וישרף את עצמות
אדם עליהם וישב ירושלם

21 E o rei deu ordem a todo o povo, dizendo Celebrai a Páscoa ao SENHOR, vosso Deus, como está escrito no livro do concerto.

21 ויצו המלך את כל העם לאמר עשו פסח ליהוה אלהיכם ככתוב על
ספר הברית הזה

22 Porque nunca se celebrou tal Páscoa como esta desde os dias dos juízes que julgaram a Israel, nem em todos os dias dos reis de Israel, nem tampouco dos reis de Judá.

22 כי לא נעשה כפסח הזה מימי השפטים אשר שפטו את ישראל וכל ימי מלכי ישראל ומלכי יהודה

23 Porém, no ano décimo-oitavo do rei Josias, esta Páscoa se celebrou ao SENHOR, em Jerusalém.

23 כי אם בשמנה עשרה שנה למלך יאשיהו נעשה הפסח הזה ליהוה בירושלם

24 E também os adivinhos, e os feiticeiros, e os terafins, e os ídolos, e todas as abominações que se viam na terra de Judá e em Jerusalém, os extirpou Josias, para confirmar as palavras da lei, que estavam escritas no livro que o sacerdote Hilquias achara na Casa do SENHOR.

24 וגם את האבות ואת הידענים ואת התרפים ואת הגללים ואת כל השקצים אשר נראו בארץ יהודה ובירושלם בער יאשיהו למען הקים את דברי התורה הכתבים על הספר אשר מצא חלקיהו הכהן בית יהוה

25 E antes dele não houve rei semelhante, que se convertesse ao SENHOR com todo o seu coração, e com toda a sua alma, e com todas as suas forças, conforme toda a Lei de Moisés; e, depois dele, nunca se levantou outro tal.

25 וכמהו לא היה לפניו מלך אשר שב אל יהוה בכל לבבו ובכל נפשו ובכל מאדו ככל תורת משה ואחריו לא קם כמהו

26 Todavia, o SENHOR se não demoveu do ardor da sua grande ira, ira com que ardia contra Judá, por todas as provocações com que Manassés o tinha provocado.

26 אך לא שב יהוה מחרון אפו הגדול אשר חרה אפו ביהודה על כל הכעסים אשר הכעיסו מנשה

27 E disse o SENHOR Também a Judá hei de tirar de diante da minha face, como tirei a Israel, e rejeitarei esta cidade de

Jerusalém que elegi, como também a casa de que disse Estará ali o meu nome.

27 ויאמר יהוה גם את יהודה אסיר מעל פני כאשר הסרתי את ישראל ומאסתי את העיר הזאת אשר בחרתי את ירושלם ואת הבית אשר אמרתי יהיה שמי שם

28 Ora, o mais dos atos de Josias e tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no livro das Crônicas dos Reis de Judá?

28 ויתר דברי יאשיהו וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה

29 Nos seus dias, subiu Faraó-Neco, rei do Egito, contra o rei da Assíria, ao rio Eufrates; e o rei Josias lhe foi ao encontro; e, vendo-o ele, o matou em Megido.

29 בימיו עלה פרעה נכה מלך מצרים על מלך אשור על נהר פרת וילך המלך יאשיהו לקראתו וימיתהו במגדו כראתו אתו

30 E seus servos o levaram morto de Megido, e o trouxeram a Jerusalém, e o sepultaram na sua sepultura; e o povo da terra tomou a Joacaz, filho de Josias, e o ungiram, e o fizeram rei em lugar de seu pai.

30 וירכבהו עבדיו מת ממגדו ויבאהו ירושלם ויקברהו בקברתו ויקח עם הארץ את יהואחז בן יאשיהו וימשחו אתו וימליכו אתו תחת אביו

31 Tinha Joacaz vinte e três anos de idade quando começou a reinar e três meses reinou em Jerusalém; e era o nome de sua mãe Hamutal, filha de Jeremias, de Libna.

31 בן עשרים ושלש שנה יהואחז במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלם ושם אמו חמוטל בת ירמיהו מלבנה

32 E fez o que era mal aos olhos do SENHOR, conforme tudo o que fizeram seus pais.

32 ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשו אבתיו

33 Porém Faraó-Neco o mandou prender em Ribla, em terra de Hamate, para que não reinasse em Jerusalém; e à terra impôs a pena de cem talentos de prata e um talento de ouro.

33 ויאסרהו פרעה נכה ברבלה בארץ חמת במלך בירושלם ויתן ענש על הארץ מאה ככר כסף וככר זהב

34 Também Faraó-Neco estabeleceu rei a Eliaquim, filho de Josias, em lugar de Josias, seu pai, e lhe mudou o nome em Jeoaquim; porém a Joacaz tomou consigo, e veio ao Egito e morreu ali.

34 וימלך פרעה נכה את אליקים בן יאשיהו תחת יאשיהו אביו ויסב את שמו יהויקים ואת יהואחז לקח ויבא מצרים וימת שם

35 E Jeoaquim deu aquela prata e aquele ouro a Faraó; porém fintou a terra, para dar esse dinheiro conforme o mandado de Faraó; a cada um, segundo a sua avaliação, demandou a prata e o ouro do povo da terra, para o dar a Faraó-Neco.

35 והכסף והזהב נתן יהויקים לפרעה אך העריך את הארץ לתת את הכסף על פי פרעה איש כערכו נגש את הכסף ואת הזהב את עם הארץ לתת לפרעה נכה

36 Tinha Jeoaquim vinte e cinco anos de idade quando começou a reinar e reinou onze anos em Jerusalém; e era o nome de sua mãe Zebida, filha de Pedaías, de Ruma.

36 בן עשרים וחמש שנה יהויקים במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו זבידה בת פדיה מן רומה

37 E fez o que era mal aos olhos do SENHOR, conforme tudo quanto fizeram seus pais.

37 ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשו אבתיו

II Reis 24

1 Nos dias de Jeoaquim, subiu Nabucodonosor, rei de Babilônia,
contra ele, e Jeoaquim ficou três anos seu servo; depois, se virou
e se revoltou contra ele.

1 בימיו עלה נבכדנאצר מלך בבל ויהי לו יהויקים עבד שלש שנים וישב וימרד בו

2 E Deus enviou contra Jeoaquim as tropas dos caldeus, e as
tropas dos siros, e as tropas dos moabitas, e as tropas dos filhos
de Amom; e as enviou contra Judá, para o destruir, conforme a
palavra que o SENHOR falara pelo ministério de seus servos, os
profetas.

2 וישלח יהוה בו את גדודי כשדים ואת גדודי ארם ואת גדודי מואב ואת גדודי בני עמון וישלחם ביהודה להאבידו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדיו הנביאים

3 E, na verdade, conforme o mandado do SENHOR, assim
sucedeu a Judá, que o tirou de diante da sua face, por causa dos
pecados de Manassés, conforme tudo quanto fizera,

3 אך על פי יהוה היתה ביהודה להסיר מעל פניו בחטאת מנשה ככל אשר עשה

4 como também por causa do sangue inocente que derramou,
enchendo a Jerusalém de sangue inocente; por isso, o SENHOR
não o quis perdoar.

4 וגם דם הנקי אשר שפך וימלא את ירושלם דם נקי ולא אבה יהוה לסלח

5 Ora, o mais dos atos de Jeoaquim e tudo quanto fez,
porventura, não estão escritos no livro das Crônicas dos Reis de
Judá?

5 ויתר דברי יהויקים וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי יהודה

6 E Jeoaquim dormiu com seus pais; e Joaquim, seu filho, reinou
em seu lugar.

6 וישכב יהויקים עם אבתיו וימלך יהויכין בנו תחתיו

7 E o rei do Egito nunca mais saiu da sua terra; porque o rei de
Babilônia tomou tudo quanto era do rei do Egito, desde o rio do
Egito até ao rio Eufrates.

7 ולא הסיף עוד מלך מצרים לצאת מארצו כי לקח מלך בבל מנחל מצרים
עד נהר פרת כל אשר היתה למלך מצרים

8 Tinha Joaquim dezoito anos de idade quando começou a reinar
e reinou três meses em Jerusalém; e era o nome de sua mãe
Neústa, filha de Elnatã, de Jerusalém.

8 בן שמנה עשרה שנה יהויכין במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלם ושם
אמו נחשתא בת אלנתן מירושלם

9 E fez o que era mal aos olhos do SENHOR, conforme tudo
quanto fizera seu pai.

9 ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה אביו

10 Naquele tempo, subiram os servos de Nabucodonosor, rei de
Babilônia, a Jerusalém, e a cidade foi cercada.

10 בעת ההיא עלה עבדי נבכדנאצר מלך בבל ירושלם ותבא העיר במצור

11 Também veio Nabucodonosor, rei de Babilônia, contra a
cidade, quando já os seus servos a estavam cercando.

11 ויבא נבוכדנאצר מלך בבל על העיר ועבדיו צרים עליה

12 Então, saiu Joaquim, rei de Judá, ao rei de Babilônia, ele, e sua mãe, e seus servos, e seus príncipes, e seus eunucos; e o rei de Babilônia o levou preso, no ano oitavo de seu reinado.

12 ויצא יהויכין מלך יהודה על מלך בבל הוא ואמו ועבדיו ושריו וסריסיו ויקח אתו מלך בבל בשנת שמנה למלכו

13 E tirou dali todos os tesouros da Casa do SENHOR e os tesouros da casa do rei; e fendeu todos os utensílios de ouro que fizera Salomão, rei de Israel, no templo do SENHOR, como o SENHOR tinha dito.

13 ויוצא משם את כל אוצרות בית יהוה ואוצרות בית המלך ויקצץ את כל כלי הזהב אשר עשה שלמה מלך ישראל בהיכל יהוה כאשר דבר יהוה

14 E transportou a toda a Jerusalém, como também todos os príncipes, e todos os homens valorosos, dez mil presos, e todos os carpinteiros e ferreiros; ninguém ficou, senão o povo pobre da terra.

14 והגלה את כל ירושלם ואת כל השרים ואת כל גבורי החיל עשרה אלפים גולה וכל החרש והמסגר לא נשאר זולת דלת עם הארץ

15 Assim, transportou Joaquim para a Babilônia, como também a mãe do rei, e as mulheres do rei, e os seus eunucos, e os poderosos da terra levou presos de Jerusalém a Babilônia.

15 ויגל את יהויכין בבלה ואת אם המלך ואת נשי המלך ואת סריסיו ואת אולי הארץ הוליך גולה מירושלם בבלה

16 E todos os homens, valentes, até sete mil, e carpinteiros, e ferreiros, até mil, todos eles destros na guerra, a estes o rei de Babilônia levou presos para Babilônia.

16 ואת כל אנשי החיל שבעת אלפים והחרש והמסגר אלף הכל גבורים עשי מלחמה ויביאם מלך בבל גולה בבלה

17 E o rei de Babilônia estabeleceu rei, em lugar de Joaquim, ao tio deste, Matanias, e lhe mudou o nome para Zedequias.

17 וימלך מלך בבל את מתניה דדו תחתיו ויסב את שמו צדקיהו

18 Tinha Zedequias vinte e um anos de idade quando começou a reinar e reinou onze anos em Jerusalém; e era o nome de sua mãe Hamutal, filha de Jeremias, de Libna.

18 בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו חמיטל בת ירמיהו מלבנה

19 E fez o que era mal aos olhos do SENHOR, conforme tudo quanto fizera Jeoaquim.

19 ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה יהויקים

20 Pois assim sucedeu por causa da ira do SENHOR contra Jerusalém e contra Judá, até os rejeitar de diante da sua face; e Zedequias se revoltou contra o rei de Babilônia.

20 כי על אף יהוה היתה בירושלם וביהודה עד השלכו אתם מעל פניו וימרד צדקיהו במלך בבל

II Reis 25

1 E sucedeu que, no nono ano do reinado de Zedequias, no mês décimo, aos dez do mês, Nabucodonosor, rei de Babilônia, veio contra Jerusalém, ele e todo o seu exército, e se acamparam contra ela, e levantaram contra ela tranqueiras em redor.

1 ויהי בשנת התשיעית למלכו בחדש העשירי בעשור לחדש בא נבכדנאצר מלך בבל הוא וכל חילו על ירושלם ויחן עליה ויבנו עליה דיק סביב

2 E a cidade foi sitiada até ao undécimo ano do rei Zedequias.

2 ותבא העיר במצור עד עשתי עשרה שנה למלך צדקיהו

3 Aos nove dias do quarto mês, quando a cidade se via apertada da fome, nem havia pão para o povo da terra,

3 בתשעה לחדש ויחזק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ

4 então, a cidade foi arrombada, e todos os homens de guerra fugiram de noite pelo caminho da porta que está entre os dois muros junto ao jardim do rei (porque os caldeus estavam contra a cidade em redor); e o rei se foi pelo caminho da campina.

4 ותבקע העיר וכל אנשי המלחמה הלילה דרך שער בין החמתים אשר על גן המלך וכשדים על העיר סביב וילך דרך הערבה

5 Porém o exército dos caldeus perseguiu o rei e o alcançou nas campinas de Jericó; e todo o seu exército se dispersou.

5 וירדפו חיל כשדים אחר המלך וישגו אתו בערבות ירחו וכל חילו נפצו מעליו

6 E tomaram o rei e o fizeram subir ao rei de Babilônia, a Ribla; e procederam contra ele.

6 ויתפשו את המלך ויעלו אתו אל מלך בבל רבלתה וידברו אתו משפט

7 E aos filhos de Zedequias degolaram diante dos seus olhos; e vazaram os olhos a Zedequias, e o ataram com duas cadeias de bronze, e o levaram a Babilônia.

7 ואת בני צדקיהו שחטו לעיניו ואת עיני צדקיהו עור ויאסרהו בנחשתים ויבאהו בבל

8 E, no quinto mês, no sétimo dia do mês (este era o ano décimo-nono de Nabucodonosor, rei de Babilônia), veio Nebuzaradã, capitão da guarda, servo do rei de Babilônia, a Jerusalém.

8 ובחדש החמישי בשבעה לחדש היא שנת תשע עשרה שנה למלך נבכדנאצר מלך בבל בא נבוזראדן רב טבחים עבד מלך בבל ירושלם

9 E queimou a Casa do SENHOR e a casa do rei, como também todas as casas de Jerusalém; todas as casas dos grandes igualmente queimou.

9 וישרף את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל בתי ירושלם ואת כל בית גדול שרף באש

10 E todo o exército dos caldeus, que estava com o capitão da guarda derribou os muros em redor de Jerusalém.

10 ואת חומת ירושלם סביב נתצו כל חיל כשדים אשר רב טבחים

11 E o mais do povo que deixaram ficar na cidade, e os rebeldes que se renderam ao rei de Babilônia, e o mais da multidão, Nebuzaradã, o capitão da guarda, levou presos.

11 ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו על המלך בבל ואת יתר ההמון הגלה נבוזראדן רב טבחים

12 Porém dos mais pobres da terra deixou o capitão da guarda ficar alguns para vinheiros e para lavradores.

12 ומדלת הארץ השאיר רב טבחים לכרמים וליגבים

13 Quebraram mais os caldeus as colunas de cobre que estavam na Casa do SENHOR, como também as bases e o mar de cobre que estavam na Casa do SENHOR; e levaram o seu bronze para Babilônia.

13 ואת עמודי הנחשת אשר בית יהוה ואת המכנות ואת ים הנחשת אשר בבית יהוה שברו כשדים וישאו את נחשתם בבלה

14 Também tomaram as caldeiras, e as pás, e os apagadores, e os perfumadores, e todos os utensílios de cobre, com que se ministrava.

14 ואת הסירת ואת היעים ואת המזמרות ואת הכפות ואת כל כלי הנחשת אשר ישרתו בם לקחו

15 Também o capitão da guarda tomou os braseiros e as bacias e tudo mais que era de puro ouro ou de prata.

15 ואת המחתות ואת המזרקות אשר זהב זהב ואשר כסף כסף לקח רב טבחים

16 As duas colunas, o mar e as bases que Salomão fizera para a Casa do SENHOR, o peso do cobre de todos esses utensílios era incalculável.

16 העמודים שנים הים האחד והמכנות אשר עשה שלמה לבית יהוה לא היה משקל לנחשת כל הכלים האלה

17 A altura de uma coluna era de dezoito côvados, e sobre ela havia um capitel de cobre, e de altura tinha o capitel três côvados; e a rede, e as romãs em roda do capitel, tudo era de cobre; e semelhante a esta era a outra coluna com a rede.

17 שמנה עשרה אמה קומת העמוד האחד וכתרת עליו נחשת וקומת הכתרת שלש אמה ושבכה ורמנים על הכתרת סביב הכל נחשת וכאלה לעמוד השני על השבכה

18 Também o capitão da guarda tomou a Seraías, primeiro sacerdote, e a Sofonias, segundo sacerdote, e aos três guardas do umbral da porta.

18 ויקח רב טבחים את שריה כהן הראש ואת צפניהו כהן משנה ואת שלשת שמרי הסף

19 E da cidade tomou a um eunuco, que tinha cargo da gente de guerra, e a cinco homens dos que viam a face do rei, e se acharam na cidade, como também ao escrivão-mor do exército,

que registrava o povo da terra para a guerra, e a sessenta homens do povo da terra, que se acharam na cidade.

19 ומן העיר לקח סריס אחד אשר הוא פקיד על אנשי המלחמה וחמשה אנשים מראי פני המלך אשר נמצאו בעיר ואת הספר שר הצבא המצבא את עם הארץ וששים איש מעם הארץ הנמצאים בעיר

20 E tomando-os Nebuzaradã, o capitão da guarda, os trouxe ao rei de Babilônia, a Ribla.

20 ויקח אתם נבוזראדן רב טבחים וילך אתם על מלך בבל רבלתה

21 E o rei de Babilônia os feriu e os matou em Ribla, na terra de Hamate; e Judá foi levado preso para fora da sua terra.

21 ויך אתם מלך בבל וימיתם ברבלה בארץ חמת ויגל יהודה מעל אדמתו

22 Porém, quanto ao povo que ficava na terra de Judá, Nabucodonosor, rei de Babilônia, que o deixara ficar, pôs sobre ele por maioral a Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã.

22 והעם הנשאר בארץ יהודה אשר השאיר נבוכדנאצר מלך בבל ויפקד עליהם את גדליהו בן אחיקם בן שפן

23 Ouvindo, pois, os capitães dos exércitos, eles e os seus homens, que o rei de Babilônia pusera a Gedalias por maioral, vieram a Gedalias, a Mispa, a saber, Ismael, filho de Netanias, e Joanã, filho de Careá, e Seraías, filho de Tanumete, o netofatita, e Jazanias, filho do maacatita, eles e os seus homens.

23 וישמעו כל שרי החילים המה והאנשים כי הפקיד מלך בבל את גדליהו ויבאו אל גדליהו המצפה וישמעאל בן נתניה ויוחנן בן קרח ושריה בן תנחמת הנטפתי ויאזניהו בן המעכתי המה ואנשיהם

24 E Gedalias jurou a eles e aos seus homens e lhes disse Não temais ser servos dos caldeus; ficai na terra e servi ao rei de Babilônia, e bem vos irá.

24 וישבע להם גדליהו ולאנשיהם ויאמר להם אל תיראו מעבדי הכשדים
שבו בארץ ועבדו את מלך בבל ויטב לכם

25 Sucedeu, porém, que, no sétimo mês, veio Ismael, filho de Netanias, o filho de Elisama, da semente real, e dez homens com ele, e feriram Gedalias, e ele morreu, como também os judeus, e os caldeus que estavam com ele em Mispa.

25 ויהי בחדש השביעי בא ישמעאל בן נתניה בן אלישמע מזרע המלוכה
ועשרה אנשים אתו ויכו את גדליהו וימת ואת היהודים ואת הכשדים אשר
היו אתו במצפה

26 Então, todo o povo se levantou, desde o menor até ao maior, como também os capitães dos exércitos, e vieram ao Egito, porque temiam os caldeus.

26 ויקמו כל העם מקטן ועד גדול ושרי החילים ויבאו מצרים כי יראו מפני
כשדים

27 Depois disso, sucedeu que, no ano trinta e sete do cativeiro de Joaquim, rei de Judá, no mês duodécimo, aos vinte e sete do mês, Evil-Merodaque, rei de Babilônia, libertou, no ano em que reinou, a Joaquim, rei de Judá, da casa da prisão.

27 ויהי בשלשים ושבע שנה לגלות יהויכין מלך יהודה בשנים עשר חדש
בעשרים ושבעה לחדש נשא אויל מרדך מלך בבל בשנת מלכו את ראש
יהויכין מלך יהודה מבית כלא

28 E lhe falou benignamente e pôs o seu trono acima do trono dos reis que estavam com ele em Babilônia.

28 וידבר אתו טבות ויתן את כסאו מעל כסא המלכים אשר אתו בבבל

29 E lhe mudou as vestes da prisão, e de contínuo Joaquim comia pão na sua presença todos os dias da sua vida.

29 ושנא את בגדי כלאו ואכל לחם תמיד לפניו כל ימי חייו

30 E, quanto à sua subsistência pelo rei, lhe foi dada subsistência contínua, a porção de cada dia no seu dia, todos os dias da sua vida.

30 וארחתו ארחת תמיד נתנה לו מאת המלך דבר יום ביומו כל ימי חיו

I Crônicas

I Crônicas 1

1 Adão, Sete, Enos,

1 אדם שת אנוש

2 Cainã, Maalalel, Jarede,

2 קינן מהללאל ירד

3 Enoque, Metusalém, Lameque,

3 חנוך מתושלח למך

4 Noé, Sem, Cam e Jafé.

4 נח שם חם ויפת

5 Os filhos de Jafé foram Gomer, e Magogue, e Madai, e Javã, e Tubal, e Meseque, e Tiras.

5 בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס

6 E os filhos de Gomer Asquenaz, e Rifate, e Togarma.

6 ובני גמר אשכנז ודיפת ותוגרמה

7 E os filhos de Javã Elisá, e Társis, e Quitim, e Dodanim.

7 ובני יון אלישה ותרשישה כתים ורודנים

8 Os filhos de Cam Cuxe, e Mizraim, e Pute e Canaã.

8 בני חם כוש ומצרים פוט וכנען

9 E os filhos de Cuxe eram Sebá, e Havilá, e Sabtá, e Raamá, e Sabtecá; e os filhos de Raamá eram Sabá e Dedã.

9 ובני כוש סבא וחוילה וסבתא ורעמא וסבתכא ובני רעמא שבא ודדן

10 E Cuxe gerou a Ninrode, que começou a ser poderoso na terra.

10 וכוש ילד את נמרוד הוא החל להיות גבור בארץ

11 E Mizraim gerou os ludeus, e os anameus, e os leabeus, e os naftueus,

11 ומצרים ילד את לודיים ואת ענמים ואת להבים ואת נפתחים

12 e os patruseus, e os caslueus (dos quais procederam os filisteus), e os caftoreus.

12 ואת פתרסים ואת כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת כפתרים

13 E Canaã gerou a Sidom, seu primogênito, e a Hete,

13 וכנען ילד את צידון בכרו ואת חת

14 e os jebuseus, e os amorreus, e os girgaseus,

14 ואת היבוסי ואת האמרי ואת הגרגשי

15 e os heveus, e os arqueus, e os sineus,

15 ואת החוי ואת הערקי ואת הסיני

16 e os arvadeus, e os zemareus, e os hamateus.

16 ואת הארודי ואת הצמרי ואת החמתי

17 E foram os filhos de Sem Elão, e Assur, e Arfaxade, e Lude, e Arã, e Uz, e Hul, e Geter, e Meseque.

17 בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם ועוץ וחול וגתר ומשך

18 E Arfaxade gerou a Selá, e Selá gerou a Héber.

18 וארפכשד ילד את שלח ושלח ילד את עבר

19 E a Héber nasceram dois filhos o nome de um foi Pelegue, porquanto nos seus dias se repartiu a terra; e o nome de seu irmão era Joctã.

19 ולעבר ילד שני בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן

20 E Joctã gerou a Almodá, e a Selefe, e a Hazar-Mavé, e a Jerá,

20 ויקטן ילד את אלמודד ואת שלף ואת חצרמות ואת ירח

21 e a Hadorão, e a Uzal, e a Dicla,

21 ואת הדורם ואת אוזל ואת דקלה

22 e a Ebal, e a Abimael, e a Sabá,

22 ואת עיבל ואת אבימאל ואת שבא

23 e a Ofir, e a Havilá, e a Jobabe; todos estes foram filhos de Joctã.

23 ואת אופיר ואת חוילה ואת יובב כל אלה בני יקטן

24 Sem, Arfaxade, Selá,

24 שם ארפכשד שלח

25 Héber, Pelegue, Reú,

25 עבר פלג רעו

26 Serugue, Naor, Tera,

26 שרוג נחור תרח

27 Abrão, que é Abraão.

27 אברם הוא אברהם

28 Os filhos de Abraão foram Isaque e Ismael.

28 בני אברהם יצחק וישמעאל

29 Estas são as suas gerações o primogênito de Ismael foi Nebaiote, e Quedar, e Adbeel, e Mibsão,

29 אלה תלדותם בכור ישמעאל נביות וקדר ואדבאל ומבשם

30 Misma, Dumá, Massá, Hadade, Temá,

30 משמע ודומה משא חדד ותימא

31 Jetur, Nafis e Quedemá; estes foram os filhos de Ismael.

31 יטור נפיש וקדמה אלה הם בני ישמעאל

32 Quanto aos filhos de Quetura, concubina de Abraão, esta deu à luz a Zinrã, e a Jocsã, e a Medã, e a Midiã, e a Isbaque, e a Sua; e os filhos de Jocsã foram Sabá e Dedã.

32 ובני קטורה פילגש אברהם ילדה את זמרן ויקשן ומדן ומדין וישבק
ושוח ובני יקשן שבא ודדן

33 E os filhos de Midiã Efá, e Efer, e Enoque, e Abida, e Elda; todos estes foram filhos de Quetura.

33 ובני מדין עיפה ועפר וחנוך ואבידע ואלדעה כל אלה בני קטורה

34 Abraão, pois, gerou a Isaque; e foram os filhos de Isaque Esaú e Israel.

34 ויולד אברהם את יצחק בני יצחק עשו וישראל

35 Os filhos de Esaú Elifaz, e Reuel, e Jeús, e Jalão, e Corá.

35 בני עשו אליפז רעואל ויעוש ויעלם וקרח

36 Os filhos de Elifaz Temã, e Omar, e Zefi, e Gaetã, e Quenaz, e Timna, e Amaleque.

36 בני אליפז תימן ואומר צפי וגעתם קנז ותמנע ועמלק

37 Os filhos de Reuel Naate, Zerá, Samá e Mizá.

37 בני רעואל נחת זרח שמה ומזה

38 E os filhos de Seir Lotã, e Sobal, e Zibeão, e Aná, e Disom, e Eser, e Disã.

38 ובני שעיר לוטן ושובל וצבעון וענה ודישן ואצר ודישן

39 E os filhos de Lotã Hori e Homã; e a irmã de Lotã foi Timna.

39 ובני לוטן חרי והומם ואחות לוטן תמנע

40 Os filhos de Sobal eram Aliã, e Manaate, e Ebal, Sefô, e Onã; e os filhos de Zibeão eram Aías e Aná.

40 בני שובל עלין ומנחת ועיבל שפי ואונם ובני צבעון איה וענה

41 O filho de Aná foi Disom; e os filhos de Disom foram Hanrão, e Esbã, e Itrã, e Querã.

41 בני ענה דישון ובני דישון חמרן ואשבן ויתרן וכרן

42 Os filhos de Eser eram Bilã, e Zaavã, e Jaacã; os filhos de Disã eram Uz e Arã.

42 בני אצר בלהן וזעון יעקן בני דישון עוץ וארן

43 E estes são os reis que reinaram na terra de Edom, antes que reinasse rei sobre os filhos de Israel Belá, filho de Beor; e era o nome da sua cidade Dinabá.

43 ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך מלך לבני ישראל בלע בן בעור ושם עירו דנהבה

44 E morreu Belá, e reinou em seu lugar Jobabe, filho de Zerá, de Bozra.

44 וימת בלע וימלך תחתיו יובב בן זרח מבצרה

45 E morreu Jobabe, e reinou em seu lugar Husão, da terra dos temanitas.

45 וימת יובב וימלך תחתיו חושם מארץ התימני

46 E morreu Husão, e reinou em seu lugar Hadade, filho de Bedade; este feriu os midianitas no campo de Moabe; e era o nome da sua cidade Avite.

46 וימת חושם וימלך תחתיו הדד בן בדד המכה את מדין בשדה מואב ושם עירו עיות

47 E morreu Hadade, e reinou em seu lugar Samlá, de Masreca.

47 וימת הדד וימלך תחתיו שמלה ממשרקה

48 E morreu Samlá, e reinou em seu lugar Saul, de Reobote, junto ao rio Eufrates.

48 וימת שמלה וימלך תחתיו שאול מרחבות הנהר

49 E morreu Saul, e reinou em seu lugar Baal-Hanã, filho de Acbor.

49 וימת שאול וימלך תחתיו בעל חנן בן עכבור

50 E, morrendo Baal-Hanã, Hadade reinou em seu lugar; e era o nome da sua cidade Paú; e o nome de sua mulher era Meetabel, filha de Matrede, a filha de Me-Zaabe.

50 וימת בעל חנן וימלך תחתיו הדד ושם עירו פעי ושם אשתו מהיטבאל בת מטרד בת מי זהב

51 E, morrendo Hadade, foram príncipes em Edom o príncipe Timna, o príncipe Alva, o príncipe Jetete,

51 וימת הדד ויהיו אלופי אדום אלוף תמנע אלוף עליה אלוף יתת

52 o príncipe Oolibama, o príncipe Elá, o príncipe Pinom,

52 אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף פינן

53 o príncipe Quenaz, o príncipe Temã, o príncipe Mibzar,

53 אלוף קנז אלוף תימן אלוף מבצר

54 o príncipe Magdiel e o príncipe Irão; estes foram os príncipes de Edom.

54 אלוף מגדיאל אלוף עירם אלה אלופי אדום

I Crônicas 2

1 Estes são os filhos de Israel Rúben, Simeão, Levi, Judá, Issacar, Zebulom,

1 אלה בני ישראל ראובן שמעון לוי ויהודה יששכר וזבלון

2 Dã, José, Benjamim, Naftali, Gade e Aser.

2 דן יוסף ובנימן נפתלי גד ואשר

3 Os filhos de Judá foram Er, e Onã, e Selá; estes três lhe nasceram da filha de Sua, a cananéia; e Er, o primogênito de Judá, foi mau aos olhos do SENHOR, pelo que o matou.

3 בני יהודה ער ואונן ושלה שלושה נולד לו מבת שוע הכנענית ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה וימיתהו

4 Porém Tamar, sua nora, lhe deu à luz a Perez e a Zerá; todos os filhos de Judá foram cinco.

4 ותמר כלתו ילדה לו את פרץ ואת זרח כל בני יהודה חמשה

5 Os filhos de Perez foram Hezrom e Hamul.

5 בני פרץ חצרון וחמול

6 E os filhos de Zerá Zinri, e Etã, e Hemã, e Calcol, e Dara; cinco ao todo.

6 ובני זרח זמרי ואיתן והימן וכלכל ודרע כלם חמשה

7 E os filhos de Carmi foram Acar, o perturbador de Israel, que pecou no anátema.

7 ובני כרמי עכר עוכר ישראל אשר מעל בחרם

8 E o filho de Etã foi Azarias.

8 ובני איתן עזריה

9 E os filhos de Hezrom, que lhe nasceram, foram Jerameel, e Rão, e Quelubai.

9 ובני חצרון אשר נולד לו את ירחמאל ואת רם ואת כלובי

10 E Rão gerou a Aminadabe, e Aminadabe gerou a Naassom, príncipe dos filhos de Judá;

10 ורם הוליד את עמינדב ועמינדב הוליד את נחשון נשיא בני יהודה

11 e Naassom gerou a Salma, e Salma gerou a Boaz;

11 ונחשון הוליד את שלמא ושלמא הוליד את בעז

12 e Boaz gerou a Obede, e Obede gerou a Jessé;

12 ובעז הוליד את עובד ועובד הוליד את ישי

13 e Jessé gerou a Eliabe, seu primogênito, e Abinadabe, o segundo, e Siméia, o terceiro,

13 ואישי הוליד את בכרו את אליאב ואבינדב השני ושמעא השלישי

14 a Natanael, o quarto, a Radai, o quinto,

14 נתנאל הרביעי רדי החמישי

15 a Ozém, o sexto, e a Davi, o sétimo.

15 אצם הששי דויד השבעי

16 E foram suas irmãs Zeruia e Abigail; e foram os filhos de Zeruia Abisai, e Joabe, e Asael; ao todo três.

16 ואחיתיהם צרויה ואביגיל ובני צרויה אבשי ויואב ועשה אל שלשה

17 E Abigail teve a Amasa; e o pai de Amasa foi Jéter, o ismaelita.

17 ואביגיל ילדה את עמשא ואבי עמשא יתר הישמעאלי

18 E Calebe, filho de Hezrom, gerou filhos de Azuba, sua mulher, e de Jeriote; e os filhos desta foram estes Jeser, e Sobabe, e Ardom.

18 וכלב בן חצרון הוליד את עזובה אשה ואת יריעות ואלה בניה ישר ושובב וארדון

19 E morreu Azuba; e Calebe tomou para si a Efrata, a qual teve a Hur.

19 ותמת עזובה ויקח לו כלב את אפרת ותלד לו את חור

20 E Hur gerou a Uri, e Uri gerou a Bezalel.

20 וחור הוליד את אורי ואורי הוליד את בצלאל

21 Então, Hezrom entrou à filha de Maquir, pai de Gileade; e, sendo ele de sessenta anos, a tomou; e ela deu à luz a Segube.

21 ואחר בא חצרון אל בת מכיר אבי גלעד והוא לקחה והוא בן ששים שנה ותלד לו את שגוב

22 E Segube gerou a Jair; e este tinha vinte e três cidades na terra de Gileade.

22 ושגוב הוליד את יאיר ויהי לו עשרים ושלוש ערים בארץ הגלעד

23 E Gesur e Arã tomaram deles as aldeias de Jair e Quenate, e seus lugares, a saber, sessenta cidades; todos estes foram filhos de Maquir, pai de Gileade.

23 ויקח גשור וארם את חות יאיר מאתם את קנת ואת בנתיה ששים עיר כל אלה בני מכיר אבי גלעד

24 E, depois da morte de Hezrom, em Calebe de Efrata, Abia, mulher de Hezrom, lhe deu a Azur, pai de Tecoa.

24 ואחר מות חצרון בכלב אפרתה ואשת חצרון אביה ותלד לו את אשחור אבי תקוע

25 E os filhos de Jerameel, primogênito de Hezrom, foram Rão, o primogênito, e Buna, e Orém, e Ozém, e Aías.

25 ויהיו בני ירחמאל בכור חצרון הבכור רם ובונה וארן ואצם אחיה

26 Teve também Jerameel ainda outra mulher, cujo nome era Atara; esta foi a mãe de Onã.

26 ותהי אשה אחרת לירחמאל ושמה עטרה היא אם אונם

27 E foram os filhos de Rão, primogênito de Jerameel Maaz, e Jamim, e Equer.

27 ויהיו בני רם בכור ירחמאל מעץ וימין ועקר

28 E foram os filhos de Onã Samai e Jada; e os filhos de Samai Nadabe e Abisur.

28 ויהיו בני אונם שמי וידע ובני שמי נדב ואבישור

29 E era o nome da mulher de Abisur Abiail, que lhe deu a Abã e a Molide.

29 ושם אשת אבישור אביהיל ותלד לו את אחבן ואת מוליד

30 E foram os filhos de Nadabe Selede e Apaim; e Selede morreu sem filhos.

30 ובני נדב סלד ואפים וימת סלד לא בנים

31 E o filho de Apaim foi Isi; e o filho de Isi Sesã. E o filho de Sesã Alai.

31 ובני אפים ישעי ובני ישעי ששן ובני ששן אחלי

32 E os filhos de Jada, irmão de Samai, foram Jéter e Jônatas; e Jéter morreu sem filhos.

32 ובני ידע אחי שמי יתר ויונתן וימת יתר לא בנים

33 E os filhos de Jônatas foram Pelete e Zaza; estes foram os filhos de Jerameel.

33 ובני יונתן פלת וזזא אלה היו בני ירחמאל

34 E Sesã não teve filhos, mas filhas; e tinha Sesã um servo egípcio, cujo nome era Jara.

34 ולא היה לששן בנים כי אם בנות ולששן עבד מצרי ושמו ירחע

35 Deu, pois, Sesã sua filha por mulher a Jara, seu servo, e lhe deu a Atai.

35 ויתן ששן את בתו לירחע עבדו לאשה ותלד לו את עתי

36 E Atai gerou a Natã, e Natã gerou a Zabade.

36 ועתי הליד את נתן ונתן הוליד את זבד

37 E Zabade gerou a Eflal, e Eflal gerou a Obede.

37 וזבד הוליד את אפלל ואפלל הוליד את עובד

38 E Obede gerou a Jeú, e Jeú gerou a Azarias.

38 ועובד הוליד את יהוא ויהוא הוליד את עזריה

39 E Azarias gerou a Heles, e Heles gerou a Eleasa.

39 ועזריה הליד את חלץ וחלץ הליד את אלעשה

40 E Eleasa gerou a Sismai, e Sismai gerou a Salum.

40 ואלעשה הליד את ססמי וססמי הליד את שלום

41 E Salum gerou a Jecamias, e Jecamias gerou a Elisama.

41 ושלום הוליד את יקמיה ויקמיה הליד את אלישמע

42 E foi o filho de Calebe, irmão de Jerameel, Messa, seu primogênito (este foi o pai de Zife); e Maressa foi pai de Hebrom.

42 ובני כלב אחי ירחמאל מישע בכרו הוא אבי זיף ובני מרשה אבי חברון

43 E foram os filhos de Hebrom Coré, e Tapua, e Requém, e Sema.

43 ובני חברון קרח ותפח ורקם ושמע

44 E Sema gerou a Raão, pai de Jorqueão; e Requém gerou a Samai.

44 ושמע הוליד את רחם אבי ירקעם ורקם הוליד את שמי

45 E foi o filho de Samai Maom; e Maom foi pai de Bete-Zur.

45 ובן שמי מעון ומעון אבי בית צור

46 E Efá, a concubina de Calebe, teve a Harã, e a Mosa, e a Gazez; e Harã gerou a Gazez.

46 ועיפה פילגש כלב ילדה את חרן ואת מוצא ואת גזז וחרן הליד את גזז

47 E foram os filhos de Jadai Regém, e Jotão, e Gesã, e Pelete, e Efá, e Saafe.

47 ובני יהדי רגם ויותם וגישן ופלט ועיפה ושעף

48 De Maaca, concubina, gerou Calebe a Seber e a Tiraná.

48 פלגש כלב מעכה ילד שבר ואת תרחנה

49 E a mulher de Saafe, pai de Madmana, teve a Seva, pai de Macbena e pai de Gibeá; e foi a filha de Calebe Acsa.

49 ותלד שעף אבי מדמנה את שוא אבי מכבנה ואבי גבעא ובת כלב עכסה

50 Estes foram os filhos de Calebe, filho de Hur, o primogênito de Efrata Sobal, pai do Quiriate-Jearim,

50 אלה היו בני כלב בן חור בכור אפרתה שובל אבי קרית יערים

51 e Salma, pai dos belemitas, e Harefe, pai de Bete-Gader.

51 שלמא אבי בית לחם חרף אבי בית גדר

52 E foram os filhos de Sobal, pai de Quiriate-Jearim Haroé e metade dos menuítas.

52 ויהיו בנים לשובל אבי קרית יערים הראה חצי המנחות

53 E as famílias de Quiriate-Jearim foram os itritas, e os puteus, e os sumateus, e os misraeus; destes saíram os zorateus e os estaoleus.

53 ומשפחות קרית יערים היתרי והפותי והשמתי והמשרעי מאלה יצאו הצרעתי והאשתאלי

54 Os filhos de Salma foram Belém, e os netofatitas, e Atarote-Bete-Joabe, e metade dos manatitas, e os zoreus.

54 בני שלמא בית לחם ונטופתי עטרות בית יואב וחצי המנחתי הצרעי

55 E as famílias dos escribas que habitavam em Jabez foram os tiratitas, e os simeatitas, e os sucatitas; estes são os queneus, que vieram de Hamate, pai da casa de Recabe.

55 ומשפחות ספרים ישבו יעבץ תרעתים שמעתים שוכתים המה הקינים הבאים מחמת אבי בית רכב

I Crônicas 3

1 E estes foram os filhos de Davi, que lhe nasceram em Hebrom o primogênito, Amnom, de Ainoã, a jezreelita; o segundo, Daniel, de Abigail, a carmelita;

1 ואלה היו בני דויד אשר נולד לו בחברון הבכור אמנן לאחינעם היזרעאלית שני דניאל לאביגיל הכרמלית

2 o terceiro, Absalão, filho de Maaca, filha de Talmai, rei de Gesur; o quarto, Adonias, filho de Hagite;

2 השלשי לאבשלום בן מעכה בת תלמי מלך גשור הרביעי אדניה בן חגית

3 o quinto, Sefatias, de Abital; o sexto, Itreão, de Eglá, sua mulher.

3 החמישי שפטיה לאביטל הששי יתרעם לעגלה אשתו

4 Seis lhe nasceram em Hebrom, porque ali reinou sete anos e seis meses; e trinta e três anos reinou em Jerusalém.

4 ששה נולד לו בחברון וימלך שם שבע שנים וששה חדשים ושלשים ושלוש שנה מלך בירושלם

5 E estes lhe nasceram em Jerusalém Siméia, e Sobabe, e Natã, e Salomão; estes quatro lhe nasceram de Bate-Sua, filha de Amiel.

5 ואלה נולדו לו בירושלים שמעא ושובב ונתן ושלמה ארבעה לבת שוע בת עמיאל

6 Nasceram-lhe mais Ibar, e Elisama, e Elifelete,

6 ויבחר ואלישמע ואליפלט

7 e Nogá, e Nefegue, e Jafia,

7 ונגה ונפג ויפיע

8 e Elisama, e Eliada, e Elifelete; nove ao todo.

8 ואלישמע ואלידע ואליפלט תשעה

9 Todos estes foram filhos de Davi, afora os filhos das concubinas; e Tamar irmã deles.

9 כל בני דויד מלבד בני פילגשים ותמר אחותם

10 E filho de Salomão foi Roboão; e seu filho Abias; e seu filho Asa; e seu filho Josafá;

10 ובן שלמה רחבעם אביה בנו אסא בנו יהושפט בנו

11 e seu filho Jeorão; e seu filho Acazias; e seu filho Joás;

11 יורם בנו אחזיהו בנו יואש בנו

12 e seu filho Amazias; e seu filho Jotão;

12 אמציהו בנו עזריה בנו יותם בנו

13 e seu filho Acaz; e seu filho Ezequias; e seu filho Manassés;

13 אחז בנו חזקיהו בנו מנשה בנו

14 e seu filho Amom; e seu filho Josias.

14 אמון בנו יאשיהו בנו

15 E os filhos de Josias foram o primogênito, Joanã; o segundo, Jeoaquim; o terceiro, Zedequias; o quarto, Salum.

15 ובני יאשיהו הבכור יוחנן השני יהויקים השלשי צדקיהו הרביעי שלום

16 E os filhos de Jeoaquim Jeconias seu filho, e Zedequias, seu filho.

16 ובני יהויקים יכניה בנו צדקיה בנו

17 E os filhos de Jeconias Assir e seu filho Sealtiel.

17 ובני יכניה אסר שאלתיאל בנו

18 Os filhos deste foram Malquirão, e Pedaías, e Senazar, Jecamias, Hosama, e Nedabias.

18 ומלכירם ופדיה ושנאצר יקמיה הושמע ונדביה

19 E os filhos de Pedaías Zorobabel e Simei; e os filhos de Zorobabel Mesulão, e Hananias, e Selomite, sua irmã,

19 ובני פדיה זרבבל ושמעי ובן זרבבל משלם וחנניה ושלמית אחותם

20 e Hasuba, e Oel, e Berequias, e Hasadias, e Jusabe-Hesede; cinco ao todo.

20 וחשבה ואהל וברכיה וחסדיה יושב חסד חמש

21 E os filhos de Hananias Pelatias e Jesaías; os filhos de Refaías, os filhos de Arnã, os filhos de Obadias e os filhos de Secanias.

21 ובן חנניה פלטיה וישעיה בני רפיה בני ארנן בני עבדיה בני שכניה

22 E o filho de Secanias foi Semaías; e os filhos de Semaías Hatus, e Igal, e Barias, e Nearias, e Safate; seis ao todo.

22 ובני שכניה שמעיה ובני שמעיה חטוש ויגאל ובריח ונעריה ושפט ששה

23 E os filhos de Nearias Elioenai, e Ezequias, e Azricão; três ao todo.

23 ובן נעריה אליועיני וחזקיה ועזריקם שלשה

24 E os filhos de Elioenai Hodavias, e Eliasibe, e Pelaías, e Acube, e Joanã, e Delaías, e Anani; sete ao todo.

24 ובני אליועיני הודיוהו ואלישיב ופליה ועקוב ויוחנן ודליה וענני שבעה

I Crônicas 4

1 Os filhos de Judá foram Perez, e Hezrom, e Carmi, e Hur, e Sobal.

1 בני יהודה פרץ חצרון וכרמי וחור ושובל

2 E Reaías, filho de Sobal, gerou a Jaate; e Jaate gerou a Aumai e a Laade; estas são as famílias dos zorateus.

2 וראיה בן שובל הוליד את יחת ויחת הליד את אחומי ואת להד אלה
משפחות הצרעתי

3 E estes foram os filhos do pai de Etã Jezreel, e Isma, e Idbas; e era o nome de sua irmã Hazelelponi;

3 ואלה אבי עיטם יזרעאל וישמא וידבש ושם אחותם הצללפוני

4 e mais Penuel, pai de Gedor, e Eser, pai de Husa; estes foram os filhos de Hur, o primogênito de Efrata, pai de Belém.

4 ופנואל אבי גדר ועזר אבי חושה אלה בני חור בכור אפרתה אבי בית
לחם

5 E tinha Asur, pai de Tecoa, duas mulheres Hela e Naara.

5 ולאשחור אבי תקוע היו שתי נשים חלאה ונערה

6 E Naara deu à luz a Auzão, e a Héfer, e a Temeni, e a Haastari; estes foram os filhos de Naara.

6 ותלד לו נערה את אחזם ואת חפר ואת תימני ואת האחשתרי אלה בני
נערה

7 E os filhos de Hela Zerete, Isar e Etnã.

7 ובני חלאה צרת יצחר ואתנן

8 E Coz gerou a Anube e a Zobeba; e as famílias de Aarel, filho de Harum.

8 וקוץ הוליד את ענוב ואת הצבבה ומשפחות אחרחל בן הרום

9 E foi Jabez mais ilustre do que seus irmãos; e sua mãe chamou o seu nome Jabez, dizendo Porquanto com dores o dei à luz.

9 ויהי יעבץ נכבד מאחיו ואמו קראה שמו יעבץ לאמר כי ילדתי בעצב

10 Porque Jabez invocou o Deus de Israel, dizendo Se me
abençoares muitíssimo e meus termos amplificares, e a tua mão
for comigo, e fizeres que do mal não seja aflito!... E Deus lhe
concedeu o que lhe tinha pedido.

10 ויקרא יעבץ לאלהי ישראל לאמר אם ברך תברכני והרבית את גבולי
והיתה ידך עמי ועשית מרעה לבלתי עצבי ויבא אלהים את אשר שאל

11 E Quelube, irmão de Suá, gerou a Meir; este é o pai de Estom.

11 וכלוב אחי שוחה הוליד את מחיר הוא אבי אשתון

12 E Estom gerou a Bete-Rafa, e a Paséia, e a Teína, pai de Ir-
Naás; estes foram os homens de Reca.

12 ואשתון הוליד את בית רפא ואת פסח ואת תחנה אבי עיר נחש אלה
אנשי רכה

13 E foram os filhos de Quenaz Otniel e Seraías; e filho de Otniel
Hatate.

13 ובני קנז עתניאל ושריה ובני עתניאל חתת

14 E Meonotai gerou a Ofra, e Seraías gerou a Joabe, pai dos do
vale dos Artífices, porque foram artífices.

14 ומעונתי הוליד את עפרה ושריה הוליד את יואב אבי גיא חרשים כי
חרשים היו

15 E foram os filhos de Calebe, filho de Jefoné Iru, Elá e Naã; e o
filho de Elá Quenaz.

15 ובני כלב בן יפנה עירו אלה ונעם ובני אלה וקנז

16 E os filhos de Jealelel Zife, e Zifa, e Tiria e Asareel.

16 ובני יהללאל זיף וזיפה תיריא ואשראל

17 E os filhos de Ezra Jéter, e Merede, e Efer, e Jalom; e ela teve mais a Miriã, e Samai, e Isbá, pai de Estemoa.

17 ובן עזרה יתר ומרד ועפר וילון ותהר את מרים ואת שמי ואת ישבח אבי אשתמע

18 E sua mulher, judia, gerou a Jerede, pai de Gedor, e a Héber, pai de Socó, e a Jecutiel, pai de Zanoa; e estes foram os filhos de Bitia, filha de Faraó, que Merede tomou.

18 ואשתו היהדיה ילדה את ירד אבי גדור ואת חבר אבי שוכו ואת יקותיאל אבי זנוח ואלה בני בתיה בת פרעה אשר לקח מרד

19 E foram os filhos da mulher de Hodias, irmã de Naã Abiqueila, o garmita, e Estemoa, o maacatita.

19 ובני אשת הודיה אחות נחם אבי קעילה הגרמי ואשתמע המעכתי

20 E os filhos de Simeão Amnom, e Rina, e Ben-Hanã, e Tilom; e os filhos de Isi Zoete e Ben-Zoete;

20 ובני שימון אמנון ורנה בן חנן ותולון ובני ישעי זוחת ובן זוחת

21 os filhos de Selá, filho de Judá Er, pai de Leca, e Lada, pai de Maressa, e Selá foi também das famílias da casa dos obreiros de linho, em Bete-Asbéia,

21 בני שלה בן יהודה ער אבי לכה ולעדה אבי מרשה ומשפחות בית עבדת הבץ לבית אשבע

22 como também Joquim, e os homens de Cozeba, e de Joás, e de Sarafe (que dominaram sobre os moabitas), e de Jasubi-Leém; porém estas coisas já são antigas.

22 ויוקים ואנשי כזבא ויואש ושרף אשר בעלו למואב וישבי לחם והדברים עתיקים

23 Estes foram oleiros e habitavam nas hortas e nos cerrados; estes ficaram ali com o rei na sua obra.

23 המה היוצרים וישבי נטעים וגדרה עם המלך במלאכתו ישבו שם

24 Os filhos de Simeão foram Nemuel, e Jamim, e Jaribe, e Zerá, e Saul,

24 בני שמעון נמואל וימין יריב זרח שאול

25 cujo filho foi Salum, e seu filho Mibsão, e seu filho Misma.

25 שלם בנו מבשם בנו משמע בנו

26 E o filho de Misma foi Hamuel, de quem foi filho Zacur, de quem foi filho Simei.

26 ובני משמע חמואל בנו זכור בנו שמעי בנו

27 E Simei teve dezesseis filhos e seis filhas; porém seus irmãos não tiveram muitos filhos; e toda a sua família não se multiplicou tanto como as dos filhos de Judá.

27 ולשמעי בנים ששה עשר ובנות שש ולאחיו אין בנים רבים וכל משפחתם לא הרבו עד בני יהודה

28 E habitaram em Berseba, e em Molada, e em Hazar-Sual,

28 וישבו בבאר שבע ומולדה וחצר שועל

29 e em Bila, e em Ezém, e em Tolade,

29 ובבלהה ובעצם ובתולד

30 e em Betuel, e em Horma, e em Ziclague,

30 ובבתואל ובחרמה ובציקלג

31 e em Bete-Marcabote, e em Hazar-Susim, e em Bete-Biri, e em Saaraim; estas foram as suas cidades, até que Davi reinou.

31 ובבית מרכבות ובחצר סוסים ובבית בראי ובשערים אלה עריהם עד מלך דויד

32 E foram as suas aldeias Etã, e Aim, e Rimom, e Toquém, e Asã; cinco cidades,

32 וחצריהם עיטם ועין רמון ותכן ועשן ערים חמש

33 com todas as suas aldeias que estavam em redor destas cidades, até Baal. Estas foram as suas habitações e suas genealogias.

33 וכל חצריהם אשר סביבות הערים האלה עד בעל זאת מושבתם והתיחשם להם

34 Porém Mesobabe, e Janleque, e Josa, filho de Amazias,

34 ומשובב וימלך ויושה בן אמציה

35 e Joel, e Jeú, filho de Josibias, filho de Seraías, filho de Asiel,

35 ויואל ויהוא בן יושביה בן שריה בן עשיאל

36 e Elioenai, e Jaacobá, e Jesoaías, e Asaías, e Adiel, e Jesimiel, e Benaia,

36 ואליועיני ויעקבה וישוחיה ועשיה ועדיאל וישימאל ובניה

37 e Ziza, filho de Sifi, filho de Alom, filho de Jedaías, filho de Sinri, filho de Semaías

37 וזיזא בן שפעי בן אלון בן ידיה בן שמרי בן שמעיה

38 Estes, registrados por seus nomes, foram príncipes nas suas famílias; e as famílias de seus pais se multiplicaram abundantemente.

38 אלה הבאים בשמות נשיאים במשפחותם ובית אבותיהם פרצו לרוב

39 E chegaram até à entrada de Gedor, ao oriente do vale, a buscar pasto para as suas ovelhas.

39 וילכו למבוא גדר עד למזרח הגיא לבקש מרעה לצאנם

40 E acharam pasto fértil e terra espaçosa, e quieta, e descansada; porque os de Cam habitavam ali dantes.

40 וימצאו מרעה שמן וטוב והארץ רחבת ידים ושקטת ושלוה כי מן חם הישבים שם לפנים

41 Estes, pois, que estão descritos por seus nomes, vieram nos dias de Ezequias, rei de Judá, e feriram as tendas e habitações dos que se acharam ali, e as destruíram totalmente até ao dia de hoje, e habitaram em seu lugar, porque ali havia pasto para as suas ovelhas.

41 ויבאו אלה הכתובים בשמות בימי יחזקיהו מלך יהודה ויכו את אהליהם ואת המעינים אשר נמצאו שמה ויחרימם עד היום הזה וישבו תחתיהם כי מרעה לצאנם שם

42 Também deles, dos filhos de Simeão, quinhentos homens foram às montanhas de Seir; e a Pelatias, e a Nearias, e a Refaías, e a Uziel, filhos de Isi, levaram por cabeças.

42 ומהם מן בני שמעון הלכו להר שעיר אנשים חמש מאות ופלטיה ונעריה ורפיה ועזיאל בני ישעי בראשם

43 E feriram o restante dos que escaparam dos amalequitas e habitam ali até ao dia de hoje.

43 ויכו את שארית הפלטה לעמלק וישבו שם עד היום הזה

I Crônicas 5

1 Quanto aos filhos de Rúben, o primogênito de Israel (porque ele era o primogênito, mas, porque profanara a cama de seu pai, deu-se a sua primogenitura aos filhos de José, filho de Israel; para assim não ser contado na genealogia da primogenitura.

1 ובני ראובן בכור ישראל כי הוא הבכור ובחללו יצועי אביו נתנה בכרתו לבני יוסף בן ישראל ולא להתיחש לבכרה

2 Porque Judá foi poderoso entre seus irmãos, e dele provém o príncipe; porém a primogenitura foi de José),

2 כי יהודה גבר באחיו ולנגיד ממנו והבכרה ליוסף

3 foram, pois, estes [os filhos de Rúben, o primogênito de Israel] Enoque, e Palu, e Hezrom, e Carmi.

3 בני ראובן בכור ישראל חנוך ופלוא חצרון וכרמי

4 Os filhos de Joel Semaías, de quem foi filho Gogue, de quem foi filho Simei, de quem foi filho

4 בני יואל שמעיה בנו גוג בנו שמעי בנו

5 Mica, de quem foi filho Reaías, de quem foi filho Baal, de quem foi filho

5 מיכה בנו ראיה בנו בעל בנו

6 Beera, o qual Tiglate-Pileser, rei da Assíria, levou preso; este foi príncipe dos rubenitas.

6 בארה בנו אשר הגלה תלגת פלנאסר מלך אשר הוא נשיא לראובני

7 Quanto a seus irmãos, pelas suas famílias, quando foram postos nas genealogias segundo as suas descendências, tinham por chefes Jeiel e Zacarias,

7 ואחיו למשפחתיו בהתיחש לתלדותם הראש יעיאל וזכריהו

8 e Belá, filho de Azaz, filho de Sema, filho de Joel, que habitaram em Aroer, até Nebo e Baal-Meom;

8 ובלע בן עזז בן שמע בן יואל הוא יושב בערער ועד נבו ובעל מעון

9 também habitaram da banda do oriente, até à entrada do deserto, desde o rio Eufrates, porque seu gado se tinha multiplicado na terra de Gileade.

9 ולמזרח ישב עד לבוא מדברה למן הנהר פרת כי מקניהם רבו בארץ גלעד

10 E, nos dias de Saul, fizeram guerra aos hagarenos, que caíram pela sua mão; e eles habitaram nas suas tendas defronte de toda a banda oriental de Gileade.

10 ובימי שאול עשו מלחמה עם ההגראים ויפלו בידם וישבו באהליהם על כל פני מזרח לגלעד

11 E os filhos de Gade habitaram defronte deles, na terra de Basã, até Salca.

11 ובני גד לנגדם ישבו בארץ הבשן עד סלכה

12 Joel foi chefe, e Safã, o segundo; porém Janai e Safate ficaram em Basã.

12 יואל הראש ושפם המשנה ויעני ושפט בבשן

13 E seus irmãos, segundo as suas casas paternas, foram Micael, e Mesulão, e Seba, e Jorai, e Jacã, e Zia, e Héber, ao todo, sete;

13 ואחיהם לבית אבותיהם מיכאל ומשלם ושבע ויורי ויעכן וזיע ועבר שבעה

14 estes foram os filhos de Abiail, filho de Huri, filho de Jaroa, filho de Gileade, filho de Micael, filho de Jesisai, filho de Jado, filho de Buz.

14 אלה בני אביחיל בן חורי בן ירוח בן גלעד בן מיכאל בן ישישי בן יחדו בן בוז

15 Aí, filho de Abdiel, filho de Guni, foi chefe da casa de seus pais.

15 אחי בן עבדיאל בן גוני ראש לבית אבותם

16 E habitaram em Gileade, em Basã e nos lugares da sua jurisdição, como também em todos os arrabaldes de Sarom, até às suas saídas.

16 וישבו בגלעד בבשן ובבנתיה ובכל מגרשי שרון על תוצאותם

17 Todos estes foram registrados, segundo as suas genealogias, nos dias de Jotão, rei de Judá, e nos dias de Jeroboão, rei de Israel.

17 כלם התיחשו בימי יותם מלך יהודה ובימי ירבעם מלך ישראל

18 Dos filhos de Rúben, e dos gaditas, e da meia tribo de Manassés, homens muito belicosos, que traziam escudo e espada, e entesavam o arco, e eram destros na guerra, houve quarenta e quatro mil e setecentos e sessenta, que saíam à peleja.

18 בני ראובן וגדי וחצי שבט מנשה מן בני חיל אנשים נשאי מגן וחרב ודרכי קשת ולמודי מלחמה ארבעים וארבעה אלף ושבע מאות וששים יצאי צבא

19 E fizeram guerra aos hagarenos, como a Jetur, e a Nafis, e a Nodabe.

19 ויעשו מלחמה עם ההגריאים ויטור ונפיש ונודב

20 E foram ajudados contra eles, e os hagarenos e todos quantos estavam com eles foram entregues em sua mão; porque clamaram a Deus na peleja, e lhes deu ouvidos, porquanto confiaram nele.

20 ויעזרו עליהם וינתנו בידם ההגריאים וכל שעמהם כי לאלהים זעקו במלחמה ונעתור להם כי בטחו בו

21 E levaram preso o seu gado seus camelos, cinquenta mil, e duzentas e cinquenta mil ovelhas, e dois mil jumentos; e cem mil pessoas.

21 וישבו מקניהם גמליהם חמשים אלף וצאן מאתים וחמשים אלף וחמורים אלפים ונפש אדם מאה אלף

22 Porque muitos feridos caíram porque de Deus era a peleja; e habitaram em seu lugar, até ao cativeiro.

22 כי חללים רבים נפלו כי מהאלהים המלחמה וישבו תחתיהם עד הגלה

23 E os filhos da meia tribo de Manassés habitaram naquela terra, de Basã até Baal-Hermom, e Senir, e o monte Hermom; e eles se multiplicaram.

23 ובני חצי שבט מנשה ישבו בארץ מבשן עד בעל חרמון ושניר והר חרמון המה רבו

24 E estes foram cabeças de suas casas paternas, a saber Héfer, e Isi, e Eliel, e Azriel, e Jeremias, e Hodavias, e Jadiel, homens valentes, homens de nome e chefes das casas de seus pais.

24 ואלה ראשי בית אבותם ועפר וישעי ואליאל ועזריאל וירמיה והודויה
ויחדיאל אנשים גבורי חיל אנשי שמות ראשים לבית אבותם

25 Porém transgrediram contra o Deus de seus pais e foram
após os deuses dos povos da terra, os quais Deus destruíra de
diante deles.

25 וימעלו באלהי אבותיהם ויזנו אחרי אלהי עמי הארץ אשר השמיד
אלהים מפניהם

26 Pelo que o Deus de Israel suscitou o espírito de Pul, rei da
Assíria, e o espírito de Tiglate-Pileser, rei da Assíria, que os
levaram presos, a saber os rubenitas, e os gaditas, e a meia tribo
de Manassés; e os trouxeram a Hala, e a Habor, e a Hara, e ao rio
Gozã, até ao dia de hoje.

26 ויער אלהי ישראל את רוח פול מלך אשור ואת רוח תלגת פלנסר מלך
אשור ויגלם לראובני ולגדי ולחצי שבט מנשה ויביאם לחלח וחבור והרא
ונהר גוזן עד היום הזה

I Crônicas 6

1 Os filhos de Levi foram Gérson, Coate e Merari.

1 בני לוי גרשון קהת ומררי

2 E os filhos de Coate Anrão, e Isar, e Hebrom, e Uziel.

2 ובני קהת עמרם יצהר וחברון ועזיאל

3 E os filhos de Anrão Arão, e Moisés, e Miriã; e os filhos de Arão
Nadabe, e Abiú, e Eleazar, e Itamar.

3 ובני עמרם אהרן ומשה ומרים ובני אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר

4 Eleazar gerou a Finéias, e Finéias gerou a Abisua;

4 אלעזר הוליד את פינחס פינחס הליד את אבישוע

5 e Abisua gerou a Buqui, e Buqui gerou a Uzi;

5 ואבישוע הוליד את בקי ובקי הוליד את עזי

6 e Uzi gerou a Zeraías, e Zeraías gerou a Meraiote;

6 ועזי הוליד את זרחיה וזרחיה הוליד את מריות

7 e Meraiote gerou a Amarias, e Amarias gerou a Aitube;

7 מריות הוליד את אמריה ואמריה הוליד את אחיטוב

8 e Aitube gerou a Zadoque, e Zadoque gerou a Aimaás;

8 ואחיטוב הוליד את צדוק וצדוק הוליד את אחימעץ

9 e Aimaás gerou a Azarias, e Azarias gerou a Joanã;

9 ואחימעץ הוליד את עזריה ועזריה הוליד את יוחנן

10 e Joanã gerou a Azarias; este é o que administrou o sacerdócio na casa que Salomão tinha edificado em Jerusalém.

10 ויוחנן הוליד את עזריה הוא אשר כהן בבית אשר בנה שלמה בירושלם

11 E Azarias gerou a Amarias, e Amarias gerou a Aitube;

11 ויולד עזריה את אמריה ואמריה הוליד את אחיטוב

12 e Aitube gerou a Zadoque, e Zadoque gerou a Salum;

12 ואחיטוב הוליד את צדוק וצדוק הוליד את שלום

13 e Salum gerou a Hilquias, e Hilquias gerou a Azarias;

13 ושלום הוליד את חלקיה וחלקיה הוליד את עזריה

14 e Azarias gerou a Seraías, e Seraías gerou a Jeozadaque;

14 ועזריה הוליד את שריה ושריה הוליד את יהוצדק

15 e Jeozadaque foi levado cativo, quando o SENHOR levou presos a Judá e a Jerusalém pela mão de Nabucodonosor.

15 ויהוצדק הלך בהגלות יהוה את יהודה וירושלם ביד נבכדנאצר

16 Os filhos de Levi foram, pois, Gérson, Coate e Merari.

16 בני לוי גרשם קהת ומררי

17 E estes são os nomes dos filhos de Gérson Libni e Simei.

17 ואלה שמות בני גרשום לבני ושמעי

18 E os filhos de Coate Anrão, e Isar, e Hebrom, e Uziel.

18 ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל

19 Os filhos de Merari Mali e Musi; estas são as famílias dos levitas, segundo seus pais.

19 בני מררי מחלי ומשי ואלה משפחות הלוי לאבותיהם

20 De Gérson Libni, seu filho, Jaate, seu filho, Zima, seu filho,

20 לגרשום לבני בנו יחת בנו זמה בנו

21 Joá, seu filho, Ido, seu filho, Zerá, seu filho, Jeaterai, seu filho.

21 יואח בנו עדו בנו זרח בנו יאתרי בנו

22 Os filhos de Coate foram Aminadabe, seu filho, Corá, seu filho, Assir, seu filho,

22 בני קהת עמינדב בנו קרח בנו אסיר בנו

23 Elcana, seu filho, Ebiasafe, seu filho, Assir, seu filho,

23 אלקנה בנו ואביסף בנו ואסיר בנו

24 Taate, seu filho, Uriel, seu filho, Uzias, seu filho, e Saul, seu filho.

24 תחת בנו אוריאל בנו עזיה בנו ושאול בנו

25 E os filhos de Elcana Amasai e Aimote.

25 ובני אלקנה עמשי ואחימות

26 Quanto a Elcana, os filhos de Elcana foram Zofai seu filho, e seu filho Naate,

26 אלקנה בנו אלקנה צופי בנו ונחת בנו

27 seu filho Eliabe, seu filho Jeroão, seu filho Elcana.

27 אליאב בנו ירחם בנו אלקנה בנו

28 E os filhos de Samuel Vasni, seu primogênito, e o segundo Abias.

28 ובני שמואל הבכר ושני ואביה

29 Os filhos de Merari Mali, seu filho Libni, seu filho Simei, seu filho Uzá,

29 בני מררי מחלי לבני בנו שמעי בנו עזה בנו

30 seu filho Siméia, seu filho Hagias, seu filho Asaías.

30 שמעא בנו חגיה בנו עשיה בנו

31 Estes são, pois, os que Davi constituiu para o ofício do canto na Casa do SENHOR, depois que a arca teve repouso.

31 ואלה אשר העמיד דויד על ידי שיר בית יהוה ממנוח הארון

32 E ministravam diante do tabernáculo da tenda da congregação com cantares, até que Salomão edificou a Casa do

SENHOR em Jerusalém; e estiveram, segundo o seu costume, no seu ministério.

32 ויהיו משרתים לפני משכן אהל מועד בשיר עד בנות שלמה את בית
יהוה בירושלם ויעמדו כמשפטם על עבודתם

33 Estes são, pois, os que ali estavam com seus filhos; dos filhos dos coatitas, Hemã, o cantor, filho de Joel, filho de Samuel,

33 ואלה העמדים ובניהם מבני הקהתי הימן המשורר בן יואל בן שמואל

34 filho de Elcana, filho de Jeroão, filho de Eliel, filho de Toá,

34 בן אלקנה בן ירחם בן אליאל בן תוח

35 filho de Zufe, filho de Elcana, filho de Maate, filho de Amasai,

35 בן ציף בן אלקנה בן מחת בן עמשי

36 filho de Elcana, filho de Joel, filho de Azarias, filho de Sofonias,

36 בן אלקנה בן יואל בן עזריה בן צפניה

37 filho de Taate, filho de Assir, filho de Ebiasafe, filho de Corá,

37 בן תחת בן אסיר בן אביסף בן קרח

38 filho de Isar, filho de Coate, filho de Levi, filho de Israel.

38 בן יצהר בן קהת בן לוי בן ישראל

39 E seu irmão Asafe estava à sua direita; e era Asafe filho de Berequias, filho de Siméia,

39 ואחיו אסף העמד על ימינו אסף בן ברכיהו בן שמעא

40 filho de Micael, filho de Baaséias, filho de Malquias,

40 בן מיכאל בן בעשיה בן מלכיה

41 filho de Etni, filho de Zerá, filho de Adaías,

41 בן אתני בן זרח בן עדיה

42 filho de Etã, filho de Zima, filho de Simei,

42 בן איתן בן זמה בן שמעי

43 filho de Jaate, filho de Gérson, filho de Levi.

43 בן יחת בן גרשם בן לוי

44 E seus irmãos, os filhos de Merari, estavam à esquerda, a saber Etã, filho de Quisi, filho de Abdi, filho de Maluque,

44 ובני מררי אחיהם על השמאול איתן בן קישי בן עבדי בן מלוך

45 filho de Hasabias, filho de Amazias, filho de Hilquias,

45 בן חשביה בן אמציה בן חלקיה

46 filho de Anzi, filho de Bani, filho de Semer,

46 בן אמצי בן בני בן שמר

47 filho de Mali, filho de Musi, filho de Merari, filho de Levi.

47 בן מחלי בן מושי בן מררי בן לוי

48 E seus irmãos, os levitas, foram postos para todo o ministério do tabernáculo da Casa de Deus.

48 ואחיהם הלוים נתונים לכל עבודת משכן בית האלהים

49 E Arão e seus filhos queimavam perfumes sobre o altar do holocausto e sobre o altar do incenso, para toda obra do lugar santíssimo e para fazer expiação por Israel, conforme tudo quanto Moisés, servo de Deus, tinha ordenado.

49 ואהרן ובניו מקטירים על מזבח העולה ועל מזבח הקטרת לכל מלאכת קדש הקדשים ולכפר על ישראל ככל אשר צוה משה עבד האלהים

50 E estes foram os filhos de Arão seu filho Eleazar, seu filho Finéias, seu filho Abisua,

50 ואלה בני אהרן אלעזר בנו פינחס בנו אבישוע בנו

51 seu filho Buqui, seu filho Uzi, seu filho Seraías,

51 בקי בנו עזי בנו זרחיה בנו

52 seu filho Meraiote, seu filho Amarias, seu filho Aitube,

52 מריות בנו אמריה בנו אחיטוב בנו

53 seu filho Zadoque, seu filho Aimaás.

53 צדוק בנו אחימעץ בנו

54 E estas foram as suas habitações, segundo os seus acampamentos, no seu termo, a saber dos filhos de Arão, da família dos coatitas, porque neles caiu a sorte,

54 ואלה מושבותם לטירותם בגבולם לבני אהרן למשפחת הקהתי כי להם היה הגורל

55 deram-lhes, pois, a Hebrom, na terra de Judá e os seus arrabaldes que a rodeiam.

55 ויתנו להם את חברון בארץ יהודה ואת מגרשיה סביבתיה

56 Porém o território da cidade e as suas aldeias deram a Calebe, filho de Jefoné.

56 ואת שדה העיר ואת חצריה נתנו לכלב בן יפנה

57 E aos filhos de Arão deram as cidades de refúgio Hebrom, e Libna, e os seus arrabaldes, e Jatir, e Estemoa, e os seus arrabaldes,

57 ולבני אהרן נתנו את ערי המקלט את חברון ואת לבנה ואת מגרשיה ואת יתר ואת אשתמע ואת מגרשיה

58 e Hilém, e os seus arrabaldes, e Debir, e os seus arrabaldes,

58 ואת חילז ואת מגרשיה את דביר ואת מגרשיה

59 e Asã, e os seus arrabaldes, e Bete-Semes, e os seus arrabaldes;

59 ואת עשן ואת מגרשיה ואת בית שמש ואת מגרשיה

60 e da tribo de Benjamim, Geba, e os seus arrabaldes, e Alemete, e os seus arrabaldes, e Anatote, e os seus arrabaldes; todas as suas cidades, pelas suas famílias, foram treze cidades.

60 וממטה בנימן את גבע ואת מגרשיה ואת עלמת ואת מגרשיה ואת ענתות ואת מגרשיה כל עריהם שלש עשרה עיר במשפחותיהם

61 Mas os filhos de Coate, que restaram da família da tribo, da meia tribo, metade de Manassés, por sorte tiveram dez cidades.

61 ולבני קהת הנותרים ממשפחת המטה ממחצית מטה חצי מנשה בגורל ערים עשר

62 E os filhos de Gérson, segundo as suas famílias, da tribo de Issacar, e da tribo de Aser, e da tribo de Naftali, e da tribo de Manassés, em Basã, tiveram treze cidades.

62 ולבני גרשום למשפחותם ממטה יששכר וממטה אשר וממטה נפתלי וממטה מנשה בבשן ערים שלש עשרה

63 Os filhos de Merari, segundo as suas famílias, da tribo de Rúben, e da tribo de Gade, e da tribo de Zebulom, por sorte, tiveram doze cidades.

63 לבני מררי למשפחותם ממטה ראובן וממטה גד וממטה זבולן בגורל ערים שתים עשרה

64 Assim, deram os filhos de Israel aos levitas estas cidades e os seus arrabaldes.

64 ויתנו בני ישראל ללוים את הערים ואת מגרשיהם

65 E deram-lhes, por sorte, estas cidades, da tribo dos filhos de Judá, da tribo dos filhos de Simeão, e da tribo dos filhos de Benjamim, às quais deram os seus nomes.

65 ויתנו בגורל ממטה בני יהודה וממטה בני שמעון וממטה בני בנימן את הערים האלה אשר יקראו אתהם בשמות

66 E, quanto ao mais das famílias dos filhos de Coate, as cidades do seu termo se lhes deram da tribo de Efraim.

66 וממשפחות בני קהת ויהי ערי גבולם ממטה אפרים

67 Porque lhes deram as cidades de refúgio, Siquém, e os seus arrabaldes, nas montanhas de Efraim, como também Gezer e os seus arrabaldes,

67 ויתנו להם את ערי המקלט את שכם ואת מגרשיה בהר אפרים ואת גזר ואת מגרשיה

68 e Jocmeão, e os seus arrabaldes, e Bete-Horom, e seus arrabaldes,

68 ואת יקמעם ואת מגרשיה ואת בית חורון ואת מגרשיה

69 e Aijalom, e os seus arrabaldes, e Gate-Rimom, e os seus arrabaldes;

69 ואת אילון ואת מגרשיה ואת גת רמון ואת מגרשיה

70 e da meia tribo de Manassés, Aner, e os seus arrabaldes, e Bileão, e os seus arrabaldes; estas cidades tiveram os que ficaram da família dos filhos de Coate.

70 וממחצית מטה מנשה את ענר ואת מגרשיה ואת בלעם ואת מגרשיה למשפחת לבני קהת הנותרים

71 Os filhos de Gérson, da família da meia tribo de Manassés, tiveram a Golã, em Basã, e os seus arrabaldes, e Astarote, e os seus arrabaldes;

71 לבני גרשום ממשפחת חצי מטה מנשה את גולן בבשן ואת מגרשיה ואת עשתרות ואת מגרשיה

72 e da tribo de Issacar, Quedes, e os seus arrabaldes, e Daberate, e os seus arrabaldes,

72 וממטה יששכר את קדש ואת מגרשיה את דברת ואת מגרשיה

73 e Ramote, e os seus arrabaldes, e Aném, e os seus arrabaldes;

73 ואת ראמות ואת מגרשיה ואת ענם ואת מגרשיה

74 e da tribo de Aser, Masal, e os seus arrabaldes, e Abdom, e os seus arrabaldes,

74 וממטה אשר את משל ואת מגרשיה ואת עבדון ואת מגרשיה

75 e Hucoque, e os seus arrabaldes, e Reobe, e os seus arrabaldes;

75 ואת חוקק ואת מגרשיה ואת רחב ואת מגרשיה

76 e da tribo de Naftali, Quedes, em Galiléia, e os seus arrabaldes, e Hamom, e os seus arrabaldes, e Quiriataim, e os seus arrabaldes.

76 וממטה נפתלי את קדש בגליל ואת מגרשיה ואת חמון ואת מגרשיה ואת קריתים ואת מגרשיה

77 Os que ficaram dos filhos de Merari, da tribo de Zebulom, tiveram a Rimono, e os seus arrabaldes, a Tabor, e os seus arrabaldes;

77 לבני מררי הנותרים ממטה זבולן את רמונו ואת מגרשיה את תבור ואת מגרשיה

78 e dalém do Jordão, da banda de Jericó, ao oriente do Jordão, da tribo de Rúben, a Bezer, no deserto, e os seus arrabaldes, e a Jaza, e os seus arrabaldes,

78 ומעבר לירדן ירחו למזרח הירדן ממטה ראובן את בצר במדבר ואת מגרשיה ואת יהצה ואת מגרשיה

79 e Quedemote, e os seus arrabaldes, e a Mefaate, e os seus arrabaldes;

79 ואת קדמות ואת מגרשיה ואת מיפעת ואת מגרשיה

80 e da tribo de Gade, Ramote, em Gileade, e os seus arrabaldes, e Maanaim, e os seus arrabaldes,

80 וממטה גד את ראמות בגלעד ואת מגרשיה ואת מחנים ואת מגרשיה

81 e Hesbom, e os seus arrabaldes, e Jazer, e os seus arrabaldes.

81 ואת חשבון ואת מגרשיה ואת יעזיר ואת מגרשיה

I Crônicas 7

1 E, quanto aos filhos de Issacar, foram Tola, e Puva, Jasube, e Sinrom, quatro.

1 ולבני יששכר תולע ופואה ישיב ושמרון ארבעה

2 E os filhos de Tola foram Uzi, e Refaías, e Jeriel, e Jamai, e Ibsão, e Samuel, chefes das casas de seus pais, e descendentes de Tola, varões de valor nas suas gerações; o seu número, nos dias de Davi, foi de vinte e dois mil e seiscentos.

2 ובני תולע עזי ורפיה ויריאל ויחמי ויבשם ושמואל ראשים לבית אבותם לתולע גבורי חיל לתלדותם מספרם בימי דויד עשרים ושנים אלף ושש מאות

3 E, quanto aos filhos de Uzi, houve Izraías; e os filhos de Izraías foram Micael, e Obadias, e Joel, e Issias; todos estes cinco foram chefes.

3 ובני עזי יזרחיה ובני יזרחיה מיכאל ועבדיה ויואל ישיה חמשה ראשים כלם

4 E houve com eles, nas suas gerações, segundo as suas casas paternas, em tropas de gente de guerra, trinta e seis mil; porque tiveram muitas mulheres e filhos.

4 ועליהם לתלדותם לבית אבותם גדודי צבא מלחמה שלשים וששה אלף כי הרבו נשים ובנים

5 E seus irmãos, em todas as famílias de Issacar, varões de valor, foram oitenta e sete mil, todos contados pelas suas genealogias.

5 ואחיהם לכל משפחות יששכר גבורי חילים שמונים ושבעה אלף התיחשם לכל

6 Os filhos de Benjamim foram Belá, e Bequer, e Jediael, três.

6 בנימן בלע ובכר וידיעאל שלשה

7 E os filhos de Belá Esbom, e Uzi, e Uziel, e Jerimote, e Iri, cinco chefes da casa dos pais, varões de valor, que foram contados pelas suas genealogias, vinte e dois mil e trinta e quatro.

7 ובני בלע אצבון ועזי ועזיאל וירימות ועירי חמשה ראשי בית אבות גבורי חילים והתיחשם עשרים ושנים אלף ושלשים וארבעה

8 E os filhos de Bequer Zemira, e Joás, e Eliézer, e Elioenai, e Onri, e Jerimote, e Abias, e Anatote, e Alemete; todos estes foram filhos de Bequer.

8 ובני בכר זמירה ויועש ואליעזר ואליועיני ועמרי וירמות ואביה וענתות ועלמת כל אלה בני בכר

9 E foram contados pelas suas genealogias, segundo as suas gerações, e chefes das casas de seus pais, varões de valor, vinte mil e duzentos.

9 והתיחשם לתלדותם ראשי בית אבותם גבורי חיל עשרים אלף ומאתים

10 E foram os filhos de Jediael, Bilã; e os filhos de Bilã foram Jeús, e Benjamim, e Eúde, e Quenaana, e Zetã, e Társis, e Aisaar.

10 ובני ידיעאל בלהן ובני בלהן יעיש ובנימן ואהוד וכנענה וזיתן ותרשיש ואחישחר

11 Todos estes filhos de Jediael foram chefes das famílias dos pais, varões de valor, dezessete mil e duzentos, que saíam no exército à peleja.

11 כל אלה בני ידיעאל לראשי האבות גבורי חילים שבעה עשר אלף ומאתים יצאי צבא למלחמה

12 E Supim, e Hupim, filho de Ir; e Husim, dos filhos de Aer.

12 ושפם וחפם בני עיר חשם בני אחר

13 Os filhos de Naftali Jaziel, e Guni, e Jezer, e Salum, filhos de Bila.

13 בני נפתלי יחציאל וגוני ויצר ושלום בני בלהה

14 Os filhos de Manassés Asriel, que a mulher de Gileade teve (porém a sua concubina, a sira, teve a Maquir, pai de Gileade;

14 בני מנשה אשריאל אשר ילדה פילגשו הארמיה ילדה את מכיר אבי גלעד

15 e Maquir tomou a irmã de Hupim e Supim por mulher; e era o seu nome Maaca), e foi o nome do segundo Zelofeade; e Zelofeade teve filhas.

15 ומכיר לקח אשה לחפים ולשפים ושם אחתו מעכה ושם השני צלפחד ותהינה לצלפחד בנות

16 E Maaca, mulher de Maquir, teve um filho e chamou o seu nome Perez; e o nome de seu irmão foi Seres; e foram seus filhos Ulão e Requém.

16 ותלד מעכה אשת מכיר בן ותקרא שמו פרש ושם אחיו שרש ובניו אולם ורקם

17 E o filho de Ulão Bedã; estes foram os filhos de Gileade, filho de Maquir, filho de Manassés.

17 ובני אולם בדן אלה בני גלעד בן מכיר בן מנשה

18 E, quanto à sua irmã Hamolequete, teve a Isode, e a Abiezer, e a Macla.

18 ואחתו המלכת ילדה את אישהוד ואת אביעזר ואת מחלה

19 E foram os filhos de Semida Aiã, e Siquém, e Liqui, e Anião.

19 ויהיו בני שמידע אחין ושכם ולקחי ואניעם

20 E os filhos de Efraim Sutela, e seu filho Berede, e seu filho Taate, e seu filho Eleada e seu filho Taate,

20 ובני אפרים שותלח וברד בנו ותחת בנו ואלעדה בנו ותחת בנו

21 e seu filho Zabade, e seu filho Sutela, e Eser, e Eleade; e os homens de Gate, naturais da terra, os mataram, porque desceram para tomar os seus gados.

21 וזבד בנו ושותלח בנו ועזר ואלעד והרגום אנשי גת הנולדים בארץ כי ירדו לקחת את מקניהם

22 Pelo que Efraim, seu pai, por muitos dias os chorou; e vieram seus irmãos para o consolar.

22 ויתאבל אפרים אביהם ימים רבים ויבאו אחיו לנחמו

23 Depois, entrou à sua mulher, e ela concebeu e teve um filho; e chamou o seu nome Berias, porque as coisas iam mal na sua casa.

23 ויבא אל אשתו ותהר ותלד בן ויקרא את שמו בריעה כי ברעה היתה בביתו

24 E sua filha foi Seerá, que edificou a Bete-Horom, a baixa e a alta, como também a Uzém-Seerá.

24 ובתו שארה ותבן את בית חורון התחתון ואת העליון ואת אזן שארה

25 E foi seu filho Refa, e Resefe, e Tela, seu filho, e Taã, seu filho,

25 ורפח בנו ורשף ותלח בנו ותחן בנו

26 seu filho Ladã, seu filho Amiúde, seu filho Elisama,

26 לעדן בנו עמיהוד בנו אלישמע בנו

27 seu filho Num, seu filho Josué.

27 נון בנו יהושע בנו

28 E foi a sua possessão e habitação Betel, e os lugares da sua jurisdição; e ao oriente Naarã; e ao ocidente Gezer, e os lugares da sua jurisdição, e Siquém, e os lugares da sua jurisdição, até Aia, e os lugares da sua jurisdição;

28 ואחזתם ומשבותם בית אל ובנתיה ולמזרח נערן ולמערב גזר ובנתיה ושכם ובנתיה עד עיה ובנתיה

29 e da banda dos filhos de Manassés, Bete-Seã, e os lugares da sua jurisdição, Megido, e os lugares da sua jurisdição, Taanaque, e os lugares da sua jurisdição, Dor, e os lugares da sua jurisdição; nestas habitaram os filhos de José, filho de Israel.

29 ועל ידי בני מנשה בית שאן ובנתיה תענך ובנתיה מגדו ובנותיה דור ובנותיה באלה ישבו בני יוסף בן ישראל

30 Os filhos de Aser foram Imna, e Isvá, e Isvi, e Berias, e Sera, sua irmã.

30 בני אשר ימנה וישוה וישוי ובריעה ושרח אחותם

31 E os filhos de Berias Héber e Malquiel; este foi o pai de Birzavite.

31 ובני בריעה חבר ומלכיאל הוא אבי ברזות

32 E Héber gerou a Jaflete, e a Somer, e a Hotão, e a Suá, sua irmã.

32 וחבר הוליד את יפלט ואת שומר ואת חותם ואת שועא אחותם

33 E foram os filhos de Jaflete Pasaque, e Bimal, e Asvate; estes foram os filhos de Jaflete.

33 ובני יפלט פסך ובמהל ועשות אלה בני יפלט

34 E os filhos de Semer Aí, e Roga, e Jeubá, e Arã.

34 ובני שמר אחי ורוהגה יחבה וארם

35 E os filhos de seu irmão Helém Zofa, e Imna, e Seles, e Amal.

35 ובן הלם אחיו צופח וימנע ושלש ועמל

36 Os filhos de Zofa Suá, e Harnefer, e Sual, e Beri, e Inra,

36 בני צופח סוח וחרנפר ושועל וברי וימרה

37 e Bezer, e Hode, e Samá, e Silsa, e Itrã, e Beera.

37 בצר והוד ושמא ושלשה ויתרן ובארא

38 E os filhos de Jéter Jefoné, e Pispa, e Ara.

38 ובני יתר יפנה ופספה וארא

39 E os filhos de Ula Ara, e Haniel, e Rizia.

39 ובני עלא ארח וחניאל ורציא

40 Todos estes foram filhos de Aser, chefes das casas paternas, escolhidos varões de valor, chefes dos príncipes, e contados nas suas genealogias, no exército para a guerra; foi seu número de vinte e seis mil homens.

40 כל אלה בני אשר ראשי בית האבות ברורים גבורי חילים ראשי הנשיאים והתיחשם בצבא במלחמה מספרם אנשים עשרים וששה אלף

I Crônicas 8

1 E Benjamim gerou a Belá, seu primogênito, a Asbel, o segundo e a Aará, o terceiro,

1 ובנימן הוליד את בלע בכרו אשבל השני ואחרח השלישי

2 e a Noá, o quarto, e a Rafa, o quinto,

2 נוחה הרביעי ורפא החמישי

3 e Belá teve estes filhos Adar, e Gera, e Abiúde,

3 ויהיו בנים לבלע אדר וגרא ואביהוד

4 e Abisua, e Naamã, e Aoá,

4 ואבישוע ונעמן ואחוח

5 e Gera, e Sefufã, e Hurão.

5 וגרא ושפופן וחורם

6 E estes foram os filhos de Eúde, que foram chefes dos pais dos moradores de Geba, e os transportados a Manaate

6 ואלה בני אחוד אלה הם ראשי אבות ליושבי גבע ויגלום אל מנחת

7 Naamã, e Aías, e Gera; a estes Gera transportou e gerou a Uzá e a Aiúde.

7 ונעמן ואחיה וגרא הוא הגלם והוליד את עזא ואת אחיחד

8 E Saaraim (depois de ter repudiado suas mulheres Husim e Baara), na terra de Moabe, gerou filhos.

8 ושחרים הוליד בשדה מואב מן שלחו אתם חושים ואת בערא נשיו

9 e de Hodes, sua mulher, gerou a Jobabe, e a Zíbia, e a Messa, e a Malcã,

9 ויולד מן חדש אשתו את יובב ואת צביא ואת מישא ואת מלכם

10 e a Jeús, e a Saquias, e a Mirma; estes foram seus filhos, chefes dos pais.

10 ואת יעוץ ואת שכיה ואת מרמה אלה בניו ראשי אבות

11 E de Husim gerou a Abitube e a Elpaal.

11 ומחשים הוליד את אביטוב ואת אלפעל

12 E foram os filhos de Elpaal Héber, e Misã, e Semede; este edificou a Ono, e a Lode, e os lugares da sua jurisdição.

12 ובני אלפעל עבר ומשעם ושמד הוא בנה את אונו ואת לד ובנתיה

13 E Berias e Sema foram cabeças dos pais dos moradores de Aijalom; estes afugentaram os moradores de Gate.

13 ובִרעה ושמע המה ראשי האבות ליושבי אילון המה הבריחו את יושבי גת

14 E Aiô, e Sasaque, e Jeremote,

14 ואחיו ששק וירמות

15 e Zebadias, e Arade, e Éder,

15 וזבדיה וערד ועדר

16 e Micael, e Ispa, e Joá foram filhos de Berias.

16 ומיכאל וישפה ויוחא בני בריעה

17 E Zebadias, e Mesulão, e Hizqui, e Héber,

17 וזבדיה ומשלם וחזקי וחבר

18 e Ismerai, e Izlias, e Jobabe, filhos de Elpaal.

18 וישמרי ויזליאה ויובב בני אלפעל

19 E Jaquim, e Zicri, e Zabdi,

19 ויקים וזכרי וזבדי

20 e Elienai, e Ziletai, e Eliel,

20 ואליעני וצלתי ואליאל

21 e Adaías e Beraías, e Sinrate, filhos de Simei.

21 ועדיה ובראיה ושמרת בני שמעי

22 E Ispã, e Éber, e Eliel,

22 וישפן ועבר ואליאל

23 e Abdom, e Zicri, e Hanã,

23 ועבדון וזכרי וחנן

24 e Hananias, e Elão, e Antotias,

24 וחנניה ועילם וענתתיה

25 e Ifdéias, e Penuel, filhos de Sasaque.

25 ויפדיה ופניאל בני ששק

26 E Sanserai, e Searias, e Atalias,

26 ושמשרי ושחריה ועתליה

27 e Jaaresias, e Elias, e Zicri, filhos de Jeroão.

27 ויערשיה ואליה וזכרי בני ירחם

28 Estes foram chefes dos pais, segundo as suas gerações, e habitaram em Jerusalém.

28 אלה ראשי אבות לתלדותם ראשים אלה ישבו בירושלם

29 E em Gibeão habitou o pai de Gibeão; e era o nome de sua mulher Maaca,

29 ובגבעון ישבו אבי גבעון ושם אשתו מעכה

30 e seu filho primogênito Abdom, depois Zur, e Quis, e Baal, e Nadabe,

30 ובנו הבכור עבדון וצור וקיש ובעל ונדב

31 e Gedor, e Aiô, e Zequer.

31 וגדור ואחיו וזכר

32 E Miclote gerou a Siméia, e também estes, defronte de seus irmãos, habitaram em Jerusalém com seus irmãos.

32 ומקלות הוליד את שמאה ואף המה נגד אחיהם ישבו בירושלם עם אחיהם

33 E Ner gerou a Quis, e Quis gerou a Saul; e Saul gerou a Jônatas, e a Malquisua, e a Abinadabe, e a Esbaal.

33 ונר הוליד את קיש וקיש הוליד את שאול ושאול הוליד את יהונתן ואת מלכי שוע ואת אבינדב ואת אשבעל

34 E filho de Jônatas foi Meribe-Baal; e Meribe-Baal gerou a Mica.

34 ובן יהונתן מריב בעל ומריב בעל הוליד את מיכה

35 E os filhos de Mica foram Pitom, e Meleque, e Taréia, e Acaz.

35 ובני מיכה פיתון ומלך ותארע ואחז

36 E Acaz gerou a Jeoada, e Jeoada gerou a Alemete, e a Azmavete, e a Zinri; e Zinri gerou a Mosa,

36 ואחז הוליד את יהועדה ויהועדה הוליד את עלמת ואת עזמות ואת זמרי וזמרי הוליד את מוצא

37 e Mosa gerou a Bineá, cujo filho foi Rafa, cujo filho foi Eleasa, cujo filho foi Azel.

37 ומוצא הוליד את בנעא רפה בנו אלעשה בנו אצל בנו

38 E teve Azel seis filhos, e estes foram os seus nomes Azricão, e Bocru, e Ismael, e Searias, e Obadias, e Hanã; todos estes foram filhos de Azel.

38 ולאצל ששה בנים ואלה שמותם עזריקם בכרו וישמעאל ושעריה ועבדיה וחנן כל אלה בני אצל

39 E os filhos de Eseque, seu irmão Ulão, seu primogênito, Jeús, o segundo, e Elifelete, o terceiro.

39 ובני עשק אחיו אולם בכרו יעוש השני ואליפלט השלשי

40 E foram os filhos de Ulão varões heróis, valentes, e flecheiros destros; e tiveram muitos filhos, e filhos de filhos, cento e cinquenta; todos estes foram dos filhos de Benjamim.

40 ויהיו בני אולם אנשים גברי חיל דרכי קשת ומרבים בנים ובני בנים מאה וחמשים כל אלה מבני בנימן

I Crônicas 9

1 E todo o Israel foi contado por genealogias; eis que estão escritos no livro dos reis de Israel; e os de Judá foram transportados à Babilônia, por causa da sua transgressão.

1 וכל ישראל התיחשו והנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה הגלו לבבל במעלם

2 E os primeiros habitadores, que moravam nas suas possessões e nas suas cidades, foram os israelitas, os sacerdotes, os levitas e os netineus.

2 והיושבים הראשנים אשר באחזתם בעריהם ישראל הכהנים הלוים והנתינים

3 Porém alguns dos filhos de Judá, e dos filhos de Benjamim, e dos filhos de Efraim e Manassés habitaram em Jerusalém

3 ובירושלם ישבו מן בני יהודה ומן בני בנימן ומן בני אפרים ומנשה

4 Utai, filho de Amiúde, filho de Onri, filho de Inri, filho de Bani, dos filhos de Perez, filho de Judá;

4 עותי בן עמיהוד בן עמרי בן אמרי בן בנימן בני פרץ בן יהודה

5 e dos silonitas Asaías, o primogênito, e seus filhos;

5 ומן השילוני עשיה הבכור ובניו

6 e dos filhos de Zerá Jeuel e seus irmãos, seiscentos e noventa;

6 ומן בני זרח יעואל ואחיהם שש מאות ותשעים

7 e dos filhos de Benjamim Salu, filho de Mesulão, filho de Hodavias, filho de Hassenuá;

7 ומן בני בנימן סלוא בן משלם בן הודויה בן הסנאה

8 e Ibnéias, filho de Jeroão, e Elá, filho de Uzi, filho de Micri, e Mesulão, filho de Sefatias, filho de Reuel, filho de Ibnijas;

8 ויבניה בן ירחם ואלה בן עזי בן מכרי ומשלם בן שפטיה בן רעואל בן יבניה

9 e seus irmãos segundo as suas gerações, novecentos e cinquenta e seis; todos esses homens foram cabeças dos pais nas casas de seus pais.

9 ואחיהם לתלדותם תשע מאות וחמשים וששה כל אלה אנשים ראשי אבות לבית אבתיהם

10 E dos sacerdotes Jedaías, e Jeoiaribe, e Jaquim,

10 ומן הכהנים ידעיה ויהויריב ויכין

11 e Azarias, filho de Hilquias, filho de Mesulão, filho de Zadoque, filho de Meraiote, filho de Aitube, maioral da Casa de Deus;

11 ועזריה בן חלקיה בן משלם בן צדוק בן מריות בן אחיטוב נגיד בית האלהים

12 Adaías, filho de Jeroão, filho de Pasur, filho de Malquias, e Masai, filho de Adiel, filho de Jazera, filho de Mesulão, filho de Mesilemite, filho de Imer;

12 ועדיה בן ירחם בן פשחור בן מלכיה ומעשי בן עדיאל בן יחזרה בן משלם בן משלמית בן אמר

13 como também seus irmãos, cabeças nas casas de seus pais, mil setecentos e sessenta, varões valentes para a obra do ministério da Casa de Deus.

13 ואחיהם ראשים לבית אבותם אלף ושבע מאות וששים גבורי חיל מלאכת עבודת בית האלהים

14 E dos levitas Semaías, filho de Hassube, filho de Azricão, filho de Hasabias, dos filhos de Merari;

14 ומן הלוים שמעיה בן חשוב בן עזריקם בן חשביה מן בני מררי

15 e Baquebacar, e Heres, e Galal, e Matanias, filho de Mica, filho de Zicri, filho de Asafe;

15 ובקבקר חרש וגלל ומתניה בן מיכא בן זכרי בן אסף

16 e Obadias, filho de Semaías, filho de Galal, filho de Jedutum; e Berequias, filho de Asa, filho de Elcana, morador das aldeias dos netofatitas.

16 ועבדיה בן שמעיה בן גלל בן ידותון וברכיה בן אסא בן אלקנה היושב בחצרי נטופתי

17 E foram porteiros Salum, e Acube, e Talmom, e Aimã e seus irmãos, cujo chefe era Salum.

17 והשערים שלום ועקוב וטלמן ואחימן ואחיהם שלום הראש

18 E até àquele tempo estavam de guarda à porta do rei para o oriente; estes foram os porteiros entre os arraiais dos filhos de Levi.

18 ועד הנה בשער המלך מזרחה המה השערים למחנות בני לוי

19 E Salum, filho de Coré, filho de Ebiasafe, filho de Corá, e seus irmãos da casa de seu pai, os coraítas, tinham cargo da obra do ministério e eram guardas dos umbrais do tabernáculo; e seus pais foram capitães do arraial do SENHOR e guardadores da entrada.

19 ושלום בן קורא בן אביסף בן קרח ואחיו לבית אביו הקרחים על מלאכת העבודה שמרי הספים לאהל ואבתיהם על מחנה יהוה שמרי המבוא

20 E Finéias, filho de Eleazar, dantes, era entre eles guia, com o qual era o SENHOR.

20 ופינחס בן אלעזר נגיד היה עליהם לפנים יהוה עמו

21 E Zacarias, filho de Meselemias, era o porteiro da porta da tenda da congregação.

21 זכריה בן משלמיה שער פתח לאהל מועד

22 Todos estes, escolhidos para serem porteiros dos umbrais, foram duzentos e doze; e foram estes, segundo as suas aldeias, postos em suas genealogias; e Davi e Samuel, o vidente, os constituíram no seu cargo.

22 כלם הברורים לשערים בספים מאתים ושנים עשר המה בחצריהם התיחשם המה יסד דויד ושמואל הראה באמונתם

23 Estavam, pois, eles e seus filhos às portas da Casa do SENHOR, na casa da tenda, junto aos guardas.

23 והם ובניהם על השערים לבית יהוה לבית האהל למשמרות

24 Os porteiros estavam aos quatro ventos ao oriente, ao ocidente, ao norte e ao sul.

24 לארבע רוחות יהיו השערים מזרח ימה צפונה ונגבה

25 E seus irmãos estavam nas suas aldeias e, no sétimo dia, de tempo em tempo, entravam a servir com eles.

25 ואחיהם בחצריהם לבוא לשבעת הימים מעת אל עת עם אלה

26 Porque havia, naquele ofício, quatro porteiros-mores que eram levitas e tinham cargo das câmaras e dos tesouros da Casa de Deus.

26 כי באמונה המה ארבעת גברי השערים הם הלוים והיו על הלשכות ועל האצרות בית האלהים

27 E, de noite, ficavam à roda da Casa de Deus, porque a guarda lhes estava encarregada, e tinham cargo de abrir, e isso cada manhã.

27 וסביבות בית האלהים ילינו כי עליהם משמרת והם על המפתח ולבקר לבקר

28 E alguns deles tinham cargo dos utensílios do ministério, porque por conta os traziam e por conta os tiravam.

28 ומהם על כלי העבודה כי במספר יביאום ובמספר יוציאום

29 Porque deles alguns havia que tinham cargo dos móveis e de todos os objetos sagrados, como também da flor de farinha, e do vinho, e do azeite, e do incenso, e da especiaria.

29 ומהם ממנים על הכלים ועל כל כלי הקדש ועל הסלת והיין והשמן והלבונה והבשמים

30 E alguns dos filhos dos sacerdotes eram os obreiros da confecção das especiarias.

30 ומן בני הכהנים רקחי המרקחת לבשמים

31 E Matitias, dentre os levitas, o primogênito de Salum, o coraíta, tinha cargo da obra que se fazia em assadeiras.

31 ומתתיה מן הלוים הוא הבכור לשלם הקרחי באמונה על מעשה החבתים

32 E alguns dos filhos dos coatitas, de seus irmãos, houve alguns que tinham cargo dos pães da proposição, para os prepararem em todos os sábados.

32 ומן בני הקהתי מן אחיהם על לחם המערכת להכין שבת שבת

33 Destes foram também os cantores, cabeças dos pais entre os levitas, habitando nas câmaras, isentos de serviços; porque, de dia e de noite, estava a seu cargo ocuparem-se naquela obra.

33 ואלה המשררים ראשי אבות ללוים בלשכת פטירים כי יומם ולילה עליהם במלאכה

34 Estes foram cabeças dos pais entre os levitas, chefes em suas gerações; estes habitaram em Jerusalém.

34 אלה ראשי האבות ללוים לתלדותם ראשים אלה ישבו בירושלם

35 Porém em Gibeão habitaram Jeiel, pai de Gibeão (e era o
nome de sua mulher Maaca),

35 ובגבעון ישבו אבי גבעון יעואל ושם אשתו מעכה

36 e seu filho primogênito Abdom, depois Zur, e Quis, e Baal, e
Ner, e Nadabe,

36 ובנו הבכור עבדון וצור וקיש ובעל ונר ונדב

37 e Gedor, e Aiô, e Zacarias, e Miclote.

37 וגדור ואחיו וזכריה ומקלות

38 E Miclote gerou a Siméia, e também estes defronte de seus
irmãos, habitaram em Jerusalém com seus irmãos.

38 ומקלות הוליד את שמאם ואף הם נגד אחיהם ישבו בירושלם עם
אחיהם

39 E Ner gerou a Quis, e Quis gerou a Saul, e Saul gerou a
Jônatas, e a Malquisua, e a Abinadabe, e a Esbaal.

39 ונר הוליד את קיש וקיש הוליד את שאול ושאול הוליד את יהונתן ואת
מלכי שוע ואת אבינדב ואת אשבעל

40 E filho de Jônatas foi Meribe-Baal, e Meribe-Baal gerou a Mica.

40 ובן יהונתן מריב בעל ומרי בעל הוליד את מיכה

41 E os filhos de Mica foram Pitom, e Meleque, e Taréia.

41 ובני מיכה פיתון ומלך ותחרע

42 E Acaz gerou a Jaerá, e Jaerá gerou a Alemete, e a Azmavete, e
a Zinri; e Zinri gerou a Mosa.

42 ואחז הוליד את יערה ויערה הוליד את עלמת ואת עזמות ואת זמרי
וזמרי הוליד את מוצא

43 E Mosa gerou a Bineá, cujo filho foi Refaías, cujo filho foi Eleasa, cujo filho foi Azel.

43 ומוצא הוליד את בנעא ורפיה בנו אלעשה בנו אצל בנו

44 E teve Azel seis filhos, e estes foram os seus nomes Azricão, e Bocru, e Ismael, e Searias, e Obadias, e Hanã; estes foram os filhos de Azel.

44 ולאצל ששה בנים ואלה שמותם עזריקם בכרו וישמעאל ושעריה ועבדיה וחנן אלה בני אצל

I Crônicas 10

1 E os filisteus pelejaram com Israel; e os homens de Israel fugiram de diante dos filisteus e caíram feridos nas montanhas de Gilboa.

1 ופלשתים נלחמו בישראל וינס איש ישראל מפני פלשתים ויפלו חללים בהר גלבע

2 E os filisteus apertaram com Saul e com seus filhos e feriram os filisteus a Jônatas, e a Abinadabe, e a Malquisua, filhos de Saul.

2 וידבקו פלשתים אחרי שאול ואחרי בניו ויכו פלשתים את יונתן ואת אבינדב ואת מלכי שוע בני שאול

3 E a peleja se agravou contra Saul, e os flecheiros o acharam, e ele temeu muito aos flecheiros.

3 ותכבד המלחמה על שאול וימצאהו המורים בקשת ויחל מן היורים

4 Então, disse Saul ao seu escudeiro Arranca a tua espada e atravessa-me com ela, para que, porventura, não venham estes incircuncisos e escarneçam de mim. Porém o seu escudeiro não quis, porque temia muito; então, tomou Saul a espada e se lançou sobre ela.

4 ויאמר שאול אל נשא כליו שלף חרבך ודקרני בה פן יבאו הערלים האלה
והתעללו בי ולא אבה נשא כליו כי ירא מאד ויקח שאול את החרב ויפל
עליה

5 Vendo, pois, o seu escudeiro que Saul estava morto, também ele se lançou sobre a espada e morreu.

5 וירא נשא כליו כי מת שאול ויפל גם הוא על החרב וימת

6 Assim, morreram Saul e seus três filhos; e toda a sua casa morreu juntamente.

6 וימת שאול ושלשת בניו וכל ביתו יחדו מתו

7 E, vendo todos os homens de Israel que estavam no vale que haviam fugido e que Saul e seus filhos eram mortos, deixaram as suas cidades e fugiram; então, vieram os filisteus e habitaram nelas.

7 ויראו כל איש ישראל אשר בעמק כי נסו וכי מתו שאול ובניו ויעזבו
עריהם וינסו ויבאו פלשתים וישבו בהם

8 E sucedeu que, no dia seguinte, vindo os filisteus a despojar os mortos, acharam Saul e os seus filhos estirados nas montanhas de Gilboa.

8 ויהי ממחרת ויבאו פלשתים לפשט את החללים וימצאו את שאול ואת
בניו נפלים בהר גלבע

9 E os despojaram, e tomaram a sua cabeça e as suas armas, e as enviaram pela terra dos filisteus em redor, para o anunciarem a seus ídolos e ao povo.

9 ויפשיטהו וישאו את ראשו ואת כליו וישלחו בארץ פלשתים סביב לבשר
את עצביהם ואת העם

10 E puseram as suas armas na casa do seu deus e a sua cabeça fixaram na casa de Dagom.

10 וישימו את כליו בית אלהיהם ואת גלגלתו תקעו בית דגון

11 Ouvindo, pois, toda a Jabes-Gileade tudo quanto os filisteus fizeram a Saul,

11 וישמעו כל יביש גלעד את כל אשר עשו פלשתים לשאול

12 então, todos os homens belicosos se levantaram, e tomaram o corpo de Saul e os corpos de seus filhos, e os trouxeram a Jabes; e sepultaram os seus ossos debaixo de um carvalho, em Jabes, e jejuaram sete dias.

12 ויקומו כל איש חיל וישאו את גופת שאול ואת גופת בניו ויביאום יבישה ויקברו את עצמותיהם תחת האלה ביבש ויצומו שבעת ימים

13 Assim, morreu Saul por causa da sua transgressão com que transgrediu contra o SENHOR, por causa da palavra do SENHOR, a qual não havia guardado; e também porque buscou a adivinhadora para a consultar

13 וימת שאול במעלו אשר מעל ביהוה על דבר יהוה אשר לא שמר וגם לשאול באוב לדרוש

14 e não buscou o SENHOR, pelo que o matou e transferiu o reino a Davi, filho de Jessé.

14 ולא דרש ביהוה וימיתהו ויסב את המלוכה לדויד בן ישי

I Crônicas 11

1 Então, todo o Israel se ajuntou a Davi em Hebrom, dizendo Eis que somos teus ossos e tua carne.

1 ויקבצו כל ישראל אל דויד חברונה לאמר הנה עצמך ובשרך אנחנו

2 E também já dantes, sendo Saul ainda rei, eras tu o que fazias sair e entrar a Israel; também o SENHOR, teu Deus, te disse Tu apascentarás o meu povo de Israel e tu serás chefe sobre o meu povo de Israel.

2 גם תמול גם שלשום גם בהיות שאול מלך אתה המוציא והמביא את ישראל ויאמר יהוה אלהיך לך אתה תרעה את עמי את ישראל ואתה תהיה נגיד על עמי ישראל

3 Também vieram todos os anciãos de Israel ao rei, a Hebrom, e Davi fez com eles aliança em Hebrom, perante o SENHOR; e ungiram Davi rei sobre Israel, conforme a palavra do SENHOR pelo ministério de Samuel.

3 ויבאו כל זקני ישראל אל המלך חברונה ויכרת להם דויד ברית בחברון לפני יהוה וימשחו את דויד למלך על ישראל כדבר יהוה ביד שמואל

4 E partiu Davi e todo o Israel para Jerusalém, que é Jebus, porque ali estavam os jebuseus, moradores da terra.

4 וילך דויד וכל ישראל ירושלם היא יבוס ושם היבוסי ישבי הארץ

5 E disseram os moradores de Jebus a Davi Tu não entrarás aqui. Porém Davi ganhou a fortaleza de Sião, que é a Cidade de Davi.

5 ויאמרו ישבי יבוס לדויד לא תבוא הנה וילכד דויד את מצדת ציון היא עיר דויד

6 Porque disse Davi Qualquer que primeiro ferir os jebuseus será chefe e maioral. Então, Joabe, filho de Zeruia, subiu primeiro a ela, pelo que foi feito chefe.

6 ויאמר דויד כל מכה יבוסי בראשונה יהיה לראש ולשר ויעל בראשונה יואב בן צרויה ויהי לראש

7 E Davi habitou na fortaleza, pelo que se chamou a Cidade de Davi.

7 וישב דויד במצד על כן קראו לו עיר דויד

8 E edificou a cidade ao redor, desde Milo até completar o circuito; e Joabe renovou o resto da cidade.

8 ויבן העיר מסביב מן המלוא ועד הסביב ויואב יחיה את שאר העיר

9 E ia Davi cada vez mais aumentando e crescendo, porque o SENHOR dos Exércitos era com ele

9 וילך דויד הלוך וגדול ויהוה צבאות עמו

10 ¶ E estes foram os chefes dos heróis que Davi tinha e que o apoiaram fortemente no seu reino, com todo o Israel, para o fazerem rei, conforme a palavra do SENHOR, no tocante a Israel.

10 ואלה ראשי הגבורים אשר לדויד המתחזקים עמו במלכותו עם כל ישראל להמליכו כדבר יהוה על ישראל

11 E estes foram do número dos heróis que Davi tinha Jasobeão, hacmonita, o principal dos capitães, o qual, brandindo a sua lança contra trezentos, de uma vez os matou.

11 ואלה מספר הגברים אשר לדויד ישבעם בן חכמוני ראש השלושים הוא עורר את חניתו על שלש מאות חלל בפעם אחת

12 E, depois dele, Eleazar, filho de Dodô, o aoíta; ele estava entre os três varões.

12 ואחריו אלעזר בן דודו האחוחי הוא בשלושה הגברים

13 Este esteve com Davi em Pas-Damim, quando os filisteus ali se ajuntaram à peleja, e o pedaço de campo estava cheio de cevada, e o povo fugiu de diante dos filisteus.

13 הוא היה עם דויד בפס דמים והפלשתים נאספו שם למלחמה ותהי חלקת השדה מלאה שעורים והעם נסו מפני פלשתים

14 E puseram-se no meio daquele pedaço, e o defenderam, e
feriram os filisteus; e promoveu o SENHOR um grande
livramento.

14 ויתיצבו בתוך החלקה ויצילוה ויכו את פלשתים ויושע יהוה תשועה
גדולה

15 E três dos trinta chefes desceram à penha, a Davi, na caverna
de Adulão; e o arraial dos filisteus estava acampado no vale dos
Refains.

15 וירדו שלושה מן השלושים ראש על הצר אל דויד אל מערת עדלם
ומחנה פלשתים חנה בעמק רפאים

16 E Davi estava, então, no lugar forte, e o alojamento dos
filisteus estava, então, em Belém.

16 ודויד אז במצודה ונציב פלשתים אז בבית לחם

17 E desejou Davi e disse Quem me dará a beber da água do
poço de Belém, que está junto à porta?

17 ויתאו דויד ויאמר מי ישקני מים מבור בית לחם אשר בשער

18 Então, aqueles três romperam pelo arraial dos filisteus e
tiraram água do poço de Belém que estava à porta; e tomaram
dela e a trouxeram a Davi, porém Davi não a quis beber, mas a
derramou perante o SENHOR.

18 ויבקעו השלשה במחנה פלשתים וישאבו מים מבור בית לחם אשר
בשער וישאו ויבאו אל דויד ולא אבה דויד לשתותם וינסך אתם ליהוה

19 E disse Nunca meu Deus permita que faça tal! Beberia eu o
sangue destes varões com as suas vidas? Pois, com perigo das
suas vidas, a trouxeram. E ele não a quis beber. Isto fizeram
aqueles três valentes.

19 ויאמר חלילה לי מאלהי מעשות זאת הדם האנשים האלה אשתה
בנפשותם כי בנפשותם הביאום ולא אבה לשתותם אלה עשו שלשת
הגבורים

20 E também Abisai, irmão de Joabe, foi chefe de três, o qual, brandindo a sua lança contra trezentos, os feriu; e teve nome entre os três.

20 ואבשי אחי יואב הוא היה ראש השלושה והוא עורר את חניתו על שלש
מאות חלל ולא שם בשלושה

21 Dos três foi mais ilustre do que os outros dois, pelo que foi chefe deles; porém não chegou aos primeiros três.

21 מן השלושה בשנים נכבד ויהי להם לשר ועד השלושה לא בא

22 Também Benaia, filho de Joiada, filho de um valente varão, grande em obras, de Cabzeel; ele feriu dois fortes leões de Moabe; e também desceu e feriu um leão dentro de uma cova, no tempo da neve.

22 בניה בן יהוידע בן איש חיל רב פעלים מן קבצאל הוא הכה את שני
אריאל מואב והוא ירד והכה את הארי בתוך הבור ביום השלג

23 Também feriu ele a um homem egípcio, homem de grande altura, de cinco côvados; e trazia o egípcio uma lança na mão, como o eixo do tecelão; mas desceu contra ele com uma vara, e arrancou a lança da mão do egípcio, e o matou com a sua própria lança.

23 והוא הכה את האיש המצרי איש מדה חמש באמה וביד המצרי חנית
כמנור ארגים וירד אליו בשבט ויגזל את החנית מיד המצרי ויהרגהו
בחניתו

24 Estas coisas fez Benaia, filho de Joiada, pelo que teve nome entre aqueles três varões.

24 אלה עשה בניהו בן יהוידע ולו שם בשלושה הגברים

25 Eis que dos trinta foi ele o mais ilustre; contudo, não chegou aos três; e Davi o pôs sobre os da sua guarda.

25 מן השלושים הנו נכבד הוא ואל השלושה לא בא וישימהו דויד על משמעתו

26 E foram os heróis dos exércitos Asael, irmão de Joabe, Elanã, filho de Dodô, de Belém;

26 וגבורי החילים עשה אל אחי יואב אלחנן בן דודו מבית לחם

27 Samote, o harodita; Heles, o pelonita;

27 שמות ההרורי חלץ הפלוני

28 Ira, filho de Iques, o tecoíta; Abiezer, o anatotita;

28 עירא בן עקש התקועי אביעזר הענתותי

29 Sibecai, o husatita; Ilai, o aoíta;

29 סבכי החשתי עילי האחוחי

30 Maarai, o netofatita; Helede, filho de Baaná, o netofatita;

30 מהרי הנטפתי חלד בן בענה הנטופתי

31 Itai, filho de Ribai, de Gibeá, dos filhos de Benjamim; Benaia, o piratonita;

31 איתי בן ריבי מגבעת בני בנימן בניה הפרעתני

32 Hurai, do ribeiro de Gaás; Abiel, o arbatita;

32 חורי מנחלי געש אביאל הערבתי

33 Azmavete, o baarumita; Eliaba, o saalbonita.

33 עזמות הבחרומי אליחבא השעלבני

34 Dos filhos de Hasém, o gizonita Jônatas, filho de Sage, o hararita;

34 בני השם הגזוני יונתן בן שגה ההררי

35 Aião, filho de Sacar, o hararita; Elifal, filho de Ur;

35 אחיאם בן שכר ההררי אליפל בן אור

36 Héfer, o mequeratita; Aías, o pelonita;

36 חפר המכרתי אחיה הפלני

37 Hezro, o carmelita; Naarai, filho de Ezbai;

37 חצרו הכרמלי נערי בן אזבי

38 Joel, irmão de Natã; Mibar, filho de Hagri;

38 יואל אחי נתן מבחר בן הגרי

39 Zeleque, o amonita; Naarai, o berotita, escudeiro de Joabe, filho de Zeruia;

39 צלק העמוני נחרי הברתי נשא כלי יואב בן צרויה

40 Ira, o itrita; Garebe, o itrita;

40 עירא היתרי גרב היתרי

41 Urias, o heteu; Zabade, filho de Alai;

41 אוריה החתי זבד בן אחלי

42 Adina, filho de Siza, o rubenita, chefe dos rubenitas; todavia, sobre ele havia trinta;

42 עדינא בן שיזא הראובני ראש לראובני ועליו שלושים

43 Hanã, filho de Maaca; e Josafá, o mitenita;

43 חנן בן מעכה ויושפט המתני

44 Uzias, o astaratita; Sama e Jeiel, filhos de Hotão, o aroerita;

44 עזיא העשתרתי שמע ויעואל בני חותם הערערי

45 Jediael, filho de Sinri; e Joá, seu irmão, o tizita;

45 ידיעאל בן שמרי ויחא אחיו התיצי

46 Eliel, o maavita; Jeribai e Josavias, filhos de Elnaão; e Itma, o moabita,

46 אליאל המחוים ויריבי ויושויה בני אלנעם ויתמה המואבי

47 Eliel, e Obede, e Jaasiel, o mezobaíta.

47 אליאל ועובד ויעשיאל המצביה

I Crônicas 12

1 Estes, porém, são os que vieram a Davi, a Ziclague, sendo ele ainda fugitivo, por causa de Saul, filho de Quis; e eram dos valentes que ajudaram nesta guerra.

1 ואלה הבאים אל דויד לציקלג עוד עצור מפני שאול בן קיש והמה בגבורים עזרי המלחמה

2 Armados de arco, usavam da mão direita e esquerda em atirar pedras e em despedir flechas com o arco; eram estes dos irmãos de Saul, benjamitas

2 נשקי קשת מימינים ומשמאלים באבנים ובחצים בקשת מאחי שאול מבנימן

3 Aiezer, o chefe, e Joás, filhos de Semaá, o gibeatita; Jeziel e Pelete, filhos de Azmavete; e Beraca, e Jeú, o anatotita;

3 הראש אחיעזר ויואש בני השמעה הגבעתי ויזואל ופלט בני עזמות וברכה ויהוא הענתתי

4 e Ismaías, o gibeonita, valente entre os trinta e capitão dos trinta; Jeremias, e Jaaziel, e Joanã, e Jozabade, o gederatita;

4 וישמעיה הגבעוני גבור בשלשים ועל השלשים וירמיה ויחזיאל ויוחנן ויוזבד הגדרתי

5 Eluzai, e Jerimote, e Bealias, e Semarias, e Sefatias, o harufita;

5 אלעוזי וירימות ובעליה ושמריהו ושפטיהו החריפי

6 Elcana, e Issias, e Azarel, e Joezer, e Jasobeão, os coraítas;

6 אלקנה וישיהו ועזראל ויועזר וישבעם הקרחים

7 e Joela, e Zebadias, filhos de Jeroão, de Gedor.

7 ויועאלה וזבדיה בני ירחם מן הגדור

8 E dos gaditas se retiraram a Davi, ao lugar forte no deserto, varões valentes, homens de guerra para pelejar, armados com rodela e lança; e seus rostos eram como rostos de leões, e eles eram ligeiros como corças sobre os montes;

8 ומן הגדי נבדלו אל דויד למצד מדברה גברי החיל אנשי צבא למלחמה ערכי צנה ורמח ופני אריה פניהם וכצבאים על ההרים למהר

9 Eser, o cabeça, Obadias, o segundo, Eliabe, o terceiro,

9 עזר הראש עבדיה השני אליאב השלשי

10 Mismana, o quarto, Jeremias, o quinto,

10 משמנה הרביעי ירמיה החמשי

11 Atai, o sexto, Eliel, o sétimo,

11 עתי הששי אליאל השבעי

12 Joanã, o oitavo, Elzabade, o nono,

12 יוחנן השמיני אלזבד התשיעי

13 Jeremias, o décimo, Macbanai, o undécimo;

13 ירמיהו העשירי מכבני עשתי עשר

14 estes, dos filhos de Gade, foram os capitães do exército; um dos menores tinha o cargo de cem, e o maior, de mil.

14 אלה מבני גד ראשי הצבא אחד למאה הקטן והגדול לאלף

15 Estes são os que passaram o Jordão no mês primeiro, quando ele transbordava por todas as suas ribanceiras, e fizeram fugir a todos os dos vales para o oriente e para o ocidente.

15 אלה הם אשר עברו את הירדן בחדש הראשון והוא ממלא על כל גדיתיו ויבריחו את כל העמקים למזרח ולמערב

16 Também vieram alguns dos filhos de Benjamim e de Judá a Davi, ao lugar forte.

16 ויבאו מן בני בנימן ויהודה עד למצד לדויד

17 E Davi lhes saiu ao encontro e lhes falou, dizendo Se vós vindes a mim pacificamente e para me ajudar, o meu coração se unirá convosco; porém, se é para me entregardes aos meus inimigos, sem que haja deslealdade nas minhas mãos, o Deus de nossos pais o veja e o repreenda.

17 ויצא דויד לפניהם ויען ויאמר להם אם לשלום באתם אלי לעזרני יהיה לי עליכם לבב ליחד ואם לרמותני לצרי בלא חמס בכפי ירא אלהי אבותינו ויוכח

18 Então, entrou o Espírito em Amasai, chefe de trinta, e disse Nós somos teus, ó Davi! E contigo estamos, ó filho de Jessé! Paz, paz seja contigo! E paz com quem te ajuda! Pois que teu Deus te ajuda. E Davi os recebeu e os fez capitães das tropas.

18 ורוח לבשה את עמשי ראש השלושים לך דויד ועמך בן ישי שלום שלום לך ושלום לעזרך כי עזרך אלהיך ויקבלם דויד ויתנם בראשי הגדוד

19 Também de Manassés alguns passaram a Davi, quando veio com os filisteus para a batalha contra Saul, ainda que não ajudaram os filisteus; porque os príncipes dos filisteus, com conselho, o despediram, dizendo À custa de nossa cabeça passará a Saul, seu senhor.

19 וממנשה נפלו על דויד בבאו עם פלשתים על שאול למלחמה ולא עזרם כי בעצה שלחהו סרני פלשתים לאמר בראשינו יפול אל אדניו שאול

20 Voltando ele, pois, a Ziclague, passaram para ele, de Manassés, Adna, e Jozabade, e Jediael, e Micael, e Jozabade, e Eliú, e Ziletai, chefes de milhares dos de Manassés.

20 בלכתו אל ציקלג נפלו עליו ממנשה עדנח ויוזבד וידיעאל ומיכאל ויוזבד ואליהוא וצלתי ראשי האלפים אשר למנשה

21 E estes ajudaram a Davi contra aquela tropa, porque todos eles eram heróis valentes e foram capitães no exército.

21 והמה עזרו עם דויד על הגדוד כי גבורי חיל כלם ויהיו שרים בצבא

22 Porque, naquele tempo, de dia em dia, vinham a Davi para o ajudar, até que se fez um grande exército, como exército de Deus.

22 כי לעת יום ביום יבאו על דויד לעזרו עד למחנה גדול כמחנה אלהים

23 Ora, este é o número dos chefes armados para a peleja, que vieram a Davi em Hebrom, para transferir a ele o reino de Saul, conforme a palavra do SENHOR

23 ואלה מספרי ראשי החלוץ לצבא באו על דויד חברונה להסב מלכות שאול אליו כפי יהוה

24 dos filhos de Judá, que traziam rodela e lança, seis mil e oitocentos, armados para a peleja;

24 בני יהודה נשאי צנה ורמח ששת אלפים ושמונה מאות חלוצי צבא

25 dos filhos de Simeão, varões valentes para pelejar, sete mil e cem;

25 מן בני שמעון גבורי חיל לצבא שבעת אלפים ומאה

26 dos filhos de Levi, quatro mil e seiscentos.

26 מן בני הלוי ארבעת אלפים ושש מאות

27 Joiada, porém, era o chefe dos de Arão, e com ele vieram três mil e setecentos;

27 ויהוידע הנגיד לאהרן ועמו שלשת אלפים ושבע מאות

28 Zadoque, sendo ainda jovem, varão valente, da família de seu pai, trouxe vinte e dois príncipes.

28 וצדוק נער גבור חיל ובית אביו שרים עשרים ושנים

29 E dos filhos de Benjamim, irmãos de Saul, vieram três mil, porque até então havia ainda muitos deles que eram pela casa de Saul;

29 ומן בני בנימן אחי שאול שלשת אלפים ועד הנה מרביתם שמרים משמרת בית שאול

30 dos filhos de Efraim, vinte mil e oitocentos varões valentes, homens de nome em casa de seus pais;

30 ומן בני אפרים עשרים אלף ושמונה מאות גבורי חיל אנשי שמות לבית אבותם

31 da meia tribo de Manassés, dezoito mil, que foram apontados pelos seus nomes para vir a fazer rei a Davi;

31 ומחצי מטה מנשה שמונה עשר אלף אשר נקבו בשמות לבוא להמליך את דויד

32 dos filhos de Issacar, destros na ciência dos tempos, para saberem o que Israel devia fazer, duzentos de seus chefes e todos os seus irmãos, que seguiam a sua palavra;

32 ומבני יששכר יודעי בינה לעתים לדעת מה יעשה ישראל ראשיהם מאתים וכל אחיהם על פיהם

33 de Zebulom, dos que saíam ao exército, ordenados para a peleja com todas as armas de guerra, cinquenta mil, também destros, para ordenarem uma batalha com coração constante;

33 מזבלון יוצאי צבא ערכי מלחמה בכל כלי מלחמה חמשים אלף ולעדר בלא לב ולב

34 de Naftali, mil capitães e com eles trinta e sete mil com rodela e lança;

34 ומנפתלי שרים אלף ועמהם בצנה וחנית שלשים ושבעה אלף

35 dos danitas, ordenados para a peleja, vinte e oito mil e seiscentos;

35 ומן הדני ערכי מלחמה עשרים ושמונה אלף ושש מאות

36 de Aser, dos que saíam para o exército, para ordenarem a batalha, quarenta mil;

36 ומאשר יוצאי צבא לערך מלחמה ארבעים אלף

37 da banda dalém do Jordão, dos rubenitas e gaditas e da meia tribo de Manassés, com toda sorte de instrumentos de guerra para pelejar, cento e vinte mil.

37 ומעבר לירדן מן הראובני והגדי וחצי שבט מנשה בכל כלי צבא מלחמה מאה ועשרים אלף

38 Todos estes homens de guerra, postos em ordem de batalha, com coração inteiro, vieram a Hebrom para levantar a Davi rei sobre todo o Israel; e também todo o resto de Israel tinha o mesmo coração para levantar a Davi rei.

38 כל אלה אנשי מלחמה עדרי מערכה בלבב שלם באו חברונה להמליך את דויד על כל ישראל וגם כל שרית ישראל לב אחד להמליך את דויד

39 E estiveram ali com Davi três dias, comendo e bebendo; porque seus irmãos lhes tinham preparado as provisões.

39 ויהיו שם עם דויד ימים שלושה אכלים ושותים כי הכינו להם אחיהם

40 E também seus vizinhos de mais perto, até Issacar, e Zebulom, e Naftali, trouxeram pão sobre jumentos, e sobre camelos, e sobre mulos, e sobre bois, provisões de farinha, pastas de figos, e cachos de passas, e vinho, e azeite, e bois, e gado miúdo em abundância; porque havia alegria em Israel.

40 וגם הקרובים אליהם עד יששכר וזבלון ונפתלי מביאים לחם בחמורים ובגמלים ובפרדים ובבקר מאכל קמח דבלים וצמוקים ויין ושמן ובקר וצאן לרב כי שמחה בישראל

I Crônicas 13

1 E teve Davi conselho com os capitães dos milhares, e dos centos, e com todos os príncipes;

1 ויועץ דויד עם שרי האלפים והמאות לכל נגיד

2 e disse Davi a toda a congregação de Israel Se bem vos parece e se vem isso do SENHOR, nosso Deus, enviemos depressa mensageiros a todos os nossos outros irmãos em todas as terras de Israel, e aos sacerdotes, e aos levitas com eles nas cidades e nos seus arrabaldes, para que se ajuntem conosco;

2 ויאמר דויד לכל קהל ישראל אם עליכם טוב ומן יהוה אלהינו נפרצה נשלחה על אחינו הנשארים בכל ארצות ישראל ועמהם הכהנים והלוים בערי מגרשיהם ויקבצו אלינו

3 e tornemos a trazer para nós a arca do nosso Deus; porque não a buscamos nos dias de Saul.

3 ונסבה את ארון אלהינו אלינו כי לא דרשנהו בימי שאול

4 Então, disse toda a congregação que assim se fizesse; porque esse negócio pareceu reto aos olhos de todo o povo.

4 ויאמרו כל הקהל לעשות כן כי ישר הדבר בעיני כל העם

5 Ajuntou, pois, Davi a todo o Israel desde Sior do Egito até chegar a Hamate, para trazer a arca de Deus de Quiriate-Jearim.

5 ויקהל דויד את כל ישראל מן שיחור מצרים ועד לבוא חמת להביא את ארון האלהים מקרית יערים

6 E, então, Davi, com todo o Israel, subiu a Baalá e dali a Quiriate-Jearim, que está em Judá, para fazer subir dali a arca de Deus, o SENHOR que habita entre os querubins, sobre a qual é invocado o seu nome.

6 ויעל דויד וכל ישראל בעלתה אל קרית יערים אשר ליהודה להעלות משם את ארון האלהים יהוה יושב הכרובים אשר נקרא שם

7 E levaram a arca de Deus sobre um carro novo, da casa de Abinadabe; e Uzá e Aiô guiavam o carro.

7 וירכיבו את ארון האלהים על עגלה חדשה מבית אבינדב ועזא ואחיו נהגים בעגלה

8 Davi e todo o Israel alegravam-se perante Deus, com toda a sua força; em cânticos, com harpas, e com alaúdes, e com tamboris, e com címbalos, e com trombetas.

8 ודויד וכל ישראל משחקים לפני האלהים בכל עז ובשירים ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמצלתים ובחצצרות

9 E, chegando à eira de Quidom, estendeu Uzá a mão, para segurar a arca, porque os bois tropeçavam.

9 ויבאו עד גרן כידן וישלח עזא את ידו לאחז את הארון כי שמטו הבקר

10 Então, se acendeu a ira do SENHOR contra Uzá e o feriu, por ter estendido a mão à arca; e morreu ali perante Deus.

10 ויחר אף יהוה בעזא ויכהו על אשר שלח ידו על הארון וימת שם לפני אלהים

11 E Davi se encheu de tristeza de que o SENHOR houvesse aberto brecha em Uzá; pelo que chamou àquele lugar Perez-Uzá, até ao dia de hoje.

11 ויחר לדויד כי פרץ יהוה פרץ בעזא ויקרא למקום ההוא פרץ עזא עד היום הזה

12 E, naquele dia, temeu Davi ao Senhor, dizendo Como trarei a mim a arca de Deus?

12 ויירא דויד את האלהים ביום ההוא לאמר היך אביא אלי את ארון האלהים

13 Pelo que Davi não trouxe a arca a si, à Cidade de Davi; porém a fez retirar à casa de Obede-Edom, o geteu.

13 ולא הסיר דויד את הארון אליו אל עיר דויד ויטהו אל בית עבד אדם הגתי

14 Assim, ficou a arca de Deus com a família de Obede-Edom, três meses em sua casa; e o SENHOR abençoou a casa de Obede-Edom e tudo quanto tinha.

14 וישב ארון האלהים עם בית עבד אדם בביתו שלשה חדשים ויברך יהוה את בית עבד אדם ואת כל אשר לו

I Crônicas 14

1 Então, Hirão, rei de Tiro, mandou mensageiros a Davi, e madeira de cedro, e pedreiros, e carpinteiros, para lhe edificar uma casa.

1 וישלח חירם מלך צר מלאכים אל דויד ועצי ארזים וחרשי קיר וחרשי עצים לבנות לו בית

2 E entendeu Davi que o SENHOR o tinha confirmado rei sobre Israel; porque o seu reino se tinha muito exaltado por amor do seu povo Israel.

2 וידע דויד כי הכינו יהוה למלך על ישראל כי נשאת למעלה מלכותו בעבור עמו ישראל

3 E Davi tomou ainda mais mulheres em Jerusalém; e gerou Davi ainda mais filhos e filhas.

3 ויקח דויד עוד נשים בירושלם ויולד דויד עוד בנים ובנות

4 E estes são os nomes dos filhos que tinha em Jerusalém Samua, e Sobabe, Natã, e Salomão,

4 ואלה שמות הילודים אשר היו לו בירושלם שמוע ושובב נתן ושלמה

5 e Ibar, e Elisua, e Elpelete,

5 ויבחר ואלישוע ואלפלט

6 e Nogá, e Nefegue, e Jafia,

6 ונגה ונפג ויפיע

7 e Elisama, e Beeliada, e Elifelete.

7 ואלישמע ובעלידע ואליפלט

8 Ouvindo, pois, os filisteus que Davi havia sido ungido rei sobre todo o Israel, todos os filisteus subiram em busca de Davi; o que ouvindo Davi, logo saiu contra eles.

8 וישמעו פלשתים כי נמשח דויד למלך על כל ישראל ויעלו כל פלשתים לבקש את דויד וישמע דויד ויצא לפניהם

9 E, vindo os filisteus, se estenderam pelo vale dos Refains.

9 ופלשתים באו ויפשטו בעמק רפאים

10 Então, consultou Davi a Deus, dizendo Subirei contra os filisteus, e nas minhas mãos os entregarás? E o SENHOR lhe disse Sobe, porque os entregarei nas tuas mãos.

10 וישאל דויד באלהים לאמר האעלה על פלשתיים ונתתם בידי ויאמר לו יהוה עלה ונתתים בידך

11 E, subindo a Baal-Perazim, Davi ali os feriu; e disse Davi Por minha mão, Deus derrotou a meus inimigos, como a rotura das águas. Pelo que chamaram o nome daquele lugar Baal-Perazim.

11 ויעלו בבעל פרצים ויכם שם דויד ויאמר דויד פרץ האלהים את אויבי בידי כפרץ מים על כן קראו שם המקום ההוא בעל פרצים

12 E deixaram ali seus deuses; e ordenou Davi que se queimassem a fogo.

12 ויעזבו שם את אלהיהם ויאמר דויד וישרפו באש

13 Porém os filisteus tornaram e se estenderam pelo vale.

13 ויסיפו עוד פלשתים ויפשטו בעמק

14 E tornou Davi a consultar a Deus; e disse-lhe Deus Não subirás atrás deles; mas anda em roda por detrás deles e vem a eles por defronte das amoreiras;

14 וישאל עוד דויד באלהים ויאמר לו האלהים לא תעלה אחריהם הסב מעליהם ובאת להם ממול הבכאים

15 e há de ser que, ouvindo tu um ruído de andadura pelas copas das amoreiras, então, sai à peleja; porque Deus haverá saído diante de ti, a ferir o exército dos filisteus.

15 ויהי כשמעך את קול הצעדה בראשי הבכאים אז תצא במלחמה כי יצא האלהים לפניך להכות את מחנה פלשתים

16 E fez Davi como Deus lhe ordenara; e feriram o exército dos filisteus desde Gibeão até Gezer.

16 ויעש דויד כאשר צוהו האלהים ויכו את מחנה פלשתים מגבעון ועד גזרה

17 Assim se espalhou o nome de Davi por todas aquelas terras; e o SENHOR pôs o seu temor sobre todas aquelas gentes.

17 ויצא שם דויד בכל הארצות ויהוה נתן את פחדו על כל הגוים

I Crônicas 15

1 Fez também Davi casa para si na Cidade de Davi; e preparou um lugar para a arca de Deus e armou-lhe uma tenda.

1 ויעש לו בתים בעיר דויד ויכן מקום לארון האלהים ויט לו אהל

2 Então, disse Davi Ninguém pode levar a arca do SENHOR, senão os levitas; porque o SENHOR os elegeu, para levarem a arca do SENHOR e para o servirem eternamente.

2 אז אמר דויד לא לשאת את ארון האלהים כי אם הלוים כי בם בחר יהוה לשאת את ארון יהוה ולשרתו עד עולם

3 E Davi ajuntou a todo o Israel em Jerusalém, para fazerem subir a arca do SENHOR ao seu lugar, que lhe tinha preparado.

3 ויקהל דויד את כל ישראל אל ירושלם להעלות את ארון יהוה אל מקומו אשר הכין לו

4 E Davi ajuntou os filhos de Arão e os levitas

4 ויאסף דויד את בני אהרן ואת הלוים

5 dos filhos de Coate Uriel, o príncipe, e seus irmãos, cento e vinte;

5 לבני קהת אוריאל השר ואחיו מאה ועשרים

6 dos filhos de Merari Asaías, o príncipe, e seus irmãos, duzentos e vinte;

6 לבני מררי עשיה השר ואחיו מאתים ועשרים

7 dos filhos de Gérson Joel, o príncipe, e seus irmãos, cento e trinta;

7 לבני גרשום יואל השר ואחיו מאה ושלשים

8 dos filhos de Elisafã Semaías, o príncipe, e seus irmãos, duzentos;

8 לבני אליצפן שמעיה השר ואחיו מאתים

9 dos filhos de Hebrom Eliel, o príncipe, e seus irmãos, oitenta;

9 לבני חברון אליאל השר ואחיו שמונים

10 dos filhos de Uziel Aminadabe, o príncipe, e seus irmãos, cento e doze.

10 לבני עזיאל עמינדב השר ואחיו מאה ושנים עשר

11 E chamou Davi os sacerdotes Zadoque e Abiatar e os levitas Uriel, Asaías, Joel, Semaías, Eliel e Aminadabe

11 ויקרא דויד לצדוק ולאביתר הכהנים וללוים לאוריאל עשיה ויואל שמעיה ואליאל ועמינדב

12 e disse-lhes Vós sois os chefes dos pais entre os levitas; santificai-vos, vós e vossos irmãos, para que façais subir a arca do SENHOR, Deus de Israel, ao lugar que lhe tenho preparado.

12 ויאמר להם אתם ראשי האבות ללוים התקדשו אתם ואחיכם והעליתם את ארון יהוה אלהי ישראל אל הכינותי לו

13 Pois que, porquanto primeiro vós assim o não fizestes, o SENHOR fez rotura em nós, porque o não buscamos segundo a ordenança.

13 כי למבראשונה לא אתם פרץ יהוה אלהינו בנו כי לא דרשנהו כמשפט

14 Santificaram-se, pois, os sacerdotes e levitas, para fazerem subir a arca do SENHOR, Deus de Israel.

14 ויתקדשו הכהנים והלוים להעלות את ארון יהוה אלהי ישראל

15 E os filhos dos levitas trouxeram a arca de Deus aos ombros, como Moisés tinha ordenado, conforme a palavra do SENHOR, com as varas que tinham sobre si.

15 וישאו בני הלוים את ארון האלהים כאשר צוה משה כדבר יהוה בכתפם במטות עליהם

16 E disse Davi aos príncipes dos levitas que constituíssem a seus irmãos, os cantores, com instrumentos músicos, com alaúdes, harpas e címbalos, para que se fizessem ouvir, levantando a voz com alegria.

16 ויאמר דויד לשרי הלוים להעמיד את אחיהם המשררים בכלי שיר נבלים וכנרות ומצלתים משמיעים להרים בקול לשמחה

17 Ordenaram, pois, os levitas a Hemã, filho de Joel; e dos seus irmãos a Asafe, filho de Berequias; e dos filhos de Merari, seus irmãos, a Etã, filho de Cusaías.

17 ויעמידו הלוים את הימן בן יואל ומן אחיו אסף בן ברכיהו ומן בני מררי אחיהם איתן בן קושיהו

18 E com eles a seus irmãos da segunda ordem Zacarias, e Bene, e Jaaziel, e Semiramote, e Jeiel, e Uni, e Eliabe, e Benaia, e Maaséias, e Matitias, e Elifeleu, e Micnéias, e Obede-Edom, e Jeiel, os porteiros.

18 ועמהם אחיהם המשנים זכריהו בן ויעזיאל ושמירמות ויחיאל ועני אליאב ובניהו ומעשיהו ומתתיהו ואליפלהו ומקניהו ועבד אדם ויעיאל השערים

19 E os cantores, Hemã, Asafe e Etã se faziam ouvir com címbalos de metal;

19 והמשררים הימן אסף ואיתן במצלתים נחשת להשמיע

20 e Zacarias, e Aziel, e Semiramote, e Jeiel, e Uni, e Eliabe, e Maaséias, e Benaia, com alaúdes, sobre Alamote;

20 וזכריה ועזיאל ושמירמות ויחיאל ועני ואליאב ומעשיהו ובניהו בנבלים על עלמות

21 e Matitias, e Elifeleu, e Micnéias, e Obede-Edom, e Jeiel, e Azazias, com harpas, sobre Seminite, para esforçar o tom.

21 ומתתיהו ואליפלהו ומקניהו ועבד אדם ויעיאל ועזזיהו בכנרות על השמינית לנצח

22 E Quenanias, príncipe dos levitas, tinha cargo de entoar o canto; ensinava-os a entoá-lo, porque era entendido nisso.

22 וכנניהו שר הלוים במשא יסר במשא כי מבין הוא

23 E Berequias e Elcana eram porteiros da arca.

23 וברכיה ואלקנה שערים לארון

24 E Sebanias, e Josafá, e Netanel, e Amasai, e Zacarias, e Benaia, e Eliézer, os sacerdotes, tocavam as trombetas perante a arca de Deus; e Obede-Edom e Jeías eram porteiros da arca.

24 ושבניהו ויושפט ונתנאל ועמשי וזכריהו ובניהו ואליעזר הכהנים מחצצרים בחצצרות לפני ארון האלהים ועבד אדם ויחיה שערים לארון

25 Sucedeu, pois, que Davi, e os anciãos de Israel, e os capitães dos milhares foram para fazerem subir, com alegria, a arca do concerto do SENHOR, da casa de Obede-Edom.

25 ויהי דויד וזקני ישראל ושרי האלפים ההלכים להעלות את ארון ברית יהוה מן בית עבד אדם בשמחה

26 E sucedeu que, ajudando Deus os levitas que levavam a arca do concerto do SENHOR, sacrificaram sete novilhos e sete carneiros.

26 ויהי בעזר האלהים את הלוים נשאי ארון ברית יהוה ויזבחו שבעה פרים ושבעה אילים

27 E Davi ia vestido de um roupão de linho fino, como também todos os levitas que levavam a arca, e os cantores, e Quenanias, chefe dos que levavam a arca e dos cantores; também Davi levava sobre si um éfode de linho.

27 ודויד מכרבל במעיל בוץ וכל הלוים הנשאים את הארון והמשררים וכנניה השר המשא המשררים ועל דויד אפוד בד

28 E todo o Israel fez subir a arca do concerto do SENHOR, com júbilo, e com sonido de buzinas, e com trombetas, e com címbalos, fazendo sonido com alaúdes e com harpas.

28 וכל ישראל מעלים את ארון ברית יהוה בתרועה ובקול שופר ובחצצרות ובמצלתים משמעים בנבלים וכנרות

29 E sucedeu que, chegando a arca do concerto do SENHOR à Cidade de Davi, Mical, filha de Saul, olhou de uma janela e, vendo a Davi dançar e tocar, o desprezou no seu coração.

29 ויהי ארון ברית יהוה בא עד עיר דויד ומיכל בת שאול נשקפה בעד החלון ותרא את המלך דויד מרקד ומשחק ותבז לו בלבה

I Crônicas 16

1 Trazendo, pois, a arca de Deus, a puseram no meio da tenda que Davi lhe tinha armado; e ofereceram holocaustos e sacrifícios pacíficos perante Deus.

1 ויביאו את ארון האלהים ויציגו אתו בתוך האהל אשר נטה לו דויד
ויקריבו עלות ושלמים לפני האלהים

2 E, acabando Davi de oferecer os holocaustos e sacrifícios
pacíficos, abençoou o povo em nome do SENHOR.

2 ויכל דויד מהעלות העלה והשלמים ויברך את העם בשם יהוה

3 E repartiu a todos em Israel, tanto a homens como a mulheres,
a cada um um pão, e um bom pedaço de carne, e um frasco de
vinho.

3 ויחלק לכל איש ישראל מאיש ועד אשה לאיש ככר לחם ואשפר ואשישה

4 E pôs perante a arca do SENHOR alguns dos levitas por
ministros; e isso para recordarem, e louvarem, e celebrarem ao
SENHOR, Deus de Israel.

4 ויתן לפני ארון יהוה מן הלוים משרתים ולהזכיר ולהודות ולהלל ליהוה
אלהי ישראל

5 Era Asafe o chefe, e Zacarias, o segundo, e depois dele Jeiel, e
Semiramote, e Jeiel, e Matitias, e Eliabe, e Benaia, e Obede-Edom,
e Jeiel, com alaúdes e com harpas; e Asafe se fazia ouvir com
címbalos.

5 אסף הראש ומשנהו זכריה יעיאל ושמירמות ויחיאל ומתתיה ואליאב
ובניהו ועבד אדם ויעיאל בכלי נבלים ובכנרות ואסף במצלתים משמיע

6 Também Benaia e Jaaziel, os sacerdotes, estavam
continuamente com trombetas, perante a arca do concerto de
Deus.

6 ובניהו ויחזיאל הכהנים בחצצרות תמיד לפני ארון ברית האלהים

7 Então, naquele mesmo dia, entregou Davi em primeiro lugar o Salmo seguinte, para louvarem ao SENHOR, pelo ministério de Asafe e de seus irmãos

7 ביום ההוא אז נתן דויד בראש להדות ליהוה ביד אסף ואחיו

8 Louvai ao SENHOR, invocai o seu nome, fazei conhecidos entre os povos os seus feitos.

8 הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילתיו

9 Cantai-lhe, salmodiai-lhe, atentamente falai de todas as suas maravilhas.

9 שירו לו זמרו לו שיחו בכל נפלאתיו

10 Gloriai-vos no seu santo nome; alegre-se o coração dos que buscam o SENHOR.

10 התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה

11 Buscai o SENHOR e a sua força; buscai a sua face continuamente.

11 דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד

12 Lembrai-vos das suas maravilhas que tem feito, dos seus prodígios, e dos juízos da sua boca.

12 זכרו נפלאתיו אשר עשה מפתיו ומשפטי פיהו

13 Vós, semente de Israel, seus servos, vós, filhos de Jacó, seus eleitos.

13 זרע ישראל עבדו בני יעקב בחיריו

14 Ele é o SENHOR, nosso Deus; em toda a terra estão os seus juízos.

14 הוא יהוה אלהינו בכל הארץ משפטיו

15 Lembrai-vos perpetuamente do seu concerto e da palavra que prescreveu para mil gerações;

15 זכרו לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור

16 do concerto que fez com Abraão e do seu juramento a Isaque;

16 אשר כרת את אברהם ושבועתו ליצחק

17 o qual também a Jacó ratificou por estatuto, e a Israel, por concerto eterno,

17 ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם

18 dizendo A ti te darei a terra de Canaã, quinhão da vossa herança.

18 לאמר לך אתן ארץ כנען חבל נחלתכם

19 Sendo vós em pequeno número, poucos homens, e estrangeiros nela;

19 בהיותכם מתי מספר כמעט וגרים בה

20 andavam de nação em nação e de um reino para outro povo.

20 ויתהלכו מגוי אל גוי וממלכה אל עם אחר

21 A ninguém permitiu que os oprimisse e, por amor deles, repreendeu reis, dizendo

21 לא הניח לאיש לעשקם ויוכח עליהם מלכים

22 Não toqueis os meus ungidos e aos meus profetas não façais mal.

22 אל תגעו במשיחי ובנביאי אל תרעו

23 Cantai ao SENHOR em toda a terra; anunciai de dia em dia a sua salvação.

23 שירו ליהוה כל הארץ בשרו מיום אל יום ישועתו

24 Contai entre as nações a sua glória, entre todos os povos as suas maravilhas.

24 ספרו בגוים את כבודו בכל העמים נפלאתיו

25 Porque grande é o SENHOR, e mui digno de ser louvado, e mais tremendo é do que todos os deuses.

25 כי גדול יהוה ומהלל מאד ונורא הוא על כל אלהים

26 Porque todos os deuses das nações são vaidades; porém o SENHOR fez os céus.

26 כי כל אלהי העמים אלילים ויהוה שמים עשה

27 Majestade e esplendor há diante dele, força e alegria, no seu lugar.

27 הוד והדר לפניו עז וחדוה במקמו

28 Dai ao SENHOR, ó famílias das nações, dai ao SENHOR glória e força.

28 הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועז

29 Dai ao SENHOR a glória de seu nome; trazei presentes e vinde perante ele; adorai ao SENHOR na beleza da sua santidade.

29 הבו ליהוה כבוד שמו שאו מנחה ובאו לפניו השתחוו ליהוה בהדרת קדש

30 Trema perante ele, trema toda a terra; pois o mundo se firmará, para que se não abale.

30 חילו מלפניו כל הארץ אף תכון תבל בל תמוט

31 Alegrem-se os céus, e regozije-se a terra; e diga-se entre as nações O SENHOR reina.

31 ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יהוה מלך

32 Brama o mar com a sua plenitude; exulte o campo com tudo o que há nele.

32 ירעם הים ומלואו יעלץ השדה וכל אשר בו

33 Então, jubilarão as árvores dos bosques perante o SENHOR; porquanto vem a julgar a terra.

33 אז ירננו עצי היער מלפני יהוה כי בא לשפוט את הארץ

34 Louvai ao SENHOR, porque é bom; pois a sua benignidade dura perpetuamente.

34 הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו

35 E dizei Salva-nos, ó Deus da nossa salvação, e ajunta-nos, e livra-nos das nações; para que louvemos o teu santo nome e nos gloriemos no teu louvor.

35 ואמרו הושיענו אלהי ישענו וקבצנו והצילנו מן הגוים להדות לשם קדשך להשתבח בתהלתך

36 Louvado seja o SENHOR, Deus de Israel, de século em século. E todo o povo disse Amém! E louvou ao SENHOR.

36 ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העלם ויאמרו כל העם אמן והלל ליהוה

37 Então, Davi deixou ali, diante da arca do concerto do SENHOR, a Asafe e a seus irmãos, para ministrarem continuamente perante a arca, segundo se ordenara para cada dia.

37 ויעזב שם לפני ארון ברית יהוה לאסף ולאחיו לשרת לפני הארון תמיד לדבר יום ביומו

38 E mais a Obede-Edom, com seus irmãos, sessenta e oito; a este Obede-Edom, filho de Jedutum, e a Hosa, ordenou por porteiros.

38 ועבד אדם ואחיהם ששים ושמונה ועבד אדם בן ידיתון וחסה לשערים

39 E mais a Zadoque, o sacerdote, e a seus irmãos, os sacerdotes, diante do tabernáculo do SENHOR, no alto que estava em Gibeão,

39 ואת צדוק הכהן ואחיו הכהנים לפני משכן יהוה בבמה אשר בגבעון

40 para oferecerem ao SENHOR os holocaustos sobre o altar dos holocaustos continuamente pela manhã e à tarde; e isso segundo tudo o que está escrito na Lei que o SENHOR tinha prescrito a Israel.

40 להעלות עלות ליהוה על מזבח העלה תמיד לבקר ולערב ולכל הכתוב בתורת יהוה אשר צוה על ישראל

41 E com eles deixou a Hemã, e a Jedutum, e aos mais escolhidos, que foram apontados pelos seus nomes, para louvarem ao SENHOR, porque a sua benignidade dura perpetuamente.

41 ועמהם הימן וידותון ושאר הברורים אשר נקבו בשמות להדות ליהוה כי לעולם חסדו

42 Com eles, pois, estavam Hemã, e Jedutum, e trombetas, e címbalos para os que os faziam ouvir, e instrumentos de música de Deus; porém os filhos de Jedutum estavam à porta.

42 ועמהם הימן וידותון חצצרות ומצלתים למשמיעים וכלי שיר האלהים ובני ידותון לשער

43 Então, se foi todo o povo, cada um para a sua casa; e tornou Davi, para abençoar a sua casa.

43 וילכו כל העם איש לביתו ויסב דויד לברך את ביתו

I Crônicas 17

1 Sucedeu, pois, que, morando Davi já em sua casa, disse Davi ao profeta Natã Eis que moro em casa de cedros, mas a arca do concerto do SENHOR está debaixo de cortinas.

1 ויהי כאשר ישב דויד בביתו ויאמר דויד אל נתן הנביא הנה אנכי יושב בבית הארזים וארון ברית יהוה תחת יריעות

2 Então, Natã disse a Davi Tudo quanto tens no teu coração faze, porque Deus é contigo.

2 ויאמר נתן אל דויד כל אשר בלבבך עשה כי האלהים עמך

3 Mas sucedeu, na mesma noite, que a palavra do SENHOR veio a Natã, dizendo

3 ויהי בלילה ההוא ויהי דבר אלהים אל נתן לאמר

4 Vai e dize a Davi, meu servo Assim diz o SENHOR Tu me não edificarás uma casa para morar,

4 לך ואמרת אל דויד עבדי כה אמר יהוה לא אתה תבנה לי הבית לשבת

5 porque em casa nenhuma morei, desde o dia em que fiz subir a Israel, até ao dia de hoje; mas fui de tenda em tenda e de tabernáculo em tabernáculo.

5 כי לא ישבתי בבית מן היום אשר העליתי את ישראל עד היום הזה ואהיה מאהל אל אהל וממשכן

6 Por todas as partes por onde andei com todo o Israel, porventura, falei alguma palavra a algum dos juízes de Israel, a quem ordenei que apascentasse o meu povo, dizendo Por que me não edificais uma casa de cedros?

6 בכל אשר התהלכתי בכל ישראל הדבר דברתי את אחד שפטי ישראל אשר צויתי לרעות את עמי לאמר למה לא בניתם לי בית ארזים

7 Agora, pois, assim dirás a meu servo, a Davi Assim diz o SENHOR dos Exércitos Eu te tirei do curral, de detrás das ovelhas, para que fosses chefe do meu povo de Israel.

7 ועתה כה תאמר לעבדי לדויד כה אמר יהוה צבאות אני לקחתיך מן הנוה מן אחרי הצאן להיות נגיד על עמי ישראל

8 E estive contigo por toda parte por onde foste, e de diante de ti exterminei todos os teus inimigos, e te fiz um nome como o nome dos grandes que estão na terra.

8 ואהיה עמך בכל אשר הלכת ואכרית את כל אויביך מפניך ועשיתי לך שם כשם הגדולים אשר בארץ

9 E ordenarei um lugar para o meu povo de Israel e o plantarei, para que habite no seu lugar e nunca mais seja removido de uma para outra parte; e nunca mais os debilitarão os filhos da perversidade, como ao princípio,

9 ושמתי מקום לעמי ישראל ונטעתיהו ושכן תחתיו ולא ירגז עוד ולא יוסיפו בני עולה לבלתו כאשר בראשונה

10 desde os dias em que ordenei juízes sobre o meu povo de Israel; porém abati todos os teus inimigos; também te fiz saber que o SENHOR te edificaria uma casa.

10 ולמימים אשר צויתי שפטים על עמי ישראל והכנעתי את כל אויביך ואגד לך ובית יבנה לך יהוה

11 Há de ser que, quando forem cumpridos os teus dias, para
ires a teus pais, suscitarei a tua semente depois de ti, a qual será
dos teus filhos, e confirmarei o seu reino.

11 והיה כי מלאו ימיך ללכת עם אבתיך והקימותי את זרעך אחריך אשר
יהיה מבניך והכינותי את מלכותו

12 Este me edificará casa; e eu confirmarei o seu trono para
sempre.

12 הוא יבנה לי בית וכננתי את כסאו עד עולם

13 Eu lhe serei por pai, e ele me será por filho; e a minha
benignidade não desviarei dele, como a tirei daquele que foi
antes de ti.

13 אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן וחסדי לא אסיר מעמו כאשר
הסירותי מאשר היה לפניך

14 Mas o confirmarei na minha casa e no meu reino para
sempre, e o seu trono será firme para sempre.

14 והעמדתיהו בביתי ובמלכותי עד העולם וכסאו יהיה נכון עד עולם

15 Conforme todas estas palavras e conforme toda esta visão,
assim falou Natã a Davi.

15 ככל הדברים האלה וככל החזון הזה כן דבר נתן אל דויד

16 Então, entrou o rei Davi, e ficou perante o SENHOR, e disse
Quem sou eu, SENHOR Deus? E qual é a minha casa, que me
trouxeste até aqui?

16 ויבא המלך דויד וישב לפני יהוה ויאמר מי אני יהוה אלהים ומי ביתי
כי הביאתני עד הלם

17 E ainda isso, ó Deus, foi pouco aos teus olhos; pelo que falaste
da casa de teu servo para tempos distantes; e proveste-me,
segundo o costume dos homens, com esta exaltação, ó SENHOR
Deus.

17 ותקטן זאת בעיניך אלהים ותדבר על בית עבדך למרחוק וראיתני כתור
האדם המעלה יהוה אלהים

18 Que mais te dirá Davi, acerca da honra feita a teu servo?
Porém tu bem conheces o teu servo.

18 מה יוסיף עוד דויד אליך לכבוד את עבדך ואתה את עבדך ידעת

19 Ó SENHOR, por amor de teu servo e segundo o teu coração,
fizeste todas essas grandezas, para fazer notórias todas estas
grandes coisas!

19 יהוה בעבור עבדך וכלבך עשית את כל הגדולה הזאת להדיע את כל
הגדלות

20 SENHOR, ninguém há como tu, e não há Deus além de ti,
conforme tudo quanto ouvimos com os nossos ouvidos.

20 יהוה אין כמוך ואין אלהים זולתך בכל אשר שמענו באזנינו

21 E quem há como o teu povo de Israel, única nação na terra, a
quem Deus foi remir para seu povo, fazendo-te nome com coisas
grandes e temerosas, lançando as nações de diante do teu povo,
que remiste do Egito?

21 ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ אשר הלך האלהים לפדות לו עם לשום
לך שם גדלות ונראות לגרש מפני עמך אשר פדית ממצרים גוים

22 E tomaste o teu povo de Israel para ser teu povo para sempre;
e tu, SENHOR, lhe foste por Deus.

22 ותתן את עמך ישראל לך לעם עד עולם ואתה יהוה היית להם לאלהים

23 Agora, pois, SENHOR, a palavra que falaste de teu servo e acerca da sua casa, seja certa para sempre; e faze como falaste.

23 ועתה יהוה הדבר אשר דברת על עבדך ועל ביתו יאמן עד עולם ועשה כאשר דברת

24 Confirme-se com efeito, e que o teu nome se engrandeça para sempre, e diga-se O SENHOR dos Exércitos é o Deus de Israel, é Deus para Israel; e fique firme diante de ti a casa de Davi, teu servo.

24 ויאמן ויגדל שמך עד עולם לאמר יהוה צבאות אלהי ישראל אלהים לישראל ובית דויד עבדך נכון לפניך

25 Porque tu, Deus meu, revelaste ao ouvido de teu servo que lhe edificarias casa; pelo que o teu servo achou confiança para orar em tua presença.

25 כי אתה אלהי גלית את אזן עבדך לבנות לו בית על כן מצא עבדך להתפלל לפניך

26 Agora, pois, SENHOR, tu és o mesmo Deus e falaste este bem acerca de teu servo.

26 ועתה יהוה אתה הוא האלהים ותדבר על עבדך הטובה הזאת

27 Agora, pois, foste servido abençoares a casa de teu servo, para que esteja perpetuamente diante de ti; porque tu, SENHOR, a abençoaste, e ficará abençoada para sempre.

27 ועתה הואלת לברך את בית עבדך להיות לעולם לפניך כי אתה יהוה ברכת ומברך לעולם

I Crônicas 18

1 E, depois disso, aconteceu que Davi feriu os filisteus e os abateu; tomou a Gate e os lugares da sua jurisdição da mão dos filisteus.

1 ויהי אחרי כן ויך דויד את פלשתים ויכניעם ויקח את גת ובנתיה מיד פלשתים

2 Também feriu os moabitas, e os moabitas ficaram servos de Davi, trazendo presentes.

2 ויך את מואב ויהיו מואב עבדים לדויד נשאי מנחה

3 Também Davi feriu a Hadadezer, rei de Zobá, junto a Hamate, indo ele estabelecer os seus domínios pelo rio Eufrates.

3 ויך דויד את הדדעזר מלך צובה חמתה בלכתו להציב ידו בנהר פרת

4 E Davi lhe tomou mil cavalos de carros, e sete mil cavaleiros, e vinte mil homens de pé; e Davi jarretou todos os cavalos dos carros, porém reservou deles cem cavalos.

4 וילכד דויד ממנו אלף רכב ושבעת אלפים פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דויד את כל הרכב ויותר ממנו מאה רכב

5 E vieram os siros de Damasco a ajudar a Hadadezer, rei de Zobá; porém dos siros feriu Davi vinte e dois mil homens.

5 ויבא ארם דרמשק לעזור להדדעזר מלך צובה ויך דויד בארם עשרים ושנים אלף איש

6 E Davi pôs guarnições na Síria de Damasco, e os siros ficaram servos de Davi, trazendo presentes; e o SENHOR guardava a Davi, por onde quer que ia.

6 וישם דויד בארם דרמשק ויהי ארם לדויד עבדים נשאי מנחה ויושע יהוה לדויד בכל אשר הלך

7 E tomou Davi os escudos de ouro que tinham os servos de
Hadadezer e os trouxe a Jerusalém.

7 ויקח דויד את שלטי הזהב אשר היו על עבדי הדדעזר ויביאם ירושלם

8 Também de Tibate e de Cum, cidades de Hadadezer, tomou
Davi muitíssimo cobre, de que Salomão fez o mar de cobre, e as
colunas, e os utensílios de cobre.

8 ומטבחת ומכון ערי הדדעזר לקח דויד נחשת רבה מאד בה עשה שלמה
את ים הנחשת ואת העמודים ואת כלי הנחשת

9 E, ouvindo Toú, rei de Hamate, que Davi destruíra todo o
exército de Hadadezer, rei de Zobá,

9 וישמע תעו מלך חמת כי הכה דויד את כל חיל הדדעזר מלך צובה

10 mandou seu filho Hadorão a Davi, para lhe perguntar como
estava, e para o abençoar, por haver pelejado com Hadadezer e
o destruir (porque Hadadezer fazia guerra a Toú), enviando-lhe
juntamente toda sorte de vasos de ouro, e de prata, e de cobre,

10 וישלח את הדורם בנו אל המלך דויד לשאול לו לשלום ולברכו על אשר
נלחם בהדדעזר ויכהו כי איש מלחמות תעו היה הדדעזר וכל כלי זהב
וכסף ונחשת

11 os quais Davi também consagrou ao SENHOR, juntamente
com a prata e ouro que trouxera de todas as mais nações dos
edomitas, e dos moabitas, e dos filhos de Amom, e dos filisteus,
e dos amalequitas.

11 גם אתם הקדיש המלך דויד ליהוה עם הכסף והזהב אשר נשא מכל
הגוים מאדום וממואב ומבני עמון ומפלשתים ומעמלק

12 Também Abisai, filho de Zeruia, feriu a dezoito mil edomitas
no vale do Sal.

12 ואבשי בן צרויה הכה את אדום בגיא המלח שמונה עשר אלף

13 E pôs guarnições em Edom, e todos os edomitas ficaram servos de Davi; e o SENHOR guardava a Davi, por onde quer que ia.

13 וישם באדום נציבים ויהיו כל אדום עבדים לדויד ויושע יהוה את דויד בכל אשר הלך

14 E Davi reinou sobre todo o Israel; fazia juízo e justiça a todo o seu povo.

14 וימלך דויד על כל ישראל ויהי עשה משפט וצדקה לכל עמו

15 E Joabe, filho de Zeruia, tinha cargo do exército; e Josafá, filho de Ailude, era chanceler.

15 ויואב בן צרויה על הצבא ויהושפט בן אחילוד מזכיר

16 E Zadoque, filho de Aitube, e Abimeleque, filho de Abiatar, eram sacerdotes; e Sausa, escrivão.

16 וצדוק בן אחיטוב ואבימלך בן אביתר כהנים ושושא סופר

17 E Benaia, filho de Joiada, tinha cargo dos quereteus e peleteus; porém os filhos de Davi, os primeiros, estavam à mão do rei.

17 ובניהו בן יהוידע על הכרתי והפלתי ובני דויד הראשנים ליד המלך

I Crônicas 19

1 E aconteceu, depois disso, que Naás, rei dos filhos de Amom, morreu, e seu filho reinou em seu lugar.

1 ויהי אחרי כן וימת נחש מלך בני עמון וימלך בנו תחתיו

2 Então, disse Davi Usarei de beneficência com Hanum, filho de Naás, porque seu pai usou de beneficência comigo. Pelo que Davi enviou mensageiros para o consolarem acerca de seu pai. E, vindo os servos de Davi à terra dos filhos de Amom, a Hanum, para o consolarem,

2 ויאמר דויד אעשה חסד עם חנון בן נחש כי עשה אביו עמי חסד וישלח דויד מלאכים לנחמו על אביו ויבאו עבדי דויד אל ארץ בני עמון אל חנון לנחמו

3 disseram os príncipes dos filhos de Amom a Hanum Porventura, honra Davi a teu pai aos teus olhos, porque te mandou consoladores? Não vieram seus servos a ti a esquadrinhar, e a transtornar, e a espiar a terra?

3 ויאמרו שרי בני עמון לחנון המכבד דויד את אביך בעיניך כי שלח לך מנחמים הלא בעבור לחקר ולהפך ולרגל הארץ באו עבדיו אליך

4 Pelo que Hanum tomou os servos de Davi, e os rapou, e lhes cortou as vestes pelo meio até à coxa da perna, e os despediu.

4 ויקח חנון את עבדי דויד ויגלחם ויכרת את מדויהם בחצי עד המפשעה וישלחם

5 E foram-se e avisaram a Davi acerca destes homens; e mandou ao encontro deles, porque aqueles homens estavam sobremaneira envergonhados. Disse, pois, o rei Deixai-vos ficar em Jericó, até que vos torne a crescer a barba; e, então, tornai.

5 וילכו ויגידו לדויד על האנשים וישלח לקראתם כי היו האנשים נכלמים מאד ויאמר המלך שבו בירחו עד אשר יצמח זקנכם ושבתם

6 Vendo, pois, os filhos de Amom que se tinham feito odiosos para com Davi, então, enviou Hanum e os filhos de Amom mil talentos de prata, para alugarem para si carros e cavaleiros da Mesopotâmia, e da Síria de Maaca, e de Zobá.

6 ויראו בני עמון כי התבאשו עם דויד וישלח חנון ובני עמון אלף ככר כסף לשכר להם מן ארם נהרים ומן ארם מעכה ומצובה רכב ופרשים

7 E alugaram para si trinta e dois mil carros, e o rei de Maaca, e a sua gente; e eles vieram e se acamparam diante de Medeba; também os filhos de Amom se ajuntaram das suas cidades e vieram para a guerra.

7 וישכרו להם שנים ושלשים אלף רכב ואת מלך מעכה ואת עמו ויבאו ויחנו לפני מידבא ובני עמון נאספו מעריהם ויבאו למלחמה

8 O que ouvindo Davi, enviou Joabe e todo o exército dos homens valorosos.

8 וישמע דויד וישלח את יואב ואת כל צבא הגבורים

9 E, saindo os filhos de Amom, ordenaram a batalha à porta da cidade; porém os reis que vieram se puseram à parte no campo.

9 ויצאו בני עמון ויערכו מלחמה פתח העיר והמלכים אשר באו לבדם בשדה

10 E, vendo Joabe que a frente da batalha estava contra ele por diante e por detrás, fez escolha dentre os mais escolhidos de Israel e os ordenou contra os siros;

10 וירא יואב כי היתה פני המלחמה אליו פנים ואחור ויבחר מכל בחור בישראל ויערך לקראת ארם

11 e o resto do povo entregou na mão de Abisai, seu irmão; e puseram-se em ordem de batalha contra os filhos de Amom.

11 ואת יתר העם נתן ביד אבשי אחיו ויערכו לקראת בני עמון

12 E disse Joabe Se os siros forem mais fortes do que eu, tu virás socorrer-me; e, se os filhos de Amom forem mais fortes do que tu, então, eu socorrerei a ti.

12 ויאמר אם תחזק ממני ארם והיית לי לתשועה ואם בני עמון יחזקו
ממך והושעתיך

13 Esforça-te, e esforcemo-nos pelo nosso povo e pelas cidades do nosso Deus, e faça o SENHOR o que parecer bem aos seus olhos.

13 חזק ונתחזקה בעד עמנו ובעד ערי אלהינו ויהוה הטוב בעיניו יעשה

14 Então, se chegou Joabe e o povo que tinha consigo diante dos siros, para a batalha; e fugiram de diante dele.

14 ויגש יואב והעם אשר עמו לפני ארם למלחמה וינוסו מפניו

15 Vendo, pois, os filhos de Amom que os siros fugiram, também eles fugiram de diante de Abisai, irmão de Joabe, e entraram na cidade; e veio Joabe para Jerusalém.

15 ובני עמון ראו כי נס ארם וינוסו גם הם מפני אבשי אחיו ויבאו העירה
ויבא יואב ירושלם

16 E, vendo os siros que foram derrotados diante de Israel, enviaram mensageiros e fizeram sair os siros que habitavam da banda dalém do rio; e Sofaque, capitão do exército de Hadadezer, marchava diante deles.

16 ויראו ארם כי נגפו לפני ישראל וישלחו מלאכים ויוציאו את ארם אשר
מעבר הנהר ושופך שר צבא הדדעזר לפניהם

17 Do que avisado Davi, ajuntou a todo o Israel, e passou o Jordão, e veio ter com eles, e ordenou contra eles a batalha; e, tendo Davi ordenado a batalha contra os siros, pelejaram estes contra ele.

17 ויגד לדויד ויאסף את כל ישראל ויעבר הירדן ויבא אלהם ויערך אלהם
ויערך דויד לקראת ארם מלחמה וילחמו עמו

18 Porém os siros fugiram de diante de Israel, e feriu Davi, dos siros, sete mil cavalos de carros e quarenta mil homens de pé; e a Sofaque, capitão do exército, matou.

18 וינס ארם מלפני ישראל ויהרג דויד מארם שבעת אלפים רכב וארבעים אלף איש רגלי ואת שופך שר הצבא המית

19 Vendo, pois, os servos de Hadadezer que tinham sido feridos diante de Israel, fizeram paz com Davi e o serviram; e os siros nunca mais quiseram socorrer os filhos de Amom.

19 ויראו עבדי הדדעזר כי נגפו לפני ישראל וישלימו עם דויד ויעבדהו ולא אבה ארם להושיע את בני עמון עוד

I Crônicas 20

1 Aconteceu, pois, que, no decurso de um ano, no tempo em que os reis costumam sair para a guerra, Joabe levou o exército, e destruiu a terra dos filhos de Amom, e veio, e cercou a Rabá; porém Davi ficou em Jerusalém; e Joabe feriu a Rabá e a destruiu.

1 ויהי לעת תשובת השנה לעת צאת המלכים וינהג יואב את חיל הצבא וישחת את ארץ בני עמון ויבא ויצר את רבה ודויד ישב בירושלם ויך יואב את רבה ויהרסה

2 E Davi tirou da cabeça do rei a coroa deste e achou nela o peso de um talento de ouro, e havia nela pedras preciosas; e foi posta sobre a cabeça de Davi; e levou da cidade mui grande despojo.

2 ויקח דויד את עטרת מלכם מעל ראשו וימצאה משקל ככר זהב ובה אבן יקרה ותהי על ראש דויד ושלל העיר הוציא הרבה מאד

3 Também o povo que estava nela levou e os fez serrar com a serra e cortar com talhadeiras de ferro e com machados; e assim fez Davi com todas as cidades dos filhos de Amom; então, voltou Davi, com todo o povo, para Jerusalém.

3 ואת העם אשר בה הוציא וישר במגרה ובחריצי הברזל ובמגרות וכן
יעשה דויד לכל ערי בני עמון וישב דויד וכל העם ירושלם

4 E, depois disso, aconteceu que, levantando-se guerra em Gezer com os filisteus, então, Sibecai, o husatita, feriu a Sipai, dos filhos de Rafa; e os filisteus ficaram abatidos.

4 ויהי אחריכן ותעמד מלחמה בגזר עם פלשתים אז הכה סבכי החשתי
את ספי מילדי הרפאים ויכנעו

5 E tornou a haver guerra com os filisteus; e Elanã, filho de Jair, feriu a Lami, irmão de Golias, o geteu, cuja haste da lança era como eixo de tecelão.

5 ותהי עוד מלחמה את פלשתים ויך אלחנן בן יעור את לחמי אחי גלית
הגתי ועץ חניתו כמנור ארגים

6 E tornou a haver guerra em Gate; e havia ali um homem de grande estatura, e tinha vinte e quatro dedos, seis em cada mão, e seis em cada pé, e também era da raça de Rafa.

6 ותהי עוד מלחמה בגת ויהי איש מדה ואצבעתיו שש ושש עשרים וארבע
וגם הוא נולד להרפא

7 E injuriou a Israel; porém Jônatas, filho de Siméia, irmão de Davi, o feriu.

7 ויחרף את ישראל ויכהו יהונתן בן שמעא אחי דויד

8 Estes nasceram a Rafa em Gate; e caíram pela mão de Davi e pela mão dos seus servos.

8 אל נולדו להרפא בגת ויפלו ביד דויד וביד עבדיו

I Crônicas 21

1 Então, Satanás se levantou contra Israel e incitou Davi a numerar a Israel.

1 ויעמד שטן על ישראל ויסת את דויד למנות את ישראל

2 E disse Davi a Joabe e aos maiorais do povo Ide, contai a Israel desde Berseba até Dã; e trazei-me a conta, para que saiba o número deles.

2 ויאמר דויד אל יואב ואל שרי העם לכו ספרו את ישראל מבאר שבע ועד דן והביאו אלי ואדעה את מספרם

3 Então, disse Joabe O SENHOR acrescente ao seu povo cem vezes tanto como é; porventura, ó rei, meu senhor, não são todos servos de meu senhor? Por que procura isso o meu senhor? Por que seria isso causa de delito para com Israel?

3 ויאמר יואב יוסף יהוה על עמו כהם מאה פעמים הלא אדני המלך כלם לאדני לעבדים למה יבקש זאת אדני למה יהיה לאשמה לישראל

4 Porém a palavra do rei prevaleceu contra Joabe; pelo que saiu Joabe e passou por todo o Israel; então, voltou para Jerusalém.

4 ודבר המלך חזק על יואב ויצא יואב ויתהלך בכל ישראל ויבא ירושלם

5 E Joabe deu a Davi a soma do número do povo; e era todo o Israel um milhão e cem mil homens, dos que arrancavam espada; e de Judá quatrocentos e setenta mil homens, dos que arrancavam espada.

5 ויתן יואב את מספר מפקד העם אל דויד ויהי כל ישראל אלף אלפים ומאה אלף איש שלף חרב ויהודה ארבע מאות ושבעים אלף איש שלף חרב

6 Porém os de Levi e Benjamim não contou entre eles, porque a palavra do rei foi abominável a Joabe.

6 ולוי ובנימן לא פקד בתוכם כי נתעב דבר המלך את יואב

7 E esse negócio também pareceu mal aos olhos de Deus, pelo que feriu a Israel.

7 וירע בעיני האלהים על הדבר הזה ויך את ישראל

8 Então, disse Davi a Deus Gravemente pequei em fazer tal coisa; porém, agora, sê servido tirar a iniquidade de teu servo, porque procedi mui loucamente.

8 ויאמר דויד אל האלהים חטאתי מאד אשר עשיתי את הדבר הזה ועתה העבר נא את עוון עבדך כי נסכלתי מאד

9 Falou, pois, o SENHOR a Gade, o vidente de Davi, dizendo

9 וידבר יהוה אל גד חזה דויד לאמר

10 Vai e fala a Davi, dizendo Assim diz o SENHOR Três coisas te proponho; escolhe uma delas, para que eu ta faça.

10 לך ודברת אל דויד לאמר כה אמר יהוה שלוש אני נטה עליך בחר לך אחת מהנה ואעשה לך

11 E Gade veio a Davi e lhe disse Assim diz o SENHOR Escolhe para ti

11 ויבא גד אל דויד ויאמר לו כה אמר יהוה קבל לך

12 ou três anos de fome, ou que três meses te consumas diante de teus adversários, e a espada de teus inimigos te alcance, ou que três dias a espada do SENHOR, isto é, a peste na terra e o anjo do SENHOR destruam todos os termos de Israel; vê, pois, agora, que resposta hei de levar a quem me enviou.

12 אם שלוש שנים רעב ואם שלשה חדשים נספה מפני צריך וחרב אויבך למשגת ואם שלשת ימים חרב יהוה ודבר בארץ ומלאך יהוה משחית בכל גבול ישראל ועתה ראה מה אשיב את שלחי דבר

13 Então, disse Davi a Gade Estou em grande angústia; caia eu, pois, nas mãos do SENHOR, porque são muitíssimas as suas misericórdias; mas que eu não caia nas mãos dos homens.

13 ויאמר דויד אל גד צר לי מאד אפלה נא ביד יהוה כי רבים רחמיו מאד וביד אדם אל אפל

14 Mandou, pois, o SENHOR a peste a Israel; e caíram de Israel setenta mil homens.

14 ויתן יהוה דבר בישראל ויפל מישראל שבעים אלף איש

15 E o Senhor mandou um anjo a Jerusalém para a destruir; e, ao destruí-la ele, o SENHOR o viu, e se arrependeu daquele mal, e disse ao anjo destruidor Basta! Agora, retira a tua mão. E o anjo do SENHOR estava junto à eira de Ornã, o jebuseu.

15 וישלח האלהים מלאך לירושלם להשחיתה וכהשחית ראה יהוה וינחם על הרעה ויאמר למלאך המשחית רב עתה הרף ידך ומלאך יהוה עמד עם גרן ארנן היבוסי

16 E, levantando Davi os seus olhos, viu o anjo do SENHOR, que estava entre a terra e o céu, com a espada desembainhada na sua mão estendida contra Jerusalém; então, Davi e os anciãos, cobertos de panos de saco, se prostraram sobre os seus rostos.

16 וישא דויד את עיניו וירא את מלאך יהוה עמד בין הארץ ובין השמים וחרבו שלופה בידו נטויה על ירושלם ויפל דויד והזקנים מכסים בשקים על פניהם

17 E disse Davi a Deus Não sou eu o que disse que se contasse o povo? E eu mesmo sou o que pequei e fiz muito mal; mas estas ovelhas que fizeram? Ah! SENHOR, meu Deus, seja a tua mão contra mim e contra a casa de meu pai e não para castigo de teu povo.

17 ויאמר דויד אל האלהים הלא אני אמרתי למנות בעם ואני הוא אשר
חטאתי והרע הרעותי ואלה הצאן מה עשו יהוה אלהי תהי נא ידך בי
ובבית אבי ובעמך לא למגפה

18 Então, o anjo do SENHOR disse a Gade que dissesse a Davi
que subisse Davi para levantar um altar ao SENHOR na eira de
Ornã, o jebuseu.

18 ומלאך יהוה אמר אל גד לאמר לדויד כי יעלה דויד להקים מזבח ליהוה
בגרן ארנן היבסי

19 Subiu, pois, Davi, conforme a palavra de Gade, que falara em
nome do SENHOR.

19 ויעל דויד בדבר גד אשר דבר בשם יהוה

20 E, virando-se Ornã, viu o anjo, e se esconderam com ele seus
quatro filhos; e Ornã estava trilhando o trigo.

20 וישב ארנן וירא את המלאך וארבעת בניו עמו מתחבאים וארנן דש
חטים

21 E Davi veio a Ornã; e olhou Ornã, e viu a Davi, e saiu da eira, e
se prostrou perante Davi com o rosto em terra.

21 ויבא דויד עד ארנן ויבט ארנן וירא את דויד ויצא מן הגרן וישתחו לדויד
אפים ארצה

22 E disse Davi a Ornã Dá-me este lugar da eira, para edificar
nele um altar ao SENHOR; dá-mo pelo seu valor, para que cesse
este castigo sobre o povo.

22 ויאמר דויד אל ארנן תנה לי מקום הגרן ואבנה בו מזבח ליהוה בכסף
מלא תנהו לי ותעצר המגפה מעל העם

23 Então, disse Ornã a Davi Toma -a para ti, e faça o rei, meu
senhor, dela o que parecer bem aos seus olhos; eis que dou os

bois para holocaustos, e os trilhos para lenha, e o trigo para
oferta de manjares; tudo dou.

23 ויאמר ארנן אל דויד קח לך ויעש אדני המלך הטוב בעיניו ראה נתתי
הבקר לעלות והמורגים לעצים והחטים למנחה הכל נתתי

24 E disse o rei Davi a Ornã Não! Antes, pelo seu valor a quero
comprar; porque não tomarei o que é teu, para o SENHOR, para
que não ofereça holocausto sem custo.

24 ויאמר המלך דויד לארנן לא כי קנה אקנה בכסף מלא כי לא אשא אשר
לך ליהוה והעלות עולה חנם

25 E Davi deu a Ornã por aquele lugar o peso de seiscentos siclos
de ouro.

25 ויתן דויד לארנן במקום שקלי זהב משקל שש מאות

26 Então, Davi edificou ali um altar ao SENHOR, e ofereceu nele
holocaustos e sacrifícios pacíficos, e invocou o SENHOR, o qual
lhe respondeu com fogo do céu sobre o altar do holocausto.

26 ויבן שם דויד מזבח ליהוה ויעל עלות ושלמים ויקרא אל יהוה ויענהו
באש מן השמים על מזבח העלה

27 E o SENHOR deu ordem ao anjo, e ele meteu a sua espada na
bainha.

27 ויאמר יהוה למלאך וישב חרבו אל נדנה

28 Vendo Davi, no mesmo tempo, que o SENHOR lhe respondera
na eira de Ornã, o jebuseu, sacrificou ali.

28 בעת ההיא בראות דויד כי ענהו יהוה בגרן ארנן היבוסי ויזבח שם

29 Porque o tabernáculo do SENHOR, que Moisés fizera no deserto, e o altar do holocausto estavam, naquele tempo, no alto de Gibeão.

29 ומשכן יהוה אשר עשה משה במדבר ומזבח העולה בעת ההיא בבמה בגבעון

30 E não podia Davi ir ali consultar ao Senhor, porque estava aterrorizado por causa da espada do anjo do SENHOR.

30 ולא יכל דויד ללכת לפניו לדרש אלהים כי נבעת מפני חרב מלאך יהוה

I Crônicas 22

1 E disse Davi Esta será a Casa do SENHOR Deus, e este será o altar do holocausto para Israel.

1 ויאמר דויד זה הוא בית יהוה האלהים וזה מזבח לעלה לישראל

2 E deu ordem Davi que se ajuntassem os estranhos que estavam na terra de Israel; e ordenou cortadores de pedras, para que lavrassem pedras de cantaria, para edificar a Casa de Deus.

2 ויאמר דויד לכנוס את הגרים אשר בארץ ישראל ויעמד חצבים לחצוב אבני גזית לבנות בית האלהים

3 E aparelhou Davi ferro em abundância, para os pregos das portas das entradas e para as junturas, como também cobre em abundância, que nem foi pesado;

3 וברזל לרב למסמרים לדלתות השערים ולמחברות הכין דויד ונחשת לרב אין משקל

4 e madeira de cedro sem conta, porque os sidônios e tírios traziam a Davi madeira de cedro em abundância.

4 ועצי ארזים לאין מספר כי הביאו הצידנים והצרים עצי ארזים לרב לדויד

5 Porque dizia Davi Salomão, meu filho, ainda é moço e tenro, e a casa que se há de edificar para o SENHOR se há de fazer magnífica em excelência, para nome e glória em todas as terras; eu, pois, agora, lhe prepararei materiais. Assim, preparou Davi materiais em abundância, antes da sua morte.

5 ויאמר דויד שלמה בני נער ורך והבית לבנות ליהוה להגדיל למעלה לשם ולתפארת לכל הארצות אכינה נא לו ויכן דויד לרב לפני מותו

6 Então, chamou a Salomão, seu filho, e lhe ordenou que edificasse uma Casa ao SENHOR, Deus de Israel.

6 ויקרא לשלמה בנו ויצוהו לבנות בית ליהוה אלהי ישראל

7 E disse Davi a Salomão Filho meu, quanto a mim, tive em meu coração o edificar casa ao nome do SENHOR, meu Deus.

7 ויאמר דויד לשלמה בנו אני היה עם לבבי לבנות בית לשם יהוה אלהי

8 Porém a mim a palavra do SENHOR veio, dizendo Tu derramaste sangue em abundância e fizeste grandes guerras; não edificarás casa ao meu nome; porquanto muito sangue tens derramado na terra, perante a minha face.

8 ויהי עלי דבר יהוה לאמר דם לרב שפכת ומלחמות גדלות עשית לא תבנה בית לשמי כי דמים רבים שפכת ארצה לפני

9 Eis que o filho que te nascer será homem de repouso; porque repouso lhe hei de dar de todos os seus inimigos em redor; portanto, Salomão será o seu nome, e paz e descanso darei a Israel nos seus dias.

9 הנה בן נולד לך הוא יהיה איש מנוחה והנחותי לו מכל אויביו מסביב כי שלמה יהיה שמו ושלום ושקט אתן על ישראל בימיו

10 Este edificará casa ao meu nome; ele me será por filho, e eu a ele por pai; e confirmarei o trono de seu reino sobre Israel, para sempre.

10 הוא יבנה בית לשמי והוא יהיה לי לבן ואני לו לאב והכינותי כסא מלכותו על ישראל עד עולם

11 Agora, pois, meu filho, o SENHOR seja contigo, e prospera e edifica a Casa do SENHOR, teu Deus, como ele disse de ti.

11 עתה בני יהי יהוה עמך והצלחת ובנית בית יהוה אלהיך כאשר דבר עליך

12 O SENHOR te dê tão-somente prudência e entendimento e te instrua acerca de Israel; e isso para guardar a Lei do SENHOR, teu Deus.

12 אך יתן לך יהוה שכל ובינה ויצוך על ישראל ולשמור את תורת יהוה אלהיך

13 Então, prosperarás, se tiveres cuidado de fazer os estatutos e os juízos, que o SENHOR mandou a Moisés acerca de Israel; esforça-te, e tem bom ânimo, e não temas, nem tenhas pavor.

13 אז תצליח אם תשמור לעשות את החקים ואת המשפטים אשר צוה יהוה את משה על ישראל חזק ואמץ אל תירא ואל תחת

14 Eis que na minha opressão preparei para a Casa do SENHOR cem mil talentos de ouro, e um milhão de talentos de prata, e de cobre e de ferro que nem foi pesado, porque em abundância é; também madeira e pedras preparei, e tu, supre o que faltar.

14 והנה בעניי הכינותי לבית יהוה זהב ככרים מאה אלף וכסף אלף אלפים ככרים ולנחשת ולברזל אין משקל כי לרב היה ועצים ואבנים הכינותי ועליהם תוסיף

15 Também tens contigo oficiais mecânicos em multidão, e cortadores, e artífices em obra de pedra e madeira, e toda sorte de sábios em toda sorte de obra.

15 ועמך לרב עשי מלאכה חצבים וחרשי אבן ועץ וכל חכם בכל מלאכה

16 Do ouro, e da prata, e do cobre, e do ferro não há número; levanta-te, pois, e faze a obra, e o SENHOR seja contigo.

16 לזהב לכסף ולנחשת ולברזל אין מספר קום ועשה ויהי יהוה עמך

17 E Davi deu ordem a todos os príncipes de Israel que ajudassem a Salomão, seu filho, dizendo

17 ויצו דויד לכל שרי ישראל לעזר לשלמה בנו

18 Porventura, não está convosco o SENHOR, vosso Deus, e não vos deu repouso em roda? Porque tem entregado na minha mão os moradores da terra; e a terra foi sujeita perante o SENHOR e perante o seu povo.

18 הלא יהוה אלהיכם עמכם והניח לכם מסביב כי נתן בידי את ישבי הארץ ונכבשה הארץ לפני יהוה ולפני עמו

19 Disponde, pois, agora, o vosso coração e a vossa alma para buscardes ao SENHOR, vosso Deus; e levantai-vos e edificai o santuário do SENHOR Deus, para que a arca do concerto do SENHOR e os utensílios sagrados de Deus se tragam a esta casa, que se há de edificar ao nome do SENHOR.

19 עתה תנו לבבכם ונפשכם לדרוש ליהוה אלהיכם וקומו ובנו את מקדש יהוה האלהים להביא את ארון ברית יהוה וכלי קדש האלהים לבית הנבנה לשם יהוה

I Crônicas 23

1 Sendo, pois, Davi já velho e cheio de dias, fez a Salomão, seu filho, rei sobre Israel.

1 ודויד זקן ושבע ימים וימלך את שלמה בנו על ישראל

2 E ajuntou todos os príncipes de Israel, como também os sacerdotes e levitas.

2 ויאסף את כל שרי ישראל והכהנים והלוים

3 E foram contados os levitas de trinta anos para cima; e foi o número deles, segundo as suas cabeças, trinta e oito mil homens.

3 ויספרו הלוים מבן שלשים שנה ומעלה ויהי מספרם לגלגלתם לגברים שלשים ושמונה אלף

4 Destes, havia vinte e quatro mil, para promoverem a obra da Casa do SENHOR, e seis mil oficiais e juízes,

4 מאלה לנצח על מלאכת בית יהוה עשרים וארבעה אלף ושטרים ושפטים ששת אלפים

5 e quatro mil porteiros, e quatro mil, para louvarem ao SENHOR com os instrumentos, que eu fiz para o louvar, disse Davi.

5 וארבעת אלפים שערים וארבעת אלפים מהללים ליהוה בכלים אשר עשיתי להלל

6 E Davi os repartiu por turnos, segundo os filhos de Levi Gérson, Coate e Merari.

6 ויחלקם דויד מחלקות לבני לוי לגרשון קהת ומררי

7 Dos gersonitas Ladã e Simei.

7 לגרשני לעדן ושמעי

8 Os filhos de Ladã; Jeiel, o chefe, e Zetã, e Joel, três.

8 בני לעדן הראש יחיאל וזתם ויואל שלשה

9 Os filhos de Simei Selomite, e Haziel, e Harã, três; estes foram os chefes dos pais de Ladã.

9 בני שמעי שלמות וחזיאל והרן שלשה אלה ראשי האבות ללעדן

10 E os filhos de Simei Jaate, e Ziza, e Jeús, e Berias; estes foram os filhos de Simei, quatro.

10 ובני שמעי יחת זינא ויעוש ובריעה אלה בני שמעי ארבעה

11 E Jaate era o chefe, e Ziza, o segundo; mas Jeús e Berias não tiveram muitos filhos; pelo que foram contados em casa de seus pais por uma só família.

11 ויהי יחת הראש וזיזה השני ויעוש ובריעה לא הרבו בנים ויהיו לבית אב לפקדה אחת

12 Os filhos de Coate Anrão, e Isar, e Hebrom, e Uziel, quatro.

12 בני קהת עמרם יצהר חברון ועזיאל ארבעה

13 Os filhos de Anrão Arão e Moisés; e Arão foi separado para santificar a Santidade das Santidades, ele e seus filhos, eternamente, e para incensar diante do SENHOR, e para o servirem, e para darem a bênção em seu nome, eternamente.

13 בני עמרם אהרן ומשה ויבדל אהרן להקדישו קדש קדשים הוא ובניו עד עולם להקטיר לפני יהוה לשרתו ולברך בשמו עד עולם

14 E, quanto a Moisés, homem de Deus, seus filhos foram contados entre a tribo de Levi.

14 ומשה איש האלהים בניו יקראו על שבט הלוי

15 Foram, pois, os filhos de Moisés Gérson e Eliézer.

15 בני משה גרשם ואליעזר

16 O filho de Gérson foi Sebuel, o chefe.

16 בני גרשום שבואל הראש

17 E, quanto ao filho de Eliézer, foi Reabias o chefe; e Eliézer não teve outros filhos; porém os filhos de Reabias se multiplicaram grandemente.

17 ויהיו בני אליעזר רחביה הראש ולא היה לאליעזר בנים אחרים ובני רחביה רבו למעלה

18 O filho de Isar foi Selomite, o chefe.

18 בני יצהר שלמית הראש

19 Quanto aos filhos de Hebrom, foi Jerias o chefe, e Amarias, o segundo, e Jaaziel, o terceiro, e Jecameão, o quarto.

19 בני חברון יריהו הראש אמריה השני יחזיאל השלישי ויקמעם הרביעי

20 Quanto aos filhos de Uziel, Mica, o chefe, e Issias, o segundo.

20 בני עזיאל מיכה הראש וישיה השני

21 Os filhos de Merari Mali e Musi; os filhos de Mali Eleazar e Quis.

21 בני מררי מחלי ומושי בני מחלי אלעזר וקיש

22 E morreu Eleazar e não teve filhos, porém filhas; e os filhos de Quis, seus irmãos, as tomaram por mulheres.

22 וימת אלעזר ולא היו לו בנים כי אם בנות וישאום בני קיש אחיהם

23 Os filhos de Musi Mali, e Éder, e Jerimote, três.

23 בני מושי מחלי ועדר וירמות שלשה

24 Estes são os filhos de Levi, segundo a casa de seus pais, chefes dos pais, segundo foram contados pelo número dos nomes, segundo os seus chefes, que faziam a obra do ministério da Casa do SENHOR, da idade de vinte anos para cima.

24 אלה בני לוי לבית אבתיהם ראשי האבות לפקודיהם במספר שמות לגלגלתם עשה המלאכה לעבדת בית יהוה מבן עשרים שנה ומעלה

25 Porque disse Davi O SENHOR, Deus de Israel, deu repouso ao seu povo e habitará em Jerusalém para sempre.

25 כי אמר דויד הניח יהוה אלהי ישראל לעמו וישכן בירושלם עד לעולם

26 E também, quanto aos levitas, que nunca mais levassem o tabernáculo, nem algum de seus objetos pertencentes ao seu ministério.

26 וגם ללוים אין לשאת את המשכן ואת כל כליו לעבדתו

27 Porque, segundo as últimas palavras de Davi, foram contados os filhos de Levi da idade de vinte anos para cima.

27 כי בדברי דויד האחרנים המה מספר בני לוי מבן עשרים שנה ולמעלה

28 Porque o seu cargo era de estar ao mandado dos filhos de Arão no ministério da Casa do SENHOR, nos átrios, e nas câmaras, e na purificação de todas as coisas sagradas, e na obra do ministério da Casa de Deus,

28 כי מעמדם ליד בני אהרן לעבדת בית יהוה על החצרות ועל הלשכות ועל טהרת לכל קדש ומעשה עבדת בית האלהים

29 a saber para os pães da proposição, e para a flor de farinha, e para a oferta de manjares, e para os coscorões asmos, e para as assadeiras, e para o tostado, e para toda medida e mensura;

29 וללחם המערכת ולסלת למנחה ולרקיקי המצות ולמחבת ולמרבכת ולכל משורה ומדה

30 e para estarem cada manhã em pé para louvarem e celebrarem ao SENHOR; e semelhantemente, à tarde;

30 ולעמד בבקר בבקר להדות ולהלל ליהוה וכן לערב

31 e para cada oferecimento dos holocaustos do SENHOR, nos sábados, e nas luas novas, e nas solenidades, por conta, segundo o seu costume, continuamente perante o SENHOR;

31 ולכל העלות עלות ליהוה לשבתות לחדשים ולמעדים במספר כמשפט עליהם תמיד לפני יהוה

32 e para que tivessem cuidado da guarda da tenda da congregação, e da guarda do santuário, e da guarda dos filhos de Arão, seus irmãos, no ministério da Casa do SENHOR.

32 ושמרו את משמרת אהל מועד ואת משמרת הקדש ומשמרת בני אהרן אחיהם לעבדת בית יהוה

I Crônicas 24

1 E, quanto aos filhos de Arão, estas foram as suas divisões; os filhos de Arão foram Nadabe, e Abiú, e Eleazar, e Itamar.

1 ולבני אהרן מחלקותם בני אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר

2 E morreram Nadabe e Abiú antes de seu pai e não tiveram filhos; e Eleazar e Itamar administravam o sacerdócio.

2 וימת נדב ואביהוא לפני אביהם ובנים לא היו להם ויכהנו אלעזר ואיתמר

3 E Davi os repartiu, como também a Zadoque, dos filhos de Eleazar, e a Aimeleque, dos filhos de Itamar, segundo o seu ofício no seu ministério.

3 ויחלקם דויד וצדוק מן בני אלעזר ואחימלך מן בני איתמר לפקדתם בעבדתם

4 E achou-se que eram muitos mais os filhos de Eleazar entre os chefes de famílias do que os filhos de Itamar, quando os repartiram; dos filhos de Eleazar, dezesseis chefes das casas dos pais, mas dos filhos de Itamar, segundo as casas de seus pais, oito.

4 וימצאו בני אלעזר רבים לראשי הגברים מן בני איתמר ויחלקום לבני אלעזר ראשים לבית אבות ששה עשר ולבני איתמר לבית אבותם שמונה

5 E os repartiram por sortes, uns com os outros; porque houve maiorais do santuário e maiorais da Casa de Deus, assim dentre os filhos de Eleazar, como dentre os filhos de Itamar.

5 ויחלקום בגורלות אלה עם אלה כי היו שרי קדש ושרי האלהים מבני אלעזר ובבני איתמר

6 E os registrou Semaías, filho de Natanael, o escrivão dentre os levitas, perante o rei, e os príncipes, e Zadoque, o sacerdote, e Aimeleque, filho de Abiatar, e os chefes dos pais entre os sacerdotes e entre os levitas; uma dentre as casas dos pais se tomou para Eleazar, e se tomou outra para Itamar.

6 ויכתבם שמעיה בן נתנאל הסופר מן הלוי לפני המלך והשרים וצדוק הכהן ואחימלך בן אביתר וראשי האבות לכהנים וללוים בית אב אחד אחז לאלעזר ואחז אחז לאיתמר

7 E saiu a primeira sorte a Jeoiaribe, a segunda, a Jedaías;

7 ויצא הגורל הראשון ליהויריב לידעיה השני

8 a terceira, a Harim; a quarta, a Seorim;

8 לחרם השלישי לשערים הרבעי

9 a quinta, a Malquias; a sexta, a Miamim;

9 למלכיה החמישי למימן הששי

10 a sétima, a Hacoz; a oitava, a Abias;

10 להקוץ השבעי לאביה השמיני

11 a nona, a Jesua; a décima, a Secanias;

11 לישוע התשעי לשכניהו העשרי

12 a undécima, a Eliasibe; a duodécima, a Jaquim;

12 לאלישיב עשתי עשר ליקים שנים עשר

13 a décima-terceira, a Hupá; a décima-quarta, a Jesebeabe;

13 לחפה שלשה עשר לישבאב ארבעה עשר

14 a décima-quinta, a Bilga; a décima-sexta, a Imer;

14 לבלגה חמשה עשר לאמר ששה עשר

15 a décima-sétima a Hezir; a décima-oitava, a Hapises;

15 לחזיר שבעה עשר להפצץ שמונה עשר

16 a décima-nona, a Petaías; a vigésima, a Jeezquel;

16 לפתחיה תשעה עשר ליחזקאל העשרים

17 a vigésima-primeira, a Jaquim; a vigésima-segunda, a Gamul;

17 ליכין אחד ועשרים לגמול שנים ועשרים

18 a vigésima-terceira, a Delaías; a vigésima-quarta, a Maazias.

18 לדליהו שלשה ועשרים למעזיהו ארבעה ועשרים

19 O ofício destes, no seu ministério, era entrar na Casa do SENHOR, segundo lhes fora ordenado por Arão, seu pai, como o SENHOR, Deus de Israel, lhe tinha ordenado.

19 אלה פקדתם לעבדתם לבוא לבית יהוה כמשפטם ביד אהרן אביהם כאשר צוהו יהוה אלהי ישראל

20 E do resto dos filhos de Levi dos filhos de Anrão, Subael; dos filhos de Subael, Jedias;

20 ולבני לוי הנותרים לבני עמרם שובאל לבני שובאל יחדיהו

21 dos filhos de Reabias Issias era o chefe;

21 לרחביהו לבני רחביהו הראש ישיה

22 dos isaritas, Selomite; dos filhos de Selomite, Jaate;

22 ליצהרי שלמות לבני שלמות יחת

23 dos filhos de Hebrom, Jerias, o primeiro, Amarias, o segundo, Jaaziel, o terceiro, Jecameão, o quarto;

23 ובני יריהו אמריהו השני יחזיאל השלישי יקמעם הרביעי

24 dos filhos de Uziel, Mica; dos filhos de Mica, Samir;

24 בני עזיאל מיכה לבני מיכה שמור

25 o irmão de Mica, Issias; dos filhos de Issias, Zacarias;

25 אחי מיכה ישיה לבני ישיה זכריהו

26 dos filhos de Merari, Mali e Musi; dos filhos de Jaazias, Beno;

26 בני מררי מחלי ומושי בני יעזיהו בנו

27 dos filhos de Merari, da parte de Jaazias, Beno, e Soão, e Zacur, e Ibri;

27 בני מררי ליעזיהו בנו ושהם וזכור ועברי

28 de Mali, Eleazar; este não teve filhos;

28 למחלי אלעזר ולא היה לו בנים

29 dos filhos de Quis, Jerameel;

29 לקיש בני קיש ירחמאל

30 dos filhos de Musi, Mali, e Éder, e Jerimote; estes foram os filhos dos levitas, segundo as suas casas paternas.

30 ובני מושי מחלי ועדר וירימות אלה בני הלוים לבית אבתיהם

31 E o chefe da casa dos pais e bem assim como um de seus irmãos menores lançaram sortes igualmente como seus irmãos, os filhos de Arão, perante o rei Davi, e Zadoque, e Aimeleque, e os chefes dos pais entre os sacerdotes e entre os levitas.

31 ויפילו גם הם גורלות לעמת אחיהם בני אהרן לפני דויד המלך וצדוק ואחימלך וראשי האבות לכהנים וללוים אבות הראש לעמת אחיו הקטן

I Crônicas 25

1 E Davi, juntamente com os capitães do exército, separou para o ministério os filhos de Asafe, e de Hemã, e de Jedutum, para profetizarem com harpas, e com alaúdes, e com saltérios; e este foi o número dos homens aptos para a obra do seu ministério

1 ויבדל דויד ושרי הצבא לעבדה לבני אסף והימן וידותון הנביאים בכנרות בנבלים ובמצלתים ויהי מספרם אנשי מלאכה לעבדתם

2 dos filhos de Asafe, Zacur, e José, e Netanias, e Asarela, filhos de Asafe, a cargo de Asafe, que profetizava debaixo da direção do rei Davi;

2 לבני אסף זכור ויוסף ונתניה ואשראלה בני אסף על יד אסף הנבא על ידי המלך

3 dos filhos de Jedutum, Gedalias, e Zeri, e Jesaías, e Hasabias, e Matitias, seis, a cargo de seu pai Jedutum, para tanger harpas, o qual profetizava, louvando e dando graças ao SENHOR;

3 לידותון בני ידותון גדליהו וצרי וישעיהו חשביהו ומתתיהו ששה על ידי אביהם ידותון בכנור הנבא על הדות והלל ליהוה

4 dos filhos de Hemã, Buquias, e Matanias, e Uziel, e Sebuel, e Jerimote, e Hananias, e Hanani, e Eliata, e Gidalti, e Romanti-Ézer, e Josbecasa, e Maloti, e Hotir, e Maaziote.

4 להימן בני הימן בקיהו מתניהו עזיאל שבואל וירימות חנניה חנני אליאתה גדלתי ורממתי עזר ישבקשה מלותי הותיר מחזיאות

5 Todos estes foram filhos de Hemã, o vidente do rei nas palavras de Deus, para exaltar a corneta. Deus dera a Hemã catorze filhos e três filhas.

5 כל אלה בנים להימן חזה המלך בדברי האלהים להרים קרן ויתן האלהים להימן בנים ארבעה עשר ובנות שלוש

6 Todos estes estavam ao lado de seu pai para o canto da Casa do SENHOR, com saltérios, e alaúdes e harpas, para o ministério da Casa de Deus; e, ao lado do rei, Asafe, e Jedutum, e Hemã.

6 כל אלה על ידי אביהם בשיר בית יהוה במצלתים נבלים וכנרות לעבדת בית האלהים על ידי המלך אסף וידותון והימן

7 E era o número deles, juntamente com seus irmãos instruídos no canto do SENHOR, todos eles mestres, duzentos e oitenta e oito.

7 ויהי מספרם עם אחיהם מלמדי שיר ליהוה כל המבין מאתים שמונים ושמונה

8 E deitaram as sortes acerca da guarda igualmente, assim o pequeno como o grande, o mestre juntamente com o discípulo.

8 ויפילו גורלות משמרת לעמת כקטן כגדול מבין עם תלמיד

9 Saiu, pois, a primeira sorte a Asafe, a saber a José; a segunda, a Gedalias; e eram ele, e seus irmãos, e seus filhos, ao todo, doze;

9 ויצא הגורל הראשון לאסף ליוסף גדליהו השני הוא ואחיו ובניו שנים עשר

10 a terceira, a Zacur, e seus filhos, e seus irmãos, doze;

10 השלשי זכור בניו ואחיו שנים עשר

11 a quarta, a Izri, e seus filhos, e seus irmãos, doze;

11 הרביעי ליצרי בניו ואחיו שנים עשר

12 a quinta, a Netanias, seus filhos, e seus irmãos, doze;

12 החמישי נתניהו בניו ואחיו שנים עשר

13 a sexta, a Buquias, e seus filhos, e seus irmãos, doze;

13 הששי בקיהו בניו ואחיו שנים עשר

14 a sétima, a Jesarela, e seus filhos, e seus irmãos, doze;

14 השבעי ישראלה בניו ואחיו שנים עשר

15 a oitava, a Jesaías, e seus filhos, e seus irmãos, doze;

15 השמיני ישעיהו בניו ואחיו שנים עשר

16 a nona, a Matanias, e seus filhos, e seus irmãos, doze;

16 התשיעי מתניהו בניו ואחיו שנים עשר

17 a décima, a Simei, e seus filhos, e seus irmãos, doze;

17 העשירי שמעי בניו ואחיו שנים עשר

18 a undécima, a Azarel, e seus filhos, e seus irmãos, doze;

18 עשתי עשר עזראל בניו ואחיו שנים עשר

19 a duodécima, a Hasabias, e seus filhos, e seus irmãos, doze;

19 השנים עשר לחשביה בניו ואחיו שנים עשר

20 a décima-terceira, a Subael, e seus filhos, e seus irmãos, doze;

20 לשלשה עשר שובאל בניו ואחיו שנים עשר

21 a décima-quarta, a Matitias, e seus filhos, e seus irmãos, doze;

21 לארבעה עשר מתתיהו בניו ואחיו שנים עשר

22 a décima-quinta, a Jerimote, e seus filhos, e seus irmãos, doze;

22 לחמשה עשר לירמות בניו ואחיו שנים עשר

23 a décima-sexta, a Hananias, e seus filhos, e seus irmãos, doze;

23 לששה עשר לחנניהו בניו ואחיו שנים עשר

24 a décima-sétima, a Josbecasa, e seus filhos, e seus irmãos, doze;

24 לשבעה עשר לישבקשה בניו ואחיו שנים עשר

25 a décima-oitava, a Hanani, e seus filhos, e seus irmãos, doze;

25 לשמונה עשר לחנני בניו ואחיו שנים עשר

26 a décima-nona, a Maloti, e seus filhos, e seus irmãos, doze;

26 לתשעה עשר למלותי בניו ואחיו שנים עשר

27 a vigésima, a Eliata, e seus filhos, e seus irmãos, doze;

27 לעשרים לאליתה בניו ואחיו שנים עשר

28 a vigésima-primeira, a Hotir, e seus filhos, e seus irmãos, doze;

28 לאחד ועשרים להותיר בניו ואחיו שנים עשר

29 a vigésima-segunda, a Gidalti, e seus filhos, e seus irmãos, doze;

29 לשנים ועשרים לגדלתי בניו ואחיו שנים עשר

30 a vigésima-terceira, a Maaziote, e seus filhos, e seus irmãos, doze;

30 לשלשה ועשרים למחזיאות בניו ואחיו שנים עשר

31 a vigésima-quarta, a Romanti-Ézer, e seus filhos, e seus irmãos, doze.

31 לארבעה ועשרים לרוממתי עזר בניו ואחיו שנים עשר

I Crônicas 26

1 Quanto às divisões dos porteiros, dos coraítas foi Meselemias, filho de Coré, dos filhos de Asafe.

1 למחלקות לשערים לקרחים משלמיהו בן קרא מן בני אסף

2 E foram os filhos de Meselemias Zacarias, o primogênito,
Jediael, o segundo, Zebadias, o terceiro, Jatniel, o quarto,

2 ולמשלמיהו בנים זכריהו הבכור ידיעאל השני זבדיהו השלישי יתניאל הרביעי

3 Elão, o quinto, Joanã, o sexto, Elioenai, o sétimo.

3 עילם החמישי יהוחנן הששי אליהועיני השביעי

4 E os filhos de Obede-Edom foram Semaías, o primogênito,
Jeozabade, o segundo, Joá, o terceiro, Sacar, o quarto, Natanael,
o quinto,

4 ולעבד אדם בנים שמעיה הבכור יהוזבד השני יואח השלשי ושכר הרביעי ונתנאל החמישי

5 Amiel, o sexto, Issacar, o sétimo, Peuletai, o oitavo; porque
Deus o tinha abençoado.

5 עמיאל הששי יששכר השביעי פעלתי השמיני כי ברכו אלהים

6 Também a seu filho Semaías nasceram filhos, que dominaram
sobre a casa de seu pai; porque foram varões valentes.

6 ולשמעיה בנו נולד בנים הממשלים לבית אביהם כי גבורי חיל המה

7 Os filhos de Semaías Otni, e Rafael, e Obede, e Elzabade, com
seus irmãos, homens valentes, Eliú e Semaquias.

7 בני שמעיה עתני ורפאל ועובד אלזבד אחיו בני חיל אליהו וסמכיהו

8 Todos esses foram dos filhos de Obede-Edom; eles, e seus
filhos, e seus irmãos, homens valentes de força para o ministério,
por todos, sessenta e dois.

8 כל אלה מבני עבד אדם המה ובניהם ואחיהם איש חיל בכח לעבדה ששים ושנים לעבד אדם

9 E os filhos e os irmãos de Meselemias, homens valentes, foram dezoito.

9 ולמשלמיהו בנים ואחים בני חיל שמונה עשר

10 E de Hosa, dentre os filhos de Merari, foram seus filhos Sinri, o chefe (ainda que não era o primogênito, contudo seu pai o constituiu chefe),

10 ולחסה מן בני מררי בנים שמרי הראש כי לא היה בכור וישימהו אביהו לראש

11 Hilquias, o segundo, Tebalias, o terceiro, Zacarias, o quarto; todos os filhos e irmãos de Hosa foram treze.

11 חלקיהו השני טבליהו השלשי זכריהו הרבעי כל בנים ואחים לחסה שלשה עשר

12 Destes se fizeram as turmas dos porteiros, entre os chefes dos homens da guarda, igualmente com os seus irmãos, para ministrarem na Casa do SENHOR.

12 לאלה מחלקות השערים לראשי הגברים משמרות לעמת אחיהם לשרת בבית יהוה

13 E lançaram sortes, assim os pequenos como os grandes, segundo as casas de seus pais, para cada porta.

13 ויפילו גורלות כקטן כגדול לבית אבותם לשער ושער

14 E caiu a sorte do oriente a Selemias; e lançou-se a sorte por seu filho Zacarias, conselheiro prudente, e saiu-lhe a sorte do norte.

14 ויפל הגורל מזרחה לשלמיהו וזכריהו בנו יועץ בשכל הפילו גורלות ויצא גורלו צפונה

15 E a Obede-Edom, a do sul; e a seus filhos, a casa das tesourarias.

15 לעבד אדם נגבה ולבניו בית האספים

16 A Supim e Hosa, a do ocidente, com a porta Salequete, junto ao caminho da subida; uma guarda defronte de outra guarda.

16 לשפים ולחסה למערב עם שער שלכת במסלה העולה משמר לעמת משמר

17 Ao oriente estavam seis levitas; ao norte, quatro por dia; ao sul, quatro por dia; porém às tesourarias, de dois em dois.

17 למזרח הלוים ששה לצפונה ליום ארבעה לנגבה ליום ארבעה ולאספים שנים שנים

18 Em Parbar, ao ocidente, quatro junto ao caminho, dois junto a Parbar.

18 לפרבר למערב ארבעה למסלה שנים לפרבר

19 Estas são as turmas dos porteiros dentre os filhos dos coraítas e dentre os filhos de Merari.

19 אלה מחלקות השערים לבני הקרחי ולבני מררי

20 E, quanto aos levitas, Aías tinha cargo dos tesouros da Casa de Deus e dos tesouros das coisas sagradas.

20 והלוים אחיה על אוצרות בית האלהים ולאצרות הקדשים

21 Quanto aos filhos de Ladã, gersonita, foi chefe dos pais Jeieli,

21 בני לעדן בני הגרשני ללעדן ראשי האבות ללעדן הגרשני יחיאלי

22 dos filhos de Jeieli Zetã e Joel, seu irmão; estes tinham cargo dos tesouros da Casa do SENHOR;

22 בני יחיאלי זתם ויואל אחיו על אצרות בית יהוה

23 dos anramitas, dos izaritas, dos hebronitas, dos ozielitas,

23 לעמרמי ליצהרי לחברוני לעזיאלי

24 Sebuel, filho de Gérson, o filho de Moisés, era maioral dos tesouros;

24 ושבאל בן גרשום בן משה נגיד על האצרות

25 e seus irmãos foram, da banda de Eliézer, Reabias, seu filho, e Isaías, seu filho, e Jorão, seu filho, e Zicri, seu filho, e Selomite, seu filho.

25 ואחיו לאליעזר רחביהו בנו וישעיהו בנו וירם בנו וזכרי בנו ושלמות בנו

26 Este Selomite e seus irmãos tinham cargo de todos os tesouros das coisas sagradas que o rei Davi, e os chefes dos pais, capitães de milhares, e de centenas, e capitães do exército tinham consagrado;

26 הוא שלמות ואחיו על כל אצרות הקדשים אשר הקדיש דויד המלך וראשי האבות לשרי האלפים והמאות ושרי הצבא

27 dos despojos das guerras as consagraram, para repararem a Casa do SENHOR,

27 מן המלחמות ומן השלל הקדישו לחזק לבית יהוה

28 como também tudo quanto tinha consagrado Samuel, o vidente, e Saul, filho de Quis, e Abner, filho de Ner, e Joabe, filho de Zeruia; tudo quanto qualquer tinha consagrado estava debaixo da mão de Selomite e seus irmãos.

28 וכל ההקדיש שמואל הראה ושאול בן קיש ואבנר בן נר ויואב בן צרויה כל המקדיש על יד שלמית ואחיו

29 Dos izaritas, Quenanias e seus filhos foram postos sobre Israel para a obra de fora, por oficiais e por juízes;

29 ליצהרי כנניהו ובניו למלאכה החיצונה על ישראל לשטרים ולשפטים

30 dos hebronitas, foram Hasabias e seus irmãos, homens valentes, mil e setecentos, que tinham cargo dos ofícios em Israel, daquém do Jordão para o ocidente, em toda obra do SENHOR e para o serviço do rei;

30 לחברוני חשביהו ואחיו בני חיל אלף ושבע מאות על פקדת ישראל מעבר לירדן מערבה לכל מלאכת יהוה ולעבדת המלך

31 dos hebronitas, era Jerias o chefe dos hebronitas, de suas gerações entre os pais; no ano quarenta do reino de Davi, se buscaram e acharam entre eles varões valentes em Jazer de Gileade.

31 לחברוני יריה הראש לחברוני לתלדתיו לאבות בשנת הארבעים למלכות דויד נדרשו וימצא בהם גבורי חיל ביעזיר גלעד

32 E seus irmãos, homens valentes, dois mil e setecentos, chefes dos pais; e o rei Davi os constituiu sobre os rubenitas, e os gaditas, e a meia tribo dos manassitas, para todos os negócios de Deus e para todos os negócios do rei.

32 ואחיו בני חיל אלפים ושבע מאות ראשי האבות ויפקידם דויד המלך על הראובני והגדי וחצי שבט המנשי לכל דבר האלהים ודבר המלך

I Crônicas 27

1 Estes são os filhos de Israel segundo o seu número, e os chefes dos pais, e os capitães dos milhares e das centenas, com os seus oficiais, que serviam ao rei em todos os negócios das turmas, entrando e saindo de mês em mês, em todos os meses do ano, cada turma de vinte e quatro mil.

1 ובני ישראל למספרם ראשי האבות ושרי האלפים והמאות ושטריהם המשרתים את המלך לכל דבר המחלקות הבאה והיצאת חדש בחדש לכל חדשי השנה המחלקת האחת עשרים וארבעה אלף

2 Sobre a primeira turma do mês primeiro estava Jasobeão, filho de Zabdiel; e em sua turma havia vinte e quatro mil.

2 על המחלקת הראשונה לחדש הראשון ישבעם בן זבדיאל ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף

3 Era este dos filhos de Perez, chefe de todos os capitães dos exércitos, para o primeiro mês.

3 מן בני פרץ הראש לכל שרי הצבאות לחדש הראשון

4 E sobre a turma do segundo mês era Dodai, o aoíta, com a sua turma, cujo chefe era Miclote; também em sua turma havia vinte e quatro mil.

4 ועל מחלקת החדש השני דודי האחוחי ומחלקתו ומקלות הנגיד ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף

5 O terceiro capitão do exército do terceiro mês era Benaia, filho de Joiada, oficial-maior e chefe; também em sua turma havia vinte e quatro mil.

5 שר הצבא השלישי לחדש השלישי בניהו בן יהוידע הכהן ראש ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף

6 Era este Benaia um varão entre os trinta, e sobre os trinta; e sobre a sua turma estava Amizabade, seu filho.

6 הוא בניהו גבור השלשים ועל השלשים ומחלקתו עמיזבד בנו

7 O quarto, para o quarto mês, Asael, irmão de Joabe, e, depois dele, Zebadias, seu filho; também em sua turma havia vinte e quatro mil.

7 הרביעי לחדש הרביעי עשה אל אחי יואב וזבדיה בנו אחריו ועל
מחלקתו עשרים וארבעה אלף

8 O quinto, para o quinto mês, o maioral Samute, o izraíta; também em sua turma havia vinte e quatro mil.

8 החמישי לחדש החמישי השר שמהות היזרח ועל מחלקתו עשרים
וארבעה אלף

9 O sexto, para o sexto mês, Ira, filho de Iques, o tecoíta; também em sua turma havia vinte e quatro mil.

9 הששי לחדש הששי עירא בן עקש התקועי ועל מחלקתו עשרים וארבעה
אלף

10 O sétimo, para o sétimo mês, Heles, o pelonita, dos filhos de Efraim; também em sua turma havia vinte e quatro mil.

10 השביעי לחדש השביעי חלץ הפלוני מן בני אפרים ועל מחלקתו
עשרים וארבעה אלף

11 O oitavo, para o oitavo mês, Sibecai, o husatita, dos zeraítas; também em sua turma havia vinte e quatro mil.

11 השמיני לחדש השמיני סבכי החשתי לזרחי ועל מחלקתו עשרים
וארבעה אלף

12 O nono, para o nono mês, Abiezer, o anatotita, dos benjamitas; também em sua turma havia vinte e quatro mil.

12 התשיעי לחדש התשיעי אביעזר הענתתי לבנימיני ועל מחלקתו
עשרים וארבעה אלף

13 O décimo, para o décimo mês, Maarai, o netofatita, dos zeraítas; também em sua turma havia vinte e quatro mil.

13 העשירי לחדש העשירי מהרי הנטופתי לזרחי ועל מחלקתו עשרים
וארבעה אלף

14 O undécimo, para o undécimo mês, Benaia, o piratonita, dos filhos de Efraim; também em sua turma havia vinte e quatro mil.

14 עשתי עשר לעשתי עשר החדש בניה הפרעתוני מן בני אפרים ועל
מחלקתו עשרים וארבעה אלף

15 O duodécimo, para o duodécimo mês, Heldai, o netofatita, de Otniel; também em sua turma havia vinte e quatro mil.

15 השנים עשר לשנים עשר החדש חלדי הנטופתי לעתניאל ועל מחלקתו
עשרים וארבעה אלף

16 Porém sobre as tribos de Israel eram estes sobre os rubenitas era chefe Eliézer, filho de Zicri; sobre os simeonitas, Sefatias, filho de Maaca;

16 ועל שבטי ישראל לראובני נגיד אליעזר בן זכרי לשמעוני שפטיהו בן
מעכה

17 sobre os levitas, Hasabias, filho de Quemuel; sobre os aronitas, Zadoque;

17 ללוי חשביה בן קמואל לאהרן צדוק

18 sobre Judá, Eliú, dos irmãos de Davi; sobre Issacar, Onri, filho de Micael;

18 ליהודה אליהו מאחי דויד לישׂשכר עמרי בן מיכאל

19 sobre Zebulom, Ismaías, filho de Obadias; sobre Naftali, Jerimote, filho de Azriel;

19 לזבולן ישמעיהו בן עבדיהו לנפתלי ירימות בן עזריאל

20 sobre os filhos de Efraim, Oséias, filho de Azazias; sobre a meia tribo de Manassés, Joel, filho de Pedaías;

20 לבני אפרים הושע בן עזזיהו לחצי שבט מנשה יואל בן פדיהו

21 sobre a outra meia tribo de Manassés em Gileade, Ido, filho de Zacarias; sobre Benjamim, Jaasiel, filho de Abner;

21 לחצי המנשה גלעדה ידו בן זכריהו לבנימן יעשיאל בן אבנר

22 sobre Dã, Azarel, filho de Jeroão; estes eram os capitães das tribos de Israel.

22 לדן עזראל בן ירחם אלה שרי שבטי ישראל

23 Não tomou, porém, Davi o número dos de vinte anos para baixo, porquanto o SENHOR tinha dito que havia de multiplicar a Israel como as estrelas do céu.

23 ולא נשא דויד מספרם למבן עשרים שנה ולמטה כי אמר יהוה להרבות את ישראל ככוכבי השמים

24 Joabe, filho de Zeruia, tinha começado a numerá-los, porém não acabou, porquanto viera, por isso, grande ira sobre Israel; pelo que o número se não pôs na conta das crônicas do rei Davi.

24 יואב בן צרויה החל למנות ולא כלה ויהי בזאת קצף על ישראל ולא עלה המספר במספר דברי הימים למלך דויד

25 E sobre os tesouros do rei estava Azmavete, filho de Adiel; e sobre os tesouros da terra, e das cidades, e das aldeias, e das torres, Jônatas, filho de Uzias;

25 ועל אצרות המלך עזמות בן עדיאל ועל האצרות בשדה בערים ובכפרים ובמגדלות יהונתן בן עזיהו

26 e sobre os que faziam a obra do campo, na lavoura da terra, Ezri, filho de Quelube;

26 ועל עשי מלאכת השדה לעבדת האדמה עזרי בן כלוב

27 e sobre as vinhas, Simei, o ramatita; porém sobre o que das vides entrava nos tesouros do vinho, Zabdi o sifmita;

27 ועל הכרמים שמעי הרמתי ועל שבכרמים לאצרות היין זבדי השפמי

28 e sobre os olivais e figueiras bravas que havia nas campinas, Baal-Hanã, o gederita; porém Joás, sobre os tesouros do azeite;

28 ועל הזיתים והשקמים אשר בשפלה בעל חנן הגדרי ועל אצרות השמן יועש

29 e sobre os gados que pasciam em Sarom, Sitrai, o saronita; porém sobre os gados dos vales, Safate, filho de Adlai;

29 ועל הבקר הרעים בשרון שטרי השרוני ועל הבקר בעמקים שפט בן עדלי

30 e sobre os camelos, Obil, o ismaelita; e sobre as jumentas, Jedias, o meronotita;

30 ועל הגמלים אוביל הישמעלי ועל האתנות יחדיהו המרנתי

31 e sobre o gado miúdo, Jaziz, o hagarita; todos estes eram maiorais da fazenda que tinha o rei Davi.

31 ועל הצאן יזיז ההגרי כל אלה שרי הרכוש אשר למלך דויד

32 Jônatas, tio de Davi, era do conselho, homem sábio e também escriba; e Jeiel, filho de Hacmoni, estava com os filhos do rei;

32 ויהונתן דוד דויד יועץ איש מבין וסופר הוא ויחיאל בן חכמוני עם בני המלך

33 e Aitofel era do conselho do rei; e Husai, o arquita, amigo do rei;

33 ואחיתפל יועץ למלך וחושי הארכי רע המלך

34 e, depois de Aitofel, Joiada, filho de Benaia, e Abiatar; porém Joabe era chefe do exército do rei.

34 ואחרי אחיתפל יהוידע בן בניהו ואביתר ושר צבא למלך יואב

I Crônicas 28

1 Então, Davi convocou em Jerusalém todos os príncipes de Israel, os príncipes das tribos, e os capitães das turmas, que serviam o rei, e os capitães, dos milhares, e os capitães das centenas, e os maiorais de toda a fazenda e possessão do rei, e de seus filhos, como também os eunucos e varões, e todo varão valente.

1 ויקהל דויד את כל שרי ישראל שרי השבטים ושרי המחלקות המשרתים את המלך ושרי האלפים ושרי המאות ושרי כל רכוש ומקנה למלך ולבניו עם הסריסים והגבורים ולכל גבור חיל אל ירושלם

2 E pôs-se o rei Davi em pé e disse Ouvi-me, irmãos meus e povo meu Em meu coração, propus eu edificar uma casa de repouso para a arca do concerto do SENHOR e para o escabelo dos pés do nosso Deus, e eu tinha feito o preparo para a edificar.

2 ויקם דויד המלך על רגליו ויאמר שמעוני אחי ועמי אני עם לבבי לבנות בית מנוחה לארון ברית יהוה ולהדם רגלי אלהינו והכינותי לבנות

3 Porém Deus me disse Não edificarás casa ao meu nome, porque és homem de guerra e derramaste muito sangue.

3 והאלהים אמר לי לא תבנה בית לשמי כי איש מלחמות אתה ודמים שפכת

4 E o SENHOR, Deus de Israel, escolheu-me de toda a casa de meu pai, para que eternamente fosse rei sobre Israel; porque a Judá escolheu por príncipe, e a casa de meu pai, na casa de Judá; e entre os filhos de meu pai se agradou de mim para me fazer rei sobre todo o Israel.

4 ויבחר יהוה אלהי ישראל בי מכל בית אבי להיות למלך על ישראל לעולם כי ביהודה בחר לנגיד ובבית יהודה בית אבי ובבני אבי בי רצה להמליך על כל ישראל

5 E, de todos os meus filhos (porque muitos filhos me deu o SENHOR), escolheu ele o meu filho Salomão para se assentar no trono do reino do SENHOR sobre Israel.

5 ומכל בני כי רבים בנים נתן לי יהוה ויבחר בשלמה בני לשבת על כסא מלכות יהוה על ישראל

6 E me disse Teu filho Salomão, ele edificará a minha casa e os meus átrios, porque o escolhi para filho e eu lhe serei por pai.

6 ויאמר לי שלמה בנך הוא יבנה ביתי וחצרותי כי בחרתי בו לי לבן ואני אהיה לו לאב

7 E estabelecerei o seu reino para sempre, se perseverar em cumprir os meus mandamentos e os meus juízos, como até ao dia de hoje.

7 והכינותי את מלכותו עד לעולם אם יחזק לעשות מצותי ומשפטי כיום הזה

8 Agora, pois, perante os olhos de todo o Israel, a congregação do SENHOR, e perante os ouvidos do nosso Deus, guardai e buscai todos os mandamentos do SENHOR, vosso Deus, para que possuais esta boa terra e a façais herdar a vossos filhos depois de vós, para sempre.

8 ועתה לעיני כל ישראל קהל יהוה ובאזני אלהינו שמרו ודרשו כל מצות יהוה אלהיכם למען תירשו את הארץ הטובה והנחלתם לבניכם אחריכם עד עולם

9 E tu, meu filho Salomão, conhece o Deus de teu pai e serve-o com um coração perfeito e com uma alma voluntária; porque esquadrinha o SENHOR todos os corações e entende todas as imaginações dos pensamentos; se o buscares, será achado de ti; porém, se o deixares, rejeitar-te -á para sempre.

9 ואתה שלמה בני דע את אלהי אביך ועבדהו בלב שלם ובנפש חפצה כי כל לבבות דורש יהוה וכל יצר מחשבות מבין אם תדרשנו ימצא לך ואם תעזבנו יזניחך לעד

10 Olha, pois, agora, porque o SENHOR te escolheu para edificares uma casa para o santuário; esforça-te e faze a obra.

10 ראה עתה כי יהוה בחר בך לבנות בית למקדש חזק ועשה

11 E deu Davi a Salomão, seu filho, o risco do alpendre com as suas casarias, e as suas tesourarias, e os seus cenáculos, e as suas recâmaras de dentro, como também da casa do propiciatório.

11 ויתן דויד לשלמה בנו את תבנית האולם ואת בתיו וגנזכיו ועליתיו וחדריו הפנימים ובית הכפרת

12 E também o risco de tudo quanto tinha no seu ânimo, a saber dos átrios da Casa do SENHOR, e de todas as câmaras em redor, para os tesouros da Casa de Deus e para os tesouros das coisas sagradas;

12 ותבנית כל אשר היה ברוח עמו לחצרות בית יהוה ולכל הלשכות סביב לאצרות בית האלהים ולאצרות הקדשים

13 e das turmas dos sacerdotes, e dos levitas, e de toda obra do ministério da Casa do SENHOR, e de todos os utensílios do ministério da Casa do SENHOR.

13 ולמחלקות הכהנים והלוים ולכל מלאכת עבודת בית יהוה ולכל כלי עבודת בית יהוה

14 O ouro deu, segundo o peso do ouro, para todos os utensílios de cada ministério; também a prata, por peso, para todos os utensílios de prata, para todos os utensílios de cada espécie de serviço;

14 לזהב במשקל לזהב לכל כלי עבודה ועבודה לכל כלי הכסף במשקל לכל כלי עבודה ועבודה

15 e o peso para os castiçais de ouro e suas candeias de ouro, segundo o peso de cada castiçal e as suas candeias; também para os castiçais de prata, segundo o peso do castiçal e as suas candeias, segundo o uso de cada castiçal;

15 ומשקל למנרות הזהב ונרתיהם זהב במשקל מנורה ומנורה ונרתיה ולמנרות הכסף במשקל למנורה ונרתיה כעבודת מנורה ומנורה

16 também deu o ouro por peso para as mesas da proposição, para cada mesa, como também a prata para as mesas de prata;

16 ואת הזהב משקל לשלחנות המערכת לשלחן ושלחן וכסף לשלחנות הכסף

17 e ouro puro para os garfos, e para as bacias, e para as escudelas, e para as taças de ouro, para cada taça seu peso, como também para as taças de prata, para cada taça seu peso;

17 והמזלגות והמזרקות והקשות זהב טהור ולכפורי הזהב במשקל לכפור וכפור ולכפורי הכסף במשקל לכפור וכפור

18 e para o altar do incenso, ouro purificado, por seu peso, como também o ouro para o modelo do carro, a saber, dos querubins, que haviam de estender as asas e cobrir a arca do concerto do SENHOR.

18 ולמזבח הקטרת זהב מזקק במשקל ולתבנית המרכבה הכרבים זהב לפרשים וסככים על ארון ברית יהוה

19 Tudo isso, disse Davi, por escrito me deram a entender por mandado do SENHOR, a saber, todas as obras deste risco.

19 הכל בכתב מיד יהוה עלי השכיל כל מלאכות התבנית

20 E disse Davi a Salomão, seu filho Esforça-te, e tem bom ânimo, e faze a obra; não temas, nem te apavores, porque o SENHOR Deus, meu Deus, há de ser contigo; não te deixará, nem te desamparará, até que acabes toda a obra do serviço da Casa do SENHOR.

20 ויאמר דויד לשלמה בנו חזק ואמץ ועשה אל תירא ואל תחת כי יהוה אלהים אלהי עמך לא ירפך ולא יעזבך עד לכלות כל מלאכת עבודת בית יהוה

21 E eis que aí tens as turmas dos sacerdotes e dos levitas para todo o ministério da Casa de Deus; estão também contigo, para toda obra, voluntários com sabedoria de toda espécie para todo ministério, como também todos os príncipes e todo o povo, para todos os teus mandados.

21 והנה מחלקות הכהנים והלוים לכל עבודת בית האלהים ועמך בכל מלאכה לכל נדיב בחכמה לכל עבודה והשרים וכל העם לכל דבריך

I Crônicas 29

1 Disse mais o rei Davi a toda a congregação Salomão, meu filho, o único a quem Deus escolheu, é ainda moço e tenro, e esta obra

é grande; porque não é palácio para homem, senão para o SENHOR Deus.

1 ויאמר דויד המלך לכל הקהל שלמה בני אחד בחר בו אלהים נער ורך והמלאכה גדולה כי לא לאדם הבירה כי ליהוה אלהים

2 Eu, pois, com todas as minhas forças já tenho preparado para a Casa do meu Deus ouro para as obras de ouro, e prata para as de prata, e cobre para as de cobre, e ferro para as de ferro, e madeira para as de madeira, e pedras sardônicas, e as de engaste, e pedras de ornato, e obra de embutido, e toda sorte de pedras preciosas, e pedras marmóreas em abundância.

2 וככל כחי הכינותי לבית אלהי הזהב לזהב והכסף לכסף והנחשת לנחשת הברזל לברזל והעצים לעצים אבני שהם ומלואים אבני פוך ורקמה וכל אבן יקרה ואבני שיש לרב

3 E ainda, de minha própria vontade para a Casa do meu Deus, o ouro e prata particular que tenho demais eu dou para a Casa do meu Deus, afora tudo quanto tenho preparado para a casa do santuário

3 ועוד ברצותי בבית אלהי יש לי סגלה זהב וכסף נתתי לבית אלהי למעלה מכל הכינותי לבית הקדש

4 três mil talentos de ouro, do ouro de Ofir, e sete mil talentos de prata purificada, para cobrir as paredes das casas;

4 שלשת אלפים ככרי זהב מזהב אופיר ושבעת אלפים ככר כסף מזקק לטוח קירות הבתים

5 e ouro para os objetos de ouro, e prata para os de prata, e para toda obra de mãos artífices. Quem, pois, está disposto a encher a sua mão, para oferecer hoje voluntariamente ao SENHOR?

5 לזהב לזהב ולכסף לכסף ולכל מלאכה ביד חרשים ומי מתנדב למלאות
ידו היום ליהוה

6 Então, os chefes dos pais, e os príncipes das tribos de Israel, e os capitães dos milhares e das centenas e até os capitães da obra do rei voluntariamente contribuíram

6 ויתנדבו שרי האבות ושרי שבטי ישראל ושרי האלפים והמאות ולשרי
מלאכת המלך

7 e deram para o serviço da Casa de Deus cinco mil talentos de ouro, e dez mil dracmas, e dez mil talentos de prata, e dezoito mil talentos de cobre, e cem mil talentos de ferro.

7 ויתנו לעבודת בית האלהים זהב ככרים חמשת אלפים ואדרכנים רבו
וכסף ככרים עשרת אלפים ונחשת רבו ושמונת אלפים ככרים וברזל מאה
אלף ככרים

8 E os que se acharam com pedras preciosas as deram para o tesouro da Casa do SENHOR, na mão de Jeiel, o gersonita.

8 והנמצא אתו אבנים נתנו לאוצר בית יהוה על יד יחיאל הגרשני

9 E o povo se alegrou do que deram voluntariamente; porque, com coração perfeito, voluntariamente deram ao SENHOR; e também o rei Davi se alegrou com grande alegria.

9 וישמחו העם על התנדבם כי בלב שלם התנדבו ליהוה וגם דויד המלך
שמח שמחה גדולה

10 Pelo que Davi louvou ao SENHOR perante os olhos de toda a congregação e disse Bendito és tu, SENHOR, Deus de nosso pai Israel, de eternidade em eternidade.

10 ויברך דויד את יהוה לעיני כל הקהל ויאמר דויד ברוך אתה יהוה אלהי
ישראל אבינו מעולם ועד עולם

11 Tua é, SENHOR, a magnificência, e o poder, e a honra, e a vitória, e a majestade; porque teu é tudo quanto há nos céus e na terra; teu é, SENHOR, o reino, e tu te exaltaste sobre todos como chefe.

11 לך יהוה הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ לך יהוה הממלכה והמתנשא לכל לראש

12 E riquezas e glória vêm de diante de ti, e tu dominas sobre tudo, e na tua mão há força e poder; e na tua mão está o engrandecer e dar força a tudo.

12 והעשר והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל ובידך כח וגבורה ובידך לגדל ולחזק לכל

13 Agora, pois, ó Deus nosso, graças te damos e louvamos o nome da tua glória.

13 ועתה אלהינו מודים אנחנו לך ומהללים לשם תפארתך

14 Porque quem sou eu, e quem é o meu povo, que tivéssemos poder para tão voluntariamente dar semelhantes coisas? Porque tudo vem de ti, e da tua mão to damos.

14 וכי מי אני ומי עמי כי נעצר כח להתנדב כזאת כי ממך הכל ומידך נתנו לך

15 Porque somos estranhos diante de ti e peregrinos como todos os nossos pais; como a sombra são os nossos dias sobre a terra, e não há outra esperança.

15 כי גרים אנחנו לפניך ותושבים ככל אבתינו כצל ימינו על הארץ ואין מקוה

16 SENHOR, Deus nosso, toda esta abundância que preparamos, para te edificar uma casa ao teu santo nome, vem da tua mão e é toda tua.

16 יהוה אלהינו כל ההמון הזה אשר הכיננו לבנות לך בית לשם קדשך
מידך היא ולך הכל

17 E bem sei eu, Deus meu, que tu provas os corações e que da sinceridade te agradas; eu também, na sinceridade de meu coração, voluntariamente dei todas estas coisas; e agora vi com alegria que o teu povo, que se acha aqui, voluntariamente te deu.

17 וידעתי אלהי כי אתה בחן לבב ומישרים תרצה אני בישר לבבי
התנדבתי כל אלה ועתה עמך הנמצאו פה ראיתי בשמחה להתנדב לך

18 SENHOR, Deus de nossos pais Abraão, Isaque e Israel, conserva isso para sempre no intento dos pensamentos do coração de teu povo; e encaminha o seu coração para ti.

18 יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל אבתינו שמרה זאת לעולם ליצר
מחשבות לבב עמך והכן לבבם אליך

19 E a Salomão, meu filho, dá um coração perfeito para guardar os teus mandamentos, os teus testemunhos e os teus estatutos; e para fazer tudo, e para edificar este palácio que tenho preparado.

19 ולשלמה בני תן לבב שלם לשמור מצותיך עדותיך וחקיך ולעשות הכל
ולבנות הבירה אשר הכינותי

20 Então, disse Davi a toda a congregação Agora, louvai ao SENHOR, vosso Deus. Então, toda a congregação louvou ao SENHOR, Deus de seus pais; e inclinaram-se e prostraram-se perante o SENHOR e perante o rei.

20 ויאמר דויד לכל הקהל ברכו נא את יהוה אלהיכם ויברכו כל הקהל
ליהוה אלהי אבתיהם ויקדו וישתחוו ליהוה ולמלך

21 E, ao outro dia, sacrificaram ao SENHOR sacrifícios e ofereceram holocaustos ao SENHOR mil bezerros, mil carneiros, mil cordeiros, com as suas libações, e sacrifícios em abundância por todo o Israel.

21 ויזבחו ליהוה זבחים ויעלו עלות ליהוה למחרת היום ההוא פרים אלף אילים אלף כבשים אלף ונסכיהם וזבחים לרב לכל ישראל

22 E comeram e beberam, naquele dia, perante o SENHOR, com grande gozo; e, segunda vez, fizeram rei a Salomão, filho de Davi, e o ungiram ao SENHOR por guia, e a Zadoque, por sacerdote.

22 ויאכלו וישתו לפני יהוה ביום ההוא בשמחה גדולה וימליכו שנית לשלמה בן דויד וימשחו ליהוה לנגיד ולצדוק לכהן

23 Assim, Salomão se assentou no trono do SENHOR, rei, em lugar de Davi, seu pai, e prosperou; e todo o Israel lhe deu ouvidos.

23 וישב שלמה על כסא יהוה למלך תחת דויד אביו ויצלח וישמעו אליו כל ישראל

24 E todos os príncipes, e os grandes, e até todos os filhos do rei Davi se submeteram ao rei Salomão.

24 וכל השרים והגברים וגם כל בני המלך דויד נתנו יד תחת שלמה המלך

25 E o SENHOR magnificou a Salomão grandissimamente perante os olhos de todo o Israel; e deu-lhe majestade real, qual antes dele não teve nenhum rei em Israel.

25 ויגדל יהוה את שלמה למעלה לעיני כל ישראל ויתן עליו הוד מלכות אשר לא היה על כל מלך לפניו על ישראל

26 Ora, Davi, filho de Jessé, reinou sobre todo o Israel.

26 ודויד בן ישי מלך על כל ישראל

27 E foram os dias que reinou sobre Israel quarenta anos em Hebrom reinou sete anos e em Jerusalém reinou trinta e três.

27 והימים אשר מלך על ישראל ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים ובירושלם מלך שלשים ושלוש

28 E morreu numa boa velhice, cheio de dias, riquezas e glória; e Salomão, seu filho, reinou em seu lugar.

28 וימת בשיבה טובה שבע ימים עשר וכבוד וימלך שלמה בנו תחתיו

29 Os atos, pois, do rei Davi, assim os primeiros como os últimos, eis que estão escritos nas crônicas de Samuel, o vidente, e nas crônicas do profeta Natã, e nas crônicas de Gade, o vidente,

29 ודברי דויד המלך הראשנים והאחרנים הנם כתובים על דברי שמואל הראה ועל דברי נתן הנביא ועל דברי גד החזה

30 juntamente com todo o seu reino, e o seu poder, e os tempos que passaram sobre ele, e sobre Israel, e sobre todos os reinos daquelas terras.

30 עם כל מלכותו וגבורתו והעתים אשר עברו עליו ועל ישראל ועל כל ממלכות הארצות

II Crônicas

II Crônicas 1

1 E Salomão, filho de Davi, se esforçou no seu reino; e o SENHOR, seu Deus, era com ele e o magnificou grandemente.

1 ויתחזק שלמה בן דויד על מלכותו ויהוה אלהיו עמו ויגדלהו למעלה

2 E falou Salomão a todo o Israel, aos capitães dos milhares e das centenas, e aos juízes, e a todos os príncipes em todo o Israel, chefes dos pais.

2 ויאמר שלמה לכל ישראל לשרי האלפים והמאות ולשפטים ולכל נשיא לכל ישראל ראשי האבות

3 E foram Salomão e toda a congregação com ele ao alto que estava em Gibeão; porque ali estava a tenda da congregação de Deus, que Moisés, servo do SENHOR, tinha feito no deserto.

3 וילכו שלמה וכל הקהל עמו לבמה אשר בגבעון כי שם היה אהל מועד האלהים אשר עשה משה עבד יהוה במדבר

4 Mas Davi tinha feito subir a arca de Deus de Quiriate-Jearim ao lugar que Davi lhe tinha preparado; porque lhe tinha armado uma tenda em Jerusalém.

4 אבל ארון האלהים העלה דויד מקרית יערים בהכין לו דויד כי נטה לו אהל בירושלם

5 Também o altar de cobre que tinha feito Bezalel, filho de Uri, filho de Hur, estava ali diante do tabernáculo do SENHOR; e Salomão e a congregação o visitavam.

5 ומזבח הנחשת אשר עשה בצלאל בן אורי בן חור שם לפני משכן יהוה וידרשהו שלמה והקהל

6 E Salomão ofereceu ali sacrifícios perante o SENHOR, sobre o altar de cobre que estava na tenda da congregação, e ofereceu sobre ele mil holocaustos.

6 ויעל שלמה שם על מזבח הנחשת לפני יהוה אשר לאהל מועד ויעל עליו עלות אלף

7 Naquela mesma noite, Deus apareceu a Salomão e disse-lhe
Pede o que quiseres que eu te dê.

7 בלילה ההוא נראה אלהים לשלמה ויאמר לו שאל מה אתן לך

8 E Salomão disse a Deus Tu usaste de grande beneficência com
Davi, meu pai, e a mim me fizeste rei em seu lugar.

8 ויאמר שלמה לאלהים אתה עשית עם דויד אבי חסד גדול והמלכתני
תחתיו

9 Agora, pois, ó SENHOR Deus, confirme-se a tua palavra, dada a
Davi, meu pai; porque tu me fizeste rei sobre um povo numeroso
como o pó da terra.

9 עתה יהוה אלהים יאמן דברך עם דויד אבי כי אתה המלכתני על עם רב
כעפר הארץ

10 Dá-me, pois, agora, sabedoria e conhecimento, para que
possa sair e entrar perante este povo; porque quem poderia
julgar a este teu tão grande povo?

10 עתה חכמה ומדע תן לי ואצאה לפני העם הזה ואבואה כי מי ישפט
את עמך הזה הגדול

11 Então, Deus disse a Salomão Porquanto houve isso no teu
coração, e não pediste riquezas, fazenda ou honra, nem a morte
dos que te aborrecem, nem tampouco pediste muitos dias de
vida, mas pediste para ti sabedoria e conhecimento, para
poderes julgar a meu povo, sobre o qual te pus rei,

11 ויאמר אלהים לשלמה יען אשר היתה זאת עם לבבך ולא שאלת עשר
נכסים וכבוד ואת נפש שנאיך וגם ימים רבים לא שאלת ותשאל לך חכמה
ומדע אשר תשפוט את עמי אשר המלכתיך עליו

12 sabedoria e conhecimento te são dados; e te darei riquezas, e fazenda, e honra, qual nenhum rei antes de ti teve, e depois de ti tal não haverá.

12 החכמה והמדע נתון לך ועשר ונכסים וכבוד אתן לך אשר לא היה כן למלכים אשר לפניך ואחריך לא יהיה כן

13 Assim, Salomão veio a Jerusalém, do alto que está em Gibeão, de diante da tenda da congregação; e reinou sobre Israel.

13 ויבא שלמה לבמה אשר בגבעון ירושלם מלפני אהל מועד וימלך על ישראל

14 E Salomão ajuntou carros e cavaleiros; e teve mil e quatrocentos carros e doze mil cavaleiros e pô-los nas cidades dos carros e junto ao rei, em Jerusalém.

14 ויאסף שלמה רכב ופרשים ויהי לו אלף וארבע מאות רכב ושנים עשר אלף פרשים ויניחם בערי הרכב ועם המלך בירושלם

15 E fez o rei que houvesse ouro e prata em Jerusalém como pedras, e cedros em tanta abundância como figueiras bravas que há pelas campinas.

15 ויתן המלך את הכסף ואת הזהב בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים אשר בשפלה לרב

16 E os cavalos que tinha Salomão se traziam do Egito; e, quanto ao fio de linho, os mercadores do rei tomavam o fio de linho por um certo preço.

16 ומוצא הסוסים אשר לשלמה ממצרים ומקוא סחרי המלך מקוא יקחו במחיר

17 E faziam subir e sair do Egito cada carro por seiscentos siclos de prata, e cada cavalo, por cento e cinquenta; e assim, por meio

deles, tiravam cavalos para todos os reis dos heteus e para os reis da Síria.

17 ויעלו ויוציאו ממצרים מרכבה בשש מאות כסף וסוס בחמשים ומאה וכן לכל מלכי החתים ומלכי ארם בידם יוציאו

II Crônicas 2

1 E determinou Salomão edificar uma casa ao nome do SENHOR, como também uma casa para o seu reino.

1 ויאמר שלמה לבנות בית לשם יהוה ובית למלכותו

2 E contou Salomão setenta mil homens de carga, e oitenta mil que cortassem na montanha, e três mil e seiscentos inspetores sobre eles.

2 ויספר שלמה שבעים אלף איש סבל ושמונים אלף איש חצב בהר ומנצחים עליהם שלשת אלפים ושש מאות

3 E Salomão enviou a Hirão, rei de Tiro, dizendo Como procedeste com Davi, meu pai, e lhe mandaste cedros, para edificar uma casa em que morasse, assim também procede comigo.

3 וישלח שלמה אל חורם מלך צר לאמר כאשר עשית עם דויד אבי ותשלח לו ארזים לבנות לו בית לשבת בו

4 Eis que estou para edificar uma casa ao nome do SENHOR, meu Deus, para lhe consagrar, para queimar perante ele incenso aromático, e para o pão contínuo da proposição, e para os holocaustos da manhã e da tarde, nos sábados, e nas luas novas, e nas festividades do SENHOR, nosso Deus; o que é perpetuamente a obrigação de Israel.

4 הנה אני בונה בית לשם יהוה אלהי להקדיש לו להקטיר לפניו קטרת סמים ומערכת תמיד ועלות לבקר ולערב לשבתות ולחדשים ולמועדי יהוה אלהינו לעולם זאת על ישראל

5 E a casa que estou para edificar há de ser grande, porque o nosso Deus é maior do que todos os deuses.

5 והבית אשר אני בונה גדול כי גדול אלהינו מכל האלהים

6 Porém quem teria força para lhe edificar uma casa, visto que os céus e até os céus dos céus o não podem conter? E quem sou eu, que lhe edificasse casa, salvo para queimar incenso perante ele?

6 ומי יעצר כח לבנות לו בית כי השמים ושמי השמים לא יכלכלהו ומי אני אשר אבנה לו בית כי אם להקטיר לפניו

7 Manda-me, pois, agora um homem sábio para trabalhar em ouro, e em prata, e em bronze, e em ferro, e em púrpura, e em carmesim, e em azul; e que saiba lavrar ao buril, juntamente com os sábios que estão comigo em Judá e em Jerusalém, os quais Davi, meu pai, preparou.

7 ועתה שלח לי איש חכם לעשות בזהב ובכסף ובנחשת ובברזל ובארגון וכרמיל ותכלת וידע לפתח פתוחים עם החכמים אשר עמי ביהודה ובירושלם אשר הכין דויד אבי

8 Manda-me também madeira de cedros, faias, e algumins do Líbano; porque bem sei eu que os teus servos sabem cortar madeira no Líbano; e eis que os meus servos estarão com os teus servos,

8 ושלח לי עצי ארזים ברושים ואלגומים מהלבנון כי אני ידעתי אשר עבדיך יודעים לכרות עצי לבנון והנה עבדי עם עבדיך

9 e isso para prepararem muita madeira; porque a casa que estou para fazer há de ser grande e maravilhosa.

9 ולהכין לי עצים לרב כי הבית אשר אני בונה גדול והפלא

10 E eis que a teus servos, os cortadores, que cortarem a madeira, darei vinte mil coros de trigo malhado, e vinte mil coros de cevada, e vinte mil batos de vinho, e vinte mil batos de azeite.

10 והנה לחטבים לכרתי העצים נתתי חטים מכות לעבדיך כרים עשרים אלף ושערים כרים עשרים אלף ויין בתים עשרים אלף ושמן בתים עשרים אלף

11 E Hirão, rei de Tiro, respondeu por escrito e enviou a Salomão, dizendo Porquanto o SENHOR ama o seu povo, te pôs sobre ele rei.

11 ויאמר חורם מלך צר בכתב וישלח אל שלמה באהבת יהוה את עמו נתנך עליהם מלך

12 Disse mais Hirão Bendito seja o SENHOR, Deus de Israel, que fez os céus e a terra; que deu ao rei Davi um filho sábio, de grande prudência e entendimento, que edifique casa ao SENHOR e para o seu reino.

12 ויאמר חורם ברוך יהוה אלהי ישראל אשר עשה את השמים ואת הארץ אשר נתן לדויד המלך בן חכם יודע שכל ובינה אשר יבנה בית ליהוה ובית למלכותו

13 Agora, pois, envio um homem sábio de grande entendimento, a saber, Hirão-Abi,

13 ועתה שלחתי איש חכם יודע בינה לחורם אבי

14 filho de uma mulher das filhas de Dã e cujo pai foi homem de Tiro; este sabe lavrar em ouro, e em prata, em bronze, em ferro, em pedras, e em madeira, e em púrpura, e em pano azul, e em

linho fino, e em carmesim; e é hábil para toda obra de buril e para todas as engenhosas invenções, qualquer coisa que se lhe propuser, juntamente com os teus sábios e os sábios de Davi, meu senhor, teu pai.

14 בן אשה מן בנות דן ואביו איש צרי יודע לעשות בזהב ובכסף בנחשת בברזל באבנים ובעצים בארגמן בתכלת ובבוץ ובכרמיל ולפתח כל פתוח ולחשב כל מחשבת אשר ינתן לו עם חכמיך וחכמי אדני דויד אביך

15 Agora, pois, que meu senhor mande para os seus servos o trigo, e a cevada, e o azeite, e o vinho de que falou.

15 ועתה החטים והשערים השמן והיין אשר אמר אדני ישלח לעבדיו

16 E nós cortaremos tanta madeira no Líbano quanta houveres mister e ta traremos em jangadas pelo mar a Jope, e tu a farás subir a Jerusalém.

16 ואנחנו נכרת עצים מן הלבנון ככל צרכך ונביאם לך רפסדות על ים יפו ואתה תעלה אתם ירושלם

17 E Salomão contou todos os homens estrangeiros que havia na terra de Israel, conforme a conta com que os contara Davi, seu pai; e acharam-se cento e cinquenta e três mil e seiscentos.

17 ויספר שלמה כל האנשים הגירים אשר בארץ ישראל אחרי הספר אשר ספרם דויד אביו וימצאו מאה וחמשים אלף ושלשת אלפים ושש מאות

18 E fez deles setenta mil carreteiros e oitenta mil cortadores na montanha, como também três mil e seiscentos inspetores, para fazerem trabalhar o povo.

18 ויעש מהם שבעים אלף סבל ושמנים אלף חצב בהר ושלשת אלפים ושש מאות מנצחים להעביד את העם

II Crônicas 3

1 E começou Salomão a edificar a Casa do SENHOR em Jerusalém, no monte Moriá, onde o SENHOR se tinha mostrado a Davi, seu pai, no lugar que Davi tinha preparado na eira de Ornã, o jebuseu.

1 ויחל שלמה לבנות את בית יהוה בירושלם בהר המוריה אשר נראה לדויד אביהו אשר הכין במקום דויד בגרן ארנן היבוסי

2 E começou a edificar no segundo mês, no dia segundo, no ano quarto do seu reinado.

2 ויחל לבנות בחדש השני בשני בשנת ארבע למלכותו

3 E estes foram os fundamentos que Salomão pôs para edificar a Casa de Deus o comprimento em côvados, segundo a medida primeira, de sessenta côvados, e a largura, de vinte côvados.

3 ואלה הוסד שלמה לבנות את בית האלהים הארך אמות במדה הראשונה אמות ששים ורחב אמות עשרים

4 E o alpendre que estava na frente, de comprimento, segundo a largura da casa, era de vinte côvados, e a altura, de cento e vinte, o que, dentro, cobriu com ouro puro.

4 והאולם אשר על פני הארך על פני רחב הבית אמות עשרים והגבה מאה ועשרים ויצפהו מפנימה זהב טהור

5 E a casa grande forrou com madeira de faia, e, então, a cobriu com ouro fino, e fez sobre ela palmas e cadeias.

5 ואת הבית הגדול חפה עץ ברושים ויחפהו זהב טוב ויעל עליו תמרים ושרשרות

6 Também a casa adornou de pedras preciosas para ornamento; e o ouro era ouro de Parvaim.

6 ויצף את הבית אבן יקרה לתפארת והזהב זהב פרוים

7 Também na casa cobriu as traves, e os umbrais, e as suas paredes, e as suas portas, com ouro; e lavrou querubins nas paredes.

7 ויחף את הבית הקרות הספים וקירותיו ודלתותיו זהב ופתח כרובים על הקירות

8 Fez mais a Casa da Santidade das Santidades, cujo comprimento, segundo a largura da casa, era de vinte côvados, e a sua largura, de vinte côvados; e cobriu -a de ouro fino, do peso de seiscentos talentos.

8 ויעש את בית קדש הקדשים ארכו על פני רחב הבית אמות עשרים ורחבו אמות עשרים ויחפהו זהב טוב לככרים שש מאות

9 O peso dos pregos era de cinquenta siclos de ouro; e cobriu de ouro os cenáculos.

9 ומשקל למסמרות לשקלים חמשים זהב והעליות חפה זהב

10 Também fez na Casa da Santidade das Santidades dois querubins na forma de andantes e cobriu-os de ouro.

10 ויעש בבית קדש הקדשים כרובים שנים מעשה צעצעים ויצפו אתם זהב

11 E, quanto às asas dos querubins, o seu comprimento era de vinte côvados; a asa de um deles, de cinco côvados, tocava na parede da casa; e a outra asa, de cinco côvados, tocava na asa do outro querubim.

11 וכנפי הכרובים ארכם אמות עשרים כנף האחד לאמות חמש מגעת לקיר הבית והכנף האחרת אמות חמש מגיע לכנף הכרוב האחר

12 Também a asa do outro querubim era de cinco côvados e tocava na parede da casa; era também a outra asa de cinco côvados e estava pegada à asa do outro querubim.

12 וכנף הכרוב האחד אמות חמש מגיע לקיר הבית והכנף האחרת אמות
חמש דבקה לכנף הכרוב האחר

13 E as asas desses querubins se estendiam vinte côvados; e estavam postos em pé, e os seus rostos, virados para a casa.

13 כנפי הכרובים האלה פרשים אמות עשרים והם עמדים על רגליהם
ופניהם לבית

14 Também fez o véu de pano azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino; e pôs sobre ele querubins.

14 ויעש את הפרכת תכלת וארגמן וכרמיל ובוץ ויעל עליו כרובים

15 Fez também diante da casa duas colunas de trinta e cinco côvados de altura; e o capitel, que estava sobre cada uma, era de cinco côvados.

15 ויעש לפני הבית עמודים שנים אמות שלשים וחמש ארך והצפת אשר
על ראשו אמות חמש

16 Também fez as cadeias, como no oráculo, e as pôs sobre as cabeças das colunas; fez também cem romãs, as quais pôs entre as cadeias.

16 ויעש שרשרות בדביר ויתן על ראש העמדים ויעש רמונים מאה ויתן
בשרשרות

17 E levantou as colunas diante do templo, uma à direita, e outra à esquerda; e chamou o nome da que estava à direita Jaquim, e o nome da que estava à esquerda, Boaz.

17 ויקם את העמודים על פני ההיכל אחד מימין ואחד מהשמאול ויקרא
שם הימיני יכין ושם השמאלי בעז

II Crônicas 4

1 Também fez um altar de metal de vinte côvados de comprimento, e de vinte côvados de largura, e dez côvados de altura.

1 ויעש מזבח נחשת עשרים אמה ארכו ועשרים אמה רחבו ועשר אמות קומתו

2 Fez também o mar de fundição, de dez côvados de uma borda até à outra, redondo, e de cinco côvados de alto; cingia-o em roda um cordão de trinta côvados.

2 ויעש את הים מוצק עשר באמה משפתו אל שפתו עגול סביב וחמש באמה קומתו וקו שלשים באמה יסב אתו סביב

3 E por baixo dele havia figuras de bois, que ao redor o cingiam, e por dez côvados cercavam aquele mar ao redor; e tinha duas carreiras de bois, fundidos na sua fundição.

3 ודמות בקרים תחת לו סביב סביב סובבים אתו עשר באמה מקיפים את הים סביב שנים טורים הבקר יצוקים במצקתו

4 E estava sobre doze bois; três que olhavam para o norte, e três que olhavam para o ocidente, e três que olhavam para o sul, e três que olhavam para o oriente; e o mar estava posto sobre eles, e as suas partes posteriores estavam para a banda de dentro.

4 עומד על שנים עשר בקר שלשה פנים צפונה ושלושה פנים ימה ושלשה פנים נגבה ושלשה פנים מזרחה והים עליהם מלמעלה וכל אחריהם ביתה

5 E tinha um palmo de grossura, e a sua borda foi feita como a borda de um copo ou como uma flor-de-lis, da capacidade de três mil batos.

5 ועביו טפח ושפתו כמעשה שפת כוס פרח שושנה מחזיק בתים שלשת אלפים יכיל

6 Também fez dez pias e pôs cinco à direita e cinco à esquerda, para lavarem nelas; o que pertencia ao holocausto o lavavam nelas; porém o mar era para que os sacerdotes se lavassem nele.

6 ויעש כיורים עשרה ויתן חמשה מימין וחמשה משמאול לרחצה בהם את מעשה העולה ידיחו בם והים לרחצה לכהנים בו

7 Fez também dez castiçais de ouro, segundo a sua forma, e pô-los no templo, cinco à direita, e cinco à esquerda.

7 ויעש את מנרות הזהב עשר כמשפטם ויתן בהיכל חמש מימין וחמש משמאול

8 Também fez dez mesas e pô-las no templo, cinco à direita, e cinco à esquerda; também fez cem bacias de ouro.

8 ויעש שלחנות עשרה וינח בהיכל חמשה מימין וחמשה משמאול ויעש מזרקי זהב מאה

9 Fez mais o pátio dos sacerdotes e o pátio grande, como também as portadas para o pátio, e as suas portas cobriu de cobre.

9 ויעש חצר הכהנים והעזרה הגדולה ודלתות לעזרה ודלתותיהם צפה נחשת

10 E o mar pôs ao lado direito, para a banda do oriente, para o sudeste.

10 ואת הים נתן מכתף הימנית קדמה ממול נגבה

11 Também Hirão fez as caldeiras, e as pás, e as bacias; assim, acabou Hirão de fazer a obra que fazia para o rei Salomão, na Casa de Deus

11 ויעש חורם את הסירות ואת היעים ואת המזרקות ויכל חירם לעשות
את המלאכה אשר עשה למלך שלמה בבית האלהים

12 as duas colunas, e os globos, e os dois capitéis sobre as cabeças das colunas, e as duas redes, para cobrirem os dois globos dos capitéis que estavam sobre a cabeça das colunas;

12 עמודים שנים והגלות והכתרות על ראש העמודים שתים והשבכות
שתים לכסות את שתי גלות הכתרות אשר על ראש העמודים

13 e as quatrocentas romãs para as duas redes duas carreiras de romãs para cada rede, para cobrirem os dois globos dos capitéis que estavam em cima das colunas.

13 ואת הרמונים ארבע מאות לשתי השבכות שנים טורים רמונים לשבכה
האחת לכסות את שתי גלות הכתרות אשר על פני העמודים

14 Também fez as bases e as pias pôs sobre as bases;

14 ואת המכנות עשה ואת הכירות עשה על המכנות

15 o mar e os doze bois, debaixo dele.

15 את הים אחד ואת הבקר שנים עשר תחתיו

16 Semelhantemente os potes, e as pás, e os garfos, e todos os seus utensílios fez Hirão-Abi ao rei Salomão, para a Casa do SENHOR, de cobre purificado.

16 ואת הסירות ואת היעים ואת המזלגות ואת כל כליהם עשה חורם
אביו למלך שלמה לבית יהוה נחשת מרוק

17 Na campina do Jordão, os fundiu o rei na terra argilosa, entre Sucote e Zereda.

17 בככר הירדן יצקם המלך בעבי האדמה בין סכות ובין צרדתה

18 E fez Salomão todos esses objetos em grande abundância, porque o peso do cobre se não esquadrinhava.

18 ויעש שלמה כל הכלים האלה לרב מאד כי לא נחקר משקל הנחשת

19 Fez também Salomão todos os utensílios que eram para a Casa de Deus o altar de ouro e as mesas, sobre as quais estavam os pães da proposição;

19 ויעש שלמה את כל הכלים אשר בית האלהים ואת מזבח הזהב ואת השלחנות ועליהם לחם הפנים

20 e os castiçais com as suas lâmpadas de ouro finíssimo, para as acenderem segundo o costume, perante o oráculo.

20 ואת המנרות ונרתיהם לבערם כמשפט לפני הדביר זהב סגור

21 E as flores, e as lâmpadas, e os espevitadores eram de ouro, do mais perfeito ouro;

21 והפרח והנרות והמלקחים זהב הוא מכלות זהב

22 como também os garfos, e as bacias, e as taças, e os incensários, de ouro finíssimo; quanto à entrada da casa, as suas portas de dentro da Santidade das Santidades e as portas da casa do templo eram de ouro.

22 והמזמרות והמזרקות והכפות והמחתות זהב סגור ופתח הבית דלתותיו הפנימיות לקדש הקדשים ודלתי הבית להיכל זהב

II Crônicas 5

1 Assim, se acabou toda a obra que Salomão fez para a Casa do SENHOR; então, trouxe Salomão as coisas consagradas de Davi, seu pai; a prata, e o ouro, e todos os utensílios, e pô-los entre os tesouros da Casa de Deus.

1 ותשלם כל המלאכה אשר עשה שלמה לבית יהוה ויבא שלמה את קדשי
דויד אביו ואת הכסף ואת הזהב ואת כל הכלים נתן באצרות בית האלהים

2 Então, Salomão convocou em Jerusalém os anciãos de Israel e todos os chefes das tribos, os príncipes dos pais entre os filhos de Israel, para fazerem subir a arca do concerto do SENHOR, da Cidade de Davi, que é Sião, para o templo.

2 אז יקהיל שלמה את זקני ישראל ואת כל ראשי המטות נשיאי האבות
לבני ישראל אל ירושלם להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דויד היא ציון

3 E todos os homens de Israel se congregaram ao rei na festa, que foi no sétimo mês.

3 ויקהלו אל המלך כל איש ישראל בחג הוא החדש השבעי

4 E vieram todos os anciãos de Israel, e os levitas levantaram a arca

4 ויבאו כל זקני ישראל וישאו הלוים את הארון

5 e a fizeram subir, com a tenda da congregação, com todos os utensílios sagrados que estavam na tenda; os sacerdotes e os levitas é que os fizeram subir.

5 ויעלו את הארון ואת אהל מועד ואת כל כלי הקדש אשר באהל העלו
אתם הכהנים הלוים

6 Então, o rei Salomão e toda a congregação de Israel, que se tinha congregado com ele, diante da arca, sacrificaram carneiros e bois, que se não podiam contar, nem numerar, por causa da sua multidão.

6 והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנועדים עליו לפני הארון מזבחים צאן
ובקר אשר לא יספרו ולא ימנו מרב

7 Assim, trouxeram os sacerdotes a arca do concerto do SENHOR ao seu lugar, ao oráculo da casa, à Santidade das Santidades, até debaixo das asas dos querubins.

7 ויביאו הכהנים את ארון ברית יהוה אל מקומו אל דביר הבית אל קדש הקדשים אל תחת כנפי הכרובים

8 (Porque os querubins estendiam ambas as asas sobre o lugar da arca e os querubins, por cima, cobriam a arca e os seus varais.

8 ויהיו הכרובים פרשים כנפים על מקום הארון ויכסו הכרובים על הארון ועל בדיו מלמעלה

9 Então, os varais sobressaíram, para que as pontas dos varais da arca se vissem perante o oráculo, mas não se vissem de fora; e os varais estão ali até ao dia de hoje.)

9 ויאריכו הבדים ויראו ראשי הבדים מן הארון על פני הדביר ולא יראו החוצה ויהי שם עד היום הזה

10 Na arca, não havia senão somente as duas tábuas que Moisés tinha posto junto a Horebe, quando o SENHOR fez concerto com os filhos de Israel, saindo eles do Egito.

10 אין בארון רק שני הלחות אשר נתן משה בחרב אשר כרת יהוה עם בני ישראל בצאתם ממצרים

11 E sucedeu que, saindo os sacerdotes do santuário (porque todos os sacerdotes, que se acharam, se santificaram, sem guardarem as suas turmas),

11 ויהי בצאת הכהנים מן הקדש כי כל הכהנים הנמצאים התקדשו אין לשמור למחלקות

12 e quando os levitas, cantores de todos eles, isto é, Asafe, Hemã, Jedutum, seus filhos e seus irmãos, vestidos de linho fino, com címbalos, e com alaúdes e com harpas, estavam em pé para

o oriente do altar, e com eles até cento e vinte sacerdotes, que tocavam as trombetas,

12 והלוים המשררים לכלם לאסף להימן לידתון ולבניהם ולאחיהם מלבשים בוץ במצלתים ובנבלים וכנרות עמדים מזרח למזבח ועמהם כהנים למאה ועשרים מחצררים בחצצרות

13 e quando eles uniformemente tocavam as trombetas e cantavam para fazerem ouvir uma só voz, bendizendo e louvando ao SENHOR, e quando levantavam eles a voz com trombetas, e címbalos, e outros instrumentos músicos, para bendizerem ao SENHOR, porque era bom, porque a sua benignidade durava para sempre, então, a casa se encheu de uma nuvem, a saber, a Casa do SENHOR;

13 ויהי כאחד למחצצרים ולמשררים להשמיע קול אחד להלל ולהדות ליהוה וכהרים קול בחצצרות ובמצלתים ובכלי השיר ובהלל ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו והבית מלא ענן בית יהוה

14 e não podiam os sacerdotes ter-se em pé, para ministrar, por causa da nuvem, porque a glória do SENHOR encheu a Casa de Deus.

14 ולא יכלו הכהנים לעמוד לשרת מפני הענן כי מלא כבוד יהוה את בית האלהים

II Crônicas 6

1 Então, disse Salomão O SENHOR tem dito que habitaria nas trevas.

1 אז אמר שלמה יהוה אמר לשכון בערפל

2 E eu te tenho edificado uma casa para morada e um lugar para a tua eterna habitação.

2 ואני בניתי בית זבל לך ומכון לשבתך עולמים

3 Então, o rei virou o rosto e abençoou a toda a congregação de Israel, e toda a congregação de Israel estava em pé.

3 ויסב המלך את פניו ויברך את כל קהל ישראל וכל קהל ישראל עומד

4 E ele disse Bendito seja o SENHOR, Deus de Israel, que falou pela sua boca a Davi, meu pai, e, pelas suas mãos, o cumpriu, dizendo

4 ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דויד אבי ובידיו מלא לאמר

5 Desde o dia em que tirei o meu povo da terra do Egito, não escolhi cidade alguma de todas as tribos de Israel, para edificar nela uma casa em que estivesse o meu nome; nem escolhi homem algum para ser chefe do meu povo de Israel.

5 מן היום אשר הוצאתי את עמי מארץ מצרים לא בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית להיות שמי שם ולא בחרתי באיש להיות נגיד על עמי ישראל

6 Porém escolhi Jerusalém para que ali estivesse o meu nome; e escolhi Davi, para que tivesse cargo do meu povo de Israel.

6 ואבחר בירושלם להיות שמי שם ואבחר בדויד להיות על עמי ישראל

7 Também Davi, meu pai, teve no seu coração o edificar uma casa ao nome do SENHOR, Deus de Israel.

7 ויהי עם לבב דויד אבי לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל

8 Porém o SENHOR disse a Davi, meu pai Porquanto tiveste no teu coração o edificar uma casa ao meu nome, bem fizeste, de ter isso no teu coração.

8 ויאמר יהוה אל דויד אבי יען אשר היה עם לבבך לבנות בית לשמי
הטיבות כי היה עם לבבך

9 Contudo, tu não edificarás a casa; mas teu filho, que há de descender de ti, esse edificará a casa ao meu nome.

9 רק אתה לא תבנה הבית כי בנך היוצא מחלציך הוא יבנה הבית לשמי

10 Assim, confirmou o SENHOR a sua palavra que ele falou; porque eu me levantei em lugar de Davi, meu pai, e me assentei sobre o trono de Israel, como o SENHOR disse, e edifiquei a casa ao nome do SENHOR, Deus de Israel.

10 ויקם יהוה את דברו אשר דבר ואקום תחת דויד אבי ואשב על כסא
ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל

11 E pus nela a arca em que está o concerto que o SENHOR fez com os filhos de Israel.

11 ואשים שם את הארון אשר שם ברית יהוה אשר כרת עם בני ישראל

12 E pôs-se em pé perante o altar do SENHOR, defronte de toda a congregação de Israel, e estendeu as mãos.

12 ויעמד לפני מזבח יהוה נגד כל קהל ישראל ויפרש כפיו

13 Porque Salomão tinha feito uma base de metal, de cinco côvados de comprimento, e de cinco côvados de largura, e de três côvados de altura, e a tinha posto no meio do pátio; e pôs-se nela em pé, e ajoelhou-se em presença de toda a congregação de Israel, e estendeu as mãos para o céu,

13 כי עשה שלמה כיור נחשת ויתנהו בתוך העזרה חמש אמות ארכו
וחמש אמות רחבו ואמות שלוש קומתו ויעמד עליו ויברך על ברכיו נגד כל
קהל ישראל ויפרש כפיו השמימה

14 e disse Ó SENHOR, Deus de Israel, não há Deus semelhante a ti, nem nos céus nem na terra, como tu, que guardas o concerto e a beneficência aos teus servos que caminham perante ti de todo o seu coração;

14 ויאמר יהוה אלהי ישראל אין כמוך אלהים בשמים ובארץ שמר הברית והחסד לעבדיך ההלכים לפניך בכל לבם

15 que guardaste ao teu servo Davi, meu pai, o que lhe prometeste; porque tu, pela tua boca, o disseste e, pela tua mão, o cumpriste, como se vê neste dia.

15 אשר שמרת לעבדך דויד אבי את אשר דברת לו ותדבר בפיך ובידך מלאת כיום הזה

16 Agora, pois, SENHOR, Deus de Israel, faze a teu servo Davi, meu pai, o que prometeste, dizendo Nunca faltará de ti varão de diante de mim, que se assente sobre o trono de Israel; tão-somente que teus filhos guardem seu caminho, andando na minha lei, como tu andaste diante de mim.

16 ועתה יהוה אלהי ישראל שמר לעבדך דויד אבי את אשר דברת לו לאמר לא יכרת לך איש מלפני יושב על כסא ישראל רק אם ישמרו בניך את דרכם ללכת בתורתי כאשר הלכת לפני

17 E, agora, SENHOR, Deus de Israel, verifique-se a tua palavra que disseste ao teu servo, a Davi.

17 ועתה יהוה אלהי ישראל יאמן דברך אשר דברת לעבדך לדויד

18 Mas verdadeiramente habitará Deus com os homens na terra? Eis que o céu e o céu dos céus não te podem conter, quanto menos esta casa que tenho edificado?

18 כי האמנם ישב אלהים את האדם על הארץ הנה שמים ושמי השמים לא יכלכלוך אף כי הבית הזה אשר בניתי

19 Atende, pois, à oração do teu servo e à sua súplica, ó SENHOR, meu Deus, para ouvires o clamor e a oração que o teu servo faz perante ti.

19 ופנית אל תפלת עבדך ואל תחנתו יהוה אלהי לשמע אל הרנה ואל התפלה אשר עבדך מתפלל לפניך

20 Que os teus olhos estejam dia e noite abertos sobre este lugar, de que disseste que ali porias o teu nome, para ouvires a oração que o teu servo fizer neste lugar.

20 להיות עיניך פתחות אל הבית הזה יומם ולילה אל המקום אשר אמרת לשום שמך שם לשמוע אל התפלה אשר יתפלל עבדך אל המקום הזה

21 Ouve, pois, as súplicas do teu servo, e do teu povo de Israel, que fizerem neste lugar; e ouve tu do lugar da tua habitação, desde os céus; ouve, pois, e perdoa.

21 ושמעת אל תחנוני עבדך ועמך ישראל אשר יתפללו אל המקום הזה ואתה תשמע ממקום שבתך מן השמים ושמעת וסלחת

22 Quando alguém pecar contra o seu próximo e lhe impuser juramento de maldição, para se amaldiçoar a si mesmo, e o juramento de maldição vier perante o teu altar, nesta casa,

22 אם יחטא איש לרעהו ונשא בו אלה להאלתו ובא אלה לפני מזבחך בבית הזה

23 ouve tu, então, desde os céus, e age, e julga a teus servos, pagando ao ímpio, lançando o seu proceder sobre a sua cabeça e justificando o justo, dando-lhe segundo a sua justiça.

23 ואתה תשמע מן השמים ועשית ושפטת את עבדיך להשיב לרשע לתת דרכו בראשו ולהצדיק צדיק לתת לו כצדקתו

24 Quando também o teu povo de Israel for ferido diante do inimigo, por ter pecado contra ti, e eles se converterem, e

confessarem o teu nome, e orarem, e suplicarem perante ti nesta casa,

24 ואם ינגף עמך ישראל לפני אויב כי יחטאו לך ושבו והודו את שמך והתפללו והתחננו לפניך בבית הזה

25 então, ouve tu desde os céus, e perdoa os pecados de teu povo de Israel, e faze-os tornar à terra que tens dado a eles e a seus pais.

25 ואתה תשמע מן השמים וסלחת לחטאת עמך ישראל והשיבותם אל האדמה אשר נתתה להם ולאבתיהם

26 Quando os céus se cerrarem, e não houver chuva, por terem pecado contra ti, e orarem neste lugar, e confessarem teu nome, e se converterem dos seus pecados, quando tu os afligires,

26 בהעצר השמים ולא יהיה מטר כי יחטאו לך והתפללו אל המקום הזה והודו את שמך מחטאתם ישובון כי תענם

27 então, ouve tu desde os céus, e perdoa o pecado de teus servos e do teu povo de Israel, ensinando-lhes o bom caminho, em que andem, e dá chuva sobre a tua terra, que deste ao teu povo em herança.

27 ואתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עבדיך ועמך ישראל כי תורם אל הדרך הטובה אשר ילכו בה ונתתה מטר על ארצך אשר נתתה לעמך לנחלה

28 Havendo fome na terra, havendo peste, havendo queimadura dos trigos, ou ferrugem, gafanhotos, ou lagarta, cercando -a algum dos seus inimigos nas terras das suas portas, ou quando houver qualquer praga, ou qualquer enfermidade,

28 רעב כי יהיה בארץ דבר כי יהיה שדפון וירקון ארבה וחסיל כי יהיה כי יצר לו אויביו בארץ שעריו כל נגע וכל מחלה

29 toda oração, e toda súplica que qualquer homem fizer ou todo o teu povo de Israel, conhecendo cada um a sua praga e a sua dor e estendendo as suas mãos para esta casa,

29 כל תפלה כל תחנה אשר יהיה לכל האדם ולכל עמך ישראל אשר ידעו איש נגעו ומכאבו ופרש כפיו אל הבית הזה

30 então, ouve tu desde os céus, do assento da tua habitação, e perdoa, e dá a cada um conforme todos os seus caminhos, segundo conheces o seu coração (pois só tu conheces o coração dos filhos dos homens),

30 ואתה תשמע מן השמים מכון שבתך וסלחת ונתתה לאיש ככל דרכיו אשר תדע את לבבו כי אתה לבדך ידעת את לבב בני האדם

31 a fim de que te temam, para andarem nos teus caminhos, todos os dias que viverem na terra que deste a nossos pais.

31 למען ייראוך ללכת בדרכיך כל הימים אשר הם חיים על פני האדמה אשר נתתה לאבתינו

32 Assim também ao estrangeiro que não for do teu povo de Israel, mas vier de terras remotas por amor do teu grande nome, e da tua poderosa mão, e do teu braço estendido, vindo ele e orando nesta casa,

32 וגם אל הנכרי אשר לא מעמך ישראל הוא ובא מארץ רחוקה למען שמך הגדול וידך החזקה וזרועך הנטויה ובאו והתפללו אל הבית הזה

33 então, ouve tu desde os céus, do assento da tua habitação, e faze conforme tudo o que o estrangeiro te suplicar, a fim de que todos os povos da terra conheçam o teu nome e te temam, como o teu povo de Israel, e a fim de saberem que pelo teu nome é chamada esta casa que edifiquei.

33 ואתה תשמע מן השמים ממכון שבתך ועשית ככל אשר יקרא אליך
הנכרי למען ידעו כל עמי הארץ את שמך וליראה אתך כעמך ישראל
ולדעת כי שמך נקרא על הבית הזה אשר בניתי

34 Quando o teu povo sair à guerra contra os seus inimigos, pelo caminho que os enviares, e orarem a ti para a banda desta cidade que escolheste, e desta casa que edifiquei ao teu nome,

34 כי יצא עמך למלחמה על אויביו בדרך אשר תשלחם והתפללו אליך
דרך העיר הזאת אשר בחרת בה והבית אשר בניתי לשמך

35 ouve, então, desde os céus a sua oração e a sua súplica e executa o seu direito.

35 ושמעת מן השמים את תפלתם ואת תחנתם ועשית משפטם

36 Quando pecarem contra ti (pois não há homem que não peque), e tu te indignares contra eles e os entregares diante do inimigo, para que os que os cativarem os levem em cativeiro para alguma terra, remota ou vizinha;

36 כי יחטאו לך כי אין אדם אשר לא יחטא ואנפת בם ונתתם לפני אויב
ושבום שוביהם אל ארץ רחוקה או קרובה

37 e, na terra para onde forem levados em cativeiro, tornarem a si, e se converterem, e, na terra do seu cativeiro, a ti suplicarem, dizendo Pecamos, e perversamente fizemos, e impiamente procedemos,

37 והשיבו אל לבבם בארץ אשר נשבו שם ושבו והתחננו אליך בארץ שבים
לאמר חטאנו העוינו ורשענו

38 e se converterem a ti com todo o seu coração e com toda a sua alma, na terra do seu cativeiro, a que os levaram presos, e orarem para a banda da sua terra que deste a seus pais, e desta cidade que escolheste e desta casa que edifiquei ao teu nome,

38 ושבו אליך בכל לבם ובכל נפשם בארץ שבים אשר שבו אתם והתפללו
דרך ארצם אשר נתתה לאבותם והעיר אשר בחרת ולבית אשר בניתי
לשמך

39 ouve, então, desde os céus, do assento da tua habitação, a sua oração e as suas súplicas, e executa o seu direito, e perdoa ao teu povo que houver pecado contra ti.

39 ושמעת מן השמים ממכון שבתך את תפלתם ואת תחנתיהם ועשית
משפטם וסלחת לעמך אשר חטאו לך

40 Agora, pois, ó meu Deus, estejam os teus olhos abertos, e os teus ouvidos atentos à oração deste lugar.

40 עתה אלהי יהיו נא עיניך פתחות ואזניך קשבות לתפלת המקום הזה

41 Levanta-te, pois, agora, SENHOR Deus, e entra para o teu repouso, tu e a arca da tua fortaleza; e os teus sacerdotes, ó SENHOR Deus, sejam vestidos de salvação, e os teus santos se alegrem do bem.

41 ועתה קומה יהוה אלהים לנוחך אתה וארון עזך כהניך יהוה אלהים
ילבשו תשועה וחסידיך ישמחו בטוב

42 Ah! SENHOR Deus, não faças virar o rosto do teu ungido; lembra-te das misericórdias de Davi, teu servo.

42 יהוה אלהים אל תשב פני משיחיך זכרה לחסדי דויד עבדך

II Crônicas 7

1 E, acabando Salomão de orar, desceu fogo do céu e consumiu o holocausto e os sacrifícios; e a glória do SENHOR encheu a casa.

1 וככלות שלמה להתפלל והאש ירדה מהשמים ותאכל העלה והזבחים
וכבוד יהוה מלא את הבית

2 E os sacerdotes não podiam entrar na Casa do SENHOR, porque a glória do SENHOR tinha enchido a Casa do SENHOR.

2 ולא יכלו הכהנים לבוא אל בית יהוה כי מלא כבוד יהוה את בית יהוה

3 E todos os filhos de Israel, vendo descer o fogo e a glória do SENHOR sobre a casa, encurvaram-se com o rosto em terra sobre o pavimento, e adoraram, e louvaram o SENHOR, porque é bom, porque a sua benignidade dura para sempre.

3 וכל בני ישראל ראים ברדת האש וכבוד יהוה על הבית ויכרעו אפים ארצה על הרצפה וישתחוו והודות ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו

4 E o rei e todo o povo ofereciam sacrifícios perante o SENHOR.

4 והמלך וכל העם זבחים זבח לפני יהוה

5 E o rei Salomão ofereceu sacrifícios de bois, vinte e dois mil, e de ovelhas, cento e vinte mil; e o rei e todo o povo consagraram a Casa de Deus.

5 ויזבח המלך שלמה את זבח הבקר עשרים ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו את בית האלהים המלך וכל העם

6 E os sacerdotes, segundo as suas turmas, estavam em pé, como também os levitas com os instrumentos músicos do SENHOR, que o rei Davi tinha feito, para louvarem o SENHOR, porque a sua benignidade dura para sempre, quando Davi o louvava pelo ministério deles; e os sacerdotes tocavam as trombetas defronte deles, e todo o Israel estava em pé.

6 והכהנים על משמרותם עמדים והלוים בכלי שיר יהוה אשר עשה דויד המלך להדות ליהוה כי לעולם חסדו בהלל דויד בידם והכהנים מחצצרים נגדם וכל ישראל עמדים

7 E Salomão santificou o meio do pátio que estava diante da Casa do SENHOR; porquanto ali tinha ele oferecido os

holocaustos e a gordura dos sacrifícios pacíficos; porque no altar de metal, que Salomão tinha feito, não poderia caber o holocausto, e a oferta de manjares, e a gordura.

7 ויקדש שלמה את תוך החצר אשר לפני בית יהוה כי עשה שם העלות ואת חלבי השלמים כי מזבח הנחשת אשר עשה שלמה לא יכול להכיל את העלה ואת המנחה ואת החלבים

8 E, assim, naquele tempo, celebrou Salomão a festa sete dias, e todo o Israel com ele, uma muito grande congregação, desde a entrada de Hamate até ao rio do Egito.

8 ויעש שלמה את החג בעת ההיא שבעת ימים וכל ישראל עמו קהל גדול מאד מלבוא חמת עד נחל מצרים

9 E, ao dia oitavo, celebraram o dia da restrição, porque sete dias celebraram a consagração do altar e sete dias, a festa.

9 ויעשו ביום השמיני עצרת כי חנכת המזבח עשו שבעת ימים והחג שבעת ימים

10 E, no dia vigésimo-terceiro do sétimo mês, o rei deixou ir o povo para as suas tendas, alegres e de bom ânimo, pelo bem que o SENHOR tinha feito a Davi, e a Salomão, e a seu povo de Israel.

10 וביום עשרים ושלשה לחדש השביעי שלח את העם לאהליהם שמחים וטובי לב על הטובה אשר עשה יהוה לדויד ולשלמה ולישראל עמו

11 Assim, Salomão acabou a Casa do SENHOR e a casa do rei; e tudo quanto Salomão intentou fazer na Casa do SENHOR e na sua casa, prosperamente o efetuou.

11 ויכל שלמה את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל הבא על לב שלמה לעשות בבית יהוה ובביתו הצליח

12 E o SENHOR apareceu de noite a Salomão e disse-lhe Ouvi tua oração e escolhi para mim este lugar para casa de sacrifício.

12 וירא יהוה אל שלמה בלילה ויאמר לו שמעתי את תפלתך ובחרתי במקום הזה לי לבית זבח

13 Se eu cerrar os céus, e não houver chuva, ou se ordenar aos gafanhotos que consumam a terra, ou se enviar a peste entre o meu povo;

13 הן אעצר השמים ולא יהיה מטר והן אצוה על חגב לאכול הארץ ואם אשלח דבר בעמי

14 e se o meu povo, que se chama pelo meu nome, se humilhar, e orar, e buscar a minha face, e se converter dos seus maus caminhos, então, eu ouvirei dos céus, e perdoarei os seus pecados, e sararei a sua terra.

14 ויכנעו עמי אשר נקרא שמי עליהם ויתפללו ויבקשו פני וישבו מדרכיהם הרעים ואני אשמע מן השמים ואסלח לחטאתם וארפא את ארצם

15 Agora, estarão abertos os meus olhos e atentos os meus ouvidos à oração deste lugar.

15 עתה עיני יהיו פתחות ואזני קשבות לתפלת המקום הזה

16 Porque, agora, escolhi e santifiquei esta casa, para que o meu nome esteja nela perpetuamente; e nela estarão fixos os meus olhos e o meu coração todos os dias.

16 ועתה בחרתי והקדשתי את הבית הזה להיות שמי שם עד עולם והיו עיני ולבי שם כל הימים

17 Quanto a ti, se andares diante de mim, como andou Davi, teu pai, e fizeres conforme tudo o que te ordenei, e guardares os meus estatutos e os meus juízos,

17 ואתה אם תלך לפני כאשר הלך דויד אביך ולעשות ככל אשר צויתיך
וחקי ומשפטי תשמור

18 também confirmarei o trono do teu reino, conforme o concerto que fiz com Davi, teu pai, dizendo Não te faltará varão que domine em Israel.

18 והקימותי את כסא מלכותך כאשר כרתי לדויד אביך לאמר לא יכרת לך
איש מושל בישראל

19 Porém, se vós vos desviardes, e deixardes os meus estatutos e os meus mandamentos, que vos tenho proposto, e fordes, e servirdes a outros deuses, e vos prostrardes a eles,

19 ואם תשובון אתם ועזבתם חקותי ומצותי אשר נתתי לפניכם והלכתם
ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם

20 então, os arrancarei da minha terra que lhes dei, e lançarei da minha presença esta casa que consagrei ao meu nome, e farei com que seja por provérbio e mote entre todas as gentes.

20 ונתשתים מעל אדמתי אשר נתתי להם ואת הבית הזה אשר הקדשתי
לשמי אשליך מעל פני ואתננו למשל ולשנינה בכל העמים

21 E, desta casa, que fora tão exaltada, qualquer que passar por ela se espantará e dirá Por que fez o SENHOR assim com esta terra e com esta casa?

21 והבית הזה אשר היה עליון לכל עבר עליו ישם ואמר במה עשה יהוה
ככה לארץ הזאת ולבית הזה

22 E dirão Porquanto deixaram o SENHOR, Deus de seus pais, que os tirou da terra do Egito, e se deram a outros deuses, e se prostraram a eles, e os serviram; por isso, ele trouxe sobre eles todo este mal.

22 ואמרו על אשר עזבו את יהוה אלהי אבתיהם אשר הוציאם מארץ
מצרים ויחזיקו באלהים אחרים וישתחוו להם ויעבדום על כן הביא
עליהם את כל הרעה הזאת

II Crônicas 8

1 E sucedeu, ao cabo de vinte anos, nos quais Salomão edificou a Casa do SENHOR e a sua própria casa,

1 ויהי מקץ עשרים שנה אשר בנה שלמה את בית יהוה ואת ביתו

2 que Salomão edificou as cidades que Hirão lhe tinha dado; e fez habitar nelas os filhos de Israel.

2 והערים אשר נתן חורם לשלמה בנה שלמה אתם ויושב שם את בני ישראל

3 Depois, foi Salomão a Hamate-Zoba e a tomou.

3 וילך שלמה חמת צובה ויחזק עליה

4 Também edificou a Tadmor no deserto e todas as cidades das munições que edificou em Hamate.

4 ויבן את תדמר במדבר ואת כל ערי המסכנות אשר בנה בחמת

5 Edificou também a alta Bete-Horom e a baixa Bete-Horom, cidades fortes com muros, portas e ferrolhos;

5 ויבן את בית חורון העליון ואת בית חורון התחתון ערי מצור חומות דלתים ובריח

6 como também a Baalate, e todas as cidades das munições, que Salomão tinha, e todas as cidades dos carros, e as cidades dos cavaleiros, e tudo quanto, conforme o seu desejo, Salomão quis edificar em Jerusalém, e no Líbano, e em toda a terra do seu domínio.

6 ואת בעלת ואת כל ערי המסכנות אשר היו לשלמה ואת כל ערי הרכב
ואת ערי הפרשים ואת כל חשק שלמה אשר חשק לבנות בירושלם ובלבנון
ובכל ארץ ממשלתו

7 Quanto a todo o povo que tinha ficado dos heteus, e amorreus, e ferezeus, e heveus, e jebuseus, que não eram de Israel,

7 כל העם הנותר מן החתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי אשר לא
מישראל המה

8 a seus filhos, que ficaram depois deles na terra, os quais os filhos de Israel não destruíram, Salomão os fez tributários, até ao dia de hoje.

8 מן בניהם אשר נותרו אחריהם בארץ אשר לא כלום בני ישראל ויעלם
שלמה למס עד היום הזה

9 Porém dos filhos de Israel, de quem Salomão não fez servos para a sua obra (mas eram homens de guerra, chefes dos seus capitães, e chefes dos seus carros, e dos seus cavaleiros),

9 ומן בני ישראל אשר לא נתן שלמה לעבדים למלאכתו כי המה אנשי
מלחמה ושרי שלישיו ושרי רכבו ופרשיו

10 estes, pois, eram os chefes dos oficiais que o rei Salomão tinha, duzentos e cinquenta, que presidiam sobre o povo.

10 ואלה שרי הנציבים אשר למלך שלמה חמשים ומאתים הרדים בעם

11 E Salomão fez subir a filha de Faraó da Cidade de Davi para a casa que lhe tinha edificado; porque disse Minha mulher não morará na casa de Davi, rei de Israel, porquanto santos são os lugares nos quais entrou a arca do SENHOR.

11 ואת בת פרעה העלה שלמה מעיר דויד לבית אשר בנה לה כי אמר לא
תשב אשה לי בבית דויד מלך ישראל כי קדש המה אשר באה אליהם ארון
יהוה

12 Então, Salomão ofereceu holocaustos ao SENHOR, sobre o altar do SENHOR, que tinha edificado diante do pórtico;

12 אז העלה שלמה עלות ליהוה על מזבח יהוה אשר בנה לפני האולם

13 e isso segundo o dever de cada dia, oferecendo segundo o preceito de Moisés, nos sábados, e nas luas novas, a nas solenidades, três vezes no ano na Festa dos Pães Asmos, e na Festa das Semanas, e na Festa das Tendas.

13 ובדבר יום ביום להעלות כמצות משה לשבתות ולחדשים ולמועדות שלוש פעמים בשנה בחג המצות ובחג השבעות ובחג הסכות

14 Também, conforme a ordem de Davi, seu pai, ordenou as turmas dos sacerdotes nos seus ministérios, como também as dos levitas acerca dos seus cargos, para louvarem a Deus e ministrarem diante dos sacerdotes, segundo o que estava ordenado para cada dia, e os porteiros pelas suas turmas a cada porta; porque tal era o mandado de Davi, homem de Deus.

14 ויעמד כמשפט דויד אביו את מחלקות הכהנים על עבדתם והלוים על משמרותם להלל ולשרת נגד הכהנים לדבר יום ביומו והשוערים במחלקותם לשער ושער כי כן מצות דויד איש האלהים

15 E não se desviaram do mandado do rei aos sacerdotes e levitas, em negócio nenhum, nem acerca dos tesouros.

15 ולא סרו מצות המלך על הכהנים והלוים לכל דבר ולאצרות

16 Assim se preparou toda a obra de Salomão, desde o dia da fundação da Casa do SENHOR, até se acabar; e assim se aperfeiçoou a Casa do SENHOR.

16 ותכן כל מלאכת שלמה עד היום מוסד בית יהוה ועד כלתו שלם בית יהוה

17 Então, foi Salomão a Eziom-Geber e a Elate, à praia do mar, na terra de Edom.

17 אז הלך שלמה לעציון גבר ואל אילות על שפת הים בארץ אדום

18 E enviou-lhe Hirão, por mão de seus servos, navios e servos práticos do mar, e foram com os servos de Salomão a Ofir, e tomaram de lá quatrocentos e cinquenta talentos de ouro, e os trouxeram ao rei Salomão.

18 וישלח לו חורם ביד עבדיו אוניות ועבדים יודעי ים ויבאו עם עבדי שלמה אופירה ויקחו משם ארבע מאות וחמשים ככר זהב ויביאו אל המלך שלמה

II Crônicas 9

1 E, ouvindo a rainha de Sabá a fama de Salomão, veio a Jerusalém experimentar Salomão com enigmas, com uma mui grande comitiva de camelos carregados de especiarias, e ouro em abundância, e pedras preciosas; e veio a Salomão e falou com ele de tudo o que tinha no seu coração.

1 ומלכת שבא שמעה את שמע שלמה ותבוא לנסות את שלמה בחידות בירושלם בחיל כבד מאד וגמלים נשאים בשמים וזהב לרב ואבן יקרה ותבוא אל שלמה ותדבר עמו את כל אשר היה עם לבבה

2 E Salomão lhe explicou todas as suas palavras, e nenhuma coisa havia oculta que Salomão lhe não declarasse.

2 ויגד לה שלמה את כל דבריה ולא נעלם דבר משלמה אשר לא הגיד לה

3 Vendo, pois, a rainha de Sabá a sabedoria de Salomão, e a casa que edificara,

3 ותרא מלכת שבא את חכמת שלמה והבית אשר בנה

4 e as iguarias da sua mesa, e o assentar dos seus servos, e o estar dos seus criados, e as vestes deles, e os seus copeiros, e as vestes deles, e a sua subida pela qual ele subia à Casa do SENHOR, ficou como fora de si.

4 ומאכל שלחנו ומושב עבדיו ומעמד משרתיו ומלבושיהם ומשקיו ומלבושיהם ועליתו אשר יעלה בית יהוה ולא היה עוד בה רוח

5 Então, disse ao rei Foi verdadeira a palavra que ouvi na minha terra acerca dos teus feitos e da tua sabedoria.

5 ותאמר אל המלך אמת הדבר אשר שמעתי בארצי על דבריך ועל חכמתך

6 Porém não cria nas suas palavras, até que vim, e meus olhos o viram; e eis que me não disseram a metade da grandeza da tua sabedoria; sobrepujaste a fama que ouvi.

6 ולא האמנתי לדבריהם עד אשר באתי ותראינה עיני והנה לא הגד לי חצי מרבית חכמתך יספת על השמועה אשר שמעתי

7 Bem-aventurados os teus homens, e bem-aventurados estes teus servos, que estão sempre diante de ti e ouvem a tua sabedoria!

7 אשרי אנשיך ואשרי עבדיך אלה העמדים לפניך תמיד ושמעים את חכמתך

8 Bendito seja o SENHOR, teu Deus, que se agradou de ti para te pôr como rei sobre o seu trono, pelo SENHOR, teu Deus, porquanto teu Deus ama a Israel, para o estabelecer perpetuamente; e pôs-te como rei sobre eles, para fazeres juízo e justiça.

8 יהי יהוה אלהיך ברוך אשר חפץ בך לתתך על כסאו למלך ליהוה אלהיך באהבת אלהיך את ישראל להעמידו לעולם ויתנך עליהם למלך לעשות משפט וצדקה

9 E deu ao rei cento e vinte talentos de ouro, e especiarias em grande abundância, e pedras preciosas; e nunca houve tais especiarias como as que a rainha de Sabá deu ao rei Salomão.

9 ותתן למלך מאה ועשרים ככר זהב ובשמים לרב מאד ואבן יקרה ולא היה כבשם ההוא אשר נתנה מלכת שבא למלך שלמה

10 E também os servos de Hirão e os servos de Salomão, que de Ofir tinham trazido ouro, trouxeram madeira de algumins e pedras preciosas.

10 וגם עבדי חירם ועבדי שלמה אשר הביאו זהב מאופיר הביאו עצי אלגומים ואבן יקרה

11 E fez o rei corredores de madeira de algumins, para a Casa do SENHOR e para a casa do rei, como também harpas e alaúdes para os cantores, quais nunca dantes se viram na terra de Judá.

11 ויעש המלך את עצי האלגומים מסלות לבית יהוה ולבית המלך וכנרות ונבלים לשרים ולא נראו כהם לפנים בארץ יהודה

12 E o rei Salomão deu à rainha de Sabá tudo quanto lhe agradou e o que lhe pediu, além do que ela mesma trouxera ao rei. Assim, voltou e foi para sua terra, ela e os seus servos.

12 והמלך שלמה נתן למלכת שבא את כל חפצה אשר שאלה מלבד אשר הביאה אל המלך ותהפך ותלך לארצה היא ועבדיה

13 E era o peso do ouro, que vinha em um ano a Salomão, de seiscentos e sessenta e seis talentos de ouro,

13 ויהי משקל הזהב אשר בא לשלמה בשנה אחת שש מאות וששים ושש ככרי זהב

14 afora o que os negociantes e mercadores traziam; também todos os reis da Arábia e os príncipes da mesma terra traziam a Salomão ouro e prata.

14 לבד מאנשי התרים והסחרים מביאים וכל מלכי ערב ופחות הארץ
מביאים זהב וכסף לשלמה

15 Também fez Salomão duzentos paveses de ouro batido; para cada pavês mandou pesar seiscentos siclos de ouro batido,

15 ויעש המלך שלמה מאתים צנה זהב שחוט שש מאות זהב שחוט יעלה
על הצנה האחת

16 como também trezentos escudos de ouro batido; para cada escudo mandou pesar trezentos siclos de ouro; e Salomão os pôs na casa do bosque do Líbano.

16 ושלש מאות מגנים זהב שחוט שלש מאות זהב יעלה על המגן האחת
ויתנם המלך בבית יער הלבנון

17 Fez mais o rei um grande trono de marfim e o cobriu de ouro puro.

17 ויעש המלך כסא שן גדול ויצפהו זהב טהור

18 E o trono tinha seis degraus, e um estrado de ouro, pegado ao trono, e encostos de ambas as bandas no lugar do assento; e dois leões estavam junto aos encostos.

18 ושש מעלות לכסא וכבש בזהב לכסא מאחזים וידות מזה ומזה על
מקום השבת ושנים אריות עמדים אצל הידות

19 E doze leões estavam ali de ambas as bandas, sobre os seis degraus; outro tal se não fez em nenhum reino.

19 ושנים עשר אריות עמדים שם על שש המעלות מזה ומזה לא נעשה כן
לכל ממלכה

20 Também todos os vasos de beber do rei Salomão eram de ouro, e todos os objetos da casa do bosque do Líbano, de ouro puro; a prata reputava-se por nada nos dias de Salomão.

20 וכל כלי משקה המלך שלמה זהב וכל כלי בית יער הלבנון זהב סגור אין כסף נחשב בימי שלמה למאומה

21 Porque, indo os navios do rei, com os servos de Hirão, a Társis, tornavam os navios de Társis, uma vez em três anos e traziam ouro, e prata, e marfim, e bugios, e pavões.

21 כי אניות למלך הלכות תרשיש עם עבדי חורם אחת לשלוש שנים תבואנה אניות תרשיש נשאות זהב וכסף שנהבים וקופים ותוכיים

22 Assim, excedeu o rei Salomão a todos os reis da terra, tanto em riquezas como em sabedoria.

22 ויגדל המלך שלמה מכל מלכי הארץ לעשר וחכמה

23 E todos os reis da terra procuravam ver o rosto de Salomão, para ouvirem a sua sabedoria que Deus lhe dera no seu coração.

23 וכל מלכי הארץ מבקשים את פני שלמה לשמע את חכמתו אשר נתן האלהים בלבו

24 E eles traziam cada um o seu presente, vasos de ouro, e vestes, e armaduras, e especiarias, e cavalos, e mulos; cada coisa de ano em ano.

24 והם מביאים איש מנחתו כלי כסף וכלי זהב ושלמות נשק ובשמים סוסים ופרדים דבר שנה בשנה

25 Teve também Salomão quatro mil estrebarias de cavalos e carros e doze mil cavaleiros e pô-los nas cidades dos carros e com o rei, em Jerusalém.

25 ויהי לשלמה ארבעת אלפים אריות סוסים ומרכבות ושנים עשר אלף פרשים ויניחם בערי הרכב ועם המלך בירושלם

26 E dominava sobre todos os reis, desde o rio até à terra dos filisteus e até ao termo do Egito.

26 ויהי מושל בכל המלכים מן הנהר ועד ארץ פלשתים ועד גבול מצרים

27 Também o rei fez que houvesse prata em Jerusalém como pedras e cedros em tanta abundância como as figueiras bravas que há pelas campinas.

27 ויתן המלך את הכסף בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים אשר בשפלה לרב

28 E do Egito e de todas aquelas terras traziam cavalos a Salomão.

28 ומוציאים סוסים ממצרים לשלמה ומכל הארצות

29 Os demais atos, pois, de Salomão, tanto os primeiros como os últimos, porventura, não estão escritos no livro da história de Natã, o profeta, e na profecia de Aías, o silonita, e nas visões de Ido, o vidente, acerca de Jeroboão, filhos de Nebate?

29 ושאר דברי שלמה הראשנים והאחרונים הלא הם כתובים על דברי נתן הנביא ועל נבואת אחיה השילוני ובחזות יעדי החזה על ירבעם בן נבט

30 E reinou Salomão em Jerusalém quarenta anos sobre todo o Israel.

30 וימלך שלמה בירושלם על כל ישראל ארבעים שנה

31 E dormiu Salomão com seus pais, e o sepultaram na Cidade de Davi, seu pai; e Roboão, seu filho, reinou em seu lugar.

31 וישכב שלמה עם אבתיו ויקברהו בעיר דויד אביו וימלך רחבעם בנו תחתיו

II Crônicas 10

1 E foi Roboão a Siquém, porque todo o Israel tinha vindo a Siquém para o fazerem rei.

1 וילך רחבעם שכמה כי שכם באו כל ישראל להמליך אתו

2 Sucedeu, pois, que, ouvindo-o Jeroboão, filho de Nebate (o qual estava, então, no Egito, para onde fugira da presença do rei Salomão), voltou Jeroboão do Egito.

2 ויהי כשמע ירבעם בן נבט והוא במצרים אשר ברח מפני שלמה המלך וישב ירבעם ממצרים

3 Porque enviaram a ele e o chamaram; e veio, pois, Jeroboão com todo o Israel; e falaram a Roboão, dizendo

3 וישלחו ויקראו לו ויבא ירבעם וכל ישראל וידברו אל רחבעם לאמר

4 Teu pai fez duro o nosso jugo; alivia tu, pois, agora, a dura servidão de teu pai e o pesado jugo que nos tinha imposto, e servir-te-emos.

4 אביך הקשה את עלנו ועתה הקל מעבדת אביך הקשה ומעלו הכבד אשר נתן עלינו ונעבדך

5 E ele lhes disse Daqui a três dias, tornai a mim. Então, o povo se foi.

5 ויאמר אלהם עוד שלשת ימים ושובו אלי וילך העם

6 E teve Roboão conselho com os anciãos que estiveram perante Salomão, seu pai, enquanto viveu, dizendo Como aconselhais vós que se responda a este povo?

6 ויועץ המלך רחבעם את הזקנים אשר היו עמדים לפני שלמה אביו בהיתו חי לאמר איך אתם נועצים להשיב לעם הזה דבר

7 E eles lhe falaram, dizendo Se te fizeres benigno e afável com este povo e lhes falares boas palavras, todos os dias serão teus servos.

7 וידברו אליו לאמר אם תהיה לטוב להעם הזה ורציתם ודברת אלהם דברים טובים והיו לך עבדים כל הימים

8 Porém ele deixou o conselho que os anciãos lhe deram; e teve conselho com os jovens que haviam crescido com ele e estavam perante ele.

8 ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצהו ויועץ את הילדים אשר גדלו אתו העמדים לפניו

9 E disse-lhes Que aconselhais vós que respondamos a este povo, que me falou, dizendo Alivia-nos o jugo que teu pai nos impôs?

9 ויאמר אלהם מה אתם נועצים ונשיב דבר את העם הזה אשר דברו אלי לאמר הקל מן העל אשר נתן אביך עלינו

10 E os jovens que com ele haviam crescido lhe falaram, dizendo Assim dirás a este povo, que te falou, dizendo Teu pai agravou o nosso jugo, tu, porém, alivia-nos. Assim, pois, lhe falarás O meu dedo mínimo é mais grosso do que os lombos de meu pai.

10 וידברו אתו הילדים אשר גדלו אתו לאמר כה תאמר לעם אשר דברו אליך לאמר אביך הכביד את עלנו ואתה הקל מעלינו כה תאמר אלהם קטני עבה ממתני אבי

11 Assim que, se meu pai vos fez carregar de um jugo pesado, eu ainda acrescentarei sobre o vosso jugo; meu pai vos castigou com açoites, porém eu vos castigarei com escorpiões.

11 ועתה אבי העמיס עליכם על כבד ואני אסיף על עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני בעקרבים

12 Veio, pois, Jeroboão e todo o povo a Roboão, no terceiro dia, como o rei tinha ordenado, dizendo Tornai a mim ao terceiro dia.

12 ויבא ירבעם וכל העם אל רחבעם ביום השלשי כאשר דבר המלך לאמר
שובו אלי ביום השלשי

13 E o rei lhes respondeu asperamente, porque o rei Roboão deixou o conselho dos anciãos.

13 ויענם המלך קשה ויעזב המלך רחבעם את עצת הזקנים

14 E falou-lhes conforme o conselho dos jovens, dizendo Meu pai agravou o vosso jugo, porém eu lhes acrescentarei mais; meu pai vos castigou com açoites, porém eu vos castigarei com escorpiões.

14 וידבר אלהם כעצת הילדים לאמר אכביד את עלכם ואני אסיף עליו
אבי יסר אתכם בשוטים ואני בעקרבים

15 Assim, o rei não deu ouvidos ao povo, porque esta mudança vinha de Deus, para que o SENHOR confirmasse a sua palavra, a qual falara pelo ministério de Aías, o silonita, a Jeroboão, filho de Nebate.

15 ולא שמע המלך אל העם כי היתה נסבה מעם האלהים למען הקים
יהוה את דברו אשר דבר ביד אחיהו השלוני אל ירבעם בן נבט

16 Vendo, pois, todo o Israel que o rei lhes não dava ouvidos, então, o povo respondeu ao rei, dizendo Que parte temos nós com Davi? Já não temos herança no filho de Jessé; Israel, cada um às suas tendas! Olha, agora, pela tua casa, ó Davi. Assim, todo o Israel se foi para as suas tendas.

16 וכל ישראל כי לא שמע המלך להם וישיבו העם את המלך לאמר מה
לנו חלק בדויד ולא נחלה בבן ישי איש לאהליך ישראל עתה ראה ביתך
דויד וילך כל ישראל לאהליו

17 Porém, quanto aos filhos de Israel que habitavam nas cidades de Judá, sobre eles reinou Roboão.

17 ובני ישראל הישבים בערי יהודה וימלך עליהם רחבעם

18 Então, o rei Roboão enviou a Adorão, que tinha o cargo dos tributos; porém os filhos de Israel o apedrejaram com pedras, de que morreu; então, o rei Roboão se apressou a subir para o seu carro e fugiu para Jerusalém.

18 וישלח המלך רחבעם את הדרם אשר על המס וירגמו בו בני ישראל אבן וימת והמלך רחבעם התאמץ לעלות במרכבה לנוס ירושלם

19 Assim, se revoltaram os israelitas contra a casa de Davi, até ao dia de hoje.

19 ויפשעו ישראל בבית דויד עד היום הזה

II Crônicas 11

1 Vindo, pois, Roboão a Jerusalém, ajuntou da casa de Judá e Benjamim cento e oitenta mil escolhidos, destros na guerra para pelejarem contra Israel e para restituírem o reino a Roboão.

1 ויבא רחבעם ירושלם ויקהל את בית יהודה ובנימן מאה ושמונים אלף בחור עשה מלחמה להלחם עם ישראל להשיב את הממלכה לרחבעם

2 Porém a palavra do SENHOR veio a Semaías, homem de Deus, dizendo

2 ויהי דבר יהוה אל שמעיהו איש האלהים לאמר

3 Fala a Roboão, filho de Salomão, rei de Judá, e a todo o Israel, em Judá e Benjamim, dizendo

3 אמר אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה ואל כל ישראל ביהודה ובנימן לאמר

4 Assim diz o SENHOR Não subireis, nem pelejareis contra os vossos irmãos; tornai cada um à sua casa, porque de mim

proveio isso. E ouviram as palavras do SENHOR e desistiram de ir contra Jeroboão.

4 כה אמר יהוה לא תעלו ולא תלחמו עם אחיכם שובו איש לביתו כי מאתי נהיה הדבר הזה וישמעו את דברי יהוה וישבו מלכת אל ירבעם

5 E Roboão habitou em Jerusalém e edificou cidades para fortalezas, em Judá.

5 וישב רחבעם בירושלם ויבן ערים למצור ביהודה

6 Edificou, pois, a Belém, e a Etã, e a Tecoa,

6 ויבן את בית לחם ואת עיטם ואת תקוע

7 e a Bete-Zur, e a Socó, e a Adulão,

7 ואת בית צור ואת שוכו ואת עדלם

8 e a Gate, e a Maressa, e a Zife,

8 ואת גת ואת מרשה ואת זיף

9 e a Adoraim, e a Laquis, e a Azeca,

9 ואת אדורים ואת לכיש ואת עזקה

10 e a Zorá, e a Aijalom, e a Hebrom, que estavam em Judá e em Benjamim; cidades fortes.

10 ואת צרעה ואת אילון ואת חברון אשר ביהודה ובבנימן ערי מצרות

11 E fortificou essas fortalezas, e pôs nelas maiorais, e armazéns de víveres, e de azeite, e de vinho.

11 ויחזק את המצרות ויתן בהם נגידים ואצרות מאכל ושמן ויין

12 E pôs em cada cidade paveses e lanças; fortificou-as em grande maneira; e Judá e Benjamim pertenceram-lhe.

12 ובכל עיר ועיר צנות ורמחים ויחזקם להרבה מאד ויהי לו יהודה ובנימן

13 Também os sacerdotes e os levitas que havia em todo o Israel deixaram o seu território, para se ajuntarem a ele.

13 והכהנים והלוים אשר בכל ישראל התיצבו עליו מכל גבולם

14 Porque os levitas deixaram os seus arrabaldes e a sua possessão e vieram a Judá e a Jerusalém (porque Jeroboão e seus filhos os lançaram fora, para que não ministrassem ao SENHOR;

14 כי עזבו הלוים את מגרשיהם ואחזתם וילכו ליהודה ולירושלם כי הזניחם ירבעם ובניו מכהן ליהוה

15 e ele constituiu para si sacerdotes para os altos, e para os demônios, e para os bezerros que fizera).

15 ויעמד לו כהנים לבמות ולשעירים ולעגלים אשר עשה

16 Depois desses, também de todas as tribos de Israel, os que deram o seu coração a buscarem ao SENHOR, Deus de Israel, vieram a Jerusalém, para oferecerem sacrifícios ao SENHOR Deus de seus pais.

16 ואחריהם מכל שבטי ישראל הנתנים את לבבם לבקש את יהוה אלהי ישראל באו ירושלם לזבוח ליהוה אלהי אבותיהם

17 Assim, fortaleceram o reino de Judá e corroboraram Roboão, filho de Salomão, por três anos, porque três anos andaram no caminho de Davi e Salomão.

17 ויחזקו את מלכות יהודה ויאמצו את רחבעם בן שלמה לשנים שלוש כי הלכו בדרך דויד ושלמה לשנים שלוש

18 E Roboão tomou para si, por mulher, a Maalate, filha de Jerimote, filho de Davi, e de Abiail, filha de Eliabe, filho de Jessé.

18 ויקח לו רחבעם אשה את מחלת בן ירימות בן דויד אביהיל בת אליאב
בן ישי

19 Ela lhe deu os filhos Jeús, e Semarias, e Zaão.

19 ותלד לו בנים את יעוש ואת שמריה ואת זהם

20 E, depois dela, tomou a Maaca, filha de Absalão; esta lhe deu os filhos Abias, e Atai, e Ziza, e Selomite.

20 ואחריה לקח את מעכה בת אבשלום ותלד לו את אביה ואת עתי ואת
זיזא ואת שלמית

21 E amava Roboão mais a Maaca, filha de Absalão, do que a todas as suas outras mulheres e concubinas; porque ele tinha tomado dezoito mulheres e sessenta concubinas; e gerou vinte e oito filhos, e sessenta filhas.

21 ויאהב רחבעם את מעכה בת אבשלום מכל נשיו ופילגשיו כי נשים
שמונה עשרה נשא ופילגשים ששים ויולד עשרים ושמונה בנים וששים
בנות

22 E Roboão pôs por cabeça a Abias, filho de Maaca, para ser maioral entre os seus irmãos, porque o queria fazer rei.

22 ויעמד לראש רחבעם את אביה בן מעכה לנגיד באחיו כי להמליכו

23 E usou de prudência e, de todos os seus filhos, alguns espalhou por todas as terras de Judá e Benjamim, por todas as cidades fortes; e deu-lhes víveres em abundância e lhes procurou uma multidão de mulheres.

23 ויבן ויפרץ מכל בניו לכל ארצות יהודה ובנימן לכל ערי המצרות ויתן
להם המזון לרב וישאל המון נשים

II Crônicas 12

1 Sucedeu, pois, que, havendo Roboão confirmado o reino e havendo-se fortalecido, deixou a lei do SENHOR, e, com ele, todo o Israel.

1 ויהי כהכין מלכות רחבעם וכחזקתו עזב את תורת יהוה וכל ישראל עמו

2 Pelo que sucedeu, no ano quinto do rei Roboão, que Sisaque, rei do Egito, subiu contra Jerusalém (porque tinham transgredido contra o SENHOR)

2 ויהי בשנה החמישית למלך רחבעם עלה שישק מלך מצרים על ירושלם כי מעלו ביהוה

3 com mil e duzentos carros e com sessenta mil cavaleiros; e era inumerável a gente que vinha com ele do Egito, tanto de líbios como suquitas e etíopes.

3 באלף ומאתים רכב ובששים אלף פרשים ואין מספר לעם אשר באו עמו ממצרים לובים סכיים וכושים

4 E tomou as cidades fortes que Judá tinha e veio a Jerusalém.

4 וילכד את ערי המצרות אשר ליהודה ויבא עד ירושלם

5 Então, veio Semaías, o profeta, a Roboão e aos príncipes de Judá que se ajuntaram em Jerusalém por causa de Sisaque e disse-lhes Assim diz o SENHOR Vós me deixastes a mim, pelo que eu também vos deixei nas mãos de Sisaque.

5 ושמעיה הנביא בא אל רחבעם ושרי יהודה אשר נאספו אל ירושלם מפני שישק ויאמר להם כה אמר יהוה אתם עזבתם אתי ואף אני עזבתי אתכם ביד שישק

6 Então, se humilharam os príncipes de Israel e o rei e disseram O SENHOR é justo.

6 ויכנעו שרי ישראל והמלך ויאמרו צדיק יהוה

7 Vendo, pois, o SENHOR que se humilhavam, veio a palavra do SENHOR a Semaías, dizendo Humilharam-se, não os destruirei; antes, em breve, lhes darei lugar de escaparem, para que o meu furor se não derrame sobre Jerusalém, pelas mãos de Sisaque.

7 ובראות יהוה כי נכנעו היה דבר יהוה אל שמעיה לאמר נכנעו לא אשחיתם ונתתי להם כמעט לפליטה ולא תתך חמתי בירושלם ביד שישק

8 Porém serão seus servos, para que conheçam a diferença da minha servidão e da servidão dos reinos da terra.

8 כי יהיו לו לעבדים וידעו עבודתי ועבודת ממלכות הארצות

9 Subiu, pois, Sisaque, rei do Egito, contra Jerusalém e tomou os tesouros da Casa do SENHOR e os tesouros da casa do rei; levou tudo e também tomou os escudos de ouro que Salomão fizera.

9 ויעל שישק מלך מצרים על ירושלם ויקח את אצרות בית יהוה ואת אצרות בית המלך את הכל לקח ויקח את מגני הזהב אשר עשה שלמה

10 E fez o rei Roboão em lugar deles escudos de cobre e os entregou nas mãos dos capitães da guarda que guardavam a porta da casa do rei.

10 ויעש המלך רחבעם תחתיהם מגני נחשת והפקיד על יד שרי הרצים השמרים פתח בית המלך

11 E sucedeu que, entrando o rei na Casa do SENHOR, vinham os da guarda, e os traziam, e os tornavam a pôr na câmara da guarda.

11 ויהי מדי בוא המלך בית יהוה באו הרצים ונשאום והשבום אל תא הרצים

12 E, humilhando-se ele, a ira do SENHOR se desviou dele, para que o não destruísse de todo, porque ainda em Judá havia boas coisas.

12 ובהכנעו שב ממנו אף יהוה ולא להשחית לכלה וגם ביהודה היה דברים טובים

13 Fortificou-se, pois, o rei Roboão em Jerusalém e reinou. Ora, Roboão era da idade de quarenta e um anos quando começou a reinar; e dezessete anos reinou em Jerusalém, a cidade que o SENHOR escolheu dentre todas as tribos de Israel, para pôr ali o seu nome; e era o nome de sua mãe Naamá, amonita.

13 ויתחזק המלך רחבעם בירושלם וימלך כי בן ארבעים ואחת שנה רחבעם במלכו ושבע עשרה שנה מלך בירושלם העיר אשר בחר יהוה לשום את שמו שם מכל שבטי ישראל ושם אמו נעמה העמנית

14 E fez o que era mau, porquanto não preparou o coração para buscar o SENHOR.

14 ויעש הרע כי לא הכין לבו לדרוש את יהוה

15 Os atos, pois, de Roboão, tanto os primeiros como os últimos, porventura, não estão escritos nos livros da história de Semaías, o profeta, e de Ido, o vidente, conforme a relação das genealogias? E houve guerras entre Roboão e Jeroboão em todos os seus dias.

15 ודברי רחבעם הראשנים והאחרונים הלא הם כתובים בדברי שמעיה הנביא ועדו החזה להתיחש ומלחמות רחבעם וירבעם כל הימים

16 E Roboão dormiu com seus pais e foi sepultado na Cidade de Davi; e Abias, seu filho, reinou em seu lugar.

16 וישכב רחבעם עם אבתיו ויקבר בעיר דויד וימלך אביה בנו תחתיו

II Crônicas 13

1 No ano décimo-oitavo do rei Jeroboão, reinou Abias sobre Israel.

1 בשנת שמונה עשרה למלך ירבעם וימלך אביה על יהודה

2 Três anos reinou em Jerusalém; e era o nome de sua mãe Micaía, filha de Uriel, da cidade de Gibeá; e houve guerra entre Abias e Jeroboão.

2 שלוש שנים מלך בירושלם ושם אמו מיכיהו בת אוריאל מן גבעה ומלחמה היתה בין אביה ובין ירבעם

3 E Abias ordenou a peleja, com um exército de varões belicosos, de quatrocentos mil homens escolhidos; Jeroboão dispôs contra ele a batalha com oitocentos mil homens escolhidos, todos varões valentes.

3 ויאסר אביה את המלחמה בחיל גבורי מלחמה ארבע מאות אלף איש בחור וירבעם ערך עמו מלחמה בשמונה מאות אלף איש בחור גבור חיל

4 E pôs-se Abias em pé em cima do monte Zemaraim, que está nas montanhas de Efraim, e disse Ouvi-me, Jeroboão e todo o Israel!

4 ויקם אביה מעל להר צמרים אשר בהר אפרים ויאמר שמעוני ירבעם וכל ישראל

5 Porventura, não vos convém saber que o SENHOR, Deus de Israel, deu para sempre a Davi a soberania sobre Israel, a ele e a seus filhos, por um concerto de sal?

5 הלא לכם לדעת כי יהוה אלהי ישראל נתן ממלכה לדויד על ישראל לעולם לו ולבניו ברית מלח

6 Contudo, levantou-se Jeroboão, filho de Nebate, servo de Salomão, filho de Davi, e se rebelou contra seu senhor,

6 ויקם ירבעם בן נבט עבד שלמה בן דויד וימרד על אדניו

7 e ajuntaram-se a ele homens vadios, filhos de Belial; e fortificaram-se contra Roboão, filho de Salomão; e, sendo Roboão ainda jovem e terno de coração, não podia resistir-lhes.

7 ויקבצו עליו אנשים רקים בני בליעל ויתאמצו על רחבעם בן שלמה ורחבעם היה נער ורך לבב ולא התחזק לפניהם

8 E, agora, cuidais de esforçar-vos contra o reino do SENHOR, que está nas mãos dos filhos de Davi; bem sois vós uma grande multidão e tendes convosco os bezerros de ouro que Jeroboão vos fez para deuses.

8 ועתה אתם אמרים להתחזק לפני ממלכת יהוה ביד בני דויד ואתם המון רב ועמכם עגלי זהב אשר עשה לכם ירבעם לאלהים

9 Não lançastes vós fora os sacerdotes do SENHOR, os filhos de Arão, e os levitas e não fizestes para vós sacerdotes, como as nações das outras terras? Qualquer que vem a consagrar-se com um novilho e sete carneiros logo se faz sacerdote daqueles que não são deuses.

9 הלא הדחתם את כהני יהוה את בני אהרן והלוים ותעשו לכם כהנים כעמי הארצות כל הבא למלא ידו בפר בן בקר ואילם שבעה והיה כהן ללא אלהים

10 Porém, quanto a nós, o SENHOR é o nosso Deus, e nunca o deixamos; e os sacerdotes que ministram ao SENHOR são filhos de Arão, e os levitas se ocupam na sua obra.

10 ואנחנו יהוה אלהינו ולא עזבנהו וכהנים משרתים ליהוה בני אהרן והלוים במלאכת

11 E queimam ao SENHOR cada manhã e cada tarde holocaustos, incenso aromático, dispondo os pães da proposição sobre a mesa pura, e o castiçal de ouro, e as suas lâmpadas para

se acenderem cada tarde, porque nós temos cuidado do serviço do SENHOR, nosso Deus; porém vós o deixastes.

11 ומקטרים ליהוה עלות בבקר בבקר ובערב בערב וקטרת סמים ומערכת לחם על השלחן הטהור ומנורת הזהב ונרתיה לבער בערב בערב כי שמרים אנחנו את משמרת יהוה אלהינו ואתם עזבתם אתו

12 E eis que Deus está conosco, à nossa frente, como também os seus sacerdotes, tocando as trombetas, para dar alarme contra vós, ó filhos de Israel; não pelejeis contra o SENHOR, Deus de vossos pais, porque não prosperareis.

12 והנה עמנו בראש האלהים וכהניו וחצצרות התרועה להריע עליכם בני ישראל אל תלחמו עם יהוה אלהי אבתיכם כי לא תצליחו

13 Mas Jeroboão fez uma emboscada em volta, para darem sobre eles por detrás, de maneira que estavam em frente de Judá, e a emboscada, por detrás deles.

13 וירבעם הסב את המארב לבוא מאחריהם ויהיו לפני יהודה והמארב מאחריהם

14 Então, Judá olhou, e eis que tinham de pelejar por diante e por detrás; assim, clamaram ao SENHOR, e os sacerdotes tocaram as trombetas.

14 ויפנו יהודה והנה להם המלחמה פנים ואחור ויצעקו ליהוה והכהנים מחצצרים בחצצרות

15 E os homens de Judá gritaram, e sucedeu que, gritando os homens de Judá, Deus feriu a Jeroboão e a todo o Israel diante de Abias e de Judá.

15 ויריעו איש יהודה ויהי בהריע איש יהודה והאלהים נגף את ירבעם וכל ישראל לפני אביה ויהודה

16 E os filhos de Israel fugiram de diante de Judá, e Deus os entregou nas mãos de Judá.

16 וינוסו בני ישראל מפני יהודה ויתנם אלהים בידם

17 De maneira que Abias e o seu povo fizeram grande estrago entre eles, porque caíram feridos de Israel quinhentos mil homens escolhidos.

17 ויכו בהם אביה ועמו מכה רבה ויפלו חללים מישראל חמש מאות אלף איש בחור

18 E foram abatidos os filhos de Israel naquele tempo; e os filhos de Judá prevaleceram, porque confiaram no SENHOR, Deus de seus pais.

18 ויכנעו בני ישראל בעת ההיא ויאמצו בני יהודה כי נשענו על יהוה אלהי אבותיהם

19 E Abias seguiu após Jeroboão e tomou a Betel com os lugares da sua jurisdição, e a Jesana com os lugares da sua jurisdição, e a Efrom com os lugares da sua jurisdição.

19 וירדף אביה אחרי ירבעם וילכד ממנו ערים את בית אל ואת בנותיה ואת ישנה ואת בנותיה ואת עפרון ובנתיה

20 E Jeroboão não recobrou mais nenhuma força nos dias de Abias; porém o SENHOR o feriu, e morreu.

20 ולא עצר כח ירבעם עוד בימי אביהו ויגפהו יהוה וימת

21 Abias, pois, se fortificou, e tomou para si catorze mulheres, e gerou vinte e dois filhos e dezesseis filhas.

21 ויתחזק אביהו וישא לו נשים ארבע עשרה ויולד עשרים ושנים בנים ושש עשרה בנות

22 Os mais atos, pois, de Abias, tanto os seus caminhos como as suas palavras, estão escritos na história do profeta Ido.

22 ויתר דברי אביה ודרכיו ודבריו כתובים במדרש הנביא עדו

II Crônicas 14

1 E Abias dormiu com seus pais, e o sepultaram na Cidade de Davi; e Asa, seu filho, reinou em seu lugar; nos seus dias, esteve a terra em paz dez anos.

1 וישכב אביה עם אבתיו ויקברו אתו בעיר דויד וימלך אסא בנו תחתיו בימיו שקטה הארץ עשר שנים

2 E Asa fez o que era bom e reto aos olhos do SENHOR, seu Deus,

2 ויעש אסא הטוב והישר בעיני יהוה אלהיו

3 porque tirou os altares dos deuses estranhos e os altos, e quebrou as estátuas, e cortou os bosques.

3 ויסר את מזבחות הנכר והבמות וישבר את המצבות ויגדע את האשרים

4 E mandou a Judá que buscassem ao SENHOR, Deus de seus pais, e que observassem a lei e o mandamento.

4 ויאמר ליהודה לדרוש את יהוה אלהי אבותיהם ולעשות התורה והמצוה

5 Também tirou de todas as cidades de Judá os altos e as imagens do sol; e o reino esteve quieto diante dele.

5 ויסר מכל ערי יהודה את הבמות ואת החמנים ותשקט הממלכה לפניו

6 E edificou cidades fortes em Judá, porque a terra estava quieta, e não havia guerra contra ele naqueles anos, porquanto o SENHOR lhe dera repouso.

6 ויבן ערי מצורה ביהודה כי שקטה הארץ ואין עמו מלחמה בשנים האלה כי הניח יהוה לו

7 Disse, pois, a Judá Edifiquemos estas cidades e cerquemo-las de muros, torres, portas e ferrolhos, enquanto a terra ainda está quieta diante de nós, pois buscamos ao SENHOR, nosso Deus; buscamo-lo e deu-nos repouso em redor. Edificaram, pois, e prosperaram.

7 ויאמר ליהודה נבנה את הערים האלה ונסב חומה ומגדלים דלתים ובריחים עודנו הארץ לפנינו כי דרשנו את יהוה אלהינו דרשנו וינח לנו מסביב ויבנו ויצליחו

8 Tinha, pois, Asa um exército de trezentos mil de Judá, que traziam pavês e lança, e duzentos e oitenta mil de Benjamim, que traziam escudo e atiravam de arco; todos estes eram varões valentes.

8 ויהי לאסא חיל נשא צנה ורמח מיהודה שלש מאות אלף ומבנימן נשאי מגן ודרכי קשת מאתים ושמונים אלף כל אלה גבורי חיל

9 E Zerá, o etíope, saiu contra eles, com um exército de um milhão de homens e trezentos carros, e chegou até Maressa.

9 ויצא אליהם זרח הכושי בחיל אלף אלפים ומרכבות שלש מאות ויבא עד מרשה

10 Então, Asa saiu contra ele, e ordenaram a batalha no vale de Zefatá, junto a Maressa.

10 ויצא אסא לפניו ויערכו מלחמה בגיא צפתה למרשה

11 E Asa clamou ao SENHOR, seu Deus, e disse SENHOR, nada para ti é ajudar, quer o poderoso quer o de nenhuma força; ajuda-nos, pois, SENHOR, nosso Deus, porque em ti confiamos e

no teu nome viemos contra esta multidão; SENHOR, tu és o
nosso Deus, não prevaleça contra ti o homem.

11 ויקרא אסא אל יהוה אלהיו ויאמר יהוה אין עמך לעזור בין רב לאין כח עזרנו יהוה אלהינו כי עליך נשענו ובשמך באנו על ההמון הזה יהוה אלהינו אתה אל יעצר עמך אנוש

12 E o SENHOR feriu os etíopes diante de Asa e diante de Judá; e fugiram os etíopes.

12 ויגף יהוה את הכושים לפני אסא ולפני יהודה וינסו הכושים

13 E Asa e o povo que estava com ele os perseguiram até Gerar, e caíram tantos dos etíopes, que já não havia neles vigor algum; porque foram quebrantados diante do SENHOR e diante do seu exército; e levaram dali mui grande despojo.

13 וירדפם אסא והעם אשר עמו עד לגרר ויפל מכושים לאין להם מחיה כי נשברו לפני יהוה ולפני מחנהו וישאו שלל הרבה מאד

14 E feriram todas as cidades nos arredores de Gerar, porque o terror do SENHOR estava sobre eles; e saquearam todas as cidades, porque havia nelas muita presa.

14 ויכו את כל הערים סביבות גרר כי היה פחד יהוה עליהם ויבזו את כל הערים כי בזה רבה היתה בהם

15 Também feriram as malhadas do gado, e levaram ovelhas em abundância e camelos, e voltaram para Jerusalém.

15 וגם אהלי מקנה הכו וישבו צאן לרב וגמלים וישבו ירושלם

II Crônicas 15

1 Então, veio o Espírito de Deus sobre Azarias, filho de Obede.

1 ועזריהו בן עודד היתה עליו רוח אלהים

2 E saiu ao encontro de Asa e disse-lhe Ouvi-me, Asa, e todo o Judá, e Benjamim O SENHOR está convosco, enquanto vós estais com ele, e, se o buscardes, o achareis; porém, se o deixardes, vos deixará.

2 ויצא לפני אסא ויאמר לו שמעוני אסא וכל יהודה ובנימן יהוה עמכם בהיותכם עמו ואם תדרשהו ימצא לכם ואם תעזבהו יעזב אתכם

3 E Israel esteve por muitos dias sem o verdadeiro Deus, e sem sacerdote que o ensinasse, e sem lei.

3 וימים רבים לישראל ללא אלהי אמת וללא כהן מורה וללא תורה

4 Mas, quando na sua angústia se convertia ao SENHOR, Deus de Israel, e o buscava, o achava.

4 וישב בצר לו על יהוה אלהי ישראל ויבקשהו וימצא להם

5 E, naqueles tempos, não havia paz nem para o que saía, nem para o que entrava, mas muitas perturbações, sobre todos os habitantes daquelas terras.

5 ובעתים ההם אין שלום ליוצא ולבא כי מהומת רבות על כל יושבי הארצות

6 Porque gente contra gente e cidade contra cidade se despedaçavam, porque Deus os conturbara com toda a angústia.

6 וכתתו גוי בגוי ועיר בעיר כי אלהים הממם בכל צרה

7 Mas esforçai-vos, e não desfaleçam as vossas mãos, porque a vossa obra tem uma recompensa.

7 ואתם חזקו ואל ירפו ידיכם כי יש שכר לפעלתכם

8 Ouvindo, pois, Asa estas palavras e a profecia do profeta, filho de Obede, esforçou-se e tirou as abominações de toda a terra de

Judá e de Benjamim, como também das cidades que tomara nas montanhas de Efraim; e renovou o altar do SENHOR, que estava diante do Pórtico do SENHOR.

8 וכשמע אסא הדברים האלה והנבואה עדד הנביא התחזק ויעבר השקוצים מכל ארץ יהודה ובנימן ומן הערים אשר לכד מהר אפרים ויחדש את מזבח יהוה אשר לפני אולם יהוה

9 E ajuntou a todo o Judá, e Benjamim, e, com eles, os estrangeiros de Efraim, e de Manassés, e de Simeão, porque de Israel vinham a ele em grande número, vendo que o SENHOR, seu Deus, era com ele.

9 ויקבץ את כל יהודה ובנימן והגרים עמהם מאפרים ומנשה ומשמעון כי נפלו עליו מישראל לרב בראתם כי יהוה אלהיו עמו

10 E ajuntaram-se em Jerusalém no terceiro mês, no ano décimo do reinado de Asa.

10 ויקבצו ירושלם בחדש השלישי לשנת חמש עשרה למלכות אסא

11 E, no mesmo dia, ofereceram em sacrifício ao SENHOR, do despojo que trouxeram, seiscentos bois e seis mil ovelhas.

11 ויזבחו ליהוה ביום ההוא מן השלל הביאו בקר שבע מאות וצאן שבעת אלפים

12 E entraram no concerto de buscarem o SENHOR, Deus de seus pais, com todo o seu coração e com toda a sua alma,

12 ויבאו בברית לדרוש את יהוה אלהי אבותיהם בכל לבבם ובכל נפשם

13 e de que todo aquele que não buscasse ao SENHOR, Deus de Israel, morresse, desde o menor até ao maior e desde o homem até à mulher.

13 וכל אשר לא ידרש ליהוה אלהי ישראל יומת למן קטן ועד גדול למאיש
ועד אשה

14 E juraram ao SENHOR, em alta voz, com júbilo, e com trombetas, e com buzinas.

14 וישבעו ליהוה בקול גדול ובתרועה ובחצצרות ובשופרות

15 E todo o Judá se alegrou deste juramento, porque com todo o seu coração juraram, e com toda a sua vontade o buscaram, e o acharam; e o SENHOR lhes deu repouso em redor.

15 וישמחו כל יהודה על השבועה כי בכל לבבם נשבעו ובכל רצונם
בקשהו וימצא להם וינח יהוה להם מסביב

16 E também a Maaca, mãe do rei Asa, ele a depôs, para que não fosse mais rainha, porquanto fizera a Aserá um horrível ídolo; e Asa destruiu o seu horrível ídolo, e o despedaçou, e o queimou junto ao ribeiro de Cedrom.

16 וגם מעכה אם אסא המלך הסירה מגבירה אשר עשתה לאשרה
מפלצת ויכרת אסא את מפלצתה וידק וישרף בנחל קדרון

17 Os altos, porém, não se tiraram de Israel; contudo, o coração de Asa foi perfeito todos os seus dias.

17 והבמות לא סרו מישראל רק לבב אסא היה שלם כל ימיו

18 E trouxe as coisas que tinha consagrado seu pai e as coisas que ele mesmo tinha consagrado à Casa de Deus prata, e ouro, e utensílios.

18 ויבא את קדשי אביו וקדשיו בית האלהים כסף וזהב וכלים

19 E não houve guerra até ao ano trigésimo-quinto do reinado de Asa.

19 ומלחמה לא היתה עד שנת שלשים וחמש למלכות אסא

II Crônicas 16

1 No ano trigésimo-sexto do reinado de Asa, Baasa, rei de Israel, subiu contra Judá e edificou a Ramá, para ninguém deixar sair, nem entrar a Asa, rei de Judá.

1 בשנת שלשים ושש למלכות אסא עלה בעשא מלך ישראל על יהודה ויבן את הרמה לבלתי תת יוצא ובא לאסא מלך יהודה

2 Então, tirou Asa a prata e o ouro dos tesouros da Casa do SENHOR e da casa do rei; e enviou a Ben-Hadade, rei da Síria, que habitava em Damasco, dizendo

2 ויצא אסא כסף וזהב מאצרות בית יהוה ובית המלך וישלח אל בן הדד מלך ארם היושב בדרמשק לאמר

3 Aliança há entre mim e ti, como houve entre o meu pai e o teu; eis que te envio prata e ouro; vai, pois, e aniquila a tua aliança com Baasa, rei de Israel, para que se retire de sobre mim.

3 ברית ביני ובינך ובין אבי ובין אביך הנה שלחתי לך כסף וזהב לך הפר בריתך את בעשא מלך ישראל ויעלה מעלי

4 E Ben-Hadade deu ouvidos ao rei Asa e enviou os capitães dos exércitos que tinha contra as cidades de Israel, e feriram a Ijom, e a Dã, e a Abel-Maim, e a todas as cidades das munições de Naftali.

4 וישמע בן הדד אל המלך אסא וישלח את שרי החילים אשר לו אל ערי ישראל ויכו את עיון ואת דן ואת אבל מים ואת כל מסכנות ערי נפתלי

5 E sucedeu que, ouvindo-o Baasa, deixou de edificar a Ramá e não continuou a sua obra.

5 ויהי כשמע בעשא ויחדל מבנות את הרמה וישבת את מלאכתו

6 Então, o rei Asa tomou a todo o Judá, e eles levaram as pedras de Ramá e a sua madeira com que Baasa edificara; e edificou com isto a Geba e a Mispa.

6 ואסא המלך לקח את כל יהודה וישאו את אבני הרמה ואת עציה אשר בנה בעשא ויבן בהם את גבע ואת המצפה

7 Naquele mesmo tempo, veio Hanani, o vidente, a Asa, rei de Judá, e disse-lhe Porque confiaste no rei da Síria e não confiaste no SENHOR, teu Deus, o exército do rei da Síria escapou das tuas mãos.

7 ובעת ההיא בא חנני הראה אל אסא מלך יהודה ויאמר אליו בהשענך על מלך ארם ולא נשענת על יהוה אלהיך על כן נמלט חיל מלך ארם מידך

8 Porventura, não foram os etíopes e os líbios um grande exército, com muitíssimos carros e cavaleiros? Confiando tu, porém, no SENHOR, ele os entregou nas tuas mãos.

8 הלא הכושים והלובים היו לחיל לרב לרכב ולפרשים להרבה מאד ובהשענך על יהוה נתנם בידך

9 Porque, quanto ao SENHOR, seus olhos passam por toda a terra, para mostrar-se forte para com aqueles cujo coração é perfeito para com ele; nisso, pois, procedeste loucamente, porque, desde agora, haverá guerras contra ti.

9 כי יהוה עיניו משטטות בכל הארץ להתחזק עם לבבם שלם אליו נסכלת על זאת כי מעתה יש עמך מלחמות

10 Porém Asa se indignou contra o vidente e lançou-o na casa do tronco, porque disso grandemente se alterou contra ele; também Asa, no mesmo tempo, oprimiu alguns do povo.

10 ויכעס אסא אל הראה ויתנהו בית המהפכת כי בזעף עמו על זאת וירצץ אסא מן העם בעת ההיא

11 E eis que os atos de Asa, tanto os primeiros como os últimos, estão escritos no livro da história dos reis de Judá e Israel.

11 והנה דברי אסא הראשונים והאחרונים הנם כתובים על ספר המלכים ליהודה וישראל

12 E caiu Asa doente de seus pés no ano trigésimo-nono do seu reinado; grande por extremo era a sua enfermidade, e, contudo, na sua enfermidade, não buscou ao SENHOR, mas, antes, aos médicos.

12 ויחלא אסא בשנת שלושים ותשע למלכותו ברגליו עד למעלה חליו וגם בחליו לא דרש את יהוה כי ברפאים

13 E Asa dormiu com seus pais e morreu no ano quarenta e um do seu reinado.

13 וישכב אסא עם אבתיו וימת בשנת ארבעים ואחת למלכו

14 E o sepultaram no seu sepulcro que tinha cavado para si na Cidade de Davi, havendo-o deitado na cama, que se enchera de cheiros e especiarias preparadas segundo a arte dos perfumistas; e fizeram-lhe queima mui grande.

14 ויקברהו בקברתיו אשר כרה לו בעיר דויד וישכיבהו במשכב אשר מלא בשמים וזנים מרקחים במרקחת מעשה וישרפו לו שרפה גדולה עד למאד

II Crônicas 17

1 E Josafá, seu filho, reinou em seu lugar; e fortificou-se contra Israel.

1 וימלך יהושפט בנו תחתיו ויתחזק על ישראל

2 E pôs gente de guerra em todas as cidades fortes de Judá e guarnições na terra de Judá, como também nas cidades de Efraim que Asa, seu pai, tinha tomado.

2 ויתן חיל בכל ערי יהודה הבצרות ויתן נציבים בארץ יהודה ובערי אפרים
אשר לכד אסא אביו

3 E o SENHOR foi com Josafá, porque andou nos primeiros caminhos de Davi, seu pai, e não buscou baalins.

3 ויהי יהוה עם יהושפט כי הלך בדרכי דויד אביו הראשנים ולא דרש
לבעלים

4 Antes, buscou ao Deus de seu pai e andou nos seus mandamentos e não segundo as obras de Israel.

4 כי לאלהי אביו דרש ובמצותיו הלך ולא כמעשה ישראל

5 E o SENHOR confirmou o reino nas suas mãos, e todo o Judá deu presentes a Josafá; e teve riquezas e glória em abundância.

5 ויכן יהוה את הממלכה בידו ויתנו כל יהודה מנחה ליהושפט ויהי לו
עשר וכבוד לרב

6 E exaltou-se o seu coração em seguir os caminhos do SENHOR e ainda tirou os altos e os bosques de Judá.

6 ויגבה לבו בדרכי יהוה ועוד הסיר את הבמות ואת האשרים מיהודה

7 E, no terceiro ano do seu reinado, enviou ele os seus príncipes, a Ben-Hail, e a Obadias, e a Zacarias, e a Natanael, e a Micaías, para ensinarem nas cidades de Judá.

7 ובשנת שלוש למלכו שלח לשריו לבן חיל ולעבדיה ולזכריה ולנתנאל
ולמיכיהו ללמד בערי יהודה

8 E, com eles, os levitas Semaías, e Netanias, e Zebadias, e Asael, e Semiramote, e Jônatas, e Adonias, e Tobias, e Tobe-Adonias; e, com eles, os sacerdotes Elisama e Jeorão.

8 ועמהם הלוים שמעיהו ונתניהו וזבדיהו ועשהאל ושמרימות ויהונתן ואדניהו וטוביהו וטוב אדוניה הלוים ועמהם אלישמע ויהורם הכהנים

9 E ensinaram em Judá, e tinham consigo o livro da Lei do SENHOR, e rodearam todas as cidades de Judá, e ensinaram entre o povo.

9 וילמדו ביהודה ועמהם ספר תורת יהוה ויסבו בכל ערי יהודה וילמדו בעם

10 E veio o temor do SENHOR sobre todos os reinos das terras que estavam em roda de Judá e não guerrearam contra Josafá.

10 ויהי פחד יהוה על כל ממלכות הארצות אשר סביבות יהודה ולא נלחמו עם יהושפט

11 E alguns dentre os filisteus traziam presentes a Josafá, com o dinheiro do tributo; também os arábios lhe trouxeram gado miúdo sete mil e setecentos carneiros e sete mil e setecentos bodes.

11 ומן פלשתים מביאים ליהושפט מנחה וכסף משא גם הערביאים מביאים לו צאן אילים שבעת אלפים ושבע מאות ותישים שבעת אלפים ושבע מאות

12 Cresceu, pois, Josafá, e se engrandeceu extremamente, e edificou fortalezas e cidades de munições em Judá.

12 ויהי יהושפט הלך וגדל עד למעלה ויבן ביהודה בירניות וערי מסכנות

13 E teve muitas obras nas cidades de Judá, e gente de guerra, e varões valentes, em Jerusalém.

13 ומלאכה רבה היה לו בערי יהודה ואנשי מלחמה גבורי חיל בירושלם

14 E este é o número deles segundo as casas de seus pais; em Judá, eram chefes dos milhares o chefe Adna, e, com ele, trezentos mil varões valentes;

14 ואלה פקדתם לבית אבותיהם ליהודה שרי אלפים עדנה השר ועמו גבורי חיל שלש מאות אלף

15 e, após ele, o chefe Joanã, e, com ele, duzentos e oitenta mil;

15 ועל ידו יהוחנן השר ועמו מאתים ושמונים אלף

16 e, após ele, Amazias, filho de Zicri, que voluntariamente se entregou ao SENHOR; e, com ele, duzentos mil varões valentes;

16 ועל ידו עמסיה בן זכרי המתנדב ליהוה ועמו מאתים אלף גבור חיל

17 e, de Benjamim, Eliada, varão valente, e, com ele, duzentos mil, armados de arco e de escudo;

17 ומן בנימן גבור חיל אלידע ועמו נשקי קשת ומגן מאתים אלף

18 e, após ele, Jozabade, e, com ele, cento e oitenta mil armados para a guerra.

18 ועל ידו יהוזבד ועמו מאה ושמונים אלף חלוצי צבא

19 Estes estavam a serviço do rei, afora os que o rei tinha posto nas cidades fortes por todo o Judá.

19 אלה המשרתים את המלך מלבד אשר נתן המלך בערי המבצר בכל יהודה

II Crônicas 18

1 Tinha, pois, Josafá riquezas e glória em abundância e aparentou-se com Acabe.

1 ויהי ליהושפט עשר וכבוד לרב ויתחתן לאחאב

2 E, ao cabo de alguns anos, foi ter com Acabe, a Samaria; e Acabe matou ovelhas e bois em abundância, para ele e para o povo que vinha com ele, e o persuadiu a subir com ele a Ramote-Gileade.

2 וירד לקץ שנים אל אחאב לשמרון ויזבח לו אחאב צאן ובקר לרב ולעם אשר עמו ויסיתהו לעלות אל רמות גלעד

3 Porque Acabe, rei de Israel, disse a Josafá, rei de Judá Irás tu comigo a Ramote-Gileade? E ele lhe disse Como tu és, serei eu; e o meu povo, como o teu povo; seremos contigo nesta guerra.

3 ויאמר אחאב מלך ישראל אל יהושפט מלך יהודה התלך עמי רמת גלעד ויאמר לו כמוני כמוך וכעמך עמי ועמך במלחמה

4 Disse mais Josafá ao rei de Israel Consulta, hoje, peço-te, a palavra do SENHOR.

4 ויאמר יהושפט אל מלך ישראל דרש נא כיום את דבר יהוה

5 Então, o rei de Israel ajuntou os profetas, quatrocentos homens, e disse-lhes Iremos à guerra contra Ramote-Gileade ou deixá-lo-ei? E eles disseram Sobe, porque Deus a dará nas mãos do rei.

5 ויקבץ מלך ישראל את הנבאים ארבע מאות איש ויאמר אלהם הנלך אל רמת גלעד למלחמה אם אחדל ויאמרו עלה ויתן האלהים ביד המלך

6 Disse, porém, Josafá Não há ainda aqui profeta algum do SENHOR, para que o consultemos?

6 ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה עוד ונדרשה מאתו

7 Então, o rei de Israel disse a Josafá Ainda há um homem por quem podemos consultar o SENHOR; porém eu o aborreço, porque nunca profetiza de mim bem, senão sempre mal; este é Micaías, filho de Inlá. E disse Josafá Não fale o rei assim.

7 ויאמר מלך ישראל אל יהושפט עוד איש אחד לדרוש את יהוה מאתו ואני
שנאתיהו כי איננו מתנבא עלי לטובה כי כל ימיו לרעה הוא מיכיהו בן
ימלא ויאמר יהושפט אל יאמר המלך כן

8 Então, chamou o rei de Israel a um eunuco e disse-lhe Traze
aqui depressa a Micaías, filho de Inlá.

8 ויקרא מלך ישראל אל סריס אחד ויאמר מהר מיכהו בן ימלא

9 E o rei de Israel e Josafá, rei de Judá, estavam assentados cada
um no seu trono, vestidos com as suas vestiduras, e estavam
assentados na praça à entrada da porta de Samaria, e todos os
profetas profetizavam na sua presença.

9 ומלך ישראל ויהושפט מלך יהודה יושבים איש על כסאו מלבשים בגדים
וישבים בגרן פתח שער שמרון וכל הנביאים מתנבאים לפניהם

10 E Zedequias, filho de Quenaana, fez para si uns chifres de
ferro e disse Assim diz o SENHOR Com estes, ferirás aos siros, até
de todo os consumires.

10 ויעש לו צדקיהו בן כנענה קרני ברזל ויאמר כה אמר יהוה באלה תנגח
את ארם עד כלותם

11 E todos os profetas profetizavam o mesmo, dizendo Sobe a
Ramote-Gileade e prosperarás, porque o SENHOR a dará nas
mãos do rei.

11 וכל הנבאים נבאים כן לאמר עלה רמת גלעד והצלח ונתן יהוה ביד
המלך

12 E o mensageiro que foi chamar a Micaías lhe falou, dizendo
Eis que as palavras dos profetas, a uma boca, são boas para com
o rei; seja, pois, também a tua palavra como a de um deles, e fala
o que é bom.

12 והמלאך אשר הלך לקרא למיכיהו דבר אליו לאמר הנה דברי הנבאים
פה אחד טוב אל המלך ויהי נא דברך כאחד מהם ודברת טוב

13 Porém Micaías disse Vive o SENHOR, que o que meu Deus me disser, isso falarei.

13 ויאמר מיכיהו חי יהוה כי את אשר יאמר אלהי אתו אדבר

14 Vindo, pois, ao rei, o rei lhe disse Micaías, iremos a Ramote-Gileade à guerra ou deixá-lo-ei? E ele disse Subi e prosperareis; e serão dados nas vossas mãos.

14 ויבא אל המלך ויאמר המלך אליו מיכה הנלך אל רמת גלעד למלחמה
אם אחדל ויאמר עלו והצליחו וינתנו בידכם

15 E o rei lhe disse Até quantas vezes te conjurarei, para que me não fales senão a verdade no nome do SENHOR?

15 ויאמר אליו המלך עד כמה פעמים אני משביעך אשר לא תדבר אלי רק
אמת בשם יהוה

16 Então, disse ele Vi todo o Israel disperso pelos montes, como ovelhas que não têm pastor; e disse o SENHOR Estes não têm senhor; torne cada um em paz para casa.

16 ויאמר ראיתי את כל ישראל נפוצים על ההרים כצאן אשר אין להן רעה
ויאמר יהוה לא אדנים לאלה ישובו איש לביתו בשלום

17 Então, o rei de Israel disse a Josafá Não te disse eu que este não profetizaria de mim bem, porém mal?

17 ויאמר מלך ישראל אל יהושפט הלא אמרתי אליך לא יתנבא עלי טוב כי
אם לרע

18 Disse mais Pois ouvi a palavra do SENHOR Vi o SENHOR assentado no seu trono, e a todo o exército celestial em pé, à sua mão direita e à sua esquerda.

18 ויאמר לכן שמעו דבר יהוה ראיתי את יהוה יושב על כסאו וכל צבא
השמים עמדים על ימינו ושמאלו

19 E disse o SENHOR Quem persuadirá a Acabe, rei de Israel, a
que suba e caia em Ramote-Gileade? Disse mais Um diz desta
maneira, e outro diz de outra.

19 ויאמר יהוה מי יפתה את אחאב מלך ישראל ויעל ויפל ברמות גלעד
ויאמר זה אמר ככה וזה אמר ככה

20 Então, saiu um espírito, e se apresentou diante do SENHOR, e
disse Eu o persuadirei. E o SENHOR lhe disse Com quê?

20 ויצא הרוח ויעמד לפני יהוה ויאמר אני אפתנו ויאמר יהוה אליו במה

21 E ele disse Eu sairei e serei um espírito de mentira na boca de
todos os seus profetas. E disse o Senhor Tu o persuadirás e
também prevalecerás; sai e faze-o assim.

21 ויאמר אצא והייתי לרוח שקר בפי כל נביאיו ויאמר תפתה וגם תוכל
צא ועשה כן

22 Agora, pois, eis que o SENHOR pôs um espírito de mentira na
boca destes teus profetas e o SENHOR falou o mal a teu respeito.

22 ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר בפי נביאיך אלה ויהוה דבר עליך רעה

23 Então, Zedequias, filho de Quenaana, se chegou, e feriu a
Micaías no queixo, e disse Por que caminho passou de mim o
Espírito do SENHOR para falar a ti?

23 ויגש צדקיהו בן כנענה ויך את מיכיהו על הלחי ויאמר אי זה הדרך
עבר רוח יהוה מאתי לדבר אתך

24 E disse Micaías Eis que o verás naquele dia, quando andares
de câmara em câmara, para te esconderes.

24 ויאמר מיכיהו הנך ראה ביום ההוא אשר תבוא חדר בחדר להחבא

25 Então, disse o rei de Israel Tomai a Micaías e tornai a levá-lo a Amom, o governador da cidade, e a Joás, filho do rei.

25 ויאמר מלך ישראל קחו את מיכיהו והשיבהו אל אמון שר העיר ואל יואש בן המלך

26 E direis Assim diz o rei Metei este homem na casa do cárcere e sustentai-o com pão de angústia e com água de angústia até que eu volte em paz.

26 ואמרתם כה אמר המלך שימו זה בית הכלא והאכלהו לחם לחץ ומים לחץ עד שובי בשלום

27 E disse Micaías Se é que tornares em paz, o SENHOR não tem falado por mim. Disse mais Ouvi, povos todos!

27 ויאמר מיכיהו אם שוב תשוב בשלום לא דבר יהוה בי ויאמר שמעו עמים כלם

28 Subiram, pois, o rei de Israel e Josafá, rei de Judá, a Ramote-Gileade.

28 ויעל מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה אל רמת גלעד

29 E disse o rei de Israel a Josafá Disfarçando-me eu, então, entrarei na peleja; tu, porém, veste as tuas vestiduras. Disfarçou-se, pois, o rei de Israel, e entraram na peleja.

29 ויאמר מלך ישראל אל יהושפט התחפש ובוא במלחמה ואתה לבש בגדיך ויתחפש מלך ישראל ויבאו במלחמה

30 Deu ordem, porém, o rei da Síria aos capitães dos carros que tinha, dizendo Não pelejareis nem contra pequeno, nem contra grande, senão contra o rei de Israel.

30 ומלך ארם צוה את שרי הרכב אשר לו לאמר לא תלחמו את הקטן את
הגדול כי אם את מלך ישראל לבדו

31 Sucedeu, pois, que, vendo os capitães dos carros a Josafá, disseram Este é o rei de Israel, e o cercaram para pelejarem; porém Josafá clamou, e o SENHOR o ajudou. E Deus os desviou dele.

31 ויהי כראות שרי הרכב את יהושפט והמה אמרו מלך ישראל הוא ויסבו
עליו להלחם ויזעק יהושפט ויהוה עזרו ויסיתם אלהים ממנו

32 Porque sucedeu que, vendo os capitães dos carros que não era o rei de Israel, deixaram de segui-lo.

32 ויהי כראות שרי הרכב כי לא היה מלך ישראל וישבו מאחריו

33 Então, um homem, na sua simplicidade, armou o arco, e feriu o rei de Israel entre as junturas e a couraça. Então, disse ao carreteiro Vira a mão e tira-me do exército, porque estou mui ferido.

33 ואיש משך בקשת לתמו ויך את מלך ישראל בין הדבקים ובין השרין
ויאמר לרכב הפך ידיך והוצאתני מן המחנה כי החליתי

34 E, naquele dia, cresceu a peleja, mas o rei de Israel susteve-se em pé no carro defronte dos siros até à tarde; e morreu ao tempo do pôr-do-sol.

34 ותעל המלחמה ביום ההוא ומלך ישראל היה מעמיד במרכבה נכח
ארם עד הערב וימת לעת בוא השמש

II Crônicas 19

1 E Josafá, rei de Judá, voltou à sua casa em paz, a Jerusalém.

1 וישב יהושפט מלך יהודה אל ביתו בשלום לירושלם

2 E Jeú, filho de Hanani, o vidente, lhe saiu ao encontro e disse ao rei Josafá Devias tu ajudar ao ímpio e amar aqueles que ao SENHOR aborrecem? Por isso, virá sobre ti grande ira da parte do SENHOR.

2 ויצא אל פניו יהוא בן חנני החזה ויאמר אל המלך יהושפט הלרשע לעזר ולשנאי יהוה תאהב ובזאת עליך קצף מלפני יהוה

3 Boas coisas, contudo, se acharam em ti, porque tiraste os bosques da terra e preparaste o coração, para buscar a Deus.

3 אבל דברים טובים נמצאו עמך כי בערת האשרות מן הארץ והכינות לבבך לדרש האלהים

4 Habitou, pois, Josafá em Jerusalém, e tornou a passar pelo povo desde Berseba até as montanhas de Efraim, e fez com que tornassem ao SENHOR, Deus de seus pais.

4 וישב יהושפט בירושלם וישב ויצא בעם מבאר שבע עד הר אפרים וישיבם אל יהוה אלהי אבותיהם

5 E estabeleceu juízes na terra, em todas as cidades fortes, de cidade em cidade.

5 ויעמד שפטים בארץ בכל ערי יהודה הבצרות לעיר ועיר

6 E disse aos juízes Vede o que fazeis, porque não julgais da parte do homem, senão da parte do SENHOR, e ele está convosco no negócio do juízo.

6 ויאמר אל השפטים ראו מה אתם עשים כי לא לאדם תשפטו כי ליהוה ועמכם בדבר משפט

7 Agora, pois, seja o temor do SENHOR convosco; guardai-o e fazei-o, porque não há no SENHOR, nosso Deus, iniquidade, nem acepção de pessoas, nem aceitação de presentes.

7 ועתה יהי פחד יהוה עליכם שמרו ועשו כי אין עם יהוה אלהינו עולה ומשא פנים ומקח שחד

8 E também estabeleceu Josafá alguns dos levitas, e dos sacerdotes, e dos chefes dos pais de Israel sobre o juízo do SENHOR e sobre as causas judiciais; e tornaram a Jerusalém.

8 וגם בירושלם העמיד יהושפט מן הלוים והכהנים ומראשי האבות לישראל למשפט יהוה ולריב וישבו ירושלם

9 E deu-lhes ordem, dizendo Assim, andai no temor do SENHOR com fidelidade e com coração inteiro.

9 ויצו עליהם לאמר כה תעשון ביראת יהוה באמונה ובלבב שלם

10 E, em toda diferença que vier a vós de vossos irmãos que habitam nas suas cidades, entre sangue e sangue, entre lei e mandamento, entre estatutos e juízos, admoestai-os que se não façam culpados para com o SENHOR, e não venha grande ira sobre vós e sobre vossos irmãos; fazei assim e não vos fareis culpados.

10 וכל ריב אשר יבוא עליכם מאחיכם הישבים בעריהם בין דם לדם בין תורה למצוה לחקים ולמשפטים והזהרתם אתם ולא יאשמו ליהוה והיה קצף עליכם ועל אחיכם כה תעשון ולא תאשמו

11 E eis que Amarias, o sumo sacerdote, presidirá sobre vós em todo negócio do SENHOR; e Zebadias, filho de Ismael, príncipe da casa de Judá, em todo negócio do rei; também os oficiais, os levitas, estão perante vós; esforçai-vos, pois, e fazei-o; e o SENHOR será com os bons.

11 והנה אמריהו כהן הראש עליכם לכל דבר יהוה וזבדיהו בן ישמעאל הנגיד לבית יהודה לכל דבר המלך ושטרים הלוים לפניכם חזקו ועשו ויהי יהוה עם הטוב

II Crônicas 20

1 E sucedeu que, depois disso, os filhos de Moabe, e os filhos de Amom, e, com eles, alguns outros dos amonitas vieram à peleja contra Josafá.

1 ויהי אחריכן באו בני מואב ובני עמון ועמהם מהעמונים על יהושפט למלחמה

2 Então, vieram alguns que deram aviso a Josafá, dizendo Vem contra ti uma grande multidão dalém do mar e da Síria; e eis que já estão em Hazazom-Tamar, que é En-Gedi.

2 ויבאו ויגידו ליהושפט לאמר בא עליך המון רב מעבר לים מארם והנם בחצצון תמר היא עין גדי

3 Então, Josafá temeu e pôs-se a buscar o SENHOR; e apregoou jejum em todo o Judá.

3 וירא ויתן יהושפט את פניו לדרוש ליהוה ויקרא צום על כל יהודה

4 E Judá se ajuntou, para pedir socorro ao SENHOR; também de todas as cidades de Judá vieram para buscarem o SENHOR.

4 ויקבצו יהודה לבקש מיהוה גם מכל ערי יהודה באו לבקש את יהוה

5 E pôs-se Josafá em pé na congregação de Judá e de Jerusalém, na Casa do SENHOR, diante do pátio novo.

5 ויעמד יהושפט בקהל יהודה וירושלם בבית יהוה לפני החצר החדשה

6 E disse Ah! SENHOR, Deus de nossos pais, porventura, não és tu Deus nos céus? Pois tu és dominador sobre todos os reinos das gentes, e na tua mão há força e poder, e não há quem te possa resistir.

6 ויאמר יהוה אלהי אבתינו הלא אתה הוא אלהים בשמים ואתה מושל בכל ממלכות הגוים ובידך כח וגבורה ואין עמך להתיצב

7 Porventura, ó Deus nosso, não lançaste tu fora os moradores desta terra, de diante do teu povo de Israel, e não a deste à semente de Abraão, teu amigo, para sempre?

7 הלא אתה אלהינו הורשת את ישבי הארץ הזאת מלפני עמך ישראל ותתנה לזרע אברהם אהבך לעולם

8 E habitaram nela e edificaram nela um santuário ao teu nome, dizendo

8 וישבו בה ויבנו לך בה מקדש לשמך לאמר

9 Se algum mal nos sobrevier, espada, juízo, peste ou fome, nós nos apresentaremos diante desta casa e diante de ti; pois teu nome está nesta casa; e clamaremos a ti na nossa angústia, e tu nos ouvirás e livrarás.

9 אם תבוא עלינו רעה חרב שפוט ודבר ורעב נעמדה לפני הבית הזה ולפניך כי שמך בבית הזה ונזעק אליך מצרתנו ותשמע ותושיע

10 Agora, pois, eis que os filhos de Amom e de Moabe e os das montanhas de Seir, pelos quais não permitiste que passasse Israel, quando vinham da terra do Egito, mas deles se desviaram e não o destruíram,

10 ועתה הנה בני עמון ומואב והר שעיר אשר לא נתתה לישראל לבוא בהם בבאם מארץ מצרים כי סרו מעליהם ולא השמידום

11 eis que nos dão o pago, vindo para lançar-nos fora da herança que nos fizeste herdar.

11 והנה הם גמלים עלינו לבוא לגרשנו מירשתך אשר הורשתנו

12 Ah! Deus nosso, porventura, não os julgarás? Porque em nós não há força perante esta grande multidão que vem contra nós, e não sabemos nós o que faremos; porém os nossos olhos estão postos em ti.

12 אלהינו הלא תשפט בם כי אין בנו כח לפני ההמון הרב הזה הבא עלינו ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו

13 E todo o Judá estava em pé perante o SENHOR, como também as suas crianças, as suas mulheres e os seus filhos.

13 וכל יהודה עמדים לפני יהוה גם טפם נשיהם ובניהם

14 Então, veio o Espírito do SENHOR, no meio da congregação, sobre Jaaziel, filho de Zacarias, filho de Benaías, filho de Jeiel, filho de Matanias, levita, dos filhos de Asafe,

14 ויחזיאל בן זכריהו בן בניה בן יעיאל בן מתניה הלוי מן בני אסף היתה עליו רוח יהוה בתוך הקהל

15 e Jaaziel disse Dai ouvidos todo o Judá, e vós, moradores de Jerusalém, e tu, ó rei Josafá. Assim o SENHOR vos diz Não temais, nem vos assusteis por causa desta grande multidão, pois a peleja não é vossa, senão de Deus.

15 ויאמר הקשיבו כל יהודה וישבי ירושלם והמלך יהושפט כה אמר יהוה לכם אתם אל תיראו ואל תחתו מפני ההמון הרב הזה כי לא לכם המלחמה כי לאלהים

16 Amanhã, descereis contra eles; eis que sobem pela ladeira de Ziz, e os achareis no fim do vale, diante do deserto de Jeruel.

16 מחר רדו עליהם הנם עלים במעלה הציץ ומצאתם אתם בסוף הנחל פני מדבר ירואל

17 Nesta peleja, não tereis de pelejar; parai, estai em pé e vede a salvação do SENHOR para convosco, ó Judá e Jerusalém; não

temais, nem vos assusteis; amanhã, saí-lhes ao encontro, porque o SENHOR será convosco.

17 לא לכם להלחם בזאת התיצבו עמדו וראו את ישועת יהוה עמכם יהודה וירושלם אל תיראו ואל תחתו מחר צאו לפניהם ויהוה עמכם

18 Então, Josafá se prostrou com o rosto em terra; e todo o Judá e os moradores de Jerusalém se lançaram perante o SENHOR, adorando o SENHOR.

18 ויקד יהושפט אפים ארצה וכל יהודה וישבי ירושלם נפלו לפני יהוה להשתחות ליהוה

19 E levantaram-se os levitas, dos filhos dos coatitas e dos filhos dos coraítas, para louvarem o SENHOR, Deus de Israel, com voz muito alta.

19 ויקמו הלוים מן בני הקהתים ומן בני הקרחים להלל ליהוה אלהי ישראל בקול גדול למעלה

20 E, pela manhã cedo, se levantaram e saíram ao deserto de Tecoa; e, saindo eles, pôs-se em pé Josafá e disse Ouvi-me, ó Judá e vós, moradores de Jerusalém Crede no SENHOR, vosso Deus, e estareis seguros; crede nos seus profetas e prosperareis.

20 וישכימו בבקר ויצאו למדבר תקוע ובצאתם עמד יהושפט ויאמר שמעוני יהודה וישבי ירושלם האמינו ביהוה אלהיכם ותאמנו האמינו בנביאיו והצליחו

21 E aconselhou-se com o povo e ordenou cantores para o SENHOR, que louvassem a majestade santa, saindo diante dos armados e dizendo Louvai o SENHOR, porque a sua benignidade dura para sempre.

21 ויועץ אל העם ויעמד משררים ליהוה ומהללים להדרת קדש בצאת לפני החלוץ ואמרים הודו ליהוה כי לעולם חסדו

22 E, ao tempo em que começaram com júbilo e louvor, o SENHOR pôs emboscadas contra os filhos de Amom e de Moabe e os das montanhas de Seir, que vieram contra Judá e foram desbaratados.

22 ובעת החלו ברנה ותהלה נתן יהוה מארבים על בני עמון מואב והר שעיר הבאים ליהודה וינגפו

23 Porque os filhos de Amom e de Moabe se levantaram contra os moradores das monhanhas de Seir, para os destruir e exterminar; e, acabando eles com os moradores de Seir, ajudaram uns aos outros a destruir-se.

23 ויעמדו בני עמון ומואב על ישבי הר שעיר להחרים ולהשמיד וככלותם ביושבי שעיר עזרו איש ברעהו למשחית

24 Entretanto, chegou Judá à atalaia do deserto; e olharam para a multidão, e eis que eram corpos mortos, que jaziam em terra, e nenhum escapou.

24 ויהודה בא על המצפה למדבר ויפנו אל ההמון והנם פגרים נפלים ארצה ואין פליטה

25 E vieram Josafá e o seu povo para saquear os despojos e acharam neles fazenda e cadáveres em abundância, como também objetos preciosos; e tomaram para si tanto, que não podiam levar mais; três dias saquearam o despojo, porque era muito.

25 ויבא יהושפט ועמו לבז את שללם וימצאו בהם לרב ורכוש ופגרים וכלי חמדות וינצלו להם לאין משא ויהיו ימים שלושה בזזים את השלל כי רב הוא

26 E, ao quarto dia, se ajuntaram no vale de Beraca, porque ali louvaram o SENHOR; por isso, chamaram àquele lugar vale de Beraca, até ao dia de hoje.

26 וביום הרבעי נקהלו לעמק ברכה כי שם ברכו את יהוה על כן קראו את
שם המקום ההוא עמק ברכה עד היום

27 Então, voltaram todos os homens de Judá e de Jerusalém, e Josafá, à frente deles, para irem a Jerusalém com alegria, porque o SENHOR os alegrara acerca dos seus inimigos.

27 וישבו כל איש יהודה וירושלם ויהושפט בראשם לשוב אל ירושלם
בשמחה כי שמחם יהוה מאויביהם

28 E foram a Jerusalém com alaúdes, e com harpas, e com trombetas, para a Casa do SENHOR.

28 ויבאו ירושלם בנבלים ובכנרות ובחצצרות אל בית יהוה

29 E veio o temor de Deus sobre todos os reinos daquelas terras, ouvindo eles que o SENHOR havia pelejado contra os inimigos de Israel.

29 ויהי פחד אלהים על כל ממלכות הארצות בשמעם כי נלחם יהוה עם
אויבי ישראל

30 E o reino de Josafá ficou quieto e o seu Deus lhe deu repouso em redor.

30 ותשקט מלכות יהושפט וינח לו אלהיו מסביב

31 E Josafá reinou sobre Judá; era da idade de trinta e cinco anos quando começou a reinar e vinte e cinco anos reinou em Jerusalém; e era o nome de sua mãe Azuba, filha de Sili.

31 וימלך יהושפט על יהודה בן שלשים וחמש שנה במלכו ועשרים וחמש
שנה מלך בירושלם ושם אמו עזובה בת שלחי

32 E andou nos caminhos de Asa, seu pai, e não se desviou dele, fazendo o que era reto aos olhos do SENHOR.

32 וילך בדרך אביו אסא ולא סר ממנה לעשות הישר בעיני יהוה

33 Contudo, os altos se não tiraram, porque o povo não tinha ainda preparado o coração para com o Deus de seus pais.

33 אך הבמות לא סרו ועוד העם לא הכינו לבבם לאלהי אבתיהם

34 Ora, o resto dos atos de Josafá, tanto os primeiros como os últimos, eis que está escrito nas notas de Jeú, filho de Hanani, que as inseriu no livro da história dos reis de Israel.

34 ויתר דברי יהושפט הראשנים והאחרנים הנם כתובים בדברי יהוא בן חנני אשר העלה על ספר מלכי ישראל

35 Porém, depois disso, Josafá, rei de Judá, se aliou com Acazias, rei de Israel, que procedeu com toda a impiedade.

35 ואחריכן אתחבר יהושפט מלך יהודה עם אחזיה מלך ישראל הוא הרשיע לעשות

36 E aliou-se com ele, para fazerem navios que fossem a Társis; e fizeram os navios em Eziom-Geber.

36 ויחברהו עמו לעשות אניות ללכת תרשיש ויעשו אניות בעציון גבר

37 Porém Eliézer, filho de Dodavá, de Maressa, profetizou contra Josafá, dizendo Visto que te aliaste com Acazias, o SENHOR despedaçou as tuas obras. E os navios se quebraram e não puderam ir a Társis.

37 ויתנבא אליעזר בן דדוהו ממרשה על יהושפט לאמר כהתחברך עם אחזיהו פרץ יהוה את מעשיך וישברו אניות ולא עצרו ללכת אל תרשיש

II Crônicas 21

1 Depois, Josafá dormiu com seus pais, e o sepultaram com seus pais na Cidade de Davi; e Jeorão, seu filho, reinou em seu lugar.

1 וישכב יהושפט עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דויד וימלך יהורם בנו תחתיו

2 E teve irmãos, filhos de Josafá Azarias, e Jeiel, e Zacarias, e Azariau, e Micael, e Sefatias; todos estes foram filhos de Josafá, rei de Israel.

2 ולו אחים בני יהושפט עזריה ויחיאל וזכריהו ועזריהו ומיכאל ושפטיהו כל אלה בני יהושפט מלך ישראל

3 E seu pai lhes deu muitos dons de prata, e de ouro, e de coisas preciosíssimas, com cidades fortes em Judá; porém o reino deu a Jeorão, porquanto era o primogênito.

3 ויתן להם אביהם מתנות רבות לכסף ולזהב ולמגדנות עם ערי מצרות ביהודה ואת הממלכה נתן ליהורם כי הוא הבכור

4 E, subindo Jeorão ao reino de seu pai e havendo-se fortificado, matou todos os seus irmãos à espada, como também alguns dos príncipes de Israel.

4 ויקם יהורם על ממלכת אביו ויתחזק ויהרג את כל אחיו בחרב וגם משרי ישראל

5 Da idade de trinta e dois anos era Jeorão quando começou a reinar e reinou oito anos em Jerusalém.

5 בן שלשים ושתים שנה יהורם במלכו ושמונה שנים מלך בירושלם

6 E andou nos caminhos dos reis de Israel, como fazia a casa de Acabe; porque tinha a filha de Acabe por mulher e fazia o que era mau aos olhos do SENHOR.

6 וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשו בית אחאב כי בת אחאב היתה לו אשה ויעש הרע בעיני יהוה

7 Porém o SENHOR não quis destruir a casa de Davi, em atenção ao concerto que tinha feito com Davi, e porque também tinha dito que lhe daria por todos os dias uma lâmpada, a ele e a seus filhos.

7 ולא אבה יהוה להשחית את בית דויד למען הברית אשר כרת לדויד וכאשר אמר לתת לו ניר ולבניו כל הימים

8 Nos dias de Jeorão, se revoltaram os edomitas contra o domínio de Judá e constituíram para si um rei.

8 בימיו פשע אדום מתחת יד יהודה וימליכו עליהם מלך

9 Pelo que Jeorão passou adiante com os seus chefes, e todos os carros, com ele; e levantou-se de noite e feriu os edomitas que o tinham cercado, como também os capitães dos carros.

9 ויעבר יהורם עם שריו וכל הרכב עמו ויהי קם לילה ויך את אדום הסובב אליו ואת שרי הרכב

10 Todavia, os edomitas se revoltaram contra o domínio de Judá até ao dia de hoje; então, no mesmo tempo, Libna se revoltou de debaixo de seu mando, porque deixara ao SENHOR, Deus de seus pais.

10 ויפשע אדום מתחת יד יהודה עד היום הזה אז תפשע לבנה בעת ההיא מתחת ידו כי עזב את יהוה אלהי אבתיו

11 Ele também fez altos nos montes de Judá, e fez com que se corrompessem os moradores de Jerusalém, e até a Judá impeliu a isso.

11 גם הוא עשה במות בהרי יהודה ויזן את ישבי ירושלם וידח את יהודה

12 Então, lhe veio um escrito da parte de Elias, o profeta, que dizia Assim diz o SENHOR, Deus de Davi, teu pai Visto que não

andaste nos caminhos de Josafá, teu pai, e nos caminhos de Asa, rei de Judá,

12 ויבא אליו מכתב מאליהו הנביא לאמר כה אמר יהוה אלהי דויד אביך תחת אשר לא הלכת בדרכי יהושפט אביך ובדרכי אסא מלך יהודה

13 mas andaste nos caminhos dos reis de Israel, e fizeste corromper a Judá e aos moradores de Jerusalém, segundo a corrupção da casa de Acabe, e também mataste teus irmãos, da casa de teu pai, melhores do que tu,

13 ותלך בדרך מלכי ישראל ותזנה את יהודה ואת ישבי ירושלם כהזנות בית אחאב וגם את אחיך בית אביך הטובים ממך הרגת

14 eis que o SENHOR ferirá com um grande flagelo ao teu povo, e aos teus filhos, e às tuas mulheres, e a todas as tuas fazendas.

14 הנה יהוה נגף מגפה גדולה בעמך ובבניך ובנשיך ובכל רכושך

15 Tu também terás uma grande enfermidade por meio de um mal nas tuas entranhas, até que te saiam as tuas entranhas, por causa da enfermidade, dia após dia.

15 ואתה בחליים רבים במחלה מעיך עד יצאו מעיך מן החלי ימים על ימים

16 Despertou, pois, o SENHOR contra Jeorão o espírito dos filisteus e dos arábios, que estão da banda dos etíopes.

16 ויער יהוה על יהורם את רוח הפלשתים והערבים אשר על יד כושים

17 Estes subiram a Judá, e deram sobre ela, e levaram toda a fazenda que se achou na casa do rei, como também a seus filhos e a suas mulheres; de modo que lhe não deixaram filho, senão a Jeoacaz, o mais moço de seus filhos.

17 ויעלו ביהודה ויבקעוה וישבו את כל הרכוש הנמצא לבית המלך וגם
בניו ונשיו ולא נשאר לו בן כי אם יהואחז קטן בניו

18 E, depois de tudo isso, o SENHOR o feriu nas suas entranhas com uma enfermidade incurável.

18 ואחרי כל זאת נגפו יהוה במעיו לחלי לאין מרפא

19 E sucedeu que, depois de muitos dias, e chegado o fim de dois anos, saíram-lhe as entranhas com a doença, e morreu de más enfermidades; e o seu povo lhe não queimou aromas, como queimara a seus pais.

19 ויהי לימים מימים וכעת צאת הקץ לימים שנים יצאו מעיו עם חליו
וימת בתחלאים רעים ולא עשו לו עמו שרפה כשרפת אבתיו

20 Era da idade de trinta e dois anos quando começou a reinar, e reinou em Jerusalém oito anos, e foi-se sem deixar de si saudades; e o sepultaram na Cidade de Davi, porém não nos sepulcros dos reis.

20 בן שלשים ושתים היה במלכו ושמונה שנים מלך בירושלם וילך בלא
חמדה ויקברהו בעיר דויד ולא בקברות המלכים

II Crônicas 22

1 E os moradores de Jerusalém fizeram rei a Acazias, seu filho mais moço, em seu lugar, porque a tropa que viera com os arábios ao arraial tinha matado a todos os mais velhos; e assim reinou Acazias, filho de Jeorão, rei de Judá.

1 וימליכו יושבי ירושלם את אחזיהו בנו הקטן תחתיו כי כל הראשנים
הרג הגדוד הבא בערבים למחנה וימלך אחזיהו בן יהורם מלך יהודה

2 Era da idade de quarenta e dois anos quando começou a reinar e reinou um ano em Jerusalém. E era o nome de sua mãe Atalia, filha de Onri.

2 בן ארבעים ושתים שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמו עתליהו בת עמרי

3 Também este andou nos caminhos da casa de Acabe, porque sua mãe era sua conselheira, para proceder impiamente.

3 גם הוא הלך בדרכי בית אחאב כי אמו היתה יועצתו להרשיע

4 E fez o que era mal aos olhos do SENHOR, como a casa de Acabe, porque eles eram seus conselheiros depois da morte de seu pai, para a sua perdição.

4 ויעש הרע בעיני יהוה כבית אחאב כי המה היו לו יועצים אחרי מות אביו למשחית לו

5 Também andou no seu conselho e foi-se com Jorão, filho de Acabe, rei de Israel, à peleja contra Hazael, rei da Síria, junto a Ramote-Gileade; e os siros feriram a Jorão.

5 גם בעצתם הלך וילך את יהורם בן אחאב מלך ישראל למלחמה על חזאל מלך ארם ברמות גלעד ויכו הרמים את יורם

6 E tornou a curar-se em Jezreel das feridas que se lhe deram junto a Ramá, pelejando contra Hazael, rei da Síria; e Azarias, filho de Jeorão, rei de Judá, desceu para ver a Jorão, filho de Acabe, em Jezreel; porque estava doente.

6 וישב להתרפא ביזרעאל כי המכים אשר הכהו ברמה בהלחמו את חזהאל מלך ארם ועזריהו בן יהורם מלך יהודה ירד לראות את יהורם בן אחאב ביזרעאל כי חלה הוא

7 Veio, pois, de Deus o abatimento de Acazias, para que viesse a Jorão, porque, vindo ele, saiu com Jorão contra Jeú, filho de Ninsi,

a quem o SENHOR tinha ungido para desarraigar a casa de Acabe.

7 ומאלהים היתה תבוסת אחזיהו לבוא אל יורם ובבאו יצא עם יהורם אל יהוא בן נמשי אשר משחו יהוה להכרית את בית אחאב

8 E sucedeu que, executando Jeú juízo contra a casa de Acabe, achou os príncipes de Judá e os filhos dos irmãos de Acazias, que serviam a Acazias, e os matou.

8 ויהי כהשפט יהוא עם בית אחאב וימצא את שרי יהודה ובני אחי אחזיהו משרתים לאחזיהו ויהרגם

9 Depois, buscou a Acazias (porque se tinha escondido em Samaria), e o alcançaram, e o trouxeram a Jeú, e o mataram, e o sepultaram; porque disseram Filho é de Josafá, que buscou ao SENHOR com todo o seu coração. E não tinha já a casa de Acazias ninguém que tivesse força para o reino.

9 ויבקש את אחזיהו וילכדהו והוא מתחבא בשמרון ויבאהו אל יהוא וימתהו ויקברהו כי אמרו בן יהושפט הוא אשר דרש את יהוה בכל לבבו ואין לבית אחזיהו לעצר כח לממלכה

10 Vendo, pois, Atalia, mãe de Acazias, que seu filho era morto, levantou-se e destruiu toda a semente real da casa de Judá.

10 ועתליהו אם אחזיהו ראתה כי מת בנה ותקם ותדבר את כל זרע הממלכה לבית יהודה

11 Porém Jeosebate, filha do rei, tomou a Joás, filho de Acazias, e tirou-o dentre os filhos do rei, a quem matavam, e o pôs com a sua ama na câmara dos leitos; assim, Jeosabeate, filha do rei Jeorão, mulher do sacerdote Joiada (porque era irmã de Acazias), o escondeu de Atalia, de modo que o não matou.

11 ותקח יהושבעת בת המלך את יואש בן אחזיהו ותגנב אתו מתוך בני
המלך המומתים ותתן אתו ואת מינקתו בחדר המטות ותסתירהו
יהושבעת בת המלך יהורם אשת יהוידע הכהן כי היא היתה אחות
אחזיהו מפני עתליהו ולא המיתתהו

12 E esteve com eles escondido na Casa de Deus seis anos; e Atalia reinou sobre a terra.

12 ויהי אתם בבית האלהים מתחבא שש שנים ועתליה מלכת על הארץ

II Crônicas 23

1 Porém, no sétimo ano, Joiada se esforçou e tomou consigo em aliança os chefes das centenas Azarias, filho de Jeroão, e Ismael, filho de Joanã, e Azarias, filho de Obede, e Maaséias, filho de Adaías, e Elisafate, filho de Zicri.

1 ובשנה השבעית התחזק יהוידע ויקח את שרי המאות לעזריהו בן ירחם
ולישמעאל בן יהוחנן ולעזריהו בן עובד ואת מעשיהו בן עדיהו ואת
אלישפט בן זכרי עמו בברית

2 Estes rodearam Judá, e ajuntaram os levitas de todas as cidades de Judá e os cabeças dos pais de Israel, e vieram para Jerusalém.

2 ויסבו ביהודה ויקבצו את הלוים מכל ערי יהודה וראשי האבות לישראל
ויבאו אל ירושלם

3 E toda aquela congregação fez aliança com o rei na Casa de Deus; e Joiada lhes disse Eis que o filho do rei reinará, como o SENHOR falou a respeito dos filhos de Davi.

3 ויכרת כל הקהל ברית בבית האלהים עם המלך ויאמר להם הנה בן
המלך ימלך כאשר דבר יהוה על בני דויד

4 Esta é a coisa que haveis de fazer uma terça parte de vós, sacerdotes e levitas que entram de sábado, será formada de porteiros;

4 זה הדבר אשר תעשו השלשית מכם באי השבת לכהנים וללוים לשערי הספים

5 e uma terça parte estará na casa do rei, e a outra terça parte, à porta do fundamento; e todo o povo estará nos pátios da Casa do SENHOR.

5 והשלשית בבית המלך והשלשית בשער היסוד וכל העם בחצרות בית יהוה

6 Porém ninguém entre na Casa do SENHOR, senão os sacerdotes e os levitas que ministram; estes entrarão porque santos são; mas todo o povo guardará o preceito do SENHOR.

6 ואל יבוא בית יהוה כי אם הכהנים והמשרתים ללוים המה יבאו כי קדש המה וכל העם ישמרו משמרת יהוה

7 E os levitas rodearão ao rei, cada um com as armas na mão; e qualquer que entrar na casa morrerá; porém vós estareis com o rei quando entrar e quando sair.

7 והקיפו הלוים את המלך סביב איש וכליו בידו והבא אל הבית יומת והיו את המלך בבאו ובצאתו

8 E fizeram os levitas e todo o Judá conforme tudo o que ordenara o sacerdote Joiada; e tomou cada um os seus homens, os que entravam no sábado com os que saíam no sábado; porque o sacerdote Joiada não tinha despedido as turmas.

8 ויעשו הלוים וכל יהודה ככל אשר צוה יהוידע הכהן ויקחו איש את אנשיו באי השבת עם יוצאי השבת כי לא פטר יהוידע הכהן את המחלקות

9 Também o sacerdote Joiada deu aos chefes das centenas as lanças, e os escudos, e as rodelas que foram do rei Davi, os quais estavam na Casa de Deus.

9 ויתן יהוידע הכהן לשרי המאות את החניתים ואת המגנות ואת השלטים אשר למלך דויד אשר בית האלהים

10 E dispôs todo o povo, e a cada um com as armas na mão, desde a banda direita da casa até à banda esquerda da casa, da banda do altar e da casa, à roda do rei.

10 ויעמד את כל העם ואיש שלחו בידו מכתף הבית הימנית עד כתף הבית השמאלית למזבח ולבית על המלך סביב

11 Então, tiraram para fora ao filho do rei, e lhe puseram a coroa, e deram-lhe o testemunho, e o fizeram rei; e Joiada e seus filhos o ungiram e disseram Viva o rei!

11 ויוציאו את בן המלך ויתנו עליו את הנזר ואת העדות וימליכו אתו וימשחהו יהוידע ובניו ויאמרו יחי המלך

12 Ouvindo, pois, Atalia a voz do povo, que corria para louvar o rei, veio ao povo à Casa do SENHOR.

12 ותשמע עתליהו את קול העם הרצים והמהללים את המלך ותבוא אל העם בית יהוה

13 E olhou, e eis que o rei estava perto da sua coluna, à entrada, e os chefes e as trombetas, junto ao rei; e todo o povo da terra estava alegre e tocava as trombetas; e também os cantores tocavam instrumentos músicos e davam a entender que se deviam cantar louvores; então, Atalia rasgou as suas vestes e clamou Traição, traição!

13 ותרא והנה המלך עומד על עמודו במבוא והשרים והחצצרות על
המלך וכל עם הארץ שמח ותוקע בחצצרות והמשוררים בכלי השיר
ומודיעים להלל ותקרע עתליהו את בגדיה ותאמר קשר קשר

14 Porém o sacerdote Joiada tirou para fora os capitães que estavam postos sobre o exército e disse-lhes Tirai -a para fora das fileiras, e o que a seguir morrerá à espada; porque dissera o sacerdote Não a matareis na Casa do SENHOR.

14 ויוצא יהוידע הכהן את שרי המאות פקודי החיל ויאמר אלהם
הוציאוה אל מבית השדרות והבא אחריה יומת בחרב כי אמר הכהן לא
תמיתוה בית יהוה

15 E eles lhe lançaram as mãos, e ela foi à entrada da Porta dos Cavalos, da casa do rei; e ali a mataram.

15 וישימו לה ידים ותבוא אל מבוא שער הסוסים בית המלך וימיתוה שם

16 E Joiada fez aliança entre si, e o povo, e o rei, para serem eles o povo do SENHOR.

16 ויכרת יהוידע ברית בינו ובין כל העם ובין המלך להיות לעם ליהוה

17 Depois, todo o povo entrou na casa de Baal e a derribou; eles quebraram os seus altares e as suas imagens e a Matã, sacerdote de Baal, mataram diante dos altares.

17 ויבאו כל העם בית הבעל ויתצהו ואת מזבחתיו ואת צלמיו שברו ואת
מתן כהן הבעל הרגו לפני המזבחות

18 E Joiada ordenou os ofícios na Casa do SENHOR, debaixo das mãos dos sacerdotes, os levitas a quem Davi designara na Casa do SENHOR para oferecerem os holocaustos do SENHOR, como está escrito na Lei de Moisés, com alegria e com canto, conforme a instituição de Davi.

18 וישם יהוידע פקדת בית יהוה ביד הכהנים הלוים אשר חלק דויד על
בית יהוה להעלות עלות יהוה ככתוב בתורת משה בשמחה ובשיר על ידי
דויד

19 E pôs porteiros às portas da Casa do SENHOR, para que não entrasse nela ninguém imundo em coisa alguma.

19 ויעמד השוערים על שערי בית יהוה ולא יבא טמא לכל דבר

20 E Joiada tomou os capitães de cem, e os poderosos, e os que tinham domínio entre o povo e todo o povo da terra, e conduziram o rei da Casa do SENHOR, e entraram na casa do rei pela porta maior, e assentaram o rei no trono do reino.

20 ויקח את שרי המאות ואת האדירים ואת המושלים בעם ואת כל עם
הארץ ויורד את המלך מבית יהוה ויבאו בתוך שער העליון בית המלך
ויושיבו את המלך על כסא הממלכה

21 E todo o povo da terra se alegrou, e a cidade ficou em paz, depois que mataram Atalia à espada.

21 וישמחו כל עם הארץ והעיר שקטה ואת עתליהו המיתו בחרב

II Crônicas 24

1 Tinha Joás sete anos de idade quando começou a reinar e quarenta anos reinou em Jerusalém; e era o nome de sua mãe Zíbia, de Berseba.

1 בן שבע שנים יאש במלכו וארבעים שנה מלך בירושלם ושם אמו צביה
מבאר שבע

2 E fez Joás o que era reto aos olhos do SENHOR, todos os dias do sacerdote Joiada.

2 ויעש יואש הישר בעיני יהוה כל ימי יהוידע הכהן

3 E tomou Joiada para ele duas mulheres; e gerou filhos e filhas.

3 וישא לו יהוידע נשים שתים ויולד בנים ובנות

4 E sucedeu, depois disso, que veio ao coração de Joás renovar a Casa do SENHOR.

4 ויהי אחריכן היה עם לב יואש לחדש את בית יהוה

5 Ajuntou, pois, os sacerdotes e os levitas e disse-lhes Saí pelas cidades de Judá e ajuntai dinheiro de todo o Israel para reparar a Casa do vosso Deus, de ano em ano; e, vós, apressai este negócio. Porém os levitas não se apressaram.

5 ויקבץ את הכהנים והלוים ויאמר להם צאו לערי יהודה וקבצו מכל ישראל כסף לחזק את בית אלהיכם מדי שנה בשנה ואתם תמהרו לדבר ולא מהרו הלוים

6 E o rei chamou a Joiada, o chefe, e disse-lhe Por que não fizeste inquirição entre os levitas, para que trouxessem de Judá e de Jerusalém a oferta de Moisés, servo do SENHOR, e da congregação de Israel à Tenda do Testemunho?

6 ויקרא המלך ליהוידע הראש ויאמר לו מדוע לא דרשת על הלוים להביא מיהודה ומירושלם את משאת משה עבד יהוה והקהל לישראל לאהל העדות

7 Porque, sendo Atalia ímpia, seus filhos arruinaram a Casa de Deus e até todas as coisas sagradas da Casa do SENHOR empregaram em baalins.

7 כי עתליהו המרשעת בניה פרצו את בית האלהים וגם כל קדשי בית יהוה עשו לבעלים

8 E deu o rei ordem, e fizeram uma arca e a puseram fora, à porta da Casa do SENHOR.

8 ויאמר המלך ויעשו ארון אחד ויתנהו בשער בית יהוה חוצה

9 E publicou-se em Judá e em Jerusalém que trouxessem ao SENHOR a oferta que Moisés, o servo de Deus, havia imposto a Israel no deserto.

9 ויתנו קול ביהודה ובירושלם להביא ליהוה משאת משה עבד האלהים על ישראל במדבר

10 Então, todos os príncipes e todo o povo se alegraram, e trouxeram a oferta, e a lançaram na arca, até que acabaram a obra.

10 וישמחו כל השרים וכל העם ויביאו וישליכו לארון עד לכלה

11 E sucedeu que, ao tempo que traziam a arca pelas mãos dos levitas, segundo o mandado do rei, e vendo que já havia muito dinheiro, vinham o escrivão do rei e o comissário do sumo sacerdote, e esvaziavam a arca, e a tomavam, e a tornavam ao seu lugar; assim faziam dia após dia e ajuntaram dinheiro em abundância,

11 ויהי בעת יביא את הארון אל פקדת המלך ביד הלוים וכראותם כי רב הכסף ובא סופר המלך ופקיד כהן הראש ויערו את הארון וישאהו וישיבהו אל מקמו כה עשו ליום ביום ויאספו כסף לרב

12 o qual o rei e Joiada davam aos que dirigiam a obra do serviço da Casa do SENHOR e alugaram pedreiros e carpinteiros, para renovarem a Casa do SENHOR, como também ferreiros e serralheiros, para repararem a Casa do SENHOR.

12 ויתנהו המלך ויהוידע אל עושה מלאכת עבודת בית יהוה ויהיו שכרים חצבים וחרשים לחדש בית יהוה וגם לחרשי ברזל ונחשת לחזק את בית יהוה

13 E os que dirigiam a obra faziam que a reparação da obra fosse crescendo pelas suas mãos, e restauraram a Casa de Deus ao seu estado, e a fortaleceram.

13 ויעשו עשי המלאכה ותעל ארוכה למלאכה בידם ויעמידו את בית האלהים על מתכנתו ויאמצהו

14 E, depois de acabarem, trouxeram o resto do dinheiro diante do rei e de Joiada e dele fizeram utensílios para a Casa do SENHOR, e objetos para ministrar e oferecer, e perfumadores e vasos de ouro e de prata. E continuamente sacrificaram holocaustos na Casa do SENHOR, todos os dias de Joiada.

14 וככלותם הביאו לפני המלך ויהוידע את שאר הכסף ויעשהו כלים לבית יהוה כלי שרת והעלות וכפות וכלי זהב וכסף ויהיו מעלים עלות בבית יהוה תמיד כל ימי יהוידע

15 E envelheceu Joiada e morreu farto de dias; era da idade de cento e trinta anos quando morreu.

15 ויזקן יהוידע וישבע ימים וימת בן מאה ושלשים שנה במותו

16 E o sepultaram na Cidade de Davi, com os reis, porque tinha feito bem em Israel e para com Deus e a sua casa.

16 ויקברהו בעיר דויד עם המלכים כי עשה טובה בישראל ועם האלהים וביתו

17 Porém, depois da morte de Joiada, vieram os príncipes de Judá e prostraram-se perante o rei; e o rei os ouviu.

17 ואחרי מות יהוידע באו שרי יהודה וישתחוו למלך אז שמע המלך אליהם

18 E deixaram a Casa do SENHOR, Deus de seus pais, e serviram às imagens do bosque e aos ídolos; então, veio grande ira sobre Judá e Jerusalém por causa desta sua culpa.

18 ויעזבו את בית יהוה אלהי אבותיהם ויעבדו את האשרים ואת העצבים ויהי קצף על יהודה וירושלם באשמתם זאת

19 Porém enviou profetas entre eles, para os fazer tornar ao SENHOR, os quais protestaram contra eles; mas eles não deram ouvidos.

19 וישלח בהם נבאים להשיבם אל יהוה ויעידו בם ולא האזינו

20 E o Espírito de Deus revestiu a Zacarias, filho do sacerdote Joiada, o qual se pôs em pé acima do povo e lhes disse Assim diz Deus Por que transgredis os mandamentos do SENHOR? Portanto, não prosperareis; porque deixastes o SENHOR, também ele vos deixará.

20 ורוח אלהים לבשה את זכריה בן יהוידע הכהן ויעמד מעל לעם ויאמר להם כה אמר האלהים למה אתם עברים את מצות יהוה ולא תצליחו כי עזבתם את יהוה ויעזב אתכם

21 E eles conspiraram contra ele e o apedrejaram com pedras, por mandado do rei, no pátio da Casa do SENHOR.

21 ויקשרו עליו וירגמהו אבן במצות המלך בחצר בית יהוה

22 Assim, o rei Joás não se lembrou da beneficência que Joiada, pai de Zacarias, lhe fizera; porém matou-lhe o filho, o qual, morrendo, disse O SENHOR o verá e o requererá.

22 ולא זכר יואש המלך החסד אשר עשה יהוידע אביו עמו ויהרג את בנו וכמותו אמר ירא יהוה וידרש

23 E sucedeu, no decurso de um ano, que o exército da Síria subiu contra ele, e vieram a Judá e a Jerusalém, e destruíram dentre o povo a todos os príncipes do povo, e todo o seu despojo enviaram ao rei de Damasco.

23 ויהי לתקופת השנה עלה עליו חיל ארם ויבאו אל יהודה וירושלם וישחיתו את כל שרי העם מעם וכל שללם שלחו למלך דרמשק

24 Porque, ainda que o exército dos siros viera com poucos homens, contudo, o SENHOR deu nas suas mãos um exército de grande multidão, porquanto deixaram ao SENHOR, Deus de seus pais. Assim executaram os juízos de Deus contra Joás.

24 כי במצער אנשים באו חיל ארם ויהוה נתן בידם חיל לרב מאד כי עזבו את יהוה אלהי אבותיהם ואת יואש עשו שפטים

25 E, retirando-se dele (porque em grandes enfermidades o deixaram), seus servos conspiraram contra ele, por causa do sangue do filho do sacerdote Joiada, e o mataram na sua cama, e morreu; e o sepultaram na Cidade de Davi, porém não o sepultaram nos sepulcros dos reis.

25 ובלכתם ממנו כי עזבו אתו במחליים רבים התקשרו עליו עבדיו בדמי בני יהוידע הכהן ויהרגהו על מטתו וימת ויקברהו בעיר דויד ולא קברהו בקברות המלכים

26 Estes, pois, foram os que conspiraram contra ele Zabade, filho de Simeate, a amonita, e Jozabade, filho de Sinrite, a moabita.

26 ואלה המתקשרים עליו זבד בן שמעת העמונית ויהוזבד בן שמרית המואבית

27 E, quanto a seus filhos, e à grandeza do cargo que se lhe impôs, e ao estabelecimento da Casa de Deus, eis que está escrito no livro da história dos reis. E Amazias, seu filho, reinou em seu lugar.

27 ובניו ורב המשא עליו ויסוד בית האלהים הנם כתובים על מדרש ספר המלכים וימלך אמציהו בנו תחתיו

II Crônicas 25

1 Era Amazias da idade de vinte e cinco anos quando começou a reinar e reinou vinte e nove anos em Jerusalém; e era o nome de sua mãe Jeoadã, de Jerusalém.

1 בן עשרים וחמש שנה מלך אמציהו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו יהועדן מירושלים

2 E fez o que era reto aos olhos do SENHOR, porém não com coração inteiro.

2 ויעש הישר בעיני יהוה רק לא בלבב שלם

3 Sucedeu, pois, que, sendo-lhe o reino já confirmado, matou os seus servos que feriram o rei, seu pai;

3 ויהי כאשר חזקה הממלכה עליו ויהרג את עבדיו המכים את המלך אביו

4 porém não matou os seus filhos, mas fez como na Lei está escrito, no livro de Moisés, como o SENHOR ordenou, dizendo Não morrerão os pais pelos filhos, nem os filhos morrerão pelos pais; mas cada um morrerá pelo seu pecado.

4 ואת בניהם לא המית כי ככתוב בתורה בספר משה אשר צוה יהוה לאמר לא ימותו אבות על בנים ובנים לא ימותו על אבות כי איש בחטאו ימותו

5 E Amazias ajuntou a Judá e o pôs segundo as casas dos pais, por chefes de milhares e por chefes de centenas, por todo o Judá e Benjamim; e os numerou de vinte anos e daí para cima e achou deles trezentos mil escolhidos que saíam ao exército e levavam lança e escudo.

5 ויקבץ אמציהו את יהודה ויעמידם לבית אבות לשרי האלפים ולשרי המאות לכל יהודה ובנימן ויפקדם למבן עשרים שנה ומעלה וימצאם שלש מאות אלף בחור יוצא צבא אחז רמח וצנה

6 Também de Israel tomou a soldo cem mil varões valentes, por
cem talentos de prata.

6 וישכר מישראל מאה אלף גבור חיל במאה ככר כסף

7 Porém um homem de Deus veio a ele, dizendo Ó rei, não
deixes ir contigo o exército de Israel, porque o SENHOR não é
com Israel, a saber, com os filhos de Efraim.

7 ואיש האלהים בא אליו לאמר המלך אל יבא עמך צבא ישראל כי אין
יהוה עם ישראל כל בני אפרים

8 Se porém, fores, faze-o, esforça-te para a peleja; Deus te fará
cair diante do inimigo, porque força há em Deus para ajudar e
para fazer cair.

8 כי אם בא אתה עשה חזק למלחמה יכשילך האלהים לפני אויב כי יש
כח באלהים לעזור ולהכשיל

9 E disse Amazias ao homem de Deus Que se fará, pois, dos cem
talentos de prata que dei às tropas de Israel? E disse o homem
de Deus Mais tem o SENHOR que te dar do que isso.

9 ויאמר אמציהו לאיש האלהים ומה לעשות למאת הככר אשר נתתי
לגדוד ישראל ויאמר איש האלהים יש ליהוה לתת לך הרבה מזה

10 Então, separou Amazias as tropas que lhe tinham vindo de
Efraim, para que se fossem ao seu lugar; pelo que se acendeu a
sua ira contra Judá, e voltaram para o seu lugar em ardor de ira.

10 ויבדילם אמציהו להגדוד אשר בא אליו מאפרים ללכת למקומם ויחר
אפם מאד ביהודה וישובו למקומם בחרי אף

11 Esforçou-se, pois, Amazias, e conduziu o seu povo, e foi-se ao
vale do Sal; e feriu dos filhos de Seir dez mil.

11 ואמציהו התחזק וינהג את עמו וילך גיא המלח ויך את בני שעיר עשרת אלפים

12 Também os filhos de Judá prenderam vivos dez mil, e os trouxeram ao cume da rocha, e do mais alto da rocha os lançaram abaixo, e todos arrebentaram.

12 ועשרת אלפים חיים שבו בני יהודה ויביאום לראש הסלע וישליכום מראש הסלע וכלם נבקעו

13 Porém os homens das tropas que Amazias despedira para que não fossem com ele à peleja deram sobre as cidades de Judá, desde Samaria até Bete-Horom; e feriram deles três mil e saquearam grande despojo.

13 ובני הגדוד אשר השיב אמציהו מלכת עמו למלחמה ויפשטו בערי יהודה משמרון ועד בית חורון ויכו מהם שלשת אלפים ויבזו בזה רבה

14 E sucedeu que, depois que Amazias veio da matança dos edomitas, trouxe consigo os deuses dos filhos de Seir, tomou-os por seus deuses, e prostrou-se diante deles, e queimou-lhes incenso.

14 ויהי אחרי בוא אמציהו מהכות את אדומים ויבא את אלהי בני שעיר ויעמידם לו לאלהים ולפניהם ישתחוה ולהם יקטר

15 Então, a ira do SENHOR se acendeu contra Amazias, e mandou-lhe um profeta, que lhe disse Por que buscaste deuses do povo, que a seu povo não livraram das tuas mãos?

15 ויחר אף יהוה באמציהו וישלח אליו נביא ויאמר לו למה דרשת את אלהי העם אשר לא הצילו את עמם מידך

16 E sucedeu que, falando-lhe ele, lhe respondeu Puseram-te por conselheiro do rei? Cala-te, por que te feririam? Então, o profeta

parou e disse Bem vejo eu que já Deus deliberou destruir-te, porquanto fizeste isso e não deste ouvidos a meu conselho.

16 ויהי בדברו אליו ויאמר לו הליועץ למלך נתנוך חדל לך למה יכוך ויחדל הנביא ויאמר ידעתי כי יעץ אלהים להשחיתך כי עשית זאת ולא שמעת לעצתי

17 E, tendo tomado conselho, Amazias, rei de Judá, enviou a Joás, filho de Jeoacaz, filho de Jeú, rei de Israel, a dizer Vem, vejamo-nos face a face.

17 ויועץ אמציהו מלך יהודה וישלח אל יואש בן יהואחז בן יהוא מלך ישראל לאמר לך נתראה פנים

18 Porém Joás, rei de Israel, mandou dizer a Amazias, rei de Judá O cardo que estava no Líbano mandou dizer ao cedro que estava no Líbano Dá tua filha a meu filho por mulher; porém os animais do campo que estão no Líbano passaram e pisaram o cardo.

18 וישלח יואש מלך ישראל אל אמציהו מלך יהודה לאמר החוח אשר בלבנון שלח אל הארז אשר בלבנון לאמר תנה את בתך לבני לאשה ותעבר חית השדה אשר בלבנון ותרמס את החוח

19 Tu dizes Eis que tenho ferido os edomitas, e elevou-se o teu coração, para te gloriares; agora, pois, fica em tua casa; por que te meterias no mal, para caíres tu e Judá contigo?

19 אמרת הנה הכית את אדום ונשאך לבך להכביד עתה שבה בביתך למה תתגרה ברעה ונפלת אתה ויהודה עמך

20 Porém Amazias não lhe deu ouvidos, porque isto vinha de Deus, para entregá-los nas mãos dos seus inimigos, porquanto buscaram os deuses dos edomitas.

20 ולא שמע אמציהו כי מהאלהים היא למען תתם ביד כי דרשו את אלהי אדום

21 E Joás, rei de Israel, subiu; e ele e Amazias, rei de Judá, viram-se face a face em Bete-Semes, que está em Judá.

21 ויעל יואש מלך ישראל ויתראו פנים הוא ואמציהו מלך יהודה בבית שמש אשר ליהודה

22 E Judá foi ferido diante de Israel, e foi cada um para as suas tendas.

22 וינגף יהודה לפני ישראל וינסו איש לאהליו

23 E Joás, rei de Israel, prendeu a Amazias, rei de Judá, filho de Joás, o filho de Jeoacaz, em Bete-Semes, e o trouxe a Jerusalém; e derribou o muro de Jerusalém, desde a Porta de Efraim até à Porta da Esquina, um trecho de quatrocentos côvados.

23 ואת אמציהו מלך יהודה בן יואש בן יהואחז תפש יואש מלך ישראל בבית שמש ויביאהו ירושלם ויפרץ בחומת ירושלם משער אפרים עד שער הפונה ארבע מאות אמה

24 Também tomou todo o ouro, e a prata, e todos os utensílios que se acharam na Casa de Deus com Obede-Edom, e os tesouros da casa do rei, e os reféns e voltou para Samaria.

24 וכל הזהב והכסף ואת כל הכלים הנמצאים בבית האלהים עם עבד אדום ואת אצרות בית המלך ואת בני התערבות וישב שמרון

25 E viveu Amazias, filho de Joás, rei de Judá, depois da morte de Joás, filho de Jeoacaz, rei de Israel, quinze anos.

25 ויחי אמציהו בן יואש מלך יהודה אחרי מות יואש בן יהואחז מלך ישראל חמש עשרה שנה

26 Quanto ao mais dos atos de Amazias, tanto os primeiros como os últimos, eis que, porventura, não estão escritos no livro da história dos reis de Judá e de Israel?

26 ויתר דברי אמציהו הראשנים והאחרונים הלא הנם כתובים על ספר מלכי יהודה וישראל

27 E, desde o tempo que Amazias se desviou do SENHOR, conspiraram contra ele em Jerusalém, porém ele fugiu para Laquis; mas enviaram após ele a Laquis e o mataram ali.

27 ומעת אשר סר אמציהו מאחרי יהוה ויקשרו עליו קשר בירושלם וינס לכישה וישלחו אחריו לכישה וימיתהו שם

28 E o trouxeram sobre cavalos e o sepultaram com seus pais na Cidade de Davi.

28 וישאהו על הסוסים ויקברו אתו עם אבתיו בעיר יהודה

II Crônicas 26

1 Então, todo o povo tomou a Uzias, que era da idade de dezesseis anos, e o fez rei em lugar de Amazias, seu pai.

1 ויקחו כל עם יהודה את עזיהו והוא בן שש עשרה שנה וימליכו אתו תחת אביו אמציהו

2 Este edificou a Elate e a restituiu a Judá, depois que o rei adormeceu com seus pais.

2 הוא בנה את אילות וישיבה ליהודה אחרי שכב המלך עם אבתיו

3 Era Uzias da idade de dezesseis anos quando começou a reinar e cinquenta e cinco anos reinou em Jerusalém; e era o nome de sua mãe Jecolias, de Jerusalém.

3 בן שש עשרה שנה עזיהו במלכו וחמשים ושתים שנה מלך בירושלם ושם אמו יכיליה מן ירושלם

4 E fez o que era reto aos olhos do SENHOR, conforme tudo o que fizera Amazias, seu pai.

4 ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה אמציהו אביו

5 Porque deu-se a buscar a Deus nos dias de Zacarias, sábio nas visões de Deus; e, nos dias em que buscou o SENHOR, Deus o fez prosperar.

5 ויהי לדרש אלהים בימי זכריהו המבין בראת האלהים ובימי דרשו את יהוה הצליחו האלהים

6 Porque saiu, e guerreou contra os filisteus, e quebrou o muro de Gate, e o muro de Jabné, e o muro de Asdode, e edificou cidades em Asdode e entre os filisteus.

6 ויצא וילחם בפלשתים ויפרץ את חומת גת ואת חומת יבנה ואת חומת אשדוד ויבנה ערים באשדוד ובפלשתים

7 E Deus o ajudou contra os filisteus, e contra os arábios que habitavam em Gur-Baal, e contra os meunitas.

7 ויעזרהו האלהים על פלשתים ועל הערביים הישבים בגור בעל והמעונים

8 E os amonitas deram presentes a Uzias, e o seu renome foi espalhado até à entrada do Egito, porque se fortificou altamente.

8 ויתנו העמונים מנחה לעזיהו וילך שמו עד לבוא מצרים כי החזיק עד למעלה

9 Também Uzias edificou torres em Jerusalém, à Porta da Esquina, à Porta do Vale e aos ângulos e as fortificou.

9 ויבן עזיהו מגדלים בירושלם על שער הפנה ועל שער הגיא ועל המקצוע ויחזקם

10 Também edificou torres no deserto e cavou muitos poços, porque tinha muito gado, tanto nos vales como nas campinas,

lavradores e vinhateiros, nos montes e nos campos férteis, porque era amigo da agricultura.

10 ויבן מגדלים במדבר ויחצב ברות רבים כי מקנה רב היה לו ובשפלה ובמישור אכרים וכרמים בהרים ובכרמל כי אהב אדמה היה

11 Tinha também Uzias um exército de homens destros nas armas, que saíam à guerra, em tropas, segundo o número da lista feita por mão de Jeiel, chanceler, e Maaséias, oficial, debaixo das mãos de Hananias, um dos príncipes do rei.

11 ויהי לעזיהו חיל עשה מלחמה יוצאי צבא לגדוד במספר פקדתם ביד יעואל הסופר ומעשיהו השוטר על יד חנניהו משרי המלך

12 Todo o número dos chefes dos pais, varões valentes, era de dois mil e seiscentos.

12 כל מספר ראשי האבות לגבורי חיל אלפים ושש מאות

13 E, debaixo das suas ordens, havia um exército guerreiro de trezentos e sete mil e quinhentos homens, que faziam a guerra com força belicosa, para ajudar o rei contra os inimigos.

13 ועל ידם חיל צבא שלש מאות אלף ושבעת אלפים וחמש מאות עושי מלחמה בכח חיל לעזר למלך על האויב

14 E preparou-lhes Uzias, para todo o exército, escudos, e lanças, e capacetes, e couraças, e arcos, e até fundas para atirar pedras.

14 ויכן להם עזיהו לכל הצבא מגנים ורמחים וכובעים ושרינות וקשתות ולאבני קלעים

15 Também fez em Jerusalém máquinas da invenção de engenheiros, que estivessem nas torres e nos cantos, para atirarem flechas e grandes pedras; e voou a sua fama até muito longe, porque foi maravilhosamente ajudado até que se tornou forte.

15 ויעש בירושלם חשבנות מחשבת חושב להיות על המגדלים ועל הפנות
לירוא בחצים ובאבנים גדלות ויצא שמו עד למרחוק כי הפליא להעזר עד
כי חזק

16 Mas, havendo-se já fortificado, exaltou-se o seu coração até se
corromper; e transgrediu contra o SENHOR, seu Deus, porque
entrou no templo do SENHOR para queimar incenso no altar do
incenso.

16 וכחזקתו גבה לבו עד להשחית וימעל ביהוה אלהיו ויבא אל היכל
יהוה להקטיר על מזבח הקטרת

17 Porém o sacerdote Azarias entrou após ele, e, com ele, oitenta
sacerdotes do SENHOR, varões valentes.

17 ויבא אחריו עזריהו הכהן ועמו כהנים ליהוה שמונים בני חיל

18 E resistiram ao rei Uzias e lhe disseram A ti, Uzias, não
compete queimar incenso perante o SENHOR, mas aos
sacerdotes, filhos de Arão, que são consagrados para queimar
incenso; sai do santuário, porque transgrediste; e não será isso
para honra tua da parte do SENHOR Deus.

18 ויעמדו על עזיהו המלך ויאמרו לו לא לך עזיהו להקטיר ליהוה כי
לכהנים בני אהרן המקדשים להקטיר צא מן המקדש כי מעלת ולא לך
לכבוד מיהוה אלהים

19 Então, Uzias se indignou e tinha o incensário na sua mão para
queimar incenso; indignando-se ele, pois, contra os sacerdotes, a
lepra lhe saiu à testa perante os sacerdotes, na Casa do SENHOR,
junto ao altar do incenso.

19 ויזעף עזיהו ובידו מקטרת להקטיר ובזעפו עם הכהנים והצרעת זרחה
במצחו לפני הכהנים בבית יהוה מעל למזבח הקטרת

20 Então, o sumo sacerdote Azarias olhou para ele, como também todos os sacerdotes, e eis que já estava leproso na sua testa, e apressuradamente o lançaram fora; e até ele mesmo se deu pressa a sair, visto que o SENHOR o ferira.

20 ויפן אליו עזריהו כהן הראש וכל הכהנים והנה הוא מצרע במצחו ויבהלוהו משם וגם הוא נדחף לצאת כי נגעו יהוה

21 Assim ficou leproso o rei Uzias até ao dia da sua morte; e morou, por ser leproso, numa casa separada, porque foi excluído da Casa do SENHOR; e Jotão, seu filho, tinha a seu cargo a casa do rei, julgando o povo da terra.

21 ויהי עזיהו המלך מצרע עד יום מותו וישב בית החפשות מצרע כי נגזר מבית יהוה ויותם בנו על בית המלך שופט את עם הארץ

22 Quanto ao mais dos atos de Uzias, tanto os primeiros como os derradeiros, o profeta Isaías, filho de Amoz, o escreveu.

22 ויתר דברי עזיהו הראשנים והאחרנים כתב ישעיהו בן אמוץ הנביא

23 E dormiu Uzias com seus pais, e o sepultaram com seus pais no campo do sepulcro que era dos reis, porque disseram Leproso é. E Jotão, seu filho, reinou em seu lugar.

23 וישכב עזיהו עם אבתיו ויקברו אתו עם אבתיו בשדה הקבורה אשר למלכים כי אמרו מצורע הוא וימלך יותם בנו תחתיו

II Crônicas 27

1 Tinha Jotão vinte e cinco anos de idade quando começou a reinar e dezesseis anos reinou em Jerusalém; e era o nome de sua mãe Jerusa, filha de Zadoque.

1 בן עשרים וחמש שנה יותם במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו ירושה בת צדוק

2 E fez o que era reto aos olhos do SENHOR, conforme tudo o que fizera Uzias, seu pai, exceto que não entrou no templo do SENHOR, e ainda o povo se corrompia.

2 ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה עזיהו אביו רק לא בא אל היכל יהוה ועוד העם משחיתים

3 Ele edificou a Porta Alta da Casa do SENHOR e edificou muito sobre o muro de Ofel.

3 הוא בנה את שער בית יהוה העליון ובחומת העפל בנה לרב

4 Edificou cidades nas montanhas de Judá e edificou nos bosques castelos e torres.

4 וערים בנה בהר יהודה ובחרשים בנה בירניות ומגדלים

5 Ele também guerreou contra o rei dos filhos de Amom e prevaleceu sobre eles, de modo que os filhos de Amom, naquele ano, lhe deram cem talentos de prata, e dez mil coros de trigo, e dez mil de cevada; isso lhe trouxeram os filhos de Amom também no segundo e no terceiro ano.

5 והוא נלחם עם מלך בני עמון ויחזק עליהם ויתנו לו בני עמון בשנה ההיא מאה ככר כסף ועשרת אלפים כרים חטים ושעורים עשרת אלפים זאת השיבו לו בני עמון ובשנה השנית והשלשית

6 Assim se fortificou Jotão, porque dirigiu os seus caminhos na presença do SENHOR, seu Deus.

6 ויתחזק יותם כי הכין דרכיו לפני יהוה אלהיו

7 O resto, pois, dos atos de Jotão, e todas as suas guerras, e os seus caminhos, eis que tudo está escrito no livro da história dos reis de Israel e de Judá.

7 ויתר דברי יותם וכל מלחמתיו ודרכיו הנם כתובים על ספר מלכי ישראל
ויהודה

8 Tinha vinte e cinco anos de idade quando começou a reinar e dezesseis anos reinou em Jerusalém.

8 בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם

9 E dormiu Jotão com seus pais, e o sepultaram na Cidade de Davi; e Acaz, seu filho, reinou em seu lugar.

9 וישכב יותם עם אבתיו ויקברו אתו בעיר דויד וימלך אחז בנו תחתיו

II Crônicas 28

1 Tinha Acaz vinte anos de idade quando começou a reinar e dezesseis anos reinou em Jerusalém; e não fez o que era reto aos olhos do SENHOR, como Davi, seu pai.

1 בן עשרים שנה אחז במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ולא עשה
הישר בעיני יהוה כדויד אביו

2 Antes, andou nos caminhos dos reis de Israel e, demais disso, fez imagens fundidas a baalins.

2 וילך בדרכי מלכי ישראל וגם מסכות עשה לבעלים

3 Também queimou incenso no vale do Filho de Hinom, e queimou os seus filhos, conforme as abominações dos gentios que o SENHOR tinha desterrado de diante dos filhos de Israel.

3 והוא הקטיר בגיא בן הנם ויבער את בניו באש כתעבות הגוים אשר
הריש יהוה מפני בני ישראל

4 Também sacrificou e queimou incenso nos altos e nos outeiros, como também debaixo de toda árvore verde.

4 ויזבח ויקטר בבמות ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן

5 Pelo que o SENHOR, seu Deus, o entregou nas mãos do rei dos siros, os quais o feriram e levaram dele em cativeiro uma grande multidão de presos, que trouxeram a Damasco; também foi entregue nas mãos do rei de Israel, o qual o feriu com grande ferida.

5 ויתנהו יהוה אלהיו ביד מלך ארם ויכו בו וישבו ממנו שביה גדולה ויביאו דרמשק וגם ביד מלך ישראל נתן ויך בו מכה גדולה

6 Porque Peca, filho de Remalias, matou num dia em Judá cento e vinte mil, todos homens belicosos, porquanto deixaram o SENHOR, Deus de seus pais.

6 ויהרג פקח בן רמליהו ביהודה מאה ועשרים אלף ביום אחד הכל בני חיל בעזבם את יהוה אלהי אבותם

7 E Zicri, varão potente de Efraim, matou a Maaséias, filho do rei, e a Azricão, o mordomo, e a Elcana, o segundo depois do rei.

7 ויהרג זכרי גבור אפרים את מעשיהו בן המלך ואת עזריקם נגיד הבית ואת אלקנה משנה המלך

8 E os filhos de Israel levaram presos de seus irmãos duzentos mil, mulheres, filhos e filhas; e saquearam também deles grande despojo e trouxeram o despojo para Samaria.

8 וישבו בני ישראל מאחיהם מאתים אלף נשים בנים ובנות וגם שלל רב בזזו מהם ויביאו את השלל לשמרון

9 E estava ali um profeta do SENHOR cujo nome era Obede, o qual saiu ao encontro do exército que vinha para Samaria e lhe disse Eis que, irando-se o SENHOR, Deus de vossos pais, contra Judá, os entregou nas vossas mãos, e vós os matastes com uma raiva tal, que chegou até aos céus.

9 ושם היה נביא ליהוה עדד שמו ויצא לפני הצבא הבא לשמרון ויאמר
להם הנה בחמת יהוה אלהי אבותיכם על יהודה נתנם בידכם ותהרגו בם
בזעף עד לשמים הגיע

10 E, agora, vós cuidais em sujeitar a vós os filhos de Judá e Jerusalém, como cativos e cativas; porventura, não sois vós mesmos aqueles entre os quais há culpas contra o SENHOR, vosso Deus?

10 ועתה בני יהודה וירושלם אתם אמרים לכבש לעבדים ולשפחות לכם
הלא רק אתם עמכם אשמות ליהוה אלהיכם

11 Agora, pois, ouvi-me e tornai a enviar os prisioneiros que trouxestes presos de vossos irmãos, porque o ardor da ira do SENHOR está sobre vós.

11 ועתה שמעוני והשיבו השביה אשר שביתם מאחיכם כי חרון אף יהוה
עליכם

12 Então, alguns homens dentre os chefes dos filhos de Efraim, Azarias, filho de Joanã, Berequias, filho de Mesilemote, e Jeizquias, filho de Salum, e Amasa, filho de Hadlai, se levantaram contra os que voltavam da batalha.

12 ויקמו אנשים מראשי בני אפרים עזריהו בן יהוחנן ברכיהו בן משלמות
ויחזקיהו בן שלם ועמשא בן חדלי על הבאים מן הצבא

13 E lhes disseram Não fareis entrar aqui estes presos, porque, em relação à nossa culpa contra o SENHOR, vós intentais acrescentar mais a nossos pecados e a nossas culpas, sendo que já temos tanta culpa, e já o ardor da ira está sobre Israel.

13 ויאמרו להם לא תביאו את השביה הנה כי לאשמת יהוה עלינו אתם
אמרים להסיף על חטאתינו ועל אשמתינו כי רבה אשמה לנו וחרון אף על
ישראל

14 Então, os homens armados deixaram os presos e o despojo diante dos maiorais e de toda a congregação.

14 ויעזב החלוץ את השביה ואת הבזה לפני השרים וכל הקהל

15 E os homens que foram apontados por seus nomes se levantaram, e tomaram os presos, e vestiram do despojo a todos os que dentre eles estavam nus; e os vestiram, e os calçaram, e lhes deram de comer e de beber, e os ungiram; e a todos os que estavam fracos levaram sobre jumentos e os levaram a Jericó, a Cidade das Palmeiras, a seus irmãos; depois, voltaram para Samaria.

15 ויקמו האנשים אשר נקבו בשמות ויחזיקו בשביה וכל מערמיהם הלבישו מן השלל וילבשום וינעלום ויאכלום וישקום ויסכום וינהלום בחמרים לכל כושל ויביאום ירחו עיר התמרים אצל אחיהם וישובו שמרון

16 Naquele tempo, o rei Acaz mandou pedir aos reis da Assíria, que o ajudassem.

16 בעת ההיא שלח המלך אחז על מלכי אשור לעזר לו

17 Além disso, também os edomitas vieram, e feriram a Judá, e levaram presos em cativeiro.

17 ועוד אדומים באו ויכו ביהודה וישבו שבי

18 Também os filisteus deram sobre as cidades da campina e do Sul de Judá e tomaram Bete-Semes, e Aijalom, e Gederote, e Socó, e os lugares da sua jurisdição, e Timna, e os lugares da sua jurisdição, e Ginzo, e os lugares da sua jurisdição; e habitaram ali.

18 ופלשתים פשטו בערי השפלה והנגב ליהודה וילכדו את בית שמש ואת אילון ואת הגדרות ואת שוכו ובנותיה ואת תמנה ובנותיה ואת גמזו ואת בנתיה וישבו שם

19 Porque o SENHOR humilhou a Judá por causa de Acaz, rei de
Israel, porque Acaz desviara a Judá, que de todo se dera a
prevaricar contra o SENHOR.

19 כי הכניע יהוה את יהודה בעבור אחז מלך ישראל כי הפריע ביהודה
ומעול מעל ביהוה

20 E veio a ele Tiglate-Pileser, rei da Assíria; porém o pôs em
aperto e não o fortaleceu.

20 ויבא עליו תלגת פלנאסר מלך אשור ויצר לו ולא חזקו

21 Porque Acaz tomou uma porção da Casa do SENHOR, e da
casa do rei, e dos príncipes e a deu ao rei da Assíria; porém não o
ajudou.

21 כי חלק אחז את בית יהוה ואת בית המלך והשרים ויתן למלך אשור
ולא לעזרה לו

22 E, ao tempo em que este o apertou, então, ainda mais
transgrediu contra o SENHOR; ele mesmo, o rei Acaz.

22 ובעת הצר לו ויוסף למעול ביהוה הוא המלך אחז

23 Porque sacrificou aos deuses de Damasco, que o feriram, e
disse Visto que os deuses dos reis da Síria os ajudam, eu lhes
sacrificarei, para que me ajudem. Porém eles foram a sua ruína e
de todo o Israel.

23 ויזבח לאלהי דרמשק המכים בו ויאמר כי אלהי מלכי ארם הם מעזרים
אותם להם אזבח ויעזרוני והם היו לו להכשילו ולכל ישראל

24 E ajuntou Acaz os utensílios da Casa de Deus, e os fez em
pedaços, e fechou as portas da Casa do SENHOR, e fez para si
altares em todos os cantos de Jerusalém.

24 ויאסף אחז את כלי בית האלהים ויקצץ את כלי בית האלהים ויסגר את דלתות בית יהוה ויעש לו מזבחות בכל פנה בירושלם

25 Também em cada cidade de Judá fez altos para queimar incenso a outros deuses; assim provocou à ira o SENHOR, Deus de seus pais.

25 ובכל עיר ועיר ליהודה עשה במות לקטר לאלהים אחרים ויכעס את יהוה אלהי אבתיו

26 O resto, pois, de seus atos e de todos os seus caminhos, tanto os primeiros como os derradeiros, eis que está escrito no livro da história dos reis de Judá e de Israel.

26 ויתר דבריו וכל דרכיו הראשנים והאחרונים הנם כתובים על ספר מלכי יהודה וישראל

27 E dormiu Acaz com seus pais, e o sepultaram na cidade, em Jerusalém, porém não o puseram nos sepulcros dos reis de Israel; e Ezequias, seu filho, reinou em seu lugar.

27 וישכב אחז עם אבתיו ויקברהו בעיר בירושלם כי לא הביאהו לקברי מלכי ישראל וימלך יחזקיהו בנו תחתיו

II Crônicas 29

1 Tinha Ezequias vinte e cinco anos de idade quando começou a reinar e reinou vinte e nove anos em Jerusalém; e era o nome de sua mãe Abia, filha de Zacarias.

1 יחזקיהו מלך בן עשרים וחמש שנה ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו אביה בת זכריהו

2 E fez o que era reto aos olhos do SENHOR, conforme tudo quanto fizera Davi, seu pai.

2 ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה דויד אביו

3 Ele, no ano primeiro do seu reinado, no mês primeiro, abriu as portas da Casa do SENHOR e as reparou.

3 הוא בשנה הראשונה למלכו בחדש הראשון פתח את דלתות בית יהוה ויחזקם

4 E trouxe os sacerdotes e os levitas, e os ajuntou na praça oriental,

4 ויבא את הכהנים ואת הלוים ויאספם לרחוב המזרח

5 e lhes disse Ouvi-me, ó levitas! Santificai-vos, agora, e santificai a Casa do SENHOR, Deus de vossos pais, e tirai do santuário a imundícia.

5 ויאמר להם שמעוני הלוים עתה התקדשו וקדשו את בית יהוה אלהי אבתיכם והוציאו את הנדה מן הקדש

6 Porque nossos pais transgrediram, e fizeram o que era mal aos olhos do SENHOR, nosso Deus, e o deixaram; e desviaram o rosto do tabernáculo do SENHOR e lhe voltaram as costas.

6 כי מעלו אבתינו ועשו הרע בעיני יהוה אלהינו ויעזבהו ויסבו פניהם ממשכן יהוה ויתנו ערף

7 Também fecharam as portas do alpendre, e apagaram as lâmpadas, e não queimaram incenso, nem ofereceram holocaustos no santuário ao Deus de Israel.

7 גם סגרו דלתות האולם ויכבו את הנרות וקטרת לא הקטירו ועלה לא העלו בקדש לאלהי ישראל

8 Pelo que veio grande ira do SENHOR sobre Judá e Jerusalém, e os entregou à perturbação, à assolação, e ao assobio, como vós o estais vendo com os vossos olhos.

8 ויהי קצף יהוה על יהודה וירושלם ויתנם לזועה לשמה ולשרקה כאשר
אתם ראים בעיניכם

9 Porque eis que nossos pais caíram à espada, e nossos filhos, e nossas filhas, e nossas mulheres estiveram por isso em cativeiro.

9 והנה נפלו אבותינו בחרב ובנינו ובנותינו ונשינו בשבי על זאת

10 Agora, me tem vindo ao coração que façamos um concerto com o SENHOR, Deus de Israel; para que se desvie de nós o ardor na sua ira.

10 עתה עם לבבי לכרות ברית ליהוה אלהי ישראל וישב ממנו חרון אפו

11 Agora, filhos meus, não sejais negligentes, pois o SENHOR vos tem escolhido para estardes diante dele para os servirdes, e para serdes seus ministros, e para queimardes incenso.

11 בני עתה אל תשלו כי בכם בחר יהוה לעמד לפניו לשרתו ולהיות לו
משרתים ומקטרים

12 Então, se levantaram os levitas Maate, filho de Amasai, e Joel, filho de Azarias, dos filhos dos coatitas; e, dos filhos de Merari, Quis, filho de Abdi, e Azarias, filho de Jealelel; e, dos gersonitas, Joá, filho de Zima, e Éden, filho de Joá;

12 ויקמו הלוים מחת בן עמשי ויואל בן עזריהו מן בני הקהתי ומן בני
מררי קיש בן עבדי ועזריהו בן יהללאל ומן הגרשני יואח בן זמה ועדן בן
יואח

13 e, dentre os filhos de Elisafã, Sinri e Jeiel; e, dentre os filhos de Asafe, Zacarias e Matanias;

13 ומן בני אליצפן שמרי ויעואל ומן בני אסף זכריהו ומתניהו

14 e, dentre os filhos de Hemã, Jeiel e Simei; e, dentre os filhos de Jedutum, Semaías e Uziel.

14 ומן בני הימן יחואל ושמעי ומן בני ידותון שמעיה ועזיאל

15 E ajuntaram seus irmãos, e santificaram-se, e vieram conforme o mandado do rei, pelas palavras do SENHOR, para purificarem a Casa do SENHOR.

15 ויאספו את אחיהם ויתקדשו ויבאו כמצות המלך בדברי יהוה לטהר בית יהוה

16 E os sacerdotes entraram dentro da Casa do SENHOR, para a purificar, e tiraram para fora, ao pátio da Casa do SENHOR, toda a imundícia que acharam no templo do SENHOR; e os levitas a tomaram, para a levarem para fora, ao ribeiro de Cedrom.

16 ויבאו הכהנים לפנימה בית יהוה לטהר ויוציאו את כל הטמאה אשר מצאו בהיכל יהוה לחצר בית יהוה ויקבלו הלוים להוציא לנחל קדרון חוצה

17 Começaram, pois, a santificar ao primeiro do mês primeiro, e, ao oitavo dia do mês, vieram ao alpendre do SENHOR e santificaram a Casa do SENHOR em oito dias; e, no dia décimo-sexto do primeiro mês, acabaram.

17 ויחלו באחד לחדש הראשון לקדש וביום שמונה לחדש באו לאולם יהוה ויקדשו את בית יהוה לימים שמונה וביום ששה עשר לחדש הראשון כלו

18 Então, entraram para dentro, ao rei Ezequias, e disseram Já purificamos toda a Casa do SENHOR, como também o altar do holocausto com todos os seus utensílios e a mesa da proposição com todos os seus objetos.

18 ויבואו פנימה אל חזקיהו המלך ויאמרו טהרנו את כל בית יהוה את מזבח העולה ואת כל כליו ואת שלחן המערכת ואת כל כליו

19 Também todos os objetos que o rei Acaz, no seu reinado, lançou fora, na sua transgressão, já preparamos e santificamos; e eis que estão diante do altar do SENHOR.

19 ואת כל הכלים אשר הזניח המלך אחז במלכותו במעלו הכנו והקדשנו והנם לפני מזבח יהוה

20 Então, o rei Ezequias se levantou de madrugada, e ajuntou os maiorais da cidade, e subiu à Casa do SENHOR.

20 וישכם יחזקיהו המלך ויאסף את שרי העיר ויעל בית יהוה

21 E trouxeram sete novilhos, e sete carneiros, e sete cordeiros, e sete bodes, para sacrifício expiatório, pelo reino, e pelo santuário, e por Judá, e Ezequias disse aos filhos de Arão, os sacerdotes, que os oferecessem sobre o altar do SENHOR.

21 ויביאו פרים שבעה ואילים שבעה וכבשים שבעה וצפירי עזים שבעה לחטאת על הממלכה ועל המקדש ועל יהודה ויאמר לבני אהרן הכהנים להעלות על מזבח יהוה

22 E eles mataram os bois, e os sacerdotes tomaram o sangue e o aspergiram sobre o altar; também mataram os carneiros, e aspergiram o sangue sobre o altar; semelhantemente, mataram os cordeiros e aspergiram o sangue sobre o altar.

22 וישחטו הבקר ויקבלו הכהנים את הדם ויזרקו המזבחה וישחטו האלים ויזרקו הדם המזבחה וישחטו הכבשים ויזרקו הדם המזבחה

23 Então, trouxeram os bodes para sacrifício pelo pecado, perante o rei e a congregação, e lhes impuseram as mãos.

23 ויגישו את שעירי החטאת לפני המלך והקהל ויסמכו ידיהם עליהם

24 E os sacerdotes os mataram e, com o seu sangue, fizeram expiação do pecado sobre o altar, para reconciliar a todo o Israel,

porque o rei tinha ordenado que se fizesse aquele holocausto e sacrifício pelo pecado por todo o Israel.

24 וישחטום הכהנים ויחטאו את דמם המזבחה לכפר על כל ישראל כי לכל ישראל אמר המלך העולה והחטאת

25 E pôs os levitas na Casa do SENHOR com címbalos, com alaúdes e com harpas, conforme o mandado de Davi e de Gade, o vidente do rei, e do profeta Natã, porque este mandado veio do SENHOR, por mão de seus profetas.

25 ויעמד את הלוים בית יהוה במצלתים בנבלים ובכנרות במצות דויד וגד חזה המלך ונתן הנביא כי ביד יהוה המצוה ביד נביאיו

26 Estavam, pois, os levitas em pé com os instrumentos de Davi, e os sacerdotes, com as trombetas.

26 ויעמדו הלוים בכלי דויד והכהנים בחצצרות

27 E deu ordem Ezequias que oferecessem o holocausto sobre o altar, e, ao tempo em que começou o holocausto, começou também o canto do SENHOR, com as trombetas e com os instrumentos de Davi, rei de Israel.

27 ויאמר חזקיהו להעלות העלה להמזבח ובעת החל העולה החל שיר יהוה והחצצרות ועל ידי כלי דויד מלך ישראל

28 E toda a congregação se prostrou quando cantavam o canto, e as trombetas tocavam; tudo isso, até o holocausto se acabar.

28 וכל הקהל משתחוים והשיר משורר והחצצרות מחצצרים הכל עד לכלות העלה

29 E, acabando de o oferecer, o rei e todos quantos com ele se acharam se prostraram e adoraram.

29 וככלות להעלות כרעו המלך וכל הנמצאים אתו וישתחוו

30 Então, o rei Ezequias e os maiorais disseram aos levitas que louvassem ao SENHOR com as palavras de Davi e de Asafe, o vidente. E o louvaram com alegria, e se inclinaram, e adoraram.

30 ויאמר יחזקיהו המלך והשרים ללוים להלל ליהוה בדברי דויד ואסף החזה ויהללו עד לשמחה ויקדו וישתחוו

31 E respondeu Ezequias e disse Agora, vos consagrastes ao SENHOR; chegai-vos e trazei sacrifícios e ofertas de louvor à Casa do SENHOR. E a congregação trouxe sacrifícios e ofertas de louvor, e todo o que tinha essa vontade do coração trouxe holocaustos.

31 ויען יחזקיהו ויאמר עתה מלאתם ידכם ליהוה גשו והביאו זבחים ותודות לבית יהוה ויביאו הקהל זבחים ותודות וכל נדיב לב עלות

32 E o número dos holocaustos que a congregação trouxe foi de setenta bois, cem carneiros, duzentos cordeiros; tudo isso, em holocausto para o SENHOR.

32 ויהי מספר העלה אשר הביאו הקהל בקר שבעים אילים מאה כבשים מאתים לעלה ליהוה כל אלה

33 Houve também, de coisas consagradas, seiscentos bois e três mil ovelhas.

33 והקדשים בקר שש מאות וצאן שלשת אלפים

34 Eram, porém, os sacerdotes mui poucos e não podiam esfolar a todos os holocaustos; pelo que seus irmãos, os levitas, os ajudaram, até a obra se acabar e até que os outros sacerdotes se santificaram; porque os levitas foram mais retos de coração para se santificarem do que os sacerdotes.

34 רק הכהנים היו למעט ולא יכלו להפשיט את כל העלות ויחזקום
אחיהם הלוים עד כלות המלאכה ועד יתקדשו הכהנים כי הלוים ישרי
לבב להתקדש מהכהנים

35 E houve também holocaustos em abundância, com a gordura das ofertas pacíficas e com as ofertas de vinho para os holocaustos. Assim, se estabeleceu o ministério da Casa do SENHOR.

35 וגם עלה לרב בחלבי השלמים ובנסכים לעלה ותכון עבודת בית יהוה

36 E Ezequias e todo o povo se alegraram por causa daquilo que Deus tinha preparado para o povo; porque apressuradamente se fez esta obra.

36 וישמח יחזקיהו וכל העם על ההכין האלהים לעם כי בפתאם היה
הדבר

II Crônicas 30

1 Depois disso, Ezequias enviou mensageiros por todo o Israel e Judá e escreveu também cartas a Efraim e a Manassés que viessem à Casa do SENHOR, a Jerusalém, para celebrarem a Páscoa ao SENHOR, Deus de Israel.

1 וישלח יחזקיהו על כל ישראל ויהודה וגם אגרות כתב על אפרים ומנשה
לבוא לבית יהוה בירושלם לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל

2 Porque o rei tivera conselho com os seus maiorais e com toda a congregação em Jerusalém para celebrarem a Páscoa no segundo mês.

2 ויועץ המלך ושריו וכל הקהל בירושלם לעשות הפסח בחדש השני

3 Porquanto, no mesmo tempo, não a puderam celebrar, porque se não tinham santificado bastantes sacerdotes, e o povo se não tinha ajuntado em Jerusalém.

3 כי לא יכלו לעשתו בעת ההיא כי הכהנים לא התקדשו למדי והעם לא נאספו לירושלם

4 E foi isso reto aos olhos do rei e aos olhos de toda a congregação.

4 ויישר הדבר בעיני המלך ובעיני כל הקהל

5 E ordenaram que se fizesse passar pregão por todo o Israel, desde Berseba até Dã, para que viessem a celebrar a Páscoa ao SENHOR, Deus de Israel, a Jerusalém; porque muitos a não tinham celebrado como estava escrito.

5 ויעמידו דבר להעביר קול בכל ישראל מבאר שבע ועד דן לבוא לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל בירושלם כי לא לרב עשו ככתוב

6 Foram, pois, os correios com as cartas das mãos do rei e dos seus príncipes por todo o Israel e Judá e segundo o mandado do rei, dizendo Filhos de Israel, convertei-vos ao SENHOR, Deus de Abraão, de Isaque e de Israel, para que ele se volte para aqueles de vós que escaparam e escaparam das mãos dos reis da Assíria.

6 וילכו הרצים באגרות מיד המלך ושריו בכל ישראל ויהודה וכמצות המלך לאמר בני ישראל שובו אל יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל וישב אל הפליטה הנשארת לכם מכף מלכי אשור

7 E não sejais como vossos pais e como vossos irmãos, que transgrediram contra o SENHOR, Deus de seus pais, pelo que os pôs em assolação como o vedes.

7 ואל תהיו כאבותיכם וכאחיכם אשר מעלו ביהוה אלהי אבותיהם ויתנם לשמה כאשר אתם ראים

8 Não endureçais, agora, a vossa cerviz, como vossos pais; dai a mão ao SENHOR, e vinde ao santuário que ele santificou para sempre, e servi ao SENHOR, vosso Deus, para que o ardor da sua ira se desvie de vós.

8 עתה אל תקשו ערפכם כאבותיכם תנו יד ליהוה ובאו למקדשו אשר הקדיש לעולם ועבדו את יהוה אלהיכם וישב מכם חרון אפו

9 Porque, em vos convertendo ao SENHOR, vossos irmãos e vossos filhos acharão misericórdia perante os que os levaram cativos e tornarão a esta terra; porque o SENHOR, vosso Deus, é piedoso e misericordioso e não desviará de vós o rosto, se vos converterdes a ele.

9 כי בשובכם על יהוה אחיכם ובניכם לרחמים לפני שוביהם ולשוב לארץ הזאת כי חנון ורחום יהוה אלהיכם ולא יסיר פנים מכם אם תשובו אליו

10 E os correios foram passando de cidade em cidade, pela terra de Efraim e Manassés até Zebulom; porém riram-se e zombaram deles.

10 ויהיו הרצים עברים מעיר לעיר בארץ אפרים ומנשה ועד זבלון ויהיו משחיקים עליהם ומלעגים בם

11 Todavia, alguns de Aser, e de Manassés, e de Zebulom se humilharam e vieram a Jerusalém.

11 אך אנשים מאשר ומנשה ומזבלון נכנעו ויבאו לירושלם

12 E em Judá esteve a mão de Deus, dando-lhes um só coração, para fazerem o mandado do rei e dos príncipes, conforme a palavra do SENHOR.

12 גם ביהודה היתה יד האלהים לתת להם לב אחד לעשות מצות המלך והשרים בדבר יהוה

13 E ajuntou-se em Jerusalém muito povo para celebrar a Festa dos Pães Asmos, no segundo mês; uma mui grande congregação.

13 ויאספו ירושלם עם רב לעשות את חג המצות בחדש השני קהל לרב מאד

14 E levantaram-se, e tiraram os altares que havia em Jerusalém, e também tiraram todos os vasos de incenso, e os lançaram no ribeiro de Cedrom.

14 ויקמו ויסירו את המזבחות אשר בירושלם ואת כל המקטרות הסירו וישליכו לנחל קדרון

15 Então, sacrificaram a Páscoa no dia décimo-quarto do segundo mês; e os sacerdotes e levitas se envergonharam, e se santificaram, e trouxeram holocaustos à Casa do SENHOR.

15 וישחטו הפסח בארבעה עשר לחדש השני והכהנים והלוים נכלמו ויתקדשו ויביאו עלות בית יהוה

16 E puseram-se no seu lugar, segundo o seu costume, conforme a Lei de Moisés, o homem de Deus; e os sacerdotes aspergiam o sangue, tomando-o das mãos dos levitas.

16 ויעמדו על עמדם כמשפטם כתורת משה איש האלהים הכהנים זרקים את הדם מיד הלוים

17 Porque havia muitos na congregação que se não tinham santificado; pelo que os levitas estavam encarregados de matarem os cordeiros da Páscoa por todo aquele que não estava limpo, para o santificarem ao SENHOR.

17 כי רבת בקהל אשר לא התקדשו והלוים על שחיטת הפסחים לכל לא טהור להקדיש ליהוה

18 Porque uma multidão do povo, muitos de Efraim e Manassés, Issacar e Zebulom, se não tinham purificado e, contudo, comeram a Páscoa, não como está escrito; porém Ezequias orou por eles, dizendo O SENHOR, que é bom, faça reconciliação com aquele

18 כי מרבית העם רבת מאפרים ומנשה יששכר וזבלון לא הטהרו כי אכלו את הפסח בלא ככתוב כי התפלל יחזקיהו עליהם לאמר יהוה הטוב יכפר בעד

19 que tem preparado o coração para buscar ao SENHOR Deus, o Deus de seus pais, ainda que não esteja purificado segundo a purificação do santuário.

19 כל לבבו הכין לדרוש האלהים יהוה אלהי אבותיו ולא כטהרת הקדש

20 E ouviu o SENHOR a Ezequias e sarou o povo.

20 וישמע יהוה אל יחזקיהו וירפא את העם

21 E os filhos de Israel que se acharam em Jerusalém celebraram a Festa dos Pães Asmos sete dias, com grande alegria; e os levitas e os sacerdotes louvaram bem alto ao SENHOR, dia após dia.

21 ויעשו בני ישראל הנמצאים בירושלם את חג המצות שבעת ימים בשמחה גדולה ומהללים ליהוה יום ביום הלוים והכהנים בכלי עז ליהוה

22 E Ezequias falou benignamente a todos os levitas que tinham entendimento no bom conhecimento do SENHOR; e comeram as ofertas da solenidade por sete dias, oferecendo ofertas pacíficas e louvando ao SENHOR, Deus de seus pais.

22 וידבר יחזקיהו על לב כל הלוים המשכילים שכל טוב ליהוה ויאכלו את המועד שבעת הימים מזבחים זבחי שלמים ומתודים ליהוה אלהי אבותיהם

23 E, tendo toda a congregação conselho para celebrarem outros sete dias, celebraram ainda sete dias com alegria.

23 ויועצו כל הקהל לעשות שבעת ימים אחרים ויעשו שבעת ימים שמחה

24 Porque Ezequias, rei de Judá, apresentou à congregação mil novilhos e sete mil ovelhas; e os príncipes apresentaram à congregação mil novilhos e dez mil ovelhas; e os sacerdotes se santificaram em grande número.

24 כי חזקיהו מלך יהודה הרים לקהל אלף פרים ושבעת אלפים צאן והשרים הרימו לקהל פרים אלף וצאן עשרת אלפים ויתקדשו כהנים לרב

25 E alegraram-se toda a congregação de Judá, e os sacerdotes, e os levitas, e toda a congregação de todos os que vieram de Israel, como também os estrangeiros que vieram da terra de Israel e os que habitavam em Judá.

25 וישמחו כל קהל יהודה והכהנים והלוים וכל הקהל הבאים מישראל והגרים הבאים מארץ ישראל והיושבים ביהודה

26 E houve grande alegria em Jerusalém, porque, desde os dias de Salomão, filho de Davi, rei de Israel, tal não houve em Jerusalém.

26 ותהי שמחה גדולה בירושלם כי מימי שלמה בן דויד מלך ישראל לא כזאת בירושלם

27 Então, os sacerdotes e os levitas se levantaram e abençoaram o povo; e a sua voz foi ouvida, porque a sua oração chegou até à sua santa habitação, aos céus.

27 ויקמו הכהנים הלוים ויברכו את העם וישמע בקולם ותבוא תפלתם למעון קדשו לשמים

II Crônicas 31

1 E, acabando tudo isso, todos os israelitas que ali se achavam saíram às cidades de Judá e quebraram as estátuas, cortaram os bosques e derribaram os altos e altares por todo o Judá e Benjamim, como também em Efraim e Manassés, até que tudo destruíram; então, tornaram todos os filhos de Israel, cada um para sua possessão, para as cidades deles.

1 וככלות כל זאת יצאו כל ישראל הנמצאים לערי יהודה וישברו המצבות ויגדעו האשרים וינתצו את הבמות ואת המזבחת מכל יהודה ובנימן ובאפרים ומנשה עד לכלה וישובו כל בני ישראל איש לאחזתו לעריהם

2 E estabeleceu Ezequias as turmas dos sacerdotes e levitas, segundo as suas turmas, a cada um segundo o seu ministério; aos sacerdotes e levitas para o holocausto e para as ofertas pacíficas, para ministrarem, e louvarem, e cantarem às portas dos arraiais do SENHOR.

2 ויעמד יחזקיהו את מחלקות הכהנים והלוים על מחלקותם איש כפי עבדתו לכהנים וללוים לעלה ולשלמים לשרת ולהדות ולהלל בשערי מחנות יהוה

3 Também estabeleceu a parte da fazenda do rei para os holocaustos, e para os holocaustos da manhã e da tarde, e para os holocaustos dos sábados, e das Festas da Lua Nova, e das solenidades, como está escrito na Lei do SENHOR.

3 ומנת המלך מן רכושו לעלות לעלות הבקר והערב והעלות לשבתות ולחדשים ולמעדים ככתוב בתורת יהוה

4 E ordenou ao povo, moradores de Jerusalém, que desse a parte dos sacerdotes e levitas, para que se pudessem dedicar à Lei do SENHOR.

4 ויאמר לעם ליושבי ירושלם לתת מנת הכהנים והלוים למען יחזקו בתורת יהוה

5 E, depois que essa ordem se divulgou, os filhos de Israel trouxeram muitas primícias de trigo, e de mosto, e de azeite, e de mel, e de toda a novidade do campo; também os dízimos de tudo trouxeram em abundância.

5 וכפרץ הדבר הרבו בני ישראל ראשית דגן תירוש ויצהר ודבש וכל תבואת שדה ומעשר הכל לרב הביאו

6 E os filhos de Israel e de Judá que habitavam nas cidades de Judá também trouxeram dízimos das vacas e das ovelhas e dízimos das coisas sagradas que foram consagradas ao SENHOR, seu Deus; e fizeram muitos montões.

6 ובני ישראל ויהודה היושבים בערי יהודה גם הם מעשר בקר וצאן ומעשר קדשים המקדשים ליהוה אלהיהם הביאו ויתנו ערמות ערמות

7 No terceiro mês, começaram a fazer os primeiros montões e no sétimo mês acabaram.

7 בחדש השלשי החלו הערמות ליסוד ובחדש השביעי כלו

8 Vindo, pois, Ezequias e os príncipes e vendo aqueles montões, bendisseram ao SENHOR e ao seu povo de Israel.

8 ויבאו יחזקיהו והשרים ויראו את הערמות ויברכו את יהוה ואת עמו ישראל

9 E perguntou Ezequias aos sacerdotes e aos levitas acerca daqueles montões.

9 וידרש יחזקיהו על הכהנים והלוים על הערמות

10 E Azarias, o sumo sacerdote da casa de Zadoque, lhe falou, dizendo Desde que esta oferta se começou a trazer à Casa do SENHOR, houve o que comer e de que se fartar e ainda sobejo em abundância, porque o SENHOR abençoou ao seu povo, e sobejou esta abastança.

10 ויאמר אליו עזריהו הכהן הראש לבית צדוק ויאמר מהחל התרומה לביא בית יהוה אכול ושבוע והותר עד לרוב כי יהוה ברך את עמו והנותר את ההמון הזה

11 Então, disse Ezequias que se preparassem câmaras na Casa do SENHOR, e as prepararam.

11 ויאמר יחזקיהו להכין לשכות בבית יהוה ויכינו

12 Ali, meteram fielmente as ofertas, e os dízimos, e as coisas consagradas; e isso estava a cargo de Conanias, o levita maioral, e Simei, seu irmão, o segundo.

12 ויביאו את התרומה והמעשר והקדשים באמונה ועליהם נגיד כונניהו הלוי ושמעי אחיהו משנה

13 Jeiel, e Azarias, e Naate, e Asael, e Jerimote, e Jozabade, e Eliel, e Ismaquias, e Maate, e Benaia eram superintendentes sob a direção de Conanias e Simei, seu irmão, por mandado do rei Ezequias e de Azarias, maioral da Casa de Deus.

13 ויחיאל ועזיזיהו ונחת ועשהאל וירימות ויוזבד ואליאל ויסמכיהו ומחת ובניהו פקידים מיד כונניהו ושמעי אחיו במפקד יחזקיהו המלך ועזריהו נגיד בית האלהים

14 E Coré, filho de Imna, o levita, porteiro da banda do oriente, estava encarregado das ofertas voluntárias a Deus, para distribuir as ofertas alçadas do SENHOR e as coisas santíssimas.

14 וקורא בן ימנה הלוי השוער למזרחה על נדבות האלהים לתת תרומת יהוה וקדשי הקדשים

15 E debaixo das suas ordens estavam Éden, e Miniamim, e Jesua, e Semaías, e Amarias, e Secanias, nas cidades dos sacerdotes, para distribuírem com fidelidade a seus irmãos, segundo as suas turmas, tanto aos pequenos como aos grandes;

15 ועל ידו עדן ומנימן וישוע ושמעיהו אמריהו ושכניהו בערי הכהנים
באמונה לתת לאחיהם במחלקות כגדול כקטן

16 além dos que estavam contados pelas genealogias dos varões, da idade de três anos e daí para cima, a todos os que entravam na Casa do SENHOR, para a obra de cada dia no seu dia pelo seu ministério nas suas guardas, segundo as suas turmas,

16 מלבד התיחשם לזכרים מבן שלוש שנים ולמעלה לכל הבא לבית יהוה
לדבר יום ביומו לעבודתם במשמרותם כמחלקותיהם

17 e os que estavam contados pelas genealogias dos sacerdotes, segundo a casa de seus pais, como também os levitas, da idade de vinte anos e daí para cima, nas suas guardas, segundo as suas turmas;

17 ואת התיחש הכהנים לבית אבותיהם והלוים מבן עשרים שנה
ולמעלה במשמרותיהם במחלקותיהם

18 como também conforme as genealogias, com todas as suas crianças, e suas mulheres, e seus filhos, e suas filhas, por toda a congregação, porque, com fidelidade, estes se santificavam nas coisas consagradas.

18 ולהתיחש בכל טפם נשיהם ובניהם ובנותיהם לכל קהל כי באמונתם
יתקדשו קדש

19 Também dentre os filhos de Arão havia sacerdotes nos campos dos arrabaldes das suas cidades, em cada cidade, homens que foram contados pelo seu nome para distribuírem as porções a todo varão entre os sacerdotes e a todos os que estavam contados pelas genealogias entre os levitas.

19 ולבני אהרן הכהנים בשדי מגרש עריהם בכל עיר ועיר אנשים אשר
נקבו בשמות לתת מנות לכל זכר בכהנים ולכל התיחש בלוים

20 E assim fez Ezequias em todo o Judá; e fez o que era bom, e reto, e verdadeiro perante o SENHOR, seu Deus.

20 ויעש כזאת יחזקיהו בכל יהודה ויעש הטוב והישר והאמת לפני יהוה אלהיו

21 E em toda obra que começou no serviço da Casa de Deus, e na lei, e nos mandamentos, para buscar a seu Deus, com todo o seu coração o fez e prosperou.

21 ובכל מעשה אשר החל בעבודת בית האלהים ובתורה ובמצוה לדרש לאלהיו בכל לבבו עשה והצליח

II Crônicas 32

1 Depois dessas coisas e dessa fidelidade, veio Senaqueribe, rei da Assíria, e entrou em Judá, e acampou-se contra as cidades fortes, e intentou separá-las para si.

1 אחרי הדברים והאמת האלה בא סנחריב מלך אשור ויבא ביהודה ויחן על הערים הבצרות ויאמר לבקעם אליו

2 Vendo, pois, Ezequias que Senaqueribe vinha e que o seu rosto era de guerra contra Jerusalém,

2 וירא יחזקיהו כי בא סנחריב ופניו למלחמה על ירושלם

3 teve conselho com os seus príncipes e os seus varões, para que se tapassem as fontes das águas que havia fora da cidade; e eles o ajudaram.

3 ויועץ עם שריו וגבריו לסתום את מימי העינות אשר מחוץ לעיר ויעזרוהו

4 Assim, muito povo se ajuntou e tapou todas as fontes, como também o ribeiro que se estendia pelo meio da terra. E disseram Por que viriam os reis da Assíria e achariam tantas águas?

4 ויקבצו עם רב ויסתמו את כל המעינות ואת הנחל השוטף בתוך הארץ לאמר למה יבואו מלכי אשור ומצאו מים רבים

5 E ele se fortificou, e edificou todo o muro quebrado até às torres, e levantou o outro muro para fora, e fortificou a Milo na Cidade de Davi, e fez armas e escudos em abundância.

5 ויתחזק ויבן את כל החומה הפרוצה ויעל על המגדלות ולחוצה החומה אחרת ויחזק את המלוא עיר דויד ויעש שלח לרב ומגנים

6 E pôs oficiais de guerra sobre o povo, e ajuntou-os a si na praça da porta da cidade, e falou-lhes ao coração, dizendo

6 ויתן שרי מלחמות על העם ויקבצם אליו אל רחוב שער העיר וידבר על לבבם לאמר

7 Esforçai-vos e tende bom ânimo; não temais, nem vos espanteis por causa do rei da Assíria, nem por causa de toda a multidão que está com ele, porque há um maior conosco do que com ele.

7 חזקו ואמצו אל תיראו ואל תחתו מפני מלך אשור ומלפני כל ההמון אשר עמו כי עמנו רב מעמו

8 Com ele está o braço de carne, mas conosco, o SENHOR, nosso Deus, para nos ajudar e para guerrear nossas guerras. E o povo descansou nas palavras de Ezequias, rei de Judá.

8 עמו זרוע בשר ועמנו יהוה אלהינו לעזרנו ולהלחם מלחמתנו ויסמכו העם על דברי יחזקיהו מלך יהודה

9 Depois disso, Senaqueribe, rei da Assíria, enviou os seus servos a Jerusalém (ele, porém, estava diante de Laquis, com todo o seu domínio), a Ezequias, rei de Judá, e a todo o Judá que estava em Jerusalém, dizendo

9 אחר זה שלח סנחריב מלך אשור עבדיו ירושלימה והוא על לכיש וכל
ממשלתו עמו על יחזקיהו מלך יהודה ועל כל יהודה אשר בירושלם לאמר

10 Assim diz Senaqueribe, rei da Assíria Em que confiais vós, que vos ficais na fortaleza em Jerusalém?

10 כה אמר סנחריב מלך אשור על מה אתם בטחים וישבים במצור
בירושלם

11 Porventura, não vos incita Ezequias, para morrerdes à fome e à sede, dizendo O SENHOR, nosso Deus, nos livrará das mãos do rei da Assíria?

11 הלא יחזקיהו מסית אתכם לתת אתכם למות ברעב ובצמא לאמר
יהוה אלהינו יצילנו מכף מלך אשור

12 Não é Ezequias o mesmo que tirou os seus altos e os seus altares e falou a Judá e a Jerusalém, dizendo Diante do único altar vos prostrareis e sobre ele queimareis incenso?

12 הלא הוא יחזקיהו הסיר את במתיו ואת מזבחתיו ויאמר ליהודה
ולירושלם לאמר לפני מזבח אחד תשתחוו ועליו תקטירו

13 Não sabeis vós o que eu e meus pais fizemos a todos os povos das terras? Porventura, puderam de qualquer maneira os deuses das nações daquelas terras livrar a sua terra das minhas mãos?

13 הלא תדעו מה עשיתי אני ואבותי לכל עמי הארצות היכול יכלו אלהי
גוי הארצות להציל את ארצם מידי

14 Qual é, de todos os deuses daquelas nações que meus pais destruíram, que pôde livrar o seu povo das minhas mãos, para que vosso Deus vos possa livrar das minhas mãos?

14 מי בכל אלהי הגוים האלה אשר החרימו אבותי אשר יכול להציל את
עמו מידי כי יוכל אלהיכם להציל אתכם מידי

15 Agora, pois, não vos engane Ezequias, nem vos incite assim, nem lhe deis crédito, porque nenhum deus de nação alguma, nem de reino algum pôde livrar o seu povo das minhas mãos, nem das mãos de meus pais, quanto menos vos poderá livrar o vosso Deus das minhas mãos.

15 ועתה אל ישיא אתכם חזקיהו ואל יסית אתכם כזאת ואל תאמינו לו כי לא יוכל כל אלוה כל גוי וממלכה להציל עמו מידי ומיד אבותי אף כי אלהיכם לא יצילו אתכם מידי

16 Também seus servos falaram ainda mais contra o SENHOR Deus e contra Ezequias, o seu servo.

16 ועוד דברו עבדיו על יהוה האלהים ועל יחזקיהו עבדו

17 Escreveu também cartas, para blasfemar do SENHOR, Deus de Israel, e para falar contra ele, dizendo Assim como os deuses das nações das terras não livraram o seu povo das minhas mãos, assim também o Deus de Ezequias não livrará o seu povo das minhas mãos.

17 וספרים כתב לחרף ליהוה אלהי ישראל ולאמר עליו לאמר כאלהי גוי הארצות אשר לא הצילו עמם מידי כן לא יציל אלהי יחזקיהו עמו מידי

18 E clamaram em alta voz em judaico contra o povo de Jerusalém que estava em cima do muro, para os atemorizarem e os perturbarem, para tomarem a cidade.

18 ויקראו בקול גדול יהודית על עם ירושלם אשר על החומה ליראם ולבהלם למען ילכדו את העיר

19 E falaram do Deus de Jerusalém, como dos deuses dos povos da terra, obras das mãos dos homens.

19 וידברו אל אלהי ירושלם כעל אלהי עמי הארץ מעשה ידי האדם

20 Porém o rei Ezequias e o profeta Isaías, filho de Amoz, oraram por causa disso e clamaram ao céu.

20 ויתפלל יחזקיהו המלך וישעיהו בן אמוץ הנביא על זאת ויזעקו השמים

21 Então, o SENHOR enviou um anjo que destruiu todos os varões valentes, e os príncipes, e os chefes no arraial do rei da Assíria; e este tornou com vergonha de rosto à sua terra; e, entrando na casa de seu deus, os mesmos que descenderam dele o mataram ali à espada.

21 וישלח יהוה מלאך ויכחד כל גבור חיל ונגיד ושר במחנה מלך אשור וישב בבשת פנים לארצו ויבא בית אלהיו ומיציאו מעיו שם הפילהו בחרב

22 Assim livrou o SENHOR a Ezequias e aos moradores de Jerusalém das mãos de Senaqueribe, rei da Assíria, e das mãos de todos; e de todos os lados os guiou.

22 ויושע יהוה את יחזקיהו ואת ישבי ירושלם מיד סנחריב מלך אשור ומיד כל וינהלם מסביב

23 E muitos traziam presentes a Jerusalém, ao SENHOR, e coisas preciosíssimas a Ezequias, rei de Judá, de modo que, depois disso, foi exaltado perante os olhos de todas as nações.

23 ורבים מביאים מנחה ליהוה לירושלם ומגדנות ליחזקיהו מלך יהודה וינשא לעיני כל הגוים מאחרי כן

24 Naqueles dias, Ezequias adoeceu de morte e orou ao SENHOR, o qual lhe falou e lhe deu um sinal.

24 בימים ההם חלה יחזקיהו עד למות ויתפלל אל יהוה ויאמר לו ומופת נתן לו

25 Mas não correspondeu Ezequias ao benefício que se lhe fez, porque o seu coração se exaltou; pelo que veio grande indignação sobre ele e sobre Judá e Jerusalém.

25 ולא כגמל עליו השיב יחזקיהו כי גבה לבו ויהי עליו קצף ועל יהודה
וירושלם

26 Ezequias, porém, se humilhou pela soberba do seu coração, ele e os habitantes de Jerusalém; e a grande indignação do SENHOR não veio sobre eles, nos dias de Ezequias.

26 ויכנע יחזקיהו בגבה לבו הוא וישבי ירושלם ולא בא עליהם קצף יהוה
בימי יחזקיהו

27 E teve Ezequias riquezas e glória em grande abundância; e fizeram-se tesouros de prata, e de ouro, e de pedras preciosas, e de especiarias, e de escudos, e de tudo o que se podia desejar,

27 ויהי ליחזקיהו עשר וכבוד הרבה מאד ואצרות עשה לו לכסף ולזהב
ולאבן יקרה ולבשמים ולמגנים ולכל כלי חמדה

28 também armazéns para a colheita do trigo, e do mosto, e do azeite, e estrebarias para toda casta de animais, e currais para os rebanhos.

28 ומסכנות לתבואת דגן ותירוש ויצהר וארות לכל בהמה ובהמה ועדרים
לאורות

29 Edificou também cidades e possuiu ovelhas e vacas em abundância, porque Deus lhe tinha dado muitíssima fazenda.

29 וערים עשה לו ומקנה צאן ובקר לרב כי נתן לו אלהים רכוש רב מאד

30 Também o mesmo Ezequias tapou o manancial superior das águas de Giom e as fez correr por baixo para o ocidente da Cidade de Davi, porque Ezequias prosperou em toda a sua obra.

30 והוא יחזקיהו סתם את מוצא מימי גיחון העליון ויישרם למטה
מערבה לעיר דויד ויצלח יחזקיהו בכל מעשהו

31 Contudo, no negócio dos embaixadores dos príncipes da Babilônia que foram enviados a ele a perguntarem acerca do prodígio que se fez naquela terra, Deus o desamparou, para tentá-lo, para saber tudo o que havia no seu coração.

31 וכן במליצי שרי בבל המשלחים עליו לדרש המופת אשר היה בארץ עזבו האלהים לנסותו לדעת כל בלבבו

32 Quanto ao resto dos atos de Ezequias e às suas beneficências, eis que estão escritos na visão do profeta Isaías, filho de Amoz, e no livro da história dos reis de Judá e de Israel.

32 ויתר דברי יחזקיהו וחסדיו הנם כתובים בחזון ישעיהו בן אמוץ הנביא על ספר מלכי יהודה וישראל

33 E dormiu Ezequias com seus pais, e o sepultaram no mais alto dos sepulcros dos filhos de Davi; e todo o Judá e os habitantes de Jerusalém lhe fizeram honras na sua morte; e Manassés, seu filho, reinou em seu lugar.

33 וישכב יחזקיהו עם אבתיו ויקברהו במעלה קברי בני דויד וכבוד עשו לו במותו כל יהודה וישבי ירושלם וימלך מנשה בנו תחתיו

II Crônicas 33

1 Tinha Manassés doze anos de idade quando começou a reinar e cinquenta e cinco anos reinou em Jerusalém.

1 בן שתים עשרה שנה מנשה במלכו וחמשים וחמש שנה מלך בירושלם

2 E fez o que era mal aos olhos do SENHOR, conforme as abominações dos gentios que o SENHOR lançara de diante dos filhos de Israel.

2 ויעש הרע בעיני יהוה כתועבות הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל

3 Porque tornou a edificar os altos que Ezequias, seu pai, tinha derribado, e levantou altares a baalins, e fez bosques, e prostrou-se diante de todo o exército dos céus, e o serviu.

3 וישב ויבן את הבמות אשר נתץ יחזקיהו אביו ויקם מזבחות לבעלים ויעש אשרות וישתחו לכל צבא השמים ויעבד אתם

4 E edificou altares na Casa do SENHOR, da qual o SENHOR tinha dito Em Jerusalém estará o meu nome eternamente.

4 ובנה מזבחות בבית יהוה אשר אמר יהוה בירושלם יהיה שמי לעולם

5 Edificou altares a todo o exército dos céus, em ambos os pátios da Casa do SENHOR.

5 ויבן מזבחות לכל צבא השמים בשתי חצרות בית יהוה

6 Fez ele também passar os seus filhos pelo fogo no vale do Filho de Hinom, e usou de adivinhações, e de agouros, e de feitiçarias, e consultou adivinhos e encantadores, e fez muitíssimo mal aos olhos do SENHOR, para o provocar à ira.

6 והוא העביר את בניו באש בגי בן הנם ועונן ונחש וכשף ועשה אוב וידעוני הרבה לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו

7 Também pôs uma imagem esculpida, o ídolo que tinha feito, na Casa de Deus, da qual Deus tinha dito a Davi e a Salomão, seu filho Nesta casa, em Jerusalém, que escolhi dentre todas as tribos de Israel, porei eu o meu nome para sempre;

7 וישם את פסל הסמל אשר עשה בבית האלהים אשר אמר אלהים אל דויד ואל שלמה בנו בבית הזה ובירושלם אשר בחרתי מכל שבטי ישראל אשים את שמי לעילום

8 e nunca mais removerei o pé de Israel da terra que destinei a vossos pais, contanto que tenham cuidado de fazer tudo o que

eu lhes ordenei, conforme toda a lei, e estatutos, e juízos dados pelas mãos de Moisés.

8 ולא אוסיף להסיר את רגל ישראל מעל האדמה אשר העמדתי לאבתיכם רק אם ישמרו לעשות את כל אשר צויתים לכל התורה והחקים והמשפטים ביד משה

9 E Manassés tanto fez errar a Judá e aos moradores de Jerusalém, que fizeram pior do que as nações que o SENHOR tinha destruído de diante dos filhos de Israel.

9 ויתע מנשה את יהודה וישבי ירושלם לעשות רע מן הגוים אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל

10 E falou o SENHOR a Manassés e ao seu povo, porém não deram ouvidos.

10 וידבר יהוה אל מנשה ואל עמו ולא הקשיבו

11 Pelo que o SENHOR trouxe sobre eles os príncipes do exército do rei da Assíria, os quais prenderam Manassés entre os espinhais, e o amarraram com cadeias, e o levaram à Babilônia.

11 ויבא יהוה עליהם את שרי הצבא אשר למלך אשור וילכדו את מנשה בחחים ויאסרהו בנחשתים ויוליכהו בבלה

12 E ele, angustiado, orou deveras ao SENHOR, seu Deus, e humilhou-se muito perante o Deus de seus pais,

12 וכהצר לו חלה את פני יהוה אלהיו ויכנע מאד מלפני אלהי אבתיו

13 e lhe fez oração, e Deus se aplacou para com ele, e ouviu a sua súplica, e o tornou a trazer a Jerusalém, ao seu reino; então, reconheceu Manassés que o SENHOR é Deus.

13 ויתפלל אליו ויעתר לו וישמע תחנתו וישיבהו ירושלם למלכותו וידע מנשה כי יהוה הוא האלהים

14 E, depois disso edificou o muro de fora da Cidade de Davi, ao ocidente de Giom, no vale, e à entrada da Porta do Peixe, e à roda, até Ofel, e o levantou mui alto; também pôs oficiais valentes em todas as cidades fortes de Judá.

14 ואחרי כן בנה חומה חיצונה לעיר דויד מערבה לגיחון בנחל ולבוא בשער הדגים וסבב לעפל ויגביהה מאד וישם שרי חיל בכל הערים הבצרות ביהודה

15 E tirou da Casa do SENHOR os deuses estranhos e o ídolo, como também todos os altares que tinha edificado no monte da Casa do SENHOR e em Jerusalém e os lançou fora da cidade.

15 ויסר את אלהי הנכר ואת הסמל מבית יהוה וכל המזבחות אשר בנה בהר בית יהוה ובירושלם וישלך חוצה לעיר

16 E reparou o altar do SENHOR, e ofereceu sobre ele ofertas pacíficas e de louvor, e mandou a Judá que servisse ao SENHOR, Deus de Israel.

16 ויכן את מזבח יהוה ויזבח עליו זבחי שלמים ותודה ויאמר ליהודה לעבוד את יהוה אלהי ישראל

17 Mas ainda o povo sacrificava nos altos, mas somente ao SENHOR, seu Deus.

17 אבל עוד העם זבחים בבמות רק ליהוה אלהיהם

18 O resto, pois, dos atos de Manassés, e a sua oração ao seu Deus, e as palavras dos videntes que lhe falaram em nome do SENHOR, Deus de Israel, eis que estão no livro da história dos reis de Israel.

18 ויתר דברי מנשה ותפלתו אל אלהיו ודברי החזים המדברים אליו בשם יהוה אלהי ישראל הנם על דברי מלכי ישראל

19 E a sua oração, como Deus se aplacou para com ele, e todo o seu pecado, e a sua transgressão, e os lugares onde edificou altos e pôs bosques e imagens de escultura, antes que se humilhasse, eis que está tudo escrito nos livros dos videntes.

19 ותפלתו והעתר לו וכל חטאתו ומעלו והמקמות אשר בנה בהם במות והעמיד האשרים והפסלים לפני הכנעו הנם כתובים על דברי חוזי

20 E dormiu Manassés com seus pais, e o sepultaram em sua casa; Amom, seu filho, reinou em seu lugar.

20 וישכב מנשה עם אבתיו ויקברהו ביתו וימלך אמון בנו תחתיו

21 Era Amom da idade de vinte e dois anos quando começou a reinar e dois anos reinou em Jerusalém.

21 בן עשרים ושתים שנה אמון במלכו ושתים שנים מלך בירושלם

22 E fez o que era mal aos olhos do SENHOR, como havia feito Manassés, seu pai, porque Amom sacrificou a todas as imagens de escultura que Manassés, seu pai, tinha feito e as serviu.

22 ויעש הרע בעיני יהוה כאשר עשה מנשה אביו ולכל הפסילים אשר עשה מנשה אביו זבח אמון ויעבדם

23 Mas não se humilhou perante o SENHOR, como Manassés, seu pai, se humilhara; antes, multiplicou Amom os seus delitos.

23 ולא נכנע מלפני יהוה כהכנע מנשה אביו כי הוא אמון הרבה אשמה

24 E conspiraram contra ele os seus servos e o mataram em sua casa.

24 ויקשרו עליו עבדיו וימיתהו בביתו

25 Porém o povo da terra feriu todos quantos conspiraram contra o rei Amom e o povo da terra fez reinar em seu lugar a Josias, seu filho.

25 ויכו עם הארץ את כל הקשרים על המלך אמון וימליכו עם הארץ את יאשיהו בנו תחתיו

II Crônicas 34

1 Tinha Josias oito anos quando começou a reinar e trinta e um anos reinou em Jerusalém.

1 בן שמונה שנים יאשיהו במלכו ושלשים ואחת שנה מלך בירושלם

2 E fez o que era reto aos olhos do SENHOR e andou nos caminhos de Davi, seu pai, sem se desviar deles nem para a direita nem para a esquerda.

2 ויעש הישר בעיני יהוה וילך בדרכי דויד אביו ולא סר ימין ושמאול

3 Porque, no oitavo ano do seu reinado, sendo ainda moço, começou a buscar o Deus de Davi, seu pai; e, no duodécimo ano, começou a purificar a Judá e a Jerusalém dos altos, e dos bosques, e das imagens de escultura e de fundição.

3 ובשמונה שנים למלכו והוא עודנו נער החל לדרוש לאלהי דויד אביו ובשתים עשרה שנה החל לטהר את יהודה וירושלם מן הבמות והאשרים והפסלים והמסכות

4 E derribaram perante ele os altares de baalins; e cortou as imagens do sol, que estavam acima deles, e os bosques, e as imagens de escultura e de fundição quebrou, e reduziu a pó, e o aspergiu sobre as sepulturas dos que lhes tinham sacrificado.

4 וינתצו לפניו את מזבחות הבעלים והחמנים אשר למעלה מעליהם גדע והאשרים והפסלים והמסכות שבר והדק ויזרק על פני הקברים הזבחים להם

5 E os ossos dos sacerdotes queimou sobre os seus altares e purificou a Judá e a Jerusalém.

5 ועצמות כהנים שרף על מזבחותים ויטהר את יהודה ואת ירושלם

6 O mesmo fez nas cidades de Manassés, e de Efraim, e de Simeão, e ainda até Naftali, em seus lugares assolados, ao redor.

6 ובערי מנשה ואפרים ושמעון ועד נפתלי בהר בתיהם סביב

7 E, tendo derribado os altares, e os bosques, e as imagens de escultura, até reduzi-los a pó, e tendo cortado todas as imagens do sol em toda a terra de Israel, então, voltou para Jerusalém.

7 וינתץ את המזבחות ואת האשרים והפסלים כתת להדק וכל החמנים גדע בכל ארץ ישראל וישב לירושלם

8 E, no ano décimo-oitavo do seu reinado, havendo já purificado a terra e a casa, enviou a Safã, filho de Azalias, e a Maaséias, maioral da cidade, e a Joá, filho de Joacaz, registrador, para repararem a Casa do SENHOR, seu Deus.

8 ובשנת שמונה עשרה למלכו לטהר הארץ והבית שלח את שפן בן אצליהו ואת מעשיהו שר העיר ואת יואח בן יואחז המזכיר לחזק את בית יהוה אלהיו

9 E vieram a Hilquias, sumo sacerdote, e deram o dinheiro que se tinha trazido à Casa de Deus e que os levitas que guardavam o umbral tinham recolhido das mãos de Manassés, e de Efraim, e de todo o resto de Israel, como também de todo o Judá e Benjamim; e voltaram para Jerusalém.

9 ויבאו אל חלקיהו הכהן הגדול ויתנו את הכסף המובא בית אלהים אשר אספו הלוים שמרי הסף מיד מנשה ואפרים ומכל שארית ישראל ומכל יהודה ובנימן וישבי ירושלם

10 E o entregaram aos que dirigiam a obra e superintendiam sobre a Casa do SENHOR; e estes o deram aos que faziam a obra e trabalhavam na Casa do SENHOR, para consertarem e repararem a casa.

10 ויתנו על יד עשה המלאכה המפקדים בבית יהוה ויתנו אתו עושי המלאכה אשר עשים בבית יהוה לבדוק ולחזק הבית

11 E o deram aos mestres da obra e aos edificadores, para comprarem pedras lavradas e madeira para as junturas e para sobradarem as casas que os reis de Judá tinham destruído.

11 ויתנו לחרשים ולבנים לקנות אבני מחצב ועצים למחברות ולקרות את הבתים אשר השחיתו מלכי יהודה

12 E estes homens trabalhavam fielmente na obra; e os superintendentes sobre eles eram Jaate e Obadias, levitas, dos filhos de Merari, como também Zacarias e Mesulão, dos filhos dos coatitas, para adiantarem a obra, e outros levitas, todos que eram peritos em instrumentos de música.

12 והאנשים עשים באמונה במלאכה ועליהם מפקדים יחת ועבדיהו הלוים מן בני מררי וזכריה ומשלם מן בני הקהתים לנצח והלוים כל מבין בכלי שיר

13 Estavam também sobre os carregadores e os inspetores de todos os que trabalhavam em alguma obra; e, dentre os levitas, eram os escrivães, e os oficiais, e os porteiros.

13 ועל הסבלים ומנצחים לכל עשה מלאכה לעבודה ועבודה ומהלוים סופרים ושטרים ושוערים

14 E, tirando eles o dinheiro que se tinha trazido à Casa do SENHOR, Hilquias, o sacerdote, achou o livro da Lei do SENHOR, dada pelas mãos de Moisés.

14 ובהוציאם את הכסף המובא בית יהוה מצא חלקיהו הכהן את ספר תורת יהוה ביד משה

15 E Hilquias respondeu e disse a Safã, o escrivão Achei o livro da Lei na Casa do SENHOR. E Hilquias deu o livro a Safã.

15 ויען חלקיהו ויאמר אל שפן הסופר ספר התורה מצאתי בבית יהוה ויתן חלקיהו את הספר אל שפן

16 E Safã levou o livro ao rei e deu conta também ao rei, dizendo Teus servos fazem tudo quanto se lhes encomendou.

16 ויבא שפן את הספר אל המלך וישב עוד את המלך דבר לאמר כל אשר נתן ביד עבדיך הם עשים

17 E ajuntaram o dinheiro que se achou na Casa do SENHOR e o deram nas mãos dos superintendentes e nas mãos dos que faziam a obra.

17 ויתיכו את הכסף הנמצא בבית יהוה ויתנוהו על יד המפקדים ועל יד עושי המלאכה

18 Além disso, Safã, o escrivão, fez saber ao rei, dizendo O sacerdote Hilquias me deu um livro. E Safã leu nele perante o rei.

18 ויגד שפן הסופר למלך לאמר ספר נתן לי חלקיהו הכהן ויקרא בו שפן לפני המלך

19 Sucedeu, pois, que, ouvindo o rei as palavras da Lei, rasgou as suas vestes.

19 ויהי כשמע המלך את דברי התורה ויקרע את בגדיו

20 E o rei deu ordem a Hilquias, e a Aicão, filho de Safã, e a Abdom, filho de Mica, e a Safã, o escrivão, e a Asaías, ministro do rei, dizendo

20 ויצו המלך את חלקיהו ואת אחיקם בן שפן ואת עבדון בן מיכה ואת שפן הספר ואת עשיה עבד המלך לאמר

21 Ide, consultai ao SENHOR, por mim e pelos que restam em Israel e em Judá, sobre as palavras deste livro que se achou, porque grande é o furor do SENHOR, que se derramou sobre nós; porquanto nossos pais não guardaram a palavra do SENHOR, para fazerem conforme tudo quanto está escrito neste livro.

21 לכו דרשו את יהוה בעדי ובעד הנשאר בישראל וביהודה על דברי הספר אשר נמצא כי גדולה חמת יהוה אשר נתכה בנו על אשר לא שמרו אבותינו את דבר יהוה לעשות ככל הכתוב על הספר הזה

22 Então, Hilquias e os enviados do rei foram ter com a profetisa Hulda, mulher de Salum, filho de Tocate, filho de Harás, guarda das vestimentas (e habitava ela em Jerusalém na segunda parte); e falaram-lhe naquele sentido.

22 וילך חלקיהו ואשר המלך אל חלדה הנביאה אשת שלם בן תוקהת בן חסרה שומר הבגדים והיא יושבת בירושלם במשנה וידברו אליה כזאת

23 E ela lhes disse Assim diz o SENHOR, Deus de Israel Dizei ao homem que vos enviou a mim

23 ותאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר שלח אתכם אלי

24 Assim diz o SENHOR Eis que trarei mal sobre este lugar e sobre os seus habitantes, a saber, todas as maldições que estão escritas no livro que se leu perante o rei de Judá.

24 כה אמר יהוה הנני מביא רעה על המקום הזה ועל יושביו את כל
האלות הכתובות על הספר אשר קראו לפני מלך יהודה

25 Porque me deixaram e queimaram incenso perante outros deuses, para me provocarem à ira com toda a obra das suas mãos; portanto, o meu furor se derramou sobre este lugar e não se apagará.

25 תחת אשר עזבוני ויקטירו לאלהים אחרים למען הכעיסני בכל מעשי
ידיהם ותתך חמתי במקום הזה ולא תכבה

26 Porém ao rei de Judá, que vos enviou a consultar ao SENHOR, assim lhe direis Assim diz o SENHOR, Deus de Israel, quanto às palavras que ouviste

26 ואל מלך יהודה השלח אתכם לדרוש ביהוה כה תאמרו אליו כה אמר
יהוה אלהי ישראל הדברים אשר שמעת

27 Como o teu coração se enterneceu, e te humilhaste perante Deus, ouvindo as suas palavras contra este lugar e contra os seus habitantes, e te humilhaste perante mim, e rasgaste as tuas vestes, e choraste perante mim, também eu te tenho ouvido, diz o SENHOR.

27 יען רך לבבך ותכנע מלפני אלהים בשמעך את דבריו על המקום הזה
ועל ישביו ותכנע לפני ותקרע את בגדיך ותבך לפני וגם אני שמעתי נאם
יהוה

28 Eis que te ajuntarei a teus pais, e tu serás recolhido ao teu sepulcro em paz, e os teus olhos não verão todo o mal que hei de trazer sobre este lugar e sobre os seus habitantes. E voltaram com esta resposta ao rei.

28 הנני אספך אל אבתיך ונאספת אל קברתיך בשלום ולא תראינה עיניך
בכל הרעה אשר אני מביא על המקום הזה ועל ישביו וישיבו את המלך
דבר

29 Então, o rei convocou e ajuntou todos os anciãos de Judá e Jerusalém.

29 וישלח המלך ויאסף את כל זקני יהודה וירושלם

30 E o rei subiu à Casa do SENHOR com todos os homens de Judá e os habitantes de Jerusalém, e os sacerdotes, e os levitas, e todo o povo, desde o maior até ao menor; e ele leu aos ouvidos deles todas as palavras do livro do concerto, que se tinha achado na Casa do SENHOR.

30 ויעל המלך בית יהוה וכל איש יהודה וישבי ירושלם והכהנים והלוים וכל העם מגדול ועד קטן ויקרא באזניהם את כל דברי ספר הברית הנמצא בית יהוה

31 E pôs-se o rei em pé em seu lugar e fez concerto perante o SENHOR, para andar após o SENHOR e para guardar os seus mandamentos, e os seus testemunhos, e os seus estatutos, com todo o seu coração e com toda a sua alma, cumprindo as palavras do concerto, que estão escritas naquele livro.

31 ויעמד המלך על עמדו ויכרת את הברית לפני יהוה ללכת אחרי יהוה ולשמור את מצותיו ועדותיו וחקיו בכל לבבו ובכל נפשו לעשות את דברי הברית הכתובים על הספר הזה

32 E fez estar em pé a todos quantos se acharam em Jerusalém e em Benjamim; e os habitantes de Jerusalém fizeram conforme o concerto de Deus, do Deus de seus pais.

32 ויעמד את כל הנמצא בירושלם ובנימן ויעשו ישבי ירושלם כברית אלהים אלהי אבותיהם

33 E Josias tirou todas as abominações de todas as terras que eram dos filhos de Israel; e a todas quantos se achara em Israel obrigou a que com tal culto servissem ao SENHOR, seu Deus;

todos os seus dias não se desviaram de após o SENHOR, Deus de seus pais.

33 ויסר יאשיהו את כל התועבות מכל הארצות אשר לבני ישראל ויעבד את כל הנמצא בישראל לעבוד את יהוה אלהיהם כל ימיו לא סרו מאחרי יהוה אלהי אבותיהם

II Crônicas 35

1 Então, Josias celebrou a Páscoa ao SENHOR em Jerusalém; e mataram o cordeiro da Páscoa no décimo-quarto dia do mês primeiro.

1 ויעש יאשיהו בירושלם פסח ליהוה וישחטו הפסח בארבעה עשר לחדש הראשון

2 E Josias estabeleceu os sacerdotes nos seus cargos e os animou ao ministério da Casa do SENHOR.

2 ויעמד הכהנים על משמרותם ויחזקם לעבודת בית יהוה

3 E disse aos levitas que ensinavam a todo o Israel e estavam consagrados ao SENHOR Ponde a arca sagrada na casa que edificou Salomão, filho de Davi, rei de Israel; não tereis mais esta carga aos ombros; agora, servi ao SENHOR, vosso Deus, e ao seu povo de Israel.

3 ויאמר ללוים המבונים לכל ישראל הקדושים ליהוה תנו את ארון הקדש בבית אשר בנה שלמה בן דויד מלך ישראל אין לכם משא בכתף עתה עבדו את יהוה אלהיכם ואת עמו ישראל

4 E preparai-vos segundo as casas de vossos pais, segundo as vossas turmas, conforme a prescrição de Davi, rei de Israel, e conforme a prescrição de Salomão, seu filho.

4 והכונו לבית אבותיכם כמחלקותיכם בכתב דויד מלך ישראל ובמכתב שלמה בנו

5 E estai no santuário segundo as divisões das casas paternas de vossos irmãos, os filhos do povo; e haja para cada um uma porção das casas paternas dos levitas.

5 ועמדו בקדש לפלגות בית האבות לאחיכם בני העם וחלקת בית אב ללוים

6 E imolai a Páscoa, e santificai-vos, e preparai-a para vossos irmãos, fazendo conforme a palavra do SENHOR, dada pelas mãos de Moisés.

6 ושחטו הפסח והתקדשו והכינו לאחיכם לעשות כדבר יהוה ביד משה

7 E ofereceu Josias aos filhos do povo cordeiros e cabritos do rebanho, todos para os sacrifícios da Páscoa, em número de trinta mil, por todos que ali se achavam, e, de bois, três mil; isso era da fazenda do rei.

7 וירם יאשיהו לבני העם צאן כבשים ובני עזים הכל לפסחים לכל הנמצא למספר שלשים אלף ובקר שלשת אלפים אלה מרכוש המלך

8 Também fizeram os seus príncipes ofertas voluntárias ao povo, aos sacerdotes e aos levitas; Hilquias, e Zacarias, e Jeiel, maiorial da Casa de Deus, deram aos sacerdotes para os sacrifícios da Páscoa duas mil e seiscentas reses de gado miúdo e trezentos bois.

8 ושריו לנדבה לעם לכהנים וללוים הרימו חלקיה וזכריהו ויחיאל נגידי בית האלהים לכהנים נתנו לפסחים אלפים ושש מאות ובקר שלש מאות

9 E Conanias, e Semaías, e Natanael, seus irmãos, como também Hasabias, e Jeiel, e Jozabade, maiorais dos levitas, apresentaram

aos levitas, para os sacrifícios da Páscoa, cinco mil reses de gado miúdo, e quinhentos bois.

9 וכונניהו ושמעיהו ונתנאל אחיו וחשביהו ויעיאל ויוזבד שרי הלוים הרימו ללוים לפסחים חמשת אלפים ובקר חמש מאות

10 Assim se preparou o serviço; e puseram-se os sacerdotes nos seus postos, e os levitas, nas suas turmas, conforme o mandado do rei.

10 ותכון העבודה ויעמדו הכהנים על עמדם והלוים על מחלקותם כמצות המלך

11 Então, imolaram a Páscoa; e os sacerdotes aspergiam o sangue recebido nas suas mãos, e os levitas esfolavam as reses.

11 וישחטו הפסח ויזרקו הכהנים מידם והלוים מפשיטים

12 E puseram de parte os holocaustos para os darem aos filhos do povo, segundo as divisões das casas paternas, para o oferecerem ao SENHOR, como está escrito no livro de Moisés; e assim fizeram com os bois.

12 ויסירו העלה לתתם למפלגות לבית אבות לבני העם להקריב ליהוה ככתוב בספר משה וכן לבקר

13 E assaram a Páscoa no fogo, segundo o rito, e as ofertas sagradas cozeram em panelas, e em caldeiras, e em frigideiras, e prontamente as repartiram entre todo o povo.

13 ויבשלו הפסח באש כמשפט והקדשים בשלו בסירות ובדודים ובצלחות ויריצו לכל בני העם

14 Depois, prepararam o que era preciso para si e para os sacerdotes, porque os sacerdotes, filhos de Arão, se ocuparam até à noite com o sacrifício dos holocaustos e da gordura; por

isso é que os levitas prepararam para si e para os sacerdotes, filhos de Arão.

14 ואחר הכינו להם ולכהנים כי הכהנים בני אהרן בהעלות העולה והחלבים עד לילה והלוים הכינו להם ולכהנים בני אהרן

15 E os cantores, filhos de Asafe, estavam no seu posto, segundo o mandado de Davi, e de Asafe, e de Hemã, e de Jedutum, vidente do rei, como também os porteiros, a cada porta; não necessitaram de se desviarem do seu ministério, porquanto seus irmãos, os levitas, preparavam o necessário para eles.

15 והמשררים בני אסף על מעמדם כמצות דויד ואסף והימן וידתון חוזה המלך והשערים לשער ושער אין להם לסור מעל עבדתם כי אחיהם הלוים הכינו להם

16 Assim se estabeleceu todo o serviço do SENHOR naquele dia, para celebrar a Páscoa e sacrificar holocaustos sobre o altar do SENHOR, segundo o mandado do rei Josias.

16 ותכון כל עבודת יהוה ביום ההוא לעשות הפסח והעלות עלות על מזבח יהוה כמצות המלך יאשיהו

17 E os filhos de Israel que ali se acharam celebraram a Páscoa naquele tempo e a Festa dos Pães Asmos, durante sete dias.

17 ויעשו בני ישראל הנמצאים את הפסח בעת ההיא ואת חג המצות שבעת ימים

18 Nunca, pois, se celebrou tal Páscoa em Israel, desde os dias do profeta Samuel, nem nenhuns reis de Israel celebraram tal Páscoa como a que celebrou Josias com os sacerdotes, e levitas, e todo o Judá e Israel que ali se acharam, e os habitantes de Jerusalém.

18 ולא נעשה פסח כמהו בישראל מימי שמואל הנביא וכל מלכי ישראל
לא עשו כפסח אשר עשה יאשיהו והכהנים והלוים וכל יהודה וישראל
הנמצא ויושבי ירושלם

19 No ano décimo-oitavo do reinado de Josias, se celebrou essa Páscoa.

19 בשמונה עשרה שנה למלכות יאשיהו נעשה הפסח הזה

20 Depois de tudo isso, havendo Josias já preparado a casa, subiu Neco, rei do Egito, para guerrear contra Carquemis, junto ao Eufrates; e Josias lhe saiu ao encontro.

20 אחרי כל זאת אשר הכין יאשיהו את הבית עלה נכו מלך מצרים
להלחם בכרכמיש על פרת ויצא לקראתו יאשיהו

21 Então, ele lhe mandou mensageiros, dizendo Que tenho eu que fazer contigo, rei de Judá? Quanto a ti, contra ti não venho hoje, senão contra a casa que me faz guerra; e disse Deus que me apressasse; guarda-te de te opores a Deus, que é comigo, para que não te destrua.

21 וישלח אליו מלאכים לאמר מה לי ולך מלך יהודה לא עליך אתה היום
כי אל בית מלחמתי ואלהים אמר לבהלני חדל לך מאלהים אשר עמי ואל
ישחיתך

22 Porém Josias não virou dele o rosto; antes, se disfarçou, para pelejar com ele; e não deu ouvidos às palavras de Neco, que saíram da boca de Deus; antes, veio pelejar no vale de Megido.

22 ולא הסב יאשיהו פניו ממנו כי להלחם בו התחפש ולא שמע אל דברי
נכו מפי אלהים ויבא להלחם בבקעת מגדו

23 E os flecheiros atiraram no rei Josias; então, o rei disse a seus servos Tirai-me daqui, porque estou gravemente ferido.

23 וירו הירים למלך יאשיהו ויאמר המלך לעבדיו העבירוני כי החליתי מאד

24 E seus servos o tiraram do carro, e o levaram no segundo carro que tinha, e o trouxeram a Jerusalém; e morreu, e o sepultaram nos sepulcros de seus pais; e todo o Judá e Jerusalém tomaram luto por Josias.

24 ויעבירהו עבדיו מן המרכבה וירכיבהו על רכב המשנה אשר לו ויוליכהו ירושלם וימת ויקבר בקברות אבתיו וכל יהודה וירושלם מתאבלים על יאשיהו

25 E Jeremias fez uma lamentação sobre Josias; e todos os cantores e cantoras falaram de Josias nas suas lamentações, até ao dia de hoje; porque as deram por estatuto em Israel; e eis que estão escritas na coleção de lamentações.

25 ויקונן ירמיהו על יאשיהו ויאמרו כל השרים והשרות בקינותיהם על יאשיהו עד היום ויתנום לחק על ישראל והנם כתובים על הקינות

26 Quanto ao mais dos atos de Josias, e às suas beneficências, conforme está escrito na Lei do SENHOR,

26 ויתר דברי יאשיהו וחסדיו ככתוב בתורת יהוה

27 e aos seus atos, tanto os primeiros como os últimos, eis que estão escritos no livro da história dos reis de Israel e de Judá.

27 ודבריו הראשנים והאחרנים הנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה

II Crônicas 36

1 Então, o povo da terra tomou a Joacaz, filho de Josias, e o fez rei em lugar de seu pai, em Jerusalém.

1 ויקחו עם הארץ את יהואחז בן יאשיהו וימליכהו תחת אביו בירושלם

2 Era Joacaz da idade de vinte e três anos quando começou a reinar e três meses reinou em Jerusalém.

2 בן שלוש ועשרים שנה יואחז במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלם

3 Porque o rei do Egito o depôs em Jerusalém e condenou a terra à contribuição de cem talentos de prata e um talento de ouro.

3 ויסירהו מלך מצרים בירושלם ויענש את הארץ מאה ככר כסף וככר זהב

4 E o rei do Egito pôs a Eliaquim, irmão de Joacaz, rei sobre Judá e Jerusalém e mudou-lhe o nome para Jeoaquim; mas a seu irmão Joacaz tomou Neco e levou -o para o Egito.

4 וימלך מלך מצרים את אליקים אחיו על יהודה וירושלם ויסב את שמו יהויקים ואת יואחז אחיו לקח נכו ויביאהו מצרימה

5 Era Jeoaquim de vinte e cinco anos de idade quando começou a reinar e onze anos reinou em Jerusalém; e fez o que era mau aos olhos do SENHOR, seu Deus.

5 בן עשרים וחמש שנה יהויקים במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ויעש הרע בעיני יהוה אלהיו

6 Subiu, pois, contra ele Nabucodonosor, rei da Babilônia e o amarrou com cadeias, para o levar à Babilônia.

6 עליו עלה נבוכדנאצר מלך בבל ויאסרהו בנחשתים להליכו בבלה

7 Também alguns dos utensílios da Casa do SENHOR levou Nabucodonosor para a Babilônia e pô-los no seu templo em Babilônia.

7 ומכלי בית יהוה הביא נבוכדנאצר לבבל ויתנם בהיכלו בבבל

8 Quanto ao mais dos atos de Jeoaquim, e às abominações que fez, e ao mais que se achou nele, eis que estão escritos no livro

da história dos reis de Israel e de Judá; e Joaquim, seu filho, reinou em seu lugar.

8 ויתר דברי יהויקים ותעבתיו אשר עשה והנמצא עליו הנם כתובים על
ספר מלכי ישראל ויהודה וימלך יהויכין בנו תחתיו

9 Era Joaquim da idade de oito anos quando começou a reinar e três meses e dez dias reinou em Jerusalém; e fez o que era mau aos olhos do SENHOR.

9 בן שמונה שנים יהויכין במלכו ושלשה חדשים ועשרת ימים מלך
בירושלם ויעש הרע בעיני יהוה

10 E, no decurso de um ano, o rei Nabucodonosor mandou que o levassem à Babilônia, com também os mais preciosos utensílios da Casa do SENHOR, e pôs a Zedequias, seu irmão, rei sobre Judá e Jerusalém.

10 ולתשובת השנה שלח המלך נבוכדנאצר ויבאהו בבלה עם כלי חמדת
בית יהוה וימלך את צדקיהו אחיו על יהודה וירושלם

11 Era Zedequias da idade de vinte e cinco anos quando começou a reinar e onze anos reinou em Jerusalém.

11 בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם

12 E fez o que era mau aos olhos do SENHOR, seu Deus; nem se humilhou perante o profeta Jeremias, que falava da parte do SENHOR.

12 ויעש הרע בעיני יהוה אלהיו לא נכנע מלפני ירמיהו הנביא מפי יהוה

13 Além disso, também se rebelou contra o rei Nabucodonosor, que o tinha ajuramentado por Deus; mas endureceu a sua cerviz e tanto se obstinou no seu coração, que se não converteu ao SENHOR, Deus de Israel.

13 וגם במלך נבוכדנאצר מרד אשר השביעו באלהים ויקש את ערפו ויאמץ את לבבו משוב אל יהוה אלהי ישראל

14 Também todos os chefes dos sacerdotes e o povo aumentavam de mais em mais as transgressões, segundo todas as abominações dos gentios; e contaminaram a Casa do SENHOR, que ele tinha santificado em Jerusalém.

14 גם כל שרי הכהנים והעם הרבו למעול מעל ככל תעבות הגוים ויטמאו את בית יהוה אשר הקדיש בירושלם

15 E o SENHOR, Deus de seus pais, lhes enviou a sua palavra pelos seus mensageiros, madrugando e enviando-lhos, porque se compadeceu do seu povo e da sua habitação.

15 וישלח יהוה אלהי אבותיהם עליהם ביד מלאכיו השכם ושלוח כי חמל על עמו ועל מעונו

16 Porém zombaram dos mensageiros de Deus, e desprezaram as suas palavras, e escarneceram dos seus profetas, até que o furor do SENHOR subiu tanto, contra o seu povo, que mais nenhum remédio houve.

16 ויהיו מלעבים במלאכי האלהים ובוזים דבריו ומתעתעים בנבאיו עד עלות חמת יהוה בעמו עד לאין מרפא

17 Porque fez subir contra eles o rei dos caldeus, o qual matou os seus jovens à espada, na casa do seu santuário; e não teve piedade nem dos jovens, nem das moças, nem dos velhos, nem dos decrépitos; a todos os deu nas suas mãos.

17 ויעל עליהם את מלך כשדיים ויהרג בחוריהם בחרב בבית מקדשם ולא חמל על בחור ובתולה זקן וישש הכל נתן בידו

18 E todos os utensílios da Casa de Deus, grandes e pequenos, e os tesouros da Casa do SENHOR, e os tesouros do rei e dos seus príncipes, tudo levou para a Babilônia.

18 וכל כלי בית האלהים הגדלים והקטנים ואצרות בית יהוה ואצרות המלך ושריו הכל הביא בבל

19 E queimaram a Casa de Deus, e derribaram os muros de Jerusalém, e todos os seus palácios queimaram, destruindo também todos os seus preciosos objetos.

19 וישרפו את בית האלהים וינתצו את חומת ירושלם וכל ארמנותיה שרפו באש וכל כלי מחמדיה להשחית

20 E os que escaparam da espada levou para a Babilônia; e fizeram-se servos dele e de seus filhos, até ao tempo do reino da Pérsia,

20 ויגל השארית מן החרב אל בבל ויהיו לו ולבניו לעבדים עד מלך מלכות פרס

21 para que se cumprisse a palavra do SENHOR, pela boca de Jeremias, até que a terra se agradasse dos seus sábados; todos os dias da desolação repousou, até que os setenta anos se cumpriram.

21 למלאות דבר יהוה בפי ירמיהו עד רצתה הארץ את שבתותיה כל ימי השמה שבתה למלאות שבעים שנה

22 Porém, no primeiro ano de Ciro, rei da Pérsia (para que se cumprisse a palavra do SENHOR, pela boca de Jeremias), despertou o SENHOR o espírito de Ciro, rei da Pérsia, o qual fez passar pregão por todo o seu reino, como também por escrito, dizendo

22 ובשנת אחת לכורש מלך פרס לכלות דבר יהוה בפי ירמיהו העיר יהוה
את רוח כורש מלך פרס ויעבר קול בכל מלכותו וגם במכתב לאמר

23 Assim diz Ciro, rei da Pérsia O SENHOR, Deus dos céus, me deu todos os reinos da terra e me encarregou de lhe edificar uma casa em Jerusalém, que está em Judá; quem, dentre vós é de todo o seu povo, que suba, e o SENHOR, seu Deus, seja com ele.

23 כה אמר כורש מלך פרס כל ממלכות הארץ נתן לי יהוה אלהי השמים
והוא פקד עלי לבנות לו בית בירושלם אשר ביהודה מי בכם מכל עמו
יהוה אלהיו עמו ויעל

Esdras

Esdras 1

1 No primeiro ano de Ciro, rei da Pérsia (para que se cumprisse a palavra do SENHOR, por boca de Jeremias), despertou o SENHOR o espírito de Ciro, rei da Pérsia, o qual fez passar pregão por todo o seu reino, como também por escrito, dizendo

1 ובשנת אחת לכורש מלך פרס לכלות דבר יהוה מפי ירמיה העיר יהוה
את רוח כרש מלך פרס ויעבר קול בכל מלכותו וגם במכתב לאמר

2 Assim diz Ciro, rei da Pérsia O SENHOR, Deus dos céus, me deu todos os reinos da terra; e ele me encarregou de lhe edificar uma casa em Jerusalém, que é em Judá.

2 כה אמר כרש מלך פרס כל ממלכות הארץ נתן לי יהוה אלהי השמים
והוא פקד עלי לבנות לו בית בירושלם אשר ביהודה

3 Quem há entre vós, de todo o seu povo, seja seu Deus com ele, e suba a Jerusalém, que é em Judá, e edifique a Casa do SENHOR, Deus de Israel; ele é o Deus que habita em Jerusalém.

3 מי בכם מכל עמו יהי אלהיו עמו ויעל לירושלם אשר ביהודה ויבן את בית יהוה אלהי ישראל הוא האלהים אשר בירושלם

4 E todo aquele que ficar em alguns lugares em que andar peregrinando, os homens do seu lugar o ajudarão com prata, e com ouro, e com fazenda, e com gados, afora as dádivas voluntárias para a Casa de Deus, que habita em Jerusalém.

4 וכל הנשאר מכל המקמות אשר הוא גר שם ינשאוהו אנשי מקמו בכסף ובזהב וברכוש ובבהמה עם הנדבה לבית האלהים אשר בירושלם

5 Então, se levantaram os chefes dos pais de Judá e Benjamim, e os sacerdotes, e os levitas, com todos aqueles cujo espírito Deus despertou, para subirem a edificar a Casa do SENHOR, que está em Jerusalém.

5 ויקומו ראשי האבות ליהודה ובנימן והכהנים והלוים לכל העיר האלהים את רוחו לעלות לבנות את בית יהוה אשר בירושלם

6 E todos os que habitavam nos arredores lhes confortaram as mãos com objetos de prata, e com ouro, e com fazenda, e com gados, e com coisas preciosas, afora tudo o que voluntariamente se deu.

6 וכל סביבתיהם חזקו בידיהם בכלי כסף בזהב ברכוש ובבהמה ובמגדנות לבד על כל התנדב

7 Também o rei Ciro tirou os utensílios da Casa do SENHOR, que Nabucodonosor tinha trazido de Jerusalém e que tinha posto na casa de seus deuses.

7 והמלך כורש הוציא את כלי בית יהוה אשר הוציא נבוכדנצר מירושלם ויתנם בבית אלהיו

8 Estes tirou Ciro, rei da Pérsia, pela mão de Mitredate, o tesoureiro, que os deu por conta a Sesbazar, príncipe de Judá.

8 ויוציאם כורש מלך פרס על יד מתרדת הגזבר ויספרם לששבצר הנשיא ליהודה

9 E este é o número deles trinta bacias de ouro, mil bacias de prata, vinte e nove facas,

9 ואלה מספרם אגרטלי זהב שלשים אגרטלי כסף אלף מחלפים תשעה ועשרים

10 trinta taças de ouro, quatrocentas e dez taças de prata doutra espécie e mil outros objetos.

10 כפורי זהב שלשים כפורי כסף משנים ארבע מאות ועשרה כלים אחרים אלף

11 Todos os utensílios de ouro e de prata foram cinco mil e quatrocentos; todos estes levou Sesbazar, quando os do cativeiro subiram de Babilônia para Jerusalém.

11 כל כלים לזהב ולכסף חמשת אלפים וארבע מאות הכל העלה ששבצר עם העלות הגולה מבבל לירושלם

Esdras 2

1 Estes são os filhos da província que subiram do cativeiro, dos transportados que Nabucodonosor, rei de Babilônia, tinha levado para Babilônia, e tornaram a Jerusalém e a Judá, cada um para a sua casa,

1 ואלה בני המדינה העלים משבי הגולה אשר הגלה נבוכדנצור מלך בבל לבבל וישובו לירושלם ויהודה איש לעירו

2 os quais vieram com Zorobabel, Jesua, Neemias, Seraías, Reelaías, Mardoqueu, Bilsã, Mispar, Bigvai, Reum e Baaná. O número dos homens do povo de Israel

2 אשר באו עם זרבבל ישוע נחמיה שריה רעליה מרדכי בלשן מספר בגוי רחום בענה מספר אנשי עם ישראל

3 os filhos de Parós, dois mil cento e setenta e dois.

3 בני פרעש אלפים מאה שבעים ושנים

4 Os filhos de Sefatias, trezentos e setenta e dois.

4 בני שפטיה שלש מאות שבעים ושנים

5 Os filhos de Ará, setecentos e setenta e cinco.

5 בני ארח שבע מאות חמשה ושבעים

6 Os filhos de Paate-Moabe, dos filhos de Jesua-Joabe, dois mil oitocentos e doze.

6 בני פחת מואב לבני ישוע יואב אלפים שמנה מאות ושנים עשר

7 Os filhos de Elão, mil duzentos e cinquenta e quatro.

7 בני עילם אלף מאתים חמשים וארבעה

8 Os filhos de Zatu, novecentos e quarenta e cinco.

8 בני זתוא תשע מאות וארבעים וחמשה

9 Os filhos de Zacai, setecentos e sessenta.

9 בני זכי שבע מאות וששים

10 Os filhos de Bani, seiscentos e quarenta e dois.

10 בני בני שש מאות ארבעים ושנים

11 Os filhos de Bebai, seiscentos e vinte e três.

11 בני בבי שש מאות עשרים ושלשה

12 Os filhos de Azgade, mil duzentos e vinte e dois.

12 בני עזגד אלף מאתים עשרים ושנים

13 Os filhos de Adonicão, seiscentos e sessenta e seis.

13 בני אדניקם שש מאות ששים וששה

14 Os filhos de Bigvai, dois mil e cinquenta e seis.

14 בני בגוי אלפים חמשים וששה

15 Os filhos de Adim, quatrocentos e cinquenta e quatro.

15 בני עדין ארבע מאות חמשים וארבעה

16 Os filhos de Ater, de Ezequias, noventa e oito.

16 בני אטר ליחזקיה תשעים ושמנה

17 Os filhos de Besai, trezentos e vinte e três.

17 בני בצי שלש מאות עשרים ושלשה

18 Os filhos de Jora, cento e doze.

18 בני יורה מאה ושנים עשר

19 Os filhos de Hasum, duzentos e vinte e três.

19 בני חשם מאתים עשרים ושלשה

20 Os filhos de Gibar, noventa e cinco.

20 בני גבר תשעים וחמשה

21 Os filhos de Belém, cento e vinte e três.

21 בני בית לחם מאה עשרים ושלשה

22 Os homens de Netofa, cinquenta e seis.

22 אנשי נטפה חמשים וששה

23 Os homens de Anatote, cento e vinte e oito.

23 אנשי ענתות מאה עשרים ושמנה

24 Os filhos de Azmavete, quarenta e dois.

24 בני עזמות ארבעים ושנים

25 Os filhos de Quiriate-Arim, Cefira e Beerote, setecentos e quarenta e três.

25 בני קרית ערים כפירה ובארות שבע מאות וארבעים ושלשה

26 Os filhos de Ramá e Gibeá, seiscentos e vinte e um.

26 בני הרמה וגבע שש מאות עשרים ואחד

27 Os homens de Micmás, cento e vinte e dois.

27 אנשי מכמס מאה עשרים ושנים

28 Os homens de Betel e Ai, duzentos e vinte e três.

28 אנשי בית אל והעי מאתים עשרים ושלשה

29 Os filhos de Nebo, cinquenta e dois.

29 בני נבו חמשים ושנים

30 Os filhos de Magbis, cento e cinquenta e seis.

30 בני מגביש מאה חמשים וששה

31 Os filhos do outro Elão, mil duzentos e cinquenta e quatro.

31 בני עילם אחר אלף מאתים חמשים וארבעה

32 Os filhos de Harim, trezentos e vinte.

32 בני חרם שלש מאות ועשרים

33 Os filhos de Lode, Hadide e Ono, setecentos e vinte e cinco.

33 בני לד חדיד ואונו שבע מאות עשרים וחמשה

34 Os filhos de Jericó, trezentos e quarenta e cinco.

34 בני ירחו שלש מאות ארבעים וחמשה

35 Os filhos de Senaá, três mil seiscentos e trinta.

35 בני סנאה שלשת אלפים ושש מאות ושלשים

36 Os sacerdotes os filhos de Jedaías, da casa de Jesua, novecentos e setenta e três.

36 הכהנים בני ידעיה לבית ישוע תשע מאות שבעים ושלשה

37 Os filhos de Imer, mil e cinquenta e dois.

37 בני אמר אלף חמשים ושנים

38 Os filhos de Pasur, mil duzentos e quarenta e sete.

38 בני פשחור אלף מאתים ארבעים ושבעה

39 Os filhos de Harim, mil e dezessete.

39 בני חרם אלף ושבעה עשר

40 Os levitas os filhos de Jesua e Cadmiel, dos filhos de Hodavias, setenta e quatro.

40 הלוים בני ישוע וקדמיאל לבני הודויה שבעים וארבעה

41 Os cantores os filhos de Asafe, cento e vinte e oito.

41 המשררים בני אסף מאה עשרים ושמנה

42 Os filhos dos porteiros os filhos de Salum, os filhos de Ater, os filhos de Talmom, os filhos de Acube, os filhos de Hatita, os filhos de Sobai, por todos, cento e trinta e nove.

42 בני השערים בני שלום בני אטר בני טלמון בני עקוב בני חטיטא בני שבי הכל מאה שלשים ותשעה

43 Os netineus os filhos de Zia, os filhos de Hasufa, os filhos de Tabaote,

43 הנתינים בני ציחא בני חשופא בני טבעות

44 os filhos de Queros, os filhos de Sia, os filhos de Padom,

44 בני קרס בני סיעהא בני פדון

45 os filhos de Lebana, os filhos de Hagaba, os filhos de Acube,

45 בני לבנה בני חגבה בני עקוב

46 os filhos de Hagabe, os filhos de Sanlai, os filhos de Hanã,

46 בני חגב בני שמלי בני חנן

47 os filhos de Gidel, os filhos de Gaar, os filhos de Reaías,

47 בני גדל בני גחר בני ראיה

48 os filhos de Rezim, os filhos de Necoda, os filhos de Gazão,

48 בני רצין בני נקודא בני גזם

49 os filhos de Uzá, os filhos de Paséia, os filhos de Besai,

49 בני עזא בני פסח בני בסי

50 os filhos de Asná, os filhos dos meunitas, os filhos dos nefuseus,

50 בני אסנה בני מעונים בני נפיסים

51 os filhos de Baquebuque, os filhos de Hacufa, os filhos de Harur,

51 בני בקבוק בני חקופא בני חרחור

52 os filhos de Baslute, os filhos de Meida, os filhos de Harsa,

52 בני בצלות בני מחידא בני חרשא

53 os filhos de Barcos, os filhos de Sísera, os filhos de Temá,

53 בני ברקוס בני סיסרא בני תמח

54 os filhos de Nesias, os filhos de Hatifa,

54 בני נציח בני חטיפא

55 os filhos dos servos de Salomão os filhos de Sotai, os filhos de Soferete, os filhos de Peruda,

55 בני עבדי שלמה בני סטי בני הספרת בני פרודא

56 os filhos de Jaala, os filhos de Darcom, os filhos de Gidel,

56 בני יעלה בני דרקון בני גדל

57 os filhos de Sefatias, os filhos de Hatil, os filhos de Poquerete-Hazebaim, os filhos de Ami.

57 בני שפטיה בני חטיל בני פכרת הצביים בני אמי

58 Todos os netineus e os filhos dos servos de Salomão, trezentos e noventa e dois.

58 כל הנתינים ובני עבדי שלמה שלש מאות תשעים ושנים

59 Também estes subiram de Tel-Melá e Tel-Harsa, Querube, Adã e Imer, porém não puderam mostrar a casa de seus pais e sua linhagem, se de Israel eram.

59 ואלה העלים מתל מלח תל חרשא כרוב אדן אמר ולא יכלו להגיד בית אבותם וזרעם אם מישראל הם

60 Os filhos de Delaías, os filhos de Tobias, os filhos de Necoda, seiscentos e cinquenta e dois.

60 בני דליה בני טוביה בני נקודא שש מאות חמשים ושנים

61 E dos filhos dos sacerdotes os filhos de Habaías, os filhos de Coz, os filhos de Barzilai, que tomou mulher das filhas de Barzilai, o gileadita, e que foi chamado do seu nome.

61 ומבני הכהנים בני חביה בני הקוץ בני ברזלי אשר לקח מבנות ברזלי הגלעדי אשה ויקרא על שמם

62 Estes buscaram o seu registro entre os que estavam registrados nas genealogias, mas não se acharam nelas; pelo que por imundos foram rejeitados do sacerdócio.

62 אלה בקשו כתבם המתיחשים ולא נמצאו ויגאלו מן הכהנה

63 E o tirsata lhes disse que não comessem das coisas sagradas até que houvesse sacerdote com Urim e com Tumim.

63 ויאמר התרשתא להם אשר לא יאכלו מקדש הקדשים עד עמד כהן לאורים ולתמים

64 Toda essa congregação junta foi de quarenta e dois mil trezentos e sessenta,

64 כל הקהל כאחד ארבע רבוא אלפים שלש מאות ששים

65 afora os seus servos e as suas servas, que foram sete mil trezentos e trinta e sete; também tinham duzentos cantores e cantoras.

65 מלבד עבדיהם ואמהתיהם אלה שבעת אלפים שלש מאות שלשים ושבעה ולהם משררים ומשררות מאתים

66 Os seus cavalos, setecentos e trinta e seis; os seus mulos, duzentos e quarenta e cinco;

66 סוסיהם שבע מאות שלשים וששה פרדיהם מאתים ארבעים וחמשה

67 os seus camelos, quatrocentos e trinta e cinco; os jumentos, seis mil setecentos e vinte.

67 גמליהם ארבע מאות שלשים וחמשה חמרים ששת אלפים שבע מאות ועשרים

68 E alguns dos chefes dos pais, vindo à Casa do SENHOR, que habita em Jerusalém, deram voluntárias ofertas para a Casa de Deus, para a fundarem no seu lugar.

68 ומראשי האבות בבואם לבית יהוה אשר בירושלם התנדבו לבית האלהים להעמידו על מכונו

69 Conforme o seu poder, deram para o tesouro da obra, em ouro, sessenta e um mil daricos, e, em prata, cinco mil arráteis, e cem vestes sacerdotais.

69 ככחם נתנו לאוצר המלאכה זהב דרכמונים שש רבאות ואלף וכסף מנים חמשת אלפים וכתנת כהנים מאה

70 E habitaram os sacerdotes, e os levitas, e alguns do povo, tanto os cantores como os porteiros e os netineus nas suas cidades, como também todo o Israel nas suas cidades.

70 וישבו הכהנים והלוים ומן העם והמשררים והשוערים והנתינים בעריהם וכל ישראל בעריהם

Esdras 3

1 Chegando, pois, o sétimo mês e estando os filhos de Israel já nas cidades, se ajuntou o povo, como um só homem, em Jerusalém.

1 ויגע החדש השביעי ובני ישראל בערים ויאספו העם כאיש אחד אל ירושלם

2 E levantou-se Jesua, filho de Jozadaque, e seus irmãos, os sacerdotes, e Zorobabel, filho de Sealtiel, e seus irmãos e edificaram o altar do Deus de Israel, para oferecerem sobre ele holocaustos, como está escrito na Lei de Moisés, o homem de Deus.

2 ויקם ישוע בן יוצדק ואחיו הכהנים וזרבבל בן שאלתיאל ואחיו ויבנו את מזבח אלהי ישראל להעלות עליו עלות ככתוב בתורת משה איש האלהים

3 E firmaram o altar sobre as suas bases, porque o terror estava sobre eles, por causa dos povos das terras; e ofereceram sobre ele holocaustos ao SENHOR, holocaustos de manhã e de tarde.

3 ויכינו המזבח על מכונתיו כי באימה עליהם מעמי הארצות ויעל עליו עלות ליהוה עלות לבקר ולערב

4 E celebraram a Festa dos Tabernáculos, como está escrito, e ofereceram holocaustos de dia em dia, por ordem, conforme o rito, cada coisa no seu dia;

4 ויעשו את חג הסכות ככתוב ועלת יום ביום במספר כמשפט דבר יום ביומו

5 e, depois disso, o holocausto contínuo e os das luas novas e de todas as solenidades consagradas ao SENHOR, como também de qualquer que oferecia oferta voluntária ao SENHOR.

5 ואחריכן עלת תמיד ולחדשים ולכל מועדי יהוה המקדשים ולכל מתנדב נדבה ליהוה

6 Desde o primeiro dia do sétimo mês, começaram a oferecer holocaustos ao SENHOR; porém ainda não estavam postos os fundamentos do templo do SENHOR.

6 מיום אחד לחדש השביעי החלו להעלות עלות ליהוה והיכל יהוה לא יסד

7 Deram, pois, o dinheiro aos cortadores e artífices, como também comida, e bebida, e azeite aos sidônios e aos tírios, para trazerem do Líbano madeira de cedro ao mar, para Jope, segundo a concessão que lhes tinha feito Ciro, rei da Pérsia.

7 ויתנו כסף לחצבים ולחרשים ומאכל ומשתה ושמן לצדנים ולצרים להביא עצי ארזים מן הלבנון אל ים יפוא כרשיון כורש מלך פרס עליהם

8 E, no segundo ano da sua vinda à Casa de Deus, em Jerusalém, no segundo mês, começaram Zorobabel, filho de Sealtiel, e Jesua, filho de Jozadaque, e os outros seus irmãos, os sacerdotes e os levitas, e todos os que vieram do cativeiro a Jerusalém e constituíram levitas da idade de vinte anos e daí para cima, para que aviassem a obra da Casa do SENHOR.

8 ובשנה השנית לבואם אל בית האלהים לירושלם בחדש השני החלו זרבבל בן שאלתיאל וישוע בן יוצדק ושאר אחיהם הכהנים והלוים וכל הבאים מהשבי ירושלם ויעמידו את הלוים מבן עשרים שנה ומעלה לנצח על מלאכת בית יהוה

9 Então, se levantou Jesua, seus filhos e seus irmãos, Cadmiel e seus filhos, os filhos de Judá, como um só homem, para vigiarem os que faziam a obra na Casa de Deus, os filhos de Henadade, seus filhos e seus irmãos, os levitas.

9 ויעמד ישוע בניו ואחיו קדמיאל ובניו בני יהודה כאחד לנצח על עשה המלאכה בבית האלהים בני חנדד בניהם ואחיהם הלוים

10 Quando, pois, os edificadores lançaram os alicerces do templo do SENHOR, então, apresentaram-se os sacerdotes, já paramentados e com trombetas, e os levitas, filhos de Asafe, com saltérios, para louvarem ao SENHOR, conforme a instituição de Davi, rei de Israel.

10 ויסדו הבנים את היכל יהוה ויעמידו הכהנים מלבשים בחצצרות והלוים בני אסף במצלתים להלל את יהוה על ידי דויד מלך ישראל

11 E cantavam a revezes, louvando e celebrando ao SENHOR, porque é bom; porque a sua benignidade dura para sempre sobre Israel. E todo o povo jubilou com grande júbilo, quando louvou o SENHOR, pela fundação da Casa do SENHOR.

11 ויענו בהלל ובהודת ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו על ישראל וכל העם הריעו תרועה גדולה בהלל ליהוה על הוסד בית יהוה

12 Porém muitos dos sacerdotes, e levitas, e chefes dos pais, já velhos, que viram a primeira casa sobre o seu fundamento, vendo perante os seus olhos esta casa, choraram em altas vozes; mas muitos levantaram as vozes com júbilo e com alegria.

12 ורבים מהכהנים והלוים וראשי האבות הזקנים אשר ראו את הבית הראשון ביסדו זה הבית בעיניהם בכים בקול גדול ורבים בתרועה בשמחה להרים קול

13 De maneira que não discernia o povo as vozes de alegria das vozes do choro do povo; porque o povo jubilava com tão grande júbilo, que as vozes se ouviam de mui longe.

13 ואין העם מכירים קול תרועת השמחה לקול בכי העם כי העם מריעים תרועה גדולה והקול נשמע עד למרחוק

Esdras 4

1 Ouvindo, pois, os adversários de Judá e Benjamim que os que tornaram do cativeiro edificavam o templo ao SENHOR, Deus de Israel,

1 וישמעו צרי יהודה ובנימן כי בני הגולה בונים היכל ליהוה אלהי ישראל

2 chegaram-se a Zorobabel e aos chefes dos pais e disseram-lhes Deixai-nos edificar convosco, porque, como vós, buscaremos a vosso Deus; como também já lhe sacrificamos desde os dias de Esar-Hadom, rei da Assíria, que nos mandou vir para aqui.

2 ויגשו אל זרבבל ואל ראשי האבות ויאמרו להם נבנה עמכם כי ככם נדרוש לאלהיכם ולא אנחנו זבחים מימי אסר חדן מלך אשור המעלה אתנו פה

3 Porém Zorobabel, e Jesua, e os outros chefes dos pais de Israel lhes disseram Não convém que vós e nós edifiquemos casa a nosso Deus; mas nós, sós, a edificaremos ao SENHOR, Deus de Israel, como nos ordenou o rei Ciro, rei da Pérsia.

3 ויאמר להם זרבבל וישוע ושאר ראשי האבות לישראל לא לכם ולנו לבנות בית לאלהינו כי אנחנו יחד נבנה ליהוה אלהי ישראל כאשר צונו המלך כורש מלך פרס

4 Todavia, o povo da terra debilitava as mãos do povo de Judá e inquietava-os no edificar.

4 ויהי עם הארץ מרפים ידי עם יהודה ומבלהים אותם לבנות

5 E alugaram contra eles conselheiros para frustrarem o seu plano, todos os dias de Ciro, rei da Pérsia, até ao reinado de Dario, rei da Pérsia.

5 וסכרים עליהם יועצים להפר עצתם כל ימי כורש מלך פרס ועד מלכות דריוש מלך פרס

6 E sob o reinado de Assuero, no princípio do seu reinado, escreveram uma acusação contra os habitantes de Judá e de Jerusalém.

6 ובמלכות אחשורוש בתחלת מלכותו כתבו שטנה על ישבי יהודה וירושלם

7 E, nos dias de Artaxerxes, escreveu Bislão, Mitredate, Tabeel e os outros da sua companhia a Artaxerxes, rei da Pérsia; e a carta estava escrita em caracteres aramaicos e na língua siríaca.

7 ובימי ארתחששתא כתב בשלם מתרדת טבאל ושאר כנותו על ארתחששתא מלך פרס וכתב הנשתון כתוב ארמית ומתרגם ארמית

8 Escreveram, pois, Reum, o chanceler, e Sinsai, o escrivão, uma carta contra Jerusalém, ao rei Artaxerxes, nesta maneira.

8 רחום בעל טעם ושמשי ספרא כתבו אגרה חדה על ירושלם לארתחששתא מלכא כנמא

9 Então, escreveu Reum, o chanceler, e Sinsai, o escrivão, e os outros da sua companhia dinaítas e afarsaquitas, tarpelitas, afarsitas, arquevitas, babilônios, susanquitas, deavitas, elamitas

9 אדין רחום בעל טעם ושמשי ספרא ושאר כנותהון דיניא ואפרסתכיא טרפליא אפרסיא ארכוי בבליא שושנכיא דהוא עלמיא

10 e outros povos, que o grande e afamado Osnapar transportou e que fez habitar na cidade de Samaria, e os outros dalém do rio e em tal tempo.

10 ושאר אמיא די הגלי אסנפר רבא ויקירא והותב המו בקריה די שמרין ושאר עבר נהרה וכענת

11 Este, pois, é o teor da carta que ao rei Artaxerxes lhe mandaram Teus servos, os homens daquém do rio e em tal tempo.

11 דנה פרשגן אגרתא די שלחו עלוהי על ארתחששתא מלכא עבדיך אנש עבר נהרה וכענת

12 Saiba o rei que os judeus que subiram de ti vieram a nós a Jerusalém, e edificam aquela rebelde e malvada cidade, e vão restaurando os seus muros, e reparando os seus fundamentos.

12 ידיע להוא למלכא די יהודיא די סלקו מן לותך עלינא אתו לירושלם קריתא מרדתא ובאישתא בנין ושורי אשכללו ואשיא יחיטו

13 Agora, saiba o rei que, se aquela cidade se reedificar, e os muros se restaurarem, eles não pagarão os direitos, os tributos e as rendas; e assim se danificará a fazenda dos reis.

13 כען ידיע להוא למלכא די הן קריתא דך תתבנא ושוריה ישתכללון מנדה בלו והלך לא ינתנון ואפתם מלכים תהנזק

14 Agora, pois, como somos assalariados do paço, e não nos convém ver a desonra do rei, por isso mandamos dar aviso ao rei,

14 כען כל קבל די מלח היכלא מלחנא וערות מלכא לא אריך לנא למחזא על דנה שלחנא והודענא למלכא

15 para que se busque no livro das crônicas de teus pais, e, então, acharás no livro das crônicas e saberás que aquela foi

uma cidade rebelde e danosa aos reis e províncias e que nela houve rebelião em tempos antigos; pelo que foi aquela cidade destruída.

15 די יבקר בספר דכרניא די אבהתך ותהשכח בספר דכרניא ותנדע די קריתא דך קריא מרדא ומהנזקת מלכין ומדנן ואשתדור עבדין בגוה מן יומת עלמא על דנה קריתא דך החרבת

16 Nós, pois, fazemos notório ao rei que, se aquela cidade se reedificar e os seus muros se restaurarem, desta maneira não terás porção alguma desta banda do rio.

16 מהודעין אנחנה למלכא די הן קריתא דך תתבנא ושוריה ישתכללון לקבל דנה חלק בעבר נהרא לא איתי לך

17 E o rei enviou esta resposta a Reum, o chanceler, e a Sinsai, o escrivão, e aos mais da sua companhia, que habitavam em Samaria; como também ao resto dos que estavam dalém do rio Paz! E em tal tempo.

17 פתגמא שלח מלכא על רחום בעל טעם ושמשי ספרא ושאר כנותהון די יתבין בשמרין ושאר עבר נהרה שלם וכעת

18 A carta que nos enviastes foi explicitamente lida diante de mim.

18 נשתונא די שלחתון עלינא מפרש קרי קדמי

19 E, ordenando-o eu, buscaram e acharam que, de tempos antigos, aquela cidade se levantou contra os reis, e nela se tem feito rebelião e sedição.

19 ומני שים טעם ובקרו והשכחו די קריתא דך מן יומת עלמא על מלכין מתנשאה ומרד ואשתדור מתעבד בה

20 Também houve reis poderosos sobre Jerusalém, que dalém do rio dominaram em todo lugar, e se lhes pagaram direitos, e tributos, e rendas.

20 ומלכין תקיפין הוו על ירושלם ושליטין בכל עבר נהרה ומדה בלו והלך מתיהב להון

21 Agora, pois, dai ordem para que aqueles homens parem, a fim de que não se edifique aquela cidade, até que se dê uma ordem por mim.

21 כען שימו טעם לבטלא גבריא אלך וקריתא דך לא תתבנא עד מני טעמא יתשם

22 E guardai-vos de cometerdes erro nisso; por que cresceria o dano para prejuízo dos reis?

22 וזהירין הוו שלו למעבד על דנה למה ישגא חבלא להנזקת מלכין

23 Então, depois que a cópia da carta do rei Artaxerxes se leu perante Reum, e Sinsai, o escrivão, e seus companheiros, apressadamente foram eles a Jerusalém, aos judeus, e os impediram à força de braço e com violência.

23 אדין מן די פרשגן נשתונא די ארתחששתא מלכא קרי קדם רחום ושמשי ספרא וכנותהון אזלו בבהילו לירושלם על יהודיא ובטלו המו באדרע וחיל

24 Então, cessou a obra da Casa de Deus, que estava em Jerusalém, e cessou até ao ano segundo do reinado de Dario, rei da Pérsia.

24 באדין בטלת עבידת בית אלהא די בירושלם והות בטלא עד שנת תרתין למלכות דריוש מלך פרס

Esdras 5

1 E Ageu, profeta, e Zacarias, filho de Ido, profeta, profetizaram aos judeus que estavam em Judá e em Jerusalém; em nome do Deus de Israel lhes profetizaram.

1 והתנבי חגי נביאה וזכריה בר עדוא נביאיא על יהודיא די ביהוד ובירושלם בשם אלה ישראל עליהון

2 Então, se levantaram Zorobabel, filho de Sealtiel, e Jesua, filho de Jozadaque, e começaram a edificar a Casa de Deus, que está em Jerusalém; e com eles os profetas de Deus, que os ajudavam.

2 באדין קמו זרבבל בר שאלתיאל וישוע בר יוצדק ושריו למבנא בית אלהא די בירושלם ועמהון נביאיא די אלהא מסעדין להון

3 Naquele tempo, veio a eles Tatenai, governador daquém do rio, e Setar-Bozenai, e os seus companheiros e disseram-lhes assim Quem vos deu ordem para edificardes esta casa e restaurardes este muro?

3 בה זמנא אתא עליהון תתני פחת עבר נהרה ושתר בוזני וכנותהון וכן אמרין להם מן שם לכם טעם ביתא דנה לבנא ואשרנא דנה לשכללה

4 Então, assim lhes dissemos E quais são os nomes dos homens que construíram este edifício?

4 אדין כנמא אמרנא להם מן אנון שמהת גבריא די דנה בנינא בנין

5 Porém os olhos de Deus estavam sobre os anciãos dos judeus, e não os impediram, até que o negócio veio a Dario, e, então, responderam por carta sobre isso.

5 ועין אלההם הות על שבי יהודיא ולא בטלו המו עד טעמא לדריוש יהך ואדין יתיבון נשתונא על דנה

6 Cópia da carta que Tatenai, o governador daquém do rio, com Setar-Bozenai e os seus companheiros, os afarsaquitas, que estavam daquém do rio, enviaram ao rei Dario.

6 פרשגן אגרתא די שלח תתני פחת עבר נהרה ושתר בוזני וכנותה
אפרסכיא די בעבר נהרה על דריוש מלכא

7 Enviaram-lhe uma relação; e assim estava escrito nela Toda a paz ao rei Dario.

7 פתגמא שלחו עלוהי וכדנה כתיב בגוה לדריוש מלכא שלמא כלא

8 Seja notório ao rei que nós fomos à província de Judá, à casa do grande Deus, que se edifica com grandes pedras, e já a madeira se está pondo sobre as paredes; e essa obra apressuradamente se faz e se adianta em suas mãos.

8 ידיע להוא למלכא די אזלנא ליהוד מדינתא לבית אלהא רבא והוא
מתבנא אבן גלל ואע מתשם בכתליא ועבידתא דך אספרנא מתעבדא
ומצלח בידהם

9 Então, perguntamos aos anciãos e assim lhes dissemos Quem vos deu ordem para edificardes esta casa e restaurardes este muro?

9 אדין שאלנא לשביא אלך כנמא אמרנא להם מן שם לכם טעם ביתא דנה
למבניה ואשרנא דנה לשכללה

10 Demais disto, lhes perguntamos também pelos seus nomes, para tos declararmos, para que te pudéssemos escrever os nomes dos homens que são entre eles os chefes.

10 ואף שמהתהם שאלנא להם להודעותך די נכתב שם גבריא די
בראשיהם

11 E esta resposta nos deram, dizendo Nós somos servos do Deus dos céus e da terra e reedificamos a casa que foi edificada muitos anos antes; porque um grande rei de Israel a edificou e a aperfeiçoou.

11 וכנמא פתגמא התיבונא לממר אנחנא המו עבדוהי די אלה שמיא
וארעא ובנין ביתא די הוא בנה מקדמת דנה שנין שגיאן ומלך לישראל רב
בנהי ושכללה

12 Mas, depois que nossos pais provocaram à ira o Deus dos céus, ele os entregou nas mãos de Nabucodonosor, rei de Babilônia, o caldeu, o qual destruiu esta casa e transportou o seu povo para Babilônia.

12 להן מן די הרגזו אבהתנא לאלה שמיא יהב המו ביד נבוכדנצר מלך
בבל כסדיא וביתה דנה סתרה ועמה הגלי לבבל

13 Porém, no primeiro ano de Ciro, rei de Babilônia, o rei Ciro deu ordem para que esta Casa de Deus se edificasse.

13 ברם בשנת חדה לכורש מלכא די בבל כורש מלכא שם טעם בית אלהא
דנה לבנא

14 E até os utensílios de ouro e de prata, da Casa de Deus, que Nabucodonosor tomou do templo que estava em Jerusalém e os meteu no templo de Babilônia, o rei Ciro os tirou do templo de Babilônia, e foram dados a um homem cujo nome era Sesbazar, a quem nomeou governador.

14 ואף מאניא די בית אלהא די דהבה וכספא די נבוכדנצר הנפק מן
היכלא די בירושלם והיבל המו להיכלא די בבל הנפק המו כורש מלכא מן
היכלא די בבל ויהיבו לששבצר שמה די פחה שמה

15 E disse-lhe Toma estes utensílios, e vai, e leva-os ao templo que está em Jerusalém, e faze edificar a Casa de Deus, no seu lugar.

15 ואמר לה אלה מאניא שא אזל אחת המו בהיכלא די בירושלם ובית
אלהא יתבנא על אתרה

16 Então, veio o dito Sesbazar e pôs os fundamentos da Casa de Deus, que está em Jerusalém; e desde então para cá se está edificando e ainda não está acabada.

16 אדין ששבצר דך אתא יהב אשיא די בית אלהא די בירושלם ומן אדין ועד כען מתבנא ולא שלם

17 Agora, pois, se parece bem ao rei, busque-se lá na casa dos tesouros do rei, que está em Babilônia, se é verdade haver uma ordem do rei Ciro para edificar esta Casa de Deus em Jerusalém; e sobre isso nos faça o rei saber a sua vontade.

17 וכען הן על מלכא טב יתבקר בבית גנזיא די מלכא תמה די בבבל הן איתי די מן כורש מלכא שים טעם למבנא בית אלהא דך בירושלם ורעות מלכא על דנה ישלח עלינא

Esdras 6

1 Então, o rei Dario deu ordem, e buscaram na chancelaria, onde se metiam os tesouros em Babilônia.

1 באדין דריוש מלכא שם טעם ובקרו בבית ספריא די גנזיא מהחתין תמה בבבל

2 E em Acmetá, no palácio que está na província de Média, se achou um rolo, e nele estava escrito um memorial, que dizia assim

2 והשתכח באחמתא בבירתא די במדי מדינתה מגלה חדה וכן כתיב בגוה דכרונה

3 No ano primeiro do rei Ciro, o rei Ciro deu esta ordem Com respeito à Casa de Deus em Jerusalém, essa casa se edificará para lugar em que se ofereçam sacrifícios, e seus fundamentos serão firmes; a sua altura, de sessenta côvados, e a sua largura, de sessenta côvados,

3 בשנת חדה לכורש מלכא כורש מלכא שם טעם בית אלהא בירושלם
ביתא יתבנא אתר די דבחין דבחין ואשוהי מסובלין רומה אמין שתין פתיה
אמין שתין

4 com três carreiras de grandes pedras e uma carreira de madeira nova; e a despesa se fará da casa do rei.

4 נדבכין די אבן גלל תלתא ונדבך די אע חדת ונפקתא מן בית מלכא
תתיהב

5 Demais disto, os utensílios de ouro e de prata da Casa de Deus, que Nabucodonosor transportou do templo que estava em Jerusalém e levou para Babilônia, se tornarão a dar, para que vão ao seu lugar, ao templo que está em Jerusalém, e os levarão à Casa de Deus.

5 ואף מאני בית אלהא די דהבה וכספא די נבוכדנצר הנפק מן היכלא די
בירושלם והיבל לבבל יהתיבון ויהך להיכלא די בירושלם לאתרה ותחת
בבית אלהא

6 Agora, pois, Tatenai, governador de além do rio, Setar-Bozenai e os seus companheiros, os afarsaquitas, que estais de além do rio, apartai-vos dali.

6 כען תתני פחת עבר נהרה שתר בוזני וכנותהון אפרסכיא די בעבר נהרה
רחיקין הוו מן תמה

7 Deixa-os na obra desta Casa de Deus, para que o governador dos judeus e os judeus edifiquem esta Casa de Deus no seu lugar.

7 שבקו לעבידת בית אלהא דך פחת יהודיא ולשבי יהודיא בית אלהא דך
יבנון על אתרה

8 Também por mim se decreta o que haveis de fazer com os anciãos dos judeus, para que edifiquem a Casa de Deus, a saber,

que da fazenda do rei, dos tributos dalém do rio, se pague prontamente a despesa a estes homens, para que não sejam impedidos.

8 ומני שים טעם למא די תעבדון עם שבי יהודיא אלך למבנא בית אלהא דך ומנכסי מלכא די מדת עבר נהרה אספרנא נפקתא תהוא מתיהבא לגבריא אלך די לא לבטלא

9 E o que for necessário, como bezerros, e carneiros, e cordeiros, para holocausto ao Deus dos céus, trigo, sal, vinho e azeite, segundo o rito dos sacerdotes que estão em Jerusalém, dê-se-lhes de dia em dia, para que não haja falta;

9 ומה חשחן ובני תורין ודכרין ואמרין לעלון לאלה שמיא חנטין מלח חמר ומשח כמאמר כהניא די בירושלם להוא מתיהב להם יום ביום די לא שלו

10 para que ofereçam sacrifícios de cheiro suave ao Deus dos céus e orem pela vida do rei e de seus filhos.

10 די להון מהקרבין ניחוחין לאלה שמיא ומצלין לחיי מלכא ובנוהי

11 Também por mim se decreta que todo homem que mudar este decreto, um madeiro se arrancará da sua casa, e, levantado, o pendurarão nele, e da sua casa se fará por isso um monturo.

11 ומני שים טעם די כל אנש די יהשנא פתגמא דנה יתנסח אע מן ביתה וזקיף יתמחא עלהי וביתה נולו יתעבד על דנה

12 O Deus, pois, que fez habitar ali o seu nome derribe a todos os reis e povos que estenderem a sua mão para o mudarem e para destruírem esta Casa de Deus, que está em Jerusalém. Eu, Dario, dei o decreto; apressuradamente se execute.

12 ואלהא די שכן שמה תמה ימגר כל מלך ועם די ישלח ידה להשניה לחבלה בית אלהא דך די בירושלם אנה דריוש שמת טעם אספרנא יתעבד

13 Então, Tatenai, o governador de além do rio, Setar-Bozenai e os seus companheiros assim fizeram apressuradamente, conforme o que decretara o rei Dario.

13 אדין תתני פחת עבר נהרה שתר בוזני וכנותהון לקבל די שלח דריוש מלכא כנמא אספרנא עבדו

14 E os anciãos dos judeus iam edificando e prosperando pela profecia do profeta Ageu e de Zacarias, filho de Ido; e edificaram a casa e a aperfeiçoaram conforme o mandado do Deus de Israel, e conforme o mandado de Ciro, e de Dario, e de Artaxerxes, rei da Pérsia.

14 ושבי יהודיא בנין ומצלחין בנבואת חגי נביאה וזכריה בר עדוא ובנו ושכללו מן טעם אלה ישראל ומטעם כורש ודריוש וארתחששתא מלך פרס

15 E acabou-se esta casa no dia terceiro do mês de Adar, que era o sexto ano do reinado do rei Dario.

15 ושיציא ביתה דנה עד יום תלתה לירח אדר די היא שנת שת למלכות דריוש מלכא

16 E os filhos de Israel, e os sacerdotes, e os levitas, e o resto dos filhos do cativeiro fizeram a consagração desta Casa de Deus com alegria.

16 ועבדו בני ישראל כהניא ולויא ושאר בני גלותא חנכת בית אלהא דנה בחדוה

17 E ofereceram para a consagração desta Casa de Deus cem novilhos, duzentos carneiros, quatrocentos cordeiros e doze cabritos, por expiação do pecado de todo o Israel, segundo o número das tribos de Israel.

17 והקרבו לחנכת בית אלהא דנה תורין מאה דכרין מאתין אמרין ארבע מאה וצפירי עזין לחטיא על כל ישראל תרי עשר למנין שבטי ישראל

18 E puseram os sacerdotes nas suas turmas e os levitas nas suas divisões, para o ministério de Deus, que está em Jerusalém, conforme o escrito do livro de Moisés.

18 והקימו כהניא בפלגתהון ולויא במחלקתהון על עבידת אלהא די בירושלם ככתב ספר משה

19 E os que vieram do cativeiro celebraram a Páscoa no dia catorze do primeiro mês;

19 ויעשו בני הגולה את הפסח בארבעה עשר לחדש הראשון

20 porque os sacerdotes e levitas se tinham purificado como se fossem um só homem, e todos estavam limpos; e mataram o cordeiro da Páscoa para todos os filhos do cativeiro, e para seus irmãos, os sacerdotes, e para si mesmos.

20 כי הטהרו הכהנים והלוים כאחד כלם טהורים וישחטו הפסח לכל בני הגולה ולאחיהם הכהנים ולהם

21 Assim, comeram a Páscoa os filhos de Israel que tinham voltado do cativeiro, com todos os que a eles se apartavam da imundícia das nações da terra, para buscarem o SENHOR, Deus de Israel.

21 ויאכלו בני ישראל השבים מהגולה וכל הנבדל מטמאת גוי הארץ אלהם לדרש ליהוה אלהי ישראל

22 E celebraram a Festa dos Pães Asmos os sete dias com alegria, porque o SENHOR os tinha alegrado e tinha mudado o coração do rei da Assíria a favor deles, para lhes fortalecer as mãos na obra da Casa de Deus, o Deus de Israel.

22 ויעשו חג מצות שבעת ימים בשמחה כי שמחם יהוה והסב לב מלך אשור עליהם לחזק ידיהם במלאכת בית האלהים אלהי ישראל

Esdras 7

1 E, passadas essas coisas, no reinado de Artaxerxes, rei da Pérsia, Esdras, filho de Seraías, filho de Azarias, filho de Hilquias,

1 ואחר הדברים האלה במלכות ארתחשסתא מלך פרס עזרא בן שריה בן עזריה בן חלקיה

2 filho de Salum, filho de Zadoque, filho de Aitube,

2 בן שלום בן צדוק בן אחיטוב

3 filho de Amarias, filho de Azarias, filho de Meraiote,

3 בן אמריה בן עזריה בן מריות

4 filho de Zeraías, filho de Uzi, filho de Buqui,

4 בן זרחיה בן עזי בן בקי

5 filho de Abisua, filho de Finéias, filho de Eleazar, filho de Arão, o sumo sacerdote,

5 בן אבישוע בן פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן הראש

6 este Esdras subiu de Babilônia; e era escriba hábil na Lei de Moisés, dada pelo SENHOR, Deus de Israel; e, segundo a mão do SENHOR, seu Deus, que estava sobre ele, o rei lhe deu tudo quanto lhe pedira.

6 הוא עזרא עלה מבבל והוא ספר מהיר בתורת משה אשר נתן יהוה אלהי ישראל ויתן לו המלך כיד יהוה אלהיו עליו כל בקשתו

7 Também subiram a Jerusalém alguns dos filhos de Israel, e dos sacerdotes, e dos levitas, e dos cantores, e dos porteiros, e dos netineus, no ano sétimo do rei Artaxerxes.

7 ויעלו מבני ישראל ומן הכהנים והלוים והמשררים והשערים והנתינים אל ירושלם בשנת שבע לארתחשסתא המלך

8 E, no mês quinto, veio ele a Jerusalém; e era o sétimo ano desse rei;

8 ויבא ירושלם בחדש החמישי היא שנת השביעית למלך

9 porque, no primeiro dia do primeiro mês, foi o princípio da sua subida de Babilônia; e, no primeiro dia do quinto mês, chegou a Jerusalém, segundo a boa mão do seu Deus sobre ele.

9 כי באחד לחדש הראשון הוא יסד המעלה מבבל ובאחד לחדש החמישי בא אל ירושלם כיד אלהיו הטובה עליו

10 Porque Esdras tinha preparado o seu coração para buscar a Lei do SENHOR, e para a cumprir, e para ensinar em Israel os seus estatutos e os seus direitos.

10 כי עזרא הכין לבבו לדרוש את תורת יהוה ולעשת וללמד בישראל חק ומשפט

11 Esta é, pois, a cópia da carta que o rei Artaxerxes deu ao sacerdote Esdras, o escriba das palavras, dos mandamentos do SENHOR e dos seus estatutos sobre Israel

11 וזה פרשגן הנשתון אשר נתן המלך ארתחשסתא לעזרא הכהן הספר ספר דברי מצות יהוה וחקיו על ישראל

12 Artaxerxes, rei dos reis, ao sacerdote Esdras, escriba da Lei do Deus do céu, paz perfeita!

12 ארתחשסתא מלך מלכיא לעזרא כהנא ספר דתא די אלה שמיא גמיר וכענת

13 Por mim se decreta que, no meu reino, todo aquele do povo de Israel e dos seus sacerdotes e levitas que quiser ir contigo a Jerusalém, vá.

13 מני שים טעם די כל מתנדב במלכותי מן עמה ישראל וכהנוהי ולויא למהך לירושלם עמך יהך

14 Porquanto da parte do rei e dos seus sete conselheiros és mandado, para fazeres inquirição em Judá e em Jerusalém, conforme a Lei do teu Deus, que está na tua mão;

14 כל קבל די מן קדם מלכא ושבעת יעטהי שליח לבקרא על יהוד ולירושלם בדת אלהך די בידך

15 e para levares a prata e o ouro que o rei e os seus conselheiros voluntariamente deram ao Deus de Israel, cuja habitação está em Jerusalém;

15 ולהיבלה כסף ודהב די מלכא ויעטוהי התנדבו לאלה ישראל די בירושלם משכנה

16 e toda a prata e o ouro que achares em toda a província de Babilônia, com as ofertas voluntárias do povo e dos sacerdotes, que voluntariamente oferecerem, para a Casa de seu Deus, que está em Jerusalém.

16 וכל כסף ודהב די תהשכח בכל מדינת בבל עם התנדבות עמא וכהניא מתנדבין לבית אלההם די בירושלם

17 Portanto, comprarás com este dinheiro novilhos, carneiros, cordeiros, com as suas ofertas de manjares e as suas libações e oferece-as sobre o altar da Casa do vosso Deus, que está em Jerusalém.

17 כל קבל דנה אספרנא תקנא בכספא דנה תורין דכרין אמרין ומנחתהון ונסכיהון ותקרב המו על מדבחה די בית אלהכם די בירושלם

18 Também o que a ti e a teus irmãos bem parecer fazerdes do resto da prata e do ouro, o fareis conforme a vontade do vosso Deus.

18 ומה די עליך ועל אחיך ייטב בשאר כספא ודהבה למעבד כרעות אלהכם תעבדון

19 E os utensílios que te foram dados para o serviço da Casa de teu Deus, restitui-os perante o Deus de Jerusalém.

19 ומאניא די מתיהבין לך לפלחן בית אלהך השלם קדם אלה ירושלם

20 E o resto do que for necessário para a Casa de teu Deus, que te convenha dar, o darás da casa dos tesouros do rei.

20 ושאר חשחות בית אלהך די יפל לך למנתן תנתן מן בית גנזי מלכא

21 E por mim mesmo, o rei Artaxerxes, se decreta a todos os tesoureiros que estão dalém do rio que tudo quanto vos pedir o sacerdote Esdras, escriba da Lei do Deus dos céus, apressuradamente se faça.

21 ומני אנה ארתחשסתא מלכא שים טעם לכל גזבריא די בעבר נהרה די כל די ישאלנכון עזרא כהנה ספר דתא די אלה שמיא אספרנא יתעבד

22 Até cem talentos de prata, e até cem coros de trigo, e até cem batos de vinho, e até cem batos de azeite, e sal sem conta.

22 עד כסף ככרין מאה ועד חנטין כרין מאה ועד חמר בתין מאה ועד בתין משח מאה ומלח די לא כתב

23 Tudo quanto se ordenar, segundo o mandado do Deus do céu, prontamente se faça para a Casa do Deus dos céus, porque para que haveria grande ira sobre o reino do rei e de seus filhos?

23 כל די מן טעם אלה שמיא יתעבד אדרזדא לבית אלה שמיא די למה להוא קצף על מלכות מלכא ובנוהי

24 Também vos fazemos saber acerca de todos os sacerdotes, levitas, cantores, porteiros, netineus e ministros desta Casa de Deus que se lhes não possa impor nem direito, nem antigo tributo, nem renda.

24 ולכם מהודעין די כל כהניא ולויא זמריא תרעיא נתיניא ופלחי בית אלהא דנה מנדה בלו והלך לא שליט למרמא עליהם

25 E tu, Esdras, conforme a sabedoria do teu Deus, que está na tua mão, põe regedores e juízes que julguem a todo o povo que está dalém do rio, a todos os que sabem as leis de teu Deus, e ao que as não sabe as fareis saber.

25 ואנת עזרא כחכמת אלהך די בידך מני שפטין ודינין די להון דאנין לכל עמה די בעבר נהרה לכל ידעי דתי אלהך ודי לא ידע תהודעון

26 E todo aquele que não observar a lei do teu Deus e a lei do rei, logo se faça justiça dele, quer seja morte, quer degredo, quer multa sobre os seus bens, quer prisão.

26 וכל די לא להוא עבד דתא די אלהך ודתא די מלכא אספרנא דינה להוא מתעבד מנה הן למות הן לשרשו הן לענש נכסין ולאסורין

27 Bendito seja o SENHOR, Deus de nossos pais, que tal inspirou ao coração do rei, para ornarmos a Casa do SENHOR, que está em Jerusalém;

27 ברוך יהוה אלהי אבותינו אשר נתן כזאת בלב המלך לפאר את בית יהוה אשר בירושלם

28 e que estendeu para mim a sua beneficência perante o rei, e os seus conselheiros, e todos os príncipes poderosos do rei. Assim, me esforcei, segundo a mão do SENHOR sobre mim, e ajuntei dentre Israel alguns chefes para subirem comigo.

28 ועלי הטה חסד לפני המלך ויועציו ולכל שרי המלך הגברים ואני התחזקתי כיד יהוה אלהי עלי ואקבצה מישראל ראשים לעלות עמי

Esdras 8

1 Estes, pois, são os chefes de seus pais, com as suas genealogias, os que subiram comigo de Babilônia no reinado do rei Artaxerxes

1 ואלה ראשי אבתיהם והתיחשם העלים עמי במלכות ארתחשסתא המלך מבבל

2 dos filhos de Finéias, Gérson; dos filhos de Itamar, Daniel; dos filhos de Davi, Hatus;

2 מבני פינחס גרשם מבני איתמר דניאל מבני דויד חטוש

3 dos filhos de Secanias e dos filhos de Parós, Zacarias, e com ele por genealogias se contaram até cento e cinquenta homens;

3 מבני שכניה מבני פרעש זכריה ועמו התיחש לזכרים מאה וחמשים

4 dos filhos de Paate-Moabe, Elioenai, filho de Zeraías, e, com ele, duzentos homens;

4 מבני פחת מואב אליהועיני בן זרחיה ועמו מאתים הזכרים

5 dos filhos de Secanias, o filho de Jaaziel, e, com ele, trezentos homens;

5 מבני שכניה בן יחזיאל ועמו שלש מאות הזכרים

6 e dos filhos de Adim, Ebede, filho de Jônatas, e, com ele, cinquenta homens;

6 ומבני עדין עבד בן יונתן ועמו חמשים הזכרים

7 e dos filhos de Elão, Jesaías, filho de Atalias, e, com ele, setenta homens;

7 ומבני עילם ישעיה בן עתליה ועמו שבעים הזכרים

8 e dos filhos de Sefatias, Zebadias, filho de Micael, e, com ele, oitenta homens;

8 ומבני שפטיה זבדיה בן מיכאל ועמו שמנים הזכרים

9 dos filhos de Joabe, Obadias, filho de Jeiel, e, com ele, duzentos e dezoito homens;

9 מבני יואב עבדיה בן יחיאל ועמו מאתים ושמנה עשר הזכרים

10 e dos filhos de Selomite, o filho de Josifias, e, com ele, cento e sessenta homens;

10 ומבני שלומית בן יוספיה ועמו מאה וששים הזכרים

11 e dos filhos de Bebai, Zacarias, o filho de Bebai, e, com ele, vinte e oito homens;

11 ומבני בבי זכריה בן בבי ועמו עשרים ושמנה הזכרים

12 e dos filhos de Azgade, Joanã, o filho de Hacatã, e, com ele, cento e dez homens;

12 ומבני עזגד יוחנן בן הקטן ועמו מאה ועשרה הזכרים

13 e dos últimos filhos de Adonicão, seus nomes eram estes Elifelete, Jeiel e Semaías, e, com eles, sessenta homens;

13 ומבני אדניקם אחרנים ואלה שמותם אליפלט יעיאל ושמעיה ועמהם ששים הזכרים

14 e dos filhos de Bigvai, Utai e Zabude, e, com eles, setenta homens.

14 ומבני בגוי עותי וזבוד ועמו שבעים הזכרים

15 E ajuntei-os perto do rio que vai a Aava, e ficamos ali acampados três dias; então, atentei para o povo e para os sacerdotes e não achei ali nenhum dos filhos de Levi.

15 ואקבצם אל הנהר הבא אל אהוא ונחנה שם ימים שלשה ואבינה בעם ובכהנים ומבני לוי לא מצאתי שם

16 Enviei, pois, Eliézer, Ariel, Semaías, Elnatã, Jaribe, Elnatã, Natã, Zacarias e Mesulão, os chefes, como também a Joiaribe e a Elnatã, que eram sábios.

16 ואשלחה לאליעזר לאריאל לשמעיה ולאלנתן וליריב ולאלנתן ולנתן ולזכריה ולמשלם ראשים וליויריב ולאלנתן מבינים

17 E dei-lhes mandado para Ido, chefe no lugar de Casifia, e lhes pus palavras na boca para dizerem a Ido, seu irmão, e aos netineus, no lugar de Casifia, que nos trouxessem ministros para a Casa do nosso Deus.

17 ואוצאה אותם על אדו הראש בכספיא המקום ואשימה בפיהם דברים לדבר אל אדו אחיו הנתונים בכספיא המקום להביא לנו משרתים לבית אלהינו

18 E trouxeram-nos, segundo a boa mão de Deus sobre nós, um homem sábio, dos filhos de Mali, filho de Levi, filho de Israel, a saber, Serebias, com os seus filhos e irmãos, dezoito;

18 ויביאו לנו כיד אלהינו הטובה עלינו איש שכל מבני מחלי בן לוי בן ישראל ושרביה ובניו ואחיו שמנה עשר

19 e a Hasabias e com ele Jesaías, dos filhos de Merari, com seus irmãos e os filhos deles, vinte;

19 ואת חשביה ואתו ישעיה מבני מררי אחיו ובניהם עשרים

20 e dos netineus, que Davi e os príncipes deram para o ministério dos levitas, duzentos e vinte netineus, que todos foram expressos por seus nomes.

20 ומן הנתינים שנתן דויד והשרים לעבדת הלוים נתינים מאתים ועשרים כלם נקבו בשמות

21 Então, apregoei ali um jejum junto ao rio Aava, para nos humilharmos diante da face de nosso Deus, para lhe pedirmos caminho direito para nós, e para nossos filhos, e para toda a nossa fazenda.

21 ואקרא שם צום על הנהר אהוא להתענות לפני אלהינו לבקש ממנו דרך ישרה לנו ולטפנו ולכל רכושנו

22 Porque me envergonhei de pedir ao rei exército e cavaleiros para nos defenderem do inimigo no caminho, porquanto tínhamos falado ao rei, dizendo A mão do nosso Deus é sobre todos os que o buscam para o bem, mas a sua força e a sua ira, sobre todos os que o deixam.

22 כי בשתי לשאול מן המלך חיל ופרשים לעזרנו מאויב בדרך כי אמרנו למלך לאמר יד אלהינו על כל מבקשיו לטובה ועזו ואפו על כל עזביו

23 Nós, pois, jejuamos e pedimos isso ao nosso Deus, e moveu-se pelas nossas orações.

23 ונצומה ונבקשה מאלהינו על זאת ויעתר לנו

24 Então, separei doze dos maiorais dos sacerdotes Serebias, Hasabias e com eles dez dos seus irmãos.

24 ואבדילה משרי הכהנים שנים עשר לשרביה חשביה ועמהם מאחיהם עשרה

25 E pesei-lhes a prata, e o ouro, e os utensílios, que eram a oferta para a Casa de nosso Deus, a qual ofereceram o rei, e os

seus conselheiros, e os seus príncipes, e todo o Israel que ali se achou.

25 ואשקולה להם את הכסף ואת הזהב ואת הכלים תרומת בית אלהינו ההרימו המלך ויעציו ושריו וכל ישראל הנמצאים

26 E pesei em suas mãos seiscentos e cinquenta talentos de prata, e em objetos de prata cem talentos, e cem talentos de ouro.

26 ואשקלה על ידם כסף ככרים שש מאות וחמשים וכלי כסף מאה לככרים זהב מאה ככר

27 E vinte taças de ouro de mil daricos e dois vasos de bom metal lustroso, tão desejável como ouro.

27 וכפרי זהב עשרים לאדרכנים אלף וכלי נחשת מצהב טובה שנים חמודת כזהב

28 E disse-lhes Consagrados sois do SENHOR, e sagrados são estes vasos, como também esta prata e este ouro, oferta voluntária, oferecida ao SENHOR, Deus de vossos pais.

28 ואמרה אלהם אתם קדש ליהוה והכלים קדש והכסף והזהב נדבה ליהוה אלהי אבתיכם

29 Vigiai, pois, e guardai-os até que os peseis na presença dos maiorais dos sacerdotes, e dos levitas, e dos príncipes dos pais de Israel, em Jerusalém, nas câmaras da Casa do SENHOR.

29 שקדו ושמרו עד תשקלו לפני שרי הכהנים והלוים ושרי האבות לישראל בירושלם הלשכות בית יהוה

30 Então, receberam os sacerdotes e os levitas o peso da prata, e do ouro, e dos vasos, para trazerem a Jerusalém, à Casa de nosso Deus.

30 וקבלו הכהנים והלוים משקל הכסף והזהב והכלים להביא לירושלם לבית אלהינו

31 E partimos do rio de Aava, no dia doze do primeiro mês, para irmos para Jerusalém; e a boa mão do nosso Deus estava sobre nós e livrou-nos da mão dos inimigos e dos que nos armavam ciladas no caminho.

31 ונסעה מנהר אהוא בשנים עשר לחדש הראשון ללכת ירושלם ויד אלהינו היתה עלינו ויצילנו מכף אויב ואורב על הדרך

32 E viemos a Jerusalém e repousamos ali três dias.

32 ונבוא ירושלם ונשב שם ימים שלשה

33 E no dia quatro se pesou a prata, e o ouro, e os vasos, na Casa do nosso Deus, por mão de Meremote, filho do sacerdote Urias; e com ele estava Eleazar, filho de Finéias, e com eles, Jozabade, filho de Jesua, e Noadias, filho de Binui, levitas;

33 וביום הרביעי נשקל הכסף והזהב והכלים בבית אלהינו על יד מרמות בן אוריה הכהן ועמו אלעזר בן פינחס ועמהם יוזבד בן ישוע ונועדיה בן בנוי הלוים

34 conforme o número e conforme o peso de tudo aquilo; e todo o peso se descreveu no mesmo tempo.

34 במספר במשקל לכל ויכתב כל המשקל בעת ההיא

35 E os transportados que vieram do cativeiro ofereceram holocaustos ao Deus de Israel doze novilhos por todo o Israel, noventa e seis carneiros, setenta e sete cordeiros e doze bodes em sacrifício pelo pecado; tudo em holocausto ao SENHOR.

35 הבאים מהשבי בני הגולה הקריבו עלות לאלהי ישראל פרים שנים עשר על כל ישראל אילים תשעים וששה כבשים שבעים ושבעה צפירי חטאת שנים עשר הכל עולה ליהוה

36 Então, deram as ordens do rei aos sátrapas do rei e aos governadores de aquém do rio; e ajudaram o povo e a Casa de Deus.

36 ויתנו את דתי המלך לאחשדרפני המלך ופחוות עבר הנהר ונשאו את העם ואת בית האלהים

Esdras 9

1 Acabadas, pois, essas coisas, chegaram-se a mim os príncipes, dizendo O povo de Israel, e os sacerdotes, e os levitas não se têm separado dos povos destas terras, seguindo as abominações dos cananeus, dos heteus, dos ferezeus, dos jebuseus, dos amonitas, dos moabitas, dos egípcios e dos amorreus,

1 וככלות אלה נגשו אלי השרים לאמר לא נבדלו העם ישראל והכהנים והלוים מעמי הארצות כתועבתיהם לכנעני החתי הפרזי היבוסי העמני המאבי המצרי והאמרי

2 porque tomaram das suas filhas para si e para seus filhos, e assim se misturou a semente santa com os povos destas terras, e até a mão dos príncipes e magistrados foi a primeira nesta transgressão.

2 כי נשאו מבנתיהם להם ולבניהם והתערבו זרע הקדש בעמי הארצות ויד השרים והסגנים היתה במעל הזה ראשונה

3 E, ouvindo eu tal coisa, rasguei a minha veste e o meu manto, e arranquei os cabelos da minha cabeça e da minha barba, e me assentei atônito.

3 וכשמעי את הדבר הזה קרעתי את בגדי ומעילי ואמרטה משער ראשי וזקני ואשבה משומם

4 Então, se ajuntaram a mim todos os que tremiam das palavras
do Deus de Israel, por causa da transgressão dos do cativeiro;
porém eu me fiquei assentado atônito até ao sacrifício da tarde.

4 ואלי יאספו כל חרד בדברי אלהי ישראל על מעל הגולה ואני ישב
משומם עד למנחת הערב

5 E, perto do sacrifício da tarde, me levantei da minha aflição,
havendo já rasgado a minha veste e o meu manto, e me pus de
joelhos, e estendi as minhas mãos para o SENHOR, meu Deus.

5 ובמנחת הערב קמתי מתעניתי ובקרעי בגדי ומעילי ואכרעה על ברכי
ואפרשה כפי אל יהוה אלהי

6 E disse Meu Deus! Estou confuso e envergonhado, para
levantar a ti a minha face, meu Deus, porque as nossas
iniquidades se multiplicaram sobre a nossa cabeça, e a nossa
culpa tem crescido até aos céus.

6 ואמרה אלהי בשתי ונכלמתי להרים אלהי פני אליך כי עונתינו רבו
למעלה ראש ואשמתנו גדלה עד לשמים

7 Desde os dias de nossos pais até ao dia de hoje, estamos em
grande culpa e, por causa das nossas iniquidades, fomos
entregues, nós, os nossos reis e os nossos sacerdotes, nas mãos
dos reis das terras, à espada, ao cativeiro, ao roubo e à confusão
do rosto, como hoje se vê.

7 מימי אבתינו אנחנו באשמה גדלה עד היום הזה ובעונתינו נתנו אנחנו
מלכינו כהנינו ביד מלכי הארצות בחרב בשבי ובבזה ובבשת פנים כהיום
הזה

8 E, agora, como por um pequeno momento, se nos fez graça da
parte do SENHOR, nosso Deus, para nos deixar alguns que
escapem e para dar-nos uma estabilidade no seu santo lugar;

para nos alumiar os olhos; ó Deus nosso, e para nos dar um pouco de vida na nossa servidão;

8 ועתה כמעט רגע היתה תחנה מאת יהוה אלהינו להשאיר לנו פליטה ולתת לנו יתד במקום קדשו להאיר עינינו אלהינו ולתתנו מחיה מעט בעבדתנו

9 porque servos somos, porém na nossa servidão não nos desamparou o nosso Deus; antes, estendeu sobre nós beneficência perante os reis da Pérsia, para revivermos, e para levantarmos a Casa do nosso Deus, e para restaurarmos as suas assolações, e para que nos desse uma parede em Judá e em Jerusalém.

9 כי עבדים אנחנו ובעבדתנו לא עזבנו אלהינו ויט עלינו חסד לפני מלכי פרס לתת לנו מחיה לרומם את בית אלהינו ולהעמיד את חרבתיו ולתת לנו גדר ביהודה ובירושלם

10 Agora, pois, ó nosso Deus, que diremos depois disso? Pois deixamos os teus mandamentos,

10 ועתה מה נאמר אלהינו אחרי זאת כי עזבנו מצותיך

11 os quais mandaste pelo ministério de teus servos, os profetas, dizendo A terra em que entrais para a possuir terra imunda é pelas imundícias dos seus povos, pelas abominações com que, na sua corrupção, a encheram de uma extremidade à outra.

11 אשר צוית ביד עבדיך הנביאים לאמר הארץ אשר אתם באים לרשתה ארץ נדה היא בנדת עמי הארצות בתועבתיהם אשר מלאוה מפה אל פה בטמאתם

12 Agora, pois, vossas filhas não dareis a seus filhos, e suas filhas não tomareis para vossos filhos, e nunca procurareis a sua paz e o seu bem; para que vos fortaleçais, e comais o bem da terra, e a façais possuir a vossos filhos para sempre.

12 ועתה בנותיכם אל תתנו לבניהם ובנתיהם אל תשאו לבניכם ולא תדרשו שלמם וטובתם עד עולם למען תחזקו ואכלתם את טוב הארץ והורשתם לבניכם עד עולם

13 E, depois de tudo o que nos tem sucedido por causa das nossas más obras e da nossa grande culpa, ainda assim tu, ó nosso Deus, estorvaste que fôssemos destruídos, por causa da nossa iniquidade, e ainda nos deste livramento como este,

13 ואחרי כל הבא עלינו במעשינו הרעים ובאשמתנו הגדלה כי אתה אלהינו חשכת למטה מעוננו ונתתה לנו פליטה כזאת

14 tornaremos, pois, agora a violar os teus mandamentos e a aparentar-nos com os povos destas abominações? Não te indignarias tu, assim, contra nós até de todo nos consumires, até que não ficasse resto nem quem escapasse?

14 הנשוב להפר מצותיך ולהתחתן בעמי התעבות האלה הלוא תאנף בנו עד כלה לאין שארית ופליטה

15 Ah! SENHOR, Deus de Israel, justo és, pois ficamos escapos, como hoje se vê; eis que estamos diante de ti no nosso delito, porque ninguém há que possa estar na tua presença por causa disso.

15 יהוה אלהי ישראל צדיק אתה כי נשארנו פליטה כהיום הזה הננו לפניך באשמתינו כי אין לעמוד לפניך על זאת

Esdras 10

1 E orando Esdras assim, e fazendo esta confissão, e chorando, e prostrando-se diante da Casa de Deus, ajuntou-se a ele de Israel uma mui grande congregação de homens e mulheres e de crianças, porque o povo chorava com grande choro.

1 וכהתפלל עזרא וכהתודתו בכה ומתנפל לפני בית האלהים נקבצו אליו מישראל קהל רב מאד אנשים ונשים וילדים כי בכו העם הרבה בכה

2 Então, respondeu Secanias, filho de Jeiel, um dos filhos de Elão, e disse a Esdras Nós temos transgredido contra o nosso Deus e casamos com mulheres estranhas do povo da terra, mas, no tocante a isso, ainda há esperança para Israel.

2 ויען שכניה בן יחיאל מבני עולם ויאמר לעזרא אנחנו מעלנו באלהינו ונשב נשים נכריות מעמי הארץ ועתה יש מקוה לישראל על זאת

3 Agora, pois, façamos concerto com o nosso Deus, de que despediremos todas as mulheres e tudo o que é nascido delas, conforme o conselho do Senhor e dos que tremem no mandado do nosso Deus; e faça-se conforme a Lei.

3 ועתה נכרת ברית לאלהינו להוציא כל נשים והנולד מהם בעצת אדני והחרדים במצות אלהינו וכתורה יעשה

4 Levanta-te, pois, porque te pertence este negócio, e nós seremos contigo; esforça-te e faze assim.

4 קום כי עליך הדבר ואנחנו עמך חזק ועשה

5 Então, Esdras se levantou e ajuramentou os maiorais dos sacerdotes e dos levitas e todo o Israel, de que fariam conforme esta palavra; e eles juraram.

5 ויקם עזרא וישבע את שרי הכהנים הלוים וכל ישראל לעשות כדבר הזה וישבעו

6 E Esdras se levantou de diante da Casa de Deus, e entrou na câmara de Jeoanã, filho de Eliasibe, e, vindo lá, pão não comeu, e água não bebeu, porque estava angustiado pela transgressão dos do cativeiro.

6 ויקם עזרא מלפני בית האלהים וילך אל לשכת יהוחנן בן אלישיב וילך שם לחם לא אכל ומים לא שתה כי מתאבל על מעל הגולה

7 E fizeram passar pregão, por Judá e Jerusalém, a todos os que vieram do cativeiro, para que se ajuntassem em Jerusalém;

7 ויעבירו קול ביהודה וירושלם לכל בני הגולה להקבץ ירושלם

8 e que todo aquele que, em três dias, não viesse, segundo o conselho dos príncipes e dos anciãos, toda a sua fazenda se poria em interdito, e ele seria separado da congregação dos do cativeiro.

8 וכל אשר לא יבוא לשלשת הימים כעצת השרים והזקנים יחרם כל רכושו והוא יבדל מקהל הגולה

9 Então, todos os homens de Judá e Benjamim, em três dias, se ajuntaram em Jerusalém; era o nono mês, no dia vinte do mês; e todo o povo se assentou na praça da Casa de Deus, tremendo por este negócio e por causa das grandes chuvas.

9 ויקבצו כל אנשי יהודה ובנימן ירושלם לשלשת הימים הוא חדש התשיעי בעשרים בחדש וישבו כל העם ברחוב בית האלהים מרעידים על הדבר ומהגשמים

10 Então, se levantou Esdras, o sacerdote, e disse-lhes Vós tendes transgredido e casastes com mulheres estranhas, multiplicando o delito de Israel.

10 ויקם עזרא הכהן ויאמר אלהם אתם מעלתם ותשיבו נשים נכריות להוסיף על אשמת ישראל

11 Agora, pois, fazei confissão ao SENHOR, Deus de vossos pais, e fazei a sua vontade; apartai-vos dos povos das terras e das mulheres estranhas.

11 ועתה תנו תודה ליהוה אלהי אבתיכם ועשו רצונו והבדלו מעמי הארץ
ומן הנשים הנכריות

12 E respondeu toda a congregação e disse em altas vozes Assim seja; conforme as tuas palavras, nos convém fazer.

12 ויענו כל הקהל ויאמרו קול גדול כן כדבריך עלינו לעשות

13 Porém o povo é muito, e também é tempo de grandes chuvas, e não se pode estar aqui fora; nem é obra de um dia nem de dois, porque somos muitos os que transgredimos neste negócio.

13 אבל העם רב והעת גשמים ואין כח לעמוד בחוץ והמלאכה לא ליום
אחד ולא לשנים כי הרבינו לפשע בדבר הזה

14 Ora, ponham-se os nossos príncipes, por toda a congregação, sobre este negócio; e todos os que, em nossas cidades, casaram com mulheres estranhas venham em tempos apontados, e com eles os anciãos de cada cidade, e os seus juízes, até que desviemos de nós o ardor da ira do nosso Deus, por esta causa.

14 יעמדו נא שרינו לכל הקהל וכל אשר בערינו ההשיב נשים נכריות יבא
לעתים מזמנים ועמהם זקני עיר ועיר ושפטיה עד להשיב חרון אף אלהינו
ממנו עד לדבר הזה

15 Porém somente Jônatas, filho de Asael, e Jazeías, filho de Ticva, se puseram sobre este negócio; e Mesulão e Sabetai, levita, os ajudaram.

15 אך יונתן בן עשהאל ויחזיה בן תקוה עמדו על זאת ומשלם ושבתי הלוי
עזרם

16 E assim o fizeram os que tornaram do cativeiro; e apartaram-se o sacerdote Esdras e os homens, cabeças dos pais segundo a casa de seus pais, e todos pelos seus nomes; e assentaram-se no primeiro dia do décimo mês, para inquirirem neste negócio.

16 ויעשו כן בני הגולה ויבדלו עזרא הכהן אנשים ראשי האבות לבית
אבתם וכלם בשמות וישבו ביום אחד לחדש העשירי לדריוש הדבר

17 E acabaram de tratar com todos os homens que casaram com mulheres estranhas, até ao primeiro dia do primeiro mês.

17 ויכלו בכל אנשים ההשיבו נשים נכריות עד יום אחד לחדש הראשון

18 E acharam-se dos filhos dos sacerdotes que casaram com mulheres estranhas dos filhos de Jesua, filho de Jozadaque, e seus irmãos, Maaséias, e Eliézer, e Jaribe, e Gedalias.

18 וימצא מבני הכהנים אשר השיבו נשים נכריות מבני ישוע בן יוצדק
ואחיו מעשיה ואליעזר ויריב וגדליה

19 E deram-se as mãos, prometendo que despediriam suas mulheres, e, achando-se culpados, ofereceram um carneiro do rebanho pelo seu delito.

19 ויתנו ידם להוציא נשיהם ואשמים איל צאן על אשמתם

20 E dos filhos de Imer Hanani e Zebadias.

20 ומבני אמר חנני וזבדיה

21 E dos filhos de Harim Maaséias, e Elias, e Semaías, e Jeiel, e Uzias.

21 ומבני חרם מעשיה ואליה ושמעיה ויחיאל ועזיה

22 E dos filhos de Pasur Elioenai, Maaséias, Ismael, Natanael, Jozabade e Elasa.

22 ומבני פשחור אליועיני מעשיה ישמעאל נתנאל יוזבד ואלעשה

23 E dos levitas Jozabade, e Simei, e Quelaías (este é Quelita), e Petaías, e Judá, e Eliézer.

23 ומן הלוים יוזבד ושמעי וקליה הוא קליטא פתחיה יהודה ואליעזר

24 E dos cantores Eliasibe; e dos porteiros Salum, e Telém, e Uri.

24 ומן המשררים אלישיב ומן השערים שלם וטלם ואורי

25 E de Israel, dos filhos de Parós Ramias, e Jezias, e Malquias, e Miamim, e Eleazar, e Malquias, e Benaia.

25 ומישראל מבני פרעש רמיה ויזיה ומלכיה ומימן ואלעזר ומלכיה ובניה

26 E dos filhos de Elão Matanias, e Zacarias, e Jeiel, e Abdi, e Jeremote, e Elias.

26 ומבני עילם מתניה זכריה ויחיאל ועבדי וירמות ואליה

27 E dos filhos de Zatu Elioenai, e Eliasibe, e Matanias, e Jeremote, e Zabade, e Aziza.

27 ומבני זתוא אליועני אלישיב מתניה וירמות וזבד ועזיזא

28 E dos filhos de Bebai Jeoanã, Hananias, Zabai e Atlai.

28 ומבני בבי יהוחנן חנניה זבי עתלי

29 E dos filhos de Bani Mesulão, e Maluque, e Adaías, e Jasube, e Seal, e Jeremote.

29 ומבני בני משלם מלוך ועדיה ישוב ושאל ירמות

30 E dos filhos de Paate-Moabe Adna, e Quelal, e Benaia, e Maaséias, e Matanias, e Bezalel, e Binui, e Manassés.

30 ומבני פחת מואב עדנא וכלל בניה מעשיה מתניה בצלאל ובנוי ומנשה

31 E dos filhos de Harim Eliézer, Issias, Malquias, Semaías, Simeão,

31 ובני חרם אליעזר ישיה מלכיה שמעיה שמעון

32 Benjamim, Maluque e Semarias.

32 בנימן מלוך שמריה

33 Dos filhos de Hasum Matenai, Matatá, Zabade, Elifelete, Jeremai, Manassés e Simei.

33 מבני חשם מתני מתתה זבד אליפלט ירמי מנשה שמעי

34 Dos filhos de Bani Maadai, Anrão, e Uel,

34 מבני בני מעדי עמרם ואואל

35 Benaia, Bedias, Queluí,

35 בניה בדיה כלוהי

36 Vanias, Meremote, Eliasibe,

36 וניה מרמות אלישיב

37 Matanias, Matenai, Jaasai,

37 מתניה מתני ויעשו

38 Bani, Binui, Simei,

38 ובני ובנוי שמעי

39 Selemias, Natã, Adaías,

39 ושלמיה ונתן ועדיה

40 Macnadebai, Sasai, Sarai,

40 מכנדבי ששי שרי

41 Azarel, Selemias, Semarias,

41 עזראל ושלמיהו שמריה

42 Salum, Amarias e José.

42 שלום אמריה יוסף

43 Dos filhos de Nebo Jeiel, Matitias, Zabade, Zebina, Jadai, Joel e Benaia.

43 מבני נבו יעיאל מתתיה זבד זבינא ידו ויואל בניה

44 Todos estes tinham tomado mulheres estranhas; e alguns deles tinham mulheres de quem alcançaram filhos.

44 כל אלה נשאי נשים נכריות ויש מהם נשים וישימו בנים

Neemias

Neemias 1

1 As palavras de Neemias, filho de Hacalias. E sucedeu no mês de quisleu, no ano vigésimo, estando eu em Susã, a fortaleza,

1 דברי נחמיה בן חכליה ויהי בחדש כסלו שנת עשרים ואני הייתי בשושן הבירה

2 que veio Hanani, um de meus irmãos, ele e alguns de Judá; e perguntei-lhes pelos judeus que escaparam e que restaram do cativeiro e acerca de Jerusalém.

2 ויבא חנני אחד מאחי הוא ואנשים מיהודה ואשאלם על היהודים הפליטה אשר נשארו מן השבי ועל ירושלם

3 E disseram-me Os restantes, que não foram levados para o cativeiro, lá na província estão em grande miséria e desprezo, e o muro de Jerusalém, fendido, e as suas portas, queimadas a fogo.

3 ויאמרו לי הנשארים אשר נשארו מן השבי שם במדינה ברעה גדלה ובחרפה וחומת ירושלם מפרצת ושעריה נצתו באש

4 E sucedeu que, ouvindo eu essas palavras, assentei-me, e chorei, e lamentei por alguns dias; e estive jejuando e orando perante o Deus dos céus.

4 ויהי כשמעי את הדברים האלה ישבתי ואבכה ואתאבלה ימים ואהי צם ומתפלל לפני אלהי השמים

5 E disse Ah! SENHOR, Deus dos céus, Deus grande e terrível, que guardas o concerto e a benignidade para com aqueles que te amam e guardam os teus mandamentos!

5 ואמר אנא יהוה אלהי השמים האל הגדול והנורא שמר הברית וחסד לאהביו ולשמרי מצותיו

6 Estejam, pois, atentos os teus ouvidos, e os teus olhos, abertos, para ouvires a oração do teu servo, que eu hoje faço perante ti, de dia e de noite, pelos filhos de Israel, teus servos; e faço confissão pelos pecados dos filhos de Israel, que pecamos contra ti; também eu e a casa de meu pai pecamos.

6 תהי נא אזנך קשבת ועיניך פתוחות לשמע אל תפלת עבדך אשר אנכי מתפלל לפניך היום יומם ולילה על בני ישראל עבדיך ומתודה על חטאות בני ישראל אשר חטאנו לך ואני ובית אבי חטאנו

7 De todo nos corrompemos contra ti e não guardamos os mandamentos, nem os estatutos, nem os juízos que ordenaste a Moisés, teu servo.

7 חבל חבלנו לך ולא שמרנו את המצות ואת החקים ואת המשפטים אשר צוית את משה עבדך

8 Lembra-te, pois, da palavra que ordenaste a Moisés, teu servo, dizendo Vós transgredireis, e eu vos espalharei entre os povos.

8 זכר נא את הדבר אשר צוית את משה עבדך לאמר אתם תמעלו אני אפיץ אתכם בעמים

9 E vós vos convertereis a mim, e guardareis os meus mandamentos, e os fareis; então, ainda que os vossos rejeitados estejam no cabo do céu, de lá os ajuntarei e os trarei ao lugar que tenho escolhido para ali fazer habitar o meu nome.

9 ושבתם אלי ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אם יהיה נדחכם בקצה השמים משם אקבצם והבואתים אל המקום אשר בחרתי לשכן את שמי שם

10 Estes ainda são teus servos e o teu povo que resgataste com a tua grande força e com a tua forte mão.

10 והם עבדיך ועמך אשר פדית בכחך הגדול ובידך החזקה

11 Ah! Senhor, estejam, pois, atentos os teus ouvidos à oração do teu servo e à oração dos teus servos que desejam temer o teu nome; e faze prosperar hoje o teu servo e dá-lhe graça perante este homem. Então, era eu copeiro do rei.

11 אנא אדני תהי נא אזנך קשבת אל תפלת עבדך ואל תפלת עבדיך החפצים ליראה את שמך והצליחה נא לעבדך היום ותנהו לרחמים לפני האיש הזה ואני הייתי משקה למלך

Neemias 2

1 Sucedeu, pois, no mês de nisã, no ano vigésimo do rei Artaxerxes, que estava posto vinho diante dele, e eu tomei o

vinho e o dei ao rei; porém nunca, antes, estivera triste diante dele.

1 ויהי בחדש ניסן שנת עשרים לארתחשסתא המלך יין לפניו ואשא את היין ואתנה למלך ולא הייתי רע לפניו

2 E o rei me disse Por que está triste o teu rosto, pois não estás doente? Não é isso senão tristeza de coração. Então, temi muito em grande maneira

2 ויאמר לי המלך מדוע פניך רעים ואתה אינך חולה אין זה כי אם רע לב ואירא הרבה מאד

3 e disse ao rei Viva o rei para sempre! Como não estaria triste o meu rosto, estando a cidade, o lugar dos sepulcros de meus pais, assolada, e tendo sido consumidas as suas portas a fogo?

3 ואמר למלך המלך לעולם יחיה מדוע לא ירעו פני אשר העיר בית קברות אבתי חרבה ושעריה אכלו באש

4 E o rei me disse Que me pedes agora? Então, orei ao Deus dos céus

4 ויאמר לי המלך על מה זה אתה מבקש ואתפלל אל אלהי השמים

5 e disse ao rei Se é do agrado do rei, e se o teu servo é aceito em tua presença, peço-te que me envies a Judá, à cidade dos sepulcros de meus pais, para que eu a edifique.

5 ואמר למלך אם על המלך טוב ואם ייטב עבדך לפניך אשר תשלחני אל יהודה אל עיר קברות אבתי ואבננה

6 Então, o rei me disse, estando a rainha assentada junto a ele Quanto durará a tua viagem, e quando voltarás? E aprouve ao rei enviar-me, apontando-lhe eu um certo tempo.

6 ויאמר לי המלך והשגל יושבת אצלו עד מתי יהיה מהלכך ומתי תשוב וייטב לפני המלך וישלחני ואתנה לו זמן

7 Disse mais ao rei Se ao rei parece bem, dêem-se-me cartas para os governadores dalém do rio, para que me dêem passagem até que chegue a Judá;

7 ואומר למלך אם על המלך טוב אגרות יתנו לי על פחוות עבר הנהר אשר יעבירוני עד אשר אבוא אל יהודה

8 como também uma carta para Asafe, guarda do jardim do rei, para que me dê madeira para cobrir as portas do paço da casa, e para o muro da cidade, e para a casa em que eu houver de entrar. E o rei mas deu, segundo a boa mão de Deus sobre mim.

8 ואגרת אל אסף שמר הפרדס אשר למלך אשר יתן לי עצים לקרות את שערי הבירה אשר לבית ולחומת העיר ולבית אשר אבוא אליו ויתן לי המלך כיד אלהי הטובה עלי

9 Então, vim aos governadores dalém do rio e dei-lhes as cartas do rei; e o rei tinha enviado comigo chefes do exército e cavaleiros.

9 ואבוא אל פחוות עבר הנהר ואתנה להם את אגרות המלך וישלח עמי המלך שרי חיל ופרשים

10 O que ouvindo Sambalate, o horonita, e Tobias, o servo amonita, lhes desagradou com grande desagrado que alguém viesse a procurar o bem dos filhos de Israel.

10 וישמע סנבלט החרני וטוביה העבד העמני וירע להם רעה גדלה אשר בא אדם לבקש טובה לבני ישראל

11 E cheguei a Jerusalém e estive ali três dias.

11 ואבוא אל ירושלם ואהי שם ימים שלשה

12 E, de noite, me levantei, eu e poucos homens comigo, e não declarei a ninguém o que o meu Deus me pôs no coração para fazer em Jerusalém; e não havia comigo animal algum, senão aquele em que estava montado.

12 ואקום לילה אני ואנשים מעט עמי ולא הגדתי לאדם מה אלהי נתן אל לבי לעשות לירושלם ובהמה אין עמי כי אם הבהמה אשר אני רכב בה

13 E, de noite, saí pela Porta do Vale, para a banda da Fonte do Dragão e para a Porta do Monturo e contemplei os muros de Jerusalém, que estavam fendidos, e as suas portas, que tinham sido consumidas pelo fogo.

13 ואצאה בשער הגיא לילה ואל פני עין התנין ואל שער האשפת ואהי שבר בחומת ירושלם אשר הם פרוצים ושעריה אכלו באש

14 E passei à Porta da Fonte e ao viveiro do rei; e não havia lugar por onde pudesse passar a cavalgadura que estava debaixo de mim.

14 ואעבר אל שער העין ואל ברכת המלך ואין מקום לבהמה לעבר תחתי

15 Então, de noite, subi pelo ribeiro e contemplei o muro; e voltei, e entrei pela Porta do Vale, e assim voltei.

15 ואהי עלה בנחל לילה ואהי שבר בחומה ואשוב ואבוא בשער הגיא ואשוב

16 E não souberam os magistrados aonde eu fui nem o que eu fazia; porque ainda até então nem aos judeus, nem aos nobres, nem aos magistrados, nem aos mais que faziam a obra tinha declarado coisa alguma.

16 והסגנים לא ידעו אנה הלכתי ומה אני עשה וליהודים ולכהנים ולחרים ולסגנים וליתר עשה המלאכה עד כן לא הגדתי

17 Então, lhes disse Bem vedes vós a miséria em que estamos, que Jerusalém está assolada e que as suas portas têm sido queimadas; vinde, pois, e reedifiquemos o muro de Jerusalém e não estejamos mais em opróbrio.

17 ואומר אלהם אתם ראים הרעה אשר אנחנו בה אשר ירושלם חרבה ושעריה נצתו באש לכו ונבנה את חומת ירושלם ולא נהיה עוד חרפה

18 Então, lhes declarei como a mão do meu Deus me fora favorável, como também as palavras do rei, que ele me tinha dito. Então, disseram Levantemo-nos e edifiquemos. E esforçaram as suas mãos para o bem.

18 ואגיד להם את יד אלהי אשר היא טובה עלי ואף דברי המלך אשר אמר לי ויאמרו נקום ובנינו ויחזקו ידיהם לטובה

19 O que ouvindo Sambalate, o horonita, e Tobias, o servo amonita, e Gesém, o arábio, zombaram de nós, e desprezaram-nos, e disseram Que é isso que fazeis? Quereis rebelar-vos contra o rei?

19 וישמע סנבלט החרני וטביה העבד העמוני וגשם הערבי וילעגו לנו ויבזו עלינו ויאמרו מה הדבר הזה אשר אתם עשים העל המלך אתם מרדים

20 Então, lhes respondi e disse O Deus dos céus é o que nos fará prosperar; e nós, seus servos, nos levantaremos e edificaremos; mas vós não tendes parte, nem justiça, nem memória em Jerusalém.

20 ואשיב אותם דבר ואומר להם אלהי השמים הוא יצליח לנו ואנחנו עבדיו נקום ובנינו ולכם אין חלק וצדקה וזכרון בירושלם

Neemias 3

1 E levantou-se Eliasibe, o sumo sacerdote, com os seus irmãos, os sacerdotes, edificaram a Porta do Gado, a qual consagraram, e levantaram as suas portas; e até a Torre de Meá consagraram e até a Torre de Hananel.

1 ויקם אלישיב הכהן הגדול ואחיו הכהנים ויבנו את שער הצאן המה קדשוהו ויעמידו דלתתיו ועד מגדל המאה קדשוהו עד מגדל חננאל

2 E, junto a ele, edificaram os homens de Jericó; também, ao seu lado, edificou Zacur, filho de Inri.

2 ועל ידו בנו אנשי ירחו ועל ידו בנה זכור בן אמרי

3 E a Porta do Peixe edificaram os filhos de Hassenaá, a qual emadeiraram, e levantaram as suas portas com as suas fechaduras e os seus ferrolhos.

3 ואת שער הדגים בנו בני הסנאה המה קרוהו ויעמידו דלתתיו מנעוליו ובריחיו

4 E, ao seu lado, reparou Meremote, filho de Urias, filho de Coz; e, ao seu lado, reparou Mesulão, filho de Berequias, filho de Mesezabel; e, ao seu lado, reparou Zadoque, filho de Baaná.

4 ועל ידם החזיק מרמות בן אוריה בן הקוץ ועל ידם החזיק משלם בן ברכיה בן משיזבאל ועל ידם החזיק צדוק בן בענא

5 E, ao seu lado, repararam os tecoítas; porém os seus nobres não meteram o seu pescoço ao serviço de seu senhor.

5 ועל ידם החזיקו התקועים ואדיריהם לא הביאו צורם בעבדת אדניהם

6 E a Porta Velha repararam-na Joiada, filho de Paséia; e Mesulão, filho de Besodias; estes a emadeiraram e levantaram as suas portas com as suas fechaduras e os seus ferrolhos.

6 ואת שער הישנה החזיקו יוידע בן פסח ומשלם בן בסודיה המה קרוהו ויעמידו דלתתיו ומנעליו ובריחיו

7 E, ao seu lado, repararam Melatias, o gibeonita, e Jadom, meronotita, homens de Gibeão e Mispa, que pertenciam ao domínio do governador daquém do rio.

7 ועל ידם החזיק מלטיה הגבעני וידון המרנתי אנשי גבעון והמצפה לכסא פחת עבר הנהר

8 Ao seu lado, reparou Uziel, filho de Haraías, um dos ourives; e, ao seu lado, reparou Hananias, filho de um dos boticários; e fortificaram a Jerusalém até ao Muro Largo.

8 על ידו החזיק עזיאל בן חרהיה צורפים ועל ידו החזיק חנניה בן הרקחים ויעזבו ירושלם עד החומה הרחבה

9 E, ao seu lado, reparou Refaías, filho de Hur, maioral da metade de Jerusalém.

9 ועל ידם החזיק רפיה בן חור שר חצי פלך ירושלם

10 E, ao seu lado, reparou Jedaías, filho de Harumafe, e defronte de sua casa; e, ao seu lado, reparou Hatus, filho de Hasabnéias.

10 ועל ידם החזיק ידיה בן חרומף ונגד ביתו ועל ידו החזיק חטוש בן חשבניה

11 A outra porção reparou Malquias, filho de Harim, e Hassube, filho de Paate-Moabe, como também a Torre dos Fornos.

11 מדה שנית החזיק מלכיה בן חרם וחשוב בן פחת מואב ואת מגדל התנורים

12 E, ao seu lado, reparou Salum, filho de Haloés, maioral da outra meia parte de Jerusalém, ele e suas filhas.

12 ועל ידו החזיק שלום בן הלוחש שר חצי פלך ירושלם הוא ובנותיו

13 A Porta do Vale, reparou-a Hanum e os moradores de Zanoa; estes a edificaram e lhe levantaram as portas com fechaduras e os seus ferrolhos, como também mil côvados do muro, até à Porta do Monturo.

13 את שער הגיא החזיק חנון וישבי זנוח המה בנוהו ויעמידו דלתתיו מנעליו ובריחיו ואלף אמה בחומה עד שער השפות

14 E a Porta do Monturo, reparou-a Malquias, filho de Recabe, maioral do distrito de Bete-Haquerém; este a edificou e lhe levantou as portas com as suas fechaduras e os seus ferrolhos.

14 ואת שער האשפות החזיק מלכיה בן רכב שר פלך בית הכרם הוא יבננו ויעמיד דלתתיו מנעליו ובריחיו

15 E a Porta da Fonte reparou-a Salum, filho de Col-Hozé, maioral do distrito de Mispa; este a edificou, e a cobriu, e lhe levantou as portas com as suas fechaduras e os seus ferrolhos, como também o muro do viveiro de Selá, ao pé do jardim do rei, mesmo até aos degraus que descem da Cidade de Davi.

15 ואת שער העין החזיק שלון בן כל חזה שר פלך המצפה הוא יבננו ויטללנו ויעמידו דלתתיו מנעליו ובריחיו ואת חומת ברכת השלח לגן המלך ועד המעלות היורדות מעיר דויד

16 Depois dele, edificou Neemias, filho de Azbuque, maioral da metade de Bete-Zur, até defronte dos sepulcros de Davi, e até ao viveiro artificial, e até à casa dos varões.

16 אחריו החזיק נחמיה בן עזבוק שר חצי פלך בית צור עד נגד קברי דויד ועד הברכה העשויה ועד בית הגברים

17 Depois dele, repararam os levitas, Reum, filho de Bani, e, ao seu lado, reparou Hasabias, maioral da metade de Queila, no seu distrito.

17 אחריו החזיקו הלוים רחום בן בני על ידו החזיק חשביה שר חצי פלך קעילה לפלכו

18 Depois dele, repararam seus irmãos Bavai, filho de Henadade, maioral da outra meia parte de Queila;

18 אחריו החזיקו אחיהם בוי בן חנדד שר חצי פלך קעילה

19 ao seu lado, reparou Ezer, filho de Jesua, maioral de Mispa, outra porção, defronte da subida para a casa das armas, à esquina.

19 ויחזק על ידו עזר בן ישוע שר המצפה מדה שנית מנגד עלת הנשק המקצע

20 Depois dele, reparou com grande ardor Baruque, filho de Zabai, outra medida, desde a esquina até à porta da casa de Eliasibe, o sumo sacerdote.

20 אחריו החרה החזיק ברוך בן זבי מדה שנית מן המקצוע עד פתח בית אלישיב הכהן הגדול

21 Depois dele, reparou Meremote, filho de Urias, filho de Coz, outra porção, desde a porta da casa de Eliasibe até à extremidade da casa de Eliasibe.

21 אחריו החזיק מרמות בן אוריה בן הקוץ מדה שנית מפתח בית אלישיב ועד תכלית בית אלישיב

22 E, depois dele, repararam os sacerdotes que habitavam na campina.

22 ואחריו החזיקו הכהנים אנשי הככר

23 Depois, repararam Benjamim e Hassube, defronte da sua casa; depois deles, reparou Azarias, filho de Maaséias, filho de Ananias, junto à sua casa.

23 אחריו החזיק בנימן וחשוב נגד ביתם אחריו החזיק עזריה בן מעשיה בן ענניה אצל ביתו

24 Depois dele, reparou Binui, filho de Henadade, outra porção, desde a casa de Azarias até à esquina e até ao canto.

24 אחריו החזיק בנוי בן חנדד מדה שנית מבית עזריה עד המקצוע ועד הפנה

25 Palal, filho de Uzai, reparou defronte da esquina e a torre que sai da casa real superior, que está junto ao pátio da prisão; depois dele, reparou Pedaías, filho de Parós,

25 פלל בן אוזי מנגד המקצוע והמגדל היוצא מבית המלך העליון אשר לחצר המטרה אחריו פדיה בן פרעש

26 e os netineus, que habitavam em Ofel, até defronte da Porta das Águas, para o oriente, e até à torre alta.

26 והנתינים היו ישבים בעפל עד נגד שער המים למזרח והמגדל היוצא

27 Depois, repararam os tecoítas outra porção, defronte da torre grande e alta e até ao Muro de Ofel.

27 אחריו החזיקו התקעים מדה שנית מנגד המגדל הגדול היוצא ועד חומת העפל

28 Desde a Porta dos Cavalos, repararam os sacerdotes, cada um defronte da sua casa.

28 מעל שער הסוסים החזיקו הכהנים איש לנגד ביתו

29 Depois deles, reparou Zadoque, filho de Imer, defronte de sua casa, e, depois dele, reparou Semaías, filho de Secanias, guarda da Porta Oriental.

29 אחריו החזיק צדוק בן אמר נגד ביתו ואחריו החזיק שמעיה בן שכניה שמר שער המזרח

30 Depois dele, reparou Hananias, filho de Selemias, e Hanum, filho de Zalafe, o sexto, outra porção; depois deles reparou Mesulão, filho de Berequias, defronte da sua câmara.

30 אחרי החזיק חנניה בן שלמיה וחנון בן צלף הששי מדה שני אחריו החזיק משלם בן ברכיה נגד נשכתו

31 Depois dele, reparou Malquias, filho de um ourives, até à casa dos netineus e mercadores, defronte da Porta de Mifcade, e até à câmara do canto.

31 אחרי החזיק מלכיה בן הצרפי עד בית הנתינים והרכלים נגד שער המפקד ועד עלית הפנה

32 E, entre a câmara do canto e a Porta do Gado, repararam os ourives e os mercadores.

32 ובין עלית הפנה לשער הצאן החזיקו הצרפים והרכלים

Neemias 4

1 E sucedeu que, ouvindo Sambalate que edificávamos o muro, ardeu em ira, e se indignou muito, e escarneceu dos judeus.

1 ויהי כאשר שמע סנבלט כי אנחנו בונים את החומה ויחר לו ויכעס הרבה וילעג על היהודים

2 E falou na presença de seus irmãos e do exército de Samaria e disse Que fazem estes fracos judeus? Permitir-se-lhes -á isso?

Sacrificarão? Acabá-lo-ão num só dia? Vivificarão dos montões do pó as pedras que foram queimadas?

2 ויאמר לפני אחיו וחיל שמרון ויאמר מה היהודים האמללים עשים היעזבו להם היזבחו היכלו ביום היחיו את האבנים מערמות העפר והמה שרופות

3 E estava com ele Tobias, o amonita, e disse Ainda que edifiquem, vindo uma raposa, derrubará facilmente o seu muro de pedra.

3 וטוביה העמני אצלו ויאמר גם אשר הם בונים אם יעלה שועל ופרץ חומת אבניהם

4 Ouve, ó nosso Deus, que somos tão desprezados, e caia o seu opróbrio sobre a sua cabeça, e faze com que sejam um despojo, numa terra de cativeiro.

4 שמע אלהינו כי היינו בוזה והשב חרפתם אל ראשם ותנם לבזה בארץ שביה

5 E não cubras a sua iniquidade, e não se risque diante de ti o seu pecado, pois que te irritaram defronte dos edificadores.

5 ואל תכס על עונם וחטאתם מלפניך אל תמחה כי הכעיסו לנגד הבונים

6 Assim, edificamos o muro, e todo o muro se cerrou até sua metade; porque o coração do povo se inclinava a trabalhar.

6 ונבנה את החומה ותקשר כל החומה עד חציה ויהי לב לעם לעשות

7 E sucedeu que, ouvindo Sambalate, e Tobias, e os arábios, e os amonitas, e os asdoditas que tanto ia crescendo a reparação dos muros de Jerusalém, que já as roturas se começavam a tapar, iraram-se sobremodo.

7 ויהי כאשר שמע סנבלט וטוביה והערבים והעמנים והאשדודים כי
עלתה ארוכה לחמות ירושלם כי החלו הפרצים להסתם ויחר להם מאד

8 E ligaram-se entre si todos, para virem atacar Jerusalém e para os desviarem do seu intento.

8 ויקשרו כלם יחדו לבוא להלחם בירושלם ולעשות לו תועה

9 Porém nós oramos ao nosso Deus e pusemos uma guarda contra eles, de dia e de noite, por causa deles.

9 ונתפלל אל אלהינו ונעמיד משמר עליהם יומם ולילה מפניהם

10 Então, disse Judá Já desfaleceram as forças dos acarretadores, e o pó é muito, e nós não poderemos edificar o muro.

10 ויאמר יהודה כשל כח הסבל והעפר הרבה ואנחנו לא נוכל לבנות
בחומה

11 Disseram, porém, os nossos inimigos Nada saberão disso, nem verão, até que entremos no meio deles e os matemos; assim, faremos cessar a obra.

11 ויאמרו צרינו לא ידעו ולא יראו עד אשר נבוא אל תוכם והרגנום
והשבתנו את המלאכה

12 E sucedeu que, vindo os judeus que habitavam entre eles, dez vezes nos disseram que, de todos os lugares, tornavam a nós.

12 ויהי כאשר באו היהודים הישבים אצלם ויאמרו לנו עשר פעמים מכל
המקמות אשר תשובו עלינו

13 Pelo que pus guardas nos lugares baixos por detrás do muro e nos altos; e pus o povo, pelas suas famílias, com as suas espadas, com as suas lanças e com os seus arcos.

13 ואעמיד מתחתיות למקום מאחרי לחומה בצחחיים ואעמיד את העם
למשפחות עם חרבתיהם רמחיהם וקשתתיהם

14 E olhei, e levantei-me, e disse aos nobres, e aos magistrados, e ao resto do povo Não os temais; lembrai-vos do Senhor, grande e terrível, e pelejai pelos vossos irmãos, vossos filhos, vossas mulheres e vossas casas.

14 וארא ואקום ואמר אל החרים ואל הסגנים ואל יתר העם אל תיראו
מפניהם את אדני הגדול והנורא זכרו והלחמו על אחיכם בניכם ובנתיכם
נשיכם ובתיכם

15 E sucedeu que, ouvindo os nossos inimigos que já o sabíamos e que Deus tinha dissipado o conselho deles, todos voltamos ao muro, cada um à sua obra.

15 ויהי כאשר שמעו אויבינו כי נודע לנו ויפר האלהים את עצתם ונשוב
כלנו אל החומה איש אל מלאכתו

16 E sucedeu que, desde aquele dia, metade dos meus moços trabalhava na obra, e a outra metade deles tinha as lanças, os escudos, os arcos e as couraças; e os chefes estavam por detrás de toda a casa de Judá.

16 ויהי מן היום ההוא חצי נערי עשים במלאכה וחצים מחזיקים
והרמחים המגנים והקשתות והשרינים והשרים אחרי כל בית יהודה

17 Os que edificavam o muro, e os que traziam as cargas, e os que carregavam, cada um com uma mão fazia a obra e na outra tinha as armas.

17 הבונים בחומה והנשאים בסבל עמשים באחת ידו עשה במלאכה
ואחת מחזקת השלח

18 E os edificadores cada um trazia a sua espada cingida aos lombos, e edificavam; e o que tocava a trombeta estava junto comigo.

18 והבונים איש חרבו אסורים על מתניו ובונים והתוקע בשופר אצלי

19 E disse eu aos nobres, e aos magistrados, e ao resto do povo Grande e extensa é a obra, e nós estamos apartados do muro, longe uns dos outros.

19 ואמר אל החרים ואל הסגנים ואל יתר העם המלאכה הרבה ורחבה ואנחנו נפרדים על החומה רחוקים איש מאחיו

20 No lugar onde ouvirdes o som da buzina, ali vos ajuntareis conosco; o nosso Deus pelejará por nós.

20 במקום אשר תשמעו את קול השופר שמה תקבצו אלינו אלהינו ילחם לנו

21 Assim trabalhávamos na obra; e metade deles tinha as lanças desde a subida da alva até ao sair das estrelas.

21 ואנחנו עשים במלאכה וחצים מחזיקים ברמחים מעלות השחר עד צאת הכוכבים

22 Também, naquele tempo, disse ao povo Cada um com o seu moço fique em Jerusalém, para que, de noite, nos sirvam de guarda e, de dia, na obra.

22 גם בעת ההיא אמרתי לעם איש ונערו ילינו בתוך ירושלם והיו לנו הלילה משמר והיום מלאכה

23 E nem eu, nem meus irmãos, nem meus moços, nem os homens da guarda que me seguiam largávamos as nossas vestes; cada um ia com suas armas à água.

23 ואין אני ואחי ונערי ואנשי המשמר אשר אחרי אין אנחנו פשטים בגדינו איש שלחו המים

Neemias 5

1 Foi, porém, grande o clamor do povo e de suas mulheres contra os judeus, seus irmãos.

1 ותהי צעקת העם ונשיהם גדולה אל אחיהם היהודים

2 Porque havia quem dizia Com nossos filhos e nossas filhas, nós somos muitos; pelo que tomemos trigo, para que comamos e vivamos.

2 ויש אשר אמרים בנינו ובנתינו אנחנו רבים ונקחה דגן ונאכלה ונחיה

3 Também havia quem dizia As nossas terras, as nossas vinhas e as nossas casas empenhamos, para tomarmos trigo nesta fome.

3 ויש אשר אמרים שדתינו וכרמינו ובתינו אנחנו ערבים ונקחה דגן ברעב

4 Também havia quem dizia Tomamos dinheiro emprestado até para o tributo do rei, sobre as nossas terras e as nossas vinhas.

4 ויש אשר אמרים לוינו כסף למדת המלך שדתינו וכרמינו

5 Agora, pois, a nossa carne é como a carne de nossos irmãos, e nossos filhos, como seus filhos; e eis que sujeitamos nossos filhos e nossas filhas para serem servos, e até algumas de nossas filhas são tão sujeitas, que já não estão no poder de nossas mãos; e outros têm as nossas terras e as nossas vinhas.

5 ועתה כבשר אחינו בשרנו כבניהם בנינו והנה אנחנו כבשים את בנינו ואת בנתינו לעבדים ויש מבנתינו נכבשות ואין לאל ידנו ושדתינו וכרמינו לאחרים

6 Ouvindo eu, pois, o seu clamor e essas palavras, muito me enfadei.

6 ויחר לי מאד כאשר שמעתי את זעקתם ואת הדברים האלה

7 E considerei comigo mesmo no meu coração; depois, pelejei com os nobres e com os magistrados e disse-lhes Usura tomais cada um de seu irmão. E ajuntei contra eles um grande ajuntamento.

7 וימלך לבי עלי ואריבה את החרים ואת הסגנים ואמרה להם משא איש באחיו אתם נשאים ואתן עליהם קהלה גדולה

8 E disse-lhes Nós resgatamos os judeus, nossos irmãos, que foram vendidos às gentes, segundo nossas posses; e vós outra vez venderíeis vossos irmãos ou vender-se-iam a nós? Então, se calaram e não acharam que responder.

8 ואמרה להם אנחנו קנינו את אחינו היהודים הנמכרים לגוים כדי בנו וגם אתם תמכרו את אחיכם ונמכרו לנו ויחרישו ולא מצאו דבר

9 Disse mais Não é bom o que fazeis Porventura, não devíeis andar no temor do nosso Deus, por causa do opróbrio dos gentios, os nossos inimigos?

9 ויאמר לא טוב הדבר אשר אתם עשים הלוא ביראת אלהינו תלכו מחרפת הגוים אויבינו

10 Também eu, meus irmãos e meus moços, a juro, lhes temos dado dinheiro e trigo. Deixemos este ganho.

10 וגם אני אחי ונערי נשים בהם כסף ודגן נעזבה נא את המשא הזה

11 Restituí-lhes hoje, vos peço, as suas terras, as suas vinhas, os seus olivais e as suas casas, como também o centésimo do dinheiro, do trigo, do mosto e do azeite, que vós exigis deles.

11 השיבו נא להם כהיום שדתיהם כרמיהם זיתיהם ובתיהם ומאת הכסף
והדגן התירוש והיצהר אשר אתם נשים בהם

12 Então, disseram Restituir-lho-emos e nada procuraremos
deles; faremos assim como dizes. Então, chamei os sacerdotes e
os fiz jurar que fariam conforme esta palavra.

12 ויאמרו נשיב ומהם לא נבקש כן נעשה כאשר אתה אומר ואקרא את
הכהנים ואשביעם לעשות כדבר הזה

13 Também o meu regaço sacudi e disse Assim sacuda Deus a
todo homem da sua casa e do seu trabalho que não cumprir esta
palavra; e assim seja sacudido e vazio. E toda a congregação
disse Amém! E louvaram o SENHOR; e o povo fez conforme esta
palavra.

13 גם חצני נערתי ואמרה ככה ינער האלהים את כל האיש אשר לא יקים
את הדבר הזה מביתו ומיגיעו וככה יהיה נעור ורק ויאמרו כל הקהל אמן
ויהללו את יהוה ויעש העם כדבר הזה

14 Também desde o dia em que fui nomeado seu governador na
terra de Judá, desde o ano vinte até ao ano trinta e dois do rei
Artaxerxes, doze anos, nem eu nem meus irmãos comemos o
pão do governador.

14 גם מיום אשר צוה אתי להיות פחם בארץ יהודה משנת עשרים ועד
שנת שלשים ושתים לארתחשסתא המלך שנים שתים עשרה אני ואחי
לחם הפחה לא אכלתי

15 Mas os primeiros governadores, que foram antes de mim,
oprimiram o povo e tomaram-lhe pão e vinho e, além disso,
quarenta siclos de prata; ainda também os seus moços
dominavam sobre o povo; porém eu assim não fiz, por causa do
temor de Deus.

15 והפחות הראשנים אשר לפני הכבידו על העם ויקחו מהם בלחם ויין
אחר כסף שקלים ארבעים גם נעריהם שלטו על העם ואני לא עשיתי כן
מפני יראת אלהים

16 Antes, também na obra deste muro fiz reparação, e terra nenhuma compramos; e todos os meus moços se ajuntaram ali para a obra.

16 וגם במלאכת החומה הזאת החזקתי ושדה לא קנינו וכל נערי קבוצים
שם על המלאכה

17 Também cento e cinquenta homens dos judeus e dos magistrados e os que vinham a nós, dentre as gentes que estão à roda de nós, se punham à minha mesa.

17 והיהודים והסגנים מאה וחמשים איש והבאים אלינו מן הגוים אשר
סביבתינו על שלחני

18 E o que se preparava para cada dia era um boi e seis ovelhas escolhidas; também aves se me preparavam e, de dez em dez dias, de todo o vinho muitíssimo; e nem por isso exigi o pão do governador, porquanto a servidão deste povo era grande.

18 ואשר היה נעשה ליום אחד שור אחד צאן שש ברות וצפרים נעשו לי
ובין עשרת ימים בכל יין להרבה ועם זה לחם הפחה לא בקשתי כי כבדה
העבדה על העם הזה

19 Lembra-te de mim para bem, ó meu Deus, e de tudo quanto fiz a este povo.

19 זכרה לי אלהי לטובה כל אשר עשיתי על העם הזה

Neemias 6

1 Sucedeu mais que, ouvindo Sambalate, Tobias, Gesém, o arábio, e o resto dos nossos inimigos que eu tinha edificado o

muro e que nele já não havia brecha alguma, ainda que até este tempo não tinha posto as portas nos portais,

1 ויהי כאשר נשמע לסנבלט וטוביה ולגשם הערבי וליתר איבינו כי בניתי את החומה ולא נותר בה פרץ גם עד העת ההיא דלתות לא העמדתי בשערים

2 Sambalate e Gesém enviaram a dizer Vem, e congreguemo-nos juntamente nas aldeias, no vale de Ono. Porém intentavam fazer-me mal.

2 וישלח סנבלט וגשם אלי לאמר לכה ונועדה יחדו בכפירים בבקעת אונו והמה חשבים לעשות לי רעה

3 E enviei-lhes mensageiros a dizer Estou fazendo uma grande obra, de modo que não poderei descer; por que cessaria esta obra, enquanto eu a deixasse e fosse ter convosco?

3 ואשלחה עליהם מלאכים לאמר מלאכה גדולה אני עשה ולא אוכל לרדת למה תשבת המלאכה כאשר ארפה וירדתי אליכם

4 E da mesma maneira enviaram a mim quatro vezes; e da mesma maneira lhes respondi.

4 וישלחו אלי כדבר הזה ארבע פעמים ואשיב אותם כדבר הזה

5 Então, Sambalate, da mesma maneira, pela quinta vez, me enviou o seu moço com uma carta aberta na sua mão,

5 וישלח אלי סנבלט כדבר הזה פעם חמישית את נערו ואגרת פתוחה בידו

6 e na qual estava escrito Entre as gentes se ouviu e Gesém diz que tu e os judeus intentais revoltar-vos, pelo que edificais o muro; e que tu te farás rei deles segundo estas palavras;

6 כתוב בה בגוים נשמע וגשמו אמר אתה והיהודים חשבים למרוד על כן אתה בונה החומה ואתה הוה להם למלך כדברים האלה

7 e que puseste profetas para pregarem de ti em Jerusalém, dizendo Este é rei em Judá. Ora, o rei o ouvirá, segundo estas palavras; vem, pois, agora, e consultemos juntamente.

7 וגם נביאים העמדת לקרא עליך בירושלם לאמר מלך ביהודה ועתה ישמע למלך כדברים האלה ועתה לכה ונועצה יחדו

8 Porém eu enviei a dizer-lhe De tudo o que dizes coisa nenhuma sucedeu; mas tu, do teu coração, o inventas.

8 ואשלחה אליו לאמר לא נהיה כדברים האלה אשר אתה אומר כי מלבך אתה בודאם

9 Porque todos eles nos procuravam atemorizar, dizendo As suas mãos largarão a obra, e não se efetuará. Agora, pois, ó Deus, esforça as minhas mãos.

9 כי כלם מיראים אותנו לאמר ירפו ידיהם מן המלאכה ולא תעשה ועתה חזק את ידי

10 E, entrando eu em casa de Semaías, filho de Delaías, o filho de Meetabel (que estava encerrado), disse ele Vamos juntamente à Casa de Deus, ao meio do templo, e fechemos as portas do templo; porque virão matar-te; sim, de noite virão matar-te.

10 ואני באתי בית שמעיה בן דליה בן מהיטבאל והוא עצור ויאמר נועד אל בית האלהים אל תוך ההיכל ונסגרה דלתות ההיכל כי באים להרגך ולילה באים להרגך

11 Porém eu disse Um homem, como eu, fugiria? E quem há, como eu, que entre no templo e viva? De maneira nenhuma entrarei.

11 ואמרה האיש כמוני יברח ומי כמוני אשר יבוא אל ההיכל וחי לא אבוא

12 E conheci que eis que não era Deus quem o enviara; mas essa profecia falou contra mim, porquanto Tobias e Sambalate o subornaram.

12 ואכירה והנה לא אלהים שלחו כי הנבואה דבר עלי וטוביה וסנבלט שכרו

13 Para isso o subornaram, para me atemorizar, e para que eu assim fizesse e pecasse, para que tivessem alguma causa a fim de me infamarem e assim me vituperarem.

13 למען שכור הוא למען אירא ואעשה כן וחטאתי והיה להם לשם רע למען יחרפוני

14 Lembra-te, meu Deus, de Tobias e de Sambalate, conforme estas suas obras, e também da profetisa Noadias e dos mais profetas que procuraram atemorizar-me.

14 זכרה אלהי לטוביה ולסנבלט כמעשיו אלה וגם לנועדיה הנביאה וליתר הנביאים אשר היו מיראים אותי

15 Acabou-se, pois, o muro aos vinte e cinco de elul, em cinquenta e dois dias.

15 ותשלם החומה בעשרים וחמשה לאלול לחמשים ושנים יום

16 E sucedeu que, ouvindo-o todos os nossos inimigos, temeram todos os gentios que havia em roda de nós e abateram-se muito em seus próprios olhos; porque reconheceram que o nosso Deus fizera esta obra.

16 ויהי כאשר שמעו כל אויבינו ויראו כל הגוים אשר סביבתינו ויפלו מאד בעיניהם וידעו כי מאת אלהינו נעשתה המלאכה הזאת

17 Também, naqueles dias, alguns nobres de Judá escreveram muitas cartas, que iam para Tobias, e as cartas de Tobias vinham para eles.

17 גם בימים ההם מרבים חרי יהודה אגרתיהם הולכות על טוביה ואשר לטוביה באות אליהם

18 Porque muitos em Judá se lhe ajuramentaram, porque era genro de Secanias, filho de Ará; e seu filho Joanã tomara a filha de Mesulão, filho de Berequias.

18 כי רבים ביהודה בעלי שבועה לו כי חתן הוא לשכניה בן ארח ויהוחנן בנו לקח את בת משלם בן ברכיה

19 Também as suas bondades contavam perante mim, e as minhas palavras lhe levavam a ele; portanto, Tobias escrevia cartas para me atemorizar.

19 גם טובתיו היו אמרים לפני ודברי היו מוציאים לו אגרות שלח טוביה ליראני

Neemias 7

1 Sucedeu mais que, depois que o muro fora edificado, eu levantei as portas; e foram estabelecidos os porteiros, e os cantores, e os levitas.

1 ויהי כאשר נבנתה החומה ואעמיד הדלתות ויפקדו השוערים והמשררים והלוים

2 Eu nomeei a Hanani, meu irmão, e a Hananias, maioral da fortaleza, sobre Jerusalém, porque era homem fiel e temente a Deus, mais do que muitos;

2 ואצוה את חנני אחי ואת חנניה שר הבירה על ירושלם כי הוא כאיש אמת וירא את האלהים מרבים

3 e disse-lhes Não se abram as portas de Jerusalém até que o sol aqueça; e, enquanto assistirem ali, fechem as portas, e, vós,

trancai-as; e ponham-se guardas dos moradores de Jerusalém, cada um na sua guarda e cada um diante da sua casa.

3 ויאמר להם לא יפתחו שערי ירושלם עד חם השמש ועד הם עמדים יגיפו הדלתות ואחזו והעמיד משמרות ישבי ירושלם איש במשמרו ואיש נגד ביתו

4 E era a cidade larga de espaço e grande, porém pouco povo havia dentro dela; e ainda as casas não estavam edificadas.

4 והעיר רחבת ידים וגדולה והעם מעט בתוכה ואין בתים בנוים

5 Então, o meu Deus me pôs no coração que ajuntasse os nobres, e os magistrados, e o povo, para registrar as genealogias. E achei o livro da genealogia dos que subiram primeiro e assim achei escrito nele

5 ויתן אלהי אל לבי ואקבצה את החרים ואת הסגנים ואת העם להתיחש ואמצא ספר היחש העולים בראשונה ואמצא כתוב בו

6 Estes são os filhos da província, que subiram do cativeiro, os transportados, que transportara Nabucodonosor, rei de Babilônia; e voltaram para Jerusalém e para Judá, cada um para a sua cidade;

6 אלה בני המדינה העלים משבי הגולה אשר הגלה נבוכדנצר מלך בבל וישובו לירושלם וליהודה איש לעירו

7 os quais vieram com Zorobabel, Jesua, Neemias, Azarias, Raamias, Naamani, Mardoqueu, Bilsã, Misperete, Bigvai, Neum e Baaná; este é o número dos homens do povo de Israel

7 הבאים עם זרבבל ישוע נחמיה עזריה רעמיה נחמני מרדכי בלשן מספרת בגוי נחום בענה מספר אנשי עם ישראל

8 foram os filhos de Parós, dois mil cento e setenta e dois.

8 בני פרעש אלפים מאה ושבעים ושנים

9 Os filhos de Sefatias, trezentos e setenta e dois.

9 בני שפטיה שלש מאות שבעים ושנים

10 Os filhos de Ará, seiscentos e cinquenta e dois.

10 בני ארח שש מאות חמשים ושנים

11 Os filhos de Paate-Moabe, dos filhos de Jesua e de Joabe, dois mil oitocentos e dezoito.

11 בני פחת מואב לבני ישוע ויואב אלפים ושמנה מאות שמנה עשר

12 Os filhos de Elão, mil duzentos e cinquenta e quatro.

12 בני עילם אלף מאתים חמשים וארבעה

13 Os filhos de Zatu, oitocentos e quarenta e cinco.

13 בני זתוא שמנה מאות ארבעים וחמשה

14 Os filhos de Zacai, setecentos e sessenta.

14 בני זכי שבע מאות וששים

15 Os filhos de Binui, seiscentos e quarenta e oito.

15 בני בנוי שש מאות ארבעים ושמנה

16 Os filhos de Bebai, seiscentos e vinte e oito.

16 בני בבי שש מאות עשרים ושמנה

17 Os filhos de Azgade, dois mil trezentos e vinte e dois.

17 בני עזגד אלפים שלש מאות עשרים ושנים

18 Os filhos de Adonicão, seiscentos e sessenta e sete.

18 בני אדניקם שש מאות ששים ושבעה

19 Os filhos de Bigvai, dois mil e sessenta e sete.

19 בני בגוי אלפים ששים ושבעה

20 Os filhos de Adim, seiscentos e cinquenta e cinco.

20 בני עדין שש מאות חמשים וחמשה

21 Os filhos de Ater, de Ezequias, noventa e oito.

21 בני אטר לחזקיה תשעים ושמנה

22 Os filhos de Hasum, trezentos e vinte e oito.

22 בני חשם שלש מאות עשרים ושמנה

23 Os filhos de Besai, trezentos e vinte e quatro.

23 בני בצי שלש מאות עשרים וארבעה

24 Os filhos de Harife, cento e doze.

24 בני חריף מאה שנים עשר

25 Os filhos de Gibeão, noventa e cinco.

25 בני גבעון תשעים וחמשה

26 Os homens de Belém e de Netofa, cento e oitenta e oito.

26 אנשי בית לחם ונטפה מאה שמנים ושמנה

27 Os homens de Anatote, cento e vinte e oito.

27 אנשי ענתות מאה עשרים ושמנה

28 Os homens de Bete-Azmavete, quarenta e dois.

28 אנשי בית עזמות ארבעים ושנים

29 Os homens de Quiriate-Jearim, Cefira e Beerote, setecentos e quarenta e três.

29 אנשי קרית יערים כפירה ובארות שבע מאות ארבעים ושלשה

30 Os homens de Ramá e Geba, seiscentos e vinte e um.

30 אנשי הרמה וגבע שש מאות עשרים ואחד

31 Os homens de Micmás, cento e vinte e dois.

31 אנשי מכמס מאה ועשרים ושנים

32 Os homens de Betel e Ai, cento e vinte e três.

32 אנשי בית אל והעי מאה עשרים ושלשה

33 Os homens doutra Nebo, cinquenta e dois.

33 אנשי נבו אחר חמשים ושנים

34 Os filhos do outro Elão, mil duzentos e cinquenta e quatro.

34 בני עילם אחר אלף מאתים חמשים וארבעה

35 Os filhos de Harim, trezentos e vinte.

35 בני חרם שלש מאות ועשרים

36 Os filhos de Jericó, trezentos e quarenta e cinco.

36 בני ירחו שלש מאות ארבעים וחמשה

37 Os filhos de Lode, Hadide e Ono, setecentos e vinte e um.

37 בני לד חדיד ואונו שבע מאות ועשרים ואחד

38 Os filhos de Senaá, três mil novecentos e trinta.

38 בני סנאה שלשת אלפים תשע מאות ושלשים

39 Os sacerdotes os filhos de Jedaías, da casa de Jesua, novecentos e setenta e três.

39 הכהנים בני ידעיה לבית ישוע תשע מאות שבעים ושלשה

40 Os filhos de Imer, mil e cinquenta e dois.

40 בני אמר אלף חמשים ושנים

41 Os filhos de Pasur, mil duzentos e quarenta e sete.

41 בני פשחור אלף מאתים ארבעים ושבעה

42 Os filhos de Harim, mil e dezessete.

42 בני חרם אלף שבעה עשר

43 Os levitas os filhos de Jesua, de Cadmiel, dos filhos de Hodeva, setenta e quatro.

43 הלוים בני ישוע לקדמיאל לבני להודוה שבעים וארבעה

44 Os cantores os filhos de Asafe, cento e quarenta e oito.

44 המשררים בני אסף מאה ארבעים ושמנה

45 Os porteiros os filhos de Salum, os filhos de Ater, os filhos de Talmom, os filhos de Acube, os filhos de Hatita, os filhos de Sobai, cento e trinta e oito.

45 השערים בני שלום בני אטר בני טלמן בני עקוב בני חטיטא בני שבי מאה שלשים ושמנה

46 Os netineus os filhos de Zia, os filhos de Hasufa, os filhos de Tabaote,

46 הנתינים בני צחא בני חשפא בני טבעות

47 os filhos de Queros, os filhos de Sia, os filhos de Padom,

47 בני קירס בני סיעא בני פדון

48 os filhos de Lebana, os filhos de Hagaba, os filhos de Salmai,

48 בני לבנה בני חגבה בני שלמי

49 os filhos de Hanã, os filhos de Gidel, os filhos de Gaar,

49 בני חנן בני גדל בני גחר

50 os filhos de Reaías, os filhos de Rezim, os filhos de Necoda,

50 בני ראיה בני רצין בני נקודא

51 os filhos de Gazão, os filhos de Uzá, os filhos de Paséia,

51 בני גזם בני עזא בני פסח

52 os filhos de Besai, os filhos de Meunim, os filhos de Nefusesim,

52 בני בסי בני מעונים בני נפושסים

53 os filhos de Baquebuque, os filhos de Hacufa, os filhos de Harur,

53 בני בקבוק בני חקופא בני חרחור

54 os filhos de Bazlite, os filhos de Meida, os filhos de Harsa,

54 בני בצלית בני מחידא בני חרשא

55 os filhos de Barcos, os filhos de Sísera, os filhos de Tama,

55 בני ברקוס בני סיסרא בני תמח

56 os filhos de Nesias, os filhos de Hatifa.

56 בני נציח בני חטיפא

57 Os filhos dos servos de Salomão os filhos de Sotai, os filhos de Soferete, os filhos de Perida,

57 בני עבדי שלמה בני סוטי בני סופרת בני פרידא

58 os filhos de Jaala, os filhos de Darcom, os filhos de Gidel,

58 בני יעלא בני דרקון בני גדל

59 os filhos de Sefatias, os filhos de Hatil, os filhos de Poquerete-Hazebaim, os filhos de Amom.

59 בני שפטיה בני חטיל בני פכרת הצביים בני אמון

60 Todos os netineus e os filhos dos servos de Salomão, trezentos e noventa e dois.

60 כל הנתינים ובני עבדי שלמה שלש מאות תשעים ושנים

61 Também estes subiram de Tel-Melá, Tel-Harsa, Querube, Adom e Imer, porém não puderam mostrar a casa de seus pais e a sua linhagem, se eram de Israel

61 ואלה העולים מתל מלח תל חרשא כרוב אדון ואמר ולא יכלו להגיד בית אבותם וזרעם אם מישראל הם

62 os filhos de Delaías, os filhos de Tobias, os filhos de Necoda, seiscentos e quarenta e dois.

62 בני דליה בני טוביה בני נקודא שש מאות וארבעים ושנים

63 E dos sacerdotes os filhos de Habaías, os filhos de Coz, os filhos de Barzilai, que tomara uma mulher das filhas de Barzilai, o gileadita, e se chamou do nome delas.

63 ומן הכהנים בני חביה בני הקוץ בני ברזלי אשר לקח מבנות ברזלי הגלעדי אשה ויקרא על שמם

64 Estes buscaram o seu registro, querendo contar a sua geração, porém não se achou; pelo que, como imundos, foram excluídos do sacerdócio.

64 אלה בקשו כתבם המתיחשים ולא נמצא ויגאלו מן הכהנה

65 E o tirsata lhes disse que não comessem das coisas sagradas, até que se aprestasse um sacerdote com Urim e Tumim.

65 ויאמר התרשתא להם אשר לא יאכלו מקדש הקדשים עד עמד הכהן לאורים ותומים

66 Toda essa congregação junta foi de quarenta e dois mil trezentos e sessenta,

66 כל הקהל כאחד ארבע רבוא אלפים שלש מאות וששים

67 afora os seus servos e as suas servas, que foram sete mil trezentos e trinta e sete; e tinham duzentos e quarenta e cinco cantores e cantoras.

67 מלבד עבדיהם ואמהתיהם אלה שבעת אלפים שלש מאות שלשים ושבעה ולהם משררים ומשררות מאתים וארבעים וחמשה

68 Os seus cavalos, setecentos e trinta e seis; os seus mulos, duzentos e quarenta e cinco.

68 סוסיהם שבע מאות שלשים וששה פרדיהם מאתים ארבעים וחמשה

69 Camelos, quatrocentos e trinta e cinco; jumentos, seis mil setecentos e vinte.

69 גמלים ארבע מאות שלשים וחמשה חמרים ששת אלפים שבע מאות ועשרים

70 E uma parte dos cabeças dos pais deram para a obra; o tirsata deu para o tesouro, em ouro, mil daricos, cinquenta bacias e quinhentas e trinta vestes sacerdotais.

70 ומקצת ראשי האבות נתנו למלאכה התרשתא נתן לאוצר זהב דרכמנים אלף מזרקות חמשים כתנות כהנים שלשים וחמש מאות

71 E alguns mais dos cabeças dos pais deram para o tesouro da obra, em ouro, vinte mil daricos; e, em prata, dois mil e duzentos arráteis.

71 ומראשי האבות נתנו לאוצר המלאכה זהב דרכמונים שתי רבות וכסף מנים אלפים ומאתים

72 E o que deu o resto do povo foi, em ouro, vinte mil daricos; e, em prata, dois mil arráteis; e sessenta e sete vestes sacerdotais.

72 ואשר נתנו שארית העם זהב דרכמונים שתי רבוא וכסף מנים אלפים וכתנת כהנים ששים ושבעה

73 E habitaram os sacerdotes, e os levitas, e os porteiros, e os cantores, e alguns do povo, e os netineus, e todo o Israel nas suas cidades.

73 וישבו הכהנים והלוים והשוערים והמשררים ומן העם והנתינים וכל ישראל בעריהם ויגע החדש השביעי ובני ישראל בעריהם

Neemias 8

1 E chegado o sétimo mês, e estando os filhos de Israel nas suas cidades, todo o povo se ajuntou como um só homem, na praça, diante da Porta das Águas; e disseram a Esdras, o escriba, que trouxesse o livro da Lei de Moisés, que o SENHOR tinha ordenado a Israel.

1 ויאספו כל העם כאיש אחד אל הרחוב אשר לפני שער המים ויאמרו לעזרא הספר להביא את ספר תורת משה אשר צוה יהוה את ישראל

2 E Esdras, o sacerdote, trouxe a Lei perante a congregação, assim de homens como de mulheres e de todos os sábios para ouvirem, no primeiro dia do sétimo mês.

2 ויביא עזרא הכהן את התורה לפני הקהל מאיש ועד אשה וכל מבין לשמע ביום אחד לחדש השביעי

3 E leu nela, diante da praça, que está diante da Porta das Águas, desde a alva até ao meio-dia, perante homens, e mulheres, e sábios; e os ouvidos de todo o povo estavam atentos ao livro da Lei.

3 ויקרא בו לפני הרחוב אשר לפני שער המים מן האור עד מחצית היום נגד האנשים והנשים והמבינים ואזני כל העם אל ספר התורה

4 E Esdras, o escriba, estava sobre um púlpito de madeira, que fizeram para aquele fim; e estavam em pé junto a ele, à sua mão direita, Matitias, e Sema, e Anaías, e Urias, e Hilquias, e Maaséias; e à sua mão esquerda, Pedaías, e Misael, e Malquias, e Hasum, e Hasbadana, e Zacarias, e Mesulão.

4 ויעמד עזרא הספר על מגדל עץ אשר עשו לדבר ויעמד אצלו מתתיה ושמע ועניה ואוריה וחלקיה ומעשיה על ימינו ומשמאלו פדיה ומישאל ומלכיה וחשם וחשבדנה זכריה משלם

5 E Esdras abriu o livro perante os olhos de todo o povo; porque estava acima de todo o povo; e, abrindo-o ele, todo o povo se pôs em pé.

5 ויפתח עזרא הספר לעיני כל העם כי מעל כל העם היה וכפתחו עמדו כל העם

6 E Esdras louvou o SENHOR, o grande Deus; e todo o povo
respondeu Amém! Amém! --,levantando as mãos; e inclinaram-se
e adoraram o SENHOR, com o rosto em terra.

6 ויברך עזרא את יהוה האלהים הגדול ויענו כל העם אמן אמן במעל
ידיהם ויקדו וישתחו ליהוה אפים ארצה

7 E Jesua, e Bani, e Serebias, e Jamim, e Acube, e Sabetai, e
Hodias, e Maaséias, e Quelita, e Azarias, e Jozabade, e Hanã, e
Pelaías, e os levitas ensinavam ao povo na Lei; e o povo estava
no seu posto.

7 וישוע ובני ושרביה ימין עקוב שבתי הודיה מעשיה קליטא עזריה יוזבד
חנן פלאיה והלוים מבינים את העם לתורה והעם על עמדם

8 E leram o livro, na Lei de Deus, e declarando e explicando o
sentido, faziam que, lendo, se entendesse.

8 ויקראו בספר בתורת האלהים מפרש ושום שכל ויבינו במקרא

9 E Neemias (que era o tirsata), e o sacerdote Esdras, o escriba, e
os levitas que ensinavam ao povo disseram a todo o povo Este
dia é consagrado ao SENHOR, vosso Deus, pelo que não vos
lamenteis, nem choreis. Porque todo o povo chorava, ouvindo as
palavras da Lei.

9 ויאמר נחמיה הוא התרשתא ועזרא הכהן הספר והלוים המבינים את
העם לכל העם היום קדש הוא ליהוה אלהיכם אל תתאבלו ואל תבכו כי
בוכים כל העם כשמעם את דברי התורה

10 Disse-lhes mais Ide, e comei as gorduras, e bebei as doçuras,
e enviai porções aos que não têm nada preparado para si;
porque esse dia é consagrado ao nosso Senhor; portanto, não
vos entristeçais, porque a alegria do SENHOR é a vossa força.

10 ויאמר להם לכו אכלו משמנים ושתו ממתקים ושלחו מנות לאין נכון
לו כי קדוש היום לאדנינו ואל תעצבו כי חדות יהוה היא מעזכם

11 E os levitas fizeram calar todo o povo, dizendo Calai-vos, porque este dia é santo; por isso, não vos entristeçais.

11 והלוים מחשים לכל העם לאמר הסו כי היום קדש ואל תעצבו

12 Então, todo o povo se foi a comer, e a beber, e a enviar porções, e a fazer grandes festas, porque entenderam as palavras que lhes fizeram saber.

12 וילכו כל העם לאכל ולשתות ולשלח מנות ולעשות שמחה גדולה כי
הבינו בדברים אשר הודיעו להם

13 E, no dia seguinte, ajuntaram-se os cabeças dos pais de todo o povo, os sacerdotes e os levitas, a Esdras, o escriba, e isso para atentarem nas palavras da Lei.

13 וביום השני נאספו ראשי האבות לכל העם הכהנים והלוים אל עזרא
הספר ולהשכיל אל דברי התורה

14 E acharam escrito na Lei que o SENHOR ordenara pelo ministério de Moisés que os filhos de Israel habitassem em cabanas, na solenidade da festa, no sétimo mês.

14 וימצאו כתוב בתורה אשר צוה יהוה ביד משה אשר ישבו בני ישראל
בסכות בחג בחדש השביעי

15 Assim, o publicaram e fizeram passar pregão por todas as suas cidades e em Jerusalém, dizendo Saí ao monte e trazei ramos de oliveira, e ramos de zambujeiros, e ramos de murtas, e ramos de palmeiras, e ramos de árvores espessas, para fazer cabanas, como está escrito.

15 ואשר ישמיעו ויעבירו קול בכל עריהם ובירושלם לאמר צאו ההר
והביאו עלי זית ועלי עץ שמן ועלי הדס ועלי תמרים ועלי עץ עבת לעשת
סכת ככתוב

16 Saiu, pois, o povo, e de tudo trouxeram e fizeram para si cabanas, cada um no seu terraço, e nos seus pátios, e nos átrios da Casa de Deus, e na praça da Porta das Águas, e na praça da Porta de Efraim.

16 ויצאו העם ויביאו ויעשו להם סכות איש על גגו ובחצרתיהם ובחצרות
בית האלהים וברחוב שער המים וברחוב שער אפרים

17 E toda a congregação dos que voltaram do cativeiro fez cabanas e habitou nas cabanas; porque nunca fizeram assim os filhos de Israel, desde os dias de Josué, filho de Num, até àquele dia; e houve mui grande alegria.

17 ויעשו כל הקהל השבים מן השבי סכות וישבו בסכות כי לא עשו מימי
ישוע בן נון כן בני ישראל עד היום ההוא ותהי שמחה גדולה מאד

18 E, de dia em dia, ele lia o livro da Lei de Deus, desde o primeiro dia até ao derradeiro; e celebraram a solenidade da festa sete dias e, no oitavo dia, a festa do encerramento, segundo o rito.

18 ויקרא בספר תורת האלהים יום ביום מן היום הראשון עד היום
האחרון ויעשו חג שבעת ימים וביום השמיני עצרת כמשפט

Neemias 9

1 E, no dia vinte e quatro deste mês, se ajuntaram os filhos de Israel com jejum e com pano de saco e traziam terra sobre si.

1 וביום עשרים וארבעה לחדש הזה נאספו בני ישראל בצום ובשקים
ואדמה עליהם

2 E a geração de Israel se apartou de todos os estranhos, e puseram-se em pé e fizeram confissão dos seus pecados e das iniquidades de seus pais.

2 ויבדלו זרע ישראל מכל בני נכר ויעמדו ויתודו על חטאתיהם ועונות אבתיהם

3 E, levantando-se no seu posto, leram no livro da Lei do SENHOR, seu Deus, uma quarta parte do dia; e, na outra quarta parte, fizeram confissão; e adoraram o SENHOR, seu Deus.

3 ויקומו על עמדם ויקראו בספר תורת יהוה אלהיהם רבעית היום ורבעית מתודים ומשתחוים ליהוה אלהיהם

4 E Jesua, Bani, Cadmiel, Sebanias, Buni, Serebias, Bani e Quenani se puseram em pé no lugar alto dos levitas e clamaram em alta voz ao SENHOR, seu Deus.

4 ויקם על מעלה הלוים ישוע ובני קדמיאל שבניה בני שרביה בני כנני ויזעקו בקול גדול אל יהוה אלהיהם

5 E os levitas, Jesua, Cadmiel, Bani, Hasabnéias, Serebias, Hodias, Sebanias e Petaías disseram Levantai-vos, bendizei ao SENHOR, vosso Deus, de eternidade em eternidade; ora, bendigam o nome da tua glória, que está levantado sobre toda bênção e louvor.

5 ויאמרו הלוים ישוע וקדמיאל בני חשבניה שרביה הודיה שבניה פתחיה קומו ברכו את יהוה אלהיכם מן העולם עד העולם ויברכו שם כבודך ומרומם על כל ברכה ותהלה

6 Tu só és SENHOR, tu fizeste o céu, o céu dos céus e todo o seu exército, a terra e tudo quanto nela há, os mares e tudo quanto neles há; e tu os guardas em vida a todos, e o exército dos céus te adora.

6 אתה הוא יהוה לבדך את עשית את השמים שמי השמים וכל צבאם הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר בהם ואתה מחיה את כלם וצבא השמים לך משתחוים

7 Tu és SENHOR, o Deus, que elegeste Abrão, e o tiraste de Ur dos caldeus, e lhe puseste por nome Abraão.

7 אתה הוא יהוה האלהים אשר בחרת באברם והוצאתו מאור כשדים ושמת שמו אברהם

8 E achaste o seu coração fiel perante ti e fizeste com ele o concerto, que lhe darias a terra dos cananeus, e dos heteus, e dos amorreus, e dos ferezeus, e dos jebuseus, e dos girgaseus, para a dares à sua semente; e confirmaste as tuas palavras, porquanto és justo.

8 ומצאת את לבבו נאמן לפניך וכרות עמו הברית לתת את ארץ הכנעני החתי האמרי והפרזי והיבוסי והגרגשי לתת לזרעו ותקם את דבריך כי צדיק אתה

9 E viste a aflição de nossos pais no Egito e ouviste o seu clamor junto ao mar Vermelho.

9 ותרא את עני אבתינו במצרים ואת זעקתם שמעת על ים סוף

10 E mostraste sinais e prodígios a Faraó, e a todos os seus servos, e a todo o povo da sua terra, porque soubeste que soberbamente os trataram; e assim te adquiriste nome, como hoje se vê.

10 ותתן אתת ומפתים בפרעה ובכל עבדיו ובכל עם ארצו כי ידעת כי הזידו עליהם ותעש לך שם כהיום הזה

11 E o mar fendeste perante eles, e passaram pelo meio do mar, em seco; e lançaste os seus perseguidores nas profundezas, como uma pedra nas águas violentas.

11 והים בקעת לפניהם ויעברו בתוך הים ביבשה ואת רדפיהם השלכת במצולת כמו אבן במים עזים

12 E os guiaste, de dia por uma coluna de nuvem e de noite por uma coluna de fogo, para os alumiares no caminho por onde haviam de ir.

12 ובעמוד ענן הנחיתם יומם ובעמוד אש לילה להאיר להם את הדרך אשר ילכו בה

13 E sobre o monte de Sinai desceste, e falaste com eles desde os céus, e deste-lhes juízos retos e leis verdadeiras, estatutos e mandamentos bons.

13 ועל הר סיני ירדת ודבר עמהם משמים ותתן להם משפטים ישרים ותורות אמת חקים ומצות טובים

14 E o teu santo sábado lhes fizeste conhecer; e preceitos, e estatutos, e lei lhes mandaste pelo ministério de Moisés, teu servo.

14 ואת שבת קדשך הודעת להם ומצוות וחקים ותורה צוית להם ביד משה עבדך

15 E pão dos céus lhes deste na sua fome e água da rocha lhes produziste na sua sede; e lhes disseste que entrassem para possuírem a terra pela qual alçaste a tua mão, que lha havias de dar.

15 ולחם משמים נתתה להם לרעבם ומים מסלע הוצאת להם לצמאם ותאמר להם לבוא לרשת את הארץ אשר נשאת את ידך לתת להם

16 Porém eles, nossos pais, se houveram soberbamente, e endureceram a sua cerviz, e não deram ouvidos aos teus mandamentos.

16 והם ואבתינו הזידו ויקשו את ערפם ולא שמעו אל מצותיך

17 E recusaram ouvir-te, e não se lembraram das tuas maravilhas, que lhes fizeste, e endureceram a sua cerviz, e na sua rebelião levantaram um chefe, a fim de voltarem para a sua servidão; porém tu, ó Deus perdoador, clemente e misericordioso, tardio em irar-te, e grande em beneficência, tu os não desamparaste,

17 וימאנו לשמע ולא זכרו נפלאתיך אשר עשית עמהם ויקשו את ערפם ויתנו ראש לשוב לעבדתם במרים ואתה אלוה סליחות חנון ורחום ארך אפים ורב וחסד ולא עזבתם

18 ainda mesmo quando eles fizeram para si um bezerro de fundição, e disseram Este é o teu Deus, que te tirou do Egito, e cometeram grandes blasfêmias;

18 אף כי עשו להם עגל מסכה ויאמרו זה אלהיך אשר העלך ממצרים ויעשו נאצות גדלות

19 todavia, tu, pela multidão das tuas misericórdias, os não deixaste no deserto. A coluna de nuvem nunca deles se apartou de dia, para os guiar pelo caminho, nem a coluna de fogo de noite, para os alumiar e mostrar o caminho por onde haviam de ir.

19 ואתה ברחמיך הרבים לא עזבתם במדבר את עמוד הענן לא סר מעליהם ביומם להנחתם בהדרך ואת עמוד האש בלילה להאיר להם ואת הדרך אשר ילכו בה

20 E deste o teu bom espírito, para os ensinar; e o teu maná não retiraste da sua boca; e água lhes deste na sua sede.

20 ורוחך הטובה נתת להשכילם ומנך לא מנעת מפיהם ומים נתתה להם לצמאם

21 Desse modo os sustentaste quarenta anos no deserto; falta nenhuma tiveram; as suas vestes não se envelheceram, e os seus pés não se incharam.

21 וארבעים שנה כלכלתם במדבר לא חסרו שלמתיהם לא בלו ורגליהם לא בצקו

22 Também lhes deste reinos e povos e os repartiste em porções; e eles possuíram a terra de Seom, a saber, a terra do rei de Hesbom, e a terra de Ogue, rei de Basã.

22 ותתן להם ממלכות ועממים ותחלקם לפאה ויירשו את ארץ סיחון ואת ארץ מלך חשבון ואת ארץ עוג מלך הבשן

23 E multiplicaste os seus filhos como as estrelas do céu e trouxeste-os à terra de que tinhas dito a seus pais que entrariam nela para a possuírem.

23 ובניהם הרבית ככבבי השמים ותביאם אל הארץ אשר אמרת לאבתיהם לבוא לרשת

24 Assim, entraram nela os filhos e tomaram aquela terra; e abateste perante eles os moradores da terra, os cananeus, e lhos entregaste na mão, como também os reis e os povos da terra, para fazerem deles conforme a sua vontade.

24 ויבאו הבנים ויירשו את הארץ ותכנע לפניהם את ישבי הארץ הכנענים ותתנם בידם ואת מלכיהם ואת עממי הארץ לעשות בהם כרצונם

25 E tomaram cidades fortes e terra gorda e possuíram casas cheias de toda fartura, cisternas cavadas, vinhas, e olivais, e árvores de mantimento, em abundância; e comeram, e se fartaram, e engordaram, e viveram em delícias, pela tua grande bondade.

25 וילכדו ערים בצרות ואדמה שמנה ויירשו בתים מלאים כל טוב ברות
חצובים כרמים וזיתים ועץ מאכל לרב ויאכלו וישבעו וישמינו ויתעדנו
בטובך הגדול

26 Porém se obstinaram, e se revoltaram contra ti, e lançaram a tua lei para trás das suas costas, e mataram os teus profetas, que protestavam contra eles, para que voltassem para ti; assim fizeram grandes abominações.

26 וימרו וימרדו בך וישלכו את תורתך אחרי גום ואת נביאיך הרגו אשר
העידו בם להשיבם אליך ויעשו נאצות גדולת

27 Pelo que os entregaste na mão dos seus angustiadores, que os angustiaram; mas no tempo de sua angústia, clamando a ti, desde os céus tu os ouviste; e, segundo a tua grande misericórdia, lhes deste libertadores que os libertaram da mão de seus angustiadores.

27 ותתנם ביד צריהם ויצרו להם ובעת צרתם יצעקו אליך ואתה משמים
תשמע וכרחמיך הרבים תתן להם מושיעים ויושיעום מיד צריהם

28 Porém, em tendo repouso, tornavam a fazer o mal diante de ti; e tu os deixavas na mão dos seus inimigos, para que dominassem sobre eles; e, convertendo-se eles e clamando a ti, tu os ouviste desde os céus e, segundo a tua misericórdia, os livraste muitas vezes.

28 וכנוח להם ישובו לעשות רע לפניך ותעזבם ביד איביהם וירדו בהם
וישובו ויזעקוך ואתה משמים תשמע ותצילם כרחמיך רבות עתים

29 E protestaste contra eles, para que voltassem para a tua lei; porém eles se houveram soberbamente e não deram ouvidos aos teus mandamentos, mas pecaram contra os teus juízos, pelos quais o homem que os cumprir viverá; e retiraram os seus ombros, e endureceram a sua cerviz, e não ouviram.

29 ותעד בהם להשיבם אל תורתך והמה הזידו ולא שמעו למצותיך
ובמשפטיך חטאו בם אשר יעשה אדם וחיה בהם ויתנו כתף סוררת וערפם
הקשו ולא שמעו

30 Porém estendeste a tua benignidade sobre eles por muitos anos e protestaste contra eles pelo teu Espírito, pelo ministério dos teus profetas; porém eles não deram ouvidos; pelo que os entregaste na mão dos povos das terras.

30 ותמשך עליהם שנים רבות ותעד בם ברוחך ביד נביאיך ולא האזינו
ותתנם ביד עמי הארצת

31 Mas, pela tua grande misericórdia, não os destruíste nem desamparaste; porque és um Deus clemente e misericordioso.

31 וברחמיך הרבים לא עשיתם כלה ולא עזבתם כי אל חנון ורחום אתה

32 Agora, pois, ó Deus nosso, ó Deus grande, poderoso e terrível, que guardas o concerto e a beneficência, não tenhas em pouca conta toda a aflição que nos alcançou a nós, e aos nossos reis, e aos nossos príncipes, e aos nossos sacerdotes, e aos nossos profetas, e aos nossos pais, e a todo o teu povo, desde os dias dos reis da Assíria até ao dia de hoje.

32 ועתה אלהינו האל הגדול הגבור והנורא שומר הברית והחסד אל
ימעט לפניך את כל התלאה אשר מצאתנו למלכינו לשרינו ולכהנינו
ולנביאנו ולאבתינו ולכל עמך מימי מלכי אשור עד היום הזה

33 Porém tu és justo em tudo quanto tem vindo sobre nós; porque tu fielmente te houveste, e nós impiamente nos houvemos.

33 ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו

34 E os nossos reis, os nossos príncipes, os nossos sacerdotes e os nossos pais não guardaram a tua lei e não deram ouvidos aos

teus mandamentos e aos teus testemunhos, que testificaste contra eles.

34 ואת מלכינו שרינו כהנינו ואבתינו לא עשו תורתך ולא הקשיבו אל מצותיך ולעדותיך אשר העידת בהם

35 Porque eles nem no seu reino, nem na muita abundância de bens que lhes deste, nem na terra espaçosa e gorda que puseste diante deles te serviram, nem se converteram de suas más obras.

35 והם במלכותם ובטובך הרב אשר נתת להם ובארץ הרחבה והשמנה אשר נתת לפניהם לא עבדוך ולא שבו ממעלליהם הרעים

36 Eis que hoje somos servos; e até na terra que deste a nossos pais, para comerem o seu fruto e o seu bem, eis que somos servos nela.

36 הנה אנחנו היום עבדים והארץ אשר נתתה לאבתינו לאכל את פריה ואת טובה הנה אנחנו עבדים עליה

37 E ela multiplica os seus produtos para os reis que puseste sobre nós por causa dos nossos pecados; e, conforme a sua vontade, dominam sobre os nossos corpos e sobre o nosso gado; e estamos numa grande angústia.

37 ותבואתה מרבה למלכים אשר נתתה עלינו בחטאותינו ועל גויתינו משלים ובבהמתנו כרצונם ובצרה גדולה אנחנו

38 E, com tudo isso, fizemos um firme concerto e o escrevemos; e selaram-no os nossos príncipes, os nossos levitas e os nossos sacerdotes.

38 ובכל זאת אנחנו כרתים אמנה וכתבים ועל החתום שרינו לוינו כהנינו

Neemias 10

1 E os que selaram foram Neemias, o tirsata, filho de Hacalias, e Zedequias,

1 ועל החתומים נחמיה התרשתא בן חכליה וצדקיה

2 Seraías, Azarias, Jeremias,

2 שריה עזריה ירמיה

3 Pasur, Amarias, Malquias,

3 פשחור אמריה מלכיה

4 Hatus, Sebanias, Maluque,

4 חטוש שבניה מלוך

5 Harim, Meremote, Obadias,

5 חרם מרמות עבדיה

6 Daniel, Ginetom, Baruque,

6 דניאל גנתון ברוך

7 Mesulão, Abias, Miamim,

7 משלם אביה מימן

8 Maaséias, Bilgai, Semaías; estes foram os sacerdotes.

8 מעזיה בלגי שמעיה אלה הכהנים

9 E os levitas Jesua, filho de Azanias, Binui, dos filhos de Henadade, Cadmiel

9 והלוים וישוע בן אזניה בנוי מבני חנדד קדמיאל

10 e seus irmãos Sebanias, Hodias, Quelita, Pelaías, Hanã,

10 ואחיהם שבניה הודיה קליטא פלאיה חנן

11 Mica, Reobe, Hasabias,

11 מיכא רחוב חשביה

12 Zacur, Serebias, Sebanias,

12 זכור שרביה שבניה

13 Hodias, Bani, Beninu.

13 הודיה בני בנינו

14 Os chefes do povo Parós, Paate-Moabe, Elão, Zatu, Bani,

14 ראשי העם פרעש פחת מואב עילם זתוא בני

15 Buni, Azgade, Bebai,

15 בני עזגד בבי

16 Adonias, Bigvai, Adim,

16 אדניה בגוי עדין

17 Ater, Ezequias, Azur,

17 אטר חזקיה עזור

18 Hodias, Hasum, Besai,

18 הודיה חשם בצי

19 Harife, Anatote, Nebai,

19 חריף ענתות נובי

20 Magpias, Mesulão, Hezir,

20 מגפיעש משלם חזיר

21 Mesezabel, Zadoque, Jadua,

21 משיזבאל צדוק ידוע

22 Pelatias, Hanã, Anaías,

22 פלטיה חנן עניה

23 Oséias, Hananias, Hassube,

23 הושע חנניה חשוב

24 Haloés, Pileá, Sobeque,

24 הלוחש פלחא שובק

25 Reum, Hasabna, Maaséias;

25 רחום חשבנה מעשיה

26 Aías, Hanã, Anã,

26 ואחיה חנן ענן

27 Maluque, Harim e Baaná.

27 מלוך חרם בענה

28 E o resto do povo, os sacerdotes, os levitas, os porteiros, os cantores, os netineus e todos os que se tinham separado dos povos das terras para a Lei de Deus, suas mulheres, seus filhos e suas filhas, todos os sábios e os que tinham capacidade para entender

28 ושאר העם הכהנים הלוים השוערים המשררים הנתינים וכל הנבדל מעמי הארצות אל תורת האלהים נשיהם בניהם ובנתיהם כל יודע מבין

29 firmemente aderiram a seus irmãos, os mais nobres de entre eles, e convieram num anátema e num juramento, de que andariam na Lei de Deus, que foi dada pelo ministério de Moisés, servo de Deus; e de que guardariam e cumpririam todos os mandamentos do SENHOR, nosso Senhor, e os seus juízos e os seus estatutos;

29 מחזיקים על אחיהם אדיריהם ובאים באלה ובשבועה ללכת בתורת האלהים אשר נתנה ביד משה עבד האלהים ולשמור ולעשות את כל מצות יהוה אדנינו ומשפטיו וחקיו

30 e que não daríamos as nossas filhas aos povos da terra, nem tomaríamos as filhas deles para os nossos filhos;

30 ואשר לא נתן בנתינו לעמי הארץ ואת בנתיהם לא נקח לבנינו

31 e de que, trazendo os povos da terra no dia de sábado algumas fazendas e qualquer grão para venderem, nada tomaríamos deles no sábado, nem no dia santificado; e livre deixaríamos o ano sétimo e toda e qualquer cobrança.

31 ועמי הארץ המביאים את המקחות וכל שבר ביום השבת למכור לא נקח מהם בשבת וביום קדש ונטש את השנה השביעית ומשא כל יד

32 Também sobre nós pusemos preceitos, impondo-nos cada ano a terça parte de um siclo, para o ministério da Casa do nosso Deus;

32 והעמדנו עלינו מצות לתת עלינו שלשית השקל בשנה לעבדת בית אלהינו

33 para os pães da proposição, e para a contínua oferta de manjares, e para o contínuo holocausto dos sábados, das luas novas, e para as festas solenes, e para as coisas sagradas, e para os sacrifícios pelo pecado, para reconciliar a Israel, e para toda a obra da Casa do nosso Deus.

33 ללחם המערכת ומנחת התמיד ולעולת התמיד השבתות החדשים
למועדים ולקדשים ולחטאות לכפר על ישראל וכל מלאכת בית אלהינו

34 Também lançamos as sortes entre os sacerdotes, levitas e o povo, acerca da oferta da lenha que se havia de trazer à Casa do nosso Deus, segundo as casas de nossos pais, a tempos determinados, de ano em ano, para se queimar sobre o altar do SENHOR, nosso Deus, como está escrito na Lei.

34 והגורלות הפלנו על קרבן העצים הכהנים הלוים והעם להביא לבית
אלהינו לבית אבתינו לעתים מזמנים שנה בשנה לבער על מזבח יהוה
אלהינו ככתוב בתורה

35 E que também traríamos as primeiras novidades da nossa terra e todos os primeiros frutos de todas as árvores, de ano em ano, à Casa do SENHOR;

35 ולהביא את בכורי אדמתנו ובכורי כל פרי כל עץ שנה בשנה לבית יהוה

36 e os primogênitos dos nossos filhos e os do nosso gado, como está escrito na Lei; e que os primogênitos das nossas vacas e das nossas ovelhas traríamos à Casa do nosso Deus, aos sacerdotes que ministram na Casa do SENHOR;

36 ואת בכרות בנינו ובהמתינו ככתוב בתורה ואת בכורי בקרינו וצאנינו
להביא לבית אלהינו לכהנים המשרתים בבית אלהינו

37 e que as primícias da nossa massa, e as nossas ofertas alçadas, e o fruto de toda árvore, e o mosto, e o azeite traríamos aos sacerdotes, às câmaras da Casa do nosso Deus; e os dízimos da nossa terra aos levitas; e que os levitas pagariam os dízimos em todas as cidades da nossa lavoura;

37 ואת ראשית עריסתינו ותרומתינו ופרי כל עץ תירוש ויצהר נביא
לכהנים אל לשכות בית אלהינו ומעשר אדמתנו ללוים והם הלוים
המעשרים בכל ערי עבדתנו

38 e que o sacerdote, filho de Arão, estaria com os levitas quando os levitas recebessem os dízimos, e que os levitas trariam os dízimos dos dízimos à Casa do nosso Deus, às câmaras da casa do tesouro.

38 והיה הכהן בן אהרן עם הלוים בעשר הלוים והלוים יעלו את מעשר המעשר לבית אלהינו אל הלשכות לבית האוצר

39 Porque àquelas câmaras os filhos de Israel e os filhos de Levi devem trazer ofertas alçadas do grão, do mosto e do azeite; porquanto ali estão os utensílios do santuário, como também os sacerdotes que ministram, e os porteiros, e os cantores; e que assim não desampararíamos a Casa do nosso Deus.

39 כי אל הלשכות יביאו בני ישראל ובני הלוי את תרומת הדגן התירוש והיצהר ושם כלי המקדש והכהנים המשרתים והשוערים והמשררים ולא נעזב את בית אלהינו

Neemias 11

1 E os príncipes do povo habitaram em Jerusalém, mas o resto do povo lançou sortes para tirar um de dez, para que habitasse na santa cidade de Jerusalém, e as nove partes, nas outras cidades.

1 וישבו שרי העם בירושלם ושאר העם הפילו גורלות להביא אחד מן העשרה לשבת בירושלם עיר הקדש ותשע הידות בערים

2 E o povo bendisse a todos os homens que voluntariamente se ofereciam para habitar em Jerusalém.

2 ויברכו העם לכל האנשים המתנדבים לשבת בירושלם

3 E estes são os chefes da província que habitaram em Jerusalém (porém nas cidades de Judá habitou cada um na sua possessão,

nas suas cidades, a saber, Israel, os sacerdotes, e os levitas, e os netineus, e os filhos dos servos de Salomão).

3 ואלה ראשי המדינה אשר ישבו בירושלם ובערי יהודה ישבו איש באחזתו בעריהם ישראל הכהנים והלוים והנתינים ובני עבדי שלמה

4 Habitaram, pois, em Jerusalém alguns dos filhos de Judá e dos filhos de Benjamim. Dos filhos de Judá Ataías, filho de Uzias, filho de Zacarias, filho de Amarias, filho de Sefatias, filho de Maalalel, dos filhos de Perez;

4 ובירושלם ישבו מבני יהודה ומבני בנימן מבני יהודה עתיה בן עזיה בן זכריה בן אמריה בן שפטיה בן מהללאל מבני פרץ

5 e Maaséias, filho de Baruque, filho de Col-Hozé, filho de Hazaías, filho de Adaías, filho de Joiaribe, filho de Zacarias, filho do silonita.

5 ומעשיה בן ברוך בן כל חזה בן חזיה בן עדיה בן יויריב בן זכריה בן השלני

6 Todos os filhos de Perez, que habitaram em Jerusalém, foram quatrocentos e sessenta e oito homens valentes.

6 כל בני פרץ הישבים בירושלם ארבע מאות ששים ושמנה אנשי חיל

7 E estes são os filhos de Benjamim Salu, filho de Mesulão, filho de Joede, filho de Pedaías, filho de Colaías, filho de Maaséias, filho de Itiel, filho de Jesaías.

7 ואלה בני בנימן סלא בן משלם בן יועד בן פדיה בן קוליה בן מעשיה בן איתיאל בן ישעיה

8 E, depois dele, Gabai e Salai novecentos e vinte e oito.

8 ואחריו גבי סלי תשע מאות עשרים ושמנה

9 E Joel, filho de Zicri, superintendente sobre eles; e Judá, filho de Senua, segundo sobre a cidade.

9 ויואל בן זכרי פקיד עליהם ויהודה בן הסנואה על העיר משנה

10 Dos sacerdotes Jedaías, filho de Joiaribe, Jaquim,

10 מן הכהנים ידעיה בן יויריב יכין

11 Seraías, filho de Hilquias, filho de Mesulão, filho de Zadoque, filho de Meraiote, filho de Aitube, maioral da Casa de Deus,

11 שריה בן חלקיה בן משלם בן צדוק בן מריות בן אחיטוב נגד בית האלהים

12 e seus irmãos, que faziam a obra da casa, oitocentos e vinte e dois; e Adaías, filho de Jeroão, filho de Pelalias, filho de Anzi, filho de Zacarias, filho de Pasur, filho de Malquias,

12 ואחיהם עשי המלאכה לבית שמנה מאות עשרים ושנים ועדיה בן ירחם בן פלליה בן אמצי בן זכריה בן פשחור בן מלכיה

13 e seus irmãos, cabeças dos pais, duzentos e quarenta e dois; e Amasai, filho de Azarel, filho de Azai, filho de Mesilemote, filho de Imer,

13 ואחיו ראשים לאבות מאתים ארבעים ושנים ועמשסי בן עזראל בן אחזי בן משלמות בן אמר

14 e os irmãos deles, varões valentes, cento e vinte e oito, e superintendente sobre eles Zabdiel, filho de Gedolim.

14 ואחיהם גבורי חיל מאה עשרים ושמנה ופקיד עליהם זבדיאל בן הגדולים

15 E dos levitas Semaías, filho de Hassube, filho de Azricão, filho de Hasabias, filho de Buni;

15 ומן הלוים שמעיה בן חשוב בן עזריקם בן חשביה בן בוני

16 e Sabetai e Jozabade, dos cabeças dos levitas, presidiam sobre a obra de fora da Casa de Deus;

16 ושבתי ויוזבד על המלאכה החיצנה לבית האלהים מראשי הלוים

17 e Matanias, filho de Mica, filho de Zabdi, filho de Asafe, o chefe, que era quem começava a dar graças na oração, e Baquebuquias, o segundo de seus irmãos; depois, Abda, filho de Samua, filho de Galal, filho de Jedutum.

17 ומתניה בן מיכה בן זבדי בן אסף ראש התחלה יהודה לתפלה ובקבקיה משנה מאחיו ועבדא בן שמוע בן גלל בן ידיתון

18 Todos os levitas na santa cidade foram duzentos e oitenta e quatro.

18 כל הלוים בעיר הקדש מאתים שמנים וארבעה

19 E os porteiros Acube, Talmom, com seus irmãos, os guardas das portas, cento e setenta e dois.

19 והשוערים עקוב טלמון ואחיהם השמרים בשערים מאה שבעים ושנים

20 E o resto de Israel, dos sacerdotes e levitas, esteve em todas as cidades de Judá, cada um na sua herdade.

20 ושאר ישראל הכהנים הלוים בכל ערי יהודה איש בנחלתו

21 E os netineus habitaram em Ofel; e Zia e Gispa presidiam sobre os netineus.

21 והנתינים ישבים בעפל וציחא וגשפא על הנתינים

22 E o superintendente dos levitas em Jerusalém foi Uzi, filho de Bani, filho de Hasabias, filho de Matanias, filho de Mica, dos filhos de Asafe, os cantores, ao serviço da Casa de Deus.

22 ופקיד הלוים בירושלם עזי בן בני בן חשביה בן מתניה בן מיכא מבני אסף המשררים לנגד מלאכת בית האלהים

23 Porque havia um mandado do rei acerca deles, a saber, uma certa porção para os cantores, cada qual no seu dia.

23 כי מצות המלך עליהם ואמנה על המשררים דבר יום ביומו

24 E Petaías, filho de Mesezabel, dos filhos de Zerá, filho de Judá, estava à mão do rei, em todos os negócios do povo.

24 ופתחיה בן משיזבאל מבני זרח בן יהודה ליד המלך לכל דבר לעם

25 E, quanto às aldeias, com as suas terras, alguns dos filhos de Judá habitaram em Quiriate-Arba e nos lugares da sua jurisdição; e em Dibom e nos lugares da sua jurisdição; e em Jecabzeel e nas suas aldeias,

25 ואל החצרים בשדתם מבני יהודה ישבו בקרית הארבע ובנתיה ובדיבן ובנתיה וביקבצאל וחצריה

26 e em Jesua, e em Molada, e em Bete-Palete,

26 ובישוע ובמולדה ובבית פלט

27 e em Hasar-Sual, e em Berseba, e nos lugares da sua jurisdição;

27 ובחצר שועל ובבאר שבע ובנתיה

28 e em Ziclague, e em Mecona, e nos lugares da sua jurisdição;

28 ובצקלג ובמכנה ובבנתיה

29 e em En-Rimom, e em Zorá, e em Jarmute;

29 ובעין רמון ובצרעה ובירמות

30 em Zanoa, Adulão e nas suas aldeias; em Laquis e nas suas terras; em Azeca e nos lugares da sua jurisdição. E acamparam-se desde Berseba até ao vale de Hinom.

30 זנח עדלם וחצריהם לכיש ושדתיה עזקה ובנתיה ויחנו מבאר שבע עד גיא הנם

31 E os filhos de Benjamim, de Geba, habitaram em Micmás, e Aia, e Betel, e nos lugares da sua jurisdição;

31 ובני בנימן מגבע מכמש ועיה ובית אל ובנתיה

32 e em Anatote, em Nobe, em Ananias,

32 ענתות נב ענניה

33 em Hazor, em Ramá, em Gitaim,

33 חצור רמה גתים

34 em Hadide, em Zeboim, em Nebalate,

34 חדיד צבעים נבלט

35 em Lode e em Ono, no vale dos Artífices.

35 לד ואונו גי החרשים

36 E alguns dos levitas habitaram nos repartimentos de Judá e de Benjamim.

36 ומן הלוים מחלקות יהודה לבנימין

Neemias 12

1 Estes são os sacerdotes e levitas que subiram com Zorobabel, filho de Sealtiel, e com Jesua Seraías, Jeremias, Esdras,

1 ואלה הכהנים והלוים אשר עלו עם זרבבל בן שאלתיאל וישוע שריה ירמיה עזרא

2 Amarias, Maluque, Hatus,

2 אמריה מלוך חטוש

3 Secanias, Reum, Meremote,

3 שכניה רחם מרמת

4 Ido, Ginetoi, Abias,

4 עדוא גנתוי אביה

5 Miamim, Maadias, Bilga,

5 מימין מעדיה בלגה

6 Semaías, Joiaribe, Jedaías,

6 שמעיה ויויריב ידעיה

7 Salu, Amoque, Hilquias e Jedaías; estes foram os chefes dos sacerdotes e de seus irmãos, nos dias de Jesua.

7 סלו עמוק חלקיה ידעיה אלה ראשי הכהנים ואחיהם בימי ישוע

8 E foram os levitas Jesua, Binui, Cadmiel, Serebias, Judá e Matanias; este e seus irmãos presidiam sobre os louvores.

8 והלוים ישוע בנוי קדמיאל שרביה יהודה מתניה על הידות הוא ואחיו

9 E Baquebuquias e Uni, seus irmãos, estavam defronte dele nas guardas.

9 ובקבקיה וענו אחיהם לנגדם למשמרות

10 E Jesua gerou a Joiaquim, e Joiaquim gerou a Eliasibe, e Eliasibe gerou a Joiada,

10 וישוע הוליד את יויקים ויויקים הוליד את אלישיב ואלישיב את יוידע

11 e Joiada gerou a Jônatas, e Jônatas gerou a Jadua.

11 ויוידע הוליד את יונתן ויונתן הוליד את ידוע

12 E, nos dias de Joiaquim, foram sacerdotes, chefes das casas dos pais de Seraías, Meraías; de Jeremias, Hananias;

12 ובימי יויקים היו כהנים ראשי האבות לשריה מריה לירמיה חנניה

13 de Esdras, Mesulão; de Amarias, Joanã;

13 לעזרא משלם לאמריה יהוחנן

14 de Maluqui, Jônatas; de Sebanias, José;

14 למלוכי יונתן לשבניה יוסף

15 de Harim, Adna; de Meraiote, Helcai;

15 לחרם עדנא למריות חלקי

16 de Ido, Zacarias; de Ginetom, Mesulão;

16 לעדיא זכריה לגנתון משלם

17 de Abias, Zicri; de Miniamim e de Moadias, Piltai;

17 לאביה זכרי למנימין למועדיה פלטי

18 de Bilga, Samua; de Semaías, Jônatas;

18 לבלגה שמוע לשמעיה יהונתן

19 e de Joiaribe, Matenai; de Jedaías, Uzi;

19 וליויריב מתני לידעיה עזי

20 de Salai, Calai; de Amoque, Héber;

20 לסלי קלי לעמוק עבר

21 de Hilquias, Hasabias; de Jedaías, Netanel.

21 לחלקיה חשביה לידעיה נתנאל

22 Dos levitas foram, nos dias de Eliasibe, inscritos como chefes das casas dos pais, Joiada, e Jonã, e Jadua, como também os sacerdotes, até ao reinado de Dario, o persa.

22 הלוים בימי אלישיב יוידע ויוחנן וידוע כתובים ראשי אבות והכהנים על מלכות דריוש הפרסי

23 Os filhos de Levi foram inscritos como chefes das casas dos pais no livro das crônicas, até aos dias de Joanã, filho de Eliasibe.

23 בני לוי ראשי האבות כתובים על ספר דברי הימים ועד ימי יוחנן בן אלישיב

24 Foram, pois, os chefes dos levitas Hasabias, Serebias e Jesua, filho de Cadmiel; e seus irmãos estavam defronte deles para louvarem e darem graças, segundo o mandado de Davi, homem de Deus, guarda contra guarda.

24 וראשי הלוים חשביה שרביה וישוע בן קדמיאל ואחיהם לנגדם להלל להודות במצות דויד איש האלהים משמר לעמת משמר

25 Matanias, Baquebuquias, Obadias, Mesulão, Talmom e Acube eram porteiros que faziam a guarda às tesourarias das portas.

25 מתניה ובקבקיה עבדיה משלם טלמון עקוב שמרים שוערים משמר באספי השערים

26 Estes foram nos dias de Joiaquim, filho de Jesua, filho de Jozadaque, como também nos dias de Neemias, o governador, e do sacerdote Esdras, o escriba.

26 אלה בימי יויקים בן ישוע בן יוצדק ובימי נחמיה הפחה ועזרא הכהן הסופר

27 E, na dedicação dos muros de Jerusalém, buscaram os levitas de todos os seus lugares, para os trazerem, a fim de fazerem a dedicação com alegria, louvores, canto, saltérios, alaúdes e harpas.

27 ובחנכת חומת ירושלם בקשו את הלוים מכל מקומתם להביאם לירושלם לעשת חנכה ושמחה ובתודות ובשיר מצלתים נבלים ובכנרות

28 E se ajuntaram os filhos dos cantores, tanto da campina dos arredores de Jerusalém como das aldeias de Netofa,

28 ויאספו בני המשררים ומן הככר סביבות ירושלם ומן חצרי נטפתי

29 como também da casa de Gilgal e dos campos de Gibeá e Azmavete; porque os cantores tinham edificado para si aldeias nos arredores de Jerusalém.

29 ומבית הגלגל ומשדות גבע ועזמות כי חצרים בנו להם המשררים סביבות ירושלם

30 E purificaram-se os sacerdotes e os levitas; e logo purificaram o povo, e as portas, e o muro.

30 ויטהרו הכהנים והלוים ויטהרו את העם ואת השערים ואת החומה

31 Então, fiz subir os príncipes de Judá sobre o muro e ordenei dois grandes coros e procissões, sendo um à mão direita sobre o muro da banda da Porta do Monturo.

31 ואעלה את שרי יהודה מעל לחומה ואעמידה שתי תודת גדולת ותהלכת לימין מעל לחומה לשער האשפת

32 E, após eles, ia Hosaías, e a metade dos príncipes de Judá,

32 וילך אחריהם הושעיה וחצי שרי יהודה

33 e Azarias, Esdras, Mesulão,

33 ועזריה עזרא ומשלם

34 Judá, Benjamim, Semaías e Jeremias;

34 יהודה ובנימן ושמעיה וירמיה

35 e dos filhos dos sacerdotes, com trombetas Zacarias, filho de Jônatas, filho de Semaías, filho de Matanias, filho de Micaías, filho de Zacur, filho de Asafe,

35 ומבני הכהנים בחצצרות זכריה בן יונתן בן שמעיה בן מתניה בן מיכיה בן זכור בן אסף

36 e seus irmãos, Semaías, Azarel, Milalai, Gilalai, Maai, Netanel, Judá e Hanani, com os instrumentos músicos de Davi, homem de Deus; e Esdras, o escriba, ia adiante deles.

36 ואחיו שמעיה ועזראל מללי גללי מעי נתנאל ויהודה חנני בכלי שיר דויד איש האלהים ועזרא הסופר לפניהם

37 Indo assim para a Porta da Fonte e defronte deles, subiram as escadas da Cidade de Davi pela subida do muro, desde cima da casa de Davi até à Porta das Águas, da banda do oriente.

37 ועל שער העין ונגדם עלו על מעלות עיר דויד במעלה לחומה מעל לבית דויד ועד שער המים מזרח

38 E o segundo coro ia em frente, e eu, após ele; e a metade do povo ia sobre o muro, desde a Torre dos Fornos até à Muralha Larga;

38 והתודה השנית ההולכת למואל ואני אחריה וחצי העם מעל להחומה מעל למגדל התנורים ועד החומה הרחבה

39 e desde a Porta de Efraim, e desde a Porta Velha, e desde a Porta do Peixe e a Torre de Hananel e a Torre de Meá até à Porta do Gado; e pararam à Porta da Prisão.

39 ומעל לשער אפרים ועל שער הישנה ועל שער הדגים ומגדל חננאל ומגדל המאה ועד שער הצאן ועמדו בשער המטרה

40 Então, ambos os coros pararam na Casa de Deus, como também eu e a metade dos magistrados comigo.

40 ותעמדנה שתי התודת בבית האלהים ואני וחצי הסגנים עמי

41 E os sacerdotes Eliaquim, Maaséias, Miniamim, Micaías, Elioenai, Zacarias e Hananias iam com trombetas,

41 והכהנים אליקים מעשיה מנימין מיכיה אליועיני זכריה חנניה בחצצרות

42 como também Maaséias, e Semaías, e Eleazar, e Uzi, e Joanã, e Malquias, e Elão, e Ezer; e faziam-se ouvir os cantores, juntamente com Jezraías, o superintendente.

42 ומעשיה ושמעיה ואלעזר ועזי ויהוחנן ומלכיה ועילם ועזר וישמיעו המשררים ויזרחיה הפקיד

43 E sacrificaram, no mesmo dia, grandes sacrifícios e se alegraram, porque Deus os alegrara com grande alegria; e até as mulheres e os meninos se alegraram, de modo que a alegria de Jerusalém se ouviu até de longe.

43 ויזבחו ביום ההוא זבחים גדולים וישמחו כי האלהים שמחם שמחה
גדולה וגם הנשים והילדים שמחו ותשמע שמחת ירושלם מרחוק

44 Também, no mesmo dia, se nomearam homens sobre as
câmaras, para os tesouros, para as ofertas alçadas, para as
primícias e para os dízimos, para ajuntarem nelas, das terras das
cidades, as porções designadas pela Lei para os sacerdotes e
para os levitas; porque Judá estava alegre por causa dos
sacerdotes e dos levitas que assistiam ali.

44 ויפקדו ביום ההוא אנשים על הנשכות לאוצרות לתרומות לראשית
ולמעשרות לכנוס בהם לשדי הערים מנאות התורה לכהנים וללוים כי
שמחת יהודה על הכהנים ועל הלוים העמדים

45 E faziam a guarda do seu Deus e a guarda da purificação;
como também os cantores e porteiros, conforme o mandado de
Davi e de seu filho Salomão.

45 וישמרו משמרת אלהיהם ומשמרת הטהרה והמשררים והשערים
כמצות דויד שלמה בנו

46 Porque, já nos dias de Davi e de Asafe, desde a antiguidade,
havia chefes dos cantores, e cânticos de louvores, e ação de
graças a Deus.

46 כי בימי דויד ואסף מקדם ראש המשררים ושיר תהלה והדות לאלהים

47 Pelo que todo o Israel, já nos dias de Zorobabel e nos dias de
Neemias, dava as porções dos cantores e dos porteiros, a cada
um no seu dia; e santificavam as porções para os levitas, e os
levitas santificavam para os filhos de Arão.

47 וכל ישראל בימי זרבבל ובימי נחמיה נתנים מניות המשררים והשערים
דבר יום ביומו ומקדשים ללוים והלוים מקדשים לבני אהרן

Neemias 13

1 Naquele dia, leu-se no livro de Moisés aos ouvidos do povo; e achou-se escrito nele que os amonitas e os moabitas não entrassem jamais na congregação de Deus,

1 ביום ההוא נקרא בספר משה באזני העם ונמצא כתוב בו אשר לא יבוא עמני ומאבי בקהל האלהים עד עולם

2 porquanto não tinham saído ao encontro dos filhos de Israel com pão e água; antes, assalariaram contra eles a Balaão para os amaldiçoar, ainda que o nosso Deus converteu a maldição em bênção.

2 כי לא קדמו את בני ישראל בלחם ובמים וישכר עליו את בלעם לקללו ויהפך אלהינו הקללה לברכה

3 Sucedeu, pois, que, ouvindo eles esta lei, apartaram de Israel toda mistura.

3 ויהי כשמעם את התורה ויבדילו כל ערב מישראל

4 Ora, antes disso, Eliasibe, sacerdote, que presidia sobre a câmara da Casa do nosso Deus, se tinha aparentado com Tobias;

4 ולפני מזה אלישיב הכהן נתון בלשכת בית אלהינו קרוב לטוביה

5 e fizera-lhe uma câmara grande, onde dantes se metiam as ofertas de manjares, o incenso, os utensílios e os dízimos do grão, do mosto e do azeite, que se ordenaram para os levitas, e cantores, e porteiros, como também a oferta alçada para os sacerdotes.

5 ויעש לו לשכה גדולה ושם היו לפנים נתנים את המנחה הלבונה והכלים ומעשר הדגן התירוש והיצהר מצות הלוים והמשררים והשערים ותרומת הכהנים

6 Mas, durante tudo isso, não estava eu em Jerusalém, porque, no ano trinta e dois de Artaxerxes, rei de Babilônia, vim eu ter

com o rei; mas, ao cabo de alguns dias, tornei a alcançar licença do rei.

6 ובכל זה לא הייתי בירושלם כי בשנת שלשים ושתים לארתחשסתא מלך בבל באתי אל המלך ולקץ ימים נשאלתי מן המלך

7 E vim a Jerusalém e compreendi o mal que Eliasibe fizera para beneficiar a Tobias, fazendo-lhe uma câmara nos pátios da Casa de Deus,

7 ואבוא לירושלם ואבינה ברעה אשר עשה אלישיב לטוביה לעשות לו נשכה בחצרי בית האלהים

8 o que muito me desagradou; de sorte que lancei todos os móveis da casa de Tobias fora da câmara.

8 וירע לי מאד ואשליכה את כל כלי בית טוביה החוץ מן הלשכה

9 E, ordenando-o eu, purificaram as câmaras; e tornei a trazer ali os utensílios da Casa de Deus, com as ofertas de manjares e o incenso.

9 ואמרה ויטהרו הלשכות ואשיבה שם כלי בית האלהים את המנחה והלבונה

10 Também entendi que o quinhão dos levitas se lhes não dava, de maneira que os levitas e os cantores, que faziam a obra, tinham fugido cada um para a sua terra.

10 ואדעה כי מניות הלוים לא נתנה ויברחו איש לשדהו הלוים והמשררים עשי המלאכה

11 Então, contendi com os magistrados e disse Por que se desamparou a Casa de Deus? Porém eu os ajuntei e os restaurei no seu posto.

11 ואריבה את הסגנים ואמרה מדוע נעזב בית האלהים ואקבצם ואעמדם על עמדם

12 Então, todo o Judá trouxe os dízimos do grão, e do mosto, e do azeite aos celeiros.

12 וכל יהודה הביאו מעשר הדגן והתירוש והיצהר לאוצרות

13 E por tesoureiros pus sobre os celeiros a Selemias, o sacerdote, e a Zadoque, o escrivão, e a Pedaías, dentre os levitas; e com eles Hanã, filho de Zacur, filho de Matanias; porque se tinham achado fiéis, e se lhes encarregou a eles a distribuição para seus irmãos.

13 ואוצרה על אוצרות שלמיה הכהן וצדוק הסופר ופדיה מן הלוים ועל ידם חנן בן זכור בן מתניה כי נאמנים נחשבו ועליהם לחלק לאחיהם

14 (Por isto, Deus meu, lembra-te de mim e não risques as beneficências que eu fiz à Casa de meu Deus e às suas guardas.)

14 זכרה לי אלהי על זאת ואל תמח חסדי אשר עשיתי בבית אלהי ובמשמריו

15 Naqueles dias, vi em Judá os que pisavam lagares ao sábado e traziam feixes que carregavam sobre os jumentos; como também vinho, uvas e figos e toda casta de cargas, que traziam a Jerusalém no dia de sábado; e protestei contra eles no dia em que vendiam mantimentos.

15 בימים ההמה ראיתי ביהודה דרכים גתות בשבת ומביאים הערמות ועמסים על החמרים ואף יין ענבים ותאנים וכל משא ומביאים ירושלם ביום השבת ואעיד ביום מכרם ציד

16 Também tírios habitavam dentro e traziam peixe e toda mercadoria, que no sábado vendiam aos filhos de Judá e em Jerusalém.

16 והצרים ישבו בה מביאים דאג וכל מכר ומכרים בשבת לבני יהודה ובירושלם

17 E contendi com os nobres de Judá e lhes disse Que mal é este que fazeis, profanando o dia de sábado?

17 ואריבה את חרי יהודה ואמרה להם מה הדבר הרע הזה אשר אתם עשים ומחללים את יום השבת

18 Porventura, não fizeram vossos pais assim, e nosso Deus não trouxe todo este mal sobre nós e sobre esta cidade? E vós ainda mais acrescentais o ardor de sua ira sobre Israel, profanando o sábado.

18 הלוא כה עשו אבתיכם ויבא אלהינו עלינו את כל הרעה הזאת ועל העיר הזאת ואתם מוסיפים חרון על ישראל לחלל את השבת

19 Sucedeu, pois, que, dando as portas de Jerusalém já sombra antes do sábado, ordenando-o eu, as portas se fecharam; e mandei que não as abrissem até passado o sábado; e pus às portas alguns de meus moços, para que nenhuma carga entrasse no dia de sábado.

19 ויהי כאשר צללו שערי ירושלם לפני השבת ואמרה ויסגרו הדלתות ואמרה אשר לא יפתחום עד אחר השבת ומנערי העמדתי על השערים לא יבוא משא ביום השבת

20 Então, os negociantes e os vendedores de toda mercadoria passaram a noite fora de Jerusalém, uma ou duas vezes.

20 וילינו הרכלים ומכרי כל ממכר מחוץ לירושלם פעם ושתים

21 Protestei, pois, contra eles e lhes disse Por que passais a noite defronte do muro? Se outra vez o fizerdes, hei de lançar mão sobre vós. Daquele tempo em diante, não vieram no sábado.

21 ואעידה בהם ואמרה אליהם מדוע אתם לנים נגד החומה אם תשנו יד אשלח בכם מן העת ההיא לא באו בשבת

22 Também disse aos levitas que se purificassem e viessem guardar as portas, para santificar o sábado. (Nisso também, Deus meu, lembra-te de mim; e perdoa-me segundo a abundância da tua benignidade.)

22 ואמרה ללוים אשר יהיו מטהרים ובאים שמרים השערים לקדש את יום השבת גם זאת זכרה לי אלהי וחוסה עלי כרב חסדך

23 Vi também, naqueles dias, judeus que tinham casado com mulheres asdoditas, amonitas e moabitas.

23 גם בימים ההם ראיתי את היהודים השיבו נשים אשדודיות עמוניות מואביות

24 E seus filhos falavam meio asdodita e não podiam falar judaico, senão segundo a língua de cada povo.

24 ובניהם חצי מדבר אשדודית ואינם מכירים לדבר יהודית וכלשון עם ועם

25 E contendi com eles, e os amaldiçoei, e espanquei alguns deles, e lhes arranquei os cabelos, e os fiz jurar por Deus, dizendo Não dareis mais vossas filhas a seus filhos e não tomareis mais suas filhas, nem para vossos filhos nem para vós mesmos.

25 ואריב עמם ואקללם ואכה מהם אנשים ואמרטם ואשביעם באלהים אם תתנו בנתיכם לבניהם ואם תשאו מבנתיהם לבניכם ולכם

26 Porventura, não pecou nisso Salomão, rei de Israel, não havendo entre muitas nações rei semelhante a ele, e sendo amado de seu Deus, e pondo-o Deus rei sobre todo o Israel? E, contudo, as mulheres estranhas o fizeram pecar.

26 הלוא על אלה חטא שלמה מלך ישראל ובגוים הרבים לא היה מלך כמהו ואהוב לאלהיו היה ויתנהו אלהים מלך על כל ישראל גם אותו החטיאו הנשים הנכריות

27 E dar-vos-íamos nós ouvidos, para fazermos todo este grande mal, prevaricando contra o nosso Deus, casando com mulheres estranhas?

27 ולכם הנשמע לעשת את כל הרעה הגדולה הזאת למעל באלהינו להשיב נשים נכריות

28 Também um dos filhos de Joiada, filho de Eliasibe, o sumo sacerdote, era genro de Sambalate, o horonita, pelo que o afugentei de mim.

28 ומבני יוידע בן אלישיב הכהן הגדול חתן לסנבלט החרני ואבריחהו מעלי

29 Lembra-te deles, Deus meu, pois contaminaram o sacerdócio, como também o concerto do sacerdócio e dos levitas.

29 זכרה להם אלהי על גאלי הכהנה וברית הכהנה והלוים

30 Assim, os alimpei de todos os estranhos e designei os cargos dos sacerdotes e dos levitas, cada um na sua obra,

30 וטהרתים מכל נכר ואעמידה משמרות לכהנים וללוים איש במלאכתו

31 como também para as ofertas da lenha em tempos determinados e para as primícias. Lembra-te de mim, Deus meu, para o bem.

31 ולקרבן העצים בעתים מזמנות ולבכורים זכרה לי אלהי לטובה

Ester

Ester 1

1 E sucedeu, nos dias de Assuero (este é aquele Assuero que reinou, desde a Índia até à Etiópia, sobre cento e vinte e sete províncias);

1 ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך מהדו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה

2 naqueles dias, assentando-se o rei Assuero sobre o trono do seu reino, que está na fortaleza de Susã,

2 בימים ההם כשבת המלך אחשורוש על כסא מלכותו אשר בשושן הבירה

3 no terceiro ano de seu reinado, fez um convite a todos os seus príncipes e seus servos (o poder da Pérsia e Média e os maiores senhores das províncias estavam perante ele),

3 בשנת שלוש למלכו עשה משתה לכל שריו ועבדיו חיל פרס ומדי הפרתמים ושרי המדינות לפניו

4 para mostrar as riquezas da glória do seu reino e o esplendor da sua excelente grandeza, por muitos dias, a saber, cento e oitenta dias.

4 בהראתו את עשר כבוד מלכותו ואת יקר תפארת גדולתו ימים רבים שמונים ומאת יום

5 E, acabados aqueles dias, fez o rei um convite a todo o povo que se achou na fortaleza de Susã, desde o maior até ao menor, por sete dias, no pátio do jardim do palácio real.

5 ובמלואת הימים האלה עשה המלך לכל העם הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועד קטן משתה שבעת ימים בחצר גנת ביתן המלך

6 As tapeçarias eram de pano branco, verde e azul celeste, pendentes de cordões de linho fino e púrpura, e argolas de prata, e colunas de mármore; os leitos eram de ouro e de prata, sobre um pavimento de pórfiro, e de mármore, e de alabastro, e de pedras preciosas.

6 חור כרפס ותכלת אחוז בחבלי בוץ וארגמן על גלילי כסף ועמודי שש מטות זהב וכסף על רצפת בהט ושש ודר וסחרת

7 E dava-se de beber em vasos de ouro, e os vasos eram diferentes uns dos outros; e havia muito vinho real, segundo o estado do rei.

7 והשקות בכלי זהב וכלים מכלים שונים ויין מלכות רב כיד המלך

8 E o beber era, por lei, feito sem que ninguém forçasse a outro; porque assim o tinha ordenado o rei expressamente a todos os grandes da sua casa que fizessem conforme a vontade de cada um.

8 והשתיה כדת אין אנס כי כן יסד המלך על כל רב ביתו לעשות כרצון איש ואיש

9 Também a rainha Vasti fez um banquete para as mulheres da casa real do rei Assuero.

9 גם ושתי המלכה עשתה משתה נשים בית המלכות אשר למלך אחשורוש

10 E, ao sétimo dia, estando já o coração do rei alegre do vinho, mandou a Meumã, Bizta, Harbona, Bigtá, Abagta, Zetar e a Carcas, os sete eunucos que serviam na presença do rei Assuero,

10 ביום השביעי כטוב לב המלך ביין אמר למהומן בזתא חרבונא בגתא ואבגתא זתר וכרכס שבעת הסריסים המשרתים את פני המלך אחשורוש

11 que introduzissem na presença do rei a rainha Vasti, com a coroa real, para mostrar aos povos e aos príncipes a sua formosura, porque era formosa à vista.

11 להביא את ושתי המלכה לפני המלך בכתר מלכות להראות העמים והשרים את יפיה כי טובת מראה היא

12 Porém a rainha Vasti recusou vir conforme a palavra do rei, pela mão dos eunucos; pelo que o rei muito se enfureceu, e ardeu nele a sua ira.

12 ותמאן המלכה ושתי לבוא בדבר המלך אשר ביד הסריסים ויקצף המלך מאד וחמתו בערה בו

13 Então, perguntou o rei aos sábios que entendiam dos tempos (porque assim se tratavam os negócios do rei na presença de todos os que sabiam a lei e o direito;

13 ויאמר המלך לחכמים ידעי העתים כי כן דבר המלך לפני כל ידעי דת ודין

14 e os mais chegados a ele eram Carsena, Setar, Admata, Társis, Meres, Marsena, Memucã, os sete príncipes dos persas e dos medos, que viam a face do rei e se assentavam os primeiros no reino)

14 והקרב אליו כרשנא שתר אדמתא תרשיש מרס מרסנא ממוכן שבעת שרי פרס ומדי ראי פני המלך הישבים ראשנה במלכות

15 o que, segundo a lei, se devia fazer da rainha Vasti, por não haver cumprido o mandado do rei Assuero, pela mão dos eunucos.

15 כדת מה לעשות במלכה ושתי על אשר לא עשתה את מאמר המלך אחשורוש ביד הסריסים

16 Então, disse Memucã na presença do rei e dos príncipes Não somente pecou contra o rei a rainha Vasti, mas também contra todos os príncipes e contra todos os povos que há em todas as províncias do rei Assuero.

16 ויאמר מומכן לפני המלך והשרים לא על המלך לבדו עותה ושתי המלכה כי על כל השרים ועל כל העמים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש

17 Porque a notícia deste feito da rainha sairá a todas as mulheres, de modo que desprezarão a seus maridos aos seus olhos, quando se disser Mandou o rei Assuero que introduzissem à sua presença a rainha Vasti, porém ela não veio.

17 כי יצא דבר המלכה על כל הנשים להבזות בעליהן בעיניהן באמרם המלך אחשורוש אמר להביא את ושתי המלכה לפניו ולא באה

18 E, neste mesmo dia, as princesas da Pérsia e da Média dirão o mesmo a todos os príncipes do rei, ouvindo o feito da rainha; e, assim, haverá assaz desprezo e indignação.

18 והיום הזה תאמרנה שרות פרס ומדי אשר שמעו את דבר המלכה לכל שרי המלך וכדי בזיון וקצף

19 Se bem parecer ao rei, saia da sua parte um edito real, e escreva-se nas leis dos persas e dos medos, e não se revogue que Vasti não entre mais na presença do rei Assuero, e o rei dê o reino dela à sua companheira que seja melhor do que ela.

19 אם על המלך טוב יצא דבר מלכות מלפניו ויכתב בדתי פרס ומדי ולא יעבור אשר לא תבוא ושתי לפני המלך אחשורוש ומלכותה יתן המלך לרעותה הטובה ממנה

20 E, ouvindo-se o mandado que o rei decretar em todo o seu reino (porque é grande), todas as mulheres darão honra a seus maridos, desde a maior até à menor.

20 ונשמע פתגם המלך אשר יעשה בכל מלכותו כי רבה היא וכל הנשים יתנו יקר לבעליהן למגדול ועד קטן

21 E pareceram bem essas palavras aos olhos do rei e dos príncipes; e fez o rei conforme a palavra de Memucã.

21 וייטב הדבר בעיני המלך והשרים ויעש המלך כדבר ממוכן

22 Então, enviou cartas a todas as províncias do rei, a cada província segundo a sua escritura e a cada povo segundo a sua língua Que cada homem fosse senhor em sua casa; e que isso se publicasse em todos os povos conforme a língua de cada um.

22 וישלח ספרים אל כל מדינות המלך אל מדינה ומדינה ככתבה ואל עם ועם כלשונו להיות כל איש שרר בביתו ומדבר כלשון עמו

Ester 2

1 Passadas essas coisas, e apaziguado já o furor do rei Assuero, lembrou-se de Vasti, e do que fizera, e do que se tinha decretado a seu respeito.

1 אחר הדברים האלה כשך חמת המלך אחשורוש זכר את ושתי ואת אשר עשתה ואת אשר נגזר עליה

2 Então, disseram os jovens do rei que lhe serviam Busquem-se para o rei moças virgens, formosas à vista.

2 ויאמרו נערי המלך משרתיו יבקשו למלך נערות בתולות טובות מראה

3 E ponha o rei comissários em todas as províncias do seu reino, que reúnam todas as moças virgens, formosas à vista, na fortaleza de Susã, na casa das mulheres, debaixo da mão de Hegai, eunuco do rei, guarda das mulheres, e dêem-se-lhes os seus enfeites.

3 ויפקד המלך פקידים בכל מדינות מלכותו ויקבצו את כל נערה בתולה טובת מראה אל שושן הבירה אל בית הנשים אל יד הגא סריס המלך שמר הנשים ונתון תמרוקיהן

4 E a moça que parecer bem aos olhos do rei reine em lugar de Vasti. E isso pareceu bem aos olhos do rei, e assim fez.

4 והנערה אשר תיטב בעיני המלך תמלך תחת ושתי וייטב הדבר בעיני המלך ויעש כן

5 Havia, então, um homem judeu na fortaleza de Susã, cujo nome era Mardoqueu, filho de Jair, filho de Simei, filho de Quis, homem benjamita,

5 איש יהודי היה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בן שמעי בן קיש איש ימיני

6 que fora transportado de Jerusalém com os cativos que foram levados com Jeconias, rei de Judá, ao qual transportara Nabucodonosor, rei de Babilônia.

6 אשר הגלה מירושלים עם הגלה אשר הגלתה עם יכניה מלך יהודה אשר הגלה נבוכדנאצר מלך בבל

7 Este criara a Hadassa (que é Ester, filha do seu tio), porque não tinha pai nem mãe; e era moça bela de aparência e formosa à vista; e, morrendo seu pai e sua mãe, Mardoqueu a tomara por sua filha.

7 ויהי אמן את הדסה היא אסתר בת דדו כי אין לה אב ואם והנערה יפת תאר וטובת מראה ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת

8 Sucedeu, pois, que, divulgando-se o mandado do rei e a sua lei e ajuntando-se muitas moças na fortaleza de Susã, debaixo da mão de Hegai, também levaram Ester à casa do rei, debaixo da mão de Hegai, guarda das mulheres.

8 ויהי בהשמע דבר המלך ודתו ובהקבץ נערות רבות אל שושן הבירה אל יד הגי ותלקח אסתר אל בית המלך אל יד הגי שמר הנשים

9 E a moça pareceu formosa aos seus olhos e alcançou graça perante ele; pelo que se apressou a dar-lhe os seus enfeites e os seus alimentos, como também em lhe dar sete moças de respeito da casa do rei; e a fez passar com as suas moças ao melhor lugar da casa das mulheres.

9 ותיטב הנערה בעיניו ותשא חסד לפניו ויבהל את תמרוקיה ואת מנותה לתת לה ואת שבע הנערות הראיות לתת לה מבית המלך וישנה ואת נערותיה לטוב בית הנשים

10 Ester, porém, não declarou o seu povo e a sua parentela; porque Mardoqueu lhe tinha ordenado que o não declarasse.

10 לא הגידה אסתר את עמה ואת מולדתה כי מרדכי צוה עליה אשר לא תגיד

11 E passeava Mardoqueu cada dia diante do pátio da casa das mulheres, para se informar de como Ester passava e do que lhe sucederia.

11 ובכל יום ויום מרדכי מתהלך לפני חצר בית הנשים לדעת את שלום אסתר ומה יעשה בה

12 E, chegando já a vez de cada moça, para vir ao rei Assuero, depois que fora feito a cada uma segundo a lei das mulheres,

por doze meses (porque assim se cumpriam os dias das suas purificações, seis meses com óleo de mirra e seis meses com especiarias e com as coisas para a purificação das mulheres),

12 ובהגיע תר נערה ונערה לבוא אל המלך אחשורוש מקץ היות לה כדת הנשים שנים עשר חדש כי כן ימלאו ימי מרוקיהן ששה חדשים בשמן המר וששה חדשים בבשמים ובתמרוקי הנשים

13 desta maneira, pois, entrava a moça ao rei; tudo quanto ela desejava se lhe dava, para ir da casa das mulheres à casa do rei;

13 ובזה הנערה באה אל המלך את כל אשר תאמר ינתן לה לבוא עמה מבית הנשים עד בית המלך

14 à tarde, entrava e, pela manhã, tornava à segunda casa das mulheres, debaixo da mão de Saasgaz, eunuco do rei, guarda das concubinas; não tornava mais ao rei, salvo se o rei a desejasse e fosse chamada por nome.

14 בערב היא באה ובבקר היא שבה אל בית הנשים שני אל יד שעשגז סריס המלך שמר הפילגשים לא תבוא עוד אל המלך כי אם חפץ בה המלך ונקראה בשם

15 Chegando, pois, a vez de Ester, filha de Abiail, tio de Mardoqueu (que a tomara por sua filha), para ir ao rei, coisa nenhuma pediu, senão o que disse Hegai, eunuco do rei, guarda das mulheres; e alcançava Ester graça aos olhos de todos quantos a viam.

15 ובהגיע תר אסתר בת אביחיל דד מרדכי אשר לקח לו לבת לבוא אל המלך לא בקשה דבר כי אם את אשר יאמר הגי סריס המלך שמר הנשים ותהי אסתר נשאת חן בעיני כל ראיה

16 Assim, foi levada Ester ao rei Assuero, à casa real, no décimo mês, que é o mês de tebete, no sétimo ano do seu reinado.

16 ותלקח אסתר אל המלך אחשורוש אל בית מלכותו בחדש העשירי הוא
חדש טבת בשנת שבע למלכותו

17 E o rei amou a Ester mais do que a todas as mulheres, e ela alcançou perante ele graça e benevolência mais do que todas as virgens; e pôs a coroa real na sua cabeça e a fez rainha em lugar de Vasti.

17 ויאהב המלך את אסתר מכל הנשים ותשא חן וחסד לפניו מכל
הבתולת וישם כתר מלכות בראשה וימליכה תחת ושתי

18 Então, o rei fez um grande convite a todos os seus príncipes e aos seus servos para a festa de Ester; e deu repouso às províncias e fez presentes segundo o estado do rei.

18 ויעש המלך משתה גדול לכל שריו ועבדיו את משתה אסתר והנחה
למדינות עשה ויתן משאת כיד המלך

19 E, reunindo-se segunda vez as virgens, Mardoqueu estava assentado à porta do rei.

19 ובהקבץ בתולות שנית ומרדכי ישב בשער המלך

20 Ester, porém, não declarava a sua parentela e o seu povo, como Mardoqueu lhe ordenara; porque Ester cumpria o mandado de Mardoqueu, como quando a criara.

20 אין אסתר מגדת מולדתה ואת עמה כאשר צוה עליה מרדכי ואת
מאמר מרדכי אסתר עשה כאשר היתה באמנה אתו

21 Naqueles dias, assentando-se Mardoqueu à porta do rei, dois eunucos do rei, dos guardas da porta, Bigtã e Teres, grandemente se indignaram e procuraram pôr as mãos sobre o rei Assuero.

21 בימים ההם ומרדכי ישב בשער המלך קצף בגתן ותרש שני סריסי
המלך משמרי הסף ויבקשו לשלח יד במלך אחשורש

22 E veio isso ao conhecimento de Mardoqueu, e ele o fez saber à rainha Ester, e Ester o disse ao rei, em nome de Mardoqueu.

22 ויודע הדבר למרדכי ויגד לאסתר המלכה ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי

23 E inquiriu-se o negócio, e se descobriu; e ambos foram enforcados numa forca. Isso foi escrito no livro das crônicas perante o rei.

23 ויבקש הדבר וימצא ויתלו שניהם על עץ ויכתב בספר דברי הימים לפני המלך

Ester 3

1 Depois dessas coisas, o rei Assuero engrandeceu a Hamã, filho de Hamedata, agagita, e o exaltou; e pôs o seu lugar acima de todos os príncipes que estavam com ele.

1 אחר הדברים האלה גדל המלך אחשורוש את המן בן המדתא האגגי וינשאהו וישם את כסאו מעל כל השרים אשר אתו

2 E todos os servos do rei, que estavam à porta do rei, se inclinavam e se prostravam perante Hamã; porque assim tinha ordenado o rei acerca dele; porém Mardoqueu não se inclinava nem se prostrava.

2 וכל עבדי המלך אשר בשער המלך כרעים ומשתחוים להמן כי כן צוה לו המלך ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה

3 Então, os servos do rei, que estavam à porta do rei, disseram a Mardoqueu Por que traspassas o mandado do rei?

3 ויאמרו עבדי המלך אשר בשער המלך למרדכי מדוע אתה עובר את מצות המלך

4 Sucedeu, pois, que, dizendo-lhe eles isso, de dia em dia, e não lhes dando ele ouvidos, o fizeram saber a Hamã, para verem se as palavras de Mardoqueu se sustentariam, porque ele lhes tinha declarado que era judeu.

4 ויהי באמרם אליו יום ויום ולא שמע אליהם ויגידו להמן לראות היעמדו דברי מרדכי כי הגיד להם אשר הוא יהודי

5 Vendo, pois, Hamã que Mardoqueu não se inclinava nem se prostrava diante dele, Hamã se encheu de furor.

5 וירא המן כי אין מרדכי כרע ומשתחוה לו וימלא המן חמה

6 Porém, em seus olhos, teve em pouco o pôr as mãos só sobre Mardoqueu (porque lhe haviam declarado o povo de Mardoqueu); Hamã, pois, procurou destruir todos os judeus que havia em todo o reino de Assuero, ao povo de Mardoqueu.

6 ויבז בעיניו לשלח יד במרדכי לבדו כי הגידו לו את עם מרדכי ויבקש המן להשמיד את כל היהודים אשר בכל מלכות אחשורוש עם מרדכי

7 No primeiro mês (que é o mês de nisã), no ano duodécimo do rei Assuero, se lançou Pur, isto é, a sorte, perante Hamã, de dia em dia e de mês em mês, até ao duodécimo mês, que é o mês de adar.

7 בחדש הראשון הוא חדש ניסן בשנת שתים עשרה למלך אחשורוש הפיל פור הוא הגורל לפני המן מיום ליום ומחדש לחדש שנים עשר הוא חדש אדר

8 E Hamã disse ao rei Assuero Existe espalhado e dividido entre os povos em todas as províncias do teu reino um povo cujas leis são diferentes das leis de todos os povos e que não cumpre as leis do rei; pelo que não convém ao rei deixá-lo ficar.

8 ויאמר המן למלך אחשורוש ישנו עם אחד מפזר ומפרד בין העמים בכל מדינות מלכותך ודתיהם שנות מכל עם ואת דתי המלך אינם עשים ולמלך אין שוה להניחם

9 Se bem parecer ao rei, escreva-se que os matem; e eu porei nas mãos dos que fizerem a obra dez mil talentos de prata, para que entrem nos tesouros do rei.

9 אם על המלך טוב יכתב לאבדם ועשרת אלפים ככר כסף אשקול על ידי עשי המלאכה להביא אל גנזי המלך

10 Então, tirou o rei o anel da sua mão e o deu a Hamã, filho de Hamedata, agagita, adversário dos judeus.

10 ויסר המלך את טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בן המדתא האגגי צרר היהודים

11 E disse o rei a Hamã Essa prata te é dada, como também esse povo, para fazeres dele o que bem parecer aos teus olhos.

11 ויאמר המלך להמן הכסף נתון לך והעם לעשות בו כטוב בעיניך

12 Então, chamaram os escrivães do rei no primeiro mês, no dia treze do mesmo, e conforme tudo quanto Hamã mandou se escreveu aos príncipes do rei, e aos governadores que havia sobre cada província, e aos principais de cada povo; a cada província segundo a sua escritura e a cada povo segundo a sua língua; em nome do rei Assuero se escreveu, e com o anel do rei se selou.

12 ויקראו ספרי המלך בחדש הראשון בשלושה עשר יום בו ויכתב ככל אשר צוה המן אל אחשדרפני המלך ואל הפחות אשר על מדינה ומדינה ואל שרי עם ועם מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשונו בשם המלך אחשורש נכתב ונחתם בטבעת המלך

13 E as cartas se enviaram pela mão dos correios a todas as províncias do rei, que destruíssem, matassem, e lançassem a perder a todos os judeus desde o moço até ao velho, crianças e mulheres, em um mesmo dia, a treze do duodécimo mês (que é mês de adar), e que saqueassem o seu despojo.

13 ונשלוח ספרים ביד הרצים אל כל מדינות המלך להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבוז

14 Uma cópia do escrito para que se proclamasse a lei em cada província foi enviada a todos os povos, para que estivessem preparados para aquele dia.

14 פתשגן הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים להיות עתדים ליום הזה

15 Os correios, pois, impelidos pela palavra do rei, saíram, e a lei se proclamou na fortaleza de Susã; e o rei e Hamã se assentaram a beber; porém a cidade de Susã estava confusa.

15 הרצים יצאו דחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה והמלך והמן ישבו לשתות והעיר שושן נבוכה

Ester 4

1 Quando Mardoqueu soube tudo quanto se havia passado, rasgou Mardoqueu as suas vestes, e vestiu-se de um pano de saco com cinza, e saiu pelo meio da cidade, e clamou com grande e amargo clamor;

1 ומרדכי ידע את כל אשר נעשה ויקרע מרדכי את בגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוך העיר ויזעק זעקה גדלה ומרה

2 e chegou até diante da porta do rei; porque ninguém vestido de pano de saco podia entrar pelas portas do rei.

2 ויבוא עד לפני שער המלך כי אין לבוא אל שער המלך בלבוש שק

3 E em todas as províncias aonde a palavra do rei e a sua lei chegavam havia entre os judeus grande luto, com jejum, e choro, e lamentação; e muitos estavam deitados em pano de saco e em cinza.

3 ובכל מדינה ומדינה מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע אבל גדול ליהודים וצום ובכי ומספד שק ואפר יצע לרבים

4 Então, vieram as moças de Ester e os seus eunucos e fizeram-lhe saber, com o que a rainha muito se doeu; e mandou vestes para vestir a Mardoqueu e tirar-lhe o seu silício; porém ele não as aceitou.

4 ותבואינה נערות אסתר וסריסיה ויגידו לה ותתחלחל המלכה מאד ותשלח בגדים להלביש את מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא קבל

5 Então, Ester chamou a Hataque (um dos eunucos do rei, que este tinha posto na presença dela) e deu-lhe mandado para Mardoqueu, para saber que era aquilo e para quê.

5 ותקרא אסתר להתך מסריסי המלך אשר העמיד לפניה ותצוהו על מרדכי לדעת מה זה ועל מה זה

6 E, saindo Hataque a Mardoqueu, à praça da cidade que estava diante da porta do rei,

6 ויצא התך אל מרדכי אל רחוב העיר אשר לפני שער המלך

7 Mardoqueu lhe fez saber tudo quanto lhe tinha sucedido, como também a oferta da prata que Hamã dissera que daria para os tesouros do rei pelos judeus, para os lançar a perder.

7 ויגד לו מרדכי את כל אשר קרהו ואת פרשת הכסף אשר אמר המן לשקול על גנזי המלך ביהודיים לאבדם

8 Também lhe deu a cópia da lei escrita que se publicara em Susã para os destruir, para a mostrar a Ester, e lha fazer saber, e para lhe ordenar que fosse ter com o rei, e lhe pedisse, e suplicasse na sua presença pelo seu povo.

8 ואת פתשגן כתב הדת אשר נתן בשושן להשמידם נתן לו להראות את אסתר ולהגיד לה ולצוות עליה לבוא אל המלך להתחנן לו ולבקש מלפניו על עמה

9 Veio, pois, Hataque e fez saber a Ester as palavras de Mardoqueu.

9 ויבוא התך ויגד לאסתר את דברי מרדכי

10 Então, disse Ester a Hataque e mandou-lhe dizer a Mardoqueu

10 ותאמר אסתר להתך ותצוהו אל מרדכי

11 Todos os servos do rei e o povo das províncias do rei bem sabem que para todo homem ou mulher que entrar ao rei, no pátio interior, sem ser chamado, não há senão uma sentença, a de morte, salvo se o rei estender para ele o cetro de ouro, para que viva; e eu, nestes trinta dias, não sou chamada para entrar ao rei.

11 כל עבדי המלך ועם מדינות המלך יודעים אשר כל איש ואשה אשר יבוא אל המלך אל החצר הפנימית אשר לא יקרא אחת דתו להמית לבד מאשר יושיט לו המלך את שרביט הזהב וחיה ואני לא נקראתי לבוא אל המלך זה שלושים יום

12 E fizeram saber a Mardoqueu as palavras de Ester.

12 ויגידו למרדכי את דברי אסתר

13 Então, disse Mardoqueu que tornassem a dizer a Ester Não imagines, em teu ânimo, que escaparás na casa do rei, mais do que todos os outros judeus.

13 ויאמר מרדכי להשיב אל אסתר אל תדמי בנפשך להמלט בית המלך מכל היהודים

14 Porque, se de todo te calares neste tempo, socorro e livramento doutra parte virá para os judeus, mas tu e a casa de teu pai perecereis; e quem sabe se para tal tempo como este chegaste a este reino?

14 כי אם החרש תחרישי בעת הזאת רוח והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר ואת ובית אביך תאבדו ומי יודע אם לעת כזאת הגעת למלכות

15 Então, disse Ester que tornassem a dizer a Mardoqueu

15 ותאמר אסתר להשיב אל מרדכי

16 Vai, e ajunta todos os judeus que se acharem em Susã, e jejuai por mim, e não comais nem bebais por três dias, nem de dia nem de noite, e eu e as minhas moças também assim jejuaremos; e assim irei ter com o rei, ainda que não é segundo a lei; e, perecendo, pereço.

16 לך כנוס את כל היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים לילה ויום גם אני ונערתי אצום כן ובכן אבוא אל המלך אשר לא כדת וכאשר אבדתי אבדתי

17 Então, Mardoqueu foi e fez conforme tudo quanto Ester lhe ordenou.

17 ויעבר מרדכי ויעש ככל אשר צותה עליו אסתר

Ester 5

1 Sucedeu, pois, que, ao terceiro dia, Ester se vestiu de suas vestes reais e se pôs no pátio interior da casa do rei, defronte do aposento do rei; e o rei estava assentado sobre o seu trono real, na casa real, defronte da porta do aposento.

1 ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמד בחצר בית המלך הפנימית נכח בית המלך והמלך יושב על כסא מלכותו בבית המלכות נכח פתח הבית

2 E sucedeu que, vendo o rei a rainha Ester, que estava no pátio, ela alcançou graça aos seus olhos; e o rei apontou para Ester com o cetro de ouro, que tinha na sua mão, e Ester chegou e tocou a ponta do cetro.

2 ויהי כראות המלך את אסתר המלכה עמדת בחצר נשאה חן בעיניו ויושט המלך לאסתר את שרביט הזהב אשר בידו ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט

3 Então, o rei lhe disse Que é o que tens, rainha Ester, ou qual é a tua petição? Até metade do reino se te dará.

3 ויאמר לה המלך מה לך אסתר המלכה ומה בקשתך עד חצי המלכות וינתן לך

4 E disse Ester Se bem parecer ao rei, venha o rei e Hamã hoje ao banquete que tenho preparado para o rei.

4 ותאמר אסתר אם על המלך טוב יבוא המלך והמן היום אל המשתה אשר עשיתי לו

5 Então, disse o rei Fazei apressar a Hamã, que cumpra o mandado de Ester. Vindo, pois, o rei e Hamã ao banquete, que Ester tinha preparado,

5 ויאמר המלך מהרו את המן לעשות את דבר אסתר ויבא המלך והמן אל המשתה אשר עשתה אסתר

6 disse o rei a Ester, no banquete do vinho Qual é a tua petição? E se te dará. E qual é o teu requerimento? E se fará, ainda até metade do reino.

6 ויאמר המלך לאסתר במשתה היין מה שאלתך וינתן לך ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש

7 Então, respondeu Ester e disse Minha petição e requerimento é

7 ותען אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי

8 se achei graça aos olhos do rei, e se bem parecer ao rei conceder-me a minha petição e outorgar-me o meu requerimento, venha o rei com Hamã ao banquete que lhes hei de preparar, e amanhã farei conforme o mandado do rei.

8 אם מצאתי חן בעיני המלך ואם על המלך טוב לתת את שאלתי ולעשות את בקשתי יבוא המלך והמן אל המשתה אשר אעשה להם ומחר אעשה כדבר המלך

9 Então, saiu Hamã, naquele dia, alegre e de bom ânimo; porém, vendo Hamã a Mardoqueu à porta do rei e que não se levantara nem se movera diante dele, então, Hamã se encheu de furor contra Mardoqueu.

9 ויצא המן ביום ההוא שמח וטוב לב וכראות המן את מרדכי בשער המלך ולא קם ולא זע ממנו וימלא המן על מרדכי חמה

10 Hamã, porém, se refreou e veio à sua casa; e enviou e mandou vir os seus amigos e a Zeres, sua mulher.

10 ויתאפק המן ויבוא אל ביתו וישלח ויבא את אהביו ואת זרש אשתו

11 E contou-lhes Hamã a glória das suas riquezas, e a multidão de seus filhos, e tudo em que o rei o tinha engrandecido, e aquilo em que o tinha exaltado sobre os príncipes e servos do rei.

11 ויספר להם המן את כבוד עשרו ורב בניו ואת כל אשר גדלו המלך ואת אשר נשאו על השרים ועבדי המלך

12 Disse mais Hamã Tampouco a rainha Ester a ninguém fez vir com o rei ao banquete que tinha preparado, senão a mim; e também para amanhã estou convidado por ela juntamente com o rei.

12 ויאמר המן אף לא הביאה אסתר המלכה עם המלך אל המשתה אשר עשתה כי אם אותי וגם למחר אני קרוא לה עם המלך

13 Porém tudo isso não me satisfaz, enquanto vir o judeu Mardoqueu assentado à porta do rei.

13 וכל זה איננו שוה לי בכל עת אשר אני ראה את מרדכי היהודי יושב בשער המלך

14 Então, lhe disse Zeres, sua mulher, e todos os seus amigos Faça-se uma forca de cinquenta côvados de altura, e amanhã dize ao rei que enforquem nela Mardoqueu e, então, entra alegre com o rei ao banquete. E esse conselho bem pareceu a Hamã, e mandou fazer a forca.

14 ותאמר לו זרש אשתו וכל אהביו יעשו עץ גבה חמשים אמה ובבקר אמר למלך ויתלו את מרדכי עליו ובא עם המלך אל המשתה שמח וייטב הדבר לפני המן ויעש העץ

Ester 6

1 Naquela mesma noite, fugiu o sono do rei; então, mandou trazer o livro das memórias das crônicas, e se leram diante do rei.

1 בלילה ההוא נדדה שנת המלך ויאמר להביא את ספר הזכרנות דברי הימים ויהיו נקראים לפני המלך

2 E achou-se escrito que Mardoqueu tinha dado notícia de Bigtã e de Teres, dois eunucos do rei, dos da guarda da porta, de que procuraram pôr as mãos sobre o rei Assuero.

2 וימצא כתוב אשר הגיד מרדכי על בגתנא ותרש שני סריסי המלך משמרי הסף אשר בקשו לשלח יד במלך אחשורוש

3 Então, disse o rei Que honra e galardão se deu por isso a Mardoqueu? E os jovens do rei, seus servos, disseram Coisa nenhuma se lhe fez.

3 ויאמר המלך מה נעשה יקר וגדולה למרדכי על זה ויאמרו נערי המלך משרתיו לא נעשה עמו דבר

4 Então, disse o rei Quem está no pátio? E Hamã tinha entrado no pátio exterior do rei, para dizer ao rei que enforcassem a Mardoqueu na forca que lhe tinha preparado.

4 ויאמר המלך מי בחצר והמן בא לחצר בית המלך החיצונה לאמר למלך לתלות את מרדכי על העץ אשר הכין לו

5 E os jovens do rei lhe disseram Eis que Hamã está no pátio. E disse o rei que entrasse.

5 ויאמרו נערי המלך אליו הנה המן עמד בחצר ויאמר המלך יבוא

6 E, entrando Hamã, o rei lhe disse Que se fará ao homem de cuja honra o rei se agrada? Então, Hamã disse no seu coração De quem se agradará o rei para lhe fazer honra mais do que a mim?

6 ויבוא המן ויאמר לו המלך מה לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו ויאמר המן בלבו למי יחפץ המלך לעשות יקר יותר ממני

7 Pelo que disse Hamã ao rei Quanto ao homem de cuja honra o rei se agrada,

7 ויאמר המן אל המלך איש אשר המלך חפץ ביקרו

8 traga a veste real de que o rei se costuma vestir, monte também o cavalo em que o rei costuma andar montado, e ponha-se-lhe a coroa real na sua cabeça;

8 יביאו לבוש מלכות אשר לבש בו המלך וסוס אשר רכב עליו המלך ואשר נתן כתר מלכות בראשו

9 e entregue-se a veste e o cavalo à mão de um dos príncipes do rei, dos maiores senhores, e vistam dele aquele homem de cuja honra se agrada; e levem-no a cavalo pelas ruas da cidade, e apregoe-se diante dele Assim se fará ao homem de cuja honra o rei se agrada!

9 ונתון הלבוש והסוס על יד איש משרי המלך הפרתמים והלבישו את האיש אשר המלך חפץ ביקרו והרכיבהו על הסוס ברחוב העיר וקראו לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו

10 Então, disse o rei a Hamã Apressa-te, toma a veste e o cavalo, como disseste, e faze assim para com o judeu Mardoqueu, que está assentado à porta do rei; e coisa nenhuma deixes cair de tudo quanto disseste.

10 ויאמר המלך להמן מהר קח את הלבוש ואת הסוס כאשר דברת ועשה כן למרדכי היהודי היושב בשער המלך אל תפל דבר מכל אשר דברת

11 E Hamã tomou a veste e o cavalo, e vestiu a Mardoqueu, e o levou a cavalo pelas ruas da cidade, e apregoou diante dele Assim se fará ao homem de cuja honra o rei se agrada!

11 ויקח המן את הלבוש ואת הסוס וילבש את מרדכי וירכיבהו ברחוב העיר ויקרא לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו

12 Depois disso, Mardoqueu voltou para a porta do rei; porém Hamã se retirou correndo a sua casa, angustiado e coberta a cabeça.

12 וישב מרדכי אל שער המלך והמן נדחף אל ביתו אבל וחפוי ראש

13 E contou Hamã a Zeres, sua mulher, e a todos os seus amigos tudo quanto lhe tinha sucedido. Então, os seus sábios e Zeres, sua mulher, lhe disseram Se Mardoqueu, diante de quem já começaste a cair, é da semente dos judeus, não prevalecerás contra ele; antes, certamente cairás perante ele.

13 ויספר המן לזרש אשתו ולכל אהביו את כל אשר קרהו ויאמרו לו חכמיו וזרש אשתו אם מזרע היהודים מרדכי אשר החלות לנפל לפניו לא תוכל לו כי נפול תפול לפניו

14 Estando eles ainda falando com ele, chegaram os eunucos do rei e se apressaram a levar Hamã ao banquete que Ester preparara.

14 עודם מדברים עמו וסריסי המלך הגיעו ויבהלו להביא את המן אל המשתה אשר עשתה אסתר

Ester 7

1 Vindo, pois, o rei com Hamã, para beber com a rainha Ester,

1 ויבא המלך והמן לשתות עם אסתר המלכה

2 disse também o rei a Ester, no segundo dia, no banquete do vinho Qual é a tua petição, rainha Ester? E se te dará. E qual é o teu requerimento? Até metade do reino se fará.

2 ויאמר המלך לאסתר גם ביום השני במשתה היין מה שאלתך אסתר המלכה ותנתן לך ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש

3 Então, respondeu a rainha Ester e disse Se, ó rei, achei graça aos teus olhos, e se bem parecer ao rei, dê-se-me a minha vida como minha petição e o meu povo como meu requerimento.

3 ותען אסתר המלכה ותאמר אם מצאתי חן בעיניך המלך ואם על המלך
טוב תנתן לי נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי

4 Porque estamos vendidos, eu e o meu povo, para nos destruírem, matarem e lançarem a perder; se ainda por servos e por servas nos vendessem, calar-me-ia, ainda que o opressor não recompensaria a perda do rei.

4 כי נמכרנו אני ועמי להשמיד להרוג ולאבד ואלו לעבדים ולשפחות
נמכרנו החרשתי כי אין הצר שוה בנזק המלך

5 Então, falou o rei Assuero e disse à rainha Ester Quem é esse? E onde está esse cujo coração o instigou a fazer assim?

5 ויאמר המלך אחשורוש ויאמר לאסתר המלכה מי הוא זה ואי זה הוא
אשר מלאו לבו לעשות כן

6 E disse Ester O homem, o opressor e o inimigo é este mau Hamã. Então, Hamã se perturbou perante o rei e a rainha.

6 ותאמר אסתר איש צר ואויב המן הרע הזה והמן נבעת מלפני המלך
והמלכה

7 E o rei, no seu furor, se levantou do banquete do vinho para o jardim do palácio; e Hamã se pôs em pé, para rogar à rainha Ester pela sua vida; porque viu que já o mal lhe era determinado pelo rei.

7 והמלך קם בחמתו ממשתה היין אל גנת הביתן והמן עמד לבקש על
נפשו מאסתר המלכה כי ראה כי כלתה אליו הרעה מאת המלך

8 Tornando, pois, o rei do jardim do palácio à casa do banquete do vinho, Hamã tinha caído prostrado sobre o leito em que estava Ester. Então, disse o rei Porventura, quereria ele também forçar a rainha perante mim nesta casa? Saindo essa palavra da boca do rei, cobriram a Hamã o rosto.

8 והמלך שב מגנת הביתן אל בית משתה היין והמן נפל על המטה אשר אסתר עליה ויאמר המלך הגם לכבוש את המלכה עמי בבית הדבר יצא מפי המלך ופני המן חפו

9 Então, disse Harbona, um dos eunucos que serviam diante do rei Eis que também a forca de cinquenta côvados de altura que Hamã fizera para Mardoqueu, que falara para bem do rei, está junto à casa de Hamã. Então, disse o rei Enforcai-o nela.

9 ויאמר חרבונה אחד מן הסריסים לפני המלך גם הנה העץ אשר עשה המן למרדכי אשר דבר טוב על המלך עמד בבית המן גבה חמשים אמה ויאמר המלך תלהו עליו

10 Enforcaram, pois, a Hamã na forca que ele tinha preparado para Mardoqueu. Então, o furor do rei se aplacou.

10 ויתלו את המן על העץ אשר הכין למרדכי וחמת המלך שככה

Ester 8

1 Naquele mesmo dia, deu o rei Assuero à rainha Ester a casa de Hamã, inimigo dos judeus; e Mardoqueu veio perante o rei, porque Ester tinha declarado o que lhe era.

1 ביום ההוא נתן המלך אחשורוש לאסתר המלכה את בית המן צרר היהודיים ומרדכי בא לפני המלך כי הגידה אסתר מה הוא לה

2 E tirou o rei o seu anel, que tinha tomado a Hamã, e o deu a Mardoqueu. E Ester pôs a Mardoqueu sobre a casa de Hamã.

2 ויסר המלך את טבעתו אשר העביר מהמן ויתנה למרדכי ותשם אסתר את מרדכי על בית המן

3 Falou mais Ester perante o rei e se lhe lançou aos pés; e chorou e lhe suplicou que revogasse a maldade de Hamã, o agagita, e o seu intento que tinha intentado contra os judeus.

ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך ותפל לפני רגליו ותבך ותתחנן לו 3
להעביר את רעת המן האגגי ואת מחשבתו אשר חשב על היהודים

4 E estendeu o rei para Ester o cetro de ouro. Então, Ester se levantou, e se pôs em pé perante o rei,

ויושט המלך לאסתר את שרבט הזהב ותקם אסתר ותעמד לפני המלך 4

5 e disse Se bem parecer ao rei, e se eu achei graça perante ele, e se este negócio é reto diante do rei, e se eu lhe agrado aos seus olhos, escreva-se que se revoguem as cartas e o intento de Hamã, filho de Hamedata, o agagita, as quais ele escreveu para lançar a perder os judeus que há em todas as províncias do rei.

ותאמר אם על המלך טוב ואם מצאתי חן לפניו וכשר הדבר לפני המלך 5
וטובה אני בעיניו יכתב להשיב את הספרים מחשבת המן בן המדתא
האגגי אשר כתב לאבד את היהודים אשר בכל מדינות המלך

6 Por que como poderei ver o mal que sobrevirá ao meu povo? E como poderei ver a perdição da minha geração?

כי איככה אוכל וראיתי ברעה אשר ימצא את עמי ואיככה אוכל וראיתי 6
באבדן מולדתי

7 Então, disse o rei Assuero à rainha Ester e ao judeu Mardoqueu Eis que dei a Ester a casa de Hamã, e a ele enforcaram numa forca, porquanto quisera pôr as mãos sobre os judeus.

ויאמר המלך אחשורש לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי הנה בית המן 7
נתתי לאסתר ואתו תלו על העץ על אשר שלח ידו ביהודיים

8 Escrevei, pois, aos judeus, como parecer bem aos vossos olhos e em nome do rei, e selai-o com o anel do rei; porque a escritura que se escreve em nome do rei e se sela com o anel do rei não é para revogar.

8 ואתם כתבו על היהודים כטוב בעיניכם בשם המלך וחתמו בטבעת
המלך כי כתב אשר נכתב בשם המלך ונחתום בטבעת המלך אין להשיב

9 Então, foram chamados os escrivães do rei, naquele mesmo tempo e no mês terceiro (que é o mês de sivã), aos vinte e três do mesmo, e se escreveu conforme tudo quanto ordenou Mardoqueu aos judeus, como também aos sátrapas, e aos governadores, e aos maiorais das províncias que se estendem da Índia até à Etiópia, cento e vinte e sete províncias, a cada província segundo a sua escritura e a cada povo conforme a sua língua; como também aos judeus segundo a sua escritura e conforme a sua língua.

9 ויקראו ספרי המלך בעת ההיא בחדש השלישי הוא חדש סיון בשלושה
ועשרים בו ויכתב ככל אשר צוה מרדכי אל היהודים ואל האחשדרפנים
והפחות ושרי המדינות אשר מהדו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה
מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשנו ואל היהודים ככתבם וכלשונם

10 E se escreveu em nome do rei Assuero, e se selou com o anel do rei; e se enviaram as cartas pela mão de correios a cavalo e que cavalgavam sobre ginetes, que eram das cavalariças do rei.

10 ויכתב בשם המלך אחשורש ויחתם בטבעת המלך וישלח ספרים ביד
הרצים בסוסים רכבי הרכש האחשתרנים בני הרמכים

11 Nelas, o rei concedia aos judeus que havia em cada cidade que se reunissem, e se dispusessem para defenderem as suas vidas, e para destruírem, e matarem, e assolarem a todas as forças do povo e província que com eles apertassem, crianças e mulheres, e que se saqueassem os seus despojos,

11 אשר נתן המלך ליהודים אשר בכל עיר ועיר להקהל ולעמד על נפשם
להשמיד ולהרג ולאבד את כל חיל עם ומדינה הצרים אתם טף ונשים
ושללם לבוז

12 num mesmo dia, em todas as províncias do rei Assuero, no dia treze do duodécimo mês, que é o mês de adar.

12 ביום אחד בכל מדינות המלך אחשורוש בשלושה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר

13 E uma cópia da carta, que uma ordem se anunciaria em todas as províncias, foi enviada a todos os povos, para que os judeus estivessem preparados para aquele dia, para se vingarem dos seus inimigos.

13 פתשגן הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים ולהיות היהודיים עתודים ליום הזה להנקם מאיביהם

14 Os correios, sobre ginetes das cavalariças do rei, apressuradamente saíram, impelidos pela palavra do rei; e foi publicada esta ordem na fortaleza de Susã.

14 הרצים רכבי הרכש האחשתרנים יצאו מבהלים ודחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה

15 Então, Mardoqueu saiu da presença do rei com uma veste real azul celeste e branca, como também com uma grande coroa de ouro e com uma capa de linho fino e púrpura, e a cidade de Susã exultou e se alegrou.

15 ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת וחור ועטרת זהב גדולה ותכריך בוץ וארגמן והעיר שושן צהלה ושמחה

16 E para os judeus houve luz, e alegria, e gozo, e honra.

16 ליהודים היתה אורה ושמחה וששן ויקר

17 Também em toda província e em toda cidade aonde chegava a palavra do rei e a sua ordem, havia entre os judeus alegria e gozo, banquetes e dias de folguedo; e muitos, entre os povos da

terra, se fizeram judeus; porque o temor dos judeus tinha caído sobre eles.

17 ובכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע שמחה וששון ליהודים משתה ויום טוב ורבים מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד היהודים עליהם

Ester 9

1 E, no mês duodécimo, que é o mês de adar, no dia treze do mesmo mês em que chegou a palavra do rei e a sua ordem para se executar, no dia em que os inimigos dos judeus esperavam assenhorear-se deles, sucedeu o contrário, porque os judeus foram os que se assenhorearam dos seus aborrecedores.

1 ובשנים עשר חדש הוא חדש אדר בשלושה עשר יום בו אשר הגיע דבר המלך ודתו להעשות ביום אשר שברו איבי היהודים לשלוט בהם ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשנאיהם

2 Porque os judeus nas suas cidades, em todas as províncias do rei Assuero, se ajuntaram para pôr as mãos sobre aqueles que procuravam o seu mal; e nenhum podia resistir-lhes, porque o seu terror caiu sobre todos aqueles povos.

2 נקהלו היהודים בעריהם בכל מדינות המלך אחשורוש לשלח יד במבקשי רעתם ואיש לא עמד לפניהם כי נפל פחדם על כל העמים

3 E todos os maiorais das províncias, e os sátrapas, e os governadores, e os que faziam a obra do rei auxiliavam os judeus, porque tinha caído sobre eles o temor de Mardoqueu.

3 וכל שרי המדינות והאחשדרפנים והפחות ועשי המלאכה אשר למלך מנשאים את היהודים כי נפל פחד מרדכי עליהם

4 Porque Mardoqueu era grande na casa do rei, e a sua fama saía por todas as províncias; porque o homem Mardoqueu se ia engrandecendo.

4 כי גדול מרדכי בבית המלך ושמעו הולך בכל המדינות כי האיש מרדכי הולך וגדול

5 Feriram, pois, os judeus a todos os seus inimigos, a golpes de espada e com matança e com destruição; e fizeram dos seus aborrecedores o que quiseram.

5 ויכו היהודים בכל איביהם מכת חרב והרג ואבדן ויעשו בשנאיהם כרצונם

6 E, na fortaleza de Susã, mataram e destruíram os judeus quinhentos homens;

6 ובשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש

7 como também a Parsandata, e a Dalfom, e a Aspata,

7 ואת פרשנדתא ואת דלפון ואת אספתא

8 e a Porata, e a Adalia, e a Aridata,

8 ואת פורתא ואת אדליא ואת ארידתא

9 e a Farmasta, e a Arisai, e a Aridai, e a Vaizata.

9 ואת פרמשתא ואת אריסי ואת ארדי ואת ויזתא

10 Os dez filhos de Hamã, filho de Hamedata, inimigo dos judeus, foram mortos; porém ao despojo não estenderam a sua mão.

10 עשרת בני המן בן המדתא צרר היהודים הרגו ובבזה לא שלחו את ידם

11 No mesmo dia, veio perante o rei o número dos mortos na fortaleza de Susã.

11 ביום ההוא בא מספר ההרוגים בשושן הבירה לפני המלך

12 E disse o rei à rainha Ester Na fortaleza de Susã, mataram e destruíram os judeus quinhentos homens e os dez filhos de Hamã; nas mais províncias do rei, que fariam? Qual é, pois, a tua petição? E dar-se-te -á. Ou qual é ainda o teu requerimento? E far-se -á.

12 ויאמר המלך לאסתר המלכה בשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש ואת עשרת בני המן בשאר מדינות המלך מה עשו ומה שאלתך וינתן לך ומה בקשתך עוד ותעש

13 Então, disse Ester Se bem parecer ao rei, conceda-se também, amanhã, aos judeus que se acham em Susã que façam conforme o mandado de hoje; e enforquem os dez filhos de Hamã numa forca.

13 ותאמר אסתר אם על המלך טוב ינתן גם מחר ליהודים אשר בשושן לעשות כדת היום ואת עשרת בני המן יתלו על העץ

14 Então, disse o rei que assim se fizesse; e publicou-se um edito em Susã, e enforcaram os dez filhos de Hamã.

14 ויאמר המלך להעשות כן ותנתן דת בשושן ואת עשרת בני המן תלו

15 E reuniram-se os judeus que se achavam em Susã também no dia catorze do mês de adar e mataram em Susã a trezentos homens; porém ao despojo não estenderam a sua mão.

15 ויקהלו היהודיים אשר בשושן גם ביום ארבעה עשר לחדש אדר ויהרגו בשושן שלש מאות איש ובבזה לא שלחו את ידם

16 Também os demais judeus que se achavam nas províncias do rei se reuniram para se porem em defesa da sua vida e tiveram

repouso dos seus inimigos; e mataram dos seus aborrecedores setenta e cinco mil; porém ao despojo não estenderam a sua mão.

16 ושאר היהודים אשר במדינות המלך נקהלו ועמד על נפשם ונוח מאיביהם והרג בשנאיהם חמשה ושבעים אלף ובבזה לא שלחו את ידם

17 Sucedeu isso no dia treze do mês de adar; e repousaram no dia catorze do mesmo e fizeram daquele dia dia de banquetes e de alegria.

17 ביום שלשה עשר לחדש אדר ונוח בארבעה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה

18 Também os judeus que se achavam em Susã se ajuntaram nos dias treze e catorze do mesmo; e repousaram no dia quinze do mesmo e fizeram daquele dia dia de banquetes e de alegria.

18 והיהודיים אשר בשושן נקהלו בשלשה עשר בו ובארבעה עשר בו ונוח בחמשה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה

19 E também os judeus das aldeias que habitavam nas vilas fizeram do dia catorze do mês de adar dia de alegria e de banquetes e dia de folguedo e de mandarem presentes uns aos outros.

19 על כן היהודים הפרוזים הישבים בערי הפרזות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר שמחה ומשתה ויום טוב ומשלוח מנות איש לרעהו

20 E Mardoqueu escreveu essas coisas e enviou cartas a todos os judeus que se achavam em todas as províncias do rei Assuero, aos de perto e aos de longe,

20 ויכתב מרדכי את הדברים האלה וישלח ספרים אל כל היהודים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש הקרובים והרחוקים

21 ordenando-lhes que guardassem o dia catorze do mês de adar e o dia quinze do mesmo, todos os anos,

21 לקים עליהם להיות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר ואת יום חמשה עשר בו בכל שנה ושנה

22 como os dias em que os judeus tiveram repouso dos seus inimigos e o mês que se lhes mudou de tristeza em alegria e de luto em dia de folguedo; para que os fizessem dias de banquetes e de alegria e de mandarem presentes uns aos outros e dádivas aos pobres.

22 כימים אשר נחו בהם היהודים מאויביהם והחדש אשר נהפך להם מיגון לשמחה ומאבל ליום טוב לעשות אותם ימי משתה ושמחה ומשלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים

23 E se encarregaram os judeus de fazerem o que já tinham começado, como também o que Mardoqueu lhes tinha escrito.

23 וקבל היהודים את אשר החלו לעשות ואת אשר כתב מרדכי אליהם

24 Porque Hamã, filho de Hamedata, o agagita, inimigo de todos os judeus, tinha intentado destruir os judeus; e tinha lançado Pur, isto é, a sorte para os assolar e destruir.

24 כי המן בן המדתא האגגי צרר כל היהודים חשב על היהודים לאבדם והפיל פור הוא הגורל להמם ולאבדם

25 Mas, vindo isso perante o rei, mandou ele por cartas que o seu mau intento, que intentara contra os judeus, se tornasse sobre a sua cabeça; pelo que o enforcaram a ele e a seus filhos numa forca.

25 ובבאה לפני המלך אמר עם הספר ישוב מחשבתו הרעה אשר חשב על היהודים על ראשו ותלו אתו ואת בניו על העץ

26 Por isso, àqueles dias chamam Purim, do nome Pur; pelo que também, por causa de todas as palavras daquela carta, e do que viram sobre isso, e do que lhes tinha sucedido,

26 על כן קראו לימים האלה פורים על שם הפור על כן על כל דברי האגרת הזאת ומה ראו על ככה ומה הגיע אליהם

27 confirmaram os judeus e tomaram sobre si, e sobre a sua semente, e sobre todos os que se achegassem a eles que não se deixaria de guardar esses dois dias conforme o que se escrevera deles e segundo o seu tempo determinado, todos os anos;

27 קימו וקבל היהודים עליהם ועל זרעם ועל כל הנלוים עליהם ולא יעבור להיות עשים את שני הימים האלה ככתבם וכזמנם בכל שנה ושנה

28 e que estes dias seriam lembrados e guardados geração após geração, família, província e cidade, e que estes dias de Purim se celebrariam entre os judeus, e que a memória deles nunca teria fim entre os de sua semente.

28 והימים האלה נזכרים ונעשים בכל דור ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה ועיר ועיר וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם

29 Depois disso, escreveu a rainha Ester, filha de Abiail, e Mardoqueu, o judeu, com toda a força, para confirmarem segunda vez esta carta de Purim.

29 ותכתב אסתר המלכה בת אביחיל ומרדכי היהודי את כל תקף לקים את אגרת הפורים הזאת השנית

30 E mandaram cartas a todos os judeus, às cento e vinte e sete províncias do reino de Assuero, com palavras de paz e fidelidade,

30 וישלח ספרים אל כל היהודים אל שבע ועשרים ומאה מדינה מלכות אחשורוש דברי שלום ואמת

31 para confirmarem estes dias de Purim nos seus tempos determinados, como Mardoqueu, o judeu, e a rainha Ester lhes tinham estabelecido e como eles mesmos já o tinham estabelecido sobre si e sobre a sua semente, acerca do jejum e do seu clamor.

31 לקים את ימי הפרים האלה בזמניהם כאשר קים עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה וכאשר קימו על נפשם ועל זרעם דברי הצמות וזעקתם

32 E o mandado de Ester estabeleceu o que respeitava ao Purim; e escreveu-se num livro.

32 ומאמר אסתר קים דברי הפרים האלה ונכתב בספר

Ester 10

1 Depois disto, pôs o rei Assuero tributo sobre a terra e sobre as ilhas do mar.

1 וישם המלך אחשרש מס על הארץ ואיי הים

2 E todas as obras do seu poder e do seu valor e a declaração da grandeza de Mardoqueu, a quem o rei engrandeceu, porventura, não estão escritas no livro das crônicas dos reis da Média e da Pérsia?

2 וכל מעשה תקפו וגבורתו ופרשת גדלת מרדכי אשר גדלו המלך הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי מדי ופרס

3 Porque o judeu Mardoqueu foi o segundo depois do rei Assuero, e grande para com os judeus, e agradável para com a multidão de seus irmãos, procurando o bem do seu povo e trabalhando pela prosperidade de toda a sua nação.

3 כי מרדכי היהודי משנה למלך אחשורוש וגדול ליהודים ורצוי לרב אחיו דרש טוב לעמו ודבר שלום לכל זרעו

Jó

Jó 1

1 Havia um homem na terra de Uz, cujo nome era Jó; e este era homem sincero, reto e temente a Deus; e desviava-se do mal.

1 איש היה בארץ עוץ איוב שמו והיה האיש ההוא תם וישר וירא אלהים וסר מרע

2 E nasceram-lhe sete filhos e três filhas.

2 ויולדו לו שבעה בנים ושלוש בנות

3 E era o seu gado sete mil ovelhas, e três mil camelos, e quinhentas juntas de bois, e quinhentas jumentas; era também muitíssima a gente ao seu serviço, de maneira que este homem era maior do que todos os do Oriente.

3 ויהי מקנהו שבעת אלפי צאן ושלשת אלפי גמלים וחמש מאות צמד בקר וחמש מאות אתונות ועבדה רבה מאד ויהי האיש ההוא גדול מכל בני קדם

4 E iam seus filhos e faziam banquetes em casa de cada um no seu dia; e enviavam e convidavam as suas três irmãs a comerem e beberem com eles.

4 והלכו בניו ועשו משתה בית איש יומו ושלחו וקראו לשלשת אחיתיהם לאכל ולשתות עמהם

5 Sucedia, pois, que, tendo decorrido o turno de dias de seus banquetes, enviava Jó, e os santificava, e se levantava de madrugada, e oferecia holocaustos segundo o número de todos eles; porque dizia Jó Porventura, pecaram meus filhos e blasfemaram de Deus no seu coração. Assim o fazia Jó continuamente.

5 ויהי כי הקיפו ימי המשתה וישלח איוב ויקדשם והשכים בבקר והעלה עלות מספר כלם כי אמר איוב אולי חטאו בני וברכו אלהים בלבבם ככה יעשה איוב כל הימים

6 E vindo um dia em que os filhos de Deus vieram apresentar-se perante o SENHOR, veio também Satanás entre eles.

6 ויהי היום ויבאו בני האלהים להתיצב על יהוה ויבוא גם השטן בתוכם

7 Então, o SENHOR disse a Satanás De onde vens? E Satanás respondeu ao SENHOR e disse De rodear a terra e passear por ela.

7 ויאמר יהוה אל השטן מאין תבא ויען השטן את יהוה ויאמר משוט בארץ ומהתהלך בה

8 E disse o SENHOR a Satanás Observaste tu a meu servo Jó? Porque ninguém há na terra semelhante a ele, homem sincero, e reto, e temente a Deus, e desviando-se do mal.

8 ויאמר יהוה אל השטן השמת לבך על עבדי איוב כי אין כמהו בארץ איש תם וישר ירא אלהים וסר מרע

9 Então, respondeu Satanás ao SENHOR e disse Porventura, teme Jó a Deus debalde?

9 ויען השטן את יהוה ויאמר החנם ירא איוב אלהים

10 Porventura, não o cercaste tu de bens a ele, e a sua casa, e a tudo quanto tem? A obra de suas mãos abençoaste, e o seu gado está aumentado na terra.

10 הלא את שכת בעדו ובעד ביתו ובעד כל אשר לו מסביב מעשה ידיו ברכת ומקנהו פרץ בארץ

11 Mas estende a tua mão, e toca-lhe em tudo quanto tem, e verás se não blasfema de ti na tua face!

11 ואולם שלח נא ידך וגע בכל אשר לו אם לא על פניך יברכך

12 E disse o SENHOR a Satanás Eis que tudo quanto tem está na tua mão; somente contra ele não estendas a tua mão. E Satanás saiu da presença do SENHOR.

12 ויאמר יהוה אל השטן הנה כל אשר לו בידך רק אליו אל תשלח ידך ויצא השטן מעם פני יהוה

13 E sucedeu um dia, em que seus filhos e suas filhas comiam e bebiam vinho na casa de seu irmão primogênito,

13 ויהי היום ובניו ובנתיו אכלים ושתים יין בבית אחיהם הבכור

14 que veio um mensageiro a Jó e lhe disse Os bois lavravam, e as jumentas pasciam junto a eles;

14 ומלאך בא אל איוב ויאמר הבקר היו חרשות והאתנות רעות על ידיהם

15 e eis que deram sobre eles os sabeus, e os tomaram, e aos moços feriram ao fio da espada; e eu somente escapei, para te trazer a nova.

15 ותפל שבא ותקחם ואת הנערים הכו לפי חרב ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך

16 Estando este ainda falando, veio outro e disse Fogo de Deus caiu do céu, e queimou as ovelhas e os moços, e os consumiu; e só eu escapei, para te trazer a nova.

16 עוד זה מדבר וזה בא ויאמר אש אלהים נפלה מן השמים ותבער בצאן ובנערים ותאכלם ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך

17 Estando ainda este falando, veio outro e disse Ordenando os caldeus três bandos, deram sobre os camelos, e os tomaram, e aos moços feriram ao fio da espada; e só eu escapei, para te trazer a nova.

17 עוד זה מדבר וזה בא ויאמר כשדים שמו שלשה ראשים ויפשטו על הגמלים ויקחום ואת הנערים הכו לפי חרב ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך

18 Estando ainda este falando veio outro e disse Estando teus filhos e tuas filhas comendo e bebendo vinho, em casa de seu irmão primogênito,

18 עד זה מדבר וזה בא ויאמר בניך ובנותיך אכלים ושתים יין בבית אחיהם הבכור

19 eis que um grande vento sobreveio dalém do deserto, e deu nos quatro cantos da casa, a qual caiu sobre os jovens, e morreram; e só eu escapei, para te trazer a nova.

19 והנה רוח גדולה באה מעבר המדבר ויגע בארבע פנות הבית ויפל על הנערים וימותו ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך

20 Então, Jó se levantou, e rasgou o seu manto, e rapou a sua cabeça, e se lançou em terra, e adorou,

20 ויקם איוב ויקרע את מעלו ויגז את ראשו ויפל ארצה וישתחו

21 e disse Nu saí do ventre de minha mãe e nu tornarei para lá; o SENHOR o deu e o SENHOR o tomou; bendito seja o nome do SENHOR.

21 ויאמר ערם יצתי מבטן אמי וערם אשוב שמה יהוה נתן ויהוה לקח יהי שם יהוה מברך

22 Em tudo isto Jó não pecou, nem atribuiu a Deus falta alguma.

22 בכל זאת לא חטא איוב ולא נתן תפלה לאלהים

Jó 2

1 E, vindo outro dia, em que os filhos de Deus vieram apresentar-se perante o SENHOR, veio também Satanás entre eles apresentar-se perante o SENHOR.

1 ויהי היום ויבאו בני האלהים להתיצב על יהוה ויבוא גם השטן בתכם להתיצב על יהוה

2 Então, o SENHOR disse a Satanás De onde vens? E respondeu Satanás ao SENHOR e disse De rodear a terra e passear por ela.

2 ויאמר יהוה אל השטן אי מזה תבא ויען השטן את יהוה ויאמר משט בארץ ומהתהלך בה

3 E disse o SENHOR a Satanás Observaste o meu servo Jó? Porque ninguém há na terra semelhante a ele, homem sincero e reto, temente a Deus, desviando-se do mal, e que ainda retém a sua sinceridade, havendo-me tu incitado contra ele, para o consumir sem causa.

3 ויאמר יהוה אל השטן השמת לבך אל עבדי איוב כי אין כמהו בארץ איש תם וישר ירא אלהים וסר מרע ועדנו מחזיק בתמתו ותסיתני בו לבלעו חנם

4 Então, Satanás respondeu ao SENHOR e disse Pele por pele, e tudo quanto o homem tem dará pela sua vida.

4 ויען השטן את יהוה ויאמר עור בעד עור וכל אשר לאיש יתן בעד נפשו

5 Estende, porém, a tua mão, e toca-lhe nos ossos e na carne, e verás se não blasfema de ti na tua face!

5 אולם שלח נא ידך וגע אל עצמו ואל בשרו אם לא אל פניך יברכך

6 E disse o SENHOR a Satanás Eis que ele está na tua mão; poupa, porém, a sua vida.

6 ויאמר יהוה אל השטן הנו בידך אך את נפשו שמר

7 Então, saiu Satanás da presença do SENHOR e feriu a Jó de uma chaga maligna, desde a planta do pé até ao alto da cabeça.

7 ויצא השטן מאת פני יהוה ויך את איוב בשחין רע מכף רגלו עד קדקדו

8 E Jó, tomando um pedaço de telha para raspar com ele as feridas, assentou-se no meio da cinza.

8 ויקח לו חרש להתגרד בו והוא ישב בתוך האפר

9 Então, sua mulher lhe disse Ainda reténs a tua sinceridade? Amaldiçoa a Deus e morre.

9 ותאמר לו אשתו עדך מחזיק בתמתך ברך אלהים ומת

10 Mas ele lhe disse Como fala qualquer doida, assim falas tu; receberemos o bem de Deus e não receberíamos o mal? Em tudo isto não pecou Jó com os seus lábios.

10 ויאמר אליה כדבר אחת הנבלות תדברי גם את הטוב נקבל מאת האלהים ואת הרע לא נקבל בכל זאת לא חטא איוב בשפתיו

11 Ouvindo, pois, três amigos de Jó todo este mal que tinha vindo sobre ele, vieram, cada um do seu lugar Elifaz, o temanita, e Bildade, o suíta, e Zofar, o naamatita; e concertaram juntamente virem condoer-se dele e consolá-lo.

11 וישמעו שלשת רעי איוב את כל הרעה הזאת הבאה עליו ויבאו איש ממקמו אליפז התימני ובלדד השוחי וצופר הנעמתי ויועדו יחדו לבוא לנוד לו ולנחמו

12 E, levantando de longe os olhos e não o conhecendo, levantaram a voz e choraram; e rasgando cada um o seu manto, sobre a cabeça lançaram pó ao ar.

12 וישאו את עיניהם מרחוק ולא הכירהו וישאו קולם ויבכו ויקרעו איש מעלו ויזרקו עפר על ראשיהם השמימה

13 E se assentaram juntamente com ele na terra, sete dias e sete noites; e nenhum lhe dizia palavra alguma, porque viam que a dor era muito grande.

13 וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר כי ראו כי גדל הכאב מאד

Jó 3

1 Depois disto, abriu Jó a boca e amaldiçoou o seu dia.

1 אחרי כן פתח איוב את פיהו ויקלל את יומו

2 E Jó, falando, disse

2 ויען איוב ויאמר

3 Pereça o dia em que nasci, e a noite em que se disse Foi concebido um homem!

3 יאבד יום אולד בו והלילה אמר הרה גבר

4 Converta-se aquele dia em trevas; e Deus, lá de cima, não tenha cuidado dele, nem resplandeça sobre ele a luz!

4 היום ההוא יהי חשך אל ידרשהו אלוה ממעל ואל תופע עליו נהרה

5 Contaminem-no as trevas e a sombra da morte; habitem sobre ele nuvens; negros vapores do dia o espantem!

5 יגאלהו חשך וצלמות תשכן עליו עננה יבעתהו כמרירי יום

6 A escuridão tome aquela noite, e não se goze entre os dias do ano, e não entre no número dos meses!

6 הלילה ההוא יקחהו אפל אל יחד בימי שנה במספר ירחים אל יבא

7 Ah! Que solitária seja aquela noite e suave música não entre nela!

7 הנה הלילה ההוא יהי גלמוד אל תבא רננה בו

8 Amaldiçoem-na aqueles que amaldiçoam o dia, que estão prontos para fazer correr o seu pranto.

8 יקבהו אררי יום העתידים ערר לויתן

9 Escureçam-se as estrelas do seu crepúsculo; que espere a luz, e não venha; e não veja as pestanas dos olhos da alva!

9 יחשכו כוכבי נשפו יקו לאור ואין ואל יראה בעפעפי שחר

10 Porquanto não fechou as portas do ventre, nem escondeu dos meus olhos a canseira.

10 כי לא סגר דלתי בטני ויסתר עמל מעיני

11 Por que não morri eu desde a madre e, em saindo do ventre, não expirei?

11 למה לא מרחם אמות מבטן יצאתי ואגוע

12 Por que me receberam os joelhos? E por que os peitos, para que mamasse?

12 מדוע קדמוני ברכים ומה שדים כי אינק

13 Porque já agora jazeria e repousaria; dormiria, e, então, haveria repouso para mim,

13 כי עתה שכבתי ואשקוט ישנתי אז ינוח לי

14 com os reis e conselheiros da terra que para si edificavam casas nos lugares assolados,

14 עם מלכים ויעצי ארץ הבנים חרבות למו

15 ou com os príncipes que tinham ouro, que enchiam as suas casas de prata;

15 או עם שרים זהב להם הממלאים בתיהם כסף

16 ou, como aborto oculto, não existiria; como as crianças que nunca viram a luz.

16 או כנפל טמון לא אהיה כעללים לא ראו אור

17 Ali, os maus cessam de perturbar; e, ali, repousam os cansados.

17 שם רשעים חדלו רגז ושם ינוחו יגיעי כח

18 Ali, os presos juntamente repousam e não ouvem a voz do exator.

18 יחד אסירים שאננו לא שמעו קול נגש

19 Ali, está o pequeno e o grande, e o servo fica livre de seu senhor.

19 קטן וגדול שם הוא ועבד חפשי מאדניו

20 Por que se dá luz ao miserável, e vida aos amargurados de ânimo,

20 למה יתן לעמל אור וחיים למרי נפש

21 que esperam a morte, e ela não vem; e cavam em procura dela mais do que de tesouros ocultos;

21 המחכים למות ואיננו ויחפרהו ממטמונים

22 que de alegria saltam, e exultam, achando a sepultura?

22 השמחים אלי גיל ישישו כי ימצאו קבר

23 Por que se dá luz ao homem, cujo caminho é oculto, e a quem Deus o encobriu?

23 לגבר אשר דרכו נסתרה ויסך אלוה בעדו

24 Porque antes do meu pão vem o meu suspiro; e os meus gemidos se derramam como água.

24 כי לפני לחמי אנחתי תבא ויתכו כמים שאגתי

25 Por que o que eu temia me veio, e o que receava me aconteceu?

25 כי פחד פחדתי ויאתיני ואשר יגרתי יבא לי

26 Nunca estive descansado, nem sosseguei, nem repousei, mas veio sobre mim a perturbação.

26 לא שלותי ולא שקטתי ולא נחתי ויבא רגז

Jó 4

1 Então, respondeu Elifaz, o temanita, e disse

1 ויען אליפז התימני ויאמר

2 Se intentarmos falar-te, enfadar-te-ás? Mas quem poderá conter as palavras?

2 הנסה דבר אליך תלאה ועצר במלין מי יוכל

3 Eis que ensinaste a muitos e esforçaste as mãos fracas.

3 הנה יסרת רבים וידים רפות תחזק

4 As tuas palavras levantaram os que tropeçavam, e os joelhos desfalecentes fortificaste.

4 כושל יקימון מליך וברכים כרעות תאמץ

5 Mas agora a ti te vem, e te enfadas; e, tocando-te a ti, te perturbas.

5 כי עתה תבוא אליך ותלא תגע עדיך ותבהל

6 Porventura, não era o teu temor de Deus a tua confiança, e a tua esperança, a sinceridade dos teus caminhos?

6 הלא יראתך כסלתך תקותך ותם דרכיך

7 Lembra-te, agora qual é o inocente que jamais pereceu? E onde foram os sinceros destruídos?

7 זכר נא מי הוא נקי אבד ואיפה ישרים נכחדו

8 Segundo eu tenho visto, os que lavram iniquidade e semeiam o mal segam isso mesmo.

8 כאשר ראיתי חרשי און וזרעי עמל יקצרהו

9 Com o hálito de Deus perecem; e com o assopro da sua ira se consomem.

9 מנשמת אלוה יאבדו ומרוח אפו יכלו

10 O bramido do leão, e a voz do leão feroz, e os dentes dos leõezinhos se quebrantam.

10 שאגת אריה וקול שחל ושני כפירים נתעו

11 Perece o leão velho, porque não há presa, e os filhos da leoa andam dispersos.

11 ליש אבד מבלי טרף ובני לביא יתפרדו

12 Uma palavra se me disse em segredo; e os meus ouvidos perceberam um sussurro dela.

12 ואלי דבר יגנב ותקח אזני שמץ מנהו

13 Entre pensamentos de visões da noite, quando cai sobre os homens o sono profundo,

13 בשעפים מחזינות לילה בנפל תרדמה על אנשים

14 sobreveio-me o espanto e o tremor, e todos os meus ossos estremeceram.

14 פחד קראני ורעדה ורב עצמותי הפחיד

15 Então, um espírito passou por diante de mim; fez-me arrepiar os cabelos da minha carne;

15 ורוח על פני יחלף תסמר שערת בשרי

16 parou ele, mas não conheci a sua feição; um vulto estava diante dos meus olhos; e, calando-me, ouvi uma voz que dizia

16 יעמד ולא אכיר מראהו תמונה לנגד עיני דממה וקול אשמע

17 Seria, porventura, o homem mais justo do que Deus? Seria, porventura, o varão mais puro do que o seu Criador?

17 האנוש מאלוה יצדק אם מעשהו יטהר גבר

18 Eis que nos seus servos não confia e nos seus anjos encontra loucura;

18 הן בעבדיו לא יאמין ובמלאכיו ישים תהלה

19 quanto mais naqueles que habitam em casas de lodo, cujo fundamento está no pó, e são machucados como a traça!

19 אף שכני בתי חמר אשר בעפר יסודם ידכאום לפני עש

20 Desde de manhã até à tarde são despedaçados; e eternamente perecem, sem que disso se faça caso.

20 מבקר לערב יכתו מבלי משים לנצח יאבדו

21 Porventura, não passa com eles a sua excelência? Morrem, mas sem sabedoria.

21 הלא נסע יתרם בם ימותו ולא בחכמה

Jó 5

1 Chama agora; há alguém que te responda? E para qual dos santos te virarás?

1 קרא נא היש עונך ואל מי מקדשים תפנה

2 Porque a ira destrói o louco; e o zelo mata o tolo.

2 כי לאויל יהרג כעש ופתה תמית קנאה

3 Bem vi eu o louco lançar raízes; mas logo amaldiçoei a sua habitação.

3 אני ראיתי אויל משריש ואקוב נוהו פתאם

4 Seus filhos estão longe da salvação; e são despedaçados às portas, e não há quem os livre.

4 ירחקו בניו מישע וידכאו בשער ואין מציל

5 A sua messe a devora o faminto, que até dentre os espinhos a tira; e o salteador traga a sua fazenda.

5 אשר קצירו רעב יאכל ואל מצנים יקחהו ושאף צמים חילם

6 Porque do pó não procede a aflição, nem da terra brota o trabalho.

6 כי לא יצא מעפר און ומאדמה לא יצמח עמל

7 Mas o homem nasce para o trabalho, como as faíscas das brasas se levantam para voar.

7 כי אדם לעמל יולד ובני רשף יגביהו עוף

8 Mas quanto a mim eu buscaria a Deus, e a ele dirigiria a minha fala.

8 אולם אני אדרש אל אל ואל אלהים אשים דברתי

9 Ele faz coisas tão grandiosas, que se não podem esquadrinhar; e tantas maravilhas que se não podem contar.

9 עשה גדלות ואין חקר נפלאות עד אין מספר

10 Ele dá a chuva sobre a terra e envia água sobre os campos,

10 הנתן מטר על פני ארץ ושלח מים על פני חוצות

11 para pôr os abatidos num lugar alto; e para que os enlutados se exaltem na salvação.

11 לשום שפלים למרום וקדרים שגבו ישע

12 Ele aniquila as imaginações dos astutos, para que as suas mãos não possam levar coisa alguma a efeito.

12 מפר מחשבות ערומים ולא תעשינה ידיהם תושיה

13 Ele apanha os sábios na sua própria astúcia; e o conselho dos perversos se precipita.

13 לכד חכמים בערמם ועצת נפתלים נמהרה

14 Eles, de dia, encontram as trevas; e, ao meio-dia, andam como de noite, às apalpadelas.

14 יומם יפגשו חשך וכלילה ימששו בצהרים

15 Mas ao necessitado livra da espada da sua boca, e da mão do forte.

15 וישע מחרב מפיהם ומיד חזק אביון

16 Assim, há esperança para o pobre; e a iniquidade tapa a sua própria boca.

16 ותהי לדל תקוה ועלתה קפצה פיה

17 Eis que bem-aventurado é o homem a quem Deus castiga; não desprezes, pois, o castigo do Todo-poderoso.

17 הנה אשרי אנוש יוכחנו אלוה ומוסר שדי אל תמאס

18 Porque ele faz a chaga, e ele mesmo a liga; ele fere, e as suas mãos curam.

18 כי הוא יכאיב ויחבש ימחץ וידו תרפינה

19 Em seis angústias, te livrará; e, na sétima, o mal te não tocará.

19 בשש צרות יצילך ובשבע לא יגע בך רע

20 Na fome, te livrará da morte; e, na guerra, da violência da espada.

20 ברעב פדך ממות ובמלחמה מידי חרב

21 Do açoite da língua estarás abrigado; e não temerás a assolação, quando vier.

21 בשוט לשון תחבא ולא תירא משד כי יבוא

22 Da assolação e da fome te rirás; e os animais da terra não temerás.

22 לשד ולכפן תשחק ומחית הארץ אל תירא

23 Porque até com as pedras do campo terás a tua aliança; e os animais do campo estarão contigo.

23 כי עם אבני השדה בריתך וחית השדה השלמה לך

24 E saberás que a tua tenda está em paz; e visitarás a tua habitação, e nada te faltará.

24 וידעת כי שלום אהלך ופקדת נוך ולא תחטא

25 Também saberás que se multiplicará a tua semente, e a tua posteridade, como a erva da terra.

25 וידעת כי רב זרעך וצאצאיך כעשב הארץ

26 Na velhice virás à sepultura, como se recolhe o feixe de trigo a seu tempo.

26 תבוא בכלח אלי קבר כעלות גדיש בעתו

27 Eis que isto já o havemos inquirido, e assim é; ouve-o e medita nisso para teu bem.

27 הנה זאת חקרנוה כן היא שמענה ואתה דע לך

Jó 6

1 Então, Jó respondeu e disse

1 ויען איוב ויאמר

2 Oh! Se a minha mágoa retamente se pesasse, e a minha miséria juntamente se pusesse numa balança!

2 לו שקול ישקל כעשי והיתי במאזנים ישאו יחד

3 Porque, na verdade, mais pesada seria do que a areia dos mares; por isso é que as minhas palavras têm sido inconsideradas.

3 כי עתה מחול ימים יכבד על כן דברי לעו

4 Porque as flechas do Todo-poderoso estão em mim, e o seu ardente veneno, o bebe o meu espírito; os terrores de Deus se armam contra mim.

4 כי חצי שדי עמדי אשר חמתם שתה רוחי בעותי אלוה יערכוני

5 Porventura, zurrará o jumento montês junto à relva? Ou berrará o boi junto ao seu pasto?

5 הינהק פרא עלי דשא אם יגעה שור על בלילו

6 Ou comer-se -á sem sal o que é insípido? Ou haverá gosto na clara do ovo?

6 היאכל תפל מבלי מלח אם יש טעם בריר חלמות

7 A minha alma recusa tocar em vossas palavras, pois são como a minha comida fastienta.

7 מאנה לנגוע נפשי המה כדוי לחמי

8 Quem dera que se cumprisse o meu desejo, e que Deus me desse o que espero!

8 מי יתן תבוא שאלתי ותקותי יתן אלוה

9 E que Deus quisesse quebrantar-me, e soltasse a sua mão, e acabasse comigo!

9 ויאל אלוה וידכאני יתר ידו ויבצעני

10 Isto ainda seria a minha consolação e me refrigeraria no meu tormento, não me poupando ele; porque não repulsei as palavras do Santo.

10 ותהי עוד נחמתי ואסלדה בחילה לא יחמול כי לא כחדתי אמרי קדוש

11 Qual é a minha força, para que eu espere? Ou qual é o meu fim, para que prolongue a minha vida?

11 מה כחי כי איחל ומה קצי כי אאריך נפשי

12 É, porventura, a minha força a força da pedra? Ou é de cobre a minha carne?

12 אם כח אבנים כחי אם בשרי נחוש

13 Está em mim a minha ajuda? Não me desamparou todo auxílio eficaz?

13 האם אין עזרתי בי ותשיה נדחה ממני

14 Ao que está aflito devia o amigo mostrar compaixão, ainda ao que deixasse o temor do Todo-poderoso.

14 למס מרעהו חסד ויראת שדי יעזוב

15 Meus irmãos aleivosamente me trataram; são como um ribeiro, como a torrente dos ribeiros que passam,

15 אחי בגדו כמו נחל כאפיק נחלים יעברו

16 que estão encobertos com a geada, e neles se esconde a neve.

16 הקדרים מני קרח עלימו יתעלם שלג

17 No tempo em que se derretem com o calor, se desfazem; e, em se aquentando, desaparecem do seu lugar.

17 בעת יזרבו נצמתו בחמו נדעכו ממקומם

18 Desviam-se as caravanas dos seus caminhos; sobem ao vácuo e perecem.

18 ילפתו ארחות דרכם יעלו בתהו ויאבדו

19 Os caminhantes de Temá os vêem; os passageiros de Sabá olham para eles.

19 הביטו ארחות תמא הליכת שבא קוו למו

20 Foram envergonhados por terem confiado; e, chegando ali, se confundem.

20 בשו כי בטח באו עדיה ויחפרו

21 Agora, sois semelhantes a eles; vistes o terror e temestes.

21 כי עתה הייתם לא תראו חתת ותיראו

22 Disse-vos eu dai-me ou oferecei-me da vossa fazenda presentes?

22 הכי אמרתי הבו לי ומכחכם שחדו בעדי

23 Ou livrai-me das mãos do opressor? Ou redimi-me das mãos dos tiranos?

23 ומלטוני מיד צר ומיד עריצים תפדוני

24 Ensinai-me, e eu me calarei; e dai-me a entender em que errei.

24 הורוני ואני אחריש ומה שגיתי הבינו לי

25 Oh! Quão fortes são as palavras da boa razão! Mas que é o que censura a vossa arguição?

25 מה נמרצו אמרי ישר ומה יוכיח הוכח מכם

26 Porventura, buscareis palavras para me repreenderdes, visto que as razões do desesperado são como vento?

26 הלהוכח מלים תחשבו ולרוח אמרי נאש

27 Mas, antes, lançais sortes sobre o órfão e especulais com o vosso amigo.

27 אף על יתום תפילו ותכרו על ריעכם

28 Agora, pois, se sois servidos, olhai para mim; e vede se minto em vossa presença.

28 ועתה הואילו פנו בי ועל פניכם אם אכזב

29 Voltai, pois, não haja iniquidade; voltai, sim, que a minha causa é justa.

29 שבו נא אל תהי עולה ושבי עוד צדקי בה

30 Há, porventura, iniquidade na minha língua? Ou não poderia o meu paladar dar a entender as minhas misérias?

30 היש בלשוני עולה אם חכי לא יבין הוות

Jó 7

1 Porventura, não tem o homem guerra sobre a terra? E não são os seus dias como os dias do jornaleiro?

1 הלא צבא לאנוש על ארץ וכימי שכיר ימיו

2 Como o cervo que suspira pela sombra, e como o jornaleiro que espera pela sua paga,

2 כעבד ישאף צל וכשכיר יקוה פעלו

3 assim me deram por herança meses de vaidade, e noites de trabalho me prepararam.

3 כן הנחלתי לי ירחי שוא ולילות עמל מנו לי

4 Deitando-me a dormir, então, digo quando me levantarei? Mas comprida é a noite, e farto-me de me voltar na cama até à alva.

4 אם שכבתי ואמרתי מתי אקום ומדד ערב ושבעתי נדדים עדי נשף

5 A minha carne se tem vestido de bichos e de torrões de pó; a minha pele está gretada e se fez abominável.

5 לבש בשרי רמה וגיש עפר עורי רגע וימאס

6 Os meus dias são mais velozes do que a lançadeira do tecelão e perecem sem esperança.

6 ימי קלו מני ארג ויכלו באפס תקוה

7 Lembra-te de que a minha vida é como o vento; os meus olhos não tornarão a ver o bem.

7 זכר כי רוח חיי לא תשוב עיני לראות טוב

8 Os olhos dos que agora me vêem não me verão mais; os teus olhos estarão sobre mim, mas não serei mais.

8 לא תשורני עין ראי עיניך בי ואינני

9 Tal como a nuvem se desfaz e passa, aquele que desce à sepultura nunca tornará a subir.

9 כלה ענן וילך כן יורד שאול לא יעלה

10 Nunca mais tornará à sua casa, nem o seu lugar jamais o conhecerá.

10 לא ישוב עוד לביתו ולא יכירנו עוד מקמו

11 Por isso, não reprimirei a minha boca; falarei na angústia do meu espírito; queixar-me-ei na amargura da minha alma.

11 גם אני לא אחשך פי אדברה בצר רוחי אשיחה במר נפשי

12 Sou eu, porventura, o mar, ou a baleia, para que me ponhas uma guarda?

12 הים אני אם תנין כי תשים עלי משמר

13 Dizendo eu Consolar-me -á a minha cama, meu leito aliviará a minha ânsia!

13 כי אמרתי תנחמני ערשי ישא בשיחי משכבי

14 Então, me espantas com sonhos e com visões me assombras;

14 וחתתני בחלמות ומחזינות תבעתני

15 pelo que a minha alma escolheria, antes, a estrangulação; e, antes, a morte do que estes meus ossos.

15 ותבחר מחנק נפשי מות מעצמותי

16 A minha vida abomino, pois não viverei para sempre; retira-te de mim, pois vaidade são os meus dias.

16 מאסתי לא לעלם אחיה חדל ממני כי הבל ימי

17 Que é o homem, para que tanto o estimes, e ponhas sobre ele o teu coração,

17 מה אנוש כי תגדלנו וכי תשית אליו לבך

18 e cada manhã o visites, e cada momento o proves?

18 ותפקדנו לבקרים לרגעים תבחננו

19 Até quando me não deixarás, nem me largarás, até que engula a minha saliva?

19 כמה לא תשעה ממני לא תרפני עד בלעי רקי

20 Se pequei, que te farei, ó Guarda dos homens? Por que fizeste de mim um alvo para ti, para que a mim mesmo me seja pesado?

20 חטאתי מה אפעל לך נצר האדם למה שמתני למפגע לך ואהיה עלי למשא

21 E por que me não perdoas a minha transgressão, e não tiras a minha iniquidade? Pois agora me deitarei no pó, e de madrugada me buscarás, e não estarei lá.

21 ומה לא תשא פשעי ותעביר את עוני כי עתה לעפר אשכב ושחרתני ואינני

Jó 8

1 Então, respondeu Bildade, o suíta, e disse

1 ויען בלדד השוחי ויאמר

2 Até quando falarás tais coisas, e as razões da tua boca serão qual vento impetuoso?

2 עד אן תמלל אלה ורוח כביר אמרי פיך

3 Porventura, perverteria Deus o direito, e perverteria o Todo-poderoso a justiça?

3 האל יעות משפט ואם שדי יעות צדק

4 Se teus filhos pecaram contra ele, também ele os lançou na mão da sua transgressão.

4 אם בניך חטאו לו וישלחם ביד פשעם

5 Mas, se tu de madrugada buscares a Deus e ao Todo-poderoso pedires misericórdia,

5 אם אתה תשחר אל אל ואל שדי תתחנן

6 se fores puro e reto, certamente, logo despertará por ti e restaurará a morada da tua justiça.

6 אם זך וישר אתה כי עתה יעיר עליך ושלם נות צדקך

7 O teu princípio, na verdade, terá sido pequeno, mas o teu último estado crescerá em extremo.

7 והיה ראשיתך מצער ואחריתך ישגה מאד

8 Porque, eu te peço, pergunta agora às gerações passadas e prepara-te para a inquirição de seus pais.

8 כי שאל נא לדר רישון וכונן לחקר אבותם

9 Porque nós somos de ontem e nada sabemos; porquanto nossos dias sobre a terra são como a sombra.

9 כי תמול אנחנו ולא נדע כי צל ימינו עלי ארץ

10 Porventura, não te ensinarão eles, e não te falarão, e do seu coração não tirarão razões?

10 הלא הם יורוך יאמרו לך ומלבם יוצאו מלים

11 Porventura, sobe o junco sem lodo? Ou cresce a espadana sem água?

11 היגאה גמא בלא בצה ישגה אחו בלי מים

12 Estando ainda na sua verdura, e ainda não cortada, todavia, antes de qualquer outra erva, se seca.

12 עדנו באבו לא יקטף ולפני כל חציר ייבש

13 Assim são as veredas de todos quantos se esquecem de Deus; e a esperança do hipócrita perecerá.

13 כן ארחות כל שכחי אל ותקות חנף תאבד

14 A sua esperança fica frustrada, e a sua confiança será como a teia de aranha;

14 אשר יקוט כסלו ובית עכביש מבטחו

15 encostar-se -á à sua casa, e ela não se terá firme; ampará-la -á, e ela não ficará em pé;

15 ישען על ביתו ולא יעמד יחזיק בו ולא יקום

16 está sumarento antes que venha o sol, e os seus renovos saem sobre o seu jardim;

16 רטב הוא לפני שמש ועל גנתו ינקתו תצא

17 as suas raízes se entrelaçam junto à fonte; para o pedregal atenta;

17 על גל שרשיו יסבכו בית אבנים יחזה

18 desaparecendo ele do seu lugar, negá-lo -á este, dizendo Nunca te vi;

18 אם יבלענו ממקומו וכחש בו לא ראיתיך

19 eis que este é alegria do seu caminho, e outros brotarão do pó.

19 הן הוא משוש דרכו ומעפר אחר יצמחו

20 Eis que Deus não rejeitará ao reto; nem toma pela mão aos malfeitores;

20 הן אל לא ימאס תם ולא יחזיק ביד מרעים

21 até que de riso te encha a boca, e os teus lábios, de louvor.

21 עד ימלה שחוק פיך ושפתיך תרועה

22 Teus aborrecedores se vestirão de confusão, e a tenda dos ímpios não existirá mais.

22 שנאיך ילבשו בשת ואהל רשעים איננו

Jó 9

1 Então, Jó respondeu e disse

1 ויען איוב ויאמר

2 Na verdade sei que assim é; porque como se justificaria o homem para com Deus?

2 אמנם ידעתי כי כן ומה יצדק אנוש עם אל

3 Se quiser contender com ele, nem a uma de mil coisas lhe poderá responder.

3 אם יחפץ לריב עמו לא יעננו אחת מני אלף

4 Ele é sábio de coração, poderoso em forças; quem se endureceu contra ele e teve paz?

4 חכם לבב ואמיץ כח מי הקשה אליו וישלם

5 Ele é o que transporta as montanhas, sem que o sintam, e o que, no seu furor, as transtorna;

5 המעתיק הרים ולא ידעו אשר הפכם באפו

6 o que remove a terra do seu lugar, e as suas colunas estremecem;

6 המרגיז ארץ ממקומה ועמודיה יתפלצון

7 o que fala ao sol, e ele não sai, e sela as estrelas;

7 האמר לחרס ולא יזרח ובעד כוכבים יחתם

8 o que sozinho estende os céus e anda sobre os altos do mar;

8 נטה שמים לבדו ודורך על במתי ים

9 o que faz a Ursa, e o Órion, e o Sete-estrelo, e as recâmaras do sul.

9 עשה עש כסיל וכימה וחדרי תמן

10 O que faz coisas grandes, que se não podem esquadrinhar, e maravilhas tais que se não podem contar.

10 עשה גדלות עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר

11 Eis que passa por diante de mim, e não o vejo; e torna a passar perante mim, e não o sinto.

11 הן יעבר עלי ולא אראה ויחלף ולא אבין לו

12 Eis que arrebata a presa; quem lha fará restituir? Quem lhe dirá Que fazes?

12 הן יחתף מי ישיבנו מי יאמר אליו מה תעשה

13 Deus não revogará a sua ira; debaixo dele se encurvam os auxiliadores soberbos.

13 אלוה לא ישיב אפו תחתו שחחו עזרי רהב

14 Quanto menos lhe poderei eu responder ou escolher diante dele as minhas palavras!

14 אף כי אנכי אעננו אבחרה דברי עמו

15 A ele, ainda que eu fosse justo, lhe não responderia; antes, ao meu juiz pediria misericórdia.

15 אשר אם צדקתי לא אענה למשפטי אתחנן

16 Ainda que chamasse, e ele me respondesse, nem por isso creria que desse ouvidos à minha voz.

16 אם קראתי ויענני לא אאמין כי יאזין קולי

17 Porque me quebranta com uma tempestade, e multiplica as minhas chagas sem causa.

17 אשר בשערה ישופני והרבה פצעי חנם

18 Nem me permite respirar; antes, me farta de amarguras.

18 לא יתנני השב רוחי כי ישבעני ממררים

19 Quanto às forças, eis que ele é o forte; e, quanto ao juízo, quem me citará com ele?

19 אם לכח אמיץ הנה ואם למשפט מי יועידני

20 Se eu me justificar, a minha boca me condenará; se reto me disser, então, me declarará perverso.

20 אם אצדק פי ירשיעני תם אני ויעקשני

21 Ainda que perfeito, não estimo a minha alma; desprezo a minha vida.

21 תם אני לא אדע נפשי אמאס חיי

22 A coisa é esta; por isso, eu digo que ele consome ao reto e ao ímpio.

22 אחת היא על כן אמרתי תם ורשע הוא מכלה

23 Matando o açoite de repente, então, se ri da prova dos inocentes.

23 אם שוט ימית פתאם למסת נקים ילעג

24 A terra é entregue às mãos do ímpio; Deus cobre o rosto dos juízes; se não é ele, quem é, logo?

24 ארץ נתנה ביד רשע פני שפטיה יכסה אם לא אפוא מי הוא

25 E os meus dias são mais velozes do que um corredor; fugiram e nunca viram o bem.

25 וימי קלו מני רץ ברחו לא ראו טובה

26 Passam como navios veleiros, como águia que se lança à comida.

26 חלפו עם אניות אבה כנשר יטוש עלי אכל

27 Se eu disser Eu me esquecerei da minha queixa, mudarei o meu rosto e tomarei alento;

27 אם אמרי אשכחה שיחי אעזבה פני ואבליגה

28 receio todas as minhas dores, porque bem sei que me não terás por inocente.

28 יגרתי כל עצבתי ידעתי כי לא תנקני

29 E, sendo eu ímpio, por que trabalharei em vão?

29 אנכי ארשע למה זה הבל איגע

30 Ainda que me lave com água de neve, e purifique as minhas mãos com sabão,

30 אם התרחצתי במו שלג והזכותי בבר כפי

31 mesmo assim me submergirás no fosso, e as minhas próprias vestes me abominarão.

31 אז בשחת תטבלני ותעבוני שלמותי

32 Porque ele não é homem, como eu, a quem eu responda, vindo juntamente a juízo.

32 כי לא איש כמני אעננו נבוא יחדו במשפט

33 Não há entre nós árbitro que ponha a mão sobre nós ambos.

33 לא יש בינינו מוכיח ישת ידו על שנינו

34 Tire ele a sua vara de cima de mim, e não me amedronte o seu terror.

34 יסר מעלי שבטו ואמתו אל תבעתני

35 Então, falarei e não o temerei; porque, assim, não estou em mim.

35 אדברה ולא איראנו כי לא כן אנכי עמדי

Jó 10

1 A minha alma tem tédio de minha vida; darei livre curso à minha queixa, falarei na amargura da minha alma.

1 נקטה נפשי בחיי אעזבה עלי שיחי אדברה במר נפשי

2 Direi a Deus não me condenes; faze-me saber por que contendes comigo.

2 אמר אל אלוה אל תרשיעני הודיעני על מה תריבני

3 Parece-te bem que me oprimas, que rejeites o trabalho das tuas mãos e resplandeças sobre o conselho dos ímpios?

3 הטוב לך כי תעשק כי תמאס יגיע כפיך ועל עצת רשעים הופעת

4 Tens tu, porventura, olhos de carne? Vês tu como vê o homem?

4 העיני בשר לך אם כראות אנוש תראה

5 São os teus dias como os dias do homem? Ou são os teus anos como os anos de um homem,

5 הכימי אנוש ימיך אם שנותיך כימי גבר

6 para te informares da minha iniquidade e averiguares o meu pecado?

6 כי תבקש לעוני ולחטאתי תדרוש

7 Bem sabes tu que eu não sou ímpio; todavia, ninguém há que me livre da tua mão.

7 על דעתך כי לא ארשע ואין מידך מציל

8 As tuas mãos me fizeram e me entreteceram; e, todavia, me consomes.

8 ידיך עצבוני ויעשוני יחד סביב ותבלעני

9 Peço-te que te lembres de que, como barro, me formaste, e de que ao pó me farás tornar.

9 זכר נא כי כחמר עשיתני ואל עפר תשיבני

10 Porventura, não me vazaste como leite e como queijo me não coalhaste?

10 הלא כחלב תתיכני וכגבנה תקפיאני

11 De pele e carne me vestiste e de ossos e nervos me entreteceste.

11 עור ובשר תלבישני ובעצמות וגידים תסככני

12 Vida e beneficência me concedeste; e o teu cuidado guardou o meu espírito.

12 חיים וחסד עשית עמדי ופקדתך שמרה רוחי

13 Mas estas coisas as ocultaste no teu coração; bem sei eu que isto esteve contigo.

13 ואלה צפנת בלבבך ידעתי כי זאת עמך

14 Se eu pecar, tu me observas; e da minha iniquidade não me escusarás.

14 אם חטאתי ושמרתני ומעוני לא תנקני

15 Se for ímpio, ai de mim! E se for justo, não levantarei a cabeça; cheio estou de ignomínia e olho para a minha miséria.

15 אם רשעתי אללי לי וצדקתי לא אשא ראשי שבע קלון וראה עניי

16 Porque se me exalto, tu me caças como a um leão feroz, e de novo fazes maravilhas contra mim.

16 ויגאה כשחל תצודני ותשב תתפלא בי

17 Tu renovas contra mim as tuas testemunhas e multiplicas contra mim a tua ira; reveses e combate estão comigo.

17 תחדש עדיך נגדי ותרב כעשך עמדי חליפות וצבא עמי

18 Por que, pois, me tiraste da madre? Ah! Se, então, dera o espírito, e olhos nenhuns me vissem!

18 ולמה מרחם הצאתני אגוע ועין לא תראני

19 Então, fora como se nunca houvera sido; e desde o ventre seria levado à sepultura!

19 כאשר לא הייתי אהיה מבטן לקבר אובל

20 Porventura, não são poucos os meus dias? Cessa, pois, e deixa-me para que por um pouco eu tome alento;

20 הלא מעט ימי יחדל ישית ממני ואבליגה מעט

21 antes que me vá, para nunca mais voltar, à terra da escuridão e da sombra da morte;

21 בטרם אלך ולא אשוב אל ארץ חשך וצלמות

22 terra escuríssima, como a mesma escuridão, terra da sombra da morte e sem ordem alguma, e onde a luz é como a escuridão.

22 ארץ עפתה כמו אפל צלמות ולא סדרים ותפע כמו אפל

Jó 11

1 Então, respondeu Zofar, o naamatita, e disse

1 ויען צפר הנעמתי ויאמר

2 Porventura, não se dará resposta à multidão de palavras? E o homem falador será justificado?

2 הרב דברים לא יענה ואם איש שפתים יצדק

3 Às tuas mentiras se hão de calar os homens? E zombarás tu sem que ninguém te envergonhe?

3 בדיך מתים יחרישו ותלעג ואין מכלם

4 Pois tu disseste A minha doutrina é pura; limpo sou aos teus olhos.

4 ותאמר זך לקחי ובר הייתי בעיניך

5 Mas, na verdade, prouvera Deus que ele falasse e abrisse os seus lábios contra ti,

5 ואולם מי יתן אלוה דבר ויפתח שפתיו עמך

6 e te fizesse saber os segredos da sabedoria, que é multíplice em eficácia; pelo que sabe que Deus exige de ti menos do que merece a tua iniquidade.

6 ויגד לך תעלמות חכמה כי כפלים לתושיה ודע כי ישה לך אלוה מעונך

7 Porventura, alcançarás os caminhos de Deus ou chegarás à perfeição do Todo-poderoso?

7 החקר אלוה תמצא אם עד תכלית שדי תמצא

8 Como as alturas dos céus é a sua sabedoria; que poderás tu fazer? Mais profunda é ela do que o inferno; que poderás tu saber?

8 גבהי שמים מה תפעל עמקה משאול מה תדע

9 Mais comprida é a sua medida do que a terra; e mais larga do que o mar.

9 ארכה מארץ מדה ורחבה מני ים

10 Se ele destruir, e encerrar, ou juntar, quem o impedirá?

10 אם יחלף ויסגיר ויקהיל ומי ישיבנו

11 Porque ele conhece os homens vãos e vê o vício; e não o terá em consideração?

11 כי הוא ידע מתי שוא וירא און ולא יתבונן

12 Mas o homem vão é falto de entendimento; sim, o homem nasce como a cria do jumento montês.

12 ואיש נבוב ילבב ועיר פרא אדם יולד

13 Se tu preparaste o teu coração, estende as tuas mãos para ele;

13 אם אתה הכינות לבך ופרשת אליו כפך

14 se há iniquidade na tua mão, lança -a para longe de ti e não deixes habitar a injustiça nas tuas tendas,

14 אם און בידך הרחיקהו ואל תשכן באהליך עולה

15 porque, então, o teu rosto levantarás sem mácula; e estarás firme e não temerás.

15 כי אז תשא פניך ממום והיית מצק ולא תירא

16 Porque te esquecerás dos trabalhos e te lembrarás deles como das águas que já passaram.

16 כי אתה עמל תשכח כמים עברו תזכר

17 E a tua vida mais clara se levantará do que o meio-dia; ainda que haja trevas, será como a manhã.

17 ומצהרים יקום חלד תעפה כבקר תהיה

18 E terás confiança, porque haverá esperança; olharás em volta e repousarás seguro.

18 ובטחת כי יש תקוה וחפרת לבטח תשכב

19 E deitar-te-ás, e ninguém te espantará; muitos acariciarão o teu rosto.

19 ורבצת ואין מחריד וחלו פניך רבים

20 Mas os olhos dos ímpios desfalecerão, e perecerá o seu refúgio; e a sua esperança será o expirar da alma.

20 ועיני רשעים תכלינה ומנוס אבד מנהם ותקותם מפח נפש

Jó 12

1 Então, Jó respondeu e disse

1 ויען איוב ויאמר

2 Na verdade, que só vós sois o povo, e convosco morrerá a sabedoria.

2 אמנם כי אתם עם ועמכם תמות חכמה

3 Também eu tenho um coração como vós e não vos sou inferior; e quem não sabe tais coisas como estas?

3 גם לי לבב כמוכם לא נפל אנכי מכם ואת מי אין כמו אלה

4 Eu sou irrisão para os meus amigos; eu, que invoco a Deus, e ele me responde; o justo e o reto servem de irrisão.

4 שחק לרעהו אהיה קרא לאלוה ויענהו שחוק צדיק תמים

5 Tocha desprezível é, na opinião do que está descansado, aquele que está pronto a tropeçar com os pés.

5 לפיד בוז לעשתות שאנן נכון למועדי רגל

6 As tendas dos assoladores têm descanso, e os que provocam a Deus estão seguros; nas suas mãos Deus lhes põe tudo.

6 ישליו אהלים לשדדים ובטחות למרגיזי אל לאשר הביא אלוה בידו

7 Mas, pergunta agora às alimárias, e cada uma delas to ensinará; e às aves dos céus, e elas to farão saber;

7 ואולם שאל נא בהמות ותרך ועוף השמים ויגד לך

8 ou fala com a terra, e ela to ensinará; até os peixes do mar to contarão.

8 או שיח לארץ ותרך ויספרו לך דגי הים

9 Quem não entende por todas estas coisas que a mão do SENHOR fez isto,

9 מי לא ידע בכל אלה כי יד יהוה עשתה זאת

10 que está na sua mão a alma de tudo quanto vive, e o espírito de toda carne humana?

10 אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר איש

11 Porventura, o ouvido não provará as palavras, como o paladar prova as comidas?

11 הלא אזן מלין תבחן וחך אכל יטעם לו

12 Com os idosos está a sabedoria, e na abundância de dias, o entendimento.

12 בישישים חכמה וארך ימים תבונה

13 Com ele está a sabedoria e a força; conselho e entendimento tem.

13 עמו חכמה וגבורה לו עצה ותבונה

14 Eis que ele derriba, e não se reedificará; e a quem ele encerra não se abrirá.

14 הן יהרוס ולא יבנה יסגר על איש ולא יפתח

15 Eis que ele retém as águas, e se secam; e as larga, e transtornam a terra.

15 הן יעצר במים ויבשו וישלחם ויהפכו ארץ

16 Com ele está a força e a sabedoria; seu é o que erra e o que faz errar.

16 עמו עז ותושיה לו שגג ומשגה

17 Aos conselheiros leva despojados e aos juízes faz desvairar.

17 מוליך יועצים שולל ושפטים יהולל

18 Solta a atadura dos reis e ata o cinto aos seus lombos.

18 מוסר מלכים פתח ויאסר אזור במתניהם

19 Aos príncipes leva despojados; aos poderosos transtorna.

19 מוליך כהנים שולל ואתנים יסלף

20 Aos confiados tira a fala e toma o entendimento aos velhos.

20 מסיר שפה לנאמנים וטעם זקנים יקח

21 Derrama desprezo sobre os príncipes e afrouxa o cinto dos fortes.

21 שופך בוז על נדיבים ומזיח אפיקים רפה

22 As profundezas das trevas manifesta e a sombra da morte traz à luz.

22 מגלה עמקות מני חשך ויצא לאור צלמות

23 Multiplica os povos e os faz perecer; dispersa as nações e de novo as reconduz.

23 משגיא לגוים ויאבדם שטח לגוים וינחם

24 Tira o coração aos chefes dos povos da terra e os faz vaguear pelos desertos, sem caminho.

24 מסיר לב ראשי עם הארץ ויתעם בתהו לא דרך

25 Nas trevas andam às apalpadelas, sem terem luz, e os faz desatinar como ébrios.

25 ימששו חשך ולא אור ויתעם כשכור

Jó 13

1 Eis que tudo isto viram os meus olhos, e os meus ouvidos o ouviram e entenderam.

1 הן כל ראתה עיני שמעה אזני ותבן לה

2 Como vós o sabeis, o sei eu também; não vos sou inferior.

2 כדעתכם ידעתי גם אני לא נפל אנכי מכם

3 Mas eu falarei ao Todo-poderoso; e quero defender-me perante Deus.

3 אולם אני אל שדי אדבר והוכח אל אל אחפץ

4 Vós, porém, sois inventores de mentiras e vós todos, médicos que não valem nada.

4 ואולם אתם טפלי שקר רפאי אלל כלכם

5 Tomara que vos calásseis de todo, que isso seria a vossa sabedoria!

5 מי יתן החרש תחרישון ותהי לכם לחכמה

6 Ouvi agora a minha defesa e escutai os argumentos dos meus lábios.

6 שמעו נא תוכחתי ורבות שפתי הקשיבו

7 Porventura, por Deus falareis perversidade e por ele enunciareis mentiras?

7 הלאל תדברו עולה ולו תדברו רמיה

8 Fareis aceitação da sua pessoa? Contendereis por Deus?

8 הפניו תשאון אם לאל תריבון

9 Ser-vos-ia bom, se ele vos esquadrinhasse? Ou zombareis dele, como se zomba de qualquer homem?

9 הטוב כי יחקר אתכם אם כהתל באנוש תהתלו בו

10 Certamente, vos repreenderá, se em oculto fizerdes distinção de pessoas.

10 הוכח יוכיח אתכם אם בסתר פנים תשאון

11 Porventura, não vos espantará a sua alteza? E não cairá sobre vós o seu temor?

11 הלא שאתו תבעת אתכם ופחדו יפל עליכם

12 As vossas memórias são como a cinza; as vossas alturas, como alturas de lodo.

12 זכרניכם משלי אפר לגבי חמר גביכם

13 Calai-vos perante mim, e falarei eu; e venha sobre mim o que vier.

13 החרישו ממני ואדברה אני ויעבר עלי מה

14 Por que razão tomaria eu a minha carne com os dentes e poria a minha vida na minha mão?

14 על מה אשא בשרי בשני ונפשי אשים בכפי

15 Ainda que ele me mate, nele esperarei; contudo, os meus caminhos defenderei diante dele.

15 הן יקטלני לא איחל אך דרכי אל פניו אוכיח

16 Também isto será a minha salvação, porque o ímpio não virá perante ele.

16 גם הוא לי לישועה כי לא לפניו חנף יבוא

17 Ouvi com atenção as minhas razões; e com os vossos ouvidos, a minha demonstração.

17 שמעו שמוע מלתי ואחותי באזניכם

18 Eis que já tenho ordenado a minha causa e sei que serei achado justo.

18 הנה נא ערכתי משפט ידעתי כי אני אצדק

19 Quem é o que contenderá comigo? Se eu agora me calasse, renderia o espírito.

19 מי הוא יריב עמדי כי עתה אחריש ואגוע

20 Duas coisas somente faze comigo; então, me não esconderei do teu rosto

20 אך שתים אל תעש עמדי אז מפניך לא אסתר

21 Desvia a tua mão para longe de mim e não me espante o teu terror.

21 כפך מעלי הרחק ואמתך אל תבעתני

22 Chama, pois, e eu responderei; ou, eu falarei e tu, responde-me.

22 וקרא ואנכי אענה או אדבר והשיבני

23 Quantas culpas e pecados tenho eu? Notifica-me a minha transgressão e o meu pecado.

23 כמה לי עונות וחטאות פשעי וחטאתי הדיעני

24 Por que escondes o teu rosto e me tens por teu inimigo?

24 למה פניך תסתיר ותחשבני לאויב לך

25 Porventura, quebrantarás a folha arrebatada pelo vento? E perseguirás o restolho seco?

25 העלה נדף תערוץ ואת קש יבש תרדף

26 Por que escreves contra mim coisas amargas e me fazes herdar as culpas da minha mocidade?

26 כי תכתב עלי מררות ותורישני עונות נעורי

27 Também pões os meus pés em cepos, e observas todos os meus caminhos, e marcas os sinais dos meus pés,

27 ותשם בסד רגלי ותשמור כל ארחותי על שרשי רגלי תתחקה

28 apesar de eu ser como uma coisa podre que se consome e como a veste, a qual rói a traça.

28 והוא כרקב יבלה כבגד אכלו עש

Jó 14

1 O homem, nascido da mulher, é de bem poucos dias e cheio de inquietação.

1 אדם ילוד אשה קצר ימים ושבע רגז

2 Sai como a flor e se seca; foge também como a sombra e não permanece.

2 כציץ יצא וימל ויברח כצל ולא יעמוד

3 E sobre este tal abres os teus olhos, e a mim me fazes entrar em juízo contigo.

3 אף על זה פקחת עינך ואתי תביא במשפט עמך

4 (Quem do imundo tirará o puro? Ninguém!)

4 מי יתן טהור מטמא לא אחד

5 Visto que os seus dias estão determinados, contigo está o número dos seus meses; e tu lhe puseste limites, e não passará além deles.

5 אם חרוצים ימיו מספר חדשיו אתך חקו עשית ולא יעבור

6 Desvia-te dele, para que tenha repouso, até que, como o jornaleiro, tenha contentamento no seu dia.

6 שעה מעליו ויחדל עד ירצה כשכיר יומו

7 Porque há esperança para a árvore, que, se for cortada, ainda se renovará, e não cessarão os seus renovos.

7 כי יש לעץ תקוה אם יכרת ועוד יחליף וינקתו לא תחדל

8 Se envelhecer na terra a sua raiz, e morrer o seu tronco no pó,

8 אם יזקין בארץ שרשו ובעפר ימות גזעו

9 ao cheiro das águas, brotará e dará ramos como a planta.

9 מריח מים יפרח ועשה קציר כמו נטע

10 Mas, morto o homem, é consumido; sim, rendendo o homem o espírito, então, onde está?

10 וגבר ימות ויחלש ויגוע אדם ואיו

11 Como as águas se retiram do mar, e o rio se esgota e fica seco,

11 אזלו מים מני ים ונהר יחרב ויבש

12 assim o homem se deita e não se levanta; até que não haja mais céus, não acordará, nem se erguerá de seu sono.

12 ואיש שכב ולא יקום עד בלתי שמים לא יקיצו ולא יערו משנתם

13 Tomara que me escondesses na sepultura, e me ocultasses até que a tua ira se desviasse, e me pusesses um limite, e te lembrasses de mim!

13 מי יתן בשאול תצפנני תסתירני עד שוב אפך תשית לי חק ותזכרני

14 Morrendo o homem, porventura, tornará a viver? Todos os dias de meu combate esperaria, até que viesse a minha mudança.

14 אם ימות גבר היחיה כל ימי צבאי איחל עד בוא חליפתי

15 Chamar-me-ias, e eu te responderia; afeiçoa-te à obra de tuas mãos.

15 תקרא ואנכי אענך למעשה ידיך תכסף

16 Mas agora contas os meus passos; não estás tu vigilante sobre o meu pecado?

16 כי עתה צעדי תספור לא תשמור על חטאתי

17 A minha transgressão está selada num saco, e amontoas as minhas iniquidades.

17 חתם בצרור פשעי ותטפל על עוני

18 E, na verdade, caindo a montanha, desfaz-se; e a rocha se remove do seu lugar.

18 ואולם הר נופל יבול וצור יעתק ממקמו

19 As águas gastam as pedras; as cheias afogam o pó da terra; e tu fazes perecer a esperança do homem.

19 אבנים שחקו מים תשטף ספיחיה עפר ארץ ותקות אנוש האבדת

20 Tu para sempre prevaleces contra ele, e ele passa; tu, mudando o seu rosto, o despedes.

20 תתקפהו לנצח ויהלך משנה פניו ותשלחהו

21 Os seus filhos estão em honra, sem que ele o saiba; ou ficam minguados, sem que ele o perceba;

21 יכבדו בניו ולא ידע ויצערו ולא יבין למו

22 mas a sua carne, nele, tem dores; e a sua alma, nele, lamenta.

22 אך בשרו עליו יכאב ונפשו עליו תאבל

Jó 15

1 Então, respondeu Elifaz, o temanita, e disse

1 ויען אליפז התימני ויאמר

2 Porventura, dará o sábio, em resposta, ciência de vento? E encherá o seu ventre de vento oriental,

2 החכם יענה דעת רוח וימלא קדים בטנו

3 arguindo com palavras que de nada servem e com razões que de nada aproveitam?

3 הוכח בדבר לא יסכון ומלים לא יועיל בם

4 E tu tens feito vão o temor e diminuis os rogos diante de Deus.

4 אף אתה תפר יראה ותגרע שיחה לפני אל

5 Porque a tua boca declara a tua iniquidade; e tu escolheste a língua dos astutos.

5 כי יאלף עונך פיך ותבחר לשון ערומים

6 A tua boca te condena, e não eu; e os teus lábios testificam contra ti.

6 ירשיעך פיך ולא אני ושפתיך יענו בך

7 És tu, porventura, o primeiro homem que foi nascido? Ou foste gerado antes dos outeiros?

7 הראישון אדם תולד ולפני גבעות חוללת

8 Ou ouviste o secreto conselho de Deus e a ti somente limitaste a sabedoria?

8 הבסוד אלוה תשמע ותגרע אליך חכמה

9 Que sabes tu, que nós não saibamos? Que entendes, que não haja em nós?

9 מה ידעת ולא נדע תבין ולא עמנו הוא

10 Também há entre nós encanecidos e idosos, muito mais idosos do que teu pai.

10 גם שב גם ישיש בנו כביר מאביך ימים

11 Porventura, as consolações de Deus te são pequenas? Ou alguma coisa se oculta em ti?

11 המעט ממך תנחמות אל ודבר לאט עמך

12 Por que te arrebata o teu coração e por que piscas os teus olhos,

12 מה יקחך לבך ומה ירזמון עיניך

13 para virares contra Deus o teu espírito e deixares sair tais palavras da tua boca?

13 כי תשיב אל אל רוחך והצאת מפיך מלין

14 Que é o homem, para que seja puro? E o que nasce da mulher, para que fique justo?

14 מה אנוש כי יזכה וכי יצדק ילוד אשה

15 Eis que nos seus santos não confiaria, e nem os céus são puros aos seus olhos.

15 הן בקדשו לא יאמין ושמים לא זכו בעיניו

16 Quanto mais abominável e corrupto é o homem, que bebe a iniquidade como a água?

16 אף כי נתעב ונאלח איש שתה כמים עולה

17 Escuta-me, e mostrar-to-ei; e o que vi te contarei;

17 אחוך שמע לי וזה חזיתי ואספרה

18 o que os sábios anunciaram, e o que ouviram de seus pais, e não ocultaram

18 אשר חכמים יגידו ולא כחדו מאבותם

19 (aos quais somente se dera a terra, e nenhum estranho passou por entre eles)

19 להם לבדם נתנה הארץ ולא עבר זר בתוכם

20 Todos os dias o ímpio se dá pena a si mesmo, no curto número de anos que se reservam para o tirano.

20 כל ימי רשע הוא מתחולל ומספר שנים נצפנו לעריץ

21 O sonido dos horrores está nos seus ouvidos; até na paz lhe sobrevém o assolador.

21 קול פחדים באזניו בשלום שודד יבואנו

22 Não crê que tornará das trevas, mas que o espera a espada.

22 לא יאמין שוב מני חשך וצפו הוא אלי חרב

23 Anda vagueando por pão, dizendo Onde está? Bem sabe que o dia das trevas lhe está perto, à mão.

23 נדד הוא ללחם איה ידע כי נכון בידו יום חשך

24 Assombram-no a angústia e a tribulação; prevalecem contra ele, como o rei preparado para a peleja.

24 יבעתהו צר ומצוקה תתקפהו כמלך עתיד לכידור

25 Porque estendeu a sua mão contra Deus e contra o Todo-poderoso se embraveceu.

25 כי נטה אל אל ידו ואל שדי יתגבר

26 Arremete contra ele com dura cerviz e com os pontos grossos dos seus escudos.

26 ירוץ אליו בצואר בעבי גבי מגניו

27 Porquanto cobriu o rosto com a sua gordura e criou enxúndias nas ilhargas.

27 כי כסה פניו בחלבו ויעש פימה עלי כסל

28 E habitou em cidades assoladas, em casas em que ninguém morava, que estavam a ponto de fazer-se montões de ruínas.

28 וישכון ערים נכחדות בתים לא ישבו למו אשר התעתדו לגלים

29 Não se enriquecerá, nem subsistirá a sua fazenda, nem se estenderão pela terra as suas possessões.

29 לא יעשר ולא יקום חילו ולא יטה לארץ מנלם

30 Não escapará das trevas; a chama do fogo secará os seus renovos e, ao assopro da boca de Deus, desaparecerá.

30 לא יסור מני חשך ינקתו תיבש שלהבת ויסור ברוח פיו

31 Não confie, pois, na vaidade enganando-se a si mesmo, porque a vaidade será a sua recompensa.

31 אל יאמן בשו נתעה כי שוא תהיה תמורתו

32 Antes do seu dia ela se consumará; e o seu ramo não reverdecerá.

32 בלא יומו תמלא וכפתו לא רעננה

33 Sacudirá as suas uvas verdes, como as da vide, e deixará cair a sua flor como a da oliveira.

33 יחמס כגפן בסרו וישלך כזית נצתו

34 Porque o ajuntamento dos hipócritas se fará estéril, e o fogo consumirá as tendas do suborno.

34 כי עדת חנף גלמוד ואש אכלה אהלי שחד

35 Concebem o trabalho e produzem a iniquidade; e o seu ventre prepara enganos.

35 הרה עמל וילד און ובטנם תכין מרמה

Jó 16

1 Então, respondeu Jó e disse

1 ויען איוב ויאמר

2 Tenho ouvido muitas coisas como estas; todos vós sois consoladores molestos.

2 שמעתי כאלה רבות מנחמי עמל כלכם

3 Porventura, não terão fim estas palavras de vento? Ou que te irrita, para assim responderes?

3 הקץ לדברי רוח או מה ימריצך כי תענה

4 Falaria eu também como vós falais, se a vossa alma estivesse em lugar da minha alma? Ou amontoaria palavras contra vós e menearia contra vós a minha cabeça?

4 גם אנכי ככם אדברה לו יש נפשכם תחת נפשי אחבירה עליכם במלים ואניעה עליכם במו ראשי

5 Antes, vos fortaleceria com a minha boca, e a consolação dos meus lábios abrandaria a vossa dor.

5 אאמצכם במו פי וניד שפתי יחשך

6 Se eu falar, a minha dor não cessa; e, calando-me, qual é o meu alívio?

6 אם אדברה לא יחשך כאבי ואחדלה מה מני יהלך

7 Na verdade, agora me molestou; tu assolaste toda a minha companhia.

7 אך עתה הלאני השמות כל עדתי

8 Testemunha disto é que já me fizeste enrugado, e a minha magreza já se levanta contra mim e no meu rosto testifica contra mim.

8 ותקמטני לעד היה ויקם בי כחשי בפני יענה

9 Na sua ira, me despedaçou, e ele me perseguiu; rangeu os dentes contra mim; aguça o meu adversário os olhos contra mim.

9 אפו טרף וישטמני חרק עלי בשניו צרי ילטוש עיניו לי

10 Abrem a boca contra mim; com desprezo me feriram nos queixos e contra mim se ajuntam todos.

10 פערו עלי בפיהם בחרפה הכו לחיי יחד עלי יתמלאון

11 Entrega-me Deus ao perverso e nas mãos dos ímpios me faz cair.

11 יסגירני אל אל עויל ועל ידי רשעים ירטני

12 Descansado estava eu, porém ele me quebrantou; e pegou-me pelo pescoço e me despedaçou; também me pôs por seu alvo.

12 שלו הייתי ויפרפרני ואחז בערפי ויפצפצני ויקימני לו למטרה

13 Cercam-me os seus flecheiros; atravessa-me os rins e não me
poupa; e o meu fel derrama pela terra.

13 יסבו עלי רביו יפלח כליותי ולא יחמול ישפך לארץ מררתי

14 Quebranta-me com golpe sobre golpe; arremete contra mim
como um valente.

14 יפרצני פרץ על פני פרץ ירץ עלי כגבור

15 Cosi sobre a minha pele o cilício e revolvi a minha cabeça no
pó.

15 שק תפרתי עלי גלדי ועללתי בעפר קרני

16 O meu rosto todo está descorado de chorar, e sobre as
minhas pálpebras está a sombra da morte,

16 פני חמרמרה מני בכי ועל עפעפי צלמות

17 apesar de não haver violência nas minhas mãos e de ser pura
a minha oração.

17 על לא חמס בכפי ותפלתי זכה

18 Ah! terra, não cubras o meu sangue; e não haja lugar para o
meu clamor!

18 ארץ אל תכסי דמי ואל יהי מקום לזעקתי

19 Eis que também, agora, está a minha testemunha no céu, e o
meu fiador, nas alturas.

19 גם עתה הנה בשמים עדי ושהדי במרומים

20 Os meus amigos são os que zombam de mim; os meus olhos
se desfazem em lágrimas diante de Deus.

20 מליצי רעי אל אלוה דלפה עיני

21 Ah! Se alguém pudesse contender com Deus pelo homem, como o filho do homem pelo seu amigo!

21 ויוכח לגבר עם אלוה ובן אדם לרעהו

22 Porque, decorridos poucos anos, eu seguirei o caminho por onde não tornarei.

22 כי שנות מספר יאתיו וארח לא אשוב אהלך

Jó 17

1 O meu espírito se vai consumindo, os meus dias se vão apagando, e só tenho perante mim a sepultura.

1 רוחי חבלה ימי נזעכו קברים לי

2 Porventura, não estão zombadores comigo? E os meus olhos não contemplam as suas amarguras?

2 אם לא התלים עמדי ובהמרותם תלן עיני

3 Promete agora, e dá-me um fiador para contigo; quem há que me dê a mão?

3 שימה נא ערבני עמך מי הוא לידי יתקע

4 Porque ao seu coração encobriste o entendimento, pelo que não os exaltarás.

4 כי לבם צפנת משכל על כן לא תרמם

5 O que, lisonjeando, fala aos amigos, também os olhos de seus filhos desfalecerão.

5 לחלק יגיד רעים ועיני בניו תכלנה

6 Mas a mim me pôs por um provérbio dos povos, de modo que me tornei uma abominação para eles.

6 והצגני למשל עמים ותפת לפנים אהיה

7 Pelo que já se escureceram de mágoa os meus olhos e já todos os meus membros são como a sombra;

7 ותכה מכעש עיני ויצרי כצל כלם

8 os retos pasmarão disto, e o inocente se levantará contra o hipócrita.

8 ישמו ישרים על זאת ונקי על חנף יתערר

9 E o justo seguirá o seu caminho firmemente, e o puro de mãos irá crescendo em força.

9 ויאחז צדיק דרכו וטהר ידים יסיף אמץ

10 Mas, na verdade, tornai todos vós e vinde cá; porque sábio nenhum acho entre vós.

10 ואולם כלם תשבו ובאו נא ולא אמצא בכם חכם

11 Os meus dias passaram, e malograram-se os meus propósitos, as aspirações do meu coração.

11 ימי עברו זמתי נתקו מורשי לבבי

12 Trocaram a noite em dia; a luz está perto do fim, por causa das trevas.

12 לילה ליום ישימו אור קרוב מפני חשך

13 Se eu olhar a sepultura como a minha casa; se nas trevas estender a minha cama;

13 אם אקוה שאול ביתי בחשך רפדתי יצועי

14 se à corrupção clamar tu és meu pai; e aos bichos vós sois minha mãe e minha irmã;

14 לשחת קראתי אבי אתה אמי ואחתי לרמה

15 onde estaria, então, agora, a minha esperança? Sim, a minha esperança, quem a poderá ver?

15 ואיה אפו תקותי ותקותי מי ישורנה

16 Ela descerá até aos ferrolhos do Seol, quando juntamente no pó teremos descanso.

16 בדי שאל תרדנה אם יחד על עפר נחת

Jó 18

1 Então, respondeu Bildade, o suíta, e disse

1 ויען בלדד השחי ויאמר

2 Até quando usareis artifícios em vez de palavras? Considerai bem, e, então, falaremos.

2 עד אנה תשימון קנצי למלין תבינו ואחר נדבר

3 Por que somos tratados como animais, e como imundos aos vossos olhos?

3 מדוע נחשבנו כבהמה נטמינו בעיניכם

4 Ó tu, que despedaças a tua alma na tua ira, será a terra deixada por tua causa? Remover-se-ão as rochas do seu lugar?

4 טרף נפשו באפו הלמענך תעזב ארץ ויעתק צור ממקמו

5 Na verdade, a luz dos ímpios se apagará, e a faísca do seu lar não resplandecerá.

5 גם אור רשעים ידעך ולא יגה שביב אשו

6 A luz se escurecerá nas suas tendas, e sua lâmpada sobre ele se apagará.

6 אור חשך באהלו ונרו עליו ידעך

7 Os seus passos firmes se estreitarão, e o seu próprio conselho o derribará.

7 יצרו צעדי אונו ותשליכהו עצתו

8 Porque por seus próprios pés é lançado na rede e andará nos fios enredados.

8 כי שלח ברשת ברגליו ועל שבכה יתהלך

9 O laço o apanhará pelo calcanhar, e prevalecerá contra ele o salteador.

9 יאחז בעקב פח יחזק עליו צמים

10 Está escondida debaixo da terra uma corda; e uma armadilha, na vereda.

10 טמון בארץ חבלו ומלכדתו עלי נתיב

11 Os assombros o espantarão em redor e o farão correr de uma parte para a outra, por onde quer que apresse os passos.

11 סביב בעתהו בלהות והפיצהו לרגליו

12 O seu poder será faminto, e a destruição está pronta ao seu lado.

12 יהי רעב אנו ואיד נכון לצלעו

13 Ela devorará os membros do seu corpo; sim, o primogênito da morte devorará os seus membros.

13 יאכל בדי עורו יאכל בדיו בכור מות

14 Será arrancado da sua tenda, onde estava confiado, e será levado ao rei dos terrores.

14 ינתק מאהלו מבטחו ותצעדהו למלך בלהות

15 Morará na sua tenda aquele que nada lhe era; espalhar-se -á enxofre sobre a sua habitação.

15 תשכון באהלו מבלי לו יזרה על נוהו גפרית

16 Por baixo, se secarão as suas raízes, e, por cima, serão cortados os seus ramos.

16 מתחת שרשיו יבשו וממעל ימל קצירו

17 A sua memória perecerá na terra, e pelas praças não terá nome.

17 זכרו אבד מני ארץ ולא שם לו על פני חוץ

18 Da luz o lançarão nas trevas e afugentá-lo-ão do mundo.

18 יהדפהו מאור אל חשך ומתבל ינדהו

19 Não terá filho nem neto entre o seu povo, e resto nenhum dele ficará nas suas moradas.

19 לא נין לו ולא נכד בעמו ואין שריד במגוריו

20 Do seu dia se espantarão os vindouros, e os antigos serão sobressaltados de horror.

20 על יומו נשמו אחרנים וקדמנים אחזו שער

21 Tais são, na verdade, as moradas do perverso, e este é o lugar do que não conhece a Deus.

21 אך אלה משכנות עול וזה מקום לא ידע אל

Jó 19

1 Respondeu, porém, Jó e disse

1 ויען איוב ויאמר

2 Até quando entristecereis a minha alma e me quebrantareis com palavras?

2 עד אנה תוגיון נפשי ותדכאונני במלים

3 Já dez vezes me envergonhastes; vergonha não tendes de contra mim vos endurecerdes.

3 זה עשר פעמים תכלימוני לא תבשו תהכרו לי

4 Embora haja eu, na verdade, errado, comigo ficará o meu erro.

4 ואף אמנם שגיתי אתי תלין משוגתי

5 Se deveras vos levantais contra mim e me arguís pelo meu opróbrio,

5 אם אמנם עלי תגדילו ותוכיחו עלי חרפתי

6 sabei agora que Deus é que me transtornou e com a sua rede me cercou.

6 דעו אפו כי אלוה עותני ומצודו עלי הקיף

7 Eis que clamo Violência! Mas não sou ouvido; grito Socorro! Mas não há justiça.

7 הן אצעק חמס ולא אענה אשוע ואין משפט

8 O meu caminho ele entrincheirou, e não posso passar; e nas minhas veredas pôs trevas.

8 ארחי גדר ולא אעבור ועל נתיבותי חשך ישים

9 Da minha honra me despojou; e tirou-me a coroa da minha cabeça.

9 כבודי מעלי הפשיט ויסר עטרת ראשי

10 Quebrou-me de todos os lados, e eu me vou; e arrancou a minha esperança, como a uma árvore.

10 יתצני סביב ואלך ויסע כעץ תקותי

11 E fez inflamar contra mim a sua ira e me reputou para consigo como um de seus inimigos.

11 ויחר עלי אפו ויחשבני לו כצריו

12 Juntas vieram as suas tropas, e prepararam contra mim o seu caminho, e se acamparam ao redor da minha tenda.

12 יחד יבאו גדודיו ויסלו עלי דרכם ויחנו סביב לאהלי

13 Pôs longe de mim a meus irmãos, e os que me conhecem deveras me estranharam.

13 אחי מעלי הרחיק וידעי אך זרו ממני

14 Os meus parentes me deixaram, e os meus conhecidos se esqueceram de mim.

14 חדלו קרובי ומידעי שכחוני

15 Os meus domésticos e as minhas servas me reputaram como um estranho; vim a ser um estrangeiro aos seus olhos.

15 גרי ביתי ואמהתי לזר תחשבני נכרי הייתי בעיניהם

16 Chamei a meu criado, e ele me não respondeu; cheguei a suplicar com a minha boca.

16 לעבדי קראתי ולא יענה במו פי אתחנן לו

17 O meu bafo se fez estranho a minha mulher; e a minha súplica, aos filhos do meu corpo.

17 רוחי זרה לאשתי וחנתי לבני בטני

18 Até os rapazes me desprezam, e, levantando-me eu, falam contra mim.

18 גם עוילים מאסו בי אקומה וידברו בי

19 Todos os homens do meu secreto conselho me abominam, e até os que eu amava se tornaram contra mim.

19 תעבוני כל מתי סודי וזה אהבתי נהפכו בי

20 Os meus ossos se apegaram à minha pele e à minha carne, e escapei só com a pele dos meus dentes.

20 בעורי ובבשרי דבקה עצמי ואתמלטה בעור שני

21 Compadecei-vos de mim, amigos meus, compadecei-vos de mim, porque a mão de Deus me tocou.

21 חנני חנני אתם רעי כי יד אלוה נגעה בי

22 Por que me perseguis assim como Deus, e da minha carne vos não fartais?

22 למה תרדפני כמו אל ומבשרי לא תשבעו

23 Quem me dera, agora, que as minhas palavras se escrevessem! Quem me dera que se gravassem num livro!

23 מי יתן אפו ויכתבון מלי מי יתן בספר ויחקו

24 E que, com pena de ferro e com chumbo, para sempre fossem esculpidas na rocha!

24 בעט ברזל ועפרת לעד בצור יחצבון

25 Porque eu sei que o meu Redentor vive, e que por fim se levantará sobre a terra.

25 ואני ידעתי גאלי חי ואחרון על עפר יקום

26 E depois de consumida a minha pele, ainda em minha carne verei a Deus.

26 ואחר עורי נקפו זאת ומבשרי אחזה אלוה

27 Vê-lo-ei por mim mesmo, e os meus olhos, e não outros, o verão; e, por isso, o meu coração se consome dentro de mim.

27 אשר אני אחזה לי ועיני ראו ולא זר כלו כליתי בחקי

28 Na verdade, que devíeis dizer Por que o perseguimos? Pois a raiz da acusação se acha em mim.

28 כי תאמרו מה נרדף לו ושרש דבר נמצא בי

29 Temei vós mesmos a espada; porque o furor traz os castigos da espada, para saberdes que há um juízo.

29 גורו לכם מפני חרב כי חמה עונות חרב למען תדעון שדין

Jó 20

1 Então, respondeu Zofar, o naamatita, e disse

1 ויען צפר הנעמתי ויאמר

2 Visto que os meus pensamentos me fazem responder, eu me apresso.

2 לכן שעפי ישיבוני ובעבור חושי בי

3 Eu ouvi a repreensão, que me envergonha, mas o espírito do meu entendimento responderá por mim.

3 מוסר כלמתי אשמע ורוח מבינתי יענני

4 Porventura, não sabes tu que desde a antiguidade, desde que o homem foi posto sobre a terra,

4 הזאת ידעת מני עד מני שים אדם עלי ארץ

5 o júbilo dos ímpios é breve, e a alegria dos hipócritas, apenas de um momento?

5 כי רננת רשעים מקרוב ושמחת חנף עדי רגע

6 Ainda que a sua altura suba até ao céu, e a sua cabeça chegue até às nuvens,

6 אם יעלה לשמים שיאו וראשו לעב יגיע

7 como o seu próprio esterco perecerá para sempre; e os que o viam dirão Onde está?

7 כגללו לנצח יאבד ראיו יאמרו איו

8 Como um sonho, voa, e não será achado, e será afugentado como uma visão da noite.

8 כחלום יעוף ולא ימצאוהו וידד כחזיון לילה

9 O olho que o viu jamais o verá, nem olhará mais para ele o seu lugar.

9 עין שזפתו ולא תוסיף ולא עוד תשורנו מקומו

10 Os seus filhos procurarão agradar aos pobres, e as suas mãos restaurarão a sua fazenda.

10 בניו ירצו דלים וידיו תשבנה אונו

11 Os seus ossos estão cheios do vigor da sua juventude, mas deitar-se-ão com ele no pó.

11 עצמותיו מלאו עלומו ועמו על עפר תשכב

12 Ainda que o mal lhe seja doce na boca, e ele o esconda debaixo da sua língua,

12 אם תמתיק בפיו רעה יכחידנה תחת לשונו

13 e o guarde, e o não deixe, antes, o retenha no seu paladar,

13 יחמל עליה ולא יעזבנה וימנענה בתוך חכו

14 contudo, a sua comida se mudará nas suas entranhas; fel de áspides será interiormente.

14 לחמו במעיו נהפך מרורת פתנים בקרבו

15 Engoliu fazendas, mas vomitá-las -á; do seu ventre, Deus as lançará.

15 חיל בלע ויקאנו מבטנו יורשנו אל

16 Veneno de áspides sorverá; língua de víbora o matará.

16 ראש פתנים יינק תהרגהו לשון אפעה

17 Não verá as correntes, os rios e os ribeiros de mel e manteiga.

17 אל ירא בפלגות נהרי נחלי דבש וחמאה

18 Restituirá o seu trabalho e não o engolirá; conforme o poder de sua mudança, não saltará de gozo,

18 משיב יגע ולא יבלע כחיל תמורתו ולא יעלס

19 porque oprimiu, desamparou os pobres e roubou a casa que não edificou;

19 כי רצץ עזב דלים בית גזל ולא יבנהו

20 porquanto não sentiu sossego no seu ventre, da sua tão desejada fazenda coisa nenhuma reterá.

20 כי לא ידע שלו בבטנו בחמודו לא ימלט

21 Nada lhe sobejará para comer; pelo que a sua fazenda não será durável.

21 אין שריד לאכלו על כן לא יחיל טובו

22 Sendo plena a sua abastança, estará angustiado; toda a mão dos miseráveis virá sobre ele.

22 במלאות שפקו יצר לו כל יד עמל תבואנו

23 Haja, porém, ainda, de que possa encher o seu ventre, e Deus mandará sobre ele o ardor da sua ira e a fará chover sobre ele quando for comer.

23 יהי למלא בטנו ישלח בו חרון אפו וימטר עלימו בלחומו

24 Ainda que fuja das armas de ferro, o arco de aço o atravessará.

24 יברח מנשק ברזל תחלפהו קשת נחושה

25 Arrancará o dardo do seu corpo, e resplandecente virá do seu fel; e haverá sobre ele assombros.

25 שלף ויצא מגוה וברק ממררתו יהלך עליו אמים

26 Toda a escuridão se ocultará nos seus esconderijos; um fogo não assoprado o consumirá, e devorará o que ficar na sua tenda.

26 כל חשך טמון לצפוניו תאכלהו אש לא נפח ירע שריד באהלו

27 Os céus manifestarão a sua iniquidade; e a terra se levantará contra ele.

27 יגלו שמים עונו וארץ מתקוממה לו

28 As rendas de sua casa serão transportadas; no dia da sua ira, todas se derramarão.

28 יגל יבול ביתו נגרות ביום אפו

29 Esta, da parte de Deus, é a porção do homem ímpio; esta é a herança que Deus lhe reserva.

29 זה חלק אדם רשע מאלהים ונחלת אמרו מאל

Jó 21

1 Respondeu, porém, Jó e disse

1 ויען איוב ויאמר

2 Ouvi atentamente as minhas razões; e isto vos sirva de consolação.

2 שמעו שמוע מלתי ותהי זאת תנחומתיכם

3 Sofrei-me, e eu falarei; e, havendo eu falado, zombai.

3 שאוני ואנכי אדבר ואחר דברי תלעיג

4 Porventura, eu me queixo a algum homem? Mas, ainda que assim fosse, por que se não angustiaria o meu espírito?

4 האנכי לאדם שיחי ואם מדוע לא תקצר רוחי

5 Olhai para mim e pasmai; e ponde a mão sobre a boca,

5 פנו אלי והשמו ושימו יד על פה

6 Porque, quando me lembro disto, me perturbo, e a minha carne é sobressaltada de horror.

6 ואם זכרתי ונבהלתי ואחז בשרי פלצות

7 Por que razão vivem os ímpios, envelhecem, e ainda se esforçam em poder?

7 מדוע רשעים יחיו עתקו גם גברו חיל

8 A sua semente se estabelece com eles perante a sua face; e os seus renovos, perante os seus olhos.

8 זרעם נכון לפניהם עמם וצאצאיהם לעיניהם

9 As suas casas têm paz, sem temor; e a vara de Deus não está sobre eles.

9 בתיהם שלום מפחד ולא שבט אלוה עליהם

10 O seu touro gera e não falha; pare a sua vaca e não aborta.

10 שורו עבר ולא יגעל תפלט פרתו ולא תשכל

11 Fazem sair as suas crianças como a um rebanho, e seus filhos andam saltando.

11 ישלחו כצאן עויליהם וילדיהם ירקדון

12 Levantam a voz ao som do tamboril e da harpa e alegram-se ao som das flautas.

12 ישאו כתף וכנור וישמחו לקול עוגב

13 Na prosperidade gastam os seus dias e num momento descem à sepultura.

13 יבלו בטוב ימיהם וברגע שאול יחתו

14 E, todavia, dizem a Deus Retira-te de nós; porque não desejamos ter conhecimento dos teus caminhos.

14 ויאמרו לאל סור ממנו ודעת דרכיך לא חפצנו

15 Quem é o Todo-poderoso, para que nós o sirvamos? E que nos aproveitará que lhe façamos orações?

15 מה שדי כי נעבדנו ומה נועיל כי נפגע בו

16 Vede, porém, que o seu bem não está na mão deles; esteja longe de mim o conselho dos ímpios!

16 הן לא בידם טובם עצת רשעים רחקה מני

17 Quantas vezes sucede que se apaga a candeia dos ímpios, e lhes sobrevém a sua destruição? E Deus, na sua ira, lhes reparte dores!

17 כמה נר רשעים ידעך ויבא עלימו אידם חבלים יחלק באפו

18 Porque são como a palha diante do vento, e como a pragana, que arrebata o redemoinho.

18 יהיו כתבן לפני רוח וכמץ גנבתו סופה

19 Deus guarda a sua violência para os filhos deles, e aos ímpios dá o pago, para que o conheçam.

19 אלוה יצפן לבניו אונו ישלם אליו וידע

20 Seus olhos vêem a sua ruína, e ele bebe do furor do Todo-poderoso.

20 יראו עינו כידו ומחמת שדי ישתה

21 Porque, que prazer teria na sua casa depois de si, cortando-se-lhe o número dos seus meses?

21 כי מה חפצו בביתו אחריו ומספר חדשיו חצצו

22 Porventura, a Deus se ensinaria ciência, a ele que julga os excelsos?

22 הלאל ילמד דעת והוא רמים ישפוט

23 Um morre na força da sua plenitude, estando todo quieto e sossegado.

23 זה ימות בעצם תמו כלו שלאנן ושליו

24 Os seus baldes estão cheios de leite, e os seus ossos estão regados de tutanos.

24 עטיניו מלאו חלב ומח עצמותיו ישקה

25 E outro morre, ao contrário, na amargura do seu coração, não havendo provado do bem.

25 וזה ימות בנפש מרה ולא אכל בטובה

26 Juntamente jazem no pó, e os bichos os cobrem.

26 יחד על עפר ישכבו ורמה תכסה עליהם

27 Eis que conheço bem os vossos pensamentos; e os maus intentos com que injustamente me fazeis violência.

27 הן ידעתי מחשבותיכם ומזמות עלי תחמסו

28 Porque direis Onde está a casa do príncipe e onde a tenda em que morava o ímpio?

28 כי תאמרו איה בית נדיב ואיה אהל משכנות רשעים

29 Porventura, o não perguntastes aos que passam pelo caminho e não conheceis os seus sinais?

29 הלא שאלתם עוברי דרך ואתתם לא תנכרו

30 Que o mau é preservado para o dia da destruição e arrebatado no dia do furor?

30 כי ליום איד יחשך רע ליום עברות יובלו

31 Quem acusará diante dele o seu caminho? E quem lhe dará o pago do que faz?

31 מי יגיד על פניו דרכו והוא עשה מי ישלם לו

32 Finalmente, é levado à sepultura e vigia no túmulo.

32 והוא לקברות יובל ועל גדיש ישקוד

33 Os torrões do vale lhe são doces, e ele arrasta após si a todos os homens; e antes dele havia inumeráveis.

33 מתקו לו רגבי נחל ואחריו כל אדם ימשוך ולפניו אין מספר

34 Como, pois, me consolais em vão? Pois nas vossas respostas só há falsidade.

34 ואיך תנחמוני הבל ותשובתיכם נשאר מעל

Jó 22

1 ¶ Então, respondeu Elifaz, o temanita, e disse

1 ויען אליפז התמני ויאמר

2 Porventura, o homem será de algum proveito a Deus? Antes, a si mesmo o prudente será proveitoso.

2 הלאל יסכן גבר כי יסכן עלימו משכיל

3 Ou tem o Todo-poderoso prazer em que tu sejas justo, ou lucro algum em que tu faças perfeitos os teus caminhos?

3 החפץ לשדי כי תצדק ואם בצע כי תתם דרכיך

4 Ou te repreende pelo temor que tem de ti, ou entra contigo em juízo?

4 המיראתך יכיחך יבוא עמך במשפט

5 Porventura, não é grande a tua malícia; e sem termo, as tuas iniquidades?

5 הלא רעתך רבה ואין קץ לעונתיך

6 Porque penhoraste a teus irmãos sem causa alguma e aos nus despojaste das vestes.

6 כי תחבל אחיך חנם ובגדי ערומים תפשיט

7 Não deste água a beber ao cansado e ao faminto retiveste o pão.

7 לא מים עיף תשקה ומרעב תמנע לחם

8 Mas para o violento era a terra, e o homem tido em respeito habitava nela.

8 ואיש זרוע לו הארץ ונשוא פנים ישב בה

9 As viúvas despediste vazias, e os braços dos órfãos foram quebrantados.

9 אלמנות שלחת ריקם וזרעות יתמים ידכא

10 Por isso, é que estás cercado de laços, e te perturbou um pavor repentino,

10 על כן סביבותיך פחים ויבהלך פחד פתאם

11 ou trevas, em que nada vês; e a abundância de águas te cobre.

11 או חשך לא תראה ושפעת מים תכסך

12 Porventura, Deus não está na altura dos céus? Olha para a altura das estrelas; quão elevadas estão!

12 הלא אלוה גבה שמים וראה ראש כוכבים כי רמו

13 E dizes Que sabe Deus disto? Porventura, julgará por entre a escuridão?

13 ואמרת מה ידע אל הבעד ערפל ישפוט

14 As nuvens são o escondedouro dele, para que não veja; e ele passeia pelo circuito dos céus.

14 עבים סתר לו ולא יראה וחוג שמים יתהלך

15 Porventura, consideraste a vereda do século passado, que pisaram os homens iníquos?

15 הארח עולם תשמר אשר דרכו מתי און

16 Eles foram arrebatados antes do seu tempo; sobre o seu fundamento um dilúvio se derramou.

16 אשר קמטו ולא עת נהר יוצק יסודם

17 Diziam a Deus Retira-te de nós. E Que foi que o Todo-poderoso nos fez?

17 האמרים לאל סור ממנו ומה יפעל שדי למו

18 Ora, ele enchera de bens as suas casas; pelo que, longe de mim o conselho dos ímpios!

18 והוא מלא בתיהם טוב ועצת רשעים רחקה מני

19 Os justos o viram e se alegraram, e o inocente escarneceu deles,

19 יראו צדיקים וישמחו ונקי ילעג למו

20 dizendo Na verdade, os ímpios foram destruídos, e o fogo consumiu o resto deles.

20 אם לא נכחד קימנו ויתרם אכלה אש

21 Une-te, pois, a Deus, e tem paz, e, assim, te sobrevirá o bem.

21 הסכן נא עמו ושלם בהם תבואתך טובה

22 Aceita, peço-te, a lei da sua boca e põe as suas palavras no teu coração.

22 קח נא מפיו תורה ושים אמריו בלבבך

23 Se te converteres ao Todo-poderoso, serás edificado; afasta a iniquidade da tua tenda.

23 אם תשוב עד שדי תבנה תרחיק עולה מאהלך

24 Então, amontoarás ouro como pó e o ouro de Ofir, como pedras dos ribeiros.

24 ושית על עפר בצר ובצור נחלים אופיר

25 E até o Todo-poderoso te será por ouro e por prata amontoada.

25 והיה שדי בצריך וכסף תועפות לך

26 Porque, então, te deleitarás no Todo-poderoso e levantarás o teu rosto para Deus.

26 כי אז על שדי תתענג ותשא אל אלוה פניך

27 Tu orarás a ele, e ele te ouvirá; e pagarás os teus votos.

27 תעתיר אליו וישמעך ונדריך תשלם

28 Determinando tu algum negócio, ser-te -á firme, e a luz brilhará em teus caminhos.

28 ותגזר אומר ויקם לך ועל דרכיך נגה אור

29 Quando te abaterem, então, tu dirás Haja exaltação! E Deus salvará ao humilde

29 כי השפילו ותאמר גוה ושח עינים יושע

30 e livrará até ao que não é inocente; sim, ele será libertado pela pureza de tuas mãos.

30 ימלט אי נקי ונמלט בבר כפיך

Jó 23

1 Respondeu, porém, Jó e disse

1 ויען איוב ויאמר

2 Ainda hoje a minha queixa está em amargura; a violência da minha praga mais se agrava do que o meu gemido.

2 גם היום מרי שחי ידי כבדה על אנחתי

3 Ah! Se eu soubesse que o poderia achar! Então me chegaria ao seu tribunal.

3 מי יתן ידעתי ואמצאהו אבוא עד תכונתו

4 Com boa ordem exporia ante ele a minha causa e a minha boca encheria de argumentos.

4 אערכה לפניו משפט ופי אמלא תוכחות

5 Saberia as palavras com que ele me responderia e entenderia o que me dissesse.

5 אדעה מלים יענני ואבינה מה יאמר לי

6 Porventura, segundo a grandeza de seu poder contenderia comigo? Não; antes, cuidaria de mim.

6 הברב כח יריב עמדי לא אך הוא ישם בי

7 Ali, o reto pleitearia com ele, e eu me livraria para sempre do meu juiz.

7 שם ישר נוכח עמו ואפלטה לנצח משפטי

8 Eis que, se me adianto, ali não está; se torno para trás, não o percebo.

8 הן קדם אהלך ואיננו ואחור ולא אבין לו

9 Se opera à mão esquerda, não o vejo; encobre-se à mão direita, e não o diviso.

9 שמאול בעשתו ולא אחז יעטף ימין ולא אראה

10 Mas ele sabe o meu caminho; prove-me, e sairei como o ouro.

10 כי ידע דרך עמדי בחנני כזהב אצא

11 Nas suas pisadas os meus pés se afirmaram; guardei o seu caminho e não me desviei dele.

11 באשרו אחזה רגלי דרכו שמרתי ולא אט

12 Do preceito de seus lábios nunca me apartei e as palavras da sua boca prezei mais do que o meu alimento.

12 מצות שפתיו ולא אמיש מחקי צפנתי אמרי פיו

13 Mas, se ele está contra alguém, quem, então, o desviará? O que a sua alma quiser, isso fará.

13 והוא באחד ומי ישיבנו ונפשו אותה ויעש

14 Porque cumprirá o que está ordenado a meu respeito e muitas coisas como estas ainda tem consigo.

14 כי ישלים חקי וכהנה רבות עמו

15 Por isso, me perturbo perante ele; e quando isto considero, temo-me dele.

15 על כן מפניו אבהל אתבונן ואפחד ממנו

16 Porque Deus macerou o meu coração, e o Todo-poderoso me perturbou.

16 ואל הרך לבי ושדי הבהילני

17 Porquanto não fui desarraigado antes das trevas, nem encobriu a escuridão o meu rosto.

17 כי לא נצמתי מפני חשך ומפני כסה אפל

Jó 24

1 Visto que do Todo-poderoso se não encobriram os tempos, por que não vêem os seus dias os que o conhecem?

1 מדוע משדי לא נצפנו עתים וידעו לא חזו ימיו

2 Há os que até os limites removem; roubam os rebanhos e os apascentam.

2 גבלות ישיגו עדר גזלו וירעו

3 Levam o jumento do órfão; tomam em penhor o boi da viúva.

3 חמור יתומים ינהגו יחבלו שור אלמנה

4 Desviam do caminho os necessitados; e os miseráveis da terra juntos se escondem.

4 יטו אביונים מדרך יחד חבאו עניי ארץ

5 Eis que, como jumentos monteses no deserto, saem à sua obra, madrugando para a presa; o campo raso dá mantimento a eles e aos seus filhos.

5 הן פראים במדבר יצאו בפעלם משחרי לטרף ערבה לו לחם לנערים

6 No campo, segam o seu pasto e vindimam a vinha do ímpio.

6 בשדה בלילו יקצירו וכרם רשע ילקשו

7 Ao nu fazem passar a noite sem roupa, não tendo ele coberta contra o frio.

7 ערום ילינו מבלי לבוש ואין כסות בקרה

8 Pelas correntes das montanhas são molhados e, não tendo refúgio, abraçam-se com as rochas.

8 מזרם הרים ירטבו ומבלי מחסה חבקו צור

9 Ao orfãozinho arrancam do peito e aceitam o penhor do pobre.

9 יגזלו משד יתום ועל עני יחבלו

10 Fazem com que os nus vão sem veste e aos famintos tiram as espigas.

10 ערום הלכו בלי לבוש ורעבים נשאו עמר

11 Dentro dos seus muros fazem o azeite; pisam os lagares e ainda têm sede.

11 בין שורתם יצהירו יקבים דרכו ויצמאו

12 Desde as cidades gemem os homens, e a alma dos feridos clama; e, contudo, Deus lho não imputa como loucura.

12 מעיר מתים ינאקו ונפש חללים תשוע ואלוה לא ישים תפלה

13 Eles estão entre os que se opõem à luz; não conhecem os seus caminhos e não permanecem nas suas veredas.

13 המה היו במרדי אור לא הכירו דרכיו ולא ישבו בנתיבתיו

14 De madrugada se levanta o homicida, mata o pobre e necessitado e de noite é como o ladrão.

14 לאור יקום רוצח יקטל עני ואביון ובלילה יהי כגנב

15 Assim como os olhos do adúltero aguardam o crepúsculo, dizendo Não me verá olho nenhum, e oculta o rosto,

15 ועין נאף שמרה נשף לאמר לא תשורני עין וסתר פנים ישים

16 nas trevas minam as casas que de dia assinalaram; não conhecem a luz.

16 חתר בחשך בתים יומם חתמו למו לא ידעו אור

17 Porque a manhã, para todos eles, é como sombra de morte; porque, sendo conhecidos, sentem os pavores da sombra da morte.

17 כי יחדו בקר למו צלמות כי יכיר בלהות צלמות

18 São ligeiros sobre a face das águas; maldita é a sua porção sobre a terra; não voltam pelo caminho das vinhas.

18 קל הוא על פני מים תקלל חלקתם בארץ לא יפנה דרך כרמים

19 A secura e o calor desfazem as águas da neve; assim desfará a sepultura aos que pecaram.

19 ציה גם חם יגזלו מימי שלג שאול חטאו

20 A madre se esquecerá deles, os vermes os comerão gostosamente; nunca mais haverá lembrança deles, e a iniquidade se quebrará como a árvore.

20 ישכחהו רחם מתקו רמה עוד לא יזכר ותשבר כעץ עולה

21 Afligem a estéril que não dá à luz e à viúva não fazem bem;

21 רעה עקרה לא תלד ואלמנה לא ייטיב

22 até aos poderosos arrastam com a sua força; se eles se levantam, não há vida segura.

22 ומשך אבירים בכחו יקום ולא יאמין בחיין

23 Se Deus lhes dá descanso, estribam-se nisso; seus olhos, porém, estão nos caminhos deles.

23 יתן לו לבטח ויש‍ען ועיניהו על דרכיהם

24 Por um pouco se alçam e logo desaparecem; são abatidos, encerrados como todos os outros e cortados como as pontas das espigas.

24 רומו מעט ואיננו והמכו ככל יקפצון וכראש שבלת ימלו

25 Se agora não é assim, quem me desmentirá e desfará as minhas razões?

25 ואם לא אפו מי יכזיבני וישם לאל מלתי

Jó 25

1 Então, respondeu Bildade, o suíta, e disse

1 ויען בלדד השחי ויאמר

2 Com ele estão domínio e temor; ele faz paz nas suas alturas.

2 המשל ופחד עמו עשה שלום במרומיו

3 Porventura, têm número os seus exércitos? E para quem não se levanta a sua luz?

3 היש מספר לגדודיו ועל מי לא יקום אורהו

4 Como, pois, seria justo o homem perante Deus, e como seria puro aquele que nasce da mulher?

4 ומה יצדק אנוש עם אל ומה יזכה ילוד אשה

5 Olha, até a lua não resplandece, e as estrelas não são puras aos seus olhos.

5 הן עד ירח ולא יאהיל וכוכבים לא זכו בעיניו

6 E quanto menos o homem, que é um verme, e o filho do homem, que é um bicho!

6 אף כי אנוש רמה ובן אדם תולעה

Jó 26

1 Jó, porém, respondeu e disse

1 ויען איוב ויאמר

2 Como ajudaste aquele que não tinha força e sustentaste o braço que não tinha vigor!

2 מה עזרת ללא כח הושעת זרוע לא עז

3 Como aconselhaste aquele que não tinha sabedoria e plenamente lhe fizeste saber a causa, assim como era!

3 מה יעצת ללא חכמה ותושיה לרב הודעת

4 Para quem proferiste palavras? E de quem é o espírito que saiu de ti?

4 את מי הגדת מלין ונשמת מי יצאה ממך

5 Os mortos tremem debaixo das águas com os seus moradores.

5 הרפאים יחוללו מתחת מים ושכניהם

6 O inferno está nu perante ele, e não há coberta para a perdição.

6 ערום שאול נגדו ואין כסות לאבדון

7 O norte estende sobre o vazio; suspende a terra sobre o nada.

7 נטה צפון על תהו תלה ארץ על בלי מה

8 Prende as águas em densas nuvens, e a nuvem não se rasga debaixo delas.

8 צרר מים בעביו ולא נבקע ענן תחתם

9 Encobre a face do seu trono e sobre ela estende a sua nuvem.

9 מאחז פני כסה פרשז עליו עננו

10 Marcou um limite à superfície das águas em redor, até aos confins da luz e das trevas.

10 חק חג על פני מים עד תכלית אור עם חשך

11 As colunas do céu tremem e se espantam da sua ameaça.

11 עמודי שמים ירופפו ויתמהו מגערתו

12 Com a sua força fende o mar e com o seu entendimento abate a sua soberba.

12 בכחו רגע הים ובתובנתו מחץ רהב

13 Pelo seu Espírito ornou os céus; a sua mão formou a serpente enroscadiça.

13 ברוחו שמים שפרה חללה ידו נחש בריח

14 Eis que isto são apenas as orlas dos seus caminhos; e quão pouco é o que temos ouvido dele! Quem, pois, entenderia o trovão do seu poder?

14 הן אלה קצות דרכו ומה שמץ דבר נשמע בו ורעם גבורתו מי יתבונן

Jó 27

1 E prosseguindo Jó em sua parábola, disse

1 ויסף איוב שאת משלו ויאמר

2 Vive Deus, que desviou a minha causa, e o Todo-poderoso, que amargurou a minha alma.

2 חי אל הסיר משפטי ושדי המר נפשי

3 Enquanto em mim houver alento, e o sopro de Deus no meu nariz,

3 כי כל עוד נשמתי בי ורוח אלוה באפי

4 não falarão os meus lábios iniquidade, nem a minha língua pronunciará engano.

4 אם תדברנה שפתי עולה ולשוני אם יהגה רמיה

5 Longe de mim que eu vos justifique; até que eu expire, nunca apartarei de mim a minha sinceridade.

5 חלילה לי אם אצדיק אתכם עד אגוע לא אסיר תמתי ממני

6 À minha justiça me apegarei e não a largarei; não me remorderá o meu coração em toda a minha vida.

6 בצדקתי החזקתי ולא ארפה לא יחרף לבבי מימי

7 Seja como o ímpio o meu inimigo; e o que se levantar contra mim, como o perverso.

7 יהי כרשע איבי ומתקוממי כעול

8 Porque qual será a esperança do hipócrita, havendo sido avaro, quando Deus lhe arrancar a sua alma?

8 כי מה תקות חנף כי יבצע כי ישל אלוה נפשו

9 Porventura, Deus ouvirá o seu clamor, sobrevindo-lhe a tribulação?

9 הצעקתו ישמע אל כי תבוא עליו צרה

10 Ou deleitar-se -á no Todo-poderoso ou invocará a Deus em todo o tempo?

10 אם על שדי יתענג יקרא אלוה בכל עת

11 Ensinar-vos-ei o que é concernente à mão de Deus, e não vos encobrirei o que está com o Todo-poderoso.

11 אורה אתכם ביד אל אשר עם שדי לא אכחד

12 Eis que todos vós já vistes isso; por que, pois, vos desvaneceis na vossa vaidade?

12 הן אתם כלכם חזיתם ולמה זה הבל תהבלו

13 Eis qual será, da parte de Deus, a porção do homem ímpio e a herança que os tiranos receberão do Todo-poderoso

13 זה חלק אדם רשע עם אל ונחלת עריצים משדי יקחו

14 Se os seus filhos se multiplicarem, será para a espada, e os seus renovos se não fartarão de pão.

14 אם ירבו בניו למו חרב וצאצאיו לא ישבעו לחם

15 Os que ficarem dele, na morte serão enterrados, e as suas viúvas não chorarão.

15 שרידו במות יקברו ואלמנתיו לא תבכינה

16 Se amontoar prata como pó, e aparelhar vestes como lodo,

16 אם יצבר כעפר כסף וכחמר יכין מלבוש

17 ele as aparelhará, mas o justo as vestirá, e o inocente repartirá a prata.

17 יכין וצדיק ילבש וכסף נקי יחלק

18 Ele edifica a sua casa como a traça, e como o guarda que faz a cabana.

18 בנה כעש ביתו וכסכה עשה נצר

19 Rico se deita e não será recolhido; seus olhos abre e ele não será.

19 עשיר ישכב ולא יאסף עיניו פקח ואיננו

20 Pavores se apoderam dele como águas; de noite, o arrebatará a tempestade.

20 תשיגהו כמים בלהות לילה גנבתו סופה

21 O vento oriental o levará, e ir-se -á; varrê-lo -á com ímpeto do seu lugar.

21 ישאהו קדים וילך וישערהו ממקמו

22 E Deus lançará isto sobre ele e não o poupará; irá fugindo da sua mão.

22 וישלך עליו ולא יחמל מידו ברוח יברח

23 Cada um baterá contra ele as palmas das mãos e do seu lugar o assobiará.

23 ישפק עלימו כפימו וישרק עליו ממקמו

Jó 28

1 Na verdade, há veios de onde se extrai a prata, e, para o ouro, lugar em que o derretem.

1 כי יש לכסף מוצא ומקום לזהב יזקו

2 O ferro tira-se da terra, e da pedra se funde o metal.

2 ברזל מעפר יקח ואבן יצוק נחושה

3 O homem pôs fim às trevas e até à extremidade ele esquadrinha, procurando as pedras na escuridão e na sombra da morte.

3 קץ שם לחשך ולכל תכלית הוא חוקר אבן אפל וצלמות

4 Trasborda o ribeiro até ao que junto dele habita, de maneira que se não pode passar a pé; então, intervém o homem, e as águas se vão.

4 פרץ נחל מעם גר הנשכחים מני רגל דלו מאנוש נעו

5 A terra, de onde procede o pão, embaixo é revolvida como por fogo.

5 ארץ ממנה יצא לחם ותחתיה נהפך כמו אש

6 As suas pedras são o lugar da safira e têm pós de ouro.

6 מקום ספיר אבניה ועפרת זהב לו

7 Essa vereda, a ignora a ave de rapina, e não a viram os olhos da gralha.

7 נתיב לא ידעו עיט ולא שזפתו עין איה

8 Nunca a pisaram filhos de animais altivos, nem o feroz leão passou por ela.

8 לא הדריכהו בני שחץ לא עדה עליו שחל

9 Ele estende a sua mão contra o rochedo, e revolve os montes desde as suas raízes.

9 בחלמיש שלח ידו הפך משרש הרים

10 Dos rochedos faz sair rios, e o seu olho descobre todas as coisas preciosas.

10 בצורות יארים בקע וכל יקר ראתה עינו

11 Os rios tapa, e nem uma gota sai deles, e tira para a luz o que estava escondido.

11 מבכי נהרות חבש ותעלמה יצא אור

12 Mas onde se achará a sabedoria? E onde está o lugar da inteligência?

12 והחכמה מאין תמצא ואי זה מקום בינה

13 O homem não lhe conhece o valor; não se acha na terra dos viventes.

13 לא ידע אנוש ערכה ולא תמצא בארץ החיים

14 O abismo diz Não está em mim; e o mar diz Ela não está comigo.

14 תהום אמר לא בי היא וים אמר אין עמדי

15 Não se dará por ela ouro fino, nem se pesará prata em câmbio dela.

15 לא יתן סגור תחתיה ולא ישקל כסף מחירה

16 Nem se pode comprar por ouro fino de Ofir, nem pelo precioso ônix, nem pela safira.

16 לא תסלה בכתם אופיר בשהם יקר וספיר

17 Com ela se não pode comparar o ouro ou o cristal; nem se trocará por jóia de ouro fino.

17 לא יערכנה זהב וזכוכית ותמורתה כלי פז

18 Ela faz esquecer o coral e as pérolas; porque a aquisição da sabedoria é melhor que a dos rubis.

18 ראמות וגביש לא יזכר ומשך חכמה מפנינים

19 Não se lhe igualará o topázio da Etiópia, nem se pode comprar por ouro puro.

19 לא יערכנה פטדת כוש בכתם טהור לא תסלה

20 De onde, pois, vem a sabedoria, e onde está o lugar da inteligência?

20 והחכמה מאין תבוא ואי זה מקום בינה

21 Porque está encoberta aos olhos de todo vivente e oculta às aves do céu.

21 ונעלמה מעיני כל חי ומעוף השמים נסתרה

22 A perdição e a morte dizem Ouvimos com os nossos ouvidos a sua fama.

22 אבדון ומות אמרו באזנינו שמענו שמעה

23 Deus entende o seu caminho, e ele sabe o seu lugar.

23 אלהים הבין דרכה והוא ידע את מקומה

24 Porque ele vê as extremidades da terra; e vê tudo o que há debaixo dos céus.

24 כי הוא לקצות הארץ יביט תחת כל השמים יראה

25 Quando deu peso ao vento e tomou a medida das águas;

25 לעשות לרוח משקל ומים תכן במדה

26 quando prescreveu uma lei para a chuva e caminho para o relâmpago dos trovões,

26 בעשתו למטר חק ודרך לחזיז קלות

27 então, a viu e a manifestou; estabeleceu -a e também a esquadrinhou.

27 אז ראה ויספרה הכינה וגם חקרה

28 Mas disse ao homem Eis que o temor do Senhor é a sabedoria, e apartar-se do mal é a inteligência.

28 ויאמר לאדם הן יראת אדני היא חכמה וסור מרע בינה

Jó 29

1 E, prosseguindo Jó em sua parábola, disse

1 ויסף איוב שאת משלו ויאמר

2 Ah! Quem me dera ser como eu fui nos meses passados, como nos dias em que Deus me guardava!

2 מי יתנני כירחי קדם כימי אלוה ישמרני

3 Quando fazia resplandecer a sua candeia sobre a minha cabeça, e eu, com a sua luz, caminhava pelas trevas;

3 בהלו נרו עלי ראשי לאורו אלך חשך

4 como era nos dias da minha mocidade, quando o segredo de Deus estava sobre a minha tenda;

4 כאשר הייתי בימי חרפי בסוד אלוה עלי אהלי

5 quando o Todo-poderoso ainda estava comigo, e os meus meninos, em redor de mim;

5 בעוד שדי עמדי סביבותי נערי

6 quando lavava os meus passos em manteiga, e da rocha me corriam ribeiros de azeite;

6 ברחץ הליכי בחמה וצור יצוק עמדי פלגי שמן

7 quando saía para a porta da cidade e na praça fazia preparar a minha cadeira.

7 בצאתי שער עלי קרת ברחוב אכין מושבי

8 Os moços me viam e se escondiam; e os idosos se levantavam e se punham em pé;

8 ראוני נערים ונחבאו וישישים קמו עמדו

9 os príncipes continham as suas palavras e punham a mão sobre a boca;

9 שרים עצרו במלים וכף ישימו לפיהם

10 a voz dos chefes se escondia, e a sua língua se pegava ao seu paladar;

10 קול נגידים נחבאו ולשונם לחכם דבקה

11 ouvindo-me algum ouvido, me tinha por bem-aventurado; vendo-me algum olho, dava testemunho de mim;

11 כי אזן שמעה ותאשרני ועין ראתה ותעידני

12 porque eu livrava o miserável, que clamava, como também o órfão que não tinha quem o socorresse.

12 כי אמלט עני משוע ויתום ולא עזר לו

13 A bênção do que ia perecendo vinha sobre mim, e eu fazia que rejubilasse o coração da viúva.

13 ברכת אבד עלי תבא ולב אלמנה ארנן

14 Cobria-me de justiça, e ela me servia de veste; como manto e diadema era o meu juízo.

14 צדק לבשתי וילבשני כמעיל וצניף משפטי

15 Eu era o olho do cego e os pés do coxo;

15 עינים הייתי לעור ורגלים לפסח אני

16 dos necessitados era pai e as causas de que não tinha conhecimento inquiria com diligência;

16 אב אנכי לאביונים ורב לא ידעתי אחקרהו

17 e quebrava os queixais do perverso e dos seus dentes tirava a presa.

17 ואשברה מתלעות עול ומשניו אשליך טרף

18 E dizia no meu ninho expirarei e multiplicarei os meus dias como a areia.

18 ואמר עם קני אגוע וכחול ארבה ימים

19 A minha raiz se estendia junto às águas, e o orvalho fazia assento sobre os meus ramos;

19 שרשי פתוח אלי מים וטל ילין בקצירי

20 a minha honra se renovava em mim, e o meu arco se reforçava na minha mão.

20 כבודי חדש עמדי וקשתי בידי תחליף

21 Ouvindo-me, esperavam e em silêncio atendiam ao meu conselho.

21 לי שמעו ויחלו וידמו למו עצתי

22 Acabada a minha palavra, não replicavam, e minhas razões destilavam sobre eles;

22 אחרי דברי לא ישנו ועלימו תטף מלתי

23 porque me esperavam como à chuva; e abriam a boca como à chuva tardia.

23 ויחלו כמטר לי ופיהם פערו למלקוש

24 Se me ria para eles, não o criam e não faziam abater a luz do meu rosto;

24 אשחק אלהם לא יאמינו ואור פני לא יפילון

25 se eu escolhia o seu caminho, assentava-me como chefe; e habitava como rei entre as suas tropas, como aquele que consola os que pranteiam.

25 אבחר דרכם ואשב ראש ואשכון כמלך בגדוד כאשר אבלים ינחם

Jó 30

1 Mas agora se riem de mim os de menos idade do que eu, e cujos pais eu teria desdenhado de pôr com os cães do meu rebanho.

1 ועתה שחקו עלי צעירים ממני לימים אשר מאסתי אבותם לשית עם כלבי צאני

2 De que também me serviria a força das suas mãos, força de homens cuja velhice esgotou-lhes o vigor?

2 גם כח ידיהם למה לי עלימו אבד כלח

3 De míngua e fome se debilitaram; e recolhiam-se para os lugares secos, tenebrosos, assolados e desertos.

3 בחסר ובכפן גלמוד הערקים ציה אמש שואה ומשאה

4 Apanhavam malvas junto aos arbustos, e o seu mantimento eram raízes dos zimbros.

4 הקטפים מלוח עלי שיח ושרש רתמים לחמם

5 Do meio dos homens eram expulsos (gritava-se contra eles como contra um ladrão),

5 מן גו יגרשו יריעו עלימו כגנב

6 para habitarem nos barrancos dos vales e nas cavernas da terra e das rochas.

6 בערוץ נחלים לשכן חרי עפר וכפים

7 Bramavam entre os arbustos e ajuntavam-se debaixo das urtigas.

7 בין שיחים ינהקו תחת חרול יספחו

8 Eram filhos de doidos e filhos de gente sem nome e da terra eram expulsos.

8 בני נבל גם בני בלי שם נכאו מן הארץ

9 Mas agora sou a sua canção e lhes sirvo de provérbio.

9 ועתה נגינתם הייתי ואהי להם למלה

10 Abominam-me, e fogem para longe de mim, e no meu rosto não se privam de cuspir.

10 תעבוני רחקו מני ומפני לא חשכו רק

11 Porque Deus desatou a sua corda e me oprimiu; pelo que sacudiram de si o freio perante o meu rosto.

11 כי יתרו פתח ויענני ורסן מפני שלחו

12 À direita se levantam os moços; empurram os meus pés e preparam contra mim os seus caminhos de destruição.

12 על ימין פרחח יקומו רגלי שלחו ויסלו עלי ארחות אידם

13 Desbaratam-me o meu caminho; promovem a minha miséria; uma gente que não tem nenhum ajudador.

13 נתסו נתיבתי להותי יעילו לא עזר למו

14 Vêm contra mim como por uma grande brecha e revolvem-se entre a assolação.

14 כפרץ רחב יאתיו תחת שאה התגלגלו

15 Sobrevieram-me pavores; como vento perseguem a minha honra, e como nuvem passou a minha felicidade.

15 ההפך עלי בלהות תרדף כרוח נדבתי וכעב עברה ישעתי

16 E agora derrama-se em mim a minha alma; os dias da aflição se apoderaram de mim.

16 ועתה עלי תשתפך נפשי יאחזוני ימי עני

17 De noite, se me traspassam os meus ossos, e o mal que me corrói não descansa.

17 לילה עצמי נקר מעלי וערקי לא ישכבון

18 Pela grande força do meu mal se demudou a minha veste, que, como a gola da minha túnica, me cinge.

18 ברב כח יתחפש לבושי כפי כתנתי יאזרני

19 Lançou-me na lama, e fiquei semelhante ao pó e à cinza.

19 הרני לחמר ואתמשל כעפר ואפר

20 Clamo a ti, mas tu não me respondes; estou em pé, mas para mim não atentas.

20 אשוע אליך ולא תענני עמדתי ותתבנן בי

21 Tornaste-te cruel contra mim; com a força da tua mão resistes violentamente.

21 תהפך לאכזר לי בעצם ידך תשטמני

22 Levantas-me sobre o vento, fazes-me cavalgar sobre ele e derretes-me o ser.

22 תשאני אל רוח תרכיבני ותמגגני תשוה

23 Porque eu sei que me levarás à morte e à casa do ajuntamento destinada a todos os viventes.

23 כי ידעתי מות תשיבני ובית מועד לכל חי

24 Mas não estenderás a mão para um montão de terra, se houver clamor nele na sua desventura?

24 אך לא בעי ישלח יד אם בפידו להן שוע

25 Porventura, não chorei sobre aquele que estava aflito, ou não se angustiou a minha alma pelo necessitado?

25 אם לא בכיתי לקשה יום עגמה נפשי לאביון

26 Todavia, aguardando eu o bem, eis que me veio o mal; e, esperando eu a luz, veio a escuridão.

26 כי טוב קויתי ויבא רע ואיחלה לאור ויבא אפל

27 O meu íntimo ferve e não está quieto; os dias da aflição me surpreenderam.

27 מעי רתחו ולא דמו קדמני ימי עני

28 Denegrido ando, mas não do sol; levantando-me na congregação, clamo por socorro.

28 קדר הלכתי בלא חמה קמתי בקהל אשוע

29 Irmão me fiz dos dragões, e companheiro dos avestruzes.

29 אח הייתי לתנים ורע לבנות יענה

30 Enegreceu-se a minha pele sobre mim, e os meus ossos estão queimados do calor.

30 עורי שחר מעלי ועצמי חרה מני חרב

31 Pelo que se tornou a minha harpa em lamentação, e a minha flauta, em voz dos que choram.

31 ויהי לאבל כנרי ועגבי לקול בכים

Jó 31

1 Fiz concerto com os meus olhos; como, pois, os fixaria numa virgem?

1 ברית כרתי לעיני ומה אתבונן על בתולה

2 Porque qual seria a parte de Deus vinda de cima, ou a herança do Todo-poderoso desde as alturas?

2 ומה חלק אלוה ממעל ונחלת שדי ממרמים

3 Porventura, não é a perdição para o perverso, e o desastre, para os que praticam iniquidade?

3 הלא איד לעול ונכר לפעלי און

4 Ou não vê ele os meus caminhos e não conta todos os meus passos?

4 הלא הוא יראה דרכי וכל צעדי יספור

5 Se andei com vaidade, e se o meu pé se apressou para o engano

5 אם הלכתי עם שוא ותחש על מרמה רגלי

6 (pese-me em balanças fiéis, e saberá Deus a minha sinceridade);

6 ישקלני במאזני צדק וידע אלוה תמתי

7 se os meus passos se desviaram do caminho, e se o meu coração segue os meus olhos, e se às minhas mãos se apegou alguma coisa,

7 אם תטה אשרי מני הדרך ואחר עיני הלך לבי ובכפי דבק מאום

8 então, semeie eu, e outro coma, e seja a minha descendência arrancada até à raiz.

8 אזרעה ואחר יאכל וצאצאי ישרשו

9 Se o meu coração se deixou seduzir por uma mulher, ou se eu andei rondando à porta do meu próximo,

9 אם נפתה לבי על אשה ועל פתח רעי ארבתי

10 então, moa minha mulher para outro, e outros se encurvem sobre ela.

10 תטחן לאחר אשתי ועליה יכרעון אחרין

11 Porque isso seria uma infâmia e delito, pertencente aos juízes.

11 כי הוא זמה והיא עון פלילים

12 Porque é fogo que consome até à perdição e desarraigaria toda a minha renda.

12 כי אש היא עד אבדון תאכל ובכל תבואתי תשרש

13 Se desprezei o direito do meu servo ou da minha serva, quando eles contendiam comigo,

13 אם אמאס משפט עבדי ואמתי ברבם עמדי

14 então, que faria eu quando Deus se levantasse? E, inquirindo a causa, que lhe responderia?

14 ומה אעשה כי יקום אל וכי יפקד מה אשיבנו

15 Aquele que me formou no ventre não o fez também a ele? Ou não nos formou do mesmo modo na madre?

15 הלא בבטן עשני עשהו ויכננו ברחם אחד

16 Se retive o que os pobres desejavam ou fiz desfalecer os olhos da viúva;

16 אם אמנע מחפץ דלים ועיני אלמנה אכלה

17 ou sozinho comi o meu bocado, e o órfão não comeu dele

17 ואכל פתי לבדי ולא אכל יתום ממנה

18 (porque desde a minha mocidade cresceu comigo como com seu pai, e o guiei desde o ventre da minha mãe);

18 כי מנעורי גדלני כאב ומבטן אמי אנחנה

19 se a alguém vi perecer por falta de veste e, ao necessitado, por não ter coberta;

19 אם אראה אובד מבלי לבוש ואין כסות לאביון

20 se os seus lombos me não abençoaram, se ele não se aquentava com as peles dos meus cordeiros;

20 אם לא ברכוני חלצו ומגז כבשי יתחמם

21 se eu levantei a mão contra o órfão, porque na porta via a minha ajuda,

21 אם הניפותי על יתום ידי כי אראה בשער עזרתי

22 então, caia do ombro a minha espádua, e quebre-se o meu braço desde o osso.

22 כתפי משכמה תפול ואזרעי מקנה תשבר

23 Porque o castigo de Deus era para mim um assombro, e eu não podia suportar a sua grandeza.

23 כי פחד אלי איד אל ומשאתו לא אוכל

24 Se no ouro pus a minha esperança ou disse ao ouro fino Tu és a minha confiança;

24 אם שמתי זהב כסלי ולכתם אמרתי מבטחי

25 se me alegrei de que era muita a minha fazenda e de que a minha mão tinha alcançado muito;

25 אם אשמח כי רב חילי וכי כביר מצאה ידי

26 se olhei para o sol, quando resplandecia, ou para a lua, caminhando gloriosa;

26 אם אראה אור כי יהל וירח יקר הלך

27 e o meu coração se deixou enganar em oculto, e a minha boca beijou a minha mão,

27 ויפת בסתר לבי ותשק ידי לפי

28 também isto seria delito pertencente ao juiz; pois assim negaria a Deus, que está em cima.

28 גם הוא עון פלילי כי כחשתי לאל ממעל

29 Se me alegrei da desgraça do que me tem ódio, e se eu exultei quando o mal o achou

29 אם אשמח בפיד משנאי והתעררתי כי מצאו רע

30 (também não deixei pecar o meu paladar, desejando a sua morte com maldição);

30 ולא נתתי לחטא חכי לשאל באלה נפשו

31 se a gente da minha tenda não disse Ah! Quem se não terá saciado com a sua carne!

31 אם לא אמרו מתי אהלי מי יתן מבשרו לא נשבע

32 O estrangeiro não passava a noite na rua; as minhas portas abria ao viandante.

32 בחוץ לא ילין גר דלתי לארח אפתח

33 Se, como Adão, encobri as minhas transgressões, ocultando o meu delito no meu seio,

33 אם כסיתי כאדם פשעי לטמון בחבי עוני

34 trema eu perante uma grande multidão, e o desprezo das famílias me apavore, e eu me cale, e não saia da porta.

34 כי אערוץ המון רבה ובוז משפחות יחתני ואדם לא אצא פתח

35 Ah! Quem me dera um que me ouvisse! Eis que o meu intento é que o Todo-poderoso me responda e que o meu adversário escreva um livro.

35 מי יתן לי שמע לי הן תוי שדי יענני וספר כתב איש ריבי

36 Por certo que o levaria sobre o meu ombro, sobre mim o ataria como coroa.

36 אם לא על שכמי אשאנו אענדנו עטרות לי

37 O número dos meus passos lhe mostraria; como príncipe me chegaria a ele.

37 מספר צעדי אגידנו כמו נגיד אקרבנו

38 Se a minha terra clamar contra mim, e se os seus regos juntamente chorarem;

38 אם עלי אדמתי תזעק ויחד תלמיה יבכיון

39 se comi a sua novidade sem dinheiro e sufoquei a alma dos seus donos,

39 אם כחה אכלתי בלי כסף ונפש בעליה הפחתי

40 por trigo me produza cardos, e por cevada, joio. Acabaram-se as palavras de Jó.

40 תחת חטה יצא חוח ותחת שערה באשה תמו דברי איוב

Jó 32

1 Então, aqueles três homens cessaram de responder a Jó; porque era justo aos seus próprios olhos.

1 וישבתו שלשת האנשים האלה מענות את איוב כי הוא צדיק בעיניו

2 E acendeu-se a ira de Eliú, filho de Baraquel, o buzita, da família de Rão; contra Jó se acendeu a sua ira, porque se justificava a si mesmo, mais do que a Deus.

2 ויחר אף אליהוא בן ברכאל הבוזי ממשפחת רם באיוב חרה אפו על צדקו נפשו מאלהים

3 Também a sua ira se acendeu contra os seus três amigos; porque, não achando que responder, todavia, condenavam a Jó.

3 ובשלשת רעיו חרה אפו על אשר לא מצאו מענה וירשיעו את איוב

4 Eliú, porém, esperou para falar a Jó, porquanto tinham mais idade do que ele.

4 ואליהו חכה את איוב בדברים כי זקנים המה ממנו לימים

5 Vendo, pois, Eliú que já não havia resposta na boca daqueles três homens, a sua ira se acendeu.

5 וירא אליהוא כי אין מענה בפי שלשת האנשים ויחר אפו

6 E respondeu Eliú, filho de Baraquel, o buzita, e disse Eu sou de menos idade, e vós sois idosos; arreceei-me e temi de vos declarar a minha opinião.

6 ויען אליהוא בן ברכאל הבוזי ויאמר צעיר אני לימים ואתם ישישים על כן זחלתי ואירא מחות דעי אתכם

7 Dizia eu Falem os dias, e a multidão dos anos ensine a sabedoria.

7 אמרתי ימים ידברו ורב שנים ידיעו חכמה

8 Na verdade, há um espírito no homem, e a inspiração do Todo-poderoso os faz sábios.

8 אכן רוח היא באנוש ונשמת שדי תבינם

9 Os grandes não são os sábios, nem os velhos entendem o que é reto.

9 לא רבים יחכמו וזקנים יבינו משפט

10 Pelo que digo Dai-me ouvidos, e também eu declararei a minha opinião.

10 לכן אמרתי שמעה לי אחוה דעי אף אני

11 Eis que aguardei as vossas palavras, e dei ouvidos às vossas considerações, até que buscásseis razões.

11 הן הוחלתי לדבריכם אזין עד תבונתיכם עד תחקרון מלין

12 Atentando, pois, para vós, eis que nenhum de vós há que possa convencer a Jó, nem que responda às suas razões.

12 ועדיכם אתבונן והנה אין לאיוב מוכיח עונה אמריו מכם

13 Pelo que não digais Achamos a sabedoria, Deus o derribou, e não homem algum.

13 פן תאמרו מצאנו חכמה אל ידפנו לא איש

14 Ora, ele não dirigiu contra mim palavra alguma, nem lhe responderei com as vossas palavras.

14 ולא ערך אלי מלין ובאמריכם לא אשיבנו

15 Estais pasmados, não respondeis mais, faltam-vos as palavras.

15 חתו לא ענו עוד העתיקו מהם מלים

16 Esperei, pois, mas não falais; porque já parastes, e não respondeis mais.

16 והוחלתי כי לא ידברו כי עמדו לא ענו עוד

17 Também eu responderei pela minha parte; também eu declararei a minha opinião.

17 אענה אף אני חלקי אחוה דעי אף אני

18 Porque estou cheio de palavras; o meu espírito me constrange.

18 כי מלתי מלים הציקתני רוח בטני

19 Eis que o meu ventre é como o mosto, sem respiradouro, e virá a arrebentar como odres novos.

19 הנה בטני כיין לא יפתח כאבות חדשים יבקע

20 Falarei e respirarei; abrirei os meus lábios e responderei.

20 אדברה וירוח לי אפתח שפתי ואענה

21 Queira Deus que eu não faça acepção de pessoas, nem use de lisonjas com o homem!

21 אל נא אשא פני איש ואל אדם לא אכנה

22 Porque não sei usar de lisonjas; em breve me levaria o meu Criador.

22 כי לא ידעתי אכנה כמעט ישאני עשני

Jó 33

1 Assim, na verdade, ó Jó, ouve as minhas razões e dá ouvidos a todas as minhas palavras.

1 ואולם שמע נא איוב מלי וכל דברי האזינה

2 Eis que já abri a minha boca; já falou a minha língua debaixo do meu paladar.

2 הנה נא פתחתי פי דברה לשוני בחכי

3 As minhas razões sairão da sinceridade do meu coração; e a pura ciência, dos meus lábios.

3 ישר לבי אמרי ודעת שפתי ברור מללו

4 O Espírito de Deus me fez; e a inspiração do Todo-Poderoso me deu vida.

4 רוח אל עשתני ונשמת שדי תחיני

5 Se podes, responde-me; dispõe bem as tuas razões e levanta-te.

5 אם תוכל השיבני ערכה לפני התיצבה

6 Eis que vim de Deus, como tu; do lodo também eu fui formado.

6 הן אני כפיך לאל מחמר קרצתי גם אני

7 Eis que não te perturbará o meu terror, nem será pesada sobre ti a minha mão.

7 הנה אמתי לא תבעתך ואכפי עליך לא יכבד

8 Na verdade, tu falaste aos meus ouvidos; e eu ouvi a voz das tuas palavras; dizias

8 אך אמרת באזני וקול מלין אשמע

9 Limpo estou, sem transgressão; puro sou; e não tenho culpa.

9 זך אני בלי פשע חף אנכי ולא עון לי

10 Eis que ele acha contra mim ocasiões e me considerou como seu inimigo.

10 הן תנואות עלי ימצא יחשבני לאויב לו

11 Põe no tronco os meus pés e observa todas as minhas veredas.

11 ישם בסד רגלי ישמר כל ארחתי

12 Eis que nisto te respondo Não foste justo; porque maior é Deus do que o homem.

12 הן זאת לא צדקת אענך כי ירבה אלוה מאנוש

13 Por que razão contendes com ele? Porque ele não dá contas de nenhum dos seus feitos.

13 מדוע אליו ריבות כי כל דבריו לא יענה

14 Antes, Deus fala uma e duas vezes; porém ninguém atenta para isso.

14 כי באחת ידבר אל ובשתים לא ישורנה

15 Em sonho ou em visão de noite, quando cai sono profundo sobre os homens, e adormecem na cama,

15 בחלום חזיון לילה בנפל תרדמה על אנשים בתנומות עלי משכב

16 então, abre os ouvidos dos homens, e lhes sela a sua instrução,

16 אז יגלה אזן אנשים ובמסרם יחתם

17 para apartar o homem do seu desígnio e esconder do homem a soberba;

17 להסיר אדם מעשה וגוה מגבר יכסה

18 para desviar a sua alma da cova e a sua vida, de passar pela espada.

18 יחשך נפשו מני שחת וחיתו מעבר בשלח

19 Também na sua cama é com dores castigado, e com a incessante contenda dos seus ossos;

19 והוכח במכאוב על משכבו וריב עצמיו אתן

20 de modo que a sua vida abomina até o pão; e a sua alma, a comida apetecível.

20 וזהמתו חיתו לחם ונפשו מאכל תאוה

21 Desaparece a sua carne a olhos vistos; e os seus ossos, que se não viam, agora aparecem;

21 יכל בשרו מראי ושפי עצמותיו לא ראו

22 e a sua alma se vai chegando à cova; e a sua vida, ao que traz morte.

22 ותקרב לשחת נפשו וחיתו לממתים

23 Se com ele, pois, houver um mensageiro, um intérprete, um entre milhares para declarar ao homem a sua retidão,

23 אם יש עליו מלאך מליץ אחד מני אלף להגיד לאדם ישרו

24 então, terá misericórdia dele e lhe dirá Livra-o, que não desça à cova; já achei resgate.

24 ויחננו ויאמר פדעהו מרדת שחת מצאתי כפר

25 Sua carne se reverdecerá mais do que na sua infância e tornará aos dias da sua juventude.

25 רטפש בשרו מנער ישוב לימי עלומיו

26 Deveras, orará a Deus, que se agradará dele, e verá a sua face com júbilo, e restituirá ao homem a sua justiça.

26 יעתר אל אלוה וירצהו וירא פניו בתרועה וישב לאנוש צדקתו

27 Olhará para os homens e dirá Pequei e perverti o direito, o que de nada me aproveitou.

27 ישר על אנשים ויאמר חטאתי וישר העויתי ולא שוה לי

28 Mas Deus livrou a minha alma de ir para a cova; e a minha vida verá a luz.

28 פדה נפשי מעבר בשחת וחיתי באור תראה

29 Eis que tudo isto é obra de Deus, duas e três vezes para com o homem,

29 הן כל אלה יפעל אל פעמים שלוש עם גבר

30 para desviar a sua alma da perdição e o alumiar com a luz dos viventes.

30 להשיב נפשו מני שחת לאור באור החיים

31 Escuta, pois, ó Jó, ouve-me; cala-te, e eu falarei.

31 הקשב איוב שמע לי החרש ואנכי אדבר

32 Se tens alguma coisa que dizer, responde-me; fala, porque desejo justificar-te.

32 אם יש מלין השיבני דבר כי חפצתי צדקך

33 Se não, escuta-me tu; cala-te, e ensinar-te-ei a sabedoria.

33 אם אין אתה שמע לי החרש ואאלפך חכמה

Jó 34

1 Respondeu mais Eliú e disse

1 ויען אליהוא ויאמר

2 Ouvi vós, sábios, as minhas razões; e vós, instruídos, inclinai os ouvidos para mim.

2 שמעו חכמים מלי וידעים האזינו לי

3 Porque o ouvido prova as palavras como o paladar prova a comida.

3 כי אזן מלין תבחן וחך יטעם לאכל

4 O que é direito escolhamos para nós; e conheçamos entre nós o que é bom.

4 משפט נבחרה לנו נדעה בינינו מה טוב

5 Porque Jó disse Sou justo, e Deus tirou o meu direito.

5 כי אמר איוב צדקתי ואל הסיר משפטי

6 Apesar do meu direito, sou considerado mentiroso; a minha ferida é incurável, embora eu esteja sem transgressão.

6 על משפטי אכזב אנוש חצי בלי פשע

7 Que homem há como Jó, que bebe a zombaria como água?

7 מי גבר כאיוב ישתה לעג כמים

8 E caminha em companhia dos que praticam a iniquidade, e anda com homens ímpios?

8 וארח לחברה עם פעלי און וללכת עם אנשי רשע

9 Porque disse De nada aproveita ao homem o comprazer-se em Deus.

9 כי אמר לא יסכן גבר ברצתו עם אלהים

10 Pelo que vós, homens de entendimento, escutai-me longe de Deus a impiedade, e do Todo-poderoso, a perversidade!

10 לכן אנשי לבב שמעו לי חללה לאל מרשע ושדי מעול

11 Porque, segundo a obra do homem, ele lhe paga; e faz que cada um ache segundo o seu caminho.

11 כי פעל אדם ישלם לו וכארח איש ימצאנו

12 Também, na verdade, Deus não procede impiamente; nem o Todo-poderoso perverte o juízo.

12 אף אמנם אל לא ירשיע ושדי לא יעות משפט

13 Quem lhe entregou o governo da terra? E quem dispôs a todo o mundo?

13 מי פקד עליו ארצה ומי שם תבל כלה

14 Se ele pusesse o seu coração contra o homem, e recolhesse para si o seu espírito e o seu fôlego,

14 אם ישים אליו לבו רוחו ונשמתו אליו יאסף

15 toda a carne juntamente expiraria, e o homem voltaria para o pó.

15 יגוע כל בשר יחד ואדם על עפר ישוב

16 Se, pois, há em ti entendimento, ouve isto; inclina os ouvidos à voz do meu discurso.

16 ואם בינה שמעה זאת האזינה לקול מלי

17 Porventura, o que aborrecesse o direito governaria? E quererás tu condenar aquele que é justo e poderoso?

17 האף שונא משפט יחבוש ואם צדיק כביר תרשיע

18 Ou dir-se -á a um rei Oh! Belial? Ou, aos príncipes Oh! Ímpios?

18 האמר למלך בליעל רשע אל נדיבים

19 Quanto menos àquele que não faz acepção da pessoa de príncipes, nem estima o rico mais do que o pobre; porque todos são obra de suas mãos.

19 אשר לא נשא פני שרים ולא נכר שוע לפני דל כי מעשה ידיו כלם

20 Eles, num momento, morrem; e, até à meia-noite, os povos são perturbados e passam, e os poderosos são tomados sem mão.

20 רגע ימתו וחצות לילה יגעשו עם ויעברו ויסירו אביר לא ביד

21 Porque os olhos de Deus estão sobre os caminhos de cada um, e ele vê todos os seus passos.

21 כי עיניו על דרכי איש וכל צעדיו יראה

22 Não há trevas nem sombra de morte onde se escondam os que praticam a iniquidade.

22 אין חשך ואין צלמות להסתר שם פעלי און

23 Porque não precisa considerar muito no homem para o fazer ir a juízo diante de Deus.

23 כי לא על איש ישים עוד להלך אל אל במשפט

24 Ele quebranta os fortes, sem que se possa inquirir, e põe outros em seu lugar.

24 ירע כבירים לא חקר ויעמד אחרים תחתם

25 Ele conhece, pois, as suas obras; de noite, os transtorna, e ficam moídos.

25 לכן יכיר מעבדיהם והפך לילה וידכאו

26 Ele bate-lhes como ímpios que são à vista de quem os contempla;

26 תחת רשעים ספקם במקום ראים

27 porquanto se desviaram dele, e não compreenderam nenhum de seus caminhos,

27 אשר על כן סרו מאחריו וכל דרכיו לא השכילו

28 para fazer que o clamor do pobre subisse até ele, e que ouvisse o clamor dos aflitos.

28 להביא עליו צעקת דל וצעקת עניים ישמע

29 Se ele aquietar, quem, então, inquietará? Se encobrir o rosto, quem, então, o poderá contemplar, seja para com um povo, seja para com um homem só?

29 והוא ישקט ומי ירשע ויסתר פנים ומי ישורנו ועל גוי ועל אדם יחד

30 Para que o homem hipócrita nunca mais reine, e não haja laços no povo.

30 ממלך אדם חנף ממקשי עם

31 Na verdade, quem disse a Deus Sofri, não pecarei mais;

31 כי אל אל האמר נשאתי לא אחבל

32 o que não vejo, ensina-mo tu; se fiz alguma maldade, nunca mais a hei de fazer?

32 בלעדי אחזה אתה הרני אם עול פעלתי לא אסיף

33 Virá de ti como há de ser a recompensa, para que tu a desprezes? Faze tu, pois, e não eu, a escolha; que é, logo, o que sabes? Fala!

33 המעמך ישלמנה כי מאסת כי אתה תבחר ולא אני ומה ידעת דבר

34 Os homens de entendimento dirão comigo, e o varão sábio, que me ouvir

34 אנשי לבב יאמרו לי וגבר חכם שמע לי

35 Jó falou sem ciência; e às suas palavras falta prudência.

35 איוב לא בדעת ידבר ודבריו לא בהשכיל

36 Pai meu! Provado seja Jó até ao fim, pelas suas respostas próprias de homens malignos.

36 אבי יבחן איוב עד נצח על תשבת באנשי און

37 Porque ao seu pecado acrescenta a transgressão; entre nós bate as palmas e multiplica contra Deus as suas razões.

37 כי יסיף על חטאתו פשע בינינו יספוק וירב אמריו לאל

Jó 35

1 Respondeu mais Eliú e disse

1 ויען אליהו ויאמר

2 Tens por direito dizeres Maior é a minha justiça do que a de Deus?

2 הזאת חשבת למשפט אמרת צדקי מאל

3 Porque disseste De que te serviria? Que proveito tiraria mais do que do meu pecado?

3 כי תאמר מה יסכן לך מה אעיל מחטאתי

4 Eu te darei resposta, a ti e aos teus amigos contigo.

4 אני אשיבך מלין ואת רעיך עמך

5 Atenta para os céus e vê; e contempla as mais altas nuvens, que estão mais altas do que tu.

5 הבט שמים וראה ושור שחקים גבהו ממך

6 Se pecares, que efetuarás contra ele? Se as tuas transgressões se multiplicarem, que lhe farás?

6 אם חטאת מה תפעל בו ורבו פשעיך מה תעשה לו

7 Se fores justo, que lhe darás, ou que receberá da tua mão?

7 אם צדקת מה תתן לו או מה מידך יקח

8 A tua impiedade faria mal a outro tal como tu; e a tua justiça aproveitaria a um filho do homem.

8 לאיש כמוך רשעך ולבן אדם צדקתך

9 Por causa da grandeza da opressão eles clamam; eles clamam por causa do braço dos grandes.

9 מרב עשוקים יזעיקו ישועו מזרוע רבים

10 Mas ninguém diz Onde está Deus, que me fez? Que dá salmos entre a noite?

10 ולא אמר איה אלוה עשי נתן זמרות בלילה

11 Que nos faz mais doutos do que os animais da terra e nos faz mais sábios do que as aves dos céus?

11 מלפנו מבהמות ארץ ומעוף השמים יחכמנו

12 Clamam, porém ele não responde, por causa da arrogância dos maus.

12 שם יצעקו ולא יענה מפני גאון רעים

13 Certo é que Deus não ouvirá a vaidade, nem atentará para ela o Todo-poderoso.

13 אך שוא לא ישמע אל ושדי לא ישורנה

14 E quanto ao que dissestes, que o não verás, juízo há perante ele; por isso, espera nele.

14 אף כי תאמר לא תשורנו דין לפניו ותחולל לו

15 Mas agora, porque a sua ira ainda se não exerce, nem grandemente considera a arrogância,

15 ועתה כי אין פקד אפו ולא ידע בפש מאד

16 logo, Jó em vão abre a sua boca e sem ciência multiplica palavras.

16 ואיוב הבל יפצה פיהו בבלי דעת מלין יכבר

Jó 36

1 Prosseguiu ainda Eliú e disse

1 ויסף אליהוא ויאמר

2 Espera-me um pouco, e mostrar-te-ei que ainda há razões a favor de Deus.

2 כתר לי זעיר ואחוך כי עוד לאלוה מלים

3 Desde longe repetirei a minha opinião; e ao meu Criador atribuirei a justiça.

3 אשא דעי למרחוק ולפעלי אתן צדק

4 Porque, na verdade, as minhas palavras não serão falsas; contigo está um que é sincero na sua opinião.

4 כי אמנם לא שקר מלי תמים דעות עמך

5 Eis que Deus é mui grande; contudo, a ninguém despreza; grande é em força de coração.

5 הן אל כביר ולא ימאס כביר כח לב

6 Não deixa viver ao ímpio e faz justiça aos aflitos.

6 לא יחיה רשע ומשפט עניים יתן

7 Dos justos não tira os seus olhos; antes, com os reis no trono os assenta para sempre, e assim são exaltados.

7 לא יגרע מצדיק עיניו ואת מלכים לכסא וישיבם לנצח ויגבהו

8 E, se estão presos em grilhões e amarrados com cordas de aflição,

8 ואם אסורים בזקים ילכדון בחבלי עני

9 então, lhes faz saber a obra deles e as suas transgressões; porquanto prevaleceram nelas.

9 ויגד להם פעלם ופשעיהם כי יתגברו

10 E revela isso aos seus ouvidos, para seu ensino, e lhes diz que se convertam da maldade.

10 ויגל אזנם למוסר ויאמר כי ישבון מאון

11 Se o ouvirem e o servirem, acabarão seus dias em bem e os seus anos, em delícias.

11 אם ישמעו ויעבדו יכלו ימיהם בטוב ושניהם בנעימים

12 Porém, se o não ouvirem, à espada serão passados e expirarão sem conhecimento.

12 ואם לא ישמעו בשלח יעברו ויגועו בבלי דעת

13 E os hipócritas de coração amontoam para si a ira; e amarrando-os ele, não clamam por socorro.

13 וחנפי לב ישימו אף לא ישועו כי אסרם

14 Eles morrem na mocidade, e a sua vida perece entre os sodomitas.

14 תמת בנער נפשם וחיתם בקדשים

15 Ao aflito livra da sua aflição e, na opressão, se revela aos seus ouvidos.

15 יחלץ עני בעניו ויגל בלחץ אזנם

16 Assim também te desviará da angústia para um lugar espaçoso, em que não há aperto, e as iguarias da tua mesa serão cheias de gordura.

16 ואף הסיתך מפי צר רחב לא מוצק תחתיה ונחת שלחנך מלא דשן

17 Mas tu estás cheio do juízo do ímpio; o juízo e a justiça te alcançam.

17 ודין רשע מלאת דין ומשפט יתמכו

18 Porquanto há furor, guarda-te de que, porventura, não sejas levado pela tua suficiência, nem te desvie a grandeza do resgate.

18 כי חמה פן יסיתך בספק ורב כפר אל יטך

19 Estimaria ele tanto tuas riquezas, ou todos os esforços da tua força, que por isso não estivesses em aperto?

19 היערך שועך לא בצר וכל מאמצי כח

20 Não suspires pela noite, em que os povos sejam tomados do seu lugar.

20 אל תשאף הלילה לעלות עמים תחתם

21 Guarda-te e não te inclines para a iniquidade; porquanto isto escolheste antes que a tua miséria.

21 השמר אל תפן אל און כי על זה בחרת מעני

22 Eis que Deus exalta com a sua força; quem ensina como ele?

22 הן אל ישגיב בכחו מי כמהו מורה

23 Quem lhe pedirá conta do seu caminho, ou quem lhe disse Tu cometeste maldade?

23 מי פקד עליו דרכו ומי אמר פעלת עולה

24 Lembra-te de engrandecer a sua obra que os homens contemplam.

24 זכר כי תשגיא פעלו אשר שררו אנשים

25 Todos os homens a vêem, e o homem a enxerga de longe.

25 כל אדם חזו בו אנוש יביט מרחוק

26 Eis que Deus é grande, e nós o não compreendemos, e o número dos seus anos não se pode calcular.

26 הן אל שגיא ולא נדע מספר שניו ולא חקר

27 Porque reúne as gotas das águas que derrama em chuva do seu vapor,

27 כי יגרע נטפי מים יזקו מטר לאדו

28 a qual as nuvens destilam e gotejam sobre o homem abundantemente.

28 אשר יזלו שחקים ירעפו עלי אדם רב

29 Porventura, também se poderão entender a extensão das nuvens e os trovões da sua tenda?

29 אף אם יבין מפרשי עב תשאות סכתו

30 Eis que estende sobre elas a sua luz e encobre os altos do mar.

30 הן פרש עליו אורו ושרשי הים כסה

31 Porque por estas coisas julga os povos e lhes dá mantimento em abundância.

31 כי בם ידין עמים יתן אכל למכביר

32 Com as mãos encobre a luz e a proíbe de passar por entre elas.

32 על כפים כסה אור ויצו עליה במפגיע

33 O que nos dá a entender o seu pensamento, como também aos gados, acerca do temporal que sobe.

33 יגיד עליו רעו מקנה אף על עולה

Jó 37

1 Sobre isto também treme o meu coração e salta do seu lugar.

1 אף לזאת יחרד לבי ויתר ממקומו

2 Atentamente ouvi o movimento da sua voz e o sonido que sai da sua boca.

2 שמעו שמוע ברגז קלו והגה מפיו יצא

3 Ele o envia por debaixo de todos os céus e a sua luz, até aos confins da terra.

3 תחת כל השמים ישרהו ואורו על כנפות הארץ

4 Depois disto, brama com grande voz, troveja com a sua alta voz; e, ouvida a sua voz, não tarda com estas coisas.

4 אחריו ישאג קול ירעם בקול גאונו ולא יעקבם כי ישמע קולו

5 Com a sua voz troveja Deus maravilhosamente; faz grandes coisas que nós não compreendemos.

5 ירעם אל בקולו נפלאות עשה גדלות ולא נדע

6 Porque à neve diz Cai na terra; como também ao aguaceiro e à sua forte chuva.

6 כי לשלג יאמר הוא ארץ וגשם מטר וגשם מטרות עזו

7 Ele sela as mãos de todo homem, para que conheçam todos os homens a sua obra.

7 ביד כל אדם יחתום לדעת כל אנשי מעשהו

8 E as alimárias entram nos seus esconderijos e ficam nas suas cavernas.

8 ותבא חיה במו ארב ובמעונתיה תשכן

9 Das recâmaras do sul sai o pé de vento e, do norte, o frio.

9 מן החדר תבוא סופה וממזרים קרה

10 Pelo assopro de Deus, se dá a geada, e as largas águas se endurecem.

10 מנשמת אל יתן קרח ורחב מים במוצק

11 Também com a umidade carrega as grossas nuvens e esparge a nuvem da sua luz.

11 אף ברי יטריח עב יפיץ ענן אורו

12 Então, ela, segundo o seu prudente conselho, se espalha em roda, para que faça tudo quanto lhe ordena sobre a superfície do mundo habitável;

12 והוא מסבות מתהפך בתחבולתו לפעלם כל אשר יצום על פני תבל ארצה

13 seja para correção, ou para a sua terra, ou para beneficência, que a faça vir.

13 אם לשבט אם לארצו אם לחסד ימצאהו

14 A isto, ó Jó, inclina os teus ouvidos; atende e considera as maravilhas de Deus.

14 האזינה זאת איוב עמד והתבונן נפלאות אל

15 Porventura, sabes tu como Deus as opera e faz resplandecer a luz da sua nuvem?

15 התדע בשום אלוה עליהם והופיע אור עננו

16 Tens tu notícia do equilíbrio das grossas nuvens e das maravilhas daquele que é perfeito nos conhecimentos?

16 התדע על מפלשי עב מפלאות תמים דעים

17 Ou de como as tuas vestes aquecem, quando do sul há calma sobre a terra?

17 אשר בגדיך חמים בהשקט ארץ מדרום

18 Ou estendeste com ele os céus, que estão firmes como espelho fundido?

18 תרקיע עמו לשחקים חזקים כראי מוצק

19 Ensina-nos o que lhe diremos; porque nós nada poderemos pôr em boa ordem, por causa das trevas.

19 הודיענו מה נאמר לו לא נערך מפני חשך

20 Contar-lhe-ia alguém o que tenho dito? Ou desejaria um homem que ele fosse devorado?

20 היספר לו כי אדבר אם אמר איש כי יבלע

21 E agora não se pode ver o sol, que resplandece nos céus; mas, passando o vento e purificando-os,

21 ועתה לא ראו אור בהיר הוא בשחקים ורוח עברה ותטהרם

22 o esplendor de ouro vem do norte; pois em Deus há uma tremenda majestade.

22 מצפון זהב יאתה על אלוה נורא הוד

23 Ao Todo-poderoso não podemos alcançar; grande é em poder; porém a ninguém oprime em juízo e grandeza de justiça.

23 שדי לא מצאנהו שגיא כח ומשפט ורב צדקה לא יענה

24 Por isso, o temem os homens; ele não respeita os que são sábios no coração.

24 לכן יראוהו אנשים לא יראה כל חכמי לב

Jó 38

1 Depois disto, o SENHOR respondeu a Jó de um redemoinho e disse

1 ויען יהוה את איוב מן הסערה ויאמר

2 Quem é este que escurece o conselho com palavras sem conhecimento?

2 מי זה מחשיך עצה במלין בלי דעת

3 Agora cinge os teus lombos como homem; e perguntar-te-ei, e, tu, responde-me.

3 אזר נא כגבר חלציך ואשאלך והודיעני

4 Onde estavas tu quando eu fundava a terra? Faze-mo saber, se tens inteligência.

4 איפה היית ביסדי ארץ הגד אם ידעת בינה

5 Quem lhe pôs as medidas, se tu o sabes? Ou quem estendeu sobre ela o cordel?

5 מי שם ממדיה כי תדע או מי נטה עליה קו

6 Sobre que estão fundadas as suas bases, ou quem assentou a sua pedra de esquina,

6 על מה אדניה הטבעו או מי ירה אבן פנתה

7 quando as estrelas da alva juntas alegremente cantavam, e todos os filhos de Deus rejubilavam?

7 ברן יחד כוכבי בקר ויריעו כל בני אלהים

8 Ou quem encerrou o mar com portas, quando trasbordou e saiu da madre,

8 ויסך בדלתים ים בגיחו מרחם יצא

9 quando eu pus as nuvens por sua vestidura e, a escuridão, por envolvedouro?

9 בשומי ענן לבשו וערפל חתלתו

10 Quando passei sobre ele o meu decreto, e lhe pus portas e ferrolhos,

10 ואשבר עליו חקי ואשים בריח ודלתים

11 e disse Até aqui virás, e não mais adiante, e aqui se quebrarão as tuas ondas empoladas?

11 ואמר עד פה תבוא ולא תסיף ופא ישית בגאון גליך

12 Ou desde os teus dias deste ordem à madrugada ou mostraste à alva o seu lugar,

12 המימיך צוית בקר ידעתה שחר מקמו

13 para que agarrasse nas extremidades da terra, e os ímpios fossem sacudidos dela?

13 לאחז בכנפות הארץ וינערו רשעים ממנה

14 Tudo se modela como o barro sob o selo e se põe como vestes;

14 תתהפך כחמר חותם ויתיצבו כמו לבוש

15 e dos ímpios se desvia a sua luz, e o braço altivo se quebranta.

15 וימנע מרשעים אורם וזרוע רמה תשבר

16 Ou entraste tu até às origens do mar, ou passeaste no mais profundo do abismo?

16 הבאת עד נבכי ים ובחקר תהום התהלכת

17 Ou descobriram-se-te as portas da morte, ou viste as portas da sombra da morte?

17 הנגלו לך שערי מות ושערי צלמות תראה

18 Ou com o teu entendimento chegaste às larguras da terra? Faze-mo saber, se sabes tudo isto.

18 התבננת עד רחבי ארץ הגד אם ידעת כלה

19 Onde está o caminho da morada da luz? E, quanto às trevas, onde está o seu lugar,

19 אי זה הדרך ישכן אור וחשך אי זה מקמו

20 para que as tragas aos seus limites, e para que saibas as veredas da sua casa?

20 כי תקחנו אל גבולו וכי תבין נתיבות ביתו

21 Decerto, tu o sabes, porque já então eras nascido, e porque é grande o número dos teus dias!

21 ידעת כי אז תולד ומספר ימיך רבים

22 Ou entraste tu até aos tesouros da neve e viste os tesouros da saraiva,

22 הבאת אל אצרות שלג ואצרות ברד תראה

23 que eu retenho até ao tempo da angústia, até ao dia da peleja e da guerra?

23 אשר חשכתי לעת צר ליום קרב ומלחמה

24 Onde está o caminho em que se reparte a luz, e se espalha o vento oriental sobre a terra?

24 אי זה הדרך יחלק אור יפץ קדים עלי ארץ

25 Quem abriu para a inundação um leito e um caminho para os relâmpagos dos trovões,

25 מי פלג לשטף תעלה ודרך לחזיז קלות

26 para chover sobre uma terra onde não há ninguém e no deserto, em que não há gente;

26 להמטיר על ארץ לא איש מדבר לא אדם בו

27 para fartar a terra deserta e assolada e para fazer crescer os renovos da erva?

27 להשביע שאה ומשאה ולהצמיח מצא דשא

28 A chuva, porventura, tem pai? Ou quem gera as gotas do orvalho?

28 היש למטר אב או מי הוליד אגלי טל

29 De que ventre procede o gelo? E quem gera a geada do céu,

29 מבטן מי יצא הקרח וכפר שמים מי ילדו

30 quando debaixo de pedras as águas se escondem, e a superfície do abismo se coalha?

30 כאבן מים יתחבאו ופני תהום יתלכדו

31 Ou poderás tu ajuntar as cadeias do Sete-estrelo ou soltar os atilhos do Órion?

31 התקשר מעדנות כימה או משכות כסיל תפתח

32 Ou produzir as constelações a seu tempo e guiar a Ursa com seus filhos?

32 התציא מזרות בעתו ועיש על בניה תנחם

33 Sabes tu as ordenanças dos céus, ou podes dispor do domínio deles sobre a terra?

33 הידעת חקות שמים אם תשים משטרו בארץ

34 Ou podes levantar a tua voz até às nuvens, para que a abundância das águas te cubra?

34 התרים לעב קולך ושפעת מים תכסך

35 Ou ordenarás aos raios que saiam e te digam Eis-nos aqui?

35 התשלח ברקים וילכו ויאמרו לך הננו

36 Quem pôs a sabedoria no íntimo, ou quem à mente deu o entendimento?

36 מי שת בטחות חכמה או מי נתן לשכוי בינה

37 Quem numerará as nuvens pela sabedoria? Ou os odres dos céus, quem os abaixará,

37 מי יספר שחקים בחכמה ונבלי שמים מי ישכיב

38 quando se funde o pó numa massa, e se pegam os torrões uns aos outros?

38 בצקת עפר למוצק ורגבים ידבקו

39 Porventura, caçarás tu presa para a leoa ou satisfarás a fome dos filhos dos leões,

39 התצוד ללביא טרף וחית כפירים תמלא

40 quando se agacham nos covis e estão à espreita nas covas?

40 כי ישחו במעונות ישבו בסכה למו ארב

41 Quem prepara para os corvos o seu alimento, quando os seus pintainhos gritam a Deus e andam vagueando, por não terem que comer?

41 מי יכין לערב צידו כי ילדו אל אל ישועו יתעו לבלי אכל

Jó 39

1 Sabes tu o tempo em que as cabras monteses têm os filhos, ou consideraste as dores das cervas?

1 הידעת עת לדת יעלי סלע חלל אילות תשמר

2 Contarás os meses que cumprem ou sabes o tempo do seu parto?

2 תספר ירחים תמלאנה וידעת עת לדתנה

3 Elas encurvam-se, para terem seus filhos, e lançam de si as suas dores.

3 תכרענה ילדיהן תפלחנה חבליהם תשלחנה

4 Seus filhos enrijam, crescem com o trigo, saem, e nunca mais tornam para elas.

4 יחלמו בניהם ירבו בבר יצאו ולא שבו למו

5 Quem despediu livre o jumento montês, e quem soltou as prisões ao jumento bravo,

5 מי שלח פרא חפשי ומסרות ערוד מי פתח

6 ao qual dei o ermo por casa e a terra salgada, por moradas?

6 אשר שמתי ערבה ביתו ומשכנותיו מלחה

7 Ri-se do arruído da cidade; não ouve os muitos gritos do exator.

7 ישחק להמון קריה תשאות נוגש לא ישמע

8 O que descobre nos montes é o seu pasto, e anda buscando tudo que está verde.

8 יתור הרים מרעהו ואחר כל ירוק ידרוש

9 Querer-te -á servir o unicórnio ou ficará na tua cavalariça?

9 היאבה רים עבדך אם ילין על אבוסך

10 Ou amarrarás o unicórnio ao rego com uma corda, ou estorroará após ti os vales?

10 התקשר רים בתלם עבתו אם ישדד עמקים אחריך

11 Ou confiarás nele, por ser grande a sua força, ou deixarás a seu cargo o teu trabalho?

11 התבטח בו כי רב כחו ותעזב אליו יגיעך

12 Ou te fiarás dele que te torne o que semeaste e o recolha na tua eira?

12 התאמין בו כי ישוב זרעך וגרנך יאסף

13 Bate alegre as asas o avestruz, que tem penas de cegonha;

13 כנף רננים נעלסה אם אברה חסידה ונצה

14 ele deixa os seus ovos na terra e os aquenta no pó.

14 כי תעזב לארץ בציה ועל עפר תחמם

15 E se esquece de que algum pé os pode pisar, ou de que podem calcá-los os animais do campo.

15 ותשכח כי רגל תזורה וחית השדה תדושה

16 Endurece-se para com seus filhos, como se não fossem seus; debalde é seu trabalho, porquanto está sem temor.

16 הקשיח בניה ללא לה לריק יגיעה בלי פחד

17 Porque Deus o privou de sabedoria e não lhe repartiu entendimento.

17 כי השה אלוה חכמה ולא חלק לה בבינה

18 A seu tempo se levanta ao alto; ri-se do cavalo e do que vai montado nele.

18 כעת במרום תמריא תשחק לסוס ולרכבו

19 Ou darás tu força ao cavalo, ou revestirás o seu pescoço de crinas?

19 התתן לסוס גבורה התלביש צוארו רעמה

20 Ou espantá-lo-ás, como ao gafanhoto? Terrível é o fogoso respirar das suas ventas.

20 התרעישנו כארבה הוד נחרו אימה

21 Escarva a terra, e folga na sua força, e sai ao encontro dos armados.

21 יחפרו בעמק וישיש בכח יצא לקראת נשק

22 Ri-se do temor, e não se espanta, e não torna atrás por causa da espada.

22 ישחק לפחד ולא יחת ולא ישוב מפני חרב

23 Contra ele rangem a aljava, o ferro flamante da lança e o dardo.

23 עליו תרנה אשפה להב חנית וכידון

24 Sacudindo-se e removendo-se, escarva a terra e não faz caso do som da buzina.

24 ברעש ורגז יגמא ארץ ולא יאמין כי קול שופר

25 Ao soar das buzinas, diz Eia! E de longe cheira a guerra, e o trovão dos príncipes, e o alarido.

25 בדי שפר יאמר האח ומרחוק יריח מלחמה רעם שרים ותרועה

26 Ou voa o gavião pela tua inteligência, estendendo as suas asas para o sul?

26 המבינתך יאבר נץ יפרש כנפו לתימן

27 Ou se remonta a águia ao teu mandado e põe no alto o seu ninho?

27 אם על פיך יגביה נשר וכי ירים קנו

28 Nas penhas, mora e habita; no cume das penhas, e nos lugares seguros.

28 סלע ישכן ויתלנן על שן סלע ומצודה

29 Dali, descobre a presa; seus olhos a avistam desde longe.

29 משם חפר אכל למרחוק עיניו יביטו

30 Seus filhos chupam o sangue; e onde há mortos, ela aí está.

30 ואפרחו יעלעו דם ובאשר חללים שם הוא

Jó 40

1 Respondeu mais o SENHOR a Jó e disse

1 ויען יהוה את איוב ויאמר

2 Porventura, o contender contra o Todo-poderoso é ensinar? Quem assim argúi a Deus, que responda a estas coisas.

2 הרב עם שדי יסור מוכיח אלוה יעננה

3 Então, Jó respondeu ao SENHOR e disse

3 ויען איוב את יהוה ויאמר

4 Eis que sou vil; que te responderia eu? A minha mão ponho na minha boca.

4 הן קלתי מה אשיבך ידי שמתי למו פי

5 Uma vez tenho falado e não replicarei; ou ainda duas vezes, porém não prosseguirei.

5 אחת דברתי ולא אענה ושתים ולא אוסיף

6 Então, o SENHOR respondeu a Jó desde a tempestade e disse

6 ויען יהוה את איוב מן סערה ויאמר

7 Cinge agora os teus lombos como varão; eu te perguntarei a ti, e tu me responderás.

7 אזר נא כגבר חלציך אשאלך והודיעני

8 Porventura, também farás tu vão o meu juízo ou me condenarás, para te justificares?

8 האף תפר משפטי תרשיעני למען תצדק

9 Ou tens braço como Deus, ou podes trovejar com voz como a sua?

9 ואם זרוע כאל לך ובקול כמהו תרעם

10 Orna-te, pois, de excelência e alteza; e veste-te de majestade e de glória.

10 עדה נא גאון וגבה והוד והדר תלבש

11 Derrama os furores da tua ira, e atenta para todo soberbo, e abate-o.

11 הפץ עברות אפך וראה כל גאה והשפילהו

12 Olha para todo soberbo, e humilha-o, e atropela os ímpios no seu lugar.

12 ראה כל גאה הכניעהו והדך רשעים תחתם

13 Esconde-os juntamente no pó; ata-lhes os rostos em oculto.

13 טמנם בעפר יחד פניהם חבש בטמון

14 Então, também eu de ti confessarei que a tua mão direita te haverá livrado.

14 וגם אני אודך כי תושע לך ימינך

15 Contempla agora o beemote, que eu fiz contigo, que come erva como o boi.

15 הנה נא בהמות אשר עשיתי עמך חציר כבקר יאכל

16 Eis que a sua força está nos seus lombos, e o seu poder, nos músculos do seu ventre.

16 הנה נא כחו במתניו ואנו בשרירי בטנו

17 Quando quer, move a sua cauda como cedro; os nervos da suas coxas estão entretecidos.

17 יחפץ זנבו כמו ארז גידי פחדו ישרגו

18 Os seus ossos são como tubos de bronze; a sua ossada é como barras de ferro.

18 עצמיו אפיקי נחושה גרמיו כמטיל ברזל

19 Ele é obra-prima dos caminhos de Deus; o que o fez o proveu da sua espada.

19 הוא ראשית דרכי אל העשו יגש חרבו

20 Em verdade, os montes lhe produzem pasto, onde todos os animais do campo folgam.

20 כי בול הרים ישאו לו וכל חית השדה ישחקו שם

21 Deita-se debaixo das árvores sombrias, no esconderijo dos canaviais e da lama.

21 תחת צאלים ישכב בסתר קנה ובצה

22 As árvores sombrias o cobrem com a sua sombra; os salgueiros do ribeiro o cercam.

22 יסכהו צאלים צללו יסבוהו ערבי נחל

23 Eis que um rio trasborda, e ele não se apressa, confiando que o Jordão possa entrar na sua boca.

23 הן יעשק נהר לא יחפוז יבטח כי יגיח ירדן אל פיהו

24 Podê-lo-iam, porventura, caçar à vista de seus olhos, ou com laços lhe furar o nariz?

24 בעיניו יקחנו במוקשים ינקב אף

Jó 41

1 Poderás pescar com anzol o leviatã ou ligarás a sua língua com a corda?

1 תמשך לויתן בחכה ובחבל תשקיע לשנו

2 Podes pôr uma corda no seu nariz ou com um espinho furarás a sua queixada?

2 התשים אגמון באפו ובחוח תקוב לחיו

3 Porventura, multiplicará as suas suplicações para contigo? Ou brandamente te falará?

3 הירבה אליך תחנונים אם ידבר אליך רכות

4 Fará ele concertos contigo, ou o tomarás tu por escravo para sempre?

4 היכרת ברית עמך תקחנו לעבד עולם

5 Brincarás com ele, como se fora um passarinho, ou o prenderás para tuas meninas?

5 התשחק בו כצפור ותקשרנו לנערותיך

6 Os teus companheiros farão dele um banquete, ou o repartirão entre os negociantes?

6 יכרו עליו חברים יחצוהו בין כנענים

7 Encherás a sua pele de ganchos, ou a sua cabeça de arpéus de pescadores?

7 התמלא בשכות עורו ובצלצל דגים ראשו

8 Põe a tua mão sobre ele, lembra-te da peleja e nunca mais tal intentarás.

8 שים עליו כפך זכר מלחמה אל תוסף

9 Eis que a sua esperança falhará; porventura, nenhum à sua vista será derribado?

9 הן תחלתו נכזבה הגם אל מראיו יטל

10 Ninguém há tão atrevido, que a despertá-lo se atreva; quem, pois, é aquele que ousa erguer-se diante de mim?

10 לא אכזר כי יעורנו ומי הוא לפני יתיצב

11 Quem primeiro me deu, para que eu haja de retribuir-lhe? Pois o que está debaixo de todos os céus é meu.

11 מי הקדימני ואשלם תחת כל השמים לי הוא

12 Não me calarei a respeito dos seus membros, nem da relação das suas forças, nem da graça da sua compostura.

12 לא אחריש בדיו ודבר גבורות וחין ערכו

13 Quem descobriria a superfície da sua veste? Quem entrará entre as suas queixadas dobradas?

13 מי גלה פני לבושו בכפל רסנו מי יבוא

14 Quem abriria as portas do seu rosto? Pois em roda dos seus dentes está o terror.

14 דלתי פניו מי פתח סביבות שניו אימה

15 As suas fortes escamas são excelentíssimas, cada uma fechada como com selo apertado.

15 גאוה אפיקי מגנים סגור חותם צר

16 Uma à outra se chega tão perto, que nem um assopro passa por entre elas.

16 אחד באחד יגשו ורוח לא יבוא ביניהם

17 Umas às outras se ligam; tanto aderem entre si, que não se podem separar.

17 איש באחיהו ידבקו יתלכדו ולא יתפרדו

18 Cada um dos seus espirros faz resplandecer a luz, e os seus olhos são como as pestanas da alva.

18 עטישתיו תהל אור ועיניו כעפעפי שחר

19 Da sua boca saem tochas; faíscas de fogo saltam dela.

19 מפיו לפידים יהלכו כידודי אש יתמלטו

20 Do seu nariz procede fumaça, como de uma panela fervente, ou de uma grande caldeira.

20 מנחיריו יצא עשן כדוד נפוח ואגמן

21 O seu hálito faz acender os carvões; e da sua boca sai chama.

21 נפשו גחלים תלהט ולהב מפיו יצא

22 No seu pescoço pousa a força; perante ele, até a tristeza salta de prazer.

22 בצוארו ילין עז ולפניו תדוץ דאבה

23 Os músculos da sua carne estão pegados entre si; cada um está firme nele, e nenhum se move.

23 מפלי בשרו דבקו יצוק עליו בל ימוט

24 O seu coração é firme como uma pedra e firme como a mó de baixo.

24 לבו יצוק כמו אבן ויצוק כפלח תחתית

25 Levantando-se ele, tremem os valentes; em razão dos seus abalos, ficam fora de si.

25 משתו יגורו אלים משברים יתחטאו

26 Se alguém lhe tocar com a espada, essa não poderá penetrar, nem lança, dardo ou flecha.

26 משיגהו חרב בלי תקום חנית מסע ושריה

27 Ele reputa o ferro palha, e o cobre, pau podre.

27 יחשב לתבן ברזל לעץ רקבון נחושה

28 A seta o não fará fugir; as pedras das fundas se lhe tornam em restolho.

28 לא יבריחנו בן קשת לקש נהפכו לו אבני קלע

29 As pedras atiradas são para ele como arestas, e ri-se do brandir da lança.

29 כקש נחשבו תותח וישחק לרעש כידון

30 Debaixo de si tem conchas pontiagudas; estende-se sobre coisas pontiagudas como na lama.

30 תחתיו חדודי חרש ירפד חרוץ עלי טיט

31 As profundezas faz ferver, como uma panela; torna o mar como quando os unguentos fervem.

31 ירתיח כסיר מצולה ים ישים כמרקחה

32 Após ele alumia o caminho; parece o abismo tornado em brancura de cãs.

32 אחריו יאיר נתיב יחשב תהום לשיבה

33 Na terra, não há coisa que se lhe possa comparar, pois foi feito para estar sem pavor.

33 אין על עפר משלו העשו לבלי חת

34 Todo o alto vê; é rei sobre todos os filhos de animais altivos.

34 את כל גבה יראה הוא מלך על כל בני שחץ

Jó 42

1 Então, respondeu Jó ao SENHOR e disse

1 ויען איוב את יהוה ויאמר

2 Bem sei eu que tudo podes, e nenhum dos teus pensamentos pode ser impedido.

2 ידעת כי כל תוכל ולא יבצר ממך מזמה

3 Quem é aquele, dizes tu, que sem conhecimento encobre o conselho? Por isso, falei do que não entendia; coisas que para mim eram maravilhosíssimas, e que eu não compreendia.

3 מי זה מעלים עצה בלי דעת לכן הגדתי ולא אבין נפלאות ממני ולא אדע

4 Escuta-me, pois, e eu falarei; eu te perguntarei, e tu ensina-me.

4 שמע נא ואנכי אדבר אשאלך והודיעני

5 Com o ouvir dos meus ouvidos ouvi, mas agora te vêem os meus olhos.

5 לשמע אזן שמעתיך ועתה עיני ראתך

6 Por isso, me abomino e me arrependo no pó e na cinza.

6 על כן אמאס ונחמתי על עפר ואפר

7 Sucedeu, pois, que, acabando o SENHOR de dizer a Jó aquelas palavras, o SENHOR disse a Elifaz, o temanita A minha ira se acendeu contra ti, e contra os teus dois amigos; porque não dissestes de mim o que era reto, como o meu servo Jó.

7 ויהי אחר דבר יהוה את הדברים האלה אל איוב ויאמר יהוה אל אליפז
התימני חרה אפי בך ובשני רעיך כי לא דברתם אלי נכונה כעבדי איוב

8 Tomai, pois, sete bezerros e sete carneiros, e ide ao meu servo Jó, e oferecei holocaustos por vós, e o meu servo Jó orará por vós; porque deveras a ele aceitarei, para que eu vos não trate conforme a vossa loucura; porque vós não falastes de mim o que era reto como o meu servo Jó.

8 ועתה קחו לכם שבעה פרים ושבעה אילים ולכו אל עבדי איוב והעליתם
עולה בעדכם ואיוב עבדי יתפלל עליכם כי אם פניו אשא לבלתי עשות
עמכם נבלה כי לא דברתם אלי נכונה כעבדי איוב

9 Então, foram Elifaz, o temanita, e Bildade, o suíta, e Zofar, o naamatita, e fizeram como o SENHOR lhes dissera; e o SENHOR aceitou a face de Jó.

9 וילכו אליפז התימני ובלדד השוחי צפר הנעמתי ויעשו כאשר דבר
אליהם יהוה וישא יהוה את פני איוב

10 E o SENHOR virou o cativeiro de Jó, quando orava pelos seus amigos; e o SENHOR acrescentou a Jó outro tanto em dobro a tudo quanto dantes possuía.

10 ויהוה שב את שבית איוב בהתפללו בעד רעהו ויסף יהוה את כל אשר
לאיוב למשנה

11 Então, vieram a ele todos os seus irmãos e todas as suas irmãs e todos quantos dantes o conheceram, e comeram com ele pão em sua casa, e se condoeram dele, e o consolaram de todo o mal que o SENHOR lhe havia enviado; e cada um deles lhe deu uma peça de dinheiro, e cada um, um pendente de ouro.

11 ויבאו אליו כל אחיו וכל אחיתיו וכל ידעיו לפנים ויאכלו עמו לחם
בביתו וינדו לו וינחמו אתו על כל הרעה אשר הביא יהוה עליו ויתנו לו
איש קשיטה אחת ואיש נזם זהב אחד

12 E, assim, abençoou o SENHOR o último estado de Jó, mais do que o primeiro; porque teve catorze mil ovelhas, e seis mil camelos, e mil juntas de bois, e mil jumentas.

12 ויהוה ברך את אחרית איוב מראשתו ויהי לו ארבעה עשר אלף צאן וששת אלפים גמלים ואלף צמד בקר ואלף אתונות

13 Também teve sete filhos e três filhas.

13 ויהי לו שבענה בנים ושלוש בנות

14 E chamou o nome da primeira, Jemima, e o nome da outra, Quezia, e o nome da terceira, Quéren-Hapuque.

14 ויקרא שם האחת ימימה ושם השנית קציעה ושם השלישית קרן הפוך

15 E em toda a terra não se acharam mulheres tão formosas como as filhas de Jó; e seu pai lhes deu herança entre seus irmãos.

15 ולא נמצא נשים יפות כבנות איוב בכל הארץ ויתן להם אביהם נחלה בתוך אחיהם

16 E, depois disto, viveu Jó cento e quarenta anos; e viu a seus filhos e aos filhos de seus filhos, até à quarta geração.

16 ויחי איוב אחרי זאת מאה וארבעים שנה וירא את בניו ואת בני בניו ארבעה דרות

17 Então, morreu Jó, velho e farto de dias.

17 וימת איוב זקן ושבע ימים

Salmos

Salmos 1

1 Bem-aventurado o varão que não anda segundo o conselho dos ímpios, nem se detém no caminho dos pecadores, nem se assenta na roda dos escarnecedores.

1 אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים ובדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב

2 Antes, tem o seu prazer na lei do SENHOR, e na sua lei medita de dia e de noite.

2 כי אם בתורת יהוה חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה

3 Pois será como a árvore plantada junto a ribeiros de águas, a qual dá o seu fruto na estação própria, e cujas folhas não caem, e tudo quanto fizer prosperará.

3 והיה כעץ שתול על פלגי מים אשר פריו יתן בעתו ועלהו לא יבול וכל אשר יעשה יצליח

4 Não são assim os ímpios; mas são como a moinha que o vento espalha.

4 לא כן הרשעים כי אם כמץ אשר תדפנו רוח

5 Pelo que os ímpios não subsistirão no juízo, nem os pecadores na congregação dos justos.

5 על כן לא יקמו רשעים במשפט וחטאים בעדת צדיקים

6 Porque o SENHOR conhece o caminho dos justos; mas o caminho dos ímpios perecerá.

6 כי יודע יהוה דרך צדיקים ודרך רשעים תאבד

Salmos 2

1 Por que se amotinam as nações, e os povos imaginam coisas vãs?

1 למה רגשו גוים ולאמים יהגו ריק

2 Os reis da terra se levantam, e os príncipes juntos se mancomunam contra o SENHOR e contra o seu ungido, dizendo

2 יתיצבו מלכי ארץ ורוזנים נוסדו יחד על יהוה ועל משיחו

3 Rompamos as suas ataduras e sacudamos de nós as suas cordas.

3 ננתקה את מוסרותימו ונשליכה ממנו עבתימו

4 Aquele que habita nos céus se rirá; o Senhor zombará deles.

4 יושב בשמים ישחק אדני ילעג למו

5 Então, lhes falará na sua ira e no seu furor os confundirá.

5 אז ידבר אלימו באפו ובחרונו יבהלמו

6 Eu, porém, ungi o meu Rei sobre o meu santo monte Sião.

6 ואני נסכתי מלכי על ציון הר קדשי

7 Recitarei o decreto O SENHOR me disse Tu és meu Filho; eu hoje te gerei.

7 אספרה אל חק יהוה אמר אלי בני אתה אני היום ילדתיך

8 Pede-me, e eu te darei as nações por herança e os confins da terra por tua possessão.

8 שאל ממני ואתנה גוים נחלתך ואחזתך אפסי ארץ

9 Tu os esmigalharás com uma vara de ferro; tu os despedaçarás como a um vaso de oleiro

9 תרעם בשבט ברזל ככלי יוצר תנפצם

10 Agora, pois, ó reis, sede prudentes; deixai-vos instruir, juízes da terra.

10 ועתה מלכים השכילו הוסרו שפטי ארץ

11 Servi ao SENHOR com temor e alegrai-vos com tremor.

11 עבדו את יהוה ביראה וגילו ברעדה

12 Beijai o Filho, para que se não ire, e pereçais no caminho, quando em breve se inflamar a sua ira. Bem-aventurados todos aqueles que nele confiam.

12 נשקו בר פן יאנף ותאבדו דרך כי יבער כמעט אפו אשרי כל חוסי בו

Salmos 3

1 SENHOR, como se têm multiplicado os meus adversários! São muitos os que se levantam contra mim.

1 מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו יהוה מה רבו צרי רבים קמים עלי

2 Muitos dizem da minha alma Não há salvação para ele em Deus. (Selá)

2 רבים אמרים לנפשי אין ישועתה לו באלהים סלה

3 Mas tu, SENHOR, és um escudo para mim, a minha glória e o que exalta a minha cabeça

3 ואתה יהוה מגן בעדי כבודי ומרים ראשי

4 Com a minha voz clamei ao SENHOR; ele ouviu-me desde o seu santo monte. (Selá)

4 קולי אל יהוה אקרא ויענני מהר קדשו סלה

5 Eu me deitei e dormi; acordei, porque o SENHOR me sustentou.

5 אני שכבתי ואישנה הקיצותי כי יהוה יסמכני

6 Não terei medo de dez milhares de pessoas que se puseram contra mim ao meu redor.

6 לא אירא מרבבות עם אשר סביב שתו עלי

7 Levanta-te, SENHOR; salva-me, Deus meu, pois feriste a todos os meus inimigos nos queixos; quebraste os dentes aos ímpios.

7 קומה יהוה הושיעני אלהי כי הכית את כל איבי לחי שני רשעים שברת

8 A salvação vem do SENHOR; sobre o teu povo seja a tua bênção. (Selá)

8 ליהוה הישועה על עמך ברכתך סלה

Salmos 4

1 Ouve-me quando eu clamo, ó Deus da minha justiça; na angústia me deste largueza; tem misericórdia de mim e ouve a minha oração.

1 למנצח בנגינות מזמור לדוד בקראי ענני אלהי צדקי בצר הרחבת לי חנני ושמע תפלתי

2 Filhos dos homens, até quando convertereis a minha glória em infâmia? Até quando amareis a vaidade e buscareis a mentira? (Selá)

2 בני איש עד מה כבודי לכלמה תאהבון ריק תבקשו כזב סלה

3 Sabei, pois, que o SENHOR separou para si aquele que lhe é querido; o SENHOR ouvirá quando eu clamar a ele.

3 ודעו כי הפלה יהוה חסיד לו יהוה ישמע בקראי אליו

4 Perturbai-vos e não pequeis; falai com o vosso coração sobre a vossa cama e calai-vos. (Selá)

4 רגזו ואל תחטאו אמרו בלבבכם על משכבכם ודמו סלה

5 Oferecei sacrifícios de justiça e confiai no SENHOR

5 זבחו זבחי צדק ובטחו אל יהוה

6 Muitos dizem Quem nos mostrará o bem? SENHOR, exalta sobre nós a luz do teu rosto.

6 רבים אמרים מי יראנו טוב נסה עלינו אור פניך יהוה

7 Puseste alegria no meu coração, mais do que no tempo em que se multiplicaram o seu trigo e o seu vinho.

7 נתתה שמחה בלבי מעת דגנם ותירושם רבו

8 Em paz também me deitarei e dormirei, porque só tu, SENHOR, me fazes habitar em segurança.

8 בשלום יחדו אשכבה ואישן כי אתה יהוה לבדד לבטח תושיבני

Salmos 5

1 Dá ouvidos às minhas palavras, ó SENHOR; atende à minha meditação.

1 למנצח אל הנחילות מזמור לדוד אמרי האזינה יהוה בינה הגיגי

2 Atende à voz do meu clamor, Rei meu e Deus meu, pois a ti orarei.

2 הקשיבה לקול שועי מלכי ואלהי כי אליך אתפלל

3 Pela manhã, ouvirás a minha voz, ó SENHOR; pela manhã, me apresentarei a ti, e vigiarei.

3 יהוה בקר תשמע קולי בקר אערך לך ואצפה

4 Porque tu não és um Deus que tenha prazer na iniquidade, nem contigo habitará o mal.

4 כי לא אל חפץ רשע אתה לא יגרך רע

5 Os loucos não pararão à tua vista; aborreces a todos os que praticam a maldade.

5 לא יתיצבו הוללים לנגד עיניך שנאת כל פעלי און

6 Destruirás aqueles que proferem a mentira; o SENHOR aborrecerá o homem sanguinário e fraudulento

6 תאבד דברי כזב איש דמים ומרמה יתעב יהוה

7 Mas eu entrarei em tua casa pela grandeza da tua benignidade; e em teu temor me inclinarei para o teu santo templo.

7 ואני ברב חסדך אבוא ביתך אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך

8 SENHOR, guia-me na tua justiça, por causa dos meus inimigos; aplana diante de mim o teu caminho.

8 יהוה נחני בצדקתך למען שוררי הושר לפני דרכך

9 Porque não há retidão na boca deles; o seu íntimo são verdadeiras maldades; a sua garganta é um sepulcro aberto; lisonjeiam com a sua língua.

9 כי אין בפיהו נכונה קרבם הוות קבר פתוח גרונם לשונם יחליקון

10 Declara-os culpados, ó Deus; caiam por seus próprios conselhos; lança-os fora por causa da multidão de suas transgressões, pois se revoltaram contra ti.

10 האשימם אלהים יפלו ממעצותיהם ברב פשעיהם הדיחמו כי מרו בך

11 Mas alegrem-se todos os que confiam em ti; exultem eternamente, porquanto tu os defendes; e em ti se gloriem os que amam o teu nome.

11 וישמחו כל חוסי בך לעולם ירננו ותסך עלימו ויעלצו בך אהבי שמך

12 Pois tu, SENHOR, abençoarás ao justo; circundá-lo-ás da tua benevolência como de um escudo.

12 כי אתה תברך צדיק יהוה כצנה רצון תעטרנו

Salmos 6

1 SENHOR, não me repreendas na tua ira, nem me castigues no teu furor.

1 למנצח בנגינות על השמינית מזמור לדוד יהוה אל באפך תוכיחני ואל בחמתך תיסרני

2 Tem misericórdia de mim, SENHOR, porque sou fraco; sara-me, SENHOR, porque os meus ossos estão perturbados.

2 חנני יהוה כי אמלל אני רפאני יהוה כי נבהלו עצמי

3 Até a minha alma está perturbada; mas tu, SENHOR, até quando?

3 ונפשי נבהלה מאד ואת יהוה עד מתי

4 Volta-te, SENHOR, livra a minha alma; salva-me por tua benignidade.

4 שובה יהוה חלצה נפשי הושיעני למען חסדך

5 Porque na morte não há lembrança de ti; no sepulcro quem te louvará?

5 כי אין במות זכרך בשאול מי יודה לך

6 Já estou cansado do meu gemido; toda noite faço nadar a minha cama; molho o meu leito com as minhas lágrimas.

6 יגעתי באנחתי אשחה בכל לילה מטתי בדמעתי ערשי אמסה

7 Já os meus olhos estão consumidos pela mágoa e têm envelhecido por causa de todos os meus inimigos

7 עששה מכעס עיני עתקה בכל צוררי

8 Apartai-vos de mim todos os que praticais a iniquidade; porque o SENHOR já ouviu a voz do meu lamento.

8 סורו ממני כל פעלי און כי שמע יהוה קול בכיי

9 O SENHOR já ouviu a minha súplica; o SENHOR aceitará a minha oração.

9 שמע יהוה תחנתי יהוה תפלתי יקח

10 Envergonhem-se e perturbem-se todos os meus inimigos; tornem atrás e envergonhem-se num momento.

10 יבשו ויבהלו מאד כל איבי ישבו יבשו רגע

Salmos 7

1 SENHOR, meu Deus, em ti confio; salva-me de todos os que me perseguem e livra-me;

1 שגיון לדוד אשר שר ליהוה על דברי כוש בן ימיני יהוה אלהי בך חסיתי הושיעני מכל רדפי והצילני

2 para que ele não arrebate a minha alma, como leão, despedaçando-a, sem que haja quem a livre;

2 פן יטרף כאריה נפשי פרק ואין מציל

3 SENHOR, meu Deus, se eu fiz isto, se há perversidade nas minhas mãos,

3 יהוה אלהי אם עשיתי זאת אם יש עול בכפי

4 se paguei com o mal àquele que tinha paz comigo (antes, livrei ao que me oprimia sem causa);

4 אם גמלתי שולמי רע ואחלצה צוררי ריקם

5 persiga o inimigo a minha alma e alcance -a; calque aos pés a minha vida sobre a terra e reduza a pó a minha glória. (Selá)

5 ירדף אויב נפשי וישג וירמס לארץ חיי וכבודי לעפר ישכן סלה

6 Levanta-te, SENHOR, na tua ira; exalta-te por causa do furor dos meus opressores; e desperta por mim, para o juízo que ordenaste.

6 קומה יהוה באפך הנשא בעברות צוררי ועורה אלי משפט צוית

7 Assim, te rodeará o ajuntamento de povos; por causa deles, pois, volta às alturas.

7 ועדת לאמים תסובבך ועליה למרום שובה

8 O SENHOR julgará os povos; julga-me, SENHOR, conforme a minha justiça e conforme a integridade que há em mim.

8 יהוה ידין עמים שפטני יהוה כצדקי וכתמי עלי

9 Tenha já fim a malícia dos ímpios, mas estabeleça-se o justo; pois tu, ó justo Deus, provas o coração e a mente

9 יגמר נא רע רשעים ותכונן צדיק ובחן לבות וכליות אלהים צדיק

10 O meu escudo está com Deus, que salva os retos de coração.

10 מגני על אלהים מושיע ישרי לב

11 Deus é um juiz justo, um Deus que se ira todos os dias.

11 אלהים שופט צדיק ואל זעם בכל יום

12 Se o homem se não converter, Deus afiará a sua espada; já tem armado o seu arco e está aparelhado;

12 אם לא ישוב חרבו ילטוש קשתו דרך ויכוננה

13 e já para ele preparou armas mortais; e porá em ação as suas setas inflamadas contra os perseguidores.

13 ולו הכין כלי מות חציו לדלקים יפעל

14 Eis que esse está com dores de perversidade; concebeu trabalhos e produzirá mentiras.

14 הנה יחבל און והרה עמל וילד שקר

15 Cavou um poço, e o fez fundo, e caiu na cova que fez.

15 בור כרה ויחפרהו ויפל בשחת יפעל

16 A sua obra cairá sobre a sua cabeça; e a sua violência descerá sobre a sua mioleira.

16 ישוב עמלו בראשו ועל קדקדו חמסו ירד

17 Eu louvarei ao SENHOR segundo a sua justiça e cantarei louvores ao nome do SENHOR Altíssimo.

17 אודה יהוה כצדקו ואזמרה שם יהוה עליון

Salmos 8

1 Ó SENHOR, Senhor nosso, quão admirável é o teu nome em toda a terra, pois puseste a tua glória sobre os céus!

1 למנצח על הגתית מזמור לדוד יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים

2 Da boca das crianças e dos que mamam tu suscitaste força, por causa dos teus adversários, para fazeres calar o inimigo e vingativo

2 מפי עוללים וינקים יסדת עז למען צורריך להשבית אויב ומתנקם

3 Quando vejo os teus céus, obra dos teus dedos, a lua e as estrelas que preparaste;

3 כי אראה שמיך מעשי אצבעתיך ירח וכוכבים אשר כוננתה

4 que é o homem mortal para que te lembres dele? E o filho do homem, para que o visites?

4 מה אנוש כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו

5 Contudo, pouco menor o fizeste do que os anjos e de glória e de honra o coroaste.

5 ותחסרהו מעט מאלהים וכבוד והדר תעטרהו

6 Fazes com que ele tenha domínio sobre as obras das tuas mãos; tudo puseste debaixo de seus pés

6 תמשילהו במעשי ידיך כל שתה תחת רגליו

7 todas as ovelhas e bois, assim como os animais do campo;

7 צנה ואלפים כלם וגם בהמות שדי

8 as aves dos céus, e os peixes do mar, e tudo o que passa pelas veredas dos mares.

8 צפור שמים ודגי הים עבר ארחות ימים

9 Ó SENHOR, Senhor nosso, quão admirável é o teu nome sobre toda a terra!

9 יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ

Salmos 9

1 Eu te louvarei, SENHOR, de todo o meu coração; contarei todas as tuas maravilhas.

1 למנצח עלמות לבן מזמור לדוד אודה יהוה בכל לבי אספרה כל נפלאותיך

2 Em ti me alegrarei e saltarei de prazer; cantarei louvores ao teu nome, ó Altíssimo.

2 אשמחה ואעלצה בך אזמרה שמך עליון

3 Porquanto os meus inimigos retrocederam e caíram; e pereceram diante da tua face.

3 בשוב אויבי אחור יכשלו ויאבדו מפניך

4 Pois tu tens sustentado o meu direito e a minha causa; tu te assentaste no tribunal, julgando justamente.

4 כי עשית משפטי ודיני ישבת לכסא שופט צדק

5 Repreendeste as nações, destruíste os ímpios, apagaste o seu nome para sempre e eternamente.

5 גערת גוים אבדת רשע שמם מחית לעולם ועד

6 Oh! Inimigo! Consumaram-se as assolações; --tu arrasaste as cidades, e a sua memória pereceu com elas.

6 האויב תמו חרבות לנצח וערים נתשת אבד זכרם המה

7 Mas o SENHOR está assentado perpetuamente; já preparou o seu tribunal para julgar.

7 ויהוה לעולם ישב כונן למשפט כסאו

8 Ele mesmo julgará o mundo com justiça; julgará os povos com retidão.

8 והוא ישפט תבל בצדק ידין לאמים במישרים

9 O SENHOR será também um alto refúgio para o oprimido; um alto refúgio em tempos de angústia.

9 ויהי יהוה משגב לדך משגב לעתות בצרה

10 E em ti confiarão os que conhecem o teu nome; porque tu, SENHOR, nunca desamparaste os que te buscam

10 ויבטחו בך יודעי שמך כי לא עזבת דרשיך יהוה

11 Cantai louvores ao SENHOR, que habita em Sião; anunciai entre os povos os seus feitos,

11 זמרו ליהוה ישב ציון הגידו בעמים עלילותיו

12 pois inquire do derramamento de sangue e lembra-se dele; não se esquece do clamor dos aflitos.

12 כי דרש דמים אותם זכר לא שכח צעקת עניים

13 Tem misericórdia de mim, SENHOR; vê como me fazem sofrer aqueles que me aborrecem, tu que me levantas das portas da morte;

13 חננני יהוה ראה עניי משנאי מרוממי משערי מות

14 para que eu conte todos os teus louvores às portas da filha de Sião e me alegre na tua salvação.

14 למען אספרה כל תהלתיך בשערי בת ציון אגילה בישועתך

15 As nações precipitaram-se na cova que abriram; na rede que ocultaram ficou preso o seu pé.

15 טבעו גוים בשחת עשו ברשת זו טמנו נלכדה רגלם

16 O SENHOR é conhecido pelo juízo que fez; enlaçado ficou o ímpio nos seus próprios feitos. (Higaiom; Selá)

16 נודע יהוה משפט עשה בפעל כפיו נוקש רשע הגיון סלה

17 Os ímpios serão lançados no inferno e todas as nações que se esquecem de Deus.

17 ישובו רשעים לשאולה כל גוים שכחי אלהים

18 Porque o necessitado não será esquecido para sempre, nem a expectação dos pobres se malogrará perpetuamente.

18 כי לא לנצח ישכח אביון תקות ענוים תאבד לעד

19 Levanta-te, SENHOR! Não prevaleça o homem; sejam julgadas as nações perante a tua face.

19 קומה יהוה אל יעז אנוש ישפטו גוים על פניך

20 Tu os pões em medo, SENHOR, para que saibam as nações que são constituídas por meros homens. (Selá)

20 שיתה יהוה מורה להם ידעו גוים אנוש המה סלה

Salmos 10

1 Por que te conservas longe, SENHOR? Por que te escondes nos tempos de angústia?

1 למה יהוה תעמד ברחוק תעלים לעתות בצרהמזמור לתודה הריעו ליהוה כל הארץ

2 Os ímpios, na sua arrogância, perseguem furiosamente o pobre; sejam apanhados nas ciladas que maquinaram.

2 בגאות רשע ידלק עני יתפשו במזמות זו חשבו

3 Porque o ímpio gloria-se do desejo da sua alma, bendiz ao avarento e blasfema do SENHOR.

3 כי הלל רשע על תאות נפשו ובצע ברך נאץ יהוה

4 Por causa do seu orgulho, o ímpio não investiga; todas as suas cogitações são Não há Deus.

4 רשע כגבה אפו בל ידרש אין אלהים כל מזמותיו

5 Os seus caminhos são sempre atormentadores; os teus juízos estão longe dele, em grande altura; trata com desprezo os seus adversários.

5 יחילו דרכו בכל עת מרום משפטיך מנגדו כל צורריו יפיח בהם

6 Diz em seu coração Não serei abalado, porque nunca me verei na adversidade.

6 אמר בלבו בל אמוט לדר ודר אשר לא ברע

7 A sua boca está cheia de imprecações, de enganos e de astúcia; debaixo da sua língua há malícia e maldade.

7 אלה פיהו מלא ומרמות ותך תחת לשונו עמל ואון

8 Põe-se nos cerrados das aldeias; nos lugares ocultos mata o inocente; os seus olhos estão ocultamente fixos sobre o pobre.

8 ישב במארב חצרים במסתרים יהרג נקי עיניו לחלכה יצפנו

9 Arma ciladas em esconderijos, como o leão no seu covil; arma ciladas para roubar o pobre; rouba-o colhendo-o na sua rede.

9 יארב במסתר כאריה בסכה יארב לחטוף עני יחטף עני במשכו ברשתו

10 Encolhe-se, abaixa-se, para que os pobres caiam em suas fortes garras.

10 ודכה ישח ונפל בעצומיו חלכאים

11 Diz em seu coração Deus esqueceu-se; cobriu o seu rosto e nunca verá isto

11 אמר בלבו שכח אל הסתיר פניו בל ראה לנצח

12 Levanta-te, SENHOR! Ó Deus, levanta a tua mão; não te esqueças dos necessitados!

12 קומה יהוה אל נשא ידך אל תשכח עניים

13 Por que blasfema de Deus o ímpio, dizendo no seu coração que tu não inquirirás?

13 על מה נאץ רשע אלהים אמר בלבו לא תדרש

14 Tu o viste, porque atentas para o trabalho e enfado, para os tomares sob tuas mãos; a ti o pobre se encomenda; tu és o auxílio do órfão.

14 ראתה כי אתה עמל וכעס תביט לתת בידך עליך יעזב חלכה יתום
אתה היית עוזר

15 Quebranta o braço do ímpio e malvado; busca a sua impiedade até nada mais achares dela.

15 שבר זרוע רשע ורע תדרוש רשעו בל תמצא

16 O SENHOR é Rei eterno; da sua terra serão desarraigados os gentios.

16 יהוה מלך עולם ועד אבדו גוים מארצו

17 SENHOR, tu ouviste os desejos dos mansos; confortarás o seu coração; os teus ouvidos estarão abertos para eles;

17 תאות ענוים שמעת יהוה תכין לבם תקשיב אזנך

18 para fazeres justiça ao órfão e ao oprimido, a fim de que o homem, que é da terra, não prossiga mais em usar da violência.

18 לשפט יתום ודך בל יוסיף עוד לערץ אנוש מן הארץ

Salmos 11

1 No SENHOR confio; como dizeis, pois, à minha alma Foge para a tua montanha como pássaro?

1 למנצח לדוד ביהוה חסיתי איך תאמרו לנפשי נודו הרכם צפור

2 Porque eis que os ímpios armam o arco, põem as flechas na corda, para com elas atirarem, às ocultas, aos retos de coração.

2 כי הנה הרשעים ידרכון קשת כוננו חצם על יתר לירות במו אפל לישרי לב

3 Na verdade, que já os fundamentos se transtornam; que pode fazer o justo?

3 כי השתות יהרסון צדיק מה פעל

4 O SENHOR está no seu santo templo; o trono do SENHOR está nos céus; os seus olhos estão atentos, e as suas pálpebras provam os filhos dos homens.

4 יהוה בהיכל קדשו יהוה בשמים כסאו עיניו יחזו עפעפיו יבחנו בני אדם

5 O SENHOR prova o justo, mas a sua alma aborrece o ímpio e o que ama a violência.

5 יהוה צדיק יבחן ורשע ואהב חמס שנאה נפשו

6 Sobre os ímpios fará chover laços, fogo, enxofre e vento tempestuoso; eis a porção do seu copo.

6 ימטר על רשעים פחים אש וגפרית ורוח זלעפות מנת כוסם

7 Porque o SENHOR é justo e ama a justiça; o seu rosto está voltado para os retos.

7 כי צדיק יהוה צדקות אהב ישר יחזו פנימו

Salmos 12

1 Salva-nos, SENHOR, porque faltam os homens benignos; porque são poucos os fiéis entre os filhos dos homens.

1 למנצח על השמינית מזמור לדוד הושיעה יהוה כי גמר חסיד כי פסו אמונים מבני אדם

2 Cada um fala com falsidade ao seu próximo; falam com lábios lisonjeiros e coração dobrado.

2 שוא ידברו איש את רעהו שפת חלקות בלב ולב ידברו

3 O SENHOR cortará todos os lábios lisonjeiros e a língua que fala soberbamente.

3 יכרת יהוה כל שפתי חלקות לשון מדברת גדלו

4 Pois dizem Com a nossa língua prevaleceremos; os lábios são nossos; quem é o senhor sobre nós?

4 אשר אמרו ללשננו נגביר שפתינו אתנו מי אדון לנו

5 Por causa da opressão dos pobres e do gemido dos necessitados, me levantarei agora, diz o SENHOR; porei em salvo aquele para quem eles assopram.

5 משד עניים מאנקת אביונים עתה אקום יאמר יהוה אשית בישע יפיח לו

6 As palavras do SENHOR são palavras puras como prata refinada em forno de barro e purificada sete vezes.

6 אמרות יהוה אמרות טהרות כסף צרוף בעליל לארץ מזקק שבעתים

7 Tu nos guardarás, SENHOR; desta geração nos livrarás para sempre.

7 אתה יהוה תשמרם תצרנו מן הדור זו לעולם

8 Os ímpios circulam por toda parte quando os mais vis dos filhos dos homens são exaltados.

8 סביב רשעים יתהלכון כרם זלות לבני אדם

Salmos 13

1 Até quando te esquecerás de mim, SENHOR? Para sempre? Até quando esconderás de mim o teu rosto?

1 למנצח מזמור לדוד עד אנה יהוה תשכחני נצח עד אנה תסתיר את פניך ממני

2 Até quando consultarei com a minha alma, tendo tristeza no meu coração cada dia? Até quando se exaltará sobre mim o meu inimigo?

2 עד אנה אשית עצות בנפשי יגון בלבבי יומם עד אנה ירום איבי עלי

3 Atenta em mim, ouve-me, ó SENHOR, meu Deus; alumia os meus olhos para que eu não adormeça na morte;

3 הביטה ענני יהוה אלהי האירה עיני פן אישן המות

4 para que o meu inimigo não diga Prevaleci contra ele; e os meus adversários se não alegrem, vindo eu a vacilar.

4 הביטה ענני יהוה אלהי האירה עיני פן אישן המות

5 Mas eu confio na tua benignidade; na tua salvação, meu coração se alegrará.

5 ואני בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך

6 Cantarei ao SENHOR, porquanto me tem feito muito bem.

6 אשירה ליהוה כי גמל עלי

Salmos 14

1 Disseram os néscios no seu coração Não há Deus. Têm-se corrompido, fazem-se abomináveis em suas obras, não há ninguém que faça o bem.

1 למנצח לדוד אמר נבל בלבו אין אלהים השחיתו התעיבו עלילה אין עשה טוב

2 O SENHOR olhou desde os céus para os filhos dos homens, para ver se havia algum que tivesse entendimento e buscasse a Deus.

2 יהוה משמים השקיף על בני אדם לראות היש משכיל דרש את אלהים

3 Desviaram-se todos e juntamente se fizeram imundos; não há quem faça o bem, não há sequer um

3 הכל סר יחדו נאלחו אין עשה טוב אין גם אחד

4 Não terão conhecimento os obreiros da iniquidade, que comem o meu povo como se comessem pão? Eles não invocam ao SENHOR.

4 הלא ידעו כל פעלי און אכלי עמי אכלו לחם יהוה לא קראו

5 Ali se acharam em grande pavor, porque Deus está na geração dos justos.

5 שם פחדו פחד כי אלהים בדור צדיק

6 Vós envergonhais o conselho dos pobres, porquanto o SENHOR é o seu refúgio.

6 עצת עני תבישו כי יהוה מחסהו

7 Oh! Se de Sião tivera já vindo a redenção de Israel! Quando o SENHOR fizer voltar os cativos do seu povo, se regozijará Jacó e se alegrará Israel.

7 מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל

Salmos 15

1 SENHOR, quem habitará no teu tabernáculo? Quem morará no teu santo monte?

1 מזמור לדוד יהוה מי יגור באהלך מי ישכן בהר קדשך

2 Aquele que anda em sinceridade, e pratica a justiça, e fala verazmente segundo o seu coração;

2 הולך תמים ופעל צדק ודבר אמת בלבבו

3 aquele que não difama com a sua língua, nem faz mal ao seu próximo, nem aceita nenhuma afronta contra o seu próximo;

3 לא רגל על לשנו לא עשה לרעהו רעה וחרפה לא נשא על קרבו

4 aquele a cujos olhos o réprobo é desprezado; mas honra os que temem ao SENHOR; aquele que, mesmo que jure com dano seu, não muda.

4 נבזה בעיניו נמאס ואת יראי יהוה יכבד נשבע להרע ולא ימר

5 Aquele que não empresta o seu dinheiro com usura, nem recebe subornos contra o inocente; quem faz isto nunca será abalado.

5 כספו לא נתן בנשך ושחד על נקי לא לקח עשה אלה לא ימוט לעולם

Salmos 16

1 Guarda-me, ó Deus, porque em ti confio.

1 מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך

2 A minha alma disse ao SENHOR Tu és o meu Senhor; não tenho outro bem além de ti.

2 אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בל עליך

3 Digo aos santos que estão na terra e aos ilustres em quem está todo o meu prazer

3 לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי בם

4 As dores se multiplicarão àqueles que fazem oferendas a outro deus; eu não oferecerei as suas libações de sangue, nem tomarei o seu nome nos meus lábios.

4 ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיך נסכיהם מדם ובל אשא את שמותם
על שפתי

5 O SENHOR é a porção da minha herança e o meu cálice; tu sustentas a minha sorte.

5 יהוה מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי

6 As linhas caem-me em lugares deliciosos; sim, coube-me uma formosa herança.

6 חבלים נפלו לי בנעמים אף נחלת שפרה עלי

7 Louvarei ao SENHOR que me aconselhou; até o meu coração me ensina de noite

7 אברך את יהוה אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי

8 Tenho posto o SENHOR continuamente diante de mim; por isso que ele está à minha mão direita, nunca vacilarei.

8 שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט

9 Portanto, está alegre o meu coração e se regozija a minha glória; também a minha carne repousará segura.

9 לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכן לבטח

10 Pois não deixarás a minha alma no inferno, nem permitirás que o teu Santo veja corrupção.

10 כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת

11 Far-me-ás ver a vereda da vida; na tua presença há abundância de alegrias; à tua mão direita há delícias perpetuamente.

11 תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעמות בימינך נצח

Salmos 17

1 Ouve, SENHOR, a justiça e atende ao meu clamor; dá ouvidos à minha oração, que não é feita com lábios enganosos.

1 תפלה לדוד שמעה יהוה צדק הקשיבה רנתי האזינה תפלתי בלא שפתי מרמה

2 Saia a minha sentença de diante do teu rosto; atendam os teus olhos à razão.

2 מלפניך משפטי יצא עיניך תחזינה מישרים

3 Provaste o meu coração; visitaste-me de noite; examinaste-me e nada achaste; o que pensei, a minha boca não transgredirá.

3 בחנת לבי פקדת לילה צרפתני בל תמצא זמתי בל יעבר פי

4 Quanto ao trato dos homens, pela palavra dos teus lábios me guardei das veredas do destruidor.

4 לפעלות אדם בדבר שפתיך אני שמרתי ארחות פריץ

5 Dirige os meus passos nos teus caminhos, para que as minhas pegadas não vacilem.

5 תמך אשרי במעגלותיך בל נמוטו פעמי

6 Eu te invoquei, ó Deus, pois me queres ouvir; inclina para mim os teus ouvidos e escuta as minhas palavras.

6 אני קראתיך כי תענני אל הט אזנך לי שמע אמרתי

7 Faze maravilhosas as tuas beneficências, tu que livras aqueles que em ti confiam dos que se levantam contra a tua destra

7 הפלה חסדיך מושיע חוסים ממתקוממים בימינך

8 Guarda-me como à menina do olho, esconde-me à sombra das tuas asas,

8 שמרני כאישון בת עין בצל כנפיך תסתירני

9 dos ímpios que me oprimem, dos meus inimigos mortais que me andam cercando.

9 מפני רשעים זו שדוני איבי בנפש יקיפו עלי

10 Na sua gordura se encerram e com a boca falam soberbamente.

10 חלבמו סגרו פימו דברו בגאות

11 Andam-nos agora espiando os nossos passos; e fixam os seus olhos em nós para nos derribarem por terra;

11 אשרינו עתה סבבוני עיניהם ישיתו לנטות בארץ

12 parecem-se com o leão que deseja arrebatar a sua presa e com o leãozinho que se põe em esconderijos.

12 דמינו כאריה יכסוף לטרוף וככפיר ישב במסתרים

13 Levanta-te, SENHOR! Detém-no, derriba -o, livra a minha alma do ímpio, pela tua espada;

13 קומה יהוה קדמה פניו הכריעהו פלטה נפשי מרשע חרבך

14 dos homens, com a tua mão, SENHOR, dos homens do mundo, cuja porção está nesta vida e cujo ventre enches do teu tesouro oculto; seus filhos estão fartos, e estes dão os seus sobejos às suas crianças.

14 ממתים ידך יהוה ממתים מחלד חלקם בחיים וצפינך תמלא בטנם ישבעו בנים והניחו יתרם לעולליהם

15 Quanto a mim, contemplarei a tua face na justiça; eu me satisfarei da tua semelhança quando acordar.

15 אני בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמונתך

Salmos 18

1 Eu te amarei do coração, ó SENHOR, fortaleza minha.

1 למנצח לעבד יהוה לדוד אשר דבר ליהוה את דברי השירה הזאת ביום הציל יהוה אותו מכף כל איביו ומיד שאול ויאמר ארחמך יהוה חזקי

2 O SENHOR é o meu rochedo, e o meu lugar forte, e o meu libertador; o meu Deus, a minha fortaleza, em quem confio; o meu escudo, a força da minha salvação e o meu alto refúgio.

2 יהוה סלעי ומצודתי ומפלטי אלי צורי אחסה בו מגני וקרן ישעי משגבי

3 Invocarei o nome do SENHOR, que é digno de louvor, e ficarei livre dos meus inimigos.

3 מהלל אקרא יהוה ומן איבי אושע

4 Cordéis de morte me cercaram, e torrentes de impiedade me assombraram.

4 אפפוני חבלי מות ונחלי בליעל יבעתוני

5 Cordas do inferno me cingiram, laços de morte me surpreenderam.

5 חבלי שאול סבבוני קדמוני מוקשי מות

6 Na angústia, invoquei ao SENHOR e clamei ao meu Deus; desde o seu templo ouviu a minha voz e aos seus ouvidos chegou o meu clamor perante a sua face.

6 בצר לי אקרא יהוה ואל אלהי אשוע ישמע מהיכלו קולי ושועתי לפניו תבוא באזניו

7 Então, a terra se abalou e tremeu; e os fundamentos dos montes também se moveram e se abalaram, porquanto se indignou.

7 ותגעש ותרעש הארץ ומוסדי הרים ירגזו ויתגעשו כי חרה לו

8 Do seu nariz subiu fumaça, e da sua boca saiu fogo que consumia; carvões se acenderam dele.

8 עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו

9 Abaixou os céus e desceu, e a escuridão estava debaixo de seus pés.

9 ויט שמים וירד וערפל תחת רגליו

10 E montou num querubim e voou; sim, voou sobre as asas do vento.

10 וירכב על כרוב ויעף וידא על כנפי רוח

11 Fez das trevas o seu lugar oculto; o pavilhão que o cercava era a escuridão das águas e as nuvens dos céus.

11 ישת חשך סתרו סביבותיו סכתו חשכת מים עבי שחקים

12 Ao resplendor da sua presença as nuvens se espalharam, e a saraiva, e as brasas de fogo.

12 מנגה נגדו עביו עברו ברד וגחלי אש

13 E o SENHOR trovejou nos céus; o Altíssimo levantou a sua voz; e havia saraiva e brasas de fogo.

13 וירעם בשמים יהוה ועליון יתן קלו ברד וגחלי אש

14 Despediu as suas setas e os espalhou; multiplicou raios e os perturbou.

14 וישלח חציו ויפיצם וברקים רב ויהמם

15 Então, foram vistas as profundezas das águas, e foram descobertos os fundamentos do mundo; pela tua repreensão, SENHOR, ao soprar das tuas narinas.

15 ויראו אפיקי מים ויגלו מוסדות תבל מגערתך יהוה מנשמת רוח אפך

16 Enviou desde o alto e me tomou; tirou-me das muitas águas.

16 ישלח ממרום יקחני ימשני ממים רבים

17 Livrou-me do meu inimigo forte e dos que me aborreciam, pois eram mais poderosos do que eu.

17 יצילני מאיבי עז ומשנאי כי אמצו ממני

18 Surpreenderam-me no dia da minha calamidade; mas o SENHOR foi o meu amparo.

18 יקדמוני ביום אידי ויהי יהוה למשען לי

19 Trouxe-me para um lugar espaçoso; livrou-me, porque tinha prazer em mim.

19 ויוציאני למרחב יחלצני כי חפץ בי

20 Recompensou-me o SENHOR conforme a minha justiça e retribuiu-me conforme a pureza das minhas mãos.

20 יגמלני יהוה כצדקי כבר ידי ישיב לי

21 Porque guardei os caminhos do SENHOR e não me apartei impiamente do meu Deus.

21 כי שמרתי דרכי יהוה ולא רשעתי מאלהי

22 Porque todos os seus juízos estavam diante de mim, e não rejeitei os seus estatutos.

22 כי כל משפטיו לנגדי וחקתיו לא אסיר מני

23 Também fui sincero perante ele e me guardei da minha iniquidade.

23 ואהי תמים עמו ואשתמר מעוני

24 Pelo que me retribuiu o SENHOR conforme a minha justiça, conforme a pureza de minhas mãos perante os seus olhos.

24 וישב יהוה לי כצדקי כבר ידי לנגד עיניו

25 Com o benigno te mostrarás benigno; e com o homem sincero te mostrarás sincero;

25 עם חסיד תתחסד עם גבר תמים תתמם

26 com o puro te mostrarás puro; e com o perverso te mostrarás indomável.

26 עם נבר תתברר ועם עקש תתפתל

27 Porque tu livrarás o povo aflito e abaterás os olhos altivos.

27 כי אתה עם עני תושיע ועינים רמות תשפיל

28 Porque tu acenderás a minha candeia; o SENHOR, meu Deus, alumiará as minhas trevas.

28 כי אתה תאיר נרי יהוה אלהי יגיה חשכי

29 Porque contigo entrei pelo meio de um esquadrão e com o meu Deus saltei uma muralha.

29 כי בך ארץ גדוד ובאלהי אדלג שור

30 O caminho de Deus é perfeito; a palavra do SENHOR é provada; é um escudo para todos os que nele confiam.

30 האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכל החסים בו

31 Porque, quem é Deus senão o SENHOR? E quem é rochedo senão o nosso Deus?

31 כי מי אלוה מבלעדי יהוה ומי צור זולתי אלהינו

32 Deus é o que me cinge de força e aperfeiçoa o meu caminho.

32 האל המאזרני חיל ויתן תמים דרכי

33 Faz os meus pés como os das cervas e põe-me nas minhas alturas.

33 משוה רגלי כאילות ועל במתי יעמידני

34 Adestra as minhas mãos para o combate, de sorte que os meus braços quebraram um arco de cobre.

34 מלמד ידי למלחמה ונחתה קשת נחושה זרועתי

35 Também me deste o escudo da tua salvação; a tua mão direita me susteve, e a tua mansidão me engrandeceu.

35 ותתן לי מגן ישעך וימינך תסעדני וענותך תרבני

36 Alargaste os meus passos e os meus artelhos não vacilaram.

36 תרחיב צעדי תחתי ולא מעדו קרסלי

37 Persegui os meus inimigos e os alcancei; não voltei, senão depois de os ter consumido.

37 ארדוף אויבי ואשיגם ולא אשוב עד כלותם

38 Atravessei-os, de sorte que não se puderam levantar; caíram debaixo dos meus pés.

38 אמחצם ולא יכלו קום יפלו תחת רגלי

39 Pois me cingiste de força para a peleja; fizeste abater debaixo de mim aqueles que contra mim se levantaram.

39 ותאזרני חיל למלחמה תכריע קמי תחתי

40 Deste-me também o pescoço dos meus inimigos, para que eu pudesse destruir os que me aborrecem.

40 ואיבי נתתה לי ערף ומשנאי אצמיתם

41 Clamaram, mas não houve quem os livrasse; até ao SENHOR, mas ele não lhes respondeu.

41 ישועו ואין מושיע על יהוה ולא ענם

42 Então, os esmiucei como o pó diante do vento; deitei-os fora como a lama das ruas.

42 ואשחקם כעפר על פני רוח כטיט חוצות אריקם

43 Livraste-me das contendas do povo e me fizeste cabeça das nações; um povo que não conheci me servirá.

43 תפלטני מריבי עם תשימני לראש גוים עם לא ידעתי יעבדוני

44 Em ouvindo a minha voz, me obedecerão; os estranhos se submeterão a mim.

44 לשמע אזן ישמעו לי בני נכר יכחשו לי

45 Os estranhos decairão e terão medo nas suas fortificações.

45 בני נכר יבלו ויחרגו ממסגרותיהם

46 O SENHOR vive; e bendito seja o meu rochedo, e exaltado seja o Deus da minha salvação.

46 חי יהוה וברוך צורי וירום אלוהי ישעי

47 É Deus que me vinga inteiramente e sujeita os povos debaixo de mim;

47 האל הנותן נקמות לי וידבר עמים תחתי

48 o que me livra de meus inimigos; --sim, tu me exaltas sobre os que se levantam contra mim, tu me livras do homem violento.

48 מפלטי מאיבי אף מן קמי תרוממני מאיש חמס תצילני

49 Pelo que, ó SENHOR, te louvarei entre as nações e cantarei louvores ao teu nome.

49 על כן אודך בגוים יהוה ולשמך אזמרה

50 É ele que engrandece as vitórias do seu rei e usa de benignidade com o seu ungido, com Davi, e com a sua posteridade para sempre.

50 מגדל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם

Salmos 19

1 Os céus manifestam a glória de Deus e o firmamento anuncia a obra das suas mãos.

1 למנצח מזמור לדוד השמים מספרים כבוד אל ומעשה ידיו מגיד הרקיע

2 Um dia faz declaração a outro dia, e uma noite mostra sabedoria a outra noite.

2 יום ליום יביע אמר ולילה ללילה יחוה דעת

3 Sem linguagem, sem fala, ouvem-se as suas vozes

3 אין אמר ואין דברים בלי נשמע קולם

4 em toda a extensão da terra, e as suas palavras, até ao fim do mundo. Neles pôs uma tenda para o sol,

4 בכל הארץ יצא קום ובקצה תבל מליהם לשמש שם אהל בהם

5 que é qual noivo que sai do seu tálamo e se alegra como um herói a correr o seu caminho.

5 והוא כחתן יצא מחפתו ישיש כגבור לרוץ ארח

6 A sua saída é desde uma extremidade dos céus, e o seu curso, até à outra extremidade deles; e nada se furta ao seu calor

6 מקצה השמים מוצאו ותקופתו על קצותם ואין נסתר מחמתו

7 A lei do SENHOR é perfeita e refrigera a alma; o testemunho do SENHOR é fiel e dá sabedoria aos símplices.

7 תורת יהוה תמימה משיבת נפש עדות יהוה נאמנה מחכימת פתי

8 Os preceitos do SENHOR são retos e alegram o coração; o mandamento do SENHOR é puro e alumia os olhos.

8 פקודי יהוה ישרים משמחי לב מצות יהוה ברה מאירת עינים

9 O temor do SENHOR é limpo e permanece eternamente; os juízos do SENHOR são verdadeiros e justos juntamente.

9 יראת יהוה טהורה עומדת לעד משפטי יהוה אמת צדקו יחדו

10 Mais desejáveis são do que o ouro, sim, do que muito ouro fino; e mais doces do que o mel e o licor dos favos.

10 הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת צופים

11 Também por eles é admoestado o teu servo; e em os guardar há grande recompensa.

11 גם עבדך נזהר בהם בשמרם עקב רב

12 Quem pode entender os próprios erros? Expurga-me tu dos que me são ocultos.

12 שגיאות מי יבין מנסתרות נקני

13 Também da soberba guarda o teu servo, para que se não assenhoreie de mim; então, serei sincero e ficarei limpo de grande transgressão.

13 גם מזדים חשך עבדך אל ימשלו בי אז איתם ונקיתי מפשע רב

14 Sejam agradáveis as palavras da minha boca e a meditação do meu coração perante a tua face, SENHOR, rocha minha e libertador meu!

14 יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי

Salmos 20

1 O SENHOR te ouça no dia da angústia; o nome do Deus de Jacó te proteja.

1 למנצח מזמור לדוד יענך יהוה ביום צרה ישגבך שם אלהי יעקב

2 Envie-te socorro desde o seu santuário e te sustenha desde Sião.

2 ישלח עזרך מקדש ומציון יסעדך

3 Lembre-se de todas as tuas ofertas e aceite os teus holocaustos. (Selá)

3 יזכר כל מנחתך ועולתך ידשנה סלה

4 Conceda-te conforme o teu coração e cumpra todo o teu desígnio.

4 יתן לך כלבבך וכל עצתך ימלא

5 Nós nos alegraremos pela tua salvação e, em nome do nosso Deus, arvoraremos pendões; satisfaça o SENHOR todas as tuas petições

5 נרננה בישועתך ובשם אלהינו נדגל ימלא יהוה כל משאלותיך

6 Agora sei que o SENHOR salva o seu ungido; ele o ouvirá desde o seu santo céu com a força salvadora da sua destra.

6 עתה ידעתי כי הושיע יהוה משיחו יענהו משמי קדשו בגברות ישע ימינו

7 Uns confiam em carros, e outros, em cavalos, mas nós faremos menção do nome do SENHOR, nosso Deus.

7 אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם יהוה אלהינו נזכיר

8 Uns encurvam-se e caem, mas nós nos levantamos e estamos de pé.

8 המה כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד

9 Salva-nos, SENHOR! Ouça-nos o Rei quando clamarmos.

9 יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו

Salmos 21

1 O rei se alegra em tua força, SENHOR; e na tua salvação grandemente se regozija.

1 למנצח מזמור לדוד יהוה בעזך ישמח מלך ובישועתך מה יגיל מאד

2 Cumpriste-lhe o desejo do seu coração e não desatendeste as súplicas dos seus lábios. (Selá)

2 תאות לבו נתתה לו וארשת שפתיו בל מנעת סלה

3 Pois o provês das bênçãos de bondade; pões na sua cabeça uma coroa de ouro fino.

3 כי תקדמנו ברכות טוב תשית לראשו עטרת פז

4 Vida te pediu, e lha deste, mesmo longura de dias para sempre e eternamente.

4 חיים שאל ממך נתתה לו ארך ימים עולם ועד

5 Grande é a sua glória pela tua salvação; de honra e de majestade o revestiste.

5 גדול כבודו בישועתך הוד והדר תשוה עליו

6 Pois o abençoaste para sempre; tu o enches de gozo com a tua face

6 כי תשיתהו ברכות לעד תחדהו בשמחה את פניך

7 Porque o rei confia no SENHOR e pela misericórdia do Altíssimo nunca vacilará.

7 כי המלך בטח ביהוה ובחסד עליון בל ימוט

8 A tua mão alcançará todos os teus inimigos; a tua mão direita alcançará aqueles que te aborrecem.

8 תמצא ידך לכל איביך ימינך תמצא שנאיך

9 Tu os farás como um forno aceso quando te manifestares; o SENHOR os devorará na sua indignação, e o fogo os consumirá.

9 תשיתמו כתנור אש לעת פניך יהוה באפו יבלעם ותאכלם אש

10 Seu fruto destruirás da terra e a sua descendência, dentre os filhos dos homens.

10 פרימו מארץ תאבד וזרעם מבני אדם

11 Porque intentaram o mal contra ti; maquinaram um ardil, mas não prevalecerão.

11 כי נטו עליך רעה חשבו מזמה בל יוכלו

12 Portanto, tu lhes farás voltar as costas; e com tuas flechas postas nas cordas lhes apontarás ao rosto.

12 כי תשיתמו שכם במיתריך תכונן על פניהם

13 Exalta-te, SENHOR, na tua força; então, cantaremos e louvaremos o teu poder.

13 רומה יהוה בעזך נשירה ונזמרה גבורתך

Salmos 22

1 Deus meu, Deus meu, por que me desamparaste? Por que te alongas das palavras do meu bramido e não me auxilias?

1 למנצח על אילת השחר מזמור לדוד אלי אלי למה עזבתני רחוק מישועתי דברי שאגתי

2 Deus meu, eu clamo de dia, e tu não me ouves; de noite, e não tenho sossego.

2 אלהי אקרא יומם ולא תענה ולילה ולא דומיה לי

3 Porém tu és Santo, o que habitas entre os louvores de Israel.

3 ואתה קדוש יושב תהלות ישראל

4 Em ti confiaram nossos pais; confiaram, e tu os livraste.

4 בך בטחו אבתינו בטחו ותפלטמו

5 A ti clamaram e escaparam; em ti confiaram e não foram confundidos.

5 אליך זעקו ונמלטו בך בטחו ולא בושו

6 Mas eu sou verme, e não homem, opróbrio dos homens e desprezado do povo.

6 ואנכי תולעת ולא איש חרפת אדם ובזוי עם

7 Todos os que me vêem zombam de mim, estendem os lábios e meneiam a cabeça, dizendo

7 כל ראי ילעגו לי יפטירו בשפה יניעו ראש

8 Confiou no SENHOR, que o livre; livre-o, pois nele tem prazer.

8 גל אל יהוה יפלטהו יצילהו כי חפץ בו

9 Mas tu és o que me tiraste do ventre; o que me preservaste estando ainda aos seios de minha mãe.

9 כי אתה גחי מבטן מבטיחי על שדי אמי

10 Sobre ti fui lançado desde a madre; tu és o meu Deus desde o ventre de minha mãe

10 עליך השלכתי מרחם מבטן אמי אלי אתה

11 Não te alongues de mim, pois a angústia está perto, e não há quem ajude.

11 אל תרחק ממני כי צרה קרובה כי אין עוזר

12 Muitos touros me cercaram; fortes touros de Basã me rodearam.

12 סבבוני פרים רבים אבירי בשן כתרוני

13 Abriram contra mim suas bocas, como um leão que despedaça e que ruge.

13 פצו עלי פיהם אריה טרף ושאג

14 Como água me derramei, e todos os meus ossos se desconjuntaram; o meu coração é como cera e derreteu-se dentro de mim.

14 כמים נשפכתי והתפרדו כל עצמותי היה לבי כדונג נמס בתוך מעי

15 A minha força se secou como um caco, e a língua se me pega ao paladar; e me puseste no pó da morte.

15 יבש כחרש כחי ולשוני מדבק מלקוחי ולעפר מות תשפתני

16 Pois me rodearam cães; o ajuntamento de malfeitores me cercou; traspassaram-me as mãos e os pés.

16 כי סבבוני כלבים עדת מרעים הקיפוני כארי ידי ורגלי

17 Poderia contar todos os meus ossos; eles vêem e me contemplam.

17 אספר כל עצמותי המה יביטו יראו בי

18 Repartem entre si as minhas vestes e lançam sortes sobre a minha túnica.

18 יחלקו בגדי להם ועל לבושי יפילו גורל

19 Mas tu, SENHOR, não te alongues de mim; força minha, apressa-te em socorrer-me.

19 ואתה יהוה אל תרחק אילותי לעזרתי חושה

20 Livra a minha alma da espada e a minha predileta, da força do cão.

20 הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי

21 Salva-me da boca do leão; sim, ouve-me desde as pontas dos unicórnios.

21 הושיעני מפי אריה ומקרני רמים עניתני

22 Então, declararei o teu nome aos meus irmãos; louvar-te-ei no meio da congregação.

22 אספרה שמך לאחי בתוך קהל אהללך

23 Vós que temeis ao SENHOR, louvai -o; todos vós, descendência de Jacó, glorificai-o; e temei-o todos vós, descendência de Israel.

23 יראי יהוה הללוהו כל זרע יעקב כבדוהו וגורו ממנו כל זרע ישראל

24 Porque não desprezou nem abominou a aflição do aflito, nem escondeu dele o seu rosto; antes, quando ele clamou, o ouviu.

24 כי לא בזה ולא שקץ ענות עני ולא הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו שמע

25 O meu louvor virá de ti na grande congregação; pagarei os meus votos perante os que o temem.

25 מאתך תהלתי בקהל רב נדרי אשלם נגד יראיו

26 Os mansos comerão e se fartarão; louvarão ao SENHOR os que o buscam; o vosso coração viverá eternamente.

26 יאכלו ענוים וישבעו יהללו יהוה דרשיו יחי לבבכם לעד

27 Todos os limites da terra se lembrarão e se converterão ao SENHOR; e todas as gerações das nações adorarão perante a tua face.

27 יזכרו וישבו אל יהוה כל אפסי ארץ וישתחוו לפניך כל משפחות גוים

28 Porque o reino é do SENHOR, e ele domina entre as nações.

28 כי ליהוה המלוכה ומשל בגוים

29 Todos os grandes da terra comerão e adorarão, e todos os que descem ao pó se prostrarão perante ele; como também os que não podem reter a sua vida.

29 אכלו וישתחוו כל דשני ארץ לפניו יכרעו כל יורדי עפר ונפשו לא חיה

30 Uma semente o servirá; falará do Senhor de geração em geração.

30 זרע יעבדנו יספר לאדני לדור

31 Chegarão e anunciarão a sua justiça ao povo que nascer, porquanto ele o fez.

31 יבאו ויגידו צדקתו לעם נולד כי עשה

Salmos 23

1 O SENHOR é o meu pastor; nada me faltará.

1 מזמור לדוד יהוה רעי לא אחסר

2 Deitar-me faz em verdes pastos, guia-me mansamente a águas tranquilas.

2 בנאות דשא ירביצני על מי מנחות ינהלני

3 Refrigera a minha alma; guia-me pelas veredas da justiça por amor do seu nome.

3 נפשי ישובב ינחני במעגלי צדק למען שמו

4 Ainda que eu andasse pelo vale da sombra da morte, não temeria mal algum, porque tu estás comigo; a tua vara e o teu cajado me consolam.

4 גם כי אלך בגיא צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי שבטך ומשענתך המה ינחמני

5 Preparas uma mesa perante mim na presença dos meus inimigos, unges a minha cabeça com óleo, o meu cálice transborda.

5 תערך לפני שלחן נגד צררי דשנת בשמן ראשי כוסי רויה

6 Certamente que a bondade e a misericórdia me seguirão todos os dias da minha vida; e habitarei na Casa do SENHOR por longos dias.

6 אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי ושבתי בבית יהוה לארך ימים

Salmos 24

1 Do SENHOR é a terra e a sua plenitude, o mundo e aqueles que nele habitam.

1 לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלואה תבל וישבי בה

2 Porque ele a fundou sobre os mares e a firmou sobre os rios

2 כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה

3 Quem subirá ao monte do SENHOR ou quem estará no seu lugar santo?

3 מי יעלה בהר יהוה ומי יקום במקום קדשו

4 Aquele que é limpo de mãos e puro de coração, que não entrega a sua alma à vaidade, nem jura enganosamente.

4 נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה

5 Este receberá a bênção do SENHOR e a justiça do Deus da sua salvação.

5 ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו

6 Esta é a geração daqueles que buscam, daqueles que buscam a tua face, ó Deus de Jacó. (Selá)

6 זה דור דרשו מבקשי פניך יעקב סלה

7 Levantai, ó portas, as vossas cabeças; levantai-vos, ó entradas eternas, e entrará o Rei da Glória.

7 שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד

8 Quem é este Rei da Glória? O SENHOR forte e poderoso, o SENHOR poderoso na guerra.

8 מי זה מלך הכבוד יהוה עזוז וגבור יהוה גבור מלחמה

9 Levantai, ó portas, as vossas cabeças; levantai-vos, ó entradas eternas, e entrará o Rei da Glória.

9 שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד

10 Quem é este Rei da Glória? O SENHOR dos Exércitos; ele é o Rei da Glória. (Selá)

10 מי הוא זה מלך הכבוד יהוה צבאות הוא מלך הכבוד סלה

Salmos 25

1 A ti, SENHOR, levanto a minha alma.

1 לדוד אליך יהוה נפשי אשא

2 Deus meu, em ti confio; não me deixes confundido, nem que os meus inimigos triunfem sobre mim.

2 אלהי בך בטחתי אל אבושה אל יעלצו איבי לי

3 Na verdade, não serão confundidos os que esperam em ti; confundidos serão os que transgridem sem causa.

3 גם כל קויך לא יבשו יבשו הבוגדים ריקם

4 Faze-me saber os teus caminhos, SENHOR; ensina-me as tuas veredas.

4 דרכיך יהוה הודיעני ארחותיך למדני

5 Guia-me na tua verdade e ensina-me, pois tu és o Deus da minha salvação; por ti estou esperando todo o dia.

5 הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל היום

6 Lembra-te, SENHOR, das tuas misericórdias e das tuas benignidades, porque são desde a eternidade.

6 זכר רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולם המה

7 Não te lembres dos pecados da minha mocidade nem das minhas transgressões; mas, segundo a tua misericórdia, lembra-te de mim, por tua bondade, SENHOR

7 חטאות נעורי ופשעי אל תזכר כחסדך זכר לי אתה למען טובך יהוה

8 Bom e reto é o SENHOR; pelo que ensinará o caminho aos pecadores.

8 טוב וישר יהוה על כן יורה חטאים בדרך

9 Guiará os mansos retamente; e aos mansos ensinará o seu caminho.

9 ידרך ענוים במשפט וילמד ענוים דרכו

10 Todas as veredas do SENHOR são misericórdia e verdade para aqueles que guardam o seu concerto e os seus testemunhos.

10 כל ארחות יהוה חסד ואמת לנצרי בריתו ועדתיו

11 Por amor do teu nome, SENHOR, perdoa a minha iniquidade, pois é grande.

11 למען שמך יהוה וסלחת לעוני כי רב הוא

12 Qual é o homem que teme ao SENHOR? Ele o ensinará no caminho que deve escolher.

12 מי זה האיש ירא יהוה יורנו בדרך יבחר

13 A sua alma pousará no bem, e a sua descendência herdará a terra.

13 נפשו בטוב תלין וזרעו יירש ארץ

14 O segredo do SENHOR é para os que o temem; e ele lhes fará saber o seu concerto.

14 סוד יהוה ליראיו ובריתו להודיעם

15 Os meus olhos estão continuamente no SENHOR, pois ele tirará os meus pés da rede.

15 עיני תמיד אל יהוה כי הוא יוציא מרשת רגלי

16 Olha para mim e tem piedade de mim, porque estou solitário e aflito.

16 פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני

17 As ânsias do meu coração se têm multiplicado; tira-me dos meus apertos.

17 צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני

18 Olha para a minha aflição e para a minha dor e perdoa todos os meus pecados.

18 ראה עניי ועמלי ושא לכל חטאותי

19 Olha para os meus inimigos, pois se vão multiplicando e me aborrecem com ódio cruel.

19 ראה אויבי כי רבו ושנאת חמס שנאוני

20 Guarda a minha alma e livra-me; não me deixes confundido, porquanto confio em ti.

20 שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בך

21 Guardem-me a sinceridade e a retidão, porquanto espero em ti.

21 תם וישר יצרוני כי קויתיך

22 Redime, ó Deus, a Israel de todas as suas angústias.

22 פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו

Salmos 26

1 Julga-me, SENHOR, pois tenho andado em minha sinceridade; tenho confiado também no SENHOR; não vacilarei.

1 לדוד שפטני יהוה כי אני בתמי הלכתי וביהוה בטחתי לא אמעד

2 Examina-me, SENHOR, e prova-me; esquadrinha a minha mente e o meu coração.

2 בחנני יהוה ונסני צרופה כליותי ולבי

3 Porque a tua benignidade está diante dos meus olhos; e tenho andado na tua verdade.

3 כי חסדך לנגד עיני והתהלכתי באמתך

4 Não me tenho assentado com homens vãos, nem converso com os homens dissimulados.

4 לא ישבתי עם מתי שוא ועם נעלמים לא אבוא

5 Tenho aborrecido a congregação de malfeitores; não me ajunto com os ímpios

5 שנאתי קהל מרעים ועם רשעים לא אשב

6 Lavo as minhas mãos na inocência; e assim andarei, SENHOR, ao redor do teu altar,

6 ארחץ בנקיון כפי ואסבבה את מזבחך יהוה

7 para publicar com voz de louvor e contar todas as tuas maravilhas.

7 לשמע בקול תודה ולספר כל נפלאותיך

8 SENHOR, eu tenho amado a habitação da tua casa e o lugar onde permanece a tua glória.

8 יהוה אהבתי מעון ביתך ומקום משכן כבודך

9 Não colhas a minha alma com a dos pecadores, nem a minha vida com a dos homens sanguinolentos,

9 אל תאסף עם חטאים נפשי ועם אנשי דמים חיי

10 em cujas mãos há malefício, e cuja mão direita está cheia de subornos.

10 אשר בידיהם זמה וימינם מלאה שחד

11 Mas eu ando na minha sinceridade; livra-me e tem piedade de mim.

11 ואני בתמי אלך פדני וחנני

12 O meu pé está posto em caminho plano; nas congregações louvarei ao SENHOR.

12 רגלי עמדה במישור במקהלים אברך יהוה

Salmos 27

1 O SENHOR é a minha luz e a minha salvação; a quem temerei? O SENHOR é a força da minha vida; de quem me recearei?

1 לדוד יהוה אורי וישעי ממי אירא יהוה מעוז חיי ממי אפחד

2 Quando os malvados, meus adversários e meus inimigos, investiram contra mim, para comerem as minhas carnes, tropeçaram e caíram.

2 בקרב עלי מרעים לאכל את בשרי צרי ואיבי לי המה כשלו ונפלו

3 Ainda que um exército me cercasse, o meu coração não temeria; ainda que a guerra se levantasse contra mim, nele confiaria.

3 אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח

4 Uma coisa pedi ao SENHOR e a buscarei que possa morar na Casa do SENHOR todos os dias da minha vida, para contemplar a formosura do SENHOR e aprender no seu templo.

4 אחת שאלתי מאת יהוה אותה אבקש שבתי בבית יהוה כל ימי חיי לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו

5 Porque no dia da adversidade me esconderá no seu pavilhão; no oculto do seu tabernáculo me esconderá; por-me -á sobre uma rocha.

5 כי יצפנני בסכה ביום רעה יסתרני בסתר אהלו בצור ירוממני

6 Também a minha cabeça será exaltada sobre os meus inimigos que estão ao redor de mim; pelo que oferecerei sacrifício de júbilo no seu tabernáculo; cantarei, sim, cantarei louvores ao SENHOR

6 ועתה ירום ראשי על איבי סביבותי ואזבחה באהלו זבחי תרועה אשירה ואזמרה ליהוה

7 Ouve, SENHOR, a minha voz quando clamo; tem também piedade de mim e responde-me.

7 שמע יהוה קולי אקרא וחנני וענני

8 Quando tu disseste Buscai o meu rosto, o meu coração te disse a ti O teu rosto, SENHOR, buscarei.

8 לך אמר לבי בקשו פני את פניך יהוה אבקש

9 Não escondas de mim a tua face e não rejeites ao teu servo com ira; tu foste a minha ajuda; não me deixes, nem me desampares, ó Deus da minha salvação.

9 אל תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך עזרתי היית אל תטשני ואל תעזבני אלהי ישעי

10 Porque, quando meu pai e minha mãe me desampararem, o SENHOR me recolherá.

10 כי אבי ואמי עזבוני ויהוה יאספני

11 Ensina-me, SENHOR, o teu caminho e guia-me pela vereda direita, por causa dos que me andam espiando.

11 הורני יהוה דרכך ונחני בארח מישור למען שוררי

12 Não me entregues à vontade dos meus adversários, pois se levantaram falsas testemunhas contra mim, e os que respiram crueldade.

12 אל תתנני בנפש צרי כי קמו בי עדי שקר ויפח חמס

13 Pereceria sem dúvida, se não cresse que veria os bens do SENHOR na terra dos viventes.

13 לולא האמנתי לראות בטוב יהוה בארץ חיים

14 Espera no SENHOR, anima-te, e ele fortalecerá o teu coração; espera, pois, no SENHOR.

14 קוה אל יהוה חזק ויאמץ לבך וקוה אל יהוה

Salmos 28

1 A ti clamarei, ó SENHOR, rocha minha; não emudeças para comigo; não suceda, calando-te tu a meu respeito, que eu me torne semelhante aos que descem à cova.

1 לדוד אליך יהוה אקרא צורי אל תחרש ממני פן תחשה ממני ונמשלתי עם יורדי בור

2 Ouve a voz das minhas súplicas, quando a ti clamar, quando levantar as minhas mãos para o oráculo do teu santuário.

2 שמע קול תחנוני בשועי אליך בנשאי ידי אל דביר קדשך

3 Não me arremesses com os ímpios e com os que praticam a iniquidade; que falam de paz ao seu próximo, mas têm o mal no seu coração.

3 אל תמשכני עם רשעים ועם פעלי און דברי שלום עם רעיהם ורעה בלבבם

4 Retribui-lhes segundo as suas obras e segundo a malícia dos seus esforços; dá-lhes conforme a obra das suas mãos; envia-lhes a sua recompensa.

4 תן להם כפעלם וכרע מעלליהם כמעשה ידיהם תן להם השב גמולם להם

5 Porquanto não atentam para as obras do SENHOR, nem para o que as suas mãos têm feito; pelo que ele os derribará e não os reedificará

5 כי לא יבינו אל פעלת יהוה ואל מעשה ידיו יהרסם ולא יבנם

6 Bendito seja o SENHOR, porque ouviu a voz das minhas súplicas.

6 ברוך יהוה כי שמע קול תחנוני

7 O SENHOR é a minha força e o meu escudo; nele confiou o meu coração, e fui socorrido; pelo que o meu coração salta de prazer, e com o meu canto o louvarei.

7 יהוה עזי ומגני בו בטח לבי ונעזרתי ויעלז לבי ומשירי אהודנו

8 O SENHOR é a força do seu povo; também é a força salvadora do seu ungido.

8 יהוה עז למו ומעוז ישועות משיחו הוא

9 Salva o teu povo e abençoa a tua herança; apascenta-os e exalta-os para sempre.

9 הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם

Salmos 29

1 Dai ao SENHOR, ó filhos dos poderosos, dai ao SENHOR glória e força.

1 מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה כבוד ועז

2 Dai ao SENHOR a glória devida ao seu nome; adorai o SENHOR na beleza da sua santidade.

2 הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה בהדרת קדש

3 A voz do SENHOR ouve-se sobre as águas; o Deus da glória troveja; o SENHOR está sobre as muitas águas.

3 קול יהוה על המים אל הכבוד הרעים יהוה על מים רבים

4 A voz do SENHOR é poderosa; a voz do SENHOR é cheia de majestade.

4 קול יהוה בכח קול יהוה בהדר

5 A voz do SENHOR quebra os cedros; sim, o SENHOR quebra os cedros do Líbano.

5 קול יהוה שבר ארזים וישבר יהוה את ארזי הלבנון

6 Ele os faz saltar como a um bezerro; ao Líbano e Siriom, como novos unicórnios.

6 וירקידם כמו עגל לבנון ושרין כמו בן ראמים

7 A voz do SENHOR separa as labaredas do fogo.

7 קול יהוה חצב להבות אש

8 A voz do SENHOR faz tremer o deserto; o SENHOR faz tremer o deserto de Cades.

8 קול יהוה יחיל מדבר יחיל יהוה מדבר קדש

9 A voz do SENHOR faz parir as cervas e desnuda as brenhas. E no seu templo cada um diz Glória!

9 קול יהוה יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אמר כבוד

10 O SENHOR se assentou sobre o dilúvio; o SENHOR se assenta como Rei perpetuamente.

10 יהוה למבול ישב וישב יהוה מלך לעולם

11 O SENHOR dará força ao seu povo; o SENHOR abençoará o seu povo com paz.

11 יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום

Salmos 30

1 Exaltar-te-ei, ó SENHOR, porque tu me exaltaste; e não fizeste com que meus inimigos se alegrassem sobre mim.

1 מזמור שיר חנכת הבית לדוד ארוממך יהוה כי דליתני ולא שמחת איבי לי

2 SENHOR, meu Deus, clamei a ti, e tu me saraste.

2 יהוה אלהי שועתי אליך ותרפאני

3 SENHOR, fizeste subir a minha alma da sepultura; conservaste-me a vida para que não descesse ao abismo.

3 יהוה העלית מן שאול נפשי חייתני מיורדי בור

4 Cantai ao SENHOR, vós que sois seus santos, e celebrai a memória da sua santidade.

4 זמרו ליהוה חסידיו והודו לזכר קדשו

5 Porque a sua ira dura só um momento; no seu favor está a vida; o choro pode durar uma noite, mas a alegria vem pela manhã

5 כי רגע באפו חיים ברצונו בערב ילין בכי ולבקר רנה

6 Eu dizia na minha prosperidade Não vacilarei jamais.

6 ואני אמרתי בשלוי בל אמוט לעולם

7 Tu, SENHOR, pelo teu favor fizeste forte a minha montanha; tu encobriste o teu rosto, e fiquei perturbado.

7 יהוה ברצונך העמדתה להררי עז הסתרת פניך הייתי נבהל

8 A ti, SENHOR, clamei, e ao SENHOR supliquei.

8 אליך יהוה אקרא ואל אדני אתחנן

9 Que proveito há no meu sangue, quando desço à cova? Porventura, te louvará o pó? Anunciará ele a tua verdade?

9 מה בצע בדמי ברדתי אל שחת היודך עפר היגיד אמתך

10 Ouve, SENHOR, e tem piedade de mim; SENHOR, sê o meu auxílio.

10 שמע יהוה וחנני יהוה היה עזר לי

11 Tornaste o meu pranto em folguedo; tiraste o meu cilício e me cingiste de alegria;

11 הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה

12 para que a minha glória te cante louvores e não se cale; SENHOR, Deus meu, eu te louvarei para sempre.

12 למען יזמרך כבוד ולא ידם יהוה אלהי לעולם אודך

Salmos 31

1 Em ti, SENHOR, confio; nunca me deixes confundido; livra-me pela tua justiça.

1 למנצח מזמור לדוד בך יהוה חסיתי אל אבושה לעולם בצדקתך פלטני

2 Inclina para mim os teus ouvidos, livra-me depressa; sê a minha firme rocha, uma casa fortíssima que me salve.

2 הטה אלי אזנך מהרה הצילני היה לי לצור מעוז לבית מצודות להושיעני

3 Porque tu és a minha rocha e a minha fortaleza; pelo que, por amor do teu nome, guia-me e encaminha-me.

3 כי סלעי ומצודתי אתה ולמען שמך תנחני ותנהלני

4 Tira-me da rede que para mim esconderam, pois tu és a minha força.

4 תוציאני מרשת זו טמנו לי כי אתה מעוזי

5 Nas tuas mãos encomendo o meu espírito; tu me remiste, SENHOR, Deus da verdade.

5 בידך אפקיד רוחי פדיתה אותי יהוה אל אמת

6 Aborreço aqueles que se entregam a vaidades enganosas; eu, porém, confio no SENHOR.

6 שנאתי השמרים הבלי שוא ואני אל יהוה בטחתי

7 Eu me alegrarei e regozijarei na tua benignidade, pois consideraste a minha aflição; conheceste a minha alma nas angústias.

7 אגילה ואשמחה בחסדך אשר ראית את עניי ידעת בצרות נפשי

8 E não me entregaste nas mãos do inimigo; puseste os meus pés num lugar espaçoso.

8 ולא הסגרתני ביד אויב העמדת במרחב רגלי

9 Tem misericórdia de mim, ó SENHOR, porque estou angustiado; consumidos estão de tristeza os meus olhos, a minha alma e o meu corpo.

9 חנני יהוה כי צר לי עששה בכעס עיני נפשי ובטני

10 Porque a minha vida está gasta de tristeza, e os meus anos, de suspiros; a minha força descai por causa da minha iniquidade, e os meus ossos se consomem.

10 כי כלו ביגון חיי ושנותי באנחה כשל בעוני כחי ועצמי עששו

11 Por causa de todos os meus inimigos, fui o opróbrio dos meus vizinhos e um horror para os meus conhecidos; os que me viam na rua fugiam de mim.

11 מכל צררי הייתי חרפה ולשכני מאד ופחד למידעי ראי בחוץ נדדו ממני

12 Estou esquecido no coração deles, como um morto; sou como um vaso quebrado.

12 נשכחתי כמת מלב הייתי ככלי אבד

13 Pois ouvi a murmuração de muitos; temor havia ao redor; porquanto todos se conluiavam contra mim; intentam tirar-me a vida.

13 כי שמעתי דבת רבים מגור מסביב בהוסדם יחד עלי לקחת נפשי זממו

14 Mas eu confiei em ti, SENHOR; e disse Tu és o meu Deus.

14 ואני עליך בטחתי יהוה אמרתי אלהי אתה

15 Os meus tempos estão nas tuas mãos; livra-me das mãos dos meus inimigos e dos que me perseguem.

15 בידך עתתי הצילני מיד אויבי ומרדפי

16 Faze resplandecer o teu rosto sobre o teu servo; salva-me por tuas misericórdias.

16 האירה פניך על עבדך הושיעני בחסדך

17 Não me deixes confundido, SENHOR, porque te tenho invocado; deixa confundidos os ímpios; emudeçam na sepultura.

17 יהוה אל אבושה כי קראתיך יבשו רשעים ידמו לשאול

18 Emudeçam os lábios mentirosos que dizem coisas más com arrogância e desprezo contra o justo.

18 תאלמנה שפתי שקר הדברות על צדיק עתק בגאוה ובוז

19 Oh! Quão grande é a tua bondade, que guardaste para os que te temem, e que tu mostraste àqueles que em ti confiam na presença dos filhos dos homens!

19 מה רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלת לחסים בך נגד בני אדם

20 Tu os esconderás, no secreto da tua presença, das intrigas dos homens; ocultá-los-ás, em um pavilhão, da contenda das línguas.

20 תסתירם בסתר פניך מרכסי איש תצפנם בסכה מריב לשנות

21 Bendito seja o SENHOR, pois fez maravilhosa a sua misericórdia para comigo em cidade segura.

21 ברוך יהוה כי הפליא חסדו לי בעיר מצור

22 Pois eu dizia na minha pressa Estou cortado de diante dos teus olhos; não obstante, tu ouviste a voz das minhas súplicas, quando eu a ti clamei.

22 ואני אמרתי בחפזי נגרזתי מנגד עיניך אכן שמעת קול תחנוני בשועי אליך

23 Amai ao SENHOR, vós todos os que sois seus santos; porque o SENHOR guarda os fiéis e retribui com abundância aos soberbos.

23 אהבו את יהוה כל חסידיו אמונים נצר יהוה ומשלם על יתר עשה גאוה

24 Esforçai-vos, e ele fortalecerá o vosso coração, vós todos os que esperais no SENHOR.

24 חזקו ויאמץ לבבכם כל המיחלים ליהוה

Salmos 32

1 Bem-aventurado aquele cuja transgressão é perdoada, e cujo pecado é coberto.

1 לדוד משכיל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה

2 Bem-aventurado o homem a quem o SENHOR não imputa maldade, e em cujo espírito não há engano.

2 אשרי אדם לא יחשב יהוה לו עון ואין ברוחו רמיה

3 Enquanto eu me calei, envelheceram os meus ossos pelo meu bramido em todo o dia.

3 כי החרשתי בלו עצמי בשאגתי כל היום

4 Porque de dia e de noite a tua mão pesava sobre mim; o meu humor se tornou em sequidão de estio. (Selá)

4 כי יומם ולילה תכבד עלי ידך נהפך לשדי בחרבני קיץ סלה

5 Confessei-te o meu pecado e a minha maldade não encobri; dizia eu Confessarei ao SENHOR as minhas transgressões; e tu perdoaste a maldade do meu pecado. (Selá)

5 חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי אודה עלי פשעי ליהוה ואתה נשאת עון חטאתי סלה

6 Pelo que todo aquele que é santo orará a ti, a tempo de te poder achar; até no transbordar de muitas águas, estas a ele não chegarão

6 על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצא רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו

7 Tu és o lugar em que me escondo; tu me preservas da angústia; tu me cinges de alegres cantos de livramento. (Selá)

7 אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה

8 Instruir-te-ei e ensinar-te-ei o caminho que deves seguir; guiar-te-ei com os meus olhos.

8 אשכילך ואורך בדרך זו תלך איעצה עליך עיני

9 Não sejais como o cavalo, nem como a mula, que não têm entendimento, cuja boca precisa de cabresto e freio, para que se não atirem a ti.

9 אל תהיו כסוס כפרד אין הבין במתג ורסן עדיו לבלום בל קרב אליך

10 O ímpio tem muitas dores, mas aquele que confia no SENHOR, a misericórdia o cercará.

10 רבים מכאובים לרשע והבוטח ביהוה חסד יסובבנו

11 Alegrai-vos no SENHOR e regozijai-vos, vós, os justos; e cantai alegremente todos vós que sois retos de coração.

11 שמחו ביהוה וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב

Salmos 33

1 Regozijai-vos no SENHOR, vós, justos, pois aos retos convém o louvor.

1 רננו צדיקים ביהוה לישרים נאוה תהלה

2 Louvai ao SENHOR com harpa, cantai a ele com saltério de dez cordas.

2 הודו ליהוה בכנור בנבל עשור זמרו לו

3 Cantai-lhe um cântico novo; tocai bem e com júbilo.

3 שירו לו שיר חדש היטיבו נגן בתרועה

4 Porque a palavra do SENHOR é reta, e todas as suas obras são fiéis.

4 כי ישר דבר יהוה וכל מעשהו באמונה

5 Ele ama a justiça e o juízo; a terra está cheia da bondade do SENHOR.

5 אהב צדקה ומשפט חסד יהוה מלאה הארץ

6 Pela palavra do SENHOR foram feitos os céus; e todo o exército deles, pelo espírito da sua boca.

6 בדבר יהוה שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם

7 Ele ajunta as águas do mar como num montão; põe os abismos em tesouros.

7 כנס כנד מי הים נתן באצרות תהומות

8 Tema toda a terra ao SENHOR; temam-no todos os moradores do mundo.

8 ייראו מיהוה כל הארץ ממנו יגורו כל ישבי תבל

9 Porque falou, e tudo se fez; mandou, e logo tudo apareceu.

9 כי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד

10 O SENHOR desfaz o conselho das nações; quebranta os intentos dos povos.

10 יהוה הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים

11 O conselho do SENHOR permanece para sempre; os intentos do seu coração, de geração em geração

11 עצת יהוה לעולם תעמד מחשבות לבו לדר ודר

12 Bem-aventurada é a nação cujo Deus é o SENHOR, e o povo que ele escolheu para a sua herança.

12 אשרי הגוי אשר יהוה אלהיו העם בחר לנחלה לו

13 O SENHOR olha desde os céus e está vendo a todos os filhos dos homens;

13 משמים הביט יהוה ראה את כל בני האדם

14 da sua morada contempla todos os moradores da terra.

14 ממכון שבתו השגיח אל כל ישבי הארץ

15 Ele é que forma o coração de todos eles, que contempla todas as suas obras.

15 היצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם

16 Não há rei que se salve com a grandeza de um exército, nem o homem valente se livra pela muita força.

16 אין המלך נושע ברב חיל גבור לא ינצל ברב כח

17 O cavalo é vão para a segurança; não livra ninguém com a sua grande força.

17 שקר הסוס לתשועה וברב חילו לא ימלט

18 Eis que os olhos do SENHOR estão sobre os que o temem, sobre os que esperam na sua misericórdia,

18 הנה עין יהוה אל יראיו למיחלים לחסדו

19 para livrar a sua alma da morte e para os conservar vivos na fome.

19 להציל ממות נפשם ולחיותם ברעב

20 A nossa alma espera no SENHOR; ele é o nosso auxílio e o nosso escudo.

20 נפשנו חכתה ליהוה עזרנו ומגננו הוא

21 Pois nele se alegra o nosso coração, porquanto temos confiado no seu santo nome.

21 כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו

22 Seja a tua misericórdia, SENHOR, sobre nós, como em ti esperamos.

22 יהי חסדך יהוה עלינו כאשר יחלנו לך

Salmos 34

1 Louvarei ao SENHOR em todo o tempo; o seu louvor estará continuamente na minha boca.

1 לדוד בשנותו את טעמו לפני אבימלך ויגרשהו וילך אברכה את יהוה בכל עת תמיד תהלתו בפי

2 A minha alma se gloriará no SENHOR; os mansos o ouvirão e se alegrarão.

2 ביהוה תתהלל נפשי ישמעו ענוים וישמחו

3 Engrandecei ao SENHOR comigo, e juntos exaltemos o seu nome.

3 גדלו ליהוה אתי ונרוממה שמו יחדו

4 Busquei ao SENHOR, e ele me respondeu; livrou-me de todos os meus temores.

4 דרשתי את יהוה ועןני ומכל מגורותי הצילני

5 Olharam para ele, e foram iluminados; e os seus rostos não ficarão confundidos.

5 הביטו אליו ונהרו ופניהם אל יחפרו

6 Clamou este pobre, e o SENHOR o ouviu; e o salvou de todas as suas angústias.

6 זה עני קרא ויהוה שמע ומכל צרותיו הושיעו

7 O anjo do SENHOR acampa-se ao redor dos que o temem, e os livra.

7 חנה מלאך יהוה סביב ליראיו ויחלצם

8 Provai e vede que o SENHOR é bom; bem-aventurado o homem que nele confia.

8 טעמו וראו כי טוב יהוה אשרי הגבר יחסה בו

9 Temei ao SENHOR, vós os seus santos, pois não têm falta alguma aqueles que o temem.

9 יראו את יהוה קדשיו כי אין מחסור ליראיו

10 Os filhos dos leões necessitam e sofrem fome, mas aqueles que buscam ao SENHOR de nada têm falta

10 כפירים רשו ורעבו ודרשי יהוה לא יחסרו כל טוב

11 Vinde, meninos, ouvi-me; eu vos ensinarei o temor do SENHOR.

11 לכו בנים שמעו לי יראת יהוה אלמדכם

12 Quem é o homem que deseja a vida, que quer largos dias para ver o bem?

12 מי האיש החפץ חיים אהב ימים לראות טוב

13 Guarda a tua língua do mal e os teus lábios, de falarem enganosamente.

13 נצר לשונך מרע ושפתיך מדבר מרמה

14 Aparta-te do mal e faze o bem; procura a paz e segue-a.

14 סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו

15 Os olhos do SENHOR estão sobre os justos; e os seus ouvidos, atentos ao seu clamor.

15 עיני יהוה אל צדיקים ואזניו אל שועתם

16 A face do SENHOR está contra os que fazem o mal, para desarraigar da terra a memória deles.

16 פני יהוה בעשי רע להכרית מארץ זכרם

17 Os justos clamam, e o SENHOR os ouve e os livra de todas as suas angústias.

17 צעקו ויהוה שמע ומכל צרותם הצילם

18 Perto está o SENHOR dos que têm o coração quebrantado e salva os contritos de espírito.

18 קרוב יהוה לנשברי לב ואת דכאי רוח יושיע

19 Muitas são as aflições do justo, mas o SENHOR o livra de todas.

19 רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו יהוה

20 Ele lhe guarda todos os seus ossos; nem sequer um deles se quebra.

20 שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה

21 A malícia matará o ímpio, e os que aborrecem o justo serão punidos.

21 תמותת רשע רעה ושנאי צדיק יאשמו

22 O SENHOR resgata a alma dos seus servos, e nenhum dos que nele confiam será condenado.

22 פודה יהוה נפש עבדיו ולא יאשמו כל החסים בו

Salmos 35

1 Pleiteia, SENHOR, com aqueles que pleiteiam comigo; peleja contra os que pelejam contra mim.

1 לדוד ריבה יהוה את יריבי לחם את לחמי

2 Pega do escudo e da rodela e levanta-te em minha ajuda.

2 החזק מגן וצנה וקומה בעזרתי

3 Tira da lança e obstrui o caminho aos que me perseguem; dize à minha alma Eu sou a tua salvação.

3 והרק חנית וסגר לקראת רדפי אמר לנפשי ישעתך אני

4 Sejam confundidos e envergonhados os que buscam a minha vida; voltem atrás e envergonhem-se os que contra mim intentam o mal.

4 יבשו ויכלמו מבקשי נפשי יסגו אחור ויחפרו חשבי רעתי

5 Sejam como pragana perante o vento; o anjo do SENHOR os faça fugir.

5 יהיו כמץ לפני רוח ומלאך יהוה דוחה

6 Seja o seu caminho tenebroso e escorregadio, e o anjo do SENHOR os persiga.

6 יהי דרכם חשך וחלקלקות ומלאך יהוה רדפם

7 Porque sem causa encobriram de mim a rede na cova, que sem razão cavaram para a minha alma.

7 כי חנם טמנו לי שחת רשתם חנם חפרו לנפשי

8 Sobrevenha-lhes destruição sem o saberem, e prenda-os a rede que ocultaram; caiam eles nessa mesma destruição.

8 תבואהו שואה לא ידע ורשתו אשר טמן תלכדו בשואה יפל בה

9 E a minha alma se alegrará no SENHOR; alegrar-se -á na sua salvação.

9 ונפשי תגיל ביהוה תשיש בישועתו

10 Todos os meus ossos dirão SENHOR, quem é como tu? Pois livras o pobre daquele que é mais forte do que ele; sim, o pobre e o necessitado, daquele que os rouba

10 כל עצמותי תאמרנה יהוה מי כמוך מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגזלו

11 Falsas testemunhas se levantaram; depuseram contra mim coisas que eu não sabia.

11 יקומון עדי חמס אשר לא ידעתי ישאלוני

12 Tornaram-me o mal pelo bem, roubando a minha alma.

12 ישלמוני רעה תחת טובה שכול לנפשי

13 Mas, quanto a mim, quando estavam enfermos, a minha veste era pano de saco; humilhava a minha alma com o jejum, e a minha oração voltava para o meu seio.

13 ואני בחלותם לבושי שק עניתי בצום נפשי ותפלתי על חיקי תשוב

14 Portava-me com ele como se fora meu irmão ou amigo; andava lamentando e muito encurvado, como quem chora por sua mãe.

14 כרע כאח לי התהלכתי כאבל אם קדר שחותי

15 Mas eles com a minha adversidade se alegravam e se congregavam; os abjetos se congregavam contra mim, e eu não o sabia; rasgavam-me e não cessavam.

15 ובצלעי שמחו ונאספו נאספו עלי נכים ולא ידעתי קרעו ולא דמו

16 Como hipócritas zombadores nas festas, rangiam os dentes contra mim.

16 בחנפי לעגי מעוג חרק עלי שנימו

17 Senhor, até quando verás isto? Resgata a minha alma das suas assolações, e a minha predileta, dos leões.

17 אדני כמה תראה השיבה נפשי משאיהם מכפירים יחידתי

18 Louvar-te-ei na grande congregação; entre muitíssimo povo te celebrarei.

18 אודך בקהל רב בעם עצום אהללך

19 Não se alegrem de mim os meus inimigos sem razão, nem pisquem os olhos aqueles que me aborrecem sem causa.

19 אל ישמחו לי איבי שקר שנאי חנם יקרצו עין

20 Pois não falam de paz; antes, projetam enganar os quietos da terra.

20 כי לא שלום ידברו ועל רגעי ארץ דברי מרמות יחשבון

21 Abrem a boca de par em par contra mim e dizem Ah! Ah! Os nossos olhos o viram!

21 וירחיבו עלי פיהם אמרו האח האח ראתה עינינו

22 Tu, SENHOR, o viste, não te cales; Senhor, não te alongues de mim;

22 ראיתה יהוה אל תחרש אדני אל תרחק ממני

23 desperta e acorda para o meu julgamento, para a minha causa, Deus meu e Senhor meu!

23 העירה והקיצה למשפטי אלהי ואדני לריבי

24 Julga-me segundo a tua justiça, SENHOR, Deus meu, e não deixes que se alegrem de mim.

24 שפטני כצדקך יהוה אלהי ואל ישמחו לי

25 Não digam em seu coração Eia, sus, alma nossa! Não digam Nós o havemos devorado!

25 אל יאמרו בלבם האח נפשנו אל יאמרו בלענוהו

26 Envergonhem-se e confundam-se à uma os que se alegram com o meu mal; vistam-se de vergonha e de confusão os que se engrandecem contra mim.

26 יבשו ויחפרו יחדו שמחי רעתי ילבשו בשת וכלמה המגדילים עלי

27 Cantem e alegrem-se os que amam a minha justiça, e digam continuamente O SENHOR, que ama a prosperidade do seu servo, seja engrandecido.

27 ירנו וישמחו חפצי צדקי ויאמרו תמיד יגדל יהוה החפץ שלום עבדו

28 E assim a minha língua falará da tua justiça e do teu louvor, todo o dia.

28 ולשוני תהגה צדקך כל היום תהלתך

Salmos 36

1 A prevaricação do ímpio fala no íntimo do seu coração; não há temor de Deus perante os seus olhos.

1 למנצח לעבד יהוה לדוד נאם פשע לרשע בקרב לבי אין פחד אלהים לנגד עיניו

2 Porque em seus olhos se lisonjeia, até que a sua iniquidade se mostre detestável.

2 כי החליק אליו בעיניו למצא עונו לשנא

3 As palavras da sua boca são malícia e engano; deixou de entender e de fazer o bem.

3 דברי פיו און ומרמה חדל להשכיל להיטיב

4 Maquina o mal na sua cama; põe-se em caminho que não é bom; não aborrece o mal.

4 און יחשב על משכבו יתיצב על דרך לא טוב רע לא ימאס

5 A tua misericórdia, SENHOR, está nos céus, e a tua fidelidade chega até às mais excelsas nuvens.

5 יהוה בהשמים חסדך אמונתך עד שחקים

6 A tua justiça é como as grandes montanhas; os teus juízos são um grande abismo; SENHOR, tu conservas os homens e os animais.

6 צדקתך כהררי אל משפטך תהום רבה אדם ובהמה תושיע יהוה

7 Quão preciosa é, ó Deus, a tua benignidade! E por isso os filhos dos homens se abrigam à sombra das tuas asas.

7 מה יקר חסדך אלהים ובני אדם בצל כנפיך יחסיון

8 Eles se fartarão da gordura da tua casa, e os farás beber da corrente das tuas delícias;

8 ירוין מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם

9 porque em ti está o manancial da vida; na tua luz veremos a luz.

9 כי עמך מקור חיים באורך נראה אור

10 Estende a tua benignidade sobre os que te conhecem, e a tua justiça sobre os retos de coração.

10 משך חסדך לידעיך וצדקתך לישרי לב

11 Não venha sobre mim o pé dos soberbos, e não me mova a mão dos ímpios.

11 אל תבואני רגל גאוה ויד רשעים אל תנדני

12 Ali caem os obreiros da iniquidade; cairão e não se poderão levantar.

12 שם נפלו פעלי און דחו ולא יכלו קום

Salmos 37

1 Não te indignes por causa dos malfeitores, nem tenhas inveja dos que praticam a iniquidade.

1 לדוד אל תתחר במרעים אל תקנא בעשי עולה

2 Porque cedo serão ceifados como a erva e murcharão como a verdura.

2 כי כחציר מהרה ימלו וכירק דשא יבולון

3 Confia no SENHOR e faze o bem; habitarás na terra e, verdadeiramente, serás alimentado.

3 בטח ביהוה ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה

4 Deleita-te também no SENHOR, e ele te concederá o que deseja o teu coração.

4 והתענג על יהוה ויתן לך משאלת לבך

5 Entrega o teu caminho ao SENHOR; confia nele, e ele tudo fará.

5 גול על יהוה דרכך ובטח עליו והוא יעשה

6 E ele fará sobressair a tua justiça como a luz; e o teu juízo, como o meio-dia

6 והוציא כאור צדקך ומשפטך כצהרים

7 Descansa no SENHOR e espera nele; não te indignes por causa daquele que prospera em seu caminho, por causa do homem que executa astutos intentos.

7 דום ליהוה והתחולל לו אל תתחר במצליח דרכו באיש עשה מזמות

8 Deixa a ira e abandona o furor; não te indignes para fazer o mal.

8 הרף מאף ועזב חמה אל תתחר אך להרע

9 Porque os malfeitores serão desarraigados; mas aqueles que esperam no SENHOR herdarão a terra.

9 כי מרעים יכרתון וקוי יהוה המה יירשו ארץ

10 Pois ainda um pouco, e o ímpio não existirá; olharás para o seu lugar, e não aparecerá.

10 ועוד מעט ואין רשע והתבוננת על מקומו ואיננו

11 Mas os mansos herdarão a terra e se deleitarão na abundância de paz.

11 וענוים יירשו ארץ והתענגו על רב שלום

12 O ímpio maquina contra o justo e contra ele range os dentes.

12 זמם רשע לצדיק וחרק עליו שניו

13 O Senhor se rirá dele, pois vê que vem chegando o seu dia.

13 אדני ישחק לו כי ראה כי יבא יומו

14 Os ímpios puxaram da espada e entesaram o arco, para derribarem o pobre e necessitado e para matarem os de reto caminho.

14 חרב פתחו רשעים ודרכו קשתם להפיל עני ואביון לטבוח ישרי דרך

15 Mas a sua espada lhes entrará no coração, e os seus arcos se quebrarão.

15 חרבם תבוא בלבם וקשתותם תשברנה

16 Vale mais o pouco que tem o justo do que as riquezas de muitos ímpios.

16 טוב מעט לצדיק מהמון רשעים רבים

17 Pois os braços dos ímpios se quebrarão, mas o SENHOR sustém os justos.

17 כי זרועות רשעים תשברנה וסומך צדיקים יהוה

18 O SENHOR conhece os dias dos retos, e a sua herança permanecerá para sempre.

18 יודע יהוה ימי תמימם ונחלתם לעולם תהיה

19 Não serão envergonhados nos dias maus e nos dias de fome se fartarão.

19 לא יבשו בעת רעה ובימי רעבון ישבעו

20 Mas os ímpios perecerão, e os inimigos do SENHOR serão como a gordura dos cordeiros; desaparecerão e em fumaça se desfarão.

20 כי רשעים יאבדו ואיבי יהוה כיקר כרים כלו בעשן כלו

21 O ímpio toma emprestado e não paga; mas o justo se compadece e dá.

21 לוה רשע ולא ישלם וצדיק חונן ונותן

22 Porque aqueles que ele abençoa herdarão a terra, e aqueles que forem por ele amaldiçoados serão desarraigados.

22 כי מברכיו יירשו ארץ ומקלליו יכרתו

23 Os passos de um homem bom são confirmados pelo SENHOR, e ele deleita-se no seu caminho.

23 מיהוה מצעדי גבר כוננו ודרכו יחפץ

24 Ainda que caia, não ficará prostrado, pois o SENHOR o sustém com a sua mão.

24 כי יפל לא יוטל כי יהוה סומך ידו

25 Fui moço e agora sou velho; mas nunca vi desamparado o justo, nem a sua descendência a mendigar o pão.

25 נער הייתי גם זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם

26 Compadece-se sempre, e empresta, e a sua descendência é abençoada.

26 כל היום חונן ומלוה וזרעו לברכה

27 Aparta-te do mal e faze o bem; e terás morada para sempre.

27 סור מרע ועשה טוב ושכן לעולם

28 Porque o SENHOR ama o juízo e não desampara os seus santos; eles são preservados para sempre; mas a descendência dos ímpios será desarraigada.

28 כי יהוה אהב משפט ולא יעזב את חסידיו לעולם נשמרו וזרע רשעים נכרת

29 Os justos herdarão a terra e habitarão nela para sempre.

29 צדיקים יירשו ארץ וישכנו לעד עליה

30 A boca do justo fala da sabedoria; a sua língua fala do que é reto.

30 פי צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט

31 A lei do seu Deus está em seu coração; os seus passos não resvalarão.

31 תורת אלהיו בלבו לא תמעד אשריו

32 O ímpio espreita o justo e procura matá-lo.

32 צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו

33 O SENHOR não o deixará em suas mãos, nem o condenará quando for julgado.

33 יהוה לא יעזבנו בידו ולא ירשיענו בהשפטו

34 Espera no SENHOR e guarda o seu caminho, e te exaltará para herdares a terra; tu o verás quando os ímpios forem desarraigados.

34 קוה אל יהוה ושמר דרכו וירוממך לרשת ארץ בהכרת רשעים תראה

35 Vi o ímpio com grande poder espalhar-se como a árvore verde na terra natal.

35 ראיתי רשע עריץ ומתערה כאזרח רענן

36 Mas passou e já não é; procurei-o, mas não se pôde encontrar.

36 ויעבר והנה איננו ואבקשהו ולא נמצא

37 Nota o homem sincero e considera o que é reto, porque o futuro desse homem será de paz.

37 שמר תם וראה ישר כי אחרית לאיש שלום

38 Quanto aos transgressores, serão, à uma, destruídos, e as relíquias dos ímpios todas perecerão.

38 ופשעים נשמדו יחדו אחרית רשעים נכרתה

39 Mas a salvação dos justos vem do SENHOR; ele é a sua fortaleza no tempo da angústia.

39 ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה

40 E o SENHOR os ajudará e os livrará; ele os livrará dos ímpios e os salvará, porquanto confiam nele.

40 ויעזרם יהוה ויפלטם יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו

Salmos 38

1 Ó SENHOR, não me repreendas na tua ira, nem me castigues no teu furor.

1 מזמור לדוד להזכיר יהוה אל בקצפך תוכיחני ובחמתך תיסרני

2 Porque as tuas flechas se cravaram em mim, e a tua mão sobre mim desceu.

2 כי חציך נחתו בי ותנחת עלי ידך

3 Não há coisa sã na minha carne, por causa da tua cólera; nem há paz em meus ossos, por causa do meu pecado.

3 אין מתם בבשרי מפני זעמך אין שלום בעצמי מפני חטאתי

4 Pois já as minhas iniquidades ultrapassam a minha cabeça; como carga pesada são demais para as minhas forças.

4 כי עונתי עברו ראשי כמשא כבד יכבדו ממני

5 As minhas chagas cheiram mal e estão corruptas, por causa da minha loucura.

5 הבאישו נמקו חבורתי מפני אולתי

6 Estou encurvado, estou muito abatido, ando lamentando todo o dia.

6 נעויתי שחתי עד מאד כל היום קדר הלכתי

7 Porque os meus lombos estão cheios de ardor, e não há coisa sã na minha carne.

7 כי כסלי מלאו נקלה ואין מתם בבשרי

8 Estou fraco e mui quebrantado; tenho rugido por causa do desassossego do meu coração.

8 נפוגותי ונדכיתי עד מאד שאגתי מנהמת לבי

9 Senhor, diante de ti está todo o meu desejo, e o meu gemido não te é oculto.

9 אדני נגדך כל תאותי ואנחתי ממך לא נסתרה

10 O meu coração dá voltas, a minha força me falta; quanto à luz dos meus olhos, até essa me deixou.

10 לבי סחרחר עזבני כחי ואור עיני גם הם אין אתי

11 Os meus amigos e os meus propínquos afastam-se da minha chaga; e os meus parentes se põem em distância

11 אהבי ורעי מנגד נגעי יעמדו וקרובי מרחק עמדו

12 Também os que buscam a minha vida me armam laços, e os que procuram o meu mal dizem coisas que danificam e imaginam astúcias todo o dia.

12 וינקשו מבקשי נפשי ודרשי רעתי דברו הוות ומרמות כל היום יהגו

13 Mas eu, como surdo, não ouvia e, como mudo, não abri a boca.

13 ואני כחרש לא אשמע וכאלם לא יפתח פיו

14 Assim eu sou como homem que não ouve, e em cuja boca não há reprovação.

14 ואהי כאיש אשר לא שמע ואין בפיו תוכחות

15 Porque em ti, SENHOR, espero; tu, Senhor, meu Deus, me ouvirás.

15 כי לך יהוה הוחלתי אתה תענה אדני אלהי

16 Porque dizia eu Ouve-me, para que se não alegrem de mim; quando escorrega o meu pé, eles se engrandecem contra mim.

16 כי אמרתי פן ישמחו לי במוט רגלי עלי הגדילו

17 Porque estou prestes a coxear; a minha dor está constantemente perante mim.

17 כי אני לצלע נכון ומכאובי נגדי תמיד

18 Porque eu confessarei a minha iniquidade; afligir-me-ei por causa do meu pecado.

18 כי עוני אגיד אדאג מחטאתי

19 Mas os meus inimigos estão vivos e são fortes, e os que sem causa me odeiam se engrandecem.

19 ואיבי חיים עצמו ורבו שנאי שקר

20 Os que dão mal pelo bem são meus adversários, porque eu sigo o que é bom.

20 ומשלמי רעה תחת טובה ישטנוני תחת רדופי טוב

21 Não me desampares, SENHOR; meu Deus, não te alongues de mim.

21 אל תעזבני יהוה אלהי אל תרחק ממני

22 Apressa-te em meu auxílio, Senhor, minha salvação.

22 חושה לעזרתי אדני תשועתי

Salmos 39

1 Eu disse Guardarei os meus caminhos para não delinquir com a minha língua; enfrearei a minha boca enquanto o ímpio estiver diante de mim.

1 למנצח לידיתון מזמור לדוד אמרתי אשמרה דרכי מחטוא בלשוני
אשמרה לפי מחסום בעד רשע לנגדי

2 Com o silêncio fiquei como mudo; calava-me mesmo acerca do bem; mas a minha dor se agravou.

2 נאלמתי דומיה החשיתי מטוב וכאבי נעכר

3 Incendeu-se dentro de mim o meu coração; enquanto eu meditava se acendeu um fogo então falei com a minha língua. Disse

3 חם לבי בקרבי בהגיגי תבער אש דברתי בלשוני

4 Faze-me conhecer, SENHOR, o meu fim, e a medida dos meus dias qual é, para que eu sinta quanto sou frágil.

4 הודיעני יהוה קצי ומדת ימי מה היא אדעה מה חדל אני

5 Eis que fizeste os meus dias como a palmos; o tempo da minha vida é como nada diante de ti; na verdade, todo homem, por mais firme que esteja, é totalmente vaidade. (Selá)

5 הנה טפחות נתתה ימי וחלדי כאין נגדך אך כל הבל כל אדם נצב סלה

6 Na verdade, todo homem anda como uma sombra; na verdade, em vão se inquietam; amontoam riquezas e não sabem quem as levará

6 אך בצלם יתהלך איש אך הבל יהמיון יצבר ולא ידע מי אספם

7 Agora, pois, Senhor, que espero eu? A minha esperança está em ti.

7 ועתה מה קויתי אדני תוחלתי לך היא

8 Livra-me de todas as minhas transgressões; não me faças o opróbrio dos loucos.

8 מכל פשעי הצילני חרפת נבל אל תשימני

9 Emudeci; não abro a minha boca, porquanto tu o fizeste.

9 נאלמתי לא אפתח פי כי אתה עשית

10 Tira de sobre mim a tua praga; estou desfalecido pelo golpe da tua mão.

10 הסר מעלי נגעך מתגרת ידך אני כליתי

11 Se com repreensões castigas alguém, por causa da iniquidade, logo destróis, como traça, a sua beleza; de sorte que todo homem é vaidade. (Selá)

11 בתוכחות על עון יסרת איש ותמס כעש חמודו אך הבל כל אדם סלה

12 Ouve, SENHOR, a minha oração, e inclina os teus ouvidos ao meu clamor; não te cales perante as minhas lágrimas, porque sou para contigo como um estranho, e peregrino como todos os meus pais.

12 שמעה תפלתי יהוה ושועתי האזינה אל דמעתי אל תחרש כי גר אנכי עמך תושב ככל אבותי

13 Poupa-me, até que tome alento, antes que me vá e não seja mais.

13 השע ממני ואבליגה בטרם אלך ואינני

Salmos 40

1 Esperei com paciência no SENHOR, e ele se inclinou para mim, e ouviu o meu clamor.

1 למנצח לדוד מזמור קוה קויתי יהוה ויט אלי וישמע שועתי

2 Tirou-me de um lago horrível, de um charco de lodo; pôs os meus pés sobre uma rocha, firmou os meus passos;

2 ויעלני מבור שאון מטיט היון ויקם על סלע רגלי כונן אשרי

3 e pôs um novo cântico na minha boca, um hino ao nosso Deus; muitos o verão, e temerão, e confiarão no SENHOR.

3 ויתן בפי שיר חדש תהלה לאלהינו יראו רבים וייראו ויבטחו ביהוה

4 Bem-aventurado o homem que põe no SENHOR a sua confiança e que não respeita os soberbos, nem os que se desviam para a mentira.

4 אשרי הגבר אשר שם יהוה מבטחו ולא פנה אל רהבים ושטי כזב

5 Muitas são, SENHOR, meu Deus, as maravilhas que tens operado para conosco, e os teus pensamentos não se podem contar diante de ti; eu quisera anunciá-los e manifestá-los, mas são mais do que se podem contar

5 רבות עשית אתה יהוה אלהי נפלאתיך ומחשבתיך אלינו אין ערך אליך אגידה ואדברה עצמו מספר

6 Sacrifício e oferta não quiseste; os meus ouvidos abriste; holocausto e expiação pelo pecado não reclamaste.

6 זבח ומנחה לא חפצת אזנים כרית לי עולה וחטאה לא שאלת

7 Então disse Eis aqui venho; no rolo do livro está escrito de mim

7 אז אמרתי הנה באתי במגלת ספר כתוב עלי

8 Deleito-me em fazer a tua vontade, ó Deus meu; sim, a tua lei está dentro do meu coração.

8 לעשות רצונך אלהי חפצתי ותורתך בתוך מעי

9 Preguei a justiça na grande congregação; eis que não retive os meus lábios, SENHOR, tu o sabes.

9 בשרתי צדק בקהל רב הנה שפתי לא אכלא יהוה אתה ידעת

10 Não escondi a tua justiça dentro do meu coração; apregoei a tua fidelidade e a tua salvação; não escondi da grande congregação a tua benignidade e a tua verdade

10 צדקתך לא כסיתי בתוך לבי אמונתך ותשועתך אמרתי לא כחדתי חסדך ואמתך לקהל רב

11 Não detenhas para comigo, SENHOR, as tuas misericórdias; guardem-me continuamente a tua benignidade e a tua verdade.

11 אתה יהוה לא תכלא רחמיך ממני חסדך ואמתך תמיד יצרוני

12 Porque males sem número me têm rodeado; as minhas iniquidades me prenderam, de modo que não posso olhar para cima; são mais numerosas do que os cabelos da minha cabeça, pelo que desfalece o meu coração.

12 כי אפפו עלי רעות עד אין מספר השיגוני עונתי ולא יכלתי לראות עצמו משערות ראשי ולבי עזבני

13 Digna-te, SENHOR, livrar-me; SENHOR, apressa-te em meu auxílio.

13 רצה יהוה להצילני יהוה לעזרתי חושה

14 Sejam à uma confundidos e envergonhados os que buscam a minha vida para destruí-la; tornem atrás e confundam-se os que me querem mal.

14 יבשו ויחפרו יחד מבקשי נפשי לספותה יסגו אחור ויכלמו חפצי רעתי

15 Confundidos sejam em troca da sua afronta os que me dizem Ah! Ah!

15 ישמו על עקב בשתם האמרים לי האח האח

16 Folguem e alegrem-se em ti os que te buscam; digam constantemente os que amam a tua salvação Engrandecido seja o SENHOR.

16 ישישו וישמחו בך כל מבקשיך יאמרו תמיד יגדל יהוה אהבי תשועתך

17 Eu sou pobre e necessitado; mas o Senhor cuida de mim tu és o meu auxílio e o meu libertador; não te detenhas, ó meu Deus.

17 ואני עני ואביון אדני יחשב לי עזרתי ומפלטי אתה אלהי אל תאחר

Salmos 41

1 Bem-aventurado é aquele que atende ao pobre; o SENHOR o livrará no dia do mal.

1 למנצח מזמור לדוד אשרי משכיל אל דל ביום רעה ימלטהו יהוה

2 O SENHOR o livrará e o conservará em vida; será abençoado na terra, e tu não o entregarás à vontade de seus inimigos.

2 יהוה ישמרהו ויחיהו יאשר בארץ ואל תתנהו בנפש איביו

3 O SENHOR o sustentará no leito da enfermidade; tu renovas a sua cama na doença.

3 יהוה יסעדנו על ערש דוי כל משכבו הפכת בחליו

4 Eu dizia SENHOR, tem piedade de mim; sara a minha alma, porque pequei contra ti.

4 אני אמרתי יהוה חנני רפאה נפשי כי חטאתי לך

5 Os meus inimigos falam mal de mim, dizendo Quando morrerá ele, e perecerá o seu nome?

5 אויבי יאמרו רע לי מתי ימות ואבד שמו

6 E, se algum deles vem ver-me, diz coisas vãs; no seu coração amontoa a maldade; em saindo para fora, é disso que fala.

6 ואם בא לראות שוא ידבר לבו יקבץ און לו יצא לחוץ ידבר

7 Todos os que me aborrecem murmuram à uma contra mim; contra mim imaginam o mal, dizendo

7 יחד עלי יתלחשו כל שנאי עלי יחשבו רעה לי

8 Uma doença má se lhe pegou; e, pois que está deitado, não se levantará mais.

8 דבר בליעל יצוק בו ואשר שכב לא יוסיף לקום

9 Até o meu próprio amigo íntimo, em quem eu tanto confiava, que comia do meu pão, levantou contra mim o seu calcanhar.

9 גם איש שלומי אשר בטחתי בו אוכל לחמי הגדיל עלי עקב

10 Mas tu, SENHOR, tem piedade de mim, e levanta-me, para que eu lhes dê o pago.

10 ואתה יהוה חנני והקימני ואשלמה להם

11 Por isto conheço eu que tu me favoreces que o meu inimigo não triunfa de mim.

11 בזאת ידעתי כי חפצת בי כי לא יריע איבי עלי

12 Quanto a mim, tu me sustentas na minha sinceridade e me puseste diante da tua face para sempre.

12 ואני בתמי תמכת בי ותציבני לפניך לעולם

13 Bendito seja o SENHOR, Deus de Israel, de século em século! Amém e amém!

13 ברוך יהוה אלהי ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן

Salmos 42

1 Como o cervo brama pelas correntes das águas, assim suspira a minha alma por ti, ó Deus!

1 למנצח משכיל לבני קרח כאיל תערג על אפיקי מים כן נפשי תערג אליך אלהים

2 A minha alma tem sede de Deus, do Deus vivo; quando entrarei e me apresentarei ante a face de Deus?

2 צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני אלהים

3 As minhas lágrimas servem-me de mantimento de dia e de noite, porquanto me dizem constantemente Onde está o teu Deus?

3 היתה לי דמעתי לחם יומם ולילה באמר אלי כל היום איה אלהיך

4 Quando me lembro disto, dentro de mim derramo a minha alma; pois eu havia ido com a multidão; fui com eles à Casa de Deus, com voz de alegria e louvor, com a multidão que festejava.

4 אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסך אדדם עד בית אלהים בקול רנה ותודה המון חוגג

5 Por que estás abatida, ó minha alma, e por que te perturbas em mim? Espera em Deus, pois ainda o louvarei na salvação da sua presença

5 מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו

6 Ó meu Deus, dentro de mim a minha alma está abatida; portanto, lembro-me de ti desde a terra do Jordão, e desde o Hermon, e desde o pequeno monte.

6 אלהי עלי נפשי תשתוחח על כן אזכרך מארץ ירדן וחרמונים מהר מצער

7 Um abismo chama outro abismo, ao ruído das tuas catadupas; todas as tuas ondas e vagas têm passado sobre mim.

7 תהום אל תהום קורא לקול צנוריך כל משבריך וגליך עלי עברו

8 Contudo, o SENHOR mandará de dia a sua misericórdia, e de noite a sua canção estará comigo a oração ao Deus da minha vida.

8 יומם יצוה יהוה חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חיי

9 Direi a Deus, a minha Rocha Por que te esqueceste de mim? Por que ando angustiado por causa da opressão do inimigo?

9 אומרה לאל סלעי למה שכחתני למה קדר אלך בלחץ אויב

10 Como com ferida mortal em meus ossos, me afrontam os meus adversários, quando todo o dia me dizem Onde está o teu Deus?

10 ברצח בעצמותי חרפוני צוררי באמרם אלי כל היום איה אלהיך

11 Por que estás abatida, ó minha alma, e por que te perturbas dentro de mim? Espera em Deus, pois ainda o louvarei. Ele é a salvação da minha face e o meu Deus.

11 מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהי

Salmos 43

1 Faze-me justiça, ó Deus, e pleiteia a minha causa contra a gente ímpia; livra-me do homem fraudulento e injusto.

1 שפטני אלהים וריבה ריבי מגוי לא חסיד מאיש מרמה ועולה תפלטני

2 Pois tu és o Deus da minha fortaleza; por que me rejeitas? Por que me visto de luto por causa da opressão do inimigo?

2 כי אתה אלהי מעוזי למה זנחתני למה קדר אתהלך בלחץ אויב

3 Envia a tua luz e a tua verdade, para que me guiem e me levem ao teu santo monte e aos teus tabernáculos.

3 שלח אורך ואמתך המה ינחוני יביאוני אל הר קדשך ואל משכנותיך

4 Então, irei ao altar de Deus, do Deus que é a minha grande alegria, e com harpa te louvarei, ó Deus, Deus meu.

4 ואבואה אל מזבח אלהים אל אל שמחת גילי ואודך בכנור אלהים אלהי

5 Por que estás abatida, ó minha alma? E por que te perturbas dentro de mim? Espera em Deus, pois ainda o louvarei. Ele é a salvação da minha face e Deus meu.

5 מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהי

Salmos 44

1 Ó Deus, nós ouvimos com os nossos ouvidos, e nossos pais nos têm contado os feitos que realizaste em seus dias, nos tempos da antiguidade.

1 למנצח לבני קרח משכיל אלהים באזנינו שמענו אבותינו ספרו לנו פעל פעלת בימיהם בימי קדם

2 Como expeliste as nações com a tua mão e aos nossos pais plantaste; como afligiste os povos e aos nossos pais alargaste.

2 אתה ידך גוים הורשת ותטעם תרע לאמים ותשלחם

3 Pois não conquistaram a terra pela sua espada, nem o seu braço os salvou, e sim a tua destra, e o teu braço, e a luz da tua face, porquanto te agradaste deles.

3 כי לא בחרבם ירשו ארץ וזרועם לא הושיעה למו כי ימינך וזרועך ואור פניך כי רציתם

4 Tu és o meu Rei, ó Deus; ordena salvações para Jacó.

4 אתה הוא מלכי אלהים צוה ישועות יעקב

5 Por ti venceremos os nossos inimigos; pelo teu nome pisaremos os que se levantam contra nós.

5 בך צרינו ננגח בשמך נבוס קמינו

6 Pois eu não confiarei no meu arco, nem a minha espada me salvará.

6 כי לא בקשתי אבטח וחרבי לא תושיעני

7 Mas tu nos salvaste dos nossos inimigos e confundiste os que nos aborreciam.

7 כי הושעתנו מצרינו ומשנאינו הבישות

8 Em Deus nos gloriamos todo o dia e louvamos o teu nome eternamente. (Selá)

8 באלהים הללנו כל היום ושמך לעולם נודה סלה

9 Mas, agora, tu nos rejeitaste, e nos confundiste, e não sais com os nossos exércitos.

9 אף זנחת ותכלימנו ולא תצא בצבאותינו

10 Tu nos fazes retirar-nos do inimigo, e aqueles que nos odeiam nos tomam como saque.

10 תשיבנו אחור מני צר ומשנאינו שסו למו

11 Tu nos entregaste como ovelhas para comer e nos espalhaste entre as nações.

11 תתננו כצאן מאכל ובגוים זריתנו

12 Tu vendes por nada o teu povo e não aumentas a tua riqueza com o seu preço.

12 תמכר עמך בלא הון ולא רבית במחיריהם

13 Tu nos fazes o opróbrio dos nossos vizinhos, o escárnio e a zombaria daqueles que estão à roda de nós.

13 תשימנו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו

14 Tu nos pões por provérbio entre as nações, por movimento de cabeça entre os povos.

14 תשימנו משל בגוים מנוד ראש בל אמים

15 A minha confusão está constantemente diante de mim, e a vergonha do meu rosto me cobre,

15 כל היום כלמתי נגדי ובשת פני כסתני

16 à voz daquele que afronta e blasfema, por causa do inimigo e do que se vinga.

16 מקול מחרף ומגדף מפני אויב ומתנקם

17 Tudo isto nos sobreveio; todavia, não nos esquecemos de ti, nem nos houvemos falsamente contra o teu concerto.

17 כל זאת באתנו ולא שכחנוך ולא שקרנו בבריתך

18 O nosso coração não voltou atrás, nem os nossos passos se desviaram das tuas veredas,

18 לא נסוג אחור לבנו ותט אשרינו מני ארחך

19 ainda que nos quebrantaste num lugar de dragões e nos cobriste com a sombra da morte.

19 כי דכיתנו במקום תנים ותכס עלינו בצלמות

20 Se nós esquecermos o nome do nosso Deus e estendermos as nossas mãos para um deus estranho,

20 אם שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו לאל זר

21 porventura, não conhecerá Deus isso? Pois ele sabe os segredos do coração.

21 הלא אלהים יחקר זאת כי הוא ידע תעלמות לב

22 Sim, por amor de ti, somos mortos todo dia; somos reputados como ovelhas para o matadouro.

22 כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחה

23 Desperta! Por que dormes, Senhor? Acorda! Não nos rejeites para sempre!

23 עורה למה תישן אדני הקיצה אל תזנח לנצח

24 Por que escondes a face e te esqueces da nossa miséria e da nossa opressão?

24 למה פניך תסתיר תשכח ענינו ולחצנו

25 Pois a nossa alma está abatida até ao pó; o nosso corpo, curvado até ao chão.

25 כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו

26 Levanta-te em nosso auxílio e resgata-nos por amor das tuas misericórdias.

26 קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך

Salmos 45

1 O meu coração ferve com palavras boas; falo do que tenho feito no tocante ao rei; a minha língua é a pena de um destro escritor.

1 למנצח על ששנים לבני קרח משכיל שיר ידידת רחש לבי דבר טוב אמר
אני מעשי למלך לשוני עט סופר מהיר

2 Tu és mais formoso do que os filhos dos homens; a graça se derramou em teus lábios; por isso, Deus te abençoou para sempre.

2 יפיפית מבני אדם הוצק חן בשפתותיך על כן ברכך אלהים לעולם

3 Cinge a tua espada à coxa, ó valente, com a tua glória e a tua majestade.

3 חגור חרבך על ירך גבור הודך והדרך

4 E neste teu esplendor cavalga prosperamente pela causa da verdade, da mansidão e da justiça; e a tua destra te ensinará coisas terríveis.

4 והדרך צלח רכב על דבר אמת וענוה צדק ותורך נוראות ימינך

5 As tuas flechas são agudas no coração dos inimigos do rei, e por elas os povos caíram debaixo de ti

5 חציך שנונים עמים תחתיך יפלו בלב אויבי המלך

6 O teu trono, ó Deus, é eterno e perpétuo; o cetro do teu reino é um cetro de equidade.

6 כסאך אלהים עולם ועד שבט מישר שבט מלכותך

7 Tu amas a justiça e aborreces a impiedade; por isso, Deus, o teu Deus, te ungiu com óleo de alegria, mais do que a teus companheiros.

7 אהבת צדק ותשנא רשע על כן משחך אלהים אלהיך שמן ששון מחבריך

8 Todas as tuas vestes cheiram a mirra, a aloés e a cássia, desde os palácios de marfim de onde te alegram.

8 מר ואהלות קציעות כל בגדתיך מן היכלי שן מני שמחוך

9 As filhas dos reis estavam entre as tuas ilustres donzelas; à tua direita estava a rainha ornada de finíssimo ouro de Ofir

9 בנות מלכים ביקרותיך נצבה שגל לימינך בכתם אופיר

10 Ouve, filha, e olha, e inclina teus ouvidos; esquece-te do teu povo e da casa de teu pai.

10 שמעי בת וראי והטי אזנך ושכחי עמך ובית אביך

11 Então, o rei se afeiçoará à tua formosura, pois ele é teu senhor; obedece-lhe.

11 ויתאו המלך יפיך כי הוא אדניך והשתחוי לו

12 E a filha de Tiro estará ali com presentes; os ricos do povo suplicarão o teu favor.

12 ובת צר במנחה פניך יחלו עשירי עם

13 A filha do rei é toda ilustre no seu palácio; as suas vestes são de ouro tecido.

13 כל כבודה בת מלך פנימה ממשבצות זהב לבושה

14 Levá-la-ão ao rei com vestes bordadas; as virgens que a acompanham a trarão a ti.

14 לרקמות תובל למלך בתולות אחריה רעותיה מובאות לך

15 Com alegria e regozijo serão trazidas; elas entrarão no palácio do rei.

15 תובלנה בשמחת וגיל תבאינה בהיכל מלך

16 Em lugar de teus pais será a teus filhos que farás príncipes sobre toda a terra.

16 תחת אבתיך יהיו בניך תשיתמו לשרים בכל הארץ

17 Farei lembrado o teu nome de geração em geração; pelo que os povos te louvarão eternamente.

17 אזכירה שמך בכל דר ודר על כן עמים יהודך לעלם ועד

Salmos 46

1 Deus é o nosso refúgio e fortaleza, socorro bem presente na angústia.

1 למנצח לבני קרח על עלמות שיר אלהים לנו מחסה ועז עזרה בצרות נמצא מאד

2 Pelo que não temeremos, ainda que a terra se mude, e ainda que os montes se transportem para o meio dos mares.

2 על כן לא נירא בהמיר ארץ ובמוט הרים בלב ימים

3 Ainda que as águas rujam e se perturbem, ainda que os montes se abalem pela sua braveza. (Selá)

3 יהמו יחמרו מימיו ירעשו הרים בגאותו סלה

4 Há um rio cujas correntes alegram a cidade de Deus, o santuário das moradas do Altíssimo.

4 נהר פלגיו ישמחו עיר אלהים קדש משכני עליון

5 Deus está no meio dela; não será abalada; Deus a ajudará ao romper da manhã

5 אלהים בקרבה בל תמוט יעזרה אלהים לפנות בקר

6 As nações se embraveceram; os reinos se moveram; ele levantou a sua voz e a terra se derreteu.

6 המו גוים מטו ממלכות נתן בקולו תמוג ארץ

7 O SENHOR dos Exércitos está conosco; o Deus de Jacó é o
nosso refúgio. (Selá)

7 יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה

8 Vinde, contemplai as obras do SENHOR; que desolações tem
feito na terra!

8 לכו חזו מפעלות יהוה אשר שם שמות בארץ

9 Ele faz cessar as guerras até ao fim da terra; quebra o arco e
corta a lança; queima os carros no fogo.

9 משבית מלחמות עד קצה הארץ קשת ישבר וקצץ חנית עגלות ישרף
באש

10 Aquietai-vos e sabei que eu sou Deus; serei exaltado entre as
nações; serei exaltado sobre a terra.

10 הרפו ודעו כי אנכי אלהים ארום בגוים ארום בארץ

11 O SENHOR dos Exércitos está conosco; o Deus de Jacó é o
nosso refúgio. (Selá)

11 יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה

Salmos 47

1 Aplaudi com as mãos, todos os povos; cantai a Deus com voz
de triunfo.

1 למנצח לבני קרח מזמור כל העמים תקעו כף הריעו לאלהים בקול רנה

2 Porque o SENHOR Altíssimo é tremendo e Rei grande sobre
toda a terra.

2 כי יהוה עליון נורא מלך גדול על כל הארץ

3 Ele nos submeterá os povos e porá as nações debaixo dos nossos pés.

3 ידבר עמים תחתינו ולאמים תחת רגלינו

4 Escolherá para nós a nossa herança, a glória de Jacó, a quem amou. (Selá)

4 יבחר לנו את נחלתנו את גאון יעקב אשר אהב סלה

5 Deus subiu com júbilo, o SENHOR subiu ao som da trombeta.

5 עלה אלהים בתרועה יהוה בקול שופר

6 Cantai louvores a Deus, cantai louvores; cantai louvores ao nosso Rei, cantai louvores.

6 זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו זמרו

7 Pois Deus é o Rei de toda a terra; cantai louvores com inteligência.

7 כי מלך כל הארץ אלהים זמרו משכיל

8 Deus reina sobre as nações; Deus se assenta sobre o trono da sua santidade.

8 מלך אלהים על גוים אלהים ישב על כסא קדשו

9 Os príncipes dos povos se congregam para serem o povo do Deus de Abraão; porque os escudos da terra são de Deus; ele está muito elevado!

9 נדיבי עמים נאספו עם אלהי אברהם כי לאלהים מגני ארץ מאד נעלה

Salmos 48

1 Grande é o SENHOR e mui digno de louvor na cidade do nosso Deus, no seu monte santo.

1 שיר מזמור לבני קרח גדול יהוה ומהלל מאד בעיר אלהינו הר קדשו

2 Formoso de sítio e alegria de toda a terra é o monte Sião sobre os lados do Norte, a cidade do grande Rei.

2 יפה נוף משוש כל הארץ הר ציון ירכתי צפון קרית מלך רב

3 Deus é conhecido nos seus palácios por um alto refúgio.

3 אלהים בארמנותיה נודע למשגב

4 Porque eis que os reis se ajuntaram; eles passaram juntos.

4 כי הנה המלכים נועדו עברו יחדו

5 Viram-no e ficaram maravilhados; ficaram assombrados e se apressaram em fugir.

5 המה ראו כן תמהו נבהלו נחפזו

6 Tremor ali os tomou, e dores, como de parto.

6 רעדה אחזתם שם חיל כיולדה

7 Tu quebras as naus de Társis com um vento oriental

7 ברוח קדים תשבר אניות תרשיש

8 Como o ouvimos, assim o vimos na cidade do SENHOR dos Exércitos, na cidade do nosso Deus. Deus a confirmará para sempre. (Selá)

8 כאשר שמענו כן ראינו בעיר יהוה צבאות בעיר אלהינו אלהים יכוננה עד עולם סלה

9 Lembramo-nos, ó Deus, da tua benignidade no meio do teu templo.

9 דמינו אלהים חסדך בקרב היכלך

10 Segundo é o teu nome, ó Deus, assim é o teu louvor, até aos confins da terra; a tua mão direita está cheia de justiça.

10 כשמך אלהים כן תהלתך על קצוי ארץ צדק מלאה ימינך

11 Alegre-se o monte de Sião; alegrem-se as filhas de Judá por causa dos teus juízos.

11 ישמח הר ציון תגלנה בנות יהודה למען משפטיך

12 Rodeai Sião; cercai-a; contai as suas torres;

12 סבו ציון והקיפוה ספרו מגדליה

13 notai bem os seus antemuros; observai os seus palácios, para que tudo narreis à geração seguinte.

13 שיתו לבכם לחילה פסגו ארמנותיה למען תספרו לדור אחרון

14 Porque este Deus é o nosso Deus para sempre; ele será nosso guia até à morte.

14 כי זה אלהים אלהינו עולם ועד הוא ינהגנו על מות

Salmos 49

1 Ouvi isto, vós todos os povos; inclinai os ouvidos, todos os moradores do mundo,

1 למנצח לבני קרח מזמור שמעו זאת כל העמים האזינו כל ישבי חלד

2 quer humildes quer grandes, tanto ricos como pobres.

2 גם בני אדם גם בני איש יחד עשיר ואביון

3 A minha boca falará da sabedoria; e a meditação do meu coração será de entendimento.

3 פי ידבר חכמות והגות לבי תבונות

4 Inclinarei os meus ouvidos a uma parábola; decifrarei o meu enigma na harpa.

4 אטה למשל אזני אפתח בכנור חידתי

5 Por que temerei eu nos dias maus, quando me cercar a iniquidade dos que me armam ciladas?

5 למה אירא בימי רע עון עקבי יסובני

6 Aqueles que confiam na sua fazenda e se gloriam na multidão das suas riquezas,

6 הבטחים על חילם וברב עשרם יתהללו

7 nenhum deles, de modo algum, pode remir a seu irmão ou dar a Deus o resgate dele

7 אח לא פדה יפדה איש לא יתן לאלהים כפרו

8 (pois a redenção da sua alma é caríssima, e seus recursos se esgotariam antes);

8 ויקר פדיון נפשם וחדל לעולם

9 por isso, tampouco viverá para sempre ou deixará de ver a corrupção;

9 ויחי עוד לנצח לא יראה השחת

10 porque vê que os sábios morrem, que perecem igualmente o louco e o bruto e deixam a outros os seus bens.

10 כי יראה חכמים ימותו יחד כסיל ובער יאבדו ועזבו לאחרים חילם

11 O seu pensamento interior é que as suas casas serão perpétuas, e as suas habitações, de geração em geração; dão às suas terras os seus próprios nomes.

11 קרבם בתימו לעולם משכנתם לדר ודר קראו בשמותם עלי אדמות

12 Todavia, o homem que está em honra não permanece; antes, é como os animais, que perecem.

12 ואדם ביקר בל ילין נמשל כבהמות נדמו

13 Este caminho deles é a sua loucura; contudo, a sua posteridade aprova as suas palavras. (Selá)

13 זה דרכם כסל למו ואחריהם בפיהם ירצו סלה

14 Como ovelhas, são enterrados; a morte se alimentará deles; os retos terão domínio sobre eles na manhã; e a sua formosura na sepultura se consumirá, por não ter mais onde more.

14 כצאן לשאול שתו מות ירעם וירדו בם ישרים לבקר וצירם לבלות שאול מזבל לו

15 Mas Deus remirá a minha alma do poder da sepultura, pois me receberá. (Selá)

15 אך אלהים יפדה נפשי מיד שאול כי יקחני סלה

16 Não temas quando alguém se enriquece, quando a glória da sua casa se engrandece.

16 אל תירא כי יעשר איש כי ירבה כבוד ביתו

17 Porque, quando morrer, nada levará consigo, nem a sua glória o acompanhará.

17 כי לא במותו יקח הכל לא ירד אחריו כבודו

18 Ainda que na sua vida ele bendisse a sua alma, e os homens o louvem quando faz bem a si mesmo,

18 כי נפשו בחייו יברך ויודך כי תיטיב לך

19 irá para a geração dos seus pais; eles nunca verão a luz.

19 תבוא עד דור אבותיו עד נצח לא יראו אור

20 O homem que está em honra, e não tem entendimento, é semelhante aos animais, que perecem.

20 אדם ביקר ולא יבין נמשל כבהמות נדמו

Salmos 50

1 O Deus poderoso, o SENHOR, falou e chamou a terra desde o nascimento do sol até ao seu ocaso.

1 מזמור לאסף אל אלהים יהוה דבר ויקרא ארץ ממזרח שמש עד מבאו

2 Desde Sião, a perfeição da formosura, resplandeceu Deus.

2 מציון מכלל יפי אלהים הופיע

3 Virá o nosso Deus e não se calará; adiante dele um fogo irá consumindo, e haverá grande tormenta ao redor dele.

3 יבא אלהינו ואל יחרש אש לפניו תאכל וסביביו נשערה מאד

4 Do alto, chamará os céus e a terra, para julgar o seu povo.

4 יקרא אל השמים מעל ואל הארץ לדין עמו

5 Congregai os meus santos, aqueles que fizeram comigo um concerto com sacrifícios.

5 אספו לי חסידי כרתי בריתי עלי זבח

6 E os céus anunciarão a sua justiça, pois Deus mesmo é o Juiz. (Selá)

6 ויגידו שמים צדקו כי אלהים שפט הוא סלה

7 Ouve, povo meu, e eu falarei; ó Israel, e eu, Deus, o teu Deus, protestarei contra ti.

7 שמעה עמי ואדברה ישראל ואעידה בך אלהים אלהיך אנכי

8 Não te repreenderei pelos teus sacrifícios, ou holocaustos, de contínuo perante mim.

8 לא על זבחיך אוכיחך ועולתיך לנגדי תמיד

9 Da tua casa não tirarei bezerro nem bodes dos teus currais.

9 לא אקח מביתך פר ממכלאתיך עתודים

10 Porque meu é todo animal da selva e as alimárias sobre milhares de montanhas.

10 כי לי כל חיתו יער בהמות בהררי אלף

11 Conheço todas as aves dos montes; e minhas são todas as feras do campo.

11 ידעתי כל עוף הרים וזיז שדי עמדי

12 Se eu tivesse fome, não to diria, pois meu é o mundo e a sua plenitude.

12 אם ארעב לא אמר לך כי לי תבל ומלאה

13 Comerei eu carne de touros? Ou beberei sangue de bodes?

13 האוכל בשר אבירים ודם עתודים אשתה

14 Oferece a Deus sacrifício de louvor e paga ao Altíssimo os teus votos.

14 זבח לאלהים תודה ושלם לעליון נדריך

15 E invoca-me no dia da angústia; eu te livrarei, e tu me glorificarás.

15 וקראני ביום צרה אחלצך ותכבדני

16 Mas ao ímpio diz Deus Que tens tu que recitar os meus estatutos e que tomar o meu concerto na tua boca,

16 ולרשע אמר אלהים מה לך לספר חקי ותשא בריתי עלי פיך

17 pois aborreces a correção e lanças as minhas palavras para detrás de ti?

17 ואתה שנאת מוסר ותשלך דברי אחריך

18 Quando vês o ladrão, consentes com ele; e tens a tua parte com adúlteros.

18 אם ראית גנב ותרץ עמו ועם מנאפים חלקך

19 Soltas a tua boca para o mal, e a tua língua compõe o engano.

19 פיך שלחת ברעה ולשונך תצמיד מרמה

20 Assentas-te a falar contra teu irmão; falas mal contra o filho de tua mãe.

20 תשב באחיך תדבר בבן אמך תתן דפי

21 Estas coisas tens feito, e eu me calei; pensavas que era como tu; mas eu te arguirei, e, em sua ordem, tudo porei diante dos teus olhos.

21 אלה עשית והחרשתי דמית היות אהיה כמוך אוכיחך ואערכה לעיניך

22 Ouvi, pois, isto, vós que vos esqueceis de Deus; para que vos não faça em pedaços, sem haver quem vos livre.

22 בינו נא זאת שכחי אלוה פן אטרף ואין מציל

23 Aquele que oferece sacrifício de louvor me glorificará; e àquele que bem ordena o seu caminho eu mostrarei a salvação de Deus.

23 זבח תודה יכבדנני ושם דרך אראנו בישע אלהים

Salmos 51

1 Tem misericórdia de mim, ó Deus, segundo a tua benignidade; apaga as minhas transgressões, segundo a multidão das tuas misericórdias.

1 למנצח מזמור לדוד בבוא אליו נתן הנביא כאשר בא אל בת שבע חנני אלהים כחסדך כרב רחמיך מחה פשעי

2 Lava-me completamente da minha iniquidade e purifica-me do meu pecado.

2 הרבה כבסני מעוני ומחטאתי טהרני

3 Porque eu conheço as minhas transgressões, e o meu pecado está sempre diante de mim.

3 כי פשעי אני אדע וחטאתי נגדי תמיד

4 Contra ti, contra ti somente pequei, e fiz o que a teus olhos é mal, para que sejas justificado quando falares e puro quando julgares.

4 לך לבדך חטאתי והרע בעיניך עשיתי למען תצדק בדברך תזכה בשפטך

5 Eis que em iniquidade fui formado, e em pecado me concebeu minha mãe.

5 הן בעוון חוללתי ובחטא יחמתני אמי

6 Eis que amas a verdade no íntimo, e no oculto me fazes conhecer a sabedoria

6 הן אמת חפצת בטחות ובסתם חכמה תודיעני

7 Purifica-me com hissopo, e ficarei puro; lava-me, e ficarei mais alvo do que a neve.

7 תחטאני באזוב ואטהר תכבסני ומשלג אלבין

8 Faze-me ouvir júbilo e alegria, para que gozem os ossos que tu quebraste.

8 תשמיעני ששון ושמחה תגלנה עצמות דכית

9 Esconde a tua face dos meus pecados e apaga todas as minhas iniquidades.

9 הסתר פניך מחטאי וכל עונתי מחה

10 Cria em mim, ó Deus, um coração puro e renova em mim um espírito reto.

10 לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי

11 Não me lances fora da tua presença e não retires de mim o teu Espírito Santo.

11 אל תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני

12 Torna a dar-me a alegria da tua salvação e sustém-me com um espírito voluntário.

12 השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני

13 Então, ensinarei aos transgressores os teus caminhos, e os pecadores a ti se converterão.

13 אלמדה פשעים דרכיך וחטאים אליך ישובו

14 Livra-me dos crimes de sangue, ó Deus, Deus da minha salvação, e a minha língua louvará altamente a tua justiça.

14 הצילני מדמים אלהים אלהי תשועתי תרנן לשוני צדקתך

15 Abre, Senhor, os meus lábios, e a minha boca entoará o teu louvor.

15 אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך

16 Porque te não comprazes em sacrifícios, senão eu os daria; tu não te deleitas em holocaustos.

16 כי לא תחפץ זבח ואתנה עולה לא תרצה

17 Os sacrifícios para Deus são o espírito quebrantado; a um coração quebrantado e contrito não desprezarás, ó Deus.

17 זבחי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה

18 Abençoa a Sião, segundo a tua boa vontade; edifica os muros de Jerusalém.

18 היטיבה ברצונך את ציון תבנה חומות ירושלם

19 Então, te agradarás de sacrifícios de justiça, dos holocaustos e das ofertas queimadas; então, se oferecerão novilhos sobre o teu altar.

19 אז תחפץ זבחי צדק עולה וכליל אז יעלו על מזבחך פרים

Salmos 52

1 Por que te glorias na malícia, ó homem poderoso? Pois a bondade de Deus permanece continuamente.

1 למנצח משכיל לדוד בבוא דואג האדמי ויגד לשאול ויאמר לו בא דוד אל בית אחימלך מה תתהלל ברעה הגבור חסד אל כל היום

2 A tua língua intenta o mal, como uma navalha afiada, traçando enganos.

2 הוות תחשב לשונך כתער מלטש עשה רמיה

3 Tu amas mais o mal do que o bem; e mais a mentira do que o falar conforme a retidão. (Selá)

3 אהבת רע מטוב שקר מדבר צדק סלה

4 Amas todas as palavras devoradoras, ó língua fraudulenta.

4 אהבת כל דברי בלע לשון מרמה

5 Também Deus te destruirá para sempre; arrebatar-te -á e arrancar-te -á da tua habitação; e desarraigar-te -á da terra dos viventes. (Selá)

5 גם אל יתצך לנצח יחתך ויסחך מאהל ושרשך מארץ חיים סלה

6 E os justos o verão, e temerão, e se rirão dele, dizendo

6 ויראו צדיקים וייראו ועליו ישחקו

7 Eis aqui o homem que não pôs a Deus por sua fortaleza; antes, confiou na abundância das suas riquezas e se fortaleceu na sua maldade.

7 הנה הגבר לא ישים אלהים מעוזו ויבטח ברב עשרו יעז בהותו

8 Mas eu sou como a oliveira verde na Casa de Deus; confio na misericórdia de Deus para sempre, eternamente.

8 ואני כזית רענן בבית אלהים בטחתי בחסד אלהים עולם ועד

9 Para sempre te louvarei, porque tu isso fizeste; e esperarei no teu nome, porque é bom diante de teus santos.

9 אודך לעולם כי עשית ואקוה שמך כי טוב נגד חסידיך

Salmos 53

1 Disse o néscio no seu coração Não há Deus. Têm-se corrompido e têm cometido abominável iniquidade; não há ninguém que faça o bem.

1 למנצח על מחלת משכיל לדוד אמר נבל בלבו אין אלהים השחיתו והתעיבו עול אין עשה טוב

2 Deus olhou desde os céus para os filhos dos homens, para ver se havia algum que tivesse entendimento e buscasse a Deus.

2 אלהים משמים השקיף על בני אדם לראות היש משכיל דרש את אלהים

3 Desviaram-se todos e juntamente se fizeram imundos; não há quem faça o bem, não há sequer um.

3 כלו סג יחדו נאלחו אין עשה טוב אין גם אחד

4 Acaso não têm conhecimento estes obreiros da iniquidade, os quais comem o meu povo como se comessem pão? Eles não invocam a Deus.

4 הלא ידעו פעלי און אכלי עמי אכלו לחם אלהים לא קראו

5 Eis que se acharam em grande temor, onde temor não havia, porque Deus espalhou os ossos daquele que te cercava; tu os confundiste, porque Deus os rejeitou.

5 שם פחדו פחד לא היה פחד כי אלהים פזר עצמות חנך הבשתה כי
אלהים מאסם

6 Oh! Se de Sião já viesse a salvação de Israel! Quando Deus fizer voltar os cativos do seu povo, então, se regozijará Jacó e se alegrará Israel.

6 מי יתן מציון ישעות ישראל בשוב אלהים שבות עמו יגל יעקב ישמח
ישראל

Salmos 54

1 Salva-me, ó Deus, pelo teu nome, e faze-me justiça pelo teu poder.

1 למנצח בנגינת משכיל לדוד בבוא הזיפים ויאמרו לשאול הלא דוד
מסתתר עמנו אלהים בשמך הושיעני ובגבורתך תדינני

2 Ó Deus, ouve a minha oração; inclina os teus ouvidos às palavras da minha boca.

2 אלהים שמע תפלתי האזינה לאמרי פי

3 Porque estranhos se levantam contra mim, e tiranos procuram a minha vida; não põem a Deus perante os seus olhos. (Selá)

3 כי זרים קמו עלי ועריצים בקשו נפשי לא שמו אלהים לנגדם סלה

4 Eis que Deus é o meu ajudador; o SENHOR está com aqueles que sustêm a minha alma.

4 הנה אלהים עזר לי אדני בסמכי נפשי

5 Ele pagará o mal daqueles que me andam espiando; destrói-os por tua verdade.

5 ישוב הרע לשררי באמתך הצמיתם

6 Eu te oferecerei voluntariamente sacrifícios; louvarei o teu nome, ó SENHOR, porque é bom,

6 בנדבה אזבחה לך אודה שמך יהוה כי טוב

7 porque me livrou de toda a angústia; e os meus olhos viram cumprido o meu desejo acerca dos meus inimigos.

7 כי מכל צרה הצילני ובאיבי ראתה עיני

Salmos 55

1 Inclina, ó Deus, os teus ouvidos à minha oração e não te escondas da minha súplica.

1 למנצח בנגינת משכיל לדוד האזינה אלהים תפלתי ואל תתעלם מתחנתי

2 Atende-me e ouve-me; lamento-me e rujo,

2 הקשיבה לי ועונני אריד בשיחי ואהימה

3 por causa do clamor do inimigo e da opressão do ímpio; pois lançam sobre mim iniquidade e com furor me aborrecem.

3 מקול אויב מפני עקת רשע כי ימיטו עלי און ובאף ישטמוני

4 O meu coração está dorido dentro de mim, e terrores de morte sobre mim caíram.

4 לבי יחיל בקרבי ואימות מות נפלו עלי

5 Temor e tremor me sobrevêm; e o horror me cobriu.

5 יראה ורעד יבא בי ותכסני פלצות

6 Pelo que disse Ah! Quem me dera asas como de pomba! Voaria e estaria em descanso.

6 ואמר מי יתן לי אבר כיונה אעופה ואשכנה

7 Eis que fugiria para longe e pernoitaria no deserto. (Selá)

7 הנה ארחיק נדד אלין במדבר סלה

8 Apressar-me-ia a escapar da fúria do vento e da tempestade.

8 אחישה מפלט לי מרוח סעה מסער

9 Despedaça, Senhor, e divide a sua língua, pois tenho visto
violência e contenda na cidade.

9 בלע אדני פלג לשונם כי ראיתי חמס וריב בעיר

10 De dia e de noite andam ao redor dela, sobre os seus muros;
iniquidade e malícia estão no meio dela.

10 יומם ולילה יסובבה על חומתיה ואון ועמל בקרבה

11 Maldade há lá dentro; astúcia e engano não se apartam das
suas ruas.

11 הוות בקרבה ולא ימיש מרחבה תך ומרמה

12 Pois não era um inimigo que me afrontava; então, eu o teria
suportado; nem era o que me aborrecia que se engrandecia
contra mim, porque dele me teria escondido,

12 כי לא אויב יחרפני ואשא לא משנאי עלי הגדיל ואסתר ממנו

13 mas eras tu, homem meu igual, meu guia e meu íntimo
amigo.

13 ואתה אנוש כערכי אלופי ומידעי

14 Praticávamos juntos suavemente, e íamos com a multidão à
Casa de Deus.

14 אשר יחדו נמתיק סוד בבית אלהים נהלך ברגש

15 A morte os assalte, e vivos os engula a terra; porque há maldade nas suas habitações e no seu próprio interior.

15 ישימות עלימו ירדו שאול חיים כי רעות במגורם בקרבם

16 Mas eu invocarei a Deus, e o SENHOR me salvará.

16 אני אל אלהים אקרא ויהוה יושיעני

17 De tarde, e de manhã, e ao meio-dia, orarei; e clamarei, e ele ouvirá a minha voz.

17 ערב ובקר וצהרים אשיחה ואהמה וישמע קולי

18 Livrou em paz a minha alma da guerra que me moviam; pois eram muitos contra mim.

18 פדה בשלום נפשי מקרב לי כי ברבים היו עמדי

19 Deus ouvirá; e os afligirá aquele que preside desde a antiguidade (Selá), porque não há neles nenhuma mudança, e tampouco temem a Deus.

19 ישמע אל ויענם וישב קדם סלה אשר אין חליפות למו ולא יראו אלהים

20 Puseram suas mãos nos que tinham paz com ele; romperam a sua aliança.

20 שלח ידיו בשלמיו חלל בריתו

21 A sua boca era mais macia do que a manteiga, mas no seu coração, guerra; as suas palavras eram mais brandas do que o azeite; todavia, eram espadas nuas.

21 חלקו מחמאת פיו וקרב לבו רכו דבריו משמן והמה פתחות

22 Lança o teu cuidado sobre o SENHOR, e ele te susterá; nunca permitirá que o justo seja abalado.

22 השלך על יהוה יהבך והוא יכלכלך לא יתן לעולם מוט לצדיק

23 Mas tu, ó Deus, os farás descer ao poço da perdição; homens de sangue e de fraude não viverão metade dos seus dias; mas eu em ti confiarei.

23 ואתה אלהים תורדם לבאר שחת אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בך

Salmos 56

1 Tem misericórdia de mim, ó Deus, porque o homem procura devorar-me; e me oprime, pelejando todo o dia.

1 למנצח על יונת אלם רחקים לדוד מכתם באחז אתו פלשתים בגת חנני אלהים כי שאפני אנוש כל היום לחם ילחצני

2 Os que me andam espiando procuram devorar-me todo o dia; pois são muitos os que pelejam contra mim, ó Altíssimo.

2 שאפו שוררי כל היום כי רבים לחמים לי מרום

3 No dia em que eu temer, hei de confiar em ti.

3 יום אירא אני אליך אבטח

4 Em Deus louvarei a sua palavra; em Deus pus a minha confiança e não temerei; que me pode fazer a carne?

4 באלהים אהלל דברו באלהים בטחתי לא אירא מה יעשה בשר לי

5 Todos os dias torcem as minhas palavras; todos os seus pensamentos são contra mim para o mal.

5 כל היום דברי יעצבו עלי כל מחשבתם לרע

6 Ajuntam-se, escondem-se, espiam os meus passos, como
aguardando a minha morte.

6 יגורו יצפינו המה עקבי ישמרו כאשר קוו נפשי

7 Porventura, escaparão eles por meio da sua iniquidade? Ó
Deus, derriba os povos na tua ira!

7 על און פלט למו באף עמים הורד אלהים

8 Tu contaste as minhas vagueações; põe as minhas lágrimas no
teu odre; não estão elas no teu livro?

8 נדי ספרתה אתה שימה דמעתי בנאדך הלא בספרתך

9 Quando eu a ti clamar, então, retrocederão os meus inimigos;
isto sei eu, porque Deus está comigo.

9 אז ישובו אויבי אחור ביום אקרא זה ידעתי כי אלהים לי

10 Em Deus louvarei a sua palavra; no SENHOR louvarei a sua
palavra.

10 באלהים אהלל דבר ביהוה אהלל דבר

11 Em Deus tenho posto a minha confiança; não temerei o que
me possa fazer o homem.

11 באלהים בטחתי לא אירא מה יעשה אדם לי

12 Os teus votos estão sobre mim, ó Deus; eu te renderei ações
de graças;

12 עלי אלהים נדריך אשלם תודת לך

13 pois tu livraste a minha alma da morte, como também os
meus pés de tropeçarem, para que eu ande diante de Deus na
luz dos viventes.

13 כי הצלת נפשי ממות הלא רגלי מדחי להתהלך לפני אלהים באור
החיים

Salmos 57

1 Tem misericórdia de mim, ó Deus, tem misericórdia de mim, porque a minha alma confia em ti; e à sombra das tuas asas me abrigo, até que passem as calamidades.

1 למנצח אל תשחת לדוד מכתם בברחו מפני שאול במערה חנני אלהים
חנני כי בך חסיה נפשי ובצל כנפיך אחסה עד יעבר הוות

2 Clamarei ao Deus Altíssimo, ao Deus que por mim tudo executa.

2 אקרא לאלהים עליון לאל גמר עלי

3 Ele dos céus enviará seu auxílio e me salvará do desprezo daquele que procurava devorar-me (Selá). Deus enviará a sua misericórdia e a sua verdade.

3 ישלח משמים ויושיעני חרף שאפי סלה ישלח אלהים חסדו ואמתו

4 A minha alma está entre leões, e eu estou entre aqueles que estão abrasados, filhos dos homens, cujos dentes são lanças e flechas, e cuja língua é espada afiada.

4 נפשי בתוך לבאם אשכבה להטים בני אדם שניהם חנית וחצים ולשונם
חרב חדה

5 Sê exaltado, ó Deus, sobre os céus; seja a tua glória sobre toda a terra.

5 רומה על השמים אלהים על כל הארץ כבודך

6 Armaram uma rede aos meus passos, e a minha alma ficou abatida; cavaram uma cova diante de mim, mas foram eles que nela caíram. (Selá)

6 רשת הכינו לפעמי כפף נפשי כרו לפני שיחה נפלו בתוכה סלה

7 Preparado está o meu coração, ó Deus, preparado está o meu coração; cantarei e salmodiarei.

7 נכון לבי אלהים נכון לבי אשירה ואזמרה

8 Desperta, glória minha! Desperta, alaúde e harpa! Eu mesmo despertarei ao romper da alva.

8 עורה כבודי עורה הנבל וכנור אעירה שחר

9 Louvar-te-ei, Senhor, entre os povos; cantar-te-ei entre as nações.

9 אודך בעמים אדני אזמרך בל אמים

10 Pois a tua misericórdia é grande até aos céus, e a tua verdade até às nuvens.

10 כי גדל עד שמים חסדך ועד שחקים אמתך

11 Sê exaltado, ó Deus, sobre os céus; e seja a tua glória sobre toda a terra.

11 רומה על שמים אלהים על כל הארץ כבודך

Salmos 58

1 Acaso falais vós deveras, ó congregação, a justiça? Julgais retamente, ó filhos dos homens?

1 למנצח אל תשחת לדוד מכתם האמנם אלם צדק תדברון מישרים תשפטו בני אדם

2 Antes, no coração forjais iniquidades; sobre a terra fazeis pesar a violência das vossas mãos.

2 אף בלב עולת תפעלון בארץ חמס ידיכם תפלסון

3 Alienam-se os ímpios desde a madre; andam errados desde que nasceram, proferindo mentiras.

3 זרו רשעים מרחם תעו מבטן דברי כזב

4 Têm veneno semelhante ao veneno da serpente; são como a víbora surda, que tem tapados os seus ouvidos

4 חמת למו כדמות חמת נחש כמו פתן חרש יאטם אזנו

5 para não ouvir a voz dos encantadores, do encantador perito em encantamentos

5 אשר לא ישמע לקול מלחשים חובר חברים מחכם

6 Ó Deus, quebra-lhes os dentes na boca; arranca, SENHOR, os queixais aos filhos dos leões.

6 אלהים הרס שנימו בפימו מלתעות כפירים נתץ יהוה

7 Sumam-se como águas que se escoam; se armarem as suas flechas, fiquem estas feitas em pedaços.

7 ימאסו כמו מים יתהלכו למו ידרך חצו כמו יתמללו

8 Como a lesma que se derrete, assim se vão; como o aborto de uma mulher, nunca vejam o sol.

8 כמו שבלול תמס יהלך נפל אשת בל חזו שמש

9 Antes que os espinhos cheguem a aquecer as vossas panelas, serão arrebatados, tanto os verdes como os que estão ardendo, como por um redemoinho.

9 בטרם יבינו סירתיכם אטד כמו חי כמו חרון ישערנו

10 O justo se alegrará quando vir a vingança; lavará os seus pés no sangue do ímpio.

10 ישמח צדיק כי חזה נקם פעמיו ירחץ בדם הרשע

11 Então, dirá o homem Deveras há uma recompensa para o justo; deveras há um Deus que julga na terra.

11 ויאמר אדם אך פרי לצדיק אך יש אלהים שפטים בארץ

Salmos 59

1 Livra-me, meu Deus, dos meus inimigos; defende-me daqueles que se levantam contra mim.

1 למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו את הבית להמיתו הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי תשגבני

2 Livra-me dos que praticam a iniquidade e salva-me dos homens sanguinários,

2 הצילני מפעלי און ומאנשי דמים הושיעני

3 pois eis que armam ciladas à minha alma; os fortes se ajuntam contra mim, sem transgressão minha ou pecado meu, ó SENHOR.

3 כי הנה ארבו לנפשי יגורו עלי עזים לא פשעי ולא חטאתי יהוה

4 Eles correm e se preparam, sem culpa minha; desperta para me ajudares e olha.

4 בלי עון ירוצון ויכוננו עורה לקראתי וראה

5 Tu, pois, ó SENHOR, Deus dos Exércitos, Deus de Israel, desperta para visitares todas as nações não tenhas misericórdia de nenhum dos pérfidos que praticam a iniquidade. (Selá)

5 ואתה יהוה אלהים צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקד כל הגוים אל תחן כל בגדי און סלה

6 Voltam à tarde; dão ganidos como cães, rodeando a cidade.

6 ישובו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר

7 Eis que eles dão gritos com a boca; espadas estão nos seus lábios; porque dizem eles Quem ouve?

7 הנה יביעון בפיהם חרבות בשפתותיהם כי מי שמע

8 Mas tu, SENHOR, te rirás deles; zombarás de todos os gentios.

8 ואתה יהוה תשחק למו תלעג לכל גוים

9 Por causa da sua força eu te aguardarei; pois Deus é a minha alta defesa.

9 עזו אליך אשמרה כי אלהים משגבי

10 O Deus da minha misericórdia virá ao meu encontro; Deus me fará ver o meu desejo sobre os meus inimigos.

10 אלהי חסדו יקדמני אלהים יראני בשררי

11 Não os mates, para que o meu povo se não esqueça; espalha-os pelo teu poder e abate-os, ó Senhor, nosso escudo.

11 אל תהרגם פן ישכחו עמי הניעמו בחילך והורידמו מגננו אדני

12 Pelo pecado da sua boca e pelas palavras dos seus lábios fiquem presos na sua soberba; e pelas maldições e pelas mentiras que proferem.

12 חטאת פימו דבר שפתימו וילכדו בגאונם ומאלה ומכחש יספרו

13 Consome-os na tua indignação, consome-os de modo que não existam mais, para que saibam que Deus reina em Jacó até aos confins da terra. (Selá)

13 כלה בחמה כלה ואינמו וידעו כי אלהים משל ביעקב לאפסי הארץ סלה

14 E tornem a vir à tarde e dêem ganidos como cães, rodeando a cidade.

14 וישובו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר

15 Vagueiem buscando o que comer, passem a noite sem se fartarem.

15 המה ינועון לאכל אם לא ישבעו וילינו

16 Eu, porém, cantarei a tua força; pela manhã, louvarei com alegria a tua misericórdia, porquanto tu foste o meu alto refúgio e proteção no dia da minha angústia.

16 ואני אשיר עזך וארנן לבקר חסדך כי היית משגב לי ומנוס ביום צר לי

17 A ti, ó fortaleza minha, cantarei louvores; porque Deus é a minha defesa, é o Deus da minha misericórdia.

17 עזי אליך אזמרה כי אלהים משגבי אלהי חסדי

Salmos 60

1 Ó Deus, tu nos rejeitaste, tu nos espalhaste, tu tens estado indignado; oh! Volta-te para nós!

1 למנצח על שושן עדות מכתם לדוד ללמד בהצותו את ארם נהרים ואת
ארם צובה וישב יואב ויך את אדום בגיא מלח שנים עשר אלף אלהים
זנחתנו פרצתנו אנפת תשובב לנו

2 Abalaste a terra e a fendeste; sara as suas fendas, pois ela treme.

2 הרעשתה ארץ פצמתה רפה שבריה כי מטה

3 Fizeste ver ao teu povo duras coisas; fizeste-nos beber o vinho da perturbação.

3 הראיתה עמך קשה השקיתנו יין תרעלה

4 Deste um estandarte aos que te temem, para o arvorarem no alto pela causa da verdade. (Selá)

4 נתתה ליראיך נס להתנוסס מפני קשט סלה

5 Para que os teus amados sejam livres, salva-nos com a tua destra e ouve-nos;

5 למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך ועננו

6 Deus disse na sua santidade Eu me regozijarei, repartirei a Siquém e medirei o vale de Sucote.

6 אלהים דבר בקדשו אעלזה אחלקה שכם ועמק סכות אמדד

7 Meu é Gileade e meu é Manassés; Efraim é a força da minha cabeça; Judá é o meu legislador.

7 לי גלעד ולי מנשה ואפרים מעוז ראשי יהודה מחקקי

8 Moabe é a minha bacia de lavar; sobre Edom lançarei o meu sapato; sobre a Filístia jubilarei.

8 מואב סיר רחצי על אדום אשליך נעלי עלי פלשת התרעעי

9 Quem me conduzirá à cidade forte? Quem me guiará até Edom?

9 מי יבלני עיר מצור מי נחני עד אדום

10 Não serás tu, ó Deus, que nos tinhas rejeitado? Tu, ó Deus, que não saíste com os nossos exércitos?

10 הלא אתה אלהים זנחתנו ולא תצא אלהים בצבאותינו

11 Dá-nos auxílio na angústia, porque vão é o socorro do homem.

11 הבה לנו עזרת מצר ושוא תשועת אדם

12 Em Deus faremos proezas; porque ele é que pisará os nossos inimigos.

12 באלהים נעשה חיל והוא יבוס צרינו

Salmos 61

1 Ouve, ó Deus, o meu clamor; atende à minha oração.

1 למנצח על נגינת לדוד שמעה אלהים רנתי הקשיבה תפלתי

2 Desde o fim da terra clamo a ti, por estar abatido o meu coração. Leva-me para a rocha que é mais alta do que eu,

2 מקצה הארץ אליך אקרא בעטף לבי בצור ירום ממני תנחני

3 pois tens sido o meu refúgio e uma torre forte contra o inimigo.

3 כי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב

4 Habitarei no teu tabernáculo para sempre; abrigar-me-ei no oculto das tuas asas. (Selá)

4 אגורה באהלך עולמים אחסה בסתר כנפיך סלה

5 Pois tu, ó Deus, ouviste os meus votos; deste-me a herança dos que temem o teu nome.

5 כי אתה אלהים שמעת לנדרי נתת ירשת יראי שמך

6 Prolongarás os dias do rei; e os seus anos serão como muitas gerações.

6 ימים על ימי מלך תוסיף שנותיו כמו דר ודר

7 Ele permanecerá diante de Deus para sempre; prepara-lhe misericórdia e verdade que o preservem.

7 ישב עולם לפני אלהים חסד ואמת מן ינצרהו

8 Assim, cantarei salmos ao teu nome perpetuamente, para pagar os meus votos de dia em dia.

8 כן אזמרה שמך לעד לשלמי נדרי יום יום

Salmos 62

1 A minha alma espera somente em Deus; dele vem a minha salvação.

1 למנצח על ידותון מזמור לדוד אך אל אלהים דומיה נפשי ממנו ישועתי

2 Só ele é a minha rocha e a minha salvação; é a minha defesa; não serei grandemente abalado.

2 אך הוא צורי וישועתי משגבי לא אמוט רבה

3 Até quando maquinareis o mal contra um homem? Sereis mortos todos vós, sereis como uma parede encurvada e uma sebe pouco segura.

3 עד אנה תהותתו על איש תרצחו כלכם כקיר נטוי גדר הדחויה

4 Eles somente consultam como o hão de derribar da sua excelência; deleitam-se em mentiras; com a boca bendizem, mas, no seu interior, maldizem. (Selá)

4 אך משאתו יעצו להדיח ירצו כזב בפיו יברכו ובקרבם יקללו סלה

5 Ó minha alma, espera somente em Deus, porque dele vem a minha esperança.

5 אך לאלהים דומי נפשי כי ממנו תקותי

6 Só ele é a minha rocha e a minha salvação; é a minha defesa; não serei abalado.

6 אך הוא צורי וישועתי משגבי לא אמוט

7 Em Deus está a minha salvação e a minha glória; a rocha da minha fortaleza e o meu refúgio estão em Deus

7 על אלהים ישעי וכבודי צור עזי מחסי באלהים

8 Confiai nele, ó povo, em todos os tempos; derramai perante ele o vosso coração; Deus é o nosso refúgio. (Selá)

8 בטחו בו בכל עת עם שפכו לפניו לבבכם אלהים מחסה לנו סלה

9 Certamente que os homens de classe baixa são vaidade, e os homens de ordem elevada são mentira; pesados em balanças, eles juntos são mais leves do que a vaidade.

9 אך הבל בני אדם כזב בני איש במאזנים לעלות המה מהבל יחד

10 Não confieis na opressão, nem vos desvaneçais na rapina; se as vossas riquezas aumentam, não ponhais nelas o coração.

10 אל תבטחו בעשק ובגזל אל תהבלו חיל כי ינוב אל תשיתו לב

11 Uma coisa disse Deus, duas vezes a ouvi que o poder pertence a Deus.

11 אחת דבר אלהים שתים זו שמעתי כי עז לאלהים

12 A ti também, Senhor, pertence a misericórdia; pois retribuirás a cada um segundo a sua obra.

12 ולך אדני חסד כי אתה תשלם לאיש כמעשהו

Salmos 63

1 Ó Deus, tu és o meu Deus; de madrugada te buscarei; a minha alma tem sede de ti; a minha carne te deseja muito em uma terra seca e cansada, onde não há água,

1 מזמור לדוד בהיותו במדבר יהודה אלהים אלי אתה אשחרך צמאה לך נפשי כמה לך בשרי בארץ ציה ועיף בלי מים

2 para ver a tua fortaleza e a tua glória, como te vi no santuário

2 כן בקדש חזיתיך לראות עזך וכבודך

3 Porque a tua benignidade é melhor do que a vida; os meus lábios te louvarão.

3 כי טוב חסדך מחיים שפתי ישבחונך

4 Assim, eu te bendirei enquanto viver; em teu nome levantarei as minhas mãos.

4 כן אברכך בחיי בשמך אשא כפי

5 A minha alma se fartará, como de tutano e de gordura; e a minha boca te louvará com alegres lábios,

5 כמו חלב ודשן תשבע נפשי ושפתי רננות יהלל פי

6 quando me lembrar de ti na minha cama e meditar em ti nas vigílias da noite

6 אם זכרתיך על יצועי באשמרות אהגה בך

7 Porque tu tens sido o meu auxílio; jubiloso cantarei refugiado à sombra das tuas asas.

7 כי היית עזרתה לי ובצל כנפיך ארנן

8 A minha alma te segue de perto; a tua destra me sustenta.

8 דבקה נפשי אחריך בי תמכה ימינך

9 Mas aqueles que procuram a minha vida para a destruírem irão para as profundezas da terra.

9 והמה לשואה יבקשו נפשי יבאו בתחתיות הארץ

10 Cairão à espada, serão uma ração para as raposas.

10 יגירהו על ידי חרב מנת שעלים יהיו

11 Mas o rei se regozijará em Deus; qualquer que por ele jurar se gloriará; porque se tapará a boca dos que falam mentira.

11 והמלך ישמח באלהים יתהלל כל הנשבע בו כי יסכר פי דוברי שקר

Salmos 64

1 Ouve, ó Deus, a minha voz na minha oração; livra a minha vida do horror do inimigo.

1 למנצח מזמור לדוד שמע אלהים קולי בשיחי מפחד אויב תצר חיי

2 Esconde-me do secreto conselho dos maus e do tumulto dos que praticam a iniquidade,

2 תסתירני מסוד מרעים מרגשת פעלי און

3 os quais afiaram a sua língua como espadas; e armaram, por suas flechas, palavras amargas,

3 אשר שננו כחרב לשונם דרכו חצם דבר מר

4 para de lugares ocultos atirarem sobre o que é reto; disparam sobre ele repentinamente e não temem.

4 לירות במסתרים תם פתאם ירהו ולא ייראו

5 Firmam-se em mau intento; falam de armar laços secretamente e dizem Quem nos verá?

5 יחזקו למו דבר רע יספרו לטמון מוקשים אמרו מי יראה למו

6 Fazem indagações maliciosas, inquirem tudo o que se pode inquirir; até o íntimo de cada um e o profundo coração

6 יחפשו עולת תמנו חפש מחפש וקרב איש ולב עמק

7 Mas Deus disparará sobre eles uma seta, e de repente ficarão feridos.

7 וירם אלהים חץ פתאום היו מכותם

8 Assim, eles farão com que a sua língua se volte contra si mesmos; todos aqueles que os virem, fugirão.

8 ויכשילוהו עלימו לשונם יתנדדו כל ראה בם

9 E todos os homens temerão e anunciarão a obra de Deus; e considerarão prudentemente os seus feitos.

9 וייראו כל אדם ויגידו פעל אלהים ומעשהו השכילו

10 O justo se alegrará no SENHOR e confiará nele; e todos os retos de coração se regozijarão.

10 ישמח צדיק ביהוה וחסה בו ויתהללו כל ישרי לב

Salmos 65

1 A ti, ó Deus, espera o louvor em Sião, e a ti se pagará o voto.

1 למנצח מזמור לדוד שיר לך דמיה תהלה אלהים בציון ולך ישלם נדר

2 Ó tu que ouves as orações! A ti virá toda a carne.

2 שמע תפלה עדיך כל בשר יבאו

3 Prevalecem as iniquidades contra mim; mas tu perdoas as nossas transgressões.

3 דברי עונת גברו מני פשעינו אתה תכפרם

4 Bem-aventurado aquele a quem tu escolhes e fazes chegar a ti, para que habite em teus átrios; nós seremos satisfeitos da bondade da tua casa e do teu santo templo.

4 אשרי תבחר ותקרב ישכן חצריך נשבעה בטוב ביתך קדש היכלך

5 Com coisas tremendas de justiça nos responderás, ó Deus da nossa salvação; tu és a esperança de todas as extremidades da terra e daqueles que estão longe sobre o mar;

5 נוראות בצדק תעננו אלהי ישענו מבטח כל קצוי ארץ וים רחקים

6 o que pela sua força consolida os montes, cingido de fortaleza;

6 מכין הרים בכחו נאזר בגבורה

7 o que aplaca o ruído dos mares, o ruído das suas ondas e o tumulto das nações.

7 משביח שאון ימים שאון גליהם והמון לאמים

8 E os que habitam nos confins da terra temem os teus sinais; tu fazes alegres as saídas da manhã e da tarde.

8 וייראו ישבי קצות מאותתיך מוצאי בקר וערב תרנין

9 Tu visitas a terra e a refrescas; tu a enriqueces grandemente com o rio de Deus, que está cheio de água; tu lhe dás o trigo, quando assim a tens preparada;

9 פקדת הארץ ותשקקה רבת תעשרנה פלג אלהים מלא מים תכין דגנם כי כן תכינה

10 tu enches de água os seus sulcos, regulando a sua altura; tu a amoleces com a muita chuva; tu abençoas as suas novidades;

10 תלמיה רוה נחת גדודיה ברביבים תמגגנה צמחה תברך

11 tu coroas o ano da tua bondade, e as tuas veredas destilam gordura;

11 עטרת שנת טובתך ומעגליך ירעפון דשן

12 destilam sobre os pastos do deserto, e os outeiros cingem-se de alegria.

12 ירעפו נאות מדבר וגיל גבעות תחגרנה

13 Os campos cobrem-se de rebanhos, e os vales vestem-se de trigo; por isso, eles se regozijam e cantam.

13 לבשו כרים הצאן ועמקים יעטפו בר יתרועעו אף ישירו

Salmos 66

1 Louvai a Deus com brados de júbilo, todas as terras.

1 למנצח שיר מזמור הריעו לאלהים כל הארץ

2 Cantai a glória do seu nome; dai glória ao seu louvor.

2 זמרו כבוד שמו שימו כבוד תהלתו

3 Dizei a Deus Quão terrível és tu nas tuas obras! Pela grandeza do teu poder se submeterão a ti os teus inimigos.

3 אמרו לאלהים מה נורא מעשיך ברב עזך יכחשו לך איביך

4 Toda a terra te adorará, e te cantará louvores, e cantará o teu nome. (Selá)

4 כל הארץ ישתחוו לך ויזמרו לך יזמרו שמך סלה

5 Vinde e vede as obras de Deus; é terrível nos seus feitos para com os filhos dos homens.

5 לכו וראו מפעלות אלהים נורא עלילה על בני אדם

6 Converteu o mar em terra seca; passaram o rio a pé; ali nos alegramos nele.

6 הפך ים ליבשה בנהר יעברו ברגל שם נשמחה בו

7 Ele domina eternamente pelo seu poder; os seus olhos estão sobre as nações; não se exaltem os rebeldes. (Selá)

7 משל בגבורתו עולם עיניו בגוים תצפינה הסוררים אל ירימו למו סלה

8 Bendizei, povos, ao nosso Deus e fazei ouvir a voz do seu louvor;

8 ברכו עמים אלהינו והשמיעו קול תהלתו

9 ao que sustenta com vida a nossa alma e não consente que resvalem os nossos pés.

9 השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלנו

10 Pois tu, ó Deus, nos provaste; tu nos afinaste como se afina a prata.

10 כי בחנתנו אלהים צרפתנו כצרף כסף

11 Tu nos meteste na rede; afligiste os nossos lombos.

11 הבאתנו במצודה שמת מועקה במתנינו

12 Fizeste com que os homens cavalgassem sobre a nossa cabeça; passamos pelo fogo e pela água; mas trouxeste-nos a um lugar de abundância.

12 הרכבת אנוש לראשנו באנו באש ובמים ותוציאנו לרויה

13 Entrarei em tua casa com holocaustos; pagar-te-ei os meus votos,

13 אבוא ביתך בעולות אשלם לך נדרי

14 que haviam pronunciado os meus lábios, e dissera a minha boca, quando eu estava na angústia.

14 אשר פצו שפתי ודבר פי בצר לי

15 Oferecer-te-ei holocaustos de animais nédios, com odorante fumaça de carneiros; oferecerei novilhos com cabritos. (Selá)

15 עלות מחים אעלה לך עם קטרת אילים אעשה בקר עם עתודים סלה

16 Vinde e ouvi, todos os que temeis a Deus, e eu contarei o que ele tem feito à minha alma.

16 לכו שמעו ואספרה כל יראי אלהים אשר עשה לנפשי

17 A ele clamei com a minha boca, e ele foi exaltado pela minha língua.

17 אליו פי קראתי ורומם תחת לשוני

18 Se eu atender à iniquidade no meu coração, o Senhor não me ouvirá;

18 און אם ראיתי בלבי לא ישמע אדני

19 mas, na verdade, Deus me ouviu; atendeu à voz da minha oração.

19 אכן שמע אלהים הקשיב בקול תפלתי

20 Bendito seja Deus, que não rejeitou a minha oração, nem desviou de mim a sua misericórdia.

20 ברוך אלהים אשר לא הסיר תפלתי וחסדו מאתי

Salmos 67

1 Deus tenha misericórdia de nós e nos abençoe; e faça resplandecer o seu rosto sobre nós. (Selá)

1 למנצח בנגינת מזמור שיר אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה

2 Para que se conheça na terra o teu caminho, e em todas as nações a tua salvação.

2 לדעת בארץ דרכך בכל גוים ישועתך

3 Louvem-te a ti, ó Deus, os povos; louvem-te os povos todos.

3 יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם

4 Alegrem-se e regozijem-se as nações, pois julgarás os povos com equidade, e governarás as nações sobre a terra. (Selá)

4 ישמחו וירננו לאמים כי תשפט עמים מישור ולאמים בארץ תנחם סלה

5 Louvem-te a ti, ó Deus, os povos, louvem-te os povos todos.

5 יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם

6 Então, a terra dará o seu fruto; e Deus, o nosso Deus, nos abençoará.

6 ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו

7 Deus nos abençoará, e todas as extremidades da terra o temerão.

7 יברכנו אלהים וייראו אתו כל אפסי ארץ

Salmos 68

1 Levante-se Deus, e sejam dissipados os seus inimigos; fugirão de diante dele os que o aborrecem.

1 למנצח לדוד מזמור שיר יקום אלהים יפוצו אויביו וינוסו משנאיו מפניו

2 Como se impele a fumaça, assim tu os impeles; como a cera se derrete diante do fogo, assim pereçam os ímpios diante de Deus.

2 כהנדף עשן תנדף כהמס דונג מפני אש יאבדו רשעים מפני אלהים

3 Mas alegrem-se os justos, e se regozijem na presença de Deus, e folguem de alegria.

3 וצדיקים ישמחו יעלצו לפני אלהים וישישו בשמחה

4 Cantai a Deus, cantai louvores ao seu nome; louvai aquele que vai sobre os céus, pois o seu nome é JEOVÁ; exultai diante dele.

4 שירו לאלהים זמרו שמו סלו לרכב בערבות ביה שמו ועלזו לפניו

5 Pai de órfãos e juiz de viúvas é Deus no seu lugar santo.

5 אבי יתומים ודין אלמנות אלהים במעון קדשו

6 Deus faz que o solitário viva em família; liberta aqueles que estão presos em grilhões; mas os rebeldes habitam em terra seca.

6 אלהים מושיב יחידים ביתה מוציא אסירים בכושרות אך סוררים שכנו צחיחה

7 Ó Deus! Quando saías adiante do teu povo, quando caminhavas pelo deserto, (Selá)

7 אלהים בצאתך לפני עמך בצעדך בישימון סלה

8 a terra abalava-se, e os céus destilavam perante a face de Deus; o próprio Sinai tremeu na presença de Deus, do Deus de Israel.

8 ארץ רעשה אף שמים נטפו מפני אלהים זה סיני מפני אלהים אלהי ישראל

9 Tu, ó Deus, mandaste a chuva em abundância e confortaste a tua herança, quando estava cansada.

9 גשם נדבות תניף אלהים נחלתך ונלאה אתה כוננתה

10 Nela habitava o teu rebanho; tu, ó Deus, proveste o pobre da tua bondade.

10 חיתך ישבו בה תכין בטובתך לעני אלהים

11 O Senhor deu a palavra; grande era o exército dos que anunciavam as boas-novas.

11 אדני יתן אמר המבשרות צבא רב

12 Reis de exércitos fugiram à pressa; e aquela que ficava em casa repartia os despojos.

12 מלכי צבאות ידדון ידדון ונות בית תחלק שלל

13 Ainda que vos deiteis entre redis, sereis como as asas de uma
pomba, cobertas de prata, com as suas penas de ouro amarelo.

13 אם תשכבון בין שפתים כנפי יונה נחפה בכסף ואברותיה בירקרק חרוץ

14 Quando o Omnipotente ali espalhou os reis, foi como quando
cai a neve em Zalmom.

14 בפרש שדי מלכים בה תשלג בצלמון

15 O monte de Deus é como o monte de Basã, um monte
elevado como o monte de Basã.

15 הר אלהים הר בשן הר גבננים הר בשן

16 Por que saltais, ó montes elevados? Este é o monte que Deus
desejou para sua habitação, e o SENHOR habitará nele
eternamente.

16 למה תרצדון הרים גבננים ההר חמד אלהים לשבתו אף יהוה ישכן
לנצח

17 Os carros de Deus são vinte milhares, milhares de milhares. O
Senhor está entre eles, como em Sinai, no lugar santo.

17 רכב אלהים רבתים אלפי שנאן אדני בם סיני בקדש

18 Tu subiste ao alto, levaste cativo o cativeiro, recebeste dons
para os homens e até para os rebeldes, para que o SENHOR
Deus habitasse entre eles.

18 עלית למרום שבית שבי לקחת מתנות באדם ואף סוררים לשכן יה
אלהים

19 Bendito seja o Senhor, que de dia em dia nos cumula de
benefícios; o Deus que é a nossa salvação. (Selá)

19 ברוך אדני יום יום יעמס לנו האל ישועתנו סלה

20 O nosso Deus é o Deus da salvação; e a JEOVÁ, o Senhor, pertencem as saídas para escapar da morte.

20 האל לנו אל למושעות וליהוה אדני למות תוצאות

21 Mas Deus ferirá gravemente a cabeça de seus inimigos e o crânio cabeludo do que anda em suas culpas.

21 אך אלהים ימחץ ראש איביו קדקד שער מתהלך באשמיו

22 Disse o Senhor Eu os farei voltar de Basã; farei voltar o meu povo das profundezas do mar;

22 אמר אדני מבשן אשיב אשיב ממצלות ים

23 para que o teu pé mergulhe no sangue de teus inimigos, e nele mergulhe até a língua dos teus cães.

23 למען תמחץ רגלך בדם לשון כלביך מאיבים מנהו

24 Ó Deus, eles têm visto os teus caminhos; os caminhos do meu Deus, meu Rei, no santuário.

24 ראו הליכותיך אלהים הליכות אלי מלכי בקדש

25 Os cantores iam adiante, os tocadores de instrumentos, atrás; entre eles, as donzelas tocando adufes.

25 קדמו שרים אחר נגנים בתוך עלמות תופפות

26 Celebrai a Deus nas congregações; ao Senhor, desde a fonte de Israel.

26 במקהלות ברכו אלהים יהוה ממקור ישראל

27 Ali está o pequeno Benjamim, que domina sobre eles, os príncipes de Judá com o seu ajuntamento, os príncipes de Zebulom e os príncipes de Naftali.

27 שם בנימן צעיר רדם שרי יהודה רגמתם שרי זבלון שרי נפתלי

28 O teu Deus ordenou a tua força; confirma, ó Deus, o que já realizaste por nós.

28 צוה אלהיך עזך עוזה אלהים זו פעלת לנו

29 Por amor do teu templo em Jerusalém, os reis te trarão presentes.

29 מהיכלך על ירושלם לך יובילו מלכים שי

30 Repreende as feras dos canaviais, a multidão dos touros, com os novilhos dos povos, pisando com os pés as suas peças de prata; dissipa os povos que desejam a guerra.

30 גער חית קנה עדת אבירים בעגלי עמים מתרפס ברצי כסף בזר עמים קרבות יחפצו

31 Embaixadores reais virão do Egito; a Etiópia cedo estenderá para Deus as suas mãos.

31 יאתיו חשמנים מני מצרים כוש תריץ ידיו לאלהים

32 Reinos da terra, cantai a Deus, cantai louvores ao Senhor, (Selá)

32 ממלכות הארץ שירו לאלהים זמרו אדני סלה

33 àquele que vai montado sobre os céus dos céus, desde a antiguidade; eis que envia a sua voz e dá um brado veemente.

33 לרכב בשמי שמי קדם הן יתן בקולו קול עז

34 Dai a Deus fortaleza a sua excelência está sobre Israel; e a sua fortaleza nas mais altas nuvens.

34 תנו עז לאלהים על ישראל גאותו ועזו בשחקים

35 Ó Deus, tu és tremendo desde os teus santuários; o Deus de Israel é o que dá fortaleza e poder ao seu povo. Bendito seja Deus!

35 נורא אלהים ממקדשיך אל ישראל הוא נתן עז ותעצמות לעם ברוך אלהים

Salmos 69

1 Livra-me, ó Deus, pois as águas entraram até à minha alma.

1 למנצח על שושנים לדוד הושיעני אלהים כי באו מים עד נפש

2 Atolei-me em profundo lamaçal, onde se não pode estar em pé; entrei na profundeza das águas, onde a corrente me leva.

2 טבעתי ביון מצולה ואין מעמד באתי במעמקי מים ושבלת שטפתני

3 Estou cansado de clamar; secou-se-me a garganta; os meus olhos desfalecem esperando o meu Deus.

3 יגעתי בקראי נחר גרוני כלו עיני מיחל לאלהי

4 Aqueles que me aborrecem sem causa são mais do que os cabelos da minha cabeça; aqueles que procuram destruir-me sendo injustamente meus inimigos, são poderosos; então, restituí o que não furtei.

4 רבו משערות ראשי שנאי חנם עצמו מצמיתי איבי שקר אשר לא גזלתי אז אשיב

5 Tu, ó Deus, bem conheces a minha insipiência; e os meus pecados não te são encobertos.

5 אלהים אתה ידעת לאולתי ואשמותי ממך לא נכחדו

6 Não sejam envergonhados por minha causa aqueles que esperam em ti, ó Senhor, SENHOR dos Exércitos; não sejam confundidos por minha causa aqueles que te buscam, ó Deus de Israel.

6 אל יבשו בי קויך אדני יהוה צבאות אל יכלמו בי מבקשיך אלהי ישראל

7 Porque por amor de ti tenho suportado afronta; a confusão cobriu o meu rosto.

7 כי עליך נשאתי חרפה כסתה כלמה פני

8 Tenho-me tornado como um estranho para com os meus irmãos, e um desconhecido para com os filhos de minha mãe.

8 מוזר הייתי לאחי ונכרי לבני אמי

9 Pois o zelo da tua casa me devorou, e as afrontas dos que te afrontam caíram sobre mim.

9 כי קנאת ביתך אכלתני וחרפות חורפיך נפלו עלי

10 Chorei, e castiguei com jejum a minha alma, mas até isto se me tornou em afrontas.

10 ואבכה בצום נפשי ותהי לחרפות לי

11 Pus, por veste, um pano de saco e me fiz um provérbio para eles.

11 ואתנה לבושי שק ואהי להם למשל

12 Aqueles que se assentam à porta falam contra mim; sou a canção dos bebedores de bebida forte.

12 ישיחו בי ישבי שער ונגינות שותי שכר

13 Eu, porém, faço a minha oração a ti, SENHOR, num tempo aceitável; ó Deus, ouve-me segundo a grandeza da tua misericórdia, segundo a verdade da tua salvação.

13 ואני תפלתי לך יהוה עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך

14 Tira-me do lamaçal e não me deixes atolar; seja eu livre dos que me aborrecem e das profundezas das águas.

14 הצילני מטיט ואל אטבעה אנצלה משנאי וממעמקי מים

15 Não me leve a corrente das águas e não me sorva o abismo, nem o poço cerre a sua boca sobre mim.

15 אל תשטפני שבלת מים ואל תבלעני מצולה ואל תאטר עלי באר פיה

16 Ouve-me, SENHOR, pois boa é a tua misericórdia; olha para mim segundo a tua muitíssima piedade.

16 ענני יהוה כי טוב חסדך כרב רחמיך פנה אלי

17 E não escondas o teu rosto do teu servo, porque estou angustiado; ouve-me depressa.

17 ואל תסתר פניך מעבדך כי צר לי מהר ענני

18 Aproxima-te da minha alma, e resgata-a; livra-me por causa dos meus inimigos.

18 קרבה אל נפשי גאלה למען איבי פדני

19 Bem conheces a minha afronta, e a minha vergonha, e a minha confusão; diante de ti estão todos os meus adversários.

19 אתה ידעת חרפתי ובשתי וכלמתי נגדך כל צוררי

20 Afrontas me quebrantaram o coração, e estou fraquíssimo; esperei por alguém que tivesse compaixão, mas não houve nenhum; e por consoladores, mas não os achei.

20 חרפה שברה לבי ואנושה ואקוה לנוד ואין ולמנחמים ולא מצאתי

21 Deram-me fel por mantimento, e na minha sede me deram a beber vinagre.

21 ויתנו בברותי ראש ולצמאי ישקוני חמץ

22 Torne-se a sua mesa diante dele em laço e, para sua inteira recompensa, em ruína.

22 יהי שלחנם לפניהם לפח ולשלומים למוקש

23 Escureçam-se-lhes os olhos, para que não vejam, e faze com que os seus lombos tremam constantemente.

23 תחשכנה עיניהם מראות ומתניהם תמיד המעד

24 Derrama sobre eles a tua indignação, e prenda-os o ardor da tua ira.

24 שפך עליהם זעמך וחרון אפך ישיגם

25 Fique desolado o seu palácio; e não haja quem habite nas suas tendas.

25 תהי טירתם נשמה באהליהם אל יהי ישב

26 Pois perseguem a quem afligiste e conversam sobre a dor daqueles a quem feriste.

26 כי אתה אשר הכית רדפו ואל מכאוב חלליך יספרו

27 Acrescenta iniquidade à iniquidade deles, e não entrem na tua justiça.

27 תנה עון על עונם ואל יבאו בצדקתך

28 Sejam riscados do livro da vida e não sejam inscritos com os justos.

28 ימחו מספר חיים ועם צדיקים אל יכתבו

29 Eu, porém, estou aflito e triste; ponha-me a tua salvação, ó Deus, num alto retiro.

29 ואני עני וכואב ישועתך אלהים תשגבני

30 Louvarei o nome de Deus com cântico e engrandecê-lo-ei com ação de graças.

30 אהללה שם אלהים בשיר ואגדלנו בתודה

31 Isto será mais agradável ao SENHOR do que o boi ou bezerro que tem pontas e unhas.

31 ותיטב ליהוה משור פר מקרן מפריס

32 Os mansos verão isto e se agradarão; o vosso coração viverá, pois que buscais a Deus.

32 ראו ענוים ישמחו דרשי אלהים ויחי לבבכם

33 Porque o SENHOR ouve os necessitados e não despreza os seus cativos.

33 כי שמע אל אביונים יהוה ואת אסיריו לא בזה

34 Louvem-no os céus e a terra, os mares e tudo quanto neles se move.

34 יהללוהו שמים וארץ ימים וכל רמש בם

35 Porque Deus salvará a Sião e edificará as cidades de Judá, para que habitem ali e a possuam.

35 כי אלהים יושיע ציון ויבנה ערי יהודה וישבו שם וירשוה

36 E herdá-la -á a semente de seus servos, e os que amam o seu nome habitarão nela.

36 וזרע עבדיו ינחלוה ואהבי שמו ישכנו בה

Salmos 70

1 Apressa-te, ó Deus, em me livrar; SENHOR, apressa-te em ajudar-me.

1 למנצח לדוד להזכיר אלהים להצילני יהוה לעזרתי חושה

2 Fiquem envergonhados e confundidos os que procuram a minha alma; tornem atrás e confundam-se os que me desejam mal.

2 יבשו ויחפרו מבקשי נפשי יסגו אחור ויכלמו חפצי רעתי

3 Voltem as costas cobertos de vergonha os que dizem Ah! Ah!

3 ישובו על עקב בשתם האמרים האח האח

4 Folguem e alegrem-se em ti todos os que te buscam; e aqueles que amam a tua salvação digam continuamente Engrandecido seja Deus.

4 ישישו וישמחו בך כל מבקשיך ויאמרו תמיד יגדל אלהים אהבי ישועתך

5 Eu, porém, estou aflito e necessitado; apressa-te por mim, ó Deus; tu és o meu auxílio e o meu libertador; SENHOR, não te detenhas!

5 ואני עני ואביון אלהים חושה לי עזרי ומפלטי אתה יהוה אל תאחר

Salmos 71

1 Em ti, SENHOR, confio; nunca seja eu confundido.

1 בך יהוה חסיתי אל אבושה לעולם

2 Livra-me na tua justiça e faze que eu escape; inclina os teus ouvidos para mim e salva-me.

2 בצדקתך תצילני ותפלטני הטה אלי אזנך והושיעני

3 Sê tu a minha habitação forte, à qual possa recorrer continuamente; deste um mandamento que me salva, pois tu és a minha rocha e a minha fortaleza.

3 היה לי לצור מעון לבוא תמיד צוית להושיעני כי סלעי ומצודתי אתה

4 Livra-me, meu Deus, das mãos do ímpio, das mãos do homem injusto e cruel,

4 אלהי פלטני מיד רשע מכף מעול וחומץ

5 pois tu és a minha esperança, SENHOR Deus; tu és a minha confiança desde a minha mocidade.

5 כי אתה תקותי אדני יהוה מבטחי מנעורי

6 Por ti tenho sido sustentado desde o ventre; tu és aquele que me tiraste do ventre de minha mãe; o meu louvor será para ti constantemente.

6 עליך נסמכתי מבטן ממעי אמי אתה גוזי בך תהלתי תמיד

7 Sou como um prodígio para muitos, mas tu és o meu refúgio forte.

7 כמופת הייתי לרבים ואתה מחסי עז

8 Encha-se a minha boca do teu louvor e da tua glória todo o dia.

8 ימלא פי תהלתך כל היום תפארתך

9 Não me rejeites no tempo da velhice; não me desampares, quando se for acabando a minha força.

9 אל תשליכני לעת זקנה ככלות כחי אל תעזבני

10 Porque os meus inimigos falam contra mim, e os que espiam a minha alma consultam juntos,

10 כי אמרו אויבי לי ושמרי נפשי נועצו יחדו

11 dizendo Deus o desamparou; persegui-o e prendei-o, pois não há quem o livre.

11 לאמר אלהים עזבו רדפו ותפשוהו כי אין מציל

12 Ó Deus, não te alongues de mim; meu Deus, apressa-te em ajudar-me.

12 אלהים אל תרחק ממני אלהי לעזרתי חישה

13 Sejam confundidos e consumidos os que são adversários da minha alma; cubram-se de opróbrio e de confusão aqueles que procuram o meu mal.

13 יבשו יכלו שטני נפשי יעטו חרפה וכלמה מבקשי רעתי

14 Mas eu esperarei continuamente e te louvarei cada vez mais.

14 ואני תמיד איחל והוספתי על כל תהלתך

15 A minha boca relatará as bênçãos da tua justiça e da tua salvação todo o dia, posto que não conheça o seu número.

15 פי יספר צדקתך כל היום תשועתך כי לא ידעתי ספרות

16 Sairei na força do SENHOR Deus; farei menção da tua justiça, e só dela.

16 אבוא בגברות אדני יהוה אזכיר צדקתך לבדך

17 Ensinaste-me, ó Deus, desde a minha mocidade; e até aqui
tenho anunciado as tuas maravilhas.

17 אלהים למדתני מנעורי ועד הנה אגיד נפלאותיך

18 Agora, também, quando estou velho e de cabelos brancos,
não me desampares, ó Deus, até que tenha anunciado a tua
força a esta geração, e o teu poder a todos os vindouros.

18 וגם עד זקנה ושיבה אלהים אל תעזבני עד אגיד זרועך לדור לכל יבוא
גבורתך

19 Também a tua justiça, ó Deus, está muito alta, pois fizeste
grandes coisas; ó Deus, quem é semelhante a ti?

19 וצדקתך אלהים עד מרום אשר עשית גדלות אלהים מי כמוך

20 Tu, que me tens feito ver muitos males e angústias, me darás
ainda a vida e me tirarás dos abismos da terra.

20 אשר הראיתנו צרות רבות ורעות תשוב תחיינו ומתהמות הארץ תשוב
תעלני

21 Aumentarás a minha grandeza e de novo me consolarás.

21 תרב גדלתי ותסב תנחמני

22 Também eu te louvarei com o saltério, bem como à tua
verdade, ó meu Deus; cantar-te-ei com a harpa, ó Santo de Israel.

22 גם אני אודך בכלי נבל אמתך אלהי אזמרה לך בכנור קדוש ישראל

23 Os meus lábios exultarão quando eu te cantar, assim como a
minha alma que tu remiste.

23 תרננה שפתי כי אזמרה לך ונפשי אשר פדית

24 A minha língua falará da tua justiça todo o dia; pois estão confundidos e envergonhados aqueles que procuram o meu mal.

24 גם לשוני כל היום תהגה צדקתך כי בשו כי חפרו מבקשי רעתי

Salmos 72

1 Ó Deus, dá ao rei os teus juízos e a tua justiça, ao filho do rei.

1 לשלמה אלהים משפטיך למלך תן וצדקתך לבן מלך

2 Ele julgará o teu povo com justiça e os teus pobres com juízo.

2 ידין עמך בצדק ועניך במשפט

3 Os montes trarão paz ao povo, e os outeiros, justiça.

3 ישאו הרים שלום לעם וגבעות בצדקה

4 Julgará os aflitos do povo, salvará os filhos do necessitado e quebrantará o opressor.

4 ישפט עניי עם יושיע לבני אביון וידכא עושק

5 Temer-te-ão enquanto durar o sol e a lua, de geração em geração.

5 ייראוך עם שמש ולפני ירח דור דורים

6 Ele descerá como a chuva sobre a erva ceifada, como os chuveiros que umedecem a terra.

6 ירד כמטר על גז כרביבים זרזיף ארץ

7 Nos seus dias florescerá o justo, e abundância de paz haverá enquanto durar a lua.

7 יפרח בימיו צדיק ורב שלום עד בלי ירח

8 Dominará de mar a mar, e desde o rio até às extremidades da terra.

8 וירד מים עד ים ומנהר עד אפסי ארץ

9 Aqueles que habitam no deserto se inclinarão ante ele, e os seus inimigos lamberão o pó.

9 לפניו יכרעו ציים ואיביו עפר ילחכו

10 Os reis de Társis e das ilhas trarão presentes; os reis de Sabá e de Sebá oferecerão dons.

10 מלכי תרשיש ואיים מנחה ישיבו מלכי שבא וסבא אשכר יקריבו

11 E todos os reis se prostrarão perante ele; todas as nações o servirão.

11 וישתחוו לו כל מלכים כל גוים יעבדוהו

12 Porque ele livrará ao necessitado quando clamar, como também ao aflito e ao que não tem quem o ajude.

12 כי יציל אביון משוע ועני ואין עזר לו

13 Compadecer-se -á do pobre e do aflito e salvará a alma dos necessitados.

13 יחס על דל ואביון ונפשות אביונים יושיע

14 Libertará a sua alma do engano e da violência, e precioso será o seu sangue aos olhos dele.

14 מתוך ומחמס יגאל נפשם וייקר דמם בעיניו

15 E viverá, e se lhe dará do ouro de Sabá, e continuamente se fará por ele oração, e todos os dias o bendirão.

15 ויחי ויתן לו מזהב שבא ויתפלל בעדו תמיד כל היום יברכנהו

16 Haverá um punhado de trigo na terra sobre os cumes dos montes; o seu fruto se moverá como o Líbano, e os da cidade florescerão como a erva da terra.

16 יהי פסת בר בארץ בראש הרים ירעש כלבנון פריו ויציצו מעיר כעשב הארץ

17 O seu nome permanecerá eternamente; o seu nome se irá propagando de pais a filhos, enquanto o sol durar; e os homens serão abençoados nele; todas as nações lhe chamarão bem-aventurado.

17 יהי שמו לעולם לפני שמש ינין שמו ויתברכו בו כל גוים יאשרוהו

18 Bendito seja o SENHOR Deus, o Deus de Israel, que só ele faz maravilhas.

18 ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו

19 E bendito seja para sempre o seu nome glorioso; e encha-se toda a terra da sua glória! Amém e amém!

19 וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן

20 Findam aqui as orações de Davi, filho de Jessé.

20 כלו תפלות דוד בן ישי

Salmos 73

1 Verdadeiramente, bom é Deus para com Israel, para com os limpos de coração.

1 מזמור לאסף אך טוב לישראל אלהים לברי לבב

2 Quanto a mim, os meus pés quase que se desviaram; pouco faltou para que escorregassem os meus passos.

2 ואני כמעט נטוי רגלי כאין שפכה אשרי

3 Pois eu tinha inveja dos soberbos, ao ver a prosperidade dos ímpios.

3 כי קנאתי בהוללים שלום רשעים אראה

4 Porque não há apertos na sua morte, mas firme está a sua força.

4 כי אין חרצבות למותם ובריא אולם

5 Não se acham em trabalhos como outra gente, nem são afligidos como outros homens.

5 בעמל אנוש אינמו ועם אדם לא ינגעו

6 Pelo que a soberba os cerca como um colar; vestem-se de violência como de um adorno.

6 לכן ענקתמו גאוה יעטף שית חמס למו

7 Os olhos deles estão inchados de gordura; superabundam as imaginações do seu coração.

7 יצא מחלב עינמו עברו משכיות לבב

8 São corrompidos e tratam maliciosamente de opressão; falam arrogantemente.

8 ימיקו וידברו ברע עשק ממרום ידברו

9 Erguem a sua boca contra os céus, e a sua língua percorre a terra.

9 שתו בשמים פיהם ולשונם תהלך בארץ

10 Pelo que o seu povo volta aqui, e águas de copo cheio se lhes espremem.

10 לכן ישיב עמו הלם ומי מלא ימצו למו

11 E dizem Como o sabe Deus? Ou Há conhecimento no Altíssimo?

11 ואמרו איכה ידע אל ויש דעה בעליון

12 Eis que estes são ímpios; e, todavia, estão sempre em segurança, e se lhes aumentam as riquezas.

12 הנה אלה רשעים ושלוי עולם השגו חיל

13 Na verdade que em vão tenho purificado o meu coração e lavado as minhas mãos na inocência.

13 אך ריק זכיתי לבבי וארחץ בנקיון כפי

14 Pois todo o dia tenho sido afligido e castigado cada manhã.

14 ואהי נגוע כל היום ותוכחתי לבקרים

15 Se eu dissesse Também falarei assim; eis que ofenderia a geração de teus filhos.

15 אם אמרתי אספרה כמו הנה דור בניך בגדתי

16 Quando pensava em compreender isto, fiquei sobremodo perturbado;

16 ואחשבה לדעת זאת עמל היא בעיני

17 até que entrei no santuário de Deus; então, entendi eu o fim deles.

17 עד אבוא אל מקדשי אל אבינה לאחריתם

18 Certamente, tu os puseste em lugares escorregadios; tu os lanças em destruição.

18 אך בחלקות תשית למו הפלתם למשואות

19 Como caem na desolação, quase num momento! Ficam totalmente consumidos de terrores.

19 איך היו לשמה כרגע ספו תמו מן בלהות

20 Como faz com um sonho o que acorda, assim, ó Senhor, quando acordares, desprezarás a aparência deles.

20 כחלום מהקיץ אדני בעיר צלמם תבזה

21 Assim, o meu coração se azedou, e sinto picadas nos meus rins.

21 כי יתחמץ לבבי וכליותי אשתונן

22 Assim, me embruteci e nada sabia; era como animal perante ti.

22 ואני בער ולא אדע בהמות הייתי עמך

23 Todavia, estou de contínuo contigo; tu me seguraste pela mão direita.

23 ואני תמיד עמך אחזת ביד ימיני

24 Guiar-me-ás com o teu conselho e, depois, me receberás em glória.

24 בעצתך תנחני ואחר כבוד תקחני

25 A quem tenho eu no céu senão a ti? E na terra não há quem eu deseje além de ti.

25 מי לי בשמים ועמך לא חפצתי בארץ

26 A minha carne e o meu coração desfalecem; mas Deus é a fortaleza do meu coração e a minha porção para sempre.

26 כלה שארי ולבבי צור לבבי וחלקי אלהים לעולם

27 Pois eis que os que se alongam de ti perecerão; tu tens destruído todos aqueles que, apostatando, se desviam de ti.

27 כי הנה רחקיך יאבדו הצמתה כל זונה ממך

28 Mas, para mim, bom é aproximar-me de Deus; pus a minha confiança no SENHOR Deus, para anunciar todas as tuas obras.

28 ואני קרבת אלהים לי טוב שתי באדני יהוה מחסי לספר כל מלאכותיך

Salmos 74

1 Ó Deus, por que nos rejeitaste para sempre? Por que se acende a tua ira contra as ovelhas do teu pasto?

1 משכיל לאסף למה אלהים זנחת לנצח יעשן אפך בצאן מרעיתך

2 Lembra-te da tua congregação, que compraste desde a antiguidade; da tua herança que remiste, deste monte Sião, em que habitaste.

2 זכר עדתך קנית קדם גאלת שבט נחלתך הר ציון זה שכנת בו

3 Levanta-te contra as perpétuas assolações, contra tudo o que o inimigo tem feito de mal no santuário.

3 הרימה פעמיך למשאות נצח כל הרע אויב בקדש

4 Os teus inimigos bramam no meio dos lugares santos; põem neles as suas insígnias por sinais.

4 שאגו צרריך בקרב מועדך שמו אותתם אתות

5 Parecem-se com o homem que avança com o seu machado através da espessura do arvoredo.

5 יודע כמביא למעלה בסבך עץ קרדמות

6 Eis que toda a obra entalhada quebram com machados e martelos.

6 ועת פתוחיה יחד בכשיל וכילפת יהלמון

7 Lançaram fogo ao teu santuário; profanaram, derribando-a até ao chão, a morada do teu nome.

7 שלחו באש מקדשך לארץ חללו משכן שמך

8 Disseram no seu coração Despojemo-los de uma vez. Queimaram todos os lugares santos de Deus na terra.

8 אמרו בלבם נינם יחד שרפו כל מועדי אל בארץ

9 Já não vemos os nossos sinais, já não há profeta; nem há entre nós alguém que saiba até quando isto durará.

9 אותתינו לא ראינו אין עוד נביא ולא אתנו ידע עד מה

10 Até quando, ó Deus, nos afrontará o adversário? Blasfemará o inimigo o teu nome para sempre?

10 עד מתי אלהים יחרף צר ינאץ אויב שמך לנצח

11 Por que retiras a tua mão, sim, a tua destra? Tira-a do teu seio e consome-os

11 למה תשיב ידך וימינך מקרב חוקך כלה

12 Todavia, Deus é o meu Rei desde a antiguidade, operando a salvação no meio da terra.

12 ואלהים מלכי מקדם פעל ישועות בקרב הארץ

13 Tu dividiste o mar pela tua força; quebrantaste a cabeça dos monstros das águas.

13 אתה פוררת בעזך ים שברת ראשי תנינים על המים

14 Fizeste em pedaços as cabeças do leviatã, e o deste por mantimento aos habitantes do deserto.

14 אתה רצצת ראשי לויתן תתננו מאכל לעם לציים

15 Fendeste a fonte e o ribeiro; secaste os rios impetuosos.

15 אתה בקעת מעין ונחל אתה הובשת נהרות איתן

16 Teu é o dia e tua é a noite; preparaste a luz e o sol.

16 לך יום אף לך לילה אתה הכינות מאור ושמש

17 Estabeleceste todos os limites da terra; verão e inverno, tu os formaste.

17 אתה הצבת כל גבולות ארץ קיץ וחרף אתה יצרתם

18 Lembra-te disto que o inimigo afrontou ao SENHOR, e que um povo louco blasfemou o teu nome.

18 זכר זאת אויב חרף יהוה ועם נבל נאצו שמך

19 Não entregues às feras a alma da tua pombinha; não te esqueças para sempre da vida dos teus aflitos.

19 אל תתן לחית נפש תורך חית ענייך אל תשכח לנצח

20 Atenta para o teu concerto, pois os lugares tenebrosos da terra estão cheios de moradas de crueldade.

20 הבט לברית כי מלאו מחשכי ארץ נאות חמס

21 Oh! Não volte envergonhado o oprimido; louvem o teu nome o aflito e o necessitado.

21 אל ישב דך נכלם עני ואביון יהללו שמך

22 Levanta-te, ó Deus, pleiteia a tua própria causa; lembra-te da afronta que o louco te faz cada dia.

22 קומה אלהים ריבה ריבך זכר חרפתך מני נבל כל היום

23 Não te esqueças dos gritos dos teus inimigos; o tumulto daqueles que se levantam contra ti aumenta continuamente.

23 אל תשכח קול צרריך שאון קמיך עלה תמיד

Salmos 75

1 A ti, ó Deus, glorificamos, a ti damos louvor, pois o teu nome está perto, as tuas maravilhas o declaram.

1 למנצח אל תשחת מזמור לאסף שיר הודינו לך אלהים הודינו וקרוב שמך ספרו נפלאותיך

2 Quando eu ocupar o lugar determinado, julgarei retamente.

2 כי אקח מועד אני מישרים אשפט

3 Dissolve-se a terra e todos os seus moradores, mas eu fortaleci as suas colunas. (Selá)

3 נמגים ארץ וכל ישביה אנכי תכנתי עמודיה סלה

4 Disse eu aos loucos não enlouqueçais; e aos ímpios não levanteis a fronte;

4 אמרתי להוללים אל תהלו ולרשעים אל תרימו קרן

5 não levanteis a fronte altiva, nem faleis com cerviz dura

5 אל תרימו למרום קרנכם תדברו בצואר עתק

6 Porque nem do Oriente, nem do Ocidente, nem do deserto vem a exaltação.

6 כי לא ממוצא וממערב ולא ממדבר הרים

7 Mas Deus é o juiz; a um abate e a outro exalta.

7 כי אלהים שפט זה ישפיל וזה ירים

8 Porque na mão do SENHOR há um cálice cujo vinho ferve, cheio de mistura, e dá a beber dele; certamente todos os ímpios da terra sorverão e beberão as suas fezes.

8 כי כוס ביד יהוה ויין חמר מלא מסך ויגר מזה אך שמריה ימצו ישתו כל רשעי ארץ

9 Mas, quanto a mim, exultarei para sempre; cantarei louvores ao Deus de Jacó.

9 ואני אגיד לעלם אזמרה לאלהי יעקב

10 E quebrantarei todas as forças dos ímpios, mas as forças dos justos serão exaltadas.

10 וכל קרני רשעים אגדע תרוממנה קרנות צדיק

Salmos 76

1 Conhecido é Deus em Judá; grande é o seu nome em Israel.

1 למנצח בנגינת מזמור לאסף שיר נודע ביהודה אלהים בישראל גדול שמו

2 E em Salém está o seu tabernáculo, e a sua morada, em Sião.

2 ויהי בשלם סכו ומעונתו בציון

3 Ali quebrou as flechas do arco; o escudo, e a espada, e a guerra. (Selá)

3 שמה שבר רשפי קשת מגן וחרב ומלחמה סלה

4 Tu és mais ilustre e glorioso do que os montes de presa.

4 נאור אתה אדיר מהררי טרף

5 Os que são ousados de coração foram despojados; dormiram o seu sono, e nenhum dos homens de força achou as próprias mãos.

5 אשתוללו אבירי לב נמו שנתם ולא מצאו כל אנשי חיל ידיהם

6 À tua repreensão, ó Deus de Jacó, carros e cavalos são lançados num sono profundo

6 מגערתך אלהי יעקב נרדם ורכב וסוס

7 Tu, tu és terrível! E quem subsistirá à tua vista, se te irares?

7 אתה נורא אתה ומי יעמד לפניך מאז אפך

8 Desde os céus fizeste ouvir o teu juízo; a terra tremeu e se aquietou

8 משמים השמעת דין ארץ יראה ושקטה

9 quando Deus se levantou para julgar, para livrar a todos os mansos da terra. (Selá)

9 בקום למשפט אלהים להושיע כל ענוי ארץ סלה

10 Porque a cólera do homem redundará em teu louvor, e o restante da cólera, tu o restringirás.

10 כי חמת אדם תודך שארית חמת תחגר

11 Fazei votos e pagai ao SENHOR, vosso Deus; tragam presentes, os que estão em redor dele, àquele que é tremendo.

11 נדרו ושלמו ליהוה אלהיכם כל סביביו יובילו שי למורא

12 Ele ceifará o espírito dos príncipes é tremendo para com os reis da terra.

12 יבצר רוח נגידים נורא למלכי ארץ

Salmos 77

1 Clamei a Deus com a minha voz; a Deus levantei a minha voz, e ele inclinou para mim os ouvidos.

1 למנצח על ידיתון לאסף מזמור קולי אל אלהים ואצעקה קולי אל אלהים והאזין אלי

2 No dia da minha angústia busquei ao Senhor; a minha mão se estendeu de noite e não cessava; a minha alma recusava ser consolada.

2 ביום צרתי אדני דרשתי ידי לילה נגרה ולא תפוג מאנה הנחם נפשי

3 Lembrava-me de Deus e me perturbava; queixava-me, e o meu espírito desfalecia. (Selá)

3 אזכרה אלהים ואהמיה אשיחה ותתעטף רוחי סלה

4 Sustentaste os meus olhos vigilantes; estou tão perturbado, que não posso falar.

4 אחזת שמרות עיני נפעמתי ולא אדבר

5 Considerava os dias da antiguidade, os anos dos tempos passados.

5 חשבתי ימים מקדם שנות עולמים

6 De noite chamei à lembrança o meu cântico; meditei em meu coração, e o meu espírito investigou

6 אזכרה נגינתי בלילה עם לבבי אשיחה ויחפש רוחי

7 Rejeitará o Senhor para sempre e não tornará a ser favorável?

7 הלעולמים יזנח אדני ולא יסיף לרצות עוד

8 Cessou para sempre a sua benignidade? Acabou-se já a promessa que veio de geração em geração?

8 האפס לנצח חסדו גמר אמר לדר ודר

9 Esqueceu-se Deus de ter misericórdia? Ou encerrou ele as suas misericórdias na sua ira? (Selá)

9 השכח חנות אל אם קפץ באף רחמיו סלה

10 E eu disse isto é enfermidade minha; e logo me lembrei dos anos da destra do Altíssimo

10 ואמר חלותי היא שנות ימין עליון

11 Lembrar-me-ei, pois, das obras do SENHOR; certamente que me lembrarei das tuas maravilhas da antiguidade.

11 אזכיר מעללי יה כי אזכרה מקדם פלאך

12 Meditarei também em todas as tuas obras e falarei dos teus feitos.

12 והגיתי בכל פעלך ובעלילותיך אשיחה

13 O teu caminho, ó Deus, está no santuário. Que deus é tão grande como o nosso Deus?

13 אלהים בקדש דרכך מי אל גדול כאלהים

14 Tu és o Deus que fazes maravilhas; tu fizeste notória a tua força entre os povos.

14 אתה האל עשה פלא הודעת בעמים עזך

15 Com o teu braço remiste o teu povo, os filhos de Jacó e de José. (Selá)

15 גאלת בזרוע עמך בני יעקב ויוסף סלה

16 As águas te viram, ó Deus, as águas te viram, e tremeram; os abismos também se abalaram.

16 ראוך מים אלהים ראוך מים יחילו אף ירגזו תהמות

17 Grossas nuvens se desfizeram em água; os céus retumbaram; as tuas flechas correram de uma para outra parte.

17 זרמו מים עבות קול נתנו שחקים אף חצציך יתהלכו

18 A voz do teu trovão repercutiu-se nos ares; os relâmpagos alumiaram o mundo; a terra se abalou e tremeu.

18 קול רעמך בגלגל האירו ברקים תבל רגזה ותרעש הארץ

19 Pelo mar foi teu caminho, e tuas veredas, pelas grandes águas; e as tuas pegadas não se conheceram.

19 בים דרכך ושביליך במים רבים ועקבותיך לא נדעו

20 Guiaste o teu povo, como a um rebanho, pela mão de Moisés e de Arão.

20 נחית כצאן עמך ביד משה ואהרן

Salmos 78

1 Escutai a minha lei, povo meu; inclinai os ouvidos às palavras da minha boca.

1 משכיל לאסף האזינה עמי תורתי הטו אזנכם לאמרי פי

2 Abrirei a boca numa parábola; proporei enigmas da antiguidade,

2 אפתחה במשל פי אביעה חידות מני קדם

3 os quais temos ouvido e sabido, e nossos pais no-los têm contado.

3 אשר שמענו ונדעם ואבותינו ספרו לנו

4 Não os encobriremos aos seus filhos, mostrando à geração futura os louvores do SENHOR, assim como a sua força e as maravilhas que fez.

4 לא נכחד מבניהם לדור אחרון מספרים תהלות יהוה ועזוזו ונפלאותיו אשר עשה

5 Porque ele estabeleceu um testemunho em Jacó, e pôs uma lei em Israel, e ordenou aos nossos pais que a fizessem conhecer a seus filhos,

5 ויקם עדות ביעקב ותורה שם בישראל אשר צוה את אבותינו להודיעם לבניהם

6 para que a geração vindoura a soubesse, e os filhos que nascessem se levantassem e a contassem a seus filhos;

6 למען ידעו דור אחרון בנים יולדו יקמו ויספרו לבניהם

7 para que pusessem em Deus a sua esperança e se não esquecessem das obras de Deus, mas guardassem os seus mandamentos

7 וישימו באלהים כסלם ולא ישכחו מעללי אל ומצותיו ינצרו

8 e não fossem como seus pais, geração contumaz e rebelde, geração que não regeu o seu coração, e cujo espírito não foi fiel para com Deus.

8 ולא יהיו כאבותם דור סורר ומרה דור לא הכין לבו ולא נאמנה את אל רוחו

9 Os filhos de Efraim, armados e trazendo arcos, retrocederam no dia da peleja.

9 בני אפרים נושקי רומי קשת הפכו ביום קרב

10 Não guardaram o concerto de Deus e recusaram andar na sua lei.

10 לא שמרו ברית אלהים ובתורתו מאנו ללכת

11 E esqueceram-se das suas obras e das maravilhas que lhes fizera ver,

11 וישכחו עלילותיו ונפלאותיו אשר הראם

12 maravilhas que ele fez à vista de seus pais na terra do Egito, no campo de Zoã.

12 נגד אבותם עשה פלא בארץ מצרים שדה צען

13 Dividiu o mar, e os fez passar por ele; fez com que as águas parassem como num montão.

13 בקע ים ויעבירם ויצב מים כמו נד

14 De dia os guiou com uma nuvem, e toda a noite, com um clarão de fogo.

14 וינחם בענן יומם וכל הלילה באור אש

15 Fendeu as penhas no deserto e deu-lhes de beber como de grandes abismos.

15 יבקע צרים במדבר וישק כתהמות רבה

16 Fez sair fontes da rocha e fez correr as águas como rios.

16 ויוצא נוזלים מסלע ויורד כנהרות מים

17 E ainda prosseguiram em pecar contra ele, provocando ao Altíssimo na solidão.

17 ויוסיפו עוד לחטא לו למרות עליון בציה

18 E tentaram a Deus no seu coração, pedindo carne para satisfazerem o seu apetite.

18 וינסו אל בלבבם לשאל אכל לנפשם

19 E falaram contra Deus e disseram Poderá Deus, porventura, preparar-nos uma mesa no deserto?

19 וידברו באלהים אמרו היוכל אל לערך שלחן במדבר

20 Eis que feriu a penha, e águas correram dela; rebentaram ribeiros em abundância; poderá também dar-nos pão ou preparar carne para o seu povo?

20 הן הכה צור ויזובו מים ונחלים ישטפו הגם לחם יוכל תת אם יכין שאר לעמו

21 Pelo que o SENHOR os ouviu e se indignou; e acendeu um fogo contra Jacó, e furor também subiu contra Israel,

21 לכן שמע יהוה ויתעבר ואש נשקה ביעקב וגם אף עלה בישראל

22 porquanto não creram em Deus, nem confiaram na sua salvação,

22 כי לא האמינו באלהים ולא בטחו בישועתו

23 posto que tivesse mandado às altas nuvens, e tivesse aberto as portas dos céus,

23 ויצו שחקים ממעל ודלתי שמים פתח

24 e fizesse chover sobre eles o maná para comerem, e lhes tivesse dado do trigo do céu.

24 וימטר עליהם מן לאכל ודגן שמים נתן למו

25 Cada um comeu o pão dos poderosos; ele lhes mandou comida com abundância.

25 לחם אבירים אכל איש צידה שלח להם לשבע

26 Fez soprar o vento do Oriente nos céus e trouxe o Sul com a sua força.

26 יסע קדים בשמים וינהג בעזו תימן

27 E choveu sobre eles carne como pó, e aves de asas como a areia do mar.

27 וימטר עליהם כעפר שאר וכחול ימים עוף כנף

28 E as fez cair no meio do seu arraial, ao redor de suas habitações.

28 ויפל בקרב מחנהו סביב למשכנתיו

29 Então, comeram e se fartaram bem; pois lhes satisfez o desejo.

29 ויאכלו וישבעו מאד ותאותם יבא להם

30 Não refrearam o seu apetite. Ainda lhes estava a comida na boca,

30 לא זרו מתאותם עוד אכלם בפיהם

31 quando a ira de Deus desceu sobre eles, e matou os mais fortes deles, e feriu os escolhidos de Israel.

31 ואף אלהים עלה בהם ויהרג במשמניהם ובחורי ישראל הכריע

32 Com tudo isto, ainda pecaram e não deram crédito às suas maravilhas.

32 בכל זאת חטאו עוד ולא האמינו בנפלאותיו

33 Pelo que consumiu os seus dias na vaidade e os seus anos, na angústia.

33 ויכל בהבל ימיהם ושנותם בבהלה

34 Pondo-os ele à morte, então, o procuravam; e voltavam, e de madrugada buscavam a Deus.

34 אם הרגם ודרשוהו ושבו ושחרו אל

35 E lembravam-se de que Deus era a sua rocha, e o Deus Altíssimo, o seu Redentor.

35 ויזכרו כי אלהים צורם ואל עליון גאלם

36 Todavia, lisonjeavam-no com a boca e com a língua lhe mentiam.

36 ויפתוהו בפיהם ובלשונם יכזבו לו

37 Porque o seu coração não era reto para com ele, nem foram fiéis ao seu concerto.

37 ולבם לא נכון עמו ולא נאמנו בבריתו

38 Mas ele, que é misericordioso, perdoou a sua iniquidade e não os destruiu; antes, muitas vezes desviou deles a sua cólera e não deixou despertar toda a sua ira,

38 והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו

39 porque se lembrou de que eram carne, um vento que passa e não volta.

39 ויזכר כי בשר המה רוח הולך ולא ישוב

40 Quantas vezes o provocaram no deserto e o ofenderam na solidão!

40 כמה ימרוהו במדבר יעציבוהו בישימון

41 Voltaram atrás, e tentaram a Deus, e duvidaram do Santo de Israel.

41 וישובו וינסו אל וקדוש ישראל התוו

42 Não se lembraram do poder da sua mão, nem do dia em que os livrou do adversário;

42 לא זכרו את ידו יום אשר פדם מני צר

43 como operou os seus sinais no Egito e as suas maravilhas no campo de Zoã;

43 אשר שם במצרים אתותיו ומופתיו בשדה צען

44 e converteu em sangue os seus rios e as suas correntes, para que não pudessem beber.

44 ויהפך לדם יאריהם ונזליהם בל ישתיון

45 E lhes mandou enxames de moscas que os consumiram, e rãs que os destruíram.

45 ישלח בהם ערב ויאכלם וצפרדע ותשחיתם

46 Deu, também, ao pulgão a sua novidade, e o seu trabalho, aos gafanhotos.

46 ויתן לחסיל יבולם ויגיעם לארבה

47 Destruiu as suas vinhas com saraiva, e os seus sicômoros, com pedrisco.

47 יהרג בברד גפנם ושקמותם בחנמל

48 Também entregou o seu gado à saraiva, e aos coriscos, os seus rebanhos.

48 ויסגר לברד בעירם ומקניהם לרשפים

49 E atirou para o meio deles, quais mensageiros de males, o ardor da sua ira furor, indignação e angústia.

49 ישלח בם חרון אפו עברה וזעם וצרה משלחת מלאכי רעים

50 Abriu caminho à sua ira; não poupou a alma deles à morte, nem a vida deles à pestilência.

50 יפלס נתיב לאפו לא חשך ממות נפשם וחיתם לדבר הסגיר

51 E feriu todo primogênito no Egito, primícias da sua força nas tendas de Cam,

51 ויך כל בכור במצרים ראשית אונים באהלי חם

52 mas fez com que o seu povo saísse como ovelhas e os guiou pelo deserto, como a um rebanho.

52 ויסע כצאן עמו וינהגם כעדר במדבר

53 E os guiou com segurança, e não temeram; mas o mar cobriu os seus inimigos.

53 וינחם לבטח ולא פחדו ואת אויביהם כסה הים

54 E conduziu-os até ao limite do seu santuário, até este monte que a sua destra adquiriu,

54 ויביאם אל גבול קדשו הר זה קנתה ימינו

55 e expulsou as nações de diante deles, e, dividindo suas terras, lhas deu por herança, e fez habitar em suas tendas as tribos de Israel.

55 ויגרש מפניהם גוים ויפילם בחבל נחלה וישכן באהליהם שבטי ישראל

56 Contudo, tentaram, e provocaram o Deus Altíssimo, e não guardaram os seus testemunhos.

56 וינסו וימרו את אלהים עליון ועדותיו לא שמרו

57 Mas tornaram atrás e portaram-se aleivosamente como seus pais; viraram-se como um arco traiçoeiro,

57 ויסגו ויבגדו כאבותם נהפכו כקשת רמיה

58 pois lhe provocaram a ira com os seus altos e despertaram-lhe o zelo com as suas imagens de escultura.

58 ויכעיסוהו בבמותם ובפסיליהם יקניאוהו

59 Deus ouviu isto e se indignou; e sobremodo aborreceu a Israel,

59 שמע אלהים ויתעבר וימאס מאד בישראל

60 pelo que desamparou o tabernáculo em Siló, a tenda que estabelecera como sua morada entre os homens,

60 ויטש משכן שלו אהל שכן באדם

61 e deu a sua força ao cativeiro, e a sua glória, à mão do inimigo,

61 ויתן לשבי עזו ותפארתו ביד צר

62 e entregou o seu povo à espada, e encolerizou-se contra a sua herança.

62 ויסגר לחרב עמו ובנחלתו התעבר

63 Aos seus jovens, consumiu-os o fogo, e as suas donzelas não tiveram festa nupcial.

63 בחוריו אכלה אש ובתולתיו לא הוללו

64 Os seus sacerdotes caíram à espada, e suas viúvas não se lamentaram.

64 כהניו בחרב נפלו ואלמנתיו לא תבכינה

65 Então, o Senhor despertou como de um sono, como um valente que o vinho excitasse.

65 ויקץ כישן אדני כגבור מתרונן מיין

66 E feriu os seus adversários, que fugiram, e os pôs em perpétuo desprezo.

66 ויך צריו אחור חרפת עולם נתן למו

67 Além disto, rejeitou a tenda de José e não elegeu a tribo de Efraim.

67 וימאס באהל יוסף ובשבט אפרים לא בחר

68 Antes, elegeu a tribo de Judá, o monte Sião, que ele amava.

68 ויבחר את שבט יהודה את הר ציון אשר אהב

69 E edificou o seu santuário como aos lugares elevados, como a terra que fundou para sempre.

69 ויבן כמו רמים מקדשו כארץ יסדה לעולם

70 Também elegeu a Davi, seu servo, e o tirou dos apriscos das ovelhas.

70 ויבחר בדוד עבדו ויקחהו ממכלאת צאן

71 De após as ovelhas pejadas o trouxe, para apascentar a Jacó, seu povo, e a Israel, sua herança.

71 מאחר עלות הביאו לרעות ביעקב עמו ובישראל נחלתו

72 Assim, os apascentou, segundo a integridade do seu coração, e os guiou com a perícia de suas mãos.

72 וירעם כתם לבבו ובתבונות כפיו ינחם

Salmos 79

1 Ó Deus, as nações entraram na tua herança; contaminaram o teu santo templo; reduziram Jerusalém a montões de pedras.

1 מזמור לאסף אלהים באו גוים בנחלתך טמאו את היכל קדשך שמו את ירושלם לעיים

2 Deram os cadáveres dos teus servos por comida às aves dos céus e a carne dos teus santos, às alimárias da terra.

2 נתנו את נבלת עבדיך מאכל לעוף השמים בשר חסידיך לחיתו ארץ

3 Derramaram o sangue deles como água ao redor de Jerusalém, e não houve quem os sepultasse.

3 שפכו דמם כמים סביבות ירושלם ואין קובר

4 Estamos feitos o opróbrio dos nossos vizinhos, o escárnio e a zombaria dos que estão à roda de nós.

4 היינו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו

5 Até quando, SENHOR? Indignar-te-ás para sempre? Arderá o teu zelo como fogo?

5 עד מה יהוה תאנף לנצח תבער כמו אש קנאתך

6 Derrama o teu furor sobre nações que te não conhecem e sobre os reinos que não invocam o teu nome.

6 שפך חמתך אל הגוים אשר לא ידעוך ועל ממלכות אשר בשמך לא קראו

7 Porque devoraram a Jacó e assolaram as suas moradas.

7 כי אכל את יעקב ואת נוהו השמו

8 Não te lembres das nossas iniquidades passadas; apressa-te e antecipem-se-nos as tuas misericórdias, pois estamos muito abatidos.

8 אל תזכר לנו עונת ראשנים מהר יקדמונו רחמיך כי דלונו מאד

9 Ajuda-nos, ó Deus da nossa salvação, pela glória do teu nome; e livra-nos e perdoa os nossos pecados, por amor do teu nome.

9 עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך

10 Por que diriam os gentios Onde está o seu Deus? Torne-se manifesta entre as nações, à nossa vista, a vingança do sangue derramado dos teus servos.

10 למה יאמרו הגוים איה אלהיהם יודע בגיים לעינינו נקמת דם עבדיך השפוך

11 Chegue à tua presença o gemido dos presos; segundo a grandeza do teu braço, preserva aqueles que estão sentenciados à morte.

11 תבוא לפניך אנקת אסיר כגדל זרועך הותר בני תמותה

12 E aos nossos vizinhos, deita-lhes no regaço, setuplicadamente, a sua injúria com que te injuriaram, Senhor.

12 והשב לשכנינו שבעתים אל חיקם חרפתם אשר חרפוך אדני

13 Assim, nós, teu povo e ovelhas de teu pasto, te louvaremos eternamente; de geração em geração cantaremos os teus louvores.

13 ואנחנו עמך וצאן מרעיתך נודה לך לעולם לדר ודר נספר תהלתך

Salmos 80

1 Ó pastor de Israel, dá ouvidos; tu, que guias a José como a um rebanho, que te assentas entre os querubins, resplandece.

1 למנצח אל ששנים עדות לאסף מזמור רעה ישראל האזינה נהג כצאן יוסף ישב הכרובים הופיעה

2 Perante Efraim, Benjamim e Manassés, desperta o teu poder e vem salvar-nos.

2 לפני אפרים ובנימן ומנשה עוררה את גבורתך ולכה לישעתה לנו

3 Faze-nos voltar, ó Deus; faze resplandecer o teu rosto, e seremos salvos.

3 אלהים השיבנו והאר פניך ונושעה

4 Ó SENHOR, Deus dos Exércitos, até quando te indignarás contra a oração do teu povo?

4 יהוה אלהים צבאות עד מתי עשנת בתפלת עמך

5 Tu os sustentas com pão de lágrimas e lhes dás a beber lágrimas em abundância.

5 האכלתם לחם דמעה ותשקמו בדמעות שליש

6 Tu nos pões por objeto de contenção entre os nossos vizinhos; e os nossos inimigos zombam de nós entre si.

6 תשימנו מדון לשכנינו ואיבינו ילעגו למו

7 Faze-nos voltar, ó Deus dos Exércitos; faze resplandecer o teu rosto, e seremos salvos

7 אלהים צבאות השיבנו והאר פניך ונושעה

8 Trouxeste uma vinha do Egito; lançaste fora as nações e a plantaste.

8 גפן ממצרים תסיע תגרש גוים ותטעה

9 Preparaste-lhe lugar, e fizeste com que ela aprofundasse raízes; e, assim, encheu a terra.

9 פנית לפניה ותשרש שרשיה ותמלא ארץ

10 Os montes cobriram-se com a sua sombra, e como os cedros de Deus se tornaram os seus ramos.

10 כסו הרים צלה וענפיה ארזי אל

11 Ela estendeu a sua ramagem até ao mar, e os seus ramos, até ao rio.

11 תשלח קצירה עד ים ואל נהר יונקותיה

12 Por que quebraste, então, os seus valados, de modo que todos os que passam por ela a vindimam?

12 למה פרצת גדריה וארוה כל עברי דרך

13 O javali da selva a devasta, e as feras do campo a devoram.

13 יכרסמנה חזיר מיער וזיז שדי ירענה

14 Oh! Deus dos Exércitos, volta-te, nós te rogamos, atende dos céus, e vê, e visita esta vinha,

14 אלהים צבאות שוב נא הבט משמים וראה ופקד גפן זאת

15 e a videira que a tua destra plantou, e o sarmento que fortificaste para ti!

15 וכנה אשר נטעה ימינך ועל בן אמצתה לך

16 Está queimada pelo fogo, está cortada; pereceu pela repreensão da tua face.

16 שרפה באש כסוחה מגערת פניך יאבדו

17 Seja a tua mão sobre o varão da tua destra, sobre o filho do homem, que fortificaste para ti.

17 תהי ידך על איש ימינך על בן אדם אמצת לך

18 Deste modo, não nos iremos de após ti; guarda-nos em vida, e invocaremos o teu nome.

18 ולא נסוג ממך תחינו ובשמך נקרא

19 Faze-nos voltar, SENHOR, Deus dos Exércitos; faze resplandecer o teu rosto, e seremos salvos.

19 יהוה אלהים צבאות השיבנו האר פניך ונושעה

Salmos 81

1 Cantai alegremente a Deus, nossa fortaleza; celebrai o Deus de Jacó.

1 למנצח על הגתית לאסף הרנינו לאלהים עוזנו הריעו לאלהי יעקב

2 Tomai o saltério e trazei o adufe, a harpa suave e o alaúde.

2 שאו זמרה ותנו תף כנור נעים עם נבל

3 Tocai a trombeta na Festa da Lua Nova, no tempo marcado para a nossa solenidade.

3 תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו

4 Porque isto é um estatuto para Israel, e uma ordenança do Deus de Jacó.

4 כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב

5 Ordenou-o em José por testemunho, quando saíra contra a terra do Egito, onde ouvi uma língua que não entendia.

5 עדות ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים שפת לא ידעתי אשמע

6 Tirei de seus ombros a carga; as suas mãos ficaram livres dos cestos.

6 הסירותי מסבל שכמו כפיו מדוד תעברנה

7 Clamaste na angústia, e te livrei; respondi-te do lugar oculto dos trovões; provei-te nas águas de Meribá. (Selá)

7 בצרה קראת ואחלצך אענך בסתר רעם אבחנך על מי מריבה סלה

8 Ouve-me, povo meu, e eu te admoestarei. Ah! Israel, se me ouvisses!

8 שמע עמי ואעידה בך ישראל אם תשמע לי

9 Não haverá entre ti deus alheio, nem te prostrarás ante um deus estranho.

9 לא יהיה בך אל זר ולא תשתחוה לאל נכר

10 Eu sou o SENHOR, teu Deus, que te tirei da terra do Egito; abre bem a tua boca, e ta encherei.

10 אנכי יהוה אלהיך המעלך מארץ מצרים הרחב פיך ואמלאהו

11 Mas o meu povo não quis ouvir a minha voz, e Israel não me quis.

11 ולא שמע עמי לקולי וישראל לא אבה לי

12 Pelo que eu os entreguei aos desejos do seu coração, e andaram segundo os seus próprios conselhos.

12 ואשלחהו בשרירות לבם ילכו במועצותיהם

13 Ah! Se o meu povo me tivesse ouvido! Se Israel andasse nos meus caminhos!

13 לו עמי שמע לי ישראל בדרכי יהלכו

14 Em breve eu abateria os seus inimigos e voltaria a minha mão contra os seus adversários.

14 כמעט אויביהם אכניע ועל צריהם אשיב ידי

15 Os que aborrecem ao SENHOR ter-se-lhe-iam sujeitado, e o tempo dele seria eterno.

15 משנאי יהוה יכחשו לו ויהי עתם לעולם

16 E eu o sustentaria com o trigo mais fino e o saciaria com o mel saído da rocha.

16 ויאכילהו מחלב חטה ומצור דבש אשביעך

Salmos 82

1 Deus está na congregação dos poderosos; julga no meio dos deuses.

1 מזמור לאסף אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפט

2 Até quando julgareis injustamente e respeitareis a aparência da pessoa dos ímpios? (Selá)

2 עד מתי תשפטו עול ופני רשעים תשאו סלה

3 Defendei o pobre e o órfão; fazei justiça ao aflito e necessitado.

3 שפטו דל ויתום עני ורש הצדיקו

4 Livrai o pobre e o necessitado; tirai-os das mãos dos ímpios.

4 פלטו דל ואביון מיד רשעים הצילו

5 Eles nada sabem, nem entendem; andam em trevas; todos os fundamentos da terra vacilam

5 לא ידעו ולא יבינו בחשכה יתהלכו ימוטו כל מוסדי ארץ

6 Eu disse Vós sois deuses, e vós outros sois todos filhos do Altíssimo.

6 אני אמרתי אלהים אתם ובני עליון כלכם

7 Todavia, como homens morrereis e caireis como qualquer dos príncipes.

7 אכן כאדם תמותון וכאחד השרים תפלו

8 Levanta-te, ó Deus, julga a terra, pois te pertencem todas as nações!

8 קומה אלהים שפטה הארץ כי אתה תנחל בכל הגוים

Salmos 83

1 Ó Deus, não estejas em silêncio! Não cerres os ouvidos nem fiques impassível, ó Deus!

1 שיר מזמור לאסף אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקט אל

2 Porque eis que teus inimigos se alvoroçam, e os que te aborrecem levantaram a cabeça.

2 כי הנה אויביך יהמיון ומשנאיך נשאו ראש

3 Astutamente formam conselho contra o teu povo e conspiram contra os teus protegidos.

3 על עמך יערימו סוד ויתיעצו על צפוניך

4 Disseram Vinde, e desarraiguemo-los para que não sejam nação, nem haja mais memória do nome de Israel.

4 אמרו לכו ונכחידם מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד

5 Porque à uma se conluiaram; aliaram-se contra ti

5 כי נועצו לב יחדו עליך ברית יכרתו

6 As tendas de Edom, dos ismaelitas, de Moabe, dos agarenos,

6 אהלי אדום וישמעאלים מואב והגרים

7 de Gebal, de Amom, de Amaleque e a Filístia com os moradores de Tiro.

7 גבל ועמון ועמלק פלשת עם ישבי צור

8 Também a Assíria se ligou a eles; foram eles o braço dos filhos de Ló. (Selá)

8 גם אשור נלוה עמם היו זרוע לבני לוט סלה

9 Faze-lhes como fizeste a Midiã, como a Sísera, como a Jabim na ribeira de Quisom,

9 עשה להם כמדין כסיסרא כיבין בנחל קישון

10 os quais foram destruídos em En-Dor; vieram a servir de estrume para a terra.

10 נשמדו בעין דאר היו דמן לאדמה

11 Faze aos seus nobres como a Orebe, e como a Zeebe; e a todos os seus príncipes como a Zeba e como a Zalmuna,

11 שיתמו נדיבמו כערב וכזאב וכזבח וכצלמנע כל נסיכמו

12 que disseram Tomemos para nós, em possessão hereditária, as famosas habitações de Deus.

12 אשר אמרו נירשה לנו את נאות אלהים

13 Deus meu, faze-os como que impelidos por um tufão, como a palha diante do vento.

13 אלהי שיתמו כגלגל כקש לפני רוח

14 Como o fogo que queima um bosque, e como a chama que incendeia as brenhas,

14 כאש תבער יער וכלהבה תלהט הרים

15 assim persegue-os com a tua tempestade e assombra-os com o teu torvelinho.

15 כן תרדפם בסערך ובסופתך תבהלם

16 Encham-se de vergonha as suas faces, para que busquem o teu nome, SENHOR.

16 מלא פניהם קלון ויבקשו שמך יהוה

17 Confundam-se e assombrem-se perpetuamente; envergonhem-se e pereçam.

17 יבשו ויבהלו עדי עד ויחפרו ויאבדו

18 Para que saibam que tu, a quem só pertence o nome de JEOVÁ, és o Altíssimo sobre toda a terra.

18 וידעו כי אתה שמך יהוה לבדך עליון על כל הארץ

Salmos 84

1 Quão amáveis são os teus tabernáculos, SENHOR dos Exércitos!

1 למנצח על הגתית לבני קרח מזמור מה ידידות משכנותיך יהוה צבאות

2 A minha alma está anelante e desfalece pelos átrios do SENHOR; o meu coração e a minha carne clamam pelo Deus vivo.

2 נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות יהוה לבי ובשרי ירננו אל אל חי

3 Até o pardal encontrou casa, e a andorinha, ninho para si e para a sua prole, junto dos teus altares, SENHOR dos Exércitos, Rei meu e Deus meu.

3 גם צפור מצאה בית ודרור קן לה אשר שתה אפרחיה את מזבחותיך יהוה צבאות מלכי ואלהי

4 Bem-aventurados os que habitam em tua casa; louvar-te-ão continuamente. (Selá)

4 אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה

5 Bem-aventurado o homem cuja força está em ti, em cujo coração estão os caminhos aplanados,

5 אשרי אדם עוז לו בך מסלות בלבבם

6 o qual, passando pelo vale de Baca, faz dele uma fonte; a chuva também enche os tanques.

6 עברי בעמק הבכא מעין ישיתוהו גם ברכות יעטה מורה

7 Vão indo de força em força; cada um deles em Sião aparece perante Deus

7 ילכו מחיל אל חיל יראה אל אלהים בציון

8 SENHOR, Deus dos Exércitos, escuta a minha oração; inclina os ouvidos, ó Deus de Jacó! (Selá)

8 יהוה אלהים צבאות שמעה תפלתי האזינה אלהי יעקב סלה

9 Olha, ó Deus, escudo nosso, e contempla o rosto do teu ungido.

9 מגננו ראה אלהים והבט פני משיחך

10 Porque vale mais um dia nos teus átrios do que, em outra parte, mil. Preferiria estar à porta da Casa do meu Deus, a habitar nas tendas da impiedade.

10 כי טוב יום בחצריך מאלף בחרתי הסתופף בבית אלהי מדור באהלי רשע

11 Porque o SENHOR Deus é um sol e escudo; o SENHOR dará graça e glória; não negará bem algum aos que andam na retidão.

11 כי שמש ומגן יהוה אלהים חן וכבוד יתן יהוה לא ימנע טוב להלכים בתמים

12 SENHOR dos Exércitos, bem-aventurado o homem que em ti põe a sua confiança.

12 יהוה צבאות אשרי אדם בטח בך

Salmos 85

1 Abençoaste, SENHOR, a tua terra; fizeste regressar os cativos de Jacó.

1 למנצח לבני קרח מזמור רצית יהוה ארצך שבת שבות יעקב

2 Perdoaste a iniquidade do teu povo; cobriste todos os seus pecados. (Selá)

2 נשאת עון עמך כסית כל חטאתם סלה

3 Fizeste cessar toda a tua indignação; desviaste-te do ardor da tua ira.

3 אספת כל עברתך השיבות מחרון אפך

4 Torna-nos a trazer, ó Deus da nossa salvação, e retira de sobre nós a tua ira.

4 שובנו אלהי ישענו והפר כעסך עמנו

5 Estarás para sempre irado contra nós? Estenderás a tua ira a todas as gerações?

5 הלעולם תאנף בנו תמשך אפך לדר ודר

6 Não tornarás a vivificar-nos, para que o teu povo se alegre em ti?

6 הלא אתה תשוב תחינו ועמך ישמחו בך

7 Mostra-nos, SENHOR, a tua misericórdia e concede-nos a tua salvação

7 הראנו יהוה חסדך וישעך תתן לנו

8 Escutarei o que Deus, o SENHOR, disser; porque falará de paz ao seu povo e aos seus santos, contanto que não voltem à loucura.

8 אשמעה מה ידבר האל יהוה כי ידבר שלום אל עמו ואל חסידיו ואל ישובו לכסלה

9 Certamente que a salvação está perto daqueles que o temem, para que a glória habite em nossa terra.

9 אך קרוב ליראיו ישעו לשכן כבוד בארצנו

10 A misericórdia e a verdade se encontraram; a justiça e a paz se beijaram.

10 חסד ואמת נפגשו צדק ושלום נשקו

11 A verdade brotará da terra, e a justiça olhará desde os céus.

11 אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף

12 Também o SENHOR dará o bem, e a nossa terra dará o seu fruto.

12 גם יהוה יתן הטוב וארצנו תתן יבולה

13 A justiça irá adiante dele, e ele nos fará andar no caminho aberto pelos seus passos.

13 צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו

Salmos 86

1 Inclina, SENHOR, os teus ouvidos e ouve-me, porque estou necessitado e aflito.

1 תפלה לדוד הטה יהוה אזנך ענני כי עני ואביון אני

2 Guarda a minha alma, pois sou santo; ó Deus meu, salva o teu servo, que em ti confia.

2 שמרה נפשי כי חסיד אני הושע עבדך אתה אלהי הבוטח אליך

3 Tem misericórdia de mim, ó Senhor, pois a ti clamo todo o dia.

3 חנני אדני כי אליך אקרא כל היום

4 Alegra a alma do teu servo, pois a ti, Senhor, levanto a minha alma.

4 שמח נפש עבדך כי אליך אדני נפשי אשא

5 Pois tu, Senhor, és bom, e pronto a perdoar, e abundante em benignidade para com todos os que te invocam.

5 כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך

6 Dá ouvidos, SENHOR, à minha oração e atende à voz das minhas súplicas.

6 האזינה יהוה תפלתי והקשיבה בקול תחנונותי

7 No dia da minha angústia, clamarei a ti, porquanto me respondes

7 ביום צרתי אקראך כי תענני

8 Entre os deuses não há semelhante a ti, Senhor, nem há obras como as tuas.

8 אין כמוך באלהים אדני ואין כמעשיך

9 Todas as nações que fizeste virão e se prostrarão perante a tua face, Senhor, e glorificarão o teu nome.

9 כל גוים אשר עשית יבואו וישתחוו לפניך אדני ויכבדו לשמך

10 Porque tu és grande e operas maravilhas; só tu és Deus.

10 כי גדול אתה ועשה נפלאות אתה אלהים לבדך

11 Ensina-me, SENHOR, o teu caminho, e andarei na tua verdade; une o meu coração ao temor do teu nome.

11 הורני יהוה דרכך אהלך באמתך יחד לבבי ליראה שמך

12 Louvar-te-ei, Senhor, Deus meu, com todo o meu coração e glorificarei o teu nome para sempre.

12 אודך אדני אלהי בכל לבבי ואכבדה שמך לעולם

13 Pois grande é a tua misericórdia para comigo; e livraste a minha alma do mais profundo da sepultura.

13 כי חסדך גדול עלי והצלת נפשי משאול תחתיה

14 Ó Deus, os soberbos se levantaram contra mim, e as assembléias dos tiranos procuraram a minha morte; e não te puseram perante os seus olhos.

14 אלהים זדים קמו עלי ועדת עריצים בקשו נפשי ולא שמוך לנגדם

15 Mas tu, Senhor, és um Deus cheio de compaixão, e piedoso, e sofredor, e grande em benignidade e em verdade.

15 ואתה אדני אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת

16 Volta-te para mim e tem misericórdia de mim; dá a tua fortaleza ao teu servo e salva ao filho da tua serva.

16 פנה אלי וחנני תנה עזך לעבדך והושיעה לבן אמתך

17 Mostra-me um sinal para bem, para que o vejam aqueles que me aborrecem e se confundam, quando tu, SENHOR, me ajudares e consolares.

17 עשה עמי אות לטובה ויראו שנאי ויבשו כי אתה יהוה עזרתני ונחמתני

Salmos 87

1 O seu fundamento está nos montes santos.

1 לבני קרח מזמור שיר יסודתו בהררי קדש

2 O SENHOR ama as portas de Sião mais do que todas as habitações de Jacó.

2 אהב יהוה שערי ציון מכל משכנות יעקב

3 Coisas gloriosas se dizem de ti, ó cidade de Deus. (Selá)

3 נכבדות מדבר בך עיר האלהים סלה

4 Dentre os que me conhecem, farei menção de Raabe e de Babilônia; eis que da Filístia, e de Tiro, e da Etiópia, se dirá Este é nascido ali.

4 אזכיר רהב ובבל לידעי הנה פלשת וצור עם כוש זה ילד שם

5 E de Sião se dirá Este e aquele nasceram ali; e o mesmo Altíssimo a estabelecerá.

5 ולציון יאמר איש ואיש ילד בה והוא יכוננה עליון

6 O SENHOR, ao fazer descrição dos povos, dirá Este é nascido ali. (Selá)

6 יהוה יספר בכתוב עמים זה ילד שם סלה

7 E os cantores e tocadores de instrumentos entoarão Todas as minhas fontes estão em ti.

7 ושרים כחללים כל מעיני בך

Salmos 88

1 SENHOR, Deus da minha salvação, diante de ti tenho clamado de dia e de noite.

1 שיר מזמור לבני קרח למנצח על מחלת לענות משכיל להימן האזרחי יהוה אלהי ישועתי יום צעקתי בלילה נגדך

2 Chegue a minha oração perante a tua face, inclina os teus ouvidos ao meu clamor.

2 תבוא לפניך תפלתי הטה אזנך לרנתי

3 Porque a minha alma está cheia de angústias, e a minha vida se aproxima da sepultura.

3 כי שבעה ברעות נפשי וחיי לשאול הגיעו

4 Já estou contado com os que descem à cova; estou como um homem sem forças,

4 נחשבתי עם יורדי בור הייתי כגבר אין איל

5 posto entre os mortos; como os feridos de morte que jazem na sepultura, dos quais te não lembras mais; antes, os exclui a tua mão.

5 במתים חפשי כמו חללים שכבי קבר אשר לא זכרתם עוד והמה מידך נגזרו

6 Puseste-me no mais profundo do abismo, em trevas e nas profundezas.

6 שתני בבור תחתיות במחשכים במצלות

7 Sobre mim pesa a tua cólera; tu me abateste com todas as tuas ondas. (Selá)

7 עלי סמכה חמתך וכל משבריך ענית סלה

8 Alongaste de mim os meus conhecidos e fizeste-me em extremo abominável para eles; estou fechado e não posso sair.

8 הרחקת מידעי ממני שתני תועבות למו כלא ולא אצא

9 A minha vista desmaia por causa da aflição. SENHOR, tenho clamado a ti todo o dia, tenho estendido para ti as minhas mãos

9 עיני דאבה מני עני קראתיך יהוה בכל יום שטחתי אליך כפי

10 Mostrarás tu maravilhas aos mortos, ou os mortos se levantarão e te louvarão? (Selá)

10 הלמתים תעשה פלא אם רפאים יקומו יודוך סלה

11 Será anunciada a tua benignidade na sepultura, ou a tua fidelidade na perdição?

11 היספר בקבר חסדך אמונתך באבדון

12 Saber-se-ão as tuas maravilhas nas trevas, e a tua justiça na terra do esquecimento?

12 היודע בחשך פלאך וצדקתך בארץ נשיה

13 Eu, porém, SENHOR, clamo a ti, e de madrugada te envio a minha oração.

13 ואני אליך יהוה שועתי ובבקר תפלתי תקדמך

14 SENHOR, por que rejeitas a minha alma? Por que escondes de mim a tua face?

14 למה יהוה תזנח נפשי תסתיר פניך ממני

15 Estou aflito e prestes a morrer, desde a minha mocidade; quando sofro os teus terrores, fico perturbado.

15 עני אני וגוע מנער נשאתי אמיך אפונה

16 A tua ardente indignação sobre mim vai passando; os teus terrores fazem-me perecer.

16 עלי עברו חרוניך בעותיך צמתותני

17 Como águas me rodeiam todo o dia; cercam-me todos juntos.

17 סבוני כמים כל היום הקיפו עלי יחד

18 Afastaste para longe de mim amigos e companheiros; os meus íntimos amigos agora são trevas.

18 הרחקת ממני אהב ורע מידעי מחשך

Salmos 89

1 As benignidades do SENHOR cantarei perpetuamente; com a minha boca manifestarei a tua fidelidade de geração em geração.

1 משכיל לאיתן האזרחי חסדי יהוה עולם אשירה לדר ודר אודיע אמונתך בפי

2 Pois disse eu a tua benignidade será edificada para sempre; tu confirmarás a tua fidelidade até nos céus, dizendo

2 כי אמרתי עולם חסד יבנה שמים תכן אמונתך בהם

3 Fiz um concerto com o meu escolhido; jurei ao meu servo Davi

3 כרתי ברית לבחירי נשבעתי לדוד עבדי

4 a tua descendência estabelecerei para sempre e edificarei o teu trono de geração em geração. (Selá)

4 עד עולם אכין זרעך ובניתי לדר ודור כסאך סלה

5 E os céus louvarão as tuas maravilhas, ó SENHOR, e a tua fidelidade também na assembléia dos santos.

5 ויודו שמים פלאך יהוה אף אמונתך בקהל קדשים

6 Pois quem no céu se pode igualar ao SENHOR? Quem é semelhante ao SENHOR entre os filhos dos poderosos?

6 כי מי בשחק יערך ליהוה ידמה ליהוה בבני אלים

7 Deus deve ser em extremo tremendo na assembléia dos santos e grandemente reverenciado por todos os que o cercam.

7 אל נערץ בסוד קדשים רבה ונורא על כל סביביו

8 Ó SENHOR, Deus dos Exércitos, quem é forte como tu, SENHOR, com a tua fidelidade ao redor de ti?!

8 יהוה אלהי צבאות מי כמוך חסין יה ואמונתך סביבותיך

9 Tu dominas o ímpeto do mar; quando as suas ondas se levantam, tu as fazes aquietar.

9 אתה מושל בגאות הים בשוא גליו אתה תשבחם

10 Tu quebrantaste a Raabe como se fora ferida de morte; espalhaste os teus inimigos com o teu braço poderoso.

10 אתה דכאת כחלל רהב בזרוע עזך פזרת אויביך

11 Teus são os céus e tua é a terra; o mundo e a sua plenitude, tu os fundaste.

11 לך שמים אף לך ארץ תבל ומלאה אתה יסדתם

12 O Norte e o Sul, tu os criaste; o Tabor e o Hermom regozijam-se em teu nome.

12 צפון וימין אתה בראתם תבור וחרמון בשמך ירננו

13 Tu tens um braço poderoso; forte é a tua mão, e elevada, a tua destra.

13 לך זרוע עם גבורה תעז ידך תרום ימינך

14 Justiça e juízo são a base do teu trono; misericórdia e verdade vão adiante do teu rosto.

14 צדק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת יקדמו פניך

15 Bem-aventurado o povo que conhece o som festivo; andará, ó SENHOR, na luz da tua face.

15 אשרי העם יודעי תרועה יהוה באור פניך יהלכון

16 Em teu nome se alegrará todo o dia e na tua justiça se exaltará.

16 בשמך יגילון כל היום ובצדקתך ירומו

17 Pois tu és a glória da sua força; e pelo teu favor será exaltado o nosso poder.

17 כי תפארת עזמו אתה וברצנך תרים קרננו

18 Porque o SENHOR é a nossa defesa, e o Santo de Israel, o nosso Rei.

18 כי ליהוה מגננו ולקדוש ישראל מלכנו

19 Então, em visão falaste do teu santo e disseste Socorri um que é esforçado; exaltei a um eleito do povo.

19 אז דברת בחזון לחסידיך ותאמר שויתי עזר על גבור הרימותי בחור מעם

20 Achei a Davi, meu servo; com o meu santo óleo o ungi;

20 מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו

21 com ele, a minha mão ficará firme, e o meu braço o fortalecerá.

21 אשר ידי תכון עמו אף זרועי תאמצנו

22 O inimigo não o importunará, nem o filho da perversidade o afligirá.

22 לא ישא אויב בו ובן עולה לא יעננו

23 E eu derribarei os seus inimigos perante a sua face e ferirei os que o aborrecem.

23 וכתותי מפניו צריו ומשנאיו אגוף

24 E a minha fidelidade e a minha benignidade estarão com ele; e em meu nome será exaltado o seu poder.

24 ואמונתי וחסדי עמו ובשמי תרום קרנו

25 E porei a sua mão no mar e a sua direita, nos rios.

25 ושמתי בים ידו ובנהרות ימינו

26 Ele me invocará, dizendo Tu és meu pai, meu Deus, e a rocha da minha salvação.

26 הוא יקראני אבי אתה אלי וצור ישועתי

27 Também por isso lhe darei o lugar de primogênito; fá-lo-ei mais elevado do que os reis da terra.

27 אף אני בכור אתנהו עליון למלכי ארץ

28 A minha benignidade lhe guardarei para sempre, e o meu concerto lhe será firme.

28 לעולם אשמור לו חסדי ובריתי נאמנת לו

29 E conservarei para sempre a sua descendência; e, o seu trono, como os dias do céu.

29 ושמתי לעד זרעו וכסאו כימי שמים

30 Se os seus filhos deixarem a minha lei e não andarem nos meus juízos,

30 אם יעזבו בניו תורתי ובמשפטי לא ילכון

31 se profanarem os meus preceitos e não guardarem os meus mandamentos,

31 אם חקתי יחללו ומצותי לא ישמרו

32 então, visitarei com vara a sua transgressão, e a sua iniquidade, com açoites.

32 ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים עונם

33 Mas não retirarei totalmente dele a minha benignidade, nem faltarei à minha fidelidade.

33 וחסדי לא אפיר מעמו ולא אשקר באמונתי

34 Não quebrarei o meu concerto, não alterarei o que saiu dos meus lábios.

34 לא אחלל בריתי ומוצא שפתי לא אשנה

35 Uma vez jurei por minha santidade (não mentirei a Davi).

35 אחת נשבעתי בקדשי אם לדוד אכזב

36 A sua descendência durará para sempre, e o seu trono será como o sol perante mim;

36 זרעו לעולם יהיה וכסאו כשמש נגדי

37 será estabelecido para sempre como a lua; e a testemunha no céu é fiel. (Selá)

37 כירח יכון עולם ועד בשחק נאמן סלה

38 Mas tu rejeitaste e aborreceste; tu te indignaste contra o teu ungido.

38 ואתה זנחת ותמאס התעברת עם משיחך

39 Abominaste o concerto do teu servo; profanaste a sua coroa, lançando-a por terra.

39 נארתה ברית עבדך חללת לארץ נזרו

40 Derribaste todos os seus muros; arruinaste as suas fortificações.

40 פרצת כל גדרתיו שמת מבצריו מחתה

41 Todos os que passam pelo caminho o despojam; tornou-se ele o opróbrio dos seus vizinhos.

41 שסהו כל עברי דרך היה חרפה לשכניו

42 Exaltaste a destra dos seus adversários; fizeste com que todos os seus inimigos se regozijassem.

42 הרימות ימין צריו השמחת כל אויביו

43 Também embotaste o fio da sua espada e não o sustentaste na peleja.

43 אף תשיב צור חרבו ולא הקימתו במלחמה

44 Fizeste cessar o seu esplendor e deitaste por terra o seu trono.

44 השבת מטהרו וכסאו לארץ מגרתה

45 Abreviaste os dias da sua mocidade; cobriste -o de vergonha. (Selá)

45 הקצרת ימי עלומיו העטית עליו בושה סלה

46 Até quando, SENHOR? Esconder-te-ás para sempre? Arderá a tua ira como fogo?

46 עד מה יהוה תסתר לנצח תבער כמו אש חמתך

47 Lembra-te de quão breves são os meus dias; por que criarias debalde todos os filhos dos homens?

47 זכר אני מה חלד על מה שוא בראת כל בני אדם

48 Que homem há, que viva e não veja a morte? Ou que livre a sua alma do poder do mundo invisível? (Selá)

48 מי גבר יחיה ולא יראה מות ימלט נפשו מיד שאול סלה

49 Senhor, onde estão as tuas antigas benignidades, que juraste a Davi pela tua verdade?

49 איה חסדיך הראשנים אדני נשבעת לדוד באמונתך

50 Lembra-te, Senhor, do opróbrio dos teus servos; e de como trago no meu peito o escárnio de todos os povos poderosos,

50 זכר אדני חרפת עבדיך שאתי בחיקי כל רבים עמים

51 com o qual, SENHOR, os teus inimigos têm difamado, com o qual têm difamado as pisadas do teu ungido.

51 אשר חרפו אויביך יהוה אשר חרפו עקבות משיחך

52 Bendito seja o SENHOR para sempre! Amém e amém!

52 ברוך יהוה לעולם אמן ואמן

Salmos 90

1 SENHOR, tu tens sido o nosso refúgio, de geração em geração.

1 תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר

2 Antes que os montes nascessem, ou que tu formasses a terra e o mundo, sim, de eternidade a eternidade, tu és Deus.

2 בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד עולם אתה אל

3 Tu reduzes o homem à destruição; e dizes Volvei, filhos dos homens.

3 תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם

4 Porque mil anos são aos teus olhos como o dia de ontem que passou, e como a vigília da noite.

4 כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה

5 Tu os levas como corrente de água; são como um sono; são como a erva que cresce de madrugada;

5 זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלף

6 de madrugada, cresce e floresce; à tarde, corta-se e seca

6 בבקר יציץ וחלף לערב ימולל ויבש

7 Pois somos consumidos pela tua ira e pelo teu furor somos angustiados.

7 כי כלינו באפך ובחמתך נבהלנו

8 Diante de ti puseste as nossas iniquidades; os nossos pecados ocultos, à luz do teu rosto.

8 שת עונתינו לנגדך עלמנו למאור פניך

9 Pois todos os nossos dias vão passando na tua indignação; acabam-se os nossos anos como um conto ligeiro.

9 כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו שנינו כמו הגה

10 A duração da nossa vida é de setenta anos, e se alguns, pela sua robustez, chegam a oitenta anos, o melhor deles é canseira e enfado, pois passa rapidamente, e nós voamos.

10 ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון כי גז חיש ונעפה

11 Quem conhece o poder da tua ira? E a tua cólera, segundo o temor que te é devido?

11 מי יודע עז אפך וכיראתך עברתך

12 Ensina-nos a contar os nossos dias, de tal maneira que alcancemos coração sábio.

12 למנות ימינו כן הודע ונבא לבב חכמה

13 Volta-te para nós, SENHOR; até quando? E aplaca-te para com os teus servos.

13 שובה יהוה עד מתי והנחם על עבדיך

14 Sacia-nos de madrugada com a tua benignidade, para que nos regozijemos e nos alegremos todos os nossos dias.

14 שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו

15 Alegra-nos pelos dias em que nos afligiste, e pelos anos em que vimos o mal.

15 שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה

16 Apareça a tua obra aos teus servos, e a tua glória, sobre seus filhos.

16 יראה אל עבדיך פעלך והדרך על בניהם

17 E seja sobre nós a graça do Senhor, nosso Deus; e confirma sobre nós a obra das nossas mãos; sim, confirma a obra das nossas mãos.

17 ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו

Salmos 91

1 Aquele que habita no esconderijo do Altíssimo, à sombra do Omnipotente descansará.

1 ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן

2 Direi do SENHOR Ele é o meu Deus, o meu refúgio, a minha fortaleza, e nele confiarei.

2 אמר ליהוה מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו

3 Porque ele te livrará do laço do passarinheiro e da peste perniciosa.

3 כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר הוות

4 Ele te cobrirá com as suas penas, e debaixo das suas asas estarás seguro; a sua verdade é escudo e broquel.

4 באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו

5 Não temerás espanto noturno, nem seta que voe de dia,

5 לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם

6 nem peste que ande na escuridão, nem mortandade que assole ao meio-dia.

6 מדבר באפל יהלך מקטב ישוד צהרים

7 Mil cairão ao teu lado, e dez mil, à tua direita, mas tu não serás atingido.

7 יפל מצדך אלף ורבבה מימינך אליך לא יגש

8 Somente com os teus olhos olharás e verás a recompensa dos ímpios.

8 רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה

9 Porque tu, ó SENHOR, és o meu refúgio! O Altíssimo é a tua habitação.

9 כי אתה יהוה מחסי עליון שמת מעונך

10 Nenhum mal te sucederá, nem praga alguma chegará à tua tenda.

10 לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך

11 Porque aos seus anjos dará ordem a teu respeito, para te guardarem em todos os teus caminhos.

11 כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך

12 Eles te sustentarão nas suas mãos, para que não tropeces com o teu pé em pedra.

12 על כפים ישאונך פן תגף באבן רגלך

13 Pisarás o leão e a áspide; calcarás aos pés o filho do leão e a serpente.

13 על שחל ופתן תדרך תרמס כפיר ותנין

14 Pois que tão encarecidamente me amou, também eu o livrarei; pô-lo-ei num alto retiro, porque conheceu o meu nome.

14 כי בי חשק ואפלטהו אשגבהו כי ידע שמי

15 Ele me invocará, e eu lhe responderei; estarei com ele na angústia; livrá-lo-ei e o glorificarei.

15 יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו

16 Dar-lhe-ei abundância de dias e lhe mostrarei a minha salvação.

16 ארך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי

Salmos 92

1 Bom é louvar ao SENHOR e cantar louvores ao teu nome, ó Altíssimo,

1 מזמור שיר ליום השבת טוב להדות ליהוה ולזמר לשמך עליון

2 para de manhã anunciar a tua benignidade e, todas as noites, a tua fidelidade,

2 להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות

3 sobre um instrumento de dez cordas e sobre o saltério; sobre a harpa com som solene.

3 עלי עשור ועלי נבל עלי הגיון בכנור

4 Pois tu, SENHOR, me alegraste com os teus feitos; exultarei nas obras das tuas mãos.

4 כי שמחתני יהוה בפעלך במעשי ידיך ארנן

5 Quão grandes são, SENHOR, as tuas obras! Mui profundos são os teus pensamentos!

5 מה גדלו מעשיך יהוה מאד עמקו מחשבתיך

6 O homem brutal nada sabe, e o louco não entende isto

6 איש בער לא ידע וכסיל לא יבין את זאת

7 Brotam os ímpios como a erva, e florescem todos os que praticam a iniquidade, mas para serem destruídos para sempre.

7 בפרח רשעים כמו עשב ויציצו כל פעלי און להשמדם עדי עד

8 Mas tu, SENHOR, és o Altíssimo para sempre.

8 ואתה מרום לעלם יהוה

9 Pois eis que os teus inimigos, SENHOR, eis que os teus inimigos perecerão; serão dispersos todos os que praticam a iniquidade.

9 כי הנה איביך יהוה כי הנה איביך יאבדו יתפרדו כל פעלי און

10 Mas tu exaltarás o meu poder, como o do unicórnio serei ungido com óleo fresco.

10 ותרם כראים קרני בלתי בשמן רענן

11 Os meus olhos verão cumprido o meu desejo sobre os meus inimigos, e os meus ouvidos dele se certificarão quanto aos malfeitores que se levantam contra mim.

11 ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה אזני

12 O justo florescerá como a palmeira; crescerá como o cedro no Líbano.

12 צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון ישגה

13 Os que estão plantados na Casa do SENHOR florescerão nos átrios do nosso Deus.

13 שתולים בבית יהוה בחצרות אלהינו יפריחו

14 Na velhice ainda darão frutos; serão viçosos e florescentes,

14 עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו

15 para anunciarem que o SENHOR é reto; ele é a minha rocha, e nele não há injustiça.

15 להגיד כי ישר יהוה צורי ולא עלתה בו

Salmos 93

1 O SENHOR reina; está vestido de majestade; o SENHOR se revestiu e cingiu de fortaleza; o mundo também está firmado e não poderá vacilar.

1 יהוה מלך גאות לבש לבש יהוה עז התאזר אף תכון תבל בל תמוט

2 O teu trono está firme desde então; tu és desde a eternidade.

2 נכון כסאך מאז מעולם אתה

3 Os rios levantam, ó SENHOR, os rios levantam o seu ruído, os rios levantam as suas ondas.

3 נשאו נהרות יהוה נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכים

4 Mas o SENHOR nas alturas é mais poderoso do que o ruído das grandes águas e do que as grandes ondas do mar.

4 מקלות מים רבים אדירים משברי ים אדיר במרום יהוה

5 Mui fiéis são os teus testemunhos; a santidade convém à tua casa, SENHOR, para sempre.

5 עדתיך נאמנו מאד לביתך נאוה קדש יהוה לארך ימים

Salmos 94

1 Ó SENHOR Deus, a quem a vingança pertence, ó Deus, a quem a vingança pertence, mostra-te resplandecente!

1 אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע

2 Exalta-te, tu, que és juiz da terra; dá o pago aos soberbos.

2 הנשא שפט הארץ השב גמול על גאים

3 Até quando os ímpios, SENHOR, até quando os ímpios saltarão de prazer?

3 עד מתי רשעים יהוה עד מתי רשעים יעלזו

4 Até quando proferirão e dirão coisas duras e se gloriarão todos os que praticam a iniquidade?

4 יביעו ידברו עתק יתאמרו כל פעלי און

5 Reduzem a pedaços o teu povo, SENHOR, e afligem a tua herança.

5 עמך יהוה ידכאו ונחלתך יענו

6 Matam a viúva e o estrangeiro e ao órfão tiram a vida.

6 אלמנה וגר יהרגו ויתומים ירצחו

7 E dizem O SENHOR não o verá; nem para isso atentará o Deus de Jacó.

7 ויאמרו לא יראה יה ולא יבין אלהי יעקב

8 Atendei, ó brutais dentre o povo; e vós, loucos, quando sereis sábios?

8 בינו בערים בעם וכסילים מתי תשכילו

9 Aquele que fez o ouvido, não ouvirá? E o que formou o olho, não verá?

9 הנטע אזן הלא ישמע אם יצר עין הלא יביט

10 Aquele que argúi as nações, não castigará? E o que dá ao homem o conhecimento, não saberá?

10 היסר גוים הלא יוכיח המלמד אדם דעת

11 O SENHOR conhece os pensamentos do homem, que são vaidade

11 יהוה ידע מחשבות אדם כי המה הבל

12 Bem-aventurado é o homem a quem tu repreendes, ó SENHOR, e a quem ensinas a tua lei,

12 אשרי הגבר אשר תיסרנו יה ומתורתך תלמדנו

13 para lhe dares descanso dos dias maus, até que se abra a cova para o ímpio.

13 להשקיט לו מימי רע עד יכרה לרשע שחת

14 Pois o SENHOR não rejeitará o seu povo, nem desamparará a sua herança.

14 כי לא יטש יהוה עמו ונחלתו לא יעזב

15 Mas o juízo voltará a ser justiça, e hão de segui-lo todos os retos de coração.

15 כי עד צדק ישוב משפט ואחריו כל ישרי לב

16 Quem será por mim contra os malfeitores? Quem se porá ao meu lado contra os que praticam a iniquidade?

16 מי יקום לי עם מרעים מי יתיצב לי עם פעלי און

17 Se o SENHOR não fora em meu auxílio, já a minha alma habitaria no lugar do silêncio.

17 לולי יהוה עזרתה לי כמעט שכנה דומה נפשי

18 Quando eu disse O meu pé vacila; a tua benignidade, SENHOR, me susteve.

18 אם אמרתי מטה רגלי חסדך יהוה יסעדני

19 Multiplicando-se dentro de mim os meus cuidados, as tuas consolações reanimaram a minha alma.

19 ברב שרעפי בקרבי תנחומיך ישעשעו נפשי

20 Podia, acaso, associar-se contigo o trono de iniquidade, que forja o mal tendo por pretexto uma lei?

20 היחברך כסא הוות יצר עמל עלי חק

21 Acorrem em tropel contra a vida do justo e condenam o sangue inocente.

21 יגודו על נפש צדיק ודם נקי ירשיעו

22 Mas o SENHOR foi o meu alto retiro; e o meu Deus, a rocha em que me refugiei.

22 ויהי יהוה לי למשגב ואלהי לצור מחסי

23 E fará recair sobre eles a sua própria iniquidade; e os destruirá na sua própria malícia; o SENHOR, nosso Deus, os destruirá.

23 וישב עליהם את אונם וברעתם יצמיתם יצמיתם יהוה אלהינו

Salmos 95

1 Vinde, cantemos ao SENHOR! Cantemos com júbilo à rocha da nossa salvação!

1 לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו

2 Apresentemo-nos ante a sua face com louvores e celebremo-lo com salmos.

2 נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו

3 Porque o SENHOR é Deus grande e Rei grande acima de todos os deuses.

3 כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים

4 Nas suas mãos estão as profundezas da terra, e as alturas dos montes são suas.

4 אשר בידו מחקרי ארץ ותועפות הרים לו

5 Seu é o mar, pois ele o fez, e as suas mãos formaram a terra seca.

5 אשר לו הים והוא עשהו ויבשת ידיו יצרו

6 Ó, vinde, adoremos e prostremo-nos! Ajoelhemos diante do SENHOR que nos criou

6 באו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני יהוה עשנו

7 Porque ele é o nosso Deus, e nós, povo do seu pasto e ovelhas da sua mão. Se hoje ouvirdes a sua voz,

7 כי הוא אלהינו ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום אם בקלו תשמעו

8 não endureçais o coração, como em Meribá e como no dia da tentação no deserto,

8 אל תקשו לבבכם כמריבה כיום מסה במדבר

9 quando vossos pais me tentaram; provaram-me e viram a minha obra.

9 אשר נסוני אבותיכם בחנוני גם ראו פעלי

10 Quarenta anos estive desgostado com esta geração e disse é um povo que erra de coração e não tem conhecimento dos meus caminhos.

10 ארבעים שנה אקוט בדור ואמר עם תעי לבב הם והם לא ידעו דרכי

11 Por isso, jurei na minha ira que não entrarão no meu repouso.

11 אשר נשבעתי באפי אם יבאון אל מנוחתי

Salmos 96

1 Cantai ao SENHOR um cântico novo, cantai ao SENHOR, todos os moradores da terra.

1 שירו ליהוה שיר חדש שירו ליהוה כל הארץ

2 Cantai ao SENHOR, bendizei o seu nome; anunciai a sua salvação de dia em dia.

2 שירו ליהוה ברכו שמו בשרו מיום ליום ישועתו

3 Anunciai entre as nações a sua glória; entre todos os povos, as suas maravilhas.

3 ספרו בגוים כבודו בכל העמים נפלאותיו

4 Porque grande é o SENHOR e digno de louvor, mais tremendo do que todos os deuses.

4 כי גדול יהוה ומהלל מאד נורא הוא על כל אלהים

5 Porque todos os deuses dos povos são coisas vãs; mas o SENHOR fez os céus.

5 כי כל אלהי העמים אלילים ויהוה שמים עשה

6 Glória e majestade estão ante a sua face; força e formosura, no seu santuário.

6 הוד והדר לפניו עז ותפארת במקדשו

7 Dai ao SENHOR, ó famílias dos povos, dai ao SENHOR glória e força.

7 הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועז

8 Dai ao SENHOR a glória devida ao seu nome; trazei oferendas e entrai nos seus átrios.

8 הבו ליהוה כבוד שמו שאו מנחה ובאו לחצרותיו

9 Adorai ao SENHOR na beleza da santidade; tremei diante dele todos os moradores da terra

9 השתחוו ליהוה בהדרת קדש חילו מפניו כל הארץ

10 Dizei entre as nações O SENHOR reina! O mundo também se firmará para que se não abale. Ele julgará os povos com retidão.

10 אמרו בגוים יהוה מלך אף תכון תבל בל תמוט ידין עמים במישרים

11 Alegrem-se os céus, e regozije-se a terra brame o mar e a sua plenitude.

11 ישמחו השמים ותגל הארץ ירעם הים ומלאו

12 Alegre-se o campo com tudo o que há nele; então, se regozijarão todas as árvores do bosque,

12 יעלז שדי וכל אשר בו אז ירננו כל עצי יער

13 ante a face do SENHOR, porque vem, porque vem a julgar a terra; julgará o mundo com justiça e os povos, com a sua verdade.

13 לפני יהוה כי בא כי בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים באמונתו

Salmos 97

1 O SENHOR reina. Regozije-se a terra, alegrem-se as muitas ilhas.

1 יהוה מלך תגל הארץ ישמחו איים רבים

2 Nuvens e obscuridade estão ao redor dele; justiça e juízo são a base do seu trono.

2 ענן וערפל סביביו צדק ומשפט מכון כסאו

3 Adiante dele vai um fogo que abrasa os seus inimigos em redor.

3 אש לפניו תלך ותלהט סביב צריו

4 Os seus relâmpagos alumiam o mundo; a terra viu e tremeu.

4 האירו ברקיו תבל ראתה ותחל הארץ

5 Os montes se derretem como cera na presença do SENHOR, na presença do Senhor de toda a terra.

5 הרים כדונג נמסו מלפני יהוה מלפני אדון כל הארץ

6 Os céus anunciam a sua justiça, e todos os povos vêem a sua glória.

6 הגידו השמים צדקו וראו כל העמים כבודו

7 Confundidos sejam todos os que servem a imagens de escultura, que se gloriam de ídolos inúteis; prostrai-vos diante dele todos os deuses

7 יבשו כל עבדי פסל המתהללים באלילים השתחוו לו כל אלהים

8 Sião ouviu e se alegrou; e os filhos de Judá se alegraram por causa da tua justiça, ó SENHOR.

8 שמעה ותשמח ציון ותגלנה בנות יהודה למען משפטיך יהוה

9 Pois tu, SENHOR, és o Altíssimo em toda a terra; muito mais elevado que todos os deuses.

9 כי אתה יהוה עליון על כל הארץ מאד נעלית על כל אלהים

10 Vós que amais ao SENHOR, aborrecei o mal; ele guarda a alma dos seus santos, ele os livra das mãos dos ímpios.

10 אהבי יהוה שנאו רע שמר נפשות חסידיו מיד רשעים יצילם

11 A luz semeia-se para o justo, e a alegria, para os retos de coração.

11 אור זרע לצדיק ולישרי לב שמחה

12 Alegrai-vos, ó justos, no SENHOR, e dai louvores em memória da sua santidade.

12 שמחו צדיקים ביהוה והודו לזכר קדשו

Salmos 98

1 Cantai ao SENHOR um cântico novo, porque ele fez maravilhas; a sua destra e o seu braço santo lhe alcançaram a vitória.

1 מזמור שירו ליהוה שיר חדש כי נפלאות עשה הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו

2 O SENHOR fez notória a sua salvação; manifestou a sua justiça perante os olhos das nações.

2 הודיע יהוה ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו

3 Lembrou-se da sua benignidade e da sua verdade para com a casa de Israel; todas as extremidades da terra viram a salvação do nosso Deus

3 זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו

4 Celebrai com júbilo ao SENHOR, todos os moradores da terra; dai brados de alegria, regozijai-vos e cantai louvores.

4 הריעו ליהוה כל הארץ פצחו ורננו וזמרו

5 Cantai louvores ao SENHOR com a harpa; com a harpa e a voz do canto.

5 זמרו ליהוה בכנור בכנור וקול זמרה

6 Com trombetas e som de buzinas, exultai perante a face do SENHOR, do Rei.

6 בחצצרות וקול שופר הריעו לפני המלך יהוה

7 Brame o mar e a sua plenitude; o mundo e os que nele habitam.

7 ירעם הים ומלאו תבל וישבי בה

8 Os rios batam palmas; regozijem-se também as montanhas,

8 נהרות ימחאו כף יחד הרים ירננו

9 perante a face do SENHOR, porque vem a julgar a terra; com justiça julgará o mundo e o povo, com equidade.

9 לפני יהוה כי בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים במישרים

Salmos 99

1 O SENHOR reina; tremam as nações. Ele está entronizado entre os querubins; comova-se a terra.

1 יהוה מלך ירגזו עמים ישב כרובים תנוט הארץ

2 O SENHOR é grande em Sião e mais elevado que todas as nações.

2 יהוה בציון גדול ורם הוא על כל העמים

3 Louvem o teu nome, grande e tremendo, pois é santo.

3 יודו שמך גדול ונורא קדוש הוא

4 E a força do Rei ama o juízo; tu firmas a equidade, fazes juízo e justiça em Jacó.

4 ועז מלך משפט אהב אתה כוננת מישרים משפט וצדקה ביעקב אתה עשית

5 Exaltai ao SENHOR, nosso Deus, e prostrai-vos diante do escabelo de seus pés, porque ele é santo

5 רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להדם רגליו קדוש הוא

6 Moisés e Arão, entre os seus sacerdotes, e Samuel, entre os que invocam o seu nome, clamavam ao SENHOR, e ele os ouvia.

6 משה ואהרן בכהניו ושמואל בקראי שמו קראים אל יהוה והוא יענם

7 Na coluna de nuvem lhes falava; eles guardavam os seus testemunhos e os estatutos que lhes dera.

7 בעמוד ענן ידבר אליהם שמרו עדתיו וחק נתן למו

8 Tu os escutaste, SENHOR, nosso Deus; tu foste um Deus que lhes perdoaste, posto que vingador dos seus feitos.

8 יהוה אלהינו אתה עניתם אל נשא היית להם ונקם על עלילותם

9 Exaltai ao SENHOR, nosso Deus, e adorai -o no seu santo monte, porque o SENHOR, nosso Deus, é santo.

9 רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יהוה אלהינו

Salmos 100

1 Celebrai com júbilo ao SENHOR, todos os moradores da terra.

1 מזמור לתודה הריעו ליהוה כל הארץ

2 Servi ao SENHOR com alegria e apresentai-vos a ele com canto.

2 עבדו את יהוה בשמחה באו לפניו ברננה

3 Sabei que o SENHOR é Deus; foi ele, e não nós, que nos fez povo seu e ovelhas do seu pasto.

3 דעו כי יהוה הוא אלהים הוא עשנו ולא אנחנו עמו וצאן מרעיתו

4 Entrai pelas portas dele com louvor e em seus átrios, com hinos; louvai-o e bendizei o seu nome.

4 באו שעריו בתודה חצרתיו בתהלה הודו לו ברכו שמו

5 Porque o SENHOR é bom, e eterna, a sua misericórdia; e a sua verdade estende-se de geração a geração.

5 כי טוב יהוה לעולם חסדו ועד דר ודר אמונתו

Salmos 101

1 Cantarei a misericórdia e o juízo; a ti, SENHOR, cantarei.

1 לדוד מזמור חסד ומשפט אשירה לך יהוה אזמרה

2 Portar-me-ei com inteligência no caminho reto. Quando virás a mim? Andarei em minha casa com um coração sincero.

2 אשכילה בדרך תמים מתי תבוא אלי אתהלך בתם לבבי בקרב ביתי

3 Não porei coisa má diante dos meus olhos; aborreço as ações daqueles que se desviam; nada se me pegará.

3 לא אשית לנגד עיני דבר בליעל עשה סטים שנאתי לא ידבק בי

4 Um coração perverso se apartará de mim; não conhecerei o homem mau.

4 לבב עקש יסור ממני רע לא אדע

5 Aquele que difama o seu próximo às escondidas, eu o destruirei; aquele que tem olhar altivo e coração soberbo, não o suportarei.

5 מלושני בסתר רעהו אותו אצמית גבה עינים ורחב לבב אתו לא אוכל

6 Os meus olhos procurarão os fiéis da terra, para que estejam comigo; o que anda num caminho reto, esse me servirá.

6 עיני בנאמני ארץ לשבת עמדי הלך בדרך תמים הוא ישרתני

7 O que usa de engano não ficará dentro da minha casa; o que profere mentiras não estará firme perante os meus olhos.

7 לא ישב בקרב ביתי עשה רמיה דבר שקרים לא יכון לנגד עיני

8 Pela manhã destruirei todos os ímpios da terra, para desarraigar da cidade do SENHOR todos os que praticam a iniquidade.

8 לבקרים אצמית כל רשעי ארץ להכרית מעיר יהוה כל פעלי און

Salmos 102

1 SENHOR, ouve a minha oração, e chegue a ti o meu clamor.

1 תפלה לעני כי יעטף ולפני יהוה ישפך שיחו יהוה שמעה תפלתי ושועתי אליך תבוא

2 Não escondas de mim o teu rosto no dia da minha angústia; inclina para mim os teus ouvidos; no dia em que eu clamar, ouve-me depressa.

2 אל תסתר פניך ממני ביום צר לי הטה אלי אזנך ביום אקרא מהר ענני

3 Porque os meus dias se consomem como fumaça, e os meus ossos ardem como lenha.

3 כי כלו בעשן ימי ועצמותי כמו קד נחרו

4 O meu coração está ferido e seco como a erva, pelo que até me esqueço de comer o meu pão.

4 הוכה כעשב ויבש לבי כי שכחתי מאכל לחמי

5 Já os meus ossos se pegam à minha pele, em virtude do meu gemer doloroso.

5 מקול אנחתי דבקה עצמי לבשרי

6 Sou semelhante ao pelicano no deserto; sou como um mocho nas solidões.

6 דמיתי לקאת מדבר הייתי ככוס חרבות

7 Velo e sou como o pardal solitário no telhado.

7 שקדתי ואהיה כצפור בודד על גג

8 Os meus inimigos me afrontam todo o dia; os que contra mim se enfurecem me amaldiçoam.

8 כל היום חרפוני אויבי מהוללי בי נשבעו

9 Pois tenho comido cinza como pão e misturado com lágrimas a minha bebida,

9 כי אפר כלחם אכלתי ושקוי בבכי מסכתי

10 por causa da tua ira e da tua indignação, pois tu me levantaste e me arremessaste.

10 מפני זעמך וקצפך כי נשאתני ותשליכני

11 Os meus dias são como a sombra que declina, e como a erva me vou secando

11 ימי כצל נטוי ואני כעשב איבש

12 Mas tu, SENHOR, permanecerás para sempre, e a tua memória, de geração em geração.

12 ואתה יהוה לעולם תשב וזכרך לדר ודר

13 Tu te levantarás e terás piedade de Sião; pois o tempo de te compadeceres dela, o tempo determinado, já chegou.

13 אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד

14 Porque os teus servos têm prazer nas suas pedras e se compadecem do seu pó.

14 כי רצו עבדיך את אבניה ואת עפרה יחננו

15 Então, as nações temerão o nome do SENHOR, e todos os reis da terra, a sua glória,

15 וייראו גוים את שם יהוה וכל מלכי הארץ את כבודך

16 quando o SENHOR edificar a Sião, e na sua glória se manifestar,

16 כי בנה יהוה ציון נראה בכבודו

17 e atender à oração do desamparado, e não desprezar a sua oração.

17 פנה אל תפלת הערער ולא בזה את תפלתם

18 Isto se escreverá para a geração futura; e o povo que se criar louvará ao SENHOR,

18 תכתב זאת לדור אחרון ועם נברא יהלל יה

19 porquanto olhara desde o alto do seu santuário; desde os céus, o SENHOR observou a terra,

19 כי השקיף ממרום קדשו יהוה משמים אל ארץ הביט

20 para ouvir o gemido dos presos, para soltar os sentenciados à morte;

20 לשמע אנקת אסיר לפתח בני תמותה

21 a fim de que seja anunciado o nome do SENHOR em Sião, e o seu louvor, em Jerusalém,

21 לספר בציון שם יהוה ותהלתו בירושלם

22 quando os povos todos se congregarem, e os reinos, para servirem ao SENHOR.

22 בהקבץ עמים יחדו וממלכות לעבד את יהוה

23 Abateu a minha força no caminho; abreviou os meus dias.

23 ענה בדרך כחו קצר ימי

24 Dizia eu Deus meu, não me leves no meio dos meus dias, tu, cujos anos alcançam todas as gerações.

24 אמר אלי אל תעלני בחצי ימי בדור דורים שנותיך

25 Desde a antiguidade fundaste a terra; e os céus são obra das tuas mãos.

25 לפנים הארץ יסדת ומעשה ידיך שמים

26 Eles perecerão, mas tu permanecerás; todos eles, como uma veste, envelhecerão; como roupa os mudarás, e ficarão mudados.

26 המה יאבדו ואתה תעמד וכלם כבגד יבלו כלבוש תחליפם ויחלפו

27 Mas tu és o mesmo, e os teus anos nunca terão fim.

27 ואתה הוא ושנותיך לא יתמו

28 Os filhos dos teus servos continuarão, e a sua descendência ficará firmada perante ti.

28 בני עבדיך ישכונו וזרעם לפניך יכון

Salmos 103

1 Bendize, ó minha alma, ao SENHOR, e tudo o que há em mim bendiga o seu santo nome.

1 לדוד ברכי נפשי את יהוה וכל קרבי את שם קדשו

2 Bendize, ó minha alma, ao SENHOR, e não te esqueças de nenhum de seus benefícios.

2 ברכי נפשי את יהוה ואל תשכחי כל גמוליו

3 É ele que perdoa todas as tuas iniquidades e sara todas as tuas enfermidades;

3 הסלח לכל עונכי הרפא לכל תחלאיכי

4 quem redime a tua vida da perdição e te coroa de benignidade e de misericórdia;

4 הגואל משחת חייכי המעטרכי חסד ורחמים

5 quem enche a tua boca de bens, de sorte que a tua mocidade se renova como a águia

5 המשביע בטוב עדיך תתחדש כנשר נעוריכי

6 O SENHOR faz justiça e juízo a todos os oprimidos.

6 עשה צדקות יהוה ומשפטים לכל עשוקים

7 Fez notórios os seus caminhos a Moisés e os seus feitos, aos filhos de Israel.

7 יודיע דרכיו למשה לבני ישראל עלילותיו

8 Misericordioso e piedoso é o SENHOR; longânimo e grande em benignidade.

8 רחום וחנון יהוה ארך אפים ורב חסד

9 Não repreenderá perpetuamente, nem para sempre conservará a sua ira.

9 לא לנצח יריב ולא לעולם יטור

10 Não nos tratou segundo os nossos pecados, nem nos retribuiu segundo as nossas iniquidades.

10 לא כחטאינו עשה לנו ולא כעונתינו גמל עלינו

11 Pois quanto o céu está elevado acima da terra, assim é grande a sua misericórdia para com os que o temem.

11 כי כגבה שמים על הארץ גבר חסדו על יראיו

12 Quanto está longe o Oriente do Ocidente, assim afasta de nós as nossas transgressões.

12 כרחק מזרח ממערב הרחיק ממנו את פשעינו

13 Como um pai se compadece de seus filhos, assim o SENHOR se compadece daqueles que o temem.

13 כרחם אב על בנים רחם יהוה על יראיו

14 Pois ele conhece a nossa estrutura; lembra-se de que somos pó.

14 כי הוא ידע יצרנו זכור כי עפר אנחנו

15 Porque o homem, são seus dias como a erva; como a flor do campo, assim floresce;

15 אנוש כחציר ימיו כציץ השדה כן יציץ

16 pois, passando por ela o vento, logo se vai, e o seu lugar não conhece mais.

16 כי רוח עברה בו ואיננו ולא יכירנו עוד מקומו

17 Mas a misericórdia do SENHOR é de eternidade a eternidade sobre aqueles que o temem, e a sua justiça sobre os filhos dos filhos;

17 וחסד יהוה מעולם ועד עולם על יראיו וצדקתו לבני בנים

18 sobre aqueles que guardam o seu concerto, e sobre os que se lembram dos seus mandamentos para os cumprirem.

18 לשמרי בריתו ולזכרי פקדיו לעשותם

19 O SENHOR tem estabelecido o seu trono nos céus, e o seu reino domina sobre tudo.

19 יהוה בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל משלה

20 Bendizei ao SENHOR, anjos seus, magníficos em poder, que cumpris as suas ordens, obedecendo à voz da sua palavra.

20 ברכו יהוה מלאכיו גברי כח עשי דברו לשמע בקול דברו

21 Bendizei ao SENHOR, todos os seus exércitos, vós, ministros seus, que executais o seu beneplácito.

21 ברכו יהוה כל צבאיו משרתיו עשי רצונו

22 Bendizei ao SENHOR, todas as suas obras, em todos os lugares do seu domínio. Bendize, ó minha alma, ao SENHOR.

22 ברכו יהוה כל מעשיו בכל מקמות ממשלתו ברכי נפשי את יהוה

Salmos 104

1 Bendize, ó minha alma, ao SENHOR! SENHOR, Deus meu, tu és magnificentíssimo; estás vestido de glória e de majestade.

1 ברכי נפשי את יהוה יהוה אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת

2 Ele cobre-se de luz como de uma veste, estende os céus como uma cortina.

2 עטה אור כשלמה נוטה שמים כיריעה

3 Põe nas águas os vigamentos das suas câmaras, faz das nuvens o seu carro e anda sobre as asas do vento.

3 המקרה במים עליותיו השם עבים רכובו המהלך על כנפי רוח

4 Faz dos ventos seus mensageiros, dos seus ministros, um fogo abrasador.

4 עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש להט

5 Lançou os fundamentos da terra, para que não vacile em tempo algum.

5 יסד ארץ על מכוניה בל תמוט עולם ועד

6 Tu a cobriste com o abismo, como com uma veste; as águas estavam sobre os montes;

6 תהום כלבוש כסיתו על הרים יעמדו מים

7 à tua repreensão, fugiram; à voz do teu trovão, se apressaram.

7 מן גערתך ינוסון מן קול רעמך יחפזון

8 Subiram aos montes, desceram aos vales, até ao lugar que para elas fundaste.

8 יעלו הרים ירדו בקעות אל מקום זה יסדת להם

9 Limite lhes traçaste, que não ultrapassarão, para que não tornem mais a cobrir a terra

9 גבול שמת בל יעברון בל ישובון לכסות הארץ

10 Tu, que nos vales fazes rebentar nascentes que correm entre os montes.

10 המשלח מעינים בנחלים בין הרים יהלכון

11 Dão de beber a todos os animais do campo; os jumentos monteses matam com elas a sua sede.

11 ישקו כל חיתו שדי ישברו פראים צמאם

12 Junto delas habitam as aves do céu, cantando entre os ramos.

12 עליהם עוף השמים ישכון מבין עפאים יתנו קול

13 Ele rega os montes desde as suas câmaras; a terra farta-se do fruto das suas obras.

13 משקה הרים מעליותיו מפרי מעשיך תשבע הארץ

14 Ele faz crescer a erva para os animais e a verdura, para o serviço do homem, para que tire da terra o alimento

14 מצמיח חציר לבהמה ועשב לעבדת האדם להוציא לחם מן הארץ

15 e o vinho que alegra o seu coração; ele faz reluzir o seu rosto com o azeite e o pão, que fortalece o seu coração.

15 ויין ישמח לבב אנוש להצהיל פנים משמן ולחם לבב אנוש יסעד

16 Satisfazem-se as árvores do SENHOR, os cedros do Líbano que ele plantou,

16 ישבעו עצי יהוה ארזי לבנון אשר נטע

17 onde as aves se aninham; quanto à cegonha, a sua casa é nas faias.

17 אשר שם צפרים יקננו חסידה ברושים ביתה

18 Os altos montes são um refúgio para as cabras monteses, e as rochas, para os coelhos.

18 הרים הגבהים ליעלים סלעים מחסה לשפנים

19 Designou a lua para as estações; o sol conhece o seu ocaso.

19 עשה ירח למועדים שמש ידע מבואו

20 Ordenas a escuridão, e faz-se noite, na qual saem todos os animais da selva.

20 תשת חשך ויהי לילה בו תרמש כל חיתו יער

21 Os leõezinhos bramam pela presa e de Deus buscam o seu sustento.

21 הכפירים שאגים לטרף ולבקש מאל אכלם

22 Nasce o sol e logo se recolhem e se deitam nos seus covis.

22 תזרח השמש יאספון ואל מעונתם ירבצון

23 Então, sai o homem para a sua lida e para o seu trabalho, até à tarde.

23 יצא אדם לפעלו ולעבדתו עדי ערב

24 Ó SENHOR, quão variadas são as tuas obras! Todas as coisas fizeste com sabedoria; cheia está a terra das tuas riquezas.

24 מה רבו מעשיך יהוה כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קנינך

25 Tal é este vasto e espaçoso mar, onde se movem seres inumeráveis, animais pequenos e grandes.

25 זה הים גדול ורחב ידים שם רמש ואין מספר חיות קטנות עם גדלות

26 Ali passam os navios; e o leviatã que formaste para nele folgar.

26 שם אניות יהלכון לויתן זה יצרת לשחק בו

27 Todos esperam de ti que lhes dês o seu sustento em tempo oportuno.

27 כלם אליך ישברון לתת אכלם בעתו

28 Dando-lho tu, eles o recolhem; abres a tua mão, e enchem-se de bens.

28 תתן להם ילקטון תפתח ידך ישבעון טוב

29 Escondes o teu rosto, e ficam perturbados; se lhes tiras a respiração, morrem e voltam ao próprio pó.

29 תסתיר פניך יבהלון תסף רוחם יגועון ואל עפרם ישובון

30 Envias o teu Espírito, e são criados, e assim renovas a face da terra.

30 תשלח רוחך יבראון ותחדש פני אדמה

31 A glória do SENHOR seja para sempre! Alegre-se o Senhor em suas obras!

31 יהי כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה במעשיו

32 Olhando ele para a terra, ela treme; tocando nos montes, logo fumegam.

32 המביט לארץ ותרעד יגע בהרים ויעשנו

33 Cantarei ao SENHOR enquanto eu viver; cantarei louvores ao meu Deus, enquanto existir.

33 אשירה ליהוה בחיי אזמרה לאלהי בעודי

34 A minha meditação a seu respeito será suave; eu me alegrarei no SENHOR.

34 יערב עליו שיחי אנכי אשמח ביהוה

35 Desapareçam da terra os pecadores, e os ímpios não sejam mais. Bendize, ó minha alma, ao SENHOR. Louvai ao SENHOR.

35 יתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם ברכי נפשי את יהוה הללו יה

Salmos 105

1 Louvai ao SENHOR e invocai o seu nome; fazei conhecidas as suas obras entre os povos.

1 הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו

2 Cantai-lhe, cantai-lhe salmos; falai de todas as suas maravilhas.

2 שירו לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו

3 Gloriai-vos no seu santo nome; alegre-se o coração daqueles que buscam ao SENHOR.

3 התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה

4 Buscai ao SENHOR e a sua força; buscai a sua face continuamente.

4 דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד

5 Lembrai-vos das maravilhas que fez, dos seus prodígios e dos juízos da sua boca,

5 זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתיו ומשפטי פיו

6 vós, descendência de Abraão, seu servo, vós, filhos de Jacó, seus escolhidos.

6 זרע אברהם עבדו בני יעקב בחיריו

7 Ele é o SENHOR, nosso Deus; os seus juízos estão em toda a terra

7 הוא יהוה אלהינו בכל הארץ משפטיו

8 Lembra-se perpetuamente do seu concerto, da palavra que mandou, até milhares de gerações;

8 זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור

9 do concerto que fez com Abraão e do seu juramento a Isaque,

9 אשר כרת את אברהם ושבועתו לישחק

10 o qual ele confirmou a Jacó por estatuto e a Israel por concerto eterno,

10 ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם

11 dizendo A ti darei a terra de Canaã por limite da vossa herança.

11 לאמר לך אתן את ארץ כנען חבל נחלתכם

12 Quando eram ainda poucos homens, sim, muito poucos, e estrangeiros nela;

12 בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה

13 quando andavam de nação em nação e de um reino para outro povo,

13 ויתהלכו מגוי אל גוי מממלכה אל עם אחר

14 não permitiu a ninguém que os oprimisse, e por amor deles repreendeu reis, dizendo

14 לא הניח אדם לעשקם ויוכח עליהם מלכים

15 Não toqueis nos meus ungidos e não maltrateis os meus profetas.

15 אל תגעו במשיחי ולנביאי אל תרעו

16 Chamou a fome sobre a terra; fez mirrar toda a planta do pão.

16 ויקרא רעב על הארץ כל מטה לחם שבר

17 Mandou adiante deles um varão, que foi vendido por escravo José,

17 שלח לפניהם איש לעבד נמכר יוסף

18 cujos pés apertaram com grilhões e a quem puseram em ferros,

18 ענו בכבל רגליו ברזל באה נפשו

19 até ao tempo em que chegou a sua palavra; a palavra do SENHOR o provou.

19 עד עת בא דברו אמרת יהוה צרפתהו

20 Mandou o rei e o fez soltar; o dominador dos povos o soltou.

20 שלח מלך ויתירהו משל עמים ויפתחהו

21 Fê-lo senhor da sua casa e governador de toda a sua fazenda

21 שמו אדון לביתו ומשל בכל קנינו

22 para, a seu gosto, sujeitar os seus príncipes e instruir os seus anciãos.

22 לאסר שריו בנפשו וזקניו יחכם

23 Então, Israel entrou no Egito, e Jacó peregrinou na terra de Cam.

23 ויבא ישראל מצרים ויעקב גר בארץ חם

24 E ele multiplicou sobremodo o seu povo e o fez mais poderoso do que os seus inimigos.

24 ויפר את עמו מאד ויעצמהו מצריו

25 Mudou o coração deles para que aborrecessem o seu povo, para que tratassem astutamente aos seus servos.

25 הפך לבם לשנא עמו להתנכל בעבדיו

26 Enviou Moisés, seu servo, e Arão, a quem escolhera.

26 שלח משה עבדו אהרן אשר בחר בו

27 Fizeram entre eles os seus sinais e prodígios na terra de Cam.

27 שמו בם דברי אתותיו ומפתים בארץ חם

28 Mandou às trevas que a escurecessem; e elas não foram rebeldes à sua palavra.

28 שלח חשך ויחשך ולא מרו את דבריו

29 Converteu as suas águas em sangue e assim fez morrer os peixes.

29 הפך את מימיהם לדם וימת את דגתם

30 A sua terra produziu rãs em abundância, até nas câmaras dos seus reis.

30 שרץ ארצם צפרדעים בחדרי מלכיהם

31 Falou ele, e vieram enxames de moscas e piolhos em todo o seu território.

31 אמר ויבא ערב כנים בכל גבולם

32 Converteu as suas chuvas em saraiva e fogo abrasador, na sua terra.

32 נתן גשמיהם ברד אש להבות בארצם

33 Feriu as suas vinhas e os seus figueirais e quebrou as árvores dos seus termos.

33 ויך גפנם ותאנתם וישבר עץ גבולם

34 Falou ele, e vieram gafanhotos e pulgão em quantidade inumerável,

34 אמר ויבא ארבה וילק ואין מספר

35 e comeram toda a erva da sua terra, e devoraram o fruto dos seus campos.

35 ויאכל כל עשב בארצם ויאכל פרי אדמתם

36 Feriu também a todos os primogênitos da sua terra, as primícias de todas as suas forças.

36 ויך כל בכור בארצם ראשית לכל אונם

37 Mas, a eles, os fez sair com prata e ouro, e entre as suas tribos não houve um só enfermo.

37 ויוציאם בכסף וזהב ואין בשבטיו כושל

38 O Egito alegrou-se quando eles saíram, porque o seu temor caíra sobre eles.

38 שמח מצרים בצאתם כי נפל פחדם עליהם

39 Estendeu uma nuvem por coberta e um fogo, para os alumiar de noite.

39 פרש ענן למסך ואש להאיר לילה

40 Oraram, e ele fez vir codornizes e saciou-os com pão do céu.

40 שאל ויבא שלו ולחם שמים ישביעם

41 Abriu a penha, e dela brotaram águas, que correram pelos lugares secos, como um rio.

41 פתח צור ויזובו מים הלכו בציות נהר

42 Porque se lembrou da sua santa palavra e de Abraão, seu servo.

42 כי זכר את דבר קדשו את אברהם עבדו

43 E tirou dali o seu povo com alegria e, os seus escolhidos, com regozijo.

43 ויוצא עמו בששון ברנה את בחיריו

44 E deu-lhes as terras das nações, e herdaram o trabalho dos povos,

44 ויתן להם ארצות גוים ועמל לאמים יירשו

45 para que guardassem os seus preceitos e observassem as suas leis. Louvai ao SENHOR!

45 בעבור ישמרו חקיו ותורתיו ינצרו הללו יה

Salmos 106

1 Louvai ao SENHOR! Louvai ao SENHOR, porque ele é bom, porque a sua benignidade é para sempre.

1 הללויה הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו

2 Quem pode referir as obras poderosas do SENHOR? Quem anunciará os seus louvores?

2 מי ימלל גבורות יהוה ישמיע כל תהלתו

3 Bem-aventurados os que observam o direito, o que pratica a justiça em todos os tempos.

3 אשרי שמרי משפט עשה צדקה בכל עת

4 Lembra-te de mim, SENHOR, segundo a tua boa vontade para com o teu povo; visita-me com a tua salvação,

4 זכרני יהוה ברצון עמך פקדני בישועתך

5 para que eu veja o bem de teus escolhidos, para que eu me alegre com a alegria do teu povo, para que me regozije com a tua herança

5 לראות בטובת בחיריך לשמח בשמחת גויך להתהלל עם נחלתך

6 Nós pecamos como os nossos pais; cometemos iniquidade, andamos perversamente.

6 חטאנו עם אבותינו העוינו הרשענו

7 Nossos pais não atentaram para as tuas maravilhas no Egito; não se lembraram da multidão das tuas misericórdias; antes, foram rebeldes junto ao mar, sim, o mar Vermelho.

7 אבותינו במצרים לא השכילו נפלאותיך לא זכרו את רב חסדיך וימרו על ים בים סוף

8 Não obstante, ele os salvou por amor do seu nome, para fazer conhecido o seu poder.

8 ויושיעם למען שמו להודיע את גבורתו

9 Repreendeu o mar Vermelho, e este se secou, e os fez caminhar pelos abismos como pelo deserto.

9 ויגער בים סוף ויחרב ויוליכם בתהמות כמדבר

10 E livrou-os da mão daquele que os aborrecia e remiu-os da mão do inimigo.

10 ויושיעם מיד שונא ויגאלם מיד אויב

11 As águas cobriram os seus adversários; nem um só deles ficou.

11 ויכסו מים צריהם אחד מהם לא נותר

12 Então, creram nas suas palavras e cantaram os seus louvores.

12 ויאמינו בדבריו ישירו תהלתו

13 Cedo, porém, se esqueceram das suas obras; não esperaram o seu conselho;

13 מהרו שכחו מעשיו לא חכו לעצתו

14 mas deixaram-se levar da cobiça, no deserto, e tentaram a Deus na solidão.

14 ויתאוו תאוה במדבר וינסו אל בישימון

15 E ele satisfez-lhes o desejo, mas fez definhar a sua alma.

15 ויתן להם שאלתם וישלח רזון בנפשם

16 E tiveram inveja de Moisés, no acampamento, e de Arão, o santo do SENHOR.

16 ויקנאו למשה במחנה לאהרן קדוש יהוה

17 Abriu-se a terra, e engoliu a Datã, e cobriu a gente de Abirão.

17 תפתח ארץ ותבלע דתן ותכס על עדת אבירם

18 E lavrou um fogo na sua gente; a chama abrasou os ímpios.

18 ותבער אש בעדתם להבה תלהט רשעים

19 Fizeram um bezerro em Horebe e adoraram a imagem fundida.

19 יעשו עגל בחרב וישתחוו למסכה

20 E converteram a sua glória na figura de um boi que come erva.

20 וימירו את כבודם בתבנית שור אכל עשב

21 Esqueceram-se de Deus, seu Salvador, que fizera grandes coisas no Egito,

21 שכחו אל מושיעם עשה גדלות במצרים

22 maravilhas na terra de Cam, coisas tremendas no mar Vermelho.

22 נפלאות בארץ חם נוראות על ים סוף

23 Pelo que disse que os teria destruído se Moisés, seu escolhido, se não pusera perante ele, naquele transe, para desviar a sua indignação, a fim de os não destruir.

23 ויאמר להשמידם לולי משה בחירו עמד בפרץ לפניו להשיב חמתו מהשחית

24 Também desprezaram a terra aprazível; não creram na sua palavra.

24 וימאסו בארץ חמדה לא האמינו לדברו

25 Antes, murmuraram em suas tendas e não deram ouvidos à voz do SENHOR.

25 וירגנו באהליהם לא שמעו בקול יהוה

26 Pelo que levantou a mão contra eles, afirmando que os faria cair no deserto;

26 וישא ידו להם להפיל אותם במדבר

27 que humilharia também a sua descendência entre as nações e os espalharia pelas terras.

27 ולהפיל זרעם בגוים ולזרותם בארצות

28 Também se juntaram com Baal-Peor e comeram os sacrifícios dos mortos.

28 ויצמדו לבעל פעור ויאכלו זבחי מתים

29 Assim, o provocaram à ira com as suas ações; e a peste rebentou entre eles.

29 ויכעיסו במעלליהם ותפרץ בם מגפה

30 Então, se levantou Finéias, que executou o juízo, e cessou aquela peste,

30 ויעמד פינחס ויפלל ותעצר המגפה

31 e isto lhe foi imputado por justiça, de geração em geração, para sempre.

31 ותחשב לו לצדקה לדר ודר עד עולם

32 Indignaram-no também junto às águas da contenda, de sorte que sucedeu mal a Moisés, por causa deles;

32 ויקציפו על מי מריבה וירע למשה בעבורם

33 porque irritaram o seu espírito, de modo que falou imprudentemente com seus lábios.

33 כי המרו את רוחו ויבטא בשפתיו

34 Não destruíram os povos, como o SENHOR lhes dissera.

34 לא השמידו את העמים אשר אמר יהוה להם

35 Antes, se misturaram com as nações e aprenderam as suas obras.

35 ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם

36 E serviram os seus ídolos, que vieram a ser-lhes um laço.

36 ויעבדו את עצביהם ויהיו להם למוקש

37 Demais disto, sacrificaram seus filhos e suas filhas aos demônios;

37 ויזבחו את בניהם ואת בנותיהם לשדים

38 e derramaram sangue inocente, o sangue de seus filhos e de suas filhas, que sacrificaram aos ídolos de Canaã, e a terra foi manchada com sangue.

38 וישפכו דם נקי דם בניהם ובנותיהם אשר זבחו לעצבי כנען ותחנף הארץ בדמים

39 Assim, se contaminaram com as suas obras e se corromperam com os seus feitos.

39 ויטמאו במעשיהם ויזנו במעלליהם

40 Pelo que se acendeu a ira do SENHOR contra o seu povo, de modo que abominou a sua herança

40 ויחר אף יהוה בעמו ויתעב את נחלתו

41 e os entregou nas mãos das nações; e aqueles que os aborreciam se assenhorearam deles.

41 ויתנם ביד גוים וימשלו בהם שנאיהם

42 E os seus inimigos os oprimiram, humilhando-os debaixo das suas mãos.

42 וילחצום אויביהם ויכנעו תחת ידם

43 Muitas vezes os livrou; mas eles provocaram-no com o seu conselho e foram abatidos pela sua iniquidade.

43 פעמים רבות יצילם והמה ימרו בעצתם וימכו בעונם

44 Contudo, atentou para a sua aflição, ouvindo o seu clamor.

44 וירא בצר להם בשמעו את רנתם

45 E lembrou-se do seu concerto, e compadeceu-se, segundo a multidão das suas misericórdias.

45 ויזכר להם בריתו וינחם כרב חסדו

46 Por isso, fez com que deles tivessem misericórdia os que os levaram cativos.

46 ויתן אותם לרחמים לפני כל שוביהם

47 Salva-nos, SENHOR, nosso Deus, e congrega-nos dentre as nações, para que louvemos o teu nome santo e nos gloriemos no teu louvor.

47 הושיענו יהוה אלהינו וקבצנו מן הגוים להדות לשם קדשך להשתבח בתהלתך

48 Bendito seja o SENHOR, Deus de Israel, de eternidade em eternidade, e todo o povo diga Amém! Louvai ao SENHOR!

48 ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן
הללו יה

Salmos 107

1 Louvai ao SENHOR, porque ele é bom, porque a sua benignidade é para sempre.

1 הדו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו

2 Digam-no os remidos do SENHOR, os que remiu da mão do inimigo

2 יאמרו גאולי יהוה אשר גאלם מיד צר

3 e os que congregou das terras do Oriente e do Ocidente, do Norte e do Sul.

3 ומארצות קבצם ממזרח וממערב מצפון ומים

4 Andaram desgarrados pelo deserto, por caminhos solitários; não acharam cidade que habitassem.

4 תעו במדבר בישימון דרך עיר מושב לא מצאו

5 Famintos e sedentos, a sua alma neles desfalecia.

5 רעבים גם צמאים נפשם בהם תתעטף

6 E clamaram ao SENHOR na sua angústia, e ele os livrou das suas necessidades.

6 ויצעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם יצילם

7 E os levou por caminho direito, para irem à cidade que deviam habitar.

7 וידריכם בדרך ישרה ללכת אל עיר מושב

8 Louvem ao SENHOR pela sua bondade e pelas suas maravilhas para com os filhos dos homens!

8 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם

9 Pois fartou a alma sedenta e encheu de bens a alma faminta,

9 כי השביע נפש שקקה ונפש רעבה מלא טוב

10 tal como a que se assenta nas trevas e sombra da morte, presa em aflição e em ferro.

10 ישבי חשך וצלמות אסירי עני וברזל

11 Como se rebelaram contra as palavras de Deus e desprezaram o conselho do Altíssimo,

11 כי המרו אמרי אל ועצת עליון נאצו

12 eis que lhes abateu o coração com trabalho; tropeçaram, e não houve quem os ajudasse.

12 ויכנע בעמל לבם כשלו ואין עזר

13 Então, clamaram ao SENHOR na sua angústia, e ele os livrou das suas necessidades.

13 ויזעקו אל יהוה בצר להם ממצקותיהם יושיעם

14 Tirou-os das trevas e sombra da morte e quebrou as suas prisões.

14 יוציאם מחשך וצלמות ומוסרותיהם ינתק

15 Louvem ao SENHOR pela sua bondade e pelas suas maravilhas para com os filhos dos homens!

15 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם

16 Pois quebrou as portas de bronze e despedaçou os ferrolhos de ferro.

16 כי שבר דלתות נחשת ובריחי ברזל גדע

17 Os loucos, por causa do seu caminho de transgressão e por causa das suas iniquidades, são afligidos.

17 אולים מדרך פשעם ומעונתיהם יתענו

18 A sua alma aborreceu toda comida, e chegaram até às portas da morte.

18 כל אכל תתעב נפשם ויגיעו עד שערי מות

19 Então, clamaram ao SENHOR na sua angústia, e ele os livrou das suas necessidades.

19 ויזעקו אל יהוה בצר להם ממצקותיהם יושיעם

20 Enviou a sua palavra, e os sarou, e os livrou da sua destruição.

20 ישלח דברו וירפאם וימלט משחיתותם

21 Louvem ao SENHOR pela sua bondade e pelas suas maravilhas para com os filhos dos homens!

21 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם

22 E ofereçam sacrifícios de louvor e relatem as suas obras com regozijo!

22 ויזבחו זבחי תודה ויספרו מעשיו ברנה

23 Os que descem ao mar em navios, mercando nas grandes águas,

23 יורדי הים באניות עשי מלאכה במים רבים

24 esses vêem as obras do SENHOR e as suas maravilhas no profundo.

24 המה ראו מעשי יהוה ונפלאותיו במצולה

25 Pois ele manda, e se levanta o vento tempestuoso, que eleva as suas ondas.

25 ויאמר ויעמד רוח סערה ותרומם גליו

26 Sobem aos céus, descem aos abismos, e a sua alma se derrete em angústias.

26 יעלו שמים ירדו תהומות נפשם ברעה תתמוגג

27 Andam e cambaleiam como ébrios, e esvai-se-lhes toda a sua sabedoria.

27 יחוגו וינועו כשכור וכל חכמתם תתבלע

28 Então, clamam ao SENHOR na sua tribulação, e ele os livra das suas angústias.

28 ויצעקו אל יהוה בצר להם וממצוקתיהם יוציאם

29 Faz cessar a tormenta, e acalmam-se as ondas.

29 יקם סערה לדממה ויחשו גליהם

30 Então, se alegram com a bonança; e ele, assim, os leva ao porto desejado.

30 וישמחו כי ישתקו וינחם אל מחוז חפצם

31 Louvem ao SENHOR pela sua bondade e pelas suas maravilhas para com os filhos dos homens!

31 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם

32 Exaltem-no na congregação do povo e glorifiquem-no na assembléia dos anciãos!

32 וירממוהו בקהל עם ובמושב זקנים יהללוהו

33 Ele converte rios em desertos; nascentes, em terra sedenta;

33 ישם נהרות למדבר ומצאי מים לצמאון

34 a terra frutífera, em terreno salgado, pela maldade dos que nela habitam.

34 ארץ פרי למלחה מרעת ישבי בה

35 Converte o deserto em lagos e a terra seca, em nascentes.

35 ישם מדבר לאגם מים וארץ ציה למצאי מים

36 E faz habitar ali os famintos, que edificam cidade para sua residência,

36 ויושב שם רעבים ויכוננו עיר מושב

37 e semeiam campos, e plantam vinhas, que produzem fruto abundante.

37 ויזרעו שדות ויטעו כרמים ויעשו פרי תבואה

38 E ele os abençoa, de modo que se multiplicam muito; e o seu gado não diminui.

38 ויברכם וירבו מאד ובהמתם לא ימעיט

39 Mas outra vez decrescem e são abatidos, pela opressão, aflição e tristeza.

39 וימעטו וישחו מעצר רעה ויגון

40 Derrama o desprezo sobre os príncipes e os faz andar desgarrados pelo deserto, onde não há caminho.

40 שפך בוז על נדיבים ויתעם בתהו לא דרך

41 Mas ele levanta da opressão o necessitado, para um alto retiro, e multiplica as famílias como rebanhos.

41 וישגב אביון מעוני וישם כצאן משפחות

42 Os retos vêem isto e alegram-se, mas todos os iníquos fecham a boca.

42 יראו ישרים וישמחו וכל עולה קפצה פיה

43 Quem é sábio observe estas coisas e considere atentamente as benignidades do SENHOR.

43 מי חכם וישמר אלה ויתבוננו חסדי יהוה

Salmos 108

1 Preparado está o meu coração, ó Deus; cantarei e salmodiarei com toda a minha alma.

1 שיר מזמור לדוד נכון לבי אלהים אשירה ואזמרה אף כבודי

2 Despertai, saltério e harpa! Eu despertarei ao romper da alva.

2 עורה הנבל וכנור אעירה שחר

3 Louvar-te-ei entre os povos, SENHOR, e a ti cantarei salmos entre as nações.

3 אודך בעמים יהוה ואזמרך בל אמים

4 Porque a tua benignidade se eleva acima dos céus, e a tua verdade ultrapassa as mais altas nuvens.

4 כי גדול מעל שמים חסדך ועד שחקים אמתך

5 Exalta-te sobre os céus, ó Deus, e a tua glória sobre toda a terra,

5 רומה על שמים אלהים ועל כל הארץ כבודך

6 para que sejam livres os teus amados; salva-nos com a tua destra e ouve-nos.

6 למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך וענני

7 Deus falou no seu santuário Eu me regozijarei; repartirei a Siquém e medirei o vale de Sucote.

7 אלהים דבר בקדשו אעלזה אחלקה שכם ועמק סכות אמדד

8 Meu é Galaade, meu é Manassés; Efraim é a força da minha cabeça; Judá, o meu legislador.

8 לי גלעד לי מנשה ואפרים מעוז ראשי יהודה מחקקי

9 Moabe, a minha bacia de lavar; sobre Edom lançarei o meu sapato; sobre a Filístia jubilarei.

9 מואב סיר רחצי על אדום אשליך נעלי עלי פלשת אתרועע

10 Quem me levará à cidade forte? Quem me guiará até Edom?

10 מי יבלני עיר מבצר מי נחני עד אדום

11 Porventura, não serás tu, ó Deus, que nos rejeitaste? E não sairás, ó Deus, com os nossos exércitos?

11 הלא אלהים זנחתנו ולא תצא אלהים בצבאתינו

12 Dá-nos auxílio para sairmos da angústia, porque vão é o socorro da parte do homem.

12 הבה לנו עזרת מצר ושוא תשועת אדם

13 Em Deus faremos proezas, pois ele calcará aos pés os nossos inimigos.

13 באלהים נעשה חיל והוא יבוס צרינו

Salmos 109

1 Ó Deus do meu louvor, não te cales!

1 למנצח לדוד מזמור אלהי תהלתי אל תחרש

2 Pois a boca do ímpio e a boca fraudulenta estão abertas contra mim; têm falado contra mim com uma língua mentirosa.

2 כי פי רשע ופי מרמה עלי פתחו דברו אתי לשון שקר

3 Eles me cercaram com palavras odiosas e pelejaram contra mim sem causa.

3 ודברי שנאה סבבוני וילחמוני חנם

4 Em paga do meu amor, são meus adversários; mas eu faço oração.

4 תחת אהבתי ישטנוני ואני תפלה

5 Deram-me mal pelo bem e ódio pelo meu amor

5 וישימו עלי רעה תחת טובה ושנאה תחת אהבתי

6 Põe acima do meu inimigo um ímpio, e Satanás esteja à sua direita.

6 הפקד עליו רשע ושטן יעמד על ימינו

7 Quando for julgado, saia condenado; e em pecado se lhe torne a sua oração.

7 בהשפטו יצא רשע ותפלתו תהיה לחטאה

8 Sejam poucos os seus dias, e outro tome o seu ofício.

8 יהיו ימיו מעטים פקדתו יקח אחר

9 Sejam órfãos os seus filhos, e viúva, sua mulher.

9 יהיו בניו יתומים ואשתו אלמנה

10 Sejam errantes e mendigos os seus filhos e busquem o seu pão longe da sua habitação assolada.

10 ונוע ינועו בניו ושאלו ודרשו מחרבותיהם

11 Lance o credor mão de tudo quanto tenha, e despojem-no os estranhos do seu trabalho.

11 ינקש נושה לכל אשר לו ויבזו זרים יגיעו

12 Não haja ninguém que se compadeça dele, nem haja quem favoreça os seus órfãos.

12 אל יהי לו משך חסד ואל יהי חונן ליתומיו

13 Desapareça a sua posteridade, e o seu nome seja apagado na seguinte geração.

13 יהי אחריתו להכרית בדור אחר ימח שמם

14 Esteja na memória do SENHOR a iniquidade de seus pais, e não se apague o pecado de sua mãe.

14 יזכר עון אבתיו אל יהוה וחטאת אמו אל תמח

15 Antes, estejam sempre perante o SENHOR, para que faça desaparecer a sua memória da terra.

15 יהיו נגד יהוה תמיד ויכרת מארץ זכרם

16 Porquanto se não lembrou de usar de misericórdia; antes, perseguiu o varão aflito e o necessitado, como também o quebrantado de coração, para o matar.

16 יען אשר לא זכר עשות חסד וירדף איש עני ואביון ונכאה לבב למותת

17 Visto que amou a maldição, ela lhe sobrevenha; e pois que não desejou a bênção, ela se afaste dele.

17 ויאהב קללה ותבואהו ולא חפץ בברכה ותרחק ממנו

18 Assim como se vestiu de maldição tal como de uma veste, assim penetre ela nas suas entranhas como água e em seus ossos como azeite.

18 וילבש קללה כמדו ותבא כמים בקרבו וכשמן בעצמותיו

19 Seja para ele como a veste que o cobre e como cinto que o cinja sempre.

19 תהי לו כבגד יעטה ולמזח תמיד יחגרה

20 Seja este, da parte do SENHOR, o galardão dos meus contrários e dos que falam mal da minha alma.

20 זאת פעלת שטני מאת יהוה והדברים רע על נפשי

21 Mas tu, ó JEOVÁ Senhor, sê comigo por amor do teu nome; porque a tua misericórdia é boa, livra-me.

21 ואתה יהוה אדני עשה אתי למען שמך כי טוב חסדך הצילני

22 Porque estou aflito e necessitado, e, dentro de mim, está aflito o meu coração.

22 כי עני ואביון אנכי ולבי חלל בקרבי

23 Eis que me vou como a sombra que declina; sou sacudido como o gafanhoto.

23 כצל כנטותו נהלכתי ננערתי כארבה

24 De jejuar, estão enfraquecidos os meus joelhos, e a minha carne emagrece.

24 ברכי כשלו מצום ובשרי כחש משמן

25 E ainda lhes sirvo de opróbrio; quando me contemplam, movem a cabeça.

25 ואני הייתי חרפה להם יראוני יניעון ראשם

26 Ajuda-me, SENHOR, Deus meu! Salva-me segundo a tua misericórdia.

26 עזרני יהוה אלהי הושיעני כחסדך

27 Para que saibam que nisto está a tua mão, e que tu, SENHOR, o fizeste.

27 וידעו כי ידך זאת אתה יהוה עשיתה

28 Amaldiçoem eles, mas abençoa tu; levantem-se, mas fiquem confundidos; e alegre-se o teu servo.

28 יקללו המה ואתה תברך קמו ויבשו ועבדך ישמח

29 Vistam-se os meus adversários de vergonha, e cubra-os a sua própria confusão como uma capa.

29 ילבשו שוטני כלמה ויעטו כמעיל בשתם

30 Louvarei grandemente ao SENHOR com a minha boca; louvá-lo-ei entre a multidão.

30 אודה יהוה מאד בפי ובתוך רבים אהללנו

31 Pois se porá à direita do pobre, para o livrar dos que condenam a sua alma.

31 כי יעמד לימין אביון להושיע משפטי נפשו

Salmos 110

1 Disse o SENHOR ao meu Senhor Assenta-te à minha mão direita, até que ponha os teus inimigos por escabelo dos teus pés.

1 לדוד מזמור נאם יהוה לאדני שב לימיני עד אשית איביך הדם לרגליך

2 O SENHOR enviará o cetro da tua fortaleza desde Sião, dizendo Domina no meio dos teus inimigos.

2 מטה עזך ישלח יהוה מציון רדה בקרב איביך

3 O teu povo se apresentará voluntariamente no dia do teu poder, com santos ornamentos; como vindo do próprio seio da alva, será o orvalho da tua mocidade.

3 עמך נדבת ביום חילך בהדרי קדש מרחם משחר לך טל ילדתיך

4 Jurou o SENHOR e não se arrependerá Tu és um sacerdote eterno, segundo a ordem de Melquisedeque.

4 נשבע יהוה ולא ינחם אתה כהן לעולם על דברתי מלכי צדק

5 O Senhor, à tua direita, ferirá os reis no dia da sua ira.

5 אדני על ימינך מחץ ביום אפו מלכים

6 Julgará entre as nações; enchê-las-á de cadáveres; ferirá os cabeças de grandes terras.

6 ידין בגוים מלא גויות מחץ ראש על ארץ רבה

7 Pelo caminho, dessedentar-se-á no ribeiro e prosseguirá de cabeça erguida.

7 מנחל בדרך ישתה על כן ירים ראש

Salmos 111

1 Louvai ao SENHOR! Louvarei ao SENHOR de todo o coração, na assembléia dos justos e na congregação.

1 הללו יה אודה יהוה בכל לבב בסוד ישרים ועדה

2 Grandes são as obras do SENHOR, procuradas por todos os que nelas tomam prazer.

2 גדלים מעשי יהוה דרושים לכל חפציהם

3 Glória e majestade há em sua obra, e a sua justiça permanece para sempre.

3 הוד והדר פעלו וצדקתו עמדת לעד

4 Fez lembradas as suas maravilhas; piedoso e misericordioso é o SENHOR.

4 זכר עשה לנפלאתיו חנון ורחום יהוה

5 Deu mantimento aos que o temem; lembrar-se -á sempre do seu concerto

5 טרף נתן ליראיו יזכר לעולם בריתו

6 Mostrou ao seu povo o poder das suas obras, dando-lhe a herança das nações.

6 כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים

7 As obras das suas mãos são verdade e juízo; fiéis, todos os seus mandamentos.

7 מעשי ידיו אמת ומשפט נאמנים כל פקודיו

8 Permanecem firmes para todo o sempre; são feitos em verdade e retidão.

8 סמוכים לעד לעולם עשוים באמת וישר

9 Redenção enviou ao seu povo; ordenou o seu concerto para sempre; santo e tremendo é o seu nome.

9 פדות שלח לעמו צוה לעולם בריתו קדוש ונורא שמו

10 O temor do SENHOR é o princípio da sabedoria; bom entendimento têm todos os que lhe obedecem; o seu louvor permanece para sempre.

10 ראשית חכמה יראת יהוה שכל טוב לכל עשיהם תהלתו עמדת לעד

Salmos 112

1 Louvai ao SENHOR! Bem-aventurado o homem que teme ao SENHOR, que em seus mandamentos tem grande prazer.

1 הללו יה אשרי איש ירא את יהוה במצותיו חפץ מאד

2 A sua descendência será poderosa na terra; a geração dos justos será abençoada.

2 גבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים יברך

3 Fazenda e riquezas haverá na sua casa, e a sua justiça permanece para sempre.

3 הון ועשר בביתו וצדקתו עמדת לעד

4 Aos justos nasce luz nas trevas; ele é piedoso, misericordioso e justo.

4 זרח בחשך אור לישרים חנון ורחום וצדיק

5 Bem irá ao homem que se compadece e empresta; disporá as suas coisas com juízo

5 טוב איש חונן ומלוה יכלכל דבריו במשפט

6 Na verdade, nunca será abalado; o justo ficará em memória eterna.

6 כי לעולם לא ימוט לזכר עולם יהיה צדיק

7 Não temerá maus rumores; o seu coração está firme, confiando no SENHOR.

7 משמועה רעה לא יירא נכון לבו בטח ביהוה

8 O seu coração, bem firmado, não temerá, até que ele veja cumprido o seu desejo sobre os seus inimigos.

8 סמוך לבו לא יירא עד אשר יראה בצריו

9 É liberal, dá aos necessitados; a sua justiça permanece para sempre, e a sua força se exaltará em glória.

9 פזר נתן לאביונים צדקתו עמדת לעד קרנו תרום בכבוד

10 O ímpio verá isto e se enraivecerá; rangerá os dentes e se consumirá; o desejo dos ímpios perecerá.

10 רשע יראה וכעס שניו יחרק ונמס תאות רשעים תאבד

Salmos 113

1 Louvai ao SENHOR! Louvai, servos do SENHOR, louvai o nome do SENHOR.

1 הללו יה הללו עבדי יהוה הללו את שם יהוה

2 Seja bendito o nome do SENHOR, desde agora e para sempre.

2 יהי שם יהוה מברך מעתה ועד עולם

3 Desde o nascimento do sol até ao ocaso, seja louvado o nome do SENHOR.

3 ממזרח שמש עד מבואו מהלל שם יהוה

4 Exaltado está o SENHOR, acima de todas as nações, e a sua glória, sobre os céus.

4 רם על כל גוים יהוה על השמים כבודו

5 Quem é como o SENHOR, nosso Deus, que habita nas alturas;

5 מי כיהוה אלהינו המגביהי לשבת

6 que se curva para ver o que está nos céus e na terra;

6 המשפילי לראות בשמים ובארץ

7 que do pó levanta o pequeno e, do monturo, ergue o necessitado,

7 מקימי מעפר דל מאשפת ירים אביון

8 para o fazer assentar com os príncipes, sim, com os príncipes do seu povo;

8 להושיבי עם נדיבים עם נדיבי עמו

9 que faz com que a mulher estéril habite em família e seja alegre mãe de filhos? Louvai ao SENHOR!

9 מושיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה הללו יה

Salmos 114

1 Quando Israel saiu do Egito, e a casa de Jacó, de um povo bárbaro,

1 בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז

2 Judá ficou sendo o seu santuário; e Israel, o seu domínio.

2 היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו

3 O mar viu isto e fugiu; o Jordão tornou atrás.

3 הים ראה וינס הירדן יסב לאחור

4 Os montes saltaram como carneiros; e os outeiros, como cordeiros.

4 ההרים רקדו כאילים גבעות כבני צאן

5 Que tiveste, ó mar, que fugiste, e tu, ó Jordão, que tornaste atrás?

5 מה לך הים כי תנוס הירדן תסב לאחור

6 E vós, montes, que saltastes como carneiros, e vós, outeiros, como cordeiros?

6 ההרים תרקדו כאילים גבעות כבני צאן

7 Treme, terra, na presença do Senhor, na presença do Deus de Jacó,

7 מלפני אדון חולי ארץ מלפני אלוה יעקב

8 o qual converteu o rochedo em lago de águas; e um seixo, em manancial.

8 ההפכי הצור אגם מים חלמיש למעינו מים

Salmos 115

1 Não a nós, SENHOR, não a nós, mas ao teu nome dá glória, por amor da tua benignidade e da tua verdade.

1 לא לנו יהוה לא לנו כי לשמך תן כבוד על חסדך על אמתך

2 Por que dirão as nações Onde está o seu Deus?

2 למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם

3 Mas o nosso Deus está nos céus e faz tudo o que lhe apraz.

3 ואלהינו בשמים כל אשר חפץ עשה

4 Os ídolos deles são prata e ouro, obra das mãos dos homens.

4 עצביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם

5 Têm boca, mas não falam; têm olhos, mas não vêem;

5 פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו

6 têm ouvidos, mas não ouvem; nariz têm, mas não cheiram.

6 אזנים להם ולא ישמעו אף להם ולא יריחון

7 Têm mãos, mas não apalpam; têm pés, mas não andam; nem som algum sai da sua garganta.

7 ידיהם ולא ימישון רגליהם ולא יהלכו לא יהגו בגרונם

8 Tornem-se semelhantes a eles os que os fazem e todos os que neles confiam.

8 כמוהם יהיו עשיהם כל אשר בטח בהם

9 Confia, ó Israel, no SENHOR; ele é teu auxílio e teu escudo.

9 ישראל בטח ביהוה עזרם ומגנם הוא

10 Casa de Arão, confia no SENHOR; ele é teu auxílio e teu escudo.

10 בית אהרן בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא

11 Vós, os que temeis ao SENHOR, confiai no SENHOR; ele é vosso auxílio e vosso escudo.

11 יראי יהוה בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא

12 O SENHOR, que se lembrou de nós, abençoará; abençoará a casa de Israel; abençoará a casa de Arão.

12 יהוה זכרנו יברך יברך את בית ישראל יברך את בית אהרן

13 Abençoará os que temem ao SENHOR, tanto pequenos como grandes.

13 יברך יראי יהוה הקטנים עם הגדלים

14 O SENHOR vos aumentará cada vez mais, a vós e a vossos filhos.

14 יסף יהוה עליכם ועל בניכם

15 Sede benditos do SENHOR, que fez os céus e a terra.

15 ברוכים אתם ליהוה עשה שמים וארץ

16 Os céus são os céus do SENHOR; mas a terra, deu-a ele aos filhos dos homens.

16 השמים שמים ליהוה והארץ נתן לבני אדם

17 Os mortos não louvam ao SENHOR, nem os que descem ao silêncio.

17 לא המתים יהללו יה ולא כל ירדי דומה

18 Mas nós bendiremos ao SENHOR, desde agora e para sempre. Louvai ao SENHOR!

18 ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללו יה

Salmos 116

1 Amo ao SENHOR, porque ele ouviu a minha voz e a minha súplica.

1 אהבתי כי ישמע יהוה את קולי תחנוני

2 Porque inclinou para mim os seus ouvidos; portanto, invocá-lo-ei enquanto viver.

2 כי הטה אזנו לי ובימי אקרא

3 Cordéis da morte me cercaram, e angústias do inferno se apoderaram de mim; encontrei aperto e tristeza.

3 אפפוני חבלי מות ומצרי שאול מצאוני צרה ויגון אמצא

4 Então, invoquei o nome do SENHOR, dizendo Ó SENHOR, livra a minha alma!

4 ובשם יהוה אקרא אנה יהוה מלטה נפשי

5 Piedoso é o SENHOR e justo; o nosso Deus tem misericórdia.

5 חנון יהוה וצדיק ואלהינו מרחם

6 O SENHOR guarda aos símplices; estava abatido, mas ele me livrou.

6 שמר פתאים יהוה דלותי ולי יהושיע

7 Volta, minha alma, a teu repouso, pois o SENHOR te fez bem.

7 שובי נפשי למנוחיכי כי יהוה גמל עליכי

8 Porque tu, Senhor, livraste a minha alma da morte, os meus olhos das lágrimas e os meus pés da queda.

8 כי חלצת נפשי ממות את עיני מן דמעה את רגלי מדחי

9 Andarei perante a face do SENHOR, na terra dos viventes

9 אתהלך לפני יהוה בארצות החיים

10 Cri; por isso, falei estive muito aflito.

10 האמנתי כי אדבר אני עניתי מאד

11 Eu dizia na minha precipitação todo homem é mentira.

11 אני אמרתי בחפזי כל האדם כזב

12 Que darei eu ao SENHOR por todos os benefícios que me tem feito?

12 מה אשיב ליהוה כל תגמולוהי עלי

13 Tomarei o cálice da salvação e invocarei o nome do SENHOR.

13 כוס ישועות אשא ובשם יהוה אקרא

14 Pagarei os meus votos ao SENHOR, agora, na presença de todo o seu povo.

14 נדרי ליהוה אשלם נגדה נא לכל עמו

15 Preciosa é à vista do SENHOR a morte dos seus santos.

15 יקר בעיני יהוה המותה לחסידיו

16 Ó SENHOR, deveras sou teu servo; sou teu servo, filho da tua serva; soltaste as minhas ataduras.

16 אנה יהוה כי אני עבדך אני עבדך בן אמתך פתחת למוסרי

17 Oferecer-te-ei sacrifícios de louvor e invocarei o nome do SENHOR.

17 לך אזבח זבח תודה ובשם יהוה אקרא

18 Pagarei os meus votos ao SENHOR; que eu possa fazê-lo na presença de todo o meu povo,

18 נדרי ליהוה אשלם נגדה נא לכל עמו

19 nos átrios da Casa do SENHOR, no meio de ti, ó Jerusalém! Louvai ao SENHOR!

19 בחצרות בית יהוה בתוככי ירושלם הללו יה

Salmos 117

1 Louvai ao SENHOR, todas as nações; louvai-o, todos os povos.

1 הללו את יהוה כל גוים שבחוהו כל האמים

2 Porque a sua benignidade é grande para conosco, e a verdade do SENHOR é para sempre. Louvai ao SENHOR!

2 כי גבר עלינו חסדו ואמת יהוה לעולם הללו יה

Salmos 118

1 Louvai ao SENHOR, porque ele é bom, porque a sua benignidade é para sempre.

1 הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו

2 Diga, agora, Israel que a sua benignidade é para sempre.

2 יאמר נא ישראל כי לעולם חסדו

3 Diga, agora, a casa de Arão que a sua benignidade é para sempre.

3 יאמרו נא בית אהרן כי לעולם חסדו

4 Digam, agora, os que temem ao SENHOR que a sua benignidade é para sempre.

4 יאמרו נא יראי יהוה כי לעולם חסדו

5 Invoquei o SENHOR na angústia; o SENHOR me ouviu e me pôs em um lugar largo.

5 מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה

6 O SENHOR está comigo; não temerei o que me pode fazer o homem.

6 יהוה לי לא אירא מה יעשה לי אדם

7 O SENHOR está comigo entre aqueles que me ajudam; pelo que verei cumprido o meu desejo sobre os que me aborrecem.

7 יהוה לי בעזרי ואני אראה בשנאי

8 É melhor confiar no SENHOR do que confiar no homem.

8 טוב לחסות ביהוה מבטח באדם

9 É melhor confiar no SENHOR do que confiar nos príncipes.

9 טוב לחסות ביהוה מבטח בנדיבים

10 Todas as nações me cercaram, mas no nome do SENHOR as despedacei.

10 כל גוים סבבוני בשם יהוה כי אמילם

11 Cercaram-me e tornaram a cercar-me; mas no nome do SENHOR eu as despedacei.

11 סבוני גם סבבוני בשם יהוה כי אמילם

12 Cercaram-me como abelhas, mas apagaram-se como fogo de espinhos; pois no nome do SENHOR as despedacei.

12 סבוני כדבורים דעכו כאש קוצים בשם יהוה כי אמילם

13 Com força me impeliste para me fazeres cair, mas o SENHOR me ajudou.

13 דחה דחיתני לנפל ויהוה עזרני

14 O SENHOR é a minha força e o meu cântico, porque ele me salvou.

14 עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה

15 Nas tendas dos justos há voz de júbilo e de salvação; a destra do SENHOR faz proezas.

15 קול רנה וישועה באהלי צדיקים ימין יהוה עשה חיל

16 A destra do SENHOR se exalta, a destra do SENHOR faz proezas.

16 ימין יהוה רוממה ימין יהוה עשה חיל

17 Não morrerei, mas viverei; e contarei as obras do SENHOR.

17 לא אמות כי אחיה ואספר מעשי יה

18 O SENHOR castigou-me muito, mas não me entregou à morte.

18 יסר יסרני יה ולמות לא נתנני

19 Abri-me as portas da justiça; entrarei por elas e louvarei ao SENHOR.

19 פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יה

20 Esta é a porta do SENHOR, pela qual os justos entrarão.

20 זה השער ליהוה צדיקים יבאו בו

21 Louvar-te-ei porque me escutaste e me salvaste.

21 אודך כי עניתני ותהי לי לישועה

22 A pedra que os edificadores rejeitaram tornou-se cabeça de esquina.

22 אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה

23 Foi o SENHOR que fez isto, e é coisa maravilhosa aos nossos olhos.

23 מאת יהוה היתה זאת היא נפלאת בעינינו

24 Este é o dia que fez o SENHOR; regozijemo-nos e alegremo-nos nele.

24 זה היום עשה יהוה נגילה ונשמחה בו

25 Oh! Salva, SENHOR, nós te pedimos; ó SENHOR, nós te pedimos, prospera!

25 אנא יהוה הושיעה נא אנא יהוה הצליחה נא

26 Bendito aquele que vem em nome do SENHOR; nós vos bendizemos desde a Casa do SENHOR.

26 ברוך הבא בשם יהוה ברכנוכם מבית יהוה

27 Deus é o SENHOR que nos concedeu a luz; atai a vítima da festa com cordas e levai-a até aos ângulos do altar.

27 אל יהוה ויאר לנו אסרו חג בעבתים עד קרנות המזבח

28 Tu és o meu Deus, e eu te louvarei; tu és o meu Deus, e eu te exaltarei.

28 אלי אתה ואודך אלהי ארוממך

29 Louvai ao SENHOR, porque ele é bom, porque a sua benignidade é para sempre.

29 הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו

Salmos 119

Alef א

1 Bem-aventurados os que trilham caminhos retos e andam na lei do SENHOR.

1 אשרי תמימי דרך ההלכים בתורת יהוה

2 Bem-aventurados os que guardam os seus testemunhos e o buscam de todo o coração.

2 אשרי נצרי עדתיו בכל לב ידרשוהו

3 E não praticam iniquidade, mas andam em seus caminhos.

3 אף לא פעלו עולה בדרכיו הלכו

4 Tu ordenaste os teus mandamentos, para que diligentemente os observássemos.

4 אתה צויתה פקדיך לשמר מאד

5 Tomara que os meus caminhos sejam dirigidos de maneira a poder eu observar os teus estatutos.

5 אחלי יכנו דרכי לשמר חקיך

6 Então, não ficaria confundido, atentando eu para todos os teus mandamentos.

6 אז לא אבוש בהביטי אל כל מצותיך

7 Louvar-te-ei com retidão de coração, quando tiver aprendido os teus justos juízos.

7 אודך בישר לבב בלמדי משפטי צדקך

8 Observarei os teus estatutos; não me desampares totalmente.

8 את חקיך אשמר אל תעזבני עד מאד

Bet ב

9 Como purificará o jovem o seu caminho? Observando-o conforme a tua palavra.

9 במה יזכה נער את ארחו לשמר כדברך

10 De todo o meu coração te busquei; não me deixes desviar dos teus mandamentos.

10 בכל לבי דרשתיך אל תשגני ממצותיך

11 Escondi a tua palavra no meu coração, para eu não pecar contra ti.

11 בלבי צפנתי אמרתך למען לא אחטא לך

12 Bendito és tu, ó SENHOR! Ensina-me os teus estatutos.

12 ברוך אתה יהוה למדני חקיך

13 Com os meus lábios declarei todos os juízos da tua boca.

13 בשפתי ספרתי כל משפטי פיך

14 Folgo mais com o caminho dos teus testemunhos do que com todas as riquezas.

14 בדרך עדותיך ששתי כעל כל הון

15 Em teus preceitos meditarei e olharei para os teus caminhos.

15 בפקדיך אשיחה ואביטה ארחתיך

16 Alegrar-me-ei nos teus estatutos; não me esquecerei da tua palavra.

16 בחקתיך אשתעשע לא אשכח דברך

Guímel ג

17 Faze bem ao teu servo, para que viva e observe a tua palavra.

17 גמל על עבדך אחיה ואשמרה דברך

18 Desvenda os meus olhos, para que veja as maravilhas da tua lei.

18 גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך

19 Sou peregrino na terra; não escondas de mim os teus mandamentos.

19 גר אנכי בארץ אל תסתר ממני מצותיך

20 A minha alma está quebrantada de desejar os teus juízos em todo o tempo.

20 גרסה נפשי לתאבה אל משפטיך בכל עת

21 Tu repreendeste asperamente os soberbos, amaldiçoados, que se desviam dos teus mandamentos.

21 גערת זדים ארורים השגים ממצותיך

22 Tira de sobre mim o opróbrio e o desprezo, pois guardei os teus testemunhos.

22 גל מעלי חרפה ובוז כי עדתיך נצרתי

23 Enquanto os príncipes se conluiavam e falavam contra mim, o teu servo meditava nos teus estatutos.

23 גם ישבו שרים בי נדברו עבדך ישיח בחקיך

24 Também os teus testemunhos são o meu prazer e os meus conselheiros.

24 גם עדתיך שעשעי אנשי עצתי

Dálet ד

25 A minha alma está pegada ao pó; vivifica-me segundo a tua palavra.

25 דבקה לעפר נפשי חיני כדברך

26 Meus caminhos te descrevi, e tu me ouviste; ensina-me os teus estatutos.

26 דרכי ספרתי ותענני למדני חקיך

27 Faze-me entender o caminho dos teus preceitos; assim, falarei das tuas maravilhas.

27 דרך פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך

28 A minha alma consome-se de tristeza; fortalece-me segundo a tua palavra.

28 דלפה נפשי מתוגה קימני כדברך

29 Desvia de mim o caminho da falsidade e concede-me piedosamente a tua lei.

29 דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני

30 Escolhi o caminho da verdade; propus-me seguir os teus juízos.

30 דרך אמונה בחרתי משפטיך שויתי

31 Apego-me aos teus testemunhos; ó SENHOR, não me confundas.

31 דבקתי בעדותיך יהוה אל תבישני

32 Correrei pelo caminho dos teus mandamentos, quando dilatares o meu coração.

32 דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי

Hêi ה

33 Ensina-me, ó SENHOR, o caminho dos teus estatutos, e guardá-lo-ei até o fim.

33 הורני יהוה דרך חקיך ואצרנה עקב

34 Dá-me entendimento, e guardarei a tua lei e observá-la-ei de todo o coração.

34 הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב

35 Faze-me andar na verdade dos teus mandamentos, porque nela tenho prazer.

35 הדריכני בנתיב מצותיך כי בו חפצתי

36 Inclina o meu coração a teus testemunhos e não à cobiça.

36 הט לבי אל עדותיך ואל אל בצע

37 Desvia os meus olhos de contemplarem a vaidade e vivifica-me no teu caminho.

37 העבר עיני מראות שוא בדרכך חיני

38 Confirma a tua promessa ao teu servo, que se inclina ao teu temor.

38 הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך

39 Desvia de mim o opróbrio que temo, pois os teus juízos são bons.

39 העבר חרפתי אשר יגרתי כי משפטיך טובים

40 Eis que tenho desejado os teus preceitos; vivifica-me por tua justiça.

40 הנה תאבתי לפקדיך בצדקתך חיני

Vav ו

41 Venham também sobre mim as tuas misericórdias, ó SENHOR, e a tua salvação, segundo a tua palavra.

41 ויבאני חסדך יהוה תשועתך כאמרתך

42 Assim, terei que responder ao que me afronta, pois confio na tua palavra.

42 ואענה חרפי דבר כי בטחתי בדברך

43 E de minha boca não tires nunca de todo a palavra de verdade, pois me atenho aos teus juízos.

43 ואל תצל מפי דבר אמת עד מאד כי למשפטך יחלתי

44 Assim, observarei de contínuo a tua lei, para sempre e eternamente.

44 ואשמרה תורתך תמיד לעולם ועד

45 E andarei em liberdade, pois busquei os teus preceitos.

45 ואתהלכה ברחבה כי פקדיך דרשתי

46 Também falarei dos teus testemunhos perante os reis e não me envergonharei.

46 ואדברה בעדתיך נגד מלכים ולא אבוש

47 E alegrar-me-ei em teus mandamentos, que eu amo.

47 ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי

48 Também levantarei as minhas mãos para os teus mandamentos, que amo, e meditarei nos teus estatutos.

48 ואשא כפי אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך

Zaim ז

49 Lembra-te da palavra dada ao teu servo, na qual me fizeste esperar.

49 זכר דבר לעבדך על אשר יחלתני

50 Isto é a minha consolação na minha angústia, porque a tua palavra me vivificou.

50 זאת נחמתי בעניי כי אמרתך חיתני

51 Os soberbos zombaram grandemente de mim; apesar disso, não me desviei da tua lei.

51 זדים הליצני עד מאד מתורתך לא נטיתי

52 Lembrei-me dos teus juízos antiquíssimos, ó SENHOR, e, assim, me consolei.

52 זכרתי משפטיך מעולם יהוה ואתנחם

53 Grande indignação se apoderou de mim, por causa dos ímpios que abandonam a tua lei.

53 זלעפה אחזתני מרשעים עזבי תורתך

54 Os teus estatutos têm sido os meus cânticos no lugar das minhas peregrinações.

54 זמרות היו לי חקיך בבית מגורי

55 De noite, me lembrei do teu nome, ó SENHOR, e observei a tua lei.

55 זכרתי בלילה שמך יהוה ואשמרה תורתך

56 Isto fiz eu, porque guardei os teus mandamentos.

56 זאת היתה לי כי פקדיך נצרתי

Hete ח

57 O SENHOR é a minha porção; eu disse que observaria as tuas palavras.

57 חלקי יהוה אמרתי לשמר דבריך

58 Implorei deveras o teu favor de todo o meu coração; tem
piedade de mim, segundo a tua palavra.

58 חליתי פניך בכל לב חנני כאמרתך

59 Considerei os meus caminhos e voltei os meus pés para os
teus testemunhos.

59 חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדתיך

60 Apressei-me e não me detive a observar os teus
mandamentos.

60 חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך

61 Bandos de ímpios me despojaram; apesar disso, eu não me
esqueci da tua lei.

61 חבלי רשעים עודני תורתך לא שכחתי

62 À meia-noite, me levantarei para te louvar pelos teus justos
juízos.

62 חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך

63 Companheiro sou de todos os que te temem e dos que
guardam os teus preceitos.

63 חבר אני לכל אשר יראוך ולשמרי פקודיך

64 A terra, ó SENHOR, está cheia da tua benignidade; ensina-me
os teus estatutos.

64 חסדך יהוה מלאה הארץ חקיך למדני

Têt ט

65 Fizeste bem ao teu servo, SENHOR, segundo a tua palavra.

65 טוב עשית עם עבדך יהוה כדברך

66 Ensina-me bom juízo e ciência, pois cri nos teus mandamentos.

66 טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי

67 Antes de ser afligido, andava errado; mas agora guardo a tua palavra.

67 טרם אענה אני שגג ועתה אמרתך שמרתי

68 Tu és bom e abençoador; ensina-me os teus estatutos.

68 טוב אתה ומטיב למדני חקיך

69 Os soberbos forjaram mentiras contra mim; mas eu de todo o coração guardarei os teus preceitos.

69 טפלו עלי שקר זדים אני בכל לב אצר פקודיך

70 Engrossa-se-lhes o coração como gordura, mas eu me alegro na tua lei.

70 טפש כחלב לבם אני תורתך שעשעתי

71 Foi-me bom ter sido afligido, para que aprendesse os teus estatutos.

71 טוב לי כי עניתי למען אלמד חקיך

72 Melhor é para mim a lei da tua boca do que inúmeras riquezas em ouro ou prata.

72 טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף

Yud י

73 As tuas mãos me fizeram e me afeiçoaram; dá-me inteligência para que aprenda os teus mandamentos.

73 ידיך עשוני ויכוננוני הבינני ואלמדה מצותיך

74 Os que te temem alegraram-se quando me viram, porque tenho esperado na tua palavra.

74 יראיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי

75 Bem sei eu, ó SENHOR, que os teus juízos são justos e que em tua fidelidade me afligiste.

75 ידעתי יהוה כי צדק משפטיך ואמונה עניתני

76 Sirva, pois, a tua benignidade para me consolar, segundo a palavra que deste ao teu servo.

76 יהי נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך

77 Venham sobre mim as tuas misericórdias, para que viva, pois a tua lei é a minha delícia.

77 יבאוני רחמיך ואחיה כי תורתך שעשעי

78 Confundam-se os soberbos, pois me trataram de uma maneira perversa, sem causa; mas eu meditarei nos teus preceitos.

78 יבשו זדים כי שקר עותוני אני אשיח בפקודיך

79 Voltem-se para mim os que te temem e aqueles que têm conhecido os teus testemunhos.

79 ישובו לי יראיך וידעו עדתיך

80 Seja reto o meu coração para com os teus estatutos, para que eu não seja confundido.

Kaf כ

80 יהי לבי תמים בחקיך למען לא אבוש

81 Desfaleceu a minha alma, esperando por tua salvação; mas confiei na tua palavra.

81 כלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי

82 Os meus olhos desfaleceram, esperando por tua promessa; entretanto, dizia Quando me consolarás tu?

82 כלו עיני לאמרתך לאמר מתי תנחמני

83 Pois fiquei como odre na fumaça; mas não me esqueci dos teus estatutos.

83 כי הייתי כנאד בקיטור חקיך לא שכחתי

84 Quantos serão os dias do teu servo? Quando me farás justiça contra os que me perseguem?

84 כמה ימי עבדך מתי תעשה ברדפי משפט

85 Os soberbos abriram covas para mim, o que não é conforme a tua lei.

85 כרו לי זדים שיחות אשר לא כתורתך

86 Todos os teus mandamentos são verdade; com mentiras me perseguem; ajuda-me!

86 כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני

87 Quase que me têm consumido sobre a terra; mas eu não deixei os teus preceitos.

87 כמעט כלוני בארץ ואני לא עזבתי פקודיך

88 Vivifica-me segundo a tua benignidade; então, guardarei o testemunho da tua boca.

88 כחסדך חיני ואשמרה עדות פיך

Lâmed ל

89 Para sempre, ó SENHOR, a tua palavra permanece no céu.

89 לעולם יהוה דברך נצב בשמים

90 A tua fidelidade estende-se de geração a geração; tu firmaste a terra, e firme permanece.

90 לדר ודר אמונתך כוננת ארץ ותעמד

91 Conforme o que ordenaste, tudo se mantém até hoje; porque todas as coisas te obedecem.

91 למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך

92 Se a tua lei não fora toda a minha alegria, há muito que teria perecido na minha angústia.

92 לולי תורתך שעשעי אז אבדתי בעניי

93 Nunca me esquecerei dos teus preceitos, pois por eles me tens vivificado.

93 לעולם לא אשכח פקודיך כי בם חייתני

94 Sou teu, salva-me; pois tenho buscado os teus preceitos.

94 לך אני הושיעני כי פקודיך דרשתי

95 Os ímpios me esperam para me destruírem, mas eu atentarei para os teus testemunhos.

95 לי קוו רשעים לאבדני עדתיך אתבונן

96 A toda perfeição vi limite, mas o teu mandamento é amplíssimo.

96 לכל תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד

Mem מ

97 Oh! Quanto amo a tua lei! É a minha meditação em todo o dia!

97 מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי

98 Tu, pelos teus mandamentos, me fazes mais sábio que meus inimigos, pois estão sempre comigo.

98 מאיבי תחכמני מצותך כי לעולם היא לי

99 Tenho mais entendimento do que todos os meus mestres, porque medito nos teus testemunhos.

99 מכל מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי

100 Sou mais prudente do que os velhos, porque guardo os teus preceitos.

100 מזקנים אתבונן כי פקודיך נצרתי

101 Desviei os meus pés de todo caminho mau, para observar a tua palavra.

101 מכל ארח רע כלאתי רגלי למען אשמר דברך

102 Não me apartei dos teus juízos, porque tu me ensinaste.

102 ממשפטיך לא סרתי כי אתה הורתני

103 Oh! Quão doces são as tuas palavras ao meu paladar! Mais doces do que o mel à minha boca.

103 מה נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי

104 Pelos teus mandamentos, alcancei entendimento; pelo que aborreço todo falso caminho.

104 מפקודיך אתבונן על כן שנאתי כל ארח שקר

Num נ

105 Lâmpada para os meus pés é tua palavra e luz, para o meu caminho.

105 נר לרגלי דברך ואור לנתיבתי

106 Jurei e cumprirei que hei de guardar os teus justos juízos.

106 נשבעתי ואקימה לשמר משפטי צדקך

107 Estou aflitíssimo; vivifica-me, ó SENHOR, segundo a tua palavra.

107 נעניתי עד מאד יהוה חיני כדברך

108 Aceita, SENHOR, eu te rogo, as oferendas voluntárias da minha boca; ensina-me os teus juízos.

108 נדבות פי רצה נא יהוה ומשפטיך למדני

109 A minha alma está de contínuo nas minhas mãos; todavia, não me esqueço da tua lei.

109 נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי

110 Os ímpios me armaram laço; contudo, não me desviei dos teus preceitos.

110 נתנו רשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי

111 Os teus testemunhos tenho eu tomado por herança para sempre, pois são o gozo do meu coração.

111 נחלתי עדותיך לעולם כי ששון לבי המה

112 Inclinei o meu coração a guardar os teus estatutos, para sempre, até ao fim.

112 נטיתי לבי לעשות חקיך לעולם עקב

Sâmech ס

113 Aborreço a duplicidade, mas amo a tua lei.

113 סעפים שנאתי ותורתך אהבתי

114 Tu és o meu refúgio e o meu escudo; espero na tua palavra.

114 סתרי ומגני אתה לדברך יחלתי

115 Apartai-vos de mim, malfeitores, para que guarde os mandamentos do meu Deus.

115 סורו ממני מרעים ואצרה מצות אלהי

116 Sustenta-me conforme a tua palavra, para que viva, e não me deixes envergonhado da minha esperança.

116 סמכני כאמרתך ואחיה ואל תבישני משברי

117 Sustenta-me, e serei salvo e de contínuo me alegrarei nos teus estatutos.

117 סעדני ואושעה ואשעה בחקיך תמיד

118 Tu desprezas a todos os que se desviam dos teus estatutos, pois o engano deles é falsidade.

118 סלית כל שוגים מחקיך כי שקר תרמיתם

119 Tu tiraste da terra, como escórias, a todos os ímpios; pelo que amo os teus testemunhos.

119 סגים השבת כל רשעי ארץ לכן אהבתי עדתיך

120 O meu corpo se arrepiou com temor de ti, e temi os teus juízos.

120 סמר מפחדך בשרי וממשפטיך יראתי

Ain ע

121 Fiz juízo e justiça; não me entregues aos meus opressores.

121 עשיתי משפט וצדק בל תניחני לעשקי

122 Fica por fiador do teu servo para o bem; não deixes que os soberbos me oprimam.

122 ערב עבדך לטוב אל יעשקני זדים

123 Os meus olhos desfaleceram, esperando por tua salvação e pela promessa da tua justiça.

123 עיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך

124 Trata com o teu servo segundo a tua benignidade e ensina-me os teus estatutos.

124 עשה עם עבדך כחסדך וחקיך למדני

125 Sou teu servo; dá-me inteligência, para entender os teus testemunhos.

125 עבדך אני הבינני ואדעה עדתיך

126 Já é tempo de operares, ó SENHOR, pois eles têm quebrantado a tua lei.

126 עת לעשות ליהוה הפרו תורתך

127 Pelo que amo os teus mandamentos mais do que o ouro, e ainda mais do que o ouro fino.

127 על כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז

128 Por isso, tenho, em tudo, como retos todos os teus preceitos e aborreço toda falsa vereda.

128 על כן כל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר שנאתי

Pêi פ

129 Maravilhosos são os teus testemunhos; por isso, a minha alma os guarda.

129 פלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי

130 A exposição das tuas palavras dá luz e dá entendimento aos símplices.

130 פתח דבריך יאיר מבין פתיים

131 Abri a boca e respirei, pois que desejei os teus mandamentos.

131 פי פערתי ואשאפה כי למצותיך יאבתי

132 Olha para mim e tem piedade de mim, conforme usas com os que amam o teu nome.

132 פנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך

133 Ordena os meus passos na tua palavra, e não se apodere de mim iniquidade alguma.

133 פעמי הכן באמרתך ואל תשלט בי כל און

134 Livra-me da opressão do homem; assim, guardarei os teus preceitos.

134 פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך

135 Faze resplandecer o teu rosto sobre o teu servo e ensina-me os teus estatutos.

135 פניך האר בעבדך ולמדני את חקיך

136 Rios de águas correm dos meus olhos, porque os homens não guardam a tua lei.

136 פלגי מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך

Tsadik צ

137 Justo és, ó SENHOR, e retos são os teus juízos.

137 צדיק אתה יהוה וישר משפטיך

138 Os teus testemunhos, que ordenaste, são retos e muito fiéis.

138 צוית צדק עדתיך ואמונה מאד

139 O meu zelo me consumiu, porque os meus inimigos se esqueceram da tua palavra.

139 צמתתני קנאתי כי שכחו דבריך צרי

140 A tua palavra é muito pura; por isso, o teu servo a ama.

140 צרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה

141 Pequeno sou e desprezado, mas não me esqueço dos teus mandamentos.

141 צעיר אנכי ונבזה פקדיך לא שכחתי

142 A tua justiça é uma justiça eterna, e a tua lei é a verdade.

142 צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת

143 Aperto e angústia se apoderam de mim; não obstante, os teus mandamentos são o meu prazer.

143 צר ומצוק מצאוני מצותיך שעשעי

144 A justiça dos teus testemunhos é eterna; dá-me inteligência, e viverei.

144 צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה

Kuf ק

145 Clamei de todo o meu coração; escuta-me, SENHOR, e guardarei os teus estatutos.

145 קראתי בכל לב ענני יהוה חקיך אצרה

146 A ti te invoquei; salva-me, e guardarei os teus testemunhos.

146 קראתיך הושיעני ואשמרה עדתיך

147 Antecipei-me à alva da manhã e clamei; esperei na tua palavra.

147 קדמתי בנשף ואשועה לדבריך יחלתי

148 Os meus olhos anteciparam-me às vigílias da noite, para meditar na tua palavra.

148 קדמו עיני אשמרות לשיח באמרתך

149 Ouve a minha voz, segundo a tua benignidade; vivifica-me, ó SENHOR, segundo o teu juízo.

149 קולי שמעה כחסדך יהוה כמשפטך חיני

150 Aproximam-se os que seguem aos malvados; afastam-se da tua lei.

150 קרבו רדפי זמה מתורתך רחקו

151 Tu estás perto, ó SENHOR, e todos os teus mandamentos são a verdade.

151 קרוב אתה יהוה וכל מצותיך אמת

152 Acerca dos teus testemunhos eu soube, desde a antiguidade, que tu os fundaste para sempre.

152 קדם ידעתי מעדתיך כי לעולם יסדתם

Resh ר

153 Olha para a minha aflição e livra-me, pois não me esqueci da tua lei.

153 ראה עניי וחלצני כי תורתך לא שכחתי

154 Pleiteia a minha causa e livra-me; vivifica-me, segundo a tua palavra.

154 ריבה ריבי וגאלני לאמרתך חיני

155 A salvação está longe dos ímpios, pois não buscam os teus estatutos.

155 רחוק מרשעים ישועה כי חקיך לא דרשו

156 Muitas são, ó SENHOR, as tuas misericórdias; vivifica-me, segundo os teus juízos.

156 רחמיך רבים יהוה כמשפטיך חיני

157 Muitos são os meus perseguidores e os meus inimigos; mas não me desvio dos teus testemunhos.

157 רבים רדפי וצרי מעדותיך לא נטיתי

158 Vi os transgressores e me afligi, porque não observam a tua palavra.

157 רבים רדפי וצרי מעדותיך לא נטיתי

159 Considera como amo os teus preceitos; vivifica-me, ó SENHOR, segundo a tua benignidade.

159 ראה כי פקודיך אהבתי יהוה כחסדך חיני

160 A tua palavra é a verdade desde o princípio, e cada um dos teus juízos dura para sempre.

160 ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך

Shin ש

161 Príncipes me perseguiram sem causa, mas o meu coração temeu a tua palavra.

161 שרים רדפוני חנם ומדבריך פחד לבי

162 Folgo com a tua palavra, como aquele que acha um grande despojo.

162 שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב

163 Abomino e aborreço a falsidade, mas amo a tua lei.

163 שקר שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי

164 Sete vezes no dia te louvo pelos juízos da tua justiça.

164 שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך

165 Muita paz têm os que amam a tua lei, e para eles não há tropeço.

165 שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול

166 SENHOR, tenho esperado na tua salvação e tenho cumprido os teus mandamentos.

166 שברתי לישועתך יהוה ומצותיך עשיתי

167 A minha alma tem observado os teus testemunhos; amo-os extremamente.

167 שמרה נפשי עדתיך ואהבם מאד

168 Tenho observado os teus preceitos e os teus testemunhos, porque todos os meus caminhos estão diante de ti.

168 שמרתי פקודיך ועדתיך כי כל דרכי נגדך

Tav ת

169 Chegue a ti o meu clamor, ó SENHOR; dá-me entendimento conforme a tua palavra.

169 תקרב רנתי לפניך יהוה כדברך הבינני

170 Chegue a minha súplica perante a tua face; livra-me segundo a tua palavra.

170 תבוא תחנתי לפניך כאמרתך הצילני

171 Os meus lábios proferiram o louvor, quando me ensinaste os teus estatutos.

171 תבענה שפתי תהלה כי תלמדני חקיך

172 A minha língua falará da tua palavra, pois todos os teus mandamentos são justiça.

172 תען לשוני אמרתך כי כל מצותיך צדק

173 Venha a tua mão socorrer-me, pois escolhi os teus preceitos.

173 תהי ידך לעזרני כי פקודיך בחרתי

174 Tenho desejado a tua salvação, ó SENHOR; a tua lei é todo o meu prazer.

174 תאבתי לישועתך יהוה ותורתך שעשעי

175 Viva a minha alma e louvar-te -á; ajudem-me os teus juízos.

175 תחי נפשי ותהללך ומשפטך יעזרני

176 Desgarrei-me como a ovelha perdida; busca o teu servo, pois não me esqueci dos teus mandamentos.

176 תעיתי כשה אבד בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי

Salmos 120

1 Na minha angústia clamei ao SENHOR, e ele me ouviu.

1 שיר המעלות אל יהוה בצרתה לי קראתי ויענני

2 SENHOR, livra a minha alma dos lábios mentirosos e da língua enganadora.

2 יהוה הצילה נפשי משפת שקר מלשון רמיה

3 Que te dará, ou que te acrescentará a língua enganadora?

3 מה יתן לך ומה יסיף לך לשון רמיה

4 Flechas agudas do valente, com brasas vivas de zimbro.

4 חצי גבור שנונים עם גחלי רתמים

5 Ai de mim, que peregrino em Meseque, e habito nas tendas de Quedar.

5 אויה לי כי גרתי משך שכנתי עם אהלי קדר

6 A minha alma bastante tempo habitou com os que detestam a paz.

6 רבת שכנה לה נפשי עם שונא שלום

7 Pacífico sou, mas, em eu falando, já eles estão em guerra.

7 אני שלום וכי אדבר המה למלחמה

Salmos 121

1 Elevo os olhos para os montes de onde me virá o socorro?

1 שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי

2 O meu socorro vem do SENHOR, que fez o céu e a terra.

2 עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ

3 Não deixará vacilar o teu pé; aquele que te guarda não tosquenejará.

3 אל יתן למוט רגלך אל ינום שמרך

4 Eis que não tosquenejará nem dormirá o guarda de Israel.

4 הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל

5 O SENHOR é quem te guarda; o SENHOR é a tua sombra à tua direita.

5 יהוה שמרך יהוה צלך על יד ימינך

6 O sol não te molestará de dia, nem a lua, de noite.

6 יומם השמש לא יככה וירח בלילה

7 O SENHOR te guardará de todo mal; ele guardará a tua alma.

7 יהוה ישמרך מכל רע ישמר את נפשך

8 O SENHOR guardará a tua entrada e a tua saída, desde agora e para sempre.

8 יהוה ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם

Salmos 122

1 Alegrei-me quando me disseram Vamos à Casa do SENHOR!

1 שיר המעלות לדוד שמחתי באמרים לי בית יהוה נלך

2 Os nossos pés estão dentro das tuas portas, ó Jerusalém.

2 עמדות היו רגלינו בשעריך ירושלם

3 Jerusalém está edificada como uma cidade bem sólida,

3 ירושלם הבנויה כעיר שחברה לה יחדו

4 aonde sobem as tribos, as tribos do SENHOR, como testemunho de Israel, para darem graças ao nome do SENHOR,

4 ששם עלו שבטים שבטי יה עדות לישראל להדות לשם יהוה

5 pois ali estão os tronos do juízo, os tronos da casa de Davi

5 כי שמה ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דויד

6 Orai pela paz de Jerusalém! Prosperarão aqueles que te amam.

6 שאלו שלום ירושלם ישליו אהביך

7 Haja paz dentro de teus muros e prosperidade dentro dos teus palácios.

7 יהי שלום בחילך שלוה בארמנותיך

8 Por causa dos meus irmãos e amigos, direi haja paz em ti!

8 למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך

9 Por causa da Casa do SENHOR, nosso Deus, buscarei o teu bem.

9 למען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך

Salmos 123

1 Para ti, que habitas nos céus, levanto os meus olhos.

1 שיר המעלות אליך נשאתי את עיני הישבי בשמים

2 Eis que, como os olhos dos servos atentam para as mãos do seu senhor, e os olhos da serva, para as mãos de sua senhora, assim os nossos olhos atentam para o SENHOR, nosso Deus, até que tenha piedade de nós.

2 הנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם כעיני שפחה אל יד גברתה כן עינינו אל יהוה אלהינו עד שיחננו

3 Tem piedade de nós, ó SENHOR, tem piedade de nós, pois estamos assaz fartos de desprezo.

3 חננו יהוה חננו כי רב שבענו בוז

4 A nossa alma está sobremodo farta da zombaria daqueles que estão à sua vontade e do desprezo dos soberbos.

4 רבת שבעה לה נפשנו הלעג השאננים הבוז לגאיונים

Salmos 124

1 Se não fora o SENHOR, que esteve ao nosso lado, ora, diga Israel

1 שיר המעלות לדוד לולי יהוה שהיה לנו יאמר נא ישראל

2 Se não fora o SENHOR, que esteve ao nosso lado, quando os homens se levantaram contra nós,

2 לולי יהוה שהיה לנו בקום עלינו אדם

3 eles, então, nos teriam engolido vivos, quando a sua ira se acendeu contra nós;

3 אזי חיים בלעונו בחרות אפם בנו

4 então, as águas teriam trasbordado sobre nós, e a corrente teria passado sobre a nossa alma;

4 אזי המים שטפונו נחלה עבר על נפשנו

5 então, as águas altivas teriam passado sobre a nossa alma

5 אזי עבר על נפשנו המים הזידונים

6 Bendito seja o SENHOR, que não nos deu por presa aos seus dentes.

6 ברוך יהוה שלא נתננו טרף לשניהם

7 A nossa alma escapou, como um pássaro do laço dos passarinheiros; o laço quebrou-se, e nós escapamos.

7 נפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים הפח נשבר ואנחנו נמלטנו

8 O nosso socorro está em o nome do SENHOR, que fez o céu e a terra.

8 עזרנו בשם יהוה עשה שמים וארץ

Salmos 125

1 Os que confiam no SENHOR serão como o monte Sião, que não se abala, mas permanece para sempre.

1 שיר המעלות הבטחים ביהוה כהר ציון לא ימוט לעולם ישב

2 Como estão os montes à roda de Jerusalém, assim o SENHOR está em volta do seu povo, desde agora e para sempre.

2 ירושלם הרים סביב לה ויהוה סביב לעמו מעתה ועד עולם

3 Porque o cetro da impiedade não permanecerá sobre a sorte dos justos, para que o justo não estenda as mãos à iniquidade

3 כי לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים למען לא ישלחו הצדיקים בעולתה ידיהם

4 Faze bem, ó SENHOR, aos bons e aos que são retos de coração.

4 היטיבה יהוה לטובים ולישרים בלבותם

5 Quanto àqueles que se desviam para os seus caminhos tortuosos, levá-los -á o SENHOR com os que praticam a maldade; paz haverá sobre Israel.

5 והמטים עקלקלותם יוליכם יהוה את פעלי האון שלום על ישראל

Salmos 126

1 Quando o SENHOR trouxe do cativeiro os que voltaram a Sião, estávamos como os que sonham.

1 שיר המעלות בשוב יהוה את שיבת ציון היינו כחלמים

2 Então, a nossa boca se encheu de riso, e a nossa língua, de cânticos; então, se dizia entre as nações Grandes coisas fez o SENHOR a estes.

2 אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה אז יאמרו בגוים הגדיל יהוה לעשות עם אלה

3 Grandes coisas fez o SENHOR por nós, e, por isso, estamos alegres

3 הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים

4 Faze-nos regressar outra vez do cativeiro, SENHOR, como as correntes do Sul.

4 שובה יהוה את שבותנו כאפיקים בנגב

5 Os que semeiam em lágrimas segarão com alegria.

5 הזרעים בדמעה ברנה יקצרו

6 Aquele que leva a preciosa semente, andando e chorando, voltará, sem dúvida, com alegria, trazendo consigo os seus molhos.

6 הלוך ילך ובכה נשא משך הזרע בא יבוא ברנה נשא אלמתיו

Salmos 127

1 Se o SENHOR não edificar a casa, em vão trabalham os que edificam; se o SENHOR não guardar a cidade, em vão vigia a sentinela.

1 שיר המעלות לשלמה אם יהוה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו אם יהוה לא ישמר עיר שוא שקד שומר

2 Inútil vos será levantar de madrugada, repousar tarde, comer o pão de dores, pois assim dá ele aos seus amados o sono.

2 שוא לכם משכימי קום מאחרי שבת אכלי לחם העצבים כן יתן לידידו שנא

3 Eis que os filhos são herança do SENHOR, e o fruto do ventre, o seu galardão.

3 הנה נחלת יהוה בנים שכר פרי הבטן

4 Como flechas na mão do valente, assim são os filhos da mocidade.

4 כחצים ביד גבור כן בני הנעורים

5 Bem-aventurado o homem que enche deles a sua aljava; não serão confundidos, quando falarem com os seus inimigos à porta.

5 אשרי הגבר אשר מלא את אשפתו מהם לא יבשו כי ידברו את אויבים בשער

Salmos 128

1 Bem-aventurado aquele que teme ao SENHOR e anda nos seus caminhos!

1 שיר המעלות אשרי כל ירא יהוה ההלך בדרכיו

2 Pois comerás do trabalho das tuas mãos, feliz serás, e te irá bem.

2 יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך

3 A tua mulher será como a videira frutífera aos lados da tua casa; os teus filhos, como plantas de oliveira, à roda da tua mesa.

3 אשתך כגפן פריה בירכתי ביתך בניך כשתלי זיתים סביב לשלחנך

4 Eis que assim será abençoado o homem que teme ao SENHOR!

4 הנה כי כן יברך גבר ירא יהוה

5 O SENHOR te abençoará desde Sião, e tu verás o bem de Jerusalém em todos os dias da tua vida.

5 יברכך יהוה מציון וראה בטוב ירושלם כל ימי חייך

6 E verás os filhos de teus filhos e a paz sobre Israel.

6 וראה בנים לבניך שלום על ישראל

Salmos 129

1 Muitas vezes me angustiaram desde a minha mocidade, diga agora Israel.

1 שיר המעלות רבת צררוני מנעורי יאמר נא ישראל

2 Muitas vezes me angustiaram desde a minha mocidade; todavia, não prevaleceram contra mim.

2 רבת צררוני מנעורי גם לא יכלו לי

3 Os lavradores araram sobre as minhas costas; compridos fizeram os seus sulcos.

3 על גבי חרשו חרשים האריכו למענותם

4 O SENHOR é justo; cortou as cordas dos ímpios.

4 יהוה צדיק קצץ עבות רשעים

5 Sejam confundidos e tornem atrás todos os que aborrecem a Sião!

5 יבשו ויסגו אחור כל שנאי ציון

6 Sejam como a erva dos telhados, que se seca antes que a arranquem,

6 יהיו כחציר גגות שקדמת שלף יבש

7 com a qual o segador não enche a mão, nem o que ata os feixes enche o braço,

7 שלא מלא כפו קוצר וחצנו מעמר

8 nem tampouco os que passam dizem A bênção do SENHOR seja sobre vós! Nós vos abençoamos em nome do SENHOR!

8 ולא אמרו העברים ברכת יהוה אליכם ברכנו אתכם בשם יהוה

Salmos 130

1 Das profundezas a ti clamo, ó SENHOR!

1 שיר המעלות ממעמקים קראתיך יהוה

2 Senhor, escuta a minha voz! Sejam os teus ouvidos atentos à voz das minhas súplicas.

2 אדני שמעה בקולי תהיינה אזניך קשבות לקול תחנוני

3 Se tu, SENHOR, observares as iniquidades, Senhor, quem subsistirá?

3 אם עונות תשמר יה אדני מי יעמד

4 Mas contigo está o perdão, para que sejas temido.

4 כי עמך הסליחה למען תורא

5 Aguardo o SENHOR; a minha alma o aguarda, e espero na sua palavra.

5 קויתי יהוה קותה נפשי ולדברו הוחלתי

6 A minha alma anseia pelo Senhor mais do que os guardas pelo romper da manhã; sim, mais do que aqueles que esperam pela manhã.

6 נפשי לאדני משמרים לבקר שמרים לבקר

7 Espere Israel no SENHOR, porque no SENHOR há misericórdia, e nele há abundante redenção,

7 יחל ישראל אל יהוה כי עם יהוה החסד והרבה עמו פדות

8 e ele remirá a Israel de todas as suas iniquidades.

8 והוא יפדה את ישראל מכל עונתיו

Salmos 131

1 SENHOR, o meu coração não se elevou, nem os meus olhos se levantaram; não me exercito em grandes assuntos, nem em coisas muito elevadas para mim.

1 שיר המעלות לדוד יהוה לא גבה לבי ולא רמו עיני ולא הלכתי בגדלות ובנפלאות ממני

2 De certo, fiz calar e sossegar a minha alma; qual criança desmamada para com sua mãe, tal é a minha alma para comigo.

2 אם לא שויתי ודוממתי נפשי כגמל עלי אמו כגמל עלי נפשי

3 Espere Israel no SENHOR, desde agora e para sempre.

3 יחל ישראל אל יהוה מעתה ועד עולם

Salmos 132

1 Lembra-te, SENHOR, de Davi e de todas as suas aflições.

1 שיר המעלות זכור יהוה לדוד את כל ענותו

2 Como jurou ao SENHOR e fez votos ao Poderoso de Jacó, dizendo

2 אשר נשבע ליהוה נדר לאביר יעקב

3 Certamente, que não entrarei na tenda em que habito, nem subirei ao leito em que durmo;

3 אם אבא באהל ביתי אם אעלה על ערש יצועי

4 não darei sono aos meus olhos, nem repouso às minhas pálpebras,

4 אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה

5 enquanto não achar lugar para o SENHOR, uma morada para o Poderoso de Jacó.

5 עד אמצא מקום ליהוה משכנות לאביר יעקב

6 Eis que ouvimos falar da arca em Efrata e a achamos no campo do bosque.

6 הנה שמענוה באפרתה מצאנוה בשדי יער

7 Entraremos nos seus tabernáculos; prostrar-nos-emos ante o escabelo de seus pés.

7 נבואה למשכנותיו נשתחוה להדם רגליו

8 Levanta-te, SENHOR, no teu repouso, tu e a arca da tua força.

8 קומה יהוה למנוחתך אתה וארון עזך

9 Vistam-se os teus sacerdotes de justiça, e alegrem-se os teus santos.

9 כהניך ילבשו צדק וחסידיך ירננו

10 Por amor de Davi, teu servo, não faças virar o rosto do teu ungido

10 בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך

11 O SENHOR jurou a Davi com verdade e não se desviará dela Do fruto do teu ventre porei sobre o teu trono.

11 נשבע יהוה לדוד אמת לא ישוב ממנה מפרי בטנך אשית לכסא לך

12 Se os teus filhos guardarem o meu concerto e os meus testemunhos, que eu lhes hei de ensinar, também os seus filhos se assentarão perpetuamente no teu trono.

12 אם ישמרו בניך בריתי ועדתי זו אלמדם גם בניהם עדי עד ישבו לכסא לך

13 Porque o SENHOR elegeu a Sião; desejou-a para sua habitação, dizendo

13 כי בחר יהוה בציון אוה למושב לו

14 Este é o meu repouso para sempre; aqui habitarei, pois o desejei.

14 זאת מנוחתי עדי עד פה אשב כי אותיה

15 Abençoarei abundantemente o seu mantimento; fartarei de pão os seus necessitados.

15 צידה ברך אברך אביוניה אשביע לחם

16 Vestirei de salvação os seus sacerdotes, e os seus santos rejubilarão.

16 וכהניה אלביש ישע וחסידיה רנן ירננו

17 Ali farei brotar a força de Davi; preparei uma lâmpada para o meu ungido.

17 שם אצמיח קרן לדוד ערכתי נר למשיחי

18 Vestirei os seus inimigos de confusão; mas sobre ele florescerá a sua coroa.

18 אויביו אלביש בשת ועליו יציץ נזרו

Salmos 133

1 Oh! Quão bom e quão suave é que os irmãos vivam em união!

1 שיר המעלות לדוד הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד

2 É como o óleo precioso sobre a cabeça, que desce sobre a barba, a barba de Arão, e que desce à orla das suas vestes.

2 כשמן הטוב על הראש ירד על הזקן זקן אהרן שירד על פי מדותיו

3 Como o orvalho do Hermom, que desce sobre os montes de Sião; porque ali o SENHOR ordena a bênção e a vida para sempre.

3 כטל חרמון שירד על הררי ציון כי שם צוה יהוה את הברכה חיים עד העולם

Salmos 134

1 Eis aqui, bendizei ao SENHOR todos vós, servos do SENHOR, que assistis na Casa do SENHOR todas as noites.

1 שיר המעלות הנה ברכו את יהוה כל עבדי יהוה העמדים בבית יהוה בלילות

2 Levantai as mãos no santuário e bendizei ao SENHOR.

2 שאו ידכם קדש וברכו את יהוה

3 O SENHOR, que fez o céu e a terra, te abençoe desde Sião!

3 יברכך יהוה מציון עשה שמים וארץ

Salmos 135

1 Louvai ao SENHOR! Louvai o nome do SENHOR; louvai-o, servos do SENHOR.

1 הללו יה הללו את שם יהוה הללו עבדי יהוה

2 Vós que assistis na Casa do SENHOR, nos átrios da Casa do nosso Deus.

2 שעמדים בבית יהוה בחצרות בית אלהינו

3 Louvai ao SENHOR, porque o SENHOR é bom; cantai louvores ao seu nome, porque é agradável.

3 הללו יה כי טוב יהוה זמרו לשמו כי נעים

4 Porque o SENHOR escolheu para si a Jacó e a Israel, para seu tesouro peculiar.

4 כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגלתו

5 Porque eu conheço que o SENHOR é grande e que o nosso Deus está acima de todos os deuses.

5 כי אני ידעתי כי גדול יהוה ואדנינו מכל אלהים

6 Tudo o que o SENHOR quis, ele o fez, nos céus e na terra, nos mares e em todos os abismos.

6 כל אשר חפץ יהוה עשה בשמים ובארץ בימים וכל תהומות

7 Faz subir os vapores das extremidades da terra; faz os relâmpagos para a chuva; tira os ventos dos seus tesouros.

7 מעלה נשאים מקצה הארץ ברקים למטר עשה מוצא רוח מאוצרותיו

8 Foi ele que feriu os primogênitos do Egito, desde os homens até aos animais;

8 שהכה בכורי מצרים מאדם עד בהמה

9 que operou sinais e prodígios no meio de ti, ó Egito, contra Faraó e contra os seus servos;

9 שלח אתות ומפתים בתוככי מצרים בפרעה ובכל עבדיו

10 que feriu muitas nações e deu morte a poderosos reis

10 שהכה גוים רבים והרג מלכים עצומים

11 a Seom, rei dos amorreus, e a Ogue, rei de Basã, e a todos os reinos de Canaã,

11 לסיחון מלך האמרי ולעוג מלך הבשן ולכל ממלכות כנען

12 e deu a sua terra em herança, em herança a Israel, seu povo.

12 ונתן ארצם נחלה נחלה לישראל עמו

13 O teu nome, ó SENHOR, permanece perpetuamente; e a tua memória, ó SENHOR, de geração em geração.

13 יהוה שמך לעולם יהוה זכרך לדר ודר

14 Pois o SENHOR julgará o seu povo e se arrependerá em atenção aos seus servos.

14 כי ידין יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם

15 Os ídolos das nações são prata e ouro, obra das mãos dos homens.

15 עצבי הגוים כסף וזהב מעשה ידי אדם

16 Têm boca, mas não falam; têm olhos, e não vêem;

16 פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו

17 têm ouvidos, mas não ouvem, nem há respiro algum na sua boca.

17 אזנים להם ולא יאזינו אף אין יש רוח בפיהם

18 Semelhantes a eles se tornem os que os fazem, e todos os que confiam neles.

18 כמוהם יהיו עשיהם כל אשר בטח בהם

19 Casa de Israel, bendizei ao SENHOR! Casa de Arão, bendizei ao SENHOR!

19 בית ישראל ברכו את יהוה בית אהרן ברכו את יהוה

20 Casa de Levi, bendizei ao SENHOR! Vós, os que temeis ao SENHOR, louvai ao SENHOR!

20 בית הלוי ברכו את יהוה יראי יהוה ברכו את יהוה

21 Bendito seja, desde Sião, o SENHOR, que habita em Jerusalém. Louvai ao SENHOR!

21 ברוך יהוה מציון שכן ירושלם הללו יה

Salmos 136

1 Louvai ao SENHOR, porque ele é bom; porque a sua benignidade é para sempre.

1 הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו

2 Louvai ao Deus dos deuses; porque a sua benignidade é para sempre.

2 הודו לאלהי האלהים כי לעולם חסדו

3 Louvai ao Senhor dos senhores; porque a sua benignidade é para sempre.

3 הודו לאדני האדנים כי לעולם חסדו

4 Àquele que só faz maravilhas; porque a sua benignidade é para sempre.

4 לעשה נפלאות גדלות לבדו כי לעולם חסדו

5 Àquele que com entendimento fez os céus; porque a sua benignidade é para sempre.

5 לעשה השמים בתבונה כי לעולם חסדו

6 Àquele que estendeu a terra sobre as águas; porque a sua benignidade é para sempre.

6 לרקע הארץ על המים כי לעולם חסדו

7 Àquele que fez os grandes luminares; porque a sua benignidade é para sempre.

7 לעשה אורים גדלים כי לעולם חסדו

8 O sol para governar de dia; porque a sua benignidade é para sempre.

8 את השמש לממשלת ביום כי לעולם חסדו

9 A lua e as estrelas para presidirem a noite; porque a sua benignidade é para sempre

את הירח וכוכבים לממשלות בלילה כי לעולם חסדו 9

10 Que feriu o Egito nos seus primogênitos; porque a sua benignidade é para sempre.

למכה מצרים בבכוריהם כי לעולם חסדו 10

11 E tirou a Israel do meio deles; porque a sua benignidade é para sempre.

ויוצא ישראל מתוכם כי לעולם חסדו 11

12 Com mão forte, e com braço estendido; porque a sua benignidade é para sempre.

ביד חזקה ובזרוע נטויה כי לעולם חסדו 12

13 Àquele que dividiu o mar Vermelho em duas partes; porque a sua benignidade é para sempre.

לגזר ים סוף לגזרים כי לעולם חסדו 13

14 E fez passar Israel pelo meio dele; porque a sua benignidade é para sempre.

והעביר ישראל בתוכו כי לעולם חסדו 14

15 Mas derribou a Faraó com o seu exército no mar Vermelho; porque a sua benignidade é para sempre.

ונער פרעה וחילו בים סוף כי לעולם חסדו 15

16 Àquele que guiou o seu povo pelo deserto; porque a sua benignidade é para sempre.

למוליך עמו במדבר כי לעולם חסדו 16

17 Àquele que feriu os grandes reis; porque a sua benignidade é para sempre.

17 למכה מלכים גדלים כי לעולם חסדו

18 E deu morte a reis famosos; porque a sua benignidade é para sempre.

18 ויהרג מלכים אדירים כי לעולם חסדו

19 Seom, rei dos amorreus; porque a sua benignidade é para sempre.

19 לסיחון מלך האמרי כי לעולם חסדו

20 E Ogue, rei de Basã; porque a sua benignidade é para sempre.

20 ולעוג מלך הבשן כי לעולם חסדו

21 E deu a terra deles em herança; porque a sua benignidade é para sempre.

21 ונתן ארצם לנחלה כי לעולם חסדו

22 Sim, em herança a Israel, seu servo; porque a sua benignidade é para sempre.

22 נחלה לישראל עבדו כי לעולם חסדו

23 Que se lembrou da nossa humilhação; porque a sua benignidade é para sempre.

23 שבשפלנו זכר לנו כי לעולם חסדו

24 E nos remiu dos nossos inimigos; porque a sua benignidade é para sempre.

24 ויפרקנו מצרינו כי לעולם חסדו

25 Que dá mantimento a toda a carne; porque a sua benignidade é para sempre.

25 נתן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו

26 Louvai ao Deus dos céus; porque a sua benignidade é para sempre.

26 הודו לאל השמים כי לעולם חסדו

Salmos 137

1 Junto aos rios da Babilônia nos assentamos e choramos, lembrando-nos de Sião.

1 על נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו את ציון

2 Nos salgueiros, que há no meio dela, penduramos as nossas harpas.

2 על ערבים בתוכה תלינו כנרותינו

3 Porquanto aqueles que nos levaram cativos nos pediam uma canção; e os que nos destruíram, que os alegrássemos, dizendo Cantai-nos um dos cânticos de Sião.

3 כי שם שאלונו שובינו דברי שיר ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון

4 Mas como entoaremos o cântico do SENHOR em terra estranha?

4 איך נשיר את שיר יהוה על אדמת נכר

5 Se eu me esquecer de ti, ó Jerusalém, esqueça-se a minha destra da sua destreza.

5 אם אשכחך ירושלם תשכח ימיני

6 Apegue-se-me a língua ao paladar se me não lembrar de ti, se não preferir Jerusalém à minha maior alegria

6 תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלם על ראש
שמחתי

7 Lembra-te, SENHOR, dos filhos de Edom no dia de Jerusalém, porque diziam Arrasai-a, arrasai-a, até aos seus alicerces.

7 זכר יהוה לבני אדום את יום ירושלם האמרים ערו ערו עד היסוד בה

8 Ah! Filha da Babilônia, que vais ser assolada! Feliz aquele que te retribuir consoante nos fizeste a nós!

8 בת בבל השדודה אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו

9 Feliz aquele que pegar em teus filhos e der com eles nas pedras!

9 אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע

Salmos 138

1 Eu te louvarei, SENHOR, de todo o meu coração; na presença dos deuses a ti cantarei louvores.

1 לדוד אודך בכל לבי נגד אלהים אזמרך

2 Inclinar-me-ei para o teu santo templo e louvarei o teu nome, pela tua benignidade e pela sua verdade; pois engrandeceste a tua palavra acima de todo o teu nome.

2 אשתחוה אל היכל קדשך ואודה את שמך על חסדך ועל אמתך כי
הגדלת על כל שמך אמרתך

3 No dia em que eu clamei, me escutaste; alentaste-me, fortalecendo a minha alma.

3 ביום קראתי ותענני תרהבני בנפשי עז

4 Todos os reis da terra te louvarão, ó SENHOR, quando ouvirem as palavras da tua boca;

4 יודוך יהוה כל מלכי ארץ כי שמעו אמרי פיך

5 e cantarão os caminhos do SENHOR, pois grande é a glória do SENHOR

5 וישירו בדרכי יהוה כי גדול כבוד יהוה

6 Ainda que o SENHOR é excelso, atenta para o humilde; mas ao soberbo, conhece-o de longe.

6 כי רם יהוה ושפל יראה וגבה ממרחק יידע

7 Andando eu no meio da angústia, tu me revificarás; estenderás a mão contra a ira dos meus inimigos, e a tua destra me salvará.

7 אם אלך בקרב צרה תחיני על אף איבי תשלח ידך ותושיעני ימינך

8 O SENHOR aperfeiçoará o que me concerne; a tua benignidade, ó SENHOR, é para sempre; não desampares as obras das tuas mãos.

8 יהוה יגמר בעדי יהוה חסדך לעולם מעשי ידיך אל תרף

Salmos 139

1 SENHOR, tu me sondaste e me conheces.

1 למנצח לדוד מזמור יהוה חקרתני ותדע

2 Tu conheces o meu assentar e o meu levantar; de longe entendes o meu pensamento.

2 אתה ידעת שבתי וקומי בנתה לרעי מרחוק

3 Cercas o meu andar e o meu deitar; e conheces todos os meus caminhos.

3 ארחי ורבעי זרית וכל דרכי הסכנתה

4 Sem que haja uma palavra na minha língua, eis que, ó SENHOR, tudo conheces.

4 כי אין מלה בלשוני הן יהוה ידעת כלה

5 Tu me cercaste em volta e puseste sobre mim a tua mão.

5 אחור וקדם צרתני ותשת עלי כפכה

6 Tal ciência é para mim maravilhosíssima; tão alta, que não a posso atingir

6 פלאיה דעת ממני נשגבה לא אוכל לה

7 Para onde me irei do teu Espírito ou para onde fugirei da tua face?

7 אנה אלך מרוחך ואנה מפניך אברח

8 Se subir ao céu, tu aí estás; se fizer no Seol a minha cama, eis que tu ali estás também;

8 אם אסק שמים שם אתה ואציעה שאול הנך

9 se tomar as asas da alva, se habitar nas extremidades do mar,

9 אשא כנפי שחר אשכנה באחרית ים

10 até ali a tua mão me guiará e a tua destra me susterá.

10 גם שם ידך תנחני ותאחזני ימינך

11 Se disser decerto que as trevas me encobrirão; então, a noite será luz à roda de mim.

11 ואמר אך חשך ישופני ולילה אור בעדני

12 Nem ainda as trevas me escondem de ti; mas a noite resplandece como o dia; as trevas e a luz são para ti a mesma coisa.

12 גם חשך לא יחשיך ממך ולילה כיום יאיר כחשיכה כאורה

13 Pois possuíste o meu interior; entreteceste-me no ventre de minha mãe.

13 כי אתה קנית כליתי תסכני בבטן אמי

14 Eu te louvarei, porque de um modo terrível e tão maravilhoso fui formado; maravilhosas são as tuas obras, e a minha alma o sabe muito bem.

14 אודך על כי נוראות נפליתי נפלאים מעשיך ונפשי ידעת מאד

15 Os meus ossos não te foram encobertos, quando no oculto fui formado e entretecido como nas profundezas da terra.

15 לא נכחד עצמי ממך אשר עשיתי בסתר רקמתי בתחתיות ארץ

16 Os teus olhos viram o meu corpo ainda informe, e no teu livro todas estas coisas foram escritas, as quais iam sendo dia a dia formadas, quando nem ainda uma delas havia.

16 גלמי ראו עיניך ועל ספרך כלם יכתבו ימים יצרו ולא אחד בהם

17 E quão preciosos são para mim, ó Deus, os teus pensamentos! Quão grande é a soma deles!

17 ולי מה יקרו רעיך אל מה עצמו ראשיהם

18 Se os contasse, seriam em maior número do que a areia; quando acordo, ainda estou contigo.

18 אספרם מחול ירבון הקיצתי ועודי עמך

19 Ó Deus! Tu matarás, decerto, o ímpio! Apartai-vos, portanto,
de mim, homens de sangue.

19 אם תקטל אלוה רשע ואנשי דמים סורו מני

20 Pois falam malvadamente contra ti; e os teus inimigos tomam
o teu nome em vão.

20 אשר יאמרך למזמה נשא לשוא עריך

21 Não aborreço eu, ó SENHOR, aqueles que te aborrecem, e não
me aflijo por causa dos que se levantam contra ti?

21 הלוא משנאיך יהוה אשנא ובתקוממיך אתקוטט

22 Aborreço-os com ódio completo; tenho-os por inimigos.

22 תכלית שנאה שנאתים לאויבים היו לי

23 Sonda-me, ó Deus, e conhece o meu coração; prova-me e
conhece os meus pensamentos.

23 חקרני אל ודע לבבי בחנני ודע שרעפי

24 E vê se há em mim algum caminho mau e guia-me pelo
caminho eterno.

24 וראה אם דרך עצב בי ונחני בדרך עולם

Salmos 140

1 Livra-me, ó SENHOR, do homem mau; guarda-me do homem
violento;

1 למנצח מזמור לדוד חלצני יהוה מאדם רע מאיש חמסים תנצרני

2 os quais pensam o mal no coração; continuamente se ajuntam para a guerra.

2 אשר חשבו רעות בלב כל יום יגורו מלחמות

3 Aguçaram a língua como a serpente; o veneno das víboras está debaixo dos seus lábios. (Selá)

3 שננו לשונם כמו נחש חמת עכשוב תחת שפתימו סלה

4 Guarda-me, ó SENHOR, das mãos do ímpio e guarda-me do homem violento, os quais se propuseram desviar os meus passos.

4 שמרני יהוה מידי רשע מאיש חמסים תנצרני אשר חשבו לדחות פעמי

5 Os soberbos armaram-me laços e cordas; estenderam a rede à beira do caminho; armaram-me laços corrediços. (Selá)

5 טמנו גאים פח לי וחבלים פרשו רשת ליד מעגל מקשים שתו לי סלה

6 Eu disse ao SENHOR tu és o meu Deus; ouve a voz das minhas súplicas, ó SENHOR.

6 אמרתי ליהוה אלי אתה האזינה יהוה קול תחנוני

7 SENHOR Deus, fortaleza da minha salvação, tu cobriste a minha cabeça no dia da batalha

7 יהוה אדני עז ישועתי סכתה לראשי ביום נשק

8 Não cumpras, ó SENHOR, ao ímpio os seus desejos; não deixes ir por diante o seu mau propósito, para que não se exalte. (Selá)

8 אל תתן יהוה מאויי רשע זממו אל תפק ירומו סלה

9 Quanto aos que, cercando-me, levantam a cabeça, cubra-os a maldade dos seus lábios.

9 ראש מסבי עמל שפתימו יכסומו

10 Caiam sobre eles brasas vivas, sejam lançados no fogo em covas profundas, para que se não tornem a levantar.

10 ימיטו עליהם גחלים באש יפלם במהמרות בל יקומו

11 Não terá firmeza na terra o homem de má língua; o mal perseguirá o homem violento, até que seja desterrado.

11 איש לשון בל יכון בארץ איש חמס רע יצודנו למדחפת

12 Sei que o SENHOR sustentará a causa do oprimido e o direito do necessitado.

12 ידעת כי יעשה יהוה דין עני משפט אבינים

13 Assim, os justos louvarão o teu nome; os retos habitarão na tua presença.

13 אך צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את פניך

Salmos 141

1 SENHOR, a ti clamo! Escuta-me! Inclina os teus ouvidos à minha voz, quando a ti clamar.

1 מזמור לדוד יהוה קראתיך חושה לי האזינה קולי בקראי לך

2 Suba a minha oração perante a tua face como incenso, e seja o levantar das minhas mãos como o sacrifício da tarde.

2 תכון תפלתי קטרת לפניך משאת כפי מנחת ערב

3 Põe, ó SENHOR, uma guarda à minha boca; guarda a porta dos meus lábios.

3 שיתה יהוה שמרה לפי נצרה על דל שפתי

4 Não inclines o meu coração para o mal, nem para se ocupar de coisas más com aqueles que praticam a iniquidade; e não coma eu das suas delícias.

4 אל תט לבי לדבר רע להתעולל עללות ברשע את אישים פעלי און ובל אלחם במנעמיהם

5 Fira-me o justo, será isso uma benignidade; e repreenda-me, será um excelente óleo, que a minha cabeça não rejeitará; porque continuarei a orar a despeito das maldades deles.

5 יהלמני צדיק חסד ויוכיחני שמן ראש אל יני ראשי כי עוד ותפלתי ברעותיהם

6 Quando os seus juízes forem arremessados da rocha, ouvirão as minhas palavras, pois são agradáveis.

6 נשמטו בידי סלע שפטיהם ושמעו אמרי כי נעמו

7 Como quando alguém lavra e sulca a terra, são os nossos ossos espalhados à boca da sepultura.

7 כמו פלח ובקע בארץ נפזרו עצמינו לפי שאול

8 Mas os meus olhos te contemplam, ó Deus, SENHOR; em ti confio; não desampares a minha alma.

8 כי אליך יהוה אדני עיני בכה חסיתי אל תער נפשי

9 Guarda-me dos laços que me armaram; e dos laços corrediços dos que praticam a iniquidade.

9 שמרני מידי פח יקשו לי ומקשות פעלי און

10 Caiam os ímpios nas suas próprias redes, até que eu tenha escapado inteiramente.

10 יפלו במכמריו רשעים יחד אנכי עד אעבור

Salmos 142

1 Com a minha voz clamei ao SENHOR; com a minha voz ao SENHOR supliquei.

1 משכיל לדוד בהיותו במערה תפלה קולי אל יהוה אזעק קולי אל יהוה אתחנן

2 Derramei a minha queixa perante a sua face; expus-lhe a minha angústia.

2 אשפך לפניו שיחי צרתי לפניו אגיד

3 Quando o meu espírito estava angustiado em mim, então, conheceste a minha vereda. No caminho em que eu andava, ocultaram um laço

3 בהתעטף עלי רוחי ואתה ידעת נתיבתי בארח זו אהלך טמנו פח לי

4 Olhei para a minha direita e vi; mas não havia quem me conhecesse; refúgio me faltou; ninguém cuidou da minha alma.

4 הביט ימין וראה ואין לי מכיר אבד מנוס ממני אין דורש לנפשי

5 A ti, ó SENHOR, clamei; eu disse tu és o meu refúgio e a minha porção na terra dos viventes.

5 זעקתי אליך יהוה אמרתי אתה מחסי חלקי בארץ החיים

6 Atende ao meu clamor, porque estou muito abatido; livra-me dos meus perseguidores, porque são mais fortes do que eu.

6 הקשיבה אל רנתי כי דלותי מאד הצילני מרדפי כי אמצו ממני

7 Tira a minha alma da prisão, para que louve o teu nome; os justos me rodearão, pois me fizeste bem.

7 הוציאה ממסגר נפשי להודות את שמך בי יכתרו צדיקים כי תגמל עלי

Salmos 143

1 Ó SENHOR, ouve a minha oração! Inclina os ouvidos às minhas súplicas; escuta-me segundo a tua verdade e segundo a tua justiça

1 מזמור לדוד יהוה שמע תפלתי האזינה אל תחנוני באמנתך ענני בצדקתך

2 e não entres em juízo com o teu servo, porque à tua vista não se achará justo nenhum vivente.

2 ואל תבוא במשפט את עבדך כי לא יצדק לפניך כל חי

3 Pois o inimigo perseguiu a minha alma; abateu-me até ao chão; fez-me habitar na escuridão, como aqueles que morreram há muito.

3 כי רדף אויב נפשי דכא לארץ חיתי הושיבני במחשכים כמתי עולם

4 Pelo que o meu espírito se angustia em mim; e o meu coração em mim está desolado.

4 ותתעטף עלי רוחי בתוכי ישתומם לבי

5 Lembro-me dos dias antigos; considero todos os teus feitos; medito na obra das tuas mãos.

5 זכרתי ימים מקדם הגיתי בכל פעלך במעשה ידיך אשוחח

6 Estendo para ti as minhas mãos; a minha alma tem sede de ti como terra sedenta. (Selá)

6 פרשתי ידי אליך נפשי כארץ עיפה לך סלה

7 Ouve-me depressa, ó SENHOR! O meu espírito desfalece; não escondas de mim a tua face, para que eu não seja semelhante aos que descem à cova.

7 מהר ענני יהוה כלתה רוחי אל תסתר פניך ממני ונמשלתי עם ירדי בור

8 Faze-me ouvir a tua benignidade pela manhã, pois em ti confio; faze-me saber o caminho que devo seguir, porque a ti levanto a minha alma.

8 השמיעני בבקר חסדך כי בך בטחתי הודיעני דרך זו אלך כי אליך נשאתי נפשי

9 Livra-me, ó SENHOR, dos meus inimigos; porque em ti é que eu me refugio.

9 הצילני מאיבי יהוה אליך כסתי

10 Ensina-me a fazer a tua vontade, pois és o meu Deus; guie-me o teu bom Espírito por terra plana.

10 למדני לעשות רצונך כי אתה אלוהי רוחך טובה תנחני בארץ מישור

11 Vivifica-me, ó SENHOR, por amor do teu nome; por amor da tua justiça, tira a minha alma da angústia.

11 למען שמך יהוה תחיני בצדקתך תוציא מצרה נפשי

12 E, por tua misericórdia, desarraiga os meus inimigos e destrói a todos os que angustiam a minha alma, pois sou teu servo.

12 ובחסדך תצמית איבי והאבדת כל צררי נפשי כי אני עבדך

Salmos 144

1 Bendito seja o SENHOR, minha rocha, que adestra as minhas mãos para a peleja e os meus dedos para a guerra;

1 לדוד ברוך יהוה צורי המלמד ידי לקרב אצבעותי למלחמה

2 benignidade minha e fortaleza minha; alto retiro meu e meu libertador és tu; escudo meu, em quem eu confio, e que me sujeita o meu povo.

2 חסדי ומצודתי משגבי ומפלטי לי מגני ובו חסיתי הרודד עמי תחתי

3 SENHOR, que é o homem, para que o conheças, e o filho do homem, para que o estimes?

3 יהוה מה אדם ותדעהו בן אנוש ותחשבהו

4 O homem é semelhante à vaidade; os seus dias são como a sombra que passa.

4 אדם להבל דמה ימיו כצל עובר

5 Abaixa, ó SENHOR, os teus céus e desce; toca os montes, e fumegarão.

5 יהוה הט שמיך ותרד גע בהרים ויעשנו

6 Vibra os teus raios e dissipa-os; envia as tuas flechas e desbarata-os.

6 ברוק ברק ותפיצם שלח חציך ותהמם

7 Estende as mãos desde o alto; livra-me e arrebata-me das muitas águas e das mãos dos filhos estranhos,

7 שלח ידיך ממרום פצני והצילני ממים רבים מיד בני נכר

8 cuja boca fala vaidade e cuja mão direita é a destra da falsidade.

8 אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר

9 A ti, ó Deus, cantarei um cântico novo; com o saltério e com o instrumento de dez cordas te cantarei louvores.

9 אלהים שיר חדש אשירה לך בנבל עשור אזמרה לך

10 É ele que dá a vitória aos reis e que livra a Davi, seu servo, da espada maligna.

10 הנותן תשועה למלכים הפוצה את דוד עבדו מחרב רעה

11 Livra-me e tira-me das mãos dos filhos estranhos, cuja boca fala vaidade e cuja mão direita é a destra da iniquidade.

11 פצני והצילני מיד בני נכר אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר

12 Para que nossos filhos sejam, como plantas, bem desenvolvidos na sua mocidade; para que as nossas filhas sejam como pedras de esquina lavradas, como colunas de um palácio;

12 אשר בנינו כנטעים מגדלים בנעוריהם בנותינו כזוית מחטבות תבנית היכל

13 para que as nossas despensas se encham de todo o provimento; para que os nossos gados produzam a milhares e a dezenas de milhares em nossas ruas;

13 מזוינו מלאים מפיקים מזן אל זן צאוננו מאליפות מרבבות בחוצותינו

14 para que os nossos bois sejam fortes para o trabalho; para que não haja nem assaltos, nem saídas, nem clamores em nossas ruas.

14 אלופינו מסבלים אין פרץ ואין יוצאת ואין צוחה ברחבתינו

15 Bem-aventurado o povo a quem assim sucede! Bem-aventurado é o povo cujo Deus é o SENHOR!

15 אשרי העם שככה לו אשרי העם שיהוה אלהיו

Salmos 145

1 Eu te exaltarei, ó Deus, Rei meu, e bendirei o teu nome pelos séculos dos séculos.

1 תהלה לדוד ארוממך אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד

2 Cada dia te bendirei e louvarei o teu nome pelos séculos dos séculos.

2 בכל יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד

3 Grande é o SENHOR e muito digno de louvor; e a sua grandeza, inescrutável.

3 גדול יהוה ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר

4 Uma geração louvará as tuas obras à outra geração e anunciará as tuas proezas.

4 דור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו

5 Falarei da magnificência gloriosa da tua majestade e das tuas obras maravilhosas.

5 הדר כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיחה

6 E se falará da força dos teus feitos terríveis; e contarei a tua grandeza.

6 ועזוז נוראתיך יאמרו וגדולתיך אספרנה

7 Publicarão abundantemente a memória da tua grande bondade e cantarão a tua justiça.

7 זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו

8 Piedoso e benigno é o SENHOR, sofredor e de grande misericórdia.

8 חנון ורחום יהוה ארך אפים וגדל חסד

9 O SENHOR é bom para todos, e as suas misericórdias são sobre todas as suas obras

9 טוב יהוה לכל ורחמיו על כל מעשיו

10 Todas as tuas obras te louvarão, ó SENHOR, e os teus santos te bendirão.

10 יודוך יהוה כל מעשיך וחסידיך יברכוכה

11 Falarão da glória do teu reino e relatarão o teu poder,

11 כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו

12 para que façam saber aos filhos dos homens as tuas proezas e a glória da magnificência do teu reino.

12 להודיע לבני האדם גבורתיו וכבוד הדר מלכותו

13 O teu reino é um reino eterno; o teu domínio estende-se a todas as gerações.

13 מלכותך מלכות כל עלמים וממשלתך בכל דור ודור

14 O SENHOR sustenta a todos os que caem e levanta a todos os abatidos.

14 סומך יהוה לכל הנפלים וזוקף לכל הכפופים

15 Os olhos de todos esperam em ti, e tu lhes dás o seu mantimento a seu tempo.

15 עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו

16 Abres a mão e satisfazes os desejos de todos os viventes.

16 פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון

17 Justo é o SENHOR em todos os seus caminhos e santo em todas as suas obras.

17 צדיק יהוה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו

18 Perto está o SENHOR de todos os que o invocam, de todos os que o invocam em verdade.

18 קרוב יהוה לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת

19 Ele cumprirá o desejo dos que o temem; ouvirá o seu clamor e os salvará.

19 רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם

20 O SENHOR guarda a todos os que o amam; mas todos os ímpios serão destruídos.

20 שומר יהוה את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד

21 A minha boca entoará o louvor do SENHOR, e toda a carne louvará o seu santo nome para todo o sempre.

21 תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד

Salmos 146

1 Louvai ao SENHOR! Ó minha alma, louva ao SENHOR!

1 הללו יה הללי נפשי את יהוה

2 Louvarei ao SENHOR durante a minha vida; cantarei louvores ao meu Deus enquanto viver.

2 אהללה יהוה בחיי אזמרה לאלהי בעודי

3 Não confieis em príncipes nem em filhos de homens, em quem não há salvação.

3 אל תבטחו בנדיבים בבן אדם שאין לו תשועה

4 Sai-lhes o espírito, e eles tornam para sua terra; naquele mesmo dia, perecem os seus pensamentos.

4 תצא רוחו ישב לאדמתו ביום ההוא אבדו עשתנתיו

5 Bem-aventurado aquele que tem o Deus de Jacó por seu auxílio e cuja esperança está posta no SENHOR, seu Deus,

5 אשרי שאל יעקב בעזרו שברו על יהוה אלהיו

6 que fez os céus e a terra, o mar e tudo quanto há neles e que guarda a verdade para sempre;

6 עשה שמים וארץ את הים ואת כל אשר בם השמר אמת לעולם

7 que faz justiça aos oprimidos; que dá pão aos famintos. O SENHOR solta os encarcerados;

7 עשה משפט לעשוקים נתן לחם לרעבים יהוה מתיר אסורים

8 o SENHOR abre os olhos aos cegos; o SENHOR levanta os abatidos; o SENHOR ama os justos;

8 יהוה פקח עורים יהוה זקף כפופים יהוה אהב צדיקים

9 o SENHOR guarda os estrangeiros; ampara o órfão e a viúva, mas transtorna o caminho dos ímpios.

9 יהוה שמר את גרים יתום ואלמנה יעודד ודרך רשעים יעות

10 O SENHOR reinará eternamente; o teu Deus, ó Sião, é de geração em geração. Louvai ao SENHOR!

10 ימלך יהוה לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללו יה

Salmos 147

1 Louvai ao SENHOR, porque é bom cantar louvores ao nosso Deus; isto é agradável; decoroso é o louvor.

1 הללו יה כי טוב זמרה אלהינו כי נעים נאוה תהלה

2 O SENHOR edifica Jerusalém; congrega os dispersos de Israel;

2 בונה ירושלם יהוה נדחי ישראל יכנס

3 sara os quebrantados de coração e liga-lhes as feridas;

3 הרפא לשבורי לב ומחבש לעצבותם

4 conta o número das estrelas, chamando-as a todas pelos seus nomes.

4 מונה מספר לכוכבים לכלם שמות יקרא

5 Grande é o nosso SENHOR e de grande poder; o seu entendimento é infinito.

5 גדול אדונינו ורב כח לתבונתו אין מספר

6 O SENHOR eleva os humildes e abate os ímpios até à terra.

6 מעודד ענוים יהוה משפיל רשעים עדי ארץ

7 Cantai ao SENHOR em ação de graças; cantai louvores ao nosso Deus sobre a harpa.

7 ענו ליהוה בתודה זמרו לאלהינו בכנור

8 Ele é que cobre o céu de nuvens, que prepara a chuva para a terra e que faz produzir erva sobre os montes;

8 המכסה שמים בעבים המכין לארץ מטר המצמיח הרים חציר

9 que dá aos animais o seu sustento e aos filhos dos corvos, quando clamam.

9 נותן לבהמה לחמה לבני ערב אשר יקראו

10 Não se deleita na força do cavalo, nem se compraz na agilidade do varão.

10 לא בגבורת הסוס יחפץ לא בשוקי האיש ירצה

11 O SENHOR agrada-se dos que o temem e dos que esperam na sua misericórdia

11 רוצה יהוה את יראיו את המיחלים לחסדו

12 Louva, ó Jerusalém, ao SENHOR; louva, ó Sião, ao teu Deus.

12 שבחי ירושלם את יהוה הללי אלהיך ציון

13 Porque ele fortaleceu os ferrolhos das tuas portas; abençoa aos teus filhos dentro de ti.

13 כי חזק בריחי שעריך ברך בניך בקרבך

14 Ele é quem pacifica os teus termos e da flor da farinha te farta;

14 השם גבולך שלום חלב חטים ישביעך

15 quem envia o seu mandamento à terra; a sua palavra corre velozmente;

15 השלח אמרתו ארץ עד מהרה ירוץ דברו

16 quem dá a neve como lã e esparge a geada como cinza;

16 הנתן שלג כצמר כפור כאפר יפזר

17 quem lança o seu gelo em pedaços; quem pode resistir ao seu frio?

17 משליך קרחו כפתים לפני קרתו מי יעמד

18 Manda a sua palavra e os faz derreter; faz soprar o vento, e correm as águas.

18 ישלח דברו וימסם ישב רוחו יזלו מים

19 Mostra a sua palavra a Jacó, os seus estatutos e os seus juízos, a Israel.

19 מגיד דברו ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל

20 Não fez assim a nenhuma outra nação; e, quanto aos seus juízos, nenhuma os conhece. Louvai ao SENHOR!

20 לא עשה כן לכל גוי ומשפטים בל ידעום הללו יה

Salmos 148

1 Louvai ao SENHOR! Louvai ao SENHOR desde os céus, louvai-o nas alturas.

1 הללו יה הללו את יהוה מן השמים הללוהו במרומים

2 Louvai-o, todos os seus anjos; louvai-o, todos os seus exércitos.

2 הללוהו כל מלאכיו הללוהו כל צבאו

3 Louvai-o, sol e lua; louvai-o, todas as estrelas luzentes.

3 הללוהו שמש וירח הללוהו כל כוכבי אור

4 Louvai-o, céus dos céus, e as águas que estão sobre os céus.

4 הללוהו שמי השמים והמים אשר מעל השמים

5 Que louvem o nome do SENHOR, pois mandou, e logo foram criados.

5 יהללו את שם יהוה כי הוא צוה ונבראו

6 E os confirmou para sempre e lhes deu uma lei que não ultrapassarão

6 ויעמידם לעד לעולם חק נתן ולא יעבור

7 Louvai ao SENHOR desde a terra, vós, baleias e todos os abismos,

7 הללו את יהוה מן הארץ תנינים וכל תהמות

8 fogo e saraiva, neve e vapores e vento tempestuoso que executa a sua palavra;

8 אש וברד שלג וקיטור רוח סערה עשה דברו

9 montes e todos os outeiros, árvores frutíferas e todos os cedros;

9 ההרים וכל גבעות עץ פרי וכל ארזים

10 as feras e todos os gados, répteis e aves voadoras;

10 החיה וכל בהמה רמש וצפור כנף

11 reis da terra e todos os povos, príncipes e todos os juízes da terra;

11 מלכי ארץ וכל לאמים שרים וכל שפטי ארץ

12 rapazes e donzelas, velhos e crianças.

12 בחורים וגם בתולות זקנים עם נערים

13 Que louvem o nome do SENHOR, pois só o seu nome é exaltado; a sua glória está sobre a terra e o céu.

13 יהללו את שם יהוה כי נשגב שמו לבדו הודו על ארץ ושמים

14 Ele também exalta o poder do seu povo, o louvor de todos os seus santos, dos filhos de Israel, um povo que lhe é chegado. Louvai ao SENHOR!

14 וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם קרבו הללו יה

Salmos 149

1 Louvai ao SENHOR! Cantai ao SENHOR um cântico novo e o seu louvor, na congregação dos santos.

1 הללו יה שירו ליהוה שיר חדש תהלתו בקהל חסידים

2 Alegre-se Israel naquele que o fez, regozijem-se os filhos de Sião no seu Rei.

2 ישמח ישראל בעשיו בני ציון יגילו במלכם

3 Louvem o seu nome com flauta, cantem-lhe o seu louvor com adufe e harpa.

3 יהללו שמו במחול בתף וכנור יזמרו לו

4 Porque o SENHOR se agrada do seu povo; ele adornará os mansos com a salvação.

4 כי רוצה יהוה בעמו יפאר ענוים בישועה

5 Exultem os santos na glória, cantem de alegria no seu leito

5 יעלזו חסידים בכבוד ירננו על משכבותם

6 Estejam na sua garganta os altos louvores de Deus e espada de dois fios, nas suas mãos,

6 רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם

7 para tomarem vingança das nações e darem repreensões aos povos,

7 לעשות נקמה בגוים תוכחת בל אמים

8 para prenderem os seus reis com cadeias e os seus nobres, com grilhões de ferro;

8 לאסר מלכיהם בזקים ונכבדיהם בכבלי ברזל

9 para fazerem neles o juízo escrito; esta honra, tê-la-ão todos os santos. Louvai ao SENHOR!

9 לעשות בהם משפט כתוב הדר הוא לכל חסידיו הללו יה

Salmos 150

1 Louvai ao SENHOR! Louvai a Deus no seu santuário; louvai-o no firmamento do seu poder.

1 הללו יה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו

2 Louvai-o pelos seus atos poderosos; louvai -o conforme a excelência da sua grandeza.

2 הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו

3 Louvai-o com o som de trombeta; louvai -o com o saltério e a harpa.

3 הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור

4 Louvai-o com o adufe e a flauta; louvai -o com instrumento de cordas e com flautas.

4 הללוהו בתף ומחול הללוהו במנים ועוגב

5 Louvai-o com os címbalos sonoros; louvai-o com címbalos altissonantes.

5 הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה

6 Tudo quanto tem fôlego louve ao SENHOR. Louvai ao SENHOR!

6 כל הנשמה תהלל יה הללו יה

Provérbios

Provérbios 1

1 Provérbios de Salomão, filho de Davi, rei de Israel.

1 משלי שלמה בן דוד מלך ישראל

2 Para se conhecer a sabedoria e a instrução; para se entenderem as palavras da prudência;

2 לדעת חכמה ומוסר להבין אמרי בינה

3 para se receber a instrução do entendimento, a justiça, o juízo e a equidade;

3 לקחת מוסר השכל צדק ומשפט ומישרים

4 para dar aos simples prudência, e aos jovens conhecimento e bom siso;

4 לתת לפתאים ערמה לנער דעת ומזמה

5 para o sábio ouvir e crescer em sabedoria, e o instruído adquirir sábios conselhos;

5 ישמע חכם ויוסף לקח ונבון תחבלות יקנה

6 para entender provérbios e sua interpretação, como também as palavras dos sábios e suas adivinhações.

6 להבין משל ומליצה דברי חכמים וחידתם

7 O temor do SENHOR é o princípio da ciência; os loucos desprezam a sabedoria e a instrução.

7 יראת יהוה ראשית דעת חכמה ומוסר אוילים בזו

8 Filho meu, ouve a instrução de teu pai e não deixes a doutrina de tua mãe.

8 שמע בני מוסר אביך ואל תטש תורת אמך

9 Porque diadema de graça serão para a tua cabeça e colares para o teu pescoço.

9 כי לוית חן הם לראשך וענקים לגרגרתיך

10 Filho meu, se os pecadores, com blandícias, te quiserem tentar, não consintas.

10 בני אם יפתוך חטאים אל תבא

11 Se disserem Vem conosco, espiemos o sangue, espreitemos sem razão os inocentes,

11 אם יאמרו לכה אתנו נארבה לדם נצפנה לנקי חנם

12 traguemo-los vivos, como a sepultura, e inteiros, como os que descem à cova;

12 נבלעם כשאול חיים ותמימים כיורדי בור

13 acharemos toda sorte de fazenda preciosa; encheremos as nossas casas de despojos;

13 כל הון יקר נמצא נמלא בתינו שלל

14 lançarás a tua sorte entre nós; teremos todos uma só bolsa.

14 גורלך תפיל בתוכנו כיס אחד יהיה לכלנו

15 Filho meu, não te ponhas a caminho com eles; desvia o teu pé das suas veredas.

15 בני אל תלך בדרך אתם מנע רגלך מנתיבתם

16 Porque os pés deles correm para o mal e se apressam a derramar sangue.

16 כי רגליהם לרע ירוצו וימהרו לשפך דם

17 Na verdade, debalde se estenderia a rede perante os olhos de qualquer ave.

17 כי חנם מזרה הרשת בעיני כל בעל כנף

18 E estes armam ciladas contra o seu próprio sangue; e a sua própria vida espreitam.

18 והם לדמם יארבו יצפנו לנפשתם

19 Tais são as veredas de todo aquele que se entrega à cobiça; ela prenderá a alma dos que a possuem.

19 כן ארחות כל בצע בצע את נפש בעליו יקח

20 A suprema Sabedoria altissonantemente clama de fora; pelas ruas levanta a sua voz.

20 חכמות בחוץ תרנה ברחבות תתן קולה

21 Nas encruzilhadas, no meio dos tumultos, clama; às entradas das portas e na cidade profere as suas palavras

21 בראש המיות תקרא בפתחי שערים בעיר אמריה תאמר

22 Até quando, ó néscios, amareis a necedade? E vós, escarnecedores, desejareis o escárnio? E vós, loucos, aborrecereis o conhecimento?

22 עד מתי פתים תאהבו פתי ולצים לצון חמדו להם וכסילים ישנאו דעת

23 Convertei-vos pela minha repreensão; eis que abundantemente derramarei sobre vós meu espírito e vos farei saber as minhas palavras.

23 תשובו לתוכחתי הנה אביעה לכם רוחי אודיעה דברי אתכם

24 Mas, porque clamei, e vós recusastes; porque estendi a minha mão, e não houve quem desse atenção;

24 יען קראתי ותמאנו נטיתי ידי ואין מקשיב

25 antes, rejeitastes todo o meu conselho e não quisestes a minha repreensão;

25 ותפרעו כל עצתי ותוכחתי לא אביתם

26 também eu me rirei na vossa perdição e zombarei, vindo o vosso temor,

26 גם אני באידכם אשחק אלעג בבא פחדכם

27 vindo como assolação o vosso temor, e vindo a vossa perdição como tormenta, sobrevindo-vos aperto e angústia.

27 בבא כשאוה פחדכם ואידכם כסופה יאתה בבא עליכם צרה וצוקה

28 Então, a mim clamarão, mas eu não responderei; de madrugada me buscarão, mas não me acharão.

28 אז יקראנני ולא אענה ישחרנני ולא ימצאנני

29 Porquanto aborreceram o conhecimento e não preferiram o temor do SENHOR;

29 תחת כי שנאו דעת ויראת יהוה לא בחרו

30 não quiseram o meu conselho e desprezaram toda a minha repreensão.

30 לא אבו לעצתי נאצו כל תוכחתי

31 Portanto, comerão do fruto do seu caminho e fartar-se-ão dos seus próprios conselhos.

31 ויאכלו מפרי דרכם וממעצתיהם ישבעו

32 Porque o desvio dos simples os matará, e a prosperidade dos loucos os destruirá.

32 כי משובת פתים תהרגם ושלות כסילים תאבדם

33 Mas o que me der ouvidos habitará seguramente e estará descansado do temor do mal.

33 ושמע לי ישכן בטח ושאנן מפחד רעה

Provérbios 2

1 Filho meu, se aceitares as minhas palavras e esconderes contigo os meus mandamentos,

1 בני אם תקח אמרי ומצותי תצפן אתך

2 para fazeres atento à sabedoria o teu ouvido, e para inclinares o teu coração ao entendimento,

2 להקשיב לחכמה אזנך תטה לבך לתבונה

3 e, se clamares por entendimento, e por inteligência alçares a tua voz,

3 כי אם לבינה תקרא לתבונה תתן קולך

4 se como a prata a buscares e como a tesouros escondidos a procurares,

4 אם תבקשנה ככסף וכמטמונים תחפשנה

5 então, entenderás o temor do SENHOR e acharás o conhecimento de Deus.

5 אז תבין יראת יהוה ודעת אלהים תמצא

6 Porque o SENHOR dá a sabedoria, e da sua boca vem o conhecimento e o entendimento.

6 כי יהוה יתן חכמה מפיו דעת ותבונה

7 Ele reserva a verdadeira sabedoria para os retos; escudo é para os que caminham na sinceridade,

7 וצפן לישרים תושיה מגן להלכי תם

8 para que guarde as veredas do juízo e conserve o caminho dos seus santos.

8 לנצר ארחות משפט ודרך חסידו ישמר

9 Então, entenderás justiça, e juízo, e equidade, e todas as boas veredas.

9 אז תבין צדק ומשפט ומישרים כל מעגל טוב

10 Porquanto a sabedoria entrará no teu coração, e o conhecimento será suave à tua alma.

10 כי תבוא חכמה בלבך ודעת לנפשך ינעם

11 O bom siso te guardará, e a inteligência te conservará;

11 מזמה תשמר עליך תבונה תנצרכה

12 para te livrar do mau caminho e do homem que diz coisas perversas;

12 להצילך מדרך רע מאיש מדבר תהפכות

13 dos que deixam as veredas da retidão, para andarem pelos caminhos das trevas;

13 העזבים ארחות ישר ללכת בדרכי חשך

14 que se alegram de mal fazer e folgam com as perversidades dos maus,

14 השמחים לעשות רע יגילו בתהפכות רע

15 cujas veredas são tortuosas e desviadas nas suas carreiras;

15 אשר ארחתיהם עקשים ונלוזים במעגלותם

16 para te livrar da mulher estranha e da estrangeira, que lisonjeia com suas palavras,

16 להצילך מאשה זרה מנכריה אמריה החליקה

17 a qual deixa o guia da sua mocidade e se esquece do concerto do seu Deus;

17 העזבת אלוף נעוריה ואת ברית אלהיה שכחה

18 porque a sua casa se inclina para a morte, e as suas veredas, para os mortos;

18 כי שחה אל מות ביתה ואל רפאים מעגלתיה

19 todos os que se dirigem a elas não voltarão e não atinarão com as veredas da vida.

19 כל באיה לא ישובון ולא ישיגו ארחות חיים

20 Para que andes pelo caminho dos bons e guardes as veredas dos justos.

20 למען תלך בדרך טובים וארחות צדיקים תשמר

21 Porque os retos habitarão a terra, e os sinceros permanecerão nela.

21 כי ישרים ישכנו ארץ ותמימים יותרו בה

22 Mas os ímpios serão arrancados da terra, e os aleivosos serão dela exterminados.

22 ורשעים מארץ יכרתו ובוגדים יסחו ממנה

Provérbios 3

1 Filho meu, não te esqueças da minha lei, e o teu coração guarde os meus mandamentos.

1 בני תורתי אל תשכח ומצותי יצר לבך

2 Porque eles aumentarão os teus dias e te acrescentarão anos de vida e paz.

2 כי ארך ימים ושנות חיים ושלום יוסיפו לך

3 Não te desamparem a benignidade e a fidelidade; ata-as ao teu pescoço; escreve-as na tábua do teu coração

3 חסד ואמת אל יעזבך קשרם על גרגרותיך כתבם על לוח לבך

4 e acharás graça e bom entendimento aos olhos de Deus e dos homens.

4 ומצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם

5 Confia no SENHOR de todo o teu coração e não te estribes no teu próprio entendimento.

5 בטח אל יהוה בכל לבך ואל בינתך אל תשען

6 Reconhece-o em todos os teus caminhos, e ele endireitará as tuas veredas.

6 בכל דרכיך דעהו והוא יישר ארחתיך

7 Não sejas sábio a teus próprios olhos; teme ao SENHOR e aparta-te do mal.

7 אל תהי חכם בעיניך ירא את יהוה וסור מרע

8 Isso será remédio para o teu umbigo e medula para os teus ossos.

8 רפאות תהי לשרך ושקוי לעצמותיך

9 Honra ao SENHOR com a tua fazenda e com as primícias de toda a tua renda;

9 כבד את יהוה מהונך ומראשית כל תבואתך

10 e se encherão os teus celeiros abundantemente, e trasbordarão de mosto os teus lagares.

10 וימלאו אסמיך שבע ותירוש יקביך יפרצו

11 Filho meu, não rejeites a correção do SENHOR, nem te enojes da sua repreensão.

11 מוסר יהוה בני אל תמאס ואל תקץ בתוכחתו

12 Porque o SENHOR repreende aquele a quem ama, assim como o pai, ao filho a quem quer bem.

12 כי את אשר יאהב יהוה יוכיח וכאב את בן ירצה

13 Bem-aventurado o homem que acha sabedoria, e o homem que adquire conhecimento.

13 אשרי אדם מצא חכמה ואדם יפיק תבונה

14 Porque melhor é a sua mercadoria do que a mercadoria de prata, e a sua renda do que o ouro mais fino.

14 כי טוב סחרה מסחר כסף ומחרוץ תבואתה

15 Mais preciosa é do que os rubins; e tudo o que podes desejar não se pode comparar a ela.

15 יקרה היא מפניים וכל חפציך לא ישוו בה

16 Aumento de dias há na sua mão direita; na sua esquerda, riquezas e honra.

16 ארך ימים בימינה בשמאולה עשר וכבוד

17 Os seus caminhos são caminhos de delícias, e todas as suas veredas, paz.

17 דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום

18 É árvore da vida para os que a seguram, e bem-aventurados são todos os que a retêm.

18 עץ חיים היא למחזיקים בה ותמכיה מאשר

19 O SENHOR, com sabedoria, fundou a terra; preparou os céus com inteligência.

19 יהוה בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה

20 Pelo seu conhecimento, se fenderam os abismos, e as nuvens destilam o orvalho.

20 בדעתו תהומות נבקעו ושחקים ירעפו טל

21 Filho meu, não se apartem estas coisas dos teus olhos; guarda a verdadeira sabedoria e o bom siso;

21 בני אל ילזו מעיניך נצר תשיה ומזמה

22 porque serão vida para a tua alma e graça, para o teu pescoço.

22 ויהיו חיים לנפשך וחן לגרגרתיך

23 Então, andarás com confiança no teu caminho, e não tropeçará o teu pé.

23 אז תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

24 Quando te deitares, não temerás; sim, tu te deitarás, e o teu sono será suave.

24 אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך

25 Não temas o pavor repentino, nem a assolação dos ímpios quando vier.

25 אל תירא מפחד פתאם ומשאת רשעים כי תבא

26 Porque o SENHOR será a tua esperança e guardará os teus pés de serem presos.

26 כי יהוה יהיה בכסלך ושמר רגלך מלכד

27 Não detenhas dos seus donos o bem, estando na tua mão poder fazê-lo.

27 אל תמנע טוב מבעליו בהיות לאל ידיך לעשות

28 Não digas ao teu próximo Vai e torna, e amanhã to darei, tendo-o tu contigo.

28 אל תאמר לרעיך לך ושוב ומחר אתן ויש אתך

29 Não maquines mal contra o teu próximo, pois habita contigo confiadamente.

29 אל תחרש על רעך רעה והוא יושב לבטח אתך

30 Não contendas com alguém sem razão, se te não tem feito mal.

30 אל תרוב עם אדם חנם אם לא גמלך רעה

31 Não tenhas inveja do homem violento, nem escolhas nenhum de seus caminhos.

31 אל תקנא באיש חמס ואל תבחר בכל דרכיו

32 Porque o perverso é abominação para o SENHOR, mas com os sinceros está o seu segredo.

32 כי תועבת יהוה נלוז ואת ישרים סודו

33 A maldição do SENHOR habita na casa do ímpio, mas a habitação dos justos ele abençoará.

33 מארת יהוה בבית רשע ונוה צדיקים יברך

34 Certamente ele escarnecerá dos escarnecedores, mas dará graça aos mansos.

34 אם ללצים הוא יליץ ולעניים יתן חן

35 Os sábios herdarão honra, mas os loucos tomam sobre si confusão.

35 כבוד חכמים ינחלו וכסילים מרים קלון

Provérbios 4

1 Ouvi, filhos, a correção do pai e estai atentos para conhecerdes a prudência.

1 שמעו בנים מוסר אב והקשיבו לדעת בינה

2 Pois dou-vos boa doutrina; não deixeis a minha lei.

2 כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזבו

3 Porque eu era filho de meu pai, tenro e único em estima diante de minha mãe.

3 כי בן הייתי לאבי רך ויחיד לפני אמי

4 E ele ensinava-me e dizia-me Retenha as minhas palavras o teu coração; guarda os meus mandamentos e vive.

4 וירני ויאמר לי יתמך דברי לבך שמר מצותי וחיה

5 Adquire a sabedoria, adquire a inteligência e não te esqueças nem te apartes das palavras da minha boca.

5 קנה חכמה קנה בינה אל תשכח ואל תט מאמרי פי

6 Não desampares a sabedoria, e ela te guardará; ama -a, e ela te conservará.

6 אל תעזבה ותשמרך אהבה ותצרך

7 A sabedoria é a coisa principal; adquire, pois, a sabedoria; sim, com tudo o que possuis, adquire o conhecimento.

7 ראשית חכמה קנה חכמה ובכל קנינך קנה בינה

8 Exalta -a, e ela te exaltará; e, abraçando -a tu, ela te honrará.

8 סלסלה ותרוממך תכבדך כי תחבקנה

9 Dará à tua cabeça um diadema de graça e uma coroa de glória te entregará.

9 תתן לראשך לוית חן עטרת תפארת תמגנך

10 Ouve, filho meu, e aceita as minhas palavras, e se te multiplicarão os anos de vida.

10 שמע בני וקח אמרי וירבו לך שנות חיים

11 No caminho da sabedoria, te ensinei e, pelas carreiras direitas, te fiz andar.

11 בדרך חכמה הרתיך הדרכתיך במעגלי ישר

12 Por elas andando, não se embaraçarão os teus passos; e, se correres, não tropeçarás.

12 בלכתך לא יצר צעדך ואם תרוץ לא תכשל

13 Pega-te à correção e não a largues; guarda -a, porque ela é a tua vida.

13 החזק במוסר אל תרף נצרה כי היא חייך

14 Não entres na vereda dos ímpios, nem andes pelo caminho dos maus.

14 בארח רשעים אל תבא ואל תאשר בדרך רעים

15 Evita-o; não passes por ele; desvia-te dele e passa de largo.

15 פרעהו אל תעבר בו שטה מעליו ועבור

16 Pois não dormem, se não fizerem mal, e foge deles o sono, se não fizerem tropeçar alguém.

16 כי לא ישנו אם לא ירעו ונגזלה שנתם אם לא יכשולו

17 Porque comem o pão da impiedade e bebem o vinho das violências.

17 כי לחמו לחם רשע ויין חמסים ישתו

18 Mas a vereda dos justos é como a luz da aurora, que vai brilhando mais e mais até ser dia perfeito.

18 וארח צדיקים כאור נגה הולך ואור עד נכון היום

19 O caminho dos ímpios é como a escuridão; nem conhecem aquilo em que tropeçam.

19 דרך רשעים כאפלה לא ידעו במה יכשלו

20 Filho meu, atenta para as minhas palavras; às minhas razões inclina o teu ouvido.

20 בני לדברי הקשיבה לאמרי הט אזנך

21 Não as deixes apartar-se dos teus olhos; guarda-as no meio do teu coração.

21 אל יליזו מעיניך שמרם בתוך לבבך

22 Porque são vida para os que as acham e saúde, para o seu corpo.

22 כי חיים הם למצאיהם ולכל בשרו מרפא

23 Sobre tudo o que se deve guardar, guarda o teu coração, porque dele procedem as saídas da vida.

23 מכל משמר נצר לבך כי ממנו תוצאות חיים

24 Desvia de ti a tortuosidade da boca e alonga de ti a perversidade dos lábios.

24 הסר ממך עקשות פה ולזות שפתים הרחק ממך

25 Os teus olhos olhem direitos, e as tuas pálpebras olhem diretamente diante de ti.

25 עיניך לנכח יביטו ועפעפיך יישרו נגדך

26 Pondera a vereda de teus pés, e todos os teus caminhos sejam bem ordenados!

26 פלס מעגל רגלך וכל דרכיך יכנו

27 Não declines nem para a direita nem para a esquerda; retira o teu pé do mal.

27 אל תט ימין ושמאול הסר רגלך מרע

Provérbios 5

1 Filho meu, atende à minha sabedoria; à minha razão inclina o teu ouvido;

1 בני לחכמתי הקשיבה לתבונתי הט אזנך

2 para que conserves os meus avisos, e os teus lábios guardem o conhecimento.

2 לשמר מזמות ודעת שפתיך ינצרו

3 Porque os lábios da mulher estranha destilam favos de mel, e o seu paladar é mais macio do que o azeite;

3 כי נפת תטפנה שפתי זרה וחלק משמן חכה

4 mas o seu fim é amargoso como o absinto, agudo como a espada de dois fios.

4 ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב פיות

5 Os seus pés descem à morte; os seus passos firmam-se no inferno.

5 רגליה ירדות מות שאול צעדיה יתמכו

6 Ela não pondera a vereda da vida; as suas carreiras são variáveis, e não as conhece.

6 ארח חיים פן תפלס נעו מעגלתיה לא תדע

7 Agora, pois, filhos, dai-me ouvidos e não vos desvieis das palavras da minha boca.

7 ועתה בנים שמעו לי ואל תסורו מאמרי פי

8 Afasta dela o teu caminho e não te aproximes da porta da sua casa;

8 הרחק מעליה דרכך ואל תקרב אל פתח ביתה

9 para que não dês a outros a tua honra, nem os teus anos a cruéis.

9 פן תתן לאחרים הודך ושנתיך לאכזרי

10 Para que não se fartem os estranhos do teu poder, e todos os teus trabalhos entrem na casa do estrangeiro;

10 פן ישבעו זרים כחך ועצביך בבית נכרי

11 e gemas no teu fim, quando se consumirem a tua carne e o teu corpo,

11 ונהמת באחריתך בכלות בשרך ושארך

12 e digas Como aborreci a correção! E desprezou o meu coração a repreensão!

12 ואמרת איך שנאתי מוסר ותוכחת נאץ לבי

13 E não escutei a voz dos meus ensinadores, nem a meus mestres inclinei o meu ouvido!

13 ולא שמעתי בקול מורי ולמלמדי לא הטיתי אזני

14 Quase que em todo o mal me achei no meio da congregação e do ajuntamento.

14 כמעט הייתי בכל רע בתוך קהל ועדה

15 Bebe a água da tua cisterna e das correntes do teu poço.

15 שתה מים מבורך ונזלים מתוך בארך

16 Derramar-se-iam por fora as tuas fontes, e pelas ruas, os ribeiros de águas?

16 יפוצו מעינתיך חוצה ברחבות פלגי מים

17 Sejam para ti só e não para os estranhos contigo.

17 יהיו לך לבדך ואין לזרים אתך

18 Seja bendito o teu manancial, e alegra-te com a mulher da tua mocidade,

18 יהי מקורך ברוך ושמח מאשת נעורך

19 como cerva amorosa e gazela graciosa; saciem-te os seus seios em todo o tempo; e pelo seu amor sê atraído perpetuamente.

19 אילת אהבים ויעלת חן דדיה ירוך בכל עת באהבתה תשגה תמיד

20 E por que, filho meu, andarias atraído pela estranha e abraçarias o seio da estrangeira?

20 ולמה תשגה בני בזרה ותחבק חק נכריה

21 Porque os caminhos do homem estão perante os olhos do SENHOR, e ele aplana todas as suas carreiras.

21 כי נכח עיני יהוה דרכי איש וכל מעגלתיו מפלס

22 Quanto ao ímpio, as suas iniquidades o prenderão, e, com as cordas do seu pecado, será detido.

22 עוונותיו ילכדנו את הרשע ובחבלי חטאתו יתמך

23 Ele morrerá, porque sem correção andou, e, pelo excesso da sua loucura, andará errado.

23 הוא ימות באין מוסר וברב אולתו ישגה

Provérbios 6

1 Filho meu, se ficaste por fiador do teu companheiro, se deste a tua mão ao estranho,

1 בני אם ערבת לרעך תקעת לזר כפיך

2 enredaste-te com as palavras da tua boca, prendeste-te com as palavras da tua boca.

2 נוקשת באמרי פיך נלכדת באמרי פיך

3 Faze, pois, isto agora, filho meu, e livra-te, pois já caíste nas mãos do teu companheiro vai, humilha-te e importuna o teu companheiro;

3 עשה זאת אפוא בני והנצל כי באת בכף רעך לך התרפס ורהב רעיך

4 não dês sono aos teus olhos, nem repouso às tuas pálpebras;

4 אל תתן שנה לעיניך ותנומה לעפעפיך

5 livra-te, como a gazela, da mão do caçador e, como a ave, da mão do passarinheiro.

5 הנצל כצבי מיד וכצפור מיד יקוש

6 Vai ter com a formiga, ó preguiçoso; olha para os seus caminhos e sê sábio.

6 לך אל נמלה עצל ראה דרכיה וחכם

7 A qual, não tendo superior, nem oficial, nem dominador,

7 אשר אין לה קצין שטר ומשל

8 prepara no verão o seu pão; na sega ajunta o seu mantimento.

8 תכין בקיץ לחמה אגרה בקציר מאכלה

9 Ó preguiçoso, até quando ficarás deitado? Quando te levantarás do teu sono?

9 עד מתי עצל תשכב מתי תקום משנתך

10 Um pouco de sono, um pouco tosquenejando, um pouco encruzando as mãos, para estar deitado,

10 מעט שנות מעט תנומות מעט חבק ידים לשכב

11 assim te sobrevirá a tua pobreza como um ladrão, e a tua necessidade, como um homem armado.

11 ובא כמהלך ראשך ומחסרך כאיש מגן

12 O homem de Belial, o homem vicioso, anda em perversidade de boca.

12 אדם בליעל איש און הולך עקשות פה

13 Acena com os olhos, fala com os pés, faz sinais com os dedos.

13 קרץ בעינו מלל ברגלו מרה באצבעתיו

14 Perversidade há no seu coração; todo o tempo maquina mal; anda semeando contendas.

14 תהפכות בלבו חרש רע בכל עת מדנים ישלח

15 Pelo que a sua destruição virá repentinamente; subitamente será quebrantado, sem que haja cura.

15 על כן פתאם יבוא אידו פתע ישבר ואין מרפא

16 Estas seis coisas aborrece o SENHOR, e a sétima a sua alma abomina

16 שש הנה שנא יהוה ושבע תועבות נפשו

17 olhos altivos, e língua mentirosa, e mãos que derramam sangue inocente,

17 עינים רמות לשון שקר וידים שפכות דם נקי

18 e coração que maquina pensamentos viciosos, e pés que se apressam a correr para o mal,

18 לב חרש מחשבות און רגלים ממהרות לרוץ לרעה

19 e testemunha falsa que profere mentiras, e o que semeia contendas entre irmãos.

19 יפיח כזבים עד שקר ומשלח מדנים בין אחים

20 Filho meu, guarda o mandamento de teu pai e não deixes a lei de tua mãe.

20 נצר בני מצות אביך ואל תטש תורת אמך

21 Ata-os perpetuamente ao teu coração e pendura-os ao teu pescoço.

21 קשרם על לבך תמיד ענדם על גרגרתך

22 Quando caminhares, isso te guiará; quando te deitares, te guardará; quando acordares, falará contigo.

22 בהתהלכך תנחה אתך בשכבך תשמר עליך והקיצות היא תשיחך

23 Porque o mandamento é uma lâmpada, e a lei, uma luz, e as repreensões da correção são o caminho da vida,

23 כי נר מצוה ותורה אור ודרך חיים תוכחות מוסר

24 para te guardarem da má mulher e das lisonjas da língua estranha.

24 לשמרך מאשת רע מחלקת לשון נכריה

25 Não cobices no teu coração a sua formosura, nem te prendas com os seus olhos.

25 אל תחמד יפיה בלבבך ואל תקחך בעפעפיה

26 Porque por causa de uma mulher prostituta se chega a pedir um bocado de pão; e a adúltera anda à caça de preciosa vida.

26 כי בעד אשה זונה עד ככר לחם ואשת איש נפש יקרה תצוד

27 Tomará alguém fogo no seu seio, sem que as suas vestes se queimem?

27 היחתה איש אש בחיקו ובגדיו לא תשרפנה

28 Ou andará alguém sobre as brasas, sem que se queimem os seus pés?

28 אם יהלך איש על הגחלים ורגליו לא תכוינה

29 Assim será o que entrar à mulher do seu próximo; não ficará inocente todo aquele que a tocar.

29 כן הבא אל אשת רעהו לא ינקה כל הנגע בה

30 Não se injuria o ladrão, quando furta para saciar a sua alma, tendo fome;

30 לא יבוזו לגנב כי יגנוב למלא נפשו כי ירעב

31 mas, encontrado, pagará sete vezes tanto; dará toda a fazenda de sua casa.

31 ונמצא ישלם שבעתים את כל הון ביתו יתן

32 O que adultera com uma mulher é falto de entendimento; destrói a sua alma o que tal faz.

32 נאף אשה חסר לב משחית נפשו הוא יעשנה

33 Achará castigo e vilipêndio, e o seu opróbrio nunca se apagará.

33 נגע וקלון ימצא וחרפתו לא תמחה

34 Porque furioso é o ciúme do marido; e de maneira nenhuma perdoará no dia da vingança.

34 כי קנאה חמת גבר ולא יחמול ביום נקם

35 Nenhum resgate aceitará, nem consentirá, ainda que multipliques os presentes.

35 לא ישא פני כל כפר ולא יאבה כי תרבה שחד

Provérbios 7

1 Filho meu, guarda as minhas palavras e esconde dentro de ti os meus mandamentos.

1 בני שמר אמרי ומצותי תצפן אתך

2 Guarda os meus mandamentos e vive; e a minha lei, como a menina dos teus olhos.

2 שמר מצותי וחיה ותורתי כאישון עיניך

3 Ata-os aos teus dedos, escreve-os na tábua do teu coração.

3 קשרם על אצבעתיך כתבם על לוח לבך

4 Dize à Sabedoria Tu és minha irmã; e à prudência chama tua parenta;

4 אמר לחכמה אחתי את ומדע לבינה תקרא

5 para te guardarem da mulher alheia, da estranha que lisonjeia com as suas palavras.

5 לשמרך מאשה זרה מנכריה אמריה החליקה

6 Porque da janela da minha casa, por minhas grades olhando eu,

6 כי בחלון ביתי בעד אשנבי נשקפתי

7 vi entre os simples, descobri entre os jovens, um jovem falto de juízo,

7 וארא בפתאים אבינה בבנים נער חסר לב

8 que passava pela rua junto à sua esquina e seguia o caminho da sua casa,

8 עבר בשוק אצל פנה ודרך ביתה יצעד

9 no crepúsculo, à tarde do dia, na escuridão e trevas da noite.

9 בנשף בערב יום באישון לילה ואפלה

10 E eis que uma mulher lhe saiu ao encontro, com enfeites de prostituta e astuto coração.

10 והנה אשה לקראתו שית זונה ונצרת לב

11 Esta era alvoroçadora e contenciosa, e não paravam em casa os seus pés;

11 המיה היא וסררת בביתה לא ישכנו רגליה

12 ora pelas ruas, ora pelas praças, espreitando por todos os cantos,

12 פעם בחוץ פעם ברחבות ואצל כל פנה תארב

13 aproximou-se dele, e o beijou, e esforçou o seu rosto, e disse-lhe

13 והחזיקה בו ונשקה לו העזה פניה ותאמר לו

14 Sacrifícios pacíficos tenho comigo; hoje paguei os meus votos.

14 זבחי שלמים עלי היום שלמתי נדרי

15 Por isso, saí ao teu encontro, a buscar diligentemente a tua face, e te achei.

15 על כן יצאתי לקראתך לשחר פניך ואמצאך

16 Já cobri a minha cama com cobertas de tapeçaria, com obras lavradas com linho fino do Egito;

16 מרבדים רבדתי ערשי חטבות אטון מצרים

17 já perfumei o meu leito com mirra, aloés e canela.

17 נפתי משכבי מר אהלים וקנמון

18 Vem, saciemo-nos de amores até pela manhã; alegremo-nos com amores.

18 לכה נרוה דדים עד הבקר נתעלסה באהבים

19 Porque o marido não está em casa, foi fazer uma jornada ao longe.

19 כי אין האיש בביתו הלך בדרך מרחוק

20 Um saquitel de dinheiro levou na sua mão; só no dia marcado voltará a casa.

20 צרור הכסף לקח בידו ליום הכסא יבא ביתו

21 Seduziu-o com a multidão das suas palavras, com as lisonjas dos seus lábios o persuadiu.

21 הטתו ברב לקחה בחלק שפתיה תדיחנו

22 E ele segue -a logo, como boi que vai ao matadouro; e, como o louco ao castigo das prisões,

22 הולך אחריה פתאם כשור אל טבח יבוא וכעכס אל מוסר אויל

23 até que a flecha lhe atravesse o fígado, como a ave que se apressa para o laço e não sabe que ele está ali contra a sua vida.

23 עד יפלח חץ כבדו כמהר צפור אל פח ולא ידע כי בנפשו הוא

24 Agora, pois, filhos, dai-me ouvidos e estai atentos às palavras da minha boca;

24 ועתה בנים שמעו לי והקשיבו לאמרי פי

25 não se desvie para os seus caminhos o teu coração, e não andes perdido nas suas veredas;

25 אל ישט אל דרכיה לבך אל תתע בנתיבותיה

26 porque a muitos feridos derribou; e são muitíssimos os que por ela foram mortos.

26 כי רבים חללים הפילה ועצמים כל הרגיה

27 Caminhos de sepultura é a sua casa, os quais descem às câmaras da morte.

27 דרכי שאול ביתה ירדות אל חדרי מות

Provérbios 8

1 Não clama, porventura, a Sabedoria? E a Inteligência não dá a sua voz?

1 הלא חכמה תקרא ותבונה תתן קולה

2 No cume das alturas, junto ao caminho, nas encruzilhadas das veredas, ela se coloca.

2 בראש מרומים עלי דרך בית נתיבות נצבה

3 Da banda das portas da cidade, à entrada da cidade e à entrada das portas está clamando

3 ליד שערים לפי קרת מבוא פתחים תרנה

4 A vós, ó homens, clamo; e a minha voz se dirige aos filhos dos homens.

4 אליכם אישים אקרא וקולי אל בני אדם

5 Entendei, ó simples, a prudência; e vós, loucos, entendei de coração.

5 הבינו פתאים ערמה וכסילים הבינו לב

6 Ouvi, porque proferirei coisas excelentes; os meus lábios se abrirão para a equidade.

6 שמעו כי נגידים אדבר ומפתח שפתי מישרים

7 Porque a minha boca proferirá a verdade; os meus lábios abominam a impiedade.

7 כי אמת יהגה חכי ותועבת שפתי רשע

8 Em justiça são todas as palavras da minha boca; não há nelas nenhuma coisa tortuosa nem perversa.

8 בצדק כל אמרי פי אין בהם נפתל ועקש

9 Todas elas são retas para o que bem as entende e justas, para os que acham o conhecimento.

9 כלם נכחים למבין וישרים למצאי דעת

10 Aceitai a minha correção, e não a prata, e o conhecimento mais do que o ouro fino escolhido.

10 קחו מוסרי ואל כסף ודעת מחרוץ נבחר

11 Porque melhor é a sabedoria do que os rubins; e de tudo o que se deseja nada se pode comparar com ela.

11 כי טובה חכמה מפנינים וכל חפצים לא ישוו בה

12 Eu, a Sabedoria, habito com a prudência e acho a ciência dos conselhos.

12 אני חכמה שכנתי ערמה ודעת מזמות אמצא

13 O temor do SENHOR é aborrecer o mal; a soberba, e a arrogância, e o mau caminho, e a boca perversa aborreço.

13 יראת יהוה שנאת רע גאה וגאון ודרך רע ופי תהפכות שנאתי

14 Meu é o conselho e a verdadeira sabedoria; eu sou o entendimento, minha é a fortaleza.

14 לי עצה ותושיה אני בינה לי גבורה

15 Por mim, reinam os reis, e os príncipes ordenam justiça.

15 בי מלכים ימלכו ורוזנים יחקקו צדק

16 Por mim governam os príncipes e os nobres; sim, todos os juízes da terra.

16 בי שרים ישרו ונדיבים כל שפטי צדק

17 Eu amo os que me amam, e os que de madrugada me buscam me acharão.

17 אני אהביה אהב ומשחרי ימצאנני

18 Riquezas e honra estão comigo; sim, riquezas duráveis e justiça.

18 עשר וכבוד אתי הון עתק וצדקה

19 Melhor é o meu fruto do que o ouro, sim, do que o ouro refinado; e as minhas novidades, melhores do que a prata escolhida.

19 טוב פריי מחרוץ ומפז ותבואתי מכסף נבחר

20 Faço andar pelo caminho da justiça, no meio das veredas do juízo.

20 בארח צדקה אהלך בתוך נתיבות משפט

21 Para fazer herdar bens permanentes aos que me amam e encher os seus tesouros.

21 להנחיל אהבי יש ואצרתיהם אמלא

22 O SENHOR me possuiu no princípio de seus caminhos e antes de suas obras mais antigas.

22 יהוה קנני ראשית דרכו קדם מפעליו מאז

23 Desde a eternidade, fui ungida; desde o princípio, antes do começo da terra.

23 מעולם נסכתי מראש מקדמי ארץ

24 Antes de haver abismos, fui gerada; e antes ainda de haver fontes carregadas de águas.

24 באין תהמות חוללתי באין מעינות נכבדי מים

25 Antes que os montes fossem firmados, antes dos outeiros, eu fui gerada.

25 בטרם הרים הטבעו לפני גבעות חוללתי

26 Ainda ele não tinha feito a terra, nem os campos, nem sequer o princípio do pó do mundo.

26 עד לא עשה ארץ וחוצות וראש עפרות תבל

27 Quando ele preparava os céus, aí estava eu; quando compassava ao redor a face do abismo;

27 בהכינו שמים שם אני בחוקו חוג על פני תהום

28 quando firmava as nuvens de cima, quando fortificava as fontes do abismo;

28 באמצו שחקים ממעל בעזוז עינות תהום

29 quando punha ao mar o seu termo, para que as águas não trespassassem o seu mando; quando compunha os fundamentos da terra,

29 בשומו לים חקו ומים לא יעברו פיו בחוקו מוסדי ארץ

30 então, eu estava com ele e era seu aluno; e era cada dia as suas delícias, folgando perante ele em todo o tempo,

30 ואהיה אצלו אמון ואהיה שעשעים יום יום משחקת לפניו בכל עת

31 folgando no seu mundo habitável e achando as minhas delícias com os filhos dos homens.

31 משחקת בתבל ארצו ושעשעי את בני אדם

32 Agora, pois, filhos, ouvi-me, porque bem-aventurados serão os que guardarem os meus caminhos.

32 ועתה בנים שמעו לי ואשרי דרכי ישמרו

33 Ouvi a correção, não a rejeiteis e sede sábios.

33 שמעו מוסר וחכמו ואל תפרעו

34 Bem-aventurado o homem que me dá ouvidos, velando às minhas portas cada dia, esperando às ombreiras da minha entrada.

34 אשרי אדם שמע לי לשקד על דלתתי יום יום לשמר מזוזת פתחי

35 Porque o que me achar achará a vida e alcançará favor do SENHOR.

35 כי מצאי מצאי חיים ויפק רצון מיהוה

36 Mas o que pecar contra mim violentará a sua própria alma; todos os que me aborrecem amam a morte.

36 וחטאי חמס נפשו כל משנאי אהבו מות

Provérbios 9

1 A sabedoria já edificou a sua casa, já lavrou as suas sete colunas.

1 חכמות בנתה ביתה חצבה עמודיה שבעה

2 Já sacrificou as suas vítimas, misturou o seu vinho e já preparou a sua mesa.

2 טבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שלחנה

3 Já deu ordens às suas criadas, já anda convidando desde as alturas da cidade, dizendo

3 שלחה נערתיה תקרא על גפי מרמי קרת

4 Quem é simples volte-se para aqui. Aos faltos de entendimento diz

4 מי פתי יסר הנה חסר לב אמרה לו

5 Vinde, comei do meu pão e bebei do vinho que tenho misturado.

5 לכו לחמו בלחמי ושתו ביין מסכתי

6 Deixai os insensatos, e vivei, e andai pelo caminho do entendimento.

6 עזבו פתאים וחיו ואשרו בדרך בינה

7 O que repreende o escarnecedor afronta toma para si; e o que censura o ímpio recebe a sua mancha.

7 יסר לץ לקח לו קלון ומוכיח לרשע מומו

8 Não repreendas o escarnecedor, para que te não aborreça; repreende o sábio, e amar-te -á.

8 אל תוכח לץ פן ישנאך הוכח לחכם ויאהבך

9 Dá instrução ao sábio, e ele se fará mais sábio; ensina ao justo, e ele crescerá em entendimento.

9 תן לחכם ויחכם עוד הודע לצדיק ויוסף לקח

10 O temor do SENHOR é o princípio da sabedoria, e a ciência do Santo, a prudência.

10 תחלת חכמה יראת יהוה ודעת קדשים בינה

11 Porque, por mim, se multiplicam os teus dias, e anos de vida se te acrescentarão.

11 כי בי ירבו ימיך ויוסיפו לך שנות חיים

12 Se fores sábio, para ti sábio serás; e, se fores escarnecedor, tu só o suportarás.

12 אם חכמת חכמת לך ולצת לבדך תשא

13 A mulher louca é alvoroçadora; é néscia e não sabe coisa alguma.

13 אשת כסילות המיה פתיות ובל ידעה מה

14 E assenta-se à porta da sua casa ou numa cadeira, nas alturas da cidade,

14 וישבה לפתח ביתה על כסא מרמי קרת

15 para chamar os que passam e seguem direito o seu caminho.

15 לקרא לעברי דרך המישרים ארחותם

16 Quem é simples, volte-se para aqui. E aos faltos de entendimento diz

16 מי פתי יסר הנה וחסר לב ואמרה לו

17 As águas roubadas são doces, e o pão comido às ocultas é suave.

17 מים גנובים ימתקו ולחם סתרים ינעם

18 Mas não sabem que ali estão os mortos, que os seus convidados estão nas profundezas do inferno.

18 ולא ידע כי רפאים שם בעמקי שאול קראיה

Provérbios 10

1 Provérbios de Salomão. O filho sábio alegra a seu pai, mas o filho louco é a tristeza de sua mãe.

1 משלי שלמה בן חכם ישמח אב ובן כסיל תוגת אמו

2 Os tesouros da impiedade de nada aproveitam; mas a justiça livra da morte.

2 לא יועילו אוצרות רשע וצדקה תציל ממות

3 O SENHOR não deixa ter fome a alma do justo, mas o desejo dos ímpios rechaça.

3 לא ירעיב יהוה נפש צדיק והות רשעים יהדף

4 O que trabalha com mão enganosa empobrece, mas a mão dos diligentes enriquece.

4 ראש עשה כף רמיה ויד חרוצים תעשיר

5 O que ajunta no verão é filho sábio, mas o que dorme na sega é filho que envergonha.

5 אגר בקיץ בן משכיל נרדם בקציר בן מביש

6 Bênçãos há sobre a cabeça do justo, mas a violência cobre a boca dos ímpios.

6 ברכות לראש צדיק ופי רשעים יכסה חמס

7 A memória do justo é abençoada, mas o nome dos ímpios apodrecerá.

7 זכר צדיק לברכה ושם רשעים ירקב

8 O sábio de coração aceita os mandamentos, mas o louco palrador será transtornado.

8 חכם לב יקח מצות ואויל שפתים ילבט

9 Quem anda em sinceridade anda seguro, mas o que perverte os seus caminhos será conhecido.

9 הולך בתם ילך בטח ומעקש דרכיו יודע

10 O que acena com os olhos dá dores, e o tolo de lábios será transtornado.

10 קרץ עין יתן עצבת ואויל שפתים ילבט

11 A boca do justo é manancial de vida, mas a violência cobre a boca dos ímpios.

11 מקור חיים פי צדיק ופי רשעים יכסה חמס

12 O ódio excita contendas, mas o amor cobre todas as transgressões.

12 שנאה תעורר מדנים ועל כל פשעים תכסה אהבה

13 Nos lábios do sábio se acha a sabedoria, mas a vara é para as costas do falto de entendimento.

13 בשפתי נבון תמצא חכמה ושבט לגו חסר לב

14 Os sábios escondem a sabedoria, mas a boca do tolo é uma destruição.

14 חכמים יצפנו דעת ופי אויל מחתה קרבה

15 A fazenda do rico é a cidade da sua fortaleza; a destruição dos pobres é a sua pobreza.

15 הון עשיר קרית עזו מחתת דלים רישם

16 A obra do justo conduz à vida, as produções do ímpio, ao pecado.

16 פעלת צדיק לחיים תבואת רשע לחטאת

17 O caminho para a vida é daquele que guarda a correção, mas o que abandona a repreensão erra.

17 ארח לחיים שומר מוסר ועוזב תוכחת מתעה

18 O que encobre o ódio tem lábios falsos, e o que difama é um insensato.

18 מכסה שנאה שפתי שקר ומוצא דבה הוא כסיל

19 Na multidão de palavras não falta transgressão, mas o que modera os seus lábios é prudente.

19 ברב דברים לא יחדל פשע וחשך שפתיו משכיל

20 Prata escolhida é a língua do justo; o coração dos ímpios é de nenhum preço.

20 כסף נבחר לשון צדיק לב רשעים כמעט

21 Os lábios do justo apascentam muitos, mas os tolos, por falta de entendimento, morrem.

21 שפתי צדיק ירעו רבים ואוילים בחסר לב ימותו

22 A bênção do SENHOR é que enriquece, e ele não acrescenta dores.

22 ברכת יהוה היא תעשיר ולא יוסף עצב עמה

23 Um divertimento é para o tolo praticar a iniquidade; para o homem inteligente, o mesmo é o ser sábio.

23 כשחוק לכסיל עשות זמה וחכמה לאיש תבונה

24 O temor do ímpio virá sobre ele, mas o desejo dos justos Deus o cumprirá.

24 מגורת רשע היא תבואנו ותאות צדיקים יתן

25 Como a tempestade, assim passa o ímpio, mas o justo tem perpétuo fundamento.

25 כעבור סופה ואין רשע וצדיק יסוד עולם

26 Como vinagre para os dentes, como fumaça para os olhos, assim é o preguiçoso para aqueles que o mandam.

26 כחמץ לשנים וכעשן לעינים כן העצל לשלחיו

27 O temor do SENHOR aumenta os dias, mas os anos dos ímpios serão abreviados.

27 יראת יהוה תוסיף ימים ושנות רשעים תקצרנה

28 A esperança dos justos é alegria, mas a expectação dos ímpios perecerá.

28 תוחלת צדיקים שמחה ותקות רשעים תאבד

29 O caminho do SENHOR é fortaleza para os retos, mas ruína virá aos que praticam a iniquidade.

29 מעוז לתם דרך יהוה ומחתה לפעלי און

30 O justo nunca será abalado, mas os ímpios não habitarão a terra.

30 צדיק לעולם בל ימוט ורשעים לא ישכנו ארץ

31 A boca do justo produz sabedoria em abundância, mas a língua da perversidade será desarraigada.

31 פי צדיק ינוב חכמה ולשון תהפכות תכרת

32 Os lábios do justo sabem o que agrada, mas a boca dos ímpios anda cheia de perversidades.

32 שפתי צדיק ידעון רצון ופי רשעים תהפכות

1 Balança enganosa é abominação para o SENHOR, mas o peso justo é o seu prazer.

1 מאזני מרמה תועבת יהוה ואבן שלמה רצונו

2 Vindo a soberba, virá também a afronta; mas com os humildes está a sabedoria.

2 בא זדון ויבא קלון ואת צנועים חכמה

3 A sinceridade dos sinceros os encaminhará, mas a perversidade dos desleais os destruirá.

3 תמת ישרים תנחם וסלף בוגדים ושדם

4 Não aproveitam as riquezas no dia da ira, mas a justiça livra da morte.

4 לא יועיל הון ביום עברה וצדקה תציל ממות

5 A justiça do sincero endireitará o seu caminho, mas o ímpio, pela sua impiedade, cairá.

5 צדקת תמים תישר דרכו וברשעתו יפל רשע

6 A justiça dos virtuosos os livrará, mas, na sua perversidade, serão apanhados os iníquos.

6 צדקת ישרים תצילם ובהות בגדים ילכדו

7 Morrendo o homem ímpio, perece a sua expectação, e a esperança da iniquidade perde-se.

7 במות אדם רשע תאבד תקוה ותוחלת אונים אבדה

8 O justo é libertado da angústia, e o ímpio fica em seu lugar.

8 צדיק מצרה נחלץ ויבא רשע תחתיו

9 O hipócrita, com a boca, danifica o seu próximo, mas os justos são libertados pelo conhecimento.

9 בפה חנף ישחת רעהו ובדעת צדיקים יחלצו

10 No bem dos justos, exulta a cidade; e, perecendo os ímpios, há júbilo.

10 בטוב צדיקים תעלץ קריה ובאבד רשעים רנה

11 Pela bênção dos sinceros, se exalta a cidade, mas pela boca dos ímpios é derribada.

11 בברכת ישרים תרום קרת ובפי רשעים תהרס

12 O que despreza o seu próximo é falto de sabedoria, mas o homem de entendimento cala-se.

12 בז לרעהו חסר לב ואיש תבונות יחריש

13 O que anda praguejando descobre o segredo, mas o fiel de espírito encobre o negócio.

13 הולך רכיל מגלה סוד ונאמן רוח מכסה דבר

14 Não havendo sábia direção, o povo cai, mas, na multidão de conselheiros, há segurança.

14 באין תחבלות יפל עם ותשועה ברב יועץ

15 Decerto sofrerá severamente aquele que fica por fiador do estranho, mas o que aborrece a fiança estará seguro.

15 רע ירוע כי ערב זר ושנא תקעים בוטח

16 A mulher aprazível guarda a honra, como os violentos guardam as riquezas.

16 אשת חן תתמך כבוד ועריצים יתמכו עשר

17 O homem benigno faz bem à sua própria alma, mas o cruel perturba a sua própria carne.

17 גמל נפשו איש חסד ועכר שארו אכזרי

18 O ímpio recebe um salário enganoso, mas, para o que semeia justiça, haverá galardão certo.

18 רשע עשה פעלת שקר וזרע צדקה שכר אמת

19 Como a justiça encaminha para a vida, assim o que segue o mal faz isso para sua morte.

19 כן צדקה לחיים ומרדף רעה למותו

20 Abominação para o SENHOR são os perversos de coração, mas os que são perfeitos em seu caminho são o seu deleite.

20 תועבת יהוה עקשי לב ורצונו תמימי דרך

21 Ainda que o mau junte mão à mão, não ficará sem castigo, mas a semente dos justos escapará.

21 יד ליד לא ינקה רע וזרע צדיקים נמלט

22 Como jóia de ouro em focinho de porca, assim é a mulher formosa que se aparta da razão.

22 נזם זהב באף חזיר אשה יפה וסרת טעם

23 O desejo dos justos é somente o bem, mas a esperança dos ímpios é a ira.

23 תאות צדיקים אך טוב תקות רשעים עברה

24 Alguns há que espalham, e ainda se lhes acrescenta mais; e outros, que retêm mais do que é justo, mas é para a sua perda.

24 יש מפזר ונוסף עוד וחושך מישר אך למחסור

25 A alma generosa engordará, e o que regar também será regado.

25 נפש ברכה תדשן ומרוה גם הוא יורא

26 Ao que retém o trigo o povo o amaldiçoa, mas bênção haverá sobre a cabeça do vendedor.

26 מנע בר יקבהו לאום וברכה לראש משביר

27 O que busca cedo o bem busca favor, mas ao que procura o mal, este lhe sobrevirá.

27 שחר טוב יבקש רצון ודרש רעה תבואנו

28 Aquele que confia nas suas riquezas cairá, mas os justos reverdecerão como a rama.

28 בוטח בעשרו הוא יפל וכעלה צדיקים יפרחו

29 O que perturba a sua casa herdará o vento, e o tolo será servo do sábio de coração.

29 עוכר ביתו ינחל רוח ועבד אויל לחכם לב

30 O fruto do justo é árvore de vida, e o que ganha almas sábio é.

30 פרי צדיק עץ חיים ולקח נפשות חכם

31 Eis que o justo é punido na terra; quanto mais o ímpio e o pecador!

31 הן צדיק בארץ ישלם אף כי רשע וחוטא

1 O que ama a correção ama o conhecimento, mas o que aborrece a repreensão é um bruto.

1 אהב מוסר אהב דעת ושנא תוכחת בער

2 O homem de bem alcançará o favor do SENHOR, mas ao homem de perversas imaginações ele condenará.

2 טוב יפיק רצון מיהוה ואיש מזמות ירשיע

3 O homem não se estabelecerá pela impiedade, mas a raiz dos justos não será removida.

3 לא יכון אדם ברשע ושרש צדיקים בל ימוט

4 A mulher virtuosa é a coroa do seu marido, mas a que procede vergonhosamente é como apodrecimento nos seus ossos.

4 אשת חיל עטרת בעלה וכרקב בעצמותיו מבישה

5 Os pensamentos do justo são retos, mas os conselhos do ímpio, engano.

5 מחשבות צדיקים משפט תחבלות רשעים מרמה

6 As palavras dos ímpios são para armarem ciladas ao sangue, mas a boca dos retos os livrará.

6 דברי רשעים ארב דם ופי ישרים יצילם

7 Transtornados serão os ímpios e não serão mais, mas a casa dos justos permanecerá.

7 הפוך רשעים ואינם ובית צדיקים יעמד

8 Segundo o seu entendimento, será louvado cada qual, mas o perverso de coração estará em desprezo.

8 לפי שכלו יהלל איש ונעוה לב יהיה לבוז

9 Melhor é o que se estima em pouco e tem servos do que o que se honra a si mesmo e tem falta de pão.

9 טוב נקלה ועבד לו ממתכבד וחסר לחם

10 O justo olha pela vida dos seus animais, mas as misericórdias dos ímpios são cruéis.

10 יודע צדיק נפש בהמתו ורחמי רשעים אכזרי

11 O que lavra a sua terra se fartará de pão, mas o que segue os ociosos está falto de juízo.

11 עבד אדמתו ישבע לחם ומרדף ריקים חסר לב

12 Deseja o ímpio a rede dos maus, mas a raiz dos justos produz o seu fruto.

12 חמד רשע מצוד רעים ושרש צדיקים יתן

13 O laço do ímpio está na transgressão dos lábios, mas o justo sairá da angústia.

13 בפשע שפתים מוקש רע ויצא מצרה צדיק

14 Cada um se farta de bem pelo fruto da sua boca, e o que as mãos do homem fizerem isso ele receberá.

14 מפרי פי איש ישבע טוב וגמול ידי אדם ישוב לו

15 O caminho do tolo é reto aos seus olhos, mas o que dá ouvidos ao conselho é sábio.

15 דרך אויל ישר בעיניו ושמע לעצה חכם

16 A ira do louco se conhece no mesmo dia, mas o avisado encobre a afronta.

16 אויל ביום יודע כעסו וכסה קלון ערום

17 O que diz a verdade manifesta a justiça, mas a testemunha falsa engana.

17 יפיח אמונה יגיד צדק ועד שקרים מרמה

18 Há alguns cujas palavras são como pontas de espada, mas a língua dos sábios é saúde.

18 יש בוטה כמדקרות חרב ולשון חכמים מרפא

19 O lábio de verdade ficará para sempre, mas a língua mentirosa dura só um momento.

19 שפת אמת תכון לעד ועד ארגיעה לשון שקר

20 Engano há no coração dos que maquinam mal, mas alegria têm os que aconselham a paz.

20 מרמה בלב חרשי רע וליעצי שלום שמחה

21 Nenhum agravo sobrevirá ao justo, mas os ímpios ficam cheios de mal.

21 לא יאנה לצדיק כל און ורשעים מלאו רע

22 Os lábios mentirosos são abomináveis ao SENHOR, mas os que agem fielmente são o seu deleite.

22 תועבת יהוה שפתי שקר ועשי אמונה רצונו

23 O homem avisado encobre o conhecimento, mas o coração dos tolos proclama a estultícia.

23 אדם ערום כסה דעת ולב כסילים יקרא אולת

24 A mão dos diligentes dominará, mas os enganadores serão tributários.

24 יד חרוצים תמשול ורמיה תהיה למס

25 A solicitude no coração do homem o abate, mas uma boa palavra o alegra.

25 דאגה בלב איש ישחנה ודבר טוב ישמחנה

26 O justo é um guia para o seu companheiro, mas o caminho dos ímpios os faz errar.

26 יתר מרעהו צדיק ודרך רשעים תתעם

27 O preguiçoso não assará a sua caça, mas o bem precioso do homem é ser diligente.

27 לא יחרך רמיה צידו והון אדם יקר חרוץ

28 Na vereda da justiça está a vida, e no caminho da sua carreira não há morte.

28 בארח צדקה חיים ודרך נתיבה אל מות

Provérbios 13

1 O filho sábio ouve a correção do pai, mas o escarnecedor não ouve a repreensão.

1 בן חכם מוסר אב ולץ לא שמע גערה

2 Do fruto da boca cada um comerá o bem, mas a alma dos prevaricadores comerá a violência.

2 מפרי פי איש יאכל טוב ונפש בגדים חמס

3 O que guarda a sua boca conserva a sua alma, mas o que muito abre os lábios tem perturbação.

3 נצר פיו שמר נפשו פשק שפתיו מחתה לו

4 A alma do preguiçoso deseja e coisa nenhuma alcança, mas a alma dos diligentes engorda.

4 מתאוה ואין נפשו עצל ונפש חרצים תדשן

5 O justo aborrece a palavra de mentira, mas o ímpio é abominável e se confunde.

5 דבר שקר ישנא צדיק ורשע יבאיש ויחפיר

6 A justiça guarda ao que é sincero no seu caminho, mas a impiedade transtornará o pecador.

6 צדקה תצר תם דרך ורשעה תסלף חטאת

7 Há quem se faça rico, não tendo coisa nenhuma, e quem se faça pobre, tendo grande riqueza.

7 יש מתעשר ואין כל מתרושש והון רב

8 O resgate da vida de cada um são as suas riquezas, mas o pobre não ouve as ameaças.

8 כפר נפש איש עשרו ורש לא שמע גערה

9 A luz dos justos alegra, mas a candeia dos ímpios se apagará.

9 אור צדיקים ישמח ונר רשעים ידעך

10 Da soberba só provém a contenda, mas com os que se aconselham se acha a sabedoria.

10 רק בזדון יתן מצה ואת נועצים חכמה

11 A fazenda que procede da vaidade diminuirá, mas quem a ajunta pelo trabalho terá aumento.

11 הון מהבל ימעט וקבץ על יד ירבה

12 A esperança demorada enfraquece o coração, mas o desejo chegado é árvore de vida.

12 תוחלת ממשכה מחלה לב ועץ חיים תאוה באה

13 O que despreza a palavra perecerá, mas o que teme o mandamento será galardoado.

13 בז לדבר יחבל לו וירא מצוה הוא ישלם

14 A doutrina do sábio é uma fonte de vida para desviar dos laços da morte.

14 תורת חכם מקור חיים לסור ממקשי מות

15 O bom entendimento dá graça, mas o caminho dos prevaricadores é áspero.

15 שכל טוב יתן חן ודרך בגדים איתן

16 Todo prudente age com conhecimento, mas o tolo espraia a sua loucura.

16 כל ערום יעשה בדעת וכסיל יפרש אולת

17 Um mau mensageiro cai no mal, mas o embaixador fiel é saúde.

17 מלאך רשע יפל ברע וציר אמונים מרפא

18 Pobreza e afronta virão ao que rejeita a correção, mas o que guarda a repreensão será venerado.

18 ריש וקלון פורע מוסר ושומר תוכחת יכבד

19 O desejo que se cumpre deleita a alma, mas apartar-se do mal é abominação para os loucos.

19 תאוה נהיה תערב לנפש ותועבת כסילים סור מרע

20 Anda com os sábios e serás sábio, mas o companheiro dos tolos será afligido.

20 הלוך את חכמים וחכם ורעה כסילים ירוע

21 O mal perseguirá aos pecadores, mas os justos serão galardoados com o bem.

21 חטאים תרדף רעה ואת צדיקים ישלם טוב

22 O homem de bem deixa uma herança aos filhos de seus filhos, mas a riqueza do pecador é depositada para o justo.

22 טוב ינחיל בני בנים וצפון לצדיק חיל חוטא

23 Abundância de mantimento há na lavoura do pobre, mas alguns há que se consomem por falta de juízo.

23 רב אכל ניר ראשים ויש נספה בלא משפט

24 O que retém a sua vara aborrece a seu filho, mas o que o ama, a seu tempo, o castiga.

24 חושך שבטו שונא בנו ואהבו שחרו מוסר

25 O justo come até que a sua alma fique satisfeita, mas o ventre dos ímpios terá necessidade.

25 צדיק אכל לשבע נפשו ובטן רשעים תחסר

Provérbios 14

1 Toda mulher sábia edifica a sua casa, mas a tola derriba -a com as suas mãos.

1 חכמות נשים בנתה ביתה ואולת בידיה תהרסנו

2 O que anda na sua sinceridade teme ao SENHOR, mas o que se desvia de seus caminhos despreza-o.

2 הולך בישרו ירא יהוה ונלוז דרכיו בוזהו

3 Na boca do tolo está a vara da soberba, mas os lábios do sábio preservá-lo-ão.

3 בפי אויל חטר גאוה ושפתי חכמים תשמורם

4 Não havendo bois, o celeiro fica limpo, mas, pela força do boi, há abundância de colheitas.

4 באין אלפים אבוס בר ורב תבואות בכח שור

5 A testemunha verdadeira não mentirá, mas a testemunha falsa se desboca em mentiras.

5 עד אמונים לא יכזב ויפיח כזבים עד שקר

6 O escarnecedor busca sabedoria e não a acha, mas para o prudente o conhecimento é fácil.

6 בקש לץ חכמה ואין ודעת לנבון נקל

7 Vai-te à presença do homem insensato e nele não divisarás os lábios do conhecimento.

7 לך מנגד לאיש כסיל ובל ידעת שפתי דעת

8 A sabedoria do prudente é entender o seu caminho, mas a estultícia dos tolos é enganar.

8 חכמת ערום הבין דרכו ואולת כסילים מרמה

9 Os loucos zombam do pecado, mas entre os retos há boa vontade.

9 אולים יליץ אשם ובין ישרים רצון

10 O coração conhece a sua própria amargura, e o estranho não se entremeterá na sua alegria.

10 לב יודע מרת נפשו ובשמחתו לא יתערב זר

11 A casa dos ímpios se desfará, mas a tenda dos retos florescerá.

11 בית רשעים ישמד ואהל ישרים יפריח

12 Há caminho que ao homem parece direito, mas o fim dele são os caminhos da morte.

12 יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי מות

13 Até no riso terá dor o coração, e o fim da alegria é tristeza.

13 גם בשחוק יכאב לב ואחריתה שמחה תוגה

14 Dos seus caminhos se fartará o infiel de coração, mas o homem bom se fartará de si mesmo.

14 מדרכיו ישבע סוג לב ומעליו איש טוב

15 O simples dá crédito a cada palavra, mas o prudente atenta para os seus passos.

15 פתי יאמין לכל דבר וערום יבין לאשרו

16 O sábio teme e desvia-se do mal, mas o tolo encoleriza-se e dá-se por seguro.

16 חכם ירא וסר מרע וכסיל מתעבר ובוטח

17 O que presto se ira fará doidices, e o homem de más imaginações será aborrecido.

17 קצר אפים יעשה אולת ואיש מזמות ישנא

18 Os simples herdarão a estultícia, mas os prudentes se coroarão de conhecimento.

18 נחלו פתאים אולת וערומים יכתרו דעת

19 Os maus inclinam-se perante a face dos bons, e os ímpios, diante das portas do justo.

19 שחו רעים לפני טובים ורשעים על שערי צדיק

20 O pobre é aborrecido até do companheiro, mas os amigos dos ricos são muitos.

20 גם לרעהו ישנא רש ואהבי עשיר רבים

21 O que despreza ao seu companheiro peca, mas o que se compadece dos humildes é bem-aventurado.

21 בז לרעהו חוטא ומחונן עניים אשריו

22 Porventura, não erram os que praticam o mal? Mas beneficência e fidelidade haverá para os que praticam o bem.

22 הלוא יתעו חרשי רע וחסד ואמת חרשי טוב

23 Em todo trabalho há proveito, mas a palavra dos lábios só encaminha para a pobreza.

23 בכל עצב יהיה מותר ודבר שפתים אך למחסור

24 A coroa dos sábios é a sua riqueza, a estultícia dos tolos é só estultícia.

24 עטרת חכמים עשרם אולת כסילים אולת

25 A testemunha verdadeira livra as almas, mas o que se desboca em mentiras é enganador.

25 מציל נפשות עד אמת ויפח כזבים מרמה

26 No temor do SENHOR, há firme confiança, e ele será um refúgio para seus filhos.

26 ביראת יהוה מבטח עז ולבניו יהיה מחסה

27 O temor do SENHOR é uma fonte de vida para preservar dos laços da morte.

27 יראת יהוה מקור חיים לסור ממקשי מות

28 Na multidão do povo está a magnificência do rei, mas, na falta de povo, a perturbação do príncipe.

28 ברב עם הדרת מלך ובאפס לאם מחתת רזון

29 O longânimo é grande em entendimento, mas o de ânimo precipitado exalta a loucura.

29 ארך אפים רב תבונה וקצר רוח מרים אולת

30 O coração com saúde é a vida da carne, mas a inveja é a podridão dos ossos.

30 חיי בשרים לב מרפא ורקב עצמות קנאה

31 O que oprime ao pobre insulta aquele que o criou, mas o que se compadece do necessitado honra-o.

31 עשק דל חרף עשהו ומכבדו חנן אביון

32 Pela sua malícia, será lançado fora o ímpio, mas o justo até na sua morte tem esperança.

32 ברעתו ידחה רשע וחסה במותו צדיק

33 No coração do prudente, repousa a sabedoria, mas o que há no interior dos tolos se conhece.

33 בלב נבון תנוח חכמה ובקרב כסילים תודע

34 A justiça exalta as nações, mas o pecado é o opróbrio dos povos.

34 צדקה תרומם גוי וחסד לאמים חטאת

35 O rei tem seu contentamento no servo prudente, mas, sobre o que procede indignamente, cairá o seu furor.

35 רצון מלך לעבד משכיל ועברתו תהיה מביש

Provérbios 15

1 A resposta branda desvia o furor, mas a palavra dura suscita a ira.

1 מענה רך ישיב חמה ודבר עצב יעלה אף

2 A língua dos sábios adorna a sabedoria, mas a boca dos tolos derrama a estultícia.

2 לשון חכמים תיטיב דעת ופי כסילים יביע אולת

3 Os olhos do SENHOR estão em todo lugar, contemplando os maus e os bons.

3 בכל מקום עיני יהוה צפות רעים וטובים

4 Uma língua saudável é árvore de vida, mas a perversidade nela quebranta o espírito.

4 מרפא לשון עץ חיים וסלף בה שבר ברוח

5 O tolo despreza a correção de seu pai, mas o que observa a repreensão prudentemente se haverá.

5 אויל ינאץ מוסר אביו ושמר תוכחת יערם

6 Na casa do justo há um grande tesouro, mas nos frutos do ímpio há perturbação.

6 בית צדיק חסן רב ובתבואת רשע נעכרת

7 Os lábios dos sábios derramarão o conhecimento, mas o coração dos tolos não fará assim.

7 שפתי חכמים יזרו דעת ולב כסילים לא כן

8 O sacrifício dos ímpios é abominável ao SENHOR, mas a oração dos retos é o seu contentamento.

8 זבח רשעים תועבת יהוה ותפלת ישרים רצונו

9 O caminho do ímpio é abominável ao SENHOR, mas ele ama o que segue a justiça.

9 תועבת יהוה דרך רשע ומרדף צדקה יאהב

10 Correção molesta há para o que deixa a vereda, e o que aborrece a repreensão morrerá.

10 מוסר רע לעזב ארח שונא תוכחת ימות

11 O inferno e a perdição estão perante o SENHOR; quanto mais o coração dos filhos dos homens!

11 שאול ואבדון נגד יהוה אף כי לבות בני אדם

12 Não ama o escarnecedor aquele que o repreende, nem se chegará para os sábios.

12 לא יאהב לץ הוכח לו אל חכמים לא ילך

13 O coração alegre aformoseia o rosto, mas, pela dor do coração, o espírito se abate.

13 לב שמח ייטב פנים ובעצבת לב רוח נכאה

14 O coração sábio buscará o conhecimento, mas a boca dos tolos se apascentará de estultícia.

14 לב נבון יבקש דעת ופני כסילים ירעה אולת

15 Todos os dias do aflito são maus, mas o de coração alegre tem um banquete contínuo.

15 כל ימי עני רעים וטוב לב משתה תמיד

16 Melhor é o pouco com o temor do SENHOR do que um grande tesouro onde há inquietação.

16 טוב מעט ביראת יהוה מאוצר רב ומהומה בו

17 Melhor é a comida de hortaliça onde há amor do que o boi gordo e, com ele, o ódio.

17 טוב ארחת ירק ואהבה שם משור אבוס ושנאה בו

18 O homem iracundo suscita contendas, mas o longânimo apaziguará a luta.

18 איש חמה יגרה מדון וארך אפים ישקיט ריב

19 O caminho do preguiçoso é como a sebe de espinhos, mas a vereda dos retos está bem igualada.

19 דרך עצל כמשכת חדק וארח ישרים סללה

20 O filho sábio alegrará a seu pai, mas o homem insensato despreza a sua mãe.

20 בן חכם ישמח אב וכסיל אדם בוזה אמו

21 A estultícia é alegria para o que carece de entendimento, mas o homem sábio anda retamente.

21 אולת שמחה לחסר לב ואיש תבונה יישר לכת

22 Onde não há conselho os projetos saem vãos, mas, com a multidão de conselheiros, se confirmarão.

22 הפר מחשבות באין סוד וברב יועצים תקום

23 O homem se alegra na resposta da sua boca, e a palavra, a seu tempo, quão boa é!

23 שמחה לאיש במענה פיו ודבר בעתו מה טוב

24 Para o sábio, o caminho da vida é para cima, para que ele se desvie do inferno que está embaixo.

24 ארח חיים למעלה למשכיל למען סור משאול מטה

25 O SENHOR arrancará a casa dos soberbos, mas firmará a herança da viúva.

25 בית גאים יסח יהוה ויצב גבול אלמנה

26 Abomináveis são para o SENHOR os pensamentos do mau, mas as palavras dos limpos são aprazíveis.

26 תועבת יהוה מחשבות רע וטהרים אמרי נעם

27 O que se dá à cobiça perturba a sua casa, mas o que aborrece as dádivas viverá.

27 עכר ביתו בוצע בצע ושונא מתנת יחיה

28 O coração do justo medita o que há de responder, mas a boca dos ímpios derrama em abundância coisas más.

28 לב צדיק יהגה לענות ופי רשעים יביע רעות

29 Longe está o SENHOR dos ímpios, mas escutará a oração dos justos.

29 רחוק יהוה מרשעים ותפלת צדיקים ישמע

30 A luz dos olhos alegra o coração; a boa fama engorda os ossos.

30 מאור עינים ישמח לב שמועה טובה תדשן עצם

31 Os ouvidos que escutam a repreensão da vida no meio dos sábios farão a sua morada.

31 אזן שמעת תוכחת חיים בקרב חכמים תלין

32 O que rejeita a correção menospreza a sua alma, mas o que escuta a repreensão adquire entendimento.

32 פורע מוסר מואס נפשו ושומע תוכחת קונה לב

33 O temor do SENHOR é a instrução da sabedoria, e diante da honra vai a humildade.

33 יראת יהוה מוסר חכמה ולפני כבוד ענוה

Provérbios 16

1 Do homem são as preparações do coração, mas do SENHOR, a resposta da boca.

1 לאדם מערכי לב ומיהוה מענה לשון

2 Todos os caminhos do homem são limpos aos seus olhos, mas o SENHOR pesa os espíritos.

2 כל דרכי איש זך בעיניו ותכן רוחות יהוה

3 Confia ao SENHOR as tuas obras, e teus pensamentos serão estabelecidos.

3 גל אל יהוה מעשיך ויכנו מחשבתיך

4 O SENHOR fez todas as coisas para os seus próprios fins e até ao ímpio, para o dia do mal.

4 כל פעל יהוה למענהו וגם רשע ליום רעה

5 Abominação é para o SENHOR todo altivo de coração; ainda que ele junte mão à mão, não ficará impune.

5 תועבת יהוה כל גבה לב יד ליד לא ינקה

6 Pela misericórdia e pela verdade, se purifica a iniquidade; e, pelo temor do SENHOR, os homens se desviam do mal.

6 בחסד ואמת יכפר עון וביראת יהוה סור מרע

7 Sendo os caminhos do homem agradáveis ao SENHOR, até a seus inimigos faz que tenham paz com ele.

7 ברצות יהוה דרכי איש גם אויביו ישלם אתו

8 Melhor é o pouco com justiça do que a abundância de colheita com injustiça.

8 טוב מעט בצדקה מרב תבואות בלא משפט

9 O coração do homem considera o seu caminho, mas o SENHOR lhe dirige os passos.

9 לב אדם יחשב דרכו ויהוה יכין צעדו

10 Adivinhação se acha nos lábios do rei; em juízo não prevaricará a sua boca.

10 קסם על שפתי מלך במשפט לא ימעל פיו

11 O peso e a balança justa são do SENHOR; obra sua são todas as pedras da bolsa.

11 פלס ומאזני משפט ליהוה מעשהו כל אבני כיס

12 Abominação é para os reis o praticarem a impiedade, porque com justiça se estabelece o trono.

12 תועבת מלכים עשות רשע כי בצדקה יכון כסא

13 Os lábios de justiça são o contentamento dos reis, e eles amarão o que fala coisas retas.

13 רצון מלכים שפתי צדק ודבר ישרים יאהב

14 O furor do rei é como um mensageiro da morte, mas o homem sábio o apaziguará.

14 חמת מלך מלאכי מות ואיש חכם יכפרנה

15 Na luz do rosto do rei está a vida, e a sua benevolência é como a nuvem de chuva serôdia.

15 באור פני מלך חיים ורצונו כעב מלקוש

16 Quanto melhor é adquirir a sabedoria do que o ouro! E quanto mais excelente, adquirir a prudência do que a prata!

16 קנה חכמה מה טוב מחרוץ וקנות בינה נבחר מכסף

17 O alto caminho dos retos é desviar-se do mal; o que guarda o seu caminho preserva a sua alma.

17 מסלת ישרים סור מרע שמר נפשו נצר דרכו

18 A soberba precede a ruína, e a altivez do espírito precede a queda.

18 לפני שבר גאון ולפני כשלון גבה רוח

19 Melhor é ser humilde de espírito com os mansos do que repartir o despojo com os soberbos.

19 טוב שפל רוח את עניים מחלק שלל את גאים

20 O que atenta prudentemente para a palavra achará o bem, e o que confia no SENHOR será bem-aventurado.

20 משכיל על דבר ימצא טוב ובוטח ביהוה אשריו

21 O sábio de coração será chamado prudente, e a doçura dos lábios aumentará o ensino.

21 לחכם לב יקרא נבון ומתק שפתים יסיף לקח

22 O entendimento, para aqueles que o possuem, é uma fonte de vida, mas a instrução dos tolos é a sua estultícia.

22 מקור חיים שכל בעליו ומוסר אולים אולת

23 O coração do sábio instrui a sua boca e acrescenta doutrina aos seus lábios.

23 לב חכם ישכיל פיהו ועל שפתיו יסיף לקח

24 Favo de mel são as palavras suaves doces para a alma e saúde para os ossos.

24 צוף דבש אמרי נעם מתוק לנפש ומרפא לעצם

25 Há caminho que parece direito ao homem, mas o seu fim são os caminhos da morte.

25 יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי מות

26 O trabalhador trabalha para si mesmo, porque a sua boca o instiga.

26 נפש עמל עמלה לו כי אכף עליו פיהו

27 O homem vão cava o mal, e nos seus lábios se acha como que um fogo ardente.

27 איש בליעל כרה רעה ועל שפתיו כאש צרבת

28 O homem perverso levanta a contenda, e o difamador separa os maiores amigos.

28 איש תהפכות ישלח מדון ונרגן מפריד אלוף

29 O homem violento persuade o seu companheiro e guia-o por caminho não bom.

29 איש חמס יפתה רעהו והוליכו בדרך לא טוב

30 Fecha os olhos para imaginar perversidades; mordendo os lábios, efetua o mal.

30 עצה עיניו לחשב תהפכות קרץ שפתיו כלה רעה

31 Coroa de honra são as cãs, achando-se elas no caminho da justiça.

31 עטרת תפארת שיבה בדרך צדקה תמצא

32 Melhor é o longânimo do que o valente, e o que governa o seu espírito do que o que toma uma cidade.

32 טוב ארך אפים מגבור ומשל ברוחו מלכד עיר

33 A sorte se lança no regaço, mas do SENHOR procede toda a sua disposição.

33 בחיק יוטל את הגורל ומיהוה כל משפטו

Provérbios 17

1 Melhor é um bocado seco e com ele a tranquilidade do que a casa cheia de vítimas, com contenda.

1 טוב פת חרבה ושלוה בה מבית מלא זבחי ריב

2 O servo prudente dominará sobre o filho que procede indignamente; e entre os irmãos repartirá a herança.

2 עבד משכיל ימשל בבן מביש ובתוך אחים יחלק נחלה

3 O crisol é para a prata, e o forno, para o ouro; mas o SENHOR prova os corações.

3 מצרף לכסף וכור לזהב ובחן לבות יהוה

4 O malfazejo atenta para o lábio iníquo; o mentiroso inclina os ouvidos para a língua maligna.

4 מרע מקשיב על שפת און שקר מזין על לשון הות

5 O que escarnece do pobre insulta ao que o criou; o que se alegra da calamidade não ficará impune.

5 לעג לרש חרף עשהו שמח לאיד לא ינקה

6 Coroa dos velhos são os filhos dos filhos; e a glória dos filhos são seus pais.

6 עטרת זקנים בני בנים ותפארת בנים אבותם

7 Não convém ao tolo a fala excelente; quanto menos ao príncipe, o lábio mentiroso!

7 לא נאוה לנבל שפת יתר אף כי לנדיב שפת שקר

8 Pedra preciosa é o presente aos olhos dos que o recebem; para onde quer que se volte, servirá de proveito.

8 אבן חן השחד בעיני בעליו אל כל אשר יפנה ישכיל

9 O que encobre a transgressão busca a amizade, mas o que renova a questão separa os maiores amigos.

9 מכסה פשע מבקש אהבה ושנה בדבר מפריד אלוף

10 Mais profundamente entra a repreensão no prudente do que cem açoites no tolo.

10 תחת גערה במבין מהכות כסיל מאה

11 Na verdade, o rebelde não busca senão o mal, mas mensageiro cruel se enviará contra ele.

11 אך מרי יבקש רע ומלאך אכזרי ישלח בו

12 Encontre-se com o homem a ursa à qual roubaram os filhos, mas não o louco na sua estultícia.

12 פגוש דב שכול באיש ואל כסיל באולתו

13 Quanto àquele que torna mal por bem, não se apartará o mal da sua casa.

13 משיב רעה תחת טובה לא תמיש רעה מביתו

14 Como o soltar as águas, é o princípio da contenda; deixa por isso a porfia, antes que sejas envolvido.

14 פוטר מים ראשית מדון ולפני התגלע הריב נטוש

15 O que justifica o ímpio e o que condena o justo abomináveis são para o SENHOR, tanto um como o outro.

15 מצדיק רשע ומרשיע צדיק תועבת יהוה גם שניהם

16 De que serviria o preço na mão do tolo para comprar a sabedoria, visto que não tem entendimento?

16 למה זה מחיר ביד כסיל לקנות חכמה ולב אין

17 Em todo o tempo ama o amigo; e na angústia nasce o irmão.

17 בכל עת אהב הרע ואח לצרה יולד

18 O homem falto de entendimento dá a mão, ficando por fiador do seu companheiro.

18 אדם חסר לב תוקע כף ערב ערבה לפני רעהו

19 O que ama a contenda ama a transgressão; o que alça a sua porta busca a ruína.

19 אהב פשע אהב מצה מגביה פתחו מבקש שבר

20 O perverso de coração nunca achará o bem; e o que tem a língua dobre virá a cair no mal.

20 עקש לב לא ימצא טוב ונהפך בלשונו יפול ברעה

21 O que gera um tolo, para sua tristeza o faz; e o pai do insensato não se alegrará.

21 ילד כסיל לתוגה לו ולא ישמח אבי נבל

22 O coração alegre serve de bom remédio, mas o espírito abatido virá a secar os ossos.

22 לב שמח ייטב גהה ורוח נכאה תיבש גרם

23 O ímpio tira o presente do seio para perverter as veredas da justiça.

23 שחד מחיק רשע יקח להטות ארחות משפט

24 No rosto do sábio se vê a sabedoria, mas os olhos do louco estão nas extremidades da terra.

24 את פני מבין חכמה ועיני כסיל בקצה ארץ

25 O filho insensato é tristeza para seu pai e amargura para quem o deu à luz.

25 כעס לאביו בן כסיל וממר ליולדתו

26 Não é bom também punir o justo, nem ferirem os príncipes ao que age justamente.

26 גם ענוש לצדיק לא טוב להכות נדיבים על ישר

27 Retém as suas palavras o que possui o conhecimento, e o homem de entendimento é de precioso espírito.

27 חושך אמריו יודע דעת וקר רוח איש תבונה

28 Até o tolo, quando se cala, será reputado por sábio; e o que cerrar os seus lábios, por entendido.

28 גם אויל מחריש חכם יחשב אטם שפתיו נבון

Provérbios 18

1 Busca seu próprio desejo aquele que se separa; ele insurge-se contra a verdadeira sabedoria.

1 לתאוה יבקש נפרד בכל תושיה יתגלע

2 Não toma prazer o tolo no entendimento, senão em que se descubra o seu coração.

2 לא יחפץ כסיל בתבונה כי אם בהתגלות לבו

3 Vindo o ímpio, vem também o desprezo; e, com a ignomínia, a vergonha.

3 בבוא רשע בא גם בוז ועם קלון חרפה

4 Águas profundas são as palavras da boca do homem, e ribeiro transbordante é a fonte da sabedoria.

4 מים עמקים דברי פי איש נחל נבע מקור חכמה

5 Não é bom ter respeito à pessoa do ímpio, para derribar o justo em juízo.

5 שאת פני רשע לא טוב להטות צדיק במשפט

6 Os lábios do tolo entram na contenda, e a sua boca brada por açoites.

6 שפתי כסיל יבאו בריב ופיו למהלמות יקרא

7 A boca do tolo é a sua própria destruição, e os seus lábios, um laço para a sua alma.

7 פי כסיל מחתה לו ושפתיו מוקש נפשו

8 As palavras do linguareiro são como doces bocados, e elas descem ao íntimo do ventre.

8 דברי נרגן כמתלהמים והם ירדו חדרי בטן

9 Também o negligente na sua obra é irmão do desperdiçador.

9 גם מתרפה במלאכתו אח הוא לבעל משחית

10 Torre forte é o nome do SENHOR; para ela correrá o justo e estará em alto retiro.

10 מגדל עז שם יהוה בו ירוץ צדיק ונשגב

11 A fazenda do rico é sua cidade forte e, como um muro alto, na sua imaginação.

11 הון עשיר קרית עזו וכחומה נשגבה במשכיתו

12 Antes de ser quebrantado, eleva-se o coração do homem; e, diante da honra, vai a humildade.

12 לפני שבר יגבה לב איש ולפני כבוד ענוה

13 Responder antes de ouvir é estultícia e vergonha.

13 משיב דבר בטרם ישמע אולת היא לו וכלמה

14 O espírito do homem aliviará a sua enfermidade, mas ao espírito abatido, quem o levantará?

14 רוח איש יכלכל מחלהו ורוח נכאה מי ישאנה

15 O coração do sábio adquire o conhecimento, e o ouvido dos sábios busca a ciência.

15 לב נבון יקנה דעת ואזן חכמים תבקש דעת

16 O presente do homem alarga-lhe o caminho e leva-o à presença dos grandes.

16 מתן אדם ירחיב לו ולפני גדלים ינחנו

17 O que primeiro começa o seu pleito justo parece; mas vem o seu companheiro e o examina.

17 צדיק הראשון בריבו יבא רעהו וחקרו

18 A sorte faz cessar os pleitos e faz separação entre os poderosos.

18 מדינים ישבית הגורל ובין עצומים יפריד

19 O irmão ofendido é mais difícil de conquistar do que uma cidade forte; e as contendas são como ferrolhos de um palácio.

19 אח נפשע מקרית עז ומדונים כבריח ארמון

20 Do fruto da boca de cada um se fartará o seu ventre; dos renovos dos seus lábios se fartará.

20 מפרי פי איש תשבע בטנו תבואת שפתיו ישבע

21 A morte e a vida estão no poder da língua; e aquele que a ama comerá do seu fruto.

21 מות וחיים ביד לשון ואהביה יאכל פריה

22 O que acha uma mulher acha uma coisa boa e alcançou a benevolência do SENHOR.

22 מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מיהוה

23 O pobre fala com rogos, mas o rico responde com durezas.

23 תחנונים ידבר רש ועשיר יענה עזות

24 O homem que tem muitos amigos pode congratular-se, mas há amigo mais chegado do que um irmão.

24 איש רעים להתרעע ויש אהב דבק מאח

Provérbios 19

1 Melhor é o pobre que anda na sua sinceridade do que o perverso de lábios e tolo.

1 טוב רש הולך בתמו מעקש שפתיו והוא כסיל

2 Assim também ficar a alma sem conhecimento não é bom; e o que se apressa com seus pés peca.

2 גם בלא דעת נפש לא טוב ואץ ברגלים חוטא

3 A estultícia do homem perverterá o seu caminho, e o seu coração se irará contra o SENHOR.

3 אולת אדם תסלף דרכו ועל יהוה יזעף לבו

4 As riquezas granjeiam muitos amigos, mas ao pobre o seu próprio amigo o deixa.

4 הון יסיף רעים רבים ודל מרעהו יפרד

5 A falsa testemunha não ficará inocente; e o que profere mentiras não escapará.

5 עד שקרים לא ינקה ויפיח כזבים לא ימלט

6 Muitos suplicam a face do príncipe, e cada um é amigo daquele que dá presentes.

6 רבים יחלו פני נדיב וכל הרע לאיש מתן

7 Todos os irmãos do pobre o aborrecem; quanto mais se afastarão dele os seus amigos! Corre após eles com palavras, mas não servem de nada.

7 כל אחי רש שנאהו אף כי מרעהו רחקו ממנו מרדף אמרים לא המה

8 O que adquire entendimento ama a sua alma; o que conserva a inteligência achará o bem.

8 קנה לב אהב נפשו שמר תבונה למצא טוב

9 A falsa testemunha não ficará impune; e o que profere mentiras perecerá.

9 עד שקרים לא ינקה ויפיח כזבים יאבד

10 Ao tolo não está bem o deleite; quanto menos ao servo dominar os príncipes!

10 לא נאוה לכסיל תענוג אף כי לעבד משל בשרים

11 O entendimento do homem retém a sua ira; e sua glória é passar sobre a transgressão.

11 שכל אדם האריך אפו ותפארתו עבר על פשע

12 Como o bramido do filho do leão é a indignação do rei; mas, como o orvalho sobre a erva, é a sua benevolência.

12 נהם ככפיר זעף מלך וכטל על עשב רצונו

13 Grande miséria é para o pai o filho insensato, e um gotejar contínuo, as contenções da mulher.

13 הות לאביו בן כסיל ודלף טרד מדיני אשה

14 A casa e a fazenda são a herança dos pais; mas do SENHOR vem a mulher prudente.

14 בית והון נחלת אבות ומיהוה אשה משכלת

15 A preguiça faz cair em profundo sono, e a alma enganadora padecerá fome.

15 עצלה תפיל תרדמה ונפש רמיה תרעב

16 O que guardar o mandamento guardará a sua alma; mas o que desprezar os seus caminhos morrerá.

16 שמר מצוה שמר נפשו בוזה דרכיו יומת

17 Ao SENHOR empresta o que se compadece do pobre, e ele lhe pagará o seu benefício.

17 מלוה יהוה חונן דל וגמלו ישלם לו

18 Castiga teu filho enquanto há esperança, mas para o matar não alçarás a tua alma.

18 יסר בנך כי יש תקוה ואל המיתו אל תשא נפשך

19 Homem de grande ira tem de sofrer o dano; porque, se tu o livrares, virás ainda a fazê-lo novamente.

19 גרל חמה נשא ענש כי אם תציל ועוד תוסף

20 Ouve o conselho e recebe a correção, para que sejas sábio nos teus últimos dias.

20 שמע עצה וקבל מוסר למען תחכם באחריתך

21 Muitos propósitos há no coração do homem, mas o conselho do SENHOR permanecerá.

21 רבות מחשבות בלב איש ועצת יהוה היא תקום

22 O desejo do homem é a sua beneficência; mas o pobre é melhor do que o mentiroso.

22 תאות אדם חסדו וטוב רש מאיש כזב

23 O temor do SENHOR encaminha para a vida; aquele que o tem ficará satisfeito, e não o visitará mal nenhum.

23 יראת יהוה לחיים ושבע ילין בל יפקד רע

24 O preguiçoso esconde a mão no seio; enfada-se de a levar à boca.

24 טמן עצל ידו בצלחת גם אל פיהו לא ישיבנה

25 Fere o escarnecedor, e o simples tomará aviso; repreende ao sábio, e aprenderá conhecimento.

25 לץ תכה ופתי יערם והוכיח לנבון יבין דעת

26 O que aflige a seu pai ou afugenta a sua mãe filho é que envergonha e desonra.

26 משדד אב יבריח אם בן מביש ומחפיר

27 Cessa, filho meu, ouvindo a instrução, de te desviares das palavras do conhecimento.

27 חדל בני לשמע מוסר לשגות מאמרי דעת

28 A testemunha de Belial escarnece do juízo, e a boca dos ímpios engole a iniquidade.

28 עד בליעל יליץ משפט ופי רשעים יבלע און

29 Preparados estão os juízos para os escarnecedores e os açoites para as costas dos tolos.

29 נכונו ללצים שפטים ומהלמות לגו כסילים

Provérbios 20

1 O vinho é escarnecedor, e a bebida forte, alvoroçadora; e todo aquele que neles errar nunca será sábio.

1 לץ היין המה שכר וכל שגה בו לא יחכם

2 Como o bramido do leão é o terror do rei; o que provoca a sua ira peca contra a sua própria alma.

2 נהם ככפיר אימת מלך מתעברו חוטא נפשו

3 Honroso é para o homem o desviar-se de questões, mas todo tolo se entremete nelas.

3 כבוד לאיש שבת מריב וכל אויל יתגלע

4 O preguiçoso não lavrará por causa do inverno, pelo que mendigará na sega e nada receberá.

4 מחרף עצל לא יחרש ישאל בקציר ואין

5 Como águas profundas é o conselho no coração do homem; mas o homem de inteligência o tirará para fora.

5 מים עמקים עצה בלב איש ואיש תבונה ידלנה

6 Cada qual entre os homens apregoa a sua bondade; mas o homem fiel, quem o achará?

6 רב אדם יקרא איש חסדו ואיש אמונים מי ימצא

7 O justo anda na sua sinceridade; bem-aventurados serão os seus filhos depois dele.

7 מתהלך בתמו צדיק אשרי בניו אחריו

8 Assentando-se o rei no trono do juízo, com os seus olhos dissipa todo mal.

8 מלך יושב על כסא דין מזרה בעיניו כל רע

9 Quem poderá dizer Purifiquei o meu coração, limpo estou de meu pecado!

9 מי יאמר זכיתי לבי טהרתי מחטאתי

10 Duas espécies de peso e duas espécies de medida são abominação para o SENHOR, tanto uma coisa como outra.

10 אבן ואבן איפה ואיפה תועבת יהוה גם שניהם

11 Até a criança se dará a conhecer pelas suas ações, se a sua obra for pura e reta.

11 גם במעלליו יתנכר נער אם זך ואם ישר פעלו

12 O ouvido que ouve e o olho que vê, o SENHOR os fez a ambos.

12 אזן שמעת ועין ראה יהוה עשה גם שניהם

13 Não ames o sono, para que não empobreças; abre os teus olhos e te fartarás de pão.

13 אל תאהב שנה פן תורש פקח עיניך שבע לחם

14 Nada vale, nada vale, dirá o comprador, mas, indo-se, então, se gabará.

14 רע רע יאמר הקונה ואזל לו אז יתהלל

15 Há ouro e abundância de rubins, mas os lábios do conhecimento são jóia preciosa.

15 יש זהב ורב פנינים וכלי יקר שפתי דעת

16 Aquele que fica por fiador do estranho tira a sua roupa e penhora -a por um estranho.

16 לקח בגדו כי ערב זר ובעד נכרים חבלהו

17 Suave é ao homem o pão da mentira, mas, depois, a sua boca se encherá de pedrinhas de areia.

17 ערב לאיש לחם שקר ואחר ימלא פיהו חצץ

18 Cada pensamento com conselho se confirma; e com conselhos prudentes faz a guerra.

18 מחשבות בעצה תכון ובתחבלות עשה מלחמה

19 O que anda maldizendo descobre o segredo; pelo que, com o que afaga com seus lábios, não te entremetas.

19 גולה סוד הולך רכיל ולפתה שפתיו לא תתערב

20 O que a seu pai ou a sua mãe amaldiçoar, apagar-se-lhe -á a sua lâmpada e ficará em trevas densas.

20 מקלל אביו ואמו ידעך נרו באישון חשך

21 Entrando-se apressadamente de posse de uma herança no princípio, o seu fim não será bendito.

21 נחלה מבחלת בראשנה ואחריתה לא תברך

22 Não digas Vingar-me-ei do mal; espera pelo SENHOR, e ele te livrará.

22 אל תאמר אשלמה רע קוה ליהוה וישע לך

23 Duas espécies de peso são abomináveis ao SENHOR, e balanças enganosas não são boas.

23 תועבת יהוה אבן ואבן ומאזני מרמה לא טוב

24 Os passos do homem são dirigidos pelo SENHOR; o homem, pois, como entenderá o seu caminho?

24 מיהוה מצעדי גבר ואדם מה יבין דרכו

25 Laço é para o homem dizer precipitadamente É santo; e, feitos os votos, então, inquirir.

25 מוקש אדם ילע קדש ואחר נדרים לבקר

26 O rei sábio dissipa os ímpios e faz girar sobre eles a roda.

26 מזרה רשעים מלך חכם וישב עליהם אופן

27 A alma do homem é a lâmpada do SENHOR, a qual esquadrinha todo o mais íntimo do ventre.

27 נר יהוה נשמת אדם חפש כל חדרי בטן

28 Benignidade e verdade guardam o rei, e com benignidade sustém ele o seu trono.

28 חסד ואמת יצרו מלך וסעד בחסד כסאו

29 O ornato dos jovens é a sua força; e a beleza dos velhos, as cãs.

29 תפארת בחורים כחם והדר זקנים שיבה

30 Os vergões das feridas são a purificação dos maus, como também as pancadas que penetram até o mais íntimo do ventre.

30 חברות פצע תמריק ברע ומכות חדרי בטן

Provérbios 21

1 Como ribeiros de águas, assim é o coração do rei na mão do SENHOR; a tudo quanto quer o inclina.

1 פלגי מים לב מלך ביד יהוה על כל אשר יחפץ יטנו

2 Todo caminho do homem é reto aos seus olhos, mas o SENHOR sonda os corações.

2 כל דרך איש ישר בעיניו ותכן לבות יהוה

3 Fazer justiça e julgar com retidão é mais aceitável ao SENHOR do que oferecer-lhe sacrifício.

3 עשה צדקה ומשפט נבחר ליהוה מזבח

4 Olhar altivo, coração orgulhoso e até a lavoura dos ímpios são pecado.

4 רום עינים ורחב לב נר רשעים חטאת

5 Os pensamentos do diligente tendem à abundância, mas os de todo apressado, tão-somente à pobreza.

5 מחשבות חרוץ אך למותר וכל אץ אך למחסור

6 Trabalhar por ajuntar tesouro com língua falsa é uma vaidade, e aqueles que a isso são impelidos buscam a morte.

6 פעל אוצרות בלשון שקר הבל נדף מבקשי מות

7 As rapinas dos ímpios virão a destruí-los, porquanto eles recusam praticar a justiça.

7 שד רשעים יגורם כי מאנו לעשות משפט

8 O caminho do homem perverso é inteiramente tortuoso, mas a obra do puro é reta.

8 הפכפך דרך איש וזר וזך ישר פעלו

9 Melhor é morar num canto de umas águas-furtadas do que com a mulher rixosa numa casa ampla.

9 טוב לשבת על פנת גג מאשת מדונים ובית חבר

10 A alma do ímpio deseja o mal; o seu próximo não agrada aos seus olhos.

10 נפש רשע אותה רע לא יחן בעיניו רעהו

11 Quando o escarnecedor é castigado, o simples torna-se sábio; e, quando o sábio é instruído, recebe o conhecimento.

11 בענש לץ יחכם פתי ובהשכיל לחכם יקח דעת

12 Prudentemente considera o justo a casa do ímpio, quando os ímpios são arrastados para o mal.

12 משכיל צדיק לבית רשע מסלף רשעים לרע

13 O que tapa o seu ouvido ao clamor do pobre também clamará e não será ouvido.

13 אטם אזנו מזעקת דל גם הוא יקרא ולא יענה

14 O presente que se dá em segredo abate a ira, e a dádiva no seio, uma forte indignação.

14 מתן בסתר יכפה אף ושחד בחק חמה עזה

15 Praticar a justiça é alegria para o justo, mas espanto para os que praticam a iniquidade.

15 שמחה לצדיק עשות משפט ומחתה לפעלי און

16 O homem que anda desviado do caminho do entendimento na congregação dos mortos repousará.

16 אדם תועה מדרך השכל בקהל רפאים ינוח

17 Necessidade padecerá o que ama os prazeres; o que ama o vinho e o azeite nunca enriquecerá.

17 איש מחסור אהב שמחה אהב יין ושמן לא יעשיר

18 O resgate do justo é o ímpio; o do reto, o iníquo.

18 כפר לצדיק רשע ותחת ישרים בוגד

19 Melhor é morar numa terra deserta do que com a mulher rixosa e iracunda.

19 טוב שבת בארץ מדבר מאשת מדונים וכעס

20 Tesouro desejável e azeite há na casa do sábio, mas o homem insensato o devora.

20 אוצר נחמד ושמן בנוה חכם וכסיל אדם יבלענו

21 O que segue a justiça e a bondade achará a vida, a justiça e a honra.

21 רדף צדקה וחסד ימצא חיים צדקה וכבוד

22 À cidade dos fortes sobe o sábio e derruba a força em que confiaram.

22 עיר גברים עלה חכם וירד עז מבטחה

23 O que guarda a boca e a língua guarda das angústias a sua alma.

23 שמר פיו ולשונו שמר מצרות נפשו

24 Quanto ao soberbo e presumido, zombador é seu nome; trata com indignação e soberba.

24 זד יהיר לץ שמו עושה בעברת זדון

25 O desejo do preguiçoso o mata, porque as suas mãos recusam-se a trabalhar.

25 תאות עצל תמיתנו כי מאנו ידיו לעשות

26 Todo o dia avidamente cobiça, mas o justo dá e nada retém.

26 כל היום התאוה תאוה וצדיק יתן ולא יחשך

27 O sacrifício dos ímpios é abominação; quanto mais oferecendo-o com intenção maligna!

27 זבח רשעים תועבה אף כי בזמה יביאנו

28 A testemunha mentirosa perecerá, mas o homem que ouve falará sem imputação.

28 עד כזבים יאבד ואיש שומע לנצח ידבר

29 O homem ímpio endurece o seu rosto, mas o reto considera o seu caminho.

29 העז איש רשע בפניו וישר הוא יכין דרכיו

30 Não há sabedoria, nem inteligência, nem conselho contra o SENHOR.

30 אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד יהוה

31 O cavalo prepara-se para o dia da batalha, mas do SENHOR vem a vitória.

31 סוס מוכן ליום מלחמה וליהוה התשועה

Provérbios 22

1 Mais digno de ser escolhido é o bom nome do que as muitas riquezas; e a graça é melhor do que a riqueza e o ouro.

1 נבחר שם מעשר רב מכסף ומזהב חן טוב

2 O rico e o pobre se encontraram; a todos os fez o SENHOR.

2 עשיר ורש נפגשו עשה כלם יהוה

3 O avisado vê o mal e esconde-se; mas os simples passam e sofrem a pena.

3 ערום ראה רעה ויסתר ופתיים עברו ונענשו

4 O galardão da humildade e o temor do SENHOR são riquezas, e honra, e vida.

4 עקב ענוה יראת יהוה עשר וכבוד וחיים

5 Espinhos e laços há no caminho do perverso; o que guarda a sua alma retira-se para longe dele.

5 צנים פחים בדרך עקש שומר נפשו ירחק מהם

6 Instrui o menino no caminho em que deve andar, e, até quando envelhecer, não se desviará dele.

6 חנך לנער על פי דרכו גם כי יזקין לא יסור ממנה

7 O rico domina sobre os pobres, e o que toma emprestado é servo do que empresta.

7 עשיר ברשים ימשול ועבד לוה לאיש מלוה

8 O que semear a perversidade segará males; e a vara da sua indignação falhará.

8 זורע עולה יקצור און ושבט עברתו יכלה

9 O que é de bons olhos será abençoado, porque deu do seu pão ao pobre.

9 טוב עין הוא יברך כי נתן מלחמו לדל

10 Lança fora ao escarnecedor, e se irá a contenda; e cessará a questão e a vergonha.

10 גרש לץ ויצא מדון וישבת דין וקלון

11 O que ama a pureza do coração e tem graça nos seus lábios terá por seu amigo o rei.

11 אהב טהור לב חן שפתיו רעהו מלך

12 Os olhos do SENHOR conservam o que tem conhecimento, mas as palavras do iníquo ele transtornará.

12 עיני יהוה נצרו דעת ויסלף דברי בגד

13 Diz o preguiçoso Um leão está lá fora; serei morto no meio das ruas.

13 אמר עצל ארי בחוץ בתוך רחבות ארצח

14 Cova profunda é a boca das mulheres estranhas; aquele contra quem o SENHOR se irar cairá nela.

14 שוחה עמקה פי זרות זעום יהוה יפול שם

15 A estultícia está ligada ao coração do menino, mas a vara da correção a afugentará dele.

15 אולת קשורה בלב נער שבט מוסר ירחיקנה ממנו

16 O que oprime o pobre para se engrandecer a si ou o que dá ao rico, certamente, empobrecerá.

16 עשק דל להרבות לו נתן לעשיר אך למחסור

17 Inclina o teu ouvido, e ouve as palavras dos sábios, e aplica o teu coração à minha ciência.

17 הט אזנך ושמע דברי חכמים ולבך תשית לדעתי

18 Porque é coisa suave, se as guardares no teu coração, se as aplicares todas aos teus lábios.

18 כי נעים כי תשמרם בבטנך יכנו יחדו על שפתיך

19 Para que a tua confiança esteja no SENHOR, a ti tas faço saber hoje, sim, a ti mesmo.

19 להיות ביהוה מבטחך הודעתיך היום אף אתה

20 Porventura, não te escrevi excelentes coisas acerca de todo conselho e conhecimento,

20 הלא כתבתי לך שלשום במועצות ודעת

21 para te fazer saber a certeza das palavras de verdade, para que possas responder palavras de verdade aos que te enviarem?

21 להודיעך קשט אמרי אמת להשיב אמרים אמת לשלחיך

22 Não roubes ao pobre, porque é pobre, nem atropeles, na porta, o aflito.

22 אל תגזל דל כי דל הוא ואל תדכא עני בשער

23 Porque o SENHOR defenderá a sua causa em juízo, e aos que os roubam lhes tirará a vida.

23 כי יהוה יריב ריבם וקבע את קבעיהם נפש

24 Não acompanhes o iracundo, nem andes com o homem colérico,

24 אל תתרע את בעל אף ואת איש חמות לא תבוא

25 para que não aprendas as suas veredas e tomes um laço para a tua alma.

25 פן תאלף ארחתו ולקחת מוקש לנפשך

26 Não estejas entre os que dão as mãos e entre os que ficam por fiadores de dívidas.

26 אל תהי בתקעי כף בערבים משאות

27 Se não tens com que pagar, por que tirariam a tua cama de debaixo de ti?

27 אם אין לך לשלם למה יקח משכבך מתחתיך

28 Não removas os limites antigos que fizeram teus pais.

28 אל תסג גבול עולם אשר עשו אבותיך

29 Viste um homem diligente na sua obra? Perante reis será posto; não será posto perante os de baixa sorte.

29 חזית איש מהיר במלאכתו לפני מלכים יתיצב בל יתיצב לפני חשכים

1 Quando te assentares a comer com um governador, atenta bem para o que se te pôs diante;

1 כי תשב ללחום את מושל בין תבין את אשר לפניך

2 e põe uma faca à tua garganta, se és homem glutão.

2 ושמת שכין בלעך אם בעל נפש אתה

3 Não cobices os seus manjares gostosos, porque são pão de mentiras.

3 אל תתאו למטעמותיו והוא לחם כזבים

4 Não te canses para enriqueceres; dá de mão à tua própria sabedoria.

4 אל תיגע להעשיר מבינתך חדל

5 Porventura, fitarás os olhos naquilo que não é nada? Porque, certamente, isso se fará asas e voará ao céu como a águia.

5 התעוף עיניך בו ואיננו כי עשה יעשה לו כנפים כנשר ועיף השמים

6 Não comas o pão daquele que tem os olhos malignos, nem cobices os seus manjares gostosos.

6 אל תלחם את לחם רע עין ואל תתאו למטעמתיו

7 Porque, como imaginou na sua alma, assim é; ele te dirá Come e bebe; mas o seu coração não estará contigo.

7 כי כמו שער בנפשו כן הוא אכל ושתה יאמר לך ולבו בל עמך

8 Vomitarias o bocado que comeste e perderias as tuas suaves palavras.

8 פתך אכלת תקיאנה ושחת דבריך הנעימים

9 Não fales aos ouvidos do tolo, porque desprezará a sabedoria das tuas palavras.

9 באזני כסיל אל תדבר כי יבוז לשכל מליך

10 Não removas os limites antigos, nem entres nas herdades dos órfãos,

10 אל תסג גבול עולם ובשדי יתומים אל תבא

11 porque o seu Redentor é forte; ele pleiteará a sua causa contra ti.

11 כי גאלם חזק הוא יריב את ריבם אתך

12 Aplica à disciplina o teu coração e os teus ouvidos, às palavras do conhecimento.

12 הביאה למוסר לבך ואזנך לאמרי דעת

13 Não retires a disciplina da criança, porque, fustigando -a com a vara, nem por isso morrerá.

13 אל תמנע מנער מוסר כי תכנו בשבט לא ימות

14 Tu a fustigarás com a vara e livrarás a sua alma do inferno.

14 אתה בשבט תכנו ונפשו משאול תציל

15 Filho meu, se o teu coração for sábio, alegrar-se -á o meu coração, sim, o meu próprio.

15 בני אם חכם לבך ישמח לבי גם אני

16 E exultará o meu íntimo, quando os teus lábios falarem coisas retas.

16 ותעלזנה כליותי בדבר שפתיך מישרים

17 Não tenha o teu coração inveja dos pecadores; antes, sê no temor do SENHOR todo o dia.

17 אל יקנא לבך בחטאים כי אם ביראת יהוה כל היום

18 Porque deveras há um fim bom; não será malograda a tua esperança.

18 כי אם יש אחרית ותקותך לא תכרת

19 Ouve tu, filho meu, e sê sábio e dirige no caminho o teu coração.

19 שמע אתה בני וחכם ואשר בדרך לבך

20 Não estejas entre os beberrões de vinho, nem entre os comilões de carne.

20 אל תהי בסבאי יין בזללי בשר למו

21 Porque o beberrão e o comilão cairão em pobreza; e a sonolência faz trazer as vestes rotas.

21 כי סבא וזולל יורש וקרעים תלביש נומה

22 Ouve a teu pai, que te gerou, e não desprezes a tua mãe, quando vier a envelhecer.

22 שמע לאביך זה ילדך ואל תבוז כי זקנה אמך

23 Compra a verdade e não a vendas; sim, a sabedoria, e a disciplina, e a prudência.

23 אמת קנה ואל תמכר חכמה ומוסר ובינה

24 Grandemente se regozijará o pai do justo, e o que gerar a um sábio se alegrará nele.

24 גול יגול אבי צדיק יולד חכם וישמח בו

25 Alegrem-se teu pai e tua mãe, e regozije-se a que te gerou.

25 ישמח אביך ואמך ותגל יולדתך

26 Dá-me, filho meu, o teu coração, e os teus olhos observem os meus caminhos.

26 תנה בני לבך לי ועיניך דרכי תרצנה

27 Porque cova profunda é a prostituta, e poço estreito, a estranha.

27 כי שוחה עמקה זונה ובאר צרה נכריה

28 Também ela, como um salteador, se põe a espreitar e multiplica entre os homens os iníquos.

28 אף היא כחתף תארב ובוגדים באדם תוסף

29 Para quem são os ais? Para quem, os pesares? Para quem, as pelejas? Para quem, as queixas? Para quem, as feridas sem causa? E para quem, os olhos vermelhos?

29 למי אוי למי אבוי למי מדונים למי שיח למי פצעים חנם למי חכללות עינים

30 Para os que se demoram perto do vinho, para os que andam buscando bebida misturada.

30 למאחרים על היין לבאים לחקר ממסך

31 Não olhes para o vinho, quando se mostra vermelho, quando resplandece no copo e se escoa suavemente.

31 אל תרא יין כי יתאדם כי יתן בכיס עינו יתהלך במישרים

32 No seu fim, morderá como a cobra e, como o basilisco, picará.

32 אחריתו כנחש ישך וכצפעני יפרש

33 Os teus olhos olharão para as mulheres estranhas, e o teu coração falará perversidades.

33 עיניך יראו זרות ולבך ידבר תהפכות

34 E serás como o que dorme no meio do mar e como o que dorme no topo do mastro

34 והיית כשכב בלב ים וכשכב בראש חבל

35 e dirás Espancaram-me, e não me doeu; bateram-me, e não o senti; quando virei a despertar? Ainda tornarei a buscá-la outra vez.

35 הכוני בל חליתי הלמוני בל ידעתי מתי אקיץ אוסיף אבקשנו עוד

Provérbios 24

1 Não tenhas inveja dos homens malignos, nem desejes estar com eles,

1 אל תקנא באנשי רעה ואל תתאו להיות אתם

2 porque o seu coração medita a rapina, e os seus lábios falam maliciosamente.

2 כי שד יהגה לבם ועמל שפתיהם תדברנה

3 Com a sabedoria se edifica a casa, e com a inteligência ela se firma;

3 בחכמה יבנה בית ובתבונה יתכונן

4 e pelo conhecimento se encherão as câmaras de todas as substâncias preciosas e deleitáveis.

4 ובדעת חדרים ימלאו כל הון יקר ונעים

5 Um varão sábio é forte, e o varão de conhecimento consolida a força.

5 גבר חכם בעוז ואיש דעת מאמץ כח

6 Porque com conselhos prudentes tu farás a guerra; e há vitória na multidão dos conselheiros.

6 כי בתחבלות תעשה לך מלחמה ותשועה ברב יועץ

7 É demasiadamente alta para o tolo toda a sabedoria; na porta não abrirá a boca.

7 ראמות לאויל חכמות בשער לא יפתח פיהו

8 Aquele que cuida em fazer mal, mestre de maus intentos o chamarão.

8 מחשב להרע לו בעל מזמות יקראו

9 O pensamento do tolo é pecado, e é abominável aos homens o escarnecedor.

9 זמת אולת חטאת ותועבת לאדם לץ

10 Se te mostrares frouxo no dia da angústia, a tua força será pequena.

10 התרפית ביום צרה צר כחכה

11 Livra os que estão destinados à morte e salva os que são levados para a matança, se os puderes retirar.

11 הצל לקחים למות ומטים להרג אם תחשוך

12 Se disseres Eis que o não sabemos; porventura, aquele que pondera os corações não o considerará? E aquele que atenta

para a tua alma não o saberá? Não pagará ele ao homem conforme a sua obra?

12 כי תאמר הן לא ידענו זה הלא תכן לבות הוא יבין ונצר נפשך הוא ידע והשיב לאדם כפעלו

13 Come mel, meu filho, porque é bom, e o favo de mel, que é doce ao teu paladar.

13 אכל בני דבש כי טוב ונפת מתוק על חכך

14 Tal será o conhecimento da sabedoria para a tua alma; se a achares, haverá para ti galardão, e não será cortada a tua expectação.

14 כן דעה חכמה לנפשך אם מצאת ויש אחרית ותקותך לא תכרת

15 Não espies a habitação do justo, ó ímpio, nem assoles a sua câmara.

15 אל תארב רשע לנוה צדיק אל תשדד רבצו

16 Porque sete vezes cairá o justo e se levantará; mas os ímpios tropeçarão no mal.

16 כי שבע יפול צדיק וקם ורשעים יכשלו ברעה

17 Quando cair o teu inimigo, não te alegres, nem quando tropeçar se regozije o teu coração;

17 בנפל אויביך אל תשמח ובכשלו אל יגל לבך

18 para que o SENHOR isso não veja, e seja mau aos seus olhos, e desvie dele a sua ira.

18 פן יראה יהוה ורע בעיניו והשיב מעליו אפו

19 Não te aflijas por causa dos malfeitores, nem tenhas inveja dos ímpios.

19 אל תתחר במרעים אל תקנא ברשעים

20 Porque o maligno não terá galardão algum, e a lâmpada dos ímpios se apagará.

20 כי לא תהיה אחרית לרע נר רשעים ידעך

21 Teme ao SENHOR, filho meu, e ao rei, e não te entremetas com os que buscam mudanças.

21 ירא את יהוה בני ומלך עם שונים אל תתערב

22 Porque, de repente, se levantará a sua perdição, e a ruína deles, quem a conhecerá?

22 כי פתאם יקום אידם ופיד שניהם מי יודע

23 Também estes são provérbios dos sábios. Ter respeito a pessoas no juízo não é bom.

23 גם אלה לחכמים הכר פנים במשפט בל טוב

24 O que disser ao ímpio Justo és, os povos o amaldiçoarão, as nações o detestarão.

24 אמר לרשע צדיק אתה יקבהו עמים יזעמוהו לאמים

25 Mas, para os que o repreenderem, haverá delícias, e sobre eles virá a bênção do bem.

25 ולמוכיחים ינעם ועליהם תבוא ברכת טוב

26 Beija com os lábios o que responde com palavras retas.

26 שפתים ישק משיב דברים נכחים

27 Prepara fora a tua obra, e apronta -a no campo, e então edifica a tua casa.

27 הכן בחוץ מלאכתך ועתדה בשדה לך אחר ובנית ביתך

28 Não sejas testemunha sem causa contra o teu próximo; por que enganarias com os teus lábios?

28 אל תהי עד חנם ברעך והפתית בשפתיך

29 Não digas Como ele me fez a mim, assim lhe farei a ele; pagarei a cada um segundo a sua obra.

29 אל תאמר כאשר עשה לי כן אעשה לו אשיב לאיש כפעלו

30 Passei pelo campo do preguiçoso e junto à vinha do homem falto de entendimento;

30 על שדה איש עצל עברתי ועל כרם אדם חסר לב

31 e eis que toda estava cheia de cardos, e a sua superfície, coberta de urtigas, e a sua parede de pedra estava derribada.

31 והנה עלה כלו קמשנים כסו פניו חרלים וגדר אבניו נהרסה

32 O que tendo eu visto, o considerei; e, vendo-o, recebi instrução.

32 ואחזה אנכי אשית לבי ראיתי לקחתי מוסר

33 Um pouco de sono, adormecendo um pouco, encruzando as mãos outro pouco, para estar deitado,

33 מעט שנות מעט תנומות מעט חבק ידים לשכב

34 assim sobrevirá a tua pobreza como um ladrão, e a tua necessidade, como um homem armado.

34 ובא מתהלך רישך ומחסריך כאיש מגן

Provérbios 25

1 Também estes são provérbios de Salomão, os quais transcreveram os homens de Ezequias, rei de Judá.

1 גם אלה משלי שלמה אשר העתיקו אנשי חזקיה מלך יהודה

2 A glória de Deus é encobrir o negócio, mas a glória dos reis é tudo investigar.

2 כבד אלהים הסתר דבר וכבד מלכים חקר דבר

3 Para a altura dos céus, e para a profundeza da terra, e para o coração dos reis, não há investigação alguma.

3 שמים לרום וארץ לעמק ולב מלכים אין חקר

4 Tira da prata as escórias, e sairá vaso para o fundidor.

4 הגו סיגים מכסף ויצא לצרף כלי

5 Tira o ímpio da presença do rei, e o seu trono se firmará na justiça.

5 הגו רשע לפני מלך ויכון בצדק כסאו

6 Não te glories na presença do rei, nem te ponhas no lugar dos grandes;

6 אל תתהדר לפני מלך ובמקום גדלים אל תעמד

7 porque melhor é que te digam Sobe para aqui, do que seres humilhado diante do príncipe a quem já os teus olhos viram.

7 כי טוב אמר לך עלה הנה מהשפילך לפני נדיב אשר ראו עיניך

8 Não te apresses a litigar, para depois, ao fim, não saberes o que hás de fazer, podendo-te confundir o teu próximo.

8 אל תצא לרב מהר פן מה תעשה באחריתה בהכלים אתך רעך

9 Pleiteia a tua causa com o teu próximo mesmo e não descubras o segredo de outro;

9 ריבך ריב את רעך וסוד אחר אל תגל

10 para que não te desonre o que o ouvir, não se apartando de ti a infâmia.

10 פן יחסדך שמע ודבתך לא תשוב

11 Como maçãs de ouro em salvas de prata, assim é a palavra dita a seu tempo.

11 תפוחי זהב במשכיות כסף דבר דבר על אפניו

12 Como pendentes de ouro e gargantilhas de ouro fino, assim é o sábio repreensor para o ouvido ouvinte.

12 נזם זהב וחלי כתם מוכיח חכם על אזן שמעת

13 Como frieza de neve no tempo da sega, assim é o mensageiro fiel para com os que o enviam; porque alegra a alma dos seus senhores.

13 כצנת שלג ביום קציר ציר נאמן לשלחיו ונפש אדניו ישיב

14 Como nuvens e ventos que não trazem chuva, assim é o homem que se gaba falsamente de dádivas.

14 נשיאים ורוח וגשם אין איש מתהלל במתת שקר

15 Pela longanimidade se persuade o príncipe, e a língua branda quebranta os ossos.

15 בארך אפים יפתה קצין ולשון רכה תשבר גרם

16 Achaste mel? Come o que te basta; para que, porventura, não te fartes dele e o venhas a vomitar.

16 דבש מצאת אכל דיך פן תשבענו והקאתו

17 Retira o pé da casa do teu próximo, para que se não enfade de ti e te aborreça.

17 הקר רגלך מבית רעך פן ישבעך ושנאך

18 Martelo, e espada, e flecha aguda é o homem que levanta falso testemunho contra o seu próximo.

18 מפיץ וחרב וחץ שנון איש ענה ברעהו עד שקר

19 Como dente quebrado e pé deslocado, assim é a confiança no desleal, no tempo da angústia.

19 שן רעה ורגל מועדת מבטח בוגד ביום צרה

20 O que entoa canções junto ao coração aflito é como aquele que se despe num dia de frio e como vinagre sobre salitre.

20 מעדה בגד ביום קרה חמץ על נתר ושר בשרים על לב רע

21 Se o que te aborrece tiver fome, dá-lhe pão para comer; e, se tiver sede, dá-lhe água para beber,

21 אם רעב שנאך האכלהו לחם ואם צמא השקהו מים

22 porque, assim, brasas lhe amontoarás sobre a cabeça; e o SENHOR to pagará.

22 כי גחלים אתה חתה על ראשו ויהוה ישלם לך

23 O vento norte afugenta a chuva, e a língua fingida, a face irada.

23 רוח צפון תחולל גשם ופנים נזעמים לשון סתר

24 Melhor é morar num canto de umas águas-furtadas do que com a mulher rixosa numa casa ampla.

24 טוב שבת על פנת גג מאשת מדונים ובית חבר

25 Como água fria para uma alma cansada, assim são as boas-novas de terra remota.

25 מים קרים על נפש עיפה ושמועה טובה מארץ מרחק

26 Como fonte turva e manancial corruto, assim é o justo que cai diante do ímpio.

26 מעין נרפש ומקור משחת צדיק מט לפני רשע

27 Comer muito mel não é bom; assim, a investigação da própria glória não é glória.

27 אכל דבש הרבות לא טוב וחקר כבדם כבוד

28 Como a cidade derribada, que não tem muros, assim é o homem que não pode conter o seu espírito.

28 עיר פרוצה אין חומה איש אשר אין מעצר לרוחו

Provérbios 26

1 Como a neve no verão e como a chuva na sega, assim não é conveniente ao louco a honra.

1 כשלג בקיץ וכמטר בקציר כן לא נאוה לכסיל כבוד

2 Como o pássaro no seu vaguear, e como a andorinha no seu vôo, assim a maldição sem causa não virá.

2 כצפור לנוד כדרור לעוף כן קללת חנם לא תבא

3 O açoite é para o cavalo, o freio, para o jumento, e a vara, para as costas dos tolos.

3 שוט לסוס מתג לחמור ושבט לגו כסילים

4 Não respondas ao tolo segundo a sua estultícia, para que também te não faças semelhante a ele.

4 אל תען כסיל כאולתו פן תשוה לו גם אתה

5 Responde ao tolo segundo a sua estultícia, para que não seja sábio aos seus olhos.

5 ענה כסיל כאולתו פן יהיה חכם בעיניו

6 Os pés corta e o dano bebe quem manda mensagens pelas mãos de um tolo.

6 מקצה רגלים חמס שתה שלח דברים ביד כסיל

7 Como as pernas do coxo, que pendem frouxas, assim é o provérbio na boca dos tolos.

7 דליו שקים מפסח ומשל בפי כסילים

8 Como o que prende a pedra preciosa na funda, assim é aquele que dá honra ao tolo.

8 כצרור אבן במרגמה כן נותן לכסיל כבוד

9 Como o espinho que entra na mão do ébrio, assim é o provérbio na boca dos tolos.

9 חוח עלה ביד שכור ומשל בפי כסילים

10 Como um besteiro que a todos espanta, assim é o que assalaria os tolos e os transgressores.

10 רב מחולל כל ושכר כסיל ושכר עברים

11 Como o cão que torna ao seu vômito, assim é o tolo que reitera a sua estultícia.

11 ככלב שב על קאו כסיל שונה באולתו

12 Tens visto um homem que é sábio a seus próprios olhos? Maior esperança há no tolo do que nele.

12 ראית איש חכם בעיניו תקוה לכסיל ממנו

13 Diz o preguiçoso Um leão está no caminho; um leão está nas ruas.

13 אמר עצל שחל בדרך ארי בין הרחבות

14 Como a porta se revolve nos seus gonzos, assim o preguiçoso, na sua cama.

14 הדלת תסוב על צירה ועצל על מטתו

15 O preguiçoso esconde a mão no seio; enfada-se de a levar à sua boca.

15 טמן עצל ידו בצלחת נלאה להשיבה אל פיו

16 Mais sábio é o preguiçoso a seus olhos do que sete homens que bem respondem.

16 חכם עצל בעיניו משבעה משיבי טעם

17 O que, passando, se mete em questão alheia é como aquele que toma um cão pelas orelhas.

17 מחזיק באזני כלב עבר מתעבר על ריב לא לו

18 Como o louco que lança de si faíscas, flechas e mortandades,

18 כמתלהלה הירה זקים חצים ומות

19 assim é o homem que engana o seu próximo e diz Fiz isso por brincadeira.

19 כן איש רמה את רעהו ואמר הלא משחק אני

20 Sem lenha, o fogo se apagará; e, não havendo maldizente, cessará a contenda.

20 באפס עצים תכבה אש ובאין נרגן ישתק מדון

21 Como o carvão é para o borralho, e a lenha, para o fogo, assim é o homem contencioso para acender rixas.

21 פחם לגחלים ועצים לאש ואיש מדונים לחרחר ריב

22 As palavras do maldizente são como deliciosos bocados, que descem ao íntimo do ventre.

22 דברי נרגן כמתלהמים והם ירדו חדרי בטן

23 Como o caco coberto de escórias de prata, assim são os lábios ardentes e o coração maligno.

23 כסף סיגים מצפה על חרש שפתים דלקים ולב רע

24 Aquele que aborrece dissimula com os seus lábios, mas no seu interior encobre o engano.

24 בשפתו ינכר שונא ובקרבו ישית מרמה

25 Quando te suplicar com a sua voz, não te fies nele, porque sete abominações há no seu coração.

25 כי יחנן קולו אל תאמן בו כי שבע תועבות בלבו

26 Ainda que o seu ódio se encobre com engano, a sua malícia se descobrirá na congregação.

26 תכסה שנאה במשאון תגלה רעתו בקהל

27 O que faz uma cova nela cairá; e o que revolve a pedra, esta sobre ele rolará.

27 כרה שחת בה יפל וגלל אבן אליו תשוב

28 A língua falsa aborrece aquele a quem ela tem maravilhado, e a boca lisonjeira opera a ruína.

28 לשון שקר ישנא דכיו ופה חלק יעשה מדחה

Provérbios 27

1 Não presumas do dia de amanhã, porque não sabes o que produzirá o dia.

1 אל תתהלל ביום מחר כי לא תדע מה ילד יום

2 Louve-te o estranho, e não a tua boca, o estrangeiro, e não os teus lábios.

2 יהללך זר ולא פיך נכרי ואל שפתיך

3 Pesada é a pedra, e a areia também; mas a ira do insensato é mais pesada do que elas ambas.

3 כבד אבן ונטל החול וכעס אויל כבד משניהם

4 Cruel é o furor e a impetuosa ira, mas quem parará perante a inveja?

4 אכזריות חמה ושטף אף ומי יעמד לפני קנאה

5 Melhor é a repreensão aberta do que o amor encoberto.

5 טובה תוכחת מגלה מאהבה מסתרת

6 Fiéis são as feridas feitas pelo que ama, mas os beijos do que aborrece são enganosos.

6 נאמנים פצעי אוהב ונעתרות נשיקות שונא

7 A alma farta pisa o favo de mel, mas à alma faminta todo amargo é doce.

7 נפש שבעה תבוס נפת ונפש רעבה כל מר מתוק

8 Qual ave que vagueia longe do seu ninho, tal é o homem que anda vagueando longe do seu lugar.

8 כצפור נודדת מן קנה כן איש נודד ממקומו

9 O óleo e o perfume alegram o coração; assim a doença do amigo, com o conselho cordial.

9 שמן וקטרת ישמח לב ומתק רעהו מעצת נפש

10 Não abandones o teu amigo, nem o amigo de teu pai, nem entres na casa de teu irmão no dia da tua adversidade; melhor é o vizinho perto do que o irmão longe.

10 רעך ורעה אביך אל תעזב ובית אחיך אל תבוא ביום אידך טוב שכן קרוב מאח רחוק

11 Sê sábio, filho meu, e alegra o meu coração, para que tenha alguma coisa que responder àquele que me desprezar.

11 חכם בני ושמח לבי ואשיבה חרפי דבר

12 O avisado vê o mal e esconde-se; mas os simples passam e sofrem a pena.

12 ערום ראה רעה נסתר פתאים עברו נענשו

13 Quando alguém fica por fiador do estranho, toma-lhe tu a sua roupa e penhora-o pela estranha.

13 קח בגדו כי ערב זר ובעד נכריה חבלהו

14 O que bendiz ao seu amigo em alta voz, madrugando pela manhã, por maldição se lhe contará.

14 מברך רעהו בקול גדול בבקר השכים קללה תחשב לו

15 O gotejar contínuo no dia de grande chuva e a mulher rixosa, um e outro são semelhantes.

15 דלף טורד ביום סגריר ואשת מדונים נשתוה

16 Aquele que a contivesse, conteria o vento; e a sua destra acomete o óleo.

16 צפניה צפן רוח ושמן ימינו יקרא

17 Como o ferro com o ferro se aguça, assim o homem afia o rosto do seu amigo.

17 ברזל בברזל יחד ואיש יחד פני רעהו

18 O que guarda a figueira comerá do seu fruto; e o que vela pelo seu senhor será honrado.

18 נצר תאנה יאכל פריה ושמר אדניו יכבד

19 Como na água o rosto corresponde ao rosto, assim o coração do homem ao homem.

19 כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם

20 O inferno e a perdição nunca se fartam, e os olhos do homem nunca se satisfazem.

20 שאול ואבדה לא תשבענה ועיני האדם לא תשבענה

21 O crisol é para a prata, e o forno, para o ouro, e o homem é provado pelos louvores.

21 מצרף לכסף וכור לזהב ואיש לפי מהללו

22 Ainda que pisasses o tolo com uma mão de gral entre grãos de cevada pilada, não se iria dele a sua estultícia.

22 אם תכתוש את האויל במכתש בתוך הריפות בעלי לא תסור מעליו אולתו

23 Procura conhecer o estado das tuas ovelhas; põe o teu coração sobre o gado.

23 ידע תדע פני צאנך שית לבך לעדרים

24 Porque as riquezas não duram para sempre; e duraria a coroa de geração em geração?

24 כי לא לעולם חסן ואם נזר לדור דור

25 Quando se mostrar a erva, e aparecerem os renovos, então, ajunta as ervas dos montes.

25 גלה חציר ונראה דשא ונאספו עשבות הרים

26 Os cordeiros serão para te vestires, e os bodes, para o preço do campo.

26 כבשים ללבושך ומחיר שדה עתודים

27 E haverá bastante leite de cabras para o teu sustento, para sustento da tua casa e para sustento das tuas criadas.

27 ודי חלב עזים ללחמך ללחם ביתך וחיים לנערותיך

Provérbios 28

1 Fogem os ímpios, sem que ninguém os persiga; mas qualquer justo está confiado como o filho do leão.

1 נסו ואין רדף רשע וצדיקים ככפיר יבטח

2 Por causa da transgressão da terra, muitos são os seus príncipes, mas, por virtude de homens prudentes e sábios, ela continuará.

2 בפשע ארץ רבים שריה ובאדם מבין ידע כן יאריך

3 O homem pobre que oprime os pobres é como chuva impetuosa, que não deixa nenhum trigo.

3 גבר רש ועשק דלים מטר סחף ואין לחם

4 Os que deixam a lei louvam o ímpio; mas os que guardam a lei pelejam contra eles.

4 עזבי תורה יהללו רשע ושמרי תורה יתגרו בם

5 Os homens maus não entendem o juízo, mas os que buscam o SENHOR entendem tudo.

5 אנשי רע לא יבינו משפט ומבקשי יהוה יבינו כל

6 Melhor é o pobre que anda na sua sinceridade do que o de caminhos perversos, ainda que seja rico.

6 טוב רש הולך בתמו מעקש דרכים והוא עשיר

7 O que guarda a lei é filho sábio, mas o companheiro dos comilões envergonha a seu pai.

7 נוצר תורה בן מבין ורעה זוללים יכלים אביו

8 O que aumenta a sua fazenda com usura e onzena ajunta-a para o que se compadece do pobre.

8 מרבה הונו בנשך ובתרבית לחונן דלים יקבצנו

9 O que desvia os seus ouvidos de ouvir a lei, até a sua oração será abominável.

9 מסיר אזנו משמע תורה גם תפלתו תועבה

10 O que faz com que os retos se desviem para um mau caminho, ele mesmo cairá na sua cova; mas os sinceros herdarão o bem.

10 משגה ישרים בדרך רע בשחותו הוא יפול ותמימים ינחלו טוב

11 O homem rico é sábio aos seus próprios olhos; mas o pobre que é sábio o examina.

11 חכם בעיניו איש עשיר ודל מבין יחקרנו

12 Quando os justos triunfam, há grande alegria; mas, quando os ímpios sobem, os homens escondem-se.

12 בעלץ צדיקים רבה תפארת ובקום רשעים יחפש אדם

13 O que encobre as suas transgressões nunca prosperará; mas o que as confessa e deixa alcançará misericórdia.

13 מכסה פשעיו לא יצליח ומודה ועזב ירחם

14 Bem-aventurado o homem que continuamente teme; mas o que endurece o seu coração virá a cair no mal.

14 אשרי אדם מפחד תמיד ומקשה לבו יפול ברעה

15 Como leão bramidor e urso faminto, assim é o ímpio que domina sobre um povo pobre.

15 ארי נהם ודב שוקק משל רשע על עם דל

16 O príncipe falto de inteligência também multiplica as opressões, mas o que aborrece a avareza prolongará os seus dias.

16 נגיד חסר תבונות ורב מעשקות שנאי בצע יאריך ימים

17 O homem carregado do sangue de qualquer pessoa fugirá até à cova; ninguém o detenha.

17 אדם עשק בדם נפש עד בור ינוס אל יתמכו בו

18 O que anda sinceramente salvar-se -á, mas o perverso em seus caminhos cairá logo.

18 הולך תמים יושע ונעקש דרכים יפול באחת

19 O que lavrar a sua terra virá a fartar-se de pão, mas o que segue a ociosos se fartará de pobreza.

19 עבד אדמתו ישבע לחם ומרדף רקים ישבע ריש

20 O homem fiel abundará em bênçãos, mas o que se apressa a enriquecer não ficará sem castigo.

20 איש אמונות רב ברכות ואץ להעשיר לא ינקה

21 Ter respeito à aparência de pessoas não é bom, porque até por um bocado de pão o homem prevaricará.

21 הכר פנים לא טוב ועל פת לחם יפשע גבר

22 Aquele que tem um olho mau corre atrás das riquezas, mas não sabe que há de vir sobre ele a pobreza.

22 נבהל להון איש רע עין ולא ידע כי חסר יבאנו

23 O que repreende ao homem achará depois mais favor do que aquele que lisonjeia com a língua.

23 מוכיח אדם אחרי חן ימצא ממחליק לשון

24 O que rouba a seu pai ou a sua mãe e diz Não há transgressão, companheiro é do destruidor.

24 גוזל אביו ואמו ואמר אין פשע חבר הוא לאיש משחית

25 O altivo de ânimo levanta contendas, mas o que confia no SENHOR engordará.

25 רחב נפש יגרה מדון ובוטח על יהוה ידשן

26 O que confia no seu próprio coração é insensato, mas o que anda sabiamente escapará.

26 בוטח בלבו הוא כסיל והולך בחכמה הוא ימלט

27 O que dá ao pobre não terá necessidade, mas o que esconde os olhos terá muitas maldições.

27 נותן לרש אין מחסור ומעלים עיניו רב מארות

28 Quando os ímpios sobem, os homens se escondem, mas, quando eles perecem, os justos se multiplicam.

28 בקום רשעים יסתר אדם ובאבדם ירבו צדיקים

Provérbios 29

1 O homem que muitas vezes repreendido endurece a cerviz será quebrantado de repente sem que haja cura.

1 איש תוכחות מקשה ערף פתע ישבר ואין מרפא

2 Quando os justos se engrandecem, o povo se alegra, mas, quando o ímpio domina, o povo suspira.

2 ברבות צדיקים ישמח העם ובמשל רשע יאנח עם

3 O homem que ama a sabedoria alegra a seu pai, mas o companheiro de prostitutas desperdiça a fazenda.

3 איש אהב חכמה ישמח אביו ורעה זונות יאבד הון

4 O rei com juízo sustém a terra, mas o amigo de subornos a transtorna.

4 מלך במשפט יעמיד ארץ ואיש תרומות יהרסנה

5 O homem que lisonjeia a seu próximo arma uma rede aos seus passos.

5 גבר מחליק על רעהו רשת פורש על פעמיו

6 Na transgressão do homem mau há laço, mas o justo canta e regozija-se.

6 בפשע איש רע מוקש וצדיק ירון ושמח

7 Informa-se o justo da causa dos pobres, mas o ímpio não compreende isso.

7 ידע צדיק דין דלים רשע לא יבין דעת

8 Os homens escarnecedores abrasam a cidade, mas os sábios desviam a ira.

8 אנשי לצון יפיחו קריה וחכמים ישיבו אף

9 O homem sábio que pleiteia com o tolo, quer se perturbe quer se ria, não terá descanso.

9 איש חכם נשפט את איש אויל ורגז ושחק ואין נחת

10 Os homens sanguinários aborrecem aquele que é sincero, mas os retos procuram o seu bem.

10 אנשי דמים ישנאו תם וישרים יבקשו נפשו

11 Um tolo expande toda a sua ira, mas o sábio a encobre e reprime.

11 כל רוחו יוציא כסיל וחכם באחור ישבחנה

12 O governador que dá atenção às palavras mentirosas achará que todos os seus servos são ímpios.

12 משל מקשיב על דבר שקר כל משרתיו רשעים

13 O pobre e o usurário se encontram, e o SENHOR alumia os olhos de ambos.

13 רש ואיש תככים נפגשו מאיר עיני שניהם יהוה

14 O rei, que julga os pobres conforme a verdade, firmará o seu trono para sempre.

14 מלך שופט באמת דלים כסאו לעד יכון

15 A vara e a repreensão dão sabedoria, mas o rapaz entregue a si mesmo envergonha a sua mãe.

15 שבט ותוכחת יתן חכמה ונער משלח מביש אמו

16 Quando os ímpios se multiplicam, multiplicam-se as transgressões, mas os justos verão a sua queda.

16 ברבות רשעים ירבה פשע וצדיקים במפלתם יראו

17 Castiga o teu filho, e te fará descansar e dará delícias à tua alma.

17 יסר בנך ויניחך ויתן מעדנים לנפשך

18 Não havendo profecia, o povo se corrompe; mas o que guarda a lei, esse é bem-aventurado.

18 באין חזון יפרע עם ושמר תורה אשרהו

19 O servo não se emendará com palavras, porque, ainda que te entenda, não te atenderá.

19 בדברים לא יוסר עבד כי יבין ואין מענה

20 Tens visto um homem precipitado nas suas palavras? Maior esperança há de um tolo do que dele.

20 חזית איש אץ בדבריו תקוה לכסיל ממנו

21 Quando alguém cria delicadamente o seu servo desde a mocidade, por derradeiro ele quererá ser seu filho.

21 מפנק מנער עבדו ואחריתו יהיה מנון

22 O homem iracundo levanta contendas; e o furioso multiplica as transgressões.

22 איש אף יגרה מדון ובעל חמה רב פשע

23 A soberba do homem o abaterá, mas o humilde de espírito obterá honra.

23 גאות אדם תשפילנו ושפל רוח יתמך כבוד

24 O que tem parte com o ladrão aborrece a sua própria alma; ouve maldições e não o denuncia.

24 חולק עם גנב שונא נפשו אלה ישמע ולא יגיד

25 O receio do homem armará laços, mas o que confia no SENHOR será posto em alto retiro.

25 חרדת אדם יתן מוקש ובוטח ביהוה ישגב

26 Muitos buscam a face do príncipe, mas o juízo de cada um vem do SENHOR.

26 רבים מבקשים פני מושל ומיהוה משפט איש

27 Abominação é para os justos o homem iníquo, e abominação é para o ímpio o de retos caminhos.

27 תועבת צדיקים איש עול ותועבת רשע ישר דרך

Provérbios 30

1 Palavras de Agur, filho de Jaque, o oráculo. Disse este varão a Itiel, a Itiel e a Ucal

1 דברי אגור בן יקה המשא נאם הגבר לאיתיאל לאיתיאל ואכל

2 Na verdade, que eu sou mais bruto do que ninguém; não tenho o entendimento do homem,

2 כי בער אנכי מאיש ולא בינת אדם לי

3 nem aprendi a sabedoria, nem tenho o conhecimento do Santo.

3 ולא למדתי חכמה ודעת קדשים אדע

4 Quem subiu ao céu e desceu? Quem encerrou os ventos nos seus punhos? Quem amarrou as águas na sua roupa? Quem estabeleceu todas as extremidades da terra? Qual é o seu nome, e qual é o nome de seu filho, se é que o sabes?

4 מי עלה שמים וירד מי אסף רוח בחפניו מי צרר מים בשמלה מי הקים
כל אפסי ארץ מה שמו ומה שם בנו כי תדע

5 Toda palavra de Deus é pura; escudo é para os que confiam nele.

5 כל אמרת אלוה צרופה מגן הוא לחסים בו

6 Nada acrescentes às suas palavras, para que não te repreenda, e sejas achado mentiroso.

6 אל תוסף על דבריו פן יוכיח בך ונכזבת

7 Duas coisas te pedi; não mas negues, antes que morra

7 שתים שאלתי מאתך אל תמנע ממני בטרם אמות

8 afasta de mim a vaidade e a palavra mentirosa; não me dês nem a pobreza nem a riqueza; mantém-me do pão da minha porção acostumada;

8 שוא ודבר כזב הרחק ממני ראש ועשר אל תתן לי הטריפני לחם חקי

9 para que, porventura, de farto te não negue e diga Quem é o SENHOR? Ou que, empobrecendo, venha a furtar e lance mão do nome de Deus.

9 פן אשבע וכחשתי ואמרתי מי יהוה ופן אורש וגנבתי ותפשתי שם אלהי

10 Não calunies o servo diante de seu senhor, para que te não amaldiçoe e fiques culpado.

10 אל תלשן עבד אל אדנו פן יקללך ואשמת

11 Há uma geração que amaldiçoa a seu pai e que não bendiz a sua mãe.

11 דור אביו יקלל ואת אמו לא יברך

12 Há uma geração que é pura aos seus olhos e que nunca foi lavada da sua imundícia.

12 דור טהור בעיניו ומצאתו לא רחץ

13 Há uma geração cujos olhos são altivos e cujas pálpebras são levantadas para cima.

13 דור מה רמו עיניו ועפעפיו ינשאו

14 Há uma geração cujos dentes são espadas e cujos queixais são facas, para consumirem na terra os aflitos e os necessitados entre os homens.

14 דור חרבות שניו ומאכלות מתלעתיו לאכל עניים מארץ ואביונים מאדם

15 A sanguessuga tem duas filhas, a saber Dá, Dá. Estas três coisas nunca se fartam; e quatro nunca dizem Basta

15 לעלוקה שתי בנות הב הב שלוש הנה לא תשבענה ארבע לא אמרו הון

16 a sepultura, a madre estéril, a terra, que se não farta de água, e o fogo, que nunca diz Basta.

16 שאול ועצר רחם ארץ לא שבעה מים ואש לא אמרה הון

17 Os olhos que zombam do pai ou desprezam a obediência da mãe, corvos do ribeiro os arrancarão, e os pintãos da águia os comerão.

17 עין תלעג לאב ותבוז ליקהת אם יקרוה ערבי נחל ויאכלוה בני נשר

18 Há três coisas que me maravilham, e a quarta não a conheço

18 שלשה המה נפלאו ממני וארבע לא ידעתים

19 o caminho da águia no céu, o caminho da cobra na penha, o caminho do navio no meio do mar e o caminho do homem com uma virgem.

19 דרך הנשר בשמים דרך נחש עלי צור דרך אניה בלב ים ודרך גבר בעלמה

20 Tal é o caminho da mulher adúltera ela come, e limpa a sua boca, e diz Não cometi maldade.

20 כן דרך אשה מנאפת אכלה ומחתה פיה ואמרה לא פעלתי און

21 Por três coisas se alvoroça a terra, e a quarta não a pode suportar

21 תחת שלוש רגזה ארץ ותחת ארבע לא תוכל שאת

22 pelo servo, quando reina; e pelo tolo, quando anda farto de pão;

22 תחת עבד כי ימלוך ונבל כי ישבע לחם

23 pela mulher aborrecida, quando se casa; e pela serva, quando fica herdeira da sua senhora.

23 תחת שנואה כי תבעל ושפחה כי תירש גברתה

24 Estas quatro coisas são das mais pequenas da terra, mas sábias, bem providas de sabedoria

24 ארבעה הם קטני ארץ והמה חכמים מחכמים

25 as formigas são um povo impotente; todavia, no verão preparam a sua comida;

25 הנמלים עם לא עז ויכינו בקיץ לחמם

26 os coelhos são um povo débil; e, contudo, fazem a sua casa nas rochas;

26 שפנים עם לא עצום וישימו בסלע ביתם

27 os gafanhotos não têm rei; e, contudo, todos saem e em bandos se repartem;

27 מלך אין לארבה ויצא חצץ כלו

28 a aranha, que se apanha com as mãos e está nos paços dos reis.

28 שממית בידים תתפש והיא בהיכלי מלך

29 Há três que têm um bom andar, e o quarto passeia muito bem

29 שלשה המה מיטיבי צעד וארבעה מיטבי לכת

30 o leão, o mais forte entre os animais, que por ninguém torna atrás;

30 ליש גבור בבהמה ולא ישוב מפני כל

31 o cavalo de guerra, bem cingido pelos lombos; o bode também; e o rei, a quem se não pode resistir.

31 זרזיר מתנים או תיש ומלך אלקום עמו

32 Se procedeste loucamente, elevando-te, e se imaginaste o mal, põe a mão na boca.

32 אם נבלת בהתנשא ואם זמות יד לפה

33 Porque o espremer do leite produz manteiga, e o espremer do nariz produz sangue, e o espremer da ira produz contenda.

33 כי מיץ חלב יוציא חמאה ומיץ אף יוציא דם ומיץ אפים יוציא ריב

1 Palavras do rei Lemuel, a profecia que lhe ensinou sua mãe.

1 דברי למואל מלך משא אשר יסרתו אמו

2 Como, filho meu? E como, ó filho do meu ventre? E como, ó filho das minhas promessas?

2 מה ברי ומה בר בטני ומה בר נדרי

3 Não dês às mulheres a tua força, nem os teus caminhos, ao que destrói os reis.

3 אל תתן לנשים חילך ודרכיך למחות מלכין

4 Não é próprio dos reis, ó Lemuel, não é próprio dos reis beber vinho, nem dos príncipes desejar bebida forte.

4 אל למלכים למואל אל למלכים שתו יין ולרוזנים או שכר

5 Para que não bebam, e se esqueçam do estatuto, e pervertam o juízo de todos os aflitos.

5 פן ישתה וישכח מחקק וישנה דין כל בני עני

6 Dai bebida forte aos que perecem, e o vinho, aos amargosos de espírito;

6 תנו שכר לאובד ויין למרי נפש

7 para que bebam, e se esqueçam da sua pobreza, e do seu trabalho não se lembrem mais.

7 ישתה וישכח רישו ועמלו לא יזכר עוד

8 Abre a tua boca a favor do mudo, pelo direito de todos os que se acham em desolação.

8 פתח פיך לאלם אל דין כל בני חלוף

9 Abre a tua boca, julga retamente e faze justiça aos pobres e aos necessitados.

9 פתח פיך שפט צדק ודין עני ואביון

10 Mulher virtuosa, quem a achará? O seu valor muito excede o de rubins.

10 אשת חיל מי ימצא ורחק מפנינים מכרה

11 O coração do seu marido está nela confiado, e a ela nenhuma fazenda faltará.

11 בטח בה לב בעלה ושלל לא יחסר

12 Ela lhe faz bem e não mal, todos os dias da sua vida.

12 גמלתהו טוב ולא רע כל ימי חייה

13 Busca lã e linho e trabalha de boa vontade com as suas mãos.

13 דרשה צמר ופשתים ותעש בחפץ כפיה

14 É como o navio mercante de longe traz o seu pão.

14 היתה כאניות סוחר ממרחק תביא לחמה

15 Ainda de noite, se levanta e dá mantimento à sua casa e a tarefa às suas servas.

15 ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה וחק לנערתיה

16 Examina uma herdade e adquire-a; planta uma vinha com o fruto de suas mãos.

16 זממה שדה ותקחהו מפרי כפיה נטע כרם

17 Cinge os lombos de força e fortalece os braços.

17 חגרה בעוז מתניה ותאמץ זרעותיה

18 Prova e vê que é boa sua mercadoria; e a sua lâmpada não se apaga de noite.

18 טעמה כי טוב סחרה לא יכבה בליל נרה

19 Estende as mãos ao fuso, e as palmas das suas mãos pegam na roca.

19 ידיה שלחה בכישור וכפיה תמכו פלך

20 Abre a mão ao aflito; e ao necessitado estende as mãos.

20 כפה פרשה לעני וידיה שלחה לאביון

21 Não temerá, por causa da neve, porque toda a sua casa anda forrada de roupa dobrada.

21 לא תירא לביתה משלג כי כל ביתה לבש שנים

22 Faz para si tapeçaria; de linho fino e de púrpura é a sua veste.

22 מרבדים עשתה לה שש וארגמן לבושה

23 Conhece-se o seu marido nas portas, quando se assenta com os anciãos da terra.

23 נודע בשערים בעלה בשבתו עם זקני ארץ

24 Faz panos de linho fino, e vende-os, e dá cintas aos mercadores.

24 סדין עשתה ותמכר וחגור נתנה לכנעני

25 A força e a glória são as suas vestes, e ri-se do dia futuro.

25 עז והדר לבושה ותשחק ליום אחרון

26 Abre a boca com sabedoria, e a lei da beneficência está na sua língua.

26 פיה פתחה בחכמה ותורת חסד על לשונה

27 Olha pelo governo de sua casa e não come o pão da preguiça.

27 צופיה הליכות ביתה ולחם עצלות לא תאכל

28 Levantam-se seus filhos, e chamam-na bem-aventurada; como também seu marido, que a louva, dizendo

28 קמו בניה ויאשרוה בעלה ויהללה

29 Muitas filhas agiram virtuosamente, mas tu a todas és superior.

29 רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה

30 Enganosa é a graça, e vaidade, a formosura, mas a mulher que teme ao SENHOR, essa será louvada.

30 שקר החן והבל היפי אשה יראת יהוה היא תתהלל

31 Dai-lhe do fruto das suas mãos, e louvem-na nas portas as suas obras.

31 תנו לה מפרי ידיה ויהללוה בשערים מעשיה

Eclesiastes

Eclesiastes 1

1 Palavras do pregador, filho de Davi, rei em Jerusalém

1 דברי קהלת בן דוד מלך בירושלם

2 Vaidade de vaidades! --diz o pregador, vaidade de vaidades! É tudo vaidade.

2 הבל הבלים אמר קהלת הבל הבלים הכל הבל

3 Que vantagem tem o homem de todo o seu trabalho, que ele faz debaixo do sol?

3 מה יתרון לאדם בכל עמלו שיעמל תחת השמש

4 Uma geração vai, e outra geração vem; mas a terra para sempre permanece.

4 דור הלך ודור בא והארץ לעולם עמדת

5 E nasce o sol, e põe-se o sol, e volta ao seu lugar, de onde nasceu.

5 וזרח השמש ובא השמש ואל מקומו שואף זורח הוא שם

6 O vento vai para o sul e faz o seu giro para o norte; continuamente vai girando o vento e volta fazendo os seus circuitos.

6 הולך אל דרום וסובב אל צפון סובב סבב הולך הרוח ועל סביבתיו שב הרוח

7 Todos os ribeiros vão para o mar, e, contudo, o mar não se enche; para o lugar para onde os ribeiros vão, para aí tornam eles a ir.

7 כל הנחלים הלכים אל הים והים איננו מלא אל מקום שהנחלים הלכים שם הם שבים ללכת

8 Todas essas coisas se cansam tanto, que ninguém o pode declarar; os olhos não se fartam de ver, nem os ouvidos de ouvir.

8 כל הדברים יגעים לא יוכל איש לדבר לא תשבע עין לראות ולא תמלא אזן משמע

9 O que foi, isso é o que há de ser; e o que se fez, isso se tornará a fazer; de modo que nada há novo debaixo do sol.

9 מה שהיה הוא שיהיה ומה שנעשה הוא שיעשה ואין כל חדש תחת השמש

10 Há alguma coisa de que se possa dizer Vê, isto é novo? Já foi nos séculos passados, que foram antes de nós.

10 יש דבר שיאמר ראה זה חדש הוא כבר היה לעלמים אשר היה מלפננו

11 Já não há lembrança das coisas que precederam; e das coisas que hão de ser também delas não haverá lembrança, nos que hão de vir depois.

11 אין זכרון לראשנים וגם לאחרנים שיהיו לא יהיה להם זכרון עם שיהיו לאחרנה

12 Eu, o pregador, fui rei sobre Israel em Jerusalém.

12 אני קהלת הייתי מלך על ישראל בירושלם

13 E apliquei o meu coração a esquadrinhar e a informar-me com sabedoria de tudo quanto sucede debaixo do céu; essa enfadonha ocupação deu Deus aos filhos dos homens, para nela os exercitar.

13 ונתתי את לבי לדרוש ולתור בחכמה על כל אשר נעשה תחת השמים הוא ענין רע נתן אלהים לבני האדם לענות בו

14 Atentei para todas as obras que se fazem debaixo do sol, e eis que tudo era vaidade e aflição de espírito.

14 ראיתי את כל המעשים שנעשו תחת השמש והנה הכל הבל ורעות רוח

15 Aquilo que é torto não se pode endireitar; aquilo que falta não pode ser calculado.

15 מעות לא יוכל לתקן וחסרון לא יוכל להמנות

16 Falei eu com o meu coração, dizendo Eis que eu me engrandeci e sobrepujei em sabedoria a todos os que houve antes de mim, em Jerusalém; na verdade, o meu coração contemplou abundantemente a sabedoria e a ciência.

16 דברתי אני עם לבי לאמר אני הנה הגדלתי והוספתי חכמה על כל אשר היה לפני על ירושלם ולבי ראה הרבה חכמה ודעת

17 E apliquei o meu coração a conhecer a sabedoria e a conhecer os desvarios e as loucuras e vim a saber que também isso era aflição de espírito.

17 ואתנה לבי לדעת חכמה ודעת הוללות ושכלות ידעתי שגם זה הוא רעיון רוח

18 Porque, na muita sabedoria, há muito enfado; e o que aumenta em ciência aumenta em trabalho.

18 כי ברב חכמה רב כעס ויוסיף דעת יוסיף מכאוב

Eclesiastes 2

1 Disse eu no meu coração Ora, vem, eu te provarei com a alegria; portanto, goza o prazer; mas eis que também isso era vaidade.

1 אמרתי אני בלבי לכה נא אנסכה בשמחה וראה בטוב והנה גם הוא הבל

2 Do riso disse Está doido; e da alegria De que serve esta?

2 לשחוק אמרתי מהולל ולשמחה מה זה עשה

3 Busquei no meu coração como me daria ao vinho (regendo, porém, o meu coração com sabedoria) e como reteria a loucura, até ver o que seria melhor que os filhos dos homens fizessem debaixo do céu, durante o número dos dias de sua vida.

3 תרתי בלבי למשוך ביין את בשרי ולבי נהג בחכמה ולאחז בסכלות עד אשר אראה אי זה טוב לבני האדם אשר יעשו תחת השמים מספר ימי חייהם

4 Fiz para mim obras magníficas; edifiquei para mim casas; plantei para mim vinhas.

4 הגדלתי מעשי בניתי לי בתים נטעתי לי כרמים

5 Fiz para mim hortas e jardins e plantei neles árvores de toda espécie de fruto.

5 עשיתי לי גנות ופרדסים ונטעתי בהם עץ כל פרי

6 Fiz para mim tanques de águas, para regar com eles o bosque em que reverdeciam as árvores.

6 עשיתי לי ברכות מים להשקות מהם יער צומח עצים

7 Adquiri servos e servas e tive servos nascidos em casa; também tive grande possessão de vacas e ovelhas, mais do que todos os que houve antes de mim, em Jerusalém.

7 קניתי עבדים ושפחות ובני בית היה לי גם מקנה בקר וצאן הרבה היה לי מכל שהיו לפני בירושלם

8 Amontoei também para mim prata, e ouro, e jóias de reis e das províncias; provi-me de cantores, e de cantoras, e das delícias dos filhos dos homens, e de instrumentos de música de toda sorte.

8 כנסתי לי גם כסף וזהב וסגלת מלכים והמדינות עשיתי לי שרים ושרות ותענוגת בני האדם שדה ושדות

9 E engrandeci-me e aumentei mais do que todos os que houve antes de mim, em Jerusalém; perseverou também comigo a minha sabedoria.

9 וגדלתי והוספתי מכל שהיה לפני בירושלם אף חכמתי עמדה לי

10 E tudo quanto desejaram os meus olhos não lhos neguei, nem privei o meu coração de alegria alguma; mas o meu coração se alegrou por todo o meu trabalho, e esta foi a minha porção de todo o meu trabalho.

10 וכל אשר שאלו עיני לא אצלתי מהם לא מנעתי את לבי מכל שמחה כי לבי שמח מכל עמלי וזה היה חלקי מכל עמלי

11 E olhei eu para todas as obras que fizeram as minhas mãos, como também para o trabalho que eu, trabalhando, tinha feito; e eis que tudo era vaidade e aflição de espírito e que proveito nenhum havia debaixo do sol.

11 ופניתי אני בכל מעשי שעשו ידי ובעמל שעמלתי לעשות והנה הכל הבל ורעות רוח ואין יתרון תחת השמש

12 Então, passei à contemplação da sabedoria, e dos desvarios, e da doidice; porque que fará o homem que seguir ao rei? O mesmo que outros já fizeram.

12 ופניתי אני לראות חכמה והוללות וסכלות כי מה האדם שיבוא אחרי המלך את אשר כבר עשוהו

13 Então, vi eu que a sabedoria é mais excelente do que a estultícia, quanto a luz é mais excelente do que as trevas.

13 וראיתי אני שיש יתרון לחכמה מן הסכלות כיתרון האור מן החשך

14 Os olhos do sábio estão na sua cabeça, mas o louco anda em trevas; também, então, entendi eu que o mesmo lhes sucede a todos.

14 החכם עיניו בראשו והכסיל בחשך הולך וידעתי גם אני שמקרה אחד יקרה את כלם

15 Pelo que eu disse no meu coração Como acontece ao tolo, assim me sucederá a mim; por que, então, busquei eu mais a sabedoria? Então, disse no meu coração que também isso era vaidade.

15 ואמרתי אני בלבי כמקרה הכסיל גם אני יקרני ולמה חכמתי אני אז יותר ודברתי בלבי שגם זה הבל

16 Porque nunca haverá mais lembrança do sábio do que do tolo; porquanto de tudo nos dias futuros total esquecimento haverá. E como morre o sábio, assim morre o tolo!

16 כי אין זכרון לחכם עם הכסיל לעולם בשכבר הימים הבאים הכל נשכח ואיך ימות החכם עם הכסיל

17 Pelo que aborreci esta vida, porque a obra que se faz debaixo do sol me era penosa; sim, tudo é vaidade e aflição de espírito.

17 ושנאתי את החיים כי רע עלי המעשה שנעשה תחת השמש כי הכל הבל ורעות רוח

18 Também eu aborreci todo o meu trabalho, em que trabalhei debaixo do sol, visto como eu havia de deixá-lo ao homem que viesse depois de mim.

18 ושנאתי אני את כל עמלי שאני עמל תחת השמש שאניחנו לאדם שיהיה אחרי

19 E quem sabe se será sábio ou tolo? Contudo, ele se assenhoreará de todo o meu trabalho em que trabalhei e em que me houve sabiamente debaixo do sol; também isso é vaidade.

19 ומי יודע החכם יהיה או סכל וישלט בכל עמלי שעמלתי ושחכמתי תחת השמש גם זה הבל

20 Pelo que eu me apliquei a fazer que o meu coração perdesse a esperança de todo trabalho em que trabalhei debaixo do sol.

20 וסבותי אני ליאש את לבי על כל העמל שעמלתי תחת השמש

21 Porque há homem cujo trabalho é feito com sabedoria, e ciência, e destreza; contudo, a um homem que não trabalhou nele, o deixará como porção sua; também isso é vaidade e grande enfado.

21 כי יש אדם שעמלו בחכמה ובדעת ובכשרון ולאדם שלא עמל בו יתננו חלקו גם זה הבל ורעה רבה

22 Porque que mais tem o homem de todo o seu trabalho e da fadiga do seu coração, em que ele anda trabalhando debaixo do sol?

22 כי מה הוה לאדם בכל עמלו וברעיון לבו שהוא עמל תחת השמש

23 Porque todos os seus dias são dores, e a sua ocupação é desgosto; até de noite não descansa o seu coração; também isso é vaidade.

23 כי כל ימיו מכאבים וכעס ענינו גם בלילה לא שכב לבו גם זה הבל הוא

24 Não é, pois, bom para o homem que coma e beba e que faça gozar a sua alma do bem do seu trabalho? Isso também eu vi que vem da mão de Deus.

24 אין טוב באדם שיאכל ושתה והראה את נפשו טוב בעמלו גם זה ראיתי אני כי מיד האלהים היא

25 (Porque quem pode comer ou quem pode gozar melhor do que eu?)

25 כי מי יאכל ומי יחוש חוץ ממני

26 Porque ao homem que é bom diante dele, dá Deus sabedoria, e conhecimento, e alegria; mas ao pecador dá trabalho, para que ele ajunte, e amontoe, e o dê ao bom perante a sua face. Também isso é vaidade e aflição de espírito.

26 כי לאדם שטוב לפניו נתן חכמה ודעת ושמחה ולחוטא נתן ענין לאסוף ולכנוס לתת לטוב לפני האלהים גם זה הבל ורעות רוח

Eclesiastes 3

1 Tudo tem o seu tempo determinado, e há tempo para todo o propósito debaixo do céu

1 לכל זמן ועת לכל חפץ תחת השמים

2 há tempo de nascer e tempo de morrer; tempo de plantar e tempo de arrancar o que se plantou;

2 עת ללדת ועת למות עת לטעת ועת לעקור נטוע

3 tempo de matar e tempo de curar; tempo de derribar e tempo de edificar;

3 עת להרוג ועת לרפוא עת לפרוץ ועת לבנות

4 tempo de chorar e tempo de rir; tempo de prantear e tempo de saltar;

4 עת לבכות ועת לשחוק עת ספוד ועת רקוד

5 tempo de espalhar pedras e tempo de ajuntar pedras; tempo de abraçar e tempo de afastar-se de abraçar;

5 עת להשליך אבנים ועת כנוס אבנים עת לחבוק ועת לרחק מחבק

6 tempo de buscar e tempo de perder; tempo de guardar e tempo de deitar fora;

6 עת לבקש ועת לאבד עת לשמור ועת להשליך

7 tempo de rasgar e tempo de coser; tempo de estar calado e tempo de falar;

7 עת לקרוע ועת לתפור עת לחשות ועת לדבר

8 tempo de amar e tempo de aborrecer; tempo de guerra e tempo de paz.

8 עת לאהב ועת לשנא עת מלחמה ועת שלום

9 Que vantagem tem o trabalhador naquilo em que trabalha?

9 מה יתרון העושה באשר הוא עמל

10 Tenho visto o trabalho que Deus deu aos filhos dos homens, para com ele os afligir.

10 ראיתי את הענין אשר נתן אלהים לבני האדם לענות בו

11 Tudo fez formoso em seu tempo; também pôs o mundo no coração deles, sem que o homem possa descobrir a obra que Deus fez desde o princípio até ao fim.

11 את הכל עשה יפה בעתו גם את העלם נתן בלבם מבלי אשר לא ימצא האדם את המעשה אשר עשה האלהים מראש ועד סוף

12 Já tenho conhecido que não há coisa melhor para eles do que se alegrarem e fazerem bem na sua vida;

12 ידעתי כי אין טוב בם כי אם לשמוח ולעשות טוב בחייו

13 e também que todo homem coma e beba e goze do bem de todo o seu trabalho. Isso é um dom de Deus.

13 וגם כל האדם שיאכל ושתה וראה טוב בכל עמלו מתת אלהים היא

14 Eu sei que tudo quanto Deus faz durará eternamente; nada se lhe deve acrescentar e nada se lhe deve tirar. E isso faz Deus para que haja temor diante dele.

14 ידעתי כי כל אשר יעשה האלהים הוא יהיה לעולם עליו אין להוסיף וממנו אין לגרע והאלהים עשה שיראו מלפניו

15 O que é já foi; e o que há de ser também já foi; e Deus pede conta do que passou.

15 מה שהיה כבר הוא ואשר להיות כבר היה והאלהים יבקש את נרדף

16 Vi mais debaixo do sol no lugar do juízo, impiedade; e no lugar da justiça, impiedade ainda.

16 ועוד ראיתי תחת השמש מקום המשפט שמה הרשע ומקום הצדק שמה הרשע

17 Eu disse no meu coração Deus julgará o justo e o ímpio; porque há um tempo para todo intento e para toda obra.

17 אמרתי אני בלבי את הצדיק ואת הרשע ישפט האלהים כי עת לכל חפץ ועל כל המעשה שם

18 Disse eu no meu coração é por causa dos filhos dos homens, para que Deus possa prová-los, e eles possam ver que são em si mesmos como os animais.

18 אמרתי אני בלבי על דברת בני האדם לברם האלהים ולראות שהם בהמה המה להם

19 Porque o que sucede aos filhos dos homens, isso mesmo também sucede aos animais; a mesma coisa lhes sucede como morre um, assim morre o outro, todos têm o mesmo fôlego; e a vantagem dos homens sobre os animais não é nenhuma, porque todos são vaidade.

19 כי מקרה בני האדם ומקרה הבהמה ומקרה אחד להם כמות זה כן מות זה ורוח אחד לכל ומותר האדם מן הבהמה אין כי הכל הבל

20 Todos vão para um lugar; todos são pó e todos ao pó tornarão.

20 הכל הולך אל מקום אחד הכל היה מן העפר והכל שב אל העפר

21 Quem adverte que o fôlego dos filhos dos homens sobe para cima e que o fôlego dos animais desce para baixo da terra?

21 מי יודע רוח בני האדם העלה היא למעלה ורוח הבהמה הירדת היא למטה לארץ

22 Assim que tenho visto que não há coisa melhor do que alegrar-se o homem nas suas obras, porque essa é a sua porção; porque quem o fará voltar para ver o que será depois dele?

22 וראיתי כי אין טוב מאשר ישמח האדם במעשיו כי הוא חלקו כי מי יביאנו לראות במה שיהיה אחריו

1 Depois, voltei-me e atentei para todas as opressões que se fazem debaixo do sol; e eis que vi as lágrimas dos que foram oprimidos e dos que não têm consolador; e a força estava da banda dos seus opressores; mas eles não tinham nenhum consolador.

1 ושבתי אני ואראה את כל העשקים אשר נעשים תחת השמש והנה דמעת העשקים ואין להם מנחם ומיד עשקיהם כח ואין להם מנחם

2 Pelo que eu louvei os que já morreram, mais do que os que vivem ainda.

2 ושבח אני את המתים שכבר מתו מן החיים אשר המה חיים עדנה

3 E melhor que uns e outros é aquele que ainda não é; que não viu as más obras que se fazem debaixo do sol.

3 וטוב משניהם את אשר עדן לא היה אשר לא ראה את המעשה הרע אשר נעשה תחת השמש

4 Também vi eu que todo trabalho e toda destreza em obras trazem ao homem a inveja do seu próximo. Também isso é vaidade e aflição de espírito.

4 וראיתי אני את כל עמל ואת כל כשרון המעשה כי היא קנאת איש מרעהו גם זה הבל ורעות רוח

5 O tolo cruza as suas mãos e come a sua própria carne.

5 הכסיל חבק את ידיו ואכל את בשרו

6 Melhor é uma mão cheia com descanso do que ambas as mãos cheias com trabalho e aflição de espírito.

6 טוב מלא כף נחת ממלא חפנים עמל ורעות רוח

7 Outra vez me voltei e vi vaidade debaixo do sol.

7 ושבתי אני ואראה הבל תחת השמש

8 Há um que é só e não tem segundo; sim, ele não tem filho nem irmã; e, contudo, de todo o seu trabalho não há fim, nem os seus olhos se fartam de riquezas; e não diz Para quem trabalho eu, privando a minha alma do bem? Também isso é vaidade e enfadonha ocupação.

8 יש אחד ואין שני גם בן ואח אין לו ואין קץ לכל עמלו גם עיניו לא תשבע עשר ולמי אני עמל ומחסר את נפשי מטובה גם זה הבל וענין רע הוא

9 Melhor é serem dois do que um, porque têm melhor paga do seu trabalho.

9 טובים השנים מן האחד אשר יש להם שכר טוב בעמלם

10 Porque, se um cair, o outro levanta o seu companheiro; mas ai do que estiver só; pois, caindo, não haverá outro que o levante.

10 כי אם יפלו האחד יקים את חברו ואילו האחד שיפול ואין שני להקימו

11 Também se dois dormirem juntos, eles se aquentarão; mas um só como se aquentará?

11 גם אם ישכבו שנים וחם להם ולאחד איך יחם

12 E, se alguém quiser prevalecer contra um, os dois lhe resistirão; e o cordão de três dobras não se quebra tão depressa.

12 ואם יתקפו האחד השנים יעמדו נגדו והחוט המשלש לא במהרה ינתק

13 Melhor é o jovem pobre e sábio do que o rei velho e insensato, que se não deixa mais admoestar.

13 טוב ילד מסכן וחכם ממלך זקן וכסיל אשר לא ידע להזהר עוד

14 Porque um sai do cárcere para reinar; sim, um que nasceu pobre no seu reino.

14 כי מבית הסורים יצא למלך כי גם במלכותו נולד רש

15 Vi todos os viventes andarem debaixo do sol com o jovem, o sucessor, que ficará em seu lugar.

15 ראיתי את כל החיים המהלכים תחת השמש עם הילד השני אשר יעמד תחתיו

16 Não tem fim todo o povo, todo o que ele domina; tampouco os descendentes se alegrarão dele. Na verdade que também isso é vaidade e aflição de espírito.

16 אין קץ לכל העם לכל אשר היה לפניהם גם האחרונים לא ישמחו בו כי גם זה הבל ורעיון רוח

Eclesiastes 5

1 Guarda o teu pé, quando entrares na Casa de Deus; e inclina-te mais a ouvir do que a oferecer sacrifícios de tolos, pois não sabem que fazem mal.

1 שמר רגליך כאשר תלך אל בית האלהים וקרוב לשמע מתת הכסילים זבח כי אינם יודעים לעשות רע

2 Não te precipites com a tua boca, nem o teu coração se apresse a pronunciar palavra alguma diante de Deus; porque Deus está nos céus, e tu estás sobre a terra; pelo que sejam poucas as tuas palavras.

2 אל תבהל על פיך ולבך אל ימהר להוציא דבר לפני האלהים כי האלהים בשמים ואתה על הארץ על כן יהיו דבריך מעטים

3 Porque da muita ocupação vêm os sonhos, e a voz do tolo, da multidão das palavras.

3 כי בא החלום ברב ענין וקול כסיל ברב דברים

4 Quando a Deus fizeres algum voto, não tardes em cumpri-lo; porque não se agrada de tolos; o que votares, paga-o.

4 כאשר תדר נדר לאלהים אל תאחר לשלמו כי אין חפץ בכסילים את אשר תדר שלם

5 Melhor é que não votes do que votes e não pagues.

5 טוב אשר לא תדר משתדור ולא תשלם

6 Não consintas que a tua boca faça pecar a tua carne, nem digas diante do anjo que foi erro; por que razão se iraria Deus contra a tua voz, de sorte que destruísse a obra das tuas mãos?

6 אל תתן את פיך לחטיא את בשרך ואל תאמר לפני המלאך כי שגגה היא למה יקצף האלהים על קולך וחבל את מעשה ידיך

7 Porque, como na multidão dos sonhos há vaidades, assim também nas muitas palavras; mas tu, teme a Deus.

7 כי ברב חלמות והבלים ודברים הרבה כי את האלהים ירא

8 Se vires em alguma província opressão de pobres e a violência em lugar do juízo e da justiça, não te maravilhes de semelhante caso; porque o que mais alto é do que os altos para isso atenta; e há mais altos do que eles.

8 אם עשק רש וגזל משפט וצדק תראה במדינה אל תתמה על החפץ כי גבה מעל גבה שמר וגבהים עליהם

9 O proveito da terra é para todos; até o rei se serve do campo.

9 ויתרון ארץ בכל היא מלך לשדה נעבד

10 O que amar o dinheiro nunca se fartará de dinheiro; e quem amar a abundância nunca se fartará da renda; também isso é vaidade.

10 אהב כסף לא ישבע כסף ומי אהב בהמון לא תבואה גם זה הבל

11 Onde a fazenda se multiplica, aí se multiplicam também os que a comem; que mais proveito, pois, têm os seus donos do que a verem com os seus olhos?

11 ברבות הטובה רבו אוכליה ומה כשרון לבעליה כי אם ראית עיניו

12 Doce é o sono do trabalhador, quer coma pouco quer muito; mas a fartura do rico não o deixa dormir.

12 מתוקה שנת העבד אם מעט ואם הרבה יאכל והשבע לעשיר איננו מניח לו לישון

13 Há mal que vi debaixo do sol e atrai enfermidades as riquezas que os seus donos guardam para o próprio dano.

13 יש רעה חולה ראיתי תחת השמש עשר שמור לבעליו לרעתו

14 Porque as mesmas riquezas se perdem por qualquer má aventura; e, havendo algum filho, nada fica na sua mão.

14 ואבד העשר ההוא בענין רע והוליד בן ואין בידו מאומה

15 Como saiu do ventre de sua mãe, assim nu voltará, indo-se como veio; e nada tomará do seu trabalho, que possa levar na sua mão.

15 כאשר יצא מבטן אמו ערום ישוב ללכת כשבא ומאומה לא ישא בעמלו שילך בידו

16 Também isto é um mal que causa enfermidades que, infalivelmente, como veio, assim ele vai; e que proveito lhe vem de trabalhar para o vento,

16 וגם זה רעה חולה כל עמת שבא כן ילך ומה יתרון לו שיעמל לרוח

17 e de haver comido todos os seus dias nas trevas, e de haver padecido muito enfado, e enfermidades, e cruel furor?

17 גם כל ימיו בחשך יאכל וכעס הרבה וחליו וקצף

18 Eis aqui o que eu vi, uma boa e bela coisa comer, e beber, e gozar cada um do bem de todo o seu trabalho, em que trabalhou debaixo do sol, todos os dias da sua vida que Deus lhe deu; porque esta é a sua porção.

18 הנה אשר ראיתי אני טוב אשר יפה לאכול ולשתות ולראות טובה בכל עמלו שיעמל תחת השמש מספר ימי חיו אשר נתן לו האלהים כי הוא חלקו

19 E quanto ao homem, a quem Deus deu riquezas e fazenda e lhe deu poder para delas comer, e tomar a sua porção, e gozar do seu trabalho, isso é dom de Deus.

19 גם כל האדם אשר נתן לו האלהים עשר ונכסים והשליטו לאכל ממנו ולשאת את חלקו ולשמח בעמלו זה מתת אלהים היא

20 Porque não se lembrará muito dos dias da sua vida; porquanto Deus lhe responde na alegria do seu coração.

20 כי לא הרבה יזכר את ימי חייו כי האלהים מענה בשמחת לבו

1 Há um mal que tenho visto debaixo do sol e que mui frequente é entre os homens

1 יש רעה אשר ראיתי תחת השמש ורבה היא על האדם

2 um homem a quem Deus deu riquezas, fazenda e honra, e nada lhe falta de tudo quanto a sua alma deseja, mas Deus não lhe dá poder para daí comer; antes, o estranho lho come; também isso é vaidade e má enfermidade.

2 איש אשר יתן לו האלהים עשר ונכסים וכבוד ואיננו חסר לנפשו מכל אשר יתאוה ולא ישליטנו האלהים לאכל ממנו כי איש נכרי יאכלנו זה הבל וחלי רע הוא

3 Se o homem gerar cem filhos e viver muitos anos, e os dias dos seus anos forem muitos, e se a sua alma se não fartar do bem, e além disso não tiver um enterro, digo que um aborto é melhor do que ele,

3 אם יוליד איש מאה ושנים רבות יחיה ורב שיהיו ימי שניו ונפשו לא תשבע מן הטובה וגם קבורה לא היתה לו אמרתי טוב ממנו הנפל

4 porquanto debalde veio e em trevas se vai, e de trevas se cobre o seu nome.

4 כי בהבל בא ובחשך ילך ובחשך שמו יכסה

5 E, ainda que nunca viu o sol, nem o conheceu, mais descanso tem do que o tal.

5 גם שמש לא ראה ולא ידע נחת לזה מזה

6 E certamente, ainda que vivesse duas vezes mil anos, mas não gozasse o bem, não vão todos para um mesmo lugar?

6 ואלו חיה אלף שנים פעמים וטובה לא ראה הלא אל מקום אחד הכל הולך

7 Todo trabalho do homem é para a sua boca, e, contudo, nunca se satisfaz a sua cobiça.

7 כל עמל האדם לפיהו וגם הנפש לא תמלא

8 Porque, que mais tem o sábio do que o tolo? E que mais tem o pobre que sabe andar perante os vivos?

8 כי מה יותר לחכם מן הכסיל מה לעני יודע להלך נגד החיים

9 Melhor é a vista dos olhos do que o vaguear da cobiça; também isso é vaidade e aflição de espírito.

9 טוב מראה עינים מהלך נפש גם זה הבל ורעות רוח

10 Seja qualquer o que for, já o seu nome foi nomeado, e sabe-se que é homem e que não pode contender com o que é mais forte do que ele.

10 מה שהיה כבר נקרא שמו ונודע אשר הוא אדם ולא יוכל לדין עם שהתקיף ממנו

11 Sendo certo que há muitas coisas que aumentam a vaidade, que mais tem o homem de melhor?

11 כי יש דברים הרבה מרבים הבל מה יתר לאדם

12 Porque, quem sabe o que é bom nesta vida para o homem, por todos os dias da sua vaidade, os quais gasta como sombra? Porque, quem declarará ao homem o que será depois dele debaixo do sol?

12 כי מי יודע מה טוב לאדם בחיים מספר ימי חיי הבלו ויעשם כצל אשר מי יגיד לאדם מה יהיה אחריו תחת השמש

Eclesiastes 7

1 Melhor é a boa fama do que o melhor unguento, e o dia da morte, do que o dia do nascimento de alguém.

1 טוב שם משמן טוב ויום המות מיום הולדו

2 Melhor é ir à casa onde há luto do que ir à casa onde há banquete, porque ali se vê o fim de todos os homens; e os vivos o aplicam ao seu coração.

2 טוב ללכת אל בית אבל מלכת אל בית משתה באשר הוא סוף כל האדם והחי יתן אל לבו

3 Melhor é a tristeza do que o riso, porque com a tristeza do rosto se faz melhor o coração.

3 טוב כעס משחק כי ברע פנים ייטב לב

4 O coração dos sábios está na casa do luto, mas o coração dos tolos, na casa da alegria.

4 לב חכמים בבית אבל ולב כסילים בבית שמחה

5 Melhor é ouvir a repreensão do sábio do que ouvir alguém a canção do tolo.

5 טוב לשמע גערת חכם מאיש שמע שיר כסילים

6 Porque qual o crepitar dos espinhos debaixo de uma panela, tal é o riso do tolo; também isso é vaidade.

6 כי כקול הסירים תחת הסיר כן שחק הכסיל וגם זה הבל

7 Verdadeiramente a opressão faz endoidecer até o sábio, e o suborno corrompe o coração.

7 כי העשק יהולל חכם ויאבד את לב מתנה

8 Melhor é o fim das coisas do que o princípio delas; melhor é o longânimo do que o altivo de coração.

8 טוב אחרית דבר מראשיתו טוב ארך רוח מגבה רוח

9 Não te apresses no teu espírito a irar-te, porque a ira abriga-se no seio dos tolos.

9 אל תבהל ברוחך לכעוס כי כעס בחיק כסילים ינוח

10 Nunca digas Por que foram os dias passados melhores do que estes? Porque nunca com sabedoria isso perguntarias.

10 אל תאמר מה היה שהימים הראשנים היו טובים מאלה כי לא מחכמה שאלת על זה

11 Tão boa é a sabedoria como a herança, e dela tiram proveito os que vêem o sol.

11 טובה חכמה עם נחלה ויתר לראי השמש

12 Porque a sabedoria serve de sombra, como de sombra serve o dinheiro; mas a excelência da sabedoria é que ela dá vida ao seu possuidor.

12 כי בצל החכמה בצל הכסף ויתרון דעת החכמה תחיה בעליה

13 Atenta para a obra de Deus; porque quem poderá endireitar o que ele fez torto?

13 ראה את מעשה האלהים כי מי יוכל לתקן את אשר עותו

14 No dia da prosperidade, goza do bem, mas, no dia da adversidade, considera; porque também Deus fez este em oposição àquele, para que o homem nada ache que tenha de vir depois dele.

14 ביום טובה היה בטוב וביום רעה ראה גם את זה לעמת זה עשה האלהים על דברת שלא ימצא האדם אחריו מאומה

15 Tudo isso vi nos dias da minha vaidade; há um justo que perece na sua justiça, e há um ímpio que prolonga os seus dias na sua maldade.

15 את הכל ראיתי בימי הבלי יש צדיק אבד בצדקו ויש רשע מאריך ברעתו

16 Não sejas demasiadamente justo, nem demasiadamente sábio; por que te destruirias a ti mesmo?

16 אל תהי צדיק הרבה ואל תתחכם יותר למה תשומם

17 Não sejas demasiadamente ímpio, nem sejas louco; por que morrerias fora de teu tempo?

17 אל תרשע הרבה ואל תהי סכל למה תמות בלא עתך

18 Bom é que retenhas isso e também disso não retires a tua mão; porque quem teme a Deus escapa de tudo isso.

18 טוב אשר תאחז בזה וגם מזה אל תנח את ידך כי ירא אלהים יצא את כלם

19 A sabedoria fortalece o sábio, mais do que dez governadores que haja na cidade.

19 החכמה תעז לחכם מעשרה שליטים אשר היו בעיר

20 Na verdade, não há homem justo sobre a terra, que faça bem e nunca peque.

20 כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא

21 Tampouco apliques o teu coração a todas as palavras que se disserem, para que não venhas a ouvir que o teu servo te amaldiçoa.

21 גם לכל הדברים אשר ידברו אל תתן לבך אשר לא תשמע את עבדך
מקללך

22 Porque o teu coração também já confessou muitas vezes que tu amaldiçoaste a outros.

22 כי גם פעמים רבות ידע לבך אשר גם את קללת אחרים

23 Tudo isso inquiri com sabedoria e disse Sabedoria adquirirei; mas ela ainda estava longe de mim.

23 כל זה נסיתי בחכמה אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני

24 Longe está o que foi e profundíssimo; quem o achará?

24 רחוק מה שהיה ועמק עמק מי ימצאנו

25 Eu tornei a voltar-me e determinei em meu coração saber, e inquirir, e buscar a sabedoria e a razão, e conhecer a loucura da impiedade e a doidice dos desvarios.

25 סבותי אני ולבי לדעת ולתור ובקש חכמה וחשבון ולדעת רשע כסל
והסכלות הוללות

26 E eu achei uma coisa mais amarga do que a morte a mulher cujo coração são redes e laços e cujas mãos são ataduras; quem for bom diante de Deus escapará dela, mas o pecador virá a ser preso por ela.

26 ומוצא אני מר ממות את האשה אשר היא מצודים וחרמים לבה
אסורים ידיה טוב לפני האלהים ימלט ממנה וחוטא ילכד בה

27 Vedes aqui, isso achei, diz o Pregador, conferindo uma coisa com a outra para achar a causa,

27 ראה זה מצאתי אמרה קהלת אחת לאחת למצא חשבון

28 causa que a minha alma ainda busca, mas não a achei; um homem entre mil achei eu, mas uma mulher entre todas estas não achei.

28 אשר עוד בקשה נפשי ולא מצאתי אדם אחד מאלף מצאתי ואשה בכל אלה לא מצאתי

29 Vede, isto tão-somente achei que Deus fez ao homem reto, mas ele buscou muitas invenções.

29 לבד ראה זה מצאתי אשר עשה האלהים את האדם ישר והמה בקשו חשבנות רבים

Eclesiastes 8

1 Quem é como o sábio? E quem sabe a interpretação das coisas? A sabedoria do homem faz brilhar o seu rosto, e a dureza do seu rosto se muda.

1 מי כהחכם ומי יודע פשר דבר חכמת אדם תאיר פניו ועז פניו ישנא

2 Eu digo observa o mandamento do rei, e isso em consideração para com o juramento de Deus.

2 אני פי מלך שמור ועל דברת שבועת אלהים

3 Não te apresses a sair da presença dele, nem persistas em alguma coisa má, porque ele faz tudo o que quer.

3 אל תבהל מפניו תלך אל תעמד בדבר רע כי כל אשר יחפץ יעשה

4 Porque a palavra do rei tem poder; e quem lhe dirá Que fazes?

4 באשר דבר מלך שלטון ומי יאמר לו מה תעשה

5 Quem guardar o mandamento não experimentará nenhum mal; e o coração do sábio discernirá o tempo e o modo.

5 שומר מצוה לא ידע דבר רע ועת ומשפט ידע לב חכם

6 Porque para todo propósito há tempo e modo; porquanto o mal do homem é grande sobre ele.

6 כי לכל חפץ יש עת ומשפט כי רעת האדם רבה עליו

7 Porque não sabe o que há de suceder; e, como haja de suceder, quem lho dará a entender?

7 כי איננו ידע מה שיהיה כי כאשר יהיה מי יגיד לו

8 Nenhum homem há que tenha domínio sobre o espírito, para reter o espírito; nem tem poder sobre o dia da morte; nem há armas nessa peleja; nem tampouco a impiedade livrará aos ímpios.

8 אין אדם שליט ברוח לכלוא את הרוח ואין שלטון ביום המות ואין משלחת במלחמה ולא ימלט רשע את בעליו

9 Tudo isso vi quando apliquei o meu coração a toda obra que se faz debaixo do sol; tempo há em que um homem tem domínio sobre outro homem, para desgraça sua.

9 את כל זה ראיתי ונתון את לבי לכל מעשה אשר נעשה תחת השמש עת אשר שלט האדם באדם לרע לו

10 Assim também vi os ímpios sepultados, e eis que havia quem fosse à sua sepultura; e os que fizeram bem e saíam do lugar santo foram esquecidos na cidade; também isso é vaidade.

10 ובכן ראיתי רשעים קברים ובאו וממקום קדוש יהלכו וישתכחו בעיר אשר כן עשו גם זה הבל

11 Visto como se não executa logo o juízo sobre a má obra, por isso o coração dos filhos dos homens está inteiramente disposto para praticar o mal.

11 אשר אין נעשה פתגם מעשה הרעה מהרה על כן מלא לב בני האדם בהם לעשות רע

12 Ainda que o pecador faça mal cem vezes, e os dias se lhe prolonguem, eu sei com certeza que bem sucede aos que temem a Deus, aos que temerem diante dele.

12 אשר חטא עשה רע מאת ומאריך לו כי גם יודע אני אשר יהיה טוב ליראי האלהים אשר ייראו מלפניו

13 Mas ao ímpio não irá bem, e ele não prolongará os seus dias; será como a sombra, visto que ele não teme diante de Deus.

13 וטוב לא יהיה לרשע ולא יאריך ימים כצל אשר איננו ירא מלפני אלהים

14 Ainda há outra vaidade que se faz sobre a terra há justos a quem sucede segundo as obras dos ímpios, e há ímpios a quem sucede segundo as obras dos justos. Digo que também isso é vaidade.

14 יש הבל אשר נעשה על הארץ אשר יש צדיקים אשר מגיע אלהם כמעשה הרשעים ויש רשעים שמגיע אלהם כמעשה הצדיקים אמרתי שגם זה הבל

15 Então, exaltei eu a alegria, porquanto o homem nenhuma coisa melhor tem debaixo do sol do que comer, beber e alegrar-se; porque isso o acompanhará no seu trabalho nos dias da sua vida que Deus lhe dá debaixo do sol.

15 ושבחתי אני את השמחה אשר אין טוב לאדם תחת השמש כי אם לאכול ולשתות ולשמוח והוא ילונו בעמלו ימי חייו אשר נתן לו האלהים תחת השמש

16 Aplicando eu o meu coração a conhecer a sabedoria e a ver o trabalho que há sobre a terra (pois nem de dia nem de noite vê o homem sono nos seus olhos),

16 כאשר נתתי את לבי לדעת חכמה ולראות את הענין אשר נעשה על הארץ כי גם ביום ובלילה שנה בעיניו איננו ראה

17 então, vi toda a obra de Deus, que o homem não pode alcançar a obra que se faz debaixo do sol; por mais que trabalhe o homem para a buscar, não a achará; e, ainda que diga o sábio que a virá a conhecer, nem por isso a poderá alcançar.

17 וראיתי את כל מעשה האלהים כי לא יוכל האדם למצוא את המעשה אשר נעשה תחת השמש בשל אשר יעמל האדם לבקש ולא ימצא וגם אם יאמר החכם לדעת לא יוכל למצא

Eclesiastes 9

1 Deveras revolvi todas essas coisas no meu coração, para claramente entender tudo isto que os justos, e os sábios, e as suas obras estão nas mãos de Deus, e também que o homem não conhece nem o amor nem o ódio; tudo passa perante a sua face.

1 כי את כל זה נתתי אל לבי ולבור את כל זה אשר הצדיקים והחכמים ועבדיהם ביד האלהים גם אהבה גם שנאה אין יודע האדם הכל לפניהם

2 Tudo sucede igualmente a todos o mesmo sucede ao justo e ao ímpio, ao bom e ao puro, como ao impuro; assim ao que sacrifica como ao que não sacrifica; assim ao bom como ao pecador; ao que jura como ao que teme o juramento.

2 הכל כאשר לכל מקרה אחד לצדיק ולרשע לטוב ולטהור ולטמא ולזבח ולאשר איננו זבח כטוב כחטא הנשבע כאשר שבועה ירא

3 Este é o mal que há entre tudo quanto se faz debaixo do sol que a todos sucede o mesmo; que também o coração dos filhos dos homens está cheio de maldade; que há desvarios no seu coração, na sua vida, e que depois se vão aos mortos.

3 זה רע בכל אשר נעשה תחת השמש כי מקרה אחד לכל וגם לב בני האדם מלא רע והוללות בלבבם בחייהם ואחריו אל המתים

4 Ora, para o que acompanha com todos os vivos há esperança (porque melhor é o cão vivo do que o leão morto).

4 כי מי אשר יבחר אל כל החיים יש בטחון כי לכלב חי הוא טוב מן האריה המת

5 Porque os vivos sabem que hão de morrer, mas os mortos não sabem coisa nenhuma, nem tampouco eles têm jamais recompensa, mas a sua memória ficou entregue ao esquecimento.

5 כי החיים יודעים שימתו והמתים אינם יודעים מאומה ואין עוד להם שכר כי נשכח זכרם

6 Até o seu amor, o seu ódio e a sua inveja já pereceram e já não têm parte alguma neste século, em coisa alguma do que se faz debaixo do sol.

6 גם אהבתם גם שנאתם גם קנאתם כבר אבדה וחלק אין להם עוד לעולם בכל אשר נעשה תחת השמש

7 Vai, pois, come com alegria o teu pão e bebe com bom coração o teu vinho, pois já Deus se agrada das tuas obras.

7 לך אכל בשמחה לחמך ושתה בלב טוב יינך כי כבר רצה האלהים את מעשיך

8 Em todo tempo sejam alvas as tuas vestes, e nunca falte o óleo sobre a tua cabeça.

8 בכל עת יהיו בגדיך לבנים ושמן על ראשך אל יחסר

9 Goza a vida com a mulher que amas, todos os dias de vida da tua vaidade; os quais Deus te deu debaixo do sol, todos os dias da tua vaidade; porque esta é a tua porção nesta vida e do teu trabalho que tu fizeste debaixo do sol.

9 ראה חיים עם אשה אשר אהבת כל ימי חיי הבלך אשר נתן לך תחת השמש כל ימי הבלך כי הוא חלקך בחיים ובעמלך אשר אתה עמל תחת השמש

10 Tudo quanto te vier à mão para fazer, faze-o conforme as tuas forças, porque na sepultura, para onde tu vais, não há obra, nem indústria, nem ciência, nem sabedoria alguma.

10 כל אשר תמצא ידך לעשות בכחך עשה כי אין מעשה וחשבון ודעת וחכמה בשאול אשר אתה הלך שמה

11 Voltei-me e vi debaixo do sol que não é dos ligeiros a carreira, nem dos valentes, a peleja, nem tampouco dos sábios, o pão, nem ainda dos prudentes, a riqueza, nem dos inteligentes o favor, mas que o tempo e a sorte pertencem a todos.

11 שבתי וראה תחת השמש כי לא לקלים המרוץ ולא לגבורים המלחמה וגם לא לחכמים לחם וגם לא לנבנים עשר וגם לא לידעים חן כי עת ופגע יקרה את כלם

12 Que também o homem não conhece o seu tempo; como os peixes que se pescam com a rede maligna e como os passarinhos que se prendem com o laço, assim se enlaçam também os filhos dos homens no mau tempo, quando cai de repente sobre eles.

12 כי גם לא ידע האדם את עתו כדגים שנאחזים במצודה רעה וכצפרים האחזות בפח כהם יוקשים בני האדם לעת רעה כשתפול עליהם פתאם

13 Também vi sabedoria debaixo do sol, que foi para mim grande.

13 גם זה ראיתי חכמה תחת השמש וגדולה היא אלי

14 Houve uma pequena cidade em que havia poucos homens, e veio contra ela um grande rei, e a cercou, e levantou contra ela grandes tranqueiras.

14 עיר קטנה ואנשים בה מעט ובא אליה מלך גדול וסבב אתה ובנה עליה מצודים גדלים

15 E vivia nela um sábio pobre, que livrou aquela cidade pela sua sabedoria, e ninguém se lembrava daquele pobre homem.

15 ומצא בה איש מסכן חכם ומלט הוא את העיר בחכמתו ואדם לא זכר את האיש המסכן ההוא

16 Então, disse eu Melhor é a sabedoria do que a força, ainda que a sabedoria do pobre foi desprezada e as suas palavras não foram ouvidas.

16 ואמרתי אני טובה חכמה מגבורה וחכמת המסכן בזויה ודבריו אינם נשמעים

17 As palavras dos sábios devem em silêncio ser ouvidas, mais do que o clamor do que domina sobre os tolos.

17 דברי חכמים בנחת נשמעים מזעקת מושל בכסילים

18 Melhor é a sabedoria do que as armas de guerra, mas um só pecador destrói muitos bens.

18 טובה חכמה מכלי קרב וחוטא אחד יאבד טובה הרבה

Eclesiastes 10

1 Assim como a mosca morta faz exalar mau cheiro e inutilizar o unguento do perfumador, assim é para o famoso em sabedoria e em honra um pouco de estultícia.

1 זבובי מות יבאיש יביע שמן רוקח יקר מחכמה מכבוד סכלות מעט

2 O coração do sábio está à sua mão direita, mas o coração do tolo está à sua esquerda.

2 לב חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו

3 E, até quando o tolo vai pelo caminho, lhe falta entendimento, e diz a todos que é tolo.

3 וגם בדרך כשהסכל הלך לבו חסר ואמר לכל סכל הוא

4 Levantando-se contra ti o espírito do governador, não deixes o teu lugar, porque o acordo é um remédio que aquieta grandes pecados.

4 אם רוח המושל תעלה עליך מקומך אל תנח כי מרפא יניח חטאים גדולים

5 Ainda há um mal que vi debaixo do sol, como o erro que procede do governador

5 יש רעה ראיתי תחת השמש כשגגה שיצא מלפני השליט

6 o tolo, assentam-no em grandes alturas, mas os ricos estão assentados em lugar baixo.

6 נתן הסכל במרומים רבים ועשירים בשפל ישבו

7 Vi servos a cavalo e príncipes que andavam a pé como servos sobre a terra.

7 ראיתי עבדים על סוסים ושרים הלכים כעבדים על הארץ

8 Quem fizer uma cova cairá nela, e quem romper um muro, uma cobra o morderá.

8 חפר גומץ בו יפול ופרץ גדר ישכנו נחש

9 Quem acarretar pedras será maltratado por elas, e o que rachar lenha expõe-se ao perigo.

9 מסיע אבנים יעצב בהם בוקע עצים יסכן בם

10 Se estiver embotado o ferro, e não se afiar o corte, então, se deve pôr mais forças; mas a sabedoria é excelente para dirigir.

10 אם קהה הברזל והוא לא פנים קלקל וחילים יגבר ויתרון הכשיר חכמה

11 Se a cobra morder antes de estar encantada, então, remédio nenhum haverá no mais hábil encantador.

11 אם ישך הנחש בלוא לחש ואין יתרון לבעל הלשון

12 Nas palavras da boca do sábio, há favor, mas os lábios do tolo o devoram.

12 דברי פי חכם חן ושפתות כסיל תבלענו

13 O princípio das palavras da sua boca é a estultícia, e o fim da sua boca, um desvario péssimo.

13 תחלת דברי פיהו סכלות ואחרית פיהו הוללות רעה

14 Bem que o tolo multiplique as palavras, não sabe o homem o que será; e quem lhe fará saber o que será depois dele?

14 והסכל ירבה דברים לא ידע האדם מה שיהיה ואשר יהיה מאחריו מי יגיד לו

15 O trabalho dos tolos a cada um deles fatiga, pois não sabem como ir à cidade.

15 עמל הכסילים תיגענו אשר לא ידע ללכת אל עיר

16 Ai de ti, ó terra, cujo rei é criança e cujos príncipes comem de manhã.

16 אי לך ארץ שמלכך נער ושריך בבקר יאכלו

17 Bem-aventurada, tu, ó terra cujo rei é filho dos nobres e cujos príncipes comem a tempo, para refazerem as forças e não para bebedice.

17 אשריך ארץ שמלכך בן חורים ושריך בעת יאכלו בגבורה ולא בשתי

18 Pela muita preguiça se enfraquece o teto, e pela frouxidão das mãos goteja a casa.

18 בעצלתים ימך המקרה ובשפלות ידים ידלף הבית

19 Para rir se fazem convites, e o vinho alegra a vida, e por tudo o dinheiro responde.

19 לשחוק עשים לחם ויין ישמח חיים והכסף יענה את הכל

20 Nem ainda no teu pensamento amaldiçoes o rei, nem tampouco no mais interior da tua recâmara amaldiçoes o rico; porque as aves dos céus levariam a voz e o que tem asas daria notícia da palavra.

20 גם במדעך מלך אל תקלל ובחדרי משכבך אל תקלל עשיר כי עוף השמים יוליך את הקול ובעל הכנפים יגיד דבר

1 Lança o teu pão sobre as águas, porque, depois de muitos dias, o acharás.

1 שלח לחמך על פני המים כי ברב הימים תמצאנו

2 Reparte com sete e ainda até com oito, porque não sabes que mal haverá sobre a terra.

2 תן חלק לשבעה וגם לשמונה כי לא תדע מה יהיה רעה על הארץ

3 Estando as nuvens cheias, derramam a chuva sobre a terra, e, caindo a árvore para o sul ou para o norte, no lugar em que a árvore cair, ali ficará.

3 אם ימלאו העבים גשם על הארץ יריקו ואם יפול עץ בדרום ואם בצפון מקום שיפול העץ שם יהוא

4 Quem observa o vento nunca semeará, e o que olha para as nuvens nunca segará.

4 שמר רוח לא יזרע וראה בעבים לא יקצור

5 Assim como tu não sabes qual o caminho do vento, nem como se formam os ossos no ventre da que está grávida, assim também não sabes as obras de Deus, que faz todas as coisas.

5 כאשר אינך יודע מה דרך הרוח כעצמים בבטן המלאה ככה לא תדע את מעשה האלהים אשר יעשה את הכל

6 Pela manhã, semeia a tua semente e, à tarde, não retires a tua mão, porque tu não sabes qual prosperará; se esta, se aquela ou se ambas igualmente serão boas.

6 בבקר זרע את זרעך ולערב אל תנח ידך כי אינך יודע אי זה יכשר הזה או זה ואם שניהם כאחד טובים

7 Verdadeiramente suave é a luz, e agradável é aos olhos ver o sol.

7 ומתוק האור וטוב לעינים לראות את השמש

8 Mas, se o homem viver muitos anos e em todos eles se alegrar, também se deve lembrar dos dias das trevas, porque hão de ser muitos. Tudo quanto sucede é vaidade.

8 כי אם שנים הרבה יחיה האדם בכלם ישמח ויזכר את ימי החשך כי הרבה יהיו כל שבא הבל

9 Alegra-te, jovem, na tua mocidade, e alegre-se o teu coração nos dias da tua mocidade, e anda pelos caminhos do teu coração e pela vista dos teus olhos; sabe, porém, que por todas essas coisas te trará Deus a juízo.

9 שמח בחור בילדותיך ויטיבך לבך בימי בחורותך והלך בדרכי לבך ובמראי עיניך ודע כי על כל אלה יביאך האלהים במשפט

10 Afasta, pois, a ira do teu coração e remove da tua carne o mal, porque a adolescência e a juventude são vaidade.

10 והסר כעס מלבך והעבר רעה מבשרך כי הילדות והשחרות הבל

Eclesiastes 12

1 Lembra-te do teu Criador nos dias da tua mocidade, antes que venham os maus dias, e cheguem os anos dos quais venhas a dizer Não tenho neles contentamento;

1 וזכר את בוראיך בימי בחורתיך עד אשר לא יבאו ימי הרעה והגיעו שנים אשר תאמר אין לי בהם חפץ

2 antes que se escureçam o sol, e a luz, e a lua, e as estrelas, e tornem a vir as nuvens depois da chuva;

2 עד אשר לא תחשך השמש והאור והירח והכוכבים ושבו העבים אחר הגשם

3 no dia em que tremerem os guardas da casa, e se curvarem os homens fortes, e cessarem os moedores, por já serem poucos, e se escurecerem os que olham pelas janelas;

3 ביום שיזעו שמרי הבית והתעותו אנשי החיל ובטלו הטחנות כי מעטו וחשכו הראות בארבות

4 e as duas portas da rua se fecharem por causa do baixo ruído da moedura, e se levantar à voz das aves, e todas as vozes do canto se baixarem;

4 וסגרו דלתים בשוק בשפל קול הטחנה ויקום לקול הצפור וישחו כל בנות השיר

5 como também quando temerem o que está no alto, e houver espantos no caminho, e florescer a amendoeira, e o gafanhoto for um peso, e perecer o apetite; porque o homem se vai à sua eterna casa, e os pranteadores andarão rodeando pela praça;

5 גם מגבה יראו וחתחתים בדרך וינאץ השקד ויסתבל החגב ותפר האביונה כי הלך האדם אל בית עולמו וסבבו בשוק הספדים

6 antes que se quebre a cadeia de prata, e se despedace o copo de ouro, e se despedace o cântaro junto à fonte, e se despedace a roda junto ao poço,

6 עד אשר לא ירחק חבל הכסף ותרץ גלת הזהב ותשבר כד על המבוע ונרץ הגלגל אל הבור

7 e o pó volte à terra, como o era, e o espírito volte a Deus, que o deu.

7 וישב העפר על הארץ כשהיה והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה

8 Vaidade de vaidade, diz o Pregador, tudo é vaidade.

8 הבל הבלים אמר הקוהלת הכל הבל

9 E, quanto mais sábio foi o Pregador, tanto mais sabedoria ao povo ensinou; e atentou, e esquadrinhou, e compôs muitos provérbios.

9 ויתר שהיה קהלת חכם עוד למד דעת את העם ואזן וחקר תקן משלים הרבה

10 Procurou o Pregador achar palavras agradáveis; e o escrito é a retidão, palavras de verdade.

10 בקש קהלת למצא דברי חפץ וכתוב ישר דברי אמת

11 As palavras dos sábios são como aguilhões e como pregos bem fixados pelos mestres das congregações, que nos foram dadas pelo único Pastor.

11 דברי חכמים כדרבנות וכמשמרות נטועים בעלי אספות נתנו מרעה אחד

12 E, de mais disso, filho meu, atenta não há limite para fazer livros, e o muito estudar enfado é da carne.

12 ויתר מהמה בני הזהר עשות ספרים הרבה אין קץ ולהג הרבה יגעת בשר

13 De tudo o que se tem ouvido, o fim é Teme a Deus e guarda os seus mandamentos; porque este é o dever de todo homem.

13 סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם

14 Porque Deus há de trazer a juízo toda obra e até tudo o que está encoberto, quer seja bom, quer seja mau.

14 כי את כל מעשה האלהים יבא במשפט על כל נעלם אם טוב ואם רע

Cantares de Salomão

Cantares de Salomão 1

1 Cântico de cânticos, que é de Salomão.

1 שיר השירים אשר לשלמה

2 Beije-me ele com os beijos da sua boca; porque melhor é o seu amor do que o vinho.

2 ישקני מנשיקות פיהו כי טובים דדיך מיין

3 Para cheirar são bons os teus unguentos; como unguento derramado é o teu nome; por isso, as virgens te amam.

3 לריח שמניך טובים שמן תורק שמך על כן עלמות אהבוך

4 Leva-me tu, correremos após ti. O rei me introduziu nas suas recâmaras. Em ti nos regozijaremos e nos alegraremos; do teu amor nos lembraremos, mais do que do vinho; os retos te amam.

4 משכני אחריך נרוצה הביאני המלך חדריו נגילה ונשמחה בך נזכירה דדיך מיין מישרים אהבוך

5 Eu sou morena e agradável, ó filhas de Jerusalém, como as tendas de Quedar, como as cortinas de Salomão.

5 שחורה אני ונאוה בנות ירושלם כאהלי קדר כיריעות שלמה

6 Não olheis para o eu ser morena, porque o sol resplandeceu sobre mim. Os filhos de minha mãe se indignaram contra mim e me puseram por guarda de vinhas; a vinha que me pertence não guardei.

6 אל תראוני שאני שחרחרת ששזפתני השמש בני אמי נחרו בי שמני נטרה את הכרמים כרמי שלי לא נטרתי

7 Dize-me, ó tu, a quem ama a minha alma onde apascentas o teu rebanho, onde o recolhes pelo meio-dia, pois por que razão seria eu como a que erra ao pé dos rebanhos de teus companheiros?

7 הגידה לי שאהבה נפשי איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים שלמה אהיה כעטיה על עדרי חבריך

8 Se tu o não sabes, ó mais formosa entre as mulheres, sai-te pelas pisadas das ovelhas e apascenta as tuas cabras junto às moradas dos pastores.

8 אם לא תדעי לך היפה בנשים צאי לך בעקבי הצאן ורעי את גדיתיך על משכנות הרעים

9 Às éguas dos carros de Faraó te comparo, ó amiga minha.

9 לססתי ברכבי פרעה דמיתיך רעיתי

10 Agradáveis são as tuas faces entre os teus enfeites, o teu pescoço com os colares.

10 נאוו לחייך בתרים צוארך בחרוזים

11 Enfeites de ouro te faremos, com pregos de prata.

11 תורי זהב נעשה לך עם נקדות הכסף

12 Enquanto o rei está assentado à sua mesa, dá o meu nardo o seu cheiro.

12 עד שהמלך במסבו נרדי נתן ריחו

13 O meu amado é para mim um ramalhete de mirra; morará entre os meus seios.

13 צרור המר דודי לי בין שדי ילין

14 Como um cacho de Chipre nas vinhas de En-Gedi, é para mim o meu amado.

14 אשכל הכפר דודי לי בכרמי עין גדי

15 Eis que és formosa, ó amiga minha, eis que és formosa; os teus olhos são como os das pombas.

15 הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים

16 Eis que és gentil e agradável, ó amado meu; o nosso leito é viçoso.

16 הנך יפה דודי אף נעים אף ערשנו רעננה

17 As traves da nossa casa são de cedro, as nossas varandas, de cipreste.

17 קרות בתינו ארזים רחיטנו ברותים

Cantares de Salomão 2

1 Eu sou a rosa de Sarom, o lírio dos vales.

1 אני חבצלת השרון שושנת העמקים

2 Qual o lírio entre os espinhos, tal é a minha amiga entre as filhas.

2 כשושנה בין החוחים כן רעיתי בין הבנות

3 Qual a macieira entre as árvores do bosque, tal é o meu amado entre os filhos; desejo muito a sua sombra e debaixo dela me assento; e o seu fruto é doce ao meu paladar.

3 כתפוח בעצי היער כן דודי בין הבנים בצלו חמדתי וישבתי ופריו מתוק לחכי

4 Levou-me à sala do banquete, e o seu estandarte em mim era o amor.

4 הביאני אל בית היין ודגלו עלי אהבה

5 Sustentai-me com passas, confortai-me com maçãs, porque desfaleço de amor.

5 סמכוני באשישות רפדוני בתפוחים כי חולת אהבה אני

6 A sua mão esquerda esteja debaixo da minha cabeça, e a sua mão direita me abrace.

6 שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני

7 Conjuro-vos, ó filhas de Jerusalém, pelas gazelas e cervas do campo, que não acordeis nem desperteis o meu amor, até que queira.

7 השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ

8 Esta é a voz do meu amado; ei-lo aí, que já vem saltando sobre os montes, pulando sobre os outeiros.

8 קול דודי הנה זה בא מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות

9 O meu amado é semelhante ao gamo ou ao filho do corço; eis que está detrás da nossa parede, olhando pelas janelas, reluzindo pelas grades.

9 דומה דודי לצבי או לעפר האילים הנה זה עומד אחר כתלנו משגיח מן החלנות מציץ מן החרכים

10 O meu amado fala e me diz Levanta-te, amiga minha, formosa minha, e vem.

10 ענה דודי ואמר לי קומי לך רעיתי יפתי ולכי לך

11 Porque eis que passou o inverno a chuva cessou e se foi.

11 כי הנה הסתו עבר הגשם חלף הלך לו

12 Aparecem as flores na terra, o tempo de cantar chega, e a voz da rola ouve-se em nossa terra.

12 הנצנים נראו בארץ עת הזמיר הגיע וקול התור נשמע בארצנו

13 A figueira já deu os seus figuinhos, e as vides em flor exalam o seu aroma. Levanta-te, amiga minha, formosa minha, e vem.

13 התאנה חנטה פגיה והגפנים סמדר נתנו ריח קומי לכי רעיתי יפתי ולכי לך

14 Pomba minha, que andas pelas fendas das penhas, no oculto das ladeiras, mostra-me a tua face, faze-me ouvir a tua voz, porque a tua voz é doce, e a tua face, aprazível.

14 יונתי בחגוי הסלע בסתר המדרגה הראיני את מראיך השמיעיני את קולך כי קולך ערב ומראיך נאוה

15 Apanhai-me as raposas, as raposinhas, que fazem mal às vinhas, porque as nossas vinhas estão em flor.

15 אחזו לנו שועלים שועלים קטנים מחבלים כרמים וכרמינו סמדר

16 O meu amado é meu, e eu sou dele; ele apascenta o seu rebanho entre os lírios.

16 דודי לי ואני לו הרעה בשושנים

17 Antes que refresque o dia e caiam as sombras, volta, amado meu; faze-te semelhante ao gamo ou ao filho dos corços sobre os montes de Beter.

17 עד שיפוח היום ונסו הצללים סב דמה לך דודי לצבי או לעפר האילים על הרי בתר

Cantares de Salomão 3

1 De noite busquei em minha cama aquele a quem ama a minha alma; busquei-o e não o achei.

1 על משכבי בלילות בקשתי את שאהבה נפשי בקשתיו ולא מצאתיו

2 Levantar-me-ei, pois, e rodearei a cidade; pelas ruas e pelas praças buscarei aquele a quem ama a minha alma; busquei-o e não o achei.

2 אקומה נא ואסובבה בעיר בשוקים וברחבות אבקשה את שאהבה נפשי בקשתיו ולא מצאתיו

3 Acharam-me os guardas, que rondavam pela cidade; eu perguntei-lhes Vistes aquele a quem ama a minha alma?

3 מצאוני השמרים הסבבים בעיר את שאהבה נפשי ראיתם

4 Apartando-me eu um pouco deles, logo achei aquele a quem ama a minha alma; detive-o, até que o introduzi em casa de minha mãe, na câmara daquela que me gerou.

4 כמעט שעברתי מהם עד שמצאתי את שאהבה נפשי אחזתיו ולא ארפנו עד שהביאתיו אל בית אמי ואל חדר הורתי

5 Conjuro-vos, ó filhas de Jerusalém, pelas gazelas e cervas do campo, que não acordeis nem desperteis o meu amor, até que queira.

5 השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ

6 Quem é esta que sobe do deserto, como colunas de fumaça, perfumada de mirra, de incenso e de toda a sorte de pós aromáticos?

6 מי זאת עלה מן המדבר כתימרות עשן מקטרת מור ולבונה מכל אבקת רוכל

7 Eis que é a liteira de Salomão; sessenta valentes estão ao redor dela, dos valentes de Israel.

7 הנה מטתו שלשלמה ששים גברים סביב לה מגברי ישראל

8 Todos armados de espadas, destros na guerra; cada um com a sua espada à cinta, por causa dos temores noturnos.

8 כלם אחזי חרב מלמדי מלחמה איש חרבו על ירכו מפחד בלילות

9 O rei Salomão fez para si um palanquim de madeira do Líbano.

9 אפריון עשה לו המלך שלמה מעצי הלבנון

10 Fez-lhe as colunas de prata, o estrado de ouro, o assento de púrpura, o interior revestido com amor pelas filhas de Jerusalém.

10 עמודיו עשה כסף רפידתו זהב מרכבו ארגמן תוכו רצוף אהבה מבנות ירושלם

11 Saí, ó filhas de Sião, e contemplai o rei Salomão com a coroa com que o coroou sua mãe no dia do seu desposório e no dia do júbilo do seu coração.

11 צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום
חתנתו וביום שמחת לבו

Cantares de Salomão 4

1 Eis que és formosa, amiga minha, eis que és formosa; os teus olhos são como os das pombas entre as tuas tranças, o teu cabelo é como o rebanho de cabras que pastam no monte de Gileade.

1 הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים מבעד לצמתך שערך כעדר העזים
שגלשו מהר גלעד

2 Os teus dentes são como o rebanho das ovelhas tosquiadas, que sobem do lavadouro, e das quais todas produzem gêmeos, e nenhuma há estéril entre elas.

2 שניך כעדר הקצובות שעלו מן הרחצה שכלם מתאימות ושכלה אין
בהם

3 Os teus lábios são como um fio de escarlata, e o teu falar é doce; a tua fronte é qual pedaço de romã entre as tuas tranças.

3 כחוט השני שפתתיך ומדבריך נאוה כפלח הרמון רקתך מבעד לצמתך

4 O teu pescoço é como a torre de Davi, edificada para pendurar armas; mil escudos pendem dela, todos broquéis de valorosos.

4 כמגדל דויד צוארך בנוי לתלפיות אלף המגן תלוי עליו כל שלטי הגבורים

5 Os teus dois peitos são como dois filhos gêmeos da gazela, que se apascentam entre os lírios.

5 שני שדיך כשני עפרים תאומי צביה הרועים בשושנים

6 Antes que refresque o dia e caiam as sombras, irei ao monte da mirra e ao outeiro do incenso.

6 עד שיפוח היום ונסו הצללים אלך לי אל הר המור ואל גבעת הלבונה

7 Tu és toda formosa, amiga minha, e em ti não há mancha.

7 כלך יפה רעיתי ומום אין בך

8 Vem comigo do Líbano, minha esposa, vem comigo do Líbano; olha desde o cume de Amana, desde o cume de Senir e de Hermom, desde as moradas dos leões, desde os montes dos leopardos.

8 אתי מלבנון כלה אתי מלבנון תבואי תשורי מראש אמנה מראש שניר וחרמון ממענות אריות מהררי נמרים

9 Tiraste-me o coração, minha irmã, minha esposa; tiraste-me o coração com um dos teus olhos, com um colar do teu pescoço.

9 לבבתני אחתי כלה לבבתיני באחד מעיניך באחד ענק מצורניך

10 Que belos são os teus amores, irmã minha! Ó esposa minha! Quanto melhores são os teus amores do que o vinho! E o aroma dos teus bálsamos do que o de todas as especiarias!

10 מה יפו דדיך אחתי כלה מה טבו דדיך מיין וריח שמניך מכל בשמים

11 Favos de mel manam dos teus lábios, minha esposa! Mel e leite estão debaixo da tua língua, e o cheiro das tuas vestes é como o cheiro do Líbano.

11 נפת תטפנה שפתותיך כלה דבש וחלב תחת לשונך וריח שלמתיך כריח לבנון

12 Jardim fechado és tu, irmã minha, esposa minha, manancial fechado, fonte selada.

12 גן נעול אחתי כלה גל נעול מעין חתום

13 Os teus renovos são um pomar de romãs, com frutos excelentes o cipreste e o nardo,

13 שלחיך פרדס רמונים עם פרי מגדים כפרים עם נרדים

14 o nardo e o açafrão, o cálamo e a canela, com toda a sorte de árvores de incenso, a mirra e aloés, com todas as principais especiarias.

14 נרד וכרכם קנה וקנמון עם כל עצי לבונה מר ואהלות עם כל ראשי בשמים

15 És a fonte dos jardins, poço das águas vivas, que correm do Líbano!

15 מעין גנים באר מים חיים ונזלים מן לבנון

16 Levanta-te, vento norte, e vem tu, vento sul; assopra no meu jardim, para que se derramem os seus aromas. Ah! Se viesse o meu amado para o seu jardim, e comesse os seus frutos excelentes!

16 עורי צפון ובואי תימן הפיחי גני יזלו בשמיו יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו

Cantares de Salomão 5

1 Já vim para o meu jardim, irmã minha, minha esposa; colhi a minha mirra com a minha especiaria, comi o meu favo com o meu mel, bebi o meu vinho com o meu leite. Comei, amigos, bebei abundantemente, ó amados.

1 באתי לגני אחתי כלה אריתי מורי עם בשמי אכלתי יערי עם דבשי שתיתי ייני עם חלבי אכלו רעים שתו ושכרו דודים

2 Eu dormia, mas o meu coração velava; eis a voz do meu amado, que estava batendo Abre-me, irmã minha, amiga minha, pomba minha, minha imaculada, porque a minha cabeça está cheia de orvalho, os meus cabelos, das gotas da noite.

2 אני ישנה ולבי ער קול דודי דופק פתחי לי אחתי רעיתי יונתי תמתי שראשי נמלא טל קוצותי רסיסי לילה

3 Já despi as minhas vestes; como as tornarei a vestir? Já lavei os meus pés; como os tornarei a sujar?

3 פשטתי את כתנתי איככה אלבשנה רחצתי את רגלי איככה אטנפם

4 O meu amado meteu a sua mão pela fresta da porta, e o meu coração estremeceu por amor dele.

4 דודי שלח ידו מן החר ומעי המו עליו

5 Eu me levantei para abrir ao meu amado, e as minhas mãos destilavam mirra, e os meus dedos gotejavam mirra sobre as aldravas da fechadura.

5 קמתי אני לפתח לדודי וידי נטפו מור ואצבעתי מור עבר על כפות המנעול

6 Eu abri ao meu amado, mas já o meu amado se tinha retirado e se tinha ido; a minha alma tinha-se derretido quando ele falara; busquei-o e não o achei; chamei-o, e não me respondeu.

6 פתחתי אני לדודי ודודי חמק עבר נפשי יצאה בדברו בקשתיהו ולא מצאתיהו קראתיו ולא ענני

7 Acharam-me os guardas que rondavam pela cidade, espancaram-me e feriram-me; tiraram-me o meu manto os guardas dos muros.

7 מצאני השמרים הסבבים בעיר הכוני פצעוני נשאו את רדידי מעלי שמרי החמות

8 Conjuro-vos, ó filhas de Jerusalém, que, se achardes o meu amado, lhe digais que estou enferma de amor.

8 השבעתי אתכם בנות ירושלם אם תמצאו את דודי מה תגידו לו שחולת אהבה אני

9 Que é o teu amado mais do que outro amado, ó tu, a mais formosa entre as mulheres? Que é o teu amado mais do que outro amado, que tanto nos conjuraste.

9 מה דודך מדוד היפה בנשים מה דודך מדוד שככה השבעתנו

10 O meu amado é cândido e rubicundo; ele traz a bandeira entre dez mil.

10 דודי צח ואדום דגול מרבבה

11 A sua cabeça é como o ouro mais apurado, os seus cabelos são crespos, pretos como o corvo.

11 ראשו כתם פז קוצותיו תלתלים שחרות כעורב

12 Os seus olhos são como os das pombas junto às correntes das águas, lavados em leite, postos em engaste.

12 עיניו כיונים על אפיקי מים רחצות בחלב ישבות על מלאת

13 As suas faces são como um canteiro de bálsamo, como colinas de ervas aromáticas; os seus lábios são como lírios que gotejam mirra.

13 לחיו כערוגת הבשם מגדלות מרקחים שפתותיו שושנים נטפות מור
עבר

14 As suas mãos são como anéis de ouro que têm engastadas as turquesas; o seu ventre, como alvo marfim, coberto de safiras.

14 ידיו גלילי זהב ממלאים בתרשיש מעיו עשת שן מעלפת ספירים

15 As suas pernas, como colunas de mármore, fundadas sobre bases de ouro puro; o seu aspecto, como o Líbano, excelente como os cedros.

15 שוקיו עמודי שש מיסדים על אדני פז מראהו כלבנון בחור כארזים

16 O seu falar é muitíssimo suave; sim, ele é totalmente desejável. Tal é o meu amado, e tal o meu amigo, ó filhas de Jerusalém.

16 חכו ממתקים וכלו מחמדים זה דודי וזה רעי בנות ירושלם

Cantares de Salomão 6

1 Para onde foi o teu amado, ó mais formosa entre as mulheres? Para onde virou a vista o teu amado, e o buscaremos contigo?

1 אנה הלך דודך היפה בנשים אנה פנה דודך ונבקשנו עמך

2 O meu amado desceu ao seu jardim, aos canteiros de bálsamo, para se alimentar nos jardins e para colher os lírios.

2 דודי ירד לגנו לערוגות הבשם לרעות בגנים וללקט שושנים

3 Eu sou do meu amado, e o meu amado é meu; ele se alimenta entre os lírios.

3 אני לדודי ודודי לי הרעה בשושנים

4 Formosa és, amiga minha, como Tirza, aprazível como Jerusalém, formidável como um exército com bandeiras.

4 יפה את רעיתי כתרצה נאוה כירושלם אימה כנדגלות

5 Desvia de mim os teus olhos, porque eles me perturbam. O teu cabelo é como o rebanho das cabras que pastam em Gileade.

5 הסבי עיניך מנגדי שהם הרהיבני שערך כעדר העזים שגלשו מן הגלעד

6 Os teus dentes são como o rebanho de ovelhas que sobem do lavadouro, e das quais todas produzem gêmeos, e não há estéril entre elas.

6 שניך כעדר הרחלים שעלו מן הרחצה שכלם מתאימות ושכלה אין בהם

7 Como um pedaço de romã, assim são as tuas faces entre as tuas tranças.

7 כפלח הרמון רקתך מבעד לצמתך

8 Sessenta são as rainhas, e oitenta, as concubinas, e as virgens, sem número.

8 ששים המה מלכות ושמנים פילגשים ועלמות אין מספר

9 Mas uma é a minha pomba, a minha imaculada, a única de sua mãe e a mais querida daquela que a deu à luz; vendo-a, as filhas lhe chamarão bem-aventurada, as rainhas e as concubinas a louvarão.

9 אחת היא יונתי תמתי אחת היא לאמה ברה היא ליולדתה ראוה בנות
ויאשרוה מלכות ופילגשים ויהללוה

10 Quem é esta que aparece como a alva do dia, formosa como a lua, brilhante como o sol, formidável como um exército com bandeiras?

10 מי זאת הנשקפה כמו שחר יפה כלבנה ברה כחמה אימה כנדגלות

11 Desci ao jardim das nogueiras, para ver os novos frutos do vale, a ver se floresciam as vides, se brotavam as romeiras.

11 אל גנת אגוז ירדתי לראות באבי הנחל לראות הפרחה הגפן הנצו הרמנים

12 Antes de eu o sentir, me pôs a minha alma nos carros do meu povo excelente.

12 לא ידעתי נפשי שמתני מרכבות עמי נדיב

13 Volta, volta, ó sulamita, volta, volta, para que nós te vejamos. Por que olhas para a sulamita como para as fileiras de dois exércitos?

13 שובי שובי השולמית שובי שובי ונחזה בך מה תחזו בשולמית כמחלת המחנים

Cantares de Salomão 7

1 Que formosos são os teus pés nos sapatos, ó filha do príncipe! As voltas de tuas coxas são como jóias, trabalhadas por mãos de artista.

1 מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב חמוקי ירכיך כמו חלאים מעשה ידי אמן

2 O teu umbigo, como uma taça redonda, a que não falta bebida; o teu ventre, como monte de trigo, cercado de lírios.

2 שררך אגן הסהר אל יחסר המזג בטנך ערמת חטים סוגה בשושנים

3 Os teus dois peitos, como dois filhos gêmeos da gazela.

3 שני שדיך כשני עפרים תאמי צביה

4 O teu pescoço, como a torre de marfim; os teus olhos, como os viveiros de Hesbom, junto à porta de Bate-Rabim; o teu nariz, como a torre do Líbano, que olha para Damasco.

4 צוארך כמגדל השן עיניך ברכות בחשבון על שער בת רבים אפך כמגדל הלבנון צופה פני דמשק

5 A tua cabeça sobre ti é como o monte Carmelo, e os cabelos da tua cabeça, como a púrpura; o rei está preso pelas suas tranças.

5 ראשך עליך ככרמל ודלת ראשך כארגמן מלך אסור ברהטים

6 Quão formosa e quão aprazível és, ó amor em delícias!

6 מה יפית ומה נעמת אהבה בתענוגים

7 A tua estatura é semelhante à palmeira, e os teus peitos, aos cachos de uvas.

7 זאת קומתך דמתה לתמר ושדיך לאשכלות

8 Dizia eu Subirei à palmeira, pegarei em seus ramos; e, então, os teus peitos serão como os cachos na vide, e o cheiro da tua respiração, como o das maçãs.

8 אמרתי אעלה בתמר אחזה בסנסניו ויהיו נא שדיך כאשכלות הגפן וריח אפך כתפוחים

9 E o teu paladar, como o bom vinho para o meu amado, que se bebe suavemente e faz com que falem os lábios dos que dormem.

9 וחכך כיין הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים

10 Eu sou do meu amado, e ele me tem afeição.

10 אני לדודי ועלי תשוקתו

11 Vem, ó meu amado, saiamos ao campo, passemos as noites nas aldeias.

11 לכה דודי נצא השדה נלינה בכפרים

12 Levantemo-nos de manhã para ir às vinhas, vejamos se florescem as vides, se se abre a flor, se já brotam as romeiras; ali te darei o meu grande amor.

12 נשכימה לכרמים נראה אם פרחה הגפן פתח הסמדר הנצו הרמונים שם אתן את דדי לך

13 As mandrágoras dão cheiro, e às nossas portas há toda sorte de excelentes frutos, novos e velhos; ó amado meu, eu os guardei para ti.

13 הדודאים נתנו ריח ועל פתחינו כל מגדים חדשים גם ישנים דודי צפנתי לך

Cantares de Salomão 8

1 Ah! Quem me dera que foras meu irmão e que te tivesses amamentado aos seios de minha mãe! Quando te achasse na rua, beijar-te-ia, e não me desprezariam!

1 מי יתנך כאח לי יונק שדי אמי אמצאך בחוץ אשקך גם לא יבוזו לי

2 Levar-te-ia e te introduziria na casa de minha mãe, e tu me ensinarias; e te daria a beber vinho aromático e do mosto das minhas romãs.

2 אנהגך אביאך אל בית אמי תלמדני אשקך מיין הרקח מעסיס רמני

3 A sua mão esquerda esteja debaixo da minha cabeça, e a sua direita me abrace.

3 שמאלו תחת ראשי וימינו תחבקני

4 Conjuro-vos, ó filhas de Jerusalém, que não acordeis nem desperteis o meu amor, até que queira.

4 השבעתי אתכם בנות ירושלם מה תעירו ומה תעררו את האהבה עד שתחפץ

5 Quem é esta que sobe do deserto e vem encostada tão aprazivelmente ao seu amado? Debaixo de uma macieira te despertei, ali esteve tua mãe com dores; ali esteve com dores aquela que te deu à luz.

5 מי זאת עלה מן המדבר מתרפקת על דודה תחת התפוח עוררתיך שמה חבלתך אמך שמה חבלה ילדתך

6 Põe-me como selo sobre o teu coração, como selo sobre o teu braço, porque o amor é forte como a morte, e duro como a sepultura o ciúme; as suas brasas são brasas de fogo, labaredas do SENHOR.

6 שימני כחותם על לבך כחותם על זרועך כי עזה כמות אהבה קשה כשאול קנאה רשפיה רשפי אש שלהבתיה

7 As muitas águas não poderiam apagar esse amor nem os rios afogá-lo; ainda que alguém desse toda a fazenda de sua casa por este amor, certamente a desprezariam.

7 מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוז יבוזו לו

8 Temos uma irmã pequena, que ainda não tem peitos; que faremos a esta nossa irmã, no dia em que dela se falar?

8 אחות לנו קטנה ושדים אין לה מה נעשה לאחתנו ביום שידבר בה

9 Se ela for um muro, edificaremos sobre ela um palácio de prata; e, se ela for uma porta, cercá-la-emos com tábuas de cedro.

9 אם חומה היא נבנה עליה טירת כסף ואם דלת היא נצור עליה לוח ארז

10 Eu sou um muro, e os meus peitos, como as suas torres; então, eu era aos seus olhos como aquela que acha paz.

10 אני חומה ושדי כמגדלות אז הייתי בעיניו כמוצאת שלום

11 Teve Salomão uma vinha em Baal-Hamom; entregou essa vinha a uns guardas; e cada um lhe trazia pelo seu fruto mil peças de prata.

11 כרם היה לשלמה בבעל המון נתן את הכרם לנטרים איש יבא בפריו אלף כסף

12 A minha vinha que tenho está diante de mim; as mil peças de prata são para ti, ó Salomão, e duzentas, para os guardas do seu fruto.

12 כרמי שלי לפני האלף לך שלמה ומאתים לנטרים את פריו

13 Ó tu que habitas nos jardins, para a tua voz os companheiros atentam; faze-ma, pois, também ouvir.

13 היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעיני

14 Vem depressa, amado meu, e faze-te semelhante ao gamo ou ao filho dos corços sobre os montes dos aromas.

14 ברח דודי ודמה לך לצבי או לעפר האילים על הרי בשמים

Isaías

Isaías 1

1 Visão de Isaías, filho de Amós, que ele teve a respeito de Judá e Jerusalém, nos dias de Uzias, Jotão, Acaz, e Ezequias, reis de Judá.

1 חזון ישעיהו בן אמוץ אשר חזה על יהודה וירושלם בימי עזיהו יותם אחז יחזקיהו מלכי יהודה

2 Ouvi, ó céus, e dá ouvidos, tu, ó terra; porque o SENHOR tem falado Criei filhos, e engrandecios; mas eles se rebelaram contra mim.

2 שמעו שמים והאזיני ארץ כי יהוה דבר בנים גדלתי ורוממתי והם פשעו בי

3 O boi conhece o seu possuidor, e o jumento a manjedoura do seu dono; mas Israel não tem conhecimento, o meu povo não entende.

3 ידע שור קנהו וחמור אבוס בעליו ישראל לא ידע עמי לא התבונן

4 Ai, nação pecadora, povo carregado de iniquidade, descendência de malfeitores, filhos corruptores; deixaram ao SENHOR, blasfemaram o Santo de Israel, voltaram para trás.

4 הוי גוי חטא עם כבד עון זרע מרעים בנים משחיתים עזבו את יהוה נאצו את קדוש ישראל נזרו אחור

5 Por que seríeis ainda castigados, se mais vos rebelaríeis? Toda a cabeça está enferma e todo o coração fraco.

5 על מה תכו עוד תוסיפו סרה כל ראש לחלי וכל לבב דוי

6 Desde a planta do pé até a cabeça não há nele coisa sã, senão feridas, e inchaços, e chagas podres não espremidas, nem ligadas, nem amolecidas com óleo.

6 מכף רגל ועד ראש אין בו מתם פצע וחבורה ומכה טריה לא זרו ולא חבשו ולא רככה בשמן

7 A vossa terra está assolada, as vossas cidades estão abrasadas pelo fogo; a vossa terra os estranhos a devoram em vossa presença; e está como devastada, numa subversão de estranhos.

7 ארצכם שממה עריכם שרפות אש אדמתכם לנגדכם זרים אכלים אתה ושממה כמהפכת זרים

8 E a filha de Sião é deixada como a cabana na vinha, como a choupana no pepinal, como uma cidade sitiada.

8 ונותרה בת ציון כסכה בכרם כמלונה במקשה כעיר נצורה

9 Se o SENHOR dos Exércitos não nos tivesse deixado algum remanescente, já como Sodoma seríamos, e semelhantes a Gomorra.

9 לולי יהוה צבאות הותיר לנו שריד כמעט כסדם היינו לעמרה דמינו

10 Ouvi a palavra do SENHOR, vós poderosos de Sodoma; dai ouvidos à lei do nosso Deus, ó povo de Gomorra.

10 שמעו דבר יהוה קציני סדם האזינו תורת אלהינו עם עמרה

11 De que me serve a mim a multidão de vossos sacrifícios, diz o SENHOR? Já estou farto dos holocaustos de carneiros, e da gordura de animais cevados; nem me agrado de sangue de bezerros, nem de cordeiros, nem de bodes.

11 למה לי רב זבחיכם יאמר יהוה שבעתי עלות אילים וחלב מריאים ודם
פרים וכבשים ועתודים לא חפצתי

12 Quando vindes para comparecer perante mim, quem requereu isto de vossas mãos, que viésseis a pisar os meus átrios?

12 כי תבאו לראות פני מי בקש זאת מידכם רמס חצרי

13 Não continueis a trazer ofertas vãs; o incenso é para mim abominação, e as luas novas, e os sábados, e a convocação das assembléias; não posso suportar iniquidade, nem mesmo a reunião solene.

13 לא תוסיפו הביא מנחת שוא קטרת תועבה היא לי חדש ושבת קרא
מקרא לא אוכל און ועצרה

14 As vossas luas novas, e as vossas solenidades, a minha alma as odeia; já me são pesadas; já estou cansado de as sofrer.

14 חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי היו עלי לטרח נלאיתי נשא

15 Por isso, quando estendeis as vossas mãos, escondo de vós os meus olhos; e ainda que multipliqueis as vossas orações, não as ouvirei, porque as vossas mãos estão cheias de sangue.

15 ובפרשכם כפיכם אעלים עיני מכם גם כי תרבו תפלה אינני שמע
ידיכם דמים מלאו

16 Lavai-vos, purificai-vos, tirai a maldade de vossos atos de diante dos meus olhos; cessai de fazer mal.

16 רחצו הזכו הסירו רע מעלליכם מנגד עיני חדלו הרע

17 Aprendei a fazer bem; procurai o que é justo; ajudai o oprimido; fazei justiça ao órfão; tratai da causa das viúvas.

17 למדו היטב דרשו משפט אשרו חמוץ שפטו יתום ריבו אלמנה

18 Vinde então, e argui-me, diz o SENHOR ainda que os vossos
pecados sejam como a escarlata, eles se tornarão brancos como
a neve; ainda que sejam vermelhos como o carmesim, se
tornarão como a branca lã.

18 לכו נא ונוכחה יאמר יהוה אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו אם
יאדימו כתולע כצמר יהיו

19 Se quiserdes, e obedecerdes, comereis o bem desta terra.

19 אם תאבו ושמעתם טוב הארץ תאכלו

20 Mas se recusardes, e fordes rebeldes, sereis devorados à
espada; porque a boca do SENHOR o disse.

20 ואם תמאנו ומריתם חרב תאכלו כי פי יהוה דבר

21 Como se fez prostituta a cidade fiel! Ela que estava cheia de
retidão! A justiça habitava nela, mas agora homicidas.

21 איכה היתה לזונה קריה נאמנה מלאתי משפט צדק ילין בה ועתה
מרצחים

22 A tua prata tornou-se em escórias, o teu vinho se misturou
com água.

22 כספך היה לסיגים סבאך מהול במים

23 Os teus príncipes são rebeldes, e companheiros de ladrões;
cada um deles ama as peitas, e anda atrás das recompensas; não
fazem justiça ao órfão, e não chega perante eles a causa da
viúva.

23 שריך סוררים וחברי גנבים כלו אהב שחד ורדף שלמנים יתום לא
ישפטו וריב אלמנה לא יבוא אליהם

24 Portanto diz o Senhor, o SENHOR dos Exércitos, o Forte de Israel Ah! tomarei satisfações dos meus adversários, e vingar-me-ei dos meus inimigos.

24 לכן נאם האדון יהוה צבאות אביר ישראל הוי אנחם מצרי ואנקמה מאויבי

25 E voltarei contra ti a minha mão, e purificarei inteiramente as tuas escórias; e tirar-te-ei toda a impureza.

25 ואשיבה ידי עליך ואצרף כבר סיגיך ואסירה כל בדיליך

26 E te restituirei os teus juízes, como foram dantes; e os teus conselheiros, como antigamente; e então te chamarão cidade de justiça, cidade fiel.

26 ואשיבה שפטיך כבראשנה ויעציך כבתחלה אחרי כן יקרא לך עיר הצדק קריה נאמנה

27 Sião será remida com juízo, e os que voltam para ela com justiça.

27 ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה

28 Mas os transgressores e os pecadores serão juntamente destruídos; e os que deixarem o SENHOR serão consumidos.

28 ושבר פשעים וחטאים יחדו ועזבי יהוה יכלו

29 Porque vos envergonhareis pelos carvalhos que cobiçastes, e sereis confundidos pelos jardins que escolhestes.

29 כי יבשו מאילים אשר חמדתם ותחפרו מהגנות אשר בחרתם

30 Porque sereis como o carvalho, ao qual caem as folhas, e como o jardim que não tem água.

30 כי תהיו כאלה נבלת עלה וכגנה אשר מים אין לה

31 E o forte se tornará em estopa, e a sua obra em faísca; e ambos arderão juntamente, e não haverá quem os apague.

31 והיה החסן לנערת ופעלו לניצוץ ובערו שניהם יחדו ואין מכבה

Isaías 2

1 Palavra que viu Isaías, filho de Amós, a respeito de Judá e de Jerusalém.

1 הדבר אשר חזה ישעיהו בן אמוץ על יהודה וירושלם

2 E acontecerá nos últimos dias que se firmará o monte da casa do SENHOR no cume dos montes, e se elevará por cima dos outeiros; e concorrerão a ele todas as nações.

2 והיה באחרית הימים נכון יהיה הר בית יהוה בראש ההרים ונשא מגבעות ונהרו אליו כל הגוים

3 E irão muitos povos, e dirão Vinde, subamos ao monte do SENHOR, à casa do Deus de Jacó, para que nos ensine os seus caminhos, e andemos nas suas veredas; porque de Sião sairá a lei, e de Jerusalém a palavra do SENHOR.

3 והלכו עמים רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר יהוה אל בית אלהי יעקב וירנו מדרכיו ונלכה בארחתיו כי מציון תצא תורה ודבר יהוה מירושלם

4 E ele julgará entre as nações, e repreenderá a muitos povos; e estes converterão as suas espadas em enxadões e as suas lanças em foices; uma nação não levantará espada contra outra nação, nem aprenderão mais a guerrear.

4 ושפט בין הגוים והוכיח לעמים רבים וכתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם למזמרות לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה

5 Vinde, ó casa de Jacó, e andemos na luz do SENHOR.

5 בית יעקב לכו ונלכה באור יהוה

6 Mas tu desamparaste o teu povo, a casa de Jacó, porque se encheram dos costumes do oriente e são agoureiros como os filisteus; e associam-se com os filhos dos estrangeiros,

6 כי נטשתה עמך בית יעקב כי מלאו מקדם ועננים כפלשתים ובילדי נכרים ישפיקו

7 E a sua terra está cheia de prata e ouro, e não têm fim os seus tesouros; também a sua terra está cheia de cavalos, e os seus carros não têm fim.

7 ותמלא ארצו כסף וזהב ואין קצה לאצרתיו ותמלא ארצו סוסים ואין קצה למרכבתיו

8 Também a sua terra está cheia de ídolos; inclinam-se perante a obra das suas mãos, diante daquilo que fabricaram os seus dedos.

8 ותמלא ארצו אלילים למעשה ידיו ישתחוו לאשר עשו אצבעתיו

9 E o povo se abate, e os nobres se humilham; portanto não lhes perdoarás.

9 וישח אדם וישפל איש ואל תשא להם

10 Entra nas rochas, e esconde-te no pó, do terror do SENHOR e da glória da sua majestade.

10 בוא בצור והטמן בעפר מפני פחד יהוה ומהדר גאנו

11 Os olhos altivos dos homens serão abatidos, e a sua altivez será humilhada; e só o SENHOR será exaltado naquele dia.

11 עיני גבהות אדם שפל ושח רום אנשים ונשגב יהוה לבדו ביום ההוא

12 Porque o dia do SENHOR dos Exércitos será contra todo o soberbo e altivo, e contra todo o que se exalta, para que seja abatido;

12 כי יום ליהוה צבאות על כל גאה ורם ועל כל נשא ושפל

13 E contra todos os cedros do Líbano, altos e sublimes; e contra todos os carvalhos de Basã;

13 ועל כל ארזי הלבנון הרמים והנשאים ועל כל אלוני הבשן

14 E contra todos os montes altos, e contra todos os outeiros elevados;

14 ועל כל ההרים הרמים ועל כל הגבעות הנשאות

15 E contra toda a torre alta, e contra todo o muro fortificado;

15 ועל כל מגדל גבה ועל כל חומה בצורה

16 E contra todos os navios de Társis, e contra todas as pinturas desejáveis.

16 ועל כל אניות תרשיש ועל כל שכיות החמדה

17 E a arrogância do homem será humilhada, e a sua altivez se abaterá, e só o SENHOR será exaltado naquele dia.

17 ושח גבהות האדם ושפל רום אנשים ונשגב יהוה לבדו ביום ההוא

18 E todos os ídolos desaparecerão totalmente.

18 והאלילים כליל יחלף

19 Então os homens entrarão nas cavernas das rochas, e nas covas da terra, do terror do SENHOR, e da glória da sua majestade, quando ele se levantar para assombrar a terra.

19 ובאו במערות צרים ובמחלות עפר מפני פחד יהוה ומהדר גאונו בקומו לערץ הארץ

20 Naquele dia o homem lançará às toupeiras e aos morcegos os seus ídolos de prata, e os seus ídolos de ouro, que fizeram para diante deles se prostrarem.

20 ביום ההוא ישליך האדם את אלילי כספו ואת אלילי זהבו אשר עשו לו להשתחות לחפר פרות ולעטלפים

21 E entrarão nas fendas das rochas, e nas cavernas das penhas, por causa do terror do SENHOR, e da glória da sua majestade, quando ele se levantar para abalar terrivelmente a terra.

21 לבוא בנקרות הצרים ובסעפי הסלעים מפני פחד יהוה ומהדר גאונו בקומו לערץ הארץ

22 Deixai-vos do homem cujo fólego está nas suas narinas; pois em que se deve ele estimar?

22 חדלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו כי במה נחשב הוא

Isaías 3

1 Porque, eis que o Senhor, o SENHOR dos Exércitos, tirará de Jerusalém e de Judá o sustento e o apoio; a todo o sustento de pão e a todo o sustento de água;

1 כי הנה האדון יהוה צבאות מסיר מירושלם ומיהודה משען ומשענה כל משען לחם וכל משען מים

2 O poderoso, e o homem de guerra, o juiz, e o profeta, e o adivinho, e o ancião,

2 גבור ואיש מלחמה שופט ונביא וקסם וזקן

3 O capitão de cinquenta, e o homem respeitável, e o conselheiro, e o sábio entre os artífices, e o eloquente orador.

3 שר חמשים ונשוא פנים ויועץ וחכם חרשים ונבון לחש

4 E dar-lhes-ei meninos por príncipes, e crianças governarão sobre eles.

4 ונתתי נערים שריהם ותעלולים ימשלו בם

5 E o povo será oprimido; um será contra o outro, e cada um contra o seu próximo; o menino se atreverá contra o ancião, e o vil contra o nobre.

5 ונגש העם איש באיש ואיש ברעהו ירהבו הנער בזקן והנקלה בנכבד

6 Quando alguém pegar de seu irmão na casa de seu pai, dizendo Tu tens roupa, sê nosso governador, e toma sob a tua mão esta ruína;

6 כי יתפש איש באחיו בית אביו שמלה לכה קצין תהיה לנו והמכשלה הזאת תחת ידך

7 Naquele dia levantará este a sua voz, dizendo Não posso ser médico, nem tampouco há em minha casa pão, ou roupa alguma; não me haveis de constituir governador sobre o povo.

7 ישא ביום ההוא לאמר לא אהיה חבש ובביתי אין לחם ואין שמלה לא תשימני קצין עם

8 Porque Jerusalém está arruinada, e Judá caída; porque a sua língua e as suas obras são contra o SENHOR, para provocarem os olhos da sua glória.

8 כי כשלה ירושלם ויהודה נפל כי לשונם ומעלליהם אל יהוה למרות עני כבודו

9 O aspecto do seu rosto testifica contra eles; e publicam os seus pecados, como Sodoma; não os dissimulam. Ai da sua alma! Porque fazem mal a si mesmos.

9 הכרת פניהם ענתה בם וחטאתם כסדם הגידו לא כחדו אוי לנפשם כי גמלו להם רעה

10 Dizei-ao justo que bem lhe irá; porque comerão do fruto das suas obras.

10 אמרו צדיק כי טוב כי פרי מעלליהם יאכלו

11 Ai do ímpio! Mal lhe irá; porque se lhe fará o que as suas mãos fizeram.

11 אוי לרשע רע כי גמול ידיו יעשה לו

12 Os opressores do meu povo são crianças, e mulheres dominam sobre ele; ah, povo meu! Os que te guiam te enganam, e destroem o caminho das tuas veredas.

12 עמי נגשיו מעולל ונשים משלו בו עמי מאשריך מתעים ודרך ארחתיך בלעו

13 O SENHOR se levanta para pleitear, e põe-se de pé para julgar os povos.

13 נצב לריב יהוה ועמד לדין עמים

14 O SENHOR entrará em juízo contra os anciãos do seu povo, e contra os seus príncipes; é que fostes vós que consumistes esta vinha; o espólio do pobre está em vossas casas.

14 יהוה במשפט יבוא עם זקני עמו ושריו ואתם בערתם הכרם גזלת העני בבתיכם

15 Que tendes vós, que esmagais o meu povo e moeis as faces dos pobres? Diz o Senhor DEUS dos Exércitos.

15 מלכם תדכאו עמי ופני עניים תטחנו נאם אדני יהוה צבאות

16 Diz ainda mais o SENHOR Porquanto as filhas de Sião se exaltam, e andam com o pescoço erguido, lançando olhares impudentes; e quando andam, caminham afetadamente, fazendo um tilintar com os seus pés;

16 ויאמר יהוה יען כי גבהו בנות ציון ותלכנה נטוות גרון ומשקרות עינים הלוך וטפוף תלכנה וברגליהם תעכסנה

17 Portanto o Senhor fará tinhoso o alto da cabeça das filhas de Sião, e o SENHOR porá a descoberto a sua nudez,

17 ושפח אדני קדקד בנות ציון ויהוה פתהן יערה

18 Naquele dia tirará o Senhor os ornamentos dos pés, e as toucas, e adornos em forma de lua,

18 ביום ההוא יסיר אדני את תפארת העכסים והשביסים והשהרנים

19 Os pendentes, e os braceletes, as estolas,

19 הנטפות והשרות והרעלות

20 Os gorros, e os ornamentos das pernas, e os cintos e as caixinhas de perfumes, e os brincos,

20 הפארים והצעדות והקשרים ובתי הנפש והלחשים

21 Os anéis, e as jóias do nariz,

21 הטבעות ונזמי האף

22 Os vestidos de festa, e os mantos, e os xales, e as bolsas.

22 המחלצות והמעטפות והמטפחות והחריטים

23 Os espelhos, e o linho finíssimo, e os turbantes, e os véus.

23 הגלינים והסדינים והצניפות והרדידים

24 E será que em lugar de perfume haverá mau cheiro; e por cinto uma corda; e em lugar de encrespadura de cabelos, calvície; e em lugar de veste luxuosa, pano de saco; e queimadura em lugar de formosura.

24 והיה תחת בשם מק יהיה ותחת חגורה נקפה ותחת מעשה מקשה קרחה ותחת פתיגיל מחגרת שק כי תחת יפי

25 Teus homens cairão à espada e teus poderosos na peleja.

25 מתיך בחרב יפלו וגבורתך במלחמה

26 E as suas portas gemerão e prantearão; e ela, desolada, se assentará no chão.

26 ואנו ואבלו פתחיה ונקתה לארץ תשב

Isaías 4

1 E sete mulheres naquele dia lançarão mão de um homem, dizendo Nós comeremos do nosso pão, e nos vestiremos do que é nosso; tão-somente queremos ser chamadas pelo teu nome; tira o nosso opróbrio.

1 והחזיקו שבע נשים באיש אחד ביום ההוא לאמר לחמנו נאכל ושמלתנו נלבש רק יקרא שמך עלינו אסף חרפתנו

2 Naquele dia o renovo do SENHOR será cheio de beleza e de glória; e o fruto da terra excelente e formoso para os que escaparem de Israel.

2 ביום ההוא יהיה צמח יהוה לצבי ולכבוד ופרי הארץ לגאון ולתפארת לפליטת ישראל

3 E será que aquele que for deixado em Sião, e ficar em Jerusalém, será chamado santo; todo aquele que estiver inscrito entre os viventes em Jerusalém;

3 והיה הנשאר בציון והנותר בירושלם קדוש יאמר לו כל הכתוב לחיים בירושלם

4 Quando o Senhor lavar a imundícia das filhas de Sião, e limpar o sangue de Jerusalém, do meio dela, com o espírito de justiça, e com o espírito de ardor.

4 אם רחץ אדני את צאת בנות ציון ואת דמי ירושלם ידיח מקרבה ברוח משפט וברוח בער

5 E criará o SENHOR sobre todo o lugar do monte de Sião, e sobre as suas assembléias, uma nuvem de dia e uma fumaça, e um resplendor de fogo flamejante de noite; porque sobre toda a glória haverá proteção.

5 וברא יהוה על כל מכון הר ציון ועל מקראה ענן יומם ועשן ונגה אש להבה לילה כי על כל כבוד חפה

6 E haverá um tabernáculo para sombra contra o calor do dia; e para refúgio e esconderijo contra a tempestade e a chuva.

6 וסכה תהיה לצל יומם מחרב ולמחסה ולמסתור מזרם וממטר

Isaías 5

1 Agora cantarei ao meu amado o cântico do meu querido a respeito da sua vinha. O meu amado tem uma vinha num outeiro fértil.

1 אשירה נא לידידי שירת דודי לכרמו כרם היה לידידי בקרן בן שמן

2 E cercou-a, e limpando-a das pedras, plantou-a de excelentes vides; e edificou no meio dela uma torre, e também construiu nela um lagar; e esperava que desse uvas boas, porém deu uvas bravas.

2 ויעזקהו ויסקלהו ויטעהו שרק ויבן מגדל בתוכו וגם יקב חצב בו ויקו לעשות ענבים ויעש באשים

3 Agora, pois, ó moradores de Jerusalém, e homens de Judá, julgai, vos peço, entre mim e a minha vinha.

3 ועתה יושב ירושלם ואיש יהודה שפטו נא ביני ובין כרמי

4 Que mais se podia fazer à minha vinha, que eu lhe não tenha feito? Por que, esperando eu que desse uvas boas, veio a dar uvas bravas?

4 מה לעשות עוד לכרמי ולא עשיתי בו מדוע קויתי לעשות ענבים ויעש באשים

5 Agora, pois, vos farei saber o que eu hei de fazer à minha vinha tirarei a sua sebe, para que sirva de pasto; derrubarei a sua parede, para que seja pisada;

5 ועתה אודיעה נא אתכם את אשר אני עשה לכרמי הסר משוכתו והיה לבער פרץ גדרו והיה למרמס

6 E a tornarei em deserto; não será podada nem cavada; porém crescerão nela sarças e espinheiros; e às nuvens darei ordem que não derramem chuva sobre ela.

6 ואשיתהו בתה לא יזמר ולא יעדר ועלה שמיר ושית ועל העבים אצוה מהמטיר עליו מטר

7 Porque a vinha do SENHOR dos Exércitos é a casa de Israel, e os homens de Judá são a planta das suas delícias; e esperou que exercesse juízo, e eis aqui opressão; justiça, e eis aqui clamor.

7 כי כרם יהוה צבאות בית ישראל ואיש יהודה נטע שעשועיו ויקו למשפט והנה משפח לצדקה והנה צעקה

8 Ai dos que ajuntam casa a casa, reúnem campo a campo, até que não haja mais lugar, e fiquem como únicos moradores no meio da terra!

8 הוי מגיעי בית בבית שדה בשדה יקריבו עד אפס מקום והושבתם לבדכם בקרב הארץ

9 A meus ouvidos disse o SENHOR dos Exércitos Em verdade que muitas casas ficarão desertas, e até as grandes e excelentes sem moradores.

9 באזני יהוה צבאות אם לא בתים רבים לשמה יהיו גדלים וטובים מאין יושב

10 E dez jeiras de vinha não darão mais do que um bato; e um ómer de semente não dará mais do que um efa.

10 כי עשרת צמדי כרם יעשו בת אחת וזרע חמר יעשה איפה

11 Ai dos que se levantam pela manhã, e seguem a bebedice; e continuam até à noite, até que o vinho os esquente!

11 הוי משכימי בבקר שכר ירדפו מאחרי בנשף יין ידליקם

12 E harpas e alaúdes, tamboris e gaitas, e vinho há nos seus banquetes; e não olham para a obra do SENHOR, nem consideram as obras das suas mãos.

12 והיה כנור ונבל תף וחליל ויין משתיהם ואת פעל יהוה לא יביטו ומעשה ידיו לא ראו

13 Portanto o meu povo será levado cativo, por falta de entendimento; e os seus nobres terão fome, e a sua multidão se secará de sede.

13 לכן גלה עמי מבלי דעת וכבודו מתי רעב והמונו צחה צמא

14 Portanto o inferno grandemente se alargou, e se abriu a sua boca desmesuradamente; e para lá descerão o seu esplendor, e a sua multidão, e a sua pompa, e os que entre eles se alegram.

14 לכן הרחיבה שאול נפשה ופערה פיה לבלי חק וירד הדרה והמונה ושאונה ועלז בה

15 Então o plebeu se abaterá, e o nobre se humilhará; e os olhos dos altivos se humilharão.

15 וישח אדם וישפל איש ועיני גבהים תשפלנה

16 Porém o SENHOR dos Exércitos será exaltado em juízo; e Deus, o Santo, será santificado em justiça.

16 ויגבה יהוה צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה

17 Então os cordeiros pastarão como de costume, e os estranhos comerão dos lugares devastados pelos gordos.

17 ורעו כבשים כדברם וחרבות מחים גרים יאכלו

18 Ai dos que puxam a iniquidade com cordas de vaidade, e o pecado com tirantes de carro!

18 הוי משכי העון בחבלי השוא וכעבות העגלה חטאה

19 E dizem Avie-se, e acabe a sua obra, para que a vejamos; e aproxime-se e venha o conselho do Santo de Israel, para que o conheçamos.

19 האמרים ימהר יחישה מעשהו למען נראה ותקרב ותבואה עצת קדוש ישראל ונדעה

20 Ai dos que ao mal chamam bem, e ao bem mal; que fazem das trevas luz, e da luz trevas; e fazem do amargo doce, e do doce amargo!

20 הוי האמרים לרע טוב ולטוב רע שמים חשך לאור ואור לחשך שמים מר למתוק ומתוק למר

21 Ai dos que são sábios a seus próprios olhos, e prudentes diante de si mesmos!

21 הוי חכמים בעיניהם ונגד פניהם נבנים

22 Ai dos que são poderosos para beber vinho, e homens de poder para misturar bebida forte;

22 הוי גבורים לשתות יין ואנשי חיל למסך שכר

23 Dos que justificam ao ímpio por suborno, e aos justos negam a justiça!

23 מצדיקי רשע עקב שחד וצדקת צדיקים יסירו ממנו

24 Por isso, como a língua de fogo consome a palha, e o restolho se desfaz pela chama, assim será a sua raiz como podridão, e a sua flor se esvaecerá como pó; porquanto rejeitaram a lei do SENHOR dos Exércitos, e desprezaram a palavra do Santo de Israel.

24 לכן כאכל קש לשון אש וחשש להבה ירפה שרשם כמק יהיה ופרחם כאבק יעלה כי מאסו את תורת יהוה צבאות ואת אמרת קדוש ישראל נאצו

25 Por isso se acendeu a ira do SENHOR contra o seu povo, e estendeu a sua mão contra ele, e o feriu, de modo que as montanhas tremeram, e os seus cadáveres se fizeram como lixo

no meio das ruas; com tudo isto não tornou atrás a sua ira, mas a sua mão ainda está estendida.

25 על כן חרה אף יהוה בעמו ויט ידו עליו ויכהו וירגזו ההרים ותהי נבלתם כסוחה בקרב חוצות בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה

26 E ele arvorará o estandarte para as nações de longe, e lhes assobiará para que venham desde a extremidade da terra; e eis que virão apressurada e ligeiramente.

26 ונשא נס לגוים מרחוק ושרק לו מקצה הארץ והנה מהרה קל יבוא

27 Não haverá entre eles cansado, nem quem tropece; ninguém tosquenejará nem dormirá; não se lhe desatará o cinto dos seus lombos, nem se lhe quebrará a correia dos seus sapatos.

27 אין עיף ואין כושל בו לא ינום ולא יישן ולא נפתח אזור חלציו ולא נתק שרוך נעליו

28 As suas flechas serão agudas, e todos os seus arcos retesados; os cascos dos seus cavalos são reputados como pederneiras, e as rodas dos seus carros como redemoinho.

28 אשר חציו שנונים וכל קשתתיו דרכות פרסות סוסיו כצר נחשבו וגלגליו כסופה

29 O seu rugido será como o do leão; rugirão como filhos de leão; sim, rugirão e arrebatarão a presa, e a levarão, e não haverá quem a livre.

29 שאגה לו כלביא ושאג ככפירים וינהם ויאחז טרף ויפליט ואין מציל

30 E bramarão contra eles naquele dia, como o bramido do mar; então olharão para a terra, e eis que só verão trevas e ânsia, e a luz se escurecerá nos céus.

30 וינהם עליו ביום ההוא כנהמת ים ונבט לארץ והנה חשך צר ואור חשך בעריפיה

Isaías 6

1 No ano em que morreu o rei Uzias, eu vi também ao Senhor assentado sobre um alto e sublime trono; e o seu séquito enchia o templo.

1 בשנת מות המלך עזיהו ואראה את אדני ישב על כסא רם ונשא ושוליו מלאים את ההיכל

2 Serafins estavam por cima dele; cada um tinha seis asas; com duas cobriam os seus rostos, e com duas cobriam os seus pés, e com duas voavam.

2 שרפים עמדים ממעל לו שש כנפים שש כנפים לאחד בשתים יכסה פניו ובשתים יכסה רגליו ובשתים יעופף

3 E clamavam uns aos outros, dizendo Santo, Santo, Santo é o SENHOR dos Exércitos; toda a terra está cheia da sua glória.

3 וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו

4 E os umbrais das portas se moveram à voz do que clamava, e a casa se encheu de fumaça.

4 וינעו אמות הספים מקול הקורא והבית ימלא עשן

5 Então disse eu Ai de mim! Pois estou perdido; porque sou um homem de lábios impuros, e habito no meio de um povo de impuros lábios; os meus olhos viram o Rei, o SENHOR dos Exércitos.

5 ואמר אוי לי כי נדמיתי כי איש טמא שפתים אנכי ובתוך עם טמא
שפתים אנכי יושב כי את המלך יהוה צבאות ראו עיני

6 Porém um dos serafins voou para mim, trazendo na sua mão uma brasa viva, que tirara do altar com uma tenaz;

6 ויעף אלי אחד מן השרפים ובידו רצפה במלקחים לקח מעל המזבח

7 E com a brasa tocou a minha boca, e disse Eis que isto tocou os teus lábios; e a tua iniquidade foi tirada, e expiado o teu pecado.

7 ויגע על פי ויאמר הנה נגע זה על שפתיך וסר עונך וחטאתך תכפר

8 Depois disto ouvi a voz do Senhor, que dizia A quem enviarei, e quem há de ir por nós? Então disse eu Eis-me aqui, envia-me a mim.

8 ואשמע את קול אדני אמר את מי אשלח ומי ילך לנו ואמר הנני שלחני

9 Então disse ele Vai, e dize a este povo Ouvis, de fato, e não entendeis, e vedes, em verdade, mas não percebeis.

9 ויאמר לך ואמרת לעם הזה שמעו שמוע ואל תבינו וראו ראו ואל תדעו

10 Engorda o coração deste povo, e faze-lhe pesados os ouvidos, e fecha-lhe os olhos; para que ele não veja com os seus olhos, e não ouça com os seus ouvidos, nem entenda com o seu coração, nem se converta e seja sarado.

10 השמן לב העם הזה ואזניו הכבד ועיניו השע פן יראה בעיניו ובאזניו
ישמע ולבבו יבין ושב ורפא לו

11 Então disse eu Até quando Senhor? E respondeu Até que sejam desoladas as cidades e fiquem sem habitantes, e as casas sem moradores, e a terra seja de todo assolada.

11 ואמר עד מתי אדני ויאמר עד אשר אם שאו ערים מאין יושב ובתים
מאין אדם והאדמה תשאה שממה

12 E o SENHOR afaste dela os homens, e no meio da terra seja
grande o desamparo.

12 ורחק יהוה את האדם ורבה העזובה בקרב הארץ

13 Porém ainda a décima parte ficará nela, e tornará a ser
pastada; e como o carvalho, e como a azinheira, que depois de
se desfolharem, ainda ficam firmes, assim a santa semente será
a firmeza dela.

13 ועוד בה עשריה ושבה והיתה לבער כאלה וכאלון אשר בשלכת מצבת
בם זרע קדש מצבתה

Isaías 7

1 Sucedeu, pois, nos dias de Acaz, filho de Jotão, filho de Uzias,
rei de Judá, que Rezim, rei da Síria, e Peca, filho de Remalias, rei
de Israel, subiram a Jerusalém, para pelejarem contra ela, mas
nada puderam contra ela.

1 ויהי בימי אחז בן יותם בן עזיהו מלך יהודה עלה רצין מלך ארם ופקח בן
רמליהו מלך ישראל ירושלם למלחמה עליה ולא יכל להלחם עליה

2 E deram aviso à casa de Davi, dizendo A Síria fez aliança com
Efraim. Então se moveu o seu coração, e o coração do seu povo,
como se movem as árvores do bosque com o vento.

2 ויגד לבית דוד לאמר נחה ארם על אפרים וינע לבבו ולבב עמו כנוע עצי
יער מפני רוח

3 Então disse o SENHOR a Isaías Agora, tu e teu filho Sear-Jasube, saí ao encontro de Acaz, ao fim do canal do tanque superior, no caminho do campo do lavandeiro.

3 ויאמר יהוה אל ישעיהו צא נא לקראת אחז אתה ושאר ישוב בנך אל קצה תעלת הברכה העליונה אל מסלת שדה כובס

4 E dize-lhe Acautela-te, e aquieta-te; não temas, nem se desanime o teu coração por causa destes dois pedaços de tições fumegantes; por causa do ardor da ira de Rezim, e da Síria, e do filho de Remalias.

4 ואמרת אליו השמר והשקט אל תירא ולבבך אל ירך משני זנבות האודים העשנים האלה בחרי אף רצין וארם ובן רמליהו

5 Porquanto a Síria teve contra ti maligno conselho, com Efraim, e com o filho de Remalias, dizendo

5 יען כי יעץ עליך ארם רעה אפרים ובן רמליהו לאמר

6 Vamos subir contra Judá, e molestemo-lo e repartamo-lo entre nós, e façamos reinar no meio dele o filho de Tabeal.

6 נעלה ביהודה ונקיצנה ונבקענה אלינו ונמליך מלך בתוכה את בן טבאל

7 Assim diz o Senhor DEUS Isto não subsistirá, nem tampouco acontecerá.

7 כה אמר אדני יהוה לא תקום ולא תהיה

8 Porém a cabeça da Síria será Damasco, e a cabeça de Damasco Rezim; e dentro de sessenta e cinco anos Efraim será destruído, e deixará de ser povo.

8 כי ראש ארם דמשק וראש דמשק רצין ובעוד ששים וחמש שנה יחת אפרים מעם

9 Entretanto a cabeça de Efraim será Samaria, e a cabeça de Samaria o filho de Remalias; se não o crerdes, certamente não haveis de permanecer.

9 וראש אפרים שמרון וראש שמרון בן רמליהו אם לא תאמינו כי לא תאמנו

10 E continuou o SENHOR a falar com Acaz, dizendo

10 ויוסף יהוה דבר אל אחז לאמר

11 Pede para ti ao SENHOR teu Deus um sinal; pede-o, ou em baixo nas profundezas, ou em cima nas alturas.

11 שאל לך אות מעם יהוה אלהיך העמק שאלה או הגבה למעלה

12 Acaz, porém, disse Não pedirei, nem tentarei ao SENHOR.

12 ויאמר אחז לא אשאל ולא אנסה את יהוה

13 Então ele disse Ouvi agora, ó casa de Davi Pouco vos é afadigardes os homens, senão que também afadigareis ao meu Deus?

13 ויאמר שמעו נא בית דוד המעט מכם הלאות אנשים כי תלאו גם את אלהי

14 Portanto o mesmo Senhor vos dará um sinal Eis que a virgem conceberá, e dará à luz um filho, e chamará o seu nome Emanuel.

14 לכן יתן אדני הוא לכם אות הנה העלמה הרה וילדת בן וקראת שמו עמנו אל

15 Manteiga e mel comerá, quando ele souber rejeitar o mal e escolher o bem.

15 חמאה ודבש יאכל לדעתו מאוס ברע ובחור בטוב

16 Na verdade, antes que este menino saiba rejeitar o mal e
escolher o bem, a terra, de que te enfadas, será desamparada
dos seus dois reis.

16 כי בטרם ידע הנער מאס ברע ובחר בטוב תעזב האדמה אשר אתה קץ
מפני שני מלכיה

17 Porém o SENHOR fará vir sobre ti, e sobre o teu povo, e sobre
a casa de teu pai, pelo rei da Assíria, dias tais, quais nunca
vieram, desde o dia em que Efraim se separou de Judá.

17 יביא יהוה עליך ועל עמך ועל בית אביך ימים אשר לא באו למיום סור
אפרים מעל יהודה את מלך אשור

18 Porque há de acontecer que naquele dia assobiará o SENHOR
às moscas, que há no extremo dos rios do Egito, e às abelhas
que estão na terra da Assíria;

18 והיה ביום ההוא ישרק יהוה לזבוב אשר בקצה יארי מצרים ולדבורה
אשר בארץ אשור

19 E todas elas virão, e pousarão nos vales desertos e nas fendas
das rochas, e em todos os espinheiros e em todos os arbustos.

19 ובאו ונחו כלם בנחלי הבתות ובנקיקי הסלעים ובכל הנעצוצים ובכל
הנהללים

20 Naquele mesmo dia rapará o Senhor com uma navalha
alugada, que está além do rio, isto é, com o rei da Assíria, a
cabeça e os cabelos dos pés; e até a barba totalmente tirará.

20 ביום ההוא יגלח אדני בתער השכירה בעברי נהר במלך אשור את
הראש ושער הרגלים וגם את הזקן תספה

21 E sucederá naquele dia que um homem criará uma novilha e
duas ovelhas.

21 והיה ביום ההוא יחיה איש עגלת בקר ושתי צאן

22 E acontecerá que por causa da abundância do leite que elas hão de dar, comerá manteiga; e manteiga e mel comerá todo aquele que restar no meio da terra.

22 והיה מרב עשות חלב יאכל חמאה כי חמאה ודבש יאכל כל הנותר בקרב הארץ

23 Sucederá também naquele dia que todo o lugar, em que houver mil vides, do valor de mil siclos de prata, será para as sarças e para os espinheiros.

23 והיה ביום ההוא יהיה כל מקום אשר יהיה שם אלף גפן באלף כסף לשמיר ולשית יהיה

24 Com arco e flecha se entrará ali, porque toda a terra será sarças e espinheiros.

24 בחצים ובקשת יבוא שמה כי שמיר ושית תהיה כל הארץ

25 E quanto a todos os montes, que costumavam cavar com enxadas, para ali não irás por causa do temor das sarças e dos espinheiros; porém servirão para se mandarem para lá os bois e para serem pisados pelas ovelhas.

25 וכל ההרים אשר במעדר יעדרון לא תבוא שמה יראת שמיר ושית והיה למשלח שור ולמרמס שה

Isaías 8

1 Disse-me também o SENHOR Toma um grande rolo, e escreve nele com caneta de homem Apressando-se ao despojo, apressurou-se à presa.

1 ויאמר יהוה אלי קח לך גליון גדול וכתב עליו בחרט אנוש למהר שלל
חש בז

2 Então tomei comigo fiéis testemunhas, a Urias sacerdote, e a Zacarias, filho de Jeberequias,

2 ואעידה לי עדים נאמנים את אוריה הכהן ואת זכריהו בן יברכיהו

3 E fui ter com a profetiza, e ela concebeu, e deu à luz um filho; e o SENHOR me disse Põe-lhe o nome de Maer-Salal-Has-Baz.

3 ואקרב אל הנביאה ותהר ותלד בן ויאמר יהוה אלי קרא שמו מהר שלל
חש בז

4 Porque antes que o menino saiba dizer meu pai, ou minha mãe, se levarão as riquezas de Damasco, e os despojos de Samaria, diante do rei da Assíria.

4 כי בטרם ידע הנער קרא אבי ואמי ישא את חיל דמשק ואת שלל שמרון
לפני מלך אשור

5 E continuou o SENHOR a falar ainda comigo, dizendo

5 ויסף יהוה דבר אלי עוד לאמר

6 Porquanto este povo desprezou as águas de Siloé que correm brandamente, e alegrou-se com Rezim e com o filho de Remalias,

6 יען כי מאס העם הזה את מי השלח ההלכים לאט ומשוש את רצין ובן
רמליהו

7 Portanto eis que o Senhor fará subir sobre eles as águas do rio, fortes e impetuosas, isto é, o rei da Assíria, com toda a sua glória; e subirá sobre todos os seus leitos, e transbordará por todas as suas ribanceiras.

7 ולכן הנה אדני מעלה עליהם את מי הנהר העצומים והרבים את מלך
אשור ואת כל כבודו ועלה על כל אפיקיו והלך על כל גדותיו

8 E passará a Judá, inundando-o, e irá passando por ele e chegará até ao pescoço; e a extensão de suas asas encherá a largura da tua terra, ó Emanuel.

8 וחלף ביהודה שטף ועבר עד צואר יגיע והיה מטות כנפיו מלא רחב ארצך
עמנו אל

9 Ajuntai-vos, ó povos, e sereis quebrantados; dai ouvidos, todos os que sois de terras longínquas; cingi-vos e sereis feitos em pedaços, cingi-vos e sereis feitos em pedaços.

9 רעו עמים וחתו והאזינו כל מרחקי ארץ התאזרו וחתו התאזרו וחתו

10 Tomai juntamente conselho, e ele será frustrado; dizei uma palavra, e ela não subsistirá, porque Deus é conosco.

10 עצו עצה ותפר דברו דבר ולא יקום כי עמנו אל

11 Porque assim o SENHOR me disse com mão forte, e me ensinou que não andasse pelo caminho deste povo, dizendo

11 כי כה אמר יהוה אלי בחזקת היד ויסרני מלכת בדרך העם הזה לאמר

12 Não chameis conjuração, a tudo quanto este povo chama conjuração; e não temais o que ele teme, nem tampouco vos assombreis.

12 לא תאמרון קשר לכל אשר יאמר העם הזה קשר ואת מוראו לא תיראו
ולא תעריצו

13 Ao SENHOR dos Exércitos, a ele santificai; e seja ele o vosso temor e seja ele o vosso assombro.

13 את יהוה צבאות אתו תקדישו והוא מוראכם והוא מערצכם

14 Então ele vos será por santuário; mas servirá de pedra de tropeço, e rocha de escándalo, às duas casas de Israel; por armadilha e laço aos moradores de Jerusalém.

14 והיה למקדש ולאבן נגף ולצור מכשול לשני בתי ישראל לפח ולמוקש ליושב ירושלם

15 E muitos entre eles tropeçarão, e cairão, e serão quebrantados, e enlaçados, e presos.

15 וכשלו בם רבים ונפלו ונשברו ונוקשו ונלכדו

16 Liga o testemunho, sela a lei entre os meus discípulos.

16 צור תעודה חתום תורה בלמדי

17 E esperarei ao SENHOR, que esconde o seu rosto da casa de Jacó, e a ele aguardarei.

17 וחכיתי ליהוה המסתיר פניו מבית יעקב וקויתי לו

18 Eis-me aqui, com os filhos que me deu o SENHOR, por sinais e por maravilhas em Israel, da parte do SENHOR dos Exércitos, que habita no monte de Sião.

18 הנה אנכי והילדים אשר נתן לי יהוה לאתות ולמופתים בישראל מעם יהוה צבאות השכן בהר ציון

19 Quando, pois, vos disserem Consultai os que têm espíritos familiares e os adivinhos, que chilreiam e murmuram Porventura não consultará o povo a seu Deus? A favor dos vivos consultar-se-á aos mortos?

19 וכי יאמרו אליכם דרשו אל האבות ואל הידענים המצפצפים והמהגים הלוא עם אל אלהיו ידרש בעד החיים אל המתים

20 À lei e ao testemunho! Se eles não falarem segundo esta palavra, é porque não há luz neles.

20 לתורה ולתעודה אם לא יאמרו כדבר הזה אשר אין לו שחר

21 E passarão pela terra duramente oprimidos e famintos; e será que, tendo fome, e enfurecendo-se, então amaldiçoarão ao seu rei e ao seu Deus, olhando para cima.

21 ועבר בה נקשה ורעב והיה כי ירעב והתקצף וקלל במלכו ובאלהיו ופנה למעלה

22 E, olhando para a terra, eis que haverá angústia e escuridão, e sombras de ansiedade, e serão empurrados para as trevas.

22 ואל ארץ יביט והנה צרה וחשכה מעוף צוקה ואפלה מנדח

Isaías 9

1 Mas a terra, que foi angustiada, não será entenebrecida; envileceu nos primeiros tempos, a terra de Zebulom, e a terra de Naftali; mas nos últimos tempos a enobreceu junto ao caminho do mar, além do Jordão, na Galiléia das nações.

1 כי לא מועף לאשר מוצק לה כעת הראשון הקל ארצה זבלון וארצה נפתלי והאחרון הכביד דרך הים עבר הירדן גליל הגוים

2 O povo que andava em trevas, viu uma grande luz, e sobre os que habitavam na região da sombra da morte resplandeceu a luz.

2 העם ההלכים בחשך ראו אור גדול ישבי בארץ צלמות אור נגה עליהם

3 Tu multiplicaste a nação, a alegria lhe aumentaste; todos se alegrarão perante ti, como se alegram na ceifa, e como exultam quando se repartem os despojos.

3 הרבית הגוי לא הגדלת השמחה שמחו לפניך כשמחת בקציר כאשר יגילו בחלקם שלל

4 Porque tu quebraste o jugo da sua carga, e o bordão do seu ombro, e a vara do seu opressor, como no dia dos midianitas.

4 כי את על סבלו ואת מטה שכמו שבט הנגש בו החתת כיום מדין

5 Porque todo calçado que levava o guerreiro no tumulto da batalha, e todo o manto revolvido em sangue, serão queimados, servindo de combustível ao fogo.

5 כי כל סאון סאן ברעש ושמלה מגוללה בדמים והיתה לשרפה מאכלת אש

6 Porque um menino nos nasceu, um filho se nos deu, e o principado está sobre os seus ombros, e se chamará o seu nome Maravilhoso, Conselheiro, Deus Forte, Pai da Eternidade, Príncipe da Paz.

6 כי ילד ילד לנו בן נתן לנו ותהי המשרה על שכמו ויקרא שמו פלא יועץ אל גבור אביעד שר שלום

7 Do aumento deste principado e da paz não haverá fim, sobre o trono de Davi e no seu reino, para o firmar e o fortificar com juizo e com justiça, desde agora e para sempre; o zelo do SENHOR dos Exércitos fará isto.

7 למרבה המשרה ולשלום אין קץ על כסא דוד ועל ממלכתו להכין אתה ולסעדה במשפט ובצדקה מעתה ועד עולם קנאת יהוה צבאות תעשה זאת

8 O Senhor enviou uma palavra a Jacó, e ela caiu em Israel.

8 דבר שלח אדני ביעקב ונפל בישראל

9 E todo este povo o saberá, Efraim e os moradores de Samaria, que em soberba e altivez de coração, dizem

9 וידעו העם כלו אפרים ויושב שמרון בגאוה ובגדל לבב לאמר

10 Os tijolos caíram, mas com cantaria tornaremos a edificar; cortaram-se os sicómoros, mas em cedros as mudaremos.

10 לבנים נפלו וגזית נבנה שקמים גדעו וארזים נחליף

11 Portanto o SENHOR suscitará, contra ele, os adversários de Rezim, e juntará os seus inimigos.

11 וישגב יהוה את צרי רצין עליו ואת איביו יסכסך

12 Pela frente virão os sírios, e por detrás os filisteus, e devorarão a Israel à boca escancarada; e nem com tudo isto cessou a sua ira, mas ainda está estendida a sua mão.

12 ארם מקדם ופלשתים מאחור ויאכלו את ישראל בכל פה בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה

13 Todavia este povo não se voltou para quem o feria, nem buscou ao SENHOR dos Exércitos.

13 והעם לא שב עד המכהו ואת יהוה צבאות לא דרשו

14 Assim o SENHOR cortará de Israel a cabeça e a cauda, o ramo e o junco, num mesmo dia

14 ויכרת יהוה מישראל ראש וזנב כפה ואגמון יום אחד

15 (O ancião e o homem de respeito é a cabeça; e o profeta que ensina a falsidade é a cauda).

15 זקן ונשוא פנים הוא הראש ונביא מורה שקר הוא הזנב

16 Porque os guias deste povo são enganadores, e os que por eles são guiados são destruídos.

16 ויהיו מאשרי העם הזה מתעים ומאשריו מבלעים

17 Por isso o Senhor não se regozija nos seus jovens, e não se compadecerá dos seus órfãos e das suas viúvas, porque todos eles são hipócritas e malfazejos, e toda a boca profere doidices; e nem com tudo isto cessou a sua ira, mas ainda está estendida a sua mão.

17 על כן על בחוריו לא ישמח אדני ואת יתמיו ואת אלמנתיו לא ירחם כי כלו חנף ומרע וכל פה דבר נבלה בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה

18 Porque a impiedade lavra como um fogo, ela devora as sarças e os espinheiros; e ela se ateará no emaranhado da floresta; e subirão em espessas nuvens de fumaça.

18 כי בערה כאש רשעה שמיר ושית תאכל ותצת בסבכי היער ויתאבכו גאות עשן

19 Por causa da ira do SENHOR dos Exércitos a terra se escurecerá, e será o povo como combustível para o fogo; ninguém poupará ao seu irmão.

19 בעברת יהוה צבאות נעתם ארץ ויהי העם כמאכלת אש איש אל אחיו לא יחמלו

20 Se colher à direita, ainda terá fome, e se comer à esquerda, ainda não se fartará; cada um comerá a carne de seu braço.

20 ויגזר על ימין ורעב ויאכל על שמאול ולא שבעו איש בשר זרעו יאכלו

21 Manassés a Efraim, e Efraim a Manassés, e ambos serão contra Judá. Com tudo isto não cessou a sua ira, mas ainda está estendida a sua mão.

21 מנשה את אפרים ואפרים את מנשה יחדו המה על יהודה בכל זאת לא
שב אפו ועוד ידו נטויה

Isaías 10

1 Ai dos que decretam leis injustas, e dos escrivães que prescrevem opressão.

1 הוי החקקים חקקי און ומכתבים עמל כתבו

2 Para desviarem os pobres do seu direito, e para arrebatarem o direito dos aflitos do meu povo; para despojarem as viúvas e roubarem os órfãos!

2 להטות מדין דלים ולגזל משפט עניי עמי להיות אלמנות שללם ואת
יתומים יבזו

3 Mas que fareis vós no dia da visitação, e na desolação, que há de vir de longe? A quem recorrereis para obter socorro, e onde deixareis a vossa glória,

3 ומה תעשו ליום פקדה ולשואה ממרחק תבוא על מי תנוסו לעזרה ואנה
תעזבו כבודכם

4 Sem que cada um se abata entre os presos, e caia entre mortos? Com tudo isto a sua ira não cessou, mas ainda está estendida a sua mão.

4 בלתי כרע תחת אסיר ותחת הרוגים יפלו בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו
נטויה

5 Ai da Assíria, a vara da minha ira, porque a minha indignação é como bordão nas suas mãos.

5 הוי אשור שבט אפי ומטה הוא בידם זעמי

6 Enviá-la-ei contra uma nação hipócrita, e contra o povo do meu furor lhe darei ordem, para que lhe roube a presa, e lhe tome o despojo, e o ponha para ser pisado aos pés, como a lama das ruas.

6 בגוי חנף אשלחנו ועל עם עברתי אצונו לשלל שלל ולבז בז ולשימו מרמס כחמר חוצות

7 Ainda que ele não cuide assim, nem o seu coração assim o imagine; antes no seu coração intenta destruir e desarraigar não poucas nações.

7 והוא לא כן ידמה ולבבו לא כן יחשב כי להשמיד בלבבו ולהכרית גוים לא מעט

8 Porque diz Não são meus príncipes todos eles reis?

8 כי יאמר הלא שרי יחדו מלכים

9 Não é Calno como Carquemis? Não é Hamate como Arpade? E Samaria como Damasco?

9 הלא ככרכמיש כלנו אם לא כארפד חמת אם לא כדמשק שמרון

10 Como a minha mão alcançou os reinos dos ídolos, cujas imagens esculpidas eram melhores do que as de Jerusalém e do que as de Samaria,

10 כאשר מצאה ידי לממלכת האליל ופסיליהם מירושלם ומשמרון

11 Porventura como fiz a Samaria e aos seus ídolos, não o faria igualmente a Jerusalém e aos seus ídolos?

11 הלא כאשר עשיתי לשמרון ולאליליה כן אעשה לירושלם ולעצביה

12 Por isso acontecerá que, havendo o Senhor acabado toda a sua obra no monte Sião e em Jerusalém, então castigarei o fruto

da arrogante grandeza do coração do rei da Assíria e a pompa da altivez dos seus olhos.

12 והיה כי יבצע אדני את כל מעשהו בהר ציון ובירושלם אפקד על פרי גדל לבב מלך אשור ועל תפארת רום עיניו

13 Porquanto disse Com a força da minha mão o fiz, e com a minha sabedoria, porque sou prudente; e removi os limites dos povos, e roubei os seus tesouros, e como valente abati aos habitantes.

13 כי אמר בכח ידי עשיתי ובחכמתי כי נבנותי ואסיר גבולת עמים ועתידתיהם שושתי ואוריד כאביר יושבים

14 E achou a minha mão as riquezas dos povos como a um ninho, e como se ajuntam os ovos abandonados, assim eu ajuntei a toda a terra, e não houve quem movesse a asa, ou abrisse a boca, ou murmurasse.

14 ותמצא כקן ידי לחיל העמים וכאסף ביצים עזבות כל הארץ אני אספתי ולא היה נדד כנף ופצה פה ומצפצף

15 Porventura gloriar-se-á o machado contra o que corta com ele, ou presumirá a serra contra o que puxa por ela, como se o bordão movesse aos que o levantam, ou a vara levantasse como não sendo pau?

15 היתפאר הגרזן על החצב בו אם יתגדל המשור על מניפו כהניף שבט את מרימיו כהרים מטה לא עץ

16 Por isso o Senhor, o SENHOR dos Exércitos, fará definhar os que entre eles são gordos, e debaixo da sua glória ateará um incêndio, como incêndio de fogo.

16 לכן ישלח האדון יהוה צבאות במשמניו רזון ותחת כבדו יקד יקד כיקוד אש

17 Porque a Luz de Israel virá a ser como fogo e o seu Santo por labareda, que abrase e consuma os seus espinheiros e as suas sarças num só dia.

17 והיה אור ישראל לאש וקדושו ללהבה ובערה ואכלה שיתו ושמירו ביום אחד

18 Também consumirá a glória da sua floresta, e do seu campo fértil, desde a alma até à carne, e será como quando desmaia o porta-bandeira.

18 וכבוד יערו וכרמלו מנפש ועד בשר יכלה והיה כמסס נסס

19 E o resto das árvores da sua floresta será tão pouco em número, que um menino poderá contá-las.

19 ושאר עץ יערו מספר יהיו ונער יכתבם

20 E acontecerá naquele dia que os restantes de Israel, e os que tiverem escapado da casa de Jacó, nunca mais se estribarão sobre aquele que os feriu; antes estribar-se-ão verdadeiramente sobre o SENHOR, o Santo de Israel.

20 והיה ביום ההוא לא יוסיף עוד שאר ישראל ופליטת בית יעקב להשען על מכהו ונשען על יהוה קדוש ישראל באמת

21 Os restantes se converterão ao Deus forte, sim, os restantes de Jacó.

21 שאר ישוב שאר יעקב אל אל גבור

22 Porque ainda que o teu povo, ó Israel, seja como a areia do mar, só um remanescente dele se converterá; uma destruição está determinada, transbordando em justiça.

22 כי אם יהיה עמך ישראל כחול הים שאר ישוב בו כליון חרוץ שוטף צדקה

23 Porque determinada já a destruição, o Senhor DEUS dos Exércitos a executará no meio de toda esta terra.

23 כי כלה ונחרצה אדני יהוה צבאות עשה בקרב כל הארץ

24 Por isso assim diz o Senhor DEUS dos Exércitos Povo meu, que habitas em Sião, não temas à Assíria, quando te ferir com a vara, e contra ti levantar o seu bordão à maneira dos egípcios.

24 לכן כה אמר אדני יהוה צבאות אל תירא עמי ישב ציון מאשור בשבט יככה ומטהו ישא עליך בדרך מצרים

25 Porque daqui a bem pouco se cumprirá a minha indignação e a minha ira, para a consumir.

25 כי עוד מעט מזער וכלה זעם ואפי על תבליתם

26 Porque o SENHOR dos Exércitos suscitará contra ela um flagelo, como na matança de Midiã junto à rocha de Orebe; e a sua vara estará sobre o mar, e ele a levantará como sucedeu aos egípcios.

26 ועורר עליו יהוה צבאות שוט כמכת מדין בצור עורב ומטהו על הים ונשאו בדרך מצרים

27 E acontecerá, naquele dia, que a sua carga será tirada do teu ombro, e o seu jugo do teu pescoço; e o jugo será despedaçado por causa da unção.

27 והיה ביום ההוא יסור סבלו מעל שכמך ועלו מעל צוארך וחבל על מפני שמן

28 Já vem chegando a Aiate, já vai passando por Migrom, e em Micmás deixa a sua bagagem.

28 בא על עית עבר במגרון למכמש יפקיד כליו

29 Já passaram o desfiladeiro, já se alojam em Geba; já Ramá treme, e Gibeá de Saul vai fugindo.

29 עברו מעברה גבע מלון לנו חרדה הרמה גבעת שאול נסה

30 Clama alto com a tua voz, ó filha de Galim! Ouve, ó Laís! O tu pobre Anatote!

30 צהלי קולך בת גלים הקשיבי לישה עניה ענתות

31 Madmena já se foi; os moradores de Gebim vão fugindo em bandos.

31 נדדה מדמנה ישבי הגבים העיזו

32 Ainda um dia parará em Nobe; acenará com a sua mão contra o monte da filha de Sião, o outeiro de Jerusalém.

32 עוד היום בנב לעמד ינפף ידו הר בית ציון גבעת ירושלם

33 Mas eis que o Senhor, o SENHOR dos Exércitos, cortará os ramos com violência, e os de alta estatura serão cortados, e os altivos serão abatidos.

33 הנה האדון יהוה צבאות מסעף פארה במערצה ורמי הקומה גדועים והגבהים ישפלו

34 E cortará com ferro a espessura da floresta, e o Líbano cairá à mão de um poderoso.

34 ונקף סבכי היער בברזל והלבנון באדיר יפול

Isaías 11

1 Porque brotará um rebento do tronco de Jessé, e das suas raizes um renovo frutificará.

1 ויצא חטר מגזע ישי ונצר משרשיו יפרה

2 E repousará sobre ele o Espírito do SENHOR, o espírito de sabedoria e de entendimento, o espírito de conselho e de fortaleza, o espírito de conhecimento e de temor do SENHOR.

2 ונחה עליו רוח יהוה רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת יהוה

3 E deleitar-se-á no temor do SENHOR; e não julgará segundo a vista dos seus olhos, nem repreenderá segundo o ouvir dos seus ouvidos.

3 והריחו ביראת יהוה ולא למראה עיניו ישפוט ולא למשמע אזניו יוכיח

4 Mas julgará com justiça aos pobres, e repreenderá com equidade aos mansos da terra; e ferirá a terra com a vara de sua boca, e com o sopro dos seus lábios matará ao ímpio,

4 ושפט בצדק דלים והוכיח במישור לענוי ארץ והכה ארץ בשבט פיו וברוח שפתיו ימית רשע

5 E a justiça será o cinto dos seus lombos, e a fidelidade o cinto dos seus rins.

5 והיה צדק אזור מתניו והאמונה אזור חלציו

6 E morará o lobo com o cordeiro, e o leopardo com o cabrito se deitará, e o bezerro, e o filho de leão e o animal cevado andarão juntos, e um menino pequeno os guiará.

6 וגר זאב עם כבש ונמר עם גדי ירבץ ועגל וכפיר ומריא יחדו ונער קטן נהג בם

7 A vaca e a ursa pastarão juntas, seus filhos se deitarão juntos, e o leão comerá palha como o boi.

7 ופרה ודב תרעינה יחדו ירבצו ילדיהן ואריה כבקר יאכל תבן

8 E brincará a criança de peito sobre a toca da áspide, e a desmamada colocará a sua mão na cova do basilisco.

8 ושעשע יונק על חר פתן ועל מאורת צפעוני גמול ידו הדה

9 Não se fará mal nem dano algum em todo o meu santo monte, porque a terra se encherá do conhecimento do SENHOR, como as águas cobrem o mar.

9 לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי כי מלאה הארץ דעה את יהוה כמים לים מכסים

10 E acontecerá naquele dia que a raiz de Jessé, a qual estará posta por estandarte dos povos, será buscada pelos gentios; e o lugar do seu repouso será glorioso.

10 והיה ביום ההוא שרש ישי אשר עמד לנס עמים אליו גוים ידרשו והיתה מנחתו כבוד

11 E há de ser que naquele dia o Senhor tornará a pór a sua mão para adquirir outra vez o remanescente do seu povo, que for deixado, da Assíria, e do Egito, e de Patros, e da Etiópia, e de Elã, e de Sinar, e de Hamate, e das ilhas do mar.

11 והיה ביום ההוא יוסיף אדני שנית ידו לקנות את שאר עמו אשר ישאר מאשור וממצרים ומפתרוס ומכוש ומעילם ומשנער ומחמת ומאיי הים

12 E levantará um estandarte entre as nações, e ajuntará os desterrados de Israel, e os dispersos de Judá congregará desde os quatro confins da terra.

12 ונשא נס לגוים ואסף נדחי ישראל ונפצות יהודה יקבץ מארבע כנפות הארץ

13 E afastar-se-á a inveja de Efraim, e os adversários de Judá serão desarraigados; Efraim não invejará a Judá, e Judá não oprimirá a Efraim.

13 וסרה קנאת אפרים וצררי יהודה יכרתו אפרים לא יקנא את יהודה ויהודה לא יצר את אפרים

14 Antes voarão sobre os ombros dos filisteus ao ocidente; juntos despojarão aos do oriente; em Edom e Moabe porão as suas mãos, e os filhos de Amom lhes obedecerão.

14 ועפו בכתף פלשתים ימה יחדו יבזו את בני קדם אדום ומואב משלוח ידם ובני עמון משמעתם

15 E o SENHOR destruirá totalmente a língua do mar do Egito, e moverá a sua mão contra o rio com a força do seu vento e, ferindo-o, dividi-lo-á em sete correntes e fará que por ele passem com sapatos secos.

15 והחרים יהוה את לשון ים מצרים והניף ידו על הנהר בעים רוחו והכהו לשבעה נחלים והדריך בנעלים

16 E haverá caminho plano para o remanescente do seu povo, que for deixado da Assíria, como sucedeu a Israel no dia em que subiu da terra do Egito.

16 והיתה מסלה לשאר עמו אשר ישאר מאשור כאשר היתה לישראל ביום עלתו מארץ מצרים

Isaías 12

1 E dirás naquele dia Graças te dou, ó SENHOR, porque, ainda que te iraste contra mim, a tua ira se retirou, e tu me consolas.

1 ואמרת ביום ההוא אודך יהוה כי אנפת בי ישב אפך ותנחמני

2 Eis que Deus é a minha salvação; nele confiarei, e não temerei, porque o SENHOR DEUS é a minha força e o meu cántico, e se tornou a minha salvação.

2 הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה יהוה ויהי לי לישועה

3 E vós com alegria tirareis águas das fontes da salvação.

3 ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה

4 E direis naquele dia Dai graças ao SENHOR, invocai o seu nome, fazei notório os seus feitos entre os povos, contai quão excelso é o seu nome.

4 ואמרתם ביום ההוא הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילתיו הזכירו כי נשגב שמו

5 Cantai ao SENHOR, porque fez coisas grandiosas; saiba-se isto em toda a terra.

5 זמרו יהוה כי גאות עשה מידעת זאת בכל הארץ

6 Exulta e jubila, ó habitante de Sião, porque grande é o Santo de Israel no meio de ti.

6 צהלי ורני יושבת ציון כי גדול בקרבך קדוש ישראל

Isaías 13

1 Peso de Babilónia, que viu Isaías, filho de Amós.

1 משא בבל אשר חזה ישעיהו בן אמוץ

2 Alçai uma bandeira sobre o monte elevado, levantai a voz para eles; acenai-lhes com a mão, para que entrem pelas portas dos nobres.

2 על הר נשפה שאו נס הרימו קול להם הניפו יד ויבאו פתחי נדיבים

3 Eu dei ordens aos meus santificados; sim, já chamei os meus poderosos para executarem a minha ira, os que exultam com a minha majestade.

3 אני צויתי למקדשי גם קראתי גבורי לאפי עליזי גאותי

4 Já se ouve a gritaria da multidão sobre os montes, como a de muito povo; o som do rebuliço de reinos e de nações congregados. O SENHOR dos Exércitos passa em revista o exército de guerra.

4 קול המון בהרים דמות עם רב קול שאון ממלכות גוים נאספים יהוה צבאות מפקד צבא מלחמה

5 Já vem de uma terra remota, desde a extremidade do céu, o SENHOR, e os instrumentos da sua indignação, para destruir toda aquela terra.

5 באים מארץ מרחק מקצה השמים יהוה וכלי זעמו לחבל כל הארץ

6 Clamai, pois, o dia do SENHOR está perto; vem do Todo-Poderoso como assolação.

6 הילילו כי קרוב יום יהוה כשד משדי יבוא

7 Portanto, todas as mãos se debilitarão, e o coração de todos os homens se desanimará.

7 על כן כל ידים תרפינה וכל לבב אנוש ימס

8 E assombrar-se-ão, e apoderar-se-ão deles dores e ais, e se angustiarão, como a mulher com dores de parto; cada um se espantará do seu próximo; os seus rostos serão rostos flamejantes.

8 ונבהלו צירים וחבלים יאחזון כיולדה יחילון איש אל רעהו יתמהו פני
להבים פניהם

9 Eis que vem o dia do SENHOR, horrendo, com furor e ira ardente, para pór a terra em assolação, e dela destruir os pecadores.

9 הנה יום יהוה בא אכזרי ועברה וחרון אף לשום הארץ לשמה וחטאיה
ישמיד ממנה

10 Porque as estrelas dos céus e as suas constelações não darão a sua luz; o sol se escurecerá ao nascer, e a lua não resplandecerá com a sua luz.

10 כי כוכבי השמים וכסיליהם לא יהלו אורם חשך השמש בצאתו וירח
לא יגיה אורו

11 E visitarei sobre o mundo a maldade, e sobre os ímpios a sua iniquidade; e farei cessar a arrogância dos atrevidos, e abaterei a soberba dos tiranos.

11 ופקדתי על תבל רעה ועל רשעים עונם והשבתי גאון זדים וגאות
עריצים אשפיל

12 Farei que o homem seja mais precioso do que o ouro puro, e mais raro do que o ouro fino de Ofir.

12 אוקיר אנוש מפז ואדם מכתם אופיר

13 Por isso farei estremecer os céus; e a terra se moverá do seu lugar, por causa do furor do SENHOR dos Exércitos, e por causa do dia da sua ardente ira.

13 על כן שמים ארגיז ותרעש הארץ ממקומה בעברת יהוה צבאות וביום
חרון אפו

14 E cada um será como a corça que foge, e como a ovelha que ninguém recolhe; cada um voltará para o seu povo, e cada um fugirá para a sua terra.

14 והיה כצבי מדח וכצאן ואין מקבץ איש אל עמו יפנו ואיש אל ארצו ינוסו

15 Todo o que for achado será transpassado; e todo o que se unir a ele cairá à espada.

15 כל הנמצא ידקר וכל הנספה יפול בחרב

16 E suas crianças serão despedaçadas perante os seus olhos; as suas casas serão saqueadas, e as suas mulheres violadas.

16 ועלליהם ירטשו לעיניהם ישסו בתיהם ונשיהם תשגלנה

17 Eis que eu despertarei contra eles os medos, que não farão caso da prata, nem tampouco desejarão ouro.

17 הנני מעיר עליהם את מדי אשר כסף לא יחשבו וזהב לא יחפצו בו

18 E os seus arcos despedaçarão os jovens, e não se compadecerão do fruto do ventre; os seus olhos não pouparão aos filhos.

18 וקשתות נערים תרטשנה ופרי בטן לא ירחמו על בנים לא תחוס עינם

19 E Babilónia, o ornamento dos reinos, a glória e a soberba dos caldeus, será como Sodoma e Gomorra, quando Deus as transtornou.

19 והיתה בבל צבי ממלכות תפארת גאון כשדים כמהפכת אלהים את סדם ואת עמרה

20 Nunca mais será habitada, nem nela morará alguém de geração em geração; nem o árabe armará ali a sua tenda, nem tampouco os pastores ali farão deitar os seus rebanhos.

20 לא תשב לנצח ולא תשכן עד דור ודור ולא יהל שם ערבי ורעים לא ירבצו שם

21 Mas as feras do deserto repousarão ali, e as suas casas se encherão de horríveis animais; e ali habitarão os avestruzes, e os sátiros pularão ali.

21 ורבצו שם ציים ומלאו בתיהם אחים ושכנו שם בנות יענה ושעירים ירקדו שם

22 E os animais selvagens das ilhas uivarão em suas casas vazias, como também os chacais nos seus palácios de prazer; pois bem perto já vem chegando o seu tempo, e os seus dias não se prolongarão.

22 וענה איים באלמנותיו ותנים בהיכלי ענג וקרוב לבוא עתה וימיה לא ימשכו

Isaías 14

1 Porque o SENHOR se compadecerá de Jacó, e ainda escolherá a Israel e os porá na sua própria terra; e ajuntar-se-ão com eles os estrangeiros, e se achegarão à casa de Jacó.

1 כי ירחם יהוה את יעקב ובחר עוד בישראל והניחם על אדמתם ונלוה הגר עליהם ונספחו על בית יעקב

2 E os povos os receberão, e os levarão aos seus lugares, e a casa de Israel os possuirá por servos, e por servas, na terra do

SENHOR; e cativarão aqueles que os cativaram, e dominarão sobre os seus opressores.

2 ולקחום עמים והביאום אל מקומם והתנחלום בית ישראל על אדמת יהוה לעבדים ולשפחות והיו שבים לשביהם ורדו בנגשיהם

3 E acontecerá que no dia em que o SENHOR vier a dar-te descanso do teu sofrimento, e do teu pavor, e da dura servidão com que te fizeram servir,

3 והיה ביום הניח יהוה לך מעצבך ומרגזך ומן העבדה הקשה אשר עבד בך

4 Então proferirás este provérbio contra o rei de Babilónia, e dirás Como já cessou o opressor, como já cessou a cidade dourada!

4 ונשאת המשל הזה על מלך בבל ואמרת איך שבת נגש שבתה מדהבה

5 Já quebrantou o SENHOR o bastão dos ímpios e o cetro dos dominadores.

5 שבר יהוה מטה רשעים שבט משלים

6 Aquele que feria aos povos com furor, com golpes incessantes, e que com ira dominava sobre as nações agora é perseguido, sem que alguém o possa impedir.

6 מכה עמים בעברה מכת בלתי סרה רדה באף גוים מרדף בלי חשך

7 Já descansa, já está sossegada toda a terra; rompem cantando.

7 נחה שקטה כל הארץ פצחו רנה

8 Até as faias se alegram sobre ti, e os cedros do Líbano, dizendo Desde que tu caíste ninguém sobe contra nós para nos cortar.

8 גם ברושים שמחו לך ארזי לבנון מאז שכבת לא יעלה הכרת עלינו

9 O inferno desde o profundo se turbou por ti, para te sair ao encontro na tua vinda; despertou por ti os mortos, e todos os chefes da terra, e fez levantar dos seus tronos a todos os reis das nações.

9 שאול מתחת רגזה לך לקראת בואך עורר לך רפאים כל עתודי ארץ הקים מכסאותם כל מלכי גוים

10 Estes todos responderão, e te dirão Tu também adoeceste como nós, e foste semelhante a nós.

10 כלם יענו ויאמרו אליך גם אתה חלית כמונו אלינו נמשלת

11 Já foi derrubada na sepultura a tua soberba com o som das tuas violas; os vermes debaixo de ti se estenderão, e os bichos te cobrirão.

11 הורד שאול גאונך המית נבליך תחתיך יצע רמה ומכסיך תולעה

12 Como caíste desde o céu, ó estrela da manhã, filha da alva! Como foste cortado por terra, tu que debilitavas as nações!

12 איך נפלת משמים הילל בן שחר נגדעת לארץ חולש על גוים

13 E tu dizias no teu coração Eu subirei ao céu, acima das estrelas de Deus exaltarei o meu trono, e no monte da congregação me assentarei, aos lados do norte.

13 ואתה אמרת בלבבך השמים אעלה ממעל לכוכבי אל ארים כסאי ואשב בהר מועד בירכתי צפון

14 Subirei sobre as alturas das nuvens, e serei semelhante ao Altíssimo.

14 אעלה על במתי עב אדמה לעליון

15 E contudo levado serás ao inferno, ao mais profundo do abismo.

15 אך אל שאול תורד אל ירכתי בור

16 Os que te virem te contemplarão, considerar-te-ão, e dirão É este o homem que fazia estremecer a terra e que fazia tremer os reinos?

16 ראיך אליך ישגיחו אליך יתבוננו הזה האיש מרגיז הארץ מרעיש ממלכות

17 Que punha o mundo como o deserto, e assolava as suas cidades? Que não abria a casa de seus cativos?

17 שם תבל כמדבר ועריו הרס אסיריו לא פתח ביתה

18 Todos os reis das nações, todos eles, jazem com honra, cada um na sua morada.

18 כל מלכי גוים כלם שכבו בכבוד איש בביתו

19 Porém tu és lançado da tua sepultura, como um renovo abominável, como as vestes dos que foram mortos atravessados à espada, como os que descem ao covil de pedras, como um cadáver pisado.

19 ואתה השלכת מקברך כנצר נתעב לבוש הרגים מטעני חרב יורדי אל אבני בור כפגר מובס

20 Com eles não te reunirás na sepultura; porque destruíste a tua terra e mataste o teu povo; a descendência dos malignos não será jamais nomeada.

20 לא תחד אתם בקבורה כי ארצך שחת עמך הרגת לא יקרא לעולם זרע מרעים

21 Preparai a matança para os seus filhos por causa da maldade de seus pais, para que não se levantem, e nem possuam a terra, e encham a face do mundo de cidades.

21 הכינו לבניו מטבח בעון אבותם בל יקמו וירשו ארץ ומלאו פני תבל ערים

22 Porque me levantarei contra eles, diz o SENHOR dos Exércitos, e extirparei de Babilónia o nome, e os sobreviventes, o filho e o neto, diz o SENHOR.

22 וקמתי עליהם נאם יהוה צבאות והכרתי לבבל שם ושאר ונין ונכד נאם יהוה

23 E farei dela uma possessão de ouriços e a lagoas de águas; e varrê-la-ei com vassoura de perdição, diz o SENHOR dos Exércitos.

23 ושמתיה למורש קפד ואגמי מים וטאטאתיה במטאטא השמד נאם יהוה צבאות

24 O SENHOR dos Exércitos jurou, dizendo Como pensei, assim sucederá, e como determinei, assim se efetuará.

24 נשבע יהוה צבאות לאמר אם לא כאשר דמיתי כן היתה וכאשר יעצתי היא תקום

25 Quebrantarei a Assíria na minha terra, e nas minhas montanhas a pisarei, para que o seu jugo se aparte deles e a sua carga se desvie dos seus ombros.

25 לשבר אשור בארצי ועל הרי אבוסנו וסר מעליהם עלו וסבלו מעל שכמו יסור

26 Este é o propósito que foi determinado sobre toda a terra; e esta é a mão que está estendida sobre todas as nações.

26 זאת העצה היעוצה על כל הארץ וזאת היד הנטויה על כל הגוים

27 Porque o SENHOR dos Exércitos o determinou; quem o invalidará? E a sua mão está estendida; quem pois a fará voltar atrás?

27 כי יהוה צבאות יעץ ומי יפר וידו הנטויה ומי ישיבנה

28 No ano em que morreu o rei Acaz, foi dada esta sentença.

28 בשנת מות המלך אחז היה המשא הזה

29 Não te alegres, tu, toda a Filístia, por estar quebrada a vara que te feria; porque da raiz da cobra sairá um basilisco, e o seu fruto será uma serpente ardente, voadora.

29 אל תשמחי פלשת כלך כי נשבר שבט מכך כי משרש נחש יצא צפע ופריו שרף מעופף

30 E os primogênitos dos pobres serão apascentados, e os necessitados se deitarão seguros; porém farei morrer de fome a tua raiz, e ele matará os teus sobreviventes.

30 ורעו בכורי דלים ואביונים לבטח ירבצו והמתי ברעב שרשך ושאריתך יהרג

31 Dá uivos, ó porta, grita, ó cidade; tu, ó Filístia, estás toda derretida; porque do norte vem uma fumaça, e não haverá quem fique sozinho nas suas convocações.

31 הילילי שער זעקי עיר נמוג פלשת כלך כי מצפון עשן בא ואין בודד במועדיו

32 Que se responderá, pois, aos mensageiros da nação? Que o SENHOR fundou a Sião, para que os opressos do seu povo nela encontrem refúgio.

32 ומה יענה מלאכי גוי כי יהוה יסד ציון ובה יחסו עניי עמו

Isaías 15

1 Peso de Moabe. Certamente numa noite foi destruída Ar de Moabe, e foi desfeita; certamente numa noite foi destruída Quir de Moabe e foi desfeita.

1 משא מואב כי בליל שדד ער מואב נדמה כי בליל שדד קיר מואב נדמה

2 Vai subindo a Bajite, e a Dibom, aos lugares altos, para chorar; por Nebo e por Medeba clamará Moabe; todas as cabeças ficarão calvas, e toda a barba será rapada.

2 עלה הבית ודיבן הבמות לבכי על נבו ועל מידבא מואב ייליל בכל ראשיו קרחה כל זקן גרועה

3 Cingiram-se de sacos nas suas ruas; nos seus terraços e nas suas praças todos andam gritando, e choram abundantemente.

3 בחוצתיו חגרו שק על גגותיה וברחבתיה כלה ייליל ירד בבכי

4 Assim Hesbom como Eleale, andam gritando; até Jaaz se ouve a sua voz; por isso os armados de Moabe clamam; a sua alma lhes será penosa.

4 ותזעק חשבון ואלעלה עד יהץ נשמע קולם על כן חלצי מואב יריעו נפשו ירעה לו

5 O meu coração clama por causa de Moabe; os seus fugitivos foram até Zoar, como uma novilha de três anos; porque vão chorando pela subida de Luíte, porque no caminho de Horonaim levantam um lastimoso pranto.

5 לבי למואב יזעק בריחה עד צער עגלת שלשיה כי מעלה הלוחית בבכי
יעלה בו כי דרך חורנים זעקת שבר יעערו

6 Porque as águas de Ninrim serão pura assolação; porque já secou o feno, acabou a erva, e não há verdura alguma.

6 כי מי נמרים משמות יהיו כי יבש חציר כלה דשא ירק לא היה

7 Por isso a abundáncia que ajuntaram, e o que guardaram, ao ribeiro dos salgueiros o levarão.

7 על כן יתרה עשה ופקדתם על נחל הערבים ישאום

8 Porque o pranto rodeará aos limites de Moabe; até Eglaim chegará o seu clamor, e ainda até Beer-Elim chegará o seu lamento.

8 כי הקיפה הזעקה את גבול מואב עד אגלים יללתה ובאר אילים יללתה

9 Porquanto as águas de Dimom estão cheias de sangue, porque ainda acrescentarei mais a Dimom; leões contra aqueles que escaparem de Moabe e contra o restante da terra.

9 כי מי דימון מלאו דם כי אשית על דימון נוספות לפליטת מואב אריה
ולשארית אדמה

Isaías 16

1 Enviai o cordeiro ao governador da terra, desde Sela, no deserto, até ao monte da filha de Sião.

1 שלחו כר משל ארץ מסלע מדברה אל הר בת ציון

2 De outro modo sucederá que serão as filhas de Moabe junto aos vaus de Arnom como o pássaro vagueante, lançado fora do ninho.

2 והיה כעוף נודד קן משלח תהיינה בנות מואב מעברת לארנון

3 Toma conselho, executa juízo, põe a tua sombra no pino do meio-dia como a noite; esconde os desterrados, e não descubras os fugitivos.

3 הביאו עצה עשו פלילה שיתי כליל צלך בתוך צהרים סתרי נדחים נדד אל תגלי

4 Habitem contigo os meus desterrados, ó Moabe; serve-lhes de refúgio perante a face do destruidor; porque o homem violento terá fim; a destruição é desfeita, e os opressores são consumidos sobre a terra.

4 יגורו בך נדחי מואב הוי סתר למו מפני שודד כי אפס המץ כלה שד תמו רמס מן הארץ

5 Porque o trono se firmará em benignidade, e sobre ele no tabernáculo de Davi se assentará em verdade um que julgue, e busque o juízo, e se apresse a fazer justiça.

5 והוכן בחסד כסא וישב עליו באמת באהל דוד שפט ודרש משפט ומהר צדק

6 Ouvimos da soberba de Moabe, que é soberbíssimo; da sua altivez, da sua soberba, e do seu furor; porém, as suas mentiras não serão firmes.

6 שמענו גאון מואב גא מאד גאותו וגאונו ועברתו לא כן בדיו

7 Portanto Moabe clamará por Moabe; todos clamarão; gemereis pelos fundamentos de Quir-Haresete, pois certamente já estão abatidos.

7 לכן ייליל מואב למואב כלה ייליל לאשישי קיר חרשת תהגו אך נכאים

8 Porque os campos de Hesbom enfraqueceram, e a vinha de Sibma; os senhores dos gentios quebraram as suas melhores plantas que haviam chegado a Jazer e vagueiam no deserto; os seus rebentos se estenderam e passaram além do mar.

8 כי שדמות חשבון אמלל גפן שבמה בעלי גוים הלמו שרוקיה עד יעזר נגעו תעו מדבר שלחותיה נטשו עברו ים

9 Por isso prantearei, com o pranto de Jazer, a vinha de Sibma; regar-te-ei com as minhas lágrimas, ó Hesbom e Eleale; porque o júbilo dos teus frutos de verão e da tua sega desapareceu.

9 על כן אבכה בבכי יעזר גפן שבמה אריוך דמעתי חשבון ואלעלה כי על קיצך ועל קצירך הידד נפל

10 E fugiu a alegria e o regozijo do campo fértil, e nas vinhas não se canta, nem há júbilo algum; já não se pisarão as uvas nos lagares. Eu fiz cessar o júbilo.

10 ונאסף שמחה וגיל מן הכרמל ובכרמים לא ירנן לא ירעע יין ביקבים לא ידרך הדרך הידד השבתי

11 Por isso o meu íntimo vibra por Moabe como harpa, e o meu interior por Quir-Heres.

11 על כן מעי למואב ככנור יהמו וקרבי לקיר חרש

12 E será que, quando virem Moabe cansado nos altos, então entrará no seu santuário a orar, porém não prevalecerá.

12 והיה כי נראה כי נלאה מואב על הבמה ובא אל מקדשו להתפלל ולא יוכל

13 Esta é a palavra que o SENHOR falou contra Moabe desde aquele tempo.

13 זה הדבר אשר דבר יהוה אל מואב מאז

14 Porém agora falou o SENHOR, dizendo Dentro de três anos (tais como os anos de jornaleiros), será envilecida a gloria de Moabe, com toda a sua grande multidão; e o restante será pouco, pequeno e impotente.

14 ועתה דבר יהוה לאמר בשלש שנים כשני שכיר ונקלה כבוד מואב בכל ההמון הרב ושאר מעט מזער לוא כביר

Isaías 17

1 Peso de Damasco. Eis que Damasco será tirada, e já não será cidade, antes será um montão de ruínas.

1 משא דמשק הנה דמשק מוסר מעיר והיתה מעי מפלה

2 As cidades de Aroer serão abandonadas; hão de ser para os rebanhos que se deitarão sem que alguém os espante.

2 עזבות ערי ערער לעדרים תהיינה ורבצו ואין מחריד

3 E a fortaleza de Efraim cessará, como também o reino de Damasco e o restante da Síria; serão como a glória dos filhos de Israel, diz o SENHOR dos Exércitos.

3 ונשבת מבצר מאפרים וממלכה מדמשק ושאר ארם ככבוד בני ישראל יהיו נאם יהוה צבאות

4 E naquele dia será diminuída a glória de Jacó, e a gordura da sua carne ficará emagrecida.

4 והיה ביום ההוא ידל כבוד יעקב ומשמן בשרו ירזה

5 Porque será como o segador que colhe a cana do trigo e com o seu braço sega as espigas; e será também como o que colhe espigas no vale de Refaim.

5 והיה כאסף קציר קמה וזרעו שבלים יקצור והיה כמלקט שבלים בעמק רפאים

6 Porém ainda ficarão nele alguns rabiscos, como no sacudir da oliveira duas ou três azeitonas na mais alta ponta dos ramos, e quatro ou cinco nos seus ramos mais frutíferos, diz o SENHOR Deus de Israel.

6 ונשאר בו עוללת כנקף זית שנים שלשה גרגרים בראש אמיר ארבעה חמשה בסעפיה פריה נאם יהוה אלהי ישראל

7 Naquele dia atentará o homem para o seu Criador, e os seus olhos olharão para o Santo de Israel.

7 ביום ההוא ישעה האדם על עשהו ועיניו אל קדוש ישראל תראינה

8 E não atentará para os altares, obra das suas mãos, nem olhará para o que fizeram seus dedos, nem para os bosques, nem para as imagens.

8 ולא ישעה אל המזבחות מעשה ידיו ואשר עשו אצבעתיו לא יראה והאשרים והחמנים

9 Naquele dia as suas cidades fortificadas serão como lugares abandonados, no bosque ou sobre o cume das montanhas, os quais foram abandonados ante os filhos de Israel; e haverá assolação.

9 ביום ההוא יהיו ערי מעזו כעזובת החרש והאמיר אשר עזבו מפני בני ישראל והיתה שממה

10 Porque te esqueceste do Deus da tua salvação, e não te lembraste da rocha da tua fortaleza, portanto farás plantações formosas, e assentarás nelas sarmentos estranhos.

10 כי שכחת אלהי ישעך וצור מעזך לא זכרת על כן תטעי נטעי נעמנים וזמרת זר תזרענו

11 E no dia em que as plantares as farás crescer, e pela manhã farás que a tua semente brote; mas a colheita voará no dia da angústia e das dores insofríveis.

11 ביום נטעך תשגשגי ובבקר זרעך תפריחי נד קציר ביום נחלה וכאב אנוש

12 Ai do bramido dos grandes povos que bramam como bramam os mares, e do rugido das nações que rugem como rugem as impetuosas águas.

12 הוי המון עמים רבים כהמות ימים יהמיון ושאון לאמים כשאון מים כבירים ישאון

13 Rugirão as nações, como rugem as muitas águas, mas Deus as repreenderá e elas fugirão para longe; e serão afugentadas como a pragana dos montes diante do vento, e como o que rola levado pelo tufão.

13 לאמים כשאון מים רבים ישאון וגער בו ונס ממרחק ורדף כמץ הרים לפני רוח וכגלגל לפני סופה

14 Ao anoitecer eis que há pavor, mas antes que amanheça já não existe; esta é a parte daqueles que nos despojam, e a sorte daqueles que nos saqueiam.

14 לעת ערב והנה בלהה בטרם בקר איננו זה חלק שוסינו וגורל לבזזינו

Isaías 18

1 Ai da terra que ensombreia com as suas asas, que está além dos rios da Etiópia.

1 הוי ארץ צלצל כנפים אשר מעבר לנהרי כוש

2 Que envia embaixadores por mar em navios de junco sobre as águas, dizendo Ide, mensageiros velozes, a um povo de elevada estatura e de pele lisa; a um povo terrível desde o seu princípio; a uma nação forte e esmagadora, cuja terra os rios dividem.

2 השלח בים צירים ובכלי גמא על פני מים לכו מלאכים קלים אל גוי ממשך ומורט אל עם נורא מן הוא והלאה גוי קו קו ומבוסה אשר בזאו נהרים ארצו

3 Vós, todos os habitantes do mundo, e vós os moradores da terra, quando se arvorar a bandeira nos montes, o vereis; e quando se tocar a trombeta, o ouvireis.

3 כל ישבי תבל ושכני ארץ כנשא נס הרים תראו וכתקע שופר תשמעו

4 Porque assim me disse o SENHOR Estarei quieto, olhando desde a minha morada, como o ardor do sol resplandecente depois da chuva, como a nuvem do orvalho no calor da sega.

4 כי כה אמר יהוה אלי אשקוטה ואביטה במכוני כחם צח עלי אור כעב טל בחם קציר

5 Porque antes da sega, quando já o fruto está perfeito e, passada a flor, as uvas verdes amadurecerem, então, com foice podará os sarmentos e tirará os ramos e os lançará fora.

5 כי לפני קציר כתם פרח ובסר גמל יהיה נצה וכרת הזלזלים במזמרות ואת הנטישות הסיר התז

6 Serão deixados juntos às aves dos montes e aos animais da
terra; e sobre eles veranearão as aves de rapina, e todos os
animais da terra invernarão sobre eles.

6 יעזבו יחדו לעיט הרים ולבהמת הארץ וקץ עליו העיט וכל בהמת הארץ
עליו תחרף

7 Naquele tempo trará um presente ao SENHOR dos Exércitos
um povo de elevada estatura e de pele lisa, e um povo terrível
desde o seu princípio; uma nação forte e esmagadora, cuja terra
os rios dividem; ao lugar do nome do SENHOR dos Exércitos, ao
monte Sião.

7 בעת ההיא יובל שי ליהוה צבאות עם ממשך ומורט ומעם נורא מן הוא
והלאה גוי קו קו ומבוסה אשר בזאו נהרים ארצו אל מקום שם יהוה
צבאות הר ציון

Isaías 19

1 Peso do Egito. Eis que o SENHOR vem cavalgando numa nuvem
ligeira, e entrará no Egito; e os ídolos do Egito estremecerão
diante dele, e o coração dos egípcios se derreterá no meio deles.

1 משא מצרים הנה יהוה רכב על עב קל ובא מצרים ונעו אלילי מצרים
מפניו ולבב מצרים ימס בקרבו

2 Porque farei com que os egípcios, se levantem contra os
egípcios, e cada um pelejará contra o seu irmão, e cada um
contra o seu próximo, cidade contra cidade, reino contra reino.

2 וסכסכתי מצרים במצרים ונלחמו איש באחיו ואיש ברעהו עיר בעיר
ממלכה בממלכה

3 E o espírito do Egito se esvaecerá no seu interior, e destruirei o seu conselho; e eles consultarão aos seus ídolos, e encantadores, e aqueles que têm espíritos familiares e feiticeiros.

3 ונבקה רוח מצרים בקרבו ועצתו אבלע ודרשו אל האלילים ואל האטים ואל האבות ואל הידענים

4 E entregarei os egípcios nas mãos de um senhor cruel, e um rei rigoroso os dominará, diz o Senhor, o SENHOR dos Exércitos.

4 וסכרתי את מצרים ביד אדנים קשה ומלך עז ימשל בם נאם האדון יהוה צבאות

5 E secarão as águas do mar, e o rio se esgotará e ressequirá.

5 ונשתו מים מהים ונהר יחרב ויבש

6 Também os rios exalarão mau cheiro e se esgotarão e secarão os canais do Egito; as canas e os juncos murcharão.

6 והאזניחו נהרות דללו וחרבו יארי מצור קנה וסוף קמלו

7 A relva junto ao rio, junto às ribanceiras dos rios, e tudo o que foi semeado junto ao rio, secará, será arrancado e não subsistirá.

7 ערות על יאור על פי יאור וכל מזרע יאור ייבש נדף ואיננו

8 E os pescadores gemerão, e suspirarão todos os que lançam anzol ao rio, e os que estendem rede sobre as águas desfalecerão.

8 ואנו הדיגים ואבלו כל משליכי ביאור חכה ופרשי מכמרת על פני מים אמללו

9 E envergonhar-se-ão os que trabalham em linho fino, e os que tecem pano branco.

9 ובשו עבדי פשתים שריקות וארגים חורי

10 E os seus fundamentos serão despedaçados, e todos os que trabalham por salário ficarão com tristeza de alma.

10 והיו שתתיה מדכאים כל עשי שכר אגמי נפש

11 Na verdade são loucos os príncipes de Zoã; o conselho dos sábios conselheiros de Faraó se embruteceu; como, pois, a Faraó direis Sou filho de sábios, filho de antigos reis?

11 אך אולים שרי צען חכמי יעצי פרעה עצה נבערה איך תאמרו אל פרעה בן חכמים אני בן מלכי קדם

12 Onde estão agora os teus sábios? Notifiquem-te agora, ou informem-te sobre o que o SENHOR dos Exércitos determinou contra o Egito.

12 אים אפוא חכמיך ויגידו נא לך וידעו מה יעץ יהוה צבאות על מצרים

13 Loucos tornaram-se os príncipes de Zoã, enganados estão os príncipes de Nofe; eles fizeram errar o Egito, aqueles que são a pedra de esquina das suas tribos.

13 נואלו שרי צען נשאו שרי נף התעו את מצרים פנת שבטיה

14 O SENHOR derramou no meio dele um perverso espírito; e eles fizeram errar o Egito em toda a sua obra, como o bêbado quando se revolve no seu vómito.

14 יהוה מסך בקרבה רוח עועים והתעו את מצרים בכל מעשהו כהתעות שכור בקיאו

15 E não aproveitará ao Egito obra alguma que possa fazer a cabeça, a cauda, o ramo, ou o junco.

15 ולא יהיה למצרים מעשה אשר יעשה ראש וזנב כפה ואגמון

16 Naquele tempo os egípcios serão como mulheres, e tremerão e temerão por causa do movimento da mão do SENHOR dos Exércitos, que há de levantar-se contra eles.

16 ביום ההוא יהיה מצרים כנשים וחרד ופחד מפני תנופת יד יהוה צבאות אשר הוא מניף עליו

17 E a terra de Judá será um espanto para o Egito; todo aquele a quem isso se anunciar se assombrará, por causa do propósito do SENHOR dos Exércitos, que determinou contra eles.

17 והיתה אדמת יהודה למצרים לחגא כל אשר יזכיר אתה אליו יפחד מפני עצת יהוה צבאות אשר הוא יועץ עליו

18 Naquele tempo haverá cinco cidades na terra do Egito que falarão a língua de Canaã e farão juramento ao SENHOR dos Exércitos; e uma se chamará Cidade de destruição.

18 ביום ההוא יהיו חמש ערים בארץ מצרים מדברות שפת כנען ונשבעות ליהוה צבאות עיר ההרס יאמר לאחת

19 Naquele tempo o SENHOR terá um altar no meio da terra do Egito, e uma coluna se erigirá ao SENHOR, junto da sua fronteira.

19 ביום ההוא יהיה מזבח ליהוה בתוך ארץ מצרים ומצבה אצל גבולה ליהוה

20 E servirá de sinal e de testemunho ao SENHOR dos Exércitos na terra do Egito, porque ao SENHOR clamarão por causa dos opressores, e ele lhes enviará um salvador e um protetor, que os livrará.

20 והיה לאות ולעד ליהוה צבאות בארץ מצרים כי יצעקו אל יהוה מפני לחצים וישלח להם מושיע ורב והצילם

21 E o SENHOR se dará a conhecer ao Egito, e os egípcios
conhecerão ao SENHOR naquele dia, e o adorarão com sacrifícios
e ofertas, e farão votos ao SENHOR, e os cumprirão.

21 ונודע יהוה למצרים וידעו מצרים את יהוה ביום ההוא ועבדו זבח
ומנחה ונדרו נדר ליהוה ושלמו

22 E ferirá o SENHOR ao Egito, ferirá e o curará; e converter-se-
ão ao SENHOR, e mover-se-á às suas orações, e os curará;

22 ונגף יהוה את מצרים נגף ורפוא ושבו עד יהוה ונעתר להם ורפאם

23 Naquele dia haverá estrada do Egito até à Assíria, e os assírios
virão ao Egito, e os egípcios irão à Assíria; e os egípcios servirão
com os assírios.

23 ביום ההוא תהיה מסלה ממצרים אשורה ובא אשור במצרים ומצרים
באשור ועבדו מצרים את אשור

24 Naquele dia Israel será o terceiro com os egípcios e os
assírios, uma bênção no meio da terra.

24 ביום ההוא יהיה ישראל שלישיה למצרים ולאשור ברכה בקרב הארץ

25 Porque o SENHOR dos Exércitos os abençoará, dizendo
Bendito seja o Egito, meu povo, e a Assíria, obra de minhas mãos,
e Israel, minha herança.

25 אשר ברכו יהוה צבאות לאמר ברוך עמי מצרים ומעשה ידי אשור
ונחלתי ישראל

Isaías 20

1 No ano em que Tartã, enviado por Sargom, rei da Assíria, veio a
Asdode, e guerreou contra ela, e a tomou,

1 בשנת בא תרתן אשדודה בשלח אתו סרגון מלך אשור וילחם באשדוד
וילכדה

2 Nesse mesmo tempo falou o SENHOR por intermédio de Isaías, filho de Amós, dizendo Vai, solta o cilício de teus lombos, e descalça os sapatos dos teus pés. E ele assim o fez, indo nu e descalço.

2 בעת ההיא דבר יהוה ביד ישעיהו בן אמוץ לאמר לך ופתחת השק מעל
מתניך ונעלך תחלץ מעל רגליך ויעש כן הלך ערום ויחף

3 Então disse o SENHOR Assim como o meu servo Isaías andou três anos nu e descalço, por sinal e prodígio sobre o Egito e sobre a Etiópia,

3 ויאמר יהוה כאשר הלך עבדי ישעיהו ערום ויחף שלש שנים אות ומופת
על מצרים ועל כוש

4 Assim o rei da Assíria levará em cativeiro os presos do Egito, e os exilados da Etiópia, tanto moços como velhos, nus e descalços, e com as nádegas descobertas, para vergonha do Egito.

4 כן ינהג מלך אשור את שבי מצרים ואת גלות כוש נערים וזקנים ערום
ויחף וחשופי שת ערות מצרים

5 E assombrar-se-ão, e envergonhar-se-ão, por causa dos etíopes, sua esperança, como também dos egípcios, sua glória.

5 וחתו ובשו מכוש מבטם ומן מצרים תפארתם

6 Então os moradores desta ilha dirão naquele dia Vede que tal é a nossa esperança, à qual fugimos por socorro, para nos livrarmos da face do rei da Assíria! Como pois escaparemos nós?

6 ואמר ישב האי הזה ביום ההוא הנה כה מבטנו אשר נסנו שם לעזרה
להנצל מפני מלך אשור ואיך נמלט אנחנו

Isaías 21

1 Peso do deserto do mar. Como os tufões de vento do sul, que tudo assolam, ele virá do deserto, de uma terra horrível.

1 משא מדבר ים כסופות בנגב לחלף ממדבר בא מארץ נוראה

2 Dura visão me foi anunciada o pérfido trata perfidamente, e o destruidor anda destruindo. Sobe, ó Elão, sitia, ó Média, que já fiz cessar todo o seu gemido.

2 חזות קשה הגד לי הבוגד בוגד והשודד שודד עלי עילם צורי מדי כל אנחתה השבתי

3 Por isso os meus lombos estão cheios de angústia; dores se apoderam de mim como as dores daquela que dá à luz; fiquei abatido quando ouvi, e desanimado vendo isso.

3 על כן מלאו מתני חלחלה צירים אחזוני כצירי יולדה נעויתי משמע נבהלתי מראות

4 O meu coração se agita, o horror apavora-me; a noite que desejava, se me tornou em temor.

4 תעה לבבי פלצות בעתתני את נשף חשקי שם לי לחרדה

5 Põem-se a mesa, estão de atalaia, comem, bebem; levantai-vos, príncipes, e untai o escudo.

5 ערך השלחן צפה הצפית אכול שתה קומו השרים משחו מגן

6 Porque assim me disse o Senhor Vai, põe uma sentinela, e ela que diga o que vir.

6 כי כה אמר אלי אדני לך העמד המצפה אשר יראה יגיד

7 E quando vir um carro com um par de cavaleiros, um carro com jumentos, e um carro com camelos, ela que observe atentamente com grande cuidado.

7 וראה רכב צמד פרשים רכב חמור רכב גמל והקשיב קשב רב קשב

8 E clamou Um leão, meu Senhor! Sobre a torre de vigia estou em pé continuamente de dia, e de guarda me ponho noites inteiras.

8 ויקרא אריה על מצפה אדני אנכי עמד תמיד יומם ועל משמרתי אנכי נצב כל הלילות

9 E eis agora vem um carro com homens, e um par de cavaleiros. Então respondeu e disse Caída é Babilónia, caída é! E todas as imagens de escultura dos seus deuses quebraram-se no chão.

9 והנה זה בא רכב איש צמד פרשים ויען ויאמר נפלה נפלה בבל וכל פסילי אלהיה שבר לארץ

10 Ah, malhada minha, e trigo da minha eira! O que ouvi do SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel, isso vos anunciei.

10 מדשתי ובן גרני אשר שמעתי מאת יהוה צבאות אלהי ישראל הגדתי לכם

11 Peso de Dumá. Gritam-me de Seir Guarda, que houve de noite? Guarda, que houve de noite?

11 משא דומה אלי קרא משעיר שמר מה מלילה שמר מה מליל

12 E disse o guarda Vem a manhã, e também a noite; se quereis perguntar, perguntai; voltai, vinde.

12 אמר שמר אתה בקר וגם לילה אם תבעיון בעיו שבו אתיו

13 Peso contra Arábia. Nos bosques da Arábia passareis a noite, ó viandantes de Dedanim.

13 משא בערב ביער בערב תלינו ארחות דדנים

14 Saí com água ao encontro dos sedentos; moradores da terra de Tema, saí com pão ao encontro dos fugitivos.

14 לקראת צמא התיו מים ישבי ארץ תימא בלחמו קדמו נדד

15 Porque fogem de diante das espadas, de diante da espada desembainhada, e de diante do arco armado, e de diante do peso da guerra.

15 כי מפני חרבות נדדו מפני חרב נטושה ומפני קשת דרוכה ומפני כבד מלחמה

16 Porque assim me disse o Senhor Dentro de um ano, como os anos de jornaleiro, desaparecerá toda a glória de Quedar.

16 כי כה אמר אדני אלי בעוד שנה כשני שכיר וכלה כל כבוד קדר

17 E os restantes do número dos flecheiros, os poderosos dos filhos de Quedar, serão diminuídos, porque assim disse o SENHOR Deus de Israel.

17 ושאר מספר קשת גבורי בני קדר ימעטו כי יהוה אלהי ישראל דבר

Isaías 22

1 Peso do vale da visão. Que tens agora, pois que com todos os teus subiste aos telhados?

1 משא גיא חזיון מה לך אפוא כי עלית כלך לגגות

2 Tu, cheia de clamores, cidade turbulenta, cidade alegre, os teus mortos não foram mortos à espada, nem morreram na guerra.

2 תשאות מלאה עיר הומיה קריה עליזה חלליך לא חללי חרב ולא מתי מלחמה

3 Todos os teus governadores juntamente fugiram, foram atados pelos arqueiros; todos os que em ti se acharam, foram amarrados juntamente, e fugiram para longe.

3 כל קציניך נדדו יחד מקשת אסרו כל נמצאיך אסרו יחדו מרחוק ברחו

4 Portanto digo Desviai de mim a vista, e chorarei amargamente; não vos canseis mais em consolar-me pela destruição da filha do meu povo.

4 על כן אמרתי שעו מני אמרר בבכי אל תאיצו לנחמני על שד בת עמי

5 Porque dia de alvoroço, e de atropelamento, e de confusão é este da parte do Senhor DEUS dos Exércitos, no vale da visão; dia de derrubar o muro e de clamar até aos montes.

5 כי יום מהומה ומבוסה ומבוכה לאדני יהוה צבאות בגיא חזיון מקרקר קר ושוע אל ההר

6 Porque Elão tomou a aljava, juntamente com carros de homens e cavaleiros; e Quir descobriu os escudos.

6 ועילם נשא אשפה ברכב אדם פרשים וקיר ערה מגן

7 E os teus mais formosos vales se encherão de carros, e os cavaleiros se colocarão em ordem às portas.

7 ויהי מבחר עמקיך מלאו רכב והפרשים שת שתו השערה

8 E ele tirou a coberta de Judá, e naquele dia olhaste para as armas da casa do bosque.

8 ויגל את מסך יהודה ותבט ביום ההוא אל נשק בית היער

9 E vistes as brechas da cidade de Davi, porquanto já eram muitas, e ajuntastes as águas do tanque de baixo.

9 ואת בקיעי עיר דוד ראיתם כי רבו ותקבצו את מי הברכה התחתונה

10 Também contastes as casas de Jerusalém, e derrubastes as casas, para fortalecer os muros.

10 ואת בתי ירושלם ספרתם ותתצו הבתים לבצר החומה

11 Fizestes também um reservatório entre os dois muros para as águas do tanque velho, porém não olhastes acima, para aquele que isto tinha feito, nem considerastes o que o formou desde a antiguidade.

11 ומקוה עשיתם בין החמתים למי הברכה הישנה ולא הבטתם אל עשיה ויצרה מרחוק לא ראיתם

12 E o Senhor DEUS dos Exércitos, chamou naquele dia para chorar e para prantear, e para raspar a cabeça, e cingir com o cilício.

12 ויקרא אדני יהוה צבאות ביום ההוא לבכי ולמספד ולקרחה ולחגר שק

13 Porém eis aqui gozo e alegria, matam-se bois e degolam-se ovelhas, come-se carne, e bebe-se vinho, e diz-se Comamos e bebamos, porque amanhã morreremos.

13 והנה ששון ושמחה הרג בקר ושחט צאן אכל בשר ושתות יין אכול ושתו כי מחר נמות

14 Mas o SENHOR dos Exércitos revelou-se aos meus ouvidos, dizendo Certamente esta maldade não vos será expiada até que morrais, diz o Senhor DEUS dos Exércitos.

14 ונגלה באזני יהוה צבאות אם יכפר העון הזה לכם עד תמתון אמר אדני יהוה צבאות

15 Assim diz o Senhor DEUS dos Exércitos Anda e vai ter com este tesoureiro, com Sebna, o mordomo, e dize-lhe

15 כה אמר אדני יהוה צבאות לך בא אל הסכן הזה על שבנא אשר על הבית

16 Que é que tens aqui, ou a quem tens tu aqui, para que cavasses aqui uma sepultura? Cavando em lugar alto a sua sepultura, e cinzelando na rocha uma morada para ti mesmo?

16 מה לך פה ומי לך פה כי חצבת לך פה קבר חצבי מרום קברו חקקי בסלע משכן לו

17 Eis que o SENHOR te arrojará violentamente como um homem forte, e de todo te envolverá.

17 הנה יהוה מטלטלך טלטלה גבר ועטך עטה

18 Certamente com violência te fará rolar, como se faz rolar uma bola num país espaçoso; ali morrerás, e ali acabarão os carros da tua glória, ó opróbrio da casa do teu senhor.

18 צנוף יצנפך צנפה כדור אל ארץ רחבת ידים שמה תמות ושמה מרכבות כבודך קלון בית אדניך

19 E demitir-te-ei do teu posto, e te arrancarei do teu assento.

19 והדפתיך ממצבך וממעמדך יהרסך

20 E será naquele dia que chamarei a meu servo Eliaquim, filho de Hilquias;

20 והיה ביום ההוא וקראתי לעבדי לאליקים בן חלקיהו

21 E vesti-lo-ei da tua túnica, e cingi-lo-ei com o teu cinto, e entregarei nas suas mãos o teu domínio, e será como pai para os moradores de Jerusalém, e para a casa de Judá.

21 והלבשתיו כתנתך ואבנטך אחזקנו וממשלתך אתן בידו והיה לאב ליושב ירושלם ולבית יהודה

22 E porei a chave da casa de Davi sobre o seu ombro, e abrirá, e ninguém fechará; e fechará, e ninguém abrirá.

22 ונתתי מפתח בית דוד על שכמו ופתח ואין סגר וסגר ואין פתח

23 E fixá-lo-ei como a um prego num lugar firme, e será como um trono de honra para a casa de seu pai.

23 ותקעתיו יתד במקום נאמן והיה לכסא כבוד לבית אביו

24 E nele pendurarão toda a honra da casa de seu pai, a prole e os descendentes, como também todos os vasos menores, desde as taças até os frascos.

24 ותלו עליו כל כבוד בית אביו הצאצאים והצפעות כל כלי הקטן מכלי האגנות ועד כל כלי הנבלים

25 Naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos, o prego fincado em lugar firme será tirado; e será cortado, e cairá, e a carga que nele estava se desprenderá, porque o SENHOR o disse.

25 ביום ההוא נאם יהוה צבאות תמוש היתד התקועה במקום נאמן ונגדעה ונפלה ונכרת המשא אשר עליה כי יהוה דבר

Isaías 23

1 Peso de Tiro. Uivai, navios de Társis, porque está assolada, a ponto de não haver nela casa nenhuma, e de ninguém mais entrar nela; desde a terra de Quitim lhes foi isto revelado.

1 משא צר הילילו אניות תרשיש כי שדד מבית מבוא מארץ כתים נגלה למו

2 Calai-vos, moradores da ilha, vós a quem encheram os mercadores de Sidom, navegando pelo mar.

2 דמו ישבי אי סחר צידון עבר ים מלאוך

3 E a sua provisão era a semente de Sior, que vinha com as muitas águas, a ceifa do Nilo, e ela era a feira das nações.

3 ובמים רבים זרע שחר קציר יאור תבואתה ותהי סחר גוים

4 Envergonha-te, ó Sidom, porque o mar, a fortaleza do mar, fala, dizendo Eu não tive dores de parto, nem dei à luz, nem ainda criei jovens, nem eduquei virgens.

4 בושי צידון כי אמר ים מעוז הים לאמר לא חלתי ולא ילדתי ולא גדלתי בחורים רוממתי בתולות

5 Como quando se ouviram as novas do Egito, assim haverá dores quando se ouvirem as de Tiro.

5 כאשר שמע למצרים יחילו כשמע צר

6 Passai a Társis; clamai, moradores da ilha.

6 עברו תרשישה הילילו ישבי אי

7 É esta, porventura, a vossa cidade exultante, cuja origem é dos dias antigos, cujos pés a levaram para longe a peregrinar?

7 הזאת לכם עליזה מימי קדם קדמתה יבלוה רגליה מרחוק לגור

8 Quem formou este desígnio contra Tiro, distribuidora de coroas, cujos mercadores são príncipes e cujos negociantes são os mais nobres da terra?

8 מי יעץ זאת על צר המעטירה אשר סחריה שרים כנעניה נכבדי ארץ

9 O SENHOR dos Exércitos formou este desígnio para denegrir a soberba de toda a glória, e envilecer os mais nobres da terra.

9 יהוה צבאות יעצה לחלל גאון כל צבי להקל כל נכבדי ארץ

10 Passa como o Nilo pela tua terra, ó filha de Társis; já não há quem te restrinja.

10 עברי ארצך כיאר בת תרשיש אין מזח עוד

11 Ele estendeu a sua mão sobre o mar, e turbou os reinos; o SENHOR deu ordens contra Canaã, para que se destruíssem as suas fortalezas.

11 ידו נטה על הים הרגיז ממלכות יהוה צוה אל כנען לשמד מעזניה

12 E disse Nunca mais exultarás de alegria, ó oprimida virgem, filha de Sidom; levanta-te, passa a Quitim, e ainda ali não terás descanso.

12 ויאמר לא תוסיפי עוד לעלוז המעשקה בתולת בת צידון כתיים קומי
עברי גם שם לא ינוח לך

13 Vede a terra dos caldeus, ainda este povo não era povo; a Assíria a fundou para os que moravam no deserto; levantaram as suas fortalezas, e edificaram os seus palácios; porém converteu-a em ruína.

13 הן ארץ כשדים זה העם לא היה אשור יסדה לציים הקימו בחיניו עררו
ארמנותיה שמה למפלה

14 Uivai, navios de Társis, porque está destruída a vossa fortaleza.

14 הילילו אניות תרשיש כי שדד מעזכן

15 Naquele dia Tiro será posta em esquecimento por setenta anos, conforme os dias de um rei; porém no fim de setenta anos Tiro cantará como uma prostituta.

15 והיה ביום ההוא ונשכחת צר שבעים שנה כימי מלך אחד מקץ שבעים שנה יהיה לצר כשירת הזונה

16 Toma a harpa, rodeia a cidade, ó prostituta entregue ao esquecimento; faça doces melodias, canta muitas canções, para que haja memória de ti.

16 קחי כנור סבי עיר זונה נשכחה היטיבי נגן הרבי שיר למען תזכרי

17 Porque será no fim de setenta anos que o SENHOR visitará a Tiro, e ela tornará à sua ganância de prostituta, e prostituir-se-á com todos os reinos que há sobre a face da terra.

17 והיה מקץ שבעים שנה יפקד יהוה את צר ושבה לאתננה וזנתה את כל ממלכות הארץ על פני האדמה

18 E o seu comércio e a sua ganância de prostituta serão consagrados ao SENHOR; não se entesourará, nem se fechará; mas o seu comércio será para os que habitam perante o SENHOR, para que comam até se saciarem, e tenham vestimenta durável.

18 והיה סחרה ואתננה קדש ליהוה לא יאצר ולא יחסן כי לישבים לפני יהוה יהיה סחרה לאכל לשבעה ולמכסה עתיק

1 Eis que o SENHOR esvazia a terra, e a desola, e transtorna a sua superfície, e dispersa os seus moradores.

1 הנה יהוה בוקק הארץ ובולקה ועוה פניה והפיץ ישביה

2 E o que suceder ao povo, assim sucederá ao sacerdote; ao servo, como ao seu senhor; à serva, como à sua senhora; ao comprador, como ao vendedor; ao que empresta, como ao que toma emprestado; ao que dá usura, como ao que paga usura.

2 והיה כעם ככהן כעבד כאדניו כשפחה כגברתה כקונה כמוכר כמלוה כלוה כנשה כאשר נשא בו

3 De todo se esvaziará a terra, e de todo será saqueada, porque o SENHOR pronunciou esta palavra.

3 הבוק תבוק הארץ והבוז תבוז כי יהוה דבר את הדבר הזה

4 A terra pranteia e se murcha; o mundo enfraquece e se murcha; enfraquecem os mais altos do povo da terra.

4 אבלה נבלה הארץ אמללה נבלה תבל אמללו מרום עם הארץ

5 Na verdade a terra está contaminada por causa dos seus moradores; porquanto têm transgredido as leis, mudado os estatutos, e quebrado a aliança eterna.

5 והארץ חנפה תחת ישביה כי עברו תורת חלפו חק הפרו ברית עולם

6 Por isso a maldição tem consumido a terra; e os que habitam nela são desolados; por isso são queimados os moradores da terra, e poucos homens restam.

6 על כן אלה אכלה ארץ ויאשמו ישבי בה על כן חרו ישבי ארץ ונשאר אנוש מזער

7 Pranteia o mosto, enfraquece a vide; e suspiram todos os alegres de coração.

7 אבל תירוש אמללה גפן נאנחו כל שמחי לב

8 Cessa o folguedo dos tamboris, acaba o ruído dos que exultam, e cessa a alegria da harpa.

8 שבת משוש תפים חדל שאון עליזים שבת משוש כנור

9 Com canções não beberão vinho; a bebida forte será amarga para os que a beberem.

9 בשיר לא ישתו יין ימר שכר לשתיו

10 Demolida está a cidade vazia, todas as casas fecharam, ninguém pode entrar.

10 נשברה קרית תהו סגר כל בית מבוא

11 Há lastimoso clamor nas ruas por falta do vinho; toda a alegria se escureceu, desterrou-se o gozo da terra.

11 צוחה על היין בחוצות ערבה כל שמחה גלה משוש הארץ

12 Na cidade só ficou a desolação, a porta ficou reduzida a ruínas.

12 נשאר בעיר שמה ושאיה יכת שער

13 Porque assim será no interior da terra, e no meio destes povos, como a sacudidura da oliveira, e como os rabiscos, quando está acabada a vindima.

13 כי כה יהיה בקרב הארץ בתוך העמים כנקף זית כעוללת אם כלה בציר

14 Estes alçarão a sua voz, e cantarão com alegria; e por causa da glória do SENHOR exultarão desde o mar.

14 המה ישאו קולם ירנו בגאון יהוה צהלו מים

15 Por isso glorificai ao SENHOR no oriente, e nas ilhas do mar, ao nome do SENHOR Deus de Israel.

15 על כן בארים כבדו יהוה באיי הים שם יהוה אלהי ישראל

16 Dos confins da terra ouvimos cantar Glória ao justo. Mas eu disse Emagreço, emagreço, ai de mim! Os pérfidos têm tratado perfidamente; sim, os pérfidos têm tratado perfidamente.

16 מכנף הארץ זמרת שמענו צבי לצדיק ואמר רזי לי רזי לי אוי לי בגדים בגדו ובגד בוגדים בגדו

17 O temor, e a cova, e o laço vêm sobre ti, ó morador da terra.

17 פחד ופחת ופח עליך יושב הארץ

18 E será que aquele que fugir da voz de temor cairá na cova, e o que subir da cova o laço o prenderá; porque as janelas do alto estão abertas, e os fundamentos da terra tremem.

18 והיה הנס מקול הפחד יפל אל הפחת והעולה מתוך הפחת ילכד בפח כי ארבות ממרום נפתחו וירעשו מוסדי ארץ

19 De todo está quebrantada a terra, de todo está rompida a terra, e de todo é movida a terra.

19 רעה התרעעה הארץ פור התפוררה ארץ מוט התמוטטה ארץ

20 De todo cambaleará a terra como o ébrio, e será movida e removida como a choça de noite; e a sua transgressão se agravará sobre ela, e cairá, e nunca mais se levantará.

20 נוע תנוע ארץ כשכור והתנודדה כמלונה וכבד עליה פשעה ונפלה ולא
תסיף קום

21 E será que naquele dia o SENHOR castigará os exércitos do
alto nas alturas, e os reis da terra sobre a terra.

21 והיה ביום ההוא יפקד יהוה על צבא המרום במרום ועל מלכי האדמה
על האדמה

22 E serão ajuntados como presos numa masmorra, e serão
encerrados num cárcere; e outra vez serão castigados depois de
muitos dias.

22 ואספו אספה אסיר על בור וסגרו על מסגר ומרב ימים יפקדו

23 E a lua se envergonhará, e o sol se confundirá quando o
SENHOR dos Exércitos reinar no monte Sião e em Jerusalém, e
perante os seus anciãos gloriosamente.

23 וחפרה הלבנה ובושה החמה כי מלך יהוה צבאות בהר ציון ובירושלם
ונגד זקניו כבוד

Isaías 25

1 O SENHOR, tu és o meu Deus; exaltar-te-ei, e louvarei o teu
nome, porque fizeste maravilhas; os teus conselhos antigos são
verdade e firmeza.

1 יהוה אלהי אתה ארוממך אודה שמך כי עשית פלא עצות מרחוק אמונה
אמן

2 Porque da cidade fizeste um montão de pedras, e da cidade
forte uma ruína, e do paço dos estranhos, que não seja mais
cidade, e jamais se torne a edificar.

2 כי שמת מעיר לגל קריה בצורה למפלה ארמון זרים מעיר לעולם לא
יבנה

3 Por isso te glorificará um povo poderoso, e a cidade das nações formidáveis te temerá.

3 על כן יכבדוך עם עז קרית גוים עריצים ייראוך

4 Porque foste a fortaleza do pobre, e a fortaleza do necessitado, na sua angústia; refúgio contra a tempestade, e sombra contra o calor; porque o sopro dos opressores é como a tempestade contra o muro.

4 כי היית מעוז לדל מעוז לאביון בצר לו מחסה מזרם צל מחרב כי רוח
עריצים כזרם קיר

5 Como o calor em lugar seco, assim abaterás o ímpeto dos estranhos; como se abranda o calor pela sombra da espessa nuvem, assim o cántico dos tiranos será humilhado.

5 כחרב בציון שאון זרים תכניע חרב בצל עב זמיר עריצים יענה

6 E o SENHOR dos Exércitos dará neste monte a todos os povos uma festa com animais gordos, uma festa de vinhos velhos, com tutanos gordos, e com vinhos velhos, bem purificados.

6 ועשה יהוה צבאות לכל העמים בהר הזה משתה שמנים משתה שמרים
שמנים ממחים שמרים מזקקים

7 E destruirá neste monte a face da cobertura, com que todos os povos andam cobertos, e o véu com que todas as nações se cobrem.

7 ובלע בהר הזה פני הלוט הלוט על כל העמים והמסכה הנסוכה על כל
הגוים

8 Aniquilará a morte para sempre, e assim enxugará o Senhor DEUS as lágrimas de todos os rostos, e tirará o opróbrio do seu povo de toda a terra; porque o SENHOR o disse.

8 בלע המות לנצח ומחה אדני יהוה דמעה מעל כל פנים וחרפת עמו יסיר מעל כל הארץ כי יהוה דבר

9 E naquele dia se dirá Eis que este é o nosso Deus, a quem aguardávamos, e ele nos salvará; este é o SENHOR, a quem aguardávamos; na sua salvação gozaremos e nos alegraremos.

9 ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה קוינו לו ויושיענו זה יהוה קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו

10 Porque a mão do SENHOR descansará neste monte; mas Moabe será trilhado debaixo dele, como se trilha a palha no monturo.

10 כי תנוח יד יהוה בהר הזה ונדוש מואב תחתיו כהדוש מתבן במי מדמנה

11 E estenderá as suas mãos por entre eles, como as estende o nadador para nadar; e abaterá a sua altivez com as ciladas das suas mãos.

11 ופרש ידיו בקרבו כאשר יפרש השחה לשחות והשפיל גאותו עם ארבות ידיו

12 E abaixará as altas fortalezas dos teus muros, abatê-las-á e derrubá-las-á por terra até ao pó.

12 ומבצר משגב חומתיך השח השפיל הגיע לארץ עד עפר

1 Naquele dia se entoará este cántico na terra de Judá Temos uma cidade forte, a que Deus pós a salvação por muros e antemuros.

1 ביום ההוא יושר השיר הזה בארץ יהודה עיר עז לנו ישועה ישית חומות וחל

2 Abri as portas, para que entre nelas a nação justa, que observa a verdade.

2 פתחו שערים ויבא גוי צדיק שמר אמנים

3 Tu conservarás em paz aquele cuja mente está firme em ti; porque ele confia em ti.

3 יצר סמוך תצר שלום שלום כי בך בטוח

4 Confiai no SENHOR perpetuamente; porque o SENHOR DEUS é uma rocha eterna.

4 בטחו ביהוה עדי עד כי ביה יהוה צור עולמים

5 Porque ele abate os que habitam no alto, na cidade elevada; humilha-a, humilha-a até ao chão, e derruba-a até ao pó.

5 כי השח ישבי מרום קריה נשגבה ישפילנה ישפילה עד ארץ יגיענה עד עפר

6 O pé pisá-la-á; os pés dos aflitos, e os passos dos pobres.

6 תרמסנה רגל רגלי עני פעמי דלים

7 O caminho do justo é todo plano; tu retamente pesas o andar do justo.

7 ארח לצדיק מישרים ישר מעגל צדיק תפלס

8 Também no caminho dos teus juízos, SENHOR, te esperamos; no teu nome e na tua memória está o desejo da nossa alma.

8 אף ארח משפטיך יהוה קוינוך לשמך ולזכרך תאות נפש

9 Com minha alma te desejei de noite, e com o meu espírito, que está dentro de mim, madrugarei a buscar-te; porque, havendo os teus juízos na terra, os moradores do mundo aprendem justiça.

9 נפשי אויתיך בלילה אף רוחי בקרבי אשחרך כי כאשר משפטיך לארץ צדק למדו ישבי תבל

10 Ainda que se mostre favor ao ímpio, nem por isso aprende a justiça; até na terra da retidão ele pratica a iniquidade, e não atenta para a majestade do SENHOR.

10 יחן רשע בל למד צדק בארץ נכחות יעול ובל יראה גאות יהוה

11 SENHOR, a tua mão está exaltada, mas nem por isso a vêem; vê-la-ão, porém, e confundir-se-ão por causa do zelo que tens do teu povo; e o fogo consumirá os teus adversários.

11 יהוה רמה ידך בל יחזיון יחזו ויבשו קנאת עם אף אש צריך תאכלם

12 SENHOR, tu nos darás a paz, porque tu és o que fizeste em nós todas as nossas obras.

12 יהוה תשפת שלום לנו כי גם כל מעשינו פעלת לנו

13 O SENHOR Deus nosso, já outros senhores têm tido domínio sobre nós; porém, por ti só, nos lembramos de teu nome.

13 יהוה אלהינו בעלונו אדנים זולתך לבד בך נזכיר שמך

14 Morrendo eles, não tornarão a viver; falecendo, não ressuscitarão; por isso os visitaste e destruíste, e apagaste toda a sua memória.

14 מתים בל יחיו רפאים בל יקמו לכן פקדת ותשמידם ותאבד כל זכר למו

15 Tu, SENHOR, aumentaste a esta nação, tu aumentaste a esta nação, fizeste-te glorioso; alargaste todos os confins da terra.

15 יספת לגוי יהוה יספת לגוי נכבדת רחקת כל קצוי ארץ

16 O SENHOR, na angústia te buscaram; vindo sobre eles a tua correção, derramaram a sua oração secreta.

16 יהוה בצר פקדוך צקון לחש מוסרך למו

17 Como a mulher grávida, quando está próxima a sua hora, tem dores de parto, e dá gritos nas suas dores, assim fomos nós diante de ti, ó SENHOR!

17 כמו הרה תקריב ללדת תחיל תזעק בחבליה כן היינו מפניך יהוה

18 Bem concebemos nós e tivemos dores de parto, porém demos à luz o vento; livramento não trouxemos à terra, nem caíram os moradores do mundo.

18 הרינו חלנו כמו ילדנו רוח ישועת בל נעשה ארץ ובל יפלו ישבי תבל

19 Os teus mortos e também o meu cadáver viverão e ressuscitarão; despertai e exultai, os que habitais no pó, porque o teu orvalho será como o orvalho das ervas, e a terra lançará de si os mortos.

19 יחיו מתיך נבלתי יקומון הקיצו ורננו שכני עפר כי טל אורת טלך וארץ רפאים תפיל

20 Vai, pois, povo meu, entra nos teus quartos, e fecha as tuas portas sobre ti; esconde-te só por um momento, até que passe a ira.

20 לך עמי בא בחדריך וסגר דלתיך בעדך חבי כמעט רגע עד יעבור זעם

21 Porque eis que o SENHOR sairá do seu lugar, para castigar os moradores da terra, por causa da sua iniquidade, e a terra descobrirá o seu sangue, e não encobrirá mais os seu mortos.

21 כי הנה יהוה יצא ממקומו לפקד עון ישב הארץ עליו וגלתה הארץ את דמיה ולא תכסה עוד על הרוגיה

Isaías 27

1 Naquele dia o SENHOR castigará com a sua dura espada, grande e forte, o leviatã, serpente veloz, e o leviatã, a serpente tortuosa, e matará o dragão, que está no mar.

1 ביום ההוא יפקד יהוה בחרבו הקשה והגדולה והחזקה על לויתן נחש ברח ועל לויתן נחש עקלתון והרג את התנין אשר בים

2 Naquele dia haverá uma vinha de vinho tinto; cantai-lhe.

2 ביום ההוא כרם חמד ענו לה

3 Eu, o SENHOR, a guardo, e cada momento a regarei; para que ninguém lhe faça dano, de noite e de dia a guardarei.

3 אני יהוה נצרה לרגעים אשקנה פן יפקד עליה לילה ויום אצרנה

4 Não há indignação em mim. Quem me poria sarças e espinheiros diante de mim na guerra? Eu iria contra eles e juntamente os queimaria.

4 חמה אין לי מי יתנני שמיר שית במלחמה אפשעה בה אציתנה יחד

5 Ou que se apodere da minha força, e faça paz comigo; sim, que faça paz comigo.

5 או יחזק במעוזי יעשה שלום לי שלום יעשה לי

6 Dias virão em que Jacó lançará raízes, e florescerá e brotará Israel, e encherão de fruto a face do mundo.

6 הבאים ישרש יעקב יציץ ופרח ישראל ומלאו פני תבל תנובה

7 Feriu-o como feriu aos que o feriram? Ou matou-o, assim como matou aos que foram mortos por ele?

7 הכמכת מכהו הכהו אם כהרג הרגיו הרג

8 Com medida contendeste com ela, quando a rejeitaste, quando a tirou com o seu vento forte, no tempo do vento leste.

8 בסאסאה בשלחה תריבנה הגה ברוחו הקשה ביום קדים

9 Por isso se expiará a iniquidade de Jacó, e este será todo o fruto de se haver tirado seu pecado; quando ele fizer a todas as pedras do altar como pedras de cal feitas em pedaços, então os bosques e as imagens não poderão ficar em pé.

9 לכן בזאת יכפר עון יעקב וזה כל פרי הסר חטאתו בשומו כל אבני מזבח כאבני גר מנפצות לא יקמו אשרים וחמנים

10 Porque a cidade fortificada ficará solitária, será uma habitação rejeitada e abandonada como um deserto; ali pastarão os bezerros, e ali se deitarão, e devorarão os seus ramos.

10 כי עיר בצורה בדד נוה משלח ונעזב כמדבר שם ירעה עגל ושם ירבץ וכלה סעפיה

11 Quando os seus ramos se secarem, serão quebrados, e vindo as mulheres, os acenderão, porque este povo não é povo de entendimento, assim aquele que o fez não se compadecerá dele, e aquele que o formou não lhe mostrará nenhum favor.

11 ביבש קצירה תשברנה נשים באות מאירות אותה כי לא עם בינות הוא על כן לא ירחמנו עשהו ויצרו לא יחננו

12 E será naquele dia que o SENHOR debulhará seus cereais desde as correntes do rio, até ao rio do Egito; e vós, ó filhos de Israel, sereis colhidos um a um.

12 והיה ביום ההוא יחבט יהוה משבלת הנהר עד נחל מצרים ואתם תלקטו לאחד אחד בני ישראל

13 E será naquele dia que se tocará uma grande trombeta, e os que andavam perdidos pela terra da Assíria, e os que foram desterrados para a terra do Egito, tornarão a vir, e adorarão ao SENHOR no monte santo em Jerusalém.

13 והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האבדים בארץ אשור והנדחים בארץ מצרים והשתחוו ליהוה בהר הקדש בירושלם

Isaías 28

1 Ai da coroa de soberba dos bêbados de Efraim, cujo glorioso ornamento é como a flor que cai, que está sobre a cabeça do fértil vale dos vencidos do vinho.

1 הוי עטרת גאות שכרי אפרים וציץ נבל צבי תפארתו אשר על ראש גיא שמנים הלומי יין

2 Eis que o Senhor tem um forte e poderoso; como tempestade de saraiva, tormenta destruidora, e como tempestade de impetuosas águas que transbordam, ele, com a mão, derrubará por terra.

2 הנה חזק ואמץ לאדני כזרם ברד שער קטב כזרם מים כבירים שטפים הניח לארץ ביד

3 A coroa de soberba dos bêbados de Efraim será pisada aos pés.

3 ברגלים תרמסנה עטרת גאות שכורי אפרים

4 E a flor caída do seu glorioso ornamento, que está sobre a cabeça do fértil vale, será como o fruto temporão antes do verão, que, vendo-o alguém, e tendo-o ainda na mão, o engole.

4 והיתה ציצת נבל צבי תפארתו אשר על ראש גיא שמנים כבכורה בטרם קיץ אשר יראה הראה אותה בעודה בכפו יבלענה

5 Naquele dia o SENHOR dos Exércitos será por coroa gloriosa, e por diadema formosa, para os restantes de seu povo.

5 ביום ההוא יהיה יהוה צבאות לעטרת צבי ולצפירת תפארה לשאר עמו

6 E por espírito de juízo, para o que se assenta a julgar, e por fortaleza para os que fazem recuar a peleja até à porta.

6 ולרוח משפט ליושב על המשפט ולגבורה משיבי מלחמה שערה

7 Mas também estes erram por causa do vinho, e com a bebida forte se desencaminham; até o sacerdote e o profeta erram por causa da bebida forte; são absorvidos pelo vinho; desencaminham-se por causa da bebida forte; andam errados na visão e tropeçam no juízo.

7 וגם אלה ביין שגו ובשכר תעו כהן ונביא שגו בשכר נבלעו מן היין תעו מן השכר שגו בראה פקו פליליה

8 Porque todas as suas mesas estão cheias de vómitos e imundícia, e não há lugar limpo.

8 כי כל שלחנות מלאו קיא צאה בלי מקום

9 A quem, pois, se ensinaria o conhecimento? E a quem se daria a entender doutrina? Ao desmamado do leite, e ao arrancado dos seios?

9 את מי יורה דעה ואת מי יבין שמועה גמולי מחלב עתיקי משדים

10 Porque é mandamento sobre mandamento, mandamento sobre mandamento, regra sobre regra, regra sobre regra, um pouco aqui, um pouco ali.

10 כי צו לצו צו לצו קו לקו קו לקו זעיר שם זעיר שם

11 Assim por lábios gaguejantes, e por outra língua, falará a este povo.

11 כי בלעגי שפה ובלשון אחרת ידבר אל העם הזה

12 Ao qual disse Este é o descanso, dai descanso ao cansado; e este é o refrigério; porém não quiseram ouvir.

12 אשר אמר אליהם זאת המנוחה הניחו לעיף וזאת המרגעה ולא אבוא שמוע

13 Assim, pois, a palavra do SENHOR lhes será mandamento sobre mandamento, mandamento sobre mandamento, regra sobre regra, regra sobre regra, um pouco aqui, um pouco ali; para que vão, e caiam para trás, e se quebrantem e se enlacem, e sejam presos.

13 והיה להם דבר יהוה צו לצו צו לצו קו לקו קו לקו זעיר שם זעיר שם למען ילכו וכשלו אחור ונשברו ונוקשו ונלכדו

14 Ouvi, pois, a palavra do SENHOR, homens escarnecedores, que dominais este povo que está em Jerusalém.

14 לכן שמעו דבר יהוה אנשי לצון משלי העם הזה אשר בירושלם

15 Porquanto dizeis Fizemos aliança com a morte, e com o inferno fizemos acordo; quando passar o dilúvio do açoite, não chegará a nós, porque pusemos a mentira por nosso refúgio, e debaixo da falsidade nos escondemos.

15 כי אמרתם כרתנו ברית את מות ועם שאול עשינו חזה שיט שוטף כי
עבר לא יבואנו כי שמנו כזב מחסנו ובשקר נסתרנו

16 Portanto assim diz o Senhor DEUS Eis que eu assentei em Sião uma pedra, uma pedra já provada, pedra preciosa de esquina, que está bem firme e fundada; aquele que crer não se apresse.

16 לכן כה אמר אדני יהוה הנני יסד בציון אבן אבן בחן פנת יקרת מוסד
מוסד המאמין לא יחיש

17 E regrarei o juízo pela linha, e a justiça pelo prumo, e a saraiva varrerá o refúgio da mentira, e as águas cobrirão o esconderijo.

17 ושמתי משפט לקו וצדקה למשקלת ויעה ברד מחסה כזב וסתר מים
ישטפו

18 E a vossa aliança com a morte se anulará; e o vosso acordo com o inferno não subsistirá; e, quando o dilúvio do açoite passar, então sereis por ele pisados.

18 וכפר בריתכם את מות וחזותכם את שאול לא תקום שוט שוטף כי יעבר
והייתם לו למרמס

19 Desde que comece a passar, vos arrebatará, porque manhã após manhã passará, de dia e de noite; e será que somente o ouvir tal notícia causará grande turbação.

19 מדי עברו יקח אתכם כי בבקר בבקר יעבר ביום ובלילה והיה רק זועה
הבין שמועה

20 Porque a cama será tão curta que ninguém se poderá estender nela; e o cobertor tão estreito que ninguém se poderá cobrir com ele.

20 כי קצר המצע מהשתרע והמסכה צרה כהתכנס

21 Porque o SENHOR se levantará como no monte Perazim, e se irará, como no vale de Gibeão, para fazer a sua obra, a sua estranha obra, e para executar o seu ato, o seu estranho ato.

21 כי כהר פרצים יקום יהוה כעמק בגבעון ירגז לעשות מעשהו זר מעשהו ולעבד עבדתו נכריה עבדתו

22 Agora, pois, não mais escarneçais, para que vossos grilhões não se façam mais fortes; porque já ao Senhor DEUS dos Exércitos ouvi falar de uma destruição, e essa já está determinada sobre toda a terra.

22 ועתה אל תתלוצצו פן יחזקו מוסריכם כי כלה ונחרצה שמעתי מאת אדני יהוה צבאות על כל הארץ

23 Inclinai os ouvidos, e ouvi a minha voz; atendei bem e ouvi o meu discurso.

23 האזינו ושמעו קולי הקשיבו ושמעו אמרתי

24 Porventura lavra todo o dia o lavrador, para semear? Ou abre e desterroa todo o dia a sua terra?

24 הכל היום יחרש החרש לזרע יפתח וישדד אדמתו

25 Não é antes assim quando já tem nivelado a sua superfície, então espalha nela ervilhaca, e semeia cominho; ou lança nela do melhor trigo, ou cevada escolhida, ou centeio, cada qual no seu lugar?

25 הלוא אם שוה פניה והפיץ קצח וכמן יזרק ושם חטה שורה ושערה נסמן וכסמת גבלתו

26 O seu Deus o ensina, e o instrui acerca do que há de fazer.

26 ויסרו למשפט אלהיו יורנו

27 Porque a ervilhaca não se trilha com trilho, nem sobre o cominho passa roda de carro; mas com uma vara se sacode a ervilhaca, e o cominho com um pau.

27 כי לא בחרוץ יודש קצח ואופן עגלה על כמן יוסב כי במטה יחבט קצח וכמן בשבט

28 O trigo é esmiuçado, mas não se trilha continuamente, nem se esmiuça com as rodas do seu carro, nem se quebra com os seus cavaleiros.

28 לחם יודק כי לא לנצח אדוש ידושנו והמם גלגל עגלתו ופרשיו לא ידקנו

29 Até isto procede do SENHOR dos Exércitos; porque é maravilhoso em conselho e grande em obra.

29 גם זאת מעם יהוה צבאות יצאה הפליא עצה הגדיל תושיה

Isaías 29

1 Ai de Ariel, Ariel, a cidade onde Davi acampou! Acrescentai ano a ano, e sucedam-se as festas.

1 הוי אריאל אריאל קרית חנה דוד ספו שנה על שנה חגים ינקפו

2 Contudo porei a Ariel em aperto, e haverá pranto e tristeza; e ela será para mim como Ariel.

2 והציקותי לאריאל והיתה תאניה ואניה והיתה לי כאריאל

3 Porque te cercarei com o meu arraial, e te sitiarei com baluartes, e levantarei trincheiras contra ti.

3 וחניתי כדור עליך וצרתי עליך מצב והקימתי עליך מצרת

4 Então serás abatida, falarás de debaixo da terra, e a tua fala
desde o pó sairá fraca, e será a tua voz debaixo da terra, como a
de um que tem espírito familiar, e a tua fala assobiará desde o
pó.

4 ושפלת מארץ תדברי ומעפר תשח אמרתך והיה כאוב מארץ קולך ומעפר
אמרתך תצפצף

5 E a multidão dos teus inimigos será como o pó miúdo, e a
multidão dos tiranos como a pragana que passa, e num
momento repentino isso acontecerá.

5 והיה כאבק דק המון זריך וכמץ עבר המון עריצים והיה לפתע פתאם

6 Do SENHOR dos Exércitos serás visitada com trovões, e com
terremotos, e grande ruído com tufão de vento, e tempestade, e
labareda de fogo consumidor.

6 מעם יהוה צבאות תפקד ברעם וברעש וקול גדול סופה וסערה ולהב אש
אוכלה

7 E como o sonho e uma visão de noite será a multidão de todas
as nações que hão de pelejar contra Ariel, como também todos
os que pelejarem contra ela e contra a sua fortaleza, e a puserem
em aperto.

7 והיה כחלום חזון לילה המון כל הגוים הצבאים על אריאל וכל צביה
ומצדתה והמציקים לה

8 Será também como o faminto que sonha, que está a comer,
porém, acordando, sente-se vazio; ou como o sedento que sonha
que está a beber, porém, acordando, eis que ainda desfalecido
se acha, e a sua alma com sede; assim será toda a multidão das
nações, que pelejarem contra o monte Sião.

8 והיה כאשר יחלם הרעב והנה אוכל והקיץ וריקה נפשו וכאשר יחלם
הצמא והנה שתה והקיץ והנה עיף ונפשו שוקקה כן יהיה המון כל הגוים
הצבאים על הר ציון

9 Tardai, e maravilhai-vos, folgai, e clamai; bêbados estão, mas não de vinho, andam titubeando, mas não de bebida forte.

9 התמהמהו ותמהו השתעשעו ושעו שכרו ולא יין נעו ולא שכר

10 Porque o SENHOR derramou sobre vós um espírito de profundo sono, e fechou os vossos olhos, vendou os profetas, e os vossos principais videntes.

10 כי נסך עליכם יהוה רוח תרדמה ויעצם את עיניכם את הנביאים ואת
ראשיכם החזים כסה

11 Por isso toda a visão vos é como as palavras de um livro selado que se dá ao que sabe ler, dizendo Lê isto, peço-te; e ele dirá Não posso, porque está selado.

11 ותהי לכם חזות הכל כדברי הספר החתום אשר יתנו אתו אל יודע
הספר לאמר קרא נא זה ואמר לא אוכל כי חתום הוא

12 Ou dá-se o livro ao que não sabe ler, dizendo Lê isto, peço-te; e ele dirá Não sei ler.

12 ונתן הספר על אשר לא ידע ספר לאמר קרא נא זה ואמר לא ידעתי ספר

13 Porque o Senhor disse Pois que este povo se aproxima de mim, e com a sua boca, e com os seus lábios me honra, mas o seu coração se afasta para longe de mim e o seu temor para comigo consiste só em mandamentos de homens, em que foi instruído;

13 ויאמר אדני יען כי נגש העם הזה בפיו ובשפתיו כבדוני ולבו רחק ממני
ותהי יראתם אתי מצות אנשים מלמדה

14 Portanto eis que continuarei a fazer uma obra maravilhosa no meio deste povo, uma obra maravilhosa e um assombro; porque a sabedoria dos seus sábios perecerá, e o entendimento dos seus prudentes se esconderá.

14 לכן הנני יוסף להפליא את העם הזה הפלא ופלא ואבדה חכמת חכמיו ובינת נבניו תסתתר

15 Ai dos que querem esconder profundamente o seu propósito do SENHOR, e fazem as suas obras às escuras, e dizem Quem nos vê? E quem nos conhece?

15 הוי המעמיקים מיהוה לסתר עצה והיה במחשך מעשיהם ויאמרו מי ראנו ומי יודענו

16 Vós tudo perverteis, como se o oleiro fosse igual ao barro, e a obra dissesse do seu artífice Não me fez; e o vaso formado dissesse do seu oleiro Nada sabe.

16 הפככם אם כחמר היצר יחשב כי יאמר מעשה לעשהו לא עשני ויצר אמר ליוצרו לא הבין

17 Porventura não se converterá o Líbano, num breve momento, em campo fértil? E o campo fértil não se reputará por um bosque?

17 הלוא עוד מעט מזער ושב לבנון לכרמל והכרמל ליער יחשב

18 E naquele dia os surdos ouvirão as palavras do livro, e dentre a escuridão e dentre as trevas os olhos dos cegos as verão.

18 ושמעו ביום ההוא החרשים דברי ספר ומאפל ומחשך עיני עורים תראינה

19 E os mansos terão gozo sobre gozo no SENHOR; e os necessitados entre os homens se alegrarão no Santo de Israel.

19 ויספו ענוים ביהוה שמחה ואביוני אדם בקדוש ישראל יגילו

20 Porque o tirano é reduzido a nada, e se consome o escarnecedor, e todos os que se dão à iniquidade são desarraigados;

20 כי אפס עריץ וכלה לץ ונכרתו כל שקדי און

21 Os que fazem culpado ao homem por uma palavra, e armam laços ao que repreende na porta, e os que sem motivo põem de parte o justo.

21 מחטיאי אדם בדבר ולמוכיח בשער יקשון ויטו בתהו צדיק

22 Portanto assim diz o SENHOR, que remiu a Abraão, acerca da casa de Jacó Jacó não será agora envergonhado, nem agora se descorará a sua face.

22 לכן כה אמר יהוה אל בית יעקב אשר פדה את אברהם לא עתה יבוש יעקב ולא עתה פניו יחורו

23 Mas quando ele vir seus filhos, obra das minhas mãos no meio dele, santificarão o meu nome; sim, santificarão ao Santo de Jacó, e temerão ao Deus de Israel.

23 כי בראתו ילדיו מעשה ידי בקרבו יקדישו שמי והקדישו את קדוש יעקב ואת אלהי ישראל יעריצו

24 E os errados de espírito virão a ter entendimento, e os murmuradores aprenderão doutrina.

24 וידעו תעי רוח בינה ורוגנים ילמדו לקח

1 Ai dos filhos rebeldes, diz o SENHOR, que tomam conselho, mas não de mim; e que se cobrem, com uma cobertura, mas não do meu espírito, para acrescentarem pecado sobre pecado;

1 הוי בנים סוררים נאם יהוה לעשות עצה ולא מני ולנסך מסכה ולא רוחי למען ספות חטאת על חטאת

2 Que descem ao Egito, sem pedirem o meu conselho; para se fortificarem com a força de Faraó, e para confiarem na sombra do Egito.

2 ההלכים לרדת מצרים ופי לא שאלו לעוז במעוז פרעה ולחסות בצל מצרים

3 Porque a força de Faraó se vos tornará em vergonha, e a confiança na sombra do Egito em confusão.

3 והיה לכם מעוז פרעה לבשת והחסות בצל מצרים לכלמה

4 Porque os seus príncipes já estão em Zoã, e os seus embaixadores já chegaram a Hanes.

4 כי היו בצען שריו ומלאכיו חנס יגיעו

5 Todos se envergonharão de um povo que de nada lhes servirá nem de ajuda, nem de proveito, porém de vergonha, e de opróbrio.

5 כל הבאיש על עם לא יועילו למו לא לעזר ולא להועיל כי לבשת וגם לחרפה

6 Peso dos animais do sul. Para a terra de aflição e de angústia (de onde vêm a leoa e o leão, a víbora, e a serpente ardente, voadora) levarão às costas de jumentinhos as suas riquezas, e sobre as corcovas de camelos os seus tesouros, a um povo que de nada lhes aproveitará.

6 משא בהמות נגב בארץ צרה וצוקה לביא וליש מהם אפעה ושרף מעופף ישאו על כתף עירים חילהם ועל דבשת גמלים אוצרתם על עם לא יועילו

7 Porque o Egito os ajudará em vão, e para nenhum fim; por isso clamei acerca disto No estarem quietos será a sua força.

7 ומצרים הבל וריק יעזרו לכן קראתי לזאת רהב הם שבת

8 Vai, pois, agora, escreve isto numa tábua perante eles e registra-o num livro; para que fique até ao último dia, para sempre e perpetuamente.

8 עתה בוא כתבה על לוח אתם ועל ספר חקה ותהי ליום אחרון לעד עד עולם

9 Porque este é um povo rebelde, filhos mentirosos, filhos que não querem ouvir a lei do SENHOR.

9 כי עם מרי הוא בנים כחשים בנים לא אבו שמוע תורת יהוה

10 Que dizem aos videntes Não vejais; e aos profetas Não profetizeis para nós o que é reto; dizei-nos coisas aprazíveis, e vede para nós enganos.

10 אשר אמרו לראים לא תראו ולחזים לא תחזו לנו נכחות דברו לנו חלקות חזו מהתלות

11 Desviai-vos do caminho, apartai-vos da vereda; fazei que o Santo de Israel cesse de estar perante nós.

11 סורו מני דרך הטו מני ארח השביתו מפנינו את קדוש ישראל

12 Por isso, assim diz o Santo de Israel porquanto rejeitais esta palavra, e confiais na opressão e perversidade, e sobre isso vos estribais,

12 לכן כה אמר קדוש ישראל יען מאסכם בדבר הזה ותבטחו בעשק ונלוז ותשענו עליו

13 Por isso esta maldade vos será como a brecha de um alto muro que, formando uma barriga, está prestes a cair e cuja quebra virá subitamente.

13 לכן יהיה לכם העון הזה כפרץ נפל נבעה בחומה נשגבה אשר פתאם לפתע יבוא שברה

14 E ele o quebrará como se quebra o vaso do oleiro e, quebrando-o, não se compadecerá; de modo que não se achará entre os seus pedaços um caco para tomar fogo do lar, ou tirar água da poça.

14 ושברה כשבר נבל יוצרים כתות לא יחמל ולא ימצא במכתתו חרש לחתות אש מיקוד ולחשף מים מגבא

15 Porque assim diz o Senhor DEUS, o Santo de Israel Voltando e descansando sereis salvos; no sossego e na confiança estaria a vossa força, mas não quisestes.

15 כי כה אמר אדני יהוה קדוש ישראל בשובה ונחת תושעון בהשקט ובבטחה תהיה גבורתכם ולא אביתם

16 Mas dizeis Não; antes sobre cavalos fugiremos; portanto fugireis; e, sobre cavalos ligeiros cavalgaremos; por isso os vossos perseguidores também serão ligeiros.

16 ותאמרו לא כי על סוס ננוס על כן תנוסון ועל קל נרכב על כן יקלו רדפיכם

17 Mil homens fugirão ao grito de um, e ao grito de cinco todos vós fugireis, até que sejais deixados como o mastro no cume do monte, e como a bandeira no outeiro.

17 אלף אחד מפני גערת אחד מפני גערת חמשה תנסו עד אם נותרתם
כתרן על ראש ההר וכנס על הגבעה

18 Por isso, o SENHOR esperará, para ter misericórdia de vós; e por isso se levantará, para se compadecer de vós, porque o SENHOR é um Deus de equidade; bem-aventurados todos os que nele esperam.

18 ולכן יחכה יהוה לחננכם ולכן ירום לרחמכם כי אלהי משפט יהוה
אשרי כל חוכי לו

19 Porque o povo habitará em Sião, em Jerusalém; não chorarás mais; certamente se compadecerá de ti, à voz do teu clamor e, ouvindo-a, te responderá.

19 כי עם בציון ישב בירושלם בכו לא תבכה חנון יחנך לקול זעקך
כשמעתו ענך

20 Bem vos dará o Senhor pão de angústia e água de aperto, mas os teus mestres nunca mais fugirão de ti, como voando com asas; antes os teus olhos verão a todos os teus mestres.

20 ונתן לכם אדני לחם צר ומים לחץ ולא יכנף עוד מוריך והיו עיניך ראות
את מוריך

21 E os teus ouvidos ouvirão a palavra do que está por detrás de ti, dizendo Este é o caminho, andai nele, sem vos desviardes nem para a direita nem para a esquerda.

21 ואזניך תשמענה דבר מאחריך לאמר זה הדרך לכו בו כי תאמינו וכי
תשמאילו

22 E terás por contaminadas as coberturas de tuas esculturas de prata, e o revestimento das tuas esculturas fundidas de ouro; e as lançarás fora como um pano imundo, e dirás a cada uma delas Fora daqui.

22 וטמאתם את צפוי פסילי כספך ואת אפדת מסכת זהבך תזרם כמו דוה
צא תאמר לו

23 Então te dará chuva sobre a tua semente, com que semeares
a terra, como também pão da novidade da terra; e esta será fértil
e cheia; naquele dia o teu gado pastará em largos pastos.

23 ונתן מטר זרעך אשר תזרע את האדמה ולחם תבואת האדמה והיה
דשן ושמן ירעה מקניך ביום ההוא כר נרחב

24 E os bois e os jumentinhos, que lavram a terra, comerão grão
puro, que for padejado com a pá, e cirandado com a ciranda.

24 והאלפים והעירים עבדי האדמה בליל חמיץ יאכלו אשר זרה ברחת
ובמזרה

25 E em todo o monte alto, e em todo o outeiro levantado,
haverá ribeiros e correntes de águas, no dia da grande matança,
quando caírem as torres.

25 והיה על כל הר גבה ועל כל גבעה נשאה פלגים יבלי מים ביום הרג רב
בנפל מגדלים

26 E a luz da lua será como a luz do sol, e a luz do sol sete vezes
maior, como a luz de sete dias, no dia em que o SENHOR ligar a
quebradura do seu povo, e curar a chaga da sua ferida.

26 והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת
הימים ביום חבש יהוה את שבר עמו ומחץ מכתו ירפא

27 Eis que o nome do SENHOR vem de longe, ardendo a sua ira,
sendo pesada a sua carga; os seus lábios estão cheios de
indignação, e a sua língua é como um fogo consumidor.

27 הנה שם יהוה בא ממרחק בער אפו וכבד משאה שפתיו מלאו זעם
ולשונו כאש אכלת

28 E a sua respiração como o ribeiro transbordante, que chega
até ao pescoço, para peneirar as nações com peneira de
destruição, e um freio de fazer errar nas queixadas dos povos.

28 ורוחו כנחל שוטף עד צואר יחצה להנפה גוים בנפת שוא ורסן מתעה
על לחיי עמים

29 Um cântico haverá entre vós, como na noite em que se
celebra uma festa santa; e alegria de coração, como a daquele
que vai com flauta, para entrar no monte do SENHOR, à Rocha
de Israel.

29 השיר יהיה לכם כליל התקדש חג ושמחת לבב כהולך בחליל לבוא
בהר יהוה אל צור ישראל

30 E o SENHOR fará ouvir a sua voz majestosa e fará ver o
abaixamento do seu braço, com indignação de ira, e labareda de
fogo consumidor, raios e dilúvio e pedras de saraiva.

30 והשמיע יהוה את הוד קולו ונחת זרועו יראה בזעף אף ולהב אש
אוכלה נפץ וזרם ואבן ברד

31 Porque com a voz do SENHOR será desfeita em pedaços a
Assíria, que feriu com a vara.

31 כי מקול יהוה יחת אשור בשבט יכה

32 E a cada pancada do bordão do juízo que o SENHOR lhe der,
haverá tamboris e harpas; e com combates de agitação
combaterá contra eles.

32 והיה כל מעבר מטה מוסדה אשר יניח יהוה עליו בתפים ובכנרות
ובמלחמות תנופה נלחם בה

33 Porque Tofete já há muito está preparada; sim, está
preparada para o rei; ele a fez profunda e larga; a sua pira é de

fogo, e tem muita lenha; o assopro do SENHOR como torrente de
enxofre a acenderá.

33 כי ערוך מאתמול תפתה גם הוא למלך הוכן העמיק הרחב מדרתה אש
ועצים הרבה נשמת יהוה כנחל גפרית בערה בה

Isaías 31

1 Ai dos que descem ao Egito a buscar socorro, e se estribam em cavalos; e têm confiança em carros, porque são muitos; e nos cavaleiros, porque são poderosíssimos; e não atentam para o Santo de Israel, e não buscam ao SENHOR.

1 הוי הירדים מצרים לעזרה על סוסים ישענו ויבטחו על רכב כי רב ועל
פרשים כי עצמו מאד ולא שעו על קדוש ישראל ואת יהוה לא דרשו

2 Todavia também ele é sábio, e fará vir o mal, e não retirará as suas palavras; e levantar-se-á contra a casa dos malfeitores, e contra a ajuda dos que praticam a iniquidade.

2 וגם הוא חכם ויבא רע ואת דבריו לא הסיר וקם על בית מרעים ועל
עזרת פעלי און

3 Porque os egípcios são homens, e não Deus; e os seus cavalos, carne, e não espírito; e quando o SENHOR estender a sua mão, tanto tropeçará o auxiliador, como cairá o ajudado, e todos juntamente serão consumidos.

3 ומצרים אדם ולא אל וסוסיהם בשר ולא רוח ויהוה יטה ידו וכשל עוזר
ונפל עזר ויחדו כלם יכליון

4 Porque assim me disse o SENHOR Como o leão e o leãozinho rugem sobre a sua presa, ainda que se convoque contra ele uma multidão de pastores, não se espantam das suas vozes, nem se

abatem pela sua multidão, assim o SENHOR dos Exércitos
descerá, para pelejar sobre o monte Sião, e sobre o seu outeiro.

4 כי כה אמר יהוה אלי כאשר יהגה האריה והכפיר על טרפו אשר יקרא
עליו מלא רעים מקולם לא יחת ומהמונם לא יענה כן ירד יהוה צבאות
לצבא על הר ציון ועל גבעתה

5 Como as aves voam, assim o SENHOR dos Exércitos amparará a
Jerusalém; ele a amparará, a livrará e, passando, a salvará.

5 כצפרים עפות כן יגן יהוה צבאות על ירושלם גנון והציל פסח והמליט

6 Convertei-vos, pois, àquele contra quem os filhos de Israel se
rebelaram tão profundamente.

6 שובו לאשר העמיקו סרה בני ישראל

7 Porque naquele dia cada um lançará fora os seus ídolos de
prata, e os seus ídolos de ouro, que vos fabricaram as vossas
mãos para pecardes,

7 כי ביום ההוא ימאסון איש אלילי כספו ואלילי זהבו אשר עשו לכם
ידיכם חטא

8 E a Assíria cairá pela espada, não de poderoso homem; e a
espada, não de homem desprezível, a consumirá; e fugirá
perante a espada e os seus jovens serão tributários.

8 ונפל אשור בחרב לא איש וחרב לא אדם תאכלנו ונס לו מפני חרב
ובחוריו למס יהיו

9 E de medo passará a sua rocha, e os seus príncipes terão pavor
da bandeira, diz o SENHOR, cujo fogo está em Sião e a sua
fornalha em Jerusalém.

9 וסלעו ממגור יעבור וחתו מנס שריו נאם יהוה אשר אור לו בציון ותנור
לו בירושלם

Isaías 32

1 Eis que reinará um rei com justiça, e dominarão os príncipes segundo o juízo.

1 הן לצדק ימלך מלך ולשרים למשפט ישרו

2 E será aquele homem como um esconderijo contra o vento, e um refúgio contra a tempestade, como ribeiros de águas em lugares secos, e como a sombra de uma grande rocha em terra sedenta.

2 והיה איש כמחבא רוח וסתר זרם כפלגי מים בציון כצל סלע כבד בארץ עיפה

3 E os olhos dos que vêem não olharão para trás; e os ouvidos dos que ouvem estarão atentos.

3 ולא תשעינה עיני ראים ואזני שמעים תקשבנה

4 E o coração dos imprudentes entenderá o conhecimento; e a língua dos gagos estará pronta para falar distintamente.

4 ולבב נמהרים יבין לדעת ולשון עלגים תמהר לדבר צחות

5 Ao vil nunca mais se chamará liberal; e do avarento nunca mais se dirá que é generoso.

5 לא יקרא עוד לנבל נדיב ולכילי לא יאמר שוע

6 Porque o vil fala obscenidade, e o seu coração pratica a iniquidade, para usar hipocrisia, e para proferir mentiras contra o SENHOR, para deixar vazia a alma do faminto, e fazer com que o sedento venha a ter falta de bebida.

6 כי נבל נבלה ידבר ולבו יעשה און לעשות חנף ולדבר אל יהוה תועה להריק נפש רעב ומשקה צמא יחסיר

7 Também todas as armas do avarento são más; ele maquina invenções malignas, para destruir os mansos com palavras falsas, mesmo quando o pobre chega a falar retamente.

7 וכלי כליו רעים הוא זמות יעץ לחבל ענוים באמרי שקר ובדבר אביון משפט

8 Mas o liberal projeta coisas liberais, e pela liberalidade está em pé.

8 ונדיב נדיבות יעץ והוא על נדיבות יקום

9 Levantai-vos, mulheres, que estais sossegadas, e ouvi a minha voz; e vós, filhas, que estais tão seguras, inclinai os ouvidos às minhas palavras.

9 נשים שאננות קמנה שמענה קולי בנות בטחות האזנה אמרתי

10 Porque num ano e dias vireis a ser turbadas, ó mulheres que estais tão seguras; porque a vindima se acabará, e a colheita não virá.

10 ימים על שנה תרגזנה בטחות כי כלה בציר אסף בלי יבוא

11 Tremei, mulheres que estais sossegadas, e turbai-vos vós, que estais tão seguras; despi-vos, e ponde-vos nuas, e cingi com saco os vossos lombos.

11 חרדו שאננות רגזה בטחות פשטה וערה וחגורה על חלצים

12 Baterão nos peitos, pelos campos desejáveis, e pelas vinhas frutíferas.

12 על שדים ספדים על שדי חמד על גפן פריה

13 Sobre a terra do meu povo virão espinheiros e sarças, como também sobre todas as casas onde há alegria, na cidade jubilosa.

13 על אדמת עמי קוץ שמיר תעלה כי על כל בתי משוש קריה עליזה

14 Porque os palácios serão abandonados, a multidão da cidade cessará; e as fortificações e as torres servirão de cavernas para sempre, para alegria dos jumentos monteses, e para pasto dos rebanhos;

14 כי ארמון נטש המון עיר עזב עפל ובחן היה בעד מערות עד עולם משוש פראים מרעה עדרים

15 Até que se derrame sobre nós o espírito lá do alto; então o deserto se tornará em campo fértil, e o campo fértil será reputado por um bosque.

15 עד יערה עלינו רוח ממרום והיה מדבר לכרמל וכרמל ליער יחשב

16 E o juízo habitará no deserto, e a justiça morará no campo fértil.

16 ושכן במדבר משפט וצדקה בכרמל תשב

17 E o efeito da justiça será paz, e a operação da justiça, repouso e segurança para sempre.

17 והיה מעשה הצדקה שלום ועבדת הצדקה השקט ובטח עד עולם

18 E o meu povo habitará em morada de paz, e em moradas bem seguras, e em lugares quietos de descanso.

18 וישב עמי בנוה שלום ובמשכנות מבטחים ובמנוחת שאננות

19 Mas, descendo ao bosque, cairá saraiva e a cidade será inteiramente abatida.

19 וברד ברדת היער ובשפלה תשפל העיר

20 Bem-aventurados vós os que semeais junto a todas as águas; e deixais livres os pés do boi e do jumento.

20 אשריכם זרעי על כל מים משלחי רגל השור והחמור

Isaías 33

1 Ai de ti, despojador, que não foste despojado, e que procedes perfidamente contra os que não procederam perfidamente contra ti! Acabando tu de despojar, serás despojado; e, acabando tu de tratar perfidamente, perfidamente te tratarão.

1 הוי שודד ואתה לא שדוד ובוגד ולא בגדו בו כהתמך שודד תושד כנלתך לבגד יבגדו בך

2 SENHOR, tem misericórdia de nós, por ti temos esperado; sê tu o nosso braço cada manhã, como também a nossa salvação no tempo da tribulação.

2 יהוה חננו לך קוינו היה זרעם לבקרים אף ישועתנו בעת צרה

3 Ao ruído do tumulto fugirão os povos; à tua exaltação as nações serão dispersas.

3 מקול המון נדדו עמים מרוממתך נפצו גוים

4 Então ajuntar-se-á o vosso despojo como se ajunta a lagarta; como os gafanhotos saltam, assim ele saltará sobre eles.

4 ואסף שללכם אסף החסיל כמשק גבים שוקק בו

5 O SENHOR está exaltado, pois habita nas alturas; encheu a Sião de juízo e justiça.

5 נשגב יהוה כי שכן מרום מלא ציון משפט וצדקה

6 E haverá estabilidade nos teus tempos, abundância de salvação, sabedoria e conhecimento; e o temor do SENHOR será o seu tesouro.

6 והיה אמונת עתיך חסן ישועת חכמת ודעת יראת יהוה היא אוצרו

7 Eis que os seus embaixadores estão clamando de fora; e os mensageiros de paz estão chorando amargamente.

7 הן אראלם צעקו חצה מלאכי שלום מר יבכיון

8 As estradas estão desoladas, cessou o que passava pela vereda, ele rompeu a aliança, desprezou as cidades, e já não faz caso dos homens.

8 נשמו מסלות שבת עבר ארח הפר ברית מאס ערים לא חשב אנוש

9 A terra geme e pranteia, o Líbano se envergonha e se murcha; Sarom se tornou como um deserto; e Basã e Carmelo foram sacudidos.

9 אבל אמללה ארץ החפיר לבנון קמל היה השרון כערבה ונער בשן וכרמל

10 Agora, pois, me levantarei, diz o SENHOR; agora me erguerei. Agora serei exaltado.

10 עתה אקום יאמר יהוה עתה ארומם עתה אנשא

11 Concebestes palha, dareis à luz restolho; e o vosso espírito vos devorará como o fogo.

11 תהרו חשש תלדו קש רוחכם אש תאכלכם

12 E os povos serão como as queimas de cal; como espinhos cortados arderão no fogo.

12 והיו עמים משרפות שיד קוצים כסוחים באש יצתו

13 Ouvi, vós os que estais longe, o que tenho feito; e vós que estais vizinhos, conhecei o meu poder.

13 שמעו רחוקים אשר עשיתי ודעו קרובים גברתי

14 Os pecadores de Sião se assombraram, o tremor surpreendeu os hipócritas. Quem dentre nós habitará com o fogo consumidor? Quem dentre nós habitará com as labaredas eternas?

14 פחדו בציון חטאים אחזה רעדה חנפים מי יגור לנו אש אוכלה מי יגור לנו מוקדי עולם

15 O que anda em justiça, e o que fala com retidão; o que rejeita o ganho da opressão, o que sacode das suas mãos todo o presente; o que tapa os seus ouvidos para não ouvir falar de derramamento de sangue e fecha os seus olhos para não ver o mal.

15 הלך צדקות ודבר מישרים מאס בבצע מעשקות נער כפיו מתמך בשחד אטם אזנו משמע דמים ועצם עיניו מראות ברע

16 Este habitará nas alturas; as fortalezas das rochas serão o seu alto refúgio, o seu pão lhe será dado, as suas águas serão certas.

16 הוא מרומים ישכן מצדות סלעים משגבו לחמו נתן מימיו נאמנים

17 Os teus olhos verão o rei na sua formosura, e verão a terra que está longe.

17 מלך ביפיו תחזינה עיניך תראינה ארץ מרחקים

18 O teu coração considerará o assombro dizendo Onde está o escrivão? Onde está o que pesou o tributo? Onde está o que conta as torres?

18 לבך יהגה אימה איה ספר איה שקל איה ספר את המגדלים

19 Não verás mais aquele povo atrevido, povo de fala obscura, que não se pode compreender e de língua tão estranha que não se pode entender.

19 את עם נועז לא תראה עם עמקי שפה משמוע נלעג לשון אין בינה

20 Olha para Sião, a cidade das nossas solenidades; os teus olhos verão a Jerusalém, habitação quieta, tenda que não será removida, cujas estacas nunca serão arrancadas e das suas cordas nenhuma se quebrará.

20 חזה ציון קרית מועדנו עיניך תראינה ירושלם נוה שאנן אהל בל יצען בל יסע יתדתיו לנצח וכל חבליו בל ינתקו

21 Mas ali o glorioso SENHOR será para nós um lugar de rios e correntes largas; barco nenhum de remo passará por ele, nem navio grande navegará por ele.

21 כי אם שם אדיר יהוה לנו מקום נהרים יארים רחבי ידים בל תלך בו אני שיט וצי אדיר לא יעברנו

22 Porque o SENHOR é o nosso Juiz; o SENHOR é o nosso legislador; o SENHOR é o nosso rei, ele nos salvará.

22 כי יהוה שפטנו יהוה מחקקנו יהוה מלכנו הוא יושיענו

23 As tuas cordas se afrouxaram; não puderam ter firme o seu mastro, e nem desfraldar a vela; então a presa de abundantes despojos se repartirá; e até os coxos dividirão a presa.

23 נטשו חבליך בל יחזקו כן תרנם בל פרשו נס אז חלק עד שלל מרבה פסחים בזזו בז

24 E morador nenhum dirá Enfermo estou; porque o povo que habitar nela será absolvido da iniquidade.

24 ובל יאמר שכן חליתי העם הישב בה נשא עון

Isaías 34

1 Chegai-vos, nações, para ouvir, e vós povos, escutai; ouça a terra, e a sua plenitude, o mundo, e tudo quanto produz.

1 קרבו גוים לשמע ולאמים הקשיבו תשמע הארץ ומלאה תבל וכל צאצאיה

2 Porque a indignação do SENHOR está sobre todas as nações, e o seu furor sobre todo o exército delas; ele as destruiu totalmente, entregou-as à matança.

2 כי קצף ליהוה על כל הגוים וחמה על כל צבאם החרימם נתנם לטבח

3 E os seus mortos serão arremessados e dos seus cadáveres subirá o seu mau cheiro; e os montes se derreterão com o seu sangue.

3 וחלליהם ישלכו ופגריהם יעלה באשם ונמסו הרים מדמם

4 E todo o exército dos céus se dissolverá, e os céus se enrolarão como um livro; e todo o seu exército cairá, como cai a folha da vide e como cai o figo da figueira.

4 ונמקו כל צבא השמים ונגלו כספר השמים וכל צבאם יבול כנבל עלה מגפן וכנבלת מתאנה

5 Porque a minha espada se embriagou nos céus; eis que sobre Edom descerá, e sobre o povo do meu anátema para exercer juízo.

5 כי רותה בשמים חרבי הנה על אדום תרד ועל עם חרמי למשפט

6 A espada do SENHOR está cheia de sangue, está engordurada da gordura do sangue de cordeiros e de bodes, da gordura dos

rins de carneiros; porque o SENHOR tem sacrifício em Bozra, e grande matança na terra de Edom.

6 חרב ליהוה מלאה דם הדשנה מחלב מדם כרים ועתודים מחלב כליות אילים כי זבח ליהוה בבצרה וטבח גדול בארץ אדום

7 E os bois selvagens cairão com eles, e os bezerros com os touros; e a sua terra embriagar-se-á de sangue até se fartar, e o seu pó se engrossará com a gordura.

7 וירדו ראמים עמם ופרים עם אבירים ורותה ארצם מדם ועפרם מחלב ידשן

8 Porque será o dia da vingança do SENHOR, ano de retribuições pela contenda de Sião.

8 כי יום נקם ליהוה שנת שלומים לריב ציון

9 E os seus ribeiros se tornarão em pez, e o seu pó em enxofre, e a sua terra em pez ardente.

9 ונהפכו נחליה לזפת ועפרה לגפרית והיתה ארצה לזפת בערה

10 Nem de noite nem de dia se apagará; para sempre a sua fumaça subirá; de geração em geração será assolada; pelos séculos dos séculos ninguém passará por ela.

10 לילה ויומם לא תכבה לעולם יעלה עשנה מדור לדור תחרב לנצח נצחים אין עבר בה

11 Mas o pelicano e a coruja a possuirão, e o bufo e o corvo habitarão nela; e ele estenderá sobre ela o cordel de confusão e nível de vaidade.

11 וירשוה קאת וקפוד וינשוף וערב ישכנו בה ונטה עליה קו תהו ואבני בהו

12 Eles chamarão ao reino os seus nobres, mas nenhum haverá; e todos os seus príncipes não serão coisa alguma.

12 חריה ואין שם מלוכה יקראו וכל שריה יהיו אפס

13 E nos palácios crescerão espinhos, urtigas e cardos nas suas fortalezas; e será uma habitação de chacais, e sítio para avestruzes.

13 ועלתה ארמנתיה סירים קמוש וחוח במבצריה והיתה נוה תנים חציר לבנות יענה

14 As feras do deserto se encontrarão com as feras da ilha, e o sátiro clamará ao seu companheiro; e os animais noturnos ali pousarão, e acharão lugar de repouso para si.

14 ופגשו ציים את איים ושעיר על רעהו יקרא אך שם הרגיעה לילית ומצאה לה מנוח

15 Ali se aninhará a coruja e porá os seus ovos, e tirará os seus filhotes, e os recolherá debaixo da sua sombra; também ali os abutres se ajuntarão uns com os outros.

15 שמה קננה קפוז ותמלט ובקעה ודגרה בצלה אך שם נקבצו דיות אשה רעותה

16 Buscai no livro do SENHOR, e lede; nenhuma destas coisas faltará, ninguém faltará com a sua companheira; porque a minha boca tem ordenado, e o seu espírito mesmo as tem ajuntado.

16 דרשו מעל ספר יהוה וקראו אחת מהנה לא נעדרה אשה רעותה לא פקדו כי פי הוא צוה ורוחו הוא קבצן

17 Porque ele mesmo lançou as sortes por elas, e sua mão lhas tens repartido com o cordel; para sempre a possuirão, de geração em geração habitarão nela.

17 והוא הפיל להן גורל וידו חלקתה להם בקו עד עולם יירשוה לדור ודור ישכנו בה

Isaías 35

1 O deserto e o lugar solitário se alegrarão disto; e o ermo exultará e florescerá como a rosa.

1 ישׂשׂום מדבר וציה ותגל ערבה ותפרח כחבצלת

2 Abundantemente florescerá, e também jubilará de alegria e cantará; a glória do Líbano se lhe deu, a excelência do Carmelo e Sarom; eles verão a glória do SENHOR, o esplendor do nosso Deus.

2 פרח תפרח ותגל אף גילת ורנן כבוד הלבנון נתן לה הדר הכרמל והשרון המה יראו כבוד יהוה הדר אלהינו

3 Fortalecei as mãos fracas, e firmai os joelhos trementes.

3 חזקו ידים רפות וברכים כשלות אמצו

4 Dizei aos turbados de coração Sede fortes, não temais; eis que o vosso Deus virá com vingança, com recompensa de Deus; ele virá, e vos salvará.

4 אמרו לנמהרי לב חזקו אל תיראו הנה אלהיכם נקם יבוא גמול אלהים הוא יבוא וישעכם

5 Então os olhos dos cegos serão abertos, e os ouvidos dos surdos se abrirão.

5 אז תפקחנה עיני עורים ואזני חרשים תפתחנה

6 Então os coxos saltarão como cervos, e a língua dos mudos cantará; porque águas arrebentarão no deserto e ribeiros no ermo.

6 אז ידלג כאיל פסח ותרן לשון אלם כי נבקעו במדבר מים ונחלים בערבה

7 E a terra seca se tornará em lagos, e a terra sedenta em mananciais de águas; e nas habitações em que jaziam os chacais haverá erva com canas e juncos.

7 והיה השרב לאגם וצמאון למבועי מים בנוה תנים רבצה חציר לקנה וגמא

8 E ali haverá uma estrada, um caminho, que se chamará o caminho santo; o imundo não passará por ele, mas será para aqueles; os caminhantes, até mesmo os loucos, não errarão.

8 והיה שם מסלול ודרך ודרך הקדש יקרא לה לא יעברנו טמא והוא למו הלך דרך ואוילים לא יתעו

9 Ali não haverá leão, nem animal feroz subirá a ele, nem se achará nele; porém só os remidos andarão por ele.

9 לא יהיה שם אריה ופריץ חיות בל יעלנה לא תמצא שם והלכו גאולים

10 E os resgatados do SENHOR voltarão; e virão a Sião com júbilo, e alegria eterna haverá sobre as suas cabeças; gozo e alegria alcançarão, e deles fugirá a tristeza e o gemido.

10 ופדויי יהוה ישבון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם ששון ושמחה ישיגו ונסו יגון ואנחה

Isaías 36

1 E aconteceu no ano décimo quarto do rei Ezequias, que Senaqueribe, rei da Assíria, subiu contra todas as cidades fortificadas de Judá, e as tomou.

1 ויהי בארבע עשרה שנה למלך חזקיהו עלה סנחריב מלך אשור על כל ערי יהודה הבצרות ויתפשם

2 Então o rei da Assíria enviou a Rabsaqué, de Laquis a Jerusalém, ao rei Ezequias com um grande exército, e ele parou junto ao aqueduto do açude superior, junto ao caminho do campo do lavandeiro.

2 וישלח מלך אשור את רב שקה מלכיש ירושלמה אל המלך חזקיהו בחיל כבד ויעמד בתעלת הברכה העליונה במסלת שדה כובס

3 Então sairam a ter com ele Eliaquim, filho de Hilquias, o mordomo, e Sebna, o escrivão, e Joá, filho de Asafe, o cronista.

3 ויצא אליו אליקים בן חלקיהו אשר על הבית ושבנא הספר ויואח בן אסף המזכיר

4 E Rabsaqué lhes disse Ora dizei a Ezequias Assim diz o grande rei, o rei da Assíria Que confiança é esta, em que esperas?

4 ויאמר אליהם רב שקה אמרו נא אל חזקיהו כה אמר המלך הגדול מלך אשור מה הבטחון הזה אשר בטחת

5 Bem posso eu dizer Teu conselho e poder para a guerra são apenas vãs palavras; em quem, pois, agora confias, que contra mim te rebelas?

5 אמרתי אך דבר שפתים עצה וגבורה למלחמה עתה על מי בטחת כי מרדת בי

6 Eis que confias no Egito, aquele bordão de cana quebrada, o qual, se alguém se apoiar nele lhe entrará pela mão, e a furará; assim é Faraó, rei do Egito, para com todos os que nele confiam.

6 הנה בטחת על משענת הקנה הרצוץ הזה על מצרים אשר יסמך איש עליו ובא בכפו ונקבה כן פרעה מלך מצרים לכל הבטחים עליו

7 Porém se me disseres No SENHOR, nosso Deus, confiamos; porventura não é este aquele cujos altos e altares Ezequias tirou, e disse a Judá e a Jerusalém Perante este altar adorareis?

7 וכי תאמר אלי אל יהוה אלהינו בטחנו הלוא הוא אשר הסיר חזקיהו את במתיו ואת מזבחתיו ויאמר ליהודה ולירושלם לפני המזבח הזה תשתחוו

8 Ora, pois, empenha-te com meu senhor, o rei da Assíria, e dar-te-ei dois mil cavalos, se tu puderes dar cavaleiros para eles.

8 ועתה התערב נא את אדני המלך אשור ואתנה לך אלפים סוסים אם תוכל לתת לך רכבים עליהם

9 Como, pois, poderás repelir a um só capitão dos menores servos do meu senhor, quando confias no Egito, por causa dos carros e cavaleiros?

9 ואיך תשיב את פני פחת אחד עבדי אדני הקטנים ותבטח לך על מצרים לרכב ולפרשים

10 Agora, pois, subi eu sem o SENHOR contra esta terra, para destruí-la? O SENHOR mesmo me disse Sobe contra esta terra, e destrói-a.

10 ועתה המבלעדי יהוה עליתי על הארץ הזאת להשחיתה יהוה אמר אלי עלה אל הארץ הזאת והשחיתה

11 Então disseram Eliaquim, Sebna e Joá a Rabsaqué Pedimos-te que fales aos teus servos em siríaco, porque bem o entendemos, e não nos fales em judaico, aos ouvidos do povo que está sobre o muro.

11 ויאמר אליקים ושבנא ויואח אל רב שקה דבר נא אל עבדיך ארמית כי שמעים אנחנו ואל תדבר אלינו יהודית באזני העם אשר על החומה

12 Rabsaqué, porém, disse Porventura mandou-me o meu senhor ao teu senhor e a ti, para dizer estas palavras e não antes aos homens que estão assentados sobre o muro, para que comam convosco o seu esterco, e bebam a sua urina?

12 ויאמר רב שקה האל אדניך ואליך שלחני אדני לדבר את הדברים האלה הלא על האנשים הישבים על החומה לאכל את חראיהם ולשתות את שיניהם עמכם

13 Rabsaqué, pois, se pós em pé, e clamou em alta voz em judaico, e disse Ouvi as palavras do grande rei, do rei da Assíria.

13 ויעמד רב שקה ויקרא בקול גדול יהודית ויאמר שמעו את דברי המלך הגדול מלך אשור

14 Assim diz o rei Não vos engane Ezequias; porque não vos poderá livrar.

14 כה אמר המלך אל ישא לכם חזקיהו כי לא יוכל להציל אתכם

15 Nem tampouco Ezequias vos faça confiar no SENHOR, dizendo Infalivelmente nos livrará o SENHOR, e esta cidade não será entregue nas mãos do rei da Assíria.

15 ואל יבטח אתכם חזקיהו אל יהוה לאמר הצל יצילנו יהוה לא תנתן העיר הזאת ביד מלך אשור

16 Não deis ouvidos a Ezequias; porque assim diz o rei da Assíria Aliai-vos comigo, e saí a mim, e coma cada um da sua vide, e da sua figueira, e beba cada um da água da sua cisterna;

16 אל תשמעו אל חזקיהו כי כה אמר המלך אשור עשו אתי ברכה וצאו אלי ואכלו איש גפנו ואיש תאנתו ושתו איש מי בורו

17 Até que eu venha, e vos leve para uma terra como a vossa; terra de trigo e de mosto, terra de pão e de vinhas.

17 עד באי ולקחתי אתכם אל ארץ כארצכם ארץ דגן ותירוש ארץ לחם וכרמים

18 Não vos engane Ezequias, dizendo O SENHOR nos livrará. Porventura os deuses das nações livraram cada um a sua terra das mãos do rei da Assíria?

18 פן יסית אתכם חזקיהו לאמר יהוה יצילנו ההצילו אלהי הגוים איש את ארצו מיד מלך אשור

19 Onde estão os deuses de Hamate e de Arpade? Onde estão os deuses de Sefarvaim? Porventura livraram a Samaria da minha mão?

19 איה אלהי חמת וארפד איה אלהי ספרוים וכי הצילו את שמרון מידי

20 Quais dentre todos os deuses destes países livraram a sua terra das minhas mãos, para que o SENHOR livrasse a Jerusalém das minhas mãos?

20 מי בכל אלהי הארצות האלה אשר הצילו את ארצם מידי כי יציל יהוה את ירושלם מידי

21 Eles, porém, se calaram, e não lhe responderam palavra alguma; porque havia mandado do rei, dizendo Não lhe respondereis.

21 ויחרישו ולא ענו אתו דבר כי מצות המלך היא לאמר לא תענהו

22 Então Eliaquim, filho de Hilquias, o mordomo, e Sebna, o escrivão, e Joá, filho de Asafe, o cronista, vieram a Ezequias, com as vestes rasgadas, e lhe fizeram saber as palavras de Rabsaqué.

22 ויבא אליקים בן חלקיהו אשר על הבית ושבנא הסופר ויואח בן אסף המזכיר אל חזקיהו קרועי בגדים ויגידו לו את דברי רב שקה

1 E aconteceu que, tendo ouvido isso, o rei Ezequias rasgou as suas vestes, e se cobriu de saco, e entrou na casa do SENHOR.

1 ויהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע את בגדיו ויתכס בשק ויבא בית יהוה

2 Então enviou Eliaquim, o mordomo, e Sebna, o escrivão, e os anciãos dos sacerdotes, cobertos de sacos, ao profeta Isaías, filho de Amós.

2 וישלח את אליקים אשר על הבית ואת שבנא הסופר ואת זקני הכהנים מתכסים בשקים אל ישעיהו בן אמוץ הנביא

3 E disseram-lhe Assim diz Ezequias Este dia é dia de angústia, e de vitupério, e de blasfêmias; porque chegados são os filhos ao parto, e força não há para dá-los à luz.

3 ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו יום צרה ותוכחה ונאצה היום הזה כי באו בנים עד משבר וכח אין ללדה

4 Porventura o SENHOR teu Deus terá ouvido as palavras de Rabsaqué, a quem o rei da Assíria, seu senhor, enviou para afrontar o Deus vivo, e para vituperá-lo com as palavras que o SENHOR teu Deus tem ouvido; faze oração pelo remanescente que ficou.

4 אולי ישמע יהוה אלהיך את דברי רב שקה אשר שלחו מלך אשור אדניו לחרף אלהים חי והוכיח בדברים אשר שמע יהוה אלהיך ונשאת תפלה בעד השארית הנמצאה

5 E os servos do rei Ezequias foram ter com Isaías.

5 ויבאו עבדי המלך חזקיהו אל ישעיהו

6 E Isaías lhes disse Assim direis a vosso senhor Assim diz o SENHOR Não temas à vista das palavras que ouviste, com as quais os servos do rei da Assíria me blasfemaram.

6 ויאמר אליהם ישעיהו כה תאמרון אל אדניכם כה אמר יהוה אל תירא מפני הדברים אשר שמעת אשר גדפו נערי מלך אשור אותי

7 Eis que porei nele um espírito, e ele ouvirá um rumor, e voltará para a sua terra; e fá-lo-ei cair morto à espada na sua terra.

7 הנני נותן בו רוח ושמע שמועה ושב אל ארצו והפלתיו בחרב בארצו

8 Voltou, pois, Rabsaqué, e achou ao rei da Assíria pelejando contra Libna; porque ouvira que já se havia retirado de Laquis.

8 וישב רב שקה וימצא את מלך אשור נלחם על לבנה כי שמע כי נסע מלכיש

9 E, ouviu ele dizer que Tiraca, rei da Etiópia, tinha saído para lhe fazer guerra. Assim que ouviu isto, enviou mensageiros a Ezequias, dizendo

9 וישמע על תרהקה מלך כוש לאמר יצא להלחם אתך וישמע וישלח מלאכים אל חזקיהו לאמר

10 Assim falareis a Ezequias, rei de Judá, dizendo Não te engane o teu Deus, em quem confias, dizendo Jerusalém não será entregue na mão do rei da Assíria.

10 כה תאמרון אל חזקיהו מלך יהודה לאמר אל ישאך אלהיך אשר אתה בוטח בו לאמר לא תנתן ירושלם ביד מלך אשור

11 Eis que já tens ouvido o que fizeram os reis da Assíria a todas as terras, destruindo-as totalmente; e escaparias tu?

11 הנה אתה שמעת אשר עשו מלכי אשור לכל הארצות להחרימם ואתה תנצל

12 Porventura as livraram os deuses das nações que meus pais
destruíram Gozã, e Harã, e Rezefe, e os filhos de Éden, que
estavam em Telassar?

12 ההצילו אותם אלהי הגוים אשר השחיתו אבותי את גוזן ואת חרן ורצף
ובני עדן אשר בתלשר

13 Onde está o rei de Hamate, e o rei de Arpade, e o rei da
cidade de Sefarvaim, Hena e Iva?

13 איה מלך חמת ומלך ארפד ומלך לעיר ספרוים הנע ועוה

14 Recebendo, pois, Ezequias as cartas das mãos dos
mensageiros, e lendo-as, subiu à casa do SENHOR; e Ezequias as
estendeu perante o SENHOR.

14 ויקח חזקיהו את הספרים מיד המלאכים ויקראהו ויעל בית יהוה
ויפרשהו חזקיהו לפני יהוה

15 E orou Ezequias ao SENHOR, dizendo

15 ויתפלל חזקיהו אל יהוה לאמר

16 O SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel, que habitas entre os
querubins; tu mesmo, só tu és Deus de todos os reinos da terra;
tu fizeste os céus e a terra.

16 יהוה צבאות אלהי ישראל ישב הכרבים אתה הוא האלהים לבדך לכל
ממלכות הארץ אתה עשית את השמים ואת הארץ

17 Inclina, ó SENHOR, o teu ouvido, e ouve; abre, SENHOR, os
teus olhos, e vê; e ouve todas as palavras de Senaqueribe, as
quais ele enviou para afrontar o Deus vivo.

17 הטה יהוה אזנך ושמע פקח יהוה עינך וראה ושמע את כל דברי
סנחריב אשר שלח לחרף אלהים חי

18 Verdade é, SENHOR, que os reis da Assíria assolaram todas as nações e suas terras.

18 אמנם יהוה החריבו מלכי אשור את כל הארצות ואת ארצם

19 E lançaram no fogo os seus deuses; porque deuses não eram, senão obra de mãos de homens, madeira e pedra; por isso os destruíram.

19 ונתן את אלהיהם באש כי לא אלהים המה כי אם מעשה ידי אדם עץ ואבן ויאבדום

20 Agora, pois, ó SENHOR nosso Deus, livra-nos da sua mão; e assim saberão todos os reinos da terra, que só tu és o SENHOR.

20 ועתה יהוה אלהינו הושיענו מידו וידעו כל ממלכות הארץ כי אתה יהוה לבדך

21 Então Isaías, filho de Amós, mandou dizer a Ezequias Assim diz o SENHOR Deus de Israel Quanto ao que pediste acerca de Senaqueribe, rei da Assíria,

21 וישלח ישעיהו בן אמוץ אל חזקיהו לאמר כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר התפללת אלי אל סנחריב מלך אשור

22 Esta é a palavra que o SENHOR falou a respeito dele A virgem, a filha de Sião, te despreza, de ti zomba; a filha de Jerusalém meneia a cabeça por detrás de ti.

22 זה הדבר אשר דבר יהוה עליו בזה לך לעגה לך בתולת בת ציון אחריך ראש הניעה בת ירושלם

23 A quem afrontaste e blasfemaste? E contra quem alçaste a voz, e ergueste os teus olhos ao alto? Contra o Santo de Israel.

23 את מי חרפת וגדפת ועל מי הרימותה קול ותשא מרום עיניך אל קדוש ישראל

24 Por meio de teus servos afrontaste o Senhor, e disseste Com a multidão dos meus carros subi eu aos cumes dos montes, aos últimos recessos do Líbano; e cortarei os seus altos cedros e as suas faias escolhidas, e entrarei na altura do seu cume, ao bosque do seu campo fértil.

24 ביד עבדיך חרפת אדני ותאמר ברב רכבי אני עליתי מרום הרים ירכתי לבנון ואכרת קומת ארזיו מבחר ברשיו ואבוא מרום קצו יער כרמלו

25 Eu cavei, e bebi as águas; e com as plantas de meus pés sequei todos os rios dos lugares sitiados.

25 אני קרתי ושתיתי מים ואחרב בכף פעמי כל יארי מצור

26 Porventura não ouviste que já há muito tempo eu fiz isto, e já desde os dias antigos o tinha formado? Agora porém o fiz vir, para que tu fosses o que destruísse as cidades fortificadas, e as reduzisse a montões de ruínas.

26 הלוא שמעת למרחוק אותה עשיתי מימי קדם ויצרתיה עתה הבאתיה ותהי להשאות גלים נצים ערים בצרות

27 Por isso os seus moradores, dispondo de pouca força, andaram atemorizados e envergonhados; tornaram-se como a erva do campo, e a relva verde, e o feno dos telhados, e o trigo queimado antes da seara.

27 וישביהן קצרי יד חתו ובשו היו עשב שדה וירק דשא חציר גגות ושדמה לפני קמה

28 Porém eu conheço o teu assentar, e o teu sair, e o teu entrar, e o teu furor contra mim.

28 ושבתך וצאתך ובואך ידעתי ואת התרגזך אלי

29 Por causa do teu furor contra mim, e porque a tua arrogância subiu até aos meus ouvidos, portanto porei o meu anzol no teu

nariz e o meu freio nos teus lábios, e te farei voltar pelo caminho por onde vieste.

29 יען התרגזך אלי ושאננך עלה באזני ושמתי חחי באפך ומתגי בשפתיך והשיבתיך בדרך אשר באת בה

30 E isto te será por sinal Este ano se comerá o que espontaneamente nascer, e no segundo ano o que daí proceder; porém no terceiro ano semeai e segai, e plantai vinhas, e comei os frutos delas.

30 וזה לך האות אכול השנה ספיח ובשנה השנית שחיס ובשנה השלישית זרעו וקצרו ונטעו כרמים ואכול פרים

31 Porque o que escapou da casa de Judá, e restou, tornará a lançar raízes para baixo, e dará fruto para cima.

31 ויספה פליטת בית יהודה הנשארה שרש למטה ועשה פרי למעלה

32 Porque de Jerusalém sairá o restante, e do monte de Sião os que escaparem; o zelo do SENHOR dos Exércitos fará isto.

32 כי מירושלם תצא שארית ופליטה מהר ציון קנאת יהוה צבאות תעשה זאת

33 Portanto, assim diz o SENHOR acerca do rei da Assíria Não entrará nesta cidade, nem lançará nela flecha alguma; tampouco virá perante ela com escudo, ou levantará trincheira contra ela.

33 לכן כה אמר יהוה אל מלך אשור לא יבוא אל העיר הזאת ולא יורה שם חץ ולא יקדמנה מגן ולא ישפך עליה סללה

34 Pelo caminho por onde vier, por esse voltará; porém nesta cidade não entrará, diz o SENHOR.

34 בדרך אשר בא בה ישוב ואל העיר הזאת לא יבוא נאם יהוה

35 Porque eu ampararei esta cidade, para livrá-la, por amor de mim e por amor do meu servo Davi.

35 וגנותי על העיר הזאת להושיעה למעני ולמען דוד עבדי

36 Então saiu o anjo do SENHOR, e feriu no arraial dos assírios a cento e oitenta e cinco mil deles; e, quando se levantaram pela manhã cedo, eis que todos estes eram corpos mortos.

36 ויצא מלאך יהוה ויכה במחנה אשור מאה ושמנים וחמשה אלף וישכימו בבקר והנה כלם פגרים מתים

37 Assim Senaqueribe, rei da Assíria, se retirou, e se foi, e voltou, e habitou em Nínive.

37 ויסע וילך וישב סנחריב מלך אשור וישב בנינוה

38 E sucedeu que, estando ele prostrado na casa de Nisroque, seu deus, Adrameleque e Sarezer, seus filhos, o feriram à espada; escaparam para a terra de Ararate; e Esar-Hadom, seu filho, reinou em seu lugar.

38 ויהי הוא משתחוה בית נסרך אלהיו ואדרמלך ושראצר בניו הכהו בחרב והמה נמלטו ארץ אררט וימלך אסר חדן בנו תחתיו

Isaías 38

1 Naqueles dias Ezequias adoeceu de uma enfermidade mortal; e veio a ele o profeta Isaías, filho de Amós, e lhe disse Assim diz o SENHOR Põe em ordem a tua casa, porque morrerás, e não viverás.

1 בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבוא אליו ישעיהו בן אמוץ הנביא ויאמר אליו כה אמר יהוה צו לביתך כי מת אתה ולא תחיה

2 Então virou Ezequias o seu rosto para a parede, e orou ao SENHOR.

2 ויסב חזקיהו פניו אל הקיר ויתפלל אל יהוה

3 E disse Ah! SENHOR, peço-te, lembra-te agora, de que andei diante de ti em verdade, e com coração perfeito, e fiz o que era reto aos teus olhos. E chorou Ezequias muitíssimo.

3 ויאמר אנה יהוה זכר נא את אשר התהלכתי לפניך באמת ובלב שלם והטוב בעיניך עשיתי ויבך חזקיהו בכי גדול

4 Então veio a palavra do SENHOR a Isaías, dizendo

4 ויהי דבר יהוה אל ישעיהו לאמר

5 Vai, e dize a Ezequias Assim diz o SENHOR, o Deus de Davi teu pai Ouvi a tua oração, e vi as tuas lágrimas; eis que acrescentarei aos teus dias quinze anos.

5 הלוך ואמרת אל חזקיהו כה אמר יהוה אלהי דוד אביך שמעתי את תפלתך ראיתי את דמעתך הנני יוסף על ימיך חמש עשרה שנה

6 E livrar-te-ei das mãos do rei da Assíria, a ti, e a esta cidade, e defenderei esta cidade.

6 ומכף מלך אשור אצילך ואת העיר הזאת וגנותי על העיר הזאת

7 E isto te será da parte do SENHOR como sinal de que o SENHOR cumprirá esta palavra que falou.

7 וזה לך האות מאת יהוה אשר יעשה יהוה את הדבר הזה אשר דבר

8 Eis que farei retroceder dez graus a sombra lançada pelo sol declinante no relógio de Acaz. Assim retrocedeu o sol os dez graus que já tinha declinado.

8 הנני משיב את צל המעלות אשר ירדה במעלות אחז בשמש אחרנית עשר מעלות ותשב השמש עשר מעלות במעלות אשר ירדה

9 O escrito de Ezequias, rei de Judá, de quando adoeceu e sarou de sua enfermidade

9 מכתב לחזקיהו מלך יהודה בחלתו ויחי מחליו

10 Eu disse No cessar de meus dias ir-me-ei às portas da sepultura; já estou privado do restante de meus anos.

10 אני אמרתי בדמי ימי אלכה בשערי שאול פקדתי יתר שנותי

11 Disse Não verei ao SENHOR, o SENHOR na terra dos viventes; jamais verei o homem com os moradores do mundo.

11 אמרתי לא אראה יה יה בארץ החיים לא אביט אדם עוד עם יושבי חדל

12 Já o tempo da minha vida se foi, e foi arrebatada de mim, como tenda de pastor; cortei a minha vida como tecelão; ele me cortará do tear; desde a manhã até à noite me acabarás.

12 דורי נסע ונגלה מני כאהל רעי קפדתי כארג חיי מדלה יבצעני מיום עד לילה תשלימני

13 Esperei com paciência até à madrugada; como um leão quebrou todos os meus ossos; desde a manhã até à noite me acabarás.

13 שויתי עד בקר כארי כן ישבר כל עצמותי מיום עד לילה תשלימני

14 Como o grou, ou a andorinha, assim eu chilreava, e gemia como a pomba; alçava os meus olhos ao alto; ó SENHOR, ando oprimido, fica por meu fiador.

14 כסוס עגור כן אצפצף אהגה כיונה דלו עיני למרום אדני עשקה לי ערבני

15 Que direi? Como me prometeu, assim o fez; assim passarei mansamente por todos os meus anos, por causa da amargura da minha alma.

15 מה אדבר ואמר לי והוא עשה אדדה כל שנותי על מר נפשי

16 Senhor, por estas coisas se vive, e em todas elas está a vida do meu espírito, portanto cura-me e faze-me viver.

16 אדני עליהם יחיו ולכל בהן חיי רוחי ותחלימני והחיני

17 Eis que foi para a minha paz que tive grande amargura, mas a ti agradou livrar a minha alma da cova da corrupção; porque lançaste para trás das tuas costas todos os meus pecados.

17 הנה לשלום מר לי מר ואתה חשקת נפשי משחת בלי כי השלכת אחרי גוך כל חטאי

18 Porque não te louvará a sepultura, nem a morte te glorificará; nem esperarão em tua verdade os que descem à cova.

18 כי לא שאול תודך מות יהללך לא ישברו יורדי בור אל אמתך

19 O vivente, o vivente, esse te louvará, como eu hoje o faço; o pai aos filhos fará notória a tua verdade.

19 חי חי הוא יודך כמוני היום אב לבנים יודיע אל אמתך

20 O SENHOR veio salvar-me; por isso, tangendo em meus instrumentos, nós o louvaremos todos os dias de nossa vida na casa do SENHOR.

20 יהוה להושיעני ונגנותי ננגן כל ימי חיינו על בית יהוה

21 E dissera Isaías Tomem uma pasta de figos, e a ponham como emplastro sobre a chaga; e sarará.

21 ויאמר ישעיהו ישאו דבלת תאנים וימרחו על השחין ויחי

22 Também dissera Ezequias Qual será o sinal de que hei de subir à casa do SENHOR?

22 ויאמר חזקיהו מה אות כי אעלה בית יהוה

Isaías 39

1 Naquele tempo enviou Merodaque-Baladã, filho de Baladã, rei de Babilónia, cartas e um presente a Ezequias, porque tinha ouvido dizer que havia estado doente e que já tinha convalescido.

1 בעת ההיא שלח מרדך בלאדן בן בלאדן מלך בבל ספרים ומנחה אל חזקיהו וישמע כי חלה ויחזק

2 E Ezequias se alegrou com eles, e lhes mostrou a casa do seu tesouro, a prata, e o ouro, e as especiarias, e os melhores unguentos, e toda a sua casa de armas, e tudo quanto se achava nos seus tesouros; coisa nenhuma houve, nem em sua casa, nem em todo o seu domínio, que Ezequias não lhes mostrasse.

2 וישמח עליהם חזקיהו ויראם את בית נכתה את הכסף ואת הזהב ואת הבשמים ואת השמן הטוב ואת כל בית כליו ואת כל אשר נמצא באצרתיו לא היה דבר אשר לא הראם חזקיהו בביתו ובכל ממשלתו

3 Então o profeta Isaías veio ao rei Ezequias, e lhe disse Que foi que aqueles homens disseram, e de onde vieram a ti? E disse Ezequias De uma terra remota vieram a mim, de Babilónia.

3 ויבא ישעיהו הנביא אל המלך חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו האנשים האלה ומאין יבאו אליך ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה באו אלי מבבל

4 E disse ele Que foi que viram em tua casa? E disse Ezequias Viram tudo quanto há em minha casa; coisa nenhuma há nos meus tesouros que eu deixasse de lhes mostrar.

4 ויאמר מה ראו בביתך ויאמר חזקיהו את כל אשר בביתי ראו לא היה דבר אשר לא הראיתים באוצרתי

5 Então disse Isaías a Ezequias Ouve a palavra do SENHOR dos Exércitos

5 ויאמר ישעיהו אל חזקיהו שמע דבר יהוה צבאות

6 Eis que virão dias em que tudo quanto houver em tua casa, e o que entesouraram teus pais até ao dia de hoje, será levado para Babilónia; não ficará coisa alguma, disse o SENHOR.

6 הנה ימים באים ונשא כל אשר בביתך ואשר אצרו אבתיך עד היום הזה בבל לא יותר דבר אמר יהוה

7 E até de teus filhos, que procederem de ti, e tu gerares, tomarão, para que sejam eunucos no palácio do rei de Babilónia.

7 ומבניך אשר יצאו ממך אשר תוליד יקחו והיו סריסים בהיכל מלך בבל

8 Então disse Ezequias a Isaías Boa é a palavra do SENHOR que disseste. Disse mais Pois haverá paz e verdade em meus dias.

8 ויאמר חזקיהו אל ישעיהו טוב דבר יהוה אשר דברת ויאמר כי יהיה שלום ואמת בימי

Isaías 40

1 Consolai, consolai o meu povo, diz o vosso Deus.

1 נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם

2 Falai benignamente a Jerusalém, e bradai-lhe que já a sua milícia é acabada, que a sua iniquidade está expiada e que já recebeu em dobro da mão do SENHOR, por todos os seus pecados.

2 דברו על לב ירושלם וקראו אליה כי מלאה צבאה כי נרצה עונה כי לקחה מיד יהוה כפלים בכל חטאתיה

3 Voz do que clama no deserto Preparai o caminho do SENHOR; endireitai no ermo vereda a nosso Deus.

3 קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו בערבה מסלה לאלהינו

4 Todo o vale será exaltado, e todo o monte e todo o outeiro será abatido; e o que é torcido se endireitará, e o que é áspero se aplainará.

4 כל גיא ינשא וכל הר וגבעה ישפלו והיה העקב למישור והרכסים לבקעה

5 E a glória do SENHOR se manifestará, e toda a carne juntamente a verá, pois a boca do SENHOR o disse.

5 ונגלה כבוד יהוה וראו כל בשר יחדו כי פי יהוה דבר

6 Uma voz diz Clama; e alguém disse Que hei de clamar? Toda a carne é erva e toda a sua beleza como a flor do campo.

6 קול אמר קרא ואמר מה אקרא כל הבשר חציר וכל חסדו כציץ השדה

7 Seca-se a erva, e cai a flor, soprando nela o Espírito do SENHOR. Na verdade o povo é erva.

7 יבש חציר נבל ציץ כי רוח יהוה נשבה בו אכן חציר העם

8 Seca-se a erva, e cai a flor, porém a palavra de nosso Deus subsiste eternamente.

8 יבש חציר נבל ציץ ודבר אלהינו יקום לעולם

9 Tu, ó Sião, que anuncias boas novas, sobe a um monte alto. Tu,
ó Jerusalém, que anuncias boas novas, levanta a tua voz
fortemente; levanta-a, não temas, e dize às cidades de Judá Eis
aqui está o vosso Deus.

9 על הר גבה עלי לך מבשרת ציון הרימי בכח קולך מבשרת ירושלם
הרימי אל תיראי אמרי לערי יהודה הנה אלהיכם

10 Eis que o Senhor DEUS virá com poder e seu braço dominará
por ele; eis que o seu galardão está com ele, e o seu salário
diante da sua face.

10 הנה אדני יהוה בחזק יבוא וזרעו משלה לו הנה שכרו אתו ופעלתו
לפניו

11 Como pastor apascentará o seu rebanho; entre os seus
braços recolherá os cordeirinhos, e os levará no seu regaço; as
que amamentam guiará suavemente.

11 כרעה עדרו ירעה בזרעו יקבץ טלאים ובחיקו ישא עלות ינהל

12 Quem mediu na concha da sua mão as águas, e tomou a
medida dos céus aos palmos, e recolheu numa medida o pó da
terra e pesou os montes com peso e os outeiros em balanças?

12 מי מדד בשעלו מים ושמים בזרת תכן וכל בשלש עפר הארץ ושקל
בפלס הרים וגבעות במאזנים

13 Quem guiou o Espírito do SENHOR, ou como seu conselheiro
o ensinou?

13 מי תכן את רוח יהוה ואיש עצתו יודיענו

14 Com quem tomou ele conselho, que lhe desse entendimento, e lhe ensinasse o caminho do juízo, e lhe ensinasse conhecimento, e lhe mostrasse o caminho do entendimento?

14 את מי נועץ ויבינהו וילמדהו בארח משפט וילמדהו דעת ודרך תבונות יודיענו

15 Eis que as nações são consideradas por ele como a gota de um balde, e como o pó miúdo das balanças; eis que ele levanta as ilhas como a uma coisa pequeníssima.

15 הן גוים כמר מדלי וכשחק מאזנים נחשבו הן איים כדק יטול

16 Nem todo o Líbano basta para o fogo, nem os seus animais bastam para holocaustos.

16 ולבנון אין די בער וחיתו אין די עולה

17 Todas as nações são como nada perante ele; ele as considera menos do que nada e como uma coisa vã.

17 כל הגוים כאין נגדו מאפס ותהו נחשבו לו

18 A quem, pois, fareis semelhante a Deus, ou com que o comparareis?

18 ואל מי תדמיון אל ומה דמות תערכו לו

19 O artífice funde a imagem, e o ourives a cobre de ouro, e forja para ela cadeias de prata.

19 הפסל נסך חרש וצרף בזהב ירקענו ורתקות כסף צורף

20 O empobrecido, que não pode oferecer tanto, escolhe madeira que não se apodrece; artífice sábio busca, para gravar uma imagem que não se pode mover.

20 המסכן תרומה עץ לא ירקב יבחר חרש חכם יבקש לו להכין פסל לא ימוט

21 Porventura não sabeis? Porventura não ouvis, ou desde o princípio não se vos notificou, ou não atentastes para os fundamentos da terra?

21 הלוא תדעו הלוא תשמעו הלוא הגד מראש לכם הלוא הבינתם מוסדות הארץ

22 Ele é o que está assentado sobre o círculo da terra, cujos moradores são para ele como gafanhotos; é ele o que estende os céus como cortina, e os desenrola como tenda, para neles habitar;

22 הישב על חוג הארץ וישביה כחגבים הנוטה כדק שמים וימתחם כאהל לשבת

23 O que reduz a nada os príncipes, e torna em coisa vã os juízes da terra.

23 הנותן רוזנים לאין שפטי ארץ כתהו עשה

24 E mal se tem plantado, mal se tem semeado, e mal se tem arraigado na terra o seu tronco, já se secam, quando ele sopra sobre eles, e um tufão os leva como a pragana.

24 אף בל נטעו אף בל זרעו אף בל שרש בארץ גזעם וגם נשף בהם ויבשו וסערה כקש תשאם

25 A quem, pois, me fareis semelhante, para que eu lhe seja igual? diz o Santo.

25 ואל מי תדמיוני ואשוה יאמר קדוש

26 Levantai ao alto os vossos olhos, e vede quem criou estas coisas; foi aquele que faz sair o exército delas segundo o seu

número; ele as chama a todas pelos seus nomes; por causa da grandeza das suas forças, e porquanto é forte em poder, nenhuma delas faltará.

26 שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה המוציא במספר צבאם לכלם בשם יקרא מרב אונים ואמיץ כח איש לא נעדר

27 Por que dizes, ó Jacó, e tu falas, ó Israel O meu caminho está encoberto ao SENHOR, e o meu juízo passa despercebido ao meu Deus?

27 למה תאמר יעקב ותדבר ישראל נסתרה דרכי מיהוה ומאלהי משפטי יעבור

28 Não sabes, não ouviste que o eterno Deus, o SENHOR, o Criador dos fins da terra, nem se cansa nem se fatiga? É inescrutável o seu entendimento.

28 הלוא ידעת אם לא שמעת אלהי עולם יהוה בורא קצות הארץ לא ייעף ולא ייגע אין חקר לתבונתו

29 Dá força ao cansado, e multiplica as forças ao que não tem nenhum vigor.

29 נתן ליעף כח ולאין אונים עצמה ירבה

30 Os jovens se cansarão e se fatigarão, e os moços certamente cairão;

30 ויעפו נערים ויגעו ובחורים כשול יכשלו

31 Mas os que esperam no SENHOR renovarão as forças, subirão com asas como águias; correrão, e não se cansarão; caminharão, e não se fatigarão.

31 וקוי יהוה יחליפו כח יעלו אבר כנשרים ירוצו ולא ייגעו ילכו ולא ייעפו

Isaías 41

1 Calai-vos perante mim, ó ilhas, e os povos renovem as forças; cheguem-se, e então falem; cheguemo-nos juntos a juízo.

1 החרישו אלי איים ולאמים יחליפו כח יגשו אז ידברו יחדו למשפט נקרבה

2 Quem suscitou do oriente o justo e o chamou para o seu pé? Quem deu as nações à sua face e o fez dominar sobre reis? Ele os entregou à sua espada como o pó e como pragana arrebatada pelo vento ao seu arco.

2 מי העיר ממזרח צדק יקראהו לרגלו יתן לפניו גוים ומלכים ירד יתן כעפר חרבו כקש נדף קשתו

3 Ele os persegue e passa em paz, por uma vereda por onde os seus pés nunca tinham caminhado.

3 ירדפם יעבור שלום ארח ברגליו לא יבוא

4 Quem operou e fez isto, chamando as gerações desde o princípio? Eu o SENHOR, o primeiro, e com os últimos eu mesmo.

4 מי פעל ועשה קרא הדרות מראש אני יהוה ראשון ואת אחרנים אני הוא

5 As ilhas o viram, e temeram; os fins da terra tremeram; aproximaram-se, e vieram.

5 ראו איים וייראו קצות הארץ יחרדו קרבו ויאתיון

6 Um ao outro ajudou, e ao seu irmão disse Esforça-te.

6 איש את רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק

7 E o artífice animou ao ourives, e o que alisa com o martelo ao que bate na bigorna, dizendo da coisa soldada Boa é. Então com pregos a firma, para que não venha a mover-se.

7 ויחזק חרש את צרף מחליק פטיש את הולם פעם אמר לדבק טוב הוא ויחזקהו במסמרים לא ימוט

8 Porém tu, ó Israel, servo meu, tu Jacó, a quem elegi descendência de Abraão, meu amigo;

8 ואתה ישראל עבדי יעקב אשר בחרתיך זרע אברהם אהבי

9 Tu a quem tomei desde os fins da terra, e te chamei dentre os seus mais excelentes, e te disse Tu és o meu servo, a ti escolhi e nunca te rejeitei.

9 אשר החזקתיך מקצות הארץ ומאציליה קראתיך ואמר לך עבדי אתה בחרתיך ולא מאסתיך

10 Não temas, porque eu sou contigo; não te assombres, porque eu sou teu Deus; eu te fortaleço, e te ajudo, e te sustento com a destra da minha justiça.

10 אל תירא כי עמך אני אל תשתע כי אני אלהיך אמצתיך אף עזרתיך אף תמכתיך בימין צדקי

11 Eis que, envergonhados e confundidos serão todos os que se indignaram contra ti; tornar-se-ão em nada, e os que contenderem contigo, perecerão.

11 הן יבשו ויכלמו כל הנחרים בך יהיו כאין ויאבדו אנשי ריבך

12 Buscá-los-ás, porém não os acharás; os que pelejarem contigo, tornar-se-ão em nada, e como coisa que não é nada, os que guerrearem contigo.

12 תבקשם ולא תמצאם אנשי מצתך יהיו כאין וכאפס אנשי מלחמתך

13 Porque eu, o SENHOR teu Deus, te tomo pela tua mão direita; e te digo Não temas, eu te ajudo.

13 כי אני יהוה אלהיך מחזיק ימינך האמר לך אל תירא אני עזרתיך

14 Não temas, tu verme de Jacó, povozinho de Israel; eu te ajudo, diz o SENHOR, e o teu redentor é o Santo de Israel.

14 אל תיראי תולעת יעקב מתי ישראל אני עזרתיך נאם יהוה וגאלך קדוש ישראל

15 Eis que farei de ti um trilho novo, que tem dentes agudos; os montes trilharás e moerás; e os outeiros tornarás como a pragana.

15 הנה שמתיך למורג חרוץ חדש בעל פיפיות תדוש הרים ותדק וגבעות כמץ תשים

16 Tu os padejarás e o vento os levará, e o redemoinho os espalhará; mas tu te alegrarás no SENHOR e te gloriarás no Santo de Israel.

16 תזרם ורוח תשאם וסערה תפיץ אותם ואתה תגיל ביהוה בקדוש ישראל תתהלל

17 Os aflitos e necessitados buscam águas, e não há, e a sua língua se seca de sede; eu o SENHOR os ouvirei, eu, o Deus de Israel não os desampararei.

17 העניים והאביונים מבקשים מים ואין לשונם בצמא נשתה אני יהוה אענם אלהי ישראל לא אעזבם

18 Abrirei rios em lugares altos, e fontes no meio dos vales; tornarei o deserto em lagos de águas, e a terra seca em mananciais de água.

18 אפתח על שפיים נהרות ובתוך בקעות מעינות אשים מדבר לאגם מים
וארץ ציה למוצאי מים

19 Plantarei no deserto o cedro, a acácia, e a murta, e a oliveira; porei no ermo juntamente a faia, o pinheiro e o álamo.

19 אתן במדבר ארז שטה והדס ועץ שמן אשים בערבה ברוש תדהר
ותאשור יחדו

20 Para que todos vejam, e saibam, e considerem, e juntamente entendam que a mão do SENHOR fez isto, e o Santo de Israel o criou.

20 למען יראו וידעו וישימו וישכילו יחדו כי יד יהוה עשתה זאת וקדוש
ישראל בראה

21 Apresentai a vossa demanda, diz o SENHOR; trazei as vossas firmes razões, diz o Rei de Jacó.

21 קרבו ריבכם יאמר יהוה הגישו עצמותיכם יאמר מלך יעקב

22 Tragam e anunciem-nos as coisas que hão de acontecer; anunciai-nos as coisas passadas, para que atentemos para elas, e saibamos o fim delas; ou fazei-nos ouvir as coisas futuras.

22 יגישו ויגידו לנו את אשר תקרינה הראשנות מה הנה הגידו ונשימה
לבנו ונדעה אחריתן או הבאות השמיענו

23 Anunciai-nos as coisas que ainda hão de vir, para que saibamos que sois deuses; ou fazei bem, ou fazei mal, para que nos assombremos, e juntamente o vejamos.

23 הגידו האתיות לאחור ונדעה כי אלהים אתם אף תיטיבו ותרעו
ונשתעה ונרא יחדו

24 Eis que sois menos do que nada e a vossa obra é menos do que nada; abominação é quem vos escolhe.

24 הן אתם מאין ופעלכם מאפע תועבה יבחר בכם

25 Suscitei a um do norte, e ele há de vir; desde o nascimento do sol invocará o meu nome; e virá sobre os príncipes, como sobre o lodo e, como o oleiro pisa o barro, os pisará.

25 העירותי מצפון ויאת ממזרח שמש יקרא בשמי ויבא סגנים כמו חמר וכמו יוצר ירמס טיט

26 Quem anunciou isto desde o princípio, para que o possamos saber, ou desde antes, para que digamos Justo é? Porém não há quem anuncie, nem tampouco quem manifeste, nem tampouco quem ouça as vossas palavras.

26 מי הגיד מראש ונדעה ומלפנים ונאמר צדיק אף אין מגיד אף אין משמיע אף אין שמע אמריכם

27 Eu sou o que primeiro direi a Sião Eis que ali estão; e a Jerusalém darei um anunciador de boas novas.

27 ראשון לציון הנה הנם ולירושלם מבשר אתן

28 E quando olhei, não havia ninguém; nem mesmo entre estes, conselheiro algum havia a quem perguntasse ou que me respondesse palavra.

28 וארא ואין איש ומאלה ואין יועץ ואשאלם וישיבו דבר

29 Eis que todos são vaidade; as suas obras não são coisa alguma; as suas imagens de fundição são vento e confusão.

29 הן כלם און אפס מעשיהם רוח ותהו נסכיהם

1 Eis aqui o meu servo, a quem sustenho, o meu eleito, em quem se apraz a minha alma; pus o meu espírito sobre ele; ele trará justiça aos gentios.

1 הן עבדי אתמך בו בחירי רצתה נפשי נתתי רוחי עליו משפט לגוים יוציא

2 Não clamará, não se exaltará, nem fará ouvir a sua voz na praça.

2 לא יצעק ולא ישא ולא ישמיע בחוץ קולו

3 A cana trilhada não quebrará, nem apagará o pavio que fumega; com verdade trará justiça.

3 קנה רצוץ לא ישבור ופשתה כהה לא יכבנה לאמת יוציא משפט

4 Não faltará, nem será quebrantado, até que ponha na terra a justiça; e as ilhas aguardarão a sua lei.

4 לא יכהה ולא ירוץ עד ישים בארץ משפט ולתורתו איים ייחילו

5 Assim diz Deus, o SENHOR, que criou os céus, e os estendeu, e espraiou a terra, e a tudo quanto produz; que dá a respiração ao povo que nela está, e o espírito aos que andam nela.

5 כה אמר האל יהוה בורא השמים ונוטיהם רקע הארץ וצאצאיה נתן
נשמה לעם עליה ורוח להלכים בה

6 Eu, o SENHOR, te chamei em justiça, e te tomarei pela mão, e te guardarei, e te darei por aliança do povo, e para luz dos gentios.

6 אני יהוה קראתיך בצדק ואחזק בידך ואצרך ואתנך לברית עם לאור גוים

7 Para abrir os olhos dos cegos, para tirar da prisão os presos, e do cárcere os que jazem em trevas.

7 לפקח עינים עורות להוציא ממסגר אסיר מבית כלא ישבי חשך

8 Eu sou o SENHOR; este é o meu nome; a minha glória, pois, a outrem não darei, nem o meu louvor às imagens de escultura.

8 אני יהוה הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן ותהלתי לפסילים

9 Eis que as primeiras coisas já se cumpriram, e as novas eu vos anuncio, e, antes que venham à luz, vo-las faço ouvir.

9 הראשנות הנה באו וחדשות אני מגיד בטרם תצמחנה אשמיע אתכם

10 Cantai ao SENHOR um cántico novo, e o seu louvor desde a extremidade da terra; vós os que navegais pelo mar, e tudo quanto há nele; vós, ilhas, e seus habitantes.

10 שירו ליהוה שיר חדש תהלתו מקצה הארץ יורדי הים ומלאו איים וישביהם

11 Alcem a voz o deserto e as suas cidades, com as aldeias que Quedar habita; exultem os que habitam nas rochas, e clamem do cume dos montes.

11 ישאו מדבר ועריו חצרים תשב קדר ירנו ישבי סלע מראש הרים יצוחו

12 Dêem a glória ao SENHOR, e anunciem o seu louvor nas ilhas.

12 ישימו ליהוה כבוד ותהלתו באיים יגידו

13 O SENHOR sairá como pode-roso, como homem de guerra despertará o zelo; clamará, e fará grande ruído, e prevalecerá contra seus inimigos.

13 יהוה כגבור יצא כאיש מלחמות יעיר קנאה יריע אף יצריח על איביו יתגבר

14 Por muito tempo me calei; estive em silêncio, e me contive; mas agora darei gritos como a que está de parto, e a todos os assolarei e juntamente devorarei.

14 החשיתי מעולם אחריש אתאפק כיולדה אפעה אשם ואשאף יחד

15 Os montes e outeiros tornarei em deserto, e toda a sua erva farei secar, e tornarei os rios em ilhas, e as lagoas secarei.

15 אחריב הרים וגבעות וכל עשבם אוביש ושמתי נהרות לאיים ואגמים אוביש

16 E guiarei os cegos pelo caminho que nunca conheceram, fá-los-ei caminhar pelas veredas que não conheceram; tornarei as trevas em luz perante eles, e as coisas tortas farei direitas. Estas coisas lhes farei, e nunca os desampararei.

16 והולכתי עורים בדרך לא ידעו בנתיבות לא ידעו אדריכם אשים מחשך לפניהם לאור ומעקשים למישור אלה הדברים עשיתם ולא עזבתים

17 Tornarão atrás e confundir-se-ão de vergonha os que confiam em imagens de escultura, e dizem às imagens de fundição Vós sois nossos deuses.

17 נסגו אחור יבשו בשת הבטחים בפסל האמרים למסכה אתם אלהינו

18 Surdos, ouvi, e vós, cegos, olhai, para que possais ver.

18 החרשים שמעו והעורים הביטו לראות

19 Quem é cego, senão o meu servo, ou surdo como o meu mensageiro, a quem envio? E quem é cego como o que é perfeito, e cego como o servo do SENHOR?

19 מי עור כי אם עבדי וחרש כמלאכי אשלח מי עור כמשלם ועור כעבד יהוה

20 Tu vês muitas coisas, mas não as guardas; ainda que tenhas os ouvidos abertos, nada ouves.

20 ראית רבות ולא תשמר פקוח אזנים ולא ישמע

21 O SENHOR se agradava dele por amor da sua justiça; engrandeceu-o pela lei, e o fez glorioso.

21 יהוה חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר

22 Mas este é um povo roubado e saqueado; todos estão enlaçados em cavernas, e escondidos em cárceres; são postos por presa, e ninguém há que os livre; por despojo, e ninguém diz Restitui.

22 והוא עם בזוז ושסוי הפח בחורים כלם ובבתי כלאים החבאו היו לבז ואין מציל משסה ואין אמר השב

23 Quem há entre vós que ouça isto, que atenda e ouça o que há de ser depois?

23 מי בכם יאזין זאת יקשב וישמע לאחור

24 Quem entregou a Jacó por despojo, e a Israel aos roubadores? Porventura não foi o SENHOR, aquele contra quem pecamos, e nos caminhos do qual não queriam andar, não dando ouvidos à sua lei?

24 מי נתן למשוסה יעקב וישראל לבזזים הלוא יהוה זו חטאנו לו ולא אבו בדרכיו הלוך ולא שמעו בתורתו

25 Por isso derramou sobre eles a indignação da sua ira, e a força da guerra, e lhes pós labaredas em redor; porém nisso não atentaram; e os queimou, mas não puseram nisso o coração.

25 וישפך עליו חמה אפו ועזוז מלחמה ותלהטהו מסביב ולא ידע ותבער בו ולא ישים על לב

1 Mas agora, assim diz o SENHOR que te criou, ó Jacó, e que te
formou, ó Israel Não temas, porque eu te remi; chamei-te pelo
teu nome, tu és meu.

1 ועתה כה אמר יהוה בראך יעקב ויצרך ישראל אל תירא כי גאלתיך
קראתי בשמך לי אתה

2 Quando passares pelas águas estarei contigo, e quando pelos
rios, eles não te submergirão; quando passares pelo fogo, não te
queimarás, nem a chama arderá em ti.

2 כי תעבר במים אתך אני ובנהרות לא ישטפוך כי תלך במו אש לא תכוה
ולהבה לא תבער בך

3 Porque eu sou o SENHOR teu Deus, o Santo de Israel, o teu
Salvador; dei o Egito por teu resgate, a Etiópia e a Seba em teu
lugar.

3 כי אני יהוה אלהיך קדוש ישראל מושיעך נתתי כפרך מצרים כוש וסבא
תחתיך

4 Visto que foste precioso aos meus olhos, também foste
honrado, e eu te amei, assim dei os homens por ti, e os povos
pela tua vida.

4 מאשר יקרת בעיני נכבדת ואני אהבתיך ואתן אדם תחתיך ולאמים תחת
נפשך

5 Não temas, pois, porque estou contigo; trarei a tua
descendência desde o oriente, e te ajuntarei desde o ocidente.

5 אל תירא כי אתך אני ממזרח אביא זרעך וממערב אקבצך

6 Direi ao norte Dá; e ao sul Não retenhas; trazei meus filhos de
longe e minhas filhas das extremidades da terra.

6 אמר לצפון תני ולתימן אל תכלאי הביאי בני מרחוק ובנותי מקצה הארץ

7 A todos os que são chamados pelo meu nome e os que criei para a minha glória, os formei, e também os fiz.

7 כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו

8 Trazei o povo cego, que tem olhos; e os surdos, que têm ouvidos.

8 הוציא עם עור ועינים יש וחרשים ואזנים למו

9 Todas as nações se congreguem, e os povos se reúnam; quem dentre eles pode anunciar isto, e fazer-nos ouvir as coisas antigas? Apresentem as suas testemunhas, para que se justifiquem, e se ouça, e se diga Verdade é.

9 כל הגוים נקבצו יחדו ויאספו לאמים מי בהם יגיד זאת וראשנות ישמיענו יתנו עדיהם ויצדקו וישמעו ויאמרו אמת

10 Vós sois as minhas testemunhas, diz o SENHOR, e meu servo, a quem escolhi; para que o saibais, e me creiais, e entendais que eu sou o mesmo, e que antes de mim deus nenhum se formou, e depois de mim nenhum haverá.

10 אתם עדי נאם יהוה ועבדי אשר בחרתי למען תדעו ותאמינו לי ותבינו כי אני הוא לפני לא נוצר אל ואחרי לא יהיה

11 Eu, eu sou o SENHOR, e fora de mim não há Salvador.

11 אנכי אנכי יהוה ואין מבלעדי מושיע

12 Eu anunciei, e eu salvei, e eu o fiz ouvir, e deus estranho não houve entre vós, pois vós sois as minhas testemunhas, diz o SENHOR; eu sou Deus.

12 אנכי הגדתי והושעתי והשמעתי ואין בכם זר ואתם עדי נאם יהוה ואני אל

13 Ainda antes que houvesse dia, eu sou; e ninguém há que possa fazer escapar das minhas mãos; agindo eu, quem o impedirá?

13 גם מיום אני הוא ואין מידי מציל אפעל ומי ישיבנה

14 Assim diz o SENHOR, vosso Redentor, o Santo de Israel Por amor de vós enviei a Babilónia, e a todos fiz descer como fugitivos, os caldeus, nos navios com que se vangloriavam.

14 כה אמר יהוה גאלכם קדוש ישראל למענכם שלחתי בבלה והורדתי בריחים כלם וכשדים באניות רנתם

15 Eu sou o SENHOR, vosso Santo, o Criador de Israel, vosso Rei.

15 אני יהוה קדושכם בורא ישראל מלככם

16 Assim diz o SENHOR, o que preparou no mar um caminho, e nas águas impetuosas uma vereda;

16 כה אמר יהוה הנותן בים דרך ובמים עזים נתיבה

17 O que fez sair o carro e o cavalo, o exército e a força; eles juntamente se deitaram, e nunca se levantarão; estão extintos; como um pavio se apagaram.

17 המוציא רכב וסוס חיל ועזוז יחדו ישכבו בל יקומו דעכו כפשתה כבו

18 Não vos lembreis das coisas passadas, nem considereis as antigas.

18 אל תזכרו ראשנות וקדמניות אל תתבננו

19 Eis que faço uma coisa nova, agora sairá à luz; porventura não a percebeis? Eis que porei um caminho no deserto, e rios no ermo.

19 הנני עשה חדשה עתה תצמח הלוא תדעוה אף אשים במדבר דרך בישמון נהרות

20 Os animais do campo me honrarão, os chacais, e os avestruzes; porque porei águas no deserto, e rios no ermo, para dar de beber ao meu povo, ao meu eleito.

20 תכבדני חית השדה תנים ובנות יענה כי נתתי במדבר מים נהרות בישימן להשקות עמי בחירי

21 A esse povo que formei para mim; o meu louvor relatarão.

21 עם זו יצרתי לי תהלתי יספרו

22 Contudo tu não me invocaste a mim, ó Jacó, mas te cansaste de mim, ó Israel.

22 ולא אתי קראת יעקב כי יגעת בי ישראל

23 Não me trouxeste o gado miúdo dos teus holocaustos, nem me honraste com os teus sacrifícios; não te fiz servir com ofertas, nem te fatiguei com incenso.

23 לא הביאת לי שה עלתיך וזבחיך לא כבדתני לא העבדתיך במנחה ולא הוגעתיך בלבונה

24 Não me compraste por dinheiro cana aromática, nem com a gordura dos teus sacrifícios me satisfizeste, mas me deste trabalho com os teus pecados, e me cansaste com as tuas iniquidades.

24 לא קנית לי בכסף קנה וחלב זבחיך לא הרויתני אך העבדתני בחטאותיך הוגעתני בעונתיך

25 Eu, eu mesmo, sou o que apago as tuas transgressões por amor de mim, e dos teus pecados não me lembro.

25 אנכי אנכי הוא מחה פשעיך למעני וחטאתיך לא אזכר

26 Faze-me lembrar; entremos juntos em juízo; conta tu as tuas razões, para que te possas justificar.

26 הזכירני נשפטה יחד ספר אתה למען תצדק

27 Teu primeiro pai pecou, e os teus intérpretes prevaricaram contra mim.

27 אביך הראשון חטא ומליציך פשעו בי

28 Por isso profanei os príncipes do santuário; e entreguei Jacó ao anátema, e Israel ao opróbrio.

28 ואחלל שרי קדש ואתנה לחרם יעקב וישראל לגדופים

Isaías 44

1 Agora, pois, ouve, ó Jacó, servo meu, e tu, ó Israel, a quem escolhi.

1 ועתה שמע יעקב עבדי וישראל בחרתי בו

2 Assim diz o SENHOR que te criou e te formou desde o ventre, e que te ajudará Não temas, ó Jacó, servo meu, e tu, Jesurum, a quem escolhi.

2 כה אמר יהוה עשך ויצרך מבטן יעזרך אל תירא עבדי יעקב וישרון בחרתי בו

3 Porque derramarei água sobre o sedento, e rios sobre a terra seca; derramarei o meu Espírito sobre a tua posteridade, e a minha bênção sobre os teus descendentes.

3 כי אצק מים על צמא ונזלים על יבשה אצק רוחי על זרעך וברכתי על צאצאיך

4 E brotarão como a erva, como salgueiros junto aos ribeiros das águas.

4 וצמחו בבין חציר כערבים על יבלי מים

5 Este dirá Eu sou do SENHOR; e aquele se chamará do nome de Jacó; e aquele outro escreverá com a sua mão ao SENHOR, e por sobrenome tomará o nome de Israel.

5 זה יאמר ליהוה אני וזה יקרא בשם יעקב וזה יכתב ידו ליהוה ובשם ישראל יכנה

6 Assim diz o SENHOR, Rei de Israel, e seu Redentor, o SENHOR dos Exércitos Eu sou o primeiro, e eu sou o último, e fora de mim não há Deus.

6 כה אמר יהוה מלך ישראל וגאלו יהוה צבאות אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים

7 E quem proclamará como eu, e anunciará isto, e o porá em ordem perante mim, desde que ordenei um povo eterno? E anuncie-lhes as coisas vindouras, e as que ainda hão de vir.

7 ומי כמוני יקרא ויגידה ויערכה לי משומי עם עולם ואתיות ואשר תבאנה יגידו למו

8 Não vos assombreis, nem temais; porventura desde então não vo-lo fiz ouvir, e não vo-lo anunciei? Porque vós sois as minhas testemunhas. Porventura há outro Deus fora de mim? Não, não há outra Rocha que eu conheça.

8 אל תפחדו ואל תרהו הלא מאז השמעתיך והגדתי ואתם עדי היש אלוה מבלעדי ואין צור בל ידעתי

9 Todos os artífices de imagens de escultura são vaidade, e as suas coisas mais desejáveis são de nenhum préstimo; e suas próprias testemunhas, nada vêem nem entendem para que sejam envergonhados.

9 יצרי פסל כלם תהו וחמודיהם בל יועילו ועדיהם המה בל יראו ובל ידעו למען יבשו

10 Quem forma um deus, e funde uma imagem de escultura, que é de nenhum préstimo?

10 מי יצר אל ופסל נסך לבלתי הועיל

11 Eis que todos os seus companheiros ficarão confundidos, pois os mesmos artífices não passam de homens; ajuntem-se todos, e levantem-se; assombrar-se-ão, e serão juntamente confundidos.

11 הן כל חבריו יבשו וחרשים המה מאדם יתקבצו כלם יעמדו יפחדו יבשו יחד

12 O ferreiro, com a tenaz, trabalha nas brasas, e o forma com martelos, e o lavra com a força do seu braço; ele tem fome e a sua força enfraquece, e não bebe água, e desfalece.

12 חרש ברזל מעצד ופעל בפחם ובמקבות יצרהו ויפעלהו בזרוע כחו גם רעב ואין כח לא שתה מים וייעף

13 O carpinteiro estende a régua, desenha-o com uma linha, aplaina-o com a plaina, e traça-o com o compasso; e o faz à semelhança de um homem, segundo a forma de um homem, para ficar em casa.

13 חרש עצים נטה קו יתארהו בשרד יעשהו במקצעות ובמחוגה יתארהו ויעשהו כתבנית איש כתפארת אדם לשבת בית

14 Quando corta para si cedros, toma, também, o cipreste e o carvalho; assim escolhe dentre as árvores do bosque; planta um olmeiro, e a chuva o faz crescer.

14 לכרת לו ארזים ויקח תרזה ואלון ויאמץ לו בעצי יער נטע ארן וגשם יגדל

15 Então serve ao homem para queimar; e toma deles, e se aquenta, e os acende, e coze o pão; também faz um deus, e se prostra diante dele; também fabrica uma imagem de escultura, e ajoelha-se diante dela.

15 והיה לאדם לבער ויקח מהם ויחם אף ישיק ואפה לחם אף יפעל אל וישתחו עשהו פסל ויסגד למו

16 Metade dele queima no fogo, com a outra metade prepara a carne para comer, assa-a e farta-se dela; também se aquenta, e diz Ora já me aquentei, já vi o fogo.

16 חציו שרף במו אש על חציו בשר יאכל יצלה צלי וישבע אף יחם ויאמר האח חמותי ראיתי אור

17 Então do resto faz um deus, uma imagem de escultura; ajoelha-se diante dela, e se inclina, e roga-lhe, e diz Livra-me, porquanto tu és o meu deus.

17 ושאריתו לאל עשה לפסלו יסגוד לו וישתחו ויתפלל אליו ויאמר הצילני כי אלי אתה

18 Nada sabem, nem entendem; porque tapou os olhos para que não vejam, e os seus corações para que não entendam.

18 לא ידעו ולא יבינו כי טח מראות עיניהם מהשכיל לבתם

19 E nenhum deles cai em si, e já não têm conhecimento nem entendimento para dizer Metade queimei no fogo, e cozi pão sobre as suas brasas, assei sobre elas carne, e a comi; e faria eu

do resto uma abominação? Ajoelhar-me-ei ao que saiu de uma árvore?

19 ולא ישיב אל לבו ולא דעת ולא תבונה לאמר חציו שרפתי במו אש ואף
אפיתי על גחליו לחם אצלה בשר ואכל ויתרו לתועבה אעשה לבול עץ
אסגוד

20 Apascenta-se de cinza; o seu coração enganado o desviou, de maneira que já não pode livrar a sua alma, nem dizer Porventura não há uma mentira na minha mão direita?

20 רעה אפר לב הותל הטהו ולא יציל את נפשו ולא יאמר הלוא שקר
בימיני

21 Lembra-te destas coisas, ó Jacó, e Israel, porquanto és meu servo; eu te formei, meu servo és, ó Israel, não me esquecerei de ti.

21 זכר אלה יעקב וישראל כי עבדי אתה יצרתיך עבד לי אתה ישראל לא
תנשני

22 Apaguei as tuas transgressões como a névoa, e os teus pecados como a nuvem; torna-te para mim, porque eu te remi.

22 מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאותיך שובה אלי כי גאלתיך

23 Cantai alegres, vós, ó céus, porque o SENHOR o fez; exultai vós, as partes mais baixas da terra; vós, montes, retumbai com júbilo; também vós, bosques, e todas as suas árvores; porque o SENHOR remiu a Jacó, e glorificou-se em Israel.

23 רנו שמים כי עשה יהוה הריעו תחתיות ארץ פצחו הרים רנה יער וכל
עץ בו כי גאל יהוה יעקב ובישראל יתפאר

24 Assim diz o SENHOR, teu redentor, e que te formou desde o ventre Eu sou o SENHOR que faço tudo, que sozinho estendo os céus, e espraio a terra por mim mesmo;

24 כה אמר יהוה גאלך ויצרך מבטן אנכי יהוה עשה כל נטה שמים לבדי
רקע הארץ מי אתי

25 Que desfaço os sinais dos inventores de mentiras, e enlouqueço os adivinhos; que faço tornar atrás os sábios, e converto em loucura o conhecimento deles;

25 מפר אתות בדים וקסמים יהולל משיב חכמים אחור ודעתם ישכל

26 Que confirmo a palavra do seu servo, e cumpro o conselho dos seus mensageiros; que digo a Jerusalém Tu serás habitada, e às cidades de Judá Sereis edificadas, e eu levantarei as suas ruínas;

26 מקים דבר עבדו ועצת מלאכיו ישלים האמר לירושלם תושב ולערי
יהודה תבנינה וחרבותיה אקומם

27 Que digo à profundeza Seca-te, e eu secarei os teus rios.

27 האמר לצולה חרבי ונהרתיך אוביש

28 Que digo de Ciro É meu pastor, e cumprirá tudo o que me apraz, dizendo também a Jerusalém Tu serás edificada; e ao templo Tu serás fundado.

28 האמר לכורש רעי וכל חפצי ישלם ולאמר לירושלם תבנה והיכל תוסד

Isaías 45

1 Assim diz o SENHOR ao seu ungido, a Ciro, a quem tomo pela mão direita, para abater as nações diante de sua face, e descingir os lombos dos reis, para abrir diante dele as portas, e as portas não se fecharão.

1 כה אמר יהוה למשיחו לכורש אשר החזקתי בימינו לרד לפניו גוים ומתני מלכים אפתח לפתח לפניו דלתים ושערים לא יסגרו

2 Eu irei adiante de ti, e endireitarei os caminhos tortuosos; quebrarei as portas de bronze, e despedaçarei os ferrolhos de ferro.

2 אני לפניך אלך והדורים אושר דלתות נחושה אשבר ובריחי ברזל אגדע

3 Dar-te-ei os tesouros escondidos, e as riquezas encobertas, para que saibas que eu sou o SENHOR, o Deus de Israel, que te chama pelo teu nome.

3 ונתתי לך אוצרות חשך ומטמני מסתרים למען תדע כי אני יהוה הקורא בשמך אלהי ישראל

4 Por amor de meu servo Jacó, e de Israel, meu eleito, eu te chamei pelo teu nome, pus o teu sobrenome, ainda que não me conhecesses.

4 למען עבדי יעקב וישראל בחירי ואקרא לך בשמך אכנך ולא ידעתני

5 Eu sou o SENHOR, e não há outro; fora de mim não há Deus; eu te cingirei, ainda que tu não me conheças;

5 אני יהוה ואין עוד זולתי אין אלהים אאזרך ולא ידעתני

6 Para que se saiba desde o nascente do sol, e desde o poente, que fora de mim não há outro; eu sou o SENHOR, e não há outro.

6 למען ידעו ממזרח שמש וממערבה כי אפס בלעדי אני יהוה ואין עוד

7 Eu formo a luz, e crio as trevas; eu faço a paz, e crio o mal; eu, o SENHOR, faço todas estas coisas.

7 יוצר אור ובורא חשך עשה שלום ובורא רע אני יהוה עשה כל אלה

8 Destilai, ó céus, dessas alturas, e as nuvens chovam justiça; abra-se a terra, e produza a salvação, e ao mesmo tempo frutifique a justiça; eu, o SENHOR, as criei.

8 הרעיפו שמים ממעל ושחקים יזלו צדק תפתח ארץ ויפרו ישע וצדקה תצמיח יחד אני יהוה בראתיו

9 Ai daquele que contende com o seu Criador! o caco entre outros cacos de barro! Porventura dirá o barro ao que o formou Que fazes? ou a tua obra Não tens mãos?

9 הוי רב את יצרו חרש את חרשי אדמה היאמר חמר ליצרו מה תעשה ופעלך אין ידים לו

10 Ai daquele que diz ao pai Que é o que geras? E à mulher Que dás tu à luz?

10 הוי אמר לאב מה תוליד ולאשה מה תחילין

11 Assim diz o SENHOR, o Santo de Israel, aquele que o formou Perguntai-me as coisas futuras; demandai-me acerca de meus filhos, e acerca da obra das minhas mãos.

11 כה אמר יהוה קדוש ישראל ויצרו האתיות שאלוני על בני ועל פעל ידי תצוני

12 Eu fiz a terra, e criei nela o homem; eu o fiz; as minhas mãos estenderam os céus, e a todos os seus exércitos dei as minhas ordens.

12 אנכי עשיתי ארץ ואדם עליה בראתי אני ידי נטו שמים וכל צבאם צויתי

13 Eu o despertei em justiça, e todos os seus caminhos endireitarei; ele edificará a minha cidade, e soltará os meus cativos, não por preço nem por presente, diz o SENHOR dos Exércitos.

13 אנכי העירתהו בצדק וכל דרכיו אישר הוא יבנה עירי וגלותי ישלח לא
במחיר ולא בשחד אמר יהוה צבאות

14 Assim diz o SENHOR O trabalho do Egito, e o comércio dos etíopes e dos sabeus, homens de alta estatura, passarão para ti, e serão teus; irão atrás de ti, virão em grilhões, e diante de ti se prostrarão; far-te-ão as suas súplicas, dizendo Deveras Deus está em ti, e não há nenhum outro deus.

14 כה אמר יהוה יגיע מצרים וסחר כוש וסבאים אנשי מדה עליך יעברו
ולך יהיו אחריך ילכו בזקים יעברו ואליך ישתחוו אליך יתפללו אך בך אל
ואין עוד אפס אלהים

15 Verdadeiramente tu és o Deus que te ocultas, o Deus de Israel, o Salvador.

15 אכן אתה אל מסתתר אלהי ישראל מושיע

16 Envergonhar-se-ão, e também se confundirão todos; cairão juntamente na afronta os que fabricam imagens.

16 בושו וגם נכלמו כלם יחדו הלכו בכלמה חרשי צירים

17 Porém Israel é salvo pelo SENHOR, com uma eterna salvação; por isso não sereis envergonhados nem confundidos em toda a eternidade.

17 ישראל נושע ביהוה תשועת עולמים לא תבשו ולא תכלמו עד עולמי עד

18 Porque assim diz o SENHOR que tem criado os céus, o Deus que formou a terra, e a fez; ele a confirmou, não a criou vazia, mas a formou para que fosse habitada Eu sou o SENHOR e não há outro.

18 כי כה אמר יהוה בורא השמים הוא האלהים יצר הארץ ועשה הוא
כוננה לא תהו בראה לשבת יצרה אני יהוה ואין עוד

19 Não falei em segredo, nem em lugar algum escuro da terra; não disse à descendência de Jacó Buscai-me em vão; eu sou o SENHOR, que falo a justiça, e anuncio coisas retas.

19 לא בסתר דברתי במקום ארץ חשך לא אמרתי לזרע יעקב תהו בקשוני אני יהוה דבר צדק מגיד מישרים

20 Congregai-vos, e vinde; chegai-vos juntos, os que escapastes das nações; nada sabem os que conduzem em procissão as suas imagens de escultura, feitas de madeira, e rogam a um deus que não pode salvar.

20 הקבצו ובאו התנגשו יחדו פליטי הגוים לא ידעו הנשאים את עץ פסלם ומתפללים אל אל לא יושיע

21 Anunciai, e chegai-vos, e tomai conselho todos juntos; quem fez ouvir isto desde a antiguidade? Quem desde então o anunciou? Porventura não sou eu, o SENHOR? Pois não há outro Deus senão eu; Deus justo e Salvador não há além de mim.

21 הגידו והגישו אף יועצו יחדו מי השמיע זאת מקדם מאז הגידה הלוא אני יהוה ואין עוד אלהים מבלעדי אל צדיק ומושיע אין זולתי

22 Olhai para mim, e sereis salvos, vós, todos os termos da terra; porque eu sou Deus, e não há outro.

22 פנו אלי והושעו כל אפסי ארץ כי אני אל ואין עוד

23 Por mim mesmo tenho jurado, já saiu da minha boca a palavra de justiça, e não tornará atrás; que diante de mim se dobrará todo o joelho, e por mim jurará toda a língua.

23 בי נשבעתי יצא מפי צדקה דבר ולא ישוב כי לי תכרע כל ברך תשבע כל לשון

24 De mim se dirá Deveras no SENHOR há justiça e força; até ele virão, mas serão envergonhados todos os que se indignarem contra ele.

24 אך ביהוה לי אמר צדקות ועז עדיו יבוא ויבשו כל הנחרים בו

25 Mas no SENHOR será justificada, e se gloriará toda a descendência de Israel.

25 ביהוה יצדקו ויתהללו כל זרע ישראל

Isaías 46

1 Bel está abatido, Nebo se encurvou, os seus ídolos são postos sobre os animais e sobre as feras; as cargas dos vossos fardos são canseiras para as feras já cansadas.

1 כרע בל קרס נבו היו עצביהם לחיה ולבהמה נשאתיכם עמוסות משא לעיפה

2 Juntamente se encurvaram e se abateram; não puderam livrar-se da carga, mas a sua alma entrou em cativeiro.

2 קרסו כרעו יחדו לא יכלו מלט משא ונפשם בשבי הלכה

3 Ouvi-me, ó casa de Jacó, e todo o restante da casa de Israel; vós a quem trouxe nos braços desde o ventre, e sois levados desde a madre.

3 שמעו אלי בית יעקב וכל שארית בית ישראל העמסים מני בטן הנשאים מני רחם

4 E até à velhice eu serei o mesmo, e ainda até às cãs eu vos carregarei; eu vos fiz, e eu vos levarei, e eu vos trarei, e vos livrarei.

4 ועד זקנה אני הוא ועד שיבה אני אסבל אני עשיתי ואני אשא ואני אסבל ואמלט

5 A quem me assemelhareis, e com quem me igualareis, e me comparareis, para que sejamos semelhantes?

5 למי תדמיוני ותשוו ותמשלוני ונדמה

6 Gastam o ouro da bolsa, e pesam a prata nas balanças; assalariam o ourives, e ele faz um deus, e diante dele se prostram e se inclinam.

6 הזלים זהב מכיס וכסף בקנה ישקלו ישכרו צורף ויעשהו אל יסגדו אף ישתחוו

7 Sobre os ombros o tomam, o levam, e o põem no seu lugar; ali fica em pé, do seu lugar não se move; e, se alguém clama a ele, resposta nenhuma dá, nem livra alguém da sua tribulação.

7 ישאהו על כתף יסבלהו ויניחהו תחתיו ויעמד ממקומו לא ימיש אף יצעק אליו ולא יענה מצרתו לא יושיענו

8 Lembrai-vos disto, e considerai; trazei-o à memória, ó prevaricadores.

8 זכרו זאת והתאששו השיבו פושעים על לב

9 Lembrai-vos das coisas passadas desde a antiguidade; que eu sou Deus, e não há outro Deus, não há outro semelhante a mim.

9 זכרו ראשנות מעולם כי אנכי אל ואין עוד אלהים ואפס כמוני

10 Que anuncio o fim desde o princípio, e desde a antiguidade as coisas que ainda não sucederam; que digo O meu conselho será firme, e farei toda a minha vontade.

10 מגיד מראשית אחרית ומקדם אשר לא נעשו אמר עצתי תקום וכל חפצי אעשה

11 Que chamo a ave de rapina desde o oriente, e de uma terra remota o homem do meu conselho; porque assim o disse, e assim o farei vir; eu o formei, e também o farei.

11 קרא ממזרח עיט מארץ מרחק איש עצתו אף דברתי אף אביאנה יצרתי אף אעשנה

12 Ouvi-me, ó duros de coração, os que estais longe da justiça.

12 שמעו אלי אבירי לב הרחוקים מצדקה

13 Faço chegar a minha justiça, e não estará ao longe, e a minha salvação não tardará; mas estabelecerei em Sião a salvação, e em Israel a minha glória.

13 קרבתי צדקתי לא תרחק ותשועתי לא תאחר ונתתי בציון תשועה לישראל תפארתי

Isaías 47

1 Desce, e assenta-te no pó, ó virgem filha de Babilónia; assenta-te no chão; já não há trono, ó filha dos caldeus, porque nunca mais serás chamada a tenra nem a delicada.

1 רדי ושבי על עפר בתולת בת בבל שבי לארץ אין כסא בת כשדים כי לא תוסיפי יקראו לך רכה וענגה

2 Toma a mó, e mói a farinha; remove o teu véu, descalça os pés, descobre as pernas e passa os rios.

2 קחי רחים וטחני קמח גלי צמתך חשפי שבל גלי שוק עברי נהרות

3 A tua vergonha se descobrirá, e ver-se-á o teu opróbrio; tomarei vingança, e não pouparei a homem algum.

3 תגל ערותך גם תראה חרפתך נקם אקח ולא אפגע אדם

4 O nosso redentor cujo nome é o SENHOR dos Exércitos, é o Santo de Israel.

4 גאלנו יהוה צבאות שמו קדוש ישראל

5 Assenta-te calada, e entra nas trevas, ó filha dos caldeus, porque nunca mais serás chamada senhora de reinos.

5 שבי דומם ובאי בחשך בת כשדים כי לא תוסיפי יקראו לך גברת ממלכות

6 Muito me agastei contra o meu povo, profanei a minha herança, e os entreguei na tua mão; porém não usaste com eles de misericórdia, e até sobre os velhos fizeste muito pesado o teu jugo.

6 קצפתי על עמי חללתי נחלתי ואתנם בידך לא שמת להם רחמים על זקן הכבדת עלך מאד

7 E disseste Eu serei senhora para sempre; até agora não te importaste com estas coisas, nem te lembraste do fim delas.

7 ותאמרי לעולם אהיה גברת עד לא שמת אלה על לבך לא זכרת אחריתה

8 Agora, pois, ouve isto, tu que és dada a prazeres, que habitas tão segura, que dizes no teu coração Eu o sou, e fora de mim não há outra; não ficarei viúva, nem conhecerei a perda de filhos.

8 ועתה שמעי זאת עדינה היושבת לבטח האמרה בלבבה אני ואפסי עוד לא אשב אלמנה ולא אדע שכול

9 Porém ambas estas coisas virão sobre ti num momento, no mesmo dia, perda de filhos e viuvez; em toda a sua plenitude

virão sobre ti, por causa da multidão das tuas feitiçarias, e da grande abundância dos teus muitos encantamentos.

9 ותבאנה לך שתי אלה רגע ביום אחד שכול ואלמן כתמם באו עליך ברב כשפיך בעצמת חבריך מאד

10 Porque confiaste na tua maldade e disseste Ninguém me pode ver; a tua sabedoria e o teu conhecimento, isso te fez desviar, e disseste no teu coração Eu sou, e fora de mim não há outra.

10 ותבטחי ברעתך אמרת אין ראני חכמתך ודעתך היא שובבתך ותאמרי בלבך אני ואפסי עוד

11 Portanto sobre ti virá o mal, sem que saibas a sua origem, e tal destruição cairá sobre ti, sem que a possas evitar; e virá sobre ti de repente desolação que não poderás conhecer.

11 ובא עליך רעה לא תדעי שחרה ותפל עליך הוה לא תוכלי כפרה ותבא עליך פתאם שואה לא תדעי

12 Deixa-te estar com os teus encantamentos, e com a multidão das tuas feitiçarias, em que trabalhaste desde a tua mocidade, a ver se podes tirar proveito, ou se porventura te podes fortalecer.

12 עמדי נא בחבריך וברב כשפיך באשר יגעת מנעוריך אולי תוכלי הועיל אולי תערוצי

13 Cansaste-te na multidão dos teus conselhos; levantem-se pois agora os agoureiros dos céus, os que contemplavam os astros, os prognosticadores das luas novas, e salvem-te do que há de vir sobre ti.

13 נלאית ברב עצתיך יעמדו נא ויושיעך הברו שמים החזים בכוכבים מודיעם לחדשים מאשר יבאו עליך

14 Eis que serão como a pragana, o fogo os queimará; não poderão salvar a sua vida do poder das chamas; não haverá brasas, para se aquentar, nem fogo para se assentar junto dele.

14 הנה היו כקש אש שרפתם לא יצילו את נפשם מיד להבה אין גחלת לחמם אור לשבת נגדו

15 Assim serão para contigo aqueles com quem trabalhaste, os teus negociantes desde a tua mocidade; cada qual irá vagueando pelo seu caminho; ninguém te salvará.

15 כן היו לך אשר יגעת סחריך מנעוריך איש לעברו תעו אין מושיעך

Isaías 48

1 Ouvi isto, casa de Jacó, que vos chamais do nome de Israel, e saístes das águas de Judá, que jurais pelo nome do SENHOR, e fazeis menção do Deus de Israel, mas não em verdade nem em justiça.

1 שמעו זאת בית יעקב הנקראים בשם ישראל וממי יהודה יצאו הנשבעים בשם יהוה ובאלהי ישראל יזכירו לא באמת ולא בצדקה

2 E até da santa cidade tomam o nome e se firmam sobre o Deus de Israel; o SENHOR dos Exércitos é o seu nome.

2 כי מעיר הקדש נקראו ועל אלהי ישראל נסמכו יהוה צבאות שמו

3 As primeiras coisas desde a antiguidade as anunciei; da minha boca sairam, e eu as fiz ouvir; apressuradamente as fiz, e aconteceram.

3 הראשנות מאז הגדתי ומפי יצאו ואשמיעם פתאם עשיתי ותבאנה

4 Porque eu sabia que eras duro, e a tua cerviz um nervo de ferro, e a tua testa de bronze.

4 מדעתי כי קשה אתה וגיד ברזל ערפך ומצחך נחושה

5 Por isso te anunciei desde então, e te fiz ouvir antes que acontecesse, para que não dissesses O meu ídolo fez estas coisas, e a minha imagem de escultura, e a minha imagem de fundição as mandou.

5 ואגיד לך מאז בטרם תבוא השמעתיך פן תאמר עצבי עשם ופסלי ונסכי צום

6 Já o tens ouvido; olha bem para tudo isto; porventura não o anunciareis? Desde agora te faço ouvir coisas novas e ocultas, e que nunca conheceste.

6 שמעת חזה כלה ואתם הלוא תגידו השמעתיך חדשות מעתה ונצרות ולא ידעתם

7 Agora são criadas, e não de há muito, e antes deste dia não as ouviste, para que porventura não digas Eis que eu já as sabia.

7 עתה נבראו ולא מאז ולפני יום ולא שמעתם פן תאמר הנה ידעתין

8 Nem tu as ouviste, nem tu as conheceste, nem tampouco há muito foi aberto o teu ouvido, porque eu sabia que procederias muito perfidamente, e que eras chamado transgressor desde o ventre.

8 גם לא שמעת גם לא ידעת גם מאז לא פתחה אזנך כי ידעתי בגוד תבגוד ופשע מבטן קרא לך

9 Por amor do meu nome retardarei a minha ira, e por amor do meu louvor me refrearei para contigo, para que te não venha a cortar.

9 למען שמי אאריך אפי ותהלתי אחטם לך לבלתי הכריתך

10 Eis que já te purifiquei, mas não como a prata; escolhi-te na fornalha da aflição.

10 הנה צרפתיך ולא בכסף בחרתיך בכור עני

11 Por amor de mim, por amor de mim o farei, porque, como seria profanado o meu nome? E a minha glória não a darei a outrem.

11 למעני למעני אעשה כי איך יחל וכבודי לאחר לא אתן

12 Dá-me ouvidos, ó Jacó, e tu, ó Israel, a quem chamei; eu sou o mesmo, eu o primeiro, eu também o último.

12 שמע אלי יעקב וישראל מקראי אני הוא אני ראשון אף אני אחרון

13 Também a minha mão fundou a terra, e a minha destra mediu os céus a palmos; eu os chamarei, e aparecerão juntos.

13 אף ידי יסדה ארץ וימיני טפחה שמים קרא אני אליהם יעמדו יחדו

14 Ajuntai-vos todos vós, e ouvi Quem, dentre eles, tem anunciado estas coisas? O SENHOR o amou, e executará a sua vontade contra Babilónia, e o seu braço será contra os caldeus.

14 הקבצו כלכם ושמעו מי בהם הגיד את אלה יהוה אהבו יעשה חפצו בבבל וזרעו כשדים

15 Eu, eu o tenho falado; também já o chamei, e o trarei, e farei próspero o seu caminho.

15 אני אני דברתי אף קראתיו הביאתיו והצליח דרכו

16 Chegai-vos a mim, ouvi isto Não falei em segredo desde o princípio; desde o tempo em que aquilo se fez eu estava ali, e agora o Senhor DEUS me enviou a mim, e o seu Espírito.

16 קרבו אלי שמעו זאת לא מראש בסתר דברתי מעת היותה שם אני ועתה אדני יהוה שלחני ורוחו

17 Assim diz o SENHOR, o teu Redentor, o Santo de Israel Eu sou o SENHOR teu Deus, que te ensina o que é útil, e te guia pelo caminho em que deves andar.

17 כה אמר יהוה גאלך קדוש ישראל אני יהוה אלהיך מלמדך להועיל מדריכך בדרך תלך

18 Ah! se tivesses dado ouvidos aos meus mandamentos, então seria a tua paz como o rio, e a tua justiça como as ondas do mar!

18 לוא הקשבת למצותי ויהי כנהר שלומך וצדקתך כגלי הים

19 Também a tua descendência seria como a areia, e os que procedem das tuas entranhas como os seus grãos; o seu nome nunca seria cortado nem destruído de diante de mim.

19 ויהי כחול זרעך וצאצאי מעיך כמעתיו לא יכרת ולא ישמד שמו מלפני

20 Saí de Babilónia, fugi de entre os caldeus. E anunciai com voz de júbilo, fazei ouvir isso, e levai-o até ao fim da terra; dizei O SENHOR remiu a seu servo Jacó.

20 צאו מבבל ברחו מכשדים בקול רנה הגידו השמיעו זאת הוציאוה עד קצה הארץ אמרו גאל יהוה עבדו יעקב

21 E não tinham sede, quando os levava pelos desertos; fez-lhes correr água da rocha; fendeu a rocha, e as águas correram.

21 ולא צמאו בחרבות הוליכם מים מצור הזיל למו ויבקע צור ויזבו מים

22 Mas os ímpios não têm paz, diz o SENHOR.

22 אין שלום אמר יהוה לרשעים

Isaías 49

1 Ouvi-me, ilhas, e escutai vós, povos de longe O SENHOR me chamou desde o ventre, desde as entranhas de minha mãe fez menção do meu nome.

1 שמעו איים אלי והקשיבו לאמים מרחוק יהוה מבטן קראני ממעי אמי הזכיר שמי

2 E fez a minha boca como uma espada aguda, com a sombra da sua mão me cobriu; e me pós como uma flecha limpa, e me escondeu na sua aljava;

2 וישם פי כחרב חדה בצל ידו החביאני וישימני לחץ ברור באשפתו הסתירני

3 E me disse Tu és meu servo; és Israel, aquele por quem hei de ser glorificado.

3 ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר

4 Porém eu disse Debalde tenho trabalhado, inútil e vãmente gastei as minhas forças; todavia o meu direito está perante o SENHOR, e o meu galardão perante o meu Deus.

4 ואני אמרתי לריק יגעתי לתהו והבל כחי כליתי אכן משפטי את יהוה ופעלתי את אלהי

5 E agora diz o SENHOR, que me formou desde o ventre para ser seu servo, para que torne a trazer Jacó; porém Israel não se deixará ajuntar; contudo aos olhos do SENHOR serei glorificado, e o meu Deus será a minha força.

5 ועתה אמר יהוה יצרי מבטן לעבד לו לשובב יעקב אליו וישראל לא יאסף ואכבד בעיני יהוה ואלהי היה עזי

6 Disse mais Pouco é que sejas o meu servo, para restaurares as tribos de Jacó, e tornares a trazer os preservados de Israel; também te dei para luz dos gentios, para seres a minha salvação até à extremidade da terra.

6 ויאמר נקל מהיותך לי עבד להקים את שבטי יעקב ונצירי ישראל להשיב ונתתיך לאור גוים להיות ישועתי עד קצה הארץ

7 Assim diz o SENHOR, o Redentor de Israel, o seu Santo, à alma desprezada, ao que a nação abomina, ao servo dos que dominam Os reis o verão, e se levantarão, como também os príncipes, e eles diante de ti se inclinarão, por amor do SENHOR, que é fiel, e do Santo de Israel, que te escolheu.

7 כה אמר יהוה גאל ישראל קדושו לבזה נפש למתעב גוי לעבד משלים מלכים יראו וקמו שרים וישתחוו למען יהוה אשר נאמן קדש ישראל ויבחרך

8 Assim diz o SENHOR No tempo aceitável te ouvi e no dia da salvação te ajudei, e te guardarei, e te darei por aliança do povo, para restaurares a terra, e dar-lhes em herança as herdades assoladas;

8 כה אמר יהוה בעת רצון עניתיך וביום ישועה עזרתיך ואצרך ואתנך לברית עם להקים ארץ להנחיל נחלות שממות

9 Para dizeres aos presos Saí; e aos que estão em trevas Aparecei. Eles pastarão nos caminhos, e em todos os lugares altos haverá o seu pasto.

9 לאמר לאסורים צאו לאשר בחשך הגלו על דרכים ירעו ובכל שפיים מרעיתם

10 Nunca terão fome, nem sede, nem o calor, nem o sol os afligirá; porque o que se compadece deles os guiará e os levará mansamente aos mananciais das águas.

10 לא ירעבו ולא יצמאו ולא יכם שרב ושמש כי מרחמם ינהגם ועל מבועי מים ינהלם

11 E farei de todos os meus montes um caminho; e as minhas estradas serão levantadas.

11 ושמתי כל הרי לדרך ומסלתי ירמון

12 Eis que estes virão de longe, e eis que aqueles do norte, e do ocidente, e aqueles outros da terra de Sinim.

12 הנה אלה מרחוק יבאו והנה אלה מצפון ומים ואלה מארץ סינים

13 Exultai, ó céus, e alegra-te, ó terra, e vós, montes, estalai com júbilo, porque o SENHOR consolou o seu povo, e dos seus aflitos se compadecerá.

13 רנו שמים וגילי ארץ יפצחו הרים רנה כי נחם יהוה עמו ועניו ירחם

14 Porém Sião diz Já me desamparou o SENHOR, e o meu Senhor se esqueceu de mim.

14 ותאמר ציון עזבני יהוה ואדני שכחני

15 Porventura pode uma mulher esquecer-se tanto de seu filho que cria, que não se compadeça dele, do filho do seu ventre? Mas ainda que esta se esquecesse dele, contudo eu não me esquecerei de ti.

15 התשכח אשה עולה מרחם בן בטנה גם אלה תשכחנה ואנכי לא אשכחך

16 Eis que nas palmas das minhas mãos eu te gravei; os teus muros estão continuamente diante de mim.

16 הן על כפים חקתיך חומתיך נגדי תמיד

17 Os teus filhos pressurosamente virão, mas os teus destruidores e os teus assoladores sairão do meio de ti.

17 מהרו בניך מהרסיך ומחרביך ממך יצאו

18 Levanta os teus olhos ao redor, e olha; todos estes que se ajuntam vêm a ti; vivo eu, diz o SENHOR, que de todos estes te vestirás, como de um ornamento, e te cingirás deles como noiva.

18 שאי סביב עיניך וראי כלם נקבצו באו לך חי אני נאם יהוה כי כלם כעדי תלבשי ותקשרים ככלה

19 Porque nos teus desertos, e nos teus lugares solitários, e na tua terra destruída, agora te verás apertada de moradores, e os que te devoravam se afastarão para longe de ti.

19 כי חרבתיך ושממתיך וארץ הרסתיך כי עתה תצרי מיושב ורחקו מבלעיך

20 E até mesmo os filhos da tua orfandade dirão aos teus ouvidos Muito estreito é para mim este lugar; aparta-te de mim, para que possa habitar nele.

20 עוד יאמרו באזניך בני שכליך צר לי המקום גשה לי ואשבה

21 E dirás no teu coração Quem me gerou estes? Pois eu estava desfilhada e solitária; entrara em cativeiro, e me retirara; quem, pois, me criou estes? Eis que eu fui deixada sozinha; e estes onde estavam?

21 ואמרת בלבבך מי ילד לי את אלה ואני שכולה וגלמודה גלה וסורה ואלה מי גדל הן אני נשארתי לבדי אלה איפה הם

22 Assim diz o Senhor DEUS Eis que levantarei a minha mão para os gentios, e ante os povos arvorarei a minha bandeira; então trarão os teus filhos nos braços, e as tuas filhas serão levadas sobre os ombros.

22 כה אמר אדני יהוה הנה אשא אל גוים ידי ואל עמים ארים נסי והביאו בניך בחצן ובנתיך על כתף תנשאנה

23 E os reis serão os teus aios, e as suas rainhas as tuas amas; diante de ti se inclinarão com o rosto em terra, e lamberão o pó dos teus pés; e saberás que eu sou o SENHOR, que os que confiam em mim não serão confundidos.

23 והיו מלכים אמניך ושרותיהם מיניקתיך אפים ארץ ישתחוו לך ועפר רגליך ילחכו וידעת כי אני יהוה אשר לא יבשו קוי

24 Porventura tirar-se-ia a presa ao poderoso, ou escapariam os legalmente presos?

24 היקח מגבור מלקוח ואם שבי צדיק ימלט

25 Mas assim diz o SENHOR Por certo que os presos se tirarão ao poderoso, e a presa do tirano escapará; porque eu contenderei com os que contendem contigo, e os teus filhos eu remirei.

25 כי כה אמר יהוה גם שבי גבור יקח ומלקוח עריץ ימלט ואת יריבך אנכי אריב ואת בניך אנכי אושיע

26 E sustentarei os teus opressores com a sua própria carne, e com o seu próprio sangue se embriagarão, como com mosto; e toda a carne saberá que eu sou o SENHOR, o teu Salvador, e o teu Redentor, o Forte de Jacó.

26 והאכלתי את מוניך את בשרם וכעסיס דמם ישכרון וידעו כל בשר כי אני יהוה מושיעך וגאלך אביר יעקב

Isaías 50

1 Assim diz o SENHOR Onde está a carta de divórcio de vossa mãe, pela qual eu a repudiei? Ou quem é o meu credor a quem

eu vos tenha vendido? Eis que por vossas maldades fostes vendidos, e por vossas transgressões vossa mãe foi repudiada.

1 כה אמר יהוה אי זה ספר כריתות אמכם אשר שלחתיה או מי מנושי אשר מכרתי אתכם לו הן בעונתיכם נמכרתם ובפשעיכם שלחה אמכם

2 Por que razão vim eu, e ninguém apareceu? Chamei, e ninguém respondeu? Porventura tanto se encolheu a minha mão, que já não possa remir? Ou não há mais força em mim para livrar? Eis que com a minha repreensão faço secar o mar, torno os rios em deserto, até que cheirem mal os seus peixes, porquanto não têm água e morrem de sede.

2 מדוע באתי ואין איש קראתי ואין עונה הקצור קצרה ידי מפדות ואם אין בי כח להציל הן בגערתי אחריב ים אשים נהרות מדבר תבאש דגתם מאין מים ותמת בצמא

3 Eu visto os céus de negridão, por-lhes-ei um saco para a sua cobertura.

3 אלביש שמים קדרות ושק אשים כסותם

4 O Senhor DEUS me deu uma língua erudita, para que eu saiba dizer a seu tempo uma boa palavra ao que está cansado. Ele desperta-me todas as manhãs, desperta-me o ouvido para que ouça, como aqueles que aprendem.

4 אדני יהוה נתן לי לשון למודים לדעת לעות את יעף דבר יעיר בבקר בבקר יעיר לי אזן לשמע כלמודים

5 O Senhor DEUS me abriu os ouvidos, e eu não fui rebelde; não me retirei para trás.

5 אדני יהוה פתח לי אזן ואנכי לא מריתי אחור לא נסוגתי

6 As minhas costas ofereci aos que me feriam, e a minha face aos que me arrancavam os cabelos; não escondi a minha face dos que me afrontavam e me cuspiam.

6 גוי נתתי למכים ולחיי למרטים פני לא הסתרתי מכלמות ורק

7 Porque o Senhor DEUS me ajuda, assim não me confundo; por isso pus o meu rosto como um seixo, porque sei que não serei envergonhado.

7 ואדני יהוה יעזר לי על כן לא נכלמתי על כן שמתי פני כחלמיש ואדע כי לא אבוש

8 Perto está o que me justifica; quem contenderá comigo? Compareçamos juntamente; quem é meu adversário? Chegue-se para mim.

8 קרוב מצדיקי מי יריב אתי נעמדה יחד מי בעל משפטי יגש אלי

9 Eis que o Senhor DEUS me ajuda; quem há que me condene? Eis que todos eles como roupas se envelhecerão, e a traça os comerá.

9 הן אדני יהוה יעזר לי מי הוא ירשיעני הן כלם כבגד יבלו עש יאכלם

10 Quem há entre vós que tema ao SENHOR e ouça a voz do seu servo? Quando andar em trevas, e não tiver luz nenhuma, confie no nome do SENHOR, e firme-se sobre o seu Deus.

10 מי בכם ירא יהוה שמע בקול עבדו אשר הלך חשכים ואין נגה לו יבטח בשם יהוה וישען באלהיו

11 Eis que todos vós, que acendeis fogo, e vos cingis com faíscas, andai entre as labaredas do vosso fogo, e entre as faíscas, que acendestes. Isto vos sobrevirá da minha mão, e em tormentos jazereis.

11 הן כלכם קדחי אש מאזרי זיקות לכו באור אשכם ובזיקות בערתם מידי
היתה זאת לכם למעצבה תשכבון

Isaías 51

1 Ouvi-me, vós os que seguis a justiça, os que buscais ao SENHOR. Olhai para a rocha de onde fostes cortados, e para a caverna do poço de onde fostes cavados.

1 שמעו אלי רדפי צדק מבקשי יהוה הביטו אל צור חצבתם ואל מקבת בור
נקרתם

2 Olhai para Abraão, vosso pai, e para Sara, que vos deu à luz; porque, sendo ele só, o chamei, e o abençoei e o multipliquei.

2 הביטו אל אברהם אביכם ואל שרה תחוללכם כי אחד קראתיו ואברכהו
וארבהו

3 Porque o SENHOR consolará a Sião; consolará a todos os seus lugares assolados, e fará o seu deserto como o Éden, e a sua solidão como o jardim do SENHOR; gozo e alegria se achará nela, ação de graças, e voz de melodia.

3 כי נחם יהוה ציון נחם כל חרבתיה וישם מדברה כעדן וערבתה כגן
יהוה ששון ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה

4 Atendei-me, povo meu e nação minha, inclinai os ouvidos para mim; porque de mim sairá a lei, e o meu juízo farei repousar para a luz dos povos.

4 הקשיבו אלי עמי ולאומי אלי האזינו כי תורה מאתי תצא ומשפטי לאור
עמים ארגיע

5 Perto está a minha justiça, vem saindo a minha salvação, e os meus braços julgarão os povos; as ilhas me aguardarão, e no meu braço esperarão.

5 קרוב צדקי יצא ישעי וזרעי עמים ישפטו אלי איים יקוו ואל זרעי ייחלון

6 Levantai os vossos olhos para os céus, e olhai para a terra em baixo, porque os céus desaparecerão como a fumaça, e a terra se envelhecerá como roupa, e os seus moradores morrerão semelhantemente; porém a minha salvação durará para sempre, e a minha justiça não será abolida.

6 שאו לשמים עיניכם והביטו אל הארץ מתחת כי שמים כעשן נמלחו והארץ כבגד תבלה וישביה כמו כן ימותון וישועתי לעולם תהיה וצדקתי לא תחת

7 Ouvi-me, vós que conheceis a justiça, povo em cujo coração está a minha lei; não temais o opróbrio dos homens, nem vos turbeis pelas suas injúrias.

7 שמעו אלי ידעי צדק עם תורתי בלבם אל תיראו חרפת אנוש ומגדפתם אל תחתו

8 Porque a traça os roerá como a roupa, e o bicho os comerá como a lã; mas a minha justiça durará para sempre, e a minha salvação de geração em geração.

8 כי כבגד יאכלם עש וכצמר יאכלם סס וצדקתי לעולם תהיה וישועתי לדור דורים

9 Desperta, desperta, veste-te de força, ó braço do SENHOR; desperta como nos dias passados, como nas gerações antigas. Não és tu aquele que cortou em pedaços a Raabe, o que feriu ao chacal?

9 עורי עורי לבשי עז זרוע יהוה עורי כימי קדם דרות עולמים הלוא את
היא המחצבת רהב מחוללת תנין

10 Não és tu aquele que secou o mar, as águas do grande abismo? O que fez o caminho no fundo do mar, para que passassem os remidos?

10 הלוא את היא המחרבת ים מי תהום רבה השמה מעמקי ים דרך לעבר
גאולים

11 Assim voltarão os resgatados do SENHOR, e virão a Sião com júbilo, e perpétua alegria haverá sobre as suas cabeças; gozo e alegria alcançarão, a tristeza e o gemido fugirão.

11 ופדויי יהוה ישובון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם ששון
ושמחה ישיגון נסו יגון ואנחה

12 Eu, eu sou aquele que vos consola; quem, pois, és tu para que temas o homem que é mortal, ou o filho do homem, que se tornará em erva?

12 אנכי אנכי הוא מנחמכם מי את ותיראי מאנוש ימות ומבן אדם חציר
ינתן

13 E te esqueces do SENHOR que te criou, que estendeu os céus, e fundou a terra, e temes continuamente todo o dia o furor do angustiador, quando se prepara para destruir; pois onde está o furor do que te atribulava?

13 ותשכח יהוה עשך נוטה שמים ויסד ארץ ותפחד תמיד כל היום מפני
חמת המציק כאשר כונן להשחית ואיה חמת המציק

14 O exilado cativo depressa será solto, e não morrerá na caverna, e o seu pão não lhe faltará.

14 מהר צעה להפתח ולא ימות לשחת ולא יחסר לחמו

15 Porque eu sou o SENHOR teu Deus, que agito o mar, de modo que bramem as suas ondas. O SENHOR dos Exércitos é o seu nome.

15 ואנכי יהוה אלהיך רגע הים ויהמו גליו יהוה צבאות שמו

16 E ponho as minhas palavras na tua boca, e te cubro com a sombra da minha mão; para plantar os céus, e para fundar a terra, e para dizer a Sião Tu és o meu povo.

16 ואשים דברי בפיך ובצל ידי כסיתיך לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה

17 Desperta, desperta, levanta-te, ó Jerusalém, que bebeste da mão do SENHOR o cálice do seu furor; bebeste e sorveste os sedimentos do cálice do atordoamento.

17 התעוררי התעוררי קומי ירושלם אשר שתית מיד יהוה את כוס חמתו את קבעת כוס התרעלה שתית מצית

18 De todos os filhos que ela teve, nenhum há que a guie mansamente; e de todos os filhos que criou, nenhum há que a tome pela mão.

18 אין מנהל לה מכל בנים ילדה ואין מחזיק בידה מכל בנים גדלה

19 Estas duas coisas te aconteceram; quem terá compaixão de ti? A assolação, e o quebrantamento, e a fome, e a espada! Por quem te consolarei?

19 שתים הנה קראתיך מי ינוד לך השד והשבר והרעב והחרב מי אנחמך

20 Os teus filhos já desmaiaram, jazem nas entradas de todos os caminhos, como o antílope na rede; cheios estão do furor do SENHOR e da repreensão do teu Deus.

20 בניך עלפו שכבו בראש כל חוצות כתוא מכמר המלאים חמת יהוה
גערת אלהיך

21 Portanto agora ouve isto, ó aflita, e embriagada, mas não de vinho.

21 לכן שמעי נא זאת עניה ושכרת ולא מיין

22 Assim diz o teu Senhor o SENHOR, e o teu Deus, que pleiteará a causa do seu povo Eis que eu tomo da tua mão o cálice do atordoamento, os sedimentos do cálice do meu furor, nunca mais dele beberás.

22 כה אמר אדניך יהוה ואלהיך יריב עמו הנה לקחתי מידך את כוס
התרעלה את קבעת כוס חמתי לא תוסיפי לשתותה עוד

23 Porém, pó-lo-ei nas mãos dos que te entristeceram, que disseram à tua alma Abaixa-te, e passaremos sobre ti; e tu puseste as tuas costas como chão, e como caminho, aos viandantes.

23 ושמתיה ביד מוגיך אשר אמרו לנפשך שחי ונעברה ותשימי כארץ גוך
וכחוץ לעברים

Isaías 52

1 Desperta, desperta, veste-te da tua fortaleza, ó Sião; veste-te das tuas roupas formosas, ó Jerusalém, cidade santa, porque nunca mais entrará em ti nem incircunciso nem imundo.

1 עורי עורי לבשי עזך ציון לבשי בגדי תפארתך ירושלם עיר הקדש כי לא
יוסיף יבא בך עוד ערל וטמא

2 Sacode-te do pó, levanta-te, e assenta-te, ó Jerusalém solta-te das cadeias de teu pescoço, ó cativa filha de Sião.

2 התנערי מעפר קומי שבי ירושלם התפתחו מוסרי צוארך שביה בת ציון

3 Porque assim diz o SENHOR Por nada fostes vendidos; também sem dinheiro sereis resgatados.

3 כי כה אמר יהוה חנם נמכרתם ולא בכסף תגאלו

4 Porque assim diz o Senhor DEUS O meu povo em tempos passados desceu ao Egito, para peregrinar lá, e a Assíria sem razão o oprimiu.

4 כי כה אמר אדני יהוה מצרים ירד עמי בראשנה לגור שם ואשור באפס עשקו

5 E agora, que tenho eu que fazer aqui, diz o SENHOR, pois o meu povo foi tomado sem nenhuma razão? Os que dominam sobre ele dão uivos, diz o SENHOR; e o meu nome é blasfemado incessantemente o dia todo.

5 ועתה מה לי פה נאם יהוה כי לקח עמי חנם משלו יהילילו נאם יהוה ותמיד כל היום שמי מנאץ

6 Portanto o meu povo saberá o meu nome; pois, naquele dia, saberá que sou eu mesmo o que falo Eis-me aqui.

6 לכן ידע עמי שמי לכן ביום ההוא כי אני הוא המדבר הנני

7 Quão formosos são, sobre os montes, os pés do que anuncia as boas novas, que faz ouvir a paz, do que anuncia o bem, que faz ouvir a salvação, do que diz a Sião O teu Deus reina!

7 מה נאוו על ההרים רגלי מבשר משמיע שלום מבשר טוב משמיע ישועה אמר לציון מלך אלהיך

8 Eis a voz dos teus atalaias! Eles alçam a voz, juntamente exultam; porque olho a olho verão, quando o SENHOR fizer Sião voltar.

8 קול צפיך נשאו קול יחדו ירננו כי עין בעין יראו בשוב יהוה ציון

9 Clamai cantando, exultai juntamente, desertos de Jerusalém; porque o SENHOR consolou o seu povo, remiu a Jerusalém.

9 פצחו רננו יחדו חרבות ירושלם כי נחם יהוה עמו גאל ירושלם

10 O SENHOR desnudou o seu santo braço perante os olhos de todas as nações; e todos os confins da terra verão a salvação do nosso Deus.

10 חשף יהוה את זרוע קדשו לעיני כל הגוים וראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו

11 Retirai-vos, retirai-vos, saí daí, não toqueis coisa imunda; saí do meio dela, purificai-vos, os que levais os vasos do SENHOR.

11 סורו סורו צאו משם טמא אל תגעו צאו מתוכה הברו נשאי כלי יהוה

12 Porque vós não saireis apressadamente, nem ireis fugindo; porque o SENHOR irá diante de vós, e o Deus de Israel será a vossa retaguarda.

12 כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכון כי הלך לפניכם יהוה ומאספכם אלהי ישראל

13 Eis que o meu servo procederá com prudência; será exaltado, e elevado, e mui sublime.

13 הנה ישכיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד

14 Como pasmaram muitos à vista dele, pois o seu parecer estava tão desfigurado, mais do que o de outro qualquer, e a sua figura mais do que a dos outros filhos dos homens.

14 כאשר שממו עליך רבים כן משחת מאיש מראהו ותארו מבני אדם

15 Assim borrifará muitas nações, e os reis fecharão as suas bocas por causa dele; porque aquilo que não lhes foi anunciado verão, e aquilo que eles não ouviram entenderão.

15 כן יזה גוים רבים עליו יקפצו מלכים פיהם כי אשר לא ספר להם ראו ואשר לא שמעו התבוננו

Isaías 53

1 Quem deu crédito à nossa pregação? E a quem se manifestou o braço do SENHOR?

1 מי האמין לשמעתנו וזרוע יהוה על מי נגלתה

2 Porque foi subindo como renovo perante ele, e como raiz de uma terra seca; não tinha beleza nem formosura e, olhando nós para ele, não havia boa aparência nele, para que o desejássemos.

2 ויעל כיונק לפניו וכשרש מארץ ציה לא תאר לו ולא הדר ונראהו ולא מראה ונחמדהו

3 Era desprezado, e o mais rejeitado entre os homens, homem de dores, e experimentado nos trabalhos; e, como um de quem os homens escondiam o rosto, era desprezado, e não fizemos dele caso algum.

3 נבזה וחדל אישים איש מכאבות וידוע חלי וכמסתר פנים ממנו נבזה ולא חשבנהו

4 Verdadeiramente ele tomou sobre si as nossas enfermidades, e as nossas dores levou sobre si; e nós o reputávamos por aflito, ferido de Deus, e oprimido.

4 אכן חלינו הוא נשא ומכאבינו סבלם ואנחנו חשבנהו נגוע מכה אלהים ומענה

5 Mas ele foi ferido por causa das nossas transgressões, e moído por causa das nossas iniquidades; o castigo que nos traz a paz estava sobre ele, e pelas suas pisaduras fomos sarados.

5 והוא מחלל מפשענו מדכא מעונתינו מוסר שלומנו עליו ובחברתו נרפא לנו

6 Todos nós andávamos desgarrados como ovelhas; cada um se desviava pelo seu caminho; mas o SENHOR fez cair sobre ele a iniquidade de nós todos.

6 כלנו כצאן תעינו איש לדרכו פנינו ויהוה הפגיע בו את עון כלנו

7 Ele foi oprimido e afligido, mas não abriu a sua boca; como um cordeiro foi levado ao matadouro, e como a ovelha muda perante os seus tosquiadores, assim ele não abriu a sua boca.

7 נגש והוא נענה ולא יפתח פיו כשה לטבח יובל וכרחל לפני גזזיה נאלמה ולא יפתח פיו

8 Da opressão e do juízo foi tirado; e quem contará o tempo da sua vida? Porquanto foi cortado da terra dos viventes; pela transgressão do meu povo ele foi atingido.

8 מעצר וממשפט לקח ואת דורו מי ישוחח כי נגזר מארץ חיים מפשע עמי נגע למו

9 E puseram a sua sepultura com os ímpios, e com o rico na sua morte; ainda que nunca cometeu injustiça, nem houve engano na sua boca.

9 ויתן את רשעים קברו ואת עשיר במתיו על לא חמס עשה ולא מרמה בפיו

10 Todavia, ao SENHOR agradou moê-lo, fazendo-o enfermar; quando a sua alma se puser por expiação do pecado, verá a sua posteridade, prolongará os seus dias; e o bom prazer do SENHOR prosperará na sua mão.

10 ויהוה חפץ דכאו החלי אם תשים אשם נפשו יראה זרע יאריך ימים וחפץ יהוה בידו יצלח

11 Ele verá o fruto do trabalho da sua alma, e ficará satisfeito; com o seu conhecimento o meu servo, o justo, justificará a muitos; porque as iniquidades deles levará sobre si.

11 מעמל נפשו יראה ישבע בדעתו יצדיק צדיק עבדי לרבים ועונתם הוא יסבל

12 Por isso lhe darei a parte de muitos, e com os poderosos repartirá ele o despojo; porquanto derramou a sua alma na morte, e foi contado com os transgressores; mas ele levou sobre si o pecado de muitos, e intercedeu pelos transgressores.

12 לכן אחלק לו ברבים ואת עצומים יחלק שלל תחת אשר הערה למות נפשו ואת פשעים נמנה והוא חטא רבים נשא ולפשעים יפגיע

Isaías 54

1 Canta alegremente, ó estéril, que não deste à luz; rompe em cántico, e exclama com alegria, tu que não tiveste dores de parto; porque mais são os filhos da mulher solitária, do que os filhos da casada, diz o SENHOR.

1 רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצהלי לא חלה כי רבים בני שוממה מבני בעולה אמר יהוה

2 Amplia o lugar da tua tenda, e estendam-se as cortinas das tuas habitações; não o impeças; alonga as tuas cordas, e fixa bem as tuas estacas.

2 הרחיבי מקום אהלך ויריעות משכנותיך יטו אל תחשכי האריכי מיתריך ויתדתיך חזקי

3 Porque transbordarás para a direita e para a esquerda; e a tua descendência possuirá os gentios e fará que sejam habitadas as cidades assoladas.

3 כי ימין ושמאול תפרצי וזרעך גוים יירש וערים נשמות יושיבו

4 Não temas, porque não serás envergonhada; e não te envergonhes, porque não serás humilhada; antes te esquecerás da vergonha da tua mocidade, e não te lembrarás mais do opróbrio da tua viuvez.

4 אל תיראי כי לא תבושי ואל תכלמי כי לא תחפירי כי בשת עלומיך תשכחי וחרפת אלמנותיך לא תזכרי עוד

5 Porque o teu Criador é o teu marido; o SENHOR dos Exércitos é o seu nome; e o Santo de Israel é o teu Redentor; que é chamado o Deus de toda a terra.

5 כי בעליך עשיך יהוה צבאות שמו וגאלך קדוש ישראל אלהי כל הארץ יקרא

6 Porque o SENHOR te chamou como a mulher desamparada e triste de espírito; como a mulher da mocidade, que fora desprezada, diz o teu Deus.

6 כי כאשה עזובה ועצובת רוח קראך יהוה ואשת נעורים כי תמאס אמר אלהיך

7 Por um breve momento te deixei, mas com grandes misericórdias te recolherei;

7 ברגע קטן עזבתיך וברחמים גדלים אקבצך

8 Com um pouco de ira escondi a minha face de ti por um momento; mas com benignidade eterna me compadecerei de ti, diz o SENHOR, o teu Redentor.

8 בשצף קצף הסתרתי פני רגע ממך ובחסד עולם רחמתיך אמר גאלך יהוה

9 Porque isto será para mim como as águas de Noé; pois jurei que as águas de Noé não passariam mais sobre a terra; assim jurei que não me irarei mais contra ti, nem te repreenderei.

9 כי מי נח זאת לי אשר נשבעתי מעבר מי נח עוד על הארץ כן נשבעתי מקצף עליך ומגער בך

10 Porque os montes se retirarão, e os outeiros serão abalados; porém a minha benignidade não se apartará de ti, e a aliança da minha paz não mudará, diz o SENHOR que se compadece de ti.

10 כי ההרים ימושו והגבעות תמוטנה וחסדי מאתך לא ימוש וברית שלומי לא תמוט אמר מרחמך יהוה

11 Tu, oprimida, arrojada com a tormenta e desconsolada, eis que eu assentarei as tuas pedras com todo o ornamento, e te fundarei sobre as safiras.

11 עניה סערה לא נחמה הנה אנכי מרביץ בפוך אבניך ויסדתיך בספירים

12 E farei os teus vitrais de rubis, e as tuas portas de carbúnculos, e todos os teus termos de pedras aprazíveis.

12 ושמתי כדכד שמשתיך ושעריך לאבני אקדח וכל גבולך לאבני חפץ

13 E todos os teus filhos serão ensinados do SENHOR; e a paz de teus filhos será abundante.

13 וכל בניך למודי יהוה ורב שלום בניך

14 Com justiça serás estabelecida; estarás longe da opressão, porque já não temerás; e também do terror, porque não chegará a ti.

14 בצדקה תכונני רחקי מעשק כי לא תיראי וממחתה כי לא תקרב אליך

15 Eis que seguramente poderão vir a juntar-se contra ti, mas não será por mim; quem se ajuntar contra ti cairá por causa de ti.

15 הן גור יגור אפס מאותי מי גר אתך עליך יפול

16 Eis que eu criei o ferreiro, que assopra as brasas no fogo, e que produz a ferramenta para a sua obra; também criei o assolador, para destruir.

16 הן אנכי בראתי חרש נפח באש פחם ומוציא כלי למעשהו ואנכי בראתי משחית לחבל

17 Toda a ferramenta preparada contra ti não prosperará, e toda a língua que se levantar contra ti em juízo tu a condenarás; esta é a herança dos servos do SENHOR, e a sua justiça que de mim procede, diz o SENHOR

17 כל כלי יוצר עליך לא יצלח וכל לשון תקום אתך למשפט תרשיעי זאת נחלת עבדי יהוה וצדקתם מאתי נאם יהוה

Isaías 55

1 O vós, todos os que tendes sede, vinde às águas, e os que não tendes dinheiro, vinde, comprai, e comei; sim, vinde, comprai, sem dinheiro e sem preço, vinho e leite.

1 הוי כל צמא לכו למים ואשר אין לו כסף לכו שברו ואכלו ולכו שברו בלוא
כסף ובלוא מחיר יין וחלב

2 Por que gastais o dinheiro naquilo que não é pão? E o produto do vosso trabalho naquilo que não pode satisfazer? Ouvi-me atentamente, e comei o que é bom, e a vossa alma se deleite com a gordura.

2 למה תשקלו כסף בלוא לחם ויגיעכם בלוא לשבעה שמעו שמוע אלי
ואכלו טוב ותתענג בדשן נפשכם

3 Inclinai os vossos ouvidos, e vinde a mim; ouvi, e a vossa alma viverá; porque convosco farei uma aliança perpétua, dando-vos as firmes beneficências de Davi.

3 הטו אזנכם ולכו אלי שמעו ותחי נפשכם ואכרתה לכם ברית עולם חסדי
דוד הנאמנים

4 Eis que eu o dei por testemunha aos povos, como líder e governador dos povos.

4 הן עד לאומים נתתיו נגיד ומצוה לאמים

5 Eis que chamarás a uma nação que não conheces, e uma nação que nunca te conheceu correrá para ti, por amor do SENHOR teu Deus, e do Santo de Israel; porque ele te glorificou.

5 הן גוי לא תדע תקרא וגוי לא ידעוך אליך ירוצו למען יהוה אלהיך
ולקדוש ישראל כי פארך

6 Buscai ao SENHOR enquanto se pode achar, invocai-o enquanto está perto.

6 דרשו יהוה בהמצאו קראהו בהיותו קרוב

7 Deixe o ímpio o seu caminho, e o homem maligno os seus pensamentos, e se converta ao SENHOR, que se compadecerá dele; torne para o nosso Deus, porque grandioso é em perdoar.

7 יעזב רשע דרכו ואיש און מחשבתיו וישב אל יהוה וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח

8 Porque os meus pensamentos não são os vossos pensamentos, nem os vossos caminhos os meus caminhos, diz o SENHOR.

8 כי לא מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי נאם יהוה

9 Porque assim como os céus são mais altos do que a terra, assim são os meus caminhos mais altos do que os vossos caminhos, e os meus pensamentos mais altos do que os vossos pensamentos.

9 כי גבהו שמים מארץ כן גבהו דרכי מדרכיכם ומחשבתי ממחשבתיכם

10 Porque, assim como desce a chuva e a neve dos céus, e para lá não tornam, mas regam a terra, e a fazem produzir, e brotar, e dar semente ao semeador, e pão ao que come,

10 כי כאשר ירד הגשם והשלג מן השמים ושמה לא ישוב כי אם הרוה את הארץ והולידה והצמיחה ונתן זרע לזרע ולחם לאכל

11 Assim será a minha palavra, que sair da minha boca; ela não voltará para mim vazia, antes fará o que me apraz, e prosperará naquilo para que a enviei.

11 כן יהיה דברי אשר יצא מפי לא ישוב אלי ריקם כי אם עשה את אשר חפצתי והצליח אשר שלחתיו

12 Porque com alegria saireis, e em paz sereis guiados; os montes e os outeiros romperão em cántico diante de vós, e todas as árvores do campo baterão palmas.

12 כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה וכל עצי השדה ימחאו כף

13 Em lugar do espinheiro crescerá a faia, e em lugar da sarça crescerá a murta; o que será para o SENHOR por nome, e por sinal eterno, que nunca se apagará.

13 תחת הנעצוץ יעלה ברוש תחת הסרפד יעלה הדס והיה ליהוה לשם לאות עולם לא יכרת

Isaías 56

1 Assim diz o SENHOR Guardai o juízo, e fazei justiça, porque a minha salvação está prestes a vir, e a minha justiça, para se manifestar.

1 כה אמר יהוה שמרו משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבוא וצדקתי להגלות

2 Bem-aventurado o homem que fizer isto, e o filho do homem que lançar mão disto; que se guarda de profanar o sábado, e guarda a sua mão de fazer algum mal.

2 אשרי אנוש יעשה זאת ובן אדם יחזיק בה שמר שבת מחללו ושמר ידו מעשות כל רע

3 E não fale o filho do estrangeiro, que se houver unido ao SENHOR, dizendo Certamente o SENHOR me separará do seu povo; nem tampouco diga o eunuco Eis que sou uma árvore seca.

3 ואל יאמר בן הנכר הנלוה אל יהוה לאמר הבדל יבדילני יהוה מעל עמו ואל יאמר הסריס הן אני עץ יבש

4 Porque assim diz o SENHOR a respeito dos eunucos, que guardam os meus sábados, e escolhem aquilo em que eu me agrado, e abraçam a minha aliança

4 כי כה אמר יהוה לסריסים אשר ישמרו את שבתותי ובחרו באשר חפצתי ומחזיקים בבריתי

5 Também lhes darei na minha casa e dentro dos meus muros um lugar e um nome, melhor do que o de filhos e filhas; um nome eterno darei a cada um deles, que nunca se apagará.

5 ונתתי להם בביתי ובחומתי יד ושם טוב מבנים ומבנות שם עולם אתן לו אשר לא יכרת

6 E aos filhos dos estrangeiros, que se unirem ao SENHOR, para o servirem, e para amarem o nome do SENHOR, e para serem seus servos, todos os que guardarem o sábado, não o profanando, e os que abraçarem a minha aliança,

6 ובני הנכר הנלוים על יהוה לשרתו ולאהבה את שם יהוה להיות לו לעבדים כל שמר שבת מחללו ומחזיקים בבריתי

7 Também os levarei ao meu santo monte, e os alegrarei na minha casa de oração; os seus holocaustos e os seus sacrifícios serão aceitos no meu altar; porque a minha casa será chamada casa de oração para todos os povos.

7 והביאותים אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי עולתיהם וזבחיהם לרצון על מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים

8 Assim diz o Senhor DEUS, que congrega os dispersos de Israel Ainda ajuntarei outros aos que já se lhe ajuntaram.

8 נאם אדני יהוה מקבץ נדחי ישראל עוד אקבץ עליו לנקבציו

9 Vós, todos os animais do campo, todos os animais dos bosques, vinde comer.

9 כל חיתו שדי אתיו לאכל כל חיתו ביער

10 Todos os seus atalaias são cegos, nada sabem; todos são cães mudos, não podem ladrar; andam adormecidos, estão deitados, e gostam do sono.

10 צפו עורים כלם לא ידעו כלם כלבים אלמים לא יוכלו לנבח הזים שכבים אהבי לנום

11 E estes cães são gulosos, não se podem fartar; e eles são pastores que nada compreendem; todos eles se tornam para o seu caminho, cada um para a sua ganância, cada um por sua parte.

11 והכלבים עזי נפש לא ידעו שבעה והמה רעים לא ידעו הבין כלם לדרכם פנו איש לבצעו מקצהו

12 Vinde, dizem, trarei vinho, e beberemos bebida forte; e o dia de amanhã será como este, e ainda muito mais abundante.

12 אתיו אקחה יין ונסבאה שכר והיה כזה יום מחר גדול יתר מאד

Isaías 57

1 Perece o justo, e não há quem considere isso em seu coração, e os homens compassivos são recolhidos, sem que alguém considere que o justo é levado antes do mal.

1 הצדיק אבד ואין איש שם על לב ואנשי חסד נאספים באין מבין כי מפני הרעה נאסף הצדיק

2 Entrará em paz; descansarão nas suas camas, os que houverem andado na sua retidão.

2 יבוא שלום ינוחו על משכבותם הלך נכחו

3 Mas chegai-vos aqui, vós os filhos da agoureira, descendência adulterina, e de prostituição.

3 ואתם קרבו הנה בני עננה זרע מנאף ותזנה

4 De quem fazeis o vosso passatempo? Contra quem escancarais a boca, e deitais para fora a língua? Porventura não sois filhos da transgressão, descendência da falsidade,

4 על מי תתענגו על מי תרחיבו פה תאריכו לשון הלוא אתם ילדי פשע זרע שקר

5 Que vos inflamais com os deuses debaixo de toda a árvore verde, e sacrificais os filhos nos ribeiros, nas fendas dos penhascos?

5 הנחמים באלים תחת כל עץ רענן שחטי הילדים בנחלים תחת סעפי הסלעים

6 Nas pedras lisas dos ribeiros está a tua parte; estas, estas são a tua sorte; sobre elas também derramaste a tua libação, e lhes ofereceste ofertas; contentar-me-ia eu com estas coisas?

6 בחלקי נחל חלקך הם הם גורלך גם להם שפכת נסך העלית מנחה העל אלה אנחם

7 Sobre o monte alto e levantado pões a tua cama; e lá subiste para oferecer sacrifícios.

7 על הר גבה ונשא שמת משכבך גם שם עלית לזבח זבח

8 E detrás das portas, e dos umbrais puseste o teu memorial; pois te descobriste a outros que não a mim, e subiste, alargaste a tua cama, e fizeste aliança com alguns deles; amaste a sua cama, onde quer que a viste.

8 ואחר הדלת והמזוזה שמת זכרונך כי מאתי גלית ותעלי הרחבת משכבך ותכרת לך מהם אהבת משכבם יד חזית

9 E foste ao rei com óleo, e multiplicaste os teus perfumes e enviaste os teus embaixadores para longe, e te abateste até ao inferno.

9 ותשרי למלך בשמן ותרבי רקחיך ותשלחי צריך עד מרחק ותשפילי עד שאול

10 Na tua comprida viagem te cansaste; porém não disseste Não há esperança; achaste novo vigor na tua mão; por isso não adoeceste.

10 ברב דרכך יגעת לא אמרת נואש חית ידך מצאת על כן לא חלית

11 Mas de quem tiveste receio, ou temor, para que mentisses, e não te lembrasses de mim, nem no teu coração me pusesses? Não é porventura porque eu me calei, e isso há muito tempo, e não me temes?

11 ואת מי דאגת ותיראי כי תכזבי ואותי לא זכרת לא שמת על לבך הלא אני מחשה ומעלם ואותי לא תיראי

12 Eu publicarei a tua justiça, e as tuas obras, que não te aproveitarão.

12 אני אגיד צדקתך ואת מעשיך ולא יועילוך

13 Quando clamares, livrem-te os ídolos que ajuntaste; mas o vento a todos levará, e um sopro os arrebatará; mas o que confia em mim possuirá a terra, e herdará o meu santo monte.

13 בזעקך יצילך קבוציך ואת כלם ישא רוח יקח הבל והחוסה בי ינחל ארץ ויירש הר קדשי

14 E dir-se-á Aplainai, aplainai a estrada, preparai o caminho; tirai os tropeços do caminho do meu povo.

14 ואמר סלו סלו פנו דרך הרימו מכשול מדרך עמי

15 Porque assim diz o Alto e o Sublime, que habita na eternidade, e cujo nome é Santo Num alto e santo lugar habito; como também com o contrito e abatido de espírito, para vivificar o espírito dos abatidos, e para vivificar o coração dos contritos.

15 כי כה אמר רם ונשא שכן עד וקדוש שמו מרום וקדוש אשכון ואת דכא ושפל רוח להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נדכאים

16 Porque não contenderei para sempre, nem continuamente me indignarei; porque o espírito perante a minha face se desfaleceria, e as almas que eu fiz.

16 כי לא לעולם אריב ולא לנצח אקצוף כי רוח מלפני יעטוף ונשמות אני עשיתי

17 Pela iniquidade da sua avareza me indignei, e o feri; escondi-me, e indignei-me; contudo, rebelde, seguiu o caminho do seu coração.

17 בעון בצעו קצפתי ואכהו הסתר ואקצף וילך שובב בדרך לבו

18 Eu vejo os seus caminhos, e o sararei, e o guiarei, e lhe tornarei a dar consolação, a saber, aos seus pranteadores.

18 דרכיו ראיתי וארפאהו ואנחהו ואשלם נחמים לו ולאבליו

19 Eu crio os frutos dos lábios paz, paz, para o que está longe; e para o que está perto, diz o SENHOR, e eu o sararei.

19 בורא נוב שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו

20 Mas os ímpios são como o mar bravo, porque não se pode aquietar, e as suas águas lançam de si lama e lodo.

20 והרשעים כים נגרש כי השקט לא יוכל ויגרשו מימיו רפש וטיט

21 Não há paz para os ímpios, diz o meu Deus.

21 אין שלום אמר אלהי לרשעים

Isaías 58

1 Clama em alta voz, não te detenhas, levanta a tua voz como a trombeta e anuncia ao meu povo a sua transgressão, e à casa de Jacó os seus pecados.

1 קרא בגרון אל תחשך כשופר הרם קולך והגד לעמי פשעם ולבית יעקב חטאתם

2 Todavia me procuram cada dia, tomam prazer em saber os meus caminhos, como um povo que pratica justiça, e não deixa o direito do seu Deus; perguntam-me pelos direitos da justiça, e têm prazer em se chegarem a Deus,

2 ואותי יום יום ידרשון ודעת דרכי יחפצון כגוי אשר צדקה עשה ומשפט אלהיו לא עזב ישאלוני משפטי צדק קרבת אלהים יחפצון

3 Dizendo Por que jejuamos nós, e tu não atentas para isso? Por que afligimos as nossas almas, e tu não o sabes? Eis que no dia em que jejuais achais o vosso próprio contentamento, e requereis todo o vosso trabalho.

3 למה צמנו ולא ראית ענינו נפשנו ולא תדע הן ביום צמכם תמצאו חפץ וכל עצביכם תנגשו

4 Eis que para contendas e debates jejuais, e para ferirdes com punho iníquo; não jejueis como hoje, para fazer ouvir a vossa voz no alto.

4 הן לריב ומצה תצומו ולהכות באגרף רשע לא תצומו כיום להשמיע במרום קולכם

5 Seria este o jejum que eu escolheria, que o homem um dia aflija a sua alma, que incline a sua cabeça como o junco, e estenda debaixo de si saco e cinza? Chamarias tu a isto jejum e dia aprazível ao SENHOR?

5 הכזה יהיה צום אבחרהו יום ענות אדם נפשו הלכף כאגמן ראשו ושק ואפר יציע הלזה תקרא צום ויום רצון ליהוה

6 Porventura não é este o jejum que escolhi, que soltes as ligaduras da impiedade, que desfaças as ataduras do jugo e que deixes livres os oprimidos, e despedaces todo o jugo?

6 הלוא זה צום אבחרהו פתח חרצבות רשע התר אגדות מוטה ושלח רצוצים חפשים וכל מוטה תנתקו

7 Porventura não é também que repartas o teu pão com o faminto, e recolhas em casa os pobres abandonados; e, quando vires o nu, o cubras, e não te escondas da tua carne?

7 הלוא פרס לרעב לחמך ועניים מרודים תביא בית כי תראה ערם וכסיתו ומבשרך לא תתעלם

8 Então romperá a tua luz como a alva, e a tua cura apressadamente brotará, e a tua justiça irá adiante de ti, e a glória do SENHOR será a tua retaguarda.

8 אז יבקע כשחר אורך וארכתך מהרה תצמח והלך לפניך צדקך כבוד יהוה יאספך

9 Então clamarás, e o SENHOR te responderá; gritarás, e ele dirá Eis-me aqui. Se tirares do meio de ti o jugo, o estender do dedo, e o falar iniquamente;

9 אז תקרא ויהוה יענה תשוע ויאמר הנני אם תסיר מתוכך מוטה שלח אצבע ודבר און

10 E se abrires a tua alma ao faminto, e fartares a alma aflita; então a tua luz nascerá nas trevas, e a tua escuridão será como o meio-dia.

10 ותפק לרעב נפשך ונפש נענה תשביע וזרח בחשך אורך ואפלתך כצהרים

11 E o SENHOR te guiará continuamente, e fartará a tua alma em lugares áridos, e fortificará os teus ossos; e serás como um jardim regado, e como um manancial, cujas águas nunca faltam.

11 ונחך יהוה תמיד והשביע בצחצחות נפשך ועצמתיך יחליץ והיית כגן רוה וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו

12 E os que de ti procederem edificarão as antigas ruínas; e levantarás os fundamentos de geração em geração; e chamar-te-ão reparador das roturas, e restaurador de veredas para morar.

12 ובנו ממך חרבות עולם מוסדי דור ודור תקומם וקרא לך גדר פרץ משבב נתיבות לשבת

13 Se desviares o teu pé do sábado, de fazeres a tua vontade no meu santo dia, e chamares ao sábado deleitoso, e o santo dia do SENHOR, digno de honra, e o honrares não seguindo os teus caminhos, nem pretendendo fazer a tua própria vontade, nem falares as tuas próprias palavras,

13 אם תשיב משבת רגלך עשות חפציך ביום קדשי וקראת לשבת ענג לקדוש יהוה מכבד וכבדתו מעשות דרכיך ממצוא חפצך ודבר דבר

14 Então te deleitarás no SENHOR, e te farei cavalgar sobre as alturas da terra, e te sustentarei com a herança de teu pai Jacó; porque a boca do SENHOR o disse.

14 אז תתענג על יהוה והרכבתיך על במותי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך כי פי יהוה דבר

Isaías 59

1 Eis que a mão do SENHOR não está encolhida, para que não possa salvar; nem agravado o seu ouvido, para não poder ouvir.

1 הן לא קצרה יד יהוה מהושיע ולא כבדה אזנו משמוע

2 Mas as vossas iniquidades fazem separação entre vós e o vosso Deus; e os vossos pecados encobrem o seu rosto de vós, para que não vos ouça.

2 כי אם עונתיכם היו מבדלים בינכם לבין אלהיכם וחטאותיכם הסתירו פנים מכם משמוע

3 Porque as vossas mãos estão contaminadas de sangue, e os vossos dedos de iniquidade; os vossos lábios falam falsidade, a vossa língua pronuncia perversidade.

3 כי כפיכם נגאלו בדם ואצבעותיכם בעון שפתותיכם דברו שקר לשונכם עולה תהגה

4 Ninguém há que clame pela justiça, nem ninguém que compareça em juízo pela verdade; confiam na vaidade, e falam mentiras; concebem o mal, e dão à luz a iniquidade.

4 אין קרא בצדק ואין נשפט באמונה בטוח על תהו ודבר שוא הרו עמל והוליד און

5 Chocam ovos de basilisco, e tecem teias de aranha; o que comer dos ovos deles, morrerá; e, quebrando-os, sairá uma víbora.

5 ביצי צפעוני בקעו וקורי עכביש יארגו האכל מביציהם ימות והזורה תבקע אפעה

6 As suas teias não prestam para vestes nem se poderão cobrir com as suas obras; as suas obras são obras de iniquidade, e obra de violência há nas suas mãos.

6 קוריהם לא יהיו לבגד ולא יתכסו במעשיהם מעשיהם מעשי און ופעל חמס בכפיהם

7 Os seus pés correm para o mal, e se apressam para derramarem o sangue inocente; os seus pensamentos são pensamentos de iniquidade; destruição e quebrantamento há nas suas estradas.

7 רגליהם לרע ירצו וימהרו לשפך דם נקי מחשבותיהם מחשבות און שד ושבר במסלותם

8 Não conhecem o caminho da paz, nem há justiça nos seus passos; fizeram para si veredas tortuosas; todo aquele que anda por elas não tem conhecimento da paz.

8 דרך שלום לא ידעו ואין משפט במעגלותם נתיבותיהם עקשו להם כל דרך בה לא ידע שלום

9 Por isso o juízo está longe de nós, e a justiça não nos alcança; esperamos pela luz, e eis que só há trevas; pelo resplendor, mas andamos em escuridão.

9 על כן רחק משפט ממנו ולא תשיגנו צדקה נקוה לאור והנה חשך לנגהות באפלות נהלך

10 Apalpamos as paredes como cegos, e como os que não têm olhos andamos apalpando; tropeçamos ao meio-dia como nas trevas, e nos lugares escuros como mortos.

10 נגששה כעורים קיר וכאין עינים נגששה כשלנו בצהרים כנשף באשמנים כמתים

11 Todos nós bramamos como ursos, e continuamente gememos como pombas; esperamos pelo juízo, e não o há; pela salvação, e está longe de nós.

11 נהמה כדבים כלנו וכיונים הגה נהגה נקוה למשפט ואין לישועה רחקה ממנו

12 Porque as nossas transgressões se multiplicaram perante ti, e os nossos pecados testificam contra nós; porque as nossas transgressões estão conosco, e conhecemos as nossas iniquidades;

12 כי רבו פשעינו נגדך וחטאותינו ענתה בנו כי פשעינו אתנו ועונתינו ידענום

13 Como o prevaricar, e mentir contra o SENHOR, e o desviarmo-nos do nosso Deus, o falar de opressão e rebelião, o conceber e proferir do coração palavras de falsidade.

13 פשע וכחש ביהוה ונסוג מאחר אלהינו דבר עשק וסרה הרו והגו מלב דברי שקר

14 Por isso o direito se tornou atrás, e a justiça se pós de longe; porque a verdade anda tropeçando pelas ruas, e a equidade não pode entrar.

14 והסג אחור משפט וצדקה מרחוק תעמד כי כשלה ברחוב אמת ונכחה לא תוכל לבוא

15 Sim, a verdade desfalece, e quem se desvia do mal arrisca-se a ser despojado; e o SENHOR viu, e pareceu mal aos seus olhos que não houvesse justiça.

15 ותהי האמת נעדרת וסר מרע משתולל וירא יהוה וירע בעיניו כי אין משפט

16 E vendo que ninguém havia, maravilhou-se de que não houvesse um intercessor; por isso o seu próprio braço lhe trouxe a salvação, e a sua própria justiça o susteve.

16 וירא כי אין איש וישתומם כי אין מפגיע ותושע לו זרעו וצדקתו היא סמכתהו

17 Pois vestiu-se de justiça, como de uma couraça, e pós o capacete da salvação na sua cabeça, e por vestidura pós sobre si vestes de vingança, e cobriu-se de zelo, como de um manto.

17 וילבש צדקה כשרין וכובע ישועה בראשו וילבש בגדי נקם תלבשת ויעט כמעיל קנאה

18 Conforme forem as obras deles, assim será a sua retribuição, furor aos seus adversários, e recompensa aos seus inimigos; às ilhas dará ele a sua recompensa.

18 כעל גמלות כעל ישלם חמה לצריו גמול לאיביו לאיים גמול ישלם

19 Então temerão o nome do SENHOR desde o poente, e a sua glória desde o nascente do sol; vindo o inimigo como uma corrente de águas, o Espírito do SENHOR arvorará contra ele a sua bandeira.

19 וייראו ממערב את שם יהוה וממזרח שמש את כבודו כי יבוא כנהר צר רוח יהוה נססה בו

20 E virá um Redentor a Sião e aos que em Jacó se converterem da transgressão, diz o SENHOR.

20 ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם יהוה

21 Quanto a mim, esta é a minha aliança com eles, diz o SENHOR o meu espírito, que está sobre ti, e as minhas palavras, que pus na tua boca, não se desviarão da tua boca nem da boca da tua descendência, nem da boca da descendência da tua descendência, diz o SENHOR, desde agora e para todo o sempre.

21 ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיך לא ימושו מפיך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר יהוה מעתה ועד עולם

Isaías 60

1 Levanta-te, resplandece, porque vem a tua luz, e a glória do SENHOR vai nascendo sobre ti;

1 קומי אורי כי בא אורך וכבוד יהוה עליך זרח

2 Porque eis que as trevas cobriram a terra, e a escuridão os povos; mas sobre ti o SENHOR virá surgindo, e a sua glória se verá sobre ti.

2 כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל לאמים ועליך יזרח יהוה וכבודו עליך יראה

3 E os gentios caminharão à tua luz, e os reis ao resplendor que te nasceu.

3 והלכו גוים לאורך ומלכים לנגה זרחך

4 Levanta em redor os teus olhos, e vê; todos estes já se ajuntaram, e vêm a ti; teus filhos virão de longe, e tuas filhas serão criadas ao teu lado.

4 שאי סביב עיניך וראי כלם נקבצו באו לך בניך מרחוק יבאו ובנתיך על
צד תאמנה

5 Então o verás, e serás iluminado, e o teu coração estremecerá e se alargará; porque a abundância do mar se tornará a ti, e as riquezas dos gentios virão a ti.

5 אז תראי ונהרת ופחד ורחב לבבך כי יהפך עליך המון ים חיל גוים יבאו
לך

6 A multidão de camelos te cobrirá, os dromedários de Midiã e Efá; todos virão de Sabá; ouro e incenso trarão, e publicarão os louvores do SENHOR.

6 שפעת גמלים תכסך בכרי מדין ועיפה כלם משבא יבאו זהב ולבונה
ישאו ותהלת יהוה יבשרו

7 Todas as ovelhas de Quedar se congregarão a ti; os carneiros de Nebaiote te servirão; com agrado subirão ao meu altar, e eu glorificarei a casa da minha glória.

7 כל צאן קדר יקבצו לך אילי נביות ישרתונך יעלו על רצון מזבחי ובית
תפארתי אפאר

8 Quem são estes que vêm voando como nuvens, e como pombas às suas janelas?

8 מי אלה כעב תעופינה וכיונים אל ארבתיהם

9 Certamente as ilhas me aguardarão, e primeiro os navios de Társis, para trazer teus filhos de longe, e com eles a sua prata e o seu ouro, para o nome do SENHOR teu Deus, e para o Santo de Israel, porquanto ele te glorificou.

9 כי לי איים יקוו ואניות תרשיש בראשנה להביא בניך מרחוק כספם
וזהבם אתם לשם יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כי פארך

10 E os filhos dos estrangeiros edificarão os teus muros, e os seus reis te servirão; porque no meu furor te feri, mas na minha benignidade tive misericórdia de ti.

10 ובנו בני נכר חמתיך ומלכיהם ישרתונך כי בקצפי הכיתיך וברצוני רחמתיך

11 E as tuas portas estarão abertas de contínuo, nem de dia nem de noite se fecharão; para que tragam a ti as riquezas dos gentios, e, conduzidos com elas, os seus reis.

11 ופתחו שעריך תמיד יומם ולילה לא יסגרו להביא אליך חיל גוים ומלכיהם נהוגים

12 Porque a nação e o reino que não te servirem perecerão; sim, essas nações serão de todo assoladas.

12 כי הגוי והממלכה אשר לא יעבדוך יאבדו והגוים חרב יחרבו

13 A glória do Líbano virá a ti; a faia, o pinheiro, e o álamo conjuntamente, para ornarem o lugar do meu santuário, e glorificarei o lugar dos meus pés.

13 כבוד הלבנון אליך יבוא ברוש תדהר ותאשור יחדו לפאר מקום מקדשי ומקום רגלי אכבד

14 Também virão a ti, inclinando-se, os filhos dos que te oprimiram; e prostrar-se-ão às plantas dos teus pés todos os que te desprezaram; e chamar-te-ão a cidade do SENHOR, a Sião do Santo de Israel.

14 והלכו אליך שחוח בני מעניך והשתחוו על כפות רגליך כל מנאציך וקראו לך עיר יהוה ציון קדוש ישראל

15 Em lugar de seres deixada, e odiada, de modo que ninguém passava por ti, far-te-ei uma excelência perpétua, um gozo de geração em geração.

15 תחת היותך עזובה ושנואה ואין עובר ושמתיך לגאון עולם משוש דור
ודור

16 E mamarás o leite dos gentios, e alimentar-te-ás ao peito dos
reis; e saberás que eu sou o SENHOR, o teu Salvador, e o teu
Redentor, o Poderoso de Jacó.

16 וינקת חלב גוים ושד מלכים תינקי וידעת כי אני יהוה מושיעך וגאלך
אביר יעקב

17 Por cobre trarei ouro, e por ferro trarei prata, e por madeira,
bronze, e por pedras, ferro; e farei pacíficos os teus oficiais e
justos os teus exatores.

17 תחת הנחשת אביא זהב ותחת הברזל אביא כסף ותחת העצים נחשת
ותחת האבנים ברזל ושמתי פקדתך שלום ונגשיך צדקה

18 Nunca mais se ouvirá de violência na tua terra, desolação
nem destruição nos teus termos; mas aos teus muros chamarás
Salvação, e às tuas portas Louvor.

18 לא ישמע עוד חמס בארצך שד ושבר בגבוליך וקראת ישועה חומתיך
ושעריך תהלה

19 Nunca mais te servirá o sol para luz do dia nem com o seu
resplendor a lua te iluminará; mas o SENHOR será a tua luz
perpétua, e o teu Deus a tua glória.

19 לא יהיה לך עוד השמש לאור יומם ולנגה הירח לא יאיר לך והיה לך
יהוה לאור עולם ואלהיך לתפארתך

20 Nunca mais se porá o teu sol, nem a tua lua minguará; porque
o SENHOR será a tua luz perpétua, e os dias do teu luto findarão.

20 לא יבוא עוד שמשך וירחך לא יאסף כי יהוה יהיה לך לאור עולם ושלמו
ימי אבלך

21 E todos os do teu povo serão justos, para sempre herdarão a terra; serão renovos por mim plantados, obra das minhas mãos, para que eu seja glorificado.

21 ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעו מעשה ידי להתפאר

22 O menor virá a ser mil, e o mínimo uma nação forte; eu, o SENHOR, ao seu tempo o farei prontamente.

22 הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני יהוה בעתה אחישנה

Isaías 61

1 O espírito do Senhor DEUS está sobre mim; porque o SENHOR me ungiu, para pregar boas novas aos mansos; enviou-me a restaurar os contritos de coração, a proclamar liberdade aos cativos, e a abertura de prisão aos presos;

1 רוח אדני יהוה עלי יען משח יהוה אתי לבשר ענוים שלחני לחבש לנשברי לב לקרא לשבוים דרור ולאסורים פקח קוח

2 A apregoar o ano aceitável do SENHOR e o dia da vingança do nosso Deus; a consolar todos os tristes;

2 לקרא שנת רצון ליהוה ויום נקם לאלהינו לנחם כל אבלים

3 A ordenar acerca dos tristes de Sião que se lhes dê glória em vez de cinza, óleo de gozo em vez de tristeza, vestes de louvor em vez de espírito angustiado; a fim de que se chamem árvores de justiça, plantações do SENHOR, para que ele seja glorificado.

3 לשום לאבלי ציון לתת להם פאר תחת אפר שמן ששון תחת אבל מעטה תהלה תחת רוח כהה וקרא להם אילי הצדק מטע יהוה להתפאר

4 E edificarão os lugares antigamente assolados, e restaurarão os anteriormente destruídos, e renovarão as cidades assoladas, destruídas de geração em geração.

4 ובנו חרבות עולם שממות ראשנים יקוממו וחדשו ערי חרב שממות דור ודור

5 E haverá estrangeiros, que apascentarão os vossos rebanhos; e estranhos serão os vossos lavradores e os vossos vinhateiros.

5 ועמדו זרים ורעו צאנכם ובני נכר אכריכם וכרמיכם

6 Porém vós sereis chamados sacerdotes do SENHOR, e vos chamarão ministros de nosso Deus; comereis a riqueza dos gentios, e na sua glória vos gloriareis.

6 ואתם כהני יהוה תקראו משרתי אלהינו יאמר לכם חיל גוים תאכלו ובכבודם תתימרו

7 Em lugar da vossa vergonha tereis dupla honra; e em lugar da afronta exultareis na vossa parte; por isso na sua terra possuirão o dobro, e terão perpétua alegria.

7 תחת בשתכם משנה וכלמה ירנו חלקם לכן בארצם משנה יירשו שמחת עולם תהיה להם

8 Porque eu, o SENHOR, amo o juízo, odeio o que foi roubado oferecido em holocausto; portanto, firmarei em verdade a sua obra; e farei uma aliança eterna com eles.

8 כי אני יהוה אהב משפט שנא גזל בעולה ונתתי פעלתם באמת וברית עולם אכרות להם

9 E a sua posteridade será conhecida entre os gentios, e os seus descendentes no meio dos povos; todos quantos os virem os conhecerão, como descendência bendita do SENHOR.

9 ונודע בגוים זרעם וצאצאיהם בתוך העמים כל ראיהם יכירום כי הם זרע ברך יהוה

10 Regozijar-me-ei muito no SENHOR, a minha alma se alegrará no meu Deus; porque me vestiu de roupas de salvação, cobriu-me com o manto de justiça, como um noivo se adorna com turbante sacerdotal, e como a noiva que se enfeita com as suas jóias.

10 שוש אשיש ביהוה תגל נפשי באלהי כי הלבישני בגדי ישע מעיל צדקה יעטני כחתן יכהן פאר וככלה תעדה כליה

11 Porque, como a terra produz os seus renovos, e como o jardim faz brotar o que nele se semeia, assim o Senhor DEUS fará brotar a justiça e o louvor para todas as nações.

11 כי כארץ תוציא צמחה וכגנה זרועיה תצמיח כן אדני יהוה יצמיח צדקה ותהלה נגד כל הגוים

Isaías 62

1 Por amor de Sião não me calarei, e por amor de Jerusalém não me aquietarei, até que saia a sua justiça como um resplendor, e a sua salvação como uma tocha acesa.

1 למען ציון לא אחשה ולמען ירושלם לא אשקוט עד יצא כנגה צדקה וישועתה כלפיד יבער

2 E os gentios verão a tua justiça, e todos os reis a tua glória; e chamar-te-ão por um nome novo, que a boca do SENHOR designará.

2 וראו גוים צדקך וכל מלכים כבודך וקרא לך שם חדש אשר פי יהוה יקבנו

3 E serás uma coroa de glória na mão do SENHOR, e um diadema real na mão do teu Deus.

3 והיית עטרת תפארת ביד יהוה וצנוף מלוכה בכף אלהיך

4 Nunca mais te chamarão Desamparada, nem a tua terra se denominará jamais Assolada; mas chamar-te-ão O meu prazer está nela, e à tua terra A casada; porque o SENHOR se agrada de ti, e a tua terra se casará.

4 לא יאמר לך עוד עזובה ולארצך לא יאמר עוד שממה כי לך יקרא חפצי בה ולארצך בעולה כי חפץ יהוה בך וארצך תבעל

5 Porque, como o jovem se casa com a virgem, assim teus filhos se casarão contigo; e como o noivo se alegra da noiva, assim se alegrará de ti o teu Deus.

5 כי יבעל בחור בתולה יבעלוך בניך ומשוש חתן על כלה ישיש עליך אלהיך

6 O Jerusalém, sobre os teus muros pus guardas, que todo o dia e toda a noite jamais se calarão; ó vós, os que fazeis lembrar ao SENHOR, não haja descanso em vós,

6 על חומתיך ירושלם הפקדתי שמרים כל היום וכל הלילה תמיד לא יחשו המזכרים את יהוה אל דמי לכם

7 Nem deis a ele descanso, até que confirme, e até que ponha a Jerusalém por louvor na terra.

7 ואל תתנו דמי לו עד יכונן ועד ישים את ירושלם תהלה בארץ

8 Jurou o SENHOR pela sua mão direita, e pelo braço da sua força Nunca mais darei o teu trigo por comida aos teus inimigos, nem os estrangeiros beberão o teu mosto, em que trabalhaste.

8 נשבע יהוה בימינו ובזרוע עזו אם אתן את דגנך עוד מאכל לאיביך ואם
ישתו בני נכר תירושך אשר יגעת בו

9 Mas os que o ajuntarem o comerão, e louvarão ao SENHOR; e os que o colherem beberão nos átrios do meu santuário.

9 כי מאספיו יאכלהו והללו את יהוה ומקבציו ישתהו בחצרות קדשי

10 Passai, passai pelas portas; preparai o caminho ao povo; aplainai, aplainai a estrada, limpai-a das pedras; arvorai a bandeira aos povos.

10 עברו עברו בשערים פנו דרך העם סלו סלו המסלה סקלו מאבן הרימו
נס על העמים

11 Eis que o SENHOR fez ouvir até às extremidades da terra Dizei à filha de Sião Eis que vem a tua salvação; eis que com ele vem o seu galardão, e a sua obra diante dele.

11 הנה יהוה השמיע אל קצה הארץ אמרו לבת ציון הנה ישעך בא הנה
שכרו אתו ופעלתו לפניו

12 E chamar-lhes-ão Povo santo, remidos do SENHOR; e tu serás chamada Procurada, a cidade não desamparada.

12 וקראו להם עם הקדש גאולי יהוה ולך יקרא דרושה עיר לא נעזבה

Isaías 63

1 Quem é este, que vem de Edom, de Bozra, com vestes tintas; este que é glorioso em sua vestidura, que marcha com a sua grande força? Eu, que falo em justiça, poderoso para salvar.

1 מי זה בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה זה הדור בלבושו צעה ברב כחו
אני מדבר בצדקה רב להושיע

2 Por que está vermelha a tua vestidura, e as tuas roupas como as daquele que pisa no lagar?

2 מדוע אדם ללבושך ובגדיך כדרך בגת

3 Eu sozinho pisei no lagar, e dos povos ninguém houve comigo; e os pisei na minha ira, e os esmaguei no meu furor; e o seu sangue salpicou as minhas vestes, e manchei toda a minha vestidura.

3 פורה דרכתי לבדי ומעמים אין איש אתי ואדרכם באפי וארמסם בחמתי ויז נצחם על בגדי וכל מלבושי אגאלתי

4 Porque o dia da vingança estava no meu coração; e o ano dos meus remidos é chegado.

4 כי יום נקם בלבי ושנת גאולי באה

5 E olhei, e não havia quem me ajudasse; e admirei-me de não haver quem me sustivesse, por isso o meu braço me trouxe a salvação, e o meu furor me susteve.

5 ואביט ואין עזר ואשתומם ואין סומך ותושע לי זרעי וחמתי היא סמכתני

6 E atropelei os povos na minha ira, e os embriaguei no meu furor; e a sua força derrubei por terra.

6 ואבוס עמים באפי ואשכרם בחמתי ואוריד לארץ נצחם

7 As benignidades do SENHOR mencionarei, e os muitos louvores do SENHOR, conforme tudo quanto o SENHOR nos concedeu; e grande bondade para com a casa de Israel, que usou com eles segundo as suas misericórdias, e segundo a multidão das suas benignidades.

7 חסדי יהוה אזכיר תהלת יהוה כעל כל אשר גמלנו יהוה ורב טוב לבית ישראל אשר גמלם כרחמיו וכרב חסדיו

8 Porque dizia Certamente eles são meu povo, filhos que não mentirão; assim ele se fez o seu Salvador.

8 ויאמר אך עמי המה בנים לא ישקרו ויהי להם למושיע

9 Em toda a angústia deles ele foi angustiado, e o anjo da sua presença os salvou; pelo seu amor, e pela sua compaixão ele os remiu; e os tomou, e os conduziu todos os dias da antiguidade.

9 בכל צרתם לא צר ומלאך פניו הושיעם באהבתו ובחמלתו הוא גאלם וינטלם וינשאם כל ימי עולם

10 Mas eles foram rebeldes, e contristaram o seu Espírito Santo; por isso se lhes tornou em inimigo, e ele mesmo pelejou contra eles.

10 והמה מרו ועצבו את רוח קדשו ויהפך להם לאויב הוא נלחם בם

11 Todavia se lembrou dos dias da antiguidade, de Moisés, e do seu povo, dizendo Onde está agora o que os fez subir do mar com os pastores do seu rebanho? Onde está o que pós no meio deles o seu Espírito Santo?

11 ויזכר ימי עולם משה עמו איה המעלם מים את רעי צאנו איה השם בקרבו את רוח קדשו

12 Aquele cujo braço glorioso ele fez andar à mão direita de Moisés, que fendeu as águas diante deles, para fazer para si um nome eterno?

12 מוליך לימין משה זרוע תפארתו בוקע מים מפניהם לעשות לו שם עולם

13 Aquele que os guiou pelos abismos, como o cavalo no deserto, de modo que nunca tropeçaram?

13 מוליכם בתהמות כסוס במדבר לא יכשלו

14 Como o animal que desce ao vale, o Espírito do SENHOR lhes deu descanso; assim guiaste ao teu povo, para te fazeres um nome glorioso.

14 כבהמה בבקעה תרד רוח יהוה תניחנו כן נהגת עמך לעשות לך שם תפארת

15 Atenta desde os céus, e olha desde a tua santa e gloriosa habitação. Onde estão o teu zelo e as tuas obras poderosas? A comoção das tuas entranhas, e das tuas misericórdias, detém-se para comigo?

15 הבט משמים וראה מזבל קדשך ותפארתך איה קנאתך וגבורתך המון מעיך ורחמיך אלי התאפקו

16 Mas tu és nosso Pai, ainda que Abraão não nos conhece, e Israel não nos reconhece; tu, ó SENHOR, és nosso Pai; nosso Redentor desde a antiguidade é o teu nome.

16 כי אתה אבינו כי אברהם לא ידענו וישראל לא יכירנו אתה יהוה אבינו גאלנו מעולם שמך

17 Por que, ó SENHOR, nos fazes errar dos teus caminhos? Por que endureces o nosso coração, para que não te temamos? Volta, por amor dos teus servos, às tribos da tua herança.

17 למה תתענו יהוה מדרכיך תקשיח לבנו מיראתך שוב למען עבדיך שבטי נחלתך

18 Só por um pouco de tempo o teu santo povo a possuiu; nossos adversários pisaram o teu santuário.

18 למצער ירשו עם קדשך צרינו בוססו מקדשך

19 Somos feitos como aqueles sobre quem tu nunca dominaste, e como os que nunca se chamaram pelo teu nome.

19 היינו מעולם לא משלת בם לא נקרא שמך עליהם

Isaías 64

1 Oh! se fendesses os céus, e descesses, e os montes se escoassem de diante da tua face,

1 לוא קרעת שמים ירדת מפניך הרים נזלו

2 Como o fogo abrasador de fundição, fogo que faz ferver as águas, para fazeres notório o teu nome aos teus adversários, e assim as nações tremessem da tua presença!

2 כקדח אש המסים מים תבעה אש להודיע שמך לצריך מפניך גוים ירגזו

3 Quando fazias coisas terríveis, que nunca esperávamos, descias, e os montes se escoavam diante da tua face.

3 בעשותך נוראות לא נקוה ירדת מפניך הרים נזלו

4 Porque desde a antiguidade não se ouviu, nem com ouvidos se percebeu, nem com os olhos se viu um Deus além de ti que trabalha para aquele que nele espera.

4 ומעולם לא שמעו לא האזינו עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה למחכה לו

5 Saíste ao encontro daquele que se alegrava e praticava justiça e dos que se lembram de ti nos teus caminhos; eis que te iraste, porque pecamos; neles há eternidade, para que sejamos salvos?

5 פגעת את שש ועשה צדק בדרכיך יזכרוך הן אתה קצפת ונחטא בהם עולם ונושע

6 Mas todos nós somos como o imundo, e todas as nossas justiças como trapo da imundícia; e todos nós murchamos como a folha, e as nossas iniquidades como um vento nos arrebatam.

6 ונהי כטמא כלנו וכבגד עדים כל צדקתינו ונבל כעלה כלנו ועוננו כרוח ישאנו

7 E já ninguém há que invoque o teu nome, que se desperte, e te detenhas; porque escondes de nós o teu rosto, e nos fazes derreter, por causa das nossas iniquidades.

7 ואין קורא בשמך מתעורר להחזיק בך כי הסתרת פניך ממנו ותמוגנו ביד עוננו

8 Mas agora, ó SENHOR, tu és nosso Pai; nós o barro e tu o nosso oleiro; e todos nós a obra das tuas mãos.

8 ועתה יהוה אבינו אתה אנחנו החמר ואתה יצרנו ומעשה ידך כלנו

9 Não te enfureças tanto, ó SENHOR, nem perpetuamente te lembres da iniquidade; olha, pois, nós te pedimos, todos nós somos o teu povo.

9 אל תקצף יהוה עד מאד ואל לעד תזכר עון הן הבט נא עמך כלנו

10 As tuas santas cidades tornaram-se um deserto; Sião está feita um deserto, Jerusalém está assolada.

10 ערי קדשך היו מדבר ציון מדבר היתה ירושלם שממה

11 A nossa santa e gloriosa casa, em que te louvavam nossos pais, foi queimada a fogo; e todas as nossas coisas preciosas se tornaram em assolação.

11 בית קדשנו ותפארתנו אשר הללוך אבתינו היה לשרפת אש וכל מחמדינו היה לחרבה

12 Conter-te-ias tu ainda sobre estas coisas, ó SENHOR? Ficarias calado, e nos afligirias tanto?

12 העל אלה תתאפק יהוה תחשה ותעננו עד מאד

Isaías 65

1 Fui buscado dos que não perguntavam por mim, fui achado daqueles que não me buscavam; a uma nação que não se chamava do meu nome eu disse Eis-me aqui. Eis-me aqui.

1 נדרשתי ללוא שאלו נמצאתי ללא בקשני אמרתי הנני הנני אל גוי לא קרא בשמי

2 Estendi as minhas mãos o dia todo a um povo rebelde, que anda por caminho, que não é bom, após os seus pensamentos;

2 פרשתי ידי כל היום אל עם סורר ההלכים הדרך לא טוב אחר מחשבתיהם

3 Povo que de contínuo me irrita diante da minha face, sacrificando em jardins e queimando incenso sobre altares de tijolos;

3 העם המכעיסים אותי על פני תמיד זבחים בגנות ומקטרים על הלבנים

4 Que habita entre as sepulturas, e passa as noites junto aos lugares secretos; come carne de porco e tem caldo de coisas abomináveis nos seus vasos;

4 הישבים בקברים ובנצורים ילינו האכלים בשר החזיר ופרק פגלים כליהם

5 Que dizem Fica onde estás, e não te chegues a mim, porque sou mais santo do que tu. Estes são fumaça no meu nariz, um fogo que arde todo o dia.

5 האמרים קרב אליך אל תגש בי כי קדשתיך אלה עשן באפי אש יקדת כל היום

6 Eis que está escrito diante de mim não me calarei; mas eu pagarei, sim, pagarei no seu seio,

6 הנה כתובה לפני לא אחשה כי אם שלמתי ושלמתי על חיקם

7 As vossas iniquidades, e juntamente as iniquidades de vossos pais, diz o SENHOR, que queimaram incenso nos montes, e me afrontaram nos outeiros; assim lhes tornarei a medir as suas obras antigas no seu seio.

7 עונתיכם ועונת אבותיכם יחדו אמר יהוה אשר קטרו על ההרים ועל הגבעות חרפוני ומדתי פעלתם ראשנה על חיקם

8 Assim diz o SENHOR Como quando se acha mosto num cacho de uvas, dizem Não o desperdices, pois há bênção nele, assim farei por amor de meus servos, que não os destrua a todos,

8 כה אמר יהוה כאשר ימצא התירוש באשכול ואמר אל תשחיתהו כי ברכה בו כן אעשה למען עבדי לבלתי השחית הכל

9 E produzirei descendência a Jacó, e a Judá um herdeiro que possua os meus montes; e os meus eleitos herdarão a terra e os meus servos habitarão ali.

9 והוצאתי מיעקב זרע ומיהודה יורש הרי וירשוה בחירי ועבדי ישכנו שמה

10 E Sarom servirá de curral de rebanhos, e o vale de Acor lugar de repouso de gados, para o meu povo, que me buscou.

10 והיה השרון לנוה צאן ועמק עכור לרבץ בקר לעמי אשר דרשוני

11 Mas a vós, os que vos apartais do SENHOR, os que vos esqueceis do meu santo monte, os que preparais uma mesa para a Fortuna, e que misturais a bebida para o Destino.

11 ואתם עזבי יהוה השכחים את הר קדשי הערכים לגד שלחן והממלאים למני ממסך

12 Também vos destinareis à espada, e todos vos encurvareis à matança; porquanto chamei, e não respondestes; falei, e não ouvistes; mas fizestes o que era mau aos meus olhos, e escolhestes aquilo em que não tinha prazer.

12 ומניתי אתכם לחרב וכלכם לטבח תכרעו יען קראתי ולא עניתם דברתי ולא שמעתם ותעשו הרע בעיני ובאשר לא חפצתי בחרתם

13 Portanto assim diz o Senhor DEUS Eis que os meus servos comerão, mas vós padecereis fome; eis que os meus servos beberão, porém vós tereis sede; eis que os meus servos se alegrarão, mas vós vos envergonhareis;

13 לכן כה אמר אדני יהוה הנה עבדי יאכלו ואתם תרעבו הנה עבדי ישתו ואתם תצמאו הנה עבדי ישמחו ואתם תבשו

14 Eis que os meus servos exultarão pela alegria de coração, mas vós gritareis pela tristeza de coração; e uivareis pelo quebrantamento de espírito.

14 הנה עבדי ירנו מטוב לב ואתם תצעקו מכאב לב ומשבר רוח תילילו

15 E deixareis o vosso nome aos meus eleitos por maldição; e o Senhor DEUS vos matará; e a seus servos chamará por outro nome.

15 והנחתם שמכם לשבועה לבחירי והמיתך אדני יהוה ולעבדיו יקרא שם אחר

16 Assim que aquele que se bendisser na terra, se bendirá no Deus da verdade; e aquele que jurar na terra, jurará pelo Deus da verdade; porque já estão esquecidas as angústias passadas, e estão escondidas dos meus olhos.

16 אשר המתברך בארץ יתברך באלהי אמן והנשבע בארץ ישבע באלהי אמן כי נשכחו הצרות הראשנות וכי נסתרו מעיני

17 Porque, eis que eu crio novos céus e nova terra; e não haverá mais lembrança das coisas passadas, nem mais se recordarão.

17 כי הנני בורא שמים חדשים וארץ חדשה ולא תזכרנה הראשנות ולא תעלינה על לב

18 Mas vós folgareis e exultareis perpetuamente no que eu crio; porque eis que crio para Jerusalém uma alegria, e para o seu povo gozo.

18 כי אם שישו וגילו עדי עד אשר אני בורא כי הנני בורא את ירושלם גילה ועמה משוש

19 E exultarei em Jerusalém, e me alegrarei no meu povo; e nunca mais se ouvirá nela voz de choro nem voz de clamor.

19 וגלתי בירושלם וששתי בעמי ולא ישמע בה עוד קול בכי וקול זעקה

20 Não haverá mais nela criança de poucos dias, nem velho que não cumpra os seus dias; porque o menino morrerá de cem anos; porém o pecador de cem anos será amaldiçoado.

20 לא יהיה משם עוד עול ימים וזקן אשר לא ימלא את ימיו כי הנער בן מאה שנה ימות והחוטא בן מאה שנה יקלל

21 E edificarão casas, e as habitarão; e plantarão vinhas, e comerão o seu fruto.

21 ובנו בתים וישבו ונטעו כרמים ואכלו פרים

22 Não edificarão para que outros habitem; não plantarão para que outros comam; porque os dias do meu povo serão como os dias da árvore, e os meus eleitos gozarão das obras das suas mãos.

22 לא יבנו ואחר ישב לא יטעו ואחר יאכל כי כימי העץ ימי עמי ומעשה ידיהם יבלו בחירי

23 Não trabalharão debalde, nem terão filhos para a perturbação; porque são a posteridade bendita do SENHOR, e os seus descendentes estarão com eles.

23 לא ייגעו לריק ולא ילדו לבהלה כי זרע ברוכי יהוה המה וצאצאיהם אתם

24 E será que antes que clamem eu responderei; estando eles ainda falando, eu os ouvirei.

24 והיה טרם יקראו ואני אענה עוד הם מדברים ואני אשמע

25 O lobo e o cordeiro se apascentarão juntos, e o leão comerá palha como o boi; e pó será a comida da serpente. Não farão mal nem dano algum em todo o meu santo monte, diz o SENHOR.

25 זאב וטלה ירעו כאחד ואריה כבקר יאכל תבן ונחש עפר לחמו לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי אמר יהוה

Isaías 66

1 Assim diz o SENHOR O céu é o meu trono, e a terra o escabelo dos meus pés; que casa me edificaríeis vós? E qual seria o lugar do meu descanso?

1 כה אמר יהוה השמים כסאי והארץ הדם רגלי אי זה בית אשר תבנו לי ואי זה מקום מנוחתי

2 Porque a minha mão fez todas estas coisas, e assim todas elas foram feitas, diz o SENHOR; mas para esse olharei, para o pobre e abatido de espírito, e que treme da minha palavra.

2 ואת כל אלה ידי עשתה ויהיו כל אלה נאם יהוה ואל זה אביט אל עני ונכה רוח וחרד על דברי

3 Quem mata um boi é como o que tira a vida a um homem; quem sacrifica um cordeiro é como o que degola um cão; quem oferece uma oblação é como o que oferece sangue de porco; quem queima incenso em memorial é como o que bendiz a um ídolo; também estes escolhem os seus próprios caminhos, e a sua alma se deleita nas suas abominações.

3 שוחט השור מכה איש זובח השה ערף כלב מעלה מנחה דם חזיר מזכיר לבנה מברך און גם המה בחרו בדרכיהם ובשקוציהם נפשם חפצה

4 Também eu escolherei as suas calamidades, farei vir sobre eles os seus temores; porquanto clamei e ninguém respondeu, falei e não escutaram; mas fizeram o que era mau aos meus olhos, e escolheram aquilo em que eu não tinha prazer.

4 גם אני אבחר בתעלליהם ומגורתם אביא להם יען קראתי ואין עונה דברתי ולא שמעו ויעשו הרע בעיני ובאשר לא חפצתי בחרו

5 Ouvi a palavra do SENHOR, os que tremeis da sua palavra. Vossos irmãos, que vos odeiam e que para longe vos lançam por amor do meu nome, dizem Seja glorificado o SENHOR, para que vejamos a vossa alegria; mas eles serão confundidos.

5 שמעו דבר יהוה החרדים אל דברו אמרו אחיכם שנאיכם מנדיכם למען שמי יכבד יהוה ונראה בשמחתכם והם יבשו

6 Uma voz de grande rumor virá da cidade, uma voz do templo, a voz do SENHOR, que dá o pago aos seus inimigos.

6 קול שאון מעיר קול מהיכל קול יהוה משלם גמול לאיביו

7 Antes que estivesse de parto, deu à luz; antes que lhe viessem as dores, deu à luz um menino.

7 בטרם תחיל ילדה בטרם יבוא חבל לה והמליטה זכר

8 Quem jamais ouviu tal coisa? Quem viu coisas semelhantes? Poder-se-ia fazer nascer uma terra num só dia? Nasceria uma nação de uma só vez? Mas Sião esteve de parto e já deu à luz seus filhos.

8 מי שמע כזאת מי ראה כאלה היוחל ארץ ביום אחד אם יולד גוי פעם אחת כי חלה גם ילדה ציון את בניה

9 Abriria eu a madre, e não geraria? diz o SENHOR; geraria eu, e fecharia a madre? diz o teu Deus.

9 האני אשביר ולא אוליד יאמר יהוה אם אני המוליד ועצרתי אמר אלהיך

10 Regozijai-vos com Jerusalém, e alegrai-vos por ela, vós todos os que a amais; enchei-vos por ela de alegria, todos os que por ela pranteastes;

10 שמחו את ירושלם וגילו בה כל אהביה שישו אתה משוש כל המתאבלים עליה

11 Para que mameis, e vos farteis dos peitos das suas consolações; para que sugueis, e vos deleiteis com a abundância da sua glória.

11 למען תינקו ושבעתם משד תנחמיה למען תמצו והתענגתם מזיז כבודה

12 Porque assim diz o SENHOR Eis que estenderei sobre ela a paz como um rio, e a glória dos gentios como um ribeiro que

transbordа; então mamareis, ao colo vos trarão, e sobre os
joelhos vos afagarão.

12 כי כה אמר יהוה הנני נטה אליה כנהר שלום וכנחל שוטף כבוד גוים
וינקתם על צד תנשאו ועל ברכים תשעשעו

13 Como alguém a quem consola sua mãe, assim eu vos
consolarei; e em Jerusalém vós sereis consolados.

13 כאיש אשר אמו תנחמנו כן אנכי אנחמכם ובירושלם תנחמו

14 E vós vereis e alegrar-se-á o vosso coração, e os vossos ossos
reverdecerão como a erva tenra; então a mão do SENHOR será
notória aos seus servos, e ele se indignará contra os seus
inimigos.

14 וראיתם ושש לבכם ועצמותיכם כדשא תפרחנה ונודעה יד יהוה את
עבדיו וזעם את איביו

15 Porque, eis que o SENHOR virá com fogo; e os seus carros
como um torvelinho; para tornar a sua ira em furor, e a sua
repreensão em chamas de fogo.

15 כי הנה יהוה באש יבוא וכסופה מרכבתיו להשיב בחמה אפו וגערתו
בלהבי אש

16 Porque com fogo e com a sua espada entrará o SENHOR em
juízo com toda a carne; e os mortos do SENHOR serão
multiplicados.

16 כי באש יהוה נשפט ובחרבו את כל בשר ורבו חללי יהוה

17 Os que se santificam, e se purificam, nos jardins uns após
outros; os que comem carne de porco, e a abominação, e o rato,
juntamente serão consumidos, diz o SENHOR.

17 המתקדשים והמטהרים אל הגנות אחר אחד בתוך אכלי בשר החזיר והשקץ והעכבר יחדו יספו נאם יהוה

18 Porque conheço as suas obras e os seus pensamentos; vem o dia em que ajuntarei todas as nações e línguas; e virão e verão a minha glória.

18 ואנכי מעשיהם ומחשבתיהם באה לקבץ את כל הגוים והלשנות ובאו וראו את כבודי

19 E porei entre eles um sinal, e os que deles escaparem enviarei às nações, a Társis, Pul, e Lude, flecheiros, a Tubal e Javã, até às ilhas de mais longe, que não ouviram a minha fama, nem viram a minha glória; e anunciarão a minha glória entre os gentios.

19 ושמתי בהם אות ושלחתי מהם פליטים אל הגוים תרשיש פול ולוד משכי קשת תבל ויון האיים הרחקים אשר לא שמעו את שמעי ולא ראו את כבודי והגידו את כבודי בגוים

20 E trarão a todos os vossos irmãos, dentre todas as nações, por oferta ao SENHOR, sobre cavalos, e em carros, e em liteiras, e sobre mulas, e sobre dromedários, trarão ao meu santo monte, a Jerusalém, diz o SENHOR; como quando os filhos de Israel trazem as suas ofertas em vasos limpos à casa do SENHOR.

20 והביאו את כל אחיכם מכל הגוים מנחה ליהוה בסוסים וברכב ובצבים ובפרדים ובכרכרות על הר קדשי ירושלם אמר יהוה כאשר יביאו בני ישראל את המנחה בכלי טהור בית יהוה

21 E também deles tomarei a alguns para sacerdotes e para levitas, diz o SENHOR.

21 וגם מהם אקח לכהנים ללוים אמר יהוה

22 Porque, como os novos céus, e a nova terra, que hei de fazer, estarão diante da minha face, diz o SENHOR, assim também há de estar a vossa posteridade e o vosso nome.

22 כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עשה עמדים לפני נאם יהוה כן יעמד זרעכם ושמכם

23 E será que desde uma lua nova até à outra, e desde um sábado até ao outro, virá toda a carne a adorar perante mim, diz o SENHOR.

23 והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחות לפני אמר יהוה

24 E sairão, e verão os cadáveres dos homens que prevaricaram contra mim; porque o seu verme nunca morrerá, nem o seu fogo se apagará; e serão um horror a toda a carne.

24 ויצאו וראו בפגרי האנשים הפשעים בי כי תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה והיו דראון לכל בשר

Jeremías

Jeremias 1

1 Palavras de Jeremias, filho de Hilquias, um dos sacerdotes que estavam em Anatote, na terra de Benjamim;

1 דברי ירמיהו בן חלקיהו מן הכהנים אשר בענתות בארץ בנימן

2 Ao qual veio a palavra do SENHOR, nos dias de Josias, filho de Amom, rei de Judá, no décimo terceiro ano do seu reinado.

2 אשר היה דבר יהוה אליו בימי יאשיהו בן אמון מלך יהודה בשלש עשרה שנה למלכו

3 E lhe veio também nos dias de Jeoiaquim, filho de Josias, rei de Judá, até ao fim do ano undécimo de Zedequias, filho de Josias, rei de Judá, até que Jerusalém foi levada em cativeiro no quinto mês.

3 ויהי בימי יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה עד תם עשתי עשרה שנה לצדקיהו בן יאשיהו מלך יהודה עד גלות ירושלם בחדש החמישי

4 Assim veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo

4 ויהי דבר יהוה אלי לאמר

5 Antes que te formasse no ventre te conheci, e antes que saísses da madre, te santifiquei; às nações te dei por profeta.

5 בטרם אצורך בבטן ידעתיך ובטרם תצא מרחם הקדשתיך נביא לגוים נתתיך

6 Então disse eu Ah, Senhor DEUS! Eis que não sei falar; porque ainda sou um menino.

6 ואמר אהה אדני יהוה הנה לא ידעתי דבר כי נער אנכי

7 Mas o SENHOR me disse Não digas Eu sou um menino; porque a todos a quem eu te enviar, irás; e tudo quanto te mandar, falarás.

7 ויאמר יהוה אלי אל תאמר נער אנכי כי על כל אשר אשלחך תלך ואת כל אשר אצוך תדבר

8 Não temas diante deles; porque estou contigo para te livrar, diz o SENHOR.

8 אל תירא מפניהם כי אתך אני להצלך נאם יהוה

9 E estendeu o SENHOR a sua mão, e tocou-me na boca; e disse-
me o SENHOR Eis que ponho as minhas palavras na tua boca;

9 וישלח יהוה את ידו ויגע על פי ויאמר יהוה אלי הנה נתתי דברי בפיך

10 Olha, ponho-te neste dia sobre as nações, e sobre os reinos,
para arrancares, e para derrubares, e para destruíres, e para
arruinares; e também para edificares e para plantares.

10 ראה הפקדתיך היום הזה על הגוים ועל הממלכות לנתוש ולנתוץ
ולהאביד ולהרוס לבנות ולנטוע

11 Ainda veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo Que é que
vês, Jeremias? E eu disse Vejo uma vara de amendoeira.

11 ויהי דבר יהוה אלי לאמר מה אתה ראה ירמיהו ואמר מקל שקד אני
ראה

12 E disse-me o SENHOR Viste bem; porque eu velo sobre a
minha palavra para cumpri-la.

12 ויאמר יהוה אלי היטבת לראות כי שקד אני על דברי לעשתו

13 E veio a mim a palavra do SENHOR segunda vez, dizendo Que
é que vês? E eu disse Vejo uma panela a ferver, cuja face está
para o lado do norte.

13 ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר מה אתה ראה ואמר סיר נפוח אני ראה
ופניו מפני צפונה

14 E disse-me o SENHOR Do norte se descobrirá o mal sobre
todos os habitantes da terra.

14 ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח הרעה על כל ישבי הארץ

15 Porque eis que eu convoco todas as famílias dos reinos do
norte, diz o SENHOR; e virão, e cada um porá o seu trono à

entrada das portas de Jerusalém, e contra todos os seus muros
em redor, e contra todas as cidades de Judá.

15 כי הנני קרא לכל משפחות ממלכות צפונה נאם יהוה ובאו ונתנו איש
כסאו פתח שערי ירושלם ועל כל חומתיה סביב ועל כל ערי יהודה

16 E eu pronunciarei contra eles os meus juízos, por causa de
toda a sua malícia; pois me deixaram, e queimaram incenso a
deuses estranhos, e se encurvaram diante das obras das suas
mãos.

16 ודברתי משפטי אותם על כל רעתם אשר עזבוני ויקטרו לאלהים
אחרים וישתחוו למעשי ידיהם

17 Tu, pois, cinge os teus lombos, e levanta-te, e dize-lhes tudo
quanto eu te mandar; não te espantes diante deles, para que eu
não te envergonhe diante deles.

17 ואתה תאזר מתניך וקמת ודברת אליהם את כל אשר אנכי אצוך אל
תחת מפניהם פן אחתך לפניהם

18 Porque, eis que hoje te ponho por cidade forte, e por coluna
de ferro, e por muros de bronze, contra toda a terra, contra os
reis de Judá, contra os seus príncipes, contra os seus sacerdotes,
e contra o povo da terra.

18 ואני הנה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל ולחמות נחשת על כל
הארץ למלכי יהודה לשריה לכהניה ולעם הארץ

19 E pelejarão contra ti, mas não prevalecerão contra ti; porque
eu sou contigo, diz o SENHOR, para te livrar.

19 ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתך אני נאם יהוה להצילך

1 E veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר

2 Vai, e clama aos ouvidos de Jerusalém, dizendo Assim diz o SENHOR Lembro-me de ti, da piedade da tua mocidade, e do amor do teu noivado, quando me seguias no deserto, numa terra que não se semeava.

2 הלך וקראת באזני ירושלם לאמר כה אמר יהוה זכרתי לך חסד נעוריך אהבת כלולתיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה

3 Então Israel era santidade para o SENHOR, e as primícias da sua novidade; todos os que o devoravam eram tidos por culpados; o mal vinha sobre eles, diz o SENHOR.

3 קדש ישראל ליהוה ראשית תבואתה כל אכליו יאשמו רעה תבא אליהם נאם יהוה

4 Ouvi a palavra do SENHOR, ó casa de Jacó, e todas as famílias da casa de Israel;

4 שמעו דבר יהוה בית יעקב וכל משפחות בית ישראל

5 Assim diz o SENHOR Que injustiça acharam vossos pais em mim, para se afastarem de mim, indo após a vaidade, e tornando-se levianos?

5 כה אמר יהוה מה מצאו אבותיכם בי עול כי רחקו מעלי וילכו אחרי ההבל ויהבלו

6 E não disseram Onde está o SENHOR, que nos fez subir da terra do Egito, que nos guiou através do deserto, por uma terra árida, e de covas, por uma terra de sequidão e sombra de morte, por uma terra pela qual ninguém transitava, e na qual não morava homem algum?

6 ולא אמרו איה יהוה המעלה אתנו מארץ מצרים המוליך אתנו במדבר
בארץ ערבה ושוחה בארץ ציה וצלמות בארץ לא עבר בה איש ולא ישב
אדם שם

7 E eu vos introduzi numa terra fértil, para comerdes o seu fruto e o seu bem; mas quando nela entrastes contaminastes a minha terra, e da minha herança fizestes uma abominação.

7 ואביא אתכם אל ארץ הכרמל לאכל פריה וטובה ותבאו ותטמאו את
ארצי ונחלתי שמתם לתועבה

8 Os sacerdotes não disseram Onde está o SENHOR? E os que tratavam da lei não me conheciam, e os pastores prevaricavam contra mim, e os profetas profetizavam por Baal, e andaram após o que é de nenhum proveito.

8 הכהנים לא אמרו איה יהוה ותפשי התורה לא ידעוני והרעים פשעו בי
והנביאים נבאו בבעל ואחרי לא יועלו הלכו

9 Portanto ainda contenderei convosco, diz o SENHOR; e até com os filhos de vossos filhos contenderei.

9 לכן עד אריב אתכם נאם יהוה ואת בני בניכם אריב

10 Pois, passai às ilhas de Quitim, e vede; e enviai a Quedar, e atentai bem, e vede se jamais sucedeu coisa semelhante.

10 כי עברו איי כתיים וראו וקדר שלחו והתבוננו מאד וראו הן היתה
כזאת

11 Houve alguma nação que trocasse os seus deuses, ainda que não fossem deuses? Todavia o meu povo trocou a sua glória por aquilo que é de nenhum proveito.

11 ההימיר גוי אלהים והמה לא אלהים ועמי המיר כבודו בלוא יועיל

12 Espantai-vos disto, ó céus, e horrorizai-vos! Ficai verdadeiramente desolados, diz o SENHOR.

12 שמו שמים על זאת ושערו חרבו מאד נאם יהוה

13 Porque o meu povo fez duas maldades a mim me deixaram, o manancial de águas vivas, e cavaram cisternas, cisternas rotas, que não retêm águas.

13 כי שתים רעות עשה עמי אתי עזבו מקור מים חיים לחצב להם בארות בארת נשברים אשר לא יכלו המים

14 Acaso é Israel um servo? É ele um escravo nascido em casa? Porque, pois, veio a ser presa?

14 העבד ישראל אם יליד בית הוא מדוע היה לבז

15 Os filhos de leão rugiram sobre ele, levantaram a sua voz; e fizeram da sua terra uma desolação; as suas cidades se queimaram, e ninguém habita nelas.

15 עליו ישאגו כפרים נתנו קולם וישיתו ארצו לשמה עריו נצתה מבלי ישב

16 Até os filhos de Nofe e de Tafnes te quebraram o alto da cabeça.

16 גם בני נף ותחפנס ירעוך קדקד

17 Porventura não fizeste isto a ti mesmo, deixando o SENHOR teu Deus, no tempo em que ele te guiava pelo caminho?

17 הלוא זאת תעשה לך עזבך את יהוה אלהיך בעת מוליכך בדרך

18 Agora, pois, que te importa a ti o caminho do Egito, para beberes as águas de Sior? E que te importa a ti o caminho da Assíria, para beberes as águas do rio?

18 ועתה מה לך לדרך מצרים לשתות מי שחור ומה לך לדרך אשור לשתות
מי נהר

19 A tua malícia te castigará, e as tuas apostasias te repreenderão; sabe, pois, e vê, que mal e quão amargo é deixares ao SENHOR teu Deus, e não teres em ti o meu temor, diz o Senhor DEUS dos Exércitos.

19 תיסרך רעתך ומשבותיך תוכחך ודעי וראי כי רע ומר עזבך את יהוה
אלהיך ולא פחדתי אליך נאם אדני יהוה צבאות

20 Quando eu já há muito quebrava o teu jugo, e rompia as tuas ataduras, dizias tu Nunca mais transgredirei; contudo em todo o outeiro alto e debaixo de toda a árvore verde te andas encurvando e prostituindo-te.

20 כי מעולם שברתי עלך נתקתי מוסרתיך ותאמרי לא אעבד כי על כל
גבעה גבהה ותחת כל עץ רענן את צעה זנה

21 Eu mesmo te plantei como vide excelente, uma semente inteiramente fiel; como, pois, te tornaste para mim uma planta degenerada como vide estranha?

21 ואנכי נטעתיך שרק כלה זרע אמת ואיך נהפכת לי סורי הגפן נכריה

22 Por isso, ainda que te laves com salitre, e amontoes sabão, a tua iniquidade está gravada diante de mim, diz o Senhor DEUS.

22 כי אם תכבסי בנתר ותרבי לך ברית נכתם עונך לפני נאם אדני יהוה

23 Como dizes logo Não estou contaminada nem andei após os baalins? Vê o teu caminho no vale, conhece o que fizeste; dromedária ligeira és, que anda torcendo os seus caminhos.

23 איך תאמרי לא נטמאתי אחרי הבעלים לא הלכתי ראי דרכך בגיא דעי
מה עשית בכרה קלה משרכת דרכיה

24 Jumenta montês, acostumada ao deserto, que, conforme o desejo da sua alma, sorve o vento, quem a deteria no seu cio? Todos os que a buscarem não se cansarão; no mês dela a acharão.

24 פרה למד מדבר באות נפשו שאפה רוח תאנתה מי ישיבנה כל מבקשיה לא ייעפו בחדשה ימצאונה

25 Evita que o teu pé ande descalço, e a tua garganta tenha sede. Mas tu dizes Não há esperança; porque amo os estranhos, após eles andarei.

25 מנעי רגלך מיחף וגורנך מצמאה ותאמרי נואש לוא כי אהבתי זרים ואחריהם אלך

26 Como fica confundido o ladrão quando o apanham, assim se confundem os da casa de Israel; eles, os seus reis, os seus príncipes, e os seus sacerdotes, e os seus profetas,

26 כבשת גנב כי ימצא כן הבישו בית ישראל המה מלכיהם שריהם וכהניהם ונביאיהם

27 Que dizem ao pau Tu és meu pai; e à pedra Tu me geraste; porque me viraram as costas, e não o rosto; mas no tempo da sua angústia dirão Levanta-te, e livra-nos.

27 אמרים לעץ אבי אתה ולאבן את ילדתני כי פנו אלי ערף ולא פנים ובעת רעתם יאמרו קומה והושיענו

28 Onde, pois, estão os teus deuses, que fizeste para ti? Que se levantem, se te podem livrar no tempo da tua angústia; porque os teus deuses, ó Judá, são tão numerosos como as tuas cidades.

28 ואיה אלהיך אשר עשית לך יקומו אם יושיעוך בעת רעתך כי מספר עריך היו אלהיך יהודה

29 Por que contendeis comigo? Todos vós transgredistes contra mim, diz o SENHOR.

29 למה תריבו אלי כלכם פשעתם בי נאם יהוה

30 Em vão castiguei os vossos filhos; eles não aceitaram a correção; a vossa espada devorou os vossos profetas como um leão destruidor.

30 לשוא הכיתי את בניכם מוסר לא לקחו אכלה חרבכם נביאיכם כאריה משחית

31 Oh geração! Considerai vós a palavra do SENHOR Porventura tenho eu sido para Israel um deserto? Ou uma terra da mais espessa escuridão? Por que, pois, diz o meu povo Temos determinado; não viremos mais a ti?

31 הדור אתם ראו דבר יהוה המדבר הייתי לישראל אם ארץ מאפליה מדוע אמרו עמי רדנו לוא נבוא עוד אליך

32 Porventura esquece-se a virgem dos seus enfeites, ou a noiva dos seus adornos? Todavia o meu povo se esqueceu de mim por inumeráveis dias.

32 התשכח בתולה עדיה כלה קשריה ועמי שכחוני ימים אין מספר

33 Por que ornamentas o teu caminho, para buscares o amor? Pois até às malignas ensinaste os teus caminhos.

33 מה תיטבי דרכך לבקש אהבה לכן גם את הרעות למדתי את דרכיך

34 Até nas orlas dos teus vestidos se achou o sangue das almas dos inocentes e necessitados; não cavei para achar, pois se vê em todas estas coisas.

34 גם בכנפיך נמצאו דם נפשות אביונים נקיים לא במחתרת מצאתים כי על כל אלה

35 E ainda dizes Eu estou inocente; certamente a sua ira se desviou de mim. Eis que entrarei em juízo contigo, porquanto dizes Não pequei.

35 ותאמרי כי נקיתי אך שב אפו ממני הנני נשפט אותך על אמרך לא חטאתי

36 Por que te desvias tanto, mudando o teu caminho? Também do Egito serás envergonhada, como foste envergonhada da Assíria.

36 מה תזלי מאד לשנות את דרכך גם ממצרים תבושי כאשר בשת מאשור

37 Também daquele sairás com as mãos sobre a tua cabeça; porque o SENHOR rejeitou a tua confiança, e não prosperarás com eles.

37 גם מאת זה תצאי וידיך על ראשך כי מאס יהוה במבטחיך ולא תצליחי להם

Jeremias 3

1 Eles dizem Se um homem despedir sua mulher, e ela o deixar, e se ajuntar a outro homem, porventura tornará ele outra vez para ela? Não se poluirá de todo aquela terra? Ora, tu te prostituíste com muitos amantes; mas ainda assim, torna para mim, diz o SENHOR.

1 לאמר הן ישלח איש את אשתו והלכה מאתו והיתה לאיש אחר הישוב אליה עוד הלוא חנוף תחנף הארץ ההיא ואת זנית רעים רבים ושוב אלי נאם יהוה

2 Levanta os teus olhos aos altos, e vê onde não te prostituíste? Nos caminhos te assentavas para eles, como o árabe no deserto;

assim poluíste a terra com as tuas fornicações e com a tua malícia.

2 שאי עיניך על שפים וראי איפה לא שגלת על דרכים ישבת להם כערבי במדבר ותחניפי ארץ בזנותיך וברעתך

3 Por isso foram retiradas as chuvas, e não houve chuva seródia; mas tu tens a fronte de uma prostituta, e não queres ter vergonha.

3 וימנעו רבבים ומלקוש לוא היה ומצח אשה זונה היה לך מאנת הכלם

4 Ao menos desde agora não chamarás por mim, dizendo Pai meu, tu és o guia da minha mocidade?

4 הלוא מעתה קראתי לי אבי אלוף נערי אתה

5 Conservará ele para sempre a sua ira? Ou a guardará continuamente? Eis que tens falado e feito quantas maldades pudeste.

5 הינטר לעולם אם ישמר לנצח הנה דברתי ותעשי הרעות ותוכל

6 Disse mais o SENHOR nos dias do rei Josias Viste o que fez a rebelde Israel? Ela foi a todo o monte alto, e debaixo de toda a árvore verde, e ali andou prostituindo-se.

6 ויאמר יהוה אלי בימי יאשיהו המלך הראית אשר עשתה משבה ישראל הלכה היא על כל הר גבה ואל תחת כל עץ רענן ותזני שם

7 E eu disse Depois que fizer tudo isto, voltará para mim; mas não voltou; e viu isto a sua aleivosa irmã Judá.

7 ואמר אחרי עשותה את כל אלה אלי תשוב ולא שבה ותראה בגודה אחותה יהודה

8 E vi que, por causa de tudo isto, por ter cometido adultério a rebelde Israel, a despedi, e lhe dei a sua carta de divórcio, que a aleivosa Judá, sua irmã, não temeu; mas se foi e também ela mesma se prostituiu.

8 וארא כי על כל אדות אשר נאפה משבה ישראל שלחתיה ואתן את ספר כריתתיה אליה ולא יראה בגדה יהודה אחותה ותלך ותזן גם היא

9 E sucedeu que pela fama da sua prostituição, contaminou a terra; porque adulterou com a pedra e com a madeira.

9 והיה מקל זנותה ותחנף את הארץ ותנאף את האבן ואת העץ

10 E, contudo, apesar de tudo isso a sua aleivosa irmã Judá não voltou para mim de todo o seu coração, mas falsamente, diz o SENHOR.

10 וגם בכל זאת לא שבה אלי בגודה אחותה יהודה בכל לבה כי אם בשקר נאם יהוה

11 E o SENHOR me disse Já a rebelde Israel mostrou-se mais justa do que a aleivosa Judá.

11 ויאמר יהוה אלי צדקה נפשה משבה ישראל מבגדה יהודה

12 Vai, pois, e apregoa estas palavras para o lado norte, e dize Volta, ó rebelde Israel, diz o SENHOR, e não farei cair a minha ira sobre ti; porque misericordioso sou, diz o SENHOR, e não conservarei para sempre a minha ira.

12 הלך וקראת את הדברים האלה צפונה ואמרת שובה משבה ישראל נאם יהוה לוא אפיל פני בכם כי חסיד אני נאם יהוה לא אטור לעולם

13 Somente reconhece a tua iniquidade, que transgrediste contra o SENHOR teu Deus; e estendeste os teus caminhos aos estranhos, debaixo de toda a árvore verde, e não deste ouvidos à minha voz, diz o SENHOR.

13 אך דעי עונך כי ביהוה אלהיך פשעת ותפזרי את דרכיך לזרים תחת כל
עץ רענן ובקולי לא שמעתם נאם יהוה

14 Convertei-vos, ó filhos rebeldes, diz o SENHOR; pois eu vos
desposei; e vos tomarei, a um de uma cidade, e a dois de uma
família; e vos levarei a Sião.

14 שובו בנים שובבים נאם יהוה כי אנכי בעלתי בכם ולקחתי אתכם אחד
מעיר ושנים ממשפחה והבאתי אתכם ציון

15 E dar-vos-ei pastores segundo o meu coração, os quais vos
apascentarão com ciência e com inteligência.

15 ונתתי לכם רעים כלבי ורעו אתכם דעה והשכיל

16 E sucederá que, quando vos multiplicardes e frutificardes na
terra, naqueles dias, diz o SENHOR, nunca mais se dirá A arca da
aliança do SENHOR, nem lhes virá ao coração; nem dela se
lembrarão, nem a visitarão; nem se fará outra.

16 והיה כי תרבו ופריתם בארץ בימים ההמה נאם יהוה לא יאמרו עוד
ארון ברית יהוה ולא יעלה על לב ולא יזכרו בו ולא יפקדו ולא יעשה עוד

17 Naquele tempo chamarão a Jerusalém o trono do SENHOR, e
todas as nações se ajuntarão a ela, em nome do SENHOR, em
Jerusalém; e nunca mais andarão segundo o propósito do seu
coração maligno.

17 בעת ההיא יקראו לירושלם כסא יהוה ונקוו אליה כל הגוים לשם יהוה
לירושלם ולא ילכו עוד אחרי שררות לבם הרע

18 Naqueles dias andará a casa de Judá com a casa de Israel; e
virão juntas da terra do norte, para a terra que dei em herança a
vossos pais.

18 בימים ההמה ילכו בית יהודה על בית ישראל ויבאו יחדו מארץ צפון
על הארץ אשר הנחלתי את אבותיכם

19 Mas eu dizia Como te porei entre os filhos, e te darei a terra desejável, a excelente herança dos exércitos das nações? Mas eu disse Tu me chamarás meu pai, e de mim não te desviarás.

19 ואנכי אמרתי איך אשיתך בבנים ואתן לך ארץ חמדה נחלת צבי צבאות גוים ואמר אבי תקראו לי ומאחרי לא תשובו

20 Deveras, como a mulher se aparta aleivosamente do seu marido, assim aleivosamente te houveste comigo, ó casa de Israel, diz o SENHOR.

20 אכן בגדה אשה מרעה כן בגדתם בי בית ישראל נאם יהוה

21 Nos lugares altos se ouviu uma voz, pranto e súplicas dos filhos de Israel; porquanto perverteram o seu caminho, e se esqueceram do SENHOR seu Deus.

21 קול על שפיים נשמע בכי תחנוני בני ישראל כי העוו את דרכם שכחו את יהוה אלהיהם

22 Voltai, ó filhos rebeldes, eu curarei as vossas rebeliões. Eis-nos aqui, vimos a ti; porque tu és o SENHOR nosso Deus.

22 שובו בנים שובבים ארפה משובתיכם הננו אתנו לך כי אתה יהוה אלהינו

23 Certamente em vão se confia nos outeiros e na multidão das montanhas; deveras no SENHOR nosso Deus está a salvação de Israel.

23 אכן לשקר מגבעות המון הרים אכן ביהוה אלהינו תשועת ישראל

24 Porque a confusão devorou o trabalho de nossos pais desde a nossa mocidade; as suas ovelhas e o seu gado, os seus filhos e as suas filhas.

24 והבשת אכלה את יגיע אבותינו מנעורינו את צאנם ואת בקרם את
בניהם ואת בנותיהם

25 Deitemo-nos em nossa vergonha; e cubra-nos a nossa confusão, porque pecamos contra o SENHOR nosso Deus, nós e nossos pais, desde a nossa mocidade até o dia de hoje; e não demos ouvidos à voz do SENHOR nosso Deus.

25 נשכבה בבשתנו ותכסנו כלמתנו כי ליהוה אלהינו חטאנו אנחנו
ואבותינו מנעורינו ועד היום הזה ולא שמענו בקול יהוה אלהינו

Jeremias 4

1 Se voltares, ó Israel, diz o SENHOR, volta para mim; e se tirares as tuas abominações de diante de mim, não andarás mais vagueando,

1 אם תשוב ישראל נאם יהוה אלי תשוב ואם תסיר שקוציך מפני ולא תנוד

2 E jurarás Vive o SENHOR na verdade, no juízo e na justiça; e nele se bendirão as nações, e nele se gloriarão.

2 ונשבעת חי יהוה באמת במשפט ובצדקה והתברכו בו גוים ובו יתהללו

3 Porque assim diz o SENHOR aos homens de Judá e a Jerusalém Preparai para vós o campo de lavoura, e não semeeis entre espinhos.

3 כי כה אמר יהוה לאיש יהודה ולירושלם נירו לכם ניר ואל תזרעו אל
קוצים

4 Circuncidai-vos ao SENHOR, e tirai os prepúcios do vosso coração, ó homens de Judá e habitantes de Jerusalém, para que o meu furor não venha a sair como fogo, e arda de modo que não haja quem o apague, por causa da malícia das vossas obras.

4 המלו ליהוה והסרו ערלות לבבכם איש יהודה וישבי ירושלם פן תצא כאש חמתי ובערה ואין מכבה מפני רע מעלליכם

5 Anunciai em Judá, e fazei ouvir em Jerusalém, e dizei Tocai a trombeta na terra, gritai em alta voz, dizendo Ajuntai-vos, e entremos nas cidades fortificadas.

5 הגידו ביהודה ובירושלם השמיעו ואמרו ותקעו שופר בארץ קראו מלאו ואמרו האספו ונבואה אל ערי המבצר

6 Arvorai a bandeira rumo a Sião, fugi, não vos detenhais; porque eu trago do norte um mal, e uma grande destruição.

6 שאו נס ציונה העיזו אל תעמדו כי רעה אנכי מביא מצפון ושבר גדול

7 Já um leão subiu da sua ramada, e um destruidor dos gentios; ele já partiu, e saiu do seu lugar para fazer da tua terra uma desolação, a fim de que as tuas cidades sejam destruídas, e ninguém habite nelas.

7 עלה אריה מסבכו ומשחית גוים נסע יצא ממקמו לשום ארצך לשמה עריך תצינה מאין יושב

8 Por isto cingi-vos de sacos, lamentai, e uivai, porque o ardor da ira do SENHOR não se desviou de nós.

8 על זאת חגרו שקים ספדו והילילו כי לא שב חרון אף יהוה ממנו

9 E sucederá naquele tempo, diz o SENHOR, que se desfará o coração do rei e o coração dos príncipes; e os sacerdotes pasmarão, e os profetas se maravilharão.

9 והיה ביום ההוא נאם יהוה יאבד לב המלך ולב השרים ונשמו הכהנים והנביאים יתמהו

10 Então disse eu Ah, Senhor DEUS! Verdadeiramente enganaste grandemente a este povo e a Jerusalém, dizendo Tereis paz; pois a espada penetra-lhe até à alma.

10 ואמר אהה אדני יהוה אכן השא השאת לעם הזה ולירושלם לאמר שלום יהיה לכם ונגעה חרב עד הנפש

11 Naquele tempo se dirá a este povo e a Jerusalém Um vento seco das alturas do deserto veio ao caminho da filha do meu povo; não para padejar, nem para limpar;

11 בעת ההיא יאמר לעם הזה ולירושלם רוח צח שפיים במדבר דרך בת עמי לוא לזרות ולוא להבר

12 Mas um vento mais veemente virá da minha parte; agora também eu pronunciarei juízos contra eles.

12 רוח מלא מאלה יבוא לי עתה גם אני אדבר משפטים אותם

13 Eis que virá subindo como nuvens e os seus carros como a tormenta; os seus cavalos serão mais ligeiros do que as águias; ai de nós, que somos assolados!

13 הנה כעננים יעלה וכסופה מרכבותיו קלו מנשרים סוסיו אוי לנו כי שדדנו

14 Lava o teu coração da malícia, ó Jerusalém, para que sejas salva; até quando permanecerão no meio de ti os pensamentos da tua iniquidade?

14 כבסי מרעה לבך ירושלם למען תושעי עד מתי תלין בקרבך מחשבות אונך

15 Porque uma voz anuncia desde Dã, e faz ouvir a calamidade desde o monte de Efraim.

15 כי קול מגיד מדן ומשמיע און מהר אפרים

16 Lembrai isto às nações; fazei ouvir contra Jerusalém, que vigias vêm de uma terra remota, e levantarão a sua voz contra as cidades de Judá.

16 הזכירו לגוים הנה השמיעו על ירושלם נצרים באים מארץ המרחק ויתנו על ערי יהודה קולם

17 Como os guardas de um campo, estão contra ela ao redor; porquanto ela se rebelou contra mim, diz o SENHOR.

17 כשמרי שדי היו עליה מסביב כי אתי מרתה נאם יהוה

18 O teu caminho e as tuas obras te fizeram estas coisas; esta é a tua maldade, e amargosa é, que te chega até ao coração.

18 דרכך ומעלליך עשו אלה לך זאת רעתך כי מר כי נגע עד לבך

19 Ah, entranhas minhas, entranhas minhas! Estou com dores no meu coração! O meu coração se agita em mim. Não posso me calar; porque tu, ó minha alma, ouviste o som da trombeta e o alarido da guerra.

19 מעי מעי אחולה קירות לבי המה לי לבי לא אחריש כי קול שופר שמעתי נפשי תרועת מלחמה

20 Destruição sobre destruição se apregoa; porque já toda a terra está destruída; de repente foram destruídas as minhas tendas, e as minhas cortinas num momento.

20 שבר על שבר נקרא כי שדדה כל הארץ פתאם שדדו אהלי רגע יריעתי

21 Até quando verei a bandeira, e ouvirei a voz da trombeta?

21 עד מתי אראה נס אשמעה קול שופר

22 Deveras o meu povo está louco, já não me conhece; são filhos néscios, e não entendidos; são sábios para fazer mal, mas não sabem fazer o bem.

22 כי אויל עמי אותי לא ידעו בנים סכלים המה ולא נבונים המה חכמים המה להרע ולהיטיב לא ידעו

23 Observei a terra, e eis que era sem forma e vazia; também os céus, e não tinham a sua luz.

23 ראיתי את הארץ והנה תהו ובהו ואל השמים ואין אורם

24 Observei os montes, e eis que estavam tremendo; e todos os outeiros estremeciam.

24 ראיתי ההרים והנה רעשים וכל הגבעות התקלקלו

25 Observei, e eis que não havia homem algum; e todas as aves do céu tinham fugido.

25 ראיתי והנה אין האדם וכל עוף השמים נדדו

26 Vi também que a terra fértil era um deserto; e todas as suas cidades estavam derrubadas diante do SENHOR, diante do furor da sua ira.

26 ראיתי והנה הכרמל המדבר וכל עריו נתצו מפני יהוה מפני חרון אפו

27 Porque assim diz o SENHOR Toda esta terra será assolada; de todo, porém, não a consumirei.

27 כי כה אמר יהוה שממה תהיה כל הארץ וכלה לא אעשה

28 Por isto lamentará a terra, e os céus em cima se enegrecerão; porquanto assim o disse, assim o propus, e não me arrependi nem me desviarei disso.

28 על זאת תאבל הארץ וקדרו השמים ממעל על כי דברתי זמתי ולא נחמתי ולא אשוב ממנה

29 Ao clamor dos cavaleiros e dos flecheiros fugiram todas as cidades; entraram pelas matas e treparam pelos penhascos; todas as cidades ficaram abandonadas, e já ninguém habita nelas.

29 מקול פרש ורמה קשת ברחת כל העיר באו בעבים ובכפים עלו כל העיר עזובה ואין יושב בהן איש

30 Agora, pois, que farás, ó assolada? Ainda que te vistas de carmesim, ainda que te adornes com enfeites de ouro, ainda que te pintes em volta dos teus olhos, debalde te farias bela; os amantes te desprezam, e procuram tirar-te a vida.

30 ואתי שדוד מה תעשי כי תלבשי שני כי תעדי עדי זהב כי תקרעי בפוך עיניך לשוא תתיפי מאסו בך עגבים נפשך יבקשו

31 Porquanto ouço uma voz, como a de uma mulher que está de parto, uma angústia como a de que está com dores de parto do primeiro filho; a voz da filha de Sião, ofegante, que estende as suas mãos, dizendo Oh! ai de mim agora, porque já a minha alma desmaia por causa dos assassinos.

31 כי קול כחולה שמעתי צרה כמבכירה קול בת ציון תתיפח תפרש כפיה אוי נא לי כי עיפה נפשי להרגים

Jeremias 5

1 Dai voltas às ruas de Jerusalém, e vede agora; e informai-vos, e buscai pelas suas praças, a ver se achais alguém, ou se há homem que pratique a justiça ou busque a verdade; e eu lhe perdoarei.

1 שוטטו בחוצות ירושלם וראו נא ודעו ובקשו ברחובותיה אם תמצאו איש
אם יש עשה משפט מבקש אמונה ואסלח לה

2 E ainda que digam Vive o SENHOR, de certo falsamente juram.

2 ואם חי יהוה יאמרו לכן לשקר ישבעו

3 Ah SENHOR, porventura não atentam os teus olhos para a verdade? Feriste-os, e não lhes doeu; consumiste-os, e não quiseram receber a correção; endureceram as suas faces mais do que uma rocha; não quiseram voltar.

3 יהוה עיניך הלוא לאמונה הכיתה אתם ולא חלו כליתם מאנו קחת
מוסר חזקו פניהם מסלע מאנו לשוב

4 Eu, porém, disse Deveras estes são pobres; são loucos, pois não sabem o caminho do SENHOR, nem o juízo do seu Deus.

4 ואני אמרתי אך דלים הם נואלו כי לא ידעו דרך יהוה משפט אלהיהם

5 Irei aos grandes, e falarei com eles; porque eles sabem o caminho do SENHOR, o juízo do seu Deus; mas estes juntamente quebraram o jugo, e romperam as ataduras.

5 אלכה לי אל הגדלים ואדברה אותם כי המה ידעו דרך יהוה משפט
אלהיהם אך המה יחדו שברו על נתקו מוסרות

6 Por isso um leão do bosque os feriu, um lobo dos desertos os assolará; um leopardo vigia contra as suas cidades; qualquer que sair delas será despedaçado; porque as suas transgressões se avolumam, multiplicaram-se as suas apostasias.

6 על כן הכם אריה מיער זאב ערבות ישדדם נמר שקד על עריהם כל
היוצא מהנה יטרף כי רבו פשעיהם עצמו משבותיהם

7 Como, vendo isto, te perdoaria? Teus filhos me deixam a mim e juram pelos que não são deuses; quando os fartei, então adulteraram, e em casa de meretrizes se ajuntaram em bandos.

7 אי לזאת אסלוח לך בניך עזבוני וישבעו בלא אלהים ואשבע אותם וינאפו ובית זונה יתגדדו

8 Como cavalos bem fartos, levantam-se pela manhã, rinchando cada um à mulher do seu próximo.

8 סוסים מיזנים משכים היו איש אל אשת רעהו יצהלו

9 Deixaria eu de castigar por estas coisas, diz o SENHOR, ou não se vingaria a minha alma de uma nação como esta?

9 העל אלה לוא אפקד נאם יהוה ואם בגוי אשר כזה לא תתנקם נפשי

10 Subi aos seus muros, e destruí-os (porém não façais uma destruição final); tirai os seus ramos, porque não são do SENHOR.

10 עלו בשרותיה ושחתו וכלה אל תעשו הסירו נטישותיה כי לוא ליהוה המה

11 Porque aleivosissimamente se houveram contra mim a casa de Israel e a casa de Judá, diz o SENHOR.

11 כי בגוד בגדו בי בית ישראל ובית יהודה נאם יהוה

12 Negaram ao SENHOR, e disseram Não é ele; nem mal nos sobrevirá, nem veremos espada nem fome.

12 כחשו ביהוה ויאמרו לא הוא ולא תבוא עלינו רעה וחרב ורעב לוא נראה

13 E até os profetas serão como vento, porque a palavra não está com eles; assim se lhes sucederá.

13 והנביאים יהיו לרוח והדבר אין בהם כה יעשה להם

14 Portanto assim diz o SENHOR Deus dos Exércitos Porquanto disseste tal palavra, eis que converterei as minhas palavras na tua boca em fogo, e a este povo em lenha, eles serão consumidos.

14 לכן כה אמר יהוה אלהי צבאות יען דברכם את הדבר הזה הנני נתן דברי בפיך לאש והעם הזה עצים ואכלתם

15 Eis que trarei sobre vós uma nação de longe, ó casa de Israel, diz o SENHOR; é uma nação robusta, é uma nação antiquíssima, uma nação cuja língua ignorarás, e não entenderás o que ela falar.

15 הנני מביא עליכם גוי ממרחק בית ישראל נאם יהוה גוי איתן הוא גוי מעולם הוא גוי לא תדע לשנו ולא תשמע מה ידבר

16 A sua aljava é como uma sepultura aberta; todos eles são poderosos.

16 אשפתו כקבר פתוח כלם גבורים

17 E comerão a tua sega e o teu pão, que teus filhos e tuas filhas haviam de comer; comerão as tuas ovelhas e as tuas vacas; comerão a tua vide e a tua figueira; as tuas cidades fortificadas, em que confiavas, abatê-las-ão à espada.

17 ואכל קצירך ולחמך יאכלו בניך ובנותיך יאכל צאנך ובקרך יאכל גפנך ותאנתך ירשש ערי מבצריך אשר אתה בוטח בהנה בחרב

18 Contudo, ainda naqueles dias, diz o SENHOR, não farei de vós uma destruição final.

18 וגם בימים ההמה נאם יהוה לא אעשה אתכם כלה

19 E sucederá que, quando disserdes Por que nos fez o SENHOR nosso Deus todas estas coisas? Então lhes dirás Como vós me deixastes, e servistes a deuses estranhos na vossa terra, assim servireis a estrangeiros, em terra que não é vossa.

19 והיה כי תאמרו תחת מה עשה יהוה אלהינו לנו את כל אלה ואמרת אליהם כאשר עזבתם אותי ותעבדו אלהי נכר בארצכם כן תעבדו זרים בארץ לא לכם

20 Anunciai isto na casa de Jacó, e fazei-o ouvir em Judá, dizendo

20 הגידו זאת בבית יעקב והשמיעוה ביהודה לאמר

21 Ouvi agora isto, ó povo insensato, e sem coração, que tendes olhos e não vedes, que tendes ouvidos e não ouvis.

21 שמעו נא זאת עם סכל ואין לב עינים להם ולא יראו אזנים להם ולא ישמעו

22 Porventura não me temereis a mim? diz o SENHOR; não temereis diante de mim, que pus a areia por limite ao mar, por ordenança eterna, que ele não traspassará? Ainda que se levantem as suas ondas, não prevalecerão; ainda que bramem, não a traspassarão.

22 האותי לא תיראו נאם יהוה אם מפני לא תחילו אשר שמתי חול גבול לים חק עולם ולא יעברנהו ויתגעשו ולא יוכלו והמו גליו ולא יעברנהו

23 Mas este povo é de coração rebelde e pertinaz rebelaram-se e foram-se.

23 ולעם הזה היה לב סורר ומורה סרו וילכו

24 E não dizem no seu coração Temamos agora ao SENHOR nosso Deus, que dá chuva, a temporã e a tardia, ao seu tempo; e nos conserva as semanas determinadas da sega.

24 ולא אמרו בלבבם נירא נא את יהוה אלהינו הנתן גשם וירה ומלקוש
בעתו שבעות חקות קציר ישמר לנו

25 As vossas iniquidades desviam estas coisas, e os vossos pecados apartam de vós o bem.

25 עונותיכם הטו אלה וחטאותיכם מנעו הטוב מכם

26 Porque ímpios se acham entre o meu povo; andam espiando, como quem arma laços; põem armadilhas, com que prendem os homens.

26 כי נמצאו בעמי רשעים ישור כשך יקושים הציבו משחית אנשים ילכדו

27 Como uma gaiola está cheia de pássaros, assim as suas casas estão cheias de engano; por isso se engrandeceram, e enriqueceram;

27 ככלוב מלא עוף כן בתיהם מלאים מרמה על כן גדלו ויעשירו

28 Engordam-se, estão nédios, e ultrapassam até os feitos dos malignos; não julgam a causa do órfão; todavia prosperam; nem julgam o direito dos necessitados.

28 שמנו עשתו גם עברו דברי רע דין לא דנו דין יתום ויצליחו ומשפט
אביונים לא שפטו

29 Porventura não castigaria eu por causa destas coisas? diz o SENHOR; não me vingaria eu de uma nação como esta?

29 העל אלה לא אפקד נאם יהוה אם בגוי אשר כזה לא תתנקם נפשי

30 Coisa espantosa e horrenda se anda fazenda na terra.

30 שמה ושערורה נהיתה בארץ

31 Os profetas profetizam falsamente, e os sacerdotes dominam pelas mãos deles, e o meu povo assim o deseja; mas que fareis ao fim disto?

31 הנביאים נבאו בשקר והכהנים ירדו על ידיהם ועמי אהבו כן ומה תעשו לאחריתה

Jeremias 6

1 Fugi para salvação vossa, filhos de Benjamim, do meio de Jerusalém; e tocai a buzina em Tecoa, e levantai um sinal de fogo sobre Bete-Haquerém; porque do lado norte surge um mal e uma grande destruição.

1 העזו בני בנימן מקרב ירושלם ובתקוע תקעו שופר ועל בית הכרם שאו משאת כי רעה נשקפה מצפון ושבר גדול

2 À formosa e delicada assemelhei a filha de Sião.

2 הנוה והמענגה דמיתי בת ציון

3 Mas contra ela virão pastores com os seus rebanhos; levantarão contra ela tendas em redor, e cada um apascentará no seu lugar.

3 אליה יבאו רעים ועדריהם תקעו עליה אהלים סביב רעו איש את ידו

4 Preparai a guerra contra ela, levantai-vos, e subamos ao pino do meio dia. Ai de nós! Já declina o dia, já se vão estendendo as sombras da tarde.

4 קדשו עליה מלחמה קומו ונעלה בצהרים אוי לנו כי פנה היום כי ינטו צללי ערב

5 Levantai-vos, e subamos de noite, e destruamos os seus palácios.

5 קומו ונעלה בלילה ונשחיתה ארמנותיה

6 Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos Cortai árvores, e levantai trincheiras contra Jerusalém; esta é a cidade que há de ser castigada, só opressão há no meio dela.

6 כי כה אמר יהוה צבאות כרתו עצה ושפכו על ירושלם סללה היא העיר הפקד כלה עשק בקרבה

7 Como a fonte produz as suas águas, assim ela produz a sua malícia; violência e estrago se ouvem nela; enfermidade e feridas há diante de mim continuamente.

7 כהקיר בור מימיה כן הקרה רעתה חמס ושד ישמע בה על פני תמיד חלי ומכה

8 Corrige-te, ó Jerusalém, para que a minha alma não se aparte de ti, para que não te torne em assolação e terra não habitada.

8 הוסרי ירושלם פן תקע נפשי ממך פן אשימך שממה ארץ לוא נושבה

9 Assim diz o SENHOR dos Exércitos Diligentemente respigarão os resíduos de Israel como uma vinha; torna a tua mão, como o vindimador, aos cestos.

9 כה אמר יהוה צבאות עולל יעוללו כגפן שארית ישראל השב ידך כבוצר על סלסלות

10 A quem falarei e testemunharei, para que ouça? Eis que os seus ouvidos estão incircuncisos, e não podem ouvir; eis que a palavra do SENHOR é para eles coisa vergonhosa, e não gostam dela.

10 על מי אדברה ואעידה וישמעו הנה ערלה אזנם ולא יוכלו להקשיב הנה דבר יהוה היה להם לחרפה לא יחפצו בו

11 Por isso estou cheio do furor do SENHOR; estou cansado de o conter; derramá-lo-ei sobre os meninos pelas ruas e na reunião de todos os jovens; porque até o marido com a mulher serão presos, e o velho com o que está cheio de dias.

11 ואת חמת יהוה מלאתי נלאיתי הכיל שפך על עולל בחוץ ועל סוד בחורים יחדו כי גם איש עם אשה ילכדו זקן עם מלא ימים

12 E as suas casas passarão a outros, como também as suas herdades e as suas mulheres juntamente; porque estenderei a minha mão contra os habitantes desta terra, diz o SENHOR.

12 ונסבו בתיהם לאחרים שדות ונשים יחדו כי אטה את ידי על ישבי הארץ נאם יהוה

13 Porque desde o menor deles até ao maior, cada um se dá à avareza; e desde o profeta até ao sacerdote, cada um usa de falsidade.

13 כי מקטנם ועד גדולם כלו בוצע בצע ומנביא ועד כהן כלו עשה שקר

14 E curam superficialmente a ferida da filha do meu povo, dizendo Paz, paz; quando não há paz.

14 וירפאו את שבר עמי על נקלה לאמר שלום שלום ואין שלום

15 Porventura envergonham-se de cometer abominação? Pelo contrário, de maneira nenhuma se envergonham, nem tampouco sabem que coisa é envergonhar-se; portanto cairão entre os que caem; no tempo em que eu os visitar, tropeçarão, diz o SENHOR.

15 הבישו כי תועבה עשו גם בוש לא יבושו גם הכלים לא ידעו לכן יפלו בנפלים בעת פקדתים יכשלו אמר יהוה

16 Assim diz o SENHOR Ponde-vos nos caminhos, e vede, e
perguntai pelas veredas antigas, qual é o bom caminho, e andai
por ele; e achareis descanso para as vossas almas; mas eles
dizem Não andaremos nele.

16 כה אמר יהוה עמדו על דרכים וראו ושאלו לנתבות עולם אי זה דרך
הטוב ולכו בה ומצאו מרגוע לנפשכם ויאמרו לא נלך

17 Também pus atalaias sobre vós, dizendo Estai atentos ao som
da trombeta; mas dizem Não escutaremos.

17 והקמתי עליכם צפים הקשיבו לקול שופר ויאמרו לא נקשיב

18 Portanto ouvi, vós, nações; e informa-te tu, ó congregação, do
que se faz entre eles!

18 לכן שמעו הגוים ודעי עדה את אשר בם

19 Ouve tu, ó terra! Eis que eu trarei mal sobre este povo, o
próprio fruto dos seus pensamentos; porque não estão atentos
às minhas palavras, e rejeitam a minha lei.

19 שמעי הארץ הנה אנכי מביא רעה אל העם הזה פרי מחשבותם כי על
דברי לא הקשיבו ותורתי וימאסו בה

20 Para que, pois, me vem o incenso de Sabá e a melhor cana
aromática de terras remotas? Vossos holocaustos não me
agradam, nem me são suaves os vossos sacrifícios.

20 למה זה לי לבונה משבא תבוא וקנה הטוב מארץ מרחק עלותיכם לא
לרצון וזבחיכם לא ערבו לי

21 Portanto assim diz o SENHOR Eis que armarei tropeços a este
povo; e tropeçarão neles pais e filhos juntamente; o vizinho e o
seu companheiro perecerão.

21 לכן כה אמר יהוה הנני נתן אל העם הזה מכשלים וכשלו בם אבות ובנים יחדו שכן ורעו יאבדו

22 Assim diz o SENHOR Eis que um povo vem da terra do norte, e uma grande nação se levantará das extremidades da terra.

22 כה אמר יהוה הנה עם בא מארץ צפון וגוי גדול יעור מירכתי ארץ

23 Arco e lança trarão; são cruéis, e não usarão de misericórdia; a sua voz rugirá como o mar, e em cavalos virão montados, dispostos como homens de guerra contra ti, ó filha de Sião.

23 קשת וכידון יחזיקו אכזרי הוא ולא ירחמו קולם כים יהמה ועל סוסים ירכבו ערוך כאיש למלחמה עליך בת ציון

24 Ouvimos a sua fama, afrouxaram-se as nossas mãos; angústia nos tomou, e dores como as de parturiente.

24 שמענו את שמעו רפו ידינו צרה החזיקתנו חיל כיולדה

25 Não saiais ao campo, nem andeis pelo caminho; porque espada do inimigo e espanto há ao redor.

25 אל תצאי השדה ובדרך אל תלכי כי חרב לאיב מגור מסביב

26 O filha do meu povo, cinge-te de saco, e revolve-te na cinza; pranteia como por um filho único, pranto de amargura; porque de repente virá o destruidor sobre nós.

26 בת עמי חגרי שק והתפלשי באפר אבל יחיד עשי לך מספד תמרורים כי פתאם יבא השדד עלינו

27 Por torre de guarda te pus entre o meu povo, por fortaleza, para que soubesses e examinasses o seu caminho.

27 בחון נתתיך בעמי מבצר ותדע ובחנת את דרכם

28 Todos eles são os mais rebeldes, andam murmurando; são duros como bronze e ferro; todos eles são corruptores.

28 כלם סרי סוררים הלכי רכיל נחשת וברזל כלם משחיתים המה

29 Já o fole se queimou, o chumbo se consumiu com o fogo; em vão fundiu o fundidor tão diligentemente, pois os maus não são arrancados.

29 נחר מפח מאשתם עפרת לשוא צרף צרוף ורעים לא נתקו

30 Prata rejeitada lhes chamarão, porque o SENHOR os rejeitou.

30 כסף נמאס קראו להם כי מאס יהוה בהם

Jeremias 7

1 A palavra que da parte do SENHOR, veio a Jeremias, dizendo

1 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר

2 Põe-te à porta da casa do SENHOR, e proclama ali esta palavra, e dize Ouvi a palavra do SENHOR, todos de Judá, os que entrais por estas portas, para adorardes ao SENHOR.

2 עמד בשער בית יהוה וקראת שם את הדבר הזה ואמרת שמעו דבר יהוה כל יהודה הבאים בשערים האלה להשתחות ליהוה

3 Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel Melhorai os vossos caminhos e as vossas obras, e vos farei habitar neste lugar.

3 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל היטיבו דרכיכם ומעלליכם ואשכנה אתכם במקום הזה

4 Não vos fieis em palavras falsas, dizendo Templo do SENHOR, templo do SENHOR, templo do SENHOR é este.

4 אל תבטחו לכם אל דברי השקר לאמר היכל יהוה היכל יהוה היכל יהוה המה

5 Mas, se deveras melhorardes os vossos caminhos e as vossas obras; se deveras praticardes o juízo entre um homem e o seu próximo;

5 כי אם היטיב תיטיבו את דרכיכם ואת מעלליכם אם עשו תעשו משפט בין איש ובין רעהו

6 Se não oprimirdes o estrangeiro, e o órfão, e a viúva, nem derramardes sangue inocente neste lugar, nem andardes após outros deuses para vosso próprio mal,

6 גר יתום ואלמנה לא תעשקו ודם נקי אל תשפכו במקום הזה ואחרי אלהים אחרים לא תלכו לרע לכם

7 Eu vos farei habitar neste lugar, na terra que dei a vossos pais, desde os tempos antigos e para sempre.

7 ושכנתי אתכם במקום הזה בארץ אשר נתתי לאבותיכם למן עולם ועד עולם

8 Eis que vós confiais em palavras falsas, que para nada vos aproveitam.

8 הנה אתם בטחים לכם על דברי השקר לבלתי הועיל

9 Porventura furtareis, e matareis, e adulterareis, e jurareis falsamente, e queimareis incenso a Baal, e andareis após outros deuses que não conhecestes,

9 הגנב רצח ונאף והשבע לשקר וקטר לבעל והלך אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם

10 E então vireis, e vos poreis diante de mim nesta casa, que se chama pelo meu nome, e direis Fomos libertados para fazermos todas estas abominações?

10 ובאתם ועמדתם לפני בבית הזה אשר נקרא שמי עליו ואמרתם נצלנו למען עשות את כל התועבות האלה

11 É pois esta casa, que se chama pelo meu nome, uma caverna de salteadores aos vossos olhos? Eis que eu, eu mesmo, vi isto, diz o SENHOR.

11 המערת פרצים היה הבית הזה אשר נקרא שמי עליו בעיניכם גם אנכי הנה ראיתי נאם יהוה

12 Mas ide agora ao meu lugar, que estava em Siló, onde, ao princípio, fiz habitar o meu nome, e vede o que lhe fiz, por causa da maldade do meu povo Israel.

12 כי לכו נא אל מקומי אשר בשילו אשר שכנתי שמי שם בראשונה וראו את אשר עשיתי לו מפני רעת עמי ישראל

13 Agora, pois, porquanto fazeis todas estas obras, diz o SENHOR, e eu vos falei, madrugando, e falando, e não ouvistes, e chamei-vos, e não respondestes,

13 ועתה יען עשותכם את כל המעשים האלה נאם יהוה ואדבר אליכם השכם ודבר ולא שמעתם ואקרא אתכם ולא עניתם

14 Farei também a esta casa, que se chama pelo meu nome, na qual confiais, e a este lugar, que vos dei a vós e a vossos pais, como fiz a Siló.

14 ועשיתי לבית אשר נקרא שמי עליו אשר אתם בטחים בו ולמקום אשר נתתי לכם ולאבותיכם כאשר עשיתי לשלו

15 E lançar-vos-ei de diante de minha face, como lancei a todos os vossos irmãos, a toda a geração de Efraim.

15 והשלכתי אתכם מעל פני כאשר השלכתי את כל אחיכם את כל זרע אפרים

16 Tu, pois, não ores por este povo, nem levantes por ele clamor ou oração, nem me supliques, porque eu não te ouvirei.

16 ואתה אל תתפלל בעד העם הזה ואל תשא בעדם רנה ותפלה ואל תפגע בי כי אינני שמע אתך

17 Porventura não vês tu o que andam fazendo nas cidades de Judá, e nas ruas de Jerusalém?

17 האינך ראה מה המה עשים בערי יהודה ובחצות ירושלם

18 Os filhos apanham a lenha, e os pais acendem o fogo, e as mulheres preparam a massa, para fazerem bolos à rainha dos céus, e oferecem libações a outros deuses, para me provocarem à ira.

18 הבנים מלקטים עצים והאבות מבערים את האש והנשים לשות בצק לעשות כונים למלכת השמים והסך נסכים לאלהים אחרים למען הכעסני

19 Acaso é a mim que eles provocam à ira? diz o SENHOR, e não a si mesmos, para confusão dos seus rostos?

19 האתי הם מכעסים נאם יהוה הלוא אתם למען בשת פניהם

20 Portanto assim diz o Senhor DEUS Eis que a minha ira e o meu furor se derramarão sobre este lugar, sobre os homens e sobre os animais, e sobre as árvores do campo, e sobre os frutos da terra; e acender-se-á, e não se apagará.

20 לכן כה אמר אדני יהוה הנה אפי וחמתי נתכת אל המקום הזה על האדם ועל הבהמה ועל עץ השדה ועל פרי האדמה ובערה ולא תכבה

21 Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel Ajuntai os vossos holocaustos aos vossos sacrifícios, e comei carne.

21 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עלותיכם ספו על זבחיכם ואכלו בשר

22 Porque nunca falei a vossos pais, no dia em que os tirei da terra do Egito, nem lhes ordenei coisa alguma acerca de holocaustos ou sacrifícios.

22 כי לא דברתי את אבותיכם ולא צויתים ביום הוציא אותם מארץ מצרים על דברי עולה וזבח

23 Mas isto lhes ordenei, dizendo Dai ouvidos à minha voz, e eu serei o vosso Deus, e vós sereis o meu povo; e andai em todo o caminho que eu vos mandar, para que vos vá bem.

23 כי אם את הדבר הזה צויתי אותם לאמר שמעו בקולי והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם והלכתם בכל הדרך אשר אצוה אתכם למען ייטב לכם

24 Mas não ouviram, nem inclinaram os seus ouvidos, mas andaram nos seus próprios conselhos, no propósito do seu coração malvado; e andaram para trás, e não para diante.

24 ולא שמעו ולא הטו את אזנם וילכו במעצות בשררות לבם הרע ויהיו לאחור ולא לפנים

25 Desde o dia em que vossos pais saíram da terra do Egito, até hoje, enviei-vos todos os meus servos, os profetas, todos os dias madrugando e enviando-os.

25 למן היום אשר יצאו אבותיכם מארץ מצרים עד היום הזה ואשלח אליכם את כל עבדי הנביאים יום השכם ושלח

26 Mas não me deram ouvidos, nem inclinaram os seus ouvidos, mas endureceram a sua cerviz, e fizeram pior do que seus pais.

26 ולוא שמעו אלי ולא הטו את אזנם ויקשו את ערפם הרעו מאבותם

27 Dir-lhes-ás, pois, todas estas palavras, mas não te darão ouvidos; chamá-los-ás, mas não te responderão.

27 ודברת אליהם את כל הדברים האלה ולא ישמעו אליך וקראת אליהם ולא יענוכה

28 E lhes dirás Esta é nação que não deu ouvidos à voz do SENHOR seu Deus e não aceitou a correção; já pereceu a verdade, e foi cortada da sua boca.

28 ואמרת אליהם זה הגוי אשר לוא שמעו בקול יהוה אלהיו ולא לקחו מוסר אבדה האמונה ונכרתה מפיהם

29 Corta o teu cabelo e lança-o de ti, e levanta um pranto sobre as alturas; porque já o SENHOR rejeitou e desamparou a geração do seu furor.

29 גזי נזרך והשליכי ושאי על שפים קינה כי מאס יהוה ויטש את דור עברתו

30 Porque os filhos de Judá fizeram o que era mau aos meus olhos, diz o SENHOR; puseram as suas abominações na casa que se chama pelo meu nome, para contaminá-la.

30 כי עשו בני יהודה הרע בעיני נאום יהוה שמו שקוציהם בבית אשר נקרא שמי עליו לטמאו

31 E edificaram os altos de Tofete, que está no Vale do Filho de Hinom, para queimarem no fogo a seus filhos e a suas filhas, o que nunca ordenei, nem me subiu ao coração.

31 ובנו במות התפת אשר בגיא בן הנם לשרף את בניהם ואת בנתיהם באש אשר לא צויתי ולא עלתה על לבי

32 Portanto, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que não se chamará mais Tofete, nem Vale do Filho de Hinom, mas o Vale da Matança; e enterrarão em Tofete, por não haver outro lugar.

32 לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמר עוד התפת וגיא בן הנם כי
אם גיא ההרגה וקברו בתפת מאין מקום

33 E os cadáveres deste povo servirão de pasto às aves dos céus e aos animais da terra; e ninguém os espantará.

33 והיתה נבלת העם הזה למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ ואין
מחריד

34 E farei cessar nas cidades de Judá, e nas ruas de Jerusalém, a voz de gozo, e a voz de alegria, a voz de esposo e a voz de esposa; porque a terra se tornará em desolação.

34 והשבתי מערי יהודה ומחצות ירושלם קול ששון וקול שמחה קול חתן
וקול כלה כי לחרבה תהיה הארץ

Jeremias 8

1 Naquele tempo, diz o SENHOR, tirarão para fora das suas sepulturas os ossos dos reis de Judá, e os ossos dos seus príncipes, e os ossos dos sacerdotes, e os ossos dos profetas, e os ossos dos habitantes de Jerusalém;

1 בעת ההיא נאם יהוה ויציאו את עצמות מלכי יהודה ואת עצמות שריו
ואת עצמות הכהנים ואת עצמות הנביאים ואת עצמות יושבי ירושלם
מקבריהם

2 E expó-los-ão ao sol, e à lua, e a todo o exército do céu, a quem tinham amado, e a quem tinham servido, e após quem tinham ido, e a quem tinham buscado e diante de quem se tinham prostrado; não serão recolhidos nem sepultados; serão como esterco sobre a face da terra.

2 ושטחום לשמש ולירח ולכל צבא השמים אשר אהבום ואשר עבדום ואשר הלכו אחריהם ואשר דרשום ואשר השתחוו להם לא יאספו ולא יקברו לדמן על פני האדמה יהיו

3 E será escolhida antes a morte do que a vida por todos os que restarem desta raça maligna, que ficarem em todos os lugares onde os lancei, diz o SENHOR dos Exércitos.

3 ונבחר מות מחיים לכל השארית הנשארים מן המשפחה הרעה הזאת בכל המקמות הנשארים אשר הדחתים שם נאם יהוה צבאות

4 Dize-lhes mais Assim diz o SENHOR Porventura cairão e não se tornarão a levantar? Desviar-se-ão, e não voltarão?

4 ואמרת אליהם כה אמר יהוה היפלו ולא יקומו אם ישוב ולא ישוב

5 Por que, pois, se desvia este povo de Jerusalém com uma apostasia tão contínua? Persiste no engano, não quer voltar.

5 מדוע שובבה העם הזה ירושלם משבה נצחת החזיקו בתרמית מאנו לשוב

6 Eu escutei e ouvi; não falam o que é reto, ninguém há que se arrependa da sua maldade, dizendo Que fiz eu? Cada um se desvia na sua carreira, como um cavalo que arremete com ímpeto na batalha.

6 הקשבתי ואשמע לוא כן ידברו אין איש נחם על רעתו לאמר מה עשיתי כלה שב במרצותם כסוס שוטף במלחמה

7 Até a cegonha no céu conhece os seus tempos determinados; e a rola, e o grou e a andorinha observam o tempo da sua arribação; mas o meu povo não conhece o juízo do SENHOR.

7 גם חסידה בשמים ידעה מועדיה ותר וסוס ועגור שמרו את עת באנה ועמי לא ידעו את משפט יהוה

8 Como, pois, dizeis Nós somos sábios, e a lei do SENHOR está conosco? Eis que em vão tem trabalhado a falsa pena dos escribas.

8 איכה תאמרו חכמים אנחנו ותורת יהוה אתנו אכן הנה לשקר עשה עט שקר ספרים

9 Os sábios são envergonhados, espantados e presos; eis que rejeitaram a palavra do SENHOR; que sabedoria, pois, têm eles?

9 הבישו חכמים חתו וילכדו הנה בדבר יהוה מאסו וחכמת מה להם

10 Portanto darei suas mulheres a outros, e os seus campos a novos possuidores; porque desde o menor até ao maior, cada um deles se dá à avareza; desde o profeta até ao sacerdote, cada um deles usa de falsidade.

10 לכן אתן את נשיהם לאחרים שדותיהם ליורשים כי מקטן ועד גדול כלה בצע בצע מנביא ועד כהן כלה עשה שקר

11 E curam a ferida da filha de meu povo levianamente, dizendo Paz, paz; quando não há paz.

11 וירפו את שבר בת עמי על נקלה לאמר שלום שלום ואין שלום

12 Porventura envergonham-se de cometerem abominação? Não; de maneira nenhuma se envergonham, nem sabem que coisa é envergonhar-se; portanto cairão entre os que caem e tropeçarão no tempo em que eu os visitar, diz o SENHOR.

12 הבשו כי תועבה עשו גם בוש לא יבשו והכלם לא ידעו לכן יפלו בנפלים בעת פקדתם יכשלו אמר יהוה

13 Certamente os apanharei, diz o SENHOR; já não há uvas na vide, nem figos na figueira, e até a folha caiu; e o que lhes dei passará deles.

13 אסף אסיפם נאם יהוה אין ענבים בגפן ואין תאנים בתאנה והעלה נבל ואתן להם יעברום

14 Por que nos assentamos ainda? Juntai-vos e entremos nas cidades fortificadas, e ali pereçamos; pois já o SENHOR nosso Deus nos destinou a perecer e nos deu a beber água de fel; porquanto pecamos contra o SENHOR.

14 על מה אנחנו ישבים האספו ונבוא אל ערי המבצר ונדמה שם כי יהוה אלהינו הדמנו וישקנו מי ראש כי חטאנו ליהוה

15 Espera-se a paz, mas não há bem; o tempo da cura, e eis o terror.

15 קוה לשלום ואין טוב לעת מרפה והנה בעתה

16 Já desde Dã se ouve o resfolegar dos seus cavalos, toda a terra treme ao som dos rinchos dos seus fortes; e vêm, e devoram a terra, e sua abundância, a cidade e os que habitam nela.

16 מדן נשמע נחרת סוסיו מקול מצהלות אביריו רעשה כל הארץ ויבואו ויאכלו ארץ ומלואה עיר וישבי בה

17 Porque eis que envio entre vós serpentes e basiliscos, contra os quais não há encantamento, e vos morderão, diz o SENHOR.

17 כי הנני משלח בכם נחשים צפענים אשר אין להם לחש ונשכו אתכם נאם יהוה

18 Oh! se eu pudesse consolar-me na minha tristeza! O meu coração desfalece em mim.

18 מבליגיתי עלי יגון עלי לבי דוי

19 Eis a voz do clamor da filha do meu povo de terra mui remota; não está o SENHOR em Sião? Não está nela o seu rei? Por que

me provocaram à ira com as suas imagens de escultura, com vaidades estranhas?

19 הנה קול שועת בת עמי מארץ מרחקים היהוה אין בציון אם מלכה אין בה מדוע הכעסוני בפסליהם בהבלי נכר

20 Passou a sega, findou o verão, e nós não estamos salvos.

20 עבר קציר כלה קיץ ואנחנו לוא נושענו

21 Estou quebrantado pela ferida da filha do meu povo; ando de luto; o espanto se apoderou de mim.

21 על שבר בת עמי השברתי קדרתי שמה החזקתני

22 Porventura não há bálsamo em Gileade? Ou não há lá médico? Por que, pois, não se realizou a cura da filha do meu povo?

22 הצרי אין בגלעד אם רפא אין שם כי מדוע לא עלתה ארכת בת עמי

Jeremias 9

1 Oh! se a minha cabeça se tornasse em águas, e os meus olhos numa fonte de lágrimas! Então choraria de dia e de noite os mortos da filha do meu povo.

1 מי יתן ראשי מים ועיני מקור דמעה ואבכה יומם ולילה את חללי בת עמי

2 Oh! se tivesse no deserto uma estalagem de caminhantes! Então deixaria o meu povo, e me apartaria dele, porque todos eles são adúlteros, um bando de aleivosos.

2 מי יתנני במדבר מלון ארחים ואעזבה את עמי ואלכה מאתם כי כלם
מנאפים עצרת בגדים

3 E encurvam a língua como se fosse o seu arco, para a mentira; fortalecem-se na terra, mas não para a verdade; porque avançam de malícia em malícia, e a mim não me conhecem, diz o SENHOR.

3 וידרכו את לשונם קשתם שקר ולא לאמונה גברו בארץ כי מרעה אל רעה
יצאו ואתי לא ידעו נאם יהוה

4 Guardai-vos cada um do seu próximo, e de irmão nenhum vos fieis; porque todo o irmão não faz mais do que enganar, e todo o próximo anda caluniando.

4 איש מרעהו השמרו ועל כל אח אל תבטחו כי כל אח עקוב יעקב וכל רע
רכיל יהלך

5 E zombará cada um do seu próximo, e não falam a verdade; ensinam a sua língua a falar a mentira, andam-se cansando em proceder perversamente.

5 ואיש ברעהו יהתלו ואמת לא ידברו למדו לשונם דבר שקר העוה נלאו

6 A tua habitação está no meio do engano; pelo engano recusam conhecer-me, diz o SENHOR.

6 שבתך בתוך מרמה במרמה מאנו דעת אותי נאם יהוה

7 Portanto assim diz o SENHOR dos Exércitos Eis que eu os fundirei e os provarei; pois, de que outra maneira procederia com a filha do meu povo?

7 לכן כה אמר יהוה צבאות הנני צורפם ובחנתים כי איך אעשה מפני בת
עמי

8 Uma flecha mortífera é a língua deles; fala engano; com a sua boca fala cada um de paz com o seu próximo mas no seu coração arma-lhe ciladas.

8 חץ שוחט לשונם מרמה דבר בפיו שלום את רעהו ידבר ובקרבו ישים ארבו

9 Porventura por estas coisas não os castigaria? diz o SENHOR; ou não se vingaria a minha alma de nação tal como esta?

9 העל אלה לא אפקד בם נאם יהוה אם בגוי אשר כזה לא תתנקם נפשי

10 Pelos montes levantarei choro e pranto, e pelas pastagens do deserto lamentação; porque já estão queimadas, e ninguém passa por elas; nem se ouve mugido de gado; desde as aves dos céus, até os animais, andaram vagueando, e fugiram.

10 על ההרים אשא בכי ונהי ועל נאות מדבר קינה כי נצתו מבלי איש עבר ולא שמעו קול מקנה מעוף השמים ועד בהמה נדדו הלכו

11 E farei de Jerusalém montões de pedras, morada de chacais, e das cidades de Judá farei assolação, de sorte que não haja habitante.

11 ונתתי את ירושלם לגלים מעון תנים ואת ערי יהודה אתן שממה מבלי יושב

12 Quem é o homem sábio, que entenda isto? e a quem falou a boca do SENHOR, para que o possa anunciar? Por que razão pereceu a terra, e se queimou como deserto, sem que ninguém passa por ela?

12 מי האיש החכם ויבן את זאת ואשר דבר פי יהוה אליו ויגדה על מה אבדה הארץ נצתה כמדבר מבלי עבר

13 E disse o SENHOR Porque deixaram a minha lei, que pus perante eles, e não deram ouvidos à minha voz, nem andaram nela,

13 ויאמר יהוה על עזבם את תורתי אשר נתתי לפניהם ולא שמעו בקולי ולא הלכו בה

14 Antes andaram após o propósito do seu próprio coração, e após os baalins, como lhes ensinaram os seus pais.

14 וילכו אחרי שררות לבם ואחרי הבעלים אשר למדום אבותם

15 Portanto assim diz o SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel Eis que darei de comer losna a este povo, e lhe darei a beber água de fel.

15 לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מאכילם את העם הזה לענה והשקיתים מי ראש

16 E os espalharei entre gentios, que não conheceram, nem eles nem seus pais, e mandarei a espada após eles, até que venha a consumi-los.

16 והפצותים בגוים אשר לא ידעו המה ואבותם ושלחתי אחריהם את החרב עד כלותי אותם

17 Assim diz o SENHOR dos Exércitos Considerai, e chamai carpideiras que venham; e mandai procurar mulheres hábeis, para que venham.

17 כה אמר יהוה צבאות התבוננו וקראו למקוננות ותבואינה ואל החכמות שלחו ותבואנה

18 E se apressem, e levantem o seu lamento sobre nós; e desfaçam-se em lágrimas os nossos olhos, e as nossas pálpebras destilem águas.

18 ותמהרנה ותשנה עלינו נהי ותרדנה עינינו דמעה ועפעפינו יזלו מים

19 Porque uma voz de pranto se ouviu de Sião Como estamos arruinados! Estamos mui envergonhados, porque deixamos a terra, e por terem eles lançado fora as nossas moradas.

19 כי קול נהי נשמע מציון איך שדדנו בשנו מאד כי עזבנו ארץ כי השליכו משכנותינו

20 Ouvi, pois, vós, mulheres, a palavra do SENHOR, e os vossos ouvidos recebam a palavra da sua boca; e ensinai o pranto a vossas filhas, e cada uma à sua vizinha a lamentação;

20 כי שמענה נשים דבר יהוה ותקח אזנכם דבר פיו ולמדנה בנותיכם נהי ואשה רעותה קינה

21 Porque a morte subiu pelas nossas janelas, e entrou em nossos palácios, para exterminar as crianças das ruas e os jovens das praças.

21 כי עלה מות בחלונינו בא בארמנותינו להכרית עולל מחוץ בחורים מרחבות

22 Fala Assim diz o SENHOR Até os cadáveres dos homens jazerão como esterco sobre a face do campo, e como gavela atrás do segador, e não há quem a recolha.

22 דבר כה נאם יהוה ונפלה נבלת האדם כדמן על פני השדה וכעמיר מאחרי הקצר ואין מאסף

23 Assim diz o SENHOR Não se glorie o sábio na sua sabedoria, nem se glorie o forte na sua força; não se glorie o rico nas suas riquezas,

23 כה אמר יהוה אל יתהלל חכם בחכמתו ואל יתהלל הגבור בגבורתו אל יתהלל עשיר בעשרו

24 Mas o que se gloriar, glorie-se nisto em me entender e me conhecer, que eu sou o SENHOR, que faço beneficência, juízo e justiça na terra; porque destas coisas me agrado, diz o SENHOR.

24 כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל וידע אותי כי אני יהוה עשה חסד משפט וצדקה בארץ כי באלה חפצתי נאם יהוה

25 Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que castigarei a todo o circuncidado com o incircunciso.

25 הנה ימים באים נאם יהוה ופקדתי על כל מול בערלה

26 Ao Egito, e a Judá, e a Edom, e aos filhos de Amom, e a Moabe, e a todos os que cortam os cantos do seu cabelo, que habitam no deserto; porque todas as nações são incircuncisas, e toda a casa de Israel é incircuncisa de coração.

26 על מצרים ועל יהודה ועל אדום ועל בני עמון ועל מואב ועל כל קצוצי פאה הישבים במדבר כי כל הגוים ערלים וכל בית ישראל ערלי לב

Jeremias 10

1 Ouvi a palavra que o SENHOR vos fala a vós, ó casa de Israel.

1 שמעו את הדבר אשר דבר יהוה עליכם בית ישראל

2 Assim diz o SENHOR Não aprendais o caminho dos gentios, nem vos espanteis dos sinais dos céus; porque com eles se atemorizam as nações.

2 כה אמר יהוה אל דרך הגוים אל תלמדו ומאתות השמים אל תחתו כי יחתו הגוים מהמה

3 Porque os costumes dos povos são vaidade; pois corta-se do bosque um madeiro, obra das mãos do artífice, feita com machado;

3 כי חקות העמים הבל הוא כי עץ מיער כרתו מעשה ידי חרש במעצד

4 Com prata e com ouro o enfeitam, com pregos e com martelos o firmam, para que não se mova.

4 בכסף ובזהב ייפהו במסמרות ובמקבות יחזקום ולוא יפיק

5 São como a palmeira, obra torneada, porém não podem falar; certamente são levados, porquanto não podem andar. Não tenhais receio deles, pois não podem fazer mal, nem tampouco têm poder de fazer bem.

5 כתמר מקשה המה ולא ידברו נשוא ינשוא כי לא יצעדו אל תיראו מהם כי לא ירעו וגם היטיב אין אותם

6 Ninguém há semelhante a ti, ó SENHOR; tu és grande, e grande o teu nome em poder.

6 מאין כמוך יהוה גדול אתה וגדול שמך בגבורה

7 Quem não te temeria a ti, ó Rei das nações? Pois isto só a ti pertence; porquanto entre todos os sábios das nações, e em todo o seu reino, ninguém há semelhante a ti.

7 מי לא יראך מלך הגוים כי לך יאתה כי בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם מאין כמוך

8 Mas eles todos se embruteceram e tornaram-se loucos; ensino de vaidade é o madeiro.

8 ובאחת יבערו ויכסלו מוסר הבלים עץ הוא

9 Trazem prata batida de Társis e ouro de Ufaz, trabalho do artífice, e das mãos do fundidor; fazem suas roupas de azul e púrpura; obra de peritos são todos eles.

9 כסף מרקע מתרשיש יובא וזהב מאופז מעשה חרש וידי צורף תכלת וארגמן לבושם מעשה חכמים כלם

10 Mas o SENHOR Deus é a verdade; ele mesmo é o Deus vivo e o Rei eterno; ao seu furor treme a terra, e as nações não podem suportar a sua indignação.

10 ויהוה אלהים אמת הוא אלהים חיים ומלך עולם מקצפו תרעש הארץ ולא יכלו גוים זעמו

11 Assim lhes direis Os deuses que não fizeram os céus e a terra desaparecerão da terra e de debaixo deste céu.

11 כדנה תאמרון להום אלהיא די שמיא וארקא לא עבדו יאבדו מארעא ומן תחות שמיא אלה

12 Ele fez a terra com o seu poder; ele estabeleceu o mundo com a sua sabedoria, e com a sua inteligência estendeu os céus.

12 עשה ארץ בכחו מכין תבל בחכמתו ובתבונתו נטה שמים

13 Fazendo ele soar a sua voz, logo há rumor de águas no céu, e faz subir os vapores da extremidade da terra; faz os relámpagos para a chuva, e dos seus tesouros faz sair o vento.

13 לקול תתו המון מים בשמים ויעלה נשאים מקצה ארץ ברקים למטר עשה ויוצא רוח מאצרתיו

14 Todo o homem é embrutecido no seu conhecimento; envergonha-se todo o fundidor da sua imagem de escultura; porque sua imagem fundida é mentira, e nelas não há espírito.

14 נבער כל אדם מדעת הביש כל צורף מפסל כי שקר נסכו ולא רוח בם

15 Vaidade são, obra de enganos no tempo da sua visitação virão a perecer.

15 הבל המה מעשה תעתעים בעת פקדתם יאבדו

16 Não é semelhante a estes aquele que é a porção de Jacó; porque ele é o que formou tudo, e Israel é a vara da sua herança SENHOR dos Exércitos é o seu nome.

16 לא כאלה חלק יעקב כי יוצר הכל הוא וישראל שבט נחלתו יהוה צבאות שמו

17 Ajunta da terra a tua mercadoria, ó tu que habitas em lugar sitiado.

17 אספי מארץ כנעתך ישבתי במצור

18 Porque assim diz o SENHOR Eis que desta vez arrojarei como se fora com uma funda aos moradores da terra, e os angustiarei, para que venham a achá-lo, dizendo

18 כי כה אמר יהוה הנני קולע את יושבי הארץ בפעם הזאת והצרותי להם למען ימצאו

19 Ai de mim por causa do meu quebrantamento! A minha chaga me causa grande dor; e eu havia dito Certamente isto é enfermidade que eu poderei suportar.

19 אוי לי על שברי נחלה מכתי ואני אמרתי אך זה חלי ואשאנו

20 A minha tenda está destruída, e todas as minhas cordas se romperam; os meus filhos foram-se de mim, e não existem; ninguém há mais que estenda a minha tenda, nem que levante as minhas cortinas,

20 אהלי שדד וכל מיתרי נתקו בני יצאני ואינם אין נטה עוד אהלי ומקים יריעותי

21 Porque os pastores se embruteceram, e não buscaram ao SENHOR; por isso não prosperaram, e todos os seus rebanhos se espalharam.

21 כי נבערו הרעים ואת יהוה לא דרשו על כן לא השכילו וכל מרעיתם נפוצה

22 Eis que vem uma voz de rumor, grande tremor da terra do norte, para fazer das cidades de Judá uma assolação, uma morada de chacais.

22 קול שמועה הנה באה ורעש גדול מארץ צפון לשום את ערי יהודה שממה מעון תנים

23 Eu sei, ó SENHOR, que não é do homem o seu caminho; nem do homem que caminha o dirigir os seus passos.

23 ידעתי יהוה כי לא לאדם דרכו לא לאיש הלך והכין את צעדו

24 Castiga-me, ó SENHOR, porém com juízo, não na tua ira, para que não me reduzas a nada.

24 יסרני יהוה אך במשפט אל באפך פן תמעטני

25 Derrama a tua indignação sobre os gentios que não te conhecem, e sobre as gerações que não invocam o teu nome; porque devoraram a Jacó, e devoraram-no e consumiram-no, e assolaram a sua morada.

25 שפך חמתך על הגוים אשר לא ידעוך ועל משפחות אשר בשמך לא קראו כי אכלו את יעקב ואכלהו ויכלהו ואת נוהו השמו

Jeremias 11

1 A palavra que veio a Jeremias, da parte do SENHOR, dizendo

1 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר

2 Ouvi as palavras desta aliança, e falai aos homens de Judá, e
aos habitantes de Jerusalém.

2 שמעו את דברי הברית הזאת ודברתם אל איש יהודה ועל ישבי ירושלם

3 Dize-lhes pois Assim diz o SENHOR Deus de Israel Maldito o
homem que não escutar as palavras desta aliança,

3 ואמרת אליהם כה אמר יהוה אלהי ישראל ארור האיש אשר לא ישמע
את דברי הברית הזאת

4 Que ordenei a vossos pais no dia em que os tirei da terra do
Egito, da fornalha de ferro, dizendo Dai ouvidos à minha voz, e
fazei conforme a tudo quanto vos mando; e vós sereis o meu
povo, e eu serei o vosso Deus.

4 אשר צויתי את אבותיכם ביום הוציאי אותם מארץ מצרים מכור הברזל
לאמר שמעו בקולי ועשיתם אותם ככל אשר אצוה אתכם והייתם לי לעם
ואנכי אהיה לכם לאלהים

5 Para que confirme o juramento que fiz a vossos pais de dar-
lhes uma terra que manasse leite e mel, como se vê neste dia.
Então eu respondi, e disse Amém, ó SENHOR.

5 למען הקים את השבועה אשר נשבעתי לאבותיכם לתת להם ארץ זבת
חלב ודבש כיום הזה ואען ואמר אמן יהוה

6 E disse-me o SENHOR Apregoa todas estas palavras nas
cidades de Judá, e nas ruas de Jerusalém, dizendo Ouvi as
palavras desta aliança, e cumpri-as.

6 ויאמר יהוה אלי קרא את כל הדברים האלה בערי יהודה ובחצות
ירושלם לאמר שמעו את דברי הברית הזאת ועשיתם אותם

7 Porque deveras adverti a vossos pais, no dia em que os tirei da terra do Egito, até ao dia de hoje, madrugando, e protestando, e dizendo Dai ouvidos à minha voz.

7 כי העד העדתי באבותיכם ביום העלותי אותם מארץ מצרים ועד היום הזה השכם והעד לאמר שמעו בקולי

8 Mas não ouviram, nem inclinaram os seus ouvidos, antes andaram cada um conforme o propósito do seu coração malvado; por isso trouxe sobre eles todas as palavras desta aliança que lhes mandei que cumprissem, porém não cumpriram.

8 ולא שמעו ולא הטו את אזנם וילכו איש בשרירות לבם הרע ואביא עליהם את כל דברי הברית הזאת אשר צויתי לעשות ולא עשו

9 Disse-me mais o SENHOR Uma conspiração se achou entre os homens de Judá, entre os habitantes de Jerusalém.

9 ויאמר יהוה אלי נמצא קשר באיש יהודה ובישבי ירושלם

10 Tornaram às maldades de seus primeiros pais, que não quiseram ouvir as minhas palavras; e eles andaram após outros deuses para os servir; a casa de Israel e a casa de Judá quebraram a minha aliança, que tinha feito com seus pais.

10 שבו על עונת אבותם הראשנים אשר מאנו לשמוע את דברי והמה הלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם הפרו בית ישראל ובית יהודה את בריתי אשר כרתי את אבותם

11 Portanto assim diz o SENHOR Eis que trarei mal sobre eles, de que não poderão escapar; e clamarão a mim, mas eu não os ouvirei.

11 לכן כה אמר יהוה הנני מביא אליהם רעה אשר לא יוכלו לצאת ממנה וזעקו אלי ולא אשמע אליהם

12 Então irão as cidades de Judá e os habitantes de Jerusalém e clamarão aos deuses a quem eles queimaram incenso; estes, porém, de nenhum modo os livrarão no tempo do seu mal.

12 והלכו ערי יהודה וישבי ירושלם וזעקו אל האלהים אשר הם מקטרים להם והושע לא יושיעו להם בעת רעתם

13 Porque, segundo o número das tuas cidades, são os teus deuses, ó Judá! E, segundo o número das ruas de Jerusalém, levantastes altares à impudência, altares para queimardes incenso a Baal.

13 כי מספר עריך היו אלהיך יהודה ומספר חצות ירושלם שמתם מזבחות לבשת מזבחות לקטר לבעל

14 Tu, pois, não ores por este povo, nem levantes por ele clamor nem oração; porque não os ouvirei no tempo em que eles clamarem a mim, por causa do seu mal.

14 ואתה אל תתפלל בעד העם הזה ואל תשא בעדם רנה ותפלה כי אינני שמע בעת קראם אלי בעד רעתם

15 Que direito tem a minha amada na minha casa, visto que com muitos tem cometido grande lascívia? Crês que os sacrifícios e as carnes santificadas poderão afastar de ti o mal? Então saltarias de prazer.

15 מה לידידי בביתי עשותה המזמתה הרבים ובשר קדש יעברו מעליך כי רעתכי אז תעלזי

16 Denominou-te o SENHOR oliveira verde, formosa por seus deliciosos frutos, mas agora à voz de um grande tumulto acendeu fogo ao redor dela e se quebraram os seus ramos.

16 זית רענן יפה פרי תאר קרא יהוה שמך לקול המולה גדלה הצית אש עליה ורעו דליותיו

17 Porque o SENHOR dos Exércitos, que te plantou, pronunciou
contra ti o mal, pela maldade da casa de Israel e da casa de Judá,
que para si mesma fizeram, pois me provocaram à ira,
queimando incenso a Baal.

17 ויהוה צבאות הנוטע אותך דבר עליך רעה בגלל רעת בית ישראל ובית
יהודה אשר עשו להם להכעסני לקטר לבעל

18 E o SENHOR me fez saber, e assim o soube; então me fizeste
ver as suas ações.

18 ויהוה הודיעני ואדעה אז הראיתני מעלליהם

19 E eu era como um cordeiro, como um boi que levam à
matança; porque não sabia que maquinavam propósitos contra
mim, dizendo Destruamos a árvore com o seu fruto, e cortemo-
lo da terra dos viventes, e não haja mais memória do seu nome.

19 ואני ככבש אלוף יובל לטבוח ולא ידעתי כי עלי חשבו מחשבות
נשחיתה עץ בלחמו ונכרתנו מארץ חיים ושמו לא יזכר עוד

20 Mas, ó SENHOR dos Exércitos, justo Juiz, que provas os rins e
o coração, veja eu a tua vingança sobre eles; pois a ti descobri a
minha causa.

20 ויהוה צבאות שפט צדק בחן כליות ולב אראה נקמתך מהם כי אליך
גליתי את ריבי

21 Portanto, assim diz o SENHOR acerca dos homens de Anatote,
que buscam a tua vida, dizendo Não profetizes no nome do
SENHOR, para que não morras às nossas mãos.

21 לכן כה אמר יהוה על אנשי ענתות המבקשים את נפשך לאמר לא
תנבא בשם יהוה ולא תמות בידנו

22 Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos Eis que eu os castigarei; os jovens morrerão à espada, os seus filhos e suas filhas morrerão de fome.

22 לכן כה אמר יהוה צבאות הנני פקד עליהם הבחורים ימתו בחרב בניהם ובנותיהם ימתו ברעב

23 E não haverá deles um remanescente, porque farei vir o mal sobre os homens de Anatote, no ano da sua visitação.

23 ושארית לא תהיה להם כי אביא רעה אל אנשי ענתות שנת פקדתם

Jeremias 12

1 Justo serias, ó SENHOR, ainda que eu entrasse contigo num pleito; contudo falarei contigo dos teus juízos. Por que prospera o caminho dos ímpios, e vivem em paz todos os que procedem aleivosamente?

1 צדיק אתה יהוה כי אריב אליך אך משפטים אדבר אותך מדוע דרך רשעים צלחה שלו כל בגדי בגד

2 Plantaste-os, e eles se arraigaram; crescem, dão também fruto; chegado estás à sua boca, porém longe dos seus rins.

2 נטעתם גם שרשו ילכו גם עשו פרי קרוב אתה בפיהם ורחוק מכליותיהם

3 Mas tu, ó SENHOR, me conheces, tu me vês, e provas o meu coração para contigo; arranca-os como as ovelhas para o matadouro, e dedica-os para o dia da matança.

3 ואתה יהוה ידעתני תראני ובחנת לבי אתך התקם כצאן לטבחה והקדשם ליום הרגה

4 Até quando lamentará a terra, e se secará a erva de todo o campo? Pela maldade dos que habitam nela, perecem os animais e as aves; porquanto dizem Ele não verá o nosso fim.

4 עד מתי תאבל הארץ ועשב כל השדה ייבש מרעת ישבי בה ספתה בהמות ועוף כי אמרו לא יראה את אחריתנו

5 Se te fatigas correndo com homens que vão a pé, como poderás competir com os cavalos? Se tão-somente numa terra de paz estás confiado, como farás na enchente do Jordão?

5 כי את רגלים רצתה וילאוך ואיך תתחרה את הסוסים ובארץ שלום אתה בוטח ואיך תעשה בגאון הירדן

6 Porque até os teus irmãos, e a casa de teu pai, eles próprios procedem deslealmente contigo; eles mesmos clamam após ti em altas vozes Não te fies neles, ainda que te digam coisas boas.

6 כי גם אחיך ובית אביך גם המה בגדו בך גם המה קראו אחריך מלא אל תאמן בם כי ידברו אליך טובות

7 Desamparei a minha casa, abandonei a minha herança; entreguei a amada da minha alma na mão de seus inimigos.

7 עזבתי את ביתי נטשתי את נחלתי נתתי את ידדות נפשי בכף איביה

8 Tornou-se a minha herança para mim como leão numa floresta; levantou a sua voz contra mim, por isso eu a odiei.

8 היתה לי נחלתי כאריה ביער נתנה עלי בקולה על כן שנאתיה

9 A minha herança é para mim ave de rapina de várias cores. Andam as aves de rapina contra ela em redor. Vinde, pois, ajuntai todos os animais do campo, trazei-os para a devorarem.

9 העיט צבוע נחלתי לי העיט סביב עליה לכו אספו כל חית השדה התיו לאכלה

10 Muitos pastores destruíram a minha vinha, pisaram o meu campo; tornaram em desolado deserto o meu campo desejado.

10 רעים רבים שחתו כרמי בססו את חלקתי נתנו את חלקת חמדתי למדבר שממה

11 Em desolação a puseram, e clama a mim na sua desolação; e toda a terra está desolada, porquanto não há ninguém que tome isso a sério.

11 שמה לשממה אבלה עלי שממה נשמה כל הארץ כי אין איש שם על לב

12 Sobre todos os lugares altos do deserto vieram destruidores; porque a espada do SENHOR devora desde um extremo da terra até o outro; não há paz para nenhuma carne.

12 על כל שפים במדבר באו שדדים כי חרב ליהוה אכלה מקצה ארץ ועד קצה הארץ אין שלום לכל בשר

13 Semearam trigo, e segaram espinhos; cansaram-se, mas de nada se aproveitaram; envergonhados sereis das vossas colheitas, e por causa do ardor da ira do SENHOR.

13 זרעו חטים וקצים קצרו נחלו לא יועלו ובשו מתבואתיכם מחרון אף יהוה

14 Assim diz o SENHOR, acerca de todos os meus maus vizinhos, que tocam a minha herança, que fiz herdar ao meu povo Israel Eis que os arrancarei da sua terra, e a casa de Judá arrancarei do meio deles.

14 כה אמר יהוה על כל שכני הרעים הנגעים בנחלה אשר הנחלתי את עמי את ישראל הנני נתשם מעל אדמתם ואת בית יהודה אתוש מתוכם

15 E será que, depois de os haver arrancado, tornarei, e me compadecerei deles, e os farei voltar cada um à sua herança, e cada um à sua terra.

15 והיה אחרי נתשי אותם אשוב ורחמתים והשבתים איש לנחלתו ואיש לארצו

16 E será que, se diligentemente aprenderem os caminhos do meu povo, jurando pelo meu nome Vive o SENHOR, como ensinaram o meu povo a jurar por Baal; então edificar-se-ão no meio do meu povo.

16 והיה אם למד ילמדו את דרכי עמי להשבע בשמי חי יהוה כאשר למדו את עמי להשבע בבעל ונבנו בתוך עמי

17 Mas se não quiserem ouvir, totalmente arrancarei a tal nação, e a farei perecer, diz o SENHOR.

17 ואם לא ישמעו ונתשתי את הגוי ההוא נתוש ואבד נאם יהוה

Jeremias 13

1 Assim me disse o SENHOR Vai, e compra um cinto de linho e põe-no sobre os teus lombos, mas não o coloques na água.

1 כה אמר יהוה אלי הלוך וקנית לך אזור פשתים ושמתו על מתניך ובמים לא תבאהו

2 E comprei o cinto, conforme a palavra do SENHOR, e o pus sobre os meus lombos.

2 ואקנה את האזור כדבר יהוה ואשם על מתני

3 Então me veio a palavra do SENHOR pela segunda vez, dizendo

3 ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר

4 Toma o cinto que compraste, e que trazes sobre os teus lombos, e levanta-te; vai ao Eufrates, e esconde-o ali na fenda de uma rocha.

4 קח את האזור אשר קנית אשר על מתניך וקום לך פרתה וטמנהו שם בנקיק הסלע

5 E fui, e escondi-o junto ao Eufrates, como o SENHOR me havia ordenado.

5 ואלך ואטמנהו בפרת כאשר צוה יהוה אותי

6 Sucedeu, ao final de muitos dias, que me disse o SENHOR Levanta-te, vai ao Eufrates, e toma dali o cinto que te ordenei que o escondesses ali.

6 ויהי מקץ ימים רבים ויאמר יהוה אלי קום לך פרתה וקח משם את האזור אשר צויתיך לטמנו שם

7 E fui ao Eufrates, e cavei, e tomei o cinto do lugar onde o havia escondido; e eis que o cinto tinha apodrecido, e para nada prestava.

7 ואלך פרתה ואחפר ואקח את האזור מן המקום אשר טמנתיו שמה והנה נשחת האזור לא יצלח לכל

8 Então veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo

8 ויהי דבר יהוה אלי לאמר

9 Assim diz o SENHOR Do mesmo modo farei apodrecer a soberba de Judá, e a muita soberba de Jerusalém.

9 כה אמר יהוה ככה אשחית את גאון יהודה ואת גאון ירושלם הרב

10 Este povo maligno, que recusa ouvir as minhas palavras, que caminha segundo a dureza do seu coração, e anda após deuses alheios, para servi-los, e inclinar-se diante deles, será tal como este cinto, que para nada presta.

10 העם הזה הרע המאנים לשמוע את דברי ההלכים בשררות לבם וילכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם ויהי כאזור הזה אשר לא יצלח לכל

11 Porque, como o cinto está pegado aos lombos do homem, assim eu liguei a mim toda a casa de Israel, e toda a casa de Judá, diz o SENHOR, para me serem por povo, e por nome, e por louvor, e por glória; mas não deram ouvidos.

11 כי כאשר ידבק האזור אל מתני איש כן הדבקתי אלי את כל בית ישראל ואת כל בית יהודה נאם יהוה להיות לי לעם ולשם ולתהלה ולתפארת ולא שמעו

12 Portanto, dize-lhes esta palavra Assim diz o SENHOR Deus de Israel Todo o odre se encherá de vinho; e dir-te-ão Porventura não sabemos nós muito bem que todo o odre se encherá de vinho?

12 ואמרת אליהם את הדבר הזה כה אמר יהוה אלהי ישראל כל נבל ימלא יין ואמרו אליך הידע לא נדע כי כל נבל ימלא יין

13 Mas tu dize-lhes Assim diz o SENHOR Eis que eu encherei de embriaguez a todos os habitantes desta terra, e aos reis da estirpe de Davi, que estão assentados sobre o seu trono, e aos sacerdotes, e aos profetas, e a todos os habitantes de Jerusalém.

13 ואמרת אליהם כה אמר יהוה הנני ממלא את כל ישבי הארץ הזאת ואת המלכים הישבים לדוד על כסאו ואת הכהנים ואת הנביאים ואת כל ישבי ירושלם שכרון

14 E fá-los-ei em pedaços atirando uns contra os outros, e juntamente os pais com os filhos, diz o SENHOR; não perdoarei, nem pouparei, nem terei deles compaixão, para que não os destrua.

14 ונפצתים איש אל אחיו והאבות והבנים יחדו נאם יהוה לא אחמול ולא אחוס ולא ארחם מהשחיתם

15 Escutai, e inclinai os ouvidos; não vos ensoberbeçais; porque o SENHOR falou

15 שמעו והאזינו אל תגבהו כי יהוה דבר

16 Dai glória ao SENHOR vosso Deus, antes que venha a escuridão e antes que tropecem vossos pés nos montes tenebrosos; antes que, esperando vós luz, ele a mude em sombra de morte, e a reduza à escuridão.

16 תנו ליהוה אלהיכם כבוד בטרם יחשך ובטרם יתנגפו רגליכם על הרי נשף וקויתם לאור ושמה לצלמות ישית לערפל

17 E, se isto não ouvirdes, a minha alma chorará em lugares ocultos, por causa da vossa soberba; e amargamente chorarão os meus olhos, e se desfarão em lágrimas, porquanto o rebanho do SENHOR foi levado cativo.

17 ואם לא תשמעוה במסתרים תבכה נפשי מפני גוה ודמע תדמע ותרד עיני דמעה כי נשבה עדר יהוה

18 Dize ao rei e à rainha Humilhai-vos, e assentai-vos no chão; porque já caiu todo o ornato de vossas cabeças, a coroa da vossa glória.

18 אמר למלך ולגבירה השפילו שבו כי ירד מראשותיכם עטרת תפארתכם

19 As cidades do sul estão fechadas, e ninguém há que as abra; todo o Judá foi levado cativo, sim, inteiramente cativo.

19 ערי הנגב סגרו ואין פתח הגלת יהודה כלה הגלת שלומים

20 Levantai os vossos olhos, e vede os que vêm do norte; onde está o rebanho que se te deu, o rebanho da tua glória?

20 שאי עיניכם וראי הבאים מצפון איה העדר נתן לך צאן תפארתך

21 Que dirás, quando ele te castigar porque os ensinaste a serem capitães, e chefe sobre ti? Porventura não te tomarão as dores, como à mulher que está de parto?

21 מה תאמרי כי יפקד עליך ואת למדת אתם עליך אלפים לראש הלוא חבלים יאחזוך כמו אשת לדה

22 Quando, pois, disseres no teu coração Por que me sobrevieram estas coisas? Pela multidão das tuas maldades se descobriram as tuas fraldas, e os teus calcanhares sofrem violência.

22 וכי תאמרי בלבבך מדוע קראני אלה ברב עונך נגלו שוליך נחמסו עקביך

23 Porventura pode o etíope mudar a sua pele, ou o leopardo as suas manchas? Então podereis vós fazer o bem, sendo ensinados a fazer o mal.

23 היהפך כושי עורו ונמר חברברתיו גם אתם תוכלו להיטיב למדי הרע

24 Assim os espalharei como o restolho, que passa com o vento do deserto.

24 ואפיצם כקש עובר לרוח מדבר

25 Esta será a tua sorte, a porção que te será medida por mim, diz o SENHOR; pois te esqueceste de mim, e confiaste em mentiras.

25 זה גורלך מנת מדיך מאתי נאם יהוה אשר שכחת אותי ותבטחי בשקר

26 Assim também eu levantarei as tuas fraldas sobre o teu rosto; e aparecerá a tua ignomínia.

26 וגם אני חשפתי שוליך על פניך ונראה קלונך

27 Já vi as tuas abominações, e os teus adultérios, e os teus rinchos, e a enormidade da tua prostituição sobre os outeiros no campo; ai de ti, Jerusalém! Até quando ainda não te purificarás?

27 נאפיך ומצהלותיך זמת זנותך על גבעות בשדה ראיתי שקוציך אוי לך ירושלם לא תטהרי אחרי מתי עד

Jeremias 14

1 A palavra do SENHOR, que veio a Jeremias, a respeito da grande seca.

1 אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו על דברי הבצרות

2 Anda chorando Judá, e as suas portas estão enfraquecidas; andam de luto até ao chão, e o clamor de Jerusalém vai subindo.

2 אבלה יהודה ושעריה אמללו קדרו לארץ וצוחת ירושלם עלתה

3 E os seus mais ilustres enviam os seus pequenos a buscar água; vão às cisternas, e não acham água; voltam com os seus cántaros vazios; envergonham-se e confundem-se, e cobrem as suas cabeças.

3 ואדריהם שלחו צעוריהם למים באו על גבים לא מצאו מים שבו כליהם ריקם בשו והכלמו וחפו ראשם

4 Por causa da terra que se fendeu, porque não há chuva sobre a terra, os lavradores se envergonham e cobrem as suas cabeças.

4 בעבור האדמה חתה כי לא היה גשם בארץ בשו אכרים חפו ראשם

5 Porque até as cervas no campo têm as suas crias, e abandonam seus filhos, porquanto não há erva.

5 כי גם אילת בשדה ילדה ועזוב כי לא היה דשא

6 E os jumentos monteses se põem nos lugares altos, sorvem o vento como os chacais; desfalecem os seus olhos, porquanto não há erva.

6 ופראים עמדו על שפים שאפו רוח כתנים כלו עיניהם כי אין עשב

7 Posto que as nossas maldades testificam contra nós, ó SENHOR, age por amor do teu nome; porque as nossas rebeldias se multiplicaram; contra ti pecamos.

7 אם עונינו ענו בנו יהוה עשה למען שמך כי רבו משובתינו לך חטאנו

8 O esperança de Israel, e Redentor seu no tempo da angústia, por que serias como um estrangeiro na terra e como o viandante que se retira a passar a noite?

8 מקוה ישראל מושיעו בעת צרה למה תהיה כגר בארץ וכארח נטה ללון

9 Por que serias como homem surpreendido, como poderoso que não pode livrar? Mas tu estás no meio de nós, ó SENHOR, e nós somos chamados pelo teu nome; não nos desampares.

9 למה תהיה כאיש נדהם כגבור לא יוכל להושיע ואתה בקרבנו יהוה ושמך עלינו נקרא אל תנחנו

10 Assim diz o SENHOR, acerca deste povo Pois que tanto gostaram de andar errantes, e não retiveram os seus pés, por

isso o SENHOR não se agrada deles, mas agora se lembrará da
iniquidade deles, e visitará os seus pecados.

10 כה אמר יהוה לעם הזה כן אהבו לנוע רגליהם לא חשכו ויהוה לא
רצם עתה יזכר עונם ויפקד חטאתם

11 Disse-me mais o SENHOR Não rogues por este povo para seu
bem.

11 ויאמר יהוה אלי אל תתפלל בעד העם הזה לטובה

12 Quando jejuarem, não ouvirei o seu clamor, e quando
oferecerem holocaustos e ofertas de alimentos, não me
agradarei deles; antes eu os consumirei pela espada, e pela fome
e pela peste.

12 כי יצמו אינני שמע אל רנתם וכי יעלו עלה ומנחה אינני רצם כי בחרב
וברעב ובדבר אנכי מכלה אותם

13 Então disse eu Ah! Senhor DEUS, eis que os profetas lhes
dizem Não vereis espada, e não tereis fome; antes vos darei paz
verdadeira neste lugar.

13 ואמר אהה אדני יהוה הנה הנבאים אמרים להם לא תראו חרב ורעב
לא יהיה לכם כי שלום אמת אתן לכם במקום הזה

14 E disse-me o SENHOR Os profetas profetizam falsamente no
meu nome; nunca os enviei, nem lhes dei ordem, nem lhes falei;
visão falsa, e adivinhação, e vaidade, e o engano do seu coração
é o que eles vos profetizam.

14 ויאמר יהוה אלי שקר הנבאים נבאים בשמי לא שלחתים ולא צויתים
ולא דברתי אליהם חזון שקר וקסם ואלול ותרמות לבם המה מתנבאים
לכם

15 Portanto assim diz o SENHOR acerca dos profetas que
profetizam no meu nome, sem que eu os tenha mandado, e que

dizem Nem espada, nem fome haverá nesta terra À espada e à fome, serão consumidos esses profetas.

15 לכן כה אמר יהוה על הנבאים הנבאים בשמי ואני לא שלחתים והמה אמרים חרב ורעב לא יהיה בארץ הזאת בחרב וברעב יתמו הנבאים ההמה

16 E o povo a quem eles profetizam será lançado nas ruas de Jerusalém, por causa da fome e da espada; e não haverá quem os sepultem, tanto a eles, como as suas mulheres, e os seus filhos e as suas filhas; porque derramarei sobre eles a sua maldade.

16 והעם אשר המה נבאים להם יהיו משלכים בחצות ירושלם מפני הרעב והחרב ואין מקבר להמה המה נשיהם ובניהם ובנתיהם ושפכתי עליהם את רעתם

17 Portanto lhes dirás esta palavra Os meus olhos derramem lágrimas de noite e de dia, e não cessem; porque a virgem, filha do meu povo, está gravemente ferida, de chaga mui dolorosa.

17 ואמרת אליהם את הדבר הזה תרדנה עיני דמעה לילה ויומם ואל תדמינה כי שבר גדול נשברה בתולת בת עמי מכה נחלה מאד

18 Se eu saio ao campo, eis ali os mortos à espada, e, se entro na cidade, estão ali os debilitados pela fome; e até os profetas e os sacerdotes percorrem uma terra, que não conhecem.

18 אם יצאתי השדה והנה חללי חרב ואם באתי העיר והנה תחלואי רעב כי גם נביא גם כהן סחרו אל ארץ ולא ידעו

19 Porventura já de todo rejeitaste a Judá? Ou repugna a tua alma a Sião? Por que nos feriste de tal modo que já não há cura para nós? Aguardamos a paz, e não aparece o bem; e o tempo da cura, e eis aqui turbação.

19 המאס מאסת את יהודה אם בציון געלה נפשך מדוע הכיתנו ואין לנו מרפא קוה לשלום ואין טוב ולעת מרפא והנה בעתה

20 Ah! SENHOR! conhecemos a nossa impiedade e a maldade de nossos pais; porque pecamos contra ti.

20 ידענו יהוה רשענו עון אבותינו כי חטאנו לך

21 Não nos rejeites por amor do teu nome; não abatas o trono da tua glória; lembra-te, e não anules a tua aliança conosco.

21 אל תנאץ למען שמך אל תנבל כסא כבודך זכר אל תפר בריתך אתנו

22 Porventura há, entre as vaidades dos gentios, alguém que faça chover? Ou podem os céus dar chuvas? Não és tu, ó SENHOR nosso Deus? Portanto em ti esperamos, pois tu fazes todas estas coisas.

22 היש בהבלי הגוים מגשמים ואם השמים יתנו רבבים הלא אתה הוא יהוה אלהינו ונקוה לך כי אתה עשית את כל אלה

Jeremias 15

1 Disse-me, porém, o SENHOR Ainda que Moisés e Samuel se pusessem diante de mim, não estaria a minha alma com este povo; lança-os de diante da minha face, e saiam.

1 ויאמר יהוה אלי אם יעמד משה ושמואל לפני אין נפשי אל העם הזה שלח מעל פני ויצאו

2 E será que, quando te disserem Para onde iremos? Dir-lhes-ás Assim diz o SENHOR Os que para a morte, para a morte, e os que para a espada, para a espada; e os que para a fome, para a fome; e os que para o cativeiro, para o cativeiro.

2 והיה כי יאמרו אליך אנה נצא ואמרת אליהם כה אמר יהוה אשר למות
למות ואשר לחרב לחרב ואשר לרעב לרעב ואשר לשבי לשבי

3 Porque visitá-los-ei com quatro gêneros de males, diz o
SENHOR com espada para matar, e com cães, para os
arrastarem, e com aves dos céus, e com animais da terra, para os
devorarem e destruírem.

3 ופקדתי עליהם ארבע משפחות נאם יהוה את החרב להרג ואת הכלבים
לסחב ואת עוף השמים ואת בהמת הארץ לאכל ולהשחית

4 Entregá-los-ei ao desterro em todos os reinos da terra; por
causa de Manassés, filho de Ezequias, rei de Judá, e por tudo
quanto fez em Jerusalém.

4 ונתתים לזועה לכל ממלכות הארץ בגלל מנשה בן יחזקיהו מלך יהודה
על אשר עשה בירושלם

5 Porque quem se compadeceria de ti, ó Jerusalém? Ou quem se
entristeceria por ti? Ou quem se desviaria a perguntar pela tua
paz?

5 כי מי יחמל עליך ירושלם ומי ינוד לך ומי יסור לשאל לשלם לך

6 Tu me deixaste, diz o SENHOR, e tornaste-te para trás; por isso
estenderei a minha mão contra ti, e te destruirei; já estou
cansado de me arrepender.

6 את נטשת אתי נאם יהוה אחור תלכי ואט את ידי עליך ואשחיתך
נלאיתי הנחם

7 E padejá-los-ei com a pá nas portas da terra; já desfilhei, e
destruí o meu povo; não voltaram dos seus caminhos.

7 ואזרם במזרה בשערי הארץ שכלתי אבדתי את עמי מדרכיהם לוא שבו

8 As suas viúvas mais se multiplicaram do que a areia dos mares; trouxe ao meio dia um destruidor sobre a mãe dos jovens; fiz que caísse de repente sobre ela, e enchesse a cidade de terrores.

8 עצמו לי אלמנתו מחול ימים הבאתי להם על אם בחור שדד בצהרים הפלתי עליה פתאם עיר ובהלות

9 A que dava à luz sete se enfraqueceu; expirou a sua alma; pós-se-lhe o sol sendo ainda de dia, confundiu-se, e envergonhou-se; e os que ficarem dela entregarei à espada, diante dos seus inimigos, diz o SENHOR.

9 אמללה ילדת השבעה נפחה נפשה באה שמשה בעד יומם בושה וחפרה ושאריתם לחרב אתן לפני איביהם נאם יהוה

10 Ai de mim, minha mãe, por que me deste à luz homem de rixa e homem de contendas para toda a terra? Nunca lhes emprestei com usura, nem eles me emprestaram com usura, todavia cada um deles me amaldiçoa.

10 אוי לי אמי כי ילדתני איש ריב ואיש מדון לכל הארץ לא נשיתי ולא נשו בי כלה מקללוני

11 Disse o SENHOR De certo que o teu remanescente será para o bem; de certo, no tempo da calamidade, e no tempo da angústia, farei que o inimigo te dirija súplicas.

11 אמר יהוה אם לא שרותך לטוב אם לוא הפגעתי בך בעת רעה ובעת צרה את האיב

12 Pode alguém quebrar o ferro, o ferro do norte, ou o aço?

12 הירע ברזל ברזל מצפון ונחשת

13 As tuas riquezas e os teus tesouros entregarei sem preço ao saque; e isso por todos os teus pecados, mesmo em todos os teus limites.

13 חילך ואוצרותיך לבז אתן לא במחיר ובכל חטאותיך ובכל גבוליך

14 E te farei passar aos teus inimigos numa terra que não conheces; porque o fogo se acendeu em minha ira, e sobre vós arderá;

14 והעברתי את איביך בארץ לא ידעת כי אש קדחה באפי עליכם תוקד

15 Tu, ó SENHOR, o sabes; lembra-te de mim, e visita-me, e vinga-me dos meus perseguidores; não me arrebates por tua longanimidade; sabe que por amor de ti tenho sofrido afronta.

15 אתה ידעת יהוה זכרני ופקדני והנקם לי מרדפי אל לארך אפך תקחני דע שאתי עליך חרפה

16 Achando-se as tuas palavras, logo as comi, e a tua palavra foi para mim o gozo e alegria do meu coração; porque pelo teu nome sou chamado, ó SENHOR Deus dos Exércitos.

16 נמצאו דבריך ואכלם ויהי דבריך לי לששון ולשמחת לבבי כי נקרא שמך עלי יהוה אלהי צבאות

17 Nunca me assentei na assembléia dos zombadores, nem me regozijei; por causa da tua mão me assentei solitário; pois me encheste de indignação.

17 לא ישבתי בסוד משחקים ואעלז מפני ידך בדד ישבתי כי זעם מלאתני

18 Por que dura a minha dor continuamente, e a minha ferida me dói, e já não admite cura? Serias tu para mim como coisa mentirosa e como águas inconstantes?

18 למה היה כאבי נצח ומכתי אנושה מאנה הרפא היו תהיה לי כמו אכזב מים לא נאמנו

19 Portanto assim diz o SENHOR Se tu voltares, então te trarei, e estarás diante de mim; e se apartares o precioso do vil, serás

como a minha boca; tornem-se eles para ti, mas não voltes tu para eles.

19 לכן כה אמר יהוה אם תשוב ואשיבך לפני תעמד ואם תוציא יקר מזולל כפי תהיה ישבו המה אליך ואתה לא תשוב אליהם

20 E eu te porei contra este povo como forte muro de bronze; e pelejarão contra ti, mas não prevalecerão contra ti; porque eu sou contigo para te guardar, para te livrar deles, diz o SENHOR.

20 ונתתיך לעם הזה לחומת נחשת בצורה ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתך אני להושיעך ולהצילך נאם יהוה

21 E arrebatar-te-ei da mão dos malignos, e livrar-te-ei da mão dos fortes.

21 והצלתיך מיד רעים ופדתיך מכף ערצים

Jeremias 16

1 E veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר

2 Não tomarás para ti mulher, nem terás filhos nem filhas neste lugar.

2 לא תקח לך אשה ולא יהיו לך בנים ובנות במקום הזה

3 Porque assim diz o SENHOR, acerca dos filhos e das filhas que nascerem neste lugar, acerca de suas mães, que os tiverem, e de seus pais que os gerarem nesta terra

3 כי כה אמר יהוה על הבנים ועל הבנות הילודים במקום הזה ועל אמתם הילדות אותם ועל אבותם המולדים אותם בארץ הזאת

4 Morrerão de enfermidades dolorosas, e não serão pranteados nem sepultados; servirão de esterco sobre a face da terra; e pela espada e pela fome serão consumidos, e os seus cadáveres servirão de mantimento para as aves do céu e para os animais da terra.

4 ממותי תחלאים ימתו לא יספדו ולא יקברו לדמן על פני האדמה יהיו ובחרב וברעב יכלו והיתה נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ

5 Porque assim diz o SENHOR Não entres na casa do luto, nem vás a lamentar, nem te compadeças deles; porque deste povo, diz o SENHOR, retirei a minha paz, benignidade e misericórdia.

5 כי כה אמר יהוה אל תבוא בית מרזח ואל תלך לספוד ואל תנד להם כי אספתי את שלומי מאת העם הזה נאם יהוה את החסד ואת הרחמים

6 E morrerão grandes e pequenos nesta terra, e não serão sepultados, e não os prantearão, nem se farão por eles incisões, nem por eles se raparão os cabelos.

6 ומתו גדלים וקטנים בארץ הזאת לא יקברו ולא יספדו להם ולא יתגדד ולא יקרח להם

7 E não se partirá pão para consolá-los por causa de seus mortos; nem lhes darão a beber do copo de consolação, pelo pai ou pela mãe de alguém.

7 ולא יפרסו להם על אבל לנחמו על מת ולא ישקו אותם כוס תנחומים על אביו ועל אמו

8 Nem entres na casa do banquete, para te assentares com eles a comer e a beber.

8 ובית משתה לא תבוא לשבת אותם לאכל ולשתות

9 Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel Eis que farei cessar, neste lugar, perante os vossos olhos, e em

vossos dias, a voz de gozo e a voz de alegria, a voz do esposo e a voz da esposa.

9 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני משבית מן המקום הזה לעיניכם ובימיכם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה

10 E será que, quando anunciares a este povo todas estas palavras, e eles te disserem Por que pronuncia o SENHOR sobre nós todo este grande mal? E qual é a nossa iniquidade, e qual é o nosso pecado, que cometemos contra o SENHOR nosso Deus?

10 והיה כי תגיד לעם הזה את כל הדברים האלה ואמרו אליך על מה דבר יהוה עלינו את כל הרעה הגדולה הזאת ומה עוננו ומה חטאתנו אשר חטאנו ליהוה אלהינו

11 Então lhes dirás Porquanto vossos pais me deixaram, diz o SENHOR, e se foram após outros deuses, e os serviram, e se inclinaram diante deles, e a mim me deixaram, e a minha lei não a guardaram.

11 ואמרת אליהם על אשר עזבו אבותיכם אותי נאם יהוה וילכו אחרי אלהים אחרים ויעבדום וישתחוו להם ואתי עזבו ואת תורתי לא שמרו

12 E vós fizestes pior do que vossos pais; porque, eis que cada um de vós anda segundo o propósito do seu mau coração, para não me dar ouvidos a mim.

12 ואתם הרעתם לעשות מאבותיכם והנכם הלכים איש אחרי שררות לבו הרע לבלתי שמע אלי

13 Portanto lançar-vos-ei fora desta terra, para uma terra que não conhecestes, nem vós nem vossos pais; e ali servireis a deuses alheios de dia e de noite, porque não usarei de misericórdia convosco.

13 והטלתי אתכם מעל הארץ הזאת על הארץ אשר לא ידעתם אתם ואבותיכם ועבדתם שם את אלהים אחרים יומם ולילה אשר לא אתן לכם חנינה

14 Portanto, eis que dias vêm, diz o SENHOR, em que nunca mais se dirá Vive o SENHOR, que fez subir os filhos de Israel da terra do Egito.

14 לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמר עוד חי יהוה אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים

15 Mas Vive o SENHOR, que fez subir os filhos de Israel da terra do norte, e de todas as terras para onde os tinha lançado; porque eu os farei voltar à sua terra, a qual dei a seus pais.

15 כי אם חי יהוה אשר העלה את בני ישראל מארץ צפון ומכל הארצות אשר הדיחם שמה והשבתים על אדמתם אשר נתתי לאבותם

16 Eis que mandarei muitos pescadores, diz o SENHOR, os quais os pescarão; e depois enviarei muitos caçadores, os quais os caçarão de sobre todo o monte, e de sobre todo o outeiro, e até das fendas das rochas.

16 הנני שלח לדוגים רבים נאם יהוה ודיגום ואחרי כן אשלח לרבים צידים וצדום מעל כל הר ומעל כל גבעה ומנקיקי הסלעים

17 Porque os meus olhos estão sobre todos os seus caminhos; não se escondem da minha face, nem a sua maldade se encobre aos meus olhos.

17 כי עיני על כל דרכיהם לא נסתרו מלפני ולא נצפן עונם מנגד עיני

18 E primeiramente pagarei em dobro a sua maldade e o seu pecado, porque profanaram a minha terra com os cadáveres das suas coisas detestáveis, e das suas abominações encheram a minha herança.

18 ושלמתי ראשונה משנה עונם וחטאתם על חללם את ארצי בנבלת
שקוציהם ותועבותיהם מלאו את נחלתי

19 O SENHOR, fortaleza minha, e força minha, e refúgio meu no dia da angústia; a ti virão os gentios desde os fins da terra, e dirão Nossos pais herdaram só mentiras, e vaidade, em que não havia proveito.

19 יהוה עזי ומעזי ומנוסי ביום צרה אליך גוים יבאו מאפסי ארץ ויאמרו
אך שקר נחלו אבותינו הבל ואין בם מועיל

20 Porventura fará um homem deuses para si, que contudo não são deuses?

20 היעשה לו אדם אלהים והמה לא אלהים

21 Portanto, eis que lhes farei conhecer, desta vez lhes farei conhecer a minha mão e o meu poder; e saberão que o meu nome é o SENHOR.

21 לכן הנני מודיעם בפעם הזאת אודיעם את ידי ואת גבורתי וידעו כי
שמי יהוה

Jeremias 17

1 O pecado de Judá está escrito com um ponteiro de ferro, com ponta de diamante, gravado na tábua do seu coração e nas pontas dos vossos altares;

1 חטאת יהודה כתובה בעט ברזל בצפרן שמיר חרושה על לוח לבם
ולקרנות מזבחותיכם

2 Como também seus filhos se lembram dos seus altares, e dos seus bosques, junto às árvores frondosas, sobre os altos outeiros.

2 כזכר בניהם מזבחותם ואשריהם על עץ רענן על גבעות הגבהות

3 O meu monte no campo! a tua riqueza e todos os teus tesouros darei por presa, como também os teus altos, por causa do pecado, em todos os teus termos.

3 הררי בשדה חילך כל אוצרותיך לבז אתן במתיך בחטאת בכל גבוליך

4 Assim por ti mesmo te privarás da tua herança que te dei, e far-te-ei servir os teus inimigos, na terra que não conheces; porque o fogo que acendeste na minha ira arderá para sempre.

4 ושמטתה ובך מנחלתך אשר נתתי לך והעבדתיך את איביך בארץ אשר לא ידעת כי אש קדחתם באפי עד עולם תוקד

5 Assim diz o SENHOR Maldito o homem que confia no homem, e faz da carne o seu braço, e aparta o seu coração do SENHOR!

5 כה אמר יהוה ארור הגבר אשר יבטח באדם ושם בשר זרעו ומן יהוה יסור לבו

6 Porque será como a tamargueira no deserto, e não verá quando vem o bem; antes morará nos lugares secos do deserto, na terra salgada e inabitável.

6 והיה כערער בערבה ולא יראה כי יבוא טוב ושכן חררים במדבר ארץ מלחה ולא תשב

7 Bendito o homem que confia no SENHOR, e cuja confiança é o SENHOR.

7 ברוך הגבר אשר יבטח ביהוה והיה יהוה מבטחו

8 Porque será como a árvore plantada junto às águas, que estende as suas raízes para o ribeiro, e não receia quando vem o calor, mas a sua folha fica verde; e no ano de sequidão não se afadiga, nem deixa de dar fruto.

8 והיה כעץ שתול על מים ועל יובל ישלח שרשיו ולא ירא כי יבא חם והיה עלהו רענן ובשנת בצרת לא ידאג ולא ימיש מעשות פרי

9 Enganoso é o coração, mais do que todas as coisas, e perverso; quem o conhecerá?

9 עקב הלב מכל ואנש הוא מי ידענו

10 Eu, o SENHOR, esquadrinho o coração e provo os rins; e isto para dar a cada um segundo os seus caminhos e segundo o fruto das suas ações.

10 אני יהוה חקר לב בחן כליות ולתת לאיש כדרכו כפרי מעלליו

11 Como a perdiz, que choca ovos que não pós, assim é aquele que ajunta riquezas, mas não retamente; no meio de seus dias as deixará, e no seu fim será um insensato.

11 קרא דגר ולא ילד עשה עשר ולא במשפט בחצי ימו יעזבנו ובאחריתו יהיה נבל

12 Um trono de glória, posto bem alto desde o princípio, é o lugar do nosso santuário.

12 כסא כבוד מרום מראשון מקום מקדשנו

13 O SENHOR, esperança de Israel, todos aqueles que te deixam serão envergonhados; os que se apartam de mim serão escritos sobre a terra; porque abandonam o SENHOR, a fonte das águas vivas.

13 מקוה ישראל יהוה כל עזביך יבשו יסורי בארץ יכתבו כי עזבו מקור מים חיים את יהוה

14 Cura-me, SENHOR, e sararei; salva-me, e serei salvo; porque tu és o meu louvor.

14 רפאני יהוה וארפא הושיעני ואושעה כי תהלתי אתה

15 Eis que eles me dizem Onde está a palavra do SENHOR? Venha agora.

15 הנה המה אמרים אלי איה דבר יהוה יבוא נא

16 Porém eu não me apressei em ser o pastor seguindo-te; nem tampouco desejei o dia da aflição, tu o sabes; o que saiu dos meus lábios está diante de tua face.

16 ואני לא אצתי מרעה אחריך ויום אנוש לא התאויתי אתה ידעת מוצא שפתי נכח פניך היה

17 Não me sejas por espanto; meu refúgio és tu no dia do mal.

17 אל תהיה לי למחתה מחסי אתה ביום רעה

18 Envergonhem-se os que me perseguem, e não me envergonhe eu; assombrem-se eles, e não me assombre eu; traze sobre eles o dia do mal, e destrói-os com dobrada destruição.

18 יבשו רדפי ואל אבשה אני יחתו המה ואל אחתה אני הביא עליהם יום רעה ומשנה שברון שברם

19 Assim me disse o SENHOR Vai, e põe-te à porta dos filhos do povo, pela qual entram os reis de Judá, e pela qual saem; como também em todas as portas de Jerusalém.

19 כה אמר יהוה אלי הלך ועמדת בשער בני עם אשר יבאו בו מלכי יהודה ואשר יצאו בו ובכל שערי ירושלם

20 E dize-lhes Ouvi a palavra do SENHOR, vós, reis de Judá e todo o Judá, e todos os moradores de Jerusalém que entrais por estas portas.

20 ואמרת אליהם שמעו דבר יהוה מלכי יהודה וכל יהודה וכל ישבי ירושלם הבאים בשערים האלה

21 Assim diz o SENHOR Guardai as vossas almas, e não tragais cargas no dia de sábado, nem as introduzais pelas portas de Jerusalém;

21 כה אמר יהוה השמרו בנפשותיכם ואל תשאו משא ביום השבת והבאתם בשערי ירושלם

22 Nem tireis cargas de vossas casas no dia de sábado, nem façais obra alguma; antes santificai o dia de sábado, como eu ordenei a vossos pais.

22 ולא תוציאו משא מבתיכם ביום השבת וכל מלאכה לא תעשו וקדשתם את יום השבת כאשר צויתי את אבותיכם

23 Mas não escutaram, nem inclinaram os seus ouvidos; antes endureceram a sua cerviz, para não ouvirem, e para não receberem correção.

23 ולא שמעו ולא הטו את אזנם ויקשו את ערפם לבלתי שומע ולבלתי קחת מוסר

24 Mas se vós diligentemente me ouvirdes, diz o SENHOR, não introduzindo cargas pelas portas desta cidade no dia de sábado, e santificardes o dia de sábado, não fazendo nele obra alguma,

24 והיה אם שמע תשמעון אלי נאם יהוה לבלתי הביא משא בשערי העיר הזאת ביום השבת ולקדש את יום השבת לבלתי עשות בה כל מלאכה

25 Então entrarão pelas portas desta cidade reis e príncipes, que se assentem sobre o trono de Davi, andando em carros e em cavalos; e eles e seus príncipes, os homens de Judá, e os moradores de Jerusalém; e esta cidade será habitada para sempre.

25 ובאו בשערי העיר הזאת מלכים ושרים ישבים על כסא דוד רכבים ברכב ובסוסים המה ושריהם איש יהודה וישבי ירושלם וישבה העיר הזאת לעולם

26 E virão das cidades de Judá, e dos arredores de Jerusalém, e da terra de Benjamim, e das planícies, e das montanhas, e do sul, trazendo holocaustos, e sacrifícios, e ofertas de alimentos, e incenso, trazendo também sacrifícios de louvores à casa do SENHOR.

26 ובאו מערי יהודה ומסביבות ירושלם ומארץ בנימן ומן השפלה ומן ההר ומן הנגב מבאים עולה וזבח ומנחה ולבונה ומבאי תודה בית יהוה

27 Mas, se não me ouvirdes, para santificardes o dia de sábado, e para não trazerdes carga alguma, quando entrardes pelas portas de Jerusalém no dia de sábado, então acenderei fogo nas suas portas, o qual consumirá os palácios de Jerusalém, e não se apagará.

27 ואם לא תשמעו אלי לקדש את יום השבת ולבלתי שאת משא ובא בשערי ירושלם ביום השבת והצתי אש בשעריה ואכלה ארמנות ירושלם ולא תכבה

Jeremias 18

1 A palavra do SENHOR, que veio a Jeremias, dizendo

1 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר

2 Levanta-te, e desce à casa do oleiro, e lá te farei ouvir as minhas palavras.

2 קום וירדת בית היוצר ושמה אשמיעך את דברי

3 E desci à casa do oleiro, e eis que ele estava fazendo a sua obra sobre as rodas,

3 וארד בית היוצר והנהו עשה מלאכה על האבנים

4 Como o vaso, que ele fazia de barro, quebrou-se na mão do oleiro, tornou a fazer dele outro vaso, conforme o que pareceu bem aos olhos do oleiro fazer.

4 ונשחת הכלי אשר הוא עשה בחמר ביד היוצר ושב ויעשהו כלי אחר כאשר ישר בעיני היוצר לעשות

5 Então veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo

5 ויהי דבר יהוה אלי לאמור

6 Não poderei eu fazer de vós como fez este oleiro, ó casa de Israel? diz o SENHOR. Eis que, como o barro na mão do oleiro, assim sois vós na minha mão, ó casa de Israel.

6 הכיוצר הזה לא אוכל לעשות לכם בית ישראל נאם יהוה הנה כחמר ביד היוצר כן אתם בידי בית ישראל

7 No momento em que falar contra uma nação, e contra um reino para arrancar, e para derrubar, e para destruir,

7 רגע אדבר על גוי ועל ממלכה לנתוש ולנתוץ ולהאביד

8 Se a tal nação, porém, contra a qual falar se converter da sua maldade, também eu me arrependerei do mal que pensava fazer-lhe.

8 ושב הגוי ההוא מרעתו אשר דברתי עליו ונחמתי על הרעה אשר חשבתי לעשות לו

9 No momento em que falar de uma nação e de um reino, para edificar e para plantar,

9 ורגע אדבר על גוי ועל ממלכה לבנת ולנטע

10 Se fizer o mal diante dos meus olhos, não dando ouvidos à minha voz, então me arrependerei do bem que tinha falado que lhe faria.

10 ועשה הרעה בעיני לבלתי שמע בקולי ונחמתי על הטובה אשר אמרתי להיטיב אותו

11 Ora, pois, fala agora aos homens de Judá, e aos moradores de Jerusalém, dizendo Assim diz o SENHOR Eis que estou forjando mal contra vós; e projeto um plano contra vós; convertei-vos, pois, agora cada um do seu mau caminho, e melhorai os vossos caminhos e as vossas ações.

11 ועתה אמר נא אל איש יהודה ועל יושבי ירושלם לאמר כה אמר יהוה הנה אנכי יוצר עליכם רעה וחשב עליכם מחשבה שובו נא איש מדרכו הרעה והיטיבו דרכיכם ומעלליכם

12 Mas eles dizem Não há esperança, porque andaremos segundo as nossas imaginações; e cada um fará segundo o propósito do seu mau coração.

12 ואמרו נואש כי אחרי מחשבותינו נלך ואיש שררות לבו הרע נעשה

13 Portanto, assim diz o SENHOR Perguntai agora entre os gentios quem ouviu tal coisa? Coisa mui horrenda fez a virgem de Israel.

13 לכן כה אמר יהוה שאלו נא בגוים מי שמע כאלה שערת עשתה מאד בתולת ישראל

14 Porventura a neve do Líbano deixará a rocha do campo ou esgotar-se-ão as águas frias que correm de terras estranhas?

14 היעזב מצור שדי שלג לבנון אם ינתשו מים זרים קרים נוזלים

15 Contudo o meu povo se tem esquecido de mim, queimando incenso à vaidade, que os fez tropeçar nos seus caminhos, e nas veredas antigas, para que andassem por veredas afastadas, não aplainadas;

15 כי שכחני עמי לשוא יקטרו ויכשלום בדרכיהם שבילי עולם ללכת נתיבות דרך לא סלולה

16 Para fazerem da sua terra objeto de espanto e de perpétuos assobios; todo aquele que passar por ela se espantará, e meneará a sua cabeça;

16 לשום ארצם לשמה שרוקת עולם כל עובר עליה ישם ויניד בראשו

17 Com vento oriental os espalharei diante do inimigo; mostrar-lhes-ei as costas e não o rosto, no dia da sua perdição.

17 כרוח קדים אפיצם לפני אויב ערף ולא פנים אראם ביום אידם

18 Então disseram Vinde, e maquinemos projetos contra Jeremias; porque não perecerá a lei do sacerdote, nem o conselho do sábio, nem a palavra do profe-ta; vinde e firamo-lo com a língua, e não atendamos a nenhuma das suas palavras.

18 ויאמרו לכו ונחשבה על ירמיהו מחשבות כי לא תאבד תורה מכהן ועצה מחכם ודבר מנביא לכו ונכהו בלשון ואל נקשיבה אל כל דבריו

19 Olha para mim, SENHOR, e ouve a voz dos que contendem comigo.

19 הקשיבה יהוה אלי ושמע לקול יריבי

20 Porventura pagar-se-á mal por bem? Pois cavaram uma cova para a minha alma. Lembra-te de que eu compareci à tua presença, para falar a favor deles, e para desviar deles a tua indignação;

20 הישלם תחת טובה רעה כי כרו שוחה לנפשי זכר עמדי לפניך לדבר עליהם טובה להשיב את חמתך מהם

21 Portanto entrega seus filhos à fome, e entrega-os ao poder da espada, e sejam suas mulheres roubadas dos filhos, e fiquem viúvas; e seus maridos sejam feridos de morte, e os seus jovens sejam feridos à espada na peleja.

21 לכן תן את בניהם לרעב והגרם על ידי חרב ותהינה נשיהם שכלות ואלמנות ואנשיהם יהיו הרגי מות בחוריהם מכי חרב במלחמה

22 Ouça-se o clamor de suas casas, quando de repente trouxeres uma tropa sobre eles. Porquanto cavaram uma cova para prender-me e armaram laços aos meus pés.

22 תשמע זעקה מבתיהם כי תביא עליהם גדוד פתאם כי כרו שיחה ללכדני ופחים טמנו לרגלי

23 Mas tu, ó SENHOR, sabes todo o seu conselho contra mim para matar-me; não perdoes a sua maldade, nem apagues o seu pecado de diante da tua face; mas tropecem diante de ti; trata-os assim no tempo da tua ira.

23 ואתה יהוה ידעת את כל עצתם עלי למות אל תכפר על עונם וחטאתם מלפניך אל תמחי והיו מכשלים לפניך בעת אפך עשה בהם

Jeremias 19

1 Assim disse o SENHOR Vai, e compra uma botija de oleiro, e leva contigo alguns dos anciãos do povo e alguns dos anciãos dos sacerdotes;

1 כה אמר יהוה הלוך וקנית בקבק יוצר חרש ומזקני העם ומזקני הכהנים

2 E sai ao Vale do Filho de Hinom, que está à entrada da porta do sol, e apregoa ali as palavras que eu te disser;

2 ויצאת אל גיא בן הנם אשר פתח שער החרסות וקראת שם את הדברים אשר אדבר אליך

3 E dirás Ouvi a palavra do SENHOR, ó reis de Judá, e moradores de Jerusalém. Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel Eis que trarei um mal sobre este lugar, e quem quer que dele ouvir retinir-lhe-ão os ouvidos.

3 ואמרת שמעו דבר יהוה מלכי יהודה וישבי ירושלם כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מביא רעה על המקום הזה אשר כל שמעה תצלנה אזניו

4 Porquanto me deixaram e alienaram este lugar, e nele queimaram incenso a outros deuses, que nunca conheceram, nem eles nem seus pais, nem os reis de Judá; e encheram este lugar de sangue de inocentes.

4 יען אשר עזבני וינכרו את המקום הזה ויקטרו בו לאלהים אחרים אשר לא ידעום המה ואבותיהם ומלכי יהודה ומלאו את המקום הזה דם נקים

5 Porque edificaram os altos de Baal, para queimarem seus filhos no fogo em holocaustos a Baal; o que nunca lhes ordenei, nem falei, nem me veio ao pensamento.

5 ובנו את במות הבעל לשרף את בניהם באש עלות לבעל אשר לא צויתי ולא דברתי ולא עלתה על לבי

6 Por isso eis que dias vêm, diz o SENHOR, em que este lugar não se chamará mais Tofete, nem o Vale do Filho de Hinom, mas o Vale da Matança.

6 לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יקרא למקום הזה עוד התפת וגיא בן הנם כי אם גיא ההרגה

7 Porque dissiparei o conselho de Judá e de Jerusalém neste lugar, e os farei cair à espada diante de seus inimigos, e pela mão dos que buscam a vida deles; e darei os seus cadáveres para pasto às aves dos céus e aos animais da terra.

7 ובקתי את עצת יהודה וירושלם במקום הזה והפלתים בחרב לפני איביהם וביד מבקשי נפשם ונתתי את נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ

8 E farei esta cidade objeto de espanto e de assobio; todo aquele que passar por ela se espantará, e assobiará por causa de todas as suas pragas.

8 ושמתי את העיר הזאת לשמה ולשרקה כל עבר עליה ישם וישרק על כל מכתה

9 E lhes farei comer a carne de seus filhos e a carne de suas filhas, e comerá cada um a carne do seu amigo, no cerco e no aperto em que os apertarão os seus inimigos, e os que buscam a vida deles.

9 והאכלתים את בשר בניהם ואת בשר בנתיהם ואיש בשר רעהו יאכלו במצור ובמצוק אשר יציקו להם איביהם ומבקשי נפשם

10 Então quebrarás a botija à vista dos homens que forem contigo.

10 ושברת הבקבק לעיני האנשים ההלכים אותך

11 E dir-lhes-ás Assim diz o SENHOR dos Exércitos Deste modo quebrarei eu a este povo, e a esta cidade, como se quebra o vaso do oleiro, que não pode mais refazer-se, e os enterrarão em Tofete, porque não haverá mais lugar para os enterrar.

11 ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות ככה אשבר את העם הזה ואת
העיר הזאת כאשר ישבר את כלי היוצר אשר לא יוכל להרפה עוד ובתפת
יקברו מאין מקום לקבור

12 Assim farei a este lugar, diz o SENHOR, e aos seus moradores; sim, para pór a esta cidade como a Tofete.

12 כן אעשה למקום הזה נאם יהוה וליושביו ולתת את העיר הזאת כתפת

13 E as casas de Jerusalém, e as casas dos reis de Judá, serão imundas como o lugar de Tofete, como também todas as casas, sobre cujos terraços queimaram incenso a todo o exército dos céus, e ofereceram libações a deuses estranhos.

13 והיו בתי ירושלם ובתי מלכי יהודה כמקום התפת הטמאים לכל
הבתים אשר קטרו על גגתיהם לכל צבא השמים והסך נסכים לאלהים
אחרים

14 Vindo, pois, Jeremias de Tofete onde o tinha enviado o SENHOR a profetizar, se pós em pé no átrio da casa do SENHOR, e disse a todo o povo

14 ויבא ירמיהו מהתפת אשר שלחו יהוה שם להנבא ויעמד בחצר בית
יהוה ויאמר אל כל העם

15 Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel Eis que trarei sobre esta cidade, e sobre todas as suas vilas, todo o mal que pronunciei contra ela, porquanto endureceram a sua cerviz, para não ouvirem as minhas palavras.

15 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מבי אל העיר הזאת ועל כל
עריה את כל הרעה אשר דברתי עליה כי הקשו את ערפם לבלתי שמוע
את דברי

Jeremias 20

1 E Pasur, filho de Imer, o sacerdote, que havia sido nomeado presidente na casa do SENHOR, ouviu a Jeremias, que profetizava estas palavras.

1 וישמע פשחור בן אמר הכהן והוא פקיד נגיד בבית יהוה את ירמיהו נבא את הדברים האלה

2 E feriu Pasur ao profeta Jeremias, e o colocou no cepo que está na porta superior de Benjamim, na casa do SENHOR.

2 ויכה פשחור את ירמיהו הנביא ויתן אתו על המהפכת אשר בשער בנימן העליון אשר בבית יהוה

3 E sucedeu que no dia seguinte Pasur tirou a Jeremias do cepo. Então disse-lhe Jeremias O SENHOR não chama o teu nome Pasur, mas, Terror por todos os lados.

3 ויהי ממחרת ויצא פשחור את ירמיהו מן המהפכת ויאמר אליו ירמיהו לא פשחור קרא יהוה שמך כי אם מגור מסביב

4 Porque assim diz o SENHOR Eis que farei de ti um terror para ti mesmo, e para todos os teus amigos. Eles cairão à espada de seus inimigos, e teus olhos o verão. Entregarei todo o Judá na mão do rei de Babilónia; ele os levará presos a Babilónia, e feri-los-á à espada.

4 כי כה אמר יהוה הנני נתנך למגור לך ולכל אהביך ונפלו בחרב איביהם ועיניך ראות ואת כל יהודה אתן ביד מלך בבל והגלם בבלה והכם בחרב

5 Também entregarei toda a riqueza desta cidade, e todo o seu trabalho, e todas as suas coisas preciosas, sim, todos os tesouros dos reis de Judá entregarei na mão de seus inimigos, e saqueá-los-ão, e tomá-los-ão e levá-los-ão a Babilónia.

5 ונתתי את כל חסן העיר הזאת ואת כל יגיעה ואת כל יקרה ואת כל
אוצרות מלכי יהודה אתן ביד איביהם ובזזום ולקחום והביאום בבלה

6 E tu, Pasur, e todos os moradores da tua casa ireis para o
cativeiro; e virás a Babilónia, e ali morrerás, e ali serás sepultado,
tu, e todos os teus amigos, aos quais profetizaste falsamente.

6 ואתה פשחור וכל ישבי ביתך תלכו בשבי ובבל תבוא ושם תמות ושם
תקבר אתה וכל אהביך אשר נבאת להם בשקר

7 Persuadiste-me, ó SENHOR, e persuadido fiquei; mais forte
foste do que eu, e prevaleceste; sirvo de escárnio todo o dia;
cada um deles zomba de mim.

7 פתיתני יהוה ואפת חזקתני ותוכל הייתי לשחוק כל היום כלה לעג לי

8 Porque desde que falo, grito, clamo Violência e destruição;
porque se tornou a palavra do SENHOR um opróbrio e ludíbrio
todo o dia.

8 כי מדי אדבר אזעק חמס ושד אקרא כי היה דבר יהוה לי לחרפה ולקלס
כל היום

9 Então disse eu Não me lembrarei dele, e não falarei mais no
seu nome; mas isso foi no meu coração como fogo ardente,
encerrado nos meus ossos; e estou fatigado de sofrer, e não
posso mais.

9 ואמרתי לא אזכרנו ולא אדבר עוד בשמו והיה בלבי כאש בערת עצר
בעצמתי ונלאיתי כלכל ולא אוכל

10 Porque ouvi a murmuração de muitos, terror de todos os
lados Denunciai, e o denunciaremos; todos os que têm paz
comigo aguardam o meu manquejar, dizendo Bem pode ser que
se deixe persuadir; então prevaleceremos contra ele e nos
vingaremos dele.

10 כי שמעתי דבת רבים מגור מסביב הגידו ונגידנו כל אנוש שלומי שמרי צלעי אולי יפתה ונוכלה לו ונקחה נקמתנו ממנו

11 Mas o SENHOR está comigo como um valente terrível; por isso tropeçarão os meus perseguidores, e não prevalecerão; ficarão muito confundidos; porque não se houveram prudentemente, terão uma confusão perpétua que nunca será esquecida.

11 ויהוה אותי כגבור עריץ על כן רדפי יכשלו ולא יכלו בשו מאד כי לא השכילו כלמת עולם לא תשכח

12 Tu, pois, ó SENHOR dos Exércitos, que provas o justo, e vês os rins e o coração, permite que eu veja a tua vingança contra eles; pois já te revelei a minha causa.

12 ויהוה צבאות בחן צדיק ראה כליות ולב אראה נקמתך מהם כי אליך גליתי את ריבי

13 Cantai ao SENHOR, louvai ao SENHOR; pois livrou a alma do necessitado da mão dos malfeitores.

13 שירו ליהוה הללו את יהוה כי הציל את נפש אביון מיד מרעים

14 Maldito o dia em que nasci; não seja bendito o dia em que minha mãe me deu à luz.

14 ארור היום אשר ילדתי בו יום אשר ילדתני אמי אל יהי ברוך

15 Maldito o homem que deu as novas a meu pai, dizendo Nasceu-te um filho; alegrando-o com isso grandemente.

15 ארור האיש אשר בשר את אבי לאמר ילד לך בן זכר שמח שמחהו

16 E seja esse homem como as cidades que o SENHOR destruiu e não se arrependeu; e ouça clamor pela manhã, e ao tempo do meio-dia um alarido.

16 והיה האיש ההוא כערים אשר הפך יהוה ולא נחם ושמע זעקה בבקר
ותרועה בעת צהרים

17 Por que não me matou na madre? Assim minha mãe teria sido a minha sepultura, e teria ficado grávida perpetuamente!

17 אשר לא מותתני מרחם ותהי לי אמי קברי ורחמה הרת עולם

18 Por que saí da madre, para ver trabalho e tristeza, e para que os meus dias se consumam na vergonha?

18 למה זה מרחם יצאתי לראות עמל ויגון ויכלו בבשת ימי

Jeremias 21

1 A palavra que veio a Jeremias da parte do SENHOR, quando o rei Zedequias lhe enviou a Pasur, filho de Malquias, e a Sofonias, filho de Maaséia, o sacerdote, dizendo

1 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה בשלח אליו המלך צדקיהו את
פשחור בן מלכיה ואת צפניה בן מעשיה הכהן לאמר

2 Pergunta agora por nós ao SENHOR, por que Nabucodonosor, rei de Babilónia, guerreia contra nós; bem pode ser que o SENHOR trate conosco segundo todas as suas maravilhas, e o faça retirar-se de nós.

2 דרש נא בעדנו את יהוה כי נבוכדראצר מלך בבל נלחם עלינו אולי יעשה
יהוה אותנו ככל נפלאתיו ויעלה מעלינו

3 Então Jeremias lhes disse Assim direis a Zedequias

3 ויאמר ירמיהו אליהם כה תאמרן אל צדקיהו

4 Assim diz o SENHOR Deus de Israel Eis que virarei contra vós as armas de guerra, que estão nas vossas mãos, com que vós pelejais contra o rei de Babilónia, e contra os caldeus, que vos têm cercado de fora dos muros, e ajuntá-los-ei no meio desta cidade.

4 כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני מסב את כלי המלחמה אשר בידכם אשר אתם נלחמים בם את מלך בבל ואת הכשדים הצרים עליכם מחוץ לחומה ואספתי אותם אל תוך העיר הזאת

5 E eu pelejarei contra vós com mão estendida e com braço forte, e com ira, e com indignação e com grande furor.

5 ונלחמתי אני אתכם ביד נטויה ובזרוע חזקה ובאף ובחמה ובקצף גדול

6 E ferirei os habitantes desta cidade, assim os homens como os animais; de grande pestilência morrerão.

6 והכיתי את יושבי העיר הזאת ואת האדם ואת הבהמה בדבר גדול ימתו

7 E depois disto, diz o SENHOR, entregarei Zedequias, rei de Judá, e seus servos, e o povo, e os que desta cidade restarem da pestilência, e da espada, e da fome, na mão de Nabucodonosor, rei de Babilónia, e na mão de seus inimigos, e na mão dos que buscam a sua vida; e feri-los-á ao fio da espada; não os poupará, nem se compadecerá, nem terá misericórdia.

7 ואחרי כן נאם יהוה אתן את צדקיהו מלך יהודה ואת עבדיו ואת העם ואת הנשארים בעיר הזאת מן הדבר מן החרב ומן הרעב ביד נבוכדראצר מלך בבל וביד איביהם וביד מבקשי נפשם והכם לפי חרב לא יחוס עליהם ולא יחמל ולא ירחם

8 E a este povo dirás Assim diz o SENHOR Eis que ponho diante de vós o caminho da vida e o caminho da morte.

8 ואל העם הזה תאמר כה אמר יהוה הנני נתן לפניכם את דרך החיים
ואת דרך המות

9 O que ficar nesta cidade há de morrer à espada, ou de fome, ou de pestilência; mas o que sair, e se render aos caldeus, que vos têm cercado, viverá, e terá a sua vida por despojo.

9 הישב בעיר הזאת ימות בחרב וברעב ובדבר והיוצא ונפל על הכשדים
הצרים עליכם יחיה והיתה לו נפשו לשלל

10 Porque pus o meu rosto contra esta cidade para mal, e não para bem, diz o SENHOR; na mão do rei de Babilónia se entregará, e ele queimá-la-á a fogo.

10 כי שמתי פני בעיר הזאת לרעה ולא לטובה נאם יהוה ביד מלך בבל
תנתן ושרפה באש

11 E à casa do rei de Judá dirás Ouvi a palavra do SENHOR

11 ולבית מלך יהודה שמעו דבר יהוה

12 O casa de Davi, assim diz o SENHOR Julgai pela manhã justamente, e livrai o espoliado da mão do opressor; para que não saia o meu furor como fogo, e se acenda, sem que haja quem o apague, por causa da maldade de vossas ações.

12 בית דוד כה אמר יהוה דינו לבקר משפט והצילו גזול מיד עושק פן תצא
כאש חמתי ובערה ואין מכבה מפני רע מעלליהם

13 Eis que eu sou contra ti, ó moradora do vale, ó rocha da campina, diz o SENHOR; contra vós que dizeis Quem descerá contra nós? Ou quem entrará nas nossas moradas?

13 הנני אליך ישבת העמק צור המישר נאם יהוה האמרים מי יחת עלינו
ומי יבוא במעונותינו

14 Eu vos castigarei segundo o fruto das vossas ações, diz o SENHOR; e acenderei o fogo no seu bosque, que consumirá a tudo o que está em redor dela.

14 ופקדתי עליכם כפרי מעלליכם נאם יהוה והצתי אש ביערה ואכלה כל סביביה

Jeremias 22

1 Assim diz o SENHOR Desce à casa do rei de Judá, e anuncia ali esta palavra,

1 כה אמר יהוה רד בית מלך יהודה ודברת שם את הדבר הזה

2 E dize Ouve a palavra do SENHOR, ó rei de Judá, que te assentas no trono de Davi, tu, e os teus servos, o teu povo, que entrais por estas portas.

2 ואמרת שמע דבר יהוה מלך יהודה הישב על כסא דוד אתה ועבדיך ועמך הבאים בשערים האלה

3 Assim diz o SENHOR Exercei o juízo e a justiça, e livrai o espoliado da mão do opressor; e não oprimais ao estrangeiro, nem ao órfão, nem à viúva; não façais violência, nem derrameis sangue inocente neste lugar.

3 כה אמר יהוה עשו משפט וצדקה והצילו גזול מיד עשוק וגר יתום ואלמנה אל תנו אל תחמסו ודם נקי אל תשפכו במקום הזה

4 Porque, se deveras cumprirdes esta palavra, entrarão pelas portas desta casa os reis que se assentarão em lugar de Davi sobre o seu trono, andando em carros e montados em cavalos, eles, e os seus servos, e o seu povo.

4 כי אם עשו תעשו את הדבר הזה ובאו בשערי הבית הזה מלכים ישבים לדוד על כסאו רכבים ברכב ובסוסים הוא ועבדו ועמו

5 Mas, se não derdes ouvidos a estas palavras, por mim mesmo tenho jurado, diz o SENHOR, que esta casa se tornará em assolação.

5 ואם לא תשמעו את הדברים האלה בי נשבעתי נאם יהוה כי לחרבה יהיה הבית הזה

6 Porque assim diz o SENHOR acerca da casa do rei de Judá Tu és para mim Gileade, e a cabeça do Líbano; mas por certo que farei de ti um deserto e cidades desabitadas.

6 כי כה אמר יהוה על בית מלך יהודה גלעד אתה לי ראש הלבנון אם לא אשיתך מדבר ערים לא נושבה

7 Porque preparei contra ti destruidores, cada um com as suas armas; e cortarão os teus cedros escolhidos, e lançá-los-ão no fogo.

7 וקדשתי עליך משחתים איש וכליו וכרתו מבחר ארזיך והפילו על האש

8 E muitas nações passarão por esta cidade, e dirá cada um ao seu próximo Por que procedeu o SENHOR assim com esta grande cidade?

8 ועברו גוים רבים על העיר הזאת ואמרו איש אל רעהו על מה עשה יהוה ככה לעיר הגדולה הזאת

9 E dirão Porque deixaram a aliança do SENHOR seu Deus, e se inclinaram diante de outros deuses, e os serviram.

9 ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה אלהיהם וישתחוו לאלהים אחרים ויעבדום

10 Não choreis o morto, nem o lastimeis; chorai abundantemente aquele que sai, porque nunca mais tornará nem verá a terra onde nasceu.

10 אל תבכו למת ואל תנדו לו בכו בכו להלך כי לא ישוב עוד וראה את ארץ מולדתו

11 Porque assim diz o SENHOR acerca de Salum, filho de Josias, rei de Judá, que reinou em lugar de Josias, seu pai, e que saiu deste lugar Nunca mais ali tornará.

11 כי כה אמר יהוה אל שלם בן יאשיהו מלך יהודה המלך תחת יאשיהו אביו אשר יצא מן המקום הזה לא ישוב שם עוד

12 Mas no lugar para onde o levaram cativo ali morrerá, e nunca mais verá esta terra.

12 כי במקום אשר הגלו אתו שם ימות ואת הארץ הזאת לא יראה עוד

13 Ai daquele que edifica a sua casa com injustiça, e os seus aposentos sem direito, que se serve do serviço do seu próximo sem remunerá-lo, e não lhe dá o salário do seu trabalho.

13 הוי בנה ביתו בלא צדק ועליותיו בלא משפט ברעהו יעבד חנם ופעלו לא יתן לו

14 Que diz Edificarei para mim uma casa espaçosa, e aposentos largos; e que lhe abre janelas, forrando-a de cedro, e pintando-a de vermelhão.

14 האמר אבנה לי בית מדות ועליות מרוחים וקרע לו חלוני וספון בארז ומשוח בששר

15 Porventura reinarás tu, porque te encerras em cedro? Acaso teu pai não comeu e bebeu, e não praticou o juízo e a justiça? Por isso lhe sucedeu bem.

15 התמלך כי אתה מתחרה בארז אביך הלוא אכל ושתה ועשה משפט
וצדקה אז טוב לו

16 Julgou a causa do aflito e necessitado; então lhe sucedeu
bem; porventura não é isto conhecer-me? diz o SENHOR.

16 דן דין עני ואביון אז טוב הלוא היא הדעת אתי נאם יהוה

17 Mas os teus olhos e o teu coração não atentam senão para a
tua avareza, e para derramar sangue inocente, e para praticar a
opressão, e a violência.

17 כי אין עיניך ולבך כי אם על בצעך ועל דם הנקי לשפוך ועל העשק ועל
המרוצה לעשות

18 Portanto assim diz o SENHOR acerca de Jeoiaquim, filho de
Josias, rei de Judá Não o lamentarão, dizendo Ai, meu irmão, ou
ai, minha irmã! Nem o lamentarão, dizendo Ai, senhor, ou, ai, sua
glória!

18 לכן כה אמר יהוה אל יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה לא יספדו לו הוי
אחי והוי אחות לא יספדו לו הוי אדון והוי הדה

19 Em sepultura de jumento será sepultado, sendo arrastado e
lançado para bem longe, fora das portas de Jerusalém.

19 קבורת חמור יקבר סחוב והשלך מהלאה לשערי ירושלם

20 Sobe ao Líbano, e clama, e levanta a tua voz em Basã, e clama
desde Abarim; porque estão destruídos todos os teus
namorados.

20 עלי הלבנון וצעקי ובבשן תני קולך וצעקי מעברים כי נשברו כל
מאהביך

21 Falei contigo na tua prosperidade, mas tu disseste Não ouvirei. Este tem sido o teu caminho, desde a tua mocidade, pois nunca deste ouvidos à minha voz.

21 דברתי אליך בשלותיך אמרת לא אשמע זה דרכך מנעוריך כי לא שמעת בקולי

22 O vento apascentará a todos os teus pastores, e os teus namorados irão para o cativeiro; certamente então te confundirás, e te envergonharás por causa de toda a tua maldade.

22 כל רעיך תרעה רוח ומאהביך בשבי ילכו כי אז תבשי ונכלמת מכל רעתך

23 O tu, que habitas no Líbano e fazes o teu ninho nos cedros, quão lastimada serás quando te vierem as dores e os ais como da que está de parto.

23 ישבתי בלבנון מקננתי בארזים מה נחנת בבא לך חבלים חיל כילדה

24 Vivo eu, diz o SENHOR, que ainda que Conias, filho de Jeoiaquim, rei de Judá, fosse o anel do selo na minha mão direita, contudo dali te arrancaria.

24 חי אני נאם יהוה כי אם יהיה כניהו בן יהויקים מלך יהודה חותם על יד ימיני כי משם אתקנך

25 E entregar-te-ei na mão dos que buscam a tua vida, e na mão daqueles diante de quem tu temes, a saber, na mão de Nabucodonosor, rei de Babilónia, e na mão dos caldeus.

25 ונתתיך ביד מבקשי נפשך וביד אשר אתה יגור מפניהם וביד נבוכדראצר מלך בבל וביד הכשדים

26 E lançar-te-ei, a ti e à tua mãe que te deu à luz, para uma terra estranha, em que não nasceste, e ali morrereis.

26 והטלתי אתך ואת אמך אשר ילדתך על הארץ אחרת אשר לא ילדתם
שם ושם תמותו

27 Mas à terra, para a qual eles com toda a alma desejam voltar, para lá não voltarão.

27 ועל הארץ אשר הם מנשאים את נפשם לשוב שם שמה לא ישובו

28 É, pois, este homem Conias um ídolo desprezado e quebrado, ou um vaso de que ninguém se agrada? Por que razão foram arremessados fora, ele e a sua geração, e arrojados para uma terra que não conhecem?

28 העצב נבזה נפוץ האיש הזה כניהו אם כלי אין חפץ בו מדוע הוטלו
הוא וזרעו והשלכו על הארץ אשר לא ידעו

29 O terra, terra, terra! Ouve a palavra do SENHOR.

29 ארץ ארץ ארץ שמעי דבר יהוה

30 Assim diz o SENHOR Escrevei que este homem está privado de filhos, homem que não prosperará nos seus dias; porque nenhum da sua geração prosperará, para se assentar no trono de Davi, e reinar ainda em Judá.

30 כה אמר יהוה כתבו את האיש הזה ערירי גבר לא יצלח בימיו כי לא
יצלח מזרעו איש ישב על כסא דוד ומשל עוד ביהודה

Jeremias 23

1 Ai dos pastores que destroem e dispersam as ovelhas do meu pasto, diz o SENHOR.

1 הוי רעים מאבדים ומפצים את צאן מרעיתי נאם יהוה

2 Portanto assim diz o SENHOR Deus de Israel, contra os pastores que apascentam o meu povo Vós dispersastes as minhas ovelhas, e as afugentastes, e não as visitastes; eis que visitarei sobre vós a maldade das vossas ações, diz o SENHOR.

2 לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל על הרעים הרעים את עמי אתם הפצתם את צאני ותדחום ולא פקדתם אתם הנני פקד עליכם את רע מעלליכם נאם יהוה

3 E eu mesmo recolherei o restante das minhas ovelhas, de todas as terras para onde as tiver afugentado, e as farei voltar aos seus apriscos; e frutificarão, e se multiplicarão.

3 ואני אקבץ את שארית צאני מכל הארצות אשר הדחתי אתם שם והשבתי אתהן על נוהן ופרו ורבו

4 E levantarei sobre elas pastores que as apascentem, e nunca mais temerão, nem se assombrarão, e nem uma delas faltará, diz o SENHOR.

4 והקמתי עליהם רעים ורעום ולא ייראו עוד ולא יחתו ולא יפקדו נאם יהוה

5 Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que levantarei a Davi um Renovo justo; e, sendo rei, reinará e agirá sabiamente, e praticará o juízo e a justiça na terra.

5 הנה ימים באים נאם יהוה והקמתי לדוד צמח צדיק ומלך מלך והשכיל ועשה משפט וצדקה בארץ

6 Nos seus dias Judá será salvo, e Israel habitará seguro; e este será o seu nome, com o qual Deus o chamará O SENHOR JUSTIÇA NOSSA.

6 בימיו תושע יהודה וישראל ישכן לבטח וזה שמו אשר יקראו יהוה צדקנו

7 Portanto, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que nunca mais dirão Vive o SENHOR, que fez subir os filhos de Israel da terra do Egito;

7 לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמרו עוד חי יהוה אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים

8 Mas Vive o SENHOR, que fez subir, e que trouxe a geração da casa de Israel da terra do norte, e de todas as terras para onde os tinha arrojado; e habitarão na sua terra.

8 כי אם חי יהוה אשר העלה ואשר הביא את זרע בית ישראל מארץ צפונה ומכל הארצות אשר הדחתים שם וישבו על אדמתם

9 Quanto aos profetas, já o meu coração está quebrantado dentro de mim; todos os meus ossos estremecem; sou como um homem embriagado, e como um homem vencido de vinho, por causa do SENHOR, e por causa das suas santas palavras.

9 לנבאים נשבר לבי בקרבי רחפו כל עצמותי הייתי כאיש שכור וכגבר עברו יין מפני יהוה ומפני דברי קדשו

10 Porque a terra está cheia de adúlteros, e a terra chora por causa da maldição; os pastos do deserto se secam; porque a sua carreira é má, e a sua força não é reta.

10 כי מנאפים מלאה הארץ כי מפני אלה אבלה הארץ יבשו נאות מדבר ותהי מרוצתם רעה וגבורתם לא כן

11 Porque tanto o profeta, como o sacerdote, estão contaminados; até na minha casa achei a sua maldade, diz o SENHOR.

11 כי גם נביא גם כהן חנפו גם בביתי מצאתי רעתם נאם יהוה

12 Portanto o seu caminho lhes será como lugares escorregadios na escuridão; serão empurrados, e cairão nele; porque trarei sobre eles mal, no ano da sua visitação, diz o SENHOR.

12 לכן יהיה דרכם להם כחלקלקות באפלה ידחו ונפלו בה כי אביא עליהם רעה שנת פקדתם נאם יהוה

13 Nos profetas de Samaria bem vi loucura; profetizavam da parte de Baal, e faziam errar o meu povo Israel.

13 ובנביאי שמרון ראיתי תפלה הנבאו בבעל ויתעו את עמי את ישראל

14 Mas nos profetas de Jerusalém vejo uma coisa horrenda cometem adultérios, e andam com falsidade, e fortalecem as mãos dos malfeitores, para que não se convertam da sua maldade; eles têm-se tornado para mim como Sodoma, e os seus moradores como Gomorra.

14 ובנבאי ירושלם ראיתי שערורה נאוף והלך בשקר וחזקו ידי מרעים לבלתי שבו איש מרעתו היו לי כלם כסדם וישביה כעמרה

15 Portanto assim diz o SENHOR dos Exércitos acerca dos profetas Eis que lhes darei a comer losna, e lhes farei beber águas de fel; porque dos profetas de Jerusalém saiu a contaminação sobre toda a terra.

15 לכן כה אמר יהוה צבאות על הנבאים הנני מאכיל אותם לענה והשקתים מי ראש כי מאת נביאי ירושלם יצאה חנפה לכל הארץ

16 Assim diz o SENHOR dos Exércitos Não deis ouvidos às palavras dos profetas, que entre vós profetizam; fazem-vos desvanecer; falam da visão do seu coração, não da boca do SENHOR.

16 כה אמר יהוה צבאות אל תשמעו על דברי הנבאים הנבאים לכם מהבלים המה אתכם חזון לבם ידברו לא מפי יהוה

17 Dizem continuamente aos que me desprezam O SENHOR disse Paz tereis; e a qualquer que anda segundo a dureza do seu coração, dizem Não virá mal sobre vós.

17 אמרים אמור למנאצי דבר יהוה שלום יהיה לכם וכל הלך בשררות לבו אמרו לא תבוא עליכם רעה

18 Porque, quem esteve no conselho do SENHOR, e viu, e ouviu a sua palavra? Quem esteve atento à sua palavra, e ouviu?

18 כי מי עמד בסוד יהוה וירא וישמע את דברו מי הקשיב דברי וישמע

19 Eis que saiu com indignação a tempestade do SENHOR; e uma tempestade penosa cairá cruelmente sobre a cabeça dos ímpios.

19 הנה סערת יהוה חמה יצאה וסער מתחולל על ראש רשעים יחול

20 Não se desviará a ira do SENHOR, até que execute e cumpra os desígnios do seu coração; nos últimos dias entendereis isso claramente.

20 לא ישוב אף יהוה עד עשתו ועד הקימו מזמות לבו באחרית הימים תתבוננו בה בינה

21 Não mandei esses profetas, contudo eles foram correndo; não lhes falei, contudo eles profetizaram.

21 לא שלחתי את הנבאים והם רצו לא דברתי אליהם והם נבאו

22 Mas, se estivessem estado no meu conselho, então teriam feito o meu povo ouvir as minhas palavras, e o teriam feito voltar do seu mau caminho, e da maldade das suas ações.

22 ואם עמדו בסודי וישמעו דברי את עמי וישבום מדרכם הרע ומרע מעלליהם

23 Porventura sou eu Deus de perto, diz o SENHOR, e não também Deus de longe?

23 האלהי מקרב אני נאם יהוה ולא אלהי מרחק

24 Esconder-se-ia alguém em esconderijos, de modo que eu não o veja? diz o SENHOR. Porventura não encho eu os céus e a terra? diz o SENHOR.

24 אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו נאם יהוה הלוא את השמים ואת הארץ אני מלא נאם יהוה

25 Tenho ouvido o que dizem aqueles profetas, profetizando mentiras em meu nome, dizendo Sonhei, sonhei.

25 שמעתי את אשר אמרו הנבאים הנבאים בשמי שקר לאמר חלמתי חלמתי

26 Até quando sucederá isso no coração dos profetas que profetizam mentiras, e que só profetizam do engano do seu coração?

26 עד מתי היש בלב הנבאים נבאי השקר ונביאי תרמת לבם

27 Os quais cuidam fazer com que o meu povo se esqueça do meu nome pelos seus sonhos que cada um conta ao seu próximo, assim como seus pais se esqueceram do meu nome por causa de Baal.

27 החשבים להשכיח את עמי שמי בחלומתם אשר יספרו איש לרעהו כאשר שכחו אבותם את שמי בבעל

28 O profeta que tem um sonho conte o sonho; e aquele que tem a minha palavra, fale a minha palavra com verdade. Que tem a palha com o trigo? diz o SENHOR.

28 הנביא אשר אתו חלום יספר חלום ואשר דברי אתו ידבר דברי אמת מה לתבן את הבר נאם יהוה

29 Porventura a minha palavra não é como o fogo, diz o SENHOR, e como um martelo que esmiuça a pedra?

29 הלוא כה דברי כאש נאם יהוה וכפטיש יפצץ סלע

30 Portanto, eis que eu sou contra os profetas, diz o SENHOR, que furtam as minhas palavras, cada um ao seu próximo.

30 לכן הנני על הנבאים נאם יהוה מגנבי דברי איש מאת רעהו

31 Eis que eu sou contra os profetas, diz o SENHOR, que usam de sua própria linguagem, e dizem Ele disse.

31 הנני על הנביאם נאם יהוה הלקחים לשונם וינאמו נאם

32 Eis que eu sou contra os que profetizam sonhos mentirosos, diz o SENHOR, e os contam, e fazem errar o meu povo com as suas mentiras e com as suas leviandades; pois eu não os enviei, nem lhes dei ordem; e não trouxeram proveito algum a este povo, diz o SENHOR.

32 הנני על נבאי חלמות שקר נאם יהוה ויספרום ויתעו את עמי בשקריהם ובפחזותם ואנכי לא שלחתים ולא צויתים והועיל לא יועילו לעם הזה נאם יהוה

33 Quando, pois, te perguntar este povo, ou qualquer profeta, ou sacerdote, dizendo Qual é o peso do SENHOR? Então lhe dirás Este é o peso Que vos deixarei, diz o SENHOR.

33 וכי ישאלך העם הזה או הנביא או כהן לאמר מה משא יהוה ואמרת אליהם את מה משא ונטשתי אתכם נאם יהוה

34 E, quanto ao profeta, e ao sacerdote, e ao povo, que disser Peso do SENHOR, eu castigarei o tal homem e a sua casa.

34 והנביא והכהן והעם אשר יאמר משא יהוה ופקדתי על האיש ההוא
ועל ביתו

35 Assim direis, cada um ao seu próximo, e cada um ao seu irmão Que respondeu o SENHOR? e que falou o SENHOR?

35 כה תאמרו איש על רעהו ואיש אל אחיו מה ענה יהוה ומה דבר יהוה

36 Mas nunca mais vos lembrareis do peso do SENHOR; porque a cada um lhe servirá de peso a sua própria palavra; pois torceis as palavras do Deus vivo, do SENHOR dos Exércitos, o nosso Deus.

36 ומשא יהוה לא תזכרו עוד כי המשא יהיה לאיש דברו והפכתם את
דברי אלהים חיים יהוה צבאות אלהינו

37 Assim dirás ao profeta Que te respondeu o SENHOR, e que falou o SENHOR?

37 כה תאמר אל הנביא מה ענך יהוה ומה דבר יהוה

38 Mas, porque dizeis Peso do SENHOR; assim o diz o SENHOR Porque dizeis esta palavra Peso do SENHOR, havendo-vos ordenado, dizendo Não direis Peso do SENHOR;

38 ואם משא יהוה תאמרו לכן כה אמר יהוה יען אמרכם את הדבר הזה
משא יהוה ואשלח אליכם לאמר לא תאמרו משא יהוה

39 Por isso, eis que também eu me esquecerei totalmente de vós, e tirarei da minha presença, a vós e a cidade que vos dei a vós e a vossos pais;

39 לכן הנני ונשיתי אתכם נשא ונטשתי אתכם ואת העיר אשר נתתי לכם
ולאבותיכם מעל פני

40 E porei sobre vós perpétuo opróbrio, e eterna vergonha, que não será esquecida.

40 ונתתי עליכם חרפת עולם וכלמות עולם אשר לא תשכח

Jeremias 24

1 Fez-me o SENHOR ver, e eis dois cestos de figos, postos diante do templo do SENHOR, depois que Nabucodonosor, rei de Babilónia, levou em cativeiro a Jeconias, filho de Jeoiaquim, rei de Judá, e os príncipes de Judá, e os carpinteiros, e os ferreiros de Jerusalém, e os trouxe a Babilónia.

1 הראני יהוה והנה שני דודאי תאנים מועדים לפני היכל יהוה אחרי הגלות נבוכדראצר מלך בבל את יכניהו בן יהויקים מלך יהודה ואת שרי יהודה ואת החרש ואת המסגר מירושלם ויבאם בבל

2 Um cesto tinha figos muito bons, como os figos temporãos; mas o outro cesto tinha figos muito ruins, que não se podiam comer, de ruins que eram.

2 הדוד אחד תאנים טבות מאד כתאני הבכרות והדוד אחד תאנים רעות מאד אשר לא תאכלנה מרע

3 E disse-me o SENHOR Que vês tu, Jeremias? E eu disse Figos os figos bons, muito bons e os ruins, muito ruins, que não se podem comer, de ruins que são.

3 ויאמר יהוה אלי מה אתה ראה ירמיהו ואמר תאנים התאנים הטבות טבות מאד והרעות רעות מאד אשר לא תאכלנה מרע

4 Então veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo

4 ויהי דבר יהוה אלי לאמר

5 Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel Como a estes bons figos, assim também conhecerei aos de Judá, levados em cativeiro; os

quais enviei deste lugar para a terra dos caldeus, para o seu bem.

5 כה אמר יהוה אלהי ישראל כתאנים הטבות האלה כן אכיר את גלות
יהודה אשר שלחתי מן המקום הזה ארץ כשדים לטובה

6 Porei os meus olhos sobre eles, para o seu bem, e os farei voltar a esta terra, e edificá-los-ei, e não os destruirei; e plantá-los-ei, e não os arrancarei.

6 ושמתי עיני עליהם לטובה והשבתים על הארץ הזאת ובניתים ולא
אהרס ונטעתים ולא אתוש

7 E dar-lhes-ei coração para que me conheçam, porque eu sou o SENHOR; e ser-me-ão por povo, e eu lhes serei por Deus; porque se converterão a mim de todo o seu coração.

7 ונתתי להם לב לדעת אתי כי אני יהוה והיו לי לעם ואנכי אהיה להם
לאלהים כי ישבו אלי בכל לבם

8 E como os figos ruins, que se não podem comer, de ruins que são (porque assim diz o SENHOR), assim entregarei Zedequias, rei de Judá, e os seus príncipes, e o res-tante de Jerusalém, que ficou nesta terra, e os que habitam na terra do Egito.

8 וכתאנים הרעות אשר לא תאכלנה מרע כי כה אמר יהוה כן אתן את
צדקיהו מלך יהודה ואת שריו ואת שארית ירושלם הנשארים בארץ הזאת
והישבים בארץ מצרים

9 E entregá-los-ei para que sejam um prejuízo, uma ofensa para todos os reinos da terra, um opróbrio e um provérbio, e um escárnio, e uma maldição em todos os lugares para onde eu os arrojar.

9 ונתתים לזועה לרעה לכל ממלכות הארץ לחרפה ולמשל לשנינה
ולקללה בכל המקמות אשר אדיחם שם

10 E enviarei entre eles a espada, a fome, e a peste, até que se consumam de sobre a terra que lhes dei a eles e a seus pais.

10 ושלחתי בם את החרב ואת הרעב ואת הדבר עד תמם מעל האדמה אשר נתתי להם ולאבותיהם

Jeremias 25

1 A palavra que veio a Jeremias acerca de todo o povo de Judá no quarto ano de Jeoiaquim, filho de Josias, rei de Judá (que é o primeiro ano de Nabucodonosor, rei de Babilónia),

1 הדבר אשר היה על ירמיהו על כל עם יהודה בשנה הרבעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה היא השנה הראשנית לנבוכדראצר מלך בבל

2 A qual anunciou o profeta Jeremias a todo o povo de Judá, e a todos os habitantes de Jerusalém, dizendo

2 אשר דבר ירמיהו הנביא על כל עם יהודה ואל כל ישבי ירושלם לאמר

3 Desde o ano treze de Josias, filho de Amom, rei de Judá, até o dia de hoje, período de vinte e três anos, tem vindo a mim a palavra do SENHOR, e vo-la tenho anunciado, madrugando e falando; mas vós não escutastes.

3 מן שלש עשרה שנה ליאשיהו בן אמון מלך יהודה ועד היום הזה זה שלש ועשרים שנה היה דבר יהוה אלי ואדבר אליכם אשכים ודבר ולא שמעתם

4 Também vos enviou o SENHOR todos os seus servos, os profetas, madrugando e enviando-os, mas vós não escutastes, nem inclinastes os vossos ouvidos para ouvir,

4 ושלח יהוה אליכם את כל עבדיו הנבאים השכם ושלח ולא שמעתם ולא הטיתם את אזנכם לשמע

5 Quando diziam Convertei-vos agora cada um do seu mau caminho, e da maldade das suas ações, e habitai na terra que o SENHOR vos deu, e a vossos pais, para sempre.

5 לאמר שובו נא איש מדרכו הרעה ומרע מעלליכם ושבו על האדמה אשר נתן יהוה לכם ולאבותיכם למן עולם ועד עולם

6 E não andeis após outros deuses para os servirdes, e para vos inclinardes diante deles, nem me provoqueis à ira com a obra de vossas mãos, para que não vos faça mal.

6 ואל תלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם ולא תכעיסו אותי במעשה ידיכם ולא ארע לכם

7 Porém não me destes ouvidos, diz o SENHOR, mas me provocastes à ira com a obra de vossas mãos, para vosso mal.

7 ולא שמעתם אלי נאם יהוה למען הכעסוני במעשה ידיכם לרע לכם

8 Portanto assim diz o SENHOR dos Exércitos Visto que não escutastes as minhas palavras,

8 לכן כה אמר יהוה צבאות יען אשר לא שמעתם את דברי

9 Eis que eu enviarei, e tomarei a todas as famílias do norte, diz o SENHOR, como também a Nabucodonosor, rei de Babilónia, meu servo, e os trarei sobre esta terra, e sobre os seus moradores, e sobre todas estas nações em redor, e os destruirei totalmente, e farei que sejam objeto de espanto, e de assobio, e de perpétuas desolações.

9 הנני שלח ולקחתי את כל משפחות צפון נאם יהוה ואל נבוכדראצר מלך בבל עבדי והבאתים על הארץ הזאת ועל ישביה ועל כל הגוים האלה סביב והחרמתים ושמתים לשמה ולשרקה ולחרבות עולם

10 E farei desaparecer dentre eles a voz de gozo, e a voz de alegria, a voz do esposo, e a voz da esposa, como também o som das mós, e a luz do candieiro.

10 והאבדתי מהם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול רחים ואור נר

11 E toda esta terra virá a ser um deserto e um espanto; e estas nações servirão ao rei de Babilónia setenta anos.

11 והיתה כל הארץ הזאת לחרבה לשמה ועבדו הגוים האלה את מלך בבל שבעים שנה

12 Acontecerá, porém, que, quando se cumprirem os setenta anos, visitarei o rei de Babilónia, e esta nação, diz o SENHOR, castigando a sua iniquidade, e a da terra dos caldeus; farei deles ruínas perpétuas.

12 והיה כמלאות שבעים שנה אפקד על מלך בבל ועל הגוי ההוא נאם יהוה את עונם ועל ארץ כשדים ושמתי אתו לשממות עולם

13 E trarei sobre aquela terra todas as minhas palavras, que disse contra ela, a saber, tudo quanto está escrito neste livro, que profetizou Jeremias contra todas estas nações.

13 והבאיתי על הארץ ההיא את כל דברי אשר דברתי עליה את כל הכתוב בספר הזה אשר נבא ירמיהו על כל הגוים

14 Porque também deles se servirão muitas nações e grandes reis; assim lhes retribuirei segundo os seus feitos, e segundo as obras das suas mãos.

14 כי עבדו בם גם המה גוים רבים ומלכים גדולים ושלמתי להם כפעלם וכמעשה ידיהם

15 Porque assim me disse o SENHOR Deus de Israel Toma da minha mão este copo do vinho do furor, e darás a beber dele a todas as nações, às quais eu te enviarei.

15 כי כה אמר יהוה אלהי ישראל אלי קח את כוס היין החמה הזאת מידי והשקיתה אתו את כל הגוים אשר אנכי שלח אותך אליהם

16 Para que bebam e tremam, e enlouqueçam, por causa da espada, que eu enviarei entre eles.

16 ושתו והתגעשו והתהללו מפני החרב אשר אנכי שלח בינתם

17 E tomei o copo da mão do SENHOR, e dei a beber a todas as nações, às quais o SENHOR me enviou;

17 ואקח את הכוס מיד יהוה ואשקה את כל הגוים אשר שלחני יהוה אליהם

18 A Jerusalém, e às cidades de Judá, e aos seus reis, e aos seus príncipes, para fazer deles uma desolação, um espanto, um assobio, e uma maldição, como hoje se vê;

18 את ירושלם ואת ערי יהודה ואת מלכיה את שריה לתת אתם לחרבה לשמה לשרקה ולקללה כיום הזה

19 A Faraó, rei do Egito, e a seus servos, e a seus príncipes, e a todo o seu povo;

19 את פרעה מלך מצרים ואת עבדיו ואת שריו ואת כל עמו

20 E a toda a mistura de povo, e a todos os reis da terra de Uz, e a todos os reis da terra dos filisteus, e a Ascalom, e a Gaza, e a Ecrom, e ao remanescente de Asdode,

20 ואת כל הערב ואת כל מלכי ארץ העוץ ואת כל מלכי ארץ פלשתים ואת אשקלון ואת עזה ואת עקרון ואת שארית אשדוד

21 E a Edom, e a Moabe, e aos filhos de Amom;

21 את אדום ואת מואב ואת בני עמון

22 E a todos os reis de Tiro, e a todos os reis de Sidom; e aos reis das ilhas que estão além do mar;

22 ואת כל מלכי צר ואת כל מלכי צידון ואת מלכי האי אשר בעבר הים

23 A Dedã, e a Tema, e a Buz e a todos os que estão nos lugares mais distantes.

23 ואת דדן ואת תימא ואת בוז ואת כל קצוצי פאה

24 E a todos os reis da Arábia, e todos os reis do povo misto que habita no deserto;

24 ואת כל מלכי ערב ואת כל מלכי הערב השכנים במדבר

25 E a todos os reis de Zinri, e a todos os reis de Elão, e a todos os reis da Média;

25 ואת כל מלכי זמרי ואת כל מלכי עילם ואת כל מלכי מדי

26 E a todos os reis do norte, os de perto, e os de longe, tanto um como o outro, e a todos os reinos do mundo, que estão sobre a face da terra, e o rei de Sesaque beberá depois deles.

26 ואת כל מלכי הצפון הקרבים והרחקים איש אל אחיו ואת כל הממלכות הארץ אשר על פני האדמה ומלך ששך ישתה אחריהם

27 Pois lhes dirás Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel Bebei, e embebedai-vos, e vomitai, e caí, e não torneis a levantar-vos, por causa da espada que eu vos enviarei.

27 ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל שתו ושכרו וקיו ונפלו ולא תקומו מפני החרב אשר אנכי שלח ביניכם

28 E será que, se não quiserem tomar o copo da tua mão para
beber, então lhes dirás Assim diz o SENHOR dos Exércitos
Certamente bebereis.

28 והיה כי ימאנו לקחת הכוס מידך לשתות ואמרת אליהם כה אמר יהוה
צבאות שתו תשתו

29 Porque, eis que na cidade que se chama pelo meu nome
começo a castigar; e ficareis vós totalmente impunes? Não
ficareis impunes, porque eu chamo a espada sobre todos os
moradores da terra, diz o SENHOR dos Exércitos.

29 כי הנה בעיר אשר נקרא שמי עליה אנכי מחל להרע ואתם הנקה תנקו
לא תנקו כי חרב אני קרא על כל ישבי הארץ נאם יהוה צבאות

30 Tu, pois, lhes profetizarás todas estas palavras, e lhes dirás O
SENHOR desde o alto bramirá, e fará ouvir a sua voz desde a
morada da sua santidade; terrivelmente bramirá contra a sua
habitação, com grito de alegria, como dos que pisam as uvas,
contra todos os moradores da terra.

30 ואתה תנבא אליהם את כל הדברים האלה ואמרת אליהם יהוה
ממרום ישאג וממעון קדשו יתן קולו שאג ישאג על נוהו הידד כדרכים
יענה אל כל ישבי הארץ

31 Chegará o estrondo até à extremidade da terra, porque o
SENHOR tem contenda com as nações, entrará em juízo com
toda a carne; os ímpios entregará à espada, diz o SENHOR.

31 בא שאון עד קצה הארץ כי ריב ליהוה בגוים נשפט הוא לכל בשר
הרשעים נתנם לחרב נאם יהוה

32 Assim diz o SENHOR dos Exércitos Eis que o mal passa de
nação para nação, e grande tormenta se levantará dos confins da
terra.

32 כה אמר יהוה צבאות הנה רעה יצאת מגוי אל גוי וסער גדול יעור מירכתי ארץ

33 E serão os mortos do SENHOR, naquele dia, desde uma extremidade da terra até à outra; não serão pranteados, nem recolhidos, nem sepultados; mas serão por esterco sobre a face da terra.

33 והיו חללי יהוה ביום ההוא מקצה הארץ ועד קצה הארץ לא יספדו ולא יאספו ולא יקברו לדמן על פני האדמה יהיו

34 Uivai, pastores, e clamai, e revolvei-vos na cinza, principais do rebanho, porque já se cumpriram os vossos dias para serdes mortos, e dispersos, e vós então caireis como um vaso precioso.

34 הילילו הרעים וזעקו והתפלשו אדירי הצאן כי מלאו ימיכם לטבוח ותפוצותיכם ונפלתם ככלי חמדה

35 E não haverá refúgio para os pastores, nem salvamento para os principais do rebanho.

35 ואבד מנוס מן הרעים ופליטה מאדירי הצאן

36 Voz de grito dos pastores, e uivos dos principais do rebanho; porque o SENHOR está destruindo o pasto deles.

36 קול צעקת הרעים ויללת אדירי הצאן כי שדד יהוה את מרעיתם

37 Porque as suas malhadas pacíficas serão desarraigadas, por causa do furor da ira do SENHOR.

37 ונדמו נאות השלום מפני חרון אף יהוה

38 Deixou a sua tenda, como o filho de leão; porque a sua terra foi posta em desolação, por causa do furor do opressor, e por causa do furor da sua ira.

38 עזב ככפיר סכו כי היתה ארצם לשמה מפני חרון היונה ומפני חרון
אפו

Jeremias 26

1 No princípio do reinado de Jeoiaquim, filho de Josias, rei de Judá, veio esta palavra do SENHOR, dizendo

1 בראשית ממלכות יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה היה הדבר הזה מאת
יהוה לאמר

2 Assim diz o SENHOR Põe-te no átrio da casa do SENHOR e dize a todas as cidades de Judá, que vêm adorar na casa do SENHOR, todas as palavras que te mandei que lhes dissesses; não omitas nenhuma palavra.

2 כה אמר יהוה עמד בחצר בית יהוה ודברת על כל ערי יהודה הבאים
להשתחות בית יהוה את כל הדברים אשר צויתיך לדבר אליהם אל תגרע
דבר

3 Bem pode ser que ouçam, e se convertam cada um do seu mau caminho, e eu me arrependa do mal que intento fazer-lhes por causa da maldade das suas ações.

3 אולי ישמעו וישבו איש מדרכו הרעה ונחמתי אל הרעה אשר אנכי חשב
לעשות להם מפני רע מעלליהם

4 Dize-lhes pois Assim diz o SENHOR Se não me derdes ouvidos para andardes na minha lei, que pus diante de vós,

4 ואמרת אליהם כה אמר יהוה אם לא תשמעו אלי ללכת בתורתי אשר
נתתי לפניכם

5 Para que ouvísseis as palavras dos meus servos, os profetas, que eu vos envio, madrugando e enviando, mas não ouvistes;

5 לשמע על דברי עבדי הנבאים אשר אנכי שלח אליכם והשכם ושלח ולא שמעתם

6 Então farei que esta casa seja como Siló, e farei desta cidade uma maldição para todas as nações da terra.

6 ונתתי את הבית הזה כשלה ואת העיר הזאתה אתן לקללה לכל גויי הארץ

7 Os sacerdotes, e os profetas, e todo o povo, ouviram a Jeremias, falando estas palavras na casa do SENHOR.

7 וישמעו הכהנים והנבאים וכל העם את ירמיהו מדבר את הדברים האלה בבית יהוה

8 E sucedeu que, acabando Jeremias de dizer tudo quanto o SENHOR lhe havia ordenado que dissesse a todo o povo, pegaram nele os sacerdotes, e os profetas, e todo o povo, dizendo Certamente morrerás,

8 ויהי ככלות ירמיהו לדבר את כל אשר צוה יהוה לדבר אל כל העם ויתפשו אתו הכהנים והנבאים וכל העם לאמר מות תמות

9 Por que profetizaste no nome do SENHOR, dizendo Como Siló será esta casa, e esta cidade será assolada, de sorte que não fique nenhum morador nela? E ajuntou-se todo o povo contra Jeremias, na casa do SENHOR.

9 מדוע נבית בשם יהוה לאמר כשלו יהיה הבית הזה והעיר הזאת תחרב מאין יושב ויקהל כל העם אל ירמיהו בבית יהוה

10 E, ouvindo os príncipes de Judá estas palavras, subiram da casa do rei à casa do SENHOR, e se assentaram à entrada da porta nova do SENHOR.

10 וישמעו שרי יהודה את הדברים האלה ויעלו מבית המלך בית יהוה וישבו בפתח שער יהוה החדש

11 Então falaram os sacerdotes e os profetas aos príncipes e a todo o povo, dizendo Este homem é réu de morte, porque profetizou contra esta cidade, como ouvistes com os vossos ouvidos.

11 ויאמרו הכהנים והנבאים אל השרים ואל כל העם לאמר משפט מות לאיש הזה כי נבא אל העיר הזאת כאשר שמעתם באזניכם

12 E falou Jeremias a todos os príncipes e a todo o povo, dizendo O SENHOR me enviou a profetizar contra esta casa, e contra esta cidade, todas as palavras que ouvistes.

12 ויאמר ירמיהו אל כל השרים ואל כל העם לאמר יהוה שלחני להנבא אל הבית הזה ואל העיר הזאת את כל הדברים אשר שמעתם

13 Agora, pois, melhorai os vossos caminhos e as vossas ações, e ouvi a voz do SENHOR vosso Deus, e arrepender-se-á o SENHOR do mal que falou contra vós.

13 ועתה היטיבו דרכיכם ומעלליכם ושמעו בקול יהוה אלהיכם וינחם יהוה אל הרעה אשר דבר עליכם

14 Quanto a mim, eis que estou nas vossas mãos; fazei de mim conforme o que for bom e reto aos vossos olhos.

14 ואני הנני בידכם עשו לי כטוב וכישר בעיניכם

15 Sabei, porém, com certeza que, se me matardes, trareis sangue inocente sobre vós, e sobre esta cidade, e sobre os seus habitantes; porque, na verdade, o SENHOR me enviou a vós, para dizer aos vossos ouvidos todas estas palavras.

15 אך ידע תדעו כי אם ממתים אתם אתי כי דם נקי אתם נתנים עליכם ואל העיר הזאת ואל ישביה כי באמת שלחני יהוה עליכם לדבר באזניכם את כל הדברים האלה

16 Então disseram os príncipes, e todo o povo aos sacerdotes e aos profetas Este homem não é réu de morte, porque em nome do SENHOR, nosso Deus, nos falou.

16 ויאמרו השרים וכל העם אל הכהנים ואל הנביאים אין לאיש הזה משפט מות כי בשם יהוה אלהינו דבר אלינו

17 Também se levantaram alguns homens dentre os anciãos da terra, e falaram a toda a congregação do povo, dizendo

17 ויקמו אנשים מזקני הארץ ויאמרו אל כל קהל העם לאמר

18 Miquéias, o morastita, profetizou nos dias de Ezequias, rei de Judá, e falou a todo o povo de Judá, dizendo Assim disse o SENHOR dos Exércitos Sião será lavrada como um campo, e Jerusalém se tornará em montões de pedras, e o monte desta casa como os altos de um bosque.

18 מיכיה המורשתי היה נבא בימי חזקיהו מלך יהודה ויאמר אל כל עם יהודה לאמר כה אמר יהוה צבאות ציון שדה תחרש וירושלים עיים תהיה והר הבית לבמות יער

19 Mataram-no, porventura, Ezequias, rei de Judá, e todo o Judá? Antes não temeu ao SENHOR, e não implorou o favor do SENHOR? E o SENHOR não se arrependeu do mal que falara contra eles? Nós, fazemos um grande mal contra as nossas almas.

19 ההמת המתהו חזקיהו מלך יהודה וכל יהודה הלא ירא את יהוה ויחל את פני יהוה וינחם יהוה אל הרעה אשר דבר עליהם ואנחנו עשים רעה גדולה על נפשותינו

20 Também houve outro homem que profetizava em nome do SENHOR, a saber Urias, filho de Semaías de Quiriate-Jearim, o qual profetizou contra esta cidade, e contra esta terra, conforme todas as palavras de Jeremias.

20 וגם איש היה מתנבא בשם יהוה אוריהו בן שמעיהו מקרית היערים וינבא על העיר הזאת ועל הארץ הזאת ככל דברי ירמיהו

21 E, ouvindo o rei Jeoiaquim, e todos os seus poderosos e todos os príncipes, as suas palavras, procurou o rei matá-lo; mas ouvindo isto, Urias temeu e fugiu, e foi para o Egito;

21 וישמע המלך יהויקים וכל גבוריו וכל השרים את דבריו ויבקש המלך המיתו וישמע אוריהו וירא ויברח ויבא מצרים

22 Mas o rei Jeoiaquim enviou alguns homens ao Egito, a saber Elnatã, filho de Acbor, e outros homens com ele, ao Egito.

22 וישלח המלך יהויקים אנשים מצרים את אלנתן בן עכבור ואנשים אתו אל מצרים

23 Os quais tiraram a Urias do Egito, e o trouxeram ao rei Jeoiaquim, que o feriu à espada, e lançou o seu cadáver nas sepulturas dos filhos do povo.

23 ויוציאו את אוריהו ממצרים ויבאהו אל המלך יהויקים ויכהו בחרב וישלך את נבלתו אל קברי בני העם

24 Porém a mão de Aicão, filho de Safã, foi com Jeremias, para que o não entregassem na mão do povo, para ser morto.

24 אך יד אחיקם בן שפן היתה את ירמיהו לבלתי תת אתו ביד העם להמיתו

Jeremias 27

1 No princípio do reinado de Jeoiaquim, filho de Josias, rei de Judá, veio esta palavra a Jeremias da parte do SENHOR, dizendo

1 בראשית ממלכת יהויקם בן יאושיהו מלך יהודה היה הדבר הזה אל ירמיה מאת יהוה לאמר

2 Assim me disse o SENHOR Faze uns grilhões e jugos, e põe-nos ao teu pescoço.

2 כה אמר יהוה אלי עשה לך מוסרות ומטות ונתתם על צוארך

3 E envia-os ao rei de Edom, e ao rei de Moabe, e ao rei dos filhos de Amom, e ao rei de Tiro, e ao rei de Sidom, pela mão dos mensageiros que vêm a Jerusalém a ter com Zedequias, rei de Judá.

3 ושלחתם אל מלך אדום ואל מלך מואב ואל מלך בני עמון ואל מלך צר ואל מלך צידון ביד מלאכים הבאים ירושלם אל צדקיהו מלך יהודה

4 E lhes ordenarás, que digam aos seus senhores Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel Assim direis a vossos senhores

4 וצוית אתם אל אדניהם לאמר כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל כה תאמרו אל אדניכם

5 Eu fiz a terra, o homem, e os animais que estão sobre a face da terra, com o meu grande poder, e com o meu braço estendido, e a dou a quem é reto aos meus olhos.

5 אנכי עשיתי את הארץ את האדם ואת הבהמה אשר על פני הארץ בכחי הגדול ובזרועי הנטויה ונתתיה לאשר ישר בעיני

6 E agora eu entreguei todas estas terras na mão de Nabucodonosor, rei de Babilónia, meu servo; e ainda até os animais do campo lhe dei, para que o sirvam.

6 ועתה אנכי נתתי את כל הארצות האלה ביד נבוכדנאצר מלך בבל עבדי וגם את חית השדה נתתי לו לעבדו

7 E todas as nações servirão a ele, e a seu filho, e ao filho de seu filho, até que também venha o tempo da sua própria terra, quando muitas nações e grandes reis se servirão dele.

7 ועבדו אתו כל הגוים ואת בנו ואת בן בנו עד בא עת ארצו גם הוא ועבדו בו גוים רבים ומלכים גדלים

8 E acontecerá que, se alguma nação e reino não servirem o mesmo Nabucodonosor, rei de Babilónia, e não puserem o seu pescoço debaixo do jugo do rei de Babilónia, a essa nação castigarei com espada, e com fome, e com peste, diz o SENHOR, até que a consuma pela sua mão;

8 והיה הגוי והממלכה אשר לא יעבדו אתו את נבוכדנאצר מלך בבל ואת אשר לא יתן את צוארו בעל מלך בבל בחרב וברעב ובדבר אפקד על הגוי ההוא נאם יהוה עד תמי אתם בידו

9 E vós não deis ouvidos aos vossos profetas, e aos vossos adivinhos, e aos vossos sonhos, e aos vossos agoureiros, e aos vossos encantadores, que vos falam, dizendo Não servireis ao rei de Babilónia.

9 ואתם אל תשמעו אל נביאיכם ואל קסמיכם ואל חלמתיכם ואל ענניכם ואל כשפיכם אשר הם אמרים אליכם לאמר לא תעבדו את מלך בבל

10 Porque mentiras vos profetizam, para vos mandarem para longe da vossa terra, e para que eu vos expulse dela, e pereçais.

10 כי שקר הם נבאים לכם למען הרחיק אתכם מעל אדמתכם והדחתי אתכם ואבדתם

11 Mas a nação que colocar o seu pescoço sob o jugo do rei de Babilónia, e o servir, eu a deixarei na sua terra, diz o SENHOR, e lavrá-la-á e habitará nela.

11 והגוי אשר יביא את צוארו בעל מלך בבל ועבדו והנחתיו על אדמתו נאם יהוה ועבדה וישב בה

12 E falei com Zedequias, rei de Judá, conforme todas estas palavras, dizendo Colocai os vossos pescoços no jugo do rei de Babilónia, e servi-o, a ele e ao seu povo, e vivereis.

12 ואל צדקיה מלך יהודה דברתי ככל הדברים האלה לאמר הביאו את צואריכם בעל מלך בבל ועבדו אתו ועמו וחיו

13 Por que morrerias tu e o teu povo, à espada, e à fome, e de peste, como o SENHOR disse contra a nação que não servir ao rei de Babilónia?

13 למה תמותו אתה ועמך בחרב ברעב ובדבר כאשר דבר יהוה אל הגוי אשר לא יעבד את מלך בבל

14 E não deis ouvidos às palavras dos profetas, que vos falam, dizendo Não servireis ao rei de Babilónia; porque vos profetizam mentiras.

14 ואל תשמעו אל דברי הנבאים האמרים אליכם לאמר לא תעבדו את מלך בבל כי שקר הם נבאים לכם

15 Porque não os enviei, diz o SENHOR, e profetizam falsamente em meu nome; para que eu vos lance fora, e pereçais, vós e os profetas que vos profetizam.

15 כי לא שלחתים נאם יהוה והם נבאים בשמי לשקר למען הדיחי אתכם ואבדתם אתם והנבאים הנבאים לכם

16 Também falei aos sacerdotes, e a todo este povo, dizendo Assim diz o SENHOR Não deis ouvidos às palavras dos vossos profetas, que vos profetizam, dizendo Eis que os utensílios da casa do SENHOR cedo voltarão de Babilónia, porque vos profetizam mentiras.

16 ואל הכהנים ואל כל העם הזה דברתי לאמר כה אמר יהוה אל תשמעו
אל דברי נביאיכם הנבאים לכם לאמר הנה כלי בית יהוה מושבים מבבלה
עתה מהרה כי שקר המה נבאים לכם

17 Não lhes deis ouvidos, servi ao rei de Babilónia, e vivereis; por que se tornaria esta cidade em desolação?

17 אל תשמעו אליהם עבדו את מלך בבל וחיו למה תהיה העיר הזאת
חרבה

18 Porém, se são profetas, e se há palavras do SENHOR com eles, orem agora ao SENHOR dos Exércitos, para que os utensílios que ficaram na casa do SENHOR, e na casa do rei de Judá, e em Jerusalém, não vão para a Babilónia.

18 ואם נבאים הם ואם יש דבר יהוה אתם יפגעו נא ביהוה צבאות לבלתי
באו הכלים הנותרים בבית יהוה ובית מלך יהודה ובירושלם בבלה

19 Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos acerca das colunas, e do mar, e das bases, e dos demais utensílios que ficaram na cidade,

19 כי כה אמר יהוה צבאות אל העמדים ועל הים ועל המכנות ועל יתר
הכלים הנותרים בעיר הזאת

20 Os quais Nabucodonosor, rei de Babilónia, não levou, quando transportou de Jerusalém para Babilónia a Jeconias, filho de Jeoiaquim, rei de Judá, como também a todos os nobres de Judá e de Jerusalém;

20 אשר לא לקחם נבוכדנאצר מלך בבל בגלותו את יכוניה בן יהויקים
מלך יהודה מירושלם בבלה ואת כל חרי יהודה וירושלם

21 Assim, pois, diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, acerca dos utensílios que ficaram na casa do SENHOR, e na casa do rei de Judá, e em Jerusalém

21 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל על הכלים הנותרים בית יהוה
ובית מלך יהודה וירושלם

22 À Babilónia serão levados, e ali ficarão até o dia em que eu os visitarei, diz o SENHOR; então os farei subir, e os tornarei a trazer a este lugar.

22 בבלה יובאו ושמה יהיו עד יום פקדי אתם נאם יהוה והעליתים
והשיבתים אל המקום הזה

Jeremias 28

1 E sucedeu no mesmo ano, no princípio do reinado de Zedequias, rei de Judá, no ano quarto, no mês quinto, que Hananias, filho de Azur, o profeta que era de Gibeom, me falou na casa do SENHOR, na presença dos sacerdotes e de todo o povo, dizendo

1 ויהי בשנה ההיא בראשית ממלכת צדקיה מלך יהודה בשנת הרבעית
בחדש החמישי אמר אלי חנניה בן עזור הנביא אשר מגבעון בבית יהוה
לעיני הכהנים וכל העם לאמר

2 Assim fala o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, dizendo Eu quebrei o jugo do rei de Babilónia.

2 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לאמר שברתי את על מלך בבל

3 Depois de passados dois anos completos, eu tornarei a trazer a este lugar todos os utensílios da casa do SENHOR, que deste lugar tomou Nabucodonosor, rei de Babilónia, levando-os a Babilónia.

3 בעוד שנתים ימים אני משיב אל המקום הזה את כל כלי בית יהוה אשר
לקח נבוכדנאצר מלך בבל מן המקום הזה ויביאם בבל

4 Também a Jeconias, filho de Jeoiaquim, rei de Judá, e a todos os do cativeiro de Judá, que entraram em Babilónia, eu tornarei a trazer a este lugar, diz o SENHOR; porque quebrarei o jugo do rei de Babilónia.

4 ואת יכניה בן יהויקים מלך יהודה ואת כל גלות יהודה הבאים בבלה אני משיב אל המקום הזה נאם יהוה כי אשבר את על מלך בבל

5 Então falou o profeta Jeremias ao profeta Hananias, na presença dos sacerdotes, e na presença de todo o povo que estava na casa do SENHOR.

5 ויאמר ירמיה הנביא אל חנניה הנביא לעיני הכהנים ולעיני כל העם העמדים בבית יהוה

6 Disse, pois, Jeremias, o profeta Amém! Assim faça o SENHOR; confirme o SENHOR as tuas palavras, que profetizaste, e torne ele a trazer os utensílios da casa do SENHOR, e todos os do cativeiro de Babilónia a este lugar.

6 ויאמר ירמיה הנביא אמן כן יעשה יהוה יקם יהוה את דבריך אשר נבאת להשיב כלי בית יהוה וכל הגולה מבבל אל המקום הזה

7 Mas ouve agora esta palavra, que eu falo aos teus ouvidos e aos ouvidos de todo o povo

7 אך שמע נא הדבר הזה אשר אנכי דבר באזניך ובאזני כל העם

8 Os profetas que houve antes de mim e antes de ti, desde a antiguidade, profetizaram contra muitas terras, e contra grandes reinos, acerca de guerra, e de mal, e de peste.

8 הנביאים אשר היו לפני ולפניך מן העולם וינבאו אל ארצות רבות ועל ממלכות גדלות למלחמה ולרעה ולדבר

9 O profeta que profetizar de paz, quando se cumprir a palavra desse profeta, será conhecido como aquele a quem o SENHOR na verdade enviou.

9 הנביא אשר ינבא לשלום בבא דבר הנביא יודע הנביא אשר שלחו יהוה באמת

10 Então Hananias, o profeta, tomou o jugo do pescoço do profeta Jeremias, e o quebrou.

10 ויקח חנניה הנביא את המוטה מעל צואר ירמיה הנביא וישברהו

11 E falou Hananias na presença de todo o povo, dizendo Assim diz o SENHOR Assim, passados dois anos completos, quebrarei o jugo de Nabucodonosor, rei de Babilónia, de sobre o pescoço de todas as nações. E Jeremias, o profeta, seguiu o seu caminho.

11 ויאמר חנניה לעיני כל העם לאמר כה אמר יהוה ככה אשבר את על נבכדנאצר מלך בבל בעוד שנתים ימים מעל צואר כל הגוים וילך ירמיה הנביא לדרכו

12 Mas veio a palavra do SENHOR a Jeremias, depois que Hananias, o profeta, quebrou o jugo de sobre o pescoço de Jeremias, o profeta, dizendo

12 ויהי דבר יהוה אל ירמיה אחרי שבור חנניה הנביא את המוטה מעל צואר ירמיה הנביא לאמר

13 Vai, e fala a Hananias, dizendo Assim diz o SENHOR Jugos de madeira quebraste, mas em vez deles farás jugos de ferro.

13 הלוך ואמרת אל חנניה לאמר כה אמר יהוה מוטת עץ שברת ועשית תחתיהן מטות ברזל

14 Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel Jugo de ferro pus sobre o pescoço de todas estas nações, para

servirem a Nabucodonosor, rei de Babilónia, e servi-lo-ão, e até os animais do campo lhe dei.

14 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל על ברזל נתתי על צואר כל הגוים האלה לעבד את נבכדנאצר מלך בבל ועבדהו וגם את חית השדה נתתי לו

15 E disse o profeta Jeremias ao profeta Hananias Ouve agora, Hananias Não te enviou o SENHOR, mas tu fizeste que este povo confiasse em mentiras.

15 ויאמר ירמיה הנביא אל חנניה הנביא שמע נא חנניה לא שלחך יהוה ואתה הבטחת את העם הזה על שקר

16 Portanto, assim diz o SENHOR Eis que te lançarei de sobre a face da terra; este ano morrerás, porque falaste em rebeldia contra o SENHOR.

16 לכן כה אמר יהוה הנני משלחך מעל פני האדמה השנה אתה מת כי סרה דברת אל יהוה

17 E morreu Hananias, o profeta, no mesmo ano, no sétimo mês.

17 וימת חנניה הנביא בשנה ההיא בחדש השביעי

Jeremias 29

1 E Estas são as palavras da carta que Jeremias, o profeta, enviou de Jerusalém, aos que restaram dos anciãos do cativeiro, como também aos sacerdotes, e aos profetas, e a todo o povo que Nabucodonosor havia deportado de Jerusalém para Babilónia

1 ואלה דברי הספר אשר שלח ירמיה הנביא מירושלם אל יתר זקני הגולה ואל הכהנים ואל הנביאים ואל כל העם אשר הגלה נבוכדנאצר מירושלם בבלה

2 (Depois que saíram de Jerusalém o rei Jeconias, e a rainha, e os eunucos, e os príncipes de Judá e Jerusalém, e os carpinteiros e ferreiros),

2 אחרי צאת יכניה המלך והגבירה והסריסים שרי יהודה וירושלם והחרש והמסגר מירושלם

3 Pela mão de Elasa, filho de Safã, e de Gemarias, filho de Hilquias (os quais Zedequias, rei de Judá, tinha enviado a Babilónia, a Nabucodonosor, rei de Babilónia), dizendo

3 ביד אלעשה בן שפן וגמריה בן חלקיה אשר שלח צדקיה מלך יהודה אל נבוכדנאצר מלך בבל בבלה לאמר

4 Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, a todos os do cativeiro, os quais fiz transportar de Jerusalém para Babilónia

4 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לכל הגולה אשר הגליתי מירושלם בבלה

5 Edificai casas e habitai-as; e plantai jardins, e comei o seu fruto.

5 בנו בתים ושבו ונטעו גנות ואכלו את פרין

6 Tomai mulheres e gerai filhos e filhas, e tomai mulheres para vossos filhos, e dai vossas filhas a maridos, para que tenham filhos e filhas; e multiplicai-vos ali, e não vos diminuais.

6 קחו נשים והולידו בנים ובנות וקחו לבניכם נשים ואת בנותיכם תנו לאנשים ותלדנה בנים ובנות ורבו שם ואל תמעטו

7 E procurai a paz da cidade, para onde vos fiz transportar em cativeiro, e orai por ela ao SENHOR; porque na sua paz vós tereis paz.

7 ודרשו את שלום העיר אשר הגליתי אתכם שמה והתפללו בעדה אל יהוה כי בשלומה יהיה לכם שלום

8 Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel Não vos enganem os vossos profetas que estão no meio de vós, nem os vossos adivinhos, nem deis ouvidos aos vossos sonhos, que sonhais;

8 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אל ישיאו לכם נביאיכם אשר בקרבכם וקסמיכם ואל תשמעו אל חלמתיכם אשר אתם מחלמים

9 Porque eles vos profetizam falsamente em meu nome; não os enviei, diz o SENHOR.

9 כי בשקר הם נבאים לכם בשמי לא שלחתים נאם יהוה

10 Porque assim diz o SENHOR Certamente que passados setenta anos em Babilónia, vos visitarei, e cumprirei sobre vós a minha boa palavra, tornando a trazer-vos a este lugar.

10 כי כה אמר יהוה כי לפי מלאת לבבל שבעים שנה אפקד אתכם והקמתי עליכם את דברי הטוב להשיב אתכם אל המקום הזה

11 Porque eu bem sei os pensamentos que tenho a vosso respeito, diz o SENHOR; pensamentos de paz, e não de mal, para vos dar o fim que esperais.

11 כי אנכי ידעתי את המחשבת אשר אנכי חשב עליכם נאם יהוה מחשבות שלום ולא לרעה לתת לכם אחרית ותקוה

12 Então me invocareis, e ireis, e orareis a mim, e eu vos ouvirei.

12 וקראתם אתי והלכתם והתפללתם אלי ושמעתי אליכם

13 E buscar-me-eis, e me achareis, quando me buscardes com todo o vosso coração.

13 ובקשתם אתי ומצאתם כי תדרשני בכל לבבכם

14 E serei achado de vós, diz o SENHOR, e farei voltar os vossos cativos e congregar-vos-ei de todas as nações, e de todos os lugares para onde vos lancei, diz o SENHOR, e tornarei a trazer-vos ao lugar de onde vos transportei.

14 ונמצאתי לכם נאם יהוה ושבתי את שביתכם וקבצתי אתכם מכל הגוים ומכל המקומות אשר הדחתי אתכם שם נאם יהוה והשבתי אתכם אל המקום אשר הגליתי אתכם משם

15 Porque dizeis O SENHOR nos levantou profetas em Babilónia.

15 כי אמרתם הקים לנו יהוה נבאים בבלה

16 Porque assim diz o SENHOR acerca do rei que se assenta no trono de Davi, e de todo o povo que habita nesta cidade, vossos irmãos, que não saíram conosco para o cativeiro.

16 כי כה אמר יהוה אל המלך היושב אל כסא דוד ואל כל העם היושב בעיר הזאת אחיכם אשר לא יצאו אתכם בגולה

17 Assim diz o SENHOR dos Exércitos Eis que enviarei entre eles a espada, a fome e a peste, e fá-los-ei como a figos podres que não se podem comer, de ruins que são.

17 כה אמר יהוה צבאות הנני משלח בם את החרב את הרעב ואת הדבר ונתתי אותם כתאנים השערים אשר לא תאכלנה מרע

18 E persegui-los-ei com a espada, com a fome, e com a peste; e dá-los-ei para deslocarem-se por todos os reinos da terra, para serem uma maldição, e um espanto, e um assobio, e um opróbrio entre todas as nações para onde os tiver lançado.

18 ורדפתי אחריהם בחרב ברעב ובדבר ונתתים לזועה לכל ממלכות הארץ לאלה ולשמה ולשרקה ולחרפה בכל הגוים אשר הדחתים שם

19 Porquanto não deram ouvidos às minhas palavras, diz o SENHOR, mandando-lhes eu os meus servos, os profetas, madrugando e enviando; mas vós não escutastes, diz o SENHOR.

19 תחת אשר לא שמעו אל דברי נאם יהוה אשר שלחתי אליהם את עבדי הנבאים השכם ושלח ולא שמעתם נאם יהוה

20 Vós, pois, ouvi a palavra do SENHOR, todos os do cativeiro que enviei de Jerusalém a Babilónia.

20 ואתם שמעו דבר יהוה כל הגולה אשר שלחתי מירושלם בבלה

21 Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, acerca de Acabe, filho de Colaías, e de Zedequias, filho de Maaséias, que vos profetizam falsamente em meu nome Eis que os entregarei na mão de Nabucodonosor, rei de Babilónia, e ele os ferirá diante dos vossos olhos.

21 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אל אחאב בן קוליה ואל צדקיהו בן מעשיה הנבאים לכם בשמי שקר הנני נתן אתם ביד נבוכדראצר מלך בבל והכם לעיניכם

22 E todos os transportados de Judá, que estão em Babilónia, tomarão deles uma maldição, dizendo O SENHOR te faça como Zedequias, e como Acabe, os quais o rei de Babilónia assou no fogo;

22 ולקח מהם קללה לכל גלות יהודה אשר בבבל לאמר ישמך יהוה כצדקיהו וכאחב אשר קלם מלך בבל באש

23 Porquanto fizeram loucura em Israel, e cometeram adultério com as mulheres dos seus vizinhos, e anunciaram falsamente, em meu nome uma palavra, que não lhes mandei, e eu o sei e sou testemunha disso, diz o SENHOR.

23 יען אשר עשו נבלה בישראל וינאפו את נשי רעיהם וידברו דבר בשמי
שקר אשר לוא צויתם ואנכי הוידע ועד נאם יהוה

24 E a Semaías, o neelamita, falarás, dizendo

24 ואל שמעיהו הנחלמי תאמר לאמר

25 Assim fala o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, dizendo Porquanto tu enviaste no teu nome cartas a todo o povo que está em Jerusalém, como também a Sofonias, filho de Maaséias, o sacerdote, e a todos os sacerdotes, dizendo

25 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לאמר יען אשר אתה שלחת
בשמכה ספרים אל כל העם אשר בירושלם ואל צפניה בן מעשיה הכהן
ואל כל הכהנים לאמר

26 O SENHOR te pós por sacerdote em lugar de Joiada, o sacerdote, para que sejas encarregado da casa do SENHOR sobre todo o homem fanático, e que profetiza, para o lançares na prisão e no tronco.

26 יהוה נתנך כהן תחת יהוידע הכהן להיות פקדים בית יהוה לכל איש
משגע ומתנבא ונתתה אתו אל המהפכת ואל הצינק

27 Agora, pois, por que não repreendeste a Jeremias, o anatotita, que vos profetiza?

27 ועתה למה לא גערת בירמיהו הענתתי המתנבא לכם

28 Porque até nos mandou dizer em Babilónia Ainda o cativeiro muito há de durar; edificai casas, e habitai nelas; e plantai pomares, e comei o seu fruto.

28 כי על כן שלח אלינו בבל לאמר ארכה היא בנו בתים ושבו ונטעו גנות
ואכלו את פריהן

29 E leu Sofonias, o sacerdote, esta carta aos ouvidos de Jeremias, o profeta.

29 ויקרא צפניה הכהן את הספר הזה באזני ירמיהו הנביא

30 E veio a palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo

30 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר

31 Manda a todos os do cativeiro, dizendo Assim diz o SENHOR acerca de Semaías, o neelamita Porquanto Semaías vos profetizou, e eu não o enviei, e vos fez confiar em mentiras,

31 שלח על כל הגולה לאמר כה אמר יהוה אל שמעיה הנחלמי יען אשר נבא לכם שמעיה ואני לא שלחתיו ויבטח אתכם על שקר

32 Portanto assim diz o SENHOR Eis que castigarei a Semaías, o neelamita, e a sua descendência; ele não terá ninguém que habite entre este povo, e não verá o bem que hei de fazer ao meu povo, diz o SENHOR, porque falou em rebeldia contra o SENHOR.

32 לכן כה אמר יהוה הנני פקד על שמעיה הנחלמי ועל זרעו לא יהיה לו איש יושב בתוך העם הזה ולא יראה בטוב אשר אני עשה לעמי נאם יהוה כי סרה דבר על יהוה

Jeremias 30

1 A palavra que do SENHOR veio a Jeremias, dizendo

1 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר

2 Assim diz o SENHOR Deus de Israel Escreve num livro todas as palavras que te tenho falado.

2 כה אמר יהוה אלהי ישראל לאמר כתב לך את כל הדברים אשר דברתי אליך אל ספר

3 Porque eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que farei voltar do cativeiro o meu povo Israel, e de Judá, diz o SENHOR; e tornarei a trazê-los à terra que dei a seus pais, e a possuirão.

3 כי הנה ימים באים נאם יהוה ושבתי את שבות עמי ישראל ויהודה אמר יהוה והשבתים אל הארץ אשר נתתי לאבותם וירשוה

4 E estas são as palavras que disse o SENHOR, acerca de Israel e de Judá.

4 ואלה הדברים אשר דבר יהוה אל ישראל ואל יהודה

5 Porque assim diz o SENHOR Ouvimos uma voz de tremor, de temor mas não de paz.

5 כי כה אמר יהוה קול חרדה שמענו פחד ואין שלום

6 Perguntai, pois, e vede, se um homem pode dar à luz. Por que, pois, vejo a cada homem com as mãos sobre os lombos como a que está dando à luz? e por que se tornaram pálidos todos os rostos?

6 שאלו נא וראו אם ילד זכר מדוע ראיתי כל גבר ידיו על חלציו כיולדה ונהפכו כל פנים לירקון

7 Ah! porque aquele dia é tão grande, que não houve outro semelhante; e é tempo de angústia para Jacó; ele, porém, será salvo dela.

7 הוי כי גדול היום ההוא מאין כמהו ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע

8 Porque será naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos, que eu quebrarei o seu jugo de sobre o teu pescoço, e quebrarei os teus grilhões; e nunca mais se servirão dele os estrangeiros.

8 והיה ביום ההוא נאם יהוה צבאות אשבר עלו מעל צוארך ומוסרותיך
אנתק ולא יעבדו בו עוד זרים

9 Mas servirão ao SENHOR, seu Deus, como também a Davi, seu
rei, que lhes levantarei.

9 ועבדו את יהוה אלהיהם ואת דוד מלכם אשר אקים להם

10 Não temas, pois, tu, ó meu servo Jacó, diz o SENHOR, nem te
espantes, ó Israel; porque eis que te livrarei de terras de longe, e
à tua descendência da terra do seu cativeiro; e Jacó voltará, e
descansará, e ficará em sossego, e não haverá quem o
atemorize.

10 ואתה אל תירא עבדי יעקב נאם יהוה ואל תחת ישראל כי הנני מושיעך
מרחוק ואת זרעך מארץ שבים ושב יעקב ושקט ושאנן ואין מחריד

11 Porque eu sou contigo, diz o SENHOR, para te salvar;
porquanto darei fim a todas as nações entre as quais te espalhei;
a ti, porém, não darei fim, mas castigar-te-ei com medida, e de
todo não te terei por inocente.

11 כי אתך אני נאם יהוה להושיעך כי אעשה כלה בכל הגוים אשר
הפצותיך שם אך אתך לא אעשה כלה ויסרתיך למשפט ונקה לא אנקך

12 Porque assim diz o SENHOR A tua ferida é incurável; a tua
chaga é dolorosa.

12 כי כה אמר יהוה אנוש לשברך נחלה מכתך

13 Não há quem defenda a tua causa para te aplicar curativo;
não tens remédios que possam curar.

13 אין דן דינך למזור רפאות תעלה אין לך

14 Todos os teus amantes se esqueceram de ti, e não perguntam
por ti; porque te feri com ferida de inimigo, e com castigo de

quem é cruel, pela grandeza da tua maldade e multidão de teus
pecados.

14 כל מאהביך שכחוך אותך לא ידרשו כי מכת אויב הכיתיך מוסר אכזרי
על רב עונך עצמו חטאתיך

15 Por que gritas por causa da tua ferida? Tua dor é incurável.
Pela grandeza de tua maldade, e multidão de teus pecados, eu
fiz estas coisas.

15 מה תזעק על שברך אנוש מכאבך על רב עונך עצמו חטאתיך עשיתי
אלה לך

16 Por isso todos os que te devoram serão devorados; e todos os
teus adversários irão, todos eles, para o cativeiro; e os que te
roubam serão roubados, e a todos os que te despojam
entregarei ao saque.

16 לכן כל אכליך יאכלו וכל צריך כלם בשבי ילכו והיו שאסיך למשסה וכל
בזזיך אתן לבז

17 Porque te restaurarei a saúde, e te curarei as tuas chagas, diz
o SENHOR; porquanto te chamaram a repudiada, dizendo É Sião,
já ninguém pergunta por ela.

17 כי אעלה ארכה לך וממכותיך ארפאך נאם יהוה כי נדחה קראו לך ציון
היא דרש אין לה

18 Assim diz o SENHOR Eis que farei voltar do cativeiro as tendas
de Jacó, e apiedar-me-ei das suas moradas; e a cidade será
reedificada sobre o seu montão, e o palácio permanecerá como
habitualmente.

18 כה אמר יהוה הנני שב שבות אהלי יעקוב ומשכנתיו ארחם ונבנתה
עיר על תלה וארמון על משפטו ישב

19 E sairá deles o louvor e a voz de júbilo; e multiplicá-los-ei, e não serão diminuídos, e glorificá-los-ei, e não serão apoucados.

19 ויצא מהם תודה וקול משחקים והרבתים ולא ימעטו והכבדתים ולא יצערו

20 E seus filhos serão como na antiguidade, e a sua congregação será confirmada diante de mim; e castigarei todos os seus opressores.

20 והיו בניו כקדם ועדתו לפני תכון ופקדתי על כל לחציו

21 E os seus nobres serão deles; e o seu governador sairá do meio deles, e o farei aproximar, e ele se chegará a mim; pois, quem de si mesmo se empenharia para chegar-se a mim? diz o SENHOR.

21 והיה אדירו ממנו ומשלו מקרבו יצא והקרבתיו ונגש אלי כי מי הוא זה ערב את לבו לגשת אלי נאם יהוה

22 E ser-me-eis por povo, e eu vos serei por Deus.

22 והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים

23 Eis que a tempestade do SENHOR, a sua indignação, já saiu; uma tempestade varredoura, cairá cruelmente sobre a cabeça dos ímpios.

23 הנה סערת יהוה חמה יצאה סער מתגורר על ראש רשעים יחול

24 Não voltará atrás o furor da ira do SENHOR, até que tenha executado e até que tenha cumprido os desígnios do seu coração; no fim dos dias entendereis isto.

24 לא ישוב חרון אף יהוה עד עשתו ועד הקימו מזמות לבו באחרית הימים תתבוננו בה

Jeremias 31

1 Naquele tempo, diz o SENHOR, serei o Deus de todas as famílias de Israel, e elas serão o meu povo.

1 בעת ההיא נאם יהוה אהיה לאלהים לכל משפחות ישראל והמה יהיו לי לעם

2 Assim diz o SENHOR O povo dos que escaparam da espada achou graça no deserto. Israel mesmo, quando eu o fizer descansar.

2 כה אמר יהוה מצא חן במדבר עם שרידי חרב הלוך להרגיעו ישראל

3 Há muito que o SENHOR me apareceu, dizendo Porquanto com amor eterno te amei, por isso com benignidade te atraí.

3 מרחוק יהוה נראה לי ואהבת עולם אהבתיך על כן משכתיך חסד

4 Ainda te edificarei, e serás edificada, ó virgem de Israel! Ainda serás adornada com os teus tamboris, e sairás nas danças dos que se alegram.

4 עוד אבנך ונבנית בתולת ישראל עוד תעדי תפיך ויצאת במחול משחקים

5 Ainda plantarás vinhas nos montes de Samaria; os plantadores as plantarão e comerão como coisas comuns.

5 עוד תטעי כרמים בהרי שמרון נטעו נטעים וחללו

6 Porque haverá um dia em que gritarão os vigias sobre o monte de Efraim Levantai-vos, e subamos a Sião, ao SENHOR nosso Deus.

6 כי יש יום קראו נצרים בהר אפרים קומו ונעלה ציון אל יהוה אלהינו

7 Porque assim diz o SENHOR Cantai sobre Jacó com alegria, e
exultai por causa do chefe das nações; proclamai, cantai
louvores, e dizei Salva, SENHOR, ao teu povo, o restante de Israel.

7 כי כה אמר יהוה רנו ליעקב שמחה וצהלו בראש הגוים השמיעו הללו
ואמרו הושע יהוה את עמך את שארית ישראל

8 Eis que os trarei da terra do norte, e os congregarei das
extremidades da terra; entre os quais haverá cegos e aleijados,
grávidas e as de parto juntamente; em grande congregação
voltarão para aqui.

8 הנני מביא אותם מארץ צפון וקבצתים מירכתי ארץ בם עור ופסח הרה
וילדת יחדו קהל גדול ישובו הנה

9 Virão com choro, e com súplicas os levarei; guiá-los-ei aos
ribeiros de águas, por caminho direito, no qual não tropeçarão,
porque sou um pai para Israel, e Efraim é o meu primogênito.

9 בבכי יבאו ובתחנונים אובילם אוליכם אל נחלי מים בדרך ישר לא יכשלו
בה כי הייתי לישראל לאב ואפרים בכרי הוא

10 Ouvi a palavra do SENHOR, ó nações, e anunciai-a nas ilhas
longínquas, e dizei Aquele que espalhou a Israel o congregará e o
guardará, como o pastor ao seu rebanho.

10 שמעו דבר יהוה גוים והגידו באיים ממרחק ואמרו מזרה ישראל
יקבצנו ושמרו כרעה עדרו

11 Porque o SENHOR resgatou a Jacó, e o livrou da mão do que
era mais forte do que ele.

11 כי פדה יהוה את יעקב וגאלו מיד חזק ממנו

12 Assim que virão, e exultarão no alto de Sião, e correrão aos
bens do SENHOR, ao trigo, e ao mosto, e ao azeite, e aos

cordeiros e bezerros; e a sua alma será como um jardim regado,
e nunca mais andarão tristes.

12 ובאו ורננו במרום ציון ונהרו אל טוב יהוה על דגן ועל תירש ועל יצהר
ועל בני צאן ובקר והיתה נפשם כגן רוה ולא יוסיפו לדאבה עוד

13 Então a virgem se alegrará na dança, como também os jovens
e os velhos juntamente; e tornarei o seu pranto em alegria, e os
consolarei, e lhes darei alegria em lugar de tristeza.

13 אז תשמח בתולה במחול ובחרים וזקנים יחדו והפכתי אבלם לששון
ונחמתים ושמחתים מיגונם

14 E saciarei a alma dos sacerdotes com gordura, e o meu povo
se fartará dos meus bens, diz o SENHOR.

14 ורויתי נפש הכהנים דשן ועמי את טובי ישבעו נאם יהוה

15 Assim diz o SENHOR Uma voz se ouviu em Ramá, lamentação,
choro amargo; Raquel chora seus filhos; não quer ser consolada
quanto a seus filhos, porque já não existem.

15 כה אמר יהוה קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים רחל מבכה על בניה
מאנה להנחם על בניה כי איננו

16 Assim diz o SENHOR Reprime a tua voz de choro, e as
lágrimas de teus olhos; porque há galardão para o teu trabalho,
diz o SENHOR, pois eles voltarão da terra do inimigo.

16 כה אמר יהוה מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה כי יש שכר לפעלתך
נאם יהוה ושבו מארץ אויב

17 E há esperança quanto ao teu futuro, diz o SENHOR, porque
teus filhos voltarão para os seus termos.

17 ויש תקוה לאחריתך נאם יהוה ושבו בנים לגבולם

18 Bem ouvi eu que Efraim se queixava, dizendo Castigaste-me e fui castigado, como novilho ainda não domado; converte-me, e converter-me-ei, porque tu és o SENHOR meu Deus.

18 שמוע שמעתי אפרים מתנודד יסרתני ואוסר כעגל לא למד השבני ואשובה כי אתה יהוה אלהי

19 Na verdade que, depois que me converti, tive arrependimento; e depois que fui instruído, bati na minha coxa; fiquei confuso, e também me envergonhei; porque suportei o opróbrio da minha mocidade.

19 כי אחרי שובי נחמתי ואחרי הודעי ספקתי על ירך בשתי וגם נכלמתי כי נשאתי חרפת נעורי

20 Não é Efraim para mim um filho precioso, criança das minhas delícias? Porque depois que falo contra ele, ainda me lembro dele solicitamente; por isso se comovem por ele as minhas entranhas; deveras me compadecerei dele, diz o SENHOR.

20 הבן יקיר לי אפרים אם ילד שעשועים כי מדי דברי בו זכר אזכרנו עוד על כן המו מעי לו רחם ארחמנו נאם יהוה

21 Levanta para ti sinais, faze para ti altos marcos, aplica o teu coração à vereda, ao caminho por onde andaste; volta, pois, ó virgem de Israel, regressa a estas tuas cidades.

21 הציבי לך צינים שמי לך תמרורים שתי לבך למסלה דרך הלכתי שובי בתולת ישראל שבי אל עריך אלה

22 Até quando andarás errante, ó filha rebelde? Porque o SENHOR criou uma coisa nova sobre a terra; uma mulher cercará a um homem.

22 עד מתי תתחמקין הבת השובבה כי ברא יהוה חדשה בארץ נקבה תסובב גבר

23 Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel Ainda
dirão esta palavra na terra de Judá, e nas suas cidades, quando
eu vos restaurar do seu cativeiro O SENHOR te abençoe, ó
morada de justiça, ó monte de santidade!

23 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עוד יאמרו את הדבר הזה בארץ
יהודה ובעריו בשובי את שבותם יברכך יהוה נוה צדק הר הקדש

24 E nela habitarão Judá, e todas as suas cidades juntamente;
como também os lavradores e os que pastoreiam o rebanho.

24 וישבו בה יהודה וכל עריו יחדו אכרים ונסעו בעדר

25 Porque satisfiz a alma cansada, e toda a alma entristecida
saciei.

25 כי הרויתי נפש עיפה וכל נפש דאבה מלאתי

26 Nisto despertei, e olhei, e o meu sono foi doce para mim.

26 על זאת הקיצתי ואראה ושנתי ערבה לי

27 Eis que dias vêm, diz o SENHOR, em que semearei a casa de
Israel, e a casa de Judá, com a semente de homens, e com a
semente de animais.

27 הנה ימים באים נאם יהוה וזרעתי את בית ישראל ואת בית יהודה זרע
אדם וזרע בהמה

28 E será que, como velei sobre eles, para arrancar, e para
derrubar, e para transtornar, e para destruir, e para afligir, assim
velarei sobre eles, para edificar e para plantar, diz o SENHOR.

28 והיה כאשר שקדתי עליהם לנתוש ולנתוץ ולהרס ולהאביד ולהרע כן
אשקד עליהם לבנות ולנטוע נאם יהוה

29 Naqueles dias nunca mais dirão Os pais comeram uvas verdes, e os dentes dos filhos se embotaram.

29 בימים ההם לא יאמרו עוד אבות אכלו בסר ושני בנים תקהינה

30 Mas cada um morrerá pela sua iniquidade; de todo o homem que comer as uvas verdes os dentes se embotarão.

30 כי אם איש בעונו ימות כל האדם האכל הבסר תקהינה שניו

31 Eis que dias vêm, diz o SENHOR, em que farei uma aliança nova com a casa de Israel e com a casa de Judá.

31 הנה ימים באים נאם יהוה וכרתי את בית ישראל ואת בית יהודה ברית חדשה

32 Não conforme a aliança que fiz com seus pais, no dia em que os tomei pela mão, para os tirar da terra do Egito; porque eles invalidaram a minha aliança apesar de eu os haver desposado, diz o SENHOR.

32 לא כברית אשר כרתי את אבותם ביום החזיקי בידם להוציאם מארץ מצרים אשר המה הפרו את בריתי ואנכי בעלתי בם נאם יהוה

33 Mas esta é a aliança que farei com a casa de Israel depois daqueles dias, diz o SENHOR Porei a minha lei no seu interior, e a escreverei no seu coração; e eu serei o seu Deus e eles serão o meu povo.

33 כי זאת הברית אשר אכרת את בית ישראל אחרי הימים ההם נאם יהוה נתתי את תורתי בקרבם ועל לבם אכתבנה והייתי להם לאלהים והמה יהיו לי לעם

34 E não ensinará mais cada um a seu próximo, nem cada um a seu irmão, dizendo Conhecei ao SENHOR; porque todos me conhecerão, desde o menor até ao maior deles, diz o SENHOR;

porque lhes perdoarei a sua maldade, e nunca mais me
lembrarei dos seus pecados.

34 ולא ילמדו עוד איש את רעהו ואיש את אחיו לאמר דעו את יהוה כי
כולם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם נאם יהוה כי אסלח לעונם ולחטאתם
לא אזכר עוד

35 Assim diz o SENHOR, que dá o sol para luz do dia, e as
ordenanças da lua e das estrelas para luz da noite, que agita o
mar, bramando as suas ondas; o SENHOR dos Exércitos é o seu
nome.

35 כה אמר יהוה נתן שמש לאור יומם חקת ירח וכוכבים לאור לילה רגע
הים ויהמו גליו יהוה צבאות שמו

36 Se falharem estas ordenanças de diante de mim, diz o
SENHOR, deixará também a descendência de Israel de ser uma
nação diante de mim para sempre.

36 אם ימשו החקים האלה מלפני נאם יהוה גם זרע ישראל ישבתו מהיות
גוי לפני כל הימים

37 Assim disse o SENHOR Se puderem ser medidos os céus lá em
cima, e sondados os fundamentos da terra cá em baixo, também
eu rejeitarei toda a descendência de Israel, por tudo quanto
fizeram, diz o SENHOR.

37 כה אמר יהוה אם ימדו שמים מלמעלה ויחקרו מוסדי ארץ למטה גם
אני אמאס בכל זרע ישראל על כל אשר עשו נאם יהוה

38 Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que esta cidade será
reedificada para o SENHOR, desde a torre de Hanameel até à
porta da esquina.

38 הנה ימים נאם יהוה ונבנתה העיר ליהוה ממגדל חננאל שער הפנה

39 E a linha de medir estender-se-á para diante dela, até ao outeiro de Garebe, e virar-se-á para Goa.

39 ויצא עוד קוה המדה נגדו על גבעת גרב ונסב געתה

40 E todo o vale dos cadáveres e da cinza, e todos os campos até ao ribeiro de Cedrom, até à esquina da porta dos cavalos para o oriente, serão consagrados ao SENHOR; não se arrancará nem se derrubará mais eternamente.

40 וכל העמק הפגרים והדשן וכל השרמות עד נחל קדרון עד פנת שער הסוסים מזרחה קדש ליהוה לא ינתש ולא יהרס עוד לעולם

Jeremias 32

1 A palavra que veio a Jeremias da parte do SENHOR, no ano décimo de Zedequias, rei de Judá, o qual foi o décimo oitavo de Nabucodonosor.

1 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה בשנת העשרית לצדקיהו מלך יהודה היא השנה שמנה עשרה שנה לנבוכדראצר

2 Ora, nesse tempo o exército do rei de Babilónia cercava Jerusalém; e Jeremias, o profeta, estava encerrado no pátio da guarda que estava na casa do rei de Judá;

2 ואז חיל מלך בבל צרים על ירושלם וירמיהו הנביא היה כלוא בחצר המטרה אשר בית מלך יהודה

3 Porque Zedequias, rei de Judá, o tinha encerrado, dizendo Por que profetizas tu, dizendo Assim diz o SENHOR Eis que entrego esta cidade na mão do rei de Babilónia, e ele a tomará;

3 אשר כלאו צדקיהו מלך יהודה לאמר מדוע אתה נבא לאמר כה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד מלך בבל ולכדה

4 E Zedequias, rei de Judá, não escapará das mãos dos caldeus; mas certamente será entregue na mão do rei de Babilónia, e com ele falará boca a boca, e os seus olhos verão os dele;

4 וצדקיהו מלך יהודה לא ימלט מיד הכשדים כי הנתן ינתן ביד מלך בבל ודבר פיו עם פיו ועיניו את עינו תראינה

5 E ele levará Zedequias para Babilónia, e ali estará, até que eu o visite, diz o SENHOR e, ainda que pelejeis contra os caldeus, não ganhareis?

5 ובבל יולך את צדקיהו ושם יהיה עד פקדי אתו נאם יהוה כי תלחמו את הכשדים לא תצליחו

6 Disse, pois, Jeremias Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo

6 ויאמר ירמיהו היה דבר יהוה אלי לאמר

7 Eis que Hanameel, filho de Salum, teu tio, virá a ti dizendo Compra para ti a minha herdade que está em Anatote, pois tens o direito de resgate para comprá-la.

7 הנה חנמאל בן שלם דדך בא אליך לאמר קנה לך את שדי אשר בענתות כי לך משפט הגאלה לקנות

8 Veio, pois, a mim Hanameel, filho de meu tio, segundo a palavra do SENHOR, ao pátio da guarda, e me disse Compra agora a minha herdade que está em Anatote, na terra de Benjamim; porque teu é o direito de herança, e tens o resgate; compra-a para ti. Então entendi que isto era a palavra do SENHOR.

8 ויבא אלי חנמאל בן דדי כדבר יהוה אל חצר המטרה ויאמר אלי קנה נא את שדי אשר בענתות אשר בארץ בנימין כי לך משפט הירשה ולך הגאלה קנה לך ואדע כי דבר יהוה הוא

9 Comprei, pois, a herdade de Hanameel, filho de meu tio, a qual está em Anatote; e pesei-lhe o dinheiro, dezessete siclos de prata.

9 ואקנה את השדה מאת חנמאל בן דדי אשר בענתות ואשקלה לו את הכסף שבעה שקלים ועשרה הכסף

10 E assinei a escritura, e selei-a, e fiz confirmar por testemunhas; e pesei-lhe o dinheiro numa balança.

10 ואכתב בספר ואחתם ואעד עדים ואשקל הכסף במאזנים

11 E tomei a escritura da compra, selada segundo a lei e os estatutos, e a cópia aberta.

11 ואקח את ספר המקנה את החתום המצוה והחקים ואת הגלוי

12 E dei a escritura da compra a Baruque, filho de Nerias, filho de Maaséias, na presença de Hanameel, filho de meu tio e na presença das testemunhas, que subscreveram a escritura da compra, e na presença de todos os judeus que se assentavam no pátio da guarda.

12 ואתן את הספר המקנה אל ברוך בן נריה בן מחסיה לעיני חנמאל דדי ולעיני העדים הכתבים בספר המקנה לעיני כל היהודים הישבים בחצר המטרה

13 E dei ordem a Baruque, na presença deles, dizendo

13 ואצוה את ברוך לעיניהם לאמר

14 Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel Toma estas escrituras, este auto de compra, tanto a selada, como a aberta, e coloca-as num vaso de barro, para que se possam conservar muitos dias.

14 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לקוח את הספרים האלה את ספר המקנה הזה ואת החתום ואת ספר הגלוי הזה ונתתם בכלי חרש למען יעמדו ימים רבים

15 Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel Ainda se comprarão casas, e campos, e vinhas nesta terra.

15 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עוד יקנו בתים ושדות וכרמים בארץ הזאת

16 E depois que dei a escritura da compra a Baruque, filho de Nerias, orei ao SENHOR, dizendo

16 ואתפלל אל יהוה אחרי תתי את ספר המקנה אל ברוך בן נריה לאמר

17 Ah Senhor DEUS! Eis que tu fizeste os céus e a terra com o teu grande poder, e com o teu braço estendido; nada há que te seja demasiado difícil;

17 אהה אדני יהוה הנה אתה עשית את השמים ואת הארץ בכחך הגדול ובזרעך הנטויה לא יפלא ממך כל דבר

18 Tu que usas de benignidade com milhares, e retribuis a maldade dos pais ao seio dos filhos depois deles; o grande, o poderoso Deus cujo nome é o SENHOR dos Exércitos;

18 עשה חסד לאלפים ומשלם עון אבות אל חיק בניהם אחריהם האל הגדול הגבור יהוה צבאות שמו

19 Grande em conselho, e magnífico em obras; porque os teus olhos estão abertos sobre todos os caminhos dos filhos dos homens, para dar a cada um segundo os seus caminhos e segundo o fruto das suas obras;

19 גדל העצה ורב העליליה אשר עיניך פקחות על כל דרכי בני אדם לתת לאיש כדרכיו וכפרי מעלליו

20 Tu puseste sinais e maravilhas na terra do Egito até ao dia de hoje, tanto em Israel, como entre os outros homens, e te fizeste um nome, o qual tu tens neste dia.

20 אשר שמת אתות ומפתים בארץ מצרים עד היום הזה ובישראל ובאדם ותעשה לך שם כיום הזה

21 E tiraste o teu povo Israel da terra do Egito, com sinais e com maravilhas, e com mão forte, e com braço estendido, e com grande espanto,

21 ותצא את עמך את ישראל מארץ מצרים באתות ובמופתים וביד חזקה ובאזרוע נטויה ובמורא גדול

22 E lhes deste esta terra, que juraste a seus pais que lhes havias de dar, terra que mana leite e mel.

22 ותתן להם את הארץ הזאת אשר נשבעת לאבותם לתת להם ארץ זבת חלב ודבש

23 E entraram nela, e a possuíram, mas não obedeceram à tua voz, nem andaram na tua lei; tudo o que lhes mandaste que fizessem, eles não o fizeram; por isso ordenaste lhes sucedesse todo este mal.

23 ויבאו וירשו אתה ולא שמעו בקולך ובתרותך לא הלכו את כל אשר צויתה להם לעשות לא עשו ותקרא אתם את כל הרעה הזאת

24 Eis aqui os valados; já vieram contra a cidade para tomá-la, e a cidade está entregue na mão dos caldeus, que pelejam contra ela, pela espada, pela fome e pela pestilência; e o que disseste se cumpriu, e eis aqui o estás presenciando.

24 הנה הסללות באו העיר ללכדה והעיר נתנה ביד הכשדים הנלחמים עליה מפני החרב והרעב והדבר ואשר דברת היה והנך ראה

25 Contudo tu me disseste, ó Senhor DEUS Compra para ti o
campo por dinheiro, e faze que o confirmem testemunhas,
embora a cidade já esteja entregue na mão dos caldeus.

25 ואתה אמרת אלי אדני יהוה קנה לך השדה בכסף והעד עדים והעיר נתנה ביד הכשדים

26 Então veio a palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo

26 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר

27 Eis que eu sou o SENHOR, o Deus de toda a carne; acaso
haveria alguma coisa demasiado difícil para mim?

27 הנה אני יהוה אלהי כל בשר הממני יפלא כל דבר

28 Portanto assim diz o SENHOR Eis que eu entrego esta cidade
na mão dos caldeus, e na mão de Nabucodonosor, rei de
Babilónia, e ele a tomará.

28 לכן כה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד הכשדים וביד נבוכדראצר מלך בבל ולכדה

29 E os caldeus, que pelejam contra esta cidade, entrarão nela, e
por-lhe-ão fogo, e queimarão, as casas sobre cujos terraços
queimaram incenso a Baal e ofereceram libações a outros
deuses, para me provocarem à ira.

29 ובאו הכשדים הנלחמים על העיר הזאת והציתו את העיר הזאת באש ושרפוה ואת הבתים אשר קטרו על גגותיהם לבעל והסכו נסכים לאלהים אחרים למען הכעסני

30 Porque os filhos de Israel e os filhos de Judá não fizeram
senão mal aos meus olhos, desde a sua mocidade; porque os
filhos de Israel nada fizeram senão provocar-me à ira com as
obras das suas mãos, diz o SENHOR.

30 כי היו בני ישראל ובני יהודה אך עשים הרע בעיני מנערתיהם כי בני ישראל אך מכעסים אתי במעשה ידיהם נאם יהוה

31 Porque para a minha ira e para o meu furor me tem sido esta cidade, desde o dia em que a edificaram, e até ao dia de hoje, para que a tirasse da minha presença;

31 כי על אפי ועל חמתי היתה לי העיר הזאת למן היום אשר בנו אותה ועד היום הזה להסירה מעל פני

32 Por causa de toda a maldade dos filhos de Israel, e dos filhos de Judá, que fizeram, para me provocarem à ira, eles e os seus reis, os seus príncipes, os seus sacerdotes, e os seus profetas, como também os homens de Judá e os moradores de Jerusalém.

32 על כל רעת בני ישראל ובני יהודה אשר עשו להכעסני המה מלכיהם שריהם כהניהם ונביאיהם ואיש יהודה וישבי ירושלם

33 E viraram-me as costas, e não o rosto; ainda que eu os ensinava, madrugando e ensinando-os, contudo eles não deram ouvidos, para receberem o ensino.

33 ויפנו אלי ערף ולא פנים ולמד אתם השכם ולמד ואינם שמעים לקחת מוסר

34 Antes puseram as suas abominações na casa que se chama pelo meu nome, para a profanarem.

34 וישימו שקוציהם בבית אשר נקרא שמי עליו לטמאו

35 E edificaram os altos de Baal, que estão no Vale do Filho de Hinom, para fazerem passar seus filhos e suas filhas pelo fogo a Moloque; o que nunca lhes ordenei, nem veio ao meu coração, que fizessem tal abominação, para fazerem pecar a Judá.

35 ויבנו את במות הבעל אשר בגיא בן הנם להעביר את בניהם ואת בנותיהם למלך אשר לא צויתים ולא עלתה על לבי לעשות התועבה הזאת למען החטי את יהודה

36 E por isso agora assim diz o SENHOR, o Deus de Israel, acerca desta cidade, da qual vós dizeis Já está dada na mão do rei de Babilónia, pela espada, pela fome, e pela pestilência

36 ועתה לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל אל העיר הזאת אשר אתם אמרים נתנה ביד מלך בבל בחרב וברעב ובדבר

37 Eis que eu os congregarei de todas as terras, para onde os tenho lançado na minha ira, e no meu furor, e na minha grande indignação; e os tornarei a trazer a este lugar, e farei que habitem nele seguramente.

37 הנני מקבצם מכל הארצות אשר הדחתים שם באפי ובחמתי ובקצף גדול והשבתים אל המקום הזה והשבתים לבטח

38 E eles serão o meu povo, e eu lhes serei o seu Deus;

38 והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים

39 E lhes darei um mesmo coração, e um só caminho, para que me temam todos os dias, para seu bem, e o bem de seus filhos, depois deles.

39 ונתתי להם לב אחד ודרך אחד ליראה אותי כל הימים לטוב להם ולבניהם אחריהם

40 E farei com eles uma aliança eterna de não me desviar de fazer-lhes o bem; e porei o meu temor nos seus corações, para que nunca se apartem de mim.

40 וכרתי להם ברית עולם אשר לא אשוב מאחריהם להיטיבי אותם ואת יראתי אתן בלבבם לבלתי סור מעלי

41 E alegrar-me-ei deles, fazendo-lhes bem; e plantá-los-ei nesta terra firmemente, com todo o meu coração e com toda a minha alma.

41 וששתי עליהם להטיב אותם ונטעתים בארץ הזאת באמת בכל לבי ובכל נפשי

42 Porque assim diz o SENHOR Como eu trouxe sobre este povo todo este grande mal, assim eu trarei sobre ele todo o bem que lhes tenho declarado.

42 כי כה אמר יהוה כאשר הבאתי אל העם הזה את כל הרעה הגדולה הזאת כן אנכי מביא עליהם את כל הטובה אשר אנכי דבר עליהם

43 E comprar-se-ão campos nesta terra, da qual vós dizeis Está desolada, sem homens, sem animais; está entregue na mão dos caldeus.

43 ונקנה השדה בארץ הזאת אשר אתם אמרים שממה היא מאין אדם ובהמה נתנה ביד הכשדים

44 Comprarão campos por dinheiro, e assinarão as escrituras, e as selarão, e farão que confirmem testemunhas, na terra de Benjamim, e nos contornos de Jerusalém, e nas cidades de Judá, e nas cidades das montanhas, e nas cidades das planícies, e nas cidades do sul; porque os farei voltar do seu cativeiro, diz o SENHOR.

44 שדות בכסף יקנו וכתוב בספר וחתום והעד עדים בארץ בנימן ובסביבי ירושלם ובערי יהודה ובערי ההר ובערי השפלה ובערי הנגב כי אשיב את שבותם נאם יהוה

1 E veio a palavra do SENHOR a Jeremias, segunda vez, estando ele ainda encarcerado no pátio da guarda, dizendo

1 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו שנית והוא עודנו עצור בחצר המטרה לאמר

2 Assim diz o SENHOR que faz isto, o SENHOR que forma isto, para o estabelecer; o SENHOR é o seu nome.

2 כה אמר יהוה עשה יהוה יוצר אותה להכינה יהוה שמו

3 Clama a mim, e responder-te-ei, e anunciar-te-ei coisas grandes e firmes que não sabes.

3 קרא אלי ואענך ואגידה לך גדלות ובצרות לא ידעתם

4 Porque assim diz o SENHOR, o Deus de Israel, acerca das casas desta cidade, e das casas dos reis de Judá, que foram derrubadas com os aríetes e à espada.

4 כי כה אמר יהוה אלהי ישראל על בתי העיר הזאת ועל בתי מלכי יהודה הנתצים אל הסללות ואל החרב

5 Eles entraram a pelejar contra os caldeus, mas isso é para os encher de cadáveres de homens, que feri na minha ira e no meu furor; porquanto escondi o meu rosto desta cidade, por causa de toda a sua maldade.

5 באים להלחם את הכשדים ולמלאם את פגרי האדם אשר הכיתי באפי ובחמתי ואשר הסתרתי פני מהעיר הזאת על כל רעתם

6 Eis que eu trarei a ela saúde e cura, e os sararei, e lhes manifestarei abundância de paz e de verdade.

6 הנני מעלה לה ארכה ומרפא ורפאתים וגליתי להם עתרת שלום ואמת

7 E removerei o cativeiro de Judá e o cativeiro de Israel, e os edificarei como ao princípio.

7 והשבתי את שבות יהודה ואת שבות ישראל ובנתים כבראשנה

8 E os purificarei de toda a sua maldade com que pecaram
contra mim; e perdoarei todas as suas maldades, com que
pecaram e transgrediram contra mim;

8 וטהרתים מכל עונם אשר חטאו לי וסלחתי לכול עונותיהם אשר חטאו
לי ואשר פשעו בי

9 E este lugar me servirá de nome, de gozo, de louvor, e de
glória, entre todas as nações da terra, que ouvirem todo o bem
que eu lhe faço; e espantar-se-ão e perturbar-se-ão por causa de
todo o bem, e por causa de toda a paz que eu lhe dou.

9 והיתה לי לשם ששון לתהלה ולתפארת לכל גויי הארץ אשר ישמעו את
כל הטובה אשר אנכי עשה אתם ופחדו ורגזו על כל הטובה ועל כל השלום
אשר אנכי עשה לה

10 Assim diz o SENHOR Neste lugar de que vós dizeis que está
desolado, e sem homem, sem animal nas cidades de Judá, e nas
ruas de Jerusalém, que estão assoladas, sem homem, sem
morador, sem animal, ainda se ouvirá

10 כה אמר יהוה עוד ישמע במקום הזה אשר אתם אמרים חרב הוא מאין
אדם ומאין בהמה בערי יהודה ובחצות ירושלם הנשמות מאין אדם ומאין
יושב ומאין בהמה

11 A voz de gozo, e a voz de alegria, a voz do esposo e a voz da
esposa, e a voz dos que dizem Louvai ao SENHOR dos Exércitos,
porque bom é o SENHOR, porque a sua benignidade dura para
sempre; dos que trazem ofertas de ação de graças à casa do
SENHOR; pois farei voltar os cativos da terra como ao princípio,
diz o SENHOR.

11 קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול אמרים הודו את יהוה
צבאות כי טוב יהוה כי לעולם חסדו מבאים תודה בית יהוה כי אשיב את
שבות הארץ כבראשנה אמר יהוה

12 Assim diz o SENHOR dos Exércitos Ainda neste lugar, que está deserto, sem homem nem animal, e em todas as suas cidades, haverá uma morada de pastores, que façam repousar aos seus rebanhos.

12 כה אמר יהוה צבאות עוד יהיה במקום הזה החרב מאין אדם ועד
בהמה ובכל עריו נוה רעים מרבצים צאן

13 Nas cidades das montanhas, nas cidades das planícies, e nas cidades do sul, e na terra de Benjamim, e nos contornos de Jerusalém, e nas cidades de Judá, ainda passarão os rebanhos pelas mãos dos contadores, diz o SENHOR.

13 בערי ההר בערי השפלה ובערי הנגב ובארץ בנימן ובסביבי ירושלם
ובערי יהודה עד תעברנה הצאן על ידי מונה אמר יהוה

14 Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que cumprirei a boa palavra que falei à casa de Israel e à casa de Judá;

14 הנה ימים באים נאם יהוה והקמתי את הדבר הטוב אשר דברתי אל
בית ישראל ועל בית יהודה

15 Naqueles dias e naquele tempo farei brotar a Davi um Renovo de justiça, e ele fará juízo e justiça na terra.

15 בימים ההם ובעת ההיא אצמיח לדוד צמח צדקה ועשה משפט וצדקה
בארץ

16 Naqueles dias Judá será salvo e Jerusalém habitará seguramente; e este é o nome com o qual Deus a chamará O SENHOR é a nossa justiça.

16 בימים ההם תושע יהודה וירושלם תשכון לבטח וזה אשר יקרא לה
יהוה צדקנו

17 Porque assim diz o SENHOR Nunca faltará a Davi homem que se assente sobre o trono da casa de Israel;

17 כי כה אמר יהוה לא יכרת לדוד איש ישב על כסא בית ישראל

18 Nem aos sacerdotes levíticos faltará homem diante de mim, que ofereça holocausto, queime oferta de alimentos e faça sacrifício todos os dias.

18 ולכהנים הלוים לא יכרת איש מלפני מעלה עולה ומקטיר מנחה ועשה
זבח כל הימים

19 E veio a palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo

19 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמור

20 Assim diz o SENHOR Se puderdes invalidar a minha aliança com o dia, e a minha aliança com a noite, de tal modo que não haja dia e noite a seu tempo,

20 כה אמר יהוה אם תפרו את בריתי היום ואת בריתי הלילה ולבלתי
היות יומם ולילה בעתם

21 Também se poderá invalidar a minha aliança com Davi, meu servo, para que não tenha filho que reine no seu trono; como também com os levitas, sacerdotes, meus ministros.

21 גם בריתי תפר את דוד עבדי מהיות לו בן מלך על כסאו ואת הלוים
הכהנים משרתי

22 Como não se pode contar o exército dos céus, nem medir-se a areia do mar, assim multiplicarei a descendência de Davi, meu servo, e os levitas que ministram diante de mim.

22 אשר לא יספר צבא השמים ולא ימד חול הים כן ארבה את זרע דוד
עבדי ואת הלוים משרתי אתי

23 E veio ainda a palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo

23 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר

24 Porventura não tens visto o que este povo está dizendo As duas gerações, que o SENHOR escolheu, agora as rejeitou? Assim desprezam o meu povo, como se não fora mais uma nação diante deles.

24 הלוא ראית מה העם הזה דברו לאמר שתי המשפחות אשר בחר יהוה
בהם וימאסם ואת עמי ינאצון מהיות עוד גוי לפניהם

25 Assim diz o SENHOR Se a minha aliança com o dia e com a noite não permanecer, e eu não puser as ordenanças dos céus e da terra,

25 כה אמר יהוה אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי

26 Também rejeitarei a descendência de Jacó, e de Davi, meu servo, para que não tome da sua descendência os que dominem sobre a descendência de Abraão, Isaque, e Jacó; porque removerei o seu cativeiro, e apiedar-me-ei deles.

26 גם זרע יעקוב ודוד עבדי אמאס מקחת מזרעו משלים אל זרע אברהם
ישחק ויעקב כי אשוב את שבותם ורחמתים

Jeremias 34

1 A palavra que do SENHOR veio a Jeremias, quando Nabucodonosor, rei de Babilónia, e todo o seu exército, e todos os reinos da terra, que estavam sob o domínio da sua mão, e

todos os povos, pelejavam contra Jerusalém, e contra todas as suas cidades, dizendo

1 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה ונבוכדראצר מלך בבל וכל חילו וכל ממלכות ארץ ממשלת ידו וכל העמים נלחמים על ירושלם ועל כל עריה לאמר

2 Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel Vai, e fala a Zedequias, rei de Judá, e dize-lhe Assim diz o SENHOR Eis que eu entrego esta cidade na mão do rei de Babilónia, o qual queimá-la-á a fogo.

2 כה אמר יהוה אלהי ישראל הלך ואמרת אל צדקיהו מלך יהודה ואמרת אליו כה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד מלך בבל ושרפה באש

3 E tu não escaparás da sua mão, antes certamente serás preso e entregue na sua mão; e teus olhos verão os olhos do rei de Babilónia, e ele te falará boca a boca, e entrarás em Babilónia.

3 ואתה לא תמלט מידו כי תפש תתפש ובידו תנתן ועיניך את עיני מלך בבל תראינה ופיהו את פיך ידבר ובבל תבוא

4 Todavia ouve a palavra do SENHOR, ó Zedequias, rei de Judá; assim diz o SENHOR acerca de ti Não morrerás à espada.

4 אך שמע דבר יהוה צדקיהו מלך יהודה כה אמר יהוה עליך לא תמות בחרב

5 Em paz morrerás, e conforme as queimas para teus pais, os reis precedentes, que foram antes de ti, assim queimarão para ti, e prantear-te-ão, dizendo Ah, Senhor! Pois eu disse a palavra, diz o SENHOR.

5 בשלום תמות וכמשרפות אבותיך המלכים הראשנים אשר היו לפניך כן ישרפו לך והוי אדון יספדו לך כי דבר אני דברתי נאם יהוה

6 E falou Jeremias, o profeta, a Zedequias, rei de Judá, todas estas palavras, em Jerusalém,

6 וידבר ירמיהו הנביא אל צדקיהו מלך יהודה את כל הדברים האלה בירושלם

7 Quando o exército do rei de Babilónia pelejava contra Jerusalém, e contra todas as cidades que restavam de Judá, contra Laquis e contra Azeca; porque estas fortes cidades foram as que ficaram dentre as cidades de Judá.

7 וחיל מלך בבל נלחמים על ירושלם ועל כל ערי יהודה הנותרות אל לכיש ואל עזקה כי הנה נשארו בערי יהודה ערי מבצר

8 A palavra que do SENHOR veio a Jeremias, depois que o rei Zedequias fez aliança com todo o povo que havia em Jerusalém, para lhes apregoar a liberdade;

8 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה אחרי כרת המלך צדקיהו ברית את כל העם אשר בירושלם לקרא להם דרור

9 Que cada um despedisse livre o seu servo, e cada um a sua serva, hebreu ou hebréia; de maneira que ninguém se fizesse servir deles, sendo judeus, seus irmãos.

9 לשלח איש את עבדו ואיש את שפחתו העברי והעבריה חפשים לבלתי עבד בם ביהודי אחיהו איש

10 E obedeceram todos os príncipes, e todo o povo que havia entrado na aliança, que cada um despedisse livre o seu servo, e cada um a sua serva, de maneira que não se fizessem mais servir deles; obedeceram, pois, e os soltaram,

10 וישמעו כל השרים וכל העם אשר באו בברית לשלח איש את עבדו ואיש את שפחתו חפשים לבלתי עבד בם עוד וישמעו וישלחו

11 Mas depois se arrependeram, e fizeram voltar os servos e as servas que haviam libertado, e os sujeitaram por servos e por servas.

11 וישובו אחרי כן וישבו את העבדים ואת השפחות אשר שלחו חפשים ויכבישום לעבדים ולשפחות

12 Veio, pois, a palavra do SENHOR a Jeremias, da parte do SENHOR, dizendo

12 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר

13 Assim diz o SENHOR, Deus de Israel Eu fiz aliança com vossos pais, no dia em que os tirei da terra do Egito, da casa da servidão, dizendo

13 כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי כרתי ברית את אבותיכם ביום הוצאי אותם מארץ מצרים מבית עבדים לאמר

14 Ao fim de sete anos libertareis cada um a seu irmão hebreu, que te for vendido, e te houver servido seis anos, e despedi-lo-ás livre de ti; mas vossos pais não me ouviram, nem inclinaram os seus ouvidos.

14 מקץ שבע שנים תשלחו איש את אחיו העברי אשר ימכר לך ועבדך שש שנים ושלחתו חפשי מעמך ולא שמעו אבותיכם אלי ולא הטו את אזנם

15 E vos havíeis hoje arrependido, e fizestes o que é reto aos meus olhos, apregoando liberdade cada um ao seu próximo; e fizestes diante de mim uma aliança, na casa que se chama pelo meu nome;

15 ותשבו אתם היום ותעשו את הישר בעיני לקרא דרור איש לרעהו ותכרתו ברית לפני בבית אשר נקרא שמי עליו

16 Mudastes, porém, e profanastes o meu nome, e fizestes voltar cada um ao seu servo, e cada um à sua serva, os quais já tínheis

despedido libertos conforme a vontade deles; e os sujeitastes, para que se vos fizessem servos e servas.

16 ותשבו ותחללו את שמי ותשבו איש את עבדו ואיש את שפחתו אשר שלחתם חפשים לנפשם ותכבשו אתם להיות לכם לעבדים ולשפחות

17 Portanto assim diz o SENHOR Vós não me ouvistes a mim, para apregoardes a liberdade, cada um ao seu irmão, e cada um ao seu próximo; pois eis que eu vos apregóo a liberdade, diz o SENHOR, para a espada, para a pestilência, e para a fome; e farei que sejais espanto a todos os reinos da terra.

17 לכן כה אמר יהוה אתם לא שמעתם אלי לקרא דרור איש לאחיו ואיש לרעהו הנני קרא לכם דרור נאם יהוה אל החרב אל הדבר ואל הרעב ונתתי אתכם לזועה לכל ממלכות הארץ

18 E entregarei os homens que transgrediram a minha aliança, que não cumpriram as palavras da aliança que fizeram diante de mim, com o bezerro, que dividiram em duas partes, e passaram pelo meio das suas porções;

18 ונתתי את האנשים העברים את ברתי אשר לא הקימו את דברי הברית אשר כרתו לפני העגל אשר כרתו לשנים ויעברו בין בתריו

19 A saber, os príncipes de Judá, e os príncipes de Jerusalém, os eunucos, e os sacerdotes, e todo o povo da terra que passou por meio das porções do bezerro;

19 שרי יהודה ושרי ירושלם הסרסים והכהנים וכל עם הארץ העברים בין בתרי העגל

20 Entregá-los-ei, digo, na mão de seus inimigos, e na mão dos que procuram a sua morte, e os cadáveres deles servirão de alimento para as aves dos céus e para os animais da terra.

20 ונתתי אותם ביד איביהם וביד מבקשי נפשם והיתה נבלתם למאכל
לעוף השמים ולבהמת הארץ

21 E até o rei Zedequias, rei de Judá, e seus príncipes entregarei na mão de seus inimigos e na mão dos que procuram a sua morte, a saber, na mão do exército do rei de Babilónia, que já se retirou de vós.

21 ואת צדקיהו מלך יהודה ואת שריו אתן ביד איביהם וביד מבקשי נפשם
וביד חיל מלך בבל העלים מעליכם

22 Eis que eu darei ordem, diz o SENHOR, e os farei voltar a esta cidade, e pelejarão contra ela, e a tomarão, e a queimarão a fogo; e as cidades de Judá porei em assolação, de sorte que ninguém habite nelas.

22 הנני מצוה נאם יהוה והשבתים אל העיר הזאת ונלחמו עליה ולכדוה
ושרפה באש ואת ערי יהודה אתן שממה מאין ישב

Jeremias 35

1 A palavra que do SENHOR veio a Jeremias, nos dias de Jeoiaquim, filho de Josias, rei de Judá, dizendo

1 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה בימי יהויקים בן יאשיהו מלך
יהודה לאמר

2 Vai à casa dos recabitas, e fala com eles, e leva-os à casa do SENHOR, a uma das cámaras e dá-lhes vinho a beber.

2 הלוך אל בית הרכבים ודברת אותם והבאותם בית יהוה אל אחת
הלשכות והשקית אותם יין

3 Então tomei a Jazanias, filho de Jeremias, filho de Habazinias, e a seus irmãos, e a todos os seus filhos, e a toda a casa dos recabitas;

3 ואקח את יאזניה בן ירמיהו בן חבצניה ואת אחיו ואת כל בניו ואת כל בית הרכבים

4 E os levei à casa do SENHOR, à cámara dos filhos de Hanã, filho de Jigdalias, homem de Deus, que estava junto à cámara dos príncipes, que ficava sobre a cámara de Maaséias, filho de Salum, guarda do vestíbulo;

4 ואבא אתם בית יהוה אל לשכת בני חנן בן יגדליהו איש האלהים אשר אצל לשכת השרים אשר ממעל ללשכת מעשיהו בן שלם שמר הסף

5 E pus diante dos filhos da casa dos recabitas taças cheias de vinho, e copos, e disse-lhes Bebei vinho.

5 ואתן לפני בני בית הרכבים גבעים מלאים יין וכסות ואמר אליהם שתו יין

6 Porém eles disseram Não beberemos vinho, porque Jonadabe, filho de Recabe, nosso pai, nos ordenou, dizendo Nunca jamais bebereis vinho, nem vós nem vossos filhos;

6 ויאמרו לא נשתה יין כי יונדב בן רכב אבינו צוה עלינו לאמר לא תשתו יין אתם ובניכם עד עולם

7 Não edificareis casa, nem semeareis semente, nem plantareis vinha, nem a possuireis; mas habitareis em tendas todos os vossos dias, para que vivais muitos dias sobre a face da terra, em que vós andais peregrinando.

7 ובית לא תבנו וזרע לא תזרעו וכרם לא תטעו ולא יהיה לכם כי באהלים תשבו כל ימיכם למען תחיו ימים רבים על פני האדמה אשר אתם גרים שם

8 Obedecemos, pois, à voz de Jonadabe, filho de Recabe, nosso pai, em tudo quanto nos ordenou; de maneira que não bebemos vinho em todos os nossos dias, nem nós, nem nossas mulheres, nem nossos filhos, nem nossas filhas;

8 ונשמע בקול יהונדב בן רכב אבינו לכל אשר צונו לבלתי שתות יין כל ימינו אנחנו נשינו בנינו ובנתינו

9 Nem edificamos casas para nossa habitação; nem temos vinha, nem campo, nem semente.

9 ולבלתי בנות בתים לשבתנו וכרם ושדה וזרע לא יהיה לנו

10 Mas habitamos em tendas, e assim obedecemos e fazemos conforme tudo quanto nos ordenou Jonadabe, nosso pai.

10 ונשב באהלים ונשמע ונעש ככל אשר צונו יונדב אבינו

11 Sucedeu, porém, que, subindo Nabucodonosor, rei de Babilónia, a esta terra, dissemos Vinde, e vamo-nos a Jerusalém, por causa do exército dos caldeus, e por causa do exército dos sírios; e assim ficamos em Jerusalém.

11 ויהי בעלות נבוכדראצר מלך בבל אל הארץ ונאמר באו ונבוא ירושלם מפני חיל הכשדים ומפני חיל ארם ונשב בירושלם

12 Então veio a palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo

12 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר

13 Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel Vai, e dize aos homens de Judá e aos moradores de Jerusalém Porventura nunca aceitareis instrução, para ouvirdes as minhas palavras? diz o SENHOR.

13 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הלך ואמרת לאיש יהודה וליושבי ירושלם הלוא תקחו מוסר לשמע אל דברי נאם יהוה

14 As palavras de Jonadabe, filho de Recabe, que ordenou a seus
filhos que não bebessem vinho, foram guardadas; pois não
beberam até este dia, antes obedeceram o mandamento de seu
pai; a mim, porém, que vos tenho falado, madrugando e falando,
não me ouvistes.

14 הוקם את דברי יהונדב בן רכב אשר צוה את בניו לבלתי שתות יין ולא
שתו עד היום הזה כי שמעו את מצות אביהם ואנכי דברתי אליכם השכם
ודבר ולא שמעתם אלי

15 E vos tenho enviado todos os meus servos, os profetas,
madrugando, e insistindo, e dizendo Convertei-vos, agora, cada
um do seu mau caminho, e fazei boas as vossas ações, e não
sigais a outros deuses para servi-los; e assim ficareis na terra que
vos dei a vós e a vossos pais; porém não inclinastes o vosso
ouvido, nem me obedecestes a mim.

15 ואשלח אליכם את כל עבדי הנבאים השכים ושלח לאמר שבו נא איש
מדרכו הרעה והיטיבו מעלליכם ואל תלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם
ושבו אל האדמה אשר נתתי לכם ולאבתיכם ולא הטיתם את אזנכם ולא
שמעתם אלי

16 Visto que os filhos de Jonadabe, filho de Recabe, guardaram o
mandamento de seu pai que ele lhes ordenou, mas este povo
não me obedeceu,

16 כי הקימו בני יהונדב בן רכב את מצות אביהם אשר צום והעם הזה לא
שמעו אלי

17 Por isso assim diz o SENHOR Deus dos Exércitos, o Deus de
Israel Eis que trarei sobre Judá, e sobre todos os moradores de
Jerusalém, todo o mal que falei contra eles; pois lhes tenho
falado, e não ouviram; e clamei a eles, e não responderam.

17 לכן כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל הנני מביא אל יהודה ואל
כל יושבי ירושלם את כל הרעה אשר דברתי עליהם יען דברתי אליהם ולא
שמעו ואקרא להם ולא ענו

18 E à casa dos recabitas disse Jeremias Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel Pois que obedecestes ao mandamento de Jonadabe, vosso pai, e guardastes todos os seus mandamentos, e fizestes conforme tudo quanto vos ordenou,

18 ולבית הרכבים אמר ירמיהו כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל יען
אשר שמעתם על מצות יהונדב אביכם ותשמרו את כל מצותיו ותעשו ככל
אשר צוה אתכם

19 Portanto assim diz o SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel Nunca faltará homem a Jonadabe, filho de Recabe, que esteja na minha presença todos os dias.

19 לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לא יכרת איש ליונדב בן רכב
עמד לפני כל הימים

Jeremias 36

1 Sucedeu, pois, no ano quarto de Jeoiaquim, filho de Josias, rei de Judá, que veio esta palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo

1 ויהי בשנה הרביעת ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה היה הדבר הזה אל
ירמיהו מאת יהוה לאמר

2 Toma o rolo de um livro, e escreve nele todas as palavras que te tenho falado de Israel, e de Judá, e de todas as nações, desde o dia em que eu te falei, desde os dias de Josias até ao dia de hoje.

2 קח לך מגלת ספר וכתבת אליה את כל הדברים אשר דברתי אליך על ישראל ועל יהודה ועל כל הגוים מיום דברתי אליך מימי יאשיהו ועד היום הזה

3 Porventura ouvirão os da casa de Judá todo o mal que eu intento fazer-lhes; para que cada qual se converta do seu mau caminho, e eu perdoe a sua maldade e o seu pecado.

3 אולי ישמעו בית יהודה את כל הרעה אשר אנכי חשב לעשות להם למען ישובו איש מדרכו הרעה וסלחתי לעונם ולחטאתם

4 Então Jeremias chamou a Baruque, filho de Nerias; e escreveu Baruque da boca de Jeremias no rolo de um livro todas as palavras do SENHOR, que ele lhe tinha falado.

4 ויקרא ירמיהו את ברוך בן נריה ויכתב ברוך מפי ירמיהו את כל דברי יהוה אשר דבר אליו על מגלת ספר

5 E Jeremias deu ordem a Baruque, dizendo Eu estou encarcerado; não posso entrar na casa do SENHOR.

5 ויצוה ירמיהו את ברוך לאמר אני עצור לא אוכל לבוא בית יהוה

6 Entra, pois, tu, e pelo rolo que escreveste da minha boca, lê as palavras do SENHOR aos ouvidos do povo, na casa do SENHOR, no dia de jejum; e também, aos ouvidos de todos os de Judá, que vêm das suas cidades, as lerás.

6 ובאת אתה וקראת במגלה אשר כתבת מפי את דברי יהוה באזני העם בית יהוה ביום צום וגם באזני כל יהודה הבאים מעריהם תקראם

7 Pode ser que caia a sua súplica diante do SENHOR, e se converta cada um do seu mau caminho; porque grande é a ira e o furor que o SENHOR tem expressado contra este povo.

7 אולי תפל תחנתם לפני יהוה וישבו איש מדרכו הרעה כי גדול האף והחמה אשר דבר יהוה אל העם הזה

8 E fez Baruque, filho de Nerias, conforme tudo quanto lhe havia ordenado Jeremias, o profeta, lendo naquele livro as palavras do SENHOR, na casa do SENHOR.

8 ויעש ברוך בן נריה ככל אשר צוהו ירמיהו הנביא לקרא בספר דברי יהוה בית יהוה

9 E aconteceu, no quinto ano de Jeoiaquim, filho de Josias, rei de Judá, no mês nono, que apregoaram jejum diante do SENHOR a todo o povo em Jerusalém, como também a todo o povo que vinha das cidades de Judá a Jerusalém.

9 ויהי בשנה החמשית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה בחדש התשעי קראו צום לפני יהוה כל העם בירושלם וכל העם הבאים מערי יהודה בירושלם

10 Leu, pois, Baruque naquele livro as palavras de Jeremias, na casa do SENHOR, na cámara de Gemarias, filho de Safã, o escriba, no átrio superior, à entrada da porta nova da casa do SENHOR, aos ouvidos de todo o povo.

10 ויקרא ברוך בספר את דברי ירמיהו בית יהוה בלשכת גמריהו בן שפן הספר בחצר העליון פתח שער בית יהוה החדש באזני כל העם

11 E, ouvindo Micaías, filho de Gemarias, filho de Safã, todas as palavras do SENHOR, daquele livro,

11 וישמע מכיהו בן גמריהו בן שפן את כל דברי יהוה מעל הספר

12 Desceu à casa do rei, à cámara do escriba. E eis que todos os príncipes estavam ali assentados, a saber Elisama, o escriba, e Delaías, filho de Semaías, e Elnatã, filho de Acbor, e Gemarias, filho de Safã, e Zedequias, filho de Hananias, e todos os outros príncipes.

12 וירד בית המלך על לשכת הספר והנה שם כל השרים יושבים אלישמע הספר ודליהו בן שמעיהו ואלנתן בן עכבור וגמריהו בן שפן וצדקיהו בן חנניהו וכל השרים

13 E Micaías anunciou-lhes todas as palavras que ouvira, quando Baruque leu o livro, aos ouvidos do povo.

13 ויגד להם מכיהו את כל הדברים אשר שמע בקרא ברוך בספר באזני העם

14 Então todos os príncipes mandaram Jeudi, filho de Netanias, filho de Selemias, filho de Cusi, a Baruque, para lhe dizer O rolo que leste aos ouvidos do povo, toma-o na tua mão, e vem. E Baruque, filho de Nerias, tomou o rolo na sua mão, e foi ter com eles.

14 וישלחו כל השרים אל ברוך את יהודי בן נתניהו בן שלמיהו בן כושי לאמר המגלה אשר קראת בה באזני העם קחנה בידך ולך ויקח ברוך בן נריהו את המגלה בידו ויבא אליהם

15 E disseram-lhe Assenta-te agora, e lê-o aos nossos ouvidos. E leu Baruque aos ouvidos deles.

15 ויאמרו אליו שב נא וקראנה באזנינו ויקרא ברוך באזניהם

16 E sucedeu que, ouvindo eles todas aquelas palavras, voltaram-se temerosos uns para os outros, e disseram a Baruque Sem dúvida alguma anunciaremos ao rei todas estas palavras.

16 ויהי כשמעם את כל הדברים פחדו איש אל רעהו ויאמרו אל ברוך הגיד נגיד למלך את כל הדברים האלה

17 E perguntaram a Baruque, dizendo Declara-nos agora como escreveste da sua boca todas estas palavras.

17 ואת ברוך שאלו לאמר הגד נא לנו איך כתבת את כל הדברים האלה מפיו

18 E disse-lhes Baruque Da sua boca ele me ditava todas estas palavras, e eu com tinta as escrevia no livro.

18 ויאמר להם ברוך מפיו יקרא אלי את כל הדברים האלה ואני כתב על הספר בדיו

19 Então disseram os príncipes a Baruque Vai, esconde-te, tu e Jeremias, e ninguém saiba onde estais.

19 ויאמרו השרים אל ברוך לך הסתר אתה וירמיהו ואיש אל ידע איפה אתם

20 E foram ter com o rei ao átrio mas depositaram o rolo na cámara de Elisama, o escriba, e anunciaram aos ouvidos do rei todas aquelas palavras.

20 ויבאו אל המלך חצרה ואת המגלה הפקדו בלשכת אלישמע הספר ויגידו באזני המלך את כל הדברים

21 Então enviou o rei a Jeudi, para que tomasse o rolo; e Jeudi tomou-o da cámara de Elisama, o escriba, e leu-o aos ouvidos do rei e aos ouvidos de todos os príncipes que estavam em torno do rei.

21 וישלח המלך את יהודי לקחת את המגלה ויקחה מלשכת אלישמע הספר ויקראה יהודי באזני המלך ובאזני כל השרים העמדים מעל המלך

22 Ora, o rei estava assentado na casa de inverno, pelo nono mês; e diante dele estava um braseiro aceso.

22 והמלך יושב בית החרף בחדש התשיעי ואת האח לפניו מבערת

23 E sucedeu que, tendo Jeudi lido três ou quatro folhas, cortou-as com um canivete de escrivão, e lançou-as no fogo que havia no braseiro, até que todo o rolo se consumiu no fogo que estava sobre o braseiro.

23 ויהי כקרוא יהודי שלש דלתות וארבעה יקרעה בתער הספר והשלך אל
האש אשר אל האח עד תם כל המגלה על האש אשר על האח

24 E não temeram, nem rasgaram as suas vestes, nem o rei, nem nenhum dos seus servos que ouviram todas aquelas palavras.

24 ולא פחדו ולא קרעו את בגדיהם המלך וכל עבדיו השמעים את כל
הדברים האלה

25 E, posto que Elnatã, e Delaías, e Gemarias tivessem rogado ao rei que não queimasse o rolo, ele não lhes deu ouvidos.

25 וגם אלנתן ודליהו וגמריהו הפגעו במלך לבלתי שרף את המגלה ולא
שמע אליהם

26 Antes deu ordem o rei a Jerameel, filho de Hamaleque, e a Seraías, filho de Azriel, e a Selemias, filho de Abdeel, que prendessem a Baruque, o escrivão, e a Jeremias, o profeta; mas o SENHOR os escondera.

26 ויצוה המלך את ירחמאל בן המלך ואת שריהו בן עזריאל ואת שלמיהו
בן עבדאל לקחת את ברוך הספר ואת ירמיהו הנביא ויסתרם יהוה

27 Então veio a Jeremias a palavra do SENHOR, depois que o rei queimara o rolo, com as palavras que Baruque escrevera da boca de Jeremias, dizendo

27 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו אחרי שרף המלך את המגלה ואת הדברים
אשר כתב ברוך מפי ירמיהו לאמר

28 Toma ainda outro rolo, e escreve nele todas aquelas palavras que estavam no primeiro rolo, que queimou Jeoiaquim, rei de Judá.

28 שוב קח לך מגלה אחרת וכתב עליה את כל הדברים הראשנים אשר
היו על המגלה הראשנה אשר שרף יהויקים מלך יהודה

29 E a Jeoiaquim, rei de Judá, dirás Assim diz o SENHOR Tu queimaste este rolo, dizendo Por que escreveste nele, dizendo Certamente virá o rei de Babilónia, e destruirá esta terra e fará cessar nela homens e animais?

29 ועל יהויקים מלך יהודה תאמר כה אמר יהוה אתה שרפת את המגלה הזאת לאמר מדוע כתבת עליה לאמר בא יבוא מלך בבל והשחית את הארץ הזאת והשבית ממנה אדם ובהמה

30 Portanto assim diz o SENHOR, acerca de Jeoiaquim, rei de Judá Não terá quem se assente sobre o trono de Davi, e será lançado o seu cadáver ao calor do dia, e à geada da noite.

30 לכן כה אמר יהוה על יהויקים מלך יהודה לא יהיה לו יושב על כסא דוד ונבלתו תהיה משלכת לחרב ביום ולקרח בלילה

31 E castigarei a sua iniquidade nele, e na sua descendência, e nos seus servos; e trarei sobre ele e sobre os moradores de Jerusalém, e sobre os homens de Judá, todo aquele mal que lhes tenho falado, e não ouviram.

31 ופקדתי עליו ועל זרעו ועל עבדיו את עונם והבאתי עליהם ועל ישבי ירושלם ואל איש יהודה את כל הרעה אשר דברתי אליהם ולא שמעו

32 Tomou, pois, Jeremias outro rolo, e deu-o a Baruque, filho de Nerias, o escrivão, o qual escreveu nele, da boca de Jeremias, todas as palavras do livro que Jeoiaquim, rei de Judá, tinha queimado no fogo; e ainda se lhes acrescentaram muitas palavras semelhantes.

32 וירמיהו לקח מגלה אחרת ויתנה אל ברוך בן נריהו הספר ויכתב עליה מפי ירמיהו את כל דברי הספר אשר שרף יהויקים מלך יהודה באש ועוד נוסף עליהם דברים רבים כהמה

Jeremias 37

1 E Zedequias, filho de Josias, a quem Nabucodonosor, rei de Babilónia, constituiu rei na terra de Judá, reinou em lugar de Conias, filho de Jeoiaquim.

1 וימלך מלך צדקיהו בן יאשיהו תחת כניהו בן יהויקים אשר המליך נבוכדראצר מלך בבל בארץ יהודה

2 Mas nem ele, nem os seus servos, nem o povo da terra deram ouvidos às palavras do SENHOR que falou pelo ministério de Jeremias, o profeta.

2 ולא שמע הוא ועבדיו ועם הארץ אל דברי יהוה אשר דבר ביד ירמיהו הנביא

3 Contudo mandou o rei Zedequias a Jucal, filho de Selemias, e a Sofonias, filho de Maaséias, o sacerdote, ao profeta Jeremias, para lhe dizer Roga agora por nós ao SENHOR nosso Deus.

3 וישלח המלך צדקיהו את יהוכל בן שלמיה ואת צפניהו בן מעשיה הכהן אל ירמיהו הנביא לאמר התפלל נא בעדנו אל יהוה אלהינו

4 E entrava e saía Jeremias entre o povo, porque não o tinham posto na prisão.

4 וירמיהו בא ויצא בתוך העם ולא נתנו אתו בית הכליא

5 E o exército de Faraó saíra do Egito; e quando os caldeus, que tinham sitiado Jerusalém, ouviram esta notícia, retiraram-se de Jerusalém.

5 וחיל פרעה יצא ממצרים וישמעו הכשדים הצרים על ירושלם את שמעם ויעלו מעל ירושלם

6 Então veio a Jeremias, o profeta, a palavra do SENHOR, dizendo

6 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו הנביא לאמר

7 Assim diz o SENHOR, Deus de Israel Assim direis ao rei de Judá, que vos enviou a mim para me consultar Eis que o exército de Faraó, que saiu em vosso socorro, voltará para a sua terra no Egito.

7 כה אמר יהוה אלהי ישראל כה תאמרו אל מלך יהודה השלח אתכם אלי לדרשני הנה חיל פרעה היצא לכם לעזרה שב לארצו מצרים

8 E voltarão os caldeus, e pelejarão contra esta cidade, e a tomarão, e a queimarão a fogo.

8 ושבו הכשדים ונלחמו על העיר הזאת ולכדה ושרפה באש

9 Assim diz o SENHOR Não enganeis as vossas almas, dizendo Sem dúvida se retirarão os caldeus de nós, pois não se retirarão.

9 כה אמר יהוה אל תשאו נפשתיכם לאמר הלך ילכו מעלינו הכשדים כי לא ילכו

10 Porque ainda queerísseis a todo o exército dos caldeus, que peleja contra vós, e só ficassem deles homens feridos, cada um levantar-se-ia na sua tenda, e queimaria a fogo esta cidade.

10 כי אם הכיתם כל חיל כשדים הנלחמים אתכם ונשארו בם אנשים מדקרים איש באהלו יקומו ושרפו את העיר הזאת באש

11 E sucedeu que, subindo de Jerusalém o exército dos caldeus, por causa do exército de Faraó,

11 והיה בהעלות חיל הכשדים מעל ירושלם מפני חיל פרעה

12 Saiu Jeremias de Jerusalém, a fim de ir à terra de Benjamim, para dali se separar no meio do povo.

12 ויצא ירמיהו מירושלם ללכת ארץ בנימן לחלק משם בתוך העם

13 Mas, estando ele à porta de Benjamim, achava-se ali um
capitão da guarda, cujo nome era Jerias, filho de Selemias, filho
de Hananias, o qual prendeu a Jeremias, o profeta, dizendo Tu
foges para os caldeus.

13 ויהי הוא בשער בנימן ושם בעל פקדת ושמו יראייה בן שלמיה בן
חנניה ויתפש את ירמיהו הנביא לאמר אל הכשדים אתה נפל

14 E Jeremias disse Isso é falso, não fujo para os caldeus. Mas ele
não lhe deu ouvidos; e assim Jerias prendeu a Jeremias, e o levou
aos príncipes.

14 ויאמר ירמיהו שקר אינני נפל על הכשדים ולא שמע אליו ויתפש
יראייה בירמיהו ויבאהו אל השרים

15 E os príncipes se iraram muito contra Jeremias, e o feriram; e
puseram-no na prisão, na casa de Jónatas, o escrivão; porque a
tinham transformado em cárcere.

15 ויקצפו השרים על ירמיהו והכו אתו ונתנו אותו בית האסור בית
יהונתן הספר כי אתו עשו לבית הכלא

16 Entrando, pois, Jeremias nas celas do calabouço, ali ficou
muitos dias.

16 כי בא ירמיהו אל בית הבור ואל החניות וישב שם ירמיהו ימים רבים

17 E mandou o rei Zedequias soltá-lo; e o rei lhe perguntou em
sua casa, em segredo Há porventura alguma palavra do
SENHOR? E disse Jeremias Há. E disse ainda Na mão do rei de
Babilónia serás entregue.

17 וישלח המלך צדקיהו ויקחהו וישאלהו המלך בביתו בסתר ויאמר היש
דבר מאת יהוה ויאמר ירמיהו יש ויאמר ביד מלך בבל תנתן

18 Disse mais Jeremias ao rei Zedequias Em que tenho pecado contra ti, e contra os teus servos, e contra este povo, para que me pusésseis na prisão?

18 ויאמר ירמיהו אל המלך צדקיהו מה חטאתי לך ולעבדיך ולעם הזה כי נתתם אותי אל בית הכלא

19 Onde estão agora os vossos profetas, que vos profetizavam, dizendo O rei de Babilónia não virá contra vós nem contra esta terra?

19 ואיו נביאיכם אשר נבאו לכם לאמר לא יבא מלך בבל עליכם ועל הארץ הזאת

20 Ora, pois, ouve agora, ó rei meu senhor Seja aceita agora a minha súplica diante de ti, e não me deixes tornar à casa de Jónatas, o escriba, para que eu não venha a morrer ali.

20 ועתה שמע נא אדני המלך תפל נא תחנתי לפניך ואל תשבני בית יהונתן הספר ולא אמות שם

21 Então ordenou o rei Zedequias que pusessem a Jeremias no átrio da guarda; e deram-lhe um pão cada dia, da rua dos padeiros, até que se acabou todo o pão da cidade; assim ficou Jeremias no átrio da guarda.

21 ויצוה המלך צדקיהו ויפקדו את ירמיהו בחצר המטרה ונתן לו ככר לחם ליום מחוץ האפים עד תם כל הלחם מן העיר וישב ירמיהו בחצר המטרה

1 Ouviram, pois, Sefatias, filho de Matã, e Gedalias, filho de Pasur, e Jucal, filho de Selemias, e Pasur, filho de Malquias, as palavras que anunciava Jeremias a todo o povo, dizendo

1 וישמע שפטיה בן מתן וגדליהו בן פשחור ויוכל בן שלמיהו ופשחור בן מלכיה את הדברים אשר ירמיהו מדבר אל כל העם לאמר

2 Assim diz o SENHOR O que ficar nesta cidade morrerá à espada, de fome e de pestilência; mas o que sair aos caldeus viverá; porque a sua alma lhe será por despojo, e viverá.

2 כה אמר יהוה הישב בעיר הזאת ימות בחרב ברעב ובדבר והיצא אל הכשדים יחיה והיתה לו נפשו לשלל וחי

3 Assim diz o SENHOR Esta cidade infalivelmente será entregue na mão do exército do rei de Babilónia, e ele a tomará.

3 כה אמר יהוה הנתן תנתן העיר הזאת ביד חיל מלך בבל ולכדה

4 E disseram os príncipes ao rei Morra este homem, visto que ele assim enfraquece as mãos dos homens de guerra que restam nesta cidade, e as mãos de todo o povo, dizendo-lhes tais palavras; porque este homem não busca a paz para este povo, porém o mal.

4 ויאמרו השרים אל המלך יומת נא את האיש הזה כי על כן הוא מרפא את ידי אנשי המלחמה הנשארים בעיר הזאת ואת ידי כל העם לדבר אליהם כדברים האלה כי האיש הזה איננו דרש לשלום לעם הזה כי אם לרעה

5 E disse o rei Zedequias Eis que ele está na vossa mão; porque o rei nada pode fazer contra vós.

5 ויאמר המלך צדקיהו הנה הוא בידכם כי אין המלך יוכל אתכם דבר

6 Então tomaram a Jeremias, e o lançaram na cisterna de Malquias, filho do rei, que estava no átrio da guarda; e desceram

a Jeremias com cordas; mas na cisterna não havia água, senão lama; e atolou-se Jeremias na lama.

6 ויקחו את ירמיהו וישלכו אתו אל הבור מלכיהו בן המלך אשר בחצר המטרה וישלחו את ירמיהו בחבלים ובבור אין מים כי אם טיט ויטבע ירמיהו בטיט

7 E, ouvindo Ebede-Meleque, o etíope, um eunuco que então estava na casa do rei, que tinham posto a Jeremias na cisterna (estava, porém, o rei assentado à porta de Benjamim),

7 וישמע עבד מלך הכושי איש סריס והוא בבית המלך כי נתנו את ירמיהו אל הבור והמלך יושב בשער בנימן

8 Logo Ebede-Meleque saiu da casa do rei, e falou ao rei, dizendo

8 ויצא עבד מלך מבית המלך וידבר אל המלך לאמר

9 O rei, senhor meu, estes homens agiram mal em tudo quanto fizeram a Jeremias, o profeta, lançando-o na cisterna; de certo morrerá de fome no lugar onde se acha, pois não há mais pão na cidade.

9 אדני המלך הרעו האנשים האלה את כל אשר עשו לירמיהו הנביא את אשר השליכו אל הבור וימת תחתיו מפני הרעב כי אין הלחם עוד בעיר

10 Então deu ordem o rei a Ebede-Meleque, o etíope, dizendo Toma contigo daqui trinta homens, e tira a Jeremias, o profeta, da cisterna, antes que morra.

10 ויצוה המלך את עבד מלך הכושי לאמר קח בידך מזה שלשים אנשים והעלית את ירמיהו הנביא מן הבור בטרם ימות

11 E tomou Ebede-Meleque os homens consigo, e foi à casa do rei, por debaixo da tesouraria, e tomou dali uns trapos velhos e rotos, e roupas velhas, e desceu-os a Jeremias na cisterna por meio de cordas.

11 ויקח עבד מלך את האנשים בידו ויבא בית המלך אל תחת האוצר ויקח משם בלוי הסחבות ובלוי מלחים וישלחם אל ירמיהו אל הבור בחבלים

12 E disse Ebede-Meleque, o etíope, a Jeremias Põe agora estes trapos velhos e rotos, já apodrecidos, nas axilas, calçando as cordas. E Jeremias assim o fez.

12 ויאמר עבד מלך הכושי אל ירמיהו שים נא בלואי הסחבות והמלחים תחת אצלות ידיך מתחת לחבלים ויעש ירמיהו כן

13 E puxaram a Jeremias com as cordas, e o alçaram da cisterna; e ficou Jeremias no átrio da guarda.

13 וימשכו את ירמיהו בחבלים ויעלו אתו מן הבור וישב ירמיהו בחצר המטרה

14 Então o rei Zedequias mandou trazer à sua presença Jeremias, o profeta, à terceira entrada da casa do SENHOR; e disse o rei a Jeremias Pergunto-te uma coisa, não me encubras nada.

14 וישלח המלך צדקיהו ויקח את ירמיהו הנביא אליו אל מבוא השלישי אשר בבית יהוה ויאמר המלך אל ירמיהו שאל אני אתך דבר אל תכחד ממני דבר

15 E disse Jeremias a Zedequias Se eu te declarar, porventura não me matarás? E se eu te aconselhar, não me ouvirás?

15 ויאמר ירמיהו אל צדקיהו כי אגיד לך הלוא המת תמיתני וכי איעצך לא תשמע אלי

16 Então jurou o rei Zedequias a Jeremias, em segredo, dizendo Vive o SENHOR, que nos fez esta alma, que não te matarei nem te entregarei na mão destes homens que procuram a tua morte.

16 וישבע המלך צדקיהו אל ירמיהו בסתר לאמר חי יהוה את אשר עשה לנו את הנפש הזאת אם אמיתך ואם אתנך ביד האנשים האלה אשר מבקשים את נפשך

17 Então Jeremias disse a Zedequias Assim diz o SENHOR, Deus dos Exércitos, Deus de Israel Se voluntariamente saíres aos príncipes do rei de Babilónia, então viverá a tua alma, e esta cidade não se queimará a fogo, e viverás tu e a tua casa.

17 ויאמר ירמיהו אל צדקיהו כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל אם יצא תצא אל שרי מלך בבל וחיתה נפשך והעיר הזאת לא תשרף באש וחיתה אתה וביתך

18 Mas, se não saíres aos príncipes do rei de Babilónia, então será entregue esta cidade na mão dos caldeus, e queimá-la-ão a fogo, e tu não escaparás da mão deles.

18 ואם לא תצא אל שרי מלך בבל ונתנה העיר הזאת ביד הכשדים ושרפוה באש ואתה לא תמלט מידם

19 E disse o rei Zedequias a Jeremias Receio-me dos judeus, que se passaram para os caldeus; que estes me entreguem na mão deles, e escarneçam de mim.

19 ויאמר המלך צדקיהו אל ירמיהו אני דאג את היהודים אשר נפלו אל הכשדים פן יתנו אתי בידם והתעללו בי

20 E disse Jeremias Não te entregarão; ouve, peço-te, a voz do SENHOR, conforme a qual eu te falo; e bem te irá, e viverá a tua alma.

20 ויאמר ירמיהו לא יתנו שמע נא בקול יהוה לאשר אני דבר אליך וייטב לך ותחי נפשך

21 Mas, se tu não quiseres sair, esta é a palavra que me mostrou o SENHOR

21 ואם מאן אתה לצאת זה הדבר אשר הראני יהוה

22 Eis que todas as mulheres que ficaram na casa do rei de Judá serão levadas aos príncipes do rei de Babilónia, e elas mesmas

dirão Teus pacificadores te incitaram e prevaleceram contra ti, mas agora que se atolaram os teus pés na lama, voltaram atrás.

22 והנה כל הנשים אשר נשארו בבית מלך יהודה מוצאות אל שרי מלך בבל והנה אמרות הסיתוך ויכלו לך אנשי שלמך הטבעו בבץ רגלך נסגו אחור

23 Assim que a todas as tuas mulheres e a teus filhos levarão aos caldeus, e nem tu escaparás da sua mão, antes pela mão do rei de Babilónia serás preso, e esta cidade será queimada a fogo.

23 ואת כל נשיך ואת בניך מוצאים אל הכשדים ואתה לא תמלט מידם כי ביד מלך בבל תתפש ואת העיר הזאת תשרף באש

24 Então disse Zedequias a Jeremias Ninguém saiba estas palavras, e não morrerás.

24 ויאמר צדקיהו אל ירמיהו איש אל ידע בדברים האלה ולא תמות

25 E quando os príncipes, ouvindo que falei contigo, vierem a ti, e te disserem Declara-nos agora o que disseste ao rei e o que ele te disse, não no-lo encubras, e não te mataremos;

25 וכי ישמעו השרים כי דברתי אתך ובאו אליך ואמרו אליך הגידה נא לנו מה דברת אל המלך אל תכחד ממנו ולא נמיתך ומה דבר אליך המלך

26 Então lhes dirás Eu lancei a minha súplica diante do rei, que não me fizesse tornar à casa de Jónatas, para morrer ali.

26 ואמרת אליהם מפיל אני תחנתי לפני המלך לבלתי השיבני בית יהונתן למות שם

27 Vindo, pois, todos os príncipes a Jeremias, e interrogando-o, declarou-lhes todas as palavras que o rei lhe havia ordenado; e calados o deixaram, porque o assunto não foi revelado.

27 ויבאו כל השרים אל ירמיהו וישאלו אתו ויגד להם ככל הדברים האלה אשר צוה המלך ויחרשו ממנו כי לא נשמע הדבר

28 E ficou Jeremias no átrio da guarda, até o dia em que Jerusalém foi tomada, e ainda ali estava quando Jerusalém foi tomada.

28 וישב ירמיהו בחצר המטרה עד יום אשר נלכדה ירושלם והיה כאשר נלכדה ירושלם

Jeremias 39

1 No ano nono de Zedequias, rei de Judá, no décimo mês, veio Nabucodonosor, rei de Babilónia, e todo o seu exército, contra Jerusalém, e a cercaram.

1 בשנה התשעית לצדקיהו מלך יהודה בחדש העשרי בא נבוכדראצר מלך בבל וכל חילו אל ירושלם ויצרו עליה

2 No ano undécimo de Zedequias, no quarto mês, aos nove do mês, fez-se uma brecha na cidade.

2 בעשתי עשרה שנה לצדקיהו בחדש הרביעי בתשעה לחדש הבקעה העיר

3 Entraram nela todos os príncipes do rei de Babilónia, e pararam na porta do meio, a saber Nergal-Sarezer, Sangar-Nebo, Sarsequim, Rabe-Saris, Nergal-Sarezer, Rabe-Mague, e todos os outros príncipes do rei de Babilónia.

3 ויבאו כל שרי מלך בבל וישבו בשער התוך נרגל שר אצר סמגר נבו שר סכים רב סריס נרגל שר אצר רב מג וכל שארית שרי מלך בבל

4 E sucedeu que, vendo-os Zedequias, rei de Judá, e todos os homens de guerra, fugiram, saindo de noite da cidade, pelo

caminho do jardim do rei, pela porta que está entre os dois muros; e segui-ram pelo caminho da campina.

4 ויהי כאשר ראם צדקיהו מלך יהודה וכל אנשי המלחמה ויברחו ויצאו לילה מן העיר דרך גן המלך בשער בין החמתים ויצא דרך הערבה

5 Mas o exército dos caldeus os perseguiu, e alcançou a Zedequias nas campinas de Jericó; e eles o prenderam, e fizeram-no subir a Nabucodonosor, rei de Babilónia, a Ribla, na terra de Hamate, e o rei o sentenciou.

5 וירדפו חיל כשדים אחריהם וישגו את צדקיהו בערבות ירחו ויקחו אתו ויעלהו אל נבוכדראצר מלך בבל רבלתה בארץ חמת וידבר אתו משפטים

6 E o rei de Babilónia matou em Ribla os filhos de Zedequias, diante dos seus olhos; também matou o rei de Babilónia a todos os nobres de Judá.

6 וישחט מלך בבל את בני צדקיהו ברבלה לעיניו ואת כל חרי יהודה שחט מלך בבל

7 E cegou os olhos de Zedequias, e o atou com duas cadeias de bronze, para levá-lo a Babilónia.

7 ואת עיני צדקיהו עור ויאסרהו בנחשתים לביא אתו בבלה

8 E os caldeus incendiaram a casa do rei e as casas do povo, e derrubaram os muros de Jerusalém.

8 ואת בית המלך ואת בית העם שרפו הכשדים באש ואת חמות ירושלם נתצו

9 E o restante do povo, que ficou na cidade, e os desertores que se tinham passado para ele, e o restante do povo que ficou, Nebuzaradã, capitão da guarda, levou cativo para a Babilónia.

9 ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו עליו ואת יתר העם הנשארים הגלה נבוזר אדן רב טבחים בבל

10 Porém os pobres dentre o povo, que não tinham nada, Nebuzaradã, capitão da guarda, deixou na terra de Judá; e deu-lhes vinhas e campos naquele dia.

10 ומן העם הדלים אשר אין להם מאומה השאיר נבוזראדן רב טבחים בארץ יהודה ויתן להם כרמים ויגבים ביום ההוא

11 Mas Nabucodonosor, rei de Babilónia, havia ordenado acerca de Jeremias, a Nebuzaradã, capitão da guarda, dizendo

11 ויצו נבוכדראצר מלך בבל על ירמיהו ביד נבוזראדן רב טבחים לאמר

12 Toma-o, e põe sobre ele os teus olhos, e não lhe faças nenhum mal; antes como ele te disser, assim procederás com ele.

12 קחנו ועיניך שים עליו ואל תעש לו מאומה רע כי אם כאשר ידבר אליך כן עשה עמו

13 Por isso mandou Nebuzaradã, capitão da guarda, e Nebusazbã, Rabe-Saris, Nergal-Sarezer, Rabe-Mague, e todos os príncipes do rei de Babilónia,

13 וישלח נבוזראדן רב טבחים ונבושזבן רב סריס ונרגל שר אצר רב מג וכל רבי מלך בבל

14 Mandaram retirar a Jeremias do átrio da guarda, e o entregaram a Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã, para que o levassem à casa; e ele habitou entre o povo.

14 וישלחו ויקחו את ירמיהו מחצר המטרה ויתנו אתו אל גדליהו בן אחיקם בן שפן להוצאהו אל הבית וישב בתוך העם

15 Ora, tinha vindo a Jeremias a palavra do SENHOR, estando ele ainda encarcerado no átrio da guarda, dizendo

15 ואל ירמיהו היה דבר יהוה בהיתו עצור בחצר המטרה לאמר

16 Vai, e fala a Ebede-Meleque, o etíope, dizendo Assim diz o SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel Eis que eu trarei as minhas palavras sobre esta cidade para mal e não para bem; e cumprir-se-ão diante de ti naquele dia.

16 הלוך ואמרת לעבד מלך הכושי לאמר כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מבי את דברי אל העיר הזאת לרעה ולא לטובה והיו לפניך ביום ההוא

17 A ti, porém, eu livrarei naquele dia, diz o SENHOR, e não serás entregue na mão dos homens, a quem temes.

17 והצלתיך ביום ההוא נאם יהוה ולא תנתן ביד האנשים אשר אתה יגור מפניהם

18 Porque certamente te livrarei, e não cairás à espada; mas a tua alma terás por despojo, porquanto confiaste em mim, diz o SENHOR.

18 כי מלט אמלטך ובחרב לא תפל והיתה לך נפשך לשלל כי בטחת בי נאם יהוה

Jeremias 40

1 A palavra que veio a Jeremias da parte do SENHOR, depois que Nebuzaradã, capitão da guarda, o deixara ir de Ramá, quando o tomou, estando ele atado com cadeias no meio de todos os do cativeiro de Jerusalém e de Judá, que foram levados cativos para Babilónia.

1 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה אחר שלח אתו נבוזראדן רב
טבחים מן הרמה בקחתו אתו והוא אסור באזקים בתוך כל גלות ירושלם
ויהודה המגלים בבלה

2 Tomou o capitão da guarda a Jeremias, e disse-lhe O SENHOR teu Deus pronunciou este mal, contra este lugar.

2 ויקח רב טבחים לירמיהו ויאמר אליו יהוה אלהיך דבר את הרעה הזאת
אל המקום הזה

3 E o SENHOR o trouxe, e fez como havia falado; porque pecastes contra o SENHOR, e não obedecestes à sua voz, portanto vos sucedeu isto.

3 ויבא ויעש יהוה כאשר דבר כי חטאתם ליהוה ולא שמעתם בקולו והיה
לכם דבר הזה

4 Agora, pois, eis que te soltei hoje das cadeias que estavam sobre as tuas mãos. Se te apraz vir comigo para Babilónia, vem, e eu cuidarei de ti, mas se não te apraz vir comigo para Babilónia, deixa de vir. Olha, toda a terra está diante de ti; para onde parecer bom e reto aos teus olhos ir, para ali vai.

4 ועתה הנה פתחתיך היום מן האזקים אשר על ידך אם טוב בעיניך לבוא
אתי בבל בא ואשים את עיני עליך ואם רע בעיניך לבוא אתי בבל חדל ראה
כל הארץ לפניך אל טוב ואל הישר בעיניך ללכת שמה לך

5 Mas, como ele ainda não tinha voltado, disse-lhe Volta a Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã, a quem o rei de Babilónia pós sobre as cidades de Judá, e habita com ele no meio do povo; ou se para qualquer outra parte te aprouver ir, vai. E deu-lhe o capitão da guarda sustento para o caminho, e um presente, e o deixou ir.

5 ועודנו לא ישוב ושבה אל גדליה בן אחיקם בן שפן אשר הפקיד מלך בבל בערי יהודה ושב אתו בתוך העם או אל כל הישר בעיניך ללכת לך ויתן לו רב טבחים ארחה ומשאת וישלחהו

6 Assim veio Jeremias a Gedalias, filho de Aicão, a Mizpá; e habitou com ele no meio do povo que havia ficado na terra.

6 ויבא ירמיהו אל גדליה בן אחיקם המצפתה וישב אתו בתוך העם הנשארים בארץ

7 Ouvindo, pois, todos os capitães dos exércitos, que estavam no campo, eles e os seus homens, que o rei de Babilónia tinha nomeado a Gedalias, filho de Aicão, governador da terra, e que lhe havia confiado os homens, e as mulheres, e os meninos, e os mais pobres da terra, que não foram levados cativos a Babilónia,

7 וישמעו כל שרי החילים אשר בשדה המה ואנשיהם כי הפקיד מלך בבל את גדליהו בן אחיקם בארץ וכי הפקיד אתו אנשים ונשים וטף ומדלת הארץ מאשר לא הגלו בבלה

8 Vieram ter com Gedalias, a Mizpá; a saber Ismael, filho de Netanias, e Joanã e Jónatas, filhos de Careá, e Seraías, filho de Tanumete, e os filhos de Efai, o netofatita, e Jezanias, filho de um maacatita, eles e os seus homens.

8 ויבאו אל גדליה המצפתה וישמעאל בן נתניהו ויוחנן ויונתן בני קרח ושריה בן תנחמת ובני עופי הנטפתי ויזניהו בן המעכתי המה ואנשיהם

9 E jurou Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã, a eles e aos seus homens, dizendo Não temais servir aos caldeus; ficai na terra, e servi o rei de Babilónia, e bem vos irá.

9 וישבע להם גדליהו בן אחיקם בן שפן ולאנשיהם לאמר אל תיראו מעבוד הכשדים שבו בארץ ועבדו את מלך בבל וייטב לכם

10 Quanto a mim, eis que habito em Mizpá, para estar às ordens dos caldeus que vierem a nós; e vós recolhei o vinho, e as frutas de verão, e o azeite, e colocai-os nos vossos vasos, e habitai nas vossas cidades, que tomastes.

10 ואני הנני ישב במצפה לעמד לפני הכשדים אשר יבאו אלינו ואתם אספו יין וקיץ ושמן ושמו בכליכם ושבו בעריכם אשר תפשתם

11 Do mesmo modo todos os judeus que estavam em Moabe, e entre os filhos de Amom, e em Edom, e os que havia em todas aquelas terras, ouviram que o rei de Babilónia havia deixado alguns em Judá, e que havia posto sobre eles a Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã,

11 וגם כל היהודים אשר במואב ובבני עמון ובאדום ואשר בכל הארצות שמעו כי נתן מלך בבל שארית ליהודה וכי הפקיד עליהם את גדליהו בן אחיקם בן שפן

12 Então voltaram todos os judeus de todos os lugares, para onde foram lançados, e vieram à terra de Judá, a Gedalias, a Mizpá; e recolheram vinho e frutas do verão com muita abundância.

12 וישבו כל היהודים מכל המקמות אשר נדחו שם ויבאו ארץ יהודה אל גדליהו המצפתה ויאספו יין וקיץ הרבה מאד

13 Joanã, filho de Careá, e todos os capitães dos exércitos, que estavam no campo, vieram a Gedalias, a Mizpá.

13 ויוחנן בן קרח וכל שרי החילים אשר בשדה באו אל גדליהו המצפתה

14 E disseram-lhe Bem sabes que Baalis, rei dos filhos de Amom, enviou a Ismael, filho de Netanias, para tirar-te a vida. Mas, Gedalias, filho de Aicão, não lhes deu crédito.

14 ויאמרו אליו הידע תדע כי בעליס מלך בני עמון שלח את ישמעאל בן
נתניה להכתך נפש ולא האמין להם גדליהו בן אחיקם

15 Todavia Joanã, filho de Careá, falou a Gedalias em segredo,
em Mizpá, dizendo Irei agora, e ferirei a Ismael, filho de Netanias,
sem que ninguém o saiba; por que razão te tiraria ele a vida, de
modo que todos os judeus, que se têm congregado a ti, fossem
dispersos, e perecesse o restante de Judá?

15 ויוחנן בן קרח אמר אל גדליהו בסתר במצפה לאמר אלכה נא ואכה
את ישמעאל בן נתניה ואיש לא ידע למה יככה נפש ונפצו כל יהודה
הנקבצים אליך ואבדה שארית יהודה

16 Mas disse Gedalias, filho de Aicão, a Joanã, filho de Careá Não
faças tal coisa; porque falas falsamente contra Ismael.

16 ויאמר גדליהו בן אחיקם אל יוחנן בן קרח אל תעש את הדבר הזה כי
שקר אתה דבר אל ישמעאל

Jeremias 41

1 Sucedeu, porém, no mês sétimo, que veio Ismael, filho de
Netanias, filho de Elisama, de sangue real, e com ele dez
homens, príncipes do rei, a Gedalias, filho de Aicão, a Mizpá; e
comeram pão juntos ali em Mizpá.

1 ויהי בחדש השביעי בא ישמעאל בן נתניה בן אלישמע מזרע המלוכה
ורבי המלך ועשרה אנשים אתו אל גדליהו בן אחיקם המצפתה ויאכלו שם
לחם יחדו במצפה

2 E levantou-se Ismael, filho de Netanias, com os dez homens
que estavam com ele, e feriram à espada a Gedalias, filho de
Aicão, filho de Safã, matando assim aquele que o rei de Babilónia
havia posto por governador sobre a terra.

2 ויקם ישמעאל בן נתניה ועשרת האנשים אשר היו אתו ויכו את גדליהו בן אחיקם בן שפן בחרב וימת אתו אשר הפקיד מלך בבל בארץ

3 Também matou Ismael a todos os judeus que com ele, com Gedalias, estavam em Mizpá, como também aos caldeus, homens de guerra, que se achavam ali.

3 ואת כל היהודים אשר היו אתו את גדליהו במצפה ואת הכשדים אשר נמצאו שם את אנשי המלחמה הכה ישמעאל

4 Sucedeu, pois, no dia seguinte, depois que ele matara a Gedalias, sem ninguém o saber,

4 ויהי ביום השני להמית את גדליהו ואיש לא ידע

5 Que vieram homens de Siquém, de Siló, e de Samaria; oitenta homens, com a barba rapada, e as vestes rasgadas, e retalhando-se; e trazendo nas suas mãos ofertas e incenso, para levarem à casa do SENHOR.

5 ויבאו אנשים משכם משלו ומשמרון שמנים איש מגלחי זקן וקרעי בגדים ומתגדדים ומנחה ולבונה בידם להביא בית יהוה

6 E, saindo-lhes ao encontro Ismael, filho de Netanias, desde Mizpá, ia chorando; e sucedeu que, encontrando-os lhes disse Vinde a Gedalias, filho de Aicão.

6 ויצא ישמעאל בן נתניה לקראתם מן המצפה הלך הלך ובכה ויהי כפגש אתם ויאמר אליהם באו אל גדליהו בן אחיקם

7 Sucedeu, porém, que, entrando eles até ao meio da cidade, matou-os Ismael, filho de Netanias, e os lançou num poço, ele e os homens que estavam com ele.

7 ויהי כבואם אל תוך העיר וישחטם ישמעאל בן נתניה אל תוך הבור הוא והאנשים אשר אתו

8 Mas houve entre eles dez homens que disseram a Ismael Não nos mates, porque temos, no campo, tesouros, trigo, cevada, azeite e mel. E ele por isso os deixou, e não os matou entre seus irmãos.

8 ועשרה אנשים נמצאו בם ויאמרו אל ישמעאל אל תמתנו כי יש לנו מטמנים בשדה חטים ושערים ושמן ודבש ויחדל ולא המיתם בתוך אחיהם

9 E o poço em que Ismael lançou todos os cadáveres dos homens que matou por causa de Gedalias é o mesmo que fez o rei Asa, por causa de Baasa, rei de Israel; foi esse mesmo que Ismael, filho de Netanias, encheu de mortos.

9 והבור אשר השליך שם ישמעאל את כל פגרי האנשים אשר הכה ביד גדליהו הוא אשר עשה המלך אסא מפני בעשא מלך ישראל אתו מלא ישמעאל בן נתניהו חללים

10 E Ismael levou cativo a todo o restante do povo que estava em Mizpá, isto é, as filhas do rei, e todo o povo que ficara em Mizpá, que Nebuzaradã, capitão da guarda, havia confiado a Gedalias, filho de Aicão; e levou-os cativos Ismael, filho de Netanias, e se foi para passar aos filhos de Amom.

10 וישב ישמעאל את כל שארית העם אשר במצפה את בנות המלך ואת כל העם הנשארים במצפה אשר הפקיד נבוזראדן רב טבחים את גדליהו בן אחיקם וישבם ישמעאל בן נתניה וילך לעבר אל בני עמון

11 Ouvindo, pois, Joanã, filho de Careá, e todos os capitães dos exércitos que estavam com ele, todo o mal que havia feito Ismael, filho de Netanias,

11 וישמע יוחנן בן קרח וכל שרי החילים אשר אתו את כל הרעה אשר עשה ישמעאל בן נתניה

12 Tomaram todos os seus homens, e foram pelejar contra Ismael, filho de Netanias; e acharam-no ao pé das grandes águas que há em Gibeom.

12 ויקחו את כל האנשים וילכו להלחם עם ישמעאל בן נתניה וימצאו אתו אל מים רבים אשר בגבעון

13 E aconteceu que, vendo todo o povo, que estava com Ismael, a Joanã, filho de Careá, e a todos os capitães dos exércitos, que vinham com ele, se alegrou.

13 ויהי כראות כל העם אשר את ישמעאל את יוחנן בן קרח ואת כל שרי החילים אשר אתו וישמחו

14 E todo o povo que Ismael levara cativo de Mizpá virou as costas, e voltou, e foi para Joanã, filho de Careá.

14 ויסבו כל העם אשר שבה ישמעאל מן המצפה וישבו וילכו אל יוחנן בן קרח

15 Mas Ismael, filho de Netanias, escapou com oito homens de diante de Joanã, e se foi para os filhos de Amom.

15 וישמעאל בן נתניה נמלט בשמנה אנשים מפני יוחנן וילך אל בני עמון

16 Então tomou Joanã, filho de Careá, e todos os capitães dos exércitos que estavam com ele, a todo o restante do povo que ele havia recobrado de Ismael, filho de Netanias, desde Mizpá, depois de haver matado a Gedalias, filho de Aicão, isto é, aos homens poderosos de guerra, e às mulheres, e aos meninos, e aos eunucos que havia recobrado de Gibeom.

16 ויקח יוחנן בן קרח וכל שרי החילים אשר אתו את כל שארית העם אשר השיב מאת ישמעאל בן נתניה מן המצפה אחר הכה את גדליה בן אחיקם גברים אנשי המלחמה ונשים וטף וסרסים אשר השיב מגבעון

17 E partiram, indo habitar em Gerute-Quimã, que está perto de Belém, para dali irem e entrarem no Egito,

17 וילכו וישבו בגרות כמוהם אשר אצל בית לחם ללכת לבוא מצרים

18 Por causa dos caldeus; porque os temiam, por ter Ismael, filho de Netanias, matado a Gedalias, filho de Aicão, a quem o rei de Babilónia tinha feito governador sobre a terra.

18 מפני הכשדים כי יראו מפניהם כי הכה ישמעאל בן נתניה את גדליהו בן אחיקם אשר הפקיד מלך בבל בארץ

Jeremias 42

1 Então chegaram todos os capitães dos exércitos, e Joanã, filho de Careá, e Jezanias, filho de Hosaías, e todo o povo, desde o menor até ao maior,

1 ויגשו כל שרי החילים ויוחנן בן קרח ויזניה בן הושעיה וכל העם מקטן ועד גדול

2 E disseram a Jeremias, o profeta Aceita agora a nossa súplica diante de ti, e roga ao SENHOR teu Deus, por nós e por todo este remanescente; porque de muitos restamos uns poucos, como nos vêem os teus olhos;

2 ויאמרו אל ירמיהו הנביא תפל נא תחנתנו לפניך והתפלל בעדנו אל יהוה אלהיך בעד כל השארית הזאת כי נשארנו מעט מהרבה כאשר עיניך ראות אתנו

3 Para que o SENHOR teu Deus nos ensine o caminho por onde havemos de andar e aquilo que havemos de fazer.

3 ויגד לנו יהוה אלהיך את הדרך אשר נלך בה ואת הדבר אשר נעשה

4 E disse-lhes Jeremias, o profeta Eu vos tenho ouvido; eis que orarei ao SENHOR vosso Deus conforme as vossas palavras; e seja o que for que o SENHOR vos responder eu vo-lo declararei; não vos ocultarei uma só palavra.

4 ויאמר אליהם ירמיהו הנביא שמעתי הנני מתפלל אל יהוה אלהיכם כדבריכם והיה כל הדבר אשר יענה יהוה אתכם אגיד לכם לא אמנע מכם דבר

5 Então eles disseram a Jeremias Seja o SENHOR entre nós testemunha verdadeira e fiel, se não fizermos conforme toda a palavra com que te enviar a nós o SENHOR teu Deus.

5 והמה אמרו אל ירמיהו יהי יהוה בנו לעד אמת ונאמן אם לא ככל הדבר אשר ישלחך יהוה אלהיך אלינו כן נעשה

6 Seja ela boa, ou seja má, à voz do SENHOR nosso Deus, a quem te enviamos, obedeceremos, para que nos suceda bem, obedecendo à voz do SENHOR nosso Deus.

6 אם טוב ואם רע בקול יהוה אלהינו אשר אנו שלחים אתך אליו נשמע למען אשר ייטב לנו כי נשמע בקול יהוה אלהינו

7 E sucedeu que ao fim de dez dias veio a palavra do SENHOR a Jeremias.

7 ויהי מקץ עשרת ימים ויהי דבר יהוה אל ירמיהו

8 Então chamou a Joanã, filho de Careá, e a todos os capitães dos exércitos, que havia com ele, e a todo o povo, desde o menor até ao maior,

8 ויקרא אל יוחנן בן קרח ואל כל שרי החילים אשר אתו ולכל העם למקטן ועד גדול

9 E disse-lhes Assim diz o SENHOR, Deus de Israel, a quem me enviastes, para apresentar a vossa súplica diante dele

9 ויאמר אליהם כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר שלחתם אתי אליו
להפיל תחנתכם לפניו

10 Se de boa mente ficardes nesta terra, então vos edificarei, e não vos derrubarei; e vos plantarei, e não vos arrancarei; porque estou arrependido do mal que vos tenho feito.

10 אם שוב תשבו בארץ הזאת ובניתי אתכם ולא אהרס ונטעתי אתכם
ולא אתוש כי נחמתי אל הרעה אשר עשיתי לכם

11 Não temais o rei de Babilónia, a quem vós temeis; não o temais, diz o SENHOR, porque eu sou convosco, para vos salvar e para vos livrar da sua mão.

11 אל תיראו מפני מלך בבל אשר אתם יראים מפניו אל תיראו ממנו נאם
יהוה כי אתכם אני להושיע אתכם ולהציל אתכם מידו

12 E vos concederei misericórdia, para que ele tenha misericórdia de vós, e vos faça voltar à vossa terra.

12 ואתן לכם רחמים ורחם אתכם והשיב אתכם אל אדמתכם

13 Mas se vós disserdes Não ficaremos nesta terra, não obedecendo à voz do SENHOR vosso Deus,

13 ואם אמרים אתם לא נשב בארץ הזאת לבלתי שמע בקול יהוה
אלהיכם

14 Dizendo Não, antes iremos à terra do Egito, onde não veremos guerra, nem ouviremos som de trombeta, nem teremos fome de pão, e ali ficaremos,

14 לאמר לא כי ארץ מצרים נבוא אשר לא נראה מלחמה וקול שופר לא
נשמע וללחם לא נרעב ושם נשב

15 Nesse caso ouvi a palavra do SENHOR, ó remanescente de Judá Assim diz o SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel Se vós

absolutamente propuserdes a entrar no Egito, e entrardes para lá habitar,

15 ועתה לכן שמעו דבר יהוה שארית יהודה כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אם אתם שום תשמון פניכם לבא מצרים ובאתם לגור שם

16 Acontecerá que a espada que vós temeis vos alcançará ali na terra do Egito, e a fome que vós receais vos seguirá de perto no Egito, e ali morrereis.

16 והיתה החרב אשר אתם יראים ממנה שם תשיג אתכם בארץ מצרים והרעב אשר אתם דאגים ממנו שם ידבק אחריכם מצרים ושם תמתו

17 Assim será com todos os homens que puseram os seus rostos para entrarem no Egito, a fim de lá habitarem morrerão à espada, e de fome, e de peste; e deles não haverá quem reste e escape do mal que eu farei vir sobre eles.

17 ויהיו כל האנשים אשר שמו את פניהם לבוא מצרים לגור שם ימותו בחרב ברעב ובדבר ולא יהיה להם שריד ופליט מפני הרעה אשר אני מביא עליהם

18 Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel Como se derramou a minha ira e a minha indignação sobre os habitantes de Jerusalém, assim se derramará a minha indignação sobre vós, quando entrardes no Egito; e sereis objeto de maldição, e de espanto, e de execração, e de opróbrio, e não vereis mais este lugar.

18 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל כאשר נתך אפי וחמתי על ישבי ירושלם כן תתך חמתי עליכם בבאכם מצרים והייתם לאלה ולשמה ולקללה ולחרפה ולא תראו עוד את המקום הזה

19 Falou o SENHOR acerca de vós, ó remanescente de Judá! Não entreis no Egito; tende por certo que hoje testifiquei contra vós.

19 דבר יהוה עליכם שארית יהודה אל תבאו מצרים ידע תדעו כי העידתי בכם היום

20 Porque vos enganastes a vós mesmos, pois me enviastes ao SENHOR vosso Deus, dizendo Ora por nós ao SENHOR nosso Deus; e conforme tudo o que disser o SENHOR nosso Deus, declara-no-lo assim, e o faremos.

20 כי התעתים בנפשותיכם כי אתם שלחתם אתי אל יהוה אלהיכם לאמר התפלל בעדנו אל יהוה אלהינו וככל אשר יאמר יהוה אלהינו כן הגד לנו ועשינו

21 E vo-lo tenho declarado hoje; mas não destes ouvidos à voz do SENHOR vosso Deus, em coisa alguma pela qual ele me enviou a vós.

21 ואגד לכם היום ולא שמעתם בקול יהוה אלהיכם ולכל אשר שלחני אליכם

22 Agora, pois, sabei por certo que morrereis à espada, de fome e de peste no mesmo lugar onde desejais ir, para lá morardes.

22 ועתה ידע תדעו כי בחרב ברעב ובדבר תמותו במקום אשר חפצתם לבוא לגור שם

Jeremias 43

1 E sucedeu que, acabando Jeremias de falar a todo o povo todas as palavras do SENHOR seu Deus, com as quais o SENHOR seu Deus lho havia enviado, para que lhes dissesse todas estas palavras,

1 ויהי ככלות ירמיהו לדבר אל כל העם את כל דברי יהוה אלהיהם אשר שלחו יהוה אלהיהם אליהם את כל הדברים האלה

2 Então falaram Azarias, filho de Hosaías, e Joanã, filho de Careá, e todos os homens soberbos, dizendo a Jeremias Tu dizes mentiras; o SENHOR nosso Deus não te enviou a dizer Não entreis no Egito, para ali habitar;

2 ויאמר עזריה בן הושעיה ויוחנן בן קרח וכל האנשים הזדים אמרים אל ירמיהו שקר אתה מדבר לא שלחך יהוה אלהינו לאמר לא תבאו מצרים לגור שם

3 Mas Baruque, filho de Nerias, te incita contra nós, para entregar-nos na mão dos caldeus, para nos matarem, ou para nos levarem cativos para Babilónia.

3 כי ברוך בן נריה מסית אתך בנו למען תת אתנו ביד הכשדים להמית אתנו ולהגלות אתנו בבל

4 Não obedeceu, pois, Joanã, filho de Careá, nem nenhum de todos os capitães dos exércitos, nem o povo todo, à voz do SENHOR, para ficarem na terra de Judá.

4 ולא שמע יוחנן בן קרח וכל שרי החילים וכל העם בקול יהוה לשבת בארץ יהודה

5 Antes tomou Joanã, filho de Careá, e todos os capitães dos exércitos a todo o restante de Judá, que havia voltado dentre todas as nações, para onde haviam sido lançados, para morarem na terra de Judá;

5 ויקח יוחנן בן קרח וכל שרי החילים את כל שארית יהודה אשר שבו מכל הגוים אשר נדחו שם לגור בארץ יהודה

6 Aos homens, e às mulheres, e aos meninos, e às filhas do rei, e a toda a alma que Nebuzaradã, capitão da guarda, deixara com Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã; como também a Jeremias, o profeta, e a Baruque, filho de Nerias;

6 את הגברים ואת הנשים ואת הטף ואת בנות המלך ואת כל הנפש אשר הניח נבוזראדן רב טבחים את גדליהו בן אחיקם בן שפן ואת ירמיהו הנביא ואת ברוך בן נריהו

7 E entraram na terra do Egito, porque não obedeceram à voz do SENHOR; e vieram até Tafnes.

7 ויבאו ארץ מצרים כי לא שמעו בקול יהוה ויבאו עד תחפנחס

8 Então veio a palavra do SENHOR a Jeremias, em Tafnes, dizendo

8 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו בתחפנחס לאמר

9 Toma na tua mão pedras grandes, e esconde-as no barro, no forno que está à entrada da casa de Faraó, em Tafnes, perante os olhos dos homens de Judá,

9 קח בידך אבנים גדלות וטמנתם במלט במלבן אשר בפתח בית פרעה בתחפנחס לעיני אנשים יהודים

10 E dize-lhes Assim diz o SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel Eis que eu enviarei, e tomarei a Nabucodonosor, rei de Babilónia, meu servo, e porei o seu trono sobre estas pedras que escondi; e ele estenderá a sua tenda real sobre elas.

10 ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני שלח ולקחתי את נבוכדראצר מלך בבל עבדי ושמתי כסאו ממעל לאבנים האלה אשר טמנתי ונטה את שפרורו עליהם

11 E virá, e ferirá a terra do Egito; entregando para a morte, quem é para a morte; e quem é para o cativeiro, para o cativeiro; e quem é para a espada, para a espada.

11 ובאה והכה את ארץ מצרים אשר למות למות ואשר לשבי לשבי ואשר לחרב לחרב

12 E lançarei fogo às casas dos deuses do Egito, e queimá-los-á, e levá-los-á cativos; e vestir-se-á da terra do Egito, como veste o pastor a sua roupa, e sairá dali em paz.

12 והצתי אש בבתי אלהי מצרים ושרפם ושבם ועטה את ארץ מצרים כאשר יעטה הרעה את בגדו ויצא משם בשלום

13 E quebrará as estátuas de Bete-Semes, que está na terra do Egito; e as casas dos deuses do Egito queimará a fogo.

13 ושבר את מצבות בית שמש אשר בארץ מצרים ואת בתי אלהי מצרים ישרף באש

Jeremias 44

1 A palavra que veio a Jeremias, acerca de todos os judeus, habitantes da terra do Egito, que habitavam em Migdol, e em Tafnes, e em Nofe, e na terra de Patros, dizendo

1 הדבר אשר היה אל ירמיהו אל כל היהודים הישבים בארץ מצרים הישבים במגדל ובתחפנחס ובנף ובארץ פתרוס לאמר

2 Assim diz o SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel Vós vistes todo o mal que fiz vir sobre Jerusalém, e sobre todas as cidades de Judá; e eis que elas são hoje uma desolação, e ninguém habita nelas;

2 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אתם ראיתם את כל הרעה אשר הבאתי על ירושלם ועל כל ערי יהודה והנם חרבה היום הזה ואין בהם יושב

3 Por causa da maldade que fizeram, para me irarem, indo queimar incenso, e servir a deuses estranhos, que nunca conheceram, nem eles, nem vós, nem vossos pais.

3 מפני רעתם אשר עשו להכעסני ללכת לקטר לעבד לאלהים אחרים אשר לא ידעום המה אתם ואבתיכם

4 E eu vos enviei todos os meus servos, os profetas, madrugando e enviando a dizer Ora, não façais esta coisa abominável que odeio.

4 ואשלח אליכם את כל עבדי הנביאים השכים ושלח לאמר אל נא תעשו את דבר התעבה הזאת אשר שנאתי

5 Mas eles não escutaram, nem inclinaram os seus ouvidos, para se converterem da sua maldade, para não queimarem incenso a outros deuses.

5 ולא שמעו ולא הטו את אזנם לשוב מרעתם לבלתי קטר לאלהים אחרים

6 Derramou-se, pois, a minha indignação e a minha ira, e acendeu-se nas cidades de Judá, e nas ruas de Jerusalém, e elas tornaram-se em deserto e em desolação, como hoje se vê.

6 ותתך חמתי ואפי ותבער בערי יהודה ובחצות ירושלם ותהיינה לחרבה לשממה כיום הזה

7 Agora, pois, assim diz o SENHOR, Deus dos Exércitos, Deus de Israel Por que fazeis vós tão grande mal contra as vossas almas, para vos desarraigardes, ao homem e à mulher, à criança e ao que mama, do meio de Judá, a fim de não deixardes remanescente algum;

7 ועתה כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל למה אתם עשים רעה גדולה אל נפשתכם להכרית לכם איש ואשה עולל ויונק מתוך יהודה לבלתי הותיר לכם שארית

8 Irando-me com as obras de vossas mãos, queimando incenso a deuses estranhos na terra do Egito, aonde vós entrastes para lá habitar; para que a vós mesmos vos desarraigueis, e para que

sirvais de maldição, e de opróbrio entre todas as nações da terra?

8 להכעסני במעשי ידיכם לקטר לאלהים אחרים בארץ מצרים אשר אתם באים לגור שם למען הכרית לכם ולמען היותכם לקללה ולחרפה בכל גויי הארץ

9 Esquecestes já as maldades de vossos pais, e as maldades dos reis de Judá, e as maldades de suas mulheres, e as vossas maldades, e as maldades de vossas mulheres, que cometeram na terra de Judá, e nas ruas de Jerusalém?

9 השכחתם את רעות אבותיכם ואת רעות מלכי יהודה ואת רעות נשיו ואת רעתכם ואת רעת נשיכם אשר עשו בארץ יהודה ובחצות ירושלם

10 Não se humilharam até ao dia de hoje, nem temeram, nem andaram na minha lei, nem nos meus estatutos, que pus diante de vós e diante de vossos pais.

10 לא דכאו עד היום הזה ולא יראו ולא הלכו בתורתי ובחקתי אשר נתתי לפניכם ולפני אבותיכם

11 Portanto assim diz o SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel Eis que eu ponho o meu rosto contra vós para mal, e para desarraigar a todo o Judá.

11 לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני שם פני בכם לרעה ולהכרית את כל יהודה

12 E tomarei os que restam de Judá, os quais puseram os seus rostos para entrarem na terra do Egito, para lá habitar e todos eles serão consumidos na terra do Egito; cairão à espada, e de fome morrerão; consumir-se-ão, desde o menor até ao maior; à espada e de fome morrerão; e servirão de execração, e de espanto, e de maldição, e de opróbrio.

12 ולקחתי את שארית יהודה אשר שמו פניהם לבוא ארץ מצרים לגור שם ותמו כל בארץ מצרים יפלו בחרב ברעב יתמו מקטן ועד גדול בחרב וברעב ימתו והיו לאלה לשמה ולקללה ולחרפה

13 Porque castigarei os que habitam na terra do Egito, como castiguei Jerusalém, com a espada, com a fome e com a peste.

13 ופקדתי על היושבים בארץ מצרים כאשר פקדתי על ירושלם בחרב ברעב ובדבר

14 De maneira que da parte remanescente de Judá, que entrou na terra do Egito, para lá habitar, não haverá quem escape e fique para tornar à terra de Judá, à qual eles suspiram voltar para nela morar; porém não tornarão senão uns fugitivos.

14 ולא יהיה פליט ושריד לשארית יהודה הבאים לגור שם בארץ מצרים ולשוב ארץ יהודה אשר המה מנשאים את נפשם לשוב לשבת שם כי לא ישובו כי אם פלטים

15 Então responderam a Jeremias todos os homens que sabiam que suas mulheres queimavam incenso a deuses estranhos, e todas as mulheres que estavam presentes em grande multidão, como também todo o povo que habitava na terra do Egito, em Patros, dizendo

15 ויענו את ירמיהו כל האנשים הידעים כי מקטרות נשיהם לאלהים אחרים וכל הנשים העמדות קהל גדול וכל העם הישבים בארץ מצרים בפתרוס לאמר

16 Quanto à palavra que nos anunciaste em nome do SENHOR, não obedeceremos a ti;

16 הדבר אשר דברת אלינו בשם יהוה איננו שמעים אליך

17 Mas certamente cumpriremos toda a palavra que saiu da nossa boca, queimando incenso à rainha dos céus, e oferecendo-

lhe libações, como nós e nossos pais, nossos reis e nossos príncipes, temos feito, nas cidades de Judá, e nas ruas de Jerusalém; e então tínhamos fartura de pão, e andávamos alegres, e não víamos mal algum.

17 כי עשה נעשה את כל הדבר אשר יצא מפינו לקטר למלכת השמים והסיך לה נסכים כאשר עשינו אנחנו ואבתינו מלכינו ושרינו בערי יהודה ובחצות ירושלם ונשבע לחם ונהיה טובים ורעה לא ראינו

18 Mas desde que cessamos de queimar incenso à rainha dos céus, e de lhe oferecer libações, tivemos falta de tudo, e fomos consumidos pela espada e pela fome.

18 ומן אז חדלנו לקטר למלכת השמים והסך לה נסכים חסרנו כל ובחרב וברעב תמנו

19 E quando nós queimávamos incenso à rainha dos céus, e lhe oferecíamos libações, acaso lhe fizemos bolos, para a adorar, e oferecemos-lhe libações sem nossos maridos?

19 וכי אנחנו מקטרים למלכת השמים ולהסך לה נסכים המבלעדי אנשינו עשינו לה כונים להעצבה והסך לה נסכים

20 Então disse Jeremias a todo o povo, aos homens e às mulheres, e a todo o povo que lhe havia dado esta resposta, dizendo

20 ויאמר ירמיהו אל כל העם על הגברים ועל הנשים ועל כל העם הענים אתו דבר לאמר

21 Porventura não se lembrou o SENHOR, e não lhe veio ao coração o incenso que queimastes nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém, vós e vossos pais, vossos reis e vossos príncipes, como também o povo da terra?

21 הלוא את הקטר אשר קטרתם בערי יהודה ובחצות ירושלם אתם ואבותיכם מלכיכם ושריכם ועם הארץ אתם זכר יהוה ותעלה על לבו

22 De maneira que o SENHOR não podia por mais tempo sofrer a maldade das vossas ações, as abominações que cometestes; por isso se tornou a vossa terra em desolação, e em espanto, e em maldição, sem habitantes, como hoje se vê.

22 ולא יוכל יהוה עוד לשאת מפני רע מעלליכם מפני התועבת אשר עשיתם ותהי ארצכם לחרבה ולשמה ולקללה מאין יושב כהיום הזה

23 Porque queimastes incenso, e porque pecastes contra o SENHOR, e não obedecestes à voz do SENHOR, e na sua lei, e nos seus testemunhos não andastes, por isso vos sucedeu este mal, como se vê neste dia.

23 מפני אשר קטרתם ואשר חטאתם ליהוה ולא שמעתם בקול יהוה ובתרתו ובחקתיו ובעדותיו לא הלכתם על כן קראת אתכם הרעה הזאת כיום הזה

24 Disse mais Jeremias a todo o povo e a todas as mulheres Ouvi a palavra do SENHOR, vós, todo o Judá, que estais na terra do Egito.

24 ויאמר ירמיהו אל כל העם ואל כל הנשים שמעו דבר יהוה כל יהודה אשר בארץ מצרים

25 Assim fala o SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel, dizendo Vós e vossas mulheres não somente falastes por vossa boca, senão também o cumpristes por vossas mãos, dizendo Certamente cumpriremos os nossos votos que fizemos de queimar incenso à rainha dos céus e de lhe oferecer libações; confirmai, pois, os vossos votos, e perfeitamente cumpri-os.

25 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לאמר אתם ונשיכם ותדברנה בפיכם ובידיכם מלאתם לאמר עשה נעשה את נדרינו אשר נדרנו לקטר

למלכת השמים ולהסך לה נסכים הקים תקימנה את נדריכם ועשה תעשינה את נדריכם

26 Portanto ouvi a palavra do SENHOR, todo o Judá, que habitais na terra do Egito Eis que eu juro pelo meu grande nome, diz o SENHOR, que nunca mais será pronunciado o meu nome pela boca de nenhum homem de Judá em toda a terra do Egito dizendo Vive o Senhor DEUS!

26 לכן שמעו דבר יהוה כל יהודה הישבים בארץ מצרים הנני נשבעתי בשמי הגדול אמר יהוה אם יהיה עוד שמי נקרא בפי כל איש יהודה אמר חי אדני יהוה בכל ארץ מצרים

27 Eis que velarei sobre eles para mal, e não para bem; e serão consumidos todos os homens de Judá, que estão na terra do Egito, pela espada e pela fome, até que de todo se acabem.

27 הנני שקד עליהם לרעה ולא לטובה ותמו כל איש יהודה אשר בארץ מצרים בחרב וברעב עד כלותם

28 E os que escaparem da espada voltarão da terra do Egito à terra de Judá, poucos em número; e todo o restante de Judá, que entrou na terra do Egito, para habitar ali, saberá se subsistirá a minha palavra ou a sua.

28 ופליטי חרב ישבון מן ארץ מצרים ארץ יהודה מתי מספר וידעו כל שארית יהודה הבאים לארץ מצרים לגור שם דבר מי יקום ממני ומהם

29 E isto vos servirá de sinal, diz o SENHOR, que eu vos castigarei neste lugar, para que saibais que certamente subsistirão as minhas palavras contra vós para mal.

29 וזאת לכם האות נאם יהוה כי פקד אני עליכם במקום הזה למען תדעו כי קום יקומו דברי עליכם לרעה

30 Assim diz o SENHOR Eis que eu darei Faraó-Hofra, rei do Egito, na mão de seus inimigos, e na mão dos que procuram a sua morte; como entreguei Zedequias, rei de Judá, na mão de Nabucodonosor, rei de Babilónia, seu inimigo, e que procurava a sua morte.

30 כה אמר יהוה הנני נתן את פרעה חפרע מלך מצרים ביד איביו וביד מבקשי נפשו כאשר נתתי את צדקיהו מלך יהודה ביד נבוכדראצר מלך בבל איבו ומבקש נפשו

Jeremias 45

1 A palavra que Jeremias, o profeta, falou a Baruque, filho de Nerias, quando este escrevia, num livro, estas palavras, da boca de Jeremias, no ano quarto de Jeoiaquim, filho de Josias, rei de Judá, dizendo

1 הדבר אשר דבר ירמיהו הנביא אל ברוך בן נריה בכתבו את הדברים האלה על ספר מפי ירמיהו בשנה הרבעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה לאמר

2 Assim diz o SENHOR, Deus de Israel, acerca de ti, ó Baruque

2 כה אמר יהוה אלהי ישראל עליך ברוך

3 Disseste Ai de mim agora, porque me acrescentou o SENHOR tristeza sobre minha dor! Estou cansado do meu gemido, e não acho descanso.

3 אמרת אוי נא לי כי יסף יהוה יגון על מכאבי יגעתי באנחתי ומנוחה לא מצאתי

4 Assim lhe dirás Isto diz o SENHOR Eis que o que edifiquei eu derrubo, e o que plantei eu arranco, e isso em toda esta terra.

4 כה תאמר אליו כה אמר יהוה הנה אשר בניתי אני הרס ואת אשר
נטעתי אני נתש ואת כל הארץ היא

5 E procuras tu grandezas para ti mesmo? Não as procures; porque eis que trarei mal sobre toda a carne, diz o SENHOR; porém te darei a tua alma por despojo, em todos os lugares para onde fores.

5 ואתה תבקש לך גדלות אל תבקש כי הנני מביא רעה על כל בשר נאם
יהוה ונתתי לך את נפשך לשלל על כל המקמות אשר תלך שם

Jeremias 46

1 A palavra do SENHOR, que veio a Jeremias, o profeta, contra os gentios,

1 אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא על הגוים

2 Acerca do Egito, contra o exército de Faraó-Neco, rei do Egito, que estava junto ao rio Eufrates em Carquemis, ao qual feriu Nabucodonosor, rei de Babilónia, no ano quarto de Jeoiaquim, filho de Josias, rei de Judá.

2 למצרים על חיל פרעה נכו מלך מצרים אשר היה על נהר פרת בכרכמש
אשר הכה נבוכדראצר מלך בבל בשנת הרביעית ליהויקים בן יאשיהו מלך
יהודה

3 Preparai o escudo e o pavês, e chegai-vos para a peleja.

3 ערכו מגן וצנה וגשו למלחמה

4 Selai os cavalos e montai, cavaleiros, e apresentai-vos com elmos; limpai as lanças, vesti-vos de couraças.

4 אסרו הסוסים ועלו הפרשים והתיצבו בכובעים מרקו הרמחים לבשו הסרינת

5 Por que razão vejo os medrosos voltando as costas? Os seus valentes estão abatidos, e vão fugindo, sem olharem para trás; terror há ao redor, diz o SENHOR.

5 מדוע ראיתי המה חתים נסגים אחור וגבוריהם יכתו ומנוס נסו ולא הפנו מגור מסביב נאם יהוה

6 Não fuja o ligeiro, e não escape o valente; para o lado norte, junto à borda do rio Eufrates tropeçaram e caíram.

6 אל ינוס הקל ואל ימלט הגבור צפונה על יד נהר פרת כשלו ונפלו

7 Quem é este que vem subindo como o Nilo, cujas águas se movem como os rios?

7 מי זה כיאר יעלה כנהרות יתגעשו מימיו

8 O Egito vem subindo como o Nilo, e como rios cujas águas se movem; e disse Subirei, cobrirei a terra, destruirei a cidade, e os que nela habitam.

8 מצרים כיאר יעלה וכנהרות יתגעשו מים ויאמר אעלה אכסה ארץ אבידה עיר וישבי בה

9 Subi, ó cavalos, e estrondeai, ó carros, e saiam os valentes; os etíopes, e os do Líbano, que manejam o escudo, e os lídios, que manejam e entesam o arco.

9 עלו הסוסים והתהללו הרכב ויצאו הגבורים כוש ופוט תפשי מגן ולודים תפשי דרכי קשת

10 Porque este dia é o dia do Senhor DEUS dos Exércitos, dia de vingança para ele se vingar dos seus adversários; e a espada devorará, e fartar-se-á, e embriagar-se-á com o sangue deles;

porque o Senhor DEUS dos Exércitos tem um sacrifício na terra do norte, junto ao rio Eufrates.

10 והיום ההוא לאדני יהוה צבאות יום נקמה להנקם מצריו ואכלה חרב ושבעה ורותה מדמם כי זבח לאדני יהוה צבאות בארץ צפון אל נהר פרת

11 Sobe a Gileade, e toma bálsamo, ó virgem filha do Egito; debalde multiplicas remédios, pois já não há cura para ti.

11 עלי גלעד וקחי צרי בתולת בת מצרים לשוא הרביתי רפאות תעלה אין לך

12 As nações ouviram a tua vergonha, e a terra está cheia do teu clamor; porque o valente tropeçou com o valente e ambos caíram juntos.

12 שמעו גוים קלונך וצוחתך מלאה הארץ כי גבור בגבור כשלו יחדיו נפלו שניהם

13 A palavra que falou o SENHOR a Jeremias, o profeta, acerca da vinda de Nabucodonosor, rei de Babilónia, para ferir a terra do Egito.

13 הדבר אשר דבר יהוה אל ירמיהו הנביא לבוא נבוכדראצר מלך בבל להכות את ארץ מצרים

14 Anunciai no Egito, e fazei ouvir isto em Migdol; fazei também ouvi-lo em Nofe, e em Tafnes, dizei Apresenta-te, e prepara-te; porque a espada já devorou o que está ao redor de ti.

14 הגידו במצרים והשמיעו במגדול והשמיעו בנף ובתחפנחס אמרו התיצב והכן לך כי אכלה חרב סביביך

15 Por que foram derrubados os teus valentes? Não puderam manter-se firmes, porque o SENHOR os abateu.

15 מדוע נסחף אביריך לא עמד כי יהוה הדפו

16 Multiplicou os que tropeçavam; também caíram uns sobre os outros, e disseram Levanta-te, e voltemos ao nosso povo, e à terra do nosso nascimento, por causa da espada que oprime.

16 הרבה כושל גם נפל איש אל רעהו ויאמרו קומה ונשבה אל עמנו ואל ארץ מולדתנו מפני חרב היונה

17 Clamaram ali Faraó rei do Egito é apenas um barulho; deixou passar o tempo assinalado.

17 קראו שם פרעה מלך מצרים שאון העביר המועד

18 Vivo eu, diz o rei, cujo nome é o SENHOR dos Exércitos, que certamente como o Tabor entre os montes, e como o Carmelo junto ao mar, certamente assim ele virá.

18 חי אני נאם המלך יהוה צבאות שמו כי כתבור בהרים וככרמל בים יבוא

19 Prepara os utensílios para ires ao cativeiro, ó moradora, filha do Egito; porque Nofe será tornada em desolação, e será incendiada, até que ninguém mais aí more.

19 כלי גולה עשי לך יושבת בת מצרים כי נף לשמה תהיה ונצתה מאין יושב

20 Bezerra mui formosa é o Egito; mas já vem a destruição, vem do norte.

20 עגלה יפה פיה מצרים קרץ מצפון בא בא

21 Até os seus mercenários no meio dela são como bezerros cevados; mas também eles viraram as costas, fugiram juntos; não ficaram firmes; porque veio sobre eles o dia da sua ruína e o tempo do seu castigo.

21 גם שכריה בקרבה כעגלי מרבק כי גם המה הפנו נסו יחדיו לא עמדו כי יום אידם בא עליהם עת פקדתם

22 A sua voz irá como a da serpente; porque marcharão com um exército, e virão contra ela com machados, como cortadores de lenha.

22 קולה כנחש ילך כי בחיל ילכו ובקרדמות באו לה כחטבי עצים

23 Cortarão o seu bosque, diz o SENHOR, embora seja impenetrável; porque se multiplicaram mais do que os gafanhotos; são inumeráveis.

23 כרתו יערה נאם יהוה כי לא יחקר כי רבו מארבה ואין להם מספר

24 A filha do Egito será envergonhada; será entregue na mão do povo do norte.

24 הבישה בת מצרים נתנה ביד עם צפון

25 Diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel Eis que eu castigarei a Amom de Nó, e a Faraó, e ao Egito, e aos seus deuses, e aos seus reis; ao próprio Faraó, e aos que nele confiam.

25 אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני פוקד אל אמון מנא ועל פרעה ועל מצרים ועל אלהיה ועל מלכיה ועל פרעה ועל הבטחים בו

26 E os entregarei na mão dos que procuram a sua morte, na mão de Nabucodonosor, rei de Babilónia, e na mão dos seus servos; mas depois será habitada, como nos dias antigos, diz o SENHOR.

26 ונתתים ביד מבקשי נפשם וביד נבוכדראצר מלך בבל וביד עבדיו ואחרי כן תשכן כימי קדם נאם יהוה

27 Mas não temas tu, servo meu, Jacó, nem te espantes, ó Israel; porque eis que te livrarei mesmo de longe, como também a tua descendência da terra do seu cativeiro; e Jacó voltará, e descansará, e sossegará, e não haverá quem o atemorize.

27 ואתה אל תירא עבדי יעקב ואל תחת ישראל כי הנני מושעך מרחוק ואת זרעך מארץ שבים ושב יעקוב ושקט ושאנן ואין מחריד

28 Tu não temas, servo meu, Jacó, diz o SENHOR, porque estou contigo; porque porei termo a todas as nações entre as quais te lancei; mas a ti não darei fim, mas castigar-te-ei com justiça, e não te darei de todo por inocente.

28 אתה אל תירא עבדי יעקב נאם יהוה כי אתך אני כי אעשה כלה בכל הגוים אשר הדחתיך שמה ואתך לא אעשה כלה ויסרתיך למשפט ונקה לא אנקך

Jeremias 47

1 A palavra do SENHOR, que veio a Jeremias, o profeta, contra os filisteus, antes que Faraó ferisse a Gaza.

1 אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא אל פלשתים בטרם יכה פרעה את עזה

2 Assim diz o SENHOR Eis que se levantam as águas do norte, e tornar-se-ão em torrente transbordante, e alagarão a terra e sua plenitude, a cidade, e os que nela habitam; e os homens clamarão, e todos os moradores da terra se lamentarão;

2 כה אמר יהוה הנה מים עלים מצפון והיו לנחל שוטף וישטפו ארץ ומלואה עיר וישבי בה וזעקו האדם והילל כל יושב הארץ

3 Ao ruído estrepitoso dos cascos dos seus fortes cavalos, ao barulho de seus carros, ao estrondo das suas rodas; os pais não atendem aos filhos, por causa da fraqueza das mãos;

3 מקול שעטת פרסות אביריו מרעש לרכבו המון גלגליו לא הפנו אבות אל בנים מרפיון ידים

4 Por causa do dia que vem, para destruir a todos os filisteus, para cortar de Tiro e de Sidom todo o restante que os socorra; porque o SENHOR destruirá os filisteus, o remanescente da ilha de Caftor.

4 על היום הבא לשדוד את כל פלשתים להכרית לצר ולצידון כל שריד עזר כי שדד יהוה את פלשתים שארית אי כפתור

5 A calvície veio sobre Gaza, foi desarraigada Ascalom, com o restante do seu vale; até quando te retalharás?

5 באה קרחה אל עזה נדמתה אשקלון שארית עמקם עד מתי תתגודדי

6 Ah; espada do SENHOR! Até quando deixarás de repousar? Volta para a tua bainha, descansa, e aquieta-te.

6 הוי חרב ליהוה עד אנה לא תשקטי האספי אל תערך הרגעי ודמי

7 Mas como te aquietarás? Pois o SENHOR deu ordem à espada contra Ascalom, e contra a praia do mar, para onde ele a enviou.

7 איך תשקטי ויהוה צוה לה אל אשקלון ואל חוף הים שם יעדה

Jeremias 48

1 Contra Moabe, assim diz o SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel Ai de Nebo, porque foi destruída; envergonhada está

Quiriataim, já está tomada; Misgabe está envergonhada e desanimada.

1 למואב כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הוי אל נבו כי שדדה הבישה נלכדה קריתים הבישה המשגב וחתה

2 A glória de Moabe já não existe mais; em Hesbom tramaram mal contra ela, dizendo Vinde, e exterminemo-la, para que não seja mais nação; também tu, ó Madmém, serás silenciada; a espada te perseguirá.

2 אין עוד תהלת מואב בחשבון חשבו עליה רעה לכו ונכריתנה מגוי גם מדמן תדמי אחריך תלך חרב

3 Voz de clamor de Horonaim; ruína e grande destruição!

3 קול צעקה מחרונים שד ושבר גדול

4 Está destruída Moabe; seus filhinhos fizeram ouvir um clamor.

4 נשברה מואב השמיעו זעקה צעוריה

5 Porque pela subida de Luíte eles irão com choro contínuo; porque na descida de Horonaim os adversários de Moabe ouviram as angústias do grito da destruição.

5 כי מעלה הלחות בבכי יעלה בכי כי במורד חורנים צרי צעקת שבר שמעו

6 Fugi, salvai a vossa vida; sede como a tamargueira no deserto;

6 נסו מלטו נפשכם ותהיינה כערוער במדבר

7 Porque, por causa da tua confiança nas tuas obras, e nos teus tesouros, também tu serás tomada; e Quemós sairá para o cativeiro, os seus sacerdotes e os seus príncipes juntamente.

7 כי יען בטחך במעשיך ובאוצרותיך גם את תלכדי ויצא כמיש בגולה
כהניו ושריו יחד

8 Porque virá o destruidor sobre cada uma das cidades, e nenhuma cidade escapará, e perecerá o vale, e destruir-se-á a campina; porque o SENHOR o disse.

8 ויבא שדד אל כל עיר ועיר לא תמלט ואבד העמק ונשמד המישר אשר
אמר יהוה

9 Dai asas a Moabe; porque voando sairá, e as suas cidades se tornarão em desolação, e ninguém morará nelas.

9 תנו ציץ למואב כי נצא תצא ועריה לשמה תהיינה מאין יושב בהן

10 Maldito aquele que fizer a obra do SENHOR fraudulosamente; e maldito aquele que retem a sua espada do sangue.

10 ארור עשה מלאכת יהוה רמיה וארור מנע חרבו מדם

11 Moabe esteve descansado desde a sua mocidade, e repousou nas suas fezes, e não foi mudado de vasilha para vasilha, nem foi para o cativeiro; por isso conservou o seu sabor, e o seu cheiro não se alterou.

11 שאנן מואב מנעוריו ושקט הוא אל שמריו ולא הורק מכלי אל כלי
ובגולה לא הלך על כן עמד טעמו בו וריחו לא נמר

12 Portanto, eis que dias vêm, diz o SENHOR, em que lhe enviarei derramadores que o derramarão; e despejarão as suas vasilhas, e romperão os seus odres.

12 לכן הנה ימים באים נאם יהוה ושלחתי לו צעים וצעהו וכליו יריקו
ונבליהם ינפצו

13 E Moabe terá vergonha de Quemós como a casa de Israel se envergonhou de Betel, sua confiança.

13 ובש מואב מכמוש כאשר בשו בית ישראל מבית אל מבטחם

14 Como direis Somos valentes e homens fortes para a guerra?

14 איך תאמרו גבורים אנחנו ואנשי חיל למלחמה

15 Moabe está destruído, e subiu das suas cidades, e os seus jovens escolhidos desceram à matança, diz o Rei, cujo nome é o SENHOR dos Exércitos.

15 שדד מואב ועריה עלה ומבחר בחוריו ירדו לטבח נאם המלך יהוה צבאות שמו

16 Está prestes a vir a calamidade de Moabe; e apressa-se muito a sua aflição.

16 קרוב איד מואב לבוא ורעתו מהרה מאד

17 Condoei-vos dele todos os que estais ao seu redor, e todos os que sabeis o seu nome; dizei Como se quebrou a vara forte, o cajado formoso?

17 נדו לו כל סביביו וכל ידעי שמו אמרו איכה נשבר מטה עז מקל תפארה

18 Desce da tua glória, e assenta-te em terra seca, ó moradora, filha de Dibom; porque o destruidor de Moabe subiu contra ti, e desfez as tuas fortalezas.

18 רדי מכבוד ישבי בצמא ישבת בת דיבון כי שדד מואב עלה בך שחת מבצריך

19 Põe-te no caminho, e espia, ó moradora de Aroer; pergunta ao que vai fugindo; e à que escapou dize Que sucedeu?

19 אל דרך עמדי וצפי יושבת ערוער שאלי נס ונמלטה אמרי מה נהיתה

20 Moabe está envergonhado, porque foi quebrantado; lamentai e gritai; anunciai em Arnom que Moabe está destruído.

20 הביש מואב כי חתה הילילי וזעקי הגידו בארנון כי שדד מואב

21 Também o julgamento veio sobre a terra da campina; sobre Holom, sobre Jaza, sobre Mefaate,

21 ומשפט בא אל ארץ המישר אל חלון ואל יהצה ועל מופעת

22 Sobre Dibom, sobre Nebo, sobre Bete-Diblataim,

22 ועל דיבון ועל נבו ועל בית דבלתים

23 Sobre Quiriataim, sobre Bete-Gamul, sobre Bete-Meom,

23 ועל קריתים ועל בית גמול ועל בית מעון

24 Sobre Queriote, e sobre Bozra; e até sobre todas as cidades da terra de Moabe, as de longe e as de perto.

24 ועל קריות ועל בצרה ועל כל ערי ארץ מואב הרחקות והקרבות

25 Já é cortado o poder de Moabe, e é quebrantado o seu braço, diz o SENHOR.

25 נגדעה קרן מואב וזרעו נשברה נאם יהוה

26 Embriagai-o, porque contra o SENHOR se engrandeceu; e Moabe se revolverá no seu vómito, e ele também se tornará objeto de escárnio.

26 השכירהו כי על יהוה הגדיל וספק מואב בקיאו והיה לשחק גם הוא

27 Pois não foi também Israel objeto de escárnio? Porventura foi achado entre ladrões, para que sempre que fales dele, saltes de alegria?

27 ואם לוא השחק היה לך ישראל אם בגנבים נמצאה כי מדי דבריך בו תתנודד

28 Deixai as cidades, e habitai no rochedo, ó moradores de Moabe; e sede como a pomba que se aninha nos lados da boca da caverna.

28 עזבו ערים ושכנו בסלע ישבי מואב והיו כיונה תקנן בעברי פי פחת

29 Ouvimos da soberba de Moabe, que é soberbíssimo, como também da sua arrogância, e da sua vaidade, e da sua altivez e do seu orgulhoso coração.

29 שמענו גאון מואב גאה מאד גבהו וגאונו וגאותו ורם לבו

30 Eu conheço, diz o SENHOR, a sua indignação, mas isso nada é; as suas mentiras nada farão.

30 אני ידעתי נאם יהוה עברתו ולא כן בדיו לא כן עשו

31 Por isso gemerei por Moabe, sim, gritarei por todo o Moabe; pelos homens de Quir-Heres lamentarei;

31 על כן על מואב איליל ולמואב כלה אזעק אל אנשי קיר חרש יהגה

32 Com o choro de Jazer chorar-te-ei, ó vide de Sibma; os teus ramos passaram o mar, chegaram até ao mar de Jazer; porém o destruidor caiu sobre os teus frutos do verão, e sobre a tua vindima.

32 מבכי יעזר אבכה לך הגפן שבמה נטישתיך עברו ים עד ים יעזר נגעו על קיצך ועל בצירך שדד נפל

33 Tirou-se, pois, o folguedo e a alegria do campo fértil e da terra de Moabe; porque fiz cessar o vinho nos lagares; já não pisarão uvas com júbilo; o júbilo não será júbilo.

33 ונאספה שמחה וגיל מכרמל ומארץ מואב ויין מיקבים השבתי לא ידרך הידד הידד לא הידד

34 Por causa do grito de Hesbom até Eleale e até Jaaz, se ouviu a sua voz desde Zoar até Horonaim, como bezerra de três anos; porque até as águas do Ninrim se tornarão em assolação.

34 מזעקת חשבון עד אלעלה עד יהץ נתנו קולם מצער עד חרנים עגלת שלשיה כי גם מי נמרים למשמות יהיו

35 E farei cessar em Moabe, diz o SENHOR, quem sacrifique nos altos, e queime incenso aos seus deuses.

35 והשבתי למואב נאם יהוה מעלה במה ומקטיר לאלהיו

36 Por isso ressoará como flauta o meu coração por Moabe, também ressoará como flauta o meu coração pelos homens de Quir-Heres; porquanto a abundância que ajuntou se perdeu.

36 על כן לבי למואב כחללים יהמה ולבי אל אנשי קיר חרש כחלילים יהמה על כן יתרת עשה אבדו

37 Porque toda a cabeça será tosquiada, e toda a barba será diminuída; sobre todas as mãos haverá sarjaduras, e sobre os lombos, sacos.

37 כי כל ראש קרחה וכל זקן גרעה על כל ידים גדדת ועל מתנים שק

38 Sobre todos os telhados de Moabe e nas suas ruas haverá um pranto geral; porque quebrei a Moabe, como a um vaso que não agrada, diz o SENHOR.

38 על כל גגות מואב וברחבתיה כלה מספד כי שברתי את מואב ככלי אין חפץ בו נאם יהוה

39 Como está quebrantado! Como gritam! Como virou Moabe a cerviz envergonhado! Assim será Moabe objeto de escárnio e de desmaio, para todos que estão em redor dele.

39 איך חתה הילילו איך הפנה ערף מואב בוש והיה מואב לשחק ולמחתה לכל סביביו

40 Porque assim diz o SENHOR Eis que voará como a águia, e estenderá as suas asas sobre Moabe.

40 כי כה אמר יהוה הנה כנשר ידאה ופרש כנפיו אל מואב

41 São tomadas as cidades, e ocupadas as fortalezas; e naquele dia será o coração dos valentes de Moabe como o coração da mulher que está com dores de parto.

41 נלכדה הקריות והמצדות נתפשה והיה לב גבורי מואב ביום ההוא כלב אשה מצרה

42 E Moabe será destruído, para que não seja povo; porque se engrandeceu contra o SENHOR.

42 ונשמד מואב מעם כי על יהוה הגדיל

43 Temor, e cova, e laço, vêm sobre ti, ó morador de Moabe, diz o SENHOR.

43 פחד ופחת ופח עליך יושב מואב נאם יהוה

44 O que fugir do temor cairá na cova, e o que subir da cova ficará preso no laço; porque trarei sobre ele, sobre Moabe, o ano do seu castigo, diz o SENHOR.

44 הניס מפני הפחד יפל אל הפחת והעלה מן הפחת ילכד בפח כי אביא אליה אל מואב שנת פקדתם נאם יהוה

45 Os que fugiam sem força pararam à sombra de Hesbom; pois saiu fogo de Hesbom, e a labareda do meio de Siom, e devorou o canto de Moabe e o alto da cabeça dos turbulentos.

45 בצל חשבון עמדו מכח נסים כי אש יצא מחשבון ולהבה מבין סיחון
ותאכל פאת מואב וקדקד בני שאון

46 Ai de ti, Moabe! Pereceu o povo de Quemós; porque teus filhos ficaram cativos, e tuas filhas em cativeiro.

46 אוי לך מואב אבד עם כמוש כי לקחו בניך בשבי ובנתיך בשביה

47 Mas nos últimos dias farei voltar os cativos de Moabe, diz o SENHOR. Até aqui o juízo de Moabe.

47 ושבתי שבות מואב באחרית הימים נאם יהוה עד הנה משפט מואב

Jeremias 49

1 Contra os filhos de Amom. Assim diz o SENHOR Acaso Israel não tem filhos, nem tem herdeiro? Por que, pois, herdou Malcã a Gade e o seu povo habitou nas suas cidades?

1 לבני עמון כה אמר יהוה הבנים אין לישראל אם יורש אין לו מדוע ירש
מלכם את גד ועמו בעריו ישב

2 Portanto, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que farei ouvir em Rabá dos filhos de Amom o alarido de guerra, e tornar-se-á num montão de ruínas, e os lugares da sua jurisdição serão queimados a fogo; e Israel herdará aos que o herdaram, diz o SENHOR.

2 לכן הנה ימים באים נאם יהוה והשמעתי אל רבת בני עמון תרועת
מלחמה והיתה לתל שממה ובנתיה באש תצתנה וירש ישראל את ירשיו
אמר יהוה

3 Lamenta, ó Hesbom, porque é destruída Ai; clamai, ó filhas de Rabá, cingi-vos de sacos, lamentai, e dai voltas pelos valados;

porque Malcã irá em cativeiro, juntamente com seus sacerdotes e os seus príncipes.

3 הילילי חשבון כי שדדה עי צעקנה בנות רבה חגרנה שקים ספדנה והתשוטטנה בגדרות כי מלכם בגולה ילך כהניו ושריו יחדיו

4 Por que te glorias nos vales, teus luxuriantes vales, ó filha rebelde, que confias nos teus tesouros, dizendo Quem virá contra mim?

4 מה תתהללי בעמקים זב עמקך הבת השובבה הבטחה באצרתיה מי יבוא אלי

5 Eis que eu trarei temor sobre ti, diz o Senhor DEUS dos Exércitos, de todos os que estão ao redor de ti; e sereis lançados fora cada um diante de si, e ninguém recolherá o desgarrado.

5 הנני מביא עליך פחד נאם אדני יהוה צבאות מכל סביביך ונדחתם איש לפניו ואין מקבץ לנדד

6 Mas depois disto farei voltar os cativos dos filhos de Amom, diz o SENHOR.

6 ואחרי כן אשיב את שבות בני עמון נאם יהוה

7 Acerca de Edom. Assim diz o SENHOR dos Exércitos Acaso não há mais sabedoria em Temã? Pereceu o conselho dos entendidos? Corrompeu-se a sua sabedoria?

7 לאדום כה אמר יהוה צבאות האין עוד חכמה בתימן אבדה עצה מבנים נסרחה חכמתם

8 Fugi, voltai-vos, buscai profundezas para habitar, ó moradores de Dedã, porque eu trarei sobre ele a ruína de Esaú, no tempo em que o castiguei.

8 נסו הפנו העמיקו לשבת ישבי דדן כי איד עשו הבאתי עליו עת פקדתיו

9 Se vindimadores viessem a ti, não deixariam rabiscos? Se ladrões de noite viessem, não te danificariam quanto lhes bastasse?

9 אם בצרים באו לך לא ישארו עוללות אם גנבים בלילה השחיתו דים

10 Mas eu despi a Esaú, descobri os seus esconderijos, e não se poderá esconder; foi destruída a sua descendência, como também seus irmãos e seus vizinhos, e ele já não existe.

10 כי אני חשפתי את עשו גליתי את מסתריו ונחבה לא יוכל שדד זרעו ואחיו ושכניו ואיננו

11 Deixa os teus órfãos, eu os guardarei em vida; e as tuas viúvas confiem em mim.

11 עזבה יתמיך אני אחיה ואלמנתיך עלי תבטחו

12 Porque assim diz o SENHOR Eis que os que não estavam condenados a beber do copo, totalmente o beberão; e tu ficarias inteiramente impune? Não ficarás impune, mas certamente o beberás.

12 כי כה אמר יהוה הנה אשר אין משפטם לשתות הכוס שתו ישתו ואתה הוא נקה תנקה לא תנקה כי שתה תשתה

13 Porque por mim mesmo jurei, diz o SENHOR, que Bozra servirá de espanto, de opróbrio, de assolação, e de maldição; e todas as suas cidades se tornarão em desolações perpétuas.

13 כי בי נשבעתי נאם יהוה כי לשמה לחרפה לחרב ולקללה תהיה בצרה וכל עריה תהיינה לחרבות עולם

14 Ouvi novas vindas do SENHOR, que um embaixador é enviado aos gentios, para lhes dizer Ajuntai-vos, e vinde contra ela, e levantai-vos para a guerra.

14 שמועה שמעתי מאת יהוה וציר בגוים שלוח התקבצו ובאו עליה וקומו
למלחמה

15 Porque eis que te fiz pequeno entre os gentios, desprezado entre os homens.

15 כי הנה קטן נתתיך בגוים בזוי באדם

16 Quanto à tua terribilidade, enganou-te a arrogância do teu coração, tu que habitas nas cavernas das rochas, que ocupas as alturas dos outeiros; ainda que eleves o teu ninho como a águia, de lá te derrubarei, diz o SENHOR.

16 תפלצתך השיא אתך זדון לבך שכני בחגוי הסלע תפשי מרום גבעה כי
תגביה כנשר קנך משם אורידך נאם יהוה

17 Assim servirá Edom de desolação; todo aquele que passar por ela se espantará, e assobiará por causa de todas as suas pragas.

17 והיתה אדום לשמה כל עבר עליה ישם וישרק על כל מכותה

18 Será como a destruição de Sodoma e Gomorra, e dos seus vizinhos, diz o SENHOR; não habitará ninguém ali, nem morará nela filho de homem.

18 כמהפכת סדם ועמרה ושכניה אמר יהוה לא ישב שם איש ולא יגור בה
בן אדם

19 Eis que ele como leão subirá da enchente do Jordão contra a morada do forte; porque num momento o farei correr dali; e quem é o escolhido que porei sobre ela? Pois quem é semelhante a mim? e quem me fixará o tempo? e quem é o pastor que subsistirá perante mim?

19 הנה כאריה יעלה מגאון הירדן אל נוה איתן כי ארגיעה אריצנו מעליה
ומי בחור אליה אפקד כי מי כמוני ומי יעידני ומי זה רעה אשר יעמד לפני

20 Portanto ouvi o conselho do SENHOR, que ele decretou contra Edom, e os seus desígnios que ele intentou entre os moradores de Temã Certamente os menores do rebanho serão arrastados; certamente ele assolará as suas moradas com eles.

20 לכן שמעו עצת יהוה אשר יעץ אל אדום ומחשבותיו אשר חשב אל ישבי תימן אם לא יסחבום צעירי הצאן אם לא ישים עליהם נוהם

21 A terra estremeceu com o estrondo da sua queda; e do seu grito, até ao Mar Vermelho se ouviu o som.

21 מקול נפלם רעשה הארץ צעקה בים סוף נשמע קולה

22 Eis que ele como águia subirá, e voará, e estenderá as suas asas contra Bozra; e o coração dos valentes de Edom naquele dia será como o coração da mulher que está com dores de parto.

22 הנה כנשר יעלה וידאה ויפרש כנפיו על בצרה והיה לב גבורי אדום ביום ההוא כלב אשה מצרה

23 Acerca de Damasco. Envergonhou-se Hamate e Arpade, porquanto ouviram más novas, desmaiaram; no mar há angústia, não se pode sossegar.

23 לדמשק בושה חמת וארפד כי שמעה רעה שמעו נמגו בים דאגה השקט לא יוכל

24 Enfraquecida está Damasco; virou as costas para fugir, e o tremor a tomou; angústia e dores a tomaram como da que está de parto.

24 רפתה דמשק הפנתה לנוס ורטט החזיקה צרה וחבלים אחזתה כיולדה

25 Como está abandonada a cidade do louvor, a cidade da minha alegria!

25 איך לא עזבה עיר תהלה קרית משושי

26 Portanto cairão os seus jovens nas suas ruas; e todos os homens de guerra serão consumidos naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos.

26 לכן יפלו בחוריה ברחבתיה וכל אנשי המלחמה ידמו ביום ההוא נאם יהוה צבאות

27 E acenderei fogo no muro de Damasco, e consumirá os palácios de Bene-Hadade.

27 והצתי אש בחומת דמשק ואכלה ארמנות בן הדד

28 Acerca de Quedar, e dos reinos de Hazor, que Nabucodonosor, rei de Babilónia, feriu. Assim diz o SENHOR Levantai-vos, subi contra Quedar, e destruí os filhos do oriente.

28 לקדר ולממלכות חצור אשר הכה נבוכדראצור מלך בבל כה אמר יהוה קומו עלו אל קדר ושדדו את בני קדם

29 Tomarão as suas tendas, os seus gados, as suas cortinas e todos os seus utensílios, e os seus camelos levarão para si; e lhes clamarão Há medo por todos os lados.

29 אהליהם וצאנם יקחו יריעותיהם וכל כליהם וגמליהם ישאו להם וקראו עליהם מגור מסביב

30 Fugi, desviai-vos para muito longe, buscai profundezas para habitar, ó moradores de Hazor, diz o SENHOR; porque Nabucodonosor, rei de Babilónia, tomou conselho contra vós, e formou um desígnio contra vós.

30 נסו נדו מאד העמיקו לשבת ישבי חצור נאם יהוה כי יעץ עליכם נבוכדראצר מלך בבל עצה וחשב עליהם מחשבה

31 Levantai-vos, subi contra uma nação tranquila, que habita confiadamente, diz o SENHOR, que não tem portas, nem ferrolhos; habitam sós.

31 קומו עלו אל גוי שליו יושב לבטח נאם יהוה לא דלתים ולא בריח לו
בדד ישכנו

32 E os seus camelos serão para presa, e a multidão dos seus gados para despojo; e os espalharei a todo o vento, àqueles que estão nos lugares mais distantes, e de todos os seus lados lhes trarei a sua ruína, diz o SENHOR.

32 והיו גמליהם לבז והמון מקניהם לשלל וזרתים לכל רוח קצוצי פאה
ומכל עבריו אביא את אידם נאם יהוה

33 E Hazor se tornará em morada de chacais, em assolação para sempre; ninguém habitará ali, nem morará nela filho de homem.

33 והיתה חצור למעון תנים שממה עד עולם לא ישב שם איש ולא יגור
בה בן אדם

34 A palavra do SENHOR, que veio a Jeremias, o profeta, contra Elão, no princípio do reinado de Zedequias, rei de Judá, dizendo

34 אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא אל עילם בראשית מלכות
צדקיה מלך יהודה לאמר

35 Assim diz o SENHOR dos Exércitos Eis que eu quebrarei o arco de Elão, o principal do seu poder.

35 כה אמר יהוה צבאות הנני שבר את קשת עילם ראשית גבורתם

36 E trarei sobre Elão os quatro ventos dos quatro cantos dos céus, e os espalharei na direção de todos estes ventos; e não haverá nação aonde não cheguem os fugitivos de Elão.

36 והבאתי אל עילם ארבע רוחות מארבע קצות השמים וזרתים לכל
הרחות האלה ולא יהיה הגוי אשר לא יבוא שם נדחי עולם

37 E farei que Elão tema diante de seus inimigos e diante dos que procuram a sua morte; e farei vir sobre eles o mal, o furor da

minha ira, diz o SENHOR; e enviarei após eles a espada, até que venha a consumi-los.

37 והחתתי את עילם לפני איביהם ולפני מבקשי נפשם והבאתי עליהם רעה את חרון אפי נאם יהוה ושלחתי אחריהם את החרב עד כלותי אותם

38 E porei o meu trono em Elão; e destruirei dali o rei e os príncipes, diz o SENHOR.

38 ושמתי כסאי בעילם והאבדתי משם מלך ושרים נאם יהוה

39 Acontecerá, porém, nos últi-mos dias, que farei voltar os cativos de Elão, diz o SENHOR.

39 והיה באחרית הימים אשוב את שבית עילם נאם יהוה

Jeremias 50

1 A palavra que falou o SENHOR contra a Babilónia, contra a terra dos caldeus, por intermédio de Jeremias, o profeta.

1 הדבר אשר דבר יהוה אל בבל אל ארץ כשדים ביד ירמיהו הנביא

2 Anunciai entre as nações; e fazei ouvir, e arvorai um estandarte, fazei ouvir, não encubrais; dizei Tomada está Babilónia, confundido está Bel, espatifado está Merodaque, confundidos estão os seus ídolos, e quebradas estão as suas imagens.

2 הגידו בגוים והשמיעו ושאו נס השמיעו אל תכחדו אמרו נלכדה בבל הביש בל חת מרדך הבישו עצביה חתו גלוליה

3 Porque subiu contra ela uma nação do norte, que fará da sua terra uma solidão, e não haverá quem nela habite; tanto os homens como os animais fugiram, e se foram.

3 כי עלה עליה גוי מצפון הוא ישית את ארצה לשמה ולא יהיה יושב בה מאדם ועד בהמה נדו הלכו

4 Naqueles dias, e naquele tempo, diz o SENHOR, os filhos de Israel virão, eles e os filhos de Judá juntamente; andando e chorando virão, e buscarão ao SENHOR seu Deus.

4 בימים ההמה ובעת ההיא נאם יהוה יבאו בני ישראל המה ובני יהודה יחדו הלוך ובכו ילכו ואת יהוה אלהיהם יבקשו

5 Pelo caminho de Sião perguntarão, para ali voltarão os seus rostos, dizendo Vinde, e unamo-nos ao SENHOR, numa aliança eterna que nunca será esquecida.

5 ציון ישאלו דרך הנה פניהם באו ונלוו אל יהוה ברית עולם לא תשכח

6 Ovelhas perdidas têm sido o meu povo, os seus pastores as fizeram errar, para os montes as desviaram; de monte para outeiro andaram, esqueceram-se do lugar do seu repouso.

6 צאן אבדות היה עמי רעיהם התעום הרים שובבים מהר אל גבעה הלכו שכחו רבצם

7 Todos os que as achavam as devoravam, e os seus adversários diziam Culpa nenhuma teremos; porque pecaram contra o SENHOR, a morada da justiça, sim, o SENHOR, a esperança de seus pais.

7 כל מוצאיהם אכלום וצריהם אמרו לא נאשם תחת אשר חטאו ליהוה נוה צדק ומקוה אבותיהם יהוה

8 Fugi do meio de Babilónia, e saí da terra dos caldeus, e sede como os bodes diante do rebanho.

8 נדו מתוך בבל ומארץ כשדים יצאו והיו כעתודים לפני צאן

9 Porque eis que eu suscitarei e farei subir contra a Babilónia uma congregação de grandes nações da terra do norte, e se prepararão contra ela; dali será tomada; as suas flechas serão como as de valente herói, nenhuma tornará sem efeito.

9 כי הנה אנכי מעיר ומעלה על בבל קהל גוים גדלים מארץ צפון וערכו לה משם תלכד חציו כגבור משכיל לא ישוב ריקם

10 A Caldéia servirá de presa; todos os que a saquearam serão fartos, diz o SENHOR.

10 והיתה כשדים לשלל כל שלליה ישבעו נאם יהוה

11 Porquanto vos alegrastes, e vos regozijastes, ó saqueadores da minha herança, porquanto vos engordastes como novilha no pasto, e mugistes como touros.

11 כי תשמחי כי תעלזי שסי נחלתי כי תפושי כעגלה דשה ותצהלי כאברים

12 Será mui confundida vossa mãe, ficará envergonhada a que vos deu à luz; eis que ela será a última das nações, um deserto, uma terra seca e uma solidão.

12 בושה אמכם מאד חפרה יולדתכם הנה אחרית גוים מדבר ציה וערבה

13 Por causa do furor do SENHOR não será habitada, antes se tornará em total assolação; qualquer que passar por Babilónia se espantará, assobiará por todas as suas pragas.

13 מקצף יהוה לא תשב והיתה שממה כלה כל עבר על בבל ישם וישרק על כל מכותיה

14 Ordenai-vos contra Babilónia ao redor, todos os que armais arcos; atirai-lhe, não poupeis as flechas, porque pecou contra o SENHOR.

14 ערכו על בבל סביב כל דרכי קשת ידו אליה אל תחמלו אל חץ כי ליהוה
חטאה

15 Gritai contra ela ao redor, ela já se submeteu; caíram seus fundamentos, estão derrubados os seus muros; porque esta é a vingança do SENHOR; vingai-vos dela; como ela fez, assim lhe fazei.

15 הריעו עליה סביב נתנה ידה נפלו אשויתיה נהרסו חומותיה כי נקמת
יהוה היא הנקמו בה כאשר עשתה עשו לה

16 Arrancai de Babilónia o que semeia, e o que leva a foice no tempo da sega; por causa da espada aflitiva virar-se-á cada um para o seu povo, e fugirá cada um para a sua terra.

16 כרתו זורע מבבל ותפש מגל בעת קציר מפני חרב היונה איש אל עמו
יפנו ואיש לארצו ינסו

17 Cordeiro desgarrado é Israel; os leões o afugentaram; o primeiro a devorá-lo foi o rei da Assíria; e, por último Nabucodonosor, rei de Babilónia, lhe quebrou os ossos.

17 שה פזורה ישראל אריות הדיחו הראשון אכלו מלך אשור וזה האחרון
עצמו נבוכדראצר מלך בבל

18 Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel Eis que castigarei o rei de Babilónia, e a sua terra, como castiguei o rei da Assíria.

18 לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני פקד אל מלך בבל ואל
ארצו כאשר פקדתי אל מלך אשור

19 E farei tornar Israel para a sua morada, e ele pastará no Carmelo e em Basã; e fartar-se-á a sua alma no monte de Efraim e em Gileade.

19 ושבבתי את ישראל אל נוהו ורעה הכרמל והבשן ובהר אפרים והגלעד תשבע נפשו

20 Naqueles dias, e naquele tempo, diz o SENHOR, buscar-se-á a maldade de Israel, e não será achada; e os pecados de Judá, mas não se acharão; porque perdoarei os remanescentes que eu deixar.

20 בימים ההם ובעת ההיא נאם יהוה יבקש את עון ישראל ואיננו ואת חטאת יהודה ולא תמצאינה כי אסלח לאשר אשאיר

21 Sobe contra a terra de Merataim, sim, contra ela, e contra os moradores de Pecode; assola e inteiramente destrói tudo após eles, diz o SENHOR, e faze con-forme tudo o que te mandei.

21 על הארץ מרתים עלה עליה ואל יושבי פקוד חרב והחרם אחריהם נאם יהוה ועשה ככל אשר צויתיך

22 Estrondo de batalha há na terra, e de grande destruição.

22 קול מלחמה בארץ ושבר גדול

23 Como foi cortado e quebrado o martelo de toda a terra! Como se tornou Babilónia objeto de espanto entre as nações!

23 איך נגדע וישבר פטיש כל הארץ איך היתה לשמה בבל בגוים

24 Laços te armei, e também foste presa, ó Babilónia, e tu não o soubeste; foste achada, e também apanhada; porque contra o SENHOR te entremeteste.

24 יקשתי לך וגם נלכדת בבל ואת לא ידעת נמצאת וגם נתפשת כי ביהוה התגרית

25 O SENHOR abriu o seu depósito, e tirou os instrumentos da sua indignação; porque o Senhor DEUS dos Exércitos, tem uma obra a realizar na terra dos caldeus.

25 פתח יהוה את אוצרו ויוצא את כלי זעמו כי מלאכה היא לאדני יהוה צבאות בארץ כשדים

26 Vinde contra ela dos confins da terra, abri os seus celeiros; fazei dela montões de ruínas, e destruí-a de todo; nada lhe fique de sobra.

26 באו לה מקץ פתחו מאבסיה סלוה כמו ערמים והחרימוה אל תהי לה שארית

27 Matai a todos os seus novilhos, desçam a matança. Ai deles, porque veio o seu dia, o tempo do seu castigo!

27 חרבו כל פריה ירדו לטבח הוי עליהם כי בא יומם עת פקדתם

28 Eis a voz dos que fugiram e escaparam da terra de Babilónia, para anunciarem em Sião a vingança do SENHOR nosso Deus, a vingança do seu templo.

28 קול נסים ופלטים מארץ בבל להגיד בציון את נקמת יהוה אלהינו נקמת היכלו

29 Convocai contra Babilónia os flecheiros, a todos os que armam arcos; acampai-vos contra ela em redor, ninguém escape dela; pagai-lhe conforme a sua obra, conforme tudo o que fez, fazei-lhe; porque se houve arrogantemente contra o SENHOR, contra o Santo de Israel.

29 השמיעו אל בבל רבים כל דרכי קשת חנו עליה סביב אל יהי פליטה שלמו לה כפעלה ככל אשר עשתה עשו לה כי אל יהוה זדה אל קדוש ישראל

30 Portanto, cairão os seus jovens nas suas ruas; e todos os seus homens de guerra serão desarraigados naquele dia, diz o SENHOR.

30 לכן יפלו בחוריה ברחבתיה וכל אנשי מלחמתה ידמו ביום ההוא נאם יהוה

31 Eis que eu sou contra ti, ó soberbo, diz o Senhor DEUS dos Exércitos; porque veio o teu dia, o tempo em que te hei de castigar.

31 הנני אליך זדון נאם אדני יהוה צבאות כי בא יומך עת פקדתיך

32 Então tropeçará o soberbo, e cairá, e ninguém haverá que o levante; e porei fogo nas suas cidades, o qual consumirá todos os seus arredores.

32 וכשל זדון ונפל ואין לו מקים והצתי אש בעריו ואכלה כל סביבתיו

33 Assim diz o SENHOR dos Exércitos Os filhos de Israel e os filhos de Judá foram oprimidos juntamente; e todos os que os levaram cativos os retiveram, não os quiseram soltar.

33 כה אמר יהוה צבאות עשוקים בני ישראל ובני יהודה יחדו וכל שביהם החזיקו בם מאנו שלחם

34 Mas o seu Redentor é forte, o SENHOR dos Exércitos é o seu nome; certamente pleiteará a causa deles, para dar descanso à terra, e inquietar os moradores de Babilónia.

34 גאלם חזק יהוה צבאות שמו ריב יריב את ריבם למען הרגיע את הארץ והרגיז לישבי בבל

35 A espada virá sobre os caldeus, diz o SENHOR, e sobre os moradores de Babilónia, e sobre os seus príncipes, e sobre os seus sábios.

35 חרב על כשדים נאם יהוה ואל ישבי בבל ואל שריה ואל חכמיה

36 A espada virá sobre os mentirosos, e ficarão insensatos; a espada virá sobre os seus poderosos, e desfalecerão.

36 חרב אל הבדים ונאלו חרב אל גבוריה וחתו

37 A espada virá sobre os seus cavalos, e sobre os seus carros, e sobre toda a mistura de povos, que está no meio dela; e tornar-se-ão como mulheres; a espada virá sobre os seus tesouros, e serão saqueados.

37 חרב אל סוסיו ואל רכבו ואל כל הערב אשר בתוכה והיו לנשים חרב אל אוצרתיה ובזזו

38 Cairá a seca sobre as suas águas, e secarão; porque é uma terra de imagens esculpidas, e pelos seus ídolos andam enfurecidos.

38 חרב אל מימיה ויבשו כי ארץ פסלים היא ובאימים יתהללו

39 Por isso habitarão nela as feras do deserto, com os animais selvagens das ilhas; também habitarão nela as avestruzes; e nunca mais será povoada, nem será habitada de geração em geração.

39 לכן ישבו ציים את איים וישבו בה בנות יענה ולא תשב עוד לנצח ולא תשכון עד דור ודור

40 Como quando Deus subverteu a Sodoma e a Gomorra, e as suas cidades vizinhas, diz o SENHOR, assim ninguém habitará ali, nem morará nela filho de homem.

40 כמהפכת אלהים את סדם ואת עמרה ואת שכניה נאם יהוה לא ישב שם איש ולא יגור בה בן אדם

41 Eis que um povo vem do norte; uma grande nação e muitos reis se levantarão dos extremos da terra.

41 הנה עם בא מצפון וגוי גדול ומלכים רבים יערו מירכתי ארץ

42 Armam-se de arco e lança; eles são cruéis, e não têm piedade; a sua voz bramará como o mar, e sobre cavalos cavalgarão, todos postos em ordem como um homem para a batalha, contra ti, ó filha de Babilónia.

42 קשת וכידן יחזיקו אכזרי המה ולא ירחמו קולם כים יהמה ועל סוסים ירכבו ערוך כאיש למלחמה עליך בת בבל

43 O rei de Babilónia ouviu a sua fama, e desfaleceram as suas mãos; a angústia se apoderou dele, como da que está de parto.

43 שמע מלך בבל את שמעם ורפו ידיו צרה החזיקתהו חיל כיולדה

44 Eis que ele como leão subirá da enchente do Jordão, contra a morada forte, porque num momento o farei correr dali; e quem é o escolhido que porei sobre ela? porque quem é semelhante a mim, e quem me fixará o tempo? E quem é o pastor que poderá permanecer perante mim?

44 הנה כאריה יעלה מגאון הירדן אל נוה איתן כי ארגעה ארוצם מעליה ומי בחור אליה אפקד כי מי כמוני ומי יועדני ומי זה רעה אשר יעמד לפני

45 Portanto ouvi o conselho do SENHOR, que ele decretou contra Babilónia, e os seus desígnios que intentou contra a terra dos caldeus certamente os pequenos do rebanho serão arrastados; certamente ele assolará as suas moradas sobre eles.

45 לכן שמעו עצת יהוה אשר יעץ אל בבל ומחשבותיו אשר חשב אל ארץ כשדים אם לא יסחבום צעירי הצאן אם לא ישים עליהם נוה

46 Ao estrondo da tomada de Babilónia estremeceu a terra; e o grito se ouviu entre as nações.

46 מקול נתפשה בבל נרעשה הארץ וזעקה בגוים נשמע

1 Assim diz o SENHOR Eis que levantarei um vento destruidor contra Babilónia, e contra os que habitam no meio dos que se levantam contra mim.

1 כה אמר יהוה הנני מעיר על בבל ואל ישבי לב קמי רוח משחית

2 E enviarei padejadores contra Babilónia, que a padejarão, e despejarão a sua terra; porque virão contra ela em redor no dia da calamidade.

2 ושלחתי לבבל זרים וזרוה ויבקקו את ארצה כי היו עליה מסביב ביום רעה

3 O flecheiro arme o seu arco contra o que arma o seu arco, e contra o que se exalta na sua couraça; e não perdoeis aos seus jovens; destruí a todo o seu exército.

3 אל ידרך ידרך הדרך קשתו ואל יתעל בסרינו ואל תחמלו אל בחריה החרימו כל צבאה

4 E os mortos cairão na terra dos caldeus, e atravessados nas suas ruas.

4 ונפלו חללים בארץ כשדים ומדקרים בחוצותיה

5 Porque Israel e Judá não foram abandonados do seu Deus, do SENHOR dos Exércitos, ainda que a sua terra esteja cheia de culpas contra o Santo de Israel.

5 כי לא אלמן ישראל ויהודה מאלהיו מיהוה צבאות כי ארצם מלאה אשם מקדוש ישראל

6 Fugi do meio de Babilónia, e livrai cada um a sua alma, e não vos destruais na sua maldade; porque este é o tempo da vingança do SENHOR; que lhe dará a sua recompensa.

6 נסו מתוך בבל ומלטו איש נפשו אל תדמו בעונה כי עת נקמה היא ליהוה גמול הוא משלם לה

7 Babilónia era um copo de ouro na mão do SENHOR, o qual embriagava a toda a terra; do seu vinho beberam as nações; por isso as nações enlouqueceram.

7 כוס זהב בבל ביד יהוה משכרת כל הארץ מיינה שתו גוים על כן יתהללו גוים

8 Num momento caiu Babilónia, e ficou arruinada; lamentai por ela, tomai bálsamo para a sua dor, porventura sarará.

8 פתאם נפלה בבל ותשבר הילילו עליה קחו צרי למכאובה אולי תרפא

9 Queríamos curar Babilónia, porém ela não sarou; deixai-a, e vamo-nos cada um para a sua terra; porque o seu juízo chegou até ao céu, e se elevou até às mais altas nuvens.

9 רפאנו את בבל ולא נרפתה עזבוה ונלך איש לארצו כי נגע אל השמים משפטה ונשא עד שחקים

10 O SENHOR trouxe a nossa justiça à luz; vinde e contemos em Sião a obra do SENHOR, nosso Deus.

10 הוציא יהוה את צדקתינו באו ונספרה בציון את מעשה יהוה אלהינו

11 Aguçai as flechas, preparai os escudos; o SENHOR despertou o espírito dos reis da Média; porque o seu intento é contra Babilónia para a destruir; porque esta é a vingança do SENHOR, a vingança do seu templo.

11 הברו החצים מלאו השלטים העיר יהוה את רוח מלכי מדי כי על בבל מזמתו להשחיתה כי נקמת יהוה היא נקמת היכלו

12 Arvorai um estandarte sobre os muros de Babilónia, reforçai a guarda, colocai sentinelas, preparai as ciladas; porque como o

SENHOR intentou, assim fez o que tinha falado contra os moradores de Babilónia.

12 אל חומת בבל שאו נס החזיקו המשמר הקימו שמרים הכינו הארבים כי גם זמם יהוה גם עשה את אשר דבר אל ישבי בבל

13 O tu, que habitas sobre muitas águas, rica de tesouros, é chegado o teu fim, a medida da tua avareza.

13 שכנתי על מים רבים רבת אוצרת בא קצך אמת בצעך

14 Jurou o SENHOR dos Exércitos por si mesmo, dizendo Ainda que te enchi de homens, como de lagarta, contudo levantarão gritaria contra ti.

14 נשבע יהוה צבאות בנפשו כי אם מלאתיך אדם כילק וענו עליך הידד

15 Ele fez a terra com o seu poder, e ordenou o mundo com a sua sabedoria, e estendeu os céus com o seu entendimento.

15 עשה ארץ בכחו מכין תבל בחכמתו ובתבונתו נטה שמים

16 Fazendo ele ouvir a sua voz, grande estrondo de águas há nos céus, e faz subir os vapores desde o fim da terra; faz os relámpagos com a chuva, e tira o vento dos seus tesouros,

16 לקול תתו המון מים בשמים ויעל נשאים מקצה ארץ ברקים למטר עשה ויוצא רוח מאצרתיו

17 Embrutecido é todo o homem, no seu conhecimento; envergonha-se todo o artífice da imagem de escultura; porque a sua imagem de fundição é mentira, e nelas não há espírito.

17 נבער כל אדם מדעת הביש כל צרף מפסל כי שקר נסכו ולא רוח בם

18 Vaidade são, obra de enganos; no tempo da sua visitação perecerão.

18 הבל המה מעשה תעתעים בעת פקדתם יאבדו

19 Não é semelhante a estes a porção de Jacó; porque ele é o
que formou tudo; e Israel é a tribo da sua herança; o SENHOR
dos Exércitos é o seu nome.

19 לא כאלה חלק יעקוב כי יוצר הכל הוא ושבט נחלתו יהוה צבאות שמו

20 Tu és meu machado de batalha e minhas armas de guerra, e
por meio de ti despedaçarei as nações e por ti destruirei os reis;

20 מפץ אתה לי כלי מלחמה ונפצתי בך גוים והשחתי בך ממלכות

21 E por meio de ti despedaçarei o cavalo e o seu cavaleiro; e por
meio de ti despedaçarei o carro e o que nele vai;

21 ונפצתי בך סוס ורכבו ונפצתי בך רכב ורכבו

22 E por meio de ti despedaçarei o homem e a mulher, e por
meio de ti despedaçarei o velho e o moço, e por meio de ti
despedaçarei o jovem e a virgem;

22 ונפצתי בך איש ואשה ונפצתי בך זקן ונער ונפצתי בך בחור ובתולה

23 E por meio de ti despedaçarei o pastor e o seu rebanho, e por
meio de ti despedaçarei o lavrador e a sua junta de bois, e por
meio de ti despedaçarei os capitães e os magistrados.

23 ונפצתי בך רעה ועדרו ונפצתי בך אכר וצמדו ונפצתי בך פחות וסגנים

24 E pagarei a Babilónia, e a todos os moradores da Caldéia, toda
a maldade que fizeram em Sião, aos vossos olhos, diz o SENHOR.

24 ושלמתי לבבל ולכל יושבי כשדים את כל רעתם אשר עשו בציון
לעיניכם נאם יהוה

25 Eis-me aqui contra ti, ó monte destruidor, diz o SENHOR, que destróis toda a terra; e estenderei a minha mão contra ti, e te revolverei das rochas, e farei de ti um monte de queima.

25 הנני אליך הר המשחית נאם יהוה המשחית את כל הארץ ונטיתי את ידי עליך וגלגלתיך מן הסלעים ונתתיך להר שרפה

26 E não tomarão de ti pedra para esquina, nem pedra para fundamentos, porque te tornarás em assolação perpétua, diz o SENHOR.

26 ולא יקחו ממך אבן לפנה ואבן למוסדות כי שממות עולם תהיה נאם יהוה

27 Arvorai um estandarte na terra, tocai a buzina entre as nações, preparai as nações contra ela, convocai contra ela os reinos de Ararate, Mini, e Asquenaz; ordenai contra ela um capitão, fazei subir cavalos, como lagartas eriçadas.

27 שאו נס בארץ תקעו שופר בגוים קדשו עליה גוים השמיעו עליה ממלכות אררט מני ואשכנז פקדו עליה טפסר העלו סוס כילק סמר

28 Preparai contra ela as nações, os reis da Média, os seus capitães, e todos os seus magistrados, e toda a terra do seu domínio.

28 קדשו עליה גוים את מלכי מדי את פחותיה ואת כל סגניה ואת כל ארץ ממשלתו

29 Então tremerá a terra, e doer-se-á, porque cada um dos desígnios do SENHOR está firme contra Babilónia, para fazer da terra de Babilónia uma desolação, sem habitantes.

29 ותרעש הארץ ותחל כי קמה על בבל מחשבות יהוה לשום את ארץ בבל לשמה מאין יושב

30 Os poderosos de Babilónia cessaram de pelejar, ficaram nas fortalezas, desfaleceu a sua força, tornaram-se como mulheres; incendiaram as suas moradas, quebrados foram os seus ferrolhos.

30 חדלו גבורי בבל להלחם ישבו במצדות נשתה גבורתם היו לנשים הציתו משכנתיה נשברו בריחיה

31 Um correio correrá ao encontro de outro correio, e um mensageiro ao encontro de outro mensageiro, para anunciar ao rei de Babilónia que a sua cidade está tomada de todos os lados.

31 רץ לקראת רץ ירוץ ומגיד לקראת מגיד להגיד למלך בבל כי נלכדה עירו מקצה

32 E os vaus estão ocupados, e os canaviais queimados a fogo; e os homens de guerra ficaram assom-brados.

32 והמעברות נתפשו ואת האגמים שרפו באש ואנשי המלחמה נבהלו

33 Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel A filha de Babilónia é como uma eira, no tempo da debulha; ainda um pouco, e o tempo da sega lhe virá.

33 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל בת בבל כגרן עת הדריכה עוד מעט ובאה עת הקציר לה

34 Nabucodonosor, rei de Babilónia, devorou-me, colocou-me de lado, fez de mim um vaso vazio, como chacal me tragou, encheu o seu ventre das minhas delicadezas; lançou-me fora.

34 אכלנו הממנו נבוכדראצר מלך בבל הציגנו כלי ריק בלענו כתנין מלא כרשו מעדני הדיחנו

35 A violência que se fez a mim e à minha carne venha sobre Babilónia, dirá a moradora de Sião; e o meu sangue caia sobre os moradores da Caldéia, dirá Jerusalém.

35 חמסי ושארי על בבל תאמר ישבת ציון ודמי אל ישבי כשדים תאמר ירושלם

36 Portanto, assim diz o SENHOR Eis que pleitearei a tua causa, e tomarei vingança por ti; e secarei o seu mar, e farei que se esgote o seu manancial.

36 לכן כה אמר יהוה הנני רב את ריבך ונקמתי את נקמתך והחרבתי את ימה והבשתי את מקורה

37 E Babilónia se tornará em montões, morada de chacais, espanto e assobio, sem que haja quem nela habite.

37 והיתה בבל לגלים מעון תנים שמה ושרקה מאין יושב

38 Juntamente rugirão como filhos dos leões; bramarão como filhotes de leões.

38 יחדו ככפרים ישאגו נערו כגורי אריות

39 Estando eles excitados, lhes darei a sua bebida, e os embriagarei, para que andem saltando; porém dormirão um perpétuo sono, e não acordarão, diz o SENHOR.

39 בחמם אשית את משתיהם והשכרתים למען יעלזו וישנו שנת עולם ולא יקיצו נאם יהוה

40 Fá-los-ei descer como cordeiros à matança, como carneiros e bodes.

40 אורידם ככרים לטבוח כאילים עם עתודים

41 Como foi tomada Sesaque, e apanhada de surpresa a glória de toda a terra! Como se tornou Babilónia objeto de espanto entre as nações!

41 איך נלכדה ששך ותתפש תהלת כל הארץ איך היתה לשמה בבל בגוים

42 O mar subiu sobre Babilónia; com a multidão das suas ondas se cobriu.

42 עלה על בבל הים בהמון גליו נכסתה

43 Tornaram-se as suas cidades em desolação, terra seca e deserta, terra em que ninguém habita, nem passa por ela filho de homem.

43 היו עריה לשמה ארץ ציה וערבה ארץ לא ישב בהן כל איש ולא יעבר בהן בן אדם

44 E castigarei a Bel em Babilónia, e tirarei da sua boca o que tragou, e nunca mais concorrerão a ele as nações; também o muro de Babilónia caiu.

44 ופקדתי על בל בבבל והצאתי את בלעו מפיו ולא ינהרו אליו עוד גוים גם חומת בבל נפלה

45 Saí do meio dela, ó povo meu, e livrai cada um a sua alma do ardor da ira do SENHOR.

45 צאו מתוכה עמי ומלטו איש את נפשו מחרון אף יהוה

46 E para que porventura não se enterneça o vosso coração, e não temais pelo rumor que se ouvir na terra; porque virá num ano um rumor, e depois noutro ano outro rumor; e haverá violência na terra, dominador contra dominador.

46 ופן ירך לבבכם ותיראו בשמועה הנשמעת בארץ ובא בשנה השמועה ואחריו בשנה השמועה וחמס בארץ ומשל על משל

47 Portanto, eis que vêm dias, em que farei juízo sobre as imagens de escultura de Babilónia, e toda a sua terra será envergonhada, e todos os seus mortos cairão no meio dela.

47 לכן הנה ימים באים ופקדתי על פסילי בבל וכל ארצה תבוש וכל חלליה יפלו בתוכה

48 E os céus e a terra, com tudo quanto neles há, jubilarão sobre Babilónia; porque do norte lhe virão os destruidores, diz o SENHOR.

48 ורננו על בבל שמים וארץ וכל אשר בהם כי מצפון יבוא לה השודדים נאם יהוה

49 Como Babilónia fez cair mortos os de Israel, assim em Babilónia cairão os mortos de toda a terra.

49 גם בבל לנפל חללי ישראל גם לבבל נפלו חללי כל הארץ

50 Vós, que escapastes da espada, ide-vos, não pareis; de longe lembrai-vos do SENHOR, e suba Jerusalém a vossa mente.

50 פלטים מחרב הלכו אל תעמדו זכרו מרחוק את יהוה וירושלם תעלה על לבבכם

51 Direis Envergonhados estamos, porque ouvimos opróbrio; vergonha cobriu o nosso rosto, porquanto vieram estrangeiros contra os santuários da casa do SENHOR.

51 בשנו כי שמענו חרפה כסתה כלמה פנינו כי באו זרים על מקדשי בית יהוה

52 Portanto, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que farei juízo sobre as suas imagens de escultura; e gemerão os feridos em toda a sua terra.

52 לכן הנה ימים באים נאם יהוה ופקדתי על פסיליה ובכל ארצה יאנק חלל

53 Ainda que Babilónia subisse aos céus, e ainda que fortificasse a altura da sua fortaleza, todavia de mim virão destruidores sobre ela, diz o SENHOR.

53 כי תעלה בבל השמים וכי תבצר מרום עזה מאתי יבאו שדדים לה נאם יהוה

54 De Babilónia se ouve clamor de grande destruição da terra dos caldeus;

54 קול זעקה מבבל ושבר גדול מארץ כשדים

55 Porque o SENHOR tem destruído Babilónia, e tem feito perecer nela a sua grande voz; quando as suas ondas bramam como muitas águas, é emitido o ruído da sua voz.

55 כי שדד יהוה את בבל ואבד ממנה קול גדול והמו גליהם כמים רבים נתן שאון קולם

56 Porque o destruidor vem sobre ela, sobre Babilónia, e os seus poderosos serão presos, já estão quebrados os seus arcos; porque o SENHOR, Deus das recompensas, certamente lhe retribuirá.

56 כי בא עליה על בבל שודד ונלכדו גבוריה חתתה קשתותם כי אל גמלות יהוה שלם ישלם

57 E embriagarei os seus príncipes, e os seus sábios e os seus capitães, e os seus magistrados, e os seus poderosos; e dormirão um sono eterno, e não acordarão, diz o Rei, cujo nome é o SENHOR dos Exércitos.

57 והשכרתי שריה וחכמיה פחותיה וסגניה וגבוריה וישנו שנת עולם ולא יקיצו נאם המלך יהוה צבאות שמו

58 Assim diz o SENHOR dos Exércitos Os largos muros de Babilónia serão totalmente derrubados, e as suas altas portas

serão abrasadas pelo fogo; e trabalharão os povos em vão, e as nações no fogo, e eles se cansarão.

58 כה אמר יהוה צבאות חמות בבל הרחבה ערער תתערער ושעריה הגבהים באש יצתו ויגעו עמים בדי ריק ולאמים בדי אש ויעפו

59 A palavra que Jeremias, o profeta, mandou a Seraías, filho de Nerias, filho de Maaséias, indo ele com Zedequias, rei de Judá, a Babilónia, no quarto ano do seu reinado. E Seraías era o camareiro-mor.

59 הדבר אשר צוה ירמיהו הנביא את שריה בן נריה בן מחסיה בלכתו את צדקיהו מלך יהודה בבל בשנת הרבעית למלכו ושריה שר מנוחה

60 Escreveu, pois, Jeremias num livro todo o mal que havia de vir sobre Babilónia, a saber, todas estas palavras que estavam escritas contra Babilónia.

60 ויכתב ירמיהו את כל הרעה אשר תבוא אל בבל אל ספר אחד את כל הדברים האלה הכתבים אל בבל

61 E disse Jeremias a Seraías Quando chegares a Babilónia, verás e lerás todas estas palavras.

61 ויאמר ירמיהו אל שריה כבאך בבל וראית וקראת את כל הדברים האלה

62 E dirás SENHOR, tu falaste contra este lugar, que o havias de desarraigar, até não ficar nele morador algum, nem homem nem animal, e que se tornaria em perpétua desolação.

62 ואמרת יהוה אתה דברת אל המקום הזה להכריתו לבלתי היות בו יושב למאדם ועד בהמה כי שממות עולם תהיה

63 E será que, acabando tu de ler este livro, atar-lhe-ás uma pedra e laná-lo-ás no meio do Eufrates.

63 והיה ככלתך לקרא את הספר הזה תקשר עליו אבן והשלכתו אל תוך פרת

64 E dirás Assim será afundada Babilónia, e não se levantará, por causa do mal que eu hei de trazer sobre ela; e eles se cansarão. Até aqui são as palavras de Jeremias.

64 ואמרת ככה תשקע בבל ולא תקום מפני הרעה אשר אנכי מביא עליה ויעפו עד הנה דברי ירמיהו

Jeremias 52

1 Era Zedequias da idade de vinte e um anos quando começou a reinar, e reinou onze anos em Jerusalém; e o nome de sua mãe era Hamutal, filha de Jeremias, de Libna.

1 בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו חמיטל בת ירמיהו מלבנה

2 E fez o que era mau aos olhos do SENHOR, conforme tudo o que fizera Jeoiaquim.

2 ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה יהויקים

3 Assim, por causa da ira do SENHOR, contra Jerusalém e Judá, ele os lançou de diante dele, e Zedequias se rebelou contra o rei de Babilónia.

3 כי על אף יהוה היתה בירושלם ויהודה עד השליכו אותם מעל פניו וימרד צדקיהו במלך בבל

4 E aconteceu, que no ano nono do seu reinado, no décimo mês, no décimo dia do mês, veio Nabucodonosor, rei de Babilónia, contra Jerusalém, ele e todo o seu exército, e se acamparam contra ela, e levantaram contra ela trincheiras ao redor.

4 ויהי בשנה התשעית למלכו בחדש העשירי בעשור לחדש בא נבוכדראצר
מלך בבל הוא וכל חילו על ירושלם ויחנו עליה ויבנו עליה דיק סביב

5 Assim esteve cercada a cidade, até ao undécimo ano do rei Zedequias.

5 ותבא העיר במצור עד עשתי עשרה שנה למלך צדקיהו

6 No quarto mês, aos nove dias do mês, quando já a fome prevalecia na cidade, e o povo da terra não tinha pão,

6 בחדש הרביעי בתשעה לחדש ויחזק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם
הארץ

7 Então foi aberta uma brecha na cidade, e todos os homens de guerra fugiram, e saíram da cidade de noite, pelo caminho da porta entre os dois muros, a qual estava perto do jardim do rei (porque os caldeus cercavam a cidade ao redor), e foram pelo caminho da campina.

7 ותבקע העיר וכל אנשי המלחמה יברחו ויצאו מהעיר לילה דרך שער בין
החמתים אשר על גן המלך וכשדים על העיר סביב וילכו דרך הערבה

8 Mas o exército dos caldeus perseguiu o rei, e alcançou a Zedequias nas campinas de Jericó, e todo o seu exército se espalhou, abandonando-o.

8 וירדפו חיל כשדים אחרי המלך וישיגו את צדקיהו בערבת ירחו וכל חילו
נפצו מעליו

9 E prenderam o rei, e o fizeram subir ao rei de Babilónia, a Ribla, na terra de Hamate, o qual lhe pronunciou a sentença.

9 ויתפשו את המלך ויעלו אתו אל מלך בבל רבלתה בארץ חמת וידבר אתו
משפטים

10 E o rei de Babilónia degolou os filhos de Zedequias à sua vista, e também degolou a todos os príncipes de Judá em Ribla.

10 וישחט מלך בבל את בני צדקיהו לעיניו וגם את כל שרי יהודה שחט ברבלתה

11 E cegou os olhos a Zedequias, e o atou com cadeias; e o rei de Babilónia o levou para Babilónia, e o conservou na prisão até o dia da sua morte.

11 ואת עיני צדקיהו עור ויאסרהו בנחשתים ויבאהו מלך בבל בבלה ויתנהו בבית הפקדת עד יום מותו

12 E no quinto mês, no décimo dia do mês, que era o décimo nono ano do rei Nabucodonosor, rei de Babilónia, Nebuzaradã, capitão da guarda, que assistia na presença do rei de Babilónia, veio a Jerusalém.

12 ובחדש החמישי בעשור לחדש היא שנת תשע עשרה שנה למלך נבוכדראצר מלך בבל בא נבוזראדן רב טבחים עמד לפני מלך בבל בירושלם

13 E queimou a casa do SENHOR, e a casa do rei; e também a todas as casas de Jerusalém, e a todas as casas dos grandes ele as incendiou.

13 וישרף את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל בתי ירושלם ואת כל בית הגדול שרף באש

14 E todo o exército dos caldeus, que estava com o capitão da guarda, derrubou a todos os muros em redor de Jerusalém.

14 ואת כל חמות ירושלם סביב נתצו כל חיל כשדים אשר את רב טבחים

15 E dos mais pobres do povo, e a parte do povo, que tinha ficado na cidade, e os rebeldes que se haviam passado para o rei de Babilónia, e o mais da multidão, Nebuzaradã, capitão da guarda, levou presos.

15 ומדלות העם ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו אל
מלך בבל ואת יתר האמון הגלה נבוזראדן רב טבחים

16 Mas dos mais pobres da terra Nebuzaradã, capitão da guarda, deixou ficar alguns, para serem vinhateiros e lavradores.

16 ומדלות הארץ השאיר נבוזראדן רב טבחים לכרמים וליגבים

17 Quebraram mais os caldeus as colunas de bronze, que estavam na casa do SENHOR, e as bases, e o mar de bronze, que estavam na casa do SENHOR, e levaram todo o bronze para Babilónia.

17 ואת עמודי הנחשת אשר לבית יהוה ואת המכנות ואת ים הנחשת
אשר בבית יהוה שברו כשדים וישאו את כל נחשתם בבלה

18 Também tomaram os caldeirões, e as pás, e as espevitadeiras, e as bacias, e as colheres, e todos os utensílios de bronze, com que se ministrava.

18 ואת הסרות ואת היעים ואת המזמרות ואת המזרקת ואת הכפות ואת
כל כלי הנחשת אשר ישרתו בהם לקחו

19 E tomou o capitão da guarda as bacias, e os brazeiros, e as tigelas, e os caldeirões, e os castiçais, e as colheres, e os copos; tanto o que era de puro ouro, como o que era de prata maciça.

19 ואת הספים ואת המחתות ואת המזרקות ואת הסירות ואת המנרות
ואת הכפות ואת המנקיות אשר זהב זהב ואשר כסף כסף לקח רב טבחים

20 Quanto às duas colunas, ao único mar, e aos doze bois de bronze, que estavam debaixo das bases, que fizera o rei Salomão para a casa do SENHOR, o peso do bronze de todos estes utensílios era incalculável.

20 העמודים שנים הים אחד והבקר שנים עשר נחשת אשר תחת המכנות אשר עשה המלך שלמה לבית יהוה לא היה משקל לנחשתם כל הכלים האלה

21 Quanto às colunas, a altura de cada uma era de dezoito côvados, e um fio de doze côvados a cercava; e era a sua espessura de quatro dedos, e era oca.

21 והעמודים שמנה עשרה אמה קומה העמד האחד וחוט שתים עשרה אמה יסבנו ועביו ארבע אצבעות נבוב

22 E havia sobre ela um capitel de bronze; e a altura do capitel era de cinco côvados; a rede e as romãs ao redor do capitel eram de bronze; e semelhante a esta era a segunda coluna, com as romãs.

22 וכתרת עליו נחשת וקומת הכתרת האחת חמש אמות ושבכה ורמונים על הכותרת סביב הכל נחשת וכאלה לעמוד השני ורמונים

23 E havia noventa e seis romãs em cada lado; as romãs todas, em redor da rede, eram cem.

23 ויהיו הרמנים תשעים וששה רוחה כל הרמונים מאה על השבכה סביב

24 Levou também o capitão da guarda a Seraías, o sacerdote chefe, e a Sofonias, o segundo sacerdote, e aos três guardas da porta.

24 ויקח רב טבחים את שריה כהן הראש ואת צפניה כהן המשנה ואת שלשת שמרי הסף

25 E da cidade tomou a um eunuco que tinha a seu cargo os homens de guerra, e a sete homens que estavam próximos à pessoa do rei, que se achavam na cidade, como também o escrivão-mor do exército, que alistava o povo da terra para a

guerra, e a sessenta homens do povo da terra, que se achavam no meio da cidade.

25 ומן העיר לקח סריס אחד אשר היה פקיד על אנשי המלחמה ושבעה אנשים מראי פני המלך אשר נמצאו בעיר ואת ספר שר הצבא המצבא את עם הארץ וששים איש מעם הארץ הנמצאים בתוך העיר

26 Tomando-os, pois, Nebuzaradã, capitão da guarda, levou-os ao rei de Babilónia, a Ribla.

26 ויקח אותם נבוזראדן רב טבחים וילך אותם אל מלך בבל רבלתה

27 E o rei de Babilónia os feriu e os matou em Ribla, na terra de Hamate; assim Judá foi levado cativo para fora da sua terra.

27 ויכה אותם מלך בבל וימתם ברבלה בארץ חמת ויגל יהודה מעל אדמתו

28 Este é o povo que Nabucodonosor levou cativo, no sétimo ano três mil e vinte e três judeus.

28 זה העם אשר הגלה נבוכדראצר בשנת שבע יהודים שלשת אלפים ועשרים ושלשה

29 No ano décimo oitavo de Nabucodonosor, ele levou cativas de Jerusalém oitocentas e trinta e duas pessoas.

29 בשנת שמונה עשרה לנבוכדראצר מירושלם נפש שמנה מאות שלשים ושנים

30 No ano vinte e três de Nabucodonosor, Nebuzaradã, capitão da guarda, levou cativas, dos judeus, setecentas e quarenta e cinco pessoas; todas as pessoas foram quatro mil e seiscentas.

30 בשנת שלש ועשרים לנבוכדראצר הגלה נבוזראדן רב טבחים יהודים נפש שבע מאות ארבעים וחמשה כל נפש ארבעת אלפים ושש מאות

31 Sucedeu, pois, no ano trigésimo sétimo do cativeiro de
Jeoiaquim, rei de Judá, no duodécimo mês, aos vinte e cinco dias
do mês, que Evil-Merodaque, rei de Babilónia, no primeiro ano
do seu reinado, levantou a cabeça de Jeoiaquim, rei de Judá, e
tirou-o do cárcere;

31 ויהי בשלשים ושבע שנה לגלות יהויכן מלך יהודה בשנים עשר חדש
בעשרים וחמשה לחדש נשא אויל מרדך מלך בבל בשנת מלכתו את ראש
יהויכין מלך יהודה ויצא אותו מבית הכליא

32 E falou com ele benignamente, e pós o seu trono acima dos
tronos dos reis que estavam com ele em Babilónia;

32 וידבר אתו טבות ויתן את כסאו ממעל לכסא מלכים אשר אתו בבבל

33 E lhe fez mudar as vestes da sua prisão; e passou a comer pão
sempre na presença do rei, todos os dias da sua vida.

33 ושנה את בגדי כלאו ואכל לחם לפניו תמיד כל ימי חיו

34 E, quanto à sua alimentação, foi-lhe dada refeição contínua do
rei de Babilónia, porção cotidiana, no seu dia, até o dia da sua
morte, todos os dias da sua vida.

34 וארחתו ארחת תמיד נתנה לו מאת מלך בבל דבר יום ביומו עד יום
מותו כל ימי חייו

Lamentações de Jeremías

Lamentações 1

1 Como se acha solitária aquela cidade dantes tão populosa! Tornou-se como viúva a que foi grande entre as nações; e princesa entre as províncias tornou-se tributária!

1 איכה ישבה בדד העיר רבתי עם היתה כאלמנה רבתי בגוים שרתי במדינות היתה למס

2 Continuamente chora de noite, e as suas lágrimas correm pelas suas faces; não tem quem a console entre todos os seus amadores; todos os seus amigos se houveram aleivosamente com ela, tornaram-se seus inimigos.

2 בכו תבכה בלילה ודמעתה על לחיה אין לה מנחם מכל אהביה כל רעיה בגדו בה היו לה לאיבים

3 Judá passou ao cativeiro por causa da aflição e por causa da grandeza da sua servidão; habita entre as nações, não acha descanso; todos os seus perseguidores a surpreenderam nas suas angústias.

3 גלתה יהודה מעני ומרב עבדה היא ישבה בגוים לא מצאה מנוח כל רדפיה השיגוה בין המצרים

4 Os caminhos de Sião pranteiam, porque não há quem venha à reunião solene; todas as suas portas estão desoladas; os seus sacerdotes suspiram; as suas virgens estão tristes, e ela mesma tem amargura.

4 דרכי ציון אבלות מבלי באי מועד כל שעריה שוממין כהניה נאנחים בתולתיה נוגות והיא מר לה

5 Os seus adversários a dominaram, os seus inimigos prosperam; porque o SENHOR a entristeceu, por causa da

multidão das suas prevaricações; os seus filhinhos vão em cativeiro na frente do adversário.

5 היו צריה לראש איביה שלו כי יהוה הוגה על רב פשעיה עולליה הלכו שבי לפני צר

6 E da filha de Sião foi-se toda a sua glória; os seus príncipes ficaram sendo como corços que não acham pasto e caminham sem força na frente do perseguidor.

6 ויצא מן בת ציון כל הדרה היו שריה כאילים לא מצאו מרעה וילכו בלא כח לפני רודף

7 Lembra-se Jerusalém, nos dias da sua aflição e das suas rebeliões, de todas as suas mais queridas coisas, que tivera dos tempos antigos; quando caía o seu povo na mão do adversário, e ela não tinha quem a socorresse, os adversários a viram e fizeram escárnio da sua queda.

7 זכרה ירושלם ימי עניה ומרודיה כל מחמדיה אשר היו מימי קדם בנפל עמה ביד צר ואין עוזר לה ראוה צרים שחקו על משבתה

8 Jerusalém gravemente pecou; por isso, se fez instável; todos os que a honravam a desprezaram, porque viram a sua nudez; ela também suspirou e voltou para trás.

8 חטא חטאה ירושלם על כן לנידה היתה כל מכבדיה הזילוה כי ראו ערותה גם היא נאנחה ותשב אחור

9 A sua imundícia está nas suas saias, nunca se lembrou do seu fim; por isso, foi pasmosamente abatida, não tem consolador. Vê, SENHOR, a minha aflição, porque o inimigo se engrandece.

9 טמאתה בשוליה לא זכרה אחריתה ותרד פלאים אין מנחם לה ראה יהוה את עניי כי הגדיל אויב

10 Estendeu o adversário a sua mão a todas as coisas mais preciosas dela; pois viu entrar no seu santuário as nações acerca das quais mandaste que não entrassem na tua congregação.

10 ידו פרש צר על כל מחמדיה כי ראתה גוים באו מקדשה אשר צויתה לא יבאו בקהל לך

11 Todo o seu povo anda suspirando, buscando o pão; deram as suas coisas mais preciosas a troco de mantimento para refrescarem a alma; vê, SENHOR, e contempla, pois me tornei desprezível.

11 כל עמה נאנחים מבקשים לחם נתנו מחמודיהם באכל להשיב נפש ראה יהוה והביטה כי הייתי זוללה

12 Não vos comove isso, a todos vós que passais pelo caminho? Atendei e vede se há dor como a minha dor, que veio sobre mim, com que me entristeceu o SENHOR, no dia do furor da sua ira.

12 לוא אליכם כל עברי דרך הביטו וראו אם יש מכאוב כמכאבי אשר עולל לי אשר הוגה יהוה ביום חרון אפו

13 Desde o alto enviou fogo a meus ossos, o qual se assenhoreou deles; estendeu uma rede aos meus pés, fez-me voltar para trás, fez-me assolada e enferma todo o dia.

13 ממרום שלח אש בעצמתי וירדנה פרש רשת לרגלי השיבני אחור נתנני שממה כל היום דוה

14 Já o jugo das minhas prevaricações está atado pela sua mão; elas estão entretecidas, subiram sobre o meu pescoço, e ele abateu a minha força; entregou-me o Senhor na suas mãos, e eu não posso levantar-me.

14 נשקד על פשעי בידו ישתרגו עלו על צוארי הכשיל כחי נתנני אדני בידי לא אוכל קום

15 O Senhor atropelou todos os meus valentes no meio de mim; apregoou contra mim um ajuntamento, para quebrantar os meus jovens; o Senhor pisou, como em um lagar, a virgem filha de Judá.

15 סלה כל אבירי אדני בקרבי קרא עלי מועד לשבר בחורי גת דרך אדני לבתולת בת יהודה

16 Por essas coisas, choro eu; os meus olhos, os meus olhos se desfazem em águas; porque se afastou de mim o consolador que devia restaurar a minha alma; os meus filhos estão desolados, porque prevaleceu o inimigo.

16 על אלה אני בוכיה עיני עיני ירדה מים כי רחק ממני מנחם משיב נפשי היו בני שוממים כי גבר אויב

17 Estende Sião as suas mãos, não há quem a console; mandou o SENHOR acerca de Jacó que fossem inimigos os que estão em redor dele; Jerusalém é para eles como uma coisa imunda.

17 פרשה ציון בידיה אין מנחם לה צוה יהוה ליעקב סביביו צריו היתה ירושלם לנדה ביניהם

18 Justo é o SENHOR, pois me rebelei contra os seus mandamentos; ouvi, pois, todos os povos e vede a minha dor; as minhas virgens e os meus jovens se foram para o cativeiro.

18 צדיק הוא יהוה כי פיהו מריתי שמעו נא כל עמים וראו מכאבי בתולתי ובחורי הלכו בשבי

19 Chamei os meus amadores, mas eles me enganaram; os meus sacerdotes e os meus anciãos expiraram na cidade, enquanto buscavam para si mantimento, para refrescarem a sua alma.

19 קראתי למאהבי המה רמוני כהני וזקני בעיר גועו כי בקשו אכל למו וישיבו את נפשם

20 Olha, SENHOR, quanto estou angustiada; turbada está a minha alma, o meu coração está transtornado no meio de mim, porque gravemente me rebelei; fora, me desfilhou a espada, dentro de mim está a morte.

20 ראה יהוה כי צר לי מעי חמרמרו נהפך לבי בקרבי כי מרו מריתי מחוץ שכלה חרב בבית כמות

21 Ouvem que eu suspiro, mas não tenho quem me console; todos os meus inimigos que souberam do meu mal folgam, porque tu o determinaste; mas, em trazendo tu o dia que apregoaste, serão como eu.

21 שמעו כי נאנחה אני אין מנחם לי כל איבי שמעו רעתי ששו כי אתה עשית הבאת יום קראת ויהיו כמוני

22 Venha toda a sua iniquidade à tua presença, e faze-lhes como me fizeste a mim por causa de todas as minhas prevaricações; porque os meus suspiros são muitos, e o meu coração está desfalecido.

22 תבא כל רעתם לפניך ועולל למו כאשר עוללת לי על כל פשעי כי רבות אנחתי ולבי דוי

Lamentações 2

1 Como cobriu o Senhor de nuvens, na sua ira, a filha de Sião! Derribou do céu à terra a glória de Israel e não se lembrou do escabelo de seus pés, no dia da sua ira.

1 איכה יעיב באפו אדני את בת ציון השליך משמים ארץ תפארת ישראל ולא זכר הדם רגליו ביום אפו

2 Devorou o Senhor todas as moradas de Jacó e não se apiedou; derribou no seu furor as fortalezas da filha de Judá e as abateu até à terra; profanou o reino e os seus príncipes.

2 בלע אדני לא חמל את כל נאות יעקב הרס בעברתו מבצרי בת יהודה הגיע לארץ חלל ממלכה ושריה

3 Cortou, no furor da sua ira, toda a força de Israel; retirou para trás a sua destra de diante do inimigo; e ardeu contra Jacó, como labareda de fogo que tudo consome em redor.

3 גדע בחרי אף כל קרן ישראל השיב אחור ימינו מפני אויב ויבער ביעקב כאש להבה אכלה סביב

4 Armou o seu arco como inimigo, firmou a sua destra como adversário e matou tudo o que era formoso à vista; derramou a sua indignação, como fogo na tenda da filha de Sião.

4 דרך קשתו כאויב נצב ימינו כצר ויהרג כל מחמדי עין באהל בת ציון שפך כאש חמתו

5 Tornou-se o Senhor como inimigo; devorou Israel, devorou todos os seus palácios, destruiu as suas fortalezas; e multiplicou na filha de Judá a lamentação e a tristeza.

5 היה אדני כאויב בלע ישראל בלע כל ארמנותיה שחת מבצריו וירב בבת יהודה תאניה ואניה

6 E arrancou a sua cabana com violência, como se fosse a de uma horta; destruiu a sua congregação; o SENHOR, em Sião, pôs em esquecimento a solenidade e o sábado e, na indignação da sua ira, rejeitou com desprezo o rei e o sacerdote.

6 ויחמס כגן שכו שחת מועדו שכח יהוה בציון מועד ושבת וינאץ בזעם
אפו מלך וכהן

7 Rejeitou o Senhor o seu altar, detestou o seu santuário; entregou na mão do inimigo os muros dos seus palácios; deram gritos na Casa do SENHOR, como em dia de reunião solene.

7 זנח אדני מזבחו נאר מקדשו הסגיר ביד אויב חומת ארמנותיה קול נתנו
בבית יהוה כיום מועד

8 Intentou o SENHOR destruir o muro da filha de Sião; estendeu o cordel, não retirou a sua mão destruidora; fez gemer o antemuro e o muro; eles estão juntamente enfraquecidos.

8 חשב יהוה להשחית חומת בת ציון נטה קו לא השיב ידו מבלע ויאבל
חל וחומה יחדו אמללו

9 Abateram as suas portas; ele destruiu e quebrou os seus ferrolhos; o seu rei e os seus príncipes estão entre as nações onde não há lei, nem acham visão alguma do SENHOR os seus profetas.

9 טבעו בארץ שעריה אבד ושבר בריחיה מלכה ושריה בגוים אין תורה גם
נביאיה לא מצאו חזון מיהוה

10 Estão sentados na terra, silenciosos, os anciãos da filha de Sião; lançam pó sobre a sua cabeça, cingiram panos de saco; as virgens de Jerusalém abaixam a sua cabeça até à terra.

10 ישבו לארץ ידמו זקני בת ציון העלו עפר על ראשם חגרו שקים הורידו
לארץ ראשן בתולת ירושלם

11 Já se consumiram os meus olhos com lágrimas, turbada está a minha alma, o meu coração se derramou pela terra, por causa do quebrantamento da filha do meu povo; pois desfalecem os meninos e as crianças de peito pelas ruas da cidade.

11 כלו בדמעות עיני חמרמרו מעי נשפך לארץ כבדי על שבר בת עמי
בעטף עולל ויונק ברחבות קריה

12 Dizem a suas mães Onde há trigo e vinho? Quando desfalecem como o ferido pelas ruas da cidade, derramando-se a sua alma no regaço de suas mães.

12 לאמתם יאמרו איה דגן ויין בהתעטפם כחלל ברחבות עיר בהשתפך
נפשם אל חיק אמתם

13 Que testemunho te trarei? A quem te compararei, ó filha de Jerusalém? A quem te assemelharei, para te consolar a ti, ó virgem filha de Sião? Porque grande como o mar é a tua ferida; quem te sarará?

13 מה אעודך מה אדמה לך הבת ירושלם מה אשוה לך ואנחמך בתולת
בת ציון כי גדול כים שברך מי ירפא לך

14 Os teus profetas viram para ti vaidade e loucura e não manifestaram a tua maldade, para afastarem o teu cativeiro; mas viram para ti cargas vãs e motivos de expulsão.

14 נביאיך חזו לך שוא ותפל ולא גלו על עונך להשיב שביתך ויחזו לך
משאות שוא ומדוחים

15 Todos os que passam pelo caminho batem palmas, assobiam e meneiam a cabeça sobre a filha de Jerusalém, dizendo É esta a cidade que denominavam perfeita em formosura, gozo de toda a terra?

15 ספקו עליך כפים כל עברי דרך שרקו וינעו ראשם על בת ירושלם הזאת
העיר שיאמרו כלילת יפי משוש לכל הארץ

16 Todos os teus inimigos abrem a boca contra ti, assobiam e rangem os dentes; dizem Devoramo-la; certamente este é o dia que esperávamos; achamo-lo e vimo-lo.

16 פצו עליך פיהם כל אויביך שרקו ויחרקו שן אמרו בלענו אך זה היום
שקוינהו מצאנו ראינו

17 Fez o SENHOR o que intentou; cumpriu a sua palavra, que ordenou desde os dias da antiguidade derribou e não se apiedou; fez que o inimigo se alegrasse por tua causa, exaltou o poder dos teus adversários.

17 עשה יהוה אשר זמם בצע אמרתו אשר צוה מימי קדם הרס ולא חמל
וישמח עליך אויב הרים קרן צריך

18 O coração deles clamou ao Senhor Ó muralha da filha de Sião, corram as tuas lágrimas como um ribeiro, de dia e de noite; não te dês descanso, nem parem as meninas de teus olhos.

18 צעק לבם אל אדני חומת בת ציון הורידי כנחל דמעה יומם ולילה אל
תתני פוגת לך אל תדם בת עינך

19 Levanta-te, clama de noite no princípio das vigílias; derrama o teu coração como águas diante da face do Senhor; levanta a eles as tuas mãos, pela vida de teus filhinhos, que desfalecem de fome à entrada de todas as ruas.

19 קומי רני בליל לראש אשמרות שפכי כמים לבך נכח פני אדני שאי אליו
כפיך על נפש עולליך העטופים ברעב בראש כל חוצות

20 Vê, ó SENHOR, e considera a quem fizeste assim! Hão de as mulheres comer o fruto de si mesmas, as crianças que trazem nos braços? Ou matar-se -á no santuário do Senhor o sacerdote e o profeta?

20 ראה יהוה והביטה למי עוללת כה אם תאכלנה נשים פרים עללי
טפחים אם יהרג במקדש אדני כהן ונביא

21 Jazem em terra pelas ruas o moço e o velho; as minhas virgens e os meus jovens vieram a cair à espada; tu os mataste no dia da tua ira; degolaste-os e não te apiedaste deles.

21 שכבו לארץ חוצות נער וזקן בתולתי ובחורי נפלו בחרב הרגת ביום אפך טבחת לא חמלת

22 Convocaste de toda parte os meus receios, como em um dia de solenidade; não houve no dia da ira do SENHOR quem escapasse ou ficasse; aqueles que trouxe nas mãos e sustentei, o meu inimigo os consumiu.

22 תקרא כיום מועד מגורי מסביב ולא היה ביום אף יהוה פליט ושריד אשר טפחתי ורביתי איבי כלם

Lamentações 3

1 Eu sou o homem que viu a aflição pela vara do seu furor.

1 אני הגבר ראה עני בשבט עברתו

2 Ele me levou e me fez andar em trevas e não na luz.

2 אותי נהג וילך חשך ולא אור

3 Deveras se tornou contra mim; virou contra mim de contínuo, a mão todo o dia.

3 אך בי ישב יהפך ידו כל היום

4 Fez envelhecer a minha carne e a minha pele, quebrantou os meus ossos.

4 בלה בשרי ועורי שבר עצמותי

5 Edificou contra mim e me cercou de fel e trabalho.

5 בנה עלי ויקף ראש ותלאה

6 Assentou-me em lugares tenebrosos, como os que estavam mortos há muito.

6 במחשכים הושיבני כמתי עולם

7 Circunvalou-me, e não posso sair; agravou os meus grilhões.

7 גדר בעדי ולא אצא הכביד נחשתי

8 Ainda quando clamo e grito, ele exclui a minha oração.

8 גם כי אזעק ואשוע שתם תפלתי

9 Circunvalou os meus caminhos com pedras lavradas, fez tortuosas as minhas veredas.

9 גדר דרכי בגזית נתיבתי עוה

10 Fez-me como urso de emboscada, um leão em esconderijos.

10 דב ארב הוא לי אריה במסתרים

11 Desviou os meus caminhos e fez-me em pedaços; deixou-me assolado.

11 דרכי סורר ויפשחני שמני שמם

12 Armou o seu arco, e me pôs como alvo à flecha.

12 דרך קשתו ויציבני כמטרא לחץ

13 Fez entrar nos meus rins as flechas da sua aljava.

13 הביא בכליותי בני אשפתו

14 Fui feito um objeto de escárnio para todo o meu povo e a sua canção todo o dia.

14 הייתי שחק לכל עמי נגינתם כל היום

15 Fartou-me de amarguras, saciou-me de absinto.

15 השביעני במרורים הרוני לענה

16 Quebrou com pedrinhas de areia os meus dentes; cobriu-me de cinza.

16 ויגרס בחצץ שני הכפישני באפר

17 E afastaste da paz a minha alma; esqueci-me do bem.

17 ותזנח משלום נפשי נשיתי טובה

18 Então, disse eu Já pereceu a minha força, como também a minha esperança no SENHOR.

18 ואמר אבד נצחי ותוחלתי מיהוה

19 Lembra-te da minha aflição e do meu pranto, do absinto e do fel.

19 זכר עניי ומרודי לענה וראש

20 Minha alma, certamente, se lembra e se abate dentro de mim.

20 זכור תזכור ותשיח עלי נפשי

21 Disso me recordarei no meu coração; por isso, tenho esperança.

21 זאת אשיב אל לבי על כן אוחיל

22 As misericórdias do SENHOR são a causa de não sermos consumidos; porque as suas misericórdias não têm fim.

22 חסדי יהוה כי לא תמנו כי לא כלו רחמיו

23 Novas são cada manhã; grande é a tua fidelidade.

23 חדשים לבקרים רבה אמונתך

24 A minha porção é o SENHOR, diz a minha alma; portanto, esperarei nele.

24 חלקי יהוה אמרה נפשי על כן אוחיל לו

25 Bom é o SENHOR para os que se atêm a ele, para a alma que o busca.

25 טוב יהוה לקוו לנפש תדרשנו

26 Bom é ter esperança e aguardar em silêncio a salvação do SENHOR.

26 טוב ויחיל ודומם לתשועת יהוה

27 Bom é para o homem suportar o jugo na sua mocidade;

27 טוב לגבר כי ישא על בנעוריו

28 assentar-se solitário e ficar em silêncio; porquanto Deus o pôs sobre ele.

28 ישב בדד וידם כי נטל עליו

29 Ponha a boca no pó; talvez assim haja esperança.

29 יתן בעפר פיהו אולי יש תקוה

30 Dê a face ao que o fere; farte-se de afronta.

30 יתן למכהו לחי ישבע בחרפה

31 Porque o Senhor não rejeitará para sempre.

31 כי לא יזנח לעולם אדני

32 Pois, ainda que entristeça a alguém, usará de compaixão segundo a grandeza das suas misericórdias.

32 כי אם הוגה ורחם כרב חסדו

33 Porque não aflige nem entristece de bom grado os filhos dos homens.

33 כי לא ענה מלבו ויגה בני איש

34 Pisar debaixo dos pés todos os presos da terra,

34 לדכא תחת רגליו כל אסירי ארץ

35 perverter o direito do homem perante a face do Altíssimo,

35 להטות משפט גבר נגד פני עליון

36 subverter o homem no seu pleito, não o veria o Senhor?

36 לעות אדם בריבו אדני לא ראה

37 Quem é aquele que diz, e assim acontece, quando o Senhor o não mande?

37 מי זה אמר ותהי אדני לא צוה

38 Porventura da boca do Altíssimo não sai o mal e o bem?

38 מפי עליון לא תצא הרעות והטוב

39 De que se queixa, pois, o homem vivente? Queixe-se cada um dos seus pecados.

39 מה יתאונן אדם חי גבר על חטאו

40 Esquadrinhemos os nossos caminhos, experimentemo-los e voltemos para o SENHOR.

40 נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה עד יהוה

41 Levantemos o coração juntamente com as mãos para Deus nos céus, dizendo

41 נשא לבבנו אל כפים אל אל בשמים

42 Nós prevaricamos e fomos rebeldes; por isso, tu não perdoaste.

42 נחנו פשענו ומרינו אתה לא סלחת

43 Cobriste-nos de ira e nos perseguiste; mataste, não perdoaste.

43 סכתה באף ותרדפנו הרגת לא חמלת

44 Cobriste-te de nuvens, para que não passe a nossa oração.

44 סכותה בענן לך מעבור תפלה

45 Como cisco e rejeitamento, nos puseste no meio dos povos.

45 סחי ומאוס תשימנו בקרב העמים

46 Todos os nossos inimigos abriram contra nós a sua boca.

46 פצו עלינו פיהם כל איבינו

47 Temor e cova vieram sobre nós, assolação e quebrantamento.

47 פחד ופחת היה לנו השאת והשבר

48 Torrentes de águas derramaram os meus olhos, por causa da destruição da filha do meu povo.

48 פלגי מים תרד עיני על שבר בת עמי

49 Os meus olhos choram e não cessam, porque não há descanso,

49 עיני נגרה ולא תדמה מאין הפגות

50 até que o SENHOR atente e veja desde os céus.

50 עד ישקיף וירא יהוה משמים

51 O meu olho move a minha alma, por causa de todas as filhas da minha cidade.

51 עיני עוללה לנפשי מכל בנות עירי

52 Como ave, me caçaram os que são meus inimigos sem causa.

52 צוד צדוני כצפור איבי חנם

53 Arrancaram a minha vida na cova e lançaram pedras sobre mim.

53 צמתו בבור חיי וידו אבן בי

54 Águas correram sobre a minha cabeça; eu disse Estou cortado.

54 צפו מים על ראשי אמרתי נגזרתי

55 Invoquei o teu nome, SENHOR, desde a mais profunda cova.

55 קראתי שמך יהוה מבור תחתיות

56 Ouviste a minha voz; não escondas o teu ouvido ao meu suspiro, ao meu clamor.

56 קולי שמעת אל תעלם אזנך לרוחתי לשועתי

57 Tu te aproximaste no dia em que te invoquei; disseste Não temas.

57 קרבת ביום אקראך אמרת אל תירא

58 Pleiteaste, Senhor, os pleitos da minha alma, remiste a minha vida.

58 רבת אדני ריבי נפשי גאלת חיי

59 Viste, SENHOR, a injustiça que me fizeram; julga a minha causa.

59 ראיתה יהוה עותתי שפטה משפטי

60 Viste toda a sua vingança, todos os seus pensamentos contra mim.

60 ראיתה כל נקמתם כל מחשבתם לי

61 Ouviste as suas afrontas, SENHOR, todos os seus pensamentos contra mim;

61 שמעת חרפתם יהוה כל מחשבתם עלי

62 os lábios dos que se levantam contra mim e as suas imaginações contra mim todo o dia.

62 שפתי קמי והגיונם עלי כל היום

63 Observa-os ao se assentarem e ao se levantarem; eu sou a sua canção.

63 שבתם וקימתם הביטה אני מנגינתם

64 Tu lhes darás a recompensa, SENHOR, conforme a obra das suas mãos.

64 תשיב להם גמול יהוה כמעשה ידיהם

65 Tu lhes darás ânsia de coração, maldição tua sobre eles.

65 תתן להם מגנת לב תאלתך להם

66 Na tua ira, os perseguirás, e eles serão desfeitos debaixo dos céus do SENHOR.

66 תרדף באף ותשמידם מתחת שמי יהוה

Lamentações 4

1 Como se escureceu o ouro! Como se mudou o ouro fino e bom! Como estão espalhadas as pedras do santuário ao canto de todas as ruas!

1 איכה יועם זהב ישנא הכתם הטוב תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות

2 Os preciosos filhos de Sião, comparáveis a puro ouro, como são, agora, reputados por vasos de barro, obra das mãos do oleiro!

2 בני ציון היקרים המסלאים בפז איכה נחשבו לנבלי חרש מעשה ידי יוצר

3 Até os chacais abaixam o peito, dão de mamar aos seus filhos; mas a filha do meu povo tornou-se cruel como os avestruzes no deserto.

3 גם תנין חלצו שד היניקו גוריהן בת עמי לאכזר כי ענים במדבר

4 A língua do que mama fica pegada pela sede ao seu paladar; os meninos pedem pão, e ninguém lho dá.

4 דבק לשון יונק אל חכו בצמא עוללים שאלו לחם פרש אין להם

5 Os que comiam iguarias delicadas desfalecem nas ruas; os que se criaram em carmesim abraçam o esterco.

5 האכלים למעדנים נשמו בחוצות האמנים עלי תולע חבקו אשפתות

6 Porque maior é a maldade da filha do meu povo do que o pecado de Sodoma, a qual se subverteu como em um momento, sem que trabalhassem nela mãos algumas.

6 ויגדל עון בת עמי מחטאת סדם ההפוכה כמו רגע ולא חלו בה ידים

7 Os seus nazireus eram mais alvos do que a neve, eram mais brancos do que o leite, eram mais roxos de corpo do que os rubins, mais polidos do que a safira.

7 זכו נזיריה משלג צחו מחלב אדמו עצם מפנינים ספיר גזרתם

8 Mas, agora, escureceu-se o seu parecer mais do que o negrume, não se conhecem nas ruas; a sua pele se lhes pegou aos ossos, secou-se, tornou-se como um pedaço de pau.

8 חשך משחור תארם לא נכרו בחוצות צפד עורם על עצמם יבש היה כעץ

9 Os mortos à espada mais ditosos são do que os mortos à fome; porque estes se esgotam como traspassados, por falta dos frutos dos campos.

9 טובים היו חללי חרב מחללי רעב שהם יזובו מדקרים מתנובת שדי

10 As mãos das mulheres piedosas cozeram seus próprios filhos; serviram-lhes de alimento na destruição da filha do meu povo.

10 ידי נשים רחמניות בשלו ילדיהן היו לברות למו בשבר בת עמי

11 Deu o SENHOR cumprimento ao seu furor; derramou o ardor da sua ira e acendeu fogo em Sião, que consumiu os seus fundamentos.

11 כלה יהוה את חמתו שפך חרון אפו ויצת אש בציון ותאכל יסודתיה

12 Não creram os reis da terra, nem todos os moradores do
mundo, que entrasse o adversário e o inimigo pelas portas de
Jerusalém.

12 לא האמינו מלכי ארץ וכל ישבי תבל כי יבא צר ואויב בשערי ירושלם

13 Foi por causa dos pecados dos profetas, das maldades dos
seus sacerdotes, que derramaram o sangue dos justos no meio
dela.

13 מחטאת נביאיה עונות כהניה השפכים בקרבה דם צדיקים

14 Erram como cegos nas ruas, andam contaminados de sangue;
de tal sorte que ninguém pode tocar nas suas roupas.

14 נעו עורים בחוצות נגאלו בדם בלא יוכלו יגעו בלבשיהם

15 Desviai-vos, bradavam eles. Imundo! Desviai-vos, desviai-vos,
não toqueis; quando fugiram e erraram, disseram entre as
nações Nunca mais morarão aqui.

15 סורו טמא קראו למו סורו סורו אל תגעו כי נצו גם נעו אמרו בגוים לא
יוסיפו לגור

16 A ira do SENHOR os dividiu; ele nunca mais tornará a olhar
para eles; não reverenciaram a face dos sacerdotes, nem se
compadeceram dos velhos.

16 פני יהוה חלקם לא יוסיף להביטם פני כהנים לא נשאו זקנים לא חננו

17 Os nossos olhos desfaleciam, esperando vão socorro;
olhávamos atentamente para gente que não pode livrar.

17 עודינה תכלינה עינינו אל עזרתנו הבל בצפיתנו צפינו אל גוי לא יושע

18 Espiaram os nossos passos, de maneira que não podíamos
andar pelas nossas ruas; está chegando o nosso fim, estão
cumpridos os nossos dias, porque é vindo o nosso fim.

18 צדו צעדינו מלכת ברחבתינו קרב קצינו מלאו ימינו כי בא קצינו

19 Os nossos perseguidores foram mais ligeiros do que as aves
dos céus; sobre os montes nos perseguiram, no deserto nos
armaram ciladas.

19 קלים היו רדפינו מנשרי שמים על ההרים דלקנו במדבר ארבו לנו

20 O respiro das nossas narinas, o ungido do SENHOR, foi preso
nas suas covas; dele dizíamos Debaixo da sua sombra viveremos
entre as nações.

20 רוח אפינו משיח יהוה נלכד בשחיתותם אשר אמרנו בצלו נחיה בגוים

21 Regozija-te e alegra-te, ó filha de Edom, que habitas na terra
de Uz; o cálice chegará também para ti; embebedar-te-ás e te
descobrirás.

21 שישי ושמחי בת אדום יושבתי בארץ עוץ גם עליך תעבר כוס תשכרי
ותתערי

22 O castigo da tua maldade está consumado, ó filha de Sião; ele
nunca mais te levará para o cativeiro; ele visitará a tua maldade,
ó filha de Edom, descobrirá os teus pecados.

22 תם עונך בת ציון לא יוסיף להגלותך פקד עונך בת אדום גלה על
חטאתיך

1 Lembra-te, SENHOR, do que nos tem sucedido; considera e olha para o nosso opróbrio.

1 זכר יהוה מה היה לנו הביט וראה את חרפתנו

2 A nossa herdade passou a estranhos, e as nossas casas, a forasteiros.

2 נחלתנו נהפכה לזרים בתינו לנכרים

3 Órfãos somos sem pai, nossas mães são como viúvas.

3 יתומים היינו אין אב אמתינו כאלמנות

4 A nossa água por dinheiro a bebemos, por preço vem a nossa lenha.

4 מימינו בכסף שתינו עצינו במחיר יבאו

5 Os nossos perseguidores estão sobre os nossos pescoços; estamos cansados e não temos descanso.

5 על צוארנו נרדפנו יגענו לא הונח לנו

6 Aos egípcios estendemos as mãos, e aos assírios, para nos fartarem de pão.

6 מצרים נתנו יד אשור לשבע לחם

7 Nossos pais pecaram e já não existem; nós levamos as suas maldades.

7 אבתינו חטאו אינם אנחנו עונתיהם סבלנו

8 Servos dominam sobre nós; ninguém há que nos arranque da sua mão.

8 עבדים משלו בנו פרק אין מידם

9 Com perigo de nossas vidas, trazemos o nosso pão, por causa da espada do deserto.

9 בנפשנו נביא לחמנו מפני חרב המדבר

10 Nossa pele se enegreceu como um forno, por causa do ardor da fome.

10 עורנו כתנור נכמרו מפני זלעפות רעב

11 Forçaram as mulheres em Sião; as virgens, nas cidades de Judá.

11 נשים בציון ענו בתלת בערי יהודה

12 Os príncipes foram enforcados pelas mãos deles; as faces dos velhos não foram reverenciadas.

12 שרים בידם נתלו פני זקנים לא נהדרו

13 Aos jovens obrigam a moer, e os moços tropeçaram debaixo da lenha.

13 בחורים טחון נשאו ונערים בעץ כשלו

14 Os velhos já não têm assento à porta, os jovens já não cantam.

14 זקנים משער שבתו בחורים מנגינתם

15 Cessou o gozo de nosso coração, converteu-se em lamentação a nossa dança.

15 שבת משוש לבנו נהפך לאבל מחלנו

16 Caiu a coroa da nossa cabeça; ai de nós, porque pecamos.

16 נפלה עטרת ראשנו אוי נא לנו כי חטאנו

17 Por isso, desmaiou o nosso coração; por isso, se escureceram os nossos olhos.

17 על זה היה דוה לבנו על אלה חשכו עינינו

18 Pelo monte de Sião, que está assolado, andam as raposas.

18 על הר ציון ששמם שועלים הלכו בו

19 Tu, SENHOR, permaneces eternamente, e o teu trono, de geração em geração.

19 אתה יהוה לעולם תשב כסאך לדר ודור

20 Por que te esquecerias de nós para sempre? Por que nos desampararias por tanto tempo?

20 למה לנצח תשכחנו תעזבנו לארך ימים

21 Converte-nos, SENHOR, a ti, e nós nos converteremos; renova os nossos dias como dantes.

21 השיבנו יהוה אליך ונשוב חדש ימינו כקדם

22 Por que nos rejeitarias totalmente? Por que te enfurecerias contra nós em tão grande maneira?

22 כי אם מאס מאסתנו קצפת עלינו עד מאד

Ezequiel

Ezequiel 1

1 E aconteceu, no trigésimo ano, no quarto mês, no dia quinto do mês, que, estando eu no meio dos cativos, junto ao rio Quebar, se abriram os céus, e eu vi visões de Deus.

1 ויהי בשלשים שנה ברביעי בחמשה לחדש ואני בתוך הגולה על נהר כבר נפתחו השמים ואראה מראות אלהים

2 No quinto dia do mês (no quinto ano do cativeiro do rei Joaquim),

2 בחמשה לחדש היא השנה החמישית לגלות המלך יויכין

3 veio expressamente a palavra do SENHOR a Ezequiel, filho de Buzi, o sacerdote, na terra dos caldeus, junto ao rio Quebar, e ali esteve sobre ele a mão do SENHOR.

3 היה היה דבר יהוה אל יחזקאל בן בוזי הכהן בארץ כשדים על נהר כבר ותהי עליו שם יד יהוה

4 Olhei, e eis que um vento tempestuoso vinha do Norte, e uma grande nuvem, com um fogo a revolver-se, e um resplendor ao redor dela, e no meio uma coisa como de cor de âmbar, que saía dentre o fogo.

4 וארא והנה רוח סערה באה מן הצפון ענן גדול ואש מתלקחת ונגה לו סביב ומתוכה כעין החשמל מתוך האש

5 E, do meio dela, saía a semelhança de quatro animais; e esta era a sua aparência tinham a semelhança de um homem.

5 ומתוכה דמות ארבע חיות וזה מראיהן דמות אדם להנה

6 E cada um tinha quatro rostos, como também cada um deles, quatro asas.

6 וארבעה פנים לאחת וארבע כנפים לאחת להם

7 E os seus pés eram pés direitos; e as plantas dos seus pés, como a planta do pé de uma bezerra, e luziam como a cor de cobre polido.

7 ורגליהם רגל ישרה וכף רגליהם ככף רגל עגל ונצצים כעין נחשת קלל

8 E tinham mãos de homem debaixo das suas asas, aos quatro lados; e assim todos quatro tinham seus rostos e suas asas.

8 וידו אדם מתחת כנפיהם על ארבעת רבעיהם ופניהם וכנפיהם לארבעתם

9 Uniam-se as suas asas uma à outra; não se viravam quando andavam; cada qual andava diante do seu rosto.

9 חברת אשה אל אחותה כנפיהם לא יסבו בלכתן איש אל עבר פניו ילכו

10 E a semelhança do seu rosto era como o rosto de homem; e, à mão direita, todos os quatro tinham rosto de leão, e, à mão esquerda, todos os quatro tinham rosto de boi, e também rosto de águia, todos os quatro.

10 ודמות פניהם פני אדם ופני אריה אל הימין לארבעתם ופני שור מהשמאול לארבעתן ופני נשר לארבעתן

11 E o seu rosto e as suas asas eram separados em cima; cada qual tinha duas asas juntas uma à outra, e duas cobriam os corpos deles.

11 ופניהם וכנפיהם פרדות מלמעלה לאיש שתים חברות איש ושתים מכסות את גויתיהנה

12 E cada qual andava diante do seu rosto; para onde o Espírito havia de ir, iam; não se viravam quando andavam.

12 ואיש אל עבר פניו ילכו אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו לא יסבו בלכתן

13 E, quanto à semelhança dos animais, o seu parecer era como brasas de fogo ardentes, como uma aparência de tochas; o fogo corria por entre os animais, e o fogo resplandecia, e do fogo saíam relâmpagos.

13 ודמות החיות מראיהם כגחלי אש בערות כמראה הלפדים היא מתהלכת בין החיות ונגה לאש ומן האש יוצא ברק

14 E os animais corriam e tornavam, à semelhança dos relâmpagos.

14 והחיות רצוא ושוב כמראה הבזק

15 E vi os animais; e eis que havia uma roda na terra junto aos animais, para cada um dos seus quatro rostos.

15 וארא החיות והנה אופן אחד בארץ אצל החיות לארבעת פניו

16 O aspecto das rodas e a obra delas eram como cor de turquesa; e as quatro tinham uma mesma semelhança; e o seu aspecto e a sua obra eram como se estivera uma roda no meio de outra roda.

16 מראה האופנים ומעשיהם כעין תרשיש ודמות אחד לארבעתן ומראיהם ומעשיהם כאשר יהיה האופן בתוך האופן

17 Andando elas, andavam pelos quatro lados deles; não se viravam quando andavam.

17 על ארבעת רבעיהן בלכתם ילכו לא יסבו בלכתן

18 Essas rodas eram tão altas, que metiam medo; e as quatro tinham as suas cambas cheias de olhos ao redor.

18 וגביהן וגבה להם ויראה להם וגבתם מלאת עינים סביב לארבעתן

19 E, andando os animais, andavam as rodas ao pé deles; e, elevando-se os animais da terra, elevavam-se também as rodas.

19 ובלכת החיות ילכו האופנים אצלם ובהנשא החיות מעל הארץ ינשאו האופנים

20 Para onde o Espírito queria ir, iam; pois o Espírito os impelia; e as rodas se elevavam defronte deles, porque o Espírito da criatura vivente estava nas rodas.

20 על אשר יהיה שם הרוח ללכת ילכו שמה הרוח ללכת והאופנים ינשאו לעמתם כי רוח החיה באופנים

21 Andando eles, andavam elas, e, parando eles, paravam elas, e, elevando-se eles da terra, elevavam-se também as rodas defronte deles, porque o Espírito dos animais estava nas rodas.

21 בלכתם ילכו ובעמדם יעמדו ובהנשאם מעל הארץ ינשאו האופנים לעמתם כי רוח החיה באופנים

22 E, sobre a cabeça dos animais, havia uma semelhança de firmamentos, como um aspecto de cristal terrível, estendido por cima, sobre a sua cabeça.

22 ודמות על ראשי החיה רקיע כעין הקרח הנורא נטוי על ראשיהם מלמעלה

23 E, debaixo do firmamento, estavam as suas asas direitas, uma em direção à outra; cada um tinha duas, que lhe cobriam o corpo de uma banda; e cada um tinha outras duas, que o cobriam da outra banda.

23 ותחת הרקיע כנפיהם ישרות אשה אל אחותה לאיש שתים מכסות להנה ולאיש שתים מכסות להנה את גויתיהם

24 E, andando eles, ouvi o ruído das suas asas, como o ruído de muitas águas, como a voz do Omnipotente, a voz de um

estrondo, como o estrépito de um exército; parando eles, abaixavam as suas asas.

24 ואשמע את קול כנפיהם כקול מים רבים כקול שדי בלכתם קול המלה כקול מחנה בעמדם תרפינה כנפיהן

25 E ouviu-se uma voz por cima do firmamento, que estava por cima da sua cabeça; parando eles, abaixavam as suas asas.

25 ויהי קול מעל לרקיע אשר על ראשם בעמדם תרפינה כנפיהן

26 E, por cima do firmamento, que estava por cima da sua cabeça, havia uma semelhança de trono como de uma safira; e, sobre a semelhança do trono, havia como que a semelhança de um homem, no alto, sobre ele.

26 וממעל לרקיע אשר על ראשם כמראה אבן ספיר דמות כסא ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה

27 E vi como a cor de âmbar, como o aspecto do fogo pelo interior dele, desde a semelhança dos seus lombos e daí para cima; e, desde a semelhança dos seus lombos e daí para baixo, vi como a semelhança de fogo e um resplendor ao redor dele.

27 וארא כעין חשמל כמראה אש בית לה סביב ממראה מתניו ולמעלה וממראה מתניו ולמטה ראיתי כמראה אש ונגה לו סביב

28 Como o aspecto do arco que aparece na nuvem no dia da chuva, assim era o aspecto do resplendor em redor. Este era o aspecto da semelhança da glória do SENHOR; e, vendo isso, caí sobre o meu rosto e ouvi a voz de quem falava.

28 כמראה הקשת אשר יהיה בענן ביום הגשם כן מראה הנגה סביב הוא מראה דמות כבוד יהוה ואראה ואפל על פני ואשמע קול מדבר

Ezequiel 2

1 E disse-me Filho do homem, põe-te em pé, e falarei contigo.

1 ויאמר אלי בן אדם עמד על רגליך ואדבר אתך

2 Então, entrou em mim o Espírito, quando falava comigo, e me pôs em pé, e ouvi o que me falava.

2 ותבא בי רוח כאשר דבר אלי ותעמדני על רגלי ואשמע את מדבר אלי

3 E disse-me Filho do homem, eu te envio aos filhos de Israel, às nações rebeldes que se rebelaram contra mim; eles e seus pais prevaricaram contra mim, até este mesmo dia.

3 ויאמר אלי בן אדם שולח אני אותך אל בני ישראל אל גוים המורדים אשר מרדו בי המה ואבותם פשעו בי עד עצם היום הזה

4 E os filhos são de semblante duro e obstinados de coração; eu te envio a eles, e lhes dirás Assim diz o Senhor JEOVÁ.

4 והבנים קשי פנים וחזקי לב אני שולח אותך אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה

5 E eles, quer ouçam quer deixem de ouvir (porque eles são casa rebelde), hão de saber que esteve no meio deles um profeta.

5 והמה אם ישמעו ואם יחדלו כי בית מרי המה וידעו כי נביא היה בתוכם

6 E tu, ó filho do homem, não os temas, nem temas as suas palavras; ainda que sejam sarças e espinhos para contigo, e tu habites com escorpiões, não temas as suas palavras, nem te assustes com o rosto deles, porque são casa rebelde.

6 ואתה בן אדם אל תירא מהם ומדבריהם אל תירא כי סרבים וסלונים אותך ואל עקרבים אתה יושב מדבריהם אל תירא ומפניהם אל תחת כי בית מרי המה

7 Mas tu lhes dirás as minhas palavras, quer ouçam quer deixem de ouvir, pois são rebeldes.

7 ודברת את דברי אליהם אם ישמעו ואם יחדלו כי מרי המה

8 Mas tu, ó filho do homem, ouve o que eu te digo, não sejas rebelde como a casa rebelde; abre a boca e come o que eu te dou.

8 ואתה בן אדם שמע את אשר אני מדבר אליך אל תהי מרי כבית המרי פצה פיך ואכל את אשר אני נתן אליך

9 Então, vi, e eis que uma mão se estendia para mim, e eis que nela estava um rolo de livro.

9 ואראה והנה יד שלוחה אלי והנה בו מגלת ספר

10 E estendeu-o diante de mim, e ele estava escrito por dentro e por fora; e nele se achavam escritas lamentações, e suspiros, e ais.

10 ויפרש אותה לפני והיא כתובה פנים ואחור וכתוב אליה קנים והגה והי

Ezequiel 3

1 Depois, me disse Filho do homem, come o que achares; come este rolo, e vai, e fala à casa de Israel.

1 ויאמר אלי בן אדם את אשר תמצא אכול אכול את המגלה הזאת ולך דבר אל בית ישראל

2 Então, abri a minha boca, e me deu a comer o rolo.

2 ואפתח את פי ויאכלני את המגלה הזאת

3 E disse-me Filho do homem, dá de comer ao teu ventre e enche as tuas entranhas deste rolo que eu te dou. Então, o comi, e era na minha boca doce como o mel.

3 ויאמר אלי בן אדם בטנך תאכל ומעיך תמלא את המגלה הזאת אשר אני נתן אליך ואכלה ותהי בפי כדבש למתוק

4 E disse-me Filho do homem, vai, e entra na casa de Israel, e dize-lhe as minhas palavras.

4 ויאמר אלי בן אדם לך בא אל בית ישראל ודברת בדברי אליהם

5 Porque tu não és enviado a um povo de estranha fala, nem de língua difícil, mas à casa de Israel;

5 כי לא אל עם עמקי שפה וכבדי לשון אתה שלוח אל בית ישראל

6 nem a muitos povos de estranha fala e de língua difícil, cujas palavras não possas entender; se eu aos tais te enviara, certamente te dariam ouvidos.

6 לא אל עמים רבים עמקי שפה וכבדי לשון אשר לא תשמע דבריהם אם לא אליהם שלחתיך המה ישמעו אליך

7 Mas a casa de Israel não te quererá dar ouvidos, porque não me querem dar ouvidos a mim; porque toda a casa de Israel é de rosto obstinado e dura de coração.

7 ובית ישראל לא יאבו לשמע אליך כי אינם אבים לשמע אלי כי כל בית ישראל חזקי מצח וקשי לב המה

8 Eis que fiz duro o teu rosto contra o seu rosto, e forte a tua fronte contra a sua fronte.

8 הנה נתתי את פניך חזקים לעמת פניהם ואת מצחך חזק לעמת מצחם

9 Fiz como diamante a tua fronte, mais forte do que a pederneira; não os temas, pois, nem te assombres com o seu rosto, porque casa rebelde são.

9 כשמיר חזק מצר נתתי מצחך לא תירא אותם ולא תחת מפניהם כי בית מרי המה

10 Disse-me mais Filho do homem, coloca no coração todas as minhas palavras que te hei de dizer e ouve-as com os teus ouvidos.

10 ויאמר אלי בן אדם את כל דברי אשר אדבר אליך קח בלבבך ובאזניך שמע

11 Eia, pois, vai aos do cativeiro, aos filhos do teu povo, e lhes falarás, e lhes dirás Assim diz o Senhor JEOVÁ, quer ouçam quer deixem de ouvir.

11 ולך בא אל הגולה אל בני עמך ודברת אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה אם ישמעו ואם יחדלו

12 E levantou-me o Espírito, e ouvi por detrás de mim uma voz de grande estrondo, que dizia Bendita seja a glória do SENHOR, desde o seu lugar.

12 ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד יהוה ממקומו

13 E ouvi o barulho das asas dos animais, que tocavam umas nas outras, e o barulho das rodas defronte deles, e o sonido de um grande estrondo.

13 וקול כנפי החיות משיקות אשה אל אחותה וקול האופנים לעמתם וקול רעש גדול

14 Então, o Espírito me levantou e me levou; e eu me fui mui triste, no ardor do meu espírito; mas a mão do SENHOR era forte sobre mim.

14 ורוח נשאתני ותקחני ואלך מר בחמת רוחי ויד יהוה עלי חזקה

15 E vim aos do cativeiro, a Tel-Abibe, que moravam junto ao rio Quebar, e eu morava onde eles moravam; e fiquei ali sete dias, pasmado no meio deles.

15 ואבוא אל הגולה תל אביב הישבים אל נהר כבר ואשר המה יושבים שם ואשב שם שבעת ימים משמים בתוכם

16 E sucedeu que, ao fim de sete dias, veio a palavra do SENHOR a mim, dizendo

16 ויהי מקצה שבעת ימים ויהי דבר יהוה אלי לאמר

17 Filho do homem, eu te dei por atalaia sobre a casa de Israel; e tu da minha boca ouvirás a palavra e os avisarás da minha parte.

17 בן אדם צפה נתתיך לבית ישראל ושמעת מפי דבר והזהרת אותם ממני

18 Quando eu disser ao ímpio Certamente morrerás; não o avisando tu, não falando para avisar o ímpio acerca do seu caminho ímpio, para salvar a sua vida, aquele ímpio morrerá na sua maldade, mas o seu sangue da tua mão o requererei.

18 באמרי לרשע מות תמות ולא הזהרתו ולא דברת להזהיר רשע מדרכו הרשעה לחיתו הוא רשע בעונו ימות ודמו מידך אבקש

19 Mas, se avisares o ímpio, e ele não se converter da sua impiedade e do seu caminho ímpio, ele morrerá na sua maldade, mas tu livraste a tua alma.

19 ואתה כי הזהרת רשע ולא שב מרשעו ומדרכו הרשעה הוא בעונו ימות ואתה את נפשך הצלת

20 Semelhantemente, quando o justo se desviar da sua justiça e fizer maldade, e eu puser diante dele um tropeço, ele morrerá; porque, não o avisando tu, no seu pecado morrerá, e suas

justiças que praticara não virão em memória, mas o seu sangue da tua mão o requererei.

20 ובשוב צדיק מצדקו ועשה עול ונתתי מכשול לפניו הוא ימות כי לא הזהרתו בחטאתו ימות ולא תזכרן צדקתו אשר עשה ודמו מידך אבקש

21 Mas, avisando tu o justo, para que o justo não peque, e ele não pecar, certamente viverá, porque foi avisado; e tu livraste a tua alma.

21 ואתה כי הזהרתו צדיק לבלתי חטא צדיק והוא לא חטא חיו יחיה כי נזהר ואתה את נפשך הצלת

22 E a mão do SENHOR estava sobre mim ali, e ele me disse Levanta-te e sai ao vale, e ali falarei contigo.

22 ותהי עלי שם יד יהוה ויאמר אלי קום צא אל הבקעה ושם אדבר אותך

23 E levantei-me e saí ao vale, e eis que a glória do SENHOR estava ali, como a glória que vi junto ao rio Quebar; e caí sobre o meu rosto.

23 ואקום ואצא אל הבקעה והנה שם כבוד יהוה עמד ככבוד אשר ראיתי על נהר כבר ואפל על פני

24 Então, entrou em mim o Espírito, e me pôs em pé, e falou comigo, e me disse Entra, encerra-te dentro da tua casa.

24 ותבא בי רוח ותעמדני על רגלי וידבר אתי ויאמר אלי בא הסגר בתוך ביתך

25 Porque, ó filho do homem, eis que porão cordas sobre ti e te ligarão com elas; não sairás, pois, ao meio deles.

25 ואתה בן אדם הנה נתנו עליך עבותים ואסרוך בהם ולא תצא בתוכם

26 E eu farei que a tua língua se pegue ao teu paladar, e ficarás mudo e não lhes servirás de varão que repreenda; porque casa rebelde são eles.

26 ולשונך אדביק אל חכך ונאלמת ולא תהיה להם לאיש מוכיח כי בית מרי המה

27 Mas, quando eu falar contigo, abrirei a tua boca, e lhes dirás Assim diz o SENHOR Quem ouvir ouça, e quem deixar de ouvir deixe; porque casa rebelde são eles.

27 ובדברי אותך אפתח את פיך ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה השמע ישמע והחדל יחדל כי בית מרי המה

Ezequiel 4

1 Tu, pois, ó filho do homem, toma um tijolo, e po-lo-ás diante de ti, e grava nele a cidade de Jerusalém.

1 ואתה בן אדם קח לך לבנה ונתתה אותה לפניך וחקות עליה עיר את ירושלם

2 E põe contra ela um cerco, e edifica contra ela uma fortificação, e levanta contra ela uma tranqueira, e põe contra ela arraiais, e põe-lhe aríetes em redor.

2 ונתתה עליה מצור ובנית עליה דיק ושפכת עליה סללה ונתתה עליה מחנות ושים עליה כרים סביב

3 E tu toma uma assadeira de ferro, e põe-na por muro de ferro entre ti e a cidade, e dirige para ela o teu rosto; e assim será cercada, e a cercarás; isso servirá de sinal à casa de Israel.

3 ואתה קח לך מחבת ברזל ונתתה אותה קיר ברזל בינך ובין העיר והכינתה את פניך אליה והיתה במצור וצרת עליה אות היא לבית ישראל

4 Tu também deita-te sobre o teu lado esquerdo e põe a maldade da casa de Israel sobre ele; conforme o número dos dias que te deitares sobre ele, levarás as suas maldades.

4 ואתה שכב על צדך השמאלי ושמת את עון בית ישראל עליו מספר הימים אשר תשכב עליו תשא את עונם

5 Porque eu te tenho fixado os anos da sua maldade, conforme o número dos dias, trezentos e noventa dias; e levarás a maldade da casa de Israel.

5 ואני נתתי לך את שני עונם למספר ימים שלש מאות ותשעים יום ונשאת עון בית ישראל

6 E, quando cumprires estes, tornar-te-ás a deitar sobre o teu lado direito e levarás a maldade da casa de Judá quarenta dias; um dia te dei para cada ano.

6 וכלית את אלה ושכבת על צדך הימוני שנית ונשאת את עון בית יהודה ארבעים יום יום לשנה יום לשנה נתתיו לך

7 Dirigirás, pois, o rosto para o cerco de Jerusalém com o teu braço descoberto e profetizarás contra ela.

7 ואל מצור ירושלם תכין פניך וזרעך חשופה ונבאת עליה

8 E eis que porei sobre ti cordas; assim, tu não te voltarás de um lado para outro, até que cumpras os dias do teu cerco.

8 והנה נתתי עליך עבותים ולא תהפך מצדך אל צדך עד כלותך ימי מצורך

9 E tu, toma trigo, e cevada, e favas, e lentilhas, e trigo miúdo, e aveia, e coloca-os numa vasilha, e faze deles pão; conforme o número dos dias que te deitares sobre o teu lado, trezentos e noventa dias, comerás disso.

9 ואתה קח לך חטין ושערים ופול ועדשים ודחן וכסמים ונתתה אותם בכלי אחד ועשית אותם לך ללחם מספר הימים אשר אתה שוכב על צדך שלש מאות ותשעים יום תאכלנו

10 E a tua comida, que hás de comer, será do peso de vinte siclos cada dia; de tempo em tempo a comerás.

10 ומאכלך אשר תאכלנו במשקול עשרים שקל ליום מעת עד עת תאכלנו

11 Também beberás a água por medida, a sexta parte de um him; de tempo em tempo beberás.

11 ומים במשורה תשתה ששית ההין מעת עד עת תשתה

12 E o que comeres será como bolos de cevada, e o cozerás com o esterco que sai do homem, diante dos olhos deles.

12 ועגת שערים תאכלנה והיא בגללי צאת האדם תעגנה לעיניהם

13 E disse o SENHOR Assim comerão os filhos de Israel o seu pão imundo, entre as nações, para onde serão lançados.

13 ויאמר יהוה ככה יאכלו בני ישראל את לחמם טמא בגוים אשר אדיחם שם

14 Então, disse eu Ah! Senhor JEOVÁ! Eis que a minha alma não foi contaminada, porque nunca comi coisa morta, nem despedaçada, desde a minha mocidade até agora, nem carne abominável entrou na minha boca.

14 ואמר אהה אדני יהוה הנה נפשי לא מטמאה ונבלה וטרפה לא אכלתי מנעורי ועד עתה ולא בא בפי בשר פגול

15 E disse-me Vê, tenho-te dado esterco de vacas, em lugar de esterco de homem; e com ele prepararás o teu pão.

15 ויאמר אלי ראה נתתי לך את צפועי הבקר תחת גללי האדם ועשית את
לחמך עליהם

16 Então, me disse Filho do homem, eis que eu torno instável o sustento de pão em Jerusalém, e comerão o pão por peso e com desgosto; e a água beberão por medida e com espanto;

16 ויאמר אלי בן אדם הנני שבר מטה לחם בירושלם ואכלו לחם במשקל
ובדאגה ומים במשורה ובשממון ישתו

17 para que o pão e a água lhes faltem, e se espantem uns com os outros e se consumam nas suas maldades.

17 למען יחסרו לחם ומים ונשמו איש ואחיו ונמקו בעונם

Ezequiel 5

1 E tu, ó filho do homem, toma uma faca afiada; como navalha de barbeiro a tomarás e a farás passar por cima da tua cabeça e da tua barba; então, tomarás uma balança e repartirás o cabelo.

1 ואתה בן אדם קח לך חרב חדה תער הגלבים תקחנה לך והעברת על
ראשך ועל זקנך ולקחת לך מאזני משקל וחלקתם

2 A terça parte queimarás no fogo, no meio da cidade, quando se cumprirem os dias do cerco; então, tomarás outra terça parte e feri-la-ás com uma espada ao redor dela; e a outra terça parte espalharás ao vento; porque desembainharei a espada atrás deles.

2 שלשית באור תבעיר בתוך העיר כמלאת ימי המצור ולקחת את
השלשית תכה בחרב סביבותיה והשלשית תזרה לרוח וחרב אריק
אחריהם

3 Também tomarás deles um pequeno número e atá-los-ás nas
bordas da tua veste.

3 ולקחת משם מעט במספר וצרת אותם בכנפיך

4 E ainda destes tomarás alguns, e os lançarás no meio do fogo,
e os queimarás no fogo; e dali sairá um fogo contra toda a casa
de Israel.

4 ומהם עוד תקח והשלכת אותם אל תוך האש ושרפת אתם באש ממנו
תצא אש אל כל בית ישראל

5 Assim diz o Senhor JEOVÁ Esta é Jerusalém; pu-la no meio das
nações e terras que estão ao redor dela.

5 כה אמר אדני יהוה זאת ירושלם בתוך הגוים שמתיה וסביבותיה ארצות

6 Ela, porém, mudou em impiedade os meus juízos mais do que
as nações, e os meus estatutos mais do que as terras que estão
ao redor dela; porque rejeitaram os meus juízos e não andaram
nos meus preceitos.

6 ותמר את משפטי לרשעה מן הגוים ואת חקותי מן הארצות אשר
סביבותיה כי במשפטי מאסו וחקותי לא הלכו בהם

7 Portanto, assim diz o Senhor JEOVÁ Porque multiplicastes as
vossas maldades mais do que as nações que estão ao redor de
vós, nos meus estatutos não andastes, nem fizestes os meus
juízos, nem ainda procedestes segundo os juízos das nações que
estão ao redor de vós;

7 לכן כה אמר אדני יהוה יען המנכם מן הגוים אשר סביבותיכם בחקותי
לא הלכתם ואת משפטי לא עשיתם וכמשפטי הגוים אשר סביבותיכם לא
עשיתם

8 por isso, assim diz o Senhor JEOVÁ Eis que eu, sim, eu mesmo, estou contra ti; e executarei juízos no meio de ti aos olhos das nações.

8 לכן כה אמר אדני יהוה הנני עליך גם אני ועשיתי בתוכך משפטים לעיני הגוים

9 E farei em ti o que nunca fiz e o que jamais farei, por causa de todas as tuas abominações.

9 ועשיתי בך את אשר לא עשיתי ואת אשר לא אעשה כמהו עוד יען כל תועבתיך

10 Portanto, os pais devorarão os seus filhos no meio de ti, e os filhos devorarão os seus pais; e executarei em ti juízos, espalharei todo o remanescente a todos os ventos.

10 לכן אבות יאכלו בנים בתוכך ובנים יאכלו אבותם ועשיתי בך שפטים וזריתי את כל שאריתך לכל רוח

11 Portanto, tão certo como eu vivo, diz o Senhor JEOVÁ, pois que profanaste o meu santuário com todas as tuas coisas detestáveis e com todas as tuas abominações, também eu te diminuirei, e o meu olho te não perdoará, nem também terei piedade.

11 לכן חי אני נאם אדני יהוה אם לא יען את מקדשי טמאת בכל שקוציך ובכל תועבתיך וגם אני אגרע ולא תחוס עיני וגם אני לא אחמול

12 Uma terça parte de ti morrerá da peste e se consumirá à fome no meio de ti; e outra terça parte cairá à espada em redor de ti; e a outra terça parte espalharei a todos os ventos e a espada desembainharei atrás deles.

12 שלשתיך בדבר ימותו וברעב יכלו בתוכך והשלשית בחרב יפלו סביבותיך והשלישית לכל רוח אזרה וחרב אריק אחריהם

13 Assim, se cumprirá a minha ira, e satisfarei neles o meu furor e me consolarei; e saberão que sou eu, o SENHOR, que tenho falado no meu zelo, quando cumprir neles o meu furor.

13 וכלה אפי והנחותי חמתי בם והנחמתי וידעו כי אני יהוה דברתי בקנאתי בכלותי חמתי בם

14 E te porei em assolação e como opróbrio entre as nações que estão em redor de ti, aos olhos de todos os que passarem.

14 ואתנך לחרבה ולחרפה בגוים אשר סביבותיך לעיני כל עובר

15 E o opróbrio e a infâmia servirão de instrução e espanto às nações que estão em redor de ti, quando eu executar em ti juízos com ira e com furor, em furiosos castigos. Eu, o SENHOR, falei.

15 והיתה חרפה וגדופה מוסר ומשמה לגוים אשר סביבותיך בעשותי בך שפטים באף ובחמה ובתכחות חמה אני יהוה דברתי

16 Quando eu enviar as terríveis flechas da fome contra eles para sua destruição, as quais eu mandarei para vos destruir, então, aumentarei a fome sobre vós e tornarei instável o sustento do pão.

16 בשלחי את חצי הרעב הרעים בהם אשר היו למשחית אשר אשלח אותם לשחתכם ורעב אסף עליכם ושברתי לכם מטה לחם

17 E enviarei sobre vós a fome e más bestas que te desfilharão; e a peste e o sangue passarão por ti; e trarei a espada sobre ti. Eu, o SENHOR, falei.

17 ושלחתי עליכם רעב וחיה רעה ושכלך ודבר ודם יעבר בך וחרב אביא עליך אני יהוה דברתי

1 E veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר

2 Filho do homem, dirige o teu rosto para os montes de Israel e profetiza contra eles.

2 בן אדם שים פניך אל הרי ישראל והנבא אליהם

3 E dirás Montes de Israel, ouvi a palavra do Senhor JEOVÁ Assim diz o Senhor JEOVÁ aos montes, aos outeiros, aos ribeiros e aos vales Eis que eu, sim, eu mesmo, trarei a espada sobre vós e destruirei os vossos altos.

3 ואמרת הרי ישראל שמעו דבר אדני יהוה כה אמר אדני יהוה להרים ולגבעות לאפיקים ולגאית הנני אני מביא עליכם חרב ואבדתי במותיכם

4 E serão assolados os vossos altares, e quebradas as vossas imagens do sol; e derribarei os vossos traspassados, diante dos vossos ídolos.

4 ונשמו מזבחותיכם ונשברו חמניכם והפלתי חלליכם לפני גלוליכם

5 E porei os cadáveres dos filhos de Israel diante dos seus ídolos e espalharei os vossos ossos em redor dos vossos altares.

5 ונתתי את פגרי בני ישראל לפני גלוליהם וזריתי את עצמותיכם סביבות מזבחותיכם

6 Em todos os vossos lugares habitáveis, as cidades serão destruídas, e os altos, assolados; para que os vossos altares sejam destruídos e assolados, e os vossos ídolos se quebrem e cessem, e as vossas imagens do sol sejam cortadas, e desfeitas as vossas obras.

6 בכל מושבותיכם הערים תחרבנה והבמות תישמנה למען יחרבו ויאשמו מזבחותיכם ונשברו ונשבתו גלוליכם ונגדעו חמניכם ונמחו מעשיכם

7 E os traspassados cairão no meio de vós, para que saibais que eu sou o SENHOR.

7 ונפל חלל בתוככם וידעתם כי אני יהוה

8 Mas deixarei um resto, para que haja alguns que escapem da espada entre as nações, quando fordes espalhados pelas terras.

8 והותרתי בהיות לכם פליטי חרב בגוים בהזרותיכם בארצות

9 Então, se lembrarão de mim os que de vós escaparem entre as nações para onde foram levados em cativeiro; porquanto me quebrantei por causa do seu coração corrompido, que se desviou de mim, e por causa dos seus olhos, que se andaram corrompendo após os seus ídolos; e terão nojo de si mesmos, por causa das maldades que fizeram em todas as suas abominações.

9 וזכרו פליטיכם אותי בגוים אשר נשבו שם אשר נשברתי את לבם הזונה אשר סר מעלי ואת עיניהם הזנות אחרי גלוליהם ונקטו בפניהם אל הרעות אשר עשו לכל תועבתיהם

10 E saberão que eu, o SENHOR, não disse debalde que lhes faria este mal.

10 וידעו כי אני יהוה לא אל חנם דברתי לעשות להם הרעה הזאת

11 Assim diz o Senhor JEOVÁ Bate com a mão, e bate com o pé, e dize Ah! Por todas as abominações das maldades da casa de Israel! Porque cairão à espada, e de fome, e de peste.

11 כה אמר אדני יהוה הכה בכפך ורקע ברגלך ואמר אח אל כל תועבות רעות בית ישראל אשר בחרב ברעב ובדבר יפלו

12 O que estiver longe morrerá de peste; e o que está perto cairá à espada; e o que ficar de resto e cercado morrerá de fome; e cumprirei o meu furor contra eles.

12 הרחוק בדבר ימות והקרוב בחרב יפול והנשאר והנצור ברעב ימות וכליתי חמתי בם

13 Então, sabereis que eu sou o SENHOR, quando estiverem os seus traspassados no meio dos seus ídolos, em redor dos seus altares, em todo o outeiro alto, em todos os cumes dos montes, e debaixo de toda árvore verde, e debaixo de todo carvalho espesso, no lugar onde ofereciam suave perfume a todos os seus ídolos.

13 וידעתם כי אני יהוה בהיות חלליהם בתוך גלוליהם סביבות מזבחותיהם אל כל גבעה רמה בכל ראשי ההרים ותחת כל עץ רענן ותחת כל אלה עבתה מקום אשר נתנו שם ריח ניחח לכל גלוליהם

14 E estenderei a mão sobre eles e farei a terra assolada, mais assolada do que o deserto da banda de Ribla, em todas as suas habitações; e saberão que eu sou o SENHOR.

14 ונטיתי את ידי עליהם ונתתי את הארץ שממה ומשמה ממדבר דבלתה בכל מושבותיהם וידעו כי אני יהוה

Ezequiel 7

1 Depois, veio a palavra do SENHOR a mim, dizendo

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר

2 E tu, ó filho do homem, assim diz o Senhor JEOVÁ acerca da terra de Israel Vem o fim, o fim vem sobre os quatro cantos da terra.

2 ואתה בן אדם כה אמר אדני יהוה לאדמת ישראל קץ בא הקץ על ארבעת כנפות הארץ

3 Agora, vem o fim sobre ti, porque enviarei sobre ti a minha ira, e te julgarei conforme os teus caminhos, e trarei sobre ti todas as tuas abominações.

3 עתה הקץ עליך ושלחתי אפי בך ושפטתיך כדרכיך ונתתי עליך את כל תועבתיך

4 E não te poupará o meu olho, nem terei piedade de ti, mas porei sobre ti os teus caminhos, e as tuas abominações estarão no meio de ti; e sabereis que eu sou o SENHOR.

4 ולא תחוס עיני עליך ולא אחמול כי דרכיך עליך אתן ותועבותיך בתוכך תהיין וידעתם כי אני יהוה

5 Assim diz o Senhor JEOVÁ Um mal, eis que um só mal vem.

5 כה אמר אדני יהוה רעה אחת רעה הנה באה

6 Vem o fim, o fim vem, despertou-se contra ti; eis que vem;

6 קץ בא בא הקץ הקיץ אליך הנה באה

7 vem a tua sentença, ó habitante da terra. Vem o tempo; chegado é o dia da turbação, e não da alegria, sobre os montes.

7 באה הצפירה אליך יושב הארץ בא העת קרוב היום מהומה ולא הד הרים

8 Agora, depressa derramarei o meu furor sobre ti, e cumprirei a minha ira contra ti, e te julgarei conforme os teus caminhos, e porei sobre ti todas as tuas abominações.

8 עתה מקרוב אשפוך חמתי עליך וכליתי אפי בך ושפטתיך כדרכיך ונתתי עליך את כל תועבותיך

9 E não te poupará o meu olho, nem terei piedade; conforme os teus caminhos, assim carregarei sobre ti, e as tuas abominações estarão no meio de ti; e sabereis que eu, o SENHOR, castigo.

9 ולא תחוס עיני ולא אחמול כדרכיך עליך אתן ותועבותיך בתוכך תהיין וידעתם כי אני יהוה מכה

10 Eis aqui o dia, eis que vem; veio a tua ruína; já floresceu a vara, reverdeceu a soberba.

10 הנה היום הנה באה יצאה הצפרה צץ המטה פרח הזדון

11 A violência se levantou em vara de impiedade; nada restará deles, nem da sua multidão, nem do seu arruído, nem haverá lamentação por eles.

11 החמס קם למטה רשע לא מהם ולא מהמונם ולא מהמהם ולא נה בהם

12 Vem o tempo, é chegado o dia; o que compra não se alegre, e o que vende não se entristeça; porque a ira ardente está sobre toda a multidão deles.

12 בא העת הגיע היום הקונה אל ישמח והמוכר אל יתאבל כי חרון אל כל המונה

13 Porque o que vende não tornará a possuir o que vendeu, ainda que esteja entre os viventes; porque a visão não tornará para trás sobre toda a sua multidão; nem ninguém fortalecerá a sua vida com a sua iniquidade.

13 כי המוכר אל הממכר לא ישוב ועוד בחיים חיתם כי חזון אל כל המונה לא ישוב ואיש בעונו חיתו לא יתחזקו

14 Tocaram a trombeta e tudo prepararam, mas não há quem vá à peleja, porque sobre toda a sua multidão está a minha ardente ira.

14 תקעו בתקוע והכין הכל ואין הלך למלחמה כי חרוני אל כל המונה

15 Fora está a espada, e dentro, a peste e a fome; o que estiver no campo morrerá à espada, e o que estiver na cidade a fome e a peste o consumirão.

15 החרב בחוץ והדבר והרעב מבית אשר בשדה בחרב ימות ואשר בעיר רעב ודבר יאכלנו

16 E só escaparão os que deles se escaparem, mas estarão pelos montes, como pombas dos vales, todos gemendo, cada um por causa da sua maldade.

16 ופלטו פליטיהם והיו אל ההרים כיוני הגאיות כלם המות איש בעונו

17 Todas as mãos se enfraquecerão, e todos os joelhos destilarão águas.

17 כל הידים תרפינה וכל ברכים תלכנה מים

18 E se cingirão de panos de saco, e os cobrirá o tremor; e sobre todos os rostos haverá vergonha, e sobre toda a sua cabeça, calva.

18 וחגרו שקים וכסתה אותם פלצות ואל כל פנים בושה ובכל ראשיהם קרחה

19 A sua prata lançarão pelas ruas, e o seu ouro será como imundícia; nem a sua prata nem o seu ouro os poderá livrar no dia do furor do SENHOR; eles não fartarão a sua alma, nem lhes encherão as entranhas, porque isso foi o tropeço da sua maldade.

19 כספם בחוצות ישליכו וזהבם לנדה יהיה כספם וזהבם לא יוכל להצילם ביום עברת יהוה נפשם לא ישבעו ומעיהם לא ימלאו כי מכשול עונם היה

20 E a glória do seu ornamento, ele a pôs em magnificência; mas fizeram nela imagens das suas abominações e coisas detestáveis; por isso, eu a tornei para eles como uma coisa imunda.

20 וצבי עדיו לגאון שמהו וצלמי תועבתם שקוציהם עשו בו על כן נתתיו להם לנדה

21 E será entregue na mão dos estranhos por presa, e aos ímpios da terra, por despojo; e a profanarão.

21 ונתתיו ביד הזרים לבז ולרשעי הארץ לשלל וחללה

22 E desviarei deles o rosto, e profanarão o meu lugar oculto; porque entrarão nele saqueadores e o profanarão.

22 והסבותי פני מהם וחללו את צפוני ובאו בה פריצים וחללוה

23 Faze uma cadeia, porque a terra está cheia de crimes de sangue, e a cidade está cheia de violência.

23 עשה הרתוק כי הארץ מלאה משפט דמים והעיר מלאה חמס

24 E farei vir os piores de entre as nações, e possuirão as suas casas; e farei cessar a arrogância dos valentes, e os seus lugares santos serão profanados.

24 והבאתי רעי גוים וירשו את בתיהם והשבתי גאון עזים ונחלו מקדשיהם

25 Vem a destruição; e eles buscarão a paz, mas não há nenhuma.

25 קפדה בא ובקשו שלום ואין

26 Miséria sobre miséria virá, e se levantará rumor sobre rumor; então, buscarão do profeta uma visão, mas do sacerdote perecerá a lei, e dos anciãos, o conselho.

26 הוה על הוה תבוא ושמעה אל שמועה תהיה ובקשו חזון מנביא ותורה תאבד מכהן ועצה מזקנים

27 O rei se lamentará, e o príncipe se vestirá de amargura, e as mãos do povo da terra se molestarão; conforme o seu caminho lhes farei e com os seus juízos os julgarei; e saberão que eu sou o SENHOR.

27 המלך יתאבל ונשיא ילבש שממה וידי עם הארץ תבהלנה מדרכם אעשה אותם ובמשפטיהם אשפטם וידעו כי אני יהוה

Ezequiel 8

1 Sucedeu, pois, no sexto ano, no mês sexto, no quinto dia do mês, estando eu assentado na minha casa, e os anciãos de Judá, assentados diante de mim, que ali a mão do Senhor JEOVÁ caiu sobre mim.

1 ויהי בשנה הששית בששי בחמשה לחדש אני יושב בביתי וזקני יהודה יושבים לפני ותפל עלי שם יד אדני יהוה

2 E olhei, e eis uma semelhança como aparência de fogo; desde a aparência dos seus lombos, e daí para baixo, era fogo e dos seus lombos para cima, como aspecto de um resplendor, como cor de âmbar.

2 ואראה והנה דמות כמראה אש ממראה מתניו ולמטה אש וממתניו ולמעלה כמראה זהר כעין החשמלה

3 E estendeu a forma de uma mão e me tomou pelos cabelos da minha cabeça; e o Espírito me levantou entre a terra e o céu e me trouxe a Jerusalém em visões de Deus, até à entrada da porta do pátio de dentro, que olha para o norte, onde estava colocada a imagem dos ciúmes, que provoca o ciúme de Deus.

3 וישלח תבנית יד ויקחני בציצת ראשי ותשא אתי רוח בין הארץ ובין השמים ותבא אתי ירושלמה במראות אלהים אל פתח שער הפנימית הפונה צפונה אשר שם מושב סמל הקנאה המקנה

4 E eis que a glória do Deus de Israel estava ali, conforme a semelhança que eu tinha visto no vale.

4 והנה שם כבוד אלהי ישראל כמראה אשר ראיתי בבקעה

5 E disse-me Filho do homem, levanta, agora, os teus olhos para o caminho do norte. E levantei os meus olhos para o caminho do norte, e eis que da banda do norte, à porta do altar, estava esta imagem de ciúmes, à entrada.

5 ויאמר אלי בן אדם שא נא עיניך דרך צפונה ואשא עיני דרך צפונה והנה מצפון לשער המזבח סמל הקנאה הזה בבאה

6 E disse-me Filho do homem, vês tu o que eles estão fazendo? As grandes abominações que a casa de Israel faz aqui, para que me afaste do meu santuário? Mas verás ainda maiores abominações.

6 ויאמר אלי בן אדם הראה אתה מהם עשים תועבות גדלות אשר בית ישראל עשים פה לרחקה מעל מקדשי ועוד תשוב תראה תועבות גדלות

7 E levou-me à porta do átrio; então, olhei, e eis que havia um buraco na parede.

7 ויבא אתי אל פתח החצר ואראה והנה חר אחד בקיר

8 E disse-me Filho do homem, cava, agora, naquela parede. E cavei na parede, e eis que havia uma porta.

8 ויאמר אלי בן אדם חתר נא בקיר ואחתר בקיר והנה פתח אחד

9 Então, me disse entra e vê as malignas abominações que eles fazem aqui.

9 ויאמר אלי בא וראה את התועבות הרעות אשר הם עשים פה

10 E entrei e olhei, e eis que toda forma de répteis, e de animais abomináveis, e de todos os ídolos da casa de Israel estavam pintados na parede em todo o redor.

10 ואבוא ואראה והנה כל תבנית רמש ובהמה שקץ וכל גלולי בית ישראל מחקה על הקיר סביב סביב

11 E setenta homens dos anciãos da casa de Israel, com Jazanias, filho de Safã, que se achava no meio deles, estavam em pé diante das pinturas, e cada um tinha na mão o seu incensário; e subia uma espessa nuvem de incenso.

11 ושבעים איש מזקני בית ישראל ויאזניהו בן שפן עמד בתוכם עמדים לפניהם ואיש מקטרתו בידו ועתר ענן הקטרת עלה

12 Então, me disse Viste, filho do homem, o que os anciãos da casa de Israel fazem nas trevas, cada um nas suas câmaras pintadas de imagens? E eles dizem O SENHOR não nos vê, o SENHOR abandonou a terra.

12 ויאמר אלי הראית בן אדם אשר זקני בית ישראל עשים בחשך איש בחדרי משכיתו כי אמרים אין יהוה ראה אתנו עזב יהוה את הארץ

13 E disse-me Tornarás a ver ainda maiores abominações do que as que estes fazem.

13 ויאמר אלי עוד תשוב תראה תועבות גדלות אשר המה עשים

14 E levou-me à entrada da porta da Casa do SENHOR, que está da banda do norte, e eis que estavam ali mulheres assentadas chorando por Tamuz.

14 ויבא אתי אל פתח שער בית יהוה אשר אל הצפונה והנה שם הנשים ישבות מבכות את התמוז

15 E disse-me Viste, filho do homem? Verás ainda abominações maiores do que estas.

15 ויאמר אלי הראית בן אדם עוד תשוב תראה תועבות גדלות מאלה

16 E levou-me para o átrio interior da Casa do SENHOR, e eis que estavam à entrada do templo do SENHOR, entre o pórtico e o altar, cerca de vinte e cinco homens, de costas para o templo do SENHOR e com o rosto para o oriente; e eles adoravam o sol, virados para o oriente.

16 ויבא אתי אל חצר בית יהוה הפנימית והנה פתח היכל יהוה בין האולם ובין המזבח כעשרים וחמשה איש אחריהם אל היכל יהוה ופניהם קדמה והמה משתחויתם קדמה לשמש

17 Então, me disse Viste, filho do homem? Há coisa mais leviana para a casa de Judá do que essas abominações, que fazem aqui? Havendo enchido a terra de violência, tornam a irritar-me; e ei-los a chegar o ramo ao seu nariz.

17 ויאמר אלי הראית בן אדם הנקל לבית יהודה מעשות את התועבות אשר עשו פה כי מלאו את הארץ חמס וישבו להכעיסני והנם שלחים את הזמורה אל אפם

18 Pelo que também eu procederei com furor; o meu olho não poupará, nem terei piedade; ainda que me gritem aos ouvidos com grande voz, eu não os ouvirei.

18 וגם אני אעשה בחמה לא תחוס עיני ולא אחמל וקראו באזני קול גדול ולא אשמע אותם

Ezequiel 9

1 Então, me gritou aos ouvidos com grande voz, dizendo Fazei chegar os intendentes da cidade, cada um com as suas armas destruidoras na mão.

1 ויקרא באזני קול גדול לאמר קרבו פקדות העיר ואיש כלי משחתו בידו

2 E eis que vinham seis homens a caminho da porta alta, que olha para o norte, cada um com as suas armas destruidoras na mão, e entre eles, um homem vestido de linho, com um tinteiro de escrivão à sua cinta; e entraram e se puseram junto ao altar de bronze.

2 והנה ששה אנשים באים מדרך שער העליון אשר מפנה צפונה ואיש כלי מפצו בידו ואיש אחד בתוכם לבש בדים וקסת הספר במתניו ויבאו ויעמדו אצל מזבח הנחשת

3 E a glória do Deus de Israel se levantou do querubim sobre o qual estava, até à entrada da casa; e clamou ao homem vestido de linho, que tinha o tinteiro de escrivão à sua cinta.

3 וכבוד אלהי ישראל נעלה מעל הכרוב אשר היה עליו אל מפתן הבית ויקרא אל האיש הלבש הבדים אשר קסת הספר במתניו

4 E disse-lhe o SENHOR Passa pelo meio da cidade, pelo meio de Jerusalém, e marca com um sinal as testas dos homens que suspiram e que gemem por causa de todas as abominações que se cometem no meio dela.

4 ויאמר יהוה אלו עבר בתוך העיר בתוך ירושלם והתוית תו על מצחות
האנשים הנאנחים והנאנקים על כל התועבות הנעשות בתוכה

5 E aos outros disse, ouvindo eu Passai pela cidade após ele e feri; não poupe o vosso olho, nem vos compadeçais.

5 ולאלה אמר באזני עברו בעיר אחריו והכו על תחס עיניכם ואל תחמלו

6 Matai velhos, e jovens, e virgens, e meninos, e mulheres, até exterminá-los; mas a todo o homem que tiver o sinal não vos chegueis; e começai pelo meu santuário. E começaram pelos homens mais velhos que estavam diante da casa.

6 זקן בחור ובתולה וטף ונשים תהרגו למשחית ועל כל איש אשר עליו התו
אל תגשו וממקדשי תחלו ויחלו באנשים הזקנים אשר לפני הבית

7 E disse-lhes Contaminai a casa, e enchei os átrios de mortos, e saí. E saíram e feriram na cidade.

7 ויאמר אליהם טמאו את הבית ומלאו את החצרות חללים צאו ויצאו
והכו בעיר

8 Sucedeu, pois, que, havendo-os eles ferido, e ficando eu de resto, caí sobre a minha face, e clamei, e disse Ah! Senhor JEOVÁ! Dar-se -á o caso que destruas todo o restante de Israel, derramando a tua indignação sobre Jerusalém?

8 ויהי כהכותם ונאשאר אני ואפלה על פני ואזעק ואמר אהה אדני יהוה
המשחית אתה את כל שארית ישראל בשפכך את חמתך על ירושלם

9 Então, me disse A maldade da casa de Israel e de Judá é grandíssima, e a terra se encheu de sangue, e a cidade se encheu de perversidade; eles dizem O SENHOR deixou a terra, o SENHOR não vê.

9 ויאמר אלי עון בית ישראל ויהודה גדול במאד מאד ותמלא הארץ דמים
והעיר מלאה מטה כי אמרו עזב יהוה את הארץ ואין יהוה ראה

10 Pois também, quanto a mim, não poupará o meu olho, nem me compadecerei; sobre a cabeça deles farei recair o seu caminho.

10 וגם אני לא תחוס עיני ולא אחמל דרכם בראשם נתתי

11 E eis que o homem que estava vestido de linho, a cuja cinta estava o tinteiro, tornou com a resposta, dizendo Fiz como me mandaste.

11 והנה האיש לבש הבדים אשר הקסת במתניו משיב דבר לאמר עשיתי כאשר צויתני

Ezequiel 10

1 Depois, olhei, e eis que no firmamento, que estava por cima da cabeça dos querubins, apareceu sobre eles como uma pedra de safira, como o aspecto da semelhança de um trono.

1 ואראה והנה אל הרקיע אשר על ראש הכרבים כאבן ספיר כמראה דמות כסא נראה עליהם

2 E falou ao homem vestido de linho, dizendo Vai por entre as rodas, até debaixo do querubim, e enche as mãos de brasas acesas dentre os querubins, e espalha-as sobre a cidade. E ele entrou à minha vista.

2 ויאמר אל האיש לבש הבדים ויאמר בא אל בינות לגלגל אל תחת לכרוב ומלא חפניך גחלי אש מבינות לכרבים וזרק על העיר ויבא לעיני

3 E os querubins estavam ao lado direito da casa, quando entrou aquele homem; e uma nuvem encheu o átrio interior.

3 והכרבים עמדים מימין לבית בבאו האיש והענן מלא את החצר הפנימית

4 Então, se levantou a glória do SENHOR de sobre o querubim para a entrada da casa; e encheu-se a casa de uma nuvem, e o átrio se encheu do resplendor da glória do SENHOR.

4 וירם כבוד יהוה מעל הכרוב על מפתן הבית וימלא הבית את הענן והחצר מלאה את נגה כבוד יהוה

5 E o estrondo das asas dos querubins se ouviu até ao átrio exterior, como a voz do Deus Todo-poderoso, quando fala.

5 וקול כנפי הכרובים נשמע עד החצר החיצנה כקול אל שדי בדברו

6 E sucedeu, pois, dando ele ordem ao homem vestido de linho, dizendo Toma fogo dentre as rodas, dentre os querubins, que entrou ele e se pôs junto às rodas.

6 ויהי בצותו את האיש לבש הבדים לאמר קח אש מבינות לגלגל מבינות לכרובים ויבא ויעמד אצל האופן

7 Então, estendeu um querubim a mão de entre os querubins para o fogo que estava entre os querubins; e tirou e o pôs nas mãos do que estava vestido de linho, o qual o tomou e saiu.

7 וישלח הכרוב את ידו מבינות לכרובים אל האש אשר בינות הכרבים וישא ויתן אל חפני לבש הבדים ויקח ויצא

8 E apareceu nos querubins uma semelhança de mão de homem debaixo das suas asas.

8 ויראה לכרבים תבנית יד אדם תחת כנפיהם

9 Então, olhei, e eis quatro rodas junto aos querubins, uma roda junto a cada querubim; e o aspecto das rodas era como cor de pedra de turquesa.

9 ואראה והנה ארבעה אופנים אצל הכרובים אופן אחד אצל הכרוב אחד ואופן אחד אצל הכרוב אחד ומראה האופנים כעין אבן תרשיש

10 E, quanto ao seu aspecto, as quatro tinham uma mesma semelhança; eram como se estivesse uma roda no meio de outra roda.

10 ומראיהם דמות אחד לארבעתם כאשר יהיה האופן בתוך האופן

11 Andando eles, andavam elas pelos seus quatro lados; não se viravam quando andavam, mas para o lugar para onde olhava a cabeça, para esse andavam; não se viravam quando andavam.

11 בלכתם אל ארבעת רבעיהם ילכו לא יסבו בלכתם כי המקום אשר יפנה הראש אחריו ילכו לא יסבו בלכתם

12 E todo o seu corpo, e as suas costas, e as suas mãos, e as suas asas, e as rodas, as rodas que os quatro tinham, estavam cheias de olhos em redor.

12 וכל בשרם וגבהם וידיהם וכנפיהם והאופנים מלאים עינים סביב לארבעתם אופניהם

13 E, quanto às rodas, elas foram chamadas, ouvindo eu, Galgal.

13 לאופנים להם קורא הגלגל באזני

14 E cada um tinha quatro rostos o rosto do primeiro era rosto de querubim, e o rosto do segundo era rosto de homem, e do terceiro era rosto de leão, e do quarto, rosto de águia.

14 וארבעה פנים לאחד פני האחד פני הכרוב ופני השני פני אדם והשלישי פני אריה והרביעי פני נשר

15 E os querubins se elevaram ao alto; estes são os mesmos animais que vi junto ao rio Quebar.

15 וירמו הכרובים היא החיה אשר ראיתי בנהר כבר

16 E, andando os querubins, andavam as rodas juntamente com
eles; e, levantando os querubins as suas asas, para se elevarem
de sobre a terra, também as rodas não se separavam deles.

16 ובלכת הכרובים ילכו האופנים אצלם ובשאת הכרובים את כנפיהם
לרום מעל הארץ לא יסבו האופנים גם הם מאצלם

17 Parando eles, paravam elas, e, elevando-se eles, elevavam-se
elas, porque o espírito de vida estava nelas.

17 בעמדם יעמדו וברומם ירומו אותם כי רוח החיה בהם

18 Então, saiu a glória do SENHOR da entrada da casa e parou
sobre os querubins.

18 ויצא כבוד יהוה מעל מפתן הבית ויעמד על הכרובים

19 E os querubins alçaram as suas asas e se elevaram da terra
aos meus olhos, quando saíram; e as rodas os acompanhavam e
pararam à entrada da porta oriental da Casa do SENHOR; e a
glória do Deus de Israel estava no alto, sobre eles.

19 וישאו הכרובים את כנפיהם וירומו מן הארץ לעיני בצאתם והאופנים
לעמתם ויעמד פתח שער בית יהוה הקדמוני וכבוד אלהי ישראל עליהם
מלמעלה

20 Estes são os animais que vi debaixo do Deus de Israel, junto
ao rio Quebar, e conheci que eram querubins.

20 היא החיה אשר ראיתי תחת אלהי ישראל בנהר כבר ואדע כי כרובים
המה

21 Cada um tinha quatro rostos e quatro asas e a semelhança de
mãos de homem debaixo das suas asas.

21 ארבעה ארבעה פנים לאחד וארבע כנפים לאחד ודמות ידי אדם תחת
כנפיהם

22 E a semelhança dos seus rostos era a dos rostos que eu tinha visto junto ao rio Quebar; tinham o mesmo aspecto, eram os próprios; cada um andava ao direito do seu rosto.

22 ודמות פניהם המה הפנים אשר ראיתי על נהר כבר מראיהם ואותם איש אל עבר פניו ילכו

Ezequiel 11

1 Então, me levantou o Espírito, e me levou à porta oriental da Casa do SENHOR, que olha para o oriente; e eis que estavam à entrada da porta vinte e cinco homens; e no meio deles vi a Jazanias, filho de Azur, e a Pelatias, filho de Benaías, príncipes do povo.

1 ותשא אתי רוח ותבא אתי אל שער בית יהוה הקדמוני הפונה קדימה והנה בפתח השער עשרים וחמשה איש ואראה בתוכם את יאזניה בן עזר ואת פלטיהו בן בניהו שרי העם

2 E disse-me Filho do homem, estes são os homens que pensam na perversidade e dão ímpio conselho nesta cidade,

2 ויאמר אלי בן אדם אלה האנשים החשבים און והיעצים עצת רע בעיר הזאת

3 os quais dizem Não está próximo o tempo de edificar casas; esta cidade é a panela, e nós, a carne.

3 האמרים לא בקרוב בנות בתים היא הסיר ואנחנו הבשר

4 Portanto, profetiza contra eles; profetiza, ó filho do homem.

4 לכן הנבא עליהם הנבא בן אדם

5 Caiu, pois, sobre mim o Espírito do SENHOR e disse-me Fala Assim diz o SENHOR Assim tendes dito, ó casa de Israel; porque, quanto às coisas que vos sobem ao espírito, eu as conheço.

5 ותפל עלי רוח יהוה ויאמר אלי אמר כה אמר יהוה כן אמרתם בית ישראל ומעלות רוחכם אני ידעתיה

6 Multiplicastes os vossos mortos nesta cidade e enchestes as suas ruas de mortos.

6 הרביתם חלליכם בעיר הזאת ומלאתם חוצתיה חלל

7 Portanto, assim diz o Senhor JEOVÁ Vossos mortos que deitastes no meio dela são a carne, e ela é a panela; a vós, porém, vos tirarei do meio dela.

7 לכן כה אמר אדני יהוה חלליכם אשר שמתם בתוכה המה הבשר והיא הסיר ואתכם הוציא מתוכה

8 Temestes a espada, e a espada trarei sobre vós, diz o Senhor JEOVÁ.

8 חרב יראתם וחרב אביא עליכם נאם אדני יהוה

9 E vos farei sair do meio dela, e vos entregarei na mão de estranhos, e exercerei os meus juízos entre vós.

9 והוצאתי אתכם מתוכה ונתתי אתכם ביד זרים ועשיתי בכם שפטים

10 Caireis à espada; nos confins de Israel vos julgarei, e sabereis que eu sou o SENHOR.

10 בחרב תפלו על גבול ישראל אשפוט אתכם וידעתם כי אני יהוה

11 Esta cidade não vos servirá de panela, nem vós servireis de carne no meio dela; nos confins de Israel vos julgarei.

11 היא לא תהיה לכם לסיר ואתם תהיו בתוכה לבשר אל גבול ישראל
אשפט אתכם

12 E sabereis que eu sou o SENHOR, porque nos meus estatutos não andastes, nem executastes os meus juízos; antes, fizestes conforme os juízos das nações que estão em redor de vós.

12 וידעתם כי אני יהוה אשר בחקי לא הלכתם ומשפטי לא עשיתם
וכמשפטי הגוים אשר סביבותיכם עשיתם

13 E aconteceu que, profetizando eu, morreu Pelatias, filho de Benaías; então, caí sobre o meu rosto, e clamei com grande voz, e disse Ah! Senhor JEOVÁ! Darás tu fim ao resto de Israel?

13 ויהי כהנבאי ופלטיהו בן בניה מת ואפל על פני ואזעק קול גדול ואמר
אהה אדני יהוה כלה אתה עשה את שארית ישראל

14 Então, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo

14 ויהי דבר יהוה אלי לאמר

15 Filho do homem, teus irmãos, os teus próprios irmãos, os homens de teu parentesco, e toda a casa de Israel, todos eles são aqueles a quem os habitantes de Jerusalém disseram Apartai-vos para longe do SENHOR; esta terra se nos deu em possessão.

15 בן אדם אחיך אחיך אנשי גאלתך וכל בית ישראל כלה אשר אמרו להם
ישבי ירושלם רחקו מעל יהוה לנו היא נתנה הארץ למורשה

16 Portanto, dize Assim diz o Senhor JEOVÁ Ainda que os lancei para longe entre as nações e ainda que os espalhei pelas terras, todavia, lhes servirei de santuário, por um pouco de tempo, nas terras para onde foram.

16 לכן אמר כה אמר אדני יהוה כי הרחקתים בגוים וכי הפיצותים
בארצות ואהי להם למקדש מעט בארצות אשר באו שם

17 Portanto, dize Assim diz o Senhor JEOVÁ Hei de ajuntar-vos do meio dos povos, e vos recolherei das terras para onde fostes lançados, e vos darei a terra de Israel.

17 לכן אמר כה אמר אדני יהוה וקבצתי אתכם מן העמים ואספתי אתכם מן הארצות אשר נפצותם בהם ונתתי לכם את אדמת ישראל

18 E virão ali e tirarão dela todas as suas coisas detestáveis e todas as suas abominações.

18 ובאו שמה והסירו את כל שקוציה ואת כל תועבתיה ממנה

19 E lhe darei um mesmo coração, e um espírito novo porei dentro deles; e tirarei da sua carne o coração de pedra e lhes darei um coração de carne;

19 ונתתי להם לב אחד ורוח חדשה אתן בקרבכם והסרתי לב האבן מבשרם ונתתי להם לב בשר

20 para que andem nos meus estatutos, e guardem os meus juízos, e os executem; e eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus.

20 למען בחקתי ילכו ואת משפטי ישמרו ועשו אתם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים

21 Mas, quanto àqueles cujo coração andar conforme o coração das suas coisas detestáveis e das suas abominações, eu farei recair na sua cabeça o seu caminho, diz o Senhor JEOVÁ.

21 ואל לב שקוציהם ותועבותיהם לבם הלך דרכם בראשם נתתי נאם אדני יהוה

22 Então, os querubins elevaram as suas asas, e as rodas as acompanhavam; e a glória do Deus de Israel estava no alto, sobre eles.

22 וישאו הכרובים את כנפיהם והאופנים לעמתם וכבוד אלהי ישראל
עליהם מלמעלה

23 E a glória do SENHOR se alçou desde o meio da cidade e se pôs sobre o monte que está ao oriente da cidade.

23 ויעל כבוד יהוה מעל תוך העיר ויעמד על ההר אשר מקדם לעיר

24 Depois, o Espírito me levantou e me levou em visão à Caldéia, para os do cativeiro; e se foi de mim a visão que eu tinha visto.

24 ורוח נשאתני ותבאני כשדימה אל הגולה במראה ברוח אלהים ויעל
מעלי המראה אשר ראיתי

25 E falei aos do cativeiro todas as coisas que o SENHOR me tinha mostrado.

25 ואדבר אל הגולה את כל דברי יהוה אשר הראני

Ezequiel 12

1 E veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר

2 Filho do homem, tu habitas no meio da casa rebelde, que tem olhos para ver e não vê, e tem ouvidos para ouvir e não ouve; porque é casa rebelde.

2 בן אדם בתוך בית המרי אתה ישב אשר עינים להם לראות ולא ראו
אזנים להם לשמע ולא שמעו כי בית מרי הם

3 Tu, pois, ó filho do homem, prepara mobília para mudares de país e, de dia, muda de lugar à vista deles; e do teu lugar

mudarás para outro lugar à vista deles; bem pode ser que reparem nisso, ainda que eles são casa rebelde.

3 ואתה בן אדם עשה לך כלי גולה וגלה יומם לעיניהם וגלית ממקומך אל מקום אחר לעיניהם אולי יראו כי בית מרי המה

4 À vista deles, pois, tirarás para fora, de dia, os teus trastes, como para mudança; então, tu sairás de tarde à vista deles, como quem sai mudando de lugar.

4 והוצאת כליך ככלי גולה יומם לעיניהם ואתה תצא בערב לעיניהם כמוצאי גולה

5 Escava para ti, à vista deles, a parede e tira-os para fora por ali.

5 לעיניהם חתר לך בקיר והוצאת בו

6 À vista deles, aos ombros os levarás, e, às escuras, os tirarás, e cobrirás a face, para que não vejas a terra; porque te dei por sinal maravilhoso à casa de Israel.

6 לעיניהם על כתף תשא בעלטה תוציא פניך תכסה ולא תראה את הארץ כי מופת נתתיך לבית ישראל

7 E fiz assim, como se me deu ordem os meus trastes tirei para fora, de dia, como para mudança; então, à tarde escavei na parede com a mão; às escuras, os tirei para fora e, aos ombros, os levei, à vista deles.

7 ואעש כן כאשר צויתי כלי הוצאתי ככלי גולה יומם ובערב חתרתי לי בקיר ביד בעלטה הוצאתי על כתף נשאתי לעיניהם

8 E veio a mim a palavra do SENHOR, pela manhã, dizendo

8 ויהי דבר יהוה אלי בבקר לאמר

9 Filho do homem, não te disse a casa de Israel, aquela casa rebelde Que fazes tu?

9 בן אדם הלא אמרו אליך בית ישראל בית המרי מה אתה עשה

10 Dize-lhes Assim diz o Senhor JEOVÁ Esta carga refere-se ao príncipe em Jerusalém e a toda a casa de Israel, que está no meio dela.

10 אמר אליהם כה אמר אדני יהוה הנשיא המשא הזה בירושלם וכל בית ישראל אשר המה בתוכם

11 Dize Eu sou o vosso maravilhoso sinal. Assim como eu fiz, assim se lhes fará a eles; para o exílio irão cativos.

11 אמר אני מופתכם כאשר עשיתי כן יעשה להם בגולה בשבי ילכו

12 E o príncipe que está no meio deles levará aos ombros e às escuras os trastes e sairá; a parede escavarão para os tirarem por ela; o rosto cobrirá, para que, com os seus olhos, não veja a terra.

12 והנשיא אשר בתוכם אל כתף ישא בעלטה ויצא בקיר יחתרו להוציא בו פניו יכסה יען אשר לא יראה לעין הוא את הארץ

13 Também estenderei a minha rede sobre ele, e será apanhado no meu laço; e o levarei a Babilônia, à terra dos caldeus, mas não a verá, ainda que ali morrerá.

13 ופרשתי את רשתי עליו ונתפש במצודתי והבאתי אתו בבלה ארץ כשדים ואותה לא יראה ושם ימות

14 E todos os que estiverem ao redor dele para seu socorro, e todas as suas tropas espalharei a todos os ventos; e desembainharei a espada atrás deles.

14 וכל אשר סביבתיו עזרה וכל אגפיו אזרה לכל רוח וחרב אריק אחריהם

15 Assim, saberão que eu sou o SENHOR, quando eu os dispersar entre as nações e os espalhar pelas terras.

15 וידעו כי אני יהוה בהפיצי אותם בגוים וזריתי אותם בארצות

16 Mas deles deixarei ficar alguns poucos, escapos da espada, da fome e da peste, para que contem todas as suas abominações entre as nações para onde forem; e saberão que eu sou o SENHOR.

16 והותרתי מהם אנשי מספר מחרב מרעב ומדבר למען יספרו את כל תועבותיהם בגוים אשר באו שם וידעו כי אני יהוה

17 Então, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo

17 ויהי דבר יהוה אלי לאמר

18 Filho do homem, o teu pão comerás com tremor e a tua água beberás com estremecimento e com receio.

18 בן אדם לחמך ברעש תאכל ומימיך ברגזה ובדאגה תשתה

19 E dirás ao povo da terra Assim diz o Senhor JEOVÁ acerca dos habitantes de Jerusalém, na terra de Israel O seu pão comerão com receio e a sua água beberão com susto, pois que a sua terra será despojada de sua abundância, por causa da violência de todos os que habitam nela.

19 ואמרת אל עם הארץ כה אמר אדני יהוה ליושבי ירושלם אל אדמת ישראל לחמם בדאגה יאכלו ומימיהם בשממון ישתו למען תשם ארצה ממלאה מחמס כל הישבים בה

20 E as cidades habitadas serão desoladas, e a terra se tornará em assolação; e sabereis que eu sou o SENHOR.

20 והערים הנושבות תחרבנה והארץ שממה תהיה וידעתם כי אני יהוה

21 E veio ainda a mim a palavra do SENHOR, dizendo

21 ויהי דבר יהוה אלי לאמר

22 Filho do homem, que ditado é este que vós tendes na terra de Israel, dizendo Prolongar-se-ão os dias, e perecerá toda visão?

22 בן אדם מה המשל הזה לכם על אדמת ישראל לאמר יארכו הימים ואבד כל חזון

23 Portanto, dize-lhes Assim diz o Senhor JEOVÁ Farei cessar este ditado, e não se servirão mais dele como provérbio em Israel; mas dize-lhes Chegaram os dias e a palavra de toda visão.

23 לכן אמר אליהם כה אמר אדני יהוה השבתי את המשל הזה ולא ימשלו אתו עוד בישראל כי אם דבר אליהם קרבו הימים ודבר כל חזון

24 Porque não haverá mais nenhuma visão vã, nem adivinhação lisonjeira, no meio da casa de Israel.

24 כי לא יהיה עוד כל חזון שוא ומקסם חלק בתוך בית ישראל

25 Porque eu, o SENHOR, falarei, e a palavra que eu falar se cumprirá; não será mais retardada; porque em vossos dias, ó casa rebelde, falarei uma palavra e a cumprirei, diz o Senhor JEOVÁ.

25 כי אני יהוה אדבר את אשר אדבר דבר ויעשה לא תמשך עוד כי בימיכם בית המרי אדבר דבר ועשיתיו נאם אדני יהוה

26 Veio mais a mim a palavra do SENHOR, dizendo

26 ויהי דבר יהוה אלי לאמר

27 Filho do homem, eis que os da casa de Israel dizem A visão que este vê é para muitos dias, e ele profetiza de tempos que estão longe.

27 בן אדם הנה בית ישראל אמרים החזון אשר הוא חזה לימים רבים ולעתים רחוקות הוא נבא

28 Portanto, dize-lhes Assim diz o Senhor JEOVÁ Não será mais retardada nenhuma das minhas palavras, e a palavra que falei se cumprirá, diz o Senhor JEOVÁ.

28 לכן אמר אליהם כה אמר אדני יהוה לא תמשך עוד כל דברי אשר אדבר דבר ויעשה נאם אדני יהוה

Ezequiel 13

1 E veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר

2 Filho do homem, profetiza contra os profetas de Israel que são profetizadores e dize aos que só profetizam o que vê o seu coração Ouvi a palavra do SENHOR.

2 בן אדם הנבא אל נביאי ישראל הנבאים ואמרת לנביאי מלבם שמעו דבר יהוה

3 Assim diz o Senhor JEOVÁ Ai dos profetas loucos, que seguem o seu próprio espírito e coisas que não viram!

3 כה אמר אדני יהוה הוי על הנביאים הנבלים אשר הלכים אחר רוחם ולבלתי ראו

4 Os teus profetas, ó Israel, são como raposas nos desertos.

4 כשעלים בחרבות נביאיך ישראל היו

5 Não subistes às brechas, nem reparastes a fenda da casa de Israel, para estardes na peleja no dia do SENHOR.

5 לא עליתם בפרצות ותגדרו גדר על בית ישראל לעמד במלחמה ביום יהוה

6 Vêem vaidade e adivinhação mentirosa os que dizem O SENHOR disse; quando o SENHOR os não enviou; e fazem que se espere o cumprimento da palavra.

6 חזו שוא וקסם כזב האמרים נאם יהוה ויהוה לא שלחם ויחלו לקים דבר

7 Não vedes visão de vaidade e não falais adivinhação mentirosa, quando dizeis O SENHOR diz, sendo que eu tal não falei?

7 הלוא מחזה שוא חזיתם ומקסם כזב אמרתם ואמרים נאם יהוה ואני לא דברתי

8 Portanto, assim diz o Senhor JEOVÁ Como falais vaidade e vedes a mentira, portanto, eis que eu sou contra vós, diz o Senhor JEOVÁ.

8 לכן כה אמר אדני יהוה יען דברכם שוא וחזיתם כזב לכן הנני אליכם נאם אדני יהוה

9 E a minha mão será contra os profetas que vêem vaidade e que adivinham mentira; na congregação do meu povo, não estarão, nem nos registros da casa de Israel se escreverão, nem entrarão na terra de Israel; e sabereis que eu sou o Senhor JEOVÁ.

9 והיתה ידי אל הנביאים החזים שוא והקסמים כזב בסוד עמי לא יהיו ובכתב בית ישראל לא יכתבו ואל אדמת ישראל לא יבאו וידעתם כי אני אדני יהוה

10 Visto que, sim, visto que andam enganando o meu povo, dizendo Paz, não havendo paz; e um edifica a parede de lodo, e outros a rebocam de cal não adubada,

10 יען וביען הטעו את עמי לאמר שלום ואין שלום והוא בנה חיץ והנם טחים אתו תפל

11 dize aos que rebocam de cal não adubada que ela cairá. Haverá uma grande pancada de chuva, e vós, ó pedras grandes de saraiva, caireis, e um vento tempestuoso a fenderá.

11 אמר אל טחי תפל ויפל היה גשם שוטף ואתנה אבני אלגביש תפלנה ורוח סערות תבקע

12 Ora, eis que, caindo a parede, não vos dirão Onde está o reboco de que a rebocastes?

12 והנה נפל הקיר הלוא יאמר אליכם איה הטיח אשר טחתם

13 Portanto, assim diz o Senhor JEOVÁ Um vento tempestuoso a fenderá no meu furor, e uma grande pancada de chuva haverá na minha ira, e grandes pedras de saraiva, na minha indignação, para a consumir.

13 לכן כה אמר אדני יהוה ובקעתי רוח סערות בחמתי וגשם שטף באפי יהיה ואבני אלגביש בחמה לכלה

14 E derribarei a parede que rebocastes de cal não adubada e darei com ela por terra, e o seu fundamento se descobrirá; assim cairá, e perecereis no meio dela e sabereis que eu sou o SENHOR.

14 והרסתי את הקיר אשר טחתם תפל והגעתיהו אל הארץ ונגלה יסדו ונפלה וכליתם בתוכה וידעתם כי אני יהוה

15 Assim, cumprirei o meu furor contra a parede e contra os que a rebocam de cal não adubada e vos direi A parede já não existe, nem aqueles que a rebocaram,

15 וכליתי את חמתי בקיר ובטחים אתו תפל ואמר לכם אין הקיר ואין הטחים אתו

16 os profetas de Israel que profetizam de Jerusalém e vêem para ela visão de paz, não havendo paz, diz o Senhor JEOVÁ.

16 נביאי ישראל הנבאים אל ירושלם והחזים לה חזון שלם ואין שלם נאם אדני יהוה

17 E tu, ó filho do homem, dirige o teu rosto contra as filhas do teu povo que profetizam de seu coração, e profetiza contra elas,

17 ואתה בן אדם שים פניך אל בנות עמך המתנבאות מלבהן והנבא עליהן

18 e dize Assim diz o Senhor JEOVÁ Ai das que cosem almofadas para todos os sovacos e que fazem travesseiros para cabeça de toda estátua, para caçarem as almas! Porventura, caçareis as almas do meu povo e guardareis vivas as almas para vós?

18 ואמרת כה אמר אדני יהוה הוי למתפרות כסתות על כל אצילי ידי ועשות המספחות על ראש כל קומה לצודד נפשות הנפשות תצודדנה לעמי ונפשות לכנה תחיינה

19 Vós me profanastes entre o meu povo, por punhados de cevada e por pedaços de pão, para matardes as almas que não haviam de morrer e para guardardes vivas as almas que não haviam de viver, mentindo, assim, ao meu povo que escuta a mentira.

19 ותחללנה אתי אל עמי בשעלי שערים ובפתותי לחם להמית נפשות אשר לא תמותנה ולחיות נפשות אשר לא תחיינה בכזבכם לעמי שמעי כזב

20 Portanto, assim diz o Senhor JEOVÁ Eis aí vou eu contra as vossas almofadas, com que vós ali caçais as almas como aves, e as arrancarei de vossos braços; e soltarei as almas que vós caçais como aves.

20 לכן כה אמר אדני יהוה הנני אל כסתותיכנה אשר אתנה מצדדות שם
את הנפשות לפרחות וקרעתי אתם מעל זרועתיכם ושלחתי את הנפשות
אשר אתם מצדדות את נפשים לפרחת

21 E rasgarei os vossos véus e livrarei o meu povo das vossas mãos, e nunca mais estarão em vossas mãos para serem caçadas; e sabereis que eu sou o SENHOR.

21 וקרעתי את מספחתיכם והצלתי את עמי מידכן ולא יהיו עוד בידכן
למצודה וידעתן כי אני יהוה

22 Visto que entristecestes o coração do justo com falsidade, não o havendo eu entristecido, e esforçastes as mãos do ímpio, para que não se desviasse do seu mau caminho e vivesse,

22 יען הכאות לב צדיק שקר ואני לא הכאבתיו ולחזק ידי רשע לבלתי שוב
מדרכו הרע להחיתו

23 portanto, não vereis mais a vaidade, nem mais fareis adivinhações; mas livrarei o meu povo das vossas mãos, e sabereis que eu sou o SENHOR.

23 לכן שוא לא תחזינה וקסם לא תקסמנה עוד והצלתי את עמי מידכן
וידעתן כי אני יהוה

Ezequiel 14

1 E vieram a mim alguns homens dos anciãos de Israel e se assentaram diante de mim.

1 ויבוא אלי אנשים מזקני ישראל וישבו לפני

2 Então, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo

2 ויהי דבר יהוה אלי לאמר

3 Filho do homem, estes homens levantaram os seus ídolos no seu coração e o tropeço da sua maldade puseram diante da sua face; devo eu de alguma maneira ser interrogado por eles?

3 בן אדם האנשים האלה העלו גלוליהם על לבם ומכשול עונם נתנו נכח פניהם האדרש אדרש להם

4 Portanto, fala com eles e dize-lhes Assim diz o Senhor JEOVÁ Qualquer homem da casa de Israel que levantar os seus ídolos no seu coração, e puser o tropeço da sua maldade diante da sua face, e vier ao profeta, eu, o SENHOR, vindo ele, lhe responderei conforme a multidão dos seus ídolos;

4 לכן דבר אותם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה איש איש מבית ישראל אשר יעלה את גלוליו אל לבו ומכשול עונו ישים נכח פניו ובא אל הנביא אני יהוה נעניתי לו בה ברב גלוליו

5 para que possa apanhar a casa de Israel no seu coração, porquanto todos se apartaram de mim para seguirem os seus ídolos.

5 למען תפש את בית ישראל בלבם אשר נזרו מעלי בגלוליהם כלם

6 Portanto, dize à casa de Israel Assim diz o Senhor JEOVÁ Convertei-vos, e deixai os vossos ídolos, e desviai o vosso rosto de todas as vossas abominações.

6 לכן אמר אל בית ישראל כה אמר אדני יהוה שובו והשיבו מעל גלוליכם ומעל כל תועבתיכם השיבו פניכם

7 Porque qualquer homem da casa de Israel, ou dos estrangeiros que peregrinam em Israel que se alienar de mim, e levantar os seus ídolos no seu coração, e puser o tropeço da sua maldade diante do seu rosto, e vier ao profeta, para me consultar por meio dele, a esse, eu, o SENHOR, responderei por mim mesmo.

7 כי איש איש מבית ישראל ומהגר אשר יגור בישראל וינזר מאחרי ויעל גלוליו אל לבו ומכשול עונו ישים נכח פניו ובא אל הנביא לדרש לו בי אני יהוה נענה לו בי

8 E porei o rosto contra o tal homem, e o farei um espanto, um sinal, e um provérbio, e arrancá-lo-ei do meio do meu povo; e sabereis que eu sou o SENHOR.

8 ונתתי פני באיש ההוא והשמתיהו לאות ולמשלים והכרתיו מתוך עמי וידעתם כי אני יהוה

9 E, se o profeta for enganado e falar alguma coisa, eu, o SENHOR, persuadi esse profeta; e estenderei a mão contra ele e destruí-lo-ei do meio do meu povo de Israel.

9 והנביא כי יפתה ודבר דבר אני יהוה פתיתי את הנביא ההוא ונטיתי את ידי עליו והשמדתיו מתוך עמי ישראל

10 E levarão a sua maldade; como a maldade do que pergunta será a maldade do profeta;

10 ונשאו עונם כעון הדרש כעון הנביא יהיה

11 para que a casa de Israel não se desvie mais de mim, nem se contamine mais com todas as suas transgressões; então, eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus, diz o Senhor JEOVÁ.

11 למען לא יתעו עוד בית ישראל מאחרי ולא יטמאו עוד בכל פשעיהם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים נאם אדני יהוה

12 Veio ainda a mim a palavra do SENHOR, dizendo

12 ויהי דבר יהוה אלי לאמר

13 Filho do homem, quando uma terra pecar contra mim, gravemente se rebelando, então, estenderei a mão contra ela, e

tornarei instável o sustento do pão, e enviarei contra ela fome, e arrancarei dela homens e animais;

13 בן אדם ארץ כי תחטא לי למעל מעל ונטיתי ידי עליה ושברתי לה מטה לחם והשלחתי בה רעב והכרתי ממנה אדם ובהמה

14 ainda que estivessem no meio dela estes três homens, Noé, Daniel e Jó, eles, pela sua justiça, livrariam apenas a sua alma, diz o Senhor JEOVÁ.

14 והיו שלשת האנשים האלה בתוכה נח דנאל ואיוב המה בצדקתם ינצלו נפשם נאם אדני יהוה

15 Se eu fizer passar pela terra nocivas alimárias, e elas a assolarem, que fique assolada, e ninguém possa passar por ela por causa das feras;

15 לו חיה רעה אעביר בארץ ושכלתה והיתה שממה מבלי עובר מפני החיה

16 ainda que esses três homens estivessem no meio dela, vivo eu, diz o Senhor JEOVÁ, que nem a filhos nem a filhas livrariam; só eles ficariam livres, e a terra seria assolada.

16 שלשת האנשים האלה בתוכה חי אני נאם אדני יהוה אם בנים ואם בנות יצילו המה לבדם ינצלו והארץ תהיה שממה

17 Ou, se eu trouxer a espada sobre a tal terra, e disser Espada, passa pela terra e eu arrancar dela homens e animais;

17 או חרב אביא על הארץ ההיא ואמרתי חרב תעבר בארץ והכרתי ממנה אדם ובהמה

18 ainda que aqueles três homens estivessem nela, vivo eu, diz o Senhor JEOVÁ, que nem filhos nem filhas livrariam, mas eles só ficariam livres.

18 ושלשת האנשים האלה בתוכה חי אני נאם אדני יהוה לא יצילו בנים ובנות כי הם לבדם ינצלו

19 Ou se eu enviar a peste sobre a tal terra e derramar o meu furor sobre ela com sangue, para arrancar dela homens e animais;

19 או דבר אשלח אל הארץ ההיא ושפכתי חמתי עליה בדם להכרית ממנה אדם ובהמה

20 ainda que Noé, Daniel e Jó estivessem no meio dela, vivo eu, diz o Senhor JEOVÁ, que nem filho nem filha eles livrariam, mas só livrariam a sua própria alma pela sua justiça.

20 ונח דנאל ואיוב בתוכה חי אני נאם אדני יהוה אם בן אם בת יצילו המה בצדקתם יצילו נפשם

21 Porque assim diz o Senhor JEOVÁ Quanto mais, se eu enviar os meus quatro maus juízos, a espada, e a fome, e as nocivas alimárias, e a peste, contra Jerusalém para arrancar dela homens e animais?

21 כי כה אמר אדני יהוה אף כי ארבעת שפטי הרעים חרב ורעב וחיה רעה ודבר שלחתי אל ירושלם להכרית ממנה אדם ובהמה

22 Mas eis que alguns restarão nela, que serão levados para fora, assim filhos como filhas; eis que eles virão a vós, e vereis o seu caminho e os seus feitos; e ficareis consolados do mal que eu trouxe sobre Jerusalém e de tudo o que trouxe sobre ela.

22 והנה נותרה בה פלטה המוצאים בנים ובנות הנם יוצאים אליכם וראיתם את דרכם ואת עלילותם ונחמתם על הרעה אשר הבאתי על ירושלם את כל אשר הבאתי עליה

23 E sereis consolados, quando virdes o seu caminho e os seus feitos; e sabereis que não fiz sem razão tudo quanto tenho feito nela, diz o Senhor JEOVÁ.

23 ונחמו אתכם כי תראו את דרכם ואת עלילותם וידעתם כי לא חנם עשיתי את כל אשר עשיתי בה נאם אדני יהוה

Ezequiel 15

1 E veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר

2 Filho do homem, que mais é a madeira da videira que qualquer outro, o sarmento que está entre as árvores do bosque?

2 בן אדם מה יהיה עץ הגפן מכל עץ הזמורה אשר היה בעצי היער

3 Toma-se dele madeira, para fazer alguma obra? Ou toma-se dele alguma estaca, para se pendurar algum traste?

3 היקח ממנו עץ לעשות למלאכה אם יקחו ממנו יתד לתלות עליו כל כלי

4 Eis que é lançado no fogo, para ser consumido; ambas as suas extremidades consome o fogo, e o meio dele fica também queimado; serviria, pois, para alguma obra?

4 הנה לאש נתן לאכלה את שני קצותיו אכלה האש ותוכו נחר היצלח למלאכה

5 Ora, se, estando inteiro, não servia para obra alguma, quanto menos sendo consumido do fogo, quanto menos sendo queimado, se faria dele qualquer obra?

5 הנה בהיותו תמים לא יעשה למלאכה אף כי אש אכלתהו ויחר ונעשה
עוד למלאכה

6 Portanto, assim diz o Senhor JEOVÁ Como a videira entre as árvores do bosque, que tenho entregado ao fogo para que seja consumida, assim entregarei os habitantes de Jerusalém.

6 לכן כה אמר אדני יהוה כאשר עץ הגפן בעץ היער אשר נתתיו לאש
לאכלה כן נתתי את ישבי ירושלם

7 E porei a minha face contra eles; eles sairão do fogo, mas o fogo os consumirá; e sabereis que eu sou o SENHOR, quando tiver posto a minha face contra eles.

7 ונתתי את פני בהם מהאש יצאו והאש תאכלם וידעתם כי אני יהוה
בשומי את פני בהם

8 E tornarei a terra em assolação, porquanto grandemente prevaricaram, diz o Senhor JEOVÁ.

8 ונתתי את הארץ שממה יען מעלו מעל נאם אדני יהוה

Ezequiel 16

1 E veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר

2 Filho do homem, faze conhecer a Jerusalém as suas abominações.

2 בן אדם הודע את ירושלם את תועבתיה

3 E dize Assim diz o Senhor JEOVÁ a Jerusalém A tua origem e o teu nascimento procedem da terra dos cananeus; teu pai era amorreu, e a tua mãe, hetéia.

3 ואמרת כה אמר אדני יהוה לירושלם מכרתיך ומלדתיך מארץ הכנעני אביך האמרי ואמך חתית

4 E, quanto ao teu nascimento, no dia em que nasceste, não te foi cortado o umbigo, nem foste lavada com água, para tua purificação, nem tampouco foste esfregada com sal, nem envolta em faixas.

4 ומולדותיך ביום הולדת אתך לא כרת שרך ובמים לא רחצת למשעי והמלח לא המלחת והחתל לא חתלת

5 Não se compadeceu de ti olho algum, para te fazer alguma destas coisas, compadecido de ti; antes, foste lançada em pleno campo, pelo nojo da tua alma, no dia em que tu nasceste.

5 לא חסה עליך עין לעשות לך אחת מאלה לחמלה עליך ותשלכי אל פני השדה בגעל נפשך ביום הלדת אתך

6 E, passando eu por ti, vi-te manchada do teu sangue e disse-te Ainda que estás no teu sangue, vive; sim, disse-te Ainda que estás no teu sangue, vive.

6 ואעבר עליך ואראך מתבוססת בדמיך ואמר לך בדמיך חיי ואמר לך בדמיך חיי

7 Eu te fiz multiplicar como o renovo do campo, e cresceste, e te engrandeceste, e alcançaste grande formosura; avultaram os seios, e cresceu o teu cabelo; mas estavas nua e descoberta.

7 רבבה כצמח השדה נתתיך ותרבי ותגדלי ותבאי בעדי עדיים שדים נכנו ושערך צמח ואת ערם ועריה

8 E, passando eu por ti, vi-te, e eis que o teu tempo era tempo de amores; e estendi sobre ti a ourela do meu manto e cobri a tua nudez; e dei-te juramento e entrei em concerto contigo, diz o Senhor JEOVÁ, e tu ficaste sendo minha.

8 ואעבר עליך ואראך והנה עתך עת דדים ואפרש כנפי עליך ואכסה ערותך ואשבע לך ואבוא בברית אתך נאם אדני יהוה ותהיי לי

9 Então, te lavei com água, e te enxuguei do teu sangue, e te ungi com óleo.

9 וארחצך במים ואשטף דמיך מעליך ואסכך בשמן

10 Também te vesti de bordadura, e te calcei com pele de texugo, e te cingi de linho fino, e te cobri de seda.

10 ואלבישך רקמה ואנעלך תחש ואחבשך בשש ואכסך משי

11 E te ornei de enfeites e te pus braceletes nas mãos e um colar à roda do teu pescoço.

11 ואעדך עדי ואתנה צמידים על ידיך ורביד על גרונך

12 E te pus uma jóia na testa, e pendentes nas orelhas, e uma coroa de glória na cabeça.

12 ואתן נזם על אפך ועגילים על אזניך ועטרת תפארת בראשך

13 E assim foste ornada de ouro e prata, e a tua veste foi de linho fino, e de seda, e bordadura; nutriste-te de flor de farinha, e de mel, e de óleo; e foste formosa em extremo e foste próspera, até chegares a ser rainha.

13 ותעדי זהב וכסף ומלבושך ששי ומשי ורקמה סלת ודבש ושמן אכלתי ותיפי במאד מאד ותצלחי למלוכה

14 E correu a tua fama entre as nações, por causa da tua formosura, pois era perfeita, por causa da minha glória que eu tinha posto sobre ti, diz o Senhor JEOVÁ.

14 ויצא לך שם בגוים ביפיך כי כליל הוא בהדרי אשר שמתי עליך נאם אדני יהוה

15 Mas confiaste na tua formosura, e te corrompeste por causa da tua fama, e prostituías-te a todo o que passava, para seres sua.

15 ותבטחי ביפיך ותזני על שמך ותשפכי את תזנותיך על כל עובר לו יהי

16 E tomaste das tuas vestes, e fizeste lugares altos adornados de diversas cores, e te prostituíste sobre eles; tais coisas não vieram, nem hão de vir.

16 ותקחי מבגדיך ותעשי לך במות טלאות ותזני עליהם לא באות ולא יהיה

17 E tomaste as tuas jóias de enfeite, que eu te dei do meu ouro e da minha prata, e fizeste imagens de homens, e te prostituíste com elas.

17 ותקחי כלי תפארתך מזהבי ומכספי אשר נתתי לך ותעשי לך צלמי זכר ותזני בם

18 E tomaste as tuas vestes bordadas e os cobriste; e o meu óleo e o meu perfume puseste diante delas.

18 ותקחי את בגדי רקמתך ותכסים ושמני וקטרתי נתתי לפניהם

19 E o meu pão que te dei, e a flor de farinha, e o óleo e o mel, com que eu te sustentava, também puseste diante delas em cheiro suave; e assim foi, diz o Senhor JEOVÁ.

19 ולחמי אשר נתתי לך סלת ושמן ודבש האכלתיך ונתתיהו לפניהם לריח ניחח ויהי נאם אדני יהוה

20 Além disso, tomaste a teus filhos e tuas filhas, que por mim geraras, e os sacrificaste a elas, para serem consumidos; acaso, é pequena a tua prostituição?

20 ותקחי את בניך ואת בנותיך אשר ילדת לי ותזבחים להם לאכול המעט מתזנתך

21 E mataste meus filhos e os entregaste a elas para os fazerem passar pelo fogo.

21 ותשחטי את בני ותתנים בהעביר אותם להם

22 E, em todas as tuas abominações, e nas tuas prostituições, não te lembraste dos dias da tua mocidade, quando tu estavas nua, e descoberta, e manchada do teu sangue.

22 ואת כל תועבתיך ותזנתיך לא זכרתי את ימי נעוריך בהיותך ערם ועריה מתבוססת בדמך היית

23 E sucedeu, depois de toda a tua maldade (Ai! Ai de ti! --diz o Senhor JEOVÁ),

23 ויהי אחרי כל רעתך אוי אוי לך נאם אדני יהוה

24 que edificaste uma abóbada e fizeste lugares altos por todas as ruas.

24 ותבני לך גב ותעשי לך רמה בכל רחוב

25 A cada canto do caminho edificaste o teu lugar alto, e fizeste abominável a tua formosura, e alargaste as pernas a todo o que passava; e multiplicaste as tuas prostituições.

25 אל כל ראש דרך בנית רמתך ותתעבי את יפיך ותפשקי את רגליך לכל עובר ותרבי את תזנתך

26 Também te prostituíste com os filhos do Egito, teus vizinhos de grandes membros, e multiplicaste a tua prostituição, para me provocares à ira.

26 ותזני אל בני מצרים שכניך גדלי בשר ותרבי את תזנתך להכעיסני

27 Pelo que eis que estendi a mão sobre ti, e diminuí a tua porção, e te entreguei à vontade dos que te aborrecem, as filhas dos filisteus, as quais se envergonhavam do teu caminho depravado.

27 והנה נטיתי ידי עליך ואגרע חקך ואתנך בנפש שנאותיך בנות פלשתים הנכלמות מדרכך זמה

28 Também te prostituíste com os filhos da Assíria, porquanto eras insaciável; e, prostituindo-te com eles, nem ainda assim ficaste farta;

28 ותזני אל בני אשור מבלתי שבעתך ותזנים וגם לא שבעת

29 antes, multiplicaste as tuas prostituições na terra de Canaã até à Caldéia e nem ainda com isso te fartaste.

29 ותרבי את תזנותך אל ארץ כנען כשדימה וגם בזאת לא שבעת

30 Quão fraco é teu coração, diz o Senhor JEOVÁ, fazendo tu todas essas coisas, obra de uma meretriz imperiosa!

30 מה אמלה לבתך נאם אדני יהוה בעשותך את כל אלה מעשה אשה זונה שלטת

31 Edificando tu a tua abóbada ao canto de cada caminho e fazendo o teu lugar alto em cada rua, não foste sequer como a meretriz, pois desprezaste a paga;

31 בבנותיך גבך בראש כל דרך ורמתך עשיתי בכל רחוב ולא הייתי כזונה לקלס אתנן

32 foste como a mulher adúltera, que, em lugar de seu marido, recebe os estranhos.

32 האשה המנאפת תחת אישה תקח את זרים

33 A todas as meretrizes dão paga, mas tu dás presentes a todos os teus amantes; e lhes dás presentes, para que venham a ti de todas as partes, pelas tuas prostituições.

33 לכל זנות יתנו נדה ואת נתת את נדניך לכל מאהביך ותשחדי אותם לבוא אליך מסביב בתזנותיך

34 Assim que contigo sucede o contrário de outras mulheres nas tuas prostituições, pois após ti não andam para prostituição; porque, dando tu a paga, e a ti não sendo dada a paga, fazes o contrário.

34 ויהי בך הפך מן הנשים בתזנותיך ואחריך לא זונה ובתתך אתנן ואתנן לא נתן לך ותהי להפך

35 Portanto, ó meretriz, ouve a palavra do SENHOR.

35 לכן זונה שמעי דבר יהוה

36 Assim diz o Senhor JEOVÁ Pois que se derramou o teu dinheiro, e se descobriu a tua nudez nas tuas prostituições com os teus amantes, como também com todos os ídolos das tuas abominações, e no sangue de teus filhos que lhes deste,

36 כה אמר אדני יהוה יען השפך נחשתך ותגלה ערותך בתזנותיך על מאהביך ועל כל גלולי תועבותיך וכדמי בניך אשר נתת להם

37 eis que ajuntarei todos os teus amantes, com os quais te misturaste, como também todos os que amaste, com todos os

que aborreceste, e ajuntá-los-ei contra ti em redor e descobrirei a tua nudez diante deles, para que vejam toda a tua nudez.

37 לכן הנני מקבץ את כל מאהביך אשר ערבת עליהם ואת כל אשר אהבת על כל אשר שנאת וקבצתי אתם עליך מסביב וגליתי ערותך אלהם וראו את כל ערותך

38 E julgar-te-ei como são julgadas as adúlteras e as que derramam sangue; e entregar-te-ei ao sangue de furor e de ciúme.

38 ושפטתיך משפטי נאפות ושפכת דם ונתתיך דם חמה וקנאה

39 E entregar-te-ei nas suas mãos, e derribarão a tua abóbada, e transtornarão os teus altos lugares, e te despirão as tuas vestes, e tomarão as tuas jóias de enfeite, e te deixarão nua e descoberta.

39 ונתתי אותך בידם והרסו גבך ונתצו רמתיך והפשיטו אותך בגדיך ולקחו כלי תפארתך והניחוך עירם ועריה

40 Então, farão subir contra ti um ajuntamento, e te apedrejarão com pedra, e te traspassarão com as suas espadas.

40 והעלו עליך קהל ורגמו אותך באבן ובתקוך בחרבותם

41 E queimarão as tuas casas a fogo e executarão juízos contra ti, aos olhos de muitas mulheres; e te farei cessar de ser meretriz, e paga não darás mais.

41 ושרפו בתיך באש ועשו בך שפטים לעיני נשים רבות והשבתיך מזונה וגם אתנן לא תתני עוד

42 Assim farei descansar em ti o meu furor, e os meus ciúmes se desviarão de ti, e me aquietarei e nunca mais me indignarei.

42 והנחתי חמתי בך וסרה קנאתי ממך ושקטתי ולא אכעס עוד

43 Visto que não te lembraste dos dias da tua mocidade e me provocaste à ira com tudo isto, eis que também eu farei recair o teu caminho sobre a tua cabeça, diz o Senhor JEOVÁ, e não farás tal perversidade sobre todas as tuas abominações.

43 יען אשר לא זכרתי את ימי נעוריך ותרגזי לי בכל אלה וגם אני הא דרכך בראש נתתי נאם אדני יהוה ולא עשיתי את הזמה על כל תועבתיך

44 Eis que todo o que usa de provérbios usará contra ti este provérbio, dizendo Qual a mãe, tal é a sua filha.

44 הנה כל המשל עליך ימשל לאמר כאמה בתה

45 Tu és a filha de tua mãe, que tinha nojo de seu marido e de seus filhos; e tu és a irmã de tuas irmãs, que tinham nojo de seus maridos e de seus filhos; vossa mãe foi hetéia, e vosso pai, amorreu.

45 בת אמך את געלת אישה ובניה ואחות אחותך את אשר געלו אנשיהן ובניהן אמכן חתית ואביכן אמרי

46 E tua irmã maior é Samaria, ela e suas filhas, a qual habita à tua esquerda; e tua irmã menor que tu, que habita à tua mão direita, é Sodoma e suas filhas.

46 ואחותך הגדולה שמרון היא ובנותיה היושבת על שמאולך ואחותך הקטנה ממך היושבת מימינך סדם ובנותיה

47 Todavia, não andaste nos seus caminhos, nem fizeste conforme as suas abominações; mas, como se isso mui pouco fora, ainda te corrompeste mais do que elas, em todos os teus caminhos.

47 ולא בדרכיהן הלכת ובתועבותיהן עשיתי כמעט קט ותשחתי מהן בכל דרכיך

48 Vivo eu, diz o Senhor JEOVÁ, que não fez Sodoma, tua irmã, ela e suas filhas, como fizeste tu e tuas filhas.

48 חי אני נאם אדני יהוה אם עשתה סדם אחותך היא ובנותיה כאשר עשית את ובנותיך

49 Eis que esta foi a maldade de Sodoma, tua irmã soberba, fartura de pão e abundância de ociosidade teve ela e suas filhas; mas nunca esforçou a mão do pobre e do necessitado.

49 הנה זה היה עון סדם אחותך גאון שבעת לחם ושלות השקט היה לה ולבנותיה ויד עני ואביון לא החזיקה

50 E se ensoberbeceram e fizeram abominação diante de mim; pelo que as tirei dali, vendo eu isso.

50 ותגבהינה ותעשינה תועבה לפני ואסיר אתהן כאשר ראיתי

51 Também Samaria não cometeu metade de teus pecados; e multiplicaste as tuas abominações mais do que elas e justificaste a tuas irmãs, com todas as abominações que fizeste.

51 ושמרון כחצי חטאתיך לא חטאה ותרבי את תועבותיך מהנה ותצדקי את אחותך בכל תועבתיך אשר עשיתי

52 Tu, pois, sofre a tua vergonha, tu que julgaste a tuas irmãs, pelos teus pecados, que fizeste mais abomináveis do que elas; mais justas são do que tu; envergonha-te logo também e sofre a tua vergonha, pois justificaste a tuas irmãs.

52 גם את שאי כלמתך אשר פללת לאחותך בחטאתיך אשר התעבת מהן תצדקנה ממך וגם את בושי ושאי כלמתך בצדקתך אחיותך

53 Eu, pois, farei voltar os cativos deles, os cativos de Sodoma e suas filhas, e os cativos de Samaria e suas filhas, e os cativos do teu cativeiro entre eles;

53 ושבתי את שבותהן את שבית סדם ובנותיה ואת שבית שמרון ובנותיה ושבית שביתיך בתוכהנה

54 para que sofras a tua vergonha e sejas envergonhada por tudo o que fizeste, dando-lhes tu consolação.

54 למען תשאי כלמתך ונכלמת מכל אשר עשית בנחמך אתן

55 Quando tuas irmãs, Sodoma e suas filhas, tornarem ao seu primeiro estado, e Samaria e suas filhas tornarem ao seu primeiro estado, também tu e tuas filhas tornareis ao vosso primeiro estado.

55 ואחותיך סדם ובנותיה תשבן לקדמתן ושמרון ובנותיה תשבן לקדמתן ואת ובנותיך תשבינה לקדמתכן

56 Nem mesmo Sodoma, tua irmã, foi mencionada pela tua boca, no dia das tuas soberbas,

56 ולוא היתה סדם אחותך לשמועה בפיך ביום גאוניך

57 antes que se descobrisse a tua maldade? Agora, te tornaste, como ela, objeto do desprezo das filhas da Síria e de todos os que estavam ao redor dela, as filhas dos filisteus que te desprezavam em redor.

57 בטרם תגלה רעתך כמו עת חרפת בנות ארם וכל סביבותיה בנות פלשתים השאטות אותך מסביב

58 A tua perversidade e as tuas abominações tu levarás, diz o SENHOR.

58 את זמתך ואת תועבותיך את נשאתים נאם יהוה

59 Porque assim diz o Senhor JEOVÁ Eu te farei como fizeste, que desprezaste o juramento, quebrantando o concerto.

59 כי כה אמר אדני יהוה ועשית אותך כאשר עשית אשר בזית אלה להפר ברית

60 Contudo, eu me lembrarei do meu concerto que contigo fiz nos dias da tua mocidade; e estabelecerei contigo um concerto eterno.

60 וזכרתי אני את בריתי אותך בימי נעוריך והקמותי לך ברית עולם

61 Então, te lembrarás dos teus caminhos e te confundirás, quando receberes tuas irmãs mais velhas do que tu com as mais novas do que tu, porque tas darei por filhas, mas não pelo teu concerto.

61 וזכרת את דרכיך ונכלמת בקחתך את אחותיך הגדלות ממך אל הקטנות ממך ונתתי אתהן לך לבנות ולא מבריתך

62 Porque eu estabelecerei o meu concerto contigo, e saberás que eu sou o SENHOR;

62 והקימותי אני את בריתי אתך וידעת כי אני יהוה

63 para que te lembres, e te envergonhes, e nunca mais abras a tua boca, por causa da tua vergonha, quando me reconciliar contigo de tudo quanto fizeste, diz o Senhor JEOVÁ.

63 למען תזכרי ובשת ולא יהיה לך עוד פתחון פה מפני כלמתך בכפרי לך לכל אשר עשית נאם אדני יהוה

Ezequiel 17

1 E veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר

2 Filho do homem, propõe uma parábola e usa de uma comparação para com a casa de Israel.

2 בן אדם חוד חידה ומשל משל אל בית ישראל

3 E dize Assim diz o Senhor JEOVÁ Uma grande águia, de grandes asas, de farta plumagem, cheia de penas de várias cores, veio ao Líbano e levou o mais alto ramo de um cedro.

3 ואמרת כה אמר אדני יהוה הנשר הגדול גדול הכנפים ארך האבר מלא הנוצה אשר לו הרקמה בא אל הלבנון ויקח את צמרת הארז

4 E arrancou a ponta mais alta dos seus ramos e a trouxe a uma terra de mercancia; na cidade de mercadores a pôs.

4 את ראש יניקותיו קטף ויביאהו אל ארץ כנען בעיר רכלים שמו

5 Tomou da semente da terra e a lançou num campo de semente; tomando -a, a pôs junto às grandes águas, com grande prudência.

5 ויקח מזרע הארץ ויתנהו בשדה זרע קח על מים רבים צפצפה שמו

6 E brotou e tornou-se numa videira mui larga, de pouca altura, virando-se para ela os seus ramos, porque as suas raízes estavam debaixo dela; e tornou-se numa videira, e produzia sarmentos, e lançava renovos.

6 ויצמח ויהי לגפן סרחת שפלת קומה לפנות דליותיו אליו ושרשיו תחתיו יהיו ותהי לגפן ותעש בדים ותשלח פארות

7 Houve mais uma grande águia, de grandes asas, e cheia de penas; e eis que essa videira lançou para ela as suas raízes e estendeu para ela os seus ramos, desde as auréolas do seu plantio, para que a regasse.

7 ויהי נשר אחד גדול גדול כנפים ורב נוצה והנה הגפן הזאת כפנה שרשיה עליו ודליותיו שלחה לו להשקות אותה מערגות מטעה

8 Numa boa terra, à borda de muitas águas, estava ela plantada, para produzir ramos e para dar fruto, para que fosse videira excelente.

8 אל שדה טוב אל מים רבים היא שתולה לעשות ענף ולשאת פרי להיות לגפן אדרת

9 Dize Assim diz o Senhor JEOVÁ Ela prosperará? Não lhe arrancará ele as suas raízes e não cortará o seu fruto, para que se seque? Em todas as folhas de seus renovos se secará; e, não com braço grande, nem com muita gente, será arrancada pelas suas raízes.

9 אמר כה אמר אדני יהוה תצלח הלוא את שרשיה ינתק ואת פריה יקוסס ויבש כל טרפי צמחה תיבש ולא בזרע גדולה ובעם רב למשאות אותה משרשיה

10 Mas, estando plantada, prosperará? Porventura, tocando-lhe vento oriental, de todo não se secará? Desde as auréolas do seu plantio se secará.

10 והנה שתולה התצלח הלוא כגעת בה רוח הקדים תיבש יבש על ערגת צמחה תיבש

11 Então, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo

11 ויהי דבר יהוה אלי לאמר

12 Dize, agora, à casa rebelde Não sabeis o que significam estas coisas? Dize Eis que veio o rei de Babilônia a Jerusalém, e tomou o seu rei e os seus príncipes, e os levou consigo para Babilônia;

12 אמר נא לבית המרי הלא ידעתם מה אלה אמר הנה בא מלך בבל ירושלם ויקח את מלכה ואת שריה ויבא אותם אליו בבלה

13 e tomou um da semente real e fez concerto com ele; e o
trouxe sob juramento e tomou os poderosos da terra,

13 ויקח מזרע המלוכה ויכרת אתו ברית ויבא אתו באלה ואת אילי הארץ
לקח

14 para que o reino ficasse humilhado e não se levantasse; para
que, guardando o seu concerto, pudesse subsistir.

14 להיות ממלכה שפלה לבלתי התנשא לשמר את בריתו לעמדה

15 Mas rebelou-se contra ele, enviando os seus mensageiros ao
Egito, para que lhe mandassem cavalos e muita gente;
prosperará ou escapará aquele que faz tais coisas? Ou
quebrantará o concerto e escapará?

15 וימרד בו לשלח מלאכיו מצרים לתת לו סוסים ועם רב היצלח הימלט
העשה אלה והפר ברית ונמלט

16 Como eu vivo, diz o Senhor JEOVÁ, no lugar em que habita o
rei que o fez reinar, cujo juramento desprezou e cujo concerto
quebrantou, sim, com ele, no meio de Babilônia certamente
morrerá.

16 חי אני נאם אדני יהוה אם לא במקום המלך הממליך אתו אשר בזה
את אלתו ואשר הפר את בריתו אתו בתוך בבל ימות

17 E Faraó, nem com grande exército, nem com uma companhia
numerosa, fará coisa alguma com ele em guerra, levantando
tranqueiras e edificando baluartes, para destruir muitas vidas.

17 ולא בחיל גדול ובקהל רב יעשה אותו פרעה במלחמה בשפך סללה
ובבנות דיק להכרית נפשות רבות

18 Pois que desprezou o juramento, quebrantando o concerto,
feito com aperto de mão; havendo feito todas essas coisas, não
escapará.

18 ובזה אלה להפר ברית והנה נתן ידו וכל אלה עשה לא ימלט

19 Portanto, assim diz o Senhor JEOVÁ Vivo eu, que o meu juramento, que desprezou, e o meu concerto, que quebrantou, isto farei recair sobre a sua cabeça.

19 לכן כה אמר אדני יהוה חי אני אם לא אלתי אשר בזה ובריתי אשר הפיר ונתתיו בראשו

20 Estenderei sobre ele a minha rede, e ficará preso no meu laço; e o levarei a Babilônia e ali entrarei em juízo com ele pela rebeldia com que se rebelou contra mim.

20 ופרשתי עליו רשתי ונתפש במצודתי והביאותיהו בבלה ונשפטתי אתו שם מעלו אשר מעל בי

21 E todos os seus fugitivos, com todas as suas tropas, cairão à espada, e os que restarem serão espalhados em todas as direções; e sabereis que eu, o SENHOR, o disse.

21 ואת כל מברחו בכל אגפיו בחרב יפלו והנשארים לכל רוח יפרשו וידעתם כי אני יהוה דברתי

22 Assim diz o Senhor JEOVÁ Também eu tomarei o topo do cedro e o plantarei; do principal dos seus renovos cortarei o mais tenro e o plantarei sobre um monte alto e sublime.

22 כה אמר אדני יהוה ולקחתי אני מצמרת הארז הרמה ונתתי מראש ינקותיו רך אקטף ושתלתי אני על הר גבה ותלול

23 No monte alto de Israel, o plantarei, e produzirá ramos, e dará fruto, e se fará um cedro excelente; e habitarão debaixo dele todas as aves de toda sorte de asas e à sombra dos seus ramos habitarão.

23 בהר מרום ישראל אשתלנו ונשא ענף ועשה פרי והיה לארז אדיר ושכנו תחתיו כל צפור כל כנף בצל דליותיו תשכנה

24 Assim saberão todas as árvores do campo que eu, o SENHOR, abati a árvore alta, elevei a árvore baixa, sequei a árvore verde e fiz reverdecer a árvore seca; eu, o SENHOR, o disse e o farei.

24 וידעו כל עצי השדה כי אני יהוה השפלתי עץ גבה הגבהתי עץ שפל הובשתי עץ לח והפרחתי עץ יבש אני יהוה דברתי ועשיתי

Ezequiel 18

1 E veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר

2 Que tendes vós, vós que dizeis esta parábola acerca da terra de Israel, dizendo Os pais comeram uvas verdes, e os dentes dos filhos se embotaram?

2 מה לכם אתם משלים את המשל הזה על אדמת ישראל לאמר אבות יאכלו בסר ושני הבנים תקהינה

3 Vivo eu, diz o Senhor JEOVÁ, que nunca mais direis este provérbio em Israel.

3 חי אני נאם אדני יהוה אם יהיה לכם עוד משל המשל הזה בישראל

4 Eis que todas as almas são minhas; como a alma do pai, também a alma do filho é minha; a alma que pecar, essa morrerá.

4 הן כל הנפשות לי הנה כנפש האב וכנפש הבן לי הנה הנפש החטאת היא תמות

5 Sendo, pois, o homem justo e fazendo juízo e justiça,

5 ואיש כי יהיה צדיק ועשה משפט וצדקה

6 não comendo sobre os montes, nem levantando os olhos para os ídolos da casa de Israel, nem contaminando a mulher do seu próximo, nem se chegando à mulher na sua separação;

6 אל ההרים לא אכל ועיניו לא נשא אל גלולי בית ישראל ואת אשת רעהו לא טמא ואל אשה נדה לא יקרב

7 não oprimindo a ninguém, tornando ao devedor o seu penhor, não roubando, dando o seu pão ao faminto, cobrindo ao nu com veste;

7 ואיש לא יונה חבלתו חוב ישיב גזלה לא יגזל לחמו לרעב יתן ועירם יכסה בגד

8 não dando o seu dinheiro à usura, não recebendo demais, desviando a sua mão da injustiça, fazendo verdadeiro juízo entre homem e homem;

8 בנשך לא יתן ותרבית לא יקח מעול ישיב ידו משפט אמת יעשה בין איש לאיש

9 andando nos meus estatutos e guardando os meus juízos, para proceder segundo a verdade, o tal justo certamente viverá, diz o Senhor JEOVÁ.

9 בחקותי יהלך ומשפטי שמר לעשות אמת צדיק הוא חיה יחיה נאם אדני יהוה

10 E, se ele gerar um filho ladrão, derramador de sangue, que fizer a seu irmão qualquer destas coisas

10 והוליד בן פריץ שפך דם ועשה אח מאחד מאלה

11 e não cumprir todos aqueles deveres, mas, antes, comer sobre os montes, e contaminar a mulher de seu próximo,

11 והוא את כל אלה לא עשה כי גם אל ההרים אכל ואת אשת רעהו טמא

12 e oprimir ao aflito e necessitado, e praticar roubos, e não tornar o penhor, e levantar os olhos para os ídolos, e cometer abominação,

12 עני ואביון הונה גזלות גזל חבל לא ישיב ואל הגלולים נשא עיניו תועבה עשה

13 e emprestar com usura, e receber de mais, porventura viverá? Não viverá! Todas estas abominações ele fez, certamente morrerá; o seu sangue será sobre ele.

13 בנשך נתן ותרבית לקח וחי לא יחיה את כל התועבות האלה עשה מות יומת דמיו בו יהיה

14 E eis que, se ele gerar um filho que veja todos os pecados que seu pai fez, e, vendo-os não cometer coisas semelhantes,

14 והנה הוליד בן וירא את כל חטאת אביו אשר עשה וירא ולא יעשה כהן

15 não comer sobre os montes, e não levantar os olhos para os ídolos da casa de Israel, e não contaminar a mulher de seu próximo,

15 על ההרים לא אכל ועיניו לא נשא אל גלולי בית ישראל את אשת רעהו לא טמא

16 e não oprimir a ninguém, e não retiver o penhor, e não roubar, e der o seu pão ao faminto, e cobrir ao nu com veste,

16 ואיש לא הונה חבל לא חבל וגזלה לא גזל לחמו לרעב נתן וערום כסה בגד

17 e desviar do aflito a mão, e não receber usura em demasia, e fizer os meus juízos, e andar nos meus estatutos, o tal não morrerá pela maldade de seu pai; certamente viverá.

17 מעני השיב ידו נשך ותרבית לא לקח משפטי עשה בחקותי הלך הוא
לא ימות בעון אביו חיה יחיה

18 Seu pai, porque fez opressão, e roubou os bens do irmão, e fez o que não era bom no meio de seu povo, eis que ele morrerá pela sua maldade.

18 אביו כי עשק עשק גזל גזל אח ואשר לא טוב עשה בתוך עמיו והנה מת
בעונו

19 Mas dizeis Por que não levará o filho a maldade do pai? Porque o filho fez juízo e justiça, e guardou todos os meus estatutos, e os praticou, por isso, certamente viverá.

19 ואמרתם מדע לא נשא הבן בעון האב והבן משפט וצדקה עשה את כל
חקותי שמר ויעשה אתם חיה יחיה

20 A alma que pecar, essa morrerá; o filho não levará a maldade do pai, nem o pai levará a maldade do filho; a justiça do justo ficará sobre ele, e a impiedade do ímpio cairá sobre ele.

20 הנפש החטאת היא תמות בן לא ישא בעון האב ואב לא ישא בעון הבן
צדקת הצדיק עליו תהיה ורשעת רשע עליו תהיה

21 Mas, se o ímpio se converter de todos os seus pecados que cometeu, e guardar todos os meus estatutos, e fizer juízo e justiça, certamente viverá; não morrerá.

21 והרשע כי ישוב מכל חטאתו אשר עשה ושמר את כל חקותי ועשה
משפט וצדקה חיה יחיה לא ימות

22 De todas as suas transgressões que cometeu não haverá lembrança contra ele; pela sua justiça que praticou, viverá.

22 כל פשעיו אשר עשה לא יזכרו לו בצדקתו אשר עשה יחיה

23 Desejaria eu, de qualquer maneira, a morte do ímpio? Diz o Senhor JEOVÁ; não desejo, antes, que se converta dos seus caminhos e viva?

23 החפץ אחפץ מות רשע נאם אדני יהוה הלוא בשובו מדרכיו וחיה

24 Mas, desviando-se o justo da sua justiça, e cometendo a iniquidade, e fazendo conforme todas as abominações que faz o ímpio, porventura viverá? De todas as suas justiças que tiver feito não se fará memória; na sua transgressão com que transgrediu, e no seu pecado com que pecou, neles morrerá.

24 ובשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ככל התועבות אשר עשה הרשע יעשה וחי כל צדקתו אשר עשה לא תזכרנה במעלו אשר מעל ובחטאתו אשר חטא בם ימות

25 Dizeis, porém O caminho do Senhor não é direito. Ouvi, agora, ó casa de Israel Não é o meu caminho direito? Não são os vossos caminhos torcidos?

25 ואמרתם לא יתכן דרך אדני שמעו נא בית ישראל הדרכי לא יתכן הלא דרכיכם לא יתכנו

26 Desviando-se o justo da sua justiça e cometendo iniquidade, morrerá por ela; na sua iniquidade que cometeu, morrerá.

26 בשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ומת עליהם בעולו אשר עשה ימות

27 Mas, convertendo-se o ímpio da sua impiedade que cometeu e praticando o juízo e a justiça, conservará este a sua alma em vida.

27 ובשוב רשע מרשעתו אשר עשה ויעש משפט וצדקה הוא את נפשו יחיה

28 Pois quem reconsidera e se converte de todas as suas transgressões que cometeu, certamente viverá, não morrerá.

28 ויראה וישוב מכל פשעיו אשר עשה חיו יחיה לא ימות

29 Contudo, diz a casa de Israel O caminho do Senhor não é direito. Não são os meus caminhos direitos, ó casa de Israel? E não são os vossos caminhos torcidos?

29 ואמרו בית ישראל לא יתכן דרך אדני הדרכי לא יתכנו בית ישראל הלא דרכיכם לא יתכן

30 Portanto, eu vos julgarei, a cada um conforme os seus caminhos, ó casa de Israel, diz o Senhor JEOVÁ; vinde e convertei-vos de todas as vossas transgressões, e a iniquidade não vos servirá de tropeço.

30 לכן איש כדרכיו אשפט אתכם בית ישראל נאם אדני יהוה שובו והשיבו מכל פשעיכם ולא יהיה לכם למכשול עון

31 Lançai de vós todas as vossas transgressões com que transgredistes e criai em vós um coração novo e um espírito novo; pois por que razão morreríeis, ó casa de Israel?

31 השליכו מעליכם את כל פשעיכם אשר פשעתם בם ועשו לכם לב חדש ורוח חדשה ולמה תמתו בית ישראל

32 Porque não tomo prazer na morte do que morre, diz o Senhor JEOVÁ; convertei-vos, pois, e vivei.

32 כי לא אחפץ במות המת נאם אדני יהוה והשיבו וחיו

Ezequiel 19

1 E, tu, levanta uma lamentação sobre os príncipes de Israel

1 ואתה שא קינה אל נשיאי ישראל

2 e dize Quem foi tua mãe? Uma leoa entre leões deitada criou os seus filhotes no meio dos leõezinhos.

2 ואמרת מה אמך לביא בין אריות רבצה בתוך כפרים רבתה גוריה

3 E fez crescer um dos seus filhotinhos, o qual veio a ser leãozinho e aprendeu a apanhar a presa; e devorou os homens.

3 ותעל אחד מגריה כפיר היה וילמד לטרף טרף אדם אכל

4 E, ouvindo falar dele as nações, foi apanhado na sua cova, e o trouxeram com ganchos à terra do Egito.

4 וישמעו אליו גוים בשחתם נתפש ויבאהו בחחים אל ארץ מצרים

5 Vendo, pois, ela que havia esperado e que a sua esperança era perdida, tomou outro dos seus filhotes e fez dele um leãozinho.

5 ותרא כי נוחלה אבדה תקותה ותקח אחד מגריה כפיר שמתהו

6 E este, andando continuamente no meio dos leões, veio a ser um leãozinho, e aprendeu a apanhar a presa, e devorou homens.

6 ויתהלך בתוך אריות כפיר היה וילמד לטרף טרף אדם אכל

7 E conheceu os seus palácios e destruiu as suas cidades; e assolou-se a terra e a sua plenitude, ao ouvir o seu rugido.

7 וידע אלמנותיו ועריהם החריב ותשם ארץ ומלאה מקול שאגתו

8 Então, se ajuntaram contra ele as pessoas das províncias em roda, estenderam sobre ele a rede, e foi apanhado na sua cova.

8 ויתנו עליו גוים סביב ממדינות ויפרשו עליו רשתם בשחתם נתפש

9 E meteram-no em cárcere com ganchos e o levaram ao rei da Babilônia; fizeram-no entrar nos lugares fortes, para que se não ouvisse mais a sua voz nos montes de Israel.

9 ויתנהו בסוגר בחחים ויבאהו אל מלך בבל יבאהו במצדות למען לא ישמע קולו עוד אל הרי ישראל

10 Tua mãe era como uma videira na tua quietação, plantada à borda das águas; ela frutificou e encheu-se de ramos, por causa das muitas águas.

10 אמך כגפן בדמך על מים שתולה פריה וענפה היתה ממים רבים

11 E tinha varas fortes para cetros de dominadores e elevou-se a sua estatura entre os espessos ramos, e foi vista na sua altura com a multidão dos seus ramos.

11 ויהיו לה מטות עז אל שבטי משלים ותגבה קומתו על בין עבתים וירא בגבהו ברב דליתיו

12 Mas foi arrancada com furor, foi abatida até à terra, e o vento oriental secou o seu fruto; quebraram-se e secaram-se as suas fortes varas, e o fogo as consumiu.

12 ותתש בחמה לארץ השלכה ורוח הקדים הוביש פריה התפרקו ויבשו מטה עזה אש אכלתהו

13 E, agora, está plantada no deserto, numa terra seca e sedenta.

13 ועתה שתולה במדבר בארץ ציה וצמא

14 E de uma vara dos seus ramos saiu fogo que consumiu o seu fruto, de maneira que não há nela nenhuma vara forte, cetro para dominar. Esta é a lamentação e servirá de lamentação.

14 ותצא אש ממטה בדיה פריה אכלה ולא היה בה מטה עז שבט למשול קינה היא ותהי לקינה

1 E aconteceu, no sétimo ano, no mês quinto, aos dez do mês, que vieram alguns dos anciãos de Israel para consultarem o SENHOR; e assentaram-se diante de mim.

1 ויהי בשנה השביעית בחמשי בעשור לחדש באו אנשים מזקני ישראל לדרש את יהוה וישבו לפני

2 Então, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo

2 ויהי דבר יהוה אלי לאמר

3 Filho do homem, fala aos anciãos de Israel e dize-lhes Assim diz o Senhor JEOVÁ Vós vindes consultar-me? Vivo eu, que vós não me consultareis, diz o Senhor JEOVÁ.

3 בן אדם דבר את זקני ישראל ואמרת אלהם כה אמר אדני יהוה הלדרש אתי אתם באים חי אני אם אדרש לכם נאם אדני יהוה

4 Julgá-los-ias tu, ó filho do homem, julgá-los-ias? Faze-lhes saber as abominações de seus pais;

4 התשפט אתם התשפוט בן אדם את תועבת אבותם הודיעם

5 e dize-lhes Assim diz o Senhor JEOVÁ No dia em que escolhi a Israel, levantei a mão para a descendência da casa de Jacó, e me dei a conhecer a eles na terra do Egito, e levantei a mão para eles, dizendo Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

5 ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה ביום בחרי בישראל ואשא ידי לזרע בית יעקב ואודע להם בארץ מצרים ואשא ידי להם לאמר אני יהוה אלהיכם

6 Naquele dia, levantei a mão para eles, para os tirar da terra do Egito para uma terra que tinha previsto para eles, a qual mana leite e mel e é a glória de todas as terras.

6 ביום ההוא נשאתי ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל ארץ אשר תרתי
להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות

7 Então, lhes disse Cada um lance de si as abominações dos seus olhos, e não vos contamineis com os ídolos do Egito; eu sou o SENHOR, vosso Deus.

7 ואמר אלהם איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני
יהוה אלהיכם

8 Mas rebelaram-se contra mim e não me quiseram ouvir; ninguém lançava de si as abominações dos seus olhos, nem deixava os ídolos do Egito; então, eu disse que derramaria sobre eles o meu furor, para cumprir a minha ira contra eles no meio da terra do Egito.

8 וימרו בי ולא אבו לשמע אלי איש את שקוצי עיניהם לא השליכו ואת
גלולי מצרים לא עזבו ואמר לשפך חמתי עליהם לכלות אפי בהם בתוך
ארץ מצרים

9 O que fiz, porém, foi por amor do meu nome, para que não fosse profanado diante dos olhos das nações, no meio das quais eles estavam, a cujos olhos eu me dei a conhecer a eles, para os tirar da terra do Egito.

9 ואעש למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר המה בתוכם אשר
נודעתי אליהם לעיניהם להוציאם מארץ מצרים

10 E os tirei da terra do Egito e os levei ao deserto.

10 ואוציאם מארץ מצרים ואבאם אל המדבר

11 E dei-lhes os meus estatutos e lhes mostrei os meus juízos, os quais, cumprindo-os o homem, viverá por eles.

11 ואתן להם את חקותי ואת משפטי הודעתי אותם אשר יעשה אותם
האדם וחי בהם

12 E também lhes dei os meus sábados, para que servissem de sinal entre mim e eles, para que soubessem que eu sou o SENHOR que os santifica.

12 וגם את שבתותי נתתי להם להיות לאות ביני וביניהם לדעת כי אני יהוה מקדשם

13 Mas a casa de Israel se rebelou contra mim no deserto, não andando nos meus estatutos e rejeitando os meus juízos, os quais, cumprindo-os o homem, viverá por eles; e profanaram grandemente os meus sábados; e eu disse que derramaria sobre eles o meu furor no deserto, para os consumir.

13 וימרו בי בית ישראל במדבר בחקותי לא הלכו ואת משפטי מאסו אשר יעשה אתם האדם וחי בהם ואת שבתתי חללו מאד ואמר לשפך חמתי עליהם במדבר לכלותם

14 O que fiz, porém, foi por amor do meu nome, para que não fosse profanado diante dos olhos das nações perante as quais os fiz sair.

14 ואעשה למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר הוצאתים לעיניהם

15 E, contudo, eu levantei a mão para eles no deserto, para os não deixar entrar na terra que lhes tinha dado, a qual mana leite e mel e é a glória de todas as terras.

15 וגם אני נשאתי ידי להם במדבר לבלתי הביא אותם אל הארץ אשר נתתי זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות

16 Porque rejeitaram os meus juízos, e não andaram nos meus estatutos, e profanaram os meus sábados; porque o seu coração andava após os seus ídolos.

16 יען במשפטי מאסו ואת חקותי לא הלכו בהם ואת שבתותי חללו כי אחרי גלוליהם לבם הלך

17 Não obstante, o meu olho lhes perdoou, para não os destruir nem os consumir no deserto.

17 ותחס עיני עליהם משחתם ולא עשיתי אותם כלה במדבר

18 Mas disse eu a seus filhos no deserto Não andeis nos estatutos de vossos pais, nem guardeis os seus juízos, nem vos contamineis com os seus ídolos.

18 ואמר אל בניהם במדבר בחוקי אבותיכם אל תלכו ואת משפטיהם אל תשמרו ובגלוליהם אל תטמאו

19 Eu sou o SENHOR, vosso Deus; andai nos meus estatutos, e guardai os meus juízos, e executai-os.

19 אני יהוה אלהיכם בחקותי לכו ואת משפטי שמרו ועשו אותם

20 E santificai os meus sábados, e servirão de sinal entre mim e vós, para que saibais que eu sou o SENHOR, vosso Deus.

20 ואת שבתותי קדשו והיו לאות ביני וביניכם לדעת כי אני יהוה אלהיכם

21 Mas também os filhos se rebelaram contra mim e não andaram nos meus estatutos, nem guardaram os meus juízos, os quais, cumprindo-os o homem, viverá por eles; eles profanaram os meus sábados; por isso, eu disse que derramaria sobre eles o meu furor, para cumprir contra eles a minha ira no deserto.

21 וימרו בי הבנים בחקותי לא הלכו ואת משפטי לא שמרו לעשות אותם אשר יעשה אותם האדם וחי בהם את שבתותי חללו ואמר לשפך חמתי עליהם לכלות אפי בם במדבר

22 Mas contive a mão e o fiz por amor do meu nome, para que não fosse profanado aos olhos das nações, à vista das quais os fiz sair.

22 והשבתי את ידי ואעש למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר הוצאתי אותם לעיניהם

23 Também levantei a mão para eles no deserto, para os espalhar entre as nações e os derramar pelas terras;

23 גם אני נשאתי את ידי להם במדבר להפיץ אתם בגוים ולזרות אותם בארצות

24 porque não executaram os meus juízos, e rejeitaram os meus estatutos, e profanaram os meus sábados, e os seus olhos se iam após os ídolos de seus pais.

24 יען משפטי לא עשו וחקותי מאסו ואת שבתותי חללו ואחרי גלולי אבותם היו עיניהם

25 Pelo que também lhes dei estatutos que não eram bons, e juízos pelos quais não haviam de viver;

25 וגם אני נתתי להם חקים לא טובים ומשפטים לא יחיו בהם

26 e os contaminei em seus próprios dons, nos quais faziam passar pelo fogo tudo o que abre a madre; para os assolar, para que soubessem que eu sou o SENHOR.

26 ואטמא אותם במתנותם בהעביר כל פטר רחם למען אשמם למען אשר ידעו אשר אני יהוה

27 Portanto, fala à casa de Israel, ó filho do homem, e dize-lhe Assim diz o Senhor JEOVÁ Ainda nisto me blasfemaram vossos pais, e transgrediram contra mim.

27 לכן דבר אל בית ישראל בן אדם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה עוד זאת גדפו אותי אבותיכם במעלם בי מעל

28 Porque, havendo-os eu introduzido na terra sobre a qual eu levantara a mão, para lha dar, então, olharam para todo outeiro

alto e para toda árvore frondosa, e sacrificaram ali os seus sacrifícios, e apresentaram ali a provocação das suas ofertas, e puseram ali os seus cheiros suaves, e ali derramaram as suas libações.

28 ואביאם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אותה להם ויראו כל גבעה רמה וכל עץ עבת ויזבחו שם את זבחיהם ויתנו שם כעס קרבנם וישימו שם ריח ניחוחיהם ויסיכו שם את נסכיהם

29 E eu lhes disse Que alto é este, aonde vós ides? E seu nome tem sido Bamá, até ao dia de hoje.

29 ואמר אלהם מה הבמה אשר אתם הבאים שם ויקרא שמה במה עד היום הזה

30 Portanto, dize à casa de Israel Assim diz o Senhor JEOVÁ Vós vos contaminais a vós mesmos, à maneira de vossos pais? E vos prostituís com as suas abominações?

30 לכן אמר אל בית ישראל כה אמר אדני יהוה הבדרך אבותיכם אתם נטמאים ואחרי שקוציהם אתם זנים

31 E, quando ofereceis os vossos dons e fazeis passar os vossos filhos pelo fogo, não é certo que estais contaminados com todos os vossos ídolos, até este dia? E vós me consultaríeis, ó casa de Israel? Vivo eu, diz o Senhor JEOVÁ, que vós me não consultareis.

31 ובשאת מתנתיכם בהעביר בניכם באש אתם נטמאים לכל גלוליכם עד היום ואני אדרש לכם בית ישראל חי אני נאם אדני יהוה אם אדרש לכם

32 E o que veio ao vosso espírito de maneira alguma sucederá, quando dizeis Seremos como as nações, como as outras gerações da terra, servindo ao madeiro e à pedra.

32 והעלה על רוחכם היו לא תהיה אשר אתם אמרים נהיה כגוים כמשפחות הארצות לשרת עץ ואבן

33 Vivo eu, diz o Senhor JEOVÁ, que, com mão forte, e com braço estendido, e com indignação derramada, hei de reinar sobre vós;

33 חי אני נאם אדני יהוה אם לא ביד חזקה ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה אמלוך עליכם

34 e vos tirarei dentre os povos e vos congregarei das terras nas quais andais espalhados, com mão forte, e com braço estendido, e com indignação derramada.

34 והוצאתי אתכם מן העמים וקבצתי אתכם מן הארצות אשר נפוצתם בם ביד חזקה ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה

35 E vos levarei ao deserto dos povos e ali entrarei em juízo convosco face a face.

35 והבאתי אתכם אל מדבר העמים ונשפטתי אתכם שם פנים אל פנים

36 Como entrei em juízo com vossos pais, no deserto da terra do Egito, assim entrarei em juízo convosco, diz o Senhor JEOVÁ.

36 כאשר נשפטתי את אבותיכם במדבר ארץ מצרים כן אשפט אתכם נאם אדני יהוה

37 E vos farei passar debaixo da vara e vos farei entrar no vínculo do concerto;

37 והעברתי אתכם תחת השבט והבאתי אתכם במסרת הברית

38 e separarei dentre vós os rebeldes e os que prevaricaram contra mim; da terra das suas peregrinações os tirarei, mas à terra de Israel não voltarão; e sabereis que eu sou o SENHOR.

38 וברותי מכם המרדים והפושעים בי מארץ מגוריהם אוציא אותם ואל אדמת ישראל לא יבוא וידעתם כי אני יהוה

39 Quanto a vós, ó casa de Israel, assim diz o Senhor JEOVÁ Ide, sirva cada um aos seus ídolos, pois que a mim me não quereis ouvir; mas não profaneis mais o meu santo nome com as vossas dádivas e com os vossos ídolos.

39 ואתם בית ישראל כה אמר אדני יהוה איש גלוליו לכו עבדו ואחר אם אינכם שמעים אלי ואת שם קדשי לא תחללו עוד במתנותיכם ובגלוליכם

40 Porque no meu santo monte, no monte alto de Israel, diz o Senhor JEOVÁ, ali me servirá toda a casa de Israel, toda ela naquela terra; ali me deleitarei neles e ali demandarei as vossas ofertas alçadas e as primícias das vossas dádivas, com todas as vossas coisas santas.

40 כי בהר קדשי בהר מרום ישראל נאם אדני יהוה שם יעבדני כל בית ישראל כלה בארץ שם ארצם ושם אדרוש את תרומתיכם ואת ראשית משאותיכם בכל קדשיכם

41 Com cheiro suave me deleitarei em vós, quando eu vos tirar dentre os povos e vos congregar das terras em que andais espalhados; e serei santificado em vós ante os olhos das nações.

41 בריח ניחח ארצה אתכם בהוציאי אתכם מן העמים וקבצתי אתכם מן הארצות אשר נפצתם בם ונקדשתי בכם לעיני הגוים

42 E sabereis que eu sou o SENHOR, quando eu vos fizer voltar à terra de Israel, à terra para a qual levantei a mão, para a dar a vossos pais.

42 וידעתם כי אני יהוה בהביאי אתכם אל אדמת ישראל אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אותה לאבותיכם

43 E ali vos lembrareis de vossos caminhos e de todos os vossos atos com que vos contaminastes e tereis nojo de vós mesmos, por todas as vossas maldades que tendes cometido.

43 וזכרתם שם את דרכיכם ואת כל עלילותיכם אשר נטמאתם בם ונקטתם בפניכם בכל רעותיכם אשר עשיתם

44 E sabereis que eu sou o SENHOR, quando eu proceder para convosco por amor do meu nome, não conforme os vossos maus caminhos, nem conforme os vossos atos corrutos, ó casa de Israel, disse o Senhor JEOVÁ.

44 וידעתם כי אני יהוה בעשותי אתכם למען שמי לא כדרכיכם הרעים וכעלילותיכם הנשחתות בית ישראל נאם אדני יהוה

45 E veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo

45 ויהי דבר יהוה אלי לאמר

46 Filho do homem, dirige o rosto para o caminho do Sul, e derrama as tuas palavras contra o Sul, e profetiza contra o bosque do campo do Sul.

46 בן אדם שים פניך דרך תימנה והטף אל דרום והנבא אל יער השדה נגב

47 E dize ao bosque do Sul Ouve a palavra do SENHOR Assim diz o Senhor JEOVÁ Eis que acenderei em ti um fogo que em ti consumirá toda árvore verde e toda árvore seca; não se apagará a chama flamejante; antes, com ela se queimarão todos os rostos, desde o Sul até ao Norte.

47 ואמרת ליער הנגב שמע דבר יהוה כה אמר אדני יהוה הנני מצית בך אש ואכלה בך כל עץ לח וכל עץ יבש לא תכבה להבת שלהבת ונצרבו בה כל פנים מנגב צפונה

48 E verá toda carne que eu, o SENHOR, o acendi; não se apagará.

48 וראו כל בשר כי אני יהוה בערתיה לא תכבה

49 Então, disse eu Ah! Senhor JEOVÁ! Eles dizem de mim Não é este um dizedor de parábolas?

49 ואמר אהה אדני יהוה המה אמרים לי הלא ממשל משלים הוא

Ezequiel 21

1 E veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר

2 Filho do homem, dirige o rosto contra Jerusalém, e derrama as tuas palavras contra os santuários, e profetiza contra a terra de Israel.

2 בן אדם שים פניך אל ירושלם והטף אל מקדשים והנבא אל אדמת ישראל

3 E dize à terra de Israel Assim diz o SENHOR Eis que sou contra ti, e tirarei a minha espada da bainha, e exterminarei do meio de ti o justo e o ímpio.

3 ואמרת לאדמת ישראל כה אמר יהוה הנני אליך והוצאתי חרבי מתערה והכרתי ממך צדיק ורשע

4 Por isso que hei de exterminar do meio de ti o justo e o ímpio, a minha espada sairá da bainha contra toda carne, desde o Sul até ao Norte.

4 יען אשר הכרתי ממך צדיק ורשע לכן תצא חרבי מתערה אל כל בשר מנגב צפון

5 E saberá toda carne que eu, o SENHOR, tirei a minha espada da bainha; nunca mais voltará a ela.

5 וידעו כל בשר כי אני יהוה הוצאתי חרבי מתערה לא תשוב עוד

6 Tu, porém, ó filho do homem, suspira; suspira à vista deles, com quebrantamento dos teus lombos e com amargura.

6 ואתה בן אדם האנח בשברון מתנים ובמרירות תאנח לעיניהם

7 E será que, quando eles te disserem Por que suspiras tu?, dirás Por causa das novas, porque vêm; e todo coração desmaiará, e todas as mãos se enfraquecerão, e todo espírito se angustiará, e todos os joelhos se desfarão em água; eis que vêm e se realizarão, diz o Senhor JEOVÁ.

7 והיה כי יאמרו אליך על מה אתה נאנח ואמרת אל שמועה כי באה ונמס כל לב ורפו כל ידים וכהתה כל רוח וכל ברכים תלכנה מים הנה באה ונהיתה נאם אדני יהוה

8 E veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo

8 ויהי דבר יהוה אלי לאמר

9 Filho do homem, profetiza e dize Assim diz o Senhor A espada, a espada está afiada e também açacalada;

9 בן אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני אמר חרב חרב הוחדה וגם מרוטה

10 para matar está afiada, para reluzir está açacalada; alegrar-nos-emos, pois? A vara do meu filho é que despreza todo madeiro.

10 למען טבח טבח הוחדה למען היה לה ברק מרטה או נשיש שבט בני מאסת כל עץ

11 E foi dada a açacalar, para ser manejada; esta espada está afiada e está açacalada, para ser posta na mão do matador.

11 ויתן אתה למרטה לתפש בכף היא הוחדה חרב והיא מרטה לתת
אותה ביד הורג

12 Grita e geme, ó filho do homem, porque ela será contra o meu povo, contra todos os príncipes de Israel; espantos terá o meu povo por causa da espada; bate, pois, na tua coxa.

12 זעק והילל בן אדם כי היא היתה בעמי היא בכל נשיאי ישראל מגורי
אל חרב היו את עמי לכן ספק אל ירך

13 Porque se faz uma prova; e que seria se não existisse a própria vara desprezadora? --diz o Senhor JEOVÁ.

13 כי בחן ומה אם גם שבט מאסת לא יהיה נאם אדני יהוה

14 Tu, pois, ó filho do homem, profetiza e bate com as mãos uma na outra; porque a espada até à terceira vez se dobrará; a espada é dos atravessados, dos mortalmente feridos e entrará neles até às recâmaras.

14 ואתה בן אדם הנבא והך כף אל כף ותכפל חרב שלישתה חרב חללים
היא חרב חלל הגדול החדרת להם

15 Para que desmaie o coração, e se multipliquem os tropeços, contra todas as suas portas, pus a ponta da espada, que foi feita como raio e está reservada para matar!

15 למען למוג לב והרבה המכשלים על כל שעריהם נתתי אבחת חרב אח
עשויה לברק מעטה לטבח

16 Ó espada, une-te, vira-te para a direita, prepara-te, vira-te para a esquerda, para onde quer que o teu rosto se dirigir.

16 התאחדי הימיני השימי השמילי אנה פניך מעדות

17 E também eu baterei com as minhas mãos uma na outra e farei descansar a minha indignação; eu, o SENHOR, falei.

17 וגם אני אכה כפי אל כפי והניחתי חמתי אני יהוה דברתי

18 E veio a mim a palavra do SENHOR dizendo

18 ויהי דבר יהוה אלי לאמר

19 Tu, pois, ó filho do homem, propõe dois caminhos, por onde venha a espada do rei da Babilônia; ambos procederão de uma mesma terra; põe neles marcos indicadores, põe-nos na entrada do caminho para a cidade.

19 ואתה בן אדם שים לך שנים דרכים לבוא חרב מלך בבל מארץ אחד יצאו שניהם ויד ברא בראש דרך עיר ברא

20 Um caminho proporás, por onde virá a espada contra Rabá dos filhos de Amom e contra Judá, em Jerusalém, a fortificada.

20 דרך תשים לבוא חרב את רבת בני עמון ואת יהודה בירושלם בצורה

21 Porque o rei de Babilônia parará na encruzilhada, no cimo dos dois caminhos para fazer adivinhações; aguçará as suas flechas, consultará os terafins, atentando nas entranhas.

21 כי עמד מלך בבל אל אם הדרך בראש שני הדרכים לקסם קסם קלקל בחצים שאל בתרפים ראה בכבד

22 À sua direita estará a adivinhação sobre Jerusalém, para ordenar os aríetes, para abrir a boca à matança, para levantar a voz com júbilo, para pôr os aríetes contra as portas, para levantar tranqueiras, para edificar baluartes.

22 בימינו היה הקסם ירושלם לשום כרים לפתח פה ברצח להרים קול בתרועה לשום כרים על שערים לשפך סללה לבנות דיק

23 Isso será aos olhos deles como adivinhação vã, pois foram ajuramentados com juramentos entre eles; mas ele se lembrará da maldade, para que sejam apanhados.

23 והיה להם כקסום שוא בעיניהם שבעי שבעות להם והוא מזכיר עון להתפש

24 Portanto, assim diz o Senhor JEOVÁ Visto que me fazeis lembrar da vossa maldade, descobrindo-se as vossas prevaricações, aparecendo os vossos pecados em todos os vossos atos, e visto que viestes em memória, sereis apanhados na mão.

24 לכן כה אמר אדני יהוה יען הזכרכם עונכם בהגלות פשעיכם להראות חטאותיכם בכל עלילותיכם יען הזכרכם בכף תתפשו

25 E tu, ó profano e ímpio príncipe de Israel, cujo dia virá no tempo da extrema maldade;

25 ואתה חלל רשע נשיא ישראל אשר בא יומו בעת עון קץ

26 assim diz o Senhor JEOVÁ Tira o diadema, e levanta a coroa; esta não será a mesma; exalta o humilde e humilha o soberbo.

26 כה אמר אדני יהוה הסיר המצנפת והרים העטרה זאת לא זאת השפלה הגבה והגבה השפיל

27 Ao revés, ao revés, ao revés a porei, e ela não será mais, até que venha aquele a quem pertence de direito, e a ele a darei.

27 עוה עוה עוה אשימנה גם זאת לא היה עד בא אשר לו המשפט ונתתיו

28 E tu, ó filho do homem, profetiza e dize Assim diz o Senhor JEOVÁ acerca dos filhos de Amom e acerca do seu desprezo; dize, pois A espada, a espada está desembainhada, açacalada para a matança, para consumir, para reluzir;

28 ואתה בן אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה אל בני עמון ואל חרפתם ואמרת חרב חרב פתוחה לטבח מרוטה להכיל למען ברק

29 entretanto que te vêem vaidade, entretanto que te adivinham mentiras para te porem no pescoço dos ímpios, mortalmente feridos, cujo dia virá no tempo da extrema maldade.

29 בחזות לך שוא בקסם לך כזב לתת אותך אל צוארי חללי רשעים אשר בא יומם בעת עון קץ

30 Torne a tua espada à sua bainha; no lugar em que foste criado, na terra do teu nascimento, te julgarei.

30 השב אל תערה במקום אשר נבראת בארץ מכרותיך אשפט אתך

31 E derramarei sobre ti a minha indignação, assoprarei contra ti o fogo do meu furor, entregar-te-ei nas mãos dos homens brutais, inventores de destruição.

31 ושפכתי עליך זעמי באש עברתי אפיח עליך ונתתיך ביד אנשים בערים חרשי משחית

32 Ao fogo servirás de pasto, o teu sangue estará no meio da terra, e não virás em memória; porque eu, o SENHOR, o disse.

32 לאש תהיה לאכלה דמך יהיה בתוך הארץ לא תזכרי כי אני יהוה דברתי

Ezequiel 22

1 E veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר

2 Tu, pois, ó filho do homem, julgarás, julgarás a cidade sanguinária? Faze-lhe conhecer, pois, todas as suas abominações

2 ואתה בן אדם התשפט התשפט את עיר הדמים והודעתה את כל תועבותיה

3 e dize Assim diz o Senhor JEOVÁ Ai da cidade que derrama o sangue no meio dela, para que venha o seu tempo! Que faz ídolos contra si mesma, para se contaminar!

3 ואמרת כה אמר אדני יהוה עיר שפכת דם בתוכה לבוא עתה ועשתה גלולים עליה לטמאה

4 Pelo teu sangue que derramaste te fizeste culpada, e pelos teus ídolos que fabricaste te contaminaste, e fizeste chegar os teus dias, e vieste ao fim dos teus anos; por isso, eu te fiz o opróbrio das nações e o escárnio de todas as terras.

4 בדמך אשר שפכת אשמת ובגלוליך אשר עשית טמאת ותקריבי ימיך ותבוא עד שנותיך על כן נתתיך חרפה לגוים וקלסה לכל הארצות

5 As que estão perto e as que estão longe de ti escarnecerão de ti, infamada, cheia de inquietação.

5 הקרבות והרחקות ממך יתקלסו בך טמאת השם רבת המהומה

6 Eis que os príncipes de Israel, cada um conforme o seu poder, tiveram domínio sobre ti, para derramarem o sangue.

6 הנה נשיאי ישראל איש לזרעו היו בך למען שפך דם

7 Ao pai e à mãe desprezaram em ti, para com o estrangeiro usaram de opressão no meio de ti e ao órfão e à viúva oprimiram em ti.

7 אב ואם הקלו בך לגר עשו בעשק בתוכך יתום ואלמנה הונו בך

8 As minhas coisas santas desprezaste e os meus sábados profanaste.

8 קדשי בזית ואת שבתתי חללת

9 Homens caluniadores se acharam em ti, para derramarem o sangue; e em ti sobre os montes comeram e perversidade cometeram no meio de ti.

9 אנשי רכיל היו בך למען שפך דם ואל ההרים אכלו בך זמה עשו בתוכך

10 A vergonha do pai descobriram em ti e a que estava impura, na sua separação, humilharam no meio de ti.

10 ערות אב גלה בך טמאת הנדה ענו בך

11 Um cometeu abominação com a mulher do seu próximo, outro contaminou abominavelmente a sua nora, e outro humilhou no meio de ti a sua irmã, filha de seu pai.

11 ואיש את אשת רעהו עשה תועבה ואיש את כלתו טמא בזמה ואיש את אחתו בת אביו ענה בך

12 Presentes se receberam no meio de ti para se derramar sangue; usura e lucros tomaste e usaste de avareza com o teu próximo, oprimindo-o; mas de mim te esqueceste, diz o Senhor JEOVÁ.

12 שחד לקחו בך למען שפך דם נשך ותרבית לקחת ותבצעי רעיך בעשק ואתי שכחת נאם אדני יהוה

13 E eis que bati as mãos contra a tua avareza de que usaste e por causa de teu sangue, que houve no meio de ti.

13 והנה הכיתי כפי אל בצעך אשר עשית ועל דמך אשר היו בתוכך

14 Estará firme o teu coração? Estarão fortes as tuas mãos, nos dias em que eu tratarei contigo? Eu, o SENHOR, o disse e o farei.

14 היעמד לבך אם תחזקנה ידיך לימים אשר אני עשה אותך אני יהוה דברתי ועשיתי

15 E espalhar-te-ei entre as nações, e espalhar-te-ei pelas terras, e porei termo à tua imundícia.

15 והפיצותי אותך בגוים וזריתיך בארצות והתמתי טמאתך ממך

16 E tu serás profanada em ti mesma, aos olhos das nações, e saberás que eu sou o SENHOR.

16 ונחלת בך לעיני גוים וידעת כי אני יהוה

17 E veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo

17 ויהי דבר יהוה אלי לאמר

18 Filho do homem, a casa de Israel se tornou para mim em escória; todos eles são bronze, e estanho, e ferro, e chumbo no meio do forno; em escória de prata se tornaram.

18 בן אדם היו לי בית ישראל לסוג כלם נחשת ובדיל וברזל ועופרת בתוך כור סגים כסף היו

19 Portanto, assim diz o Senhor JEOVÁ Pois que todos vós vos tornastes em escória, eis que eu vos ajuntarei no meio de Jerusalém.

19 לכן כה אמר אדני יהוה יען היות כלכם לסגים לכן הנני קבץ אתכם אל תוך ירושלם

20 Como se ajuntam a prata, e o bronze, e o ferro, e o chumbo, e o estanho no meio do forno, para assoprar o fogo sobre eles, a fim de se fundirem, assim vos ajuntarei na minha ira e no meu furor, e ali vos deixarei, e fundirei.

20 קבצת כסף ונחשת וברזל ועופרת ובדיל אל תוך כור לפחת עליו אש להנתיך כן אקבץ באפי ובחמתי והנחתי והתכתי אתכם

21 E congregar-vos-ei e assoprarei sobre vós o fogo do meu
furor; e sereis fundidos no meio dela.

21 וכנסתי אתכם ונפחתי עליכם באש עברתי ונתכתם בתוכה

22 Como se funde a prata no meio do forno, assim sereis
fundidos no meio dela; e sabereis que eu, o SENHOR, derramei o
meu furor sobre vós.

22 כהתוך כסף בתוך כור כן תתכו בתוכה וידעתם כי אני יהוה שפכתי
חמתי עליכם

23 E veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo

23 ויהי דבר יהוה אלי לאמר

24 Filho do homem, dize-lhe Tu és uma terra que não está
purificada e que não tem chuva no dia da indignação.

24 בן אדם אמר לה את ארץ לא מטהרה היא לא גשמה ביום זעם

25 Conjuração dos seus profetas há no meio dela, como um leão
que ruge, que arrebata a presa; eles devoram as almas; tesouros
e coisas preciosas tomam, multiplicam as suas viúvas no meio
dela.

25 קשר נביאיה בתוכה כארי שואג טרף טרף נפש אכלו חסן ויקר יקחו
אלמנותיה הרבו בתוכה

26 Os seus sacerdotes transgridem a minha lei, e profanam as
minhas coisas santas; entre o santo e o profano não fazem
diferença, nem discernem o impuro do puro; e de meus sábados
escondem os seus olhos, e assim sou profanado no meio deles.

26 כהניה חמסו תורתי ויחללו קדשי בין קדש לחל לא הבדילו ובין הטמא
לטהור לא הודיעו ומשבתותי העלימו עיניהם ואחל בתוכם

27 Os seus príncipes no meio dela são como lobos que
arrebatam a presa, para derramarem o sangue, para destruírem
as almas, para seguirem a avareza.

27 שריה בקרבה כזאבים טרפי טרף לשפך דם לאבד נפשות למען בצע
בצע

28 E os seus profetas têm feito para eles reboco de cal não
adubada, vendo vaidade, e predizendo-lhes mentira e dizendo
Assim diz o Senhor JEOVÁ; sem que o SENHOR tivesse falado.

28 ונביאיה טחו להם תפל חזים שוא וקסמים להם כזב אמרים כה אמר
אדני יהוה ויהוה לא דבר

29 Ao povo da terra oprimem gravemente, e andam roubando, e
fazem violência ao aflito e ao necessitado, e ao estrangeiro
oprimem sem razão.

29 עם הארץ עשקו עשק וגזלו גזל ועני ואביון הונו ואת הגר עשקו בלא
משפט

30 E busquei dentre eles um homem que estivesse tapando o
muro e estivesse na brecha perante mim por esta terra, para que
eu não a destruísse; mas a ninguém achei.

30 ואבקש מהם איש גדר גדר ועמד בפרץ לפני בעד הארץ לבלתי שחתה
ולא מצאתי

31 Por isso, eu derramei sobre eles a minha indignação; com o
fogo do meu furor os consumi; fiz que o seu caminho recaísse
sobre a sua cabeça, diz o Senhor JEOVÁ.

31 ואשפך עליהם זעמי באש עברתי כליתים דרכם בראשם נתתי נאם
אדני יהוה

Ezequiel 23

1 Veio mais a mim a palavra do SENHOR, dizendo

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר

2 Filho do homem, houve duas mulheres, filhas de uma mesma mãe.

2 בן אדם שתים נשים בנות אם אחת היו

3 Estas prostituíram-se no Egito; prostituíram-se na sua mocidade; ali foram apertados os seus peitos, e ali foram apalpados os seios da sua virgindade.

3 ותזנינה במצרים בנעוריהן זנו שמה מעכו שדיהן ושם עשו דדי בתוליהן

4 E os seus nomes eram Oolá, a mais velha, e Oolibá, sua irmã; e foram minhas e tiveram filhos e filhas; e, quanto ao seu nome, Samaria é Oolá, e Jerusalém é Oolibá.

4 ושמותן אהלה הגדולה ואהליבה אחותה ותהיינה לי ותלדנה בנים ובנות ושמותן שמרון אהלה וירושלם אהליבה

5 E prostituiu-se Oolá, sendo minha; e enamorou-se dos seus amantes, dos assírios, seus vizinhos,

5 ותזן אהלה תחתי ותעגב על מאהביה אל אשור קרובים

6 vestidos de azul, prefeitos e magistrados, todos jovens de cobiçar, cavaleiros montados a cavalo.

6 לבשי תכלת פחות וסגנים בחורי חמד כלם פרשים רכבי סוסים

7 Assim, cometeu ela as suas devassidões com eles, que eram todos a flor dos filhos da Assíria, e com todos aqueles de quem se enamorava; com todos os seus ídolos se contaminou.

7 ותתן תזנותיה עליהם מבחר בני אשור כלם ובכל אשר עגבה בכל
גלוליהם נטמאה

8 E as suas impudicícias, que trouxe do Egito, não as deixou; porque com ela se deitaram na sua mocidade, e eles apalparam os seios da sua virgindade, e derramaram sobre ela a sua impudicícia.

8 ואת תזנותיה ממצרים לא עזבה כי אותה שכבו בנעוריה והמה עשו דדי
בתוליה וישפכו תזנותם עליה

9 Portanto, a entreguei na mão dos seus amantes, na mão dos filhos da Assíria, de quem se enamorara.

9 לכן נתתיה ביד מאהביה ביד בני אשור אשר עגבה עליהם

10 Estes descobriram a sua vergonha, levaram seus filhos e suas filhas, mas, a ela, mataram-na à espada; e foi afamada entre as mulheres, e sobre ela executaram juízos.

10 המה גלו ערותה בניה ובנותיה לקחו ואותה בחרב הרגו ותהי שם
לנשים ושפוטים עשו בה

11 Vendo isso sua irmã Oolibá, corrompeu o seu amor mais do que ela, e as suas devassidões foram maiores do que as de sua irmã.

11 ותרא אחותה אהליבה ותשחת עגבתה ממנה ואת תזנותיה מזנוני
אחותה

12 Enamorou-se dos filhos da Assíria, dos prefeitos e dos magistrados, seus vizinhos, vestidos com primor, cavaleiros que andam montados em cavalos, todos jovens de cobiçar.

12 אל בני אשור עגבה פחות וסגנים קרבים לבשי מכלול פרשים רכבי
סוסים בחורי חמד כלם

13 E vi que se tinha contaminado; o caminho de ambas era o mesmo.

13 וארא כי נטמאה דרך אחד לשתיהן

14 E aumentou as suas impudicícias, porque viu homens pintados na parede, imagens dos caldeus, pintadas de vermelho;

14 ותוסף אל תזנותיה ותרא אנשי מחקה על הקיר צלמי כשדיים חקקים בששר

15 com os seus lombos cingidos e com tingidas tiaras largas na sua cabeça, todos com a aparência de capitães, semelhantes aos filhos de Babilônia em Caldéia, terra do seu nascimento.

15 חגורי אזור במתניהם סרוחי טבולים בראשיהם מראה שלישים כלם דמות בני בבל כשדים ארץ מולדתם

16 E se enamorou deles, vendo-os com os seus olhos, e lhes mandou mensageiros à Caldéia.

16 ותעגב עליהם למראה עיניה ותשלח מלאכים אליהם כשדימה

17 Então, vieram a ela os filhos de Babilônia para o leito dos amores e a contaminaram com as suas impudicícias; e ela se contaminou com eles; então, apartou-se deles a alma dela.

17 ויבאו אליה בני בבל למשכב דדים ויטמאו אותה בתזנותם ותטמא בם ותקע נפשה מהם

18 Assim, pôs a descoberto as suas devassidões e descobriu a sua vergonha; então, a minha alma se apartou dela, como já se tinha apartado a minha alma de sua irmã.

18 ותגל תזנותיה ותגל את ערותה ותקע נפשי מעליה כאשר נקעה נפשי מעל אחותה

19 Ela, todavia, multiplicou as suas prostituições, lembrando-se dos dias da sua mocidade, em que se prostituíra na terra do Egito.

19 ותרבה את תזנותיה לזכר את ימי נעוריה אשר זנתה בארץ מצרים

20 E enamorou-se dos seus amantes, cujos membros são como membros de jumentos e cujo fluxo é como o fluxo de cavalos.

20 ותעגבה על פלגשיהם אשר בשר חמורים בשרם וזרמת סוסים זרמתם

21 Assim, trouxeste à memória a apostasia da tua mocidade, quando os do Egito apalpavam os teus seios, os peitos da tua mocidade.

21 ותפקדי את זמת נעוריך בעשות ממצרים דדיך למען שדי נעוריך

22 Por isso, ó Oolibá, assim diz o Senhor JEOVÁ Eis que eu suscitarei contra ti os teus amantes, dos quais se tinha apartado a tua alma, e os trarei contra ti de toda parte em redor

22 לכן אהליבה כה אמר אדני יהוה הנני מעיר את מאהביך עליך את אשר נקעה נפשך מהם והבאתים עליך מסביב

23 os filhos de Babilônia, e todos os caldeus de Pecode, e de Soa, e de Coa, e todos os filhos da Assíria com eles, jovens de cobiçar, prefeitos e magistrados todos eles, capitães e homens afamados, todos eles montados a cavalo.

23 בני בבל וכל כשדים פקוד ושוע וקוע כל בני אשור אותם בחורי חמד פחות וסגנים כלם שלשים וקרואים רכבי סוסים כלם

24 E virão contra ti com carros, carretas e rodas e com ajuntamento de povos; e se porão contra ti em redor com rodelas, e escudos, e capacetes; e porei diante deles o juízo, e julgar-te-ão segundo os seus juízos.

24 ובאו עליך הצן רכב וגלגל ובקהל עמים צנה ומגן וקובע ישימו עליך סביב ונתתי לפניהם משפט ושפטוך במשפטיהם

25 E porei contra ti o meu zelo, e usarão de indignação contigo; o nariz e as orelhas te tirarão, e o que te ficar de resto cairá à espada; teus filhos e tuas filhas eles te tomarão, e o que ficar por último em ti será consumido pelo fogo.

25 ונתתי קנאתי בך ועשו אותך בחמה אפך ואזניך יסירו ואחריתך בחרב תפול המה בניך ובנותיך יקחו ואחריתך תאכל באש

26 Também te despirão as tuas vestes e te tomarão as tuas jóias de adorno.

26 והפשיטוך את בגדיך ולקחו כלי תפארתך

27 Assim farei cessar em ti a tua malignidade e a tua corrupção da terra do Egito; e não levantarás os olhos para eles, nem te lembrarás mais do Egito.

27 והשבתי זמתך ממך ואת זנותך מארץ מצרים ולא תשאי עיניך אליהם ומצרים לא תזכרי עוד

28 Porque assim diz o Senhor JEOVÁ Eis que eu te entregarei na mão dos que aborreces, na mão daqueles de quem se tinha apartado a tua alma.

28 כי כה אמר אדני יהוה הנני נתנך ביד אשר שנאת ביד אשר נקעה נפשך מהם

29 E te tratarão com ódio, e levarão todo o teu trabalho, e te deixarão nua e despida; e descobrir-se -á a vergonha da tua prostituição, e a tua malignidade, e as tuas devassidões.

29 ועשו אותך בשנאה ולקחו כל יגיעך ועזבוך עירם ועריה ונגלה ערות זנוניך וזמתך ותזנותיך

30 Essas coisas se te farão, porque te prostituíste após os gentios e te contaminaste com os seus ídolos.

30 עשה אלה לך בזנותך אחרי גוים על אשר נטמאת בגלוליהם

31 No caminho de tua irmã, andaste; por isso, entregarei o seu copo na tua mão.

31 בדרך אחותך הלכת ונתתי כוסה בידך

32 Assim diz o Senhor JEOVÁ Beberás o copo de tua irmã, fundo e largo; servirás de riso e escárnio; ele leva muito.

32 כה אמר אדני יהוה כוס אחותך תשתי העמקה והרחבה תהיה לצחק וללעג מרבה להכיל

33 De embriaguez e de dor te encherás; o copo de tua irmã Samaria é copo de espanto e de assolação.

33 שכרון ויגון תמלאי כוס שמה ושממה כוס אחותך שמרון

34 Bebê-lo-ás, pois, e esgotá-lo-ás, e os seus cacos roerás, e os teus peitos arrancarás; porque eu o anunciei, diz o Senhor JEOVÁ.

34 ושתית אותה ומצית ואת חרשיה תגרמי ושדיך תנתקי כי אני דברתי נאם אדני יהוה

35 Portanto, assim diz o Senhor JEOVÁ Como te esqueceste de mim e me lançaste para trás das tuas costas, também carregarás com a tua malignidade e as tuas devassidões.

35 לכן כה אמר אדני יהוה יען שכחת אותי ותשליכי אותי אחרי גוך וגם את שאי זמתך ואת תזנותיך

36 E disse-me o SENHOR Filho do homem, julgarias a Oolá e a Oolibá? Mostra-lhes, pois, as suas abominações.

36 ויאמר יהוה אלי בן אדם התשפוט את אהלה ואת אהליבה והגד להן את תועבותיהן

37 Porque adulteraram, e sangue se acha nas suas mãos; com os seus ídolos adulteraram, e até os seus filhos, que de mim geraram, fizeram passar pelo fogo, para os consumirem.

37 כי נאפו ודם בידיהן ואת גלוליהן נאפו וגם את בניהן אשר ילדו לי העבירו להם לאכלה

38 E ainda isto me fizeram contaminaram o meu santuário no mesmo dia e profanaram os meus sábados.

38 עוד זאת עשו לי טמאו את מקדשי ביום ההוא ואת שבתותי חללו

39 Porquanto, havendo sacrificado seus filhos aos seus ídolos, vinham ao meu santuário no mesmo dia para o profanarem; e eis que assim fizeram no meio da minha casa.

39 ובשחטם את בניהם לגלוליהם ויבאו אל מקדשי ביום ההוא לחללו והנה כה עשו בתוך ביתי

40 E, o que mais é, mandaram vir uns homens de longe; fora-lhes enviado um mensageiro, e eis que vieram; por amor deles te lavaste, coloriste os teus olhos, e te ornaste de enfeites.

40 ואף כי תשלחנה לאנשים באים ממרחק אשר מלאך שלוח אליהם והנה באו לאשר רחצת כחלת עיניך ועדית עדי

41 E te assentaste sobre um leito de honra, diante do qual estava uma mesa preparada; e puseste sobre ela o meu incenso e o meu óleo.

41 וישבת על מטה כבודה ושלחן ערוך לפניה וקטרתי ושמני שמת עליה

42 Havia com ela a voz de uma multidão satisfeita, e com homens de classe baixa foram trazidos beberrões do deserto; e

puseram braceletes nas suas mãos e coroas de esplendor na sua cabeça.

42 וקול המון שלו בה ואל אנשים מרב אדם מובאים סובאים ממדבר ויתנו צמידים אל ידיהן ועטרת תפארת על ראשיהן

43 Então, disse eu à envelhecida em adultérios Agora deveras se contaminarão com ela, e ela, com eles.

43 ואמר לבלה נאופים עת יזנה תזנותיה והיא

44 E entraram a ela, como quem entra a uma prostituta; assim, entraram a Oolá e a Oolibá, mulheres infames.

44 ויבוא אליה כבוא אל אשה זונה כן באו אל אהלה ואל אהליבה אשת הזמה

45 De maneira que homens justos as julgarão como se julgam as adúlteras e como se julgam as que derramam o sangue; porque adúlteras são, e sangue há nas suas mãos.

45 ואנשים צדיקם המה ישפטו אותהם משפט נאפות ומשפט שפכות דם כי נאפת הנה ודם בידיהן

46 Porque assim diz o Senhor JEOVÁ Farei subir contra elas uma congregação e as entregarei ao desterro e ao roubo.

46 כי כה אמר אדני יהוה העלה עליהם קהל ונתן אתהן לזעוה ולבז

47 E a congregação as apedrejará com pedras e as acutilará com as suas espadas; a seus filhos e suas filhas matarão e as suas casas queimarão a fogo.

47 ורגמו עליהן אבן קהל וברא אותהן בחרבותם בניהם ובנותיהם יהרגו ובתיהן באש ישרפו

48 Assim, farei cessar a infâmia da terra, para que se escarmentem todas as mulheres e não façam conforme a vossa infâmia.

48 והשבתי זמה מן הארץ ונוסרו כל הנשים ולא תעשינה כזמתכנה

49 E a vossa infâmia carregareis sobre vós e levareis os pecados dos vossos ídolos; e sabereis que eu sou o Senhor JEOVÁ.

49 ונתנו זמתכנה עליכן וחטאי גלוליכן תשאינה וידעתם כי אני אדני יהוה

Ezequiel 24

1 E veio a mim a palavra do SENHOR, no nono ano, no décimo mês, aos dez do mês, dizendo

1 ויהי דבר יהוה אלי בשנה התשיעית בחדש העשירי בעשור לחדש לאמר

2 Filho do homem, escreve o nome deste dia, deste mesmo dia; porque o rei de Babilônia se aproxima de Jerusalém neste mesmo dia.

2 בן אדם כתוב לך את שם היום את עצם היום הזה סמך מלך בבל אל ירושלם בעצם היום הזה

3 E usa de uma comparação para com a casa rebelde e dize-lhe Assim diz o Senhor JEOVÁ Põe a panela ao lume, e põe-na, e deita-lhe água dentro,

3 ומשל אל בית המרי משל ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה שפת הסיר שפת וגם יצק בו מים

4 e ajunta nela bons pedaços de carne, todos os bons pedaços, as pernas e as espáduas, e enche-a de ossos escolhidos.

4 אסף נתחיה אליה כל נתח טוב ירך וכתף מבחר עצמים מלא

5 Pega no melhor do rebanho e queima também os ossos debaixo dela; fá-la ferver bem, e cozam-se dentro dela os seus ossos.

5 מבחר הצאן לקוח וגם דור העצמים תחתיה רתח רתחיה גם בשלו עצמיה בתוכה

6 Portanto, assim diz o Senhor JEOVÁ Ai da cidade sanguinária, da panela que escuma, e cuja escuma não saiu dela! Tira dela pedaço a pedaço, e não caia sorte sobre ela.

6 לכן כה אמר אדני יהוה אוי עיר הדמים סיר אשר חלאתה בה וחלאתה לא יצאה ממנה לנתחיה לנתחיה הוציאה לא נפל עליה גורל

7 Porque o seu sangue está no meio dela; sobre uma penha descalvada o pôs e não o derramou sobre a terra, para o cobrir com pó;

7 כי דמה בתוכה היה על צחיח סלע שמתהו לא שפכתהו על הארץ לכסות עליו עפר

8 para fazer subir a indignação, para tomar vingança, eu pus o seu sangue numa penha descalvada, para que não seja coberto.

8 להעלות חמה לנקם נקם נתתי את דמה על צחיח סלע לבלתי הכסות

9 Portanto, assim diz o Senhor JEOVÁ Ai da cidade sanguinária! Também eu farei uma grande fogueira.

9 לכן כה אמר אדני יהוה אוי עיר הדמים גם אני אגדיל המדורה

10 Amontoa muita lenha, acende o fogo, consome a carne e tempera-a com especiarias, e ardam os ossos.

10 הרבה העצים הדלק האש התם הבשר והרקח המרקחה והעצמות יחרו

11 Então, a porás vazia sobre as suas brasas, para que ela aqueça, e se queime a sua ferrugem, e se funda a sua imundícia no meio dela, e se consuma a sua escuma.

11 והעמידה על גחליה רקה למען תחם וחרה נחשתה ונתכה בתוכה טמאתה תתם חלאתה

12 De vaidades se cansou; e não saiu dela a sua muita escuma; ao fogo irá a sua escuma.

12 תאנים הלאת ולא תצא ממנה רבת חלאתה באש חלאתה

13 Na tua imundícia está a infâmia, pois te purifiquei, e tu não te purificaste; nunca mais serás purificada da tua imundícia, enquanto eu não fizer descansar sobre ti a minha indignação.

13 בטמאתך זמה יען טהרתיך ולא טהרת מטמאתך לא תטהרי עוד עד הניחי את חמתי בך

14 Eu, o SENHOR disse Será assim, e o farei; não tornarei atrás e não pouparei, nem me arrependerei; conforme os teus caminhos e conforme os teus feitos, te julgarão, diz o Senhor JEOVÁ.

14 אני יהוה דברתי באה ועשיתי לא אפרע ולא אחוס ולא אנחם כדרכיך וכעלילותיך שפטוך נאם אדני יהוה

15 E veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo

15 ויהי דבר יהוה אלי לאמר

16 Filho do homem, eis que tirarei de ti o desejo dos teus olhos de um golpe, mas não lamentarás, nem chorarás, nem te correrão as lágrimas.

16 בן אדם הנני לקח ממך את מחמד עיניך במגפה ולא תספד ולא תבכה ולוא תבוא דמעתך

17 Refreia o teu gemido; não tomarás luto por mortos; ata o teu turbante e coloca nos pés os teus sapatos; e não te rebuçarás e o pão dos homens não comerás.

17 האנק דם מתים אבל לא תעשה פארך חבוש עליך ונעליך תשים ברגליך ולא תעטה על שפם ולחם אנשים לא תאכל

18 E falei ao povo pela manhã, e à tarde morreu minha mulher; e fiz pela manhã como se me deu ordem.

18 ואדבר אל העם בבקר ותמת אשתי בערב ואעש בבקר כאשר צויתי

19 E o povo me disse Não nos farás saber o que significam estas coisas que estás fazendo?

19 ויאמרו אלי העם הלא תגיד לנו מה אלה לנו כי אתה עשה

20 E eu lhes disse Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo

20 ואמר אליהם דבר יהוה היה אלי לאמר

21 Dize à casa de Israel Assim diz o Senhor JEOVÁ Eis que eu profanarei o meu santuário, a glória da vossa fortaleza, o desejo dos vossos olhos e o regalo da vossa alma; e vossos filhos e vossas filhas, que deixastes, cairão à espada.

21 אמר לבית ישראל כה אמר אדני יהוה הנני מחלל את מקדשי גאון עזכם מחמד עיניכם ומחמל נפשכם ובניכם ובנותיכם אשר עזבתם בחרב יפלו

22 E fareis como eu fiz; não vos rebuçareis e não comereis o pão dos homens.

22 ועשיתם כאשר עשיתי על שפם לא תעטו ולחם אנשים לא תאכלו

23 E tereis na cabeça os vossos turbantes e os vossos sapatos, nos pés; não lamentareis, nem chorareis, mas definhar-vos-eis nas vossas maldades e gemereis uns com os outros.

23 ופארכם על ראשיכם ונעליכם ברגליכם לא תספדו ולא תבכו ונמקתם בעונתיכם ונהמתם איש אל אחיו

24 Assim vos servirá Ezequiel de sinal; conforme tudo quanto fez, fareis; e, quando isso suceder, então, sabereis que eu sou o Senhor JEOVÁ.

24 והיה יחזקאל לכם למופת ככל אשר עשה תעשו בבאה וידעתם כי אני אדני יהוה

25 E, quanto a ti, filho do homem, não sucederá que, no dia que eu lhes tirar a sua fortaleza, o gozo do seu ornamento, o desejo dos seus olhos, a saudade da sua alma e seus filhos e suas filhas,

25 ואתה בן אדם הלוא ביום קחתי מהם את מעזם משוש תפארתם את מחמד עיניהם ואת משא נפשם בניהם ובנותיהם

26 nesse dia, virá ter contigo algum que escapar, para to fazer ouvir com os ouvidos?

26 ביום ההוא יבוא הפליט אליך להשמעות אזנים

27 Nesse dia, abrir-se -á a tua boca para com aquele que escapar; e falarás e por mais tempo não ficarás mudo; assim, virás a ser para eles um sinal maravilhoso, e saberão que eu sou o SENHOR.

27 ביום ההוא יפתח פיך את הפליט ותדבר ולא תאלם עוד והיית להם למופת וידעו כי אני יהוה

1 E veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר

2 Filho do homem, dirige o rosto contra os filhos de Amom e profetiza contra eles.

2 בן אדם שים פניך אל בני עמון והנבא עליהם

3 E dize aos filhos de Amom Ouvi a palavra do Senhor JEOVÁ Assim diz o Senhor JEOVÁ Visto que tu disseste Ah! Ah!, acerca do meu santuário, quando foi profanado; e acerca da terra de Israel, quando foi assolada; e acerca da casa de Judá, quando foi para o cativeiro;

3 ואמרת לבני עמון שמעו דבר אדני יהוה כה אמר אדני יהוה יען אמרך האח אל מקדשי כי נחל ואל אדמת ישראל כי נשמה ואל בית יהודה כי הלכו בגולה

4 eis que te entregarei em possessão aos do Oriente, e estabelecerão os seus paços em ti e porão em ti as suas moradas; eles comerão os teus frutos e beberão o teu leite.

4 לכן הנני נתנך לבני קדם למורשה וישבו טירותיהם בך ונתנו בך משכניהם המה יאכלו פריך והמה ישתו חלבך

5 E farei de Rabá uma estrebaria de camelos e dos filhos de Amom, um curral de ovelhas; e sabereis que eu sou o SENHOR.

5 ונתתי את רבה לנוה גמלים ואת בני עמון למרבץ צאן וידעתם כי אני יהוה

6 Porque assim diz o Senhor JEOVÁ Visto como bateste com as mãos, e pateaste com os pés, e te alegraste de coração em toda a tua maldade contra a terra de Israel,

6 כי כה אמר אדני יהוה יען מחאך יד ורקעך ברגל ותשמח בכל שאטך
בנפש אל אדמת ישראל

7 eis que eu estenderei a mão contra ti, e te darei por despojo às nações, e te arrancarei dentre os povos, e te destruirei dentre as terras, e acabarei de todo contigo; e saberás que eu sou o SENHOR.

7 לכן הנני נטיתי את ידי עליך ונתתיך לבג לגוים והכרתיך מן העמים
והאבדתיך מן הארצות אשמידך וידעת כי אני יהוה

8 Assim diz o Senhor JEOVÁ Visto como dizem Moabe e Seir Eis que a casa de Judá é como todas as nações;

8 כה אמר אדני יהוה יען אמר מואב ושעיר הנה ככל הגוים בית יהודה

9 portanto, eis que eu abrirei o lado de Moabe desde as cidades, desde as suas cidades fora das fronteiras, a glória da terra, Bete-Jesimote, Baal-Meom e até Quiriataim;

9 לכן הנני פתח את כתף מואב מהערים מעריו מקצהו צבי ארץ בית
הישימת בעל מעון וקריתמה

10 até aos filhos do Oriente, à terra dos filhos de Amom, a qual entregarei em possessão, para que não haja memória dos filhos de Amom entre as nações.

10 לבני קדם על בני עמון ונתתיה למורשה למען לא תזכר בני עמון בגוים

11 Também executarei juízos em Moabe, e os moabitas saberão que eu sou o SENHOR.

11 ובמואב אעשה שפטים וידעו כי אני יהוה

12 Assim diz o Senhor JEOVÁ Pois que Edom se houve vingativamente para com a casa de Judá, e se fizeram culpadíssimos, quando se vingaram dela,

12 כה אמר אדני יהוה יען עשות אדום בנקם נקם לבית יהודה ויאשמו אשום ונקמו בהם

13 portanto, assim diz o Senhor JEOVÁ Também estenderei a mão contra Edom, e arrancarei dele homens e animais; e o tornarei em deserto desde Temã, e até Dedã cairão à espada.

13 לכן כה אמר אדני יהוה ונטתי ידי על אדום והכרתי ממנה אדם ובהמה ונתתיה חרבה מתימן ודדנה בחרב יפלו

14 E exercerei a minha vingança sobre Edom, pela mão do meu povo de Israel; este fará em Edom segundo a minha ira e segundo o meu furor; e os edomitas conhecerão a minha vingança, diz o Senhor JEOVÁ.

14 ונתתי את נקמתי באדום ביד עמי ישראל ועשו באדום כאפי וכחמתי וידעו את נקמתי נאם אדני יהוה

15 Assim diz o Senhor JEOVÁ Visto como os filisteus usaram de vingança e executaram vingança de coração com malícia, para destruírem com perpétua inimizade,

15 כה אמר אדני יהוה יען עשות פלשתים בנקמה וינקמו נקם בשאט בנפש למשחית איבת עולם

16 portanto, assim diz o Senhor JEOVÁ Eis que eu estendo a mão contra os filisteus, e arrancarei os quereteus, e destruirei o resto da costa do mar.

16 לכן כה אמר אדני יהוה הנני נוטה ידי על פלשתים והכרתי את כרתים והאבדתי את שארית חוף הים

17 E executarei neles grandes vinganças, com castigos de furor, e saberão que eu sou o SENHOR, quando eu tiver exercido a minha vingança sobre eles.

17 ועשיתי בם נקמות גדלות בתוכחות חמה וידעו כי אני יהוה בתתי את
נקמתי בם

Ezequiel 26

1 E sucedeu, no undécimo ano, ao primeiro do mês, que veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo

1 ויהי בעשתי עשרה שנה באחד לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר

2 Filho do homem, visto como Tiro disse no tocante a Jerusalém Ah! Ah! Está quebrada a porta dos povos; virou-se para mim; eu me encherei, agora que ela está assolada,

2 בן אדם יען אשר אמרה צר על ירושלם האח נשברה דלתות העמים
נסבה אלי אמלאה החרבה

3 portanto, assim diz o Senhor JEOVÁ Eis que eu estou contra ti, ó Tiro, e farei subir contra ti muitas nações, como se o mar fizesse subir as suas ondas.

3 לכן כה אמר אדני יהוה הנני עליך צר והעליתי עליך גוים רבים כהעלות
הים לגליו

4 Elas destruirão os muros de Tiro e derribarão as suas torres; e eu varrerei o seu pó e dela farei uma penha descalvada.

4 ושחתו חמות צר והרסו מגדליה וסחיתי עפרה ממנה ונתתי אותה
לצחיח סלע

5 No meio do mar, virá a ser um enxugadouro das redes; porque eu o anunciei, diz o Senhor JEOVÁ; e ela servirá de despojo para as nações.

5 משטח חרמים תהיה בתוך הים כי אני דברתי נאם אדני יהוה והיתה
לבז לגוים

6 E suas filhas, que estão no campo, serão mortas, à espada; e saberão que eu sou o SENHOR.

6 ובנותיה אשר בשדה בחרב תהרגנה וידעו כי אני יהוה

7 Porque assim diz o Senhor JEOVÁ Eis que eu trarei contra Tiro a Nabucodonosor, rei de Babilônia, desde o Norte, o rei dos reis, com cavalos, e com carros, e com cavaleiros, e companhias, e muito povo.

7 כי כה אמר אדני יהוה הנני מביא אל צר נבוכדראצר מלך בבל מצפון
מלך מלכים בסוס וברכב ובפרשים וקהל ועם רב

8 As tuas filhas, no campo ele as matará à espada, e fará um baluarte contra ti, e fundará uma tranqueira contra ti, e levantará rodelas contra ti.

8 בנותיך בשדה בחרב יהרג ונתן עליך דיק ושפך עליך סללה והקים עליך
צנה

9 E porá trabucos em frente de ti contra os teus muros e derribará as tuas torres com os seus machados.

9 ומחי קבלו יתן בחמותיך ומגדלתיך יתץ בחרבותיו

10 Pela multidão de seus cavalos te cobrirá de pó; os teus muros tremerão com o estrondo dos cavaleiros, e das rodas, e dos carros, quando ele entrar pelas tuas portas, como pelas entradas de uma cidade em que se fez brecha.

10 משפעת סוסיו יכסך אבקם מקול פרש וגלגל ורכב תרעשנה חומותיך
בבאו בשעריך כמבואי עיר מבקעה

11 Com as unhas dos seus cavalos pisará todas as tuas ruas; ao teu povo matará à espada, e as colunas da tua fortaleza cairão por terra.

11 בפרסות סוסיו ירמס את כל חוצותיך עמך בחרב יהרג ומצבות עזך לארץ תרד

12 E roubarão as tuas riquezas, e saquearão as tuas mercadorias, e derribarão os teus muros, e arrasarão as tuas casas preciosas; e as tuas pedras, e as tuas madeiras, e o teu pó lançarão no meio das águas.

12 ושללו חילך ובזזו רכלתך והרסו חומותיך ובתי חמדתך יתצו ואבניך ועציך ועפרך בתוך מים ישימו

13 E farei cessar o arruído das tuas cantigas, e o som das tuas harpas não se ouvirá mais.

13 והשבתי המון שיריך וקול כנוריך לא ישמע עוד

14 E farei de ti uma penha descalvada; virás a ser um enxugadouro das redes, nunca mais serás edificada; porque eu, o SENHOR, o falei, diz o Senhor JEOVÁ.

14 ונתתיך לצחיח סלע משטח חרמים תהיה לא תבנה עוד כי אני יהוה דברתי נאם אדני יהוה

15 Assim diz o Senhor JEOVÁ a Tiro Não tremerão as ilhas com o estrondo da tua queda, quando gemerem os traspassados, quando se fizer uma espantosa matança no meio de ti?

15 כה אמר אדני יהוה לצור הלא מקול מפלתך באנק חלל בהרג הרג בתוכך ירעשו האיים

16 E todos os príncipes do mar descerão dos seus tronos, e tirarão de si os seus mantos, e despirão as suas vestes bordadas;

de tremores se vestirão, sobre a terra se assentarão e
estremecerão a cada momento; e, por tua causa, pasmarão.

16 וירדו מעל כסאותם כל נשיאי הים והסירו את מעיליהם ואת בגדי
רקמתם יפשטו חרדות ילבשו על הארץ ישבו וחרדו לרגעים ושממו עליך

17 E levantarão uma lamentação sobre ti e te dirão Como
pereceste, ó bem povoada e afamada cidade, que foste forte no
mar; tu e os teus moradores, que atemorizaram a todos os teus
visitantes!

17 ונשאו עליך קינה ואמרו לך איך אבדת נושבת מימים העיר ההללה
אשר היתה חזקה בים היא וישביה אשר נתנו חתיתם לכל יושביה

18 Agora, estremecerão as ilhas no dia da tua queda; as ilhas,
que estão no mar, turbar-se-ão com tua saída.

18 עתה יחרדו האין יום מפלתך ונבהלו האיים אשר בים מצאתך

19 Porque assim diz o Senhor JEOVÁ Quando eu te tiver feito
uma cidade assolada, como as cidades que se não habitam,
quando fizer sobre ti um abismo, e as muitas águas te cobrirem,

19 כי כה אמר אדני יהוה בתתי אתך עיר נחרבת כערים אשר לא נושבו
בהעלות עליך את תהום וכסוך המים הרבים

20 então, te farei descer com os que descem à cova, ao povo
antigo, e te deitarei nas mais baixas partes da terra, em lugares
desertos antigos, com os que descem à cova, para que não sejas
habitada; e estabelecerei a glória na terra dos viventes.

20 והורדתיך את יורדי בור אל עם עולם והושבתיך בארץ תחתיות כחרבות
מעולם את יורדי בור למען לא תשבי ונתתי צבי בארץ חיים

21 Farei de ti um grande espanto, e não serás mais; quando te
buscarem, nunca mais serás achada, diz o Senhor JEOVÁ.

21 בלהות אתנך ואינך ותבקשי ולא תמצאי עוד לעולם נאם אדני יהוה

Ezequiel 27

1 E veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר

2 Tu, pois, ó filho do homem, levanta uma lamentação sobre Tiro.

2 ואתה בן אדם שא על צר קינה

3 E dize a Tiro, que habita nas estradas do mar e negocia com os povos em muitas ilhas Assim diz o Senhor JEOVÁ Ó Tiro, tu dizes Eu sou perfeita em formosura.

3 ואמרת לצור הישבתי על מבואת ים רכלת העמים אל איים רבים כה אמר אדני יהוה צור את אמרת אני כלילת יפי

4 No coração dos mares estão os teus termos; os que te edificaram aperfeiçoaram a tua formosura.

4 בלב ימים גבוליך בניך כללו יפיך

5 Fabricaram todos os teus conveses de faias de Senir; trouxeram cedros do Líbano para fazerem mastros para ti.

5 ברושים משניר בנו לך את כל לחתים ארז מלבנון לקחו לעשות תרן עליך

6 Fizeram os teus remos de carvalhos de Basã; a companhia dos assírios fez os teus bancos de marfim das ilhas dos quiteus.

6 אלונים מבשן עשו משוטיך קרשך עשו שן בת אשרים מאיי כתים

7 Linho fino bordado do Egito era a tua cortina, para te servir de vela; azul e púrpura das ilhas de Elisá eram a tua cobertura.

7 שש ברקמה ממצרים היה מפרשך להיות לך לנס תכלת וארגמן מאיי
אלישה היה מכסך

8 Os moradores de Sidom e de Arvade foram os teus remeiros; os teus sábios, ó Tiro, que se achavam em ti, esses foram os teus pilotos.

8 ישבי צידון וארוד היו שטים לך חכמיך צור היו בך המה חבליך

9 Os anciãos de Gebal e seus sábios foram em ti os que consertavam as tuas fendas; todos os navios do mar e os marinheiros se acharam em ti, para tratarem dos teus negócios.

9 זקני גבל וחכמיה היו בך מחזיקי בדקך כל אניות הים ומלחיהם היו בך
לערב מערבך

10 Os persas, e os lídios, e os de Pute eram, no teu exército, os teus soldados; escudos e capacetes penduraram em ti; eles fizeram a tua beleza.

10 פרס ולוד ופוט היו בחילך אנשי מלחמתך מגן וכובע תלו בך המה נתנו
הדרך

11 Os filhos de Arvade e o teu exército estavam sobre os teus muros em redor, e os gamaditas, sobre as tuas torres; penduravam os seus escudos nos teus muros em redor; eles aperfeiçoavam a tua formosura.

11 בני ארוד וחילך על חומותיך סביב וגמדים במגדלותיך היו שלטיהם
תלו על חומותיך סביב המה כללו יפיך

12 Társis negociava contigo, por causa da abundância de toda casta de fazenda; com prata, ferro, estanho e chumbo negociavam em tuas feiras.

12 תרשיש סחרתך מרב כל הון בכסף ברזל בדיל ועופרת נתנו עזבוניך

13 Javã, Tubal e Meseque eram teus mercadores; com escravos e objetos de bronze fizeram negócios contigo.

13 יון תבל ומשך המה רכליך בנפש אדם וכלי נחשת נתנו מערבך

14 Das casas de Togarma traziam às tuas feiras cavalos, e cavaleiros, e machos.

14 מבית תוגרמה סוסים ופרשים ופרדים נתנו עזבוניך

15 Os filhos de Dedã eram os teus mercadores; muitas ilhas eram o mercado da tua mão; dentes de marfim e madeira preta tornavam a dar-te em presente.

15 בני דדן רכליך איים רבים סחרת ידך קרנות שן והובנים השיבו אשכרך

16 A Síria negociava contigo por causa da multidão das tuas obras; esmeralda, e púrpura, e obra bordada, e seda, e corais, e cristais traziam às tuas feiras.

16 ארם סחרתך מרב מעשיך בנפך ארגמן ורקמה ובוץ וראמת וכדכד נתנו בעזבוניך

17 Judá e a terra de Israel eram os teus mercadores; com o trigo de Minite, e confeitos, e mel, e azeite, e bálsamo fizeram negócios contigo.

17 יהודה וארץ ישראל המה רכליך בחטי מנית ופנג ודבש ושמן וצרי נתנו מערבך

18 Damasco negociava contigo, por causa da multidão das tuas obras, por causa da multidão de toda sorte de fazenda, com vinho de Helbom e lã branca.

18 דמשק סחרתך ברב מעשיך מרב כל הון ביין חלבון וצמר צחר

19 Também Dã e Javã, o caminhante, traficavam nas tuas feiras; ferro polido, casca e cana aromática entravam no teu negócio.

19 ודן ויון מאוזל בעזבוניך נתנו ברזל עשות קדה וקנה במערבך היה

20 Dedã negociava contigo com panos preciosos para carros.

20 דדן רכלתך בבגדי חפש לרכבה

21 Arábia e todos os príncipes de Quedar, eram eles os mercadores de tua mão, com cordeiros, e carneiros, e bodes; nessas coisas negociavam contigo.

21 ערב וכל נשיאי קדר המה סחרי ידך בכרים ואילים ועתודים בם סחריך

22 Os mercadores de Sabá e Raamá, eram eles os teus mercadores; em todos os mais refinados aromas, e em toda pedra preciosa, e em ouro negociavam nas tuas feiras.

22 רכלי שבא ורעמה המה רכליך בראש כל בשם ובכל אבן יקרה וזהב נתנו עזבוניך

23 Harã, e Cane, e Éden, os mercadores de Sabá, Assur e Quilmade negociavam contigo.

23 חרן וכנה ועדן רכלי שבא אשור כלמד רכלתך

24 Estes eram teus mercadores em toda sorte de mercadorias, em fardos de jacinto e de bordados, e em cofres de roupas preciosas, amarrados com cordas e feitos de cedro.

24 המה רכליך במכללים בגלומי תכלת ורקמה ובגנזי ברמים בחבלים חבשים וארזים במרכלתך

25 Os navios de Társis eram as tuas caravanas, por causa do teu negócio; e te encheste e te glorificaste muito no meio dos mares.

25 אניות תרשיש שרותיך מערבך ותמלאי ותכבדי מאד בלב ימים

26 Os teus remeiros te conduziram sobre grandes águas; o vento oriental te quebrantou no meio dos mares.

26 במים רבים הביאוך השטים אתך רוח הקדים שברך בלב ימים

27 As tuas fazendas, as tuas feiras, o teu negócio, os teus marinheiros, os teus pilotos, os que consertavam as tuas fendas, os que faziam os teus negócios e todos os teus soldados, que estão em ti, juntamente com toda a tua congregação, que está no meio de ti, cairão no meio dos mares no dia da tua queda.

27 הונך ועזבוניך מערבך מלחיך וחבליך מחזיקי בדקך וערבי מערבך וכל אנשי מלחמתך אשר בך ובכל קהלך אשר בתוכך יפלו בלב ימים ביום מפלתך

28 Ao estrondo da gritaria dos teus pilotos tremerão os arrabaldes.

28 לקול זעקת חבליך ירעשו מגרשות

29 E todos os que pegam no remo, os marinheiros, e todos os pilotos do mar descerão de seus navios e na terra pararão.

29 וירדו מאניותיהם כל תפשי משוט מלחים כל חבלי הים אל הארץ יעמדו

30 E farão ouvir a sua voz sobre ti, e gritarão amargamente, e lançarão pó sobre a cabeça, e na cinza se revolverão.

30 והשמיעו עליך בקולם ויזעקו מרה ויעלו עפר על ראשיהם באפר יתפלשו

31 E se farão inteiramente calvos por tua causa, e se cingirão de panos de saco, e chorarão sobre ti com amargura de alma, com amarga lamentação.

31 והקריחו אליך קרחה וחגרו שקים ובכו אליך במר נפש מספד מר

32 E levantarão uma lamentação sobre ti no seu pranto e lamentarão sobre ti, dizendo Quem foi como Tiro, como a que está reduzida ao silêncio no meio do mar?

32 ונשאו אליך בניהם קינה וקוננו עליך מי כצור כדמה בתוך הים

33 Quando as tuas mercadorias eram exportadas pelos mares, fartaste a muitos povos; com a multidão da tua fazenda e do teu negócio, enriqueceste os reis da terra.

33 בצאת עזבוניך מימים השבעת עמים רבים ברב הוניך ומערביך העשרת מלכי ארץ

34 No tempo em que foste quebrantada nos mares, nas profundezas das águas, caíram os teus negócios e toda a tua congregação no meio de ti.

34 עת נשברת מימים במעמקי מים מערבך וכל קהלך בתוכך נפלו

35 Todos os moradores das ilhas foram cheios de espanto por tua causa; e os seus reis tremeram em grande maneira e foram perturbados no seu rosto.

35 כל ישבי האיים שממו עליך ומלכיהם שערו שער רעמו פנים

36 Os mercadores dentre os povos assobiaram sobre ti; tu te tornaste em grande espanto, e nunca mais serás para sempre.

36 סחרים בעמים שרקו עליך בלהות היית ואינך עד עולם

Ezequiel 28

1 E veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר

2 Filho do homem, dize ao príncipe de Tiro Assim diz o Senhor JEOVÁ Visto como se eleva o teu coração, e dizes Eu sou Deus e sobre a cadeira de Deus me assento no meio dos mares (sendo tu homem e não Deus); e estimas o teu coração como se fora o coração de Deus,

2 בן אדם אמר לנגיד צר כה אמר אדני יהוה יען גבה לבך ותאמר אל אני מושב אלהים ישבתי בלב ימים ואתה אדם ולא אל ותתן לבך כלב אלהים

3 eis que mais sábio és que Daniel, não há segredo algum que se possa esconder de ti;

3 הנה חכם אתה מדנאל כל סתום לא עממוך

4 pela tua sabedoria e pelo teu entendimento alcançaste o teu poder e adquiriste ouro e prata nos teus tesouros;

4 בחכמתך ובתבונתך עשית לך חיל ותעש זהב וכסף באוצרותיך

5 pela extensão da tua sabedoria no teu comércio, aumentaste o teu poder; e eleva-se o teu coração por causa do teu poder,

5 ברב חכמתך ברכלתך הרבית חילך ויגבה לבבך בחילך

6 portanto, assim diz o Senhor JEOVÁ Pois que estimas o teu coração como se fora o coração de Deus,

6 לכן כה אמר אדני יהוה יען תתך את לבבך כלב אלהים

7 eis que eu trarei sobre ti estranhos, os mais formidáveis dentre as nações, os quais desembainharão as suas espadas contra a formosura da tua sabedoria e mancharão o teu resplendor.

7 לכן הנני מביא עליך זרים עריצי גוים והריקו חרבותם על יפי חכמתך וחללו יפעתך

8 À cova te farão descer, e morrerás da morte dos traspassados no meio dos mares.

8 לשחת יורדוך ומתה ממותי חלל בלב ימים

9 Dirás ainda diante daquele que te matar Eu sou Deus? Mas tu és homem e não Deus na mão do que te traspassa.

9 האמר תאמר אלהים אני לפני הרגך ואתה אדם ולא אל ביד מחלליך

10 Da morte dos incircuncisos morrerás, por mãos dos estranhos; porque eu o falei, diz o Senhor JEOVÁ.

10 מותי ערלים תמות ביד זרים כי אני דברתי נאם אדני יהוה

11 Veio mais a mim a palavra do SENHOR, dizendo

11 ויהי דבר יהוה אלי לאמר

12 Filho do homem, levanta uma lamentação sobre o rei de Tiro e dize-lhe Assim diz o Senhor JEOVÁ Tu és o aferidor da medida, cheio de sabedoria e perfeito em formosura.

12 בן אדם שא קינה על מלך צור ואמרת לו כה אמר אדני יהוה אתה חותם תכנית מלא חכמה וכליל יפי

13 Estavas no Éden, jardim de Deus; toda pedra preciosa era a tua cobertura a sardônia, o topázio, o diamante, a turquesa, o ônix, o jaspe, a safira, o carbúnculo, a esmeralda e o ouro; a obra dos teus tambores e dos teus pífaros estava em ti; no dia em que foste criado, foram preparados.

13 בעדן גן אלהים היית כל אבן יקרה מסכתך אדם פטדה ויהלם תרשיש שהם וישפה ספיר נפך וברקת וזהב מלאכת תפיך ונקביך בך ביום הבראך כוננו

14 Tu eras querubim ungido para proteger, e te estabeleci; no monte santo de Deus estavas, no meio das pedras afogueadas andavas.

14 את כרוב ממשח הסוכך ונתתיך בהר קדש אלהים היית בתוך אבני אש התהלכת

15 Perfeito eras nos teus caminhos, desde o dia em que foste criado, até que se achou iniquidade em ti.

15 תמים אתה בדרכיך מיום הבראך עד נמצא עולתה בך

16 Na multiplicação do teu comércio, se encheu o teu interior de violência, e pecaste; pelo que te lançarei, profanado, fora do monte de Deus e te farei perecer, ó querubim protetor, entre pedras afogueadas.

16 ברב רכלתך מלו תוכך חמס ותחטא ואחללך מהר אלהים ואבדך כרוב הסכך מתוך אבני אש

17 Elevou-se o teu coração por causa da tua formosura, corrompeste a tua sabedoria por causa do teu resplendor; por terra te lancei, diante dos reis te pus, para que olhem para ti.

17 גבה לבך ביפיך שחת חכמתך על יפעתך על ארץ השלכתיך לפני מלכים נתתיך לראוה בך

18 Pela multidão das tuas iniquidades, pela injustiça do teu comércio, profanaste os teus santuários; eu, pois, fiz sair do meio de ti um fogo, que te consumiu a ti, e te tornei em cinza sobre a terra, aos olhos de todos os que te vêem.

18 מרב עוניך בעול רכלתך חללת מקדשיך ואוצא אש מתוכך היא אכלתך ואתנך לאפר על הארץ לעיני כל ראיך

19 Todos os que te conhecem entre os povos estão espantados de ti; em grande espanto te tornaste e nunca mais serás para sempre.

19 כל יודעיך בעמים שממו עליך בלהות היית ואינך עד עולם

20 E veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo

20 ויהי דבר יהוה אלי לאמר

21 Filho do homem, dirige o rosto contra Sidom e profetiza contra ela,

21 בן אדם שים פניך אל צידון והנבא עליה

22 e dize Assim diz o Senhor JEOVÁ Eis-me contra ti, ó Sidom, e serei glorificado no meio de ti; e saberão que eu sou o SENHOR, quando nela executar juízos e nela me santificar.

22 ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני עליך צידון ונכבדתי בתוכך וידעו כי אני יהוה בעשותי בה שפטים ונקדשתי בה

23 Porque enviarei contra ela a peste e o sangue nas suas ruas, e os traspassados cairão no meio dela, estando a espada em roda contra ela; e saberão que eu sou o SENHOR.

23 ושלחתי בה דבר ודם בחוצותיה ונפלל חלל בתוכה בחרב עליה מסביב וידעו כי אני יהוה

24 E a casa de Israel nunca mais terá espinho que a pique, nem espinho que cause dor, de qualquer que ao redor deles os roubam; e saberão que eu sou o Senhor JEOVÁ.

24 ולא יהיה עוד לבית ישראל סלון ממאיר וקוץ מכאב מכל סביבתם השאטים אותם וידעו כי אני אדני יהוה

25 Assim diz o Senhor JEOVÁ Quando eu congregar a casa de Israel dentre os povos entre os quais estão espalhados e eu me santificar entre eles, perante os olhos das nações, então, habitarão na sua terra que dei a meu servo, a Jacó.

25 כה אמר אדני יהוה בקבצי את בית ישראל מן העמים אשר נפצו בם ונקדשתי בם לעיני הגוים וישבו על אדמתם אשר נתתי לעבדי ליעקב

26 E habitarão nela seguros, e edificarão casas, e plantarão vinhas; sim, habitarão seguros, quando eu executar juízos contra todos os que roubam nos seus contornos; e saberão que eu sou o SENHOR, seu Deus.

26 וישבו עליה לבטח ובנו בתים ונטעו כרמים וישבו לבטח בעשותי שפטים בכל השאטים אתם מסביבותם וידעו כי אני יהוה אלהיהם

Ezequiel 29

1 No décimo ano, no décimo mês, no dia doze do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo

1 בשנה העשרית בעשרי בשנים עשר לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר

2 Filho do homem, dirige o rosto contra Faraó, rei do Egito, e profetiza contra ele e contra todo o Egito.

2 בן אדם שים פניך על פרעה מלך מצרים והנבא עליו ועל מצרים כלה

3 Fala e dize Assim diz o Senhor JEOVÁ Eis-me contra ti, ó Faraó, rei do Egito, grande dragão, que pousas no meio dos teus rios e que dizes O meu rio é meu, e eu o fiz para mim.

3 דבר ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני עליך פרעה מלך מצרים התנים הגדול הרבץ בתוך יאריו אשר אמר לי יארי ואני עשיתני

4 Mas eu porei anzóis em teus queixos e prenderei o peixe dos teus rios às tuas escamas; e todo peixe dos teus rios se pegará às tuas escamas.

4 ונתתי חחיים בלחייך והדבקתי דגת יאריך בקשקשתיך והעליתיך מתוך יאריך ואת כל דגת יאריך בקשקשתיך תדבק

5 E te deixarei no deserto, a ti e a todo peixe dos teus rios; sobre a face do campo cairás, não serás recolhido nem ajuntado; aos animais da terra e às aves do céu te dei por mantimento.

5 ונטשתיך המדברה אותך ואת כל דגת יאריך על פני השדה תפול לא תאסף ולא תקבץ לחית הארץ ולעוף השמים נתתיך לאכלה

6 E saberão todos os moradores do Egito que eu sou o SENHOR, porque se tornaram um bordão de cana para a casa de Israel.

6 וידעו כל ישבי מצרים כי אני יהוה יען היותם משענת קנה לבית ישראל

7 Tomando-te eles pela mão, te quebraste e lhes rasgaste todo o ombro; e, encostando-se eles a ti, te quebraste, tornando imóveis todos os seus lombos.

7 בתפשם בך בכפך תרוץ ובקעת להם כל כתף ובהשענם עליך תשבר והעמדת להם כל מתנים

8 Portanto, assim diz o Senhor JEOVÁ Eis que eu trarei sobre ti a espada e separarei de ti homem e animal.

8 לכן כה אמר אדני יהוה הנני מביא עליך חרב והכרתי ממך אדם ובהמה

9 E a terra do Egito se tornará em assolação e deserto; e saberão que eu sou o SENHOR. Porque disseste O rio é meu, e eu o fiz,

9 והיתה ארץ מצרים לשממה וחרבה וידעו כי אני יהוה יען אמר יאר לי ואני עשיתי

10 portanto, eis que eu estou contra ti e contra os teus rios; e tornarei a terra do Egito em desertas e assoladas solidões, desde Migdol até Sevene, até aos confins da Etiópia.

10 לכן הנני אליך ואל יאריך ונתתי את ארץ מצרים לחרבות חרב שממה ממגדל סונה ועד גבול כוש

11 Não passará por ela pé de homem, nem pé de animal passará por ela, nem será habitada quarenta anos.

11 לא תעבר בה רגל אדם ורגל בהמה לא תעבר בה ולא תשב ארבעים שנה

12 Porquanto tornarei a terra do Egito em assolação no meio das terras assoladas; e as suas cidades no meio das cidades desertas se tornarão em assolação por quarenta anos; e espalharei os egípcios entre as nações e os derramarei pelas terras.

12 ונתתי את ארץ מצרים שממה בתוך ארצות נשמות ועריה בתוך ערים מחרבות תהיין שממה ארבעים שנה והפצתי את מצרים בגוים וזריתים בארצות

13 Mas assim diz o Senhor JEOVÁ Ao cabo de quarenta anos, ajuntarei os egípcios dentre os povos entre os quais foram espalhados.

13 כי כה אמר אדני יהוה מקץ ארבעים שנה אקבץ את מצרים מן העמים אשר נפצו שמה

14 E removerei o cativeiro dos egípcios e os farei voltar à terra de Patros, à terra de sua origem; e serão ali um reino baixo.

14 ושבתי את שבות מצרים והשבתי אתם ארץ פתרוס על ארץ מכורתם והיו שם ממלכה שפלה

15 Mais baixo se fará do que os outros reinos e nunca mais se exalçará sobre as nações; porque os diminuirei, para que não dominem sobre as nações.

15 מן הממלכות תהיה שפלה ולא תתנשא עוד על הגוים והמעטתים לבלתי רדות בגוים

16 E não terá mais da casa de Israel a confiança para lhes trazer à lembrança a sua iniquidade, quando olharem para trás deles; antes, saberão que eu sou o Senhor JEOVÁ.

16 ולא יהיה עוד לבית ישראל למבטח מזכיר עון בפנותם אחריהם וידעו כי אני אדני יהוה

17 E sucedeu que, no ano vinte e sete, no mês primeiro, no primeiro dia do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo

17 ויהי בעשרים ושבע שנה בראשון באחד לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר

18 Filho do homem, Nabucodonosor, rei de Babilônia, fez com que o seu exército prestasse um grande serviço contra Tiro; toda cabeça se tornou calva, e todo ombro se pelou, e não houve paga de Tiro para ele, nem para o seu exército, pelo serviço que prestou contra ela.

18 בן אדם נבוכדראצר מלך בבל העביד את חילו עבדה גדלה אל צר כל ראש מקרח וכל כתף מרוטה ושכר לא היה לו ולחילו מצר על העבדה אשר עבד עליה

19 Portanto, assim diz o Senhor JEOVÁ Eis que eu darei a Nabucodonosor, rei de Babilônia, a terra do Egito; e levará a sua multidão, e tomará o seu despojo, e roubará a sua presa, e isso será a paga para o seu exército.

19 לכן כה אמר אדני יהוה הנני נתן לנבוכדראצר מלך בבל את ארץ
מצרים ונשא המנה ושלל שללה ובזז בזה והיתה שכר לחילו

20 Por paga do seu trabalho, com que serviu contra ela, lhe dei a terra do Egito, visto que trabalharam por mim, diz o Senhor JEOVÁ.

20 פעלתו אשר עבד בה נתתי לו את ארץ מצרים אשר עשו לי נאם אדני
יהוה

21 Naquele dia, farei brotar o poder na casa de Israel e te darei abrimento da boca no meio deles; e saberão que eu sou o SENHOR.

21 ביום ההוא אצמיח קרן לבית ישראל ולך אתן פתחון פה בתוכם וידעו
כי אני יהוה

Ezequiel 30

1 E veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר

2 Filho do homem, profetiza e dize Assim diz o Senhor JEOVÁ Gemei Ah! Aquele dia!

2 בן אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה הילילו הה ליום

3 Porque está perto o dia, sim, está perto o dia do SENHOR, dia nublado; o tempo dos gentios ele será.

3 כי קרוב יום וקרוב יום ליהוה יום ענן עת גוים יהיה

4 E uma espada virá ao Egito, e haverá grande dor na Etiópia, quando caírem os traspassados no Egito; e tomarão a sua multidão, e quebrar-se-ão os seus fundamentos.

4 ובאה חרב במצרים והיתה חלחלה בכוש בנפל חלל במצרים ולקחו המונה ונהרסו יסודתיה

5 Etiópia, e Pute, e Lude, e toda mistura de gente, e Cube, e os filhos da terra do concerto com eles cairão à espada.

5 כוש ופוט ולוד וכל הערב וכוב ובני ארץ הברית אתם בחרב יפלו

6 Assim diz o SENHOR Também cairão os que o Egito sustém, e descerá a soberba de seu poder; desde Migdol até Sevene, ali cairão à espada, diz o Senhor JEOVÁ.

6 כה אמר יהוה ונפלו סמכי מצרים וירד גאון עזה ממגדל סונה בחרב יפלו בה נאם אדני יהוה

7 E serão assolados no meio das terras assoladas; e as suas cidades estarão no meio das cidades desertas.

7 ונשמו בתוך ארצות נשמות ועריו בתוך ערים נחרבות תהיינה

8 E saberão que eu sou o SENHOR, quando eu puser fogo ao Egito e forem destruídos todos os que lhe davam auxílio.

8 וידעו כי אני יהוה בתתי אש במצרים ונשברו כל עזריה

9 Naquele dia, sairão mensageiros de diante de mim em navios, para espantarem a Etiópia descuidada; e haverá neles grandes dores, como no dia do Egito; porque eis que já vem.

9 ביום ההוא יצאו מלאכים מלפני בצים להחריד את כוש בטח והיתה חלחלה בהם ביום מצרים כי הנה באה

10 Assim diz o Senhor JEOVÁ Eu, pois, farei cessar a multidão do Egito, por mão de Nabucodonosor, rei de Babilônia.

10 כה אמר אדני יהוה והשבתי את המון מצרים ביד נבוכדראצר מלך בבל

11 Ele e o seu povo com ele, os mais formidáveis das nações, serão levados para destruírem a terra; e desembainharão as suas espadas contra o Egito e encherão a terra de traspassados.

11 הוא ועמו אתו עריצי גוים מובאים לשחת הארץ והריקו חרבותם על מצרים ומלאו את הארץ חלל

12 E os rios farei secos, e venderei a terra, entregando-a na mão dos maus, e assolarei a terra e a sua plenitude pela mão de estranhos; eu, o SENHOR, o disse.

12 ונתתי יארים חרבה ומכרתי את הארץ ביד רעים והשמתי ארץ ומלאה ביד זרים אני יהוה דברתי

13 Assim diz o Senhor JEOVÁ Também destruirei os ídolos e farei cessar as imagens de Nofe; e não haverá mais um príncipe da terra do Egito; e porei o temor na terra do Egito.

13 כה אמר אדני יהוה והאבדתי גלולים והשבתי אלילים מנף ונשיא מארץ מצרים לא יהיה עוד ונתתי יראה בארץ מצרים

14 E assolarei Patros, e porei fogo em Zoã, e executarei juízos em Nô.

14 והשמתי את פתרוס ונתתי אש בצען ועשיתי שפטים בנא

15 E derramarei o meu furor sobre Sim, a força do Egito, e exterminarei a multidão de Nô.

15 ושפכתי חמתי על סין מעוז מצרים והכרתי את המון נא

16 E atearei um fogo no Egito; Sim terá grande dor, e Nô será fendida, e Nofe terá angústias cotidianas.

16 ונתתי אש במצרים חול תחיל סין ונא תהיה להבקע ונף צרי יומם

17 Os jovens de Áven e Pi-Besete cairão à espada, e estas cidades cairão em cativeiro.

17 בחורי און ופי בסת בחרב יפלו והנה בשבי תלכנה

18 E em Tafnes se escurecerá o dia, quando eu quebrar ali os jugos do Egito, e nela cessar a soberba da sua força; uma nuvem a cobrirá, e suas filhas cairão em cativeiro.

18 ובתחפנחס חשך היום בשברי שם את מטות מצרים ונשבת בה גאון עזה היא ענן יכסנה ובנותיה בשבי תלכנה

19 Assim, executarei juízos no Egito, e saberão que eu sou o SENHOR.

19 ועשיתי שפטים במצרים וידעו כי אני יהוה

20 E sucedeu que, no ano undécimo, no mês primeiro, aos sete do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo

20 ויהי באחת עשרה שנה בראשון בשבעה לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר

21 Filho do homem, eu quebrei o braço de Faraó, rei do Egito, e eis que não lhe aplicarão emplastos, nem lhe porão ligaduras para o atar, para o esforçar, para que pegue da espada.

21 בן אדם את זרוע פרעה מלך מצרים שברתי והנה לא חבשה לתת רפאות לשום חתול לחבשה לחזקה לתפש בחרב

22 Portanto, assim diz o Senhor JEOVÁ Eis que eu estou contra Faraó, rei do Egito, e quebrarei os seus braços, tanto o forte como o que está quebrado, e farei cair da sua mão a espada.

22 לכן כה אמר אדני יהוה הנני אל פרעה מלך מצרים ושברתי את זרעתיו את החזקה ואת הנשברת והפלתי את החרב מידו

23 E espalharei os egípcios entre as nações, e os espalharei pelas terras.

23 והפצותי את מצרים בגוים וזריתם בארצות

24 E esforçarei os braços do rei da Babilônia e porei a minha espada na sua mão; mas quebrarei os braços de Faraó, e diante dele gemerá como geme o traspassado.

24 וחזקתי את זרעות מלך בבל ונתתי את חרבי בידו ושברתי את זרעות פרעה ונאק נאקות חלל לפניו

25 Eu levantarei os braços do rei de Babilônia, mas os braços de Faraó cairão; e saberão que eu sou o SENHOR, quando eu puser a minha espada na mão do rei da Babilônia e ele a estender sobre a terra do Egito.

25 והחזקתי את זרעות מלך בבל וזרעות פרעה תפלנה וידעו כי אני יהוה בתתי חרבי ביד מלך בבל ונטה אותה אל ארץ מצרים

26 E espalharei os egípcios entre as nações e os espalharei pelas terras; assim saberão que eu sou o SENHOR.

26 והפצותי את מצרים בגוים וזריתי אותם בארצות וידעו כי אני יהוה

1 E sucedeu, no ano undécimo, no terceiro mês, ao primeiro do mês, que veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo

1 ויהי באחת עשרה שנה בשלישי באחד לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר

2 Filho do homem, dize a Faraó, rei do Egito, e à sua multidão A quem és semelhante na tua grandeza?

2 בן אדם אמר אל פרעה מלך מצרים ואל המונו אל מי דמית בגדלך

3 Eis que a Assíria era um cedro no Líbano, de ramos formosos, de sombrosa ramagem e de alta estatura, e o seu topo estava entre os ramos espessos.

3 הנה אשור ארז בלבנון יפה ענף וחרש מצל וגבה קומה ובין עבתים היתה צמרתו

4 As águas o fizeram crescer, o abismo o exalçou, as suas correntes corriam em torno da sua plantação, e ela enviava os regatos a todas as árvores do campo.

4 מים גדלוהו תהום רממתהו את נהרתיה הלך סביבות מטעה ואת תעלתיה שלחה אל כל עצי השדה

5 Por isso, se elevou a sua estatura sobre todas as árvores do campo, e se multiplicaram os seus ramos, e se alongaram as suas varas, por causa das muitas águas que enviava.

5 על כן גבהא קמתו מכל עצי השדה ותרבינה סרעפתיו ותארכנה פארתו ממים רבים בשלחו

6 Todas as aves do céu se aninhavam nos seus ramos, e todos os animais do campo geravam debaixo dos seus ramos, e todos os grandes povos se assentavam à sua sombra.

6 בסעפתיו קננו כל עוף השמים ותחת פארתיו ילדו כל חית השדה ובצלו ישבו כל גוים רבים

7 Assim, era ele formoso na sua grandeza, na extensão dos seus ramos, porque a sua raiz estava junto às muitas águas.

7 וייף בגדלו בארך דליותיו כי היה שרשו אל מים רבים

8 Os cedros não o podiam escurecer no jardim de Deus; as faias não igualavam os seus ramos, e as castanheiras não eram como os seus renovos; nenhuma árvore no jardim de Deus se assemelhava a ele na sua formosura.

8 ארזים לא עממהו בגן אלהים ברושים לא דמו אל סעפתיו וערמנים לא היו כפארתיו כל עץ בגן אלהים לא דמה אליו ביפיו

9 Formoso o fiz com a multidão dos seus ramos; e todas as árvores do Éden, que estavam no jardim de Deus, tiveram inveja dele.

9 יפה עשיתיו ברב דליותיו ויקנאהו כל עצי עדן אשר בגן האלהים

10 Portanto, assim diz o Senhor JEOVÁ Como te elevaste na tua estatura, e se levantou o seu topo no meio dos espessos ramos, e o seu coração se exalçou na sua altura,

10 לכן כה אמר אדני יהוה יען אשר גבהת בקומה ויתן צמרתו אל בין עבותים ורם לבבו בגבהו

11 eu o entregarei na mão da mais poderosa das nações, que lhe dará o tratamento merecido pela sua impiedade; o lançarei fora.

11 ואתנהו ביד איל גוים עשו יעשה לו כרשעו גרשתהו

12 E estranhos, os mais formidáveis das nações, o cortaram e o deixaram; caíram os seus ramos sobre os montes e por todos os vales, e os seus renovos foram quebrados por todas as correntes da terra; e todos os povos da terra se retiraram da sua sombra e o deixaram.

12 ויכרתהו זרים עריצי גוים ויטשהו אל ההרים ובכל גאיות נפלו דליותיו
ותשברנה פארתיו בכל אפיקי הארץ וירדו מצלו כל עמי הארץ ויטשהו

13 Todas as aves do céu habitavam sobre a sua ruína, e todos os animais do campo se acolheram sob os seus ramos;

13 על מפלתו ישכנו כל עוף השמים ואל פארתיו היו כל חית השדה

14 para que todas as árvores junto às águas não se exaltem na sua estatura, nem levantem o seu topo no meio dos ramos espessos, nem as que bebem as águas venham a confiar em si, por causa da sua altura; porque todos estão entregues à morte, até à terra mais baixa, no meio dos filhos dos homens, com os que descem à cova.

14 למען אשר לא יגבהו בקומתם כל עצי מים ולא יתנו את צמרתם אל בין
עבתים ולא יעמדו אליהם בגבהם כל שתי מים כי כלם נתנו למות אל ארץ
תחתית בתוך בני אדם אל יורדי בור

15 Assim diz o Senhor JEOVÁ No dia em que ele desceu ao inferno, fiz eu que houvesse luto; fiz cobrir o abismo, por sua causa, e retive as suas correntes, e elas detiveram-se; e cobri o Líbano de preto por causa dele, e todas as árvores do campo por causa dele desfaleceram.

15 כה אמר אדני יהוה ביום רדתו שאולה האבלתי כסתי עליו את תהום
ואמנע נהרותיה ויכלאו מים רבים ואקדר עליו לבנון וכל עצי השדה עליו
עלפה

16 Ao som da sua queda, fiz tremer as nações, quando o fiz descer ao inferno com os que descem à cova; e todas as árvores do Éden, a flor e o melhor do Líbano, todas as que bebem águas se consolavam na terra mais baixa.

16 מקול מפלתו הרעשתי גוים בהורדי אתו שאולה את יורדי בור וינחמו
בארץ תחתית כל עצי עדן מבחר וטוב לבנון כל שתי מים

17 Também estes com ele descerão ao inferno, a juntar-se aos que foram traspassados à espada; sim, aos que foram seu braço e que estavam assentados à sombra no meio das nações.

17 גם הם אתו ירדו שאלה אל חללי חרב וזרעו ישבו בצלו בתוך גוים

18 A quem, pois, és semelhante em glória e em grandeza entre as árvores do Éden? Todavia, descerás com as árvores do Éden à terra mais baixa; no meio dos incircuncisos jazerás com os que foram traspassados à espada; este é Faraó e toda a sua multidão, diz o Senhor JEOVÁ.

18 אל מי דמית ככה בכבוד ובגדל בעצי עדן והורדת את עצי עדן אל ארץ תחתית בתוך ערלים תשכב את חללי חרב הוא פרעה וכל המונה נאם אדני יהוה

Ezequiel 32

1 E sucedeu que, no ano duodécimo, no mês duodécimo, ao primeiro do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo

1 ויהי בשתי עשרה שנה בשני עשר חדש באחד לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר

2 Filho do homem, levanta uma lamentação sobre Faraó, rei do Egito, e dize-lhe Semelhante eras a um filho de leão entre as nações, e tu foste como um dragão nos mares, e ferias os teus rios, e turbavas as águas com os teus pés, e sujavas os teus rios.

2 בן אדם שא קינה על פרעה מלך מצרים ואמרת אליו כפיר גוים נדמית ואתה כתנים בימים ותגח בנהרותיך ותדלח מים ברגליך ותרפס נהרותם

3 Assim diz o Senhor JEOVÁ Portanto, estenderei sobre ti a minha rede com ajuntamento de muitos povos, e te farão subir na minha rede.

3 כה אמר אדני יהוה ופרשתי עליך את רשתי בקהל עמים רבים והעלוך בחרמי

4 Então, te deixarei em terra; sobre a face do campo te lançarei e farei morar sobre ti todas as aves do céu; e se fartarão de ti os animais de toda a terra.

4 ונטשתיך בארץ על פני השדה אטילך והשכנתי עליך כל עוף השמים והשבעתי ממך חית כל הארץ

5 E porei as tuas carnes sobre os montes e encherei os vales da tua altura.

5 ונתתי את בשרך על ההרים ומלאתי הגאיות רמותך

6 E a terra onde nadas regarei com o teu sangue até aos montes, e as correntes se encherão de ti.

6 והשקיתי ארץ צפתך מדמך אל ההרים ואפקים ימלאון ממך

7 E, apagando-te eu, cobrirei os céus e enegrecerei as suas estrelas; ao sol encobrirei com uma nuvem, e a lua não deixará resplandecer a sua luz.

7 וכסיתי בכבותך שמים והקדרתי את ככביהם שמש בענן אכסנו וירח לא יאיר אורו

8 Todas as brilhantes luzes do céu enegrecerei sobre ti e trarei trevas sobre a tua terra, diz o Senhor JEOVÁ.

8 כל מאורי אור בשמים אקדירם עליך ונתתי חשך על ארצך נאם אדני יהוה

9 E afligirei o coração de muitos povos, quando eu levar a tua destruição entre as nações, às terras que não conheceste.

9 והכעסתי לב עמים רבים בהביאי שברך בגוים על ארצות אשר לא ידעתם

10 E farei com que muitos povos fiquem pasmados a teu respeito, e os seus reis tremam em grande maneira, quando eu brandir a minha espada ante o seu rosto; e estremecerão a cada momento, cada um pela sua vida, no dia da tua queda.

10 והשמותי עליך עמים רבים ומלכיהם ישערו עליך שער בעופפי חרבי על פניהם וחרדו לרגעים איש לנפשו ביום מפלתך

11 Porque assim diz o Senhor JEOVÁ A espada do rei de Babilônia virá sobre ti.

11 כי כה אמר אדני יהוה חרב מלך בבל תבואך

12 Farei cair a multidão com as espadas dos valentes, que são todos os mais terríveis das nações; e eles destruirão a soberba do Egito, e toda a sua multidão será perdida.

12 בחרבות גבורים אפיל המונך עריצי גוים כלם ושדדו את גאון מצרים ונשמד כל המונה

13 E exterminarei todos os seus animais sobre as muitas águas; nem as turbará mais pé de homem, nem as turbarão unhas de animais.

13 והאבדתי את כל בהמתה מעל מים רבים ולא תדלחם רגל אדם עוד ופרסות בהמה לא תדלחם

14 Então, farei assentar as suas águas e farei correr os seus rios como o azeite, diz o Senhor JEOVÁ.

14 אז אשקיע מימיהם ונהרותם כשמן אוליך נאם אדני יהוה

15 Quando eu tornar a terra do Egito em assolação, e a terra for assolada em sua plenitude, e quando ferir todos os que nela habitam, então, saberão que eu sou o SENHOR.

15 בתתי את ארץ מצרים שממה ונשמה ארץ ממלאה בהכותי את כל יושבי בה וידעו כי אני יהוה

16 Esta é a lamentação com que lamentarão; as filhas das nações o lamentarão; sobre o Egito e sobre toda a sua multidão assim se lamentará, diz o Senhor JEOVÁ.

16 קינה היא וקוננוה בנות הגוים תקוננה אותה על מצרים ועל כל המונה תקוננה אותה נאם אדני יהוה

17 E sucedeu que, no ano duodécimo, aos quinze do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo

17 ויהי בשתי עשרה שנה בחמשה עשר לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר

18 Filho do homem, pranteia sobre a multidão do Egito e faze-a descer, a ela e às filhas das nações magníficas, à terra mais baixa, aos que descem à cova.

18 בן אדם נהה על המון מצרים והורדהו אותה ובנות גוים אדרם אל ארץ תחתיות את יורדי בור

19 A quem sobrepujas tu em beleza? Desce e deita-te com os incircuncisos.

19 ממי נעמת רדה והשכבה את ערלים

20 No meio daqueles que foram traspassados à espada, eles cairão; à espada ela está entregue; arrastai-a e a toda a sua multidão.

20 בתוך חללי חרב יפלו חרב נתנה משכו אותה וכל המוניה

21 Os mais poderosos dos valentes lhe falarão desde o meio do inferno, juntamente com os que a socorrem Desceram e estão lá os incircuncisos, traspassados à espada.

21 ידברו לו אלי גבורים מתוך שאול את עזריו ירדו שכבו הערלים חללי חרב

22 Ali está Assur com todo o seu ajuntamento; em redor dele estão os seus sepulcros; todos eles foram traspassados e caíram à espada.

22 שם אשור וכל קהלה סביבותיו קברתיו כלם חללים הנפלים בחרב

23 Os seus sepulcros foram postos no mais interior da cova, e o seu ajuntamento está em redor do seu sepulcro; todos foram traspassados, e caíram à espada os que tinham causado espanto na terra dos viventes.

23 אשר נתנו קברתיה בירכתי בור ויהי קהלה סביבות קברתה כלם חללים נפלים בחרב אשר נתנו חתית בארץ חיים

24 Ali está Elão com toda a sua multidão, em redor do seu sepulcro; todos eles foram traspassados e caíram à espada; eles desceram incircuncisos às mais baixas partes da terra; causaram terror na terra dos viventes e levaram a sua vergonha com os que desceram à cova.

24 שם עילם וכל המונה סביבות קברתה כלם חללים הנפלים בחרב אשר ירדו ערלים אל ארץ תחתיות אשר נתנו חתיתם בארץ חיים וישאו כלמתם את יורדי בור

25 No meio dos traspassados, lhe puseram uma cama entre toda a sua multidão; ao redor dele estão os seus sepulcros; todos eles são incircuncisos, traspassados à espada; porque causaram terror na terra dos viventes e levaram a sua vergonha com os que desceram à cova; no meio dos traspassados foi posto.

25 בתוך חללים נתנו משכב לה בכל המונה סביבותיו קברתה כלם ערלים חללי חרב כי נתן חתיתם בארץ חיים וישאו כלמתם את יורדי בור בתוך חללים נתן

26 Ali estão Meseque e Tubal com toda a sua multidão; ao redor deles estão os seus sepulcros; todos eles são incircuncisos e traspassados à espada, porquanto causaram terror na terra dos viventes.

26 שם משך תבל וכל המונה סביבותיו קברותיה כלם ערלים מחללי חרב כי נתנו חתיתם בארץ חיים

27 E não se acharão com os valentes que caíram dos incircuncisos, os quais desceram ao sepulcro com as suas armas de guerra e puseram as suas espadas debaixo da sua cabeça, e a sua iniquidade está sobre os seus ossos, porque eram o terror dos heróis na terra dos viventes.

27 ולא ישכבו את גבורים נפלים מערלים אשר ירדו שאול בכלי מלחמתם ויתנו את חרבותם תחת ראשיהם ותהי עונתם על עצמותם כי חתית גבורים בארץ חיים

28 Também tu, Egito, serás quebrado no meio dos incircuncisos e jazerás com os que foram traspassados à espada.

28 ואתה בתוך ערלים תשבר ותשכב את חללי חרב

29 Ali está Edom, os seus reis e todos os seus príncipes, que, no seu poder, foram postos com os que foram traspassados à espada; estes jazem com os incircuncisos e com os que desceram à cova.

29 שמה אדום מלכיה וכל נשיאיה אשר נתנו בגבורתם את חללי חרב המה את ערלים ישכבו ואת ירדי בור

30 Ali estão os príncipes do Norte, todos eles, e todos os sidônios, que desceram com os traspassados, envergonhados com o terror causado pelo seu poder; e jazem incircuncisos com os que foram traspassados à espada e levam a sua vergonha com os que desceram à cova.

30 שמה נסיכי צפון כלם וכל צדני אשר ירדו את חללים בחתיתם מגבורתם בושים וישכבו ערלים את חללי חרב וישאו כלמתם את יורדי בור

31 Faraó os verá e se consolará com toda a sua multidão; sim, o próprio Faraó e todo o seu exército, traspassados à espada, diz o Senhor JEOVÁ.

31 אותם יראה פרעה ונחם על כל המונה חללי חרב פרעה וכל חילו נאם אדני יהוה

32 Porque também eu pus o meu espanto na terra dos viventes; pelo que jazerá no meio dos incircuncisos, com os traspassados à espada, Faraó e toda a sua multidão, diz o Senhor JEOVÁ.

32 כי נתתי את חתיתו בארץ חיים והשכב בתוך ערלים את חללי חרב פרעה וכל המונה נאם אדני יהוה

Ezequiel 33

1 E veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר

2 Filho do homem, fala aos filhos do teu povo e dize-lhes Quando eu fizer vir a espada sobre a terra e o povo da terra tomar um homem dos seus termos e o constituir por seu atalaia;

2 בן אדם דבר אל בני עמך ואמרת אליהם ארץ כי אביא עליה חרב ולקחו עם הארץ איש אחד מקציהם ונתנו אתו להם לצפה

3 e, vendo ele que a espada vem sobre a terra, tocar a trombeta e avisar o povo;

3 וראה את החרב באה על הארץ ותקע בשופר והזהיר את העם

4 se aquele que ouvir o som da trombeta não se der por avisado, e vier a espada e o tomar, o seu sangue será sobre a sua cabeça.

4 ושמע השמע את קול השופר ולא נזהר ותבוא חרב ותקחהו דמו בראשו יהיה

5 Ele ouviu o som da trombeta e não se deu por avisado; o seu sangue será sobre ele; mas o que se dá por avisado salvará a sua vida.

5 את קול השופר שמע ולא נזהר דמו בו יהיה והוא נזהר נפשו מלט

6 Mas, se, quando o atalaia vir que vem a espada, não tocar a trombeta, e não for avisado o povo; se a espada vier e levar uma vida dentre eles, este tal foi levado na sua iniquidade, mas o seu sangue demandarei da mão do atalaia.

6 והצפה כי יראה את החרב באה ולא תקע בשופר והעם לא נזהר ותבוא חרב ותקח מהם נפש הוא בעונו נלקח ודמו מיד הצפה אדרש

7 A ti, pois, ó filho do homem, te constituí por atalaia sobre a casa de Israel; tu, pois, ouvirás a palavra da minha boca e lha anunciarás da minha parte.

7 ואתה בן אדם צפה נתתיך לבית ישראל ושמעת מפי דבר והזהרת אתם ממני

8 Se eu disser ao ímpio Ó ímpio, certamente morrerás; e tu não falares, para desviar o ímpio do seu caminho, morrerá esse ímpio na sua iniquidade, mas o seu sangue eu o demandarei da tua mão.

8 באמרי לרשע רשע מות תמות ולא דברת להזהיר רשע מדרכו הוא רשע בעונו ימות ודמו מידך אבקש

9 Mas, quando tu tiveres falado para desviar o ímpio do seu caminho, para que se converta dele, e ele se não converter do seu caminho, ele morrerá na sua iniquidade, mas tu livraste a tua alma.

9 ואתה כי הזהרת רשע מדרכו לשוב ממנה ולא שב מדרכו הוא בעונו ימות ואתה נפשך הצלת

10 Tu, pois, filho do homem, dize à casa de Israel Assim falais vós, dizendo Visto que as nossas prevaricações e os nossos pecados estão sobre nós, e nós desfalecemos neles, como viveremos então?

10 ואתה בן אדם אמר אל בית ישראל כן אמרתם לאמר כי פשעינו וחטאתינו עלינו ובם אנחנו נמקים ואיך נחיה

11 Dize-lhes Vivo eu, diz o Senhor JEOVÁ, que não tenho prazer na morte do ímpio, mas em que o ímpio se converta do seu caminho e viva; convertei-vos, convertei-vos dos vossos maus caminhos; pois por que razão morrereis, ó casa de Israel?

11 אמר אליהם חי אני נאם אדני יהוה אם אחפץ במות הרשע כי אם בשוב רשע מדרכו וחיה שובו שובו מדרכיכם הרעים ולמה תמותו בית ישראל

12 Tu, pois, filho do homem, dize aos filhos do teu povo A justiça do justo não o fará escapar no dia da sua prevaricação; e, quanto à impiedade do ímpio, não cairá por ela, no dia em que se converter da sua impiedade; nem o justo, pela justiça, poderá viver no dia em que pecar.

12 ואתה בן אדם אמר אל בני עמך צדקת הצדיק לא תצילנו ביום פשעו
ורשעת הרשע לא יכשל בה ביום שובו מרשעו וצדיק לא יוכל לחיות בה
ביום חטאתו

13 Quando eu disser ao justo que certamente viverá, e ele, confiando na sua justiça, praticar iniquidade, não virão em memória todas as suas justiças, mas na sua iniquidade, que pratica, ele morrerá.

13 באמרי לצדיק חיה יחיה והוא בטה על צדקתו ועשה עול כל צדקתו לא
תזכרנה ובעולו אשר עשה בו ימות

14 Quando eu também disser ao ímpio Certamente morrerás; se ele se converter do seu pecado e fizer juízo e justiça,

14 ובאמרי לרשע מות תמות ושב מחטאתו ועשה משפט וצדקה

15 restituindo esse ímpio o penhor, pagando o furtado, andando nos estatutos da vida e não praticando iniquidade, certamente viverá, não morrerá.

15 חבל ישיב רשע גזלה ישלם בחקות החיים הלך לבלתי עשות עול חיו
יחיה לא ימות

16 De todos os seus pecados com que pecou não se fará memória contra ele; juízo e justiça fez, certamente viverá.

16 כל חטאתו אשר חטא לא תזכרנה לו משפט וצדקה עשה חיו יחיה

17 Todavia, os filhos do teu povo dizem Não é reto o caminho do Senhor; mas o próprio caminho deles é que não é reto.

17 ואמרו בני עמך לא יתכן דרך אדני והמה דרכם לא יתכן

18 Desviando-se o justo da sua justiça e praticando iniquidade, morrerá nela.

18 בשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ומת בהם

19 E, convertendo-se o ímpio da sua impiedade e fazendo juízo e justiça, ele viverá por isto mesmo.

19 ובשוב רשע מרשעתו ועשה משפט וצדקה עליהם הוא יחיה

20 Todavia, vós dizeis Não é reto o caminho do Senhor; julgar-vos-ei a cada um conforme os seus caminhos, ó casa de Israel.

20 ואמרתם לא יתכן דרך אדני איש כדרכיו אשפוט אתכם בית ישראל

21 E sucedeu que, no ano duodécimo, no décimo mês, aos cinco do mês do nosso cativeiro, veio a mim um que tinha escapado de Jerusalém, dizendo Ferida está a cidade.

21 ויהי בשתי עשרה שנה בעשרי בחמשה לחדש לגלותנו בא אלי הפליט מירושלם לאמר הכתה העיר

22 Ora, a mão do SENHOR estivera sobre mim pela tarde, antes que viesse o que tinha escapado; abriu a minha boca, até que veio a mim pela manhã; e abriu-se a minha boca, e não fiquei mais em silêncio.

22 ויד יהוה היתה אלי בערב לפני בוא הפליט ויפתח את פי עד בוא אלי בבקר ויפתח פי ולא נאלמתי עוד

23 Então, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo

23 ויהי דבר יהוה אלי לאמר

24 Filho do homem, os moradores destes lugares desertos da terra de Israel falam, dizendo Abraão era um só e possuiu esta terra; mas nós somos muitos; esta terra nos foi dada em possessão.

24 בן אדם ישבי החרבות האלה על אדמת ישראל אמרים לאמר אחד היה
אברהם ויירש את הארץ ואנחנו רבים לנו נתנה הארץ למורשה

25 Dize-lhes, portanto Assim diz o Senhor JEOVÁ Com sangue comeis, e levantais os olhos para os vossos ídolos, e derramais sangue! E possuíreis esta terra?

25 לכן אמר אלהם כה אמר אדני יהוה על הדם תאכלו ועינכם תשאו אל
גלוליכם ודם תשפכו והארץ תירשו

26 Vós vos estribais sobre a vossa espada, cometeis abominação, e contamina cada um a mulher do seu próximo! E possuireis a terra?

26 עמדתם על חרבכם עשיתן תועבה ואיש את אשת רעהו טמאתם
והארץ תירשו

27 Assim lhes dirás Assim disse o Senhor JEOVÁ Vivo eu, que os que estiverem em lugares desertos cairão à espada, e o que estiver sobre a face do campo, o entregarei à fera, para que o coma, e os que estiverem em lugares fortes e em cavernas morrerão de pestilência.

27 כה תאמר אלהם כה אמר אדני יהוה חי אני אם לא אשר בחרבות
בחרב יפלו ואשר על פני השדה לחיה נתתיו לאכלו ואשר במצדות
ובמערות בדבר ימותו

28 E tornarei a terra em assolação e espanto, e cessará a soberba da sua força; e os montes de Israel ficarão tão assolados, que ninguém passará por eles.

28 ונתתי את הארץ שממה ומשמה ונשבת גאון עזה ושממו הרי ישראל
מאין עובר

29 Então, saberão que eu sou o SENHOR, quando eu tornar a terra em assolação e espanto, por todas as abominações que cometeram.

29 וידעו כי אני יהוה בתתי את הארץ שממה ומשמה על כל תועבתם אשר עשו

30 Quanto a ti, ó filho do homem, os filhos do teu povo falam de ti junto às paredes e nas portas das casas; e fala um com o outro, cada um a seu irmão, dizendo Vinde, peço-vos, e ouvi qual seja a palavra que procede do SENHOR.

30 ואתה בן אדם בני עמך הנדברים בך אצל הקירות ובפתחי הבתים ודבר חד את אחד איש את אחיו לאמר באו נא ושמעו מה הדבר היוצא מאת יהוה

31 E eles vêm a ti, como o povo costuma vir, e se assentam diante de ti como meu povo, e ouvem as tuas palavras, mas não as põem por obra; pois lisonjeiam com a sua boca, mas o seu coração segue a sua avareza.

31 ויבואו אליך כמבוא עם וישבו לפניך עמי ושמעו את דבריך ואותם לא יעשו כי עגבים בפיהם המה עשים אחרי בצעם לבם הלך

32 E eis que tu és para eles como uma canção de amores, canção de quem tem voz suave e que bem tange; porque ouvem as tuas palavras, mas não as põem por obra.

32 והנך להם כשיר עגבים יפה קול ומטב נגן ושמעו את דבריך ועשים אינם אותם

33 Mas, quando vier isto (eis que está para vir), então, saberão que houve no meio deles um profeta.

33 ובבאה הנה באה וידעו כי נביא היה בתוכם

Ezequiel 34

1 E veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר

2 Filho do homem, profetiza contra os pastores de Israel; profetiza e dize aos pastores Assim diz o Senhor JEOVÁ Ai dos pastores de Israel que se apascentam a si mesmos! Não apascentarão os pastores as ovelhas?

2 בן אדם הנבא על רועי ישראל הנבא ואמרת אליהם לרעים כה אמר אדני יהוה הוי רעי ישראל אשר היו רעים אותם הלוא הצאן ירעו הרעים

3 Comeis a gordura, e vos vestis da lã, e degolais o cevado; mas não apascentais as ovelhas.

3 את החלב תאכלו ואת הצמר תלבשו הבריאה תזבחו הצאן לא תרעו

4 A fraca não fortalecestes, e a doente não curastes, e a quebrada não ligastes, e a desgarrada não tornastes a trazer, e a perdida não buscastes; mas dominais sobre elas com rigor e dureza.

4 את הנחלות לא חזקתם ואת החולה לא רפאתם ולנשברת לא חבשתם ואת הנדחת לא השבתם ואת האבדת לא בקשתם ובחזקה רדיתם אתם ובפרך

5 Assim, se espalharam, por não haver pastor, e ficaram para pasto de todas as feras do campo, porquanto se espalharam.

5 ותפוצינה מבלי רעה ותהיינה לאכלה לכל חית השדה ותפוצינה

6 As minhas ovelhas andam desgarradas por todos os montes e por todo o alto outeiro; sim, as minhas ovelhas andam

espalhadas por toda a face da terra, sem haver quem as procure, nem quem as busque.

6 ישגו צאני בכל ההרים ועל כל גבעה רמה ועל כל פני הארץ נפצו צאני ואין דורש ואין מבקש

7 Portanto, ó pastores, ouvi a palavra do SENHOR

7 לכן רעים שמעו את דבר יהוה

8 Vivo eu, diz o Senhor JEOVÁ, visto que as minhas ovelhas foram entregues à rapina e vieram a servir de pasto a todas as feras do campo, por falta de pastor, e os meus pastores não procuram as minhas ovelhas, pois se apascentam a si mesmos e não apascentam as minhas ovelhas,

8 חי אני נאם אדני יהוה אם לא יען היות צאני לבז ותהיינה צאני לאכלה לכל חית השדה מאין רעה ולא דרשו רעי את צאני וירעו הרעים אותם ואת צאני לא רעו

9 portanto, ó pastores, ouvi a palavra do SENHOR

9 לכן הרעים שמעו דבר יהוה

10 Assim diz o Senhor JEOVÁ Eis que eu estou contra os pastores e demandarei as minhas ovelhas da sua mão; e eles deixarão de apascentar as ovelhas e não se apascentarão mais a si mesmos; e livrarei as minhas ovelhas da sua boca, e lhes não servirão mais de pasto.

10 כה אמר אדני יהוה הנני אל הרעים ודרשתי את צאני מידם והשבתים מרעות צאן ולא ירעו עוד הרעים אותם והצלתי צאני מפיהם ולא תהיין להם לאכלה

11 Porque assim diz o Senhor JEOVÁ Eis que eu, eu mesmo, procurarei as minhas ovelhas e as buscarei.

11 כי כה אמר אדני יהוה הנני אני ודרשתי את צאני ובקרתים

12 Como o pastor busca o seu rebanho, no dia em que está no meio das suas ovelhas dispersas, assim buscarei as minhas ovelhas; e as farei voltar de todos os lugares por onde andam espalhadas no dia de nuvens e de escuridão.

12 כבקרת רעה עדרו ביום היותו בתוך צאנו נפרשות כן אבקר את צאני
והצלתי אתהם מכל המקומת אשר נפצו שם ביום ענן וערפל

13 E as tirarei dos povos, e as farei vir dos diversos países, e as trarei à sua terra, e as apascentarei nos montes de Israel, junto às correntes e em todas as habitações da terra.

13 והוצאתים מן העמים וקבצתים מן הארצות והביאתים אל אדמתם
ורעיתים אל הרי ישראל באפיקים ובכל מושבי הארץ

14 Em bons pastos as apascentarei, e nos altos montes de Israel será a sua malhada; ali, se deitarão numa boa malhada e pastarão em pastos gordos nos montes de Israel.

14 במרעה טוב ארעה אתם ובהרי מרום ישראל יהיה נוהם שם תרבצנה
בנוה טוב ומרעה שמן תרעינה אל הרי ישראל

15 Eu apascentarei as minhas ovelhas, e eu as farei repousar, diz o Senhor JEOVÁ.

15 אני ארעה צאני ואני ארביצם נאם אדני יהוה

16 A perdida buscarei, e a desgarrada tornarei a trazer, e a quebrada ligarei, e a enferma fortalecerei; mas a gorda e a forte destruirei; apascentá-las-ei com juízo.

16 את האבדת אבקש ואת הנדחת אשיב ולנשברת אחבש ואת החולה
אחזק ואת השמנה ואת החזקה אשמיד ארענה במשפט

17 E, quanto a vós, ó ovelhas minhas, assim diz o Senhor JEOVÁ Eis que eu julgarei entre gado pequeno e gado pequeno, entre carneiros e bodes.

17 ואתנה צאני כה אמר אדני יהוה הנני שפט בין שה לשה לאילים ולעתודים

18 Acaso não vos basta pastar o bom pasto, senão que pisais o resto de vossos pastos a vossos pés? E beber as profundas águas, senão que enlameais o resto com os vossos pés?

18 המעט מכם המרעה הטוב תרעו ויתר מרעיכם תרמסו ברגליכם ומשקע מים תשתו ואת הנותרים ברגליכם תרפשון

19 E, quanto às minhas ovelhas, elas pastam o que foi pisado com os vossos pés e bebem o que tem sido turvado com os vossos pés.

19 וצאני מרמס רגליכם תרעינה ומרפש רגליכם תשתינה

20 Por isso, o Senhor JEOVÁ assim lhes diz Eis que eu, eu mesmo, julgarei entre o gado gordo e o gado magro.

20 לכן כה אמר אדני יהוה אליהם הנני אני ושפטתי בין שה בריה ובין שה רזה

21 Visto como, com o lado e com o ombro, dais empurrões e, com as vossas pontas, escorneais todas as fracas, até que as espalhais para fora,

21 יען בצד ובכתף תהדפו ובקרניכם תנגחו כל הנחלות עד אשר הפיצותם אותנה אל החוצה

22 eu livrarei as minhas ovelhas, para que não sirvam mais de rapina, e julgarei entre gado miúdo e gado miúdo.

22 והושעתי לצאני ולא תהיינה עוד לבז ושפטתי בין שה לשה

23 E levantarei sobre elas um só pastor, e ele as apascentará; o
meu servo Davi é que as há de apascentar; ele lhes servirá de
pastor.

23 והקמתי עליהם רעה אחד ורעה אתהן את עבדי דויד הוא ירעה אתם
והוא יהיה להן לרעה

24 E eu, o SENHOR, lhes serei por Deus, e o meu servo Davi será
príncipe no meio delas; eu, o SENHOR, o disse.

24 ואני יהוה אהיה להם לאלהים ועבדי דוד נשיא בתוכם אני יהוה דברתי

25 E farei com elas um concerto de paz e acabarei com a besta
ruim da terra; e habitarão no deserto seguramente e dormirão
nos bosques.

25 וכרתי להם ברית שלום והשבתי חיה רעה מן הארץ וישבו במדבר
לבטח וישנו ביערים

26 E a elas e aos lugares ao redor do meu outeiro, eu porei por
bênção; e farei descer a chuva a seu tempo; chuvas de bênção
serão.

26 ונתתי אותם וסביבות גבעתי ברכה והורדתי הגשם בעתו גשמי ברכה
יהיו

27 E as árvores do campo darão o seu fruto, e a terra dará a sua
novidade, e estarão seguras na sua terra; e saberão que eu sou o
SENHOR, quando eu quebrar as varas do seu jugo e as livrar da
mão dos que se serviam delas.

27 ונתן עץ השדה את פריו והארץ תתן יבולה והיו על אדמתם לבטח וידעו
כי אני יהוה בשברי את מטות עלם והצלתים מיד העבדים בהם

28 E não servirão mais de rapina aos gentios, e a besta-fera da
terra nunca mais as comerá; e habitarão seguramente, e
ninguém haverá que as espante.

28 ולא יהיו עוד בז לגוים וחית הארץ לא תאכלם וישבו לבטח ואין מחריד

29 E lhes levantarei uma plantação de renome, e nunca mais serão consumidas pela fome na terra, nem mais levarão sobre si opróbrio dos gentios.

29 והקמתי להם מטע לשם ולא יהיו עוד אספי רעב בארץ ולא ישאו עוד כלמת הגוים

30 Saberão, porém, que eu, o SENHOR, seu Deus, estou com elas e que elas são o meu povo, a casa de Israel, diz o Senhor JEOVÁ.

30 וידעו כי אני יהוה אלהיהם אתם והמה עמי בית ישראל נאם אדני יהוה

31 Vós, pois, ó ovelhas minhas, ovelhas do meu pasto; homens sois, mas eu sou o vosso Deus, diz o Senhor JEOVÁ.

31 ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם אני אלהיכם נאם אדני יהוה

Ezequiel 35

1 E veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר

2 Filho do homem, dirige o rosto contra o monte Seir e profetiza contra ele.

2 בן אדם שים פניך על הר שעיר והנבא עליו

3 E dize-lhe Assim diz o Senhor JEOVÁ Eis que eu estou contra ti, ó monte Seir, e estenderei a mão contra ti, e te porei em assolação e espanto.

3 ואמרת לו כה אמר אדני יהוה הנני אליך הר שעיר ונטיתי ידי עליך
ונתתיך שממה ומשמה

4 As tuas cidades porei em solidão, e tu te tornarás em assolação; e saberás que eu sou o SENHOR.

4 עריך חרבה אשים ואתה שממה תהיה וידעת כי אני יהוה

5 Pois que guardas inimizade perpétua e abandonaste os filhos de Israel à violência da espada, no tempo da extrema iniquidade.

5 יען היות לך איבת עולם ותגר את בני ישראל על ידי חרב בעת אידם בעת
עון קץ

6 Por isso, vivo eu, diz o Senhor JEOVÁ, que te preparei para sangue, e o sangue te perseguirá; visto que não aborreceste o sangue, o sangue te perseguirá.

6 לכן חי אני נאם אדני יהוה כי לדם אעשך ודם ירדפך אם לא דם שנאת
ודם ירדפך

7 E farei do monte Seir uma extrema assolação e exterminarei dele o que por ele passa e o que por ele volta.

7 ונתתי את הר שעיר לשממה ושממה והכרתי ממנו עבר ושב

8 E encherei os seus montes dos seus traspassados; nos teus outeiros, e nos teus vales, e em todas as tuas correntes, cairão os traspassados à espada.

8 ומלאתי את הריו חלליו גבעותיך וגיאותיך וכל אפיקיך חללי חרב יפלו
בהם

9 Em assolações perpétuas, te porei, e as tuas cidades nunca mais serão habitadas; assim sabereis que eu sou o SENHOR.

9 שממות עולם אתנך ועריך לא תישבנה וידעתם כי אני יהוה

10 Visto como dizes Os dois povos e as duas terras serão meus, e os possuiremos, sendo que o SENHOR se achava ali,

10 יען אמרך את שני הגוים ואת שתי הארצות לי תהיינה וירשנוה ויהוה שם היה

11 portanto, vivo eu, diz o Senhor JEOVÁ, que usarei conforme a tua ira e conforme a tua inveja, com que, no teu ódio, usaste contra eles; e serei conhecido deles, quando te julgar.

11 לכן חי אני נאם אדני יהוה ועשיתי כאפך וכקנאתך אשר עשיתה משנאתיך בם ונודעתי בם כאשר אשפטך

12 E saberás que eu, o SENHOR, ouvi todas as tuas blasfêmias, que proferiste contra os montes de Israel, dizendo Já estão assolados, a nós nos são entregues por pasto.

12 וידעת כי אני יהוה שמעתי את כל נאצותיך אשר אמרת על הרי ישראל לאמר שממה לנו נתנו לאכלה

13 Vós vos engrandecestes contra mim com a vossa boca e multiplicastes as vossas palavras contra mim; eu o ouvi.

13 ותגדילו עלי בפיכם והעתרתם עלי דבריכם אני שמעתי

14 Assim diz o Senhor JEOVÁ Enquanto se alegra toda a terra, a ti te porei em assolação.

14 כה אמר אדני יהוה כשמח כל הארץ שממה אעשה לך

15 Como te alegraste com a herança da casa de Israel, porque foi assolada, assim te farei a ti; assolado serás, ó monte Seir, e todo o Edom, sim, todo; e saberão que eu sou o SENHOR.

15 כשמחתך לנחלת בית ישראל על אשר שממה כן אעשה לך שממה תהיה הר שעיר וכל אדום כלה וידעו כי אני יהוה

Ezequiel 36

1 E tu, ó filho do homem, profetiza aos montes de Israel e dize Montes de Israel, ouvi a palavra do SENHOR.

1 ואתה בן אדם הנבא אל הרי ישראל ואמרת הרי ישראל שמעו דבר יהוה

2 Assim diz o Senhor JEOVÁ Pois que diz o inimigo sobre vós Ah! Ah! Até as eternas alturas serão nossa herança;

2 כה אמר אדני יהוה יען אמר האויב עליכם האח ובמות עולם למורשה היתה לנו

3 portanto, profetiza e dize Assim diz o Senhor JEOVÁ Visto que vos assolaram e devoraram em redor, para que ficásseis feitos herança do resto das nações, e andais em lábios paroleiros e na infâmia do povo,

3 לכן הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה יען ביען שמות ושאף אתכם מסביב להיותכם מורשה לשארית הגוים ותעלו על שפת לשון ודבת עם

4 portanto, ouvi, ó montes de Israel, a palavra do Senhor JEOVÁ Assim diz o Senhor JEOVÁ aos montes e aos outeiros, às correntes e aos vales, aos lugares assolados e solitários e às cidades desamparadas, que se tornaram rapina e escárnio para o resto das nações que estão ao redor delas.

4 לכן הרי ישראל שמעו דבר אדני יהוה כה אמר אדני יהוה להרים ולגבעות לאפיקים ולגאיות ולחרבות השממות ולערים הנעזבות אשר היו לבז וללעג לשארית הגוים אשר מסביב

5 Portanto, assim diz o Senhor JEOVÁ Certamente, no fogo do meu zelo, falei contra o resto das nações e contra todo o Edom.

Eles se apropriaram da minha terra, com alegria de todo o coração e com menosprezo de alma, para ser lançada à rapina.

5 לכן כה אמר אדני יהוה אם לא באש קנאתי דברתי על שארית הגוים ועל אדום כלא אשר נתנו את ארצי להם למורשה בשמחת כל לבב בשאט נפש למען מגרשה לבז

6 Portanto, profetiza sobre a terra de Israel e dize aos montes, e aos outeiros, e às correntes, e aos vales Assim diz o Senhor JEOVÁ Eis que falei no meu zelo e no meu furor, porque levastes sobre vós o opróbrio dos gentios.

6 לכן הנבא על אדמת ישראל ואמרת להרים ולגבעות לאפיקים ולגאיות כה אמר אדני יהוה הנני בקנאתי ובחמתי דברתי יען כלמת גוים נשאתם

7 Portanto, assim diz o Senhor JEOVÁ Eu levantei a mão, para que os gentios que estão ao redor de vós levem o seu opróbrio sobre si mesmos.

7 לכן כה אמר אדני יהוה אני נשאתי את ידי אם לא הגוים אשר לכם מסביב המה כלמתם ישאו

8 Mas vós, ó montes de Israel, vós produzireis os vossos ramos e dareis o vosso fruto para o meu povo de Israel; porque estão prestes a vir.

8 ואתם הרי ישראל ענפכם תתנו ופריכם תשאו לעמי ישראל כי קרבו לבוא

9 Porque eis que eu estou convosco; e eu me voltarei para vós, e sereis lavrados e semeados.

9 כי הנני אליכם ופניתי אליכם ונעבדתם ונזרעתם

10 E multiplicarei homens sobre vós, a toda a casa de Israel, sim, a toda ela; e as cidades serão habitadas, e os lugares devastados serão edificados.

10 והרביתי עליכם אדם כל בית ישראל כלה ונשבו הערים והחרבות תבנינה

11 E multiplicarei homens e animais sobre vós; e eles se multiplicarão e frutificarão; e vos farei habitar como dantes e farei vosso estado melhor que nos vossos princípios; e sabereis que eu sou o SENHOR.

11 והרביתי עליכם אדם ובהמה ורבו ופרו והושבתי אתכם כקדמותיכם והיטבתי מראשתיכם וידעתם כי אני יהוה

12 E farei andar sobre vós os homens, o meu povo de Israel; eles te possuirão, e serás a sua herança e nunca mais os desfilharás.

12 והולכתי עליכם אדם את עמי ישראל וירשוך והיית להם לנחלה ולא תוסף עוד לשכלם

13 Assim diz o Senhor JEOVÁ Visto como vos dizem Tu és uma terra que devora os homens e és uma terra que desfilha os seus povos;

13 כה אמר אדני יהוה יען אמרים לכם אכלת אדם אתי ומשכלת גויך היית

14 por isso, tu não devorarás mais os homens, nem desfilharás mais os teus povos, diz o Senhor JEOVÁ.

14 לכן אדם לא תאכלי עוד וגויך לא תכשלי עוד נאם אדני יהוה

15 E farei que nunca mais se ouça em ti a afronta dos gentios; e não levarás mais sobre ti o opróbrio das nações, nem mais desfilharás a tua nação, diz o Senhor JEOVÁ.

15 ולא אשמיע אליך עוד כלמת הגוים וחרפת עמים לא תשאי עוד וגויך לא תכשלי עוד נאם אדני יהוה

16 E veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo

16 ויהי דבר יהוה אלי לאמר

17 Filho do homem, quando a casa de Israel habitava na sua terra, então, a contaminaram com os seus caminhos e com as suas ações; como a imundícia de uma mulher em sua separação, tal era o seu caminho perante o meu rosto.

17 בן אדם בית ישראל ישבים על אדמתם ויטמאו אותה בדרכם
ובעלילותם כטמאת הנדה היתה דרכם לפני

18 Derramei, pois, o meu furor sobre eles, por causa do sangue que derramaram sobre a terra e dos seus ídolos com que a contaminaram.

18 ואשפך חמתי עליהם על הדם אשר שפכו על הארץ ובגלוליהם טמאוה

19 E os espalhei entre as nações, e foram espalhados pelas terras; conforme os seus caminhos e conforme os seus feitos, eu os julguei.

19 ואפיץ אתם בגוים ויזרו בארצות כדרכם וכעלילותם שפטתים

20 E, chegando às nações para onde foram, profanaram o meu santo nome, pois se dizia deles Estes são o povo do SENHOR e saíram da sua terra.

20 ויבוא אל הגוים אשר באו שם ויחללו את שם קדשי באמר להם עם
יהוה אלה ומארצו יצאו

21 Mas eu os poupei por amor do meu santo nome, que a casa de Israel profanou entre as nações para onde foi.

21 ואחמל על שם קדשי אשר חללוהו בית ישראל בגוים אשר באו שמה

22 Dize, portanto, à casa de Israel Assim diz o Senhor JEOVÁ Não é por vosso respeito que eu faço isto, ó casa de Israel, mas pelo

meu santo nome, que profanaste entre as nações para onde vós fostes.

22 לכן אמר לבית ישראל כה אמר אדני יהוה לא למענכם אני עשה בית ישראל כי אם לשם קדשי אשר חללתם בגוים אשר באתם שם

23 E eu santificarei o meu grande nome, que foi profanado entre as nações, o qual profanastes no meio delas; e as nações saberão que eu sou o SENHOR, diz o Senhor JEOVÁ, quando eu for santificado aos seus olhos.

23 וקדשתי את שמי הגדול המחלל בגוים אשר חללתם בתוכם וידעו הגוים כי אני יהוה נאם אדני יהוה בהקדשי בכם לעיניהם

24 E vos tomarei dentre as nações, e vos congregarei de todos os países, e vos trarei para a vossa terra.

24 ולקחתי אתכם מן הגוים וקבצתי אתכם מכל הארצות והבאתי אתכם אל אדמתכם

25 Então, espalharei água pura sobre vós, e ficareis purificados; de todas as vossas imundícias e de todos os vossos ídolos vos purificarei.

25 וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם

26 E vos darei um coração novo e porei dentro de vós um espírito novo; e tirarei o coração de pedra da vossa carne e vos darei um coração de carne.

26 ונתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אתן בקרבכם והסרתי את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר

27 E porei dentro de vós o meu espírito e farei que andeis nos meus estatutos, e guardeis os meus juízos, e os observeis.

27 ואת רוחי אתן בקרבכם ועשיתי את אשר בחקי תלכו ומשפטי תשמרו
ועשיתם

28 E habitareis na terra que eu dei a vossos pais, e vós me sereis por povo, e eu vos serei por Deus.

28 וישבתם בארץ אשר נתתי לאבתיכם והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם
לאלהים

29 E vos livrarei de todas as vossas imundícias; e chamarei o trigo, e o multiplicarei, e não trarei fome sobre vós.

29 והושעתי אתכם מכל טמאותיכם וקראתי אל הדגן והרביתי אתו ולא
אתן עליכם רעב

30 E multiplicarei o fruto das árvores e a novidade do campo, para que nunca mais recebais o opróbrio da fome entre as nações.

30 והרביתי את פרי העץ ותנובת השדה למען אשר לא תקחו עוד חרפת
רעב בגוים

31 Então, vos lembrareis dos vossos maus caminhos e dos vossos feitos, que não foram bons; e tereis nojo em vós mesmos das vossas maldades e das vossas abominações.

31 וזכרתם את דרכיכם הרעים ומעלליכם אשר לא טובים ונקטתם
בפניכם על עונתיכם ועל תועבתיכם

32 Não é por amor de vós que eu faço isso, diz o Senhor JEOVÁ; notório vos seja envergonhai-vos e confundi-vos pelos vossos caminhos, ó casa de Israel.

32 לא למענכם אני עשה נאם אדני יהוה יודע לכם בושו והכלמו
מדרכיכם בית ישראל

33 Assim diz o Senhor JEOVÁ No dia em que eu vos purificar de todas as vossas maldades, então, farei com que sejam habitadas as cidades e sejam edificados os lugares devastados.

33 כה אמר אדני יהוה ביום טהרי אתכם מכל עונותיכם והושבתי את הערים ונבנו החרבות

34 E a terra assolada se lavrará, em vez de estar assolada aos olhos de todos os que passam.

34 והארץ הנשמה תעבד תחת אשר היתה שממה לעיני כל עובר

35 E dirão Esta terra assolada ficou como jardim do Éden; e as cidades solitárias, e assoladas, e destruídas estão fortalecidas e habitadas.

35 ואמרו הארץ הלזו הנשמה היתה כגן עדן והערים החרבות והנשמות והנהרסות בצורות ישבו

36 Então, saberão as nações que ficarem de resto em redor de vós que eu, o SENHOR, tenho reedificado as cidades destruídas e plantado o que estava devastado; eu, o SENHOR, o disse e o farei.

36 וידעו הגוים אשר ישארו סביבותיכם כי אני יהוה בניתי הנהרסות נטעתי הנשמה אני יהוה דברתי ועשיתי

37 Assim diz o Senhor JEOVÁ Ainda por isso me pedirá a casa de Israel, que lho faça multiplicar-lhes-ei os homens, como a um rebanho.

37 כה אמר אדני יהוה עוד זאת אדרש לבית ישראל לעשות להם ארבה אתם כצאן אדם

38 Como o rebanho santificado, como o rebanho de Jerusalém nas suas solenidades, assim as cidades desertas se encherão de famílias; e saberão que eu sou o SENHOR.

38 כצאן קדשים כצאן ירושלם במועדיה כן תהיינה הערים החרבות מלאות צאן אדם וידעו כי אני יהוה

Ezequiel 37

1 Veio sobre mim a mão do SENHOR; e o SENHOR me levou em espírito, e me pôs no meio de um vale que estava cheio de ossos,

1 היתה עלי יד יהוה ויוצאני ברוח יהוה ויניחני בתוך הבקעה והיא מלאה עצמות

2 e me fez andar ao redor deles; e eis que eram mui numerosos sobre a face do vale e estavam sequíssimos.

2 והעבירני עליהם סביב סביב והנה רבות מאד על פני הבקעה והנה יבשות מאד

3 E me disse Filho do homem, poderão viver estes ossos? E eu disse Senhor JEOVÁ, tu o sabes.

3 ויאמר אלי בן אדם התחיינה העצמות האלה ואמר אדני יהוה אתה ידעת

4 Então, me disse Profetiza sobre estes ossos e dize-lhes Ossos secos, ouvi a palavra do SENHOR.

4 ויאמר אלי הנבא על העצמות האלה ואמרת אליהם העצמות היבשות שמעו דבר יהוה

5 Assim diz o Senhor JEOVÁ a estes ossos Eis que farei entrar em vós o espírito, e vivereis.

5 כה אמר אדני יהוה לעצמות האלה הנה אני מביא בכם רוח וחייתם

6 E porei nervos sobre vós, e farei crescer carne sobre vós, e sobre vós estenderei pele, e porei em vós o espírito, e vivereis, e sabereis que eu sou o SENHOR.

6 ונתתי עליכם גדים והעלתי עליכם בשר וקרמתי עליכם עור ונתתי בכם רוח וחייתם וידעתם כי אני יהוה

7 Então, profetizei como se me deu ordem; e houve um ruído, enquanto eu profetizava; e eis que se fez um reboliço, e os ossos se juntaram, cada osso ao seu osso.

7 ונבאתי כאשר צויתי ויהי קול כהנבאי והנה רעש ותקרבו עצמות עצם אל עצמו

8 E olhei, e eis que vieram nervos sobre eles, e cresceu a carne, e estendeu-se a pele sobre eles por cima; mas não havia neles espírito.

8 וראיתי והנה עליהם גדים ובשר עלה ויקרם עליהם עור מלמעלה ורוח אין בהם

9 E ele me disse Profetiza ao espírito, profetiza, ó filho do homem, e dize ao espírito Assim diz o Senhor JEOVÁ Vem dos quatro ventos, ó espírito, e assopra sobre estes mortos, para que vivam.

9 ויאמר אלי הנבא אל הרוח הנבא בן אדם ואמרת אל הרוח כה אמר אדני יהוה מארבע רוחות באי הרוח ופחי בהרוגים האלה ויחיו

10 E profetizei como ele me deu ordem; então, o espírito entrou neles, e viveram e se puseram em pé, um exército grande em extremo.

10 והנבאתי כאשר צוני ותבוא בהם הרוח ויחיו ויעמדו על רגליהם חיל גדול מאד מאד

11 Então, me disse Filho do homem, estes ossos são toda a casa de Israel; eis que dizem Os nossos ossos se secaram, e pereceu a nossa esperança; nós estamos cortados.

11 ויאמר אלי בן אדם העצמות האלה כל בית ישראל המה הנה אמרים יבשו עצמותינו ואבדה תקותנו נגזרנו לנו

12 Portanto, profetiza e dize-lhes Assim diz o Senhor JEOVÁ Eis que eu abrirei as vossas sepulturas, e vos farei sair das vossas sepulturas, ó povo meu, e vos trarei à terra de Israel.

12 לכן הנבא ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה הנה אני פתח את קברותיכם והעליתי אתכם מקברותיכם עמי והבאתי אתכם אל אדמת ישראל

13 E sabereis que eu sou o SENHOR, quando eu abrir as vossas sepulturas e vos fizer sair das vossas sepulturas, ó povo meu.

13 וידעתם כי אני יהוה בפתחי את קברותיכם ובהעלותי אתכם מקברותיכם עמי

14 E porei em vós o meu Espírito, e vivereis, e vos porei na vossa terra, e sabereis que eu, o SENHOR, disse isso e o fiz, diz o SENHOR.

14 ונתתי רוחי בכם וחייתם והנחתי אתכם על אדמתכם וידעתם כי אני יהוה דברתי ועשיתי נאם יהוה

15 E veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo

15 ויהי דבר יהוה אלי לאמר

16 Tu, pois, ó filho do homem, toma um pedaço de madeira e escreve nele Por Judá e pelos filhos de Israel, seus companheiros. E toma outro pedaço de madeira e escreve nele Por José, vara de Efraim, e por toda a casa de Israel, seus companheiros.

16 ואתה בן אדם קח לך עץ אחד וכתב עליו ליהודה ולבני ישראל חברו ולקח עץ אחד וכתוב עליו ליוסף עץ אפרים וכל בית ישראל חברו

17 E ajunta um ao outro, para que se unam e se tornem um só na tua mão.

17 וקרב אתם אחד אל אחד לך לעץ אחד והיו לאחדים בידך

18 E, quando te falarem os filhos do teu povo, dizendo Não nos declararás o que significam estas coisas?

18 וכאשר יאמרו אליך בני עמך לאמר הלוא תגיד לנו מה אלה לך

19 Tu lhes dirás Assim diz o Senhor JEOVÁ Eis que eu tomarei a vara de José, que esteve na mão de Efraim, e as das tribos de Israel, suas companheiras, e as ajuntarei à vara de Judá, e farei delas uma só vara, e elas se farão uma só na minha mão.

19 דבר אלהם כה אמר אדני יהוה הנה אני לקח את עץ יוסף אשר ביד אפרים ושבטי ישראל חברו ונתתי אותם עליו את עץ יהודה ועשיתם לעץ אחד והיו אחד בידי

20 E os pedaços de madeira sobre que houveres escrito estarão na tua mão, perante os olhos deles.

20 והיו העצים אשר תכתב עליהם בידך לעיניהם

21 Dize-lhes, pois Assim diz o Senhor JEOVÁ Eis que eu tomarei os filhos de Israel de entre as nações para onde eles foram, e os congregarei de todas as partes, e os levarei à sua terra.

21 ודבר אליהם כה אמר אדני יהוה הנה אני לקח את בני ישראל מבין הגוים אשר הלכו שם וקבצתי אתם מסביב והבאתי אותם אל אדמתם

22 E deles farei uma nação na terra, nos montes de Israel, e um rei será rei de todos eles; e nunca mais serão duas nações; nunca mais para o futuro se dividirão em dois reinos.

22 ועשיתי אתם לגוי אחד בארץ בהרי ישראל ומלך אחד יהיה לכלם למלך ולא יהיה עוד לשני גוים ולא יחצו עוד לשתי ממלכות עוד

23 E nunca mais se contaminarão com os seus ídolos, nem com as suas abominações, nem com as suas prevaricações; e os livrarei de todos os lugares de sua residência em que pecaram e os purificarei; assim, eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus.

23 ולא יטמאו עוד בגלוליהם ובשקוציהם ובכל פשעיהם והושעתי אתם מכל מושבתיהם אשר חטאו בהם וטהרתי אותם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים

24 E meu servo Davi reinará sobre eles, e todos eles terão um pastor; e andarão nos meus juízos, e guardarão os meus estatutos, e os observarão.

24 ועבדי דוד מלך עליהם ורועה אחד יהיה לכלם ובמשפטי ילכו וחקתי ישמרו ועשו אותם

25 E habitarão na terra que dei a meu servo Jacó, na qual habitaram vossos pais; e habitarão nela, eles, e seus filhos, e os filhos de seus filhos, para sempre; e Davi, meu servo, será seu príncipe eternamente.

25 וישבו על הארץ אשר נתתי לעבדי ליעקב אשר ישבו בה אבותיכם וישבו עליה המה ובניהם ובני בניהם עד עולם ודוד עבדי נשיא להם לעולם

26 E farei com eles um concerto de paz; e será um concerto perpétuo; e os estabelecerei, e os multiplicarei, e porei o meu santuário no meio deles para sempre.

26 וכרתי להם ברית שלום ברית עולם יהיה אותם ונתתים והרביתי אותם ונתתי את מקדשי בתוכם לעולם

27 E o meu tabernáculo estará com eles, e eu serei o seu Deus, e eles serão o meu povo.

27 והיה משכני עליהם והייתי להם לאלהים והמה יהיו לי לעם

28 E as nações saberão que eu sou o SENHOR que santifico a Israel, quando estiver o meu santuário no meio deles, para sempre.

28 וידעו הגוים כי אני יהוה מקדש את ישראל בהיות מקדשי בתוכם לעולם

Ezequiel 38

1 Veio mais a mim a palavra do SENHOR, dizendo

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר

2 Filho do homem, dirige o rosto contra Gogue, terra de Magogue, príncipe e chefe de Meseque e de Tubal, e profetiza contra ele.

2 בן אדם שים פניך אל גוג ארץ המגוג נשיא ראש משך ותבל והנבא עליו

3 E dize Assim diz o Senhor JEOVÁ Eis que eu sou contra ti, ó Gogue, príncipe e chefe de Meseque e de Tubal.

3 ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני אליך גוג נשיא ראש משך ותבל

4 E te farei voltar, e porei anzóis nos teus queixos, e te levarei a ti, com todo o teu exército, cavalos e cavaleiros, todos vestidos bizarramente, congregação grande, com escudo e rodela, manejando todos a espada;

4 ושובבתיך ונתתי חחים בלחייך והוצאתי אותך ואת כל חילך סוסים ופרשים לבשי מכלול כלם קהל רב צנה ומגן תפשי חרבות כלם

5 persas, etíopes e os de Pute com eles, todos com escudo e capacete;

5 פרס כוש ופוט אתם כלם מגן וכובע

6 Gomer e todas as suas tropas; a casa de Togarma, da banda do Norte, e todas as suas tropas, muitos povos contigo.

6 גמר וכל אגפיה בית תוגרמה ירכתי צפון ואת כל אגפיו עמים רבים אתך

7 Prepara-te, sim, dispõe-te, tu e todas as tuas congregações que se reuniram a ti, e serve-lhes tu de guarda.

7 הכן והכן לך אתה וכל קהלך הנקהלים עליך והיית להם למשמר

8 Depois de muitos dias, serás visitado; no fim dos anos, virás à terra que se retirou da espada e que veio dentre muitos povos aos montes de Israel, que sempre serviram de assolação; mas aquela terra foi tirada dentre os povos, e todos eles habitarão seguramente.

8 מימים רבים תפקד באחרית השנים תבוא אל ארץ משובבת מחרב מקבצת מעמים רבים על הרי ישראל אשר היו לחרבה תמיד והיא מעמים הוצאה וישבו לבטח כלם

9 Então, subirás, virás como uma tempestade, far-te-ás como uma nuvem para cobrir a terra, tu e todas as tuas tropas, e muitos povos contigo.

9 ועלית כשאה תבוא כענן לכסות הארץ תהיה אתה וכל אגפיך ועמים רבים אותך

10 Assim diz o Senhor JEOVÁ E acontecerá, naquele dia, que terás imaginações no teu coração e conceberás um mau desígnio.

10 כה אמר אדני יהוה והיה ביום ההוא יעלו דברים על לבבך וחשבת מחשבת רעה

11 E dirás Subirei contra a terra das aldeias não muradas, virei contra os que estão em repouso, que habitam seguros; todos eles habitam sem muro e não têm ferrolho nem portas;

11 ואמרת אעלה על ארץ פרזות אבוא השקטים ישבי לבטח כלם ישבים באין חומה ובריח ודלתים אין להם

12 isso a fim de tomar o despojo, e de arrebatar a presa, e tornar a tua mão contra as terras desertas que agora se habitam e contra o povo que se ajuntou dentre as nações, o qual tem gado e possessões e habita no meio da terra.

12 לשלל שלל ולבז בז להשיב ידך על חרבות נושבת ואל עם מאסף מגוים עשה מקנה וקנין ישבי על טבור הארץ

13 Sabá, e Dedã, e os mercadores de Társis, e todos os seus leõezinhos te dirão Vens tu para tomar o despojo? Ajuntaste o teu bando para arrebatar a presa, para levar a prata e o ouro, para tomar o gado e as possessões, para saquear grande despojo?

13 שבא ודדן וסחרי תרשיש וכל כפריה יאמרו לך הלשלל שלל אתה בא הלבז בז הקהלת קהלך לשאת כסף וזהב לקחת מקנה וקנין לשלל שלל גדול

14 Portanto, profetiza, ó filho do homem, e dize a Gogue Assim diz o Senhor JEOVÁ Não o saberás, naquele dia, quando o meu povo de Israel habitar com segurança?

14 לכן הנבא בן אדם ואמרת לגוג כה אמר אדני יהוה הלוא ביום ההוא בשבת עמי ישראל לבטח תדע

15 Virás, pois, do teu lugar, das bandas do Norte, tu e muitos
povos contigo, montados todos a cavalo, grande ajuntamento e
exército numeroso;

15 ובאת ממקומך מירכתי צפון אתה ועמים רבים אתך רכבי סוסים כלם
קהל גדול וחיל רב

16 e subirás contra o meu povo de Israel, como uma nuvem, para
cobrir a terra; no fim dos dias, sucederá que hei de trazer-te
contra a minha terra, para que as nações me conheçam a mim,
quando eu me houver santificado em ti os seus olhos, ó Gogue.

16 ועלית על עמי ישראל כענן לכסות הארץ באחרית הימים תהיה
והבאותיך על ארצי למען דעת הגוים אתי בהקדשי בך לעיניהם גוג

17 Assim diz o Senhor JEOVÁ Não és tu aquele de quem eu disse
nos dias antigos, pelo ministério de meus servos, os profetas de
Israel, os quais, naqueles dias, profetizaram largos anos, que te
traria contra eles?

17 כה אמר אדני יהוה האתה הוא אשר דברתי בימים קדמונים ביד עבדי
נביאי ישראל הנבאים בימים ההם שנים להביא אתך עליהם

18 Sucederá, porém, naquele dia, no dia em que vier Gogue
contra a terra de Israel, diz o Senhor JEOVÁ, que a minha
indignação subirá a meus narizes.

18 והיה ביום ההוא ביום בוא גוג על אדמת ישראל נאם אדני יהוה תעלה
חמתי באפי

19 Porque disse no meu zelo, no fogo do meu furor, que,
naquele dia, haverá grande tremor sobre a terra de Israel,

19 ובקנאתי באש עברתי דברתי אם לא ביום ההוא יהיה רעש גדול על
אדמת ישראל

20 de tal sorte que tremerão diante da minha face os peixes do mar, e as aves do céu, e os animais do campo, e todos os répteis que se arrastam sobre a terra, e todos os homens que estão sobre a face da terra; e os montes cairão, e os precipícios se desfarão, e todos os muros desabarão por terra.

20 ורעשו מפני דגי הים ועוף השמים וחית השדה וכל הרמש הרמש על האדמה וכל האדם אשר על פני האדמה ונהרסו ההרים ונפלו המדרגות וכל חומה לארץ תפול

21 Porque chamarei contra Gogue a espada, sobre todos os meus montes, diz o Senhor JEOVÁ; a espada de cada um se voltará contra seu irmão.

21 וקראתי עליו לכל הרי חרב נאם אדני יהוה חרב איש באחיו תהיה

22 E contenderei com ele por meio da peste e do sangue; e uma chuva inundante, e grandes pedras de saraiva, fogo e enxofre farei cair sobre ele, e sobre as suas tropas, e sobre os muitos povos que estiverem com ele.

22 ונשפטתי אתו בדבר ובדם וגשם שוטף ואבני אלגביש אש וגפרית אמטיר עליו ועל אגפיו ועל עמים רבים אשר אתו

23 Assim, eu me engrandecerei, e me santificarei, e me farei conhecer aos olhos de muitas nações; e saberão que eu sou o SENHOR.

23 והתגדלתי והתקדשתי ונודעתי לעיני גוים רבים וידעו כי אני יהוה

1 Tu, pois, ó filho do homem, profetiza ainda contra Gogue e dize Assim diz o Senhor JEOVÁ Eis que eu sou contra ti, ó Gogue, príncipe e chefe de Meseque e de Tubal.

1 ואתה בן אדם הנבא על גוג ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני אליך גוג נשיא ראש משך ותבל

2 E te farei voltear, e te porei seis anzóis, e te farei subir das bandas do Norte, e te trarei aos montes de Israel.

2 ושבבתיך וששאתיך והעליתיך מירכתי צפון והבאותך על הרי ישראל

3 E tirarei o teu arco da tua mão esquerda e farei cair as tuas flechas da tua mão direita.

3 והכיתי קשתך מיד שמאולך וחציך מיד ימינך אפיל

4 Nos montes de Israel, cairás, tu, e todas as tuas tropas, e os povos que estão contigo; e às aves de rapina, e às aves de toda a asa, e aos animais do campo, te darei por pasto.

4 על הרי ישראל תפול אתה וכל אגפיך ועמים אשר אתך לעיט צפור כל כנף וחית השדה נתתיך לאכלה

5 Sobre a face do campo cairás, porque eu falei, diz o Senhor JEOVÁ.

5 על פני השדה תפול כי אני דברתי נאם אדני יהוה

6 E enviarei um fogo sobre Magogue e entre os que habitam seguros nas ilhas; e saberão que eu sou o SENHOR.

6 ושלחתי אש במגוג ובישבי האיים לבטח וידעו כי אני יהוה

7 E farei conhecido o meu santo nome no meio do meu povo de Israel e nunca mais deixarei profanar o meu santo nome; e as nações saberão que eu sou o SENHOR, o Santo em Israel.

7 ואת שם קדשי אודיע בתוך עמי ישראל ולא אחל את שם קדשי עוד וידעו
הגוים כי אני יהוה קדוש בישראל

8 Eis que é vindo e se cumprirá, diz o Senhor JEOVÁ; este é o dia de que tenho falado.

8 הנה באה ונהיתה נאם אדני יהוה הוא היום אשר דברתי

9 E os habitantes das cidades de Israel sairão, e totalmente queimarão as armas, e os escudos, e as rodelas, com os arcos, e com as flechas, e com os bastões de mão, e com as lanças; e farão fogo com tudo isso por sete anos.

9 ויצאו ישבי ערי ישראל ובערו והשיקו בנשק ומגן וצנה בקשת ובחצים
ובמקל יד וברמח ובערו בהם אש שבע שנים

10 E não trarão lenha do campo, nem a cortarão dos bosques, mas com as armas acenderão fogo; e roubarão aos que os roubaram e despojarão aos que despojaram, diz o Senhor JEOVÁ.

10 ולא ישאו עצים מן השדה ולא יחטבו מן היערים כי בנשק יבערו אש
ושללו את שלליהם ובזזו את בזזיהם נאם אדני יהוה

11 E sucederá que, naquele dia, darei ali a Gogue um lugar de sepultura em Israel, o vale dos que passam ao oriente do mar; e se espantarão os que por ele passarem; e ali sepultarão Gogue e toda a sua multidão e lhe chamarão o vale da Multidão de Gogue.

11 והיה ביום ההוא אתן לגוג מקום שם קבר בישראל גי העברים קדמת
הים וחסמת היא את העברים וקברו שם את גוג ואת כל המונה וקראו גיא
המון גוג

12 E a casa de Israel os enterrará por sete meses, para purificar a terra.

12 וקברום בית ישראל למען טהר את הארץ שבעה חדשים

13 Sim, todo o povo da terra os enterrará, e será para eles memorável o dia em que eu for glorificado, diz o Senhor JEOVÁ.

13 וקברו כל עם הארץ והיה להם לשם יום הכבדי נאם אדני יהוה

14 E serão separados homens que incessantemente passarão pela terra, para que sepultem os que tiverem ficado sobre a face da terra, para a purificarem; durará sete meses este trabalho.

14 ואנשי תמיד יבדילו עברים בארץ מקברים את העברים את הנותרים על פני הארץ לטהרה מקצה שבעה חדשים יחקרו

15 E os que passam pela terra a atravessarão, e, vendo alguém o osso de um homem, lhe levantará ao pé um sinal, até que os enterradores o enterrem no vale da Multidão de Gogue.

15 ועברו העברים בארץ וראה עצם אדם ובנה אצלו ציון עד קברו אתו המקברים אל גיא המון גוג

16 E também o nome da cidade será Hamoná; assim, purificarão a terra.

16 וגם שם עיר המונה וטהרו הארץ

17 T u, pois, ó filho do homem, assim diz o Senhor JEOVÁ Dize às aves de toda espécie e a todos os animais do campo Ajuntai-vos, e vinde, vinde de toda parte para o meu sacrifício, que eu sacrifiquei por vós, sacrifício grande nos montes de Israel, e comei carne, e bebei sangue.

17 ואתה בן אדם כה אמר אדני יהוה אמר לצפור כל כנף ולכל חית השדה הקבצו ובאו האספו מסביב על זבחי אשר אני זבח לכם זבח גדול על הרי ישראל ואכלתם בשר ושתיתם דם

18 Comereis a carne dos poderosos e bebereis o sangue dos príncipes da terra, dos carneiros, dos cordeiros, dos bodes e dos bezerros, todos engordados em Basã.

18 בשר גבורים תאכלו ודם נשיאי הארץ תשתו אילים כרים ועתודים פרים
מריאי בשן כלם

19 E comereis a gordura até vos fartardes e bebereis o sangue até vos embebedardes, a gordura e o sangue do meu sacrifício que sacrificarei por vós.

19 ואכלתם חלב לשבעה ושתיתם דם לשכרון מזבחי אשר זבחתי לכם

20 E vos fartareis, à minha mesa, de cavalos, e de carros, e de valentes, e de todos os homens de guerra, diz o Senhor JEOVÁ.

20 ושבעתם על שלחני סוס ורכב גבור וכל איש מלחמה נאם אדני יהוה

21 E eu porei a minha glória entre as nações, e todas as nações verão o meu juízo, que eu tiver executado, e a minha mão, que sobre elas tiver descarregado.

21 ונתתי את כבודי בגוים וראו כל הגוים את משפטי אשר עשיתי ואת ידי
אשר שמתי בהם

22 E saberão os da casa de Israel que eu sou o SENHOR, seu Deus, desde aquele dia em diante.

22 וידעו בית ישראל כי אני יהוה אלהיהם מן היום ההוא והלאה

23 E as nações saberão que os da casa de Israel, por causa da sua iniquidade, foram levados em cativeiro, porque se rebelaram contra mim, e eu escondi deles a minha face e os entreguei nas mãos de seus adversários, e todos caíram à espada.

23 וידעו הגוים כי בעונם גלו בית ישראל על אשר מעלו בי ואסתר פני
מהם ואתנם ביד צריהם ויפלו בחרב כלם

24 Conforme a sua imundícia e conforme as suas prevaricações, usei com eles e escondi deles a minha face.

24 כטמאתם וכפשעיהם עשיתי אתם ואסתר פני מהם

25 Portanto, assim diz o Senhor JEOVÁ Agora, tornarei a trazer os cativos de Jacó. E me compadecerei de toda a casa de Israel; terei zelo pelo meu santo nome.

25 לכן כה אמר אדני יהוה עתה אשיב את שבית יעקב ורחמתי כל בית ישראל וקנאתי לשם קדשי

26 E levarão sobre si a sua vergonha e toda a sua rebeldia com que se rebelaram contra mim, quando eles habitarem seguros na sua terra, sem haver quem os espante;

26 ונשו את כלמתם ואת כל מעלם אשר מעלו בי בשבתם על אדמתם לבטח ואין מחריד

27 quando eu os tornar a trazer de entre os povos, e os houver ajuntado das terras de seus inimigos, e for santificado neles aos olhos de muitas nações.

27 בשובבי אותם מן העמים וקבצתי אתם מארצות איביהם ונקדשתי בם לעיני הגוים רבים

28 Então, saberão que eu sou o SENHOR, seu Deus, vendo que eu os fiz ir em cativeiro entre as nações, e os tornei a ajuntar para voltarem à sua terra, e nenhum deles excluí.

28 וידעו כי אני יהוה אלהיהם בהגלותי אתם אל הגוים וכנסתים על אדמתם ולא אותיר עוד מהם שם

29 Nem esconderei mais a minha face deles, quando eu houver derramado o meu Espírito sobre a casa de Israel, diz o Senhor JEOVÁ.

29 ולא אסתיר עוד פני מהם אשר שפכתי את רוחי על בית ישראל נאם אדני יהוה

Ezequiel 40

1 No ano vigésimo-quinto do nosso cativeiro, no princípio do ano, no décimo dia do mês, catorze anos depois que a cidade foi ferida, naquele mesmo dia, veio sobre mim a mão do SENHOR e me levou para lá.

1 בעשרים וחמש שנה לגלותנו בראש השנה בעשור לחדש בארבע עשרה שנה אחר אשר הכתה העיר בעצם היום הזה היתה עלי יד יהוה ויבא אתי שמה

2 Em visões de Deus, me levou à terra de Israel e me pôs sobre um monte muito alto; e havia sobre ele um como edifício de cidade para a banda do sul.

2 במראות אלהים הביאני אל ארץ ישראל ויניחני אל הר גבה מאד ועליו כמבנה עיר מנגב

3 E, havendo-me levado ali, eis que um homem cuja aparência era como a aparência do cobre, tendo um cordel de linho na mão e uma cana de medir, estava em pé na porta.

3 ויביא אותי שמה והנה איש מראהו כמראה נחשת ופתיל פשתים בידו וקנה המדה והוא עמד בשער

4 E disse-me o homem Filho do homem, vê com os teus olhos, e ouve com os teus ouvidos, e põe no teu coração tudo quanto eu te fizer ver; porque, para to mostrar, foste tu aqui trazido; anuncia, pois, à casa de Israel tudo quanto tu vires.

4 וידבר אלי האיש בן אדם ראה בעיניך ובאזניך שמע ושים לבך לכל אשר אני מראה אותך כי למען הראותכה הבאתה הנה הגד את כל אשר אתה ראה לבית ישראל

5 E havia um muro fora da casa em redor e na mão do homem, uma cana de medir, de seis côvados, de um côvado e quatro dedos cada um; e ele mediu a largura do edifício uma cana, e a altura, uma cana.

5 והנה חומה מחוץ לבית סביב סביב וביד האיש קנה המדה שש אמות באמה וטפח וימד את רחב הבנין קנה אחד וקומה קנה אחד

6 Então, veio à porta que olhava para o caminho do oriente, e subiu pelos seus degraus; mediu o umbral da porta uma cana de largo; e o outro umbral uma cana de largo.

6 ויבוא אל שער אשר פניו דרך הקדימה ויעל במעלתו וימד את סף השער קנה אחד רחב ואת סף אחד קנה אחד רחב

7 E cada câmara tinha uma cana de comprido e uma cana de largo; e, entre as câmaras, havia cinco côvados; e o umbral da porta, ao pé do vestíbulo da porta, tinha uma cana, por dentro.

7 והתא קנה אחד ארך וקנה אחד רחב ובין התאים חמש אמות וסף השער מאצל אולם השער מהבית קנה אחד

8 Também mediu o vestíbulo da porta por dentro uma cana.

8 וימד את אלם השער מהבית קנה אחד

9 Então, mediu o outro alpendre da porta, que tinha oito côvados; e os seus pilares dois côvados, e o vestíbulo da porta, por dentro.

9 וימד את אלם השער שמנה אמות ואילו שתים אמות ואלם השער מהבית

10 E as câmaras da porta para o lado do oriente eram três deste lado, e três do outro, uma mesma medida era a das três; também os pilares deste lado e do outro tinham a mesma medida.

10 ותאי השער דרך הקדים שלשה מפה ושלשה מפה מדה אחת לשלשתם
ומדה אחת לאילם מפה ומפו

11 Mediu mais a largura da entrada da porta, que era de dez côvados; e o comprimento da porta treze côvados.

11 וימד את רחב פתח השער עשר אמות ארך השער שלוש עשרה אמות

12 E o espaço em frente das câmaras era de um côvado, e de um côvado, o espaço da outra banda; e cada câmara tinha seis côvados de um lado e seis côvados do outro.

12 וגבול לפני התאות אמה אחת ואמה אחת גבול מפה והתא שש אמות
מפו ושש אמות מפו

13 Então, mediu a porta desde o telhado de uma câmara até ao telhado da outra vinte e cinco côvados de largo, porta contra porta.

13 וימד את השער מגג התא לגגו רחב עשרים וחמש אמות פתח נגד פתח

14 Também fez pilares de sessenta côvados e o átrio até ao pilar em roda da porta.

14 ויעש את אילים ששים אמה ואל איל החצר השער סביב סביב

15 E, desde a dianteira da porta da entrada até à dianteira do vestíbulo da porta interior, havia cinquenta côvados.

15 ועל פני השער היאתון על לפני אלם השער הפנימי חמשים אמה

16 Fez também nas câmaras janelas de fechar e nos seus pilares, dentro da porta ao redor, e da mesma sorte nos vestíbulos; e as janelas estavam à roda pela parte de dentro, e nos pilares havia palmeiras.

16 וחלונות אטמות אל התאים ואל אליהמה לפנימה לשער סביב סביב
וכן לאלמות וחלונות סביב סביב לפנימה ואל איל תמרים

17 E ele me levou ao átrio exterior; e eis que havia nele câmaras e um solhado que estava feito no átrio em redor; trinta câmaras havia naquele solhado.

17 ויביאני אל החצר החיצונה והנה לשכות ורצפה עשוי לחצר סביב
סביב שלשים לשכות אל הרצפה

18 E o solhado da banda das portas era a par do comprimento das portas; o solhado estava mais baixo.

18 והרצפה אל כתף השערים לעמת ארך השערים הרצפה התחתונה

19 E mediu a largura da dianteira do átrio interior, por fora cem côvados da banda do oriente e do norte.

19 וימד רחב מלפני השער התחתונה לפני החצר הפנימי מחוץ מאה
אמה הקדים והצפון

20 E, quanto à porta que olhava para o caminho do norte, no átrio exterior, ele mediu o seu comprimento e a sua largura.

20 והשער אשר פניו דרך הצפון לחצר החיצונה מדד ארכו ורחבו

21 E as suas câmaras, três de uma banda e três da outra, e os seus pilares, e os seus vestíbulos eram da medida do primeiro vestíbulo; de cinquenta côvados era o seu comprimento, e a largura, de vinte e cinco côvados.

21 ותאו שלושה מפו ושלשה מפו ואילו ואלמו היה כמדת השער הראשון
חמשים אמה ארכו ורחב חמש ועשרים באמה

22 E as suas janelas, e os seus vestíbulos, e as suas palmeiras eram da medida da porta que olhava para o caminho do oriente;

e subia-se para ela por sete degraus, e o seu vestíbulo estava diante dela.

22 וחלונו ואלמו ותמרו כמדת השער אשר פניו דרך הקדים ובמעלות שבע יעלו בו ואילמו לפניהם

23 E estava a porta do átrio interior defronte da porta do norte e do oriente; e mediu de porta a porta cem côvados.

23 ושער לחצר הפנימי נגד השער לצפון ולקדים וימד משער אל שער מאה אמה

24 Então, ele me levou ao caminho do sul, e eis que havia ali uma porta que olhava para o caminho do sul; e mediu os seus pilares e os seus vestíbulos conforme estas medidas.

24 ויולכני דרך הדרום והנה שער דרך הדרום ומדד אילו ואילמו כמדות האלה

25 E havia também janelas em redor dos seus vestíbulos, como as outras janelas; cinquenta côvados, o comprimento, e a largura, vinte e cinco côvados.

25 וחלונים לו ולאילמו סביב סביב כהחלנות האלה חמשים אמה ארך ורחב חמש ועשרים אמה

26 E de sete degraus eram as suas subidas, e os seus vestíbulos estavam diante deles; e tinha palmeiras, uma de uma banda e outra da outra, nos seus pilares.

26 ומעלות שבעה עלותו ואלמו לפניהם ותמרים לו אחד מפו ואחד מפו אל אילו

27 Também havia uma porta no átrio interior para o caminho do sul; e mediu de porta a porta, para o caminho do sul cem côvados.

27 ושער לחצר הפנימי דרך הדרום וימד משער אל השער דרך הדרום מאה אמות

28 Então, me levou ao átrio interior pela porta do sul; e mediu a porta do sul, conforme estas medidas.

28 ויביאני אל חצר הפנימי בשער הדרום וימד את השער הדרום כמדות האלה

29 E as suas câmaras, e os seus pilares, e os seus vestíbulos eram conforme estas medidas; e tinham também janelas ao redor dos seus vestíbulos; o comprimento era de cinquenta côvados, e a largura, de vinte e cinco côvados.

29 ותאו ואילו ואלמו כמדות האלה וחלונות לו ולאלמו סביב סביב חמשים אמה ארך ורחב עשרים וחמש אמות

30 E havia vestíbulos em redor; o comprimento era de vinte e cinco côvados, e a largura, de cinco côvados.

30 ואלמות סביב סביב ארך חמש ועשרים אמה ורחב חמש אמות

31 E os seus vestíbulos estavam na direção do átrio exterior, e havia palmeiras nos seus pilares; e de oito degraus eram as suas subidas.

31 ואלמו אל חצר החצונה ותמרים אל אילו ומעלות שמונה מעלו

32 Depois, me levou ao átrio interior, para o caminho do oriente, e mediu a porta conforme estas medidas;

32 ויביאני אל החצר הפנימי דרך הקדים וימד את השער כמדות האלה

33 e também as suas câmaras, e os seus pilares, e os seus vestíbulos, conforme estas medidas; e havia também janelas em redor dos seus vestíbulos; o comprimento, de cinquenta côvados, e a largura, de vinte e cinco côvados.

33 ותאו ואלו ואלמו כמדות האלה וחלונות לו ולאלמו סביב סביב ארך
חמשים אמה ורחב חמש ועשרים אמה

34 E os seus vestíbulos estavam no átrio de fora; também havia palmeiras nos seus pilares de uma e de outra banda; e eram as suas subidas de oito degraus.

34 ואלמו לחצר החיצונה ותמרים אל אלו מפו ומפו ושמנה מעלות מעלו

35 Então, me levou à porta do norte e mediu conforme estas medidas;

35 ויביאני אל שער הצפון ומדד כמדות האלה

36 as suas camarinhas, e os seus pilares, e os seus vestíbulos; também tinha janelas em redor; o comprimento era de cinquenta côvados, e a largura, de vinte e cinco côvados.

36 תאו אלו ואלמו וחלונות לו סביב סביב ארך חמשים אמה ורחב חמש
ועשרים אמה

37 E os seus pilares estavam no átrio exterior; também havia palmeiras nos seus pilares de uma e de outra banda; e eram as suas subidas de oito degraus.

37 ואילו לחצר החיצונה ותמרים אל אילו מפו ומפו ושמנה מעלות מעלו

38 E a sua câmara e a sua entrada estavam junto aos pilares dos vestíbulos onde lavavam o holocausto.

38 ולשכה ופתחה באילים השערים שם ידיחו את העלה

39 E no vestíbulo da porta havia duas mesas de uma banda e duas mesas da outra, para nelas se degolar o holocausto e o sacrifício pelo pecado e pela culpa.

39 ובאלם השער שנים שלחנות מפו ושנים שלחנות מפה לשחוט אליהם העולה והחטאת והאשם

40 Também da banda de fora da subida para a entrada da porta do norte havia duas mesas; e da outra banda, que estava no vestíbulo da porta, havia duas mesas.

40 ואל הכתף מחוצה לעולה לפתח השער הצפונה שנים שלחנות ואל הכתף האחרת אשר לאלם השער שנים שלחנות

41 Quatro mesas de uma, e quatro mesas da outra banda; aos lados da porta, oito mesas, sobre as quais imolavam.

41 ארבעה שלחנות מפה וארבעה שלחנות מפה לכתף השער שמונה שלחנות אליהם ישחטו

42 E as quatro mesas para o holocausto eram de pedras lavradas; o comprimento era de um côvado e meio, e a largura, de um côvado e meio, e a altura, de um côvado; e sobre elas se punham os instrumentos com que imolavam o holocausto e o sacrifício.

42 וארבעה שלחנות לעולה אבני גזית ארך אמה אחת וחצי ורחב אמה אחת וחצי וגבה אמה אחת אליהם ויניחו את הכלים אשר ישחטו את העולה בם והזבח

43 E as suas bordas, de quatro dedos de comprimento, estavam fixadas por dentro em redor; e sobre as mesas estava a carne da oferta.

43 והשפתים טפח אחד מוכנים בבית סביב סביב ואל השלחנות בשר הקרבן

44 E fora da porta interior estavam as câmaras dos cantores, no átrio de dentro, que estava da banda da porta do norte e olhava

para o caminho do sul; uma estava à banda da porta do oriente, a qual olhava para o caminho do norte.

44 ומחוצה לשער הפנימי לשכות שרים בחצר הפנימי אשר אל כתף שער הצפון ופניהם דרך הדרום אחד אל כתף שער הקדים פני דרך הצפן

45 E ele me disse Esta câmara que olha para o caminho do sul é para os sacerdotes que têm a guarda do templo.

45 וידבר אלי זה הלשכה אשר פניה דרך הדרום לכהנים שמרי משמרת הבית

46 Mas a câmara que olha para o caminho do norte é para os sacerdotes que têm a guarda do altar; estes são os filhos de Zadoque, que se chegam ao SENHOR, dentre os filhos de Levi, para o servir.

46 והלשכה אשר פניה דרך הצפון לכהנים שמרי משמרת המזבח המה בני צדוק הקרבים מבני לוי אל יהוה לשרתו

47 E mediu o átrio o comprimento, de cem côvados, e a largura, de cem côvados, um quadrado; e o altar estava diante do templo.

47 וימד את החצר ארך מאה אמה ורחב מאה אמה מרבעת והמזבח לפני הבית

48 Então, me levou ao vestíbulo do templo e mediu cada pilar do vestíbulo cinco côvados de uma banda e cinco côvados da outra; e a largura da porta, três côvados de uma banda e três côvados da outra.

48 ויבאני אל אלם הבית וימד אל אלם חמש אמות מפה וחמש אמות מפה ורחב השער שלש אמות מפו ושלש אמות מפו

49 O comprimento do vestíbulo era de vinte côvados, e a largura, de onze côvados; e era por degraus que se subia; e havia colunas junto aos pilares, uma de uma banda e outra da outra.

49 ארך האלם עשרים אמה ורחב עשתי עשרה אמה ובמעלות אשר יעלו אליו ועמדים אל האילים אחד מפה ואחד מפה

Ezequiel 41

1 Então, me levou ao templo e mediu os pilares seis côvados de largura de uma banda, e seis côvados de largura da outra, que era a largura do tabernáculo.

1 ויביאני אל ההיכל וימד את האילים שש אמות רחב מפו ושש אמות רחב מפו רחב האהל

2 E a largura da entrada, dez côvados; e os lados da entrada, cinco côvados de uma banda e cinco côvados da outra; também mediu o seu comprimento, de quarenta côvados, e a largura, de vinte côvados.

2 ורחב הפתח עשר אמות וכתפות הפתח חמש אמות מפו וחמש אמות מפו וימד ארכו ארבעים אמה ורחב עשרים אמה

3 E entrou dentro e mediu o pilar da entrada dois côvados; e a entrada seis côvados, e a largura da entrada, sete côvados.

3 ובא לפנימה וימד איל הפתח שתים אמות והפתח שש אמות ורחב הפתח שבע אמות

4 Também mediu o seu comprimento vinte côvados, e a largura, vinte côvados, diante do templo; e me disse Esta é a Santidade das Santidades.

4 וימד את ארכו עשרים אמה ורחב עשרים אמה אל פני ההיכל ויאמר אלי זה קדש הקדשים

5 E mediu a parede do templo seis côvados, e a largura das câmaras laterais, quatro côvados, por todo o redor do templo.

5 וימד קיר הבית שש אמות ורחב הצלע ארבע אמות סביב סביב לבית סביב

6 E as câmaras laterais, câmara sobre câmara, eram trinta e três por ordem e entravam na parede que tocava no templo pelas câmaras laterais em redor, para se susterem nelas, porque não travavam da parede do templo.

6 והצלעות צלע אל צלע שלוש ושלשים פעמים ובאות בקיר אשר לבית לצלעות סביב סביב להיות אחוזים ולא יהיו אחוזים בקיר הבית

7 E havia maior largura e volta nas câmaras laterais para cima, porque o caracol do templo subia mui alto por todo o redor do templo; por isso, o templo tinha mais largura para cima; e assim da câmara baixa se subia à mais alta pelo meio.

7 ורחבה ונסבה למעלה למעלה לצלעות כי מוסב הבית למעלה למעלה סביב סביב לבית על כן רחב לבית למעלה וכן התחתונה יעלה על העליונה לתיכונה

8 E olhei para a altura do templo em redor; e eram os fundamentos das câmaras laterais da medida de uma cana inteira seis côvados grandes.

8 וראיתי לבית גבה סביב סביב מיסדות הצלעות מלו הקנה שש אמות אצילה

9 A grossura da parede das câmaras laterais de fora era de cinco côvados; e o que foi deixado vazio era o lugar das câmaras laterais, que estavam junto ao templo.

9 רחב הקיר אשר לצלע אל החוץ חמש אמות ואשר מנח בית צלעות אשר
לבית

10 E entre as câmaras havia a largura de vinte côvados por todo o redor do templo.

10 ובין הלשכות רחב עשרים אמה סביב לבית סביב סביב

11 E as entradas das câmaras laterais estavam voltadas para o lugar vazio; uma entrada para o caminho do norte, e outra entrada para o do sul; e a largura do lugar vazio era de cinco côvados em redor.

11 ופתח הצלע למנח פתח אחד דרך הצפון ופתח אחד לדרום ורחב מקום
המנח חמש אמות סביב סביב

12 Era também o edifício que estava diante do lugar separado, à esquina do caminho do ocidente, da largura de setenta côvados; e a parede do edifício, de cinco côvados de largura em redor; e o seu comprimento era de noventa côvados.

12 והבנין אשר אל פני הגזרה פאת דרך הים רחב שבעים אמה וקיר הבנין
חמש אמות רחב סביב סביב וארכו תשעים אמה

13 E mediu o templo, do comprimento de cem côvados, como também o lugar separado, e o edifício, e as suas paredes cem côvados de comprimento.

13 ומדד את הבית ארך מאה אמה והגזרה והבניה וקירותיה ארך מאה
אמה

14 E a largura da dianteira do templo e do lugar separado para o oriente, de uma e de outra parte cem côvados.

14 ורחב פני הבית והגזרה לקדים מאה אמה

15 Também mediu o comprimento do edifício, diante do lugar separado, que estava por detrás, e as suas galerias de uma e de outra parte cem côvados, com o templo de dentro e os vestíbulos do átrio.

15 ומדד ארך הבנין אל פני הגזרה אשר על אחריה ואתוקיהא מפו ומפו מאה אמה וההיכל הפנימי ואלמי החצר

16 Os umbrais e as janelas estreitas, e as galerias em redor dos três, defronte do umbral, estavam cobertas de madeira em redor; e isso desde o chão até às janelas; e as janelas estavam cobertas;

16 הספים והחלונים האטמות והאתיקים סביב לשלשתם נגד הסף שחיף עץ סביב סביב והארץ עד החלנות והחלנות מכסות

17 até ao espaço em cima da porta, e até ao templo de dentro e de fora, e até toda a parede em redor, por dentro e por fora, tudo com medidas,

17 על מעל הפתח ועד הבית הפנימי ולחוץ ואל כל הקיר סביב סביב בפנימי ובחיצון מדות

18 e foi feito com querubins e palmeiras, de maneira que cada palmeira estava entre querubim e querubim, e cada querubim tinha dois rostos,

18 ועשוי כרובים ותמרים ותמרה בין כרוב לכרוב ושנים פנים לכרוב

19 a saber, um rosto de homem olhava para a palmeira de uma banda, e um rosto de leãozinho, para a palmeira da outra; assim foi feito por toda a casa em redor.

19 ופני אדם אל התמרה מפו ופני כפיר אל התמרה מפו עשוי אל כל הבית סביב סביב

20 Desde o chão até acima da entrada, estavam feitos os querubins e as palmeiras, como também pela parede do templo.

20 מהארץ עד מעל הפתח הכרובים והתמרים עשוים וקיר ההיכל

21 As ombreiras do templo eram quadradas, e, no tocante à dianteira do santuário, a feição de uma era como a feição da outra.

21 ההיכל מזוזת רבעה ופני הקדש המראה כמראה

22 O altar de madeira era de três côvados de altura, e o seu comprimento, de dois côvados, e tinha as suas esquinas; e o seu fundamento e as suas paredes eram de madeira; e me disse Esta é a mesa que está perante a face do SENHOR.

22 המזבח עץ שלוש אמות גבה וארכו שתים אמות ומקצעותיו לו וארכו וקירתיו עץ וידבר אלי זה השלחן אשר לפני יהוה

23 E o templo e o santuário, ambos tinham duas portas.

23 ושתים דלתות להיכל ולקדש

24 E havia dois batentes para as portas, dois batentes volantes; dois para uma porta, e dois batentes para a outra.

24 ושתים דלתות לדלתות שתים מוסבות דלתות שתים לדלת אחת ושתי דלתות לאחרת

25 E foram feitos nelas, nas portas do templo, querubins e palmeiras, como estavam feitos nas paredes, e havia uma trave grossa de madeira na dianteira do vestíbulo por fora.

25 ועשויה אליהן אל דלתות ההיכל כרובים ותמרים כאשר עשוים לקירות ועב עץ אל פני האולם מהחוץ

26 E havia janelas estreitas e palmeiras, de uma e de outra banda nos lados do vestíbulo, como também nas câmaras do templo e nas grossas traves.

26 וחלונים אטמות ותמרים מפו ומפו אל כתפות האולם וצלעות הבית והעבים

Ezequiel 42

1 Depois disso, fez-me sair para fora, ao átrio exterior, para a banda do caminho do norte; e me levou às câmaras que estavam defronte do largo vazio e que estavam defronte do edifício, da banda do norte.

1 ויוצאני אל החצר החיצונה הדרך דרך הצפון ויבאני אל הלשכה אשר נגד הגזרה ואשר נגד הבנין אל הצפון

2 Do comprimento de cem côvados era a entrada do norte; e a largura era de cinquenta côvados.

2 אל פני ארך אמות המאה פתח הצפון והרחב חמשים אמות

3 Em frente dos vinte côvados, que tinha o átrio interior, e em frente do pavimento que tinha o átrio exterior, havia galeria contra galeria em três andares.

3 נגד העשרים אשר לחצר הפנימי ונגד רצפה אשר לחצר החיצונה אתיק אל פני אתיק בשלשים

4 E diante das câmaras havia um passeio de dez côvados de largo, da banda de dentro, e um caminho de um côvado; e as suas entradas eram para o lado do norte.

4 ולפני הלשכות מהלך עשר אמות רחב אל הפנימית דרך אמה אחת ופתחיהם לצפון

5 E as câmaras de cima eram mais estreitas; porque as galerias tomavam aqui mais espaço do que nas de baixo e nas do meio do edifício.

5 והלשכות העליונת קצרות כי יוכלו אתיקים מהנה מהתחתנות ומהתכנות בנין

6 Porque elas eram de três andares e não tinham colunas como as colunas dos átrios; por isso, desde o chão se iam estreitando mais do que as de baixo e as do meio.

6 כי משלשות הנה ואין להן עמודים כעמודי החצרות על כן נאצל מהתחתונות ומהתיכנות מהארץ

7 E o muro que estava por fora, defronte das câmaras, no caminho do átrio exterior, diante das câmaras, tinha cinquenta côvados de comprimento.

7 וגדר אשר לחוץ לעמת הלשכות דרך החצר החצונה אל פני הלשכות ארכו חמשים אמה

8 Porque o comprimento das câmaras, que estavam no átrio exterior, era de cinquenta côvados; e eis que defronte do templo havia cem côvados.

8 כי ארך הלשכות אשר לחצר החצונה חמשים אמה והנה על פני ההיכל מאה אמה

9 E da parte de baixo destas câmaras estava a entrada do lado do oriente, quando se entra nelas pelo átrio exterior.

9 ומתחתה לשכות האלה המבוא מהקדים בבאו להנה מהחצר החצנה

10 Na largura do muro do átrio para o caminho do oriente, diante do lugar separado, e diante do edifício, havia também câmaras.

10 ברחב גדר החצר דרך הקדים אל פני הגזרה ואל פני הבנין לשכות

11 E o caminho de diante delas era da feição das câmaras e olhava para o caminho do norte; conforme o seu comprimento, assim era a sua largura; e todas as suas saídas eram também conforme as suas feições e conforme as suas entradas.

11 ודרך לפניהם כמראה הלשכות אשר דרך הצפון כארכן כן רחבן וכל מוצאיהן וכמשפטיהן וכפתחיהן

12 E conforme as entradas das câmaras, que olhavam para o caminho do sul, havia também uma entrada do topo do caminho, do caminho diante do muro direito, para o caminho do oriente, quando se entra por elas.

12 וכפתחי הלשכות אשר דרך הדרום פתח בראש דרך דרך בפני הגדרת הגינה דרך הקדים בבואן

13 Então, me disse As câmaras do norte e as câmaras do sul, que estão diante do lugar separado, são câmaras santas, em que os sacerdotes, que se chegam ao SENHOR, comerão as coisas mais santas; ali porão as coisas mais santas, e as ofertas de comer, e a expiação pelo pecado, e a expiação pela culpa; porque o lugar é santo.

13 ויאמר אלי לשכות הצפון לשכות הדרום אשר אל פני הגזרה הנה לשכות הקדש אשר יאכלו שם הכהנים אשר קרובים ליהוה קדשי הקדשים שם יניחו קדשי הקדשים והמנחה והחטאת והאשם כי המקום קדש

14 Quando os sacerdotes entrarem, não sairão do santuário para o átrio exterior, mas porão ali as suas vestiduras com que ministraram, porque elas são santidade; e vestir-se-ão de outras vestiduras e assim se aproximarão do lugar pertencente ao povo.

14 בבאם הכהנים ולא יצאו מהקדש אל החצר החיצונה ושם יניחו בגדיהם אשר ישרתו בהן כי קדש הנה ילבשו בגדים אחרים וקרבו אל אשר לעם

15 E, acabando ele de medir o templo interior, ele me fez sair pelo caminho da porta cuja face olha para o caminho do oriente; e mediu em redor.

15 וכלה את מדות הבית הפנימי והוציאני דרך השער אשר פניו דרך הקדים ומדדו סביב סביב

16 Mediu a banda oriental com a cana de medir quinhentas canas com a cana de medir ao redor.

16 מדד רוח הקדים בקנה המדה חמש אמות קנים בקנה המדה סביב

17 Mediu a banda do norte quinhentas canas com a cana de medir ao redor.

17 מדד רוח הצפון חמש מאות קנים בקנה המדה סביב

18 A banda do sul também mediu quinhentas canas com a cana de medir.

18 את רוח הדרום מדד חמש מאות קנים בקנה המדה

19 Deu uma volta para a banda do ocidente e mediu quinhentas canas com a cana de medir.

19 סבב אל רוח הים מדד חמש מאות קנים בקנה המדה

20 Mediu pelas quatro bandas; e tinha um muro em redor, de quinhentas canas de comprimento e quinhentas de largura, para fazer separação entre o santo e o profano.

20 לארבע רוחות מדדו חומה לו סביב סביב ארך חמש מאות ורחב חמש מאות להבדיל בין הקדש לחל

Ezequiel 43

1 Então, me levou à porta, à porta que olha para o caminho do oriente.

1 ויולכני אל השער שער אשר פנה דרך הקדים

2 E eis que a glória do Deus de Israel vinha do caminho do oriente; e a sua voz era como a voz de muitas águas, e a terra resplandeceu por causa da sua glória.

2 והנה כבוד אלהי ישראל בא מדרך הקדים וקולו כקול מים רבים והארץ האירה מכבדו

3 E o aspecto da visão que vi era como o da visão que eu tinha visto quando vim destruir a cidade; e eram as visões como a que vi junto ao rio Quebar; e caí sobre o meu rosto.

3 וכמראה המראה אשר ראיתי כמראה אשר ראיתי בבאי לשחת את העיר ומראות כמראה אשר ראיתי אל נהר כבר ואפל אל פני

4 E a glória do SENHOR entrou no templo pelo caminho da porta cuja face está para o lado do oriente.

4 וכבוד יהוה בא אל הבית דרך שער אשר פניו דרך הקדים

5 E levantou-me o Espírito e me levou ao átrio interior; e eis que a glória do SENHOR encheu o templo.

5 ותשאני רוח ותביאני אל החצר הפנימי והנה מלא כבוד יהוה הבית

6 E ouvi uma voz que me foi dirigida de dentro do templo; e um homem se pôs junto de mim

6 ואשמע מדבר אלי מהבית ואיש היה עמד אצלי

7 e me disse Filho do homem, este é o lugar do meu trono e o lugar das plantas dos meus pés, onde habitarei no meio dos filhos de Israel para sempre; e os da casa de Israel não contaminarão mais o meu nome santo, nem eles nem os seus reis, com as suas prostituições e com os cadáveres dos seus reis, nos seus altos,

7 ויאמר אלי בן אדם את מקום כסאי ואת מקום כפות רגלי אשר אשכן שם בתוך בני ישראל לעולם ולא יטמאו עוד בית ישראל שם קדשי המה ומלכיהם בזנותם ובפגרי מלכיהם במותם

8 pondo o seu umbral ao pé do meu umbral e a sua ombreira junto à minha ombreira, e havendo uma parede entre mim e entre eles; e contaminaram o meu santo nome com as suas abominações que faziam; por isso, eu os consumi na minha ira.

8 בתתם ספם את ספי ומזוזתם אצל מזוזתי והקיר ביני וביניהם וטמאו את שם קדשי בתועבותם אשר עשו ואכל אתם באפי

9 Agora, lancem eles para longe de mim a sua prostituição e os cadáveres dos seus reis, e habitarei no meio deles para sempre.

9 עתה ירחקו את זנותם ופגרי מלכיהם ממני ושכנתי בתוכם לעולם

10 Tu, pois, ó filho do homem, mostra à casa de Israel esta casa, para que se envergonhe das suas maldades; sirva-lhe ela de modelo.

10 אתה בן אדם הגד את בית ישראל את הבית ויכלמו מעונותיהם ומדדו את תכנית

11 E, envergonhando-se eles de tudo quanto fizeram, faze-lhes saber a forma desta casa, e a sua figura, e as suas saídas, e as suas entradas, e todas as suas formas, e todos os seus estatutos, e todas as suas formas, e todas as suas leis; e escreve isto aos

seus olhos, para que guardem toda a sua forma e todos os seus estatutos e os cumpram.

11 ואם נכלמו מכל אשר עשו צורת הבית ותכונתו ומוצאיו ומובאיו וכל צורתו ואת כל חקתיו וכל צורתו וכל תורתו הודע אותם וכתב לעיניהם וישמרו את כל צורתו ואת כל חקתיו ועשו אותם

12 Esta é a lei da casa. Sobre o cume do monte, todo o seu contorno em redor será santíssimo; eis que esta é a lei da casa.

12 זאת תורת הבית על ראש ההר כל גבלו סביב סביב קדש קדשים הנה זאת תורת הבית

13 E estas são as medidas do altar, por côvados (o côvado é um côvado e quatro dedos); a parte inferior será de um côvado de altura e um côvado de largura, e a sua borda, em todo o seu contorno, de um palmo; e esta é a base do altar.

13 ואלה מדות המזבח באמות אמה אמה וטפח וחיק האמה ואמה רחב וגבולה אל שפתה סביב זרת האחד וזה גב המזבח

14 Do fundo, desde a terra até à listra de baixo, dois côvados, e de largura, um côvado; e, desde a pequena listra até à listra grande, quatro côvados, e a largura, um côvado.

14 ומחיק הארץ עד העזרה התחתונה שתים אמות ורחב אמה אחת ומהעזרה הקטנה עד העזרה הגדולה ארבע אמות ורחב האמה

15 E o Harel, de quatro côvados; e, desde o Ariel até cima, havia quatro chifres.

15 וההראל ארבע אמות ומהאראיל ולמעלה הקרנות ארבע

16 E o Ariel terá doze côvados de comprimento e doze de largura, quadrado nos quatro lados.

16 והאראיל שתים עשרה ארך בשתים עשרה רחב רבוע אל ארבעת רבעיו

17 E a listra, catorze côvados de comprimento e catorze de
largura, nos seus quatro lados; e o contorno, ao redor dela, de
meio côvado, e o fundo dela, de um côvado, ao redor; e os seus
degraus olhavam para o oriente.

17 והעזרה ארבע עשרה ארך בארבע עשרה רחב אל ארבעת רבעיה
והגבול סביב אותה חצי האמה והחיק לה אמה סביב ומעלתהו פנות
קדים

18 E me disse Filho do homem, assim diz o Senhor JEOVÁ Estes
são os estatutos do altar, no dia em que o farão, para
oferecerem sobre ele holocausto e para espalharem sobre ele
sangue.

18 ויאמר אלי בן אדם כה אמר אדני יהוה אלה חקות המזבח ביום
העשותו להעלות עליו עולה ולזרק עליו דם

19 E aos sacerdotes levitas, que são da semente de Zadoque, que
se chegam a mim (diz o Senhor JEOVÁ) para me servirem, darás
um bezerro, para expiação do pecado.

19 ונתתה אל הכהנים הלוים אשר הם מזרע צדוק הקרבים אלי נאם אדני
יהוה לשרתני פר בן בקר לחטאת

20 E tomarás do seu sangue, e o porás sobre os seus quatro
ângulos, e, nas quatro esquinas da listra e no contorno ao redor,
assim farás a purificação e a expiação.

20 ולקחת מדמו ונתתה על ארבע קרנתיו ואל ארבע פנות העזרה ואל
הגבול סביב וחטאת אותו וכפרתהו

21 Então, tomarás o bezerro da expiação do pecado, o qual será
queimado no lugar da casa para isso ordenado, fora do
santuário.

21 ולקחת את הפר החטאת ושרפו במפקד הבית מחוץ למקדש

22 E, no segundo dia, oferecerás um bode sem mancha, para expiação do pecado; e purificarão o altar, como o purificaram com o bezerro.

22 וביום השני תקריב שעיר עזים תמים לחטאת וחטאו את המזבח כאשר חטאו בפר

23 E, acabando tu de o purificar, oferecerás um bezerro sem mancha e um carneiro do rebanho sem mancha.

23 בכלותך מחטא תקריב פר בן בקר תמים ואיל מן הצאן תמים

24 E os oferecerás perante a face do SENHOR; e os sacerdotes deitarão sal sobre eles e os oferecerão em holocausto ao SENHOR.

24 והקרבתם לפני יהוה והשליכו הכהנים עליהם מלח והעלו אותם עלה ליהוה

25 Durante sete dias, prepararás cada dia um bode para expiação; também prepararão um bezerro, e um carneiro do rebanho sem mancha.

25 שבעת ימים תעשה שעיר חטאת ליום ופר בן בקר ואיל מן הצאן תמימים יעשו

26 Por sete dias, expiarão o altar, e o purificarão, e assim o consagrarão.

26 שבעת ימים יכפרו את המזבח וטהרו אתו ומלאו ידו

27 E, cumprindo eles estes dias, será que, ao oitavo dia e dali em diante, prepararão os sacerdotes sobre o altar os vossos holocaustos e os vossos sacrifícios pacíficos; e eu me deleitarei em vós, diz o Senhor JEOVÁ.

27 ויכלו את הימים והיה ביום השמיני והלאה יעשו הכהנים על המזבח
את עולותיכם ואת שלמיכם ורצאתי אתכם נאם אדני יהוה

Ezequiel 44

1 Então, me fez voltar para o caminho da porta do santuário exterior, que olha para o oriente, a qual estava fechada.

1 וישב אתי דרך שער המקדש החיצון הפנה קדים והוא סגור

2 E disse-me o SENHOR Esta porta estará fechada, não se abrirá; ninguém entrará por ela, porque o SENHOR, Deus de Israel, entrou por ela; por isso, estará fechada.

2 ויאמר אלי יהוה השער הזה סגור יהיה לא יפתח ואיש לא יבא בו כי
יהוה אלהי ישראל בא בו והיה סגור

3 Quanto ao príncipe, ele ali se assentará como príncipe, para comer o pão diante do SENHOR; pelo caminho do vestíbulo da porta entrará e por esse mesmo caminho sairá.

3 את הנשיא נשיא הוא ישב בו לאכול לחם לפני יהוה מדרך אלם השער
יבוא ומדרכו יצא

4 Depois, me levou pelo caminho da porta do norte, diante da casa; e olhei, e eis que a glória do SENHOR encheu a Casa do SENHOR; então, caí sobre o meu rosto.

4 ויביאני דרך שער הצפון אל פני הבית וארא והנה מלא כבוד יהוה את
בית יהוה ואפל אל פני

5 E disse-me o SENHOR Filho do homem, pondera no teu coração, e vê com os teus olhos, e ouve com os teus ouvidos tudo quanto eu te disser de todos os estatutos da Casa do

SENHOR e de todas as suas leis; e considera no teu coração a entrada da casa, com todas as saídas do santuário.

5 ויאמר אלי יהוה בן אדם שים לבך וראה בעיניך ובאזניך שמע את כל אשר אני מדבר אתך לכל חקות בית יהוה ולכל תורתו ושמת לבך למבוא הבית בכל מוצאי המקדש

6 E dize aos rebeldes, à casa de Israel Assim diz o Senhor JEOVÁ Bastem-vos todas as vossas abominações, ó casa de Israel!

6 ואמרת אל מרי אל בית ישראל כה אמר אדני יהוה רב לכם מכל תועבותיכם בית ישראל

7 Porquanto chamastes estranhos, incircuncisos de coração e incircuncisos de carne, para estarem no meu santuário, para o profanarem em minha casa, quando oferecereis o meu pão, a gordura e o sangue; e eles invalidaram o meu concerto, por causa de todas as vossas abominações.

7 בהביאכם בני נכר ערלי לב וערלי בשר להיות במקדשי לחללו את ביתי בהקריבכם את לחמי חלב ודם ויפרו את בריתי אל כל תועבותיכם

8 E não guardastes a ordenança das minhas coisas sagradas; antes, vos constituístes a vós mesmos guardas da minha ordenança no meu santuário.

8 ולא שמרתם משמרת קדשי ותשימון לשמרי משמרתי במקדשי לכם

9 Assim diz o Senhor JEOVÁ Nenhum estranho, incircunciso de coração ou incircunciso de carne, entrará no meu santuário, dentre os estranhos que se acharem no meio dos filhos de Israel.

9 כה אמר אדני יהוה כל בן נכר ערל לב וערל בשר לא יבוא אל מקדשי לכל בן נכר אשר בתוך בני ישראל

10 Mas os levitas que se apartaram para longe de mim, quando Israel andava errado, que andavam transviados, desviados de

mim, para irem atrás dos seus ídolos, bem levarão sobre si a sua iniquidade.

10 כי אם הלוים אשר רחקו מעלי בתעות ישראל אשר תעו מעלי אחרי גלוליהם ונשאו עונם

11 Contudo, serão ministros do meu santuário, nos cargos das portas da casa, e servirão à casa; eles degolarão o holocausto e o sacrifício para o povo e estarão perante ele, para lhe servir.

11 והיו במקדשי משרתים פקדות אל שערי הבית ומשרתים את הבית המה ישחטו את העלה ואת הזבח לעם והמה יעמדו לפניהם לשרתם

12 Porque lhes ministraram diante dos seus ídolos, e serviram à casa de Israel de tropeço de maldade; por isso, eu levantei a mão sobre eles, diz o Senhor JEOVÁ, e eles levarão sobre si a sua iniquidade.

12 יען אשר ישרתו אותם לפני גלוליהם והיו לבית ישראל למכשול עון על כן נשאתי ידי עליהם נאם אדני יהוה ונשאו עונם

13 E não se chegarão a mim, para me servirem no sacerdócio, nem se chegarão a nenhuma de todas as minhas coisas sagradas, à Santidade das Santidades, mas levarão sobre si a sua vergonha e as suas abominações que cometeram.

13 ולא יגשו אלי לכהן לי ולגשת על כל קדשי אל קדשי הקדשים ונשאו כלמתם ותועבותם אשר עשו

14 Contudo, eu os constituirei guardas da ordenança da casa, em todo o seu serviço e em tudo o que nela se fizer.

14 ונתתי אותם שמרי משמרת הבית לכל עבדתו ולכל אשר יעשה בו

15 Mas os sacerdotes levíticos, os filhos de Zadoque, que guardaram a ordenança do meu santuário, quando os filhos de Israel se extraviaram de mim, se chegarão a mim, para me

servirem, e estarão diante de mim, para me oferecerem a gordura e o sangue, diz o Senhor JEOVÁ.

15 והכהנים הלוים בני צדוק אשר שמרו את משמרת מקדשי בתעות בני ישראל מעלי המה יקרבו אלי לשרתני ועמדו לפני להקריב לי חלב ודם נאם אדני יהוה

16 Eles entrarão no meu santuário, e se chegarão à minha mesa, para me servirem, e guardarão a minha ordenança.

16 המה יבאו אל מקדשי והמה יקרבו אל שלחני לשרתני ושמרו את משמרתי

17 E será que, quando entrarem pelas portas do átrio interior, se vestirão de vestiduras de linho; e não se porá lã sobre eles, quando servirem nas portas do átrio interior, dentro da casa.

17 והיה בבואם אל שערי החצר הפנימית בגדי פשתים ילבשו ולא יעלה עליהם צמר בשרתם בשערי החצר הפנימית וביתה

18 Coifas de linho estarão sobre a sua cabeça, e calções de linho estarão sobre os seus rins; não se cingirão de modo que lhes venha suor.

18 פארי פשתים יהיו על ראשם ומכנסי פשתים יהיו על מתניהם לא יחגרו ביזע

19 E, saindo eles ao átrio exterior, ao povo, no átrio exterior, despirão as suas vestiduras com que ministraram, e as porão nas santas câmaras, e se vestirão de outras vestes, para que não santifiquem o povo estando com as suas vestiduras.

19 ובצאתם אל החצר החיצונה אל החצר החיצונה אל העם יפשטו את בגדיהם אשר המה משרתם בם והניחו אותם בלשכת הקדש ולבשו בגדים אחרים ולא יקדשו את העם בבגדיהם

20 E a cabeça não raparão, nem deixarão crescer o cabelo; antes, como convém, tosquiarão a sua cabeça.

20 וראשם לא יגלחו ופרע לא ישלחו כסום יכסמו את ראשיהם

21 E nenhum sacerdote beberá vinho quando entrar no átrio interior.

21 ויין לא ישתו כל כהן בבואם אל החצר הפנימית

22 E eles não se casarão nem com viúva nem com repudiada, mas tomarão virgens da linhagem da casa de Israel ou viúva que for viúva de sacerdote.

22 ואלמנה וגרושה לא יקחו להם לנשים כי אם בתולת מזרע בית ישראל והאלמנה אשר תהיה אלמנה מכהן יקחו

23 E a meu povo ensinarão a distinguir entre o santo e o profano e o farão discernir entre o impuro e o puro.

23 ואת עמי יורו בין קדש לחל ובין טמא לטהור יודעם

24 E, quando houver pleito, eles assistirão a ele para o julgarem; pelos meus juízos o julgarão; e as minhas leis e os meus estatutos em todas as minhas solenidades guardarão e os meus sábados santificarão.

24 ועל ריב המה יעמדו לשפט במשפטי ושפטהו ואת תורתי ואת חקתי בכל מועדי ישמרו ואת שבתותי יקדשו

25 E eles não se aproximarão de nenhuma pessoa morta, porque se contaminariam; somente por pai, ou por mãe, ou por filho, ou por filha, ou por irmão, ou por irmã que não tiver marido, se poderão contaminar.

25 ואל מת אדם לא יבוא לטמאה כי אם לאב ולאם ולבן ולבת לאח ולאחות אשר לא היתה לאיש יטמאו

26 E, depois da sua purificação, lhe contarão sete dias.

26 ואחרי טהרתו שבעת ימים יספרו לו

27 E, no dia em que ele entrar no lugar santo, no átrio interior, para ministrar no lugar santo, oferecerá a sua expiação pelo pecado, diz o Senhor JEOVÁ.

27 וביום באו אל הקדש אל החצר הפנימית לשרת בקדש יקריב חטאתו נאם אדני יהוה

28 Eles terão uma herança; eu serei a sua herança; não lhes dareis, portanto, possessão em Israel; eu sou a sua possessão.

28 והיתה להם לנחלה אני נחלתם ואחזה לא תתנו להם בישראל אני אחזתם

29 E a oferta de manjares, e o sacrifício pelo pecado, e o sacrifício pela culpa eles comerão; e toda coisa consagrada em Israel será deles.

29 המנחה והחטאת והאשם המה יאכלום וכל חרם בישראל להם יהיה

30 E as primícias de todos os primeiros frutos de tudo e toda oferta de todas as vossas ofertas serão dos sacerdotes; também as primeiras das vossas massas dareis ao sacerdote, para que faça repousar a bênção sobre a tua casa.

30 וראשית כל בכורי כל וכל תרומת כל מכל תרומותיכם לכהנים יהיה וראשית ערסותיכם תתנו לכהן להניח ברכה אל ביתך

31 Nenhuma coisa que tenha morrido ou tenha sido arrebatada de aves e de animais comerão os sacerdotes.

31 כל נבלה וטרפה מן העוף ומן הבהמה לא יאכלו הכהנים

1 Quando, pois, repartirdes a terra por sortes em herança, oferecereis uma oferta ao SENHOR, um lugar santo da terra; o comprimento será de vinte e cinco mil canas, e a largura, de dez mil; este será santo em todo o seu contorno ao redor.

1 ובהפילכם את הארץ בנחלה תרימו תרומה ליהוה קדש מן הארץ ארך חמשה ועשרים אלף ארך ורחב עשרה אלף קדש הוא בכל גבולה סביב

2 E será o santuário de quinhentas com mais quinhentas, em quadrado, e terá em redor um arrabalde de cinquenta côvados.

2 יהיה מזה אל הקדש חמש מאות בחמש מאות מרבע סביב וחמשים אמה מגרש לו סביב

3 E desta medida medirás um comprimento de vinte e cinco mil côvados e uma largura de dez mil; e ali estará o santuário e o lugar santíssimo.

3 ומן המדה הזאת תמוד ארך חמש ועשרים אלף ורחב עשרת אלפים ובו יהיה המקדש קדש קדשים

4 Este será o lugar santo da terra; ele será para os sacerdotes, ministros do santuário, que dele se aproximam para servir ao SENHOR; e lhes servirá de lugar para casas e de lugar santo para o santuário.

4 קדש מן הארץ הוא לכהנים משרתי המקדש יהיה הקרבים לשרת את יהוה והיה להם מקום לבתים ומקדש למקדש

5 E terão os levitas, ministros da casa, por possessão sua, vinte e cinco mil medidas de comprimento, para vinte câmaras.

5 וחמשה ועשרים אלף ארך ועשרת אלפים רחב יהיה ללוים משרתי הבית להם לאחזה עשרים לשכת

6 E, para a possessão da cidade, de largura dareis cinco mil canas e de comprimento vinte e cinco mil, defronte da oferta santa, o que será para toda a casa de Israel.

6 ואחזת העיר תתנו חמשת אלפים רחב וארך חמשה ועשרים אלף לעמת תרומת הקדש לכל בית ישראל יהיה

7 O príncipe, porém, terá a sua parte desta e da outra banda da santa oferta e da possessão da cidade, diante da santa oferta e diante da possessão da cidade, na esquina ocidental para o ocidente, e na esquina oriental para o oriente; e será o comprimento, defronte de uma das partes, desde o termo ocidental até ao termo oriental.

7 ולנשיא מזה ומזה לתרומת הקדש ולאחזת העיר אל פני תרומת הקדש ואל פני אחזת העיר מפאת ים ימה ומפאת קדמה קדימה וארך לעמות אחד החלקים מגבול ים אל גבול קדימה

8 E esta terra será a sua possessão em Israel; e os meus príncipes nunca mais oprimirão o meu povo; antes, deixarão a terra à casa de Israel, conforme as suas tribos.

8 לארץ יהיה לו לאחזה בישראל ולא יונו עוד נשיאי את עמי והארץ יתנו לבית ישראל לשבטיהם

9 Assim diz o Senhor JEOVÁ Basta já, ó príncipes de Israel; afastai a violência e a assolação, e praticai juízo e justiça, e tirai as vossas imposições do meu povo, diz o Senhor JEOVÁ.

9 כה אמר אדני יהוה רב לכם נשיאי ישראל חמס ושד הסירו ומשפט וצדקה עשו הרימו גרשתיכם מעל עמי נאם אדני יהוה

10 Balanças justas, e efa justo, e bato justo tereis.

10 מאזני צדק ואיפת צדק ובת צדק יהי לכם

11 O efa e o bato serão de uma mesma medida, de maneira que o bato contenha a décima parte do ômer, e o efa a décima parte do ômer; conforme o ômer, será a sua medida.

11 האיפה והבת תכן אחד יהיה לשאת מעשר החמר הבת ועשירת החמר האיפה אל החמר יהיה מתכנתו

12 E o siclo será de vinte geras; vinte siclos, mais vinte e cinco siclos, mais quinze siclos vos servirão de um arrátel.

12 והשקל עשרים גרה עשרים שקלים חמשה ועשרים שקלים עשרה וחמשה שקל המנה יהיה לכם

13 Esta será a oferta que haveis de fazer a sexta parte de um efa de cada ômer de trigo; também dareis a sexta parte de um efa de cada ômer de cevada.

13 זאת התרומה אשר תרימו ששית האיפה מחמר החטים וששיתם האיפה מחמר השערים

14 Quanto ao estatuto do azeite, de cada bato de azeite oferecereis a décima parte do bato tirado de um coro, que é um ômer de dez batos; porque dez batos fazem um ômer.

14 וחק השמן הבת השמן מעשר הבת מן הכר עשרת הבתים חמר כי עשרת הבתים חמר

15 E um cordeiro do rebanho, de cada duzentos, da mais regada terra de Israel, para oferta de manjares, e para holocausto, e para sacrifício pacífico; para que façam expiação por eles, diz o Senhor JEOVÁ.

15 ושה אחת מן הצאן מן המאתים ממשקה ישראל למנחה ולעולה ולשלמים לכפר עליהם נאם אדני יהוה

16 Todo o povo da terra concorrerá para esta oferta, pelo príncipe de Israel.

16 כל העם הארץ יהיו אל התרומה הזאת לנשיא בישראל

17 E estarão a cargo do príncipe os holocaustos, e as ofertas de manjares, e as libações, nas festas, e nas luas novas, e nos sábados, e em todas as solenidades da casa de Israel; ele fará a expiação pelo pecado, e a oferta de manjares, e o holocausto, e os sacrifícios pacíficos, para fazer expiação pela casa de Israel.

17 ועל הנשיא יהיה העולות והמנחה והנסך בחגים ובחדשים ובשבתות בכל מועדי בית ישראל הוא יעשה את החטאת ואת המנחה ואת העולה ואת השלמים לכפר בעד בית ישראל

18 Assim diz o Senhor JEOVÁ No primeiro mês, no primeiro dia do mês, tomarás um bezerro sem mancha e purificarás o santuário.

18 כה אמר אדני יהוה בראשון באחד לחדש תקח פר בן בקר תמים וחטאת את המקדש

19 E o sacerdote tomará do sangue do sacrifício pela expiação e porá dele nas ombreiras da casa, e nas quatro esquinas da listra do altar, e nas ombreiras da porta do átrio interior.

19 ולקח הכהן מדם החטאת ונתן אל מזוזת הבית ואל ארבע פנות העזרה למזבח ועל מזוזת שער החצר הפנימית

20 Assim também farás no sétimo dia do mês, por causa dos que erram e por causa dos símplices; assim, expiareis a casa.

20 וכן תעשה בשבעה בחדש מאיש שגה ומפתי וכפרתם את הבית

21 No primeiro mês, no dia catorze do mês, tereis a Páscoa, uma festa de sete dias; pão asmo se comerá.

21 בראשון בארבעה עשר יום לחדש יהיה לכם הפסח חג שבעות ימים מצות יאכל

22 E o príncipe no mesmo dia, por si e por todo o povo da terra, preparará um bezerro de expiação pelo pecado.

22 ועשה הנשיא ביום ההוא בעדו ובעד כל עם הארץ פר חטאת

23 E, nos sete dias da festa, preparará um holocausto ao SENHOR, de sete bezerros e sete carneiros sem mancha, cada dia durante os sete dias; e o sacrifício de expiação de um bode cada dia.

23 ושבעת ימי החג יעשה עולה ליהוה שבעת פרים ושבעת אילים תמימם ליום שבעת הימים וחטאת שעיר עזים ליום

24 Também preparará uma oferta de manjares um efa para cada bezerro, e um efa para cada carneiro, e um him de azeite para cada efa.

24 ומנחה איפה לפר ואיפה לאיל יעשה ושמן הין לאיפה

25 No sétimo mês, no dia quinze do mês, na festa, fará o mesmo todos os sete dias, tanto o sacrifício pela expiação como o holocausto, e como a oferta de manjares, e como o azeite.

25 בשביעי בחמשה עשר יום לחדש בחג יעשה כאלה שבעת הימים כחטאת כעלה וכמנחה וכשמן

Ezequiel 46

1 Assim diz o Senhor JEOVÁ A porta do átrio interior, que olha para o oriente, estará fechada durante os seis dias, que são de trabalho; mas, no dia de sábado, ela se abrirá; também no dia da lua nova se abrirá.

1 כה אמר אדני יהוה שער החצר הפנימית הפנה קדים יהיה סגור ששת ימי המעשה וביום השבת יפתח וביום החדש יפתח

2 E o príncipe entrará pelo caminho do vestíbulo da porta, por fora, e permanecerá junto da ombreira da porta; e os sacerdotes prepararão o seu holocausto e os seus sacrifícios pacíficos, e ele se prostrará no umbral da porta e sairá; mas a porta não se fechará até à tarde.

2 ובא הנשיא דרך אולם השער מחוץ ועמד על מזוזת השער ועשו הכהנים את עולתו ואת שלמיו והשתחוה על מפתן השער ויצא והשער לא יסגר עד הערב

3 E o povo da terra se prostrará à entrada da mesma porta, nos sábados e nas luas novas, diante do SENHOR.

3 והשתחוו עם הארץ פתח השער ההוא בשבתות ובחדשים לפני יהוה

4 E o holocausto, que o príncipe oferecer ao SENHOR, serão, no dia de sábado, seis cordeiros sem mancha e um carneiro sem mancha.

4 והעלה אשר יקרב הנשיא ליהוה ביום השבת ששה כבשים תמימם ואיל תמים

5 E a oferta de manjares será um efa pelo carneiro; e, pelo cordeiro, a oferta de manjares será o que puder dar; e de azeite um him para cada efa.

5 ומנחה איפה לאיל ולכבשים מנחה מתת ידו ושמן הין לאיפה

6 Mas, no dia da lua nova, será um bezerro sem mancha, e seis cordeiros, e um carneiro; eles serão sem mancha.

6 וביום החדש פר בן בקר תמימם וששת כבשם ואיל תמימם יהיו

7 E preparará por oferta de manjares um efa pelo bezerro e um efa pelo carneiro, mas, pelos cordeiros, conforme o que alcançar a sua mão; e um him de azeite para um efa.

7 ואיפה לפר ואיפה לאיל יעשה מנחה ולכבשים כאשר תשיג ידו ושמן הין לאיפה

8 E, quando entrar o príncipe, entrará pelo caminho do vestíbulo da porta e sairá pelo mesmo caminho.

8 ובבוא הנשיא דרך אולם השער יבוא ובדרכו יצא

9 Mas, quando vier o povo da terra perante a face do SENHOR nas solenidades, aquele que entrar pelo caminho da porta do norte, para adorar, sairá pelo caminho da porta do sul; e aquele que entrar pelo caminho da porta do sul sairá pelo caminho da porta do norte; não tornará pelo caminho da porta por onde entrou, mas sairá pela que está em frente dele.

9 ובבוא עם הארץ לפני יהוה במועדים הבא דרך שער צפון להשתחות יצא דרך שער נגב והבא דרך שער נגב יצא דרך שער צפונה לא ישוב דרך השער אשר בא בו כי נכחו יצאו

10 E o príncipe entrará no meio deles, quando eles entrarem; e, saindo eles, sairão todos.

10 והנשיא בתוכם בבואם יבוא ובצאתם יצאו

11 E, nas festas e nas solenidades, será a oferta de manjares um efa pelo bezerro e um efa pelo carneiro; mas, pelos cordeiros, o que puder dar; e de azeite, um him para um efa.

11 ובחגים ובמועדים תהיה המנחה איפה לפר ואיפה לאיל ולכבשים מתת ידו ושמן הין לאיפה

12 E, quando o príncipe fizer oferta voluntária de holocaustos ou de sacrifício pacífico como oferta voluntária ao SENHOR, então, lhe abrirão a porta que olha para o oriente, e fará ele o seu holocausto e os seus sacrifícios pacíficos, como houver feito no dia de sábado; e sairá, e se fechará a porta depois de ele sair.

12 וכי יעשה הנשיא נדבה עולה או שלמים נדבה ליהוה ופתח לו את השער הפנה קדים ועשה את עלתו ואת שלמיו כאשר יעשה ביום השבת ויצא וסגר את השער אחרי צאתו

13 E prepararás um cordeiro de um ano, sem mancha, em holocausto ao SENHOR, cada dia; todas as manhãs o prepararás.

13 וכבש בן שנתו תמים תעשה עולה ליום ליהוה בבקר בבקר תעשה אתו

14 E, juntamente com ele, prepararás uma oferta de manjares para o SENHOR todas as manhãs, a sexta parte de um efa e, de azeite, a terça parte de um him, para misturar com a flor de farinha; isto é estatuto perpétuo e contínuo.

14 ומנחה תעשה עליו בבקר בבקר ששית האיפה ושמן שלישית ההין לרס את הסלת מנחה ליהוה חקות עולם תמיד

15 Assim, prepararão o cordeiro, e a oferta de manjares, e o azeite, todas as manhãs, em holocausto contínuo.

15 ועשו את הכבש ואת המנחה ואת השמן בבקר בבקר עולת תמיד

16 Assim diz o Senhor JEOVÁ Quando o príncipe der um presente a algum de seus filhos, é sua herança, pertencerá a seus filhos; será possessão deles por herança.

16 כה אמר אדני יהוה כי יתן הנשיא מתנה לאיש מבניו נחלתו היא לבניו תהיה אחזתם היא בנחלה

17 Mas, dando ele um presente da sua herança a algum dos seus servos, será deste até ao ano da liberdade; então, tornará para o príncipe, porque herança dele é; seus filhos, eles a herdarão.

17 וכי יתן מתנה מנחלתו לאחד מעבדיו והיתה לו עד שנת הדרור ושבת לנשיא אך נחלתו בניו להם תהיה

18 E o príncipe não tomará nada da herança do povo, não os esbulhará da sua possessão; da sua própria possessão, deixará herança a seus filhos, para que o meu povo não seja retirado, cada um da sua possessão.

18 ולא יקח הנשיא מנחלת העם להונתם מאחזתם מאחזתו ינחל את בניו למען אשר לא יפצו עמי איש מאחזתו

19 Depois disso, me trouxe pela entrada que estava ao lado da porta, às câmaras santas dos sacerdotes, as quais olhavam para o norte; e eis que ali havia um lugar em ambos os lados, para a banda do ocidente.

19 ויביאני במבוא אשר על כתף השער אל הלשכות הקדש אל הכהנים הפנות צפונה והנה שם מקום בירכתם ימה

20 E ele me disse Este é o lugar onde os sacerdotes cozerão o sacrifício pela culpa e o sacrifício pelo pecado e onde cozerão a oferta de manjares, para que a não tragam ao átrio exterior para santificarem o povo.

20 ויאמר אלי זה המקום אשר יבשלו שם הכהנים את האשם ואת החטאת אשר יאפו את המנחה לבלתי הוציא אל החצר החיצונה לקדש את העם

21 Então, me levou para fora, para o átrio exterior, e me fez passar às quatro esquinas do átrio; e eis que em cada esquina do átrio havia outro átrio.

21 ויוציאני אל החצר החיצנה ויעבירני אל ארבעת מקצועי החצר והנה חצר במקצע החצר חצר במקצע החצר

22 Nas quatro esquinas do átrio, havia átrios fechados, com chaminés de quarenta côvados de comprimento e de trinta de largura; estas quatro esquinas tinham uma mesma medida.

22 בארבעת מקצעות החצר חצרות קטרות ארבעים ארך ושלשים רחב
מדה אחת לארבעתם מהקצעות

23 E um muro havia ao redor delas, ao redor das quatro; e havia cozinhas feitas por baixo dos muros ao redor.

23 וטור סביב בהם סביב לארבעתם ומבשלות עשוי מתחת הטירות סביב

24 E me disse Estas são as casas dos cozinheiros, onde os ministros da casa cozerão o sacrifício do povo.

24 ויאמר אלי אלה בית המבשלים אשר יבשלו שם משרתי הבית את זבח
העם

Ezequiel 47

1 Depois disso, me fez voltar à entrada da casa, e eis que saíam umas águas de debaixo do umbral da casa, para o oriente; porque a face da casa olhava para o oriente, e as águas vinham de baixo, desde a banda direita da casa, da banda do sul do altar.

1 וישבני אל פתח הבית והנה מים יצאים מתחת מפתן הבית קדימה כי
פני הבית קדים והמים ירדים מתחת מכתף הבית הימנית מנגב למזבח

2 E ele me tirou pelo caminho da porta do norte e me fez dar uma volta pelo caminho de fora, até a porta exterior, pelo caminho que olha para o oriente; e eis que corriam umas águas desde a banda direita.

2 ויוצאני דרך שער צפונה ויסבני דרך חוץ אל שער החוץ דרך הפונה קדים
והנה מים מפכים מן הכתף הימנית

3 Saiu aquele homem para o oriente, tendo na mão um cordel de medir; e mediu mil côvados e me fez passar pelas águas, águas que me davam pelos tornozelos.

3 בצאת האיש קדים וקו בידו וימד אלף באמה ויעברני במים מי אפסים

4 E mediu mais mil e me fez passar pelas águas, águas que me davam pelos joelhos; e mediu mais mil e me fez passar pelas águas, águas que me davam pelos lombos.

4 וימד אלף ויעברני במים מים ברכים וימד אלף ויעברני מי מתנים

5 E mediu mais mil e era um ribeiro, que eu não podia atravessar, porque as águas eram profundas, águas que se deviam passar a nado, ribeiro pelo qual não se podia passar.

5 וימד אלף נחל אשר לא אוכל לעבר כי גאו המים מי שחו נחל אשר לא יעבר

6 E me disse Viste, filho do homem? Então, me levou e me tornou a trazer à margem do ribeiro.

6 ויאמר אלי הראית בן אדם ויולכני וישבני שפת הנחל

7 E, tornando eu, eis que à margem do ribeiro havia uma grande abundância de árvores, de uma e de outra banda.

7 בשובני והנה אל שפת הנחל עץ רב מאד מזה ומזה

8 Então, me disse Estas águas saem para a região oriental, e descem à campina, e entram no mar; e, sendo levadas ao mar, sararão as águas.

8 ויאמר אלי המים האלה יוצאים אל הגלילה הקדמונה וירדו על הערבה ובאו הימה אל הימה המוצאים ונרפאו המים

9 E será que toda criatura vivente que vier por onde quer que entrarem esses dois ribeiros viverá, e haverá muitíssimo peixe; porque lá chegarão essas águas e sararão, e viverá tudo por onde quer que entrar esse ribeiro.

9 והיה כל נפש חיה אשר ישרץ אל כל אשר יבוא שם נחלים יחיה והיה הדגה רבה מאד כי באו שמה המים האלה וירפאו וחי כל אשר יבוא שמה הנחל

10 Será também que os pescadores estarão junto dele; desde En-Gedi até En-Eglaim, haverá lugar para estender as redes; o seu peixe, segundo a sua espécie, será como o peixe do mar Grande, em multidão excessiva.

10 והיה יעמדו עליו דוגים מעין גדי ועד עין עגלים משטוח לחרמים יהיו למינה תהיה דגתם כדגת הים הגדול רבה מאד

11 Mas os seus charcos e os seus lamaceiros não sararão; serão deixados para sal.

11 בצאתו וגבאיו ולא ירפאו למלח נתנו

12 E junto do ribeiro, à sua margem, de uma e de outra banda, subirá toda sorte de árvore que dá fruto para se comer; não cairá a sua folha, nem perecerá o seu fruto; nos seus meses produzirá novos frutos, porque as suas águas saem do santuário; e o seu fruto servirá de alimento, e a sua folha, de remédio.

12 ועל הנחל יעלה על שפתו מזה ומזה כל עץ מאכל לא יבול עלהו ולא יתם פריו לחדשיו יבכר כי מימיו מן המקדש המה יוצאים והיו פריו למאכל ועלהו לתרופה

13 Assim diz o Senhor JEOVÁ Este será o termo conforme o qual tomareis a terra em herança, segundo as doze tribos de Israel. José terá duas partes.

13 כה אמר אדני יהוה גה גבול אשר תתנחלו את הארץ לשני עשר שבטי ישראל יוסף חבלים

14 E vós a herdareis, tanto um como o outro; pois sobre ela levantei a mão, para a dar a vossos pais; assim, que essa mesma terra vos cairá a vós em herança.

14 ונחלתם אותה איש כאחיו אשר נשאתי את ידי לתתה לאבתיכם ונפלה הארץ הזאת לכם בנחלה

15 E este será o termo da terra, da banda do norte desde o mar Grande, caminho de Hetlom, até à entrada de Zedade,

15 וזה גבול הארץ לפאת צפונה מן הים הגדול הדרך חתלן לבוא צדדה

16 Hamate, Berota, Sibraim (que estão entre o termo de Damasco e entre o termo de Hamate) e a cidade de Hazer-Haticom (que está junto ao termo de Haurã).

16 חמת ברותה סברים אשר בין גבול דמשק ובין גבול חמת חצר התיכון אשר אל גבול חורן

17 E o termo desde o mar será Hazer-Enom, no termo de Damasco, e na direção do norte está o termo de Hamate; este será o termo do norte.

17 והיה גבול מן הים חצר עינון גבול דמשק וצפון צפונה וגבול חמת ואת פאת צפון

18 E o termo do oriente, entre Haurã, e Damasco, e Gileade, e a terra de Israel, será o Jordão; desde o termo do norte até ao mar do oriente medireis; este será o termo do oriente.

18 ופאת קדים מבין חורן ומבין דמשק ומבין הגלעד ומבין ארץ ישראל הירדן מגבול על הים הקדמוני תמדו ואת פאת קדימה

19 E o termo do sul será desde Tamar até às águas da contenda de Cades, junto ao ribeiro até ao mar Grande; este será o termo para o lado do sul.

19 ופאת נגב תימנה מתמר עד מי מריבות קדש נחלה אל הים הגדול ואת פאת תימנה נגבה

20 E o termo do ocidente será o mar Grande, desde o termo do sul até à entrada de Hamate; este será o termo do ocidente.

20 ופאת ים הים הגדול מגבול עד נכח לבוא חמת זאת פאת ים

21 Repartireis, pois, esta terra entre vós, segundo as tribos de Israel.

21 וחלקתם את הארץ הזאת לכם לשבטי ישראל

22 Será, porém, que a sorteareis para vossa herança e para a dos estrangeiros que peregrinam no meio de vós, que geraram filhos no meio de vós; e vos serão como naturais entre os filhos de Israel; convosco entrarão em herança, no meio das tribos de Israel.

22 והיה תפלו אותה בנחלה לכם ולהגרים הגרים בתוככם אשר הולדו בנים בתוככם והיו לכם כאזרח בבני ישראל אתכם יפלו בנחלה בתוך שבטי ישראל

23 E será que, na tribo em que peregrinar o estrangeiro, ali lhe dareis a sua herança, diz o Senhor JEOVÁ.

23 והיה בשבט אשר גר הגר אתו שם תתנו נחלתו נאם אדני יהוה

Ezequiel 48

1 E estes são os nomes das tribos desde a parte extrema do norte, da banda do caminho de Hetlom, vindo para Hamate, Hazer-Enom, no termo de Damasco, para o norte, ao pé de Hamate; e terão a banda do oriente e do ocidente; Dã, uma porção.

1 ואלה שמות השבטים מקצה צפונה אל יד דרך חתלן לבוא חמת חצר
עינן גבול דמשק צפונה אל יד חמת והיו לו פאת קדים הים דן אחד

2 E, junto ao termo de Dã, desde a banda do oriente até à banda do ocidente, Aser, uma porção.

2 ועל גבול דן מפאת קדים עד פאת ימה אשר אחד

3 E, junto ao termo de Aser, desde a banda do oriente até à banda do ocidente, Naftali, uma porção.

3 ועל גבול אשר מפאת קדימה ועד פאת ימה נפתלי אחד

4 E, junto ao termo de Naftali, desde a banda do oriente até à banda do ocidente, Manassés, uma porção.

4 ועל גבול נפתלי מפאת קדמה עד פאת ימה מנשה אחד

5 E, junto ao termo de Manassés, desde a banda do oriente até à banda do ocidente, Efraim, uma porção.

5 ועל גבול מנשה מפאת קדמה עד פאת ימה אפרים אחד

6 E, junto ao termo de Efraim, desde a banda do oriente até à banda do ocidente, Rúben, uma porção.

6 ועל גבול אפרים מפאת קדים ועד פאת ימה ראובן אחד

7 E, junto ao termo de Rúben, desde a banda do oriente até à banda do ocidente, Judá, uma porção.

7 ועל גבול ראובן מפאת קדים עד פאת ימה יהודה אחד

8 E, junto ao termo de Judá, desde a banda do oriente até à banda do ocidente, será a oferta que haveis de fazer, de vinte e cinco mil canas de largura e do comprimento como uma das porções desde a banda do oriente até à banda do ocidente; e o santuário estará no meio dela.

8 ועל גבול יהודה מפאת קדים עד פאת ימה תהיה התרומה אשר תרימו
חמשה ועשרים אלף רחב וארך כאחד החלקים מפאת קדימה עד פאת
ימה והיה המקדש בתוכו

9 A oferta que haveis de fazer ao SENHOR será do comprimento
de vinte e cinco mil canas e da largura de dez mil.

9 התרומה אשר תרימו ליהוה ארך חמשה ועשרים אלף ורחב עשרת
אלפים

10 E a oferta santa será dos sacerdotes; para o norte vinte e
cinco mil canas de comprimento, e para o ocidente dez mil de
largura, e para o oriente dez mil de largura, e para o sul vinte e
cinco mil de comprimento; e o santuário do SENHOR estará no
meio dela.

10 ולאלה תהיה תרומת הקדש לכהנים צפונה חמשה ועשרים אלף וימה
רחב עשרת אלפים וקדימה רחב עשרת אלפים ונגבה ארך חמשה ועשרים
אלף והיה מקדש יהוה בתוכו

11 E será para os sacerdotes santificados dentre os filhos de
Zadoque, que guardaram a minha ordenança, que não andaram
errados, quando os filhos de Israel se extraviaram, como se
extraviaram os outros levitas.

11 לכהנים המקדש מבני צדוק אשר שמרו משמרתי אשר לא תעו בתעות
בני ישראל כאשר תעו הלוים

12 E o oferecido da oferta da terra lhes será Santidade das
Santidades, junto ao termo dos levitas.

12 והיתה להם תרומיה מתרומת הארץ קדש קדשים אל גבול הלוים

13 E os levitas terão, consoante o termo dos sacerdotes, vinte e
cinco mil canas de comprimento e de largura dez mil; todo o
comprimento será vinte e cinco mil, e a largura, dez mil.

13 והלוים לעמת גבול הכהנים חמשה ועשרים אלף ארך ורחב עשרת
אלפים כל ארך חמשה ועשרים אלף ורחב עשרת אלפים

14 E não venderão nada disso, nem trocarão, nem transferirão as primícias da terra, porque é santidade ao SENHOR.

14 ולא ימכרו ממנו ולא ימר ולא יעבור ראשית הארץ כי קדש ליהוה

15 Mas as cinco mil, as que ficaram da largura diante das vinte e cinco mil, ficarão para o uso da cidade, para habitação e para arrabaldes; e a cidade estará no meio.

15 וחמשת אלפים הנותר ברחב על פני חמשה ועשרים אלף חל הוא לעיר
למושב ולמגרש והיתה העיר בתוכה

16 E estas serão as suas medidas a banda do norte, de quatro mil e quinhentas canas, e a banda do sul, de quatro mil e quinhentas, e a banda do oriente, de quatro mil e quinhentas, e a banda do ocidente, de quatro mil e quinhentas.

16 ואלה מדותיה פאת צפון חמש מאות וארבעת אלפים ופאת נגב חמש
חמש מאות וארבעת אלפים ומפאת קדים חמש מאות וארבעת אלפים
ופאת ימה חמש מאות וארבעת אלפים

17 E os arrabaldes da cidade serão, para o norte, de duzentas e cinquenta canas, e, para o sul, de duzentas e cinquenta, e, para o oriente, de duzentas e cinquenta, e, para o ocidente, de duzentas e cinquenta.

17 והיה מגרש לעיר צפונה חמשים ומאתים ונגבה חמשים ומאתים
וקדימה חמשים ומאתים וימה חמשים ומאתים

18 E, quanto ao que ficou do resto do comprimento, paralela à santa oferta, será dez mil para o oriente, e dez mil, para o ocidente; e corresponderá à santa oferta; e a sua novidade será para sustento daqueles que servem à cidade.

18 והנותר בארך לעמת תרומת הקדש עשרת אלפים קדימה ועשרת אלפים ימה והיה לעמת תרומת הקדש והיתה תבואתה ללחם לעבדי העיר

19 E os que servem à cidade servir-lhe-ão dentre todas as tribos de Israel.

19 והעבד העיר יעבדוהו מכל שבטי ישראל

20 Toda a oferta será de vinte e cinco mil canas com mais vinte e cinco mil em quadrado; oferecereis a santa oferta, com a possessão da cidade.

20 כל התרומה חמשה ועשרים אלף בחמשה ועשרים אלף רביעית תרימו את תרומת הקדש אל אחזת העיר

21 E o que restar será para o príncipe; desta e da outra banda da santa oferta e da possessão da cidade, diante das vinte e cinco mil canas da oferta, na direção do termo do oriente e do ocidente, diante das vinte e cinco mil, na direção do termo do ocidente, correspondente às porções, será a parte do príncipe; e a oferta santa e o santuário da casa estarão no meio.

21 והנותר לנשיא מזה ומזה לתרומת הקדש ולאחזת העיר אל פני חמשה ועשרים אלף תרומה עד גבול קדימה וימה על פני חמשה ועשרים אלף על גבול ימה לעמת חלקים לנשיא והיתה תרומת הקדש ומקדש הבית בתוכה

22 E, desde a possessão dos levitas e desde a possessão da cidade, no meio do que pertencer ao príncipe, entre o termo de Judá e o termo de Benjamim, será isso para o príncipe.

22 ומאחזת הלוים ומאחזת העיר בתוך אשר לנשיא יהיה בין גבול יהודה ובין גבול בנימן לנשיא יהיה

23 E, quanto ao resto das tribos, desde a banda do oriente até à banda do ocidente, Benjamim, uma porção.

23 ויתר השבטים מפאת קדמה עד פאת ימה בנימן אחד

24 E, junto ao termo de Benjamim, desde a banda do oriente até à banda do ocidente, Simeão, uma porção.

24 ועל גבול בנימן מפאת קדימה עד פאת ימה שמעון אחד

25 E, junto ao termo de Simeão, desde a banda do oriente até à banda do ocidente, Issacar, uma porção.

25 ועל גבול שמעון מפאת קדימה עד פאת ימה יששכר אחד

26 E, junto ao termo de Issacar, desde a banda do oriente até à banda do ocidente, Zebulom, uma porção.

26 ועל גבול יששכר מפאת קדימה עד פאת ימה זבולן אחד

27 E, junto ao termo de Zebulom, desde a banda do oriente até à banda do ocidente, Gade, uma porção.

27 ועל גבול זבולן מפאת קדמה עד פאת ימה גד אחד

28 E, junto ao termo de Gade, da banda do sul, o termo será desde Tamar até às águas da contenda de Cades, para o lado do ribeiro até ao mar Grande.

28 ועל גבול גד אל פאת נגב תימנה והיה גבול מתמר מי מריבת קדש נחלה על הים הגדול

29 Esta é a terra que sorteareis em herança às tribos de Israel; e estas são as suas porções, diz o Senhor JEOVÁ.

29 זאת הארץ אשר תפילו מנחלה לשבטי ישראל ואלה מחלקתם נאם אדני יהוה

30 E estas são as saídas da cidade, desde a banda do norte quatro mil e quinhentas medidas.

30 ואלה תוצאת העיר מפאת צפון חמש מאות וארבעת אלפים מדה

31 E as portas da cidade serão conforme os nomes das tribos de Israel três portas para o norte a porta de Rúben, uma, a porta de Judá, outra, a porta de Levi, outra;

31 ושערי העיר על שמות שבטי ישראל שערים שלושה צפונה שער ראובן אחד שער יהודה אחד שער לוי אחד

32 da banda do oriente, quatro mil e quinhentas medidas e três portas, a saber a porta de José, uma, a porta de Benjamim, outra, a porta de Dã, outra;

32 ואל פאת קדימה חמש מאות וארבעת אלפים ושערים שלשה ושער יוסף אחד שער בנימן אחד שער דן אחד

33 da banda do sul, quatro mil e quinhentas medidas e três portas a porta de Simeão, uma, a porta de Issacar, outra, a porta de Zebulom, outra;

33 ופאת נגבה חמש מאות וארבעת אלפים מדה ושערים שלשה שער שמעון אחד שער יששכר אחד שער זבולן אחד

34 da banda do ocidente, quatro mil e quinhentas medidas e as suas três portas a porta de Gade, uma, a porta de Aser, outra, a porta de Naftali, outra.

34 פאת ימה חמש מאות וארבעת אלפים שעריהם שלשה שער גד אחד שער אשר אחד שער נפתלי אחד

35 Dezoito mil medidas em redor; e o nome da cidade desde aquele dia será O SENHOR Está Ali.

35 סביב שמנה עשר אלף ושם העיר מיום יהוה שמה

Daniel

Daniel 1

1 No ano terceiro do reinado de Jeoaquim, rei de Judá, veio Nabucodonosor, rei da Babilônia, a Jerusalém e a sitiou.

1 בשנת שלוש למלכות יהויקים מלך יהודה בא נבוכדנאצר מלך בבל ירושלם ויצר עליה

2 E o Senhor entregou nas suas mãos a Jeoaquim, rei de Judá, e uma parte dos utensílios da Casa de Deus, e ele os levou para a terra de Sinar, para a casa do seu deus, e pôs os utensílios na casa do tesouro do seu deus.

2 ויתן אדני בידו את יהויקים מלך יהודה ומקצת כלי בית האלהים ויביאם ארץ שנער בית אלהיו ואת הכלים הביא בית אוצר אלהיו

3 E disse o rei a Aspenaz, chefe dos seus eunucos, que trouxesse alguns dos filhos de Israel, e da linhagem real, e dos nobres,

3 ויאמר המלך לאשפנז רב סריסיו להביא מבני ישראל ומזרע המלוכה ומן הפרתמים

4 jovens em quem não houvesse defeito algum, formosos de aparência, e instruídos em toda a sabedoria, e sábios em ciência, e entendidos no conhecimento, e que tivessem habilidade para viver no palácio do rei, a fim de que fossem ensinados nas letras e na língua dos caldeus.

4 ילדים אשר אין בהם כל מאום וטובי מראה ומשכילים בכל חכמה וידעי דעת ומביני מדע ואשר כח בהם לעמד בהיכל המלך וללמדם ספר ולשון כשדים

5 E o rei lhes determinou a ração de cada dia, da porção do manjar do rei e do vinho que ele bebia, e que assim fossem criados por três anos, para que no fim deles pudessem estar diante do rei.

5 וימן להם המלך דבר יום ביומו מפת בג המלך ומיין משתיו ולגדלם שנים שלוש ומקצתם יעמדו לפני המלך

6 E entre eles se achavam, dos filhos de Judá, Daniel, Hananias, Misael e Azarias.

6 ויהי בהם מבני יהודה דניאל חנניה מישאל ועזריה

7 E o chefe dos eunucos lhes pôs outros nomes, a saber a Daniel pôs o de Beltessazar, e a Hananias, o de Sadraque, e a Misael, o de Mesaque, e a Azarias, o de Abede-Nego.

7 וישם להם שר הסריסים שמות וישם לדניאל בלטשאצר ולחנניה שדרך ולמישאל מישך ולעזריה עבד נגו

8 E Daniel assentou no seu coração não se contaminar com a porção do manjar do rei, nem com o vinho que ele bebia; portanto, pediu ao chefe dos eunucos que lhe concedesse não se contaminar.

8 וישם דניאל על לבו אשר לא יתגאל בפתבג המלך וביין משתיו ויבקש משר הסריסים אשר לא יתגאל

9 Ora, deu Deus a Daniel graça e misericórdia diante do chefe dos eunucos.

9 ויתן האלהים את דניאל לחסד ולרחמים לפני שר הסריסים

10 E disse o chefe dos eunucos a Daniel Tenho medo do meu senhor, o rei, que determinou a vossa comida e a vossa bebida; por que veria ele os vossos rostos mais tristes do que os dos

jovens que são vossos iguais? Assim, arriscareis a minha cabeça para com o rei.

10 ויאמר שר הסריסים לדניאל ירא אני את אדני המלך אשר מנה את מאכלכם ואת משתיכם אשר למה יראה את פניכם זעפים מן הילדים אשר כגילכם וחיבתם את ראשי למלך

11 Então, disse Daniel ao despenseiro a quem o chefe dos eunucos havia constituído sobre Daniel, Hananias, Misael e Azarias

11 ויאמר דניאל אל המלצר אשר מנה שר הסריסים על דניאל חנניה מישאל ועזריה

12 Experimenta, peço-te, os teus servos dez dias, fazendo que se nos dêem legumes a comer e água a beber.

12 נס נא את עבדיך ימים עשרה ויתנו לנו מן הזרעים ונאכלה ומים ונשתה

13 Então, se veja diante de ti a nossa aparência e a aparência dos jovens que comem a porção do manjar do rei, e, conforme vires, te hajas com os teus servos.

13 ויראו לפניך מראינו ומראה הילדים האכלים את פתבג המלך וכאשר תראה עשה עם עבדיך

14 E ele conveio nisso e os experimentou dez dias.

14 וישמע להם לדבר הזה וינסם ימים עשרה

15 E, ao fim dos dez dias, pareceram os seus semblantes melhores; eles estavam mais gordos do que todos os jovens que comiam porção do manjar do rei.

15 ומקצת ימים עשרה נראה מראיהם טוב ובריאי בשר מן כל הילדים האכלים את פתבג המלך

16 Desta sorte, o despenseiro tirou a porção do manjar deles e o vinho que deviam beber e lhes dava legumes.

16 ויהי המלצר נשא את פתבגם ויין משתיהם ונתן להם זרענים

17 Ora, a esses quatro jovens Deus deu o conhecimento e a inteligência em todas as letras e sabedoria; mas a Daniel deu entendimento em toda visão e sonhos.

17 והילדים האלה ארבעתם נתן להם האלהים מדע והשכל בכל ספר וחכמה ודניאל הבין בכל חזון וחלמות

18 E, ao fim dos dias em que o rei tinha dito que os trouxessem, o chefe dos eunucos os trouxe diante de Nabucodonosor.

18 ולמקצת הימים אשר אמר המלך להביאם ויביאם שר הסריסים לפני נבכדנצר

19 E o rei falou com eles; e entre todos eles não foram achados outros tais como Daniel, Hananias, Misael e Azarias; por isso, permaneceram diante do rei.

19 וידבר אתם המלך ולא נמצא מכלם כדניאל חנניה מישאל ועזריה ויעמדו לפני המלך

20 E em toda matéria de sabedoria e de inteligência, sobre que o rei lhes fez perguntas, os achou dez vezes mais doutos do que todos os magos ou astrólogos que havia em todo o seu reino.

20 וכל דבר חכמת בינה אשר בקש מהם המלך וימצאם עשר ידות על כל החרטמים האשפים אשר בכל מלכותו

21 E Daniel esteve até ao primeiro ano do rei Ciro.

21 ויהי דניאל עד שנת אחת לכורש המלך

Daniel 2

1 E no segundo ano do reinado de Nabucodonosor, teve Nabucodonosor uns sonhos; e o seu espírito se perturbou, e passou-se-lhe o seu sono.

1 ובשנת שתים למלכות נבכדנצר חלם נבכדנצר חלמות ותתפעם רוחו ושנתו נהיתה עליו

2 E o rei mandou chamar os magos, e os astrólogos, e os encantadores, e os caldeus, para que declarassem ao rei qual tinha sido o seu sonho; e eles vieram e se apresentaram diante do rei.

2 ויאמר המלך לקרא לחרטמים ולאשפים ולמכשפים ולכשדים להגיד למלך חלמתיו ויבאו ויעמדו לפני המלך

3 E o rei lhes disse Tive um sonho; e, para saber o sonho, está perturbado o meu espírito.

3 ויאמר להם המלך חלום חלמתי ותפעם רוחי לדעת את החלום

4 E os caldeus disseram ao rei em siríaco Ó rei, vive eternamente! Dize o sonho a teus servos, e daremos a interpretação.

4 וידברו הכשדים למלך ארמית מלכא לעלמין חיי אמר חלמא לעבדיך ופשרא נחוא

5 Respondeu o rei e disse aos caldeus O que foi me tem escapado; se me não fizerdes saber o sonho e a sua interpretação, sereis despedaçados, e as vossas casas serão feitas um monturo;

5 ענה מלכא ואמר לכשדיא מלתא מני אזדא הן לא תהודעונני חלמא ופשרה הדמין תתעבדון ובתיכון נולי יתשמון

6 mas, se vós me declarardes o sonho e a sua interpretação, recebereis de mim presentes, e dádivas, e grande honra; portanto, declarai-me o sonho e a sua interpretação.

6 והן חלמא ופשרה תהחון מתנן ונבזבה ויקר שגיא תקבלון מן קדמי להן
חלמא ופשרה החוני

7 Responderam segunda vez e disseram Diga o rei o sonho a seus servos, e daremos a sua interpretação.

7 ענו תנינות ואמרין מלכא חלמא יאמר לעבדוהי ופשרה נהחוה

8 Respondeu o rei e disse Percebo muito bem que vós quereis ganhar tempo; porque vedes que o que eu sonhei me tem escapado.

8 ענה מלכא ואמר מן יציב ידע אנה די עדנא אנתון זבנין כל קבל די
חזיתון די אזדא מני מלתא

9 Por consequência, se me não fazeis saber o sonho, uma só sentença será a vossa; pois vós preparastes palavras mentirosas e perversas para as proferirdes na minha presença, até que se mude o tempo; portanto, dizei-me o sonho, para que eu entenda que me podeis dar a sua interpretação.

9 די הן חלמא לא תהודענני חדה היא דתכון ומלה כדבה ושחיתה
הזמנתון למאמר קדמי עד די עדנא ישתנא להן חלמא אמרו לי ואנדע די
פשרה תהחונני

10 Responderam os caldeus na presença do rei e disseram Não há ninguém sobre a terra que possa declarar a palavra ao rei; pois nenhum rei há, senhor ou dominador, que requeira coisa semelhante de algum mago, ou astrólogo, ou caldeu.

10 ענו כשדיא קדם מלכא ואמרין לא איתי אנש על יבשתא די מלת מלכא יוכל להחויה כל קבל די כל מלך רב ושליט מלה כדנה לא שאל לכל חרטם ואשף וכשדי

11 Porquanto a coisa que o rei requer é difícil, e ninguém há que a possa declarar diante do rei, senão os deuses, cuja morada não é com a carne.

11 ומלתא די מלכה שאל יקירה ואחרן לא איתי די יחונה קדם מלכא להן אלהין די מדרהון עם בשרא לא איתוהי

12 Então, o rei muito se irou e enfureceu; e ordenou que matassem a todos os sábios de Babilônia.

12 כל קבל דנה מלכא בנס וקצף שגיא ואמר להובדה לכל חכימי בבל

13 E saiu o decreto segundo o qual deviam ser mortos os sábios; e buscaram Daniel e os seus companheiros, para que fossem mortos.

13 ודתא נפקת וחכימיא מתקטלין ובעו דניאל וחברוהי להתקטלה

14 Então, Daniel falou avisada e prudentemente a Arioque, capitão da guarda do rei, que tinha saído para matar os sábios de Babilônia.

14 באדין דניאל התיב עטא וטעם לאריוך רב טבחיא די מלכא די נפק לקטלה לחכימי בבל

15 Respondeu e disse a Arioque, encarregado do rei Por que se apressa tanto o mandado da parte do rei? Então, Arioque explicou o caso a Daniel.

15 ענה ואמר לאריוך שליטא די מלכא על מה דתא מהחצפה מן קדם מלכא אדין מלתא הודע אריוך לדניאל

16 E Daniel entrou e pediu ao rei que lhe desse tempo, para que pudesse dar a interpretação.

16 ודניאל על ובעה מן מלכא די זמן ינתן לה ופשרא להחויה למלכא

17 Então, Daniel foi para a sua casa e fez saber o caso a Hananias, Misael e Azarias, seus companheiros,

17 אדין דניאל לביתה אזל ולחנניה מישאל ועזריה חברוהי מלתא הודע

18 para que pedissem misericórdia ao Deus dos céus sobre este segredo, a fim de que Daniel e seus companheiros não perecessem com o resto dos sábios da Babilônia.

18 ורחמין למבעא מן קדם אלה שמיא על רזה דנה די לא יהבדון דניאל וחברוהי עם שאר חכימי בבל

19 Então, foi revelado o segredo a Daniel numa visão de noite; e Daniel louvou o Deus do céu.

19 אדין לדניאל בחזוא די ליליא רזה גלי אדין דניאל ברך לאלה שמיא

20 Falou Daniel e disse Seja bendito o nome de Deus para todo o sempre, porque dele é a sabedoria e a força;

20 ענה דניאל ואמר להוא שמה די אלהא מברך מן עלמא ועד עלמא די חכמתא וגבורתא די לה היא

21 ele muda os tempos e as horas; ele remove os reis e estabelece os reis; ele dá sabedoria aos sábios e ciência aos inteligentes.

21 והוא מהשנא עדניא וזמניא מהעדה מלכין ומהקים מלכין יהב חכמתא לחכימין ומנדעא לידעי בינה

22 Ele revela o profundo e o escondido e conhece o que está em trevas; e com ele mora a luz.

22 הוא גלא עמיקתא ומסתרתא ידע מה בחשוכא ונהירא עמה שרא

23 Ó Deus de meus pais, eu te louvo e celebro porque me deste sabedoria e força; e, agora, me fizeste saber o que te pedimos, porque nos fizeste saber este assunto do rei.

23 לך אלה אבהתי מהודא ומשבח אנה די חכמתא וגבורתא יהבת לי וכען הודעתני די בעינא מנך די מלת מלכא הודעתנא

24 Por isso, Daniel foi ter com Arioque, ao qual o rei tinha constituído para matar os sábios da Babilônia; entrou e disse-lhe assim Não mates os sábios de Babilônia; introduze-me na presença do rei, e darei ao rei a interpretação.

24 כל קבל דנה דניאל על על אריוך די מני מלכא להובדה לחכימי בבל אזל וכן אמר לה לחכימי בבל אל תהובד העלני קדם מלכא ופשרא למלכא אחוא

25 Então, Arioque depressa introduziu Daniel na presença do rei e disse-lhe assim Achei um dentre os filhos dos cativos de Judá, o qual fará saber ao rei a interpretação.

25 אדין אריוך בהתבהלה הנעל לדניאל קדם מלכא וכן אמר לה די השכחת גבר מן בני גלותא די יהוד די פשרא למלכא יהודע

26 Respondeu o rei e disse a Daniel (cujo nome era Beltessazar) Podes tu fazer-me saber o sonho que vi e a sua interpretação?

26 ענה מלכא ואמר לדניאל די שמה בלטשאצר האיתיך כהל להודעתני חלמא די חזית ופשרה

27 Respondeu Daniel na presença do rei e disse O segredo que o rei requer, nem sábios, nem astrólogos, nem magos, nem adivinhos o podem descobrir ao rei.

27 ענה דניאל קדם מלכא ואמר רזה די מלכא שאל לא חכימין אשפין חרטמין גזרין יכלין להחויה למלכא

28 Mas há um Deus nos céus, o qual revela os segredos; ele, pois, fez saber ao rei Nabucodonosor o que há de ser no fim dos dias; o teu sonho e as visões da tua cabeça na tua cama são estas

28 ברם איתי אלה בשמיא גלא רזין והודע למלכא נבוכדנצר מה די להוא באחרית יומיא חלמך וחזוי ראשך על משכבך דנה הוא

29 Estando tu, ó rei, na tua cama, subiram os teus pensamentos ao que há de ser depois disto. Aquele, pois, que revela os segredos te fez saber o que há de ser.

29 אנתה מלכא רעיונך על משכבך סלקו מה די להוא אחרי דנה וגלא רזיא הודעך מה די להוא

30 E a mim me foi revelado este segredo, não porque haja em mim mais sabedoria do que em todos os viventes, mas para que a interpretação se fizesse saber ao rei e para que entendesses os pensamentos do teu coração.

30 ואנה לא בחכמה די איתי בי מן כל חייא רזא דנה גלי לי להן על דברת די פשרא למלכא יהודעון ורעיוני לבבך תנדע

31 Tu, ó rei, estavas vendo, e eis aqui uma grande estátua; essa estátua, que era grande, e cujo esplendor era excelente, estava em pé diante de ti; e a sua vista era terrível.

31 אנתה מלכא חזה הוית ואלו צלם חד שגיא צלמא דכן רב וזיוה יתיר קאם לקבלך ורוה דחיל

32 A cabeça daquela estátua era de ouro fino; o seu peito e os seus braços, de prata; o seu ventre e as suas coxas, de cobre;

32 הוא צלמא ראשה די דהב טב חדוהי ודרעוהי די כסף מעוהי וירכתה די נחש

33 as pernas, de ferro; os seus pés, em parte de ferro e em parte de barro.

33 שקוהי די פרזל רגלוהי מנהון די פרזל ומנהון די חסף

34 Estavas vendo isso, quando uma pedra foi cortada, sem mão, a qual feriu a estátua nos pés de ferro e de barro e os esmiuçou.

34 חזה הוית עד די התגזרת אבן די לא בידין ומחת לצלמא על רגלוהי די פרזלא וחספא והדקת המון

35 Então, foi juntamente esmiuçado o ferro, o barro, o cobre, a prata e o ouro, os quais se fizeram como a pragana das eiras no estio, e o vento os levou, e não se achou lugar algum para eles; mas a pedra que feriu a estátua se fez um grande monte e encheu toda a terra.

35 באדין דקו כחדה פרזלא חספא נחשא כספא ודהבא והוו כעור מן אדרי קיט ונשא המון רוחא וכל אתר לא השתכח להון ואבנא די מחת לצלמא הות לטור רב ומלת כל ארעא

36 Este é o sonho; também a interpretação dele diremos na presença do rei.

36 דנה חלמא ופשרה נאמר קדם מלכא

37 Tu, ó rei, és rei de reis, pois o Deus dos céus te tem dado o reino, e o poder, e a força, e a majestade.

37 אנתה מלכא מלך מלכיא די אלה שמיא מלכותא חסנא ותקפא ויקרא יהב לך

38 E, onde quer que habitem filhos de homens, animais do campo e aves do céu, ele tos entregou na tua mão e fez que dominasses sobre todos eles; tu és a cabeça de ouro.

38 ובכל די דארין בני אנשא חיות ברא ועוף שמיא יהב בידך והשלטך
בכלהון אנתה הוא ראשה די דהבא

39 E, depois de ti, se levantará outro reino, inferior ao teu, e um terceiro reino, de metal, o qual terá domínio sobre toda a terra.

39 ובתרך תקום מלכו אחרי ארעא מנך ומלכו תליתיא אחרי די נחשא די
תשלט בכל ארעא

40 E o quarto reino será forte como ferro; pois, como o ferro esmiúça e quebra tudo, como o ferro quebra todas as coisas, ele esmiuçará e quebrantará.

40 ומלכו רביעיה תהוא תקיפה כפרזלא כל קבל די פרזלא מהדק וחשל
כלא וכפרזלא די מרעע כל אלין תדק ותרע

41 E, quanto ao que viste dos pés e dos artelhos, em parte de barro de oleiro e em parte de ferro, isso será um reino dividido; contudo, haverá nele alguma coisa da firmeza do ferro, pois que viste o ferro misturado com barro de lodo.

41 ודי חזיתה רגליא ואצבעתא מנהון חסף די פחר ומנהון פרזל מלכו
פליגה תהוה ומן נצבתא די פרזלא להוא בה כל קבל די חזיתה פרזלא
מערב בחסף טינא

42 E, como os artelhos eram em parte de ferro e em parte de barro, assim por uma parte o reino será forte e por outra será frágil.

42 ואצבעת רגליא מנהון פרזל ומנהון חסף מן קצת מלכותא תהוה
תקיפה ומנה תהוה תבירה

43 Quanto ao que viste do ferro misturado com barro de lodo, misturar-se-ão com semente humana, mas não se ligarão um ao outro, assim como o ferro se não mistura com o barro.

43 די חזית פרזלא מערב בחסף טינא מתערבין להון בזרע אנשא ולא להון דבקין דנה עם דנה הא כדי פרזלא לא מתערב עם חספא

44 Mas, nos dias desses reis, o Deus do céu levantará um reino que não será jamais destruído; e esse reino não passará a outro povo; esmiuçará e consumirá todos esses reinos e será estabelecido para sempre.

44 וביומיהון די מלכיא אנון יקים אלה שמיא מלכו די לעלמין לא תתחבל ומלכותה לעם אחרן לא תשתבק תדק ותסיף כל אלין מלכותא והיא תקום לעלמיא

45 Da maneira como viste que do monte foi cortada uma pedra, sem mãos, e ela esmiuçou o ferro, o cobre, o barro, a prata e o ouro, o Deus grande fez saber ao rei o que há de ser depois disso; e certo é o sonho, e fiel a sua interpretação.

45 כל קבל די חזית די מטורא אתגזרת אבן די לא בידין והדקת פרזלא נחשא חספא כספא ודהבא אלה רב הודע למלכא מה די להוא אחרי דנה ויציב חלמא ומהימן פשרה

46 Então, o rei Nabucodonosor caiu sobre o seu rosto, e adorou a Daniel, e ordenou que lhe fizessem oferta de manjares e perfumes suaves.

46 באדין מלכא נבוכדנצר נפל על אנפוהי ולדניאל סגד ומנחה וניחחין אמר לנסכה לה

47 Respondeu o rei a Daniel e disse Certamente, o vosso Deus é Deus dos deuses, e o Senhor dos reis, e o revelador dos segredos, pois pudeste revelar este segredo.

47 ענה מלכא לדניאל ואמר מן קשט די אלהכון הוא אלה אלהין ומרא מלכין וגלה רזין די יכלת למגלא רזה דנה

48 Então, o rei engrandeceu a Daniel, e lhe deu muitos e grandes presentes, e o pôs por governador de toda a província de Babilônia, como também por principal governador de todos os sábios de Babilônia.

48 אדין מלכא לדניאל רבי ומתנן רברבן שגיאן יהב לה והשלטה על כל מדינת בבל ורב סגנין על כל חכימי בבל

49 E pediu Daniel ao rei, e constituiu ele sobre os negócios da província de Babilônia a Sadraque, Mesaque e Abede-Nego; mas Daniel estava às portas do rei.

49 ודניאל בעא מן מלכא ומני על עבידתא די מדינת בבל לשדרך מישך ועבד נגו ודניאל בתרע מלכא

Daniel 3

1 O Rei Nabucodonosor fez uma estátua de ouro, cuja altura era de sessenta côvados, e a sua largura, de seis côvados; levantou-a no campo de Dura, na província de Babilônia.

1 נבוכדנצר מלכא עבד צלם די דהב רומה אמין שתין פתיה אמין שת אקימה בבקעת דורא במדינת בבל

2 E o rei Nabucodonosor mandou ajuntar os sátrapas, os prefeitos, os presidentes, os juízes, os tesoureiros, os conselheiros, os oficiais e todos os governadores das províncias, para que viessem à consagração da estátua que o rei Nabucodonosor tinha levantado.

2 ונבוכדנצר מלכא שלח למכנש לאחשדרפניא סגניא ופחותא אדרגזריא גדבריא דתבריא תפתיא וכל שלטני מדינתא למתא לחנכת צלמא די הקים נבוכדנצר מלכא

3 Então, se ajuntaram os sátrapas, os prefeitos, os presidentes, os juízes, os tesoureiros, os conselheiros, os oficiais e todos os governadores das províncias, para a consagração da estátua que o rei Nabucodonosor tinha levantado, e estavam em pé diante da imagem que Nabucodonosor tinha levantado.

3 באדין מתכנשין אחשדרפניא סגניא ופחותא אדרגזריא גדבריא דתבריא תפתיא וכל שלטני מדינתא לחנכת צלמא די הקים נבוכדנצר מלכא וקאמין לקבל צלמא די הקים נבוכדנצר

4 E o arauto apregoava em alta voz Ordena-se a vós, ó povos, nações e gente de todas as línguas

4 וכרוזא קרא בחיל לכון אמרין עממיא אמיא ולשניא

5 Quando ouvirdes o som da buzina, do pífaro, da harpa, da sambuca, do saltério, da gaita de foles e de toda sorte de música, vos prostrareis e adorareis a imagem de ouro que o rei Nabucodonosor tem levantado.

5 בעדנא די תשמעון קל קרנא משרוקיתא קיתרס סבכא פסנתרין סומפניה וכל זני זמרא תפלון ותסגדון לצלם דהבא די הקים נבוכדנצר מלכא

6 E qualquer que se não prostrar e não a adorar será na mesma hora lançado dentro do forno de fogo ardente.

6 ומן די לא יפל ויסגד בה שעתא יתרמא לגוא אתון נורא יקדתא

7 Portanto, no mesmo instante em que todos os povos ouviram o som da buzina, do pífaro, da harpa, da sambuca, do saltério e de toda sorte de música, se prostraram todos os povos, nações e línguas e adoraram a estátua de ouro que o rei Nabucodonosor tinha levantado.

7 כל קבל דנה בה זמנא כדי שמעין כל עממיא קל קרנא משרוקיתא
קיתרס שבכא פסנטרין וכל זני זמרא נפלין כל עממיא אמיא ולשניא סגדין
לצלם דהבא די הקים נבוכדנצר מלכא

8 Ora, no mesmo instante, se chegaram alguns homens caldeus e acusaram os judeus.

8 כל קבל דנה בה זמנא קרבו גברין כשדאין ואכלו קרציהון די יהודיא

9 E falaram e disseram ao rei Nabucodonosor Ó rei, vive eternamente!

9 ענו ואמרין לנבוכדנצר מלכא מלכא לעלמין חיי

10 Tu, ó rei, fizeste um decreto, pelo qual todo homem que ouvisse o som da buzina, do pífaro, da harpa, da sambuca, do saltério, da gaita de foles e de toda sorte de música se prostraria e adoraria a estátua de ouro;

10 אנתה מלכא שמת טעם די כל אנש די ישמע קל קרנא משרקיתא
קיתרס שבכא פסנתרין וסיפניה וכל זני זמרא יפל ויסגד לצלם דהבא

11 e qualquer que se não prostrasse e adorasse seria lançado dentro do forno de fogo ardente.

11 ומן די לא יפל ויסגד יתרמא לגוא אתון נורא יקדתא

12 Há uns homens judeus, que tu constituíste sobre os negócios da província de Babilônia Sadraque, Mesaque e Abede-Nego; esses homens, ó rei, não fizeram caso de ti; a teus deuses não servem, nem a estátua de ouro, que levantaste, adoraram.

12 איתי גברין יהודאין די מנית יתהון על עבידת מדינת בבל שדרך מישך
ועבד נגו גבריא אלך לא שמו עליך מלכא טעם לאלהיך לא פלחין ולצלם
דהבא די הקימת לא סגדין

13 Então, Nabucodonosor, com ira e furor, mandou chamar Sadraque, Mesaque e Abede-Nego. E trouxeram a esses homens perante o rei.

13 באדין נבוכדנצר ברגז וחמה אמר להיתיה לשדרך מישך ועבד נגו באדין גבריא אלך היתיו קדם מלכא

14 Falou Nabucodonosor e lhes disse É de propósito, ó Sadraque, Mesaque e Abede-Nego, que vós não servis a meus deuses nem adorais a estátua de ouro que levantei?

14 ענה נבכדנצר ואמר להון הצדא שדרך מישך ועבד נגו לאלהי לא איתיכון פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא סגדין

15 Agora, pois, se estais prontos, quando ouvirdes o som da buzina, do pífaro, da cítara, da harpa, do saltério, da gaita de foles e de toda sorte de música, para vos prostrardes e adorardes a estátua que fiz, bom é; mas, se a não adorardes, sereis lançados, na mesma hora, dentro do forno de fogo ardente; e quem é o Deus que vos poderá livrar das minhas mãos?

15 כען הן איתיכון עתידין די בעדנא די תשמעון קל קרנא משרוקיתא קיתרס שבכא פסנתרין וסומפניה וכל זני זמרא תפלון ותסגדון לצלמא די עבדת והן לא תסגדון בה שעתה תתרמון לגוא אתון נורא יקדתא ומן הוא אלה די ישיזבנכון מן ידי

16 Responderam Sadraque, Mesaque e Abede-Nego e disseram ao rei Nabucodonosor Não necessitamos de te responder sobre este negócio.

16 ענו שדרך מישך ועבד נגו ואמרין למלכא נבוכדנצר לא חשחין אנחנה על דנה פתגם להתבותך

17 Eis que o nosso Deus, a quem nós servimos, é que nos pode livrar; ele nos livrará do forno de fogo ardente e da tua mão, ó rei.

17 הן איתי אלהנא די אנחנא פלחין יכל לשיזבותנא מן אתון נורא יקדתא ומן ידך מלכא ישיזב

18 E, se não, fica sabendo, ó rei, que não serviremos a teus deuses nem adoraremos a estátua de ouro que levantaste.

18 והן לא ידיע להוא לך מלכא די לאלהיך לא איתנא פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא נסגד

19 Então, Nabucodonosor se encheu de furor, e se mudou o aspecto do seu semblante contra Sadraque, Mesaque e Abede-Nego; falou e ordenou que o forno se aquecesse sete vezes mais do que se costumava aquecer.

19 באדין נבוכדנצר התמלי חמא וצלם אנפוהי אשתנו על שדרך מישך ועבד נגו ענה ואמר למזא לאתונא חד שבעה על די חזה למזיה

20 E ordenou aos homens mais fortes que estavam no seu exército que atassem a Sadraque, Mesaque e Abede-Nego, para os lançarem no forno de fogo ardente.

20 ולגברין גברי חיל די בחילה אמר לכפתה לשדרך מישך ועבד נגו למרמא לאתון נורא יקדתא

21 Então, aqueles homens foram atados com as suas capas, e seus calções, e seus chapéus, e suas vestes e foram lançados dentro do forno de fogo ardente.

21 באדין גבריא אלך כפתו בסרבליהון וכרבלתהון פטישיהון ולבשיהון ורמיו לגוא אתון נורא יקדתא

22 E, porque a palavra do rei apertava, e o forno estava sobremaneira quente, a chama do fogo matou aqueles homens que levantaram a Sadraque, Mesaque e Abede-Nego.

22 כל קבל דנה מן די מלת מלכא מחצפה ואתונא אזה יתירא גבריא אלך די הסקו לשדרך מישך ועבד נגו קטל המון שביבא די נורא

23 E estes três homens, Sadraque, Mesaque e Abede-Nego, caíram atados dentro do forno de fogo ardente.

23 וגבריא אלך תלתהון שדרך מישך ועבד נגו נפלו לגוא אתון נורא יקדתא מכפתין

24 Então, o rei Nabucodonosor se espantou e se levantou depressa; falou e disse aos seus capitães Não lançamos nós três homens atados dentro do fogo? Responderam e disseram ao rei É verdade, ó rei.

24 אדין נבוכדנצר מלכא תוה וקם בהתבהלה ענה ואמר להדברוהי הלא גברין תלתא רמינא לגוא נורא מכפתין ענין ואמרין למלכא יציבא מלכא

25 Respondeu e disse Eu, porém, vejo quatro homens soltos, que andam passeando dentro do fogo, e nada há de lesão neles; e o aspecto do quarto é semelhante ao filho dos deuses.

25 ענה ואמר הא אנה חזה גברין ארבעה שרין מהלכין בגוא נורא וחבל לא איתי בהון ורוה די רביעיא דמה לבר אלהין

26 Então, se chegou Nabucodonosor à porta do forno de fogo ardente; falou e disse Sadraque, Mesaque e Abede-Nego, servos do Deus Altíssimo, saí e vinde! Então, Sadraque, Mesaque e Abede-Nego saíram do meio do fogo.

26 באדין קרב נבוכדנצר לתרע אתון נורא יקדתא ענה ואמר שדרך מישך ועבד נגו עבדוהי די אלהא עליא פקו ואתו באדין נפקין שדרך מישך ועבד נגו מן גוא נורא

27 E ajuntaram-se os sátrapas, e os prefeitos, e os presidentes, e
os capitães do rei, contemplando estes homens, e viram que o
fogo não tinha tido poder algum sobre os seus corpos; nem um
só cabelo da sua cabeça se tinha queimado, nem as suas capas
se mudaram, nem cheiro de fogo tinha passado sobre eles.

27 ומתכנשין אחשדרפניא סגניא ופחותא והדברי מלכא חזין לגבריא אלך
די לא שלט נורא בגשמהון ושער ראשהון לא התחרך וסרבליהון לא שנו
וריח נור לא עדת בהון

28 Falou Nabucodonosor e disse Bendito seja o Deus de
Sadraque, Mesaque e Abede-Nego, que enviou o seu anjo e
livrou os seus servos, que confiaram nele, pois não quiseram
cumprir a palavra do rei, preferindo entregar os seus corpos,
para que não servissem nem adorassem algum outro deus,
senão o seu Deus.

28 ענה נבוכדנצר ואמר בריך אלההון די שדרך מישך ועבד נגו די שלח
מלאכה ושיזב לעבדוהי די התרחצו עלוהי ומלת מלכא שניו ויהבו
גשמיהון די לא יפלחון ולא יסגדון לכל אלה להן לאלההון

29 Por mim, pois, é feito um decreto, pelo qual todo povo, nação
e língua que disser blasfêmia contra o Deus de Sadraque,
Mesaque e Abede-Nego seja despedaçado, e as suas casas sejam
feitas um monturo; porquanto não há outro deus que possa
livrar como este.

29 ומני שים טעם די כל עם אמה ולשן די יאמר שלה על אלההון די שדרך
מישך ועבד נגוא הדמין יתעבד וביתה נולי ישתוה כל קבל די לא איתי אלה
אחרן די יכל להצלה כדנה

30 Então, o rei fez prosperar a Sadraque, Mesaque e Abede-
Nego, na província de Babilônia.

30 באדין מלכא הצלח לשדרך מישך ועבד נגו במדינת בבל

Daniel 4

1 Nabucodonosor, rei, a todos os povos, nações e línguas que moram em toda a terra Paz vos seja multiplicada!

1 נבוכדנצר מלכא לכל עממיא אמיא ולשניא די דארין בכל ארעא שלמכון ישגא

2 Pareceu-me bem fazer conhecidos os sinais e maravilhas que Deus, o Altíssimo, tem feito para comigo.

2 אתיא ותמהיא די עבד עמי אלהא עליא שפר קדמי להחויה

3 Quão grandes são os seus sinais, e quão poderosas, as suas maravilhas! O seu reino é um reino sempiterno, e o seu domínio, de geração em geração.

3 אתוהי כמה רברבין ותמהוהי כמה תקיפין מלכותה מלכות עלם ושלטנה עם דר ודר

4 Eu, Nabucodonosor, estava sossegado em minha casa e florescente no meu palácio.

4 אנה נבוכדנצר שלה הוית בביתי ורענן בהיכלי

5 Tive um sonho, que me espantou; e as imaginações na minha cama e as visões da minha cabeça me turbaram.

5 חלם חזית וידחלנני והרהרין על משכבי וחזוי ראשי יבהלנני

6 Por mim, pois, se fez um decreto, pelo qual fossem introduzidos à minha presença todos os sábios de Babilônia, para que me fizessem saber a interpretação do sonho.

6 ומני שים טעם להנעלה קדמי לכל חכימי בבל די פשר חלמא יהודענני

7 Então, entraram os magos, os astrólogos, os caldeus e os adivinhadores, e eu contei o sonho diante deles; mas não me fizeram saber a sua interpretação.

7 באדין עללין חרטמיא אשפיא כשדיא וגזריא וחלמא אמר אנה קדמיהון ופשרה לא מהודעין לי

8 Mas, por fim, entrou na minha presença Daniel, cujo nome é Beltessazar, segundo o nome do meu deus, e no qual há o espírito dos deuses santos; e eu contei o sonho diante dele

8 ועד אחרין על קדמי דניאל די שמה בלטשאצר כשם אלהי ודי רוח אלהין קדישין בה וחלמא קדמוהי אמרת

9 Beltessazar, príncipe dos magos, eu sei que há em ti o espírito dos deuses santos, e nenhum segredo te é difícil; dize-me as visões do meu sonho que tive e a sua interpretação.

9 בלטשאצר רב חרטמיא די אנה ידעת די רוח אלהין קדישין בך וכל רז לא אנס לך חזוי חלמי די חזית ופשרה אמר

10 Eram assim as visões da minha cabeça, na minha cama eu estava olhando e vi uma árvore no meio da terra, cuja altura era grande;

10 וחזוי ראשי על משכבי חזה הוית ואלו אילן בגוא ארעא ורומה שגיא

11 crescia essa árvore e se fazia forte, de maneira que a sua altura chegava até ao céu; e foi vista até aos confins da terra.

11 רבה אילנא ותקף ורומה ימטא לשמיא וחזותה לסוף כל ארעא

12 A sua folhagem era formosa, e o seu fruto, abundante, e havia nela sustento para todos; debaixo dela, os animais do campo achavam sombra, e as aves do céu faziam morada nos seus ramos, e toda carne se mantinha dela.

12 עפיה שפיר ואנבה שגיא ומזון לכלא בה תחתוהי תטלל חיות ברא
ובענפוהי ידרון צפרי שמיא ומנה יתזין כל בשרא

13 Estava vendo isso nas visões da minha cabeça, na minha cama; e eis que um vigia, um santo, descia do céu,

13 חזה הוית בחזוי ראשי על משכבי ואלו עיר וקדיש מן שמיא נחת

14 clamando fortemente e dizendo assim Derribai a árvore, e cortai-lhe os ramos, e sacudi as suas folhas, e espalhai o seu fruto; afugentem-se os animais de debaixo dela e as aves dos seus ramos.

14 קרא בחיל וכן אמר גדו אילנא וקצצו ענפוהי אתרו עפיה ובדרו אנבה
תנד חיותא מן תחתוהי וצפריא מן ענפוהי

15 Mas o tronco, com as suas raízes, deixai na terra e, com cadeias de ferro e de bronze, na erva do campo; e seja molhado do orvalho do céu, e a sua porção seja com os animais na grama da terra.

15 ברם עקר שרשוהי בארעא שבקו ובאסור די פרזל ונחש בדתאא די ברא
ובטל שמיא יצטבע ועם חיותא חלקה בעשב ארעא

16 Seja mudado o seu coração, para que não seja mais coração de homem, e seja-lhe dado coração de animal; e passem sobre ele sete tempos.

16 לבבה מן אנושא ישנון ולבב חיוה יתיהב לה ושבעה עדנין יחלפון
עלוהי

17 Esta sentença é por decreto dos vigiadores, e esta ordem, por mandado dos santos; a fim de que conheçam os viventes que o Altíssimo tem domínio sobre os reinos dos homens; e os dá a quem quer e até ao mais baixo dos homens constitui sobre eles.

17 בגזרת עירין פתגמא ומאמר קדישין שאלתא עד דברת די ינדעון חייא די
שליט עליא במלכות אנושא ולמן די יצבא יתננה ושפל אנשים יקים עליה

18 Isso em sonho eu, rei Nabucodonosor, vi; tu, pois, Beltessazar, dize a interpretação; todos os sábios do meu reino não puderam fazer-me saber a interpretação, mas tu podes; pois há em ti o espírito dos deuses santos.

18 דנה חלמא חזית אנה מלכא נבוכדנצר ואנתה בלטשאצר פשרא אמר
כל קבל די כל חכימי מלכותי לא יכלין פשרא להודעתני ואנתה כהל די
רוח אלהין קדישין בך

19 Então, Daniel, cujo nome era Beltessazar, esteve atônito quase uma hora, e os seus pensamentos o turbavam; falou, pois, o rei e disse Beltessazar, não te espante o sonho, nem a sua interpretação. Respondeu Beltessazar e disse Senhor meu, o sonho seja contra os que te têm ódio, e a sua interpretação, para os teus inimigos.

19 אדין דניאל די שמה בלטשאצר אשתומם כשעה חדה ורעינהי יבהלנה
ענה מלכא ואמר בלטשאצר חלמא ופשרא אל יבהלך ענה בלטשאצר ואמר
מראי חלמא לשנאיך ופשרה לעריך

20 A árvore que viste, que cresceu e se fez forte, cuja altura chegava até ao céu, e que foi vista por toda a terra;

20 אילנא די חזית די רבה ותקף ורומה ימטא לשמיא וחזותה לכל ארעא

21 cujas folhas eram formosas, e o seu fruto, abundante, e em que para todos havia mantimento; debaixo da qual moravam os animais do campo, e em cujos ramos habitavam as aves do céu,

21 ועפיה שפיר ואנבה שגיא ומזון לכלא בה תחתוהי תדור חיות ברא
ובענפוהי ישכנן צפרי שמיא

22 és tu, ó rei, que cresceste e te fizeste forte; a tua grandeza cresceu e chegou até ao céu, e o teu domínio, até à extremidade da terra.

22 אנתה הוא מלכא די רבית ותקפת ורבותך רבת ומטת לשמיא ושלטנך לסוף ארעא

23 E, quanto ao que viu o rei, um vigia, um santo, que descia do céu e que dizia Cortai a árvore e destruí-a, mas o tronco, com as suas raízes, deixai na terra e, com cadeias de ferro e de bronze, na erva do campo; e seja molhado do orvalho do céu, e a sua porção seja com os animais do campo, até que passem sobre ele sete tempos,

23 ודי חזה מלכא עיר וקדיש נחת מן שמיא ואמר גדו אילנא וחבלוהי ברם עקר שרשוהי בארעא שבקו ובאסור די פרזל ונחש בדתאא די ברא ובטל שמיא יצטבע ועם חיות ברא חלקה עד די שבעה עדנין יחלפון עלוהי

24 esta é a interpretação, ó rei; e este é o decreto do Altíssimo, que virá sobre o rei, meu senhor

24 דנה פשרא מלכא וגזרת עליא היא די מטת על מראי מלכא

25 serás tirado de entre os homens, e a tua morada será com os animais do campo, e te farão comer erva como os bois, e serás molhado do orvalho do céu; e passar-se-ão sete tempos por cima de ti, até que conheças que o Altíssimo tem domínio sobre o reino dos homens e o dá a quem quer.

25 ולך טרדין מן אנשא ועם חיות ברא להוה מדרך ועשבא כתורין לך יטעמון ומטל שמיא לך מצבעין ושבעה עדנין יחלפון עליך עד די תנדע די שליט עליא במלכות אנשא ולמן די יצבא יתננה

26 E, quanto ao que foi dito, que deixassem o tronco com as raízes da árvore, o teu reino voltará para ti, depois que tiveres conhecido que o céu reina.

26 ודי אמרו למשבק עקר שרשוהי די אילנא מלכותך לך קימה מן די תנדע די שלטן שמיא

27 Portanto, ó rei, aceita o meu conselho e desfaze os teus pecados pela justiça e as tuas iniquidades, usando de misericórdia para com os pobres, e talvez se prolongue a tua tranquilidade.

27 להן מלכא מלכי ישפר עליך וחטיך בצדקה פרק ועויתך במחן ענין הן תהוא ארכה לשלותך

28 Todas essas coisas vieram sobre o rei Nabucodonosor.

28 כלא מטא על נבוכדנצר מלכא

29 Ao cabo de doze meses, andando a passear sobre o palácio real de Babilônia,

29 לקצת ירחין תרי עשר על היכל מלכותא די בבל מהלך הוה

30 falou o rei e disse Não é esta a grande Babilônia que eu edifiquei para a casa real, com a força do meu poder e para glória da minha magnificência?

30 ענה מלכא ואמר הלא דא היא בבל רבתא די אנה בניתה לבית מלכו בתקף חסני וליקר הדרי

31 Ainda estava a palavra na boca do rei, quando caiu uma voz do céu A ti se diz, ó rei Nabucodonosor Passou de ti o reino.

31 עוד מלתא בפם מלכא קל מן שמיא נפל לך אמרין נבוכדנצר מלכא מלכותה עדת מנך

32 E serás tirado dentre os homens, e a tua morada será com os animais do campo; far-te-ão comer erva como os bois, e passar-se-ão sete tempos sobre ti, até que conheças que o Altíssimo tem domínio sobre os reinos dos homens e os dá a quem quer.

32 ומן אנשא לך טרדין ועם חיות ברא מדרך עשבא כתורין לך יטעמון ושבעה עדנין יחלפון עליך עד די תנדע די שליט עליא במלכות אנשא ולמן די יצבא יתננה

33 Na mesma hora, se cumpriu a palavra sobre Nabucodonosor, e foi tirado dentre os homens e comia erva como os bois, e o seu corpo foi molhado do orvalho do céu, até que lhe cresceu pêlo, como as penas da águia, e as suas unhas, como as das aves.

33 בה שעתא מלתא ספת על נבוכדנצר ומן אנשא טריד ועשבא כתורין יאכל ומטל שמיא גשמה יצטבע עד די שערה כנשרין רבה וטפרוהי כצפרין

34 Mas, ao fim daqueles dias, eu, Nabucodonosor, levantei os meus olhos ao céu, e tornou-me a vir o meu entendimento, e eu bendisse o Altíssimo, e louvei, e glorifiquei ao que vive para sempre, cujo domínio é um domínio sempiterno, e cujo reino é de geração em geração.

34 ולקצת יומיה אנה נבוכדנצר עיני לשמיא נטלת ומנדעי עלי יתוב ולעליא ברכת ולחי עלמא שבחת והדרת די שלטנה שלטן עלם ומלכותה עם דר ודר

35 E todos os moradores da terra são reputados em nada; e, segundo a sua vontade, ele opera com o exército do céu e os moradores da terra; não há quem possa estorvar a sua mão e lhe diga Que fazes?

35 וכל דארי ארעא כלה חשיבין וכמצביה עבד בחיל שמיא ודארי ארעא ולא איתי די ימחא בידה ויאמר לה מה עבדת

36 No mesmo tempo, me tornou a vir o meu entendimento, e para a dignidade do meu reino tornou-me a vir a minha majestade e o meu resplendor; e me buscaram os meus capitães e os meus grandes; e fui restabelecido no meu reino, e a minha glória foi aumentada.

36 בה זמנא מנדעי יתוב עלי וליקר מלכותי הדרי וזוי יתוב עלי ולי הדברי
ורברבני יבעון ועל מלכותי התקנת ורבו יתירה הוספת לי

37 Agora, pois, eu, Nabucodonosor, louvo, e exalço, e glorifico ao Rei dos céus; porque todas as suas obras são verdades; e os seus caminhos, juízo, e pode humilhar aos que andam na soberba.

37 כען אנה נבוכדנצר משבח ומרומם ומהדר למלך שמיא די כל מעבדוהי
קשט וארחתה דין ודי מהלכין בגוה יכל להשפלה

Daniel 5

1 O rei Belsazar deu um grande banquete a mil dos seus grandes e bebeu vinho na presença dos mil.

1 בלשאצר מלכא עבד לחם רב לרברבנוהי אלף ולקבל אלפא חמרא שתה

2 Havendo Belsazar provado o vinho, mandou trazer os utensílios de ouro e de prata que Nabucodonosor, seu pai, tinha tirado do templo que estava em Jerusalém, para que bebessem neles o rei, os seus grandes e as suas mulheres e concubinas.

2 בלשאצר אמר בטעם חמרא להיתיה למאני דהבא וכספא די הנפק
נבוכדנצר אבוהי מן היכלא די בירושלם וישתון בהון מלכא ורברבנוהי
שגלתה ולחנתה

3 Então, trouxeram os utensílios de ouro, que foram tirados do templo da Casa de Deus, que estava em Jerusalém, e beberam neles o rei, os seus grandes, as suas mulheres e concubinas.

3 באדין היתיו מאני דהבא די הנפקו מן היכלא די בית אלהא די בירושלם
ואשתיו בהון מלכא ורברבנוהי שגלתה ולחנתה

4 Beberam o vinho e deram louvores aos deuses de ouro, de prata, de cobre, de ferro, de madeira e de pedra.

4 אשתיו חמרא ושבחו לאלהי דהבא וכספא נחשא פרזלא אעא ואבנא

5 Na mesma hora, apareceram uns dedos de mão de homem e escreviam, defronte do castiçal, na estucada parede do palácio real; e o rei via a parte da mão que estava escrevendo.

5 בה שעתה נפקו אצבען די יד אנש וכתבן לקבל נברשתא על גירא די כתל היכלא די מלכא ומלכא חזה פס ידה די כתבה

6 Então, se mudou o semblante do rei, e os seus pensamentos o turbaram; as juntas dos seus lombos se relaxaram, e os seus joelhos bateram um no outro.

6 אדין מלכא זיוהי שנוהי ורעינהי יבהלונה וקטרי חרצה משתרין וארכבתה דא לדא נקשן

7 E ordenou o rei, com força, que se introduzissem os astrólogos, os caldeus e os adivinhadores; e falou o rei e disse aos sábios de Babilônia Qualquer que ler esta escritura e me declarar a sua interpretação será vestido de púrpura, e trará uma cadeia de ouro ao pescoço, e será, no reino, o terceiro dominador.

7 קרא מלכא בחיל להעלה לאשפיא כשדיא וגזריא ענה מלכא ואמר לחכימי בבל די כל אנש די יקרה כתבה דנה ופשרה יחונני ארגונא ילבש והמונכא די דהבא על צוארה ותלתי במלכותא ישלט

8 Então, entraram todos os sábios do rei; mas não puderam ler a escritura, nem fazer saber ao rei a sua interpretação.

8 אדין עללין כל חכימי מלכא ולא כהלין כתבא למקרא ופשרא להודעה למלכא

9 Então, o rei Belsazar perturbou-se muito, e mudou-se nele o seu semblante; e os seus grandes estavam sobressaltados.

9 אדין מלכא בלשאצר שגיא מתבהל וזיוהי שנין עלוהי ורברבנוהי משתבשין

10 A rainha, por causa das palavras do rei e dos seus grandes, entrou na casa do banquete; e falou a rainha e disse Ó rei, vive eternamente! Não te turbem os teus pensamentos, nem se mude o teu semblante.

10 מלכתא לקבל מלי מלכא ורברבנוהי לבית משתיא עללת ענת מלכתא ואמרת מלכא לעלמין חיי אל יבהלוך רעיונך וזיויך אל ישתנו

11 Há no teu reino um homem que tem o espírito dos deuses santos; e nos dias de teu pai se achou nele luz, e inteligência, e sabedoria, como a sabedoria dos deuses; e teu pai, o rei Nabucodonosor, sim, teu pai, ó rei, o constituiu chefe dos magos, dos astrólogos, dos caldeus e dos adivinhadores.

11 איתי גבר במלכותך די רוח אלהין קדישין בה וביומי אבוך נהירו ושכלתנו וחכמה כחכמת אלהין השתכחת בה ומלכא נבכדנצר אבוך רב חרטמין אשפין כשדאין גזרין הקימה אבוך מלכא

12 Porquanto se achou neste Daniel um espírito excelente, e ciência, e entendimento, interpretando sonhos, e explicando enigmas, e solvendo dúvidas, ao qual o rei pôs o nome de Beltessazar; chame-se, pois, agora Daniel, e ele dará interpretação.

12 כל קבל די רוח יתירה ומנדע ושכלתנו מפשר חלמין ואחוית אחידן ומשרא קטרין השתכחת בה בדניאל די מלכא שם שמה בלטשאצר כען דניאל יתקרי ופשרה יהחוה

13 Então, Daniel foi introduzido à presença do rei. Falou o rei e disse a Daniel És tu aquele Daniel, dos cativos de Judá, que o rei, meu pai, trouxe de Judá?

13 באדין דניאל העל קדם מלכא ענה מלכא ואמר לדניאל אנתה הוא דניאל די מן בני גלותא די יהוד די היתי מלכא אבי מן יהוד

14 Tenho ouvido dizer a teu respeito que o espírito dos deuses está em ti e que a luz, e o entendimento, e a excelente sabedoria se acham em ti.

14 ושמעת עליך די רוח אלהין בך ונהירו ושכלתנו וחכמה יתירה השתכחת בך

15 Acabam de ser introduzidos à minha presença os sábios e os astrólogos, para lerem esta escritura, e me fazerem saber a sua interpretação; mas não puderam dar a interpretação destas palavras.

15 וכען העלו קדמי חכימיא אשפיא די כתבה דנה יקרון ופשרה להודעתני ולא כהלין פשר מלתא להחויה

16 Eu, porém, tenho ouvido dizer de ti que podes dar interpretações e solver dúvidas; agora, se puderes ler esta escritura e fazer-me saber a sua interpretação, serás vestido de púrpura, e terás cadeia de ouro ao pescoço, e no reino serás o terceiro dominador.

16 ואנה שמעת עליך די תוכל פשרין למפשר וקטרין למשרא כען הן תוכל כתבא למקרא ופשרה להודעתני ארגונא תלבש והמונכא די דהבא על צוארך ותלתא במלכותא תשלט

17 Então, respondeu Daniel e disse na presença do rei As tuas dádivas fiquem contigo, e dá os teus presentes a outro; todavia, lerei ao rei a escritura e lhe farei saber a interpretação.

17 באדין ענה דניאל ואמר קדם מלכא מתנתך לך להוין ונבזביתך לאחרן הב ברם כתבא אקרא למלכא ופשרא אהודענה

18 Ó rei! Deus, o Altíssimo, deu a Nabucodonosor, teu pai, o reino, e a grandeza, e a glória, e a magnificência.

18 אנתה מלכא אלהא עליא מלכותא ורבותא ויקרא והדרה יהב לנבכדנצר אבוך

19 E, por causa da grandeza que lhe deu, todos os povos, nações e línguas tremiam e temiam diante dele; a quem queria matava e a quem queria dava a vida; e a quem queria engrandecia e a quem queria abatia.

19 ומן רבותא די יהב לה כל עממיא אמיא ולשניא הוו זאעין ודחלין מן קדמוהי די הוה צבא הוא קטל ודי הוה צבא הוה מחא ודי הוה צבא הוה מרים ודי הוה צבא הוה משפיל

20 Mas, quando o seu coração se exalçou e o seu espírito se endureceu em soberba, foi derribado do seu trono real, e passou dele a sua glória.

20 וכדי רם לבבה ורוחה תקפת להזדה הנחת מן כרסא מלכותה ויקרה העדיו מנה

21 E foi tirado dentre os filhos dos homens, e o seu coração foi feito semelhante ao dos animais, e a sua morada foi com os jumentos monteses; fizeram-no comer erva como os bois, e pelo orvalho do céu foi molhado o seu corpo, até que conheceu que Deus, o Altíssimo, tem domínio sobre os reinos dos homens e a quem quer constitui sobre eles.

21 ומן בני אנשא טריד ולבבה עם חיותא שוי ועם ערדיא מדורה עשבא כתורין יטעמונה ומטל שמיא גשמה יצטבע עד די ידע די שליט אלהא עליא במלכות אנשא ולמן די יצבה יהקים עליה

22 E tu, seu filho Belsazar, não humilhaste o teu coração, ainda que soubeste de tudo isso.

22 ואנתה ברה בלשאצר לא השפלת לבבך כל קבל די כל דנה ידעת

23 E te levantaste contra o Senhor do céu, pois foram trazidos os utensílios da casa dele perante ti, e tu, os teus grandes, as tuas mulheres e as tuas concubinas bebestes vinho neles; além disso, deste louvores aos deuses de prata, de ouro, de cobre, de ferro, de madeira e de pedra, que não vêem, não ouvem, nem sabem; mas a Deus, em cuja mão está a tua vida e todos os teus caminhos, a ele não glorificaste.

23 ועל מרא שמיא התרוממת ולמאניא די ביתה היתיו קדמיך ואנתה ורברבניך שגלתך ולחנתך חמרא שתין בהון ולאלהי כספא ודהבא נחשא פרזלא אעא ואבנא די לא חזין ולא שמעין ולא ידעין שבחת ולאלהא די נשמתך בידה וכל ארחתך לה לא הדרת

24 Então, dele foi enviada aquela parte da mão, e escreveu-se esta escritura.

24 באדין מן קדמוהי שליח פסא די ידא וכתבא דנה רשים

25 Esta, pois, é a escritura que se escreveu MENE, MENE, TEQUEL e PARSIM.

25 ודנה כתבא די רשים מנא מנא תקל ופרסין

26 Esta é a interpretação daquilo MENE Contou Deus o teu reino e o acabou.

26 דנה פשר מלתא מנא מנה אלהא מלכותך והשלמה

27 TEQUEL Pesado foste na balança e foste achado em falta.

27 תקל תקילתה במאזניא והשתכחת חסיר

28 PERES Dividido foi o teu reino e deu-se aos medos e aos persas.

28 פרס פריסת מלכותך ויהיבת למדי ופרס

29 Então, mandou Belsazar que vestissem Daniel de púrpura, e que lhe pusessem uma cadeia de ouro ao pescoço, e proclamassem a respeito dele que havia de ser o terceiro dominador do reino.

29 באדין אמר בלשאצר והלבישו לדניאל ארגונא והמונכא די דהבא על צוארה והכרזו עלוהי די להוא שליט תלתא במלכותא

30 Naquela mesma noite, foi morto Belsazar, rei dos caldeus.

30 בה בליליא קטיל בלאשצר מלכא כשדיא

31 E Dario, o medo, ocupou o reino, na idade de sessenta e dois anos.

31 ודריוש מדיא קבל מלכותא כבר שנין שתין ותרתין

Daniel 6

1 E pareceu bem a Dario constituir sobre o reino a cento e vinte presidentes, que estivessem sobre todo o reino;

1 שפר קדם דריוש והקים על מלכותא לאחשדרפניא מאה ועשרין די להון בכל מלכותא

2 e sobre eles três príncipes, dos quais Daniel era um, aos quais esses presidentes dessem conta, para que o rei não sofresse dano.

2 ועלא מנהון סרכין תלתא די דניאל חד מנהון די להון אחשדרפניא אלין יהבין להון טעמא ומלכא לא להוא נזק

3 Então, o mesmo Daniel se distinguiu desses príncipes e presidentes, porque nele havia um espírito excelente; e o rei pensava constituí-lo sobre todo o reino.

3 אדין דניאל דנה הוא מתנצח על סרכיא ואחשדרפניא כל קבל די רוח יתירא בה ומלכא עשית להקמותה על כל מלכותא

4 Então, os príncipes e os presidentes procuravam achar ocasião contra Daniel a respeito do reino; mas não podiam achar ocasião ou culpa alguma; porque ele era fiel, e não se achava nele nenhum vício nem culpa.

4 אדין סרכיא ואחשדרפניא הוו בעין עלה להשכחה לדניאל מצד מלכותא וכל עלה ושחיתה לא יכלין להשכחה כל קבל די מהימן הוא וכל שלו ושחיתה לא השתכחת עלוהי

5 Então, estes homens disseram Nunca acharemos ocasião alguma contra este Daniel, se não a procurarmos contra ele na lei do seu Deus.

5 אדין גבריא אלך אמרין די לא נהשכח לדניאל דנה כל עלא להן השכחנה עלוהי בדת אלהה

6 Então, estes príncipes e presidentes foram juntos ao rei e disseram-lhe assim Ó rei Dario, vive eternamente!

6 אדין סרכיא ואחשדרפניא אלן הרגשו על מלכא וכן אמרין לה דריוש מלכא לעלמין חיי

7 Todos os príncipes do reino, os prefeitos e presidentes, capitães e governadores tomaram conselho, a fim de estabelecerem um edito real e fazerem firme este mandamento que qualquer que, por espaço de trinta dias, fizer uma petição a qualquer deus ou a qualquer homem e não a ti, ó rei, seja lançado na cova dos leões.

7 אתיעטו כל סרכי מלכותא סגניא ואחשדרפניא הדבריא ופחותא לקימה קים מלכא ולתקפה אסר די כל די יבעה בעו מן כל אלה ואנש עד יומין תלתין להן מנך מלכא יתרמא לגב אריותא

8 Agora, pois, ó rei, confirma o edito e assina a escritura, para que não seja mudada, conforme a lei dos medos e dos persas, que se não pode revogar.

8 כען מלכא תקים אסרא ותרשם כתבא די לא להשניה כדת מדי ופרס די לא תעדא

9 Por esta causa, o rei Dario assinou esta escritura e edito.

9 כל קבל דנה מלכא דריוש רשם כתבא ואסרא

10 Daniel, pois, quando soube que a escritura estava assinada, entrou em sua casa (ora, havia no seu quarto janelas abertas da banda de Jerusalém), e três vezes no dia se punha de joelhos, e orava, e dava graças, diante do seu Deus, como também antes costumava fazer.

10 ודניאל כדי ידע די רשים כתבא על לביתה וכוין פתיחן לה בעליתה נגד ירושלם וזמנין תלתה ביומא הוא ברך על ברכוהי ומצלא ומודא קדם אלהה כל קבל די הוא עבד מן קדמת דנה

11 Então, aqueles homens foram juntos e acharam Daniel orando e suplicando diante do seu Deus.

11 אדין גבריא אלך הרגשו והשכחו לדניאל בעא ומתחנן קדם אלהה

12 Então, se apresentaram e disseram ao rei No tocante ao mandamento real, porventura não assinaste o edito pelo qual todo homem que fizesse uma petição a qualquer deus ou a qualquer homem, por espaço de trinta dias, e não a ti, ó rei, seria lançado na cova dos leões? Respondeu o rei e disse Esta palavra é certa, conforme a lei dos medos e dos persas, que se não pode revogar.

12 באדין קריבו ואמרין קדם מלכא על אסר מלכא הלא אסר רשמת די כל
אנש די יבעה מן כל אלה ואנש עד יומין תלתין להן מנך מלכא יתרמא
לגוב אריותא ענה מלכא ואמר יציבא מלתא כדת מדי ופרס די לא תעדא

13 Então, responderam e disseram diante do rei Daniel, que é dos transportados de Judá, não tem feito caso de ti, ó rei, nem do edito que assinaste; antes, três vezes por dia faz a sua oração.

13 באדין ענו ואמרין קדם מלכא די דניאל די מן בני גלותא די יהוד לא שם
עליך מלכא טעם ועל אסרא די רשמת וזמנין תלתה ביומא בעא בעותה

14 Ouvindo, então, o rei o negócio, ficou muito penalizado e a favor de Daniel propôs dentro do seu coração livrá-lo; e até ao pôr-do-sol trabalhou por salvá-lo.

14 אדין מלכא כדי מלתא שמע שגיא באש עלוהי ועל דניאל שם בל
לשיזבותה ועד מעלי שמשא הוא משתדר להצלותה

15 Então, aqueles homens foram juntos ao rei e disseram ao rei Sabe, ó rei, que é uma lei dos medos e dos persas que nenhum edito ou ordenança, que o rei determine, se pode mudar.

15 באדין גבריא אלך הרגשו על מלכא ואמרין למלכא דע מלכא די דת
למדי ופרס די כל אסר וקים די מלכא יהקים לא להשניה

16 Então, o rei ordenou que trouxessem a Daniel, e o lançaram na cova dos leões. E, falando o rei, disse a Daniel O teu Deus, a quem tu continuamente serves, ele te livrará.

16 באדין מלכא אמר והיתיו לדניאל ורמו לגבא די אריותא ענה מלכא
ואמר לדניאל אלהך די אנתה פלח לה בתדירא הוא ישיזבנך

17 E foi trazida uma pedra e foi posta sobre a boca da cova; e o rei a selou com o seu anel e com o anel dos seus grandes, para que se não mudasse a sentença acerca de Daniel.

17 והיתית אבן חדה ושמת על פם גבא וחתמה מלכא בעזקתה ובעזקת רברבנוהי די לא תשנא צבו בדניאל

18 Então, o rei dirigiu-se para o seu palácio, e passou a noite em jejum, e não deixou trazer à sua presença instrumentos de música; e fugiu dele o sono.

18 אדין אזל מלכא להיכלה ובת טות ודחון לא הנעל קדמוהי ושנתה נדת עלוהי

19 E, pela manhã cedo, se levantou e foi com pressa à cova dos leões.

19 באדין מלכא בשפרפרא יקום בנגהא ובהתבהלה לגבא די אריותא אזל

20 E, chegando-se à cova, chamou por Daniel com voz triste; e, falando o rei, disse a Daniel Daniel, servo do Deus vivo! Dar-se-ia o caso que o teu Deus, a quem tu continuamente serves, tenha podido livrar-te dos leões?

20 וכמקרבה לגבא לדניאל בקל עציב זעק ענה מלכא ואמר לדניאל דניאל עבד אלהא חיא אלהך די אנתה פלח לה בתדירא היכל לשיזבותך מן אריותא

21 Então, Daniel falou ao rei Ó rei, vive para sempre!

21 אדין דניאל עם מלכא מלל מלכא לעלמין חיי

22 O meu Deus enviou o seu anjo e fechou a boca dos leões, para que não me fizessem dano, porque foi achada em mim inocência diante dele; e também contra ti, ó rei, não tenho cometido delito algum.

22 אלהי שלח מלאכה וסגר פם אריותא ולא חבלוני כל קבל די קדמוהי זכו השתכחת לי ואף קדמיך מלכא חבולה לא עבדת

23 Então, o rei muito se alegrou em si mesmo e mandou tirar a Daniel da cova; assim, foi tirado Daniel da cova, e nenhum dano se achou nele, porque crera no seu Deus.

23 באדין מלכא שגיא טאב עלוהי ולדניאל אמר להנסקה מן גבא והסק דניאל מן גבא וכל חבל לא השתכח בה די הימן באלהה

24 E ordenou o rei, e foram trazidos aqueles homens que tinham acusado Daniel e foram lançados na cova dos leões, eles, seus filhos e suas mulheres; e ainda não tinham chegado ao fundo da cova quando os leões se apoderaram deles, e lhes esmigalharam todos os ossos.

24 ואמר מלכא והיתיו גבריא אלך די אכלו קרצוהי די דניאל ולגב אריותא רמו אנון בניהון ונשיהון ולא מטו לארעית גבא עד די שלטו בהון אריותא וכל גרמיהון הדקו

25 Então, o rei Dario escreveu a todos os povos, nações e gente de diferentes línguas, que moram em toda a terra A paz vos seja multiplicada!

25 באדין דריוש מלכא כתב לכל עממיא אמיא ולשניא די דארין בכל ארעא שלמכון ישגא

26 Da minha parte é feito um decreto, pelo qual em todo o domínio do meu reino os homens tremam e temam perante o Deus de Daniel; porque ele é o Deus vivo e para sempre permanente, e o seu reino não se pode destruir; o seu domínio é até ao fim.

26 מן קדמי שים טעם די בכל שלטן מלכותי להון זאעין ודחלין מן קדם אלהה די דניאל די הוא אלהא חיא וקים לעלמין ומלכותה די לא תתחבל ושלטנה עד סופא

27 Ele livra, e salva, e opera sinais e maravilhas no céu e na terra; ele livrou Daniel do poder dos leões.

27 משיזב ומצל ועבד אתין ותמהין בשמיא ובארעא די שיזיב לדניאל מן יד אריותא

28 Este Daniel, pois, prosperou no reinado de Dario e no reinado de Ciro, o persa.

28 ודניאל דנה הצלח במלכות דריוש ובמלכות כורש פרסיא

Daniel 7

1 No primeiro ano de Belsazar, rei de Babilônia, teve Daniel, na sua cama, um sonho e visões da sua cabeça; escreveu logo o sonho e relatou a suma das coisas.

1 בשנת חדה לבלאשצר מלך בבל דניאל חלם חזה וחזוי ראשה על משכבה באדין חלמא כתב ראש מלין אמר

2 Falou Daniel e disse Eu estava olhando, na minha visão da noite, e eis que os quatro ventos do céu combatiam no mar grande.

2 ענה דניאל ואמר חזה הוית בחזוי עם ליליא וארו ארבע רוחי שמיא מגיחן לימא רבא

3 E quatro animais grandes, diferentes uns dos outros, subiam do mar.

3 וארבע חיון רברבן סלקן מן ימא שנין דא מן דא

4 O primeiro era como leão e tinha asas de águia; eu olhei até que lhe foram arrancadas as asas, e foi levantado da terra e posto em pé como um homem; e foi-lhe dado um coração de homem.

4 קדמיתא כאריה וגפין די נשר לה חזה הוית עד די מריטו גפיה ונטילת מן
ארעא ועל רגלין כאנש הקימת ולבב אנש יהיב לה

5 Continuei olhando, e eis aqui o segundo animal, semelhante a um urso, o qual se levantou de um lado, tendo na boca três costelas entre os seus dentes; e foi-lhe dito assim Levanta-te, devora muita carne.

5 וארו חיוה אחרי תנינה דמיה לדב ולשטר חד הקמת ותלת עלעין בפמה
בין שניה וכן אמרין לה קומי אכלי בשר שגיא

6 Depois disso, eu continuei olhando, e eis aqui outro, semelhante a um leopardo, e tinha quatro asas de ave nas suas costas; tinha também esse animal quatro cabeças, e foi-lhe dado domínio.

6 באתר דנה חזה הוית וארו אחרי כנמר ולה גפין ארבע די עוף על גביה
וארבעה ראשין לחיותא ושלטן יהיב לה

7 Depois disso, eu continuava olhando nas visões da noite, e eis aqui o quarto animal, terrível e espantoso e muito forte, o qual tinha dentes grandes de ferro; ele devorava, e fazia em pedaços, e pisava aos pés o que sobejava; era diferente de todos os animais que apareceram antes dele e tinha dez pontas.

7 באתר דנה חזה הוית בחזוי ליליא וארו חיוה רביעיה דחילה ואימתני
ותקיפא יתירא ושנין די פרזל לה רברבן אכלה ומדקה ושארא ברגליה
רפסה והיא משניה מן כל חיותא די קדמיה וקרנין עשר לה

8 Estando eu considerando as pontas, eis que entre elas subiu outra ponta pequena, diante da qual três das pontas primeiras foram arrancadas; e eis que nessa ponta havia olhos, como olhos de homem, e uma boca que falava grandiosamente.

8 משתכל הוית בקרניא ואלו קרן אחרי זעירה סלקת ביניהון ותלת מן
קרניא קדמיתא אתעקרו מן קדמיה ואלו עינין כעיני אנשא בקרנא דא ופם
ממלל רברבן

9 Eu continuei olhando, até que foram postos uns tronos, e um ancião de dias se assentou; a sua veste era branca como a neve, e o cabelo da sua cabeça, como a limpa lã; o seu trono, chamas de fogo, e as rodas dele, fogo ardente.

9 חזה הוית עד די כרסון רמיו ועתיק יומין יתב לבושה כתלג חור ושער
ראשה כעמר נקא כרסיה שביבין די נור גלגלוהי נור דלק

10 Um rio de fogo manava e saía de diante dele; milhares de milhares o serviam, e milhões de milhões estavam diante dele; assentou-se o juízo, e abriram-se os livros.

10 נהר די נור נגד ונפק מן קדמוהי אלף אלפים ישמשונה ורבו רבון
קדמוהי יקומון דינא יתב וספרין פתיחו

11 Então, estive olhando, por causa da voz das grandes palavras que provinha da ponta; estive olhando até que o animal foi morto, e o seu corpo, desfeito e entregue para ser queimado pelo fogo.

11 חזה הוית באדין מן קל מליא רברבתא די קרנא ממללה חזה הוית עד
די קטילת חיותא והובד גשמה ויהיבת ליקדת אשא

12 E, quanto aos outros animais, foi-lhes tirado o domínio; todavia, foi-lhes dada prolongação de vida até certo espaço de tempo.

12 ושאר חיותא העדיו שלטנהון וארכה בחיין יהיבת להון עד זמן ועדן

13 Eu estava olhando nas minhas visões da noite, e eis que vinha nas nuvens do céu um como o filho do homem; e dirigiu-se ao ancião de dias, e o fizeram chegar até ele.

13 חזה הוית בחזוי ליליא וארו עם ענני שמיא כבר אנש אתה הוה ועד
עתיק יומיא מטה וקדמוהי הקרבוהי

14 E foi-lhe dado o domínio, e a honra, e o reino, para que todos os povos, nações e línguas o servissem; o seu domínio é um domínio eterno, que não passará, e o seu reino, o único que não será destruído.

14 ולה יהיב שלטן ויקר ומלכו וכל עממיא אמיא ולשניא לה יפלחון
שלטנה שלטן עלם די לא יעדה ומלכותה די לא תתחבל

15 Quanto a mim, Daniel, o meu espírito foi abatido dentro do corpo, e as visões da minha cabeça me espantavam.

15 אתכרית רוחי אנה דניאל בגוא נדנה וחזוי ראשי יבהלנני

16 Cheguei-me a um dos que estavam perto e pedi-lhe a verdade acerca de tudo isso. E ele me disse e fez-me saber a interpretação das coisas.

16 קרבת על חד מן קאמיא ויציבא אבעא מנה על כל דנה ואמר לי ופשר
מליא יהודענני

17 Estes grandes animais, que são quatro, são quatro reis, que se levantarão da terra.

17 אלין חיותא רברבתא די אנין ארבע ארבעה מלכין יקומון מן ארעא

18 Mas os santos do Altíssimo receberão o reino e possuirão o reino para todo o sempre e de eternidade em eternidade.

18 ויקבלון מלכותא קדישי עליונין ויחסנון מלכותא עד עלמא ועד עלם
עלמיא

19 Então, tive desejo de conhecer a verdade a respeito do quarto animal, que era diferente de todos os outros, muito terrível,

cujos dentes eram de ferro, e as suas unhas, de metal; que devorava, fazia em pedaços e pisava aos pés o que sobrava;

19 אדין צבית ליצבא על חיותא רביעיתא די הות שניה מן כלהון דחילה יתירה שניה די פרזל וטפריה די נחש אכלה מדקה ושארא ברגליה רפסה

20 e também das dez pontas que tinha na cabeça e da outra que subia, de diante da qual caíram três, daquela ponta, digo, que tinha olhos, e uma boca que falava grandiosamente, e cuja aparência era mais firme do que o das suas companheiras.

20 ועל קרניא עשר די בראשה ואחרי די סלקת ונפלו מן קדמיה תלת וקרנא דכן ועינין לה ופם ממלל רברבן וחזוה רב מן חברתה

21 Eu olhava, e eis que essa ponta fazia guerra contra os santos e os vencia.

21 חזה הוית וקרנא דכן עבדה קרב עם קדישין ויכלה להון

22 Até que veio o ancião de dias, e foi dado o juízo aos santos do Altíssimo; e chegou o tempo em que os santos possuíram o reino.

22 עד די אתה עתיק יומיא ודינא יהב לקדישי עליונין וזמנא מטה ומלכותא החסנו קדישין

23 Disse assim O quarto animal será o quarto reino na terra, o qual será diferente de todos os reinos; e devorará toda a terra, e a pisará aos pés, e a fará em pedaços.

23 כן אמר חיותא רביעיתא מלכו רביעיא תהוא בארעא די תשנא מן כל מלכותא ותאכל כל ארעא ותדושנה ותדקנה

24 E, quanto às dez pontas, daquele mesmo reino se levantarão dez reis; e depois deles se levantará outro, o qual será diferente dos primeiros e abaterá a três reis.

24 וקרניא עשר מנה מלכותה עשרה מלכין יקמון ואחרן יקום אחריהון
והוא ישנא מן קדמיא ותלתה מלכין יהשפל

25 E proferirá palavras contra o Altíssimo, e destruirá os santos do Altíssimo, e cuidará em mudar os tempos e a lei; e eles serão entregues nas suas mãos por um tempo, e tempos, e metade de um tempo.

25 ומלין לצד עליא ימלל ולקדישי עליונין יבלא ויסבר להשניה זמנין ודת
ויתיהבון בידה עד עדן ועדנין ופלג עדן

26 Mas o juízo estabelecer-se -á, e eles tirarão o seu domínio, para o destruir e para o desfazer até ao fim.

26 ודינא יתב ושלטנה יהעדון להשמדה ולהובדה עד סופא

27 E o reino, e o domínio, e a majestade dos reinos debaixo de todo o céu serão dados ao povo dos santos do Altíssimo; o seu reino será um reino eterno, e todos os domínios o servirão e lhe obedecerão.

27 ומלכותה ושלטנא ורבותא די מלכות תחות כל שמיא יהיבת לעם
קדישי עליונין מלכותה מלכות עלם וכל שלטניא לה יפלחון וישתמעון

28 Aqui findou a visão. Quanto a mim, Daniel, os meus pensamentos muito me espantavam, e mudou-se em mim o meu semblante; mas guardei essas coisas no meu coração.

28 עד כה סופא די מלתא אנה דניאל שגיא רעיוני יבהלנני וזיוי ישתנון עלי
ומלתא בלבי נטרת

Daniel 8

1 No ano terceiro do reinado do rei Belsazar, apareceu-me uma visão, a mim, Daniel, depois daquela que me apareceu no princípio.

1 בשנת שלוש למלכות בלאשצר המלך חזון נראה אלי אני דניאל אחרי הנראה אלי בתחלה

2 E vi na visão (acontecendo, quando vi, que eu estava na cidadela de Susã, na província de Elão), vi, pois, na visão, que eu estava junto ao rio Ulai.

2 ואראה בחזון ויהי בראתי ואני בשושן הבירה אשר בעילם המדינה ואראה בחזון ואני הייתי על אובל אולי

3 E levantei os meus olhos e vi, e eis que um carneiro estava diante do rio, o qual tinha duas pontas; e as duas pontas eram altas, mas uma era mais alta do que a outra; e a mais alta subiu por último.

3 ואשא עיני ואראה והנה איל אחד עמד לפני האבל ולו קרנים והקרנים גבהות והאחת גבהה מן השנית והגבהה עלה באחרנה

4 Vi que o carneiro dava marradas para o ocidente, e para o norte, e para o meio-dia; e nenhuns animais podiam estar diante dele, nem havia quem pudesse livrar-se da sua mão; e ele fazia conforme a sua vontade e se engrandecia.

4 ראיתי את האיל מנגח ימה וצפונה ונגבה וכל חיות לא יעמדו לפניו ואין מציל מידו ועשה כרצנו והגדיל

5 E, estando eu considerando, eis que um bode vinha do ocidente sobre toda a terra, mas sem tocar no chão; e aquele bode tinha uma ponta notável entre os olhos;

5 ואני הייתי מבין והנה צפיר העזים בא מן המערב על פני כל הארץ ואין נוגע בארץ והצפיר קרן חזות בין עיניו

6 dirigiu-se ao carneiro que tinha as duas pontas, ao qual eu tinha visto diante do rio; e correu contra ele com todo o ímpeto da sua força.

6 ויבא עד האיל בעל הקרנים אשר ראיתי עמד לפני האבל וירץ אליו בחמת כחו

7 E o vi chegar perto do carneiro, irritar-se contra ele; e feriu o carneiro e lhe quebrou as duas pontas, pois não havia força no carneiro para parar diante dele; e o lançou por terra e o pisou aos pés; não houve quem pudesse livrar o carneiro da sua mão.

7 וראיתיו מגיע אצל האיל ויתמרמר אליו ויך את האיל וישבר את שתי קרניו ולא היה כח באיל לעמד לפניו וישליכהו ארצה וירמסהו ולא היה מציל לאיל מידו

8 E o bode se engrandeceu em grande maneira; mas, estando na sua maior força, aquela grande ponta foi quebrada; e subiram no seu lugar quatro também notáveis, para os quatro ventos do céu.

8 וצפיר העזים הגדיל עד מאד וכעצמו נשברה הקרן הגדולה ותעלנה חזות ארבע תחתיה לארבע רוחות השמים

9 E de uma delas saiu uma ponta mui pequena, a qual cresceu muito para o meio-dia, e para o oriente, e para a terra formosa.

9 ומן האחת מהם יצא קרן אחת מצעירה ותגדל יתר אל הנגב ואל המזרח ואל הצבי

10 E se engrandeceu até ao exército dos céus; e a alguns do exército e das estrelas deitou por terra e os pisou.

10 ותגדל עד צבא השמים ותפל ארצה מן הצבא ומן הכוכבים ותרמסם

11 E se engrandeceu até ao príncipe do exército; e por ele foi tirado o contínuo sacrifício, e o lugar do seu santuário foi lançado por terra.

11 ועד שר הצבא הגדיל וממנו הרים התמיד והשלך מכון מקדשו

12 E o exército lhe foi entregue, com o sacrifício contínuo, por causa das transgressões; e lançou a verdade por terra; fez isso e prosperou.

12 וצבא תנתן על התמיד בפשע ותשלך אמת ארצה ועשתה והצליחה

13 Depois, ouvi um santo que falava; e disse outro santo àquele que falava Até quando durará a visão do contínuo sacrifício e da transgressão assoladora, para que seja entregue o santuário e o exército, a fim de serem pisados?

13 ואשמעה אחד קדוש מדבר ויאמר אחד קדוש לפלמוני המדבר עד מתי החזון התמיד והפשע שמם תת וקדש וצבא מרמס

14 E ele me disse Até duas mil e trezentas tardes e manhãs; e o santuário será purificado.

14 ויאמר אלי עד ערב בקר אלפים ושלש מאות ונצדק קדש

15 E aconteceu que, havendo eu, Daniel, visto a visão, busquei entendê-la e eis que se me apresentou diante uma como semelhança de homem.

15 ויהי בראתי אני דניאל את החזון ואבקשה בינה והנה עמד לנגדי כמראה גבר

16 E ouvi uma voz de homem nas margens do Ulai, a qual gritou e disse Gabriel, dá a entender a este a visão.

16 ואשמע קול אדם בין אולי ויקרא ויאמר גבריאל הבן להלז את המראה

17 E veio perto de onde eu estava; e, vindo ele, fiquei assombrado e caí sobre o meu rosto; mas ele me disse Entende, filho do homem, porque esta visão se realizará no fim do tempo.

17 ויבא אצל עמדי ובבאו נבעתי ואפלה על פני ויאמר אלי הבן בן אדם כי לעת קץ החזון

18 E, estando ele falando comigo, caí com o meu rosto em terra, adormecido; ele, pois, me tocou e me fez estar em pé.

18 ובדברו עמי נרדמתי על פני ארצה ויגע בי ויעמידני על עמדי

19 E disse Eis que te farei saber o que há de acontecer no último tempo da ira; porque ela se exercerá no determinado tempo do fim.

19 ויאמר הנני מודיעך את אשר יהיה באחרית הזעם כי למועד קץ

20 Aquele carneiro que viste com duas pontas são os reis da Média e da Pérsia;

20 האיל אשר ראית בעל הקרנים מלכי מדי ופרס

21 mas o bode peludo é o rei da Grécia; e a ponta grande que tinha entre os olhos é o rei primeiro;

21 והצפיר השעיר מלך יון והקרן הגדולה אשר בין עיניו הוא המלך הראשון

22 o ter sido quebrada, levantando-se quatro em lugar dela, significa que quatro reinos se levantarão da mesma nação, mas não com a força dela.

22 והנשברת ותעמדנה ארבע תחתיה ארבע מלכיות מגוי יעמדנה ולא בכחו

23 Mas, no fim do seu reinado, quando os prevaricadores acabarem, se levantará um rei, feroz de cara, e será entendido em adivinhações.

23 ובאחרית מלכותם כהתם הפשעים יעמד מלך עז פנים ומבין חידות

24 E se fortalecerá a sua força, mas não pelo seu próprio poder; e destruirá maravilhosamente, e prosperará, e fará o que lhe aprouver; e destruirá os fortes e o povo santo.

24 ועצם כחו ולא בכחו ונפלאות ישחית והצליח ועשה והשחית עצומים ועם קדשים

25 E, pelo seu entendimento, também fará prosperar o engano na sua mão; e, no seu coração, se engrandecerá, e, por causa da tranquilidade, destruirá muitos, e se levantará contra o príncipe dos príncipes, mas, sem mão, será quebrado.

25 ועל שכלו והצליח מרמה בידו ובלבבו יגדיל ובשלוה ישחית רבים ועל שר שרים יעמד ובאפס יד ישבר

26 E a visão da tarde e da manhã, que foi dita, é verdadeira; tu, porém, cerra a visão, porque só daqui a muitos dias se cumprirá.

26 ומראה הערב והבקר אשר נאמר אמת הוא ואתה סתם החזון כי לימים רבים

27 E eu, Daniel, enfraqueci e estive enfermo alguns dias; então, levantei-me e tratei do negócio do rei; e espantei-me acerca da visão, e não havia quem a entendesse.

27 ואני דניאל נהייתי ונחליתי ימים ואקום ואעשה את מלאכת המלך ואשתומם על המראה ואין מבין

Daniel 9

1 No ano primeiro de Dario, filho de Assuero, da nação dos medos, o qual foi constituído rei sobre o reino dos caldeus,

1 בשנת אחת לדריוש בן אחשורוש מזרע מדי אשר המלך על מלכות כשדים

2 no ano primeiro do seu reinado, eu, Daniel, entendi pelos livros que o número de anos, de que falou o SENHOR ao profeta Jeremias, em que haviam de acabar as assolações de Jerusalém, era de setenta anos.

2 בשנת אחת למלכו אני דניאל בינתי בספרים מספר השנים אשר היה דבר יהוה אל ירמיה הנביא למלאות לחרבות ירושלם שבעים שנה

3 E eu dirigi o meu rosto ao Senhor Deus, para o buscar com oração, e rogos, e jejum, e pano de saco, e cinza.

3 ואתנה את פני אל אדני האלהים לבקש תפלה ותחנונים בצום ושק ואפר

4 E orei ao SENHOR, meu Deus, e confessei, e disse Ah! Senhor! Deus grande e tremendo, que guardas o concerto e a misericórdia para com os que te amam e guardam os teus mandamentos;

4 ואתפללה ליהוה אלהי ואתודה ואמרה אנא אדני האל הגדול והנורא שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי מצותיו

5 pecamos, e cometemos iniquidade, e procedemos impiamente, e fomos rebeldes, apartando-nos dos teus mandamentos e dos teus juízos;

5 חטאנו ועוינו והרשענו ומרדנו וסור ממצותך וממשפטיך

6 e não demos ouvidos aos teus servos, os profetas, que em teu nome falaram aos nossos reis, nossos príncipes e nossos pais, como também a todo o povo da terra.

6 ולא שמענו אל עבדיך הנביאים אשר דברו בשמך אל מלכינו שרינו ואבתינו ואל כל עם הארץ

7 A ti, ó Senhor, pertence a justiça, mas a nós, a confusão do rosto, como se vê neste dia; aos homens de Judá, e aos

moradores de Jerusalém, e a todo o Israel; aos de perto e aos de longe, em todas as terras por onde os tens lançado, por causa da sua prevaricação, com que prevaricaram contra ti.

7 לך אדני הצדקה ולנו בשת הפנים כיום הזה לאיש יהודה וליושבי
ירושלם ולכל ישראל הקרבים והרחקים בכל הארצות אשר הדחתם שם
במעלם אשר מעלו בך

8 Ó SENHOR, a nós pertence a confusão do rosto, aos nossos reis, aos nossos príncipes e a nossos pais, porque pecamos contra ti.

8 יהוה לנו בשת הפנים למלכינו לשרינו ולאבתינו אשר חטאנו לך

9 Ao Senhor, nosso Deus, pertence a misericórdia e o perdão; pois nos rebelamos contra ele

9 לאדני אלהינו הרחמים והסלחות כי מרדנו בו

10 e não obedecemos à voz do SENHOR, nosso Deus, para andarmos nas suas leis, que nos deu pela mão de seus servos, os profetas.

10 ולא שמענו בקול יהוה אלהינו ללכת בתורתיו אשר נתן לפנינו ביד
עבדיו הנביאים

11 Sim, todo o Israel transgrediu a tua lei, desviando-se, para não obedecer à tua voz; por isso, a maldição, o juramento que está escrito na Lei de Moisés, servo de Deus, se derramou sobre nós; porque pecamos contra ele.

11 וכל ישראל עברו את תורתך וסור לבלתי שמוע בקלך ותתך עלינו
האלה והשבעה אשר כתובה בתורת משה עבד האלהים כי חטאנו לו

12 E ele confirmou a sua palavra, que falou contra nós e contra os nossos juízes que nos julgavam, trazendo sobre nós um

grande mal; porquanto nunca debaixo de todo o céu aconteceu como em Jerusalém.

12 ויקם את דבריו אשר דבר עלינו ועל שפטינו אשר שפטונו להביא עלינו רעה גדלה אשר לא נעשתה תחת כל השמים כאשר נעשתה בירושלם

13 Como está escrito na Lei de Moisés, todo aquele mal nos sobreveio; apesar disso, não suplicamos à face do SENHOR, nosso Deus, para nos convertermos das nossas iniquidades e para nos aplicarmos à tua verdade.

13 כאשר כתוב בתורת משה את כל הרעה הזאת באה עלינו ולא חלינו את פני יהוה אלהינו לשוב מעוננו ולהשכיל באמתך

14 Por isso, o SENHOR vigiou sobre o mal e o trouxe sobre nós; porque justo é o SENHOR, nosso Deus, em todas as suas obras, que fez, pois não obedecemos à sua voz.

14 וישקד יהוה על הרעה ויביאה עלינו כי צדיק יהוה אלהינו על כל מעשיו אשר עשה ולא שמענו בקלו

15 Na verdade, ó Senhor, nosso Deus, que tiraste o teu povo da terra do Egito com mão poderosa e ganhaste para ti nome, como se vê neste dia, pecamos; procedemos impiamente.

15 ועתה אדני אלהינו אשר הוצאת את עמך מארץ מצרים ביד חזקה ותעש לך שם כיום הזה חטאנו רשענו

16 Ó Senhor, segundo todas as tuas justiças, aparte-se a tua ira e o teu furor da tua cidade de Jerusalém, do teu santo monte; porquanto, por causa dos nossos pecados e por causa das iniquidades de nossos pais, tornou-se Jerusalém e o teu povo um opróbrio para todos os que estão em redor de nós.

16 אדני ככל צדקתך ישב נא אפך וחמתך מעירך ירושלם הר קדשך כי בחטאינו ובעונות אבתינו ירושלם ועמך לחרפה לכל סביבתינו

17 Agora, pois, ó Deus nosso, ouve a oração do teu servo e as suas súplicas e sobre o teu santuário assolado faze resplandecer o teu rosto, por amor do Senhor.

17 ועתה שמע אלהינו אל תפלת עבדך ואל תחנוניו והאר פניך על מקדשך השמם למען אדני

18 Inclina, ó Deus meu, os teus ouvidos e ouve; abre os teus olhos e olha para a nossa desolação e para a cidade que é chamada pelo teu nome, porque não lançamos as nossas súplicas perante a tua face fiados em nossas justiças, mas em tuas muitas misericórdias.

18 הטה אלהי אזנך ושמע פקחה עיניך וראה שממתינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקתינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים

19 Ó Senhor, ouve; ó Senhor, perdoa; ó Senhor, atende-nos e opera sem tardar; por amor de ti mesmo, ó Deus meu; porque a tua cidade e o teu povo se chamam pelo teu nome.

19 אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך

20 Estando eu ainda falando, e orando, e confessando o meu pecado e o pecado do meu povo Israel, e lançando a minha súplica perante a face do SENHOR, meu Deus, pelo monte santo do meu Deus,

20 ועוד אני מדבר ומתפלל ומתודה חטאתי וחטאת עמי ישראל ומפיל תחנתי לפני יהוה אלהי על הר קדש אלהי

21 estando eu, digo, ainda falando na oração, o varão Gabriel, que eu tinha visto na minha visão ao princípio, veio voando rapidamente e tocou-me à hora do sacrifício da tarde.

21 ועוד אני מדבר בתפלה והאיש גבריאל אשר ראיתי בחזון בתחלה מעף ביעף נגע אלי כעת מנחת ערב

22 E me instruiu, e falou comigo, e disse Daniel, agora, saí para fazer-te entender o sentido.

22 ויבן וידבר עמי ויאמר דניאל עתה יצאתי להשכילך בינה

23 No princípio das tuas súplicas, saiu a ordem, e eu vim, para to declarar, porque és mui amado; toma, pois, bem sentido na palavra e entende a visão.

23 בתחלת תחנוניך יצא דבר ואני באתי להגיד כי חמודות אתה ובין בדבר והבן במראה

24 Setenta semanas estão determinadas sobre o teu povo e sobre a tua santa cidade, para extinguir a transgressão, e dar fim aos pecados, e expiar a iniquidade, e trazer a justiça eterna, e selar a visão e a profecia, e ungir o Santo dos santos.

24 שבעים שבעים נחתך על עמך ועל עיר קדשך לכלא הפשע ולחתם חטאות ולכפר עון ולהביא צדק עלמים ולחתם חזון ונביא ולמשח קדש קדשים

25 Sabe e entende desde a saída da ordem para restaurar e para edificar Jerusalém, até ao Messias, o Príncipe, sete semanas e sessenta e duas semanas; as ruas e as tranqueiras se reedificarão, mas em tempos angustiosos.

25 ותדע ותשכל מן מצא דבר להשיב ולבנות ירושלם עד משיח נגיד שבעים שבעה ושבעים ששים ושנים תשוב ונבנתה רחוב וחרוץ ובצוק העתים

26 E, depois das sessenta e duas semanas, será tirado o Messias e não será mais; e o povo do príncipe, que há de vir, destruirá a

cidade e o santuário, e o seu fim será com uma inundação; e até ao fim haverá guerra; estão determinadas assolações.

26 ואחרי השבעים ששים ושנים יכרת משיח ואין לו והעיר והקדש ישחית
עם נגיד הבא וקצו בשטף ועד קץ מלחמה נחרצת שממות

27 E ele firmará um concerto com muitos por uma semana; e, na metade da semana, fará cessar o sacrifício e a oferta de manjares; e sobre a asa das abominações virá o assolador, e isso até à consumação; e o que está determinado será derramado sobre o assolador.

27 והגביר ברית לרבים שבוע אחד וחצי השבוע ישבית זבח ומנחה ועל
כנף שקוצים משמם ועד כלה ונחרצה תתך על שמם

Daniel 10

1 No ano terceiro de Ciro, rei da Pérsia, foi revelada uma palavra a Daniel, cujo nome se chama Beltessazar; e a palavra é verdadeira e trata de uma guerra prolongada; e ele entendeu essa palavra e teve entendimento da visão.

1 בשנת שלוש לכורש מלך פרס דבר נגלה לדניאל אשר נקרא שמו
בלטשאצר ואמת הדבר וצבא גדול ובין את הדבר ובינה לו במראה

2 Naqueles dias, eu, Daniel, estive triste por três semanas completas.

2 בימים ההם אני דניאל הייתי מתאבל שלשה שבעים ימים

3 Manjar desejável não comi, nem carne nem vinho entraram na minha boca, nem me ungi com unguento, até que se cumpriram as três semanas.

3 לחם חמדות לא אכלתי ובשר ויין לא בא אל פי וסוך לא סכתי עד מלאת
שלשת שבעים ימים

4 E, no dia vinte e quatro do primeiro mês, eu estava à borda do grande rio Hidéquel;

4 וביום עשרים וארבעה לחדש הראשון ואני הייתי על יד הנהר הגדול הוא
חדקל

5 e levantei os meus olhos, e olhei, e vi um homem vestido de linho, e os seus lombos, cingidos com ouro fino de Ufaz.

5 ואשא את עיני וארא והנה איש אחד לבוש בדים ומתניו חגרים בכתם
אופז

6 E o seu corpo era como turquesa, e o seu rosto parecia um relâmpago, e os seus olhos, como tochas de fogo, e os seus braços e os seus pés, como cor de bronze açacalado; e a voz das suas palavras, como a voz de uma multidão.

6 וגויתו כתרשיש ופניו כמראה ברק ועיניו כלפידי אש וזרעתיו ומרגלתיו
כעין נחשת קלל וקול דבריו כקול המון

7 E só eu, Daniel, vi aquela visão; os homens que estavam comigo não a viram; não obstante, caiu sobre eles um grande temor, e fugiram, escondendo-se.

7 וראיתי אני דניאל לבדי את המראה והאנשים אשר היו עמי לא ראו את
המראה אבל חרדה גדלה נפלה עליהם ויברחו בהחבא

8 Fiquei, pois, eu só e vi esta grande visão, e não ficou força em mim; e transmudou-se em mim a minha formosura em desmaio, e não retive força alguma.

8 ואני נשארתי לבדי ואראה את המראה הגדלה הזאת ולא נשאר בי כח
והודי נהפך עלי למשחית ולא עצרתי כח

9 Contudo, ouvi a voz das suas palavras; e, ouvindo a voz das suas palavras, eu caí com o meu rosto em terra, profundamente adormecido.

9 ואשמע את קול דבריו וכשמעי את קול דבריו ואני הייתי נרדם על פני
ופני ארצה

10 E eis que uma mão me tocou e fez que me movesse sobre os meus joelhos e sobre as palmas das minhas mãos.

10 והנה יד נגעה בי ותניעני על ברכי וכפות ידי

11 E me disse Daniel, homem mui desejado, está atento às palavras que te vou dizer e levanta-te sobre os teus pés; porque eis que te sou enviado. E, falando ele comigo esta palavra, eu estava tremendo.

11 ויאמר אלי דניאל איש חמדות הבן בדברים אשר אנכי דבר אליך ועמד
על עמדך כי עתה שלחתי אליך ובדברו עמי את הדבר הזה עמדתי מרעיד

12 Então, me disse Não temas, Daniel, porque, desde o primeiro dia, em que aplicaste o teu coração a compreender e a humilhar-te perante o teu Deus, são ouvidas as tuas palavras; e eu vim por causa das tuas palavras.

12 ויאמר אלי אל תירא דניאל כי מן היום הראשון אשר נתת את לבך
להבין ולהתענות לפני אלהיך נשמעו דבריך ואני באתי בדבריך

13 Mas o príncipe do reino da Pérsia se pôs defronte de mim vinte e um dias, e eis que Miguel, um dos primeiros príncipes, veio para ajudar-me, e eu fiquei ali com os reis da Pérsia.

13 ושר מלכות פרס עמד לנגדי עשרים ואחד יום והנה מיכאל אחד
השרים הראשנים בא לעזרני ואני נותרתי שם אצל מלכי פרס

14 Agora, vim para fazer-te entender o que há de acontecer ao teu povo nos derradeiros dias; porque a visão é ainda para muitos dias.

14 ובאתי להבינך את אשר יקרה לעמך באחרית הימים כי עוד חזון לימים

15 E, falando ele comigo essas palavras, abaixei o meu rosto e emudeci.

15 ובדברו עמי כדברים האלה נתתי פני ארצה ונאלמתי

16 E eis que uma como semelhança dos filhos dos homens me tocou os lábios; então, abri a minha boca, e falei, e disse àquele que estava diante de mim Senhor meu, por causa da visão, sobrevieram-me dores, e não me ficou força alguma.

16 והנה כדמות בני אדם נגע על שפתי ואפתח פי ואדברה ואמרה אל העמד לנגדי אדני במראה נהפכו צירי עלי ולא עצרתי כח

17 Como, pois, pode o servo deste meu senhor falar com aquele meu senhor? Porque, quanto a mim, desde agora não resta força em mim, e não ficou em mim fôlego.

17 והיך יוכל עבד אדני זה לדבר עם אדני זה ואני מעתה לא יעמד בי כח ונשמה לא נשארה בי

18 E uma como semelhança de um homem me tocou outra vez e me confortou.

18 ויסף ויגע בי כמראה אדם ויחזקני

19 E disse Não temas, homem mui desejado! Paz seja contigo! Anima-te, sim, anima-te! E, falando ele comigo, esforcei-me e disse Fala, meu senhor, porque me confortaste.

19 ויאמר אל תירא איש חמדות שלום לך חזק וחזק וכדברו עמי התחזקתי ואמרה ידבר אדני כי חזקתני

20 E disse Sabes porque eu vim a ti? Eu tornarei a pelejar contra o príncipe dos persas; e, saindo eu, eis que virá o príncipe da Grécia.

20 ויאמר הידעת למה באתי אליך ועתה אשוב להלחם עם שר פרס ואני יוצא והנה שר יון בא

21 Mas eu te declararei o que está escrito na escritura da verdade; e ninguém há que se esforce comigo contra aqueles, a não ser Miguel, vosso príncipe.

21 אבל אגיד לך את הרשום בכתב אמת ואין אחד מתחזק עמי על אלה כי אם מיכאל שרכם

Daniel 11

1 Eu, pois, no primeiro ano de Dario, medo, levantei-me para o animar e fortalecer.

1 ואני בשנת אחת לדריוש המדי עמדי למחזיק ולמעוז לו

2 E, agora, te declararei a verdade Eis que ainda três reis estarão na Pérsia, e o quarto será cumulado de grandes riquezas mais do que todos; e, esforçando-se com as suas riquezas, agitará todos contra o reino da Grécia.

2 ועתה אמת אגיד לך הנה עוד שלשה מלכים עמדים לפרס והרביעי יעשיר עשר גדול מכל וכחזקתו בעשרו יעיר הכל את מלכות יון

3 Depois, se levantará um rei valente, que reinará com grande domínio e fará o que lhe aprouver.

3 ועמד מלך גבור ומשל ממשל רב ועשה כרצונו

4 Mas, estando ele em pé, o seu reino será quebrado e será repartido para os quatro ventos do céu; mas não para a sua posteridade, nem tampouco segundo o poder com que reinou, porque o seu reino será arrancado e passará a outros.

4 וכעמדו תשבר מלכותו ותחץ לארבע רוחות השמים ולא לאחריתו ולא כמשלו אשר משל כי תנתש מלכותו ולאחרים מלבד אלה

5 E se fortalecerá o rei do Sul, e um de seus príncipes; e este se fortalecerá mais do que ele e reinará, e domínio grande será o seu domínio.

5 ויחזק מלך הנגב ומן שריו ויחזק עליו ומשל ממשל רב ממשלתו

6 Mas, ao cabo de anos, eles se aliarão; e a filha do rei do Sul virá ao rei do Norte para fazer um tratado; mas não conservará a força de seu braço; nem ele persistirá, nem o seu braço, porque ela será entregue, e os que a tiverem trazido, e seu pai, e o que a fortalecia naqueles tempos.

6 ולקץ שנים יתחברו ובת מלך הנגב תבוא אל מלך הצפון לעשות מישרים ולא תעצר כוח הזרוע ולא יעמד וזרעו ותנתן היא ומביאיה והילדה ומחזקה בעתים

7 Mas, do renovo das suas raízes, um se levantará em seu lugar, e virá com o exército, e entrará nas fortalezas do rei do Norte, e operará contra elas, e prevalecerá.

7 ועמד מנצר שרשיה כנו ויבא אל החיל ויבא במעוז מלך הצפון ועשה בהם והחזיק

8 E também os seus deuses, com a multidão das suas imagens, com os seus utensílios preciosos de prata e ouro, levará cativos para o Egito; e, por alguns anos, ele persistirá contra o rei do Norte.

8 וגם אלהיהם עם נסכיהם עם כלי חמדתם כסף וזהב בשבי יבא מצרים
והוא שנים יעמד ממלך הצפון

9 E entrará no reino do rei do Sul e tornará para a sua terra.

9 ובא במלכות מלך הנגב ושב אל אדמתו

10 Mas seus filhos intervirão e reunirão grande número de exércitos; e um deles virá apressadamente, e inundará, e passará; e, voltando, levará a guerra até à sua fortaleza.

10 ובנו יתגרו ואספו המון חילים רבים ובא בוא ושטף ועבר וישב ויתגרו
עד מעזה

11 Então, o rei do Sul se exasperará, e sairá, e pelejará contra ele, contra o rei do Norte; ele porá em campo grande multidão, e a multidão será entregue nas suas mãos.

11 ויתמרמר מלך הנגב ויצא ונלחם עמו עם מלך הצפון והעמיד המון רב
ונתן ההמון בידו

12 E, aumentando a multidão, o seu coração se exaltará; mas, ainda que derribará muitos milhares, não prevalecerá.

12 ונשא ההמון ירום לבבו והפיל רבאות ולא יעוז

13 Porque o rei do Norte tornará, e porá em campo uma multidão maior do que a primeira, e, ao cabo de tempos, isto é, de anos, virá à pressa com grande exército e com muita fazenda.

13 ושב מלך הצפון והעמיד המון רב מן הראשון ולקץ העתים שנים יבוא
בוא בחיל גדול וברכוש רב

14 E, naqueles tempos, muitos se levantarão contra o rei do Sul; e os filhos dos prevaricadores do teu povo se levantarão para confirmar a visão; mas eles cairão.

14 ובעתים ההם רבים יעמדו על מלך הנגב ובני פריצי עמך ינשאו
להעמיד חזון ונכשלו

15 E o rei do Norte virá, e levantará baluartes, e tomará a cidade forte; e os braços do Sul não poderão subsistir, nem o seu povo escolhido, pois não haverá força que possa subsistir.

15 ויבא מלך הצפון וישפך סוללה ולכד עיר מבצרות וזרעות הנגב לא
יעמדו ועם מבחריו ואין כח לעמד

16 O que, pois, há de vir contra ele fará segundo a sua vontade, e ninguém poderá permanecer diante dele; e estará na terra gloriosa, e por sua mão se fará destruição.

16 ויעש הבא אליו כרצונו ואין עומד לפניו ויעמד בארץ הצבי וכלה בידו

17 E porá o seu rosto para vir com a força de todo o seu reino, e com ele os retos, e fará o que lhe aprouver; e lhe dará uma filha das mulheres, para a corromper; mas ela não subsistirá, nem será para ele.

17 וישם פניו לבוא בתקף כל מלכותו וישרים עמו ועשה ובת הנשים יתן לו
להשחיתה ולא תעמד ולא לו תהיה

18 Depois, virará o seu rosto para as ilhas e tomará muitas; mas um príncipe fará cessar o seu opróbrio contra ele e ainda fará tornar sobre ele o seu opróbrio.

18 וישב פניו לאיים ולכד רבים והשבית קצין חרפתו לו בלתי חרפתו ישיב
לו

19 Virará, então, o seu rosto para as fortalezas da sua própria terra, mas tropeçará, e cairá, e não será achado.

19 וישב פניו למעוזי ארצו ונכשל ונפל ולא ימצא

20 E, em seu lugar, se levantará quem fará passar um arrecadador pela glória real; mas em poucos dias será quebrantado, e isso sem ira e sem batalha.

20 ועמד על כנו מעביר נוגש הדר מלכות ובימים אחדים ישבר ולא באפים ולא במלחמה

21 Depois, se levantará em seu lugar um homem vil, ao qual não tinham dado a dignidade real; mas ele virá caladamente e tomará o reino com engano.

21 ועמד על כנו נבזה ולא נתנו עליו הוד מלכות ובא בשלוה והחזיק מלכות בחלקלקות

22 E, com os braços de uma inundação, serão arrancados de diante dele; e serão quebrantados, como também o príncipe do concerto.

22 וזרעות השטף ישטפו מלפניו וישברו וגם נגיד ברית

23 E, depois do concerto com ele, usará de engano; e subirá e será fortalecido com pouca gente.

23 ומן התחברות אליו יעשה מרמה ועלה ועצם במעט גוי

24 Virá também caladamente aos lugares mais férteis da província e fará o que nunca fizeram seus pais, nem os pais de seus pais; repartirá entre eles a presa, e os despojos, e a riqueza e formará os seus projetos contra as fortalezas, mas por certo tempo.

24 בשלוה ובמשמני מדינה יבוא ועשה אשר לא עשו אבתיו ואבות אבתיו בזה ושלל ורכוש להם יבזור ועל מבצרים יחשב מחשבתיו ועד עת

25 E suscitará a sua força e o seu coração contra o rei do Sul, com um grande exército, e o rei do Sul se envolverá na guerra

com um grande e mui poderoso exército; mas não subsistirá, porque formarão projetos contra ele.

25 ויער כחו ולבבו על מלך הנגב בחיל גדול ומלך הנגב יתגרה למלחמה בחיל גדול ועצום עד מאד ולא יעמד כי יחשבו עליו מחשבות

26 E os que comerem os seus manjares o quebrantarão; e o exército dele se derramará, e cairão muitos traspassados.

26 ואכלי פת בגו ישברוהו וחילו ישטוף ונפלו חללים רבים

27 Também esses dois reis terão o coração atento para fazerem o mal e a uma mesma mesa falarão a mentira; ela, porém, não prosperará, porque o fim há de ser no tempo determinado.

27 ושניהם המלכים לבבם למרע ועל שלחן אחד כזב ידברו ולא תצלח כי עוד קץ למועד

28 Então, tornará para a sua terra com grande riqueza, e o seu coração será contra o santo concerto; e fará o que lhe aprouver e tornará para a sua terra.

28 וישב ארצו ברכוש גדול ולבבו על ברית קדש ועשה ושב לארצו

29 No tempo determinado, tornará a vir contra o Sul; mas não será na última vez como foi na primeira.

29 למועד ישוב ובא בנגב ולא תהיה כראשנה וכאחרנה

30 Porque virão contra ele navios de Quitim, que lhe causarão tristeza; e voltará, e se indignará contra o santo concerto, e fará como lhe apraz; e ainda voltará e atenderá aos que tiverem desamparado o santo concerto.

30 ובאו בו ציים כתים ונכאה ושב וזעם על ברית קודש ועשה ושב ויבן על עזבי ברית קדש

31 E sairão a ele uns braços, que profanarão o santuário e a fortaleza, e tirarão o contínuo sacrifício, estabelecendo a abominação desoladora.

31 וזרעים ממנו יעמדו וחללו המקדש המעוז והסירו התמיד ונתנו השקוץ משומם

32 E aos violadores do concerto ele, com lisonjas, perverterá, mas o povo que conhece ao seu Deus se esforçará e fará proezas.

32 ומרשיעי ברית יחניף בחלקות ועם ידעי אלהיו יחזקו ועשו

33 E os sábios entre o povo ensinarão a muitos; todavia, cairão pela espada, e pelo fogo, e pelo cativeiro, e pelo roubo, por muitos dias.

33 ומשכילי עם יבינו לרבים ונכשלו בחרב ובלהבה בשבי ובבזה ימים

34 E, caindo eles, serão ajudados com pequeno socorro; mas muitos se ajuntarão a eles com lisonjas.

34 ובהכשלם יעזרו עזר מעט ונלוו עליהם רבים בחלקלקות

35 E alguns dos sábios cairão para serem provados, e purificados, e embranquecidos, até ao fim do tempo, porque será ainda no tempo determinado.

35 ומן המשכילים יכשלו לצרוף בהם ולברר וללבן עד עת קץ כי עוד למועד

36 E esse rei fará conforme a sua vontade, e se levantará, e se engrandecerá sobre todo deus; e contra o Deus dos deuses falará coisas incríveis e será próspero, até que a ira se complete; porque aquilo que está determinado será feito.

36 ועשה כרצונו המלך ויתרומם ויתגדל על כל אל ועל אל אלים ידבר
נפלאות והצליח עד כלה זעם כי נחרצה נעשתה

37 E não terá respeito aos deuses de seus pais, nem terá respeito ao amor das mulheres, nem a qualquer deus, porque sobre tudo se engrandecerá.

37 ועל אלהי אבתיו לא יבין ועל חמדת נשים ועל כל אלוה לא יבין כי על
כל יתגדל

38 Mas ao deus das fortalezas honrará em seu lugar; e a um deus a quem seus pais não conheceram honrará com ouro, e com prata, e com pedras preciosas, e com coisas agradáveis.

38 ולאלה מעזים על כנו יכבד ולאלוה אשר לא ידעהו אבתיו יכבד בזהב
ובכסף ובאבן יקרה ובחמדות

39 E haver-se -á com os castelos fortes com o auxílio do deus estranho; aos que o reconhecerem multiplicará a honra, e os fará reinar sobre muitos, e repartirá a terra por preço.

39 ועשה למבצרי מעזים עם אלוה נכר אשר הכיר ירבה כבוד והמשילם
ברבים ואדמה יחלק במחיר

40 E, no fim do tempo, o rei do Sul lutará com ele, e o rei do Norte o acometerá com carros, e com cavaleiros, e com muitos navios; e entrará nas terras, e as inundará, e passará.

40 ובעת קץ יתנגח עמו מלך הנגב וישתער עליו מלך הצפון ברכב
ובפרשים ובאניות רבות ובא בארצות ושטף ועבר

41 E entrará também na terra gloriosa, e muitos países serão derribados, mas escaparão das suas mãos estes Edom, e Moabe, e as primícias dos filhos de Amom.

41 ובא בארץ הצבי ורבות יכשלו ואלה ימלטו מידו אדום ומואב וראשית
בני עמון

42 E estenderá a sua mão às terras, e a terra do Egito não escapará.

42 וישלח ידו בארצות וארץ מצרים לא תהיה לפליטה

43 E apoderar-se -á dos tesouros de ouro e de prata e de todas as coisas desejáveis do Egito; e os líbios e os etíopes o seguirão.

43 ומשל במכמני הזהב והכסף ובכל חמדות מצרים ולבים וכשים במצעדיו

44 Mas os rumores do Oriente e do Norte o espantarão; e sairá com grande furor, para destruir e extirpar a muitos.

44 ושמעות יבהלהו ממזרח ומצפון ויצא בחמא גדלה להשמיד ולהחרים רבים

45 E armará as tendas do seu palácio entre o mar grande e o monte santo e glorioso; mas virá ao seu fim, e não haverá quem o socorra.

45 ויטע אהלי אפדנו בין ימים להר צבי קדש ובא עד קצו ואין עוזר לו

Daniel 12

1 E, naquele tempo, se levantará Miguel, o grande príncipe, que se levanta pelos filhos do teu povo, e haverá um tempo de angústia, qual nunca houve, desde que houve nação até àquele tempo; mas, naquele tempo, livrar-se -á o teu povo, todo aquele que se achar escrito no livro.

1 ובעת ההיא יעמד מיכאל השר הגדול העמד על בני עמך והיתה עת צרה אשר לא נהיתה מהיות גוי עד העת ההיא ובעת ההיא ימלט עמך כל הנמצא כתוב בספר

2 E muitos dos que dormem no pó da terra ressuscitarão, uns para a vida eterna e outros para vergonha e desprezo eterno.

2 ורבים מישני אדמת עפר יקיצו אלה לחיי עולם ואלה לחרפות לדראון עולם

3 Os sábios, pois, resplandecerão como o resplendor do firmamento; e os que a muitos ensinam a justiça refulgirão como as estrelas, sempre e eternamente.

3 והמשכלים יזהרו כזהר הרקיע ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד

4 E tu, Daniel, fecha estas palavras e sela este livro, até ao fim do tempo; muitos correrão de uma parte para outra, e a ciência se multiplicará.

4 ואתה דניאל סתם הדברים וחתם הספר עד עת קץ ישטטו רבים ותרבה הדעת

5 E eu, Daniel, olhei, e eis que estavam outros dois, um desta banda, à beira do rio, e o outro da outra banda, à beira do rio.

5 וראיתי אני דניאל והנה שנים אחרים עמדים אחד הנה לשפת היאר ואחד הנה לשפת היאר

6 E ele disse ao homem vestido de linho, que estava sobre as águas do rio Que tempo haverá até ao fim das maravilhas?

6 ויאמר לאיש לבוש הבדים אשר ממעל למימי היאר עד מתי קץ הפלאות

7 E ouvi o homem vestido de linho, que estava sobre as águas do rio, quando levantou a sua mão direita e a sua mão esquerda ao céu e jurou, por aquele que vive eternamente, que depois de um tempo, de tempos e metade de um tempo, e quando tiverem acabado de destruir o poder do povo santo, todas essas coisas serão cumpridas.

7 ואשמע את האיש לבוש הבדים אשר ממעל למימי היאר וירם ימינו
ושמאלו אל השמים וישבע בחי העולם כי למועד מועדים וחצי וככלות
נפץ יד עם קדש תכלינה כל אלה

8 Eu, pois, ouvi, mas não entendi; por isso, eu disse Senhor meu,
qual será o fim dessas coisas?

8 ואני שמעתי ולא אבין ואמרה אדני מה אחרית אלה

9 E ele disse Vai, Daniel, porque estas palavras estão fechadas e
seladas até ao tempo do fim.

9 ויאמר לך דניאל כי סתמים וחתמים הדברים עד עת קץ

10 Muitos serão purificados, e embranquecidos, e provados; mas
os ímpios procederão impiamente, e nenhum dos ímpios
entenderá, mas os sábios entenderão.

10 יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים והרשיעו רשעים ולא יבינו כל רשעים
והמשכלים יבינו

11 E, desde o tempo em que o contínuo sacrifício for tirado e
posta a abominação desoladora, haverá mil duzentos e noventa
dias.

11 ומעת הוסר התמיד ולתת שקוץ שמם ימים אלף מאתים ותשעים

12 Bem-aventurado o que espera e chega até mil trezentos e
trinta e cinco dias.

12 אשרי המחכה ויגיע לימים אלף שלש מאות שלשים וחמשה

13 Tu, porém, vai até ao fim; porque repousarás e estarás na tua
sorte, no fim dos dias.

13 ואתה לך לקץ ותנוח ותעמד לגרלך לקץ הימין

Oséias

Oseias 1

1 Palavra do SENHOR que foi dita a Oséias, filho de Beeri, nos dias de Uzias, Jotão, Acaz, Ezequias, reis de Judá, e nos dias de Jeroboão, filho de Joás, rei de Israel.

1 דבר יהוה אשר היה אל הושע בן בארי בימי עזיה יותם אחז יחזקיה מלכי יהודה ובימי ירבעם בן יואש מלך ישראל

2 O princípio da palavra do SENHOR por Oséias; disse, pois, o SENHOR a Oséias Vai, toma uma mulher de prostituições e filhos de prostituição; porque a terra se prostituiu, desviando-se do SENHOR.

2 תחלת דבר יהוה בהושע ויאמר יהוה אל הושע לך קח לך אשת זנונים וילדי זנונים כי זנה תזנה הארץ מאחרי יהוה

3 E foi-se e tomou a Gomer, filha de Diblaim, e ela concebeu e lhe deu um filho.

3 וילך ויקח את גמר בת דבלים ותהר ותלד לו בן

4 E disse-lhe o SENHOR Põe-lhe o nome de Jezreel; porque daqui a pouco visitarei o sangue de Jezreel sobre a casa de Jeú e farei cessar o reino da casa de Israel.

4 ויאמר יהוה אליו קרא שמו יזרעאל כי עוד מעט ופקדתי את דמי יזרעאל על בית יהוא והשבתי ממלכות בית ישראל

5 E será, naquele dia, que quebrarei o arco de Israel no vale de Jezreel.

5 והיה ביום ההוא ושברתי את קשת ישראל בעמק יזרעאל

6 E tornou ela a conceber e deu à luz uma filha; e ele disse Põe-lhe o nome de Lo-Ruama; porque eu não me tornarei mais a compadecer da casa de Israel, mas tudo lhe tirarei.

6 ותהר עוד ותלד בת ויאמר לו קרא שמה לא רחמה כי לא אוסיף עוד ארחם את בית ישראל כי נשא אשא להם

7 Mas da casa de Judá me compadecerei e os salvarei pelo SENHOR, seu Deus; pois não os salvarei pelo arco, nem pela espada, nem pela guerra, nem pelos cavalos, nem pelos cavaleiros.

7 ואת בית יהודה ארחם והושעתים ביהוה אלהיהם ולא אושיעם בקשת ובחרב ובמלחמה בסוסים ובפרשים

8 E, depois de haver desmamado a Lo-Ruama, concebeu e deu à luz um filho.

8 ותגמל את לא רחמה ותהר ותלד בן

9 E ele disse Põe-lhe o nome de Lo-Ami, porque vós não sois meu povo, nem eu serei vosso Deus.

9 ויאמר קרא שמו לא עמי כי אתם לא עמי ואנכי לא אהיה לכם

10 Todavia, o número dos filhos de Israel será como a areia do mar, que não pode medir-se nem contar-se; e acontecerá que, no lugar onde se lhes dizia Vós não sois meu povo, se lhes dirá Vós sois filhos do Deus vivo.

10 והיה מספר בני ישראל כחול הים אשר לא ימד ולא יספר והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי

11 E os filhos de Judá e os filhos de Israel juntos se congregarão, e constituirão sobre si uma única cabeça, e subirão da terra; porque grande será o dia de Jezreel.

11 ונקבצו בני יהודה ובני ישראל יחדו ושמו להם ראש אחד ועלו מן הארץ כי גדול יום יזרעאל

Oseias 2

1 Dizei a vossos irmãos Ami; e a vossas irmãs Ruama.

1 אמרו לאחיכם עמי ולאחותיכם רחמה

2 Contendei com vossa mãe, contendei, porque ela não é minha mulher, e eu não sou seu marido; e desvie ela as suas prostituições da sua face e os seus adultérios de entre os seus peitos.

2 ריבו באמכם ריבו כי היא לא אשתי ואנכי לא אישה ותסר זנוניה מפניה ונאפופיה מבין שדיה

3 Para que eu não a deixe despida, e a ponha como no dia em que nasceu, e a faça como um deserto, e a ponha como uma terra seca, e a mate à sede,

3 פן אפשיטנה ערמה והצגתיה כיום הולדה ושמתיה כמדבר ושתה כארץ ציה והמתיה בצמא

4 e não me compadeça de seus filhos, porque são filhos de prostituições.

4 ואת בניה לא ארחם כי בני זנונים המה

5 Porque sua mãe se prostituiu, aquela que os concebeu houve-se torpemente porque diz Irei atrás de meus namorados, que me

dão o meu pão e a minha água, a minha lã e o meu linho, o meu óleo e as minhas bebidas.

5 כי זנתה אמם הבישה הורתם כי אמרה אלכה אחרי מאהבי נתני לחמי ומימי צמרי ופשתי שמני ושקויי

6 Portanto, eis que cercarei o teu caminho com espinhos; e levantarei uma parede de sebe, para que ela não ache as suas veredas.

6 לכן הנני שך את דרכך בסירים וגדרתי את גדרה ונתיבותיה לא תמצא

7 E irá em seguimento de seus amantes, mas não os alcançará; e buscá-los -á, mas não os achará; então, dirá Ir-me-ei e tornar-me-ei a meu primeiro marido, porque melhor me ia, então, do que agora.

7 ורדפה את מאהביה ולא תשיג אתם ובקשתם ולא תמצא ואמרה אלכה ואשובה אל אישי הראשון כי טוב לי אז מעתה

8 Ela, pois, não reconhece que eu lhe dei o grão, e o mosto, e o óleo e lhe multipliquei a prata e o ouro, que eles usaram para Baal.

8 והיא לא ידעה כי אנכי נתתי לה הדגן והתירוש והיצהר וכסף הרביתי לה וזהב עשו לבעל

9 Portanto, tornar-me-ei e, a seu tempo, tirarei o meu grão e o meu mosto, no seu determinado tempo; e arrebatarei a minha lã e o meu linho, com que cobriam a sua nudez.

9 לכן אשוב ולקחתי דגני בעתו ותירושי במועדו והצלתי צמרי ופשתי לכסות את ערותה

10 E, agora, descobrirei a sua vileza diante dos olhos dos seus namorados, e ninguém a livrará da minha mão.

10 ועתה אגלה את נבלתה לעיני מאהביה ואיש לא יצילנה מידי

11 E farei cessar todo o seu gozo, e as suas festas, e as suas luas novas, e os seus sábados, e todas as suas festividades.

11 והשבתי כל משושה חגה חדשה ושבתה וכל מועדה

12 E devastarei a sua vide e a sua figueira, de que ela diz É esta a paga que me deram os meus amantes; eu, pois, farei delas um bosque, e as bestas-feras do campo as devorarão.

12 והשמתי גפנה ותאנתה אשר אמרה אתנה המה לי אשר נתנו לי מאהבי ושמתים ליער ואכלתם חית השדה

13 E sobre ela visitarei os dias de Baal, nos quais lhe queimou incenso, e se adornou dos seus pendentes e das suas gargantilhas, e andou atrás de seus namorados, mas de mim se esqueceu, diz o SENHOR.

13 ופקדתי עליה את ימי הבעלים אשר תקטיר להם ותעד נזמה וחליתה ותלך אחרי מאהביה ואתי שכחה נאם יהוה

14 Portanto, eis que eu a atrairei, e a levarei para o deserto, e lhe falarei ao coração.

14 לכן הנה אנכי מפתיה והלכתיה המדבר ודברתי על לבה

15 E lhe darei as suas vinhas dali e o vale de Acor, por porta de esperança; e ali cantará, como nos dias da sua mocidade e como no dia em que subiu da terra do Egito.

15 ונתתי לה את כרמיה משם ואת עמק עכור לפתח תקוה וענתה שמה כימי נעוריה וכיום עלתה מארץ מצרים

16 E acontecerá naquele dia, diz o SENHOR, que me chamarás Meu marido e não me chamarás mais Meu Baal.

16 והיה ביום ההוא נאם יהוה תקראי אישי ולא תקראי לי עוד בעלי

17 E da sua boca tirarei os nomes de baalins, e os seus nomes não virão mais em memória.

17 והסרתי את שמות הבעלים מפיה ולא יזכרו עוד בשמם

18 E, naquele dia, farei por eles aliança com as bestas-feras do campo, e com as aves do céu, e com os répteis da terra; e da terra tirarei o arco, e a espada, e a guerra e os farei deitar em segurança.

18 וכרתי להם ברית ביום ההוא עם חית השדה ועם עוף השמים ורמש האדמה וקשת וחרב ומלחמה אשבור מן הארץ והשכבתים לבטח

19 E desposar-te-ei comigo para sempre; desposar-te-ei comigo em justiça, e em juízo, e em benignidade, e em misericórdias.

19 וארשתיך לי לעולם וארשתיך לי בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים

20 E desposar-te-ei comigo em fidelidade, e conhecerás o SENHOR.

20 וארשתיך לי באמונה וידעת את יהוה

21 E acontecerá, naquele dia, que eu responderei, diz o SENHOR, eu responderei aos céus, e estes responderão à terra.

21 והיה ביום ההוא אענה נאם יהוה אענה את השמים והם יענו את הארץ

22 E a terra responderá ao trigo, e ao mosto, e ao óleo; e estes responderão a Jezreel.

22 והארץ תענה את הדגן ואת התירוש ואת היצהר והם יענו את יזרעאל

23 E semeá-la-ei para mim na terra e compadecer-me-ei de Lo-Ruama; e a Lo-Ami direi Tu és meu povo! E ele dirá Tu és o meu Deus!

23 וזרעתיה לי בארץ ורחמתי את לא רחמה ואמרתי ללא עמי עמי אתה והוא יאמר אלהי

Oseias 3

1 E o SENHOR me disse Vai outra vez, ama uma mulher, amada de seu amigo e adúltera, como o SENHOR ama os filhos de Israel, embora eles olhem para outros deuses e amem os bolos de uvas.

1 ויאמר יהוה אלי עוד לך אהב אשה אהבת רע ומנאפת כאהבת יהוה את בני ישראל והם פנים אל אלהים אחרים ואהבי אשישי ענבים

2 E a comprei para mim por quinze peças de prata, e um ômer de cevada, e meio ômer de cevada;

2 ואכרה לי בחמשה עשר כסף וחמר שערים ולתך שערים

3 e lhe disse Tu ficarás comigo muitos dias; não te prostituirás, nem serás de outro homem; assim quero eu ser também para ti.

3 ואמר אליה ימים רבים תשבי לי לא תזני ולא תהיי לאיש וגם אני אליך

4 Porque os filhos de Israel ficarão por muitos dias sem rei, e sem príncipe, e sem sacrifício, e sem estátua, e sem éfode ou terafins.

4 כי ימים רבים ישבו בני ישראל אין מלך ואין שר ואין זבח ואין מצבה ואין אפוד ותרפים

5 Depois, tornarão os filhos de Israel e buscarão o SENHOR, seu Deus, e Davi, seu rei; e temerão o SENHOR e a sua bondade, no fim dos dias.

5 אחר ישבו בני ישראל ובקשו את יהוה אלהיהם ואת דויד מלכם ופחדו אל יהוה ואל טובו באחרית הימים

Oseias 4

1 Ouvi a palavra do SENHOR, vós, filhos de Israel, porque o SENHOR tem uma contenda com os habitantes da terra, porque não há verdade, nem benignidade, nem conhecimento de Deus na terra.

1 שמעו דבר יהוה בני ישראל כי ריב ליהוה עם יושבי הארץ כי אין אמת ואין חסד ואין דעת אלהים בארץ

2 Só prevalecem o perjurar, e o mentir, e o matar, e o furtar, e o adulterar, e há homicídios sobre homicídios.

2 אלה וכחש ורצח וגנב ונאף פרצו ודמים בדמים נגעו

3 Por isso, a terra se lamentará, e qualquer que morar nela desfalecerá com os animais do campo e com as aves do céu; e até os peixes do mar serão tirados.

3 על כן תאבל הארץ ואמלל כל יושב בה בחית השדה ובעוף השמים וגם דגי הים יאספו

4 Todavia, ninguém contenda, nem qualquer repreenda; porque o teu povo é como os que contendem com o sacerdote.

4 אך איש אל ירב ואל יוכח איש ועמך כמריבי כהן

5 Por isso, cairás de dia, e o profeta contigo cairá de noite; e destruirei a tua mãe.

5 וכשלת היום וכשל גם נביא עמך לילה ודמיתי אמך

6 O meu povo foi destruído, porque lhe faltou o conhecimento; porque tu rejeitaste o conhecimento, também eu te rejeitarei, para que não sejas sacerdote diante de mim; visto que te esqueceste da lei do teu Deus, também eu me esquecerei de teus filhos.

6 נדמו עמי מבלי הדעת כי אתה הדעת מאסת ואמאסאך מכהן לי ותשכח תורת אלהיך אשכח בניך גם אני

7 Como eles se multiplicaram, assim contra mim pecaram; eu mudarei a sua honra em vergonha.

7 כרבם כן חטאו לי כבודם בקלון אמיר

8 Alimentam-se do pecado do meu povo e da maldade dele têm desejo ardente.

8 חטאת עמי יאכלו ואל עונם ישאו נפשו

9 Por isso, como é o povo, assim será o sacerdote; e visitarei sobre ele os seus caminhos e lhe darei a recompensa das suas obras.

9 והיה כעם ככהן ופקדתי עליו דרכיו ומעלליו אשיב לו

10 Comerão, mas não se fartarão; entregar-se-ão à luxúria, mas não se multiplicarão; porque deixaram de olhar para o SENHOR.

10 ואכלו ולא ישבעו הזנו ולא יפרצו כי את יהוה עזבו לשמר

11 A incontinência, e o vinho, e o mosto tiram a inteligência.

11 זנות ויין ותירוש יקח לב

12 O meu povo consulta a sua madeira, e a sua vara lhe
responde, porque o espírito de luxúria os engana, e eles se
corrompem, apartando-se da sujeição do seu Deus.

12 עמי בעצו ישאל ומקלו יגיד לו כי רוח זנונים התעה ויזנו מתחת
אלהיהם

13 Sacrificam sobre os cumes dos montes e queimam incenso
sobre os outeiros, debaixo do carvalho, e do álamo, e do olmeiro,
porque é boa a sua sombra; por isso, vossas filhas se prostituem,
e as vossas noras adulteram.

13 על ראשי ההרים יזבחו ועל הגבעות יקטרו תחת אלון ולבנה ואלה כי
טוב צלה על כן תזנינה בנותיכם וכלותיכם תנאפנה

14 Eu não castigarei vossas filhas, que se prostituem, nem vossas
noras, quando adulteram; porque eles mesmos com as
prostitutas se desviam e com as meretrizes sacrificam, pois o
povo que não tem entendimento será transtornado.

14 לא אפקוד על בנותיכם כי תזנינה ועל כלותיכם כי תנאפנה כי הם עם
הזנות יפרדו ועם הקדשות יזבחו ועם לא יבין ילבט

15 Se tu, ó Israel, queres corromper-te, não se faça culpado Judá;
não venhais a Gilgal, e não subais a Bete-Áven, e não jureis,
dizendo Vive o SENHOR.

15 אם זנה אתה ישראל אל יאשם יהודה ואל תבאו הגלגל ואל תעלו בית
און ואל תשבעו חי יהוה

16 Porque, como uma vaca rebelde, se rebelou Israel; agora, o
SENHOR os apascentará como a um cordeiro em um lugar
espaçoso.

16 כי כפרה סררה סרר ישראל עתה ירעם יהוה ככבש במרחב

17 Efraim está entregue aos ídolos; deixa-o.

17 חבור עצבים אפרים הנח לו

18 A sua bebida se foi; eles corrompem-se cada vez mais;
certamente amaram a vergonha os seus príncipes.

18 סר סבאם הזנה הזנו אהבו הבו קלון מגניה

19 Um vento os envolveu nas suas asas, e envergonhar-se-ão por
causa dos seus sacrifícios.

19 צרר רוח אותה בכנפיה ויבשו מזבחותם

Oseias 5

1 Ouvi isto, ó sacerdotes, e escutai, ó casa de Israel, e escutai, ó
casa do rei, porque a vós pertence este juízo, visto que fostes um
laço para Mispa e rede estendida sobre o Tabor.

1 שמעו זאת הכהנים והקשיבו בית ישראל ובית המלך האזינו כי לכם
המשפט כי פח הייתם למצפה ורשת פרושה על תבור

2 Os transviados têm descido até ao profundo, na matança; mas
eu serei a correção de todos eles.

2 ושחטה שטים העמיקו ואני מוסר לכלם

3 Eu conheço Efraim, e Israel não se esconde de mim; porque,
agora, te tens prostituído, ó Efraim, e se contaminou Israel.

3 אני ידעתי אפרים וישראל לא נכחד ממני כי עתה הזנית אפרים נטמא
ישראל

4 Não querem ordenar as suas ações, a fim de voltarem para o
seu Deus; porque o espírito da prostituição está no meio deles, e
não conhecem o SENHOR.

4 לא יתנו מעלליהם לשוב אל אלהיהם כי רוח זנונים בקרבם ואת יהוה לא ידעו

5 Asoberba de Israel testificará, pois, no seu rosto; e Israel e Efraim cairão pela sua injustiça, e Judá cairá juntamente com eles.

5 וענה גאון ישראל בפניו וישראל ואפרים יכשלו בעונם כשל גם יהודה עמם

6 Eles irão com as suas ovelhas e com as suas vacas, para buscarem o SENHOR, mas não o acharão ele se retirou deles.

6 בצאנם ובבקרם ילכו לבקש את יהוה ולא ימצאו חלץ מהם

7 Aleivosamente se houveram contra o SENHOR, porque geraram filhos estranhos; agora, a lua nova os consumirá com as suas porções.

7 ביהוה בגדו כי בנים זרים ילדו עתה יאכלם חדש את חלקיהם

8 Tocai a buzina em Gibeá, a trombeta em Ramá; gritai altamente em Bete-Áven; após ti, ó Benjamim.

8 תקעו שופר בגבעה חצצרה ברמה הריעו בית און אחריך בנימין

9 Efraim será para assolação no dia do castigo; entre as tribos de Israel manifestei o que certo está.

9 אפרים לשמה תהיה ביום תוכחה בשבטי ישראל הודעתי נאמנה

10 Os príncipes de Judá são como os que traspassam os limites; derramarei, pois, o meu furor sobre eles como água.

10 היו שרי יהודה כמסיגי גבול עליהם אשפוך כמים עברתי

11 Efraim está oprimido e quebrantado no juízo, porque quis andar após a vaidade.

11 עשוק אפרים רצוץ משפט כי הואיל הלך אחרי צו

12 Portanto, para Efraim serei como a traça e para a casa de Judá, como a podridão.

12 ואני כעש לאפרים וכרקב לבית יהודה

13 Quando Efraim viu a sua enfermidade, e Judá, a sua chaga, subiu Efraim à Assíria e enviou ao rei Jarebe; mas ele não poderá curar-vos, nem sarar a vossa chaga.

13 וירא אפרים את חליו ויהודה את מזרו וילך אפרים אל אשור וישלח אל מלך ירב והוא לא יוכל לרפא לכם ולא יגהה מכם מזור

14 Porque, para Efraim, serei como um leão e como um leãozinho, para a casa de Judá; eu, eu despedaçarei e ir-me-ei embora; arrebatarei, e não haverá quem livre.

14 כי אנכי כשחל לאפרים וככפיר לבית יהודה אני אני אטרף ואלך אשא ואין מציל

15 Irei e voltarei para o meu lugar, até que se reconheçam culpados e busquem a minha face; estando eles angustiados, de madrugada me buscarão.

15 אלך אשובה אל מקומי עד אשר יאשמו ובקשו פני בצר להם ישחרנני

Oseias 6

1 Vinde, e tornemos para o SENHOR, porque ele despedaçou e nos sarará, fez a ferida e a ligará.

1 לכו ונשובה אל יהוה כי הוא טרף וירפאנו יך ויחבשנו

2 Depois de dois dias, nos dará a vida; ao terceiro dia, nos ressuscitará, e viveremos diante dele.

2 יחינו מימים ביום השלישי יקמנו ונחיה לפניו

3 Conheçamos e prossigamos em conhecer o SENHOR como a alva, será a sua saída; e ele a nós virá como a chuva, como chuva serôdia que rega a terra.

3 ונדעה נרדפה לדעת את יהוה כשחר נכון מצאו ויבוא כגשם לנו כמלקוש יורה ארץ

4 Que te farei, ó Efraim? Que te farei, ó Judá? Porque a vossa beneficência é como a nuvem da manhã e como o orvalho da madrugada, que cedo passa.

4 מה אעשה לך אפרים מה אעשה לך יהודה וחסדכם כענן בקר וכטל משכים הלך

5 Por isso, os abati pelos profetas; pela palavra da minha boca, os matei; e os teus juízos sairão como a luz.

5 על כן חצבתי בנביאים הרגתים באמרי פי ומשפטיך אור יצא

6 Porque eu quero misericórdia e não sacrifício; e o conhecimento de Deus, mais do que holocaustos.

6 כי חסד חפצתי ולא זבח ודעת אלהים מעלות

7 Mas eles traspassaram o concerto, como Adão; eles se portaram aleivosamente contra mim.

7 והמה כאדם עברו ברית שם בגדו בי

8 Gileade é a cidade dos que praticam a iniquidade, calcada de sangue.

8 גלעד קרית פעלי און עקבה מדם

9 Como hordas de salteadores que espreitam alguém, assim é a companhia dos sacerdotes que matam no caminho para Siquém; sim, eles têm praticado abominações.

9 וכחכי איש גדודים חבר כהנים דרך ירצחו שכמה כי זמה עשו

10 Vejo uma coisa horrenda na casa de Israel ali está a prostituição de Efraim; Israel é contaminado.

10 בבית ישראל ראיתי שעריריה שם זנות לאפרים נטמא ישראל

11 Também para ti, ó Judá, foi assinada uma ceifa, quando eu remover o cativeiro do meu povo.

11 גם יהודה שת קציר לך בשובי שבות עמי

Oseias 7

1 Sarando eu a Israel, se descobriu a iniquidade de Efraim, como também as maldades de Samaria, porque praticaram a falsidade; e o ladrão entra, e a horda dos salteadores rouba cá fora.

1 כרפאי לישראל ונגלה עון אפרים ורעות שמרון כי פעלו שקר וגנב יבוא פשט גדוד בחוץ

2 E não dizem no seu coração que eu me lembro de toda a sua maldade; agora, pois, os cercam as suas obras; diante da minha face estão.

2 ובל יאמרו ללבבם כל רעתם זכרתי עתה סבבום מעלליהם נגד פני היו

3 Com a sua malícia alegram ao rei e com as suas mentiras, aos príncipes.

3 ברעתם ישמחו מלך ובכחשיהם שרים

4 Todos eles são adúlteros semelhantes são ao forno aceso pelo padeiro, que cessa de atear o fogo, desde que amassou a massa até que seja levedada.

4 כלם מנאפים כמו תנור בערה מאפה ישבות מעיר מלוש בצק עד חמצתו

5 E, no dia do nosso rei, os príncipes se tornaram doentes com a excitação do vinho; ele estendeu a sua mão com os escarnecedores.

5 יום מלכנו החלו שרים חמת מיין משך ידו את לצצים

6 Porque, como um forno, aplicaram o coração, emboscando-se; toda a noite dorme o seu padeiro, pela manhã, arde como fogo de chama.

6 כי קרבו כתנור לבם בארבם כל הלילה ישן אפהם בקר הוא בער כאש להבה

7 Eles estão todos quentes como um forno e consomem os seus juízes; todos os seus reis caem; ninguém entre eles há que me invoque.

7 כלם יחמו כתנור ואכלו את שפטיהם כל מלכיהם נפלו אין קרא בהם אלי

8 Efraim com os povos se mistura; Efraim é um bolo que não foi virado.

8 אפרים בעמים הוא יתבולל אפרים היה עגה בלי הפוכה

9 Estrangeiros lhe devoraram a força, e ele não o sabe; também as cãs se espalharam sobre ele, e não o sabe.

9 אכלו זרים כחו והוא לא ידע גם שיבה זרקה בו והוא לא ידע

10 E a soberba de Israel testificará em sua face; todavia, não voltarão para o SENHOR, seu Deus, nem o buscarão em tudo isso.

10 וענה גאון ישראל בפניו ולא שבו אל יהוה אלהיהם ולא בקשהו בכל זאת

11 Porque Efraim é como uma pomba enganada, sem entendimento; invocam o Egito, vão para a Assíria.

11 ויהי אפרים כיונה פותה אין לב מצרים קראו אשור הלכו

12 Quando forem, sobre eles estenderei a minha rede e, como aves do céu, os farei descer; castigá-los-ei, conforme o que eles têm ouvido na sua congregação.

12 כאשר ילכו אפרוש עליהם רשתי כעוף השמים אורידם איסרם כשמע לעדתם

13 Ai deles, porque fugiram de mim; destruição sobre eles, porque se rebelaram contra mim; eu os remi, mas disseram mentiras contra mim.

13 אוי להם כי נדדו ממני שד להם כי פשעו בי ואנכי אפדם והמה דברו עלי כזבים

14 E não clamaram a mim com seu coração, mas davam uivos nas suas camas; para o trigo e para o vinho se ajuntam, mas contra mim se rebelam.

14 ולא זעקו אלי בלבם כי ייליו על משכבותם על דגן ותירוש יתגוררו יסורו בי

15 Eu os ensinei e lhes fortaleci os braços, mas pensam mal contra mim.

15 ואני יסרתי חזקתי זרועתם ואלי יחשבו רע

16 Eles voltam, mas não para o Altíssimo. Fizeram-se como um arco enganador; caem à espada os seus príncipes por causa da violência da sua língua; este será o seu escárnio na terra do Egito.

16 ישובו לא על היו כקשת רמיה יפלו בחרב שריהם מזעם לשונם זו לעגם בארץ מצרים

Oseias 8

1 Põe a trombeta à tua boca. Ele vem como águia contra a casa do SENHOR, porque traspassaram o meu concerto e se rebelaram contra a minha lei.

1 אל חכך שפר כנשר על בית יהוה יען עברו בריתי ועל תורתי פשעו

2 E a mim clamarão Deus meu! Nós, Israel, te conhecemos.

2 לי יזעקו אלהי ידענוך ישראל

3 Israel rejeitou o bem; o inimigo persegui-lo -á.

3 זנח ישראל טוב אויב ירדפו

4 Eles fizeram reis, mas não por mim; constituíram príncipes, mas eu não o soube; da sua prata e do seu ouro fizeram ídolos para si, para serem destruídos.

4 הם המליכו ולא ממני השירו ולא ידעתי כספם וזהבם עשו להם עצבים למען יכרת

5 O teu bezerro, ó Samaria, foi rejeitado; a minha ira se acendeu contra eles; até quando serão eles incapazes de alcançar a inocência?

5 זנח עגלך שמרון חרה אפי בם עד מתי לא יוכלו נקין

6 Porque isso é mesmo de Israel; um artífice o fez, e não é Deus; mas em pedaços será desfeito o bezerro de Samaria.

6 כי מישראל והוא חרש עשהו ולא אלהים הוא כי שבבים יהיה עגל שמרון

7 Porque semearam ventos e segarão tormentas; não há seara; a erva não dará farinha; se a der, tragá-la-ão os estrangeiros.

7 כי רוח יזרעו וסופתה יקצרו קמה אין לו צמח בלי יעשה קמח אולי יעשה זרים יבלעהו

8 Israel foi devorado; agora, está entre as nações como coisa em que ninguém tem prazer.

8 נבלע ישראל עתה היו בגוים ככלי אין חפץ בו

9 Porque subiram à Assíria, como um jumento montês, por si só; mercou Efraim amores.

9 כי המה עלו אשור פרא בודד לו אפרים התנו אהבים

10 Todavia, ainda que eles merquem entre as nações, eu os congregarei; já começaram a ser diminuídos por causa da carga do rei dos príncipes.

10 גם כי יתנו בגוים עתה אקבצם ויחלו מעט ממשא מלך שרים

11 Porquanto Efraim multiplicou os altares para pecar; teve altares para pecar.

11 כי הרבה אפרים מזבחת לחטא היו לו מזבחות לחטא

12 Escrevi para eles as grandezas da minha lei; mas isso é para eles como coisa estranha.

12 אכתוב לו רבו תורתי כמו זר נחשבו

13 Quanto aos sacrifícios dos meus dons, sacrificam carne e a comem, mas o SENHOR não a aceitou; agora, se lembrará da sua injustiça e visitará os seus pecados; eles voltarão para o Egito.

13 זבחי הבהבי יזבחו בשר ויאכלו יהוה לא רצם עתה יזכר עונם ויפקד חטאותם המה מצרים ישובו

14 Porque Israel se esqueceu do seu Criador e edificou palácios, e Judá multiplicou cidades fortes; mas eu enviarei um fogo contra as suas cidades, e ele consumirá os seus palácios.

14 וישכח ישראל את עשהו ויבן היכלות ויהודה הרבה ערים בצרות ושלחתי אש בעריו ואכלה ארמנתיה

Oseias 9

1 Não te alegres, ó Israel, até saltar, como os povos; porque te foste do teu Deus como uma meretriz; amaste a paga sobre todas as eiras de trigo.

1 אל תשמח ישראל אל גיל כעמים כי זנית מעל אלהיך אהבת אתנן על כל גרנות דגן

2 A eira e o lagar não os manterão; e o mosto lhes faltará.

2 גרן ויקב לא ירעם ותירוש יכחש בה

3 Na terra do SENHOR, não permanecerão; mas Efraim tornará ao Egito, e na Assíria comerão comida imunda.

3 לא ישבו בארץ יהוה ושב אפרים מצרים ובאשור טמא יאכלו

4 Não derramarão vinho perante o SENHOR, nem as suas ofertas serão para ele suaves; os seus sacrifícios para eles serão como pão de pranteadores; todos os que dele comessem seriam imundos, porque o seu pão será para o seu apetite; não entrará na casa do SENHOR.

4 לא יסכו ליהוה יין ולא יערבו לו זבחיהם כלחם אונים להם כל אכליו יטמאו כי לחמם לנפשם לא יבוא בית יהוה

5 Que fareis vós no dia da solenidade e no dia da festa do SENHOR?

5 מה תעשו ליום מועד וליום חג יהוה

6 Porque eis que eles se foram por causa da destruição, mas o Egito os recolherá, Mênfis os sepultará; o desejável da sua prata as urtigas o possuirão por herança; espinhos haverá nas suas moradas.

6 כי הנה הלכו משד מצרים תקבצם מף תקברם מחמד לכספם קמוש יירשם חוח באהליהם

7 Chegaram os dias da visitação, chegaram os dias da retribuição; Israel o saberá; o profeta é um insensato, o homem de espírito é um louco; por causa da abundância da tua iniquidade, também avultará o ódio.

7 באו ימי הפקדה באו ימי השלם ידעו ישראל אויל הנביא משגע איש הרוח על רב עונך ורבה משטמה

8 Efraim era vigia junto com o meu Deus, mas o profeta é como um laço de caçador de aves em todos os seus caminhos, um inimigo na casa do seu Deus.

8 צפה אפרים עם אלהי נביא פח יקוש על כל דרכיו משטמה בבית אלהיו

9 Mui profundamente se corromperam, como nos dias de Gibeá. Ele lembrar-se -á das suas injustiças, visitará os pecados deles.

9 העמיקו שחתו כימי הגבעה יזכור עונם יפקוד חטאתם

10 Achei Israel como uvas no deserto, vi a vossos pais como a fruta temporã da figueira no seu princípio; mas eles foram para Baal-Peor, e se consagraram a essa coisa vergonhosa, e se tornaram abomináveis como aquilo que amaram.

10 כענבים במדבר מצאתי ישראל כבכורה בתאנה בראשיתה ראיתי אבותיכם המה באו בעל פעור וינזרו לבשת ויהיו שקוצים כאהבם

11 Quanto a Efraim, a sua glória, como ave, voará; não haverá nascimento, não haverá filho, nem concepção.

11 אפרים כעוף יתעופף כבודם מלדה ומבטן ומהריון

12 Ainda que venham a criar seus filhos, eu os privarei deles, para que não fique nenhum homem; porque também ai deles, quando deles me apartar!

12 כי אם יגדלו את בניהם ושכלתים מאדם כי גם אוי להם בשורי מהם

13 Efraim, assim como vi Tiro, está plantado em um lugar deleitoso; mas Efraim levará seus filhos ao matador.

13 אפרים כאשר ראיתי לצור שתולה בנוה ואפרים להוציא אל הורג בניו

14 Dá-lhes, ó SENHOR; mas que lhes darás? Dá-lhes uma madre que aborte e seios secos.

14 תן להם יהוה מה תתן תן להם רחם משכיל ושדים צמקים

15 Toda a sua malícia se acha em Gilgal, porque ali os aborreci; por causa da maldade das suas obras, os lançarei fora de minha casa; não os amarei mais; todos os seus príncipes são rebeldes.

15 כל רעתם בגלגל כי שם שנאתים על רע מעלליהם מביתי אגרשם לא
אוסף אהבתם כל שריהם סררים

16 Efraim foi ferido, secou-se a sua raiz; não darão fruto; sim, ainda que gerem, eu matarei os frutos desejáveis do seu ventre.

16 הכה אפרים שרשם יבש פרי בלי יעשון גם כי ילדון והמתי מחמדי
בטנם

17 O meu Deus os rejeitará, porque não o ouvem; e desocupados andarão entre as nações.

17 ימאסם אלהי כי לא שמעו לו ויהיו נדדים בגוים

Oseias 10

1 Israel é uma vide frondosa; dá fruto para si mesmo; conforme a abundância do seu fruto, assim multiplicou os altares; conforme a bondade da terra, assim fizeram boas estátuas.

1 גפן בוקק ישראל פרי ישוה לו כרב לפריו הרבה למזבחות כטוב לארצו
היטיבו מצבות

2 O seu coração está dividido; por isso, serão culpados; cortará os seus altares e destruirá as estátuas.

2 חלק לבם עתה יאשמו הוא יערף מזבחותם ישדד מצבותם

3 Certamente, agora, dirão Não temos rei, porque não tememos o SENHOR; que, pois, nos faria o rei?

3 כי עתה יאמרו אין מלך לנו כי לא יראנו את יהוה והמלך מה יעשה לנו

4 Multiplicaram palavras, jurando falsamente, fazendo um concerto; por isso, florescerá o juízo como erva peçonhenta nos regos dos campos.

4 דברו דברים אלות שוא כרת ברית ופרח כראש משפט על תלמי שדי

5 Os moradores de Samaria serão atemorizados pelo bezerro de Bete-Áven, porquanto o seu povo se lamentará por causa dele, como também os seus sacerdotes (que nele se alegravam), e por causa da sua glória, que se apartou dela.

5 לעגלות בית און יגורו שכן שמרון כי אבל עליו עמו וכמריו עליו יגילו על כבודו כי גלה ממנו

6 Também a Assíria será levada como um presente ao rei Jarebe; Efraim ficará confuso, e Israel se envergonhará por causa do seu próprio conselho.

6 גם אותו לאשור יובל מנחה למלך ירב בשנה אפרים יקח ויבוש ישראל מעצתו

7 O rei de Samaria será desfeito como a espuma sobre a face da água.

7 נדמה שמרון מלכה כקצף על פני מים

8 E os altos de Áven, pecado de Israel, serão destruídos; espinhos e cardos crescerão sobre os seus altares; e dirão aos montes Cobri-nos! E aos outeiros Caí sobre nós!

8 ונשמדו במות און חטאת ישראל קוץ ודרדר יעלה על מזבחותם ואמרו להרים כסונו ולגבעות נפלו עלינו

9 Desde os dias de Gibeá, pecaste, ó Israel; ali permaneceram; a peleja em Gibeá contra os filhos da perversidade não os surpreenderá.

9 מימי הגבעה חטאת ישראל שם עמדו לא תשיגם בגבעה מלחמה על בני
עלוה

10 Eu os castigarei na medida do meu desejo; e congregar-se-ão contra eles os povos, quando os atar às suas transgressões.

10 באותי ואסרם ואספו עליהם עמים באסרם לשתי עינתם

11 Porque Efraim é uma bezerra domada, que gosta de trilhar; passei sobre a formosura do seu pescoço; farei cavalgar Efraim. Judá lavrará, Jacó lhe desfará os torrões.

11 ואפרים עגלה מלמדה אהבתי לדוש ואני עברתי על טוב צוארה ארכיב
אפרים יחרוש יהודה ישדד לו יעקב

12 Semeai para vós em justiça, ceifai segundo a misericórdia; lavrai o campo de lavoura; porque é tempo de buscar o SENHOR, até que venha, e chova a justiça sobre vós.

12 זרעו לכם לצדקה קצרו לפי חסד נירו לכם ניר ועת לדרוש את יהוה עד
יבוא וירה צדק לכם

13 Lavrastes a impiedade, segastes a perversidade e comestes o fruto da mentira; porque confiaste no teu caminho, na multidão dos teus valentes.

13 חרשתם רשע עולתה קצרתם אכלתם פרי כחש כי בטחת בדרכך ברב
גבוריך

14 Portanto, entre o teu povo se levantará um grande tumulto, e todas as tuas fortalezas serão destruídas, como Salmã destruiu a Bete-Arbel no dia da guerra; a mãe ali foi despedaçada com os filhos.

14 וקאם שאון בעמך וכל מבצריך יושד כשד שלמן בית ארבאל ביום
מלחמה אם על בנים רטשה

15 Assim vos fará Betel, por causa da vossa malícia; o rei de Israel, de madrugada, será totalmente destruído.

15 ככה עשה לכם בית אל מפני רעת רעתכם בשחר נדמה נדמה מלך ישראל

Oseias 11

1 Quando Israel era menino, eu o amei; e do Egito chamei a meu filho.

1 כי נער ישראל ואהבהו וממצרים קראתי לבני

2 Mas, como os chamavam, assim se iam da sua face; sacrificavam a baalins e queimavam incenso às imagens de escultura.

2 קראו להם כן הלכו מפניהם לבעלים יזבחו ולפסלים יקטרון

3 Todavia, eu ensinei a andar a Efraim; tomei-os pelos seus braços, mas não conheceram que eu os curava.

3 ואנכי תרגלתי לאפרים קחם על זרועתיו ולא ידעו כי רפאתים

4 Atraí-os com cordas humanas, com cordas de amor; e fui para eles como os que tiram o jugo de sobre as suas queixadas; e lhes dei mantimento.

4 בחבלי אדם אמשכם בעבתות אהבה ואהיה להם כמרימי על על לחיהם ואט אליו אוכיל

5 Não voltará para a terra do Egito, mas a Assíria será seu rei, porque recusam converter-se.

5 לא ישוב אל ארץ מצרים ואשור הוא מלכו כי מאנו לשוב

6 E cairá a espada sobre as suas cidades, e consumirá os seus ferrolhos, e os devorará, por causa dos seus conselhos.

6 וחלה חרב בעריו וכלתה בדיו ואכלה ממעצותיהם

7 Porque o meu povo é inclinado a desviar-se de mim; bem que clamam ao Altíssimo, nenhum deles o exalta.

7 ועמי תלואים למשובתי ואל על יקראהו יחד לא ירומם

8 Como te deixaria, ó Efraim? Como te entregaria, ó Israel? Como te faria como Admá? Por-te-ia como Zeboim? Está mudado em mim o meu coração, todos os meus pesares juntamente estão acesos.

8 איך אתנך אפרים אמגנך ישראל איך אתנך כאדמה אשימך כצבאים נהפך עלי לבי יחד נכמרו נחומי

9 Não executarei o furor da minha ira; não voltarei para destruir Efraim, porque eu sou Deus e não homem, o Santo no meio de ti; eu não entrarei na cidade.

9 לא אעשה חרון אפי לא אשוב לשחת אפרים כי אל אנכי ולא איש בקרבך קדוש ולא אבוא בעיר

10 Andarão após o SENHOR; ele bramará como leão; bramando ele, os filhos do Ocidente tremerão.

10 אחרי יהוה ילכו כאריה ישאג כי הוא ישאג ויחרדו בנים מים

11 Tremendo, virão, como um passarinho, os do Egito, e, como uma pomba, os da terra da Assíria, e os farei habitar em suas casas, diz o SENHOR.

11 יחרדו כצפור ממצרים וכיונה מארץ אשור והושבתים על בתיהם נאם יהוה

12 Efraim me cercou com mentira, e a casa de Israel, com engano; mas Judá ainda domina com Deus e com o Santo está fiel.

12 סבבני בכחש אפרים ובמרמה בית ישראל ויהודה עד רד עם אל ועם קדושים נאמן

Oseias 12

1 Efraim se apascenta de vento e segue o vento leste; todo o dia multiplica a mentira e a destruição, e fazem aliança com a Assíria, e o azeite se leva ao Egito.

1 אפרים רעה רוח ורדף קדים כל היום כזב ושד ירבה וברית עם אשור יכרתו ושמן למצרים יובל

2 O SENHOR também com Judá tem contenda e castigará Jacó segundo os seus caminhos; segundo as suas obras, o recompensará.

2 וריב ליהוה עם יהודה ולפקד על יעקב כדרכיו כמעלליו ישיב לו

3 No ventre, pegou do calcanhar de seu irmão e, pela sua força, como príncipe, se houve com Deus.

3 בבטן עקב את אחיו ובאונו שרה את אלהים

4 Como príncipe, lutou com o anjo e prevaleceu; chorou e lhe suplicou; em Betel o achou, e ali falou conosco;

4 וישר אל מלאך ויכל בכה ויתחנן לו בית אל ימצאנו ושם ידבר עמנו

5 sim, com o SENHOR, o Deus dos Exércitos; o SENHOR é o seu memorial.

5 ויהוה אלהי הצבאות יהוה זכרו

6 Tu, pois, converte-te a teu Deus; guarda a beneficência e o juízo e em teu Deus espera sempre.

6 ואתה באלהיך תשוב חסד ומשפט שמר וקוה אל אלהיך תמיד

7 É um mercador; tem balança enganadora em sua mão; ele ama a opressão.

7 כנען בידו מאזני מרמה לעשק אהב

8 E diz Efraim Contudo, eu tenho-me enriquecido, tenho adquirido para mim grandes bens; em todo o meu trabalho, não acharão em mim iniquidade alguma que seja pecado.

8 ויאמר אפרים אך עשרתי מצאתי און לי כל יגיעי לא ימצאו לי עון אשר חטא

9 Mas eu sou o SENHOR, teu Deus, desde a terra do Egito; eu ainda te farei habitar em tendas, como nos dias da reunião solene.

9 ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים עד אושיבך באהלים כימי מועד

10 E falarei aos profetas e multiplicarei a visão; e, pelo ministério dos profetas, proporei símiles.

10 ודברתי על הנביאים ואנכי חזון הרביתי וביד הנביאים אדמה

11 Não é Gileade iniquidade? Pura vaidade eles são; em Gilgal sacrificam bois; os seus altares são como montões de pedras nos regos dos campos.

11 אם גלעד און אך שוא היו בגלגל שורים זבחו גם מזבחותם כגלים על תלמי שדי

12 Jacó fugiu para o campo da Síria, e Israel serviu por uma mulher e por uma mulher guardou o gado.

12 ויברח יעקב שדה ארם ויעבד ישראל באשה ובאשה שמר

13 Mas o SENHOR, por meio de um profeta, fez subir a Israel do Egito, e, por um profeta, foi ele guardado.

13 ובנביא העלה יהוה את ישראל ממצרים ובנביא נשמר

14 Efraim mui amargosamente provocou a sua ira; portanto, deixará ficar sobre ele o seu sangue e o seu Senhor fará cair sobre ele o seu opróbrio.

14 הכעיס אפרים תמרורים ודמיו עליו יטוש וחרפתו ישיב לו אדניו

Oseias 13

1 Quando Efraim falava, tremia-se; foi exalçado em Israel; mas ele fez-se culpado em Baal e morreu.

1 כדבר אפרים רתת נשא הוא בישראל ויאשם בבעל וימת

2 E, agora, multiplicaram pecados e da sua prata fizeram uma imagem de fundição, ídolos segundo o seu entendimento, todos obra de artífices, dos quais dizem Os homens que sacrificam beijam os bezerros.

2 ועתה יוספו לחטא ויעשו להם מסכה מכספם כתבונם עצבים מעשה חרשים כלה להם הם אמרים זבחי אדם עגלים ישקון

3 Por isso, serão como a nuvem de manhã e como o orvalho da madrugada, que cedo passa, como o folhelho, que a tempestade lança da eira, e como a fumaça da chaminé.

3 לכן יהיו כענן בקר וכטל משכים הלך כמץ יסער מגרן וכעשן מארבה

4 Todavia, eu sou o SENHOR, teu Deus, desde a terra do Egito; portanto, não reconhecerás outro deus além de mim, porque não há Salvador, senão eu.

4 ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים ואלהים זולתי לא תדע ומושיע אין בלתי

5 Eu te conheci no deserto, em terra muito seca.

5 אני ידעתיך במדבר בארץ תלאבות

6 Depois, eles se fartaram em proporção do seu pasto; estando fartos, ensoberbeceu-se o seu coração; por isso, se esqueceram de mim.

6 כמרעיתם וישבעו שבעו וירם לבם על כן שכחוני

7 Serei, pois, para eles como leão; como leopardo, espiarei no caminho.

7 ואהי להם כמו שחל כנמר על דרך אשור

8 Como urso que tem perdido seus filhos, os encontrarei, lhes romperei as teias do seu coração; e ali os devorarei como leão; as feras do campo os despedaçarão.

8 אפגשם כדב שכול ואקרע סגור לבם ואכלם שם כלביא חית השדה תבקעם

9 Para tua perda, ó Israel, te rebelaste contra mim, contra o teu ajudador.

9 שחתך ישראל כי בי בעזרך

10 Onde está, agora, o teu rei, para que te guarde em todas as tuas cidades? E os teus juízes, dos quais disseste Dá-me rei e príncipes?

10 אהי מלכך אפוא ויושיעך בכל עריך ושפטיך אשר אמרת תנה לי מלך ושרים

11 Dei-te um rei na minha ira e to tirei no meu furor.

11 אתן לך מלך באפי ואקח בעברתי

12 A iniquidade de Efraim está atada, o seu pecado está armazenado.

12 צרור עון אפרים צפונה חטאתו

13 Dores de mulher de parto lhe virão; ele é um filho insensato, porque é tempo, e não está no lugar em que deve vir à luz.

13 חבלי יולדה יבאו לו הוא בן לא חכם כי עת לא יעמד במשבר בנים

14 Eu os remirei da violência do inferno e os resgatarei da morte; onde estão, ó morte, as tuas pragas? Onde está, ó inferno, a tua perdição? O arrependimento será escondido de meus olhos.

14 מיד שאול אפדם ממות אגאלם אהי דבריך מות אהי קטבך שאול נחם יסתר מעיני

15 Ainda que ele dê fruto entre os irmãos, virá o vento leste, vento do SENHOR, subindo do deserto, e secar-se -á a sua nascente, e secar-se -á a sua fonte; ele saqueará o tesouro de todos os vasos desejáveis.

15 כי הוא בין אחים יפריא יבוא קדים רוח יהוה ממדבר עלה ויבוש מקורו ויחרב מעינו הוא ישסה אוצר כל כלי חמדה

16 Samaria virá a ser deserta, porque se rebelou contra o seu Deus; cairão à espada, seus filhos serão despedaçados, e as suas mulheres grávidas serão abertas pelo meio.

16 תאשם שמרון כי מרתה באלהיה בחרב יפלו עלליהם ירטשו והריותיו יבקעו

Oseias 14

1 Converte-te, ó Israel, ao SENHOR, teu Deus; porque, pelos teus pecados, tens caído.

1 שובה ישראל עד יהוה אלהיך כי כשלת בעונך

2 Tomai convosco palavras e convertei-vos ao SENHOR; dizei-lhe Expulsa toda a iniquidade e recebe o bem; e daremos como bezerros os sacrifícios dos nossos lábios.

2 קחו עמכם דברים ושובו אל יהוה אמרו אליו כל תשא עון וקח טוב ונשלמה פרים שפתינו

3 Não nos salvará a Assíria, não iremos montados em cavalos e à obra das nossas mãos não diremos mais Tu és o nosso Deus; porque, por ti, o órfão alcançará misericórdia.

3 אשור לא יושיענו על סוס לא נרכב ולא נאמר עוד אלהינו למעשה ידינו אשר בך ירחם יתום

4 Eu sararei a sua perversão, eu voluntariamente os amarei; porque a minha ira se apartou deles.

4 ארפא משובתם אהבם נדבה כי שב אפי ממנו

5 Eu serei, para Israel, como orvalho; ele florescerá como o lírio e espalhará as suas raízes como o Líbano.

5 אהיה כטל לישראל יפרח כשושנה ויך שרשיו כלבנון

6 Estender-se-ão as suas vergônteas, e a sua glória será como a da oliveira, o seu odor, como o do Líbano.

6 ילכו ינקותיו ויהי כזית הודו וריח לו כלבנון

7 Voltarão os que se assentarem à sua sombra; serão vivificados como o trigo e florescerão como a vide; a sua memória será como o vinho do Líbano.

7 ישבו ישבי בצלו יחיו דגן ויפרחו כגפן זכרו כיין לבנון

8 Efraim dirá Que mais tenho eu com os ídolos? Eu o tenho ouvido e isso considerarei; eu sou como a faia verde; de mim é achado o teu fruto.

8 אפרים מה לי עוד לעצבים אני עניתי ואשורנו אני כברוש רענן ממני פריך נמצא

9 Quem é sábio, para que entenda estas coisas? Prudente, para que as saiba? Porque os caminhos do SENHOR são retos, e os justos andarão neles, mas os transgressores neles cairão.

9 מי חכם ויבן אלה נבון וידעם כי ישרים דרכי יהוה וצדקים ילכו בם ופשעים יכשלו בם

Joel

Joel 1

1 Palavra do SENHOR que foi dirigida a Joel, filho de Petuel.

1 דבר יהוה אשר היה אל יואל בן פתואל

2 Ouvi isto, vós, anciãos, e escutai, todos os moradores da terra Aconteceu isto em vossos dias? Ou também nos dias de vossos pais?

2 שמעו זאת הזקנים והאזינו כל יושבי הארץ ההיתה זאת בימיכם ואם בימי אבתיכם

3 Fazei sobre isto uma narração a vossos filhos, e vossos filhos, a seus filhos, e os filhos destes, à outra geração.

3 עליה לבניכם ספרו ובניכם לבניהם ובניהם לדור אחר

4 O que ficou da lagarta, o comeu o gafanhoto, e o que ficou do gafanhoto, o comeu a locusta, e o que ficou da locusta, o comeu o pulgão.

4 יתר הגזם אכל הארבה ויתר הארבה אכל הילק ויתר הילק אכל החסיל

5 Despertai, ébrios, e chorai; gemei, todos os que bebeis vinho, por causa do mosto, porque tirado é da vossa boca.

5 הקיצו שכורים ובכו והיללו כל שתי יין על עסיס כי נכרת מפיכם

6 Porque uma nação subiu sobre a minha terra, poderosa e sem número; os seus dentes são dentes de leão, e tem queixadas de um leão velho.

6 כי גוי עלה על ארצי עצום ואין מספר שניו שני אריה ומתלעות לביא לו

7 Fez da minha vide uma assolação, e tirou a casca da minha figueira, e despiu-a toda, e a lançou por terra; os seus sarmentos se embranqueceram.

7 שם גפני לשמה ותאנתי לקצפה חשף חשפה והשליך הלבינו שריגיה

8 Lamenta como a virgem que está cingida de pano de saco pelo marido da sua mocidade.

8 אלי כבתולה חגרת שק על בעל נעוריה

9 Foi cortada a oferta de manjar e a libação da Casa do SENHOR; os sacerdotes, servos do SENHOR, estão entristecidos.

9 הכרת מנחה ונסך מבית יהוה אבלו הכהנים משרתי יהוה

10 O campo está assolado, e a terra, triste; porque o trigo está destruído, o mosto se secou, o óleo falta.

10 שדד שדה אבלה אדמה כי שדד דגן הוביש תירוש אמלל יצהר

11 Os lavradores se envergonham, os vinhateiros gemem sobre o trigo e sobre a cevada; porque a colheita do campo pereceu.

11 הבישו אכרים הילילו כרמים על חטה ועל שערה כי אבד קציר שדה

12 A vide se secou, a figueira se murchou; a romeira também, e a palmeira, e a macieira; todas as árvores do campo se secaram, e a alegria se secou entre os filhos dos homens.

12 הגפן הובישה והתאנה אמללה רמון גם תמר ותפוח כל עצי השדה יבשו כי הביש ששון מן בני אדם

13 Cingi-vos e lamentai-vos, sacerdotes; gemei, ministros do altar; entrai e passai, vestidos de panos de saco, durante a noite, ministros do meu Deus; porque a oferta de manjares e a libação cortadas foram da Casa de vosso Deus.

13 חגרו וספדו הכהנים הילילו משרתי מזבח באו לינו בשקים משרתי אלהי כי נמנע מבית אלהיכם מנחה ונסך

14 Santificai um jejum, apregoai um dia de proibição, congregai os anciãos e todos os moradores desta terra, na Casa do SENHOR, vosso Deus, e clamai ao SENHOR.

14 קדשו צום קראו עצרה אספו זקנים כל ישבי הארץ בית יהוה אלהיכם וזעקו אל יהוה

15 Ah! Aquele dia! Porque o dia do SENHOR está perto e virá como uma assolação do Todo-poderoso.

15 אהה ליום כי קרוב יום יהוה וכשד משדי יבוא

16 Porventura o mantimento não está cortado de diante de nossos olhos? A alegria e o regozijo, da Casa de nosso Deus?

16 הלוא נגד עינינו אכל נכרת מבית אלהינו שמחה וגיל

17 A semente apodreceu debaixo dos seus torrões, os celeiros foram assolados, os armazéns, derribados, porque se secou o trigo.

17 עבשו פרדות תחת מגרפתיהם נשמו אצרות נהרסו ממגרות כי הביש דגן

18 Como geme o gado! As manadas de vacas estão confusas, porque não têm pasto; também os rebanhos de ovelhas são destruídos.

18 מה נאנחה בהמה נבכו עדרי בקר כי אין מרעה להם גם עדרי הצאן נאשמו

19 A ti, ó SENHOR, clamo, porque o fogo consumiu os pastos do deserto, e a chama abrasou todas as árvores do campo.

19 אליך יהוה אקרא כי אש אכלה נאות מדבר ולהבה להטה כל עצי השדה

20 Também todos os animais do campo bramam a ti; porque os rios se secaram, e o fogo consumiu os pastos do deserto.

20 גם בהמות שדה תערוג אליך כי יבשו אפיקי מים ואש אכלה נאות המדבר

Joel 2

1 Tocai a buzina em Sião e clamai em alta voz no monte da minha santidade; perturbem-se todos os moradores da terra, porque o dia do SENHOR vem, ele está perto;

1 תקעו שופר בציון והריעו בהר קדשי ירגזו כל ישבי הארץ כי בא יום יהוה כי קרוב

2 dia de trevas e de tristeza; dia de nuvens e de trevas espessas; como a alva espalhada sobre os montes, povo grande e poderoso, qual desde o tempo antigo nunca houve, nem depois dele haverá pelos anos adiante, de geração em geração.

2 יום חשך ואפלה יום ענן וערפל כשחר פרש על ההרים עם רב ועצום כמהו לא נהיה מן העולם ואחריו לא יוסף עד שני דור ודור

3 Diante dele um fogo consome; e atrás dele uma chama abrasa; a terra diante dele é como o jardim do Éden, mas atrás dele um desolado deserto; sim, nada lhe escapará.

3 לפניו אכלה אש ואחריו תלהט להבה כגן עדן הארץ לפניו ואחריו מדבר שממה וגם פליטה לא היתה לו

4 O seu parecer é como o parecer de cavalos; e correrão como cavaleiros.

4 כמראה סוסים מראהו וכפרשים כן ירוצון

5 Como o estrondo de carros sobre os cumes dos montes, irão eles saltando; como o ruído da chama de fogo que consome a pragana, como um povo poderoso, ordenado para o combate.

5 כקול מרכבות על ראשי ההרים ירקדון כקול להב אש אכלה קש כעם עצום ערוך מלחמה

6 Diante dele temerão os povos; todos os rostos são como a tisnadura da panela.

6 מפניו יחילו עמים כל פנים קבצו פארור

7 Como valentes correrão, como homens de guerra subirão os muros; e irá cada um nos seus caminhos, e não se desviarão da sua fileira.

7 כגבורים ירצון כאנשי מלחמה יעלו חומה ואיש בדרכיו ילכון ולא יעבטון ארחותם

8 Ninguém apertará a seu irmão; irá cada um pelo seu carreiro; sobre a mesma espada se arremessarão e não serão feridos.

8 ואיש אחיו לא ידחקון גבר במסלתו ילכון ובעד השלח יפלו לא יבצעו

9 Irão pela cidade, correrão pelos muros, subirão às casas, pelas janelas entrarão como o ladrão.

9 בעיר ישקו בחומה ירצון בבתים יעלו בעד החלונים יבאו כגנב

10 Diante dele tremerá a terra, abalar-se-ão os céus; o sol e a lua se enegrecerão, e as estrelas retirarão o seu resplendor.

10 לפניו רגזה ארץ רעשו שמים שמש וירח קדרו וכוכבים אספו נגהם

11 E o SENHOR levanta a sua voz diante do seu exército; porque muitíssimos são os seus arraiais; porque poderoso é, executando

a sua palavra; porque o dia do SENHOR é grande e mui terrível, e quem o poderá sofrer?

11 ויהוה נתן קולו לפני חילו כי רב מאד מחנהו כי עצום עשה דברו כי גדול יום יהוה ונורא מאד ומי יכילנו

12 Ainda assim, agora mesmo diz o SENHOR Convertei-vos a mim de todo o vosso coração; e isso com jejuns, e com choro, e com pranto.

12 וגם עתה נאם יהוה שבו עדי בכל לבבכם ובצום ובבכי ובמספד

13 E rasgai o vosso coração, e não as vossas vestes, e convertei-vos ao SENHOR, vosso Deus; porque ele é misericordioso, e compassivo, e tardio em irar-se, e grande em beneficência e se arrepende do mal.

13 וקרעו לבבכם ואל בגדיכם ושובו אל יהוה אלהיכם כי חנון ורחום הוא ארך אפים ורב חסד ונחם על הרעה

14 Quem sabe se se voltará, e se arrependerá, e deixará após si uma bênção, em oferta de manjar e libação para o SENHOR, vosso Deus?

14 מי יודע ישוב ונחם והשאיר אחריו ברכה מנחה ונסך ליהוה אלהיכם

15 Tocai a buzina em Sião, santificai um jejum, proclamai um dia de proibição.

15 תקעו שופר בציון קדשו צום קראו עצרה

16 Congregai o povo, santificai a congregação, ajuntai os anciãos, congregai os filhinhos e os que mamam; saia o noivo da sua recâmara, e a noiva, do seu tálamo.

16 אספו עם קדשו קהל קבצו זקנים אספו עוללים וינקי שדים יצא חתן מחדרו וכלה מחפתה

17 Chorem os sacerdotes, ministros do SENHOR, entre o alpendre e o altar, e digam Poupa o teu povo, ó SENHOR, e não entregues a tua herança ao opróbrio, para que as nações façam escárnio dele; porque diriam entre os povos Onde está o seu Deus?

17 בין האולם ולמזבח יבכו הכהנים משרתי יהוה ויאמרו חוסה יהוה על עמך ואל תתן נחלתך לחרפה למשל בם גוים למה יאמרו בעמים איה אלהיהם

18 Então, o SENHOR terá zelo da sua terra e se compadecerá do seu povo.

18 ויקנא יהוה לארצו ויחמל על עמו

19 E o SENHOR responderá e dirá ao seu povo Eis que vos envio o trigo, e o mosto, e o óleo, e deles sereis fartos, e vos não entregarei mais ao opróbrio entre as nações.

19 ויען יהוה ויאמר לעמו הנני שלח לכם את הדגן והתירוש והיצהר ושבעתם אתו ולא אתן אתכם עוד חרפה בגוים

20 E aquele que é do Norte farei partir para longe de vós, e lançá-lo-ei em uma terra seca e deserta; a sua frente para o mar oriental, e a sua retaguarda para o mar ocidental; e subirá o seu mau cheiro, e subirá a sua podridão; porque fez grandes coisas.

20 ואת הצפוני ארחיק מעליכם והדחתיו אל ארץ ציה ושממה את פניו אל הים הקדמני וספו אל הים האחרון ועלה באשו ותעל צחנתו כי הגדיל לעשות

21 Não temas, ó terra; regozija-te e alegra-te; porque o SENHOR fez grandes coisas.

21 אל תיראי אדמה גילי ושמחי כי הגדיל יהוה לעשות

22 Não temais, animais do campo, porque os pastos do deserto reverdecerão, porque o arvoredo dará o seu fruto, a vide e a figueira darão a sua força.

22 אל תיראו בהמות שדי כי דשאו נאות מדבר כי עץ נשא פריו תאנה וגפן נתנו חילם

23 E vós, filhos de Sião, regozijai-vos e alegrai-vos no SENHOR, vosso Deus, porque ele vos dará ensinador de justiça e fará descer a chuva, a temporã e a serôdia, no primeiro mês.

23 ובני ציון גילו ושמחו ביהוה אלהיכם כי נתן לכם את המורה לצדקה ויורד לכם גשם מורה ומלקוש בראשון

24 E as eiras se encherão de trigo, e os lagares transbordarão de mosto e de óleo.

24 ומלאו הגרנות בר והשיקו היקבים תירוש ויצהר

25 E restituir-vos-ei os anos que foram consumidos pelo gafanhoto, e a locusta, e o pulgão, e a oruga, o meu grande exército que enviei contra vós.

25 ושלמתי לכם את השנים אשר אכל הארבה הילק והחסיל והגזם חילי הגדול אשר שלחתי בכם

26 E comereis fartamente, e ficareis satisfeitos, e louvareis o nome do SENHOR, vosso Deus, que procedeu para convosco maravilhosamente; e o meu povo não será mais envergonhado.

26 ואכלתם אכול ושבוע והללתם את שם יהוה אלהיכם אשר עשה עמכם להפליא ולא יבשו עמי לעולם

27 E vós sabereis que eu estou no meio de Israel e que eu sou o SENHOR, vosso Deus, e ninguém mais; e o meu povo não será envergonhado para sempre.

27 וידעתם כי בקרב ישראל אני ואני יהוה אלהיכם ואין עוד ולא יבשו עמי לעולם

28 E há de ser que, depois, derramarei o meu Espírito sobre toda a carne, e vossos filhos e vossas filhas profetizarão, os vossos velhos terão sonhos, os vossos jovens terão visões.

28 והיה אחרי כן אשפוך את רוחי על כל בשר ונבאו בניכם ובנותיכם זקניכם חלמות יחלמון בחוריכם חזינות יראו

29 E também sobre os servos e sobre as servas, naqueles dias, derramarei o meu Espírito.

29 וגם על העבדים ועל השפחות בימים ההמה אשפוך את רוחי

30 E mostrarei prodígios no céu e na terra, sangue, e fogo, e colunas de fumaça.

30 ונתתי מופתים בשמים ובארץ דם ואש ותימרות עשן

31 O sol se converterá em trevas, e a lua, em sangue, antes que venha o grande e terrível dia do SENHOR.

31 השמש יהפך לחשך והירח לדם לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא

32 E há de ser que todo aquele que invocar o nome do SENHOR será salvo; porque no monte Sião e em Jerusalém haverá livramento, assim como o SENHOR tem dito, e nos restantes que o SENHOR chamar.

32 והיה כל אשר יקרא בשם יהוה ימלט כי בהר ציון ובירושלם תהיה פליטה כאשר אמר יהוה ובשרידים אשר יהוה קרא

Joel 3

1 Porquanto eis que, naqueles dias e naquele tempo, em que removerei o cativeiro de Judá e de Jerusalém,

1 כי הנה בימים ההמה ובעת ההיא אשר אשוב את שבות יהודה וירושלם

2 congregarei todas as nações e as farei descer ao vale de Josafá; e ali com elas entrarei em juízo, por causa do meu povo e da minha herança, Israel, a quem eles espalharam entre as nações, repartindo a minha terra.

2 וקבצתי את כל הגוים והורדתים אל עמק יהושפט ונשפטתי עמם שם על עמי ונחלתי ישראל אשר פזרו בגוים ואת ארצי חלקו

3 E lançaram a sorte sobre o meu povo, e deram um menino por uma meretriz, e venderam uma menina por vinho, para beberem.

3 ואל עמי ידו גורל ויתנו הילד בזונה והילדה מכרו ביין וישתו

4 E também que tendes vós comigo, Tiro e Sidom e todos os termos da Fenícia? É tal o pago que vós me dais? Pois, se me pagais assim, bem depressa farei cair a vossa paga sobre a vossa cabeça.

4 וגם מה אתם לי צר וצידון וכל גלילות פלשת הגמול אתם משלמים עלי ואם גמלים אתם עלי קל מהרה אשיב גמלכם בראשכם

5 Visto como levastes a minha prata e o meu ouro e as minhas coisas desejáveis e formosas metestes nos vossos templos;

5 אשר כספי וזהבי לקחתם ומחמדי הטבים הבאתם להיכליכם

6 e vendestes os filhos de Judá e os filhos de Jerusalém aos filhos dos gregos, para os apartar para longe dos seus termos;

6 ובני יהודה ובני ירושלם מכרתם לבני היונים למען הרחיקם מעל גבולם

7 eis que eu os moverei do lugar para onde os vendestes; e farei cair a vossa paga sobre a vossa própria cabeça.

7 הנני מעירם מן המקום אשר מכרתם אתם שמה והשבתי גמלכם בראשכם

8 E venderei vossos filhos e vossas filhas pela mão dos filhos de Judá, que os venderão aos de Seba, a uma nação remota, porque o SENHOR o disse.

8 ומכרתי את בניכם ואת בנותיכם ביד בני יהודה ומכרום לשבאים אל גוי רחוק כי יהוה דבר

9 Proclamai isso entre as nações, santificai uma guerra; suscitai os valentes; cheguem-se, subam todos os homens de guerra.

9 קראו זאת בגוים קדשו מלחמה העירו הגבורים יגשו יעלו כל אנשי המלחמה

10 Forjai espadas das vossas enxadas e lanças das vossas foices; diga o fraco Eu sou forte.

10 כתו אתיכם לחרבות ומזמרתיכם לרמחים החלש יאמר גבור אני

11 Ajuntai-vos, e vinde, todos os povos em redor, e congregai-vos (ó SENHOR, faze descer ali os teus fortes!);

11 עושו ובאו כל הגוים מסביב ונקבצו שמה הנחת יהוה גבוריך

12 movam-se as nações e subam ao vale de Josafá; porque ali me assentarei, para julgar todas as nações em redor.

12 יעורו ויעלו הגוים אל עמק יהושפט כי שם אשב לשפט את כל הגוים מסביב

13 Lançai a foice, porque já está madura a seara; vinde, descei, porque o lagar está cheio, os vasos dos lagares transbordam; porquanto a sua malícia é grande.

13 שלחו מגל כי בשל קציר באו רדו כי מלאה גת השיקו היקבים כי רבה רעתם

14 Multidões, multidões no vale da Decisão! Porque o dia do SENHOR está perto, no vale da Decisão.

14 המונים המונים בעמק החרוץ כי קרוב יום יהוה בעמק החרוץ

15 O sol e a lua se enegrecerão, e as estrelas retirarão o seu resplendor.

15 שמש וירח קדרו וכוכבים אספו נגהם

16 E o SENHOR bramará de Sião e dará a sua voz de Jerusalém, e os céus e a terra tremerão; mas o SENHOR será o refúgio do seu povo e a fortaleza dos filhos de Israel.

16 ויהוה מציון ישאג ומירושלם יתן קולו ורעשו שמים וארץ ויהוה מחסה לעמו ומעוז לבני ישראל

17 E vós sabereis que eu sou o SENHOR, vosso Deus, que habito em Sião, o monte da minha santidade; e Jerusalém será santidade; estranhos não passarão mais por ela.

17 וידעתם כי אני יהוה אלהיכם שכן בציון הר קדשי והיתה ירושלם קדש וזרים לא יעברו בה עוד

18 E há de ser que, naquele dia, os montes destilarão mosto, e dos outeiros manará leite, e todos os rios de Judá estarão cheios de águas; e sairá uma fonte da Casa do SENHOR e regará o vale de Sitim.

18 והיה ביום ההוא יטפו ההרים עסיס והגבעות תלכנה חלב וכל אפיקי
יהודה ילכו מים ומעין מבית יהוה יצא והשקה את נחל השטים

19 O Egito se tornará uma assolação, e Edom se fará um deserto de solidão, por causa da violência que fizeram aos filhos de Judá, em cuja terra derramaram sangue inocente.

19 מצרים לשממה תהיה ואדום למדבר שממה תהיה מחמס בני יהודה
אשר שפכו דם נקיא בארצם

20 Mas Judá será habitada para sempre, e Jerusalém, de geração em geração.

20 ויהודה לעולם תשב וירושלם לדור ודור

21 E purificarei o sangue dos que eu não tinha purificado, porque o SENHOR habitará em Sião.

21 ונקיתי דמם לא נקיתי ויהוה שכן בציון

Amós

Amós 1

1 As palavras de Amós, que estava entre os pastores de Tecoa, o que ele viu a respeito de Israel, nos dias de Uzias, rei de Judá, e nos dias de Jeroboão, filho de Joás, rei de Israel, dois anos antes do terremoto.

1 דברי עמוס אשר היה בנקדים מתקוע אשר חזה על ישראל בימי עזיה
מלך יהודה ובימי ירבעם בן יואש מלך ישראל שנתים לפני הרעש

2 E disse O SENHOR bramará de Sião e de Jerusalém dará a sua voz; nas habitações dos pastores haverá pranto, e secar-se -á o cume do Carmelo.

2 ויאמר יהוה מציון ישאג ומירושלם יתן קולו ואבלו נאות הרעים ויבש ראש הכרמל

3 Assim diz o SENHOR Por três transgressões de Damasco e por quatro, não retirarei o castigo, porque trilharam a Gileade com trilhos de ferro.

3 כה אמר יהוה על שלשה פשעי דמשק ועל ארבעה לא אשיבנו על דושם בחרצות הברזל את הגלעד

4 Por isso, porei fogo à casa de Hazael, e ele consumirá os palácios de Ben-Hadade.

4 ושלחתי אש בבית חזאל ואכלה ארמנות בן הדד

5 E quebrarei o ferrolho de Damasco e exterminarei o morador de Biqueate-Áven e ao que tem o cetro de Bete-Éden; e o povo da Síria será levado em cativeiro a Quir, diz o SENHOR.

5 ושברתי בריח דמשק והכרתי יושב מבקעת און ותומך שבט מבית עדן וגלו עם ארם קירה אמר יהוה

6 Assim diz o SENHOR Por três transgressões de Gaza e por quatro, não retirarei o castigo, porque levaram em cativeiro todos os cativos para os entregarem a Edom.

6 כה אמר יהוה על שלשה פשעי עזה ועל ארבעה לא אשיבנו על הגלותם גלות שלמה להסגיר לאדום

7 Por isso porei fogo ao muro de Gaza, e ele consumirá os seus palácios.

7 ושלחתי אש בחומת עזה ואכלה ארמנתיה

8 E exterminarei o morador de Asdode e o que tem o cetro de Asquelom e tornarei a minha mão contra Ecrom; e o resto dos filisteus perecerá, diz o Senhor JEOVÁ.

8 והכרתי יושב מאשדוד ותומך שבט מאשקלון והשיבותי ידי על עקרון ואבדו שארית פלשתים אמר אדני יהוה

9 Assim diz o SENHOR Por três transgressões de Tiro e por quatro, não retirarei o castigo, porque entregaram todos os cativos a Edom e não se lembraram da aliança dos irmãos.

9 כה אמר יהוה על שלשה פשעי צר ועל ארבעה לא אשיבנו על הסגירם גלות שלמה לאדום ולא זכרו ברית אחים

10 Por isso, porei fogo ao muro de Tiro, e ele consumirá os seus palácios.

10 ושלחתי אש בחומת צר ואכלה ארמנותיה

11 Assim diz o SENHOR Por três transgressões de Edom e por quatro, não retirarei o castigo, porque perseguiu a seu irmão à espada e baniu toda a misericórdia; e a sua ira despedaça eternamente, e retém a sua indignação para sempre.

11 כה אמר יהוה על שלשה פשעי אדום ועל ארבעה לא אשיבנו על רדפו בחרב אחיו ושחת רחמיו ויטרף לעד אפו ועברתו שמרה נצח

12 Por isso, porei fogo a Temã, e ele consumirá os palácios de Bozra.

12 ושלחתי אש בתימן ואכלה ארמנות בצרה

13 Assim diz o SENHOR Por três transgressões dos filhos de Amom e por quatro, não retirarei o castigo, porque fenderam as grávidas de Gileade, para dilatarem os seus termos.

13 כה אמר יהוה על שלשה פשעי בני עמון ועל ארבעה לא אשיבנו על
בקעם הרות הגלעד למען הרחיב את גבולם

14 Por isso, porei fogo ao muro de Rabá, e ele consumirá os seus palácios, com alarido no dia da batalha, com tempestade no dia da tormenta.

14 והצתי אש בחומת רבה ואכלה ארמנותיה בתרועה ביום מלחמה
בסער ביום סופה

15 E o seu rei irá para o cativeiro, ele e os seus príncipes juntamente, diz o SENHOR.

15 והלך מלכם בגולה הוא ושריו יחדו אמר יהוה

Amós 2

1 Assim diz o SENHOR Por três transgressões de Moabe e por quatro, não retirarei o castigo, porque queimou os ossos do rei de Edom, até os reduzir a cal.

1 כה אמר יהוה על שלשה פשעי מואב ועל ארבעה לא אשיבנו על שרפו
עצמות מלך אדום לשיד

2 Por isso, porei fogo a Moabe, e ele consumirá os palácios de Queriote; e Moabe morrerá com grande estrondo, com alarido, com som de buzina.

2 ושלחתי אש במואב ואכלה ארמנות הקריות ומת בשאון מואב בתרועה
בקול שופר

3 E tirarei o juiz do meio dele e a todos os seus príncipes com ele matarei, diz o SENHOR.

3 והכרתי שופט מקרבה וכל שריה אהרוג עמו אמר יהוה

4 Assim diz o SENHOR Por três transgressões de Judá e por quatro, não retirarei o castigo, porque rejeitaram a lei do SENHOR e não guardaram os seus estatutos; antes, se deixaram enganar por suas próprias mentiras, após as quais andaram seus pais.

4 כה אמר יהוה על שלשה פשעי יהודה ועל ארבעה לא אשיבנו על מאסם את תורת יהוה וחקיו לא שמרו ויתעום כזביהם אשר הלכו אבותם אחריהם

5 Por isso, porei fogo a Judá, e ele consumirá os palácios de Jerusalém.

5 ושלחתי אש ביהודה ואכלה ארמנות ירושלם

6 Assim diz o SENHOR Por três transgressões de Israel e por quatro, não retirarei o castigo, porque vendem o justo por dinheiro e o necessitado por um par de sapatos.

6 כה אמר יהוה על שלשה פשעי ישראל ועל ארבעה לא אשיבנו על מכרם בכסף צדיק ואביון בעבור נעלים

7 Suspirando pelo pó da terra sobre a cabeça dos pobres, eles pervertem o caminho dos mansos; e um homem e seu pai entram à mesma moça, para profanarem o meu santo nome.

7 השאפים על עפר ארץ בראש דלים ודרך ענוים יטו ואיש ואביו ילכו אל הנערה למען חלל את שם קדשי

8 E se deitam junto a qualquer altar sobre roupas empenhadas e na casa de seus deuses bebem o vinho dos que tinham multado.

8 ועל בגדים חבלים יטו אצל כל מזבח ויין ענושים ישתו בית אלהיהם

9 Não obstante eu ter destruído o amorreu diante deles, a altura do qual era como a altura dos cedros, e cuja força era como a

dos carvalhos; mas destruí o seu fruto por cima e as suas raízes por baixo.

9 ואנכי השמדתי את האמרי מפניהם אשר כגבה ארזים גבהו וחסן הוא כאלונים ואשמיד פריו ממעל ושרשיו מתחת

10 Também vos fiz subir da terra do Egito e quarenta anos vos guiei no deserto, para que possuísseis a terra do amorreu.

10 ואנכי העליתי אתכם מארץ מצרים ואולך אתכם במדבר ארבעים שנה לרשת את ארץ האמרי

11 E dentre vossos filhos levantei profetas e dentre os vossos jovens, nazireus. Não é isso assim, filhos de Israel? Diz o SENHOR.

11 ואקים מבניכם לנביאים ומבחוריכם לנזרים האף אין זאת בני ישראל נאם יהוה

12 Mas vós aos nazireus destes vinho a beber e aos profetas ordenastes, dizendo Não profetizeis.

12 ותשקו את הנזרים יין ועל הנביאים צויתם לאמר לא תנבאו

13 Eis que eu vos apertarei no vosso lugar como se aperta um carro cheio de manolhos.

13 הנה אנכי מעיק תחתיכם כאשר תעיק העגלה המלאה לה עמיר

14 Assim que de nada valerá a fuga ao ágil; nem o forte corroborará a sua força, nem o valente livrará a sua vida.

14 ואבד מנוס מקל וחזק לא יאמץ כחו וגבור לא ימלט נפשו

15 E não ficará em pé o que leva o arco, nem o ligeiro de pés se livrará, nem tampouco o que vai montado a cavalo livrará a sua alma.

15 ותפש הקשת לא יעמד וקל ברגליו לא ימלט ורכב הסוס לא ימלט נפשו

16 E o mais animoso entre os valentes fugirá nu naquele dia,
disse o SENHOR.

16 ואמיץ לבו בגבורים ערום ינוס ביום ההוא נאם יהוה

Amós 3

1 Ouvi esta palavra que o SENHOR fala contra vós, filhos de
Israel, contra toda a geração que fiz subir da terra do Egito,
dizendo

1 שמעו את הדבר הזה אשר דבר יהוה עליכם בני ישראל על כל המשפחה
אשר העליתי מארץ מצרים לאמר

2 De todas as famílias da terra a vós somente conheci; portanto,
todas as vossas injustiças visitarei sobre vós.

2 רק אתכם ידעתי מכל משפחות האדמה על כן אפקד עליכם את כל
עונתיכם

3 Andarão dois juntos, se não estiverem de acordo?

3 הילכו שנים יחדו בלתי אם נועדו

4 Bramirá o leão no bosque, sem que tenha presa? Levantará o
leãozinho no covil a sua voz, se nada tiver apanhado?

4 הישאג אריה ביער וטרף אין לו היתן כפיר קולו ממענתו בלתי אם לכד

5 Cairá a ave no laço em terra, se não houver laço para ela?
Levantar-se -á o laço da terra, sem que tenha apanhado alguma
coisa?

5 התפל צפור על פח הארץ ומוקש אין לה היעלה פח מן האדמה ולכוד
לא ילכוד

6 Tocar-se -á a buzina na cidade, e o povo não estremecerá? Sucederá qualquer mal à cidade, e o SENHOR não o terá feito?

6 אם יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו אם תהיה רעה בעיר ויהוה לא עשה

7 Certamente o Senhor JEOVÁ não fará coisa alguma, sem ter revelado o seu segredo aos seus servos, os profetas.

7 כי לא יעשה אדני יהוה דבר כי אם גלה סודו אל עבדיו הנביאים

8 Bramiu o leão, quem não temerá? Falou o Senhor JEOVÁ, quem não profetizará?

8 אריה שאג מי לא יירא אדני יהוה דבר מי לא ינבא

9 Fazei ouvir isto nos palácios de Asdode e nos palácios da terra do Egito e dizei Ajuntai-vos sobre os montes de Samaria e vede os grandes alvoroços no meio dela e os oprimidos dentro dela.

9 השמיעו על ארמנות באשדוד ועל ארמנות בארץ מצרים ואמרו האספו
על הרי שמרון וראו מהומת רבות בתוכה ועשוקים בקרבה

10 Porque não sabem fazer o que é reto, diz o SENHOR, entesourando nos seus palácios a violência e a destruição.

10 ולא ידעו עשות נכחה נאם יהוה האוצרים חמס ושד בארמנותיהם

11 Portanto, o Senhor JEOVÁ diz assim Um inimigo surgirá, e cercará a tua terra, e derribará a tua fortaleza, e os teus palácios serão saqueados.

11 לכן כה אמר אדני יהוה צר וסביב הארץ והורד ממך עזך ונבזו
ארמנותיך

12 Assim diz o SENHOR Como o pastor livra da boca do leão as duas pernas ou um pedacinho da orelha, assim serão livrados os filhos de Israel que habitam em Samaria, no canto da liteira e na barra do leito.

12 כה אמר יהוה כאשר יציל הרעה מפי הארי שתי כרעים או בדל אזן כן ינצלו בני ישראל הישבים בשמרון בפאת מטה ובדמשק ערש

13 Ouvi e protestai contra a casa de Jacó, diz o Senhor JEOVÁ, o Deus dos Exércitos

13 שמעו והעידו בבית יעקב נאם אדני יהוה אלהי הצבאות

14 No dia em que eu visitar as transgressões de Israel sobre ele, também visitarei os altares de Betel; e os chifres do altar serão cortados e cairão por terra.

14 כי ביום פקדי פשעי ישראל עליו ופקדתי על מזבחות בית אל ונגדעו קרנות המזבח ונפלו לארץ

15 E derribarei a casa de inverno com a casa de verão; e as casas de marfim perecerão, e as grandes casas terão fim, diz o SENHOR.

15 והכיתי בית החרף על בית הקיץ ואבדו בתי השן וספו בתים רבים נאם יהוה

Amós 4

1 Ouvi esta palavra, vós, vacas de Basã, que estais no monte de Samaria, que oprimis os pobres, que quebrantais os necessitados, que dizeis a seus senhores Dai cá, e bebamos.

1 שמעו הדבר הזה פרות הבשן אשר בהר שמרון העשקות דלים הרצצות אביונים האמרת לאדניהם הביאה ונשתה

2 Jurou o Senhor JEOVÁ, pela sua santidade, que dias estão para vir sobre vós, em que vos levarão com anzóis e a vossos descendentes com anzóis de pesca.

2 נשבע אדני יהוה בקדשו כי הנה ימים באים עליכם ונשא אתכם בצנות ואחריתכן בסירות דוגה

3 E saireis pelas brechas, uma após outra, e vos lançareis para Hermom, disse o SENHOR.

3 ופרצים תצאנה אשה נגדה והשלכתנה ההרמונה נאם יהוה

4 Vinde a Betel e transgredi; a Gilgal, e multiplicai as transgressões; e, cada manhã, trazei os vossos sacrifícios e, de três em três dias, os vossos dízimos.

4 באו בית אל ופשעו הגלגל הרבו לפשע והביאו לבקר זבחיכם לשלשת ימים מעשרתיכם

5 E oferecei sacrifício de louvores do que é levedado, e apregoai sacrifícios voluntários, e publicai-os; porque disso gostais, ó filhos de Israel, disse o Senhor JEOVÁ.

5 וקטר מחמץ תודה וקראו נדבות השמיעו כי כן אהבתם בני ישראל נאם אדני יהוה

6 Por isso, também vos dei limpeza de dentes em todas as vossas cidades e falta de pão em todos os vossos lugares; contudo, não vos convertestes a mim, disse o SENHOR.

6 וגם אני נתתי לכם נקיון שנים בכל עריכם וחסר לחם בכל מקומתיכם ולא שבתם עדי נאם יהוה

7 Além disso, retive de vós a chuva, faltando ainda três meses para a ceifa; e fiz chover sobre uma cidade e sobre outra cidade não fiz chover; sobre um campo choveu, mas o outro, sobre o qual não choveu, se secou.

7 וגם אנכי מנעתי מכם את הגשם בעוד שלשה חדשים לקציר והמטרתי
על עיר אחת ועל עיר אחת לא אמטיר חלקה אחת תמטר וחלקה אשר לא
תמטיר עליה תיבש

8 E andaram errantes duas ou três cidades, indo a outra cidade,
para beberem água, mas não se saciaram; contudo, não vos
convertestes a mim, disse o SENHOR.

8 ונעו שתים שלש ערים אל עיר אחת לשתות מים ולא ישבעו ולא שבתם
עדי נאם יהוה

9 Feri-vos com queimadura e com ferrugem; a multidão das
vossas hortas, e das vossas vinhas, e das vossas figueiras, e das
vossas oliveiras foi comida pela locusta; contudo, não vos
convertestes a mim, disse o SENHOR.

9 הכיתי אתכם בשדפון ובירקון הרבות גנותיכם וכרמיכם ותאניכם
וזיתיכם יאכל הגזם ולא שבתם עדי נאם יהוה

10 Enviei a peste contra vós, à maneira do Egito; os vossos jovens
matei à espada, e os vossos cavalos deixei levar presos, e o fedor
dos vossos exércitos fiz subir ao vosso nariz; contudo, não vos
convertestes a mim, disse o SENHOR.

10 שלחתי בכם דבר בדרך מצרים הרגתי בחרב בחוריכם עם שבי סוסיכם
ואעלה באש מחניכם ובאפכם ולא שבתם עדי נאם יהוה

11 Subverti alguns dentre vós, como Deus subverteu a Sodoma e
Gomorra, e vós fostes como um tição arrebatado do incêndio;
contudo, não vos convertestes a mim, disse o SENHOR.

11 הפכתי בכם כמהפכת אלהים את סדם ואת עמרה ותהיו כאוד מצל
משרפה ולא שבתם עדי נאם יהוה

12 Portanto, assim te farei, ó Israel! E, porque isso te farei,
prepara-te, ó Israel, para te encontrares com o teu Deus.

12 לכן כה אעשה לך ישראל עקב כי זאת אעשה לך הכון לקראת אלהיך ישראל

13 Porque é ele o que forma os montes, e cria o vento, e declara ao homem qual é o seu pensamento, o que faz da manhã trevas e pisa os altos da terra; SENHOR, o Deus dos Exércitos, é o seu nome.

13 כי הנה יוצר הרים וברא רוח ומגיד לאדם מה שחו עשה שחר עיפה ודרך על במתי ארץ יהוה אלהי צבאות שמו

Amós 5

1 Ouvi esta palavra que levanto como uma lamentação sobre vós, ó casa de Israel.

1 שמעו את הדבר הזה אשר אנכי נשא עליכם קינה בית ישראל

2 A virgem de Israel caiu, nunca mais tornará a levantar-se; desamparada está na sua terra, não há quem a levante.

2 נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל נטשה על אדמתה אין מקימה

3 Porque assim diz o Senhor JEOVÁ A cidade da qual saem mil conservará cem, e aquela da qual saem cem conservará dez à casa de Israel.

3 כי כה אמר אדני יהוה העיר היצאת אלף תשאיר מאה והיוצאת מאה תשאיר עשרה לבית ישראל

4 Porque assim diz o SENHOR à casa de Israel Buscai-me e vivei.

4 כי כה אמר יהוה לבית ישראל דרשוני וחיו

5 Mas não busqueis a Betel, nem venhais a Gilgal, nem passeis a Berseba, porque Gilgal certamente será levado cativo, e Betel será desfeito em nada.

5 ואל תדרשו בית אל והגלגל לא תבאו ובאר שבע לא תעברו כי הגלגל גלה יגלה ובית אל יהיה לאון

6 Buscai o SENHOR e vivei, para que não se lance na casa de José como um fogo, e a consuma, e não haja em Betel quem o apague.

6 דרשו את יהוה וחיו פן יצלח כאש בית יוסף ואכלה ואין מכבה לבית אל

7 Vós que converteis o juízo em alosna e deitais por terra a justiça,

7 ההפכים ללענה משפט וצדקה לארץ הניחו

8 procurai o que faz o Sete-estrelo e o Órion, e torna a sombra da noite em manhã, e escurece o dia como a noite; o que chama as águas do mar e as derrama sobre a terra; SENHOR é o seu nome.

8 עשה כימה וכסיל והפך לבקר צלמות ויום לילה החשיך הקורא למי הים וישפכם על פני הארץ יהוה שמו

9 O que faz vir súbita destruição sobre o forte, de sorte que vem a assolação contra a fortaleza.

9 המבליג שד על עז ושד על מבצר יבוא

10 Aborrecem na porta ao que os repreende e abominam o que fala sinceramente.

10 שנאו בשער מוכיח ודבר תמים יתעבו

11 Portanto, visto que pisais o pobre e dele exigis um tributo de trigo, edificareis casas de pedras lavradas, mas nelas não habitareis; vinhas desejáveis plantareis, mas não bebereis do seu vinho.

11 לכן יען בושסכם על דל ומשאת בר תקחו ממנו בתי גזית בניתם ולא תשבו בם כרמי חמד נטעתם ולא תשתו את יינם

12 Porque sei que são muitas as vossas transgressões e enormes os vossos pecados; afligis o justo, tomais resgate e rejeitais os necessitados na porta.

12 כי ידעתי רבים פשעיכם ועצמים חטאתיכם צררי צדיק לקחי כפר ואביונים בשער הטו

13 Portanto, o que for prudente guardará silêncio naquele tempo, porque o tempo será mau.

13 לכן המשכיל בעת ההיא ידם כי עת רעה היא

14 Buscai o bem e não o mal, para que vivais; e assim o SENHOR, o Deus dos Exércitos, estará convosco, como dizeis.

14 דרשו טוב ואל רע למען תחיו ויהי כן יהוה אלהי צבאות אתכם כאשר אמרתם

15 Aborrecei o mal, e amai o bem, e estabelecei o juízo na porta; talvez o SENHOR, o Deus dos Exércitos, tenha piedade do resto de José.

15 שנאו רע ואהבו טוב והציגו בשער משפט אולי יחנן יהוה אלהי צבאות שארית יוסף

16 Portanto, assim diz o SENHOR, Deus dos Exércitos, o Senhor Em todas as ruas haverá pranto, e em todos os bairros dirão Ai! Ai! E ao lavrador chamarão para choro e para pranto os que souberem prantear.

16 לכן כה אמר יהוה אלהי צבאות אדני בכל רחבות מספד ובכל חוצות
יאמרו הו הו וקראו אכר אל אבל ומספד אל יודעי נהי

17 E em todas as vinhas haverá pranto; porque passarei pelo
meio de ti, diz o SENHOR.

17 ובכל כרמים מספד כי אעבר בקרבך אמר יהוה

18 Ai daqueles que desejam o dia do SENHOR! Para que quereis
vós este dia do SENHOR? Trevas será e não luz.

18 הוי המתאוים את יום יהוה למה זה לכם יום יהוה הוא חשך ולא אור

19 Como se um homem fugisse de diante do leão, e se
encontrasse com ele o urso ou como se, entrando em uma casa,
a sua mão encostasse à parede, e fosse mordido por uma cobra.

19 כאשר ינוס איש מפני הארי ופגעו הדב ובא הבית וסמך ידו על הקיר
ונשכו הנחש

20 Não será, pois, o dia do SENHOR trevas e não luz? Não será
completa escuridade sem nenhum resplendor?

20 הלא חשך יום יהוה ולא אור ואפל ולא נגה לו

21 Aborreço, desprezo as vossas festas, e as vossas assembléias
solenes não me dão nenhum prazer.

21 שנאתי מאסתי חגיכם ולא אריח בעצרתיכם

22 E, ainda que me ofereçais holocaustos e ofertas de manjares,
não me agradarei delas, nem atentarei para as ofertas pacíficas
de vossos animais gordos.

22 כי אם תעלו לי עלות ומנחתיכם לא ארצה ושלם מריאיכם לא אביט

23 Afasta de mim o estrépito dos teus cânticos; porque não
ouvirei as melodias dos teus instrumentos.

23 הסר מעלי המון שריך וזמרת נבליך לא אשמע

24 Corra, porém, o juízo como as águas, e a justiça, como o ribeiro impetuoso.

24 ויגל כמים משפט וצדקה כנחל איתן

25 Oferecestes-me vós sacrifícios e oblações no deserto por quarenta anos, ó casa de Israel?

25 הזבחים ומנחה הגשתם לי במדבר ארבעים שנה בית ישראל

26 Antes, levastes a tenda de vosso Moloque, e o altar das vossas imagens, e a estrela do vosso deus, que fizestes para vós mesmos.

26 ונשאתם את סכות מלככם ואת כיון צלמיכם כוכב אלהיכם אשר עשיתם לכם

27 Portanto, vos levarei cativos, para além de Damasco, diz o SENHOR, cujo nome é Deus dos Exércitos.

27 והגליתי אתכם מהלאה לדמשק אמר יהוה אלהי צבאות שמו

Amós 6

1 Ai dos que repousam em Sião e dos que estão seguros no monte de Samaria; que têm nome entre as primeiras nações, e aos quais vem a casa de Israel!

1 הוי השאננים בציון והבטחים בהר שמרון נקבי ראשית הגוים ובאו להם בית ישראל

2 Passai a Calné e vede; e dali ide à grande Hamate; depois descei a Gate dos filisteus; serão melhores que estes reinos? Ou será maior o seu termo do que o vosso termo?

2 עברו כלנה וראו ולכו משם חמת רבה ורדו גת פלשתים הטובים מן הממלכות האלה אם רב גבולם מגבלכם

3 Vós que dilatais o dia mau e vos chegais ao lugar de violência;

3 המנדים ליום רע ותגישון שבת חמס

4 que dormis em camas de marfim, e vos estendeis sobre os vossos leitos, e comeis os cordeiros do rebanho e os bezerros do meio da manada;

4 השכבים על מטות שן וסרחים על ערשותם ואכלים כרים מצאן ועגלים מתוך מרבק

5 que cantais ao som do alaúde e inventais para vós instrumentos músicos, como Davi;

5 הפרטים על פי הנבל כדויד חשבו להם כלי שיר

6 que bebeis vinho em taças e vos ungis com o mais excelente óleo, mas não vos afligis pela quebra de José

6 השתים במזרקי יין וראשית שמנים ימשחו ולא נחלו על שבר יוסף

7 eis que, agora, ireis em cativeiro entre os primeiros que forem cativos, e cessarão os festins dos regalados.

7 לכן עתה יגלו בראש גלים וסר מרזח סרוחים

8 Jurou o Senhor JEOVÁ pela sua alma, o SENHOR, Deus dos Exércitos Tenho abominação pela soberba de Jacó e aborreço os seus palácios; e entregarei a cidade e tudo o que nela há.

8 נשבע אדני יהוה בנפשו נאם יהוה אלהי צבאות מתאב אנכי את גאון
יעקב וארמנתיו שנאתי והסגרתי עיר ומלאה

9 E acontecerá que, ficando de resto dez homens em uma casa, morrerão.

9 והיה אם יותרו עשרה אנשים בבית אחד ומתו

10 E a alguém tomará o seu tio ou o que o queima, para levar os ossos para fora da casa; e dirá ao que estiver nos cantos da casa Está ainda alguém contigo? E ele dirá Ninguém. E dirá este Cala-te, porque não podemos fazer menção do nome do SENHOR.

10 ונשאו דודו ומסרפו להוציא עצמים מן הבית ואמר לאשר בירכתי הבית
העוד עמך ואמר אפס ואמר הס כי לא להזכיר בשם יהוה

11 Porque eis que o SENHOR manda, e será ferida a casa grande de quebraduras, e a casa pequena, de fendas.

11 כי הנה יהוה מצוה והכה הבית הגדול רסיסים והבית הקטן בקעים

12 Poderão correr cavalos na rocha? Poderão lavrá-la com bois? Por que haveis vós tornado o juízo em fel e o fruto da justiça em alosna?

12 הירצון בסלע סוסים אם יחרוש בבקרים כי הפכתם לראש משפט ופרי
צדקה ללענה

13 Vós que vos alegrais de nada, vós que dizeis Não nos temos nós tornado poderosos por nossa força?

13 השמחים ללא דבר האמרים הלוא בחזקנו לקחנו לנו קרנים

14 Porque eis que eu levantarei sobre vós, ó casa de Israel, um povo, diz o SENHOR, Deus dos Exércitos, e oprimir-vos -á, desde a entrada de Hamate até ao ribeiro da planície.

14 כי הנני מקים עליכם בית ישראל נאם יהוה אלהי הצבאות גוי ולחצו אתכם מלבוא חמת עד נחל הערבה

Amós 7

1 O Senhor JEOVÁ assim me fez ver eis que ele formava gafanhotos no princípio do rebento da erva serôdia, e eis que era a erva serôdia depois da segada do rei.

1 כה הראני אדני יהוה והנה יוצר גבי בתחלת עלות הלקש והנה לקש אחר גזי המלך

2 E aconteceu que, como eles tivessem comido completamente a erva da terra, eu disse Senhor JEOVÁ, perdoa; como se levantará agora Jacó? Pois ele é pequeno.

2 והיה אם כלה לאכול את עשב הארץ ואמר אדני יהוה סלח נא מי יקום יעקב כי קטן הוא

3 Então, o SENHOR se arrependeu disso. Não acontecerá, disse o SENHOR.

3 נחם יהוה על זאת לא תהיה אמר יהוה

4 Assim me mostrou o Senhor JEOVÁ eis que o Senhor JEOVÁ clamava que queria contender por meio do fogo; e consumiu o grande abismo e também queria consumir a terra.

4 כה הראני אדני יהוה והנה קרא לרב באש אדני יהוה ותאכל את תהום רבה ואכלה את החלק

5 Então, eu disse Senhor JEOVÁ, cessa agora; como se levantará Jacó? Pois ele é pequeno.

5 ואמר אדני יהוה חדל נא מי יקום יעקב כי קטן הוא

6 E o SENHOR se arrependeu disso. Nem isso acontecerá, disse o Senhor JEOVÁ.

6 נחם יהוה על זאת גם היא לא תהיה אמר אדני יהוה

7 Mostrou-me também assim eis que o Senhor estava sobre um muro levantado a prumo; e tinha um prumo na sua mão.

7 כה הראני והנה אדני נצב על חומת אנך ובידו אנך

8 E o SENHOR me disse Que vês tu, Amós? E eu disse Um prumo. Então, disse o Senhor Eis que eu porei o prumo no meio do meu povo Israel; nunca mais passarei por ele.

8 ויאמר יהוה אלי מה אתה ראה עמוס ואמר אנך ויאמר אדני הנני שם אנך בקרב עמי ישראל לא אוסיף עוד עבור לו

9 Mas os altos de Isaque serão assolados, e destruídos os santuários de Israel; e levantar-me-ei com a espada contra a casa de Jeroboão.

9 ונשמו במות ישחק ומקדשי ישראל יחרבו וקמתי על בית ירבעם בחרב

10 Então, Amazias, o sacerdote de Betel, mandou dizer a Jeroboão, rei de Israel Amós tem conspirado contra ti, no meio da casa de Israel; a terra não poderá sofrer todas as suas palavras.

10 וישלח אמציה כהן בית אל אל ירבעם מלך ישראל לאמר קשר עליך עמוס בקרב בית ישראל לא תוכל הארץ להכיל את כל דבריו

11 Porque assim diz Amós Jeroboão morrerá à espada, e Israel certamente será levado para fora da sua terra em cativeiro.

11 כי כה אמר עמוס בחרב ימות ירבעם וישראל גלה יגלה מעל אדמתו

12 Depois, Amazias disse a Amós Vai-te, ó vidente, foge para a terra de Judá, e ali come o pão, e ali profetiza;

12 ויאמר אמציה אל עמוס חזה לך ברח לך אל ארץ יהודה ואכל שם לחם ושם תנבא

13 mas, em Betel, daqui por diante, não profetizarás mais, porque é o santuário do rei e a casa do reino.

13 ובית אל לא תוסיף עוד להנבא כי מקדש מלך הוא ובית ממלכה הוא

14 E respondeu Amós e disse a Amazias Eu não era profeta, nem filho de profeta, mas boieiro e cultivador de sicômoros.

14 ויען עמוס ויאמר אל אמציה לא נביא אנכי ולא בן נביא אנכי כי בוקר אנכי ובולס שקמים

15 Mas o SENHOR me tirou de após o gado e o SENHOR me disse Vai e profetiza ao meu povo Israel.

15 ויקחני יהוה מאחרי הצאן ויאמר אלי יהוה לך הנבא אל עמי ישראל

16 Ora, pois, ouve a palavra do SENHOR. Tu dizes Não profetizarás contra Israel, nem falarás contra a casa de Isaque.

16 ועתה שמע דבר יהוה אתה אמר לא תנבא על ישראל ולא תטיף על בית ישחק

17 Portanto, assim diz o SENHOR Tua mulher se prostituirá na cidade, e teus filhos e tuas filhas cairão à espada, e a tua terra será repartida a cordel, e tu morrerás na terra imunda, e Israel certamente será levado cativo para fora da sua terra.

17 לכן כה אמר יהוה אשתך בעיר תזנה ובניך ובנתיך בחרב יפלו ואדמתך בחבל תחלק ואתה על אדמה טמאה תמות וישראל גלה יגלה מעל אדמתו

Amós 8

1 O Senhor JEOVÁ assim me fez ver e eis aqui um cesto de frutos do verão.

1 כה הראני אדני יהוה והנה כלוב קיץ

2 E disse Que vês, Amós? E eu disse Um cesto de frutos do verão. Então, o SENHOR me disse Chegou o fim sobre o meu povo Israel; daqui por diante nunca mais passarei por ele.

2 ויאמר מה אתה ראה עמוס ואמר כלוב קיץ ויאמר יהוה אלי בא הקץ אל עמי ישראל לא אוסיף עוד עבור לו

3 Mas os cânticos do templo serão ouvidos naquele dia, diz o Senhor JEOVÁ; multiplicar-se-ão os cadáveres; em todos os lugares serão lançados fora em silêncio.

3 והילילו שירות היכל ביום ההוא נאם אדני יהוה רב הפגר בכל מקום השליך הס

4 Ouvi isto, vós que anelais o abatimento do necessitado e destruís os miseráveis da terra,

4 שמעו זאת השאפים אביון ולשבית ענוי ארץ

5 dizendo Quando passará a lua nova, para vendermos o grão? E o sábado, para abrirmos os celeiros de trigo, diminuindo o efa, e aumentando o siclo, e procedendo dolosamente com balanças enganadoras,

5 לאמר מתי יעבר החדש ונשבירה שבר והשבת ונפתחה בר להקטין איפה ולהגדיל שקל ולעות מאזני מרמה

6 para comprarmos os pobres por dinheiro e os necessitados por um par de sapatos? E, depois, venderemos as cascas do trigo.

6 לקנות בכסף דלים ואביון בעבור נעלים ומפל בר נשביר

7 Jurou o SENHOR pela glória de Jacó Eu não me esquecerei de todas as suas obras para sempre!

7 נשבע יהוה בגאון יעקב אם אשכח לנצח כל מעשיהם

8 Por causa disso, não se comoverá a terra? E não chorará todo aquele que habita nela? Certamente, levantar-se -á toda como o grande rio, e será arrojada, e se submergirá como o rio do Egito.

8 העל זאת לא תרגז הארץ ואבל כל יושב בה ועלתה כאר כלה ונגרשה ונשקה כיאור מצרים

9 E sucederá que, naquele dia, diz o SENHOR, farei que o sol se ponha ao meio-dia e a terra se entenebreça em dia de luz.

9 והיה ביום ההוא נאם אדני יהוה והבאתי השמש בצהרים והחשכתי לארץ ביום אור

10 E tornarei as vossas festas em luto e todos os vossos cânticos em lamentações, e aparecerá pano de saco sobre todos os lombos e calva sobre toda cabeça; e farei que isso seja como luto de filho único e o seu fim como dia de amarguras.

10 והפכתי חגיכם לאבל וכל שיריכם לקינה והעליתי על כל מתנים שק ועל כל ראש קרחה ושמתיה כאבל יחיד ואחריתה כיום מר

11 Eis que vêm dias, diz o Senhor JEOVÁ, em que enviarei fome sobre a terra, não fome de pão, nem sede de água, mas de ouvir as palavras do SENHOR.

11 הנה ימים באים נאם אדני יהוה והשלחתי רעב בארץ לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמע את דברי יהוה

12 E irão errantes de um mar até outro mar e do Norte até ao Oriente; correrão por toda parte, buscando a palavra do SENHOR, e não a acharão.

12 ונעו מים עד ים ומצפון ועד מזרח ישוטטו לבקש את דבר יהוה ולא
ימצאו

13 Naquele dia, as virgens formosas e os jovens desmaiarão de sede.

13 ביום ההוא תתעלפנה הבתולת היפות והבחורים בצמא

14 Os que juram pelo delito de Samaria, dizendo Como é certo viver o teu deus, ó Dã; e Como é certo viver o caminho de Berseba; esses mesmos cairão e não se levantarão mais.

14 הנשבעים באשמת שמרון ואמרו חי אלהיך דן וחי דרך באר שבע ונפלו
ולא יקומו עוד

Amós 9

1 Vi o Senhor, que estava em pé sobre o altar, e me disse Fere o capitel, e estremeçam os umbrais, e faze tudo em pedaços sobre a cabeça de todos eles; e eu matarei à espada até ao último deles; o que fugir dentre eles não escapará, nem o que escapar dentre eles se salvará.

1 ראיתי את אדני נצב על המזבח ויאמר הך הכפתור וירעשו הספים
ובצעם בראש כלם ואחריתם בחרב אהרג לא ינוס להם נס ולא ימלט להם
פליט

2 Ainda que cavem até ao inferno, a minha mão os tirará dali; e, se subirem ao céu, dali os farei descer.

2 אם יחתרו בשאול משם ידי תקחם ואם יעלו השמים משם אורידם

3 E, se se esconderem no cume do Carmelo, buscá-los-ei e dali os tirarei; e, se se ocultarem aos meus olhos no fundo do mar, ali darei ordem à serpente, e ela os morderá.

3 ואם יחבאו בראש הכרמל משם אחפש ולקחתים ואם יסתרו מנגד עיני
בקרקע הים משם אצוה את הנחש ונשכם

4 E, se forem para o cativeiro diante de seus inimigos, ali darei ordem à espada para que os mate; e eu porei os meus olhos sobre eles para mal e não para bem.

4 ואם ילכו בשבי לפני איביהם משם אצוה את החרב והרגתם ושמתי עיני
עליהם לרעה ולא לטובה

5 Porque o Senhor, o SENHOR dos Exércitos, é o que toca a terra, e ela se derrete, e todos os que habitam nela chorarão; e ela subirá toda como o grande rio e se submergirá como o Egito.

5 ואדני יהוה הצבאות הנוגע בארץ ותמוג ואבלו כל יושבי בה ועלתה
כיאר כלה ושקעה כיאר מצרים

6 Ele é o que edifica as suas câmaras no céu, e a sua abóbada fundou na terra, e o que chama as águas do mar, e as derrama sobre a terra; o SENHOR é o seu nome.

6 הבונה בשמים מעלותו ואגדתו על ארץ יסדה הקרא למי הים וישפכם
על פני הארץ יהוה שמו

7 Não sois vós para mim, ó filhos de Israel, como os filhos dos etíopes? Diz o SENHOR. Não fiz eu subir a Israel da terra do Egito, e aos filisteus, de Caftor, e aos siros, de Quir?

7 הלוא כבני כשיים אתם לי בני ישראל נאם יהוה הלוא את ישראל
העליתי מארץ מצרים ופלשתיים מכפתור וארם מקיר

8 Eis que os olhos do Senhor JEOVÁ estão contra este reino pecador, e eu o destruirei de sobre a face da terra; mas não destruirei de todo a casa de Jacó, diz o SENHOR.

8 הנה עיני אדני יהוה בממלכה החטאה והשמדתי אתה מעל פני האדמה
אפס כי לא השמיד אשמיד את בית יעקב נאם יהוה

9 Porque eis que darei ordem e sacudirei a casa de Israel entre todas as nações, assim como se sacode grão no crivo, sem que caia na terra um só grão.

9 כי הנה אנכי מצוה והנעותי בכל הגוים את בית ישראל כאשר ינוע בכברה ולא יפול צרור ארץ

10 Todos os pecadores do meu povo morrerão à espada, os quais dizem Não se avizinhará nem nos encontrará o mal.

10 בחרב ימותו כל חטאי עמי האמרים לא תגיש ותקדים בעדינו הרעה

11 Naquele dia, tornarei a levantar a tenda de Davi, que caiu, e taparei as suas aberturas, e tornarei a levantar as suas ruínas, e a edificarei como nos dias da antiguidade;

11 ביום ההוא אקים את סכת דויד הנפלת וגדרתי את פרציהן והרסתיו אקים ובניתיה כימי עולם

12 para que possuam o restante de Edom e todas as nações que são chamadas pelo meu nome, diz o SENHOR, que faz estas coisas.

12 למען יירשו את שארית אדום וכל הגוים אשר נקרא שמי עליהם נאם יהוה עשה זאת

13 Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que o que lavra alcançará ao que sega, e o que pisa as uvas, ao que lança a semente; e os montes destilarão mosto, e todos os outeiros se derreterão.

13 הנה ימים באים נאם יהוה ונגש חורש בקצר ודרך ענבים במשך הזרע והטיפו ההרים עסיס וכל הגבעות תתמוגגנה

14 E removerei o cativeiro do meu povo Israel, e reedificarão as cidades assoladas, e nelas habitarão, e plantarão vinhas, e beberão o seu vinho, e farão pomares, e lhes comerão o fruto.

14 ושבתי את שבות עמי ישראל ובנו ערים נשמות וישבו ונטעו כרמים ושתו את יינם ועשו גנות ואכלו את פריהם

15 E os plantarei na sua terra, e não serão mais arrancados da sua terra que lhes dei, diz o SENHOR, teu Deus.

15 ונטעתים על אדמתם ולא ינתשו עוד מעל אדמתם אשר נתתי להם אמר יהוה אלהיך

Obadias

Obadias 1

1 Visão de Obadias Assim diz o Senhor JEOVÁ a respeito de Edom Temos ouvido a pregação do SENHOR, e foi enviado às nações um embaixador, dizendo Levantai-vos, e levantemo-nos contra ela para a guerra.

1 חזון עבדיה כה אמר אדני יהוה לאדום שמועה שמענו מאת יהוה וציר בגוים שלח קומו ונקומה עליה למלחמה

2 Eis que te fiz pequeno entre as nações; tu és mui desprezado.

2 הנה קטן נתתיך בגוים בזוי אתה מאד

3 A soberba do teu coração te enganou, como o que habita nas fendas das rochas, na sua alta morada, que diz no seu coração Quem me derribará em terra?

3 זדון לבך השיאך שכני בחגוי סלע מרום שבתו אמר בלבו מי יורדני ארץ

4 Se te elevares como águia e puseres o teu ninho entre as estrelas, dali te derribarei, diz o SENHOR.

4 אם תגביה כנשר ואם בין כוכבים שים קנך משם אורידך נאם יהוה

5 Se viessem a ti ladrões ou roubadores de noite (como estás destruído!), não furtariam o que lhes bastasse? Se a ti viessem os vindimadores, não deixariam alguns cachos?

5 אם גנבים באו לך אם שודדי לילה איך נדמיתה הלוא יגנבו דים אם בצרים באו לך הלוא ישאירו עללות

6 Como foram buscados os bens de Esaú! Como foram esquadrinhados os seus esconderijos!

6 איך נחפשו עשו נבעו מצפניו

7 Todos os teus confederados te levaram para fora dos teus limites; os que gozam da tua paz te enganaram, prevaleceram contra ti; os que comem o teu pão puseram debaixo de ti uma armadilha; não há em Edom entendimento.

7 עד הגבול שלחוך כל אנשי בריתך השיאוך יכלו לך אנשי שלמך לחמך ישימו מזור תחתיך אין תבונה בו

8 E não acontecerá, naquele dia, diz o SENHOR, que farei perecer os sábios de Edom e o entendimento na montanha de Esaú?

8 הלוא ביום ההוא נאם יהוה והאבדתי חכמים מאדום ותבונה מהר עשו

9 E os teus valentes, ó Temã, estarão atemorizados, para que da montanha de Esaú seja cada um exterminado pela matança.

9 וחתו גבוריך תימן למען יכרת איש מהר עשו מקטל

10 Por causa da violência feita a teu irmão Jacó, cobrir-te -á a confusão, e serás exterminado para sempre.

10 מחמס אחיך יעקב תכסך בושה ונכרת לעולם

11 No dia em que estiveste em frente dele, no dia em que os forasteiros levavam cativo o seu exército, e os estranhos entravam pelas suas portas, e lançavam sortes sobre Jerusalém, tu mesmo eras um deles.

11 ביום עמדך מנגד ביום שבות זרים חילו ונכרים באו שערו ועל ירושלם ידו גורל גם אתה כאחד מהם

12 Mas tu não devias olhar para o dia de teu irmão, no dia do seu desterro; nem alegrar-te sobre os filhos de Judá, no dia da sua ruína; nem alargar a tua boca, no dia da angústia;

12 ואל תרא ביום אחיך ביום נכרו ואל תשמח לבני יהודה ביום אבדם ואל תגדל פיך ביום צרה

13 nem entrar pela porta do meu povo, no dia da sua calamidade; sim, tu não devias olhar, satisfeito, para o seu mal, no dia da sua calamidade; nem estender as tuas mãos contra o seu exército, no dia da sua calamidade;

13 אל תבוא בשער עמי ביום אידם אל תרא גם אתה ברעתו ביום אידו ואל תשלחנה בחילו ביום אידו

14 nem parar nas encruzilhadas, para exterminares os que escapassem, nem entregar os que lhe restassem, no dia da angústia.

14 ואל תעמד על הפרק להכרית את פליטיו ואל תסגר שרידיו ביום צרה

15 Porque o dia do SENHOR está perto, sobre todas as nações; como tu fizeste, assim se fará contigo; a tua maldade cairá sobre a tua cabeça.

15 כי קרוב יום יהוה על כל הגוים כאשר עשית יעשה לך גמלך ישוב בראשך

16 Porque, como vós bebestes no monte da minha santidade,
assim beberão de contínuo todas as nações; beberão, e
engolirão, e serão como se nunca tivessem sido.

16 כי כאשר שתיתם על הר קדשי ישתו כל הגוים תמיד ושתו ולעו והיו
כלוא היו

17 Mas, no monte Sião, haverá livramento; e ele será santo; e os
da casa de Jacó possuirão as suas herdades.

17 ובהר ציון תהיה פליטה והיה קדש וירשו בית יעקב את מורשיהם

18 E a casa de Jacó será fogo; e a casa de José, chama; e a casa de
Esaú, palha; e se acenderão contra eles e os consumirão; e
ninguém mais restará da casa de Esaú, porque o SENHOR o
disse.

18 והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש ודלקו בהם
ואכלום ולא יהיה שריד לבית עשו כי יהוה דבר

19 E os do Sul possuirão a montanha de Esaú; e os das planícies,
os filisteus; possuirão também os campos de Efraim e os campos
de Samaria; e Benjamim, Gileade.

19 וירשו הנגב את הר עשו והשפלה את פלשתים וירשו את שדה אפרים
ואת שדה שמרון ובנימן את הגלעד

20 E os cativos desse exército dos filhos de Israel, que estão
entre os cananeus, possuirão até Zarefate; e os cativos de
Jerusalém, que estão em Sefarade, possuirão as cidades do Sul.

20 וגלת החל הזה לבני ישראל אשר כנענים עד צרפת וגלת ירושלם אשר
בספרד ירשו את ערי הנגב

21 E levantar-se-ão salvadores no monte Sião, para julgarem a
montanha de Esaú; e o reino será do SENHOR.

21 ועלו מושעים בהר ציון לשפט את הר עשו והיתה ליהוה המלוכה

Jonas

Jonas 1

1 E veio a palavra do SENHOR a Jonas, filho de Amitai, dizendo

1 ויהי דבר יהוה אל יונה בן אמתי לאמר

2 Levanta-te, vai à grande cidade de Nínive e clama contra ela, porque a sua malícia subiu até mim.

2 קום לך אל נינוה העיר הגדולה וקרא עליה כי עלתה רעתם לפני

3 E Jonas se levantou para fugir de diante da face do SENHOR para Társis; e, descendo a Jope, achou um navio que ia para Társis; pagou, pois, a sua passagem e desceu para dentro dele, para ir com eles para Társis, de diante da face do SENHOR.

3 ויקם יונה לברח תרשישה מלפני יהוה וירד יפו וימצא אניה באה תרשיש ויתן שכרה וירד בה לבוא עמהם תרשישה מלפני יהוה

4 Mas o SENHOR mandou ao mar um grande vento, e fez-se no mar uma grande tempestade, e o navio estava para quebrar-se.

4 ויהוה הטיל רוח גדולה אל הים ויהי סער גדול בים והאניה חשבה להשבר

5 Então, temeram os marinheiros, e clamava cada um ao seu deus, e lançavam no mar as fazendas que estavam no navio, para o aliviarem do seu peso; Jonas, porém, desceu aos lugares do porão, e se deitou, e dormia um profundo sono.

5 וייראו המלחים ויזעקו איש אל אלהיו ויטלו את הכלים אשר באניה אל
הים להקל מעליהם ויונה ירד אל ירכתי הספינה וישכב וירדם

6 E o mestre do navio chegou-se a ele e disse-lhe Que tens, dormente? Levanta-te, invoca o teu Deus; talvez assim Deus se lembre de nós para que não pereçamos.

6 ויקרב אליו רב החבל ויאמר לו מה לך נרדם קום קרא אל אלהיך אולי
יתעשת האלהים לנו ולא נאבד

7 E dizia cada um ao seu companheiro Vinde, e lancemos sortes, para que saibamos por que causa nos sobreveio este mal. E lançaram sortes, e a sorte caiu sobre Jonas.

7 ויאמרו איש אל רעהו לכו ונפילה גורלות ונדעה בשלמי הרעה הזאת לנו
ויפלו גורלות ויפל הגורל על יונה

8 Então, lhe disseram Declara-nos tu, agora, por que razão nos sobreveio este mal. Que ocupação é a tua? E donde vens? Qual é a tua terra? E de que povo és tu?

8 ויאמרו אליו הגידה נא לנו באשר למי הרעה הזאת לנו מה מלאכתך
ומאין תבוא מה ארצך ואי מזה עם אתה

9 E ele lhes disse Eu sou hebreu e temo ao SENHOR, o Deus do céu, que fez o mar e a terra seca.

9 ויאמר אליהם עברי אנכי ואת יהוה אלהי השמים אני ירא אשר עשה את
הים ואת היבשה

10 Então, os homens se encheram de grande temor e lhe disseram Por que fizeste tu isso? Pois sabiam os homens que fugia de diante do SENHOR, porque ele lho tinha declarado.

10 וייראו האנשים יראה גדולה ויאמרו אליו מה זאת עשית כי ידעו
האנשים כי מלפני יהוה הוא ברח כי הגיד להם

11 E disseram-lhe Que te faremos nós, para que o mar se acalme? Por que o mar se elevava e engrossava cada vez mais.

11 ויאמרו אליו מה נעשה לך וישתק הים מעלינו כי הים הולך וסער

12 E ele lhes disse Levantai-me e lançai-me ao mar, e o mar se aquietará; porque eu sei que, por minha causa, vos sobreveio esta grande tempestade.

12 ויאמר אליהם שאוני והטילני אל הים וישתק הים מעליכם כי יודע אני כי בשלי הסער הגדול הזה עליכם

13 Entretanto, os homens remavam, esforçando-se por alcançar a terra, mas não podiam, porquanto o mar se ia embravecendo cada vez mais contra eles.

13 ויחתרו האנשים להשיב אל היבשה ולא יכלו כי הים הולך וסער עליהם

14 Então, clamaram ao SENHOR e disseram Ah! SENHOR! Nós te rogamos! Não pereçamos por causa da vida deste homem, e não ponhas sobre nós o sangue inocente; porque tu, SENHOR, fizeste como te aprouve.

14 ויקראו אל יהוה ויאמרו אנה יהוה אל נא נאבדה בנפש האיש הזה ואל תתן עלינו דם נקיא כי אתה יהוה כאשר חפצת עשית

15 E levantaram Jonas e o lançaram ao mar; e cessou o mar da sua fúria.

15 וישאו את יונה ויטלהו אל הים ויעמד הים מזעפו

16 Temeram, pois, estes homens ao SENHOR com grande temor; e ofereceram sacrifícios ao SENHOR e fizeram votos.

16 וייראו האנשים יראה גדולה את יהוה ויזבחו זבח ליהוה וידרו נדרים

17 Deparou, pois, o SENHOR um grande peixe, para que tragasse a Jonas; e esteve Jonas três dias e três noites nas entranhas do peixe.

17 וימן יהוה דג גדול לבלע את יונה ויהי יונה במעי הדג שלשה ימים ושלשה לילות

Jonas 2

1 E orou Jonas ao SENHOR, seu Deus, das entranhas do peixe.

1 ויתפלל יונה אל יהוה אלהיו ממעי הדגה

2 E disse Na minha angústia, clamei ao SENHOR, e ele me respondeu; do ventre do inferno gritei, e tu ouviste a minha voz.

2 ויאמר קראתי מצרה לי אל יהוה ויענני מבטן שאול שועתי שמעת קולי

3 Porque tu me lançaste no profundo, no coração dos mares, e a corrente me cercou; todas as tuas ondas e as tuas vagas têm passado por cima de mim.

3 ותשליכני מצולה בלבב ימים ונהר יסבבני כל משבריך וגליך עלי עברו

4 E eu disse Lançado estou de diante dos teus olhos; todavia, tornarei a ver o templo da tua santidade.

4 ואני אמרתי נגרשתי מנגד עיניך אך אוסיף להביט אל היכל קדשך

5 As águas me cercaram até à alma, o abismo me rodeou, e as algas se enrolaram na minha cabeça.

5 אפפוני מים עד נפש תהום יסבבני סוף חבוש לראשי

6 Eu desci até aos fundamentos dos montes; os ferrolhos da terra correram-se sobre mim para sempre; mas tu livraste a minha vida da perdição, ó SENHOR, meu Deus.

6 לקצבי הרים ירדתי הארץ ברחיה בעדי לעולם ותעל משחת חיי יהוה אלהי

7 Quando desfalecia em mim a minha alma, eu me lembrei do SENHOR; e entrou a ti a minha oração, no templo da tua santidade.

7 בהתעטף עלי נפשי את יהוה זכרתי ותבוא אליך תפלתי אל היכל קדשך

8 Os que observam as vaidades vãs deixam a sua própria misericórdia.

8 משמרים הבלי שוא חסדם יעזבו

9 Mas eu te oferecerei sacrifício com a voz do agradecimento; o que votei pagarei; do SENHOR vem a salvação.

9 ואני בקול תודה אזבחה לך אשר נדרתי אשלמה ישועתה ליהוה

10 Falou, pois, o SENHOR ao peixe, e ele vomitou a Jonas na terra.

10 ויאמר יהוה לדג ויקא את יונה אל היבשה

Jonas 3

1 E veio a palavra do SENHOR segunda vez a Jonas, dizendo

1 ויהי דבר יהוה אל יונה שנית לאמר

2 Levanta-te, e vai à grande cidade de Nínive, e prega contra ela a pregação que eu te disse.

2 קום לך אל נינוה העיר הגדולה וקרא אליה את הקריאה אשר אנכי דבר אליך

3 E levantou-se Jonas e foi a Nínive, segundo a palavra do SENHOR; era, pois, Nínive uma grande cidade, de três dias de caminho.

3 ויקם יונה וילך אל נינוה כדבר יהוה ונינוה היתה עיר גדולה לאלהים מהלך שלשת ימים

4 E começou Jonas a entrar pela cidade caminho de um dia, e pregava, e dizia Ainda quarenta dias, e Nínive será subvertida.

4 ויחל יונה לבוא בעיר מהלך יום אחד ויקרא ויאמר עוד ארבעים יום ונינוה נהפכת

5 E os homens de Nínive creram em Deus, e proclamaram um jejum, e vestiram-se de panos de saco, desde o maior até ao menor.

5 ויאמינו אנשי נינוה באלהים ויקראו צום וילבשו שקים מגדולם ועד קטנם

6 Porque esta palavra chegou ao rei de Nínive, e levantou-se do seu trono, e tirou de si as suas vestes, e cobriu-se de pano de saco, e assentou-se sobre a cinza.

6 ויגע הדבר אל מלך נינוה ויקם מכסאו ויעבר אדרתו מעליו ויכס שק וישב על האפר

7 E fez uma proclamação, que se divulgou em Nínive, por mandado do rei e dos seus grandes, dizendo Nem homens, nem animais, nem bois, nem ovelhas provem coisa alguma, nem se lhes dê pasto, nem bebam água.

7 ויזעק ויאמר בנינוה מטעם המלך וגדליו לאמר האדם והבהמה הבקר והצאן אל יטעמו מאומה אל ירעו ומים אל ישתו

8 Mas os homens e os animais estarão cobertos de panos de saco, e clamarão fortemente a Deus, e se converterão, cada um do seu mau caminho e da violência que há nas suas mãos.

8 ויתכסו שקים האדם והבהמה ויקראו אל אלהים בחזקה וישבו איש מדרכו הרעה ומן החמס אשר בכפיהם

9 Quem sabe se se voltará Deus, e se arrependerá, e se apartará do furor da sua ira, de sorte que não pereçamos?

9 מי יודע ישוב ונחם האלהים ושב מחרון אפו ולא נאבד

10 E Deus viu as obras deles, como se converteram do seu mau caminho; e Deus se arrependeu do mal que tinha dito lhes faria e não o fez.

10 וירא האלהים את מעשיהם כי שבו מדרכם הרעה וינחם האלהים על הרעה אשר דבר לעשות להם ולא עשה

Jonas 4

1 Mas desgostou-se Jonas extremamente disso e ficou todo ressentido.

1 וירע אל יונה רעה גדולה ויחר לו

2 E orou ao SENHOR e disse Ah! SENHOR! Não foi isso o que eu disse, estando ainda na minha terra? Por isso, me preveni, fugindo para Társis, pois sabia que és Deus piedoso e misericordioso, longânimo e grande em benignidade e que te arrependes do mal.

2 ויתפלל אל יהוה ויאמר אנה יהוה הלוא זה דברי עד היותי על אדמתי על כן קדמתי לברח תרשישה כי ידעתי כי אתה אל חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ונחם על הרעה

3 Peço-te, pois, ó SENHOR, tira-me a minha vida, porque melhor me é morrer do que viver.

3 ועתה יהוה קח נא את נפשי ממני כי טוב מותי מחיי

4 E disse o SENHOR É razoável esse teu ressentimento?

4 ויאמר יהוה ההיטב חרה לך

5 Então, Jonas saiu da cidade, e assentou-se ao oriente da cidade, e ali fez uma cabana, e se assentou debaixo dela, à sombra, até ver o que aconteceria à cidade.

5 ויצא יונה מן העיר וישב מקדם לעיר ויעש לו שם סכה וישב תחתיה בצל עד אשר יראה מה יהיה בעיר

6 E fez o SENHOR Deus nascer uma aboboreira, que subiu por cima de Jonas, para que fizesse sombra sobre a sua cabeça, a fim de o livrar do seu enfado; e Jonas se alegrou em extremo por causa da aboboreira.

6 וימן יהוה אלהים קיקיון ויעל מעל ליונה להיות צל על ראשו להציל לו מרעתו וישמח יונה על הקיקיון שמחה גדולה

7 Mas Deus enviou um bicho, no dia seguinte, ao subir da alva, o qual feriu a aboboreira, e esta se secou.

7 וימן האלהים תולעת בעלות השחר למחרת ותך את הקיקיון וייבש

8 E aconteceu que, aparecendo o sol, Deus mandou um vento calmoso, oriental, e o sol feriu a cabeça de Jonas e ele desmaiou, e desejou com toda a sua alma morrer, dizendo Melhor me é morrer do que viver.

8 ויהי כזרח השמש וימן אלהים רוח קדים חרישית ותך השמש על ראש יונה ויתעלף וישאל את נפשו למות ויאמר טוב מותי מחיי

9 Então, disse Deus a Jonas É acaso razoável que assim te enfades por causa da aboboreira? E ele disse É justo que me enfade a ponto de desejar a morte.

9 ויאמר אלהים אל יונה ההיטב חרה לך על הקיקיון ויאמר היטב חרה לי עד מות

10 E disse o SENHOR Tiveste compaixão da aboboreira, na qual não trabalhaste, nem a fizeste crescer; que, em uma noite, nasceu e, em uma noite, pereceu;

10 ויאמר יהוה אתה חסת על הקיקיון אשר לא עמלת בו ולא גדלתו שבן לילה היה ובן לילה אבד

11 e não hei de eu ter compaixão da grande cidade de Nínive, em que estão mais de cento e vinte mil homens, que não sabem discernir entre a sua mão direita e a sua mão esquerda, e também muitos animais?

11 ואני לא אחוס על נינוה העיר הגדולה אשר יש בה הרבה משתים עשרה רבו אדם אשר לא ידע בין ימינו לשמאלו ובהמה רבה

Miquéias

Miqueias 1

1 Palavra do SENHOR que veio a Miquéias, morastita, nos dias de Jotão, Acaz e Ezequias, reis de Judá, a qual ele viu sobre Samaria e Jerusalém.

1 דבר יהוה אשר היה אל מיכה המרשתי בימי יותם אחז יחזקיה מלכי יהודה אשר חזה על שמרון וירושלם

2 Ouvi, todos os povos, presta atenção, ó terra, em tua plenitude, e seja o Senhor JEOVÁ testemunha contra vós, o Senhor, desde o templo da sua santidade.

2 שמעו עמים כלם הקשיבי ארץ ומלאה ויהי אדני יהוה בכם לעד אדני מהיכל קדשו

3 Porque eis que o SENHOR sai do seu lugar, e descerá, e andará sobre as alturas da terra.

3 כי הנה יהוה יצא ממקומו וירד ודרך על במותי ארץ

4 E os montes debaixo dele se derreterão, e os vales se fenderão, como a cera diante do fogo, como as águas que se precipitam em um abismo.

4 ונמסו ההרים תחתיו והעמקים יתבקעו כדונג מפני האש כמים מגרים במורד

5 Tudo isso por causa da prevaricação de Jacó e dos pecados da casa de Israel; qual é a transgressão de Jacó? Não é Samaria? E quais os altos de Judá? Não é Jerusalém?

5 בפשע יעקב כל זאת ובחטאות בית ישראל מי פשע יעקב הלוא שמרון ומי במות יהודה הלוא ירושלם

6 Por isso, farei de Samaria um montão de pedras do campo, uma terra de plantar vinhas, e farei rebolar as suas pedras no vale, e descobrirei os seus fundamentos.

6 ושמתי שמרון לעי השדה למטעי כרם והגרתי לגי אבניה ויסדיה אגלה

7 E todas as suas imagens de escultura serão despedaçadas, e todos os seus salários serão queimados pelo fogo, e de todos os seus ídolos eu farei uma assolação, porque do preço de sua prostituição os ajuntou, e em recompensa de prostituta se volverão.

7 וכל פסיליה יכתו וכל אתנניה ישרפו באש וכל עצביה אשים שממה כי מאתנן זונה קבצה ועד אתנן זונה ישובו

8 Por isso, lamentarei, e uivarei, e andarei despojado e nu; farei lamentação como de dragões e pranto como de avestruzes.

8 על זאת אספדה ואילילה אילכה שילל וערום אעשה מספד כתנים ואבל כבנות יענה

9 Porque a sua chaga é incurável, porque chegou até Judá; estendeu-se até à porta do meu povo, até Jerusalém.

9 כי אנושה מכותיה כי באה עד יהודה נגע עד שער עמי עד ירושלם

10 Não o anuncieis em Gate, nem choreis muito; revolve-te no pó, em Bete-Leafra.

10 בגת אל תגידו בכו אל תבכו בבית לעפרה עפר התפלשתי

11 Passa, ó moradora de Safir, com nudez vergonhosa; a moradora de Zaanã não saiu; o pranto de Bete-Ezel receberá de vós a sua morada.

11 עברי לכם יושבת שפיר עריה בשת לא יצאה יושבת צאנן מספד בית האצל יקח מכם עמדתו

12 Porque a moradora de Marote teve dor pelo bem; porque desceu do SENHOR o mal até à porta de Jerusalém.

12 כי חלה לטוב יושבת מרות כי ירד רע מאת יהוה לשער ירושלם

13 Ata os animais ligeiros ao carro, ó moradora de Laquis (esta foi o princípio do pecado para a filha de Sião), porque em ti se acharam as transgressões de Israel.

13 רתם המרכבה לרכש יושבת לכיש ראשית חטאת היא לבת ציון כי בך נמצאו פשעי ישראל

14 Por isso, darás presentes a Moresete-Gate; as casas de Aczibe serão uma mentira para os reis de Israel.

14 לכן תתני שלוחים על מורשת גת בתי אכזיב לאכזב למלכי ישראל

15 Ainda te trarei um herdeiro, ó moradora de Maressa; chegará até Adulão a glória de Israel.

15 עד הירש אבי לך יושבת מרשה עד עדלם יבוא כבוד ישראל

16 Faze-te calva e tosquia-te, por causa dos filhos das tuas delícias; alarga a tua calva como a águia, porque de ti foram levados para o cativeiro.

16 קרחי וגזי על בני תענוגיך הרחבי קרחתך כנשר כי גלו ממך

Miqueias 2

1 Ai daqueles que, nas suas camas, intentam a iniquidade e maquinam o mal; à luz da alva o praticam, porque está no poder da sua mão!

1 הוי חשבי און ופעלי רע על משכבותם באור הבקר יעשוה כי יש לאל ידם

2 E cobiçam campos, e os arrebatam, e casas, e as tomam; assim fazem violência a um homem e à sua casa, a uma pessoa e à sua herança.

2 וחמדו שדות וגזלו ובתים ונשאו ועשקו גבר וביתו ואיש ונחלתו

3 Portanto, assim diz o SENHOR Eis que projeto um mal contra esta geração, do qual não tirareis os vossos pescoços; e não andareis tão altivos, porque o tempo será mau.

3 לכן כה אמר יהוה הנני חשב על המשפחה הזאת רעה אשר לא תמישו
משם צוארתיכם ולא תלכו רומה כי עת רעה היא

4 Naquele dia, se levantará um provérbio sobre vós, e se
levantará pranto lastimoso, dizendo Nós estamos inteiramente
desolados! A porção do meu povo, ele a troca! Como me despoja!
Tira os nossos campos e os reparte!

4 ביום ההוא ישא עליכם משל ונהה נהי נהיה אמר שדוד נשדנו חלק עמי
ימיר איך ימיש לי לשובב שדינו יחלק

5 Portanto, não terás tu na congregação do SENHOR quem lance
o cordel pela sorte.

5 לכן לא יהיה לך משליך חבל בגורל בקהל יהוה

6 Não profetizeis; os que profetizam, não profetizem deste
modo, que se não apartará a vergonha.

6 אל תטפו יטיפון לא יטפו לאלה לא יסג כלמות

7 Ó vós que sois chamados a casa de Jacó, tem-se restringido o
Espírito do SENHOR? São estas as suas obras? E não é assim que
fazem bem as minhas palavras ao que anda retamente?

7 האמור בית יעקב הקצר רוח יהוה אם אלה מעלליו הלוא דברי ייטיבו
עם הישר הולך

8 Mas há pouco se levantou o meu povo como um inimigo; de
sobre a vestidura tirastes a capa daqueles que passavam
seguros, como homens que voltavam da guerra.

8 ואתמול עמי לאויב יקומם ממול שלמה אדר תפשטון מעברים בטח שובי
מלחמה

9 Lançastes fora as mulheres do meu povo, da casa das suas
delícias; dos seus meninos tirastes o meu louvor para sempre.

9 נשי עמי תגרשון מבית תענגיה מעל עלליה תקחו הדרי לעולם

10 Levantai-vos e andai, porque não será aqui o vosso descanso; por causa da corrupção que destrói, sim, que destrói grandemente.

10 קומו ולכו כי לא זאת המנוחה בעבור טמאה תחבל וחבל נמרץ

11 Se houver algum que siga o seu espírito de falsidade, mentindo e dizendo Eu te profetizarei acerca do vinho e da bebida forte; será esse tal o profeta deste povo.

11 לו איש הלך רוח ושקר כזב אטף לך ליין ולשכר והיה מטיף העם הזה

12 Certamente te ajuntarei todo inteiro, ó Jacó; certamente congregarei o restante de Israel; pô-los-ei todos juntos, como ovelhas de Bozra; como rebanho no meio do seu curral, farão estrondo por causa da multidão dos homens.

12 אסף אאסף יעקב כלך קבץ אקבץ שארית ישראל יחד אשימנו כצאן בצרה כעדר בתוך הדברו תהימנה מאדם

13 Subirá diante deles o arroteador; eles romperão, e entrarão pela porta, e sairão por ela; e o rei irá adiante deles, e o SENHOR, à testa deles.

13 עלה הפרץ לפניהם פרצו ויעברו שער ויצאו בו ויעבר מלכם לפניהם ויהוה בראשם

Miqueias 3

1 Mais disse eu Ouvi agora vós, chefes de Jacó, e vós, príncipes da casa de Israel não é a vós que pertence saber o direito?

1 ואמר שמעו נא ראשי יעקב וקציני בית ישראל הלוא לכם לדעת את המשפט

2 A vós que aborreceis o bem e amais o mal, que arrancais a pele de cima deles e a sua carne de cima dos seus ossos,

2 שנאי טוב ואהבי רעה גזלי עורם מעליהם ושארם מעל עצמותם

3 e que comeis a carne do meu povo, e lhes arrancais a pele, e lhes esmiuçais os ossos, e os repartis como para a panela e como carne do meio do caldeirão.

3 ואשר אכלו שאר עמי ועורם מעליהם הפשיטו ואת עצמתיהם פצחו ופרשו כאשר בסיר וכבשר בתוך קלחת

4 Então, clamarão ao SENHOR, mas não os ouvirá, antes esconderá deles a sua face naquele tempo, visto que eles fizeram mal nas suas obras.

4 אז יזעקו אל יהוה ולא יענה אותם ויסתר פניו מהם בעת ההיא כאשר הרעו מעלליהם

5 Assim diz o SENHOR contra os profetas que fazem errar o meu povo, que mordem com os seus dentes e clamam Paz! Mas contra aquele que nada lhes mete na boca preparam guerra.

5 כה אמר יהוה על הנביאים המתעים את עמי הנשכים בשניהם וקראו שלום ואשר לא יתן על פיהם וקדשו עליו מלחמה

6 Portanto, se vos fará noite, para que não haja profecia, e haverá trevas, para que não haja adivinhação, e se porá o sol sobre esses profetas, e o dia sobre eles se enegrecerá.

6 לכן לילה לכם מחזון וחשכה לכם מקסם ובאה השמש על הנביאים וקדר עליהם היום

7 E os videntes se envergonharão, e os adivinhadores se confundirão, sim, todos eles cobrirão os seus lábios, porque não haverá resposta de Deus.

7 ובשו החזים וחפרו הקסמים ועטו על שפם כלם כי אין מענה אלהים

8 Mas, decerto, eu sou cheio da força do Espírito do SENHOR e cheio de juízo e de ânimo, para anunciar a Jacó a sua transgressão e a Israel o seu pecado.

8 ואולם אנכי מלאתי כח את רוח יהוה ומשפט וגבורה להגיד ליעקב פשעו ולישראל חטאתו

9 Ouvi agora isto, vós, chefes da casa de Jacó, e vós, maiorais da casa de Israel, que abominais o juízo e perverteis tudo o que é direito,

9 שמעו נא זאת ראשי בית יעקב וקציני בית ישראל המתעבים משפט ואת כל הישרה יעקשו

10 edificando a Sião com sangue e a Jerusalém com injustiça.

10 בנה ציון בדמים וירושלם בעולה

11 Os seus chefes dão as sentenças por presentes, e os seus sacerdotes ensinam por interesse, e os seus profetas adivinham por dinheiro; e ainda se encostam ao SENHOR, dizendo Não está o SENHOR no meio de nós? Nenhum mal nos sobrevirá.

11 ראשיה בשחד ישפטו וכהניה במחיר יורו ונביאיה בכסף יקסמו ועל יהוה ישענו לאמר הלוא יהוה בקרבנו לא תבוא עלינו רעה

12 Portanto, por causa de vós, Sião será lavrado como um campo, e Jerusalém se tornará em montões de pedras, e o monte desta casa, em lugares altos de um bosque.

12 לכן בגללכם ציון שדה תחרש וירושלם עיין תהיה והר הבית לבמות יער

Miqueias 4

1 Mas, nos últimos dias, acontecerá que o monte da Casa do SENHOR será estabelecido no cume dos montes e se elevará sobre os outeiros, e concorrerão a ele os povos.

1 והיה באחרית הימים יהיה הר בית יהוה נכון בראש ההרים ונשא הוא מגבעות ונהרו עליו עמים

2 E irão muitas nações e dirão Vinde, e subamos ao monte do SENHOR e à Casa do Deus de Jacó, para que nos ensine os seus caminhos, e nós andemos pelas suas veredas; porque de Sião sairá a lei, e a palavra do SENHOR, de Jerusalém.

2 והלכו גוים רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר יהוה ואל בית אלהי יעקב ויורנו מדרכיו ונלכה בארחתיו כי מציון תצא תורה ודבר יהוה מירושלם

3 E julgará entre muitos povos e castigará poderosas nações até mui longe; e converterão as suas espadas em enxadas e as suas lanças em foices; uma nação não levantará a espada contra outra nação, nem aprenderão mais a guerra.

3 ושפט בין עמים רבים והוכיח לגוים עצמים עד רחוק וכתתו חרבתיהם לאתים וחניתתיהם למזמרות לא ישאו גוי אל גוי חרב ולא ילמדון עוד מלחמה

4 Mas assentar-se -á cada um debaixo da sua videira e debaixo da sua figueira, e não haverá quem os espante, porque a boca do SENHOR dos Exércitos o disse.

4 וישבו איש תחת גפנו ותחת תאנתו ואין מחריד כי פי יהוה צבאות דבר

5 Porque todos os povos andarão, cada um em nome do seu deus; mas nós andaremos no nome do SENHOR, nosso Deus, eternamente e para sempre.

5 כי כל העמים ילכו איש בשם אלהיו ואנחנו נלך בשם יהוה אלהינו לעולם ועד

6 Naquele dia, diz o SENHOR, congregarei a que coxeava e recolherei a que eu tinha expulsado e a que eu tinha maltratado.

6 ביום ההוא נאם יהוה אספה הצלעה והנדחה אקבצה ואשר הרעתי

7 E da que coxeava farei a parte restante, e da que tinha sido arrojada para longe, uma nação poderosa; e o SENHOR reinará sobre eles no monte Sião, desde agora e para sempre.

7 ושמתי את הצלעה לשארית והנהלאה לגוי עצום ומלך יהוה עליהם בהר ציון מעתה ועד עולם

8 E a ti, ó torre do rebanho, monte da filha de Sião, a ti virá; sim, a ti virá o primeiro domínio, o reino da filha de Jerusalém.

8 ואתה מגדל עדר עפל בת ציון עדיך תאתה ובאה הממשלה הראשנה ממלכת לבת ירושלם

9 E, agora, porque farás tão grande pranto? Não há em ti rei? Pereceu o teu conselheiro? Apoderou-se de ti dor, como da que está de parto?

9 עתה למה תריעי רע המלך אין בך אם יועצך אבד כי החזיקך חיל כיולדה

10 Sofre dores e trabalhos, ó filha de Sião, como a que está de parto, porque agora sairás da cidade, e morarás no campo, e virás até Babilônia; ali, porém, serás livrada; ali te remirá o SENHOR da mão de teus inimigos.

10 חולי וגחי בת ציון כיולדה כי עתה תצאי מקריה ושכנת בשדה ובאת
עד בבל שם תנצלי שם יגאלך יהוה מכף איביך

11 Agora, se congregaram muitas nações contra ti, que dizem Seja profanada, e os nossos olhos verão seus desejos sobre Sião.

11 ועתה נאספו עליך גוים רבים האמרים תחנף ותחז בציון עינינו

12 Mas não sabem os pensamentos do SENHOR, nem entendem o seu conselho, porque as ajuntou como gavelas em uma eira.

12 והמה לא ידעו מחשבות יהוה ולא הבינו עצתו כי קבצם כעמיר גרנה

13 Levanta-te e trilha, ó filha de Sião; porque eu farei de ferro a tua ponta e de cobre, as tuas unhas, e esmiuçarás a muitos povos, e o seu ganho será consagrado ao SENHOR, e a sua fazenda, ao Senhor de toda a terra.

13 קומי ודושי בת ציון כי קרנך אשים ברזל ופרסתיך אשים נחושה
והדקות עמים רבים והחרמתי ליהוה בצעם וחילם לאדון כל הארץ

Miqueias 5

1 Agora, ajunta-te em esquadrões, ó filha de esquadrões; por-se -á cerco contra nós; ferirão com a vara no queixo ao juiz de Israel.

1 עתה תתגדדי בת גדוד מצור שם עלינו בשבט יכו על הלחי את שפט
ישראל

2 E tu, Belém Efrata, posto que pequena entre milhares de Judá, de ti me sairá o que será Senhor em Israel, e cujas origens são desde os tempos antigos, desde os dias da eternidade.

2 ואתה בית לחם אפרתה צעיר להיות באלפי יהודה ממך לי יצא להיות
מושל בישראל ומוצאתיו מקדם מימי עולם

3 Portanto, os entregará até ao tempo em que a que está de parto tiver dado à luz; então, o resto de seus irmãos voltará com os filhos de Israel.

3 לכן יתנם עד עת יולדה ילדה ויתר אחיו ישובון על בני ישראל

4 E ele permanecerá e apascentará o povo na força do SENHOR, na excelência do nome do SENHOR, seu Deus; e eles permanecerão, porque agora será ele engrandecido até aos fins da terra.

4 ועמד ורעה בעז יהוה בגאון שם יהוה אלהיו וישבו כי עתה יגדל עד אפסי ארץ

5 E este será a nossa paz. Quando a Assíria vier à nossa terra e quando passar sobre os nossos palácios, levantaremos contra ela sete pastores e oito príncipes dentre os homens.

5 והיה זה שלום אשור כי יבוא בארצנו וכי ידרך בארמנתינו והקמנו עליו שבעה רעים ושמנה נסיכי אדם

6 Esses consumirão a terra da Assíria à espada e a terra de Ninrode, nas suas entradas. Assim, nos livrará da Assíria, quando vier à nossa terra e quando calcar os nossos termos.

6 ורעו את ארץ אשור בחרב ואת ארץ נמרד בפתחיה והציל מאשור כי יבוא בארצנו וכי ידרך בגבולנו

7 E estará o resto de Jacó no meio de muitos povos, como orvalho do SENHOR, como chuvisco sobre a erva, que não espera pelo homem, nem aguarda filhos de homens.

7 והיה שארית יעקב בקרב עמים רבים כטל מאת יהוה כרביבים עלי עשב אשר לא יקוה לאיש ולא ייחל לבני אדם

8 E o resto de Jacó estará entre as nações, no meio de muitos povos, como um leão entre os animais do bosque, como um

leãozinho entre os rebanhos de ovelhas, o qual, quando passar, as pisará e despedaçará, sem que haja quem as livre.

8 והיה שארית יעקב בגוים בקרב עמים רבים כאריה בבהמות יער ככפיר
בעדרי צאן אשר אם עבר ורמס וטרף ואין מציל

9 A tua mão se exaltará sobre os teus adversários; e todos os teus inimigos serão exterminados.

9 תרם ידך על צריך וכל איביך יכרתו

10 E sucederá, naquele dia, diz o SENHOR, que eu exterminarei no meio de ti os teus cavalos e destruirei os teus carros;

10 והיה ביום ההוא נאם יהוה והכרתי סוסיך מקרבך והאבדתי מרכבתיך

11 e destruirei as cidades da tua terra e derribarei todas as tuas fortalezas;

11 והכרתי ערי ארצך והרסתי כל מבצריך

12 e tirarei as feitiçarias da tua mão, e não terás agoureiros;

12 והכרתי כשפים מידך ומעוננים לא יהיו לך

13 e arrancarei do meio de ti as tuas imagens de escultura e as tuas estátuas; e tu não te inclinarás mais diante da obra das tuas mãos.

13 והכרתי פסיליך ומצבותיך מקרבך ולא תשתחוה עוד למעשה ידיך

14 E arrancarei os teus bosques do meio de ti; e destruirei as tuas cidades.

14 ונתשתי אשיריך מקרבך והשמדתי עריך

15 E, com ira e com furor, exercerei vingança sobre as nações que não ouvem.

15 ועשיתי באף ובחמה נקם את הגוים אשר לא שמעו

Miqueias 6

1 Ouvi, agora, o que diz o SENHOR Levanta-te, contende com os montes, e ouçam os outeiros a tua voz.

1 שמעו נא את אשר יהוה אמר קום ריב את ההרים ותשמענה הגבעות קולך

2 Ouvi, montes, a contenda do SENHOR, e vós, fortes fundamentos da terra; porque o SENHOR tem uma contenda com o seu povo e com Israel entrará em juízo.

2 שמעו הרים את ריב יהוה והאתנים מסדי ארץ כי ריב ליהוה עם עמו ועם ישראל יתוכח

3 Ó povo meu! Que te tenho feito? E em que te enfadei? Testifica contra mim.

3 עמי מה עשיתי לך ומה הלאתיך ענה בי

4 Certamente, te fiz subir da terra do Egito e da casa da servidão te remi; e pus diante de ti a Moisés, Arão e Miriã.

4 כי העלתיך מארץ מצרים ומבית עבדים פדיתיך ואשלח לפניך את משה אהרן ומרים

5 Povo meu, ora, lembra-te da consulta de Balaque, rei de Moabe, e do que lhe respondeu Balaão, filho de Beor, desde Sitim até Gilgal; para que conheças as justiças do SENHOR.

5 עמי זכר נא מה יעץ בלק מלך מואב ומה ענה אתו בלעם בן בעור מן השטים עד הגלגל למען דעת צדקות יהוה

6 Com que me apresentarei ao SENHOR e me inclinarei ante o Deus Altíssimo? Virei perante ele com holocaustos, com bezerros de um ano?

6 במה אקדם יהוה אכף לאלהי מרום האקדמנו בעולות בעגלים בני שנה

7 Agradar-se -á o SENHOR de milhares de carneiros? De dez mil ribeiros de azeite? Darei o meu primogênito pela minha transgressão? O fruto do meu ventre, pelo pecado da minha alma?

7 הירצה יהוה באלפי אילים ברבבות נחלי שמן האתן בכורי פשעי פרי בטני חטאת נפשי

8 Ele te declarou, ó homem, o que é bom; e que é o que o SENHOR pede de ti, senão que pratiques a justiça, e ames a beneficência, e andes humildemente com o teu Deus?

8 הגיד לך אדם מה טוב ומה יהוה דורש ממך כי אם עשות משפט ואהבת חסד והצנע לכת עם אלהיך

9 A voz do SENHOR clama à cidade, e o sábio verá o teu nome Ouvi a vara e quem a ordenou.

9 קול יהוה לעיר יקרא ותושיה יראה שמך שמעו מטה ומי יעדה

10 Ainda há na casa do ímpio tesouros de impiedade? E efa pequeno, que é detestável?

10 עוד האש בית רשע אצרות רשע ואיפת רזון זעומה

11 Seria eu limpo com balanças falsas? E com um saco de pesos enganosos?

11 האזכה במאזני רשע ובכיס אבני מרמה

12 Porque os seus ricos estão cheios de violência, e os seus habitantes falam mentiras; e a sua língua é enganosa na sua boca.

12 אשר עשיריה מלאו חמס וישביה דברו שקר ולשונם רמיה בפיהם

13 Assim, eu também te enfraquecerei, ferindo-te e assolando-te por causa dos teus pecados.

13 וגם אני החליתי הכותך השמם על חטאתך

14 Tu comerás, mas não te fartarás; e a tua humilhação estará no meio de ti; removerás, mas não livrarás; e aquilo que livrares, eu o entregarei à espada.

14 אתה תאכל ולא תשבע וישחך בקרבך ותסג ולא תפליט ואשר תפלט לחרב אתן

15 Tu semearás, mas não segarás; pisarás a azeitona, mas não te ungirás com azeite; e o mosto, mas não beberás vinho.

15 אתה תזרע ולא תקצור אתה תדרך זית ולא תסוך שמן ותירוש ולא תשתה יין

16 Porque se observam os estatutos de Onri e toda a obra da casa de Acabe, e vós andais nos conselhos deles; para que eu faça de ti uma desolação e dos seus habitantes um assobio; assim, trareis sobre vós o opróbrio do meu povo.

16 וישתמר חקות עמרי וכל מעשה בית אחאב ותלכו במעצותם למען תתי אתך לשמה וישביה לשרקה וחרפת עמי תשאו

1 Ai de mim! Porque estou como quando são colhidas as frutas do verão, como os rabiscos da vindima não há cacho de uvas para comer, nem figos temporãos que a minha alma desejou.

1 אללי לי כי הייתי כאספי קיץ כעללת בציר אין אשכול לאכול בכורה אותה נפשי

2 Pereceu o benigno da terra, e não há entre os homens um que seja reto; todos armam ciladas para sangue; caça cada um a seu irmão com uma rede.

2 אבד חסיד מן הארץ וישר באדם אין כלם לדמים יארבו איש את אחיהו יצודו חרם

3 As suas mãos fazem diligentemente o mal; o príncipe inquire, e o juiz se apressa à recompensa, e o grande fala da corrupção da sua alma, e assim todos eles são perturbadores.

3 על הרע כפים להיטיב השר שאל והשפט בשלום והגדול דבר הות נפשו הוא ויעבתוה

4 O melhor deles é como um espinho; o mais reto é pior do que o espinhal; veio o dia dos teus vigias, veio a tua visitação; agora será a sua confusão.

4 טובם כחדק ישר ממסוכה יום מצפיך פקדתך באה עתה תהיה מבוכתם

5 Não creiais no amigo, nem confieis no vosso guia; daquela que repousa no teu seio guarda as portas da tua boca.

5 אל תאמינו ברע אל תבטחו באלוף משכבת חיקך שמר פתחי פיך

6 Porque o filho despreza o pai, a filha se levanta contra sua mãe, a nora, contra sua sogra, os inimigos do homem são os da sua própria casa.

6 כי בן מנבל אב בת קמה באמה כלה בחמתה איבי איש אנשי ביתו

7 Eu, porém, esperarei no SENHOR; esperei no Deus da minha salvação; o meu Deus me ouvirá.

7 ואני ביהוה אצפה אוחילה לאלהי ישעי ישמעני אלהי

8 Ó inimiga minha, não te alegres a meu respeito; ainda que eu tenha caído, levantar-me-ei; se morar nas trevas, o SENHOR será a minha luz.

8 אל תשמחי איבתי לי כי נפלתי קמתי כי אשב בחשך יהוה אור לי

9 Sofrerei a ira do SENHOR, porque pequei contra ele, até que julgue a minha causa e execute o meu direito; ele me trará à luz, e eu verei a sua justiça.

9 זעף יהוה אשא כי חטאתי לו עד אשר יריב ריבי ועשה משפטי יוציאני לאור אראה בצדקתו

10 E a minha inimiga verá isso, e cobri-la -á a confusão, a ela que me diz Onde está o SENHOR, teu Deus? Os meus olhos a verão sendo pisada como a lama das ruas.

10 ותרא איבתי ותכסה בושה האמרה אלי איו יהוה אלהיך עיני תראינה בה עתה תהיה למרמס כטיט חוצות

11 No dia em que reedificar os teus muros, nesse dia, longe estará ainda o estatuto.

11 יום לבנות גדריך יום ההוא ירחק חק

12 Naquele dia, virão a ti, desde a Assíria até às cidades fortes, e das fortalezas até ao rio, e do mar até ao mar, e da montanha até à montanha.

12 יום הוא ועדיך יבוא למני אשור וערי מצור ולמני מצור ועד נהר וים מים והר ההר

13 Mas esta terra será posta em desolação, por causa dos seus moradores, por causa do fruto das suas obras.

13 והיתה הארץ לשממה על ישביה מפרי מעלליהם

14 Apascenta o teu povo com a tua vara, o rebanho da tua herança, que mora só no bosque, no meio da terra fértil; apascentem-se em Basã e Gileade, como nos dias da antiguidade.

14 רעה עמך בשבטך צאן נחלתך שכני לבדד יער בתוך כרמל ירעו בשן וגלעד כימי עולם

15 Eu lhes mostrarei maravilhas, como nos dias da tua saída da terra do Egito.

15 כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות

16 As nações o verão e envergonhar-se-ão, por causa de todo o seu poder; porão a mão sobre a boca, e os seus ouvidos ficarão surdos.

16 יראו גוים ויבשו מכל גבורתם ישימו יד על פה אזניהם תחרשנה

17 Lamberão o pó como serpentes; como uns répteis da terra, tremendo, sairão dos seus encerramentos; com pavor virão ao SENHOR, nosso Deus, e terão medo de ti.

17 ילחכו עפר כנחש כזחלי ארץ ירגזו ממסגרתיהם אל יהוה אלהינו יפחדו ויראו ממך

18 Quem, ó Deus, é semelhante a ti, que perdoas a iniquidade e que te esqueces da rebelião do restante da tua herança? O SENHOR não retém a sua ira para sempre, porque tem prazer na benignidade.

18 מי אל כמוך נשא עון ועבר על פשע לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפו
כי חפץ חסד הוא

19 Tornará a apiedar-se de nós, subjugará as nossas iniquidades e lançará todos os nossos pecados nas profundezas do mar.

19 ישוב ירחמנו יכבש עונתינו ותשליך במצלות ים כל חטאותם

20 Darás a Jacó a fidelidade e a Abraão, a benignidade que juraste a nossos pais, desde os dias antigos.

20 תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבתינו מימי קדם

Naum

Naum 1

1 Peso de Nínive. Livro da visão de Naum, o elcosita.

1 משא נינוה ספר חזון נחום האלקשי

2 O SENHOR é um Deus zeloso e que toma vingança; o SENHOR toma vingança e é cheio de furor; o SENHOR toma vingança contra os seus adversários e guarda a ira contra os seus inimigos.

2 אל קנוא ונקם יהוה נקם יהוה ובעל חמה נקם יהוה לצריו ונוטר הוא
לאיביו

3 O SENHOR é tardio em irar-se, mas grande em força e ao culpado não tem por inocente; o SENHOR tem o seu caminho na tormenta e na tempestade, e as nuvens são o pó dos seus pés.

3 יהוה ארך אפים וגדול כח ונקה לא ינקה יהוה בסופה ובשערה דרכו
וענן אבק רגליו

4 Ele repreende o mar, e o faz secar, e esgota todos os rios; desfalecem Basã e Carmelo, e a flor do Líbano se murcha.

4 גוער בים ויבשהו וכל הנהרות החריב אמלל בשן וכרמל ופרח לבנון
אמלל

5 Os montes tremem perante ele, e os outeiros se derretem; e a terra se levanta na sua presença, sim, o mundo e todos os que nele habitam.

5 הרים רעשו ממנו והגבעות התמגגו ותשא הארץ מפניו ותבל וכל ישבי
בה

6 Quem parará diante do seu furor? E quem subsistirá diante do ardor da sua ira? A sua cólera se derramou como um fogo, e as rochas foram por ele derribadas.

6 לפני זעמו מי יעמוד ומי יקום בחרון אפו חמתו נתכה כאש והצרים נתצו
ממנו

7 O SENHOR é bom, uma fortaleza no dia da angústia, e conhece os que confiam nele.

7 טוב יהוה למעוז ביום צרה וידע חסי בו

8 E com uma inundação transbordante acabará de uma vez com o seu lugar; e as trevas perseguirão os seus inimigos.

8 ובשטף עבר כלה יעשה מקומה ואיביו ירדף חשך

9 Que pensais vós contra o SENHOR? Ele mesmo vos consumirá de todo; não se levantará por duas vezes a angústia.

9 מה תחשבון אל יהוה כלה הוא עשה לא תקום פעמים צרה

10 Porque, ainda que eles se entrelacem como os espinhos e se saturem de vinho como bêbados, serão inteiramente consumidos como palha seca.

10 כי עד סירים סבכים וכסבאם סבואים אכלו כקש יבש מלא

11 De ti saiu um que pensa mal contra o SENHOR, um conselheiro de Belial.

11 ממך יצא חשב על יהוה רעה יעץ בליעל

12 Assim diz o SENHOR Por mais seguros que estejam e por mais numerosos que sejam, ainda assim serão exterminados, e ele passará; eu te afligi, mas não te afligirei mais.

12 כה אמר יהוה אם שלמים וכן רבים וכן נגזו ועבר וענתך לא אענך עוד

13 Mas, agora, quebrarei o seu jugo de cima de ti e romperei os teus laços.

13 ועתה אשבר מטהו מעליך ומוסרתיך אנתק

14 Contra ti, porém, o SENHOR deu ordem, que mais ninguém do teu nome seja semeado; da casa do teu deus exterminarei as imagens de escultura e de fundição; ali farei o teu sepulcro, porque és vil.

14 וצוה עליך יהוה לא יזרע משמך עוד מבית אלהיך אכרית פסל ומסכה אשים קברך כי קלות

15 Eis sobre os montes os pés do que traz boas-novas, do que anuncia a paz! Celebra as tuas festas, ó Judá, cumpre os teus votos, porque o ímpio não tornará mais a passar por ti; ele é inteiramente exterminado.

15 הנה על ההרים רגלי מבשר משמיע שלום חגי יהודה חגיך שלמי נדריך כי לא יוסיף עוד לעבור בך בליעל כלה נכרת

Naum 2

1 O destruidor está já diante de ti; guarda tu a fortaleza, observa o caminho, esforça os lombos, fortalece muito o teu poder.

1 עלה מפיץ על פניך נצור מצרה צפה דרך חזק מתנים אמץ כח מאד

2 Porque o SENHOR trará outra vez a excelência de Jacó, como a excelência de Israel; porque os que despejam os despejaram e corromperam os seus sarmentos.

2 כי שב יהוה את גאון יעקב כגאון ישראל כי בקקום בקקים וזמריהם שחתו

3 Os escudos dos seus valentes estarão vermelhos, os homens valorosos, escarlates, os carros, como fogo de tochas no dia da sua preparação, e as lanças se sacudirão terrivelmente.

3 מגן גבריהו מאדם אנשי חיל מתלעים באש פלדות הרכב ביום הכינו והברשים הרעלו

4 Os carros se enfurecerão nas praças, chocar-se-ão pelas ruas; o seu parecer é como o de tochas, correrão como relâmpagos.

4 בחוצות יתהוללו הרכב ישתקשקון ברחבות מראיהן כלפידם כברקים ירוצצו

5 Este se lembrará das suas riquezas; eles, porém, tropeçarão na sua marcha, apresentar-se-ão no muro, quando o amparo for preparado.

5 יזכר אדיריו יכשלו בהלכותם ימהרו חומתה והכן הסכך

6 As portas do rio se abrirão, e o palácio se derreterá.

6 שערי הנהרות נפתחו וההיכל נמוג

7 E Huzabe está descoberta; será levada cativa, e as suas servas a acompanharão, gemendo como pombas, batendo em seu peito.

7 והצב גלתה העלתה ואמהתיה מנהגות כקול יונים מתפפת על לבבהן

8 Nínive, desde que existe, tem sido como um tanque de águas; elas, porém, fogem agora. Parai, parai, clamar-se -á; mas ninguém olhará para trás.

8 ונינוה כברכת מים מימי היא והמה נסים עמדו עמדו ואין מפנה

9 Saqueai a prata, saqueai o ouro, porque não tem termo o provimento, abastança há de todo gênero de móveis apetecíveis.

9 בזו כסף בזו זהב ואין קצה לתכונה כבד מכל כלי חמדה

10 Vazia, e esgotada, e devastada ficará; e derrete-se o coração, e tremem os joelhos, e em todos os lombos há dor; e os rostos de todos eles empalidecem.

10 בוקה ומבוקה ומבלקה ולב נמס ופק ברכים וחלחלה בכל מתנים ופני כלם קבצו פארור

11 Onde está, agora, o covil dos leões e as pastagens dos leõezinhos, onde passeava o leão velho e o filhote do leão, sem haver ninguém que os espantasse?

11 איה מעון אריות ומרעה הוא לכפרים אשר הלך אריה לביא שם גור אריה ואין מחריד

12 O leão arrebatava o que bastava para os seus filhotes, e estrangulava a presa para as suas leoas, e enchia de presas as suas cavernas e os seus covis, de rapina.

12 אריה טרף בדי גרותיו ומחנק ללבאתיו וימלא טרף חריו ומענתיו טרפה

13 Eis que eu estou contra ti, diz o SENHOR dos Exércitos, e queimarei na fumaça os teus carros, e a espada devorará os teus leõezinhos, e arrancarei da terra a tua presa, e não se ouvirá mais a voz dos teus embaixadores.

13 הנני אליך נאם יהוה צבאות והבערתי בעשן רכבה וכפיריך תאכל חרב והכרתי מארץ טרפך ולא ישמע עוד קול מלאככה

Naum 3

1 Ai da cidade ensanguentada! Ela está toda cheia de mentiras e de rapina! Não se aparta dela o roubo.

1 הוי עיר דמים כלה כחש פרק מלאה לא ימיש טרף

2 Estrépito de açoite há, e o estrondo do ruído das rodas; e os cavalos atropelam, e carros vão saltando.

2 קול שוט וקול רעש אופן וסוס דהר ומרכבה מרקדה

3 O cavaleiro levanta a espada flamejante e a lança relampagueante, e haverá uma multidão de mortos e abundância de cadáveres, e não terão fim os defuntos; tropeçarão nos seus corpos,

3 פרש מעלה ולהב חרב וברק חנית ורב חלל וכבד פגר ואין קצה לגויה יכשלו בגויתם

4 por causa da multidão dos pecados da mui graciosa meretriz, da mestra das feitiçarias, que vendeu os povos com os seus deleites e as gerações com as suas feitiçarias.

4 מרב זנוני זונה טובת חן בעלת כשפים המכרת גוים בזנוניה ומשפחות בכשפיה

5 Eis que eu estou contra ti, diz o SENHOR dos Exércitos, e te descobrirei na tua face, e às nações mostrarei a tua nudez e aos reinos, a tua vergonha.

5 הנני אליך נאם יהוה צבאות וגליתי שוליך על פניך והראיתי גוים מערך וממלכות קלונך

6 E lançarei sobre ti coisas abomináveis, e te envergonharei, e por-te-ei como espetáculo.

6 והשלכתי עליך שקצים ונבלתיך ושמתיך כראי

7 E há de ser que todos os que te virem fugirão de ti e dirão Nínive está destruída; quem terá compaixão dela? Donde buscarei consoladores para ti?

7 והיה כל ראיך ידוד ממך ואמר שדדה נינוה מי ינוד לה מאין אבקש מנחמים לך

8 És tu melhor do que Nô-Amom, que está situada entre os rios, cercada de águas, tendo por esplanada o mar e ainda o mar, por muralha?

8 התיטבי מנא אמון הישבה ביארים מים סביב לה אשר חיל ים מים חומתה

9 Etiópia e Egito eram a sua força e esta não tinha fim; Pute e Líbia foram o teu socorro.

9 כוש עצמה ומצרים ואין קצה פוט ולובים היו בעזרתך

10 Todavia, ela foi levada, foi para o cativeiro; também os seus filhos foram despedaçados no topo de todas as ruas, e sobre os seus nobres lançaram sortes, e todos os seus grandes foram presos com grilhões.

10 גם היא לגלה הלכה בשבי גם עלליה ירטשו בראש כל חוצות ועל נכבדיה ידו גורל וכל גדוליה רתקו בזקים

11 Tu também, Nínive, serás embriagada e te esconderás; também buscarás força, por causa do inimigo.

11 גם את תשכרי תהי נעלמה גם את תבקשי מעוז מאויב

12 Todas as tuas fortalezas serão como figueiras com figos temporãos; se se sacodem, caem na boca do que os há de comer.

12 כל מבצריך תאנים עם בכורים אם ינועו ונפלו על פי אוכל

13 Eis que o teu povo no meio de ti será como mulheres; as portas da tua terra estarão de todo abertas aos teus inimigos; o fogo consumirá os teus ferrolhos.

13 הנה עמך נשים בקרבך לאיביך פתוח נפתחו שערי ארצך אכלה אש בריחיך

14 Tira águas para o cerco, fortifica as tuas fortalezas, entra no lodo, pisa o barro e repara o forno para os ladrilhos.

14 מי מצור שאבי לך חזקי מבצריך באי בטיט ורמסי בחמר החזיקי מלבן

15 O fogo ali te consumirá, a espada te exterminará; consumir-te-á como a locusta; multiplica-te como a locusta, multiplica-te como os gafanhotos.

15 שם תאכלך אש תכריתך חרב תאכלך כילק התכבד כילק התכבדי כארבה

16 Multiplicaste os teus negociantes mais do que as estrelas do céu; a locusta se espalhará e voará.

16 הרבית רכליך מכוכבי השמים ילק פשט ויעף

17 Os teus coroados são como os gafanhotos, e os teus chefes, como os gafanhotos grandes, que se acampam nas sebes nos dias de frio; em subindo o sol, voam, e não se conhece o lugar onde estão.

17 מנזריך כארבה וטפסריך כגוב גבי החונים בגדרות ביום קרה שמש זרחה ונודד ולא נודע מקומו אים

18 Os teus pastores dormitarão, ó rei da Assíria; os teus ilustres deitar-se-ão, o teu povo se derramará pelos montes, sem que haja quem possa ajuntá-lo.

18 נמו רעיך מלך אשור ישכנו אדיריך נפשו עמך על ההרים ואין מקבץ

19 Não há cura para a tua ferida; a tua chaga é dolorosa; todos os que ouvirem a tua fama baterão as palmas sobre ti; porque sobre quem não passou continuamente a tua malícia?

19 אין כהה לשברך נחלה מכתך כל שמעי שמעך תקעו כף עליך כי על מי לא עברה רעתך תמיד

Habacuque

Habacuque 1

1 O peso que viu o profeta Habacuque.

1 המשא אשר חזה חבקוק הנביא

2 Até quando, SENHOR, clamarei eu, e tu não me escutarás? Gritarei Violência! E não salvarás?

2 עד אנה יהוה שועתי ולא תשמע אזעק אליך חמס ולא תושיע

3 Por que razão me fazes ver a iniquidade e ver a vexação? Porque a destruição e a violência estão diante de mim; há também quem suscite a contenda e o litígio.

3 למה תראני און ועמל תביט ושד וחמס לנגדי ויהי ריב ומדון ישא

4 Por esta causa, a lei se afrouxa, e a sentença nunca sai; porque o ímpio cerca o justo, e sai o juízo pervertido.

4 על כן תפוג תורה ולא יצא לנצח משפט כי רשע מכתיר את הצדיק על כן יצא משפט מעקל

5 Vede entre as nações, e olhai, e maravilhai-vos, e admirai-vos; porque realizo, em vossos dias, uma obra, que vós não crereis, quando vos for contada.

5 ראו בגוים והביטו והתמהו תמהו כי פעל פעל בימיכם לא תאמינו כי יספר

6 Porque eis que suscito os caldeus, nação amarga e apressada, que marcha sobre a largura da terra, para possuir moradas não suas.

6 כי הנני מקים את הכשדים הגוי המר והנמהר ההולך למרחבי ארץ לרשת משכנות לא לו

7 Horrível e terrível é; dela mesma sairá o seu juízo e a sua grandeza.

7 אים ונורא הוא ממנו משפטו ושאתו יצא

8 Os seus cavalos são mais ligeiros do que os leopardos e mais perspicazes do que os lobos à tarde; os seus cavaleiros espalham-se por toda parte; sim, os seus cavaleiros virão de longe, voarão como águias que se apressam à comida.

8 וקלו מנמרים סוסיו וחדו מזאבי ערב ופשו פרשיו ופרשיו מרחוק יבאו
יעפו כנשר חש לאכול

9 Eles todos virão com violência; o seu rosto buscará o oriente, e eles congregarão os cativos como areia.

9 כלה לחמס יבוא מגמת פניהם קדימה ויאסף כחול שבי

10 E escarnecerão dos reis e dos príncipes farão zombarias; eles se rirão de todas as fortalezas, porque, amontoando terra, as tomarão.

10 והוא במלכים יתקלס ורזנים משחק לו הוא לכל מבצר ישחק ויצבר
עפר וילכדה

11 Então, passarão como um vento, e pisarão, e se farão culpados, atribuindo este poder ao seu deus.

11 אז חלף רוח ויעבר ואשם זו כחו לאלהו

12 Não és tu desde sempre, ó SENHOR, meu Deus, meu Santo? Nós não morreremos. Ó SENHOR, para juízo o puseste, e tu, ó Rocha, o fundaste para castigar.

12 הלוא אתה מקדם יהוה אלהי קדשי לא נמות יהוה למשפט שמתו וצור
להוכיח יסדתו

13 Tu és tão puro de olhos, que não podes ver o mal e a vexação não podes contemplar; por que, pois, olhas para os que procedem aleivosamente e te calas quando o ímpio devora aquele que é mais justo do que ele?

13 טהור עינים מראות רע והביט אל עמל לא תוכל למה תביט בוגדים
תחריש בבלע רשע צדיק ממנו

14 E farias os homens como os peixes do mar, como os répteis, que não têm quem os governe?

14 ותעשה אדם כדגי הים כרמש לא משל בו

15 Ele a todos levanta com o anzol, e apanha-os com a sua rede, e os ajunta na sua rede varredoura; por isso, ele se alegra e se regozija.

15 כלה בחכה העלה יגרהו בחרמו ויאספהו במכמרתו על כן ישמח ויגיל

16 Por isso, sacrifica à sua rede e queima incenso à sua draga; porque, com elas, se engordou a sua porção, e se engrossou a sua comida.

16 על כן יזבח לחרמו ויקטר למכמרתו כי בהמה שמן חלקו ומאכלו בראה

17 Porventura, por isso, esvaziará a sua rede e não deixaria de matar os povos continuamente?

17 העל כן יריק חרמו ותמיד להרג גוים לא יחמול

Habacuque 2

1 Sobre a minha guarda estarei, e sobre a fortaleza me apresentarei, e vigiarei, para ver o que fala comigo e o que eu responderei, quando eu for arguido.

1 על משמרתי אעמדה ואתיצבה על מצור ואצפה לראות מה ידבר בי ומה אשיב על תוכחתי

2 Então, o SENHOR me respondeu e disse Escreve a visão e torna -a bem legível sobre tábuas, para que a possa ler o que correndo passa.

2 ויענני יהוה ויאמר כתוב חזון ובאר על הלחות למען ירוץ קורא בו

3 Porque a visão é ainda para o tempo determinado, e até ao fim falará, e não mentirá; se tardar, espera-o, porque certamente virá, não tardará.

3 כי עוד חזון למועד ויפח לקץ ולא יכזב אם יתמהמה חכה לו כי בא יבא לא יאחר

4 Eis que a sua alma se incha, não é reta nele; mas o justo, pela sua fé, viverá.

4 הנה עפלה לא ישרה נפשו בו וצדיק באמונתו יחיה

5 Tanto mais que, por ser dado ao vinho, é desleal; um homem soberbo, que não se contém, que alarga como o sepulcro o seu desejo e, como a morte, que não se farta, ajunta a si todas as nações e congrega a si todos os povos.

5 ואף כי היין בוגד גבר יהיר ולא ינוה אשר הרחיב כשאול נפשו והוא כמות ולא ישבע ויאסף אליו כל הגוים ויקבץ אליו כל העמים

6 Não levantarão, pois, todos estes contra ele uma parábola e um dito agudo contra ele, dizendo Ai daquele que multiplica o que não é seu (até quando!) e daquele que se carrega a si mesmo de dívidas!

6 הלוא אלה כלם עליו משל ישאו ומליצה חידות לו ויאמר הוי המרבה לא לו עד מתי ומכביד עליו עבטיט

7 Não se levantarão de repente os que te hão de morder? E não despertarão os que te hão de abalar? E não lhes servirás tu de despojo?

7 הלוא פתע יקומו נשכיך ויקצו מזעזעיך והיית למשסות למו

8 Visto como despojaste muitas nações, todos os mais povos te despojarão a ti, por causa do sangue dos homens e da violência para com a terra, a cidade e todos os que habitam nela.

8 כי אתה שלות גוים רבים ישלוך כל יתר עמים מדמי אדם וחמס ארץ
קריה וכל ישבי בה

9 Ai daquele que ajunta em sua casa bens mal adquiridos, para pôr o seu ninho no alto, a fim de se livrar da mão do mal!

9 הוי בצע בצע רע לביתו לשום במרום קנו להנצל מכף רע

10 Vergonha maquinaste para a tua casa; destruindo tu a muitos povos, pecaste contra a tua alma.

10 יעצת בשת לביתך קצות עמים רבים וחוטא נפשך

11 Porque a pedra clamará da parede, e a trave lhe responderá do madeiramento.

11 כי אבן מקיר תזעק וכפיס מעץ יעננה

12 Ai daquele que edifica a cidade com sangue e que funda a cidade com iniquidade!

12 הוי בנה עיר בדמים וכונן קריה בעולה

13 Eis que não vem do SENHOR dos Exércitos que os povos trabalhem para o fogo e os homens se cansem pela vaidade.

13 הלוא הנה מאת יהוה צבאות וייגעו עמים בדי אש ולאמים בדי ריק
יעפו

14 Porque a terra se encherá do conhecimento da glória do SENHOR, como as águas cobrem o mar.

14 כי תמלא הארץ לדעת את כבוד יהוה כמים יכסו על ים

15 Ai daquele que dá de beber ao seu companheiro! Tu, que lhe chegas o teu odre e o embebedas, para ver a sua nudez,

15 הוי משקה רעהו מספח חמתך ואף שכר למען הביט על מעוריהם

16 serás farto de ignomínia em lugar de honra; bebe tu também e sê como um incircunciso; o cálice da mão direita do SENHOR se voltará sobre ti, e vômito ignominioso cairá sobre a tua glória.

16 שבעת קלון מכבוד שתה גם אתה והערל תסוב עליך כוס ימין יהוה וקיקלון על כבודך

17 Porque a violência cometida contra o Líbano te cobrirá, e a destruição dos animais ferozes os assombrará, por causa do sangue dos homens, e da violência para com a terra, a cidade e todos os seus moradores.

17 כי חמס לבנון יכסך ושד בהמות יחיתן מדמי אדם וחמס ארץ קריה וכל ישבי בה

18 Que aproveitará a imagem de escultura, que esculpiu o seu artífice? E a imagem de fundição, que ensina a mentira, para que o artífice confie na obra, fazendo ídolos mudos?

18 מה הועיל פסל כי פסלו יצרו מסכה ומורה שקר כי בטח יצר יצרו עליו לעשות אלילים אלמים

19 Ai daquele que diz ao pau Acorda! E à pedra muda Desperta! Pode isso ensinar? Eis que está coberto de ouro e de prata, mas no meio dele não há espírito algum.

19 הוי אמר לעץ הקיצה עורי לאבן דומם הוא יורה הנה הוא תפוש זהב וכסף וכל רוח אין בקרבו

20 Mas o SENHOR está no seu santo templo; cale-se diante dele toda a terra.

20 ויהוה בהיכל קדשו הס מפניו כל הארץ

Habacuque 3

1 Oração do profeta Habacuque sob a forma de canto.

1 תפלה לחבקוק הנביא על שגינות

2 Ouvi, SENHOR, a tua palavra e temi; aviva, ó SENHOR, a tua obra no meio dos anos, no meio dos anos a notifica; na ira lembra-te da misericórdia.

2 יהוה שמעתי שמעך יראתי יהוה פעלך בקרב שנים חייהו בקרב שנים תודיע ברגז רחם תזכור

3 Deus veio de Temã, e o Santo, do monte de Parã. (Selá) A sua glória cobriu os céus, e a terra encheu-se do seu louvor.

3 אלוה מתימן יבוא וקדוש מהר פארן סלה כסה שמים הודו ותהלתו מלאה הארץ

4 E o seu resplendor era como a luz, raios brilhantes saíam da sua mão, e ali estava o esconderijo da sua força.

4 ונגה כאור תהיה קרנים מידו לו ושם חביון עזה

5 Adiante dele ia a peste, e raios de fogo, sob os seus pés.

5 לפניו ילך דבר ויצא רשף לרגליו

6 Parou e mediu a terra; olhou e separou as nações; e os montes perpétuos foram esmiuçados, os outeiros eternos se encurvaram; o andar eterno é seu.

6 עמד וימדד ארץ ראה ויתר גוים ויתפצצו הררי עד שחו גבעות עולם הליכות עולם לו

7 Vi as tendas de Cusã em aflição; as cortinas da terra de Midiã tremiam.

7 תחת און ראיתי אהלי כושן ירגזון יריעות ארץ מדין

8 Acaso é contra os rios, SENHOR, que estás irado? Contra os ribeiros foi a tua ira ou contra o mar foi o teu furor, para que andasses montado sobre os teus cavalos, sobre os teus carros de salvação?

8 הבנהרים חרה יהוה אם בנהרים אפך אם בים עברתך כי תרכב על סוסיך מרכבתיך ישועה

9 Descoberto se fez o teu arco; os juramentos feitos às tribos foram uma palavra segura. (Selá) Tu fendeste a terra com rios.

9 עריה תעור קשתך שבעות מטות אמר סלה נהרות תבקע ארץ

10 Os montes te viram e tremeram; a inundação das águas passou; deu o abismo a sua voz, levantou as suas mãos ao alto.

10 ראוך יחילו הרים זרם מים עבר נתן תהום קולו רום ידיהו נשא

11 O sol e a lua pararam nas suas moradas; andaram à luz das tuas flechas, ao resplendor do relâmpago da tua lança.

11 שמש ירח עמד זבלה לאור חציך יהלכו לנגה ברק חניתך

12 Com indignação marchaste pela terra, com ira trilhaste as nações.

12 בזעם תצעד ארץ באף תדוש גוים

13 Tu saíste para salvamento do teu povo, para salvamento do teu ungido; tu feriste a cabeça da casa do ímpio, descobrindo os fundamentos até ao pescoço. (Selá)

13 יצאת לישע עמך לישע את משיחך מחצת ראש מבית רשע ערות יסוד עד צואר סלה

14 Tu abriste com os seus próprios cajados a cabeça dos seus guerreiros; eles me acometeram tempestuosos para me

espalharem; alegravam-se, como se estivessem para devorar o pobre em segredo.

14 נקבת במטיו ראש פרזו יסערו להפיצני עליצתם כמו לאכל עני במסתר

15 Tu, com os teus cavalos, marchaste pelo mar, pela massa de grandes águas.

15 דרכת בים סוסיך חמר מים רבים

16 Ouvindo-o eu, o meu ventre se comoveu, à sua voz tremeram os meus lábios; entrou a podridão nos meus ossos, e estremeci dentro de mim; descanse eu no dia da angústia, quando ele vier contra o povo que nos destruirá.

16 שמעתי ותרגז בטני לקול צללו שפתי יבוא רקב בעצמי ותחתי ארגז אשר אנוח ליום צרה לעלות לעם יגודנו

17 Porquanto, ainda que a figueira não floresça, nem haja fruto na vide; o produto da oliveira minta, e os campos não produzam mantimento; as ovelhas da malhada sejam arrebatadas, e nos currais não haja vacas,

17 כי תאנה לא תפרח ואין יבול בגפנים כחש מעשה זית ושדמות לא עשה אכל גזר ממכלה צאן ואין בקר ברפתים

18 todavia, eu me alegrarei no SENHOR, exultarei no Deus da minha salvação.

18 ואני ביהוה אעלוזה אגילה באלהי ישעי

19 JEOVÁ, o Senhor, é minha força, e fará os meus pés como os das cervas, e me fará andar sobre as minhas alturas. (Para o cantor-mor sobre os meus instrumentos de música.)

19 יהוה אדני חילי וישם רגלי כאילות ועל במותי ידרכני למנצח בנגינותי

Sofonias

Sofonias 1

1 Palavra do SENHOR vinda a Sofonias, filho de Cusi, filho de Gedalias, filho de Amarias, filho de Ezequias, nos dias de Josias, filho de Amom, rei de Judá.

1 דבר יהוה אשר היה אל צפניה בן כושי בן גדליה בן אמריה בן חזקיה בימי יאשיהו בן אמון מלך יהודה

2 Inteiramente consumirei tudo sobre a face da terra, diz o SENHOR.

2 אסף אסף כל מעל פני האדמה נאם יהוה

3 Arrebatarei os homens e os animais, consumirei as aves do céu, e os peixes do mar, e os tropeços com os ímpios; e exterminarei os homens de cima da terra, disse o SENHOR.

3 אסף אדם ובהמה אסף עוף השמים ודגי הים והמכשלות את הרשעים והכרתי את האדם מעל פני האדמה נאם יהוה

4 E estenderei a minha mão contra Judá e contra todos os habitantes de Jerusalém e exterminarei deste lugar o resto de Baal e o nome dos quemarins com os sacerdotes;

4 ונטיתי ידי על יהודה ועל כל יושבי ירושלם והכרתי מן המקום הזה את שאר הבעל את שם הכמרים עם הכהנים

5 e os que sobre os telhados se curvam ao exército do céu; e os que se inclinam jurando ao SENHOR e juram por Malcã;

5 ואת המשתחוים על הגגות לצבא השמים ואת המשתחוים הנשבעים ליהוה והנשבעים במלכם

6 e os que deixam de andar em seguimento do SENHOR, e os que não buscam ao SENHOR, nem perguntam por ele.

6 ואת הנסוגים מאחרי יהוה ואשר לא בקשו את יהוה ולא דרשהו

7 Cala-te diante do Senhor JEOVÁ, porque o dia do SENHOR está perto, porque o SENHOR preparou o sacrifício e santificou os seus convidados.

7 הס מפני אדני יהוה כי קרוב יום יהוה כי הכין יהוה זבח הקדיש קראיו

8 E acontecerá que, no dia do sacrifício do SENHOR, hei de castigar os príncipes, e os filhos do rei, e todos os que se vestem de vestidura estranha.

8 והיה ביום זבח יהוה ופקדתי על השרים ועל בני המלך ועל כל הלבשים מלבוש נכרי

9 Castigarei também, naquele dia, todos aqueles que saltam sobre o umbral, que enchem de violência e engano a casa dos seus senhores.

9 ופקדתי על כל הדולג על המפתן ביום ההוא הממלאים בית אדניהם חמס ומרמה

10 E, naquele dia, diz o SENHOR, far-se -á ouvir uma voz de clamor desde a Porta do Peixe, e um uivo desde a segunda parte, e grande quebranto desde os outeiros.

10 והיה ביום ההוא נאם יהוה קול צעקה משער הדגים ויללה מן המשנה ושבר גדול מהגבעות

11 Uivai vós, moradores de Mactés, porque todo o povo de
Canaã está arruinado, todos os carregados de dinheiro são
destruídos.

11 הילילו ישבי המכתש כי נדמה כל עם כנען נכרתו כל נטילי כסף

12 E há de ser que, naquele tempo, esquadrinharei Jerusalém
com lanternas e castigarei os homens que estão assentados
sobre as suas fezes, que dizem no seu coração O SENHOR não
faz bem nem faz mal.

12 והיה בעת ההיא אחפש את ירושלם בנרות ופקדתי על האנשים
הקפאים על שמריהם האמרים בלבבם לא ייטיב יהוה ולא ירע

13 Por isso, será saqueada a sua fazenda, e assoladas as suas
casas; e edificarão casas, mas não habitarão nelas, e plantarão
vinhas, mas não lhes beberão o vinho.

13 והיה חילם למשסה ובתיהם לשממה ובנו בתים ולא ישבו ונטעו
כרמים ולא ישתו את יינם

14 O grande dia do SENHOR está perto, está perto, e se apressa
muito a voz do dia do SENHOR; amargamente clamará ali o
homem poderoso.

14 קרוב יום יהוה הגדול קרוב ומהר מאד קול יום יהוה מר צרח שם גבור

15 Aquele dia é um dia de indignação, dia de angústia e de ânsia,
dia de alvoroço e de desolação, dia de trevas e de escuridão, dia
de nuvens e de densas trevas,

15 יום עברה היום ההוא יום צרה ומצוקה יום שאה ומשואה יום חשך
ואפלה יום ענן וערפל

16 dia de trombeta e de alarido contra as cidades fortes e contra
as torres altas.

16 יום שופר ותרועה על הערים הבצרות ועל הפנות הגבהות

17 E angustiarei os homens, e eles andarão como cegos, porque pecaram contra o SENHOR; e o seu sangue se derramará como pó, e a sua carne, como esterco.

17 והצרתי לאדם והלכו כעורים כי ליהוה חטאו ושפך דמם כעפר ולחמם כגללים

18 Nem a sua prata nem o seu ouro os poderá livrar no dia do furor do SENHOR, mas, pelo fogo do seu zelo, toda esta terra será consumida, porque certamente fará de todos os moradores da terra uma destruição total e apressada.

18 גם כספם גם זהבם לא יוכל להצילם ביום עברת יהוה ובאש קנאתו תאכל כל הארץ כי כלה אך נבהלה יעשה את כל ישבי הארץ

Sofonias 2

1 Congrega-te, sim, congrega-te, ó nação que não tens desejo,

1 התקוששו וקושו הגוי לא נכסף

2 antes que saia o decreto, e o dia passe como a palha; antes que venha sobre vós a ira do SENHOR; sim, antes que venha sobre vós o dia da ira do SENHOR.

2 בטרם לדת חק כמץ עבר יום בטרם לא יבוא עליכם חרון אף יהוה בטרם לא יבוא עליכם יום אף יהוה

3 Buscai o SENHOR, vós todos os mansos da terra, que pondes por obra o seu juízo; buscai a justiça, buscai a mansidão; porventura sereis escondidos no dia da ira do SENHOR.

3 בקשו את יהוה כל ענוי הארץ אשר משפטו פעלו בקשו צדק בקשו ענוה אולי תסתרו ביום אף יהוה

4 Porque Gaza será desamparada, e Asquelom, assolada; Asdode ao meio-dia será expelida, e Ecrom, desarraigada.

4 כי עזה עזובה תהיה ואשקלון לשממה אשדוד בצהרים יגרשוה ועקרון תעקר

5 Ai dos habitantes da borda do mar, do povo dos quereteus! A palavra do SENHOR será contra vós, ó Canaã, terra dos filisteus, e eu vos farei destruir, até que não haja morador.

5 הוי ישבי חבל הים גוי כרתים דבר יהוה עליכם כנען ארץ פלשתים והאבדתיך מאין יושב

6 E a borda do mar será de pastagens, com cabanas para os pastores e currais para os rebanhos.

6 והיתה חבל הים נות כרת רעים וגדרות צאן

7 E será a costa para o resto da casa de Judá para que nela apascentem; à tarde, se assentarão nas casas de Asquelom, porque o SENHOR, seu Deus, os visitará e reconduzirá os seus cativos.

7 והיה חבל לשארית בית יהודה עליהם ירעון בבתי אשקלון בערב ירבצון כי יפקדם יהוה אלהיהם ושב שבותם

8 Eu ouvi o escárnio de Moabe e as injuriosas palavras dos filhos de Amom, com que escarneceram do meu povo e se engrandeceram contra o seu termo.

8 שמעתי חרפת מואב וגדופי בני עמון אשר חרפו את עמי ויגדילו על גבולם

9 Portanto, tão certo como eu vivo, diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, Moabe será como Sodoma, e os filhos de Amom, como Gomorra, campo de urtigas, e poços de sal, e assolação perpétua; o resto do meu povo os saqueará, e o restante do meu povo os possuirá.

9 לכן חי אני נאם יהוה צבאות אלהי ישראל כי מואב כסדם תהיה ובני עמון כעמרה ממשק חרול ומכרה מלח ושממה עד עולם שארית עמי יבזום ויתר גוי ינחלום

10 Isso terão em recompensa da sua soberba, porque escarneceram e se engrandeceram contra o povo do SENHOR dos Exércitos.

10 זאת להם תחת גאונם כי חרפו ויגדלו על עם יהוה צבאות

11 O SENHOR será terrível para eles, porque aniquilará todos os deuses da terra; e todos virão adorá-lo, cada um desde o seu lugar, todas as ilhas das nações.

11 נורא יהוה עליהם כי רזה את כל אלהי הארץ וישתחוו לו איש ממקומו כל איי הגוים

12 Também vós, ó etíopes, sereis mortos com a minha espada.

12 גם אתם כושים חללי חרבי המה

13 Estenderá também a sua mão contra o Norte e destruirá a Assíria; e fará de Nínive uma assolação, terra seca como o deserto.

13 ויט ידו על צפון ויאבד את אשור וישם את נינוה לשממה ציה כמדבר

14 E, no meio dela, repousarão os rebanhos, todos os animais dos povos; e alojar-se-ão nos seus capitéis assim o pelicano como o ouriço; a voz do seu canto retinirá nas janelas, a

assolação estará no umbral, quando tiver descoberto a sua obra de cedro.

14 ורבצו בתוכה עדרים כל חיתו גוי גם קאת גם קפד בכפתריה ילינו קול ישורר בחלון חרב בסף כי ארזה ערה

15 Esta é a cidade alegre e descuidada, que dizia no seu coração Eu sou, e não há outra além de mim; como se tornou em assolação, em pousada de animais! Qualquer que passar por ela assobiará e meneará a sua mão.

15 זאת העיר העליזה היושבת לבטח האמרה בלבבה אני ואפסי עוד איך היתה לשמה מרבץ לחיה כל עובר עליה ישרק יניע ידו

Sofonias 3

1 Ai da rebelde e manchada, da cidade opressora!

1 הוי מראה ונגאלה העיר היונה

2 Não ouve a voz, não aceita o castigo, não confia no SENHOR, nem se aproximou do seu Deus.

2 לא שמעה בקול לא לקחה מוסר ביהוה לא בטחה אל אלהיה לא קרבה

3 Os seus príncipes são leões rugidores no meio dela; os seus juízes são lobos da tarde, que não deixam os ossos para o outro dia.

3 שריה בקרבה אריות שאגים שפטיה זאבי ערב לא גרמו לבקר

4 Os seus profetas são levianos e criaturas aleivosas; os seus sacerdotes profanaram o santuário e fizeram violência à lei.

4 נביאיה פחזים אנשי בגדות כהניה חללו קדש חמסו תורה

5 O SENHOR é justo, no meio dela; ele não comete iniquidade; cada manhã traz o seu juízo à luz; nunca falta; mas o perverso não conhece a vergonha.

5 יהוה צדיק בקרבה לא יעשה עולה בבקר בבקר משפטו יתן לאור לא נעדר ולא יודע עול בשת

6 Exterminei as nações, as suas torres estão assoladas; fiz desertas as suas praças, a ponto de não ficar quem passe por elas; as suas cidades foram destruídas, até não ficar ninguém, até não haver quem as habite.

6 הכרתי גוים נשמו פנותם החרבתי חוצותם מבלי עובר נצדו עריהם מבלי איש מאין יושב

7 Eu dizia Certamente me temerás e aceitarás a correção; e assim a sua morada não seria destruída, conforme o que havia determinado; mas eles se levantaram de madrugada, corromperam todas as suas obras.

7 אמרתי אך תיראי אותי תקחי מוסר ולא יכרת מעונה כל אשר פקדתי עליה אכן השכימו השחיתו כל עלילותם

8 Portanto, esperai-me a mim, diz o SENHOR, no dia em que eu me levantar para o despojo; porque o meu juízo é ajuntar as nações e congregar os reinos, para sobre eles derramar a minha indignação e todo o ardor da minha ira; porque toda esta terra será consumida pelo fogo do meu zelo.

8 לכן חכו לי נאם יהוה ליום קומי לעד כי משפטי לאסף גוים לקבצי ממלכות לשפך עליהם זעמי כל חרון אפי כי באש קנאתי תאכל כל הארץ

9 Porque, então, darei lábios puros aos povos, para que todos invoquem o nome do SENHOR, para que o sirvam com um mesmo espírito.

9 כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם יהוה לעבדו שכם
אחד

10 Dalém dos rios da Etiópia os meus zelosos adoradores, a filha da minha dispersão, me trarão sacrifício.

10 מעבר לנהרי כוש עתרי בת פוצי יובלון מנחתי

11 Naquele dia, não te envergonharás de nenhuma das tuas obras, com que te rebelaste contra mim; porque então tirarei do meio de ti os que exultam na sua soberba, e tu nunca mais te ensoberbecerás no meu monte santo.

11 ביום ההוא לא תבושי מכל עלילתיך אשר פשעת בי כי אז אסיר מקרבך
עליזי גאותך ולא תוספי לגבהה עוד בהר קדשי

12 Mas deixarei no meio de ti um povo humilde e pobre; e eles confiarão no nome do SENHOR.

12 והשארתי בקרבך עם עני ודל וחסו בשם יהוה

13 O remanescente de Israel não cometerá iniquidade, nem proferirá mentira, e na sua boca não se achará língua enganosa; porque serão apascentados, deitar-se-ão, e não haverá quem os espante.

13 שארית ישראל לא יעשו עולה ולא ידברו כזב ולא ימצא בפיהם לשון
תרמית כי המה ירעו ורבצו ואין מחריד

14 Canta alegremente, ó filha de Sião; rejubila, ó Israel; regozija-te e exulta de todo o coração, ó filha de Jerusalém.

14 רני בת ציון הריעו ישראל שמחי ועלזי בכל לב בת ירושלם

15 O SENHOR afastou os teus juízos, exterminou o teu inimigo; o SENHOR, o rei de Israel, está no meio de ti; tu não verás mais mal algum.

15 הסיר יהוה משפטיך פנה איבך מלך ישראל יהוה בקרבך לא תיראי רע
עוד

16 Naquele dia, se dirá a Jerusalém Não temas, ó Sião, não se enfraqueçam as tuas mãos.

16 ביום ההוא יאמר לירושלם אל תיראי ציון אל ירפו ידיך

17 O SENHOR, teu Deus, está no meio de ti, poderoso para te salvar; ele se deleitará em ti com alegria; calar-se -á por seu amor, regozijar-se -á em ti com júbilo.

17 יהוה אלהיך בקרבך גבור יושיע ישיש עליך בשמחה יחריש באהבתו
יגיל עליך ברנה

18 Os que em ti se entristeceram, por causa da reunião solene, eu os congregarei; esses para os quais o peso foi uma afronta.

18 נוגי ממועד אספתי ממך היו משאת עליה חרפה

19 Eis que, naquele tempo, procederei contra todos os que te afligem, e salvarei os que coxeiam, e recolherei os que foram expulsos; e lhes darei um louvor e um nome em toda a terra em que foram envergonhados.

19 הנני עשה את כל מעניך בעת ההיא והושעתי את הצלעה והנדחה
אקבץ ושמתים לתהלה ולשם בכל הארץ בשתם

20 Naquele tempo, vos trarei, naquele tempo, vos recolherei; certamente, vos darei um nome e um louvor entre todos os povos da terra, quando reconduzir os vossos cativos diante dos vossos olhos, diz o SENHOR.

20 בעת ההיא אביא אתכם ובעת קבצי אתכם כי אתן אתכם לשם
ולתהלה בכל עמי הארץ בשובי את שבותיכם לעיניכם אמר יהוה

Ageu

Ageu 1

1 No ano segundo do rei Dario, no sexto mês, no primeiro dia do mês, veio a palavra do SENHOR, pelo ministério do profeta Ageu, a Zorobabel, filho de Sealtiel, príncipe de Judá, e a Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote, dizendo

1 בשנת שתים לדריוש המלך בחדש הששי ביום אחד לחדש היה דבר יהוה ביד חגי הנביא אל זרבבל בן שאלתיאל פחת יהודה ואל יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול לאמר

2 Assim fala o SENHOR dos Exércitos, dizendo Este povo diz Não veio ainda o tempo, o tempo em que a Casa do SENHOR deve ser edificada.

2 כה אמר יהוה צבאות לאמר העם הזה אמרו לא עת בא עת בית יהוה להבנות

3 Veio, pois, a palavra do SENHOR, pelo ministério do profeta Ageu, dizendo

3 ויהי דבר יהוה ביד חגי הנביא לאמר

4 É para vós tempo de habitardes nas vossas casas estucadas, e esta casa há de ficar deserta?

4 העת לכם אתם לשבת בבתיכם ספונים והבית הזה חרב

5 Ora, pois, assim diz o SENHOR dos Exércitos Aplicai o vosso coração aos vossos caminhos.

5 ועתה כה אמר יהוה צבאות שימו לבבכם על דרכיכם

6 Semeais muito e recolheis pouco; comeis, mas não vos fartais; bebeis, mas não vos saciais; vestis-vos, mas ninguém se aquece; e o que recebe salário recebe salário num saquitel furado.

6 זרעתם הרבה והבא מעט אכול ואין לשבעה שתו ואין לשכרה לבוש ואין לחם לו והמשתכר משתכר אל צרור נקוב

7 Assim diz o SENHOR dos Exércitos Aplicai o vosso coração aos vossos caminhos.

7 כה אמר יהוה צבאות שימו לבבכם על דרכיכם

8 Subi o monte, e trazei madeira, e edificai a casa; e dela me agradarei e eu serei glorificado, diz o SENHOR.

8 עלו ההר והבאתם עץ ובנו הבית וארצה בו ואכבד אמר יהוה

9 Olhastes para muito, mas eis que alcançastes pouco; e esse pouco, quando o trouxestes para casa, eu lhe assoprei. Por quê? --disse o SENHOR dos Exércitos. Por causa da minha casa, que está deserta, e cada um de vós corre à sua própria casa.

9 פנה אל הרבה והנה למעט והבאתם הבית ונפחתי בו יען מה נאם יהוה צבאות יען ביתי אשר הוא חרב ואתם רצים איש לביתו

10 Por isso, retêm os céus o seu orvalho, e a terra retém os seus frutos.

10 על כן עליכם כלאו שמים מטל והארץ כלאה יבולה

11 E fiz vir a seca sobre a terra, e sobre os montes, e sobre o trigo, e sobre o mosto, e sobre o azeite, e sobre o que a terra produz, como também sobre os homens, e sobre os animais, e sobre todo o trabalho das mãos.

11 ואקרא חרב על הארץ ועל ההרים ועל הדגן ועל התירוש ועל היצהר ועל אשר תוציא האדמה ועל האדם ועל הבהמה ועל כל יגיע כפים

12 Então, ouviu Zorobabel, filho de Sealtiel, e Josué, filho de Jozadaque, sumo sacerdote, e todo o resto do povo a voz do SENHOR, seu Deus, e as palavras do profeta Ageu, como o SENHOR, seu Deus, o tinha enviado; e temeu o povo diante do SENHOR.

12 וישמע זרבבל בן שלתיאל ויהושע בן יהוצדק הכהן הגדול וכל שארית העם בקול יהוה אלהיהם ועל דברי חגי הנביא כאשר שלחו יהוה אלהיהם וייראו העם מפני יהוה

13 Então, Ageu, o embaixador do SENHOR, falou ao povo, conforme a mensagem do SENHOR, dizendo Eu sou convosco, diz o SENHOR.

13 ויאמר חגי מלאך יהוה במלאכות יהוה לעם לאמר אני אתכם נאם יהוה

14 E o SENHOR levantou o espírito de Zorobabel, filho de Sealtiel, príncipe de Judá, e o espírito de Josué, filho de Jozadaque, sumo sacerdote, e o espírito do resto de todo o povo, e vieram e trabalharam na Casa do SENHOR dos Exércitos, seu Deus,

14 ויער יהוה את רוח זרבבל בן שלתיאל פחת יהודה ואת רוח יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול ואת רוח כל שארית העם ויבאו ויעשו מלאכה בבית יהוה צבאות אלהיהם

15 ao vigésimo-quarto dia do sexto mês, no segundo ano do rei Dario.

15 ביום עשרים וארבעה לחדש בששי בשנת שתים לדריוש המלך

Ageu 2

1 No sétimo mês, ao vigésimo-primeiro do mês, veio a palavra do SENHOR pelo ministério do profeta Ageu, dizendo

1 בשביעי בעשרים ואחד לחדש היה דבר יהוה ביד חגי הנביא לאמר

2 Fala agora a Zorobabel, filho de Sealtiel, príncipe de Judá, e a Josué, filho de Jozadaque, sumo sacerdote, e ao resto do povo, dizendo

2 אמר נא אל זרבבל בן שלתיאל פחת יהודה ואל יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול ואל שארית העם לאמר

3 Quem há entre vós que, tendo ficado, viu esta casa na sua primeira glória? E como a vedes agora? Não é esta como nada em vossos olhos, comparada com aquela?

3 מי בכם הנשאר אשר ראה את הבית הזה בכבודו הראשון ומה אתם ראים אתו עתה הלוא כמהו כאין בעיניכם

4 Ora, pois, esforça-te, Zorobabel, diz o SENHOR, e esforça-te, Josué, filho de Jozadaque, sumo sacerdote, e esforçai-vos, todo o povo da terra, diz o SENHOR, e trabalhai; porque eu sou convosco, diz o SENHOR dos Exércitos,

4 ועתה חזק זרבבל נאם יהוה וחזק יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול וחזק כל עם הארץ נאם יהוה ועשו כי אני אתכם נאם יהוה צבאות

5 segundo a palavra que concertei convosco, quando saístes do Egito, e o meu Espírito habitava no meio de vós; não temais.

5 את הדבר אשר כרתי אתכם בצאתכם ממצרים ורוחי עמדת בתוככם אל תיראו

6 Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos Ainda uma vez, daqui a pouco, e farei tremer os céus, e a terra, e o mar, e a terra seca;

6 כי כה אמר יהוה צבאות עוד אחת מעט היא ואני מרעיש את השמים ואת הארץ ואת הים ואת החרבה

7 e farei tremer todas as nações, e virá o Desejado de todas as nações, e encherei esta casa de glória, diz o SENHOR dos Exércitos.

7 והרעשתי את כל הגוים ובאו חמדת כל הגוים ומלאתי את הבית הזה כבוד אמר יהוה צבאות

8 Minha é a prata, e meu é o ouro, disse o SENHOR dos Exércitos.

8 לי הכסף ולי הזהב נאם יהוה צבאות

9 A glória desta última casa será maior do que a da primeira, diz o SENHOR dos Exércitos, e neste lugar darei a paz, diz o SENHOR dos Exércitos.

9 גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון אמר יהוה צבאות ובמקום הזה אתן שלום נאם יהוה צבאות

10 Ao vigésimo-quarto dia do mês nono, no segundo ano de Dario, veio a palavra do SENHOR pelo ministério do profeta Ageu, dizendo

10 בעשרים וארבעה לתשיעי בשנת שתים לדריוש היה דבר יהוה אל חגי הנביא לאמר

11 Assim diz o SENHOR dos Exércitos Pergunta, agora, aos sacerdotes, acerca da lei, dizendo

11 כה אמר יהוה צבאות שאל נא את הכהנים תורה לאמר

12 Se alguém leva carne santa na aba da sua veste e com a sua aba tocar no pão, ou no guisado, ou no vinho, ou no azeite, ou em qualquer outro mantimento, ficará este santificado? E os sacerdotes, respondendo, diziam Não.

12 הן ישא איש בשר קדש בכנף בגדו ונגע בכנפו אל הלחם ואל הנזיד ואל היין ואל שמן ואל כל מאכל היקדש ויענו הכהנים ויאמרו לא

13 E disse Ageu Se alguém, que se tinha tornado impuro pelo contato com um corpo morto, tocar nalguma destas coisas, ficará isso imundo? E os sacerdotes, respondendo, diziam Ficará imunda.

13 ויאמר חגי אם יגע טמא נפש בכל אלה היטמא ויענו הכהנים ויאמרו יטמא

14 Então, respondeu Ageu e disse Assim é este povo, e assim é esta nação diante do meu rosto, disse o SENHOR; e assim é toda a obra das suas mãos; e tudo o que ali oferecem imundo é.

14 ויען חגי ויאמר כן העם הזה וכן הגוי הזה לפני נאם יהוה וכן כל מעשה ידיהם ואשר יקריבו שם טמא הוא

15 Agora, pois, aplicai o vosso coração a isso, desde este dia em diante, antes de pordes pedra sobre pedra no templo do SENHOR.

15 ועתה שימו נא לבבכם מן היום הזה ומעלה מטרם שום אבן אל אבן בהיכל יהוה

16 Depois daquele tempo, veio alguém a um monte de vinte medidas, e havia somente dez; vindo ao lagar para tirar cinquenta, havia somente vinte.

16 מהיותם בא אל ערמת עשרים והיתה עשרה בא אל היקב לחשף חמשים פורה והיתה עשרים

17 Feri-vos com queimadura, e com ferrugem, e com saraiva, em toda a obra das vossas mãos; e não houve entre vós quem voltasse para mim, diz o SENHOR.

17 הכיתי אתכם בשדפון ובירקון ובברד את כל מעשה ידיכם ואין אתכם אלי נאם יהוה

18 Ponde, pois, eu vos rogo, desde este dia em diante, desde o vigésimo-quarto dia do mês nono, desde o dia em que se fundou o templo do SENHOR, ponde o vosso coração nestas coisas.

18 שימו נא לבבכם מן היום הזה ומעלה מיום עשרים וארבעה לתשיעי למן היום אשר יסד היכל יהוה שימו לבבכם

19 Há ainda semente no celeiro? Nem a videira, nem a figueira, nem a romeira, nem a oliveira têm dado os seus frutos; mas desde este dia vos abençoarei.

19 העוד הזרע במגורה ועד הגפן והתאנה והרמון ועץ הזית לא נשא מן היום הזה אברך

20 E veio a palavra do SENHOR segunda vez a Ageu, aos vinte e quatro do mês, dizendo

20 ויהי דבר יהוה שנית אל חגי בעשרים וארבעה לחדש לאמר

21 Fala a Zorobabel, príncipe de Judá, dizendo Farei tremer os céus e a terra;

21 אמר אל זרבבל פחת יהודה לאמר אני מרעיש את השמים ואת הארץ

22 e derribarei o trono dos reinos e destruirei a força dos reinos das nações; e destruirei o carro e os que nele se assentam; e os cavalos e os que andam montados neles cairão, cada um pela espada do seu irmão.

22 והפכתי כסא ממלכות והשמדתי חזק ממלכות הגוים והפכתי מרכבה ורכביה וירדו סוסים ורכביהם איש בחרב אחיו

23 Naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos, te tomarei, ó Zorobabel, filho de Sealtiel, servo meu, diz o SENHOR, e te farei como um anel de selar; porque te escolhi, diz o SENHOR dos Exércitos.

23 ביום ההוא נאם יהוה צבאות אקחך זרבבל בן שאלתיאל עבדי נאם יהוה ושמתיך כחותם כי בך בחרתי נאם יהוה צבאות

Zacarias

Zacarias 1

1 No oitavo mês do segundo ano de Dario, veio a palavra do SENHOR ao profeta Zacarias, filho de Baraquias, filho de Ido, dizendo

1 בחדש השמיני בשנת שתים לדריוש היה דבר יהוה אל זכריה בן ברכיה בן עדו הנביא לאמר

2 O SENHOR tem estado em extremo desgostoso com vossos pais.

2 קצף יהוה על אבותיכם קצף

3 Portanto, dize-lhes Assim diz o SENHOR dos Exércitos Tornai para mim, diz o SENHOR dos Exércitos, e eu tornarei para vós, diz o SENHOR dos Exércitos.

3 ואמרת אלהם כה אמר יהוה צבאות שובו אלי נאם יהוה צבאות ואשוב אליכם אמר יהוה צבאות

4 E não sejais como vossos pais, aos quais clamavam os primeiros profetas, dizendo Assim diz o SENHOR dos Exércitos Convertei-vos, agora, dos vossos maus caminhos e das vossas más obras. Mas não ouviram, nem me escutaram, diz o SENHOR.

4 אל תהיו כאבתיכם אשר קראו אליהם הנביאים הראשנים לאמר כה אמר יהוה צבאות שובו נא מדרכיכם הרעים ומעליליכם הרעים ולא שמעו ולא הקשיבו אלי נאם יהוה

5 Vossos pais, onde estão eles? E os profetas, viverão eles para sempre?

5 אבותיכם איה הם והנבאים הלעולם יחיו

6 Contudo, as minhas palavras e os meus estatutos, que eu mandei pelos profetas, meus servos, não alcançaram a vossos pais? E eles tornaram e disseram Assim como o SENHOR dos Exércitos fez tenção de nos tratar, segundo os nossos caminhos e segundo as nossas obras, assim ele nos tratou.

6 אך דברי וחקי אשר צויתי את עבדי הנביאים הלוא השיגו אבתיכם וישובו ויאמרו כאשר זמם יהוה צבאות לעשות לנו כדרכינו וכמעללינו כן עשה אתנו

7 Aos vinte e quatro dias do mês undécimo (que é o mês de sebate), no segundo ano de Dario, veio a palavra do SENHOR ao profeta Zacarias, filho de Baraquias, filho de Ido, dizendo

7 ביום עשרים וארבעה לעשתי עשר חדש הוא חדש שבט בשנת שתים לדריוש היה דבר יהוה אל זכריה בן ברכיהו בן עדוא הנביא לאמר

8 Olhei de noite e vi um homem montado em um cavalo vermelho, e parava entre as murtas que estavam na profundeza; e atrás dele estavam cavalos vermelhos, morenos e brancos.

8 ראיתי הלילה והנה איש רכב על סוס אדם והוא עמד בין ההדסים אשר במצלה ואחריו סוסים אדמים שרקים ולבנים

9 E eu disse Senhor meu, quem são estes? E disse-me o anjo que falava comigo Eu te mostrarei quem estes são.

9 ואמר מה אלה אדני ויאמר אלי המלאך הדבר בי אני אראך מה המה אלה

10 Então, respondeu o homem que estava entre as murtas e disse Estes são os que o SENHOR tem enviado para andarem pela terra.

10 ויען האיש העמד בין ההדסים ויאמר אלה אשר שלח יהוה להתהלך בארץ

11 E eles responderam ao anjo do SENHOR, que estava entre as murtas, e disseram Nós já andamos pela terra, e eis que toda a terra está tranquila e em descanso.

11 ויענו את מלאך יהוה העמד בין ההדסים ויאמרו התהלכנו בארץ והנה כל הארץ ישבת ושקטת

12 Então, o anjo do SENHOR respondeu e disse Ó SENHOR dos Exércitos, até quando não terás compaixão de Jerusalém e das cidades de Judá, contra as quais estiveste irado estes setenta anos?

12 ויען מלאך יהוה ויאמר יהוה צבאות עד מתי אתה לא תרחם את ירושלם ואת ערי יהודה אשר זעמתה זה שבעים שנה

13 Respondeu o SENHOR, ao anjo que falava comigo, palavras boas, palavras consoladoras.

13 ויען יהוה את המלאך הדבר בי דברים טובים דברים נחמים

14 E o anjo que falava comigo me disse Clama, dizendo Assim diz o SENHOR dos Exércitos Com grande zelo, estou zelando por Jerusalém e por Sião.

14 ויאמר אלי המלאך הדבר בי קרא לאמר כה אמר יהוה צבאות קנאתי לירושלם ולציון קנאה גדולה

15 E, com grandíssima ira, estou irado contra as nações em descanso; porque, estando eu um pouco desgostoso, eles auxiliaram no mal.

15 וקצף גדול אני קצף על הגוים השאננים אשר אני קצפתי מעט והמה עזרו לרעה

16 Portanto, o SENHOR diz assim Voltei-me para Jerusalém com misericórdia; a minha casa nela será edificada, diz o SENHOR dos Exércitos, e o cordel será estendido sobre Jerusalém.

16 לכן כה אמר יהוה שבתי לירושלם ברחמים ביתי יבנה בה נאם יהוה צבאות וקוה ינטה על ירושלם

17 Clama outra vez, dizendo Assim diz o SENHOR dos Exércitos As minhas cidades ainda aumentarão e prosperarão; porque o SENHOR ainda consolará a Sião e ainda escolherá a Jerusalém.

17 עוד קרא לאמר כה אמר יהוה צבאות עוד תפוצינה ערי מטוב ונחם יהוה עוד את ציון ובחר עוד בירושלם

18 E levantei os meus olhos, e olhei, e vi quatro chifres.

18 ואשא את עיני וארא והנה ארבע קרנות

19 E eu disse ao anjo que falava comigo Que é isto? E ele me disse Estes são os poderes que dispersaram Judá, Israel e Jerusalém.

19 ואמר אל המלאך הדבר בי מה אלה ויאמר אלי אלה הקרנות אשר זרו את יהודה את ישראל וירושלם

20 E o SENHOR me mostrou quatro ferreiros.

20 ויראני יהוה ארבעה חרשים

21 Então, eu disse Que vêm estes fazer? E ele falou, dizendo Estes são os poderes que dispersaram Judá, de maneira que ninguém pôde levantar a sua cabeça; estes, pois, vieram para os amedrontarem, para derribarem os poderes das nações que levantaram o seu poder contra a terra de Judá, para a espalharem.

21 ואמר מה אלה באים לעשות ויאמר לאמר אלה הקרנות אשר זרו את יהודה כפי איש לא נשא ראשו ויבאו אלה להחריד אתם לידות את קרנות הגוים הנשאים קרן אל ארץ יהודה לזרותה

Zacarias 2

1 Tornei a levantar os meus olhos, e olhei, e vi um homem em cuja mão estava um cordel de medir.

1 ואשא עיני וארא והנה איש ובידו חבל מדה

2 E eu disse Para onde vais tu? E ele me disse Medir Jerusalém, para ver qual é a sua largura e qual o seu comprimento.

2 ואמר אנה אתה הלך ויאמר אלי למד את ירושלם לראות כמה רחבה וכמה ארכה

3 E eis que saiu o anjo que falava comigo, e outro anjo lhe saiu ao encontro

3 והנה המלאך הדבר בי יצא ומלאך אחר יצא לקראתו

4 e lhe disse Corre, fala a este jovem, dizendo Jerusalém será habitada como as aldeias sem muros, por causa da multidão, nela, dos homens e dos animais.

4 ויאמר אלו רץ דבר אל הנער הלז לאמר פרזות תשב ירושלם מרב אדם ובהמה בתוכה

5 E eu, diz o SENHOR, serei para ela um muro de fogo em redor e eu mesmo serei, no meio dela, a sua glória.

5 ואני אהיה לה נאם יהוה חומת אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה

6 Olá! Oh! Fugi, agora, da terra do Norte, diz o SENHOR, porque vos espalhei como os quatro ventos do céu, diz o SENHOR.

6 הוי הוי ונסו מארץ צפון נאם יהוה כי כארבע רוחות השמים פרשתי אתכם נאם יהוה

7 Oh! Sião! Livra-te tu que habitas com a filha da Babilônia.

7 הוי ציון המלטי יושבת בת בבל

8 Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos Depois da glória, ele me enviou às nações que vos despojaram; porque aquele que tocar em vós toca na menina do seu olho.

8 כי כה אמר יהוה צבאות אחר כבוד שלחני אל הגוים השללים אתכם כי הנגע בכם נגע בבבת עינו

9 Porque eis aí levantarei a minha mão sobre eles, e eles virão a ser a presa daqueles que os serviram; assim, sabereis vós que o SENHOR dos Exércitos me enviou.

9 כי הנני מניף את ידי עליהם והיו שלל לעבדיהם וידעתם כי יהוה צבאות שלחני

10 Exulta e alegra-te, ó filha de Sião, porque eis que venho e habitarei no meio de ti, diz o SENHOR.

10 רני ושמחי בת ציון כי הנני בא ושכנתי בתוכך נאם יהוה

11 E, naquele dia, muitas nações se ajuntarão ao SENHOR e serão o meu povo; e habitarei no meio de ti, e saberás que o SENHOR dos Exércitos me enviou a ti.

11 ונלוו גוים רבים אל יהוה ביום ההוא והיו לי לעם ושכנתי בתוכך וידעת כי יהוה צבאות שלחני אליך

12 Então, o SENHOR possuirá a Judá como sua porção na terra santa e ainda escolherá a Jerusalém.

12 ונחל יהוה את יהודה חלקו על אדמת הקדש ובחר עוד בירושלם

13 Cale-se, toda a carne, diante do SENHOR, porque ele despertou na sua santa morada.

13 הס כל בשר מפני יהוה כי נעור ממעון קדשו

Zacarias 3

1 E me mostrou o sumo sacerdote Josué, o qual estava diante do anjo do SENHOR, e Satanás estava à sua mão direita, para se lhe opor.

1 ויראני את יהושע הכהן הגדול עמד לפני מלאך יהוה והשטן עמד על ימינו לשטנו

2 Mas o SENHOR disse a Satanás O SENHOR te repreende, ó Satanás, sim, o SENHOR, que escolheu Jerusalém, te repreende; não é este um tição tirado do fogo?

2 ויאמר יהוה אל השטן יגער יהוה בך השטן ויגער יהוה בך הבחר
בירושלם הלוא זה אוד מצל מאש

3 Ora, Josué, vestido de vestes sujas, estava diante do anjo.

3 ויהושע היה לבש בגדים צואים ועמד לפני המלאך

4 Então, falando, ordenou aos que estavam diante dele, dizendo
Tirai-lhe estas vestes sujas. E a ele lhe disse Eis que tenho feito
com que passe de ti a tua iniquidade e te vestirei de vestes
novas.

4 ויען ויאמר אל העמדים לפניו לאמר הסירו הבגדים הצאים מעליו ויאמר
אליו ראה העברתי מעליך עונך והלבש אתך מחלצות

5 E disse eu Ponham-lhe uma mitra limpa sobre a sua cabeça. E
puseram uma mitra limpa sobre sua cabeça e o vestiram de
vestes; e o anjo do SENHOR estava ali.

5 ואמר ישימו צניף טהור על ראשו וישימו הצניף הטהור על ראשו
וילבשהו בגדים ומלאך יהוה עמד

6 E o anjo do SENHOR protestou a Josué, dizendo

6 ויעד מלאך יהוה ביהושע לאמר

7 Assim diz o SENHOR dos Exércitos Se andares nos meus
caminhos e se observares as minhas ordenanças, também tu
julgarás a minha casa e também guardarás os meus átrios, e te
darei lugar entre os que estão aqui.

7 כה אמר יהוה צבאות אם בדרכי תלך ואם את משמרתי תשמר וגם אתה
תדין את ביתי וגם תשמר את חצרי ונתתי לך מהלכים בין העמדים האלה

8 Ouve, pois, Josué, sumo sacerdote, tu e os teus companheiros
que se assentam diante de ti, porque são homens portentosos;
eis que eu farei vir o meu servo, o Renovo.

8 שמע נא יהושע הכהן הגדול אתה ורעיך הישבים לפניך כי אנשי מופת
המה כי הנני מביא את עבדי צמח

9 Porque eis aqui a pedra que pus diante de Josué; sobre esta
pedra única estão sete olhos; eis que eu esculpirei a sua
escultura, diz o SENHOR dos Exércitos, e tirarei a iniquidade
desta terra, em um dia.

9 כי הנה האבן אשר נתתי לפני יהושע על אבן אחת שבעה עינים הנני
מפתח פתחה נאם יהוה צבאות ומשתי את עון הארץ ההיא ביום אחד

10 Naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos, cada um de vós
convidará o seu companheiro para debaixo da videira e para
debaixo da figueira.

10 ביום ההוא נאם יהוה צבאות תקראו איש לרעהו אל תחת גפן ואל
תחת תאנה

Zacarias 4

1 E tornou o anjo que falava comigo, e me despertou, como a um
homem que é despertado do seu sono,

1 וישב המלאך הדבר בי ויעירני כאיש אשר יעור משנתו

2 e me disse Que vês? E eu disse Olho, e eis um castiçal todo de
ouro, e um vaso de azeite no cimo, com as suas sete lâmpadas; e
cada lâmpada posta no cimo tinha sete canudos.

2 ויאמר אלי מה אתה ראה ויאמר ראיתי והנה מנורת זהב כלה וגלה על
ראשה ושבעה נרתיה עליה שבעה ושבעה מוצקות לנרות אשר על ראשה

3 E, por cima dele, duas oliveiras, uma à direita do vaso de azeite,
e outra à sua esquerda.

3 ושנים זיתים עליה אחד מימין הגלה ואחד על שמאלה

4 E falei e disse ao anjo que falava comigo, dizendo Senhor meu, que é isto?

4 ואען ואמר אל המלאך הדבר בי לאמר מה אלה אדני

5 Então, respondeu o anjo que falava comigo e me disse Não sabes tu o que isto é? E eu disse Não, Senhor meu.

5 ויען המלאך הדבר בי ויאמר אלי הלוא ידעת מה המה אלה ואמר לא אדני

6 E respondeu e me falou, dizendo Esta é a palavra do SENHOR a Zorobabel, dizendo Não por força, nem por violência, mas pelo meu Espírito, diz o SENHOR dos Exércitos.

6 ויען ויאמר אלי לאמר זה דבר יהוה אל זרבבל לאמר לא בחיל ולא בכח כי אם ברוחי אמר יהוה צבאות

7 Quem és tu, ó monte grande? Diante de Zorobabel, serás uma campina; porque ele trará a primeira pedra com aclamações Graça, graça a ela.

7 מי אתה הר הגדול לפני זרבבל למישר והוציא את האבן הראשה תשאות חן חן לה

8 E a palavra do SENHOR veio de novo a mim, dizendo

8 ויהי דבר יהוה אלי לאמר

9 As mãos de Zorobabel têm fundado esta casa, também as suas mãos a acabarão, para que saibais que o SENHOR dos Exércitos me enviou a vós.

9 ידי זרבבל יסדו הבית הזה וידיו תבצענה וידעת כי יהוה צבאות שלחני אלכם

10 Porque quem despreza o dia das coisas pequenas? Pois esse
se alegrará, vendo o prumo na mão de Zorobabel; são os sete
olhos do SENHOR, que discorrem por toda a terra.

10 כי מי בז ליום קטנות ושמחו וראו את האבן הבדיל ביד זרבבל שבעה
אלה עיני יהוה המה משוטטים בכל הארץ

11 Falei mais e disse-lhe Que são as duas oliveiras à direita do
castiçal e à sua esquerda?

11 ואען ואמר אליו מה שני הזיתים האלה על ימין המנורה ועל שמאולה

12 E, falando-lhe outra vez, disse Que são aqueles dois raminhos
de oliveira que estão junto aos dois tubos de ouro e que vertem
de si ouro?

12 ואען שנית ואמר אליו מה שתי שבלי הזיתים אשר ביד שני צנתרות
הזהב המריקים מעליהם הזהב

13 E ele me respondeu, dizendo Não sabes o que é isto? E eu
disse Não, Senhor meu.

13 ויאמר אלי לאמר הלוא ידעת מה אלה ואמר לא אדני

14 Então, ele disse Estes são os dois ungidos, que estão diante
do Senhor de toda a terra.

14 ויאמר אלה שני בני היצהר העמדים על אדון כל הארץ

Zacarias 5

1 E outra vez levantei os meus olhos, e olhei, e vi um rolo voante.

1 ואשוב ואשא עיני ואראה והנה מגלה עפה

2 E ele me disse Que vês? E eu disse Vejo um rolo voante, que tem vinte côvados de comprido e dez côvados de largo.

2 ויאמר אלי מה אתה ראה ואמר אני ראה מגלה עפה ארכה עשרים באמה ורחבה עשר באמה

3 Então, me disse Esta é a maldição que sairá pela face de toda a terra; porque qualquer que furtar será desarraigado, conforme a maldição de um lado; e qualquer que jurar falsamente será desarraigado, conforme a maldição do outro lado.

3 ויאמר אלי זאת האלה היוצאת על פני כל הארץ כי כל הגנב מזה כמוה נקה וכל הנשבע מזה כמוה נקה

4 Eu a trarei, disse o SENHOR dos Exércitos, e a farei entrar na casa do ladrão e na casa do que jurar falsamente pelo meu nome; e pernoitará no meio da sua casa e a consumirá com a sua madeira e com as suas pedras.

4 הוצאתיה נאם יהוה צבאות ובאה אל בית הגנב ואל בית הנשבע בשמי לשקר ולנה בתוך ביתו וכלתו ואת עציו ואת אבניו

5 E saiu o anjo que falava comigo e me disse Levanta, agora, os teus olhos e vê que é isto que sai.

5 ויצא המלאך הדבר בי ויאמר אלי שא נא עיניך וראה מה היוצאת הזאת

6 E eu disse Que é isto? E ele disse Isso é um efa que sai. Mais disse Esta é a semelhança deles em toda a terra.

6 ואמר מה היא ויאמר זאת האיפה היוצאת ויאמר זאת עינם בכל הארץ

7 E eis que foi levantado um talento de chumbo, e uma mulher estava assentada no meio do efa.

7 והנה ככר עפרת נשאת וזאת אשה אחת יושבת בתוך האיפה

8 E ele disse Esta é a impiedade. E a lançou dentro do efa e pôs sobre a boca dele o peso de chumbo.

8 ויאמר זאת הרשעה וישלך אתה אל תוך האיפה וישלך את אבן העפרת אל פיה

9 E levantei os meus olhos e olhei, e eis que duas mulheres saíram, agitando o ar com as suas asas, pois tinham asas como as da cegonha; e levantaram o efa entre a terra e o céu.

9 ואשא עיני וארא והנה שתים נשים יוצאות ורוח בכנפיהם ולהנה כנפים ככנפי החסידה ותשאנה את האיפה בין הארץ ובין השמים

10 Então, eu disse ao anjo que falava comigo Para onde levam estas o efa?

10 ואמר אל המלאך הדבר בי אנה המה מולכות את האיפה

11 E ele me disse Para lhe edificarem uma casa na terra de Sinar, e, estando ela acabada, ele será posto ali em seu próprio lugar.

11 ויאמר אלי לבנות לה בית בארץ שנער והוכן והניחה שם על מכנתה

Zacarias 6

1 E outra vez levantei os meus olhos, e olhei, e vi quatro carros que saíram dentre dois montes, e estes montes eram montes de metal.

1 ואשב ואשא עיני ואראה והנה ארבע מרכבות יצאות מבין שני ההרים וההרים הרי נחשת

2 No primeiro carro, eram os cavalos vermelhos, e, no segundo carro, cavalos pretos.

2 במרכבה הראשנה סוסים אדמים ובמרכבה השנית סוסים שחרים

3 E, no terceiro carro, cavalos brancos, e, no quarto carro, cavalos grisalhos e fortes.

3 ובמרכבה השלשית סוסים לבנים ובמרכבה הרבעית סוסים ברדים אמצים

4 E respondi e disse ao anjo que falava comigo Que é isto, Senhor meu?

4 ואען ואמר אל המלאך הדבר בי מה אלה אדני

5 E o anjo respondeu e me disse Estes são os quatro ventos do céu, saindo donde estavam perante o Senhor de toda a terra.

5 ויען המלאך ויאמר אלי אלה ארבע רחות השמים יוצאות מהתיצב על אדון כל הארץ

6 O carro em que estão os cavalos pretos sai para a terra do Norte, e os brancos saem atrás deles, e os grisalhos saem para a terra do Sul.

6 אשר בה הסוסים השחרים יצאים אל ארץ צפון והלבנים יצאו אל אחריהם והברדים יצאו אל ארץ התימן

7 E os cavalos fortes saíam e procuravam ir por diante, para andarem pela terra. E ele disse Ide, andai pela terra. E andavam pela terra.

7 והאמצים יצאו ויבקשו ללכת להתהלך בארץ ויאמר לכו התהלכו בארץ ותתהלכנה בארץ

8 E me chamou e me falou, dizendo Eis que aqueles que saíram para a terra do Norte fizeram repousar o meu Espírito na terra do Norte.

8 ויזעק אתי וידבר אלי לאמר ראה היוצאים אל ארץ צפון הניחו את רוחי בארץ צפון

9 E a palavra do SENHOR veio a mim, dizendo

9 ויהי דבר יהוה אלי לאמר

10 Recebe dos que foram levados cativos de Heldai, de Tobias e de Jedaías (e vem naquele dia e entra na casa de Josias, filho de Sofonias), os quais vieram da Babilônia;

10 לקוח מאת הגולה מחלדי ומאת טוביה ומאת ידעיה ובאת אתה ביום ההוא ובאת בית יאשיה בן צפניה אשר באו מבבל

11 recebe, digo, prata e ouro, e faze coroas, e põe-nas na cabeça de Josué, filho de Jozadaque, sumo sacerdote.

11 ולקחת כסף וזהב ועשית עטרות ושמת בראש יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול

12 E fala-lhe, dizendo Assim fala e diz o SENHOR dos Exércitos Eis aqui o homem cujo nome é Renovo; ele brotará do seu lugar e edificará o templo do SENHOR.

12 ואמרת אליו לאמר כה אמר יהוה צבאות לאמר הנה איש צמח שמו ומתחתיו יצמח ובנה את היכל יהוה

13 Ele mesmo edificará o templo do SENHOR, e levará a glória, e assentar-se -á, e dominará no seu trono, e será sacerdote no seu trono, e conselho de paz haverá entre ambos.

13 והוא יבנה את היכל יהוה והוא ישא הוד וישב ומשל על כסאו והיה כהן על כסאו ועצת שלום תהיה בין שניהם

14 E estas coroas serão de Helém, e de Tobias, e de Jedaías, e de Hem, filho de Sofonias, como um memorial no templo do SENHOR.

14 והעטרת תהיה לחלם ולטוביה ולידעיה ולחן בן צפניה לזכרון בהיכל יהוה

15 E aqueles que estão longe virão e edificarão no templo do SENHOR, e vós sabereis que o SENHOR dos Exércitos me tem enviado a vós; e isso acontecerá, se ouvirdes mui atentos a voz do SENHOR, vosso Deus.

15 ורחוקים יבאו ובנו בהיכל יהוה וידעתם כי יהוה צבאות שלחני אליכם והיה אם שמוע תשמעון בקול יהוה אלהיכם

Zacarias 7

1 Aconteceu, pois, no ano quarto do rei Dario, que a palavra do SENHOR veio a Zacarias, no dia quarto do nono mês, em quisleu.

1 ויהי בשנת ארבע לדריוש המלך היה דבר יהוה אל זכריה בארבעה לחדש התשעי בכסלו

2 Quando de Betel foram enviados Sarezer, e Regém-Meleque, e os seus homens, para suplicarem o favor do SENHOR,

2 וישלח בית אל שר אצר ורגם מלך ואנשיו לחלות את פני יהוה

3 disseram aos sacerdotes que estavam na Casa do SENHOR dos Exércitos e aos profetas Chorarei eu no quinto mês, separando-me, como o tenho feito por tantos anos?

3 לאמר אל הכהנים אשר לבית יהוה צבאות ואל הנביאים לאמר האבכה בחדש החמשי הנזר כאשר עשיתי זה כמה שנים

4 Então, a palavra do SENHOR dos Exércitos veio a mim, dizendo

4 ויהי דבר יהוה צבאות אלי לאמר

5 Fala a todo o povo desta terra e aos sacerdotes, dizendo Quando jejuastes e pranteastes, no quinto e no sétimo mês, durante estes setenta anos, jejuastes vós para mim, mesmo para mim?

5 אמר אל כל עם הארץ ואל הכהנים לאמר כי צמתם וספוד בחמישי ובשביעי וזה שבעים שנה הצום צמתני אני

6 Ou, quando comestes e quando bebestes, não foi para vós mesmos que comestes e bebestes?

6 וכי תאכלו וכי תשתו הלוא אתם האכלים ואתם השתים

7 Não ouvistes vós as palavras que o SENHOR pregou pelo ministério dos profetas precedentes, quando Jerusalém estava habitada e quieta, com as suas cidades ao redor dela, e o Sul e a campina eram habitados?

7 הלוא את הדברים אשר קרא יהוה ביד הנביאים הראשנים בהיות ירושלם ישבת ושלוה ועריה סביבתיה והנגב והשפלה ישב

8 E a palavra do SENHOR veio a Zacarias, dizendo

8 ויהי דבר יהוה אל זכריה לאמר

9 Assim falou o SENHOR dos Exércitos, dizendo Executai juízo verdadeiro, mostrai piedade e misericórdia cada um a seu irmão;

9 כה אמר יהוה צבאות לאמר משפט אמת שפטו וחסד ורחמים עשו איש את אחיו

10 e não oprimais a viúva, nem o órfão, nem o estrangeiro, nem o pobre, nem intente o mal cada um contra o seu irmão, no seu coração.

10 ואלמנה ויתום גר ועני אל תעשקו ורעת איש אחיו אל תחשבו בלבבכם

11 Eles, porém, não quiseram escutar, e me deram o ombro rebelde, e ensurdeceram os seus ouvidos, para que não ouvissem.

11 וימאנו להקשיב ויתנו כתף סררת ואזניהם הכבידו משמוע

12 Sim, fizeram o seu coração duro como diamante, para que não ouvissem a lei, nem as palavras que o SENHOR dos Exércitos enviara pelo seu Espírito, mediante os profetas precedentes; donde veio a grande ira do SENHOR dos Exércitos.

12 ולבם שמו שמיר משמוע את התורה ואת הדברים אשר שלח יהוה צבאות ברוחו ביד הנביאים הראשנים ויהי קצף גדול מאת יהוה צבאות

13 E aconteceu que, como ele clamou, e eles não ouviram, assim também eles clamarão, mas eu não ouvirei, diz o SENHOR dos Exércitos.

13 ויהי כאשר קרא ולא שמעו כן יקראו ולא אשמע אמר יהוה צבאות

14 E os espalharei com tempestade entre todas as nações que eles não conheceram, e a terra será assolada atrás deles, de sorte que ninguém passará por ela, nem se voltará, porque têm feito da terra desejada uma desolação.

14 ואסערם על כל הגוים אשר לא ידעום והארץ נשמה אחריהם מעבר ומשב וישימו ארץ חמדה לשמה

Zacarias 8

1 Depois, veio a mim a palavra do SENHOR dos Exércitos, dizendo

1 ויהי דבר יהוה צבאות לאמר

2 Assim diz o SENHOR dos Exércitos Zelei por Sião com grande zelo e com grande indignação zelei por ela.

2 כה אמר יהוה צבאות קנאתי לציון קנאה גדולה וחמה גדולה קנאתי לה

3 Assim diz o SENHOR Voltarei para Sião e habitarei no meio de Jerusalém; e Jerusalém chamar-se -á a cidade de verdade, e o monte do SENHOR dos Exércitos, monte de santidade.

3 כה אמר יהוה שבתי אל ציון ושכנתי בתוך ירושלם ונקראה ירושלם עיר האמת והר יהוה צבאות הר הקדש

4 Assim diz o SENHOR dos Exércitos Ainda nas praças de Jerusalém habitarão velhos e velhas, levando cada um na mão o seu bordão, por causa da sua muita idade.

4 כה אמר יהוה צבאות עד ישבו זקנים וזקנות ברחבות ירושלם ואיש משענתו בידו מרב ימים

5 E as ruas da cidade se encherão de meninos e meninas, que nelas brincarão.

5 ורחבות העיר ימלאו ילדים וילדות משחקים ברחבתיה

6 Assim diz o SENHOR dos Exércitos Se isso for maravilhoso aos olhos do resto deste povo, naqueles dias, será também maravilhoso aos meus olhos? --diz o SENHOR dos Exércitos.

6 כה אמר יהוה צבאות כי יפלא בעיני שארית העם הזה בימים ההם גם בעיני יפלא נאם יהוה צבאות

7 Assim diz o SENHOR dos Exércitos Eis que salvarei o meu povo da terra do Oriente e da terra do Ocidente;

7 כה אמר יהוה צבאות הנני מושיע את עמי מארץ מזרח ומארץ מבוא השמש

8 e trá-los-ei, e habitarão no meio de Jerusalém; e serão o meu
povo, e eu serei o seu Deus em verdade e em justiça.

8 והבאתי אתם ושכנו בתוך ירושלם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים
באמת ובצדקה

9 Assim diz o SENHOR dos Exércitos Esforcem-se as mãos de
todos vós que nestes dias ouvistes estas palavras da boca dos
profetas que estiveram no dia em que foi posto o fundamento
da Casa do SENHOR dos Exércitos, para que o templo fosse
edificado.

9 כה אמר יהוה צבאות תחזקנה ידיכם השמעים בימים האלה את
הדברים האלה מפי הנביאים אשר ביום יסד בית יהוה צבאות ההיכל
להבנות

10 Porque antes destes dias não houve aluguel de homens, nem
aluguel de animais; nem havia paz para o que entrava, nem para
o que saía, por causa do inimigo, porque eu incitei a todos os
homens, cada um contra o seu companheiro.

10 כי לפני הימים ההם שכר האדם לא נהיה ושכר הבהמה איננה וליוצא
ולבא אין שלום מן הצר ואשלח את כל האדם איש ברעהו

11 Mas, agora, não serei para com o resto deste povo como nos
primeiros dias, diz o SENHOR dos Exércitos.

11 ועתה לא כימים הראשנים אני לשארית העם הזה נאם יהוה צבאות

12 Porque a semente prosperará, a vide dará o seu fruto, e a
terra dará a sua novidade, e os céus darão o seu orvalho; e farei
que o resto deste povo herde tudo isto.

12 כי זרע השלום הגפן תתן פריה והארץ תתן את יבולה והשמים יתנו
טלם והנחלתי את שארית העם הזה את כל אלה

13 E há de acontecer, ó casa de Judá e ó casa de Israel, que, assim como fostes uma maldição entre as nações, assim vos salvarei, e sereis uma bênção; não temais, esforcem-se as vossas mãos.

13 והיה כאשר הייתם קללה בגוים בית יהודה ובית ישראל כן אושיע אתכם והייתם ברכה אל תיראו תחזקנה ידיכם

14 Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos Assim como pensei fazer-vos mal, quando vossos pais me provocaram à ira, diz o SENHOR dos Exércitos, e não me arrependi,

14 כי כה אמר יהוה צבאות כאשר זממתי להרע לכם בהקציף אבתיכם אתי אמר יהוה צבאות ולא נחמתי

15 assim pensei de novo em fazer bem a Jerusalém e à casa de Judá nestes dias; não temais.

15 כן שבתי זממתי בימים האלה להיטיב את ירושלם ואת בית יהודה אל תיראו

16 Eis as coisas que deveis fazer falai verdade cada um com o seu companheiro; executai juízo de verdade e de paz nas vossas portas;

16 אלה הדברים אשר תעשו דברו אמת איש את רעהו אמת ומשפט שלום שפטו בשעריכם

17 e nenhum de vós pense mal no seu coração contra o seu companheiro, nem ame o juramento falso; porque todas estas coisas eu aborreço, diz o SENHOR.

17 ואיש את רעת רעהו אל תחשבו בלבבכם ושבעת שקר אל תאהבו כי את כל אלה אשר שנאתי נאם יהוה

18 E a palavra do SENHOR dos Exércitos veio a mim, dizendo

18 ויהי דבר יהוה צבאות אלי לאמר

19 Assim diz o SENHOR dos Exércitos O jejum do quarto mês, e o jejum do quinto, e o jejum do sétimo, e o jejum do décimo mês será para a casa de Judá gozo, e alegria, e festividades solenes; amai, pois, a verdade e a paz.

19 כה אמר יהוה צבאות צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה ולמעדים טובים והאמת והשלום אהבו

20 Assim diz o SENHOR dos Exércitos Ainda sucederá que virão povos e habitantes de muitas cidades;

20 כה אמר יהוה צבאות עד אשר יבאו עמים וישבי ערים רבות

21 e os habitantes de uma cidade irão à outra, dizendo Vamos depressa suplicar o favor do SENHOR e buscar o SENHOR dos Exércitos; eu também irei.

21 והלכו ישבי אחת אל אחת לאמר נלכה הלוך לחלות את פני יהוה ולבקש את יהוה צבאות אלכה גם אני

22 Assim, virão muitos povos e poderosas nações buscar, em Jerusalém, o SENHOR dos Exércitos e suplicar a bênção do SENHOR.

22 ובאו עמים רבים וגוים עצומים לבקש את יהוה צבאות בירושלם ולחלות את פני יהוה

23 Assim diz o SENHOR dos Exércitos Naquele dia, sucederá que pegarão dez homens, de todas as línguas das nações, pegarão, sim, na orla da veste de um judeu, dizendo Iremos convosco, porque temos ouvido que Deus está convosco.

23 כה אמר יהוה צבאות בימים ההמה אשר יחזיקו עשרה אנשים מכל לשנות הגוים והחזיקו בכנף איש יהודי לאמר נלכה עמכם כי שמענו אלהים עמכם

Zacarias 9

1 Peso da palavra do SENHOR contra a terra de Hadraque e Damasco, que é o seu repouso; porque o olhar do homem e de todas as tribos de Israel se volta para o SENHOR.

1 משא דבר יהוה בארץ חדרך ודמשק מנחתו כי ליהוה עין אדם וכל שבטי ישראל

2 E também Hamate nela terá termo, e Tiro, e Sidom, ainda que sejam mui sábias.

2 וגם חמת תגבל בה צר וצידון כי חכמה מאד

3 E Tiro edificou para si fortalezas e amontoou prata como o pó e ouro fino como a lama das ruas.

3 ותבן צר מצור לה ותצבר כסף כעפר וחרוץ כטיט חוצות

4 Eis que o Senhor a despojará e ferirá no mar a sua força, e ela será consumida pelo fogo.

4 הנה אדני יורשנה והכה בים חילה והיא באש תאכל

5 Asquelom o verá e temerá, também Gaza e terá grande dor, igualmente Ecrom, porque a sua esperança será iludida; e o rei de Gaza perecerá, e Asquelom não será habitada.

5 תרא אשקלון ותירא ועזה ותחיל מאד ועקרון כי הביש מבטה ואבד מלך מעזה ואשקלון לא תשב

6 E um bastardo habitará em Asdode, e exterminarei a soberba dos filisteus.

6 וישב ממזר באשדוד והכרתי גאון פלשתים

7 E da sua boca tirarei o seu sangue e dentre os seus dentes as suas abominações; e ele também ficará como um resto para o nosso Deus; e será como príncipe em Judá, e Ecrom, como um jebuseu.

7 והסרתי דמיו מפיו ושקציו מבין שניו ונשאר גם הוא לאלהינו והיה כאלף ביהודה ועקרון כיבוסי

8 E me acamparei ao redor da minha casa, contra o exército, para que ninguém passe e para que ninguém volte; para que não passe mais sobre eles o exator; porque agora vi com os meus olhos.

8 וחניתי לביתי מצבה מעבר ומשב ולא יעבר עליהם עוד נגש כי עתה ראיתי בעיני

9 Alegra-te muito, ó filha de Sião; exulta, ó filha de Jerusalém; eis que o teu rei virá a ti, justo e Salvador, pobre e montado sobre um jumento, sobre um asninho, filho de jumenta.

9 גילי מאד בת ציון הריעי בת ירושלם הנה מלכך יבוא לך צדיק ונושע הוא עני ורכב על חמור ועל עיר בן אתנות

10 E destruirei os carros de Efraim e os cavalos de Jerusalém, e o arco de guerra será destruído; e ele anunciará paz às nações; e o seu domínio se estenderá de um mar a outro mar e desde o rio até às extremidades da terra.

10 והכרתי רכב מאפרים וסוס מירושלם ונכרתה קשת מלחמה ודבר שלום לגוים ומשלו מים עד ים ומנהר עד אפסי ארץ

11 Ainda quanto a ti, por causa do sangue do teu concerto, tirei os teus presos da cova em que não havia água.

11 גם את בדם בריתך שלחתי אסיריך מבור אין מים בו

12 Voltai à fortaleza, ó presos de esperança; também hoje vos anuncio que vos recompensarei em dobro.

12 שובו לבצרון אסירי התקוה גם היום מגיד משנה אשיב לך

13 Porque curvei Judá para mim, enchi com Efraim o arco; suscitarei a teus filhos, ó Sião, contra os teus filhos, ó Grécia! E por-te-ei como a espada de um valente.

13 כי דרכתי לי יהודה קשת מלאתי אפרים ועוררתי בניך ציון על בניך יון ושמתיך כחרב גבור

14 E o SENHOR será visto sobre eles, e as suas flechas sairão como o relâmpago; e o Senhor JEOVÁ fará soar a trombeta e irá com os redemoinhos do Sul.

14 ויהוה עליהם יראה ויצא כברק חצו ואדני יהוה בשופר יתקע והלך בסערות תימן

15 O SENHOR dos Exércitos os amparará; e comerão, depois que os tiverem sujeitado, as pedras da funda; também beberão e farão barulho como excitados pelo vinho; e encher-se-ão como taças, como os cantos do altar.

15 יהוה צבאות יגן עליהם ואכלו וכבשו אבני קלע ושתו המו כמו יין ומלאו כמזרק כזויות מזבח

16 E o SENHOR, seu Deus, naquele dia, os salvará, como ao rebanho do seu povo; porque, como as pedras de uma coroa, eles serão exaltados na sua terra.

16 והושיעם יהוה אלהיהם ביום ההוא כצאן עמו כי אבני נזר מתנוססות
על אדמתו

17 Porque quão grande é a sua bondade! E quão grande é a sua formosura! O trigo fará florescer os jovens, e o mosto, as donzelas.

17 כי מה טובו ומה יפיו דגן בחורים ותירוש ינובב בתלות

Zacarias 10

1 Pedi ao SENHOR chuva no tempo da chuva serôdia; o SENHOR, que faz os relâmpagos, lhes dará chuveiro de água e erva no campo a cada um.

1 שאלו מיהוה מטר בעת מלקוש יהוה עשה חזיזים ומטר גשם יתן להם
לאיש עשב בשדה

2 Porque os terafins têm falado vaidade, e os adivinhos têm visto mentira e descrito sonhos vãos; com vaidade consolam; por isso, vão como ovelhas, estão aflitos, porque não há pastor.

2 כי התרפים דברו און והקוסמים חזו שקר וחלמות השוא ידברו הבל
ינחמון על כן נסעו כמו צאן יענו כי אין רעה

3 Contra os pastores se acendeu a minha ira, e castigarei os bodes; mas o SENHOR dos Exércitos visitará o seu rebanho, a casa de Judá, e os fará como o seu majestoso cavalo na peleja.

3 על הרעים חרה אפי ועל העתודים אפקוד כי פקד יהוה צבאות את עדרו
את בית יהודה ושם אותם כסוס הודו במלחמה

4 Dele a pedra de esquina, dele a estaca, dele o arco de guerra, dele juntamente sairão todos os exatores.

4 ממנו פנה ממנו יתד ממנו קשת מלחמה ממנו יצא כל נוגש יחדו

5 E serão como valentes que pelo lodo das ruas entram na peleja, esmagando os inimigos; porque o SENHOR estará com eles, e eles envergonharão os que andam montados em cavalos.

5 והיו כגברים בוסים בטיט חוצות במלחמה ונלחמו כי יהוה עמם והבישו רכבי סוסים

6 E fortalecerei a casa de Judá, e salvarei a casa de José, e tornarei a plantá-los, porque me apiedei deles; e serão como se os não tivera rejeitado; porque eu sou o SENHOR, seu Deus, e os ouvirei.

6 וגברתי את בית יהודה ואת בית יוסף אושיע והושבותים כי רחמתים והיו כאשר לא זנחתים כי אני יהוה אלהיהם ואענם

7 E os de Efraim serão como um valente, e o seu coração se alegrará como pelo vinho, e seus filhos o verão e se alegrarão; o seu coração se regozijará no SENHOR.

7 והיו כגבור אפרים ושמח לבם כמו יין ובניהם יראו ושמחו יגל לבם ביהוה

8 Eu lhes assobiarei e os ajuntarei, porque os tenho remido, e multiplicar-se-ão como se tinham multiplicado.

8 אשרקה להם ואקבצם כי פדיתים ורבו כמו רבו

9 E eu os semearei entre os povos, e lembrar-se-ão de mim em lugares remotos; e viverão com seus filhos e voltarão.

9 ואזרעם בעמים ובמרחקים יזכרוני וחיו את בניהם ושבו

10 Porque eu os farei voltar da terra do Egito e os congregarei da Assíria; e trá-los-ei à terra de Gileade e do Líbano, e não se achará lugar para eles.

10 והשיבותים מארץ מצרים ומאשור אקבצם ואל ארץ גלעד ולבנון אביאם
ולא ימצא להם

11 E ele passará o mar com angústia e ferirá as ondas do mar, e todas as profundezas dos rios se secarão; então, será derribada a soberba da Assíria, e o cetro do Egito se retirará.

11 ועבר בים צרה והכה בים גלים והבישו כל מצולות יאר והורד גאון
אשור ושבט מצרים יסור

12 E eu os fortalecerei no SENHOR, e andarão no seu nome, diz o SENHOR.

12 וגברתים ביהוה ובשמו יתהלכו נאם יהוה

Zacarias 11

1 Abre, ó Líbano, as tuas portas para que o fogo consuma os cedros.

1 פתח לבנון דלתיך ותאכל אש בארזיך

2 Gemei, faias, porque os cedros caíram, porque os mais excelentes são destruídos; gemei, ó carvalhos de Basã, porque o bosque forte é derribado.

2 הילל ברוש כי נפל ארז אשר אדרים שדדו הילילו אלוני בשן כי ירד יער
הבצור

3 Eis voz de uivo dos pastores, porque a sua glória é destruída! Voz de bramido dos filhos de leões, porque foi destruída a soberba do Jordão!

3 קול יללת הרעים כי שדדה אדרתם קול שאגת כפירים כי שדד גאון הירדן

4 Assim diz o SENHOR, meu Deus Apascenta as ovelhas da matança,

4 כה אמר יהוה אלהי רעה את צאן ההרגה

5 cujos possuidores as matam e não se têm por culpados; e cujos vendedores dizem Louvado seja o SENHOR, porque hei enriquecido, e os seus pastores não têm piedade delas.

5 אשר קניהן יהרגן ולא יאשמו ומכריהן יאמר ברוך יהוה ואעשר ורעיהם לא יחמול עליהן

6 Certamente não terei mais piedade dos moradores desta terra, diz o SENHOR, mas eis que entregarei os homens cada um na mão do seu companheiro e na mão do seu rei; eles ferirão a terra, e eu não os livrarei da sua mão.

6 כי לא אחמול עוד על ישבי הארץ נאם יהוה והנה אנכי ממציא את האדם איש ביד רעהו וביד מלכו וכתתו את הארץ ולא אציל מידם

7 E eu apascentei as ovelhas da matança, as pobres ovelhas do rebanho; e tomei para mim duas varas a uma chamei Suavidade, e à outra chamei Laços; e apascentei as ovelhas.

7 וארעה את צאן ההרגה לכן עניי הצאן ואקח לי שני מקלות לאחד קראתי נעם ולאחד קראתי חבלים וארעה את הצאן

8 E destruí os três pastores num mês, porque se angustiou deles a minha alma, e também a sua alma teve fastio de mim.

8 ואכחד את שלשת הרעים בירח אחד ותקצר נפשי בהם וגם נפשם בחלה בי

9 E eu disse Não vos apascentarei mais; o que morrer morra, e o que for destruído seja, e as que restarem comam cada uma a carne da sua companheira.

9 ואמר לא ארעה אתכם המתה תמות והנכחדת תכחד והנשארות
תאכלנה אשה את בשר רעותה

10 E tomei a minha vara Suavidade e a quebrei, para desfazer o meu concerto, que tinha estabelecido com todos estes povos.

10 ואקח את מקלי את נעם ואגדע אתו להפיר את בריתי אשר כרתי את
כל העמים

11 E foi quebrada, naquele dia, e conheceram assim os pobres do rebanho, que me aguardavam, que isso era palavra do SENHOR.

11 ותפר ביום ההוא וידעו כן עניי הצאן השמרים אתי כי דבר יהוה הוא

12 E eu disse-lhes Se parece bem aos vossos olhos, dai-me o que me é devido e, se não, deixai-o. E pesaram o meu salário, trinta moedas de prata.

12 ואמר אליהם אם טוב בעיניכם הבו שכרי ואם לא חדלו וישקלו את
שכרי שלשים כסף

13 O SENHOR, pois, me disse Arroja isso ao oleiro, esse belo preço em que fui avaliado por eles. E tomei as trinta moedas de prata e as arrojei ao oleiro, na Casa do SENHOR.

13 ויאמר יהוה אלי השליכהו אל היוצר אדר היקר אשר יקרתי מעליהם
ואקחה שלשים הכסף ואשליך אתו בית יהוה אל היוצר

14 Então, quebrei a minha segunda vara Laços, para romper a irmandade entre Judá e Israel.

14 ואגדע את מקלי השני את החבלים להפר את האחוה בין יהודה ובין
ישראל

15 E o SENHOR me disse Toma ainda para ti o instrumento de um pastor insensato.

15 ויאמר יהוה אלי עוד קח לך כלי רעה אולי

16 Porque eis que levantarei um pastor na terra, que não visitará as que estão perecendo, não buscará a desgarrada e não sarará a doente, nem apascentará a sã; mas comerá a carne da gorda e lhe despedaçará as unhas.

16 כי הנה אנכי מקים רעה בארץ הנכחדות לא יפקד הנער לא יבקש והנשברת לא ירפא הנצבה לא יכלכל ובשר הבריאה יאכל ופרסיהן יפרק

17 Ai do pastor inútil, que abandona o rebanho; a espada cairá sobre o seu braço e sobre o seu olho direito; o seu braço completamente se secará, e o seu olho direito completamente se escurecerá.

17 הוי רעי האליל עזבי הצאן חרב על זרועו ועל עין ימינו זרעו יבוש תיבש ועין ימינו כהה תכהה

Zacarias 12

1 Peso da palavra do SENHOR sobre Israel. Fala o SENHOR, o que estende o céu, e que funda a terra, e que forma o espírito do homem dentro dele.

1 משא דבר יהוה על ישראל נאם יהוה נטה שמים ויסד ארץ ויצר רוח אדם בקרבו

2 Eis que porei Jerusalém como um copo de tremor para todos os povos em redor e também para Judá, quando do cerco contra Jerusalém.

2 הנה אנכי שם את ירושלם סף רעל לכל העמים סביב וגם על יהודה יהיה במצור על ירושלם

3 E acontecerá, naquele dia, que farei de Jerusalém uma pedra pesada para todos os povos; todos os que carregarem com ela certamente serão despedaçados, e ajuntar-se-ão contra ela todas as nações da terra.

3 והיה ביום ההוא אשים את ירושלם אבן מעמסה לכל העמים כל עמסיה שרוט ישרטו ונאספו עליה כל גויי הארץ

4 Naquele dia, diz o SENHOR, ferirei de espanto todos os cavalos e de loucura os que montam neles; e sobre a casa de Judá abrirei os meus olhos e ferirei de cegueira todos os cavalos dos povos.

4 ביום ההוא נאם יהוה אכה כל סוס בתמהון ורכבו בשגעון ועל בית יהודה אפקח את עיני וכל סוס העמים אכה בעורון

5 Então, os chefes de Judá dirão no seu coração A minha força são os habitantes de Jerusalém e o SENHOR dos Exércitos, seu Deus.

5 ואמרו אלפי יהודה בלבם אמצה לי ישבי ירושלם ביהוה צבאות אלהיהם

6 Naquele dia, porei os chefes de Judá como uma brasa ardente debaixo da lenha e como um facho entre as gavelas; e à direita e à esquerda eles consumirão a todos os povos em redor, e Jerusalém será habitada outra vez no seu próprio lugar, mesmo em Jerusalém.

6 ביום ההוא אשים את אלפי יהודה ככיור אש בעצים וכלפיד אש בעמיר ואכלו על ימין ועל שמאול את כל העמים סביב וישבה ירושלם עוד תחתיה בירושלם

7 E o SENHOR primeiramente salvará as tendas de Judá, para que a glória da casa de Davi e a glória dos habitantes de Jerusalém não sejam exaltadas acima de Judá.

7 והושיע יהוה את אהלי יהודה בראשנה למען לא תגדל תפארת בית דויד ותפארת ישב ירושלם על יהודה

8 Naquele dia, o SENHOR amparará os habitantes de Jerusalém; e o que dentre eles tropeçar, naquele dia, será como Davi, e a casa de Davi será como Deus, como o anjo do SENHOR diante deles.

8 ביום ההוא יגן יהוה בעד יושב ירושלם והיה הנכשל בהם ביום ההוא כדויד ובית דויד כאלהים כמלאך יהוה לפניהם

9 E acontecerá, naquele dia, que procurarei destruir todas as nações que vierem contra Jerusalém.

9 והיה ביום ההוא אבקש להשמיד את כל הגוים הבאים על ירושלם

10 E sobre a casa de Davi e sobre os habitantes de Jerusalém derramarei o Espírito de graça e de súplicas; e olharão para mim, a quem traspassaram; e o prantearão como quem pranteia por um unigênito; e chorarão amargamente por ele, como se chora amargamente pelo primogênito.

10 ושפכתי על בית דויד ועל יושב ירושלם רוח חן ותחנונים והביטו אלי את אשר דקרו וספדו עליו כמספד על היחיד והמר עליו כהמר על הבכור

11 Naquele dia, será grande o pranto em Jerusalém, como o pranto de Hadade-Rimom no vale de Megido.

11 ביום ההוא יגדל המספד בירושלם כמספד הדד רמון בבקעת מגדון

12 E a terra pranteará, cada linhagem à parte; a linhagem da casa de Davi, à parte, e suas mulheres, à parte, e a linhagem da casa de Natã, à parte, e suas mulheres, à parte;

12 וספדה הארץ משפחות משפחות לבד משפחת בית דויד לבד ונשיהם לבד משפחת בית נתן לבד ונשיהם לבד

13 a linhagem da casa de Levi, à parte, e suas mulheres, à parte; a linhagem de Simei, à parte, e suas mulheres, à parte.

13 משפחת בית לוי לבד ונשיהם לבד משפחת השמעי לבד ונשיהם לבד

14 Todas as mais linhagens, cada linhagem, à parte, e suas mulheres, à parte.

14 כל המשפחות הנשארות משפחת משפחת לבד ונשיהם לבד

Zacarias 13

1 Naquele dia, haverá uma fonte aberta para a casa de Davi e para os habitantes de Jerusalém, contra o pecado e contra a impureza.

1 ביום ההוא יהיה מקור נפתח לבית דויד ולישבי ירושלם לחטאת ולנדה

2 E acontecerá, naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos, que tirarei da terra os nomes dos ídolos, e deles não haverá mais memória; e também farei sair da terra os profetas e o espírito da impureza.

2 והיה ביום ההוא נאם יהוה צבאות אכרית את שמות העצבים מן הארץ ולא יזכרו עוד וגם את הנביאים ואת רוח הטמאה אעביר מן הארץ

3 E será que, quando alguém ainda profetizar, seu pai e sua mãe, que o geraram, lhe dirão Não viverás, porque mentirosamente falaste em nome do SENHOR; e seu pai e sua mãe, que o geraram, o traspassarão quando profetizar.

3 והיה כי ינבא איש עוד ואמרו אליו אביו ואמו ילדיו לא תחיה כי שקר דברת בשם יהוה ודקרהו אביהו ואמו ילדיו בהנבאו

4 E acontecerá, naquele dia, que os profetas se envergonharão, cada um da sua visão, quando profetizarem; nem mais se vestirão de manto de pêlos, para mentirem.

4 והיה ביום ההוא יבשו הנביאים איש מחזינו בהנבאתו ולא ילבשו אדרת שער למען כחש

5 Mas dirão Não sou profeta, sou lavrador da terra; porque tenho sido servo desde a minha mocidade.

5 ואמר לא נביא אנכי איש עבד אדמה אנכי כי אדם הקנני מנעורי

6 E, se alguém lhe disser Que feridas são essas nas tuas mãos?, dirá ele São as feridas com que fui ferido em casa dos meus amigos.

6 ואמר אליו מה המכות האלה בין ידיך ואמר אשר הכיתי בית מאהבי

7 Ó espada, ergue-te contra o meu Pastor e contra o varão que é o meu companheiro, diz o SENHOR dos Exércitos; fere o Pastor, e espalhar-se-ão as ovelhas; mas volverei a minha mão para os pequenos.

7 חרב עורי על רעי ועל גבר עמיתי נאם יהוה צבאות הך את הרעה ותפוצין הצאן והשבתי ידי על הצערים

8 E acontecerá em toda a terra, diz o SENHOR, que as duas partes dela serão extirpadas e expirarão; mas a terceira parte restará nela.

8 והיה בכל הארץ נאם יהוה פי שנים בה יכרתו יגועו והשלשית יותר בה

9 E farei passar essa terceira parte pelo fogo, e a purificarei, como se purifica a prata, e a provarei, como se prova o ouro; ela invocará o meu nome, e eu a ouvirei; direi É meu povo; e ela dirá O SENHOR é meu Deus.

9 והבאתי את השלשית באש וצרפתים כצרף את הכסף ובחנתים כבחן את הזהב הוא יקרא בשמי ואני אענה אתו אמרתי עמי הוא והוא יאמר יהוה אלהי

Zacarias 14

1 Eis que vem o dia do SENHOR, em que os teus despojos se repartirão no meio de ti.

1 הנה יום בא ליהוה וחלק שללך בקרבך

2 Porque eu ajuntarei todas as nações para a peleja contra Jerusalém; e a cidade será tomada, e as casas serão saqueadas, e as mulheres, forçadas; e metade da cidade sairá para o cativeiro, mas o resto do povo não será expulso da cidade.

2 ואספתי את כל הגוים אל ירושלם למלחמה ונלכדה העיר ונשסו הבתים והנשים תשגלנה ויצא חצי העיר בגולה ויתר העם לא יכרת מן העיר

3 E o SENHOR sairá e pelejará contra estas nações, como pelejou no dia da batalha.

3 ויצא יהוה ונלחם בגוים ההם כיום הלחמו ביום קרב

4 E, naquele dia, estarão os seus pés sobre o monte das Oliveiras, que está defronte de Jerusalém para o oriente; e o monte das Oliveiras será fendido pelo meio, para o oriente e para o ocidente, e haverá um vale muito grande; e metade do monte se apartará para o norte, e a outra metade dele, para o sul.

4 ועמדו רגליו ביום ההוא על הר הזתים אשר על פני ירושלם מקדם ונבקע הר הזיתים מחציו מזרחה וימה גיא גדולה מאד ומש חצי ההר צפונה וחציו נגבה

5 E fugireis pelo vale dos meus montes (porque o vale dos montes chegará até Azel) e fugireis assim como fugistes do terremoto nos dias de Uzias, rei de Judá; então, virá o SENHOR, meu Deus, e todos os santos contigo, ó Senhor.

5 ונסתם גיא הרי כי יגיע גי הרים אל אצל ונסתם כאשר נסתם מפני הרעש בימי עזיה מלך יהודה ובא יהוה אלהי כל קדשים עמך

6 E acontecerá, naquele dia, que não haverá preciosa luz, nem espessa escuridão.

6 והיה ביום ההוא לא יהיה אור יקרות יקפאון

7 Mas será um dia conhecido do SENHOR; nem dia nem noite será; e acontecerá que, no tempo da tarde, haverá luz.

7 והיה יום אחד הוא יודע ליהוה לא יום ולא לילה והיה לעת ערב יהיה אור

8 Naquele dia, também acontecerá que correrão de Jerusalém águas vivas, metade delas para o mar oriental, e metade delas até ao mar ocidental; no estio e no inverno, sucederá isso.

8 והיה ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלם חצים אל הים הקדמוני וחצים אל הים האחרון בקיץ ובחרף יהיה

9 E o SENHOR será rei sobre toda a terra; naquele dia, um será o SENHOR, e um será o seu nome.

9 והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד

10 Toda a terra em redor se tornará em planície, desde Geba até Rimom, ao sul de Jerusalém; ela será exalçada e habitada no seu lugar, desde a Porta de Benjamim até ao lugar da primeira porta, até à Porta da Esquina, e desde a Torre de Hananel até aos lagares do rei.

10 יסוב כל הארץ כערבה מגבע לרמון נגב ירושלם וראמה וישבה תחתיה למשער בנימן עד מקום שער הראשון עד שער הפנים ומגדל חננאל עד יקבי המלך

11 E habitarão nela, e não haverá mais anátema, porque Jerusalém habitará segura.

11 וישבו בה וחרם לא יהיה עוד וישבה ירושלם לבטח

12 E esta será a praga com que o SENHOR ferirá todos os povos que guerrearam contra Jerusalém a sua carne será consumida, estando eles de pé, e lhes apodrecerão os olhos nas suas órbitas, e lhes apodrecerá a língua na sua boca.

12 וזאת תהיה המגפה אשר יגף יהוה את כל העמים אשר צבאו על ירושלם המק בשרו והוא עמד על רגליו ועיניו תמקנה בחריהן ולשונו תמק בפיהם

13 Naquele dia, também acontecerá que haverá uma grande perturbação do SENHOR entre eles; porque pegará cada um na mão do seu companheiro, e alçar-se -á a mão de cada um contra a mão do seu companheiro.

13 והיה ביום ההוא תהיה מהומת יהוה רבה בהם והחזיקו איש יד רעהו ועלתה ידו על יד רעהו

14 E também Judá pelejará em Jerusalém, e se ajuntarão em redor as riquezas de todas as nações, ouro, e prata, e vestes em grande abundância.

14 וגם יהודה תלחם בירושלם ואסף חיל כל הגוים סביב זהב וכסף ובגדים לרב מאד

15 E será a praga dos cavalos, dos mulos, dos camelos e dos jumentos e de todos os animais que estiverem naqueles exércitos, como foi a praga deles.

15 וכן תהיה מגפת הסוס הפרד הגמל והחמור וכל הבהמה אשר יהיה
במחנות ההמה כמגפה הזאת

16 E acontecerá que todos os que restarem de todas as nações que vieram contra Jerusalém subirão de ano em ano para adorarem o Rei, o SENHOR dos Exércitos, e para celebrarem a Festa das Cabanas.

16 והיה כל הנותר מכל הגוים הבאים על ירושלם ועלו מדי שנה בשנה
להשתחות למלך יהוה צבאות ולחג את חג הסכות

17 E acontecerá que, se alguma das famílias da terra não subir a Jerusalém, para adorar o Rei, o SENHOR dos Exércitos, não virá sobre ela a chuva.

17 והיה אשר לא יעלה מאת משפחות הארץ אל ירושלם להשתחות למלך
יהוה צבאות ולא עליהם יהיה הגשם

18 E, se a família dos egípcios não subir, nem vier, virá sobre eles a praga com que o SENHOR ferirá as nações que não subirem a celebrar a Festa das Cabanas.

18 ואם משפחת מצרים לא תעלה ולא באה ולא עליהם תהיה המגפה
אשר יגף יהוה את הגוים אשר לא יעלו לחג את חג הסכות

19 Este será o castigo dos egípcios e o castigo de todas as nações que não subirem a celebrar a Festa das Cabanas.

19 זאת תהיה חטאת מצרים וחטאת כל הגוים אשר לא יעלו לחג את חג
הסכות

20 Naquele dia, se gravará sobre as campainhas dos cavalos SANTIDADE AO SENHOR; e as panelas na Casa do SENHOR serão como as bacias diante do altar.

20 ביום ההוא יהיה על מצלות הסוס קדש ליהוה והיה הסירות בבית
יהוה כמזרקים לפני המזבח

21 E todas as panelas em Jerusalém e Judá serão consagradas ao SENHOR dos Exércitos, e todos os que sacrificarem virão, e delas tomarão, e nelas cozerão; e não haverá mais cananeu na Casa do SENHOR dos Exércitos, naquele dia.

21 והיה כל סיר בירושלם וביהודה קדש ליהוה צבאות ובאו כל הזבחים ולקחו מהם ובשלו בהם ולא יהיה כנעני עוד בבית יהוה צבאות ביום ההוא

Malaquias

Malaquias 1

1 Peso da palavra do SENHOR contra Israel, pelo ministério de Malaquias.

1 משא דבר יהוה אל ישראל ביד מלאכי

2 Eu vos amei, diz o SENHOR; mas vós dizeis Em que nos amaste? Não foi Esaú irmão de Jacó? --disse o SENHOR; todavia amei a Jacó

2 אהבתי אתכם אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו הלוא אח עשו ליעקב נאם יהוה ואהב את יעקב

3 e aborreci a Esaú; e fiz dos seus montes uma assolação e dei a sua herança aos dragões do deserto.

3 ואת עשו שנאתי ואשים את הריו שממה ואת נחלתו לתנות מדבר

4 Ainda que Edom diga Empobrecidos somos, porém tornaremos a edificar os lugares desertos, assim diz o SENHOR dos Exércitos

Eles edificarão, e eu destruirei, e lhes chamarão Termo-de-Impiedade e Povo-Contra-Quem-o-SENHOR-Está-Irado-Para-Sempre.

4 כי תאמר אדום רששנו ונשוב ונבנה חרבות כה אמר יהוה צבאות המה יבנו ואני אהרוס וקראו להם גבול רשעה והעם אשר זעם יהוה עד עולם

5 E os vossos olhos o verão, e direis O SENHOR seja engrandecido desde os termos de Israel.

5 ועיניכם תראינה ואתם תאמרו יגדל יהוה מעל לגבול ישראל

6 O filho honrará o pai, e o servo, ao seu senhor; e, se eu sou Pai, onde está a minha honra? E, se eu sou Senhor, onde está o meu temor? --diz o SENHOR dos Exércitos a vós, ó sacerdotes, que desprezais o meu nome e dizeis Em que desprezamos nós o teu nome?

6 בן יכבד אב ועבד אדניו ואם אב אני איה כבודי ואם אדונים אני איה מוראי אמר יהוה צבאות לכם הכהנים בוזי שמי ואמרתם במה בזינו את שמך

7 Ofereceis sobre o meu altar pão imundo e dizeis Em que te havemos profanado? Nisto, que dizeis A mesa do SENHOR é desprezível.

7 מגישים על מזבחי לחם מגאל ואמרתם במה גאלנוך באמרכם שלחן יהוה נבזה הוא

8 Porque, quando trazeis animal cego para o sacrificardes, não faz mal! E, quando ofereceis o coxo ou o enfermo, não faz mal! Ora, apresenta-o ao teu príncipe; terá ele agrado em ti? Ou aceitará ele a tua pessoa? --diz o SENHOR dos Exércitos.

8 וכי תגשון עור לזבח אין רע וכי תגישו פסח וחלה אין רע הקריבהו נא לפחתך הירצך או הישא פניך אמר יהוה צבאות

9 Agora, pois, suplicai o favor de Deus, e ele terá piedade de nós; isto veio da vossa mão; aceitará ele a vossa pessoa? --diz o SENHOR dos Exércitos.

9 ועתה חלו נא פני אל ויחננו מידכם היתה זאת הישא מכם פנים אמר יהוה צבאות

10 Quem há também entre vós que feche as portas e não acenda debalde o fogo do meu altar? Eu não tenho prazer em vós, diz o SENHOR dos Exércitos, nem aceitarei da vossa mão a oblação.

10 מי גם בכם ויסגר דלתים ולא תאירו מזבחי חנם אין לי חפץ בכם אמר יהוה צבאות ומנחה לא ארצה מידכם

11 Mas, desde o nascente do sol até ao poente, será grande entre as nações o meu nome; e, em todo lugar, se oferecerá ao meu nome incenso e uma oblação pura; porque o meu nome será grande entre as nações, diz o SENHOR dos Exércitos.

11 כי ממזרח שמש ועד מבואו גדול שמי בגוים ובכל מקום מקטר מגש לשמי ומנחה טהורה כי גדול שמי בגוים אמר יהוה צבאות

12 Mas vós o profanais, quando dizeis A mesa do SENHOR é impura, e o seu produto, a sua comida, é desprezível.

12 ואתם מחללים אותו באמרכם שלחן אדני מגאל הוא וניבו נבזה אכלו

13 E dizeis Eis aqui, que canseira! E o lançastes ao desprezo, diz o SENHOR dos Exércitos vós ofereceis o roubado, e o coxo, e o enfermo; assim fazeis a oferta; ser-me -á aceito isto de vossa mão? --diz o SENHOR.

13 ואמרתם הנה מתלאה והפחתם אותו אמר יהוה צבאות והבאתם גזול ואת הפסח ואת החולה והבאתם את המנחה הארצה אותה מידכם אמר יהוה

14 Pois maldito seja o enganador, que, tendo animal no seu rebanho, promete e oferece ao SENHOR uma coisa vil; porque eu sou grande Rei, diz o SENHOR dos Exércitos, o meu nome será tremendo entre as nações.

14 וארור נוכל ויש בעדרו זכר ונדר וזבח משחת לאדני כי מלך גדול אני אמר יהוה צבאות ושמי נורא בגוים

Malaquias 2

1 E, agora, ó sacerdotes, este mandamento vos toca a vós.

1 ועתה אליכם המצוה הזאת הכהנים

2 Se o não ouvirdes e se não propuserdes no vosso coração dar honra ao meu nome, diz o SENHOR dos Exércitos, enviarei a maldição contra vós e amaldiçoarei as vossas bênçãos; e já as tenho amaldiçoado, porque vós não pondes isso no coração.

2 אם לא תשמעו ואם לא תשימו על לב לתת כבוד לשמי אמר יהוה צבאות ושלחתי בכם את המארה וארותי את ברכותיכם וגם ארותיה כי אינכם שמים על לב

3 Eis que vos corromperei a semente e espalharei esterco sobre o vosso rosto, o esterco das vossas festas; e com ele sereis tirados.

3 הנני גער לכם את הזרע וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם ונשא אתכם אליו

4 Então, sabereis que eu vos enviei este mandamento, para que o meu concerto seja com Levi, diz o SENHOR dos Exércitos.

4 וידעתם כי שלחתי אליכם את המצוה הזאת להיות בריתי את לוי אמר יהוה צבאות

5 Meu concerto com ele foi de vida e de paz, e eu lhas dei para que me temesse, e me temeu e assombrou-se por causa do meu nome.

5 בריתי היתה אתו החיים והשלום ואתנם לו מורא וייראני ומפני שמי נחת הוא

6 A lei da verdade esteve na sua boca, e a iniquidade não se achou nos seus lábios; andou comigo em paz e em retidão e apartou a muitos da iniquidade.

6 תורת אמת היתה בפיהו ועולה לא נמצא בשפתיו בשלום ובמישור הלך אתי ורבים השיב מעון

7 Porque os lábios do sacerdote guardarão a ciência, e da sua boca buscarão a lei, porque ele é o anjo do SENHOR dos Exércitos.

7 כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך יהוה צבאות הוא

8 Mas vós vos desviastes do caminho, a muitos fizestes tropeçar na lei corrompestes o concerto de Levi, diz o SENHOR dos Exércitos.

8 ואתם סרתם מן הדרך הכשלתם רבים בתורה שחתם ברית הלוי אמר יהוה צבאות

9 Por isso, também eu vos fiz desprezíveis e indignos diante de todo o povo, visto que não guardastes os meus caminhos, mas fizestes acepção de pessoas na lei.

9 וגם אני נתתי אתכם נבזים ושפלים לכל העם כפי אשר אינכם שמרים את דרכי ונשאים פנים בתורה

10 Não temos nós todos um mesmo Pai? Não nos criou um mesmo Deus? Por que seremos desleais uns para com os outros, profanando o concerto de nossos pais?

10 הלוא אב אחד לכלנו הלוא אל אחד בראנו מדוע נבגד איש באחיו לחלל ברית אבתינו

11 Judá foi desleal, e abominação se cometeu em Israel e em Jerusalém; porque Judá profanou a santidade do SENHOR, a qual ele ama, e se casou com a filha de deus estranho.

11 בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל ובירושלם כי חלל יהודה קדש יהוה אשר אהב ובעל בת אל נכר

12 O SENHOR extirpará das tendas de Jacó o homem que fizer isso, o que vela, e o que responde, e o que oferece dons ao SENHOR dos Exércitos.

12 יכרת יהוה לאיש אשר יעשנה ער וענה מאהלי יעקב ומגיש מנחה ליהוה צבאות

13 Ainda fazeis isto cobris o altar do SENHOR de lágrimas, de choros e de gemidos; de sorte que ele não olha mais para a oferta, nem a aceitará com prazer da vossa mão.

13 וזאת שנית תעשו כסות דמעה את מזבח יהוה בכי ואנקה מאין עוד פנות אל המנחה ולקחת רצון מידכם

14 E dizeis Por quê? Porque o SENHOR foi testemunha entre ti e a mulher da tua mocidade, com a qual tu foste desleal, sendo ela a tua companheira e a mulher do teu concerto.

14 ואמרתם על מה על כי יהוה העיד בינך ובין אשת נעוריך אשר אתה בגדתה בה והיא חברתך ואשת בריתך

15 E não fez ele somente um, sobejando-lhe espírito? E por que somente um? Ele buscava uma semente de piedosos; portanto,

guardai-vos em vosso espírito, e ninguém seja desleal para com a mulher da sua mocidade.

15 ולא אחד עשה ושאר רוח לו ומה האחד מבקש זרע אלהים ונשמרתם ברוחכם ובאשת נעוריך אל יבגד

16 Porque o SENHOR, Deus de Israel, diz que aborrece o repúdio e aquele que encobre a violência com a sua veste, diz o SENHOR dos Exércitos; portanto, guardai-vos em vosso espírito e não sejais desleais.

16 כי שנא שלח אמר יהוה אלהי ישראל וכסה חמס על לבושו אמר יהוה צבאות ונשמרתם ברוחכם ולא תבגדו

17 Enfadais ao SENHOR com vossas palavras; e ainda dizeis Em que o enfadamos? Nisto, que dizeis Qualquer que faz o mal passa por bom aos olhos do SENHOR, e desses é que ele se agrada; ou onde está o Deus do juízo?

17 הוגעתם יהוה בדבריכם ואמרתם במה הוגענו באמרכם כל עשה רע טוב בעיני יהוה ובהם הוא חפץ או איה אלהי המשפט

Malaquias 3

1 Eis que eu envio o meu anjo, que preparará o caminho diante de mim; e, de repente, virá ao seu templo o Senhor, a quem vós buscais, o anjo do concerto, a quem vós desejais; eis que vem, diz o SENHOR dos Exércitos.

1 הנני שלח מלאכי ופנה דרך לפני ופתאם יבוא אל היכלו האדון אשר אתם מבקשים ומלאך הברית אשר אתם חפצים הנה בא אמר יהוה צבאות

2 Mas quem suportará o dia da sua vinda? E quem subsistirá, quando ele aparecer? Porque ele será como o fogo do ourives e como o sabão dos lavandeiros.

2 ומי מכלכל את יום בואו ומי העמד בהראותו כי הוא כאש מצרף וכברית
מכבסים

3 E assentar-se -á, afinando e purificando a prata; e purificará os filhos de Levi e os afinará como ouro e como prata; então, ao SENHOR trarão ofertas em justiça.

3 וישב מצרף ומטהר כסף וטהר את בני לוי וזקק אתם כזהב וככסף והיו
ליהוה מגישי מנחה בצדקה

4 E a oferta de Judá e de Jerusalém será suave ao SENHOR, como nos dias antigos e como nos primeiros anos.

4 וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלם כימי עולם וכשנים קדמניות

5 E chegar-me-ei a vós para juízo, e serei uma testemunha veloz contra os feiticeiros, e contra os adúlteros, e contra os que juram falsamente, e contra os que defraudam o jornaleiro, e pervertem o direito da viúva, e do órfão, e do estrangeiro, e não me temem, diz o SENHOR dos Exércitos.

5 וקרבתי אליכם למשפט והייתי עד ממהר במכשפים ובמנאפים
ובנשבעים לשקר ובעשקי שכר שכיר אלמנה ויתום ומטי גר ולא יראוני
אמר יהוה צבאות

6 Porque eu, o SENHOR, não mudo; por isso, vós, ó filhos de Jacó, não sois consumidos.

6 כי אני יהוה לא שניתי ואתם בני יעקב לא כליתם

7 Desde os dias de vossos pais, vos desviastes dos meus estatutos e não os guardastes; tornai vós para mim, e eu tornarei para vós, diz o SENHOR dos Exércitos; mas vós dizeis Em que havemos de tornar?

7 למימי אבתיכם סרתם מחקי ולא שמרתם שובו אלי ואשובה אליכם
אמר יהוה צבאות ואמרתם במה נשוב

8 Roubará o homem a Deus? Todavia, vós me roubais e dizeis Em que te roubamos? Nos dízimos e nas ofertas alçadas.

8 היקבע אדם אלהים כי אתם קבעים אתי ואמרתם במה קבענוך המעשר והתרומה

9 Com maldição sois amaldiçoados, porque me roubais a mim, vós, toda a nação.

9 במארה אתם נארים ואתי אתם קבעים הגוי כלו

10 Trazei todos os dízimos à casa do tesouro, para que haja mantimento na minha casa, e depois fazei prova de mim, diz o SENHOR dos Exércitos, se eu não vos abrir as janelas do céu e não derramar sobre vós uma bênção tal, que dela vos advenha a maior abastança.

10 הביאו את כל המעשר אל בית האוצר ויהי טרף בביתי ובחנוני נא בזאת אמר יהוה צבאות אם לא אפתח לכם את ארבות השמים והריקתי לכם ברכה עד בלי די

11 E, por causa de vós, repreenderei o devorador, para que não vos consuma o fruto da terra; e a vide no campo não vos será estéril, diz o SENHOR dos Exércitos.

11 וגערתי לכם באכל ולא ישחת לכם את פרי האדמה ולא תשכל לכם הגפן בשדה אמר יהוה צבאות

12 E todas as nações vos chamarão bem-aventurados; porque vós sereis uma terra deleitosa, diz o SENHOR dos Exércitos.

12 ואשרו אתכם כל הגוים כי תהיו אתם ארץ חפץ אמר יהוה צבאות

13 As vossas palavras foram agressivas para mim, diz o SENHOR; mas vós dizeis Que temos falado contra ti?

13 חזקו עלי דבריכם אמר יהוה ואמרתם מה נדברנו עליך

14 Vós dizeis Inútil é servir a Deus; que nos aproveitou termos cuidado em guardar os seus preceitos e em andar de luto diante do SENHOR dos Exércitos?

14 אמרתם שוא עבד אלהים ומה בצע כי שמרנו משמרתו וכי הלכנו קדרנית מפני יהוה צבאות

15 Ora, pois, nós reputamos por bem-aventurados os soberbos; também os que cometem impiedade se edificam; sim, eles tentam ao SENHOR e escapam.

15 ועתה אנחנו מאשרים זדים גם נבנו עשי רשעה גם בחנו אלהים וימלטו

16 Então, aqueles que temem ao SENHOR falam cada um com o seu companheiro; e o SENHOR atenta e ouve; e há um memorial escrito diante dele, para os que temem ao SENHOR e para os que se lembram do seu nome.

16 אז נדברו יראי יהוה איש את רעהו ויקשב יהוה וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יהוה ולחשבי שמו

17 E eles serão meus, diz o SENHOR dos Exércitos, naquele dia que farei, serão para mim particular tesouro; poupá-los-ei como um homem poupa a seu filho que o serve.

17 והיו לי אמר יהוה צבאות ליום אשר אני עשה סגלה וחמלתי עליהם כאשר יחמל איש על בנו העבד אתו

18 Então, vereis outra vez a diferença entre o justo e o ímpio; entre o que serve a Deus e o que não o serve.

18 ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עבד אלהים לאשר לא עבדו

Malaquias 4

1 Porque eis que aquele dia vem ardendo como forno; todos os soberbos e todos os que cometem impiedade serão como palha;

e o dia que está para vir os abrasará, diz o SENHOR dos Exércitos, de sorte que lhes não deixará nem raiz nem ramo.

1 כי הנה היום בא בער כתנור והיו כל זדים וכל עשה רשעה קש ולהט אתם היום הבא אמר יהוה צבאות אשר לא יעזב להם שרש וענף

2 Mas para vós que temeis o meu nome nascerá o sol da justiça e salvação trará debaixo das suas asas; e saireis e crescereis como os bezerros do cevadouro.

2 וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק

3 E pisareis os ímpios, porque se farão cinza debaixo das plantas de vossos pés, naquele dia que farei, diz o SENHOR dos Exércitos.

3 ועסותם רשעים כי יהיו אפר תחת כפות רגליכם ביום אשר אני עשה אמר יהוה צבאות

4 Lembrai-vos da Lei de Moisés, meu servo, a qual lhe mandei em Horebe para todo o Israel, a qual são os estatutos e juízos.

4 זכרו תורת משה עבדי אשר צויתי אותו בחרב על כל ישראל חקים ומשפטים

5 Eis que eu vos envio o profeta Elias, antes que venha o dia grande e terrível do SENHOR;

5 הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא

6 e converterá o coração dos pais aos filhos e o coração dos filhos a seus pais; para que eu não venha e fira a terra com maldição.

6 והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם פן אבוא והכיתי את הארץ חרם

Brit Hadasha

ברית חדשה

Novo Testamento

Evangelho segundo Mateus

Mateus 1

1 LIVRO da geração de Jesus Cristo, filho de Davi, filho de Abraão.

1 ספר תולדת ישוע המשיח בן דוד בן אברהם:

2 Abraão gerou a Isaque; e Isaque gerou a Jacó; e Jacó gerou a Judas e a seus irmãos;

2 אברהם הוליד את יצחק ויצחק הוליד את יעקב ויעקב הוליד את יהודה ואת אחיו:

3 E Judas gerou de Tamar a Fares e a Zara; e Fares gerou a Esrom; e Esrom gerou a Aarão;

3 ויהודה הוליד את פרץ ואת זרח מתמר ופרץ הוליד את חצרון וחצרון הוליד את רם:

4 E Aarão gerou a Aminadab; e Aminadab gerou a Naasson; e Naasson gerou a Salmon;

4 ורם הוליד את עמינדב ועמינדב הוליד את נחשון ונחשון הוליד את שלמון:

5 E Salmon gerou de Racab a Booz, e Booz gerou de Rut a Obed; e Obed gerou a Jessé;

5 ושלמון הוליד את בעז מרחב ובעז הוליד את עובד מרות ועובד הוליד את ישי:

6 E Jessé gerou ao rei Daví; e o rei Daví gerou a Salomão da que foi mulher de Urias;

6 וישי הוליד את דוד המלך ודוד המלך הוליד את שלמה מאשת אוריה:

7 E Salomão gerou a Roboão; e Roboão gerou a Abias; e Abias gerou a Asafe;

7 ושלמה הוליד את רחבעם ורחבעם הוליד את אביה ואביה הוליד את אסא:

8 E Asafe gerou a Josafá; e Josafá gerou a Jorão; e Jorão gerou a Ozias;

8 ואסא הוליד את יהושפט ויהושפט הוליד את יורם ויורם הוליד את עזיהו:

9 E Ozias gerou a Joatão; e Joatão gerou a Acaz; e Acaz gerou a Ezequias;

9 ועזיהו הוליד את יותם ויותם הוליד את אחז ואחז הוליד את יחזקיהו:

10 E Ezequias gerou a Manassés; e Manassés gerou a Amon; e Amon gerou a Josias;

10 ויחזקיהו הוליד את מנשה ומנשה הוליד את אמון ואמון הוליד את יאשיהו:

11 E Josias gerou a Jeconias e a seus irmãos na deportação para a Babilónia.

11 ויאשיהו הוליד את יכניהו ואת אחיו לעת גלות בבל:

12 E, depois da deportação para a Babilónia, Jeconias gerou a Salatiel; e Salatiel gerou a Zorobabel.

12 ואחרי גלותם בבלה הוליד יכניה את שאלתיאל ושאלתיאל הוליד את זרבבל:

13 E Zorobabel gerou a Abiud; e Abiud gerou a Eliaquim; e
Eliaquim gerou a Azor;

13 וזרבבל הוליד את אביהוד ואביהוד הוליד את אליקים ואליקים הוליד
את עזור:

14 E Azor gerou a Sadoque; e Sadoque gerou a Aquim; e Aquim
gerou a Eliud;

14 ועזור הוליד את צדוק וצדוק הוליד את יכין ויכין הוליד את אליהוד:

15 E Eliud gerou a Eleazar; e Eleazar gerou a Matan; e Matan
gerou a Jacó;

15 ואליהוד הוליד את אלעזר ואלעזר הוליד את מתן ומתן הוליד את
יעקב:

16 E Jacó gerou a José, marido de Maria, da qual nasceu Jesus
que se chama o Cristo.

16 ויעקב הוליד את יוסף בעל מרים אשר ממנה נולד ישוע הנקרא משיח:

17 De sorte que todas as gerações desde Abraão até Daví, são
catorze gerações; e desde Daví até à deportação para a
Babilónia, catorze gerações; e desde a deportação para a
Babilónia até Cristo, catorze gerações;

17 והנה כל הדרות מן אברהם עד דוד ארבעה עשר דרות ומן דוד עד גלות
בבל ארבעה עשר דרות ומעת גלות בבל עד המשיח ארבעה עשר דרות:

18 Ora o nascimento de Jesus Cristo foi assim: Estando Maria,
sua mãe desposada com José, antes de se ajuntarem, achou-se
ter concebido do Espírito Santo.

18 והלדת ישוע המשיח כה היתה מרים אמו ארשה ליוסף ובטרם יבא
אליה נמצאת הרה לרוח הקדש:

19 Então José, seu marido, como era justo, e a não queria
infamar, intentou deixá-la secretamente.

19 ויוסף בעלה היה איש צדיק ולא אבה לתתה לבוז ויאמר בלבו לשלחה
בסתר:

20 E, projectando ele isto, eis que em sonho lhe apareceu um
anjo do Senhor, dizendo: José, filho de Daví, não temas receber a
Maria tua mulher, porque o que nela está gerado é do Espírito
Santo;

20 הוא חשב כזאת והנה מלאך יהוה נראה אליו בחלום ויאמר יוסף בן
דוד אל תירא מכנוס אליך את מרים אשתך כי אשר הרה בה מרוח הקדש
הוא:

21 E dará à luz um filho e chamarás o seu nome Jesus; porque
ele salvará o seu povo dos seus pecados.

21 והיא ילדת בן וקראת את שמו ישוע כי הוא יושיע את עמו מעונותיהם:

22 Tudo isto aconteceu para que se cumprisse o que foi dito da
parte do Senhor, pelo profeta que diz:

22 ותהי כל זאת למלאת את אשר דבר יהוה ביד הנביא לאמר:

23 Eis que a virgem conceberá e dará à luz um filho, e chamá-lo-
ão pelo nome de Emanuel, que traduzido é: Deus connosco.

23 הנה העלמה הרה וילדת בן וקראו שמו עמנואל אשר פרושו האל עמנו:

24 E José, despertando do sonho, fez como o anjo do Senhor lhe
ordenara, e recebeu a sua mulher;

24 וייקץ יוסף משנתו ויעש כאשר צוהו מלאך יהוה ויקח אליו את אשתו:

25 E não a conheceu até que deu à luz seu filho, o primogénito, e
pôs-lhe por nome Jesus.

25 ולא ידעה עד כי ילדה בן את בכורה ויקרא את שמו ישוע:

Mateus 2

1 E, TENDO nascido Jesus, em Belem de Judéia, no tempo do rei Herodes, eis que uns magos vieram do oriente a Jerusalém,

1 ויהי כאשר נולד ישוע בבית לחם יהודה בימי הורדוס המלך ויבאו מגושים מארץ מזרח ירושלימה לאמר:

2 Dizendo: Onde está aquele que é nascido rei dos judeus? Porque vimos a sua estrela no oriente e viemos a adorá-lo.

2 איה מלך היהודים הנולד כי ראינו את כוכבו במזרח ונבא להשתחות לו:

3 E o rei Herodes, ouvindo isto, perturbou-se, e toda Jerusalém com ele.

3 ויהי כשמע הורדוס המלך את דבריהם ויבהל הוא וכל ירושלים עמו:

4 E, congregados todos os príncipes dos sacerdotes, e os escribas do povo, perguntou-lhes onde havia de nascer o Cristo.

4 ויקהל את כל ראשי הכהנים וסופרי העם וידרש מאתם לאמר איפה יולד המשיח:

5 E eles lhe disseram: Em Belem de Judéia; porque assim está escrito pelo profeta

5 ויאמרו לו בבית לחם יהודה כי כן כתוב ביד הנביא:

6 E tu, Belem, terra de Judá, de modo nenhum és a menor entre as capitais de Judá; porque de ti sairá o Guia que há-de apascentar o meu povo de Israel.

6 ואתה בית לחם ארץ יהודה אינך צעיר באלפי יהודה כי ממך יצא מושל אשר ירעה את עמי ישראל:

7 Então Herodes, chamando secretamente os magos, inquiriu exactamente deles acerca do tempo em que a estrela lhes aparecera.

7 אז קרא הורדוס למגושים בסתר ויחקר אתם לדעת עת הראות הכוכב:

8 E, enviando-os a Belem, disse: Ide, e perguntai diligentemente pelo menino, e, quando o achardes, participai-mo, para que também eu vá e o adore.

8 וישלחם בית לחם ויאמר לכו חקרו היטב על דבר הילד והיה כי תמצאון אתו והגדתם לי ואבאה להשתחות לו גם אני:

9 E, tendo eles ouvido o rei, partiram; e eis que a estrela, que tinham visto no oriente, ia adiante deles, até que, chegando, se deteve sobre o lugar onde estava o menino.

9 ויהי כשמעם את דברי המלך וילכו והנה הכוכב אשר ראו במזרח דרך לפניהם עד באו אל מקום אשר שם הילד ויעמד ממעל לו:

10 E, vendo eles a estrela, alegraram-se muito com grande alegria.

10 ויראו את הכוכב וישמחו שמחה גדולה עד מאד:

11 E, entrando na casa acharam o menino com Maria sua mãe, e, prostrando-se, o adoraram; e, abrindo os seus tesouros, lhe ofertaram dádivas: ouro, incenso e mirra.

11 ויבאו הביתה וימצאו את הילד עם מרים אמו ויפל על פניהם וישתחוו לו ויפתחו את אוצרותם ויקריבו לו מנחה זהב ולבונה ומר:

12 E, sendo por divina revelação avisados em sonhos para que não voltassem para junto de Herodes, partiram para a sua terra por outro caminho.

12 ויצוו בחלום לבלתי שוב אל הורדוס וילכו בדרך אחר אל ארצם:

13 E, tendo-se eles retirado, eis que o anjo do Senhor apareceu a José em sonhos, dizendo: Levanta-te, e toma o menino e sua mãe, e foge para o Egipto, e demora-te lá até que eu te diga: porque Herodes há-de procurar o menino para o matar.

13 הם הלכו משם והנה מלאך יהוה נראה אל יוסף בחלום לאמר קום קח את הילד ואת אמו וברח לך מצרימה והיה שם עד אשר אמר אליך כי הורדוס צדה את הילד לאבדו:

14 E, levantando-se ele, tomou o menino e sua mãe de noite, e foi para o Egipto.

14 ויקם ויקח את הילד ואת אמו בלילה ויברח מצרימה:

15 E esteve lá até á morte de Herodes, para que se cumprisse o que foi dito da parte do Senhor pelo profeta que diz: Do Egipto chamei o meu Filho.

15 ויהי שם עד מות הורדוס למלאת את אשר דבר יהוה ביד הנביא לאמר ממצרים קראתי לבני:

16 Então Herodes, vendo que tinha sido iludido pelos magos, irritou-se muito, e mandou matar todos os meninos que havia em Belem, e em todos os seus contornos, de dois anos para baixo, segundo o tempo que diligentemente inquirira dos magos.

16 וירא הורדוס כי התלו בו המגושים ויקצף מאד וישלח וימת את כל הילדים אשר בבית לחם ובכל גבוליה מבן שנתים ולמטה כפי העת אשר חקרה מפי המגושים:

17 Então se cumpriu o que foi dito pelo profeta Jeremias, que diz:

17 וימלא הדבר הנאמר בפי ירמיה הנביא לאמר:

18 Em Ramá se ouviu uma voz, lamentação, choro e grande pranto: Raquel chorando os seus filhos, e não querendo ser consolada, porque já não existem.

18 קול ברמה נשמע נהי ובכי תמרורים רחל מבכה על בניה מאנה
להנחם כי אינם:

19 Morto porém Herodes, eis que o anjo do Senhor apareceu num sonho a José no Egipto,

19 ויהי אחרי מות הורדוס והנה מלאך יהוה נראה בחלום אל יוסף בארץ
מצרים:

20 Dizendo: Levanta-te, e toma o menino e sua mãe, e vai para a terra de Israel; porque já estão mortos os que procuravam a morte do menino.

20 ויאמר אליו קום קח את הילד ואת אמו ולך שוב אל ארץ ישראל כי מתו
המבקשים את נפש הילד:

21 Então ele se levantou, e tomou o menino e sua mãe, e foi para a terra de Israel.

21 ויקם ויקח את הילד ואת אמו ויבא ארצה ישראל:

22 E, ouvindo que Arquelau reinava na Judéia em lugar de Herodes, seu pai, receou ir para lá: mas avisado em sonhos por divina revelação, foi para as partes da Galiléia.

22 וכשמעו כי ארקלוס מלך ביהודה תחת הורדוס אביו ירא ללכת שמה
ויצוה בחלום וילך לו אל ארצות הגליל:

23 E chegou, e habitou numa cidade chamada Nazaré, para que se cumprisse o que fora dito pelos profetas: Ele será chamado Nazareno.

23 ויבא וישב בעיר אשר שמה נצרת למלאת הדבר הנאמר על פי הנביאים
כי נצרי יקרא לו:

Mateus 3

1 E NAQUELES dias apareceu João Baptista pregando no deserto da Judéia,

1 בימים ההם בא יוחנן המטביל ויהי קרא במדבר יהודה לאמר:

2 E dizendo: Arrependei-vos, porque é chegado o reino dos céus.

2 שובו כי מלכות השמים הגיעה:

3 Porque este é o anunciado pelo profeta Isaías, que disse: Voz do que clama no deserto: preparai o caminho do Senhor, endireitai as suas veredas.

3 הלא זה הוא אשר נבא עליו ישעיהו הנביא לאמר קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו מסלותיו:

4 E este João tinha o seu vestido de pêlos de camelo, e um cinto de couro em torno de seus lombos; e alimentava-se de gafanhotos e de mel silvestre.

4 והוא יוחנן לבושו שער גמלים ואזור עור במתניו ומאכלו חגבים ודבש היער:

5 Então ia ter com ele Jerusalém, e toda a Judéia, e toda a província adjacente ao Jordão;

5 ויצאו אליו ישבי ירושלים וכל יהודה וכל ככר הירדן:

6 E eram por ele baptizados no rio Jordão, confessando os seus pecados.

6 ויטבלו על ידו בירדן מתודים את חטאתם:

7 E, vendo ele muitos dos fariseus e dos saduceus, que vinham ao seu baptismo, dizia-lhes: Raça de víboras, quem vos ensinou a fugir da ira futura?

7 ויהי כראותו רבים מן הפרושים והצדוקים נגשים לטבילתו ויאמר להם
ילדי הצפעונים מי השכיל אתכם להמלט מן הקצף הבא:

8 Produzi pois frutos dignos de arrependimento;

8 לכן עשו פרי הראוי לתשובה:

9 E não presumais de vós mesmos, dizendo: Temos por pai a Abraão; porque eu vos digo que mesmo destas pedras Deus pode suscitar filhos a Abraão.

9 ואל תחשבו בלבבכם לאמר אברהם הוא אבינו כי אני אמר לכם כי מן
האבנים האלה יכול האלהים להקים בנים לאברהם:

10 E também agora está posto o machado à raiz das árvores; toda a árvore, pois, que não produz bom fruto, é cortada e lançada no fogo.

10 וכבר הושם הגרזן על שרש העצים והנה כל עץ אשר איננו עשה פרי
טוב יגדע וישלך באש:

11 E eu, em verdade, vos baptizo com água, para o arrependimento; mas aquele que vem após mim é mais poderoso do que eu; cujas alparcas não sou digno de levar; ele vos baptizará com o Espírito Santo, e com fogo.

11 הן אנכי טובל אתכם במים לתשובה והבא אחרי חזק הוא ממני אשר
אינני כדי לשאת נעליו והוא יטבל אתכם ברוח הקדש ובאש:

12 Em sua mão tem a pá, e limpará a sua eira, e recolherá no celeiro o seu trigo, e queimará a palha com fogo que nunca se apagará.

12 אשר בידו המזרה וזרה את גרנו ואסף את דגנו אל אוצרו ואת המץ
ישרפנו באש אשר לא תכבה:

13 Então veio Jesus da Galiléia ter com João, junto do Jordão, para ser baptizado por ele.

13 ויבא ישוע מן הגליל הירדנה אל יוחנן להטבל על ידו:

14 Mas João opunha-se-lhe, dizendo: Eu careço de ser baptizado por ti, e vens tu a mim?

14 ויוחנן חשך אותו לאמר אני צריך להטבל על ידך ואתה בא אלי:

15 Jesus, porém, respondendo, disse-lhe: Deixa por agora, porque assim nos convém cumprir toda a justiça. Então ele o permitiu.

15 ויען ישוע ויאמר אליו הניחה לי כי כן נאוה לנו למלא כל הצדקה וינח לו:

16 E, sendo Jesus baptizado, saiu logo da água, e eis que se lhe abriram os céus, e viu o Espírito de Deus descendo como pomba e vindo sobre ele.

16 ויהי כאשר נטבל ישוע וימהר לעלות מן המים והנה נפתחו לו השמים וירא את רוח אלהים יורדת כיונה ונחה עליו:

17 E eis que uma voz dos céus, dizia: Este é o meu Filho amado, em quem me comprazo.

17 והנה קול מן השמים אומר זה בני ידידי אשר רצתה נפשי בו:

Mateus 4

1 ENTÃO foi conduzido Jesus pelo Espírito ao deserto, para ser tentado pelo diabo.

1 אז נשא הרוח את ישוע המדברה למען ינסהו השטן:

2 E, tendo jejuado quarenta dias, e quarenta noites, depois teve fome;

2 ויהי אחרי צומו ארבעים יום וארבעים לילה וירעב:

3 E chegando-se a ele o tentador, disse: Se tu és o Filho de Deus, manda que estas pedras se tornem em pães.

3 ויגש אליו המנסה ויאמר אם בן האלהים אתה אמר לאבנים האלה ותהיין ללחם:

4 Ele, porém, respondendo, disse: Está escrito: Nem só de pão viverá o homem, mas de toda a palavra que sai da boca de Deus.

4 ויען ויאמר הן כתוב לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי יי:

5 Então o diabo o transportou à cidade santa, e colocou-o sobre o pináculo do templo,

5 וישאהו השטן אל עיר הקדש ויעמידהו על פנת בית המקדש:

6 E disse-lhe: Se tu és o Filho de Deus, lança-te de aqui abaixo; porque está escrito: Que aos seus anjos dará ordens a teu respeito; e tomar-te-ão nas mãos, para que nunca tropeces em alguma pedra.

6 ויאמר אליו אם בן האלהים אתה התנפל למטה כי כתוב כי מלאכיו יצוה לך ועל כפים ישאונך פן תגף באבן רגלך:

7 Disse-lhe Jesus: Também está escrito: Não tentarás o Senhor teu Deus.

7 ויאמר אליו ישוע ועוד כתוב לא תנסה את יהוה אלהיך:

8 Novamente o transportou o diabo a um monte muito alto; e mostrou-lhe todos os reinos do mundo, e a glória deles.

8 ויוסף השטן וישאהו אל הר גבה מאד ויראהו את כל ממלכות תבל וכבודן:

9 E disse-lhe: Tudo isto te darei se, prostrado, me adorares.

9 ויאמר אליו את כל זאת לך אתננה אם תקד ותשתחוה לי:

10 Então disse-lhe Jesus: Vai-te, Satanás, porque está escrito: Ao Senhor, teu Deus adorarás, e só a ele servirás.

10 ויאמר אליו ישוע סור ממני השטן כי כתוב ליהוה אלהיך תשתחוה ואותו לבדו תעבד:

11 Então o diabo o deixou; e, eis que chegaram os anjos e o serviram.

11 וירף ממנו השטן והנה נגשו אליו מלאכים וישרתוהו:

12 Jesus, porém, ouvindo que João estava preso, voltou para a Galiléia;

12 ויהי כשמעו כי הסגירו את יוחנן וילך לו ארץ הגליל:

13 E, deixando Nazaré, foi habitar em Capernaum, cidade marítima, nos confins de Zabulon e Naftali;

13 ויעזב את נצרת ויבא וישב בכפר נחום אשר על שפת הים בגבול זבלון ונפתלי:

14 Para que se cumprisse o que foi dito pelo profeta Isaías, que diz:

14 למלאת הנאמר על פי ישעיהו הנביא לאמר:

15 A terra de Zabulon, e a terra de Naftali, junto ao caminho do mar, além do Jordão, a Galiléia das nações.

15 ארצה זבלון וארצה נפתלי דרך הים עבר הירדן גליל הגוים:

16 O povo, que estava assentado em trevas, viu uma grande luz; e aos que estavam assentados na região e sombra da morte a luz raiou.

16 העם ההלכים בחשך ראו אור גדול וישבי בארץ צלמות אור נגה עליהם:

17 Desde então começou Jesus a pregar, e a dizer: Arrependei-vos, porque é chegado o reino dos céus.

17 מן העת ההיא החל ישוע לקרא קרוא ואמור שובו כי הגיעה מלכות השמים:

18 E Jesus, andando junto ao mar da Galiléia, viu a dois irmãos, Simão, chamado Pedro, e André, os quais lançavam as redes ao mar, porque eram pescadores;

18 ויהי בהתהלכו על יד ים הגליל וירא שני אנשים אחים את שמעון הנקרא פטרוס ואת אנדרי אחיו והמה משליכים מצודה בים כי דיגים היו:

19 E disse-lhes: Vinde após mim, e eu vos farei pescadores de homens.

19 ויאמר אליהם לכו אחרי ואשימכם לדיגי אנשים:

20 Então eles, deixando logo as redes, seguiram-no.

20 ויעזבו מהרה את המכמרות וילכו אחריו:

21 E, adiantando-se dali, viu outros dois irmãos, Tiago, filho de Zebedeu, e João, seu irmão, num barco com seu pai Zebedeu, consertando as redes; e chamou-os;

21 ויהי כעברו משם וירא שני אנשים אחים אחרים את יעקב בן זבדי ואת יוחנן אחיו באניה עם זבדי אביהם מתקנים את מכמרותם ויקרא אליהם:

22 Eles, deixando imediatamente o barco e seu pai, seguiram-no.

22 ויעזבו מיד את האניה ואת אביהם וילכו אחריו:

23 E percorria Jesus toda a Galiléia, ensinando nas suas sinagogas e pregando o Evangelho do reino, e curando todas as enfermidades e moléstias entre o povo.

23 ויסב ישוע בכל הגליל וילמד בבתי כנסיותיהם ויבשר בשורת המלכות
וירפא כל מחלה וכל מדוה בעם:

24 E a sua fama correu por toda a Síria, e traziam-lhe todos os que padeciam, acometidos de várias enfermidades e tormentos, os endemoninhados, os lunáticos, e os paralíticos, e ele os curava.

24 ויצא שמעו בכל ארץ סוריא ויביאו אליו את כל החולים המענים בכל
חלים ומכאובים ואחוזי שדים ומכי ירח ונכי אברים וירפאם:

25 E seguia-o uma grande multidão da Galiléia, de Decápolis, de Jerusalém, da Judéia, e de além do Jordão.

25 וילכו אחריו המנים המנים מן הגליל ומן עשר הערים ומירושלים
ויהודה ומעבר לירדן:

Mateus 5

1 E JESUS, vendo a multidão, subiu a um monte, e, assentando-se, aproximaram-se dele os seus discípulos;

1 ויהי כראותו את המון העם ויעל ההרה וישב שם ויגשו אליו תלמידיו:

2 E, abrindo a sua boca, os ensinava, dizendo:

2 ויפתח את פיהו וילמד אותם לאמר:

3 Bem-aventurados os pobres de espírito, porque deles é o reino dos céus;

3 אשרי עניי רוח כי להם מלכות השמים:

4 Bem-aventurados os que choram, porque eles serão consolados;

אשרי האבלים כי הם ינחמו: 4

5 Bem-aventurados os mansos, porque eles herdarão a terra;

אשרי הענוים כי המה יירשו הארץ: 5

6 Bem-aventurados os que têm fome e sede de justiça, porque eles serão fartos;

אשרי הרעבים והצמאים לצדקה כי הם ישבעו: 6

7 Bem-aventurados os misericordiosos, porque eles alcançarão misericórdia;

אשרי הרחמנים כי הם ירחמו: 7

8 Bem-aventurados os limpos de coração, porque eles verão a Deus;

אשרי ברי לבב כי הם יחזו את האלהים: 8

9 Bem-aventurados os pacificadores, porque eles serão chamados filhos de Deus;

אשרי רדפי שלום כי בני אלהים יקראו: 9

10 Bem-aventurados os que sofrem perseguição por causa da justiça, porque deles é o reino dos céus;

אשרי הנרדפים על דבר הצדקה כי להם מלכות השמים: 10

11 Bem-aventurados sois vós, quando vos injuriarem e perseguirem, e mentindo, disserem todo o mal contra vós por minha causa.

אשריכם אם יחרפו וירדפו אתכם וידברו בשקר עליכם כל רע בעבורי: 11

12 Exultai e alegrai-vos, porque é grande o vosso galardão nos céus; porque assim perseguiram os profetas que foram antes de vós.

12 שמחו וגילו כי שכרכם רב בשמים כי כן רדפו את הנביאים אשר היו לפניכם:

13 Vós sois o sal da terra; e se o sal for insípido, com que se há-de salgar? Para nada mais presta senão para se lançar fora, e ser pisado pelos homens.

13 אתם מלח הארץ ואם המלח היה תפל במה ימלח הן לא יצלח עוד לכל כי אם להשליך חוצה והיה מרמס לבני אדם:

14 Vós sois a luz do mundo; não se pode esconder uma cidade edificada sobre um monte;

14 אתם אור העולם עיר ישבת על ההר לא תוכל להסתר:

15 Nem se acende a candeia e se coloca debaixo do alqueire, mas no velador, e dá luz a todos que estão na casa.

15 גם אין מדליקים נר ושמים אותו תחת האיפה כי אם על המנורה ויאר לכל אנשי הבית:

16 Assim resplandeça a vossa luz diante dos homens, para que vejam as vossas boas obras e glorifiquem a vosso Pai, que está nos céus.

16 כן יאר אורכם לפני בני האדם למען יראו מעשיכם הטובים ושבחו את אביכם שבשמים:

17 Não cuideis que vim destruir a lei ou os profetas: não vim abrogar, mas cumprir.

17 אל תחשבו כי באתי להפר את התורה או את דברי הנביאים לא באתי להפר כי אם למלאת:

18 Porque em verdade vos digo que, até que o céu e a terra passem, nem um jota ou um til se omitirá da lei, sem que tudo seja cumprido.

18 כי אמן אמר אני לכם עד כי יעברו השמים והארץ לא תעבר יוד אחת או קוץ אחד מן התורה עד אשר יעשה הכל:

19 Qualquer pois que violar um destes mais pequenos mandamentos, e assim ensinar aos homens, será chamado o menor no reino dos céus; aquele, porém, que os cumprir e ensinar será chamado grande no reino dos céus.

19 לכן מי אשר יפר אחת מן המצות הקטנות האלה וכן ילמד את בני האדם קטון יקרא במלכות השמים ואשר יעשה וילמד אותן הוא גדול יקרא במלכות השמים:

20 Porque vos digo que, se a vossa justiça não exceder a dos escribas e fariseus, de modo nenhum entrareis no reino dos céus.

20 כי אני אמר לכם אם לא תרבה צדקתכם מצדקת הסופרים והפרושים לא תבאו אל מלכות השמים:

21 Ouvistes que foi dito aos antigos: Não matarás; mas qualquer que matar será réu de juízo.

21 שמעתם כי נאמר לקדמונים לא תרצח ואשר ירצח מחיב הוא לבית דין:

22 Eu, porém, vos digo que qualquer que, sem motivo, se encolerizar contra seu irmão, será réu de juízo; e qualquer que disser a seu irmão: Raca, será réu do sinédrio; e qualquer que lhe disser: Louco, será réu do fogo do inferno.

22 אבל אני אמר לכם כל אשר יקצף על אחיו חנם מחיב הוא לבית דין ואשר יאמר אל אחיו רקא מחיב הוא לסנהדרין ואשר יאמר אתה הנבל מחיב לאש גיהנם:

23 Portanto, se trouxeres a tua oferta ao altar, e aí te lembrares de que teu irmão tem alguma coisa contra ti,

23 לכן אם תקריב קרבנך אל המזבח ושם תזכר כי יש לאחיך דבר עליך:

24 Deixa ali diante do altar a tua oferta, e vai reconciliar-te primeiro com teu irmão, e depois vem e apresenta a tua oferta.

24 עזוב תעזב שם את קרבנך לפני המזבח וקדם ללכת לכפר פני אחיך ואחרי כן בוא הקרב את קרבנך:

25 Concilia-te depressa com o teu adversário, enquanto estás no caminho com ele, para que não aconteça que o adversário te entregue ao juiz, e o juiz te entregue ao oficial, e te encerrem na prisão.

25 מהר התרצה לאיש ריבך בעודך בדרך אתו פן יסגיר אתך איש ריבך אל השפט והשפט יסגירך לשוטר והשלכת את בית הכלא:

26 Em verdade te digo que de maneira nenhuma sairás dali enquanto não pagares o último ceitil.

26 אמן אמר אני לך לא תצא משם עד אשר שלמת את הפרוטה האחרונה:

27 Ouvistes que foi dito aos antigos: Não cometerás adultério.

27 שמעתם כי נאמר לקדמונים לא תנאף:

28 Eu, porém, vos digo, que qualquer que atentar numa mulher para a cobiçar, já em seu coração cometeu adultério com ela.

28 אבל אני אמר לכם כל אשר יביט באשה לחמד אותה נאף נאפה בלבו:

29 Portanto, se o teu olho direito te escandalizar, arranca-o e atira-o para longe de ti, pois te é melhor que se perca um dos teus membros do que seja todo o teu corpo lançado no inferno.

29 ואם תכשילך עין ימינך נקר אותה והשלך ממך כי טוב לך אשר יאבד אחד מאבריך מרדת כל גופך אל גיהנם:

30 E, se a tua mão direita te escandalizar, corta-a e atira-a para longe de ti, porque te é melhor que um dos teus membros se perca do que seja todo o teu corpo lançado no inferno.

30 ואם ידך הימנית תכשילך קצץ אותה והשלך ממך כי טוב לך אשר יאבד אחד מאבריך מרדת כל גופך אל גיהנם:

31 Também foi dito: Qualquer que deixar sua mulher, dê-lhe carta de desquite.

31 ונאמר איש אשר ישלח את אשתו ונתן לה ספר כריתות:

32 Eu, porém, vos digo, que qualquer que repudiar sua mulher, a não ser por causa da prostituição faz que ela cometa adultério, e qualquer que casar com a repudiada comete adultério.

32 אבל אני אמר לכם המשלח את אשתו בלתי על דבר זנות עשה אתה נאפת והלקח את הגרושה לו לאשה נאף הוא:

33 Outrossim, ouvistes que foi dito aos antigos: Não perjurarás, mas cumprirás teus juramentos ao Senhor.

33 עוד שמעתם כי נאמר לקדמונים לא תשבע לשקר ושלם ליהוה שבעותיך:

34 Eu, porém, vos digo que de maneira nenhuma jureis: nem pelo céu, porque é o trono de Deus;

34 אבל אני אמר לכם לא תשבעו כל שבועה לא בשמים כי כסא אלהים המה:

35 Nem pela terra, porque é o escabelo de seus pés; nem por Jerusalém, porque é a cidade do grande Rei;

35 ולא בארץ כי הדום רגליו היא ולא בירושלים כי היא קרית מלך רב:

36 Nem jurarás pela tua cabeça, porque não podes tornar um cabelo branco ou preto.

36 אף בראשך אל תשבע כי אין ביכלתך להפך שער אחד ללבן או לשחר:

37 Seja, porém, o vosso falar: Sim, sim; Não, não, porque o que passa disto é de procedência maligna.

37 אך יהי דברין הן הן לא לא והיותר מאלה מן הרע הוא:

38 Ouvistes que foi dito: Olho por olho, e dente por dente.

38 שמעתם כי נאמר עין תחת עין שן תחת שן:

39 Eu, porém, vos digo que não resistais ao mal; mas se qualquer te bater na face direita, oferece-lhe também a outra;

39 אבל אני אמר לכם אל תתקוממו לרע אך המכה אותך על הלפי הימנית הטה לו גם את האחרת:

40 E ao que quiser pleitear contigo, e tirar-te o vestido, larga-lhe também a capa;

40 ואשר יחפץ לריב עמך ולקחת את כתנתך תן לו גם את חמעיל:

41 E, se qualquer te obrigar a caminhar uma milha, vai com ele duas.

41 והאנס אותך ללכת עמו דרך מיל לך אתו שנים:

42 Dá a quem te pedir, e não te desvies daquele que quiser que lhe emprestes.

42 השאל מאתך תן לו והבא ללות ממך אל תשב פניו:

43 Ouvistes que foi dito: Amarás o teu próximo, e aborrecerás o teu inimigo.

43 שמעתם כי נאמר ואהבת לרעך ושנאת את איבך:

44 Eu, porém vos digo: Amai a vossos inimigos, bem-dizei os que vos maldizem, fazei bem aos que vos odeiam, e orai pelos que vos maltratam e vos perseguem;

44 אבל אני אמר לכם אהבו את איביכם ברכו את מקקליכם היטיבו לשנאיכם והתפללו בעד מכאיביכם ורדפיכם:

45 Para que sejais filhos do vosso Pai que está nos céus; porque faz que o seu sol se levante sobre maus e bons, e a chuva desça sobre justos e injustos.

45 למען תהיו בנים לאביכם שבשמים אשר הוא מזריח שמשו לרעים ולטובים וממטיר על הצדיקים וגם על הרשעים:

46 Pois, se amardes os que vos amam, que galardão havereis? Não fazem os publicanos também o mesmo?

46 כי אם תאהבו את אהביכם מה הוא שכרכם הלא גם המכסים יעשו זאת:

47 E, se saudares unicamente os vossos irmãos, que fazeis de mais? Não fazem os publicanos também assim?

47 ואם תשאלו לשלום אחיכם בלבד מה יתרון לכם הלא גם המכסים יעשו זאת:

48 Sede vós pois perfeitos, como é perfeito o vosso Pai que está nos céus.

48 לכן היו שלמים כאשר אביכם שבשמים שלם הוא:

Mateus 6

1 GUARDAI-VOS de fazer a vossa esmola diante dos homens, para serdes vistos por eles: aliás não tereis galardão junto de vosso Pai, que está nos céus.

1 השמרו לכם מעשות צדקתכם לפני בני אדם למען יראו אתכם ואם לא אין לכם שכר מאת אביכם שבשמים:

2 Quando pois deres esmola, não faças tocar trombeta diante de ti, como fazem os hipócritas nas sinagogas e nas ruas, para serem glorificados pelos homens. Em verdade vos digo que já receberam o seu galardão.

2 לכן בעשותך צדקה אל תריע לפניך בשופר כמעשה החנפים בבתי הכנסיות ובחרבות למען יהללו אותם האמשים אמן אמר אני לכם כי לקחו את שכרם:

3 Mas, quando tu deres esmola, não saiba a tua mão esquerda o que faz a tua direita;

3 ואתה בעשותך צדקה אל תדע שמאלך את אשר עשה ימינך:

4 Para que a tua esmola seja dada ocultamente: teu Pai, que vê em segredo, te recompensará publicamente.

4 למען תהיה צדקתך בסתר ואביך הראה במסתרים הוא בגלוי יגמלך:

5 E, quando orares, não sejas como os hipócritas: pois se comprazem em orar em pé nas sinagogas, e às esquinas das ruas, para serem vistos pelos homens. Em verdade vos digo que já receberam o seu galardão.

5 וכי תתפלל אל תהי כחנפים האהבים להתפלל בעמדם בבתי הכנסיות ואצל פנות השוקים למען יראו לבני אדם אמן אמר אני לכם כי לקחו את שכרם:

6 Mas tu, quando orares, entra no teu aposento, e, fechando a tua porta, ora a teu Pai que está em oculto; e teu Pai que vê secretamente, te recompensará.

6 ואתה כי תתפלל בוא בחדרך וסגר דלתך בעדך והתפלל אל אביך אשר בסתר ואביך הראה במסתרים הוא בגלוי יגמלך:

7 E, orando, não useis de vãs repetições, como os gentios, que pensam que por muito falarem serão ouvidos.

7 ובהתפללכם אל תפטפטו כגוים החשבים כי בהרבות דבריהם ישמעו:

8 Não vos assemelheis pois a eles; porque vosso Pai sabe o que vos é necessário, antes de vós lho pedirdes.

8 ואתם אל תדמו להם כי יודע אביכם כל צרככם בטרם תשאלו ממנו:

9 Portanto, vós orareis assim: Pai nosso, que estás nos céus, santificado seja o teu nome;

9 לכן כה תתפללו אבינו שבשמים יתקדש שמך:

10 Venha o teu reino, seja feita a tua vontade, assim na terra como no céu;

10 תבא מלכותך יעשה רצונך כמו בשמים כן בארץ:

11 O pão nosso de cada dia nos dá hoje;

11 את לחם חקנו תן לנו היום:

12 E perdoa-nos as nossas dívidas, assim como nós perdoamos aos nossos devedores;

12 וסלח לנו את חבותינו כאשר סלחנו גם אנחנו לחיבינו:

13 E não nos induzas à tentação; mas livra-nos do mal; porque teu é o reino, e o poder, e a glória, para sempre. Amen.

13 ואל תביאנו לידי נסיון כי אם חלצנו מן הרע כי לך הממלכה והגבורה והתפארת לעולמי עולמים אמן:

14 Porque se perdoardes aos homens as suas ofensas, também vosso Pai celestial vos perdoará a vós;

14 כי אם תסלחו לבני אדם את חטאתם אביכם שבשמים יסלח גם לכם:

15 Se, porém, não perdoardes aos homens as suas ofensas, também vosso Pai vos não perdoará as vossas ofensas.

15 ואם לא תסלחו לבני אדם גם אביכם לא יסלח לכם את חטאתיכם:

16 E, quando jejuardes, não vos mostreis contristados como os hipócritas; porque desfiguram os seus rostos, para que aos homens pareça que jejuam. Em verdade vos digo que já receberam o seu galardão.

16 וכי תצומו אל תהיו זעפים כחנפים המשנים את פניהם להראות צמים לבני אדם אמן אמר אני לכם כי לקחו את שכרם:

17 Porém tu, quando jejuares, unge a tua cabeça, e lava o teu rosto,

17 ואתה כי תצום סוך את ראשך ורחץ את פניך:

18 Para não pareceres aos homens que jejuas, mas a teu Pai, que está em oculto; e teu Pai, que vê em oculto, te recompensará.

18 למען לא תראה בצומך לבני אדם כי אם לאביך אשר בסתר ואביך הראה במסתרים הוא בגלוי יגמלך:

19 Não ajunteis tesouros na terra, onde a traça e a ferrugem tudo consomem, e onde os ladrões minam e roubam;

19 אל תאצרו לכם אוצרות בארץ אשר יאכלום שם סס ורקב וגנבים יחתרו שם וגנבו:

20 Mas ajuntai tesouros no céu, onde nem a traça nem a ferrugem consomem, e onde os ladrões não minam nem roubam.

20 אבל תאצרו לכם אוצרות בשמים אשר סס ורקב לא יאכלום שם וגנבים לא יחתרו שם ולא יגנבו:

21 Porque onde estiver o vosso tesouro, aí estará também o vosso coração.

21 כי במקום אשר אוצרכם בו שם יהיה גם לבבכם:

22 A candeia do corpo são os olhos; de sorte que, se os teus olhos forem bons, todo o teu corpo terá luz;

22 נר הגוף הוא העין ואם עינך היא תמימה כל גופך יאור:

23 Se, porém, os teus olhos forem maus, o teu corpo será tenebroso. Se, portanto, a luz que em ti há são trevas, quão grandes serão tais trevas!

23 ואם עינך רעה כל גופך יחשך והנה אם יחשך האור אשר בקרבך מה רב החשך:

24 Ninguém pode servir a dois senhores; porque ou há-de odiar um e amar o outro, ou se dedicará a um e desprezará o outro. Não podeis servir a Deus e a Mamon.

24 לא יוכל איש לעבד שני אדנים כי אם ישנא את האחד ויאהב את האחר או ידבק באחד ויבזה את האחר לא תוכלו עבוד את האלהים ואת הממון:

25 Por isso vos digo: Não andeis cuidadosos quanto à vossa vida, pelo que haveis de comer ou pelo que haveis de beber; nem, quanto ao vosso corpo, pelo que haveis de vestir. Não é a vida mais do que o mantimento e o corpo mais do que o vestido?

25 על כן אמר אני לכם אל תדאגו לנפשכם מה תאכלו ומה תשתו
ולגופכם מה תלבשו הלא הנפש היא יקרה מן המזון והגוף יקר מן
המלבוש:

26 Olhai para as aves do céu, que nem semeiam, nem segam,
nem ajuntam em celeiros; e vosso Pai celestial as alimenta. Não
tendes vós muito mais valor do que elas?

26 הביטו וראו את עוף השמים אשר אינם זרעים ואינם קצרים ואינם
אספים לאסמים ואביכם שבשמים מכלכל אתם הלא אתם נעליתם
עליהם מאד:

27 E qual de vós poderá, com todos os seus cuidados,
acrescentar um côvado à sua estatura?

27 ומי זה מכם אשר בדאגתו יוכל להוסיף על קומתו אמה אחת:

28 E, quanto ao vestido, porque andais solícitos? Olhai para os
lírios do campo, como eles crescem: não trabalham nem fiam;

28 וללבוש למה תדאגו התבוננו נא אל שושני השדה הצמחות אינן
עמלות ואינן טות:

29 E eu vos digo que nem mesmo Salomão, em toda a sua glória,
se vestiu como qualquer deles.

29 ואני אמר לכם כי גם שלמה בכל הדרו לא היה לבוש כאחת מהנה:

30 Pois, se Deus assim veste a erva do campo, que hoje existe e
amanhã é lançada no forno, não vos vestirá muito mais a vós,
homens de pouca fé?

30 ואם ככה מלביש האלהים את חציר השדה אשר היום צמח ומחר
ישלך לתוך התנור אף כי אתכם קטני האמונה:

31 Não andeis pois inquietos, dizendo: Que comeremos, ou que
beberemos, ou com que nos vestiremos?

31 לכן אל תדאגו לאמר מה נאכל ומה נשתה ומה נלבש:

32 (Porque todas estas coisas os gentios procuram). De certo vosso Pai celestial bem sabe que necessitais de todas estas coisas;

32 כי את כל אלה מבקשים הגוים הלא ידע אביכם אשר בשמים כי אתם צריכים לכל אלה:

33 Mas buscai primeiro o reino de Deus, e a sua justiça, e todas estas coisas vos serão acrescentadas.

33 אך בקשו בראשונה את מלכות אלהים ואת צדקתו ונוסף לכם כל אלה:

34 Não vos inquieteis pois pelo dia de amanhã, porque o dia de amanhã cuidará de si mesmo. Basta a cada dia o seu mal.

34 לכן אל תדאגו ליום מחר כי יום מחר הוא ידאג לעצמו ודיו ליום צרתו:

Mateus 7

1 Não julgueis, para que não sejais julgados.

1 אל תשפטו למען לא תשפטו:

2 Porque com o juízo com que julgardes sereis julgados, e com a medida com que tiverdes medido vos hão-de medir a vós.

2 כי במשפט אשר אתם שפטים בו תשפטו ובמדה אשר אתם מדדים בה ימד לכם:

3 E porque reparas tu no argueiro que está no olho do teu irmão, e não vês a trave que está no teu olho?

3 ולמה זה אתה ראה את הקסם בעין אחיך ואת הקורה אשר בעינך לא תביט:

4 Ou como dirás a teu irmão: Deixa-me tirar o argueiro do teu olho; estando uma trave no teu?

4 ואיך תאמר אל אחיך הניחה לי ואסירה את הקסם מעינך והנה הקורה בעינך:

5 Hipócrita, tira primeiro a trave do teu olho, e então cuidarás em tirar o argueiro do olho do teu irmão.

5 החנף הסר בראשונה את הקורה מעינך ואחרי כן ראה תראה להסיר את הקסם מעין אחיך:

6 Não deis aos cães as coisas santas, nem deites aos porcos as vossas pérolas, não aconteça que as pisem com os pés, e, voltando-se vos despedacem.

6 אל תתנו את הקדש לכלבים ואל תשליכו פניניכם לפני החזירים פן ירמסום ברגליהם ופנו וטרפו אתכם:

7 Pedi, e dar-se-vos-á; buscai, e encontrareis; batei, e abrir-se-vos-á.

7 שאלו וינתן לכם דרשו ותמצאו דפקו ויפתח לכם:

8 Porque, aquele que pede, recebe; e, o que busca encontra; e, ao que bate, se abre.

8 כי כל השאל יקבל והדרש ימצא והדפק יפתח לו:

9 E qual de entre vós é o homem que, pedindo-lhe pão o seu filho, lhe dará uma pedra?

9 ומי זה איש מכם אשר ישאל ממנו בנו לחם ונתן לו אבן:

10 E, pedindo-lhe peixe, lhe dará uma serpente?

10 וכי ישאל ממנו דג היתן לו נחש:

11 Se, vós, pois, sendo maus, sabeis dar boas coisas aos vossos filhos, quanto mais vosso Pai, que está nos céus, dará bens aos que lhos pedirem?

11 הן אתם הרעים ידעים לתת מתנות טבות לבניכם אף כי אביכם שבשמים יתן אך טוב לשאלים מאתו:

12 Portanto, tudo o que vós quereis que os homens vos façam, fazei-lho também vós, porque esta é a lei e os profetas.

12 לכן כל אשר תחפצו כי יעשו לכם בני האדם עשו להם גם אתם כי זאת היא התורה והנביאים:

13 Entrai pela porta estreita; porque larga é a porta, e espaçoso o caminho que conduz à perdição, e muitos são os que entram por ela;

13 באו בפתח הצר כי רחב הפתח ומרוח הדרך המביא לאבדון ורבים אשר יבאו בו:

14 E porque estreita é a porta, e apertado o caminho que leva à vida, e poucos há que a encontrem.

14 ומה צר הפתח ומוצק הדרך המביא לחיים ומעטים הם אשר ימצאוהו:

15 Acautelai-vos, porém, dos falsos profetas, que vêm até vós vestidos como ovelhas, mas interiormente são lobos devoradores.

15 השמרו לכם מנביאי השקר הבאים אליכם בלבוש כבשים ובקרבם זאבים טרפים המה:

16 Por seus frutos os conhecereis. Porventura colhem-se uvas dos espinheiros ou figos dos abrolhos?

16 הכר תכירו אותם בפריהם היאספו ענבים מן הקצים או תאנים מן הברקנים:

17 Assim, toda a árvore boa produz bons frutos, e toda a árvore má produz frutos maus.

17 כן כל עץ טוב עשה פרי טוב והמשחת עשה פרי רע:

18 Não pode a árvore boa dar maus frutos; nem a árvore má dar frutos bons.

18 עץ טוב לא יוכל עשות פרי רע ועץ משחת לא יעשה פרי טוב:

19 Toda a árvore que não dá bom fruto corta-se e lança-se no fogo.

19 וכל עץ אשר לא יעשה פרי טוב יגדע וישלך באש:

20 Portanto, pelos seus frutos os conhecereis.

20 לכן בפרים תכירו אותם:

21 Nem todo o que me diz: Senhor, Senhor! Entrará no reino dos céus, mas aquele que faz a vontade de meu Pai, que está nos céus.

21 לא כל האמר לי אדני אדני יבוא אל מלכות השמים כי אם העשה רצון אבי שבשמים:

22 Muitos me dirão naquele dia: Senhor, Senhor, não profetizámos nós em teu nome? E em teu nome não expulsámos demónios? E em teu nome não fizemos muitas maravilhas?

22 והיה ביום ההוא יאמרו רבים אלי אדנינו אדנינו הלא בשמך נבאנו ובשמך גרשנו שדים ובשמך עשינו גבורות רבות:

23 E então lhes direi abertamente: Nunca vos conheci; apartai-vos de mim, vós que praticais a iniquidade.

23 אז אענה בם לאמר מעולם לא ידעתי אתכם סורו ממני פעלי האון:

24 Todo aquele, pois, que escuta estas minhas palavras, e as pratica, assemelhá-lo-ei ao homem prudente, que edificou a sua casa sobre a rocha;

24 לכן כל השמע את דברי אלה ועשה אתם אדמהו לאיש חכם אשר בנה את ביתו על הסלע:

25 E desceu a chuva, e correram rios, e assopraram ventos, e combateram aquela casa, e não caiu, porque estava edificada sobre a rocha.

25 וירד הגשם וישטפו הנהרות וישבו הרוחות ויגעו בבית ההוא ולא נפל כי יסד על הסלע:

26 E aquele que ouve estas minhas palavras, e não as cumpre, compará-lo-ei ao homem insensato, que edificou a sua casa sobre a areia.

26 וכל השמע את דברי אלה ולא יעשה אתם ידמה לאיש בער אשר בנה את ביתו על החול:

27 E desceu a chuva, e correram rios, e assopraram ventos, e combateram aquela casa, e caiu, e foi grande a sua queda.

27 וירד הגשם וישטפו הנהרות וישבו הרוחות ויפגעו בבית ההוא ויפל ותהי מפלתו גדולה:

28 E aconteceu que, concluindo Jesus este discurso, a multidão se admirou da sua doutrina;

28 ויהי ככלות ישוע לדבר את הדברים האלה וישתומם המון העם על תורתו:

29 Porquanto os ensinava como tendo autoridade; e não como os escribas.

29 כי היה מלמד אותם כבעל גבורה ולא כסופרים:

Mateus 8

1 E DESCENDO ele do monte, seguiu-o uma grande multidão.

1 וירד מן ההר וילך אחריו המון עם רב:

2 E, eis que veio um leproso, e o adorou, dizendo: Senhor, se
quiseres podes tornar-me limpo.

2 והנה איש מצרע בא וישתחו לו ויאמר אדני אם תרצה תוכל לטהרני:

3 E Jesus, estendendo a mão, tocou-o dizendo: Quero; sê limpo. E
logo ficou purificado da lepra.

3 וישלח ישוע את ידו ויגע בו ויאמר חפץ אנכי טהר ומיד נרפאה צרעתו:

4 Disse-lhe então Jesus: Olha não o digas a alguém, mas vai,
mostra-te ao sacerdote, e apresenta a oferta que Moisés
determinou, para lhes servir de testemunho.

4 ויאמר אליו ישוע ראה פן תספר לאיש כי אם לך לך והראה אל הכהן
והקרב את הקרבן אשר צוה משה לעדות להם:

5 E, entrando Jesus em Capernaum, chegou junto dele um
centurião, rogando-lhe,

5 ויהי כבאו אל כפר נחום ויגש אליו שר מאה אחד ויתחנן לו לאמר:

6 E dizendo: Senhor, o meu criado jaz em casa paralítico, e
violentamente atormentado.

6 אדני הנה נערי נפל למשכב בביתי והוא נכה אברים ומענה עד מאד:

7 E Jesus lhe disse: Eu irei, e lhe darei saúde.

7 ויאמר ישוע אליו אבא וארפאהו:

8 E o centurião, respondendo, disse: Senhor, não sou digno de que entres debaixo do meu telhado, mas diz somente uma palavra, e o meu criado sarará;

8 ויען שר המאה ויאמר אדני נקלתי מבאך בצל קורתי אך דבר נא רק דבר ונרפא נערי:

9 Pois também eu sou homem sob autoridade, e tenho soldados às minhas ordens; e digo a este: Vai, e ele vai; e a outro: Vem, e ele vem; e ao meu criado: Faz isto, e ele o faz.

9 כי אנכי איש נתון תחת השלטון וגם יש תחת ידי אנשי צבא ואמרתי לזה לך והלך ולזה בוא ובא ולעבדי עשה זאת ועשה:

10 E maravilhou-se Jesus, ouvindo isto, e disse aos que o seguiam: Em verdade vos digo que nem mesmo em Israel encontrei tanta fé.

10 וישמע ישוע ויתמה ויאמר אל ההלכים אחריו אמן אמר אני לכם גם בישראל לא מצאתי אמונה גדולה כזאת:

11 Mas eu vos digo que muitos virão do oriente e do ocidente, e assentar-se-ão à mesa com Abraão, e Isaque, e Jacó, no reino dos céus;

11 ואני אמר לכם רבים יבאו ממזרח וממערב ויסבו עם אברהם ויצחק ויעקב במלכות השמים:

12 E os filhos do reino serão lançados nas trevas exteriores: ali haverá pranto e ranger de dentes.

12 אבל בני המלכות המה יגרשו אל החשך החיצון שם תהיה היללה וחרוק השנים:

13 Então disse Jesus ao centurião: Vai, e como creste te seja feito. E naquela mesma hora o seu criado sarou.

13 ויאמר ישוע אל שר המאה לך וכאמונתך כן יהיה לך וירפא נערו בשעה ההיא:

14 E Jesus, entrando em casa de Pedro, viu a sogra deste, jazendo com febre,

14 ויבא ישוע ביתה פטרוס וירא את חמותו נפלת למשכב כי אחזתה הקדחת:

15 E tocou-lhe na mão, e a febre a deixou; e levantou-se e serviu-os.

15 ויגע בידה ותרף ממנה הקדחת ותקם ותשרתם:

16 E, chegada a tarde, trouxeram-lhe muitos endemoninhados, e ele com a sua palavra expulsou deles os espíritos, e curou todos os que estavam enfermos;

16 ויהי לעת ערב ויביאו אליו רבים אחוזי שדים ויגרש את הרוחות בדבר וירפא את כל החולים:

17 Para que se cumprisse o que fora dito, pelo profeta Isaías, que diz: Ele tomou sobre si as nossas enfermidades, e levou as nossas doenças.

17 למלאת את אשר דבר ישעיהו הנביא לאמר חלינו הוא נשא ומכאבינו סבלם:

18 E Jesus, vendo em torno de si uma grande multidão, ordenou que passassem para a banda dalém ;

18 ויהי כראות ישוע המון עם רב סביבתיו ויצו לעבר משם אל עבר הים:

19 E, aproximando-se dele um escriba, disse-lhe: Mestre, onde quer que fores, eu te seguirei.

19 ויגש אליו אחד הסופרים ויאמר אליו רבי אלכה אחריך אל כל אשר תלך:

20 E disse Jesus: As raposas têm covis, e as aves do céu têm ninhos, mas o Filho do homem não tem onde reclinar a cabeça.

20 ויאמר אליו ישוע לשועלים יש חורי עפר ולעוף השמים קנים ובן האדם אין לו מקום להניח שם את ראשו:

21 E outro de seus discípulos lhe disse: Senhor, permite-me que primeiramente vá sepultar meu pai.

21 ואחר מן התלמידים אמר אליו אדני הניחה לי בראשונה ללכת ולקבר את אבי:

22 Jesus, porém, disse-lhe: Segue-me, e deixa aos mortos sepultar os seus mortos.

22 ויאמר אליו ישוע לך אחרי והנח למתים לקבר את מתיהם:

23 E, entrando ele no barco, seus discípulos o seguiram;

23 וירד אל האניה וירדו אתו תלמידיו:

24 E eis que no mar se levantou uma tempestade, tão grande que o barco era coberto pelas ondas; ele, porém, estava dormindo.

24 והנה סער גדול היה בים ותכסה האניה בגלים והוא ישן:

25 E os seus discípulos, aproximando-se, o despertaram, dizendo: Senhor, salva-nos, que perecemos.

25 ויגשו אליו תלמידיו ויעירו אותו לאמר הושיענו אדנינו אבדנו:

26 E ele disse-lhes: Porque temeis, homens de pouca fé? Então, levantando-se, repreendeu os ventos e o mar, e seguiu-se uma grande bonança.

26 ויאמר אליהם קטני האמונה למה זה יראתם ויקם ויגער ברוחות ובים ותהי דממה גדולה:

27 E aqueles homens se maravilharam, dizendo: Que homem é este, que até os ventos e o mar lhe obedecem.

27 ויתמהו האנשים ויאמרו מי אפוא הוא אמר גם הרוחות והים לו ישמעון:

28 E, tendo chegado à outra banda, à província dos gergesenos, saíram-lhe ao encontro dois endemoninhados, vindos dos sepulcros; tão ferozes eram que ninguém podia passar por aquele caminho.

28 ויהי כבאו אל עבר הים אל ארץ הגרגשים ויפגשוהו שני אנשים אחוזי שדים יצאים מבתי הקברות והמה רגונים מאד עד אשר לא יכל איש לעבר בדרך ההוא:

29 E eis que clamaram, dizendo: Que temos nós contigo, Jesus Filho de Deus? Vieste aqui atormentar-nos antes de tempo?

29 והנה הם צעקים לאמר מה לנו ולך ישוע בן האלהים הבאת הלם לענותנו בלא עתנו:

30 E andava pastando distante deles uma manada de muitos porcos.

30 ועדר חזירים רבים היה שם במרעה הרחק מהם:

31 E os demónios rogaram-lhe, dizendo: Se nos expulsas, permite-nos que entremos naquela manada de porcos.

31 ויתחננו אליו השדים לאמר אם תגרשנו שלחנו בעדר החזירים:

32 E ele lhes disse: Ide. E, saindo eles, se introduziram na manada dos porcos; e eis que toda aquela manada de porcos se precipitou no mar por um despenhadeiro, e morreram nas águas.

32 ויאמר אליהם לכו לכם ויצאו ויבאו בעדר החזירים והנה השתער כל
עדר החזירים מן המורד על הים וימותו במים:

33 Os porqueiros fugiram, e, chegando à cidade, divulgaram tudo o que acontecera aos endemoninhados.

33 וינוסו הרעים ויבאו העירה ויגידו את הכל ואת אשר נעשה לאחוזי
השדים:

34 E eis que toda aquela cidade saiu ao encontro de Jesus, e, vendo-o, rogaram-lhe que se retirasse dos seus termos.

34 והנה כל העיר יצאה לקראת ישוע וכראותם אתו ויבקשו ממנו לעבר
מגבולם:

Mateus 9

1 E, ENTRANDO no barco, passou para a outra banda, e chegou à sua cidade. E eis que lhe trouxeram um paralítico deitado numa cama.

1 וירד באניה ויעבר ויבא אל עירו:

2 E Jesus, vendo a fé deles, disse ao paralítico: Filho, tem bom ânimo perdoados te são os teus pecados.

2 והנה הם מביאים אליו איש נכה אברים והוא משכב על המטה ויהי
כראות ישוע את אמונתם ויאמר אל נכה האברים חזק בני נסלחו לך
חטאתיך:

3 E eis que alguns dos escribas diziam entre si: Ele blasfema.

3 והנה אנשים מן הסופרים אמרו בלבבם מגדף הוא:

4 Mas Jesus, conhecendo os seus pensamentos, disse: Porque pensais mal em vossos corações?

4 וירא ישוע את מחשבתם ויאמר למה תחשבו רעה בלבבכם:

5 Pois qual é mais fácil? Dizer: Perdoados te são os teus pecados; ou dizer: Levanta-te e anda?

5 כי מה הנקל האמר נסלחו לך חטאתיך אם אמר קום התהלך:

6 Ora, para que saibais que o Filho do homem tem na terra autoridade para perdoar pecados (disse então ao paralítico): Levanta-te; toma a tua cama, e vai para tua casa.

6 אך למען תדעון כי בן האדם יש לו השלטן בארץ לסלח חטאים ויאמר אל נכה האברים קום שא את מטתך ולך לך אל ביתך:

7 E, levantando-se, foi para sua casa.

7 ויקם וילך לביתו:

8 E a multidão, vendo isto, maravilhou-se, e glorificou a Deus, que dera tal poder aos homens.

8 והמון העם כראותם זאת השתוממו וישבחו את האלהים אשר נתן שלטן כזה לבני אדם:

9 E Jesus, passando adiante dali, viu assentado na alfândega um homem, chamado Mateus, e disse-lhe: Segue-me. E ele, levantando-se, o seguiu.

9 ויהי בעבר ישוע משם וירא איש ישב בבית המכס ושמו מתי ויאמר אליו לכה אחרי ויקם וילך אחריך:

10 E aconteceu que, estando ele em casa sentado a mesa, chegaram muitos publicanos e pecadores, e sentaram-se juntamente com Jesus e seus discípulos.

10 ויהי בהסבו בביתו והנה מוכסים וחטאים רבים באו ויסבו עם ישוע ותלמידיו:

11 E os fariseus, vendo isto, disseram aos seus discípulos: Porque come o vosso Mestre com os publicanos e pecadores?

11 ויראו הפרושים ויאמרו אל תלמידיו מדוע עם המוכסים והחטאים אכל רבכם:

12 Jesus, porem, ouvindo, disse-lhes: Não necessitam de médico os sãos, mas sim os doentes.

12 וישמע זאת ישוע ויאמר אליהם החזקים אינם צריכים לרפא כי אם החולים:

13 Ide, porém, e aprendei o que significa: Misericórdia quero, e não sacrifício. Porque eu não vim a chamar os justos, mas os pecadores, ao arrependimento.

13 ואתם צאו ולמדו מה הוא חסד חפצתי ולא זבח כי לא באתי לקרא את הצדיקים כי אם את החטאים לתשובה:

14 Então chegaram ao pé dele os discípulos de João, dizendo: Porque jejuamos nós e os fariseus muitas vezes, e os teus discípulos não jejuam?

14 ויגשו אליו תלמידי יוחנן ויאמרו מדוע אנחנו והפרושים צמים הרבה ותלמידיך אינם צמים:

15 E disse-lhes Jesus: Podem porventura andar tristes os filhos das bodas, enquanto o esposo está com eles? Dias, porém, virão em que lhes será tirado o esposo, e então jejuarão.

15 ויאמר אליהם ישוע איך יוכלו בני החפה להתאבל בעוד החתן עמהם הנה ימים באים ולקח מאתם החתן ואז יצומו:

16 Ninguém deita remendo de pano novo em vestido velho, porque semelhante remendo rompe o vestido, e faz-se maior a rotura.

16 אין משים מטלית חדשה על שמלה בלה כי תנתק מלאתו מן השמלה ותרע הקריעה:

17 Nem se deita vinho novo em odres velhos; aliás rompem-se os odres e entorna-se o vinho, e os odres estragam-se; mas deita-se vinho novo em odres novos, e assim ambos se conservam.

17 ואין נותנים יין חדש בנאדות בלים פן יבקעו הנאדות והיין ישפך והנאדות יאבדו אבל נותנים את היין החדש בנאדות חדשים ושניהם יחדו ישמרו:

18 Dizendo-lhes ele estas coisas, eis que chegou um chefe, e o adorou, dizendo: Minha filha faleceu agora mesmo; mas vem, impõe-lhe a tua mão, e ela viverá.

18 ויהי הוא מדבר אליהם את אלה והנה אחד השרים בא וישתחו לו ויאמר עתה זה מתה בתי בא נא ושים את ידך עליה ותחיה:

19 E Jesus, levantando-se, seguiu-o, ele e os seus discípulos.

19 ויקם ישוע וילך אחריו הוא ותלמידיו:

20 E eis que uma mulher que havia já doze anos padecia de um fluxo de sangue, chegando por detrás dele, tocou a orla do seu vestido;

20 והנה אשה זבת דם שתים עשרה שנה נגשה מאחריו ותגע בציצת בגדו:

21 Porque dizia consigo: Se eu somente tocar o seu vestido, ficarei sã.

21 כי אמרה בלבה אך אם אגע בבגדו אושע:

22 E Jesus, voltando-se, e vendo-a, disse: Tem ânimo, filha, a tua fé te salvou. E imediatamente a mulher ficou sã.

22 ויפן ישוע וירא אותה ויאמר חזקי בתי אמונתך הושיעה לך ותושע
האשה מן השעה ההיא:

23 E Jesus, chegando a casa daquele chefe, e vendo os instrumentalistas, e o povo em alvoroço,

23 ויבא ישוע אל בית השר וירא את המחללים בחלילים ואת העם
ההומה ויאמר:

24 Disse-lhes: Retirai-vos, que a menina não está morta, mas dorme. E riam-se dele.

24 סורו מפה כי לא מתה הילדה אך ישנה היא וישחקו לו:

25 E, logo que o povo foi posto fora, entrou Jesus, e pegou-lhe na mão, e a menina levantou-se.

25 ויהי אחרי גרש העם ויבא הביתה ויאחז בידה ותקם הנערה:

26 E espalhou-se aquela notícia por todo aquele país.

26 ותצא השמועה הזאת בכל הארץ ההיא:

27 E, partindo Jesus dali, seguiram-no dois cegos, clamando, e dizendo: Tem compaixão de nós, filho de Davi.

27 ויעבר ישוע משם וילכו אחריו שני אנשים עורים והמה צעקעם ואמרים
חננו בן דוד:

28 E, quando chegou a casa, os cegos se aproximaram dele; e Jesus disse-lhes: Credes vós que eu possa fazer isto? Disseram-lhe eles: Sim, Senhor.

28 וכבואו הביתה נגשו אליו העורים ויאמר אליהם ישוע המאמינים אתם
כי יש לאל ידי לעשות זאת ויאמרו אליו כן אדנינו:

29 Tocou então os olhos deles, dizendo: Seja-vos feito segundo a vossa fé.

29 ויגע בעיניהם ויאמר יעשה לכם כאמונתכם:

30 E os olhos se lhes abriram. E Jesus ameaçou-os, dizendo: Olhai que ninguém o saiba.

30 ותפקחנה עיניהם ויגער בם ישוע ויאמר ראו פן יודע לאיש:

31 Mas, tendo ele saído, divulgaram a sua fama por toda aquela terra.

31 והמה בצאתם השמיעו את שמעו בכל הארץ ההיא:

32 E, havendo-se eles retirado, trouxeram-lhe um homem mudo e endemoninhado.

32 המה יצאו והנה הביאו אליו איש אלם אחוז שד:

33 E, expulso o demónio, falou o mudo; e a multidão se maravilhou, dizendo: Nunca tal se viu em Israel.

33 וכאשר גרש השד וידבר האלם ויתמה המון האנשים ויאמרו מעולם לא נראתה כזאת בישראל:

34 Mas os fariseus diziam: Ele expulsa os demónios pelo príncipe dos demónios.

34 והפרושים אמרו על ידי שר השדים מגרש הוא את השדים:

35 E percorria Jesus todas as cidades e aldeias, ensinando nas sinagogas deles, e pregando o evangelho do reino, e curando todas as enfermidades e moléstias entre o povo.

35 ויסב ישוע בכל הערים והכפרים וילמד בבתי כנסיותיהם ויבשר בשורת המלכות וירפא כל מחלה וכל מדוה בעם:

36 E, vendo a multidão, teve grande compaixão deles, porque andavam desgarrados e errantes, como ovelhas que não têm pastor.

36 ובראותו את ההמנים נכמרו רחמיו עליהם כי הם מתעלפים ונדחים
כצאן אשר אין להם רעה:

37 Então disse aos seus discípulos: A seara é realmente grande, mas poucos os ceifeiros.

37 אז ידבר לתלמידיו ויאמר רב הקציר והפעלים מעטים:

38 Rogai pois ao Senhor da seara que mande ceifeiros para a sua seara.

38 לכן התחננו אל בעל הקציר לשלח פעלים לקצירו:

Mateus 10

1 E, CHAMANDO os seus doze discípulos, deu-lhes poder sobre os espíritos imundos, para os expulsarem, e para curarem toda a enfermidade e todo o mal.

1 ויקרא אליו את שנים עשר תלמידיו ויתן להם שלטן על רוחות הטמאה
לגרשם ולרפוא כל חלי וכל מדוה:

2 Ora os nomes dos doze apóstolos são estes: O primeiro, Simão, chamado Pedro, e André, seu irmão; Tiago, filho de Zebedeu, e João, seu irmão;

2 ואלה שמות שנים עשר השליחים הראשון שמעון הנקרא פטרוס ואנדרי
אחיו יעקב בן זבדי ויוחנן אחיו:

3 Filipe e Bartolomeu: Tomé e Mateus, o publicano; Tiago, filho de Alfeu, e Lebeu, apelidado Tadeu .

3 פילפוס ובר תלמי תומא ומתי המוכס יעקב בן חלפי ולבי המכנה תדי:

4 Simão Cananita, e Judas Iscariotes, aquele que o traiu.

4 שמעון הקני ויהודה איש קריות אשר גם מסר אתו:

5 Jesus enviou estes doze, e lhes ordenou, dizendo: Não ireis pelo caminho das gentes, nem entrareis em cidade de samaritanos;

5 את שנים העשר האלה שלח ישוע ויצו אתם לאמר אל דרך הגוים אל תלכו ואל עיר השמרונים אל תבאו:

6 Mas ide antes às ovelhas perdidas da casa de Israel;

6 כי אם לכו אל הצאן האבדות לבית ישראל:

7 E, indo, pregai, dizendo: É chegado o reino dos céus.

7 ובלכתכם קראו לאמר למכות השמים קרבה לבוא:

8 Curai os enfermos, limpai os leprosos, ressuscitai os mortos, expulsai os demónios: de graça recebestes, de graça dai.

8 רפאו את החולים טהרו את המצרעים הקימו את המתים ואת השדים גרשו חנם לקחתם חנם תתנו:

9 Não possuais ouro, nem prata, nem cobre, em vossos cintos,

9 לא תקחו זהב ולא כסף ולא נחשת בחגוריכם:

10 Nem alforges para o caminho, nem duas túnicas, nem alparcas, nem bordão; porque digno é o operário do seu alimento.

10 ולא תרמיל לדרך ולא שתי כתנות ולא נעלים ולא מטה כי שוה הפעל די מחיתו:

11 E, em qualquer cidade ou aldeia em que entrardes, procurai saber quem nela seja digno, e hospedai-vos aí até que vos retireis.

11 וכל עיר וכפר אשר תבאו שמה דרשו מי הוא הראוי לזה בתוכה ושם שבו עד כי תצאו:

12 E, quando entrardes nalguma casa, saudai-a;

12 ובבואכם אל הבית שאלו לו לשלום:

13 E, se a casa for digna, desça sobre ela a vossa paz; mas, se não for digna, torne para vós a vossa paz.

13 והיה אם ראוי הבית יבוא עליו שלומכם ואם איננו ראוי שלומכם אליכם ישוב:

14 E, se ninguém vos receber, nem escutar as vossas palavras, saindo daquela casa ou cidade, sacudi o pó dos vossos pés.

14 וכל אשר לא יקבל אתכם ולא ישמע לדבריכם צאו לכם מן הבית ההוא ומן העיר ההיא ונערו את עפר רגליכם:

15 Em verdade vos digo que, no dia do juízo, haverá menos rigor para o país de Sodoma e Gomorra do que para aquela cidade.

15 אמן אמר אני לכם כי יקל לארץ סדום ועמרה ביום הדין מן העיר ההיא:

16 Eis que vos envio como ovelhas no meio de lobos; portanto sede prudentes como as serpentes e simplices como as pombas.

16 הנני שלח אתכם ככבשים בין הזאבים לכן היו ערומים כנחשים ותמימים כיונים:

17 Acautelai-vos, porém, dos homens; porque eles vos entregarão aos sinédrios, e vos açoitarão nas suas sinagogas;

17 והשמרו לכם מבני האדם כי ימסרו אתכם לסנהדריות ויכו אתכם בשוטים בבתי כנסיותיהם:

18 E sereis até conduzidos à presença dos governadores e dos reis por causa de mim, para lhes servir de testemunho a eles e aos gentios.

18 ולפני משלים ומלכים תובאו למעני לעדות להם ולגוים:

19 Mas, quando vos entregarem: Não vos dê cuidado como, ou o
que haveis de falar, porque naquela mesma hora vos será
ministrado o que haveis de dizer.

19 וכי ימסרו אתכם אל תדאגו איך ומה תדברו כי ינתן לכם בשעה ההיא
את אשר תדברו:

20 Porque não sois vós quem falará mas o Espirito de vosso Pai é
que fala em vós.

20 כי לא אתם הם המדברים כי רוח אביכם הוא המדבר בפיכם:

21 E o irmão entregará à morte o irmão, e o pai o filho; e os
filhos se levantarão contra os pais, e os matarão.

21 והיה אח ימסר את אחיו למות ואב ימסר את בנו וקמו בנים באבותם
וימיתו אותם:

22 E odiados de todos sereis por causa do meu nome: mas
aquele que perseverar até ao fim será salvo.

22 והייתם שנואים לכל אדם למען שמי והמחכה עד עת קץ הוא יושע:

23 Quando pois vos perseguirem nesta cidade, fugi para outra;
porque em verdade vos digo que não acabareis de percorrer as
cidades de Israel sem que venha o Filho do homem.

23 ואם ירדפו אתכם בעיר אחת נוסו לעיר אחרת כי אמן אמר אני לכם לא
תכלו לעבר ערי ישראל עד כי יבוא בן האדם:

24 Não é o discípulo mais do que o mestre, nem o servo mais do
que o seu senhor.

24 אין תלמיד עלה על רבו ועבד על אדניו:

25 Basta ao discípulo ser como seu mestre, e ao servo como seu senhor. Se chamaram Belzebú ao pai de família, quanto mais aos seus domésticos?

25 דיו לתלמיד להיות כרבו ולעבד להיות כאדניו אם לבעל הבית קראו בעל זבוב אף לאנשי ביתו:

26 Portanto, não os temais; porque nada há encoberto que não haja de revelar-se, nem oculto que não haja de saber-se.

26 על כן לא תיראום כי אין דבר מכסה אשר לא יגלה ואין נעלם אשר לא יודע:

27 O que vos digo em trevas dizei-o em luz; e o que escutais ao ouvido pregai-o sobre os telhados.

27 את אשר אני אמר לכם בחשך דברו באור ואשר ילחש לאזניכם השמיעו על הגגות:

28 E não temais os que matam o corpo, e não podem matar a alma temei antes aquele que pode fazer perecer no inferno a alma e o corpo.

28 ואל תיראי מן ההרגים את הגוף ואת הנפש לא יוכלו להרג אך תיראו את אשר יוכל לאבד גם את הנפש גם את הגוף בגיהנם:

29 Não se vendem dois passarinhos por um ceitil? e nenhum deles cairá em terra sem a vontade de vosso Pai.

29 הלא תמכרנה שתי צפרים באסר ואחת מהנה לא תפול ארצה מבלעדי אביכם:

30 E até mesmo os cabelos da vossa cabeça estão todos contados.

30 ואתם גם שערות ראשכם נמנות כלן:

31 Não temais pois: mais valeis vós do que muitos passarinhos.

31 לכן אל תיראו הנכם יקרים מצפרים רבות:

32 Portanto, qualquer que me confessar diante dos homens, eu o confessarei diante de meu Pai, que está nos céus.

32 הן כל אשר יודה בי לפני האדם אודה בו גם אני לפני אבי שבשמים:

33 Mas qualquer que me negar diante dos homens, eu o negarei também diante de meu Pai que está nos céus.

33 ואשר יכחש בי לפני האדם אכחש בו גם אני לפני אבי שבשמים:

34 Não cuideis que vim trazer a paz à terra; Não vim trazer paz, mas espada;

34 אל תחשבו כי באתי להטיל שלום בארץ לא באתי להטיל שלום כי אם חרב:

35 Porque eu vim pôr em dissensão o homem contra seu pai, e a filha contra sua mãe, e a nora contra sua sogra;

35 כי באתי להפריד איש מאביו ובת מאמה וכלה מחמותה:

36 E assim os inimigos do homem serão os seus familiares.

36 ואיבי איש אנשי ביתו:

37 Quem ama o pai ou a mãe mais do que a mim, não é digno de mim; e quem ama o filho ou a filha mais do que a mim, não é digno de mim.

37 האהב את אביו ואת אמו יותר ממני איננו כדי לי והאהב את בנו ובתו יותר ממני איננו כדי לי:

38 E quem não toma a sua cruz, e não segue após mim, não é digno de mim.

38 ואשר לא יקח את צלבו והלך אחרי איננו כדי לי:

39 Quem achar a sua vida perde-la-à, quem perder a sua vida por amor de mim achá-la-à.

39 המצא את נפשו יאבדנה והמאבד את נפשו למעני הוא ימצאנה:

40 Quem vos recebe, a mim me recebe; e quem me recebe a mim, recebe aquele que me enviou.

40 המקבל אתכם אותי הוא מקבל והמקבל אותי הוא מקבל את אשר שלחני:

41 Quem recebe um profeta em qualidade de profeta, receberá galardão de profeta; quem recebe um justo na qualidade de justo, receberá galardão de justo.

41 המקבל נביא לשם נביא שכר נביא יקח והמקבל צדיק לשם צדיק שכר צדיק יקח:

42 E qualquer que tiver dado só que seja um copo de água fria a um destes pequenos, em nome de discípulo, em verdade vos digo que de modo algum perderá o seu galardão.

42 והמשקה את אחד הקטנים האלה רק כוס מים קרים לשם תלמיד אמן אמר אני לכם כי לא יאבד שכרו:

Mateus 11

1 E, ACONTECEU que, acabando Jesus de dar instruções aos seus doze discípulos, partiu dali, a ensinar e a pregar nas cidades deles.

1 ויהי ככלות ישוע לצות את שנים עשר תלמידיו וילך משם ללמד ולקרא בעריהם:

2 E João, ouvindo no cárcere falar dos feitos de Cristo, enviou dois dos seus discípulos,

2 ויוחנן שמע בבית הסהר את מעשי המשיח וישלח שנים מתלמידיו:

3 A dizer-lhe: És tu aquele que havia de vir, ou esperamos outro?

3 ויאמר אליו האתה הוא הבא אם נחכה לאחר:

4 E Jesus, respondendo, disse-lhes: Ide, e anunciai a João as coisas, que ouvis e vedes;

4 ויען ישוע ויאמר להם לכו הגידו ליוחנן את אשר שמעתם וראיתם:

5 Os cegos vêem, e os coxos andam; os leprosos são limpos, e os surdos ouvem; os mortos são ressuscitados, e aos pobres é anunciado o evangelho.

5 עורים ראים ופסחים מתהלכים מצרעים מטהרים וחרשים שומעין
ומתים קמים ועניים מתבשרי ישועה הם:

6 E bem-aventurado é aquele que se não escandalizar em mim.

6 ואשרי אשר לא יכשל בי:

7 E, partindo eles, começou Jesus a dizer às turbas, a respeito de João: Que fostes ver no deserto? Uma cana agitada pelo vento?

7 המה הלכו להם וישוע החל לדבר אל המון העם על אדות יוחנן ויאמר
מה זה יצאתם המדברה לראות הקנה אשר ינוע ברוח:

8 Sim, que fostes ver? Um homem ricamente vestido? Os que trajam ricamente estão nas casas dos reis.

8 ואם לא מה זה יצאתם לראות האיש לבוש בגדי עדנים הנה הלבשים
עדנים בבתי המלכים המה:

9 Mas então que fostes ver? Um profeta? Sim, vos digo eu, e muito mais do que profeta;

9 ואם לא מה זה יצאתם לראות אם איש נביא הן אני אמר לכם כי גם גדול הוא מנביא:

10 Porque é este de quem está escrito: Eis que diante da tua face envio o meu anjo, que preparará diante de ti o teu caminho.

10 כי זה הוא אשר כתוב עליו הנני שלח מלאכי לפניך ופנה רדכך לפניך:

11 Em verdade vos digo que, entre os que de mulher têm nascido, não apareceu alguém maior do que João Baptista; mas aquele que é o menor no reino dos céus é maior do que ele.

11 אמן אמר אני לכם לא קם בילודי אשה איש גדול מיוחנן המטביל אך הקטן במלכות השמים גדול הוא ממנו:

12 E, desde os dias de João Baptista até agora, se faz violência ao reino dos céus, e pela força se apoderam dele.

12 ומימי יוחנן המטביל עד הנה מלכות השמים נתפשה בחזקה והמתחזקים יחטפוה:

13 Porque todos os profetas e a lei profetizaram até João.

13 כי כל הנביאים והתורה עדי יוחנן נבאו:

14 E se quereis dar crédito, é este o Elias que havia de vir.

14 ואם תרצו לקבל הנה הוא אליה העתיד לבוא:

15 Quem tem ouvidos para ouvir ouça.

15 מי אשר אזנים לו לשמע ישמע:

16 Mas, a quem assemelharei esta geração? É semelhante aos meninos que se assentam nas praças, e clamam aos seus companheiros.

16 ואל מי אדמה את הדור הזה דומה הוא לילדים הישבים בשוקים וקראים לחבריהם לאמר:

17 E dizem: Tocámo-vos flauta, e não dançastes; cantámo-vos lamentações, e não chorastes.

17 חללנו לכם בחלילים ולא רקדתם קוננו לכם קינה ולא ספדתם:

18 Porquanto veio João, não comendo nem bebendo, e dizem: Tem demónio.

18 כי בא יוחנן לא אכל ולא שתה ויאמרו שד בו:

19 Veio o Filho do homem, comendo e bebendo, e dizem: Eis aí um homem comilão e beberrão, amigo de publicanos e pecadores. Mas a sabedoria é justificada por seus filhos.

19 ויבא בן האדם והוא אכל ושתה ויאמרו הנה איש זולל וסבא ואהב מוכסים וחטאים ונצדקה החכמה מאת בניה:

20 Então começou ele a lançar em rosto às cidades, onde se operou a maior parte dos seus prodígios, o não se haverem arrependido, dizendo:

20 אז החל לגער בערים אשר רב גבורותיו נעשו בתוכן ולא שבו:

21 Ai de ti, Corazim! Ai de ti, Betsaida! Porque, se em Tiro e em Sidon fossem feitos os prodígios que em vós se fizeram, há muito que se teriam arrependido, com saco e com cinza.

21 אוי לך כורזין אוי לך בית צידה כי הגבורות אשר נעשו בקרבכן לו בצור ובצידון נעשו הלא כבר שבו בשק ואפר:

22 Por isso eu vos digo que haverá menos rigor para Tiro e Sidon, no dia do juízo, do que para vós.

22 אבל אני אמר לכם כי ביום הדין יקל לצור וצידון יותר מכם:

23 E tu, Capernaum, que te ergues até aos céus, serás abatida até aos infernos; porque, se em Sodoma tivessem sido feitos os prodígios que em ti se operaram, teria ela permanecido até hoje.

23 ואת כפר נחום המרוממה עד השמים עד שאול תורדי כי הגבורות אשר נעשו בתוכך לו בסדום נעשו כי עתה עמדה על תלה עד היום הזה:

24 Porém eu vos digo que haverá menos rigor para os de Sodoma, no dia do juízo, do que para ti.

24 אבל אני אמר לכם כי ביום הדין יקל לאדמת סדום ממך:

25 Naquele tempo, respondendo Jesus, disse: Graças te dou, ó Pai, Senhor do céu e da terra, que ocultastes estas coisas aos sábios e entendidos e as revelaste aos pequeninos.

25 בעת ההיא ענה ישוע ואמר אודך אבי אדון השמים והארץ כי הסתרת את אלה מן החכמים והנבונים וגליתם לעוללים:

26 Sim, ó Pai, porque assim te aprouve.

26 הן אבי כי כן היה רצון לפניך:

27 Todas as coisas me foram entregues por meu Pai: e ninguém conhece o Filho, senão o Pai; e ninguém conhece o Pai, senão o Filho, e aquele a quem o Filho o quiser revelar.

27 הכל נמסר לי מאת אבי ואין מכיר את הבן בלתי האב ואין מכיר את האב בלתי הבן ואשר יחפץ הבן לגלותו לו:

28 Vinde a mim, todos os que estais cansados e oprimidos, e eu vos aliviarei.

28 לכו אלי כל העמלים והטעונים ואני אניח לכם:

29 Tomai sobre vós o meu jugo, e aprendei de mim que sou manso e humilde de coração; e encontrareis descanso para as vossas almas.

29 קבלו עליכם את עלי ולמדו ממני כי ענו ושפל רוח אנכי ותמצאו מרגוע לנפשתיכם:

30 Porque o meu jugo é suave e o meu fardo é leve.

30 כי עלי נעים הוא וקל משאי:

Mateus 12

1 NAQUELE tempo passou Jesus pelas searas, em um sábado; e os seus discípulos, tendo fome, começaram a colher espigas, e a comer.

1 בעת ההיא עבר ישוע בין הקמה ביום השבת ותלמידיו רעבו ויחלו לקטף מלילת ויאכלו:

2 E os fariseus, vendo isto, disseram-lhe: Eis que os teus discípulos fazem o que não é lícito fazer num sábado.

2 ויראו הפרושים ויאמרו לו הנה תלמידיך עשים את אשר אסור לעשות בשבת:

3 Ele, porém, lhes disse: Não tendes lido o que fez Davi, quando teve fome, ele e os que com ele estavam?

3 ויאמר אליהם הלא קראתם את אשר עשה דוד בהיתו רעב הוא והאנשים אשר אתו:

4 Como entrou na casa de Deus, e comeu os pães da proposição, que não lhe era lícito comer, nem aos que com ele estavam, mas só aos sacerdotes?

4 כי בא אל בית האלהים ויאכל את לחם הפנים אשר איננו מתר לו ולאנשיו לאכלה רק לכהנים לבדם:

5 Ou não tendes lido na lei que, aos sábados, os sacerdotes no templo violam o sábado, e ficam sem culpa?

5 או הלא קראתם בתורה כי בשבתות יחללו הכהנים את השבת במקדש ואין להם עון:

6 Pois que eu vos digo que está aqui quem é maior do que o templo.

6 אבל אני אמר לכם כי יש פה גדול מן המקדש:

7 Mas, se vós soubésseis o que significa: Misericórdia quero, e não sacrifício, não condenaríeis os inocentes.

7 ולו ידעתם מה הוא חסד חפצתי ולא זבח לא הרשעתם את הנקים:

8 Porque o Filho do homem até do sábado é Senhor.

8 כי בן האדם הוא גם אדון השבת:

9 E, partindo dali, chegou à sinagoga deles.

9 ויעבר משם אל בית כנסתם:

10 E, estava ali um homem que tinha uma das mãos mirrada; e eles, para o acusarem, o interrogaram, dizendo: É lícito curar nos sábados?

10 והנה שם איש אשר ידו יבשה וישאלוהו לאמר המתר לרפא בשבת למען ימצאו עליו שטנה:

11 E ele lhes disse: Qual de entre vós será o homem que tendo uma ovelha, se num sábado ela cair numa cova, não lançará mão dela, e a levantará?

11 ויאמר אליהם מי האיש בכם אשר לו כבש אחד ונפל בבור בשבת ולא יחזיק בו ויעלנו:

12 Pois quanto mais vale um homem do que uma ovelha? É, por consequência, lícito fazer bem nos sábados.

12 ומה יקר אדם מן הכבש לכן מתר להיטיב בשבת:

13 Então disse àquele homem: Estende a tua mão. E ele a estendeu, e ficou sã como a outra.

13 ויאמר אל האיש פשט את ידך ויפשט אתה ותרפא ותשב כידו האחרת:

14 E os fariseus, tendo saído, formaram conselho contra ele, para o matarem.

14 ויצא הפרושים ויתיעצו עליו לאבדו:

15 Jesus, sabendo isso, retirou-se dali, e acompanhou-o uma grande multidão de gente, e ele curou a todos.

15 וידע ישוע ויסר משם וילך אחריו המון עם רב וירפאם כלם:

16 E recomendava-lhes rigorosamente que o não descobrissem.

16 ויצו אתם בגערה שלא יגלהו:

17 Para que se cumprisse o que fora dito pelo profeta Isaías, que diz:

17 למלאת את אשר דבר ישעיהו הנביא לאמר:

18 Eis aqui o meu servo, que escolhi, o meu amado, em quem a minha alma se compraz: Porei sobre ele o meu espírito, e anunciará aos gentios o juízo.

18 הן עבדי בחרתי בו ידידי רצתה נפשי נתתי רוחי עליו ומשפט לגוים יוציא:

19 Não contenderá, nem clamará, nem alguém ouvirá pelas ruas a sua voz;

19 לא יצעק ולא ישא ולא ישמע בחוץ קולו:

20 Não esmagará a cana quebrada, e não apagará o morrão que fumega, até que faça triunfar o juízo;

20 קנה רצוץ לא ישבור ופשתה כהה לא יכבנה עד יוציא לנצח משפט:

21 E no seu nome os gentios esperarão.

21 ולשמו גוים ייחלו:

22 Trouxeram-lhe então um endemoninhado cego e mudo; e, de tal modo o curou, que o cego e mudo falava e via.

22 אז הובא אליו איש עור ואלם אשר אחזו שד וירפאהו וידבר האלם וגם ראה:

23 E toda a multidão se admirava e dizia: Não é este o Filho de Davi?

23 וישתוממו כל המון העם ויאמרו הכי זה הוא בן דוד:

24 Mas os fariseus, ouvindo isto, diziam: Este não expulsa os demónios senão por Belzebú, príncipe dos demónios.

24 והפרושים כשמעם זאת אמרו זה איננו מגרש את השדים כי אם על ידי בעל זבוב שר השדים:

25 Jesus, porém, conhecendo os seus pensamentos, disse-lhes: Todo o reino dividido contra si mesmo é devastado; e toda a cidade, ou casa, dividida contra si mesma não subsistirá.

25 וישוע ידע את מחשבותם ויאמר אליהם כל ממלכה הנחלקה על עצמה תחרב וכל עיר ובית הנחלקים על עצמם לא יכונו:

26 E, se Satanás expulsa a Satanás, está dividido contra si mesmo; como subsistirá pois o seu reino?

26 והשטן אם יגרש את השטן נחלק על עצמו ואיככה תכון ממלכתו:

27 E, se eu expulso os demónios por Belzebu, por quem os expulsam então os vossos filhos? Portanto eles mesmos serão, os vossos juizes.

27 ואם אני מגרש את השדים בבעל זבוב בניכם במי הם מגרשים אתם על כן המה יהיו שפטיכם:

28 Mas, se eu expulso os demónios pelo Espírito de Deus, é conseguintemente chegado a vós o reino de Deus.

28 אך אם ברוח אלהים אני מגרש את השדים הנה הגיעה אליכם מלכות האלהים:

29 Ou, como pode alguém entrar em casa do homem valente, e furtar os seus bens, se primeiro não maniatar o valente, saqueando então a sua casa?

29 או איך יוכל איש לבוא לבית הגבור ולגזל את כליו אם לא יאסר בראשונה את הגבור ואחר ישסה את ביתו:

30 Quem não é comigo é contra mim; e quem comigo não ajunta espalha.

30 כל אשר איננו אתי הוא לנגדי ואשר איננו מכנס אתי הוא מפזר:

31 Portanto eu vos digo: Todo o pecado e blasfémia se perdoará aos homens; mas a blasfémia contra o Espírito não será perdoada aos homens.

31 על כן אני אמר לכם כל חטא וגדוף יסלח לאדם אך גדוף הרוח לא יסלח לאדם:

32 E, se qualquer disser alguma palavra contra o Filho do homem, ser-lhe-á perdoado, mas, se alguém falar contra o Espírito Santo, não lhe será perdoado, nem neste século nem no futuro.

32 וכל אשר ידבר דבר חרפה על בן האדם יסלח לו והמחרף את רוח הקדש לא יסלח לו לא בעולם הזה ולא בעולם הבא׃

33 Ou fazei a árvore boa, e o seu fruto bom, ou fazei a árvore má, e o seu fruto mau; porque pelo fruto se conhece a árvore.

33 או עשו את העץ טוב ופריו טוב או עשו את העץ משחת ופריו משחת כי בפריו נכר העץ׃

34 Raça de víboras, como podeis vós dizer boas coisas, sendo maus? Pois do que há em abundância no coração, disso fala a boca.

34 ילדי הצפעונים איכה תוכלו למלל טוב ואתם רעים כי משפעת הלב ימלל הפה׃

35 O homem bom tira boas coisas do seu bom tesouro, e o homem mau do mau tesouro tira coisas más.

35 האיש הטוב מאוצר לבו הטוב מוציא את הטוב והאיש הרע מאוצר הרע מוציא רע׃

36 Mas eu vos digo que de toda a palavra ociosa que os homens disserem hão-de dar conta no dia do juízo.

36 ואני אמר לכם כל מלה בטלה אשר ידברו בני האדם יתנו עליה חשבון ביום הדין׃

37 Porque por tuas palavras serás justificado, e por tuas palavras serás condenado.

37 כי מדבריך תצדק ומדבריך תחיב׃

38 Então alguns dos escribas e dos fariseus tomaram a palavra, dizendo: Mestre, quiséramos ver da tua parte algum sinal.

38 ויענו מן הסופרים והפרושים ויאמרו רבי חפצנו לראות אות מידך:

39 Mas ele lhes respondeu, e disse: Uma geração má e adúltera pede um sinal, porém não se lhe dará outro sinal senão o do profeta Jonas;

39 ויען ויאמר אליהם דור רע ומנאף מבקש לו אות ואות לא ינתן לו בלתי אם אות יונה הנביא:

40 Pois, como Jonas esteve três dias e três noites no ventre da baleia, assim estará o Filho do homem três dias e três noites: no seio da terra.

40 כי כאשר היה יונה במעי הדג שלשה ימים ושלשה לילות כן יהיה בן האדם בלב האדמה שלשה ימים ושלשה לילות:

41 Os ninivitas ressurgirão no juízo com esta geração, e a condenarão, porque se arrependeram com a pregação de Jonas. E eis que está aqui quem é mais do que Jonas.

41 אנשי נינוה יקומו במשפט עם הדור הזה וירשיעוהו כי הם שבו בקריאת יונה והנה פה גדול מיונה:

42 A rainha do meio dia se levantará no dia do juízo com esta geração, e a condenará; porque veio dos confins da terra para ouvir a sabedoria de Salomão. E eis que está aqui quem é mais do que Salomão.

42 מלכת תימן תקום במשפט עם הדור הזה ותרשיענו כי באה מקצות הארץ לשמע את חכמה שלמה והנה פה גדול משלמה:

43 E, quando o espírito imundo tem saído do homem, anda por lugares áridos, buscando repouso, e não o encontra.

43 והרוח הטמאה אחרי צאתה מן האדם תשטט במקמות ציה לבקש לה מנוחה ולא תמצאנה:

44 Então diz: Voltarei para a minha casa donde saí. E, voltando, acha-a desocupada, varrida e adornada.

44 אז תאמר אשובה אל ביתי אשר יצאתי משם ובאה ומצאה אתו מפנה ומטאטא ומהדר:

45 Então vai e leva consigo outros sete espíritos piores do que ele, e, entrando, habitam ali; e são os últimos actos desse homem piores do que os primeiros. Assim acontecerá também a esta geração má.

45 ואחר תלך ולקחה אליה שבע רוחות אחרות רעות ממנה ובאו ושכנו שם והיתה אחרית האדם ההוא רעה מראשיתו כן יהיה גם לדור הרע הזה:

46 E, falando ele ainda à multidão eis que estavam fora sua mãe e seus irmãos, pretendendo falar-lhe.

46 עודנו מדבר אל המון העם והנה אמו ואחיו עמדו בחוץ מבקשים לדבר אתו:

47 E disse-lhe alguém: Eis que estão ali fora tua mãe e teus irmãos, que querem falar-te.

47 ויגד אליו הנה אמך ואחיך עמדים בחוץ ומבקשים לדבר אתך:

48 Porém ele, respondendo, disse ao que lhe falara. Quem é minha mãe? E quem são meus irmãos?

48 ויען ויאמר אל האיש המגיד לו מי היא אמי ומי הם אחי:

49 E, estendendo a sua mão para os seus discípulos, disse: Eis aqui minha mãe e meus irmãos;

49 ויט ידו על תלמידיו ויאמר הנה אמי ואחי:

50 Porque, qualquer que fizer a vontade de meu Pai que está nos céus, este é meu irmão, e irmã e mãe.

50 כי כל אשר יעשה רצון אבי שבשמים הוא אחי ואחותי ואמי:

Mateus 13

1 TENDO Jesus saído de casa naquele dia, estava assentado junto ao mar;

1 ויהי ביום ההוא ויצא ישוע מן הבית וישב על הים:

2 E ajuntou-se muita gente ao pé dele, de sorte que, entrando num barco se assentou; e toda a multidão estava em pé na praia.

2 ויקהלו אליו המון עם רב וירד אל האניה וישב בה וכל העם עמדים על שפת הים:

3 E falou-lhe de muitas coisas por parábolas, dizendo: Eis que o semeador saiu a semear.

3 וירב לדבר אליהם במשלים לאמר הנה הזורע יצא לזרע:

4 E, quando semeava, uma parte da semente caiu ao pé do caminho, e vieram as aves, e comeram-na;

4 ובזרעו נפל מן הזרע על יד הדרך ויבא העוף ויאכלהו:

5 E outra parte caiu em pedregais, onde não havia terra bastante, e logo nasceu, porque não tinha terra funda;

5 ויש אשר נפל על מקמות סלע אשר אין לו שם אדמה הרבה וימהר לצמח כי לא היה לו עמק אדמה:

6 Mas, vindo o sol, queimou-se e secou-se, porque não tinha raiz.

6 ויהי כזרח השמש ויצרב וייבש כי לא היה לו שרש:

7 E outra caiu entre espinhos, e os espinhos cresceram, e sufocaram-na.

7 ויש אשר נפל בין הקצים ויעלו הקצים וימעכהו:

8 E outra caiu em boa terra, e deu fruto: um a cem, outro a sessenta e outro a trinta.

8 ויש אשר נפל על האדמה הטובה ויתן פרי זה מאה שערים וזה ששים
וזה שלשים:

9 Quem tem ouvidos para ouvir, ouça.

9 מי אשר אזנים לו לשמע ישמע:

10 E, acercando-se dele os discípulos, disseram-lhe: Porque lhes falas por parábolas?

10 ויגשו אליו התלמידים ויאמרו למה זה במשלים תדבר אליהם:

11 Ele respondendo, disse-lhes: Porque a vós é dado conhecer os mistérios do reino dos céus, mas a eles não lhes é dado;

11 ויען ויאמר כי לכם נתן לדעת את סודות מלכות השמים ולהם לא נתן:

12 Porque àquele que tem, se dará e terá em abundância; mas aquele que não tem, até aquilo que tem lhe será tirado.

12 כי מי שיש לו נתן ינתן לו ויעדיף ומי שאין לו גם את אשר יש לו יקח
ממנו:

13 Por isso lhes falo por parábolas; porque eles, vendo, não vêem; e, ouvindo, não ouvem nem compreendem.

13 על כן במשלים אדבר אליהם כי בראתם לא יראו ובשמעם לא ישמעו
אף לא יבינו:

14 E neles se cumpre a profecia de Isaías, que diz: Ouvindo, ouvireis, mas não compreendereis, e vendo, vereis, mas não percebereis.

14 ותקים בהם נבואת ישעיהו האמרת שמעו שמוע ואל תבינו וראו ראו ואל תדעו:

15 Porque o coração deste povo está endurecido, e ouviram de mau grado com seus ouvidos, e fecharam seus olhos; para que não vejam com os olhos, e ouçam com o ouvido, e compreendam com o coração, e se convertam, e eu os cure.

15 כי השמן לב העם הזה ואזניו הכבד ועיניו השע פן יראה בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו יבין ושב ורפא לו:

16 Mas bem-aventurados os vossos olhos, porque vêem, e os vossos ouvidos, porque ouvem.

16 ואתם אשרי עיניכם כי תראינה ואזניכם כי תשמענה:

17 Porque em verdade vos digo que muitos profetas e justos desejaram ver o que vós vedes, e não o viram; e ouvir o que vós ouvis, e não o ouviram.

17 כי אמן אמר אני לכם נביאים וצדיקים רבים נכספו לראת את אשר אתם ראים ולא ראוהו ולשמע את אשר אתם שמעים ולא שמעוהו:

18 Escutai vós, pois, a parábola do semeador.

18 לכן אתם שמעו נא את משל הזורע:

19 Ouvindo alguém a palavra do reino, e não a entendendo, vem o maligno, e arrebata o que foi semeado no seu coração; este é o que foi semeado ao pé do caminho;

19 כל איש שמע את דבר המלכות ולא יבינהו ובא הרע וחטף את הזרוע בלבבו הוא הנזרע על יד הדרך:

20 Porém o que foi semeado em pedregais é o que ouve a palavra, e logo a recebe com alegria;

20 והנזרע על הסלע הוא השמע את הדבר וימהר ויקחנו בשמחה:

21 Mas não tem raiz em si mesmo, antes é de pouca duração; e, chegada a angústia e a perseguição por causa da palavra, logo se ofende;

21 אך אין לו שרש תחתיו ורק לשעה יעמד ובהיות צרה ורדיפה על אדות הדבר מיד נכשל:

22 E o que foi semeado entre espinhos é o que ouve a palavra, mas os cuidados deste mundo, e a sedução das riquezas, sufocam a palavra, e fica infrutífera;

22 והנזרע בין הקצים הוא השמע את הדבר ודאגת העולם הזה ומרמת העשר ימעכו את הדבר ופרי לא יהיה לו:

23 Mas o que foi semeado em boa terra é o que ouve e compreende a palavra; e dá fruto, e um produz cem, outro sessenta, e outro trinta.

23 והנזרע על האדמה הטובה הוא השמע את הדבר ומבין אתו אף יעשה פרי ונתן זה מאה שערים וזה ששים וזה שלשים:

24 Propôs-lhes outra parábola, dizendo: O reino dos céus é semelhante ao homem que semeia boa semente no seu campo;

24 וישם לפניהם משל אחר לאמר מלכות השמים דומה לאיש אשר זרע זרע טוב בשדהו:

25 Mas, dormindo os homens, veio o seu inimigo, e semeou joio no meio do trigo, e retirou-se.

25 ויהי בנפל תרדמה על האנשים ויבא איבו ויזרע זונין בתוך החטים וילך לו:

26 E, quando a erva cresceu e frutificou, apareceu também o joio.

26 וכאשר פרח הדשא ויעש פרי ויראו גם הזונין:

27 E os servos do pai de família, indo ter com ele, disseram-lhe: Senhor, não semeaste tu no teu campo boa semente? Porque tem então joio?

27 ויגשו עבדי בעל הבית ויאמרו אליו אדנינו הלא זרע טוב זרעת בשדך ומאין לו הזונין:

28 E ele lhes disse: Um inimigo é quem fez isso. E os servos lhe disseram: Quereis pois que vamos arrancá-lo?

28 ויאמר להם איש איב עשה זאת ויאמרו אליו העבדים היש את נפשך כי נלך ונלקט אתם:

29 Porém ele lhes disse: Não; para que ao colher o joio não arranqueis também o trigo com ele.

29 ויאמר לא פן בלקטכם את הזונין תשרשו גם את החטים:

30 Deixai crescer ambos juntos até à ceifa; e, por ocasião da ceifa, direi aos ceifeiros: Colhei primeiro o joio, e atai-o em molhos para o queimar, mas o trigo ajuntai-o no meu celeiro.

30 הניחו אתם ויגדלו שניהם יחד עד הקציר והיה בעת הקציר אמר לקוצרים לקטו בראשונה את הזונין ואגדו אתם אגדות לשרפם ואת החטים אספו לאוצרי:

31 Outra parábola lhes propôs, dizendo: O reino dos céus é semelhante ao grão de mostarda que o homem, pegando dele, semeou no seu campo;

31 וישם לפניהם משל אחר לאמר מלכות השמים דומה לגרגר של חרדל אשר לקחו איש ויזרעהו בשדהו:

32 O qual é realmente a mais pequena de todas as sementes; mas, crescendo, é a maior das plantas, e faz-se uma árvore, de sorte que vêm as aves do céu, e se aninham nos seus ramos.

32 והוא קטן מכל הזרועים וכאשר צמח גדול הוא מן הירקות והיה לעץ עד אשר יבאו עוף השמים וקננו בענפיו:

33 Outra parábola lhes disse: O reino dos céus é semelhante ao fermento, que uma mulher toma e introduz em três medidas de farinha, até que tudo esteja levedado.

33 וישא עוד משלו ויאמר מלכות השמים דומה לשאר אשר לקחתו אשה ותטמנהו בשלש סאים קמח עד כי יחמץ כלו:

34 Tudo isto disse Jesus por parábolas à multidão, e nada lhes falava sem parábolas;

34 כל זאת דבר ישוע במשלים אל המון העם ובבלי משל לא דבר אליהם:

35 Para que se cumprisse o que fora dito pelo profeta, que disse: Abrirei em parábolas a minha boca; publicarei coisas ocultas desde a fundação do mundo.

35 למלאת את אשר דבר הנביא לאמר אפתחה במשל פי אביעה חידות מני קדם:

36 Então, tendo despedido a multidão, foi Jesus para casa. E chegaram ao pé dele os seus discípulos, dizendo: Explica-nos a parábola do joio do campo.

36 אז שלח ישוע את המון העם ויבא הביתה ויגשו אליו תלמידיו ויאמרו באר נא לנו את משל זוני השדה:

37 E ele, respondendo, disse: O que semeia a boa semente, é o Filho do homem;

37 ויען ויאמר אליהם הזורע את הזרע הטוב הוא בן האדם:

38 O campo é o mundo; e a boa semente são os filhos do reino, e o joio são os filhos do maligno;

38 והשדה הוא העולם והזרע הטוב בני המלכות הם והזונין בני הרע המה:

39 O inimigo, que o semeou, é o diabo; e a ceifa é o fim do mundo; e os ceifeiros são os anjos.

39 והאיב אשר זרעם הוא השטן והקציר הוא קץ העולם והקצרים הם המלאכים:

40 Assim como o joio é colhido e queimado no fogo, assim será na consumação deste mundo.

40 והנה כאשר ילקטו הזונין ונשרפו באש כן יהיה בקץ העולם הזה:

41 Mandará o Filho do homem os seus anjos, e eles colherão do seu reino tudo o que causa escândalo, e os que cometem iniquidade.

41 בן האדם ישלח את מלאכיו ולקטו ממלכותו את כל המכשלות ואת כל פעלי האון:

42 E lançá-los-ão na fornalha de fogo; ali haverá pranto e ranger de dentes.

42 והשליכו אתם אל תנור האש שם תהיה היללה וחרק השנים:

43 Então os justos resplandecerão como o sol, no reino de seu Pai. Quem tem ouvidos para ouvir, ouça.

43 אז יזהירו הצדיקים כשמש במלכות אביהם מי אשר אזנים לו לשמע ישמע:

44 Também o reino dos céus é semelhante a um tesouro escondido num campo que um homem achou e escondeu; e,

pelo gôzo dele, vai, vende tudo quanto tem, e compra aquele campo.

44 עוד דומה מלכות השמים לאוצר טמון בשדה אשר מצאו איש ויטמנהו ובשמחתו ילך ומכר את כל אשר לו וקנה את השדה ההוא:

45 Outrossim o reino dos céus é semelhante ao homem, negociante, que busca boas pérolas;

45 עוד דומה מלכות השמים לסחר המבקש מרגליות טבות:

46 E, encontrando uma pérola de grande valor, foi, vendeu tudo quanto tinha, e comprou-a.

46 וכאשר מצא מרגלית אחת יקרה מאד הלך לו וימכר את כל אשר לו ויקן אתה:

47 Igualmente o reino dos céus é semelhante a uma rede lançada ao mar, e que apanha toda a qualidade de peixes.

47 עוד דומה מלכות השמים למכמרת אשר הורדה לים ומינים שונים יאספו לתוכה:

48 E, estando cheia, a puxam para a praia; e, assentando-se, apanham para os cestos os bons; os ruins, porém, lançam fora.

48 וכאשר נמלאה העלו אתה אל שפת הים וישבו וילקטו את המינים הטובים לתוך הכלים ואת המשחתים השליכו חוצה:

49 Assim será na consumação dos séculos: Virão os anjos, e separarão os maus de entre os justos,

49 כן יהיה בקץ העולם יצאו המלאכים והבדילו את הרשעים מתוך הצדיקים:

50 E lançá-los-ão na fornalha de fogo: ali haverá pranto e ranger de dentes.

50 והשליכום אל תנור האש שם תהיה היללה וחרק השנים:

51 E disse-lhes Jesus: Entendestes todas estas coisas? Disseram-lhe êles: Sim, Senhor.

51 ויאמר אליהם ישוע האתם הבינותם את כל זאת ויאמרו אליו כן אדנינו:

52 E ele disse-lhes: Por isso, todo o escriba instruído acerca do reino dos céus é semelhante a um pai de família, que tira do seu tesouro coisas novas e velhas.

52 ויאמר אליהם על כן כל סופר המלמד למלכות השמים דומה לאיש בעל הבית המוציא מאוצרו חדשות וישנות:

53 E aconteceu que Jesus, concluindo estas parábolas, se retirou dali.

53 ויהי ככלות ישוע את המשלים האלה ויעבר משם:

54 E, chegando à sua pátria, ensinava-os na sinagoga deles, de sorte que se maravilharam, e diziam: Donde veio a este a sabedoria, e estas maravilhas?

54 ויבא לארצו וילמד אתם בבית כנסתם עד כי השתוממו ויאמרו מאין לזה החכמה הזאת והגבורות:

55 Não é êste o filho do carpinteiro? E não se chama sua mãe Maria, e seus irmãos Tiago, e José, e Simão, e Judas?

55 הלא זה הוא בן החרש הלא אמו שמה מרים ואחיו יעקב ויוסי ושמעון ויהודה:

56 E não estão entre nós todas as suas irmãs? Donde lhe veio pois tudo isto?

56 ואחיותיו הלא כלן אתנו הן ומאין איפוא לו כל אלה:

57 E escandalizavam-se nele. Jesus, porém, lhes disse: Não há profeta sem honra, a não ser na sua pátria e na sua casa.

57 ויהי להם למכשול ויאמר ישוע אליהם אין הנביא נקלה כי אם בארצו ובביתו:

58 E não fez ali muitas maravilhas, por causa da incredulidade deles.

58 ולא עשה שם גבורות רבות מפני חסר אמונתם:

Mateus 14

1 NAQUÊLE tempo ouviu Herodes, o tetrarca, a fama de Jesus,

1 בעת ההיא שמע הורדוס שר רבע המדינה את שמע ישוע:

2 E disse aos seus criados: Este é João Baptista; ressuscitou dos mortos e por isso estas maravilhas operam nele.

2 ויאמר אל נעריו זה הוא יוחנן המטביל והוא קם מן המתים על כן הגבורות פעלות בו:

3 Porque Herodes tinha prendido João, e tinha-o maniatado e encerrado no cárcere, por causa de Herodias, mulher de seu irmão Filipe;

3 כי הורדוס תפש את יוחנן ויאסרהו וישימהו בבית הסהר בגלל הורודיה אשת פילפוס אחיו:

4 Porque João lhe dissera: Não te é lícito possuí-la.

4 כי יוחנן אמר אליו לא נכון היתה לך לאשה:

5 E, querendo matá-lo, temia o povo; porque o tinham como profeta.

5 ויבקש המיתו אך ירא את ההמון כי לנביא חשבו אתו:

6 Festejando-se, porém, o dia natalício de Herodes, dançou a filha de Herodias diante dele, e agradou a Herodes.

6 ויהי ביום הלדת הורדוס ותרקד בת הורודיה בתוכם ותיטב בעיני הורדוס:

7 Pelo que prometeu com juramento dar-lhe tudo o que pedisse;

7 וישבע לה ויאמר מה תשאל נפשך ואתן לך:

8 E ela, instruída previamente por sua mãe, disse: Dá-me aqui num prato a cabeça de João Baptista.

8 ואמה שמה את הדברים בפיה ותשאל לאמר תנה לי פה בקערה את ראש יוחנן המטביל:

9 E o rei afligiu-se, mas, por causa de juramento, dos que estavam à mesa com ele, ordenou que se lhe desse.

9 ויעצב המלך אך בעבור השבועה והמסבים עמו צוה לתת לה:

10 E mandou degolar João no cárcere,

10 וישלח וישא את ראש יוחנן מעליו בבית הסהר:

11 E a sua cabeça foi trazida num prato, e dada à jovem, e ela a levou a sua mãe.

11 ויביאו את ראשו בקערה ויתנו לנערה ותביאהו אל אמה:

12 E chegaram os seus discípulos, e levaram o corpo, e o sepultaram; e foram anunciá-lo a Jesus.

12 ויגשו תלמידיו וישאו את גויתו ויקברוה וילכו ויגידו לישוע:

13 E Jesus, ouvindo isto retirou-se dali num barco, para um lugar deserto, apartado; e, sabendo-o o povo, seguiu-o a pé desde as cidades.

13 ויהי כשמעו את זאת ויסר משם באניה אל מקום חרבה לבדד וישמעו
המון העם וילכו אחריו ברגליהם מן הערים:

14 E Jesus, saindo, viu uma grande multidão, e possuído de íntima compaixão para com ela, curou os seus enfermos.

14 ויצא ישוע וירא המון עם רב ויהמו מעיו עליהם וירפא את החלשים
אשר בהם:

15 E, sendo chegada a tarde, os seus discípulos aproximaram-se dele, dizendo: O lugar é deserto, e a hora é já avançada; despede a multidão, para que vão pelas aldeias, e comprem comida para si.

15 ויהי לפנות ערב ויגשו אליו תלמידיו ויאמרו המקום חרב וגם נטה היום
שלחה את המון העם וילכו אל הכפרים לקנות להם אכל:

16 Jesus, porém, lhes disse: Não é mister que vão: dai-lhes vós de comer.

16 ויאמר אליהם אינם צריכים ללכת תנו אתם להם לאכל:

17 Então eles lhe disseram: Não temos aqui senão cinco pães e dois peixes.

17 ויאמרו אליו אין לנו פה כי אם חמשת ככרות לחם ושני דגים:

18 E ele disse: Trazei-mos aqui.

18 ויאמר הביאום אלי הלם:

19 E, tendo mandado que a multidão se assentasse sobre a erva tomou os cinco pães e os dois peixes, e erguendo os olhos ao céu, os abençoou, e, partindo os pães, deu-os aos discípulos, e os discípulos à multidão.

19 ויצו את העם לשבת על הדשא ויקח את חמשת ככרות הלחם ואת שני הדגים וישא עיניו השמימה ויברך ויפרס ויתן את הלחם לתלמידים והתלמידים נתנו לעם:

20 E comeram todos, e saciaram-se; e levantaram dos pedaços que sobejaram, doze alcofas cheias.

20 ויאכלו כלם וישבעו וישאו מן הפתותים הנותרים שנים עשר סלים מלאים:

21 E os que comeram foram quase cinco mil homens, além das mulheres e crianças.

21 והאכלים היו כחמשת אלפי איש מלבד הנשים והטף:

22 E logo ordenou Jesus que os seus discípulos entrassem no barco, e fossem adiante para a outra banda, enquanto despedia a multidão.

22 ויאץ ישוע בתלמידיו לרדת באניה לעבר לפניה אל עבר הים עד אשר ישלח את העם:

23 E, despedida a multidão, subiu ao monte para orar à parte. E, chegada já a tarde, estava ali só.

23 ואחרי שלחו את העם עלה ההרה בדד להתפלל ויהי ערב והוא לבדו שמה:

24 E o barco estava já no meio do mar, açoitado pelas ondas, porque o vento era contrário;

24 והאניה הלכה בתוך הים ותטרף מן הגלים כי הרוח לנגדה:

25 Mas, à quarta vigília da noite, dirigiu-se Jesus para eles, caminhando por cima do mar.

25 ויהי באשמרת הרביעית ויבא אליהם ישוע מתהלך על פני הים:

26 E os discípulos, vendo-o caminhar sobre o mar, assustaram-se, dizendo: É um fantasma. E gritaram, com medo.

26 והתלמידים בראתם אותו מתהלך על פני הים נבהלו לאמר מראה רוח הוא ויצעקו מפחד:

27 Jesus, porém, lhes falou logo, dizendo: Tende bom ânimo, sou eu, não temais.

27 וידבר ישוע פתאם אליהם חזקו כי אני הוא אל תיראו:

28 E respondeu-lhe Pedro, e disse: Senhor, se és tu, manda-me ir ter contigo por cima das águas.

28 ויען פטרוס ויאמר אליו אם אתה הוא אדני צוה נא כי אבא אליך על המים:

29 E ele disse: Vem. E Pedro, descendo do barco, andou sobre as águas para ir ter com Jesus.

29 ויאמר בוא וירד פטרוס מן האניה ויתהלך על המים לבוא אל ישוע:

30 Mas, sentindo o vento forte, teve medo; e, começando a ir para o fundo clamou, dizendo: Senhor; salva-me.

30 ויהי כראתו את הרוח כי חזקה היא ויירא ויחל לטבע ויצעק לאמר אדני הושיעני:

31 E logo Jesus, estendendo a mão, segurou-o, e disse-lhe: Homem de pouca fé, porque duvidaste?

31 וימהר ישוע לשלח את ידו ויחזק בו ויאמר אליו קטן האמונה למה לחק לבך:

32 E, quando subiram para o barco, acalmou o vento.

32 הם עלו אל האניה והרוח שככה:

33 Então aproximaram-se os que estavam no barco, e adoraram-no, dizendo: És verdadeiramente o Filho de Deus.

33 ואנשי האניה נגשו וישתחוו לו לאמר באמת בן אלהים אתה:

34 E, tendo passado para a outra banda, chegaram à terra de Genezaré.

34 ויעברו את הים ויבאו ארצה גניסר:

35 E, quando os homens daquele lugar o conheceram, mandaram por todas aquelas terras em redor, e trouxeram-lhe todos os que estavam enfermos.

35 ויכירו אתו אנשי המקום ההוא וישלחו אל כל סביבותיהם ויביאו אליו את כל החולים:

36 E rogavam-lhe que ao menos eles pudessem tocar a orla do seu vestido; e todos os que a tocavam ficavam sãos.

36 ויבקשו ממנו כי יגעו רק בציצת בגדו וכל הנגעים נושעו:

Mateus 15

1 ENTÃO chegaram ao pé de Jesus uns escribas e fariseus de Jerusalém, dizendo:

1 אז באו אל ישוע הסופרים והפרושים אשר מירושלים:

2 Porque transgridem os teus discípulos a tradição dos anciãos? Pois não lavam as mãos quando comem pão.

2 ויאמרו מדוע תלמידיך עברים את קבלת הזקנים כי אינם רחצים את ידיהם באכלם לחם:

3 Ele, porém, respondendo, disse-lhes: Porque transgredis vós também o mandamento de Deus pela vossa tradição?

3 ויען ויאמר אליהם מדוע גם אתם עברים את מצות אלהים בעבור קבלתכם:

4 Porque Deus ordenou, dizendo: Honra a teu pai e a tua mãe; e quem maldisser ao pai ou à mãe, morra de morte.

4 כי אלהים צוה לאמר כבד את אביך ואת אמך ומקלל אביו ואמו מות יומת:

5 Mas vós dizeis: Qualquer que disser ao pai ou à mãe: É oferta ao Senhor o que poderias aproveitar de mim; esse não precisa honrar nem a seu pai nem a sua mãe.

5 ואתם אמרים האמר לאביו ולאמו קרבן כל מה שאתה נהנה לי אין עליו לכבד את אביו ואת אמו:

6 E assim invalidastes, pela vossa tradição, o mandamento de Deus.

6 ותפרו את דבר האלהים בעבור קבלתכם:

7 Hipócritas, bem profetizou Isaías a vosso respeito, dizendo:

7 חנפים היטב נבא עליכם ישעיהו לאמר:

8 Este povo honra-me com os seus lábios, mas o seu coração está longe de mim.

8 העם הזה נגש בפיו ובשפתיו כבדוני ולבו רחק ממני:

9 Mas em vão me adoram, ensinando doutrinas que são preceitos dos homens.

9 ותהו יראתם אתי מצות אנשים מלמדים:

10 E, chamando a si a multidão, disse-lhes: Ouvi, e entendei;

10 ויקרא אל העם ויאמר להם שמעו והבינו:

11 O que contamina o homem não é o que entra na boca, mas o
que sai da boca, isso é o que contamina o homem.

11 לא הבא אל הפה יטמא את האדם כי אם היוצא מן הפה הוא מטמא
את האדם:

12 Então, acercando-se dele os seus discípulos, disseram-lhe:
Sabes que os fariseus, ouvindo essas palavras, se
escandalizaram?

12 ויגשו אליו תלמידיו ויאמרו הידעת כי הפרושים בשמעם את הדבר הזה
נכשלו בו:

13 Ele, porém, respondendo, disse: Toda a planta, que meu Pai
celestial não plantou, será arrancada.

13 ויען ויאמר כל מטע אשר לא נטע אבי שבשמים עקור יעקר:

14 Deixai-os: são condutores cegos: ora, se um cego guiar outro
cego, ambos cairão na cova.

14 הניחו אותם מנהלים עורים המה לעורים וכי יוליך עור את העור ונפלו
שניהם בתוך הבור:

15 E Pedro, tomando a palavra, disse-lhe: Explica-nos essa
parábola.

15 ויען פטרוס ויאמר אליו באר לנו את המשל הזה:

16 Jesus, porém, disse: Até vós mesmos estais ainda sem
entender?

16 ויאמר ישוע עדנה גם אתם באין בינה:

17 Ainda não compreendeis que tudo o que entra pela boca
desce para o ventre, e é lançado fora?

17 העוד לא תשכילו כי כל הבא אל הפה יורד אל הכרש וישפך משם למוצאות:

18 Mas o que sai da boca procede do coração, e isso contamina o homem.

18 אבל היוצא מן הפה יוצא מן הלב והוא מטמא את האדם:

19 Porque do coração procedem os maus pensamentos, mortes, adultérios, prostituição, furtos, falsos testemunhos e blasfémias.

19 כי מן הלב יוצאות מחשבות רע רציחות נאופים זנונים גנבות עדיות שקר וגדופים:

20 São estas coisas que contaminam o homem; mas comer sem lavar as mãos, isso não contamina o homem.

20 אלה הם המטמאים את האדם אבל אכול בלי נטילת ידים לא יטמא את האדם:

21 E, partindo Jesus dali, foi para as partes de Tiro e de Sidon.

21 ויצא ישוע משם ויסר אל גלילות צור וצידון:

22 E eis que uma mulher cananeia que saíra daquelas cercanias, clamou, dizendo: Senhor, Filho de Davi, tem misericórdia de mim que minha filha está miseravelmente endemoninhada.

22 והנה אשה כנענית יצאה מן הגבולות ההם ותצעק אליו לאמר חנני אדני בן דוד כי בתי מענה מאד על ידי שד:

23 Mas ele não lhe respondeu palavra. E os seus discípulos, chegando ao pé dele, rogaram-lhe, dizendo: Despede-a, que vem gritando atrás de nós.

23 והוא לא ענה אתה דבר ויגשו תלמידיו ויבקשו ממנו לאמר שלחה כי צעקת היא אחרינו:

24 E ele, respondendo, disse: Eu não fui enviado senão às ovelhas perdidas da casa de Israel.

24 ויען ויאמר לא שלחתי כי אם אל הצאן האבדות לבית ישראל:

25 Então chegou ela, e adorou-o, dizendo: Senhor, socorre-me.

25 והיא באה ותשתחו לו לאמר אדני עזרני:

26 Ele, porém, respondendo, disse: Não é bom pegar no pão dos filhos e deitá-lo aos cachorrinhos.

26 ויען ויאמר לא טוב לקחת את לחם הבנים ולהשליכו לצעירי הכלבים:

27 E ela disse: Sim, Senhor, mas também os cachorrinhos comem das migalhas que caem da mesa dos seus senhores.

27 ותאמר כן אדני אפס כי גם צעירי הכלבים יאכלו מפרורים הנפלים מעל שלחן אדניהם:

28 Então respondeu Jesus, e disse-lhe: Ó mulher! Grande é a tua fé seja isso feito para contigo como tu desejas. E desde aquela hora a sua filha ficou sã.

28 ויען ישוע ויאמר אליה אשה גדלה אמונתך יהי לך כרצונך ותרפא בתה מן השעה ההיא:

29 Partindo Jesus dali, chegou ao pé do mar da Galiléia, e, subindo a um monte, assentou-se lá.

29 ויעבר ישוע משם ויבא אל ים הגליל ויעל ההרה וישב שם:

30 E veio ter com ele muito povo, que trazia coxos, cegos, mudos aleijados, e outros muitos, e os puseram aos pés de Jesus, e ele os sarou.

30 ויבאו אליו המון עם רב ועמהם פסחים עורים חרשים קטעים ורבים כהמה ויפילום לרגלי ישוע וירפאם:

31 De tal sorte, que a multidão se maravilhou vendo os mudos a falar, os aleijados sãos, os coxos a andar, e os cegos a ver; e glorificava o Deus de Israel.

31 ויתמהו העם בראותם את האלמים מדברים והקטעים בריאים והפסחים מתהלכים והעורים ראים וישבחו את אלהי ישראל:

32 E Jesus chamando os seus discípulos, disse: Tenho compaixão da multidão, porque já está comigo há três dias, e não tem que comer; e não quero despedi-la em jejum, para que não desfaleça no caminho.

32 ויקרא ישוע אל תלמידיו ויאמר נכמרו רחמי על העם כי זה שלשת ימים עמדו ואין להם מה לאכל ואינני אבה לשלחם רעבים פן יתעלפו בדרך:

33 E os seus discípulos disseram-lhe: Donde nos viriam num deserto tantos pães, para saciar tal multidão?

33 ויאמרו אליו התלמידים מאין לנו די לחם במדבר להשביע את ההמון הגדול הזה:

34 E Jesus disse-lhes: Quantos pães tendes? E eles disseram: Sete, e uns poucos de peixinhos.

34 ויאמר ישוע אליהם כמה ככרות לחם לכם ויאמרו שבע ומעט דגים קטנים:

35 Então mandou à multidão que se assentasse no chão.

35 ויצו את המון העם לשבת לארץ:

36 E, tomando os sete pães e os peixes, e dando graças, partiu-os, e deu-os aos seus discípulos, e os discípulos à multidão.

36 ויקח את שבע ככרות הלחם ואת הדגים ויברך ויפרס ויתן אל התלמידים והתלמידים נתנו לעם:

37 E todos comeram e se saciaram; e levantaram, do que sobejou, sete cestos cheios de pedaços.

37 ויאכלו כלם וישבעו וישאו מן הפתותים הנותרים שבעה דודים מלאים:

38 Ora os que tinham comido eram quatro mil homens, além de mulheres e crianças.

38 והאכלים היו ארבעת אלפי איש מלבד הנשים והטף:

39 E, tendo despedido a multidão, entrou no barco, e dirigiu-se ao território de Magdala.

39 וישלח את העם וירד באניה ויבא אל גבול מגדלא:

Mateus 16

1 E, CHEGANDO-SE os fariseus e os saduceus, para o tentarem, pediram-lhe que lhes mostrasse algum sinal do céu.

1 ויגשו הפרושים והצדוקים לנסותו וישאלו מאתו להראותם אות מן השמים:

2 Mas ele, respondendo, disse-lhes: Quando é chegada a tarde, dizeis: Haverá bom tempo, porque o céu está rubro.

2 ויען ויאמר להם בערב תאמרו יום צח יהיה כי אדמו השמים:

3 E pela manhã: Hoje haverá tempestade, porque o céu está de um vermelho sombrio. Hipócritas, sabeis diferençar a face do céu, e não conheceis os sinais dos tempos?

3 ובבקר תאמרו היום סער כי אדמו והתקדרו השמים חנפים אתם את פני השמים ידעתם לבחן ואתות העתים לא תוכלו:

4 Uma geração má e adúltera pede um sinal, e nenhum sinal lhe será dado, senão o sinal do profeta Jonas. E, deixando-os, retirou-se.

4 דור רע ומנאף בקש לו אות ואות לא ינתן לו בלתי אם אות יונה הנביא
ויעזבם וילך לו:

5 E, passando seus discípulos para a outra banda, tinham-se esquecido de fornecer-se de pão.

5 וכבוא התלמידים אל עבר הים שכחו לקחת אתם לחם:

6 E Jesus disse-lhes: Adverti, e acautelai-vos do fermento dos fariseus e saduceus.

6 ויאמר ישוע אליהם ראו והשמרו לכם משאר הפרושים והצדוקים:

7 E eles arrazoavam entre si, dizendo: É porque não nos fornecemos de pão.

7 ויחשבו בלבבם לאמר כי לא לקחנו אתנו לחם:

8 E Jesus, percebendo isso, disse: Porque arrazoais entre vós, homens de pouca fé, sobre o não vos terdes fornecido de pão?

8 וידע ישוע ויאמר אליהם קטני האמונה מה תחשבו בלבבכם כי לא
לקחתם אתכם לחם:

9 Não compreendeis ainda, nem vos lembrais dos cinco pães para cinco mil homens, e de quantas alcofas levantastes?

9 העוד לא תשכילו ולא תזכרו את חמשת ככרות הלחם לחמשת אלפי
איש וכמה סלים נשאתם:

10 Nem dos sete pães para quatro mil, e de quantos cestos levantastes?

10 ואת שבע ככרות לחם לארבעת אלפי איש וכמה דודים נשאתם:

11 Como não compreendestes que não vos falei a respeito do pão, mas que vos guardásseis do fermento dos fariseus e saduceus?

11 איך לא תבינו כי לא על הלחם אמרתי אליכם השמרו לכם משאר הפרושים והצדוקים:

12 Então compreenderam que não dissera que se guardassem do fermento do pão, mas da doutrina dos fariseus.

12 אז הבינו כי לא אמר להשמר משאר הלחם כי אם מלמוד הפרושים והצדוקים:

13 E, chegando Jesus às partes de Cesareia de Filipo, interrogou os seus discípulos, dizendo: Quem dizem os homens ser o Filho do homem?

13 ויהי כבוא ישוע אל גלילות קיסרין של פילפוס וישאל את תלמידיו לאמר מה אמרים האנשים עלי מי הוא בן האדם:

14 E eles disseram: Uns João Baptista, outros Elias, e outros Jeremias ou um dos profetas.

14 ויאמרו יש אמרים יוחנן המטביל הוא ואחרים אמרים אליהו ויש אמרים ירמיהו או אחד מן הנביאים:

15 Disse-lhes ele: E vós, quem dizeis que eu sou?

15 ויאמר אליהם ואתם מה תאמרו מי אני:

16 E Simão Pedro, respondendo, disse: Tu és o Cristo, o Filho do Deus vivo.

16 ויען שמעון פטרוס ויאמר אתה הוא המשיח בן אלהים חיים:

17 E Jesus, respondendo, disse-lhe: Bem-aventurado és tu, Simão Barjonas, porque to não revelou a carne e o sangue, mas meu Pai, que está nos céus.

17 ויען ויאמר אליו אשריך שמעון בר יונה כי בשר ודם לא גלה לך את זאת כי אם אבי שבשמים:

18 Pois também eu te digo que tu és Pedro, e sobre esta pedra edificarei a minha igreja, e as portas do inferno não prevalecerão contra ela;

18 ואף אני אמר אליך כי אתה פטרוס ועל הסלע הזה אבנה את קהלתי ושערי שאול לא יגברו עליה:

19 E eu te darei as chaves do reino dos céus; e tudo o que ligares na terra será ligado nos céus, e tudo o que desligares na terra será desligado nos céus.

19 ואתן לך את מפתחות מלכות השמים וכל אשר תאסר על הארץ אסור יהיה בשמים וכל אשר תתיר על הארץ מתר יהיה בשמים:

20 Então mandou aos seus discípulos que a ninguém dissessem que ele era o Cristo.

20 אז צוה את התלמידים בגערה לבלתי הגיד לאיש כי הוא ישוע המשיח:

21 Desde então começou Jesus a mostrar aos seus discípulos que convinha ir a Jerusalém, e padecer muito dos anciãos, e dos principais dos sacerdotes, e dos escribas, e ser morto, e ressuscitar ao terceiro dia.

21 מן העת ההיא החל ישוע להורות את תלמידיו שהוא צריך ללכת ירושלים ויענה הרבה בידי הזקנים והכהנים הגדולים והסופרים ויהרג וביום השלישי קום יקום:

22 E Pedro, tomando-o de parte, começou a repreendê-lo, dizendo: Senhor, tem compaixão de ti; de modo nenhum te acontecerá isso.

22 ויקחהו פטרוס ויחל לגער בו לאמר חס לך אדני אל יהי לך כזאת:

23 Ele, porém, voltando-se, disse a Pedro: Para trás de mim, Satanás, que me serves de escândalo; porque não compreendes as coisas que são de Deus, mas só as que são dos homens.

23 ויפן ויאמר לפטרוס סור מעלי השטן למכשול אתה לי כי אין לבך לדברי
אלהים כי אם לדברי בני אדם:

24 Então disse Jesus aos seus discípulos: Se alguém quiser vir após mim renuncie-se a si mesmo, tome sobre si a sua cruz e siga-me;

24 ויאמר ישוע אל תלמידיו איש כי יחפץ ללכת אחרי יכחש בנפשו ונשא
את צלבו והלך אחרי:

25 Porque aquele que quiser salvar a sua vida, perdê-la-á, e quem perder a sua vida por amor de mim, achá-la-á.

25 כי כל אשר יחפץ להושיע את נפשו תאבד נפשו ממנו וכל אשר תאבד לו
נפשו למעני הוא ימצאנה:

26 Pois que aproveita ao homem ganhar o mundo inteiro, se perder a sua alma? Ou que dará o homem em recompensa da sua alma?

26 כי מה יועיל האדם כי יקנה את כל העולם ונפשו תשחת או מה יתן
האדם פדיון נפשו:

27 Porque o Filho do homem virá na glória de seu Pai, com os seus anjos; e então dará a cada um segundo as suas obras.

27 כי עתיד בן האדם לבוא בכבוד אביו עם מלאכיו ואז ישלם לכל איש
כמעשהו:

28 Em verdade vos digo que alguns há, dos que aqui estão, que não provarão a morte até que vejam vir o Filho do homem no seu reino.

28 אמן אמר אני לכם כי יש מן העמדים פה אשר לא יטעמו מות עד כי
יראו את בן האדם בא במלכותו:

Mateus 17

1 SEIS dias depois, tomou Jesus consigo a Pedro, e a Tiago, e a João, seu irmão, e os conduziu em particular a um alto monte,

1 ומקץ ששת ימים לקח לו ישוע את פטרוס ואת יעקב ואת יוחנן אחיו ויעלם בדד על הר גבוה:

2 E transfigurou-se diante deles; e o seu rosto resplandeceu como o sol, e os seus vestidos se tornaram brancos como a luz.

2 וישתנה לעיניהם ויזהירו פניו כשמש ובגדיו כאור הלבינו:

3 E eis que lhes apareceram Moisés e Elias, falando com ele.

3 והנה נראו אליהם משה ואליהו מדברים אתו:

4 E Pedro, tomando a palavra, disse a Jesus: Senhor, bom é estarmos aqui; se queres, façamos aqui três tabernáculos, um para ti, um para Moisés, e um para Elias.

4 ויען פטרוס ויאמר אל ישוע אדני טוב היותנו פה אם תחפץ נעשה נא פה שלש סכות לך אחת ולמשה אחת ולאליהו אחת:

5 E, estando ele ainda a falar, eis que uma nuvem luminosa os cobriu. E da nuvem saiu uma voz que dizia: Este é o meu amado Filho, em quem me comprazo! Escutai-o.

5 עודנו מדבר והנה ענן אור הצל עליהם והנה קול מתוך הענן אמר זה בני ידידי אשר רציתי בו אליו תשמעון:

6 E os discípulos, ouvindo isto, caíram sobre os seus rostos, e tiveram grande medo.

6 ויהי כשמע התלמידים ויפלו על פניהם וייראו מאד:

7 E aproximando-se Jesus, tocou-lhes, e disse: Levantai-vos; e não tenhais medo.

7 ויגש ישוע ויגע בם ויאמר קומו ואל תיראו:

8 E, erguendo eles os olhos, ninguém viram senão unicamente a Jesus.

8 וישאו עיניהם ולא ראו איש בלתי את ישוע לבדו:

9 E, descendo eles do monte, Jesus lhes ordenou, dizendo: A ninguém conteis a visão, até que o Filho do homem seja ressuscitado dos mortos.

9 וברדתם מן ההר צוה ישוע אתם לאמר לא תגידו לאיש את דבר המראה עד אם קם בן האדם מעם המתים:

10 E os seus discípulos o interrogaram, dizendo: Porque dizem então os escribas que é mister que Elias venha primeiro?

10 וישאלהו תלמידיו לאמר למה זה אמרים הסופרים כי אליהו בוא יבוא בראשונה:

11 E Jesus, respondendo, disse-lhes: Em verdade Elias virá primeiro, e restaurará todas as coisas;

11 ויען ישוע ויאמר אליהם הנה אליהו בא בראשונה והשיב את הכל:

12 Mas digo-vos que Elias já veio, e não o conheceram, mas fizeram-lhe tudo o que quiseram. Assim farão eles também padecer o Filho do homem.

12 אבל אמר אני לכם כי אליהו כבר בא ולא הכירהו ויעשו בו כרצונם וכן גם בן האדם יענה על ידם:

13 Então entenderam os discípulos que lhes falara de João Baptista.

13 אז הבינו התלמידים כי על יוחנן המטביל דבר אליהם:

14 E, quando chegaram à multidão, aproximou-se-lhe um homem, pondo-se de joelhos diante dele, e dizendo:

14 ויהי כבואם אל המון העם ויגש אליו איש ויכרע על ברכיו לנגדו:

15 Senhor, tem misericórdia de meu filho, que é lunático e sofre muito pois muitas vezes cai no fogo, e muitas vezes na água;

15 ויאמר אדני רחם נא על בני כי מכה ירח הוא וחליו רע כי פעמים רבות הוא נפל באש ופעמים רבות אל תוך המים:

16 E trouxe-o aos teus discípulos; e não puderam curá-lo.

16 ואביא אתו אל תלמידיך ולא יכלו לרפא לו:

17 E Jesus, respondendo, disse: Ó geração incrédula e perversa! Até quando estarei eu convosco, e até quando vos sofrerei? Trazei-mo aqui.

17 ויען ישוע ויאמר הוי דור בלתי מאמין ופתלתל עד מתי אהיה עמכם עד מתי אסבל אתכם הביאו אותו אלי הנה:

18 E repreendeu Jesus o demónio, que saiu dele, e desde aquela hora o menino sarou.

18 ויגער בו ישוע ויצא השד ממנו וירפא הנער מן השעה ההיא:

19 Então os discípulos, aproximando-se de Jesus em particular, disseram: Porque não pudemos nós expulsá-lo?

19 ויגשו התלמידים אל ישוע והוא לבדו ויאמרו מדוע אנחנו לא יכלנו לגרשו:

20 E Jesus lhes disse: Por causa da vossa pouca fé; porque em verdade vos digo que, se tiverdes fé como um grão de mostarda, direis a êste monte: Passa daqui para acolá - e há-de passar; e nada vos será impossível.

20 ויאמר ישוע אליהם מפני אשר אינכם מאמינים כי אמן אמר אני לכם
אם יש לכם אמונה כגרגר החרדל ואמרתם אל ההר הזה העתק מזה
שמה ונעתק ממקומו ואין דבר אשר יבצר מכם:

21 Mas esta casta de demónios não se expulsa senão pela oração e pelo jejum.

21 אבל המין הזה לא יצא כי אם בתפלה ובצום:

22 Ora, achando-se eles na Galiléia, disse-lhes Jesus: O Filho do homem será entregue nas mãos dos homens;

22 ויהי בהתהלכם בארץ הגליל ויאמר אליהם ישוע עתיד בן האדם
להמסר בידי אנשים:

23 E matá-lo-ão, e ao terceiro dia ressuscitará. E eles se entristeceram muito.

23 ויהרגהו וביום השלישי קום יקום ויתעצבו מאד:

24 E, chegando eles a Capernaum, aproximaram-se de Pedro os que cobravam as didracmas, e disseram: O vosso mestre não paga as didracmas?

24 ויהי כבואם אל כפר נחום ויגשו אל פטרוס גבי מחצית השקל ויאמרו
הלא יתן רבכם את מחצית השקל:

25 Disse ele: Sim. E, entrando em casa, Jesus se lhe antecipou, dizendo: Que te parece, Simão? De quem cobram os reis da terra os tributos, ou o censo? Dos seus filhos, ou dos alheios?

25 ויאמר הן ובבואו הביתה קדם אתו ישוע לשאל מה דעתך שמעון מלכי
הארץ ממי יקחו מכס ומס מאת בניהם או מאת הזרים:

26 Disse-lhe Pedro: Dos alheios. Disse-lhes Jesus: Logo, estão livres os filhos;

26 ויאמר פטרוס אליו מאת הזרים ויאמר לו ישוע אם כן אפוא הבנים
חפשים המה:

27 Mas, para que os não escandalizemos, vai ao mar, lança o anzol, tira o primeiro peixe que subir, e, abrindo-lhe a boca, encontrarás um estater; toma-o, e dá-o por mim e por ti.

27 אך למען לא נהיה להם למכשול לך אל הים והשלכת אל תוכו חכה
ואת הדג הראשון אשר יעלה שאהו וכאשר תפתח את פיו תמצא בו
אסתירא אותו קח לך ונתת להם בעדי ובעדך:

Mateus 18

1 NAQUELA mesma hora chegaram os discípulos ao pé de Jesus, dizendo: Quem é o maior no reino dos céus?

1 בשעה ההיא נגשו התלמידים אל ישוע ויאמרו מי אפוא גדול מחבריו
במלכות השמים:

2 E Jesus, chamando um menino, o pôs no meio deles.

2 ויקרא ישוע אליו ילד קטן ויעמידהו בתוכם:

3 E disse: Em verdade vos digo que, se não vos converterdes e não vos fizerdes como meninos, de modo algum entrareis no reino dos céus.

3 ויאמר אמן אמר אני לכם אם לא תשובו להיות כילדים לא תבוא אל
מלכות השמים:

4 Portanto, aquele que se tornar humilde como êste menino, esse é o maior no reino dos céus.

4 לכן כל המשפיל את עצמו כילד הזה הוא הגדול במלכות השמים:

5 E qualquer que receber em meu nome um menino tal como êste, a mim me recebe.

5 וכל אשר יקבל ילד אחד כזה בשמי אותי הוא מקבל:

6 Mas qualquer que escandalizar um destes pequeninos, que crêem em mim, melhor lhe fora que se lhe pendurasse ao pescoço uma mó de azenha, e se submergisse na profundeza do mar.

6 וכל המכשיל את אחד מן הקטנים האלה המאמינים בי נוח לו שיתלה פלח רכב על צוארו וטבע במצולות ים:

7 Ai do mundo, por causa dos escândalos; porque é mister que venham escândalos, mas ai daquele homem por quem o escândalo vem!

7 אוי לעולם מפני המכשלים כי המכשלים צריכים לבוא אבל אוי לאיש ההוא אשר על ידו יבוא המכשול:

8 Portanto, se a tua mão ou o teu pé te escandalizar, corta-o, e atira-o para longe de ti: melhor te é entrar na vida coxo, ou aleijado, do que, tendo duas mãos ou dois pés, seres lançado no fogo eterno.

8 ואם תכשילך ידך או רגלך קצץ אותה והשלך ממך טוב לך לבוא לחיים פסח או קטע מהיות לך שתי ידים או שתי רגלים ותשלך אל אש עולם:

9 E se o teu olho te escandalizar, arranca-o, e atira-o para longe de ti. Melhor te é entrar na vida com um só olho, do que, tendo dois olhos, seres lançado no fogo do inferno.

9 ואם עינך תכשליך נקר אותה והשלך ממך טוב לך לבוא לחיים בעין אחת מהיות לך שתי עינים ותשלך אל אש גיהנם:

10 Vede, não desprezeis algum destes pequeninos, porque eu vos digo que os seus anjos nos céus sempre vêem a face de meu Pai que está nos céus.

10 קטנים האלה כי אמר אני לכם כי מלאכיהם ראיםw ראו פן תבזו אחד
תמיד את פני אבי שבשמים:

11 Porque o Filho do homem veio salvar o que se tinha perdido.

11 כי בא בן האדם להושיע את האבד:

12 Que vos parece? Se algum homem tiver cem ovelhas, e uma delas se desgarrar, não irá pelos montes, deixando as noventa e nove, em busca da que se desgarrou?

12 מה דעתכם כי יהיו לאיש מאה כבשים ותעה אחד מהם הלא יעזב את
התשעים ותשעה על ההרים והלך לבקש את התעה:

13 E, se porventura a acha, em verdade vos digo que maior prazer tem por aquela, do que pelas noventa e nove que se não desgarraram.

13 והיה כאשר ימצאהו אמן אמר אני לכם כי ישמח עליו יותר מעל
התשעים ותשעה אשר לא תעו:

14 Assim também não é a vontade de vosso Pai, que está nos céus, que um destes pequeninos se perca.

14 כן איננו רצון מלפני אביכם שבשמים כי יאבד אחד מן הקטנים האלה:

15 Ora, se teu irmão pecar contra ti, vai, e repreende-o entre ti e ele só; se te ouvir, ganhaste a teu irmão;

15 וכי יחטא לך אחיך לך והוכחת אותו בינך ובינו לבדו ואם ישמע אליך
קנית לך אחיך:

16 Mas se não te ouvir, leva ainda contigo um ou dois, para que pela boca de duas ou três testemunhas toda a palavra seja confirmada.

16 ואם לא ישמע קח עמך עוד אחד או שנים למען על פי שנים או שלשה
עדים יקום כל דבר:

17 E, se não as escutar, dize-o à igreja; e, se também não escutar a igreja, considera-o como um gentio e publicano.

17 ואם לא ישמע אליהם הגד אל הקהל ואם לא ישמע גם אל הקהל
והיה לך כגוי וכמוכס:

18 Em verdade vos digo que tudo o que ligardes na terra será ligado no céu, e tudo o que desligardes na terra será desligado no céu.

18 אמן אמר אני לכם כל אשר תאסרו על הארץ אסור יהיה בשמים וכל
אשר תתירו על הארץ מתר יהיה בשמים:

19 Também vos digo que, se dois de vós concordarem na terra acerca de qualquer coisa que pedirem, isso lhes será feito por meu Pai, que está nos céus;

19 ועוד אמר אני לכם שנים מכם כי יועצו יחדו בארץ על כל דבר אשר
ישאלו היה יהיה להם מאת אבי שבשמים:

20 Porque onde estiverem dois ou três reunidos em meu nome, aí estou eu no meio dêles.

20 כי בכל מקום אשר שנים או שלשה נאספו בשמי שם אני בתוכם:

21 Então Pedro, aproximando-se dele, disse: Senhor, até quantas vezes pecará meu irmão contra mim, e eu lhe perdoarei? Até sete?

21 ויגש אליו פטרוס ויאמר לו אדני כמה פעמים יחטא לי אחי וסלחתי לו
העד שבע פעמים:

22 Jesus lhe disse: Não te digo que até sete, mas, até setenta vezes sete.

22 ויאמר אליו ישוע לא אמר לך עד שבע פעמים כי אם עד שבעים ושבע:

23 Por isso o reino dos céus pode comparar-se a um certo rei que quis fazer contas com os seus servos;

23 על כן דומה מלכות השמים למלך בשר ודם אשר חפץ לעשות חשבון עם עבדיו:

24 E, começando a fazer contas, foi-lhe apresentado um que lhe devia dez mil talentos;

24 וכאשר החל לחשב הובא לפניו איש אשר חיב לו עשרת אלפים ככרי כסף:

25 E, não tendo ele com que pagar, o seu Senhor mandou que ele, e sua mulher e seus filhos fossem vendidos, com tudo quanto tinha, para que a dívida se lhe pagasse.

25 ולא היה לו לשלם ויצו אדניו למכר אותו ואת אשתו ואת בניו ואת כל אשר לו וכן ישלם:

26 Então aquele servo, prostrando-se, o reverenciava, dizendo: Senhor, sê generoso para comigo, e tudo te pagarei.

26 ויפל העבד וישתחו לו לאמר אדני הארך לי אפך ואת כל אשלמה לך:

27 Então o Senhor daquele servo, movido de íntima compaixão, soltou-o, e perdoou-lhe a dívida.

27 ויהמו רחמי אדוני העבד ההוא ויפטרהו וישמט לו את החוב:

28 Saindo, porém, aquele servo, encontrou um dos seus conservos, que lhe devia cem dinheiros, e, lançando mão dele, sufocava-o, dizendo: Paga-me o que me deves.

28 ויצא העבד ההוא מלפניו וימצא אחד מחבריו העבדים והוא חיב לו מאה דינרים ויחזק בו ויחנקהו לאמר שלם את אשר אתה חיב לי:

29 Então o seu companheiro, prostrando-se a seus pés, rogava-lhe, dizendo: Sê generoso para comigo, e tudo te pagarei.

29 ויפל חברו לפני רגליו ויבקש ממנו לאמר הארך לי אפך ואשלמה לך הכל:

30 Ele, porém, não quis, antes foi encerrá-lo na prisão, até que pagasse a dívida.

30 והוא מאן וילך וישליכהו במשמר עד כי ישלם לו את חובו:

31 Vendo pois os seus conservos o que acontecia, contristaram-se muito, e foram declarar ao seu Senhor tudo o que se passara.

31 וחבריו העבדים ראו את הנעשה ויעצבו מאד ויבאו ויגידו לאדניהם את כל אשר נעשה:

32 Então o seu senhor, chamando-o à sua presença, disse-lhe: Servo malvado, perdoei-te toda aquela dívida, porque me suplicaste.

32 ויקרא אליו אדניו ויאמר לו אתה העבד הרע את כל החוב ההוא השמטתי לך יען אשר בקשת ממני:

33 Não devias tu igualmente ter compaixão do teu companheiro, como eu também tive misericórdia de ti?

33 הלא היה לך גם אתה לרחם על העבד חברך כאשר רחמתי אני עליך:

34 E, indignado, o seu Senhor o entregou aos atormentadores, até que pagasse tudo o que devia.

34 ויקצף אדניו ויסגר אותו למיסרים עד כי ישלם את כל חובו:

35 Assim vos fará também meu Pai celestial, se do coração não perdoardes, cada um a seu irmão, as suas ofensas.

35 ככה יעשה לכם גם אבי שבשמים אם לא תסלחו איש איש לאחיו בכל לבבכם את חטאתם:

Mateus 19

1 E ACONTECEU que, concluindo Jesus estes discursos, saiu da Galiléia, e dirigiu-se aos confins da Judéia, além do Jordão;

1 ויהי ככלות ישוע לדבר את הדברים האלה ויסע מן הגליל ויבא אל גבול יהודה בעבר הירדן:

2 E seguiram-no muitas gentes, e curou-as ali.

2 וילכו אחריו המון עם רב וירפאם שם:

3 Então chegaram ao pé dele os fariseus, tentando-o, e dizendo: É lícito ao homem repudiar a sua mulher por qualquer motivo?

3 ויגשו אליו הפרושים לנסותו לאמר היוכל איש לשלח את אשתו על כל דבר:

4 Ele, porém, respondendo, disse-lhes: Não tendes lido que aquele que os fez no princípio macho e fêmea os fez,

4 ויען ויאמר אליהם הלא קראתם כי עשה בראשית זכר ונקבה עשה אתם:

5 E disse: Portanto deixará o homem pai e mãe, e se unirá a sua mulher, e serão dois numa só carne?

5 ואמר על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו שניהם לבשר אחד:

6 Assim não são mais dois, mas uma só carne. Portanto o que Deus ajuntou não o separe o homem.

6 אם כן אינם עוד שנים כי אם בשר אחד לכן את אשר חבר האלהים אל יפרידנו האדם:

7 Disseram-lhe eles: Então porque mandou Moisés dar-lhe carta de divórcio, e repudiá-la?

7 ויאמרו אליו ולמה זה צוה משה לתת לה ספר כריתת ולשלחה:

8 Disse-lhes ele: Moisés por causa da dureza dos vossos corações vos permitiu repudiar vossas mulheres; mas ao princípio não foi assim.

8 ויאמר אליהם בעבור קשי לבבכם הניח לכם משה לשלח את נשיכם אך מראש לא היתה ככה:

9 Eu vos digo, porém, que qualquer que repudiar sua mulher, não sendo por causa de prostituição, e casar com outra, comete adultério; e o que casar com a repudiada também comete adultério.

9 ואני אמר לכם המשלח את אשתו בלתי על דבר זנות ולקח לו אחרת נאף הוא והלקח את הגרושה נאף הוא:

10 Disseram-lhe seus discípulos: Se assim é a condição do homem relativamente à mulher, não convém casar.

10 ויאמרו אליו התלמידים אם ככה הוא ענין איש ואשתו לא טוב לקחת אשה:

11 Ele, porém, lhes disse: Nem todos podem receber esta palavra, mas só aqueles a quem foi concedido.

11 ויאמר אליהם לא יוכל כל אדם קבל את הדבר הזה כי אם אלה אשר נתן להם להבין:

12 Porque há eunucos que assim nasceram do ventre da mãe; e há eunucos que foram castrados pelos homens; e há eunucos que se castraram a si mesmos por causa do reino dos céus. Quem pode receber isto, receba-o.

12 יש סריסים אשר נולדו כן מבטן אמם ויש סריסים המסרסים על ידי
אדם ויש סריסים אשר סרסו את עצמם למען מלכות השמים מי שיוכל
לקבל יקבל:

13 Trouxeram-lhe então alguns meninos, para que sobre eles pusesse as mãos, e orasse; mas os discípulos os repreendiam.

13 אז יביאו אליו ילדים למען ישים עליהם את ידיו ויתפלל עליהם ויגערו
בם התלמידים:

14 Jesus, porém, disse: Deixai os meninos, e não os estorveis de vir a mim; porque dos tais é o reino dos céus.

14 והוא ישוע אמר הניחו לילדים ואל תמנעום מבוא אלי כי לאלה מלכות
השמים:

15 E, tendo-lhes imposto as mãos, partiu dali.

15 וישם את ידיו עליהם ויעבר משם:

16 E eis que, aproximando-se dele um mancebo, disse-lhe: Bom Mestre, que bem farei, para conseguir a vida eterna?

16 והנה איש נגש אליו ויאמר רבי הטוב אי זה הטוב אשר אעשנו לקנות
חיי עולמים:

17 E ele disse-lhe: Porque me chamas bom? Não há bom senão um só, que é Deus. Se queres, porém, entrar na vida, guarda os mandamentos.

17 ויאמר אליו מה תקראני טוב אין טוב כי אם אחד האלהים ואם חפצך
לבוא אל החיים שמר את המצות:

18 Disse-lhe ele: Quais? E Jesus disse: Não matarás, não cometerás adultério, não furtarás, não dirás falso testemunho;

18 ויאמר אליו מה הנה ויאמר ישוע אלה הן לא תרצח לא תנאף לא תגנב
לא תענה עד שקר:

19 Honra teu pai e tua mãe, e amarás o teu próximo como a ti mesmo.

19 כבד את אביך ואת אמך ואהבת לרעך כמוך:

20 Disse-lhe o mancebo: Tudo isso tenho guardado desde a minha mocidade; que me falta ainda?

20 ויאמר אליו הבחור את כל אלה שמרתי מנעורי ומה חסרתי עוד:

21 Disse-lhe Jesus: Se queres ser perfeito, vai, vende tudo o que tens e dá-o aos pobres, e terás um tesouro no céu; e vem, e segue-me.

21 ויאמר ישוע אליו אם חפצך להיות שלם לך מכר את רכשך ותן לעניים
והיה לך אוצר בשמים ושוב הלם ולך אחרי:

22 E o mancebo, ouvindo esta palavra, retirou-se triste, porque possuía muitas propriedades.

22 ויהי כשמע הבחור את הדבר הזה וילך משם נעצב כי היו לו נכסים
רבים:

23 Disse então Jesus aos seus discípulos: Em verdade vos digo que é difícil entrar um rico no reino dos céus.

23 ויאמר ישוע אל תלמידיו אמן אמר אני לכם קשה לעשיר לבוא אל
מלכות השמים:

24 E outra vez vos digo que é mais fácil passar um camelo pelo fundo duma agulha do que entrar um rico no reino dos céus.

24 ועוד אני אמר לכם כי נקל לגמל לעבר דרך נקב המחט מבא עשיר אל
מלכות האלהים:

25 Os seus discípulos, ouvindo isto, admiraram-se muito,
dizendo: Quem poderá pois salvar-se?

25 והתלמידים כשמעם זאת השתוממו מאד ויאמרו מי אפוא יוכל להושע:

26 E Jesus, olhando para eles, disse-lhes: Aos homens é isso
impossível, mas a Deus tudo é possível.

26 ויבט בן ישוע ויאמר להם מבני אדם יפלא הדבר אבל מהאלהים לא
יפלא כל דבר:

27 Então Pedro, tomando a palavra, disse-lhe: Eis que nós
deixámos tudo, e te seguimos; que receberemos?

27 ויען פטרוס ויאמר אליו הן אנחנו עזבנו את הכל ונלך אחריך מה יהיה
לנו:

28 E Jesus disse-lhes: Em verdade vos digo que vós, que me
seguistes, quando, na regeneração, o Filho do homem se
assentar no trono da sua glória, também vos assentareis sobre
doze tronos, para julgar as doze tribos de Israel.

28 ויאמר ישוע אליהם אמן אמר אני לכם אתם ההלכים אחרי בהתחדש
הבריאה כאשר ישב בן האדם על כסא כבודו תשבו גם אתם על שנים עשר
כסאות לשפט את שנים עשר שבטי ישראל:

29 E todo aquele que tiver deixado casas, ou irmãos, ou irmãs,
ou pai, ou mãe, ou mulher, ou filhos, ou terras, por amor do meu
nome, receberá cem vezes tanto, e herdará a vida eterna.

29 וכל איש אשר עזב את בתיו ואת אחיו ואת אחיותיו ואת אביו ואת אמו
ואת אשתו ואת בניו ואת שדותיו למען שמי הוא יקח מאה שערים וחיי
עולמים יירש:

30 Porém muitos primeiros serão os derradeiros, e muitos
derradeiros serão os primeiros.

30 ואולם רבים מן הראשונים אשר יהיו אחרונים ומן האחרונים יהיו ראשונים:

Mateus 20

1 PORQUE o reino dos céus é semelhante a um homem, pai de família, que saiu de madrugada a assalariar trabalhadores para a sua vinha.

1 כי דומה מלכות השמים לאדם בעל בית אשר השכים לצאת בבקר לשכר פעלים לכרמו:

2 E, ajustando com os trabalhadores a um dinheiro por dia, mandou-os para a sua vinha.

2 והתנה עם הפעלים שכר דינר ליום וישלחם אל כרמו:

3 E, saindo perto da hora terceira, viu outros que estavam ociosos na praça,

3 ויצא בשעה השלישית וירא אחרים עמדים בטלים בשוק:

4 E disse-lhes: Ide vós também para a vinha, e dar-vos-ei o que for justo. E eles foram.

4 ויאמר להם לכו גם אתם אל כרמי וכישר אתן לכם וילכו:

5 Saindo outra vez, perto da hora sexta e nona, fez o mesmo.

5 ויצא גם בשעה הששית גם בתשיעית ויעש כדבר הזה:

6 E, saindo perto da hora undécima, encontrou outros que estavam ociosos, e perguntou-lhes : Porque estais ociosos todo o dia?

6 ויצא בשעת עשתי עשרה וימצא אחרים עמדים ויאמר אליהם למה אתם עמדים פה בטלים כל היום:

7 Disseram-lhe eles: Porque ninguém nos assalariou. Diz-lhes ele: Ide vós também para a vinha, e recebereis o que for justo.

7 ויאמרו לו כי לא שכר אותנו איש ויאמר אליהם לכו גם אתם אל הכרם וכישר יתן לכם:

8 E, aproximando-se a noite, diz o Senhor da vinha ao seu mordomo: Chama os trabalhadores, e paga-lhes o jornal, começando pelos derradeiros até aos primeiros.

8 ויהי בערב ויאמר בעל הכרם אל פקידו קרא את הפעלים ושלם להם את שכרם החל באחרונים וכלה בראשונים:

9 E, chegando os que tinham ido perto da hora undécima, receberam um dinheiro cada um.

9 ויבאו הנשכרים בשעת אחת עשרה ויקחו איש איש דינר אחד:

10 Vindo, porém, os primeiros, cuidaram que haviam de receber mais; mas do mesmo modo receberam um dinheiro cada um;

10 ובבא הראשונים דמו בנפשם כי יקחו יותר ויקחו גם הם איש איש דינר אחד:

11 E, recebendo-o, murmuravam contra o pai de família.

11 ויהי בקחתם וילונו על בעל הבית לאמר:

12 Dizendo: Estes derradeiros trabalharam só uma hora, e tu os igualaste connosco, que suportámos a fadiga e a calma do dia.

12 אלה האחרונים לא עשו כי אם שעה אחת ואתה השויתם אלינו אשר סבלנו את כבד היום ואת חמו:

13 Mas ele, respondendo, disse a um deles: Amigo, não te faço agravo: não ajustaste tu comigo um dinheiro?

13 ויען ויאמר אל אחד מהם רעי לא עשקתיך הלא שכר דינר התנית עמי:

14 Toma o que é teu, e retira-te; eu quero dar a este derradeiro tanto como a ti.

14 קח את שלך ולך ואני רצוני לתת גם לזה האחרון כמו לך:

15 Ou não me é lícito fazer o que quiser do que é meu? Ou é mau o teu olho porque eu sou bom?

15 הלא אוכל לעשות בשלי כרצוני האם תרע עינך על אשר טוב אנכי:

16 Assim os derradeiros serão primeiros, e os primeiros derradeiros; porque muitos são chamados, mas poucos escolhidos.

16 ככה יהיו האחרונים ראשונים והראשונים יהיו אחרונים כי רבים הם הקרואים ומעטים הנבחרים:

17 E, subindo Jesus a Jerusalém, chamou de parte os seus doze discípulos, e no caminho disse-lhes:

17 ויהי כעלות ישוע ירושלים ויקח אליו את שנים העשר לבדם ויאמר להם בדרך:

18 Eis que vamos para Jerusalém, e o Filho do homem será entregue aos príncipes dos sacerdotes, e aos escribas, e condená-lo-ão à morte.

18 הננו עלים ירושלימה ובן האדם ימסר לראשי הכהנים ולסופרים והרשיעהו למות:

19 E o entregarão aos gentios para que dele escarneçam, e o açoitem e crucifiquem, e ao terceiro dia ressuscitará.

19 ומסרו אותו לגוים להתל בו ולהכות אותו בשוטים ולצלב אותו וביום השלישי קום יקום:

20 Então se aproximou dele a mãe dos filhos de Zebedeu, com seus filhos, adorando-o, e fazendo-lhe um pedido.

20 אז נגשה אליו אם בני זבדי עם בניה ותשתחו לו לבקש ממנו דבר:

21 E ele diz-lhe: Que queres? Ela respondeu: Diz que estes meus dois filhos se assentem, um à tua direita e outro à tua esquerda, no teu reino.

21 ויאמר אליה מה בקשתך ותאמר אליו אמר נא כי ישבו שני בני אלה אחד לימינך ואחד לשמאלך במלכותך:

22 Jesus, porém, respondendo, disse: Não sabeis o que pedis; podeis vós beber o cálix que eu hei-de beber, e ser baptizados com o baptismo com que eu sou baptizado? Dizem-lhe eles: Podemos.

22 ויען ישוע ויאמר לא ידעתם את אשר שאלתם היכל תוכלו שתות את הכוס אשר אני עתיד לשתותו והטבל בטבילה אשר אני נבטל בה ויאמרו אליו נוכל:

23 E diz-lhes ele: Na verdade bebereis o meu cálix, mas o assentar-se à minha direita ou à minha esquerda não me pertence dá-lo, mas é para aqueles para quem meu Pai o tem preparado.

23 ויאמר אליהם הן את כוסי תשתו ובטבילה אשר אני נטבל בה תטבלו אך שבת לימימי ולשמאלי אין בידי לתתה בלתי לאשר הוכן להם מאת אבי:

24 E, quando os dez ouviram isto, indignaram-se contra os dois irmãos.

24 ויהי כאשר שמעו זאת העשרה ויכעסו אל שני האחים:

25 Então Jesus, chamando-os para junto de si disse: Bem sabeis que pelos príncipes dos gentios são estes dominados, e que os grandes exercem autoridade sobre eles.

25 וישוע קרא להם ויאמר אתם ידעתם כי שרי הגוים רדים בהם והגדולים שלטים עליהם:

26 Não será assim entre vós; mas todo aquele que quiser entre vós fazer-se grande seja vosso serviçal;

26 ואתם אל יהי כן ביניכם כי אם החפז להיות גדול בכם יהי לכם למשרת:

27 E qualquer que entre vós quiser ser o primeiro seja vosso servo;

27 והחפץ להיות בכם לראש יהי לכם עבד:

28 Bem como o Filho do homem não veio para ser servido, mas para servir, e para dar a sua vida em resgate de muitos.

28 כאשר בן האדם לא בא למען ישרתוהו כי אם לשרת ולתת את נפשו כפר תחת רבים:

29 E, saindo eles de Jerico, seguiu-o grande multidão.

29 ויהי כצאתם מיריחו וילך אחריו המון עם רב:

30 E eis que dois cegos, assentados junto do caminho, ouvindo que Jesus passava, clamaram, dizendo: Senhor, Filho de Davi, tem misericórdia de nós.

30 והנה שני עורים ישבים על יד הדרך וישמעו כי ישוע עבר ויצעקו לאמר חננו נא אדנינו בן דוד:

31 E a multidão os repreendia, para que se calassem; eles,
porém, cada vez clamavam mais, dizendo: Senhor, Filho de Davi,
tem misericórdia de nós.

31 ויגער בם העם להשתיקם והם הרבו לצעק ויאמרו אדנינו חננו נא בן
דוד:

32 E Jesus, parando, chamou-os, e disse: Que quereis que vos
faça?

32 ויעמד ישוע ויקרא להם ויאמר מה תחפצו ואעשה לכם:

33 Disseram-lhe eles: Senhor, que os nossos olhos sejam
abertos.

33 ויאמרו אליו אדנינו עשה שתפקחנה עינינו:

34 Então Jesus, movido de íntima compaixão, tocou-lhe nos
olhos, e logo viram; e eles o seguiram.

34 ורחמי ישוע נכמרו ויגע בעיניהם ופתאם החלו עיניהם לראות וילכו
אחריו:

Mateus 21

1 E, QUANDO se aproximaram de Jerusalém, e chegaram a
Betfagé, ao monte das Oliveiras, enviou então Jesus dois
discípulos, dizendo-lhes:

1 ויהי כאשר קרבו לירושלים ובאו אל בית פגי בהר הזיתים וישלח ישוע
שנים מן התלמידים:

2 Ide à aldeia que está defronte de vós, e logo encontrareis uma
jumenta presa, e um jumentinho com ela; desprendei-a, e trazei-
mos.

2 ויאמר אליהם לכו אל הכפר אשר ממולכם שם תמצאו אתון אסורה ועיר
עמה התירו אתם והביאו אלי:

3 E, se alguém vos disser alguma coisa, direis que o Senhor os há de mister: e logo os enviará.

3 וכי יאמר איש אליכם דבר ואמרתם האדון צריך להם וברגע ישלחם:

4 Ora tudo isto aconteceu para que se cumprisse o que foi dito pelo profeta, que diz:

4 וכל זאת היתה למלאת הנאמר ביד הנביא לאמר:

5 Dizei à filha de Sião: Eis que o teu rei aí te vem, manso, e assentado sobre uma jumenta, e sobre um jumentinho, filho de animal de carga.

5 אמרו לבת ציון הנה מלכך יבוא לך עני ורכב על חמור ועל עיר בן
אתנות:

6 E, indo os discípulos, e fazendo como Jesus lhes ordenara,

6 וילכו התלמידים ויעשו כאשר צוה אתם ישוע:

7 Trouxeram a jumenta e o jumentinho, e sobre eles puseram os seus vestidos, e fizeram-no assentar em cima.

7 ויביאו את האתון ואת העיר וישימו עליהם את בגדיהם וירכיבהו
עליהם:

8 E muitíssima gente estendia os seus vestidos pelo caminho, e outras cortavam ramos de árvores, e os espalhavam pelo caminho.

8 ורב ההמון פרשו את בגדיהם על הדרך ואחרים כרתו ענפי עצים
וישטחום על הדרך:

9 E a multidão que ia adiante, e a que seguia, clamava, dizendo: Hosana ao Filho de Davi; bem-dito o que vem em nome do Senhor. Hosana nas alturas.

9 והמון העם ההלכים לפניו ואחריו קראו לאמר הושע נא לבן דוד ברוך הבא בשם יהוה הושע נא במרומים:

10 E entrando ele em Jerusalém, toda a cidade se alvoroçou, dizendo: Quem é este?

10 ויהי בבאו ירושלים ותהם כל העיר לאמר מי הוא זה:

11 E a multidão dizia: Este é Jesus o profeta de Nazaré da Galiléia.

11 ויאמרו המני העם זה הוא הנביא ישוע מנצרת אשר בגליל:

12 E entrou Jesus no templo de Deus, e expulsou todos os que vendiam e compravam no templo, e derribou as mesas dos cambistas e as cadeiras dos que vendiam pombas;

12 ויבא ישוע אל מקדש האלהים ויגרש משם את כל המוכרים והקונים במקדש ויהפך את שלחנות השלחנים ואת מושבות מכרי היונים:

13 E disse-lhes: Está escrito: A minha casa será chamada casa de oração - mas vós a tendes convertido em covil de ladrões.

13 ויאמר אליהם הן כתוב כי ביתי בית תפלה יקרא ואתם שמתם אתו למערת פריצים:

14 E foram ter com ele ao templo cegos e coxos, e curou-os.

14 ויגשו אליו עורים ופסחים במקדש וירפאם:

15 Vendo então os principais dos sacerdotes e os escribas as maravilhas que fazia, e os meninos clamando no templo, Hosana ao Filho de Davi, indignaram-se,

15 ויהי כראות הכהנים הגדולים והסופרים את הנפלאות אשר עשה ואת הילדים הצעקים במקדש ואמרים הושע נא לבן דוד ויחר להם:

16 E disseram-lhe: Ouves o que estes dizem? E Jesus lhes disse: Sim; nunca lestes: Pela boca dos meninos e das criancinhas de peito tiraste o perfeito louvor?

16 ויאמרו אליו השמע אתה את אשר אלה אמרים ויאמר ישוע אליהם כן הכי קרא לא קראתם מפי עוללים ויונקים יסדת עז:

17 E, deixando-os, saiu da cidade para Betania, e ali passou a noite.

17 ויעזבם ויצא מחוץ לעיר אל בית היני וילן שם:

18 E, de manhã, voltando para a cidade, teve fome;

18 ובבקר שב אל העיר והוא רעב:

19 E, avistando uma figueira perto do caminho, dirigiu-se a ela, e não achou nela senão folhas. E disse-lhe: Nunca mais nasça fruto de ti. E a figueira secou imediatamente.

19 וירא תאנה אחת על הדרך ויקרב אליה ולא מצא בה מאומה מלבד העלים ויאמר אליה מעתה לא יהיה ממך פרי עד עולם ותיבש התאנה פתאם:

20 E os discípulos, vendo isto, maravilharam-se, dizendo: Como secou imediatamente a figueira?

20 ויראו התלמידים ויתמהו לאמר איך יבשה התאנה פתאם:

21 Jesus, porém, respondendo, disse-lhes: Em verdade vos digo que, se tiverdes fé e não duvidardes, não só fareis o que foi feito à figueira, mas até se a este monte disserdes: Ergue-te e precipita-te no mar, assim será feito;

21 ויען ישוע ויאמר אליהם אמן אמר אני לכם אם תהיה לכם אמונה
ואינכם מסתפקים לא לבד כמעשה התאנה הזאת תעשו כי גם באמרכם
אל ההר הזה הנשא והעתק אל תוך הים היו תהיה:

22 E tudo o que pedirdes na oração, crendo, o recebereis.

22 וכל אשר תשאלו בתפלה ואתם מאמינים תקחהו:

23 E, chegando ao templo, acercaram-se dele, estando já ensinando, os príncipes dos sacerdotes e os anciãos do povo, dizendo: Com que autoridade fazes isto? E quem te deu tal autoridade?

23 ויבא אל המקדש ויהי בלמדו שם ויגשו אליו ראשי הכהנים וזקני העם
ויאמרו באי זו רשות אתה עשה אלה ומי נתן לך הרשות הזאת:

24 E Jesus, respondendo, disse-lhes: Eu também vos perguntarei uma coisa; se ma disserdes, também eu vos direi com que autoridade faço isto.

24 ויען יושע ויאמר אליהם גם אני אשאלה אתכם דבר אחד אשר אם
תגידו אתו לי גם אני אגיד לכם באי זו רשות אני עשה אלה:

25 O baptismo de João donde era? Do céu, ou dos homens? E pensavam entre si, dizendo: Se dissermos: Do céu; ele nos dirá: Então porque não o crestes?

25 טבילת יוחנן מאין היתה המן השמים אם מבני אדם ויחשבו בלבבם
לאמר:

26 E, se dissermos: Dos homens, tememos o povo, porque todos consideram João como profeta.

26 אם נאמר מן השמים יאמר אלינו מדוע אפוא לא האמונתם לו ואם
נאמר מבני אדם יראים אנחנו את המון העם כי כלם חשבים את יוחנן
לנביא:

27 E, respondendo a Jesus, disseram: Não sabemos. Ele disse-lhes: Nem eu vos digo com que autoridade faço isto.

27 ויענו את ישוע ויאמרו לא ידענו ויאמר אליהם גם אני לא אמר לכם באי
זו רשות אני עשה אלה:

28 Mas que vos parece? Um homem tinha dois filhos e, dirigindo-se ao primeiro, disse: Filho, vai trabalhar hoje na minha vinha.

28 אבל מה דעתכם איש היה ולו שני בנים ויגש אל הראשון ויאמר בני לך
היום ועבד בכרמי:

29 Ele, porém, respondendo, disse: Não quero. Mas depois, arrependendo-se, foi.

29 ויען ויאמר אינני אבא ואחרי כן נחם וילך:

30 E, dirigindo-se ao segundo, falou-lhe de igual modo; Eu vou, senhor; e não foi.

30 ויגש אל השני וידבר כזאת גם אליו ויען ויאמר הנני אדני ולא הלך:

31 Qual dos dois fez a vontade do pai? Disseram-lhe eles: O primeiro. Disse-lhes Jesus: Na verdade vos digo que os publicanos e as meretrizes entram adiante de vós no reino de Deus.

31 מי משניהם עשה את רצון האב ויאמרו אליו הראשון ויאמר להם ישוע
אמן אמר אני לכם המוכסים והזונות יקדמו אתכם לבוא אל מלכות
האלהים:

32 Porque João veio a vós no caminho da justiça, e não o crestes, mas os publicanos e as meretrizes o creram; vós, porém, vendo isto, nem depois vos arrependestes para o crer.

32 כי יוחנן בא אליכם בדרך צדקה ולא האמנתם לו אבל המוכסים
והזונות הם האמינו לו ואתם ראיתם ולא שבתם אחרי כן להאמין לו:

33 Ouvi ainda outra parábola: Houve um homem, pai de família, que plantou uma vinha, e circundou-a de um valado, e construiu nela um lagar, e edificou uma torre, e arrendou-a a uns lavradores, e ausentou-se para longe.

33 משל אחר שמעו איש בעל בית היה ויטע האיש כרם ויעש גדר סביב לו
ויחצב יקב ויבן מגדל בתוכו ויתנהו אל כרמים וילך בדרך מרחוק:

34 E, chegando o tempo dos frutos, enviou os seus servos aos lavradores, para receber os seus frutos.

34 ויהי בהגיע עת האסיף וישלח עבדיו אל הכרמים לקחת את פריו:

35 E os lavradores, apoderando-se dos servos, feriram um, mataram outro, e apedrejaram outro.

35 ויחזיקו הכרמים בעבדיו את זה הכו ואת זה הרגו ואת זה סקלו:

36 Depois enviou outros servos, em maior número do que os primeiros; e eles fizeram-lhes o mesmo;

36 ויוסף שלח עבדים אחרים רבים מן הראשונים ויעשו ככה גם להם:

37 E por último enviou-lhes seu filho, dizendo: Terão respeito a meu filho.

37 ובאחרונה שלח אליהם את בנו באמרו מפני בני יגורו:

38 Mas os lavradores, vendo o filho, disseram entre si: Este é o herdeiro; vinde, matemo-lo, e apoderamo-nos da sua herança.

38 ויהי כראות הכרמים את הבן ויאמרו איש אל אחיו זה הוא היורש לכו
ונהרגהו ונאחזה בנחלתו:

39 E, lançando mão dele, o arrastaram para fora da vinha, e o mataram.

39 ויחזיקו בו וידחפוהו אל מחוץ לכרם ויהרגו אתו:

40 Quando pois vier o Senhor da vinha, que fará àqueles lavradores?

40 והנה כבוא בעל הכרם מה יעשה לכרמים ההם:

41 Dizem-lhe eles: Dará afrontosa morte aos maus, e arrendará a vinha a outros lavradores, que a seu tempo lhe dêem os frutos.

41 ויאמרו אליו ירע לרעים ויאבדם ואת הכרם יתן לכרמים אחרים אשר ישיבו לו את הפרי בעתו:

42 Diz-lhes Jesus: Nunca lestes nas Escrituras: A pedra, que os edificadores rejeitaram, essa foi posta por cabeça do ângulo; pelo Senhor foi feito isto, e é maravilhoso aos nossos olhos?

42 ויאמר ישוע אליהם הכי קרא לא קראתם בכתובים אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה מאת יהוה היתה זאת היא נפלאת בעינינו:

43 Portanto eu vos digo que o reino de Deus vos será tirado, e será dado a uma nação que dê os seus frutos.

43 על כן אני אמר לכם כי תקח מכם מלכות האלהים ותנתן לגוי אשר יעשה את פריה:

44 E quem cair sobre esta pedra despedaçar-se-á; e aquele sobre quem ela cair ficará reduzido a pó.

44 והנפל על האבן ההיא ישבר ואשר תפל עליו תשחקהו:

45 E os príncipes dos sacerdotes e os fariseus, ouvindo estas palavras, entenderam que falava deles;

45 ויהי כשמע הכהנים הגדולים והפרושים את משליו ויבינו כי עליהם דבר:

46 E, pretendendo prendê-lo, recearam o povo, porquanto o tinham por profeta.

46 ויבקשו לתפשו אך יראו מפני המון העם כי לנביא חשבהו:

Mateus 22

1 ENTÃO Jesus, tomando a palavra, tornou a falar-lhes em parábolas, dizendo:

1 ויען ישוע ויסף דבר במשלים אליהם לאמר:

2 O reino dos céus é semelhante a um certo rei que celebrou as bodas de seu filho;

2 דומה מלכות השמים למלך בשר ודם אשר עשה חתנה לבנו:

3 E enviou os seus servos a chamar os convidados para as bodas, e estes não quiseram vir.

3 וישלח את עבדיו לקרא הקרואים אל החתנה ולא אבו לבוא:

4 Depois enviou outros servos, dizendo: Dizei aos convidados: Eis que tenho o meu jantar preparado, os meus bois e cevados já mortos, e tudo já pronto; vinde às bodas.

4 ויסף שלח עבדים אחרים לאמר אמרו אל הקרואים הנה ערכתי את
סעודתי שורי ומריאי טבוחים והכל מוכן באו אל החתנה:

5 Porém eles, não fazendo caso, foram, um para o seu campo, outro para o seu tráfico;

5 והם לא שתו לבם לזאת וילכו להם זה אל שדהו וזה אל מסחרו:

6 E os outros, apoderando-se dos servos, os ultrajaram e mataram.

6 והנשארים תפשו את עבדיו ויתעללו בם ויהרגום:

7 E o rei, tendo notícia disto, encolerizou-se e, enviando os seus exércitos, destruiu aqueles homicidas, e incendiou a sua cidade.

7 ויקצף המלך וישלח צבאותיו ויאבד את המרצחים ההם ואת עירם שרף באש:

8 Então diz aos servos: As bodas, na verdade, estão preparadas, mas os convidados não eram dignos.

8 אז אמר אל עבדיו הן החתנה מוכנה והקרואים לא היו ראוים לה:

9 Ide pois às saídas dos caminhos, e convidai para as bodas a todos os que encontrardes.

9 לכן לכו נא אל ראשי הדרכים וכל איש אשר תמצאו קראו אתו אל החתנה:

10 E os servos, saindo pelos caminhos, ajuntaram todos quantos encontraram, tanto maus como bons; e a festa nupcial foi cheia de convidados.

10 ויצאו העבדים ההם אל הדרכים ויאספו את כל אשר מצאו גם רעים גם טובים וימלא בית החתנה מסבים:

11 E o rei, entrando para ver os convidados, viu ali um homem que não estava trajado com vestido de núpcias,

11 ויהי כבוא המלך לראות את המסבים וירא בהם איש ולא היה לבוש בגדי חתנה:

12 E disse-lhe: Amigo, como entraste aqui, não tendo vestido nupcial? E ele emudeceu.

12 ויאמר אליו רעי איכה באת הנה ואין לך בגדי חתנה ויאלם:

13 Disse então o rei aos servos: Amarrai-o de pés e mãos, levai-o, e lançai-o nas trevas exteriores; ali haverá pranto e ranger de dentes.

13 ויאמר המלך למשרתים אסרו ידיו ורגליו ונשאתם והשלכתם אותו אל
החשך החיצון שם תהיה היללה וחרק השנים:

14 Porque muitos são chamados, mas poucos escolhidos.

14 כי רבים הם הקרואים ומעטים הנבחרים:

15 Então, retirando-se os fariseus, consultaram entre si como o surpreenderiam nalguma palavra;

15 וילכו הפרושים ויתיעצו איך יכשילהו בדבר:

16 E enviaram-lhe os seus discípulos, com os herodianos, dizendo: Mestre, bem sabemos que és verdadeiro, e ensinas o caminho de Deus, segundo a verdade, e de ninguém se te dá, porque não olhas à aparência dos homens.

16 וישלחו אליו את תלמידיהם עם ההורדוסיים לאמר רבי ידענו כי איש
אמת אתה ותורה באמת את דרך אלהים ולא תגור מפני איש כי אינך מכיר
פני אדם:

17 Diz-nos, pois, que te parece? É lícito pagar o tributo a César, ou não?

17 לכן הגידה נא לנו את דעתך הנכון לנו לתת מס אל הקיסר אם לא:

18 Jesus, porém, conhecendo a sua malícia, disse: Porque me experimentais, hipócritas?

18 וישוע ידע את רשעתם ויאמר החנפים מה תנסוני:

19 Mostrai-me a moeda do tributo. E eles lhe apresentaram um dinheiro.

19 הראוני את מטבע המס ויביאו לו דינר:

20 E ele diz-lhes: De quem é esta efígie e esta inscrição?

20 ויאמר אליהם של מי הצורה הזאת והמכתב אשר עליו:

21 Dizem-lhe eles: De César. Então ele lhes diz: Dai pois a César o que é de César, e a Deus o que é de Deus.

21 ויאמרו אליו של הקיסר ויאמר אליהם לכן תנו לקיסר את אשר לקיסר ולאלהים את אשר לאלהים:

22 E eles, ouvindo isto, maravilharam-se, e, deixando-o, se retiraram.

22 וכשמעם את זאת תמהו ויעזבהו וילכו להם:

23 No mesmo dia chegaram junto dele os saduceus, que dizem não haver ressurreição, e o interrogaram,

23 ביום ההוא נגשו אליו צדוקים האמרים כי אין תחית המתים וישאלו אתו לאמר:

24 Dizendo: Mestre, Moisés disse: Se morrer alguém, não tendo filhos, casará o seu irmão com a mulher dele, e suscitará descendência a seu irmão.

24 רבי הן משה אמר איש כי ימות ובנים אין לו אחיו ייבם את אשתו והקים זרע לאחיו:

25 Ora houve entre nós sete irmãos; e o primeiro, tendo casado, morreu, e, não tendo descendência, deixou sua mulher a seu irmão.

25 ואתנו היו שבעה אחים והראשון נשא אשה וימת וזרע אין לו ויעזב את אשתו לאחיו:

26 Da mesma sorte o segundo, e o terceiro, até ao sétimo;

26 וכמו כן גם השני וכן גם השלישי עד השבעה:

27 Por fim, depois de todos, morreu também a mulher.

27 ואחרי כלם מתה גם האשה:

28 Portanto, na ressurreição, de qual dos sete será a mulher, visto que todos a possuíram?

28 ועתה בתחית המתים למי מן השבעה תהיה לאשה כי לכלם היתה:

29 Jesus, porém, respondendo, disse-lhes: Errais, não conhecendo as Escrituras, nem o poder de Deus;

29 ויען ישוע ויאמר להם טעים אתם באשר אינכם יודעים את הכתובים וגם את גבורת האלהים:

30 Porque na ressurreição nem casam nem são dados em casamento; mas serão como os anjos de Deus no céu.

30 כי בתחית המתים לא ישאו נשים ולא תנשאנה כי אם כמלאכי אלהים בשמים יהיו:

31 E, acerca da ressurreição dos mortos, não tendes lido o que Deus vos declarou, dizendo:

31 ועל דבר תחית המתים הלא קראתם את הנאמר לכם מפי האלהים לאמר:

32 Eu sou o Deus de Abraão, o Deus de Isaque, e o Deus de Jacó? Ora Deus não é Deus dos mortos, mas dos vivos.

32 אנכי אלהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב והוא איננו אלהי המתים כי אם אלהי החיים:

33 E as turbas, ouvindo isto, ficaram maravilhadas da sua doutrina.

33 וישמע המון העם וישתוממו על תורתו:

34 E os fariseus, ouvindo que ele fizera emudecer os saduceus, reuniram-se no mesmo lugar.

34 והפרושים כשמעם כי סכר פי הצדוקים ויועדו יחדו:

35 E um deles, doutor da lei, interrogou-o para o experimentar, dizendo:

35 ואחד מהם מבין בתורה שאל אתו לנסותו לאמר:

36 Mestre, qual é o grande mandamento na lei?

36 רבי אי זו מצוה גדולה היא בתורה:

37 E Jesus disse-lhe: Amarás o Senhor teu Deus de todo o teu coração, e de toda a tua alma, e de todo o teu pensamento.

37 ויאמר ישוע אליו ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מדעך:

38 Este é o primeiro e grande mandamento.

38 זאת היא המצוה הגדולה והראשונה:

39 E o segundo, semelhante a este, é: Amarás o teu próximo como a ti mesmo.

39 והשנית דומה לה ואהבת לרעך כמוך:

40 Destes dois mandamentos depende toda a lei e os profetas.

40 בשתי המצות האלה כל התורה תלויה וגם הנביאים:

41 E, estando reunidos os fariseus, interrogou-os Jesus,

41 ויהי בהקהל הפרושים וישאלם ישוע לאמר:

42 Dizendo: Que pensais vós do Cristo? De quem é filho? Eles disseram-lhe: De Davi.

42 מה דעתכם על המשיח בן מי הוא ויאמרו אליו בן דוד:

43 Disse-lhes ele: Como é então que Davi, em espírito, lhe chama Senhor, dizendo:

43 ויאמר אליהם ואיך קרא לו דוד ברוח אדון באמרו:

44 Disse o Senhor ao meu Senhor: Assenta-te à minha direita, até que eu ponha os teus inimigos por escabelo de teus pés.

44 נאם יהוה לאדני שב לימיני עד אשית איביך הדם לרגליך:

45 Se Davi pois lhe chama Senhor, como é seu filho?

45 ועתה אם דוד קרא לו אדון איך הוא בנו:

46 E ninguém podia responder-lhe uma palavra: nem desde aquele dia ousou mais alguém interrogá-lo.

46 ולא יכל איש לענות אתו דבר ולא ערב עוד איש את לבו מן היום ההוא לשאל אותו:

Mateus 23

1 ENTÃO falou Jesus à multidão, e aos seus discípulos,

1 אז ידבר ישוע אל המון העם ואל תלמידיו לאמר:

2 Dizendo: Na cadeira de Moisés estão assentados os escribas e fariseus.

2 על כסא משה ישבו הסופרים והפרושים:

3 Observai e praticai tudo o que vos disserem; mas não procedais em conformidade com as suas obras, porque dizem e não praticam;

3 לכן כל אשר יאמרו לכם תשמרו לעשות אך כמעשיהם לא תעשו כי אמרים הם ואינם עשים:

4 Pois atam fardos pesados e difíceis de suportar, e os põem aos ombros dos homens; eles, porém, nem com o dedo querem movê-los;

4 כי אסרים משאת כבדים ועמסים על שכם האנשים ולא יאבו להניעם אף באצבעם:

5 E fazem todas as obras a fim de serem vistos pelos homens; pois trazem largas filactérias, e alargam as franjas dos seus vestidos.

5 ועשים את כל מעשיהם להראות בהם לבני אדם כי מרחיבים את תפליהם ומגדילים את ציציותיהם:

6 E amam os primeiros lugares nas ceias e as primeiras cadeiras nas sinagogas,

6 ואהבים את הסבת הראש בסעודות ואת מושבי הראש בבתי הכנסיות:

7 E as saudações nas praças, e o serem chamados, pelos homens - Rabi, Rabi.

7 ואת שאלות שלומם בשוקים ואת אשר יקראו להם בני האדם רבי רבי:

8 Vós porém, não queirais ser chamados Rabi, porque um só é o vosso Mestre, a saber, o Cristo, e todos vós sois irmãos.

8 אולם אתם אל תקראו רבי כי אחד הוא רבכם המשיח ואתם אחים כלכם:

9 E a ninguém na terra chameis vosso Pai, porque um só é o vosso Pai, o qual está nos céus.

9 ואל תקראו אב לאיש מכם על האדמה כי אחד הוא אביכם אשר בשמים:

10 Nem vos chameis mestres, porque um só é vosso Mestre, que é o Cristo.

10 :גם אל תקראו מנהיגים כי אחד הוא מנהיגכם המשיח

11 Porém o maior de entre vós será vosso servo.

11 :והגדול בכם יהי לכם למשרת

12 E o que a si mesmo se exaltar será humilhado; e o que a si mesmo se humilhar será exaltado.

12 :כל המרומם את עצמו ישפל והמשפיל את עצמו ירומם

13 Mas ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas! Pois que fechais aos homens o reino dos céus; e nem vós entrais nem deixais entrar aos que estão entrando.

13 אך אוי לכם הסופרים והפרושים החנפים כי סגרים אתם לפני האדם
:את מלכות השמים הן אתם לא תבאו בה ואת הבאים לא תניחו לבוא

14 Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas! Pois que devorais as casas das viúvas, sob pretexto de prolongadas orações; por isso sofrereis mais rigoroso juízo.

14 אוי לכם הסופרים והפרושים החנפים כי בלעים אתם את בתי
:האלמנות ומאריכים בתפלה למראה עין תחת זאת משפט על יתר תקחו

15 Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas! Pois que percorreis o mar e a terra para fazer um prosélito; e, depois de o terdes feito, o fazeis filho do inferno duas vezes mais do que vós.

15 אוי לכם הסופרים והפרושים החנפים כי סובבים אתם בים וביבשה
:למען גיר גר אחד וכי יתגיר תעשו אותו לבן גיהנם כפלים יותר מכם

16 Ai de vós, condutores cegos! Pois que dizeis: Qualquer que jurar pelo templo, isso nada é; mas o que jurar pelo ouro do templo esse é devedor.

16 אוי לכם מנהלים עורים האמרים הנשבע בהיכל אין זאת מאומה
והנשבע בזהב ההיכל יאשם:

17 Insensatos e cegos! Pois qual é maior: o ouro, ou o templo, que santifica o ouro?

17 אתם הכסילים והעורים כי מה הוא הגדול אם הזהב או ההיכל
המקדש את הזהב:

18 E aquele que jurar pelo altar isto nada é; mas o que jurar pela oferta que está sôbre o altar, êsse é devedor.

18 ואמרתם הנשבע במזבח אין מאומה והנשבע בקרבן אשר עליו יאשם:

19 Insensatos e cegos! Pois qual é maior: a oferta ou o altar, que santifica a oferta?

19 אתם הכסילים והעורים כי מה הוא הגדול אם הקרבן או המזבח
המקדש את הקרבן:

20 Portanto, o que jurar pelo altar jura por ele e por tudo o que sobre ele está;

20 לכן הנשבע במזבח נשבע בו ובכל אשר עליו:

21 E o que jurar pelo templo jura por ele e por aquele que nele habita;

21 והנשבע בהיכל נשבע בו ובשוכן בתוכו:

22 E o que jurar pelo céu jura pelo trono de Deus e por aquele que está assentado nele.

22 והנשבע בשמים נשבע בכסא אלהים ובישב עליו:

23 Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas! Pois que dizimais a hortelã, o endro e o cominho, e desprezais o mais importante da

lei, o juízo, a misericórdia e a fé; deveis, porém, fazer estas coisas, e não omitir aquelas.

23 אוי לכם הסופרים והפרושים החנפים כי מעשרים אתם את המנתא ואת השבת ואת הכמן ותניחו את החמורות בתורה את המשפט ואת החסד ואת האמונה והיה לכם לעשות את אלה ולא להניח גם את אלה:

24 Condutores cegos! Que coais um mosquito e engolis um camelo.

24 מנהלים עורים המסננים את היתוש ובלעים את הגמל:

25 Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas! Pois que limpais o exterior do copo e do prato, mas o interior está cheio de rapina e de iniquidade.

25 אוי לכם הסופרים והפרושים החנפים כי מטהרים אתם פני הכוס והקערה מחוץ ותוכן מלא גזל ופריצות:

26 Fariseu cego! Limpa primeiro o interior do copo e do prato, para que também o exterior fique limpo.

26 פרוש עור טהר בראשונה את תוך הכוס למען תטהר גם מחוץ:

27 Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas! Pois que sois semelhantes aos sepulcros caiados, que por fora realmente parecem formosos, mas interiormente estão cheios de ossos de mortos e de toda a imundícia.

27 אוי לכם הסופרים והפרושים החנפים כי דמים אתם לקברים המסידים הנראים נאים מחוץ ותוכם מלא עצמות מתים וכל טמאה:

28 Assim também vós exteriormente pareceis justos aos homens, mas interiormente estais cheios de hipocrisia e de iniquidade.

28 ככה גם אתם מחוץ נראים כצדיקים אל בני אדם ותוככם מלא חנפה ואון:

29 Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas! Pois que edificais os sepulcros dos profetas e adornais os monumentos dos justos,

29 אוי לכם הסופרים והפרושים החנפים כי בונים אתם את קברי הנביאים ותיפו את מצבות קברות הצדיקים:

30 E dizeis: Se, existíssemos no tempo de nossos pais, nunca nos associaríamos com eles para derramar o sangue dos profetas.

30 ואמרתם אם היינו בימי אבותינו לא היתה ידנו עמהם לשפך דם הנביאים:

31 Assim, vós mesmos testificais que sois filhos dos que mataram os profetas.

31 ובכן תעידו על נפשכם כי בנים אתם לרוצחי הנביאים:

32 Enchei vós pois a medida de vossos pais.

32 אף אתם מלאו סאת אבותיכם:

33 Serpentes, raça de víboras! Como escapareis da condenação do inferno?

33 נחשים אתם ילדי הצפעונים איכה תמלטו מדין גיהנם:

34 Portanto, eis que eu vos envio profetas, sábios e escribas; e a uns deles matareis e crucificareis; e a outros deles açoitareis nas vossas sinagogas e os perseguireis de cidade em cidade;

34 לכן הנני שלח לכם נביאים וחכמים וסופרים ומהם תהרגו ותצלבו ומהם תכו בשוטים בבתי כנסיותיכם ותרדפום מעיר לעיר:

35 Para que sôbre vós caia todo o sangue justo, que foi derramado sôbre a terra, desde o sangue de Abel, o justo, até ao

sangue de Zacarias, filho de Baraquias, que mataste entre o santuário e o altar.

35 למען יבא עליכם כל דם נקי הנשפך בארץ מדם הבל הצדיק עד דם זכריה בן ברכיה אשר רצחתם אותו בין ההיכל ולמזבח:

36 Em verdade vos digo que todas estas coisas hão-de vir sôbre esta geração.

36 אמן אמר אני לכם בא יבא כל אלה על הדור הזה:

37 Jerusalém, Jerusalém, que matas os profetas, e apedrejas os que te são enviados! Quantas vezes quis eu ajuntar os teus filhos, como a galinha ajunta os seus pintos debaixo das asas, e tu não quiseste!

37 ירושלים ירושלים ההרגת את הנביאים והסקלת את השלוחים אליה כמה פעמים רציתי לקבץ את בניך כתרנגלת המקבצת את אפרחיה תחת כנפיה ולא אביתם:

38 Eis que a vossa casa vai ficar-vos deserta;

38 הנה ביתכם יעזב לכם שמם:

39 Porque eu vos digo que desde agora me não vereis mais, até que digais: Bem-dito o que vem em nome do Senhor.

39 כי אני אמר לכם ראה לא תראוני מעתה עד אשר תאמרו ברוך הבא בשם יהוה:

Mateus 24

1 E QUANDO Jesus ia saindo do templo, aproximaram-se dele os seus discípulos para lhe mostrarem a estrutura do templo.

1 ויצא ישוע מן המקדש ללכת לדרכו ויגשו תלמידיו להראותו את בניני המקדש:

2 Jesus, porém lhes disse: Não vedes tudo isto? Em verdade vos digo que não ficará aqui pedra sôbre pedra que não seja derribada.

2 ויען ישוע ויאמר אליהם הראיתם את כל אלה אמן אמר אני לכם לא תשאר פה אבן על אבן אשר לא תתפרק:

3 E, estando assentado no monte das oliveiras, chegaram-se a ele os seus discípulos em particular, dizendo: Diz-nos quando serão essas coisas, e que sinal haverá da tua vinda e do fim do mundo?

3 וישב על הר הזיתים ויגשו אליו התלמידים לבדם ויאמרו אמר נא לנו מתי תהיה זאת ומה הוא אות בואך ואות קץ העולם:

4 E Jesus, respondendo, disse-lhes: Acautelai-vos, que ninguém vos engane;

4 ויען ישוע ויאמר להם ראו פן יתעה אתכם איש:

5 Porque muitos virão em meu nome, dizendo: Eu sou o Cristo; e enganarão a muitos.

5 כי רבים יבאו בשמי לאמר אני הוא המשיח והתעו רבים:

6 E ouvireis de guerras e de rumores de guerras; olhai não vos assusteis, porque é mister que isso tudo aconteça, mas ainda não é o fim.

6 ואתם עתידים לשמע מלחמות ושמעות מלחמה ראו פן תבהלו כי היו תהיה כל זאת אך עדן אין הקץ:

7 Porquanto se levantará nação contra nação, e reino contra reino, e haverá fomes, e pestes, e terramotos, em vários lugares.

7 כי יקום גוי על גוי וממלכה על ממלכה והיה רעב ודבר ורעש הנה והנה:

8 Mas todas estas coisas são o princípio de dores.

8 וכל אלה רק ראשית החבלים:

9 Então vos hão-de entregar para serdes atormentados, e matar-vos-ão; e sereis odiados de todas as gentes por causa do meu nome.

9 אז ימסרו אתכם לעני והמיתו אתכם והייתם שנואים לכל הגוים למען שמי:

10 Nesse tempo muitos serão escandalizados, e trair-se-ão uns aos outros, e uns aos outros se aborrecerão.

10 ואז יכשלו רבים ומסרו איש את רעהו ושנאו איש את אחיו:

11 E surgirão muitos falsos profetas, e enganarão a muitos.

11 ונביאי שקר רבים יקומו והתעו רבים:

12 E, por se multiplicar a iniquidade, o amor de muitos esfriará.

12 ומפני אשר ירבה הרשע תפוג אהבת רבים:

13 Mas aquele que perseverar até ao fim será salvo.

13 והמחכה עד עת קץ הוא יושע:

14 E este evangelho do reino será pregado em todo o mundo, em testemunho a todas as gentes, e então virá o fim.

14 ותקרא בשורת המלכות הזאת בתבל כלה לעדות לכל הגוים ואחר יבוא הקץ:

15 Quando pois virdes que a abominação da desolação, de que falou o profeta Daniel, está no lugar santo; quem lê, atenda;

15 לכן כאשר תראו שקוץ משמם האמור על ידי דניאל הנביא עומד במקום קדש הקרא יבין:

16 Então, os que estiverem na Judéia, fujam para os montes;

16 אז נוס ינוסו אנשי יהודה אל ההרים:

17 E quem estiver sôbre o telhado não desça a tirar alguma coisa de sua casa,

17 ואשר על הגג אל ירד לשאת דבר מביתו:

18 E quem estiver no campo não volte atrás a buscar os seus vestidos.

18 ואשר בשדה אל ישב הביתה לשאת את מלבושו:

19 Mas ai das grávidas e das que amamentam naqueles dias!

19 ואוי להרות ולמיניקות בימים ההם:

20 E orai para que a vossa fuga não aconteça no inverno nem no sábado;

20 אך התפללו אשר מנוסתכם לא תהיה בחרף ולא בשבת:

21 Porque haverá então grande aflição, como nunca houve desde o princípio do mundo até agora, nem tampouco há-de haver.

21 כי אז תהיה צרה גדולה אשר כמוה לא נהיתה מראשית העולם עד עתה וכמוה לא תהיה עוד:

22 E, se aqueles dias não fossem abreviados, nenhuma carne se salvaria; mas por causa dos escolhidos serão abreviados aqueles dias.

22 ולולא נקצרו הימים ההם לא יושע כל בשר אך למען הבחירים יקצרו הימים ההם:

23 Então, se alguém vos disser: Eis que o Cristo está aqui, ou ali, não lhe deis crédito;

23 וכי יאמר אליכם איש בעת ההיא הנה פה המשיח או הנו שם אל תאמינו:

24 Porque surgirão falsos cristos e falsos profetas, e farão tão grandes sinais e prodígios que, se possível fora, enganariam até os escolhidos.

24 כי יקומו משיחי שקר ונביאי שקר ויתנו אתות גדלות ומופתים למען התעות אף את הבחירים אם יוכלו:

25 Eis que eu vo-lo tenho predito.

25 הנה מראש הגדתי לכם:

26 Portanto, se vos disserem: Eis que ele está no deserto, não saiais. Eis que ele está no interior da casa; não acrediteis.

26 לכן כי יאמרו אליכם הנו במדבר אל תצאו הנו בחדרים אל תאמינו:

27 Porque, assim como o relâmpago sai do oriente e se mostra até ao ocidente, assim será também a vinda do Filho do homem.

27 כי כברק היוצא ממזרח ומאיר עד מערב כן יהיה גם בואו של בן האדם:

28 Pois onde estiver o cadáver, aí se ajuntarão as águias.

28 כי באשר החלל שם יקבצו הנשרים:

29 E, logo depois da aflição daqueles dias, o sol escurecerá, e a lua não dará a sua luz, e as estrelas cairão do céu, e as potências dos céus serão abaladas.

29 ומיד אחרי צרת הימים ההם תחשך השמש והירח לא יגיה אורו והכוכבים יפלו מן השמים וכחות השמים יתמוטטו:

30 Então aparecerá no céu o sinal do Filho do homem; e todas as tribos da terra se lamentarão, e verão o Filho do homem, vindo sôbre as nuvens do céu, com poder e grande glória.

30 אז אות בן האדם יראה בשמים וספדו כל משפחות הארץ וראו את בן האדם בא עם ענני השמים בגבורה וכבוד רב:

31 E ele enviará os seus anjos com rijo clamor de trombeta, os quais ajuntarão os seus escolhidos desde os quatro ventos, de uma à outra extremidade dos céus.

31 וישלח את מלאכיו בקול שופר גדול ויקבצו את בחיריו מארבע הרוחות למקצה השמים ועד קצה השמים:

32 Aprendei pois esta parábola da figueira: Quando já os seus ramos se tornam tenros e brotam folhas, sabeis que está próximo o verão.

32 למדו נא את משל התאנה כאשר ירטב ענפה ופרחו עליה ידעתם כי קרוב הקיץ:

33 Igualmente, quando virdes todas estas coisas, sabei que ele está próximo às portas.

33 כן גם אתם בראותכם את כל אלה דעו כי קרוב הוא לפתח:

34 Em verdade vos digo que não passará esta geração sem que todas estas coisas aconteçam.

34 אמן אמר אני לכם כי לא יעבר הדור הזה עד אשר יהיו כל אלה:

35 O céu e a terra passarão, mas as minhas palavras não hão-de passar.

35 השמים והארץ יעברו ודברי לא יעברון:

36 Porém daquele dia e hora ninguém sabe, nem os anjos do céu, nem o Filho, mas unicamente meu Pai.

36 אך היום ההוא והשעה ההיא אין איש יודע אתה גם לא מלאכי השמים בלתי אבי לבדו:

37 E, como foi nos dias de Noé, assim será também a vinda do Filho do homem.

37 וכימי נח כן יהיה גם בואו של בן האדם:

38 Porquanto, assim como, nos dias anteriores ao dilúvio, comiam, bebiam, casavam e davam-se em casamento, até ao dia em que Noé entrou na arca,

38 כי כאשר בימי המבול היו אכלים ושתים נשאים נשים ונתנים אתן לאנשים עד היום אשר בא נח אל התבה:

39 E não o perceberam, até que veio o dilúvio e os levou a todos, assim será também a vinda do Filho do homem.

39 ולא ידעו עד בוא המבול וישחת את כלם כן יהיה גם בואו של בן האדם:

40 Então, estando dois no campo, será levado um, e deixado o outro;

40 אז יהיו שנים בשדה אחד יאסף ואחד יעזב:

41 Estando duas moendo no moinho, será levada uma, e deixada outra.

41 שתים טוחנות ברחים אחת תאסף ואחת תעזב:

42 Vigiai, pois, porque não sabeis a que hora há-de vir o vosso Senhor;

42 לכן שקדו כי אינכם יודעים באי זו שעה יבא אדניכם:

43 Mas considerai isto: se o pai de família soubesse a que vigília da noite havia de vir o ladrão, vigiaria e não deixaria minar a sua casa.

43 ואת זאת הבינו אשר לו ידע בעל הבית באי זו אשמורה יבא הגנב כי עתה שקד ולא הניח לחתר את ביתו:

44 Por isso, estai vós apercebidos também; porque o Filho do homem há-de vir à hora em que não penseis

44 לכן היו נכונים גם אתם כי בשעה אשר לא תדמו יבוא בן האדם:

45 Quem é pois o servo fiel e prudente, que o Senhor constituiu sôbre a sua casa, para dar o sustento a seu tempo?

45 מי הוא אפוא העבד הנאמן והנבון אשר הפקידו אדניו על בני ביתו לתת להם את אכלם בעתו:

46 Bem-aventurado aquele servo que o Senhor, quando vier, achar servindo assim.

46 אשרי העבד אשר אדניו בבואו ימצאהו עשה כן:

47 Em verdade vos digo que o porá sôbre todos os seus bens.

47 אמן אמר אני לכם כי יפקידהו על כל אשר לו:

48 Porém, se aquele mau servo disser consigo: O meu Senhor tarde virá;

48 ואם העבד הרע יאמר בלבו בשש אדני לבוא:

49 E começar a espancar os seus conservos, e a comer e a beber com os temulentos,

49 ויחל להכות את חבריו ואכל ושתה עם הסובאים:

50 Virá o Senhor daquele servo num dia em que o não espera, e à hora em que ele não sabe,

50 :בוא יבוא אדני העבד ההוא ביום לא יצפה ובשעה לא ידע

51 E separá-lo-á, e destinará a sua parte com os hipócritas; ali haverá pranto e ranger de dentes.

51 וישסף אתו וישים את חלקו עם החנפים שם תהיה היללה וחרק השנים:

Mateus 25

1 ENTÃO o reino dos céus será semelhante a dez virgens que, tomando as suas lâmpadas; saíram ao encontro do esposo,

1 אז תדמה מלכות השמים לעשר עלמות אשר לקחו את נרותיהן ותצאנה לקראת החתן:

2 E cinco delas eram prudentes, e cinco loucas.

2 :חמש מהן היו חכמות וחמש כסילות

3 As loucas, tomando as suas lâmpadas, não levaram azeite consigo.

3 :הכסילות לקחו את הנרות ולא לקחו עמהן שמן

4 Mas as prudentes levaram azeite em suas vasilhas, com as suas lâmpadas.

4 :והחכמות לקחו שמן בכליהן ואת נרותיהן

5 E, tardando o esposo, tosquenejaram todas, e adormeceram.

5 :וכאשר בשש החתן לבוא ותנמנה כלן ותרדמנה

6 Mas à meia-noite ouviu-se um clamor: Aí vem o esposo, saí-lhe ao encontro.

6 ויהי בחצות הלילה ותהי צוחה הנה החתן צאינה לקראתו:

7 Então todas aquelas virgens se levantaram, e prepararam as suas lâmpadas.

7 אז התעוררו כל העלמות ההן ותיטבנה את נרותיהן:

8 E as loucas disseram às prudentes: Dai-nos do vosso azeite, porque as nossas lâmpadas se apagam.

8 ותאמרנה הכסילות אל החכמות תנה לנו משמנכן כי יכבו נרותינו:

9 Mas as prudentes responderam, dizendo: Não seja caso que nos falte a nós e a vós, ide antes aos que o vendem, e comprai-o para vós.

9 ותענינה החכמות לאמר לא כן פן יחסר לנו ולכן כי אם לכנה אל המוכרים וקנינה לכן:

10 E, tendo elas ido comprá-lo, chegou o esposo, e as que estavam preparadas entraram com ele para as bodas, e fechou-se a porta.

10 ויהי בעת לכתן לקנות ויבוא החתן והנכנות ללכת באו אתו אל החתנה ותסגר הדלת:

11 E depois chegaram também as outras virgens, dizendo: Senhor, Senhor, abre-nos.

11 ואחרי כן באו גם שאר העלמות ותאמרנה אדנינו אדנינו פתח לנו:

12 E ele, respondendo, disse: Em verdade vos digo que vos não conheço.

12 ויען ויאמר אמן אמר אני לכן לא ידעתי אתכן:

13 Vigiai pois, porque não sabeis o dia nem a hora em que o Filho do homem há-de vir.

13 לכן שקדו כי אינכם יודעים את היום ואת השעה אשר יבא בה בן האדם:

14 Porque isto é também como um homem que, partindo para fora da terra, chamou os seus servos, e entregou-lhes os seus bens;

14 כי כמו איש נסע למרחוק אשר קרא אל עבדיו וימסר להם את רכושו:

15 E a um deu cinco talentos, e a outro dois, e a outro um, a cada um segundo a sua capacidade, e ausentou-se logo para longe.

15 ויתן לזה חמש ככרים ולזה שתים ולזה אחת לכל איש ואיש כפי ערכו וימהר ויסע משם:

16 E, tendo ele partido, o que recebera cinco talentos negociou com eles, e granjeou outros cinco talentos.

16 וילך האיש הלקח חמש ככרים ויסחר בהן ויעש לו חמש ככרים אחרות:

17 Da mesma sorte, o que recebera dois, granjeou também outros dois;

17 וכן הלקח שתים גם הוא הרויח שתים אחרות:

18 Mas o que recebera um, foi e cavou na terra e escondeu o dinheiro do seu senhor.

18 אך לקח האחת הלך ויחפר באדמה ויטמן את כסף אדניו:

19 E muito tempo depois veio o Senhor daqueles servos, e fez contas com eles.

19 ואחרי ימים רבים בא אדוני העבדים ההם ויעש חשבון עמהם:

20 Então aproximou-se o que recebera cinco talentos, e trouxe-lhe outros cinco talentos, dizendo: Senhor, entregaste-me cinco talentos; eis aqui outros cinco talentos que granjeei com eles.

20 ויגש הלקח חמש הככרים ויבא חמש ככרים אחרות לאמר אדני חמש ככרים מסרת לי הנה חמש ככרים אחרות הרוחתי בהן:

21 E o seu Senhor lhe disse: Bem está, servo bom e fiel. Sobre o pouco foste fiel, sobre muito te colocarei; entra no gozo do teu Senhor.

21 ויאמר אליו אדניו כן העבד הטוב והנאמן כי במעט נאמן היית ועל הרבה אפקידך בוא אל שמחת אדניך:

22 E, chegando também o que tinha recebido dois talentos, disse: Senhor, entregaste-me dois talentos; eis que com eles granjeei outros dois talentos.

22 ויגש גם לקח הככרים ויאמר אדני ככרים מסרת לי הנה ככרים הרוחתי בהן:

23 Disse-lhe o seu senhor: Bem está, bom e fiel servo. Sôbre o pouco foste fiel, sôbre muito te colocarei; entra no gozo do teu Senhor.

23 ויאמר אליו אדניו היטבת העבד הטוב והנאמן במזער נאמן היית ועל הרבה אפקידך בוא אל שמחת אדניך:

24 Mas, chegando também o que recebera um talento, disse: Senhor, eu conhecia-te, que és um homem duro, que ceifas onde não semeaste e ajuntas onde não espalhaste;

24 ויגש גם הלקח את הככר האחת ויאמר אדני ידעתיך כי איש קשה אתה קצר באשר לא זרעת וכנס מאשר לא פזרת:

25 E, atemorizado, escondi na terra o teu talento; aqui tens o que é teu.

25 ואירא ואלך ואטמן את ככרך באדמה ועתה הא לך את אשר לך:

26 Respondendo, porém, o seu senhor, disse-lhe: Mau e negligente servo; sabes que ceifo onde não semeei e ajunto onde não espalhei;

26 ויען אדניו ויאמר אליו העבד הרע והעצל אתה ידעת כי קצר אנכי באשר לא זרעתי וכנס מאשר לא פזרתי:

27 Devias então ter dado o meu dinheiro aos banqueiros, e, quando eu viesse, receberia o meu com os juros.

27 לכן היה עליך לתת את כספי לשלחנים ואני בבואי הייתי לקח את אשר לי בתרבית:

28 Tirai-lhe pois o talento, e dai-o ao que tem os dez talentos.

28 על כן שאו ממנו את הככר ותנו אל האיש אשר לו עשר הככרים:

29 Porque a qualquer que tiver será dado, e terá em abundância; mas ao que não tiver até o que tem ser-lhe-á tirado.

29 כי כל איש אשר יש לו ינתן לו ויעדיף והאיש אשר אין לו גם את אשר לו יקח ממנו:

30 Lançai pois o servo inútil nas trevas exteriores; ali haverá pranto e ranger de dentes.

30 ואת עבד הבליעל השליכו אל החשך החיצון שם תהיה היללה וחרק השנים:

31 E quando o Filho do homem vier em sua glória, e todos os santos anjos com ele, então se assentará no trono da sua glória;

31 והיה כי יבוא בן האדם בכבודו וכל המלאכים הקדשים עמו וישב על כסא כבודו:

32 E todas as nações serão reunidas diante dele, e apartará uns dos outros, como o pastor aparta dos bodes as ovelhas;

32 ונאספו לפניו כל הגוים והפריד בינותם כאשר יפריד הרעה את הכבשים מן העתודים:

33 E porá as ovelhas à sua direita, mas os bodes à esquerda.

33 והציב את הכבשים לימינו ואת העתודים לשמאלו:

34 Então dirá o Rei aos que estiverem à sua direita: Vinde, benditos de meu Pai, possuí por herança o reino que vos está preparado desde a fundação do mundo;

34 אז יאמר המלך אל הנצבים לימינו באו ברוכי אבי ורשו את המלכות המוכנה לכם למן הוסד העולם:

35 Porque tive fome, e destes-me de comer; tive sede, e destes-me de beber; era estrangeiro, e hospedastes-me;

35 כי רעב הייתי ותאכילני צמא הייתי ותשקוני גר הייתי ותאספוני:

36 Estava nu, e vestistes-me; adoeci, e visitastes-me; estive na prisão, e fostes ver-me.

36 ערום ותכסוני חולה ותבקרוני במשמר הייתי ותבאו אלי:

37 Então os justos lhe responderão, dizendo: Senhor, quando te vimos com fome, e te demos de comer? ou com sede, e te demos de beber?

37 וענו הצדיקים ואמרו אדנינו מתי ראינוך רעב ונכלכלך או צמא ונשקה אותך:

38 E quando te vimos estrangeiro, e te hospedamos? Ou nu, e te vestimos?

38 ומתי ראינוך גר ונאספך או ערם ונכסך:

39 E quando te vimos enfermo, ou na prisão, e fomos ver-te?

39 ומתי ראינוך חולה או במשמר ונבא אליך:

40 E, respondendo o Rei, lhes dirá: Em verdade vos digo que, quando o fizestes a um destes meus pequeninos irmãos, a mim o fizestes.

40 והמלך יענה ויאמר אליהם אמן אמר אני לכם מה שעשיתם לאחד מאחי הצעירים האלה לי עשיתם:

41 Então dirá também aos que estiverem à sua esquerda: Apartai-vos de mim, malditos, para o fogo eterno, preparado para o diabo e seus anjos;

41 ואז יאמר גם אל הנצבים לשמאלו לכו מעלי אתם הארורים אל אש עולם המוכנה לשטן ולמלאכיו:

42 Porque tive fome, e não me destes de comer, tive sede, e não me destes de beber.

42 כי רעב הייתי ולא האכלתם אותי צמא הייתי ולא השקיתם אותי:

43 Sendo estrangeiro, não me recolhestes; estando nu, não me vestistes; e enfermo, e na prisão, não me visitastes.

43 גר הייתי ולא אספתם אותי ערום ולא כסיתם אותי חולה ובמשמר ולא בקרתם אותי:

44 Então eles também lhe responderão, dizendo: Senhor, quando te vimos com fome, ou com sede, ou estrangeiro, ou nu, ou enfermo, ou na prisão, e não te servimos?

44 וענו גם הם ואמרו אדנינו מתי ראינוך רעב או צמא או גר או ערום או חולה או במשמר ולא שרתנוך:

45 Então lhes responderá, dizendo: Em verdade vos digo que, quando a um destes pequeninos o não fizestes, não o fizestes a mim.

45 אז יענה אתם לאמר אמן אמר אני לכם מה שלא עשיתם לאחד מן הצעירים האלה גם לי לא עשיתם:

46 E irão estes para o tormento eterno, mas os justos para a vida eterna.

46 וילכו אלה למעצבת עולם והצדיקים לחיי עולם:

Mateus 26

1 E ACONTECEU que, quando Jesus concluiu todos estes discursos, disse aos seus discípulos:

1 ויהי ככלות ישוע לדבר את כל הדברים האלה ויאמר אל תלמידיו:

2 Bem sabeis que daqui a dois dias é a Páscoa; e o Filho do homem será entregue para ser crucificado.

2 אתם ידעתם כי אחרי יומים יהיה הפסח ובן האדם ימסר להצלב:

3 Depois os príncipes dos sacerdotes, e os escribas, e os anciãos do povo reuniram-se na sala do sumo sacerdote, o qual se chamava Caifaz,

3 ויקהלו הכהנים הגדולים והסופרים וזקני העם אל חצר הכהן הגדול הנקרא קיפא:

4 E consultaram-se mutuamente para prenderem Jesus com dolo e o matarem.

4 ויועצו יחדו לתפש את ישוע בערמה ולהמיתו:

5 Mas diziam: Não durante a festa, para que não haja alvoroço entre o povo.

5 ויאמרו אך לא בחג פן תהיה מהומה בעם:

6 E, estando Jesus em Betania, em casa de Simão, o leproso,

6 ויהי בהיות ישוע בית היני בבית שמעון המצרע:

7 Aproximou-se dele uma mulher com um vaso de alabastro, com unguento de grande valor, e derramou-lho sôbre a cabeça, quando ele estava assentado à mesa.

7 ותקרב אליו אשה ובידה פך שמן יקר מאד ותצק על ראשו בהסבו על השלחן:

8 E os seus discípulos, vendo isto, indignaram-se, dizendo: Porque é este desperdício?

8 ויראו התלמידים ויתרעמו לאמר על מה האבוד הזה:

9 Pois este unguento podia vender-se por grande preço, e dar-se o dinheiro aos pobres.

9 כי השמן הזה היה ראוי להמכר במחיר רב ולתתו לעניים:

10 Jesus, porém, conhecendo isto, disse-lhes: Porque afligis esta mulher? pois praticou uma boa acção para comigo.

10 וידע ישוע ויאמר אליהם למה תוגו את האשה הלא מעשה טוב עשתה עמדי:

11 Porquanto sempre tendes convosco os pobres, mas a mim não me haveis de ter sempre.

11 כי עניים תמיד עמכם ואנכי אינני אתכם תמיד:

12 Ora, derramando ela este unguento sôbre o meu corpo, fê-lo preparando-me para o meu enterramento.

12 כי אשר שפכה את השמן הזה על גופי לחנט אותי עשתה זאת:

13 Em verdade vos digo que, onde quer que este Evangelho for pregado, em todo o mundo, também será referido o que ela fez, para memória sua.

13 אמן אמר אני לכם באשר תקרא הבשורה הזאת בכל העולם גם את אשר היא עשתה יספר לזכרון לה:

14 Então um dos doze, chamado Judas Iscariotes, foi ter com os príncipes dos sacerdotes,

14 וילך אחד משנים העשר הנקרא יהודה איש קריות אל ראשי הכהנים:

15 E disse: Que me quereis dar, e eu vo-lo entregarei? E eles lhe pesaram trinta moedas de prata,

15 ויאמר מה תתנו לי ואמסרנו בידכם וישקלו לו שלשים כסף:

16 E desde então buscava oportunidade para o entregar.

16 ומן העת ההיא בקש תאנה למסר אותו:

17 E, no primeiro dia da festa dos pães asmos, chegaram os discípulos junto de Jesus, dizendo: Onde queres que façamos os preparativos para comeres a páscoa?

17 ויהי בראשון לחג המצות ויגשו התלמידים אל ישוע לאמר באי זה מקום תחפץ כי נכין לך לאכל את הפסח:

18 E ele disse: Ide à cidade a um certo homem, e dizei-lhe: O Mestre diz: O meu tempo está próximo; em tua casa celebrarei a páscoa com os meus discípulos.

18 ויאמר לכו העירה אל פלני אלמני ואמרתם אליו כה אמר הרב עתי קרובה היא ובביתך אעשה את הפסח עם תלמידי:

19 E os discípulos fizeram como Jesus lhes ordenara, e prepararam a páscoa.

19 ויעשו התלמידים כאשר צום ישוע ויכינו את הפסח:

20 E, chegada a tarde, assentou-se à mesa com os doze.

20 ויהי בערב ויסב עם שנים העשר:

21 E, comendo eles, disse: Em verdade vos digo que um de vós me há-de trair.

21 ובאכלם ויאמר אמן אמר אני לכם כי אחד מכם ימסרני:

22 E eles, entristecendo-se muito, começaram cada um a dizer-lhe: Porventura sou eu, Senhor?

22 ויתעצבו מאד ויחלו איש ואיש לאמר לו האנכי הוא אדני:

23 E ele, respondendo, disse: O que mete comigo a mão no prato, êsse me há-de trair.

23 ויען ויאמר האיש אשר טבל עמי את ידו בקערה הוא ימסרני:

24 Em verdade o Filho do homem vai, como acerca dele está escrito, mas ai daquele homem por quem o Filho do homem é traído! Bom seria para êsse homem se não houvera nascido.

24 הן בן האדם הלוך ילך לו ככתוב עליו אבל אוי לאיש ההוא אשר על ידו ימסר בן האדם טוב לאיש ההוא אם לא נולד:

25 E, respondendo Judas, o que o traía, disse: Porventura sou eu, Rabi? Ele disse: Tu o disseste.

25 ויען יהודה המסר אותו ויאמר רבי האני הוא ויאמר אליו אתה אמרת:

26 E, quando comiam, Jesus tomou o pão, e, abençoando-o, o partiu, e o deu aos discípulos, e disse: Tomai, comei, isto é o meu corpo.

26 ובאכלם ויקח ישוע את הלחם ויברך ויבצע ויתן לתלמידים ויאמר קחו
ואכלו זה הוא גופי:

27 E, tomando o cálix, e dando graças, deu-lho, dizendo: Bebei dele todos;

27 ויקח את הכוס ויברך ויתן להם לאמר שתו ממנה כלכם:

28 Porque isto é o meu sangue, o sangue do Novo Testamento, que é derramado por muitos, para remissão dos pecados.

28 כי זה הוא דמי דם הברית החדשה הנשפך בעד רבים לסליחת חטאים:

29 E digo-vos que, desde agora, não beberei deste fruto da vide até àquele dia em que o beba de novo convosco no reino de meu Pai.

29 ואני אמר לכם כי מעתה שתה לא אשתה מתנובת הגפן הזאת עד
היום ההוא אשר אשתה אתה עמכם חדשה במלכות אבי:

30 E, tendo cantado o hino, saíram para o monte das Oliveiras.

30 ויהי אחרי גמרם את ההלל ויצאו אל הר הזיתים:

31 Então Jesus lhes disse: Todos vós esta noite vos escandalizareis em mim; porque está escrito: Ferirei o pastor, e as ovelhas do rebanho se dispersarão.

31 אז אמר אליהם ישוע אתם כלכם תכשלו בי בלילה הזה כי כתוב אכה
את הרעה ותפוצין הצאן:

32 Mas, depois de eu ressuscitar, irei adiante de vós para a Galiléia.

32 ואחרי קומי אלך לפניכם הגלילה:

33 Mas Pedro, respondendo, disse-lhe: Ainda que todos se escandalizem em ti, eu nunca me escandalizarei.

33 ויען פטרוס ויאמר לו גם כי יכשלו בך כלם אני לעולם לא אכשל:

34 Disse-lhe Jesus: Em verdade te digo que, nesta mesma noite, antes que o galo cante, três vezes me negarás.

34 ויאמר אליו ישוע אמן אמר אני לך כי בלילה הזה בטרם יקרא התרנגול תכחש בי שלש פעמים:

35 Disse-lhe Pedro: Ainda que me seja mister morrer contigo, não te negarei. E todos os discípulos disseram o mesmo.

35 ויאמר אליו פטרוס גם כי יהיה עלי למות אתך כחש לא אכחש בך וכן אמרו גם כל התלמידים:

36 Então chegou Jesus com eles a um lugar chamado Getsemane, e disse a seus discípulos: Assentai-vos aqui enquanto eu vou além orar.

36 אחרי כן בא אתם ישוע אל חצר הנקרא גת שמני ויאמר אל התלמידים שבו לכם פה עד אשר אלך שמה והתפללתי:

37 E, levando consigo Pedro e os dois filhos de Zebedeu; começou a entristecer-se e a angustiar-se muito.

37 ויקח אתו את פטרוס ואת שני בני זבדי ויחל להעצב ולמוג:

38 Então lhes disse: A minha alma está cheia de tristeza até à morte; ficai aqui, e velai comigo.

38 ויאמר להם נפשי מרה לי עד מות עמדו פה ושקדו עמי:

39 E, indo um pouco mais para diante, prostrou-se sôbre o seu rosto, orando e dizendo: Meu Pai, se é possível, passe de mim este cálix; todavia, não seja como eu quero, mas como tu queres.

39 וילך מעט האלה ויפל על פניו ויתפלל לאמר אבי אם יוכל להיות תעבר נא מעלי הכוס הזאת אך לא כרצוני כי אם כרצונך:

40 E voltando para os seus discípulos, achou-os adormecidos; e disse a Pedro: Então nem uma hora pudeste velar comigo?

40 ויבא אל התלמידים וימצאם ישנים ויאמר אל פטרוס הנה לא היה ביכלתכם לשקד עמי שעה אחת:

41 Vigiai e orai, para que não entreis em tentação: na verdade, o espírito está pronto, mas a carne é fraca.

41 שקדו והתפללו פן תבאו לידי נסיון הן הרוח היא חפצה והבשר הוא רפה:

42 E, indo segunda vez, orou, dizendo: Pai Meu, se este cálix não pode passar de mim sem eu o beber, faça-se a tua vontade.

42 ויוסף ללכת לו שנית ויתפלל לאמר אבי אם לא תוכל הכוס הזאת לעבר ממני מבלי שתותי אתה יהי כרצונך:

43 E, voltando, achou-os outra vez adormecidos; porque os seus olhos estavam carregados.

43 ויבא וימצאם גם בפעם הזאת ישנים כי עיניהם היו כבדות:

44 E deixando-os de novo, foi orar pela terceira vez, dizendo as mesmas palavras.

44 ויניחם ויוסף ללכת ויתפלל שלישית באמרו עוד הפעם כדבר הזה:

45 Então chegou junto dos seus discípulos, e disse-lhes: Dormi agora, e repousai; eis que é chegada a hora, e o Filho do homem será entregue nas mãos dos pecadores.

45 ויבא אל התלמידים ויאמר אליהם נומו מעתה ונוחו הנה השעה קרובה ובן האדם נמסר לידי חטאים:

46 Levantai-vos, partamos; eis que é chegado o que me trai.

46 קומו ונלכה הנה הלך וקרב המסר אותי:

47 E, estando ele ainda a falar, eis que chegou Judas, um dos doze, e com ele grande multidão com espadas e varapaus, enviada pelos príncipes dos sacerdotes e pelos anciãos do povo.

47 עודנו מדבר והנה בא יהודה אחד משנים העשר ועמו המון רב ברחבות ובמקלות מאת ראשי הכהנים וזקני העם:

48 E o que o traía tinha-lhes dado um sinal, dizendo: O que eu beijar é êsse; prendei-o.

48 והמסר אתו נתן להם אות לאמר האיש אשר אשקהו זה הוא תפשוהו:

49 E logo, aproximando-se de Jesus, disse: Eu te saúdo Rabi. E beijou-o.

49 ומיד נגש אל ישוע ויאמר שלום לך רבי וינשק לו:

50 Jesus, porém, lhe disse: Amigo, a que vieste? Então, aproximando-se eles, lançaram mão de Jesus, e o prenderam.

50 ויאמר אליו ישוע רעי על מה באת ויגשו וישלחו את ידיהם בישוע ויתפשו אתו:

51 E eis que um dos que estavam com Jesus, estendeu a mão, puxou da espada e, ferindo o servo do sumo sacerdote, cortou-lhe uma orelha.

51 והנה אחד מן האנשים אשר עם ישוע שלח ידו וישלף חרבו ויך את עבד הכהן הגדול ויקצץ את אזנו:

52 Então Jesus disse-lhe: Mete no seu lugar a tua espada; porque todos os que lançarem mão da espada à espada morrerão.

52 ויאמר אליו ישוע השב את חרבך אל תערה כי כל אחזי חרב בחרב יאבדו:

53 Ou pensas tu que eu não poderia agora orar a meu Pai, e que ele não me daria mais de doze legiões de anjos?

53 או היחשב לבך כי לא יכלתי לשאל עתה מאת אבי והוא יצוה לי יותר משנים עשר לגיונות של מלאכים:

54 Como pois se cumpririam as Escrituras, que dizem que assim convém que aconteça?

54 ואיככה אפוא ימלאו הכתובים כי כן היה תהיה:

55 Então disse Jesus à multidão: Saístes, como para um salteador, com espadas e varapaus para me prender? Todos os dias me assentava junto de vós, ensinando no templo, e não me prendestes.

55 בשעה ההיא אמר ישוע אל המון העם כעל פריץ יצאתם בחרבות ובמקלות לתפשני ויום יום הייתי ישב ומלמד אצלכם במקדש ולא החזקתם בי:

56 Mas tudo isto aconteceu para que se cumpram as escrituras dos profetas. Então todos os discípulos, deixando-o, fugiram.

56 וכל זאת היתה למלאת כתבי הנביאים אז עזבוהו התלמידים כלם וינוסו:

57 E, os que prenderam a Jesus, o conduziram a casa do sumo sacerdote Caifaz, onde os escribas e os anciãos estavam reunidos.

57 והאנשים אשר תפשו את ישוע הוליכהו אל קיפא הכהן הגדול אשר נקהלו שם הסופרים והזקנים:

58 E Pedro o seguiu de longe até ao pátio do sumo sacerdote e, entrando, assentou-se entre os criados, para ver o fim.

58 ופטרוס הלך אחריו מרחוק עד לחצר הכהן הגדול ויבא פנימה וישב לו
אצל המשרתים לראות את אחרית הדבר:

59 Ora os príncipes dos sacerdotes, e os anciãos, e todo o conselho, buscavam falso testemunho contra Jesus, para poderem dar-lhe a morte,

59 והכהנים הגדולים והסופרים וכל הסנהדרין בקשו עדות שקר בישוע
להמיתו ולא מצאו:

60 E não o achavam, apesar de se apresentarem muitas testemunhas falsas; mas por fim chegaram duas,

60 ואף בעמד שם עדי שקר רבים לא מצאו ובאחרונה נגשו שני עדי שקר:

61 E disseram: Este disse: Eu posso derribar o templo de Deus, e reedificá-lo em três dias.

61 ויאמרו זה אמר יש ביכלתי להרס את היכל האלהים ולשוב לבנותו
בשלשת ימים:

62 E, levantando-se o sumo sacerdote, disse-lhe: Não respondes coisa alguma ao que estes depõem contra ti?

62 ויקם הכהן הגדול ויאמר אליו האינך משיב דבר על אשר ענו בך אלה:

63 Jesus, porém, guardava silêncio. E, insistindo o sumo sacerdote, disse-lhe: Conjuro-te pelo Deus vivo que nos digas se tu és o Cristo, o Filho de Deus.

63 וישוע החריש ויען הכהן הגדול ויאמר לו משביעך אני באלהים חיים
שתאמר לנו אם אתה הוא המשיח בן האלהים:

64 Disse-lhe Jesus: Tu o disseste; digo-vos, porém, que vereis em breve o Filho do homem assentado à direita do Poder, e vindo sôbre as nuvens do céu.

64 ויאמר אליו ישוע אתה אמרת אבל אני אמר לכם כי מעתה תראו את בן האדם ישב לימין הגבורה ובא עם ענני השמים:

65 Então o sumo sacerdote rasgou os seus vestidos, dizendo: Blasfemou; para que precisamos ainda de testemunhas? Eis que bem ouvistes agora a sua blasfémia.

65 ויקרע הכהן הגדול את בגדיו ויאמר הוא גדף ומה לנו עוד לבקש עדים הנה עתה שמעתם את גדופו:

66 Que vos parece? E eles, respondendo, disseram: É réu de morte.

66 מה דעתכם ויענו ויאמרו איש מות הוא:

67 Então cuspiram-lhe no rosto e lhe davam punhadas, e outros o esbofeteavam,

67 וירקו בפניו ויכהו באגרוף ואחרים הכהו על הלחי:

68 Dizendo: Profetiza-nos, Cristo, quem é que te bateu?

68 ויאמרו הנבא לנו המשיח מי הוא המכה אותך:

69 Ora Pedro estava assentado fora, no pátio; e, aproximando-se dele uma criada, disse: Tu também estavas com Jesus, o galileu.

69 ופטרוס ישב מחוץ לבית בחצר ותגש אליו שפחה לאמר גם אתה היית עם ישוע הגלילי:

70 Mas ele negou diante de todos, dizendo: Não sei o que dizes.

70 ויכחש בפני כלם לאמר לא ידעתי מה את אמרת:

71 E, saindo para o vestíbulo, outra criada o viu, e disse aos que ali estavam: Este também estava com Jesus, o nazareno.

71 ויצא אל פתח השער ותרא אותו אחרת ותאמר לאנשים אשר שם גם זה
היה עם ישוע הנצרי:

72 E ele negou outra vez com juramento: Não conheço tal homem.

72 ויוסף לכחש וישבע לאמר לא ידעתי את האיש:

73 E, daí a pouco, aproximando-se os que ali estavam, disseram a Pedro: Verdadeiramente também tu és deles, pois a tua fala te denuncia.

73 וכמעט אחרי כן ויגשו העמדים שם ויאמרו אל פטרוס אמת כי גם אתה
מהם כי גם לשונך מגלה אותך:

74 Então começou ele a praguejar e a jurar, dizendo: Não conheço êsse homem. E imediatamente o galo cantou.

74 ויחל להחרים את נפשו ולהשבע לאמר לא ידעתי את האיש ומיד קרא
התרנגול:

75 E lembrou-se Pedro das palavras de Jesus, que lhe dissera: Antes que o galo cante, três vezes me negarás. E, saindo dali, chorou amargamente.

75 ויזכר פטרוס את דבר ישוע אשר אמר אליו לאמר בטרם יקרא התרנגול
תכחש בי שלש פעמים ויצא החוצה וימרר בבכי:

Mateus 27

1 E, CHEGANDO a manhã, todos os príncipes dos sacerdotes, e os anciãos do povo, formaram juntamente conselho contra Jesus, para o matarem;

1 ויהי לפנות הבקר ויתיעצו כל ראשי הכהנים וזקני העם על ישוע
להמיתו:

2 E maniatando-o, o levaram e entregaram ao presidente Pôncio Pilatos.

2 ויאסרו אתו ויוליכהו משם וימסרהו אל פונטיוס פילטוס ההגמון:

3 Então Judas, o que o traíra, vendo que fora condenado, trouxe, arrependido, as trinta moedas de prata aos príncipes dos sacerdotes e aos anciãos,

3 וירא יהודה המסר אותו כי הרשיעהו וינחם וישב את שלשים הכסף אל הכהנים הגדולים והזקנים לאמר:

4 Dizendo: Pequei, traindo o sangue inocente. Eles, porém, disseram: Que nos importa? Isso é contigo.

4 חטאתי כי דם נקי הסגרתי והם אמרו מה לנו ולזאת אתה תראה:

5 E ele, atirando para o templo as moedas de prata, retirou-se e foi-se enforcar.

5 וישלך את הכסף אל ההיכל ויפן וילך ויחנק:

6 E os príncipes dos sacerdotes, tomando as moedas de prata, disseram: Não é lícito metê-las no cofre das ofertas, porque são preço de sangue.

6 ויקחו ראשי הכהנים את הכסף ויאמרו לא נכון לנו לתתו אל ארון הקרבן כי מחיר דמים הוא:

7 E, tendo, deliberado em conselho, compraram com elas o campo dum oleiro, para sepultura dos estrangeiros.

7 ויתיעצו ויקנו בו את שדה היוצר לקבורת הגרים:

8 Por isso foi chamado aquele campo até ao dia de hoje, Campo de sangue.

8 על כן שם השדה ההוא שדה הדם עד היום הזה:

9 Então se realizou o que vaticinara o profeta Jeremias: Tomaram as trinta moedas de prata, preço do que foi avaliado, que certos filhos de Israel avaliaram.

9 אז נתמלא מה שנאמר ביד ירמיה הנביא ויקחו שלשים הכסף אדר היקר אשר יקר מעל בני ישראל:

10 E deram-nas pelo campo do oleiro, segundo o que o Senhor determinou.

10 ויתנו אתם אל שדה היוצר כאשר צוני יהוה:

11 E foi Jesus apresentado ao presidente, e o presidente o interrogou, dizendo: És tu o rei dos Judeus? E disse-lhe Jesus: Tu o dizes.

11 וישוע העמד לפני ההגמון וישאלהו ההגמון לאמר האתה הוא מלך היהודים ויאמר ישוע אתה אמרת:

12 E, sendo acusado pelos príncipes dos sacerdotes e pelos anciãos, nada respondeu.

12 וידברו עליו שטנה הכהנים הגדולים והזקנים והוא לא ענה דבר:

13 Disse-lhe então Pilatos: Não ouves quanto testificam contra ti?

13 ויאמר אליו פילטוס האינך שמע כמה הם מעידים בך:

14 E nem uma palavra lhe respondeu, de sorte que o presidente estava muito maravilhado.

14 ולא ענהו אף דבר אחד ויתמה ההגמון עד מאד:

15 Ora, por ocasião da festa, costumava o presidente soltar um preso, escolhendo o povo aquele que quisesse.

15 ומנהג ההגמון היה לפטר לעם בכל חג אסיר אחד את אשר יחפצו:

16 E tinham então um preso bem conhecido, chamado Barrabás.

16 ובעת ההיא היה להם אסיר ידוע ושמו בר אבא:

17 Portanto, estando eles reunidos, disse-lhes Pilatos: Qual quereis que vos solte? Barrabás, ou Jesus, chamado Cristo?

17 ויהי כאשר נקהלו ויאמר אליהם פילטוס את מי תתפצו כי אפטר לכם את בר אבא או את ישוע הנקרא בשם משיח:

18 Porque sabia que por inveja o haviam entregado.

18 כי ידע אשר רק מקנאה מסרו אתו:

19 E, estando ele assentado no tribunal, sua mulher mandou-lhe dizer: Não entres na questão desse justo, porque num sonho muito sofri por causa dele.

19 ויהי כשבתו על כסא הדין ותשלח אליו אשתו לאמר אל יהי לך דבר עם הצדיק הזה כי בעבורו עניתי הרבה היום בחלום:

20 Mas os príncipes dos sacerdotes e os anciãos persuadiram à multidão que pedisse Barrabás e matasse Jesus.

20 והכהנים הגדולים והזקנים פתו את המון העם לשאל להם את בר אבא ולאבד את ישוע:

21 E, respondendo o presidente, disse-lhes: Qual desses dois quereis vós que eu solte? E eles disseram: Barrabás.

21 ויען ההגמון ויאמר אליהם את מי משניהם תחפצו כי אפטר לכם ויאמרו את בר אבא:

22 Disse-lhes Pilatos: Que farei então de Jesus, chamado Cristo? Disseram-lhe todos: Seja crucificado.

22 ויאמר אליהם פילטוס ומה אעשה לישוע הנקרא בשם משיח ויענו כלם יצלב:

23 O presidente, porém, disse: Mas que mal fez ele? E eles mais clamavam, dizendo: Seja crucificado.

23 ויאמר ההגמון מה אפוא הרעה אשר עשה ויוסיפו עוד צעק לאמר יצלב:

24 Então Pilatos, vendo que nada aproveitava, antes o tumulto crescia, tomando água, lavou as mãos diante da multidão, dizendo: Estou inocente do sangue deste justo; considerai isso.

24 ויהי כראות פילטוס כי לא יועיל מאומה ורבתה עוד המהודה ויקח מים וירחץ את ידיו לעיני העם ויאמר נקי אנכי מדם הצדיק הזה אתם תראו:

25 E, respondendo todo o povo, disse: O seu sangue caia sôbre nós e sôbre nossos filhos.

25 ויענו כל העם ויאמרו דמו עלינו ועל בנינו:

26 Então soltou-lhes Barrabás, e, tendo mandado açoitar a Jesus, entregou-o para ser crucificado.

26 אז פטר להם את בר אבא ואת ישוע הכה בשוטים וימסר אותו להצלב:

27 E logo os soldados do presidente conduzindo Jesus à audiência, reuniram junto dele toda a coorte.

27 ויקחו אנשי הצבא אשר להגמון את ישוע ויביאהו אל בית המשפט ויאספו עליו את כל הגדוד:

28 E despindo-o, o cobriram com uma capa de escarlata;

28 ויפשיטו אותו את בגדיו ויעטפהו מעיל שני:

29 E, tecendo uma coroa de espinhos, puseram-lha na cabeça, e em sua mão direita uma cana; e, ajoelhando diante dele, o escarneciam, dizendo: Salve, Rei dos judeus.

29 וישרגו קצים ויעשו עטרת וישימו על ראשו וקנה בימינו ויכרעו לפניו
ויתלוצצו בו לאמר שלום לך מלך היהודים:

30 E, cuspindo nele, tiraram-lhe a cana, e batiam-lhe com ela na cabeça.

30 וירקו בו ויקחו את הקנה ויכהו על ראשו:

31 E, depois de o haverem escarnecido, tiraram-lhe a capa, vestiram-lhe as suas vestes e o levaram para ser crucificado

31 ואחרי התלוצצם בו הפשיטו אותו את המעיל וילבישהו את בגדיו
ויוליכהו לצלב:

32 E, quando saíam, encontraram um homem cireneu, chamado Simão, a quem constrangeram a levar a sua cruz.

32 ויהי בצאתם וימצאו איש קוריני ושמו שמעון ויאנסו אתו לשאת לו את
צלבו:

33 E, chegando ao lugar chamado Gólgota, que se diz: Lugar da Caveira,

33 ויבאו אל המקום הנקרא גלגלתא הוא מקום גלגלת:

34 Deram-lhe a beber vinho misturado com fel; mas ele, provando-o, não quis beber.

34 ויתנו לו לשתות חמץ מזוג במרורה ויטעם ולא אבה לשתות:

35 E, havendo-o crucificado, repartiram os seus vestidos, lançando sortes, para que se cumprisse o que foi dito pelo profeta: Repartiram entre si os meus vestidos, e sôbre a minha túnica lançaram sortes.

35 ויהי כאשר צלבו אותו ויחלקו להם את בגדיו וגורל הפילו למלאת את
אשר נאמר בפי הנביא יחלקו בגדי להם ועל לבושי יפילו גורל:

36 E, assentados, o guardavam ali.

36 וישבו שמה וישמרו אותו:

37 E por cima da sua cabeça puseram escrita a sua acusação: ESTE É JESUS, O REI DOS JUDEUS.

37 וישימו את דבר אשמתו כתוב ממעל לראשו זה הוא ישוע מלך היהודים:

38 E foram crucificados com ele dois salteadores, um à direita, e outro à esquerda.

38 ויצלבו אתו שני פריצים אחד לימינו ואחד לשמאלו:

39 E os que passavam blasfemavam dele, meneando as cabeças,

39 והעברים גדפו אותו ויניעו את ראשם:

40 E dizendo: Tu, que destróis o templo, e em três dias o reedificas, salva-te a ti mesmo; se és Filho de Deus, desce da cruz.

40 ויאמרו אתה ההרס את ההיכל ובנהו בשלשת ימים הושע לנפשך ואם בן האלהים אתה רדה מן הצלב:

41 E da mesma maneira também os príncipes dos sacerdotes, com os escribas, e anciãos, e fariseus, escarnecendo, diziam:

41 וכן הלעיגו גם ראשי הכהנים עם הסופרים והזקנים לאמר:

42 Salvou os outros, e a si mesmo não pode salvar-se. Se é o Rei de Israel, desça agora da cruz, e creremos nele ;

42 את אחרים הושיע ולעצמו לא יוכל להושיע אם מלך ישראל הוא ירד נא עתה מן הצלב ונאמין בו:

43 Confiou em Deus; livre-o agora, se o ama; porque disse: Sou Filho de Deus.

43 בטח באלהים עתה יפלטהו אם חפץ בו כי אמר בן האלהים אני:

44 E o mesmo lhe lançaram também em rosto os salteadores que com ele estavam crucificados.

44 וגם הפריצים הנצלבים אתו חרפהו כדברים האלה:

45 E desde a hora sexta houve trevas sôbre toda a terra, até à hora nona.

45 ומשעה הששית היה חשך על כל הארץ עד השעה התשיעית:

46 E perto da hora nona exclamou Jesus em alta voz, dizendo: Eli, Eli, lama sabactani; isto é, Deus meu, Deus meu, porque me desamparaste?

46 וכעת השעה התשיעית ויצעק ישוע בקול גדול אלי אלי למה שבקתני ותרגומו אלי אלי למה עזבתני:

47 E alguns dos que ali estavam, ouvindo isto, diziam: Este chama por Elias.

47 ויאמרו מקצת העמדים שם כשמעם את זאת לאמר אל אליהו הוא קורא:

48 E logo um deles, correndo, tomou uma esponja, e embebeu-a em vinagre, e, pondo-a numa cana, dava-lhe de beber.

48 וימהר אחד מהם וירץ ויקח ספוג וימלא אתו חמץ וישימהו על קנה וישקהו:

49 Os outros, porém, diziam: Deixa, vejamos se Elias vem livrá-lo.

49 ושאר האנשים אמרו הניחו לו ונראה אם יבוא אליהו להושיעו:

50 E Jesus, clamando outra vez com grande voz, rendeu o espírito.

50 וישוע הוסיף לקרא בקול גדול ותצא רוחו:

51 E eis que o véu do templo se rasgou em dois, de alto a baixo; e tremeu a terra, e fenderam-se as pedras,

51 והנה נקרעה פרכת ההיכל מלמעלה למטה לשנים קרעים והארץ נרעשה והסלעים נבקעו:

52 E abriram-se os sepulcros, e muitos corpos de santos que dormiam foram ressuscitados.

52 והקברים נפתחו ורבים מגופות הקדושים ישני אדמת עפר נעורו:

53 E, saindo dos sepulcros, depois da ressurreição dele entraram na cidade santa e apareceram a muitos.

53 ויצאו מן הקברים אחרי הקיצו ויבאו אל העיר הקדושה ויראו לרבים:

54 E o centurião e os que com ele guardavam a Jesus, vendo o terramoto, e as coisas que haviam sucedido, tiveram grande temor, e disseram: verdadeiramente este era o Filho de Deus.

54 ושר המאה והאנשים אשר אתו השמרים את ישוע כראותם את הרעש ואת אשר נהיתה נבהלו מאד ויאמרו אכן זה היה בן אלהים:

55 E estavam ali olhando de longe, muitas mulheres que tinham seguido Jesus desde a Galiléia, para o servir,

55 ותהיינה שם נשים רבות הראות מרחוק אשר הלכו אחרי ישוע מן הגליל לשרתו:

56 Entre as quais estavam Maria Madalena, e Maria, mãe de Tiago e de José, e a mãe dos filhos de Zebedeu.

56 ובתוכן מרים המגדלית ומרים אם יעקב ויוסי ואם בני זבדי:

57 E vinda já a tarde, chegou um homem rico de Arimateia, por nome José, que também era discípulo de Jesus.

57 ויהי בערב ויבא איש עשיר מן הרמתים ושמו יוסף וגם הוא היה מתלמידי ישוע:

58 Este foi ter com Pilatos, e pediu-lhe o corpo de Jesus. Então Pilatos mandou que o corpo lhe fosse dado.

58 ויגש אל פילטוס לשאל את גוית ישוע ויצו פליטוס כי תנתן לו:

59 E José, tomando o corpo, envolveu-o num fino e limpo lençol.

59 ויקח יוסף את הגויה ויכרך אותה בסדין טהור:

60 E o pôs no seu sepulcro novo, que havia aberto em rocha, e, rodando uma grande pedra para a porta do sepulcro, foi-se.

60 וישימה בקבר החדש אשר חצב לו בסלע ויגל אבן גדולה על פתח הקבר וילך לו:

61 E estavam ali Maria Madalena e a outra Maria, assentadas defronte do sepulcro.

61 ומרים המגדלית ומרים האחרת היו ישבות שם ממול הקבר:

62 E no dia seguinte, que é o dia da Preparação, reuniram-se os príncipes dos sacerdotes e os fariseus em casa de Pilatos,

62 ויהי ממחרת ערב השבת ויקהלו הכהנים הגדולים והפרושים אל פילטוס:

63 Dizendo: Senhor, lembramo-nos de que aquele enganador, vivendo ainda, disse: Depois de três dias ressuscitarei.

63 ויאמרו אדנינו זכרנו כי אמר המתעה ההוא בעודנו חי מקצה שלשת ימים קום אקום:

64 Manda pois que o sepulcro seja guardado com segurança até ao terceiro dia não se dê o caso que os seus discípulos vão de noite e o furtem, e digam ao povo: Ressuscitou dos mortos; e assim o último erro será pior do que o primeiro.

64 לכן צוה נא ויסכר מבוא הקבר עד היום השלישי פן יבאו תלמידיו בלילה וגנבהו ואמרו אל העם הנה קם מן המתים והיתה התרמית האחרונה רעה מן הראשונה:

65 Disse-lhes Pilatos: Tendes a guarda; ide, guardai-o como entenderdes.

65 ויאמר אליהם פילטוס הנה לכם אנשי משמר לכו סכרוהו כדעתכם:

66 E, indo eles, seguraram o sepulcro com a guarda, selando a pedra.

66 וילכו ויסכרו את מבוא הקבר ויחתמו את האבן ויעמידו עליו את המשמר:

Mateus 28

1 E, NO fim do sábado, quando já despontava o primeiro dia da semana, Maria Madalena e a outra Maria foram ver o sepulcro;

1 ואחרי מוצאי השבת כשהאיר לאחד בשבת באה מרים המגדלית ומרים האחרת לראות את הקבר:

2 E eis que houvera um grande terramoto, porque um anjo do Senhor, descendo do céu, chegou removendo a pedra, e sentou-se sôbre ela.

2 והנה רעש גדול היה כי מלאך יהוה ירד מן השמים ויגש ויגל את האבן מן הפתח וישב עליה:

3 E o seu aspecto era como um relâmpago, e o seu vestido branco como neve.

3 ויהי מראהו כברק ולבושו לבן כשלג:

4 E os guardas com medo dele, ficaram muito assombrados, e como mortos.

4 ומפחדו נבהלו השמרים ויהיו כמתים:

5 Mas o anjo, respondendo, disse às mulheres: Não tenhais medo; pois eu sei que buscais a Jesus, que foi crucificado.

5 ויען המלאך ויאמר אל הנשים אתן אל תיראן הן ידעתי כי את ישוע הנצלב אתן מבקשות:

6 Ele não está aqui, porque já ressuscitou, como havia dito. Vinde, vede o lugar onde o Senhor jazia.

6 איננו פה כי קם כאשר אמר באנה ראינה את המקום אשר שכב שם האדון:

7 Ide pois imediatamente, e dizei aos seus discípulos que já ressuscitou dos mortos. E eis que ele vai adiante de vós para a Galiléia; ali o vereis. Eis que eu vo-lo tenho dito.

7 ומהרתן ללכת ואמרתן אל תלמידיו כי קם מן המתים והנה הוא הולך לפניכם הגלילה ושם תראהו הנה אמרתי לכן:

8 E, saindo elas pressurosamente do sepulcro, com temor e grande alegria, correram a anunciá-lo aos seus discípulos.

8 ותמהרנה לצאת מן הקבר ביראה ובשמחה גדולה ותרצנה להגיד לתלמידיו:

9 E, indo elas, eis que Jesus lhes sai ao encontro, dizendo: Eu vos saúdo. E elas, chegando, abraçaram os seus pés, e o adoraram.

9 הנה הלכות להגיד לתלמידיו והנה ישוע נקרה אליהן ויאמר שלום לכן ותגשנה ותאחזנה ברגליו ותשתחוין לו:

10 Então Jesus disse-lhes: Não temais; ide dizer a meus irmãos que vão a Galiléia, e lá me verão:

10 ויאמר אליהן ישוע אל תיראן לכנה והגדן לאחי וילכו הגלילה ושם יראוני:

11 E, quando iam, eis que alguns da guarda, chegando à cidade, anunciaram aos príncipes dos sacerdotes, todas as coisas que haviam acontecido.

11 ויהי בלכתן והנה אנשים מן המשמר באו העירה ויגידו לראשי הכהנים את כל הנעשה:

12 E, congregados eles com os anciãos, e tomando conselho entre si, deram muito dinheiro aos soldados, dizendo:

12 ויקהלו עם הזקנים ויתיעצו ויתנו כסף לרב אל אנשי הצבא לאמר:

13 Dizei: Vieram de noite os seus discípulos, e, dormindo nós, o furtaram.

13 אמרו כי באו תלמידיו לילה ויגנבו אותו בהיותנו ישנים:

14 E, se isto chegar a ser ouvido pelo presidente, nós o persuadiremos, e vos poremos em segurança.

14 ואם ישמע הדבר לפני ההגמון אנחנו נפיסהו והייתם בלי פחד:

15 E eles recebendo o dinheiro, fizeram como estavam instruídos. E foi divulgado este dito entre os judeus, até ao dia de hoje.

15 ויקחו את הכסף ויעשו כאשר למדו ותצא השמועה הזאת בין היהודים עד היום הזה:

16 E os onze discípulos partiram para a Galiléia, para o monte que Jesus lhes tinha designado.

16 :ועשתי עשר התלמידים הלכו הגלילה אל ההר אשר צום ישוע

17 E, quando o viram o adoraram; mas alguns duvidaram.

17 :ויהי כראותם אתו וישתחוו לו ומקצתם נחלקו בלבם

18 E, chegando-se Jesus, falou-lhes, dizendo: É-me dado todo o poder no céu e na terra.

18 :ויגש ישוע וידבר אליהם לאמר נתן לי כל שלטן בשמים ובארץ

19 Portanto ide, ensinai todas as nações, baptizando-as em nome do Pai, e do filho e do Espírito Santo;

19 לכו ועשו לתלמידים את כל הגוים וטבלתם אתם לשם האב והבן ורוח :הקדש

20 Ensinando-as a guardar todas as coisas que eu vos tenho mandado; e eis que eu estou convosco todos os dias, até à consumação dos séculos. Amen.

20 ולמדתּם אֹתם לשׁמר את־כּל־אשׁר צוּיתִי אתכם והנּה אנכי אתּכם כּל־היּמים עד־קץ העולם, אמן

Evangelho segundo Marcos

Marcos 1

1 PRINCIPIO do Evangelho de Cristo, Filho de Deus;

1 :ראשית בשורת ישוע המשיח בן האלהים

2 Como está escrito no profeta Isaías: Eis que eu envio o meu anjo ante a tua face, o qual preparará o teu caminho diante de ti.

2 ככתוב בנביאים הנני שלח מלאכי לפניך ופנה דרכך לפניך:

3 Voz do que clama no deserto: Preparai o caminho do Senhor, endireitai as suas veredas.

3 קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו מסלותיו:

4 Apareceu João baptizando no deserto, e pregando o baptismo de arrependimento, para remissão dos pecados.

4 ויהי יוחנן טבל במדבר וקורא טבילת התשובה לסליחת החטאים:

5 E toda a província da Judéia e os de Jerusalém iam ter com ele; e todos eram baptizados por ele no rio Jordão, confessando os seus pecados.

5 ותצא אליו כל ארץ יהודה ובני ירושלים ויטבלו כלם על ידו בנהר הירדן מתודים את חטאתם:

6 E João andava vestido de pêlos de camelo, e com um cinto de couro em redor de seus lombos, e comia gafanhotos e mel silvestre.

6 ויוחנן לבוש שער גמלים ואזור עור במתניו ואכל חגבים ודבש היער:

7 E pregava, dizendo: Após mim vem aquele, que é mais forte do que eu, ao qual não sou digno de, abaixando-me, desatar a correia das suas alparcas.

7 ויקרא לאמר בוא יבא אחרי החזק ממני אשר אינני כדי לכרע ולהתיר את שרוך נעליו:

8 Eu, em verdade, tenho-vos baptizado com água; ele, porém, vos baptizará com o Espírito Santo.

8 אנכי טבלתי אתכם במים והוא יטבל אתכם ברוח הקדש:

9 E aconteceu naqueles dias que Jesus, tendo ido de Nazaré, da Galiléia, foi baptizado por João, no Jordão.

9 ויהי בימים ההם ויבא ישוע מנצרת אשר בגליל ויטבל על ידי יוחנן בירדן:

10 E, logo que saiu da água, viu os céus abertos, e o Espírito, que como pomba descia sobre ele.

10 ויהי אך עלה עלה מן המים וירא את השמים נבקעים והרוח כיונה ירדת עליו:

11 E ouviu-se uma voz dos céus, que dizia: Tu és o meu Filho amado em quem me comprazo.

11 ויהי קול מן השמים אתה בני ידידי אשר רצתה נפשי בו:

12 E logo o Espírito o impeliu para o deserto.

12 ואחרי כן הוציאו הרוח המדברה:

13 E ali esteve no deserto quarenta dias, tentado por Satanás. E vivia entre as feras, e os anjos o serviam.

13 ויהי שם במדבר ארבעים יום והשטן נסהו ויהי עם החיות והמלאכים שרתוהו:

14 E depois que João foi entregue à prisão, veio Jesus para a Galiléia, pregando o Evangelho do reino de Deus,

14 ואחרי אשר הסגר יוחנן בא ישוע הגלילה ויקרא את בשורת מלכות האלהים לאמר:

15 E dizendo: O tempo está cumprido, e o reino de Deus está próximo. Arrependei-vos, e crede no Evangelho.

15 מלאה העת והגיעה מלכות האלהים שובו והאמינו בבשורה:

16 E, andando junto do mar da Galiléia, viu Simão, e André, seu irmão, que lançavam a rede ao mar, pois eram pescadores.

16 ויהי בהתהלכו על יד ים הגליל וירא את שמעון ואת אנדרי אחי שמעון פרשים מצודה בים כי דיגים היו:

17 E Jesus lhes disse: Vinde após mim, e eu farei que sejais pescadores de homens.

17 ויאמר אליהם ישוע לכו אחרי ואשימכם לדיגי אנשים:

18 E, deixando logo as suas redes, o seguiram.

18 ויעזבו מהר את מכמרתיהם וילכו אחריו:

19 E, passando dali um pouco mais adiante, viu Tiago filho de Zebedeu, e João, seu irmão, que estavam no barco consertando as redes.

19 ויהי כעברו מעט משם וירא את יעקב בן זבדי ואת יוחנן אחיו וגם המה באניה מתקנים את המכמרות:

20 E logo os chamou. E eles, deixando o seu pai Zebedeu no barco com os jornaleiros, foram após ele.

20 ויקרא מהרה אליהם ויעזבו את זבדי אביהם באניה עם השכירים וילכו אחריו:

21 Entraram em Capernaum, e, logo no sábado, indo ele à sinagoga, ali ensinava.

21 ויבאו אל כפר נחום וימהר לבוא בשבת לבית הכנסת וילמד:

22 E maravilharam-se da sua doutrina, porque os ensinava como tendo autoridade, e não como os escribas.

22 וישתוממו על תורתו כי היה מלמדם כבעל גבורה ולא כספרים:

23 E estava na sinagoga deles um homem com um espírito imundo, o qual exclamou, dizendo:

23 ואיש היה בבית כנסתם אשר רוח טמאה בו ויצעק לאמר:

24 Ah! que temos contigo, Jesus nazareno? Vieste destruir-nos? Bem sei quem és: o Santo de Deus.

24 אהה מה לנו ולך ישוע הנצרי באת להאבידנו ידעתי מי אתה קדוש האלהים:

25 E repreendeu-o Jesus, dizendo: Cala-te, e sai dele.

25 ויגער בו ישוע לאמר האלם וצא ממנו:

26 Então o espírito imundo, convulsionando-o, e clamando com grande voz, saiu dele.

26 ויסחבהו רוח הטמאה ויצעק בקול גדול ויצא ממנו:

27 E todos se admiraram, a ponto de perguntarem entre si, dizendo: Que é isto? Que nova doutrina é esta? Pois com autoridade ordena aos espíritos imundos, e eles lhe obedecem!

27 ויבהלו כלם וישאלו איש את רעהו לאמר מה זאת מה היא התורה החדשה אשר אף לרוחות הטמאה בגבורה הוא מצוה והנה שמעות לו:

28 E logo correu a sua fama por toda a província da Galiléia.

28 ויצא שמעו מהר בכל מקמות ארץ הגליל:

29 E logo, saindo da sinagoga, foram a casa de Simão e de André com Tiago e João.

29 ויהי אחרי צאתם מבית הכנסת ויבאו ביתה שמעון ואנדרי המה ויעקב ויוחנן עמם:

30 E a sogra de Simão estava deitada com febre; e logo lhe falaram dela.

30 וחמות שמעון שכבה אחוזת הקדחת וימהרו לדבר אליו עליה:

31 Então, chegando-se a ela, tomou-a pela mão, e levantou-a; e a febre a deixou, e servia-os.

31 ויגש ויאחז בידה ויקימה ותרף ממנה הקדחת פתאם ותשרת אותם:

32 E, tendo chegado a tarde, quando já se estava pondo o sol, trouxeram-lhe todos os que se achavam enfermos, e os endemoninhados.

32 ויהי בערב כבוא השמש ויביאו אליו את כל החולים ואת אחוזי השדים:

33 E toda a cidade se ajuntou à porta.

33 וכל העיר נאספו יחדו פתח הבית:

34 E curou muitos que se achavam enfermos de diversas enfermidades, e expulsou muitos demónios, porém não deixava falar os demónios, porque o conheciam.

34 וירפא רבים אשר היו חולים חליים שונים ויגרש שדים הרבה ולא נתן את השדים לדבר כי ידעהו:

35 E, levantando-se de manhã muito cedo, fazendo ainda escuro, saiu, e foi para um lugar deserto, e ali orava.

35 וישכם ממחרת בעוד לילה ויצא וילך אל מקום חרבה ויתפלל שם:

36 E seguiram-no Simão e os que com ele estavam;

36 וירדפו אחריו שמעון והאנשים אשר אתו:

37 E, achando-o, lhe disseram: Todos te buscam.

37 וימצאהו ויאמרו אליו הנה כלם מבקשים אותך:

38 E ele lhes disse: Vamos às aldeias vizinhas, para que eu ali também pregue; porque para isso vim.

38 ויאמר אליהם נעברה מזה אל ערי הפרזות הקרבות ואקרא גם שם כי בעבור זאת יצאתי:

39 E pregava nas sinagogas deles por toda a Galiléia, e expulsava os demónios.

39 ויהי קרא בבתי כנסיותיהם בכל הגליל ויגרש את השדים:

40 E aproximando-se dele um leproso, que rogando-lhe, e pondo-se de joelhos diante dele, lhe dizia: Se queres, bem podes limpar-me.

40 ויבוא אליו איש מצרע ויתחנן אליו ויכרע על ברכיו ויאמר לו אם תרצה תוכל לטהרני:

41 E Jesus, movido de grande compaixão, estendeu a mão, e tocou-o, e disse-lhe: Quero, sê limpo.

41 וירחם עליו וישלח את ידו ויגע בו ויאמר רצה אנכי טהר:

42 E, tendo ele dito isto, logo a lepra desapareceu, e ficou limpo.

42 עודנו מדבר והצרעת סרה ממנו ויטהר:

43 E, advertindo-o severamente, logo o despediu,

43 ויגער בו וימהר להוציאו החוצה:

44 E disse-lhe: Olha, não digas nada a ninguém; porém vai, mostra-te ao sacerdote, e oferece pela tua purificação o que Moisés determinou, para lhes servir de testemunho.

44 ויאמר אליו ראה אל תספר דבר לאיש כי אם לך הראה אל הכהן
והקרב על טהרתך את אשר צוה משה לעדות להם:

45 Mas, tendo ele saído, começou a apregoar muitas coisas, e a divulgar o que acontecera; de sorte que Jesus já não podia entrar publicamente na cidade, mas conservava-se fora em lugares desertos; e de todas as partes iam ter com ele.

45 אך הוא בצאתו החל לקרא הרבה ולהשמיע הדבר עד אשר לא יכל
לבוא עוד אל עיר בגלוי כי אם היה ישב מחוץ לעיר במקמות חרבה ויבאו
אליו מכל עבריו:

Marcos 2

1 E ALGUNS dias depois entrou outra vez em Capernaum, e soube-se que estava em casa.

1 ויהי מקץ ימים בשובו אל כפר נחום וישמעו כי הוא בבית:

2 E logo se ajuntaram tantos, que nem ainda nos lugares junto à porta cabiam; e anunciava-lhes a palavra.

2 ויאספו רבים מהרה עד אפס מקום לעמד אף מחוץ לפתח וידבר אליהם
את הדבר:

3 E vieram ter com ele conduzindo um paralítico, trazido por quatro.

3 ויבאו אליו אנשים נשאים איש נכה אברים וישאהו בארבעה:

4 E, não podendo aproximar-se dele, por causa da multidão, descobriram o telhado onde estava, e, fazendo um buraco, baixaram o leito em que jazia o paralítico.

4 ולא יכלו לגשת אליו מפני העם ויסירו את הגג במקום אשר היה שם
ויחתרו חתירה ויורידו את המשכב אשר שכב עליה נכה האברים:

5 E Jesus, vendo a fé deles, disse ao paralítico: Filho, perdoados estão os teus pecados.

5 ויהי כראות ישוע את אמונתם ויאמר אל נכה האברים בני נסלחו לך חטאתיך:

6 E estavam ali assentados alguns dos escribas, que arrazoavam em seus corações, dizendo:

6 ויהיו מן הסופרים ישבים שם וחשבים בלבם לאמר:

7 Porque diz este assim blasfémias? Quem pode perdoar pecados, senão Deus?

7 מה ידבר זה גדופים כאלה מי יוכל לסלח חטאים בלתי האלהים לבדו:

8 E Jesus, conhecendo logo em seu espírito que assim arrazoavam entre si, lhes disse: Porque arrazoais sobre estas coisas em vossos corações?

8 וידע ישוע ברוחו כי ככה חשבו בלבבם ויאמר אליהם מדוע תחשבו כאלה בלבבכם:

9 Qual é mais fácil? dizer ao paralítico: Estão perdoados os teus pecados; ou dizer-lhe: Levanta-te, e toma o teu leito, e anda?

9 מה הנקל האמר אל נכה האברים נסלחו לך חטאתיך אם אמור קום שא את משכבך והתהלך:

10 Ora para que saibais que o Filho do homem tem na terra poder para perdoar pecados (disse ao paralítico),

10 אך למען תדעון כי לבן האדם יש השלטן לסלח חטאים בארץ ויאמר אל נכה האברים:

11 A ti te digo: Levanta-te, toma o teu leito, e vai para tua casa.

11 לך אני אמר קום שא את משכבך ולך אל ביתך:

12 E levantou-se, e, tomando logo o leito, saiu em presença de todos,de sorte que todos se admiraram e glorificaram a Deus, dizendo: Nunca tal vimos.

12 ויקם פתאם וישא את משכבו ויצא לעיני כלם עד כי השתממו כלם וישבחו את האלהים לאמר מעולם לא ראינו כזאת:

13 E tornou a sair para o mar, e toda a multidão ia ter com ele, e ele os ensinava.

13 וישב לצאת אל יד הים ויבאו אליו כל העם וילמדם:

14 E, passando, viu Levi, filho de Alfeu, sentado na alfândega, e disse-lhe: Segue-me. E, levantando-se, o seguiu.

14 ויהי בעברו וירא את לוי בן חלפי ישב בבית המכס ויאמר אליו לכה אחרי ויקם וילך אחריו:

15 E aconteceu que, estando sentado à mesa em casa deste, também estavam sentados à mesa com Jesus e seus discípulos muitos publicanos e pecadores; porque eram muitos, e o tinham seguido.

15 ויהי כאשר הסב בביתו ויסבו מוכסים וחטאים רבים עם ישוע ועם תלמידיו כי רבים היו ההלכים אחריו:

16 E os escribas e fariseus, vendo-o comer com os publicanos e pecadores disseram aos seus discípulos: Porque come e bebe ele com os publicanos e pecadores?

16 והסופרים והפרושים ראו אתו אכל עם המוכסים והחטאים ויאמרו אל תלמידיו למה זה עם החטאים והמוכסים אכל רבכם:

17 E Jesus, tendo ouvido isto, disse-lhes: Os sãos não necessitam de médico, mas, sim, os que estão doentes; eu não vim chamar os justos, mas sim os pecadores.

17 וישמע ישוע ויאמר החזקים אינם צריכים לרפא כי אם החלים לא באתי לקרא הצדיקים כי אם החטאים לתשובה:

18 Ora os discípulos de João e os fariseus jejuavam; e foram e disseram-lhe: Porque jejuam os discípulos de João e os dos fariseus, e não jejuam os teus discípulos?

18 ותלמידי יוחנן והפרושים היו צמים ויבאו ויאמרו אליו מדוע תלמידי יוחנן ותלמידי הפרושים צמים ותלמידיך אינם צמים:

19 E Jesus disse-lhes: Podem porventura os filhos das bodas jejuar enquanto está com eles o esposo? Enquanto têm consigo o esposo, não podem jejuar;

19 ויאמר אליהם ישוע איך יוכלו בני החפה לצום בעוד החתן עמהם כל ימי היות החתן עמהם לא יוכלו לצום:

20 Mas dias virão em que lhes será tirado o esposo, e então jejuarão naqueles dias.

20 הנה ימים באים ולקח מאתם החתן ואז יצומו בימים ההם:

21 Ninguém deita remendo de pano novo em vestido velho; doutra sorte o mesmo remendo novo rompe o velho, e a rotura fica maior;

21 אין תפר מטלית בגד חדש על שמלה בלה כי אז ינתק מלויו החדש מן הבלה ותרע הקריעה:

22 E ninguém deita vinho novo em odres velhos; doutra sorte, o vinho novo rompe os odres, e entorna-se o vinho, e os odres estragam-se; o vinho novo deve ser deitado em odres novos.

22 ואין נתן יין חדש בנאדות בלים כי אז יבקע היין את הנאדות והיין ישפך והנאדות יאבדו אבל בנאדות חדשים ינתן היין החדש:

23 E aconteceu que, passando ele num sábado pelas searas, os seus discípulos, caminhando, começaram a colher espigas.

23 ויהי כעברו בשבת בין הקמה ויחלו תלמידיו לקטף מלילת בלכתם:

24 E os fariseus lhe disseram: Vês? Porque fazem no sábado o que não é lícito?

24 ויאמרו אליו הפרושים ראה מה המה עשים בשבת דבר אשר לא יעשה:

25 Mas ele disse-lhes: Nunca lestes o que fez Daví quando estava em necessidade e teve fome, ele e os que com ele estavam?

25 ויאמר אליהם הכי לא קראתם את אשר עשה דוד בהיתו חסר ורעב הוא ואשר היו אתו:

26 Como entrou na casa de Deus, no templo de Abiatar, sumo sacerdote, e comeu os pães da proposição dos quais não era lícito comer senão aos sacerdotes, dando também aos que com ele estavam?

26 כי בא אל בית אלהים בימי אביתר הכהן הגדול ויאכל את לחם הפנים אשר לא נכון לאכלה כי אם לכהנים ויתן גם לאנשים אשר אתו:

27 E disse-lhes: O sábado foi feito por causa do homem, e não o homem por causa do sábado.

27 ויאמר אליהם השבת נעשה בעבור האדם ולא האדם בעבור השבת:

28 Assim o Filho do homem até do sábado é Senhor.

28 לכן בן האדם אדון הוא גם לשבת:

Marcos 3

1 E OUTRA vez entrou na sinagoga, e estava ali um homem que tinha uma das mãos mirradas.

1 וישב ויבאו אל בית הכנסת ושם איש אשר ידו יבשה:

2 E estavam observando-o se curaria no sábado, para o acusarem.

2 ויתבוננו בו אם ירפאהו בשבת למען ימצאו עליו שטנה:

3 E disse ao homem que tinha a mão mirrada: Levanta-te e vem para o meio.

3 ויאמר אל האיש אשר יבשה ידו קום עמד בתוך:

4 E perguntou-lhes: É lícito no sábado fazer bem, ou fazer mal? Salvar a vida, ou matar? E eles calaram-se.

4 ויאמר אליהם הנכון בשבת להיטיב או להרע להציל נפש או לאבדה ויחרישו:

5 E, olhando para eles, em redor com indignação, condoendo-se da dureza do seu coração, disse ao homem: Estende a tua mão. E ele a estendeu, e foi-lhe restituída a sua mão, sã como a outra.

5 ויבט אליהם סביב בחמה ויתעצב על טמטום לבבם ויאמר אל האיש פשט את ידך ויפשט ידו ותרפא ותשב כאחרת:

6 E, tendo saído os fariseus, tomaram logo conselho com os herodianos contra ele, procurando ver como o matariam.

6 והפרושים יצאו מהרה ויתיעצו עליו עם ההורדוסיים לאבדו:

7 E retirou-se Jesus com os seus discípulos para o mar, e seguia-o uma grande multidão da Galiléia e da Judéia,

7 וישוע סר משם עם תלמידיו אל יד הים וילכו אחריו המון עם רב מן הגליל ומיהודה:

8 E de Jerusalém, e da Idumeia, e de além do Jordão, e de perto de Tiro e de Sidon; uma grande multidão, que ouvindo quão grandes coisas fazia, vinha ter com ele.

8 ומירושלים ומאדום ומעבר הירדן ומסביבות צור וצידון המון רב אשר שמעו את כל אשר עשה ויבאו אליו:

9 E ele disse aos seus discípulos que lhe tivessem sempre pronto um barquinho junto dele, por causa da multidão, para que o não oprimisse.

9 ויאמר אל תלמידיו כי יכינו לו אניה קטנה מפני העם למען לא ילחצוהו:

10 Porque tinha curado a muitos, de tal maneira que todos quantos tinham algum mal se arrojavam sobre ele, para lhe tocarem.

10 כי רפא לרבים עד כי התנפלו עליו כל המנגעים לנגע בו:

11 E os espíritos imundos, vendo-o, prostravam-se diante dele, e clamavam, dizendo: Tu és o Filho de Deus.

11 והרוחות הטמאות כראותן אתו נפלו לפניו ותצעקנה לאמר אתה הוא בן אלהים:

12 E ele os ameaçava muito, para que não o manifestassem.

12 ויגער בהן מאד אשר לא תגלינה אותו:

13 E subiu ao monte, e chamou para si os que ele quis; e vieram a ele.

13 ויעל אל ההר ויקרא אל אשר הוא חפץ בם ויבאו אליו:

14 E nomeou doze para que estivessem com ele e os mandasse a pregar;

14 וישם שנים עשר איש למען יהיו אתו ולמען ישלחם לקרא:

15 E para que tivessem o poder de curar as enfermidades e expulsar os demónios:

15 והיה להם השלטן לרפא את התחלאים ולגרש את השדים:

16 A Simão, a quem pôs o nome de Pedro,

16 ויכנה את שמעון בשם פטרוס:

17 E a Tiago, filho de Zebedeu, e a João, irmão de Tiago, aos quais pôs o nome de Boanerges, que significa Filhos do trovão;

17 ואת יעקב בן זבדי ואת יוחנן אחי יעקב ויכנה אתם בשם בני רגוש הוא בני רעם:

18 E a André, e a Filipe, e a Bartolomeu, e a Mateus, e a Tomé, e a Tiago, filho de Alfeu, e a Tadeu, e a Simão, o cananeu,

18 ואת אנדרי ואת פילפוס ואת בר תלמי ואת מתי ואת תומא ואת יעקב בן חלפי ואת תדי ואת שמעון הקני:

19 E a Judas Iscariotes, o que o entregou.

19 ואת יהודה איש קריות אשר גם מסרו:

20 E foram para uma casa. E afluiu outra vez a multidão, de tal maneira que nem sequer podiam comer pão.

20 ויבאו הביתה וישב המון העם להתאסף עד כי לא יכלו אף לאכל לחם:

21 E, quando os seus ouviram isto, saíram para o prender; porque diziam: Está fora de si.

21 וישמעו קרוביו ויצאו להחזיק בו כי אמרו יצא מדעתו:

22 E os escribas, que tinham descido de Jerusalém, diziam: Tem Belzebu, e pelo príncipe dos demónios expulsa os demónios.

22 והסופרים אשר ירדו מירושלים אמרו כי בעל זבוב נכנס בו ועל ידי שר השדים הוא מגרש את השדים:

23 E, chamando-os a si, disse-lhes por parábolas: Como pode Satanás expulsar Satanás?

23 ויקרא אותם אליו וידבר להם במשלים לאמר איך יוכל השטן לגרש השטן:

24 E, se um reino se dividir contra si mesmo, tal reino não pode subsistir;

24 ואם נחלקה ממלכה על עצמה לא תוכל לעמד הממלכה ההיא:

25 E, se uma casa se dividir contra si mesma, tal casa não pode subsistir.

25 ובית אם נחלק על עצמו לא יוכל לעמד הבית ההוא:

26 E, se Satanás se levantar contra si mesmo, e for dividido, não pode subsistir, antes tem fim.

26 ואם השטן יתקומם אל עצמו ונחלק לא יוכל לעמד כי בא קצו:

27 Ninguém pode roubar os bens do valente, entrando-lhe em sua casa, se primeiro não maniatar o valente; e então roubará a sua casa.

27 אין איש אשר יכל לבוא לבית הגבור ולגזל את כליו אם לא יאסר בראשונה את הגבור ואחר ישסה את ביתו:

28 Na verdade vos digo que todos os pecados serão perdoados aos filhos dos homens, e toda a sorte de blasfémias, com que blasfemarem;

28 אמן אמר אני לכם כי כל החטאים יסלחו לבני אדם וכל הגדופים אשר יגדפו:

29 Qualquer porém, que blasfemar contra o Espirito Santo, nunca obterá perdão, mas será réu do eterno juízo.

29 אך המגדף את רוח הקדש אין לו סליחה לעולם כי יאשם בעונו לנצח:

30 (Porque diziam: Tem espírito imundo).

30 כי המה אמרו רוח טמאה בו:

31 Chegaram então seus irmãos e sua mãe; e, estando de fora mandaram-no chamar.

31 ויבאו אמו ואחיו ויעמדו מחוץ לבית וישלחו אליו לקרא לו:

32 E a multidão estava assentada ao redor dele, e disseram-lhe: Eis que tua mãe e teus irmãos te procuram e estão lá fora.

32 והמון העם ישבו סביביו ויאמרו אליו הנה אמך ואחיך בחוץ מבקשים אותך:

33 E ele lhes respondeu, dizendo: Quem é minha mãe e meus irmãos?

33 ויען ויאמר אליהם מי הם אמי ואחי:

34 E, olhando em redor para os que estavam assentados junto dele, disse: Eis aqui minha mãe e meus irmãos.

34 ויבט סביב אל הישבים סביביו ויאמר הנה אמי ואחי:

35 Porquanto qualquer que fizer a vontade de Deus esse é meu irmão, e minha irmã, e minha mãe.

35 כי כל אשר יעשה רצון האלהים הוא אחי ואחותי ואמי:

Marcos 4

1 E OUTRA vez começou a ensinar junto do mar, e ajuntou-se a ele grande multidão, de sorte que ele entrou e assentou-se num

barco, sobre o mar; e toda a multidão estava em terra junto do mar.

1 וישב אל הים ויחל ללמד ויקהלו אליו המון עם רב עד אשר ירד לשבת באניה בים וכל העם עומד על חוף הים ביבשה:

2 Ensinava-lhes muitas coisas por parábolas e lhes dizia na sua doutrina:

2 וילמדם הרבה במשלים ויאמר אליהם בלמדו אתם:

3 Ouvi: Eis que saiu o semeador a semear;

3 שמעו שמוע הנה הזרע יצא לזרע:

4 E aconteceu que, semeando ele, uma parte da semente caiu junto do caminho, e vieram as aves do céu, e a comeram;

4 ויהי בזרעו ויפל מן הזרע על יד הדרך ויבא עוף השמים ויאכלהו:

5 E outra caiu sobre pedregais, onde não havia muita terra, e nasceu logo, porque não tinha terra profunda;

5 ויש אשר נפל על מקום הסלע אשר אין לו שם אדמה הרבה וימהר לצמח כי לא היה לו עמק אדמה:

6 Mas, saindo o sol, queimou-se; e, porque não tinha raiz, secou-se.

6 ויהי כזרח השמש ויצרב וייבש כי אין לו שרש:

7 E outra caiu entre espinhos, e crescendo os espinhos, a sufocaram e não deu fruto.

7 ויש אשר נפל בין הקצים ויעלו הקצים וימעכהו ולא נתן פרי:

8 E outra caiu em boa terra e deu fruto, que vingou e cresceu; e um produziu trinta, outro sessenta, e outro cem;

8 ויש אשר נפל על האדמה הטובה ויתן פרי עלה וגדל ויעש זה שלשים
שערים וזה ששים וזה מאה:

9 E disse-lhe: Quem tem ouvidos para ouvir, ouça.

9 ויאמר אליהם מי אשר אזנים לו לשמע ישמע:

10 E, quando se achou só, os que estavam junto dele com os doze interrogaram-no acerca da parábola.

10 ויהי בהיותו לבדו וישאלוהו האנשים אשר סביביו עם שנים העשר על
המשל:

11 E ele disse-lhes: A vós vos é dado saber os mistérios do reino de Deus, mas aos que estão de fora todas estas coisas se dizem por parábolas,

11 ויאמר אליהם לכם נתן לדעת סוד מלכות האלהים ואשר בחוץ להם
הכל במשלים:

12 Para que, vendo, vejam, e não percebam; e, ouvindo, ouçam, e não entendam; para que se não convertam, e lhes sejam perdoados os pecados.

12 למען יראו ראו ולא ידעו ושמעו שמוע ולא יבינו פן ישובו ונסלח
לחטאתם:

13 E disse-lhes: Não percebeis esta parábola? como pois entendereis todas as parábolas?

13 ויאמר להם הן לא ידעתם את המשל הזה ואיך תבינו את המשלים
כלם:

14 O que semeia, semeia a palavra;

14 הזרע הוא זרע את הדבר:

15 E os que estão junto do caminho são aqueles em quem a palavra é semeada; mas, tendo-a eles ouvido, vem logo Satanás e tira a palavra que foi semeada nos seus corações.

15 ואלה הם הנזרעים על יד הדרך אשר יזרע בם הדבר וכשמעם אותו מיד בא השטן וישא את הדבר הזרוע בלבבם:

16 E da mesma sorte os que recebem a semente sobre pedregais; os quais, ouvindo a palavra, logo com prazer a recebem,

16 וכן הנזרעים על מקמות הסלע הם השמעים את הדבר ומהר בשמחה יקחהו:

17 Mas não têm raiz em si mesmos, antes são temporãos; depois, sobrevindo tribulação ou perseguição por causa da palavra, logo se escandalizam.

17 אך אין להם שרש בקרבם ורק לשעה יעמדו ואחר כן בהיות צרה ורדיפה על אדות הדבר מהרה יכשלו:

18 E outros são os que recebem a semente entre espinhos, os quais ouvem a palavra;

18 והאחרים הנזרעים בין הקצים הם השמעים את הדבר:

19 Mas os cuidados deste mundo, e os enganos das riquezas e as ambições doutras coisas, entrando, sufocam a palavra, e fica infrutífera.

19 ודאגות העולם הזה ומרמת העשר ותאות שאר הדברים באות וממעכות את הדבר ופרי לא יהיה לו:

20 E os que recebem a semente em boa terra são os que ouvem a palavra e a recebem, e dão fruto, um a trinta, outro a sessenta, outro a cem, por um.

20 ואלה המזרעים על האדמה הטובה הם השמעים את הדבר ומקבלים
אתו ועשים פרי לשלשים שערים ולששים ולמאה:

21 E disse-lhes: Vem porventura a candeia para se meter debaixo do alqueire, ou debaixo da cama? Não vem antes para se colocar no velador?

21 ויאמר אליהם הכי יביאו הנר למען יושם תחת האיפה ותחת המטה
ולא למען יעלהו על המנורה:

22 Porque nada há encoberto que não haja de ser manifesto; e nada se faz para ficar oculto, mas para ser descoberto.

22 כי אין דבר סתום אשר לא יגלה ולא נעלם דבר כי אם למען יבא לגלוי:

23 Se alguém tem ouvidos para ouvir, ouça.

23 כל אשר אזנים לו לשמע ישמע:

24 E disse-lhes: Atendei ao que ides ouvir. Com a medida com que medirdes vos medirão a vós, e ser-vos-á ainda acrescentada.

24 ויאמר אליהם ראו מה אתם שמעים במדה אשר אתם מודדים בה ימד
לכם ועוד יוסף לכם השמעים:

25 Porque ao que tem, ser-lhe-á dado; e, ao que não tem, até o que tem lhe será tirado.

25 כי מי שיש לו נתון ינתן לו ומי שאין לו גם את אשר יש לו יקח ממנו:

26 E dizia: O reino de Deus é assim como se um homem lançasse semente à terra,

26 ויאמר מלכות האלהים היא כאשר ישליך איש זרע על האדמה:

27 E dormisse, e se levantasse de noite ou de dia, e a semente brotasse e crescesse, não sabendo ele como.

27 וישן וקם לילה ויום והזרע יצמח וגדל והוא לא ידע:

28 Porque a terra por si mesma frutifica, primeiro a erva, depois a espiga, por último o grão cheio na espiga.

28 כי הארץ מאליה מוציאה פריה את הדשא ראשונה ואחריו את השבלת ואחרי כן את החטה המלאה בשבלת:

29 E, quando já o fruto se mostra, mete-lhe logo a foice, porque está chegada a ceifa.

29 וכאשר גמל הפרי ימהר לשלח את המגל כי בשל הקציר:

30 E dizia: A que assemelharemos o reino de Deus? Ou com que parábola o representaremos?

30 ויאמר אל מה נדמה את מלכות האלהים ובאי זה משל נמשילנה:

31 É como um grão de mostarda, que, quando se semeia na terra, é a mais pequena de todas as sementes que há na terra;

31 כגרגר של חרדל אשר יזרע באדמה והוא קטן מכל הזרעים אשר על הארץ:

32 Mas, tendo sido semeado, cresce; e faz-se a maior de todas as hortaliças, e cria grandes ramos, de tal maneira que as aves do céu podem aninhar-se debaixo da sua sombra.

32 ואחרי הזרעו יעלה ויגדל על כל הירקות ועשה ענפים גדולים עד אשר יוכלו עוף השמים לקנן בצלו:

33 E com muitas parábolas tais lhes dirigia a palavra, segundo o que podiam compreender.

33 ובמשלים רבים כאלה דבר אליהם את הדבר כפי אשר יכלו לשמע:

34 E sem parábolas nunca lhes falava; Porém tudo declarava em particular aos seus discípulos.

34 ובבלי משל לא דבר אליהם והיה בהיותו עם תלמידיו לבדם יבאר להם את הכל:

35 E, naquele dia, sendo já tarde, disse-lhes: Passemos para a outra banda.

35 ויאמר אליהם ביום ההוא לפנות ערב נעברה העבר:

36 E eles, deixando a multidão, o levaram consigo, assim como estava, no barco; e havia também com ele outros barquinhos.

36 ויעזבו את המון העם ויקחו אתו כאשר הוא באניה וגם אניות אחרות הלכו עמו:

37 E levantou-se grande temporal de vento, e subiam as ondas por cima do barco, de maneira que já se enchia.

37 ותקם רוח סערה גדולה וישטפו הגלים אל תוך האניה עד אשר כמעט נמלאה:

38 E ele estava na popa dormindo sobre uma almofada, e despertaram-no, dizendo-lhe: Mestre, não se te dá que pereçamos?

38 והוא ישן על הכסת באחרי האניה ויעירו אותו ויאמרו אליו רבי האינך דאג לנו כי נאבד:

39 E ele, despertando, repreendeu o vento, e disse ao mar: Cala-te, aquieta-te. E o vento se aquietou, e houve grande bonança.

39 ויעור ויגער ברוח ויאמר אל הים הס ודם ותשך הרוח ותהי דממה גדולה:

40 E disse-lhes: Porque sois tão tímidos? Ainda não tendes fé?

40 ויאמר אליהם למה ככה אתם חרדים איך אין לכם אמונה:

41 E sentiram um grande temor, e diziam uns aos outros: Mas quem é este, que até o vento e o mar lhe obedecem.

41 וייראו יראה גדולה ויאמרו איש אל רעהו מי אפוא הוא אשר גם הרוח והים שמעים לו:

Marcos 5

1 E CHEGARAM à outra banda do mar, à província dos gadarenos.

1 ויבאו אל עבר הים אל ארץ הגדרים:

2 E, saindo ele do barco, lhe saiu logo ao seu encontro, dos sepulcros, um homem com espírito imundo;

2 והוא יצא מן האניה והנה איש בא לקראתו מבין הקברים אשר רוח טמאה בו:

3 O qual tinha a sua morada nos sepulcros, e nem ainda com cadeias o podia alguém prender;

3 ומושבו בקברים וגם בעבתים לא יכל איש לאסרו:

4 Porque, tendo sido muitas vezes preso com grilhões e cadeias, as cadeias foram por ele feitas em pedaços, e os grilhões em migalhas, e ninguém o podia amansar.

4 כי פעמים הרבה אסרוהו בכבלים ובעבתים וינתק את העבתים וישבר את הכבלים ואין איש יכל לכבשו:

5 E andava sempre, de dia e de noite, clamando pelos montes, e pelos sepulcros, e ferindo-se com pedras.

5 ותמיד לילה ויומם היה בהרים ובקברים צעק ופצע את עצמו באבנים:

6 E, quando viu Jesus ao longe, correu e adorou-o.

ויהי כראותו את ישוע מרחוק וירץ וישתחו לו: 6

7 E clamando com grande voz, disse: Que tenho eu contigo, Jesus, Filho do Deus Altíssimo? Conjuro-te por Deus que não me atormentes.

ויצעק בקול גדול ויאמר מה לי ולך ישוע בן אל עליון באלהים אני 7
משביעך אשר לא תענני:

8 (Porque lhe dizia: Sai deste homem, espírito imundo).

כי הוא אמר אליו צא רוח טמא מן האדם הזה: 8

9 E perguntou-lhe: Qual é o teu nome? E lhe respondeu, dizendo: Legião é o meu nome, porque somos muitos.

וישאל אתו מה שמך ויען ויאמר לגיון שמי כי רבים אנחנו: 9

10 E rogava-lhe muito que os não enviasse para fora daquela província.

ויתחנן אליו מאד לבלתי שלחם אל מחוץ לארץ: 10

11 E andava ali pastando no monte uma grande manada de porcos

ועדר חזירים רבים היה שם במרעה ההרים: 11

12 E todos aqueles demónios lhe rogaram, dizendo: Manda-nos para aqueles porcos, para que entremos neles.

ויתחננו לו כל השדים לאמר שלחנו אל החזירים ונבאה אל תוכם: 12

13 E Jesus logo lho permitiu. E, saindo aqueles espíritos imundos, entraram nos porcos; e a manada se precipitou por um despenhadeiro no mar (eram quase dois mil), e afogaram-se no mar.

13 וינח להם ויצאו רוחות הטמאה ויבאו בחזירים וישתער העדר מן
המורד אל הים כאלפים במספר ויטבעו בים:

14 E os que apascentavam os porcos fugiram, e o anunciaram na
cidade e nos campos; e saíram muitos a ver o que era aquilo que
tinha acontecido.

14 וינוסו רעי החזירים ויגידו זאת בעיר ובשדות ויצאו לראות מה נהיתה:

15 E foram ter com Jesus, e viram o endemoninhado, o que tivera
a legião, assentado, vestido e em perfeito juízo, e temeram.

15 ויבאו אל ישוע ויראו את אחוז השדים אשר הלגיון בו והוא יושב מלבש
וטוב שכל וייראו:

16 E os que aquilo tinham visto contaram-lhes o que acontecera
ao endemoninhado; e acerca dos porcos:

16 ויספרו להם הראים את אשר נעשה לאחוז השדים ואת דבר החזירים:

17 E começaram a rogar-lhe que saísse dos seus termos.

17 ויחלו להתחנן לו לסור מגבוליהם:

18 E, entrando ele no barco, rogava-lhe o que fora
endemoninhado que o deixasse estar com ele.

18 ויהי ברדתו אל האניה התחנן אליו האיש אשר היה אחוז שדים לתתו
לשבת עמו:

19 Jesus, porém, não lho permitiu, mas disse-lhes: Vai para tua
casa, para os teus, e anuncia-lhes quão grandes coisas o Senhor
te fez, e como teve misericórdia de ti.

19 ולא הניח לו כי אם אמר אליו שוב לביתך אל בני משפחתך והגד להם
את הגדלות אשר עשה לך יהוה ויחנך:

20 E ele foi, e começou a anunciar em Dacápolis quão grandes
coisas Jesus lhe fizera; e todos se maravilhavam.

20 וילך לו ויחל לקרא בעשר הערים את הגדלות אשר עשה לו ישוע
ויתמהו כלם:

21 E, passando Jesus outra vez num barco para a outra banda,
ajuntou-se a ele uma grande multidão; e ele estava junto do mar.

21 וישב ישוע לעבר באניה אל עבר הים ויקהל אליו המון רב והוא על
שפת הים:

22 E, eis que chegou um dos principais da sinagoga, por nome
Jairo, e, vendo-o, prostrou-se aos seus pés.

22 והנה בא אחד מראשי הכנסת ושמו יאיר וירא אתו ויפל לרגליו:

23 E rogava-lhe muito, dizendo: Minha filha está moribunda;
rogo-te que venhas e lhe imponhas as mãos para que sare, e
viva.

23 ויתחנן אליו מאד לאמר בתי הקטנה חלתה עד למות אנא בוא נא ושים
ידיך עליה למען תרפא ותחיה:

24 E foi com ele, e seguia-o uma grande multidão, que o
apertava.

24 וילך אתו וילכו אחריו המון רב וידחקהו:

25 E certa mulher, que havia doze anos tinha um fluxo de
sangue,

25 ואשה היתה זבת דם שתים עשרה שנה:

26 E que havia padecido muito com muitos médicos, e
despendido tudo quanto tinha, nada lhe aproveitando isso, antes
indo a pior;

26 והיא סבלה הרבה תחת ידי רפאים רבים והוציאה את כל אשר לה ולא
להועיל ויהי חליה חזק מאד:

27 Ouvindo falar de Jesus, veio por detrás entre a multidão, e tocou no seu vestido.

27 ויהי כשמעה את שמע ישוע ותבוא בהמון העם מאחריו ותגע בבגדו:

28 Porque dizia: Se tão somente tocar nos seus vestidos, sararei.

28 כי אמרה רק אם אגע בבגדיו אושע:

29 E logo se lhe secou a fonte do seu sangue; e sentiu no seu corpo estar já curada daquele mal.

29 וייבש מקור דמיה פתאם ותבן בבשרה כי נרפא נגעה:

30 E logo Jesus, conhecendo que a virtude de si mesmo, saíra, voltou-se para a multidão, e disse: Quem tocou nos meus vestidos?

30 וברגע ידע ישוע בנפשו כי גבורה יצאה ממנו ויפן בתוך העם ויאמר מי
נגע בבגדי:

31 E disseram-lhe os seus discípulos: Vês que a multidão te aperta, e dizes: Quem me tocou?

31 ויאמר אליו תלמידיו אתה ראה את ההמון דוחק אתך ואמרת מי נגע
בי:

32 E ele olhava em redor, para ver a que isto fizera.

32 ויבט סביב לראות את אשר עשתה זאת:

33 Então a mulher, que sabia o que lhe tinha acontecido, temendo e tremendo, aproximou-se dele, e disse-lhe toda a verdade.

33 ותירא האשה ותחרד כי ידעה את אשר נעשה לה ותבא ותפל לפניו
ותגד לו את האמת כלה:

34 E ele lhe disse: Filha, a tua fé te salvou; vai em paz, e sê curada deste teu mal.

34 ויאמר אליה בתי אמונתך הושיעה לך לכי לשלום וחיית מנגעך:

35 E estando ele ainda falando, chegaram alguns do principal da sinagoga; a quem disseram: A tua filha está morta; para que enfadas mais o Mestre?

35 עודנו מדבר והנה באים מבית ראש הכנסת לאמר בתך מתה למה
תטריח עוד את המורה:

36 E Jesus, tendo ouvido estas palavras, disse ao principal da sinagoga: Não temas, crê somente.

36 וכשמע ישוע את הדבר אשר דברו ויאמר אל ראש הכנסת אל תירא רק
האמינה:

37 E não permitiu que alguém o seguisse, a não ser Pedro, Tiago, e João, irmão de Tiago.

37 ולא הניח לאיש ללכת אתו בלתי אם לפטרוס וליעקב וליוחנן אחי
יעקב:

38 E, tendo chegado a casa do principal da sinagoga, viu o alvoroço, e os que choravam muito e pranteavam.

38 ויבא בית ראש הכנסת וירא המון הבכים והמיללים הרבה:

39 E, entrando, disse-lhes: Porque vos alvoroçais e chorais? A menina não está morta, mas dorme.

39 ובבאו אמר אליהם מה תהמו ותבכו הנערה לא מתה אך ישנה היא:

40 E riam-se dele; porém, ele, tendo-os feito sair, tomou consigo o pai e a mãe da menina, e os que com ele estavam, e entrou onde a menina estava deitada.

40 וישחקו לו והוא גרש את כלם ויקח את אבי הנערה ואת אמה ואת אשר אתו ויבא החדרה אשר שם שכבת הנערה:

41 E, tomando a mão da menina, disse-lhe: Talita cumi - que, traduzido, é: Menina, a ti te digo, levanta-te.

41 ויאחז ביד הנערה ויאמר אליה טליתא קומי אשר פרושו הילדה אני אמר לך קומי נא:

42 E logo a menina se levantou, e andava, pois já tinha doze anos; e assombraram-se com grande espanto.

42 ומיד קמה הילדה ותתהלך והיא בת שתים עשרה שנה וישמו שמה גדולה:

43 E mandou-lhes expressamente que ninguém o soubesse; e disse que lhe dessem de comer.

43 ויזהר אותם מאד שלא יודע הדבר לאיש ויאמר לתת לה לאכול:

Marcos 6

1 E PARTINDO dali, chegou à sua pátria, e os seus discípulos o seguiram.

1 ויצא משם ויבא אל ארצו וילכו אחריו תלמידיו:

2 E, chegando o sábado, começou a ensinar na sinagoga; e muitos, ouvindo-o, se admiravam, dizendo: Donde lhe vêm estas coisas? e que sabedoria é esta que lhe foi dada? e como se fazem tais maravilhas por suas mãos?

2 וביום השבת החל ללמד בבית הכנסת וישמעו רבים וישתוממו לאמר מאין לזה כאלה ומה היא החכמה הנתונה לו עד אשר נעשו גבורות כאלה על ידיו:

3 Não é este o carpinteiro, filho de Maria, e irmão de Tiago, e de José, e de Judas e de Simão? E não estão aqui connosco, suas irmãs? E escandalizavam-se nele.

3 הלא זה הוא החרש בן מרים ואחי יעקב ויוסי ויהודה ושמעון והלא אחיותיו אתנו פה ויהי להם למכשול:

4 E Jesus lhes dizia: Não há profeta sem honra senão na sua pátria, entre os seus parentes, e na sua casa.

4 ויאמר אליהם ישוע אין הנביא נקלה כי אם בארצו ובין קרוביו ובביתו:

5 E não podia fazer ali obras maravilhosas; somente curou alguns poucos enfermos, impondo-lhes as mãos.

5 ולא יכל לעשות שם פלא רק על חלשים מעטים שם את ידיו וירפאם:

6 E estava admirado da incredulidade deles. E percorreu as aldeias vizinhas, ensinando.

6 ויתמה על חסרון אמונתם ויסב בכפרים סבוב ולמד:

7 Chamou a si os doze, e começou a enviá-los dois a dois, e deu-lhes poder sobre os espíritos imundos;

7 ויקרא אל שנים העשר ויחל לשלח אותם שנים שנים ויתן להם שלטן על רוחות הטמאה:

8 E ordenou-lhes que nada tomassem para o caminho, senão somente um bordão; nem alforge, nem pão, nem dinheiro no cinto;

8 ויצו אותם אשר לא ישאו מאומה לדרך זולתי מקל לבדו לא תרמיל ולא
לחם ולא נחשת בחגורה:

9 Mas que calçassem alparcas, e que não vestissem duas túnicas.

9 רק להיות נעולי סנדל ושתי כתנות לא ילבשו:

10 E dizia-lhes: Na casa em que entrardes, ficai nela até partirdes dali.

10 ויאמר אליהם במקום אשר תבאו בית איש שבו בו עד כי תצאו משם:

11 E, quando alguns vos não receberem, nem vos ouvirem, saindo dali, sacudi o pó que estiver debaixo dos vossos pés, em testemunho contra eles.Em verdade vos digo que haverá mais tolerância no dia de juízo para Sodoma e Gomorra do que para os daquela cidade.

11 וכל אשר לא יקבלו אתכם ולא ישמעו אליכם צאו משם ונערו את עפר
כפות רגליכם לעדות להם אמן אני אמר לכם לסדם ולעמרה יקל ביום
הדין מן העיר ההיא:

12 E, saindo eles, pregavam que se arrependessem.

12 ויצאו ויקראו לשוב בתשובה:

13 E expulsavam muitos demónios, e ungiam muitos enfermos com óleo, e os curavam.

13 ויגרשו שדים רבים ויסוכו בשמן חלשים רבים וירפאום:

14 E ouviu isto o rei Herodes (porque o nome de Jesus se tornara notório), e disse: João, o que baptizava, ressuscitou dos mortos, e por isso estas maravilhas operam nele.

14 וישמע עליו המלך הורדוס כי נודע שמו ויאמר יוחנן הטובל קם מן
המתים ועל כן פעלות בו הגבורות:

15 Outros diziam: É Elias. E diziam outros: É um profeta, ou como um dos profetas.

15 ואחרים אמרו כי הוא אליהו ואחרים אמרו כי נביא הוא או כאחד הנביאים:

16 Herodes, porém, ouvindo isto, disse: Este é João, que mandei degolar; ressuscitou dos mortos.

16 וישמע הורדוס ויאמר יוחנן אשר אנכי נשאתי את ראשו מעליו הוא קם מן המתים:

17 Porquanto o mesmo Herodes mandara prender a João, e encerrá-lo maniatado no cárcere, por causa de Herodias, mulher de Filipe, seu irmão, porquanto tinha casado com ela.

17 כי הוא הורודס שלח לתפש את יוחנן ויאסרהו בבית הסהר בגלל הורודיה אשת פילפוס אחיו כי אתה לקח לו לאשה:

18 Pois João dizia a Herodes: Não te é lícito possuir a mulher de teu irmão.

18 יען אשר אמר יוחנן אל הורדוס אשת אחיך איננה מתרת לך:

19 E Herodias o espiava, e queria matá-lo, mas não podia;

19 ותשטם אותו הורודיה ותבקש המיתו ולא יכלה:

20 Porque Herodes temia a João, sabendo que era varão justo e santo; e guardava-o com segurança, e fazia muitas coisas, atendendo-o, e de boamente o ouvia.

20 כי הורדוס ירא את יוחנן בדעתו כי הוא איש צדיק וקדוש ויגן בעדו והרבה עשה בשמעו אליו ויאהב לשמע אתו:

21 E, chegando uma ocasião favorável em que Herodes, no dia dos seus anos, dava uma ceia aos grandes, e tribunos, e príncipes da Galiléia,

21 ויבא היום המכשר כי הורדוס ביום הלדת אתו עשה משתה לגדוליו ולשרי האלפים ולראשי הגליל:

22 Entrou a filha da mesma Herodias, e dançou, e agradou a Herodes e aos que estavam com ele à mesa; disse então o rei à menina: Pede-me o que quiseres, e eu to darei.

22 ותבא בת הורודיה ותרקד ותיטב בעיני הורדוס ובעיני המסבים עמו ויאמר המלך אל הנערה שאלי ממני את אשר תחפצי ואתן לך:

23 E jurou-lhe, dizendo: Tudo o que me pedires te darei, até metade do meu reino.

23 וישבע לה לאמר כל אשר תשאלי ממני אתן לך עד חצי מלכותי:

24 E, saindo ela, perguntou a sua mãe: Que pedirei? Ela disse: A cabeça de João Baptista.

24 ותצא ותאמר לאמה מה אשאל ותאמר את ראש יוחנן המטביל:

25 E, entrando logo apressadamente, pediu ao rei, dizendo: Quero que imediatamente me dês num prato a cabeça de João Baptista.

25 ותמהר מאד לבוא אל המלך ותשאל לאמר רצוני אשר תתן לי עתה בקערה את ראש יוחנן המטביל:

26 E o rei entristeceu-se muito; todavia, por causa do juramento e dos que estavam com ele à mesa, não lha quis negar.

26 ויתעצב המלך מאד אך בעבור השבועה והמסבים עמו לא רצה להשיב פניה:

27 E, enviando logo o rei o executor, mandou que lhe trouxessem ali a cabeça de João. E ele foi, e degolou-o na prisão;

27 ומיד שלח המלך אחד הטבחים ויצוהו להביא את ראשו:

28 E trouxe a cabeça num prato, e deu-a à menina, e a menina a deu a sua mãe.

28 וילך ויכרת את ראשו בבית הסהר ויביאהו בקערה ויתנהו לנערה והנערה נתנה אתו אל אמה:

29 E os seus discípulos, tendo ouvido isto, foram, tomaram o seu corpo, e o puseram num sepulcro.

29 וישמעו תלמידיו ויבאו וישאו את גויתו וישימוה בקבר:

30 E os apóstolos ajuntaram-se a Jesus, e contaram-lhe tudo, tanto o que tinham feito como o que tinham ensinado.

30 ויקהלו השליחים אל ישוע ויגידו לו את כל אשר עשו ואת אשר למדו:

31 E ele disse-lhes: Vinde vós, aqui àparte, a um lugar deserto, e repousai um pouco. Porque havia muitos que iam e vinham, e não tinham tempo para comer.

31 ויאמר אליהם באו אתם לבדד אל מקום חרבה ונוחו מעט כי רבים היו הבאים והיצאים עד לאין עת להם לאכול:

32 E foram sós num barco para um lugar deserto.

32 וילכו משם באניה אל מקום חרבה לבדד:

33 E a multidão viu-os partir, e muitos o conheciam; e correram para lá a pé de todas as cidades, e ali chegaram primeiro do que eles, e aproximavam-se dele.

33 וההמון ראה אותם יצאים ויכירהו רבים וירוצו שמה ברגליהם מכל הערים ויעברו אותם ויאספו אליו:

34 E Jesus, saindo, viu uma grande multidão, e teve compaixão deles, porque eram como ovelhas que não têm pastor; e começou a ensinar-lhes muitas coisas.

34 ויצא וירא המון עם רב ויהמו מעיו עליהם כי היו כצאן אשר אין להם רעה ויחל ללמד אותם דברים הרבה:

35 E, como o dia fosse já muito adiantado, os seus discípulos se aproximaram dele e lhe disseram: O lugar é deserto, e o dia está já muito adiantado.

35 ויהי כאשר רפה היום לערוב ויגשו אליו תלמידיו לאמר הנה המקום חרב והיום רד מאד:

36 Despede-os, para que vão aos lugares e aldeias circunvizinhas, e comprem pão para si; porque não têm que comer.

36 שלח אותם וילכו אל החצרים והכפרים מסביב לקנות להם לחם כי אין להם מה לאכל:

37 Ele, porém, respondendo, lhes disse: Dai-lhes vós de comer. E eles disseram-lhe: Iremos nós; e compraremos duzentos dinheiros de pão para lhes darmos de comer?

37 ויען ויאמר אליהם תנו אתם להם לאכלה ויאמרו אליו הנלך לקנות לחם במאתים דינר ונתן להם לאכלה:

38 E ele disse-lhes: Quantos pães tendes? Ide ver. E, sabendo-o eles, disseram: Cinco pães e dois peixes.

38 ויאמר אליהם כמה ככרות לחם יש לכם לכו וראו וידעו ויאמרו חמש ושני דגים:

39 E ordenou-lhes que fizessem assentar a todos, em ranchos, sobre a erva verde.

39 ויצו אותם לשבת כלם חברה חברה לבדה על ירק הדשא:

40 E assentaram-se repartidos de cem em cem, e de cinquenta em cinquenta.

40 וישבו להם שורות שורות למאות ולחמשים:

41 E, tomando ele os cinco pães e os dois peixes, levantou os olhos ao céu, abençoou e partiu os pães, e deu-os aos seus discípulos para que os pusessem diante deles. E repartiu os dois peixes por todos;

41 ויקח את חמשת ככרות הלחם ואת שני הדגים וישא עיניו השמימה ויברך ויפרס את הלחם ויתן לתלמידיו לשום לפניהם ואת שני הדגים חלק לכלם:

42 E todos comeram, e ficaram fartos.

42 ויאכלו כלם וישבעו:

43 E levantaram doze cestos cheios de pedaços de pão e de peixe.

43 וישאו מן הפתותים מלוא סלים שנים עשר וגם מן הדגים:

44 E os que comeram os pães eram quase cinco mil homens.

44 והאכלים מן הלחם היו כחמשת אלפי איש:

45 E logo obrigou os seus discípulos a subir para o barco, e passar adiante, para a outra banda, a Betsaida, enquanto ele despedia a multidão.

45 ואחרי כן האיץ בתלמידיו לרדת באניה ולעבור לפניו אל עבר הים אל בית צידה עד שלחו את העם:

46 E, tendo-se despedido, foi ao monte orar.

46 ויהי אחר שלחו אתם ויעל ההרה להתפלל:

47 E, sobrevindo a tarde estava o barco no meio do mar e ele sozinho em terra.

47 ויהי ערב והאניה באה בתוך הים והוא לבדו ביבשה:

48 E vendo que se fatigavam a remar, porque o vento lhes era contrário, perto da quarta vigília da noite aproximou-se deles, andando sobre o mar, e queria passar-lhes adiante.

48 וירא אותם מתעמלים בשוטם כי הרוח לנגדם ויהי כעת האשמרת הרביעית ויבא אליהם מתהלך על פני הים ויואל לעבור לפניהם:

49 Mas, quando eles o viram andar sobre o mar, cuidaram que era um fantasma, e deram grandes gritos.

49 והם בראתם אתו מתהלך על פני הים חשבו כי מראה רוח הוא ויצעקו:

50 Porque todos o viam, e perturbaram-se; mas logo falou com eles, e disse-lhes: Tende bom ânimo; sou eu, não temais.

50 כי כלם ראוהו ויבהלו אז דבר אתם ויאמר אליהם חזקו כי אני הוא אל תיראו:

51 E subiu para o barco para estar com eles, e o vento se aquietou; e entre si ficaram muito assombrados e maravilhados;

51 וירד אליהם אל האניה והרוח שככה וישתוממו עוד יותר בלבבם ויתמהו:

52 Pois não tinham compreendido o milagre dos pães; antes o seu coração estava endurecido.

52 כי לא השכילו בדבר ככרות הלחם מפני טמטום לבבם:

53 E, quando já estavam na outra banda, dirigiram-se à terra de Genezaré, e ali atracaram.

53 ויעברו את הים ויבאו ארצה גניסר ויקרבו אל היבשה:

54 E, saindo eles do barco, logo o conheceram;

54 ויהי כצאתם מן האניה אז הכירהו:

55 E, correndo toda a terra em redor, começaram a trazer em leitos, aonde quer que sabiam que ele estava, os que se achavam enfermos.

55 וירוצו בכל סביבותיהם ויחלו לשאת את החולים במשכבות אל כל מקום אשר שמעו כי שם הוא:

56 E, onde quer que entrava, ou em cidade, ou aldeias, ou no campo, apresentavam os enfermos nas praças, e rogavam-lhe que os deixasse tocar ao menos na orla do seu vestido; e todos os que lhe tocavam saravam.

56 ובכל מקום אשר יבא אל הכפרים או הערים ואל השדות שם שמו את החולים בחוצות ויתחננו לו כי יגעו רק בציצת בגדו והיה כל אשר נגעו ונושעו:

Marcos 7

1 E AJUNTARAM-SE a eles os fariseus, e alguns dos escribas que tinham vindo de Jerusalém.

1 ויקהלו אליו הפרושים ומן הסופרים אשר באו מירושלים:

2 E, vendo que alguns dos seus discípulos comiam pão com as mãos impuras, isto é, por lavar, os repreendiam.

2 ויהי כראותם מתלמידיו אכלים לחם בטמאת ידיהם בלא נטילה ויוכיחו אתם:

3 Porque os fariseus, e todos os judeus, conservando a tradição dos antigos, não comem sem lavar as mãos muitas vezes;

3 כי הפרושים וכל היהודים לא יאכלו בלתי את רחצו את ידיהם עד הפרק באחזם בקבלת הזקנים:

4 E, quando voltam do mercado, se não se lavarem, não comem. E muitas outras coisas há que receberam para observar, como lavar os copos, e os jarros, e os vasos de metal e as camas,

4 ואת אשר מן השוק אינם אכלים בלא טבילה ועוד דברים אחרים רבים אשר קבלו לשמר כמו טבילת כסות וכדים ויורות ומטות:

5 Depois perguntaram-lhe os fariseus e os escribas: Porque não andam os teus discípulos conforme a tradição dos antigos, mas comem o pão com as mãos por lavar?

5 וישאלו אותו הפרושים והסופרים מדוע תלמידיך אינם נהגים על פי קבלת הזקנים כי אכלים לחם בלא נטבילת ידים:

6 E ele, respondendo, disse-lhes: Bem profetizou Isaías acerca de vós, hipócritas, como está escrito: Este povo honra-me com os lábios, mas o seu coração está longe de mim.

6 ויען ויאמר אליהם היטב נבא ישעיהו עליכם החנפים ככתוב העם הזה בשפתיו כבדוני ולבו רחק ממני:

7 Em vão, porém, me honram, ensinando doutrinas que são mandamentos de homens:

7 ותהו יראתם אתי מצות אנשים מלמדים:

8 Porque; deixando o mandamento de Deus, retendes a tradição dos homens; como o lavar dos jarros e dos copos; e fazeis muitas outras coisas semelhantes a estas.

8 כי עזבתם את מצות אלהים לאחז בקבלת בני אדם טבילות כדים וכסות וכאלה רבות אתם עשים:

9 E dizia-lhes: Bem invalidais o mandamento de Deus para guardardes a vossa tradição.

9 ויאמר אליהם מה יפה עשיתם אשר בטלתם את מצות האלהים כדי שתשמרו את קבלתכם:

10 Porque Moisés disse: Honra a teu pai e a tua mãe; e quem maldisser, ou o pai ou a mãe, morrerá de morte:

10 כי משה אמר כבד את אביך ואת אמך ומקלל אביו ואמו מות יומת:

11 Porém vós dizeis: Se um homem disser ao pai ou à mãe: Aquilo que poderias aproveitar de mim é Corbã, isto é, oferta ao Senhor;

11 ואתם אמרים איש כי יאמר לאביו ולאמו קרבן פרושו מתנה לאלהים כל מה שאתה נהנה לי:

12 Nada mais lhe deixais fazer por seu pai ou por sua mãe,

12 ולא תניחו לו לעשות עוד מאומה לאביו ולאמו:

13 Invalidando assim a palavra de Deus pela vossa tradição, que vós ordenastes. E muitas coisas fazeis semelhantes a estas.

13 ותפרו את דבר האלהים על ידי קבלתכם אשר קבלתם והרבה כאלה אתם עשים:

14 E, chamando outra vez a multidão, disse-lhes: Ouvi-me vós todos, e compreendei.

14 ויקרא אל כל העם ויאמר אליהם שמעו אלי כלכם והבינו:

15 Nada há fora do homem que, entrando nele, o possa contaminar; mas o que sai dele isso é que contamina o homem.

15 אין דבר מחוץ לאדם אשר יוכל לטמא אותו בבאו אל קרבו כי אם הדברים היוצאים ממנו המה יטמאו את האדם:

16 Se alguém tem ouvidos para ouvir, ouça.

16 כל אשר אזנים לו לשמע ישמע:

17 Depois, quando deixou a multidão, e entrou em casa, os seus discípulos o interrogavam acerca desta parábola.

17 ויהי כאשר שב הביתה מן ההמון וישאלהו תלמידיו על דבר המשל:

18 E ele disse-lhes: Assim também vós estais sem entendimento? Não compreendeis que tudo o que de fora entra no homem não o pode contaminar,

18 ויאמר אליהם האף אתם חסרי בינה הלא תשכילו כי כל הבא את תוך האדם מחוצה לו לא יטמאנו:

19 Porque não entra no seu coração, mas no ventre, e é lançado fora, ficando puras todas as comidas?

19 כי לא יבוא אל לבו כי אם אל כרשו ויצא למוצאות להבר כל אכל:

20 E dizia: O que sai do homem isso contamina o homem.

20 ויאמר היצא מן האדם הוא מטמא את האדם:

21 Porque do interior do coração dos homens saem os maus pensamentos, os adultérios, as prostituições, os homicídios,

21 כי מתוך לב האדם יצאות המחשבות הרעות נאף וזנה ורצוח:

22 Os furtos, a avareza, as maldades, o engano, a dissolução, a inveja, a blasfémia, a soberba, a loucura.

22 וגנוב ואהבת בצע ורשעה ורמיה וזוללות וצרות עין וגדוף וזדון וסכלות:

23 Todos estes males procedem de dentro e contaminam o homem.

23 כל הרעות האלה מקרב האדם הן יוצאות ומטמאות אתו:

24 E, levantando-se dali, foi para os termos de Tiro e de Sidon. E, entrando numa casa, não queria que alguém o soubesse, mas não pôde esconder-se;

24 ויקם משם וילך לו אל גבולות צור וצידון ובבואו הביתה לא אבה כי יודע לאיש ולא יכל להסתר:

25 Porque uma mulher, cuja filha tinha um espírito imundo, ouvindo falar dele, foi, e lançou-se aos seus pés.

25 כי אשה אשר רוח טמאה נכנסה בבתה הקטנה שמעה את שמעו ותבא ותפל לרגליו:

26 E esta mulher era grega, sirofenícia de nação, e rogava-lhe que expulsasse de sua filha o demónio.

26 והאשה יונית וארץ מולדתה כנען אשר לסוריא ותבקש ממנו לגרש אר השד מבתה:

27 Mas Jesus disse-lhe: Deixa primeiro saciar os filhos; porque não convém tomar o pão dos filhos e lançá-lo aos cachorrinhos.

27 ויאמר אליה ישוע הניחו לשבע בראשונה הבנים כי לא טוב לקחת לחם הבנים ולהשליכו לצעירי הכלבים:

28 Ela, porém, respondeu, e disse-lhe: Sim, Senhor; mas também os cachorrinhos comem, debaixo da mesa, as migalhas dos filhos.

28 ותען ותאמר אליו כן אדני אבל גם צעירי הכלבים יאכלו תחת השלחן מפרורי לחם הבנים:

29 Então ele disse-lhe: Por essa palavra, vai; o demónio já saiu de tua filha.

29 ויאמר אליה בגלל דברך זה לכי לך יצא השד מבתך:

30 E, indo ela para sua casa; achou a filha deitada sobre a cama, e que o demónio já tinha saído.

30 ותבא אל ביתה ותמצא את הילדה משכבת על חמטה והשד יצא ממנה:

31 E ele, tornando a sair dos termos de Tiro e de Sidon, foi até ao mar da Galiléia, pelos confins de Decápolis.

31 וישב ויצא מגבול צור וצידון ויבא אל ים הגליל בתוך גבול עשר הערים:

32 E trouxeram-lhe um surdo, que falava dificilmente; e rogaram que pusesse a mão sobre ele.

32 ויביאו אליו איש אשר היה חרש ואלם ויתחננו לו לשום עליו את ידו:

33 E, tirando-o à parte de entre a multidão, meteu-lhe os dedos nos ouvidos; e, cuspindo-lhe, tocou-lhe na língua.

33 ויקח אתו לבדו מקרב ההמון וישם את אצבעותיו באזניו וירק ויגע על לשנו:

34 E, levantando os olhos ao céu, suspirou, e disse: Efata; isto é: Abre-te.

34 ויבט השמימה ויאנח ויאמר אליו אפתח ופרושו הפתח:

35 E logo se abriram os seus ouvidos, e a prisão da língua se desfez, e falava perfeitamente.

35 וברגע נפתחו אזניו ויתר קשר לשונו וידבר בשפה ברורה:

36 E ordenou-lhes que a ninguém o dissessem; mas, quanto mais lho proibia, tanto mais o divulgavam.

36 ויזהר אותם כי לא יספרו לאיש וכאשר יזהירם כן ירבו להכריז:

37 E, admirando-se sobremaneira, diziam: Tudo faz bem; faz ouvir os surdos e falar os mudos.

37 וישתוממו עד מאד ויאמרו את הכל עשה יפה גם החרשים הוא עשה לשמעים גם האלמים למדברים:

Marcos 8

1 NAQUELES dias, havendo mui grande multidão, e não tendo de comer, Jesus chamou a si os seus discípulos, e disse-lhes:

1 ויהי בימים ההם בהקבץ עם רב ואין להם מה יאכלו ויקרא אל תלמידיו ויאמר אליהם:

2 Tenho compaixão da multidão, porque há já três dias que estão comigo, e não têm que comer.

2 נכמרו רחמי על העם כי זה שלשת ימים עמדו עמדי ואין להם לחם לאכל:

3 E, se os deixar ir em jejum para suas casas, desfalecerão no caminho, porque alguns deles vieram de longe.

3 והיה בשלחי אותם רעבים לבתיהם יתעלפו בדרך כי יש מהם אשר באו ממרחק:

4 E os seus discípulos responderam-lhe: Donde poderá alguém satisfazê-los de pão aqui no deserto?

4 ויענו אתו תלמידיו מאין יוכל איש להשביע את אלה פה במדבר לחם:

5 E perguntou-lhes: Quantos pães tendes? E disseram-lhe: Sete.

5 וישאל אותם כמה ככרות לחם יש לכם ויאמרו שבע:

6 E ordenou à multidão que se assentasse no chão. E, tomando os sete pães, e tendo dado graças, partiu-os, e deu-os aos seus

discípulos, para que os pusessem diante deles, e puseram-nos diante da multidão.

6 ויצו את העם לשבת לארץ ויקח את שבע ככרות הלחם ויברך ויפרס ויתן אותם לתלמידיו לשום לפניהם וישימו לפני העם:

7 Tinham também uns poucos de peixinhos; e tendo dado graças, ordenou que também lhos pusessem diante.

7 ויהי להם מעט דגים קטנים ויברך ויאמר לשום לפניהם גם את אלה:

8 E comeram, e saciaram-se; e dos pedaços que sobejaram levantaram sete alcofas.

8 ויאכלו וישבעו וישאו מן הפתותים הנותרים שבעת דודים:

9 E os que comeram eram quasi quatro mil; e despediu-os.

9 והאכלים היו כארבעת אלפי איש וישלחם:

10 E, entrando logo no barco com os seus discípulos, foi para as partes de Dalmanuta.

10 אז ירד באניה עם תלמידיו ויבא אל גלילות דלמונתא:

11 E saíram os fariseus, e começaram a disputar com ele, pedindo-lhe, para o tentarem, um sinal do céu.

11 ויצאו הפרושים ויחלו להתוכח אתו וישאלו מעמו אות מן השמים והם מנסים אתו:

12 E, suspirando profundamente em seu espírito disse: Porque pede esta geração um sinal? Em verdade vos digo que a esta geração não se dará sinal algum.

12 ויאנח ברוחו ויאמר מה הדור הזה מבקש לו אות אמן אמר אני לכם אם ינתן אות לדור הזה:

13 E, deixando-os, tornou a entrar no barco, e foi para a outra banda.

13 ויעזב אותם וירד באניה וישב ויעבר אל עבר הים:

14 E eles se esqueceram de levar pão, e no barco não tinham consigo senão um pão.

14 וישכחו לקחת אתם לחם ולא היה להם באניה בלתי אם ככר לחם אחת:

15 E ordenou-lhes, dizendo: Olhai, guardai-vos do fermento dos fariseus e do fermento de Herodes.

15 ויזהר אותם לאמר ראו השמרו לכם משאר הפרושים ומשאר הורדוס:

16 E arrazoavam entre si, dizendo: É porque não temos pão.

16 ויחשבו ויאמרו איש אל רעהו על כי לחם אין אתנו:

17 E Jesus, conhecendo isto, disse-lhes: Para que arrazoais, que não tendes pão? Não considerastes ainda? Tendes ainda o vosso coração endurecido?

17 וידע ישוע ויאמר להם מה תחשבו על כי לחם אין לכם העוד לא תשכילו ולא תבינו ולבכם עודנו מטמטם:

18 Tendo olhos, não vedes? E, tendo ouvidos, não ouvis? E não vos lembrais,

18 עינים לכם ולא תראו ואזנים לכם ולא תשמעו ולא תזכרו:

19 Quando parti os cinco pães entre os cinco mil, quantos cestos cheios de pedaços levantastes? Disseram-lhe: Doze.

19 כאשר פרסתי את חמשת ככרות הלחם לחמשת אלפי איש כמה סלים מלאי פתותים נשאתם ויאמרו אליו שנים עשר:

20 E, quando parti os sete entre os quatro mil, quantas alcofas cheias de pedaços levantastes. E disseram-lhe: Sete

20 ובשבע לארבעת אלפי איש כמה דודים מלאי פתותים נשאתם ויאמרו אליו שבעה:

21 E ele lhes disse: Como não entendeis ainda?

21 ויאמר אליהם איך לא תבינו:

22 E chegou a Betsaida, e trouxeram-lhe um cego, e rogaram-lhe que lhe tocasse.

22 ויבא אל בית צידה ויביאו אליו איש עור ויתחננו לו לגעת בו:

23 E, tomando o cego pela mão, levou-o para fora da aldeia; e, cuspindo-lhe nos olhos, e impondo-lhe as mãos, perguntou-lhe se via alguma coisa.

23 ויאחז ביד העור ויוליכהו אל מחוץ לכפר וירק בעיניו וישם את ידיו עליו וישאלהו לאמר הראה אתה דבר:

24 E, levantando ele os olhos, disse: Vejo os homens, pois os vejo como árvores que andam.

24 ויבט ויאמר אראה את בני האדם כי מתהלכים כאילנות אני ראה:

25 Depois tornou a pôr-lhe as mãos nos olhos, e ele, olhando firmemente ficou restabelecido, e já via ao longe e distintamente a todos.

25 ויוסף לשום את ידיו על עיניו ותפקחנה עיניו וירפא וירא הכל היטב עד למרחוק:

26 E mandou-o para sua casa, dizendo: Não entres na aldeia.

26 וישלחהו אל ביתו לאמר אל תבא בתוך הכפר ואל תדבר לאיש בכפר:

27 E saiu Jesus e os seus discípulos para as aldeias de Cesareia de Filipo; e no caminho perguntou aos seus discípulos, dizendo: Quem dizem os homens que eu sou?

27 ויצא ישוע ותלמידיו ללכת אל כפרי קיסרין של פילפוס ויהי בדרך וישאל את תלמידיו ויאמר אליהם מה אמרים עלי האנשים מי אני:

28 E eles responderam: João Baptista; e outros, Elias; mas outros: Um dos profetas.

28 ויענו ויאמרו יוחנן המטביל ויש אמרים אליהו ואחרים אמרים אחד מן הנביאים:

29 E ele lhes disse: Mas vós quem dizeis que eu sou? E, respondendo Pedro, lhe disse: Tu és o Cristo.

29 וישאל אתם לאמר ואתם מה תאמרו עלי מי אני ויען פטרוס ויאמר אליו אתה הוא המשיח:

30 E admoestou-os, para que a ninguém dissessem aquilo dele.

30 ויצו אתם בגערה לבלתי דבר עליו לאיש:

31 E começou a ensinar-lhes que importava que o Filho do homem padecesse muito, e fosse rejeitado pelos anciãos e príncipes dos sacerdotes, e pelos escribas, e que fosse morto, mas que depois de três dias ressuscitaria.

31 ויחל ללמדם כי צריך בן האדם לענות הרבה וימאס על ידי הזקנים והכהנים הגדולים והסופרים ויומת ומקצה שלשת ימים קום יקום:

32 E dizia abertamente estas palavras. E Pedro o tomou à parte, e começou a repreendê-lo.

32 והוא בגלוי דבר את הדבר הזה ויקחהו פטרוס ויחל לגער בו:

33 Mas ele, virando-se, e olhando para os seus discípulos, repreendeu a Pedro, dizendo: Retira-te de diante de mim, Satanás; porque não compreendes as coisas que são de Deus, mas as que são dos homens.

33 ויפן אחריו ויבט את תלמידיו ויגער בפטרוס לאמר סור מעל פני השטן כי אין לבך לדברי האלהים כי אם לדברי האדם:

34 E, chamando a si a multidão, com os seus discípulos, disse-lhes: Se alguém quiser vir após mim, negue-se a si mesmo, e tome a sua cruz, e siga-me.

34 ויקרא אל העם ואל תלמידיו ויאמר אליהם החפץ ללכת אחרי יכחש בנפשו וישא את צלבו וילך אחרי:

35 Porque qualquer que quiser salvar a sua vida perdê-la-á, mas, qualquer que perder a sua vida por amor de mim e do evangelho, esse a salvará.

35 כי כל אשר יחפץ להושיע את נפשו תאבד נפשו ממנו וכל אשר תאבד לו נפשו למעני ולמען הבשורה הוא יושיענה:

36 Pois que aproveitaria ao homem ganhar todo o mundo e perder a sua alma?

36 כי מה יסכן לאדם כי יקנה את כל העולם ונשחתה נפשו:

37 Ou que daria o homem pelo resgate da sua alma?

37 או מה יתן איש פדיון נפשו:

38 Porquanto, qualquer que, entre esta geração adúltera e pecadora, se envergonhar de mim e das minhas palavras, também o Filho do homem se envergonhará dele, quando vier na glória de seu Pai, com os santos anjos.

38 כי כל איש אשר הייתי אני ודברי לו לחרפה בדור הנאף והחוטא הזה
אף הוא יהיה לחרפה לבן האדם בבואו בכבוד אביו עם המלאכים
הקדושים:

Marcos 9

1 DIZIA-LHES também: Em verdade vos digo que, dos que aqui estão, alguns há que não provarão a morte sem que vejam chegado o reino de Deus com poder.

1 ויאמר אליהם אמן אמר אני לכם כי יש מן העמדים פה אשר לא יטעמו
מות עד כי יראו מלכות האלהים באה בגבורה:

2 E seis dias depois Jesus tomou consigo a Pedro, a Tiago, e a João, e os levou sós, em particular, a um alto monte; e transfigurou-se diante deles;

2 ואחרי ששת ימים לקח ישוע את פטרוס ואת יעקב ואת יוחנן ויעלם על
הר גבה אתו לבדם וישתנה לעיניהם:

3 E os seus vestidos tornaram-se resplandecentes, em extremo brancos como a neve, tais como nenhum lavadeiro sobre a terra os poderia branquear.

3 ובגדיו נהיו מזהירים לבנים מאד כשלג אשר לא יוכל כובס בארץ להלבין
כמוהם:

4 E apareceu-lhes Elias com Moisés, e falavam com Jesus.

4 וירא אליהם אליהו ומשה מדברים עם ישוע:

5 E Pedro, tomando a palavra, disse a Jesus: Mestre, bom é que nós estejamos aqui, e façamos três cabanas, uma para ti, outra para Moisés, e outra para Elias.

5 ויען פטרוס ויאמר אל ישוע רבי טוב היותנו פה נעשה נא שלש סכות לך
אחת ולמשה אחת ולאליהו אחת:

6 Pois não sabia o que dizia, porque estavam assombrados.

6 כי לא ידע מה ידבר כי היו נבהלים:

7 E desceu uma nuvem que os cobriu com a sua sombra, e saiu da nuvem uma voz que dizia: Este é o meu filho amado; a ele ouvi.

7 ויהי ענן סוכך עליהם ויצא מן הענן קול אמר זה בני ידידי אליו שמעו:

8 E, tendo olhado em roda, ninguém mais viram, se não só Jesus com eles.

8 והמה הביטו כה וכה פתאם ולא ראו עוד איש בלתי את ישוע לבדו אתם:

9 E, descendo eles do monte, ordenou-lhes que a ninguém contassem o que tinham visto, até que o Filho do homem ressuscitasse dos mortos.

9 וירדו מן ההר ויזהירם לבלתי הגיד לאיש את אשר ראו עד כי יקום בן האדם מן המתים:

10 E eles retiveram o caso entre si, perguntando uns aos outros que seria aquilo, ressuscitar dos mortos.

10 וישמרו את הדבר בלבבם וידרשו לדעת מה היא התקומה מן המתים:

11 E interrogaram-no, dizendo: Porque dizem os escribas que é necessário que Elias venha primeiro?

11 וישאלהו לאמר מה זה אמרים הסופרים כי אליהו בוא יבוא בראשונה:

12 E, respondendo ele, disse-lhes: Em verdade Elias virá primeiro, e todas as coisas restaurará; e, como está escrito do Filho do homem, ele deve padecer muito e ser aviltado.

12 ויען ויאמר להם הנה אליהו בא בראשונה וישיב את הכל ומה כתוב על בן האדם הלא כי יענה הרבה וימאס:

13 Digo-vos, porém, que Elias já veio, e fizeram-lhe tudo o que quiseram, como dele está escrito.

13 אבל אמר אני לכם גם בא אליהו וגם עשו לו כרצונם כאשר כתוב עליו:

14 E, quando se aproximou dos discípulos, viu ao redor deles grande multidão, e alguns escribas que disputavam com eles.

14 ויהי כבואו אל התלמידים וירא עם רב סביבותם וסופרים מתוכחים אתם:

15 E logo toda a multidão, vendo-o, ficou espantada, e, correndo para ele, o saudaram.

15 וכל העם כראותם אתו כן תמהו וירוצי אליו וישאלו לו לשלום:

16 E perguntou aos escribas: Que é que discutis com eles?

16 וישאל את הסופרים מה אתם מתוכחים עמהם:

17 E um da multidão, respondendo, disse: Mestre, trouxe-te o meu filho, que tem um espírito mudo;

17 ויען אחד מן העם ויאמר רבי הבאתי אליך את בני אשר רוח אלם בקרבו:

18 E este, onde quer que o apanha, despedaça-o, e ele escuma, e range os dentes, e vai-se secando; e eu disse aos teus discípulos que o expulsassem, e não puderam.

18 והיה בכל מקום אשר יאחזהו הוא מרצץ אתו וירד רירו וחרק את שניו ויבש גופו ואמר אל תלמידיך לגרשו ולא יכלו:

19 E ele, respondendo-lhes, disse: ó geração incrédula! Até quando estarei convosco? Até quando vos sofrerei ainda? Trazei-mo.

19 ויען ויאמר להם הוי דור בלתי מאמין עד מתי אהיה עמכם עד מתי
אסבל אתכם הביאו אתו לפני:

20 E trouxeram-lho; e, quando ele o viu, logo o espírito o agitou com violência, e, caindo o endemoninhado por terra, revolvia-se, escumando.

20 ויביאהו לפניו ויהי כאשר ראהו הרוח וירוצצנו פתאם ויפל ארצה
ויתגולל ויורד רירו:

21 E perguntou ao pai dele: Quanto tempo há que lhe sucede isto? E ele disse-lhe: Desde a infância.

21 וישאל את אביו כמה ימים היתה לו זאת ויאמר מימי נעוריו:

22 E muitas vezes o tem lançado no fogo, e na água, para o destruir; mas, se tu podes fazer alguma coisa, tem compaixão de nós, e ajuda-nos.

22 ופעמים רבות הפיל אתו גם באש גם במים להאבידו אך אם יכל תוכל
רחם עלינו ועזרנו:

23 E Jesus disse-lhes: Se tu podes crer, tudo é possível ao que crê.

23 ויאמר אליו ישוע לאמר אם תוכל להאמין כל יוכל המאמין:

24 E logo o pai do menino, clamando com lágrimas, disse: Eu creio, Senhor! Ajuda a minha incredulidade.

24 ויתן אבי הילד את קלו בבכי ויאמר אני מאמין עזר נא לחסרון אמונתי:

25 E Jesus, vendo que a multidão concorria, repreendeu o espírito imundo, dizendo-lhe: Espírito mudo e surdo, eu te ordeno: Sai dele, e não entres mais nele.

25 וירא ישוע את העם מתקבץ אליו ויגער ברוח הטמא לאמר רוח אלם
וחרש אני מצוך צא ממנו ואל תסף לבוא בו עוד:

26 E ele, clamando, e agitando-o com violência, saiu; e ficou o
menino como morto, de tal maneira que muitos diziam que
estava morto.

26 ויצעק וירצץ אתו מאד ויצא ויהי כמת עד אשר אמרו רבים כי גוע:

27 Mas Jesus, tomando-o pela mão, o ergueu, e ele se levantou.

27 ויחזק ישוע בידו ויניעהו ויקם:

28 E, quando entrou em casa, os seus discípulos lhe
perguntaram aparte : Porque o não pudemos nós expulsar?

28 ויהי כאשר בא הביתה וישאלהו תלמידיו בהיותם לבדם אתו מדוע
אנחנו לא יכלנו לגרשו:

29 E disse-lhes: Esta casta não pode sair com coisa alguma, a não
ser com oração e jejum.

29 ויאמר אליהם המין הזה יצא לא יצא כי אם בתפלה ובצום:

30 E, tendo partido dali, caminharam pela Galiléia, e não queria
que alguém o soubesse;

30 ויצאו משם ויעברו בגליל ולא אבה להודע לאיש:

31 Porque ensinava os seus discípulos, e lhe dizia: O Filho do
homem será entregue nas mãos dos homens, e matá-lo-ão; e,
morto ele, ressuscitará ao terceiro dia.

31 כי היה מלמד את תלמידיו לאמר אליהם כי עתיד בן האדם להמסר
בידי בני אדם ויהרגהו ואחרי אשר נהרג יקום ביום השלישי:

32 Mas eles não entendiam esta palavra, e receavam interrogá-
lo.

32 והם לא הבינו את הדבר וייראו לשאל אותו:

33 E chegou a Capernaum, e, entrando em casa, perguntou-lhes: Que estáveis vós discutindo pelo caminho?

33 ויבא אל כפר נחום ובהיותו בבית וישאל אותם מה התוכחתם איש עם רעהו בדרך:

34 Mas eles calaram-se; porque pelo caminho tinham disputado entre si qual era o maior.

34 ויחרישו כי התעשקו בדרך מי הוא הגדול בהם:

35 E ele, assentando-se, chamou os doze, e disse-lhes: Se alguém quiser ser o primeiro, será o derradeiro de todos e o servo de todos.

35 וישב ויקרא אל שנים העשר ויאמר אליהם איש כי יחפץ להיות הראשון הוא יהיה האחרון לכלם ומשרת כלם:

36 E, lançando mão de um menino, pô-lo no meio deles, e, tomando-o nos seus braços, disse-lhes:

36 ויקח ילד ויעמידהו בתוכם ויחבקהו ויאמר להם:

37 Qualquer que receber um destes meninos em meu nome a mim me recebe; e qualquer que a mim me receber, recebe, não é a mim, mas ao que me enviou.

37 כל אשר יקבל בשמי ילד אחד כזה הוא מקבל אותי וכל אשר אותי יקבל איננו מקבל אותי כי אם את אשר שלחני:

38 E João lhe respondeu, dizendo: Mestre, vimos um que em teu nome expulsava demónios, o qual não nos segue; e nós lho proibimos, porque não nos segue.

38 ויען יוחנן ויאמר אליו רבי ראינו איש מגרש שדים בשמך ואיננו הולך
אחרינו ונכלאנו יען אשר לא הלך אחרינו:

39 Jesus, porém, disse: Não lho proibais; porque ninguém há que faça milagre em meu nome e possa logo falar mal de mim.

39 ויאמר ישוע אל תכלאהו כי אין איש עשה גבורה בשמי ויוכל במהרה
לדבר בי רעה:

40 Porque quem não é contra nós é por nós.

40 כי כל אשר איננו נגדנו הוא בעדנו:

41 Porquanto qualquer que vos der a beber um copo de água em meu nome, porque sois discípulos de Cristo, em verdade vos digo que não perderá o seu galardão.

41 כי כל המשקה אתכם כוס מים בשמי על אשר אתם למשיח אמן אמר
אני לכם כי לא יאבד שכרו:

42 E qualquer que escandalizar um destes pequeninos que crêem em mim melhor lhe fora que lhe pusessem ao pescoço uma mó de atafona, e que fosse lançado no mar.

42 וכל המכשיל אחד הקטנים המאמינים בי טוב לו שיתלה פלח רכב על
צוארו והשלך בים:

43 E, se a tua mão te escandalizar, corta-a; melhor é para ti entrares na vida aleijado do que, tendo duas mãos, ires para o inferno, para o fogo que nunca se apaga.

43 ואם ידך תכשילך קצץ אתה טוב לך לבוא קטע לחיים מהיות לך שתי
ידים ותלך אל גיהנם אל האש אשר לא תכבה:

44 Onde o seu bicho não morre, e o fogo nunca se apaga.

44 אשר שם תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה:

45 E, se o teu pé te escandalizar, corta-o; melhor é para ti entrares coxo na vida do que, tendo dois pés, seres lançado no inferno, no fogo que nunca se apaga;

45 ואם רגלך תכשילך קצץ אתה טוב לך לבוא פסח לחיים מהיות לך שתי רגלים ותשלך לגיהנם אל האש אשר לא תכבה:

46 Onde o seu bicho não morre, e o fogo nunca se apaga.

46 אשר שם תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה:

47 E, se o teu olho te escandalizar, lança-o fora; melhor é para ti entrares no reino de Deus com um só olho do que, tendo dois olhos, ser lançado no fogo do inferno;

47 ואם עינך תכשילך עקר אתה טוב לך לבוא אל מלכות האלהים בעין אחת מהיות לך שתי עינים ותשלך לגיהנם:

48 Onde o seu bicho não morre, e o fogo nunca se apaga.

48 אשר שם תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה:

49 Porque cada um será salgado com fogo, e cada sacrifício será salgado com sal.

49 כי כל איש באש ימלח וכל קרבן במלח ימלח:

50 Bom é o sal; mas, se o sal se tornar insulso, com que o adubareis? Tende sal em vós mesmos, e paz uns com os outros.

50 טוב המלח ואם המלח יהיה תפל במה תתקנו אותו יהי לכם מלח בקרבכם ויהי שלום ביניכם:

Marcos 10

1 E, LEVANTANDO-SE dali, foi para os termos da Judéia, além do Jordão, e a multidão se reuniu em torno dele; e tornou a ensiná-los, como tinha por costume.

1 ויקם משם וילך אל גבול יהודה מעבר הירדן ויקהלו עוד אליו המון עם
וילמדם כפעם בפעם:

2 E, aproximando-se dele os fariseus, perguntaram-lhe,
tentando-o: É lícito ao homem repudiar sua mulher?

2 ויגשו אליו הפרושים וישאלהו אם יוכל איש לשלח את אשתו והם
מנסים אתו:

3 Mas ele, respondendo, disse-lhes: Que vos mandou Moisés?

3 ויען ויאמר אליהם מה צוה אתכם משה:

4 E eles disseram: Moisés permitiu escrever carta de divórcio, e
repudiar.

4 ויאמרו משה התיר לכתב ספר כריתת ולשלח:

5 E Jesus, respondendo, disse-lhes: Pela dureza dos vossos
corações vos deixou ele escrito esse mandamento;

5 ויען ישוע ויאמר אליהם בעבור קשי לבבכם כתב לכם את המצוה הזאת:

6 Porém, desde o princípio da criação, Deus os fez macho e
fêmea.

6 אבל מראשית הבריאה זכר ונקבה עשה אתם אלהים:

7 Por isso deixará o homem a seu pai e a sua mãe, e unir-se-á à
sua mulher,

7 על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו:

8 E serão os dois uma só carne: e assim já não serão dois, mas
uma só carne.

8 והיו שניהם לבשר אחד ואם כן אפוא אינם עוד שנים כי אם בשר אחד:

9 Portanto o que Deus ajuntou não o separe o homem.

9 לכן את אשר חבר אלהים לא יפרידנו אדם:

10 E em casa tornaram os discípulos a interrogá-lo acerca disto mesmo.

10 ויהי בבית וישובו תלמידיו לשאל אתו על זאת:

11 E ele lhes disse: Qualquer que deixar a sua mulher e casar com outra adultera contra ela.

11 ויאמר אליהם המשלח את אשתו ולקח אחרת נאף הוא עליה:

12 E, se a mulher deixar a seu marido, e casar com outro, adultera.

12 ואשה כי תעזב אישה ולקחה איש אחר נאפת היא:

13 E traziam-lhe meninos para que lhes tocasse, mas os discípulos repreendiam aos que lhos traziam.

13 ויביאו אליו ילדים למען יגע בהם ויגערו התלמידים במביאיהם:

14 Jesus, porém, vendo isto, indignou-se, e disse-lhes: Deixai vir os meninos a mim, e não os empeçais; porque dos tais é o reino de Deus.

14 וירא ישוע ויכעס ויאמר אליהם הניחו לילדים לבוא אלי ואל תמנעום כי לאלה מלכות האלהים:

15 Em verdade vos digo que qualquer que não receber o reino de Deus como menino, de maneira nenhuma entrará nele.

15 אמן אמר אני לכם כל אשר לא יקבל את מלכות האלהים כילד הוא לא יבא בה:

16 E, tomando-os nos seus braços, e impondo-lhes as mãos, os abençoou;

16 ויחבקם ויברכם בשומו את ידיו עליהם:

17 E, pondo-se a caminho, correu para ele um homem, o qual se ajoelhou diante dele, e lhe perguntou: Bom Mestre, que farei para herdar a vida eterna?

17 ויהי בצאתו לדרך והנה איש רץ אליו ויכרע לפניו וישאל אותו רבי הטוב
מה אעשה ואירש חיי עולם:

18 E Jesus lhe disse: Porque me chamas bom? Ninguém há bom senão um, que é Deus.

18 ויאמר לו ישוע מדוע קראת לי טוב אין טוב בלתי אחד האלהים:

19 Tu sabes os mandamentos: Não adulterarás; não matarás; não furtarás; não dirás falsos testemunhos; não defraudarás alguém; honra a teu pai e a tua mãe.

19 הן ידעת את המצות לא תנאף לא תרצח לא תגנב לא תענה עד שקר
לא תעשק כבד את אביך ואת אמך:

20 Ele, porém, respondendo, lhe disse: Mestre, tudo isso guardei desde a minha mocidade.

20 ויען ויאמר אליו רבי את כל אלה שמרתי נעורי:

21 E Jesus, olhando para ele, o amou e lhe disse: Falta-te uma coisa: Vai, vende tudo quanto tens, e dá-o aos pobres, e terás um tesouro no céu; e vem, e segue-me.

21 ויבט בו ישוע ויאהבהו ויאמר אליו אחת חסרת לך מכר את כל אשר לך
ותן לעניים ויהי לך אוצר בשמים ובוא שא את הצלב ולך אחרי:

22 Mas ele, pesaroso desta palavra, retirou-se triste; porque possuía muitas propriedades.

22 ויצר לו על הדבר הזה ויעצב וילך לו כי הון רב היה לו:

23 Então Jesus, olhando em redor, disse aos seus discípulos: Quão dificilmente entrarão no reino de Deus os que têm riquezas!

23 ויבט ישוע סביב ויאמר אל תלמידיו כמה יקשה לבעלי נכסים לבוא אל מלכות האלהים:

24 E os discípulos se admiraram destas suas palavras; mas Jesus, tornando a falar, disse-lhes: Filhos, quão difícil é, para os que confiam nas riquezas, entrar no reino de Deus!

24 ויבהלו התלמידים על דבריו ויסף ישוע ויען ויאמר להם בני מה קשה לבטחים על חילם לבוא אל מלכות האלהים:

25 É mais fácil passar um camelo pelo fundo de uma agulha do que entrar um rico no reino de Deus.

25 נקל לגמל לעבר בתוך נקב המחט מבוא עשיר אל מלכות האלהים:

26 E eles se admiravam ainda mais, dizendo entre si: Quem poderá pois salvar-se ?

26 ויוסיפו עוד להשתומם ויאמרו איש אלם אחיו מי אפוא יוכל להושע:

27 Jesus, porém, olhando para eles, disse: Para os homens é impossível, mas não para Deus, porque para Deus todas as coisas são possíveis.

27 ויבט בם ישוע ויאמר מבני אדם תפלא זאת אך לא מאלהים כי מאלהים לא יפלא כל דבר:

28 E Pedro começou a dizer-lhe: Eis que nós tudo deixámos, e te seguimos.

28 ויען פטרוס ויאמר אליו הן אנחנו עזבנו את הכל ונלך אחריך:

29 E Jesus, respondendo, disse: Em verdade vos digo que
ninguém há, que tenha deixado casa, ou irmãos, ou irmãs, ou
pai, ou mãe, ou mulher, ou filhos, ou campos, por amor de mim
e do Evangelho,

29 ויאמר ישוע אמן אמר אני לכם כי אין איש אשר עזב את ביתו או את
אחיו או את אחיותיו או את אביו או את אמו או את אשתו או את בניו או
את שדותיו למעני ולמען הבשורה:

30 Que não receba cem vezes tanto, já neste tempo, em casas, e
irmãos, e irmãs, e mães, e filhos, e campos, com perseguições; e
no século futuro a vida eterna.

30 אשר לא יקח עתה בזמן הזה בכל הרדיפות מאה פעמים כהמה בתים
ואחים ואחיות ואמות ובנים ושדות ובעולם הבא חיי עולמים:

31 Porém muitos primeiros serão derradeiros, e muitos
derradeiros serão primeiros.

31 ואולם רבים מן הראשונים יהיו אחרונים והאחרונים ראשונים:

32 E iam no caminho, subindo para Jerusalém; e Jesus ia adiante
deles. E eles maravilhavam-se, e seguiam-no atemorizados. E,
tornando a tomar consigo os doze, começou a dizer-lhes as
coisas que lhe deviam sobrevir,

32 ויהי בדרך בעלותם ירושלים וישוע הולך לפניהם והמה נבהלים ויראים
בלכתם אחריו ויוסף לקחת אליו את שנים העשר ויחל להגיד להם את
אשר יקרהו לאמר:

33 Dizendo: Eis que nós subimos a Jerusalém, e o Filho do
homem será entregue aos príncipes dos sacerdotes, e aos
escribas, e o condenarão à morte, e o entregarão aos gentios.

33 הנה אנחנו עלים ירושלימה ובן האדם ימסר לראשי הכהנים ולסופרים
וירשיעהו למות וימסרו אתו לגוים:

34 E o escarnecerão, e açoitarão, e cuspirão nele, e o matarão; e ao terceiro dia ressuscitará.

34 ויהתלו בו ויכהו בשוטים וירקו בפניו וימיתהו וביום השלישי קום
יקום:

35 E aproximaram-se dele Tiago e João, filhos de Zebedeu, dizendo: Mestre, queríamos que nos fizesses o que pedirmos.

35 ויקרבו אליו יעקב ויוחנן בני זבדי ויאמרו רבי אותה נפשנו כי תעשה
לנו את אשר נשאל ממך:

36 Ele lhes disse: Que quereis que vos faça?

36 ויאמר אליהם מה אויתם כי אעשה לכם:

37 E eles lhe disseram: Concede-nos que na tua glória nos assentemos, um à tua direita, e outro à tua esquerda.

37 ויאמרו אליו תנה לנו לשבת אחד לימינך ואחד לשמאלך בכבודך:

38 Mas Jesus lhes disse: Não sabeis o que pedis; podeis vós beber o cálix que eu bebo, e ser baptizados com o baptismo com que eu sou baptizado?

38 ויאמר אליהם ישוע לא ידעתם את אשר שאלתם היכל תוכלו לשתות
את הכוס אשר אני שתה ולהטבל בטבילה אשר אני נטבל בה:

39 E eles lhe disseram: Podemos. Jesus, porém, disse-lhes: Em verdade, vós bebereis o cálix que eu beber, e sereis baptizados com o baptismo com que eu sou baptizado;

39 ויאמרו אליו נוכל ויאמר אליהם ישוע את הכוס אשר אני שתה תשתו
ובטבילה אשר אני נטבל בה תטבלו:

40 Mas o assentar-se à minha direita, ou à minha esquerda, não me pertence a mim concedê-lo, mas isso é para aqueles a quem está reservado.

40 אך שבת לימיני ולשמאלי אין בידי לתתה בלתי לאשר הוכן להם:

41 E os dez, tendo ouvido isto, começaram a indignar-se contra Tiago e João.

41 ויהי כשמע זאת העשרה ויחלו לכעוס על יעקב ויוחנן:

42 Mas Jesus, chamando-os a si, disse-lhes: Sabeis que os que julgam ser príncipes das gentes, delas se assenhoreiam, e os seus grandes usam de autoridade sobre elas;

42 ויקרא להם ישוע ויאמר אליהם אתם ידעתם כי הנחשבים לשרי הגוים הם רדים בהם וגדוליהם שולטים עליהם:

43 Mas entre vós não será assim; antes, qualquer que entre vós quiser ser grande, será vosso serviçal;

43 ואתם לא כן ביניכם כי אם החפץ להיות גדול ביניכם יהיה לכם למשרת:

44 E qualquer que de entre vós quiser ser o primeiro será servo de todos.

44 והחפץ להיות בכם ראשון יהיה עבד לכל:

45 Porque o Filho do homem também não veio para ser servido, mas para servir e dar a sua vida em resgate de muitos.

45 כי בן האדם אף הוא לא בא למען ישרתוהו כי אם לשרת ולתת את נפשו כפר תחת רבים:

46 Depois foram para Jericó. E, saindo ele de Jericó com seus discípulos, e uma grande multidão, Bartimeu, o cego, filho de Timeu, estava assentado junto do caminho, mendigando.

46 ויבאו יריחו ויהי כצאתו מיריחו הוא ותלמידיו והמון עם רב והנה ברטימי בן טימי איש עור ישב על יד הדרך לשאל נדבות:

47 E, ouvindo que era Jesus de Nazaré, começou a clamar, e a dizer: Jesus, filho de Daví, tem misericórdia de mim!

47 וישמע כי הוא ישוע הנצרי ויחל לצעק ויאמר אנא בן דוד ישוע חנני:

48 E muitos o repreendiam, para que se calasse; mas ele clamava cada vez mais: Filho de Davi! Tem misericórdia de mim.

48 ויגערו בו רבים להשתיקו והוא הרבה לצעק בן דוד חנני:

49 E Jesus, parando, disse que o chamassem; e chamaram o cego, dizendo-lhe: Tem bom ânimo; levanta-te, que ele te chama.

49 ויעמד ישוע ויאמר קראו לו ויקראו לעור ויאמרו אליו חזק קום קרא לך:

50 E ele, lançando de si a sua capa, levantou-se, e foi ter com Jesus.

50 וישלך את שמלתו מעליו ויקם ויבא אל ישוע:

51 E Jesus, falando disse-lhe: Que queres que te faça? E o cego lhe disse: Mestre, que eu tenha vista.

51 ויען ישוע ויאמר אליו מה חפצת ואעשה לך ויאמר אליו העור רבוני כי אראה:

52 E Jesus lhe disse: Vai, a tua fé te salvou. E logo viu, e seguiu a Jesus pelo caminho.

52 ויאמר ישוע אליו לך לך אמונתך הושיעה לך ופתאם ראה וילך אחרי ישוע בדרך:

Marcos 11

1 E LOGO que se aproximaram de Jerusalém, de Betfagé e de Betania, junto do monte das Oliveiras, enviou dois dos seus discípulos,

1 ויהי כאשר קרבו לירושלים אל בית פגי ובית היני בהר הזיתים וישלח שנים מתלמידיו:

2 E disse-lhes: Ide à aldeia que está defronte de vós; e, logo que ali entrardes, encontrareis preso um jumentinho, sobre o qual ainda não montou homem algum; soltai-o, e trazei-mo.

2 ויאמר אליהם לכו אל הכפר אשר ממולכם והיה כבאכם שמה תמצאו עיר אסור אשר לא ישב עליו אדם אותו התירו והביאו:

3 E, se alguém vos disser: Porque fazeis isso? Dizei-lhe que o Senhor precisa dele, e logo o deixará trazer para aqui.

3 וכי יאמר אליכם איש למה תעשו זאת ואמרתם האדון צריך לו וברגע ישלחנו הנה:

4 E foram, e encontraram o jumentinho preso fora da porta, entre dois caminhos, e o soltaram.

4 וילכו וימצאו העיר אסור אל השער בחוץ על אם הדרך ויתירוהו:

5 E alguns dos que ali estavam lhes disseram: Que fazeis, soltando o jumentinho?

5 ואנשים מן העמדים שם אמרו אליהם מה זאת תעשו להתיר את העיר:

6 Eles, porém, disseram-lhes como Jesus lhes tinha mandado; e deixaram-nos ir.

6 ויאמרו אליהם כאשר צום ישוע ויניחו להם:

7 E levaram o jumentinho a Jesus, e lançaram sobre ele os seus vestidos, e assentou-se sobre ele.

7 ויביאו את העיר אל ישוע וישליכו עליו את בגדיהם וישב עליו:

8 E muitos estendiam os seus vestidos pelo caminho, e outros cortavam ramos das árvores, e os espalhavam pelo caminho.

8 ורבים פרשו את בגדיהם על הדרך ואחרים כרתו ענפים מן העצים
וישטחו על הדרך:

9 E aqueles que iam adiante, e os que seguiam, clamavam, dizendo: Hosana, bem-dito o que vem em nome do Senhor;

9 וההלכים לפניו ואחריו צעקים לאמר הושע נא ברוך הבא בשם יהוה:

10 Bem-dito o reino do nosso pai Davi, que vem em nome do Senhor - Hosana nas alturas.

10 ברוכה מלכות דוד אבינו הבאה בשם יהוה הושע נא במרומים:

11 E Jesus entrou em Jerusalém, no templo, e, tendo visto tudo em redor, como fosse já tarde, saiu para Betania com os doze.

11 ויבא ישוע ירושלים ואל בית המקדש וירא ויתבונן על הכל והיום רפה
לערוב ויצא אל בית היני עם שנים העשר:

12 E, no dia seguinte, quando saíram de Betania, teve fome,

12 ויהי ממחרת בצאתם מבית היני וירעב:

13 E, vendo de longe uma figueira que tinha folhas, foi ver se nela acharia alguma coisa; e, chegando a ela, não achou senão folhas, porque não era tempo de figos.

13 וירא תאנה מרחוק ולא עלים ויבא לראות הימצא בה פרי ויקרב אליה
ולא מצא בה כי אם עלים לבד כי לא היתה עת תאנים:

14 E Jesus, falando, disse à figueira: Nunca mais coma alguém fruto de ti. E os seus discípulos ouviram isto.

14 ויען ויאמר אליה מעתה איש אל יאכל פרי ממך עד עולם וישמעו תלמידיו:

15 E vieram a Jerusalém; e Jesus, entrando no templo, começou a expulsar os que vendiam e compravam no templo; e derribou as mesas dos cambiadores e as cadeiras dos que vendiam pombas.

15 ויבאו ירושלים ויבא ישוע אל המקדש ויחל לגרש משם את המוכרים ואת הקונים ויהפך את שלחנות השלחנים ואת מושבות מכרי היונים:

16 E não consentia que alguém levasse algum vaso pelo templo.

16 ולא הניח לאיש לשאת כלי דרך המקדש:

17 E os ensinava, dizendo: Não está escrito - A minha casa será chamada por todas as nações casa de oração? Mas vós a tendes feito covil de ladrões.

17 וילמד ויאמר להם הלא כתוב כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים ואתם עשיתם אתו מערת פריאים:

18 E os escribas e príncipes dos sacerdotes, tendo ouvido isto; buscavam ocasião para o matar; pois eles o temiam, porque toda a multidão estava admirada acerca da sua doutrina.

18 וישמעו הסופרים וראשי הכהנים ויתנכלו אתו להשמידו כי יראו מפניו יען אשר כל העם משתוממים על תורתו:

19 E, sendo já tarde, saiu para fora da cidade.

19 ויהי בערב ויצא אל מחוץ לעיר:

20 E eles, passando pela manhã, viram que a figueira se tinha secado desde as raízes.

20 ויהי הם עברים בבקר ויראו את התאנה כי יבשה עם שרשיה:

21 E Pedro, lembrando-se, disse-lhe: Mestre, eis que a figueira, que tu amaldiçoaste, se secou.

21 ויזכר פטרוס ויאמר אליו רבי הנה התאנה אשר ארתה יבשה:

22 E Jesus, respondendo, disse-lhes: Tende fé em Deus;

22 ויען ישוע ויאמר אליהם תהי נא בכם אמונת אלהים:

23 Porque em verdade vos digo que qualquer que disser a este monte: Ergue-te e lança-te no mar; e não duvidar em seu coração, mas crer que se fará aquilo que diz, tudo o que disser lhe será feito.

23 כי אמן אמר אני לכם כל אשר יאמר אל ההר הזה הנשא והעתק אל תוך הים ואין ספק בלבבו כי אם יאמין כי יהיה כאשר אמר כן גם יהיה לו:

24 Por isso vos digo que tudo o que pedirdes, orando, crede que o recebereis, e tê-lo-eis;

24 על כן אני אמר לכם כל אשר תשאלו בהתפללכם האמינו כי תקחו ויהי לכם:

25 E, quando estiverdes orando, perdoai, se tendes alguma coisa contra alguém, para que vosso Pai, que está nos céus, vos perdoe as vossas ofensas;

25 וכי תעמדו להתפלל תסלחו לכל איש את אשר בלבבכם עליו למען יסלח לכם אביכם שבשמים אף הוא את פשעיכם:

26 Mas, se vós não perdoardes, também vosso Pai, que está nos céus, vos não perdoará as vossas ofensa.

26 ואתם אם לא תסלחו אף אביכם שבשמים לא יסלח לכם את פשעיכם:

27 E tornaram a Jerusalém, e, andando ele pelo templo, os principais dos sacerdotes, e os escribas, e os anciãos se aproximaram dele,

27 וישובו ויבאו ירושלים ויהי הוא מתהלך במקדש ויבאו אליו הכהנים הגדולים והסופרים והזקנים:

28 E lhe disseram: Com que autoridade fazes tu estas coisas? Ou, quem te deu tal autoridade para fazeres estas coisas?

28 ויאמרו אליו באי זו רשות אתה עשה אלה ומי נתן לך את הרשות הזאת לעשות את אלה:

29 Mas Jesus, respondendo, disse-lhes: Também eu vos perguntarei uma coisa, e respondei-me; e então vos direi com que autoridade faço estas coisas:

29 ויאמר ישוע אליהם גם אני אשאלה אתכם דבר אחד ואתם השיבוני ואמר לכם באי זו רשות אני עשה אלה:

30 O baptismo de João era do céu ou dos homens? Respondei-me.

30 טבילת יוחנן המן השמים היתה אם מבני אדם השיבוני:

31 E eles arrazoavam entre si, dizendo: Se dissermos: Do céu, ele nos dirá: Então porque o não crestes?

31 ויחשבו כה וכה בקרבם לאמר אם נאמר מן השמים יאמר מדוע אפוא לא האמנתם לו:

32 Se, porém, dissermos: Dos homens tememos o povo: porque todos sustentavam que João verdadeiramente era profeta.

32 או הנאמר מבני אדם וייראו את העם כי כלם חשבו את יוחנן לנביא באמת:

33 E, respondendo, disseram a Jesus: Não sabemos. E Jesus lhes replicou: Também eu vos não direi com que autoridade faço estas coisas.

33 ויענו ויאמרו אל ישוע לא ידענו ויען ישוע ויאמר אליהם אם כן גם אני לא אמר לכם באי זו רשות אני עשה אלה:

Marcos 12

1 E começou a falar-lhes por parábolas: Um homem plantou uma vinha, e cercou-a de um valado, e fundou nela um lagar, e edificou uma torre, e arrendou-a a uns lavradores, e partiu para fora da terra;

1 ויחל לדבר אליהם במשלים לאמר איש נטע כרם ויעש גדר סביבותיו ויחצב יקב ויבן מגדל ויתנהו אל כרמים וילך למרחקים:

2 E, chegado o tempo, mandou um servo aos lavradores para que recebesse dos lavradores, do fruto da vinha.

2 ולמועד שלח אל הכרמים עבד לקחת מאת הכרמים מפרי הכרם:

3 Mas estes, apoderando-se dele, o feriram e o mandaram embora vazio.

3 ויחזיקו בו ויכהו וישלחהו ריקם:

4 E tornou a enviar-lhes outro servo; e eles, apedrejando-o, o feriram na cabeça, e o mandaram embora, tendo-o afrontado.

4 ויסף לשלח אליהם עבד אחר ואתו סקלו באבנים ומחקו ראשו וישלחהו נכלם:

5 E tornou a enviar-lhes outro, e a este mataram; e a outros muitos, dos quais a uns feriram e a outros mataram.

5 ויסף וישלח אחר וגם אתו הרגו וכן עשו ברבים אחרים מהם הכו ומהם הרגו:

6 Tendo ele pois ainda um seu filho amado, enviou-lho também por derradeiro, dizendo: Ao menos terão respeito ao meu filho.

6 ויהי לו עוד בן יחיד אשר אהבו וישלח גם אתו אליהם באחרנה לאמר מפני בני יגורו:

7 Mas aqueles lavradores disseram entre si: Este é o herdeiro; vamos, matemo-lo, e a herança será nossa.

7 והכרמים ההם אמרו איש אל רעהו הנה זה הוא היורש לכו ונהרגהו ולנו תהיה הירשה:

8 E, pegando dele, o mataram, e o lançaram fora da vinha.

8 ויחזיקו בו ויהרגו אותו וישליכהו אל מחוץ לכרם:

9 Que fará pois o Senhor da vinha? Virá, e destruirá os lavradores, e dará a vinha a outros.

9 ועתה מה יעשה בעל הכרם יבוא ויאבד את הכרמים ההם ויתן את הכרם לאחרים:

10 Ainda não lestes esta Escritura: A pedra, que os edificadores rejeitaram, esta foi posta por cabeça da esquina;

10 הלא קראתם את הכתוב הזה אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה:

11 Isto foi feito pelo Senhor e é coisa maravilhosa aos nossos olhos?

11 מאת יהוה היתה זאת היא נפלאת בעינינו:

12 E buscavam prendê-lo, mas temiam a multidão; porque entendiam que contra eles dizia esta parábola; e, deixando-o, foram-se.

12 ויבקשו לתפשו וייראו מפני העם יען אשר הבינו כי עליהם דבר את המשל הזה ויעזבהו וילכו להם:

13 E enviaram-lhe alguns dos fariseus e dos herodianos, para que o apanhassem nalguma palavra.

13 וישלחו אליו אנשים מן הפרושים ומן ההורדוסים ללכד אתו בדברו:

14 E, chegando eles, disseram-lhe: Mestre, sabemos que és homem de verdade, e de ninguém se te dá, porque não olhas à aparência dos homens, antes com verdade ensinas o caminho de Deus; é lícito dar o tributo a César, ou não? Daremos, ou não daremos?

14 ויבאו ויאמרו אליו רבי ידענו כי איש אמת אתה ולא תגור מפני איש כי לא תכיר פנים כי אם באמת מורה אתה את דרך האלהים הנכון לתת מס אל הקיסר אם לא נתן:

15 Então ele, conhecendo a sua hipocrisia, disse-lhes: Porque me tentais? Trazei-me uma moeda, para que a veja.

15 והוא ידע את חנפתם ויאמר אליהם מה תנסוני הביאו אלי דינר ואראה:

16 E eles lha trouxeram. E disse-lhes: De quem é esta imagem e inscrição? E eles lhe disseram: De César.

16 ויביאו ויאמר אליהם של מי הצורה הזאת והמכתב אשר עליו ויאמרו אליו של הקיסר:

17 E Jesus, respondendo, disse-lhes: Dai pois a César o que é de César, e a Deus o que é de Deus. E maravilharam-se dele.

17 ויאמר ישוע אליהם את אשר לקיסר תנו לקיסר ואת אשר לאלהים תנו לאלהים ויתמהו עליו:

18 Então os saduceus, que dizem que não há ressurreição, aproximaram-se dele, e perguntaram-lhe, dizendo:

18 ויבאו אליו מן הצדוקים האמרים כי אין תחיה למתים וישאלהו לאמר:

19 Mestre, Moisés nos escreveu que, se morresse o irmão de alguém, e deixasse a mulher e não deixasse filhos, seu irmão tomasse a mulher dele, e suscitasse descendência a seu irmão.

19 רבי כתב לנו משה כי ימות אחי איש ועזב אשה ובנים אין לו ייבם אחיו את אשתו ויקם זרע לאחיו:

20 Ora havia sete irmãos, e o primeiro tomou mulher, e morreu sem deixar descendência;

20 והנה שבעה אחים והראשון לקח אשה ובמותו לא השאיר אחריו זרע:

21 E o segundo também a tomou e morreu, e nem este deixou descendência; e o terceiro da mesma maneira;

21 ויקח אתה השני וימת ולא הניח זרע וכן גם השלישי:

22 E tomaram-na os sete, sem, contudo, terem deixado descendência. Finalmente, depois de todos, morreu também a mulher.

22 ויקחוה כל השבעה ולא השאירו אחריהם זרע ואחרי מות כלם מתה גם האשה:

23 Na ressurreição, pois, quando ressuscitarem, de qual destes será a mulher? Porque os sete a tiveram por mulher.

23 ועתה בתחית המתים כשיקומו למי מהם תהיה לאשה כי לשבעה היתה לאשה:

24 E Jesus, respondendo, disse-lhes: Porventura não errais vós em razão de não saberdes as Escrituras nem o poder de Deus?

24 ויאמר ישוע אליהם הלא בזאת אתם תעים באשר אינכם יודעים גם את הכתובים גם את גבורת האלהים:

25 Porquanto, quando ressuscitarem dos mortos, nem casarão, nem se darão em casamento, mas serão como os anjos que estão nos céus.

25 כי בעת קומם מן המתים האנשים לא ישאו נשים ולא תנשאנה אך יהיו כמלאכי השמים:

26 E, acerca dos mortos que houverem de ressuscitar, não tendes lido no livro de Moisés como Deus lhe falou na sarça, dizendo: Eu sou o Deus de Abraão, e o Deus de Isaque, e o Deus de Jacó?

26 ועל דבר המתים כי קום יקומו הלא קראתם בספר משה בסנה את אשר דבר אליו האלהים לאמר אנכי אלהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב:

27 Ora Deus não é de mortos, mas sim é Deus dos vivos. Por isso vós errais muito.

27 האלהים איננו אלהי המתים כי אם אלהי החיים לכן הרביתם לתעות:

28 Aproximou-se dele um dos escribas que os tinha ouvido disputar, e sabendo que lhes tinha respondido bem, perguntou-lhe: Qual é o primeiro de todos os mandamentos?

28 ואחד מן הסופרים שמע אתם מתוכחים ויקרב אליהם וירא כי היטב השיבם וישאלהו מה היא הראשנה לכל המצות:

29 E Jesus respondeu-lhe: O primeiro de todos os mandamentos é: Ouve, Israel, o Senhor nosso Deus é o único Senhor.

29 ויען ישוע וידבר אליו הראשנה לכל המצות היא שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

30 Amarás, pois, ao Senhor teu Deus de todo o coração, e de toda a tua alma, e de todo o teu entendimento, e de todas as tuas forças: este é o primeiro mandamento.

30 ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מדעך ובכל מאדך
זאת היא המצוה הראשנה:

31 E o segundo, semelhante a este, é: Amarás o teu próximo como a ti mesmo. Não há outro mandamento maior do que estes.

31 והשנית הדמה לה היא ואהבת לרעך כמוך ואין מצוה גדולה מאלה:

32 E o escriba lhe disse: Muito bem, Mestre, e com verdade disseste que há um só Deus, e que não há outro além dele;

32 ויאמר אליו הסופר אמנם רבי יפה דברת כי אלהים אחד הוא ואין עוד
מלבדו:

33 E que amá-lo de todo o coração, e de todo o entendimento, e de toda a alma, e de todas as forças, e amar o próximo como a si mesmo, é mais do que todos os holocaustos e sacrifícios.

33 ולאהבה אתו בכל לבב ובכל מדע ובכל נפש ובכל מאד ולאהבה את
הרע כנפשו גדולה היא מכל עלות וזבחים:

34 E, Jesus, vendo que havia respondido sabiamente, disse-lhe: Não estás longe do reino de Deus. E já ninguém ousava perguntar-lhe mais nada.

34 וירא ישוע כי ענה בדעת ויאמר אליו לא רחוק אתה ממלכות האלהים
ואיש לא ערב עוד את לבו לשאל אותו שאלה:

35 E, falando Jesus, dizia, ensinando no templo: Como dizem os escribas que o Cristo é filho de Davi?

35 ויען ישוע בלמדו במקדש ויאמר איך יאמרו הסופרים כי המשיח הוא בן
דוד:

36 O próprio Davi disse pelo Espírito Santo: O Senhor disse ao meu Senhor: Assenta-te à minha direita até que eu ponha os teus inimigos por escabelo dos teus pés.

36 והוא דוד אמר ברוח הקדש נאם יהוה לאדני שב לימיני עד אשית איביך הדם לרגליך:

37 Pois, se Davi mesmo lhe chama Senhor, como é logo seu filho? E a grande multidão o ouvia de boa vontade.

37 הנה דוד בעצמו קרא לו אדון ואיך הוא בנו ויאהב רב העם לשמע אתו:

38 E, ensinando-os, dizia-lhes: Guardai-vos dos escribas, que gostam de andar com vestidos compridos, e das saudações nas praças,

38 ויאמר אליהם בלמד אתם השמרו מן הסופרים האהבים להתהלך עטופי טלית ואת שאלות שלומם בשוקים:

39 E das primeiras cadeiras nas sinagogas, e dos primeiros assentos nas ceias;

39 ואת מושבי הראש בבתי כנסיות ואת מסבות הראש בסעודות:

40 Que devoram as casas das viúvas, e isso com pretexto de largas orações. Estes receberão mais grave condenação.

40 הבלעים את בתי האלמנות ומאריכים בתפלה למראה עינים המה משפט על יתר יקחו:

41 E, estando Jesus assentado defronte da arca do tesouro, observava a maneira como a multidão lançava o dinheiro na arca do tesouro; e muitos ricos deitavam muito.

41 וישוע ישב ממול ארון האוצר והוא ראה את העם משליכים מעות לארון האוצר ועשירים רבים נתנו הרבה:

42 Vindo, porém, uma pobre viúva, deitou duas pequenas moedas, que valiam cinco réis.

42 ותבא אלמנה עניה ותשלך שתי פרוטות אשר הן רבע אסר:

43 E, chamando os seus discípulos, disse-lhes: Em verdade vos digo que esta pobre viúva deitou mais do que todos os que deitaram na arca do tesouro;

43 ויקרא אל תלמידיו ויאמר אליהם אמן אמר אני לכם כי האלמנה העניה הזאת נתנה יותר מכל הנתנים אל ארון האוצר:

44 Porque todos ali deitaram do que lhes sobejava, mas esta, da sua pobreza, deitou tudo o que tinha, todo o seu sustento.

44 כי כלם נתנו מן העדף שלהם והיא ממחסרה נתנה כל אשר לה את כל רכושה:

Marcos 13

1 E, SAINDO ele do templo, disse-lhe um dos seus discípulos: Mestre, olha que pedras, e que edifícios!

1 ויהי בצאתו מן המקדש ויאמר אליו אחד מתלמידיו רבי ראה מה יפו האבנים והבנינים האלה:

2 E, respondendo Jesus, disse-lhe: Vês estes grandes edifícios? Não ficará pedra sobre pedra que não seja derribada.

2 ויען ישוע אתו ויאמר הראית את כל הבנינים הגדולים האלה לא תשאר אבן על אבן אשר לא תתפרק:

3 E, assentando-se ele no monte das Oliveiras, defronte do templo, Pedro, e Tiago, e João e André lhe perguntaram em particular:

3 וישב על הר הזיתים ממול המקדש וישאלהו פטרוס ויעקב ויוחנן ואנדרי והם אתו לבדם:

4 Diz-nos, quando serão essas coisas, e que sinal haverá quando todas elas estiverem para se cumprir.

4 אמר נא לנו מתי תהיה זאת ומה הוא האות בבא העת אשר תעשה בה כל זאת:

5 E Jesus, respondendo-lhes, começou a dizer: Olhai que ninguém vos engane;

5 ויען אתם ישוע ויחל לדבר ראו פן יתעה אתכם איש:

6 Porque muitos virão em meu nome, dizendo: Eu sou o Cristo; e enganarão a muitos.

6 כי רבים יבאו בשמי לאמר אני הוא ויתעו רבים:

7 E, quando ouvirdes de guerras e de rumores de guerras, não vos perturbeis; porque assim deve acontecer; mas ainda não será o fim.

7 ובשמעכם מלחמות ושמעות מלחמה אל תבהלו כי היו תהיה זאת אך לא זאת היא הקץ:

8 Porque se levantará nação contra nação, e reino contra reino, e haverá terramotos em diversos lugares, e haverá fomes. Isto será o princípio de dores.

8 כי יקום גוי על גוי וממלכה על ממלכה והיה רעש כה וכה והיה רעב ומהומה:

9 Mas olhai por vós mesmos, porque vos entregarão aos concílios e às sinagogas: sereis açoitados, e sereis apresentados ante presidentes e reis, por amor de mim, para lhes servir de testemunho.

9 אלה ראשית החבלים ואתם השמרו בנפשתיכם כי ימסרו אתכם לסנהדריות והכיתם בבתי כנסיות ולפני משלים ומלכים תובאו למעני לעדות להם:

10 Mas importa que o evangelho seja primeiramente pregado entre todas as gentes.

10 והבשורה צריכה להקרא בראשנה לכל הגוים:

11 Quando pois vos conduzirem para vos entregarem, não estejais solícitos de antemão pelo que haveis de dizer mas, o que vos for dado naquela hora, isso falai por que não sois vós os que falais, mas o Espírito Santo.

11 וכאשר יוליכו ומסרו אתכם אל תדאגו ואל תחשבו מה תדברו כי הדבר אשר ינתן לכם בשעה ההיא אותו דברו יען לא אתם הם המדברים כי אם רוח הקדש:

12 E o irmão entregará à morte o irmão, e o pai o filho; e levantar-se-ão os filhos contra os pais, e os farão morrer.

12 ואח ימסר את אחיו למות ואב את בנו וקמו בנים באבותם והמיתו אותם:

13 E sereis aborrecidos por todos por amor do meu nome; mas quem perseverar até ao fim esse será salvo.

13 והייתם שנואים לכל אדם למען שמי והמחכה עד עת קץ הוא יושע:

14 Ora, quando vós virdes a abominação do assolamento; que foi predito, estar onde não deve estar (quem lê, entenda), então os que estiverem na Judéia fujam para os montes.

14 וכי תראו את שקוץ משמם הנאמר ביד דניאל הנביא עמד במקום אשר לא לו הקורא יבין אז נוס ינוסו אנשי יהודה אל ההרים:

15 E o que estiver sobre o telhado não desça para casa, nem entre a tomar coisa alguma de sua casa;

15 ואשר על הגג אל ירד הביתה ואל יבא פנימה לשאת דבר מביתו:

16 E o que estiver no campo não volte atrás, para tomar o seu vestido.

16 ואשר בשדה אל ישב הביתה לשאת מלבושו:

17 Mas ai das grávidas, e das que criarem naqueles dias!

17 ואוי להרות ולמיניקות בימים ההמה:

18 Orai pois, para que a vossa fugida não suceda no inverno;

18 אך התפללו אשר לא תהיה מנוסתכם בחרף:

19 Porque naqueles dias haverá uma aflição tal, qual nunca houve desde o princípio da criação, que Deus criou, até agora, nem jamais haverá.

19 כי הימים ההם יהיו עת צרה אשר לא נהיתה כמוה מראשית הבריאה אשר ברא אלהים עד עתה וכמוה לא תהיה עוד:

20 Se o Senhor não abreviasse aqueles dias, nenhuma carne se salvaria; mas, por causa dos escolhidos que escolheu, abreviou aqueles dias.

20 ולולי קצר יהוה את הימים ההם לא יושע כל בשר אך למען הבחירים אשר בחר בם קצר את הימים:

21 E então, se alguém vos disser: Eis aqui o Cristo; ou: Ei-lo ali; não acrediteis.

21 ואז אם יאמר איש אליכם הנה פה המשיח או הנהו שם אל תאמינו:

22 Porque se levantarão falsos cristos, e falsos profetas, e farão sinais e prodígios, para enganarem, se for possível, até os escolhidos.

22 כי יקומו משיחי שקר ונביאי שקר ונתנו אתות ומופתים להתעות אף את הבחירים אם יוכלו:

23 Mas vós vede; eis que de antemão vos tenho dito tudo.

23 ואתם ראו הנה מראש הגדתי לכם את כל:

24 Ora, naqueles dias, depois daquela aflição, o sol se escurecerá, e a lua não dará a sua luz.

24 והיה בימים ההם אחרי הצרה ההיא תחשך השמש והירח לא יגיה אורו:

25 E as estrelas cairão do céu, e as forças que estão nos céus serão abaladas.

25 והכוכבים יפלו מן השמים וכחות השמים יתמוטטו:

26 E então verão vir o Filho do homem nas nuvens, com grande poder e glória.

26 ואז יראו את בן האדם בא בעננים בגבורה רבה ובכבוד:

27 E ele enviará os seus anjos, e ajuntará os seus escolhidos, desde os quatro ventos, da extremidade da terra até à extremidade do céu.

27 ואז ישלח את מלאכיו ויקבץ את בחיריו מארבע הרוחות מקצה הארץ עד קצה השמים:

28 Aprendei pois a parábola da figueira: Quando já o seu ramo se torna tenro, e brota folhas, bem sabeis que já está próximo o verão.

28 למדו נא את משל התאנה כשירטב ענפה ופרח עלה ידעתם כי קרוב
הקיץ:

29 Assim também vós, quando virdes sucederem estas coisas,
sabeis que já está perto, às portas.

29 כן אף אתם בראתכם כי היו כל אלה דעו כי קרוב הוא לפתח:

30 Na verdade vos digo que não passará esta geração, sem que
todas estas coisas aconteçam.

30 אמן אמר אני לכם לא יעבר הדור הזה עד אשר יהיו כל אלה:

31 Passará o céu e a terra, mas as minhas palavras não passarão.

31 השמים והארץ יעברו ודברי לא יעברון:

32 Mas daquele dia e hora ninguém sabe, nem os anjos que
estão no céu, nem o Filho, senão o Pai.

32 אך עת בוא היום ההוא והשעה ההיא אין איש יודע אותה גם לא
מלאכי השמים גם לא הבן מבלעדי האב:

33 Olhai, vigiai e orai; porque não sabeis quando chegará o
tempo.

33 ראו שקדו והתפללו כי לא ידעתם מתי תהיה העת:

34 É como se um homem, partindo para fora da terra, deixasse a
sua casa, e desse autoridade aos seus servos, e a cada um a sua
obra, e mandasse ao porteiro que vigiasse.

34 והיה כאיש הולך למרחק אשר עזב את ביתו ויתן שלטן לעבדיו ולאיש
איש את מלאכתו וגם את השוער צוה לשקד:

35 Vigiai pois, porque não sabeis quando virá o Senhor da casa;
se à tarde, se à meia noite, se ao cantar do galo, se pela manhã,

35 לכן שקדו כי לא ידעתם מתי יבוא בעל הבית אם לעת ערב או בחצות
הלילה אם בעת קריאת הגבר או בבקר:

36 Para que, vindo de improviso, não vos ache dormindo.

36 פן יבוא פתאם ומצא אתכם ישנים:

37 E as coisas que vos digo digo-as a todos: Vigiai.

37 ואת אשר אמרתי לכם אמר אני לכל שקדו:

Marcos 14

1 E DALI a dois dias era a páscoa, e a festa dos pães asmos; e os
principais dos sacerdotes e os escribas buscavam como o
prenderiam com dolo, e o matariam.

1 ויהי יומים לפני חג הפסח והמצות ויבקשו הכהנים הגדולים והסופרים
איך יתפשהו בערמה להמיתו:

2 Mas eles diziam: Não na festa, para que porventura se não faça
alvoroço entre o povo.

2 ויאמרו אך לא בחג פן תהיה מהומה בעם:

3 E, estando ele em Betania, assentado à mesa, em casa de
Simão, o leproso, veio uma mulher, que trazia um vaso de
alabastro, com unguento de nardo puro, de muito preço e,
quebrando o vaso, lho derramou sobre a cabeça.

3 ויהי בהיותו בבית היני בית שמעון המצרע ויסב אל השלחן ותבא אשה
ובידה פך שמן נרד זך ויקר מאד ותשבר את הפך ותצק על ראשו:

4 E alguns houve que em si mesmos se indignaram, e disseram:
Para que se fez este desperdício de unguento?

4 ויש אשר מתרעמים איש אל רעהו לאמר על מה היה אבוד השמן הזה:

5 Porque podia vender-se por mais de trezentos dinheiros, e dá-lo aos pobres. E bramavam contra ela.

5 כי ראוי היה זה להמכר ביותר משלש מאות דינר ולתתו לעניים ויגערו בה:

6 Jesus, porém, disse: Deixai-a, para que a molestais? Ela fez-me boa obra.

6 ויאמר ישוע הניחו לה למה תגיון נפשה מעשה טוב עשתה עמדי:

7 Porque sempre tendes os pobres convosco, e podeis fazer-lhes bem, quando quiserdes; mas a mim nem sempre me tendes.

7 כי העניים תמיד עמכם וכשתרצו תוכלו להיטיב להם ואנכי לא אהיה אתכם תמיד:

8 Esta fez o que podia; antecipou-se a ungir o meu corpo para a sepultura.

8 את אשר היה לאל ידה עשתה קדמה למשוח את גופי לחנטו:

9 Em verdade vos digo, que em todas as partes do mundo onde este evangelho for pregado, também o que ela fez será contado para sua memória.

9 אמן אמר אני לכם כי באשר תקרא הבשורה הזאת אל כל העולם גם את אשר עשתה היא יספר לזכרון לה:

10 E Judas Iscariotes, um dos doze, foi ter com os principais dos sacerdotes para lho entregar.

10 ויהודה איש קריות אחד משנים העשר הלך אל ראשי הכהנים למסר אותו אליהם:

11 E eles, ouvindo-o, folgaram, e prometeram dar-lhe dinheiro; e buscava como o entregaria em ocasião oportuna.

11 והם כשמעם שמחו ויאמרו לתת לו כסף ויבקש תאנה למסרו:

12 E, no primeiro dia dos pães asmos, quando sacrificavam a
páscoa, disseram-lhe os discípulos: Aonde queres que vamos
fazer os preparativos para comer a páscoa?

12 ויהי בראשון לחג המצות עת זבח הפסח ויאמרו אליו תלמידיו איפה
תחפץ לאכל את הפסח ונלכה ונכין:

13 Enviou dois dos seus discípulos, e disse-lhes: Ide à cidade, e
um homem, que leva um cântaro de água, vos encontrará; segui-
o;

13 וישלח שנים מתלמידיו ויאמר אליהם לכו העירה ויפגע אתכם איש
נשא צפחת המים לכו אחריו:

14 E, onde quer que entrar, dizei ao Senhor da casa: O Mestre
diz: Onde está o aposento em que hei-de comer a páscoa com os
meus discípulos?

14 ובאשר יבוא שמה אמרו לבעל הבית כה אמר הרב איה המלון אשת
אכלה שם את הפסח עם תלמידי:

15 E ele vos mostrará um grande cenáculo mobilado e
preparado; preparai-a ali.

15 והוא יראה אתכם עליה גדולה מצעה ומוכנה ושם הכינו לנו:

16 E, saindo os seus discípulos, foram à cidade, e acharam como
lhes tinha dito, e prepararam a páscoa.

16 ויצאו תלמידיו ויבאו העירה וימצאו כאשר דבר להם ויכינו את הפסח:

17 E, chegada a tarde, foi com os doze,

17 ויהי בערב ויבא עם שנים העשר:

18 E, quando estavam assentados a comer, disse Jesus: Em verdade vos digo que um de vós, que comigo come há-de trair-me.

18 ויסבו ויאכלו ויאמר ישוע אמן אמר אני לכם אחד מכם האכל אתי ימסרני:

19 E eles começaram a entristecer-se e a dizer um após outro: Porventura sou eu, Senhor? e outro: Porventura sou eu, Senhor?

19 ויחלו להתעצב ויאמרו אליו זה אחר זה הכי אני הוא:

20 Mas ele, respondendo, disse-lhes: É um dos doze, que mete comigo a mão no prato.

20 ויען ויאמר אליהם אחד משנים העשר הוא הטבל עמי בקערה:

21 Na verdade o Filho do homem vai, como dele esta escrito, mas ai daquele homem por quem o Filho do homem é traído! Bom seria para o tal homem não haver nascido.

21 הן בן האדם הלך ילך כאשר כתוב עליו אבל אוי לאיש ההוא אשר על ידו ימסר בן האדם טוב לאיש ההוא שלא נולד:

22 E, comendo eles, tomou Jesus pão, e, abençoando-o o partiu e deu-lho, e disse: Tomai, comei, isto é o meu corpo,

22 ויהי באכלם ויקח ישוע לחם ויברך ויבצע ויתן להם ויאמר קחו אכלו זה הוא גופי:

23 E, tomando o cálix, e dando graças, deu-lho; e todos beberam dele.

23 ויקח את הכוס ויברך ויתן להם וישתו ממנה כלם:

24 E disse-lhes: Isto é o meu sangue, o sangue do Novo Testamento, que por muitos é derramado.

24 ויאמר להם זה הוא דמי דם הברית החדשה הנשפך בעד רבים:

25 Em verdade vos digo que não beberei mais do fruto da vide, até àquele dia em que o beber novo no reino de Deus.

25 אמן אמר אני לכם שתה לא אשתה עוד מתנובת הגפן עד היום ההוא אשר אשתה אותה חדשה במלכות האלהים:

26 E, tendo cantado o hino, saíram para o monte das Oliveiras.

26 ואחרי גמרם את ההלל ויצאו אל הר הזיתים:

27 E disse-lhes Jesus: Todos vós esta noite vos escandalizareis em mim; porque escrito está: Ferirei o pastor, e as ovelhas se dispersarão.

27 ויאמר אליהם ישוע אתם כלכם תכשלו בי בלילה הזה כי כתוב אכה את הרעה ותפוצין הצאן:

28 Mas, depois que eu houver ressuscitado, irei adiante de vós para a Galiléia.

28 ואחרי קומי מן המתים אלך לפניכם הגלילה:

29 E disse-lhe Pedro: Ainda que todos se escandalizem, nunca, porém, eu.

29 ויאמר אליו פטרוס גם אם כלם יכשלו אני לא אכשל:

30 E disse-lhe Jesus: Em verdade te digo que hoje, nesta noite, antes que o galo cante duas vezes, três vezes me negarás.

30 ויאמר אליו ישוע אמן אמר אני לך כי היום בלילה הזה בטרם יקרא התרנגול פעמים אתה תכחש בי שלש פעמים:

31 Mas ele disse com mais veemência: Ainda que me seja necessário morrer contigo, de modo nenhum te negarei. E da mesma maneira diziam todos também.

31 והוא התחזק ויוסף לדבר ויאמר גם כי יהיה עלי למות אתך כחש לא
אכחש בך וכן אמרו גם כלם:

32 E foram a um lugar chamado Getsemane, e disse aos discípulos: Assentai-vos aqui, enquanto eu oro.

32 ויבאו אל חצר גת שמני שמו ויאמר אל תלמידיו שבו לכם פה עד אשר
אתפלל:

33 E tomou consigo a Pedro, e a Tiago, e a João, e começou a ter pavor, e a angustiar-se.

33 ויקח אתו את פטרוס ואת יעקב ואת יוחנן ויחל להשמים ולמוג:

34 E disse-lhes: A minha alma está profundamente triste até à morte: ficai aqui, e vigiai:

34 ויאמר אליהם נפשי מרה לי עד מות עמדו פה ושקדו:

35 E, tendo ido um pouco mais adiante, prostrou-se em terra; e orou para que, se fosse possível, passasse dele aquela hora.

35 ויעבר משם מעט והלאה ויפל ארצה ויתפלל אשר אם יוכל היות תעבר
נא מעליו השעה הזאת:

36 E disse: Aba, Pai, todas as coisas te são possíveis; afasta de mim este cálix; não seja, porém, o que eu quero, mas o que tu queres.

36 ויאמר אבא אבי הכל תוכל העבר נא מעלי את הכוס הזאת אך לא את
אשר אני רוצה כי אם את אשר אתה:

37 E, chegando, achou-os dormindo; e disse a Pedro: Simão, dormes? Não podes vigiar uma hora?

37 ויבא וימצאם ישנים ויאמר אל פטרוס שמעון התישן הכי לא יכלת
לשקד שעה אחת:

38 Vigiai e orai, para que não entreis em tentação; o espírito, na
verdade, está pronto, mas a carne é fraca.

38 שקדו והתפללו פן תבאו לידי נסיון הן הרוח היא חפצה והבשר רפה:

39 E foi outra vez e orou, dizendo as mesmas palavras.

39 ויסף לסור ויתפלל באמרו עוד הפעם כדברים ההמה:

40 E, voltando, achou-os outra vez dormindo, porque os seus
olhos estavam carregados, e não sabiam que responder-lhe.

40 וישב וימצאם שנית ישנים כי עיניהם היו כבדות ולא ידעו מה יענהו:

41 E voltou terceira vez, e disse-lhes: Dormi agora, e descansai.
Basta; é chegada a hora. Eis que o Filho do homem vai ser
entregue nas mãos dos pecadores.

41 ויבא פעם שלישית ויאמר אליהם מעתה נומו ונוחו רב לי כי באה
השעה הנה בן האדם נמסר בידי חטאים:

42 Levantai-vos, vamos; eis que está perto o que me trai.

42 קומו ונלכה הנה המוסר אותי קרב:

43 E logo, falando ele ainda, veio Judas, que era um dos doze, da
parte dos principais dos sacerdotes, e dos escribas e dos anciãos,
e com ele uma grande multidão com espadas e varapaus.

43 עודנו מדבר ויהודה בא והוא אחד משנים העשר ועמו המון רב בחרבות
ובמקלות מאת הכהנים הגדולים והסופרים והזקנים:

44 Ora, o que o traía, tinha-lhes dado um sinal, dizendo: Aquele
que eu beijar, esse é; prendei-o, e levai-o com segurança.

44 והמוסר אתו נתן להם אות לאמר האיש אשר אשקהו זה הוא אותו
תפשו והוליכהו אל ימלט:

45 E logo que chegou, aproximou-se dele, e disse-lhe: Rabi, Rabi. E beijou-o.

45 הוא בא והוא נגש אליו ויאמר רבי רבי וינשק לו:

46 E lançaram-lhe as mãos, e o prenderam.

46 וישלחו בו את ידיהם ויתפשהו:

47 E um dos que ali estavam presentes, puxando da espada, feriu o servo do sumo sacerdote, e cortou-lhe uma orelha.

47 ואחד מן העמדים אצלו שלף את חרבו ויך את עבד הכהן הגדול ויקצץ את אזנו:

48 E, respondendo Jesus, disse-lhes: Saístes com espadas e varapaus a prender-me, como a um salteador?

48 ויען ישוע ויאמר אליהם כמו על פריץ יצאתם עלי בחרבות ובמקלות לתפשני:

49 Todos os dias estava convosco ensinando no templo, e não me prendestes; mas isto é para que as Escrituras se cumpram.

49 ויום יום הייתי אצלכם מלמד במקדש ולא החזקתם בי אבל למען ימלאו הכתובים:

50 Então, deixando-o, todos fugiram.

50 ויעזבו אותו כלם וינוסו:

51 E um certo mancebo o seguia, envolto em um lençol sobre o corpo nu. E lançaram-lhe a mão.

51 ונער אחד הלך אחריו מעטף בסדין לכסות את ערותו ויאחזהו הנערים:

52 Mas ele, largando o lençol, fugiu nu.

52 והוא עזב את הסדין בידם וינס ערם מפניהם:

53 E levaram Jesus ao sumo sacerdote, e ajuntaram-se todos os principais dos sacerdotes, e os anciãos e os escribas.

53 ויוליכו את ישוע אל הכהן הגדול ויקהלו אתו כל הכהנים הגדולים והזקנים והסופרים:

54 E Pedro o seguiu de longe até dentro do pátio do sumo sacerdote, e estava assentado com os servidores, aquentando-se ao lume.

54 ופטרוס הלך אחריו מרחוק עד לחצר הכהן הגדול פנימה וישב שם עם המשרתים ויתחמם נגד האור:

55 E os principais dos sacerdotes e todo o concílio buscavam algum testemunho contra Jesus, para o matar, e não o achavam.

55 וראשי הכהנים וכל הסנהדרין בקשו עדות על ישוע להמיתו ולא מצאו:

56 Porque muitos testificavam falsamente contra ele, mas os testemunhos não eram conformes.

56 כי רבים ענו בו עדות שקר אך העדיות לא היו שות:

57 E, levantando-se alguns, testificavam falsamente contra ele, dizendo:

57 ויקומו אנשים ויענו בו עדות שקר לאמר:

58 Nós ouvimo-lhe dizer. Eu derribarei este templo, construído por mãos de homens, e em três dias edificarei outro, não feito por mãos de homens.

58 שמענו אתו אמר אני אהרס את ההיכל הזה מעשה ידי אדם ולשלשת ימים אבנה היכל אחר אשר איננו מעשה ידי אדם:

59 E nem assim o seu testemunho era conforme.

59 וגם בזאת עדותם לא שותה:

60 E, levantando-se o sumo sacerdote no sinédrio, perguntou a Jesus, dizendo: Nada respondes? Que testificam estes contra ti?

60 ויקם הכהן הגדול ויעמד בתוך וישאל את ישוע לאמר האינך משיב דבר מה זה אלה ענים בך:

61 Mas. ele calou-se, e nada respondeu. O sumo sacerdote lhe tornou a perguntar, e disse-lhe: És tu o Cristo, Filho do Deus Bem-dito?

61 והוא החריש ולא השיב דבר ויוסף עוד הכהן הגדול לשאל אתו ויאמר אליו האתה הוא המשיח בן המברך:

62 E Jesus disse-lhes: Eu o sou, e vereis o Filho do homem assentado à direita do poder de Deus, e vindo sobre as nuvens do céu.

62 ויאמר ישוע אני הוא ואתם תראו את בן האדם יושב לימין הגבורה ובא עם ענני השמים:

63 E o sumo sacerdote, rasgando os seus vestidos, disse: Para que necessitamos de mais testemunhas?

63 ויקרע הכהן הגדול את בגדיו ויאמר מה לנו עוד לבקש עדים:

64 Vós ouvistes a blasfémia; que vos parece? E todos o consideraram culpado de morte.

64 שמעתם את הגדוף מה דעתכם וירשיעהו כלם כי חיב מיתה הוא:

65 E alguns começaram a cuspir nele, e a cobrir-lhe o rosto, e a dar-lhe unhadas, e a dizer-lhe: Profetiza. E os servidores davam-lhe bofetadas.

65 ויחלו מהם לרק בו ויחפו את פניו ויכהו באגרף ויאמרו אליו הנבא והמשרתים הכאיבהו בהכותם אותו על הלחי:

66 E, estando Pedro em baixo, no átrio, chegou uma das criadas do sumo sacerdote;

66 ויהי בהיות פטרוס בתחתית החצר ותבא אחת משפחות הכהן הגדול:

67 E, vendo a Pedro, que se estava aquentando, olhou para ele, e disse: Tu também estavas com Jesus Nazareno.

67 ותרא את פטרוס כי מתחמם הוא ותבט בו ותאמר גם אתה היית עם הנצרי ישוע:

68 Mas ele negou-o, dizendo: Não o conheço, nem sei o que dizes. E saiu fora ao alpendre, e o galo cantou.

68 ויכחש לאמר לא אדע ולא אבין מה את אמרת ויצא החוצה אל האולם והתרנגל קרא:

69 E a criada, vendo-o outra vez, começou a dizer aos que ali estavam: Este é um dos tais.

69 ותראהו השפחה ותוסף ותאמר אל העמדים שם כי זה הוא אחד מהם ויכחש פעם שנית:

70 Mas ele o negou outra vez. E pouco depois os que ali estavam disseram outra vez a Pedro: Verdadeiramente tu és um deles, porque és também galileu.

70 וכמעט אחרי כן גם העמדים שם אמרו אל פטרוס אמנם אתה אחד מהם כי אף גלילי אתה ולשונך כלשונם:

71 E ele começou a imprecar, e a jurar: Não conheço esse homem de quem falais.

71 ויחל להחרים את נפשו ולהשבע לאמר לא ידעתי את האיש הזה אשר אמרתם:

72 E o galo cantou segunda vez. E Pedro lembrou-se da palavra que Jesus lhe tinha dito: Antes que o galo cante duas vezes, três vezes me negarás tu. E, retirando-se dali, chorou.

72 והתרנגל קרא פעם שנית ויזכר פטרוס את הדבר אשר אמר לו ישוע בטרם יקרא התרנגל פעמים תכחש בי שלש פעמים וישם אל לבו ויבך:

Marcos 15

1 E, LOGO ao amanhecer, os principais dos sacerdotes, com os anciãos, e os escribas, e todo o sinédrio, tiveram conselho; e, ligando Jesus, o levaram e entregaram a Pilatos.

1 וישכימו ראשי הכהנים עם הזקנים והסופרים וכל הסנהדרין בבקר ויתיעצו ויאסרו את ישוע ויוליכהו משם וימסרהו אל פילטוס:

2 E Pilatos lhe perguntou: Tu és o Rei dos Judeus? E ele, respondendo, disse-lhe: Tu o dizes.

2 וישאל אותו פילטוס האתה מלך היהודים ויען ויאמר אליו אתה אמרת:

3 E os principais dos sacerdotes o acusavam de muitas coisas; porém ele nada respondia.

3 וראשי הכהנים הרבו לשטנו:

4 E Pilatos o interrogou outra vez, dizendo: Nada respondes? Vê quantas coisas testificam contra ti.

4 ויוסף פילטוס וישאלהו לאמר האינך משיב דבר ראה כמה הם מעידים בך:

5 Mas Jesus nada mais respondeu, de maneira que Pilatos se maravilhava.

5 וישוע לא השיב עוד אף דבר אחד ויתמה פילטוס:

6 Ora no dia da festa costumava soltar-lhes um preso qualquer que eles pedissem.

6 ובכל חג היה דרכו לפטר להם אסיר אחד את אשר יבקשו:

7 E havia um chamado Barrabás, que, preso com outros amotinadores, tinha num motim cometido uma morte.

7 ויהי איש הנקרא בשם בר אבא אסור עם המורדים אשר רצחו רצח בעת המרד:

8 E a multidão, dando gritos, começou a pedir que fizesse como sempre lhes tinha feito.

8 וישא ההמון את קולו ויחלו לבקש שיעשה להם כפעם בפעם:

9 E Pilatos lhes respondeu, dizendo: Quereis que vos solte o Rei dos Judeus?

9 ויען אתם פילטוס ויאמר התחפצו כי אפטר לכם את מלך היהודים:

10 Porque ele bem sabia que por inveja os principais dos sacerdotes o tinham entregado.

10 כי ידע אשר רק מקנאה מסרוהו ראשי הכהנים:

11 Mas os principais dos sacerdotes incitaram a multidão para que fosse solto antes Barrabás.

11 וראשי הכהנים הסיתו את ההמון לבלתי פטר להם כי אם בר אבא:

12 E Pilatos, respondendo-lhes disse outra vez: Que quereis pois que faça daquele a quem chamais Rei dos Judeus?

12 ויסף פילטוס ויען ויאמר להם ומה אפוא חפצתם ואעשה לאשר אתם קראים מלך היהודים:

13 E eles tornaram a clamar: Crucifica-o.

13 ויוסיפו לצעק הצלב אותו:

14 Mas Pilatos lhes disse: Mas que mal fez? E eles cada vez clamavam mais: Crucifica-o.

14 ויאמר אליהם פילטוס מה אפוא עשה רעה והם הרבו עוד לצעק הצלב אותו:

15 Então Pilatos, querendo satisfazer a multidão, soltou-lhes Barrabás, e, açoitado Jesus, o entregou para que fosse crucificado.

15 ויואל פילטוס לעשות כרצון העם ויפטר להם את בר אבא ואת ישוע הכה בשוטים וימסר אותו להצלב:

16 E os soldados o levaram dentro à sala, que é a da audiência, e convocaram toda a coorte;

16 ויוליכהו אנשי הצלב אל החצר הפנימית הוא בית המשפט ויזעיקו את כל הגדוד:

17 E vestiram-no de púrpura, e, tecendo uma coroa de espinhos, lha puseram na cabeça.

17 וילבישהו ארגמן וישרגו עטרת קצים ויעטרהו:

18 E começaram a saudá-lo, dizendo: Salve, Rei dos Judeus!

18 ויחלו לברכו לאמר שלום לך מלך היהודים:

19 E feriram-no na cabeça com uma cana, e cuspiram nele, e, postos de joelhos, o adoraram.

19 ויכו על ראשו בקנה וירקו בו ויכרעו על ברכיהם וישתחוו לו:

20 E, havendo-o escarnecido, despiram-lhe a púrpura, e o vestiram com os seus próprios vestidos; e o levaram para fora a fim de o crucificarem.

20 ואחרי התלוצצם בו הפשיטו אותו את הארגמן וילבישהו את בגדיו
ויוציאהו לצלב אותו:

21 E constrangeram um certo Simão, cireneu, pai de Alexandre e de Rufo, que por ali passava, vindo do campo, a que levasse a cruz.

21 ויאנסו איש עבר אחד הבא מן השדה ושמו שמעון הקוריני אבי
אלכסנדרוס ורופוס לשאת את צלבו:

22 E levaram-no ao lugar do Gólgota, que se traduz por lugar da Caveira.

22 ויביאהו אל מקום גלגלתא הוא מקום הגלגלת:

23 E deram-lhe a beber vinho com mirra, mas ele não o tomou.

23 ויתנו לו יין מזוג במר והוא לא קבל:

24 E, havendo-o crucificado, repartiram os seus vestidos, lançando sobre eles sortes, para saber o que cada um levaria.

24 ויהי כאשר צלבו אותו ויחלקו בגדיו להם בהפילם עליהם גורל מה יקח
איש איש:

25 E era a hora terceira, e o crucificaram.

25 ותהי השעה השלישית ויצלבהו:

26 E por cima dele estava escrita a sua acusação: O REI DOS JUDEUS.

26 ומכתב דבר אשמתו כתוב למעלה מלך היהודים:

27 E crucificaram com ele dois salteadores, um à sua direita, e outro à esquerda.

27 ויצלבו אתו שני פריצים אחד לימינו ואחד לשמאלו:

28 E cumpriu-se a escritura que diz: E com os malfeitores foi contado.

28 וימלא הכתוב האמר ואת פשעים נמנה:

29 E os que passavam blasfemavam dele, meneando as suas cabeças, e dizendo: Ah! tu que derribas o templo, e em três dias o edificas,

29 והעברים גדפו אותו ויניעו ראשם לאמר האח אתה ההורס את ההיכל ובונה אותו בשלשת ימים:

30 Salva-te a ti mesmo, e desce da cruz.

30 הושע את עצמך ורדה מן הצלב:

31 E da mesma maneira também os principais dos sacerdotes, com os escribas, diziam uns para os outros, zombando: Salvou os outros, e não pode salvar-se a si mesmo;

31 וכן לעגו לו גם ראשי הכהנים עם הסופרים באמרם איש אל רעהו את אחרים הושיע ואת עצמו לא יוכל להושיע:

32 O Cristo, o Rei de Israel, desça agora da cruz, para que o vejamos e acreditemos. Também os que com ele foram crucificados o injuriavam.

32 המשיח מלך ישראל ירד נא מן הצלב למען נראה ונאמין וגם הנצלבים אתו חרפוהו:

33 E, chegada a hora sexta, houve trevas sobre a terra até à hora nona.

33 ובהיות השעה הששית היה חשך על כל הארץ עד השעה התשיעית:

34 E, à hora nona, Jesus exclamou com grande voz, dizendo: Eloí, Eloí, lamá sabactani? que, traduzido é: Deus meu, Deus meu, porque me desamparaste?

34 ובשעה התשיעית ויצעק ישוע בקול גדול אלהי אלהי למה שבקתני אשר פרושו אלי אלי למה עזבתני:

35 E alguns dos que ali estavam, ouvindo isto, diziam: Eis que chama por Elias.

35 ומקצת העמדים אצלו בשמעם את זאת אמרו הנה אל אליהו הוא קורא:

36 E um deles correu a embeber uma esponja em vinagre, e, pondo-a numa cana, deu-lho a beber, dizendo: Deixai, vejamos se virá Elias tirá-lo.

36 וירץ אחד מהם וימלא ספוג חמץ וישם על קנה וישקהו ויאמר הניחו ונראה אם יבא אליהו להורידו:

37 E Jesus, dando um grande brado, expirou.

37 וישוע נתן קול גדול ויפח את נפשו:

38 E o véu do templo se rasgou em dois, de alto a baixo.

38 ופרכת ההיכל נקרעה לשנים קרעים מלמעלה למטה:

39 E o centurião, que estava defronte dele, vendo que assim clamando expirara, disse: Verdadeiramente este homem era o Filho de Deus.

39 וירא שר המאה העמד לנגדו כי בזעקו כן נפח את נפשו ויאמר אכן האיש הזה היה בן האלהים:

40 E também ali estavam algumas mulheres, olhando de longe, entre as quais também Maria Madalena, e Maria, mãe de Tiago, o menor, e de José, e Salomé;

40 וגם נשים היו שם ראות מרחוק ובתוכן גם מרים המגדלית ומרים אמו של יעקב הצעיר ושל יוסי ושלמית:

41 As quais também o seguiam, e o serviam, quando estava na Galiléia; e muitas outras, que tinham subido com ele a Jerusalém.

41 אשר גם הלכו אחריו ושרתהו בהיותו בגליל ואחרות רבות אשר עלו אתו ירושלים:

42 E, chegada a tarde, porquanto era o dia da preparação, isto é, a véspera do sábado,

42 ועת הערב הגיע ומפני אשר ערב שבת היה הוא היום שלפני השבת:

43 Chegou José de Arimatéia, senador honrado, que também esperava o reino de Deus, e ousadamente foi a Pilatos, e pediu o corpo de Jesus.

43 ויבא יוסף הרמתי יועץ נכבד אשר היה מחכה גם הוא למלכות האלהים ויתחזק ויבא אל פילטוס וישאל את גופת ישוע:

44 E Pilatos se maravilhou de que já estivesse morto. E, chamando o centurião, perguntou-lhe se já havia muito que tinha morrido.

44 ויתמה פילטוס על אשר הוא כבר מת ויקרא אל שר המאה וישאלהו הגוע כבר:

45 E, tendo-se certificado pelo centurião, deu o corpo a José;

45 וידע מפי שר המאה כי כן ויתן את גופתו מתנה ליוסף:

46 O qual comprara um lençol fino, e, tirando-o da cruz, o envolveu nele, e o depositou num sepulcro lavrado numa rocha; e revolveu uma pedra para a porta do sepulcro.

46 והוא קנה סדין ויורד אתו ויכרכהו בסדין וישימהו בקבר חצוב בסלע ויגל אבן על פתח הקבר:

47 E Maria Madalena e Maria, mãe de José, observavam onde o punham.

47 ומרים המגדלית ומרים אם יוסי היו ראות את המקום אשר הושם שמה:

Marcos 16

1 E, PASSADO o sábado, Maria Madalena, e Maria, mãe de Tiago, e Salomé, compraram aromas para irem ungi-lo.

1 ויהי כאשר עבר יום השבת ותקנינה מרים המגדלית ומרים אם יעקב ושלמית סמים לבוא ולסוך אתו בהם:

2 E, no primeiro dia da semana, foram ao sepulcro, de manhã cedo, ao nascer do sol;

2 ובאחד בשבת בבקר השכם באו אל הקבר כזרוח השמש:

3 E diziam umas às outras: Quem nos revolverá a pedra da porta do sepulcro?

3 ותאמרנה אשה אל אחותה מי יגל לנו את האבן מעל פתח הקבר:

4 E, olhando, viram que já a pedra estava revolvida; e era ela muito grande.

4 ובהביטן ראו והנה נגללה האבן כי היתה גדלה מאד:

5 E, entrando no sepulcro, viram um mancebo assentado à direita, vestido de uma roupa comprida, branca; e ficaram espantadas.

5 ותבאנה אל תוך הקבר ותראינה בחור אחד ישב מימין והוא עטה שמלה לבנה ותשתוממנה:

6 Porém ele disse-lhes: Não vos assusteis; buscais a Jesus Nazareno, que foi crucificado; já ressuscitou, não está aqui; eis aqui o lugar onde o puseram.

6 ויאמר אליהן אל תשתוממנה את ישוע הנצרי אתן מבקשות את הנצלב הוא קם איננו פה הנה זה המקום אשר השכיבהו בו:

7 Mas, ide, dizei a seus discípulos, e a Pedro, que ele vai adiante de vós para a Galiléia; ali o vereis, como ele vos disse.

7 אך לכנה ואמרתן אל תלמידיו ואל פטרוס כי הולך הוא לפניכם הגלילה ושם תראהו כאשר אמר לכם:

8 E, saindo elas apressadamente, fugiram do sepulcro, porque estavam possuídas de temor e assombro; e nada diziam a ninguém, porque temiam.

8 ותמהרנה לצאת ותברחנה מן הקבר כי אחזתן רעדה ותמהון ולא הגידו דבר לאיש כי יראו:

9 E Jesus tendo ressuscitado na manhã do primeiro dia da semana, apareceu primeiramente a Maria Madalena, da qual tinha expulsado sete demónios.

9 והוא כאשר קם מן המתים באחד בשבת נראה בראשונה אל מרים המגדלית אשר גרש ממנה שבעה שדים:

10 E, partindo ela, anunciou-o àqueles que tinham estado com ele, os quais estavam tristes, e chorando.

10 ותלך ותגד לאנשים אשר היו עמו והם מתאבלים ובכים:

11 E, ouvindo eles que vivia, e que tinha sido visto por ela, não o creram.

11 וכאשר שמעו כי חי ונראה אליה לא האמינו לה:

12 E depois manifestou-se noutra forma a dois deles, que iam de caminho para o campo.

12 ואחרי כן נראה בדמות אחרת לשנים מהם בהיתם מתהלכים בצאתם השדה:

13 E, indo estes, anunciaram-no aos outros, mas nem ainda estes creram.

13 והם הלכו ויגידו לאחרים וגם להם לא האמינו:

14 Finalmente apareceu aos onze, estando eles assentados juntamente, e lançou-lhes em rosto a sua incredulidade e dureza de coração, por não haverem crido nos que o tinham visto já ressuscitado.

14 ובאחרנה נראה לעשתי העשר בהיותם מסבים ויחרף חסרון אמונתם וקשי לבבם אשר לא האמינו לראים אתו נעור מן המתים:

15 E disse-lhes: Ide por todo o mundo, pregai o evangelho a toda a criatura.

15 ויאמר אליהם לכו אל כל העולם וקראו את הבשורה לכל הבריאה:

16 Quem crer e for baptizado será salvo; mas quem não crer será condenado.

16 המאמין ונטבל הוא יושע ואשר לא יאמין יאשם:

17 E estes sinais seguirão aos que crerem: Em meu nome expulsarão os demónios; falarão novas línguas;

17 ואלה האתות אשר ילוו אל המאמינים יגרשו שדים בשמי ובלשנות
חדשות ידברו:

18 Pegarão nas serpentes; e, se beberem alguma coisa mortífera, não lhes fará dano algum; e porão as mãos sobre os enfermos e os curarão.

18 נחשים ישאו בידיהם ואם ישתו סם המות לא יזיקם על חולים ישימו
את ידיהם וייטב להם:

19 Ora o Senhor, depois de lhes ter falado, foi recebido no céu, e assentou-se à direita de Deus.

19 ויהי אחרי אשר דבר אתם האדון וינשא השמימה וישב לימין האלהים:

20 E eles, tendo partido, pregaram por todas as partes, cooperando com eles o Senhor, e confirmando a palavra com os sinais que se seguiam. Amen.

20 הֵם יָצְאוּ וְהִכְרִיזוּ אֶת הַבְּשׂוֹרָה בְּכָל מָקוֹם, וְהָאָדוֹן פָּעַל עִמָּהֶם וְאִשֵּׁר
אֶת הַדָּבָר בָּאוֹתוֹת שֶׁנִּלְווּ אֲלֵיהֶם.]

Evangelho segundo Lucas

Lucas 1

1 TENDO pois muitos empreendido pôr em ordem a narração dos factos que entre nós se cumpriram,

1 אחרי אשר רבים הואילו לחבר ספור המעשים אשר נאמנו בשלמות
בתוכנו:

2 Segundo nos transmitiram os mesmos que os presenciaram desde o princípio, e foram ministros da palavra,

2 כאשר מסרום לנו הראים אתם בעיניהם מתחלה ואשר היו משרתי הדבר:

3 Pareceu-me também a mim conveniente descrevê-los a ti, ó excelente Teófilo, por sua ordem, havendo-me já informado minuciosamente de tudo desde o princípio;

3 חשבתי לטוב גם אני החפש כל הדברים היטב מראשיתם לכתבם אליך בסדר תאופילוס האדיר:

4 Para que conheças a certeza das coisas de que já estás informado.

4 למען תדע קשט האמרים אשר חנכת בם:

5 Existiu, no tempo de Herodes, rei da Judéia, um sacerdote chamado Zacarias, da ordem de Abias, e cuja mulher era das filhas de Aarão; e o seu nome era Isabel.

5 כהן היה בימי הורדוס מלך יהודה זכריה שמו ממשמרת אביה ולו אשה מבנות אהרן ושמה אלישבע:

6 E eram ambos justos perante Deus, andando sem repreensão em todos os mandamentos e preceitos do Senhor.

6 ושניהם היו צדיקים לפני האלהים והלכי תם בכל מצות יהוה ובחקתיו:

7 E não tinham filhos, porque Isabel era estéril, e ambos eram avançados em idade.

7 ולא היה להם ילד כי אלישבע עקרה ושניהם באו בימים:

8 E aconteceu que, exercendo ele o sacerdócio diante de Deus, na ordem da sua turma,

8 ויהי היום ויכהן לפני אלהים בסדר משמרתו:

9 Segundo o costume sacerdotal, coube em sorte entrar no templo do Senhor para oferecer o incenso.

9 וכמשפט עבודת הכהנים יצא גורלו להקטיר קטרת ויבא אל היכל יהוה:

10 E toda a multidão do povo estava fora, orando, à hora do incenso;

10 וכל קהל העם היו מתפללים בחוץ בעת הקטרת:

11 E um anjo do Senhor lhe apareceu, posto em pé, à direita do altar do incenso.

11 וירא אליו מלאך יהוה עמד לימין מזבח הקטרת:

12 E Zacarias, vendo-o, turbou-se, e caiu temor sobre ele.

12 ויבהל זכריה בראותו אתו ואימה נפלה עליו:

13 Mas o anjo lhe disse: Zacarias, não temas, porque a tua oração foi ouvida, e Isabel, tua mulher, dará à luz um filho, e lhe porás o nome de João;

13 ויאמר אליו המלאך אל תירא זכריהו כי נשמעה תפלתך ואלישבע אשתך תלד לך בן וקראת שמו יוחנן:

14 E terás prazer e alegria, e muitos se alegrarão no seu nascimento,

14 והיה לך לשמחה וגיל ורבים ישמחו בהולדו:

15 Porque será grande diante do Senhor, e não beberá vinho,
nem bebida forte, e será cheio do Espírito Santo, já desde o
ventre de sua mãe;

15 כי גדול יהיה לפני יהוה ויין ושכר לא ישתה ורוח הקדש ימלא בעודנו
בבטן אמו:

16 E converterá muitos dos filhos de Israel ao Senhor seu Deus,

16 ורבים מבני ישראל ישיב אל יהוה אלהיהם:

17 E irá adiante dele no espírito e virtude de Elias, para converter
os corações dos pais aos filhos, e os rebeldes à prudência dos
justos; com o fim de preparar ao Senhor um povo bem disposto.

17 והוא ילך לפניו ברוח אליהו ובגבורתו להשיב את לב אבות על בנים
ואת הסוררים לתבונת הצדיקים להעמיד ליהוה עם מתקן:

18 Disse então Zacarias ao anjo: Como saberei isto? Pois eu já
sou velho, e minha mulher avançada em idade.

18 ויאמר זכריה אל המלאך במה אדע זאת כי אני זקנתי ואשתי באה
בימים:

19 E, respondendo o anjo, disse-lhe: Eu sou Gabriel, que assisto
diante de Deus, e fui enviado a falar-te e dar-te estas alegres
novas;

19 ויען המלאך ויאמר אליו אני גבריאל העומד לפני האלהים ושלוח אנכי
לדבר אליך ולבשרך את זאת:

20 E eis que ficarás mudo, e não poderás falar até ao dia em que
estas coisas aconteçam; porquanto não creste nas minhas
palavras que a seu tempo se hão-de cumprir.

20 והנה תאלם ולא תוכל לדבר עד היום אשר תהיה זאת תחת כי לא
האמנת בדברי אשר ימלאו למועדם:

21 E o povo estava esperando a Zacarias, e maravilhava-se de
que tanto se demorasse no templo.

21 והעם היה מחכה לזכריה ויתמהו כי אחר בהיכל:

22 E, saindo ele não lhes podia falar; e entenderam que tinha
alguma visão no templo. E falava por acenos, e ficou mudo.

22 ויהי בצאתו לא יכל לדבר אליהם וידעו כי מראה ראה בהיכל וירמז
להם ועודנו נאלם:

23 E sucedeu que, terminados os dias de seu ministério, voltou
para sua casa.

23 ויהי כאשר מלאו ימי עבדתו וילך לו אל ביתו:

24 E depois daqueles dias Isabel, sua mulher, concebeu, e por
cinco meses se ocultou, dizendo:

24 ויהי אחרי הימים האלה ותהר אלישבע אשתו ותתחבא חמשה חדשים
ותאמר:

25 Assim me fez o Senhor, nos dias em que atentou em mim,
para destruir o meu opróbrio entre os homens.

25 ככה עשה לי יהוה בימי פקדו אותי לאסף את חרפתי בתוך בני אדם:

26 E, no sexto mês, foi o anjo Gabriel enviado por Deus a uma
cidade da Galiléia, chamada Nazaré,

26 ויהי בחדש הששי וישלח המלאך גבריאל מאת האלהים גלילה אל עיר
אשר שמה נצרת:

27 A uma virgem desposada com um varão, cujo nome era José,
da casa de Davi; e o nome da virgem era Maria.

27 אל בתולה מארשה לאיש אשר שמו יוסף מבית דוד ושם הבתולה
מרים:

28 E, entrando o anjo aonde ela estava, disse: Salve, agraciada; o Senhor é contigo: bem-dita és tu entre as mulheres.

28 ויבא המלאך אליה החדרה ויאמר שלום לך אשת חן יהוה עמך ברוכה את בנשים:

29 E, vendo-o ela, turbou-se muito com aquelas palavras, e considerava que saudação seria esta.

29 והיא בראותה נבהלה לדברו ותאמר בלבה מה היא הברכה הזאת:

30 Disse-lhe então o anjo: Maria, não temas, porque achaste graça diante de Deus;

30 ויאמר לה המלאך אל תיראי מרים כי מצאת חן לפני האלהים:

31 E eis que em teu ventre conceberás e darás à luz um filho, e pôr-lhe-ás o nome de Jesus.

31 והנך הרה וילדת בן וקראת את שמו ישוע:

32 Este será grande, e será chamado filho do Altíssimo; e o Senhor Deus lhe dará o trono de Davi, seu pai;

32 והוא גדול יהיה ובן עליון יקרא ויהוה אלהים יתן לו את כסא דוד אביו:

33 E reinará eternamente na casa de Jacó, e o seu reino não terá fim.

33 ועל בית יעקב ימלך לעולם ועד ולמלכותו אין קץ:

34 E disse Maria ao anjo: Como se fará isto, visto que não conheço varão?

34 ותאמר מרים אל המלאך איך תהיה זאת ואני אינני ידעת איש:

35 E, respondendo o anjo, disse-lhe: Descerá sobre ti o Espírito Santo, e a virtude do Altíssimo te cobrirá com a sua sombra; pelo

que também o Santo, que de ti há-de nascer, será chamado Filho de Deus.

35 ויען המלאך ויאמר אליה רוח הקדש תבוא עליך וגבורת עליון תצל
עליך על כן גם לקדוש הילוד יקרא בן אלהים:

36 E eis que também Isabel, tua prima, concebeu um filho em sua velhice; e é este o sexto mês para aquela que era chamada estéril.

36 והנה אלישבע קרובתך אשר קראו לה עקרה גם היא הרתה בן
בזקנתה וזה לה החדש הששי:

37 Porque para Deus nada é impossível.

37 כי לא יפלא מאלהים כל דבר:

38 Disse então Maria: Eis aqui a serva do Senhor; cumpra-se em mim segundo a tua palavra. E o anjo ausentou-se dela.

38 ותאמר מרים הנני שפחת יהוה יהי לי כדברך ויצא מאתה המלאך:

39 E naqueles dias, levantando-se Maria, foi apressada às montanhas, a uma cidade de Judá,

39 ותקם מרים בימים ההם ותמהר ללכת ההרה אל עיר יהודה:

40 E entrou em casa de Zacarias, e saudou a Isabel.

40 ותבא בית זכריה ותברך את אלישבע:

41 E aconteceu que, ao ouvir Isabel a saudação de Maria, a criancinha saltou no seu ventre; e Isabel foi cheia do Espírito Santo;

41 ויהי כשמע אלישבע את ברכת מרים וירקד הילד במעיה ותמלא
אלישבע רוח הקדש:

42 E exclamou com grande voz, e disse: Bem-dita és tu entre as mulheres, e bem-dito é o fruto do teu ventre.

42 ותקרא בקול גדול ותאמר ברוכה את בנשים וברוך פרי בטנך:

43 E donde me provém isto a mim, que venha visitar-me a mãe do meu Senhor?

43 ומאין לי זאת אשר אם אדני באה אלי:

44 Pois eis que, ao chegar aos meus ouvidos a voz da tua saudação, a criancinha saltou de alegria no meu ventre.

44 כי קול ברכתך בא באזני והנה רקד בשמחה הילד במעי:

45 Bem-aventurada a que creu, pois hão-de cumprir-se as coisas que da parte do Senhor lhe foram ditas.

45 ואשרי המאמינה כי המלא תמלא אשר דבר לה מאת יהוה:

46 Disse então Maria: A minha alma engrandece ao Senhor,

46 ותאמר מרים רוממה נפשי את יהוה:

47 E o meu espírito se alegra em Deus meu Salvador;

47 ותגל רוחי באלהי ישעי:

48 Porque atentou na baixeza de sua serva; pois eis que desde agora todas as gerações me chamarão bem-aventurada:

48 אשר ראה בעני אמתו כי הנה מעתה כל הדרות יאשרוני:

49 Porque me fez grandes coisas o Poderoso; e santo é o seu nome.

49 כי גדלות עשה לי שדי וקדוש שמו:

50 E a sua misericórdia é de geração em geração sobre os que o temem.

50 וחסדו לדור דורים על יראיו:

51 Com o seu braço obrou valorosamente; dissipou os soberbos no pensamento de seus corações.

51 גבורות עשה בזרעו פזר גאים במזמות לבבם:

52 Depôs dos tronos os poderosos, e elevou os humildes.

52 הרס נדיבים מכסאותו וירם שפלים:

53 Encheu de bens os famintos, e despediu vazios os ricos.

53 רעבים מלא טוב ועשירים שלח ריקם:

54 Auxiliou a Israel seu servo, recordando-se da sua misericórdia,

54 תמך בישראל עבדו לזכר את רחמיו:

55 (Como falou a nossos pais) para com Abraão e sua posteridade, para sempre.

55 כאשר דבר אל אבותינו לאברהם ולזרעו עד עולם:

56 E Maria ficou com ela quase três meses, e depois voltou para sua casa.

56 ותשב מרים עמה כשלשה חדשים ותשב לביתה:

57 E completou-se para Isabel o tempo de dar à luz, e teve um filho.

57 וימלאו ימי אלישבע ללדת ותלד בן:

58 E os seus vizinhos e parentes ouviram que tinha Deus usado para com ela de grande misericórdia, e alegraram-se com ela.

58 וישמעו שכניה וקרוביה כי הגדיל יהוה את חסדו עמה וישמחו אתה:

59 E aconteceu que, ao oitavo dia, vieram circuncidar o menino, e lhe chamavam Zacarias, o nome de seu pai.

59 ויהי ביום השמיני ויבאו למול את הילד ויקראו אתו זכריה על שם אביו:

60 E, respondendo sua mãe, disse: Não, porém será chamado João.

60 ותען אמו ותאמר לא כי יוחנן יקרא:

61 E disseram-lhe: Ninguém há na tua parentela que se chame por este nome.

61 ויאמרו אליה אין איש במשפחתך אשר נקרא בשם הזה:

62 E perguntaram por acenos ao pai como queria que lhe chamassem.

62 וירמזו אל אביו לדעת מה השם אשר יחפץ להקרא לו:

63 E, pedindo ele uma tabuínha de escrever, escreveu, dizendo: O seu nome é João. E todos se maravilharam.

63 וישאל לוח ויכתב עליו לאמר יוחנן שמו ויתמהו כלם:

64 E logo a boca se lhe abriu, e a língua se lhe soltou; e falava, louvando a Deus.

64 ויפתח פיו ולשונו פתאם וידבר ויברך את האלהים:

65 E veio temor sobre todos os seus vizinhos, e em todas as montanhas da Judéia foram divulgadas todas estas coisas.

65 ותפל אימה על כל שכניהם ויספר כל הדברים האלה בכל הרי יהודה:

66 E todos os que as ouviam as conservavam em seus corações, dizendo: Quem será pois este menino? E a mão do Senhor estava com ele.

66 וישימו כל השמעים אל לבם לאמר מה אפוא יהיה הילד הזה ויד יהוה היתה עמו:

67 E Zacarias, seu pai, foi cheio do Espírito Santo, e profetizou, dizendo:

67 וימלא זכריה אביו רוח הקדש וינבא לאמר:

68 Bem-dito o Senhor Deus de Israel, porque visitou e remiu o seu povo.

68 ברוך יהוה אלהי ישראל כי פקד את עמו וישלח לו פדות:

69 E nos levantou uma salvação poderosa na casa de Davi seu servo.

69 וירם לנו קרן ישועה בבית דוד עבדו:

70 Como falou pela boca dos seus santos profetas, desde o principio do mundo;

70 כאשר דבר בפי נביאיו הקדושים אשר מעולם:

71 Para nos livrar dos nossos inimigos e da mão de todos os que nos aborrecem;

71 ישועה מאיבינו ומיד כל שנאינו:

72 Para manifestar misericórdia a nossos pais, e lembrar-se do seu santo concerto,

72 לעשות חסד עם אבותינו ולזכר את ברית קדשו:

73 E do juramento que jurou a Abraão nosso pai,

73 :את השבועה אשר נשבע לאברהם אבינו

74 De conceder-nos que, libertados da mão de nossos inimigos, o serviríamos sem temor,

74 :להצילנו מיד איבינו ולתתנו לעבדו בלי פחד

75 Em santidade e justiça perante ele todos os dias da nossa vida.

75 :בתמים ובצדקה לפניו כל ימי חיינו

76 E tu, ó menino, serás chamado profeta do Altíssimo, porque hás-de ir ante a face do Senhor, a preparar os seus caminhos;

76 :ואתה הילד נביא עליון תקרא כי לפני יהוה תלך לפנות את דרכיו

77 Para dar ao seu povo conhecimento da salvação na remissão dos seus pecados;

77 :לתת דעת הישועה לעמו בסליחת חטאתיהם

78 Pelas entranhas da misericórdia do nosso Deus, com que o Oriente do alto nos visitou;

78 :ברחמי חסד אלהינו אשר בהם פקדנו הנגה ממרום

79 Para alumiar aos que estão assentados em trevas e sombra da morte; a fim de dirigir os nossos pés pelo caminho da paz.

79 :להאיר לישבי חשך וצלמות ולהכין את רגלינו אל דרך השלום

80 E o menino crescia, e se robustecia em espírito. E esteve nos desertos até ao dia em que havia de mostrar-se a Israel.

80 :ויגדל הילד ויחזק ברוח ויהי במדברות עד יום הראתו אל ישראל

Lucas 2

1 E ACONTECEU naqueles dias que saiu um decreto da parte de César Augusto para que todo o mundo se alistasse

1 ויהי בימים ההם ותצא דת מאת הקיסר אוגוסטוס לספר את כל ישבי תבל:

2 (Este primeiro alistamento foi feito sendo Cirénio presidente da Síria).

2 וזה המפקד היה הראשון בהיות קוריניוס שליט בסוריא:

3 E todos iam alistar-se, cada um à sua própria cidade.

3 וילכו כלם להתפקד איש לעירו:

4 E subiu também José da Galiléia, da cidade de Nazaré, à Judéia, à cidade de Davi chamada Belem (porque era da casa e família de Davi),

4 ויעל גם יוסף מן הגליל מעיר נצרת אל יהודה לעיר דוד הנקראה בית לחם כי היה מבית דוד וממשפחתו:

5 A fim de alistar-se com Maria, sua mulher, que estava grávida.

5 להתפקד עם מרים המארשה לו והיא הרה:

6 E aconteceu que, estando eles ali, se cumpriram os dias em que ela havia de dar à luz.

6 ויהי בהיותם שם וימלאו ימיה ללדת:

7 E deu à luz a seu filho primogénito, e envolveu-o em panos, e deitou-o numa manjedoura, porque não havia lugar para eles na estalagem.

7 ותלד את בנה הבכור ותחתלהו ותשכיבהו באבוס כי לא היה להם מקום במלון:

8 Ora havia naquela mesma comarca pastores que estavam no campo, e guardavam durante as vigílias da noite o seu rebanho.

8 ורעים היו בארץ ההיא לנים בשדה ושמרים את משמרות הלילה בעדרם:

9 E eis que o anjo do Senhor veio sobre eles, e a glória do Senhor os cercou de resplendor, e tiveram grande temor.

9 והנה מלאך יהוה נצב עליהם וכבוד יהוה הופיע עליהם מסביב וייראו יראה גדולה:

10 E o anjo lhes disse: Não temais, porque eis aqui vos trago novas de grande alegria, que será para todo o povo

10 ויאמר אליהם המלאך אל תיראו כי הנני מבשר אתכם שמחה גדולה אשר תהיה לכל העם:

11 Pois, na cidade de Davi, vos nasceu hoje o Salvador, que é Cristo, o Senhor.

11 כי היום ילד לכם בעיר דוד מושיע אשר הוא המשיח האדון:

12 E isto vos será por sinal: Achareis o menino envolto em panos, e deitado numa manjedoura.

12 וזה לכם האות תמצאון ילד מחתל ומנח באבוס:

13 E, no mesmo instante apareceu com o anjo uma multidão dos exércitos celestiais, louvando a Deus, e dizendo:

13 ויהי פתאם אצל המלאך המון צבא השמים והם משבחים את האלהים ואמרים:

14 Glória a Deus nas alturas, paz na terra, boa vontade para com os homens.

14 כבוד במרומים לאלהים ובארץ שלום בבני אדם רצונו:

15 E aconteceu que, ausentando-se deles os anjos para o céu, disseram os pastores uns aos outros: Vamos pois até Belem, e vejamos isso que aconteceu, e que o Senhor nos fez saber.

15 ויהי כאשר עלו מעליהם המלאכים השמימה ויאמרו הרעים איש אל רעהו נעברה נא עד בית לחם ונראה המעשה הזה אשר הודיענו יהוה:

16 E foram apressadamente, e acharam Maria, e José, e o menino deitado na manjedoura.

16 וימהרו לבוא וימצאו את מרים ואת יוסף ואת הילד שכב באבוס:

17 E, vendo-o, divulgaram a palavra que acerca do menino lhes fora dita;

17 ויראו וישמיעו את הדבר הנאמר אליהם על הגער הזה:

18 E todos os que a ouviram se maravilharam do que os pastores lhes diziam.

18 וכל השמעים תמהו על הדברים אשר דברו אליהם הרעים:

19 Mas Maria guardava todas estas coisas, conferindo-as em seu coração.

19 ומרים שמרה את הדברים האלה ותחשבם בלבה:

20 E voltaram os pastores, glorificando e louvando a Deus por tudo o que tinham ouvido e visto, como lhes havia sido dito.

20 וישובו הרעים מהללים ומשבחים את האלהים על כל אשר שמעו וראו כפי אשר נאמר אליהם:

21 E, quando os oito dias foram cumpridos, para circuncidar o menino, foi-lhe dado o nome de Jesus, que pelo anjo lhe fora posto antes de ser concebido.

21 ויהי במלאת לנער שמנה ימים וימול ויקרא שמו ישוע כשם אשר קרא
לו המלאך בטרם הרה בבטן:

22 E, cumprindo-se os dias da purificação, segundo a lei de Moisés, o levaram a Jerusalém, para o apresentarem ao Senhor,

22 וימלאו ימי טהרה לפי תורת משה ויעלהו לירושלים להעמידו לפני
יהוה:

23 (Segundo o que está escrito na lei do Senhor: Todo o macho primogénito será consagrado ao Senhor);

23 כאשר כתוב בתורת יהוה כל זכר פטר רחם יקרא קדש ליהוה:

24 E para darem a oferta segundo o disposto na lei do Senhor: um par de rolas ou dois pombinhos.

24 ולתת קרבן כאמור בתורת יהוה שתי תרים או שני בני יונה:

25 Havia em Jerusalém um homem cujo nome era Simeão; e este homem era justo e temente a Deus, esperando a consolação de Israel; e o Espirito Santo estava sobre ele.

25 והנה איש היה בירושלים ושמו שמעון והוא איש צדיק וחסיד מחכה
לנחמת ישראל ורוח הקדש היה עליו:

26 E fora-lhe revelado pelo Espírito Santo que ele não morreria antes de ter visto o Cristo do Senhor.

26 ולו נגלה ברוח הקדש כי לא יראה מות עד ראותו את משיח יהוה:

27 E pelo Espírito foi ao templo, e, quando os pais trouxeram o menino Jesus, para com ele procederem segundo o uso da lei,

27 ויבא ברוח אל המקדש ויהי כאשר הביאו הוריו את הנער ישוע לעשות
עליו כמשפט התורה:

28 Ele então o tomou em seus braços, e louvou a Deus, e disse:

ויקחהו על זרועתיו ויברך את האלהים ויאמר: 28

29 Agora, Senhor, despedes em paz o teu servo, segundo a tua palavra,

עתה תפטר את עבדך כדברך אדני בשלום: 29

30 Pois já os meus olhos viram a tua salvação,

כי ראו עיני את ישועתך: 30

31 A qual tu preparaste perante a face de todos os povos;

אשר הכינות לפני כל העמים: 31

32 Luz para alumiar as nações, e para glória de teu povo Israel.

אור לגלות עיני הגוים ותפארת ישראל עמך: 32

33 E José, e sua mãe, se maravilharam das coisas que dele se diziam.

ויוסף ואמו תמהים על הדברים הנאמרים עליו: 33

34 E Simeão os abençoou, e disse a Maria, sua mãe: Eis que este é posto para queda e elevação de muitos em Israel, e para sinal que é contraditado;

34 ויברך אותם שמעון ויאמר אל מרים אמו הנה זה מוסד לנפילה
ולתקומה לרבים בישראל ולאות מריבה:

35 (E uma espada trespassará também a tua própria alma); para que se manifestem os pensamentos de muitos corações.

וגם בנפשך תחתר חרב למען תגלינה מחשבות לבב רבים: 35

36 E estava ali a profetiza Ana, filha de Fanuel, da tribo de Aser. Esta era já avançada em idade, e tinha vivido com o marido sete anos, desde a sua virgindade;

36 ותהי שם חנה אשה נביאה בת פנואל משבט אשר והיא באה בימים
וחיתה עם בעלה שבע שנים אחרי בתוליה:

37 E era viúva, de quase oitenta e quatro anos, e não se afastava do templo, servindo a Deus em jejuns e orações, de noite e de dia.

37 והיא אלמנה כארבע ושמנים שנה ולא משה מן המקדש ובצום
ובתחנונים עבדה את האלהים לילה ויום:

38 E sobrevindo na mesma hora, ela dava graças a Deus, e falava dele a todos os que esperavam a redenção em Jerusalém.

38 ותקם בשעה ההיא ותגש להדות ליהוה ותדבר עליו באזני כל המחכים
לגאלה בירושלים:

39 E, quando acabaram de cumprir tudo segundo a lei do Senhor, voltaram à Galiléia, para a sua cidade de Nazaré.

39 ויכלו את הכל כפי תורת יהוה וישובו הגלילה אל נצרת עירם:

40 E o menino crescia, e se fortalecia em espírito, cheio de sabedoria; e a graça de Deus estava sobre ele.

40 ויגדל הנער ויחזק ברוח וימלא חכמה וחסד אלהים עמו:

41 Ora, todos os anos, iam seus pais a Jerusalém, à festa da páscoa;

41 ועלו הוריו ירושלים שנה בשנה לחג הפסח:

42 E, tendo ele já doze anos, subiram a Jerusalém, segundo o costume do dia da festa.

42 ויהי בהיותו בן שתים עשרה שנה ויעלו ירושלים כמשפט החג:

43 E, regressando eles, terminados aqueles dias, ficou o menino Jesus em Jerusalém, e não o souberam seus pais.

43 וימלאו את הימים וישובו ויותר ישוע הנער בירושלים ויוסף ואמו לא
ידעו:

44 Pensando, porém, eles que viria de companhia pelo caminho, andaram caminho de um dia, e procuravam-no entre os parentes e conhecidos;

44 ויחשבו כי עם חבל הארחים הוא וילכו כדרך יום ויבקשהו בין
הקרובים והמידעים:

45 E, como o não encontrassem, voltaram a Jerusalém em busca dele.

45 ולא מצאהו וישבו ירושלים לבקשו:

46 E aconteceu que, passados três dias, o acharam no templo, assentado no meio dos doutores, ouvindo-os, e interrogando-os.

46 ויהי אחרי שלשת ימים וימצאהו במקדש ישב בתוך המורים שמע
אליהם ושאל אתם:

47 E todos os que o ouviam admiravam a sua inteligência e respostas.

47 וכל השמעים אליו השתוממו על שכלו ועל תשובתיו:

48 E quando o viram, maravilharam-se, e disse-lhe sua mãe: Filho, porque fizeste assim para connosco? Eis que teu pai e eu ansiosos te procurávamos.

48 ויהי כראותם אתו ויחרדו ותאמר אליו אמו בני מדוע ככה עשית לנו
הנה אביך ואנכי בעצבת לב בקשנוך:

49 E ele lhes disse: Porque é que me procuráveis? Não sabeis que me convém tratar dos negócios de meu Pai?

49 ויאמר אליהם למה זה בקשתם אתי הלא ידעתם כי עלי להיות באשר
לאבי:

50 E eles não compreenderam as palavras que lhes dizia.

50 והם לא הבינו את הדבר אשר דבר אליהם:

51 E desceu com eles, e foi para Nazaré, e era-lhes sujeito. E sua mãe guardava no seu coração todas estas coisas.

51 וירד אתם ויבא אל נצרת ויכנע להם ואמו שמרה בלבה את כל הדברים האלה:

52 E crescia Jesus em sabedoria, e em estatura, e em graça para com Deus e os homens.

52 וישוע הלך וגדל בחכמה ומקומה ובחן עם אלהים ועם אנשים:

Lucas 3

1 E NO ano quinze do império de Tibério César, sendo Poncio Pilatos presidente da Judéia, e Herodes tetrarca. da Galiléia, e seu irmão Filipe tetrarca da Ituréia e da província de Traconites, e Lisanias tetrarca da Abilene;

1 בשנת חמש עשרה למלכות הקיסר טיבריוס בהיות פונטיוס פילטוס הגמון ביהודה והורדוס שר רבע על הגליל ואחיו פילפוס שר רבע על מדינות יטור וטרכונה ולוסניס שר רבע על אבילין:

2 Sendo Anás e Caifás sumos sacerdotes, veio no deserto a palavra de Deus a João, filho de Zacarias.

2 בימי הכהנים הגדולים חנן וקיפא היה דבר אלהים אל יוחנן בן זכריה במדבר:

3 E percorreu toda a terra ao redor do Jordão, pregando o baptismo de arrependimento, para o perdão dos pecados;

3 ויבא אל כל ככר הירדן ויקרא טבילת התשובה לסליחת החטאים:

4 Segundo o que está escrito no livro das palavras do profeta Isaías, que diz: Voz do que clama no deserto: Preparai o caminho do Senhor; endireitai as suas veredas.

4 ככתוב בספר דברי ישעיהו הנביא קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו מסלותיו:

5 Todo o vale se encherá, e se abaixará todo o monte e outeiro; e o que é tortuoso se endireitará, e os caminhos escabrosos se aplanarão;

5 כל גיא ינשא וכל הר וגבעה ישפלו והיה העקב למישור והרכסים לבקעה:

6 E toda a carne verá a salvação de Deus.

6 וראו כל בשר את ישועת אלהים:

7 Dizia pois João à multidão que saía para ser baptizada por ele: Raça de víboras, quem vos ensinou a fugir da ira que está para vir?

7 ויאמר אל המון העם היצאים להטבל על ידו אתם ילדי הצפעונים מי הורה אתכם להמלט מפני הקצף הבא:

8 Produzi pois frutos dignos de arrependimento, e não comeceis a dizer em vós mesmos: Temos Abraão por pai; porque eu vos digo que até destas pedras pode Deus suscitar filhos a Abraão.

8 לכן עשו פרי הראוי לתשובה ואל תדמו בנפשכם לאמר אברהם הוא אבינו כי אני אמר לכם כי מן האבנים האלה יכל האלהים להקים בנים לאברהם:

9 E também já está posto o machado à raiz das árvores; toda a árvore, pois, que não dá bom fruto, corta-se e lança-se no fogo.

9 וכבר הושם הגרזן על שרש העצים והנה כל עץ אשר איננו עשה פרי טוב יגדע והשלך באש:

10 E a multidão o interrogava, dizendo: Que faremos pois?

10 וישאלהו המון העם לאמר מה אפוא נעשה:

11 E, respondendo ele, disse-lhes: Quem tiver duas túnicas, reparta com o que não tem, e quem tiver alimentos faça da mesma maneira.

11 ויען ויאמר אליהם מי אשר לו כתנות שתים הוא יחלק לאשר אין לו ומי אשר לו מזון ככה יעשה גם הוא:

12 E chegaram também uns publicanos, para serem baptizados, e disseram-lhe: Mestre, que devemos fazer?

12 ויבאו גם מוכסים להטבל ויאמרו אליו רבי מה נעשה:

13 E ele lhes disse: Não peçais mais do que o que vos está ordenado.

13 ויאמר אליהם אל תגבו יותר מחקכם:

14 E uns soldados o interrogaram também dizendo: E nós que faremos? E ele lhes disse: A ninguém trateis mal nem defraudeis, e contentai-vos com o vosso soldo.

14 וישאלהו גם אנשי הצבא לאמר ואנחנו מה נעשה ויאמר אליהם איש אל תזעזעו ואל תלשינו איש ויהי די לכם בשכרכם:

15 E, estando o povo em expectação, e pensando todos de João, em seus corações, se porventura seria o Cristo,

15 ויהי כאשר חכה העם וכלם חשבים בלבם לאמר אולי יוחנן הוא המשיח:

16 Respondeu João a todos, dizendo: Eu, na verdade, baptizo-vos
com água, mas eis que vem aquele que é mais poderoso do que
eu, a quem eu não sou digno de desatar a correia das alparcas;
esse vos baptizará com o Espírito Santo e com fogo.

16 ויען יוחנן ויאמר לכלם הן אני טובל אתכם במים אבל בוא יבוא החזק
ממני אשר אינני כדי להתיר את שרוך נעליו הוא יטבל אתכם ברוח הקדש
ובאש:

17 Ele tem a pá na sua mão; e limpará a sua eira, e ajuntará o
trigo no seu celeiro, mas queimará a palha com fogo que nunca
se apaga.

17 אשר המזרה בידו להבר את גרנו ויאסף את דגנו אל אוצרו ואת המץ
ישרפנו באש אשר לא תכבה:

18 E assim admoestando-os, muitas outras coisas também
anunciava ao povo.

18 וכן עוד דברים אחרים הרבה בשר וגם הזהיר את העם:

19 Sendo, porém, o tetrarca Herodes repreendido por ele por
causa de Herodias, mulher de seu irmão Filipe, e por todas as
maldades que Herodes tinha feito,

19 והורדוס שר רבע המדינה אשר הוכח על ידו על אדות הורודיה אשת
אחיו פילפוס ועל אדות כל הרע אשר עשה הורדוס:

20 Acrescentou a todas as outras ainda esta, a de encerrar João
num cárcere.

20 הוסיף על כל אלה גם את זאת ויסגר את יוחנן במשמר:

21 E aconteceu que, como todo o povo se baptizava, sendo
baptizado também Jesus, orando êle, o céu se abriu;

21 ויהי בהטבל כל העם וגם ישוע נטבל ומתפלל ויפתחו השמים:

22 E o Espírito Santo desceu sobre êle em forma corpórea, como uma pomba; e ouviu-se uma voz do céu, que dizia: Tu és o meu filho amado, em ti me tenho comprazido.

22 וירד עליו רוח הקדש בדמות גוף כיונה ויהי קול מן השמים ויאמר אתה בני ידידי בך רצתה נפשי:

23 E o mesmo Jesus começava a ser de quase trinta anos, sendo (como se cuidava) filho de José, e José de Eli,

23 והוא ישוע בהחלו היה כבן שלשים שנה ויחשבהו לבן יוסף בן עלי:

24 e Eli de Matate, e Matate de Leví, e Leví de Melqui, e Melqui de Joana, e Joana de José,

24 בן מתת בן לוי בן מלכי בן ינι בן יוסף:

25 e José de Matatias, e Matatias de Amós, e Amós de Naum, e Naum de Esli, e Esli de Nagai,

25 בן מתתיה בן אמוץ בן נחום בן חסלי בן נגי:

26 e Nagai de Maat, e Maat de Matatias, e Matatias de Semei, e Semei de Joseque, e Joseque de Jodá,

26 בן מחת בן מתתיה בן שמעי בן יוסף בן יודה:

27 e Jodá de Joanã, e Joanã de Resa, e Resa de Zorobabel, e Zorobabel de Salatiel, e Salatiel de Neri,

27 בן יוחנן בן רישא בן זרבלל בן שאלתיאל בן גרי:

28 e Neri de Melqui, e Melqui de Adi, e Adi de Cosão, e Cosão de Elmodã, e Elmodã de Er,

28 בן מלכי בן אדי בן קוסם בן אלמדם בן ער:

29 e Er de José, e José de Eliezer, e Eliezer de Jorim, e Jorim de Matate, e Matate de Levi,

29 בן יוסי בן אליעזר בן יורים בן מתת בן לוי:

30 e Levi de Simeão e Simeão de Judá, e Judá de José, e José de Jonã, e Jonã de Eliaquim,

30 בן שמעון בן יהודה בן יוסף בן יונם בן אליקים:

31 e Eliaquim de Meleá, e Meleá de Mená, e Mená de Matatá, e Matatá de Natã, e Natã de Daví,

31 בן מליא בן מינא בן מתתה בן נתן בן דוד:

32 e Davl de Jessé, e Jessé de Obed, e Obed de Booz, e Booz de Salá, e Salá de Naassom,

32 בן ישי בן עובד בן בעז בן שלמון בן נחשון:

33 e Naassom de Aminadab, e Aminadab de Admim, e Admim de Arni, e Arni de Esrom, e Esrom de Farés, e Farés de Judá,

33 בן עמינדב בן ארם בן חצרון בן פרץ בן יהודה:

34 e Judá de Jacó, e Jacó de Isaque, e Isaque de Abraão, e Abraão de Tará, e Tará de Naor,

34 בן יעקב בן יצחק בן אברהם בן תרח בן נחור:

35 e Naor de Seruque, e Seruque de Ragaú, e Ragaú de Faleque, e Faleque de Eber, e Eber de Salá,

35 בן שרוג בן רעו בן פלג בן עבר בן שלח:

36 e Salá de Cainã, e Cainã de Arfaxade, e Arfaxade de Sem, e Sem de Noé, e Noé de Lameque,

36 בן קינן בן ארפכשד בן שם בן נח בן למך:

37 e Lameque de Matusalá, e Matusalá de Enoque, e Enoque de
Jarede, e Jarede de Maleleel, e Maleleel de Cainã,

37 בן מתושלח בן חנוך בן ירד בן מהללאל בן קינן:

38 e Cainã de Enos, e Enos de Sete, e Sete de Adão, e Adão de
Deus.

38 בן אנוש בן שת בן אדם בן אלהים:

Lucas 4

1 E JESUS, cheio do Espirito Santo, voltou do Jordão e foi levado
pelo Espírito ao deserto;

1 וישוע שב מן הירדן מלא רוח הקדש וינהגהו הרוח המדברה:

2 E quarenta dias foi tentado pelo diabo e naqueles dias não
comeu coisa alguma; e, terminados eles, teve fome.

2 וינסהו השטן ארבעים יום ולא אכל מאומה בימים ההם ואחרי אשר
תמו וירעב:

3 E disse-lhe o diabo: Se tu és o Filho de Deus, diz a esta pedra
que se transforme em pão.

3 ויאמר אליו השטן אם בן האלהים אתה אמר אל האבן הזאת ותהי
ללחם:

4 E Jesus lhe respondeu, dizendo: Escrito está que nem só de pão
viverá o homem, mas de toda a palavra de Deus.

4 ויען אתו ישוע הן כתוב כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל
מוצא פי יהוה:

5 E o diabo, levando-o a um alto monte, mostrou-lhe num
momento de tempo todos os reinos do mundo.

5 ויעלהו השטן על הר גבה ויראהו ברגע אחד את כל ממלכות תבל:

6 E disse-lhe o diabo: Dar-te-ei a ti todo este poder e a sua glória; porque a mim me foi entregue, e dou-o a quem quero;

6 ויאמר אליו השטן לך אתן את כל הממשלה הזאת ואת כבודן כי נמסרה בידי ונתתיה לאשר אחפץ:

7 Portanto, se tu me adorares, tudo será teu.

7 ועתה אם תשתחוה לפני הכל יהיה לך:

8 E Jesus, respondendo, disse-lhe: Vai-te, Satanás; porque está escrito: Adorarás o Senhor teu Deus, e só a Ele servirásl

8 ויען ישוע ויאמר אליו סור ממני השטן כי כתוב ליהוה אלהיך תשתחוה ואתו תעבד:

9 Levou-o também a Jerusalém, e pô-lo sobre o pináculo do templo, e disse-lhe: Se tu és o Filho de Deus, lança-te daqui abaixo.

9 ויביאהו ירושלים ויעמידהו על פנת בית המקדש ויאמר אליו אם בן האלהים אתה התנפל מזה מטה:

10 Porque está escrito: Mandará aos seus anjos, acerca de ti, que te guardem,

10 כי כתוב כי מלאכיו יצוה לך לשמרך:

11 E que te sustenham nas mãos, para que nunca tropeces com o teu pé em alguma pedra.

11 וכי על כפים ישאונך פן תגף באבן רגלך:

12 E Jesus, respondendo, disse-lhe: Dito está: Não tentarás ao Senhor teu Deus.

12 ויען ישוע ויאמר אליו נאמר לא תנסה את יהוה אלהיך:

13 E, acabando o diabo toda a tentação, ausentou-se dele por algum tempo.

13 וככלות השטן כל מסה וירף ממנו עד עת:

14 Então, pela virtude do Espírito voltou Jesus para a Galiléia, e a sua fama correu por todas as terras em derredor.

14 וישב ישוע בגבורת הרוח אל הגליל ויצא שמעו בכל הככר:

15 E ensinava nas suas sinagogas, e por todos era louvado.

15 והוא היה מלמד בבתי כנסיותיהם ויהללהו כלם:

16 E, chegando a Nazaré, onde fora criado, entrou num dia de sábado, segundo o seu costume, na sinagoga, e levantou-se para ler:

16 ויבא אל נצרת אשר גדל שם וילך כמשפטו ביום השבת אל בית הכנסת ויקם לקרא בתורה:

17 E foi-lhe dado o livro do profeta Isaías; e, quando abriu o livro achou o lugar em que estava escrito:

17 ויתן לו ספר ישעיה הנביא ויפתח את הספר וימצא את המקום אשר היה כתוב בו:

18 O Espírito Santo é sobre mim, pois que me ungiu para evangelizar os pobres, enviou-me a curar os quebrantados do coração,

18 רוח אדני עלי יען משח אתי לבשר ענוים:

19 A apregoar liberdade aos cativos, e dar vista aos cegos; a pôr em liberdade os oprimidos; a anunciar o ano aceitável do Senhor.

19 שלחני לחבש לנשברי לב לקרא לשבוים דרור ולעורים פקח קוח לשלח רצוצים חפשים לקרא שנת רצון ליהוה:

20 E, cerrando o livro, e tornando-o a dar ao ministro, assentou-se; e os olhos de todos na sinagoga estavam fitos nele.

20 ויהי כאשר גלל את הספר וישיבהו אל החזן וישב ועיני כל אשר בבית הכנסת נשאות אליו:

21 Então começou a dizer-lhes: Hoje se cumpriu esta Escritura em vossos ouvidos.

21 ויחל ויאמר אליהם היום נתמלא הכתוב הזה באזניכם:

22 E todos lhe davam testemunho, e se maravilhavam das palavras de graça que saíam da sua boca; e diziam: Não é este o filho de José?

22 וכלם העידהו ותמהו על דברי חן אשר יצאו מפיהו ויאמרו הלא זה הוא בן יוסף:

23 E ele lhes disse: Sem dúvida, me direis este provérbio - Médico, cura-te a ti mesmo; faz também aqui na tua pátria tudo o que ouvimos ter sido feito em Capernaum.

23 ויאמר אליהם הן תאמרו לי את המשל הזה רפא רפא את עצמך וככל אשר שמענו שנעשה בכפר נחום עשה כן גם פה בעיר מולדתך:

24 E disse: Em verdade vos digo que nenhum profeta é bem recebido na sua pátria.

24 ויאמר אמן אמר אני לכם כי אין נביא רצוי בארץ מולדתו:

25 Em verdade, vos digo que muitas viúvas existiam em Israel nos dias de Elias, quando o céu se cerrou por três anos e seis meses, de sorte que em toda a terra houve grande fome;

25 ואמת אני אמר לכם אלמנות רבות היו בישראל בימי אליהו בהעצר
השמים שלש שנים וששה חדשים ורעב גדול היה בכל הארץ:

26 E a nenhuma delas foi enviado Elias, senão a Sarepta de Sidon, a uma mulher viúva.

26 ולא נשלח אליהו אל אחת מהנה זולתי צרפתה אשר לצידון אל אשה
אלמנה:

27 E muitos leprosos havia em Israel no tempo do profeta Eliseu, e nenhum deles foi purificado, senão Naamã, o siro.

27 ומצרעים רבים היו בישראל בימי אלישע הנביא ולא טהר אחד מהם
זולתי נעמן הארמי:

28 E todos, na sinagoga, ouvindo estas coisas, se encheram de ira.

28 וימלאו כל אשר בבית הכנסת חמה בשמעם את אלה:

29 E, levantando-se, o expulsaram da cidade, e o levaram até ao cume do monte em que a cidade deles estava edificada, para dali o precipitarem.

29 ויקומו וידיחו אותו אל מחוץ לעיר ויביאהו עד גב ההר אשר נבנתה
עירם עליו למען השליכו מטה:

30 Ele, porém, passando pelo meio deles retirou-se.

30 אך הוא עבר בתוכם וילך לדרכו:

31 E desceu a Capernaum, cidade da Galiléia, e os ensinava nos sábados.

31 וירד אל כפר נחום עיר הגליל וילמדם בשבתות:

32 E admiravam a sua doutrina porque a sua palavra era com autoridade.

32 וישתוממו על תורתו כי עצום דברו:

33 E estava na sinagoga um homem que tinha o espírito de um
demónio imundo, e exclamou em alta voz,

33 ואיש היה בבית הכנסת ובו רוח שד טמא ויצעק בקול גדול לאמר:

34 Dizendo, Ah! Que temos nós contigo, Jesus Nazareno? Vieste a
destruir-nos? Bem sei quem és: o Santo de Deus.

34 אתה מה לנו ולך ישוע הנצרי באת להאבידנו ידעתיך מי אתה קדוש
האלהים:

35 E Jesus o repreendeu, dizendo: Cala-te, e sai dele. E o
demónio, lançando-o por terra no meio do povo, saiu dele sem
lhe fazer mal.

35 ויגער בו ישוע לאמר האלם וצא ממנו ויפילהו השד בתוכם ויצא ממנו
לא הרע לו:

36 E veio espanto sobre todos, e falavam entre si uns e outros,
dizendo: Que palavra é esta, que até aos espíritos imundos
manda com autoridade e poder, e eles saem?

36 ותפל אימה על כלם וידברו איש אל רעהו לאמר מה הדבר הזה כי
בשלטן ובגבורה מצוה לרוחות הטמאה והמה יצאים:

37 E a sua fama divulgava-se por todos os lugares, em redor
daquela comarca.

37 ושמעו הולך בכל מקמות הככר:

38 Ora, levantando-se Jesus da sinagoga, entrou em casa de
Simão; e a sogra de Simão estava enferma com muita febre, e
rogaram-lhe por ela.

38 ויקם מבית הכנסת ויבא ביתה שמעון וחמות שמעון אחזתה קדחת
חזקה וישאלהו בעדה:

39 E, inclinando-se para ela, repreendeu a febre, e esta a deixou. E ela, levantando-se logo, servia-os,

39 ויתיצב עליה ויגער בקדחת ותרף ממנה ותקם מהרה ותשרת אתם:

40 E, ao pôr do sol, todos os que tinham enfermos de várias doenças lhos traziam; e, pondo as mãos sobre cada um deles, os curava:

40 וכבוא השמש הביאו אליו כל אשר להם חלים חליים שונים וירפא
אותם בשומו את ידיו על כל אחד מהם:

41 E também de muitos saíam demónios clamando e dizendo: Tu és o Cristo, o Filho de Deus. E ele, repreendendo-os, não os deixava falar, pois sabiam que ele era o Cristo.

41 וגם שדים יצאו מרבים צעקים ואמרים אתה הוא המשיח בן האלהים
ויגער בם ולא נתנם לדבר כי ידעו אשר הוא המשיח:

42 E, sendo já dia, saiu, e foi para um lugar deserto; e a multidão o procurava, e chegou junto dele; e o detinham, para que não se ausentasse deles.

42 ויצא וילך לו כאור הבקר אל מקום חרבה והמון העם בקשהו ויבאו
עדיו ויפצרו בו לבלתי סור מהם:

43 Ele, porém, lhes disse: Também é necessário que eu anuncie a outras cidades o evangelho do reino de Deus; porque para isso fui enviado.

43 ויאמר להם הן עלי לבשר גם לערים האחרות את בשורת מלכות
האלהים כי לזאת שלחתי:

44 E pregava nas sinagogas da Galiléia.

44 ויהי קורא בבתי הכנסיות אשר בגליל:

Lucas 5

1 E ACONTECEU que, apertando-o a multidão para ouvir a palavra de Deus, estava ele junto ao lago de Genezaré;

1 ויהי כאשר נדחק המון העם לשמע את דבר האלהים והוא עמד על יד
ים גניסר:

2 E viu estar dois barcos junto à praia do lago; e os pescadores, havendo descido deles, estavam lavando as redes.

2 וירא שתי אניות עמדות על יד הים והדיגים יצאו מהן וידיחו את
המכמרות:

3 E, entrando num dos barcos, que era o de Simão, pediu-lhe que o afastasse um pouco de terra; e, assentando-se, ensinava do barco a multidão.

3 וירד אל אחת מן האניות אשר היא לשמעון ויבקש ממנו להוליכו מעט
מן היבשה אל הים וישב וילמד את העם מתוך האניה:

4 E, quando acabou de falar, disse a Simão: Faz-te ao mar alto, e lançai as vossas redes para pescar.

4 ויכל לדבר ויאמר אל שמעון הוליכה אל עמק הים והורידו את
מכמרותיכם לצוד:

5 E, respondendo Simão, disse-lhe: Mestre, havendo trabalhado toda a noite, nada apanhámos; mas, sobre a tua palavra, lançarei a rede.

5 ויען שמעון ויאמר אליו מורה כל הלילה יגענו ולא לכדנו מאומה אך על
פי דברך אוריד את המכמרת:

6 E, fazendo assim, colheram uma grande quantidade de peixes, e rompia-se-lhes a rede.

6 ויעשו כן וילכדו דגים הרבה מאד ותקרע מכמרתם:

7 E fizeram sinal aos companheiros que estavam no outro barco, para que os fossem ajudar. E foram, e encheram ambos os barcos, de maneira tal que quase iam a pique.

7 ויניפו יד אל חבריהם אשר באמיה השנית לבוא אליהם ולעזרם ויבאו וימלאו את שתי האניות עד כי שקעו:

8 E, vendo isto Simão Pedro, prostrou-se aos pés de Jesus, dizendo: Senhor, ausenta-te de mim, que sou um homem pecador.

8 ויהי כראות שמעון פטרוס את זאת ויפל לברכי ישוע ויאמר אדני צא נא מעמי כי איש חוטא אנכי:

9 Pois que o espanto se apoderara dele, e de todos os que com ele estavam, por causa da pesca de peixe que haviam feito;

9 כי שמה החזיקה אותו ואת כל אשר אתו על ציד הדגים אשר צדו:

10 E, de igual modo, também de Tiago e João, filhos de Zebedeu, que eram companheiros de Simão. E disse Jesus a Simão: Não temas: de agora em diante serás pescador de homens.

10 וכן גם את יעקב ואת יוחנן בני זבדי אשר התחברו עם שמעון ויאמר ישוע אל שמעון אל תירא מעתה צוד תצוד אנשים:

11 E, levando os barcos para terra, deixaram tudo, e o seguiram.

11 ויוליכו את האניות אל היבשה ויעזבו את הכל וילכו אחריו:

12 E aconteceu que, quando estava numa daquelas cidades, eis que um homem cheio de lepra, vendo a Jesus, prostrou-se sobre

o rosto, e rogou-lhe, dizendo: Senhor, se quiseres, bem podes limpar-me.

12 ויהי בהיותו באחת הערים והנה איש מלא צרעת וירא את ישוע ויפל על פניו ויתחנן אליו לאמר אדני אם תחפץ תוכל לטהרני:

13 E ele, estendendo a mão, tocou-lhe, dizendo; Quero, sê limpo. E logo a lepra desapareceu dele.

13 וישלח את ידו ויגע בו ויאמר חפץ אנכי טהר ופתאם סרה ממנו הצרעת:

14 E ordenou-lhe que a ninguém o dissesse. Mas vai, disse, mostra-te ao sacerdote, e oferece, pela tua purificação, o que Moisés determinou, para que lhes sirva de testemunho.

14 ויעד בו לבלתי ספר לאיש כי אם לך והראה אל הכהן והקרב קרבן על טהרתך כאשר צוה משה לעדות להם:

15 Porém a sua fama se propagava ainda mais, e ajuntava-se muita gente para o ouvir e para ser por ele curada das suas enfermidades.

15 ושמעו הולך הלוך וגדל ויקבצו עם רב לשמוע ולהרפא בידו מתחלואיהם:

16 Porém ele retirava-se para os desertos; e ali orava.

16 והוא סר אל המדברות ויתפלל:

17 E aconteceu que, num daqueles dias, estava ensinando, e estavam ali assentados fariseus e doutores da lei, que tinham vindo de todas as aldeias da Galiléia, e da Judéia, e de Jerusalém. E a virtude do Senhor estava com ele para curar.

17 ויהי באחד הימים והוא מלמד וישבו שם פרושים ומורי התורה אשר באו מכל כפרי הגליל ומיהודה וירושלים וגבורת יהוה היתה בו לרפוא:

18 E eis que uns homens transportaram numa cama um homem que estava paralítico, e procuravam fazê-lo entrar e pô-lo diante dele;

18 והנה אנשים נושאים איש במטה והוא נכה אברים ויבקשו להביאו הביתה ולשום לפניו:

19 E, não achando por onde o pudessem levar, por causa da multidão, subiram ao telhado, e por entre as telhas o baixaram com a cama, até ao meio, diante de Jesus.

19 ולא מצאו דרך להכניסו מרב העם ויעלו הגגה ויורידהו ואת ערשו בין הרעפים לתוך הבית לפני ישוע:

20 E, vendo ele a fé deles, disse-lhe: Homem, os teus pecados te são perdoados.

20 וירא את אמונתם ויאמר אליו בן אדם נסלחו לך חטאתיך:

21 E os escribas e os fariseus começaram a arrazoar, dizendo: Quem é este que diz blasfémias? Quem pode perdoar pecados, senão só Deus?

21 ויחלו הסופרים והפרושים לחשב מחשבות לאמר מי הוא זה המדבר גדופים מי יוכל לסלח חטאים מבלעדי האלהים לבדו:

22 Jesus, porém, conhecendo os seus pensamentos, respondeu, e disse-lhes: Que arrazoais em vossos corações?

22 וידע ישוע את מחשבותם ויען ויאמר אליהם מה אתם חשבים בלבבכם:

23 Qual é mais fácil? Dizer: Os teus pecados te são perdoados; ou dizer: levanta-te, e anda?

23 מה הוא הנקל האמר נסלחו לך חטאתיך אם אמר קום והתהלך:

24 Ora, para que saibais que o Filho do homem tem sobre a terra poder para perdoar pecados (disse ao paralítico), a ti te digo: Levanta-te, toma a tua cama e vai para tua casa.

24 אך למען תדעון כי בן האדם יש לו השלטן בארץ לסלח חטאים ויאמר אל נכה האברים אמר אני אליך קום ושא את ערשך ולך לך אל ביתך:

25 E, levantando-se logo diante deles, e tomando a cama em que estava deitado, foi para sua casa, glorificando a Deus.

25 וימהר ויקם לעיניהם וישא את משכבו וילך לו אל ביתו מהלל את האלהים וישא את משכבו וילך לו אל ביתו מהלל את האלהים:

26 E todos ficaram maravilhados, e glorificaram a Deus; e ficaram cheios de temor, dizendo: Hoje vimos prodígios.

26 ושמה החזיקה את כלם ויברכו את האלהים וימלאו יראה ויאמרו כי נפלאות ראינו היום:

27 E, depois disto, saiu, e viu um publicano chamado Levi, assentado na recebedoria, e disse-lhe: Segue-me.

27 ויהי אחרי כן ויצא וירא מוכס ושמו לוי יושב בבית המכס ויאמר אליו לכה אחרי:

28 E ele, deixando tudo, levantou-se e o seguiu.

28 ויעזב את הכל ויקם וילך אחריו:

29 E fez-lhe Levi um grande banquete em sua casa; e havia ali uma multidão de publicanos e outros que estavam com eles à mesa.

29 ויעש לו לוי משתה גדול בביתו ועם רב של מוכסים ואנשים אחרים היו מסבים עמהם:

30 E os escribas deles, e os fariseus, murmuravam contra os seus discípulos, dizendo: Porque comeis e bebeis com publicanos e pecadores?

30 וילונו הסופרים אשר בהם והפרושים על תלמידיו ויאמרו למה אתם אוכלים עם מוכסים וחוטאים?:

31 E Jesus, respondendo, disse-lhes: Não necessitam médico os que estão sãos, mas, sim, os que estão enfermos;

31 וענה ליהם ישוע, הבריאים אינם צריכים לרפא כי אם החולים:

32 Eu não vim chamar os justos, mas, sim, os pecadores, ao arrependimento.

32 לא באתי לקרוא הצדיקים כי אם החטאים לתשובה:

33 Disseram-lhe então eles: Porque jejuam os discípulos de João muitas vezes, e fazem orações, como também os dos fariseus, mas os teus comem e bebem?

33 ויאמרו אליו הן תלמידי יוחנן צמים הרבה ואמרים תחנות וגם תלמידי הפרושים עשים כן ותלמידיך אכלים ושתים:

34 E ele lhes disse: Podeis vós fazer jejuar os filhos das bodas, enquanto o esposo está com eles?

34 ויאמר אליהם התוכלו אנס בני החפה לצום והחתן עוד עמהם:

35 Dias virão, porém, em que o esposo lhes será tirado, e então, naqueles dias, jejuarão.

35 ואולם ימים באים ולקח מאתם החתן אז יצומו בימים ההמה:

36 E disse-lhes também uma parábola: Ninguém tira um pedaço dum vestido novo para o coser em vestido velho, pois que romperá o novo e o remendo não condiz com o velho.

36 וידבר אליהם גם אם המשל הזה אין איש מעלה מטלית של בגד חדש על בגד בלוי כי אז גם החדש יקרע וגם לא תשוה מטלית החדש לבלוי:

37 E ninguém deita vinho novo em odres velhos; doutra sorte o vinho novo romperá os odres, e entornar-se-á o vinho, e os odres se estragarão;

37 ואין איש נתן יין חדש בנאדות בלים כי אז היין החדש יבקע את הנאדות והוא ישפך והנאדות יאבדו:

38 Mas o vinho novo deve deitar-se em odres novos, e ambos juntamente se conservarão.

38 אך יתן היין החדש בנאדות חדשים ושניהם יחדו ישמרו:

39 E ninguém tendo bebido o velho quer logo o novo, porque diz: Melhor é o velho.

39 ואשר שתה יין ישן איננו חפץ עוד ביין חדש כי יאמר הישן הוא נעים ממנו:

Lucas 6

1 E ACONTECEU que, no sábado segundo-primeiro, passou pelas searas, e os seus discípulos iam arrancando espigas, e, esfregando-as com as mãos, as comiam.

1 ויהי בשבת השנית לספירת העמר עבר בין הקמה ויקטפו תלמידיו מלילת ויפרכו אתן בידיהם ויאכלו:

2 E alguns dos fariseus lhe disseram: Porque fazeis o que não é lícito fazer nos sábados?

2 ויש מן הפרושים אשר אמרו אליהם למה אתם עשים את אשר איננו מתר לעשות בשבת:

3 E Jesus, respondendo-lhes, disse: nunca lestes o que fez Davi quando teve fome, ele e os que com ele estavam?

3 ויען ישוע ויאמר אליהם הלא קראתם את אשר עשה דוד בהיותו רעב הוא ואשר היו אתו:

4 Como entrou na casa de Deus, e tomou os pães da proposição, e os comeu, e deu também aos que estavam com ele, os quais não é lícito comer senão só aos sacerdotes?

4 כאשר בא אל בית האלהים ויקח את לחם הפנים ויאכל וגם נתן לאשר אתו את אשר לא נכון לאכלו כי אם לכהנים לבדם:

5 E dizia-lhes: O Filho do homem é Senhor até do sábado.

5 ויאמר אליהם בן האדם גם אדון השבת הוא:

6 E aconteceu também noutro sábado que entrou na sinagoga, e estava ensinando; e havia ali um homem que tinha a mão direita mirrada.

6 ויהי בשבת אחרת בא אל בית הכנסת וילמד ושם איש אשר יבשה ידו הימנית:

7 E os escribas e fariseus atentavam nele, se o curaria no sábado, para acharem de que o acusar.

7 ויארבו לו הסופרים והפרושים לראות אם ירפא בשבת למען ימצאו עליו שטנה:

8 Mas ele bem conhecia os seus pensamentos, e disse ao homem que tinha a mão mirrada: Levanta-te, e fica em pé no meio. E, levantando-se ele, ficou em pé.

8 והוא ידע את מחשבותם ויאמר אל האיש אשר ידו יבשה קום ועמוד בתוך ויקם ויעמד:

9 Então Jesus lhe disse: Uma coisa vos hei-de perguntar. É lícito nos sábados fazer bem, ou fazer mal? Salvar a vida, ou matar?

9 ויאמר אליהם ישוע אשאלה אתכם דבר הנכון בשבת להיטיב אם להרע להציל נפש אם לאבד:

10 E, olhando para todos em redor, disse ao homem: Estende a tua mão. E ele assim o fez, e a mão lhe foi restituída sã como a outra.

10 ויבט סביב אל כלם ויאמר לאיש פשט את ידך ויעש כן ותרפא ידו ותשב כאחרת:

11 E ficaram cheios de furor, e uns com os outros conferenciavam sobre o que fariam a Jesus.

11 והמה נמלאו חמה ויוסדו יחד מה לעשות לישוע:

12 E aconteceu que naqueles dias subiu ao monte a orar, e passou a noite em oração a Deus.

12 ויהי בימים ההם ויצא ההרה להתפלל ויעמד כל הלילה בתפלה לאלהים:

13 E, quando já era dia, chamou a si os seus discípulos, e escolheu doze deles, a quem também deu o nome de apóstolos

13 ובהית הבקר אסף אליו את תלמידיו ויבחר מהם שנים עשר אשר גם קרא להם שליחים:

14 Simão, ao qual também chamou Pedro, e André, seu irmão; Tiago e João; Filipe e Bartolomeu;

14 את שמעון אשר גם קראו פטרוס ואת אנדרי אחיו את יעקב ואת יוחנן את פילפוס ואת בר תלמי:

15 E Mateus e Tomé; Tiago, filho de Alfeu, e Simão, chamado o zelador;

15 את מתי ואת תומא ואת יעקב בן חלפי ואת שמעון המכנה הקנא:

16 E Judas, filho de Tiago; e Judas Iscariotes, que foi o traidor.

16 את יהודה בן יעקב ואת יהודה איש קריות אשר גם היה למוסר:

17 E, descendo com eles, parou num lugar plano, e também um grande número de seus discípulos, e grande multidão de povo de toda a Judeia, e de Jerusalém, e da costa marítima de Tiro e de Sidon;

17 וירד אתם ויעמד במקום מישור והמון תלמידיו וקהל עם רב מכל יהודה וירושלים ומחוף ים צר וצידון אשר באו לשמע אתו ולהרפא מחלייהם:

18 1 Os quais tinham vindo para o ouvir, e serem curados das suas enfermidades, como também os atormentados dos espíritos imundos; e eram curados.

18 וגם הנלחצים ברוחות טמאות וירפאו:

19 E toda a multidão procurava tocar-lhe; porque saía dele virtude, e curava a todos.

19 וכל ההמון מבקשים לגעת בו כי גבורה יצאה מאתו ורפאה את כלם:

20 E, levantando ele os olhos para os seus discípulos, dizia: Bem-aventurados vós, os pobres, porque vosso é o reino de Deus.

20 והוא נשא את עיניו אל תלמידיו ויאמר אשריכם העניים כי לכם מלכות האלהים:

21 Bem-aventurados vós, que agora chorais, porque haveis de rir.

21 אשריכם הרעבים כעת כי תשבעו אשריכם הבכים כעת כי תשחקו:

22 Bem-aventurados sereis quando os homens vos aborrecerem e quando vos separarem, e vos injuriarem, e rejeitarem o vosso nome como mau, por causa do Filho do homem.

22 אשריכם אם ישנאו אתכם האנשים ואם ינדו אתכם וחרפו והדיחו את שמכם כשם רע בעבור בן האדם:

23 Folgai nesse dia, exultai; porque, eis que é grande o vosso galardão no céu, pois assim faziam os seus pais aos profetas.

23 שמחו ביום ההוא ורקדו כי הנה שכרכם רב בשמים כי כזאת עשו אבתיהם לנביאים:

24 Mas ai de vós, ricos! Porque já tendes a vossa consolação.

24 אך אוי לכם העשירים כי כבר לקחתם את נחמתכם:

25 Ai de vós, os que estais fartos, porque tereis fome. Ai de vós, os que agora rides, porque vos lamentareis e chorareis.

25 אוי לכם השבעים כי תרעבו אוי לכם השחקים כעת כי תתאבלו ותבכו:

26 Ai de vós quando todos os homens de vós disserem bem, porque assim faziam seus pais aos falsos profetas.

26 אוי לכם אם כל האנשים משבחים אתכם כי כזאת עשו אבותיהם לנביאי השקר:

27 Mas a vós, que ouvis, digo: Amai a vossos inimigos, fazei bem aos que vos aborrecem;

27 אבל אליכם השמעים אני אמר אהבו את איביכם היטיבו לשנאיכם:

28 Bem-dizei os que vos maldizem, e orai pelos que vos caluniam.

28 ברכו את מקלליכם והתפללו בעד מכלימיכם:

29 Ao que te ferir numa face, oferece-lhe também a outra; e, ao que te houver tirado a capa, nem a túnica recuses;

29 המכה אתך על הלחי הטה לו גם את האחרת והלקח את מעילך אל תמנע ממנו גם את כתנתך:

30 E dá a qualquer que te pedir; e, ao que tomar o que é teu, não lho tornes a pedir.

30 וכל השאל ממך תן לו והלקח את אשר לך אל תשאל מאתו:

31 E, como vós quereis que os homens vos façam, da mesma maneira lhes fazei vós também.

31 וכאשר תחפצו כי יעשו לכם בני האדם כן תעשו להם גם אתם:

32 E, se amardes aos que vos amam, que recompensa tereis? Também os pecadores amam aos que os amam.

32 ואם תאהבו את אהביכם מה הוא חסדכם כי גם החטאים אהבים את אהביהם:

33 E, se fizerdes bem aos que vos fazem bem, que recompensa tereis? Também os pecadores fazem o mesmo.

33 ואם תיטיבו למטיביכם מה הוא חסדכם גם החטאים יעשו כן:

34 E, se emprestardes àquele de quem esperais tornar a receber, que recompensa tereis? Também os pecadores emprestam aos pecadores, para tornarem a receber outro tanto.

34 ואם תלוו את האנשים אשר תקוו לקבל מהם מה הוא חסדכם גם החטאים מלוים את החטאים למען יושב להם בשוה:

35 Amai pois a vossos inimigos, e fazei bem, e emprestai, sem nada esperardes, e será grande o vosso galardão, e sereis filhos

do Altíssimo porque Ele é benigno até para com os ingratos e maus.

35 אבל אהבו את איביכם והיטיבו והלוו מבלי תוחלת ויהי שכרכם רב
והייתם בני עליון כי טוב הוא גם לשכחי טובה ולרעים:

36 Sede pois misericordiosos, como também vosso Pai é misericordioso.

36 לכן היו רחמנים כאשר גם אביכם רחום הוא:

37 Não julgueis, e não sereis julgados; não condeneis, e não sereis condenados; soltai, e soltar-vos-ão.

37 ואל תשפטו ולא תשפטו אל תחיבו ולא תחיבו נקו ותנקו:

38 Dai, e ser-vos-á dado; boa medida, recalcada, sacudida e trasbordando, vos deitarão no vosso regaço; porque com a mesma medida com que medirdes também vos medirão de novo.

38 תנו ותנתן לכם מדה טובה דחוקה וגדושה ומשפעה יתנו אל חיקכם כי
במדה אשר אתם מודדים בה ימד לכם:

39 E dizia-lhes uma parábola: Pode porventura o cego guiar o cego? Não cairão ambos na cova?

39 וישא משלו ויאמר אליהם היוכל עור לנהל את העור הלא יפלו שניהם
אל הפחת:

40 O discípulo não é superior a seu mestre, mas todo o que for perfeito será como o seu mestre.

40 אין תלמיד נעלה על רבו ודי לכל תלמיד שלם להיות כרבו:

41 E porque atentas tu no argueiro que está no olho de teu irmão, e não reparas na trave que está no teu próprio olho?

41 ולמה זה אתה ראה את הקסם אשר בעין אחיך ואת הקורה בעינך לא
תביט:

42 Ou como podes dizer a teu irmão: Irmão, deixa-me tirar o argueiro que está no teu olho, não atentando tu mesmo na trave que está no teu olho? Hipócrita, tira primeiro a trave do teu olho, e então verás bem para tirar o argueiro que está no olho de teu irmão.

42 ואיך תאמר אל אחיך אחי הניחה לי ואסירה את הקסם אשר בעינך
ואינך ראה את הקורה אשר בעינך החנף הסר בראשונה את הקורה מעינך
ואחר ראה תראה להסיר את הקסם אשר בעין אחיך:

43 Porque não há boa árvore que dê mau fruto, nem má árvore que dê bom fruto.

43 כי עץ טוב איננו עשה פרי משחת וגם עץ משחת איננו עשה פרי טוב:

44 Porque cada árvore se conhece pelo seu próprio fruto; pois não se colhem figos dos espinheiros, nem se vindimam uvas dos abrolhos.

44 כי כל עץ נכר בפריו כי אין אספים תאנים מן הקצים אף אין בצרים ענב
מן הסנה:

45 O homem bom do bom tesouro do seu coração tira o bem, e o homem mau do mau tesouro do seu coração tira o mal, porque da abundância do seu coração fala a boca.

45 האיש הטוב מאוצר לבבו הטוב מפיק את הטוב והאיש הרע מאוצר
לבבו הרע מפיק את הרע כי משפעת הלב ימלל פיהו:

46 E porque me chamais, Senhor, Senhor, e não fazeis o que eu digo?

46 ולמה זה אתם קראים לי אדני אדני ואינכם עשים את אשר אני אמר:

47 Qualquer que vem a mim e ouve as minhas palavras, e as
observa, eu vos mostrarei a quem é semelhante,

47 כל הבא אלי ושומע את דברי ועשה אתם אורה אתכם למי הוא דומה:

48 É semelhante ao homem que edificou uma casa, e cavou, e
abriu bem fundo, e pôs os alicerces sobre rocha; e, vindo a
enchente, bateu com ímpeto a corrente, naquela casa, e não a
pôde abalar, porque estava fundada sobre rocha.

48 דומה הוא לאיש בנה בית אשר העמיק לחפר וייסדו על הסלע וכבוא
השטף פרץ הנהר בבית ההוא ולא יכל להניעו כי על הסלע יסודו:

49 Mas o que ouve e não pratica é semelhante ao homem que
edificou uma casa sobre terra, sem alicerces, na qual bateu com
ímpeto a corrente, e logo caiu; e foi grande a ruína daquela casa.

49 ואשר שמע ולא עשה דומה לאיש אשר בנה בית על הקרקע בלי יסוד
ויפרץ בו הנהר ויפל פתאם ויגדל שבר הבית ההוא:

Lucas 7

1 E DEPOIS de concluir todos estes discursos perante o povo,
entrou em Cafernaum.

1 ויהי אחרי כלותו לדבר את כל דבריו באזני העם ויבא אל כפר נחום:

2 E o servo de um certo centurião, a quem muito estimava,
estava doente, e moribundo.

2 ועבד לאחד משרי המאות חלה למות והוא יקר לו מאד:

3 E, quando ouviu falar de Jesus, enviou-lhe uns anciãos dos
judeus, rogando-lhe que viesse curar o seu servo.

3 וישמע את שמע ישוע וישלח אליו מזקני היהודים וישאל מאתו לבוא
ולהושיע את עבדו:

4 E, chegando eles junto de Jesus, rogaram-lhe muito, dizendo: É digno de que lhe concedas isto,

4 ויבאו אל ישוע ויתחננו לו מאד ויאמרו ראוי הוא אשר תעשה בקשתו:

5 Porque ama a nossa nação, e ele mesmo nos edificou a sinagoga.

5 כי אהב עמנו הוא והוא בנה לנו את בית הכנסת:

6 E foi Jesus com eles; mas, quando já estava perto da casa, enviou-lhe o centurião uns amigos, dizendo-lhe: Senhor, não te incomodes, porque não sou digno de que entres debaixo do meu telhado;

6 וילך אתם ישוע ויהי כאשר קרב אל הבית וישלח אליו שר המאה על ידי רעיו לאמר לו בי אדני אל נא תטריח את עצמך כי אינני כדי שתבוא בצל קורתי:

7 E por isso nem ainda me julguei digno de ir ter contigo; diz, porém, uma palavra, e o meu criado sarará.

7 ובעבור זאת גם את עצמי לא חשבתי ראוי לבוא אליך אך דבר נא דבר וירפא נערי:

8 Porque também eu sou homem sujeito à autoridade, e tenho soldados sob o meu poder, e digo a este: Vai; e ele vai; e a outro: Vem; e ele vem; e ao meu servo: Faz isto; e ele o faz.

8 כי גם אנכי איש נתון תחת השלטון יש תחת ידי אנשי צבא ואמרתי לזה לך והלך ולזה בוא ובא ולעבדי עשה זאת ועשה:

9 E, ouvindo isto Jesus, maravilhou-se dele, e, voltando-se, disse à multidão que o seguia: Digo-vos que nem ainda em Israel tenho achado tanta fé.

9 וישמע ישוע את דבריו ויתמה עליו ויפן ויאמר אל ההמון ההלך אחריו אמר אני לכם גם בישראל לא מצאתי אמונה גדולה כזאת:

10 E, voltando para casa os que foram enviados, acharam são o servo enfermo;

10 וישובו השלוחים אל הבית וימצאו את העבד החלה והוא נרפא:

11 E aconteceu pouco depois ir ele à cidade chamada Naim, e com ele iam muitos dos seus discípulos, e uma grande multidão;

11 ויהי ממחרת וילך אל עיר ושמה נעים ורבים מתלמידיו הלכים אתו והמון עם רב:

12 E quando chegou perto da porta da cidade, eis que levavam um defunto, filho único de sua mãe, que era viúva; e com ela ia uma grande multidão da cidade.

12 הוא קרב אל שער העיר והנה מוציאים מת בן יחיד לאמו והיא אלמנה ועמה רבים מעם העיר:

13 E, vendo-a, o Senhor moveu-se de íntima compaixão por ela, e disse-lhe: Não chores.

13 וכראות אתה האדון נכמרו רחמיו עליה ויאמר לה אל תבכי:

14 E, chegando-se tocou o esquife (e os que o levavam pararam), e disse: Mancebo, a ti te digo: Levanta-te.

14 ויגש ויגע בארון והנשאים עמדו ויאמר עלם אמר אני אליך קומה:

15 E o defunto assentou-se, e começou a falar. E entregou-o a sua mãe.

15 ויתעודד המת ויחל לדבר ויתנהו לאמו:

16 E de todos se apoderou o temor, e glorificavam a Deus, dizendo: Um grande profeta se levantou entre nós, e Deus visitou o seu povo.

16 ותאחז כלם רעדה וישבחו את האלהים ויאמרו כי נביא גדול קם בקרבנו וכי פקד האלהים את עמו:

17 E correu dele esta fama por toda a Judéia e por toda a terra circunvizinha.

17 ויצא הדבר הזה בכל יהודה ובכל הככר:

18 E os discípulos de João anunciaram-lhe todas estas coisas.

18 ותלמידי יוחנן הגידו לו את כל אלה:

19 E João, chamando dois dos seus discípulos enviou-os a Jesus, dizendo: És tu aquele que havia de vir, ou esperamos outro?

19 ויקרא אליו יוחנן שנים מתלמידיו וישלחם אל ישוע לאמר לו האתה הוא הבא אם נחכה לאחר:

20 E, quando aqueles homens chegaram junto dele, disseram: João Baptista enviou-nos a perguntar-te: És tu aquele que havia de vir, ou esperamos outro?

20 ויבאו אליו האנשים ויאמרו יוחנן המטביל שלחנו אליך לאמר האתה הוא הבא אם נחכה לאחר:

21 E, na mesma hora, curou muitos de enfermidades, e males, e espíritos maus, e deu vista a muitos cegos.

21 בעת ההיא רפא רבים מחליים ומנגעים ומרוחות רעות ולעורים רבים נתן ראות עינים:

22 Respondendo então Jesus, disse-lhes: Ide, e anunciai a João o que tendes visto e ouvido: que os cegos vêem, os coxos andam,

os leprosos são purificados os surdos ouvem, os mortos ressuscitam e aos pobres anuncia-se o Evangelho.

22 ויען ישוע ויאמר להם לכו והגידו ליוחנן את אשר ראיתם ואשר
שמעתם כי עורים ראים ופסחים מתהלכים ומצרעים מטהרים וחרשים
שומעים ומתים קמים ועניים מתבשרים:

23 E bem-aventurado é aquele que em mim se não escandalizar.

23 ואשרי אשר לא יכשל בי:

24 E, tendo-se retirado os mensageiros de João, começou a dizer
à multidão acerca de João: Que saístes a ver no deserto? Uma
cana abalada pelo vento?

24 ויהי כאשר הלכו להם שלוחי יוחנן ויחל לדבר אל המון העם על אדות
יוחנן ויאמר מה זה יצאתם המדברה לראות הקנה אשר ינוע ברוח:

25 Mas que saístes a ver? Um homem trajado de vestidos
delicados? Eis que os que andam com preciosos vestidos, e em
delícias, estão nos paços reais.

25 ואם לא מה זה יצאתם לראות האיש לבוש בגדי עדנים הנה המלבשים
בגדי תפארת והמענגים בחצרות המלכים המה:

26 Mas que saístes a ver? Um profeta? Sim, vos digo, e muito
mais do que profeta.

26 ועתה מה זה יצאתם לראות אם לראות איש נביא הן אני אמר לכם כי
אף גדול הוא מנביא:

27 Este é aquele de quem está escrito: Eis que envio o meu anjo
diante da tua face, o qual preparará diante de ti o teu caminho.

27 זה הוא אשר כתוב עליו הנני שלח מלאכי לפניך ופנה דרכך לפניך:

28 E eu vos digo que, entre os nascidos de mulheres, não há maior profeta do que João Baptista; mas o menor no reino de Deus é maior do que ele.

28 כי אמר אני לכם אין איש בילודי אשה גדול מיוחנן המטביל אך הקטן במלכות האלהים גדול הוא ממנו:

29 E todo o povo que o ouviu e os publicanos, tendo sido baptizados com o baptismo de João, justificaram a Deus.

29 וכל העם והמכסים כשמעם הצדיקו את האלהים ויטבלו בטבילת יוחנן:

30 Mas os fariseus e os doutores da lei rejeitaram o conselho de Deus contra si mesmos, não tendo sido baptizados por ele.

30 אך הפרושים ובעלי התורה נאצו את עצת האלהים על נפשם ולא נטבלו על ידו:

31 E disse o Senhor: A quem pois compararei os homens desta geração, e a quem são semelhantes?

31 ויאמר האדון עתה אל מי אדמה את אנשי הדור הזה ואל מי הם דמים:

32 São semelhantes aos meninos que, assentados nas praças, clamam uns aos outros, e dizem: Tocámo-vos flauta, e não dançastes; cantámo-vos lamentações, e não chorastes.

32 דמים הם לילדים הישבים בשוק וקראים זה אל זה ואמרים חללנו לכם בחלילים ולא רקדתם קוננו לכם קינה ולא בכיתם:

33 Porque veio João Baptista, que não comia pão nem bebia vinho, e dizeis: Tem demónio;

33 כי בא יוחנן המטביל לחם לא אכל ויין לא שתה ואמרתם שד בו:

34 Veio o Filho do homem, que come e bebe e dizeis: eis aí um homem comilão, e bebedor de vinho, amigo dos publicanos e dos pecadores.

34 ובא בן האדם והוא אכל ושתה ואמרתם הנה זולל וסבא ורע למוכסים ולחטאים:

35 Mas a sabedoria é justificada por todos os seus filhos.

35 ותצדק החכמה על ידי כל בניה:

36 E rogou-lhe um dos fariseus que comesse com ele; e, entrando em casa do fariseu, assentou-se à mesa.

36 ויבקש ממנו אחד מן הפרושים לאכל אתו לחם ויבא אל בית הפרוש ויסב:

37 E eis que uma mulher da cidade, uma pecadora, sabendo que ele estava à mesa em casa do fariseu, levou um vaso de alabastro com unguento.

37 והנה אשה אחת בעיר והיא חטאת שמעה כי הוא מסב בית הפרוש ותבא פך שמן המור:

38 E, estando por detrás aos seus pés, chorando, começou a regar-lhe os pés com lágrimas, e enxugava-lhos com os cabelos da sua cabeça; e beijava-lhe os pés e ungia-lhos com o unguento.

38 ותעמד לרגליו מאחריו ותבך ותחל להרטיב את רגליו בדמעות ותנגב אתן בשערות ראשה ותשק את רגליו ותמשח אתן בשמן:

39 Quando isto viu o fariseu que o tinha convidado, falava consigo, dizendo: Se este fora profeta, bem saberia quem e qual é a mulher que lhe tocou, pois é uma pecadora.

39 וירא הפרוש הקרא אתו ויאמר בלבו אלו היה זה נביא כי עתה ידע ידע מי היא זאת ואי זו היא הנגעת בו כי אשה חטאת היא:

40 E respondendo, Jesus, disse-lhe: Simão, uma coisa tenho a dizer-te. E ele disse: Dize-a, Mestre.

40 ויען ישוע ויאמר אליו שמעון דבר לי אליך ויאמר רבי דבר:

41 Um certo credor tinha dois devedores: um devia-lhe quinhentos dinheiros, e outro cinquenta;

41 שני חיבים היו לנשה אחד האחד חיב לו דינרים חמש מאות והשני דינרים חמשים:

42 E, não tendo eles com que pagar, perdoou-lhes a ambos. Diz pois qual deles o amará mais?

42 ויהי באשר לא השיגה ידם לשלם וישמט את שניהם ועתה אמר נא מי משניהם ירבה לאהבה אתו:

43 E Simão, respondendo, disse: Tenho para mim que é aquêle a quem mais perdoou. E ele lhe disse: Julgaste bem.

43 ויען שמעון ויאמר אחשב כי האיש ההוא אשר הרבה להשמיט לו ויאמר אליו כן שפטת:

44 E, voltando-se para a mulher, disse a Simão: Vês tu esta mulher? Entrei em tua casa, e não me deste água para os pés; mas esta regou-me os pés com lágrimas, e mos enxugou com os seus cabelos.

44 ויפן אל האשה ויאמר אל שמעון הראית את האשה הזאת הנה באתי אל ביתך ומים על רגלי לא נתת והיא הרטיבה את רגלי בדמעות ותנגב בשערותיה:

45 Não me deste ósculo, mas esta, desde que entrou, não tem cessado de me beijar os pés.

45 נשיקה לא נשקתני והיא מאז באתי לא חדלה מנשק את רגלי:

46 Não me ungiste a cabeça com óleo; mas esta ungiu-me os pés
com unguento.

46 בשמן לא משחת את ראשי והיא בשמן המור משחה את רגלי:

47 Por isso te digo que os seus muitos pecados lhe são
perdoados, porque muito amou; mas aquele a quem pouco é
perdoado pouco ama.

47 לכן אני אמר אליך נסלחו לה חטאתיה הרבות כי הרבה אהבה ואשר
נסלח לו מעט הוא אהב מעט:

48 E disse-lhe a ela: Os teus pecados te são perdoados.

48 ויאמר אליה נסלחו לך חטאתיך:

49 E os que estavam à mesa começaram a dizer entre si: Quem é
este, que até perdoa pecados?

49 ויחלו המסבים עמו לאמר בלבם מי הוא זה אשר גם יסלח חטאים:

50 E disse à mulher: A tua fé te salvou: vai-te em paz.

50 ויאמר אל האשה אמונתך הושיעה לך לכי לשלום:

Lucas 8

1 E ACONTECEU, depois disto, que andava de cidade em cidade,
e de aldeia em aldeia, pregando e anunciando o evangelho do
reino, de Deus; e os doze iam com ele.

1 ויהי אחרי כן ויעבר מעיר אל עיר ומכפר אל כפר קורא ומבשר את
מלכות האלהים ושנים העשר אתו:

2 E algumas mulheres que haviam sido curadas de espíritos
malignos e de enfermidades: Maria, chamada Madalena, da qual
saíram sete demónios;

2 ונשים אשר נרפאו מרוחות רעות ומחליים מרים הנקראה מגדלית אשר
גרשו ממנה שבעה שדים:

3 E Joana, mulher de Cusa, procurador de Herodes, e Susana, e muitas outras que o serviam com suas fazendas.

3 ויוחנה אשת כוזא סוכן הורדוס ושושנה ואחרות רבות אשר שרתהו
מנכסיהן:

4 E, ajuntando-se uma grande multidão, e vindo de todas as cidades ter com ele, disse por parábola:

4 ויהי בהתאסף המון עם רב אשר יצאו אליו מעיר ועיר וידבר במשל:

5 Um semeador saiu a semear a sua semente, e, quando semeava, caiu alguma junto do caminho, e foi pisada, e as aves do céu a comeram;

5 הזורע יצא לזרע את זרעו ובזרעו נפל מן הזרע על יד הדרך וירמס ועוף
השמים אכלו:

6 E outra caiu sobre pedra, e nascida, secou-se, pois que não tinha humidade;

6 ויש אשר נפל על הסלע ויצמח וייבש כי לא היתה לו לחה:

7 E outra caiu entre espinhos, e crescendo com ela os espinhos, a sufocaram;

7 ויש אשר נפל בתוך הקצים ויצמחו הקצים עמו וימעכהו:

8 E outra caiu em boa terra, e, nascida, produziu fruto, cento por um. Dizendo ele estas coisas, clamava: Quem tem ouvidos para ouvir, ouça.

8 ויש אשר נפל על האדמה הטובה ויצמח ויעש פרי מאה שערים כזאת
דבר ויזעק מי אשר אזנים לו לשמע ישמע:

9 E os seus discípulos o interrogaram, dizendo: Que parábola é esta?

9 וישאלהו תלמידיו לאמר מה המשל הזה:

10 E ele disse: A vós vos é dado conhecer os mistérios do reino de Deus, mas aos outros por parábolas, para que, vendo, não vejam, e, ouvindo, não entendam.

10 ויאמר לכם נתן לדעת את סודות מלכות האלהים ולאחרים במשלים
למען בראתם לא יראו ובשמעם לא יבינו:

11 Esta é pois a parábola: A semente é a palavra de Deus;

11 וזה הוא המשל הזרע דבר אלהים הוא:

12 E os que estão junto do caminho, estes são os que ouvem; depois vem o diabo, e tira-lhes do coração a palavra, para que se não salvem, crendo;

12 ואשר על יד הדרך הם השמעים ואחר כן בא השטן ונשא את הדבר
מלבם פן יאמינו ונושעו:

13 E os que estão sobre pedra, estes são os que, ouvindo a palavra, a recebem com alegria, mas, como não têm raiz, apenas crêem por algum tempo, e no tempo da tentação se desviam;

13 ואשר על הסלע הם המקבלים בשמחה את הדבר בשמעם ושרש אין
להם רק לשעה מאמינים ובעת הנסיון יסגו אחור:

14 E a que caiu entre espinhos, esses são os que ouviram, e, indo por diante, são sufocados com os cuidados, e riquezas e deleites da vida, e não dão fruto com perfeição;

14 ואשר נפל בין הקצים הם השמעים והוליכם להם וימכו בדאגות
ובעשר ובתאות החיים ופרי לא ישוו למו:

15 E a que caiu em boa terra, esses são os que, ouvindo a palavra, a conservam num coração honesto e bom, e dão fruto com perseverança.

15 ואשר באדמה הטובה הם השמרים בלב טוב וטהור את הדבר אשר שמעו ועשים פרי בתוחלת:

16 E ninguém, acendendo uma candeia, a cobre com algum vaso, ou a põe debaixo da cama; mas põe-na no velador, para que os que entram vejam a luz.

16 ואין איש מדליק נר אשר יכסה אותו בכלי או ישימהו תחת המטה כי אם על המנורה יעלהו למען יראו כל באי הבית את האור:

17 Porque não há coisa oculta que não haja de manifestar-se, nem escondida que não haja de saber-se e vir à luz.

17 כי אין דבר נעלם אשר לא יגלה ואין גנוז אשר לא יודע ובא לאור:

18 Vede pois como ouvis: porque a qualquer que tiver lhe será dado, e a qualquer que não tiver até o que parece ter lhe será tirado.

18 לכן ראו איך תשמעון כי כל אשר יש לו נתון ינתן לו וכל אשר אין לו גם את אשר הוא חשב להיות לו יקח ממנו:

19 E foram ter com ele sua mãe e seus irmãos, e não podiam aproximar-se dele, por causa da multidão.

19 ויבאו אליו אמו ואחיו ולא יכלו לגשת אליו מפני העם:

20 E foi-lhe dito: Estão lá fora tua mãe e teus irmãos, que querem ver-te.

20 ויגד לו לאמר אמך ואחיך עמדים בחוץ והם חפצים לראותך:

21 Mas, respondendo ele, disse-lhes: Minha mãe e meus irmãos são aqueles que ouvem a palavra de Deus e a executam.

21 ויען ויאמר אליהם אמי ואחי הם השמעים ועשים את דבר האלהים:

22 E aconteceu que, num daqueles dias, entrou num barco com seus discípulos, e disse-lhes: Passemos para a outra banda do lago. E partiram.

22 ויהי היום וירד אל אניה הוא ותלמידיו ויאמר אליהם נעברה אל עבר הים וישוטו הימה:

23 E, navegando eles, adormeceu; e sobreveio uma tempestade de vento no lago, e enchiam-se de água, estando em perigo.

23 ויהי בלכתם באניה וישכב ויישן ורוח סערה ירדה על הים וישטפו עליהם המים ויהיו בסכנה:

24 E, chegando-se a ele, o despertaram, dizendo: Mestre, Mestre, perecemos. E ele, levantando-se, repreendeu o vento e a fúria da água; e cessaram, e fez-se bonança.

24 ויגשו ויעירו אותו לאמר מורה מורה אבדנו ויעור ויגער ברוח ובמשברי ים וישתקו ותהי דממה:

25 E disse-lhes: Onde está a vossa fé? E eles, temendo, maravilharam-se, dizendo uns aos outros: Quem é este, que até aos ventos e à água manda, e lhe obedecem?

25 ויאמר אליהם איה אמונתכם וייראו ויתמהו ויאמרו איש אל רעהו מי אפוא הוא המצוה גם את הרוחות ואת המים וישמעו לו:

26 E navegaram para a terra dos gadarenos, que está defronte da Galiléia.

26 ויעברו ויבאו אל ארץ הגדריים אשר ממול הגליל:

27 E, quando desceu para terra, saiu-lhe ao encontro, vindo da cidade, um homem que desde muito tempo estava possesso de demónios, e não andava vestido, nem habitava em qualquer casa, mas nos sepulcros.

27 ויצא אל היבשה ויפגשהו איש מן העיר אשר שדים בו מימים רבים ובגד לא לבש ובבית לא ישב כי אם בקברים:

28 E, quando viu a Jesus, prostrou-se diante dele, exclamando, e dizendo com grande voz: Que tenho eu contigo, Jesus, Filho do Deus Altíssimo? Peço-te que não me atormentes.

28 וירא את ישוע ויפל לפניו ויקרא בקול גדול מה לי ולך ישוע בן אל עליון מבקש אני ממך אשר לא תענני:

29 Porque tinha ordenado ao espírito imundo que saísse daquele homem; pois já havia muito tempo que o arrebatava. E guardavam-no preso com grilhões e cadeias; mas, quebrando as prisões, era impelido pelo demónio para os desertos.

29 כי צוה את הרוח הטמא לצאת מן האיש כי ימים רבים חטף אתו ונאסר בזיקים ונשמר בכבלים והיה בנתקו את המוסרות ונדחף ביד השד אל המדברות:

30 E perguntou-lhe Jesus, dizendo: Qual é o teu nome? E ele disse: Legião; porque tinham entrado nele muitos demónios.

30 וישאל אתו ישוע לאמר מה שמך ויאמר לגיון שמי כי שדים רבים נכנסו בו:

31 E rogavam-lhe que os não mandasse para o abismo.

31 ויתחנן לו לבלתי צות אתם לרדת אל התהום:

32 E andava ali pastando no monte uma vara de muitos porcos; e rogaram-lhe que lhes concedesse entrar neles, e concedeu-lho.

32 ויהי שם עדר חזירים רבים על המרעה בהר ויתחננו לו כי יניח להם
לבוא אל תוכם וינח להם:

33 E, tendo saído os demónios do homem, entraram nos porcos, e a manada precipitou-se de um despenhadeiro no lago, e afogou-se.

33 ויצאו השדים מן האדם ההוא ויבאו בחזירים וישתער העדר מן המורד
אל הים ויטבע:

34 E aqueles que os guardavam, vendo o que acontecera, fugiram, e foram anunciá-lo na cidade e nos campos.

34 וינוסו הרעים כראותם את אשר נעשה ויגידו הדבר בעיר ובכפרים:

35 E saíram a ver o que tinha acontecido, e vieram ter com Jesus. Acharam então o homem, de quem haviam saído os demónios, vestido, e em seu juízo, assentado aos pés de Jesus, e temeram.

35 ויצאו לראת את אשר נעשה ויבאו אל ישוע וימצאו שם את האדם אשר
יצאו ממנו השדים ישב לרגלי ישוע מלבש וטוב שכל וייראו:

36 E os que tinham visto contaram-lhes também como fora salvo aquele endemoninhado.

36 ויספרו להם הראים איך נרפא אחוז השדים:

37 E toda a multidão da terra dos gadarenos ao redor lhe rogou que se retirasse deles; porque estavam possuídos de grande temor. E, entrando ele no barco, voltou.

37 ויבקשו ממנו כל המון חבל הגדריים ללכת מאתם כי אימה גדולה
נפלה עליהם וירד אל האניה וישב:

38 E aquele homem, de quem haviam saído os demónios, rogou-lhe que o deixasse estar com ele; mas Jesus o despediu, dizendo:

38 ויבקש ממנו האיש אשר יצאו ממנו השדים לשבת אתו וישלח אתו
ישוע באמרו:

39 Torna para tua casa, e conta quão grandes coisas te fez Deus. E ele foi apregoando por toda a cidade quão grandes coisas Jesus lhe tinha feito.

39 שוב לביתך וספר הגדלות אשר עשה לך האלהים וילך לו וישמע בכל
העיר את הגדלות אשר עשה לו ישוע:

40 E aconteceu que, quando voltou Jesus, a multidão o recebeu, porque todos o estavam esperando.

40 ויהי בשוב ישוע ויקבל אתו העם כי כלם היו מחכים לו:

41 E eis que chegou um varão de nome Jairo, que era príncipe da sinagoga; e, prostrando-se aos pés de Jesus, rogava-lhe que entrasse em sua casa;

41 והנה בא איש ושמו יאיר והוא ראש בית הכנסת ויפל לרגלי ישוע
ויתחנן לו לבוא אתו אל ביתו:

42 Porque tinha uma filha única, quase de doze anos, que estava à morte. E, indo ele, apertava-o a multidão.

42 כי בת יחידה כשתים עשרה שנה היתה לו והיא נוטה למות ויהי
בלכתו שמה וידחקהו המון העם:

43 E uma mulher, que tinha um fluxo de sangue, havia doze anos, e gastara com os médicos todos os seus haveres, e por nenhum pudera ser curada,

43 ואשה זבת דם שתים עשרה שנה אשר הוציאה כל קנינה לרפאים ואין
איש יכל לרפאתה:

44 Chegando por detrás dele, tocou na orla do seu vestido, e logo estancou o fluxo do seu sangue.

44 היא קרבה מאחריו ותגע בציצת בגדו וזוב דמה עמד פתאם:

45 E disse Jesus: Quem é que me tocou? E, negando todos, disse Pedro e os que estavam com ele: Mestre, a multidão te aperta e te oprime, e dizes: Quem é que me tocou?

45 ויאמר ישוע מי זה נגע בי וכלם כחשו ויאמר פטרוס והעמדים אצלו מורה המון העם דחקים ולחצים אתך ואתה תאמר מי נגע בי:

46 E disse Jesus: Alguém me tocou porque bem conheci que de mim saiu virtude.

46 ויאמר ישוע נגע בי אדם כי ידעתי אשר יצאה ממני גבורה:

47 Então, vendo a mulher que não podia ocultar-se, aproximou-se tremendo, e, prostrando-se ante ele, declarou-lhe diante de todo o povo a causa por que lhe havia tocado, e como logo sarara.

47 ותרא האשה כי לא נסתרה ממנו ותחרד לקראתו ותפל לפניו ותגד באזני כל העם על מה נגעה בו ואיך נרפאה פתאם:

48 E ele lhe disse: Tem bom ânimo, filha, a tua fé te salvou; vai-te em paz.

48 ויאמר אליה חזקי בתי אמונתך הושיעה לך לכי לשלום:

49 Estando ele ainda falando, chegou um dos príncipes da sinagoga, dizendo: A tua filha já está morta, não incomodes o Mestre.

49 עודנו מדבר ואיש בא מבית ראש הכנסת ויאמר מתה בתך אל תטריח את המורה:

50 Jesus, porém, ouvindo-o, respondeu-lhe, dizendo: Não temas; crê somente, e será salva.

50 וישמע ישוע ויען ויאמר לו אל תירא אך האמן והיא תושע:

51 E, entrando em casa, a ninguém deixou entrar, senão a Pedro, e a Tiago, e a João, e ao pai e à mãe da menina.

51 ויבא הביתה ולא הניח לאיש לבוא אתו בלתי אם לפטרוס וליעקב וליוחנן ולאבי הילדה ולאמה:

52 E todos choravam, e a pranteavam; e ele disse: Não choreis; não está morta, mas dorme.

52 וכלם בכים וספדים לה ויאמר אל תבכו כי לא מתה אך ישנה היא:

53 E riam-se dele, sabendo que estava morta.

53 וישחקו עליו באשר ידעו כי מתה:

54 Mas ele, pegando-lhe na mão, clamou, dizendo: Levanta-te, menina.

54 והוא אחז בידה ויקרא לאמר הילדה קומי:

55 E o seu espírito voltou, e ela logo se levantou; e Jesus mandou que lhe dessem de comer.

55 ותשב רוחה ותקם פתאם ויצו לתת לה לאכול:

56 E seus pais ficaram maravilhados; e ele lhes mandou que a ninguém dissessem o que havia sucedido.

56 וישתוממו אביה ואמה והוא צוה אתם לבלתי הגיד לאיש את אשר נעשה:

Lucas 9

1 CONVOCANDO os seus doze discípulos, deu-lhes virtude e poder sobre todos os demónios, e para curarem enfermidades;

1 ויקרא אל שנים העשר ויתן להם גבורה ושלטן על כל השדים ולרפא
חליים:

2 E enviou-os a pregar o reino de Deus, e a curar os enfermos,

2 וישלחם לקרא את מלכות האלהים ולרפא את החלים:

3 E disse-lhes: Nada leveis convosco para o caminho, nem bordões, nem alforge, nem pão, nem dinheiro; nem tenhais dois vestidos.

3 ויאמר להם אל תקחו מאומה לדרך לא מטות ולא תרמיל ולא לחם ולא
כסף ואל יהיה לאיש מכם שתי כתנות:

4 E, em qualquer casa em que entrardes, ficai ali, e de lá saireis.

4 והבית אשר תבאו בו שם שבו לכם ומשם צאו:

5 E, se em qualquer cidade vos não receberem, saindo vós dali, sacudi o pó dos vossos pés, em testemunho contra eles.

5 וכל אשר לא יקבלו אתכם צאו מן העיר ההיא ונערו את העפר מעל
רגליכם לעדות בהם:

6 E, saindo eles, percorreram todas as aldeias, anunciando o evangelho, e fazendo curas por toda a parte.

6 ויצאו ויעברו בכפרים מבשרים את הבשורה ומרפאים בכל מקום:

7 E o tetrarca Herodes ouvia tudo o que se passava, e estava em dúvida porque diziam alguns que João ressuscitara dos mortos;

7 וישמע הורדוס שר הרבע את כל אשר נעשה על ידו ותפעם רוחו כי יש
אשר אמרו יוחנן קם מן המתים:

8 E outros que Elias tinha aparecido; e outros que um profeta dos antigos havia ressuscitado.

8 ויש שאמרו אליהו נראה ואחרים אמרו נביא קם מן הקדמונים:

9 E disse Herodes: A João mandei eu degolar: quem é pois este de quem ouço dizer tais coisas? E procurava vê-lo.

9 ויאמר הורדוס הן אנכי נשאתי את ראש יוחנן מעליו ומי אפוא הוא אשר אני שמע עליו כזאת ויבקש לראותו:

10 E, regressando os apóstolos, contaram-lhe tudo o que tinham feito. E, tomando-os consigo, retirou-se para um lugar deserto de uma cidade chamada Betsaida.

10 וישובו השליחים ויספרו לו את כל אשר עשו ויקחם אליו ויסר לבדד אל מקום חרב אשר לעיר הנקראה בית צידה:

11 E, sabendo-o a multidão, o seguiu; e ele os recebeu, e falava-lhes do reino de Deus, e sarava os que necessitavam de cura.

11 והמון העם כאשר ידעו את זאת הלכו אחריו ויקבלם וידבר אליהם על מלכות האלהים וירפא את הצריכים לרפואה:

12 E já o dia começava a declinar; então, chegando-se a ele os doze, disseram-lhe: Despede a multidão, para que, indo aos lugares e aldeias em redor, se agasalhem, e achem que comer; porque aqui estamos em lugar deserto.

12 והיום רפה לערב ושנים העשר קרבו ויאמרו אליו שלח נא את העם וילכו אל הכפרים והחצרים אשר סביבותינו ללון שם ולמצא מזון כי פה אנחנו במקום חרבה:

13 Mas ele lhes disse: Dai-lhes vós de comer. E eles disseram: Não temos senão cinco pães e dois peixes; salvo se nós próprios formos comprar comida para todo este povo.

13 ויאמר אליהם תנו אתם להם לאכל ויאמרו אין לנו כי אם חמשת ככרות לחם ודגים שנים בלתי אם נלך ונקנה אכל לכל העם הזה:

14 Porquanto estavam ali quasi cinco mil homens. Disse então aos seus discípulos: Fazei-os assentar, em ranchos de cinquenta em cinquenta.

14 כי היו כחמשת אלפי איש ויאמר אל תלמידיו הושיבו אתם שורות שורות חמשים בשורה:

15 E assim o fizeram, fazendo-os assentar a todos.

15 ויעשו כן ויושיבו את כלם:

16 E, tomando os cinco pães e os dois peixes, e olhando para o céu, abençoou-os, e partiu-os, e deu-os aos seus discípulos para os porem diante da multidão.

16 ויקח את חמשת ככרות הלחם ואת שני הדגים וישא עיניו השמימה ויברך עליהם ויפרס ויתן לתלמידיו לשום לפני העם:

17 E comeram todos, e saciaram-se e levantaram, do que lhes sobejou, doze cestos de pedaços.

17 ויאכלו כלם וישבעו וישאו מן הפתותים הנותרים להם שנים עשר סלים:

18 E aconteceu que, estando ele só, orando, estavam com ele os discípulos; e perguntou-lhes, dizendo: Quem diz a multidão que eu sou?

18 ויהי הוא מתפלל לבדד ויאספו אליו תלמידיו וישאל אתם לאמר מה אמרים עלי המון העם מי אני:

19 E, respondendo eles, disseram: João Baptista; outros, Elias, e outros que um dos antigos profetas ressuscitou.

19 ויענו ויאמרו יוחנן המטביל ואחרים אמרים אליהו ואחרים אמרים נביא קם מן הקדמונים:

20 E disse-lhes: E vós, quem dizeis que eu sou? E, respondendo Pedro, disse: O Cristo de Deus.

20 ויאמר אליהם ואתם מה אתם אמרים מי אני ויען פטרוס ויאמר משיח האלהים אתה:

21 E, admoestando-os, mandou que a ninguém referissem isso,

21 ויצו אתם בגערה לבלתי הגיד לאיש את הדבר הזה:

22 Dizendo: É necessário que o Filho do homem padeça muitas coisas e seja rejeitado dos anciãos e dos escribas, e seja morto, e ressuscite ao terceiro dia.

22 ויאמר מן הצרך הוא אשר בן האדם יענה הרבה וימאס מן הזקנים והכהנים הגדולים והסופרים ויהרג וביום השלישי קום יקום:

23 E dizia a todos: Se alguém quer vir após mim, negue-se a si mesmo, e tome cada dia a sua cruz, e siga-me.

23 ואל כלם אמר איש כי יחפץ ללכת אחרי יכחש בנפשו ויום יום ישא את צלבו והלך אחרי:

24 Porque, qualquer que quiser salvar a sua vida, perdê-la-á; mas qualquer que, por amor de mim, perder a sua vida, a salvará.

24 כי כל אשר יחפץ להושיע את נפשו תאבד נפשו ממנו וכל אשר יאבד את נפשו למעני הוא יושיענה:

25 Porque, que aproveita ao homem granjear o mundo todo, perdendo-se ou prejudicando-se a si mesmo?

25 כי מה יועיל האדם כי יקנה את כל העולם ואבד והשחית את נפשו:

26 Porque, qualquer que de mim e das minhas palavras se envergonhar, dele se envergonhará o Filho do homem, quando vier na sua glória, e na do Pai e dos anjos.

26 כי כל אשר הייתי אני ודברי לו לחרפה הוא יהיה לחרפה לבן האדם
כאשר יבא בכבודו ובכבוד האב והמלאכים הקדושים:

27 E em verdade vos digo que, dos que aqui estão, alguns há que não provarão a morte até que vejam o reino de Deus.

27 ובאמת אני אמר לכם יש מן העמדים פה אשר לא יטעמו מות עד כי
יראו את מלכות האלהים:

28 E aconteceu que, quase oito dias depois destas palavras, tomou consigo a Pedro, a João e a Tiago, e subiu ao monte a orar.

28 ויהי כשמנה ימים אחרי הדברים האלה ויקח אליו את פטרוס ואת
יוחנן ואת יעקב ויעל אל ההר להתפלל שם:

29 E, estando ele orando, transfigurou-se a aparência do seu rosto, e o seu vestido ficou branco e mui resplandecente.

29 ויהי בהתפללו נשתנה מראה פניו ולבושו הלבין והבריק:

30 E eis que estavam falando, com ele dois varões, que eram Moisés e Elias,

30 והנה שני אנשים מדברים אתו והמה משה ואליהו:

31 Os quais apareceram com glória, e falavam da sua morte a qual havia de cumprir-se em Jerusalém.

31 אשר נראו בכבוד והגידו את אחריתו אשר ימלאנה בירושלים:

32 E Pedro e os que estavam com ele estavam carregados de sono; e, quando despertaram, viram a sua glória e aqueles dois varões que estavam com ele.

32 ויהיו פטרוס ואשר אתו נרדמים ובהקיצם ראו את כבודו ואת שני
האנשים העמדים עליו:

33 E aconteceu que, quando aqueles se apartaram dele, disse
Pedro a Jesus: Mestre, bom é que nós estejamos aqui, e façamos
três tendas, uma para ti, uma para Moisés, e uma para Elias; não
sabendo o que dizia.

33 ויהי בהפרדם ממנו ויאמר פטרוס אל ישוע מורה טוב היותנו פה נעשה
נא שלש סכות לך אחת ולמשה אחת ולאליהו אחת ולא ידע מה דבר:

34 E, dizendo ele isto, veio uma nuvem que os cobriu com a sua
sombra; e, entrando eles na nuvem, temeram.

34 הוא מדבר כזאת והנה ענן סכך עליהם וכבואם בענן נבעתו:

35 E saiu da nuvem uma voz que dizia: Este é o meu amado
Filho; a ele ouvi.

35 ויצא קול מן הענן אמר זה בני ידידי אליו תשמעון:

36 E, tendo soado aquela voz, Jesus foi achado só; e eles calaram-
se, e por aqueles dias não contaram a ninguém nada do que
tinham visto.

36 ובהיות הקול נשאר ישוע לבדו והמה החשו ולא הגידו דבר לאיש
בימים ההם מכל אשר ראו:

37 E aconteceu, no dia seguinte, que, descendo eles do monte,
lhes saiu ao encontro uma grande multidão;

37 ויהי ממחרת ברדתם מן ההר ויצא עם רב לקראתו:

38 E eis que um homem da multidão clamou, dizendo: Mestre,
peço-te que olhes para meu filho, porque é o único que eu
tenho.

38 והנה איש אחד מן העם צעק לאמר אנא רבי פנה נא אל בני כי יחיד
הוא לי:

39 Eis que um espírito o toma, e de repente clama, e o despedaça até escumar; e só o larga depois de o ter quebrantado.

39 והנה רוח אחז בו ופתאם הוא מצעק והרוח מרוצץ אתו בהוריד רירו ומקשה לסור ממנו ובסורו ידכא אתו:

40 E roguei aos teus discípulos que o expulsassem, e não puderam.

40 ואבקש מתלמידיך לגרשו ולא יכלו:

41 E Jesus, respondendo, disse: Ó geração incrédula e perversa! Até quando estarei ainda convosco e vos sofrerei? Traz-me cá o teu filho.

41 ויען ישוע ויאמר הוי דור חסר אמונה ופתלתל עד מתי אהיה עמכם ואסבל אתכם הבא הנה את בנך:

42 E, quando vinha chegando, o demónio o derribou e convulsionou; porém Jesus repreendeu o espírito imundo, e curou o menino, e o entregou a seu pai.

42 ויהי אך הקריב לבוא וירעצהו השד וירוצצהו וישוע גער ברוח הטמא וירפא את הנער וישיבהו לאביו:

43 E todos pasmavam da majestade de Deus. E, maravilhando-se todos de todas as coisas que Jesus fazia, disse aos seus discípulos:

43 וישתוממו כלם על גדלת האלהים ויהי בתמהם כלם על כל אשר עשה ויאמר ישוע אל תלמידיו:

44 Ponde vós estas palavras em vossos ouvidos, porque o Filho do homem será entregue nas mãos dos homens.

44 שימו אתם באזניכם את הדברים האלה כי עתיד בן האדם להמסר בידי
בני האדם׃

45 Mas eles não entendiam esta palavra, que lhes era encoberta, para que não a compreendessem; e temiam interrogá-lo acerca desta palavra.

45 והמה לא הבינו את המאמר הזה ונעלם הוא מדעתם וייראו לשאל
אתו על המאמר הזה׃

46 E suscitou-se entre eles uma discussão sobre qual deles seria o maior.

46 ויעל על לבבם לחשוב מי הוא הגדול בהם׃

47 Mas Jesus, vendo o pensamento de seus corações, tomou um menino, pô-lo junto a si,

47 וירא ישוע את מחשבת לבם ויקח ילד ויעמידהו אצלו׃

48 E disse-lhes: Qualquer que receber este menino em meu nome, recebe-me a mim; e qualquer que me recebe a mim, recebe o que me enviou; porque aquele que entre vós todos for o menor, esse mesmo é grande.

48 ויאמר אליהם כל אשר יקבל את הילד הזה לשמי אותי הוא מקבל וכל
אשר יקבל אותי הוא מקבל את אשר שלחני כי הקטן בכלכם הוא יהיה
הגדול׃

49 E, respondendo João, disse: Mestre, vimos um que em teu nome expulsava os demónios, e lho proibimos porque não te segue connosco.

49 ויען יוחנן ויאמר מורה ראינו איש מגרש שדים בשמך ונכלא אותו יען
איננו הולך עמנו׃

50 E Jesus lhes disse: Não o proibais, porque quem não é contra nós é por nós.

50 ויאמר ישוע אליו אל תכלאו כי כל אשר איננו נגדנו בעדנו הוא:

51 E aconteceu que, completando-se os dias para a sua assunção, manifestou o firme propósito de ir a Jerusalém.

51 ויהי כמלאת ימי העלותו והוא שם את פניו ללכת ירושלים:

52 E mandou mensageiros diante da sua face; e, indo eles, entraram numa aldeia de samaritanos, para lhe prepararem pousada,

52 וישלח מלאכים לפניו וילכו ויבאו אל אחד מכפרי השמרונים להכין לו:

53 Mas não o receberam, porque o seu aspecto era como de quem ia a Jerusalém.

53 ולא קבלהו על אשר היו פניו הלכים ירושלים:

54 E os seus discípulos. Tiago e João, vendo isto, disseram: Senhor, queres que digamos que desça fogo do céu e os consuma, como Elias também fez?

54 ויאמרו יעקב ויוחנן תלמידיו כראותם זאת לאמר אדנינו התרצה ונאמר כי תרד אש מן השמים ותאכלם כאשר עשה גם אליהו:

55 Voltando-se, porém repreendeu-os e disse: Vós não sabeis de que espírito sois,

55 ויפן ויגער בם ויאמר הלא ידעתם בני רוח מי אתם:

56 Porque o Filho do homem não veio para destruir as almas dos homens, mas para salvá-las. E foram para outra aldeia.

56 כי בן האדם לא בא לאבד נפשות אדם כי אם להושיעם וילכו להם אל כפר אחר:

57 E aconteceu que, indo eles pelo caminho, lhe disse um:
Senhor, seguir-te-ei para onde quer que fores.

57 ויהי בלכתם בדרך ויאמר אליו איש אדני אלכה אחריך אל כל אשר
תלך:

58 E disse-lhe Jesus: As raposas têm covis, e as aves do céu
ninhos, mas o Filho do homem não tem onde reclinar a cabeça.

58 ויאמר אליו ישוע לשועלים יש חורי עפר ולעוף השמים קנים ובן האדם
אין לו מקום להניח שם את ראשו:

59 E disse a outro: Segue-me. Mas ele respondeu: Senhor, deixa
que primeiro eu vá a enterrar meu pai.

59 ואל איש אחר אמר לך אחרי והוא אמר אדני תן לי ואלכה בראשונה
לקבר את אבי:

60 Mas Jesus lhe observou: Deixa aos mortos o enterrar os seus
mortos; porém tu vai e anuncia o reino de Deus.

60 ויאמר אליו ישוע הנח למתים לקבר את מתיהם ואתה לך הודע את
מלכות האלהים:

61 Disse também outro: Senhor, eu te seguirei, mas deixa-me
despedir primeiro dos que estão em minha casa.

61 ויאמר עוד איש אחר אלכה אחריך אדני אך הניחה לי בראשונה
להפטר מבני ביתי:

62 E Jesus lhe disse: Ninguém, que lança mão do arado e olha
para trás, é apto para o reino de Deus.

62 ויאמר ישוע כל השם את ידו על המחרשה ומביט אחריו לא יכשר
למלכות האלהים:

Lucas 10

1 E DEPOIS disto designou o Senhor ainda outros setenta, e mandou-os adiante da sua face, de dois em dois, a todas as cidades e lugares aonde ele havia de ir.

1 ואחרי כן הבדיל האדון עוד שבעים אחרים וישלחם לפניו שנים שנים אל כל עיר ומקום אשר בקש לבוא שמה:

2 E dizia-lhes: Grande é, em verdade, a seara, mas os obreiros são poucos; rogai pois ao Senhor da seara que envie obreiros para a sua seara.

2 ויאמר להם הן הקציר רב והפעלים מעטים לכן התחננו אל אדון הקציר וישלח פעלים לקצירו:

3 Ide; eis que vos mando como cordeiros ao meio de lobos.

3 לכו נא הנני שלח אתכם ככבשים בין הזאבים:

4 Não leveis bolsa, nem alforge, nem alparcas; e a ninguém saudeis pelo caminho.

4 אל תשאו כיס ולא תרמיל ולא נעלים ואל תשאלו לשלום איש בדרך:

5 E, em qualquer casa onde entrardes, dizei primeiro: Paz seja nesta casa.

5 ולכל בית אשר תבאו שם אמרו בראשונה שלום לבית הזה:

6 E, se ali houver algum filho de paz, repousará sobre ele a vossa paz; e, se não, voltará para vós.

6 והיה כי יהיה שם בן שלום ונח עליו שלומכם ואם לא אליכם ישוב:

7 E ficai na mesma casa, comendo e bebendo do que eles tiverem, pois digno é o obreiro do seu salário. Não andeis de casa em casa.

7 ובבית ההוא תשבו ותאכלו ותשתו משלהם כי שוה הפועל בשכרו אל תסעו מבית לבית:

8 E, em qualquer cidade em que entrardes, e vos receberem, comei doque vos puserem diante.

8 וכל עיר אשר תבאו בה וקבלו אתכם אכלו שם את אשר ישימו לפניכם:

9 E curai os enfermos que nela houver, e dizei-lhes. É chegado a vós o reino de Deus.

9 ורפאו את החולים אשר בקרבה ואמרו להם קרבה אליכם מלכות האלהים:

10 Mas em qualquer cidade em que entrardes e vos não receberem, saindo por suas ruas, dizei:

10 וכל עיר אשר תבאו בה ולא יקבלו אתכם צאו לכם אל רחובותיה ואמרו:

11 Até o pó, que da vossa cidade se nos pegou, sacudimos sobre vós. Sabei, contudo, isto, que já o reino de Deus é chegado a vós.

11 אף את עפר עירכם הנדבק ברגלינו ננערהו לכם אך ידע תדעו כי קרבה אליכם מלכות האלהים:

12 E digo-vos que mais tolerância haverá naquele dia para Sodoma do que para aquela cidade.

12 אני אמר אלכים כי לסדום יקל ביום ההוא מן העיר ההיא:

13 Ai de ti Corazim, ai de ti, Betsaida que, se em Tiro e em Sidon se fizessem as maravilhas que em vós foram feitas já há muito, assentadas em saco e cinza, se teriam arrependido.

13 אוי לך כורזין אוי לך בית צידה כי הגבורות אשר נעשו בקרבכן אלו נעשו בצור ובצידון הלא כבר ישבו בשק ואפר ושבו:

14 Portanto, para Tiro e Sidon haverá menos rigor no juízo, do que para vós.

14 אכן לצור וצידון יקל בדין מכם:

15 E tu, Capernaum, serás levantada até ao céu? Até ao inferno serás abatida.

15 ואת כפר נחום אשר עד השמים התרוממת אל שאול תורדי:

16 Quem vos ouve a vós, a mim me ouve; e, quem vos rejeita a vós, a mim me rejeita; e, quem a mim me rejeita, rejeita aquele que me enviou.

16 השומע אליכם אלי הוא שומע והבוזה אתכם אותי הוא בוזה והבוזה אותי הוא בוזה את אשר שלחני:

17 E voltaram os setenta com alegria, dizendo: Senhor, pelo teu nome, até os demónios se nos sujeitam.

17 וישובו השבעים בשמחה ויאמרו אדנינו גם השדים נכנעים לנו בשמך:

18 E disse-lhes: Eu via Satanás, como raio, cair do céu,

18 ויאמר אליהם ראיתי את השטן נפל כברק מן השמים:

19 Eis que vos dou poder para pisar serpentes e escorpiões, e toda a força do inimigo, e nada vos fará dano algum.

19 הנה השלטתי אתכם לדרך על נחשים ועקרבים ועל כל גבורת האיב וכל דבר לא יזיק לכם:

20 Mas não vos alegreis por que se vos sujeitem os espíritos; alegrai-vos ainda por estarem os vossos nomes escritos nos céus.

20 אך בזאת אל תשמחו כי נכנעים לכם הרוחות כי אם שמחו על אשר נכתבו שמותיכם בשמים:

21 Naquela mesma hora se alegrou Jesus no Espírito Santo, e disse: Graças te dou, ó Pai, Senhor do céu e da terra, que escondestes estas coisas aos sábios e inteligentes, e as revelaste às criancinhas; assim é, ó Pai, porque assim te aprouve.

21 בשעה ההיא עלץ ישוע ברוח ויאמר אודך האב אדון השמים והארץ כי הסתרת את אלה מן החכמים והנבונים וגליתם לעללים הן אבי כי כן היה רצון מלפניך:

22 Tudo por meu Pai me foi entregue; e ninguém conhece quem é o Filho, senão o Pai, nem quem é o Pai senão o Filho, e aquele a quem o Filho o quiser revelar.

22 הכל נמסר לי מאת אבי ואין יודע מי הוא הבן בלתי האב ומי הוא האב בלתי הבן ואשר יחפץ הבן לגלותו לו:

23 E, voltando-se para os discípulos, disse-lhes em particular: Bem-aventurados os olhos que vêem o que vós vedes;

23 ויפן אל תלמידיו לבדם ויאמר אשרי העינים הראות את אשר אתם ראים:

24 Pois vos digo que muitos profetas e reis desejaram ver o que vós vedes, e não o viram; e ouvir o que ouvis, e não o ouviram.

24 כי אני אמר לכם נביאים ומלכים רבים חפצו לראות את אשר אתם ראים ולא ראו ולשמע את אשר אתם שמעים ולא שמעו:

25 E eis que se levantou um certo doutor da lei, tentando-o, e dizendo: Mestre, que farei para herdar a vida eterna?

25 והנה אחד מבעלי התורה קם לנסותו ויאמר מורה מה אעשה ואירש חיי עולם:

26 E ele lhe disse: Que está escrito na lei? Como lês?

26 ויאמר אליו מה כתוב בתורה ואיך אתה קורא:

27 E, respondendo ele, disse: Amarás ao Senhor teu Deus de
todo o teu coração, e de toda a tua alma, e de todas as tuas
forças, e de todo o teu entendimento, e ao teu próximo como a ti
mesmo.

27 ויען ויאמר ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך
ובכל מדעך ואת רעך כמוך:

28 E disse-lhe: Respondeste bem; faz isso, e viverás.

28 ויאמר אליו כן השיבות עשה זאת וחיה:

29 Ele, porém, querendo justificar-se a si mesmo, disse a Jesus: E
quem é o meu próximo?

29 והוא חפץ להצטדק ויאמר אל ישוע ומי הוא רעי:

30 E, respondendo Jesus, disse: Descia um homem de Jerusalém
para Jericó, e caiu nas mãos dos salteadores, os quais o
despojaram, e, espancando-o, se retiraram, deixando-o meio
morto.

30 ויען ישוע ויאמר איש אחד ירד מירושלים ליריחו ונפל בידי שדדים והם
הפשיטהו וגם פצעהו ויעזבו אותו בין חיים למות וילכו להם:

31 E ocasionalmente descia pelo mesmo caminho certo
sacerdote; e, vendo-o, passou de largo.

31 ויקר המקרה כי ירד כהן אחד בדרך ההוא וירא אתו ויעבר מעליו:

32 E de igual modo também um levita, chegando àquele lugar, e
vendo-o, passou de largo.

32 וכן גם איש לוי פגע במקום ויגש וירא אתו ויעבר מעליו:

33 Mas um samaritano, que ia de viagem, chegou ao pé dele, e,
vendo-o, moveu-se de íntima compaixão;

33 ואיש שמרוני הלך בדרך ויבא עליו וירא אתו ויהמו רחמיו:

34 E, aproximando-se, atou-lhe as feridas, deitando-lhes azeite e vinho; e, pondo-o sobre a sua cavalgadura, levou-o para uma estalagem, e cuidou dele;

34 ויגש אליו ויחבש את פצעיו ויסוכם בשמן ויין ויעלהו על בהמתו ויוליכהו אל המלון ויכלכלהו:

35 E, partindo ao outro dia, tirou dois dinheiros, e deu-os ao hospedeiro, e disse-lhe: Cuida dele; e tudo o que de mais gastares eu to pagarei quando voltar.

35 ולמחרת בנסעו הוציא שני דינרים ויתנם לבעל המלון ויאמר כלכל אותו ואת אשר תוסיף עוד להוציא עליו אני בשובי אשלמנו לך:

36 Qual, pois, destes três te parece que foi o próximo daquele que caiu nas mãos dos salteadores?

36 ועתה מי מאלה השלשה היה בעיניך הרע לנפל בידי השדדים:

37 E ele disse: O que usou de misericórdia para com ele. Disse, pois, Jesus: Vai, e faz da mesma maneira.

37 ויאמר העשה עמו את החסד ויאמר אליו ישוע לך ועשה כן גם אתה:

38 E aconteceu que, indo eles de caminho, entrou numa aldeia; e certa mulher, por nome Marta, o recebeu em sua casa;

38 ויהי בנסעם ויבא אל כפר אחד ואשה אחת ושמה מרתא אספה אותו אל ביתה:

39 E tinha esta uma irmã chamada Maria, a qual, assentando-se também aos pés de Jesus, ouvia a sua palavra.

39 ולה היתה אחות ושמה מרים אשר ישבה לרגלי ישוע לשמע אל דברו:

40 Marta, porém, andava distraída em muitos serviços, e,
aproximando-se, disse: Senhor, não se te dá de que a minha
irmã me deixe servir só? Diz-lhe que me ajude.

40 ומרתא יגעה ברב שרותה ותגש ותאמר הלא תשים על לבך אדני אשר
אחותי עזבתני לשרת לבדי אמר נא אליה ותעזר לי:

41 E, respondendo Jesus, disse-lhe: Marta, Marta, estás ansiosa e
afadigada com muitas coisas,

41 ויען ישוע ויאמר לה מרתא מרתא את דאגת ומבהלת על הרבה:

42 Mas uma só é necessária; Maria escolheu a boa parte, a qual
não lhe será tirada.

42 אבל אחת היא מן הצרך ומרים בחרה לה החלק הטוב אשר לא יקח
ממנה:

Lucas 11

1 E ACONTECEU que, estando ele a orar num certo lugar, quando
acabou, lhe disse um dos seus discípulos: Senhor, ensina-nos a
orar, como também João ensinou aos seus discípulos.

1 ויהי הוא מתפלל במקום אחד ויאמר אליו אחד מתלמידיו אחרי כלותו
אדני למדנו להתפלל כאשר למד גם יוחנן את תלמידיו:

2 E ele lhes disse: Quando orardes, dizei: Pai, santificado seja o
teu nome; venha o teu reino;

2 ויאמר אליהם כי תתפללו אמרו אבינו שבשמים יתקדש שמך תבוא
מלכותך יעשה רצונך כמו בשמים כן בארץ:

3 Dá-nos cada dia o nosso pão quotidiano;

3 את לחם חקנו תן לנו יום יום:

4 E perdoa-nos os nossos pecados, pois também nós perdoamos a qualquer que nos deve; e não nos conduzas em tentação, mas livra-nos do mal.

4 וסלח לנו את חובתנו כי סלחים גם אנחנו לכל החיב לנו ואל תביאנו לידי נסיון כי אם הצילנו מן הרע:

5 Disse-lhes também: Qual de vós terá um amigo, e, se for procurá-lo à meia noite, e lhe disser: Amigo, empresta-me três pães,

5 ויאמר אליהם מי בכם אשר יהיה לו אהב והלך ובא אליו בחצות הלילה ואמר אליו ידידי הלוני שלשת ככרות לחם:

6 Pois que um amigo meu chegou a minha casa, vindo de caminho, e não tenho que apresentar-lhe;

6 כי אהבי בא אלי מן הדרך ואין לי דבר לשום לפניו:

7 Se ele, respondendo de dentro, disser: Não me importunes; já está a porta fechada, e os meus filhos estão comigo na cama; não posso levantar-me para tos dar.

7 והוא מלפנים יענה ויאמר אל תוגיעני כי כבר נסגרה הדלת וילדי שוכבים עמדי במטה לא אוכל לקום ולתת לך:

8 Digo-vos que, ainda que se não levante a dar-lhos, por ser seu amigo, levantar-se-á, todavia, por causa da sua importunação, e lhe dará tudo o que houver mister.

8 אני אמר לכם גם כי לא יקום לתת לו על היותו אהבו יקום בעבור עזות פניו ויתן לו ככל צרכו:

9 E eu vos digo a vós: Pedi, e dar-se-vos-á; buscai, e achareis; batei, e abrir-se-vos-á;

9 וגם אני אמר לכם שאלו וינתן לכם דרשו ותמצאו דפקו ויפתח לכם:

10 Porque qualquer que pede recebe; e quem busca acha; e a
quem bate abrir-se-lhe-á.

10 כי כל השאל יקבל והדרש ימצא ולדפק יפתח:

11 E qual o pai de entre vós que, se o filho lhe pedir pão, lhe dará
uma pedra? Ou também, se lhe pedir peixe, lhe dará por peixe
uma serpente?

11 ומי בכם האב אשר ישאל ממנו בנו לחם ונתן לו אבן ואם דג היתן לו
נחש תחת הדג:

12 Ou também, se lhe pedir um ovo, lhe dará um escorpião?

12 או כי ישאלנו ביצה היתן לו עקרב:

13 Pois se, sendo maus, sabeis dar boas dádivas aos vossos
filhos, quanto mais dará o Pai celestial o Espírito Santo àqueles
que lho pedirem?

13 הן אתם הרעים ידעים לתת מתנות טבות לבניכם אף כי האב מן
השמים יתן את רוח הקדש לשאלים מאתו:

14 E estava ele expulsando um demónio, o qual era mudo. E
aconteceu que, saindo o demónio, o mudo falou; e maravilhou-
se a multidão.

14 ויהי היום ויגרש שד והוא אלם ויהי אחרי צאת השד וידבר האלם
ויתמהו העם:

15 Mas alguns deles diziam: Ele expulsa os demónios por
Belzebu, príncipe dos demónios.

15 ויש אשר אמרו בבעל זבוב שר השדים הוא מגרש את השדים:

16 E outros, tentando-o, pediam-lhe um sinal do céu.

16 ויש אשר נסוהו וישאלו ממנו אות מן השמים:

17 Mas conhecendo ele os seus pensamentos, disse-lhes: Todo o reino, dividido contra si mesmo será assolado; e a casa, dividida contra si mesma, cairá.

17 והוא ידע את מחשבותם ויאמר אליהם כל ממלכה הנחלקה על עצמה תחרב ובית יפל על בית:

18 E, se também Satanás está dividido contra si mesmo, como subsistirá o seu reino? Pois dizeis que eu expulso os demónios por Belzebu.

18 וגם השטן אם נחלק על עצמו איככה תכון ממלכתו כי אמרתם שבבעל זבוב מגרש אני את השדים:

19 E, se eu expulso os demónios por Belzebu, por quem os expulsam vossos filhos? Eles pois serão os vossos juizes.

19 ואם אני מגרש את השדים בבעל זבוב בניכם במי הם מגרשים אתם על כן המה יהיו שפטיכם:

20 Mas, se eu expulso os demónios. pelo dedo de Deus, certamente a vós é chegado o reino de Deus.

20 ואם באצבע אלהים מגרש אני את השדים הנה הגיעה אליכם מלכות האלהים:

21 Quando o valente guarda, armado, a sua casa, em segurança está tudo quanto tem;

21 בהיות הגבור שמר את חצרו והוא מזין והיה רכושו שלום:

22 Mas, sobrevindo outro mais valente do que ele, e vencendo-o, tira-lhe toda a sua armadura em que confiava, e reparte os seus despojos.

22 ואם יבוא עליו חזק ממנו ותקפו ישא ממנו את נשקו אשר בטח בו ואת מלקחו יחלק:

23 Quem não é comigo é contra mim; e quem comigo não ajunta espalha.

23 כל אשר איננו אתי הוא לנגדי ואשר איננו מאסף אתי הוא מפזר:

24 Quando o espirito imundo tem saído do homem, anda por lugares secos, buscando repouso; e, não o achando, diz: Tornarei para minha casa, donde saí.

24 הרוח הטמאה אחרי צאתה מן האדם תשוטט במקמות ציה לבקש לה מנוחה ולא תמצא אז תאמר אשובה נא אל ביתי אשר יצאתי משם:

25 E, chegando, acha-a varrida e adornada.

25 ובבואה תמצא אתו מטאטא ומהדר:

26 Então vai, e leva consigo outros sete espíritos piores do que ele, e, entrando, habitam ali; e o último estado desse homem é pior do que o primeiro.

26 ואחר תלך ולקחה שבע רוחות אחרות רעות ממנה ובאו ושכנו שם והיתה אחרית האדם ההוא רעה מראשיתו:

27 E aconteceu que, dizendo ele estas coisas, uma mulher de entre a multidão, levantando a voz, disse: Bem-aventurado o ventre que te trouxe e os peitos em que mamaste.

27 ויהי כדברו את הדברים האלה ואשה אחת מן העם נשאה את קולה ותאמר אליו אשרי הבטן אשר נשאתך והשדים אשר ינקת:

28 Mas ele disse: Antes bem-aventurados os que ouvem a palavra de Deus e a guardam.

28 והוא אמר ואף כי אשרי השמעים והשמרים את דבר האלהים:

29 E, ajuntando-se a multidão, começou a dizer: Maligna é esta
geração; ela pede um sinal; e não lhe será dado outro sinal,
senão o sinal do profeta Jonas;

29 ויקבצו עם רב ויחל לדבר הדור הזה דור רע הוא אות הוא מבקש ואות
לא ינתן לו בלתי אם אות יונה הנביא:

30 Porquanto, assim como Jonas foi sinal para os ninivitas, assim
o Filho do homem o será também para esta geração.

30 כי כאשר היה יונה לאנשי נינוה לאות כן יהיה גם בן האדם לדור הזה:

31 A rainha do sul se levantará no juízo com os homens desta
geração, e os condenará; pois até dos confins da terra veio ouvir
a sabedoria de Salomão; e eis aqui está quem é maior do que
Salomão.

31 מלכת תימן תקום במשפט עם אנשי הדור הזה והרשיעה אותם כי
באה מקצות הארץ לשמע את חכמת שלמה והנה יש פה גדול משלמה:

32 Os homens de Ninive se levantarão no juízo com esta geração,
e a condenarão; pois se converteram com a pregação de Jonas; e
eis aqui está quem é maior do que Jonas.

32 אנשי נינוה יקומו במשפט עם הדור הזה והרשיעהו כי הם שבו
בקריאת יונה והנה יש פה גדול מיונה:

33 E ninguém, acendendo uma candeia, a põe em oculto, nem
debaixo do alqueire, mas no velador, para que os que entram
vejam a luz.

33 אין מדליק נר אשר ישימהו בסתר או תחת האיפה כי אם על המנורה
למען יראו באי הבית את אורו:

34 A candeia do corpo é o olho. Sendo pois o teu olho simples,
também todo o teu corpo será luminoso; mas, se for mau,
também o teu corpo será tenebroso.

34 נר הגוף הוא העין לכן בהיות עינך תמימה גם כל גופך יאור ובהיותה רעה וחשך גם גופך:

35 Vê pois que a luz que em ti há não sejam trevas.

35 על כן השמר לך פן יחשך האור אשר בקרבך:

36 Se, pois, todo o teu corpo é luminoso, não tendo em trevas parte alguma, todo será luminoso, como quando a candeia te alumia com o seu resplendor.

36 והנה אם גופך כלו אור ואין בו כל דבר חשך אז יאור כלו והיה כהאיר לך הנר בברק נגהו:

37 E, estando ele ainda falando, rogou-lhe um fariseu que fosse jantar com ele; e, entrando, assentou-se à mesa.

37 ויהי בדברו ויבקש ממנו פרוש אחד לאכל אתו לחם ויבא הביתה ויסב:

38 Mas o fariseu admirou-se, vendo que se não lavara antes de jantar.

38 ויתמה הפרוש בראתו אשר לא נטל ידיו בראשונה לפני הסעודה:

39 E o Senhor lhe disse: Agora vós, os fariseus, limpais o exterior do copo e do prato; mas o vosso interior está cheio de rapina e maldade.

39 ויאמר אליו האדון כעת אתם הפרושים מטהרים את הכוס והקערה מחוץ והפנימי אשר בכם הוא מלא גזל ורשע:

40 Loucos! O que fez o exterior não fez também o interior?

40 הכסילים הלא עשה החיצון גם עשה את הפנימי:

41 Dai antes esmola do que tiverdes, e eis que tudo vos será limpo.

41 אבל תנו לצדקה את אשר בם והנה הכל טהור לכם:

42 Mas ai de vós, fariseus, que dizimais a hortelã, e a arruda, e toda a hortaliça, e desprezais o juízo e o amor de Deus. Importava fazer estas coisas; e não deixar as outras.

42 אך אוי לכם הפרושים כי תעשרו את המנתא ואת הפיגם ואת כל הירק ותעברו את המשפט ואת אהבת אלהים והיה לכם לעשות את אלה ולא להניח גם את אלה:

43 Ai de vós, fariseus, que amais os primeiros assentos nas sinagogas, e as saudações nas praças.

43 אוי לכם הפרושים כי תאהבו את מושב הראש בבתי הכנסיות ואת שאלות שלומכם בשוקים:

44 Ai de vós, escribas e fariseus hipócritas, que sois como as sepulturas que não aparecem, e os homens que sobre elas andam não o sabem.

44 אוי לכם הסופרים והפרושים החנפים כי אתם כקברים הנסתרים ובני האדם מתהלכים עליהם ולא ידעו:

45 E, respondendo um dos doutores da lei, disse-lhe: Mestre, quando dizes isso, também nos afrontas a nós.

45 ויען אחד מבעלי התורה ויאמר אליו רבי בדבריך אלה תחרף גם אתנו:

46 E ele lhe disse: Ai de vós também, doutores da lei, que carregais os homens com cargas difíceis de transportar, e vós mesmos nem ainda com um dos vossos dedos tocais essas cargas.

46 ויאמר אוי גם לכם בעלי התורה כי עמסים אתם על בני האדם משאות כבדים מסבל ואתם בעצמכם אינכם נגעים במשאות גם באחת מאצבעותיכם:

47 Ai de vós que edificais os sepulcros dos profetas, e vossos pais os mataram.

47 אוי לכם כי בונים אתם את קברות הנביאים ואבותיכם הרגו אותם:

48 Bem testificais, pois, que consentis nas obras de vossos pais; porque eles os mataram, e vós edificais os seus sepulcros.

48 וכן אתם מעידים ורוצים במעשי אבותיכם כי המה הרגו אותם ואתם בונים את קבריהם:

49 Por isso diz também a sabedoria de Deus: Profetas e apóstolos lhes mandarei; e eles matarão uns, e perseguirão outros;

49 בעבור זאת גם אמרה חכמת האלהים אשלח אליהם נביאים ושליחים ומהם יהרגו וירדפו:

50 Para que desta geração seja requerido o sangue de todos os profetas que, desde a fundação do mundo, foi derramado;

50 למען ידרש מן הדור הזה דם כל הנביאים אשר נשפך למן הוסד הארץ:

51 Desde o sangue de Abel, até ao sangue de Zacarias, que foi morto entre o altar e o templo; assim, vos digo, será requerido desta geração.

51 מדם הבל עד דם זכריהו אשר נהרג בין המזבח ולבית הן אמר אני לכם דרוש ידרש מן הדור הזה:

52 Ai de vós, doutores da lei, que tirastes a chave da ciência; vós mesmos não entrastes, e impedistes os que entraram.

52 אוי לכם בעלי התורה כי הסירתם את מפתח הדעת אתם לא באתם ואת הבאים מנעתם:

53 E, dizendo-lhes ele isto, começaram os escribas e os fariseus a apertá-lo fortemente, e a fazê-lo falar acerca de muitas coisas.

53 ויהי כדברו להם את אלה ויחלו הסופרים והפרושים לשטם אותו מאד ולהקשות לו בדברים רבים:

54 Armando-lhe ciladas, a fim de apanharem da sua boca alguma coisa para o acusarem.

54 ויארבו לו ויבקשו לצודד דבר מפיהו למען ימצאו עליו שטנה:

Lucas 12

1 AJUNTANDO-SE entretanto muitos milhares de pessoas, de sorte que se atropelavam uns aos outros, começou a dizer aos seus discípulos: Acautelai-vos primeiramente do fermento dos fariseus, que é a hipocrisia.

1 ויהי עד כה ועד כה בהתאסף רבבות עם עד כי לחצו איש את רעהו ויחל לדבר אל תלמידיו בראשונה השמרו לנפשתיכם משאור הפרושים שהוא החנפה:

2 Mas nada há encoberto que não haja de ser descoberto; nem oculto, que não haja de ser sabido.

2 ואין דבר מכסה אשר לא יגלה ואין נעלם אשר לא יודע:

3 Porquanto tudo o que em trevas dissestes à luz será ouvido; e o que falastes ao ouvido no gabinete, sobre os telhados será apregoado.

3 לכן כל אשר דברתם בחשך באור ישמע ואת אשר לחשתם לאזן בחדרים קרא יקרא על הגגות:

4 E digo-vos, amigos meus: Não temais os que matam o corpo, e depois não têm mais que fazer.

4 ואני אמר לכם ידידי אל תיראו מן הממיתים את הגוף ואחרי זאת אין
לאל ידם לעשות עוד דבר:

5 Mas eu vos mostrarei a quem deveis temer; temei aquele que, depois de matar, tem poder para lançar no inferno; sim, vos digo, a esse temei.

5 אבל אורה אתכם את אשר תיראו יראו את אשר יש לו שלטן אחרי
המיתו להשליך אל גיהנם הן אני אמר לכם אותו תיראון:

6 Não se vendem cinco passarinhos por dois ceitis? E nenhum deles está esquecido diante de Deus.

6 הלא חמש צפרים תמכרנה בשני אסרים ואין אחת מהן נשכחת לפני
האלהים:

7 E até os cabelos da vossa cabeça estão todos contados. Não temais pois; mais valeis vós do que muitos passarinhos.

7 ואתם גם שערות ראשכם נמנות כלן לכן אל תיראו יקרתם מצפרים
רבות:

8 E digo-vos que todo aquele que me confessar diante dos homens também o Filho do homem o confessará diante dos anjos de Deus.

8 ואני אמר לכם כל אשר יודה בי לפני האדם גם בן האדם יודה בו לפני
מלאכי אלהים:

9 Mas quem me negar diante dos homens, será negado diante dos anjos de Deus.

9 ואשר יכחש בי לפני האדם הוא יכחש לפני מלאכי אלהים:

10 E a todo aquele que disser uma palavra contra o Filho do homem ser-lhe-á perdoada, mas ao que blasfema contra o Espírito Santo não lhe será perdoado.

10 וכל אשר ידבר דבר חרפה על בן האדם יסלח לו והמגדף את רוח הקדש לא יסלח לו:

11 E, quando vos conduzirem às sinagogas, aos magistrados e potestades, não estejais solícitos de como ou do que haveis de responder nem do que haveis de dizer.

11 וכאשר יביאו אתכם אל בתי הכנסיות ולפני הרשיות והשלטונים אל תדאגו איך או במה תצטדקו ומה תדברו:

12 Porque na mesma hora vos ensinará o Espírito Santo o que vos convenha falar.

12 כי רוח הקדש הוא יורה אתכם בשעה ההיא את הנכון לדבר:

13 E disse-lhe um da multidão: Mestre, diz a meu irmão que reparta comigo a herança.

13 ויאמר אליו אחד מן העם רבי אמר נא אל אחי ויחלק אתי את הירשה:

14 Mas ele lhe disse: Homem, quem me pôs a mim por juiz ou repartidor entre vós?

14 ויאמר אליו בן אדם מי שמני עליכם לשפט ולמחלק:

15 E disse-lhes: Acautelai-vos e guardai-vos da avareza; porque a vida de qualquer não consiste na abundância do que possui.

15 ויאמר אליהם ראו והשמרו לכם מבצע בצע כי חיי האדם אינם תלוים בהרבות נכסיו:

16 E propôs-lhes uma parábola, dizendo: A herdade de um homem rico tinha produzido com abundância;

16 וישא משלו ויאמר אליהם לאמר שדה איש עשיר אחד עשה תבואה הרבה:

17 E arrazoava ele entre si dizendo: Que farei? Não tenho onde recolher os meus frutos.

17 ויחשב בלבו לאמר מה אעשה כי אין לי מקום לכנוס בו את תבואתי:

18 E disse: Farei isto: Derribarei os meus celeiros, e edificarei outros maiores, e ali recolherei todas as minhas novidades e os meus bens;

18 ויאמר את זאת אעשה הרס את אסמי ובנה גדולים מהם ואכנסה שמה את כל יבולי וטובי:

19 E direi à minha alma: Alma, tens em depósito muitos bens para muitos anos: descansa, come, bebe, e folga.

19 ואמר לנפשי נפשי יש לך עתודות הרבה לשנים רבות הנפשי אכלי שתי ושישי:

20 Mas Deus lhe disse: Louco, esta noite te pedirão a tua alma; e o que tens preparado para quem será?

20 והאלהים אמר לו אתה הכסיל בעצם הלילה הזה ידרשו ממך את נפשך ואשר הכינות לך למי יהיה:

21 Assim é aquele que para si ajunta tesouros, e não é rico para com Deus.

21 זה חלק האצר לו אצרות ולא יעשיר באלהים:

22 E disse aos seus discípulos: Portanto vos digo: Não estejais apreensivos pela vossa vida, sobre o que comereis, nem pelo corpo, sobre o que vestireis.

22 ויאמר אל תלמידיו לכן אני אמר לכם אל תדאגו לנפשכם מה תאכלו ולגופכם מה תלבשו:

23 Mais é a vida do que o sustento, e o corpo mais do que o vestido.

23 הנפש יקרה היא מן המזון והגוף יקר מן המלבוש:

24 Considerai os corvos, que nem semeiam, nem segam, nem têm dispensa nem celeiro, e Deus os aumenta; quanto mais valeis vós do que as aves.

24 התבוננו אל הערבים אשר אינם זרעים ואינם קצרים וגם אין להם מגורה ואוצר והאלהים מכלכל אותם ומה מעלים אתם מן העוף:

25 E qual de vós, sendo solícito pode acrescentar um côvado à sua estatura?

25 ומי זה מכם אשר בדאגתו יוכל להוסיף אמה אחת על קומתו:

26 (Pois, se nem ainda podeis as coisas mínimas, porque estais ansiosos pelas outras?

26 ועתה הן מעט מזער אין ביכלתכם וליותר מה תדאגו:

27 Considerai os lírios, como eles crescem; não trabalham, nem fiam; e digo-vos que nem ainda Salomão, em toda a sua glória, se vestiu como um deles.

27 התבוננו אל השושנים הצמחות ואינן טות ואינן ארגות ואני אמר לכם כי גם שלמה בכל הדרו לא היה לבוש כאחת מהנה:

28 E, se Deus assim veste a erva que hoje está no campo e amanhã é lançada no forno, quanto mais a vós, homens de pouca fé?

28 ואם ככה ילביש אלהים את חציר השדה אשר היום ישנו ומחר ישלך לתוך התנור אף כי אתכם קטני האמונה:

29 Não pergunteis, pois, que haveis de comer, ou que haveis de beber, e não andeis inquietos.

29 גם אתם אל תדרשו מה תאכלו ומה תשתו ואל תהלכו בגדלות:

30 Porque as gentes do mundo buscam todas essas coisas; mas vosso Pai sabe que haveis mister delas.

30 כי את כל אלה מבקשים גויי הארץ ואביכם הוא יודע כי צריכים אתם לאלה:

31 Buscai antes o reino de Deus, e todas estas coisas vos serão acrescentadas.

31 אך בקשו את מלכות האלהים ונוסף לכם כל אלה:

32 Não temas, ó pequeno rebanho, porque a vosso Pai agradou dar-vos o reino.

32 אל תירא העדר הקטן כי רצה אביכם לתת לכם את המלכות:

33 Vendei o que tendes, e dai esmolas. Fazei para vós bolsas que não se envelheçam; tesouro nos céus que nunca acabe, aonde não chega ladrão e a traça não rói.

33 מכרו את רכושכם ותנו צדקה עשו לכם כיסים אשר לא יבלו ואוצר בשמים אשר לא יגרע לעולם אשר גנב לא יקרב אליו וסס לא יאכלהו:

34 Porque, onde estiver o vosso tesouro, ali estará também o vosso coração.

34 כי במקום אשר אוצרכם בו שם יהיה גם לבבכם:

35 Estejam cingidos os vossos lombos, e acesas as vossas candeias.

35 מתניכם יהיו חגורים והנרות דלקים:

36 E sede vós semelhantes aos homens que esperam o seu senhor, quando houver de voltar das bodas, para que quando vier, e bater, logo possam abrir-lhe.

36 ואתם היו דמים לאנשים המחכים לאדניהם מתי ישוב מן החתנה וכאשר יבוא ודפק יפתחו לו כרגע:

37 Bem-aventurados aqueles servos, os quais, quando o Senhor vier, achar vigiando! Em verdade vos digo que se cingirá, e os fará assentar à mesa, e, chegando-se, os servirá.

37 אשרי העבדים ההם אשר בבוא האדון ימצאם שקדים אמן אמר אני לכם כי יתאזר ויושיבם וילך לשרת אותם:

38 E, se vier na segunda vigília, e se vier na terceira vigília, e os achar assim, bem-aventurados são os tais servos.

38 ואם יבוא באשמרה השנית או באשמרה השלישית וכן ימצא אשרי העבדים ההם:

39 Sabei, porém, isto: que, se o pai de família soubesse a que hora havia de vir o ladrão, vigiaria, e não deixaria minar a sua casa.

39 וזאת דעו אשר אם ידע בעל הבית באי זו שעה יבוא הגנב כי עתה שקד שקוד ולא יתן לחתר את ביתו:

40 Portanto, estai vós também apercebidos; porque virá o Filho do homem à hora que não imaginais.

40 לכן גם אתם היו נכונים כי בשעה אשר לא פללתם יבוא בן האדם:

41 E disse-lhe Pedro: Senhor, dizes essa parábola a nós, ou também a todos?

41 ויאמר פטרוס אדנינו הלנו אתה אמר את המשל הזה אם גם לכל אדם:

42 E disse o Senhor: Qual é pois o mordomo fiel e prudente, a quem o Senhor pôs sobre os seus servos, para lhes dar a tempo a ração?

42 ויאמר האדון מי הוא אפוא הסכן הנאמן והנבון אשר יפקידהו האדון על עבדתו לתת את ארחתם בעתו:

43 Bem-aventurado aquele servo a quem o senhor, quando vier, achar fazendo assim.

43 אשרי העבד ההוא אשר בבא אדניו ימצאהו עשה כן:

44 Em verdade vos digo que sobre todos os seus bens o porá.

44 אמת אמר אני לכם כי על כל אשר יש לו יפקידהו:

45 Mas, se aquele servo disser em seu coração: O meu Senhor tarda em vir; e começar a espancar os criados e criadas, e a comer, e a beber, e a embriagar-se,

45 והעבד ההוא אם יאמר בלבו בשש אדני לבוא והחל להכות את העבדים ואת השפחות ולאכל ולשתות ולשכר:

46 Virá o Senhor daquele servo no dia em que o não espera, e numa hora que ele não sabe, e separá-lo-á, e lhe dará a sua parte com os infiéis.

46 בוא יבוא אדני העבד ההוא ביום לא יצפה ובשעה לא ידע וישסף אותו וישים את חלקו עם הסוררים:

47 E o servo que soube a vontade do seu senhor, e não se aprontou, nem fez conforme a sua vontade, será castigado com muitos açoites;

47 והעבד ההוא אשר ידע את רצון אדניו ולא הכין ולא עשה [74-84] כרצונו יכה מכות רבות, ואשר לא ידע ועשה דברים אשר עליהם בן הכות

הוא לא יכה כי אם מעט כי כל איש אשר נתן לו הרבה דרוש ידרש ממנו הרבה ואשר הפקידו בידו הרבה ישאלו מאתו יותר:

48 Mas o que a não soube, e fez coisas dignas de açoites, com poucos açoites será castigado. E, a qualquer que muito for dado, muito se lhe pedirá, e ao que muito se lhe confiou muito mais se lhe pedirá.

48]84-74[:

49 Vim lançar fogo na terra; e que mais quero, se já está aceso?

49 להפיל אש על הארץ באתי ומה חפץ אני כי כבר בערה:

50 Importa, porém, que seja baptizado com um certo baptismo; e como me angustio até que venha a cumprir-se!

50 ועלי טבילה להטבל ומה יצר לי עד כי תשלם:

51 Cuidais vós que vim trazer paz à terra? Não, vos digo, mas antes dissensão.

51 החשבים אתם כי באתי לתת שלום בארץ אני אמר לכם לא כי אם מחלקת:

52 Porque daqui em adiante estarão cinco divididos numa casa: três contra dois, e dois contra três.

52 כי מעתה חמשה בבית אחד יחלקו שלשה על שנים ושנים על שלשה:

53 O pai estará dividido contra o filho, e o filho contra o pai; a mãe contra a filha, e a filha contra a mãe; a sogra contra sua nora, e a nora contra sua sogra.

53 האב יחלק על הבן והבן על האב האם על הבת והבת על האם החמות על הכלה והכלה על החמות:

54 E dizia também à multidão: Quando vedes a nuvem que vem
do ocidente, logo dizeis: Lá vem chuva, e assim sucede.

54 ויאמר גם אל המון העם כראתכם את הענן עלה במערב ואמרתם גשם
בא וכן יהיה:

55 E, quando assopra o sul, dizeis: Haverá calma; e assim sucede.

55 ואם נשבה רוח הנגב תאמרו הנה חם בא וגם יבוא:

56 Hipócritas, sabeis discernir a face da terra e do céu; como não
sabeis então discernir este tempo?

56 החנפים את פני הארץ והשמים ידעתם לבחן ואת העת הזאת איך לא
תבחנו:

57 E porque não julgais também por vós mesmos o que é justo?

57 למה אף מנפשכם לא תשפטו את הישר:

58 Quando pois vais com o teu adversário ao magistrado,
procura livrar-te dele no caminho; para que não suceda que te
conduza ao juiz, e o juiz te entregue ao meirinho, e o meirinho te
encerre na prisão.

58 כי כאשר תלך אל השר עם איש ריבך בעודך בדרך השתדל להנצל ממנו
פן יסחב אותך אל השפט והשפט ימסרך אל השוטר והשוטר ישליכך אל
בית הכלא:

59 Digo-te que não sairás dali enquanto não pagares o
derradeiro ceitil.

59 ואני אמר לך לא תצא משם עד אם שלמת גם את הפרוטה האחרונה:

Lucas 13

1 E NAQUELE mesmo tempo estavam presentes ali alguns que lhe falavam dos galileus cujo sangue Pilatos misturara com os seus sacrifícios.

1 ויבאו אנשים בעת ההיא ויגידו לו על דבר הגלילים אשר פילטוס ערב דמם עם זבחיהם:

2 E, respondendo Jesus, disse-lhes: Cuidais vós que esses galileus foram mais pecadores do que todos os galileus, por terem padecido tais coisas?

2 ויען ישוע ויאמר אליהם החשבים אתם כי הגלילים האלה היו חטאים מכל אנשי הגליל על אשר באה כזאת עליהם:

3 Não, vos digo antes, se vos não arrependerdes, todos de igual modo perecereis.

3 לא כי אמר אני לכם אם לא תשובו תאבדו כלכם גם אתם:

4 E aqueles dezoito, sobre os quais caiu a torre de Siloé e os matou, cuidais que foram mais culpados do que todos quantos homens habitam em Jerusalém?

4 או שמנה העשר ההם אשר נפל עליהם המגדל בשלח וימיתם החשבים אתם כי היו אשמים מכל האנשים הישבים בירושלים:

5 Não, vos digo antes, se vos não arrependerdes, todos de igual modo perecereis.

5 לא כי אמר אני לכם אם לא תשובו תאבדו כלכם גם אתם:

6 E dizia esta parábola: Um certo homem tinha uma figueira plantada na sua vinha, e foi procurar nela fruto, não o achando;

6 וישא משלו ויאמר איש אחד היתה לו תאנה נטועה בכרמו ויבא לבקש בה פרי ולא מצא:

7 E disse ao vinhateiro: Eis que há três anos venho procurar fruto nesta figueira, e não o acho; corta-a; porque ocupa ainda a terra inutilmente?

7 ויאמר אל הכרם הנה זה שלש שנים אנכי בא לבקש פרי בתאנה הזאת ואינני מוצא גדע אותה למה זה תשחית את האדמה:

8 E, respondendo ele, disse-lhe: Senhor, deixa-a este ano, até que eu a escave e a esterque;

8 ויען ויאמר אליו אדני הניחה אתה עוד השנה הזאת עד כי אעדר ושמתי דמן סביבותיה:

9 E, se der fruto, ficará, e, se não, depois a mandarás cortar.

9 אולי תעשה פרי ואם לא בשנה הבאה תגדענה:

10 E ensinava no sábado, numa das sinagogas.

10 ויהי הוא מלמד בשבת באחד מבתי הכנסיות:

11 E eis que estava ali uma mulher que tinha um espírito de enfermidade, havia já dezoito anos; e andava curvada, e não podia de modo algum endireitar-se.

11 והנה אשה טענת רוח חלי כשמנה עשרה שנה ותהי כפופה ולא יכלה לקום קומה זקופה:

12 E, vendo-a Jesus, chamou-a a si, e disse-lhe: Mulher estás livre da tua enfermidade.

12 ויהי בראות אתה ישוע ויקרא אליה ויאמר לה אשה החלצי מחליך:

13 E pôs as mãos sobre ela, e logo se endireitou, e glorificava a Deus.

13 וישם את ידיו עליה וכרגע קמה ותתעודד ותשבח את האלהים:

14 E, tomando a palavra o príncipe da sinagoga, indignado porque Jesus curava no sábado, disse à multidão: Seis dias há em que é mister trabalhar; nestes pois vinde para serdes curados, e não no dia de sábado.

14 ויכעס ראש הכנסת על אשר רפא ישוע בשבת ויען ויאמר אל העם ששת ימים הם אשר תעשה בהם מלאכה לכן באלה באו והרפאו ולא ביום השבת:

15 Respondeu-lhe, porém, o Senhor, e disse: Hipócrita, no sábado não desprende da manjedoura cada um de vós o seu boi, ou jumento, e não o leva a beber?

15 ויען האדון ויאמר אליו החנף איש איש מכם הלא יתיר בשבת את שורו או את חמרו מן האבוס ויוליכהו להשקתו:

16 E não convinha soltar desta prisão, no dia de sábado, esta filha de Abraão, a qual há dezoito anos Satanás tinha presa?

16 וזאת אשר היא בת אברהם ואשר השטן אסרה זה שמנה עשרה שנה הלא תתר ממוסרותיה ביום השבת:

17 E, dizendo ele isto, todos os seus adversários ficaram envergonhados, e todo o povo se alegrava por todas as coisas gloriosas que eram feitas por ele.

17 ויהי כאמרו את הדברים האלה נכלמו כל מתקוממיו וישמח כל העם על כל הנפלאות הנעשות על ידו:

18 E dizia: A que é semelhante o reino de Deus, e a que o compararei?

18 ויאמר למה דומה מלכות האלהים ואל מה אמשילנה:

19 É semelhante ao grão de mostarda que um homem, tomando-o, lançou na sua horta; e cresceu, e fez-se grande árvore, e em seus ramos se aninharam as aves do céu.

19 דומה היא לגרגר של חרדל אשר לקחו איש וישימהו בגנו ויצמח ויהי לעץ גדול ועוף השמים יקנן בענפיו:

20 E disse outra vez: A que compararei o reino de Deus?

20 ויאמר עוד אל מה אדמה את מלכות האלהים:

21 É semelhante ao fermento que uma mulher, tomando-o, escondeu em três medidas de farinha, até que tudo levedou.

21 דומה היא לשאר אשר לקחתו אשה ותטמנהו בשלש סאים קמח עד כי יחמץ כלו:

22 E percorria as cidades e as aldeias, ensinando, e caminhando para Jerusalém.

22 ויעבר בערים ובכפרים עבור ולמד וישם את דרכו לבוא ירושלים:

23 E disse-lhe um: Senhor, são poucos os que se salvam? E ele lhe respondeu:

23 וישאלהו איש לאמר אדנינו המעט הם הנושעים:

24 Porfiai por entrar pela porta estreita; porque eu vos digo que muitos procurarão entrar e não poderão.

24 ויאמר אליהם התאמצו לבוא בפתח הצר כי אמר אני לכם רבים יבקשו לבוא ולא יוכלו:

25 Quando o pai de família se levantar e cerrar a porta, e começardes a estar de fora, e a bater à porta, dizendo: Senhor, Senhor, abre-nos; e, respondendo ele, vos disser: Não sei de onde vós sois;

25 והיה מיום אשר יקום בעל הבית וסגר את הדלת ותחלו לעמד בחוץ ולדפק על הדלת לאמר אדנינו אדנינו פתח לנו וענה ואמר אליכם אינני יודע אתכם מאין אתם:

26 Então começareis a dizer: Temos comido e bebido na tua presença, e tu tens ensinado nas nossas ruas.

26 אז תחלו לאמר אכלנו ושתינו לפניך וברחבותינו למדת:

27 E ele vos responderá: Digo-vos que não sei donde vós sois; apartai-vos de mim, vós todos os que praticais a iniquidade.

27 ויאמר אני אמר לכם אינני יודע אתכם מאין אתם סורו ממני כל פעלי האון:

28 Ali haverá choro e ranger de dentes, quando virdes Abraão, e Isaque, e Jacó, e todos os profetas no reino de Deus, e vós lançados fora.

28 ושם תהיה היללה וחרק השנים כאשר תראו את אברהם ויצחק ויעקב ואת כל הנביאים במלכות האלהים ואתם מגרשים החוצה:

29 E virão do oriente, e do ocidente, e do norte, e do sul, e assentar-se-ão à mesa no reino de Deus.

29 ויבאו ממזרח וממערב ומצפון ומדרום ויסבו במלכות האלהים:

30 E eis que derradeiros há que serão os primeiros; e primeiros há que serão os derradeiros.

30 והנה יש אחרונים אשר יהיו ראשונים וראשונים אשר יהיו אחרונים:

31 Naquele mesmo dia chegaram uns fariseus, dizendo-lhe: Sai, e retira-te daqui, porque Herodes quer matar-te.

31 ביום ההוא נגשו מן הפרושים ויאמרו אליו צא ולך מזה כי הורדוס מבקש להרגך:

32 E lhes respondeu: Ide, e dizei àquela raposa: Eis que eu expulso demónios, e efectuo curas, hoje e amanhã, e no terceiro dia sou consumado.

32 ויאמר אליהם לכו ואמרו אל השועל הזה הנני מגרש שדים ופעל
רפואות היום ומחר ובשלישי אבא עד קצי:

33 Importa, porém, caminhar hoje, amanhã, e no dia seguinte, para que não suceda que morra um profeta fora de Jerusalém.

33 אבל הלוך אלך היום ומחר וממחרתו כי לא יתכן אשר יאבד נביא מחוץ
לירושלים:

34 Jerusalém, Jerusalém, que matas os profetas, e apedrejas os que te são enviados! Quantas vezes quis eu ajuntar os teus filhos, como a galinha os seus pintos debaixo das asas, e não quiseste?

34 ירושלים ירושלים ההרגת את הנביאים והסקלת את הנשלחים אליה
כמה פעמים חפצתי לקבץ את בניך כאשר תקבץ התרנגלת את אפרוחיה
תחת כנפיה ואתם לא אביתם:

35 Eis que a vossa casa se vos deixará deserta. E em verdade vos digo que não me vereis até que venha o tempo em que digais: Bem-dito aquele que vem em nome do Senhor.

35 הנה ביתכם יעזב לכם שמם ואני אמר לכם כי ראה לא תראוני עד בוא
העת אשר תאמרו ברוך הבא בשם יהוה:

Lucas 14

1 ACONTECEU num sábado que, entrando ele em casa de um dos principais dos fariseus para comer pão, eles o estavam observando.

1 ויהי בבאו בשבת אל בית אחד מראשי הפרושים לאכל לחם והמה
ארבים לו:

2 E eis que estava ali diante dele um certo homem hidrópico.

2 והנה איש אחד לפניו אשר גופו צבה ממים:

3 E Jesus, tomando a palavra, falou aos doutores da lei, e aos fariseus, dizendo: É lícito curar no sábado?

3 ויען ישוע ויאמר אל בעלי התורה ואל הפרושים לאמר המתר לרפא בשבת אם לא ויחרישו:

4 Eles, porém, calaram-se. E, tomando-o, o curou e despediu.

4 ויאחז בו וירפאהו וישלחהו:

5 E disse-lhes: Qual será de vós o que, caindo-lhe num poço, em dia de sábado, o jumento ou o boi, o não tire logo?

5 ויען ויאמר אליהם מי מכם אשר חמרו או שורו יפול אל הבאר ולא ימהר להעלותו ביום השבת:

6 E nada lhe podiam replicar sobre isto.

6 ולא יכלו להשיב על זאת דבר:

7 E disse aos convidados uma parábola, reparando como escolhiam os primeiros assentos, dizendo-lhes:

7 וישא משלו אל הקרואים בראותו איך בחרו להם להסב בראש ויאמר אליהם:

8 Quando por alguém fores convidado às bodas, não te assentes no primeiro lugar, não aconteça que esteja convidado outro mais digno do que tu;

8 כי יקרא אתך איש אל החתנה אל תסב בראש פן יקרא שמה איש נכבד ממך:

9 E, vindo o que te convidou a ti e a ele, te diga: Dá o lugar a esse, e então com vergonha, tenhas de tomar o derradeiro lugar.

9 ובא הקרא אותך ואותו ואמר אליך פנה מקום לזה ואז תקום בכלמה לקחת את המקום האחרון:

10 Mas, quando fores convidado, vai, e assenta-te no derradeiro lugar, para que, quando vier o que te convidou, te diga: Amigo, sobe mais para cima. Então terás honra diante dos que estiverem contigo à mesa:

10 אבל כי תקרא לך והסב במקום האחרון למען יבא הקרא אתך ואמר אליך אהובי עלה למעלה מזה והיה לך כבוד לפני המסבים עמך:

11 Porquanto qualquer que a si mesmo se exaltar será humilhado, e aquele que a si mesmo se humilhar será exaltado.

11 כי כל המרומם את עצמו ישפל והמשפיל את עצמו ירומם:

12 E dizia também ao que o tinha convidado: Quando deres um jantar, ou uma ceia, não chames os teus amigos, nem teus irmãos, nem os teus parentes nem vizinhos ricos, para que não suceda que também eles te tornem a convidar, e te seja isso recompensado.

12 וגם אל האיש אשר קרא אותו אמר כי תעשה סעודת צהרים או סעודת ערב אל תקרא לאהביך ולאחיך ולקרוביך ולשכניך העשירים פן יקראו לך גם המה והיה לך לשלום:

13 Mas, quando fizeres convite, chama os pobres, aleijados, mancos e cegos,

13 אבל כי תעשה משתה קרא לעניים ולנשברים ולפסחים ולעורים:

14 E serás bem-aventurado; porque eles não têm com que to recompensar; mas recompensado te será na ressurreição dos justos.

14 ואשריך באשר אין להם לשלם לך כי ישלם לך בתחית הצדיקים:

15 E, ouvindo isto um dos que estavam com ele à mesa, disse-lhe: Bem-aventurado o que comer pão no reino de Deus.

15 וישמע זאת אחד מן המסבים ויאמר אליו אשרי האכל לחם במלכות האלהים:

16 Porém ele lhe disse: Um certo homem fez uma grande ceia, e convidou a muitos.

16 והוא אמר אליו איש אחד עשה סעודה גדולה ויקרא לרבים:

17 E à hora da ceia mandou o seu servo dizer aos convidados: Vinde, que já tudo está preparado.

17 וישלח את עבדו לעת הסעודה לאמר אל הקרואים באו כי כבר מוכן הכל:

18 E todos à uma começaram a escusar-se. Disse-lhe o primeiro: Comprei um campo, e importa ir vê-lo; rogo-te que me hajas por escusado.

18 ויחלו כלם פה אחד להתנצל ויאמר אליו הראשון שדה קניתי ועלי לצאת לראתו אבקש ממך נקני:

19 E outro disse: Comprei cinco juntas de bois, e vou experimentá-los; rogo-te que me hajas por escusado.

19 ואחר אמר חמשת צמדי בקר קניתי ואני הלך לבחן אותם אבקש ממך נקני:

20 E outro disse: Casei, e portanto não posso ir.

20 ואחר אמר אשה לקחתי ובעבור זאת לא אוכל לבוא:

21 E voltando aquele servo, anunciou estas coisas ao seu senhor. Então o pai de família, indignado, disse ao seu servo: Sai depressa pelas ruas e bairros da cidade, e traze aqui os pobres, e aleijados, e mancos e cegos.

21 ויבא העבד ויגד את הדברים האלה לאדניו ויקצף בעל הבית ויאמר לעבדו מהר צא אל רחבות העיר ואל הוצותיה והבא הנה את העניים ואת הנשברים ואת העורים ואת הפסחים:

22 E disse o servo: Senhor, feito está como mandaste; e ainda há lugar.

22 ויאמר העבד אדני כאשר צוית כן נעשה ויש עוד מקום:

23 E disse o Senhor ao servo: Sai pelos caminhos e valados, e força-os a entrar, para que a minha casa se encha.

23 ויאמר האדון אל העבד צא אל הדרכים ואל הגדרות ופצר בהם לבוא למען ימלא ביתי:

24 Porque eu vos digo que nenhum daqueles varões que foram convidados provará a minha ceia.

24 כי אני אמר לכם אין אחד מן האנשים הקרואים ההם אשר יטעם סעודתי:

25 Ora ia com ele uma grande multidão; e, voltando-se, disse-lhe:

25 והמון עם רב הלכים אתו ויפן ויאמר אליהם:

26 Se alguém vier a mim, e não aborrecer a seu pai, e mãe, e mulher, e filhos, e irmãos, e irmãs, e ainda também a sua própria vida, não pode ser meu discípulo.

26 איש כי יבוא אלי ולא ישנא את אביו ואת אמו ואת אשתו ואת בניו ואת אחיו ואת אחיתיו ואף גם את נפשו לא יוכל להיות תלמידי:

27 E qualquer que não levar a sua cruz, e não vier após mim, não pode ser meu discípulo.

27 ואשר לא ישא את צלבו ובא אחרי לא יוכל להיות תלמידי:

28 Pois qual de vós querendo edificar uma torre, não se assenta primeiro a fazer as contas dos gastos, para ver se tem com que a acabar?

28 כי מי מכם החפץ לבנות מגדל הלא ישב בראשונה ויחשב את ההוצאות אם השג תשיג ידו להשלימו:

29 Para que não aconteça que, depois de haver posto os alicerces, e não a podendo acabar, todos os que a virem comecem a escarnecer dele,

29 פן ישים את היסוד ולא יוכל לכלותו והיה כל הראים יקומו להלעיג לו לאמר:

30 Dizendo: Este homem começou a edificar e não pôde acabar.

30 כי זה האיש החל לבנות ולא יכל לכלות:

31 Ou qual é o rei que, indo a guerra à pelejar contra outro rei, não se assenta primeiro a tomar conselho sobre se com dez mil pode sair ao encontro do que vem contra ele com vinte mil?

31 אז מי הוא המלך הקם להתגרות מלחמה במלך אחר ולא ישב בראשונה ויתיעץ אם יוכל בעשרת אלפים לערך לקראת הבא עליו בעשרים אלף:

32 Doutra maneira, estando o outro ainda longe, manda embaixadores, e pede condições de paz;

32 ואם לא ושלח אליו מלאכים בעודנו רחוק לבקש שלום:

33 Assim, pois, qualquer de vós, que não renunciar a tudo quanto tem, não pode ser meu discípulo.

33 ככה כל איש מכם אשר לא נפטר מכל רכושו לא יוכל להיות תלמידי:

34 Bom é o sal; mas, se o sal degenerar, com que se adubará?

34 טוב המלח ואם המלח היה תפל במה יתקן:

35 Nem presta para a terra, nem para o monturo; lançam-no fora. Quem tem ouvidos para ouvir, ouça.

35 לא יצלח גם לאדמה גם לדמן החוצה ישליכהו מי אשר אזנים לו לשמע ישמע:

Lucas 15

1 E CHEGAVAM-SE a ele todos os publicanos e pecadores para o ouvir.

1 ויהי בקרב אליו כל המוכסים והחטאים לשמע אותו:

2 E os fariseus e os escribas murmuravam, dizendo: Este recebe pecadores, e come com eles,

2 וילונו הפרושים והסופרים לאמר הנה זה מקבל את החטאים ואכל אתם:

3 E ele lhes propôs esta parábola, dizendo:

3 וידבר אליהם את המשל הזה לאמר:

4 Que homem de entre vós, tendo cem ovelhas, e perdendo uma delas, não deixa no deserto as noventa e nove, e não vai após a perdida até que venha a achá-la?

4 מי זה האיש מכם אשר לו מאה כבשים ואבד לו אחד מהם ולא יטוש את התשעים ותשעה במדבר והלך אחרי האבד עד כי ימצאהו:

5 E, achando-a, a põe sobre os seus ombros, gostoso;

5 והיה כמצאו אתו ישימנו על כתפיו בשמחה:

6 E, chegando a casa, convoca os amigos e vizinhos, dizendo-lhes: Alegrai-vos comigo, porque já achei a minha ovelha perdida.

6 ובא אל ביתו וקרא לאהביו ולשכניו יחד לאמר שמחו אתי כי מצאתי את
שיי האבד:

7 Digo-vos que assim haverá mais alegria no céu por um pecador que se arrepende, do que por noventa e nove justos que não necessitam de arrependimento.

7 אני אמר לכם כי כן תהיה שמחה בשמים על חוטא אחד השב יותר מעל
תשעים ותשעה צדיקים אשר לא יצטרכו לתשובה:

8 Ou qual a mulher que, tendo dez dracmas, se perder uma dracma, não acende a candeia, e varre a casa, e busca com diligência até a achar?

8 או מי האשה אשר לה עשרה דרכמונים ואבד לה דרכמון אחד ולא
תדליק נר ותטאטא את הבית ותחפש היטב עד כי תמצאהו:

9 E, achando-a, convoca as amigas e vizinhas, dizendo: Alegrai-vos comigo, porque já achei a dracma perdida.

9 והיה כמצאה אותו תקרא לרעותיה ולשכנותיה לאמר שמחנה אתי כי
מצאתי את הדרכמון אשר אבד לי:

10 Assim vos digo, que há alegria diante dos anjos de Deus por um pecador que se arrepende.

10 כן אני אמר לכם תהיה שמחה לנפי מלאכי אלהים על חוטא אחד אשר
שב מחטאו:

11 E disse: Um certo homem tinha dois filhos;

11 ויאמר איש אחד היו לו שני בנים:

12 E o mais moço deles disse ao pai: Pai, dá-me a parte da fazenda que me pertence. E ele repartiu por eles a fazenda.

12 ויאמר הצעיר אל אביו אבי תנה לי את חלק הרכוש אשר יפל לי ויחלק להם את הנחלה:

13 E, poucos dias depois, o filho mais novo, ajuntando tudo, partiu para uma terra longínqua, e ali desperdiçou a sua fazenda, vivendo dissolutamente.

13 ויהי מקץ ימים ויאסף הבן הצעיר את הכל וילך אל ארץ רחוקה ושם פזר את רכשו וילך בדרך סובאים וזוללים:

14 E, havendo ele gastado tudo, houve naquela terra uma grande fome, e começou a padecer necessidades.

14 ואחרי כלותו את הכל היה רעב חזק בארץ ההיא ויחל להיות חסר לחם:

15 E foi, e chegou-se a um dos cidadãos daquela terra, o qual o mandou para os seus campos a apascentar porcos.

15 וילך וידבק באחד מבני המדינה בארץ ההיא וישלח אותו אל שדותיו לרעות חזירים:

16 E desejava encher o seu estômago com as bolotas que os porcos comiam, e ninguém lhe dava nada.

16 ויתאו למלא את בטנו בחרובים אשר יאכלו החזירים ואין נתן לו:

17 E, tornando em si, disse: Quantos jornaleiros de meu pai têm abundância de pão, e eu aqui pereço de fome!

17 וישב אל לבו ויאמר מה רבו שכירי אבי ויש להם לחם לשבע ואני אבד ברעב:

18 Levantar-me-ei, e irei ter com meu pai, e dir-lhe-ei: Pai, pequei contra o céu e perante ti;

18 אקומה נא ואלכה אל אבי ואמר אליו אבי חטאתי לשמים ולפניך:

19 Já não sou digno de ser chamado teu filho; faze-me como um dos teus jornaleiros.

19 ונקלתי מהקרא עוד בנך שימני כאשר שכיריך:

20 E, levantando-se, foi para seu pai; e, quando ainda estava longe, viu-o seu pai, e se moveu de íntima compaixão, e, correndo, lançou-se-lhe ao pescoço e o beijou.

20 ויקם ויבא אל אביו עודנו מרחוק ואביו ראהו ויהמו מעיו וירץ ויפל על צואריו וישקהו:

21 E o filho lhe disse: Pai, pequei contra o céu e perante ti, e já não sou digno de ser chamado teu filho.

21 ויאמר אליו הבן אבי חטאתי לשמים ולפניך ואני נקלתי מהקרא עוד בנך:

22 Mas o pai disse aos seus servos: Trazei depressa o melhor vestido, e vesti-lho, e ponde-lhe um anel na mão, e alparcas nos pés;

22 ויאמר האב אל עבדיו הוציאו את השמלה הטובה מכלן והלבישהו ותנו טבעת על ידו ונעלים ברגליו:

23 E trazei o bezerro cevado, e matai-o; e comamos, e alegremo-nos;

23 והביאו את עגל המרבק וטבחו אתו ונאכלה ונשמח:

24 Porque este meu filho estava morto, e reviveu, tinha-se perdido, e foi achado. E começaram a alegrar-se.

24 כי זה בני היה מת ויחי ואובד היה וימצא ויחלו לשמח:

25 E o seu filho mais velho estava no campo; e quando veio, e chegou perto de casa, ouviu a música e as danças.

25 ובנו הגדול היה בשדה ויהי כאשר בא ויקרב אל הבית וישמע קול
זמרה ומחלות:

26 E, chamando um dos servos, perguntou-lhe que era aquilo.

26 ויקרא אל אחד הנערים וישאל מה זאת:

27 E ele lhe disse: Veio teu irmão; e teu pai matou o bezerro cevado, porque o recebeu são e salvo.

27 ויאמר אליו כי בא אחיך ויטבח אביך את עגל המרבק על אשר הושב לו
שלם:

28 Mas ele se indignou, e não queria entrar. E, saindo o pai, instava com ele.

28 ויחר לו ולא אבה לבוא הביתה ויצא אביו וידבר על לבו:

29 Mas, respondendo ele, disse ao pai: Eis que te sirvo há tantos anos, sem nunca transgredir o teu mandamento, e nunca me deste um cabrito para alegrar-me com os meus amigos;

29 ויען ויאמר אל אביו הנה זה שנים רבות אני עבד אתך ומימי לא עברתי
את מצותך ומימי לא נתת לי גדי למען אשיש עם רעי:

30 Vindo, porém, este teu filho, que desperdiçou a tua fazenda com as meretrizes, mataste-lhe o bezerro cevado.

30 ויבא בנך זה אשר בלע את נחלתך עם הזנות ותזבח לו את עגל
המרבק:

31 E ele lhe disse: Filho, tu sempre estás comigo, e todas as minhas coisas são tuas;

31 ויאמר אליו בני אתה תמיד עמדי וכל אשר לי לך הוא:

32 Mas era justo alegrarmo-nos e folgarmos, porque este teu irmão estava morto, e reviveu; e tinha-se perdido, e achou-se.

32 אבל נכון לשוש ולשמח כי אחיך זה היה מת ויחי ואבד היה וימצא:

Lucas 16

1 E DIZIA também aos seus discípulos: Havia um certo homem rico, o qual tinha um mordomo; e este foi acusado perante ele de dissipar os seus bens.

1 ויאמר גם אל תלמידיו איש עשיר היה ולו פקיד על ביתו וילשינהו אליו באמרם כי מפזר הוא את קניניך:

2 E ele, chamando-o, disse-lhe: Que é isto que ouço de ti? Dá contas da tua mordomia, porque já não poderás ser mais meu mordomo.

2 ויקרא אתו ויאמר אליו מה זאת שמעתי עליך תן חשבון פקדתך כי לא תוכל להיות עוד פקיד:

3 E o mordomo disse consigo: Que farei, pois que o meu Senhor me tira a mordomia? Cavar, não posso; de mendigar, tenho vergonha.

3 ויאמר הפקיד בלבו מה אעשה כי יקח אדני ממני את הפקדה לעדר לא אוכל ולשאל על הפתחים אני בוש:

4 Eu sei o que hei-de fazer, para que, quando for desapossado da mordomia, me recebam em suas casas.

4 ידעתי מה אעשה למען יאספוני אל בתיהם בעת אוסר מפקדתי:

5 E, chamando a si cada um dos devedores do seu senhor, disse ao primeiro: Quanto deves ao meu senhor?

5 ויקרא אל כל איש אשר נשה בהם אדניו וישאל את הראשון כמה אתה חיב לאדני:

6 E ele respondeu: Cem medidas de azeite. E disse-lhe: Toma a tua obrigação, e, assentando-te já, escreve cinquenta.

6 ויאמר מאת בתי שמן ויאמר אליו קח את שטרך ומהר שב וכתבת חמשים:

7 Disse depois a outro: E tu quanto deves? E ele respondeu: Cem alqueires de trigo. E disse-lhe: Toma a tua obrigação, e escreve oitenta.

7 ואל אחר אמר כמה אתה חיב ויאמר מאת כר חטים ויאמר קח את שטרך וכתב שמנים:

8 E louvou aquele Senhor o injusto mordomo prudentemente, porque os filhos deste mundo são mais prudentes na sua geração do que os filhos da luz.

8 וישבח האדון את פקיד העולה על אשר הערים לעשות כי בני העולם הזה ערומים הם בדורם מבני האור:

9 E eu vos digo: Granjeai amigos com as riquezas da injustiça; para que, quando estas vos faltarem, vos recebam eles nos tabernáculos eternos.

9 וגם אני אמר לכם עשו לכם אהבים בממון העולה למען בעת כלתו יאספו אתכם אל משכנות עולם:

10 Quem é fiel no mínimo, também é fiel no muito; quem é injusto no mínimo, também é injusto no muito.

10 הנאמן במעט מזער נאמן גם בהרבה והמעול במעט מזער מעול גם בהרבה:

11 Pois, se nas riquezas injustas não fostes fiéis, quem vos confiará as verdadeiras?

11 לכן אם בממון העולה לא הייתם נאמנים את האמתי מי יפקיד בידכם:

12 E, se no alheio não fostes fiéis, quem vos dará o que é vosso?

12 ואם בדבר אשר לאחרים לא הייתם נאמנים את אשר לכם מי יתן לכם:

13 Nenhum servo pode servir dois senhores; porque, ou há-de aborrecer um e amar o outro, ou se há-de chegar a um e desprezar o outro. Não podeis servir a Deus e a Mamom.

13 אין עבד אשר יוכל לעבד שני אדנים כי ישנא את האחד ויאהב את האחר או ידבק באחד ואת האחר יבזה לא תוכלו עבד את האלהים ואת הממון:

14 E os fariseus, que eram avarentos, ouviam todas estas coisas, e zombavam dele.

14 וישמעו כל זאת גם הפרושים אשר הם אהבי כסף וילעגו לו:

15 E disse-lhes: Vós sois os que vos justificais a vós mesmos diante dos homens, mas Deus conhece os vossos corações, porque, o que entre os homens é elevado, perante Deus é abominação.

15 ויאמר אליהם אתם הם המצטדקים לפני האדם ואלהים יודע את לבבכם כי הגבה באדם תועבה הוא לפני האלהים:

16 A lei e os profetas duraram até João; desde então é anunciado o reino de Deus, e todo o homem emprega força para entrar nele.

16 התורה והנביאים עד יוחנן ומן אז והלאה בשורת מלכות האלהים וכל איש בחזקה יבוא בה:

17 E é mais fácil passar o céu e a terra do que cair um til da lei.

17 אבל נקל כי יעברו השמים והארץ מאשר יפל קוץ אחד מן התורה:

18 Qualquer que deixa sua mulher, e casa com outra, adultera; e, aquele que casa com a repudiada pelo marido adultera também.

18 כל איש המשלח את אשתו ולקח אחרת נאף הוא וכל הלקח את הגרושה מאישה נאף הוא:

19 Ora, havia um homem rico, que se vestia de púrpura e de linho finíssimo, e vivia todos os dias regalada e esplendidamente.

19 איש עשיר היה והוא לבוש ארגמן ושש ויתעגג וישמח יום יום:

20 Havia também um certo mendigo, chamado Lázaro, que jazia cheio de chagas à porta daquele;

20 ואיש אביון ושמו לעזר משכב פתח שער ביתו והוא מלא אבעבעות:

21 E desejava alimentar-se com as migalhas que caíam da mesa do rico; e os próprios cães vinham lamber-lhe as chagas.

21 ויתאו לשבע מן הפרורים הנפלים מעל שלחן העשיר וגם הכלבים באו וילקו אבעבעותיו:

22 E aconteceu que o mendigo morreu, e foi levado pelos anjos, para o seio de Abraão; e morreu também o rico e foi sepultado.

22 ויהי כאשר מת האביון ויובל על ידי המלאכים אל חיק אברהם וימת גם העשיר ויקבר:

23 E no Hades, ergueu os olhos, estando em tormentos, e viu ao longe Abraão, e Lázaro no seu seio.

23 ובהיותו במכאבות בשאול וישא את עיניו וירא את אברהם מרחוק ואת לעזר בחיקו:

24 E, clamando, disse: Pai Abraão, tem misericórdia de mim, e manda a Lázaro, que molhe na água a ponta do seu dedo e me refresque a língua, porque estou atormentado nesta chama.

24 ויצעק ויאמר אבי אברהם חנני ושלח נא את לעזר ויטבל את קצה
אצבעו במים למען קרר את לשוני כי עניתי במוקד הזה:

25 Disse, porém, Abraão: Filho, lembra-te de que recebeste os teus bens em tua vida, e Lázaro somente males; e agora este é consolado e tu atormentado;

25 ויאמר אברהם בני זכר כי לקחת טובך בחייך וגם לעזר לקח את הרעות
ועתה הוא ינחם ואתה תצטער:

26 E, além disso, está posto um grande abismo entre nós e vós, de sorte que os que quisessem passar daqui para vós não poderiam, nem tampouco os de lá passar para cá.

26 ומלבד כל זאת שוחה גדולה מפסקת בינינו וביניכם לבלתי יוכלו עבור
החפצים ללכת מפה אליכם ולבלתי יעברו משם אלינו:

27 E disse ele: Rogo-te pois, ó pai, que o mandes a casa de meu pai,

27 ויאמר אם כן אבי שאל אני מאתך כי תשלח אתו אל בית אבי:

28 Pois tenho cinco irmãos; para que lhes dê testemunho, a fim de que não venham também para este lugar de tormento.

28 כי יש לי חמשה אחים למען יעיד בהם פן יבאו גם הם אל מקום
המעצבה הזה:

29 Disse-lhe Abraão: Têm Moisés e os profetas: ouçam-nos.

29 ויאמר אברהם יש להם משה והנביאים אליהם ישמעון:

30 E disse ele: Não, pai Abraão; mas, se algum dos mortos fosse ter com eles arrepender-se-iam.

30 ויאמר לא כן אבי אברהם אך אם ילך אליהם אחד מן המתים אז ישובו:

31 Porém Abraão lhe disse: Se não ouvem a Moisés e aos profetas, tão pouco acreditarão, ainda que algum dos mortos ressuscite.

31 ויאמר אליו אם לא ישמעו אל משה ואל הנביאים גם כי יקום אחד מן המתים לא יאמינו:

Lucas 17

1 E DISSE aos discípulos: É impossível que não venham escândalos, mas ai daquele por quem vierem!

1 ויאמר אל תלמידיו אי אפשר שלא יבאו המכשלים אבל אוי לאיש אשר על ידו יבאו:

2 Melhor lhe fora que lhe pusessem ao pescoço uma mó de atafona, e fosse lançado ao mar, do que fazer tropeçar um destes pequenos.

2 נוח לו שיתלה פלח רכב על צוארו וישלך אל הים מאשר יכשיל את אחד מהקטנים w:אלה

3 Olhai por vós mesmos. E, se teu irmão pecar contra ti, repreende-o, e, se ele se arrepender, perdoa-lhe.

3 השמרו לנפשותיכם אם יחטא לך אחיך הוכח לו ואם ינחם סלח לו:

4 E, se pecar contra ti sete vezes no dia, e sete vezes no dia vier ter contigo, dizendo: Arrependo-me; perdoa-lhe.

4 ואם יחטא לך שבע פעמים ביום ושב אליך שבע פעמים ביום ואמר נחמתי וסלחת לו:

5 Disseram então os apóstolos ao Senhor: Acrescenta-nos a fé.

5 ויאמרו השליחים אל האדון הוסף לנו אמונה:

6 E disse o Senhor: Se tivésseis fé como um grão de mostarda, diríeis a esta amoreira: Desarraiga-te daqui, e planta-te no mar; e ela vos obedeceria.

6 ויאמר האדון לו היתה לכם אמונה כגרגר החרדל אז תאמרו אל התות הזה העקר והנטע בתוך הים וישמע לכם:

7 E qual de vós terá um servo a lavrar ou a apascentar gado, a quem voltando ele do campo, diga: Chega-te, e assenta-te à mesa?

7 מי הוא זה מכם ולו עבד חרש או רעה אשר בבאו מן השדה יאמר אליו מהר גשה הנה והסב:

8 E não lhe diga antes: Prepara-me a ceia, e cinge-te, e serve-me, até que tenha comido e bebido, e depois comerás e beberás tu?

8 הלא יאמר אליו הכן לי ארוחת הערב וחגר מתניך ושרתני עד אם כליתי לאכל ולשתות ואחר תאכל ותשתה גם אתה:

9 Porventura dá graças ao tal servo porque fez o que lhe foi mandado? Creio que não.

9 הגם יתן תודה לעבד על עשתו את אשר צוהו אמרתי לא יתן:

10 Assim também vós quando fizerdes tudo o que vos for mandado, dizei: Somos servos inúteis, porque fizemos somente o que devíamos fazer.

10 ככה גם אתם אחרי עשותכם את כל אשר צויתם אמרו עבדים אין מועיל בם אנחנו כי רק את המטל עלינו לעשות עשינו:

11 E aconteceu que, indo ele a Jerusalém, passou pelo meio da Samaria e da Galiléia;

11 ויהי בנסעו ירושלים והוא עבר בתוך שמרון והגליל:

12 E, entrando numa certa aldeia, saíram-lhe ao encontro dez homens leprosos, os quais pararam de longe,

12 ויבא אל כפר אחד ויפגעהו עשרה אנשים מצרעים והם עמדים מרחוק:

13 E levantaram a voz, dizendo: Jesus, Mestre, tem misericórdia de nós.

13 וישאו את קולם לאמר ישוע מורה חננו:

14 E ele, vendo-os, disse-lhes: Ide, e mostrai-vos aos sacerdotes. E aconteceu que, indo eles, ficaram limpos.

14 וירא אותם ויאמר אליהם לכו והראו אל הכהנים ויהי בלכתם ויטהרו:

15 E um deles, vendo que estava são, voltou glorificando a Deus em alta voz;

15 ואחד מהם בראתו כי נרפא וישב וישבח את האלהים בקול גדול:

16 E caiu aos seus pés, com o rosto em terra, dando-lhe graças; e este era samaritano.

16 ויפל על פניו לרגליו ויודה לו והוא היה שמרוני:

17 E, respondendo Jesus, disse: Não foram dez os limpos? E onde estão os nove?

17 ויען ישוע ויאמר הלא העשרה טהרו והתשעה איה הם:

18 Não houve quem voltasse para dar glória a Deus senão este estrangeiro?

18 האם לא נמצא אשר שב לתת כבוד לאלהים זולתי הנכרי הזה:

19 E disse-lhe: Levanta-te, e vai; a tua fé te salvou.

19 ויאמר אליו קום ולך אמונתך הושיעה לך:

20 E, interrogado pelos fariseus sobre quando havia de vir o
reino de Deus, respondeu-lhes, e disse: O reino de Deus não vem
com aparência exterior.

20 וישאלהו הפרושים מתי תבוא מלכות האלהים ויען אתם לאמר מלכות
האלהים לא תבוא במראה עינים:

21 Nem dirão: Ei-lo aqui, ou: Ei-lo ali; porque eis que o reino de
Deus está entre vós.

21 ולא יאמרו הנה פה או הנה שם כי מלכות האלהים הנה בקרבכם
היא:

22 E disse aos discípulos: Dias virão em que desejareis ver um
dos dias do Filho do homem, e não o vereis.

22 ויאמר אל התלמידים ימים באים והתאויתם לראות יום אחד מימי בן
האדם ולא תראו:

23 E dir-vos-ão: Ei-lo aqui, ou: Ei-lo ali; não vades, nem os sigais;

23 ואם יאמרו אליכם הנה שם הנה פה אל תלכו ואל תרוצו אחריהם:

24 Porque, como o relâmpago ilumina desde uma extremidade
inferior do céu até á outra extremidade, assim será também o
Filho do homem no seu dia.

24 כי כברק אשר יברק מקצה השמים ויאיר עד קצה השמים כן יהיה בן
האדם ביומו:

25 Mas primeiro convém que ele padeça muito, e seja reprovado
por esta geração.

25 אך בראשונה צריך הוא לסבל הרבה ולהמאס מן הדור הזה:

26 E, como aconteceu nos dias de Noé, assim será também nos
dias do Filho do homem.

26 וכאשר היה נח כן יהיה בימי בן האדם:

27 Comiam, bebiam, casavam e davam-se em casamento, até ao dia em que Noé entrou na arca, e veio o dilúvio, e os consumiu a todos.

27 אכלו ושתו נשאו נשים והשיאו נשים לאנשים עד היום אשר בא נח אל התבה ויבא המבול וישחת את כלם:

28 Como também da mesma maneira aconteceu nos dias de Ló: comiam bebiam, compravam, vendiam, plantavam e edificavam;

28 וכאשר היה בימי לוט אכל ושתה קנה ומכר נטע ובנה:

29 Mas no dia em que Ló saiu de Sodoma choveu do céu fogo e enxofre, e os consumiu a todos.

29 ויהי ביום אשר יצא לוט מסדום וימטר אש וגפרית מן השמים וישחת את כלם:

30 Assim será no dia em que o Filho do homem se há-de manifestar.

30 ככה יהיה ביום אשר יגלה בן האדם:

31 Naquele dia, quem estiver no telhado, tendo as suas alfaias em casa, não desça a tomá-las; e, da mesma sorte, o que estiver no campo não volte para trás.

31 ביום ההוא איש אשר יהיה על הגג וכליו בבית אל ירד לשאת אתם ואיש אשר בשדה אל ישב הביתה:

32 Lembrai-vos da mulher de Ló.

32 זכרו את אשת לוט:

33 Qualquer que procurar salvar a sua vida, perdê-la-á, e qualquer que a perder, salvá-la-á.

33 המבקש למלט את נפשו יאבדנה ואשר יאבד אתה יהיה:

34 Digo-vos que naquela noite estarão dois numa cama; um será tomado, e outro será deixado.

34 אני אמר לכם בלילה ההוא שנים יהיו במטה אחת האחד יאסף והאחר יעזב:

35 Duas estarão juntas, moendo; uma será tomada, e outra será deixada.

35 שתים תהיינה טחנות יחד האחת תאסף והאחרת תעזב:

36 Dois estarão no campo; um será tomado, o outro será deixado.

36 שנים יהיו בשדה ונאסף האחד והאחר יעזב:

37 E, respondendo, disseram-lhe: Onde, Senhor? E ele lhes disse: Onde estiver o corpo, aí se ajuntarão as águias.

37 ויענו ויאמרו אליו איה זאת אדנינו ויאמר אליהם באשר הפגר שם יקבצו הנשרים:

Lucas 18

1 E CONTOU-LHES também uma parábola sobre o dever de orar sempre, e nunca desfalecer.

1 וגם משל דבר אליהם להתפלל תמיד ולא להתרפות:

2 Dizendo: Havia numa cidade um certo juiz, que nem a Deus temia nem respeitava o homem.

2 ויאמר שופט היה בעיר אחת אשר לא ירא את האלהים ולא נשא פנים לאדם:

3 Havia também naquela cidade uma certa viúva, e ia ter com ele, dizendo: Faze-me justiça contra o meu adversário.

3 ואלמנה היתה בעיר ההיא ותבא אליו לאמר דינה את דיני ממריבי:

4 E por algum tempo não quis; mas depois disse consigo : Ainda que não temo a Deus, nem respeito os homens,

4 וימאן מיום אל יום ואחרי כן אמר בנפשו גם כי את האלהים אינני ירא
ולאדם לא אשא פנים:

5 Todavia, como esta viúva me molesta, hei-de fazer-lhe justiça, para que enfim não volte, e me importune muito.

5 אעשה את דין האלמנה הזאת על הוגיעה אתי פן תבוא תמיד ותדכאני
במלים:

6 E disse o Senhor: Ouvi o que diz o injusto juiz.

6 ויאמר האדון שמעו את אשר אמר דין העולה:

7 E Deus não fará justiça aos seus escolhidos, que clamam a ele de dia e de noite, ainda que tardio para com eles?

7 והאלהים הלא הוא יעשה דין בחיריו הקראים אליו יומם ולילה גם כי
יתמהמה להושיעם:

8 Digo-vos que depressa lhes fará justiça. Quando porém vier o Filho do homem, porventura achará fé na terra?

8 אני אמר לכם כי יעשה את דינם במהרה אך בן האדם בבאו הימצא
אמונה בארץ:

9 E disse também esta parábola a uns que confiavam em si mesmos, crendo que eram justos, e desprezavam os outros:

9 ויוסף וישא משלו אל אנשים בטחים בנפשם כי צדיקים המה ואחרים
נבזים בעיניהם ויאמר:

10 Dois homens subiram ao templo, a orar; um fariseu, e o outro publicano.

10 שני אנשים עלו אל המקדש להתפלל האחד פרוש והאחד מוכס:

11 O fariseu, estando em pé, orava consigo desta maneira: ó Deus, graças te dou, porque não sou como os demais homens, roubadores, injustos e adúlteros; nem ainda como este publicano.

11 ויתיצב הפרוש לבדו ויתפלל לאמר אלהים אודך כי אינני כאשר האדם הגזלים והעשקים והנאפים או גם כמכס הזה:

12 Jejuo duas vezes na semana, e dou os dízimos de tudo quanto possuo.

12 אני צם פעמים בשבוע אני מעשר את כל קניני:

13 O publicano, porém, estando em pé, de longe, nem ainda queria levantar os olhos ao céu, mas batia no peito, dizendo: ó Deus, tem misericórdia de mim pecador!

13 והמוכס היה עמד מרחוק ולא אבה אף לשאת את עיניו לשמים כי אם תופף על לבו לאמר אלהים סלח לי החוטא:

14 Digo-vos que este desceu justificado para sua casa, e não aquele; porque qualquer que a si mesmo se exalta será humilhado, e qualquer que a si mesmo se humilha será exaltado.

14 אני אמר לכם כי ירד זה לביתו נצדק מזה כי כל המרים את נפשו ישפל ואשר ישפילה ירומם:

15 E traziam-lhe também meninos, para que ele lhes tocasse; e os discípulos, vendo isto, repreendiam-nos.

15 ויביאו אליו גם את הילדים למען יגע בהם ויראו התלמידים ויגערו בם:

16 Mas Jesus, chamando-os para si, disse: Deixai vir a mim os
meninos, e não os impeçais, porque dos tais é o reino de Deus.

16 ויקרא אתם ישוע אליו ויאמר הניחו לילדים לבוא אלי ואל תמנעום כי
לאלה מלכות האלהים:

17 Em verdade vos digo que, qualquer que não receber o reino
de Deus como menino, não entrará nele.

17 אמן אמר אני לכם כל אשר לא יקבל את מלכות האלהים כילד הוא לא
יבא בה:

18 E perguntou-lhe um certo príncipe, dizendo: Bom Mestre, que
hei-de fazer para herdar a vida eterna?

18 וישאלהו קצין אחד לאמר רבי הטוב מה לי לעשות ואירש חיי עולמים:

19 Jesus lhe disse: Porque me chamas bom? Ninguém há bom,
senão um, que é Deus.

19 ויאמר אליו ישוע מדוע קראת לי טוב אין טוב בלתי אחד האלהים:

20 Sabes os mandamentos: Não adulterarás, não matarás, não
furtarás, não dirás falso testemunho, honra a teu pai e a tua
mãe.

20 את המצות אתה יודע לא תנאף לא תרצח לא תגנב לא תענה עד שקר
כבד את אביך ואת אמך:

21 E disse ele: Todas essas coisas tenho observado desde a
minha mocidade.

21 ויאמר את כל אלה שמרתי מנעורי:

22 E quando Jesus ouviu isto, disse-lhe: Ainda te falta uma coisa:
vende tudo quanto tens, reparte-o pelos pobres, e terás um
tesouro no céu; vem, e segue-me.

22 וישמע ישוע ויאמר עוד אחת חסרת מכר את כל אשר לך וחלק לעניים
ויהי לך אוצר בשמים ובוא ולך אחרי:

23 Mas, ouvindo ele isto, ficou muito triste, porque era muito rico.

23 ויהי כשמעו את זאת ויעצב מאד כי עשר גדול היה לו:

24 E, vendo Jesus que ele ficara muito triste, disse: Quão dificilmente entrarão no reino de Deus os que têm riquezas!

24 וירא ישוע כי נעצב ויאמר כמה יקשה לבעלי נכסים לבוא אל מלכות
האלהים:

25 Porque é mais fácil entrar um camelo pelo fundo duma agulha do que entrar um rico no reino de Deus.

25 כי נקל לגמל עבר בתוך נקב המחט מבוא עשיר אל מלכות האלהים:

26 E os que ouviram isto disseram: Logo quem pode salvar-se?

26 ויאמרו השמעים ומי יוכל להושע:

27 Mas ele respondeu: As coisas que são impossíveis aos homens são possíveis a Deus.

27 ויאמר מה שיפלא מבני אדם לא יפלא מאלהים:

28 E disse Pedro: Eis que nós deixámos tudo e te seguimos.

28 ויאמר פטרוס הן אנחנו עזבנו את הכל ונלך אחריך:

29 E ele lhes disse: Na verdade vos digo que ninguém há, que tenha deixado casa, ou pais, ou irmãos, ou mulher, ou filhos, pelo reino de Deus,

29 ויאמר אליהם אמן אמר אני לכם אין איש אשר עזב את ביתו או את
אבותיו או את אחיו או את אשתו או את בניו למען מלכות האלהים:

30 E não haja de receber muito mais neste mundo, e na idade vindoura a vida eterna

30 ולא יקח תחתיהם כפלים הרבה בעולם הזה ובעולם הבא חיי עולמים:

31 E, tomando consigo os doze, disse-lhes: Eis que subimos a Jerusalém, e se cumprirá no Filho do homem tudo o que pelos profetas foi escrito;

31 ויקח אליו את שנים העשר ויאמר להם הננו עלים ירושלימה וימלא כל הכתוב בידי הנביאים על בן האדם:

32 Pois há-de ser entregue às gentes, e escarnecido, injuriado e cuspido;

32 כי ימסר לגוים ויהתלו בו ויתעללו בו וירקו בפניו:

33 E, havendo-o açoitado, o matarão; e ao terceiro dia ressuscitará.

33 ואחרי הכותם אתו בשוטים ימיתוהו וביום השלישי קום יקום:

34 E eles nada disto entendiam, e esta palavra lhes era encoberta, não percebendo o que se lhes dizia.

34 והם לא הבינו מאומה ויהי הדבר הזה נעלם מהם ולא ידעו את הנאמר:

35 E aconteceu que, chegando ele perto de Jerico, estava um cego assentado junto do caminho, mendigando.

35 ויהי בקרבו אל יריחו והנה איש עור ישב על הדרך והוא משאל:

36 E, ouvindo passar a multidão, perguntou que era aquilo.

36 וישמע את קול העם העבר וידרש לדעת מה זאת:

37 E disseram-lhe que Jesus Nazareno passava.

37 ויגידו לו כי ישוע הנצרי עובר:

38 Então clamou, dizendo: Jesus, Filho de Davi, tem misericórdia de mim.

38 ויצעק לאמר ישוע בן דוד חנני:

39 E os que iam passando repreendiam-no para que se calasse; mas ele clamava ainda mais: Filho de Davi, tem misericórdia de mim.

39 וההלכים בראשנה גערו בו להחשתו והוא הרבה עוד לצעק ישוע בן דוד חנני:

40 Então Jesus, parando, mandou que lho trouxessem; e, chegando ele, perguntou-lhe,

40 ויעמד ישוע ויצו להביאו אליו ויהי כאשר קרב וישאלהו לאמר:

41 Dizendo: Que queres que te faça? E ele disse: Senhor, que eu veja.

41 מה חפצך כי אעשה לך ויאמר אדני כי אראה:

42 E Jesus lhe disse: Vê; a tua fé te salvou.

42 ויאמר אליו ראה אמונתך הושיעה לך:

43 E logo viu, e seguia-o, glorificando a Deus. E todo o povo, vendo isto, dava louvores a Deus.

43 ופתאם ראה וילך אחריו הלך ושבח את האלהים וכל העם בראותם זאת נתנו תודה לאלהים:

Lucas 19

1 E, TENDO Jesus entrado em Jerico, ia passando.

1 ויבוא ויעבר ביריחו:

2 E eis que havia ali um varão chamado Zaqueu; e era este um chefe dos publicanos, e era rico.

2 והנה איש ושמו זכי מראשי המוכסים והוא עשיר:

3 E procurava ver quem era Jesus, e não podia, por causa da multidão, pois era de pequena estatura.

3 ויבקש לראות את ישוע מי הוא ולא יכל מפני העם כי שפל קומה היה:

4 E, correndo adiante, subiu a uma figueira brava para o ver; porque havia de passar por ali.

4 ויקדם וירץ ויעל על שקמה לראותו כי שם הדרך אשר יעבר בה:

5 E, quando Jesus chegou àquele lugar, olhando para cima, viu-o e disse-lhe: Zaqueu, desce depressa, porque hoje me convém pousar em tua casa.

5 ויהי בבאו אל המקום ההוא ויבט ישוע ויראהו ויאמר אליו זכי רד מהר
כי צריך אני לשבת היום בביתך:

6 E, apressando-se desceu, e recebeu-o gostoso.

6 וימהר וירד ויאספהו בשמחה:

7 E, vendo todos isto, murmuravam, dizendo que entrara para ser hóspede de um homem pecador.

7 וילונו כל הראים לאמר בא ללון בבית איש חוטא:

8 E, levantando-se Zaqueu, disse ao Senhor: Senhor, eis que eu dou aos pobres metade dos meus bens; e, se nalguma coisa tenho defraudado alguém, o restituo quadruplicado.

8 ויעמד זכי ויאמר אל האדון הנה אדני את מחצית נכסי אני נתן לעניים
ואם עשקתי איש אשיב לו ארבעתים:

9 E disse-lhe Jesus: Hoje veio a salvação a esta casa, pois também este é filho de Abraão.

9 ויאמר אליו ישוע היום היתה תשועה לבית הזה באשר בן אברהם גם הוא:

10 Porque o Filho do homem veio buscar e salvar o que se havia perdido.

10 כי בא בן האדם לבקש ולהושיע את האבד:

11 E, ouvindo ele estas coisas, ele prosseguiu, e contou uma parábola; porquanto estava perto de Jerusalém, e cuidavam que logo se havia de manifestar o reino de Deus.

11 ויהי הם שמעים את זאת ויסף שאת משל על אשר קרב לירושלים והמה חשבים כי מהרה תגלה מלכות האלהים:

12 Disse pois: Certo homem nobre partiu para uma terra remota, a fim de tomar para si um reino e voltar depois.

12 על כן אמר איש אחד מן האדירים הלך אל ארץ רחוקה לקחת לו ממלכה ולשוב:

13 E, chamando dez servos seus, deu-lhes dez minas, e disse-lhes: Negociai até que eu venha.

13 ויקרא אל עשרה מעבדיו ויתן להם עשרה מנים ויאמר להם סחרו בהם עד באי:

14 Mas os seus concidadãos aborreciam-no, e mandaram após ele embaixadores, dizendo: Não queremos que este reine sobre nós.

14 ובני עירו שנאים אותו וישלחו מלאכים אחריו לאמר לא נחפץ בזה כי ימלך עלינו:

15 E aconteceu que, voltando ele, depois de ter tomado o reino, disse que lhe chamassem aqueles servos, a quem tinha dado o dinheiro, para saber o que cada um tinha ganhado, negociando.

15 ויהי אחרי קחתו את הממלכה וישב ויאמר לקרא את העבדים ההם אשר נתן להם את הכסף למען ידע מה הרויח כל אחד במסחרו:

16 E veio o primeiro, dizendo: Senhor, a tua mina rendeu dez minas.

16 ויבא הראשון ויאמר אדני מנה שלך הביא עשרת מנים:

17 E ele lhe disse: Bem está, servo bom, porque no mínimo foste fiel, sobre dez cidades terás autoridade.

17 ויאמר אליו כן העבד הטוב תחת אשר היית נאמן במעט מזער היה שליט על עשר ערים:

18 E veio o segundo, dizendo: Senhor, a tua mina rendeu cinco minas.

18 ויבא השני ויאמר אדני מנה שלך עשה חמשת מנים:

19 E a este disse também: Sê tu também sobre cinco cidades.

19 ויאמר גם לזה אף אתה היה על חמש ערים:

20 E veio outro, dizendo: Senhor, aqui está a tua mina, que guardei num lenço;

20 ויבא האחר ויאמר הא לך מנה שלך אשר היה אצלי צרור בסודר:

21 Porque tive medo de ti, que és homem rigoroso, que tomas o que não puseste, e segas o que não semeaste.

21 מפני יראתי אתך כי אתה איש קשה לקח את אשר לא הנחת וקצר את אשר לא זרעת:

22 Porém ele lhe disse: Mau servo, pela tua boca te julgarei; sabias que eu sou homem rigoroso, que tomo o que não pus, e sego o que não semeei;

22 ויאמר אליו מפיך אשפטך העבד הרע אתה ידעת כי אני איש קשה לקח את אשר לא הנחתי וקוצר את אשר לא זרעתי:

23 Porque não meteste pois o meu dinheiro no banco, para que eu, vindo, o exigisse com os juros?

23 ולמה לא נתת את כספי לשלחני ואני בבואי הייתי תובע אותו במרבית:

24 E disse aos que estavam com ele: Tirai-lhe a mina, e dai-a ao que tem dez minas.

24 ויאמר אל העמדים שם שאו ממנו את המנה ותנוהו אל אשר לו עשרת המנים:

25 (E disseram-lhe eles: Senhor, ele tem dez minas).

25 ויאמרו אליו אדנינו יש לו עשרת מנים:

26 Pois eu vos digo que a qualquer que tiver ser-lhe-á dado, mas ao que não tiver até o que tem lhe será tirado.

26 הן אני אמר לכם כי כל איש שיש לו ינתן לו ואשר אין לו יקח ממנו גם את אשר לו:

27 E, quanto àqueles meus inimigos que não quiseram que eu reinasse sobre eles, trazei-os aqui, e matai-os diante de mim.

27 אבל את איבי ההם אשר לא חפצו מלכי עליהם הביאו אתם הנה והרגו אתם לפני:

28 E, dito isto, ia caminhando adiante, subindo para Jerusalém.

28 ויכל לדבר הדברים האלה ויעבר לפניהם ויעל ירושלים:

29 E aconteceu que, chegando perto de Betfagé, e de Betania, ao monte chamado das Oliveiras, mandou dois dos seus discípulos,

29 ויהי בקרבו אל בית פגי ובית היני בהר הנקרא הר הזיתים וישלח שנים מתלמידיו לאמר:

30 Dizendo: Ide à aldeia que está defronte, e aí, ao entrar, achareis preso um jumentinho em que nenhum homem ainda se assentou; soltai-o e trazei-o;

30 לכו אל הכפר אשר ממולנו והיה בבואכם שמה תמצאו עיר אסור אשר לא ישב עליו אדם עד עתה התירו אתו והביאו:

31 E, se alguém vos perguntar: Porque o soltais? Assim lhe direis: Porque o Senhor o há de mister.

31 וכי ישאל אתכם איש למה תתירהו כה תאמרו אליו יען כי האדון צריך לו:

32 E, indo os que haviam sido mandados, acharam como lhes dissera.

32 וילכו השלוחים וימצאו כאשר דבר אליהם:

33 E, quando soltaram o jumentinho, seus donos lhes disseram: Porque soltais o jumentinho?

33 ויתירו את העיר ויאמר אליהם בעליו למה זה אתם מתירים את העיר:

34 E eles responderam: O Senhor o há de mister.

34 ויאמרו האדון צריך לו:

35 E trouxeram-no a Jesus: e, lançando sobre o jumentinho os seus vestidos; puseram Jesus em cima.

35 ויביאהו אל ישוע וישליכו את בגדיהם על העיר וירכיבו עליו את ישוע:

36 E, indo ele, estendiam no caminho os seus vestidos.

36 ובנסעו הציעו את בגדיהם על הדרך:

37 E, quando já chegava perto da descida do monte das Oliveiras, toda a multidão dos discípulos, regozijando-se, começou a dar louvores a Deus em alta voz, por todas as maravilhas que tinha visto,

37 ויקרב אל מורד הר הזיתים ויחלו כל המון התלמידים לשבח את האלהים בשמחה ובקול גדול על כל הגבורות אשר ראו לאמר:

38 Dizendo: Bem-dito o Rei que vem em nome do Senhor; paz no céu, e glória nas alturas.

38 ברוך המלך הבא בשם יהוה שלום בשמים וכבוד במרומים:

39 E disseram-lhe de entre a multidão alguns dos fariseus: Mestre, repreende os teus discípulos.

39 ומקצת פרושים אשר בתוך העם אמרו אליו רבי גער בתלמידיך:

40 E, respondendo ele, disse-lhes: Digo-vos que, se estes se calarem, as próprias pedras clamarão.

40 ויען ויאמר אני אמר לכם כי אם יחשו אלה תזעקנה האבנים:

41 E, quando ia chegando, vendo a cidade, chorou sobre ela,

41 ויהי כאשר קרב וירא את העיר ויבך עליה לאמר:

42 Dizendo: Ah! se tu conhecesses também, ao menos neste teu dia, o que à tua paz pertence! Mas agora isto está encoberto aos teus olhos.

42 לו ידעת אף את בעוד יומך הזה את דבר שלומך ועתה נעלם מעיניך:

43 Porque dias virão sobre ti, em que os teus inimigos te cercarão de trincheiras, e te sitiarão, e te estreitarão de todas as bandas;

43 כי ימים באים עליך ושפכו איביך סוללה סביביך והקיפוך וצרו עליך מכל עבריך:

44 E te derribarão, a ti e aos teus filhos que dentro de ti estiverem; e não deixarão em ti pedra sobre pedra, pois que não conheceste o tempo da tua visitação.

44 וסחבו אותך ואת בניך בקרבך ולא ישאירו בך אבן על אבן עקב כי לא ידעת את עת פקדתך:

45 E, entrando no templo, começou a expulsar todos os que nele vendiam e compravam,

45 ויבא אל המקדש ויחל לגרש משם את המכרים ואת הקונים בו:

46 Dizendo-lhes: Está escrito: A minha casa é casa de oração; mas vós fizestes dela covil de salteadores.

46 ויאמר אליהם הן כתוב ביתי בית תפלה הוא ואתם עשתים אותו למערת פריצים:

47 E todos os dias ensinava no templo; mas os principais dos sacerdotes, e os escribas, e os principais do povo procuravam matá-lo,

47 ויהי מלמד יום יום במקדש והכהנים הגדולים והסופרים וגם ראשי העם מבקשים לאבדו:

48 E não achavam meio de o fazer, porque todo o povo pendia para ele, escutando-o.

48 ולא מצאו מה לעשות כי כל העם דבקו אחריו לשמע אתו:

Lucas 20

1 E ACONTECEU num daqueles dias que, estando ele ensinando o povo no templo, e anunciando o evangelho, sobrevieram os principais dos sacerdotes e os escribas com os anciãos,

1 ויהי היום והוא מלמד את העם במקדש ומבשר ויגשו הכהנים
והסופרים עם הזקנים:

2 E falaram-lhe, dizendo: Diz-nos, com que autoridade fazes estas coisas? Ou, quem é que te deu esta autoridade?

2 ויאמרו אליו אמר נא לנו באי זו רשות אתה עשה את אלה או מי הוא
הנתן לך את הרשות הזאת:

3 E, respondendo ele, disse-lhes: Também eu vos farei uma pergunta dizei-me pois:

3 ויען ויאמר אליהם אף אני אשאלכם דבר ואמרו לי:

4 O baptismo de João era do céu ou dos homens?

4 טבילת יוחנן המן השמים היתה אם מבני אדם:

5 E eles arrazoavam entre si, dizendo: Se dissermos: Do céu, ele nos dirá: Então porque o não crestes?

5 ויחשבו בלבב לאמר אם נאמר מן השמים ואמר למה זה לא האמנתם
לו:

6 E se dissermos: Dos homens; todo o povo nos apedrejará, pois têm por certo que João era profeta.

6 ואם נאמר מבני אדם וסקלנו כל העם בעמדם על דעתם כי יוחנן נביא
היה:

7 E responderam que não sabiam donde era.

7 ויענו לא ידענו מאין:

8 E Jesus lhes disse: Tampouco vos direi com que autoridade faço isto.

8 ויאמר ישוע אליהם גם אני לא אמר לכם באי זו רשות אני עשה אלה:

9 E começou a dizer ao povo esta parábola: Certo homem plantou uma vinha, e arrendou-a a uns lavradores, e partiu para fora da terra por muito tempo;

9 ויחל לדבר אל העם את המשל הזה איש אחד נטע כרם ויתן אתו אל כרמים וילך בדרך מרחוק לימים רבים:

10 E no próprio tempo mandou um servo aos lavradores, para que lhe dessem dos frutos da vinha; mas os lavradores, espancando-o, mandaram-no vazio.

10 ולמועד שלח עבד אל הכרמים לתת לו מפרי הכרם והכרמים הכהו וישלחהו ריקם:

11 E tornou ainda a mandar outro servo; mas eles, espancando também a este, e afrontando-o, mandaram-no vazio.

11 ויסף שלח עבד אחר ויכו גם אתו ויחרפהו וישלחהו ריקם:

12 E tornou ainda a mandar terceiro; mas eles, ferindo também a este, o expulsaram.

12 ויסף לשלח שלישי וגם אתו פצעו ויגרשהו וידחפהו חוצה:

13 E disse o Senhor da vinha: Que farei? Mandarei o meu filho amado; talvez que, vendo-o, o respeitem.

13 ויאמר בעל הכרם מה אעשה אשלחה את בני את ידידי כראותם אותו אולי יגורו מפניו:

14 Mas, vendo-o os lavradores, arrazoaram entre si, dizendo: Este é o herdeiro; vinde, matêmo-lo, para que a herança seja nossa.

14 וכראות אתו הכרמים נועצו יחדו לאמר זה הוא היורש לכו ונהרגהו ותהי לנו הירשה:

15 E, lançando-o fora da vinha, o mataram. Que lhes fará pois o Senhor da vinha?

15 ויגרשו אותו אל מחוץ לכרם ויהרגהו ועתה מה יעשה להם בעל הכרם:

16 Irá, e destruirá estes lavradores, e dará a outros a vinha. E, ouvindo eles isto, disseram: Não seja assim!

16 יבוא ויאבד את הכרמים האלה ויתן את הכרם לאחרים ויהי כשמעם ויאמרו חלילה מהיות כזאת:

17 Mas ele, olhando para eles, disse: Que é isto pois que está escrito? A pedra, que os edificadores reprovaram, essa foi feita cabeça da esquina.

17 ויבט בם ויאמר ומה הוא זה הכתוב אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה:

18 Qualquer que cair sobre aquela pedra ficará em pedaços, e aquele sobre quem ela cair será feito em pó.

18 כל הנפל על האבן ההיא ישבר ואת אשר תפל עליו תשחקהו:

19 E os principais dos sacerdotes e os escribas procuravam lançar mão dele naquela mesma hora; mas temeram o povo: porque entenderam que contra eles dissera esta parábola.

19 ויבקשו הכהנים הגדולים והסופרים לשלח בו את ידם בעת ההיא וייראו מפני העם כי ידעו אשר עליהם דבר את המשל הזה:

20 E, trazendo-o debaixo de olho, mandaram espias, que se fingissem justos, para o apanharem nalguma palavra e o entregarem à jurisdição e poder do presidente.

20 ויארבו לו וישלחו מארבים והם נדמו כצדיקים למען ילכדו אותו בדבר להסגירו אל השררה ואל יד ההגמון:

21 E perguntaram-lhe, dizendo: Mestre, nós sabemos que falas e ensinas bem e rectamente, e que não consideras a aparência da pessoa, mas ensinas com verdade o caminho de Deus.

21 וישאלהו לאמר רבי ידענו כי נכונה תדבר ותלמד ולא תשא פנים כי באמת מורה אתה את דרך אלהים:

22 É-nos lícito dar o tributo a César ou não?

22 המתר לנו לתת מס אל הקיסר אם לא:

23 E entendendo ele a sua astúcia, disse-lhes: Porque me tentais?

23 ויכר את נכליהם ויאמר להם:

24 Mostrai-me uma moeda. De quem tem a imagem e a inscrição? E respondendo eles disseram: De César.

24 מה תנסוני הראוני דינר של מי הצורה והמכתב אשר עליו ויענו ויאמרו של הקיסר:

25 Disse-lhes então: Dai pois a César o que é de César, e a Deus o que é de Deus.

25 ויאמר אליהם לכן תנו לקיסר את אשר לקיסר ולאלהים את אשר לאלהים:

26 E não puderam apanhá-lo em palavra alguma diante do povo; e, maravilhados da sua resposta, calaram-se.

26 ולא יכלו ללכדו בדבר לפני העם ויתמהו על מענהו ויחרישו:

27 E, chegando-se alguns dos saduceus, que dizem não haver ressurreição, perguntaram-lhe,

27 ויקרבו אנשים מן הצדוקים הכפרים בתחית המתים וישאלהו לאמר:

28 Dizendo: Mestre, Moisés nos deixou escrito que, se o irmão dalgum falecer, tendo mulher, e não deixar filhos, o irmão dele tome a mulher, e suscite posteridade a seu irmão.

28 מורה משה כתב לנו כי ימות אח בעל אשה ובנים אין לו ולקח אחיו את אשתו והקים זרע לאחיו:

29 Houve pois sete irmãos, e o primeiro tomou mulher, e morreu sem filhos;

29 והנה היו שבעה אחים והראשון לקח אשה וימת לא בנים:

30 E o segundo e o terceiro também a tomaram,

30 ויקח אתה השני וימת גם הוא לא בנים:

31 E igualmente os sete: todos eles morreram, e não deixaram filhos.

31 ויקח אתה השלישי וככה עשו אף השבעה ולא הניחו בנים וימותו:

32 E por último, depois de todos, morreu também a mulher.

32 ובאחרונה מתה גם האשה:

33 Portanto, na ressurreição, de qual deles será a mulher, pois que os sete por mulher a tiveram?

33 והנה בתחית המתים למי מהם תהיה לאשה כי היתה אשה לשבעה:

34 E, respondendo Jesus, disse-lhes: Os filhos deste mundo casam-se, e dão-se em casamento;

34 ויען ישוע ויאמר אליהם בני העולם הזה ישאו נשים ותנשאנה:

35 Mas os que forem havidos por dignos de alcançar o mundo vindouro, e a ressurreição dos mortos, nem hão-de casar, nem ser dados em casamento;

35 והזכים לנחל את העולם הבא ואת תחית המתים לא ישאו נשים ולא תנשאנה:

36 Porque já não podem mais morrer; pois são iguais, aos anjos, e são filhos de Deus, sendo filhos da ressurreição.

36 כי לא יוכלו עוד למות כי שוים הם למלאכים ובני אלהים המה בהיותם בני התקומה:

37 E que os mortos hão-de ressuscitar também o mostrou Moisés junto da sarça, quando chama ao Senhor, Deus de Abraão, e Deus de Isaque, e Deus de Jacó.

37 וגם משה רמז בסנה כי יקומו המתים בקראו את יהוה אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב:

38 Ora Deus não é Deus de mortos, mas de vivos; porque para ele vivem todos.

38 והאלהים איננו אלהי המתים כי אם אלהי החיים כי כלם חיים לו:

39 E, respondendo alguns dos escribas, disseram: Mestre, disseste bem.

39 ויענו מן הסופרים רבי יפה דברת:

40 E não ousavam perguntar-lhe mais coisa alguma.

40 ולא ערבו עוד את לבם לשאל אותו דבר:

41 E ele lhes disse: Como dizem que o Cristo é filho de Davi?

41 ויאמר אליהם איך יאמרו על המשיח כי הוא בן דוד:

42 Visto como o mesmo Davi diz no livro dos Salmos: Disse o Senhor ao meu Senhor: Assenta-te à minha direita,

42 והוא דוד אמר בספר תהלים נאם יהוה לאדני שב לימיני:

43 Até que eu ponha os teus inimigos por escabelo de teus pés.

43 עד אשית איביך הדם לרגליך:

44 Se Davi lhe chama Senhor como é ele seu filho?

44 הנה דוד קרא לו אדון ואיך הוא בנו:

45 E, ouvindo-o todo o povo, disse Jesus aos seus discípulos:

45 ויאמר אל תלמידיו באזני כל העם:

46 Guardai-vos dos escribas, que querem andar com vestidos compridos; e amam as saudações nas praças, e as principais cadeiras nas sinagogas, e os primeiros lugares nos banquetes;

46 הזהרו מן הסופרים החפצים להתהלך עטופי טלית ואהבים את שאלות שלומם בשוקים ואת מושבי הראש בבתי הכנסיות ואת מסבות הראש בסעודות:

47 Que devoram as casas das viúvas, fazendo, por pretexto, largas orações. Estes receberão maior condenação.

47 הבלעים את בתי האלמנות ומאריכים תפלתם למראה עינים המה משפט על יתר יקחו:

Lucas 21

1 E, OLHANDO ele viu os ricos lançarem as suas ofertas na arca do tesouro;

1 ויבט וירא את העשירים משליכים את נדבותם לארון האוצר:

2 E viu também uma pobre viúva lançar ali duas pequenas moedas;

2 ויגם אלמנה עניה נתנת בו שתי פרוטות:

3 E disse: Em verdade vos digo que lançou mais do que todos, esta pobre viúva;

3 ויאמר אמת אמר אני לכם כי האלמנה העניה הזאת נתנה יותר מכלם:

4 Porque todos aqueles deitaram para as ofertas de Deus, do que lhes sobeja; mas esta, da sua pobreza, deitou todo o sustento que tinha.

4 כי כל אלה התנדבו לאלהים מהעדף שלהם והיא מחסרונה את כל רכושה נתנה:

5 E, dizendo alguns a respeito do templo, que estava ornado de formosas pedras e dádivas, disse:

5 ויהי באמרם על המקדש כי מהדר הוא באבנים יפות ובמתנות ויאמר:

6 Quanto a estas coisas que vedes, dias virão em que se não deixará pedra sobre pedra, que não seja derribada.

6 את אשר אתם ראים הנה ימים באים ולא תשאר אבן על אבן אשר לא תתפרק:

7 E perguntaram-lhe, dizendo: Mestre, quando serão pois estas coisas? E que sinal haverá quando isto estiver para acontecer?

7 וישאלהו לאמר רבי מתי אפוא תהיה זאת ומה הוא האות לעת היותה:

8 Disse então ele: Vede não vos enganem, porque virão muitos em meu nome, dizendo: Sou eu, e o tempo está próximo; não vades portanto após eles.

8 ויאמר ראו פן תתעו כי רבים יבאו בשמי לאמר אני הוא והעת קרובה
ואתם אל תלכו אחריהם:

9 E, quando ouvirdes de guerras e sedições, não vos assusteis. Porque é necessário que isto aconteça primeiro, mas o fim não será logo.

9 ובשמעכם מלחמות ומהומות אל תחתו כי היו תהיה זאת לראשונה אך
עוד קץ למועד:

10 Então lhes disse: Levantar-se-á nação contra nação, e reino contra reino;

10 ויסף דבר אליהם לאמר יקום גוי על גוי וממלכה על ממלכה:

11 E haverá em vários lugares grandes terramotos, e fomes e pestilências; haverá também coisas espantosas, grandes sinais do céu.

11 והיה רעש גדול כה וכה ורעב ודבר וגם מוראים ואתות גדלות מן
השמים:

12 Mas antes de todas estas coisas lançarão mão de vós, e vos perseguirão, entregando-vos às sinagogas e às prisões, e conduzindo-vos à presença de reis e presidentes, por amor do meu nome.

12 ולפני כל אלה ישלחו בכם את ידיהם וירדפו וימסרו אתכם לבתי
כנסיות ואל בתי כלאים ותובאו לפני מלכים ומשלים למען שמי:

13 E vos acontecerá isto para testemunho.

13 והיתה זאת לכם לעדות:

14 Proponde pois em vossos corações não premeditar como haveis de responder;

14 על כן שיתו לבבכם לבלתי דאג במה תצטדקו:

15 Porque eu vos darei boca e sabedoria a que não poderão resistir nem contradizer todos quantos se vos opuserem.

15 כי אנכי נתן לכם פה וחכמה אשר לא יוכלו לעמד לפניה ולדבר נגדה כל מתקוממיכם:

16 E até pelos pais, e irmãos, e parentes, e amigos sereis entregues; e matarão alguns de vós.

16 וגם תמסרו על ידי יולדיכם ואחיכם וקרוביכם ורעיכם וימיתו מכם:

17 E de todos sereis odiados por causa do meu nome.

17 והייתם שנואים לכל אדם למען שמי:

18 Mas não perecerá um único cabelo da vossa cabeça.

18 אך לא יפל משערת ראשכם ארצה:

19 Na vossa paciência possuí as vossas almas.

19 בתוחלתכם קנו לכם את נפשתיכם:

20 Mas, quando virdes Jerusalém cercada de exércitos, sabei então que é chegada a sua desolação.

20 וכאשר תראו מחנות סובבים את ירושלים ידע תדעו כי קרב חרבנה:

21 Então, os que estiverem na Judéia, fujam para os montes; os que estiverem no meio da cidade, saiam; e, os que nos campos, não entrem nela.

21 אז ינוסו אנשי יהודה אל ההרים ואשר הם בתוכה יצאו ואשר הם בפרזות אל יבואו בה:

22 Porque dias de vingança são estes, para que se cumpram todas as coisas que estão escritas.

22 כי ימי נקם המה למלאת כל הכתוב:

23 Mas ai das grávidas, e das que criarem naqueles dias! Porque haverá grande aperto na terra, e ira sobre este povo.

23 ואוי להרות ולמיניקות בימים ההם כי תהיה צרה גדולה בארץ וקצף על העם הזה:

24 E cairão ao fio da espada, e para todas as nações serão levados cativos; e Jerusalém será pisada pelos gentios, até que os tempos dos gentios se completem.

24 ונפלו לפי חרב והגלו אל כל הגוים וירושלים תרמס ברגלי גוים עד כי ימלאו עתות הגוים:

25 E haverá sinais no sol e na lua e nas estrelas; e na terra angústia das nações, em perplexidade pelo bramido do mar e das ondas;

25 והיו אתות בשמש ובירח ובכוכבים ועל הארץ מצוקה לגוים ומבוכה מהמית הים ודכיו:

26 Homens desmaiando de terror, na expectação das coisas que sobrevirão ao mundo. Porquanto as virtudes do céu serão abaladas.

26 וימוגו בני האדם מאימה ומחרדת הבאות על כל הארץ כי כחות השמים יתמוטטו:

27 E então verão vir o Filho do homem numa nuvem, com poder e grande glória.

27 ואז יראו את בן האדם בא בענן בגבורה ובכבוד רב:

28 Ora, quando estas coisas começarem a acontecer, olhai para cima e levantai as vossas cabeças, porque a vossa redenção está próxima.

28 וכאשר תחל להיות זאת התעודדו ושאו ראשיכם כי קרובה גאלתכם לבוא:

29 E disse-lhes uma parábola: Olhai para a figueira, e para todas as árvores;

29 וידבר אליהם משל ראו את התאנה ואת כל העצים:

30 Quando já têm rebentado, vós sabeis por vós mesmos, vendo-as, que perto está já o verão.

30 כי תראו אתם מוציאים את פרחם הלא ידעתם כי קרב הקיץ:

31 Assim também vós quando virdes acontecer estas coisas, sabei que o reino de Deus está perto.

31 ככה אף אתם בבא אלה לעיניכם דעו כי קרובה מלכות האלהים:

32 Em verdade vos digo que não passará esta geração até que tudo aconteça.

32 אמן אמר אני לכם לא יעבר הדור הזה עד כי יהיה הכל:

33 Passará o céu e a terra, mas as minhas palavras não hão-de passar.

33 השמים והארץ יעברו ודברי לא יעברון:

34 E olhai por vós, não aconteça que os vossos corações se carreguem de glutonaria, de embriaguez, e dos cuidados da vida, e venha sobre vós de improviso aquele dia.

34 רק השמרו לכם פן יכבד לבבכם בסבא ובשכרון ובדאגות המחיה ובא עליכם היום ההוא פתאם:

35 Porque virá como um laço sobre todos os que habitam na face de toda a terra.

35 כי כמו פח יבוא על כל הישבים על פני כל הארץ:

36 Vigiai pois em todo o tempo, orando, para que sejais havidos por dignos de evitar todas estas coisas que hão-de acontecer, e de estar em pé diante do Filho do homem.

36 לכן שקדו בכל עת והתפללו למען תעצרו כח להמלט מכל העתידות האלה ולהתיצב לפני בן האדם:

37 E de dia ensinava no templo, e à noite, saindo, ficava no monte chamado das Oliveiras.

37 ויהי מלמד יומם במקדש ובלילה יצא בהר הנקרא הר הזיתים ללון:

38 E todo o povo ia ter com ele ao templo, de manhã cedo, para o ouvir.

38 וכל העם השכימו לבוא אליו במקדש לשמע אותו:

Lucas 22

1 ESTAVA pois perto a festa dos asmos, chamada a páscoa.

1 ויקרב חג המצות הנקרא פסח:

2 E os principais dos sacerdotes, e os escribas, andavam procurando como o matariam; porque temiam o povo.

2 והכהנים הגדולים והסופרים מבקשים איך יהרגהו כי יראו מפני העם:

3 Entrou, porém, Satanás em Judas, que tinha por sobrenome Iscariotes, o qual era do número dos doze;

3 והשטן נכנס ביהודה המכנה איש קריות והוא במספר שנים העשר:

4 E foi, e falou com os principais dos sacerdotes, e com os capitães, de como lho entregaria;

4 וילך וידבר עם ראשי הכהנים ושרי החיל איך ימסרנו אל ידם:

5 Os quais se alegraram, e convieram em lhe dar dinheiro.

5 וישמחו ויאתו לתת לו כסף:

6 E ele concordou; e buscava oportunidade para lho entregar sem alvoroço.

6 ויבטח אתם ויבקש תואנה למסרו אליהם שלא לעיני ההמון:

7 Chegou, porém, o dia dos asmos, em que importava sacrificar a páscoa:

7 ויבא יום המצות אשר זבוח יזבח בו הפסח:

8 E mandou a Pedro e a João, dizendo: Ide, preparai-nos a páscoa, para que a comamos.

8 וישלח את פטרוס ואת יוחנן לאמר לכו והכינו לנו את הפסח ונאכלה:

9 E eles lhe perguntaram: Onde queres que a preparemos?

9 ויאמרו אליו באי זה מקום תחפץ כי נכין אותו:

10 E ele lhes disse: Eis que, quando entrardes na cidade, encontrareis um homem, levando um cântaro de água; segui-o até à casa em que ele entrar.

10 ויאמר אליהם הנה אתם באים העירה ופגע אתכם איש נשא צפחת מים לכו אחריו אל הבית אשר יבוא שמה:

11 E direis ao pai de família da casa: O Mestre te diz: Onde está o aposento em que hei-de comer a páscoa com os meus discípulos?

11 ואמרתם אל בעל הבית כה אמר לך הרב איה המלון אשר אכלה שם את הפסח עם תלמידי:

12 Então ele vos mostrará um grande cenáculo mobilado; aí fazei preparativos.

12 והוא יראה אתכם עליה גדולה מצעה שם תכינו:

13 E, indo eles, acharam como lhes havia sido dito; e prepararam a páscoa.

13 וילכו וימצאו כאשר דבר אליהם ויכינו את הפסח:

14 E, chegada a hora, pôs-se à mesa, e com ele os doze apóstolos,

14 ויהי כאשר הגיעה השעה ויסב הוא ושנים עשר השליחים אתו:

15 E disse-lhes: Desejei muito comer convosco esta páscoa, antes que padeça;

15 ויאמר אליהם נכסף נכספתי לאכל אתכם את הפסח הזה לפני ענותי:

16 Porque vos digo que não a comerei mais até que ela se cumpra no reino de Deus.

16 כי אמר אני לכם אינני אכל אותו עוד עד כי ימלא במלכות האלהים:

17 E tomando o cálix, e havendo dado graças, disse: Tomai-o, e reparti-o entre vós;

17 ויקח את הכוס ויברך ויאמר קחו אתה וחלקו ביניכם:

18 Porque vos digo que já não beberei do fruto da vide, até que venha o reino de Deus.

18 כי אמר אני לכם שתה לא אשתה מעתה מתנובת הגפן עד כי תבוא מלכות האלהים:

19 E, tomando o pão, e havendo dado graças, partiu-o, e deu-lho, dizendo: Isto é o meu corpo, que por vós é dado; fazei isto em memória de mim.

19 ויקח את הלחם ויברך ויבצע ויתן להם לאמר זה גופי הנתן בעדכם זאת עשו לזכרוני:

20 Semelhantemente tomou o cálix, depois da ceia, dizendo: Este cálix é o Novo Testamento no meu sangue, que é derramado por vós.

20 וכן גם את הכוס אחר הסעודה לאמר זו הכוס היא הברית החדשה בדמי הנשפך בעדכם:

21 Mas eis que a mão do que me trai está comigo à mesa.

21 אך הנה יד המסר אותי אתי על השלחן:

22 E, na verdade, o Filho do homem vai segundo o que está determinado; mas ai daquele homem por quem é traído!

22 כי הן בן האדם הלך לו כפי אשר נחרץ עליו אבל אוי לאיש ההוא אשר על ידו ימסר:

23 E começaram a perguntar entre si qual deles seria o que havia de fazer isto.

23 והם החלו לחקר איש את רעהו מי הוא זה מהם אשר יעשה זאת:

24 E houve também entre eles contenda, sobre qual deles parecia ser o maior.

24 וגם מריבה היתה ביניהם מי יחשב להיות הגדול בהם:

25 E ele lhes disse: Os reis dos gentios dominam sobre eles, e os que têm autoridade sobre eles são chamados benfeitores.

25 ויאמר אליהם מלכי הגוים רדים בהם ושליטיהם יקראו עשי חסד:

26 Mas não sereis vós assim; antes o maior entre vós seja como o menor; e quem governa como quem serve.

26 ואתם לא כן כי הגדול בכם יהיה כצעיר והמשל יהיה כמשרת:

27 Pois qual é maior: quem está à mesa, ou quem serve? Porventura não é quem está à mesa? Eu porém, entre vós sou como aquele que serve.

27 כי מי הוא הגדול אם המסב או המשרת הלא המסב ואני הנני בתוככם כמו המשרת:

28 E vós sois os que tendes permanecido comigo nas minhas tentações.

28 ואתם הם העמדים עמדי עד עתה בנסיונתי:

29 E eu vos destino o reino, como meu Pai mo destinou;

29 לכן אני מנחיל אתכם כאשר הנחילני אבי את המלכות:

30 Para que comais e bebais à minha mesa no meu reino, e vos assenteis sobre tronos, julgando as doze tribos de Israel.

30 למען תאכלו ותשתו על שלחני במלכותי וישבתם על כסאות לשפט את שנים עשר שבטי ישראל:

31 Disse também o Senhor; Simão, Simão, eis que Satanás vos pediu para vos cirandar como trigo;

31 ויאמר האדון שמעון שמעון הנה השטן תבע אתכם לזרותכם כחטים:

32 Mas eu roguei por ti, para que a tua fé não desfaleça; e tu, quando te converteres, confirma teus irmãos.

32 ואני התפללתי בעדך אשר לא תכלה אמונתך ואתה כאשר תשוב חזק את אחיך:

33 E ele lhe disse: Senhor, estou pronto a ir contigo até à prisão e à morte.

33 והוא אמר אליו אדני הנני נכון ללכת אתך גם לבית האסורים גם למות:

34 Mas ele disse: Digo-te, Pedro, que não cantará hoje o galo antes que três vezes negues que me conheces.

34 ויאמר אני אמר לך פטרוס לא יקרא תרנגל היום עד כי שלש פעמים כחשת בי לאמר לא ידעתיו:

35 E disse-lhes: Quando vos mandei sem bolsa, alforge, ou alparcas, faltou-vos porventura alguma coisa? Eles responderam: Nada.

35 ויאמר אליהם כאשר שלחתי אתכם בלי כיס ותרמיל ונעלים החסרתם דבר ויאמרו לא חסרנו כל דבר:

36 Disse-lhes pois: Mas agora, aquele que tiver bolsa, tome-a, como também alforge; e, o que não tem espada, venda o seu vestido e compre-a;

36 ויאמר אליהם אכן עתה אשר לו כיס ישאהו וכן גם את התרמיל ואשר אין לו הוא ימכר את בגדו ויקנה חרב:

37 Porquanto vos digo que importa que em mim se cumpra aquilo que está escrito: E com os malfeitores foi contado. Porque o que está escrito de mim terá cumprimento.

37 כי אמר אני לכם אשר צריך עוד להתמלא בי הכתוב הזה ואת פשעים נמנה כי כל הכתוב עלי בא עד קצו:

38 E eles disseram: Senhor, eis aqui duas espadas. E ele lhes disse: Basta.

38 ויאמרו אדנינו הנה פה שתי חרבות ויאמר אליהם די:

39 E, saindo, foi, como costumava, para o Monte das Oliveiras; e também os seus discípulos o seguiram.

39 ויצא וילך כיום ביום על הר הזיתים וילכו אחריו גם תלמידיו:

40 E, quando chegou àquele lugar, disse-lhes: Orai, para que não entreis em tentação.

40 ויבא אל המקום ויאמר אליהם התפללו לבלתי בוא לידי נסיון:

41 E apartou-se deles cerca de um tiro de pedra; e, pondo-se de joelhos, orava,

41 והוא נפרד מהם הרחק כקלע אבן ויכרע על ברכיו ויתפלל לאמר:

42 Dizendo: Pai, se queres, passa de mim este cálix, todavia não se faça a minha vontade, mas a tua.

42 אבי אם רצונך להעביר מעלי את הכוס הזאת אך אל יהי כרצוני כי אם כרצונך:

43 E apareceu-lhe um anjo do céu, que o confortava.

43 וירא אליו מלאך מן השמים ויחזקהו:

44 E, posto em agonia, orava mais intensamente. E o seu suor tornou-se em grandes gotas de sangue, que corriam até ao chão.

44 ויבאו עליו חבלי מות ויוסף להתפלל בחזקה ותהי זעתו כנטפי דם ירדים לארץ:

45 E, levantando-se da oração, veio para os seus discípulos, e achou-os dormindo de tristeza.

45 ויקם מהתפלל ויבא אל התלמידים וימצאם ישנים מיגון:

46 E disse-lhes: Porque estais dormindo? Levantai-vos e orai, para que não entreis em tentação.

46]74-64[ויאמר אליהם למה תישנו קומו והתפללו אשר לא תבאו לידי
נסיון, עודנו מדבר והנה המון ואחד משנים העשר הנקרא יהודה הלך
לפניהם ויקרב אל ישוע לנשק לו:

47 E, estando ele ainda a falar, surgiu uma multidão; e um dos doze, que se chamava Judas, ia adiante dela, e chegou-se a Jesus para o beijar.

47]74-64[:

48 E Jesus lhe disse: Judas, com um beijo trais o Filho do homem?

48 ויאמר ישוע אליו יהודה הבנשיקה אתה מוסר את בן האדם:

49 E, vendo os que estavam com ele o que ia suceder, disseram-lhe: Senhor, feriremos à espada?

49 והאנשים אשר אתו ראים את אשר יהיה ויאמרו אליו אדנינו הנכה
בחרב:

50 E um deles feriu o servo do sumo sacerdote, e cortou-lhe a orelha direita.

50 ויך אחד מהם את עבד הכהן הגדול ויקצץ את אזנו הימנית:

51 E, respondendo Jesus, disse: Deixai-os; basta. E, tocando-lhe a orelha, o curou.

51 ויען ישוע ויאמר רב עתה הרפו ויגע באזנו וירפאהו:

52 E disse Jesus aos principais dos sacerdotes, e capitães do templo, e anciãos, que tinham ido contra ele: Saístes, como a um salteador, com espada e varapaus?

52 ויאמר ישוע אל ראשי הכהנים ושרי המקדש והזקנים אשר באו עליו
לאמר כמו על פריץ יצאתם עלי בחרבות ובמקלות:

53 Tenho estado todos os dias convosco no templo, e não estendestes as mãos contra mim, mas esta é a vossa hora e o poder das trevas.

53 ואהי אצלכם יום יום בהיכל ולא שלחתם בי יד ואולם זאת היא שעתכם ושלטן החשך:

54 Então, prendendo-o, o levaram, e o meteram em casa do sumo sacerdote. E Pedro seguia-o de longe.

54 ויתפשו אותו ויוליכהו ויביאהו בית הכהן הגדול ופטרוס הלך אחריו מרחוק:

55 E, havendo-se acendido fogo no meio do pátio, estando todos sentados, assentou-se Pedro entre eles.

55 ויהי כי בערו אש בתוך החצר וישבו יחדו וישב גם פטרוס בתוכם:

56 E como certa criada, vendo-o estar assentado ao fogo, pusesse os olhos nele, disse: Este também estava com ele.

56 ותראהו השפחה יושב נגד האור ותבט בו ותאמר גם זה היה עמו:

57 Porém ele negou-o, dizendo: Mulher, não o conheço.

57 ויכחש בו ויאמר אשה לא ידעתיו:

58 E, um pouco depois, vendo-o outro, disse: Tu és também deles. Mas Pedro disse: Homem, não sou.

58 ואחרי מעט ראהו אדם אחר ויאמר גם אתה מהם ויאמר פטרוס לא אדם כי אינני:

59 E, passada quase uma hora, um outro afirmava, dizendo: Também este verdadeiramente estava com ele, pois também é galileu.

59 ואחרי עבר כשעה אחת קים איש אחר לאמר אמנם גם זה היה עמו כי אף הוא גלילי:

60 E Pedro disse: Homem, não sei o que dizes. E logo, estando ele ainda a falar, cantou o galo.

60 ויאמר פטרוס בן אדם לא ידעתי מה אתה אמר והוא עודנו מדבר והתרנגול קרא:

61 E, virando-se o Senhor, olhou para Pedro, e Pedro lembrou-se da palavra do Senhor, como lhe havia dito: Antes que o galo cante hoje, me negarás três vezes.

61 ויפן האדון ויבט אל פטרוס ויזכר פטרוס את דבר האדון אשר דבר אליו כי בטרם יקרא התרנגל תכחש בי שלש פעמים:

62 E, saindo Pedro para fora, chorou amargamente.

62 ויצא פטרוס החוצה וימרר בבכי:

63 E os homens que detinham Jesus zombavam dele, ferindo-o.

63 והאנשים אשר אחזו את ישוע התעללו בו ויכהו:

64 E, vendando-lhe os olhos, feriam-no no rosto, e perguntavam-lhe, dizendo: Profetiza, quem é que te feriu?

64 ויחפו את ראשו ויכהו על פניו וישאלהו לאמר הנבא מי הוא ההלם אותך:

65 E outras muitas coisas diziam contra ele, blasfemando.

65 ועוד גדופים אחרים הרבו עליו:

66 E logo que foi dia ajuntaram-se os anciãos do povo, e os principais dos sacerdotes e os escribas, e o conduziram ao seu concílio;

66 ובהית הבקר נקהלו זקני העם והכהנים הגדולים והסופרים ויעלהו לפני הסנהדרין שלהם ויאמרו האתה הוא המשיח אמר לנו:

67 E lhe perguntaram: És tu o Cristo? Diz-no-lo. Ele replicou: Se vo-lo disser, não o crereis:

67 ויאמר אליהם כי אגיד לכם לא תאמינו:

68 E também, se vos perguntar, não me respondereis, nem me soltareis.

68 וגם אם אשאל לא תשיבו דבר ולא תשלחוני:

69 Desde agora o Filho do homem se assentará à direita do poder de Deus.

69 אבל מעתה יהיה בן האדם ישב לימין גבורת האלהים:

70 E disseram todos: Logo, és tu o Filho de Deus? E ele lhes disse: Vós dizeis que eu sou.

70 ויאמרו כלם הכי אתה הוא בן האלהים ויאמר אליהם אתם אמרתם כי אני הוא:

71 Então disseram: De que mais testemunho necessitamos? Pois nós mesmos o ouvimos da sua boca.

71 ויאמרו מה לנו עוד לבקש עדות הלא באזנינו שמענוה מפיו:

Lucas 23

1 E, LEVANTANDO-SE toda a multidão deles, o levaram a Pilatos.

1 ויקם כל קהלם ויוליכהו אל פילטוס:

2 E começaram a acusa-lo, dizendo: Havemos achado este, pervertendo a nossa nação, proibindo dar o tributo a César, e dizendo que ele mesmo é Cristo, o rei.

2 ויחלו לדבר עליו שטנה לאמר את זה מצאנו מסית את העם ומנע אתו מתת מס אל הקיסר באמרו כי הוא מלך המשיח:

3 E Pilatos perguntou-lhe, dizendo: Tu és o Rei dos Judeus? E ele, respondendo, disse-lhe: Tu o dizes.

3 וישאלהו פילטוס לאמר האתה הוא מלך היהודים ויען אתו ויאמר אתה אמרת:

4 E disse Pilatos aos principais dos sacerdotes, e à multidão: Não acho culpa alguma neste homem.

4 ויאמר פילטוס אל ראשי הכהנים ואל המון העם לא מצאתי דבר אשם באיש הזה:

5 Mas eles insistiam cada vez mais, dizendo: Alvoroça o povo ensinando por toda a Judéia, começando desde a Galiléia até aqui.

5 והם התאמצו לדבר מדיח הוא את העם בלמדו בכל יהודה החל מן הגליל ועד הנה:

6 Então Pilatos, ouvindo falar da Galiléia, perguntou se aquele homem era galileu.

6 ויהי כשמע פילטוס את שם הגליל וישאל אם הוא איש גלילי:

7 E sabendo que era da jurisdição de Herodes, remeteu-o a Herodes, que também naqueles dias estava em Jerusalém.

7 וכאשר ידע כי מממשלת הורדוס הוא שלחו אל הורדוס אשר היה גם הוא בירושלים בימים האלה:

8 E Herodes, quando viu a Jesus, alegrou-se muito; porque havia muito que desejava vê-lo, por ter ouvido dele muitas coisas; e esperava que lhe veria fazer algum sinal;

8 וישמח הורדוס עד מאד כראותו את ישוע כי מימים רבים אוה לראת
אתו על כי שמע את שמעו ויקו לראת אות אשר יעשה:

9 E interrogava-o com muitas palavras, mas ele nada lhe respondia.

9 וירב לשאל אותו והוא לא השיב אתו דבר:

10 E estavam os principais dos sacerdotes, e os escribas, acusando-o com grande veemência.

10 ויעמדו הכהנים הגדולים והסופרים ויתחזקו לדבר עליו שטנה:

11 E Herodes, com os seus soldados, desprezou-o, e, escarnecendo dele, vestiu-o de uma roupa resplandecente e tornou a enviá-lo a Pilatos.

11 ויבז אתו הורדוס עם צבאותיו ויהתל בו וילבש אותו בגד זהורית
וישלחהו אל פילטוס:

12 E no mesmo dia Pilatos e Herodes entre si se fizeram amigos; pois dantes andavam em inimizade um com o outro.

12 ביום ההוא נהיו פילטוס והורדוס לאהבים יחדו כי מלפנים איבה
היתה בינתם:

13 E, convocando Pilatos os principais dos sacerdotes, e os magistrados, e o povo, disse-lhes:

13 ויקרא פילטוס את ראשי הכהנים ואת השרים ואת העם:

14 Haveis-me apresentado este homem como pervertedor do povo; e eis que, examinando-o na vossa presença, nenhuma culpa, das de que o acusais, acho neste homem.

14 ויאמר אליהם הבאתם לפני את האיש הזה כמסית את העם והנה אני
חקרתיו לעיניכם ולא מצאתי באיש הזה אשמת מאומה מן הדברים אשר
אתם טוענים עליו:

15 Nem mesmo Herodes, porque a ele vos remeti, e eis que não tem feito coisa alguma digna de morte.

15 וגם הורדוס לא מצא כי שלחתי אתכם אליו והנה אין בו חטא משפט
מות:

16 Castigá-lo-ei pois e soltá-lo-ei.

16 על כן איסרנו ואפטרנו:

17 E era-lhe necessário soltar-lhes um pela festa.

17 ועליו היה לפטר להם איש אחד בימי החג:

18 Mas toda a multidão clamou à uma, dizendo: Fora daqui com este, e solta-nos Barrabás.

18 ויצעקו כל המונם ויאמרו הסר את זה ופטר לנו את בר אבא:

19 O qual fora lançado na prisão por causa de uma sedição feita na cidade, e de um homicídio.

19 והוא היה משלך בית האסורים על דבר מרד אשר נהיה בעיר ועל דבר
רצח:

20 Falou pois outra vez Pilatos, querendo soltar a Jesus.

20 ויסף פילטוס לשאת קולו כי חפץ לפטר את ישוע:

21 Mas eles clamavam em contrário, dizendo: Crucifica-o, crucifica-o.

21 והמה צעקו אליו לאמר הצלב אותו הצלב:

22 Então ele, pela terceira vez, lhes disse: Mas que mal fez este? Não acho nele culpa alguma de morte. Castigá-lo-ei pois, e soltá-lo-ei.

22 ויאמר אליהם פעם שלישית מה אפוא עשה זה רעה כל אשמת מות לא מצאתי בו על כן איסרנו ואפטרנו:

23 Mas eles instavam com grandes gritos, pedindo que fosse crucificado. E os seus gritos, e os dos principais dos sacerdotes, redobravam.

23 ויפצרו בו בקול גדול ויבקשו כי יצלב ויחזק קולם וקול הכהנים הגדולים:

24 Então Pilatos julgou que devia fazer o que eles pediam,

24 ויגזר פילטוס כי תעשה בקשתם:

25 E soltou-lhes o que fora lançado na prisão por uma sedição e homicídio, que era`o que pediam; mas entregou Jesus à vontade deles.

25 ויפטר להם את המשלך בית האסורים על דבר מרד ורצח את אשר שאלו ואת ישוע מסר לרצונם:

26 E quando o iam levando, tomaram um certo Simão, cireneu, que vinha do campo, e puseram-lhe a cruz às costas, para que a levasse após Jesus.

26 וכאשר הוליכהו משם ויחזיקו באיש אחד הבא מן השדה ושמו שמעון איש קוריני וישימו עליו את הצלב לשאת אחרי ישוע:

27 E seguia-o grande multidão de povo e de mulheres, as quais batiam nos peitos, e o lamentavam.

27 וילכו אחריו המון עם רב והמון נשים והנה ספדות ומקוננות עליו:

28 Porém Jesus, voltando-se para elas, disse: Filhas de Jerusalém, não choreis por mim, chorai antes por vós mesmas, e por vossos filhos.

28 ויפן ישוע ויאמר אליהן בנות ירושלים אל תבכינה עלי כי אם על נפשכן בכינה ועל בניכן:

29 Porque eis que hão-de vir dias em que dirão: Bem-aventuradas as estéreis, e os ventres que não geraram, e os peitos que não amamentaram!

29 כי הנה ימים באים ואמרו אשרי העקרות ואשרי המעים אשר לא ילדו והשדים אשר לא היניקו:

30 Então começarão a dizer aos montes: Caí sobre nós, e aos outeiros: Cobri-nos.

30 אז יחלו לאמר אל ההרים נפלו עלינו ואל הגבעות כסונו:

31 Porque, se ao madeiro verde fazem isto, que se fará ao seco?

31 כי אם יעשו כזאת בעץ הלח מה יעשה ביבש:

32 E também conduziram outros dois, que eram malfeitores, para com ele serem mortos.

32 וגם שנים אחרים אנשי בליעל מוצאים אתו למות:

33 E, quando chegaram ao lugar chamado a Caveira, ali o crucificaram, e aos malfeitores, um à direita e outro à esquerda.

33 ויהי כאשר באו אל המקום הנקרא גלגלתא ויצלבו אתו שם ואת אנשי הבליעל זה לימינו וזה לשמאלו:

34 E dizia Jesus: Pai, perdoa-lhes porque não sabem o que fazem. E, repartindo os seus vestidos, lançaram sortes.

34 ויאמר ישוע אבי סלח להם כי לא ידעו מה הם עשים ויחלקו בגדיו
להם ויפילו גורל:

35 E o povo estava olhando. E também os príncipes zombavam dele, dizendo: Aos outros salvou, salve-se a si mesmo, se este é o Cristo, o escolhido de Deus.

35 והעם עמד שם וראה וילעגו לו השרים לאמר את אחרים הושיע יושע
נא את נפשו אם הוא המשיח בחיר האלהים:

36 E também os soldados o escarneciam, chegando-se a ele, e apresentando-lhe vinagre,

36 ויהתלו בו אנשי הצבא ויגשו ויביאו לו חמץ:

37 E dizendo: Se tu és o Rei dos Judeus salva-te a ti mesmo.

37 ויאמרו אם אתה הוא מלך היהודים הושע את נפשך:

38 E também por cima dele estava um título, escrito em letras gregas, romanas, e hebraicas: ESTE É O REI DOS JUDEUS.

38 וגם מכתב היה ממעל לו בכתב יוני ורומי ועברי זה הוא מלך היהודים:

39 E um dos malfeitores que estavam pendurados blasfemava dele, dizendo: Se tu és o Cristo, salva-te a ti mesmo, e a nós.

39 ואחד מאנשי הבליעל התלוים גדפו לאמר הלא אתה המשיח הושע
את עצמך ואתנו:

40 Respondendo, porém, o outro, repreendia-o, dizendo: Tu nem ainda temes a Deus, estando na mesma condenação?

40 ויען האחר ויגער בו לאמר האינך ירא את האלהים בהיותך בעצם
הענש הזה:

41 E nós, na verdade, com justiça, porque recebemos o que os nossos feitos mereciam; mas este nenhum mal fez.

41 והן אנחנו בו כמשפט כי לקחנו כפי מעשינו אבל זה לא עשה מאומה
רע:

42 E disse a Jesus: Senhor, lembra-te de mim, quando entrares no teu reino.

42 ויאמר אל ישוע זכרני נא אדני בבאך במלכותך:

43 E disse-lhe Jesus: Em verdade te digo que hoje estarás comigo no Paraíso.

43 ויאמר ישוע אליו אמן אמר אני לך כי היום תהיה עמדי בגן עדן:

44 E era já quase a hora sexta, e houve trevas em toda a terra até à hora nona,

44 ויהי כשעה הששית והנה חשך על כל הארץ עד השעה התשיעית:

45 Escurecendo-se o sol; e rasgou-se ao meio o véu do templo.

45 ויחשך השמש ותקרע פרכת ההיכל לשנים קרעים:

46 E, clamando Jesus com grande voz, disse: Pai, nas tuas mãos entrego o meu espírito. E, havendo dito isto, expirou.

46 ויקרא ישוע בקול גדול ויאמר אבי בידך אפקיד רוחי ובאמרו זאת נפח
נפשו:

47 E o centurião, vendo o que tinha acontecido, deu glória a Deus, dizendo: Na verdade, este homem era justo.

47 וירא שר המאה את אשר נהיתה ויתן כבוד לאלהים לאמר אכן האיש
הזה צדיק היה:

48 E toda a multidão que se ajuntara a este espectáculo, vendo o que havia acontecido, voltava batendo nos peitos.

48 וכל המון העם אשר התאספו יחד למראה הזה בהביטם אל כל אשר
נעשה תופפו על לבביהם וישובו:

49 E todos os seus conhecidos, e as mulheres que juntamente o
haviam seguido desde a Galiléia, estavam de longe vendo estas
coisas.

49 וכל מידעיו עמדו מרחוק וגם הנשים אשר הלכו אתו מן הגליל ועיניהן
ראות את אלה:

50 E eis que um varão por nome José, senador, homem de bem e
justo,

50 והנה איש ושמו יוסף והוא מן היעצים איש טוב וצדיק מן הרמתים עיר
היהודים:

51 Que não tinha consentido no conselho e nos actos dos outros,
de Arimatéia, cidade dos judeus, e que também esperava o reino
de Deus,

51 אשר לא הסכים לעצתם ולפעלם ומחכה גם הוא למלכות האלהים:

52 Esse, chegando a Pilatos pediu o corpo de Jesus.

52 ויגש אל פילטוס וישאל ממנו את גוית ישוע:

53 E havendo-o tirado, envolveu-o num lençol, e pô-lo num
sepulcro escavado numa penha, onde ninguém ainda havia sido
posto.

53 ויורד אתה ויכרכה בסדינים וישימה בקבר חצוב בסלע אשר עדן לא
הושם בו אדם:

54 E era o dia da preparação, e amanhecia o sábado.

54 ויום ערב שבת היה והשבת הגיעה:

55 E as mulheres, que tinham vindo com ele da Galiléia, seguiram-no também e viram o sepulcro, e como foi posto o seu corpo.

55 ותלכנה אחריו מן הנשים אשר באו אתו מן הגליל ותחזינה את הקבר ואת אשר הושם בו גויתו:

56 E, voltando elas, prepararam especiarias e unguentos; e no sábado repousaram, conforme o mandamento.

56 ואחרי שובן הכינו סמים ומרקחות ובשבת שבתו כפי המצוה:

Lucas 24

1 E NO primeiro dia da semana, muito de madrugada, foram elas ao sepulcro, levando as especiarias que tinham preparado, e algumas outras com elas.

1 ובאחד בשבת לפני עלות השחר באו אל הקבר ותביאינה את הסמים אשר הכינו ועמהן עוד אחרות:

2 E acharam a pedra revolvida do sepulcro.

2 וימצאו את האבן גלולה מן הקבר:

3 E, entrando, não acharam o corpo do Senhor Jesus.

3 ותבאנה פנימה ולא מצאו את גוית האדון ישוע:

4 E aconteceu que, estando elas perplexas a esse respeito, eis que pararam junto delas dois varões, com vestidos resplandecentes.

4 ויהי הנה נבכות על הדבר הזה והנה שני אנשים עמדו עליהן ולבושיהם מזהירים:

5 E, estando elas muito atemorizadas, e abaixando o rosto para o chão, eles lhes disseram: Porque buscais o vivente entre os mortos?

5 ויפל פחד עליהן ותקדנה אפים ארצה ויאמרו אליהן מה תבקשנה את החי אצל המתים:

6 Não está aqui, mas ressuscitou. Lembrai-vos como vos falou, estando ainda na Galiléia.

6 איננו פה כי קם זכרנה את אשר דבר אליכן בעוד היותו בגליל לאמר:

7 Dizendo: Convém que o Filho do homem seja entregue nas mãos de homens pecadores, e seja crucificado, e ao terceiro dia ressuscite.

7 כי צריך בן האדם להמסר לידי אנשים חטאים ולהצלב וביום השלישי קום יקום:

8 E lembraram-se das suas palavras.

8 ותזכרנה את דבריו:

9 E, voltando do sepulcro, anunciaram todas estas coisas aos onze e a todos os demais.

9 ותשבנה מן הקבר ותגדנה את כל הדברים האלה לעשתי העשר ולכל האחרים:

10 E eram Maria Madalena, e Joana, e Maria mãe de Tiago, e as outras que com elas estavam, as que diziam estas coisas aos apóstolos.

10 ומרים המגדלית ויוחנה ומרים אם יעקב והאחרות אשר עמהן הנה היו המדברות אל השליחים את הדברים האלה:

11 E as suas palavras lhes pareciam com desvario, e não as creram.

11 ויהיו דבריהן כדברי ריק בעיניהם ולא האמינו להן:

12 Pedro, porém, levantando-se, correu ao sepulcro, e, abaixando-se, viu só os lençóis ali postos; e retirou-se, admirando consigo aquele caso.

12 ופטרוס קם וירץ אל הקבר וישקף ולא ראה כי אם התכריכים מנחים שם וישב למקומו משתומם על הנהיה:

13 E eis que no mesmo dia iam dois deles para uma aldeia, que distava de Jerusalém sessenta estádios, cujo nome era Emaus;

13 והנה שנים מהם היו הלכים בעצם היום הזה אל כפר הרחק מירושלים כששים ריס ושמו עמאוס:

14 E iam falando entre si de tudo aquilo que havia sucedido.

14 והם נדברו איש אל רעהו על כל הקרות האלה:

15 E aconteceu que, indo eles falando entre si, e fazendo perguntas um ao outro, o mesmo Jesus se aproximou, e ia com eles;

15 ויהי בדברם ובהתוכחם יחד ויגש ישוע אף הוא וילך אתם:

16 Mas os olhos deles estavam como que fechados, para que o não conhecessem.

16 ועיניהם נאחזו ולא יכירהו:

17 E ele lhes disse: Que palavras são essas que, caminhando trocais entre vós, e porque estais tristes?

17 ויאמר אליהם מה המה הדברים האלה אשר אתם נשאים ונתנים בהם יחדו בדרך ופניכם זעפים:

18 E, respondendo um, cujo nome era Cleofas, disse-lhe: És tu só peregrino em Jerusalém, e não sabes as coisas que nela têm sucedido nestes dias?

18 ויען האחד אשר שמו קליופס ויאמר אליו האתה לבדך גר בירושלים ואינך ידע את הקרת בה בימים האלה:

19 E ele lhes perguntou: Quais? E eles lhe disseram: As que dizem respeito a Jesus Nazareno, que foi varão profeta, poderoso em obras e palavras diante de Deus e de todo o povo;

19 ויאמר אליהם ומה המה ויגידו אליו מעשה ישוע הנצרי אשר היה איש נביא גבור בפעל ובאמר לפני האלהים ולפני כל העם:

20 E como os principais dos sacerdotes e os nossos príncipes o entregaram à condenação de morte, e o crucificaram.

20 ואת אשר כהנינו הגדולים וזקנינו הסגירהו למשפט מות ויצלבהו:

21 E nós esperávamos que fosse ele o que remisse Israel; mas agora, sobre tudo isso, é já hoje o terceiro dia desde que essas coisas aconteceram.

21 ואנחנו חכינו כי הוא העתיד לגאל את ישראל ועתה בכל זאת היום יום שלישי מאז נעשו אלה:

22 É verdade que também algumas mulheres de entre nós nos maravilharam, as quais de madrugada foram ao sepulcro;

22 והנה גם נשים מקרבנו החרידנו אשר קדמו בבקר לבא לקבר:

23 E, não achando o seu corpo, voltaram, dizendo que também tinham visto uma visão de anjos, que dizem que ele vive.

23 ולא מצאו את גויתו ותבאנה ותאמרנה כי ראו גם מראה מלאכים האמרים כי הוא חי:

24 E alguns dos que estavam connosco foram ao sepulcro, e achRaram ser assim como as mulheres haviam dito; porém a ele não o viram.

24 וילכו אנשים משלנו אל הקבר וימצאו כאשר אמרו הנשים ואותו לא ראו:

25 E ele lhes disse: Ó néscios, e tardos de coração para crer tudo o que os profetas disseram!

25 ויאמר אליהם הוי חסרי דעת וכבדי לב מהאמין בכל אשר דברו הנביאים:

26 Porventura não convinha que o Cristo padecesse estas coisas e entrasse na sua glória?

26 הלא על המשיח היה לסבל את כל זאת ולבוא אל כבודו:

27 E, começando por Moisés, e por todos os profetas, explicava-lhes o que dele se achava em todas as Escrituras.

27 ויחל ממשה ומכל הנביאים ויבאר להם את כל הכתובים הנאמרים עליו:

28 E chegaram à aldeia para onde iam e ele fez como quem ia para mais longe.

28 ויקרבו אל הכפר אשר הם הלכים שמה וישם פניו כהלך לו לדרכו:

29 E eles o constrangeram, dizendo: Fica connosco, porque já é tarde, e já declinou o dia. E entrou para ficar com eles.

29 ויפצרו בו לאמר שבה אתנו כי עת ערב הגיע ונטה היום ויבא הביתה לשבת אתם:

30 E aconteceu que, estando com eles à mesa, tomando o pão, o abençoou e partiu, e lho deu.

30 ויהי כאשר הסב עמהם ויקח את הלחם ויברך ויבצע ויתן להם:

31 Abriram-se-lhe então os olhos, e o conheceram, e ele desapareceu-lhes.

31 ותפקחנה עיניהם ויכירהו והוא חמק עבר מעיניהם:

32 E disseram um para o outro: Porventura não ardia em nós o nosso coração quando, pelo caminho, nos falava, e quando nos abria as Escrituras?

32 ויאמרו איש אל רעהו הלא היה בער לבבנו בקרבנו בדברו אלינו בדרך ויפתח לנו את הכתובים:

33 E na mesma hora, levantando-se, tornaram para Jerusalém, e acharam congregados os onze, e os que estavam com eles;

33 ויקומו בשעה ההיא וישובו ירושלים וימצאו את עשתי העשר ואת אשר אתם נקהלים יחד:

34 Os quais diziam: Ressuscitou verdadeiramente o Senhor, e já apareceu a Simão.

34 האמרים אכן קם האדון מן המתים ונראה אל שמעון:

35 E eles lhe contaram o que lhe acontecera no caminho, e como deles foi conhecido no partir do pão.

35 ויספרו גם הם את אשר נעשה להם בדרך ואיך הכירהו בבציעת הלחם:

36 E, falando eles destas coisas, o mesmo Jesus se apresentou no meio deles, e disse-lhes: Paz seja convosco.

36 עודם מדברים כדברים האלה והוא ישוע עמד בתוכם ויאמר אליהם שלום לכם:

37 E eles espantados e atemorizados, pensavam que viam algum espírito.

37 והמה חתו ונבעתו ויחשבו כי רוח ראו:

38 E ele lhes disse: Porque estais perturbados, e porque sobem tais pensamentos aos vossos corações?

38 ויאמר אליהם מה זה אתם נבהלים ועל מה זה מחשבות עלות בלבבכם:

39 Vede as minhas mãos e os meus pés, que sou eu mesmo: apalpai-me e vede; pois um espírito não tem carne nem ossos, como vedes que eu tenho.

39 ראו את ידי ואת רגלי כי אנכי הוא משוני וראו כי רוח אין לו בשר ועצמות כאשר אתם ראים שיש לי:

40 E, dizendo isto, mostrou-lhes as mãos e os pés.

40 ואחרי אמרו את זאת הראה אתם את ידיו ואת רגליו:

41 E, não o crendo eles ainda por causa da alegria, e estando maravilhados, disse-lhes: Tendes aqui alguma coisa de comer?

41 והם עוד לא האמינו משמחה ותמהו ויאמר אליהם היש לכם פה דבר אכל:

42 Então eles apresentaram-lhe parte de um peixe assado, e um favo de mel.

42 ויתנו לפניו חלק דג צלוי ומעט צוף דבש:

43 O que ele tomou, e comeu diante deles.

43 ויקח ויאכל לעיניהם:

44 E disse-lhes: São estas as palavras que vos disse estando ainda convosco: Que convinha que se cumprisse tudo o que de mim estava escrito na lei de Moisés, e nos profetas e nos salmos.

44 ויאמר אליהם אלה הם הדברים אשר דברתי אליכם בעוד היותי עמכם
כי המלא ימלא כל הכתוב עלי בתורת משה ובנביאים ובתהלים:

45 Então abriu-lhes o entendimento para compreenderem as Escrituras,

45 אז פתח את לבבם להבין את הכתובים:

46 E disse-lhes: Assim está escrito, e assim convinha que o Cristo padecesse, e ao terceiro dia ressuscitasse dos mortos;

46 ויאמר אליהם כן כתוב וכן נגזר אשר יענה המשיח ויקום מן המתים
ביום השלישי:

47 E em seu nome se pregasse o arrependimento e a remissão dos pecados, em todas as nações, começando por Jerusalém.

47 ואשר תקרא בשמו תשובה וסליחת החטאים בכל הגוים החל
מירושלים:

48 E destas coisas sois vós testemunhas.

48 ואתם עדים בזאת:

49 E eis que sobre vós envio a promessa de meu Pai: Ficai, porém, na cidade de Jerusalém, até que do alto sejais revestidos de poder.

49 והנני שולח עליכם את הבטחת אבי ואתם שבו בעיר ירושלים עד כי
תלבשו עז ממרום:

50 E levou-os fora, até Betania; e, levantando as suas mãos, os abençoou.

50 ויוליכם מחוץ לעיר עד בית היני וישא את ידיו ויברכם:

51 E aconteceu que, abençoando-os ele, se apartou deles e foi elevado ao céu.

51 ויהי בברכו אתם ויפרד מאתם וינשא השמימה:

52 E, adorando-o eles, tornaram com grande júbilo para Jerusalém.

52 והם השתחוו לו וישובו לירושלים בשמחה גדולה:

53 E estavam sempre no templo, louvando e bem-dizendo a Deus. Amen.

53 ויהיו תמיד במקדש מהללים ומברכים את האלהים אמן:

Evangelho segundo João

João 1

1 No princípio era o Verbo, e o Verbo estava com Deus, e o Verbo era Deus.

1 בראשית היה הדבר והדבר היה את האלהים ואלהים היה הדבר:

2 Ele estava no princípio com Deus.

2 הוא היה בראשית אצל האלהים:

3 Todas as coisas foram feitas por ele, e sem ele nada do que foi feito se fez.

3 הכל נהיה על ידו ומבלעדיו לא נהיה כל אשר נהיה:

4 Nele estava a vida, e a vida era a luz dos homens;

4 בו היו חיים והחיים היו אור בני האדם:

5 E a luz resplandece nas trevas, e as trevas não a
compreenderam.

5 והאור בחשך זרח והחשך לא השיגו:

6 Houve um homem enviado de Deus, cujo nome era João.

6 ויהי איש שלוח מאת האלהים ושמו יוחנן:

7 Este veio para testemunho, para que testificasse da luz; para
que todos cressem por ele.

7 הוא בא לעדות להעיד על האור למען יאמינו כלם על ידו:

8 Não era ele a luz; mas para que testificasse da luz.

8 הוא לא היה האור כי אם להעיד על האור:

9 Ali estava a luz verdadeira, que alumia a todo o homem que
vem ao mundo.

9 האור האמתי המאיר לכל אדם היה בא אל העולם:

10 Estava no mundo, e o mundo foi feito por ele, e o mundo não
o conheceu.

10 בעולם היה ועל ידו נהיה העולם והעולם לא הכירו:

11 Veio para o que era seu, e os seus não o receberam.

11 הוא בא אל אשר לו ואשר המה לו לא קבלהו:

12 Mas, a todos quantos o receberam, deu-lhes o poder de
serem feitos filhos de Deus; aos que crêem no seu nome;

12 והמקבלים אתו נתן עז למו להיות בנים לאלהים המאמינים בשמו:

13 Os quais não nasceram do sangue, nem da vontade da carne,
nem da vontade do varão, mas de Deus.

13 אשר לא מדם ולא מחפץ הבשר אף לא מחפץ גבר כי אם מאלהים
נולדו:

14 E o Verbo se fez carne, e habitou entre nós, e vimos a sua
glória, como a glória do unigénito do Pai, cheio de graça e de
verdade.

14 והדבר נהיה בשר וישכן בתוכנו ונחזה תפארתו כתפארת בן יחיד לאביו
רב חסד ואמת:

15 João testificou dele; e clamou, dizendo: Este era aquele de
quem eu dizia: O que vem depois de mim é antes de mim,
porque foi primeiro do que eu.

15 ויוחנן מעיד עליו ויקרא לאמר הנה זה הוא אשר אמרתי עליו הבא
אחרי היה לפני כי קדם לי היה:

16 E todos nós recebemos também da sua plenitude, e graça por
graça.

16 וממלואו לקחנו כלנו חסד על חסד:

17 Porque a lei foi dada por Moisés; a graça e a verdade vieram
por Jesus Cristo.

17 כי התורה נתנה ביד משה והחסד והאמת באו על ידי ישוע המשיח:

18 Deus nunca foi visto por alguém. O Filho unigénito, que está
no seio do Pai, esse o fez conhecer.

18 את האלהים לא ראה איש מעולם הבן היחיד אשר בחיק האב הוא הודיע:

19 E este é o testemunho de João quando os judeus mandaram de Jerusalém sacerdotes levitas para que lhe perguntassem: Quem és tu?

19 וזאת היא עדות יוחנן בשלח היהודים מירושלים כהנים ולוים לשאל אתו מי אתה:

20 E confessou, e não negou; confessou: Eu não sou o Cristo.

20 ויודה ולא כחש ויודה לאמר אני אינני המשיח:

21 E perguntaram-lhe: Então quê? És tu Elias? E disse: Não sou. És tu profeta? E respondeu: Não.

21 וישאלו אתו מי אפוא אתה האתה אליהו ויאמר אינני האתה הנביא ויען לא:

22 Disseram-lhe pois: Quem és? Para que demos resposta àqueles que nos enviaram; que dizes de ti mesmo?

22 ויאמרו אליו מי זה אתה למען נשיב לשלחינו דבר מה תאמר עליך:

23 Disse: Eu sou a voz do que clama no deserto: Endireitai o caminho do Senhor, como disse o profeta Isaías,

23 ויאמר אני קול קורא במדבר פנו דרך יהוה כאשר דבר ישעיהו הנביא:

24 E os que tinham sido enviados eram dos fariseus;

24 והמשלחים היו מן הפרושים:

25 E perguntaram-lhe, e disseram-lhe: Porque baptizas, pois, se tu não és o Cristo, nem Elias, nem o profeta?

25 וישאלהו ויאמרו אליו מדוע אפוא מטביל אתה אם אינך המשיח או אליה או הנביא:

26 João respondeu-lhes, dizendo: Eu baptizo com água; mas no meio de vós está um a quem vós não conheceis.

26 ויען אתם יוחנן ויאמר אנכי מטביל במים ובתוככם עומד אשר לא ידעתם אתו:

27 Este é aquele que vem após mim, que foi antes de mim, do qual eu não sou digno de desatar a correia da alparca.

27 הוא הבא אחרי אשר היה לפני ואני נקלתי מהתיר שרוך נעליו:

28 Estas coisas aconteceram em Betania, da outra banda do Jordão, onde João estava baptizando.

28 זאת היתה בבית עברה מעבר לירדן מקום אשר יוחנן מטביל שם:

29 No dia seguinte João viu a Jesus, que vinha para ele, e disse: Eis o Cordeiro de Deus, que tira o pecado do mundo.

29 ויהי ממחרת וירא יוחנן את ישוע בא אליו ויאמר הנה שה האלהים הנשא חטאת העולם:

30 Este é aquele do qual eu disse: Após mim vem um varão que foi antes de mim; porque já era primeiro do que eu.

30 זה הוא אשר אמרתי עליו אחרי יבא איש אשר היה לפני כי קדם לי היה:

31 E eu não o conhecia; mas, para que ele fosse manifestado a Israel, vim eu, por isso, baptizando com água.

31 ואני לא ידעתיו כי אם בעבור יגלה בישראל באתי אני לטבל במים:

32 E João testificou, dizendo: Eu vi o Espirito descer do céu como uma pomba, e repousar sobre ele.

32 ויעד יוחנן ויאמר חזיתי הרוח כדמות יונה ירדת משמים ותנח עליו:

33 E eu não o conhecia, mas o que me mandou a baptizar com água, esse me disse: Sobre aquele que vires descer o Espírito, e sobre ele repousar, esse é o que baptiza com o Espírito Santo.

33 ואני לא ידעתיו אולם השלח אתי לטבל במים הוא אמר אלי את אשר תראה הרוח ירדת ונחה עליו הנה זה הוא אשר יטבל ברוח הקדש:

34 E eu vi, e tenho testificado que este é o Filho de Deus.

34 ואני ראיתי ואעידה כי זה הוא בן האלהים:

35 No dia seguinte João estava outra vez ali, e dois dos seus discípulos;

35 ויהי ממחרת ויסף יוחנן ויעמד ושנים מתלמידיו עמו:

36 E, vendo passar a Jesus, disse: Eis aqui o Cordeiro de Deus.

36 ויבט אל ישוע והוא מתהלך ויאמר הנה שה האלהים:

37 E os dois discípulos ouviram-no dizer isto, e seguiram a Jesus.

37 ושני תלמידיו שמעו את דברו וילכו אחרי ישוע:

38 E Jesus, voltando-se e vendo que eles o seguiam, disse-lhes: Que buscais? E eles disseram: Rabi, (que traduzido quer dizer Mestre) onde moras?

38 ויפן ישוע אחריו וירא אתם הלכים אחריו ויאמר אליהם מה תבקשו ויאמרו אליו רבי פרושו מורי איפה תלין:

39 Ele lhes disse: Vinde, e vede. Foram e viram onde morava, e ficaram com ele aquele dia: e era já quase a hora décima.

39 ויאמר אליהם באו וראו ויבאו ויראו את מקום מלונו וישבו עמו ביום ההוא והעת כשעה העשירית:

40 Era André, irmão de Simão Pedro, um dos dois que ouviram aquilo de João, e o haviam seguido.

40 ואחד מן השנים אשר שמעו מאת יוחנן והלכו אחריו הוא אנדרי אחי שמעון פטרוס:

41 Este achou primeiro a seu irmão Simão, e disse-lhe: Achámos o Messias (que, traduzido, é o Cristo).

41 הוא פגש בראשונה את שמעון אחיו ויאמר אליו את המשיח מצאנו אשר תרגומו כריסטוס:

42 E levou-o a Jesus. E, olhando Jesus para ele, disse: Tu és Simão, filho de Jonas; tu serás chamado Cefas (que quer dizer Pedro).

42 ויוליכהו אל ישוע ויהי כהביט אליו ישוע ויאמר שמעון בן יונה לך יקרא כיפא אשר תרגומו פטרוס:

43 No dia seguinte quis Jesus ir à Galiléia; e achou a Filipe, e disse-lhe: Segue-me.

43 ויהי ממחרת ויואל ישוע לצאת הגלילה וימצא את פילפוס ויאמר אליו לך אחרי:

44 E Filipe era de Betsaida, cidade de André e de Pedro.

44 ופילפוס היה מבית צידה עיר אנדרי ופטרוס:

45 Filipe achou Nataniel, e disse-lhe: Havemos achado aquele de quem Moisés escreveu na lei, e os profetas: Jesus de Nazaré, filho de José.

45 ויפגע פילפוס את נתנאל ויאמר אליו מצאנו אתו אשר כתב משה בספר התורה והנביאים את ישוע בן יוסף מנצרת:

46 Disse-lhe Nataniel: Pode vir alguma coisa boa de Nazaré? Disse-lhe Filipe: Vem, e vê.

46 ויאמר אליו נתנאל המנצרת תצא לנו טובה ויאמר אליו בא וראה:

47 Jesus viu Nataniel vir ter com ele, e disse dele: Eis aqui um verdadeiro israelita, em quem não há dolo.

47 וירא ישוע את נתנאל בא לקראתו ויאמר עליו הנה באמת בן ישראל אשר אין בו רמיה:

48 Disse-lhe Nataniel: Donde me conheces tu? Jesus respondeu, e disse-lhe: Antes que Filipe te chamasse, te vi eu, estando tu debaixo da figueira.

48 ויאמר אליו נתנאל מאין ידעתני ויען ישוע ויאמר לו בטרם קרא לך פילפוס בהיותך תחת התאנה אנכי ראיתיך:

49 Nataniel respondeu, e disse-lhe: Rabi, tu és o Filho de Deus, tu és o Rei de Israel.

49 ויען נתנאל ויאמר אליו רבי אתה בן אלהים אתה הוא מלך ישראל:

50 Jesus respondeu, e disse-lhe: Porque te disse: Vi-te debaixo da figueira, crês? Coisas maiores do que estas verás.

50 ויען ישוע ויאמר אליו על אמרי לך כי תחת התאנה ראיתיך האמנת הנה גדלות מאלה תראה:

51 E disse-lhe: Na verdade, na verdade vos digo que daqui em diantevereis o céu aberto, e os anjos de Deus subirem e descerem sobre o Filho do homem.

51 ויאמר אליו אמן אמן אני אמר לכם מעתה תראו השמים נפתחים ומלאכי אלהים עלים וירדים על בן אלהים:

João 2

1 E, Ao terceiro dia, fizeram-se umas bodas em Caná da Galiléia: e estava ali a mãe de Jesus.

1 וביום השלישי היתה חתנה בקנה אשר בגליל ואם ישוע היתה שם:

2 E foi também convidado Jesus e os seus discípulos para as bodas.

2 וישוע ותלמידיו היו גם הם קרואים אל החתנה:

3 E, faltando o vinho, a mãe de Jesus lhe disse: Não têm vinho.

3 ויחסר היין ותאמר אם ישוע אליו יין אין להם:

4 Disse-lhe Jesus: Mulher, que tenho eu contigo? Ainda não é chegada a minha hora.

4 ויאמר אליה ישוע מה לי ולך אשה עתי עדין לא באה:

5 Sua mãe disse aos serventes: Fazei tudo quanto ele vos disser.

5 ותאמר אמו אל המשרתים ככל אשר יאמר לכם תעשו:

6 E estavam ali postas seis talhas de pedra, para as purificações dos judeus, e em cada uma cabiam dois ou três almudes.

6 והנה ששה כדי אבן ערוכים שם כמשפט היהודים לטהרתם שתים או שלש בתים יכיל כל אחד:

7 Disse-lhes Jesus: Enchei de água essas talhas. E encheram-nas até cima.

7 ויאמר אליהם ישוע מלאו לכם הכדים מים וימלאום עד למעלה:

8 E disse-lhes: Tirai agora, e levai ao mestre-sala. E levaram.

8 ויאמר שאבו נא והביאו אל רב המסבה ויביאו:

9 E, logo que o mestre-sala provou a água feita vinho (não sabendo donde viera, se bem que o sabiam os serventes que tinham tirado a água), chamou o mestre-sala ao esposo,

9 ויטעם רב המסבה את המים אשר נהפכו ליין ולא ידע מאין הוא ואולם המשרתים אשר שאבו את המים ידעו ויקרא רב המסבה אל החתן:

10 E disse-lhe: Todo o homem põe primeiro o vinho bom, e, quando já têm bebido bem, então o inferior; mas tu guardaste até agora o bom vinho.

10 ויאמר אליו כל איש יתן בראשונה את היין הטוב וכאשר ישכרו יתן להם את הגרוע ואתה צפנת היין הטוב עד עתה:

11 Jesus principiou assim os seus sinais em Caná da Galiléia, e manifestou a sua glória; e os seus discípulos creram nele.

11 זאת תחלת האתות אשר עשה ישוע בקנה אשר בארץ הגליל וגלה את כבודו ויאמינו בו תלמידיו:

12 Depois disto desceu a Cafarnaum, ele, e sua mãe, e seus irmãos, e seus discípulos, e ficaram ali não muitos dias.

12 ויהי אחרי כן וירד אל כפר נחום הוא ואמו ואחיו ותלמידיו ולא ארכו ימי שבתם שם:

13 E estava próxima a páscoa dos judeus, e Jesus subiu a Jerusalém.

13 ויקרבו ימי חג הפסח אשר ליהודים ויעל ישוע ירושלים:

14 E achou no templo os que vendiam bois, e ovelhas, e pombos, e os cambiadores assentados.

14 וימצא במקדש מכרי בקר וצאן ובני יונה ואת מחליפי כסף ישבים שם:

15 E, tendo feito um azorrague de cordéis, lançou todos fora do templo, também os bois e ovelhas; e espalhou o dinheiro dos cambiadores, e derribou as mesas;

15 ויקח חבלים ויעבתם לשוט ויגרש כלם מן המקדש ואת הצאן ואת הבקר ויפזר את מעות השלחנים ויהפך שלחנתיהם:

16 E disse aos que vendiam pombos: Tirai daqui estes, e não façais da casa de meu Pai casa de venda.

16 ואל מכרי היונים אמר הוציאו אלה מזה ואל תעשו את בית אבי לבית מסחר:

17 E os seus discípulos lembraram-se do que está escrito: O zelo da tua casa me devorará.

17 ויזכרו תלמידיו את הכתוב כי קנאת ביתך אכלתני:

18 Responderam pois os judeus, e disseram-lhe: Que sinal nos mostras para fazeres isto?

18 ויענו היהודים ויאמרו אליו אי זו אות תראנו כי כזאת אתה עשה:

19 Jesus respondeu, e disse-lhes: Derribai este templo, e em três dias o levantarei.

19 ויען ישוע ויאמר אליהם הרסו את ההיכל הזה ובשלשה ימים אקימנו:

20 Disseram pois os judeus: Em quarenta e seis anos foi edificado este templo, e tu o levantarás em três dias?

20 ויאמרו היהודים הנה זה ארבעים ושש שנה נבנה ההיכל הזה ואתה בשלשה ימים תקימנו:

21 Mas ele falava do templo do seu corpo.

21 והוא דבר על היכל גויתו:

22 Quando, pois, ressuscitou dos mortos, os seus discípulos lembraram-se de que lhes dissera isto; e creram na Escritura, e na palavra que Jesus tinha dito.

22 ואחרי קומו מן המתים זכרו תלמידיו כי זאת אמר להם ויאמינו בכתוב ובדבר אשר דבר ישוע:

23 E, estando ele em Jerusalém pela páscoa, durante a festa, muitos, vendo os sinais que fazia, creram no seu nome.

23 ויהי בהיתו בירושלים בחג הפסח האמינו רבים בשמו כי ראו האתות אשר עשה:

24 Mas o mesmo Jesus não confiava neles, porque a todos conhecia;

24 והוא ישוע לא הפקיד את עצמו בידם על אשר ידע את כלם:

25 E não necessitava de que alguém testificasse do homem, porque ele bem sabia o que havia no homem.

25 ולא הצטרך לעדות איש על האדם כי הוא ידע מה בקרב האדם:

João 3

1 E HAVIA entre os fariseus um homem, chamado Nicodemos, príncipe dos judeus.

1 ויהי איש אחד בתוך הפרושים ושמו נקדימון שר ליהודים:

2 Este foi ter de noite com Jesus, e disse-lhe: Rabi, bem sabemos que és Mestre, vindo de Deus: porque ninguém pode fazer estes sinais que tu fazes, se Deus não for com ele.

2 ויבא אל ישוע לילה ויאמר אליו רבי ידענו כי אתה מורה מאת אלהים באת כי לא יוכל איש לעשות האתות אשר אתה עשה בלתי אם האלהים עמו:

3 Jesus respondeu, e disse-lhe: Na verdade na verdade te digo que aquele que não nascer de novo, não pode ver o reino de Deus.

3 ויען ישוע ויאמר אליו אמן אמן אני אמר לך אם לא יולד איש מלמעלה לא יוכל לראות מלכות האלהים:

4 Disse-lhe Nicodemos : Como pode um homem nascer, sendo velho? Porventura pode tornar a entrar no ventre de sua mãe, e nascer?

4 ויאמר אליו נקדימון איך יולד אדם והוא זקן הכי שוב ישוב אל בטן אמו ויולד:

5 Jesus respondeu: Na verdade, na verdade, te digo que aquele que não nascer da água e do Espírito, não pode entrar no reino de Deus.

5 ויען ישוע אמן אמן אני אמר לך אם לא יולד איש מן המים והרוח לא יוכל לבוא אל מלכות האלהים:

6 O que é nascido da carne é carne, e o que é nascido do Espírito é espírito.

6 הנולד מן הבשר בשר הוא והנולד מן הרוח רוח הוא:

7 Não te maravilhes de te ter dito: Necessário vos é nascer de novo.

7 אל תתמה על אמרי לך כי עליכם להולד מלמעלה:

8 O vento assopra onde quer e ouves a sua voz; mas não sabes donde vem, nem para onde vai; assim é todo aquele que é nascido do Espírito.

8 הרוח באשר יחפץ שם הוא נשב ואתה תשמע את קולו אך לא תדע מאין בא ואנה הוא הולך כן כל הנולד מן הרוח:

9 Nicodemos respondeu, e disse-lhe: Como pode ser isso?

9 ויען נקדימון ויאמר אליו איכה תהיה כזאת:

10 Jesus respondeu, e disse-lhe: Tu és mestre de Israel, e não sabes isto?

10 ויען ישוע ויאמר אליו רבן של ישראל אתה וזאת לא ידעת:

11 Na verdade, na verdade te digo que nós dizemos o que sabemos; e testificamos o que vimos; e não aceitais o nosso testemunho.

11 אמן אמן אני אמר לך כי את אשר ידענו נדבר ואת אשר ראינו נעיד ואתם לא תקבלו עדותנו:

12 Se vos falei de coisas terrestres, e não crestes, como crereis, se vos falar das celestiais?

12 אם אמרתי אליכם דברי הארץ ואינכם מאמינים איך תאמינו באמרי אליכם דברי השמים:

13 Ora ninguém subiu ao céu, senão o que desceu do céu, o Filho do homem, que está no céu.

13 ואיש לא עלה השמימה בלתי אם אשר ירד מן השמים בן האדם אשר הוא בשמים:

14 E, como Moisés levantou a serpente no deserto, assim importa que o Filho do homem seja levantado;

14 וכאשר הגביה משה את הנחש במדבר כן צריך בן האדם להנשא:

15 Para que todo aquele que nele crê não pereça, mas tenha a vida eterna.

15 למען לא יאבד כל המאמין בו כי אם יחיה חיי עולמים:

16 Porque Deus amou o Mundo de tal maneira que deu o seu Filho unigénito, para que todo aquele que nele crê não pereça, mas tenha a vida eterna.

16 כי ככה אהב האלהים את העולם עד אשר נתן את בנו את יחידו למען לא יאבד כל המאמין בו כי אם יחיה חיי עולמים׃

17 Porque Deus enviou o seu Filho ao mundo, não para que condenasse o mundo, mas para que o mundo fosse salvo por ele.

17 כי האלהים לא שלח את בנו אל העולם לדין את העולם כי אם למען יושע בו העולם׃

18 Quem crê nele não é condenado; mas quem não crê já está condenado; porquanto não crê no nome do Unigénito Filho de Deus.

18 המאמין בו לא ידון ואשר לא יאמין בו כבר נדון כי לא האמין בשם בן האלהים היחיד׃

19 E a condenação é esta: Que a luz veio ao mundo, e os homens amaram mais as trevas do que a luz, porque as suas obras eram más.

19 וזה הוא הדין כי האור בא אל העולם ובני האדם אהבו החשך מן האור כי רעים מעשיהם׃

20 Porque todo aquele que faz o mal aborrece a luz, e não vem para a luz, para que as suas obras não sejam reprovadas.

20 כי כל פעל עולה ישנא את האור ולא יבא לאור פן יוכחו מעשיו׃

21 Mas quem pratica a verdade vem para a luz, a fim de que as suas obras sejam manifestas, porque são feitas em Deus.

21 אבל עשה האמת יבא לאור למען יגלו מעשיו כי נעשו באלהים׃

22 Depois disto foi Jesus com os seus discípulos para a terra da Judéia; e estava ali com eles, e baptizava.

22 ויהי אחרי הדברים האלה ויבא ישוע ותלמידיו אל ארץ יהודה ויגר שם עמהם ויטבל:

23 Ora João baptizava também em Enon, junto a Salim, porque havia ali muitas águas; e vinham ali, e eram baptizados.

23 וגם יוחנן היה טבל בעינון קרוב לשלם כי שמה מים לרב ויבאו ויטבלו:

24 Porque ainda João não tinha sido lançado na prisão.

24 כי עוד לא נתן יוחנן אל בית הסהר:

25 Houve então uma questão entre os discípulos de João e um judeu acerca da purificação.

25 ויהי ריב בין תלמידי יוחנן ובין היהודים על דבר הטהרה:

26 E foram ter com João, e disseram-lhe: Rabi, aquele que estava contigo além do Jordão, do qual tu deste testemunho, ei-lo baptizando, e todos vão ter com ele .

26 ויבאו אל יוחנן ויאמרו אליו רבי האיש אשר היה עמך בעבר הירדן ואשר העידת לו הנו טבל וכלם באים אליו:

27 João respondeu, e disse: O homem não pode receber coisa alguma, se lhe não for dado do céu.

27 ויען יוחנן לא יוכל איש לקחת דבר בלתי אם נתן לו מן השמים:

28 Vós mesmos me sois testemunhas de que disse: Eu não sou o Cristo, mas sou enviado adiante dele.

28 ואתם עדי כי אמרתי אנכי אינני המשיח רק שלוח אני לפניו:

29 Aquele que tem a esposa é o esposo, mas o amigo do esposo, que lhe assiste e o ouve, alegra-se muito com a voz do esposo. Assim pois já este meu gozo está cumprido.

29 אשר לו הכלה הוא החתן ורע החתן העמד ושמע אתו שמוח ישמח לקול החתן הנה שמחתי זאת עתה שלמה:

30 É necessário que ele cresça e que eu diminua.

30 הוא יגדל הלוך וגדל ואני אחסר הלוך וחסור:

31 Aquele que vem de cima é sobre todos: aquele que vem da terra é da terra e fala da terra. Aquele que vem do céu é sobre todos.

31 הבא ממעל נעלה על כל ואשר מארץ מארץ הוא ומארץ ידבר הבא משמים נעלה על כל:

32 E aquilo que ele viu e ouviu isso testifica; e ninguém aceita o seu testemunho

32 ואת אשר ראה ושמע את זאת יעיד ואין מקבל עדותו:

33 Aquele que aceitou o seu testemunho, esse confirmou que Deus é verdadeiro.

33 ואשר קבל עדותו חתום חתם כי האלהים אמת:

34 Porque aquele que Deus enviou fala as palavras de Deus; pois não lhe dá Deus o Espírito por medida.

34 כי את אשר שלחו אלהים דברי אלהים ידבר כי לא במדה נתן אלהים את הרוח:

35 O Pai ama o Filho, e todas as coisas entregou nas suas mãos.

35 האב אהב את בנו ואת כל נתן בידו:

36 Aquele que crê no Filho tem a vida eterna; mas aquele que não crê no Filho não verá a vida; mas a ira de Deus sobre ele permanece.

36 כל המאמין בבן יש לו חיי עולמים ואשר לא יאמין בבן לא יראה חיים כי אם חרון אלהים ישכן עליו׃

João 4

1 E QUANDO o Senhor entendeu que os fariseus tinham ouvido que Jesus fazia e baptizava mais discípulos do que João

1 ויהי כאשר נודע לאדון כי שמעו הפרושים אשר ישוע העמיד והטביל תלמידים הרבה מיוחנן׃

2 (Ainda que Jesus mesmo não baptizava, mas os seus discípulos).

2 ואולם ישוע הוא לא הטביל כי אם תלמידיו׃

3 Deixou a Judéia, e foi outra vez para a Galiléia.

3 ויעזב את ארץ יהודה וילך שנית הגלילה׃

4 E era-lhe necessário passar por Samaria.

4 ויהי לו לעבר בארץ שמרון׃

5 Foi pois a uma cidade, de Samaria, chamada Sicar, junto da herdade que Jacó tinha dado a seu filho José.

5 ויבא לעיר מערי שמרון ושמה סוכר היא ממול חלקת השדה אשר נתנה יעקב לבנו ליוסף׃

6 E estava ali a fonte de Jacó, Jesus, pois, cansado do caminho assentou-se assim junto da fonte. Era isto quase à hora sexta.

6 ושם באר יעקב וישוע היה עיף מן הדרך וישב לו על הבאר והעת כשעה הששית:

7 Veio uma mulher de Samaria tirar água, disse-lhe Jesus: Dá-me de beber.

7 ותבא אשה משמרון לשאב מים ויאמר אליה ישוע תני נא לי לשתות:

8 Porque os seus discípulos tinham ido à cidade comprar comida.

8 כי תלמידיו הלכו העירה לקנות אכל:

9 Disse-lhe pois a mulher samaritana: Como, sendo tu judeu, me pedes de beber a mim, que sou mulher samaritana? (porque os judeus não se comunicam com os samaritanos).

9 ותאמר אליו האשה השמרונית הן יהודי אתה ואיככה תשאל ממני לשתות ואנכי אשה שמרונית כי לא יתערבו היהודים עם השמרונים:

10 Jesus respondeu, e disse-lhe: Se tu conheceras o dom de Deus, e quem é o que te diz: Dá-me de beber, tu lhe pedirias, e ele te daria água viva.

10 ויען ישוע ויאמר אליה לו ידעת את מתת אלהים ומי הוא האמר אליך תני נא לי לשתות כי עתה שאלת ממנו ונתן לך מים חיים:

11 Disse-lhe a mulher: Senhor, tu não tens com que a tirar, e o poço é fundo: onde pois tens a água viva?

11 ותאמר אליו האשה אדני הן אין לך כלי לשאב בו והבאר עמקה ומאין לך אפוא מים חיים:

12 És tu maior do que o nosso pai Jacó, que nos deu o poço, bebendo ele próprio dele, e os seus filhos e o seu gado?

12 האתה גדול מיעקב אבינו אשר נתן לנו את הבאר הזאת וישת ממנה הוא ובניו ובעירו:

13 Jesus , respondeu, e disse-lhe: Qualquer que beber desta água tornará a ter sede;

13 ויען ישוע ויאמר אליה כל השתה מן המים האלה ישוב ויצמא:

14 Mas aquele, que beber da água que eu lhe der nunca terá sede, porque a água que eu lhe der se fará nele uma fonte de água que salte para a vida eterna:

14 ואשר ישתה מן המים אשר אנכי נתן לו לא יצמא לעולם כי המים אשר אתן לו יהיו בקרבו למקור מים נבעים לחיי העולמים:

15 Disse-lhe a mulher: Senhor, dá-me dessa água, para que não mais tenha sede, e não venha aqui tirá-la.

15 ותאמר אליו האשה אדני תנה לי המים ההם למען לא אצמא עוד ולא אוסיף לבוא הנה לשאב:

16 Disse-lhe Jesus: Vai, chama o teu marido, e vem cá.

16 ויאמר אליה ישוע לכי וקראי לאישך ושובי הלום:

17 A mulher respondeu, e disse: Não tenho marido. Disse-lhe Jesus: Disseste bem: Não tenho marido;

17 ותען האשה ותאמר אין לי איש ויאמר אליה ישוע כן דברת אין לי איש:

18 Porque tiveste cinco maridos, e o que agora tens não é teu marido; isto disseste com verdade.

18 כי בעלים חמשה היו לך ואשר לך עתה איננו בעלך לכן אמת הדבר אשר דברת:

19 Disse-lhe a mulher: Senhor, vejo que és profeta.

19 ותאמר אליו האשה אדני ראה אנכי כי נביא אתה:

20 Nossos pais adoraram neste monte, e vós dizeis que é em Jerusalém o lugar onde se deve adorar.

20 אבותינו השתחוו בהר הזה ואתם אמרים כי ירושלים היא המקום הנבחר להשתחות שמה:

21 Disse-lhe Jesus: Mulher, crê-me que a hora vem, em que nem neste monte nem em Jerusalém adorareis o Pai.

21 ויאמר אליה ישוע אשה האמיני לי כי תבוא שעה אשר לא בהר הזה אף לא בירושלים תשתחוו לאב:

22 Vós adorais o que não sabeis; nós adoramos o que sabemos, porque a salvação vem dos judeus.

22 אתם משתחוים אל אשר לא ידעתם ואנחנו משתחוים אל אשר ידענו כי הישועה מן היהודים היא:

23 Mas a hora vem, e agora é, em que os verdadeiros adoradores adorarão o Pai em espírito e em verdade; porque o Pai procura a tais que assim o adorem.

23 אולם תבוא שעה ועתה היא אשר עבדי אל האמתים ישתחוו לאב ברוח ובאמת כי במשתחוים כאלה חפץ האב:

24 Deus é Espírito, e importa que os que o adoram o adorem em espírito e em verdade.

24 האלהים רוח הוא והמשתחוים לו צריכים להשתחות ברוח ובאמת:

25 A mulher disse-lhe: Eu sei que o Messias (que se chama o Cristo) vem; quando ele vier, nos anunciará tudo.

25 ותאמר אליו האשה ידעתי כי יבא המשיח הנקרא כריסטוס הוא בבאו יגיד לנו את כל:

26 Jesus disse-lhe: Eu o sou, eu que falo contigo.

26 ויאמר אליה ישוע אני הוא המדבר אליך:

27 E nisto vieram os seus discípulos, e maravilharam-se de que estivesse falando com uma mulher; todavia nenhum lhe disse: Que perguntas? ou: Porque falas com ela?

27 ויהי הוא מדבר ככה ותלמידיו באו ויתמהו על דברו עם אשה אך לא אמר לו איש מה זה תשאל או מה תדבר עמה:

28 Deixou pois a mulher o seu cântaro, e foi à cidade, e disse àqueles homens.

28 ותעזב האשה את כדה ותלך העירה ותאמר אל האנשים:

29 Vinde, vede um homem que me disse tudo quanto tenho feito: Porventura não é este o Cristo?

29 באו וראו איש אשר הגיד לי כל אשר עשיתי הכי זה הוא המשיח:

30 Saíram pois da cidade, e foram ter com ele.

30 ויצאו מן העיר ויבאו אליו:

31 E entretanto os seus discípulos lhe rogaram, dizendo: Rabi, come.

31 טרם יבאו ותלמידיו בקשו ממנו לאמר אכל נא אדני:

32 Porém ele lhes disse: Uma comida tenho para comer, que vós não conheceis.

32 ויאמר אליהם יש לי אכל לאכל אשר אתם לא ידעתם:

33 Então os discípulos diziam uns aos outros: Trouxe-lhe porventura alguém de comer?

33 ויאמרו התלמידים איש אל רעהו הכי הביא לו איש לאכל:

34 Jesus disse-lhes: A minha comida é fazer a vontade daquele que me enviou, e realizar a sua obra.

34 ויאמר אליהם ישוע מאכלי הוא לעשות רצון שלחי ולהשלים מעשהו:

35 Não dizeis vós que ainda há quatro meses até que venha a ceifa? Eis que eu vos digo: Levantai os vossos olhos, e vede as terras, que já estão brancas para a ceifa

35 הלא אתם תאמרו כי עוד ארבעה חדשים והקציר בא הנה אני אמר לכם שאו עיניכם וראו בשדות כי כבר הלבינו לקציר:

36 E o que ceifa recebe galardão, e ajunta fruto para a vida eterna; para que, assim o que semeia como o que ceifa, ambos se regozijem.

36 והקוצר יקח שכרו ויאסף תבואה לחיי עולמים למען ישמחו יחדו גם הזרע גם הקוצר:

37 Porque nisto é verdadeiro o ditado, que um é o que semeia, e outro o que ceifa.

37 כי בזאת אמת המשל כי זה זרע ואחר יקצר:

38 Eu vos enviei a ceifar onde vós não trabalhastes; outros trabalharam, e vós entrastes no seu trabalho.

38 אנכי שלחתי אתכם לקצר את אשר לא עמלתם בו ואחרים עמלו ואתם נכנסתם בעמלם:

39 E muitos dos samaritanos daquela cidade creram nele, pela palavra da mulher, que testificou: Disse-me tudo quanto tenho feito.

39 ויאמינו בו שמרנים רבים מן העיר ההיא על דבר האשה אשר העידה לאמר הוא הגיד לי את כל אשר עשיתי:

40 Indo pois ter com ele os samaritanos, rogaram-lhe que ficasse com eles; e ficou ali dois dias.

40 ויהי כאשר באו אליו השמרנים וישאלו ממנו לשבת אתם וישב שם יומים:

41 E muitos mais creram nele, por causa da sua palavra.

41 ועוד רבים מהמה האמינו בו בעבור דברו:

42 E diziam à mulher: Já não é pelo teu dito que nós cremos; porque nós mesmos o temos ouvido, e sabemos que este é verdadeiramente o Cristo, o Salvador do mundo.

42 ויאמרו אל האשה מעתה לא בעבור מאמרך נאמין כי באזנינו שמענו ונדע כי אמנם זה הוא המשיח מושיע העולם:

43 E dois dias depois partiu dali, e foi para a Galiléia.

43 ויהי מקץ שני הימים ויצא משם ללכת הגלילה:

44 Porque Jesus mesmo testificou que um profeta não tem honra na sua própria pátria.

44 כי הוא ישוע העיד כי נביא בארץ מולדתו איננו נכבד:

45 Chegando pois à Galiléia, os galileus o receberam, vistas todas as coisas que fizera em Jerusalém no dia da festa; porque também eles tinham ido à festa.

45 ויהי הוא בא ארץ הגליל ויאספהו אנשי הגליל כי ראו את כל אשר עשה בירושלים בימי החג כי גם הם עלו לחג את החג:

46 Segunda vez foi Jesus a Caná da Galiléia, onde da água fizera vinho. E havia ali um régulo, cujo filho estava enfermo em Cafernaum.

46 ויבא ישוע עוד הפעם אל קנה אשר בגליל מקום שומו המים ליין ואיש
היה מעבדי המלך ובנו חלה בכפר נחום:

47 Ouvindo este que Jesus vinha da Judéia para a Galiléia, foi ter com ele, e rogou-lhe que descesse, e curasse o seu filho, porque já estava à morte.

47 ויהי כשמעו כי בא ישוע מיהודה לארץ הגליל וילך אליו וישאל מאתו
לרדת ולרפא את בנו כי קרב למות:

48 Então Jesus lhe disse: Se não virdes sinais e milagres, não crereis.

48 ויאמר אליו ישוע אם לא תראו אתות ומופתים לא תאמינו:

49 Disse-lhe o régulo: Senhor, desce, antes que meu filho morra.

49 ויאמר אליו האיש אשר מעבדי המלך אדני רדה נא בטרם ימות בני:

50 Disse-lhe Jesus: Vai, o teu filho vive. E o homem creu na palavra que Jesus lhe disse, e foi-se.

50 ויאמר אליו ישוע לך לך בנך חי והאיש האמין לדבר אשר דבר אליו ישוע
וילך:

51 E, descendo ele logo, saíram-lhe ao encontro os seus servos, e lhe anunciaram, dizendo: O teu filho vive.

51 ויהי ברדתו ויפגעו בו עבדיו ויבשרו אתו כי חי בנו:

52 Perguntou-lhes pois a que hora se achara melhor; e disseram-lhe: Ontem às sete horas a febre o deixou.

52 וידרש מאתם את השעה אשר בה רוח לו ויאמרו אליו תמול בשעה
השביעית עזבתו הקדחת:

53 Entendeu pois o pai que era aquela hora a mesma em que Jesus lhe disse: O teu filho vive; e creu ele, e toda a sua casa.

53 וידע אביהו כי היתה השעה אשר דבר לו ישוע בנך חי ויאמן הוא וכל ביתו:

54 Jesus fez este segundo milagre, quando ia da Judéia para a Galiléia.

54 זה הוא האות השני אשר עשה ישוע בבאו מיהודה לארץ הגליל:

João 5

1 DEPOIS disto havia uma festa entre os judeus, e Jesus subiu a Jerusalém.

1 אחר הדברים האלה היה חג ליהודים ויעל ישוע ירושלים:

2 Ora em Jerusalém há, próximo à porta das ovelhas, um tanque, chamado em hebreu Betesda, o qual tem cinco alpendres.

2 ובירושלים ברכה קרובה לשער הצאן ושמה בלשון עברית בית חסדא ולה חמשה אלמים:

3 Nestes jazia grande multidão de enfermos: cegos, mancos e ressicados, esperando o movimento das águas.

3 שמה שכבו חולים ועורים ופסחים ויבשי כח לרב והמה מיחלים לתנועת המים:

4 Porquanto um anjo descia em certo tempo ao tanque; e agitava a água; e o primeiro que ali descia, depois do movimento da água, sarava de qualquer enfermidade que tivesse.

4 כי מלאך ירד במועדו אל הברכה וירעש את מימיה והיה הירד ראשון אל תוכה אחרי התגעשו המים הוא נרפא מכל מחלה אשר דבקה בו:

5 E estava ali um homem que havia trinta e oito anos, se achava enfermo.

5 ואיש היה שם אשר חלה חליו זה שלשים ושמנה שנה:

6 E Jesus, vendo este deitado; e sabendo que estava neste estado havia muito tempo, disse-lhe: Queres ficar são?

6 וירא אתו ישוע שכב וידע כי ארכו לו ימי חליו ויאמר אליו התחפץ להרפא:

7 O enfermo respondeu-lhe: Senhor; não tenho homem algum que, quando a água é agitada, me meta no tanque; mas, enquanto eu vou, desce outro antes de mim.

7 ויען החולה אדני אין איש אתי אשר ישליכני בהרעש המים אל הברכה ובטרם אבא וירד אחר לפני:

8 Jesus disse-lhe: Levanta-te, toma a tua cama, e anda.

8 ויאמר אליו ישוע קום שא את משכבך והתהלך:

9 Logo aquele homem ficou são; e tomou a sua cama, e partiu. E aquele dia era sábado.

9 וכרגע שב האיש לאיתנו וישא את משכבו ויתהלך והיום ההוא יום שבת היה:

10 Então os judeus disseram àquele que tinha sido curado: É sábado, não te é lícito levar a cama.

10 ויאמרו היהודים אל האיש הנרפא שבת היום אסור לך לשאת את משכבך:

11 Ele respondeu-lhes: Aquele que me curou, ele próprio disse: Toma a tua cama, e anda.

11 ויען אתם לאמר האיש אשר החלימני הוא אמר אלי שא את משכבך והתהלך:

12 Perguntaram-lhe pois: Quem é o homem que te disse: Toma a tua cama, e anda?

וישאלהו מי זה האיש אשר אמר לך שא את משכבך והתהלך: 12

13 E o que fora curado não sabia quem era; porque Jesus se havia retirado, em razão de naquele lugar haver grande multidão

והנרפא לא ידע מי הוא כי סר ישוע וילך בהיות המון רב במקום ההוא: 13

14 Depois Jesus encontrou-o no templo, e disse-lhe: Eis que já estás são; não peques mais, para que te não suceda alguma coisa pior.

ויהי אחרי כן וימצאהו ישוע בבית המקדש ויאמר אליו הנה נרפא לך 14
אל תוסיף לחטא פן תאנה אליך רעה גדולה מזאת:

15 E aquele homem foi, e anunciou aos judeus que Jesus era o que o curara.

וילך האיש ויגד ליהודים כי ישוע הוא אשר רפאו: 15

16 E por esta causa os judeus perseguiram a Jesus, e procuravam matá-lo; porque fazia estas coisas no sábado.

ועל כן רדפו היהודים את ישוע ויבקשו המיתו על כי עשה כזאת בשבת: 16

17 E Jesus lhes respondeu: Meu Pai trabalha até agora, e eu trabalho também.

ויען אתם ישוע אבי פעל עד עתה וגם אנכי פעל: 17

18 Por isso, pois os judeus ainda mais procuravam matá-lo, porque não só quebrantava o sábado, mas também dizia que Deus era seu próprio Pai, fazendo-se igual a Deus.

אז יוסיפו היהודים לבקש את נפשו כי מלבד אשר חלל את השבת עוד 18
אמר כי האלהים הוא אביו וידמה לאלהים:

19 Mas Jesus respondeu, e disse-lhes: Na verdade, na verdade vos digo que o Filho por si mesmo não pode fazer coisa alguma,

se o não vir fazer ao Pai; porque tudo quanto ele faz, o Filho faz igualmente.

19 ויען ישוע ויאמר אליהם אמן אמן אני אמר לכם לא יוכל הבן לעשות דבר מנפשו בלתי את אשר יראה את אביו עשה כי את אשר עשה הוא גם הבן יעשה כמהו:

20 Porque o Pai ama o Filho, e mostra-lhe tudo o que faz; e ele lhe mostrará maiores obras do que estas para que vos maravilheis.

20 כי האב אהב את הבן ומראה אתו כל אשר יעשה ועוד מעשים גדולים מאלה יראהו למען תתמהו:

21 Pois, assim como o Pai ressuscita os mortos e os vivifica, assim também o filho vivifica aquele que quer.

21 כי כאשר האב יעיר ויחיה את המתים כן גם הבן יחיה את אשר יחפץ:

22 E também o Pai a ninguém julga, mas deu ao Filho todo o juízo;

22 כי האב לא ידין איש כי אם כל המשפט נתן לבן למען יכבדו כלם את הבן כאשר יכבדו את האב:

23 Para que todos honrem o Filho, como honram o Pai. Quem não honra o Filho não honra o Pai que o enviou.

23 מי אשר לא יכבד את הבן גם את האב אשר שלחו איננו מכבד:

24 Na verdade, na verdade vos digo que quem ouve a minha palavra, e crê naquele que me enviou, tem a vida eterna, e não entrará em condenação, mas passou da morte para a vida.

24 אמן אמן אני אמר לכם השמע דברי ומאמין לשלחי יש לו חיי עולמים ולא יבא במשפט כי עבר ממות לחיים:

25 Em verdade, em verdade vos digo que vem a hora, e agora é, em que os mortos ouvirão a voz do Filho de Deus, e os que a ouvirem viverão.

25 אמן אמן אני אמר לכם כי תבוא שעה ועתה היא אשר ישמעו המתים את קול בן האלהים והשמעים חיה יחיו:

26 Porque, como o Pai tem a vida em si mesmo, assim deu também ao Filho ter a vida em si mesmo.

26 כי כאשר לאב יש חיים בעצמו כן נתן גם לבן להיות לו חיים בעצמו:

27 E deu-lhe o poder de exercer o juízo, porque é o Filho do homem.

27 ואף שלטן נתן לו לעשות משפט כי בן אדם הוא:

28 Não vos maravilheis disto; porque vem a hora em que todos os que estão nos sepulcros ouvirão a sua voz.

28 אל תתמהו על זאת כי הנה שעה באה אשר כל שכני קבר את קולו ישמעון:

29 E os que fizeram o bem sairão para a ressurreição da vida; e os que fizeram o mal para a ressurreição da condenação.

29 ויצאו עשי הטוב לתקומת החיים ועשי הרע לתקומת המשפט:

30 Eu não posso de mim mesmo fazer coisa alguma; como ouço, assim julgo; e o meu juízo é justo, porque não busco a minha vontade, mas a vontade do Pai que me enviou.

30 לא אוכל לעשות דבר מנפשי כאשר אשמע כן אשפט ומשפטי משפט צדק כי לא אבקש רצוני כי אם רצון האב אשר שלחני:

31 Se eu testifico de mim mesmo, o meu testemunho não é verdadeiro.

31 אם אנכי מעיד עלי עדותי איננה נאמנה:

32 Há outro que testifica de mim, e sei que o testemunho que ele dá de mim é verdadeiro.

32 יש אחר המעיד עלי וידעתי כי עדותו אשר הוא מעיד עלי נאמנה היא:

33 Vós mandastes a João, e ele deu testemunho da verdade.

33 אתם שלחתם אל יוחנן והוא העיד על האמת:

34 Eu, porém, não recebo testemunho de homem; mas digo isto, para que vos salveis.

34 ואני אינני לקח עדות מאדם אך אמרתי זאת למען תושעון:

35 Ele era a candeia que ardia e alumiava; e vós quisestes alegrar-vos por um pouco de tempo com a sua luz.

35 הוא היה הנר הדלק והמאיר ואתם רציתם לשוש כשעה לאורו:

36 Mas eu tenho maior testemunho do que o de João; porque as obras que o Pai me deu para realizar, as mesmas obras que eu faço, testificam de mim, que o Pai me enviou.

36 ואני יש לי עדות גדולה מעדות יוחנן כי המעשים אשר נתן לי אבי להשלימם המעשים האלה אשר אני עשה מעידים עלי כי האב שלחני:

37 E o Pai, que me enviou, ele mesmo testificou de mim. Vós nunca ouvistes a sua voz, nem vistes o seu parecer;

37 והאב אשר שלחני הוא מעיד עלי ואתם את קולו לא שמעתם מעולם ותמונתו לא ראיתם:

38 E a sua palavra não permanece em vós, porque naquele que ele enviou não credes vós.

38 ודברו איננו שכן בקרבכם כי אינכם מאמינים לשלוחו:

39 Examinais as Escrituras, porque vós cuidais ter nelas a vida eterna, e são elas que de mim testificam.

39 דרשו בכתובים אשר תחשבו שיש לכם חיי עולמים בהם והמה המעידים עלי:

40 E não quereis vir a mim para terdes vida.

40 ואתם אינכם אבים לבוא אלי להיות לכם חיים:

41 Eu não recebo glória dos homens;

41 לא אקח כבוד מבני אדם:

42 Mas bem vos conheço que não tendes em vós o amor de Deus.

42 אכן ידעתי אתכם כי אין אהבת אלהים בקרבכם:

43 Eu vim em nome de meu Pai, e não me aceitais; se outro vier em seu próprio nome, a esse aceitareis.

43 אני הנה באתי בשם אבי ולא קבלתם אתו ואם יבא אחר בשם עצמו אתו תקבלו:

44 Como podeis vós crer, recebendo honra uns dos outros, e não buscando a honra que vem só de Deus?

44 איך תוכלו להאמין אתם הלקחים כבוד איש מרעהו ואת הכבוד אשר מאת האלהים היחיד לא תבקשו:

45 Não cuideis que eu vos hei-de acusar para com o Pai. Há um que vos acusa, Moisés, em quem vós esperais.

45 אל תחשבו כי אנכי אטען עליכם לפני אבי משה הוא הטען עליכם אשר לו תיחלו:

46 Porque, se vós crêsseis em Moisés, creríeis em mim; porque de mim escreveu ele.

46 כי לו האמנתם למשה גם לי תאמינו כי הוא כתב עלי:

47 Mas, se não credes nos seus escritos, como crereis nas minhas palavras?

47 ואם לכתביו אינכם מאמינים איכה לדברי תאמינו:

João 6

1 DEPOIS disto partiu Jesus para a outra banda do mar da Galiléia, que é o de Tiberíades,

1 ויהי אחרי כן ויצא ישוע אל עבר ים הגליל אשר לטיבריה:

2 E grande multidão o seguia; porque via os sinais que operava sobre os enfermos.

2 וילכו אחריו המון עם רב כי ראו אותתיו אשר עשה עם החולים:

3 E Jesus subiu ao monte, e assentou-se ali com os seus discípulos.

3 ויעל ישוע על ההר וישב שם הוא ותלמידיו:

4 E a páscoa, a festa dos judeus, estava próxima.

4 וימי הפסח חג היהודים קרבו לבוא:

5 Então Jesus, levantando os olhos, e vendo que uma grande multidão vinha ter com êle, disse a Filipe: Onde compraremos pão, para estes comerem?

5 וישא ישוע את עיניו וירא עם רב בא אליו ויאמר אל פילפוס מאין נקנה להם לחם לאכל:

6 Mas dizia isto para o experimentar; porque ele bem sabia o que havia de fazer.

6 ואך למען נסות אתו דבר זאת כי הוא ידע את אשר יעשה:

7 Filipe respondeu-lhe: Duzentos dinheiros de pão não lhes bastarão, para que cada um deles tome um pouco.

7 ויען אתו פילפוס לחם מאתים דינר לא ימצא להם לקחת לו איש איש
מעט:

8 E um dos seus discípulos, André, irmão de Simão Pedro, disse-lhe:

8 ויאמר אליו אחד מתלמידיו אנדרי אחי שמעון פטרוס:

9 Está aqui um rapaz que tem cinco pães de cevada e dois peixinhos: mas que é isto para tantos?

9 יש פה נער אשר לו חמש ככרות לחם שערים ושני דגים אך אלה מה
המה לעם רב כזה:

10 E disse Jesus: Mandai assentar os homens. E havia muita relva naquele lugar. Assentaram-se pois os homens em número de quase cinco mil.

10 ויאמר ישוע צוו את העם לשבת ארצה וירק דשא לרב היה במקום
ההוא וישבו לארץ כחמשת אלפי איש במספר:

11 E Jesus tomou os pães e, havendo dado graças, repartiu-os pelos discípulos, e os discípulos pelos que estavam assentados; e igualmente também dos peixes, quanto êles queriam.

11 ויקח ישוע את ככרות הלחם ויברך ויתן לתלמידיו והתלמידים אל
המסבים וככה גם מן הדגים כאות נפשם:

12 E, quando estavam saciados, disse aos seus discípulos: Recolhei os pedaços que sobejaram, para que nada se perca.

12 ויהי כאשר שבעו ויאמר אל תלמידיו אספו את פתותי לחם הנותרים למען לא יאבד מאומה:

13 Recolheram-nos pois, e encheram doze cestos de pedaços dos cinco pães de cevada, que sobejaram aos que haviam comido.

13 ויאספו וימלאו שנים עשר סלים בפתותי חמש ככרות לחם השערים הנותרים לאכליהם:

14 Vendo pois aqueles homens o milagre que Jesus tinha feito, diziam: Este é verdadeiramente o profeta que devia vir ao mundo.

14 ויהי כראות האנשים את האות הזה אשר עשה ישוע ויאמרו הנה זה הוא באמת הנביא הבא לעולם:

15 Sabendo pois Jesus que haviam de vir arrebatá-lo, para o fazerem rei, tornou a retirar-se, ele só, para o monte.

15 וידע ישוע כי יבאו ויתפשהו להמליך אותו וימלט עוד הפעם אל ההר הוא לבדו:

16 E, quando veio a tarde, os seus discípulos desceram para o mar.

16 ויהי בערב וירדו תלמידיו אל הים ויבאו באניה ויעברו אל עבר הים אל כפר נחום:

17 E, entrando no barco, passaram o mar em direcção a Capernaum; e era já escuro, e ainda Jesus não tinha chegado ao pé deles.

17 ויכס אתם החשך וישוע לא בא אליהם:

18 E o mar se levantou, porque um grande vento assoprava.

18 ויסער הים כי רוח גדולה נושבת:

19 E, tendo navegado uns vinte e cinco ou trinta estádios, viram a
Jesus, andando sobre o mar e aproximando-se do barco; e
temeram.

19 והם חתרו במשוטיהם כדרך עשרים וחמש או שלשים ריס ויראו את
ישוע מתהלך על הים הלוך וקרב אל האניה וייראו:

20 Porém ele lhes disse: Sou eu, não temais.

20 ויאמר אליהם אני הוא אל תיראו:

21 Então eles de boamente o receberam no barco; e logo o barco
chegou à terra para onde iam.

21 ויואילו לקחת אתו אל האניה ורגע הגיעה האניה לארץ אשר הם
הלכים שמה:

22 No dia seguinte, a multidão, que estava da outra banda do
mar, vendo que não havia ali mais do que um barquinho, e que
Jesus não entrara com seus discípulos naquele barquinho mas
que os seus discípulos tinham ido sós

22 ויהי ממחרת וירא המון העם העמד מעבר לים כי לא היתה אניה בזה
בלתי אחת אשר ירדו בה תלמידיו וכי ישוע לא בא עם תלמידיו אל האניה
אך תלמידיו לבדם נסעו מזה:

23 (Contudo, outros barquinhos tinham chegado de Tiberíades,
perto do lugar onde comeram o pão, havendo o Senhor dado
graças);

23 ואניות אחרות באו מטיברים קרוב למקום אשר אכלו שם את הלחם
בברכת האדון:

24 Vendo pois a multidão que Jesus não estava ali, nem os seus discípulos, entraram eles também nos barcos, e foram a Capernaum, em busca de Jesus.

24 ויהי כראות המון העם כי ישוע איננו שם אף לא תלמידיו וירדו גם הם באניות ויבאו אל כפר נחום לבקש את ישוע:

25 E, achando-o na outra banda do mar, disseram-lhe: Rabi, quando chegaste aqui?

25 וכאשר מצאו אתו מעבר הים ויאמרו אליו רבי מתי באת הלם:

26 Jesus respondeu-lhes, e disse: Na verdade, na verdade vos digo que me buscais, não pelos sinais que vistes; mas porque comestes do pão e vos saciastes.

26 ויען אתם ישוע ויאמר אמן אמן אני אמר לכם לא על ראותכם את האתות תבקשוני כי אם על אשר אכלתם מן הלחם ותשבעו:

27 Trabalhai, não pela comida que perece, mas pela comida que permanece para a vida eterna, a qual o Filho do homem vos dará; porque a este o Pai, Deus, o selou.

27 אל תעמלו במאכל אשר יאבד כי אם במאכל הקים לחיי עולמים אשר בן האדם יתננו לכם כי בו חתם חותמו אביו האלהים:

28 Disseram-lhe pois: Que faremos para executarmos as obras de Deus?

28 ויאמרו אליו מה נעשה לפעל פעלות אלהים:

29 Jesus respondeu, e disse-lhes: A obra de Deus é esta: Que creiais naquele que ele enviou.

29 ויען ישוע ויאמר אליהם זאת פעלת אלהים כי תאמינו בזה אשר הוא שלחו:

30 Disseram-lhe pois: Que sinal pois fazes tu, para que o vejamos, e creiamos em ti? Que operas tu?

30 ויאמרו אליו מה אפוא האות אשר תעשה למעננראה ונאמין בך מה תפעל:

31 Nossos pais comeram o maná no deserto, como está escrito: Deu-lhes a comer o pão do céu.

31 אבותינו אכלו את המן במדבר כאשר כתוב לחם מן השמים נתן למו לאכל:

32 Disse-lhes pois Jesus: Na verdade, na verdade vos digo: Moisés não vos deu o pão do céu; mas meu Pai vos dá o verdadeiro pão do céu.

32 ויאמר אליהם ישוע אמן אמן אני אמר לכם לא משה נתן לכם את הלחם מן השמים כי אם אבי נתן לכם את הלחם מן השמים האמתי:

33 Porque o pão de Deus é aquele que desce do céu e dá vida ao mundo.

33 כי לחם אלהים הוא היורד מן השמים ונתן חיים לעולם:

34 Disseram-lhe pois: Senhor, dá-nos sempre desse pão.

34 ויאמרו אליו אדני תנה לנו תמיד את הלחם הזה:

35 E Jesus lhes disse: Eu sou o pão da vida; aquele que vem a mim não terá fome; e quem crê em mim nunca terá sede.

35 ויאמר להם ישוע אנכי הוא לחם החיים כל הבא אלי לא ירעב ואשר יאמין בי לא יצמא עוד:

36 Mas já vos disse que também vós me vistes, e contudo não credes.

36 ואני הנה אמרתי לכם כי גם חזיתם אתי ולא תאמינו:

37 Todo o que o Pai me dá virá a mim, e o que vem a mim de maneira nenhuma o lançarei fora.

37 כל אשר יתננו לי אבי יבוא אלי והבא אלי לא אהדפנו החוצה:

38 Porque eu desci do céu, não para fazer a minha vontade, mas a vontade daquele que me enviou.

38 כי ירדתי מן השמים לא לעשות רצוני כי אם רצון שלחי:

39 E a vontade do Pai que me enviou é esta: que nenhum de todos aqueles que me deu se perca, mas que o ressuscite no último dia.

39 וזה רצון האב אשר שלחני כי כל אשר נתן לי לא יאבד לי כי אם אקימנו ביום האחרון:

40 Porquanto a vontade daquele que me enviou é esta: que todo aquele que vê o Filho, e crê nele, tenha a vida eterna; e eu o ressuscitarei no último dia.

40 וזה רצון שלחי אשר כל הראה את הבן ומאמין בו יהיו לו חיי עולמים ואני אקימנו ביום האחרון:

41 Murmuravam pois dele os judeus, porque dissera: Eu sou o pão que desceu do céu.

41 וילנו עליו היהודים על אמרו אנכי הוא הלחם הירד מן השמים:

42 E diziam: Não é este Jesus, o filho de José, cujo pai e mãe nós conhecemos? Como pois diz ele: Desci do céu?

42 ויאמרו הלא זה הוא ישוע בן יוסף אשר אנחנו ידעים את אביו ואת אמו ואיך יאמר מן השמים באתי:

43 Respondeu pois Jesus e disse-lhes: Não murmureis entre vós.

43 ויען ישוע ויאמר אליהם אל תלינו איש אל רעהו:

44 Ninguém pode vir a mim, se o Pai que me enviou o não trouxer: e eu o ressuscitarei no último dia.

44 לא יוכל איש לבוא אלי בלתי אם ימשכהו אבי אשר שלחני ואני אקימנו ביום האחרון:

45 Está escrito nos profetas: E serão todos ensinados por Deus. Portanto todo aquele que do Pai ouviu e aprendeu vem a mim.

45 הלא כתוב בנביאים וכל בניך למודי יהוה לכן כל אשר שמע מן האב ולמד יבא אלי:

46 Não que alguém visse ao Pai, a não ser aquele que é de Deus: este tem visto ao Pai.

46 לא כאלו ראה איש את האב בלתי הבא מאת האלהים הוא ראה את האלהים:

47 Na verdade, na verdade vos digo que aquele que crê em mim tem a vida eterna,

47 אמן אמן אני אמר לכם המאמין בי לו חיי עולמים:

48 Eu sou o pão da vida.

48 אנכי הוא לחם החיים:

49 Vossos pais comeram o maná no deserto, e morreram.

49 אבותיכם אכלו את המן במדבר וימתו:

50 Este é o pão que desce do céu, para que o que dele comer não morra.

50 זה הוא הלחם הירד מן השמים למען יאכל איש ממנו ולא ימות:

51 Eu sou o pão vivo que desceu do céu; se alguém comer deste pão, viverá para sempre: e o pão que eu der é a minha carne, que eu darei pela vida do mundo.

51 אנכי הלחם החי הירד מן השמים איש כי יאכל מן הלחם הזה יחיה לעולם והלחם אשר אתננו הוא בשרי אשר אני נתן בעד חיי העולם:

52 Disputavam pois os judeus entre si, dizendo: Como nos pode dar este a sua carne a comer?

52 ויתוכחו היהודים איש עם רעהו לאמר איכה יוכל זה לתת לנו את בשרו לאכל:

53 Jesus pois lhes disse: Na verdade, na verdade vos digo que, se não comerdes a carne do Filho do homem, e não beberdes o seu sangue, não tereis vida em vós mesmos.

53 ויאמר אליהם ישוע אמן אמן אני אמר לכם אם לא תאכלו את בשר בן האדם ושתיתם את דמו אין לכם חיים בקרבכם:

54 Quem come a minha carne e bebe o meu sangue tem a vida eterna, e eu o ressuscitarei no último dia.

54 האכל את בשרי והשתה את דמי יש לו חיי עולמים ואני אקימנו ביום האחרון:

55 Porque a minha carne verdadeiramente é comida, e o meu sangue verdadeiramente é bebida.

55 כי בשרי באמת הוא מאכל ודמי באמת הוא משקה:

56 Quem come a minha carne e bebe o meu sangue permanece em mim e eu nele.

56 האכל את בשרי ושתה את דמי הוא ילין בי ואני בו:

57 Assim como o Pai, que vive, me enviou, e eu vivo pelo Pai, assim, quem de mim se alimenta, também viverá por mim.

57 כאשר שלחני האב החי ואנכי חי בגלל אבי כן האכל אתי גם הוא יחיה בגללי:

58 Este é o pão que desceu do céu: não é o caso de vossos pais, que comeram o maná e morreram: quem comer este pão viverá para sempre.

58 זה הוא הלחם הירד מן השמים לא כאשר אכלו אבותיכם את המן וימתו האכל את הלחם הזה יחיה לעולם:

59 Ele disse estas coisas na sinagoga, ensinando em Cafernaum.

59 כזאת דבר בבית הכנסת בלמדו בכפר נחום:

60 Muitos pois dos seus discípulos, ouvindo isto, disseram: Duro é este discurso; quem o pode ouvir.

60 ורבים מתלמידיו כשמעם אמרו קשה הדבר הזה מי יוכל לשמע אתו:

61 Sabendo pois Jesus em si mesmo que os seus discípulos murmuravam disto, disse-lhes: Isto escandaliza-vos?

61 ויבן ישוע בלבו כי תלמידיו מלינים על זאת ויאמר אליהם הזאת לכם למכשול:

62 Que seria pois, se vísseis subir o Filho do homem para onde primeiro estava?

62 מה אפוא אם תראו את בן האדם עלה אל אשר היה שם לפנים:

63 O espírito é o que vivifica, a carne para nada aproveita; as palavras que eu vos disse são espírito e vida.

63 הרוח הוא הנתן חיים והבשר אין בו מועיל הדברים אשר אני דברתי אליכם רוח המה וחיים המה:

64 Mas há alguns de vós que não crêem. Porque bem sabia Jesus, desde o princípio, quem eram os que não criam, e quem era o que o havia de entregar.

64 אך יש מכם אשר לא יאמינו כי ישוע ידע מראש מי הם אשר אינם מאמינים ומי המוסר אתו:

65 E dizia: Por isso eu vos disse que ninguém pode vir a mim, se por meu Pai lhe não for concedido.

65 ויאמר על כן אמרתי לכם כי לא יוכל איש לבוא אלי בלתי אם נתן לו מאת אבי:

66 Desde então muitos dos seus discípulos tornaram para trás, e já não andavam com ele.

66 מן העת הזאת רבים מתלמידיו נסגו אחור ולא יספו להתהלך אתו:

67 Então disse Jesus aos doze: Quereis vós também retirar-vos?

67 ויאמר ישוע אל שנים העשר היש את נפשכם גם אתם לסור ממני:

68 Respondeu-lhe pois Simão Pedro: Senhor, para quem iremos nós? Tu tens as palavras da vida eterna.

68 ויען אתו שמעון פטרוס אדני אל מי נלך דברי חיי עולמים עמך:

69 E nós temos crido e conhecido que tu és o Cristo, o Filho de Deus.

69 ואנחנו האמנו ונדע כי אתה המשיח בן אל חי:

70 Respondeu-lhe Jesus: Não vos escolhi a vós os doze? e um de vós é um diabo.

70 ויען אתם ישוע הלא בחרתי אני בכם שנים העשר ואחד מכם שטן הוא:

71 E isto dizia ele de Judas Iscariotes, filho de Simão; porque este o havia de entregar, sendo um dos doze.

71 זאת אמר על יהודה בן שמעון איש קריות כי עתיד היה למסרו והוא אחד משנים העשר:

João 7

1 E DEPOIS disto Jesus andava pela Galiléia, e já não queria andar pela Judéia, pois os judeus procuravam matá-lo.

1 אחרי הדברים האלה הלך ישוע בארץ הגליל הלוך ועבור כי לא אבה להתהלך ביהודה על אשר בקשו היהודים להרגו:

2 E estava próxima a festa dos judeus, a dos tabernáculos.

2 ויקרב חג היהודים הוא חג הסכות:

3 Disseram-lhe pois seus irmãos: Sai daqui, e vai para a Judéia, para que também os teus discípulos vejam as obras que fazes.

3 ויאמרו אליו אחיו קום ולך מזה ארצה יהודה למען יראו גם תלמידיך את המעשים אשר אתה עשה:

4 Porque não há ninguém que procure ser conhecido que faça coisa alguma em oculto. Se fazes estas coisas manifesta-te ao mundo.

4 כי לא יעשה איש דבר בסתר והוא חפץ להתפרסם לכן אם אתה עשה כאלה הגלה אל העולם:

5 Porque nem mesmo os seus irmãos criam nele.

5 כי אחיו גם הם לא האמינו בו:

6 Disse-lhes pois Jesus: Ainda não é chegado o meu tempo, mas o vosso tempo sempre está pronto.

6 ויאמר אליהם ישוע עתי לא באה עד עתה ועתכם תמיד נכונה:

7 O mundo não vos pode aborrecer, mas ele me aborrece a mim, porquanto dele testifico que as suas obras são más.

7 לא יוכל העולם לשנוא אתכם ואתי ישנא באשר אני מעיד עליו כי רעים מעלליו:

8 Subi vós a esta festa: eu não subo ainda a esta festa porque ainda o meu tempo não está cumprido.

8 עלו אתם לחג את החג אני לא אעלה אל החג הזה כי עתי לא מלאה עד עתה:

9 E, havendo-lhes dito isto, ficou na Galiléia.

9 כזאת דבר וישב בגליל:

10 Mas, quando seus irmãos tinham subido à festa, então subiu ele também não manifestamente, mas como em oculto.

10 ויהי כאשר עלו אחיו לרגל ויעל גם הוא לא בגלוי כי אם כמסתתר:

11 Ora os judeus procuravam-no na festa e diziam: Onde está ele?

11 והיהודים בקשהו בחג ויאמרו איה הוא:

12 E havia grande murmuração entre a multidão a respeito dele. Diziam alguns: Ele é bom. E outros diziam: Não, antes engana o povo.

12 ותהי תלונה רבה על אדותיו בתוך העם אלה אמרו טוב הוא ואלה אמרו לא כי מתעה הוא את העם:

13 Todavia ninguém falava dele abertamente, por medo dos judeus.

13 אך אין איש מדבר עליו בגלוי מפני יראת היהודים:

14 Mas, no meio da festa, subiu Jesus ao templo, e ensinava.

14 ויהי בחצי ימי החג עלה ישוע אל המקדש וילמד:

15 E os judeus maravilhavam-se, dizendo: Como sabe este letras, não as tendo aprendido?

15 ויתמהו היהודים ויאמרו איך ידע זה ספר והוא לא למד:

16 Jesus lhes respondeu, e disse: A minha doutrina não é minha, mas daquele que me enviou.

16 ויען אתם ישוע ויאמר לקחי לא שלי הוא כי אם לאשר שלחני:

17 Se alguém quiser fazer a vontade dele, pela mesma doutrina conhecerá se ela é de Deus, ou se eu falo de mim mesmo.

17 האיש החפץ לעשות רצונו ידע לקחי אם מאת אלהים הוא ואם מנפשי אדבר:

18 Quem fala de si mesmo busca a sua própria glória, mas o que busca a glória daquele que o enviou, esse é verdadeiro, e não há nele injustiça.

18 המדבר מנפשי כבוד עצמו יבקש אבל המבקש כבוד שלחו נאמן הוא ואין עולתה בו:

19 Não vos deu Moisés a lei? E nenhum de vós observa a lei. Porque procurais matar-me?

19 הלא משה נתן לכם את התורה ואין איש מכם עשה התורה מדוע תבקשו להרגני:

20 A multidão respondeu, e disse: Tens demónio; quem procura matar-te?

20 ויען העם ויאמר שד בקרבך מי מבקש להרגך:

21 Respondeu Jesus e disse-lhes: Fiz uma só obra, e todos vos maravilhais.

21 ויען ישוע ויאמר להם פעלה אחת פעלתי וכלכם עליה תתמהו:

22 Pelo motivo de que Moisés vos deu a circuncisão (não que fosse de Moisés; mas dos pais), no sábado circuncidais um homem.

22 משה נתן לכם המילה אך לא ממשה היא כי אם מן האבות וביום השבת תמולו כל זכר:

23 Se o homem recebe a circuncisão no sábado, para que a lei de Moisés não seja quebrantada, indignais-vos contra mim, porque no sábado curei de todo um homem?

23 ועתה אם ימול זכר בשבת למען אשר לא תופר תורת משה מה תקצפו עלי כי רפאתי איש כלו בשבת:

24 Não julgueis segundo a aparência, mas julgai segundo a recta justiça.

24 אל תשפטו למראה עין כי אם משפט צדק שפטו:

25 Então alguns dos de Jerusalém diziam: Não é este o que procuram matar?

25 ויאמרו אנשים מישבי ירושלים הלא זה הוא אשר בקשו להמיתו:

26 E ei-lo aí está falando abertamente, e nada lhe dizem. Porventura sabem verdadeiramente os príncipes que este é o Cristo?

26 והנה הוא דבר בגלוי ולא יגערו בו האף אמנם ידעו ראשינו כי באמת זה הוא המשיח:

27 Todavia bem sabemos de onde este é; mas quando vier o Cristo, ninguém saberá donde ele é.

27 אך את זה ידענו מאין הוא וכאשר יבוא המשיח לא ידע איש אי מזה הוא:

28 Clamava pois Jesus no templo, ensinando, e dizendo: Vós conheceis-me, e sabeis donde sou; e eu não vim de mim mesmo, mas aquele que me enviou é verdadeiro, o qual vós não conheceis.

28 אז קרא ישוע במקדש וילמד לאמר הן ידעתם אתי אף ידעתם מאין אני ומנפשי לא באתי אכן יש אמתי אשר שלחני ואתו לא ידעתם:

29 Mas eu conheço-o, porque dele sou e ele me enviou.

29 ואני ידעתיו כי מאתו אני והוא שלחני:

30 Procuravam pois prendê-lo, mas ninguém lançou mão dele, porque ainda não era chegada a sua hora.

30 ויבקשו לתפשו ואיש לא שלח בו יד כי לא בא עתו:

31 E muitos da multidão creram nele, e diziam: Quando o Cristo vier, fará ainda mais sinais do que os que este tem feito?

31 ורבים מן העם האמינו בו ויאמרו אם יבא המשיח הגם יעשה אתות רבות מאשר עשה זה:

32 Os fariseus ouviram que a multidão murmurava dele estas coisas; e os fariseus e os principais dos sacerdotes mandaram servidores para o prenderem.

32 והפרושים שמעו את העם מתלחשים עליו כזאת וישלחו הפרושים וראשי הכהנים משרתים לתפשו:

33 Disse-lhes pois Jesus: Ainda um pouco de tempo estou convosco, e depois vou para aquele que me enviou.

33 ויאמר אליהם ישוע אך למצער עודני עמכם והלכתי אל אשר שלחני:

34 Vós me buscareis, e não me achareis; e onde eu estou vós não podeis vir.

34 תשחרנני ולא תמצאנני ובאשר אני שם אתם לא תוכלו לבוא:

35 Disseram pois os judeus uns para os outros: Para onde irá este, que o não acharemos? Irá porventura para os dispersos entre os gregos, e ensinará os gregos?

35 ויאמרו היהודים איש רעהו אנה ילך זה ואנחנו לא נמצאהו הכי ילך אל הנפוצים בין היונים וילמד אנשי יון:

36 Que palavra é esta que disse: Buscar-me-eis, e não me achareis; e: Aonde eu estou vós não podeis ir?

36 מה זה הדבר אשר אמר תשחרנני ולא תמצאנני ובאשר אני שם אתם לא תוכלו לבוא:

37 E no último dia, o grande dia da festa, Jesus pôs-se em pé, e clamou, dizendo: Se alguém tem sede, venha a mim, e beba.

37 ויהי ביום החג האחרון הגדול עמד ישוע ויקרא לאמר איש כי יצמא יבא נא אלי וישתה:

38 Quem crê em mim, como diz a Escritura, rios de água viva correrão do seu ventre.

38 המאמין בי כדבר הכתוב מבטנו ינהרו נהרי מים חיים:

39 E isto disse ele do Espírito que haviam de receber os que nele cressem; porque o Espírito Santo ainda não fora dado, por ainda Jesus não ter sido glorificado.

39 וזאת אמר על הרוח אשר יקחהו המאמינים בו כי לא נתן רוח הקדש
עדנה יען אשר ישוע עוד לא נתפאר:

40 Então muitos da multidão, ouvindo esta palavra diziam: Verdadeiramente este é o Profeta.

40 ורבים מהמון העם כשמעם את הדבר הזה אמרו אכן זה הוא הנביא:

41 Outros diziam: Este é o Cristo; mas diziam outros: Vem pois o Cristo da Galiléia?

41 ויש אשר אמרו זה הוא המשיח ואחרים אמרו המן הגליל יבא המשיח:

42 Não diz a Escritura que o Cristo vem da descendência de Davi, e de Belém, da aldeia donde era Davi?

42 הלא הכתוב אמר כי מזרע דוד ומכפר בית לחם מקום דוד יצא המשיח:

43 Assim entre o povo havia dissensão por causa dele.

43 ותהי מחלקת בתוך העם על אדותיו:

44 E alguns deles queriam prendê-lo, mas ninguém lançou mão dele.

44 ומקצתם רצו לתפשו ואיש לא שלח בו יד:

45 E os servidores foram ter com os principais dos sacerdotes e fariseus; e, eles lhes perguntaram: Porque o não trouxestes?

45 וישובו המשרתים אל הכהנים הגדולים והפרושים והמה אמרו אליהם
מדוע לא הבאתם אתו:

46 Responderam os servidores: Nunca homem algum falou assim como este homem.

46 ויענו העבדים מעולם לא דבר איש כאיש הזה:

47 Responderam-lhe pois os fariseus: Também vós fostes enganados?

47 ויאמרו אליהם הפרושים הכי נדהתם גם אתם:

48 Creu nele porventura algum dos principais ou dos fariseus?

48 הגם האמין בו איש מן השרים או מן הפרושים:

49 Mas esta multidão, que não sabe a lei, é maldita.

49 רק ההמון הזה אשר אינם ידעים את התורה ארורים המה:

50 Nicodemos que era um deles (o que de noite fora ter com Jesus) disse-lhes:

50 ויאמר אליהם נקדימון אשר בא אליו בלילה והוא היה אחד מהם:

51 Porventura condena a nossa lei um homem sem primeiro o ouvir e ter conhecimento do que faz?

51 התשפט תורתנו איש בטרם תחקרהו לדעת את אשר עשה:

52 Responderam eles, e disseram-lhe: És tu também da Galiléia? Examina, e verás que da Galiléia nenhum profeta surgiu.

52 ויענו ויאמרו אליו הגם אתה מן הגליל דרש נא וראה כי לא קם נביא מן הגליל:

53 E cada um foi para sua casa.

53 וילכו איש איש לביתו:

João 8

1 PORÉM Jesus foi para o monte das Oliveiras;

1 וישוע הלך אל הר הזיתים:

2 E pela manhã cedo tornou para o templo, e todo o povo vinha ter com ele, e, assentando-se, os ensinava.

2 ויהי בבקר ויבא עוד אל המקדש וכל העם באו אליו וישב וילמדם:

3 E os escribas e fariseus trouxeram-lhe uma mulher apanhada em adultério;

3 ויביאו הסופרים והפרושים אשה לפניו אשר נתפשה בשטותה ויעמידוה בתוך:

4 E, pondo-a no meio, disseram-lhe: Mestre, esta mulher foi apanhada, no próprio acto, adulterando.

4 ויאמרו אליו רבי האשה הזאת נתפשה כשנטמאת בנאופיה:

5 E na lei nos mandou Moisés que as tais sejam apedrejadas. Tu pois que dizes?

5 ומשה צונו בתורה לסקל נשים כאלה ואתה מה תאמר:

6 Isto diziam eles, tentando-o, para que tivessem de que o acusar. Mas Jesus, inclinando-se, escrevia com o dedo na terra.

6 ואך לנסות אתו דברו זאת למצא עליו שטנה ויכף ישוע למטה ויתו באצבעו על הקרקע:

7 E, como insistissem, perguntando-lhe, endireitou-se, e disse-lhes: Aquele que de entre vós está sem pecado seja o primeiro que atire pedra contra ela.

7 ויהי כאשר הוסיפו לשאל אתו וישא את עיניו ויאמר אליהם מי בכם זך בלי פשע הוא ראשונה ידה בה אבן:

8 E, tornando a inclinar-se, escrevia na terra.

8 ויכף שנית למטה ויתו על הקרקע:

9 Quando ouviram isto, saíram um a um, a começar pelos mais velhos até aos últimos; ficou só Jesus e a mulher que estava no meio.

9 ויהי כשמעם ויך לבם אתם ויצאו אחד אחד החוצה החל מן הזקנים ועד האחרונים ויותר ישוע לבדו והאשה נצבת בתוך:

10 E, endireitando-se Jesus, e não vendo ninguém mais do que a mulher, disse-lhe: Mulher, onde estão aqueles teus acusadores? Ninguém te condenou?

10 וישא ישוע את עיניו וירא כי אין איש בלתי האשה לבדה ויאמר אליה אשה איפה שטניך הכי הרשיעך איש:

11 E ela disse: Ninguém, Senhor. E disse-lhe Jesus: Nem eu também te condeno: vai-te, e não peques mais.

11 ותאמר לא אדני ויאמר לכן גם אני לא ארשיעך לכי לדרכך ואל תחטאי עוד:

12 Falou-lhes pois Jesus outra vez dizendo: Eu sou a luz do mundo; quem me segue não andará em trevas, mas terá a luz da vida.

12 ויסף ישוע וידבר אליהם לאמר אני אור העולם כל ההלך אחרי לא יתהלך בחשכה כי אור החיים יהיה לו:

13 Disseram-lhe pois os fariseus: Tu testificas de ti mesmo: o teu testemunho não é verdadeiro.

13 ויאמרו הפרושים על נשפך מעיד אתה עדותך איננה נאמנה:

14 Respondeu Jesus, e disse-lhes: Ainda que eu testifico de mim mesmo, o meu testemunho é verdadeiro, porque sei donde vim, e para onde vou; mas vós não sabeis donde venho, nem para onde vou.

14 ויען ישוע ויאמר אליהם אף אם אעיד על נפשי עדותי נאמנה יען כי
ידעתי מאין באתי ואנה אני הלך ואתם לא ידעתם מאין באתי ואנה אלך:

15 Vós julgais segundo a carne, eu a ninguém julgo.

15 אתם לפי הבשר תשפטו ואני לא אשפט איש:

16 E, se na verdade julgo, o meu juízo é verdadeiro, porque não sou eu só, mas eu e o Pai que me enviou.

16 ואם אנכי אשפט משפטי אמת כי לא לבדי הנני כי אם אני והאב אשר
שלחני:

17 E na vossa lei está também escrito que o testemunho de dois homens é verdadeiro.

17 וגם בתורתכם כתוב כי עדות שני אנשים נאמנה היא:

18 Eu sou o que testifico de mim mesmo, e de mim testifica também o Pai que me enviou.

18 אני הוא המעיד עלי וגם האב אשר שלחני יעידני:

19 Disseram-lhe pois: Onde está teu Pai? Jesus respondeu: Não me conheceis a mim, nem a meu Pai; se vós me conhecêsseis a mim; também conheceríeis a meu Pai.

19 ויאמרו אליו איו אביך ויען ישוע גם אתי גם את אבי לא ידעתם אלו אתי
ידעתם כי עתה גם את אבי ידעתם:

20 Estas palavras disse Jesus no lugar do tesouro, ensinando no templo, e ninguém o prendeu, porque ainda não era chegada a sua hora.

20 כדברים האלה דבר בבית האוצר בלמדו במקדש ולא תפשו איש כי לא
בא עתו:

21 Disse-lhes pois Jesus outra vez: Eu retiro-me, e buscar-me-eis, e morrereis no vosso pecado. Para onde eu vou não podeis vós vir.

21 ויוסף ישוע ויאמר אליהם אני הלך מזה ותבקשוני ובחטאתכם תמותו אל אשר אני הלך שמה אתם לא תוכלו לבוא:

22 Diziam pois os judeus: Porventura quererá matar-se a si mesmo, pois diz: Para onde eu vou não podeis vós vir?

22 ויאמרו היהודים ההמת ימית את נפשו כי אמר אל אשר אני הולך שמה אתם לא תוכלו לבוא:

23 E dizia-lhes: Vós sois de baixo, eu sou de cima; vós sois deste mundo, eu não sou deste mundo.

23 ויאמר אליהם אתם הנכם מן התחתונים ואני מן העליונים אתם מן העולם הזה ואני אינני מן העולם הזה:

24 Por isso vos disse que morrereis em vossos pecados, porque, se não crerdes que eu sou, morrereis em vossos pecados.

24 לכן אמרתי אליכם כי תמותו בחטאיכם כי אם לא תאמינו כי אני הוא בחטאיכם תמותו:

25 Disseram-lhe pois: Quem és tu? Jesus lhes disse: Isso mesmo que já desde o princípio vos disse.

25 ויאמרו אליו מי זה אתה ויאמר אליהם ישוע מה שגם מראש דברתי אליכם:

26 Muito tenho que dizer e julgar de vós, mas aquele que me enviou é verdadeiro; e o que dele tenho ouvido isso falo ao mundo.

26 רבות עמי לדבר ולשפט עליכם אכן שלחי נאמן הוא ואשר שמעתי ממנו אתו אני מדבר אל העולם:

27 Mas não entenderam que ele lhes falava do Pai.

27 והם לא התבוננו כי על האב אמר אליהם:

28 Disse-lhes pois Jesus: Quando levantardes o Filho do homem, então conhecereis quem eu sou, e que nada faço por mim mesmo; mas falo como o Pai me ensinou.

28 אז אמר להם ישוע בעת תנשאו את בן האדם וידעתם כי אני הוא וכי אינני עשה דבר מנפשי כי אם כאשר למדני אבי אלה אדבר:

29 E aquele que me enviou está comigo; o Pai não me tem deixado só porque eu faço sempre o que lhe agrada.

29 ואשר שלח אתי הוא עמדי האב לא עזבני לבדד כי את הטוב בעיניו אני עשה תמיד:

30 Dizendo ele estas coisas, muitos creram nele.

30 ויהי בדברו זאת ויאמינו בו רבים:

31 Jesus dizia pois aos judeus que criam nele: Se vós permanecerdes na minha palavra, verdadeiramente sereis meus discípulos;

31 ויאמר ישוע אל היהודים המאמינים בו אם תעמדו בדברי באמת תלמידי אתם:

32 E conhecereis a verdade, e a verdade vos libertará.

32 וידעתם את האמת והאמת תשימכם לבני חורין:

33 Responderam-lhe: Somos descendência de Abraão, e nunca servimos a ninguém; como dizes tu: Sereis livres?

33 ויענו אתו זרע אברהם נחנו ומעולם לא היינו לאיש לעבדים איכה תאמר בני חורין תהיו:

34 Respondeu-lhes Jesus: Em verdade, em verdade, vos digo que todo aquele que comete pecado é servo do pecado:

34 ויען אתם ישוע אמן אמן אני אמר לכם כל עשה חטא עבד החטא הוא:

35 Ora o servo não fica para sempre em casa; o Filho fica para sempre.

35 והעבד לא ישכן בבית לעולם הבן ישכן לעולם:

36 Se pois o Filho vos libertar, verdadeiramente sereis livres.

36 לכן אם הבן יעשה אתכם בני חורין חפשים באמת תהיו:

37 Bem sei que sois descendência de Abraão; contudo, procurais matar-me, porque a minha palavra não entra em vós.

37 ידעתי כי זרע אברהם אתם אבל אתם מבקשים להמיתני כי דברי לא יכן בתוככם:

38 Eu falo do que vi junto de meu Pai, e vós fazeis o que também vistes junto de vosso pai.

38 אני מדבר את אשר ראיתי אצל אבי ואתם עשים את אשר ראיתם אצל אביכם:

39 Responderam, e disseram-lhe: Nosso Pai é Abraão. Jesus disse-lhes: Se fôsseis filhos de Abraão, faríeis as obras de Abraão.

39 ויענו ויאמרו אליו אבינו הוא אברהם ויאמר אליהם ישוע אלו הייתם בני אברהם כמעשי אברהם עשיתם:

40 Mas agora procurais matar-me, a mim, homem que vos tem dito a verdade que de Deus tem ouvido; Abraão não fez isto.

40 ועתה אתם מבקשים להמיתני איש דבר אליכם האמת אשר שמעתי מעם האלהים אברהם לא עשה כזאת:

41 Vós fazeis as obras de vosso Pai. Disseram-lhe pois: Nós não somos nascidos de prostituição; temos um Pai, que é Deus.

41 את מעשי אביכם אתם עשים ויאמרו אליו לא ילדי זנונים אנחנו יש לנו אב אחד הוא האלהים:

42 Disse-lhes pois Jesus: Se Deus fosse o vosso Pai, certamente me amaríeis, pois que eu saí, e vim de Deus; não vim de mim mesmo, mas ele me enviou.

42 ויאמר אליהם ישוע אלו אלהים הוא אביכם כי עתה אהבתם אתי כי אנכי יצאתי ובאתי מאת האלהים הן לא ממני באתי אך הוא שלחני:

43 Porque não entendeis a minha linguagem? Por não poderdes ouvir a minha palavra.

43 מדוע לא תבינו לשוני יען לא תוכלון לשמע את דברי:

44 Vós tendes por pai ao diabo, e quereis satisfazer os desejos de vosso pai: ele foi homicida desde o princípio, e não se firmou na verdade, porque não há verdade nele; quando, ele profere mentira, fala do que é próprio, porque é mentiroso, e pai da mentira.

44 אתם מן אביכם השטן ולעשות את תאות אביכם חפצתם הוא רוצח נפש היה מראש ובאמת לא עמד כי אמת אין בו מדי דברי כזב משלו ידבר כי כזב הוא ואבי הכזב:

45 Mas, porque vos digo a verdade, não me credes.

45 ואני יען דברי האמת לא תאמינו לי:

46 Quem de entre vós me convence de pecado? E se vos digo a verdade, porque não credes?

46 מי בכם על עון יוכיחני ואם אמת דברתי מדוע לא תאמינו לי:

47 Quem é de Deus escuta as palavras de Deus; por isso vós não as escutais, porque não sois de Deus.

47 אשר מאת האלהים הוא ישמע את דברי האלהים על כן אתם לא שמעתם כי אינכם מאת האלהים:

48 Responderam pois os judeus, e disseram-lhe: Não dizemos nós bem que és samaritano, e que tens demónio?

48 אז יענו היהודים ויאמרו אליו הלא הטבנו אשר דברנו כי שמרוני אתה ושד בך:

49 Jesus respondeu: Eu não tenho demónio, antes honro a meu Pai, e vós me desonrais.

49 ויען ישוע שד אין בי רק את אבי אני מכבד ואתם תבזוני:

50 Eu não busco a minha glória; há quem a busque, e julgue.

50 אכן לא אבקש את כבודי יש אחד אשר יבקש וישפט:

51 Em verdade, em verdade vos digo que, se alguém guardar a minha palavra, nunca verá a morte.

51 אמן אמן אני אמר לכם אם ישמר איש את דברי לא יראה מות לנצח:

52 Disseram-lhe pois os judeus: Agora reconhecemos que tens demónio. Morreu Abraão e os profetas; e tu dizes: Se alguém guardar a minha palavra, nunca provará a morte.

52 ויאמרו אליו היהודים עתה ידענו כי שד בך הן אברהם והנביאים מתו ואתה אמרת אם ישמר איש את דברי לא יטעם מות לנצח:

53 És tu maior do que o nosso pai Abraão, que morreu? E também os profetas morreram: quem te fazes tu ser?

53 האתה גדול מאברהם אבינו אשר מת גם הנביאים מתו מה תעשה את עצמך:

54 Jesus respondeu: Se eu me glorifico a mim mesmo, a minha glória não é nada: quem me glorifica é meu Pai, o qual dizeis que é vosso Deus.

54 ויען ישוע אם אני מכבד את נפשי כבודי מאין אבי הוא המכבד אתי אשר תאמרו עליו כי הוא אלהיכם:

55 E vós não o conheceis, mas eu conheço-o: e, se disser que o não conheço, serei mentiroso como vós; mas conheço-o e guardo a sua palavra.

55 ולא ידעתם אתו ואני ידעתיו ואם אמר לא ידעתי אתו אהיה כזב כמוכם אבל ידעתיו ואת דברו שמרתי:

56 Abraão, vosso pai, exultou por ver o meu dia, e viu-o, e alegrou-se.

56 אברהם אביכם שש לראות את יומי וירא וישמח:

57 Disseram-lhe pois os judeus: Ainda não tens cinquenta anos, e viste Abraão?

57 ויאמרו אליו היהודים הנה אינך בן חמשים שנה ואת אברהם ראית:

58 Disse-lhes Jesus: Em verdade, em verdade vos digo que antes que Abraão existisse eu sou.

58 ויאמר אליהם ישוע אמן אמן אני אמר לכם בטרם היות אברהם אני הוא:

59 Então pegaram em pedras para lhe atirarem; mas Jesus ocultou-se, e saiu do templo, passando pelo meio deles, e assim se retirou.

59 אז ירימו אבנים לרגם אתו וישוע התעלם ויצא מן המקדש ויעבר בתוכם עבור וחלוף:

João 9

1 E, passando Jesus, viu um homem cego de nascença.

1 ויהי בעברו וירא איש והוא עור מיום הולדו:

2 E os seus discípulos lhe perguntaram dizendo: Rabi quem pecou, este ou seus pais, para que nascesse cego?

2 וישאלו אתו תלמידיו לאמר רבי מי הוא אשר חטא הזה אם ילדיו כי נולד עור:

3 Jesus respondeu: Nem ele pecou nem seus pais; mas foi assim para que se manifestem nele as obras de Deus.

3 ויען ישוע לא זה חטא ולא יולדיו אך למען יגלו בו מעללי אל:

4 Convém que eu faça as obras daquele que me enviou, enquanto é dia: a noite vem, quando ninguém pode trabalhar.

4 עלי לעשות מעשי שלחי בעוד יום יבוא הלילה אשר בו לא יוכל איש לפעל:

5 Enquanto estou no mundo, sou a luz do mundo.

5 בהיותי בעולם אור העולם אני:

6 Tendo dito isto, cuspiu na terra, e com a saliva fez lodo, e untou com o lodo os olhos do cego,

6 ויהי כדברו זאת וירק על הארץ ויעש טיט מן הרוק וימרח את הטיט על עיני העור:

7 E disse-lhe: Vai, lava-te no tanque de Siloé (que significa o Enviado). Foi pois, e lavou-se, e voltou vendo.

7 ויאמר אליו לך ורחץ בברכת השלח פרושו שלוח וילך וירחץ ויבא ועיניו ראות:

8 Então os vizinhos, e aqueles que dantes tinham visto que era cego, diziam: Não é este aquele que estava assentado e mendigava?

8 ויאמרו שכניו ואשר ראו אתו לפנים כי עור הוא הלא זה הוא הישב ומשאל:

9 Uns diziam: É este. E outros: Parece-se com ele. Ele dizia: Sou eu.

9 אלה אמרו כי הוא זה ואלה אמרו אך דומה לו והוא אמר אני הוא:

10 Diziam-lhe pois: Como se te abriram os olhos?

10 ויאמרו אליו במה אפו נפקחו עיניך:

11 Ele respondeu, e disse: O homem, chamado Jesus, fez lodo, e untou-me os olhos, e disse-me: Vai ao tanque de Siloé, e lava-te. Então fui, e lavei-me, e vi.

11 ויען ויאמר איש אשר נקרא שמו ישוע עשה טיט וימרח על עיני ויאמר אלי לך ורחץ בברכת השלח ואלך וארחץ ותארנה עיני:

12 Disseram-lhe pois: Onde está ele? Respondeu: Não sei.

12 ויאמרו אליו איו ויאמר לא ידעתי:

13 Levaram pois aos fariseus o que dantes era cego.

13 ויביאו את האיש אשר היה עור לפנים אל הפרושים:

14 E era sábado, quando Jesus fez o lodo e lhe abriu os olhos.

14 והיום אשר עשה בו ישוע את הטיט ויפקח את עיניו שבת היה:

15 Tornaram pois também os fariseus a perguntar-lhe como vira, e ele lhes disse: Pôs-me lodo sobre os olhos, lavei-me, e vejo.

15 ויוסיפו לשאל אתו גם הפרושים איך נפקחו עיניו ויאמר אליהם טיט
שם על עיני וארחץ והנני ראה:

16 Então alguns dos fariseus diziam: este homem não é de Deus; pois não guarda o sábado. Diziam outros: Como pode um homem pecador fazer tais sinais? E havia dissensão entre eles.

16 ויאמרו מקצת הפרושים זה האיש לא מאלהים הוא כי לא ישמר את
השבת ואחרים אמרו איכה יוכל איש חטא לעשות אתות כאלה ויהי ריב
ביניהם:

17 Tornaram pois a dizer ao cego: Tu que dizes daquele que te abriu os olhos? E ele respondeu: Que é profeta.

17 ויוסיפו ויאמרו אל העור מה תאמר אתה עליו אשר פקח עיניך ויאמר
נביא הוא:

18 Os judeus, porém, não creram que ele tivesse sido cego, e que agora visse, enquanto não chamaram os pais do que agora via.

18 ולא האמינו היהודים עליו כי עור היה וארו עיניו עד אשר קראו אל
יולדי הנרפא:

19 E perguntaram-lhes, dizendo: É este o vosso filho, que vós dizeis ter nascido cego? Como pois vê agora?

19 וישאלו אתם לאמר הזה הוא בנכם אשר אמרתם כי נולד עור ואיכה
הוא ראה עתה:

20 Seus pais lhes responderam, e disseram: Sabemos que este é o nosso filho, e que nasceu cego;

20 ויענו אתם יולדיו ויאמרו ידענו כי זה הוא בננו וכי נולד עור:

21 Mas como agora vê, não sabemos; ou quem lhe tenha aberto os olhos, não sabemos: tem idade, perguntai-lho a ele mesmo; e ele falará por si mesmo.

21 אבל איך הוא ראה עתה או מי פקח את עיניו אנחנו לא ידענו הלא בן דעת הוא שאלו את פיהו והוא יגיד מה היה לו:

22 Seus pais disseram isto, porque temiam os judeus. Porquanto já os judeus tinham resolvido que, se alguém confessasse ser ele o Cristo, fosse expulso da sinagoga.

22 כזאת דברו יולדיו מיראתם את היהודים כי היהודים כבר נועצו לנדות את כל אשר יודה כי הוא המשיח:

23 Por isso é que seus pais disseram: Tem idade, perguntai-lho a ele mesmo.

23 על כן אמרו יולדיו בן דעת הוא שאלו את פיהו:

24 Chamaram pois pela segunda vez o homem que tinha sido cego, e disseram-lhe: Dá glória a Deus; nós sabemos que esse homem é pecador.

24 ויקראו שנית לאיש אשר היה עור ויאמרו אליו תן כבוד לאלהים אנחנו ידענו כי האיש הזה חטא הוא:

25 Respondeu ele pois, e disse: Se é pecador, não sei; uma coisa sei, e é que, havendo eu sido cego, agora vejo.

25 ויען ויאמר אם האיש חטא הוא אינני ידע אחת ידעתי כי עור הייתי ועתה הנני ראה:

26 E tornaram a dizer-lhe: Que te fez ele? Como te abriu os olhos?

26 ויאמרו אליו עוד מה עשה לך איכה פקח עיניך:

27 Respondeu-lhes: Já vo-lo disse, e não ouvistes: para que o quereis tornar a ouvir? Quereis vós porventura fazer-vos também seus discípulos?

27 ויען אתם כבר אמרתי לכם הלא שמעתם ומה לכם לשמע שנית התאבו גם אתם להיות תלמידיו:

28 Então o injuriaram, e disseram: Discípulo dele sejas tu; nós, porém, somos discípulos de Moisés.

28 ויחרפו אתו ויאמרו אתה תלמידו ואנחנו תלמידיו של משה:

29 Nós bem sabemos que Deus falou a Moisés, mas este não sabemos donde é.

29 אנחנו יודעים כי אל משה דבר האלהים ואת זה לא ידענו מאין הוא:

30 O homem respondeu, e disse-lhes: Nisto pois está a maravilha, que vós não saibais donde ele é, e me abrisse os olhos;

30 ויען האיש ויאמר אליהם זאת היא הפלא ופלא כי לא ידעתם מאין הוא והוא פקח את עיני:

31 Ora nós sabemos que Deus não ouve a pecadores; mas, se alguém é temente a Deus, e faz a sua vontade, a esse ouve.

31 והנה ידענו כי את החטאים לא ישמע אל כי אם את ירא האלהים ועשה רצונו אתו ישמע:

32 Desde o princípio do mundo nunca se ouviu que alguém abrisse os olhos a um cego de nascença.

32 מעולם לא נשמע כי פקח איש עיני עור מרחם:

33 Se este não fosse de Deus, nada poderia fazer.

33 לולא היה זה מאת אלהים לא היה יכל לעשות מאומה:

34 Responderam eles, e disseram-lhe: Tu és nascido todo em pecados, e nos ensinas a nós? E expulsaram-no.

34 ויענו ויאמרו אליו הן בחטאים נולדת כלך ואתה תלמדנו ויהדפהו החוצה:

35 Jesus ouviu que o tinham expulsado, e, encontrando-o, disse-lhe: Crês tu no Filho de Deus?

35 וישמע ישוע כי הדפהו החוצה ויפגשהו ויאמר אליו התאמין בבן האדם:

36 Ele respondeu, e disse: Quem é ele Senhor, para que nele creia?

36 ויען ויאמר מי הוא זה אדני למען אאמין בו:

37 E Jesus lhe disse: Tu já o tens visto, e é aquele que fala contigo.

37 ויאמר אליו ישוע הן ראית אתו והמדבר אליך הנה זה הוא:

38 Ele disse: Creio, Senhor. E o adorou.

38 ויאמר אני מאמין אדני וישתחו לו:

39 E disse-lhe Jesus: Eu vim a este mundo para juízo, a fim de que os que não vêem vejam, e os que vêem sejam cegos.

39 ויאמר ישוע אני לדין באתי לעולם הזה למען יראו העורים והראים יכו בעורון:

40 Aqueles dos fariseus, que estavam com ele, ouvindo isto, disseram-lhe: Também nós somos cegos?

40 ואשר היו עמו מן הפרושים שמעו דבריו ויאמרו אליו הגם אנחנו עורים:

41 Disse-lhes Jesus: Se fosseis cegos, não teríeis pecado; mas como agora dizeis: Vemos, por isso o vosso pecado permanece.

41 ויאמר אליהם אם עורים הייתם לא היה בכם חטא ועתה כי אמרתם פקחים אנחנו חטאתכם תעמד:

João 10

1 NA VERDADE, na verdade vos digo que aquele que não entra pela porta no curral das ovelhas, mas sobe por outra parte, é ladrão e salteador.

1 אמן אמן אני אמר לכם איש אשר לא יבוא דרך השער אל מכלא הצאן כי אם יעלה בדרך אחר גנב ופריץ הוא:

2 Aquele, porém, que entra pela porta é o pastor das ovelhas.

2 ואשר יבוא דרך השער הוא רעה הצאן:

3 A este o porteiro abre, e as ovelhas ouvem a sua voz, e chama pelo nome às suas ovelhas, e as traz para fora.

3 לו יפתח שמר הסף והצאן את קלו תשמענה והוא לצאנו בשם יקרא ויוציאם:

4 E, quando tira para fora as suas ovelhas, vai adiante delas, e as ovelhas o seguem, porque conhecem a sua voz;

4 ואחרי הוציאו את צאנו הוא יעבר לפניהן והצאן הלכות אחריו כי ידעו את קולו:

5 Mas de modo nenhum seguirão o estranho, antes fugirão dele, porque não conhecem a voz dos estranhos.

5 ואחרי זר לא תלכנה כי אם ינוסו מפניו כי את קול הזרים לא ידעו:

6 Jesus disse-lhes esta parábola; mas eles não entenderam o que era que lhes dizia.

6 המשל הזה דבר ישוע באזניהם והמה לא ידעו מה זאת אשר אמר אליהם:

7 Tornou pois Jesus a dizer-lhes: Em verdade vos digo que eu sou a porta das ovelhas.

7 ויוסף ישוע וידבר אליהם אמן אמן אני אמר לכם אני הוא דלת הצאן:

8 Todos quantos vieram antes de mim são ladrões e salteadores; mas as ovelhas não os ouviram.

8 כל אשר באו לפני גנבים המה ופריצים והצאן לא שמעו לקולם:

9 Eu sou a porta; se alguém entrar por mim, salvar-se-á, e entrará, e sairá, e achará pastagens.

9 אנכי הדלת איש כי יבוא בי יושע ובצאתו ובבואו ימצא מרעה:

10 O ladrão não vem senão a roubar, a matar, e a destruir: eu vim para que tenham vida, e a tenham com abundância.

10 הגנב לא יבוא כי אם לגנוב ולהרוג ולאבד ואני באתי לבעבור הביא
להם חיים ומלא ספקם:

11 Eu sou o bom Pastor: o bom Pastor dá a sua vida pelas ovelhas.

11 אנכי הוא הרעה הטוב הרעה הטוב יתן את נפשו בעד צאנו:

12 Mas o mercenário, e o que não é pastor, de quem não são as ovelhas vê vir o lobo, e deixa as ovelhas, e foge; e o lobo as arrebata e dispersa.

12 והשכיר אשר לא רעה הוא והצאן לא לו הנה בראותו כי בא הזאב יעזב
את הצאן ונס והזאב יחטף ויפיץ את הצאן:

13 Ora o mercenário foge, porque é mercenário, e não tem cuidado das ovelhas.

13 השכיר ינוס כי שכיר הוא ולא ידאג לצאן:

14 Eu sou o bom Pastor, e conheço as minhas ovelhas, e das minhas ovelhas sou conhecido.

14 אני הרעה הטוב וידעתי את אשר לי ונודעתי לאשר לי:

15 Assim como o Pai me conhece a mim, também eu conheço o Pai, e dou a minha vida pelas ovelhas.

15 כאשר האב ידעני ואני ידעתי את האב ואת נפשי אתן בעד הצאן:

16 Ainda tenho outras ovelhas que não são deste aprisco; também me convém agregar estas, e elas ouvirão a minha voz, e haverá um rebanho e um Pastor.

16 וצאן אחרות יש לי אשר אינן מן המכלה הזאת ועלי לנהל גם אתן ותשמענה קולי והיה עדר אחד ורעה אחד:

17 Por isto o Pai me ama, porque dou a minha vida para tornar a tomá-la.

17 על כן אהב אתי אבי כי את נפשי אתן למען אשוב ואקחה:

18 Ninguém ma tira de mim, mas eu de mim mesmo a dou; tenho poder para a dar, e poder para tornar a tomá-la. Este mandamento recebi de meu Pai.

18 ואיש לא יקחנה מאתי כי אם אני מעצמי אתננה יש בידי לתת אתה ובידי לשוב לקחתה את המצוה הזאת לקחתי מעם אבי:

19 Tornou pois a haver divisão entre os judeus por causa destas palavras.

19 ותהי מחלקת גם בפעם הזאת בין היהודים על הדברים האלה:

20 E muitos deles diziam: Tem demónio, e está fora de si; porque o ouvis?

20 ויאמרו רבים מהם שד בו ומשגע הוא למה תשמעו אליו:

21 Diziam outros: Estas palavras não são de endemoninhado; pode porventura um demónio abrir os olhos aos cegos?

21 ואחרים אמרו לא כאלה ידבר איש אחוז שד היוכל שד לפקח עיני עורים:

22 E em Jerusalém havia a festa da dedicação, e era inverno.

22 ויהי חג חנכת הבית בירושלים וסתיו היה:

23 E Jesus andava passeando no templo, no alpendre de Salomão.

23 ויתהלך ישוע במקדש באולם של שלמה:

24 Rodearam-no pois os judeus, e disseram-lhe: Até quando terás a nossa alma suspensa? Se tu és o Cristo, diz-no-lo abertamente.

24 ויסבו אתו היהודים ויאמרו אליו עד אנה תתלה את נפשנו את המשיח אתה הגידה לנו ברור:

25 Respondeu-lhes Jesus: Já vo-lo tenho dito, e não o credes. As obras que eu faço, em nome de meu Pai, essas testificam de mim.

25 ויען אתם ישוע הן אמרתי אליכם ולא האמנתם בי המעשים אשר אני עשה בשם אבי הם יעידו עלי:

26 Mas vós não credes porque não sois das minhas ovelhas, como já vo-lo tenho dito.

26 אבל אתם לא תאמינו יען לא מצאני אתם כאשר אמרתי לכם:

27 As minhas ovelhas ouvem a minha voz, e eu conheço-as, e elas me seguem;

27 צאני תשמענה את קולי ואני ידעתין ואחרי תלכנה:

28 E dou-lhes a vida eterna, e nunca hão-de perecer, e ninguém as arrebatará da minha mão.

28 ואני אתן להן חיי עולמים ולא תאבדנה לנצח ואיש לא יחטף אתהן מידי:

29 Meu Pai, que mas deu, é maior do que todos; e ninguém pode arrebatá-las da mão de meu Pai.

29 האב אשר נתנן לי גדול הוא על כל ואיש לא יחטף אתהן מיד האב:

30 Eu e o Pai somos um.

30 אני ואבי אחד אנחנו:

31 Os judeus pegaram então outra vez em pedras para o apedrejar.

31 אז ירימו היהודים כפעם בפעם אבנים לסקלו:

32 Respondeu-lhes Jesus: Tenho-vos mostrado muitas obras boas procedentes de meu Pai; por qual destas obras me apedrejais?

32 ויען אתם ישוע מעשים טובים רבים הראיתי אתכם מאת אבי על אי זה מן המעשים ההם תסקלני:

33 Os judeus responderam, dizendo-lhe: Não te apedrejamos por alguma obra boa, mas pela blasfémia; porque, sendo tu homem, te fazes Deus a ti mesmo.

33 ויענו היהודים אתו לאמר על מעשה טוב לא נסקל אתך כי אם על גדפך את אלהים ועל כי אדם אתה ותעש את עצמך לאלהים:

34 Respondeu-lhes Jesus: Não está escrito na vossa lei: Eu disse: Sois deuses?

34 ויען אתם ישוע הלא כתוב בתורתכם אני אמרתי אלהים אתם:

35 Pois, se a lei chamou deuses àqueles a quem a palavra de Deus foi dirigida (e a Escritura não pode ser anulada),

35 הן קרא שם אלהים לאלה אשר היה דבר האלהים אליהם והכתוב לא יופר:

36 Aquele a quem o Pai santificou, e enviou ao mundo, vós dizeis: Blasfemas; porque disse: Sou Filho de Deus?

36 ואיך תאמרו על אשר קדשו האב ושלחו לעולם מגדף אתה יען אמרתי בן אלהים אני:

37 Se não faço as obras de meu Pai, não me acrediteis.

37 אם לא אעשה את מעשי אבי אל תאמינו לי:

38 Mas se as faço, e não credes em mim, crede nas obras; para que conheçais e acrediteis que o Pai está em mim e eu nele.

38 ואם עשיתי ולא תאמינו לי האמינו נא למעשי למען תדעו ותאמינו כי בי האב ואני בו:

39 Procuravam pois prendê-lo outra vez,mas ele escapou-se de suas mãos.

39 אז ישובו ויבקשו לתפשו וימלט מידם:

40 E retirou-se outra vez para além do Jordão, para o lugar onde João tinha primeiramente baptizado; e ali ficou.

40 וילך וישב אל עבר הירדן אל המקום אשר הטביל שם יוחנן בתחלה וישב שם:

41 E muitos iam ter com ele, e diziam: Na verdade João não fez sinal algum, mas tudo quanto João disse deste era verdade.

41 ויבאו אליו רבים ויאמרו הנה יוחנן לא עשה אות אבל כל אשר דבר יוחנן על האיש הזה אמת היה:

42 E muitos ali creram nele.

42 :ויאמינו בו רבים במקום ההוא

João 11

1 Estava então enfermo um certo Lázaro, de Betania, aldeia de Maria e de sua irmã Marta.

1 :ויהי איש חולה לעזר שמו מבית היני כפר מרים ומרתא אחותה

2 E Maria era aquela que tinha ungido o Senhor com unguento, e lhe tinha enxugado os pés com os seus cabelos; cujo irmão Lázaro estava enfermo.

2 היא מרים אשר משחה את האדון בשמן המר ותנגב את רגליו בשערותיה ועתה לעזר אחיה חלה:

3 Mandaram-lhe pois suas irmãs, dizer: Senhor, eis que está enfermo aquele que tu amas.

3 :ותשלחנה אחיותיו אליו לאמר אדני הנה זה אשר אהבת חלה הוא

4 E Jesus, ouvindo isto, disse: Esta enfermidade não é para morte, mas para glória de Deus; para que o Filho de Deus seja glorificado por ela.

4 וישמע ישוע ויאמר זאת המחלה איננה למות כי אם לכבוד האלהים למען יכבד בה בן האלהים:

5 Ora Jesus amava a Marta, e a sua irmã, e a Lázaro.

5 :וישוע אהב את מרתא ואת אחותה ואת לעזר

6 Ouvindo pois que estava enfermo, ficou ainda dois dias no lugar onde estava.

6 :ויהי כשמעו כי חלה ויתמהמה וישב יומים במקום אשר הוא שם

7 Depois disto, disse aos seus discípulos: Vamos outra vez para a Judéia.

7 מאחרי כן אמר לתלמידיו לכו ונשובה לארץ יהודה:

8 Disseram-lhe os discípulos: Rabi, ainda agora os judeus procuravam apedrejar-te, e tornas para lá?

8 ויאמרו אליו תלמידיו רבי עתה זה בקשו היהודים לסקלך ואתה תשוב שמה:

9 Jesus respondeu: Não há doze horas no dia? Se alguém andar de dia, não tropeça, porque vê a luz deste mundo;

9 ויען ישוע הלא שתים עשרה שעות ליום איש כי ילך ביום לא יכשל כי יראה אור העולם הזה:

10 Mas, se andar de noite, tropeça, porque nele não há luz.

10 אבל ההלך בלילה יכשל כי האור אין בו:

11 Assim falou; e depois disse-lhes: Lázaro, o nosso amigo, dorme, mas vou despertá-lo do sono.

11 כזאת דבר ואחרי כן אמר אליהם לעזר ידידנו ישן הוא ואנכי הלך למען אעירנו:

12 Disseram pois os seus discípulos, Senhor, se dorme, estará salvo.

12 ויאמרו תלמידיו אדני אם ישן הוא יושע:

13 Mas Jesus dizia isto da sua morte; eles, porém, cuidavam que falava do repouso do sono.

13 וישוע דבר על מותו והמה חשבו כי על מנוחת השנה דבר:

14 Então Jesus disse-lhes claramente: Lázaro está morto;

14 אז גלה ישוע את אזנם ויאמר אליהם לעזר מת:

15 E folgo por amor de vós, de que eu lá não estivesse, para que
acrediteis: mas vamos ter com ele.

15 ושמח אני בגללכם כי לא הייתי שם למען תאמינו ועתה נסעה ונלכה
אליו:

16 Disse pois Tomé, chamado Dídimo, aos condiscípulos: Vamos
nós também para morrermos com ele.

16 ויאמר תומא הנקרא דידומוס אל התלמידים חבריו נלכה גם אנחנו
למען נמות עמו:

17 Chegando pois Jesus, achou que já havia quatro dias que
estava na sepultura

17 ויבא ישוע וימצאהו זה ארבעה ימים שכב בקבר:

18 (Ora Betania distava de Jerusalém quáse quinze estádios).

18 ובית היני היה קרוב לירושלים כדרך חמש עשרה ריס:

19 E muitos dos judeus tinham ido consolar a Marta e a Maria,
acerca de seu irmão.

19 ורבים מן היהודים באו בית מרתא ומרים לנחם אתהן על אחיהן:

20 Ouvindo pois Marta que Jesus vinha, saiu-lhe ao encontro:
Maria, porém, ficou assentada em casa.

20 ויהי כשמע מרתא כי ישוע בא ותצא לקרתו ומרים יושבת בבית:

21 Disse pois Marta a Jesus: Senhor, se tu estivesses aqui, meu
irmão não teria morrido.

21 ותאמר מרתא אל ישוע אדני אלו היית פה כי אז לא מת אחי:

22 Mas também agora sei que: tudo quanto pedires a Deus, Deus to concederá.

22 וגם עתה ידעתי כי כל אשר תשאל מאת אלהים יתן לך אלהים:

23 Disse-lhe Jesus: Teu irmão há-de ressuscitar.

23 ויאמר אליה ישוע קום יקום אחיך:

24 Disse-lhe Marta: Eu sei que há-de ressuscitar na ressurreição do último dia.

24 ותאמר אליו מרתא ידעתי כי יקום בתקומה ביום האחרון:

25 Disse-lhe Jesus: Eu sou a ressurreição e a vida; quem crê em mim ainda que esteja morto, viverá;

25 ויאמר אליה ישוע אנכי התקומה והחיים המאמין בי יחיה גם כי ימות:

26 E todo aquele que vive, e crê em mim, nunca morrerá. Crês tu isto?

26 וכל החי אשר יאמין בי לא ימות לעולם התאמיני זאת:

27 Disse-lhe ela: Sim, Senhor, creio que tu és o Cristo, o Filho de Deus, que havia de vir ao mundo.

27 ותאמר אליו כן אדני האמנתי כי אתה המשיח בן האלהים הבא לעולם:

28 E, dito isto, partiu, e chamou em segredo a Maria, sua irmã, dizendo: O Mestre está cá, e chama-te.

28 ויהי אחר דברה זאת ותלך ותקרא למרים אחותה בסתר לאמר הנה המורה פה וקרא לך:

29 Ela, ouvindo isto, levantou-se logo, e foi ter com ele.

29 היא שמעה ותמהר לקום ותבא אליו:

30 (Ainda Jesus não tinha chegado à aldeia, mas estava no lugar onde Marta o encontrara.)

30 וישוע טרם יבא אל הכפר כי עודנו עמד במקום אשר פגשתו שם מרתא:

31 Vendo pois os judeus, que estavam com ela em casa e a consolavam, que Maria apressadamente se levantara e saíra, seguiram-na, dizendo: Vai ao sepulcro para chorar ali.

31 והיהודים אשר באו אל ביתה לנחמה כראותם את מרים כי קמה פתאם ותצא הלכו אחריה באמרם כי הלכה לה אל הקבר לבכות שמה:

32 Tendo pois Maria chegado aonde Jesus estava, e vendo-o, lançou-se aos seus pés, dizendo-lhe: Senhor, se tu estivesses aqui, meu irmão não teria morrido.

32 ותבא מרים אל המקום אשר ישוע עמד שם ותרא אתו ותפל לרגליו ותאמר לו אדני אלו היית פה כי אז לא מת אחי:

33 Jesus pois, quando a viu chorar, e também chorando os judeus que com ela vinham, moveu-se muito em espírito, e perturbou-se.

33 ויהי כראות ישוע אתה בכיה וגם היהודים אשר באו אתה בכים ותזעם רוחו ויהי מרעיד:

34 E disse: Onde o pusestes? Disseram-lhe: Senhor, vem e vê.

34 ויאמר איפה שמתם אתו ויאמרו אליו אדני בא וראה:

35 Jesus chorou.

35 ויבך ישוע:

36 Disseram pois os judeus: Vede como o amava.

36 ויאמרו היהודים הנה מה גדלה אהבתו אתו:

37 E alguns deles disseram: Não podia ele, que abriu os olhos ao cego, fazer também com que este não morresse?

37 ומקצתם אמרו הפקח עיני העור הלא יכל לעשות שגם זה לא ימות:

38 Jesus pois, movendo-se outra vez muito em si mesmo, veio ao sepulcro; e era uma caverna, e tinha uma pedra posta sobre ela.

38 ויוסף עוד ישוע להזעם ברוחו ויבא אל הקבר והוא מערה ואבן על מבואה:

39 Disse Jesus: Tirai a pedra. Marta, irmã do defunto, disse-lhe: Senhor, já cheira mal, porque é já de quatro dias.

39 ויאמר ישוע שאו את האבן מעליה ותאמר אליו מרתא אחות המת אדני הנה כבר באש כי ארבעה ימים לו:

40 Disse-lhe Jesus: Não te hei dito que, se creres, verás a glória de Deus?

40 ויאמר אליה ישוע הלא אמרתי לך כי אם תאמיני תחזי את כבוד האלהים:

41 Tiraram pois a pedra. E Jesus, levantando os olhos para o céu; disse: Pai, graças te dou, por me haveres ouvido:

41 וישאו את האבן אשר המת הושם שם וישוע נשא את עיניו למרום ויאמר אודך אבי כי עניתני:

42 Eu bem sei que sempre me ouves, mas eu disse isto por causa da multidão que está em redor, para que creiam que tu me enviaste.

42 ואני ידעתי כי בכל עת תענני אולם בעבור העם הזה אשר סביבותי דברתי למען יאמינו בי כי אתה שלחתני:

43 E, tendo dito isto, clamou com grande voz: Lázaro, sai para fora.

43 ויהי ככלותו לדבר ויקרא בקול גדול לעזר קום צא:

44 E o defunto saiu; tendo as mãos e os pés ligados com faixas, e o seu rosto envolto num lenço. Disse-lhes Jesus: Desligai-o, e deixai-o ir.

44 ויצא המת וידיו ורגליו כרוכת בתכריכין ופיו לוטים בסודר ויאמר אליהם ישוע התירו אתו וילך לדרכו:

45 Muitos pois dentre os judeus, que tinham vindo a Maria, e que tinham visto o que Jesus fizera, creram nele.

45 ורבים מן היהודים אשר באו אל מרים בראותם את אשר עשה ישוע האמינו בו:

46 Mas alguns deles foram ter com os fariseus, e disseram-lhe o que Jesus tinha feito.

46 ומקצתם הלכו אל הפרושים ויגידו להם את אשר עשה ישוע:

47 Depois os principais dos sacerdotes e os fariseus formaram conselho e diziam: Que faremos? porquanto este homem faz muitos sinais.

47 אז יקהילו הכהנים הגדולים והפרושים את הסנהדרין ויאמרו מה נעשה כי האיש הלזה עשה אתות הרבה:

48 Se o deixamos assim, todos crerão nele, e virão os romanos, e tirar-nos-ão o nosso lugar e a nação.

48 אם נניח לו לעשות כלם יאמינו בו ובאו הרומיים ולקחו גם את אדמתנו וגם את עמנו:

49 E Caifás, um deles que era sumo sacerdote naquele ano, lhes disse: Vós nada sabeis.

49 ואחד מהם קיפא שמו והוא כהן גדול בשנה ההיא אמר אליהם הן לא תדעו מאומה:

50 Nem considerais que nos convém que um homem morra pelo povo, e que não pereça toda a nação.

50 אף לא תתבוננו כי טוב לנו מות איש אחד בעד הגוי מאבד העם כלו:

51 Ora ele não disse isto de si mesmo, mas, sendo o sumo sacerdote naquele ano, profetizou que Jesus devia morrer pela nação.

51 וזאת לא דבר מלבו כי אם בהיותו כהן גדול בשנה ההיא נבא כי ישוע ימות בעד העם:

52 E não somente pela nação, mas também para reunir em um corpo os filhos de Deus, que andavam dispersos.

52 ולא בעד העם לבד כי אם לקבץ גם את בני אלהים המפזרים והיו לאחדים:

53 Desde aquele dia, pois, consultavam-se para o matarem.

53 ויועצו יחדו להמיתו מהיום ההוא והלאה:

54 Jesus, pois, já não andava manifestamente entre os judeus, mas retirou-se dali para a terra junto ao deserto, para uma cidade chamada Efraim; e ali andava com os seus discípulos.

54 על כן לא התהלך ישוע עוד בתוך היהודים בגלוי כי אם סר משם לארץ הקרובה אל המדבר אל עיר עפרים ויגר שם עם תלמידיו:

55 E estava próxima a páscoa dos judeus, e muitos daquela região subiram a Jerusalém antes da páscoa para se purificarem.

55 ויקרבו ימי הפסח ליהודים ועם רב עלו מן הארץ ירושלימה לפני
הפסח למען יטהרו:

56 Buscavam pois a Jesus, e diziam uns aos outros, estando no templo: Que vos parece? Não virá à festa?

56 ויבקשו את ישוע ובעמדם בבית המקדש נדברו לאמר מה תחשבו הכי
לא יבוא אל החג:

57 Ora os principais dos sacerdotes e os fariseus tinham dado ordem para que, se alguém soubesse onde ele estava, o denunciasse, para o prenderem.

57 והכהנים הגדולים והפרושים גזרו גזרה אשר אם ידע איש את מקומו
יודיענו למען יתפשהו:

João 12

1 FOI pois Jesus seis dias antes da páscoa a Betania, onde estava Lázaro, o que falecera, e a quem ressuscitara dos mortos.

1 וששת ימים לפני חג הפסח בא ישוע לבית היני מקום לעזר אשר העיר
אתו מעם המתים:

2 Fizeram-lhe pois ali uma ceia, e Marta servia, e Lázaro era um dos que estavam à mesa com ele.

2 ויעשו לו שם משתה בערב ומרתא משרתת ולעזר היה אחד מן המסבים
אתו:

3 Então Maria tomando um arrátel de unguento de nardo puro, de muito preço, ungiu os pés de Jesus, e enxugou-lhe os pés com os seus cabelos; e encheu-se a casa do cheiro do unguento.

3 ותקח מרים מרקחת נרד זך ויקר מאד לטרא אחת משקלה ותמשח בה
את רגלי ישוע ותנגב את רגליו בשערותיה והבית ימלא ריח המרקחת:

4 Então um dos seus discípulos, Judas Iscariotes, filho de Simão, o que havia de traí-lo, disse:

4 ויאמר אחד מתלמידיו הוא יהודה בן שמעון איש קריות העתיד למסרו:

5 Porque não se vendeu este unguento por trezentos dinheiros e não se deu aos pobres?

5 מדוע לא נמכרה המרקחת בשלש מאות דינר ונתן לעניים:

6 Ora ele disse isto, não pelo cuidado que tivesse dos pobres, mas porque era ladrão, e tinha a bolsa, e tirava o que ali se lançava.

6 והוא לא דבר את זאת מחמלתו על העניים כי אם גנב היה וכיס הכסף אתו וישא כל אשר ישימו בו:

7 Disse pois Jesus: Deixai-a; para o dia da minha sepultura guardou isto;

7 ויאמר ישוע הניחה לה ליום קבורתי צפנה זאת:

8 Porque os pobres sempre os tendes convosco; mas a mim nem sempre me tendes.

8 כי העניים תמיד המה עמכם ואני אינני תמיד עמכם:

9 E muita gente dos judeus soube que ele estava ali; e foram, não só por causa de Jesus, mas também para ver a Lázaro, a quem ressuscitara dos mortos.

9 וישמעו עם רב ביהודה כי שם הוא ויבאו לא בעבור ישוע לבדו כי אם לראות גם את לעזר אשר העירו מעם המתים:

10 E os principais dos sacerdotes tomaram deliberação para matar também a Lázaro;

10 וראשי הכהנים התיעצו להרג גם את לעזר:

11 Porque muitos dos judeus, por causa dele, iam e criam em Jesus.

11 כי בגללו באו שמה רבים מן היהודים ויאמינו בישוע:

12 No dia seguinte, ouvindo uma grande multidão, que viera à festa, que Jesus vinha a Jerusalém,

12 ויהי ממחרת כשמוע המון רב אשר באו לחג החג כי יבא ישוע ירושלים:

13 Tomaram ramos de palmeiras, e saíram-lhe ao encontro, e clamavam Hosana: Bendito o rei de Israel que vem em nome do Senhor.

13 ויקחו בידם כפות תמרים ויצאו לקראתו ויריעו לאמר הושע נא ברוך הבא בשם יהוה מלך ישראל:

14 E achou Jesus um jumentinho, e assentou-se sobre ele, como está escrito.

14 וימצא ישוע עיר אחד וירכב עליו כאשר כתוב:

15 Não temas ó filha de Sião; eis que o teu Rei vem assentado sobre o filho de uma jumenta.

15 אל תיראי בת ציון הנה מלכך יבוא לך רכב על עיר בן אתנות:

16 Os seus discípulos, porém não entenderam isto no principio: mas, quando Jesus foi glorificado, então se lembraram de que isto estava escrito dele, e que isto lhe fizeram.

16 וכל זאת לא הבינו תלמידיו בראשונה אך אחרי אשר נתפאר ישוע זכרו כי כן כתוב עליו וכי זאת עשו לו:

17 A multidão, pois, que estava com ele quando Lázaro foi chamado da sepultura, testificava que ele o ressuscitara dos mortos.

17 ויעידו העם אשר היו אצלו בקראו אל לעזר לצאת מן הקבר ויער אתו מעם המתים:

18 Pelo que a multidão lhe saiu ao encontro, porque tinham ouvido que ele fizera este sinal.

18 על זאת גם המון העם יצא לקראתו על שמעם כי עשה האות הזה:

19 Disseram pois os fariseus entre si: Vedes que nada aproveitais? eis que toda a gente vai após ele.

19 והפרושים דברו איש את אחיו לאמר הראיתם כי הועיל לא תועילו מאומה הנה כל העולם נמשך אחריו:

20 Ora havia alguns gregos, entre os que tinham subido a adorar no dia da festa.

20 ובתוך העלים להשתחות בחג היו אנשים יונים:

21 Estes, pois, dirigiram-se a Filipe, que era de Betsaida da Galiléia, e rogaram-lhe, dizendo: Senhor, queríamos ver a Jesus.

21 ויקרבו אל פילפוס איש בית צידה אשר בארץ הגליל וישאלו ממנו לאמר אדני לראות את ישוע חפצנו:

22 Filipe foi dizê-lo a André, e então André e Filipe o disseram a Jesus.

22 ויבא פילפוס ויגד זאת אל אנדרי ואנדרי ופילפוס הגידו אל ישוע:

23 E Jesus lhes respondeu, dizendo: É chegada a hora em que o Filho do homem há-de ser glorificado.

23 ויען אותם ישוע ויאמר באה השעה שיפאר בן האדם:

24 Na verdade, na verdade vos digo que, se o grão de trigo, caindo na terra, não morrer, fica ele só; mas se morrer, dá muito fruto.

24 אמן אמן אני אמר לכם אם לא יפל גרגר החטא אל תוך האדמה ומת ישאר לבדו וכאשר מת יעשה פרי הרבה:

25 Quem ama a sua vida perdê-la-á, e quem neste mundo aborrece a sua vida, guardá-la-á para a vida eterna.

25 האהב את נפשו יאבדנה והשנא את נפשו בעולם הזה ינצרה לחיי נצח:

26 Se alguém me serve, siga-me, e, onde eu estiver, ali estará também o meu servo. E, se alguém me servir, meu Pai o honrará.

26 החפץ לשרתני ילך אחרי ובאשר אהיה שם יהיה גם משרתי ואיש אשר ישרתני אתו יכבד אבי:

27 Agora a minha alma está perturbada; e que direi eu? Pai, salva-me desta hora; mas para isto vim a esta hora.

27 עתה נבהלה נפשי ומה אמר הושיעני אבי מן השעה הזאת אך על כן באתי אל השעה הזאת:

28 Pai, glorifica o teu nome. Então veio uma voz do céu, que dizia: Já o tenho glorificado, e outra vez o glorificarei.

28 אבי פאר את שמך ותצא בת קול מן השמים גם פארתי וגם אוסיף לפאר:

29 Ora a multidão que ali estava, e que a tinha ouvido, dizia que havia sido um trovão. Outros diziam: Um anjo lhe falou.

29 והעם העמדים שמה כשמעם אמרו רעם נשמע ואחרים אמרו מלאך דבר אתו:

30 Respondeu Jesus, e disse: Não veio esta voz por amor de mim, mas por amor de vós.

30 ויען ישוע ויאמר לא למעני היה הקול הזה כי אם למענכם:

31 Agora é o juízo deste mundo; agora será expulso o príncipe deste mundo.

31 עתה משפט בא על העולם הזה עתה ישלך שר העולם הזה חוצה:

32 E eu, quando for levantado da terra, todos atrairei a mim.

32 ואני בהנשאי מעל הארץ אמשך כלם אלי:

33 E dizia isto, significando de que morte havia de morrer.

33 וזאת דבר לרמוז אי זה מות הוא עתיד למות:

34 Respondeu-lhe a multidão. Nós temos ouvido da lei, que o Cristo permanece para sempre; e como dizes tu que convém que o Filho do homem seja levantado? Quem é esse Filho do homem?

34 ויענו אתו העם ויאמרו הנה שמענו בתורה כי המשיח יכון לעולם ואיך אמרת כי בן האדם צריך להנשא ומי בן האדם הלזה:

35 Disse-lhes pois Jesus: A luz ainda está convosco por um pouco de tempo; andai enquanto tendes luz, para que as trevas vos não apanhem; pois quem anda nas trevas não sabe para onde vai.

35 ויאמר אליהם ישוע אך למצער יהיה האור עמכם התהלכו בעוד לכם האור פן ישופכם חשך וההלך בחשך לא ידע אנה הוא הלך:

36 Enquanto tendes luz, crede na luz, para que sejais filhos da luz. Estas coisas disse Jesus; e, retirando-se, escondeu-se deles.

36 בעוד לכם האור האמינו באור למען תהיו בני האור את הדברים האלה דבר ישוע וילך לו ויסתר מפניהם:

37 E, ainda que tinha feito tantos sinais diante deles, não criam nele;

37 רבים האתות אשר עשה לעיניהם ובכל זאת לא האמינו בו:

38 Para que se cumprisse a palavra do profeta Isaías, que diz: Senhor quem creu na nossa pregação? e a quem foi revelado o braço do Senhor?

38 למלאת דבר ישעיהו הנביא אשר אמר יהוה מי האמין לשמעתנו וזרוע יהוה על מי נגלתה:

39 Por isso não podiam crer, pelo que Isaías disse outra vez.

39 על כן לא יכלו להאמין כי עוד אמר ישעיהו:

40 Cegou-lhes os olhos, e endureceu-lhes o coração, a fim de que não vejam com os olhos, e compreendam no coração, e se convertam, e eu os cure.

40 השע עיניהם והשמין לבבם פן יראו בעיניהם ולבבם יבין ושבו ורפאתי להם:

41 Isaías disse isto quando viu a sua glória e falou dele.

41 כזאת דבר ישעיהו בראותו את תפארתו וינבא עליו:

42 Apesar de tudo, até muitos dos principais creram nele; mas não o confessavam por causa dos fariseus, para não serem expulsos da sinagoga.

42 אולם רבים אף מן השרים האמינו בו אך בגלל הפרושים לא הודו למען אשר לא ינדו:

43 Porque amavam mais a glória dos homens do que a glória de Deus.

43 כי אהבו כבוד אנשים יותר מכבוד האלהים:

44 E Jesus clamou, e disse: Quem crê em mim, crê, não em mim, mas naquele que me enviou.

44 ויקרא ישוע ויאמר המאמין בי לא בי הוא מאמין כי אם בשלח אתי:

45 E quem me vê a mim, vê aquele que me enviou.

45 והראה אתי את אשר שלחני הוא ראה:

46 Eu sou a luz que vim ao mundo, para que todo aquele que crê em mim não permaneça nas trevas.

46 אני באתי לאור אל העולם למען כל אשר יאמין בי לא ישב בחשך:

47 E, se alguém ouvir as minhas palavras, e não crer, eu não o julgo porque eu vim, não para julgar o mundo, mas para salvar o mundo.

47 והשמע את דברי ולא ישמרם אני לא אשפט אתו כי לא באתי לשפט את העולם כי אם להושיע את העולם:

48 Quem me rejeitar a mim, e não receber as minhas palavras, já tem quem o julgue; a palavra que tenho pregado, essa o há-de julgar no último dia.

48 ואיש אשר יבזני ולא יקח אמרי יש אחד אשר ידין אתו הדבר אשר דברתי הוא ידין אתו ביום האחרון:

49 Porque eu não tenho falado de mim mesmo; mas o Pai, que me enviou, ele me deu mandamento sobre o que hei-de dizer e sobre o que hei-de falar.

49 כי אני לא מלבי דברתי כי אם אבי השלח אתי הוא צוני את אשר אמר ואת אשר אדבר:

50 E sei que o seu mandamento é a vida eterna. Portanto, o que eu falo, falo-o como o Pai mo tem dito.

50 ואני ידעתי כי מצותו חיי עולם לכן כל אשר אדבר כאשר אמר אלי אבי
כן אני מדבר:

João 13

1 ORA, antes da festa da páscoa, sabendo Jesus que já era chegada a sua hora de passar deste mundo para o Pai, como havia amado os seus que estavam no mundo, amou-os até ao fim.

1 ולפני חג הפסח כשידע ישוע כי באה שעתו לעבר מן העולם הזה אל
אביו כאשר אהב את בחיריו אשר בעולם כן אהבם עד הקץ:

2 E, acabada a ceia, tendo já o diabo posto no coração de Judas Iscariotes, filho de Simão, que o traísse,

2 ויהי אחרי החל הסעודה והשטן נתן בלב יהודה בן שמעון איש קריות
למסרו:

3 Jesus, sabendo que o Pai tinha depositado nas suas mãos todas as coisas, e que havia saído de Deus e ia para Deus,

3 וידע ישוע כי נתן אביו את הכל בידו וכי מאלהים בא ואל אלהים ישוב:

4 Levantou-se da ceia, tirou os vestidos, e, tomando uma toalha, cingiu-se.

4 ויקם מעל השלחן ויפשט את בגדיו ויקח מטפחת ויחגרה:

5 Depois deitou água numa bacia, e começou a lavar os pés aos discípulos, e a enxugar-lhos com a toalha com que estava cingido.

5 ואחר יצק מים בכיור ויחל לרחץ את רגלי תלמידיו ולנגב במטפחת אשר
הוא חגור בה:

6 Aproximou-se pois de Simão Pedro, que lhe disse: Senhor, tu lavas-me os pés a mim?

6 ויקרב אל שמעון פטרוס והוא אמר אליו אדני האתה תרחץ את רגלי:

7 Respondeu Jesus, e disse-lhe: O que eu faço não o sabes tu agora, mas tu o saberás depois.

7 ויען ישוע ויאמר אליו את אשר אני עשה אינך ידע כעת ואחרי כן תדע:

8 Disse-lhe Pedro: Nunca me lavarás os pés. Respondeu-lhe Jesus: Se eu te não lavar, não tens parte comigo.

8 ויאמר אליו פטרוס לעולם לא תרחץ את רגלי ויען ישוע אם לא ארחץ אתך אין לך חלק עמי:

9 Disse-lhe Simão Pedro: Senhor, não só os meus pés, mas também as mãos e a cabeça.

9 ויאמר אליו שמעון פטרוס אדני לא לבד את רגלי כי אם גם את ידי ואת ראשי:

10 Disse-lhe Jesus: Aquele que está lavado não necessita de lavar senão os pés, pois no mais todo está limpo. Ora vós estais limpos, mas não todos.

10 ויאמר אליו ישוע המרחץ אין לו לרחץ עוד כי אם את הרגלים כי כלו טהור הוא ואתם טהורים אך לא כלכם:

11 Porque bem sabia ele quem o havia de trair; por isso disse: Nem todos estais limpos.

11 כי ידע מי ימסרהו על כן אמר לא כלכם טהורים:

12 Depois que lhes lavou os pés, e tomou os seus vestidos, e se assentou outra vez à mesa, disse-lhes: Entendeis o que vos tenho feito?

12 ויהי אחרי אשר רחץ את רגלים וילבש את בגדיו וישב להסב ויאמר אליהם הידעתם מה הדבר אשר עשיתי לכם:

13 Vós me chamais Mestre e Senhor, e dizeis bem, porque eu o sou.

13 אתם קראים לי רב ואדון והיטבתם אשר דברתם כי אני הוא:

14 Ora se eu, Senhor e Mestre, vos lavei os pés, vós deveis também lavar os pés uns aos outros.

14 לכן אם אני המורה והאדון רחצתי את רגליכם גם אתם חיבים לרחץ איש את רגלי אחיו:

15 Porque eu vos dei o exemplo, para que, como eu vos fiz, façais vós também.

15 כי מופת נתתי לכם למען תעשו גם אתם כאשר עשיתי לכם:

16 Na verdade, na verdade vos digo que não é o servo maior do que o seu senhor, nem o enviado maior do que aquele que o enviou.

16 אמן אמן אני אמר לכם כי העבד איננו גדול מאדניו והשלוח איננו גדול משלחו:

17 Se sabeis estas coisas, bem-aventurados sois se as fizerdes.

17 אם ידעתם זאת אשריכם אם כן תעשו:

18 Não falo de todos vós; eu bem sei os que tenho escolhido; mas para que se cumpra a Escritura: o que come o pão comigo, levantou contra mim o seu calcanhar.

18 לא על כלכם דברתי יודע אני את אשר בחרתי בהם אך למען ימלא הכתוב אוכל לחמי הגדיל עלי עקב:

19 Desde agora vo-lo digo, antes que aconteça, para que, quando acontecer, acrediteis que eu sou.

19 מעתה אני אמר לכם בטרם היותה למען בבואה תאמינו כי אני הוא:

20 Na verdade, na verdade vos digo: se alguém receber o que eu enviar, me recebe a mim, e quem me receber a mim recebe aquele que me enviou.

20 אמן אמן אני אמר לכם כי כל המקבל את אשר אשלחהו אתי הוא מקבל והמקבל אתי הוא מקבל את שלחי:

21 Tendo Jesus dito isto, turbou-se em espírito, e afirmou, dizendo: Na verdade, na verdade vos digo que um de vós me há-de trair.

21 ויהי ככלות ישוע לדבר הדברים האלה ויבהל ברוחו ויעד ויאמר אמן אמן אני אמר לכם כי אחד מכם ימסרני:

22 Então os discípulos olhavam uns para os outros, duvidando de quem ele falava.

22 ויתראו תלמידיו ויתמהו איש אל רעהו לדעת על מי דבר:

23 Ora um de seus discípulos, aquele a quem Jesus amava, estava reclinado no seio de Jesus.

23 ואחד מתלמידיו מסב על חיק ישוע אשר ישוע אהבו:

24 Então Simão Pedro fez sinal a este, para que perguntasse quem era aquele de quem ele falava.

24 וירמז לו שמעון פטרוס לדרש מי הוא זה אשר דבר עליו:

25 E, inclinando-se ele sobre o peito de Jesus, disse-lhe: Senhor, quem é?

25 ויפל על לב ישוע ויאמר אליו אדני מי הוא:

26 Jesus respondeu: É aquele a quem eu der o bocado molhado. E, molhando o bocado, o deu a Judas Iscariotes, filho de Simão.

26 ויען ישוע הנה זה הוא אשר אטבל פתי לתתו לו ויטבל את פתו ויתן אל יהודה בן שמעון איש קריות:

27 E após o bocado, entrou nele Satanás. Disse pois Jesus: O que fazes, fá-lo depressa.

27 ואחרי בלעו בא השטן אל קרבו ויאמר אליו ישוע את אשר תעשה עשה מהרה:

28 E nenhum dos que estavam assentados à mesa compreendeu a que propósito lhe dissera isto;

28 ומן המסבים לא ידע איש על מה דבר אליו כזאת:

29 Porque, como Judas tinha a bolsa, pensavam alguns que Jesus lhe tinha dito: Compra o que nos é necessário para a festa; ou que desse alguma coisa aos pobres.

29 כי יש אשר חשבו כי אמר אליו ישוע קנה לנו צרכי החג או לתת לאביונים יען אשר כיס הכסף תחת יד יהודה:

30 E, tendo Judas tomado o bocado, saiu logo. E era já noite.

30 והוא בקחתו את פת הלחם מהר לצאת החוצה ויהי לילה:

31 Tendo ele pois saído, disse Jesus: Agora é glorificado o Filho do homem, e Deus é glorificado nele.

31 הוא יצא וישוע אמר עתה נתפאר בן האדם והאלהים נתפאר בו:

32 Se Deus é glorificado nele, também Deus o glorificará em si mesmo, e logo o há-de glorificar.

32 אם האלהים נתפאר בו גם האלהים הוא יפארהו בעצמו ובמהרה יפארהו:

33 Filhinhos, ainda por um pouco estou convosco. Vós me buscareis, e, como tinha dito aos judeus: para onde eu vou não podeis vós ir: eu vo-lo digo também agora.

33 בני עוד מעט מזער אהיה עמכם אתם תבקשוני וכאשר אמרתי אל היהודים כי אל אשר אני הולך לא תוכלו לבוא שמה כן אליכם אמר אני עתה:

34 Um novo mandamento vos dou: Que vos ameis uns aos outros; como eu vos amei a vós, que também vós uns aos outros vos ameis.

34 מצוה חדשה אני נתן לכם כי תאהבו איש את אחיו כאשר אהבתי אתכם כן גם אתם איש את אחיו תאהבון:

35 Nisto todos conhecerão que sois meus discípulos, se vos amardes uns aos outros.

35 בזאת ידעו כלם כי תלמידי אתם בהיות אהבה ביניכם:

36 Disse-lhe Simão Pedro: Senhor, para onde vais? Jesus lhe respondeu: Para onde eu vou não podes agora seguir-me, mas depois me seguirás.

36 ויאמר אליו פטרוס אדני אנה תלך ויען אתו ישוע אל אשר אני הולך שמה לא תוכל עתה ללכת אחרי אך אחרי כן תלך אחרי:

37 Disse-lhe Pedro: Porque não posso seguir-te agora? Por ti darei a minha vida.

37 ויאמר אליו פטרוס מדוע לא אוכל עתה ללכת אחריך הן נפשי בעד נפשך אתן:

38 Respondeu-lhe Jesus: Tu darás a tua vida por mim? Na verdade, na verdade te digo: não cantará o galo enquanto me não tiveres negado três vezes.

38 ויען אתו ישוע הכי תתן נפשך בעד נפשי אמן אמן אני אמר לך בטרם
יקרא התרנגל תכחש בי שלש פעמים:

João 14

1 NÃO se turbe o vosso coração: credes em Deus, crede também em mim.

1 אל יבהל לבבכם האמינו באלהים ובי האמינו:

2 Na casa de meu Pai há muitas moradas; se não fosse assim, eu vo-lo teria dito: vou preparar-vos lugar.

2 בבית אבי מעונות רבות ואם לא כן הוא כי עתה הגדתי לכם הנני הלך
להכין מקום לכם:

3 E, se eu for, e vos preparar lugar, virei outra vez, e vos levarei para mim mesmo, para que onde eu estiver estejais vós também.

3 והיה כי הלכתי והכינותי לכם מקום שוב אשוב ולקחתי אתכם אלי
למען באשר אהיה שם תהיו גם אתם:

4 Mesmo vós sabeis para onde vou, e conheceis o caminho.

4 ואל אשר אני הולך שמה ידעתם ואת הדרך ידעתם:

5 Disse-lhe Tomé: Senhor, nós não sabemos para onde vais; e como podemos saber o caminho?

5 ויאמר אליו תומא אדני לא ידענו אנה אתה הלך ואיככה נדע את הדרך:

6 Disse-lhe Jesus: Eu sou o caminho, e a verdade e a vida. Ninguém vem ao Pai, senão por mim.

6 ויאמר אליו ישוע אנכי הנני הדרך והאמת והחיים לא יבא איש אל האב
כי אם על ידי:

7 Se vós me conhecêsseis a mim, também conheceríeis a meu Pai; e já desde agora o conheceis, e o tendes visto.

7 לו ידעתם אתי גם את אבי ידעתם ומעתה ידעתם אתו וראיתם אתו:

8 Disse-lhe Filipe: Senhor, mostra-nos o Pai, o que nos basta.

8 ויאמר אליו פילפוס אדני הראנו נא את האב ודי לנו:

9 Disse-lhe Jesus: Estou há tanto tempo convosco, e não me tendes conhecido, Filipe? Quem me vê a mim vê o Pai: e como dizes tu: Mostra-nos o Pai?

9 ויאמר אליו ישוע זה כמה ימים אנכי אתכם ואתה פילפוס הטרם תדעני הראה אתי ראה את האב ולמה זה תאמר הראנו את האב:

10 Não crês tu que eu estou no Pai, e que o Pai está em mim? As palavras que eu vos digo não as digo de mim mesmo, mas o Pai, que está em mim, é quem faz as obras.

10 האינך מאמין כי אנכי באבי ואבי בי הוא הדברים אשר אדבר אליכם לא מנפשי אנכי דבר כי אבי השכן בקרבי הוא עשה את המעשים:

11 Crede-me que estou no Pai, e o Pai em mim: Crede-me, ao menos, por causa das mesmas obras.

11 האמינו לי כי אנכי באבי ואבי בי הוא ואם לא אך בגלל המעשים האמינו לי:

12 Na verdade, na verdade vos digo que aquele que crê em mim também fará as obras que eu faço, e ás fará maiores do que estas; porque eu vou para meu Pai.

12 אמן אמן אני אמר לכם המאמין בי יעשה גם הוא את המעשים אשר אנכי עשה וגדלות מאלה יעשה כי אני הולך אל אבי:

13 E tudo quanto pedirdes em meu nome eu o farei, para que o Pai seja glorificado no Filho.

13 וכל אשר תשאלו בשמי אעשנו למען יכבד האב בבנו:

14 Se pedirdes alguma coisa em meu nome, eu o farei.

14 כי תשאלו דבר בשמי אני אעשנו:

15 Se me amardes, guardareis os meus mandamentos.

15 אם אהבתם אתי את מצותי תשמרו:

16 E eu rogarei ao Pai, e ele vos dará outro Consolador, para que fique convosco para sempre.

16 ואני אשאלה מאבי והוא יתן לכם פרקליט אחר אשר ישכן אתכם לנצח:

17 O Espírito de verdade, que o mundo não pode receber, porque não o vê nem o conhece: mas vós o conheceis, porque habita convosco, e estará em vós.

17 את רוח האמת אשר לא יכל העולם להשיגו באשר לא יראהו ולא ידעהו ואתם ידעתם אתו כי אתכם שכן הוא אף יהיה בתוככם:

18 Não vos deixarei órfãos; voltarei para vós.

18 לא אעזבכם יתומים אבואה אליכם:

19 Ainda um pouco, e o mundo não me verá mais, mas vós me vereis; porque eu vivo, e vós vivereis.

19 עוד מעט והעולם לא יוסיף לראות אתי ואתם תראוני כי חי אני וגם אתם חיה תחיו:

20 Naquele dia conhecereis que estou em meu Pai, e vós em mim, e eu em vós.

20 והיה ביום ההוא ידוע תדעו כי אני באבי ואתם בי ואני בכם:

21 Aquele que tem os meus mandamentos e os guarda esse é o que me ama; e aquele que me ama será amado de meu Pai, e eu o amarei, e me manifestarei a ele.

21 מי אשר מצותי אתו וינצרן זה הוא אשר יאהבני ואהבי אהוב הוא לאבי ואני אהבהו ואליו אתודע:

22 Disse-lhe Judas (não o Iscariotes): Senhor, donde vem que te hás-de manifestar a nós, e não ao mundo?

22 ויאמר אליו יהודה לא יהודה איש קריות אדני מה הוא זה כי תחפץ להתודע אלינו ולא לעולם:

23 Jesus respondeu, e disse-lhe: Se alguém me ama, guardará a minha palavra, e meu Pai o amará, e viremos para ele, e faremos nele morada.

23 ויען ישוע ויאמר אליו איש כי יאהבני ישמר את דברי ואבי יאהב אתו ונבואה אליו ונשים אצלו מעונתנו:

24 Quem me não ama não guarda as minhas palavras; ora a palavra que ouvistes não é minha, mas do Pai que me enviou.

24 ואשר לא יאהבני הוא לא ישמר את דברי והדבר אשר שמעתם לא שלי הוא כי אם של אבי אשר שלחני:

25 Tenho-vos dito isto, estando convosco.

25 את אלה דברתי אליכם בעוד היותי עמכם:

26 Mas aquele Consolador, o Espírito Santo, que o Pai enviará em meu nome, esse vos ensinará todas as coisas, e vos fará lembrar de tudo quanto vos tenho dito.

26 והפרקליט תוח הקדש אשר ישלחנו אבי בשמי הוא ילמדכם את כל
ויזכירכם את כל אשר הגדתי לכם:

27 Deixo-vos a paz, a minha paz vos dou: não vo-la dou como o mundo a dá. Não se turbe o vosso coração, nem se atemorize.

27 שלום אניח לכם את שלומי אתן לכם לא כאשר יתן העולם אנכי נתן
לכם אל יבהל לבבכם ואל יחת:

28 Ouvistes que eu vos disse: Vou, e venho para vós. Se me amásseis, certamente exultaríeis por ter dito: Vou para o Pai; porque o Pai é maior do que eu.

28 הלא שמעתם כי אמרתי אליכם אלך לי ואשובה אליכם אם אהב
תאהבוני כי עתה תשמחו באמרי לכם כי הלך אני אל האב כי אבי גדול
ממני:

29 Eu vo-lo disse agora antes que aconteça, para que, quando acontecer, vós acrediteis.

29 ועתה הנה הגדתי זאת לכם בטרם היותה למען בבואה תאמינו:

30 Já não falarei muito convosco; porque se aproxima o príncipe deste mundo, e nada tem em mim;

30 לא ארבה עוד אמרים עמכם כי יבוא שר העולם הזה ובי אין לו
מאומה:

31 Mas é para que o mundo saiba que eu amo o Pai, e que faço como o Pai me mandou. Levantai-vos, vamo-nos daqui.

31 אך למען ידע העולם כי את אבי אני אהב וכאשר צוני אבי כן אני עשה
קומו ונלכה מזה:

João 15

1 EU SOU a videira verdadeira, e meu Pai é o lavrador.

אנכי הגפן האמתית ואבי הוא הכרם: 1

2 Toda a vara em mim, que não dá fruto, a tira; e limpa toda aquela que dá fruto, para que dê mais fruto.

כל שריג בי אשר איננו עשה פרי יסירנו ואשר יעשה פרי יטהרנו להרבות 2
את פריו:

3 Vós já estais limpos, pela palavra que vos tenho falado.

אתם כעת מטהרים בעבור דברי אשר דברתי אליכם: 3

4 Estai em mim, e eu em vós como a vara de si mesma não pode dar fruto, se não estiver na videira, assim também vós, se não estiverdes em mim.

עמדו בי ואני בכם כאשר השריג בל יעשה פרי מאליו אם לא יעמד בגפן 4
כן גם אתם אם לא תעמדו בי:

5 Eu sou a videira, vós as varas, quem está em mim, e eu nele, esse dá muito fruto; porque sem mim nada podeis fazer.

אנכי הוא הגפן ואתם השריגים העמד בי ואני בו הוא יעשה פרי לרב כי 5
בלעדי לא תוכלון עשות מאומה:

6 Se alguém não estiver em mim, será lançado fora como a vara, e secará; e os colhem e lançam no fogo, e ardem.

איש אשר לא יעמד בי השלך כשריג החוצה וייבש וילקטום וישליכום אל 6
תוך האש והיה לבער:

7 Se vós estiverdes em mim, e as minhas palavras estiverem em vós, pedireis tudo o que quiserdes, e vos será feito.

והיה אם תעמדו בי ודברי יהיו בכם ככל חפצכם תשאלו ויעשה לכם: 7

8 Nisto é glorificado meu Pai, que deis muito fruto; e assim sereis meus discípulos.

8 בזאת נכבד אבי בעשותכם פרי לרב והייתם לי לתלמידים:

9 Como o Pai me amou, também eu vos amei a vós; permanecei no meu amor.

9 כאשר אהבני אבי אהבתי אתכם גם אני ואתם עמדו באהבתי:

10 Se guardardes os meus mandamentos, permanecereis no meu amor; do mesmo modo que eu tenho guardado os mandamentos de meu Pai, e permaneço no seu amor.

10 אם תשמרו את מצותי תעמדו באהבתי כאשר שמרתי גם אני את מצות אבי ועמדתי באהבתו:

11 Tenho-vos dito isto, para que o meu gozo permaneça em vós, e o vosso gozo seja completo.

11 את אלה דברתי אליכם בעבור תהיה שמחתי בכם ותמלא שמחתכם:

12 O meu mandamento é este: Que vos ameis uns aos outros, assim como eu vos amei.

12 הנה זאת מצותי כי תאהבון איש את אחיו כאשר אהבתיכם:

13 Ninguém tem maior amor do que este: de dar alguém a sua vida pelos seus amigos.

13 אין לאיש אהבה יתרה מתתו את נפשו בעד ידידיו:

14 Vós sereis meus amigos, se fizerdes o que eu vos mando.

14 ואתם ידידי אתם אם תעשו את אשר אני מצוה אתכם:

15 Já vos não chamarei servos, porque o servo não sabe o que faz o seu senhor, mas tenho-vos chamado amigos, porque tudo quanto ouvi de meu Pai vos tenho feito conhecer.

15 לא אקרא לכם עוד עבדים כי העבד איננו ידע את אשר יעשה אדניו כי
אם אמרתי ידידי אתם כי כל אשר שמעתי מאת אבי הודעתי אתכם:

16 Não me escolhestes vós a mim, mas eu vos escolhi a vós, e vos nomeei, para que vades e deis fruto, e o vosso fruto permaneça; a fim de que tudo quanto em meu nome pedirdes ao Pai ele vo-lo conceda.

16 לא אתם בחרתם בי כי אם אנכי בחרתי בכם והפקדתי אתכם ללכת
ולעשות פרי ופריכם יקום והיה כל אשר תשאלו מאבי בשמי יתן לכם:

17 Isto vos mando: que vos ameis uns aos outros.

17 את אלה אני מצוה אתכם למען תאהבון איש את אחיו:

18 Se o mundo vos aborrece, sabei que, primeiro do que a vós, me aborreceu a mim.

18 אם העולם שנא אתכם דעו כי אתי שנא ראשונה:

19 Se vós fôsseis do mundo, o mundo amaria o que era seu, mas, porque não sois do mundo, antes eu vos escolhi do mundo, por isso é que o mundo vos aborrece.

19 אלו מן העולם הייתם כי אז אהב העולם את אשר לו ויען כי אינכם מן
העולם כי אם בחרתי אתכם מתוך העולם לכן העולם ישנא אתכם:

20 Lembrai-vos da palavra que vos disse: Não é o servo maior do que o seu senhor. Se a Mim me perseguiram, também vos perseguirão a vós; se guardaram a minha palavra, também guardarão a vossa.

20 זכרו את דברי אשר דברתי אליכם העבד איננו גדול מאדניו אם רדפו
אתי גם אתכם ירדפו אם שמרו את דברי גם את דברכם ישמרו:

21 Mas tudo isto vos farão por causa do meu nome; porque não conhecem aquele que me enviou.

21 אבל כל זאת יעשו לכם בעבור שמי כי לא ידעו את שלחי:

22 Se eu não viera, nem lhes houvera falado, não teriam pecado,
mas agora não têm desculpa do seu pecado.

22 לולא באתי ודברתי אליהם לא היה בהם חטא ועתה לא יוכלון
להתנצל על חטאתם:

23 Aquele que me aborrece, aborrece também a meu Pai.

23 השנא אתי ישנא גם את אבי:

24 Se eu entre eles não fizesse tais obras, quais nenhum outro
tem feito, não teriam pecado; mas agora, viram-nas e me
aborreceram a mim e a meu Pai.

24 לולא עשיתי בתוכם את המעשים אשר איש זולתי לא עשה לא היה
בהם חטא ועתה ראו וישנאו גם אתי גם את אבי:

25 Mas é para que se cumpra a palavra que está escrita na sua
lei: Aborreceram-me sem causa.

25 אך למלאת דבר הכתוב בתורתם שנאת חנם שנאוני:

26 Mas, quando vier o Consolador, que eu da parte do Pai vos
hei-de enviar, aquele Espírito de verdade, que procede do Pai, ele
testificará de mim.

26 ובבוא הפרקליט אשר אשלחנו לכם מאת אבי רוח האמת היוצא מאת
אבי הוא יעיד עלי:

27 E vós também testificareis, pois estivestes comigo desde o
princípio.

27 וגם אתם תעידו כי מראש הייתם עמדי:

João 16

1 TENHO-VOS dito estas coisas para que vos não escandalizeis.

1 את אלה דברתי אליכם למען לא תכשלו:

2 Expulsar-vos-ão das sinagogas; vem mesmo a hora em que qualquer que vos matar cuidará fazer um serviço a Deus.

2 הנה ינדו אתכם ואף באה השעה אשר כל הרג אתכם ידמה להקריב עבודה לאלהים:

3 E isto vos farão, porque não conheceram ao Pai nem a mim.

3 וכזאת יעשו לכם יען גם את אבי וגם אתי לא ידעו:

4 Mas tenho-vos dito isto, a fim de que, quando chegar aquela hora, vos lembreis de que já vo-lo tinha dito; e eu não vos disse isto desde o princípio, porque estava convosco.

4 אבל הגדתי לכם את אלה למען אשר בבא השעה תזכרום כי אנכי אמרתי אליכם וכאלה לא אמרתי אליכם מראש כי הייתי עמכם:

5 E agora vou para aquele que me enviou: e nenhum de vós me pergunta: Para onde vais?

5 ועתה הלך אנכי אל שלחי ולא ישאלני איש מכם אנה תלך:

6 Antes, porque isto vos tenho dito, o vosso coração se encheu de tristeza.

6 אך על דברי את אלה אליכם מלא לבבכם עצבת:

7 Todavia digo-vos a verdade, que vos convém que eu vá; porque, se eu não for, o Consolador não virá a vós; mas, se eu for, enviar-vo-lo-ei.

7 אולם האמת אגיד לכם כי לכתי אך טוב לכם כי אם לא אלך לא יבא אליכם הפרקליט ואם אלך אשלחהו אליכם:

8 E, quando ele vier, convencerá o mundo do pecado, e da justiça e do juízo.

8 והיה בבאו יוכיח את העולם על דבר החטא והצדק והמשפט:

9 Do pecado, porque não crêem em mim;

9 על החטא כי לא האמינו בי:

10 Da justiça, porque vou para meu Pai, e não me vereis mais;

10 ועל הצדק כי אלך אל אבי ולא תוסיפו לראות אתי:

11 E do juízo, porque já o príncipe deste mundo está julgado.

11 ועל המשפט כי נדון שר העולם הזה:

12 Ainda tenho muito que vos dizer, mas vós não o podeis suportar agora.

12 עוד רבות לי להגיד לכם אך לא תוכלון שאת עתה:

13 Mas, quando vier aquele Espírito de verdade, ele vos guiará em toda a verdade; porque não falará de si mesmo, mas dirá tudo o que tiver ouvido, vos anunciará o que há-de vir.

13 ורוח האמת בבאו הוא ידריך אתכם אל כל האמת כי לא ידבר מעצמו כי אם אשר ישמע ידבר והאתיות יגיד לכם:

14 Ele me glorificará, porque há-de receber do que é meu, e vo-lo há-de anunciar.

14 הוא יפארני כי משלי יקח ויגיד לכם:

15 Tudo quanto o Pai tem é meu; por isso vos disse que há-de receber do que é meu e vo-lo há-de anunciar.

15 כל אשר לאבי לי הוא על כן אמרתי כי משלי יקח ויגיד לכם:

16 Um pouco, e não me vereis; e outra vez um pouco, e ver-me-eis; porquanto vou para o Pai.

16 הן מעט ולא תראוני ועוד מעט ותחזוני כי אני הלך אל אבי:

17 Então alguns dos seus discípulos disseram uns para os outros: Que é isto que nos diz? Um pouco, e não me vereis; e outra vez um pouco, e ver-me-eis; e: porquanto vou para o Pai?

17 ומקצת תלמידיו נדברו איש אל אחיו לאמר מה זה אמר אלינו הן מעט ולא תראוני ועוד מעט ותחזוני ואמרו אני הלך אל אבי:

18 Diziam pois: Que quer dizer isto: Um pouco? não sabemos o que diz.

18 ויאמרו מה זה אשר אמר מעט לא ידענו מה דבר:

19 Conheceu pois Jesus que o queriam interrogar, e disse-lhes: Indagais entre vós acerca disto que disse: Um pouco, e não me vereis, e outra vez um pouco, e ver-me-eis?

19 וידע ישוע כי עם לבבם לשאל אתו ויאמר אליהם העל זאת אתם דרשים ביניכם כי אמרתי הן מעט ולא תראוני ועוד מעט ותחזוני:

20 Na verdade, na verdade, vos digo que vós chorareis e vos lamentareis, e o mundo se alegrará, e vós estareis tristes; mas a vossa tristeza se converterá em alegria.

20 אמן אמן אני אמר לכם כי אתם תבכו ותילילו והעולם ישמח הן אתם תעצבו אכן עצבכם יהפך לששון:

21 A mulher, quando está para dar à luz, sente tristeza, porque é chegada a sua hora; mas, depois de ter dado à luz a criança, já se não lembra da aflição, pelo prazer de haver nascido um homem no mundo.

21 האשה בלדתה עצב לה כי באה עתה ואחרי ילדה את הילד לא תזכר
עוד את עצבונה משמחתה כי אדם נולד לעולם:

22 Assim também vós agora, na verdade, tendes tristeza; mas outra vez vos verei, e o vosso coração se alegrará, e a vossa alegria ninguém vo-la tirará.

22 וגם אתם כעת תתעצבו אך אשוב אראה אתכם ושש לבכם ואין לקח
שמחתכם מכם:

23 E naquele dia nada me perguntareis. Na verdade, na verdade vos digo que tudo quanto pedirdes a meu Pai, em meu nome, ele vo-lo há-de dar.

23 וביום ההוא לא תשאלוני דבר אמן אמן אני אמר לכם כי כל אשר
תשאלו מאת אבי בשמי יתננו לכם:

24 Até agora nada pedistes em meu nome; pedi, e recebereis, para que o vosso gozo se cumpra.

24 עד עתה לא שאלתם דבר בשמי שאלו ותקחו למען תמלא שמחתכם:

25 Disse-vos isto por parábolas: chega, porém, a hora em que vos não falarei mais por parábolas, mas abertamente vos falarei acerca do Pai.

25 את אלה דברתי אליכם במשלים אכן שעה באה ולא אדבר עוד אליכם
במשלים כי אם ברור אמלל לכם על אבי:

26 Naquele dia pedireis em meu nome, e não vos digo que eu rogarei por vós ao Pai;

26 ביום ההוא תשאלו בשמי ואינני אמר לכם כי אני אעתיר לאבי בעדכם:

27 Pois o mesmo Pai vos ama; visto como vós me amastes, e crestes que saí de Deus.

27 כי אבי גם הוא אהב אתכם עקב אשר אהבתוני והאמנתם כי מאת אלהים יצאתי:

28 Saí do Pai, e vim ao mundo; outra vez deixo o mundo, e vou para o Pai.

28 מאת האב יצאתי ואבא לעולם אשובה אעזב את העולם ואלך אל אבי:

29 Disseram-lhe os seus discípulos: Eis que agora falas abertamente, e não dizes parábola alguma.

29 ויאמרו אליו תלמידיו הנה כעת ברור תמלל ולא תמשל משל:

30 Agora conhecemos tudo, e não hás mister de que alguém te interrogue. Por isso cremos que saíste de Deus.

30 עתה ידענו כי כל ידעת ולא תצטרך כי ישאלך איש בזאת נאמין כי מאת אלהים יצאת:

31 Respondeu-lhes Jesus: Credes agora?

31 ויען אתם ישוע עתה תאמינו:

32 Eis que chega a hora, e já se aproxima, em que vós sereis dispersos cada um para sua parte, e me deixareis só; mas não estou só, porque o Pai está comigo.

32 הנה שעה באה ועתה זה הגיעה ונפצותם איש איש לביתו ואתי תעזבו לבדי ואינני לבדי כי אבי עמדי:

33 Tenho-vos dito isto, para que em mim tenhais paz; no mundo tereis aflições, mas tende bom ânimo, eu venci o mundo.

33 את אלה דברתי אליכם למען בי יהיה לכם שלום בעולם יהיה לכם עני אך יאמץ לבבכם אני נצחתי את העולם:

João 17

1 JESUS falou assim, e, levantando os seus olhos ao céu, disse: Pai, é chegada a hora; glorifica a teu Filho, para que também te glorifique a ti;

1 את אלה דבר ישוע וישא עיניו השמימה ויאמר אבי הנה באה השעה
פאר את בנך למען גם בנך יפארך:

2 Assim como lhe deste poder sobre toda a carne, para que dê a vida eterna a todos quantos lhe deste.

2 כאשר נתת לו השלטן על כל בשר למען יתן חיי עולמים לכל אשר נתת
לו:

3 E a vida eterna é esta: que te conheçam, a ti só, por único Deus verdadeiro e a Jesus Cristo, a quem enviaste.

3 ואלה הם חיי העולמים לדעת אתך אשר אתה לבדך אל אמת ואת ישוע
המשיח אשר שלחת:

4 Eu glorifiquei-te na terra, tendo consumado a obra que me deste a fazer.

4 אני פארתיך בארץ כליתי פעלך אשר צויתני לעשות:

5 E agora glorifica-me tu, ó Pai, junto de ti mesmo, com aquela glória que tinha contigo antes que o mundo existisse.

5 ועתה פארני אתה אבי עמך בכבוד אשר היה לי עמך טרם היות העולם:

6 Manifestei o teu nome aos homens que do mundo me deste: eram teus, e tu mos deste, e guardaram a tua palavra.

6 את שמך הודעתי לבני האדם אשר נתתם לי מתוך העולם לך היו ולי
נתת אתם ואת דברך נצרו:

7 Agora já têm conhecido que tudo quanto me deste provém de ti;

ועתה ידעו כי כל אשר נתת לי מעמך הוא: 7

8 Porque lhes dei as palavras que tu me deste; e eles as receberam, e têm verdadeiramente conhecido que saí de ti; e creram que me enviaste.

כי הדברים אשר נתת לי נתתי להם והם קבלום ויכירו באמת כי מעמך 8
יצאתי ויאמינו כי אתה שלחתני:

9 Eu rogo por eles; não rogo pelo mundo, mas por aqueles que me deste, porque são teus.

אני בעדם אעתיר לך לא בעד העולם אעתיר כי אם בעד אלה אשר נתת 9
לי כי לך המה:

10 E todas as minhas coisas são tuas, e as tuas coisas são minhas; e nisso sou glorificado.

וכל אשר לי לך הוא ושלך שלי ונתפארתי בהם: 10

11 E eu já não estou mais no mundo; mas eles estão no mundo, e eu vou para ti. Pai santo, guarda em teu nome aqueles que me deste, para que sejam um, assim como nós.

ואני אינני עוד בעולם והם בעולם המה ואני בא אליך אבי הקדוש נצר 11
בשמך את אשר נתתם לי למען יהיו אחד כמנו:

12 Estando eu com eles no mundo, guardava-os em teu nome. Tenho guardado aqueles que tu me deste, e nenhum deles se perdeu, senão o filho da perdição, para que a Escritura se cumprisse.

בהיותי עמהם בעולם אני נצרתי אתם בשמך את אשר נתתם לי 12
שמרתי ולא אבד מהם איש זולתי בן האבדון למלאת דבר הכתוב:

13 Mas agora vou para ti, e digo isto no mundo, para que tenham a minha alegria completa em si mesmos.

13 ועתה הנני בא אליך ואלה אני מדבר בעולם למען תמלא להם שמחתי בקרבם:

14 Dei-lhes a tua palavra, e o mundo os aborreceu, porque não são do mundo, assim como eu não sou do mundo.

14 אני נתתי להם את דברך והעולם שנא אתם יען כי לא מן העולם המה כאשר גם אנכי לא מן העולם אני:

15 Não peço que os tires do mundo, mas que os livres do mal.

15 ולא אעתיר לך אשר תקחם מן העולם רק שתצרם מן הרע:

16 Não são do mundo, como eu do mundo não sou.

16 מן העולם אינמו כאשר גם אנכי אינני מן העולם:

17 Santifica-os na verdade: a tua palavra é a verdade.

17 קדש אתם באמתך דברך אמת הוא:

18 Assim como tu me enviaste ao mundo, também eu os enviei ao mundo.

18 כאשר אתה שלחת אתי אל העולם כן גם אני שלחתי אתם אל העולם:

19 E por eles me santifico a mim mesmo, para que também eles sejam santificados na verdade.

19 והתקדשתי בעדם למען יהיו גם הם מקדשים באמת:

20 E não rogo somente por estes, mas também por aqueles que pela sua palavra hão-de crer em mim;

20 אולם לא לבד בעד אלה אנכי מעתיר לך כי אם גם בעד המאמינים בי על פי דברם:

21 Para que todos sejam um, como tu, ó Pai, o és em mim, e eu em ti que também eles sejam um em nós, para que o mundo creia que tu me enviaste.

21 למען יהיו כלם אחד כאשר אתה אבי בי אתה ואני בך והיו גם המה בנו כאשר למען יאמין העולם כי אתה שלחתני׃

22 E eu dei-lhes a glória que a mim me deste, para que sejam um, como nós somos um.

22 ואני נתתי להם את הכבוד אשר נתת לי למען יהיו אחד כאשר אנחנו אחד נחנו׃

23 Eu neles, e tu em mim, para que eles sejam perfeitos em unidade, e para que o mundo conheça que tu me enviaste a mim, e que os tens amado a eles como me tens amado a mim.

23 אני בהם ואתה בי למען יהיו משלמים לאחד ולמען ידע העולם כי אתה שלחתני ואהבת אתם כאשר אהבתני׃

24 Pai, aqueles que me deste quero que, onde eu estiver, também eles estejam comigo, para que vejam a minha glória que me deste: porque tu me hás amado antes da fundação do mundo.

24 אבי חפצתי כי גם הם אשר נתתם לי יהיו עמי באשר אהיה אני למען יחזו את כבודי אשר נתת לי כי אהבתני לפני מוסדות עולם׃

25 Pai justo, o mundo não te conheceu; mas eu te conheci, e estes conheceram que tu me enviaste a mim.

25 אבי הצדיק הן העולם לא ידעך ואני ידעתיך ואלה הכירו כי אתה שלחתני׃

26 E eu lhes fiz conhecer o teu nome, e lho farei conhecer mais, para que o amor com que me tens amado esteja neles, e eu neles esteja.

26 ואני הודעתים את שמך ואוסיף להודיעם למען תהיה בם האהבה אשר אהבתני ואני אהיה בהם:

João 18

1 TENDO Jesus dito isto, saiu com os seus discípulos para além do ribeiro de Cedron, onde havia um horto, no qual ele entrou e seus discípulos.

1 ויהי ככלות ישוע לדבר את הדברים האלה ויצא החוצה עם תלמידיו מעבר לנחל קדרון ושם גן ויבא בו הוא ותלמידיו:

2 E Judas, que o traía, também conhecia aquele lugar, porque Jesus muitas vezes se ajuntava ali com os seus discípulos.

2 וגם יהודה מוסרו ידע את המקום כי פעמים רבות נועד שמה ישוע עם תלמידיו:

3 Tendo pois Judas recebido a coorte e oficiais dos principais sacerdotes e fariseus, veio para ali com lanternas, e archotes e armas.

3 ויקח יהודה את הגדוד ומשרתים מאת הכהנים הגדולים והפרושים ויבא שמה בנרות ובלפידים ובכלי נשק:

4 Sabendo pois Jesus todas as coisas que sobre ele haviam de vir, adiantou-se, e disse-lhes: A quem buscais?

4 וישוע ידע את כל אשר יבא עליו ויצא ויאמר אליהם את מי תבקשו:

5 Responderam-lhe: A Jesus Nazareno. Disse-lhes Jesus: Sou eu. E Judas, que o traía, estava com eles.

5 ויענו ויאמרו את ישוע הנצרי ויאמר אליהם ישוע אני הוא וגם יהודה מוסרו עמד אצלם:

6 Quando pois lhes disse: Sou eu, recuaram, e caíram por terra.

6 ויהי בדבר ישוע אליהם אני הוא ויסגו אחור ויפלו ארצה:

7 Tornou-lhes pois a perguntar: A quem buscais? E eles disseram: A Jesus Nazareno.

7 ויסף וישאל אתם את מי תבקשו ויאמרו את ישוע הנצרי:

8 Jesus respondeu: Já vos disse que sou eu; se pois me buscais a mim, deixai ir estes.

8 ויען ישוע הלא אמרתי לכם אני הוא לכן אם אתי תבקשו הניחו לאלה וילכו:

9 Para que se cumprisse a palavra que tinha dito: Dos que me deste nenhum deles perdi.

9 למלאת הדבר אשר אמר מאלה אשר נתת לי לא אבד לי אף אחד:

10 Então Simão Pedro, que tinha espada, desembainhou-a, e feriu o servo do sumo sacerdote, cortando-lhe a orelha direita. E o nome do servo era Malco.

10 ולשמעון פטרוס חרב וישלפה ויך את עבד הכהן הגדול ויקצץ את אזנו הימנית ושם העבד מלכוס:

11 Mas Jesus disse a Pedro: Mete a tua espada na bainha; não beberei eu o cálix que o Pai me deu?

11 ויאמר ישוע אל פטרוס השב חרבך אל נדנה הכי לא אשתה את הכוס אשר נתן לי אבי:

12 Então a coorte, e o tribuno, e os servos dos judeus prenderam a Jesus e o maniataram.

12 אז תפשו הגדוד ושר האלף ומשרתי היהודים את ישוע ויאסרהו:

13 E conduziram-no primeiramente a Anás, por ser sogro de Caifás, que era o sumo sacerdote daquele ano.

13 ויוליכהו בראשונה אל חנן והוא חתן קיפא אשר שמש בכהנה גדולה בשנה ההיא:

14 Ora Caifás era quem tinha aconselhado aos judeus que convinha que um homem morresse pelo povo.

14 הוא קיפא אשר יעץ את היהודים כי טוב אשר איש אחד יאבד בעד כל העם:

15 E Simão Pedro e outro discípulo seguiam a Jesus. E este discípulo era conhecido do sumo sacerdote, e entrou com Jesus na sala do sumo sacerdote.

15 ושמעון פטרוס ותלמיד אחר הלכו אחרי ישוע והתלמיד ההוא היה נודע לכהן הגדול ויבא עם ישוע לחצר הכהן הגדול:

16 E Pedro estava da parte de fora, à porta. Saiu então o outro discípulo que era conhecido do sumo sacerdote, e falou à porteira, levando Pedro para dentro.

16 ופטרוס עמד מחוץ לפתח ויצא התלמיד האחר המידע לכהן הגדול וידבר אל השערת ויבא את פטרוס פנימה:

17 Então a porteira disse a Pedro: Não és tu também dos discípulos deste homem? Disse ele: Não sou.

17 ותאמר האמה השערת אל פטרוס הלא גם אתה מתלמידי האיש הזה ויאמר אינני:

18 Ora estavam ali os servos e os criados, que tinham feito brasas, e se aquentavam, porque fazia frio; e com eles estava Pedro, aquentando-se também.

18 והעבדים והמשרתים בערו אש גחלים כי עת קר היתה ויעמדו שם ויתחממו וגם פטרוס עמד עמם ומתחמם:

19 E o sumo sacerdote interrogou Jesus acerca dos seus discípulos e da sua doutrina.

19 וישאל הכהן הגדול את ישוע על תלמידיו ועל לקחו:

20 Jesus lhe respondeu: Eu falei abertamente ao mundo; eu sempre ensinei na sinagoga e no templo, onde todos os judeus se ajuntam, e nada disse em oculto.

20 ויען אתו ישוע אנכי בגלוי דברתי אל העולם ותמיד למדתי בבית הכנסת ובבית המקדש אשר כל היהודים נקהלים שמה ולא דברתי דבר בסתר:

21 Para que me perguntas a mim? pergunta aos que ouviram o que é que lhes ensinei; eis que eles sabem o que eu lhes tenho dito.

21 ומה תשאל אתי שאל נא את השמעים מה שדברתי אליהם הנם יודעים את אשר אמרתי:

22 E, tendo dito isto, um dos criados que ali estavam deu uma bofetada em Jesus, dizendo: Assim respondes ao sumo sacerdote?

22 ויהי כדברו הדברים האלה ויך אחד המשרתים העמד שמה את ישוע על הלחי ויאמר הכזאת תענה את הכהן הגדול:

23 Respondeu-lhe Jesus: Se falei mal, dá testemunho do mal; e, se bem, porque me feres?

23 ויען אותו ישוע אם רעה דברתי תנה עד כי רעה היא ואם טוב מדוע תסטרני:

24 E Anás mandou-o, manietado, ao sumo sacerdote Caifás,

24 וישלחהו חנן אסור בזקים אל קיפא הכהן הגדול:

25 E Simão Pedro estava ali, e aquentava-se. Disseram-lhe pois: Não és também tu um dos seus discípulos? Ele negou, e disse: Não sou.

25 ושמעון פטרוס עמד ומתחמם ויאמרו אליו הלא גם אתה מתלמידיו ויכחש ויאמר אינני:

26 E um dos servos do sumo sacerdote, parente daquele a quem Pedro cortara a orelha, disse: Não te vi eu no horto com ele?

26 ויאמר איש מעבדי הכהן הגדול והוא מודע לאשר קצץ פטרוס את אזנו הלא ראיתיך עמו בתוך הגן:

27 E Pedro negou outra vez, e logo o galo cantou.

27 ויסף פטרוס לכחש ופתאם קרא התרנגול:

28 Depois levaram Jesus da casa de Caifás para a audiência. E era pela manhã cedo. E não entraram na audiência, para não se contaminarem, mas poderem comer a páscoa.

28 ויוליכו את ישוע מבית קיפא אל בית המשפט ויהי בבקר השכם והמה לא נכנסו אל בית המשפט למען אשר לא יטמאו כי אם יאכלו את הפסח:

29 Então Pilatos saiu fora e disse-lhes: Que acusação trazeis contra este homem?

29 ויצא פילטוס אליהם ויאמר על מה תאשימו את האיש הזה:

30 Responderam, e disseram-lhe: Se este não fosse malfeitor, não to entregaríamos.

30 ויענו ויאמרו אליו לולא היה זה עשה רע כי עתה לא הסגרנהו אליך:

31 Disse-lhes pois Pilatos: Levai-o vós, e julgai-o segundo a vossa lei. Disseram-lhe então os judeus: A nós não nos é lícito matar pessoa alguma.

31 ויאמר אליהם פילטוס קחהו אתם עמכם ועשו משפטו כתורתכם ויאמרו אליו היהודים אין לנו רשיון להמית איש:

32 (Para que se cumprisse a palavra que Jesus tinha dito, significando de que morte havia de morrer),

32 למלאת דבר ישוע אשר דבר לרמז אי זה מות עתיד הוא למות:

33 Tornou pois a entrar Pilatos na audiência, e chamou a Jesus, e disse-lhe: Tu és o rei dos judeus?

33 וישב פילטוס אל בית המשפט ויקרא אל ישוע ויאמר אליו האתה הוא מלך היהודים:

34 Respondeu-lhe Jesus: Tu dizes isso de ti mesmo, ou disseram-to outros de mim?

34 ויען אתו ישוע המלבך תדבר זאת או אחרים הגידו לך עלי:

35 Pilatos respondeu: Porventura sou eu judeu? a tua nação e os principais dos sacerdotes entregaram-te a mim: que fizeste?

35 ויען פילטוס האף אנכי יהודי הלא עמך וראשי הכהנים הסגירוך אלי מה עשית:

36 Respondeu Jesus: O meu reino não é deste mundo: se o meu reino fosse deste mundo, pelejariam os meus servos, para que eu não fosse entregue aos judeus; mas agora o meu reino não é daqui.

36 ויען ישוע מלכותי איננה מן העולם הזה אם היתה מלכותי מן העולם הזה כי אז נלחמו לי משרתי לבלתי המסר ביד היהודים ועתה מלכותי איננה מפה:

37 Disse-lhe pois Pilatos: Logo tu és rei? Jesus respondeu: Tu dizes que eu sou rei. Eu para isso nasci, e para isso vim ao

mundo, a fim de dar testemunho da verdade. Todo aquele que é da verdade ouve a minha voz.

37 ויאמר אליו פילטוס אם כן אפוא מלך אתה ויען ישוע אתה אמרת כי
מלך אנכי לזה נולדתי ולזה באתי בעולם להעיד לאמת כל אשר הוא מן
האמת ישמע בקולי:

38 Disse-lhe Pilatos: Que é a verdade? E, dizendo isto, tornou a ir ter com os judeus, e disse-lhes: Não acho nele crime algum;

38 ויאמר אליו פילטוס מה היא האמת ואחרי דברו זאת יצא שנית אל
היהודים ויאמר אליהם אני לא מצאתי בו כל עון:

39 Mas vós tendes por costume que eu vos solte alguém pela páscoa. Quereis pois que vos solte o Rei dos Judeus?

39 הן מנהג הוא בכם כי אשלח לכם איש אחד חפשי בפסח היש את
נפשכם כי אשלח לכם את מלך היהודים:

40 Então todos tornaram a clamar, dizendo: Este não, mas Barrabás. E Barrabás era um salteador.

40 ויוסיפו ויצעקו לאמר לא את האיש הזה אלא את בר אבא ובר אבא
היה מרצח:

João 19

1 PILATOS pois tomou então a Jesus, e o açoitou.

1 אז לקח פילטוס את ישוע וייסרהו בשוטים:

2 E os soldados, tecendo uma coroa de espinhos, lha puseram sobre a cabeça, e lhe vestiram uma veste de púrpura.

2 וישרגו אנשי הצבא עטרת קצים וישימו אתו על ראשו ויעטהו לבוש
ארגמן:

3 E diziam: Salve, Rei dos Judeus. E davam-lhe bofetadas.

3 ויאמרו שלום לך מלך היהודים ויכהו על הלחי:

4 Então Pilatos saiu outra vez fora, e disse-lhes: Eis aqui vo-lo trago fora, para que saibais que não acho nele crime algum.

4 ויצא פילטוס עוד החוצה ויאמר אליהם הנני מוציא אתו אליכם למען תדעו כי לא מצאתי בו כל עון:

5 Saiu pois Jesus fora, levando a coroa de espinhos e o vestido de púrpura. E disse-lhes Pilatos: Eis aqui o homem.

5 וישוע יצא החוץ ועליו עטרת הקצים ולבוש הארגמן ויאמר אליהם פילטוס הנה האדם:

6 Vendo-o pois os principais dos sacerdotes e os servos, clamaram, dizendo: Crucifica-o, crucifica-o. Disse-lhes Pilatos: Tomai-o vós, e crucificai-o; porque eu nenhum crime acho nele.

6 ויהי כאשר ראהו הכהנים הגדולים והמשרתים ויצעקו לאמר הצלב הצלב ויאמר אליהם פילטוס קחהו אתם והצליבהו כי אנכי לא מצאתי בו אשמה:

7 Responderam-lhe os judeus: Nós temos uma lei, e, seguindo a nossa lei, deve morrer, porque se fez Filho de Deus.

7 ויענו היהודים תורה יש לנו ועל פי תורתנו חיב מות הוא כי עשה עצמו לבן אלהים:

8 E Pilatos, quando ouviu esta palavra, mais atemorizado ficou.

8 ויהי כשמע פילטוס את הדבר הזה ויאסף לרא עוד:

9 E entrou outra vez na audiência, e disse a Jesus: Donde és tu? Mas Jesus não lhe deu resposta.

9 וישב ויבא אל בית המשפט ויאמר אל ישוע מאין אתה ולא השיבו ישוע דבר:

10 Disse-lhe pois Pilatos: Não me falas a mim? não sabes tu que tenho poder para te crucificar e tenho poder para te soltar?

10 ויאמר אליו פילטוס אלי לא תדבר הלא ידעת כי יש לאל ידי לצלבך ויש לאל ידי לשלחך:

11 Respondeu Jesus: Nenhum poder terias contra mim, se de cima te não fosse dado; mas aquele que me entregou a ti maior pecado tem.

11 ויען ישוע לא היתה לך רשות עלי לולא נתן לך מלמעלה לכן עון המסגיר אתי אליך גדול מעונך:

12 Desde então Pilatos procurava soltá-lo; mas os judeus clamavam, dizendo: Se soltas este, não és amigo de César; qualquer que se faz rei é contra o César.

12 אז יבקש פילטוס לשלחו והיהודים צעקו ויאמרו אם תשלח את זה אינך אהב לקיסר כי כל המתנשא להיות מלך מרד הוא בקיסר:

13 Ouvindo pois Pilatos este dito, levou Jesus para fora, e assentou-se no tribunal, no lugar chamado Litóstrotos, e em hebraico Gabatá.

13 ויהי כשמע פילטוס את הדבר הזה הוציא את ישוע החוצה וישב על כסא המשפט במקום הנקרא בשם רצפה ובלשונם גבתא:

14 E era a preparação da páscoa, e quase à hora sexta; e disse aos judeus: Eis aqui o vosso Rei.

14 ואז היתה הכנת הפסח והשעה כשעה הששית ויאמר אל היהודים הנה מלככם והם צעקו טול טול צלב אתו:

15 Mas eles bradaram: Tira, tira, crucifica-o. Disse-lhes Pilatos: Hei-de crucificar o vosso Rei? Responderam os principais dos sacerdotes: Não temos rei, senão o César.

15 ויאמר אליהם פילטוס הצלב אצלב את מלככם ויענו ראשי הכהנים אין
לנו מלך כי אם הקיסר:

16 Então entregou-lho, para que fosse crucificado. E tomaram a Jesus, e o levaram.

16 אז מסרו אליהם להצליבו ויקחו את ישוע ויוליכהו:

17 E, levando ele às costas a sua cruz, saiu para o lugar chamado Caveira, que em hebraico se chama Gólgota.

17 וישא את צלבו ויצא אל המקום הנקרא מקום הגלגלת ובלשונם
גלגלתא:

18 Onde o crucificaram, e com ele outros dois, um de cada lado, e Jesus no meio.

18 ויצלבו אתו שמה ושני אנשים אחרים עמו מזה אחד ומזה אחד וישוע
בתוך:

19 E Pilatos escreveu também um título, e pô-lo em cima da cruz; e nele estava escrito: JESUS NAZARENO, REI DOS JUDEUS.

19 ופילטוס כתב על לוח וישם על הצלב וזה מכתבו ישוע הנצרי מלך
היהודים:

20 E muitos dos judeus leram este título; porque o lugar onde Jesus estava crucificado era próximo da cidade; e estava escrito em hebraico, grego e latim.

20 ויהודים רבים קראו את המכתב הזה כי המקום אשר נצלב שם ישוע
היה קרוב אל העיר והמכתב היה בלשון עבר יון ורומי:

21 Diziam pois os principais sacerdotes dos judeus a Pilatos: Não escrevas, Rei dos Judeus; mas que ele disse: Sou Rei dos Judeus.

21 ויאמרו ראשי כהני היהודים אל פילטוס אל נא תכתב מלך היהודים כי
אם אשר אמר אני מלך היהודים:

22 Respondeu Pilatos: O que escrevi, escrevi.

22 ויען פילטוס ויאמר את אשר כתבתי כתבתי:

23 Tendo pois os soldados crucificado a Jesus, tomaram os seus vestidos, e fizeram quatro partes, para cada soldado uma parte; e também a túnica. A túnica, porém, tecida toda de alto a baixo, não tinha costura.

23 ויהי כאשר צלבו אנשי הצבא את ישוע ויקחו את בגדיו ויחלקום
לארבעה חלקים לאיש איש חלק אחד וגם את כתנתו והכתנת לא היתה
תפורה כי אם מעשה ארג מלמעלה ועד קצה:

24 Disseram pois uns aos outros: Não a rasguemos, mas lancemos sortes sobre ela, para ver de quem será. Para que se cumprisse a Escritura que diz: Dividiram entre si os meus vestidos, e sobre a minha vestidura lançaram sortes. Os soldados, pois, fizeram estas coisas.

24 ויאמרו איש אל אחיו אל נא נקרעה לקרעים אך נפיל עליה גורל למי
תהיה למלאת דבר הכתוב יחלקו בגדי להם ועל לבושי יפילו גורל ויעשו כן
אנשי הצבא:

25 E junto à cruz de Jesus estava sua mãe, e a irmã de sua mãe, Maria de Cleofas, e Maria Madalena.

25 ועל יד צלב ישוע עמדו אמו ואחות אמו מרים אשת קלופס ומרים
המגדלית:

26 Ora Jesus, vendo ali sua mãe, e que o discípulo a quem ele amava estava presente, disse a sua mãe: Mulher, eis aí o teu filho.

26 וירא ישוע את אמו ואת תלמידו אשר אהב עמדים אצלו ויאמר אל אמו
אשה הנה זה בנך:

27 Depois disse ao discípulo: Eis aí tua mãe. E desde aquela hora o discípulo a recebeu em sua casa.

27 ואחר אמר אל תלמידו הנה זאת אמך ומן השעה ההיא אסף אתה
התלמיד אל ביתו:

28 Depois, sabendo Jesus que já todas as coisas estavam terminadas, para que a Escritura se cumprisse, disse: Tenho sede.

28 ויהי מאחרי כן כאשר ידע ישוע כי עתה זה כלה הכל למען ימלא
הכתוב כלו אמר צמאתי:

29 Estava pois ali um vaso cheio de vinagre. E encheram de vinagre uma esponja, e, pondo-a num hissope, lha chegaram à boca.

29 ושם כלי מלא חמץ ויטבלו ספוג בחמץ וישימהו על אזוב ויקריבהו אל
פיו:

30 E, quando Jesus tomou o vinagre, disse: Está consumado. E, inclinando a cabeça, entregou o espírito.

30 ויקח ישוע את החמץ ויאמר כלה ויט את ראשו ויפקד את רוחו:

31 Os judeus, pois, para que no sábado não ficassem os corpos na cruz, visto como era a preparação (pois era grande o dia de sábado), rogaram a Pilatos que se lhes quebrassem as pernas, e fossem tirados.

31 ולמען לא תשארנה הגויות על הצלב ביום השבת כי ערב שבת היה
וגדול יום השבת ההוא שאלו היהודים מן פילטוס לשבר את שוקיהם
ולהוריד אתם:

32 Foram pois os soldados, e, na verdade, quebraram as pernas ao primeiro, e ao outro que com ele fora crucificado;

32 ויבאו אנשי הצבא וישברו את שוקי הראשון והשני הנצלבים עמו:

33 Mas, vindo a Jesus, e vendo-o já morto, não lhe quebraram as pernas.

33 ויבאו אל ישוע ובראתם כי כבר מת לא שברו את שוקיו:

34 Contudo um dos soldados lhe furou o lado com uma lança, e logo saiu sangue e água.

34 אך אחד מאנשי הצבא דקר בחנית את צדו וכרגע יצא דם ומים:

35 E aquele que o viu testificou, e o seu testemunho é verdadeiro; e sabe que é verdade o que diz, para que também vós o creiais.

35 והראה זאת העיד ועדותו נאמנה והוא יודע כי האמת יגיד למען גם אתם תאמינו:

36 Porque isto aconteceu para que se cumprisse a Escritura, que diz: Nenhum dos seus ossos será quebrado.

36 כי כל זאת היתה למלאת הכתוב ועצם לא תשברו בו:

37 E outra vez diz a Escritura: Verão aquele que trespassaram.

37 ועוד כתוב אחר אמר והביט אליו את אשר דקרו:

38 Depois disto, José de Arimateia (o que era discípulo de Jesus, mas oculto, por medo dos judeus) rogou a Pilatos que lhe permitisse tirar o corpo de Jesus. E Pilatos lho permitiu. Então foi e tirou o corpo de Jesus.

38 ויהי אחרי כן בא יוסף הרמתי והוא תלמיד ישוע אך בסתר מפני
היהודים וישאל מאת פילטוס אשר יתנהו לשאת את גופת ישוע וינח לו
פילטוס ויבא וישא את גופת ישוע:

39 E foi também Nicodemos (aquele que anteriormente se dirigira de noite a Jesus), levando quase cem arráteis dum composto de mirra e aloés.

39 ויבא גם נקדימון אשר בא לפנים בלילה אל ישוע ויבא ערוב מר ואהלות
כמאה ליטרין:

40 Tomaram pois o corpo de Jesus e o envolveram em lençóis com as especiarias, como os judeus costumam fazer, na preparação para o sepulcro.

40 ויקחו את גופת ישוע ויחתלוה בתכריכין עם הבשמים כאשר נהגים
היהודים לקבר את מתיהם:

41 E havia um horto naquele lugar onde fora crucificado, e no horto um sepulcro novo, em que ainda ninguém havia sido posto.

41 ובמקום אשר נצלב שם היה גן ובגן קבר חדש אשר לא הושם בו איש
עד עתה:

42 Ali, pois, (por causa da preparação dos judeus, e por estar perto aquele sepulcro), puseram a Jesus.

42 שם שמו את ישוע כי ערב שבת היה ליהודים והקבר קרוב:

João 20

1 E NO primeiro dia da semana Maria Madalena foi ao sepulcro de madrugada, sendo ainda escuro, e viu a pedra tirada do sepulcro.

1 ויהי באחד בשבת לפנות הבקר בעוד חשך ותבא מרים המגדלית אל הקבר ותרא את האבן מוסרה מעל הקבר:

2 Correu pois, e foi a Simão Pedro, e ao outro discípulo, a quem Jesus amava e disse-lhes: Levaram o Senhor do sepulcro, e não sabemos onde o puseram.

2 ותרץ ותבא אל שמעון פטרוס ואל התלמיד האחר אשר חשק בו ישוע ותאמר אליהם הנה נשאו את האדון מקברו ולא ידענו איפה הניחהו:

3 Então Pedro saiu com o outro discípulo, e foram ao sepulcro.

3 ויצא פטרוס והתלמיד האחר וילכו אל הקבר:

4 E os dois corriam juntos, mas o outro discípulo correu mais apressadamente do que Pedro, e chegou primeiro ao sepulcro.

4 וירוצו שניהם יחדו וימהר התלמיד האחר לרוץ ויעבר את פטרוס ויבא ראשונה אל הקבר:

5 E, abaixando-se, viu no chão os lençóis; todavia não entrou.

5 וישקף אל תוכו וירא את התכריכין מנחים אך לא בא פנימה:

6 Chegou pois Simão Pedro, que o seguia, e entrou no sepulcro, e viu no chão os lençóis.

6 ויבא שמעון פטרוס אחריו והוא נכנס אל הקבר וירא את התכריכין מנחים:

7 E que o lenço, que tinha estado sobre a sua cabeça, não estava com os lençóis, mas enrolado num lugar à parte.

7 והסודר אשר היתה על ראשו איננה מנחת אצל התכריכין כי אם מקפלת לבדה במקומה:

8 Então entrou também o outro discípulo, que chegara primeiro ao sepulcro, e viu, e creu.

8 ויבא שמה גם התלמיד האחר אשר בא ראשונה אל הקבר וירא ויאמן:

9 Porque ainda não sabiam a Escritura: que era necessário que ressuscitasse dos mortos.

9 כי לא הבינו עד עתה את הכתוב אשר קום יקום מעם המתים:

10 Tornaram pois os discípulos para casa.

10 וישובו התלמידים וילכו אל ביתם:

11 E Maria estava chorando fora, junto ao sepulcro. Estando ela pois chorando, abaixou-se para o sepulcro.

11 ומרים עמדה בוכיה מחוץ לקבר ויהי בבכותה ותשקף אל תוך הקבר:

12 E viu dois anjos vestidos de branco, assentados onde jazera o corpo de Jesus, um à cabeceira e outro aos pés.

12 ותרא שני מלאכים לבושי לבנים ישבים במקום אשר שמו שם את גופת ישוע אחד מראשותיו ואחד מרגלותיו:

13 E disseram-lhe eles: Mulher, porque choras? Ela lhes disse: Porque levaram o meu Senhor, e não sei onde o puseram.

13 ויאמרו אליה אשה למה תבכי ותאמר אליהם כי נשאו מזה את אדני ולא ידעתי איפה הניחהו:

14 E, tendo dito isto, voltou-se para trás, e viu Jesus em pé, mas não sabia que era Jesus.

14 ויהי בדברה זאת ותפן אחריה ותרא את ישוע עמד ולא ידעה כי הוא ישוע:

15 Disse-lhe Jesus: Mulher, porque choras? Quem buscas? Ela, cuidando que era o hortelão, disse-lhe: Senhor, se tu o levaste, diz-me onde o puseste, e eu o levarei.

15 ויאמר אליה ישוע אשה למה תבכי את מי תבקשי והיא חשבה כי הוא שמר הגן ותאמר אליו אדני אם אתה נשאת אתו מזה הגידה נא לי איפה הנחתו ולקחתיו משם:

16 Disse-lhe Jesus: Maria! Ela, voltando-se, disse-lhe: Rabboni (que quer dizer, Mestre).

16 ויאמר אליה ישוע מרים ותפן ותאמר אליו רבוני הוא מורה:

17 Disse-lhe Jesus: Não me detenhas, porque ainda não subi para meu Pai, mas vai para meus irmãos, e diz-lhes que eu subo para meu Pai e vosso Pai, meu Deus e vosso Deus.

17 ויאמר אליה ישוע אל תגעי בי כי עוד לא עליתי אל אבי אך לכי נא אל אחי ואמרי אליהם אני עלה אל אבי ואביכם ואל אלהי ואלהיכם:

18 Maria Madalena foi e anunciou aos discípulos que vira o Senhor, e que ele lhe dissera isto.

18 ותבא מרים המגדלית ותספר אל התלמידים כי ראתה את האדון וכזאת דבר אליה:

19 Chegada pois a tarde daquele dia, o primeiro da semana, e cerradas as portas onde os discípulos, com medo dos judeus, se tinham ajuntado, chegou Jesus, e pôs-se no meio, e disse-lhes: Paz seja convosco.

19 ויהי לעת ערב ביום ההוא והוא אחד בשבת כאשר נסגרו דלתות הבית אשר נקבצו שם התלמידים מיראת היהודים ויבא ישוע ויעמד ביניהם ויאמר אליהם שלום לכם:

20 E, dizendo isto, mostrou-lhes as suas mãos e o lado. De sorte que os discípulos se alegraram, vendo o Senhor.

20 ובדברו זאת הראה אתם את ידיו ואת צדו וישמחו התלמידים בראותם את האדון:

21 Disse-lhes pois Jesus outra vez: Paz seja convosco; assim como o Pai me enviou, também eu vos envio a vós.

21 ויסף ישוע לדבר אליהם שלום לכם כאשר שלח אתי האב כן אנכי שלח
אתכם:

22 E, havendo dito isto, assoprou sobre eles e disse-lhes: Recebei o Espírito Santo.

22 ויהי בדברו זאת ויפח בהם ויאמר אליהם קחו לכם את רוח הקדש:

23 Aqueles a quem perdoardes os pecados, lhes são perdoados: e àqueles a quem os retiverdes, lhes são retidos:

23 והיה כל אשר תסלחו את חטאתם ונסלח להם ואשר תאשימו יאשמו:

24 Ora Tomé, um dos doze, chamado Dídimo não estava com eles quando veio Jesus.

24 ותומא אחד משנים העשר הנקרא דידומוס לא היה בתוכם כבוא ישוע:

25 Disseram-lhe: Vimos o Senhor. Mas ele disse-lhes: Se eu não vir o sinal dos cravos em suas mãos e não meter o dedo no lugar dos cravos, e não meter a minha mão no seu lado, de maneira nenhuma o crerei.

25 ויגידו לו התלמידים הנשארים ראה ראינו את האדון ויאמר אליהם אם
לא אראה בידיו את רשם המסמרות ואשים את אצבעתי במקום
המסמרות ואשים את ידי בצדו לא אאמין:

26 E oito dias depois estavam outra vez os seus discípulos dentro, e com eles Tomé. Chegou Jesus, estando as portas fechadas, e apresentou-se no meio, e disse: Paz seja convosco.

26 ויהי מקצה שמונת ימים ותלמידיו שנית פנימה ותומא עמהם ויבא
ישוע והדלתות מסגרות ויעמד ביניהם ויאמר שלום לכם:

27 Depois disse a Tomé: Põe aqui o teu dedo, e vê as minhas mãos; e chega a tua mão, e mete-a no meu lado; e não sejas incrédulo, mas crente.

27 ואחר אמר אל תומא שלח אצבעך הנה וראה את ידי ושלח את ידך הנה ושים בצדי ואל תהי חסר אמונה כי אם מאמין:

28 Tomé respondeu, e disse-lhe: Senhor meu, e Deus meu!

28 ויען תומא ויאמר אליו אדני ואלהי:

29 Disse-lhe Jesus: Porque me viste, Tomé, creste; bem-aventurados os que não viram e creram.

29 ויאמר אליו ישוע יען ראית אתי האמנת אשרי המאמינים ואינם ראים:

30 Jesus pois operou também em presença de seus discípulos muitos outros sinais, que não estão escritos neste livro.

30 והנה גם אתות אחרים רבים עשה ישוע לעיני תלמידיו אשר לא נכתבו בספר הזה:

31 Estes, porém, foram escritos para que creiais que Jesus é o Cristo, o Filho de Deus, e para que, crendo, tenhais vida em seu nome.

31 אך אלה נכתבו למען תאמינו כי ישוע הוא המשיח בן אלהים ולמען יהיו לכם המאמינים חיי עולם בשמו:

João 21

1 DEPOIS disto manifestou-se Jesus outra vez aos discípulos junto do mar de Tiberíades; e manifestou-se assim:

1 ויהי אחרי כן ויסף ישוע הגלות אל תלמידיו על ים טיבריה וכה נגלה אליהם:

2 Estavam juntos Simão Pedro, e Tomé, chamado Dídimo, e Natanael, que era de Caná da Galiléia, os filhos de Zebedeu, e outros dois dos seus discípulos.

2 שמעון פטרוס ותומא הנקרא דידומוס ונתנאל מקנה אשר בארץ הגליל ובני זבדי ועוד שנים אחרים מתלמידיו ישבו יחדו:

3 Disse-lhes Simão Pedro: Vou pescar. Dizem-lhe eles: Também nós vamos contigo. Foram, e subiram logo para o barco, e naquela noite nada apanharam.

3 ויאמר אליהם שמעון פטרוס הנני הלך לדיג ויאמרו אליו גם אנחנו נלך עמך ויצאו וימהרו לרדת אל האניה ובלילה ההוא לא אחזו מאומה:

4 E, sendo já manhã, Jesus se apresentou na praia, mas os discípulos não conheceram que era Jesus.

4 הבקר אור וישוע עמד על שפת הים ולא ידעו התלמידים כי ישוע הוא:

5 Disse-lhes pois Jesus: Filhos, tendes alguma coisa de comer? Responderam-lhe: Não.

5 ויאמר אליהם ישוע בני היש לכם אכל מאומה ויענו אתו אין:

6 E ele lhes disse: Lançai a rede para a banda direita do barco, e achareis. Lançaram-na pois, e já não a podiam tirar, pela multidão dos peixes.

6 ויאמר להם השליכו המכמרת מימין לאניה ותמצאו וישליכו ולא יכלו עוד למשך אתה מרב הדגים:

7 Então aquele discípulo a quem Jesus amava disse a Pedro: É o Senhor. E, quando Simão Pedro ouviu que era o Senhor cingiu-se com a túnica (porque estava nu) e lançou-se ao mar.

7 ויאמר התלמיד ההוא אשר ישוע אהבו אל פטרוס זה הוא האדון ויהי
כשמע שמעון פטרוס כי הוא האדון ויחגר את מעילו כי עירום היה ויתנפל
אל הים:

8 E os outros discípulos foram com o barco (porque não estavam distantes da terra senão quase duzentos côvados), levando a rede cheia de peixes.

8 והתלמידים הנשארים באו בספינה כי לא הרחיקו מן היבשה כי אם
כמאתים אמה וימשכו את המכמרת עם הדגים:

9 Logo que desceram para terra, viram ali brasas, e um peixe posto em cima, e pão.

9 ויהי כצאתם אל היבשה ויראו שם גחלי אש ערוכים ודגים עליהם ולחם
לאכל:

10 Disse-lhes Jesus: Trazei dos peixes que agora apanhastes.

10 ויאמר אליהם ישוע הביאו הלם מן הדגים אשר אחזתם עתה:

11 Simão Pedro subiu e puxou a rede para terra, cheia de cento e cinquenta e três grandes peixes, e, sendo tantos, não se rompeu a rede.

11 ויעל שמעון פטרוס וימשך את המכמרת אל היבשה והיא מלאה דגים
גדולים מאה וחמשים ושלשה ולא נקרעה המכמרת אף כי רבים היו:

12 Disse-lhes Jesus: Vinde, jantai. E nenhum dos discípulos ousava perguntar-lhe: Quem és tu? sabendo que era o Senhor.

12 ויאמר אליהם ישוע באו ברו לחם ואין גם אחד בתלמידים אשר מלאו
לבו לשאל אתו מי אתה כי ידעו אשר הוא האדון:

13 Chegou pois Jesus, e tomou o pão, e deu-lho, e, semelhantemente o peixe.

13 ויבא ישוע ויקח את הלחם ויתן להם וגם את הדגים:

14 E já era a terceira vez que Jesus se manifestava aos seus
discípulos, depois de ter ressuscitado dos mortos.

14 וזאת היא הפעם השלישית אשר נגלה ישוע אל תלמידיו אחרי קומו
מעם המתים:

15 E, depois de terem jantado, disse Jesus a Simão Pedro: Simão,
filho de Jonas, amas-me mais do que estes? E ele respondeu:
Sim, Senhor; tu sabes que te amo. Disse-lhe: Apascenta os meus
cordeiros.

15 ויהי אחרי אכלם אמר ישוע אל שמעון פטרוס שמעון בן יונה התאהב
אתי יותר מאלה ויאמר אליו כן אדני אתה ידעת כי אהבתיך ויאמר אליו
רעה את טלאי:

16 Tornou a dizer-lhe segunda vez: Simão, filho de Jonas, amas-
me? Disse-lhe: Sim Senhor; tu sabes que te amo. Disse-lhe:
Apascenta as minhas ovelhas.

16 ויאמר אליו עוד הפעם שמעון בן יונה התאהב אתי ויאמר אליו כן אדני
אתה ידעת כי אהבתיך ויאמר אליו נהג את צאני:

17 Disse-lhe terceira vez: Simão, filho de Jonas, amas-me? Simão
entristeceu-se por lhe ter dito terceira vez: Amas-me? E disse-lhe:
Senhor, tu sabes tudo; tu sabes que eu te amo. Jesus disse-lhe:
Apascenta as minhas ovelhas.

17 ויאמר אליו פעם שלישית שמעון בן יונה התאהב אתי ויתעצב פטרוס
על כי אמר אליו בשלישית התאהב אתי ויאמר אליו אדני את כל אתה יודע
וידעת כי אהבתיך ויאמר אליו ישוע רעה את צאני:

18 Na verdade, na verdade te digo, que, quando eras mais moço,
te cingias a ti mesmo, e andavas por onde querias; mas, quando

já fores velho, estenderás as tuas mãos; e outro te cingirá, e te levará para onde tu não queiras.

18 אמן אמן אני אמר לך בהיותך צעיר לימים אתה חגרת את עצמך ותלך אל אשר חפצת והיה כאשר תזקן ופרשת כפיך ואחר יחגרך ונשאך אל אשר לא תחפץ:

19 E disse isto, significando com que morte havia ele de glorificar a Deus. E, dito isto, disse-lhe: Segue-me.

19 וכל זאת דבר לרמז על המיתה אשר יכבד בה את האלהים ויהי ככלותו לדבר ויאמר אליו לך אחרי:

20 E Pedro, voltando-se, viu que o seguia aquele discípulo a quem Jesus amava, e que na ceia se recostara também sobre o seu peito, e que dissera: Senhor, quem é que te há-de trair ?

20 ויפן פטרוס וירא את התלמיד אשר ישוע אהבו הלך אחריהם הוא הנפל על לבו בעת הסעודה וגם שאל אדני מי הוא זה אשר ימסרך:

21 Vendo Pedro a este, disse a Jesus: Senhor, e deste que será?

21 ויהי בראות אתו פטרוס ויאמר אל ישוע אדני וזה מה הוא:

22 Disse-lhe Jesus: Se eu quero que ele fique até que eu venha, que te importa a ti? Segue-me tu.

22 ויאמר אליו ישוע אם חפצי כי ישאר עד באי מה לך ולזאת אתה לך אחרי:

23 Divulgou-se pois entre os irmãos este dito, que aquele discípulo não havia de morrer. Jesus, porém, não lhe disse que não morreria, mas: Se eu quero que ele fique até que eu venha, que te importa a ti?

23 על כן יצא הדבר הזה בין האחים כי התלמיד ההוא לא ימות וישוע לא אמר לו כי לא ימות אך אמר אם חפצי כי ישאר עד באי מה זה לך:

24 Este é o discípulo, que testifica destas coisas e as escreveu; e sabemos que o seu testemunho é verdadeiro.

24 זה הוא התלמיד המעיד על אלה ואשר כתב כל זאת וידענו כי עדותו נאמנה:

25 Há, porém, ainda muitas outras coisas que Jesus fez; e se cada uma das quais fosse escrita, cuido que nem ainda o mundo todo poderia conter os livros que se escrevessem. Amen.

25 ויש עוד מעשים רבים אחרים אשר עשה ישוע ואם יכתבו כלם לאחד אחד אחשבה כי גם העולם כלו לא יכיל את הספרים אשר יכתבו א

Atos dos Apóstolos

Atos 1

1 FIZ o primeiro tratado, ó Teófilo, acerca de tudo que Jesus começou, não só a fazer, mas a ensinar.

1 הן המאמר הראשון תאופילוס עשיתיהו על כל אשר החל ישוע לעשות וללמד:

2 Até ao dia em que foi recebido em cima, depois de ter dado mandamentos, pelo Espírito Santo, aos apóstolos que escolhera;

2 עד היום אשר לקח למרום אחרי צותו ברוח הקדש את השליחים אשר בחר בהם:

3 Aos quais também, depois de ter padecido, se apresentou vivo, com muitas e infalíveis provas, sendo visto por eles por espaço de quarenta dias, e falando do que respeita ao reino de Deus.

3 ואשר גם התיצב להם חי אחרי ענותו באתות רבות בהראותו אליהם ארבעים יום וידבר על מלכות האלהים:

4 E, estando com eles, determinou-lhes que não se ausentassem de Jerusalém, mas que esperassem a promessa do Pai, que (disse ele) de mim ouvistes.

4 ובאכלו לחם עמהם צוה אתם לבלתי סור מירושלים כי אם להוחיל להבטחת האב אשר שמעתם ממני:

5 Porque, na verdade, João baptizou com água, mas vós sereis baptizados com o Espírito Santo, não muito depois destes dias.

5 כי יוחנן הטביל במים ואתם תטבלו ברוח הקדש בקרוב אחרי הימים האלה:

6 Aqueles pois que se haviam reunido perguntaram-lhe, dizendo: Senhor, restaurarás tu neste tempo o reino a Israel?

6 ויהי כאשר נאספו יחדו וישאלהו לאמר אדנינו המשיב אתה בעת הזאת את המלוכה לישראל:

7 E disse-lhes: Não vos pertence saber os tempos ou as estações que o Pai estabeleceu pelo seu próprio poder.

7 ויאמר אליהם לא לכם לדעת העתים והזמנים אשר יעד האב בשלטנו:

8 Mas recebereis a virtude do Espírito Santo, que há-de vir sobre vós; e ser-me-eis testemunhas, tanto em Jerusalém como em toda a Judéia e Samaria, e até aos confins da terra.

8 אבל תקבלו גבורה בבוא עליכם רוח הקדש והייתם עדי בירושלים ובכל יהודה ובשמרון ועד קצה הארץ:

9 E quando dizia isto, vendo-o eles, foi elevado às alturas, e uma nuvem o recebeu, ocultando-o a seus olhos.

9 ויהי כדברו זאת העלה והם ראים וישאהו ענן מנגד עיניהם:

10 E, estando com os olhos fitos no céu, enquanto ele subia, eis que junto deles se puseram dois varões vestidos de branco,

10 ויביטו אחריו השמימה בעברו והנה שני אנשים לבושי בדים נצבים עליהם:

11 Os quais lhes disseram: Varões galileus, porque estais olhando para o céu? Esse Jesus, que de entre vós foi recebido em cima no céu, há-de vir assim como para o céu o vistes ir.

11 ויאמרו אתם אנשי הגליל מה תעמדו פה ועיניכם השמימה ישוע זה אשר לקח מאתכם השמימה כן בוא יבוא כאשר ראיתם אתו עלה השמימה:

12 Então voltaram para Jerusalém, do monte chamado das Oliveiras, o qual está perto de Jerusalém, à distância do caminho de um sábado.

12 ויפנו וילכו ירושלימה מן ההר הנקרא הר הזיתים והוא קרוב לירושלים דרך תחום שבת:

13 E, entrando, subiram ao cenáculo, onde habitavam, Pedro e Tiago, João e André, Filipe e Tomé, Bartolomeu e Mateus, Tiago, filho de Alfeu, Simão, o zelador, e Judas, de Tiago.

13 ויבאו העירה ויעלו אל העליה אשר היו ישבים בה פטרוס ויעקב ויוחנן ואנדרי פילפוס ותומא בר תלמי ומתי יעקב בן חלפי ושמעון הקנא ויהודה בן יעקב:

14 Todos estes perseveravam unanimemente em oração e súplicas, com as mulheres, e Maria mãe de Jesus, e com seus irmãos.

14 כל אלה היו שקדים יחדו בלב אחד להתפלל ולהתחנן ועמהם הנשים
ומרים אם ישוע וגם אחיו:

15 E naqueles dias, levantando-se Pedro no meio dos discípulos, (ora a multidão junta era de quasi cento e vinte pessoas) disse:

15 ובימים האלה קם פטרוס בתוך התלמידים ומספר שמות הנקהלים
יחד כמאה ועשרים ויאמר:

16 Varões irmãos, convinha que se cumprisse a escritura que o Espírito Santo predisse pela boca de Davi, acerca de Judas, que foi o guia daqueles que prenderam a Jesus;

16 אנשים אחים מן הצרך היה כי ימלא הכתוב ההוא אשר דבר מקדם
רוח הקדש בפי דוד על יהודה אשר היה מוליך את תפשי ישוע:

17 Porque foi contado connosco e alcançou sorte neste ministério.

17 כי היה נמנה אתנו וזכה בגורל השרות הזה:

18 Ora este adquiriu um campo com o galardão da iniquidade; e, precipitando-se, rebentou pelo meio, e todas as suas entranhas se derramaram.

18 והנה הוא קנה לו שדה במחיר הרשעה ויפל על פניו ארצה ויבקע
בתוך וישפכו כל מעיו:

19 E foi notório a todos os que habitam em Jerusalém; de maneira que na sua própria língua esse campo se chama Aceldama, isto é, Campo de Sangue.

19 וגם נודעה זאת לכל ישבי ירושלים ויקרא בשפתם לשדה ההוא חקל
דמא הוא שדה הדם:

20 Porque no livro dos Salmos está escrito: Fique deserta a sua habitação, e não haja quem nela habite, e tome outro o seu bispado.

20 כי כתוב בספר תהלים תהי טירתו נשמה ואל יהי בה ישב ופקדתו יקח אחר:

21 É necessário pois que, dos varões que conviveram connosco todo o tempo em que o Senhor Jesus entrou e saiu de entre nós,

21 ועל כן מן הצרך כי מן האנשים האלה אשר התהלכו אתנו כל ימי היות אדנינו ישוע יוצא ובא לפנינו:

22 Começando desde o baptismo de João até ao dia em que de entre nós foi recebido em cima, um deles se faça connosco testemunha da sua ressurreição.

22 החל מטבילת יוחנן עד יום הלקחו מאתנו כי אחד מהם יהיה לעד עמנו על קומו מן המתים:

23 E apresentaram dois: José, chamado Barsabás, que tinha por sobrenome o Justo, e Matias.

23 ויעמידו שנים את יוסף הנקרא בר שבא והוא מכנה יוסטוס ואת מתיה:

24 E, orando, disseram: Tu, Senhor, conhecedor dos corações de todos, mostra qual destes dois tens escolhido,

24 ויתפללו ויאמרו אתה אדני היודע כל הלבבות הראה נא מן השנים האלה את האחד אשר בחרת בו:

25 Para que tome parte neste ministério e apostolado, de que Judas se desviou, para ir para o seu próprio lugar.

25 לקחת את גורל השרות הזה והשליחות אשר סר ממנה יהודה להלך אל מקומו:

26 E lançando-lhes sortes, caiu a sorte sobre Matias. E por voto comum foi contado com os onze apóstolos.

26 ויפילו גורלות ויפל הגורל על מתיה ויספח אל עשתי עשר השליחים:

Atos 2

1 E CUMPRINDO-SE o dia de Pentecostes, estavam todos reunidos no mesmo lugar;

1 וביום מלאת שבעת השבעות ויתאספו כלם לב אחד:

2 E de repente veio do céu um som, como de um vento veemente e impetuoso, e encheu toda a casa em que estavam assentados.

2 ויהי פתאם קול רעש מן השמים כקול רוח סערה וימלא את כל הבית אשר ישבו בו:

3 E foram vistas por eles línguas repartidas, como que de fogo, as quais pousaram sobre cada um deles.

3 ותראינה אליהם לשנות נחלקות ומראיהן כאש ותנוחינה אחת אחת על כל אחד מהם:

4 E todos foram cheios do Espírito Santo, e começaram a falar noutras línguas, conforme o Espírito Santo lhes concedia que falassem.

4 וימלאו כלם רוח הקדש ויחלו לדבר בלשנות אחרות כאשר נתנם הרוח להטיף:

5 E em Jerusalém estavam habitando judeus, varões religiosos, de todas as nações que estão debaixo do céu.

5 ובירושלים שכנו יהודים אנשי חסד מכל גוי וגוי אשר תחת השמים:

6 E, correndo aquela voz, ajuntou-se uma multidão, e estava confusa, porque cada um os ouvia falar na sua própria língua.

6 ויהי בהיות קול הרעש ההוא ויקבצו עם רב ויהיו נבכים כי איש איש שמע אתם מדברים בשפת עמו:

7 E logo todos pasmavam e se maravilhavam, dizendo uns aos outros: Pois quê? Não são galileus todos esses homens que estão falando?

7 וישתוממו ויתמהו ויאמרו איש אל רעהו הנה כל אלה המדברים הלא גלילים המה:

8 Como pois os ouvimos cada um, na nossa própria língua em que somos nascidos?

8 ואיך אנחנו שמעים אתם איש כשפת ארץ מולדתנו:

9 Partos e medas, elamitas e os que habitam na Mesopotâmia, e Judéia, e Capadócia, Ponto e Ásia,

9 פרתיים ומדים ועילמים וישבי ארם נהרים יהודה וקפודקיה פנטוס ואסיא:

10 E Frigia e Panfilia, Egipto e partes da Líbia, junto a Cirene, e forasteiros romanos, tanto judeus como prosélitos,

10 פרוגיא ופמפוליא מצרים וחבל לוב אשר על יד קוריני והבאים מרומי גם יהודים גם גרים:

11 Cretenses e árabes, todos os temos ouvido em nossas próprias línguas falar das grandezas de Deus.

11 כרתים וערבים הנה אנחנו שמעים אתם מספרים בלשנותינו גדלות האלהים:

12 E todos se maravilhavam e estavam suspensos, dizendo uns para os outros: Que quer isto dizer?

12 וישתוממו כלם ויבהלו ויאמרו איש אל אחיו מה תהיה זאת:

13 E outros, zombavam, dizendo: Estão cheios de mosto.

13 ואחרים לעגו ויאמרו כי מלאי עסיס המה:

14 Pedro, porém, pondo-se em pé com os onze, levantou a sua voz, e disse-lhes: Varões judeus, e todos os que habitam em Jerusalém, seja-vos isto notório, e escutai as minhas palavras.

14 אז יעמד פטרוס ועשתי העשר עמו וישא את קולו וידבר אליהם אנשי יהודה וישבי ירושלים כלכם זאת תודע לכם והאזינו אל דברי:

15 Estes homens não estão embriagados, como vós pensais, sendo a terceira hora do dia.

15 כי אלה לא שכורים המה כאשר חשבתם כי שעה שלישית ביום עתה:

16 Mas isto é o que foi dito pelo profeta Joel:

16 אבל זה הוא האמור על ידי יואל הנביא:

17 E nos últimos dias acontecerá, diz Deus, que do meu Espírito derramarei sobre toda a carne; e os vossos filhos, e as vossas filhas profetizarão, os vossos mancebos terão visões, e os vossos velhos sonharão sonhos;

17 והיה באחרית הימים נאם אלהים אשפך את רוחי על כל בשר ונבאו בניכם ובנתיכם ובחוריכם חזינות יראו וזקניכם חלמות יחלמון:

18 E também do meu Espírito derramarei sobre os meus servos e minhas servas naqueles dias, e profetizarão;

18 וגם על עבדי ועל שפחותי בימים ההמה אשפך את רוחי ונבאו:

19 E farei aparecer prodígios em cima no céu, e sinais em baixo
na terra, sangue, fogo e vapor de fumo.

19 ונתתי מופתים בשמים ממעל ואתות בארץ מתחת דם ואש ותימרות
עשן:

20 O sol se converterá em trevas, e a lua em sangue, antes de
chegar o grande e glorioso dia do Senhor;

20 השמש יהפך לחשך והירח לדם לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא:

21 E acontecerá que todo aquele que invocar o nome do Senhor
será salvo.

21 והיה כל אשר יקרא בשם יהוה ימלט:

22 Varões israelitas, escutai estas palavras: A Jesus Nazareno,
varão aprovado por Deus entre vós com maravilhas, prodígios e
sinais, que Deus por ele fez no meio de vós, como vós mesmos
bem sabeis;

22 אנשי ישראל שמעו הדברים האלה ישוע הנצרי האיש אשר נאמן לכם
מאת האלהים בגבורות ובמופתים ובאתות אשר האלהים עשה על ידו
בתוככם כאשר ידעתם גם אתם:

23 A este que vos foi entregue pelo determinado conselho e
presciência de Deus, tomando-o vós, o crucificastes e matastes
pelas mãos de injustos;

23 אתו הנמסר על פי עצת האלהים הנחרצה וידיעתו מקום לקחתם
ובידי רשעים הוקעתם והרגתם אתו:

24 Ao qual Deus ressuscitou, soltas as ânsias da morte, pois não
era possível que fosse retido por ela;

24 והאלהים הקימו מן המתים בהתיר את חבלי המות באשר נמנע מן
המות לעצר אתו:

25 Porque dele disse Davi: Sempre via diante de mim o Senhor,
porque está à minha direita, para que eu não seja comovido;

25 כי דוד אמר עליו שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט:

26 Por isso se alegrou o meu coração, e a minha língua exultou; e
ainda a minha carne há-de repousar em esperança;

26 לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכן לבטח:

27 Pois não deixarás a minha alma no Hades, nem permitirás
que o teu Santo veja a corrupção;

27 כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת:

28 Fizeste-me conhecidos os caminhos da vida; com a tua face
me encherás de júbilo.

28 תודיעני ארחות חיים שבע שמחות את פניך:

29 Varões irmãos, seja-me lícito dizer-vos livremente acerca do
patriarca Davi, que ele morreu e foi sepultado, e entre nós está
até hoje a sua sepultura.

29 אנשים אחים הניחו לי ואדברה באזני כלכם על דוד אבינו אשר גם מת
גם נקבר וקבורתו אתנו היא עד היום הזה:

30 Sendo pois ele profeta, e sabendo que Deus lhe havia
prometido com juramento que do fruto de seus lombos,
segundo a carne, levantaria o Cristo, para o assentar sobre o seu
trono,

30 והוא בהיותו נביא ומדעתו את השבועה אשר נשבע לו האלהים
להקים את המשיח כפי הבשר מפרי חלציו להושיבו על כסאו:

31 Nesta previsão, disse da ressurreição de Cristo: que a sua
alma não foi deixada no Hades, nem a sua carne viu a corrupção.

31 לכן בחזותו מראש דבר על תקומת המשיח כי לא נעזבה נפשו לשאול וגם בשרו לא ראה שחת:

32 Deus ressuscitou a este Jesus, do que todos nós somos testemunhas.

32 את ישוע זה הקים אלהים מן המתים ואנחנו כלנו עדיו:

33 De sorte que, exaltado pela dextra de Deus, e tendo recebido do Pai a promessa do Espírito Santo, derramou isto que vós agora vedes e ouvis.

33 ועתה אחרי הנשאו בימין האלהים לקח מאת האב את הבטחת רוח הקדש וישפך את אשר אתם ראים ושמעים:

34 Porque Davi não subiu aos céus, mas ele próprio diz: Disse o Senhor ao meu Senhor: Assenta-te à minha direita,

34 כי דוד לא עלה השמימה והנה הוא אמר נאם יהוה לאדני שב לימיני:

35 Até que ponha os teus inimigos por escabelo de teus pés.

35 עד אשית איביך הדם לרגליך:

36 Saiba pois com certeza toda a casa de Israel que a esse Jesus, a quem vós crucificastes, Deus o fez Senhor e Cristo.

36 לכן ידע נא בית ישראל כלו כי לאדון ולמשיח שמו האלהים את ישוע זה אשר צלבתם:

37 E, ouvindo eles isto, compungiram-se em seu coração, e perguntaram a Pedro e aos demais apóstolos: Que faremos, varões irmãos?

37 ויהי כשמעם התעצבו אל לבם ויאמרו אל פטרוס ואל שאר השליחים אנשים אחים מה עלינו לעשות:

38 E disse-lhes Pedro: Arrependei-vos, e cada um de vós seja baptizado em nome de Jesus Cristo, para perdão dos pecados; e recebereis o dom do Espírito Santo;

38 ויאמר פטרוס אליהם שובו מדרכיכם והטבלו כל איש מכם על שם ישוע המשיח לסליחת חטאיכם וקבלתם את מתנת רוח הקדש:

39 Porque a promessa vos diz respeito a vós, a vossos filhos, e a todos os que estão longe: a tantos quantos Deus nosso Senhor chamar.

39 כי לכם ההבטחה ולבניכם ולכל הרחוקים לכל אשר קרא יהוה אלהינו:

40 E com muitas outras palavras isto testificava, e os exortava, dizendo: Salvai-vos desta geração perversa.

40 ויעד עוד בהם באמרים אחרים הרבה ויזהר אתם לאמר המלטו נא מדור תהפכות הזה:

41 De sorte que foram baptizados os que de bom grado receberam a sua palavra; e naquele dia agregaram-se quasi três mil almas.

41 ויקבלו את דברו בשמחה ויטבלו וביום ההוא נוספו כשלשת אלפי נפש:

42 E perseveravam na doutrina dos apóstolos, e na comunhão, e no partir do pão, e nas orações.

42 ויהיו שקדים על תורת השליחים ועל ההתחברות ועל בציעת הלחם ועל התפלה:

43 E em toda a alma havia temor, e muitas maravilhas e sinais se faziam pelos apóstolos.

43 ותפל אימה על כל נפש ומופתים רבים ואתות נעשו על ידי השליחים בירושלים:

44 E todos os que criam estavam juntos, e tinham tudo em comum.

44 וכל המאמינים התאחדו יחד ויהי להם הכל בשתפות:

45 E vendiam suas propriedades e fazendas, e repartiam com todos, segundo cada um havia de mister.

45 ואת אחזתם ואת רכושם מכרו ויחלקו אתם לכלם לאיש איש די מחסורו:

46 E, perseverando unânimes todos os dias no templo, e partindo o pão em casa, comiam juntos com alegria e singeleza de coração,

46 ויום יום היו שקדים במקדש לב אחד ויבצעו את הלחם בבית בבית:

47 Louvando a Deus, e caindo na graça de todo o povo. E todos os dias acrescentava o Senhor à igreja aqueles que se haviam de salvar.

47 ויאכלו מזונם בגילה ובתם לבב וישבחו את האלהים וימצאו חן בעיני כל העם והאדון הוסיף יום יום על העדה את הנושעים:

Atos 3

1 E PEDRO e João subiram juntos ao templo à hora da oração, a nona.

1 ופטרוס ויוחנן עלים יחדו אל המקדש לעת התפלה בשעה התשיעית:

2 E era trazido um varão que desde o ventre de sua mãe era coxo, o qual todos os dias punham à porta do templo, chamada Formosa, para pedir esmola aos que entravam.

2 ואיש אחד פסח מבטן אמו מובא שמה אשר יושיבהו יום יום שער המקדש הנקרא שער המהדר לשאל מתנות מאת באי המקדש:

3 O qual, vendo a Pedro e a João, que iam entrando no templo, pediu que lhe dessem uma esmola.

3 ויהי כראותו את פטרוס ואת יוחנן באים אל המקדש ויבקש לקחת מאתם צדקה:

4 E Pedro, com João, fitando os olhos nele, disse: Olha para nós.

4 ויסתכל בו פטרוס וגם יוחנן ויאמר אליו הביטה אלינו:

5 E olhou para eles, esperando receber deles alguma coisa.

5 וישם פניו אליהם בקותו לקחת מאתם דבר:

6 E disse Pedro: Não tenho prata nem ouro; mas o que tenho isso te dou: Em nome de Jesus Cristo, o Nazareno, levanta-te e anda.

6 ויאמר פטרוס כסף וזהב אין לי אבל את אשר בידי אתננו לך בשם ישוע המשיח הנצרי קום התהלך:

7 E, tomando-o pela mão direita, o levantou, e logo os seus pés e artelhos se firmaram.

7 ויאחז ביד ימינו ויקם אותו ויתחזקו פתאם רגליו וקרסליו:

8 E, saltando ele, pôs-se em pé, e andou, e entrou com eles no templo, andando, e saltando, e louvando a Deus.

8 ויקפץ ויתהלך ויבא אתם אל המקדש מתהלך ומרקד ומשבח את האלהים:

9 E todo o povo o viu andar e louvar a Deus;

9 ויראהו כל העם מתהלך ומשבח את האלהים:

10 E conheciam-no, pois era ele o que se assentava a pedir esmola à porta Formosa do templo; e ficaram cheios de pasmo e assombro, pelo que lhe acontecera.

10 ויכירו אותו כי הוא אשר היה ישב לשאל צדקה בשער המקדש המהדר וימלאו שמה ושממון על הנעשה לו:

11 E, apegando-se o coxo, que fora curado, a Pedro e João, todo o povo correu atónito para junto deles, ao alpendre chamado de Salomão.

11 ויהי הוא מחזיק בפטרוס וביוחנן וירץ אליהם כל העם אל האולם הנקרא אולם של שלמה וישתוממו:

12 E quando Pedro viu isto, disse ao povo: Varões israelitas, porque vos maravilhais disto? Ou, porque olhais tanto para nós, como se por nossa própria virtude ou santidade fizéssemos andar este homem?

12 וירא פטרוס ויען ויאמר אל העם אנשי ישראל מה אתם תמהים על זאת ומה תסתכלו בנו כאלו אנחנו בכחנו ובחסידותנו שמנו את זה מתהלך:

13 O Deus de Abraão, e de Isaque e de Jacó, o Deus de nossos pais, glorificou a seu filho Jesus, a quem vós entregastes e perante a face de Pilatos negastes, tendo ele determinado que fosse solto.

13 אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב אלהי אבותינו הוא פאר את עבדו ישוע אשר אתם מסרתם אותו וכחשתם בו בפני פילטוס כשהיה דן לפטרו:

14 Mas vós negastes o Santo e o Justo, e pedistes que se vos desse um homem homicida.

14 אבל אתם כחשתם בקדוש ובצדיק ובקשתם כי יחן לכם איש רצח:

15 E matastes o Príncipe da vida, ao qual Deus ressuscitou dos mortos, do que nós somos testemunhas.

15 ואת שר החיים הרגתם אשר האלהים הקימו מן המתים ואנחנו עדיו:

16 E pela fé no seu nome fez o seu nome fortalecer a este que vedes e conheceis; e a fé, que é por ele, deu a este, na presença de todos vós, esta perfeita saúde.

16 ולמען אמונת שמו חזק שמו את האיש הזה אשר אתם ראים ומכירים אתו והאמונה אשר לנו על ידו היא העלתה לו את הארכה הזאת לעיני כלכם:

17 E agora, irmãos, eu sei que o fizestes por ignorância, como também os vossos príncipes.

17 ועתה אחי ידע אני כי בבלי דעת עשיתם גם אתם גם ראשיכם:

18 Mas Deus assim cumpriu o que já dantes pela boca de todos os seus profetas havia anunciado; que o Cristo havia de padecer.

18 והאלהים ככה מלא את אשר הגיד מקדם בפי כל נביאיו כי יענה המשיח:

19 Arrependei-vos, pois, e convertei-vos, para que sejam apagados os vossos pecados, e venham assim os tempos do refrigério pela presença do Senhor,

19 לכן הנחמו ושובו וימחו חטאיכם:

20 E envie ele a Jesus Cristo, que já dantes vos foi pregado,

20 למען אשר יבאו ימי רוחה מלפני יהוה וישלח את אשר בשרו לכם מקדם את ישוע המשיח:

21 O qual convém que o céu contenha até aos tempos da restauração de tudo, dos quais Deus falou pela boca de todos os seus santos profetas, desde principio.

21 אשר צריך כי יקבלהו השמים עד ימי שוב כל הדברים לתקונם אשר דבר עליהם האלהים בפי נביאיו הקדושים מימי עולם:

22 Porque Moisés disse: O Senhor vosso Deus levantará de entre vossos irmãos um profeta semelhante a mim; a ele ouvireis em tudo quanto vos disser.

22 הן משה אמר אל אבותינו נביא יקים לכם יהוה אלהיכם מקרב אחיכם כמני אליו תשמעון ככל אשר ידבר אליכם:

23 E acontecerá que toda a alma que não escutar esse profeta será exterminada de entre o povo.

23 והיה כל הנפש אשר לא תשמע אל הנביא ההוא ונכרתה מעמיה:

24 E todos os profetas, desde Samuel, todos quantos depois falaram, também anunciaram estes dias.

24 וגם כל הנביאים משמואל ואשר נבאו אחריו כלם הגידו מראש את הימים האלה:

25 Vós sois os filhos dos profetas e do concerto que Deus fez com nossos pais, dizendo a Abraão: Na tua descendência serão bem-ditas todas as famílias da terra.

25 אתם בני הנביאים ובני הברית אשר כרת האלהים עם אבותינו באמרו אל אברהם ונברכו בזרעך כל משפחות האדמה:

26 Ressuscitando Deus a seu Filho Jesus, primeiro o enviou a vós, para que nisso vos abençoasse, e vos desviasse, a cada um, das vossas maldades.

26 לכם בראשונה העמיד האלהים את עבדו ישוע וישלחהו לברך אתכם בשובכם כל איש מרע מעלליכם:

Atos 4

1 E, ESTANDO eles falando ao povo, sobrevieram os sacerdotes, e o capitão do templo, e os saduceus,

1 ויהי בדברם אל העם ויקומו עליהם הכהנים ונגיד בית המקדש והצדוקים:

2 Doendo-se muito de que ensinassem o povo, e anunciassem em Jesus a ressurreição dos mortos.

2 כי חרה להם על אשר למדו את העם והגידו בישוע את תחית המתים:

3 E lançaram mão deles, e os encerraram na prisão até ao dia seguinte, pois era já tarde.

3 וישלחו בהם את ידיהם וישימום במשמר עד למחר כי כבר בא הערב:

4 Muitos, porém, dos que ouviram a palavra creram, e chegou o número desses homens a quasi cinco mil.

4 ורבים מהשמעים את הדבר האמינו ויהי מספר האנשים כחמשת אלפים:

5 E aconteceu, no dia seguinte, reunirem-se em Jerusalém os seus principais, os anciãos, os escribas,

5 ויהי ממחרת ויקהלו שריהם ראשיהם וזקניהם וסופריהם ירושלים:

6 E Anás, o sumo sacerdote, e Caifás, e João, e Alexandre, e todos quantos havia da linhagem do sumo sacerdote.

6 וחנן הכהן הגדול וקיפא ויוחנן ואלכסנדרוס וכל אשר ממשפחת הכהן הגדול:

7 E, pondo-os no meio, perguntaram: Com que poder ou em nome de quem fizestes isto?

7 ויעמידו אתם בתוך וישאלום באי זה כח ובאי זה שם עשיתם זאת:

8 Então Pedro, cheio do Espírito Santo, lhes disse: Principais do povo, e vós, anciãos de Israel.

8 וימלא פטרוס רוח הקדש ויאמר אליהם אתם ראשי העם וזקני ישראל:

9 Visto que hoje somos interrogados acerca do benefício feito a um homem enfermo, e do modo como foi curado,

9 אם אנחנו נחקרים היום על הטובה אשר עשינו לאיש חולה ושאלתם במה זה נושע:

10 Seja conhecido de vós todos, e de todo o povo de Israel, que em nome de Jesus Cristo, o nazareno, aquele a quem vós crucificastes e a quem Deus ressuscitou dos mortos, em nome desse é que este está são diante de vós.

10 יודע לכלכם ולכל עם ישראל כי בשם ישוע המשיח הנצרי אשר צלבתם אותו ואשר האלהים הקימו מן המתים כי בשמו עמד זה לפניכם בריא:

11 Ele é a pedra que foi rejeitada por vós, os edificadores, a qual foi posta por cabeça da esquina.

11 והוא האבן אשר מאסתם אתם הבונים ותהי לראש פנה:

12 E em nenhum outro há salvação, porque também debaixo do céu nenhum outro nome há, dado entre os homens, pelo qual devamos ser salvos.

12 ואין הישועה באחר ואין תחת השמים שם אחר הנתן לבני אדם אשר בו נושע:

13 Então eles, vendo a ousadia de Pedro e João, e informados de que eram homens sem letras e indoutos, se maravilharam; e tinham conhecimento que eles haviam estado com Jesus.

13 ויהי כאשר ראו את בטחון לב של פטרוס ויוחנן והבינו כי הדיוטים ולא בעלי חכמה המה ויתמהו עליהם ויכירום כי התהלכו עם ישוע:

14 E, vendo estar com eles o homem que fora curado, nada tinham que dizer em contrário.

14 ובראותם את האיש הנרפא עמד אצלם לא מצאו לדבר נגדם דבר:

15 Todavia, mandando-os sair fora do conselho, conferenciaram entre si,

15 ויצוו אתם לצאת חוצה מן הסנהדרין ויתיעצו יחדו:

16 Dizendo: Que havemos de fazer a estes homens? Porque a todos os que habitam em Jerusalém é manifesto que por eles foi feito um sinal notório, e não o podemos negar;

16 ויאמרו מה נעשה לאנשים האלה הנה אות גלוי נעשה על ידיהם וגם מפרסם לכל ישבי ירושלים ולא נוכל לכחש בו:

17 Mas, para que não se divulgue mais entre o povo, ameacemo-los para que não falem mais nesse nome a homem algum.

17 אך למען לא ירבה הדבר בעם ויפרץ נזהירה אתם בגערה לבלתי דבר עוד לכל אדם בשם הזה:

18 E, chamando-os, disseram-lhes que absolutamente não falassem, nem ensinassem, no nome de Jesus.

18 ויקראו אתם ויצוום אשר לא ידברו דבר ולא ילמדו בשם ישוע:

19 Respondendo, porém, Pedro e João, lhes disseram: Julgai vós se é justo, diante de Deus, ouvir-vos antes a vós do que a Deus;

19 ויענו פטרוס ויוחנן ויאמרו אליהם הנכון הוא לפני האלהים שמע לכם יתר משמע לאלהים שפטו אתם:

20 Porque não podemos deixar de falar do que temos visto e ouvido.

20 כי לא נוכל אנחנו לחדל מדבר את אשר ראינו ושמענו:

21 Mas eles ainda os ameaçaram mais, e, não achando motivo para os castigar, deixaram-nos ir, por causa do povo; porque todos glorificavam a Deus pelo que acontecera;

21 ויוסיפו לגער בם ויפטרו אתם באשר לא מצאו דבר לענוש אתם מפני העם כי כלם מהללים את האלהים על הנעשה:

22 Pois tinha mais de quarenta anos o homem em quem se operara aquele milagre de saúde.

22 כי בן ארבעים שנה ומעלה היה האיש ההוא אשר נעשה עמו אות הרפואה הזאת:

23 E, soltos eles, foram para os seus e contaram tudo o que lhes disseram os principais dos sacerdotes e os anciãos.

23 ואחרי הפטרם באו אל אחיהם ויספרו להם את אשר אמרו אליהם הכהנים הגדולים והזקנים:

24 E, ouvindo eles isto, unânimes levantaram a voz a Deus, e disseram Senhor, tu és o que fizeste o céu, e a terra, e o mar, e tudo o que neles há;

24 ויהי כאשר שמעו את זאת וישאו את קולם בלב אחד לאלהים ויאמרו אדני אתה האל העשה את השמים ואת הארץ ואת הים ואת כל אשר בם:

25 Que disseste pela boca de Davi, teu servo: Porque bramaram as gentes, e os povos pensaram coisas vãs?

25 אשר אמרת בפי עבדך דוד למה רגשו גוים ולאמים יהגו ריק:

26 Levantaram-se os reis da terra, e os príncipes se ajuntaram à
uma, contra o Senhor e contra o seu Ungido.

26 יתיצבו מלכי ארץ ורוזנים נוסדו יחד על יהוה ועל משיחו:

27 Porque verdadeiramente contra o teu santo Filho Jesus, que
tu ungiste, se ajuntaram, não só Herodes, mas Pôncio Pilatos,
com os gentios e os povos de Israel;

27 כי אמנם נוסדו הורדוס ופנטיוס פילטוס עם הגוים ולאמי ישראל על
ישוע עבדך הקדוש אשר משחת:

28 Para fazerem tudo o que a tua mão e o teu conselho tinham
anteriormente determinado que se havia de fazer.

28 לעשות את אשר ידך ועצתך מקדם גזרה להיות:

29 Agora pois, ó Senhor, olha para as suas ameaças, e concede
aos teus servos que falem com toda a ousadia a tua palavra;

29 ועתה אדני ראה את גערתם ותן לעבדיך לדבר את דברך בכל בטחון
לבם:

30 Enquanto estendes a tua mão para curar, e para que se façam
sinais e prodígios pelo nome do teu santo Filho Jesus;

30 בנטתך את ידך למרפא ולתת אתות ומופתים בשם ישוע עבדך הקדוש:

31 E, tendo orado, moveu-se o lugar em que estavam reunidos; e
todos foram cheios do Espírito Santo, e anunciavam com ousadia
a palavra de Deus.

31 ויהי כאשר התפללו וינע המקום אשר היו נקהלים שם וימלאו כלם
רוח הקדש וידברו את דבר האלהים בבטחון לבב:

32 E era um o coração e a alma da multidão dos que criam, e ninguém dizia que coisa alguma do que possuía era sua própria, mas todas as coisas lhes eram comuns.

32 וקהל המאמינים היה להם לב אחד ונפש אחת ואין איש מהם אומר
על אשר בידו לי הוא כי הכל היה להם בשתפות:

33 E os apóstolos davam, com grande poder, testemunho da ressurreição do Senhor Jesus, e em todos eles havia abundante graça.

33 ובגבורה גדולה יעידו השליחים על תקומת האדון ישוע וחסד גדול
נמשך לכלם:

34 Não havia pois entre eles necessitado algum; porque todos os que possuíam herdades ou casas, vendendo-as, traziam o preço do que fora vendido, e o depositavam aos pés dos apóstolos.

34 כי לא היה בהם חסר דבר כי כל בעלי שדות ובתים מכרו אתם ויביאו
את כסף מחירם:

35 E repartia-se por cada um, segundo a necessidade que cada um tinha.

35 וישימהו לרגלי השליחים ויתן לכל איש ואיש די מחסרו:

36 Então José, cognominado pelos apóstolos Barnabé (que, traduzido, é Filho da consolação), levita, natural de Chipre,

36 ויוסף אשר כנוהו השליחים בשם בר נבא פרושו בן הנחמה איש לוי
אשר נולד בארץ כתים:

37 Possuindo uma herdade, vendeu-a, e trouxe o preço, e o depositou aos pés dos apóstolos.

37 גם לו היה שדה וימכרהו ויבא את הכסף וישימהו לרגלי השליחים:

Atos 5

1 MAS um certo varão chamado Ananias, com Safira, sua mulher, vendeu uma propriedade;

1 ואיש אחד ושמו חנניה עם אשתו שפירה מכר את אחזתו:

2 E reteve parte do preço, sabendo-o também sua mulher; e, levando uma parte, a depositou aos pés dos apóstolos.

2 ויקח מן המחיר ויסתירהו ואשתו ידעת גם היא וחלק אחד הביא וישם לרגלי השליחים:

3 Disse então Pedro: Ananias, porque encheu Satanás o teu coração, para que mentisses ao Espírito Santo, e retivesses parte do preço da herdade?

3 ויאמר פטרוס חנניה למה זה מלא השטן את לבבך לשקר ברוח הקדש ולהסתיר ממחיר השדה:

4 Guardando-a não ficava para ti? E, vendida, não estava em teu poder? Porque formaste este desígnio em teu coração? Não mentiste aos homens, mas a Deus.

4 הלא שלך היה טרם המכרו וגם אחרי נמכר היה בידך ולמה שמת על לבבך הדבר הזה לא שקרת בבני אדם כי אם באלהים:

5 E Ananias, ouvindo estas palavras, caiu e expirou. E um grande temor veio sobre todos os que isto ouviram.

5 וכשמע חנניה את הדברים האלה נפל ארצה ויגוע ותהי יראה גדולה על כל השמעים:

6 E, levantando-se os mancebos, cobriram o morto, e, transportando-o para fora, o sepultaram.

6 ויקומו הצעירים ויאספו אתו וישאהו החוצה ויקברהו:

7 E, passando um espaço quasi de três horas, entrou também sua mulher, não sabendo o que havia acontecido.

7 ויהי כמשלש שעות ותבא אשתו והיא לא ידעה את הנעשה:

8 E disse-lhe Pedro: Diz-me, vendestes por tanto aquela herdade? Ela disse: Sim; por tanto.

8 ויען פטרוס ויאמר אליה אמרי לי הבמחיר הזה מכרתם את השדה ותאמר כן במחיר הזה:

9 Então Pedro lhe disse: Porque é que entre vós vos concertastes para tentar o Espírito do Senhor? Eis aí à porta os pés dos que sepultaram o teu marido, e também te levarão a ti.

9 ויאמר פטרוס אליה למה זה נועדתם לנסות את רוח יהוה הנה בפתח רגלי המקברים את אישך ונשאו אתך החוצה:

10 E logo caiu aos seus pés, e expirou. E, entrando os mancebos, acharam-na morta, e a sepultaram junto de seu marido.

10 ותפל פתאם לרגליו ותגוע והבחורים באו והנה מתה וישאוה החוצה ויקברוה אצל אישה:

11 E houve um grande temor em toda a igreja, e em todos os que ouviram estas coisas.

11 ותהי יראה גדולה על כל הקהל ועל כל השמעים את אלה:

12 E muitos sinais e prodígios eram feitos entre o povo pelas mãos dos apóstolos. E estavam todos unanimemente no alpendre de Salomão.

12 ויעשו אתות ומופתים רבים בקרב העם על ידי השליחים וכלם נאספו לב אחד באולם של שלמה:

13 Quanto aos outros ninguém ousava ajuntar-se com eles: mas o povo tinha-os em grande estima.

13 ומן האחרים אין איש אשר מלאו לבו לחלות עליהם אך הוקיר אתם העם:

14 E a multidão dos que criam no Senhor, tanto homens como mulheres, crescia cada vez mais.

14 אבל נספחו עוד יתר מאמינים אל האדון אנשים ונשים הרבה מאד:

15 De sorte que transportavam os enfermos para as ruas, e os punham em leitos e em camilhas para que ao menos a sombra de Pedro, quando este passasse, cobrisse alguns deles.

15 עד כי נשאו את החולים אל הרחבות וישימום על מטות ומשכבות למען אשר ילך פטרוס ונפל אך צלו על אחד מהם:

16 E até das cidades circunvizinhas concorria muita gente a Jerusalém, conduzindo enfermos e atormentados de espíritos imundos, os quais todos eram curados.

16 וגם המון עם הערים אשר מסביב נקבצו ירושלים מביאים את החולים ואת הנלחצים מרוחות טמאות וירפאו כלם:

17 E, levantando-se o sumo sacerdote, e todos os que estavam com ele (e eram eles da seita dos saduceus), encheram-se de inveja,

17 ויקם הכהן הגדול וכל אשר אתו והם אנשי כת הצדוקים וימלאו קנאה:

18 E lançaram mão dos apóstolos, e os puseram na prisão pública.

18 וישלחו יד בשליחים ויתנום במשמר העיר:

19 Mas de noite um anjo do Senhor abriu as portas da prisão, e, tirando-os para fora, disse:

19 ויהי בלילה ויפתח מלאך יהוה את דלתי בית הכלא ויוציאם לאמר:

20 Ide e apresentai-vos ao templo, e dizei ao povo todas as palavras desta vida.

20 לכו והתיצבו במקדש ודברו אל העם את כל דברי החיים האלה:

21 E, ouvindo eles isto, entraram de manhã cedo no templo, e ensinavam. Chegando, porém, o sumo sacerdote e os que estavam com ele, convocaram o conselho, e a todos os anciãos dos filhos de Israel, e enviaram ao cárcere, para que de lá os trouxessem.

21 והם כשמעם את זאת באו אל המקדש בהית הבקר וילמדו שם ויבא הכהן הגדול ואשר אתו ויקראו אל הסנהדרין ואל כל זקני בני ישראל וישלחו אל בית האסורים להביא אתם:

22 Mas, tendo lá ido os servidores, não os acharam na prisão, e, voltando lho anunciaram,

22 וילכו המשרתים ולא מצאום בבית הכלא וישובו ויגידו לאמר:

23 Dizendo: Achámos realmente o cárcere fechado, com toda a segurança, e os guardas, que estavam fora, diante das portas; mas, quando abrimos, ninguém achámos dentro.

23 את בית האסורים מצאנו סגור ומסגר והשמרים עמדים על הדלתות וכאשר פתחנו לא נמצא בו אדם:

24 Então o capitão do templo e os principais dos sacerdotes, ouvindo estas palavras, estavam perplexos acerca deles e do que viria a ser aquilo.

24 ויהי כשמע הכהן ונגיד המקדש וראשי הכהנים את הדברים האלה
ויבהלו עליהם ויאמרו איך יפל הדבר הזה:

25 E, chegando um, anunciou-lhes, dizendo: Eis que os homens que encerrastes na prisão estão no templo e ensinam ao povo.

25 ואיש אחד בא ויגד להם לאמר הנה האנשים אשר שמתם במשמר
עמדים הם במקדש ומלמדים את העם:

26 Então foi o capitão com os servidores, e os trouxe, não com violência (porque temiam ser apedrejados pelo povo).

26 וילך שמה הנגיד עם משרתיו ויקחם אך לא בחזקה כי יראו מפני העם
פן יסקלו:

27 E, trazendo-os, os apresentaram ao conselho. E o sumo sacerdote os interrogou, dizendo:

27 ויביאו אתם ויעמידום לפני הסנהדרין וישאלם הכהן הגדול לאמר:

28 Não vos admoestámos nós expressamente que não ensinásseis nesse nome? E eis que enchestes Jerusalém dessa vossa doutrina, e quereis lançar sobre nós o sangue desse homem.

28 הלא צוה צוינו עליכם לבלתי למד בשם הזה והנה מלאתם את
ירושלים תורתכם ותחפצו להביא עלינו את דמי האיש הזה:

29 Porém, respondendo Pedro e os apóstolos, disseram: Mais importa obedecer a Deus do que aos homens.

29 ויען פטרוס והשליחים ויאמרו הלא עלינו להקשיב בקול אלהים
מהקשיב בקול בני אדם:

30 O Deus de nossos pais ressuscitou a Jesus, ao qual vós matastes, suspendendo-o no madeiro.

30 אלהי אבותינו הקים את ישוע אשר שלחתם ידכם בו ותתלו אותו על העץ:

31 Deus com a sua dextra o elevou a Príncipe e Salvador, para dar a Israel o arrependimento e a remissão dos pecados.

31 את זה נשא האלהים בימינו לשר ולמושיע לתת תשובה לישראל וסליחת החטאים:

32 E nós somos testemunhas acerca destas palavras, nós e também o Espírito Santo, que Deus deu àqueles que lhe obedecem.

32 ואנחנו עדיו על אלה וגם רוח הקדש אשר נתן אותו האלהים לשמעים בקולו:

33 E, ouvindo eles isto, se enfureciam, e deliberaram matá-los.

33 ויהי כשמעם ויתרגזו ויתיעצו להרוג אתם:

34 Mas, levantando-se no conselho, um certo fariseu, chamado Gamaliel, doutor da lei, venerado por todo o povo, mandou que por um pouco levassem para fora os apóstolos.

34 ויקם בתוך הסנהדרין אחד מן הפרושים גמליאל שמו והוא מורה התורה מכבד בעיני כל העם ויצו להוציא את השליחים החוצה לזמן מעט:

35 E disse-lhes: Varões israelitas, acautelai-vos a respeito do que haveis de fazer a estes homens,

35 ויאמר אליהם אנשי ישראל השמרו לכם מפני האנשים האלה במה שאתם עשים להם:

36 Porque antes destes dias levantou-se Teudas, dizendo ser alguém; a este se ajuntou o número de uns quatrocentos

homens; o qual foi morto, e todos os que lhe deram ouvidos foram dispersos e reduzidos a nada.

36 כי לפני הימים האלה קם תודס ויתן את נפשו כאחד הגדולים וידבקו בו כארבע מאות איש ויהרג וכל אשר שמעו אליו התפרדו ויהיו לאין:

37 Depois deste levantou-se Judas, o galileu, nos dias do alistamento, e levou muito povo após si; mas também este pereceu, e todos os que lhe deram ouvidos foram dispersos.

37 ואחר כן קם יהודה הגלילי בימי הספר ויסת אחריו עם רב וגם הוא נהרג וכל אשר שמעו אליו נפצו:

38 E agora digo-vos: Dai de mão a estes homens, e deixai-os, porque, se este conselho ou esta obra é de homens se desfará.

38 ועתה אני אמר אליכם חדלו לכם מן האנשים האלה והניחו להם כי העצה והפעלה הזאת אם מאת אדם היא תפר:

39 Mas, se é de Deus, não podereis desfazê-la; para que não aconteça serdes também achados combatendo contra Deus.

39 ואם מאת האלהים היא לא תוכלו להפר אתה פן תמצאו נלחמים את האלהים:

40 E concordaram com ele. E, chamando os apóstolos, e tendo-os açoitado, mandaram que não falassem no nome de Jesus, e os deixaram ir.

40 וישמעו אליו ויקראו את השליחים וילקו אתם ויצוו אשר לא ידברו בשם ישוע ויפטרו אותם:

41 Retiraram-se pois da presença do conselho, regozijando-se de terem sido julgados dignos de padecer afronta pelo nome de Jesus.

41 ויצאו שמחים מלפני הסנהדרין על כי זכו לשאת על שמו כלמה:

42 E todos os dias, no templo e nas casas, não cessavam de ensinar, e de anunciar a Jesus Cristo.

42 וכל היום לא חדלו ללמד במקדש ובבתים ולבשר את בשורת ישוע המשיח:

Atos 6

1 ORA naqueles dias, crescendo o número dos discípulos, houve uma murmuração dos gregos contra os hebreus, porque as suas viúvas eram desprezadas no ministério quotidiano.

1 בימים ההם כאשר רבו התלמידים היתה תלונת היונים על העבריים על אשר העלימו עיניהם מאלמנותיהם לבלתי תת להן יום יום את ארוחתן:

2 E os doze, convocando a multidão dos discípulos, disseram: Não é razoável que nós deixemos a palavra de Deus e sirvamos às mesas.

2 ויקראו שנים העשר את המון התלמידים ויאמרו לא נאוה לנו כי נעזב את דבר האלהים ונשמש את השלחנות:

3 Escolhei pois, irmãos, de entre vós sete varões de boa reputação, cheios do Espírito Santo e de sabedoria, aos quais constituamos sobre este importante negócio.

3 לכן אחי ברו לכם שבעה אנשים מקרבכם אשר שם טוב להם ומלאים רוח הקדש וחכמה ונפקידם על הענין הזה:

4 Mas nós perseveraremos na oração e no ministério da palavra.

4 ואנחנו נשקד על התפלה ועל שמוש הדבר:

5 E este parecer contentou a toda a multidão, e elegeram Estêvão, homem cheio de fé e do Espírito Santo, e Filipe, e Prócoro, e Nicanor, e Timon, e Pármenas e Nicolau, prosélito de Antioquia;

5 וייטב הדבר לפני כל ההמון ויבחרו את אסטפנוס איש מלא אמונה ורוח הקדש ואת פילפוס ואת פרוכורוס ואת ניקנור ואת טימון ואת פרמנס ואת ניקלס גר אנטיוכיא:

6 E os apresentaram ante os apóstolos, e estes, orando, lhes impuseram as mãos.

6 את אלה העמידו לפני השליחים ויתפללו ויסמכו את ידיהם עליהם:

7 E crescia a palavra de Deus, e em Jerusalém se multiplicava muito o número dos discípulos, e grande parte dos sacerdotes obedecia à fé.

7 ויהי דבר האלהים הולך וגדל וירב מספר התלמידים בירושלים עד מאד וגם המון רב מן הכהנים נכנעו אל האמונה:

8 E Estêvão, cheio de fé e de poder, fazia prodígios e grandes sinais entre o povo.

8 ואסטפנוס מלא אמונה וגבורה ויעש אתות ומופתים גדולים בקרב העם:

9 E levantaram-se alguns que eram da sinagoga chamada dos libertinos, e dos cireneus e dos alexandrinos, e dos que eram da Cilicia e da Ásia, e disputavam com Estêvão.

9 ויקומו אנשים מבית הכנסת הנקרא על שם הליברטינים ושל קורינים ואלכסנדריים ומן בני קיליקיא ואסיא ויתוכחו עם אסטפנוס:

10 E não podiam resistir à sabedoria, e ao espírito com que falava.

10 ולא יכלו עמד לנגד החכמה והרוח אשר דבר בו:

11 Então subornaram uns homens, para que dissessem: Ouvimo-lhe proferir palavras blasfemas contra Moisés e contra Deus.

11 ויסיתו בו אנשים אמרים שמענו אתו מדבר גדופים במשה ובאלהים:

12 E excitaram o povo, os anciãos e os escribas; e, investindo com ele, o arrebataram e o levaram ao conselho.

12 ויעוררו את העם ואת הזקנים והסופרים ויקומו עליו ויחטפהו ויביאהו לפני הסנהדרין:

13 E apresentaram falsas testemunhas, que diziam: Este homem não cessa de proferir palavras blasfemas contra este santo lugar e a lei;

13 ויעמידו עדי שקר אשר אמרו האיש הזה איננו חדל מהטיח דברים נגד מקום הקדש הזה ונגד התורה:

14 Porque nós lhe ouvimos dizer que esse Jesus Nazareno há-de destruir este lugar e mudar os costumes que Moisés nos deu.

14 כי שמענהו אמר זה ישוע הנצרי יתץ את המקום הזה וישנה את החקים אשר מסר לנו משה:

15 Então todos os que estavam assentados no conselho, fixando os olhos nele, viram o seu rosto como o rosto de um anjo.

15 ויסתכלו בו כל הישבים בסנהדרין ויראו את פניו כפני מלאך אלהים:

Atos 7

1 E DISSE o sumo sacerdote: Porventura é isto assim?

1 ויאמר הכהן הגדול האמת הוא אשר דברו:

2 E ele disse: Varões, irmãos, e pais, ouvi. O Deus da glória apareceu a nosso pai Abraão, estando na Mesopotâmia, antes de habitar em Harã,

2 ויען ויאמר אנשים אחים ואבות שמעו אלהי הכבוד נראה אל אברהם אבינו בהיותו בארם נהרים לפני שבתו בחרן:

3 E disse-lhe: Sai da tua terra e de entre a tua parentela, e dirige-te a terra que eu te mostrar.

3 ויאמר אליו לך לך מארצך וממולדתך ובא אל הארץ אשר אראך:

4 Então saiu da terra dos caldeus, e habitou em Harã. E dali, depois que seu pai faleceu, Deus o trouxe para esta terra em que habitais agora.

4 ויצא מארץ כשדים וישב בחרן ואחרי מות אביו העביר אתו משם אל הארץ הזאת אשר אתם ישבים בה עתה:

5 E não lhe deu nela herança, nem ainda o espaço de um pé: mas prometeu que lhe daria a posse dela, e depois dele à sua descendência, não tendo ele filho.

5 ולא נתן לו נחלה בה אף לא מדרך כף רגל ויבטח לתתה לאחזה לו ולזרעו אחריו ועוד לא היה לו בן:

6 E falou Deus assim: Que a sua descendência seria peregrina em terra alheia, e a sujeitariam à escravidão, e a maltratariam por quatrocentos anos.

6 ויאמר לו אלהים כי גר יהיה זרעו בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה:

7 E eu julgarei a nação que os tiver escravizado, disse Deus. E depois disto sairão e me servirão neste lugar.

7 וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי אמר אלהים ואחרי כן יצאו ויעבדוני במקום הזה:

8 E deu-lhe o pacto da circuncisão; e assim gerou a Isaque, e o circuncidou ao oitavo dia: e Isaque a Jacó e Jacó aos doze patriarcas.

8 ויתן לו את ברית המילה ובכן הוליד את יצחק וימל אתו ביום השמיני
ויצחק הוליד את יעקב ויעקב הוליד את שנים עשר האבות:

9 E os patriarcas, movidos de inveja venderam a José para o Egipto; mas Deus era com ele.

9 ויקנאו האבות ביוסף וימכרו אותו מצרימה ואלהים היה עמו:

10 E livrou-o de todas os suas tribulações, e lhe deu graça e sabedoria ante Faraó, rei do Egipto, que o constituiu governador sobre o Egipto e toda s sua casa.

10 ויצילהו מכל צרותיו ויתן לו חן וחכמה לפני פרעה מלך מצרים
וישימהו שליט על מצרים ועל כל ביתו:

11 Sobreveio então a todo o país do Egipto e de Canaã fome e grande tribulação; e nossos pais não achavam alimentos.

11 ויהי רעב על כל ארץ מצרים וכנען וצרה גדולה ואבותינו לא מצאו אכל:

12 Mas tendo ouvido Jacó, que no Egipto havia trigo, enviou ali nossos pais, a primeira vez.

12 וישמע יעקב כי יש שבר במצרים וישלח שמה את אבותינו בפעם
הראשונה:

13 E na segunda vez foi José conhecido por seus irmãos, e a sua linhagem foi manifesta a Faraó.

13 ובפעם השנית התודע יוסף אל אחיו ומולדת יוסף נגלתה לפרעה:

14 E José mandou chamar a seu pai Jacó, e a toda a sua parentela, que era de setenta e cinco almas.

14 וישלח יוסף ויקרא ליעקב אביו ולכל משפחתו בשבעים וחמש נפש:

15 E Jacó desceu ao Egipto, e morreu, ele e nossos pais;

15 וירד יעקב מצרימה וימת הוא ואבותינו:

16 E foram transportados para Siquém, e depositados na sepultura que Abraão comprara por certa soma de dinheiro aos filhos de Hemor, pai de Siquém.

16 ויובאו שכמה ויושמו בקבר אשר קנה אברהם בכספו מיד בני חמור אבי שכם:

17 Aproximando-se, porém, o tempo da promessa que Deus tinha feito a Abraão, o povo cresceu e se multiplicou, no Egipto;

17 ויהי כאשר קרבה עת ההבטחה אשר נשבע אלהים לאברהם ויגדל העם וירב במצרים:

18 Até que se levantou outro rei, que não conhecia a José.

18 עד כי קם מלך אחר אשר לא ידע את יוסף:

19 Esse, usando de astúcia contra a nossa linhagem, maltratou nossos pais, ao ponto de os fazer enjeitar as suas crianças, para que não se multiplicassem.

19 וזה התחכם למשפחתנו וירע לאבותינו ויצו אתם להשליך את עלליהם אל פני השדה לבלתי החיותם:

20 Nesse tempo nasceu Moisés, e era mui formoso, e foi criado três meses em casa de seu pai.

20 בעת ההיא נולד משה ויהי טוב לאלהים ויהי אמון בבית אביו שלשה ירחים:

21 E, sendo enjeitado, tomou-o a filha de Faraó, e o criou como seu filho.

21 וכאשר השלך אספה אתו בת פרעה ותגדלהו לה לבן:

22 E Moisés foi instruído em toda a ciência dos egípcios; e era poderoso em suas palavras e obras.

22 וילמד משה בכל חכמת מצרים ויהי גבור בדברים ובמעשים:

23 E, quando completou a idade de quarenta anos, veio-lhe ao coração ir visitar seus irmãos, os filhos de Israel.

23 ובמלאת לו ארבעים שנה עלה על לבו לפקד את אחיו בני ישראל:

24 E, vendo maltratado um deles, o defendeu, e vingou o ofendido, matando o egípcio.

24 וירא איש אחד מעשק חנם ויושע לו ויקם נקמת המכה בהכותו את המצרי:

25 E ele cuidava que seus irmãos entenderiam que Deus lhe havia de dar a liberdade pela sua mão; mas eles não entenderam.

25 ויחשב בלבבו כי יבינו אחיו אשר על ידו יתן האלהים להם תשועה והם לא הבינו:

26 E no dia seguinte, pelejando eles, foi por eles visto, e quis leva-los à paz, dizendo: Varões, sois irmãos porque vos agravais um ao outro?

26 ויהי ביום השני ויבא בתוכם והם נצים ויבקש לעשות שלום ביניהם לאמר אנשים אחים אתם ולמה תעשקו איש את אחיו:

27 E o que ofendia o seu próximo o repeliu, dizendo: Quem te constituiu príncipe e juiz sobre nós?

27 והעשק את רעהו הדפו לאמר מי שמך לאיש שר ושפט עלינו:

28 Queres tu matar-me, como ontem mataste o egípcio?

28 הלהרגני אתה אמר כאשר הרגת אתמל את המצרי:

29 E a esta palavra fugiu Moisés, e esteve como estrangeiro na terra de Madian, onde gerou dois filhos.

29 ויברח משה על הדבר הזה ויהי גר בארץ מדין ויולד שם שני בנים:

30 E, completados quarenta anos, apareceu-lhe o anjo do Senhor, no deserto do monte Sinai, numa chama de fogo de um sarçal.

30 ובמלאת ארבעים שנה נראה אליו מלאך יהוה במדבר הר סיני בלבת אש מתוך הסנה:

31 Então Moisés, quando viu isto, se maravilhou da visão; e, aproximando-se para observar, foi-lhe dirigida a voz do Senhor,

31 וירא משה ויתמה על המראה ובסורו לראות ויהי קול יהוה אליו:

32 Dizendo: Eu sou o Deus de teus pais, o Deus de Abraão, e o Deus de Isaque, e o Deus de Jacó. E Moisés, todo trémulo, não ousava olhar.

32 אנכי אלהי אבותיך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויחרד משה ויירא מהביט:

33 E disse-lhe o Senhor: Tira as alparcas dos teus pés, porque o lugar em que estás é terra santa

33 ויאמר אליו יהוה של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא:

34 Tenho visto atentamente a aflição do meu povo que está no Egipto, e ouvi os seus gemidos, e desci a livrá-los. Agora, pois, vem e enviar-te-ei ao Egipto.

34 ראה ראיתי את עני עמי אשר במצרים ואת נאקתם שמעתי וארד להצילם ועתה לכה ואשלחך מצרימה:

35 A este Moisés, ao qual haviam negado, dizendo: Quem te constituiu príncipe e juiz? a este enviou Deus como príncipe e libertador, pela mão do anjo que lhe aparecera no sarçal.

35 הוא משה אשר כחשו בו לאמר מי שמך לשר ושפט אתו שלח האלהים לשר וגאל ביד המלאך הנראה אליו בסנה:

36 Foi este que os conduziu para fora, fazendo prodígios e sinais na terra do Egipto, e no Mar Vermelho, e no deserto, por quarenta anos.

36 והוא הוציאם ויעש אתות ומפתים בארץ מצרים ובים סוף ובמדבר ארבעים שנה:

37 Este é aquele Moisés que disse aos filhos de Israel: O Senhor vosso Deus vos levantará de entre vossos irmãos um profeta como eu: a ele ouvireis.

37 הוא משה אשר אמר אל בני ישראל נביא מקרב אחיכם כמני יקים לכם יהוה אלהיכם אליו תשמעון:

38 Este é o que esteve entre a congregação no deserto, com o anjo que lhe falava no monte Sinai, e com nossos pais, o qual recebeu as palavras de vida para no-las dar.

38 הוא אשר היה בקהל במדבר עם המלאך הדבר אליו בהר סיני ועם אבותינו ואשר קבל דברים חיים לתת לנו:

39 Ao qual nossos pais não quiseram obedecer, antes o rejeitaram, e em seu coração se tornaram ao Egipto,

39 הוא אשר אבותינו לא אבו לשמע לו כי אם מאסו אתו ולבבם פנה מצרימה:

40 Dizendo a Arão: Faz-nos deuses que vão adiante de nós; porque a esse Moisés que nos tirou da terra do Egipto, não sabemos o que lhe aconteceu.

40 ויאמרו אל אהרן עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה אשר
העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו:

41 E naqueles dias fizeram o bezerro, e ofereceram sacrifícios ao ídolo, e se alegraram nas obras das suas mãos.

41 ויעשו עגל בימים ההם ויזבחו זבחים לאליל וישמחו במעשה ידיהם:

42 Mas Deus se afastou, e os abandonou a que servissem ao exército do céu, como está escrito no livro dos profetas: Porventura me oferecestes vítimas e sacrifícios no deserto por quarenta anos, ó casa de Israel?

42 ויפן מהם האלהים ויתנם לעבד את צבא השמים כאשר כתוב בספר
הנביאים הזבחים ומנחה הגשתם לי במדבר ארבעים שנה בית ישראל:

43 Antes tomastes o tabernáculo de Moloque, e a estrela do vosso deus Refan, figuras que vós fizestes para as adorar. Transportar-vos-ei pois para além da Babilónia.

43 ונשאתם את סכת מלכם ואת כוכב אלהיכם רמפן הצלמים אשר
עשיתם להשתחות להם והגליתי אתכם מהלאה לבבל:

44 Estava entre nossos pais no deserto o tabernáculo do testemunho, como ordenara aquele que disse a Moisés que o fizesse segundo o modelo que tinha visto.

44 משכן העדות היה לאבותינו במדבר כאשר צוה המדבר אל משה
לעשות אתו כתבנית אשר ראה:

45 O qual nossos pais, recebendo-o também, o levaram com Josué quando entraram na posse das nações que Deus lançou para fora da presença de nossos pais, até aos dias de Davi.

45 ואבותינו לקחהו וגם הביאהו אתם הם ויהושע ברשתם את ארצות
הגוים אשר גרש אתם אלהים מפני אבותינו עד ימי דוד:

46 Que achou graça diante de Deus, e pediu que pudesse achar tabernáculo para o Deus de Jacó.

46 והוא מצא חן בעיני אלהים וישאל למצא משכנות לאלהי יעקב:

47 E Salomão lhe edificou casa;

47 ושלמה בנה לו בית:

48 Mas o Altíssimo não habita em templos feitos por mãos de homens, como diz o profeta

48 אבל העליון לא ישכן בהיכלות מעשי ידים כאשר אמר הנביא:

49 O céu é o meu trono, e a terra o estrado dos meus pés. Que casa me edificareis? Diz o Senhor; ou qual é o lugar do meu repouso?

49 השמים כסאי והארץ הדם רגלי אי זה בית אשר תבנו לי אמר יהוה ואי זה מקום מנוחתי:

50 Porventura não fez a minha mão todas estas coisas?

50 הלא את כל אלה ידי עשתה:

51 Homens de dura cerviz, e incircuncisos de coração e ouvido; vós sempre resistis ao Espírito Santo; assim vós sois como vossos pais.

51 קשי ערף וערלי לב ואזנים ממרים הייתם תמיד ברוח הקדש כאבותיכם גם אתם:

52 A qual dos profetas não perseguiram vossos pais? Até mataram os que anteriormente anunciaram a vinda do Justo, do qual vós agora fostes traidores e homicidas;

52 מי מהנביאים אשר לא רדפוהו אבותיכם אף המיתו את המבשרים מקדם ביאת הצדיק אשר עתה הייתם אתם מוסריו ומרצחיו:

53 Vós, que recebestes a lei por ordenação dos anjos, e não a guardastes.

53 אתם אשר קבלתם את התורה על ידי מלאכות המלאכים ולא שמרתם אותה:

54 E, ouvindo eles isto, enfureciam-se em seus corações, e rangiam os dentes contra ele.

54 ויהי כשמעם את אלה התרגזו בלבבם ויחרקו עליו שניהם:

55 Mas ele, estando cheio do Espírito Santo, fixando os olhos no céu, viu a glória de Deus, e Jesus, que estava à direita de Deus;

55 והוא מלא רוח הקדש ויבט השמימה וירא את כבוד אלהים ואת ישוע נצב לימין האלהים:

56 E disse: Eis que vejo os céus abertos, e o Filho do homem, que está em pé à mão direita de Deus.

56 ויאמר הנני ראה את השמים נפתחים ואת בן האדם נצב לימין האלהים:

57 Mas eles gritaram com grande voz, taparam os seus ouvidos, e arremeteram unânimes contra ele.

57 ויצעקו בקול גדול ויאטמו את אזניהם ויתנפלו עליו כלם יחד:

58 E, expulsando-o da cidade o apedrejavam. E as testemunhas depuseram os seus vestidos aos pés de um mancebo chamado Saulo.

58 וידחפהו חוצה לעיר ויסקלו אתו באבנים והעדים פשטו את בגדיהם לרגלי בחור אחד ושמו שאול:

59 E apedrejaram a Estêvão, que em invocação dizia: Senhor Jesus, recebe o meu espírito.

59 ויסקלו את אסטפנוס והוא משוע ואמר אדני ישוע קבל את רוחי:

60 E, pondo-se de joelhos, clamou com grande voz: Senhor, não lhes imputes este pecado. E, tendo dito isto, adormeceu.

60 ויכרע על ברכיו ויצעק בקול גדול יהוה אל תשמר להם את החטא הזה ויהי אחרי דברו כדבר הזה ויישן:

Atos 8

1 E TAMBÉM Saulo consentiu na morte dele. E fez-se naquele dia uma grande perseguição contra a igreja que estava em Jerusalém; e todos foram dispersos pelas terras da Judéia e da Samaria, excepto os apóstolos.

1 ושאול גם הוא היה רצה בהרגתו ותהי ביום ההוא רדיפה גדולה על הקהלה אשר בירושלים ויפצו כלם בערי יהודה ושמרון לבד מן השליחים:

2 E uns varões piedosos foram enterrar Estêvão, e fizeram sobre ele grande pranto.

2 וישאו אנשים חסידים את אסטפנוס ויקברהו ויספדו עליו מספד גדול:

3 E Saulo assolava a igreja, entrando pelas casas; e, arrastando homens e mulheres, os encerrava na prisão.

3 ושאול החריב את הקהלה וישוטט בבתים ויסחב משם אנשים ונשים ויסגירם לכלא:

4 Mas os que andavam dispersos iam por toda a parte, anunciando a palavra.

4 והנפוצים עברו בארץ ויבשרו את הדבר:

5 E, descendo Filipe à cidade de Samaria, lhes pregava a Cristo.

5 ופילפוס ירד אל עיר שמרון ויכרז להם את המשיח:

6 E as multidões unanimemente prestavam atenção ao que Filipe dizia, porque ouviam e viam os sinais que ele fazia;

6 ויקשב המון העם בלב אחד אל אמרי פילפוס בשמעם ובראותם את האתות אשר עשה:

7 Pois que os espíritos imundos saíam de muitos que os tinham, clamando em alta voz; e muitos paralíticos e coxos eram curados.

7 כי רבים היו אחוזי רוחות הטמאה והרוחות יצאו מהם צעקות בקול גדול ורבים נכי אברים ופסחים וירפאו:

8 E havia grande alegria naquela cidade.

8 ותהי שמחה גדולה בעיר ההיא:

9 E estava ali um certo homem, chamado Simão, que anteriormente exercera naquela cidade a arte mágica, e tinha iludido a gente de Samaria, dizendo que era uma grande personagem.

9 ואיש אחד ושמו שמעון היה מלפנים בעיר מכשף ומשמים את עם שמרון באמרו על נפשו כי גדול הוא:

10 Ao qual todos atendiam, desde o mais pequeno até ao maior, dizendo: Este é a grande virtude de Deus.

10 ויקשיבו אליו מקטנם ועד גדולם לאמר זה הוא גבורת האלהים הגדולה:

11 E atendiam-no a ele, porque já desde muito tempo os havia iludido com artes mágicas.

11 ויקשיבו אליו על היותו משמים אותם בכשפיו ימים רבים:

12 Mas, como cressem em Filipe, que lhes pregava acerca do
reino de Deus e do nome de Jesus Cristo, se baptizavam, tanto
homens como mulheres.

12 ויהי כאשר האמינו לפילפוס בבשרו את מלכות האלהים ואת שם ישוע
המשיח ויטבלו אנשים ונשים:

13 E creu até o próprio Simão; e, sendo baptizado, ficou de
contínuo com Filipe; e, vendo os sinais e as grandes maravilhas
que se faziam, estava atónito.

13 ויאמן שמעון גם הוא ויטבל וידבק בפילפוס וירא את האתות והמפתים
הגדלים אשר נעשו וישתומם:

14 Os apóstolos, pois, que estavam em Jerusalém, ouvindo que
Samaria recebera a palavra de Deus, enviaram para lá Pedro e
João.

14 וישמעו השליחים אשר בירושלים כי קבלה שמרון את דבר האלהים
וישלחו אליהם את פטרוס ואת יוחנן:

15 Os quais, tendo descido, oraram por eles para que
recebessem o Espírito Santo.

15 וירדו שמה ויתפללו בעדם אשר יקבלו את רוח הקדש:

16 (Porque sobre nenhum deles tinha ainda descido; mas
somente eram baptizados em nome do Senhor Jesus).

16 כי הרוח לא צלחה עד עתה על אחד מהם והם רק נטבלים בשם האדון
ישוע:

17 Então lhes impuseram as mãos, e receberam o Espírito Santo.

17 ויסמכו את ידיהם עליהם ויקבלו את רוח הקדש:

18 E Simão, vendo que pela imposição das mãos dos apóstolos
era dado o Espírito Santo, lhes ofereceu dinheiro,

18 ויהי בראות שמעון כי בסמיכות ידי השליחים נתן רוח הקדש ויבא
לפניהם כסף:

19 Dizendo: Dai-me também a mim esse poder, para que aquele
sobre quem eu puser as mãos receba o Espírito Santo.

19 ויאמר תנו נא גם לי את היכלת הזאת אשר יקבל את רוח הקדש כל
אשר אשים עליו את ידי:

20 Mas disse-lhe Pedro: O teu dinheiro seja contigo para
perdição, pois cuidaste que o dom de Deus se alcança por
dinheiro.

20 ויאמר אליו פטרוס כספך יהי אתך לאבדון יען חשבת לקנות במחיר את
מתת האלהים:

21 Tu não tens parte nem sorte nesta palavra, porque o teu
coração não é recto diante de Deus.

21 אין לך חלק וגורל בדבר הזה כי לבבך איננו ישר לפני האלהים:

22 Arrepende-te pois dessa tua iniquidade, e ora a Deus, para
que porventura te seja perdoado o pensamento do teu coração;

22 ועתה שוב מרעתך זאת והתחנן אל האלהים אולי תסלח לך מזמת
לבבך:

23 Pois vejo que estás em fel de amargura, e em laço de
iniquidade.

23 כי ראה אנכי כי באת לידי מרורת רוש וחרצבות רשע:

24 Respondendo, porém, Simão, disse: Orai vós por mim ao
Senhor, para que nada do que disseste venha sobre mim.

24 ויען שמעון ויאמר העתירו אתם בעדי אל יהוה לבלתי בוא עלי דבר
מכל אשר אמריתם:

25 Tendo eles pois testificado e falado a palavra do Senhor, voltaram para Jerusalém, e em muitas aldeias dos samaritanos anunciaram o evangelho.

25 והמה אחרי אשר העידה ודברו את דבר יהוה שבו ירושלים ויבשרו את
הבשורה בכפרים רבים אשר לשמרונים:

26 E o anjo do Senhor falou a Filipe, dizendo: Levanta-te, e vai para a banda do sul, ao caminho que desce de Jerusalém para Gaza, que está deserta.

26 וידבר מלאך יהוה אל פילפוס לאמר קום לך הנגבה על הדרך הירדת
מירושלים עזתה והיא חרבה:

27 E levantou-se, e foi; e eis que um homem etíope, eunuco, mordomo-mór de Candace, rainha dos etíopes, o qual era superintendente de todos os seus tesouros, e tinha ido a Jerusalém para adoração,

27 ויקם וילך והנה איש כושי והוא סריס ושליט לקנדק מלכת כוש וממנה
על כל גנזיה אשר עלה אל ירושלים להשתחות:

28 Regressava, e, assentado no seu carro, lia o profeta Isaías.

28 ויהי בשובו והוא ישב על מרכבתו וקרא בספר ישעיה הנביא:

29 E disse o Espírito a Filipe: Chega-te, e ajunta-te a esse carro.

29 ויאמר הרוח אל פילפוס גשה והלוה על המרכבה הזאת:

30 E, correndo Filipe, ouviu que lia o profeta Isaías, e disse: Entendes tu o que lês?

30 וירץ פילפוס אליה וישמע אתו קרא בספר ישעיה הנביא ויאמר הגם
תבין את אשר אתה קורא:

31 E ele disse: Como poderei eu entender, se alguém me não
ensinar? E rogou a Filipe que subisse e com ele se assentasse.

31 ויאמר ואיככה אוכל אם אין איש אשר יורני ויבקש מאת פילפוס לעלות
ולשבת אצלו:

32 E o lugar da Escritura que lia era este: Foi levado como a
ovelha para o matadouro, e, como está mudo o cordeiro diante
do que o tosquia, assim não abriu a sua boca.

32 וענין הכתוב אשר קרא זה הוא כשה לטבח יובל וכרחל לפני גוזזיה
נאלמה ולא יפתח פיו:

33 Na sua humilhação foi tirado o seu julgamento; e quem
contará a sua geração? Porque a sua vida é tirada da terra.

33 בעצר משפטו לקח ואת דורו מי ישוחח כי נגזרו מארץ חייו:

34 E, respondendo o eunuco a Filipe, disse: Rogo-te, de quem diz
isto o profeta? De si mesmo, ou dalgum outro?

34 ויען הסריס ויאמר אל פילפוס אשאלה ממך על מי הנביא מדבר את
זאת על נפשו או על איש אחר:

35 Então Filipe, abrindo a sua boca, e começando nesta escritura,
lhe anunciou a Jesus.

35 ויפתח פילפוס את פיו ויחל מן הכתוב הזה ויבשר אותו את ישוע:

36 E, indo eles caminhando, chegaram ao pé dalguma água, e
disse o eunuco: Eis aqui água; que impede que eu seja
baptizado?

36 ויהי בעברם בדרך ויבאו אל מקום מים ויאמר הסריס הנה מים מה ימנעני מהטבל:

37 E disse Filipe: É lícito, se crês de todo o coração. E, respondendo ele, disse: Creio que Jesus Cristo é o Filho de Deus.

37 ויאמר פילפוס אם מאמין אתה בכל לבבך מתר לך ויען ויאמר אני מאמין כי ישוע המשיח בן האלהים הוא:

38 E mandou parar o carro, e desceram ambos à água, tanto Filipe como o eunuco, e o baptizou.

38 ויצו להעמיד את המרכבה וירדו שניהם אל תוך המים פילפוס והסריס ויטבל אותו:

39 E, quando saíram da água, o Espírito do Senhor arrebatou a Filipe, e não o viu mais o eunuco; e, jubiloso, continuou o seu caminho.

39 ויהי כי עלו מן המים וישא רוח יהוה את פילפוס ולא יסף הסריס לראותו כי הלך לדרכו שמח:

40 E Filipe se achou em Azoto, e, indo passando, anunciava o Evangelho em todas as cidades, até que chegou a Cesaréia.

40 ופילפוס נמצא באשדוד ויעבר ויבשר בכל הערים עד באו לקסרין:

Atos 9

1 E SAULO, respirando ainda ameaças e mortes contra os discípulos do Senhor, dirigiu-se ao sumo sacerdote,

1 ושאול עודנו יפח זעם ורצח על תלמידי האדון ויבא אל הכהן הגדול:

2 E pediu-lhe cartas para Damasco para as sinagogas, a fim de que, se encontrasse alguns daquela seita, quer homens quer mulheres, os conduzisse presos a Jerusalém.

2 וישאל מאתו מכתבים לדמשק אל בתי הכנסיות למען אשר יאסר את
אשר ימצא בדרך ההיא אנשים או נשים ויביאם ירושלים:

3 E, indo no caminho, aconteceu que, chegando perto de Damasco, subitamente o cercou um resplendor de luz do céu.

3 ויהי הוא הלך וקרב לדמשק והנה פתאם נגה עליו מסביב אור מן השמים:

4 E, caindo em terra, ouviu uma voz que lhe dizia: Saulo, Saulo, porque me persegues?

4 ויפל ארצה וישמע קול מדבר אליו שאול שאול למה תרדפני:

5 E ele disse: Quem és, Senhor? E disse o Senhor: Eu sou Jesus a quem tu persegues. Duro é para ti recalcitrar contra os aguilhões.

5 ויאמר מי אתה אדני ויאמר האדון אנכי ישוע אשר אתה רודף קשה לך לבעט בדרבנות:

6 E ele, tremendo e atónito, disse: Senhor, que queres que faça? E disse-lhe o Senhor: Levanta-te, e entra na cidade, e lá te será dito o que te convém fazer.

6 והוא חרד ונבעת ויאמר אדני מה תחפץ ואעשה ויען האדון קום לך העירה ויאמר לך את אשר עליך לעשות:

7 E os varões, que iam com ele, pararam espantados, ouvindo a voz, mas não vendo ninguém.

7 והאנשים אשר הלכו אתו עמדו נאלמים כי שמעו את הקול ואיש לא הביטו:

8 E Saulo levantou-se da terra, e, abrindo os olhos, não via a ninguém. E, guiando-o pela mão, o conduziram a Damasco.

8 ויקם שאול מן הארץ ובפתחו את עיניו לא ראה איש ויחזיקו בידו ויוליכהו לדמשק:

9 E esteve três dias sem ver, e não comeu nem bebeu.

9 ויחשכו עיניו מראות שלשת ימים ולא אכל ולא שתה:

10 E havia em Damasco um certo discípulo chamado Ananias; e disse-lhe o Senhor em visão: Ananias. E ele respondeu: Eis-me aqui, Senhor.

10 ותלמיד אחד היה בדמשק חנניה שמו ויאמר אליו האדון במחזה חנניה ויאמר הנני אדני:

11 E disse-lhe o Senhor: Levanta-te, e vai à rua chamada Direita, e pergunta em casa de Judas por um homem de Tarso chamado Saulo; pois eis que ele está orando;

11 ויאמר אליו האדון קום לך אל הרחוב הנקרא הישר ושאל בבית יהודה לאיש טרסי ושמו שאול כי הנה הוא מתפלל:

12 E numa visão ele viu que entrava um homem chamado Ananias, e punha sobre ele a mão, para que tornasse a ver.

12 וירא במחזה והנה איש ושמו חנניה בא החדרה ושם עליו את ידו למען ישוב ויראה:

13 E respondeu Ananias: Senhor, a muitos ouvi acerca deste homem, quantos males tem feito aos teus santos em Jerusalém;

13 ויען חנניה ויאמר אדני שמעתי רבים מספרים על האיש הזה כמה רעות עשה לקדושיך בירושלים:

14 E aqui tem poder dos principais dos sacerdotes para prender a todos os que invocam o teu nome.

14 וגם פה רשיון יש לו מאת ראשי הכהנים לאסר את כל הקראים בשמך:

15 Disse-lhe, porém, o Senhor: Vai, porque este é para mim um vaso escolhido, para levar o meu nome diante dos gentios, e dos reis e dos filhos de Israel.

15 ויאמר אליו האדון לך כי כלי חפץ הוא לי לשאת את שמי לפני גוים ומלכים ולפני בני ישראל:

16 E eu lhe mostrarei quanto deve padecer pelo meu nome.

16 כי אני אראהו כמה יש לו לסבל למען שמי:

17 E Ananias foi, e entrou na casa, e, impondo-lhe as mãos, disse: Irmão Saulo, o Senhor Jesus, que te apareceu no caminho por onde vinhas, me enviou, para que tornes a ver e sejas cheio do Espírito Santo.

17 וילך חנניה ויבא הביתה וישם את ידיו עליו ויאמר שאול אחי האדון ישוע הנראה אליך בדרך אשר באת בה שלחני למען תשוב ותראה ותמלא רוח הקדש:

18 E logo lhe caíram dos olhos como que umas escamas, e recuperou a vista; e, levantando-se, foi baptizado.

18 וכרגע נפלו מעל עיניו כמו קשקשים וישב פתאם לראות ויקם ויטבל:

19 E, tendo comido, ficou confortado. E esteve Saulo alguns dias com os discípulos que estavam em Damasco.

19 ויאכל לחם ויחזק וישב שאול ימים אחדים עם התלמידים אשר בדמשק:

20 E logo nas sinagogas pregava a Jesus, que este era o Filho de Deus.

20 וימהר ויקרא בבתי הכנסיות את המשיח לאמר כי הוא הוא בן האלהים:

21 E todos os que o ouviam estavam atónitos, e diziam: Não é este o que em Jerusalém perseguia os que invocavam este nome, e para isso veio aqui para os levar presos aos principais dos sacerdotes?

21 וישתוממו כל השמעים ויאמרו הלא זה הוא אשר האביד בירושלים את קראי השם הזה ולמען זאת בא הנה להביאם אסורים לפני ראשי הכהנים:

22 Saulo, porém, se esforçava muito mais, e confundia os judeus que habitavam em Damasco, provando que aquele era o Cristo.

22 ושאול היה הולך וחזק ויהם את היהודים ישבי דמשק בהוכיחו כי זה הוא המשיח:

23 E, tendo passado muitos dias, os judeus tomaram conselho entre si para o matar.

23 ויהי כי ארכו לו שם הימים ויועצו היהודים יחדו להמיתו:

24 Mas as suas ciladas vieram ao conhecimento de Saulo: e como eles guardavam as portas, tanto de dia como de noite, para poderem tirar-lhe a vida,

24 ויודע לשאול ארבם והמה שמרו את השערים יומם ולילה למען ימיתהו:

25 Tomando-o de noite os discípulos, o desceram, dentro dum cesto, pelo muro.

25 ויקחו אתו התלמידים לילה ויורידהו בסל בעד החומה:

26 E, quando Saulo chegou a Jerusalém, procurava ajuntar-se aos discípulos, mas todos o temiam, não crendo que fosse discípulo.

26 ויהי כבוא שאול ירושלימה ויבקש להלות אל התלמידים וייראו כלם מפניו ולא האמינו כי תלמיד הוא:

27 Então Barnabé, tomando-o consigo, o trouxe aos apóstolos, e lhes contou como no caminho ele vira ao Senhor e lhe falara, e como em Damasco falara ousadamente no nome de Jesus,

27 ויקח אתו בר נבא ויביאהו אל השליחים ויספר להם את אשר ראה בדרך את האדון וכי הוא דבר אליו ואיך בדמשק השמיע בבטחון את שם ישוע:

28 E andava com eles em Jerusalém, entrando e saindo.

28 ויהי אתם יוצא ובא בירושלים:

29 E falava ousadamente no nome de Jesus. Falava e disputava também contra os gregos, mas eles procuravam matá-lo.

29 ויקרא בבטחון בשם האדון ישוע וידבר ויתוכח גם עם היהודים היונים והם זממו להמיתו:

30 Sabendo-o, porém, os irmãos, o acompanharam até Cesaréia, e o enviaram a Tarso.

30 וישמעו האחים ויורידו אתו לקסרין וישלחהו אל טרסוס:

31 Assim, pois, as igrejas em toda a Judéia, e Galiléia e Samaria tinham paz, e eram edificadas; e se multiplicavam, andando no temor do Senhor e consolação do Espírito Santo.

31 ויהי שלום לקהלות בכל מקמות יהודה והגליל ושמרון ותבנינה ותתהלכנה ביראת האדון ותרבינה בנחמת רוח הקדש:

32 E aconteceu que, passando Pedro por toda a parte, veio também aos santos que habitavam em Lida.

32 ויהי בסבב פטרוס בכל המקמות וירד גם אל הקדושים אשר ישבו בלד:

33 E achou ali certo homem, chamado Enéias, jazendo numa cama havia oito anos, o qual era paralítico.

33 וימצא שם איש שמו אניס והוא שכב על משכבו זה שמנה שנים והוא נכה אברים:

34 E disse-lhe Pedro: Enéias, Jesus Cristo te dá saúde; levanta-te e faz a tua cama. E logo se levantou.

34 ויאמר אליו פטרוס אניס רפאך ישוע המשיח קום הצע לך אתה ויקם פתאם:

35 E viram-no todos os que habitavam em Lida e Sarona, os quais se converteram ao Senhor.

35 ויראו אותו כל ישבי לד והשרון ויפנו אל האדון:

36 E havia em Jope uma discípula chamada Tabita, que traduzido se diz Dorcas. Esta estava cheia de boas obras e esmolas que fazia.

36 ותלמידה ביפו ושמה טביתא תרגומו צביה והיא מלאה מעשים טובים וצדקות אשר עשתה:

37 E aconteceu naqueles dias que, enfermando ela, morreu; e, tendo-a lavado, a depositaram num quarto alto.

37 ויהי בימים ההם ותחלה ותמת וירחצו אתה וישימוה בעליה:

38 E, como Lida era perto de Jope, ouvindo os discípulos que Pedro estava ali, lhe mandaram dois varões, rogando-lhe que não se demorasse em vir ter com eles.

38 ולד קרובה היא ליפו וישמעו התלמידים כי פטרוס שם וישלחו אליו שני אנשים ויפצרו בו לבלתי העצל לעבר אליהם:

39 E, levantando-se Pedro, foi com eles; e quando chegou o levaram ao quarto alto, e todas as viúvas o rodearam, chorando e mostrando as túnicas e vestidos que Dorcas fizera quando estava com elas.

39 ויקם פטרוס וילך אתם ובבאו העלהו אל העליה ותנשנה אליו כל
האלמנות בוכיות ומראות לו את הכתנת ואת הבגדים אשר עשתה צביה
בעודה עמהן:

40 Mas Pedro, fazendo-as sair todas, pôs-se de joelhos e orou: e, voltando-se para o corpo, disse: Tabita, levanta-te. E ela abriu os olhos, e, vendo a Pedro, assentou-se.

40 ויוצא פטרוס את כלם החוצה ויכרע על ברכיו ויתפלל ויפן אל גויתה
ויאמר טביתא קומי ותפתח את עיניה ותרא את פטרוס ותתעודד:

41 E ele, dando-lhe a mão, a levantou, e, chamando os santos e as viúvas, apresentou-lha viva.

41 וישלח ידו ויקם אתה ויקרא את הקדושים ואת האלמנות ויעמד אתה
חיה לפניהם:

42 E foi isto notório por toda a Jope, e muitos creram no Senhor;

42 ויודע הדבר בכל יפו ויאמינו רבים באדון:

43 E ficou muitos dias em Jope, com um certo Simão curtidor.

43 ויואל לשבת ביפו ימים רבים עם בורסי אחד ושמו שמעון:

Atos 10

1 E HAVIA em Cesaréia um varão por nome Cornélio, centurião da coorte chamada italiana,

1 ואיש היה בקסרין ושמו קרניליוס שר מאה מן הגדוד הנקרא האיטלקי:

2 Piedoso e temente a Deus, com toda a sua casa, o qual fazia muitas esmolas ao povo, e de contínuo orava a Deus.

2 והוא חסיד וירא אלהים עם כל בני ביתו ועשה צדקות הרבה לעם
ומתפלל תמיד לאלהים:

3 Este, quasi à hora nona do dia, viu claramente numa visão um anjo de Deus, que se dirigia para ele e dizia: Cornélio.

3 ומחזה נראה אליו כשעה התשיעית ליום וירא מלאך אלהים בא אליו פנימה ואמר קרניליוס:

4 O qual, fixando os olhos nele, e muito atemorizado, disse: Que é, Senhor? E disse-lhe: As tuas orações e as tuas esmolas têm subido para memória diante de Deus;

4 ויבט אליו וייִרא ויאמר מה זה אדני ויאמר אליו תפלותיך וצדקותיך עלו לזכרון לפני האלהים:

5 Agora, pois, envia homens a Jope, e manda chamar a Simão, que tem por sobrenome Pedro.

5 ועתה שלח לך אנשים אל יפו והבא אליך את שמעון המכנה פטרוס:

6 Este está com um certo Simão curtidor, que tem a sua casa junto do mar. Ele te dirá o que deves fazer.

6 הוא מתגורר עם בורסי אחד שמעון שמו אשר ביתו על יד הים הוא יאמר לך את אשר עליך לעשות:

7 E, retirando-se o anjo que lhe falava, chamou dois de seus criados, e a um piedoso soldado dos que estavam ao seu serviço.

7 וילך לו המלאך הדבר אל קרניליוס ויקרא אל שנים מעבדי ביתו ואל איש מלחמה אחד ירא אלהים מן העמדים תמיד לפניו לשרתו:

8 E, havendo-lhes contado tudo, os enviou a Jope.

8 ויספר להם את כל הדברים וישלחם אל יפו:

9 E no dia seguinte, indo eles seu caminho, e estando já perto de cidade, subiu Pedro ao terraço para orar, quasi à hora sexta.

9 ויהי ממחרת והמה הלכים בדרך וקרבים לעיר ויעל פטרוס על הגג
להתפלל כשעה הששית:

10 E, tendo fome, quis comer; e, enquanto lho preparavam,
sobreveio-lhe um arrebatamento de sentidos.

10 והוא רעב ויתאו לטעם לחם ובהכינם לו נפלה תרדמה עליו:

11 E viu o céu aberto, e que descia um vaso, como se fosse um
grande lençol atado pelas quatro pontas, e vindo para a terra,

11 וירא את השמים נפתחים והנה כלי ירד אליו כדמות מטפחת בד גדולה
ויורד בארבע כנפותיו על הארץ:

12 No qual havia de todos os animais quadrúpedes e répteis da
terra, e aves do céu.

12 ובתוכו מכל בהמת הארץ וחיה ורמש ועוף השמים:

13 E foi-lhe dirigida uma voz: Levanta-te, Pedro, mata e come.

13 ויהי קול אליו לאמר קום פטרוס זבח ואכל:

14 Mas Pedro disse: De modo nenhum, Senhor, porque nunca
comi coisa alguma comum e imunda.

14 ויאמר פטרוס חלילה לי אדני כי מעולם לא אכלתי כל פגול וטמא:

15 E segunda vez lhe disse a voz: Não faças tu comum ao que
Deus purificou.

15 ויהי עוד קול אליו פעם שנית לאמר את אשר טהר האלהים אתה אל
תטמאנו:

16 E aconteceu isto por três vezes; e o vaso tornou a recolher-se
no céu.

16 וכן היה שלש פעמים והכלי שב והעלה השמימה:

17 E, estando Pedro duvidando entre si acerca do que seria aquela visão que tinha visto, eis que os varões que foram enviados por Cornélio pararam à porta, perguntando pela casa de Simão.

17 ויהי בהתפעם רוח פטרוס על המראה אשר ראה והנה האנשים השלוחים מאת קרניליוס שאלו לבית שמעון ויעמדו על הפתח:

18 E, chamando, perguntaram se Simão, que tinha por sobrenome Pedro, morava ali.

18 ויקראו וידרשו היש מתגורר שם שמעון המכנה פטרוס:

19 E, pensando Pedro naquela visão, disse-lhe o Espírito: Eis que três varões te buscam.

19 ופטרוס עודנו חשב עם לבבו על המראה והרוח אמר אליו הנה שלשה אנשים מבקשים אותך:

20 Levanta-te pois, e desce, e vai com eles, não duvidando; porque eu os enviei.

20 לכן קום רד ולכה נא אתם ואל תתמהמה כי אנכי שלחתים:

21 E, descendo Pedro para junto dos varões que lhe foram enviados por Cornélio, disse: Sou eu a quem procurais; qual é a causa porque estais aqui?

21 וירד פטרוס אל האנשים הנשלחים אליו מאת קרניליוס ויאמר אנכי האיש אשר אתם מבקשים למה זה באתם הנה:

22 E eles disseram: Cornélio, o centurião, varão justo e temente a Deus, e que tem bom testemunho de toda a nação dos judeus, foi avisado por um santo anjo para que te chamasse a sua casa, e ouvisse as tuas palavras.

22 ויאמרו קרניליוס שר מאה איש צדיק וירא אלהים ולו שם טוב בכל עם
היהודים צוה על פי מלאך קדוש לקרא לך אל ביתו ולשמע דברים מפיך:

23 Então, chamando-os para dentro, os recebeu em casa. E no dia seguinte foi Pedro com eles, e foram com ele alguns irmãos de Jope.

23 ויקרא אתם אליו ויאספם הביתה ויהי ממחרת ויצא פטרוס אתם
ומקצת האחים אשר ביפו הלכו עמו:

24 E no dia imediato chegaram a Cesaréia. E Cornélio os estava esperando, tendo já convidado os seus parentes e amigos mais íntimos.

24 ולמחרתו באו אל קסרין וקרניליוס מחכה להם ועמו בני משפחתו
וקרוביו ומידעיו הנקהלים אליו:

25 E aconteceu que entrando Pedro, saiu Cornélio a recebê-lo, e, prostrando-se a seus pés, o adorou.

25 ויהי כבוא פטרוס ויצא קרניליוס לקראתו ויפל לרגליו וישתחו:

26 Mas Pedro o levantou, dizendo: Levanta-te que eu também sou homem.

26 ויקם אותו פטרוס ויאמר קום כי גם אני אנוש אנכי:

27 E, falando com ele, entrou, e achou muitos que ali se haviam ajuntado,

27 וידבר אתו ויבא הביתה וימצא רבים נאספים שמה:

28 E disse-lhes: Vós bem sabeis que não é lícito, a um varão judeu ajuntar-se a estrangeiros; mas Deus mostrou-me que a nenhum homem chame comum ou imundo.

28 ויאמר אליהם אתם ידעתם כי אסור הוא לאיש יהודי להלות ולקרב אל
נכרי ואתי הורה אלהים לבלתי אמר חל או טמא על כל אדם:

29 Pelo que, sendo chamado, vim sem contradizer. Pergunto pois: porque razão mandastes chamar-me?

29 ובעבור זאת כאשר נקראתי לא נמנעתי מהלך ועתה אשאלכם מדוע
קראתם לי:

30 E disse Cornélio: Há quatro dias estava eu em jejum até esta hora, orando em minha casa à hora nona.

30 ויאמר קרניליוס זה ארבעה ימים הייתי צם עד השעה הזאת ובשעה
התשיעית התפללתי בתוך ביתי והנה איש נצב לפני בלבוש זהר:

31 E eis que diante de mim se apresentou um varão com vestes resplandecentes, e disse: Cornélio, a tua oração foi ouvida, e as tuas esmolas estão em memória diante de Deus.

31 ויאמר קרניליוס נשמעה תפלתך וצדקותיך היו לזכרון לפני האלהים:

32 Envia pois a Jope, e manda chamar Simão, o que tem por sobrenome Pedro; este está em casa de Simão o curtidor, junto do mar, e ele, vindo te falará.

32 ועתה שלח אל יפו וקרא אליך את שמעון המכנה פטרוס מתגורר הוא
בבית שמעון הבורסי על הים אשר בבואו ידבר לך:

33 E logo mandei chamar-te, e bem fizeste em vir. Agora pois estamos todos presentes diante de Deus, para ouvir tudo quanto por Deus te é mandado.

33 ואמהר ואשלח אליך ואתה היטבת לעשות אשר באת אלי והננו כלנו
פה לפני האלהים לשמע את כל אשר צוית מאת יהוה:

34 E, abrindo Pedro a boca, disse: Reconheço por verdade que Deus não faz acepção de pessoas;

34 ויפתח פטרוס את פיו ויאמר עתה ידעתי באמת כי האלהים איננו נשא
פנים:

35 Mas que lhe é agradável aquele que, em qualquer nação, o teme e obra o que é justo.

35 כי אם בכל עם ועם הירא אותו ועשה צדק רצוי הוא לפניו:

36 A palavra que ele enviou aos filhos de Israel, anunciando a paz por Jesus Cristo (este é o Senhor de todos);

36 וישלח את דברו לבני ישראל ויבשר את השלום על ידי ישוע המשיח
והוא אדון הכל:

37 Esta palavra, vós bem sabeis, veio por toda a Judéia, começando pela Galiléia, depois do baptismo que João pregou;

37 אתם ידעתם את הדבר הנעשה בכל יהודה החל מן הגליל אחרי
הטבילה אשר קרא אותה יוחנן:

38 Como Deus ungiu a Jesus de Nazaré com o Espírito Santo e com virtude; o qual andou fazendo bem, e curando a todos os oprimidos do diabo porque Deus era com ele.

38 את אשר משח האלהים את ישוע הנצרי ברוח הקדש ובגבורה ויעבר
בארץ עשה חסד ורפא את כל הנכבשים תחת יד השטן כי האלהים היה
עמו:

39 E nós somos testemunhas de todas as coisas que fez, tanto na terra da Judéia como em Jerusalém: ao qual mataram, pendurando-o num madeiro.

39 ואנחנו עדים על כל אשר עשה בארץ היהודים ובירושלים ואשר הרגהו
בהוקיעם אתו על העץ:

40 A este ressuscitou Deus ao terceiro dia, e fez que se manifestasse,

40 אותו הקים האלהים ביום השלישי ויתנהו להראות בגלוי:

41 Não a todo o povo, mas às testemunhas que Deus antes ordenara; a nós, que comemos e bebemos juntamente com ele, depois que ressuscitou dos mortos.

41 לא לכל העם כי אם לנו העדים אשר האלהים בחר בהם מראש אשר אכלנו ושתינו אתו אחרי קומו מן המתים:

42 E nos mandou pregar ao povo, e testificar que ele é o que por Deus foi constituído juiz dos vivos e dos mortos.

42 ויצו אתנו להשמיע לעם ולהעיד כי אתו שם האלהים לשופט החיים והמתים:

43 A este dão testemunho todos os profetas, de que todos os que nele crêem receberão o perdão dos pecados pelo seu nome.

43 ועליו כל הנביאים מעידים כי יקבלו סליחת החטאים בשמו כל המאמינים בו:

44 E, dizendo Pedro ainda estas palavras, caiu o Espírito Santo sobre todos os que ouviam a palavra.

44 עוד פטרוס מדבר הדברים האלה ורוח הקדש צלחה על כל השמעים את הדבר:

45 E os fiéis que eram da circuncisão, todos quantos tinham vindo com Pedro, maravilharam-se de que o dom do Espírito Santo se derramasse também sobre os gentios.

45 והמאמינים בני המילה אשר באו את פטרוס השתוממו כי מתנת רוח הקדש נשפכה גם על הגוים:

46 Porque os ouviam falar línguas, e magnificar a Deus.

46 כי שמעו אתם ממללים בלשנות ומגדלים את האלהים:

47 Respondeu então Pedro: Pode alguém porventura recusar a água, para que não sejam baptizados estes, que também receberam como nós o Espírito Santo?

47 ויען פטרוס ויאמר היוכל איש למנע את המים מטבל את אלה אשר קבלו את רוח הקדש גם הם כמנו:

48 E mandou que fossem baptizados em nome do Senhor. Então rogaram-lhe que ficasse com eles por alguns dias.

48 ויצו לטבל אתם בשם האדון ויבקשו ממנו לשבת אתם ימים אחדים:

Atos 11

1 E OUVIRAM os apóstolos, e os irmãos que estavam na Judéia, que também os gentios tinham recebido a palavra de Deus.

1 וישמעו השליחים והאחים אשר ביהודה כי קבלו גם הגוים את דבר האלהים:

2 E, subindo Pedro a Jerusalém, disputavam com ele os que eram da circuncisão,

2 ויהי כאשר עלה פטרוס ירושלים ויריבו עמו בני המילה לאמר:

3 Dizendo: Entraste em casa de varões incircuncisos, e comeste com eles.

3 אל אנשים אשר להם ערלה באת ותאכל אתם לחם:

4 Mas Pedro começou a fazer-lhes uma exposição por ordem, dizendo:

4 ויחל פטרוס ויספר להם את כל אשר קרהו לאמר:

5 Estando eu orando na cidade de Jope, tive, num arrebatamento dos sentidos, uma visão: via um vaso, como um grande lençol que descia do céu e vinha até junto de mim.

5 מתפלל הייתי בעיר יפו וארדם וארא מראה והנה כלי כדמות מטפחת בד
גדולה יורד מן השמים ותורד בארבע כנפותיה ותבא עדי:

6 E, pondo nele os olhos, considerei e vi animais da terra, quadrúpedes, e feras, e répteis, e aves do céu.

6 והסתכלתי בה ואבין וארא את בהמת הארץ ואת החיה ורמש האדמה
ועוף השמים:

7 E ouvi uma voz que me dizia: Levanta-te, Pedro; mata e come.

7 ואשמע גם קול האמר אלי קום פטרוס זבח ואכל:

8 Mas eu disse: De maneira nenhuma, Senhor; pois nunca em minha boca entrou coisa alguma comum ou imunda.

8 ואמר חלילה לי אדני כי כל פגול וטמא לא בא בפי מעולם:

9 Mas a voz respondeu-me do céu segunda vez: Não chames tu comum ao que Deus purificou.

9 ויענני הקול שנית מן השמים ויאמר את אשר טהר האלהים אתה אל
תטמאנו:

10 E sucedeu isto por três vezes; e tudo tornou a recolher-se no céu.

10 וכן היה שלש פעמים והכל שב והעלה השמימה:

11 E eis que, na mesma hora, pararam junto da casa em que eu estava três varões que me foram enviados de Cesaréia.

11 והנה כרגע שלשה אנשים עמדים על פתח הבית אשר אנכי שם והמה
שלוחים אלי מקסרין:

12 E disse-me o Espírito que fosse com eles, nada duvidando; e também estes seis irmãos foram comigo, e entrámos em casa daquele varão;

12 ויאמר אלי הרוח ללכת אתם ולבלתי התמהמה וילכו אתי גם ששת
האחים האלה ונבוא אל בית האיש:

13 E contou-nos como vira em pé um anjo em sua casa, e lhe dissera: Envia varões a Jope, e manda chamar a Simão, que tem por sobrenome Pedro,

13 ויגד לנו את אשר ראה המלאך נצב בביתו ואמר אליו שלח אל יפו
אנשים וקרא אליך את שמעון המכנה פטרוס:

14 O qual te dirá palavras com que te salves, tu e toda a tua casa.

14 והוא ידבר אליך דברים אשר תושע בהם אתה וכל ביתך:

15 E, quando comecei a falar, caiu sobre eles o Espírito Santo, como também sobre nós ao princípio.

15 וכאשר החלותי לדבר צלחה עליהם רוח הקדש כאשר צלחה עלינו
בתחלה:

16 E lembrei-me do dito do Senhor, quando disse: João certamente baptizou com água; mas vós sereis baptizados com o Espírito Santo.

16 ואזכר את דבר האדון אשר אמר יוחנן הטביל במים ואתם תטבלו ברוח
הקדש:

17 Portanto, se Deus lhes deu o mesmo dom que a nós, quando havemos crido no Senhor Jesus Cristo, quem era então eu, para que pudesse resistir a Deus?

17 ועתה אם מתנה אחת נתן האלהים להם ולנו המאמינים באדון ישוע
המשיח מי אנכי כי אעצר לאלהים:

18 E, ouvindo estas coisas, apaziguaram-se, e glorificaram a Deus, dizendo: Na verdade até aos gentios deu Deus o arrependimento para a vida.

18 ויהי כשמעם זאת ויחרישו ויהללו את האלהים ויאמרו אכן גם לגוים
נתן האלהים התשובה לחיים:

19 E os que foram dispersos pela perseguição que sucedeu por causa de Estêvão caminharam até à Fenícia, Chipre e Antioquia, não anunciando a ninguém a palavra, senão somente aos judeus.

19 והנפוצים מפני הצרה אשר היתה על אודת אסטפנוס הלכו ובאו עד
פינוקיא וקפרוס ואנטיוכיא ולא דברו את הדבר כי אם אל היהודים לבדם:

20 E havia entre eles alguns varões chíprios e cirenenses, os quais; entrando em Antioquia, falaram aos gregos, anunciando o Senhor Jesus.

20 ויהי בתוכם אנשי קפרוס וקוריני אשר באו אל אנטיוכיא וידברו גם אל
היונים ויבשרו אתם את האדון ישוע:

21 E a mão do Senhor era com eles; e grande número creu e se converteu ao Senhor.

21 ותהי עמהם יד יהוה ומספר רב האמינו וישובו אל האדון:

22 E chegou a fama destas coisas aos ouvidos da igreja que estava em Jerusalém; e enviaram Barnabé à Antioquia.

22 וישמע הדבר באזני הקהלה אשר בירושלים וישלחו את בר נבא אל
אנטיוכיא:

23 O qual, quando chegou, e viu a graça de Deus, se alegrou, e exortou a todos a que permanecessem no Senhor com propósito do coração.

23 ויבא שמה וישמח כראתו את חסד האלהים ויזהר את כלם לדבקה
באדון בלב נכון:

24 Porque era homem de bem, e cheio do Espírito Santo e de fé. E muita gente se uniu ao Senhor,

24 כי איש טוב היה ומלא רוח הקדש ואמונה ויאספו לאדון עם רב:

25 E partiu Barnabé para Tarso, a buscar Saulo; e, achando-o, o conduziu para Antioquia,

25 וילך בר נבא משם אל טרסוס לבקש את שאול וימצא אתו ויביאהו אל אנטיוכיא:

26 E sucedeu que todo um ano se reuniram naquela igreja, e ensinaram muita gente; e em Antioquia foram os discípulos, pela primeira vez, chamados cristãos.

26 ויהיו ישבים יחד בקהלה שנה תמימה ומלמדים עם רב אז הוחל באנטיוכיא לקרא את התלמידים בשם משיחיים:

27 E naqueles dias desceram profetas de Jerusalém para Antioquia.

27 ויהי בימים ההם ויבאו נביאים מירושלים אל אנטיוכיא:

28 E, levantando-se um deles, por nome Ágabo, dava a entender, pelo Espírito, que haveria uma grande fome em todo o mundo, e isso aconteceu no tempo de Cláudio César.

28 ויקם אחד מהם ושמו אגבוס ויגד על פי הרוח כי רעב גדול יבוא על כל ישבי תבל ויהי כן בימי קלודיוס:

29 E os discípulos determinaram mandar, cada um conforme o que pudesse, socorro aos irmãos que habitavam na Judéia.

29 ויועצו התלמידים לשלח איש איש מאשר תשיג ידו לעזרת האחים הישבים ביהודה:

30 O que eles com efeito fizeram, enviando-o aos anciãos por mão de Barnabé e de Saulo.

30 :וכן גם עשו וישלחו אל הזקנים על ידי בר נבא ושאול

Atos 12

1 E POR aquele mesmo tempo o rei Herodes estendeu as mãos sobre alguns da igreja, para os maltratar;

1 :בעת ההיא שלח המלך הורדוס את ידו להרע לאנשים מן הקהל

2 E matou à espada Tiago, irmão de João.

2 :וימת את יעקב אחי יוחנן בחרב

3 E, vendo que isso agradara aos judeus, continuou, mandando prender também a Pedro. E eram os dias dos asmos.

3 וירא כי טוב הדבר בעיני היהודים ויוסף לתפש גם את פטרוס והימים
:ימי חג המצות

4 E, havendo-o prendido, o encerrou na prisão, entregando-o a quatro quaternos de soldados, para que o guardassem, querendo apresentá-lo ao povo depois da páscoa.

4 ויאחז אתו ויתנהו במשמר וימסרהו לארבע מחלקות של ארבעה אנשי
:צבא לשמרו כי אמר להעלותו אחרי הפסח לפני העם

5 Pedro, pois, era guardado na prisão; mas a igreja fazia contínua oração por ele a Deus.

5 :פטרוס היה עצור במשמר והקהלה העתירה בעדו בחזקה אל האלהים

6 E quando Herodes estava para o fazer nessa mesma noite comparecer, estava Pedro dormindo entre dois soldados, ligado com duas cadeias, e os guardas diante da porta guardavam a prisão.

6 ויהי בלילה ההוא אשר אמר הורדוס להביאו מחר לדין ויישן פטרוס בין שני אנשי צבא והוא אסור בשנים זקים ושמרי הפתח שמרים את המשמר:

7 E eis que sobreveio o anjo do Senhor, e resplandeceu uma luz na prisão; e, tocando a Pedro na ilharga, o despertou, dizendo: Levanta-te depressa. E caíram-lhe das mãos as cadeias.

7 והנה מלאך יהוה נצב עליו ואור נגה בחדר ויספק על ירך פטרוס ויעירהו לאמר קום מהרה ויפלו מוסרותיו מעל ידיו:

8 E disse-lhe o anjo: Cinge-te, e ata as tuas alparcas. E ele o fez assim. Disse-lhe mais: Lança às costas a tua capa, e segue-me.

8 ויאמר אליו המלאך חגר מתניך והנעל את רגליך ויעש כן ויאמר אליו עטה מעילך ולך אחרי:

9 E, saindo, o seguia. E não sabia que era real o que estava sendo feito pelo anjo, mas cuidava que via alguma visão.

9 ויצא וילך אחריו ולא ידע אם אמת הוא הנעשה לו על ידי המלאך כי כמראה היה בעיניו:

10 E, quando passaram a primeira e segunda guarda, chegaram à porta de ferro, que dá para a cidade, a qual se lhes abriu por si mesma; e, tendo saído, percorreram uma rua, e logo o anjo se apartou dele.

10 ויעברו דרך המשמרת הראשונה והשניה ויבאו עד שער הברזל אשר יצאו בו העירה ויפתח השער לפניהם מאליו ויצאו החוצה וילכו מהלך רחוב אחד והמלאך סר מעליו פתאם:

11 E Pedro, tornando a si, disse: Agora sei verdadeiramente que o Senhor enviou o seu anjo, e me livrou da mão de Herodes, e de tudo o que o povo dos judeus esperava.

11 ויהי בשובו אל דעתו ויאמר פטרוס עתה זה ידעתי באמת כי האלהים שלח את מלאכו ויפלטני מיד הורדוס ומכל מזמת עם היהודים:

12 E, considerando ele nisto, foi a casa de Maria, mãe de João, que tinha por sobrenome Marcos, onde muitos estavam reunidos e oravam.

12 הוא חשב כזאת והוא בא עד בית מרים אם יוחנן המכנה מרקוס אשר נקהלו שם רבים והם מתפללים יחד:

13 E, batendo Pedro à porta do pátio, uma menina chamada Rode saiu a escutar;

13 וידפק על דלת השער ותגש נערה להקשיב ושמה רודי:

14 E, conhecendo a voz de Pedro, de gozo não abriu a porta, mas, correndo para dentro, anunciou que Pedro estava à porta.

14 ותכר את קול פטרוס ומשמחתה לא פתחה לו אם דלת השער ותרץ הביתה ותגד להם כי פטרוס עמד על השער:

15 E disseram-lhe: Estás fora de ti. Mas ela afirmava que assim era. E diziam: É o seu anjo.

15 ויאמרו אליה משגעת את והיא מתאמצת כי כן הוא ויאמרו מלאכו הוא:

16 Mas Pedro perseverava em bater, e, quando abriram, viram-no, e se espantaram.

16 ופטרוס הרבה לדפק ויפתחו ויראהו וישתוממו:

17 E, acenando-lhes ele com a mão para que se calassem, contou-lhes como o Senhor o tirara da prisão, e disse: Anunciai isto a Tiago e aos irmãos. E, saindo, partiu para outro lugar.

17 והוא רמז להם בידו לחשות ויספר להם את אשר הוציאו האדון מן המשמר ויאמר הגידו את זאת ליעקב ולאחים ויצא וילך לו למקום אחר:

18 E, sendo já dia, houve não pouco alvoroço entre os soldados sobre o que seria feito de Pedro.

18 הבקר אור ומבוכה לא קטנה היתה בין אנשי הצבא על פטרוס מה היה לו:

19 E, quando Herodes o procurou e o não achou, feita inquirição aos guardas, mandou-os justiçar. E, partindo da Judéia para Cesaréia, ficou ali.

19 ויהי כאשר בקש אותו הורדוס ולא מצאו חקר את השמרים ויצו להוציאם למות וירד מיהודה אל קסרין וישב שם:

20 E ele estava irritado com os de Tiro e de Sidon; mas estes, vindo de comum acordo ter com ele, e obtendo a amizade de Blasto, que era o camarista do rei, pediam paz: porquanto o seu país se abastecia do país do rei.

20 ואיבה היתה בין הורדוס ובין בני צור וצידון ויבאו אליו בלב אחד ויפתו את בלסטוס אשר על חדר המלך ויבקשו שלום יען לקחו מחית ארצותם מארץ המלך:

21 E num dia designado, vestindo Herodes as vestes reais, estava assentado no tribunal, e lhes fez uma prática.

21 ויהי ביום המועד וילבש הורדוס לבוש מלכות וישב על כסא המשפט ויטף אליהם אמרתו:

22 E o povo exclamava: Voz de Deus, e não de homem.

22 ויריעו לו העם לאמר קול אלהים הוא ולא קול אדם:

23 E no mesmo instante feriu-o o anjo do Senhor, porque não deu glória a Deus, e, comido de bichos, expirou.

23 ויכהו מלאך יהוה פתאם עקב אשר לא נתן הכבוד לאלהים ויאכלהו תולעים ויגוע:

24 E a palavra de Deus crescia e se multiplicava.

24 ודבר אלהים הולך ורב:

25 E Barnabé e Saulo havendo terminado aquele serviço, voltaram de Jerusalém, levando também consigo a João, que tinha por sobrenome Marcos.

25 וישובו בר נבא ושאול מירושלים אחרי כלותם את השמוש ויקחו אתם את יוחנן המכנה מרקוס:

Atos 13

1 E NA igreja que estava em Antioquia havia alguns profetas e doutores, a saber: Barnabé e Simeão, chamado Niger, e Lúcio, cireneu, e Manaém, que fora criado com Herodes o tetrarca, e Saulo.

1 ואנשים נביאים ומלמדים היו באנטיוכיא בקהלה אשר בה בר נבא ושמעון הנקרא ניגר ולוקיוס הקוריני ומנחם אשר גדל עם הורדוס שר הרבע ושאול:

2 E, servindo ao Senhor, e jejuando, disse o Espírito Santo: Apartai-me a Barnabé e a Saulo para a obra a que os tenho chamado.

2 ויהי בשרתם את יהוה ובצומם ויאמר רוח הקדש הבדילו לי את בר נבא ואת שאול למלאכה אשר קראתים לה:

3 Então, jejuando e orando, e pondo sobre eles as mãos, os despediram.

3 ויצומו ויתפללו ויסמכו את ידיהם עליהם וישלחום:

4 E assim estes, enviados pelo Espírito Santo, desceram a Selêucia e dali navegaram para Chipre.

4 והמה המשלחים על ידי רוח הקדש ירדו אל סלוקיא ומשם באו באניה
אל קפרוס:

5 E, chegados a Salamina, anunciavam a palavra de Deus nas cinagogas dos judeus; e tinham também a João como cooperador.

5 ויבאו אל עיר סלמיס ויגידו את דבר האלהים בבתי הכנסיות אשר
ליהודים ויהי להם גם יוחנן למשרת:

6 E, havendo atravessado a ilha até Pafos, acharam um certo judeu mágico, falso profeta, chamado Barjesus,

6 ויעברו בכל האי עד פפוס וימצאו איש מגוש אחד נביא שקר איש יהודי
ושמו בר ישוע:

7 O qual estava com o procônsul Sérgio Paulo, varão prudente. Este, chamando a si Barnabé e Saulo, procurava muito ouvir a palavra de Deus.

7 אשר היה עם סרגיוס פולוס שר המדינה איש נבון והוא קרא אליו את בר
נבא ואת שאול ויתאו לשמע את דבר האלהים:

8 Mas resistia-lhes Elimas, o encantador (que assim se interpreta o seu nome), procurando apartar da fé o procônsul.

8 ויעמד לנגדם אלימא המגוש כי זה תרגום שמו ויבקש להטות את השר
מן האמונה:

9 Todavia, Saulo, que também se chama Paulo, cheio do Espírito Santo, e fixando os olhos nele disse:

9 ושאול הנקרא גם פולוס מלא רוח הקדש ויסתכל בו:

10 Ó filho do diabo, cheio de todo o engano e de toda a malícia, inimigo de toda a justiça, não cessarás de perturbar os rectos caminhos do Senhor?

10 ויאמר אתה המלא כל מרמה וכל עולה בן בליעל ושונא כל צדק הלא תחדל לסלף את דרכי יהוה הישרים:

11 Eis aí, pois, agora contra ti a mão do Senhor, e ficarás cego, sem ver o sol por algum tempo. E no mesmo instante a escuridão e as trevas caíram sobre ele, e, andando à roda, buscava a quem o guiasse pela mão.

11 ועתה הנה יד יהוה בך והיית עור ולא תראה את השמש עד עת מועד ותפל עליו פתאם אפלה וחשכה ויפן הנה והנה ויבקש איש להוליכו בידו:

12 Então o procônsul, vendo o que havia acontecido, creu, maravilhado da doutrina do Senhor.

12 והשר כאשר ראה את המעשה האמין וישתומם על תורת האדון:

13 E, partindo de Pafos, Paulo e os que estavam com ele chegaram a Perge, da Panfília. Mas João, apartando-se deles, voltou para Jerusalém.

13 ויצאו פולוס והאנשים אשר אתו מפפוס וירדו באניה ויבאו אל פרגי אשר בפמפוליא ויעזב אתם יוחנן וישב ירושלים:

14 E eles, saindo de Perge, chegaram a Antioquia, da Pisídia, e, entrando na sinagoga, num dia de sábado, assentaram-se;

14 והמה נסעו מפרגי ויבאו אל אנטיוכיא אשר בפיסדיא ויבאו אל בית הכנסת ביום השבת וישבו:

15 E, depois da lição da lei e dos profetas, lhes mandaram dizer os principais da sinagoga: Varões irmãos, se tendes alguma palavra de consolação para o povo, falai.

15 ויהי אחר קריאת התורה והנביאים וישלחו אליהם ראשי הכנסת לאמר אנשים אחים אם יש לכם דבר מוסר לעם דברו:

16 E, levantando-se Paulo, e pedindo silêncio com a mão, disse: Varões israelitas, e os que temeis a Deus, ouvi:

16 ויקם פולוס וינף ידו ויאמר אנשי ישראל ויראי אלהים שמעו:

17 O Deus deste povo de Israel escolheu a nossos pais, e exaltou o povo, sendo eles estrangeiros na terra do Egipto; e com braço poderoso os tirou dela;

17 אלהי העם הזה אלהי ישראל בחר באבותינו וירומם את העם בהיותם גרים בארץ מצרים ובזרוע רמה הוציאם משם:

18 E suportou os seus costumes no deserto por espaço de quasi quarenta anos.

18 וישא אתם ויכלכלם במדבר כארבעים שנה:

19 E, destruindo a sete nações na terra de Canaã, deu-lhes por sorte a terra deles.

19 וישמד שבעה גוים בארץ כנען ויחלק את ארצם להם לנחלה:

20 E, depois disto, por quasi quatrocentos e cinquenta anos, lhes deu juizes, até ao profeta Samuel.

20 ואחרי כן נתן להם שפטים כארבע מאות וחמשים שנה עד ימי שמואל הנביא:

21 E depois pediram um rei, e Deus lhes deu por quarenta anos, a Saul filho de Cis, varão da tribo de Benjamim.

21 וישאלו מלך ויתן להם אלהים את שאול בן קיש איש משבט בנימן ארבעים שנה:

22 E, quando este foi retirado, lhes levantou como rei a Davi, ao qual também deu testemunho, e disse: Achei a Davi, filho de

Jessé, varão conforme o meu coração, que executará toda a minha vontade.

22 וכהסירו אותו ויקם את דוד למלך עליהם אשר גם העיד עליו לאמר מצאתי דוד את בן ישי איש כלבבי והוא יעשה את כל חפצי:

23 Da descendência deste, conforme a promessa, levantou Deus a Jesus para Salvador de Israel;

23 וזה הוא אשר מזרעו הקים האלהים כפי ההבטחה גואל לישראל את ישוע:

24 Tendo primeiramente João, antes da vinda dele pregado a todo o povo de Israel o baptismo do arrependimento.

24 אשר לפני בואו קדם יוחנן לקרא את טבילת התשובה אל כל עם ישראל:

25 Mas João, quando completava a carreira, disse: Quem pensais vós que eu sou? Eu não sou o Cristo; mas eis que após mim vem aquele a quem não sou digno de desatar as alparcas dos pés.

25 ויהי ככלות יוחנן את מרוצתו ויאמר למי תחשבוני לא אני הוא כי הנה הוא בא אחרי ואני נקלתי מהתיר את נעלי רגליו:

26 Varões irmãos, filhos da geração de Abraão, e os que de entre vós temem a Deus, a vós vos é enviada a palavra desta salvação.

26 אנשים אחים בני משפחת אברהם ויראי אלהים אשר בקרבכם לכם שלוח דבר הישועה הזאת:

27 Por não terem conhecido a este, os que habitavam em Jerusalém, e os seus príncipes, condenaram-no, cumprindo assim as vozes dos profetas que se lêem todos os sábados.

27 כי ישבי ירושלים וראשיהם יען אשר לא הכירהו מלאו במשפטם אשר שפטהו את דברי הנביאים הנקראים בכל שבת:

28 Embora não achassem alguma causa de morte, pediram a Pilatos que ele fosse morto.

28 ואף כי לא מצאו בו משפט מות שאלו מאת פילטוס להמיתו:

29 E, havendo eles cumprido todas as coisas que dele estavam escritas, tirando-o do madeiro, o puseram na sepultura;

29 וכאשר השלימו את כל הדברים הכתובים עליו הורידו אותו מן העץ ויניחהו בקבר:

30 Mas Deus o ressuscitou dos mortos.

30 אבל האלהים הקימו מן המתים:

31 E ele por muitos dias foi visto pelos que subiram com ele da Galiléia a Jerusalém, e são suas testemunhas para com o povo.

31 וירא ימים רבים אל העלים אתו מן הגליל ירושלימה והמה עתה עדיו אל העם:

32 E nós vos anunciamos que a promessa que foi feita aos pais Deus a cumpriu, a nós, seus filhos, ressuscitando a Jesus;

32 ואנחנו מבשרים אתכם את בשורת ההבטחה אשר היתה לאבותינו כי אתה מלא האלהים לבנינו בהקימו את ישוע:

33 Como também está escrito no salmo segundo: Meu filho és tu, hoje te gerei.

33 ככתוב במזמור השני בני אתה היום ילדתיך:

34 E que o ressuscitaria dos mortos; para nunca mais tornar à corrupção, disse-o assim: As santas e fiéis bênçãos de Davi vos darei.

34 ועל אשר הקים אתו מן המתים לבלתי שוב עוד לשחת כה אמר אתן לכם חסדי דוד הנאמנים:

35 Pelo que também em outro Salmo diz: Não permitirás que o teu santo veja corrupção.

35 על כן הוא אמר גם במקום אחר לא תתן חסידך לראות שחת:

36 Porque, na verdade, tendo Davi no seu tempo servido conforme a vontade de Deus, dormiu, e foi posto junto de seus pais e viu a corrupção.

36 כי דוד גוע אחרי שרתו בדורו לעצת האלהים ויאסף אל אבותיו וירא את השחת:

37 Mas aquele a quem Deus ressuscitou nenhuma corrupção viu.

37 ואשר האלהים הקים אותו הוא לא ראה השחת:

38 Seja-vos pois notório, varões irmãos, que por este se vos anuncia a remissão dos pecados.

38 לכן אנשים אחים יודע לכם כי על ידי זה הגד לכם סליחת החטאים:

39 E de tudo o que, pela lei de Moisés, não pudestes ser justificados, por ele é justificado, todo aquele que crê.

39 ובכל אשר לא יכלתם להצטדק בתורת משה כל המאמין יצדק על ידו:

40 Vede pois que não venha sobre vós o que está dito nos profetas:

40 לכן השמרו לכם פן יבוא עליכם הנאמר בנביאים:

41 Vede, ó desprezadores, e espantai-vos e desaparecei; porque opero uma obra em vossos dias. Obra tal que não crereis, se alguém vo-la contar.

41 ראו בגדים והתמהו ושמו כי פעל פעל אני בימיכם פעל אשר לא תאמינו כי יספר לכם:

42 E, saídos os judeus da sinagoga, os gentios rogaram que no sábado seguinte lhes fossem ditas as mesmas coisas:

42 ובצאת היהודים מבית הכנסת בקשו מהם הגוים לדבר אליהם את הדברים האלה בשבת הבאה:

43 E, despedida a sinagoga, muitos dos judeus e dos prosélitos religiosos seguiram Paulo, e Barnabé; os quais, falando-lhes, os exortavam a que permanecessem na graça de Deus.

43 ורבים מן היהודים ומגרי הצדק הלכו אחרי פולוס ובר נבא בהפרד הקהל והמה דברו על לבם ויזהירום לעמד בחסד האלהים:

44 E no sábado seguinte ajuntou-se quase toda a cidade a ouvir a palavra de Deus.

44 ובשבת השנית נקהלה כמעט כל העיר לשמע את דבר יהוה:

45 Então os judeus, vendo a multidão, encheram-se de inveja e, blasfemando, contradiziam o que Paulo falava.

45 ויהי כראות היהודים את המון העם וימלאו קנאה ויכחישו את דברי פולוס הכחש וגדף:

46 Mas Paulo e Barnabé, usando de ousadia, disseram: Era mister que a vós se vos pregasse primeiro a palavra de Deus; mas, visto que a rejeitais, e vos não julgais dignos da vida eterna, eis que nos voltamos para os gentios;

46 אז הגידו פולוס ובר נבא על פניהם לאמר בדין היה להשמיע אתכם בראשונה את דבר האלהים ועתה אחרי אשר מאסתם אותו ואינכם זכים בעיניכם לחיי העולם לכן הננו פנים אל הגוים:

47 Porque o Senhor assim no-lo mandou: Eu te pus para luz dos gentios, para que sejas de salvação até aos confins da terra:,

47 כי כן צוה עלינו האדון נתתיך לאור גוים להיות ישועתי עד קצה הארץ:

48 E os gentios, ouvindo isto, alegraram-se, e glorificavam a palavra do Senhor; e creram todos quantos estavam ordenados para a vida eterna,

48 וישמחו הגוים כשמעם ויהללו את דבר יהוה ויאמינו כל אשר היו מוכנים לחיי עולם:

49 E a palavra do Senhor se divulgava por toda aquela província.

49 ויפרץ דבר יהוה בכל המקום:

50 Mas os judeus incitaram algumas mulheres religiosas e honestas, e os principais da cidade, e levantaram perseguição contra Paulo e Barnabé, e os lançaram fora dos seus termos.

50 אך היהודים הסיתו את הנשים החסידות והחשובות ואת אצילי העיר ויעוררו רדיפה על פולוס ובר נבא ויגרשום מגבולם:

51 Sacudindo, porém, contra eles o pó dos seus pés, partiram para Icônio.

51 והמה נערו עליהם את העפר מעל רגליהם וילכו לאיקניון:

52 E os discípulos estavam cheios de alegria e do Espírito Santo.

52 והתלמידים מלאו שמחה ורוח הקדש:

Atos 14

1 E ACONTECEU que em Icônio entraram juntos na sinagoga dos judeus, e falaram de tal modo, que creu uma grande multidão, não só de judeus mas de gregos:

1 ויהי באיקניון ויבאו יחדו אל בית כנסת היהודים וידברו שם עד כי האמין המון רב מן היהודים ומן היונים:

2 Mas os judeus incrédulos incitaram e irritaram, contra os irmãos, os ânimos dos gentios.

2 אך היהודים אשר לא האמינו עוררו והכעיסו את נפשות הגוים על
האחים:

3 Detiveram-se pois muito tempo, falando ousadamente acerca do Senhor, o qual dava testemunho à palavra da sua graça, permitindo que por suas mãos se fizessem, sinais e prodígios.

3 וישבו שם ימים רבים וילמדו בבטחונם ביהוה העמיד על דבר חסדו
בעשותו על ידם אתות ומופתים:

4 E dividiu-se a multidão da cidade; e uns eram pelos judeus, e outros pelos apóstolos.

4 ויחלק המון העיר לחצי אלה נטו אחרי היהודים ואלה אחרי השליחים:

5 E, havendo um motim, tanto dos judeus como dos gentios, com os seus principais, para os insultarem e apedrejarem,

5 ויהי רגשת הגוים והיהודים עם ראשיהם להתעלל בהם ולסקלם:

6 Sabendo-o eles, fugiram para Listra e Derbe, cidades de Licaónia, e para a província circunvizinha;

6 ויודע להם ויברחו לערי לוקוניא אל לוסטרא ודרבי וסביבותן:

7 E ali pregavam o Evangelho.

7 ויבשרו שם הבשורה:

8 E estava assentado em Listra certo varão leso dos pés, coxo desde o ventre de sua mãe, o qual nunca tinha andado.

8 ואיש נכה רגלים היה בלוסטרא והוא ישב פסח מבטן אמו ולא הלך
מימיו:

9 Este ouviu falar Paulo, que, fixando nele os olhos, e vendo que tinha fé para ser curado,

9 וישמע את פולוס מדבר והוא הסתכל בו וירא כי אמונה בו להושע:

10 Disse em voz alta: Levanta-te direito sobre teus pés. E ele saltou e andou.

10 ויאמר בקול גדול עמד הכן על רגליך וידלג ויתהלך:

11 E as multidões, vendo o que Paulo fizera, levantaram a sua voz, dizendo em língua licaónica: Fizeram-se os deuses semelhantes aos homens, e desceram até nós.

11 והמון העם כראותם את אשר עשה פולוס נשאו את קולם ויאמרו בלשון לוקונית ירדו אלינו האלהים בדמות אנשים:

12 E chamavam Júpiter a Barnabé, e Mercúrio a Paulo; porque este era o que falava.

12 ויקראו לבר נבא בל ולפולוס קראו הרמיס באשר הוא ראש המדברים:

13 E o sacerdote de Júpiter, cujo templo estava em frente da cidade, trazendo para a entrada da porta toiros e grinaldas, queria com a multidão, sacrificar-lhes.

13 וכהן בית בל אשר מחוץ לעירם הביא השערה שורים ועטרות ויחפץ לזבח הוא והמון העם:

14 Ouvindo, porém, isto, os apóstolos Barnabé e Paulo, rasgaram os seus vestidos, e saltaram para o meio da multidão, clamando,

14 ויהי כשמע זאת השליחים פולוס ובר נבא ויקרעו את בגדיהם וירוצו אל תוך העם:

15 E dizendo: Varões, porque fazeis essas coisas? Nós também somos homens como vós, sujeitos às mesmas paixões, e vos anunciamos que vos convertais dessas vaidades ao Deus vivo, que fez o céu e a terra, e o mar, e tudo quanto há neles;

15 ויצעקו לאמר אנשים למה תעשו כזאת גם אנחנו בני אדם חלשים כמוכם ונבשרה אתכם למען שוב תשובו מן הבליכם אלה אל אלהים חיים אשר עשה את השמים ואת הארץ ואת הים ואת כל אשר בם:

16 O qual nos tempos passados deixou andar todas as gentes em seus próprios caminhos.

16 ואשר בדרות קדם הניח לכל הגוים ללכת בדרכיהם:

17 E contudo, não se deixou a si mesmo sem testemunho, beneficiando-vos lá do céu, dando-vos chuvas e tempos frutíferos, enchendo de mantimento e de alegria os vossos corações.

17 וגם לא חדל להעיד על עצמו וייטב לנו בתתו מטר מן השמים ועתות שבע וימלא לבותינו מזון וששון:

18 E, dizendo isto, com dificuldade impediram que as multidões lhes sacrificassem.

18 ואף בדברים האלה כמעט לא עצרו כח לכלוא את העם מזבח להם:

19 Sobrevieram, porém, uns judeus de Antioquia e de Icônio, que, tendo convencido a multidão, apedrejaram a Paulo e o arrastaram para fora da cidade, cuidando que estava morto.

19 ויבאו שמה יהודים מן אנטיוכיא ומן איקניון ויסיתו את העם וירגמו את פולוס באבנים ויסחבהו חוצה לעיר בחשבם כי מת:

20 Mas, rodeando-o os discípulos, levantou-se, e entrou na cidade, e no dia seguinte saiu com Barnabé para Derbe.

20 ויסבו אתו התלמידים ויקם ויבא העירה וממחרת יצא אל דרבי הוא ובר נבא:

21 E, tendo anunciado o evangelho naquela cidade, e feito muitos discípulos, voltaram para Listra, e Icônio e Antioquia,

21 ויבשרו את הבשורה בעיר ההיא ואחרי העמידם תלמידים הרבה שבו
אל לוסטרא ואיקניון ואנטיוכיא:

22 Confirmando os ânimos dos discípulos, exortando-os a permanecer na fé, pois que por muitas tribulações nos importa entrar no reino de Deus.

22 ויחזקו את נפשות התלמידים ויזהירו אתם לעמד באמונה וכי רק
בצרות רבות בוא נבוא אל מלכות האלהים:

23 E, havendo-lhes, por comum consentimento, eleito anciãos em cada igreja, orando com jejuns, os encomendaram ao Senhor em quem haviam crido.

23 ויבחרו להם זקנים בכל קהלה וקהלה ויתפללו ויצומו ויפקידום ביד
האדון אשר האמינו בו:

24 Passando depois por Pisídia, dirigiram-se a Panfília.

24 ויעברו בפיסדיא ויבאו אל פמפוליא:

25 E, tendo anunciado a palavra em Perge, desceram a Atália.

25 וישמיעו את דבר יהוה בפרגי וירדו אל אטליא:

26 E dali navegaram para Antioquia donde tinham sido encomendados à graça de Deus para a obra que já haviam cumprido:

26 ומשם באו באניה אל אנטיוכיא אשר נמסרו שם לחסד אלהים על
המלאכה אשר מלאו אתה:

27 E, quando chegaram e reuniram a igreja, relataram quão grandes coisas Deus fizera por eles, e como abrira aos gentios a porta da fé.

27 ובבאם שמה הקהילו את העדה ויגידו את כל אשר עשה אתם
האלהים ואת אשר פתח לגוים פתח האמונה:

28 E ficaram ali não pouco tempo com os discípulos.

28 וישבו שם עם התלמידים ימים לא מעטים:

Atos 15

1 ENTÃO alguns que tinham descido da Judéia ensinavam assim os irmãos: Se vos não circuncidares, conforme o uso de Moisés, não podeis salvar-vos.

1 ואנשים ירדו מיהודה וילמדו את האחים לאמר אם לא תמולו כדת משה
לא תושעון:

2 Tendo tido Paulo e Barnabé não pequena discussão e contenda contra eles, resolveu-se que Paulo e Barnabé, e alguns de entre eles, subissem a Jerusalém, aos apóstolos e aos anciãos sobre aquela questão.

2 ויהי על זאת ריב ומחלקת לא קלה לפולוס ולבר נבא עמהם ויגזרו כי
פולוס ובר נבא ואחרים מהם יעלו ירושלים אל השליחים והזקנים על
אדות השאלה הזאת:

3 E eles, sendo acompanhados pela igreja, passavam pela Fenícia e por Samaria, contando a conversão dos gentios; e davam grande alegria a todos os irmãos.

3 ותלוה אתם הקהלה ויעברו את פינוקיא ואת שמרון מספרים את
תשובת הגוים וישמחו את כל האחים שמחה גדולה:

4 E, quando chegaram a Jerusalém, foram recebidos pela igreja e pelos apóstolos e anciãos, e lhes anunciaram quão grandes coisas Deus tinha feito com eles.

4 ויהי כבאם ירושלים ויקבלו אתם הקהלה והשליחים והזקנים ויגידו להם את אשר הגדיל האלהים לעשות עמהם:

5 Alguns, porém, da seita dos fariseus, que tinham crido, se levantaram, dizendo que era mister circuncidá-los e mandar-lhes que guardassem a lei de Moisés.

5 ויקומו אנשים מאמינים מכת הפרושים ויאמרו כי חובה היא למול אתם ולצותם לשמר את תורת משה:

6 Congregaram-se pois os apóstolos e os anciãos para considerar este assunto.

6 ויקהלו השליחים והזקנים לעין בדבר הזה:

7 E, havendo grande contenda, levantou-se Pedro e disse-lhes: Varões irmãos, bem sabeis que já há muito tempo Deus me elegeu de entre vós, para que os gentios ouvissem da minha boca a palavra do evangelho, e cressem.

7 ויהי ברבות המחלקת קם פטרוס ויאמר אליהם אנשים אחים אתם ידעתם כי מימים ראשים בי בחר האלהים מכלנו אשר ישמעו הגוים מפי את דבר הבשורה ויאמינו:

8 E Deus, que conhece os corações, lhes deu testemunho, dando-lhes o Espírito Santo, assim como também a nós;

8 והאלהים ידע הלבבות העיד עליהם בתתו גם להם את רוח הקדש כאשר נתן לנו:

9 E não fez diferença alguma entre eles e nós, purificando os seus corações pela fé.

9 ולא הבדיל בינינו וביניהם כי טהר את לבבם על ידי האמונה:

10 Agora, pois, porque tentais a Deus, pondo sobre a cerviz dos discípulos um jugo que nem nossos pais nem nós pudémos suportar?

10 ועתה מה תנסו את האלהים לשום על על צוארי התלמידים אשר גם אבותינו גם אנחנו לא יכלנו לשאת:

11 Mas cremos que seremos salvos pela graça do Senhor Jesus Cristo, como eles também.

11 אבל בחסד ישוע המשיח אדנינו נאמין להושע כמוהם כמונו:

12 Então toda a multidão se calou, e escutava a Barnabé e a Paulo, que contavam quão grandes sinais e prodígios Deus havia feito por meio deles entre os gentios.

12 ויחרישו כל הקהל וישמעו אל בר נבא ואל פולוס מספרים את האתות והמופתים אשר הרבה האלהים לעשות על ידיהם בקרב הגוים:

13 E, havendo-se eles calado, tomou Tiago a palavra, dizendo: Varões irmãos, ouvi-me:

13 ויכלו לדבר ויען יעקב ויאמר אנשים אחים שמעו אלי:

14 Simão relatou como primeiramente Deus visitou os gentios, para tomar deles um povo para o seu nome.

14 שמעון ספר איך האלהים ראה לו בראשונה לקחת מבין הגוים עם לשמו:

15 E com isto concordam as palavras dos profetas, como está escrito:

15 ולזאת מסכימים דברי הנביאים ככתוב:

16 Depois disto voltarei, e reedificarei o tabernáculo de Davi que está caído, levantá-lo-ei das suas ruínas, e tornarei a edificá-lo.

16 אחרי זאת אשוב ואקים את סכת דויד הנפלת והרסותיה אקים ובניתיה:

17 Para que o resto dos homens busque ao Senhor, e todos os gentios, sobre os quais o meu nome é invocado, diz o Senhor, que faz todas estas coisas.

17 למען ידרשו שארית אדם את יהוה וכל הגוים אשר נקרא שמי עליהם נאם יהוה עשה כל אלה:

18 Que são conhecidas desde toda a eternidade.

18 נודעים לאלהים מעולם כל מעשיו:

19 Pelo que julgo que não se deve perturbar aqueles, de entre os gentios, que se convertem a Deus,

19 ועל כן אני דן שלא להחמיר על השבים מן הגוים לאלהים:

20 Mas escrever-lhes que se abstenham das contaminações dos ídolos, da prostituição, do que é sufocado e do sangue.

20 רק לכתב אליהם אשר ירחקו מטמאת האלילים ומן הזנות ומבשר הנחנק ומן הדם:

21 Porque Moisés, desde os tempos antigos, tem em cada cidade quem o pregue, e cada sábado é lido nas sinagogas.

21 כי משה מדרת עולם יש לו מגידיו בכל עיר ועיר ויקרא בבתי הכנסיות מדי שבת בשבתו:

22 Então pareceu bem aos apóstolos e aos anciãos, com toda a igreja, eleger varões de entre eles e enviá-los com Paulo e Barnabé a Antioquia, a saber: Judas, chamado Barsabás, e Silas, varões distintos entre os irmãos.

22 וייטב בעיני השליחים והזקנים עם כל הקהל לבחר מהם אנשים
ולשלח אתם אל אנטיוכיא עם פולוס ובר נבא את יהודה המכנה בר שבא
ואת סילא אנשי שם בין האחים:

23 E por intermédio deles escreveram o seguinte: Os apóstolos, e
os anciãos e os irmãos, aos irmãos de entre os gentios que estão
em Antioquia, e Síria e Cilícia, saúde.

23 ויכתבו וישלחו על ידם לאמר אנחנו השליחים והזקנים והאחים
שאלים לשלום האחים אשר מן הגוים באנטיוכיא ובסוריא ובקיליקיא:

24 Porquanto ouvimos que alguns que saíram de entre nós vos
perturbaram com palavras, e transtornaram as vossas almas,
não lhes tendo nós dado mandamento,

24 יען וביען שמענו כי יצאו מאתנו מבלבלים אתכם ומקלקלים נפשתיכם
בדברים באמרם לכם להמול ולשמר את התורה אשר לא צוינו אותם:

25 Pareceu-nos bem, reunidos concordemente, eleger alguns
varões, e enviá-los com os nossos amados Barnabé e Paulo,

25 לכן טוב בעיני כלנו יחדו לבחר אנשים לשלחם אליכם עם חביבינו בר
נבא ופולוס:

26 Homens que já expuseram as suas vidas pelo nome de nosso
Senhor Jesus Cristo.

26 אנשים אשר מסרו נפשם על שם אדנינו ישוע המשיח:

27 Enviamos portanto Judas e Silas, os quais de boca vos
anunciarão também o mesmo.

27 על כן שלחנו את יהודה ואת סילא אשר גם המה יגידו זאת בפיהם:

28 Na verdade pareceu bem ao Espírito Santo, e a nós, não vos
impor mais encargo algum, senão estas coisas necessárias:

28 כי טוב לפני רוח הקדש ולפנינו לבלתי שום עליכם משא אחר לבד
מאלה הדברים הצריכים:

29 Que vos abstenhais das coisas sacrificadas aos ídolos, e do sangue, e da carne sufocada e da prostituição das quais coisas fazeis bem se vos guardardes. Bem vos vá.

29 אשר תרחקו מזבחי אלילים ומן הדם ומבשר הנחנק ומן הזנות אם
מאלה תשמרו את נפשתיכם תיטיבו לעשות ושלום לכם:

30 Tendo-se eles então despedido, partiram para Antioquia, e, ajuntando a multidão, entregaram a carta.

30 וישלחו האנשים ויבאו אל אנטיוכיא ויקהילו את העם ויתנו להם את
האגרת:

31 E, quando a leram, alegraram-se pela exortação.

31 ויקראו אתה וישמחו על הנחמה:

32 Depois Judas e Silas, que também eram profetas, exortaram e confirmaram os irmãos com muitas palavras.

32 ויהודה וסילא אשר גם הם נביאים נחמו האחים בדברים רבים
ויחזקום:

33 E, detendo-se ali algum tempo, os irmãos os deixaram voltar em paz para os apóstolos;

33 ויהיו שם ימים אחדים וישלחום האחים בשלום אל השליחים:

34 Mas pareceu bem a Silas ficar ali.

34 וייטב בעיני סילא לשבת שם:

35 E Paulo e Barnabé ficaram em Antioquia, ensinando e pregando, com muitos outros, a palavra do Senhor.

35 ופולוס ובר נבא ישבו באנטיוכיא וילמדו ויבשרו את דבר יהוה המה וגם
רבים אחרים עמם:

36 E alguns dias depois disse Paulo a Barnabé: Tornemos a visitar nossos irmãos por todas as cidades em que já anunciámos a palavra do Senhor, para ver como estão.

36 ויהי מקץ ימים ויאמר פולוס אל בר נבא לכה ונשובה ונפקדה את
אחינו בכל עיר ועיר אשר קראנו שם את דבר יהוה ונראה מה המה:

37 E Barnabé aconselhava que tomassem consigo a João chamado Marcos.

37 ובר נבא יעץ לקחת אתם את יוחנן המכנה מרקוס:

38 Mas a Paulo parecia razoável que não tomassem consigo aquele que desde Panfília se tinha apartado dêles e não os acompanhou naquela obra.

38 אך פולוס לא אבה לקחת אתם את האיש אשר סר מעליהם בפמפוליא
ולא הלך אתם במלאכתם:

39 E tal contenda houve entre eles, que se apartaram um do outro. Barnabé, levando consigo a Marcos, navegou para Chipre.

39 ויהי רגז עד אשר נפרדו איש מאחיו ויקח בר נבא את מרקוס ויסע
באניה אל קפרוס:

40 E Paulo, tendo escolhido a Silas, partiu, encomendado pelos irmãos à graça de Deus.

40 ופולוס בחר לו את סילא וימסרהו האחים אל חסד יהוה ויצא:

41 E passou pela Síria e Cilícia, confirmando as igrejas.

41 ויעבר בסוריא ובקיליקיא ויחזק את הקהלות:

Atos 16

1 E CHEGOU a Derbe e Listra. E eis que estava ali um certo discípulo por nome Timóteo, filho de uma judia que era crente, mas de pai grego;

1 ויבא אל דרבי ואל לוסטרא והנה שם תלמיד אחד ושמו טימותיוס והוא בן אשה יהודית מאמנת ואביו יוני:

2 Do qual davam bom testemunho os irmãos que estavam em Listra e em Icônio.

2 ויהי לו שם טוב בין האחים אשר בלוסטרא ובאיקניון:

3 Paulo quis que este fosse com ele e tomando-o o circuncidou, por causa dos judeus que estavam naqueles lugares; porque todos sabiam que seu pai era grego.

3 בו בחר פולוס אשר יצא אתו ויקח וימל אתו בעבור היהודים אשר במקמות ההם כי כלם ידעו את אביו כי יוני הוא:

4 E, quando iam passando pelas cidades, lhes entregavam, para serem observados os decretos que haviam sido estabelecidos pelos apóstolos e anciãos em Jerusalém.

4 ויהי בעברם בערים וימסרו להם לשמר את הפקודים אשר גזרו השליחים והזקנים אשר בירושלים:

5 De sorte que as igrejas eram confirmadas na fé, e cada dia cresciam em número.

5 ותתחזקנה הקהלות באמונה וירב מספרן יום יום:

6 E, passando pela Frigia e pela província da Galácia, foram impedidos pelo Espírito Santo de anunciar a palavra na Ásia.

6 ויעברו בפרוגיא ובארץ גלטיא כי מנעם רוח הקדש מהשמיע את הדבר באסיא:

7 E, quando chegaram a Mísia, intentavam ir para Bitínia, mas o Espírito de Jesus não lho permitiu.

7 וכבאם אל מוסיא הואילו ללכת אל ביתוניא ולא הניח להם הרוח:

8 E, tendo passado por Mísia, desceram a Trôade.

8 ויחלפו ממוסיא וירדו אל טרואס:

9 E Paulo teve de noite uma visão, em que se apresentou um varão da Macedónia, e lhe rogou, dizendo; Passa à Macedónia, e ajuda-nos.

9 וחזון נראה אל פולוס בלילה והנה איש מוקדון נצב והוא מבקש ממנו לאמר עבר אל מקדוניא ועזרנו:

10 E, logo depois desta visão, procurámos partir para a Macedónia, concluindo que o Senhor nos chamava para lhes anunciarmos o evangelho.

10 וכראתו את המחזה מיד בקשנו ללכת אל מקדוניא בהביננו כי האלהים קראנו שמה לבשר אתם הבשורה:

11 E, navegando de Trôade, fomos correndo em caminho direito para a Samotrácia, e no dia seguinte para Nápoles ;

11 ונצא מן טרואס ונרד באניה ונבא דרך ישרה אל סמותרקיא וממחרת אל נפוליס:

12 E dali para Filipos, que é a primeira cidade desta parte da Macedonia, e é uma colónia; e estivemos alguns dias nesta cidade.

12 ומשם אל פילפי ראשית ערי הפלך של מקדוניא והיא בת חורין ונשב בעיר הזאת ימים אחדים:

13 E no dia de sábado saímos fora das portas, para a beira do rio, onde julgávamos ter lugar para oração; e, assentando-nos, falámos às mulheres que ali se juntaram.

13 וביום השבת יצאנו אל מחוץ לעיר אל יד הנהר אשר שם מקום תפלה כמנהגם ונשב ונדבר אל הנשים הנקהלות שמה:

14 E uma certa mulher, chamada Lídia, vendedora de púrpura, da cidade de Tiatira, e que servia a Deus, nos ouvia, e o Senhor lhe abriu o coração para que estivesse atenta ao que Paulo dizia.

14 ואשה יראת אליהם ושמה לודיא מכרת ארגמן מעיר תיאטירא שמעה ויפתח יהוה את לבה להקשיב אל דברי פולוס:

15 E, depois que foi baptizada, ela e a sua casa, nos rogou, dizendo: Se haveis julgado que eu seja fiel ao Senhor, entrai em minha casa, e ficai ali. E nos constrangeu a isso.

15 ותטבל היא ובני ביתה ותבקש ממנו לאמר אם חשבתם אתי נאמנה לאדון באו נא אל ביתי ושבו בו ותפצר בנו:

16 E aconteceu que, indo nós à oração, nos saiu ao encontro uma jovem, que tinha espírito de adivinhação, a qual, adivinhando, dava grande lucro aos seus senhores.

16 ויהי בלכתנו למקום התפלה ותפגע בנו שפחה בעלת אוב אשר עשתה הון רב לאדניה בקסמיה:

17 Esta, seguindo a Paulo e a nós, clamava, dizendo: Estes homens, que nos anunciam o caminho da salvação, são servos do Deus Altíssimo.

17 ותלך אחרי פולוס ואחרינו הלוך וקרוא לאמר האנשים האלה עבדי אל עליון המה המודיעים אתנו ארח הישועה:

18 E isto fez ela por muitos dias. Mas Paulo, perturbado, voltou-se, e disse ao espírito. Em nome de Jesus Cristo, te mando que saias dela. E na mesma hora saiu.

18 וכן עשתה ימים רבים וירע בעיני פולוס הדבר הזה ויפן ויאמר אל הרוח אנכי מצוך בשם ישוע המשיח לצאת ממנה ויצא בשעה ההיא:

19 E, vendo seus senhores que a esperança do seu lucro estava perdida, prenderam Paulo e Silas; e os levaram a praça, à presença dos magistrados.

19 ויראו אדניה כי אזלה תוחלת בצעם ויתפשו את פולוס ואת סילא ויסחבום אל הרחוב לפני זקני העיר:

20 E, apresentando-os aos magistrados, disseram: Estes homens, sendo judeus, perturbaram a nossa cidade,

20 ויביאום אל השרים ויאמרו האנשים האלה עכרים את עירנו והם יהודים:

21 E nos expõem costumes que nos não é lícito receber nem praticar, visto que somos romanos.

21 ומודיעים חקות אשר לא נכון לנו לקבלם ולעשתם כי רומיים אנחנו:

22 E a multidão se levantou unida contra eles, e os magistrados, rasgando-lhes os vestidos, mandaram açoita-los com varas.

22 ויקם גם העם עליהם והשרים קרעו את בגדיהם מעליהם ויצוו להכותם בשוטים:

23 E, havendo-lhes dado muitos açoites, os lançaram na prisão, mandando ao carcereiro que os guardasse com segurança.

23 ויהי אחרי הכות אתם מכה רבה וישליכום במשמר ויצוו את שומר האסורים לשמרם היטב:

24 O qual, tendo recebido tal ordem, os lançou no cárcere
interior, e lhes segurou os pés no tronco.

24 והוא כאשר צוה כן השליכם בחדר המשמר הפנימי וישם את רגליהם
בסד:

25 E, perto da meia noite, Paulo e Silas oravam e cantavam hinos
a Deus, e os outros presos os escutavam.

25 ויהי כחצות הלילה ויתפללו פולוס וסילא ויזמרו לאלהים והאסורים
מקשיבים אליהם:

26 E de repente sobreveio um tão grande terremoto, que os
alicerces do cárcere se moveram, e logo se abriram as portas, e
foram soltas as prisões de todos.

26 ופתאם היה רעש גדול עד אשר זעו מוסדות בית הכלא וכרגע נפתחו
כל הדלתות ומוסרות כלם נתקו:

27 E, acordando o carcereiro, e vendo abertas as portas da
prisão, tirou a espada, e quis matar-se, cuidando que os presos
já tinham fugido.

27 ושומר האסורים נעור משנתו ויהי כראתו את דלתות המשמר נפתחות
וישלף חרבו ויבקש לאבד את עצמו בחשבו כי ברחו האסורים:

28 Mas Paulo clamou com grande voz, dizendo: Não te faças
nenhum mal, que todos aqui estamos.

28 ויקרא פולוס בקול גדול לאמר אל תעש לך מאומה רע כי פה אנחנו
כלנו:

29 E, pedindo luz, saltou dentro, e, todo trémulo, se prostrou
ante Paulo e Silas.

29 וישאל נרות וידלג פנימה והוא מרעיד ויפל לרגלי פולוס וסילא:

30 E, tirando-os para fora, disse: Senhores, que é necessário que eu faça para me salvar?

30 ויוציאם החוצה ויאמר אדני מה עלי לעשות למען אושע:

31 E eles disseram: Crê no Senhor Jesus Cristo, e serás salvo, tu e a tua casa.

31 ויאמרו האמן באדון ישוע המשיח ותושע אתה וביתך:

32 E lhe pregavam a palavra do Senhor, e a todos os que estavam em sua casa.

32 ויגידו לו את דבר יהוה ולכל אשר בביתו:

33 E, tomando-os ele consigo naquela mesma hora da noite, lavou-lhes os vergões; e logo foi baptizado, ele e todos os seus.

33 ויקחם בלילה בשעה ההיא וירחץ את חבורתיהם וימהר להטבל הוא וכל אשר לו:

34 E, levando-os a sua casa, lhes pôs a mesa; e, na sua crença em Deus, alegrou-se com toda a sua casa.

34 ויעלם אל ביתו וישם שלחן לפניהם ויגל עם כל ביתו על היותו מאמין באלהים:

35 E, sendo já dia, os magistrados mandaram quadrilheiros, dizendo: Soltai aqueles homens.

35 ובחית הבקר שלחו השרים את השוטרים לאמר שלח את האנשים ההם:

36 E o carcereiro anunciou a Paulo estas palavras, dizendo: Os magistrados mandaram que vos soltasse; agora pois saí, e ide em paz.

36 ויגד שמר האסורים לפולוס את הדברים האלה לאמר שלחו השרים
לפטר אתכם ועתה צאו ולכו בשלום:

37 Mas Paulo replicou: Açoitaram-nos publicamente, e, sem sermos condenados, sendo homens romanos, nos lançaram na prisão, e agora encobertamente nos lançam fora? Não será assim; mas venham eles mesmos e tirem-nos para fora.

37 ויאמר פולוס אליהם הכה הכונו נגד כל העם בלא דין ומשפט ואנחנו
אנשים רומיים וישליכו אתנו במשמר ועתה נסתר יגרשונו אל נא כי אם
יבאו המה ויוציאונו:

38 E os quadrilheiros foram dizer aos magistrados estas palavras; e eles temeram, ouvindo que eram romanos.

38 ויגידו השטרים לשרים את הדברים האלה ויהי כשמעם כי רומיים הם
וייראו:

39 E, vindo, lhes dirigiram súplicas; e, tirando-os para fora, lhes pediram que saíssem da cidade.

39 ויבאו ויחלו פניהם ויוציאום וישאלו מהם לצאת מן העיר:

40 E, saindo da prisão, entraram em casa de Lídia, e, vendo os irmãos, os confortaram, e depois partiram.

40 ויצאו מן המשמר ויבאו אל בית לודיא ויראו את האחים ויזהירום וילכו
לדרכם:

Atos 17

1 E PASSANDO por Anfipolis e Apolónia, chegaram a Tessalônica, onde havia uma sinagoga de judeus.

1 ויהי אחרי עברם באמפפוליס ובאפלוינא ויבאו אל תסלוניקי אשר שם
בית כנסת היהודים:

2 E Paulo, como tinha por costume, foi ter com eles; e por três sábados disputou com eles sobre as Escrituras,

2 ופולוס נכנס אליהם כמשפטו ושלש שבתות דבר עמהם בדברי הכתובים:

3 Expondo e demonstrando que convinha que o Cristo padecesse e ressuscitasse dos mortos. E este Jesus, que vos anuncio, dizia ele, é o Cristo.

3 פתוח והוכח להם כי צריך היה אשר יענה המשיח ויקום מן המתים וכי זה הוא המשיח ישוע אשר אני מגיד לכם:

4 E alguns dêles creram, e ajuntaram-se com Paulo e Silas; e também uma grande multidão de gregos religiosos, e não poucas mulheres principais.

4 ויאמינו מקצתם ויספחו על פולוס וסילא וגם יראי אלהים מן היונים לרב וגם נשים חשובות מספר לא מעט:

5 Mas os judeus desobedientes, movidos de inveja, tomaram consigo alguns homens perversos, de entre os vadios, e, ajuntando o povo, alvoroçaram a cidade, e, assaltando a casa de Jasom, procuravam tira-los para junto do povo.

5 ויקנאו הסוררים שביהודים ויקחו להם אנשי בליעל מבטלני השוק ויקבצו המון ויהמו את העיר ויסבו על בית יסון ויבקשו להביאם חוצה אל העם:

6 E, não os achando, trouxeram Jasom e alguns irmãos, à presença dos magistrados da cidade, clamando: Estes que têm alvoroçado o mundo, chegaram também aqui;

6 וכאשר לא מצאו אותם סחבו את יסון ואנשים מן האחים לפני ראשי העיר ויצעקו לאמר הנה המדיחים את כל ישבי תבל באו גם הלום:

7 Os quais Jasom recolheu; e todos estes procedem contra os decretos de César, dizendo que há outro rei, Jesus.

7 ויסון אסף אתם אל ביתו והם כלם עשים נגד דתי הקיסר באמרם כי יש מלך אחר והוא ישוע:

8 E alvoroçaram a multidão e os principais da cidade, que ouviram estas coisas.

8 ויחרידו את העם ואת ראשי העיר אשר שמעו את זאת:

9 Tendo, porém, recebido satisfação de Jasom, e dos demais, os soltaram.

9 ויקחו ערבון מידי יסון ומידי האחרים ואחרי כן פטרום:

10 E logo os irmãos enviaram de noite Paulo e Silas a Beréia: e eles chegando lá, foram à sinagoga dos judeus.

10 והאחים מהרו לשלח את פולוס ואת סילא לילה לברואה והם בבאם שמה הלכו לבית כנסת היהודים:

11 Ora estes foram mais nobres do que os que estavam em Tessalônica, porque de bom grado receberam a palavra, examinando cada dia nas Escrituras se estas coisas eram assim.

11 ואלה היו נדיבים מאנשי תסלוניקי ויקבלו את הדבר בכל לב וידרשו בכתובים יום יום לדעת אם כן הוא הדבר:

12 De sorte que creram muitos dêles, e também mulheres gregas da classe nobre, e não poucos varões.

12 ויאמינו הרבה מהם וגם מן הנשים החשובות היוניות ומן האנשים לא מעט:

13 Mas, logo que os judeus de Tessalônica souberam que a
palavra de Deus também era anunciada por Paulo em Beréia,
foram lá, e excitaram as multidões.

13 ויהי כאשר שמעו היהודים אשר מתסלוניקי כי מגיד פולוס את דבר
אלהים גם בברואה ויבאו ויעררו את העם גם שמה:

14 No mesmo instante os irmãos mandaram a Paulo que fosse
até ao mar, mas Silas e Timóteo ficaram ali.

14 וימהרו האחים וישלחו את פולוס ללכת עד הים וסילא וטימותיוס
נשארו שם:

15 E os que acompanhavam Paulo o levaram até Atenas, e,
recebendo ordem para que Silas e Timóteo fossem ter com ele o
mais depressa possível, partiram.

15 והמלוים את פולוס הוליכהו עד אתינס ויקבלו מצותו אל סילא
וטימותיוס כי בוא יבאו אליו במהרה וילכו:

16 E, enquanto Paulo os esperava em Atenas, o seu espírito se
comovia em si mesmo, vendo a cidade tão entregue à idolatria.

16 ויהי באתינס ופולוס מהכה להם ותתחמץ רוחו בקרבו בראתו את
העיר מלאה אלילים:

17 De sorte que disputava na sinagoga com os judeus e
religiosos, e todos os dias na praça com os que se apresentavam.

17 על כן בבית הכנסת דבר עם היהודים ועם יראי אלהים ובשוק יום יום
עם הנקרים אליו:

18 E alguns dos filósofos epicureus e estóicos contendiam com
ele; e uns diziam: Que quer dizer este paroleiro? E outros: Parece
que é pregador de deuses estranhos. Porque lhes anunciava a
Jesus e a ressurreição.

18 וגם מקצת הפילוסופים מתלמידי אפיקורוס ומחברת האסטוא התגרו
בו ויש אשר אמרו מה יאמר המפטפט הלז ואחרים אמרים כפי הנראה
הוא מגיד אלהי נכר יען כי בשר אתם את ישוע ואת התחיה:

19 E, tomando-o, o levaram ao Areópago, dizendo: Poderemos nós saber que nova doutrina é essa de que falas?

19 ויאחזוהו ויביאהו אל גבעת המשפט הנקראה בשם אריופגוס ויאמרו
הנוכל לדעת מה היא זו התורה החדשה אשר אתה משמיע:

20 Pois coisas estranhas nos trazes aos ouvidos; queremos pois saber o que vem a ser isto.

20 כי דברים זרים אתה מביא באזנינו והננו חפצים לדעת מה ענינם:

21 (Pois todos os atenienses e estrangeiros residentes, de nenhuma outra coisa se ocupavam, senão de dizer e ouvir alguma novidade).

21 כי האתיניים כלם וגם הנכרים הגרים שם לא חשו לדבר אחר כי אם
לספר או לשמע חדשות:

22 E, estando Paulo no meio do Areópago, disse: Varões atenienses, em tudo vos vejo um tanto supersticiosos;

22 ויעמד פולוס בתוך ועד השפטים ויאמר אנשי אתינס הנני ראה בכל כי
יראי אלים אתם מאד:

23 Porque, passando eu e vendo os vossos santuários, achei também um altar em que estava escrito: AO DEUS DESCONHECIDO. Esse pois que vós honrais, é o que eu vos anuncio.

23 כי אני עבר ומתבונן אל עבדות אלהיכם ואמצא מזבח אחד כתוב עליו
לאל הנעלם ועתה את אשר עבדתם ואינכם ידעים אתו אני מגיד לכם:

24 O Deus que fez o mundo e tudo que nele há, sendo Senhor do céu e da terra, não habita em templos feitos por mãos de homens;

24 האל אשר עשה את העולם וכל אשר בו לא ישכן בהיכלות מעשה ידים כי הוא אדון השמים והארץ:

25 Nem tampouco é servido por mãos de homens, como que necessitando de alguma coisa; pois ele mesmo é quem dá a todos a vida, e a respiração, e todas as coisas;

25 גם לא ישרתוהו ידי בני אדם כאלו יצטרך לדבר כי הוא הנתן לכל חיים ונשמה וכל דבר:

26 E de um só fez toda a geração dos homens, para habitar sobre toda a face da terra, determinando os tempos já dantes ordenados, e os limites da sua habitação;

26 ויושב כל עממי בני אדם על כל פני האדמה מדם אחד ויצב מועדים קבועים וגבולת מושבם:

27 Para que buscassem ao Senhor, se porventura, tateando, o pudessem achar; ainda que não está longe de cada um de nós;

27 למען יבקשו את האלהים אולי ימששהו וימצאהו אף כי איננו רחוק מכל אחד ממנו:

28 Porque nele vivemos, e nos movemos, e existimos; como também alguns dos vossos poetas disseram: Pois somos também sua geração:

28 כי בו אנחנו חיים ומתנועעים וקימים כאשר גם מקצת משורריכם אמרו אף ילדיו אנחנו:

29 Sendo nós pois geração de Deus, não havemos de cuidar que a divindade seja semelhante ao ouro, ou à prata, ou à pedra esculpida por artifício e imaginação dos homens.

29 והנה בהיותנו ילידי האלהים לא נכון לנו לחשב כי האלהות תדמה לזהב או לכסף או לאבן מעשה חרש ומחשבת בני אדם:

30 Mas Deus, não tendo em conta os tempos da ignorância, anuncia agora a todos os homens, e em todo o lugar, que se arrependam;

30 לכן עתה אחרי עבר אלהים על ימות הסכלות מצוה הוא את כל בני האדם בכל אפסי ארץ כי שוב ישובו:

31 Porquanto tem determinado um dia em que com justiça há-de julgar o mundo, por meio do varão que destinou; e disso deu certeza a todos, ressuscitando-o dos mortos.

31 יען אשר שת יום לשפט תבל בצדק על ידי איש אשר הפקידו ויתן עדות נאמנה לכלם בהקימו אתו מן המתים:

32 E, como ouviram falar da ressurreição dos mortos, uns escarneciam, e outros diziam: Acerca disso te ouviremos outra vez.

32 וכאשר שמעו תחית מתים אלה הלעיגו לו ואלה אמרו על זאת נשמעך בעת אחרת:

33 E assim Paulo saiu do meio dêles.

33 ובכן יצא פולוס מתוכם:

34 Todavia, chegando alguns varões a ele, creram: entre os quais foi Dionísio, areopagita, e uma mulher por nome Damaris, e com eles outros.

34 ומקצתם דבקו בו ויאמינו ובהם דיונוסיוס מן השפטים של אריופגוס ואשה אחת שמה דמריס ועוד אחרים עמהם:

Atos 18

1 E DEPOIS disto partiu Paulo de Atenas, e chegou a Corinto.

1 אחר כן סר פולוס מאתינס ויבא אל קורנתוס:

2 E, achando um certo judeu por nome Áquila, natural do Ponto, que havia pouco tinha vindo da Itália, e Priscila, sua mulher (pois Cláudio tinha mandado que todos os judeus saíssem de Roma), se ajuntou com eles,

2 וימצא יהודי נולד בפונטוס ומשו עקילס אשר בא מקרוב מן איטליא הוא ואשתו פריסקלה מפני אשר צוה קלודיוס את כל היהודים לסור מעיר רומי:

3 E, como era do mesmo ofício, ficou com eles, e trabalhava; pois tinham por ofício fazer tendas.

3 ויבא אליהם ויהי בהיתם בני אמנות אחת וישב אתם ויעש מלאכתו ואמנותם עשות יריעות אהלים:

4 E todos os sábados disputava na sinagoga, e convencia a judeus e gregos.

4 וידבר בבית הכנסת בכל שבת ושבת ויוכח את היהודים ואת היונים:

5 E, quando Silas e Timóteo desceram da Macedónia, foi Paulo impulsionado pela palavra, testificando aos judeus que Jesus era o Cristo.

5 וכבוא סילא וטימותיוס ממקדוניא היה פולוס נגש ברוח להעיד אל היהודים כי ישוע הוא המשיח:

6 Mas resistindo e blasfemando eles, sacudiu os vestidos, e disse-lhes: O vosso sangue seja sobre a vossa, cabeça; eu estou limpo, e desde agora parto para os gentios.

6 ויהי כהמרותם וכגדפם וינער את בגדיו ויאמר אליהם דמכם בראשיכם ואנכי נקי מעתה אלכה לי אל הגוים:

7 E, saindo dali, entrou em casa de um homem chamado Tito Justo, que servia a Deus, e cuja casa estava junto da sinagoga.

7 וילך משם ויבא אל בית איש ושמו יוסטוס איש ירא אלהים וביתו סמוך לבית הכנסת:

8 E Crispo, principal da sinagoga, creu no Senhor com toda a sua casa; e muitos dos coríntios, ouvindo-o, creram e foram baptizados.

8 וקריספוס ראש הכנסת האמין באדון הוא וכל ביתו וגם קורנתים רבים בשמעם האמינו ויטבלו:

9 E disse o Senhor em visão a Paulo: Não temas, mas fala, e não te cales;

9 ודבר האדון היה אל פולוס במחזה בלילה לאמר אל תירא כי אם דבר ואל תחשה:

10 Porque eu sou contigo, e ninguém lançará mão de ti para te fazer mal, pois tenho muito povo nesta cidade.

10 כי עמך אנכי ואיש אל יגע בך להרע לך כי גוי גדול לי בעיר הזאת:

11 E ficou ali um ano e seis meses, ensinando entre eles a palavra de Deus.

11 וישב שם שנה וששה חדשים וילמד בהם את דבר האלהים:

12 Mas, sendo Gálio procônsul da Acaia, levantaram-se os judeus concordemente contra Paulo, e o levaram ao tribunal.

12 ויהי בהיות גליון שר מדינת אכיא ויקומו היהודים כלם וחדו על פולוס ויביאהו אל כסא המשפט:

13 Dizendo: Este persuade os homens a servir a Deus contra a lei.

13 ויאמרו האיש הזה מפתה את בני האדם לעבד את אלהים בלא כתורה:

14 E, querendo Paulo abrir a boca, disse Gálio aos judeus: Se houvesse, ó judeus, algum agravo ou crime enorme, com razão vos sofreria,

14 ויהי אך בקש פולוס לפתח את פיו וגליון אמר אל היהודים לאמר אם היה דבר פשע או מעשה נבלה כי עתה נשאתי ושמעתי אתכם היהודים כמשפט:

15 Mas, se a questão é de palavras, e de nomes, e da lei que entre vós há, vede-o vós mesmos; porque eu não quero ser juiz dessas coisas.

15 אבל אם היא שאלה על מלין ושמות והדת שלכם ראו אתם ואני אין רצוני להיות שפט על דברים כאלה:

16 E expulsou-os do tribunal.

16 ויגרש אתם מלפני כסא המשפט:

17 Então todos agarraram Sóstenes, principal da sinagoga, e o feriram diante do tribunal; e a Gálio nada destas coisas o incomodava.

17 ויאחזו כל היונים את סוסתנים ראש הכנסת ויכוהו לפני כסא המשפט וגליון לא שת לבו גם לזאת:

18 E Paulo, ficando ainda ali muitos dias, despediu-se dos irmãos e dali navegou para a Síria, e com ele Priscila e Áquila, tendo rapado a cabeça em Cencreia, porque tinha voto.

18 ופולוס ישב שם עוד ימים רבים ויפטר מן האחים וירד באניה ללכת אל סוריא ואתו פריסקלה ועקילס ויגלח את ראשו בקנכרי כי נדר עליו:

19 E chegou a Éfeso, e deixou-os ali; mas ele, entrando na sinagoga, disputava com os judeus.

19 ויבאו אל אפסוס ויעזב אתם שם והוא הלך לבית הכנסת וידבר עם
היהודים:

20 E, rogando-lhe eles que ficasse por mais algum tempo, não conveio nisso.

20 ויבקשו ממנו להאריך ימי שבתו אתם ולא אבה:

21 Antes se despediu dêles, dizendo: Querendo Deus, outra vez voltarei a vós. E partiu de Éfeso.

21 כי אם נפטר מהם באמרו מחיב אני לחג את החג הבא בירושלים
ואחרי כן אשובה אליכם אם ירצה יהוה וילך לו באניה מן אפסוס:

22 E, chegando a Cesaréia, subiu a Jerusalém, e, saudando a igreja, desceu a Antioquia.

22 ויבא אל קסרין ויעל וישאל לשלום הקהלה וירד אל אנטיוכיא:

23 E, estando ali algum tempo, partiu, passando sucessivamente pela província da Galácia e da Frígia, confirmando a todos os discípulos.

23 וישב שם ימים אחדים וילך למסעיו ויעבר בארץ גלטיא ופרוגיא ויחזק
את כל התלמידים:

24 E chegou a Éfeso um certo judeu chamado Apolo, natural de Alexandria, varão eloquente e poderoso nas Escrituras.

24 ואיש יהודי בא אל אפסוס ועיר מולדתו אלכסנדריא ושמו אפולוס איש
דברים ותקיף בכתובים:

25 Este era instruído no Caminho do Senhor, e, fervoroso de espírito, falava e ensinava diligentemente as coisas do Senhor, conhecendo somente o baptismo de João.

25 הוא היה מלמד דרך האדון והוא מדבר כחם רוחו ומלמד היטב על
אדות ישוע ולא ידע כי אם טבילת יוחנן לבדה:

26 Ele começou a falar ousadamente na sinagoga; e, quando o ouviram Priscila e Áquila, o levaram consigo, e lhe declararam mais pontualmente o Caminho de Deus.

26 והוא החל לקרא בבית הכנסת בבטחון לבב וישמעו אתו עקילס
ופריסקלה ויקחהו אליהם ויוסיפו להגיד לו את דרך האלהים באר היטב:

27 Querendo ele passar à Acaia, o animaram os irmãos, e escreveram aos discípulos que o recebessem; o qual, tendo chegado, aproveitou muito aos que pela graça criam.

27 ויחפץ ללכת לאכיא ויכתבו האחים אל התלמידים ויעררו אתם לקבלו
ויבא שמה ויעזר הרבה את המאמינים על ידי החסד:

28 Porque com grande veemência convencia publicamente os judeus, mostrando pelas Escrituras que Jesus era o Cristo.

28 כי בחזקה התוכח עם היהודים לפני כל העם ויראם מן המקראות כי
ישוע הוא המשיח:

Atos 19

1 E SUCEDEU que, enquanto Apolo estava em Corinto, Paulo, tendo passado por todas as regiões superiores, chegou a Éfeso; e, achando ali alguns discípulos,

1 ויהי בהיות אפולוס בקורנתוס ויעבר פולוס במדינות העליונת וירד אל
אפסוס וימצא שם תלמידים:

2 Disse-lhes: Recebestes vós já o Espírito Santo quando crestes? E eles disseram-lhe: Nós nem ainda ouvimos que haja Espírito Santo.

2 ויאמר אליהם הקבלתם את רוח הקדש אחרי אשר האמנתם ויאמרו
אליו אף לא שמענו כי ישנו רוח הקדש:

3 Perguntou-lhes então: Em que sois baptizados então? E eles disseram: o baptismo de João,

3 ויאמר אליהם על מה אפוא הטבלתם ויאמרו על טבילת יוחנן:

4 Mas Paulo disse: Certamente João baptizou com o baptismo do arrependimento, dizendo ao povo que cresse no que após ele havia de vir, isto é, em Jesus Cristo.

4 ויאמר פולוס יוחנן הטביל בטבילת התשובה ואמר אל העם כי האמן
יאמינו באשר יבוא אחריו והוא המשיח ישוע:

5 E os que ouviram foram baptizados em nome do Senhor Jesus.

5 ויהי כשמעם זאת ויבאו להטבל בשם ישוע האדון:

6 E, impondo-lhes Paulo as mãos, veio sobre eles o Espírito Santo; e falavam línguas, e profetizavam.

6 ויסמך פולוס את ידיו עליהם ויבא עליהם רוח הקדש וימללו בלשנות
ויתנבאו:

7 E estes eram, ao todo, uns doze varões.

7 ויהיו כלם כשנים עשר איש:

8 E, entrando na sinagoga, falou ousadamente e por espaço de três meses, disputando e persuadindo-os acerca do reino de Deus.

8 ויבא אל בית הכנסת ויקרא שם בבטחון לבב וידבר עמם כשלשה חדשים
ויט את לבם אל דברי מלכות האלהים:

9 Mas, como alguns deles se endurecessem e não obedecessem, falando mal do Caminho perante a multidão, retirou-se dêles, e

separou os discípulos, disputando todos os dias na escola de um certo Tirano.

9 אך מקצתם הקשו את לבבם ולא האמינו וידברו סרה על הדרך הזה לפני הקהל ויסר מהם ויבדל מתוכם את התלמידים וידבר אתם יום יום בבית המדרש של טורנוס:

10 E durou isto por espaço de dois anos; de tal maneira que todos os que habitavam na Ásia ouviram a palavra do Senhor Jesus, assim judeus como gregos.

10 וכן היתה כשנתים ימים עד כי שמעו כל ישבי אסיא גם יהודים גם יונים את דבר ישוע האדון:

11 E Deus pelas mãos de Paulo fazia maravilhas extraordinárias.

11 וגבורות גדלות עשה האלהים על ידי פולוס:

12 De sorte que até os lenços e aventais se levavam do seu corpo aos enfermos, e as enfermidades fugiam dêles, e os espíritos malignos saíam.

12 עד כי גם הניחו סודרים וחגרת מעל עור בשרו על החולים ויסורו מהם תחלאיהם וגם הרוחות הרעות יצאו:

13 E alguns dos exorcistas judeus ambulantes tentavam invocar o nome do Senhor Jesus sobre os que tinham espíritos malignos, dizendo: Esconjuro-vos por Jesus a quem Paulo prega.

13 ואנשים מן היהודים הסבבים ומלחשים הואילו להזכיר את שם ישוע האדון על אחוזי הרוחות הרעות לאמר משביע אני אתכם בישוע אשר פולוס קרא אותו:

14 E os que faziam isto eram sete filhos de Ceva, judeu, principal dos sacerdotes.

14 והעשים ככה היו שבעת בני סקוה אחד מגדולי כהני היהודים:

15 Respondendo, porém, o espírito maligno, disse: Conheço a Jesus, e bem sei quem é Paulo; mas vós quem sois?

15 ויען הרוח ויאמר את ישוע אני מכיר ואת פולוס אני ידע ומי אתם:

16 E, saltando neles o homem que tinha o espírito maligno, e assenhoreando-se de dois, pôde mais do que eles; de tal maneira que, nus e feridos, fugiram daquela casa.

16 ויקפץ עליהם בעל הרוח הרעה ויגבר עליהם ויכבשם עד כי נסו מן הבית ההוא עירמים ופצועים:

17 E foi isto notório a todos os que habitavam em Éfeso, tanto judeus como gregos; e caiu temor sobre todos eles, e o nome do Senhor Jesus era engrandecido.

17 ויודע הדבר לכל היהודים והיונים ישבי אפסוס ויפל פחד על כלם ויגדל שם האדון ישוע:

18 E muitos dos que tinham crido vinham, confessando e publicando os seus feitos.

18 ורבים מן המאמינים באו ויתודו ויודיעו את אשר עשו:

19 Também muitos dos que seguiam artes mágicas trouxeram os seus livros, e os queimaram na presença de todos, e, feita a conta do seu preço, acharam que montava a cinquenta mil peças de prata.

19 ורבים אשר עשקו במעשי כשפים הביאו את ספריהם וישרפום לעיני כל ויחשבו את ערכם וימצאהו חמשת רבבות דינרים:

20 Assim a palavra do Senhor crescia poderosamente e prevalecia.

20 ודבר יהוה גבר מאד וילך הלך וחזק:

21 E, cumpridas estas coisas, Paulo propôs em espírito, ir a Jerusalém, passando pela Macedónia e pela Acaia, dizendo: Depois que houver estado ali importa-me ver também Roma.

21 ויהי ככלות הדברים האלה יעץ פולוס ברוחו לעבר בתוך מקדוניא ואכיא וללכת ירושלים ויאמר אחרי היותי שמה ראה אראה גם את רומי:

22 E, enviando à Macedónia dois daqueles que o serviam, Timóteo e Erasto, ficou ele por algum tempo na Ásia.

22 וישלח שנים מן המשרתים אתו את טימותיוס ואת ארסטוס אל מקדוניא והוא התמהמה עוד ימים באסיא:

23 E, naquele mesmo tempo, houve um não pequeno alvoroço acerca do Caminho.

23 ותהי בעת ההיא מהומה לא קטנה על אדות דרך יהוה:

24 Porque um certo ourives da prata, por nome Demétrio, que fazia de prata nichos de Diana, dava não pouco lucro aos artífices,

24 כי צורף כסף אחד דמטריוס שמו עשה היכלות כסף של ארטמיס המציא לחרשים משכרת לא מעט:

25 Aos quais, havendo-os ajuntado com os oficiais de obras semelhantes, disse: Varões, vós bem sabeis que deste ofício temos a nossa prosperidade;

25 ויקהל אתם ואת שאר העסקים במלאכה ההיא ויאמר אנשים אתם ידעים כי מן המלאכה הזאת עשינו כבוד:

26 E bem vedes e ouvis que não só em Éfeso, mas até quasi em toda a Ásia, este Paulo tem convencido e afastado uma grande multidão, dizendo que não são deuses os que se fazem com as mãos.

26 ואתם ראים ושמעים אשר לא באפסוס לבדה כי גם כמעט באסיא כלה
זה פולוס פתה והדיח המון עם רב לאמר לא אלהים אלה הנעשים בידים:

27 E não somente há o perigo de que nossa profissão caia em descrédito, mas também de que o próprio templo da grande deusa Diana seja estimado em nada, vindo a majestade daquela que toda a Ásia e o mundo veneram a ser destruída.

27 ועתה עוד מעט ולא לבד חלקנו זה יהיה לבוז כי אם גם היכל ארטמיס
המלכת הגדולה יחשב לאין ותכלה תפארתה אשר כל אסיא וכל ישבי תבל
מכבדים אותה:

28 E, ouvindo-o, encheram-se de ira, e clamaram, dizendo: Grande é a Diana dos efésios.

28 ויהי כשמעם את דבריו וימלאו חמה ויצעקו לאמר גדולה ארטמיס של
האפסיים:

29 E encheu-se de confusão toda a cidade; e unânimes correram ao teatro, arrebatando a Gaio e a Aristarco, macedónios, companheiros de Paulo na viagem.

29 ותמלא כל העיר מבוכה ויסערו כלם יחדו אל התאטרון ויחטפו אתם
את גיוס ואת ארסטרכוס אנשים מקדונים וחברי פולוס במסעיו:

30 E, querendo Paulo apresentar-se ao povo, não lho permitiram os discípulos.

30 ויאל פולוס לבוא אל תוך העם ולא הניחו לו התלמידים:

31 E também alguns dos principais da Ásia, que eram seus amigos, lhe rogaram que não se apresentasse no teatro.

31 וגם מקצת ראשי אסיא אשר היו אהביו שלחו אליו ויזהירו אתו אשר
לא ימלאהו לבו לבוא אל התאטרון:

32 Uns pois clamavam de uma maneira, outros doutra, porque o ajuntamento era confuso; e os mais deles não sabiam por que causa se tinham ajuntado.

32 ויצעקו שם אלה בכה ואלה בכה כי מבוכה גדולה היתה בקהל ורבם לא ידעו על מה זה נאספו:

33 Então tiraram Alexandre de entre a multidão, impelindo-o os judeus para diante; e Alexandre, acenando com a mão, queria dar razão disto ao povo.

33 וימשכו מתוך ההמון את אלכסנדר והיהודים דחו אתו עד צאתו וינף אלכסנדר את ידו ויבקש להצטדק לפני העם:

34 Mas quando conheceram que era judeu, todos unanimemente levantaram a voz, clamando por espaço de quasi duas horas: Grande é a Diana dos efésios.

34 והמה כהכירם כי הוא יהודי נשאו כלם קול ויצעקו כשתי שעות לאמר גדולה ארטמיס של האפסיים:

35 Então o escrivão da cidade, tendo apaziguado a multidão, disse: Varões efésios, qual é o homem que não sabe que a cidade dos efésios é a guardadora do templo da grande deusa Diana, e da imagem que desceu de Júpiter ?

35 ויהס סופר העיר את העם ויאמר אנשי אפסוס מי הוא האיש אשר לא ידע כי העיר אפסוס סכנת היא להיכל של ארטמיס המלכת הגדולה ולצלמה היורד מן השמים:

36 Ora, não podendo isto ser contraditado, convém que vos aplaqueis, nada façais temerariamente;

36 ויען אשר אין לכחש בדברים האלה ראוי לכם להיות שקטים ולא לעשות דבר נמהר:

37 Porque estes homens que aqui trouxestes nem são sacrílegos nem blasfemam da vossa deusa.

37 כי הבאתם את האנשים האלה אשר אינם גזלי מקדש גם אינם מגדפי מלכתכם:

38 Mas, se Demétrio e os artífices que estão com ele têm alguma coisa contra alguém, há audiências e há procônsules: que se acusem uns aos outros.

38 לכן אם לדמטריוס ולחרשים אשר אתו דבר ריב עם איש הנה לנו ימי בית דין ושרי המדינה ויביאו אליהם את ריבם:

39 E, se alguma outra coisa demandais, averiguar-se-á em legítimo ajuntamento.

39 ואם תבקשו דבר אחר שפוט ישפט בקהל כפי החק:

40 Na verdade até corremos perigo de que, por hoje, sejamos acusados de sedição, não havendo coisa alguma com que possamos justificar este concurso.

40 כי הלא בסכנה אנחנו להתחיב במרד בעבור היום הזה ודבר אין לנו לתת דין וחשבון על הרגשה הזאת:

41 E, tendo dito isto, despediu o ajuntamento.

41 ויהי כאשר כלה לדבר כדברים האלה וישלח את הקהל:

Atos 20

1 E DEPOIS que cessou o alvoroço, Paulo chamou a si os discípulos e, abraçando-os, saiu para a Macedónia,

1 ואחרי אשר שקטה המהומה קרא פולוס לתלמידים ויברכם ויצא ללכת אל מקדוניא:

2 E, havendo andado por aquelas terras, e exortando-os com muitas palavras, veio à Grécia.

2 ויעבר במדינות ההן ויזהר אתם בדברים רבים ויבא אל ארץ יון:

3 E, passando ali três meses, e sendo-lhe pelos judeus postas ciladas, como tivesse de navegar para a Síria, determinou voltar pela Macedónia.

3 וישב שם שלשה חדשים ויהי באמרו ללכת אל סוריא ויארבו לו היהודים ויגמר בלבו לשוב דרך מקדוניא:

4 E acompanhou-o, até à Ásia, Sopater, de Beréia, e, dos de Tessalônica, Aristarco, e Segundo, e Gaio de Derbe, e Timóteo, e, dos da Ásia, Tíquico e Trófimo.

4 וילכו אתו עד לאסיא סופטרוס הברואי ומן התסלוניקים ארסטרכוס וסקונדוס וגיוס הדרבי וטימותיוס ומן אסיא טוכיקוס וטרופימוס:

5 Estes, indo adiante, nos esperaram em Trôade.

5 ואלה הלכו לפנינו ויוחילו לנו בטרואס:

6 E, depois dos dias dos pães asmos, navegámos de Filipos, e em cinco dias fomos ter com eles a Trôade, onde estivemos sete dias.

6 ואנחנו יצאנו מן פילפי אחרי ימי חג המצות ומקץ חמשה ימים באנו באניה אליהם אל טרואס ונשב שם שבעת ימים:

7 E no primeiro dia da semana, ajuntando-se os discípulos para partir no dia seguinte, falava com eles; e alargou a prática até à meia noite.

7 ויהי באחד בשבת כאשר נאספו התלמידים לבצע הלחם וידבר אתם פולוס כי אמר ללכת משם למחרת היום ויארך הדבר עד חצות הלילה:

8 E havia muitas luzes no cenáculo onde estavam juntos.

8 ונרות רבים היו בעליה אשר נאספנו שם:

9 E, estando um certo mancebo, por nome Eutico, assentado numa janela, caiu do terceiro andar, tomado de um sono profundo que lhe sobreveio durante o extenso discurso de Paulo, e foi levantado morto.

9 ובחור אחד שמו אבטוכוס ישב בחלון וירדם בהאריך פולוס את אמרתו ותגבר עליו שנתו ויפל מהמדור השלישי למטה וישאהו מת:

10 Paulo, porém, descendo, inclinou-se sobre ele e, abraçando-o, disse: Não vos perturbeis, que a sua alma nele está.

10 וירד פולוס ויגהר עליו ויחבקהו ויאמר אל תבהלו כי נשמתו בו:

11 E subindo, e partindo o pão, e comendo, ainda lhes falou largamente até à alvorada; e assim partiu.

11 ואחר עלה ויבצע הלחם ויטעם וירב לשיח אתם עד אור הבקר ויצא ללכת לדרכו:

12 E levaram vivo o mancebo, e ficaram não pouco consolados.

12 והם הביאו את הנער חי וינחמו עד מאד:

13 Nós, porém, subindo ao navio, navegámos até Assôs, onde devíamos receber a Paulo, porque assim o ordenara, indo ele por terra.

13 ואנחנו קדמנו לרדת באניה ונעבר אסוסה למען נקח שם אתנו את פולוס כי כן צוה והוא חשב בלבו ללכת שמה ברגליו:

14 E, logo que se ajuntou connosco em Assôs, o recebemos, e fomos a Mitilene.

14 ויפגש אתנו באסוס ונקח אתו ונבא אל מיטוליני:

15 E, navegando dali, chegámos no dia seguinte defronte de Quio, e no outro aportámos a Samos, e, ficando em Trogílio, chegámos no dia seguinte a Mileto.

15 ומשם יצאנו באניה ונפגע ממחרת אל מול כיוס וביום השלישי עברנו אל סמוס ונלן בטרוגוליון ולמחרתו באנו אל מיליטוס:

16 Porque já Paulo tinha determinado passar adiante de Éfeso, para não gastar tempo na Ásia. Apressava-se pois para estar, se lhe fosse possível, em Jerusalém no dia de Pentecostes.

16 כי פולוס אמר לעבר מעל פני אפסוס פן יצטרך להתמהמה באסיא כי אץ לבוא אם יוכל עד חג השבועות ירושלים:

17 E de Mileto mandou a Éfeso, a chamar os anciãos da igreja.

17 וממיליטוס שלח אל אפסוס ויקרא את זקני הקהלה:

18 E, logo que chegaram junto dele, disse-lhes: Vós bem sabeis, desde o primeiro dia em que entrei na Ásia, como em todo esse tempo me portei no meio de vós,

18 ויבאו אליו ויאמר להם אתם ידעתם איך הייתי עמכם בכל עת מן היום הראשון אשר דרכה רגלי באסיא:

19 Servindo ao Senhor com toda a humildade, e com muitas lágrimas e tentações, que pelas ciladas dos judeus me sobrevieram;

19 אשר עבדתי את האדון בכל ענוה ובדמעות הרבה ובמסות המצאות אתי בנכלי היהודים:

20 Como nada, que útil seja, deixei de vos anunciar, e ensinar publicamente e pelas casas,

20 איך לא כחדתי מכם כל דבר תועלת והגדתיו לכם ולמדתי אתכם ברבים ובכל בית ובית:

21 Testificando, tanto aos judeus como aos gregos, a conversão a Deus e a fé em nosso Senhor Jesus Cristo.

21 ואעיד ליהודים וליונים את התשובה לאלהים ואת האמונה באדנינו ישוע המשיח:

22 E agora, eis que, ligado eu pelo espírito, vou para Jerusalém, não sabendo o que lá me há-de acontecer;

22 ועתה הנני אסיר הרוח ללכת ירושלים ואינני יודע מה יקרני שם:

23 Senão o que o Espírito Santo de cidade em cidade me revela, dizendo que me esperam prisões e tribulações.

23 אפס כי רוח הקדש מעיד בכל עיר ועיר לאמר כי מוסרות וצרות נכונו לי:

24 Mas em nada tenho a minha vida por preciosa, contanto que cumpra com alegria a minha carreira, e o ministério que recebi do Senhor Jesus, para dar testemunho do evangelho da graça de Deus.

24 אבל לא אחוש לאחת מהנה וגם נפשי לא יקרה בעיני למען אשלים בשמחה את מרוצתי ואת השרות אשר קבלתי מאת האדון ישוע להעיד על בשורת חסד אליהם:

25 E agora, na verdade, sei que todos vós, por quem passei pregando o reino de Deus, não vereis mais o meu rosto.

25 ועתה הנה ידע אנכי כי אתם כלכם אשר התהלכתי בקרבכם הלוך והשמע את מלכות יהוה כי לא תוסיפו עוד ראות פני:

26 Portanto, no dia de hoje, vos protesto que estou limpo do sangue de todos.

26 על כן מעיד אני בכם היום הזה כי נקי אנכי מדמי כלכם:

27 Porque nunca deixei de vos anunciar todo o conselho de Deus.

27 כי לא כחדתי מהגיד לכם את עצת האלהים כלה:

28 Olhai pois por vós, e por todo o rebanho sobre que o Espírito Santo vos constituiu bispos, para apascentardes a igreja de Deus, que ele resgatou com seu próprio sangue.

28 לכן שמרו את נפשותיכם ואת כל העדר אשר הקים אתכם רוח הקדש לפקידים בו לרעות את עדת האלהים אשר קנה לו בדם נפשו:

29 Porque eu sei isto, que, depois da minha partida, entrarão no meio de vós lobos cruéis, que não perdoarão ao rebanho;

29 כי ידע אני אשר אחרי צאתי יבואו בתוככם זאבים עזים אשר לא יחוסו על העדר:

30 E que de entre vós mesmos se levantarão homens que falarão coisas perversas, para atraírem os discípulos após si.

30 וגם מקרבכם יקומו אנשים דברי תהפכות להטות אחריהם את התלמידים:

31 Portanto, vigiai, lembrando-vos de que durante três anos, não cessei, noite e dia, de admoestar com lágrimas a cada um de vós.

31 על כן שקדו וזכרו כי שלש שנים יומם ולילה לא חדלתי לדבר על לב כל אחד מכם בדמעות:

32 Agora pois, irmãos, encomendo-vos a Deus e à palavra da sua graça; a ele que é poderoso para vos edificar e dar herança entre todos os santificados.

32 ועתה אחי אני מסר אתכם לאלהים ולדבר חסדו אשר לו היכלת לבנות אתכם ולתת לכם נחלה בקרב כל המקדשים:

33 De ninguém cobicei a prata, nem o ouro, nem o vestido.

33 :לא חמדתי כסף איש או זהבו או לבושו

34 Vós mesmos sabeis que para o que me era necessário a mim, e aos que estão comigo, estas mãos me serviram.

34 :ואתם ידעתם כי ידי אלה עבדו בעד צרכי ובעד צרכי ההלכים אתי

35 Tenho-vos mostrado em tudo que, trabalhando assim, é necessário auxiliar os enfermos, e recordar as palavras do Senhor Jesus, que disse: Mais bem-aventurada coisa é dar do que receber.

35 ובכל הראיתי אתכם כי כן עלינו לעמל ולתמך את החלשים ולזכר את
:דברי האדון ישוע כי הוא אמר טוב אשר תתן משתקח

36 E, havendo dito isto pôs-se de joelhos, e orou com todos eles.

36 :ואחרי דברו את הדברים האלה כרע על ברכיו ויתפלל עם כלם

37 E levantou-se um grande pranto entre todos, e, lançando-se ao pescoço de Paulo, o beijavam,

37 :ויבכו כלם בכי גדול ויפלו על צוארי פולוס וינשקו לו

38 Entristecendo-se muito, principalmente pela palavra que dissera, que não veriam mais o seu rosto. E acompanharam-no até ao navio.

38 וביותר התעצבו על הדבר אשר דבר כי לא יוסיפו עוד לראות פניו וילוהו
:אל האניה

Atos 21

1 E ACONTECEU que, separando-nos dêles, navegámos e fomos correndo caminho direito, e chegámos a Cós, e no dia seguinte a Rodes, de onde passámos a Pátara.

1 ויהי כאשר נפרדנו מהם ונרד באניה ונבוא דרך ישרה אל קוס וממחרת
אל רודוס ומשם אל פטרה:

2 E, achando um navio, que ia para a Fenícia, embarcámos nele, e partimos.

2 שם מצאנו אניה עברת אל פינוקיא ונרד בה ונעבר:

3 E, indo já à vista de Chipre, deixando-a à esquerda, navegámos para a Síria e chegámos a Tiro; porque o navio havia de ser descarregado ali.

3 ונרא את פני קפרוס ונעזבנה לשמאל ונעבר אל סוריא ונגיע אל צור כי
שמה יוציאו את מעמסת האניה:

4 E, achando discípulos, ficámos ali sete dias; os quais pelo Espírito diziam a Paulo que não subisse a Jerusalém.

4 ונמצא את התלמידים ונשב שם שבעת ימים והם אמרו אל פולוס על פי
הרוח לבלתי עלות ירושלים:

5 E, havendo passado ali aqueles dias, saímos, e seguimos nosso caminho, acompanhando-nos todos, com suas mulheres e filhos, até fora da cidade; e, postos de joelhos na praia, orámos.

5 ויהי אחרי מלאת לנו הימים האלה ונצא ללכת לדרכנו וילוו אתנו כלם
עם נשיהם ועם טפם עד מחוץ לעיר ונכרע על ברכינו על חוף הים ונתפלל:

6 E, saudando-nos uns aos outros, subimos ao navio; eles voltaram para suas casas.

6 ונברך איש את רעהו ונעל אל האניה והמה שבו איש לביתו:

7 E nós, concluída a navegação de Tiro, viemos a Ptolemaida; e havendo saudado os irmãos, ficámos com eles um dia.

7 ואנחנו כלינו את דרך הים ונרד מצור אל עכו ונשאל לשלום האחים
ונשב אתם יום אחד:

8 E no dia seguinte, partindo dali Paulo, e nós que com ele estávamos, chegámos a Cesaréia; e, entrando em casa de Filipe, o evangelista, que era um dos sete, ficámos com ele.

8 וממחרת נסענו פולוס ואשר אתו ונבא אל קסרין ונלך אל בית פילפוס
המבשר אשר הוא אחד מן השבעה ונשב עמו:

9 E tinha este quatro filhas donzelas, que profetizavam.

9 ולו היו ארבע בנות בתולות מתנבאות:

10 E, demorando-nos ali por muitos dias, chegou da Judéia um profeta, por nome Ágabo;

10 ויהי בהיותנו שם ימים רבים וירד נביא אחד מיהודה ושמו אגבוס:

11 E, vindo ter connosco, tomou a cinta de Paulo, e ligando-se os seus próprios pés e mãos, disse: Isto diz o Espírito Santo: Assim ligarão os judeus em Jerusalém o varão de quem é esta cinta, e o entregarão nas mãos dos gentios.

11 ויבא אצלנו ויקח את אזור פולוס ויאסר בו את ידיו ואת רגליו ויאמר כה
אמר רוח הקדש ככה יאסרו היהודים בירושלים את האיש אשר לו האזור
הזה ויסגירהו בידי הגוים:

12 E, ouvindo nós isto, rogámo-lhe, tanto nós como os que eram daquele lugar, que não subisse a Jerusalém.

12 ויהי כאשר שמענו את זאת ונבקש ממנו אנחנו ואנשי המקום אשר לא
יעלה ירושלים:

13 Mas Paulo respondeu: Que fazeis vós, chorando e magoando-me o coração? Porque eu estou pronto, não só a ser ligado, mas ainda a morrer em Jerusalém pelo nome do Senhor Jesus.

13 ויען פולוס ויאמר מה לכם אשר תבכו ותשברו לבבי כי נכון אנכי לא
לבד להאסר כי גם למות בירושלים על שם ישוע האדון:

14 E, como não podíamos convencê-lo, nos aquietámos, dizendo:
Faça-se a vontade do Senhor.

14 ולא אבה שמע ונרף ממנו לאמר רצון יהוה יעשה:

15 E depois daqueles dias, havendo feito os nossos preparativos,
subimos a Jerusalém.

15 ואחרי הימים האלה נשאנו את כלינו ונעל ירושלים:

16 E foram também connosco alguns discípulos de Cesaréia,
levando consigo um certo Mnasom, chíprio, discípulo antigo, com
quem havíamos de hospedar-nos.

16 וילכו אתנו גם תלמידים מקסרין ויביאו אתנו ללון בבית איש כתי ושמו
מנסון והוא תלמיד ישן:

17 E, logo que chegámos a Jerusalém, os irmãos nos receberam
de muito boa vontade.

17 ויהי כבאנו ירושלים ויקבלו אתנו האחים בשמחה:

18 E no dia seguinte Paulo entrou connosco em casa de Tiago, e
todos os anciãos vieram ali.

18 וממחרת היום נכנס פולוס עמנו אל יעקב ויבאו שמה כל הזקנים:

19 E, havendo-os saudado, contou-lhes por miúdo o que por seu
ministério Deus fizera entre os gentios.

19 וישאלם לשלום ויספר אחת לאחת את אשר עשה האלהים לגוים
בשרותו:

20 E, ouvindo-o eles, glorificaram ao Senhor, e disseram-lhe: Bem vês, irmão, quantos milhares de judeus há que crêem, e todos são zeladores da lei.

20 וישמעו ויהללו את האלהים ויאמרו אליו הנך ראה אחינו כמה רבבות יהודים באו להאמין וכלם מקנאים לתורה:

21 E já acerca de ti foram informados de que ensinas todos os judeus que estão entre os gentios a apartarem-se de Moisés, dizendo que não devem circuncidar seus filhos, nem andar segundo o costume da lei.

21 והם שמעו עליך שמועה כי תלמד את כל היהודים אשר בקרב הגוים לסור ממשה באמרך כי אין עליהם למול את בניהם וללכת בחקות התורה:

22 Que faremos pois? Em todo o caso é necessário que a multidão se ajunte; porque terão ouvido que já és vindo.

22 ועתה מה לעשות הנה האסף יאסף המון העם כי ישמעו כי באת:

23 Faz pois isto que te dizemos: Temos quatro varões que fizeram voto.

23 לכן עשה זאת אפוא אשר נאמר אליך:

24 Toma estes contigo, e santifica-te com eles, e faz por eles os gastos para que rapem a cabeça, e todos ficarão sabendo que nada há daquilo de que foram informados acerca de ti, mas que também tu mesmo andas guardando a lei.

24 הנה יש אתנו ארבעה אנשים אשר נדר עליהם אתם קח לך והטהר אתם ושלם ההוצאות בעדם למען אשר יגלחו את ראשם וידעו כלם כי שמועת שוא שמעו עליך וכי אתה בעצמך מתהלך בחקות התורה:

25 Todavia, quanto aos que crêem dos gentios, já nós havemos escrito, e achado por bem, que nada disto observem; mas que só

se guardem do que se sacrifica aos ídolos, e do sangue, e do sufocado e da prostituição.

25 ועל דבר המאמינים בגוים כתבנו וגזרנו אשר לא ישמרו דבר מאלה רק להשמר מזבחי אלילים ומן הדם ומבשר הנחנק ומן הזנות:

26 Então Paulo, tomando consigo aqueles varões, entrou no dia seguinte no templo, já santificado com eles, anunciando serem já cumpridos os dias da purificação; e ficou ali até se oferecer por cada um dêles a oferta.

26 ויקח פולוס את האנשים ויטהר אתם וממחרת בא אל המקדש ויגד כי מלאו ימי טהרתם עד כי הקרב קרבן כל אחד מהם:

27 E quando os sete dias estavam quasi a terminar, os judeus da Ásia, vendo-o no templo, alvoroçaram todo o povo e lançaram mão dele,

27 ויהי כאשר קרבו שבעת הימים לכלות והיהודים אשר מאסיא ראו אתו במקדש ויעוררו את כל ההמון וישלחו בו את ידיהם:

28 Clamando: Varões israelitas, acudi: este é o homem que por todas as partes ensina a todos, contra o povo e contra a lei, e contra este lugar; e, demais disto, introduziu também no templo os gregos, e profanou este santo lugar.

28 ויצעקו לאמר אנשי ישראל עזרו זה הוא האיש המלמד את כל אדם אשר בכל הארץ סרה על העם הזה ועל התורה ועל המקום הזה וגם הביא אל המקדש אנשים יונים ויחלל את המקום הקדוש הזה:

29 Porque tinham visto com ele na cidade a Trófimo, de Éfeso, o qual pensavam que Paulo introduzira no templo.

29 כי היו ראים את טרופימוס האפסי בעיר אתו ויחשבו כי פולוס הביא אתו אל המקדש:

30 E alvoroçou-se toda a cidade, e houve grande concurso de povo; e, pegando de Paulo, o arrastaram para fora do templo, e logo as portas se fecharam.

30 ותהם כל העיר וירץ העם ויקבץ ויאחזו את פולוס וימשכהו אל מחוץ למקדש ופתאם סגרו הדלתות:

31 E, procurando eles matá-lo, chegou ao tribuno da coorte o aviso de que Jerusalém estava toda em confusão.

31 והמה מבקשים להמיתו והשמועה באה אל שר האלף של הגדוד כי כל ירושלים נבוכה:

32 O qual, tomando logo consigo soldados e centuriões, correu para eles. E, quando viram o tribuno e os soldados, cessaram de ferir a Paulo.

32 וימהר ויקח אתו אנשי צבא ושרי מאות וירץ אליהם ויהי כראותם את שר האלף ואת אנשי הצבא ויחדלו מהכות את פולוס:

33 Então, aproximando-se o tribuno, o prendeu e mandou atar com duas cadeias, e lhe perguntou quem era e o que tinha feito.

33 ויגש שר האלף ויחזק בו ויצו לאסרו בנחשתים וישאל מי הוא זה ומה עשה:

34 E na multidão uns clamavam duma maneira, outros doutra; mas, como nada podia saber ao certo, por causa do alvoroço, mandou conduzi-lo para a fortaleza.

34 ויענו מן העם אלה בכה ואלה בכה ולא יכל לדעת מאומה אל נכון מרב השאון ויצו להוליכו אל המצד:

35 E sucedeu que, chegando às escadas, os soldados tiveram de lhe pegar por causa da violência da multidão.

35 ויהי כבואו עד המעלות וישאהו אנשי הצבא מפני חמת העם:

36 Porque a multidão do povo o seguia, clamando: Mata-o!

36 כי עם רב הלך אחריו והם צעקים ואמרים הסר אתו:

37 E, quando iam a introduzir Paulo na fortaleza, disse Paulo ao tribuno: É-me permitido dizer-te alguma coisa? E ele disse: Sabes o grego?

37 וכאשר הקריב פולוס להאסף אל המצד אמר אל שר האלף התניח לי לדבר אליך דבר ויאמר הידעת יונית:

38 Não és tu porventura aquele egípcio que antes destes dias fez uma sedição e levou ao deserto quatro mil salteadores?

38 האם אינך המצרי אשר לפני הימים האלה העיר מרד והוציא המדברה ארבעת אלפים אנשי דמים:

39 Mas Paulo lhe disse: Na verdade que sou um homem judeu, cidadão de Tarso, cidade não pouco célebre na Cilícia; rogo-te, porém, que me permitas falar ao povo.

39 ויאמר פולוס איש יהודי אנכי מטרסוס בן עיר קיליקיא אשר איננה בלי שם ועתה אשאלה מאתך הניחה לי לדבר אל העם:

40 E, havendo-lhe permitido, Paulo, pondo-se em pé nas escadas, fez sinal com a mão ao povo; e, feito grande silêncio, falou-lhe em língua hebraica, dizendo:

40 וינח לו ויעמד פולוס על המעלות הניף ידו אל העם ותהי דממה רבה וידבר בלשון עברית ויאמר:

Atos 22

1 VARÕES irmãos e pais, ouvi agora a minha defesa perante vós.

1 אנשים אחים ואבות שמעו נא את דברי התנצלותי אליכם:

2 (E, quando ouviram falar-lhe em língua hebraica, maior silêncio guardaram). E disse

2 ויהי כשמעם כי הוא מדבר אליהם בלשון עברית ויחשו עוד יותר:

3 Quanto a mim, sou varão judeu, nascido em Tarso da Cilícia, e nesta cidade criado aos pés de Gamaliel, instruído conforme a verdade da lei de nossos pais, zelador de Deus, como todos vós hoje sois.

3 ויאמר איש יהודי אנכי נולד בטרסוס אשר בקיליקיא ומגדל בעיר הזאת לרגלי גמליאל ומלמד לפי דקדוקי תורת אבותינו ואהי מקנא לאלהים כמוכם כלכם היום:

4 E persegui este caminho até à morte, prendendo, e metendo em prisões, tanto varões como mulheres,

4 וארדף את הדרך הזאת עד מות ואהי אסר ומסגיר לכלא אנשים ונשים:

5 Como também o sumo sacerdote me é testemunha, e todo o conselho dos anciãos: e, recebendo destes cartas para os irmãos, fui a Damasco para trazer maniatados para Jerusalém aqueles que ali estivessem, a fim de que fossem castigados.

5 כאשר גם יעיד עלי הכהן הגדול וכל בית הזקנים אשר מהם לקחתי מכתבים ואלך אל האחים לדמשק לאסר אף את הנמצאים שמה להביאם ירושלים למען יוסרו:

6 Ora aconteceu que, indo eu já de caminho, e chegando perto de Damasco, quasi ao meio dia, de repente me rodeou uma grande luz do céu,

6 ויהי אנכי הלך וקרב לדמשק כעת צהרים ופתאם נגה עלי מסביב אור גדול מן השמים:

7 E caí por terra, e ouvi uma voz que me dizia: Saulo, Saulo, porque me persegues?

7 ואפל ארצה ואשמע קול מדבר אלי שאול שאול למה תרדפני:

8 E eu respondi: Quem és, Senhor? E disse-me: Eu sou Jesus nazareno, a quem tu persegues.

8 ואען ואמר מי אתה אדני ויאמר אלי אני ישוע הנצרי אשר אתה רדפו:

9 E os que estavam comigo viram, em verdade, a luz, e se atemorizaram muito; mas não ouviram a voz daquele que falava comigo.

9 והאנשים אשר אתי ראו את האור וייראו ואת קול המדבר אלי לא שמעו:

10 Então disse eu: Senhor, que farei? E o Senhor disse-me: Levanta-te, e vai a Damasco, e ali se te dirá tudo o que te é ordenado fazer.

10 ואמר מה אעשה אדני ויאמר אלי האדון קום לך אל דמשק ושם יאמר לך את כל אשר צוית לעשות:

11 E, como eu não via, por causa do esplendor daquela luz, fui levado pela mão dos que estavam comigo, e cheguei a Damasco.

11 ואני לא יכלתי לראות מפני זהר האור ההוא והאנשים אשר אתי הוליכוני ביד ואבא לדמשק:

12 E um certo Ananias, varão piedoso conforme a lei, que tinha bom testemunho de todos os judeus que ali moravam,

12 ואיש חסיד כפי התורה ושמו חנניה אשר קנה לו שם טוב בקרב כל היהודים הישבים שם:

13 Vindo ter comigo, e apresentando-se, disse-me: Saulo, irmão, recobra a vista. E naquela mesma hora o vi.

13 ויבא אלי ויעמד ויאמר אלי שאול אחי שוב ראה ובשעה ההיא נפקחו עיני ואיתיהו:

14 E ele disse: O Deus de nossos pais de antemão te designou para que conheças a sua vontade, e vejas aquele Justo, e ouças a voz da sua boca.

14 ויאמר אלהי אבותינו בחר בך לדעת את רצונו ולראות את הצדיק ולשמע קול מפיהו:

15 Porque hás-de ser sua testemunha para com todos os homens do que tens visto e ouvido.

15 כי היו תהיה לו לעד אל כל בני האדם על כל אשר ראית ושמעת:

16 E agora porque te deténs? Levanta-te, e baptiza-te, e lava os teus pecados, invocando o nome do Senhor.

16 ועתה למה תתמהמה קום והטבל והתרחץ מחטאתיך בקראך בשמו:

17 E aconteceu que, tornando eu para Jerusalém, quando orava no templo, fui arrebatado para fora de mim.

17 ויהי בשובי אל ירושלים ואתפלל במקדש ותהי עלי יד יהוה:

18 E vi aquele que me dizia: Dá-te pressa, e sai apressadamente de Jerusalém; porque não receberão o teu testemunho acerca de mim.

18 וארא אותו מדבר אלי חושה צא במהרה מירושלים כי לא יקבלו את עדותך עלי:

19 E eu disse: Senhor, eles bem sabem que eu lançava na prisão e açoitava nas sinagogas os que criam em ti.

19 ואמר הלא הם יודעים את אשר השלכתי אל הכלא והלקיתי בבתי הכנסיות את המאמינים בך:

20 E quando o sangue de Estêvão, tua testemunha, se derramava, também eu estava presente, e consentia na sua morte, e guardava os vestidos dos que o matavam.

20 ובהשפך דם אסטפנוס עדך אף אני עמדתי שם חפץ בהרגתו ושומר את בגדי הרגיו:

21 E disse-me: Vai, porque hei-de enviar-te aos gentios de longe.

21 ויאמר אלי לך כי אני אל הגיום עד למרחוק אשלחך:

22 E ouviram-no até esta palavra, e levantaram a voz, dizendo: Tira da terra um tal homem, porque não convém que viva.

22 וישמעו אליו עד הדבר הזה וישאו את קולם ויאמרו הסירו איש כזה מעל האדמה כי איננו ראוי כי יחיה:

23 E, clamando eles, e arrojando de si os vestidos, e lançando pó para o ar,

23 ויהי בהיותם צעקים ומשליכים את בגדיהם מעליהם וזרקים עפר השמימה:

24 O tribuno mandou que o levassem para a fortaleza, dizendo que o examinassem com açoites, para saber por que causa assim clamavam contra ele.

24 ויצו שר האלף להוליכו אל המצד ויאמר לבדקו במלקות למען ידע מדוע המה ככה צעקים עליו:

25 E, quando o estavam atando com correias, disse Paulo ao centurião que ali estava: É-vos lícito açoitar um romano, sem ser condenado?

25 ויהי כאשר אסר להכותו ברצועות ויאמר אל שר המאה העמד עליו האף רשיון לכם להכות איש רומי בלא דין ומשפט:

26 E, ouvindo isto, o centurião foi, e anunciou ao tribuno, dizendo: Vê o que vais fazer, porque este homem é romano.

26 וילך שר המאה כשמעו את הדבר הזה ויגד לשר האלף לאמר ראה מה תעשה כי האיש הזה רומי הוא:

27 E, vindo o tribuno, disse-lhe: Diz-me, és tu romano? E ele disse: Sim.

27 ויבא שר האלף ויאמר אמר לי הרומי אתה ויאמר הן:

28 E respondeu o tribuno: Eu com grande soma de dinheiro alcancei este direito de cidadão. Paulo disse: Mas eu sou-o de nascimento.

28 ויען שר האלף אני בכסף רב קניתי לי משפט האזרחות הזאת ויאמר פולוס ואני אף נולדתי בה:

29 E logo dele se apartaram os que o haviam de examinar; e até o tribuno teve temor, quando soube que era romano, visto que o tinha ligado.

29 אז הרפו ממנו האנשים אשר באו לבדקו וגם שר האלף ירא בדעתו כי רומי הוא והוא אסר אותו:

30 E no dia seguinte, querendo saber ao certo a causa por que era acusado pelos judeus, soltou-o das prisões, e mandou vir os principais dos sacerdotes, e todo o seu conselho; e, trazendo Paulo, o apresentou diante dêles.

30 וממחרת בקש לדעת אל נכון על מה שטנים אותו היהודים ויתר מוסרותיו ויצו להביא את ראשי הכהנים ואת כל הסנהדרין ויורד את פולוס ויעמידהו בתוכם:

Atos 23

1 E, PONDO Paulo os olhos no conselho, disse: Varões irmãos, até ao dia de hoje tenho andado diante de Deus com toda a boa consciência.

1 ויבט פולוס אל הסנהדרין ויאמר אנשים אחים בכל תמת לבבי התהלכתי לפני אלהים עד היום הזה:

2 Mas o sumo sacerdote, Ananias, mandou aos que estavam junto dele que o ferissem na boca.

2 ויצו חנניה הכהן הגדול את העמדים עליו להכותו על פיו:

3 Então Paulo lhe disse: Deus te ferirá, parede branqueada: tu estás aqui assentado para julgar-me conforme a lei, e contra a lei me mandas ferir?

3 ויאמר אליו פולוס יככה אלהים הקיר המסיד האמנם ישב אתה לדין אתי כתורה ואתה מצוה להכותי שלא כתורה:

4 E os que ali estavam disseram: Injurias o sumo sacerdote de Deus?

4 ויאמרו העמדים שם את הכהן הגדול לאלהים תחרף:

5 E Paulo disse: Não sabia, irmãos, que era o sumo sacerdote; porque está escrito: Não dirás mal do príncipe do teu povo.

5 ויאמר פולוס אחי לא ידעתי אשר הוא הכהן הגדול כי כתוב נשיא בעמך לא תאר:

6 E Paulo, sabendo que uma parte era de saduceus e outra de fariseus, clamou no conselho: Varões irmãos, eu sou fariseu, filho de fariseu, no tocante à esperança e ressurreição dos mortos sou julgado.

6 ופולוס ידע כי מקצתם צדוקים ומקצתם פרושים ויצעק בתוך הסנהדרין אנשים אחים פרוש בן פרוש אנכי ועל תקות המתים ותחיתם אני נדין:

7 E, havendo dito isto houve dissensão entre os fariseus e saduceus; e a multidão se dividiu.

7 ובדברו הדבר הזה היה ריב בין הצדוקים ובין הפרושים ויחלק ההמון:

8 Porque os saduceus dizem que não há ressurreição, nem anjo, nem espírito; mas os fariseus reconhecem uma e outra coisa.

8 כי הצדוקים אמרים אין תחיה ואין מלאך ורוח והפרושים מודים בשניהם:

9 E originou-se um grande clamor; e, levantando-se os escribas da parte dos fariseus, contendiam, dizendo: Nenhum mal achamos neste homem, e, se algum espírito ou anjo lhe falou, não resistamos a Deus.

9 ותהי המלה גדולה ויקומו הסופרים אשר מכת הפרושים ויתוכחו לאמר לא מצאנו דבר רע באיש הזה ואם רוח דבר אליו או מלאך אל נלחמה באלהים:

10 E, havendo grande dissensão, o tribuno, temendo que Paulo fosse despedaçado por eles, mandou descer a soldadesca, para que o tirassem do meio dêles, e o levassem para a fortaleza.

10 והריב הולך וחזק ושר האלף דאג פן ישסעו את פולוס ויצו את אנשי הצבא לרדת ולחטף אתו מתוכם ולהכיאו אל המצד:

11 E na noite seguinte, apresentando-se-lhe o Senhor, disse: Paulo tem ânimo; porque, como de mim testificaste em Jerusalém, assim importa que testifiques também em Roma.

11 ובלילה ההוא נצב עליו האדון ויאמר חזק פולוס כי כאשר העידות לי בירושלים כן העד תעיד ברומי:

12 E, quando já era dia, alguns dos judeus fizeram uma conspiração, e juraram, dizendo que não comeriam nem beberiam enquanto não matassem a Paulo.

12 ויהי לפנות הבקר ויתחברו היהודים ויאסרו אסר על נפשם לאמר כי לא יאכלו ולא ישתו עד אם יהרגו את פולוס:

13 E eram mais de quarenta os que fizeram esta conjuração.

13 ומספר הבאים באלה הזאת היה יותר מארבעים:

14 E estes foram ter com os principais dos sacerdotes e anciãos, e disseram: Conjurámo-nos, sob pena de maldição, a nada provarmos até que matemos a Paulo.

14 ויגשו לא ראשי הכהנים ואל הזקנים לאמר אסר אסרנו על נפשנו לבלתי טעם מאומה עד אם הרגנו את פולוס:

15 Agora, pois, com o conselho, rogai ao tribuno que vo-lo traga amanhã como que querendo saber mais alguma coisa de seus negócios, e, antes que chegue, estaremos prontos para o matar.

15 ועתה הודיעו אתם והסנהדרין את שר האלף ויורידהו מחר אליכם כאלו תחפצו לדרש היטב את ענינו ואנחנו נכונים להמיתו בטרם יקרב אליכם:

16 E o filho da irmã de Paulo, tendo ouvido acerca desta cilada, foi, e entrou na fortaleza, e o anunciou a Paulo.

16 וישמע בן אחות פולוס את ארבם וילך ויבא אל המצד ויגד לפולוס:

17 E Paulo, chamando a si um dos centuriões, disse: Leva este mancebo ao tribuno, porque tem alguma coisa que lhe comunicar.

17 ויקרא פולוס לאחד משרי המאות ויאמר אליו הולך את הבחור הזה אל שר האלף כי דבר לו להודיעו:

18 Tomando-o ele, pois, o levou ao tribuno, e disse: O preso Paulo, chamando-me a si, me rogou que te trouxesse este mancebo, que tem alguma coisa que dizer-te.

18 ויקחהו ויוליכהו אל שר האלף ויאמר פולוס האסיר קראני אליו ויבקש ממני להוליך אליך את הבחור הזה כי דבר לו להגיד לך:

19 E o tribuno, tomando-o pela mão e pondo-se à parte, perguntou-lhe em particular: Que tens que me contar?

19 ויאחז שר האלף בידו ויסר עמו לבדו וישאלהו מה הוא זה אשר לך להודיעני:

20 E disse ele: Os judeus se concertaram rogar-te que amanhã leves Paulo ao conselho, como que tendo de inquirir dele mais alguma coisa ao certo.

20 ויאמר כי נועצו היהודים יחדו לבקש ממך כי מחר תוריד את פולוס לפני הסנהדרין והמה כאלו חפצים לדעת היטב את ענינו:

21 Mas tu não o creias; porque mais de quarenta homens de entre eles lhe andam armando ciladas: os quais se obrigaram, sob pena de maldição, a não comerem nem beberem até que o tenham morto; e já estão apercebidos, esperando de ti promessa.

21 ואתה אל תשמע להם כי ארבים לו מהם יותר מארבעים איש אשר אסרו אסר על נפשם לבלתי אכל ושתות בטרם יהרגוהו והמה עתה עמדים ומחכים להבטחתך:

22 Então o tribuno despediu o mancebo, mandando-lhe que a ninguém dissesse que lhe havia contado aquilo.

22 וישלח שר האלף את הבחור ויצוהו לבלתי אמר לאיש כי גלה לו את הדבר הזה:

23 E, chamando dois centuriões, lhes disse: Aprontai para as três horas da noite duzentos soldados, e setenta de cavalo, e duzentos archeiros para irem até Cesaréia;

23 ויקרא לשני שרי מאות ויאמר החלצו מאתכם אנשי צבא מאתים ללכת
לקסרין ופרשים שבעים ומשכי קשת מאתים מן השעה השלישית בלילה:

24 E aparelhai cavalgaduras, para que, pondo nelas a Paulo, o levem salvo ao presidente Félix.

24 ובהמות יכינו להרכיב את פולוס למען הביאו שלם אל פיליכס ההגמון:

25 E escreveu uma carta, que continha isto:

25 ויכתב אגרת וזה תכן דבריה:

26 Cláudio Lísias, a Félix, potentissimo presidente, saúde.

26 קלודיוס לוסיאס אל פיליכס ההגמון האדיר שלום:

27 Esse homem foi preso pelos judeus; e, estando já a ponto de ser morto por eles, sobrevim eu com a soldadesca, e o livrei, informado de que era romano.

27 את האיש הזה תפשו היהודים ויבקשו המיתו ואבא עם אנשי הצבא
ואפלטהו מתוכם בשמעי כי רומי הוא:

28 E, querendo saber a causa por que o acusavam, o levei ao seu conselho.

28 ובאשר חפצתי לדעת על מה שמנו אתו הורדתיו אל הסנהדרין שלהם:

29 E achei que o acusavam de algumas questões da sua lei; mas que nenhum crime havia nele digno de morte ou de prisão,

29 ואמצא כי שטנו אתו על דברי שאלות דתם ולא על דבר אשר יהיה עליו
חיב מיתה או מוסרות:

30 E, sendo-me notificado que os judeus haviam de armar ciladas a esse homem, logo to enviei, mandando também aos acusadores que perante ti digam o que tiverem contra ele. Passa bem.

30 ועתה הנה הגד לי שהיהודים מתנכלים באיש הזה ואשלחהו אליך מיד וגם את שטניו צויתי לבוא ולהגיש שטנתם לפניך ואתה שלום:

31 Tomando pois os soldados a Paulo, como lhe fora mandado, o trouxeram de noite a Antipátris.

31 ויקחו אנשי הצבא את פולוס כאשר צוו ויביאהו לילה אל אנטפטריס:

32 E no dia seguinte, deixando aos de cavalo irem com ele, tornaram à fortaleza.

32 וממחרת הניחו את הפרשים ללכת אתו וישובו למצד:

33 Os quais, logo que chegaram a Cesaréia, e entregaram a carta ao presidente, lhe apresentaram Paulo.

33 והמה באו אל קסרין ויתנו את האגרת בידי ההגמון ויעמידו לפניו גם את פולוס:

34 E o presidente, lida a carta, perguntou de que província era; e, sabendo que da Cilícia,

34 ויהי כקרא ההגמון את האגרת וישאל מאי זה מדינה הוא ויהי כשמעו כי הוא מקיליקיא ויאמר:

35 Ouvir-te-ei, disse, quando também aqui vierem os teus acusadores. E mandou que o guardassem no pretório de Herodes.

35 אשמע את דבריך בבוא גם שטניך הנה ויצו לשמרו בבית המשפט אשר להורדוס:

Atos 24

1 E CINCO dias depois o sumo sacerdote Ananias desceu com os anciãos, e um certo Tértulo, orador, os quais compareceram perante o presidente contra Paulo.

1 וירד חנניה הכהן הגדול אחרי חמשת ימים ואתו הזקנים וטרטלוס איש דברים ויודיעו את ההגמון את דבר ריבם עם פולוס:

2 E, sendo chamado, Tértulo começou a acusá-lo, dizendo:

2 ויהי כאשר קראו לו ויחל טרטלוס לשטנו ויאמר:

3 Visto como por ti temos tanta paz e por tua prudência se fazem a este povo muitos e louváveis serviços, sempre e em todo o lugar, ó potentíssimo Félix, com todo o agradecimento o queremos reconhecer.

3 את אשר ישבנו על ידך בשלום רב ואשר נעשו תקנות רבות לעם הזה בהשגחתך נקבל על כל פנים ובכל מקום בכל תודה פיליכס האדיר:

4 Mas, para que te não detenha muito, rogo-te que, conforme a tua equidade, nos ouças por pouco tempo.

4 אך לבלתי הלאותך הרבה אתחנן אליך אשר תשמענו בקצר דברינו כחמלתך:

5 Temos achado que este homem é uma peste, e promotor de sedições entre todos os judeus, por todo o mundo; e o principal defensor da seita dos nazarenos;

5 כי מצאנו את האיש הזה כקטב ומגרה מדינים בין כל היהודים על פני תבל והוא ראש כת הנצרים:

6 O qual intentou também profanar o templo: e por isso o prendemos, e conforme a nossa lei o quisemos julgar.

6 והוא גם נסה לחלל את המקדש ונתפש אותו ונחפץ לשפטו על פי תורתנו:

7 Mas, sobrevindo o tribuno Lísias, no-lo tirou de entre as mãos com grande violência,

7 ויבא עלינו לוסיאס שר האלף ברב כח ויחטפהו מידינו:

8 Mandando aos seus acusadores que viessem a ti: e dele tu mesmo, examinando-o, poderás entender tudo o de que o acusamos.

8 ויצו את שטניו כי בוא יבאו לפניך ואתה כי תחקר אתו תוכל לדעת
מפיהו את כל הדברים האלה אשר אנחנו טענים עליו:

9 E também os judeus o acusavam, dizendo serem estas coisas assim.

9 וימלאו היהודים את דבריו לאמר כי כן הוא:

10 Paulo, porém, fazendo-lhe o presidente sinal que falasse, respondeu: Porque sei que já vai para muitos anos que desta nação és juiz, com tanto melhor ânimo respondo por mim.

10 וירמז ההגמון אל פולוס לדבר ויען ויאמר יען אשר ידעתי כי זה כמה
שנים שופט אתה לעם הזה הנני מצטדק בלב בטוח על עניני:

11 Pois bem podes saber que não há mais de doze dias que subi a Jerusalém a adorar;

11 אתה תוכל לדעת אשר לא עברו יותר משנים עשר יום מעת עלותי
ירושלים להשתחות:

12 E não me acharam no templo falando com alguém, nem amotinando o povo nas sinagogas, nem na cidade.

12 ולא במקדש מצאוני מתוכח עם איש או מעורר מהומה בעם ולא בבתי
הכנסיות ולא בעיר:

13 Nem tampouco podem provar as coisas de que agora me acusam.

13 גם אין ביכלתם להוכיח עלי את אשר עתה הם שטנים אותי:

14 Mas confesso-te isto: que, conforme aquele caminho que chamam seita, assim sirvo a Deus de nossos pais, crendo tudo quanto está escrito na lei e nos profetas.

14 אבל את זאת מודה אני לפניך כי בדרך ההיא אשר יקראוה בשם כת בה אני עבד את אלהי אבותינו בהאמיני בכל הכתוב בתורה ובנביאים:

15 Tendo esperança em Deus, como estes mesmos também esperam, de que há-de haver ressurreição de mortos, assim dos justos como dos injustos.

15 ותקותי לאלהים אשר גם הם יחכו לה זאת היא כי עתידה להיות תחית המתים לצדיקים ולרשעים:

16 E por isso procuro sempre ter uma consciência sem ofensa, tanto para com Deus como para com os homens.

16 ובזאת גם עמלתי להיות תמים לב לאלהים ולאדם תמיד:

17 Ora, muitos anos depois, vim trazer à minha nação esmolas e ofertas.

17 ומקץ שנים רבות באתי להביא נדבות לעמי ולהקריב קרבן:

18 Nisto me acharam já santificado no templo, não em ajuntamentos, nem com alvoroços, uns certos judeus da Ásia,

18 ואהי מטהר במקדש לא בהמון עם ולא במהומה וכן מצאוני אנשים יהודים מאסיא:

19 Os quais convinha que estivessem presentes perante ti, e me acusassem, se alguma coisa contra mim tivessem.

19 אשר עליהם היה לעמד הנה לפניך ולענות בי אם היה להם דבר נגדי:

20 Ou digam estes mesmos, se acharam em mim alguma iniquidade, quando compareci perante o conselho,

20 או אלה ידברו נא המה מה מצאו בי עול בעמדי לפני הסנהדרין:

21 A não ser estas palavras, que, estando entre eles, clamei: Hoje sou julgado por vós acerca da ressurreição dos mortos.

21 בלתי אם הדבר האחד ההוא אשר קראתי בעמדי בתוכם כי על תחית המתים אני נדון היום לפניכם:

22 Então Félix, havendo ouvido estas coisas, lhes pôs dilação, dizendo: Havendo-me informado melhor deste caminho, quando o tribuno Lísias tiver descido, então tomarei inteiro conhecimento dos vossos negócios.

22 ויהי כשמע פיליכס את הדרים האלה ויאחר את דינם לעת אחרת כי עניני הדרך הזאת נודעו לו היטב ויאמר ברדת אלי לוסיאס שר האלף אשפט על דברכם:

23 E mandou ao centurião que o guardassem em prisão, tratando-o com brandura, e que a ninguém dos seus proibisse servi-lo ou vir ter com ele.

23 ויצו את שר המאה לשום אתו במשמר ולתת לו רוחה ולבלתי מנע איש ממידעיו משרת אתו ומבוא אליו:

24 E alguns dias depois, vindo Félix com sua mulher Drusila, que era judia, mandou chamar a Paulo, e ouviu-o acerca da fé em Cristo.

24 ואחרי ימים אחדים בא פיליכס עם אשתו דרוסלה והיא יהודית וישלח לקרא לפולוס וישמע אתו על דבר האמונה במשיח:

25 E, tratando ele da justiça, e da temperança, e do juízo vindouro, Félix, espavorido, respondeu: Por agora vai-te, e em tendo oportunidade te chamarei.

25 ויהי כדברו על הצדק והפרישות ועל הדין העתיד לבוא ויחרד פיליכס ויען עתה זה לך ולכשאפנה אשוב לקרא לך:

26 Esperando ao mesmo tempo que Paulo lhe desse dinheiro, para que o soltasse; pelo que também muitas vezes o mandava chamar, e falava com ele.

26 והוא מקוה כי פולוס יתן לו שחד למען יתירהו ובעבור זה קרא לו פעמים הרבה וידבר עמו:

27 Mas, passados dois anos, Félix teve por sucessor a Pórcio Festo; e, querendo Félix comprazer aos judeus, deixou a Paulo preso.

27 ויהי מקץ שנתים ימים ויקם פרקיוס פסטוס תחת פיליכס ופיליכס חפץ להתרצות אל היהודים ויעזב את פולוס חבוש בבית האסורים:

Atos 25

1 ENTRANDO pois Festo na província, subiu dali a três dias de Cesaréia a Jerusalém.

1 ויבא פסטוס אל המדינה ויעל אחרי שלשת ימים מקסרין לירושלים:

2 E o sumo sacerdote e os principais dos judeus compareceram perante ele contra Paulo, e lhe rogaram,

2 והכהן הגדול וראשי היהודים הודיעהו את ריבם עם פולוס:

3 Pedindo como favor contra ele que o fizesse vir a Jerusalém, armando ciladas para o matarem no caminho.

3 ויפצרו בו וישאלו ממנו לעשות חסד עמהם להביאו ירושלים והמה מתנכלים אתו להמיתו בדרך:

4 Mas Festo respondeu que Paulo estava guardado em Cesaréia, e que ele brevemente partiria para lá.

4 ויען אותם פסטוס כי עצור פולוס בקסרין וכי גם הוא ישוב שמה בקרוב:

5 Os que pois, disse, de entre vós têm poder, desçam comigo e, se neste varão houver algum crime, acusem-no.

5 ויאמר לכן ירדו אתי העצומים שבכם ואם יש מאום באיש הזה יענו בו:

6 E, não se demorando entre eles mais de dez dias, desceu a Cesaréia; e no dia seguinte, assentando-se no tribunal, mandou que trouxessem Paulo.

6 וישב בתוכם יותר מימים עשרה וירד אל קסרין וממחרת ישב על כסא המשפט ויצו להביא את פולוס:

7 E, chegando ele, o rodearam os judeus que haviam descido de Jerusalém, trazendo contra Paulo muitas e graves acusações, que não podiam provar.

7 הוא בא והיהודים אשר ירדו מירושלים סבבהו ויאשימו את פולוס באשמות רבות וקשות אשר לא יכלו להוכיח:

8 Mas ele, em sua defesa disse: Eu não pequei em coisa alguma contra a lei dos judeus, nem contra o templo, nem contra César.

8 והוא הצטדק לאמר לא חטאתי במאומה לא לדת היהודים ולא למקדש ולא לקיסר:

9 Todavia Festo, querendo comprazer aos judeus, respondendo a Paulo, disse: Queres tu subir a Jerusalém, e ser lá perante mim julgado acerca destas coisas?

9 ופסטוס חפץ להתרצות אל היהודים ויען את פולוס ויאמר התחפץ לעלות ירושלים להשפט על אלה לפני שמה:

10 Mas Paulo disse: Estou perante o tribunal de César, onde convém que seja julgado; não fiz agravo algum aos judeus, como tu muito bem sabes.

10 ויאמר פולוס לפני כסא משפט הקיסר אני עמד ושם נכון לי להשפט לא הרעתי ליהודים כאשר ידעת היטב גם אתה:

11 Se fiz algum agravo, ou cometi alguma coisa digna de morte, não recuso morrer; mas, se nada há das coisas de que estes me acusam, ninguém me pode entregar a eles; apelo para César.

11 אם הרעתי ויש בי דבר משפט מות בל אחשך נפשי ממות ואם אין בי מאומה מכל אשר הם ענים בי איש לא יוכל להסגירני אל ידם את הקיסר אני קורא לדיני:

12 Então Festo, tendo falado com o conselho, respondeu: Apelaste para César? Para César irás.

12 ויועץ פסטוס עם יועציו ויען אתו לאמר את הקיסר קראת אל הקיסר תלך:

13 E, passados alguns dias, o rei Agripa e Berenice vieram a Cesaréia, a saudar Festo.

13 ויהי אחרי ימים וירדו המלך אגרפס וברניקה אל קסרין לשאל לשלום פסטוס:

14 E, como ali ficassem muitos dias, Festo contou ao rei os negócios de Paulo, dizendo: Um certo varão foi deixado por Félix aqui preso,

14 ויהי כי ארכו להם הימים שם ויספר פסטוס למלך את ריב פולוס לאמר יש פה איש אשר פיליכס הניחו אסור:

15 Por cujo respeito os principais dos sacerdotes e os anciãos dos judeus, estando eu em Jerusalém, compareceram perante mim, pedindo sentença contra ele.

15 ובהיותי בירושלים דברו אלי ראשי הכהנים וזקני היהודים על אדותיו ויבקשו ממני לחרץ משפטו:

16 Aos quais respondi não ser costume dos romanos entregar algum homem à morte, sem que o acusado tenha presente os seus acusadores, e possa defender-se da acusação.

16 ואען אותם כי אין מנהג הרומיים למגן איש לאבד בטרם יעמד הנשטן לנכח שטניו ונתן לו מקום להצטדק מן השטנה:

17 De sorte que, chegando eles aqui juntos, no dia seguinte, sem fazer dilação alguma, assentado no tribunal, mandei que trouxessem o homem,

17 ולכן כאשר באו הנה יחד חשתי ולא התמהמהתי כי ממחרת היום ישבתי על כסא המשפט ואצוה להביא את האיש:

18 Acerca do qual, estando presentes os acusadores, nenhuma coisa apontaram daquelas que eu suspeitava.

18 ויעמדו עליו שטניו ולא הביאו עליו דבר רע מאשר הייתי חשד אתו:

19 Tinham, porém, contra ele algumas questões acerca da sua superstição, e de um tal Jesus, defunto, que Paulo afirmava viver.

19 רק היו להם דברי ריבת לנגדו על עבודת אלהיהם ועל מת אחד ישוע שמו אשר אמר עליו פולוס כי הוא חי:

20 E, estando eu perplexo acerca da inquirição desta causa, disse se queria ir a Jerusalém, e lá ser julgado acerca destas coisas.

20 ותכבד בעיני השאלה הזאת ואמר החפץ אתה ללכת ירושלים ולהשפט שם על אלה:

21 E, apelando Paulo para que fosse reservado ao conhecimento de Augusto, mandei que o guardassem até que o envie a César.

21 אבל פולוס שאל להניחו במשמר עד צאת משפטו מלפני אגוסטוס ואצוה לשמרו עד אשר אשלח אתו אל הקיסר:

22 Então Agripa disse a Festo: Bem quisera eu também ouvir esse homem. E ele disse: Amanhã o ouvirás.

22 ויאמר אגרפס אל פסטוס גם אני חפץ לשמע את האיש ויאמר מחר תשמענו:

23 E, no dia seguinte, vindo Agripa e Berenice, com muito aparato, entraram no auditório com os tribunos e varões principais da cidade, sendo trazido Paulo por mandado de Festo.

23 ויהי ממחרת כבוא אגרפס וברניקה בהוד גדול ויבאו אל אלם המשמעת המה ושרי האלף ונגידי העיר ויצו פסטוס ויביאו את פולוס:

24 E Festo disse: Rei Agripa, e todos os varões que estais presentes connosco: aqui vedes um homem de quem toda a multidão dos judeus me tem falado, tanto em Jerusalém como aqui, clamando que não convém que viva mais.

24 ויאמר פסטוס אגרפס המלך וכל האישים אשר אתם פה אתנו הנכם ראים את האיש אשר בעבורו פגעו בי כל המון היהודים גם בירושלים וגם פה ויצעקו כי אינו בדין שיחיה עוד:

25 Mas, achando eu que nenhuma coisa digna de morte fizera, e apelando ele mesmo também para Augusto, tenho determinado enviar-lho.

25 ואני כאשר הכרתי כי לא עשה דבר לחיבו מיתה והוא גם הוא קרא את אגוסטוס לדינו יעצתי לשלח אתו שמה:

26 Do qual não tenho coisa alguma certa que escreva ao meu senhor, e por isso perante vós o trouxe, principalmente perante ti, ó rei Agripa, para que, depois de interrogado, tenha alguma coisa que escrever.

26 אך אין לי לכתב עליו דבר נכון לאדנינו ובעבור זאת הביאתיו לפניכם וביותר לפניך המלך אגרפס למען יחקר וידעתי מה אכתב:

27 Porque me parece contra a razão enviar um preso, e não notificar contra ele as acusações.

27 כי לא יתכן בעיני לשלוח אסיר מבלי הודיע גם את עלילת הדברים אשר שמו לו:

Atos 26

1 DEPOIS Agripa disse a Paulo: Permite-se-te que te defendas. Então Paulo, estendendo a mão em sua defesa, respondeu:

1 ויאמר אגרפס אל פולוס נתן לך לדבר בעד נפשך אז יצטדק פולוס ויושט את ידו ויאמר:

2 Tenho-me por venturoso, ó rei Agripa, de que perante ti me haja hoje de defender de todas as coisas de que sou acusado pelos judeus;

2 מאשר אני את נפשי המלך אגרפס כי לפניך אצטדק היום על כל אשר שטנים אתי היהודים:

3 Mormente sabendo eu que tens conhecimento de todos os costumes e questões que há entre os judeus; pelo que te rogo que me ouças com paciência.

3 כי אתה ידע היטב כל המנהגים והשאלות אשר בין היהודים ועל כן אשאלה מאתך לשמע אתי כארך רוחך:

4 A minha vida, pois, desde a mocidade, qual haja sido, desde o princípio, em Jerusalém, entre os da minha nação, todos os judeus a sabem.

4 הנה את דרכי מנעורי אשר התהלכתי בה מאז בתוך עמי ובירושלים ידעים אותה כל היהודים:

5 Sabendo de mim desde o principio (se o quiserem testificar), que, conforme a mais severa seita da nossa religião, vivi fariseu.

5 כי מימים ראשונים ידעוני אם ירצו להעיד כי כפרוש התנהגתי על פי הכת המקפדת ביותר בעבודתנו:

6 E agora pela esperança da promessa que por Deus foi feita a nossos pais, estou aqui e sou julgado.

6 ועתה אני עמד להשפט על תקות ההבטחה אשר הבטיחה האלהים את אבותינו:

7 À qual as nossas doze tribos esperam chegar, servindo a Deus continuamente, noite e dia. Por esta esperança, ó rei Agripa, eu sou acusado pelos judeus.

7 ואשר שנים עשר שבטינו מיחלים להגיע לה בעבדם את יהוה תמיד יומם ולילה על דבר התקוה הזאת אגרפס המלך שטנים אותי היהודים:

8 Pois quê? Julga-se coisa incrível entre vós que Deus ressuscite os mortos?

8 מדוע יפלא בעיניכם כי האלהים יחיה מתים:

9 Bem tinha eu imaginado que contra o nome de Jesus nazareno devia eu praticar muitos actos;

9 הן לפנים אני חשבתי צדקה לצרר את שם ישוע הנצרי עד מאד:

10 O que também fiz em Jerusalém. E, havendo recebido poder dos principais dos sacerdotes, encerrei muitos dos santos nas prisões; e quando os matavam eu dava o meu voto contra eles.

10 כאשר עשיתי בירושלים וגם קדושים רבים אני הסגרתי לבתי כלאים ברשיון אשר קבלתי מאת הכהנים הגדולים וכשנהרגו הסכמתי:

11 E, castigando-os muitas vezes por todas as sinagogas, os obriguei a blasfemar. E, enfurecido demasiadamente contra eles, até nas cidades estranhas os persegui.

11 ובכל בתי הכנסיות יסרתי אתם פעמים רבות ואנסתים לגדף
ואתהוללה בם עד מאד וארדפם עד לערים אשר חוצה לארץ:

12 Sobre o que, indo então a Damasco, com poder e comissão dos principais dos sacerdotes,

12 ויהי בלכתי על זאת לדמשק ברשיון הכהנים הגדולים ובמצותם:

13 Ao meio dia, ó rei, vi no caminho uma luz do céu, que excedia o esplendor do sol, cuja claridade me envolveu a mim e aos que iam comigo.

13 והנה אדני המלך בצהרים בדרך ראיתי אור צח מזהר השמש אשר
משמים נגה עלי מסביב ועל ההלכים אתי:

14 E, caindo nós todos por terra, ouvi uma voz que me falava, e em língua hebraica dizia: Saulo, Saulo, porque me persegues? Dura coisa te é recalcitrar contra os aguilhões.

14 ונפל כלנו ארצה ואשמע קול מדבר אלי בלשון עברית לאמר שאול
שאול למה תרדפני קשה לך לבעט בדרבנות:

15 E disse eu: Quem és, Senhor? E ele respondeu: Eu sou Jesus, a quem tu persegues;

15 ואמר מי אתה אדני ויאמר אנכי ישוע אשר אתה רדף:

16 Mas levanta-te e põe-te sobre teus pés, porque te apareci por isto, para te pôr por ministro e testemunha tanto das coisas que tens visto como daquelas pelas quais te aparecerei ainda;

16 אבל קום ועמד על רגליך כי לבעבור זאת נראיתי אליך לבחר בך
למשרת ולעד על אשר ראית ועל אשר אראך:

17 Livrando-te deste povo, e dos gentios, a quem agora te envio,

17 בהצילי אותך מן העם ומן הגוים אשר אשלחך עתה אליהם:

18 Para lhes abrires os olhos, e das trevas os converteres à luz, e do poder de Satanás a Deus; a fim de que recebam a remissão dos pecados pela fé em mim.

18 לפקח את עיניהם למען ישובו מחשך לאור ומיד השטן אל האלהים וימצאו באמונתם בי את סליחת החטאים ואת הנחלה בתוך המקדשים:

19 Pelo que, ó rei Agripa, não fui desobediente à visão celestial.

19 על כן המלך אגרפס לא המריתי את המראה אשר ראיתי מן השמים:

20 Antes anunciei primeiramente aos que estão em Damasco e em Jerusalém, e por toda a terra da Judéia, e aos gentios, que se emendassem e se convertessem a Deus, fazendo obras dignas de arrependimento.

20 כי אם קראתי ראשונה לישבי דמשק וירושלים ובכל ארץ יהודה וגם לגוים כי ינחמו וישובו אל האלהים ויעשו מעשים ראוים לתשובה:

21 Por causa disto os judeus lançaram mão de mim no templo, e procuraram matar-me.

21 ובגלל הדבר הזה תפשו אתי היהודים במקדש ויבקשו להמיתני:

22 Mas, alcançando socorro de Deus, ainda até ao dia de hoje permaneço dando testemunho tanto a pequenos como a grandes, não dizendo nada mais do que o que os profetas e Moisés disseram que devia acontecer,

22 והאלהים היה בעזרי ועד היום הזה עמד אני ומעיד לפני קטן וגדול ואינני מדבר דבר זולתי אשר דברו הנביאים ומשה כי עתידות הנה להיות:

23 Isto é, que o Cristo devia padecer, e, sendo o primeiro da ressurreição dos mortos, devia anunciar a luz a este povo e aos gentios.

23 כי המשיח מענה הוא וכי ראשון הוא לקמים מן המתים להפיץ אור בעם ובגוים:

24 E, dizendo ele isto em sua defesa, disse Festo em alta voz: Estás louco, Paulo: as muitas letras te fazem delirar.

24 ויהי הוא מצטדק כזאת ויען פסטוס בקול גדול לאמר הנך משתגע פולוס רב הלמוד הביאך לידי שגעון:

25 Mas ele disse: Não deliro ó potentíssimo Festo; antes digo palavras de verdade e de um são juízo.

25 ויאמר פולוס אינני משגע פסטוס האדיר כי אם דברי אמת וטעם אביע:

26 Porque o rei, diante de quem falo com ousadia, sabe estas coisas, pois não creio que nada disto lhe é oculto; porque isto não se fez em qualquer canto,

26 כי המלך יודע את אלה ועל זאת גם בבטחון אני מדבר אליו יען אשר לא אאמין כי נעלם ממנו דבר מן הדברים האלה כי לא בקרן זוית נעשתה זאת:

27 Crês tu nos profetas, ó rei Agripa? Bem sei que crês.

27 המלך אגרפס המאמין אתה בנביאים ידעתי כי מאמין אתה:

28 E disse Agripa a Paulo: Por pouco me queres persuadir a que me faça cristão!

28 ויאמר אגרפס אל פולוס עוד מעט ופתיתני להיות נצרי:

29 E disse Paulo: Prouvera a Deus que, ou por pouco ou por muito, não somente tu, mas também todos quantos hoje me estão ouvindo, se tornassem tais qual eu sou, excepto estas cadeias.

29 ויאמר פולוס אבקשה מאלהים אשר אם במעט ואם בהרבה לא אתה
לבדך כי גם כל השמעים אותי יהיו כמוני זולתי המוסרות האלה:

30 E, dizendo ele isto, se levantou o rei, e o presidente, e
Berenice, e os que com eles estavam assentados.

30 ויהי בדברו הדבר הזה ויקם המלך וההגמון וברניקה והישבים אתם:

31 E, apartando-se dali, falavam uns com os outros, dizendo: Este
homem nada fez digno de morte ou de prisões.

31 ויסורו החדרה וידברו איש אל רעהו לאמר האיש הזה לא עשה דבר
אשר יהיה עליו חיב מיתה או מוסרות:

32 E Agripa disse a Festo: Bem podia soltar-se este homem, se
não houvera apelado para César.

32 ויאמר אגרפס אל פסטוס האיש הזה יוכל להפטר לולא קרא את
הקיסר לדינו:

Atos 27

1 E, COMO se determinou que havíamos de navegar para a Itália
entregaram Paulo, e alguns outros presos, a um centurião por
nome Júlio, da coorte augusta.

1 וכאשר נגמר הדין כי נעבר באניה אל איטליא מסרו את פולוס ומקצת
אסירים אחרים אל שר המאה לגדוד אגוסטוס ושמו יוליוס:

2 E, embarcando nós em um navio adramitino partimos
navegando pelos lugares da costa da Ásia, estando connosco
Aristarco, macedónio, de Tessalónica.

2 ונרד אל אניה אדרמטית נכנים לבוא על פני חוף אסיא ונעבר הימה ויהי
אתנו ארסטרכוס מוקדון מן תסלוניקי:

3 E chegámos no dia seguinte a Sidom, e Júlio, tratando Paulo humanamente, lhe permitiu ir ver os amigos, para que cuidassem dele.

3 וממחרת הגענו אל צידון ויוליוס עשה עם פולוס חסד וינח לו ללכת אל מידעיו להעזר בידם:

4 E, partindo dali, fomos navegando abaixo de Chipre, porque os ventos eram contrários.

4 ונלך משם ונעבר בסביבות קפרוס כי הרוחות היו לנגדנו:

5 E, tendo atravessado o mar, ao longo da Cilícia e Panfília, chegámos a Mira, na Lícia.

5 ונעבר את הים אשר לפני קיליקיא ופמפוליא ונבא אל מורא אשר בלוקיא:

6 E, achando ali o centurião um navio de Alexandria, que navegava para a Itália, nos fez embarcar nele.

6 וימצא שם שר המאה אניה אלכסנדרית באה לאיטליא ויעבירנו לתוכה:

7 E, como por muitos dias navegássemos vagarosamente, havendo chegado apenas defronte de Cnido, não nos permitindo o vento ir mais adiante, navegámos abaixo de Creta, junto de Salmona.

7 והאניה הלכה בכבדות ימים רבים ואחרי אשר יגענו ובאנו אל מול קנידוס לא הניחנו הרוח לחתר אל היבשה ונעבר מצד לקריטי על פני הר סלמוני:

8 E, costeando-a dificilmente, chegámos a um lugar chamado Bons Portos, perto do qual estava a cidade de Laséia.

8 ואחרי אשר עברנו בתלאות באנו למקום אחד נקרא קלילמני אשר קרובה לו עיר ושמה לסיא:

9 E, passado muito tempo, e sendo já perigosa a navegação, pois também o jejum já tinha passado, Paulo os admoestava,

9 ויהי מקץ ימים רבים כאשר באה עת הסכנה לירדי הים כי גם הצום כבר עבר ויזהר אתם פולוס:

10 Dizendo-lhes: Varões, vejo que a navegação há-de ser incómoda, e com muito dano, não só para o navio e carga, mas também para as nossas vidas.

10 ויאמר אליהם אנשים ראה אני כי הליכתנו תהיה אך מרי ונזק גדול לא לבד למעמסה ולאניה כי אם גם לנפשותינו:

11 Mas o centurião cria mais no piloto e no mestre, do que no que dizia Paulo.

11 ושר המאה לא שמע אל דברי פולוס כי אם אל רב החבל ואל בעל האניה:

12 E, como aquele porto não era cómodo para invernar, os mais dêles foram de parecer que se partisse dali para ver se podiam chegar a Fénix, que é um porto de Creta que olha para a banda do vento da África e do Coro, e invernar ali.

12 ובאשר החוף איננו טוב לעמד בו בימי הסתיו יעצו הרבים לעבר משם לאמר אולי נוכל הגיע לפיניכס וישבנו שם בימי הסתו והוא חוף בקריטי פונה דרך הדרום מערבה ודרך הצפון מערבה:

13 E, soprando o sul brandamente, lhes pareceu terem já o que desejavam, e, fazendo-se de vela, foram de muito perto costeando Creta.

13 ורוח נשבת לאט מדרום ויחשבו כי תצלח עצתם בידם ויעלו העוגין ויעברו לעמת שפת קריטי:

14 Mas não muito depois deu nela um pé de vento, chamado Euro-aquilão.

14 ויהי כמעט אחרי כן ותפגע בה רוח נחשל הנקראה אוריקלידון:

15 E, sendo o navio arrebatado, e não podendo navegar contra o vento, dando de mão a tudo, nos deixámos ir à-tôa.

15 ותטרף האניה ולא יכלה לעמד נגד הרוח ונרף ידינו ממנה וננדף:

16 E, correndo abaixo de uma pequena ilha chamada Clauda, apenas pudémos ganhar o batel.

16 ותרץ האניה אל עבר אי קטן הנקרא קלודה וכמעט לא יכלנו לאחז העברה:

17 E, levado este para cima usaram de todos os meios, cingindo o navio; e, temendo darem à costa na Sirte, amainadas as velas, assim foram à-toa.

17 ואחרי משכם אותה אליהם ויקחו לעזר את כל אשר השיגה ידם ויחשבו את דפני האניה ומיראתם פן יפלו אל בין רכסי החול הורידו את כלי המפרש וכה נדפו:

18 E, andando nós agitados por uma veemente tempestade, no dia seguinte aliviaram o navio.

18 ויהי הסער הולך וסער עלינו וממחרת הטילו את המעמסה אל הים:

19 E ao terceiro dia nós mesmos, com as nossas próprias mãos, lançámos ao mar a armação do navio.

19 וביום השלישי הטלנו בידינו את כלי האניה אל הים:

20 E, não aparecendo, havia já muitos dias, nem sol nem estrelas, e caindo sobre nós uma não pequena tempestade, fugiu-nos toda a esperança de nos salvarmos.

20 ויהי ימים רבים גם השמש גם הכוכבים לא נראו והסערה חזקה עלינו עד מאד ותכרת ממנו כל תקות ישועה:

21 E, havendo já muito que se não comia, então Paulo, pondo-se em pé no meio dêles, disse: Fora, na verdade; razoável, ó varões, ter-me ouvido a mim e não partir de Greta, e assim evitariam este incómodo e esta perdição.

21 ופולוס עמד בתוכם אחרי האריכם בצום ויאמר אנשים לו שמעתם אלי ולא יצאתם מקריטי כי אז לא קרנו הנזק הזה במריכם:

22 Mas agora vos admoesto a que tenhais bom ânimo, porque não se perderá a vida de nenhum de vós, mas somente o navio.

22 ועתה אני אמר אליכם חזקו ואמצו כי לא תאבד נפש מכם בלתי הספינה לבדה:

23 Porque esta mesma noite o anjo de Deus, de quem eu sou, e a quem sirvo, esteve comigo,

23 כי בלילה הזה נצב עלי מלאך האלהים אשר לו אנכי ואשר אני עבד אתו:

24 Dizendo: Paulo, não temas; importa que sejas apresentado a César, e eis que Deus te deu todos quantos navegam contigo.

24 ויאמר אל תירא פולוס עליך עוד לעמד לפני הקיסר ועתה הנה נתן לך האלהים את כל ההלכים אתך באניה:

25 Portanto, ó varões, tende bom ânimo; porque creio em Deus, que há-de acontecer assim como a mim me foi dito.

25 על כן אנשים חזקו ואמצו כי מאמין אני לאלהים כי כן יהיה כאשר נאמר אלי:

26 É contudo necessário irmos dar numa ilha.

26 אך השלך נשלך אל אחד האיים:

27 E, quando chegou a décima quarta noite, sendo impelidos de uma e outra banda no mar Adriático, lá pela meia noite suspeitaram os marinheiros que estavam próximos de alguma terra.

27 ויהי כבוא ליל ארבעה עשר לטלטולנו בים אדריה כחצות הלילה ויחשבו המלחים כי קרבה להם יבשת:

28 E, lançando o prumo, acharam vinte braças; e, passando um pouco mais adiante, tornando a lançar o prumo, acharam quinze braças.

28 ויורידו את האנך וימצאו עמק הים עשרים קומה ויעברו מעט ויוסיפו להוריד את האנך וימצאו קומות חמש עשרה:

29 E, temendo ir dar em alguns rochedos, lançaram da popa quatro âncoras, desejando que viesse o dia.

29 וייראו פן יפגעו בשני הסלעים וישליכו מעל אחורי האניה ארבעה עוגינים אל הים ויכספו לאור היום:

30 Procurando, porém, os marinheiros fugir do navio, e tendo já deitado o batel ao mar, como que querendo lançar as âncoras pela proa,

30 והמלחים בקשו לברח מן האניה ויורידו את העברה אל הים באמרם כי יש את נפשם לשלח עוגינים גם מראש האניה:

31 Disse Paulo ao centurião e aos soldados: Se estes não ficarem no navio, não podereis salvar-vos.

31 ויאמר פולוס אל שר המאה ואל אנשי הצבא לאמר אם אלה לא ישבו אתנו באניה לא תוכלו אתם להושע:

32 Então o soldados cortaram os cabos do batel, e o deixaram cair.

32 ויקצצו אנשי הצבא את חבלי העברה ויתנוה לנפול:

33 E, entretanto que o dia vinha, Paulo exortava a todos a que comessem alguma coisa, dizendo: É já hoje o décimo dia que esperais, e permaneceis sem comer, não havendo provado nada.

33 והבקר טרם יאור ופולוס מבקש מכלם לטעם לחם לאמר היום יום ארבעה עשר אשר חכיתם צמים ולא טעמתם מאומה:

34 Portanto, exorto-vos a que comais alguma coisa, pois é para a vossa saúde; porque nem um cabelo cairá da cabeça de qualquer de vós.

34 על כן קרא אני אתכם לטעם לחם כי הוא למחיתכם כי איש איש מכם לא יפל משערת ראשו ארצה:

35 E, havendo dito isto, tomando o pão, deu graças a Deus na presença de todos; e, partindo-o, começou a comer.

35 הוא דבר את הדברים האלה והוא לקח את הלחם ויודה לאלהים לפני כלם ויבצע ויחל לאכל:

36 E, tendo já todos bom ânimo, puseram-se também a comer.

36 ויאמץ לב כלם ויטעמו אכל גם המה:

37 E éramos por todos no navio duzentas e setenta e seis almas.

37 ואנחנו כל נפש אשר באניה מאתים ושבעים ושש:

38 E, refeitos com a comida, aliviaram o navio, lançando o trigo ao mar.

38 ויאכלו לשבעה ויקלו מעל האניה ויטילו את הצדה אל הים:

39 E, sendo já dia, não conheceram a terra; enxergaram porém uma enseada que tinha praia; e consultaram-se sobre se deveriam encalhar nela o navio.

39 הבקר אור ולא הכירו את הארץ אבל ראו כמפרץ וחוף לו ויועצו לנהג
אליו את האניה אם יוכלו:

40 E, levantando as âncoras, deixaram-no ir ao mar, largando também as amarras do leme; e, alçando a vela maior ao vento, dirigiram-se para a praia.

40 ויגדעו את העוגינים ויעזבום לים ויתירו גם את מיתרי המנהיג ויפרשו
מפרש התרן אל פני הרוח ויבקשו לבא אל החוף:

41 Dando, porém, num lugar de dois mares, encalharam ali o navio; e, fixa a proa, ficou imóvel, mas a popa abria-se com a força das ondas.

41 ויפגעו במקום אשר הים משני עבריו ותדבק בו האניה ותעמד ראשה
לא ינוע ואחוריה נשברו משאון הגלים:

42 Então a ideia dos soldados foi que matassem os presos para que nenhum fugisse, escapando a nado.

42 ותהי עצת אנשי הצבא להמית את האסירים פן ישחה איש מהם
וימלט:

43 Mas o centurião, querendo salvar a Paulo, lhes estorvou este intento; e mandou que os que pudessem nadar se lançassem primeiro ao mar, e se salvassem em terra;

43 ושר המאה חפץ להציל את פולוס וינא את עצתם ויאמר מי ידע
לשחות ירד ויעבר ליבשה בראשנה והנשארים אלה על קרשים ואלה על
שברי האניה:

44 E os demais, uns em tábuas e outros em coisas do navio. E assim aconteceu que todos chegaram à terra a salvo.

44 ויהי כן וימלטו כלם אל היבשה:

Atos 28

1 E HAVENDO escapado, então souberam que a ilha se chamava Malta.

1 וכאשר נמלטנו נודע לנו כי שם האי מליטי:

2 E os bárbaros usaram connosco de não pouca humanidade; porque, acendendo uma grande fogueira, nos recolheram a todos por causa da chuva que caía, e por causa do frio.

2 והנכרים לא המעיטו חסדם עמנו כי בערו אש ויאספו את כלנו אליהם מפני הגשם היורד ומפני הקר:

3 E, havendo Paulo ajuntado uma quantidade de vides, e pondo-as no fogo, uma víbora, fugindo do calor, lhe acometeu a mão.

3 ופולוס אסף לו ערמת קצים וישם על המוקד ומן החם יצא אפעה ויאחז בידו:

4 E os bárbaros, vendo-lhe a bicha pendurada na mão, diziam uns aos outros: Certamente este homem é homicida, visto como, escapando do mar, a Justiça não o deixa viver.

4 ויראו הנכרים את החיה תלויה על ידו ויאמרו איש אל רעהו אכן רצח האיש הזה אשר הנקמה לא הניחה לו לחיות אף כי נמלט מן הים:

5 Mas, sacudindo ele a bicha no fogo, não padeceu nenhum mal.

5 והוא נער את החיה מעל ידו אל תוך האש ולא הרעה לו מאומה:

6 E eles esperavam que viesse a inchar ou a cair morto de repente; mas tendo esperado já muito, e vendo que nenhum incómodo lhe sobrevinha, mudando de parecer, diziam que era um deus.

6 והם הוחילו אשר יצבה גופו או אשר יפל מת פתאם ויחילו עד בוש והנה לא קרהו כל אסון ויהפך לבם ויאמרו כי אלהים הוא:

7 E ali, próximo daquele lugar, havia umas herdades que pertenciam ao principal da ilha, por nome Públio, o qual nos recebeu e hospedou benignamente por três dias.

7 ובסביבו המקום ההוא היו שדות אשר לראש אנשי האי ושמו פובליוס הוא הביא אתנו לביתו ויכלכל אתנו בטובו שלשת ימים:

8 E aconteceu estar de cama enfermo de febres e disenteria o pai de Públio, que Paulo foi ver, e, havendo orado, pôs as mãos sobre ele, e o curou.

8 ואבי פובליוס מוטל למשכב בקדחת ובמחלה המעים ויבא אליו פולוס ויתפלל וישם עליו את ידיו וירפאהו:

9 Feito pois isto, vieram também ter com ele os demais que na ilha tinham enfermidades, e sararam.

9 ואחרי המעשה הזה באו גם החלים האחרים אשר באי וירפאו:

10 Os quais nos distinguiram também com muitas honras; e, havendo de navegar, nos proveram das coisas necessárias.

10 ויכבדנו כבוד גדול ובלכתנו משם ספקו לנו די צרכנו:

11 E três meses depois partimos num navio de Alexandria que invernava na ilha, o qual tinha por insígnia Castor e Pólux.

11 ואחרי שלשת חדשים עברנו משם באניה אלכסנדרית אשר ישבה באי בימי הסתו ואות דגלה התאומים:

12 E, chegando a Siracusa, ficámos ali três dias.

12 ונבא אל סרקוסא ונשב שם שלשת ימים:

13 Donde, indo costeando, viemos a Régio; e soprando, um dia depois, um vento do sul, chegámos no segundo dia a Puteolos,

13 משם סבנו ונבא אל רגיון ובנשב רוח דרומית ביום המחרת באנו ביום השני אל פוטיולי:

14 Onde, achando alguns irmãos, nos rogaram que por sete dias ficássemos com eles; e depois nos dirigimos a Roma.

14 ושם מצאנו אחים ויבקשו ממנו לשבת אתם שבעת ימים ובכן הלכנו אל רומי:

15 E de lá ouvindo os irmãos novas de nós, nos saíram ao encontro à praça de Apio e às três Vendas, e Paulo, vendo-os, deu graças a Deus, e tomou ânimo.

15 וישמעו האחים את בואנו ויצאו משם לקראתנו עד לשוק אפיוס ועד לשלשת החניות וירא אתם פולוס ויודה לאלהים ויתחזק:

16 E, logo que chegámos a Roma, o centurião entregou os presos ao general dos exércitos; mas a Paulo se lhe permitiu morar sobre si à parte, com o soldado que o guardava.

16 ואחר באנו אל רומי העביר שר המאה את האסירים אל שר הצבא ולפולוס הניחו לשבת לבדו עם איש הצבא השמר אותו:

17 E aconteceu que, três dias depois, Paulo convocou os principais dos judeus, e, juntos eles, lhes disse: Varões irmãos, não havendo eu feito nada contra o povo, ou contra os ritos paternos, vim contudo preso desde Jerusalém, entregue nas mãos dos romanos;

17 ויהי אחרי שלשת ימים ויקרא פולוס אליו את ראשי היהודים ויקהלו אליו ויאמר אליהם אנשים אחים אף כי לא מעלתי מעל בעמנו ובחקות אבותינו אסרוני בירושלים וימסרוני לידי הרומיים:

18 Os quais, havendo-me examinado, queriam soltar-me, por não haver em mim crime algum de morte.

18 והם אחרי חקרם אתי אמרו לפטרני כי לא נמצא בי משפט מות:

19 Mas, opondo-se os judeus, foi-me forçoso apelar para César, não tendo, contudo, de que acusar a minha nação.

19 והיהודים קמו בי ואאנס לקרא את הקיסר לדיני אך אין נפשי לשטון את עמי בדבר:

20 Por esta causa vos chamei, para vos ver e falar; porque pela esperança de Israel estou com esta cadeia.

20 ובעבור זאת קראתי לכם לראותכם ולדבר עמכם כי בגלל תקות ישראל אסור אני בכבל הזה:

21 Então eles lhe disseram: Nós não recebemos acerca de ti cartas algumas da Judéia, nem veio aqui algum dos irmãos, que nos anunciasse ou dissesse de ti mal algum.

21 ויאמרו אליו לא קבלנו על אדותיך אגרות מארץ יהודה ולא בא הנה אחד מן האחים אשר הגיד או דבר עליך דבר רע:

22 No entanto bem quiséramos ouvir de ti o que sentes; porque, quanto a esta seita, notório nos é que em toda a parte se fala contra ela.

22 אמנם חפצים אנחנו לשמע את אשר בלבבך כי נודע לנו אשר בכל מקום יריבו אל הכת הזאת:

23 E, havendo-lhe eles assinalado um dia, muitos foram ter com ele à pousada, aos quais declarava com bom testemunho o reino de Deus, e procurava persuadi-los à fé de Jesus, tanto pela lei de Moisés como pelos profetas, desde pela manhã até à tarde.

23 וישימו לו יום מועד ויבאו אליו רבים אל מלונו ויעד בהם ויבאר את מלכות אלהים ויוכח להם עניני ישוע מתורת משה ומן הנביאים מבקר עד ערב:

24 E alguns criam no que se dizia; mas outros não criam.

24 ויש אשר שמעו אל דבריו ויש אשר לא האמינו:

25 E, como ficaram entre si discordes, se despediram, dizendo Paulo esta palavra: Bem falou o Espírito Santo a nossos pais pelo profeta Isaías,

25 ויחלקו בדעתם ויסורו ללכת לדרכם בדבר פולוס הדבר האחד הזה היטב דבר רוח הקדש לאבותינו בפי ישעיהו הנביא לאמר:

26 Dizendo: Vai a este povo, e diz: De ouvido ouvireis, e de maneira nenhuma entendereis; e, vendo, vereis, e de maneira nenhuma percebereis.

26 לך ואמרת לעם הזה שמעו שמוע ואל תבינו וראו ראו ואל תדעו:

27 Porquanto o coração deste povo está endurecido, e com os ouvidos ouviram pesadamente, e fecharam os olhos, para que nunca com os olhos ouçam, nem do coração entendam, e se convertam e eu os cure.

27 כי שמן לב העם הזה ואזניו כבדו ואת עיניו השע פן יראה בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו יבין ושב ורפאתיו:

28 Seja-vos pois notório que esta salvação de Deus é enviada aos gentios, e eles a ouvirão.

28 לכן דעו כי לגוים נשלחה תשועת אלהים והמה ישמעו:

29 E, havendo ele dito isto, partiram os judeus, tendo entre si grande contenda.

29 ויהי בדברו זאת הלכו מאתו היהודים ויתוכחו הרבה איש עם רעהו:

30 E Paulo ficou dois anos inteiros na sua própria habitação que alugara, e recebia todos quantos vinham vê-lo,

30 ופולוס ישב שנתים ימים בביתו אשר שכר לו ויקבל את כל הבאים אליו:

31 Pregando o reino de Deus, e ensinando com toda a liberdade as coisas pertencentes ao Senhor Jesus Cristo, sem impedimento algum.

31 ויקרא את מלכות האלהים וילמד את דרכי ישוע המשיח אדנינו בכל
בטחון לבו ואין מנע:

Romanos

Romanos 1

1 PAULO, servo de Jesus Cristo, chamado para apóstolo, separado para o evangelho de Deus,

1 פולוס עבד ישוע המשיח מקרא להיות שליח ונבדל לבשורת אלהים:

2 O qual antes havia prometido pelos seus profetas nas santas escrituras,

2 אשר הבטיחה מלפנים ביד נביאיו בכתבי הקדש:

3 Acerca de seu Filho, que nasceu da descendência de Davi segundo a carne,

3 על דבר בנו הנולד מזרע דוד לפי הבשר:

4 Declarado Filho de Deus em poder, segundo o Espírito de santificação, pela ressurreição dos mortos - Jesus Cristo, Nosso Senhor,

4 אשר הוכן לבן האלהים בגבורה לפי רוח הקדשה בתחיתו מבין המתים הוא ישוע המשיח אדנינו:

5 Pelo qual recebemos a graça e o apostolado, para a obediência da fé entre todas as gentes pelo seu nome,

5 אשר בידו קבלנו חן ושליחות להקים משמעת האמונה בכל הגוים למען שמו:

6 Entre as quais sois também vós chamados para serdes de Jesus Cristo.

6 אשר בתוכם הנכם גם אתם קרואי ישוע המשיח:

7 A todos os que estais em Roma, amados de Deus, chamados santos: Graça e paz de Deus nosso pai, e do Senhor Jesus Cristo.

7 לכל אשר ברומי ידידי אלהים וקרואים להיות קדושים חסד ושלום לכם מאת האלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח:

8 Primeiramente dou graças ao meu Deus por Jesus Cristo, acerca de vós todos, porque em todo o mundo é anunciada a vossa fé.

8 בראשונה אודה לאלהי בישוע המשיח על כלכם אשר ספר אמונתכם בכל העולם:

9 Porque Deus, a quem sirvo em meu espírito, no evangelho de seu Filho, me é testemunha de como incessantemente faço menção de vós,

9 כי האלהים אשר אני עבד אתו ברוחי בבשורת בנו לעד לי כי תמיד אני מזכיר אתכם:

10 Pedindo sempre em minhas orações que nalgum tempo, pela vontade de Deus, se me ofereça boa ocasião de ir ter convosco.

10 בהעתירי בתפלותי בכל עת למען אשר רק הפעם אצליח ברצון אלהים
לבוא אליכם:

11 Porque desejo ver-vos, para vos comunicar algum dom espiritual, a fim de que sejais confortados;

11 כי נכסף נכספתי לראותכם ולחלק לכם אי זו מתת רוח למען תתחזקי:

12 Isto é: para que juntamente convosco eu seja consolado pela fé mutua, assim vossa como minha.

12 והוא להתנחם עמכם זה בזה באמונה אשר לכם וגם לי:

13 Não quero porém, irmãos, que ignoreis que muitas vezes propus ir ter convosco (mas até agora tenho sido impedido) para também ter entre vós algum fruto, como também entre os demais gentios.

13 ולא אכחד מכם אחי כי פעמים רבות שמתי על לבי לבוא אליכם אך
נמנע ממני עד הנה למען אמצא פרי גם בכם כמו ביתר הגוים:

14 Eu, sou devedor, tanto a gregos como a bárbaros, tanto a sábios como a ignorantes.

14 מחיב אנכי ליונים וגם ללעזים לחכמים וגם לפתאים:

15 E assim, quanto está em mim, estou pronto para também vos anunciar o evangelho, a vós que estais em Roma.

15 לכן נדבני לבי להשמיע את הבשורה גם אתכם אשר ברומי:

16 Porque não me envergonho do evangelho de Cristo, pois é o poder de Deus para salvação de todo aquele que crê; primeiro do judeu, e também do grego.

16 כי אינני בוש מבשורת המשיח באשר גבורת אלהים היא לתשועת כל
המאמין ליהודי בראשונה וכן גם ליוני:

17 Porque nele se descobre a justiça de Deus de fé em fé, como está escrito: Mas o justo viverá da fé.

17 כי תגלה בה צדקת אלהים מאמונה אל אמונה ככתוב וצדיק באמונתו יחיה:

18 Porque do céu se manifesta a ira de Deus sobre toda a impiedade e injustiça dos homens, que detêm a verdade em injustiça.

18 כי נגלה חרון אלהים מן השמים על כל רשעת בני אדם ועולתם אשר יעצרו את האמת בעולה:

19 Porquanto o que de Deus se pode conhecer neles se manifesta, porque Deus lho manifestou.

19 יען אשר דעת האלהים גלויה בקרבם כי האלהים הודיעם אותה:

20 Porque as suas coisas invisíveis, desde a criação do mundo, tanto o seu eterno poder, como a sua divindade, se entendem, e claramente se vêem pelas coisas que estão criadas, para que eles fiquem inescusáveis;

20 כי מהותו הנעלמה היא כחו הנצחי ואלהותו מעת נברא העולם תודע במעשים ותראה לבלתי היות להם להתנצל:

21 Porquanto, tendo conhecido a Deus, não o glorificaram como Deus, nem lhe deram graças, antes em seus discursos se desvaneceram, e o seu coração insensato se obscureceu.

21 יען בדעתם את האלהים לא כבדהו כאלהים וגם לא הודו לו כי אם הלכו אחרי ההבל במועצותיהם ויחשך לבם הנבער:

22 Dizendo-se sábios, tornaram-se loucos.

22 ובאמרם חכמים אנחנו היו לכסילים:

23 E mudaram a glória do Deus incorruptível em semelhança da imagem de homem corruptível, e de aves, e de quadrúpedes, e de répteis.

23 וימירו את כבוד האלהים אשר איננו נפסד בדמות צלם אדם הנפסד צלם כל עוף והולך על ארבע ורמש האדמה:

24 Pelo que também Deus os entregou às concupiscências, de seus corações, à imundícia, para desonrarem seus corpos entre si;

24 על כן גם נתנם האלהים לטמאה בתאות לבם לנבל גויותיהם איש את רעהו:

25 Pois mudaram a verdade de Deus em mentira, e honraram e serviram mais a criatura do que o Criador, que é bem-dito eternamente. Amen.

25 אשר המירו אמת האלהים בכזב ויכבדו ויעבדו את הבריה תחת בראה המברך לעולמים אמן:

26 Pelo que Deus os abandonou às paixões infames. Porque até as suas mulheres mudaram o uso natural, no contrário à natureza.

26 בעבור זאת נתנם האלהים לתאות בושה כי נשיהם החליפו את התשמיש כדרכן בשלא כדרכן:

27 E, semelhantemente, também os varões, deixando o uso natural da mulher, se inflamaram em sua sensualidade uns para com os outros, varão com varão, cometendo torpeza e recebendo em si mesmos a recompensa que convinha ao seu erro.

27 וכן גם הזכרים עזבו את תשמיש האשה כדרכה ויחמו זה בזה בתשוקתם ויעשו תועבה זכר עם זכר ויקחו שכר משובתם הראוי להם בעצם גופם:

28 E, como eles se não importaram de ter conhecimento de Deus, assim Deus os entregou a um sentimento perverso, para fazerem coisas que não convêm;

28 וכאשר מאסו להשיג האלהים בדעת נתנם האלהים בידי דעה נמאסה לעשות את אשר לא יתכן:

29 Estando cheios de toda a iniquidade, prostituição, malícia, avareza, maldade, cheios de inveja, homicídio, contenda, engano, malignidade;

29 וירב בקרבם כל חמס זנות ורשע בצע ואון וימלאו קנאה ורצח ומריבה ומרמה ותהפכות:

30 Sendo murmuradores, detractores, aborrecedores de Deus, injuriadores, soberbos, presunçosos, inventores de males, desobedientes aos pais e às mães;

30 הלכי רכיל ומלשינים שנאי אלהים וגאים וזדים והוללים וחשבי און ואינם שמעים בקול אבותם:

31 Néscios, infiéis nos contratos, sem afeição natural, irreconciliáveis, sem misericórdia;

31 נבערים מדעת ובגדים אכזרים נטרי שנאה ולא רחמנים:

32 Os quais, conhecendo a justiça de Deus (que são dignos de morte os que tais coisas praticam), não somente as fazem, mas também consentem aos que as fazem.

32 יודעים המה את משפט אלהים כי עשי אלה בני מות הם ולא לבד שיעשו את אלה כי גם רצתה נפשם בעשיהם:

Romanos 2

1 PORTANTO, és inescusável quando julgas, ó homem quem quer que sejas, porque te condenas a ti mesmo naquilo em que julgas a outro; pois tu, que julgas, fazes o mesmo.

1 לכן אין לך התנצלות אתה בן אדם הדן תהיה מי שתהיה כי במה שתדין את חברך תחיב את נפשך באשר אתה הדן תעשה כמעשהו:

2 E bem sabemos que o juízo de Deus é segundo a verdade sobre os que tais coisas fazem.

2 וידענו כי משפט אלהים כפי האמת על עשי אלה:

3 E tu, ó homem, que julgas os que fazem tais coisas, cuidas que, fazendo-as tu, escaparás ao juízo de Deus?

3 ואתה בן אדם הדן את אשר פעלו כאלה ועשית כמעשיהם התחשב להמלט ממשפט האלהים:

4 Ou desprezas tu as riquezas da sua benignidade, e paciência e longanimidade, ignorando que a benignidade de Deus te leva ao arrependimento?

4 או התבוז לעתרת טובו ולחמלתו ולארך רוחו ולא תתבונן כי טובת האלהים תדריך אתך לתשובה:

5 Mas, segundo a tua dureza e teu coração impenitente, entesouras ira para ti no dia da ira e da manifestação do juízo de Deus;

5 ובקשי לבבך הממאן לשוב תצבר לך עברה אל יום עברת האלהים ועת הגלות צדקת משפטו:

6 O qual recompensará cada um segundo as suas obras;

6 אשר ישלם לאיש כמעשהו:

7 A saber: a vida eterna aos que, com perseverança em fazer bem, procuram glória, e honra e incorrupção;

7 למתמידים בעשות הטוב ומבקשים את הכבוד וההדר ואת אשר איננו עבד יתן את חיי העולמים:

8 Mas a indignação e a ira aos que são contenciosos, e desobedientes à verdade e obedientes à iniquidade;

8 ועל בני המרי ואשר לא ישמעו לאמת כי אם לעולה שמעו חרון אף וחמה:

9 Tribulação e angústia sobre toda a alma do homem que obra o mal; primeiramente do judeu e também do grego;

9 צרה ומצוקה על כל נפש אדם עשה הרע על היהודי בראשונה וכן גם על היוני:

10 Glória, porém, e honra e paz a qualquer que obra o bem; primeiramente ao judeu e também ao grego;

10 וכבוד והדר ושלום לכל עשה הטוב ליהודי בראשונה וכן גם ליוני:

11 Porque, para com Deus, não há acepção de pessoas.

11 כי אין משא פנים עם האלהים:

12 Porque todos os que sem lei pecaram sem lei também perecerão; e todos os que sob a lei pecaram pela lei serão julgados.

12 כי כל אלה אשר חטאו בלי תורה גם בבלי תורה יאבדו ואשר חטאו בתורה גם על פי התורה ישפטו:

13 Porque os que ouvem a lei não são justos diante de Deus; mas os que praticam a lei hão-de ser justificados.

13 כי לא שמעי התורה צדיקים לפני האלהים כי אם עשי התורה הם יצדקו:

14 Porque, quando os gentios, que não têm lei, fazem naturalmente as coisas que são da lei, não tendo eles lei, para si mesmos são lei;

14 כי הגוים אשר אין להם תורה בעשותם כדברי התורה מאליהם גם באין תורה הם תורה לנפשם:

15 Os quais mostram a obra da lei escrita em seus corações, testificando juntamente a sua consciência, e os seus pensamentos, quer acusando-os, quer defendendo-os;

15 בהראותם מעשה התורה כתוב על לבם ודעתם מעידה בהם ומחשבותם בקרבם מחיבות זאת את זאת או גם מזכות:

16 No dia em que Deus há-de julgar os segredos dos homens, por Jesus Cristo, segundo o meu evangelho.

16 ביום אשר ישפט האלהים את כל תעלמות בני האדם ביד ישוע המשיח כפי בשורתי:

17 Eis que tu que tens por sobrenome judeu, e repousas na lei, e te glorias em Deus;

17 הן אתה נקרא בשם יהודי ונשענת על התורה והתהללת באלהים:

18 E sabes a sua vontade e aprovas as coisas excelentes, sendo instruído por lei;

18 וידעת הראוי ובהיותך מלמד בתורה תבין בין טוב לרע:

19 E confias que és guia dos cegos, luz dos que estão em trevas,

19 ובטחת בנפשך להיות מוליך העורים ואור להלכים בחשך:

20 Instruidor dos néscios, mestre de crianças, que tens a forma da ciência, e da verdade na lei;

20 מיסר לחסרי לב ומורה הפתאים ויש לך צורת המדע והאמת בתורה:

21 Tu, pois, que ensinas a outro, não te ensinas a ti mesmo? Tu, que pregas que não se deve furtar, furtas?

21 ואתה אשר תורה אחרים את נפשך לא תורה אמרת לא תגנב והנך גנב:

22 Tu, que dizes que não se deve adulterar, adulteras? Tu, que abominas os ídolos, cometes sacrilégio?

22 אמרת לא תנאף ואתה נאף תשקץ את האלילים ואתה גזל את הקדש:

23 Tu, que te glorias na lei, desonras a Deus pela transgressão da lei?

23 תתהלל בתורה ותנבל את האלהים בעברך את התורה:

24 Porque, como está escrito, o nome de Deus é blasfemado entre os gentios por causa de vós.

24 כי שם האלהים בגללכם מחלל בגוים כאשר כתוב:

25 Porque a circuncisão é, na verdade, proveitosa, se tu guardares a lei; mas, se tu és transgressor da lei, a tua circuncisão se torna em incircuncisão.

25 הן המילה מועילה אם תשמר את התורה אבל אם עבר אתה את התורה אז מילתך היתה לך לערלה:

26 Se, pois, a incircuncisão guardar os preceitos da lei, porventura a incircuncisão não será reputada como circuncisão?

26 לכן אם ישמר הערל את משפטי התורה הלא תחשב לו ערלתו למילה:

27 E a incircuncisão que por natureza o é, se cumpre a lei, não te julgará porventura a ti, que pela letra e circuncisão és transgressor da lei?

27 והערל מלדה המקים את התורה הלא הוא ידין אתך אשר יש לך הכתב והמילה ועברת את התורה:

28 Porque não é judeu o que o é exteriormente, nem é circuncisão a que o é exteriormente na carne.

28 כי לא הנראה מחוץ הוא היהודי ולא הנראה מחוץ בבשר היא המילה:

29 Mas é judeu o que o é no interior, e circuncisão a que é do coração, no espírito, não na letra: cujo louvor não provém dos homens, mas de Deus.

29 כי אם אשר בפנים הוא יהודי ומילה היא אשר בלב כפי הרוח ולא כפי הכתב אשר לא מבני אדם תהלתו כי אם מאת האלהים:

Romanos 3

1 QUAL é logo a vantagem do judeu? Ou qual a utilidade da circuncisão?

1 ועתה מה הוא יתרון היהודי ומה היא תועלת המילה:

2 Muita, em toda a maneira, porque, primeiramente, as palavras de Deus lhe foram confiadas,

2 הרבה מכל פנים בראשון כי הפקדו בידם דברי אלהים:

3 Pois quê? Se alguns foram incrédulos, a sua incredulidade aniquilará a fidelidade de Deus?

3 כי מה הוא אם מקצתם לא האמינו היבטל חסרון אמונתם את אמונת אלהים:

4 De maneira nenhuma; sempre seja Deus verdadeiro, e todo o homem mentiroso; como está escrito: Para que sejas justificado em tuas palavras, e venças quando fores julgado.

4 חלילה אבל יהי האל הוא הנאמן וכל האדם כזב ככתוב למען תצדק בדברך תזכה בשפטך:

5 E, se a nossa injustiça for causa da justiça de Deus, que diremos? Porventura será Deus injusto, trazendo ira sobre nós? (Falo como homem),

5 ואם עולתנו תרומם את צדקת האלהים מה נאמר הכי יש עול באלהים המשלח חרון אפו לפי דרך בני אדם אנכי מדבר:

6 De maneira nenhuma; doutro modo, como julgará Deus o mundo?

6 חלילה שאם כן איך ישפט האלהים את העולם:

7 Mas, se pela minha mentira abundou mais a verdade de Deus para glória sua, porque sou eu ainda julgado também como pecador?

7 כי אם על ידי כזבי תרבה ותפרץ אמת אלהים לתהלתו למה זה אני אשפט עוד כחוטא:

8 E porque não dizemos (como somos blasfemados, e como alguns dizem que dizemos): Façamos males, para que venham bens? A condenação desses é justa.

8 ולא נעשה כדבר מחרפינו ומקצת מוציאי דבה עלינו לאמר הנה אמרים נעשה הרע למען יצא הטוב אשר דינם יבא עליהם בצדק:

9 Pois quê? Somos nós mais excelentes? De maneira nenhuma, pois já dantes demonstrámos que, tanto judeus como gregos, todos estão debaixo do pecado;

9 ועתה מה הוא היש לנו מעלה יתרה לא במאומה כבר הוכחנו כי גם
היהודים גם היונים כלם הם תחת החטא:

10 Como está escrito: Não há um justo, nem um sequer.

10 ככתוב אין צדיק אין גם אחד:

11 Não há ninguém que entenda; não há ninguém que busque a Deus.

11 אין משכיל אין דרש את אלהים:

12 Todos se extraviaram, e juntamente se fizeram inúteis. Não há quem faça o bem, não há nem um só.

12 הכל סר יחדו נאלחו אין עשה טוב אין גם אחד:

13 A sua garganta é um sepulcro aberto: com as suas línguas tratam enganosamente, peçonha de áspides está debaixo de seus lábios;

13 קבר פתוח גרונם לשונם יחליקון חמת עכשוב תחת שפתימו:

14 Cuja boca está cheia de maldição e amargura.

14 אשר אלה פיהם מלא ומררות:

15 Os seus pés são ligeiros para derramar sangue.

15 רגליהם ימהרו לשפך דם:

16 Em seus caminhos há destruição e miséria;

16 שד ושבר במסלותם:

17 E não conheceram o caminho da paz.

17 ודרך שלום לא ידעו:

18 Não há temor de Deus diante de seus olhos.

18 אין פחד אלהים לנגד עיניהם:

19 Ora, nós sabemos que tudo o que a lei diz aos que estão debaixo da lei, o diz, para que toda a boca esteja fechada e todo o mundo seja condenável diante de Deus.

19 ואנחנו ידענו כי כל מה שאמרה התורה מדברת אל אלה אשר תחת התורה למען יסכר כל פה והיה כל העולם מחיב לפני אלהים:

20 Por isso nenhuma carne será justificada diante dele pelas obras da lei, porque pela lei vem o conhecimento do pecado.

20 יען אשר ממעשי התורה לא יצדק לפניו כל בשר כי על ידי התורה דעת החטא:

21 Mas agora se manifestou sem lei a justiça de Deus, tendo o testemunho da lei e dos profetas;

21 ועתה בבלי תורה צדקת אלהים לאור יצאה אשר העידו עליה התורה והנביאים:

22 Isto é, a justiça de Deus pela fé em Jesus Cristo para todos e sobre todos os que crêem; porque não há diferença.

22 והיא צדקת אלהים באמונת ישוע המשיח אל כל ועל כל אשר האמינו בו כי אין הבדל:

23 Porque todos pecaram e destituídos estão da glória de Deus.

23 כי כלם חטאו וחסרי כבוד אלהים המה:

24 Sendo justificados gratuitamente pela sua graça, pela redenção que há em Cristo Jesus,

24 ונצדקו חנם בחסדו על ידי הפדות אשר היתה במשיח ישוע:

25 Ao qual Deus propôs para propiciação pela fé no seu sangue, para demonstrar a sua justiça pela remissão dos pecados dantes cometidos, sob a paciência de Deus;

25 אשר שמו האלהים לפנינו לכפרת על ידי האמונה בדמו להראות את צדקתו אחרי אשר העביר את החטאים שנעשו לפנים בעת חמלת אלהים:

26 Para demonstração da sua justiça neste tempo presente, para que ele seja justo e justificador daquele que tem fé em Jesus.

26 להראות את צדקתו בעת הזאת להיותו צדיק ומצדיק את בן אמונת ישוע:

27 Onde está logo a jactância? É excluída. Por qual lei? Das obras? Não; mas pela lei da fé.

27 ועתה איה ההתהללות הלא נשבתה ועל ידי תורת מה העל ידי תורת המעשים לא כי על ידי תורת האמונה:

28 Concluímos pois que o homem é justificado pela fé sem as obras da lei.

28 לכן נחשב כי באמונה יצדק האדם בבלי מעשי תורה:

29 É porventura Deus somente dos judeus? E não o é também dos gentios? Também dos gentios, certamente,

29 או האלהים רק אלהי היהודים הלא גם אלהי הגוים אכן גם אלהי הגוים הוא:

30 Se Deus é um só, que justifica pela fé a circuncisão, e por meio da fé a incircuncisão.

30 כי אחד האלהים המצדיק את המולים מתוך האמונה ואת הערלים על ידי האמונה:

31 Anulamos, pois, a lei pela fé? De maneira nenhuma, antes estabelecemos a lei.

31 ועתה המבטלים אנחנו את התורה על ידי האמונה חלילה אך מקימים אנחנו את התורה:

Romanos 4

1 QUE diremos pois ter alcançado Abraão, nosso pai segundo a carne?

1 ועתה מה נאמר על אברהם אבינו מה זה השיג לפי הבשר:

2 Porque, se Abraão foi justificado pelas obras, tem de que se gloriar, mas não diante de Deus.

2 כי אם נצדק אברהם מתוך המעשים לו התהלה אך לא לפני האלהים:

3 Pois, que diz a Escritura? Creu Abraão a Deus, e isso lhe foi imputado como justiça.

3 כי הכתוב מה הוא אמר והאמן אברהם ביהוה ויחשבה לו צדקה:

4 Ora àquele que faz qualquer obra não lhe é imputado o galardão segundo a graça, mas segundo a dívida.

4 הנה הפעל לא יחשב לו שכרו על פי החסד כי אם על פי החוב:

5 Mas àquele que não pratica, mas crê naquele que justifica o ímpio, a sua fé lhe é imputada como justiça,

5 אבל לאשר איננו פעל כי אם מאמין במצדיק את הרשע אמונתו תחשב לו לצדקה:

6 Assim também Davi declara bem-aventurado o homem a quem Deus imputa a justiça sem as obras, dizendo:

6 כאשר גם דוד מאשר את האדם אשר האלהים יחשב לו צדקה בלא מעשים באמרו:

7 Bem-aventurados aqueles cujas maldades são perdoadas, e cujos pecados são cobertos.

7 אשרי נשוי פשע כסוי חטאה:

8 Bem-aventurado o homem a quem o Senhor não imputa o pecado.

8 אשרי אדם לא יחשב יהוה לו עון:

9 Vem pois esta bem-aventurança sobre a circuncisão somente, ou também sobre a incircuncisão? Porque dizemos que a fé foi imputada como justiça a Abraão.

9 ועתה האשור הזה העל המילה הוא אם גם על הערלה הלא אמרנו כי לאברהם נחשבה אמונתו לצדקה:

10 Como lhe foi pois imputada? Estando na circuncisão ou na incircuncisão? Não na circuncisão, mas na incircuncisão.

10 ואין נחשבה לו אם בהיותו מהול או בעודנו ערל הן לא בהיותו מהול כי אם בערלתו:

11 E recebeu o sinal da circuncisão, selo da justiça da fé quando estava na incircuncisão, para que fosse pai de todos os que crêem, estando eles também na incircuncisão; a fim de que também a justiça lhes seja imputada;

11 ואות המילה קבל לחותם צדקת האמונה אשר היתה לו בערלתו להיות לאב לכל המאמינים והם ערלים למען אף להם תחשב הצדקה:

12 E fosse pai da circuncisão, daqueles que não somente são da circuncisão, mas que também andam nas pisadas daquela fé de nosso pai Abraão, que tivera na incircuncisão:

12 ולהיות לאב גם למולים אך לא לאשר הם נמולים לבד כי אם גם הלכים בעקבות האמונה שהיתה לו לאברהם בעודנו בערלתו:

13 Porque a promessa de que havia de ser herdeiro do mundo não foi feita pela lei a Abraão, ou à sua posteridade, mas pela justiça da fé.

13 כי לא על ידי תורה באה ההבטחה לאברהם ולזרעו להיותו ירש העולם כי אם על ידי צדקת האמונה:

14 Porque, se os que são da lei são herdeiros, logo a fé é vã e a promessa é aniquilada.

14 כי אלו לבני התורה הירשה האמונה לריק תהיה וההבטחה בטלה:

15 Porque a lei opera a ira. Porque onde não há lei também não há transgressão.

15 כי התורה מביאה קצף כי באשר אין תורה גם אין שם עברה:

16 Porque é pela fé, para que seja segundo a graça, a fim de que a promessa seja firme a toda a posteridade, não somente à que é da fé de Abraão, o qual é pai de todos nós,

16 על כן מתוך אמונה למען לפי חסד למען תחיה ההבטחה קימת לכל זרעו לא לבני התורה לבדם כי גם לבני אמונת אברהם אשר הוא אב לכלנו:

17 (Como está escrito: Por pai de muitas nações te constituí) perante aquele no qual creu, a saber, Deus, o qual vivifica os mortos, e chama as coisas que não são como se já fossem.

17 ככתוב כי אב המון גוים נתתיך והוא האמין בהביט אל אל המחיה את המתים והקורא את אשר לא היה כמו הוה:

18 O qual, em esperança, creu contra a esperança que seria feito pai de muitas nações, conforme o que lhe fora dito: Assim será a tua descendência.

18 באשר אין תקוה קוה ויאמן למען אשר יהיה לאב המון גוים כמו שנאמר כה יהיה זרעך:

19 E não enfraqueceu na fé, nem atentou para o seu próprio corpo já amortecido, pois era já de quasi cem anos, nem tampouco para o amortecimento do ventre de Sara.

19 ולא רפתה אמונתו ולא התבונן אל גופו שכבר נפוג בהיותו כבן מאת שנה ואל בלות רחם שרה:

20 E não duvidou da promessa de Deus por incredulidade, mas foi fortificado na fé, dando glória a Deus;

20 ולא חלק לבו בהבטחת האלהים כחסר האמונה כי אם התחזק באמונתו ויתן כבוד לאלהים:

21 E estando certíssimo de que o que ele tinha prometido também era poderoso para o fazer.

21 וידע בלבב שלם כי את אשר הבטיח גם יכל לעשותו:

22 Pelo que isso lhe foi também imputado como justiça.

22 על כן גם נחשבה לו לצדקה:

23 Ora não só por causa dele está escrito, que lhe fosse tomado em conta,

23 ולא לבד למענו כתובה זאת שנחשבה לו:

24 Mas também por nós, a quem será tomado em conta; os que cremos naquele que dos mortos ressuscitou a Jesus nosso Senhor;

24 כי אם גם למעננו אשר עתידה להחשב לנו המאמינים במי שהעיר את ישוע אדנינו מן המתים:

25 O qual por nossos pecados foi entregue, e ressuscitou para nossa justificação.

25 אשר נמסר בעבור פשעינו ונעור לבעבור צדקנו:

Romanos 5

1 SENDO pois justificados pela fé, temos paz com Deus, por nosso Senhor Jesus Cristo;

1 לכן אחרי נצדקנו באמונה שלום לנו עם האלהים באדנינו ישוע המשיח:

2 Pelo qual também temos entrada pela fé a esta graça, na qual estamos firmes, e nos gloriamos na esperança da glória de Deus.

2 אשר בידו מצאנו באמונה מבוא אל החסד הזה אשר אנחנו עמדים בו ונתהלל בתקות כבוד האלהים:

3 E não somente isto, mas também nos gloriamos nas tribulações; sabendo que a tribulação produz a paciência,

3 ולא זאת בלבד כי אף נתהלל בצרות יען אשר ידענו כי הצרה מביאה לידי סבלנות:

4 E a paciência a experiência, e a experiência a esperança.

4 והסבלנות לידי עמידה בנסיון והעמידה בנסיון לידי תקוה:

5 E a esperança não traz confusão, porquanto o amor de Deus está derramado em nossos corações pelo Espírito Santo que nos foi dado.

5 והתקוה היא לא תביש כי הוצק בלבבנו אהבת אל על ידי רוח הקדש הנתן לנו:

6 Porque Cristo, estando nós ainda fracos, morreu a seu tempo pelos ímpios.

6 כי המשיח בעודנו חלשים מת בעתו בעד הרעשים:

7 Porque apenas alguém morrerá por um justo; pois poderá ser que pelo bom alguém ouse morrer.

7 הן בעד הצדיק יקשה לאיש למות אכן למות בעד הטוב אולי ישאהו לבו:

8 Mas Deus prova o seu amor para connosco, em que Cristo morreu por nós, sendo nós ainda pecadores.

8 אבל בזאת הודיע האלהים את אהבתו אלינו כי המשיח מת בעדנו בהיותנו עוד חטאים:

9 Logo muito mais agora, sendo justificados pelo seu sangue, seremos por ele salvos da ira.

9 ועתה אשר נצדקנו בדמו מה מאד נושע בו מן הקצף:

10 Porque se nós, sendo inimigos, fomos reconciliados com Deus pela morte de seu Filho, muito mais, estando já reconciliados, seremos salvos pela sua vida.

10 כי אם נרצינו לאלהים במות בנו בהיותנו איבים אף כי נושע עתה בחייו אחרי אשר נרצינו:

11 E não somente isto, mas também nos gloriamos em Deus por nosso Senhor Jesus Cristo, pelo qual agora alcançamos a reconciliação.

11 ולא זאת בלבד כי גם מתהללים אנחנו באלהים על יד אדנינו ישוע המשיח אשר בו עתה קבלנו את הרצוי:

12 Pelo que, como por um homem entrou o pecado no mundo, e pelo pecado a morte, assim também a morte passou a todos os homens por isso que todos pecaram.

12 לכן כאשר על ידי אדם אחד בא החטא לעולם והמות בעקב החטא וכן עבר המות על כל בני אדם מפני אשר כלם חטאו:

13 Porque até à lei estava o pecado no mundo, mas o pecado não é imputado não havendo lei.

13 כי עד זמן התורה היה החטא בעולם אך לא יחשב חטא באין תורה:

14 No entanto a morte reinou desde Adão até Moisés, até sobre aqueles que não pecaram à semelhança da transgressão de Adão, o qual é a figura daquele que havia de vir.

14 אולם המות מלך מאדם עד משה גם על אלה אשר לא חטאו בדמיון עברת אדם הראשון אשר הוא דמות העתיד לבוא:

15 Mas não é assim o dom gratuito como a ofensa. Porque, se pela ofensa de um morreram muitos, muito mais a graça de Deus, e o dom pela graça, que é dum só homem, Jesus Cristo, abundou sobre muitos.

15 אך לא כדבר הפשע דבר המתנה כי אם בפשע האחד מתו הרבים אף כי חסד אלהים ומתנתו עדפו ערוף לרבים בחסד האדם האחד ישוע המשיח:

16 E não foi assim o dom como a ofensa, por um só que pecou. Porque o juízo veio de uma só ofensa, na verdade, para condenação, mas o dom gratuito veio de muitas ofensas para justificação.

16 ולא כמו על ידי חטא אחד כן המתנה כי המשפט יצא מאחד לחיב אבל מתנת החסד היא לזכות מפשעים רבים:

17 Porque, se pela ofensa de um só, a morte reinou por esse, muito mais os que recebem a abundância da graça, e do dom da justiça, reinarão em vida por um só - Jesus Cristo.

17 כי אם בפשע האחד מלך המות על ידי האחד אף כי מקבלי עדף החסד ומתנת הצדקה ימלכו בחיים על ידי האחד ישוע המשיח:

18 Pois assim como por uma só ofensa veio o juízo sobre todos os homens para condenação, assim também por um só acto de justiça veio a graça sobre todos os homens para justificação de vida.

18 לכן כאשר בפשע אחד נאשמו כל בני אדם ככה גם על ידי זכות אחת יזכו כל בני אדם לחיים:

19 Porque, como pela desobediência de um só homem, muitos foram feitos pecadores, assim pela obediência de um muitos serão feitos justos.

19 כי כאשר במרי האדם האחד היו הרבים לחטאים ככה גם על ידי משמעת האחד יהיו הרבים לצדיקים:

20 Veio, porém, a lei para que a ofensa abundasse; mas, onde o pecado abundou, superabundou a graça;

20 אבל התורה נכנסה למען ירבה הפשע ובאשר רבה החטא עדף ממנו החסד:

21 Para que, assim como o pecado reinou na morte, também a graça reinasse pela justiça para a vida eterna, por Jesus Cristo nosso Senhor.

21 למען כאשר מלך החטא במות ככה ימלך גם החסד על ידי הצדקה לחיי עולם בישוע המשיח אדנינו:

Romanos 6

1 QUE diremos pois? Permaneceremos no pecado, para que a graça abunde?

1 אם כן מה נאמר הנעמד בחטא למען ירבה החסד:

2 De modo nenhum. Nós, que estamos mortos para o pecado, como viveremos ainda nele?

2 חלילה לנו כי מתנו לחטא ואיך נוסיף לחיות בו:

3 Ou não sabeis que todos quantos fomos baptizados em Jesus Cristo fomos baptizados na sua morte?

3 או האינכם ידעים כי כלנו הנטבלים למשיח ישוע למותו נטבלנו:

4 De sorte que fomos sepultados com ele pelo baptismo na morte; para que como Cristo ressuscitou dos mortos, pela glória do Pai, assim andemos nós também em novidade de vida.

4 לכן נקברנו אתו בטבילה למות למען כאשר נעור המשיח מן המתים בכבוד האב כן נתהלך גם אנחנו בחיים מחדשים:

5 Porque, se fomos plantados juntamente com ele na semelhança da sua morte, também o seremos na da sua ressurreição;

5 כי אם נדבקנו בדמיון מותו אכן גם נהיה דבוקים לתחיתו:

6 Sabemos isto, que o nosso homem velho foi com ele crucificado, para que o corpo do pecado seja desfeito, para que não sirvamos mais ao pecado.

6 באשר ידעים אנחנו כי נצלב אתו האדם הישן אשר בנו למען תבטל גוית החטא לבלתי היותנו עוד עבדים לחטא:

7 Porque aquele que está morto está justificado do pecado.

7 כי אשר מת הוא נקה מן החטא:

8 Ora, se já morremos com Cristo, cremos que também com ele viveremos;

8 והנה אם מתנו עם המשיח נאמין כי גם נחיה עמו:

9 Sabemos que, havendo Cristo ressuscitado dos mortos, já não morre; a morte não mais terá domínio sobre ele.

9 באשר ידענו כי המשיח אחרי אשר נעור מן המתים לא ימות עוד והמות לא ישלט בו עוד:

10 Pois, quanto a ter morrido, de uma vez morreu para o pecado, mas, quanto a viver, vive para Deus.

10 כי אשר מת מת לחטא פעם אחת ואשר חי חי הוא לאלהים:

11 Assim também vós considerai-vos como mortos para o pecado, mas vivos para Deus em Cristo Jesus nosso Senhor.

11 וכן גם אתם חשבו אתכם מתים לחטא וחיים לאלהים במשיח ישוע אדנינו:

12 Não reine portanto o pecado em vosso corpo mortal, para lhe obedecerdes em suas concupiscências;

12 אם כן אפוא אל תמלך החטאת בגופכם אשר ימות לנטות אחריה בתאותיו:

13 Nem tampouco, apresenteis os vossos membros ao pecado por instrumentos de iniquidade; mas apresentai-vos a Deus, como vivos de entre mortos, e os vossos membros a Deus, como instrumentos de justiça.

13 גם אל תכינו את אבריכם להיות כלי עול לחטא אך תכינו את נפשכם לאלהים כחיים מעם המתים ואבריכם כלי צדקה:

14 Porque o pecado não terá domínio sobre vós, pois não estais debaixo da lei, mas debaixo da graça.

14 לאלהים כי החטא לא יוכל למשל עוד בכם יען אינכם תחת יד התורה כי אם תחת יד החסד:

15 Pois quê? Pecaremos porque não estamos debaixo da lei, mas debaixo da graça? De modo nenhum.

15 ועתה מה הנחטא יען איננו תחת יד התורה כי אם תחת יד החסד חלילה:

16 Não sabeis vós que a quem vos apresentardes por servos para lhe obedecer, sois servos daquele a quem obedeceis, ou do pecado para a morte, ou da obediência para a justiça?

16 הלא ידעתם כי לאשר תתנו את נפשכם להיות עבדיו לסור למשמעתו הן עבדים אתם לאשר תשמעו לו אם לחטא אלי מות אם למשמעת אלי צדקה:

17 Mas graças a Deus que, tendo sido servos do pecado, obedecestes de coração à forma de doutrina a que fostes entregues.

17 אבל תודת לאלהים כי הייתם עבדי החטא ואחר שמעתם בכל לבבכם אל תכונת הלקח אשר נמסרתם לו:

18 E, libertados do pecado, fostes feitos servos da justiça.

18 שחררתם מידי החטא לכן השתעבדתם לצדקה:

19 Falo como homem, pela fraqueza da vossa carne: pois que, assim como apresentastes os vossos membros para servirem à imundícia, e à maldade para maldade, assim apresentai agora os vossos membros para servirem à justiça para santificação.

19 כדרך בני אדם אני מדבר מפני רפיון בשרכם כי כאשר לפנים הכינותם
את אבריכם לעבודת החטאה והרשע להרשיע כן עתה הכינו את אבריכם
לעבודת הצדקה להתקדש׃

20 Porque, quando éreis servos do pecado, estáveis livres da justiça.

20 כי בעת היותכם עבדי החטא חפשים הייתם מן הצדקה׃

21 E que fruto tínheis então das coisas de que agora vos envergonhais? Porque o fim delas é a morte.

21 ומה אפוא הפרי שהיה לכם אז מן המעשים אשר עתה תבשו מהם כי
אחריתם המות׃

22 Mas agora, libertados do pecado, e feitos servos de Deus, tendes o vosso fruto para santificação, e por fim a vida eterna.

22 אכן עתה בהיותכם משחררים מידי החטא ומשעבדים לאלהים יש
לכם פריכם לקדשה ואחריתו חיי עולם׃

23 Porque o salário do pecado é a morte, mas o dom gratuito de Deus é a vida eterna, por Cristo Jesus nosso Senhor.

23 כי שכר החטא הוא המות ומתנת חסד אלהים היא חיי העולם במשיח
ישוע אדנינו׃

Romanos 7

1 NÃO sabeis vós, irmãos (pois que falo aos que sabem a lei), que a lei tem domínio sobre o homem por todo o tempo que vive?

1 או הלא ידעתם אחי ולידעי התורה אנכי מדבר כי התורה תשלט על
האדם כל ימי חייו׃

2 Porque a mulher que está sujeita ao marido, enquanto ele viver, está-lhe ligada pela lei; mas, morto o marido, está livre da lei do marido.

2 כי אשה בעלת בעל קשורה היא באישה כפי התורה בחייו ובמות הבעל פטורה היא מתורת בעלה:

3 De sorte que, vivendo o marido, será chamada adúltera, se for doutro marido; mas, morto o marido, livre está da lei, e assim não será adúltera, se for doutro marido.

3 והנה אם תחיה לאיש אחר בחיי בעלה נאפת יקרא לה אבל אחרי מות בעלה פטורה היא מן התורה ואיננה נאפת בהיותה לאיש אחר:

4 Assim, meus irmãos, também vós estais mortos para a lei pelo corpo de Cristo, para que sejais doutro, daquele que ressuscitou de entre os mortos, a fim de que dêmos fruto para Deus.

4 לכן אחי הומתם גם אתם לתורה בגוית המשיח להיותכם לאחר לאשר נעור מן המתים למען נעשה פרי לאלהים:

5 Porque, quando estávamos na carne, as paixões dos pecados, que, são pela lei, obravam em nossos membros para darem fruto, para a morte.

5 כי בעת היותנו בבשר תשוקות החטא אשר התעוררו על ידי התורה היו פעלות באברינו לעשות פרי למות:

6 Mas agora estamos livres da lei, pois morremos para aquilo em que estávamos retidos; para que sirvamos em novidade de espírito, e não na velhice da letra.

6 אבל עתה נפטרנו מן התורה כי מתנו לאשר היינו אסורים בו למען נעבד מעתה לפי התחדשות הרוח ולא לפי ישן הכתב:

7 Que diremos pois? É a lei pecado? De modo nenhum. Mas eu não conheci o pecado senão pela lei; porque eu não conheceria a concupiscência, se a lei não dissesse: Não cobiçarás.

7 אם כן מה נאמר הכי התורה חטא היא חלילה אלא לא ידעתי את החטא בלתי על ידי התורה כי לא הייתי יודע החמוד לולי אמרה התורה לא תחמד:

8 Mas o pecado, tomando ocasião pelo mandamento, obrou em mim toda a concupiscência: porquanto sem a lei estava morto o pecado.

8 וימצא החטא סבה לו במצוה לעורר בקרבי כל חמוד כי מבלעדי התורה החטא מת הוא:

9 E eu, nalgum tempo, vivia sem lei, mas, vindo o mandamento, reviveu o pecado, e eu morri;

9 ואני חייתי מלפנים בלא תורה וכאשר באה המצוה ויחי החטא:

10 E o mandamento que era para vida achei eu que me era para morte.

10 ואני מתי והמצוה אשר נתנה לחיים היא נמצאה לי למות:

11 Porque o pecado, tomando ocasião pelo mandamento, me enganou, e por ele me matou.

11 כי מצא החטא סבה במצוה להתעות אתי ויהרגני על ידה:

12 E assim a lei é santa, e o mandamento santo, justo e bom.

12 ובכן התורה היא קדושה והמצוה קדושה וישרה וטובה:

13 Logo tornou-se-me o bom em morte? De modo nenhum; mas o pecado, para que se mostrasse pecado; operou em mim a

morte pelo bem; a fim de que pelo mandamento o pecado se fizesse excessivamente maligno.

13 הכי הטובה היתה לי למות חלילה אלא החטא למען יראה כי חטא
הוא הביא לי על ידי הטובה את המות למען אשר יהיה החטא לחטאה
יתרה על ידי המצוה:

14 Porque bem sabemos que a lei é espiritual: mas eu sou carnal, vendido sob o pecado.

14 כי ידעים אנחנו שהתורה היא רוחנית ואני של בשר ונמכר תחת יד
החטא:

15 Porque o que faço não o aprovo; pois o que quero isso não faço, mas o que aborreço isso faço.

15 כי את אשר אני פעל לא ידעתי כי אינני עשה את אשר אני רצה בו כי
אם אשר שנאתי אתו אני עשה:

16 E, se faço o que não quero, consinto com a lei, que é boa.

16 ובעשותי את אשר לא רציתי בו הנני מודה בזאת כי התורה טובה היא:

17 De maneira que agora já não sou eu que faço isto, mas o pecado que habita em mim.

17 ועתה לא אנכי עוד הפעל אתו כי אם החטא הישב בי:

18 Porque eu sei que em mim, isto é, na minha carne, não habita bem algum: e com efeito o querer está em mim, mas não consigo realizar o bem.

18 כי ידעתי אשר בי בבשרי לא ישב טוב הן הרצון יש עמדי אבל עשות
הטוב לא מצאתי:

19 Porque não faço o bem que quero, mas o mal que não quero esse faço.

19 כי אינני עשה הטוב אשר אני רצה בו כי אם הרע אשר אינני רצה בו
אותו אני עשה:

20 Ora, se eu faço o que não quero, já o não faço eu, mas o pecado que habita em mim.

20 ואם את אשר לא רציתי בו אני עשה לא עוד אנכי הפעל כי החטא
הישב בקרבי:

21 Acho então esta lei em mim: que, quando quero fazer o bem, o mal está comigo.

21 ובכן מצא אני בי זה החק אנכי רצה לעשות הטוב ודבק בי הרע:

22 Porque, segundo o homem interior, tenho prazer na lei de Deus;

22 כי לפי האדם הפנימי חפצתי בתורת אלהים:

23 Mas vejo nos meus membros outra lei, que batalha contra a lei do meu entendimento, e me prende debaixo da lei do pecado que está nos meus membros.

23 אך ראה אני באברי חק אחר הלחם לחק שכלי ויוליכני שבי לתורת
החטא אשר באברי:

24 Miserável homem que eu sou! Quem me livrará do corpo desta morte?

24 אוי לי האדם העני מי יצילני מגוף המות הזה:

25 Dou graças a Deus por Jesus Cristo nosso Senhor. Assim que eu mesmo com o entendimento sirvo à lei de Deus, mas com a carne à lei do pecado.

אודה לאלהים בישוע המשיח אדנינו, לכן בשכלי הנני עבד לתורת
25 האלהים ובבשרי אני עבד לתורת החטא:

Romanos 8

1 PORTANTO agora nenhuma condenação há para os que estão em Cristo Jesus, que não andam segundo a carne, mas segundo o espírito.

1 על כן אין אשמה באלה אשר הם במשיח ישוע המתהלכים בלא כבשר
כי אם לפי הרוח:

2 Porque a lei do espírito de vida, em Cristo Jesus, me livrou da lei do pecado e da morte.

2 כי תורת רוח החיים במשיח ישוע שחררה אתי מתורת החטא והמות:

3 Porquanto o que era impossível à lei, visto como estava enferma pela carne, Deus, enviando o seu Filho em semelhança da carne do pecado, pelo pecado condenou o pecado na carne;

3 כי מה שלא יכלה התורה לעשות הנחלשה על יד הבשר עשה האלהים
בשלחו את בנו בתואר בשר החטא ובעד החטא וירשיע את החטא בבשר:

4 Para que a justiça da lei se cumprisse em nós, que não andamos segundo a carne, mas segundo o espírito.

4 למען תמלא חקת התורה בנו המתהלכים בלא כבשר כי אם לפי הרוח:

5 Porque os que são segundo a carne inclinam-se para as coisas da carne; mas os que são segundo o espírito para as coisas do espírito.

5 כי אשר המה לבשר בעניני הבשר יחשבו ואשר לרוח בעניני הרוח
יחשבו:

6 Porque a inclinação da carne é morte; mas a inclinação do espírito é vida e paz.

6 כי מחשבת הבשר היא המות ומחשבת הרוח היא החיים והשלום:

7 Porquanto a inclinação da carne é inimizade contra Deus, pois não é sujeita à lei de Deus, nem, em verdade, o pode ser.

7 יען מחשבת הבשר רק שנאת אלהים היא באשר לא תשתעבד לתורת האלהים ואף איננה יכולה:

8 Portanto os que estão na carne não podem agradar a Deus.

8 ואשר המה בבשר לא יוכלו להיות רצוים לאלהים:

9 Vós, porém, não estais na carne, mas no Espírito, se é que o Espírito de Deus habita em vós. Mas; se alguém não tem o Espírito de Cristo, esse tal não é dele.

9 ואתם אינכם בבשר כי אם ברוח אם אמנם רוח האלהים שכן בקרבכם כי מי שאין בו רוח המשיח איננו שלו:

10 E, se Cristo está em vós, o corpo, na verdade, está morto por causa do pecado, mas o espírito vive por causa da justiça.

10 ואם המשיח בקרבכם אז הגוף מת הוא בדבר החטא והרוח חיים הוא בדבר הצדקה:

11 E, se o Espírito daquele que dos mortos ressuscitou a Jesus habita em vós, aquele que dos mortos ressuscitou a Cristo também vivificará os vossos corpos mortais, pelo seu Espírito que em vós habita.

11 ואם ישכן בקרבכם רוח המעיר את ישוע מן המתים הוא אשר העיר את המשיח מן המתים גם את גויותיכם המתות יחיה על ידי רוחו השכן בקרבכם:

12 De maneira que, irmãos, somos devedores, não à carne para viver segundo a carne.

12 לכן אחי חיבים אנחנו לא לבשר לחיות לפי הבשר:

13 Porque, se viverdes segundo a carne, morrereis; mas, se pelo espírito mortificardes as obras do corpo vivereis.

13 כי אם תחיו לפי הבשר מות תמתון ואם על ידי הרוח תמותתו את מעללי הבשר חיה תחיו:

14 Porque todos os que são guiados pelo Espírito de Deus esses são filhos de Deus.

14 כי כל אשר רוח אלהים ינהגם בני אלהים המה:

15 Porque não recebestes o espírito de escravidão, para outra vez estardes em temor, mas recebestes o espírito de adopção de filhos, pelo qual clamamos: Aba, Pai.

15 כי לא קבלתם רוח עבדות לשוב ליראה כי אם קבלתם רוח משפט בנים אשר בו קראים אנחנו אבא אבינו:

16 O mesmo Espírito testifica com o nosso espírito que somos filhos de Deus.

16 והרוח ההוא מעיד ברוחנו כי בני אלהים אנחנו:

17 E, se nós somos filhos, somos logo herdeiros também, herdeiros de Deus e co-herdeiros de Cristo: se é certo que com ele padecemos, para que também com ele sejamos glorificados.

17 ואם בנים אנחנו גם ירשים נהיה ירשי אלהים וחברי המשיח בירשה אם אמנם נתענה אתו למען גם אתו נכבד:

18 Porque para mim tenho por certo que as aflições deste tempo presente não são para comparar com a glória que em nós há-de ser revelada.

18 כי אחשב אשר ענויי הזמן הזה אינם שקולים כנגד הכבוד העתיד להגלות עלינו:

19 Porque a ardente expectação da criatura espera a manifestação dos filhos de Deus.

19 כי הבריאה תערג ועיניה תלויות להתגלות בני אלהים:

20 Porque a criação ficou sujeita à vaidade, não por sua vontade, mas por causa do que a sujeitou,

20 כי נכבשה הבריאה להבל לא מרצונה כי אם למען הכבש אתה אלי תקוה:

21 Na esperança de que também a mesma criatura será libertada da servidão da corrupção, para a liberdade da glória dos filhos de Deus.

21 אשר הבריאה גם היא תשחרר מעבדות הכליון אל חרות כבוד בני האלהים:

22 Porque sabemos que toda a criatura geme e está juntamente com dores de parto até agora.

22 כי ידענו אשר הבריאה כלה יחד תאנח ותחיל עד הנה:

23 E não só ela, mas nós mesmos, que temos as primícias do Espírito, também gememos em nós mesmos, esperando a adopção, a saber, a redenção do nosso corpo.

23 ולא זאת בלבד כי גם אנחנו אף אם יש לנו בכורי הרוח נאנח בנפשנו ונחכה למשפט הבנים פדות גויתנו:

24 Porque em esperança somos salvos. Ora a esperança que se vê não é esperança; porque o que alguém vê como o esperará?

24 כי נושענו בתקוה אך התקוה הנראה לעינים איננה תקוה כי איך ייחל איש לדבר אשר הוא ראה:

25 Mas, se esperamos o que não vemos, com paciência o esperamos.

25 אבל אם נקוה לאשר לא ראינהו נחכה לו בסבלנות׃

26 E da mesma maneira também o Espírito ajuda as nossas fraquezas; porque não sabemos o que havemos de pedir como convém, mas o mesmo Espírito intercede por nós com gemidos inexprimíveis.

26 וכן גם הרוח תמך אתנו בחלשותינו כי לא ידענו מה להתפלל כראוי אכן הרוח הוא מפגיע בעדנו באנחות עמקות מדבר׃

27 E aquele que examina os corações sabe qual é a intenção do Espírito; e é ele que segundo Deus intercede pelos santos.

27 והחקר לבבות יודע את אשר יחשב הרוח כי כרצון האלהים יפגיע בעד הקדושים׃

28 E sabemos que todas as coisas contribuem juntamente para o bem daqueles que amam a Deus, daqueles que são chamados por seu decreto.

28 והנה ידענו כי לאהבי אלהים הקרואים בעצתו הכל יעזר לטוב להם׃

29 Porque os que dantes conheceu também os predestinou para serem conformes à imagem de seu Filho; a fim de que ele seja o primogénito entre muitos irmãos.

29 כי את אשר ידעם מקדם אתם גם יעד מקדם להיות דומים לדמות בנו למען יהיה הבכור בתוך אחים רבים׃

30 E aos que predestinou a estes também chamou; e aos que chamou a estes também justificou; e aos que justificou a estes também glorificou.

30 ואת אשר יעדם מקדם אתם גם קרא ואת אשר קראם אתם גם הצדיק
ואת אשר הצדיקם אתם גם פאר:

31 Que diremos pois a estas coisas? Se Deus é por nós, quem será contra nós?

31 ועתה מה נאמר על זאת אם האלהים לנו מי יריב אתנו:

32 Aquele que nem mesmo a seu próprio Filho poupou, antes o entregou por todos nós, como nos não dará também com ele todas as coisas?

32 אשר על בנו יחידו לא חס כי אם נתנו בעד כלנו הלא גם יתן לנו עמו
את הכל:

33 Quem intentará acusação contra os escolhidos de Deus? É Deus quem os justifica.

33 מי יענה בבחירי אלהים הן אלהים הוא המצדיק:

34 Quem os condenará? Pois é Cristo quem morreu, ou antes quem ressuscitou de entre os mortos, o qual está à direita de Deus, e também intercede por nós.

34 ומי הוא יאשימם הן המשיח אשר מת וביותר אשר נעור מעם המתים
הוא לימין האלהים והוא יפגיע בעדנו:

35 Quem nos separará do amor de Cristo? A tribulação, ou a angústia, ou a perseguição, ou a fome, ou a nudez, ou o perigo, ou a espada?

35 מי יפרידנו מאהבת המשיח הצרה או מצוקה או משטמה או רעב אם
עריה או סכנה או חרב:

36 Como está escrito: Por amor de ti somos entregues à morte todo o dia: fomos reputados como ovelhas para o matadouro.

36 ככתוב כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחה:

37 Mas em todas estas coisas somos mais do que vencedores,
por aquele que nos amou.

37 אבל בכל אלה גברנו מאד על ידי האהב אתנו:

38 Porque estou certo de que, nem a morte, nem a vida, nem os
anjos, nem os principados, nem as potestades, nem o presente,
nem o porvir,

38 ובטוח אנכי כי לא המות ולא החיים לא מלאכים ולא שררות ולא
גבורות לא ההוה ולא העתיד:

39 Nem a altura, nem a profundidade, nem alguma outra
criatura nos poderá separar do amor de Deus, que está em
Cristo Jesus nosso Senhor.

39 לא הרוח ולא העמק ולא כל בריה אחרת יוכלו להפרידנו מאהבת
האלהים אשר היא במשיח ישוע אדנינו:

Romanos 9

1 EM Cristo digo a verdade, não minto (dando-me testemunho a
minha consciência no Espírito Santo);

1 אמת אני מדבר במשיח ולא אשקף ודעתי מעידה לי ברוח הקדש:

2 Que tenho grande tristeza e contínua dor no meu coração.

2 כי גדול עצבוני ואין קץ לדאבון לבי:

3 Porque eu mesmo poderia desejar ser separado de Cristo, por
amor de meus irmãos, que são meus parentes segundo a carne;

3 כי מי יתן היתי אני מחרם מן המשיח בעד אחי שארי ובשרי:

4 Que são israelitas, dos quais é a adopção de filhos, e a glória, e os concertos, e a lei, e o culto, e as promessas;

4 אשר הם בני ישראל ויש להם משפט הבנים והכבוד והבריתות ומתן התורה והעבודה וההבטחות:

5 Dos quais são os pais, e dos quais é Cristo segundo a carne, o qual é sobre todos; Deus bem-dito eternamente: Amen.

5 ולהם האבות ואשר מהם יצא המשיח לפי בשרו אשר הוא אל על הכל מברך לעולמים אמן:

6 Não que a palavra de Deus haja faltado, porque nem todos os que são de Israel são israelitas;

6 אבל לא כאלו נפל דבר אלהים ארצה כי לא כל אשר הם מישראל גם ישראל המה:

7 Nem por serem descendência de Abraão são todos filhos; mas: Em Isaque será chamada a tua descendência.

7 ולא על היותם זרע אברהם כלם בנים הם כי ביצחק יקרא לך זרע:

8 Isto é: não são os filhos da carne que são filhos de Deus, mas os filhos da promessa são contados como descendência.

8 כלומר לא בני הבשר המה בני האלהים כי אם בני ההבטחה הם הנחשבים לזרע:

9 Porque a palavra da promessa é esta: Por este tempo virei, e Sara terá um filho.

9 כי דבר הבטחה הוא מה שנאמר למועד אשוב ולשרה בן:

10 E não somente esta, mas também Rebeca, quando concebeu de um, de Isaque, nosso pai;

10 ולא זאת בלבד כי כן היה גם ברבקה בהיותה הרה לאחד ליצחק אבינו:

11 Porque, não tendo eles ainda nascido, nem tendo feito bem ou mal (para que o propósito de Deus, segundo a eleição, ficasse firme, não por causa das obras, mas por aquele que chama),

11 כי בטרם ילדו בניה ועוד לא עשו טוב או רע למען תקום עצת האלהים כפי בחירתו לא מתוך מעשים כי אם כרצון הקרא:

12 Foi-lhe dito a ela: O maior servirá o menor.

12 נאמר לה כי רב יעבד צעיר:

13 Como está escrito: Amei Jacó e aborreci a Esaú.

13 ככתוב ואהב את יעקב ואת עשו שנאתי:

14 Que diremos pois? Que há injustiça da parte de Deus? De maneira nenhuma.

14 אם כן מה נאמר הכי יש עול באלהים חלילה:

15 Pois dizia Moisés: Compadecer-me-ei de quem me compadecer, e terei misericórdia de quem eu tiver misericórdia.

15 כי למשה אמר וחנתי את אשר אחן ורחמתי את אשר ארחם:

16 Assim, pois, isto não depende do que quer, nem de que corre, mas de Deus, que se compadece.

16 ועל כן אין הדבר לא ביד הרצה ולא ביד הרץ כי אם ביד האלהים המרחם:

17 Porque diz a Escritura a Faraó: Para isto mesmo te levantei: Para em ti mostrar o meu poder, e para que o meu nome seja anunciado em toda a terra.

17 כי כן הכתוב אמר לפרעה בעבור זאת העמדתיך בעבור הראתך את כחי ולמען ספר שמי בכל הארץ:

18 Logo pois compadece-se de quem quer, e endurece a quem quer.

18 ויוצא מזה כי את אשר יחפץ יחננו ואת אשר יחפץ יקשהו:

19 Dir-me-ás então: Porque se queixa ele ainda? Porquanto, quem resiste à sua vontade?

19 וכי תאמר אלי מדוע יוכיח עוד נגד רצונו מי יתיצב:

20 Mas, ó homem, quem és tu, que a Deus replicas? Porventura a coisa formada dirá ao que a formou: Porque me, fizeste assim?

20 אמנם בן אדם מי אתה אשר תריב את האלהים היאמר יצר ליצרו למה ככה עשיתני:

21 Não tem o oleiro poder sobre o barro, para da mesma massa fazer um vaso para a honra e outro para desonra?

21 אם אין רשות ליצר על החמר לעשות מגלם אחד כלי אחד לכבוד ואחד לקלון:

22 E que direis se Deus querendo mostrar a sua ira, e dar a conhecer o seu poder, suportou com muita paciência os vasos da ira, preparados para a perdição;

22 ומה אפוא אם האלהים החפץ להראות זעמו ולהודיע גבורתו נשא בכל ארך רוחו את כלי הזעם הנכונים לאבדון:

23 Para que também desse a conhecer as riquezas da sua glória nos vasos de misericórdia, que para glória já dantes preparou,

23 להודיע גם את עשר כבודו על כלי החנינה אשר יעדם לכבוד:

24 Os quais somos nós, a quem também chamou, não só dentre os judeus, mas também dentre os gentios?

24 והם אנחנו אשר קראם לא מן היהודים בלבד כי אף מן הגוים:

25 Como também diz em Oséias: Chamarei meu povo ao que não era meu povo; e amada à que não era amada.

25 כדברו בהושע אקרא ללא עמי עמי וללא רחמה רחמה:

26 E sucederá que no lugar em que lhes foi dito: Vós não sois meu povo; aí serão chamados filhos do Deus vivo.

26 והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי:

27 Também Isaías clamava acerca de Israel: Ainda que o número dos filhos de Israel seja como a areia do mar, o remanescente é que será salvo.

27 וישעיהו צוח על ישראל כי אם יהיה מספר בני ישראל כחול הים שאר ישוב בו כליון חרוץ שוטף צדקה:

28 Porque o Senhor executará a sua palavra sobre a terra, completando-a e abreviando-a.

28 כי כלה ונחרצה אדני עשה בקרב הארץ:

29 E como antes disse Isaías: Se o Senhor dos Exércitos nos não deixara descendência, teríamos sido feitos como Sodoma e seríamos semelhantes a Gomorra.

29 וכאשר אמר ישעיהו לפנים לולי יהוה צבאות הותיר לנו שריד כמעט כסדם היינו לעמרה דמינו:

30 Que diremos pois? Que os gentios, que não buscavam a justiça, alcançaram a justiça? Sim, mas a justiça que é pela fé.

30 ועתה מה נאמר הגוים אשר לא רדפו אחרי הצדקה השיגו את הצדקה היא הצדקה אשר מתוך האמונה:

31 Mas Israel, que buscava a lei da justiça, não chegou à lei da justiça.

31 וישראל בבקשו אחרי תורת צדקה לתורת הצדקה לא הגיע:

32 Porquê? Porque não foi pela fé, mas como que pelas obras da lei; tropeçaram na pedra de tropeço;

32 ועל מה יען אשר לא מאמונה דרשוה כי אם ממעשים כי התנגפו באבן נגף:

33 Como está escrito: Eis que eu ponho em Sião uma pedra de tropeço, e uma rocha de escândalo; e todo aquele que crer nela não será confundido.

33 ככתוב הנני יסד בציון אבן נגף וצור מכשול וכל המאמין בו לא יבוש:

Romanos 10

1 IRMÃOS, o bom desejo do meu coração e a oração a Deus por Israel é para sua salvação.

1 אחי חפץ לבבי ותפלתי לאלהים בעד ישראל אשר יושעו:

2 Porque lhes dou testemunho de que têm zelo de Deus, mas não com entendimento.

2 כי מעיד אני עליהם שיש להם קנאה לאלהים אך לא בדעת:

3 Porquanto, não conhecendo a justiça de Deus, e procurando estabelecer a sua própria justiça, não se sujeitaram à justiça de Deus.

3 כי את צדקת אלהים לא ידעו ויבקשו להקים את צדקתם ובעבור זאת לצדקת אלהים לא נכנעו:

4 Porque o fim da lei é Cristo para justiça de todo aquele que crê.

4 כי המשיח סוף התורה לצדקה לכל המאמין בו:

5 Ora Moisés descreve a justiça que é pela lei, dizendo: O homem que fizer estas coisas viverá por elas.

5 כי משה כתב על דבר הצדקה מתוך התורה אשר יעשה אתם האדם וחי בהם:

6 Mas a justiça que é pela fé diz assim: Não digas em teu coração: Quem subirá ao céu? (isto é, a trazer do alto a Cristo).

6 והצדקה אשר מתוך האמונה כה אמרת אל תאמר בלבבך מי יעלה השמימה הלא זאת היא להוריד את המשיח:

7 Ou: Quem descerá ao abismo? (isto é, a tornar a trazer de entre os mortos a Cristo).

7 או מי ירד לתהום זאת היא להעלות את המשיח מן המתים:

8 Mas que diz? A palavra está junto de ti, na tua boca e no teu coração; esta é a palavra da fé, que pregamos,

8 אבל מה היא אמרת קרוב אליך הדבר בפיך ובלבבך הוא דבר האמונה אשר אנחנו מבשרים:

9 A saber: Se com a tua boca confessares ao Senhor Jesus, e, em teu coração creres que Deus o ressuscitou dos mortos, serás salvo.

9 כי אם תודה בפיך אשר ישוע הוא האדון ותאמין בלבבך אשר האלהים העירו מן המתים אז תושע:

10 Visto que com o coração se crê para a justiça, e com a boca se faz confissão para a salvação.

10 כי בלבבו יאמין האדם והיתה לו לצדקה ובפיהו יודה והיתה לו לישועה:

11 Porque a Escritura diz: Todo aquele que nele crer não será confundido.

11 כי הכתוב אמר כל המאמין בו לא יבוש:

12 Porquanto não há diferença entre judeu e grego; porque um mesmo é o Senhor de todos os que o invocam.

12 ואין הבדל בזה בין היהודי ליוני כי אדון אחד לכלם והוא עשיר לכל קראיו:

13 Porque todo aquele que invocar o nome do Senhor será salvo.

13 כי כל אשר יקרא בשם יהוה ימלט:

14 Como pois invocarão aquele em quem não creram? E como crerão naquele de quem não ouviram? E como ouvirão, se não há quem pregue?

14 ועתה איך יקראו אל אשר לא האמינו בו ואיך יאמינו באשר לא שמעו את שמעו ואיך ישמעו באין מגיד:

15 E como pregarão, se não forem enviados? Como está escrito: Quão formosos os pés dos que anunciam a paz, dos que anunciam coisas boas!

15 ואיך יגידו אם אינם שלוחים ככתוב מה נאוו רגלי מבשר שלום מבשר טוב:

16 Mas nem todos obedecem ao evangelho; pois Isaías diz: Senhor, quem creu na nossa pregação?

16 אך לא כלם שמעו לקול הבשורה כי ישעיהו אמר יהוה מי האמין לשמעתנו:

17 De sorte que a fé é pelo ouvir, e o ouvir pela palavra de Deus.

17 לכן האמונה באה מתוך השמועה והשמועה על ידי דבר אלהים:

18 Mas digo: Porventura não ouviram? Sim, por certo, pois por toda a terra saiu a voz deles, e as suas palavras até aos confins do mundo.

18 ואמר הכי לא שמעו אמנם בכל הארץ יצא קום ובקצה תבל מליהם:

19 Mas digo: Porventura Israel não o soube? Primeiramente diz Moisés: Eu vos meterei em ciúmes com aqueles que não são povo, com gente insensata vos provocarei à ira.

19 ואמר הכי ישראל לא ידע הנה כבר משה אמר אני אקניאכם בלא עם בגוי נבל אכעיסכם:

20 E Isaías ousadamente diz: Fui achado pelos que me não buscavam, fui manifestado aos que por mim não perguntavam.

20 וישעיהו מלאו לבו לאמר נמצאתי ללא בקשני נדרשתי ללוא שאלו:

21 Mas contra Israel diz. Todo o dia estendi as minhas mãos a um povo rebelde e contradizente.

21 ועל ישראל הוא אמר פרשתי ידי כל היום אל עם סורר ומרה:

Romanos 11

1 DIGO pois: porventura rejeitou Deus o seu povo? De modo nenhum, porque também eu sou israelita, da descendência de Abraão, da tribo de Benjamim.

1 ובכן אמר אני הכי זנח האלהים את עמו חלילה כי גם אנכי בן ישראל מזרע אברהם למטה בנימן:

2 Deus não rejeitou o seu povo, que antes conheceu. Ou não sabeis o que a Escritura diz de Elias, como fala a Deus contra Israel, dizendo:

2 לא זנח האלהים את עמו אשר ידעו מקדם או הלא תדעו את אשר הכתוב אמר באליהו כאשר קרא אל האלהים על ישראל לאמר:

3 Senhor, mataram os teus profetas, e derribaram os teus altares; e só eu fiquei, e buscam a minha alma?

3 יהוה את נביאיך הרגו ואת מזבחתיך הרסו ואותר אני לבדי ויבקשו את נפשי:

4 Mas que lhe diz a resposta divina? Reservei para mim sete mil varões, que não dobraram os joelhos diante de Baal.

4 אבל מה ענה אתו מענה אלהים השארתי לי שבעת אלפים איש אשר לא כרעו לבעל:

5 Assim pois também agora neste tempo ficou um resto, segundo a eleição da graça.

5 וכן גם בעת הזאת נותרה שארית על פי בחירת החסד:

6 Mas se é por graça, já não é pelas obras, de outra maneira, a graça já não é graça.

6 ואם היתה זאת על ידי החסד לא היתה מתוך המעשים כי לולי כן החסד איננו עוד חסד ואם היתה מתוך המעשים איננו עוד חסד כי לולי כן המעשים יחדל להיות מעשה:

7 Pois quê? O que Israel buscava não o alcançou; mas os eleitos o alcançaram, e os outros foram endurecidos.

7 ועתה מה הוא את אשר בקש ישראל לא השיג רק הנבחרים הם השיגו והנשארים השמינו לבבם:

8 Como está escrito: Deus lhes deu espirito de profundo sono,
olhos para não verem , e ouvidos para não ouvirem, até ao dia
de hoje.

8 ככתוב נתן להם האלהים רוח תרדמה עינים לא לראות ואזנים לא
לשמע עד היום הזה:

9 E Davi diz: Torne-se-lhes a sua mesa em laço, e em armadilha, e
em tropeço, por sua retribuição;

9 ודוד הוא אמר יהי שלחנם לפח ולרשת ולמוקש ולשלומים להם:

10 Escureçam-se-lhes os olhos para não verem, e encurvem-se-
lhes continuamente as costas.

10 תחשכנה עיניהם מראות ומתניהם תמיד המעד:

11 Digo pois: Porventura tropeçaram para que caíssem? De
modo nenhum, mas pela sua queda veio a salvação aos gentios,
para os incitar à emulação.

11 ובכן אני אמר הנכשלו למען יפלו חלילה אך בפשעם יצאה הישועה
לגוים למען הקניאם:

12 E se a sua queda é a riqueza do mundo, e a sua diminuição a
riqueza dos gentios, quanto mais a sua plenitude!

12 ואם פשעם עשר העולם וחסרונם עשר הגוים מלאם על אחת כמה
וכמה:

13 Porque convosco falo, gentios, que, enquanto for apóstolo
dos gentios, glorificarei o meu ministério;

13 כי אליכם הגוים אני מדבר וכפי אשר שליח הגוים אנכי את שרותי
אפאר:

14 Para ver se de alguma maneira posso incitar à emulação os da minha carne e salvar alguns deles.

14 לו אוכל להקניא את בשרי ולהושיע מקצתם:

15 Porque, se a sua rejeição é a reconciliação do mundo, qual será a sua admissão, senão a vida entre os mortos?

15 כי אם געילתם רצוי לעולם מה אפוא תהיה אספתם הלא חיים מן המתים:

16 E, se as primícias são santas, também a massa o é; se a raiz é santa, também os ramos o são.

16 ואם התרומה קדש כן גם העסה ואם השרש קדש כן גם הענפים:

17 E se alguns dos ramos foram quebrados, e tu, sendo zambujeiro, foste enxertado em lugar deles, e feito participante da raiz e da seiva da oliveira,

17 וכי נקפו מקצת הענפים ואתה זית היער הרכבת במקומם ונתחברת לשרש הזית ולדשנו:

18 Não te glorieis contra os ramos; e, se contra eles te gloriares, não és tu que sustentas a raiz, mas a raiz a ti.

18 אל תתפאר על הענפים ואם תתפאר דע שאינך נשא את השרש כי אם השרש הוא נשא אותך:

19 Dirás pois: Os ramos foram quebrados, para que eu fosse enxertado.

19 וכי תאמר הלא נקפו הענפים למען ארכב אנכי:

20 Está bem: pela sua incredulidade foram quebrados, e tu estás em pé pela fé. Então não te ensoberbeças, mas teme.

20 כן הוא המה נקפו על אשר לא האמינו ואתה הנך קים על ידי האמונה
אל תתגאה כי אם ירא:

21 Porque, se Deus não poupou os ramos naturais, teme que te não poupe a ti também.

21 כי האלהים אם לא חס על הענפים הנולדים מן העץ אולי לא יחוס גם
עליך:

22 Considera pois a bondade e a severidade de Deus: para com os que caíram, severidade; mas para contigo, a benignidade de Deus, se permaneceres na sua benignidade; de outra maneira também tu serás cortado.

22 לכן ראה נא טובת אלהים וזעמו זעמו על הנפלים ועליך טובתו אם
תעמד בטובתו ואם אין כי עתה גם אתה תגדע:

23 E também eles, se não permanecerem na incredulidade, serão enxertados; porque poderoso é Deus para os tornar a enxertar.

23 וגם המה אם לא יעמדו במרים ירכבו כי יכל האלהים לשוב להרכיבם:

24 Porque, se tu foste cortado do natural zambujeiro, e, contra a natureza enxertado na boa oliveira, quanto mais esses, que são naturais, serão enxertados na sua própria oliveira!

24 כי אם אתה נגזרת מעץ אשר הוא בטבעו זית יער והרכבת שלא כטבע
בזית טוב אלה היצאים ממנו על אחת כמה וכמה שירכבו בזית שלהם:

25 Porque não quero, irmãos, que ignoreis este segredo (para que não presumais de vós mesmos): que o endurecimento veio em parte sobre Israel, até que a plenitude dos gentios haja entrado.

25 כי לא אכחד מכם אחי את הסוד הזה פן תהיו חכמים בעיניכם כי
טמטום הלב למקצת נהיה לישראל עד כי יכנס מלא הגוים:

26 E assim todo o Israel será salvo, como está escrito: de Sião
virá o Libertador, e desviará de Jacó as impiedades.

26 ובכן כל ישראל יושע ככתוב ובא לציון גואל וישיב פשע מיעקב:

27 E este será o meu concerto com eles, quando eu tirar os seus
pecados.

27 ואני זאת בריתי אותם בהסירי חטאתם:

28 Assim que, quanto ao evangelho, são inimigos por causa de
vós; mas, quanto à eleição, amados por causa dos pais.

28 הן לפי הבשורה שנואים הם למענכם אך לפי הבחירה חביבים הם
למען האבות:

29 Porque os dons e a vocação de Deus são sem
arrependimento.

29 כי לא ינחם האלהים על מתנותיו ועל קריאתו:

30 Porque assim como vós também antigamente fostes
desobedientes a Deus, mas agora alcançastes misericórdia pela
desobediência deles.

30 כי כאשר גם אתם מלפנים ממרים הייתם את פי אלהים ועתה
הוחנתם במרים של אלה:

31 Assim também estes agora foram desobedientes, para
também alcançarem misericórdia pela misericórdia a vós
demonstrada.

31 כן גם אלה עתה ממרים היו למען על ידי חנינתכם גם הם יחנו:

32 Porque Deus encerrou a todos debaixo da desobediência,
para com todos usar de misericórdia.

32 כי האלהים הסגיר את כלם ביד המרי למען יחן את כלם:

33 Ó profundidade das riquezas, tanto da sabedoria, como da ciência de Deus! Quão insondáveis são os seus juízos, e quão inescrutáveis os seus caminhos!

33 מה עמק עשר חכמת אלהים ועשר דעתו משפטיו מי יחקר ודרכיו מי ימצא:

34 Porque quem compreendeu o intento do Senhor? Ou quem foi o seu conselheiro?

34 כי מי תכן את רוח יהוה ואיש עצתו יודיענו:

35 Ou quem lhe deu primeiro a ele, para que lhe seja recompensado?

35 או מי הקדימו וישלם לו:

36 Porque dele e por ele, e para ele, são todas as coisas; glória pois a ele eternamente. Amém.

36 הלא הכל ממנו והכל בו והכל אליו אשר לו הכבוד לעולמים אמן:

Romanos 12

1 ROGO-VOS pois irmãos, pela compaixão de Deus, que apresenteis os vossos corpos em sacrifício vivo, santo e agradável a Deus, que é o vosso culto racional.

1 ועתה הנני מזהיר אתכם אחי ברחמי אלהים אשר תשימו את גויותיכם קרבן חי וקדוש ונרצה לאלהים והיתה זאת עבודתכם השכלית:

2 E não vos conformeis com este mundo, mas transformai-vos pela renovação do vosso entendimento, para que experimenteis qual seja a boa, agradável, e perfeita vontade de Deus.

2 ואל תשתוו לעולם הזה כי אם התחלפו בהתחדש דעתכם למען תבחנו לדעת מה הוא רצון האלהים הטוב והחמד והשלם:

3 Porque pela graça, que me é dada, digo a cada um de entre vós que não saiba mais do que convém saber, mas que saiba com temperança, conforme a medida da fé que Deus repartiu a cada um.

3 כי על פי החסד הנתן לי אמר אני לכל איש ואיש מכם לבלתי רום לבבו למעלה מן הראוי כי אם יהי צנוע במחשבותיו כפי מדת האמונה אשר חלק לו האלהים:

4 Porque assim como em um corpo temos muitos membros, e nem todos os membros têm a mesma operação,

4 כי כאשר בגוף אחד יש לנו אברים הרבה ואין פעלה אחת לכל האברים:

5 Assim nós, que somos muitos, somos um só corpo em Cristo; mas individualmente somos membros uns dos outros.

5 כן אנחנו הברים גוף אחד במשיח וכל אחד ואחד ממנו אבר לחברו הוא:

6 De modo que, tendo diferentes dons, segundo a graça que nos é dada, se é profecia, seja ela segundo a medida da fé;

6 ויש לנו מתנות שנות כפי החסד הנתן לנו אם נבואה תהי כפי מדת האמונה:

7 Se é ministério, seja em ministrar; se é ensinar haja dedicação ao ensino,

7 ואם לאיש שמוש יעמל בשמוש ואם מורה בהוראה:

8 Ou o que exorta, use esse dom em exortar; o que reparte, faça-o com liberalidade; o que preside, com cuidado; o que exercita misericórdia, com alegria.

8 ואם מוכיח בתוכחה הנותן יעשה בתם לבב והמנהיג בשקידה והגמל חסד בסבר פנים יפות:

9 O amor seja não fingido. Aborrecei o mal e apegai-vos ao bem.

9 האהבה תהיה בלי חנפה שנאו את הרע ודבקו בטוב:

10 Amai-vos cordialmente uns aos outros com amor fraternal, preferindo-vos em honra uns aos outros.

10 באהבת אחים הראו חבה יתרה ובכבוד הקדימו איש את רעהו:

11 Não sejais vagarosos no cuidado: sede fervorosos no espírito, servindo ao Senhor;

11 שקדו ואל תעצלו התלהבו ברוח עבדו את האדון:

12 Alegrai-vos na esperança, sede pacientes na tribulação, perseverai na oração;

12 שמחו בתוחלת סבלו בצרה שקדו על התפלה:

13 Comunicai com os santos nas suas necessidades, segui a hospitalidade;

13 השתתפו בצרכי הקדושים רדפו הכנסת ארחים:

14 Abençoai aos que vos perseguem, abençoai, e não amaldiçoeis.

14 ברכו את רדפיכם ברכו ואל תקללו:

15 Alegrai-vos com os que se alegram; e chorai com os que choram;

15 שמחו עם השמחים ובכו עם הבכים:

16 Sede unânimes entre vós; não ambicioneis coisas altas, mas acomodai-vos às humildes; não sejais sábios em vós mesmos;

16 לב אחד יהי לכלכם אל תהלכו בגדלות כי אם התנהגו עם השפלים אל תהיו חכמים בעיניכם:

17 A ninguém torneis mal por mal; procurai as coisas honestas, perante todos os homens.

17 :אל תשלמו לאיש רעה תחת רעה דרשו הטוב בעיני כל אדם

18 Se for possível, quanto estiver em vós, tende paz com todos os homens.

18 :אם תוכלו ככל אשר תמצא ידכם היו בשלום עם כל אדם

19 Não vos vingueis a vós mesmos, amados, mas dai lugar à ira, porque está escrito: Minha é a vingança; eu recompensarei, diz o Senhor,

19 אל תנקמו נקם ידידי כי אם תנו מקום לרגז כי כתוב לי נקם ושלם אמר :יהוה

20 Portanto, se o teu inimigo tiver fome, dá-lhe de comer; se tiver sede, dá-lhe de beber; porque, fazendo isto, amontoarás brasas de fogo sobre a sua cabeça.

20 לכן אם רעב שנאך האכילהו לחם ואם צמא השקהו מים כי גחלים :אתה חתה על ראשו

21 Não te deixes vencer do mal, mas vence o mal com o bem.

21 :אל נא יכבשך הרע כבוש אתה את הרע בטוב

Romanos 13

1 TODA a alma esteja sujeita às potestades superiores; porque não há potestade que não venha de Deus; e as potestades que há foram ordenadas por Deus.

1 כל נפש תכנע לגדלת הרשיות כי אין רשות כי אם מאת האלהים :והרשיות הנמצאות על יד אלהים נתמנו

2 Por isso quem resiste à potestade resiste à ordenação de Deus; e os que resistem trarão sobre si mesmos a condenação.

2 לכן כל המתקומם לרשות מרד הוא בצווי האלהים והמרדים ישאו את דינם:

3 Porque os magistrados não são terror para as boas obras, mas para as más. Queres tu, pois, não temer a potestade? Faz o bem, e terás louvor dela.

3 כי השליטים אינם לפחד למעשים הטובים כי אם להרעים ועל כן אם רצונך שלא תירא מן הרשות עשה הטוב והיה לך שבח ממנה:

4 Porque ela é ministro de Deus para teu bem. Mas, se fizeres o mal, teme, pois não traz debalde a espada; porque é ministro de Deus, e vingador para castigar o que faz o mal.

4 כי משמשת אלהים היא לטוב לך אך אם הרע תעשה ירא כי לא לחנם חגרת חרב היא כי משמשת אלהים היא נקמת בקצף מכל עשה הרע:

5 Portanto é necessário que lhe estejais sujeitos, não somente pelo castigo, mas também pela consciência.

5 על כן עלינו להכנע לא לבד בעבור הקצף כי גם בעבור דעת חובתנו:

6 Por esta razão também pagais tributos: porque são ministros de Deus, atendendo sempre a isto mesmo.

6 כי לזאת אף משלמים אתם את המס כי משרתי אלהים המה השקדים על זאת:

7 Portanto dai a cada um o que deveis: a quem tributo, tributo; a quem imposto, imposto; a quem temor, temor; a quem honra, honra.

7 לכן תנו לכל איש כחובתכם המס המכס לאשר לו המס המכס לאשר לו המכס והמורא לאשר לו המורא והכבוד לאשר לו הכבוד:

8 A ninguém devais coisa alguma, a não ser o amor com que vos ameis uns aos outros: porque quem ama aos outros cumpriu a lei.

8 ואל תהיו חיבים לאיש דבר זולתי אהבת איש את רעהו כי האהב את חברו קים את התורה:

9 Com efeito: Não adulterarás, não matarás, não furtarás, não darás falso testemunho, não cobiçarás; e se há algum outro mandamento, tudo nesta palavra se resume: Amarás ao teu próximo como a ti mesmo.

9 כי מצות לא תנאף לא תרצח לא תגנב לא תענה עד שקר לא תחמד ועוד כאלה כלולות הנה במאמר הזה ואהבת לרעך כמוך:

10 O amor não faz mal ao próximo. De sorte que o cumprimento da lei é o amor.

10 האהבה לא תרע לרע על כן האהבה קיום התורה כלה:

11 E isto digo, conhecendo o tempo, que é já hora de despertarmos do sono; porque a nossa salvação está agora mais perto de nós do que quando aceitámos a fé.

11 וכזאת עשו מדעתכם את הזמן כי כבר הגיעה השעה להקיץ מן השנה כי ישועתנו קרובה עתה מהיום אשר באנו להאמין:

12 A noite é passada, e o dia é chegado. Rejeitemos pois as obras das trevas, e vistamo-nos das armas da luz.

12 הלילה חלף והיום קרב לכן נסירה נא את מעשי החשך ונלבשה את כלי נשק האור:

13 Andemos honestamente, como de dia: não em glutonarias, nem em bebedeiras, nem em desonestidade, nem em dissoluções, nem em contendas e inveja.

13 וכמו ביום נתהלכה בצניעות לא בזוללות ובשכרון ולא בבעילות ועשות זמה ולא במריבה וקנאה:

14 Mas revesti-vos do Senhor Jesus Cristo, e não tenhais cuidado da carne em suas concupiscências.

14 כי אם לבשו את האדון ישוע המשיח ודאגו לבשרכם אך לא להגביר התאות:

Romanos 14

1 ORA, quanto ao que está enfermo na fé, recebei-o, não em contendas sobre dúvidas.

1 ואת החלוש באמונה אותו קבלו ולא לדין את המחשבות:

2 Porque um crê que de tudo se pode comer, e outro, que é fraco, come legumes.

2 יש מאמין כי נכון לאכל כל דבר והחלוש יאכל רק את הירק:

3 O que come não despreze o que não come; e o que não come não julgue o que come; porque Deus o recebeu por seu.

3 האכל אל יבז את אשר לא יאכל ואשר לא יאכל אל ידין את האכל כי קבל אתו האלהים:

4 Quem és tu, que julgas o servo alheio? Para seu próprio Senhor ele está em pé ou cai; mas estará firme; porque poderoso é Deus para o firmar.

4 מי אתה כי תדין את עבד האחר הן לאדניו הוא יקום או יפל אבל יוקם כי יכל האלהים להקימו:

5 Um faz diferença entre dia e dia, mas outro julga iguais todos os dias. Cada um esteja inteiramente seguro em seu próprio ânimo.

5 יש מבדיל בין יום ליום ויש אשר כל הימים שוים בעיניו ויהי כל איש נכון בדעתו:

6 Aquele que faz caso do dia, para o Senhor o faz. O que come, para o Senhor come, porque dá graças a Deus; e o que não come, para o Senhor não come, e dá graças a Deus.

6 השמר את היום לאדון שמר אתו ואשר איננו שמר את היום לאדון איננו שמר האכל לאדון הוא אכל כי מודה הוא לאלהים ואשר איננו אכל לאדון איננו אכל ומודה הוא לאלהים:

7 Porque nenhum de nós vive para si, e nenhum morre para si.

7 כי אין איש מאתנו אשר יחיה לנפשו ואין איש אשר ימות לנפשו:

8 Porque, se vivemos, para o Senhor vivemos: se morremos, para o Senhor morremos. De sorte que, ou vivamos ou morramos, somos do Senhor.

8 כי כאשר נחיה נחיה לאדון וכאשר נמות נמות לאדון לכן אם נחיה ואם נמות לאדון הננו:

9 Foi para isto que morreu Cristo, e tornou a viver; para ser Senhor, tanto dos mortos, como dos vivos.

9 כי לזאת מת המשיח ויקם ויחי למען יהיה אדון גם על המתים גם על החיים:

10 Mas tu, porque julgas teu irmão? Ou tu, também, porque desprezas teu irmão? Pois todos havemos de comparecer ante o tribunal de Cristo.

10 ואתה למה זה תדין את אחיך או אתה למה תבוז לאחיך הלא כלנו עתידים לעמד לפני כסא דין אלהים:

11 Porque está escrito: Pela minha vida, diz o Senhor: que todo o joelho se dobrará diante de mim, e toda a língua confessará a Deus.

11 כי כתוב חי אני נאם יהוה כי לי תכרע כל ברך וכל לשון תודה לאלהים:

12 De maneira que cada um de nós dará conta de si mesmo a Deus.

12 הנה נא כל אחד ממנו על נפשו יתן חשבון לאלהים:

13 Assim que não nos julguemos mais uns aos outros; antes seja o vosso propósito não pôr tropeço ou escândalo ao irmão.

13 לכן אל נדין עוד איש את רעהו כי אם זה יהי דינכם שלא יתן איש לפני אחיו מכשול או מוקש:

14 Eu sei, e estou certo no Senhor Jesus, que nenhuma coisa é de si mesmo imunda a não ser para aquele que a tem por imunda; para esse é imunda.

14 ידעתי ומבטח אני באדון ישוע כי אין דבר טמא בפני עצמו ורק טמא הוא למי שיחשבנו לו לטמא:

15 Mas, se por causa da comida se contrista teu irmão, já não andas conforme o amor. Não destruas por causa da tua comida aquele por quem Cristo morreu.

15 ואם יעצב אחיך על דבר האכל אינך מתהלך עוד בדרך האהבה אל נא תאבד באכלך את אשר בעדו מת המשיח:

16 Não seja pois blasfemado o vosso bem;

16 לכן הזהרו פן יהיה טובכם לגדופים:

17 Porque o reino de Deus não é comida nem bebida, mas justiça, e paz, e alegria no Espírito Santo.

17 כי מלכות האלהים איננה אכילה ושתיה כי צדקה היא ושלום ושמחה ברוח הקדש:

18 Porque quem nisto serve a Cristo agradável é a Deus e aceito aos homens.

18 והעבד באלה את המשיח רצוי הוא לאלהים ובחון לאנשים:

19 Sigamos pois as coisas que servem para a paz e para a edificação de uns para com os outros.

19 ועתה נרדפה דרך השלום ודרך הבנות יחד איש מרעהו:

20 Não destruas por causa da comida a obra de Deus. É verdade que tudo é limpo, mas mal vai para o homem que come com escândalo.

20 אל תהרוס את מעשה אלהים על דבר מאכל הן הכל טהור הוא אבל רע לאדם אשר יאכלנו במכשל לבו:

21 Bom é não comer carne, nem beber vinho, nem fazer outras coisas em que teu irmão tropece, ou se escandalize, ou se enfraqueça.

21 טוב שלא תאכל בשר ולא תשתה יין ולא תעשה דבר אשר יתנגף בו אחיך או יכשל או יחלש:

22 Tens tu fé? Tem-na em ti mesmo diante de Deus. Bem-aventurado aquele que não se condena a si mesmo naquilo que aprova.

22 יש לך אמונה תהי לך לבדך לפני האלהים אשרי מי שלא ידין את נפשו בדבר אשר כשר בעיניו:

23 Mas aquele que tem dúvidas, se come está condenado, porque não come por fé; e tudo o que não é de fé é pecado.

23 ואשר לו ספק באכלו נאשם כי לא עשה מאמונה וכל אשר נעשה מבלי
אמונה חטא הוא,:

Romanos 15

1 MAS nós, que somos fortes, devemos suportar as fraquezas dos fracos, e não agradar a nós mesmos.

1 ועלינו החזקים לשאת חלשות הכשלים ואל נבקש הנאת עצמנו:

2 Portanto cada um de nós agrade ao seu próximo no que é bom para edificação.

2 כי כל אחד ממנו יבקש הנאת חברו לטוב לו למען יבנה:

3 Porque também Cristo não agradou a si mesmo, mas, como está escrito: sobre mim caíram as injúrias dos que te injuriavam.

3 כי גם המשיח לא בקש הנאת עצמו אלא ככתוב חרפות חורפיך נפלו
עלי:

4 Porque tudo que dantes foi escrito, para nosso ensino foi escrito, para que pela paciência e consolação das Escrituras tenhamos esperança.

4 כי כל אשר נכתב מלפנים ללמדנו נכתב למען תהיה לנו תקוה בסבלנות
ובתנחומות הכתובים:

5 Ora o Deus de paciência e consolação vos conceda o mesmo sentimento uns para com os outros, segundo Cristo Jesus.

5 ואלהי הסבלנות והנחמה הוא יתן לכם להיות כלכם לב אחד על פי
המשיח ישוע:

6 Para que concordes, a uma boca, glorifiqueis ao Deus e Pai de nosso Senhor Jesus Cristo.

6 אשר תכבדו בנפש אחת ובפה אחד את האלהים אבי אדנינו ישוע המשיח:

7 Portanto recebei-vos uns aos outros, como também Cristo nos recebeu para glória de Deus.

7 על כן תקבלו איש את אחיו כאשר גם המשיח קבל אתנו לכבוד האלהים:

8 Digo pois que Jesus Cristo foi ministro da circuncisão, por causa da verdade de Deus, para que confirmasse as promessas feitas aos pais;

8 ואני אמר כי ישוע המשיח היה למשרת בני המילה למען אמת האלהים לקים את ההבטחות אשר לאבות:

9 E para que os gentios glorifiquem a Deus pela sua misericórdia, como está escrito: Portanto eu te louvarei entre os gentios, e cantarei ao teu nome.

9 והגוים המה יכבדו את האלהים למען רחמיו ככתוב על כן אודך בגוים ולשמך אזמרה:

10 E outra vez diz: Alegrai-vos, gentios, com o seu povo.

10 ואומר הרנינו גוים עמו:

11 E outra vez: Louvai ao Senhor, todos os gentios, e celebrai-o, todos os povos.

11 ואומר הללו את יהוה כל גוים שבחוהו כל האמים:

12 E outra vez diz Isaías: Uma raiz em Jessé haverá, e naquele que se levantar para reger os gentios, os gentios esperarão.

12 וישעיהו אמר והיה שרש ישי אשר עמד לנס עמים אליו גוים יקוו:

13 Ora o Deus de esperança vos encha de todo o gozo e paz em crença, para que abundeis em esperança pela virtude do Espírito Santo.

13 ואלהי התקוה הוא ימלא אתכם כל שמחה ושלום באמונה למען תעדף תקותכם בגבורת רוח הקדש:

14 Eu próprio, meus irmãos, certo estou, a respeito de vós, que vós mesmos estais cheios de bondade, cheios de todo o conhecimento, podendo admoestar-vos uns aos outros.

14 והנה אחי מבטח אני בכם כי גם אתם בעצמכם מלאי אהבת חסד ממלאים כל דעת ותוכלו להוכיח איש את רעהו:

15 Mas, irmãos, em parte vos escrevi mais ousadamente, como para vos trazer outra vez isto à memória, pela graça que por Deus me foi dada;

15 אך העזתי מעט בכתבי אליכם הנה והנה כמזכיר אתכם על פי החסד הנתון לי מאת האלהים:

16 Que seja ministro de Jesus Cristo entre os gentios, ministrando o evangelho de Deus, para que seja agradável a oferta dos gentios, santificada pelo Espírito Santo.

16 להיותי משרת ישוע המשיח לגוים ולכהן בבשורת האלהים למען יהיה קרבן הגוים רצוי ומקדש ברוח הקדש:

17 De sorte que tenho glória em Jesus Cristo nas coisas que pertencem a Deus.

17 על כן יש לי להתהלל במשיח ישוע נגד האלהים:

18 Porque não ousaria dizer coisa alguma, que Cristo por mim não tenha feito, a obediência dos gentios, por palavra e por obras;

18 כי לא אעז פני לדבר דבר זולתי אשר עשה המשיח בידי למען הטות
באמר ובמעשה את לב הגוים לסור למשמעתו:

19 Pelo poder dos sinais e prodígios, na virtude do Espírito de Deus: de maneira que desde Jerusalém, e arredores, até ao Ilírico, tenho pregado o evangelho de Jesus Cristo.

19 בגבורת אתות ומופתים ובגבורת רוח אלהים עד כי מלאתי מירושלים
וסביבותיה ועד לאלוריקון את בשורת המשיח:

20 E desta maneira me esforcei por anunciar o evangelho, não onde Cristo houvera sido nomeado, para não edificar sobre fundamento alheio;

20 בהשתדלי להגיד את הבשורה לא במקמות אשר שם כבר נקרא שם
המשיח לבלתי בנות על יסוד אחרים:

21 Antes, como está escrito: Aqueles a quem não foi anunciado, o verão, e os que não ouviram o entenderão.

21 כי אם ככתוב אשר לא ספר להם ראו ואשר לא שמעו התבוננו:

22 Pelo que também muitas vezes tenho sido impedido de ir ter convosco.

22 וזה הוא הדבר אשר נעצרתי בגללו פעם ושתים מבוא אליכם:

23 Mas agora, que não tenho mais demora nestes sítios, e tendo já há muitos anos grande desejo de ir ter convosco.

23 אבל כעת אשר אין עוד מקום לי בגלילות האלה ונכסף נכספתי לבא
אליכם זה שנים רבות:

24 Quando partir para Espanha irei ter convosco; pois espero que de passagem vos verei, e que para lá seja encaminhado por vós, depois de ter gozado um pouco da vossa companhia.

24 אבוא אליכם בלכתי לאספמיא כי מקוה אנכי לראותכם בעברי ואתם
תשלחוני שמה ואשבעה מעט מכם בראשונה:

25 Mas agora vou a Jerusalém para ministrar aos santos.

25 אמנם עתה אלכה ירושלימה לעזור את הקדושים:

26 Porque pareceu bem à Macédónia e à Acaia fazerem uma colecta para os pobres de entre os santos que estão em Jerusalém.

26 כי מקדוניא ואכיא הואילו לתת משאת נדבה לאביוני הקדושים אשר
בירושלים:

27 Isto lhes pareceu bem, como devedores que são para com eles. Porque, se os gentios foram participantes dos seus bens espirituais, devem também ministrar-lhes os temporais.

27 כי הואילו ואף מחיבים הם להם כי אם היה לגוים חלק בדברי הרוח
אשר להם הלא עליהם לעזרם גם בדברי הגוף:

28 Assim que, concluído isto, e havendo-lhes consignado este fruto, de lá, passando por vós, irei à Espanha.

28 לכן כשגמרתי את זאת וחתמתי להם הפרי הזה אז אעברה דרך ארצכם
לאספמיא:

29 E bem sei que, indo ter convosco, chegarei com a plenitude da bênção do evangelho de Cristo.

29 ויודע אנכי כי בבאי אליכם אבוא במלא ברכת בשורת המשיח:

30 E rogo-vos irmãos, por nosso Senhor Jesus Cristo e, pelo amor do Espírito, que combatais comigo nas vossas orações por mim a Deus;

30 ואני מעורר אתכם אחי באדנינו ישוע המשיח ובאהבת הרוח להתאמץ
אתי בהעתיר בעדי אל האלהים:

31 Para que seja livre dos rebeldes que estão na Judéia, e que
esta minha administração, que em Jerusalém faço, seja bem
aceita pelos santos;

31 למען אשר אנצל מהסוררים בארץ יהודה ויערב על הקדושים שמושי
לשם ירושלים:

32 A fim de que, pela vontade de Deus, chegue a vós com alegria,
e possa recrear-me convosco.

32 ואשר אבוא אליכם במשחה ברצון אלהים ואנפש עמכם:

33 E o Deus de paz seja com todos vós. Amen.

33 ואלהי השלום עם כלכם אמן:

Romanos 16

1 RECOMENDO-VOS pois Febe, nossa irmã, a qual serve na igreja
que está em Cencréia,

1 והנני מזכיר לכם לטוב את פובי אחותנו שהיא משמשת הקהלה אשר
בקנכרי:

2 Para que a recebais no Senhor, como convém aos santos, e a
ajudeis em qualquer coisa que de vós necessitar; porque tem
hospedado a muitos, como também a mim mesmo.

2 אשר תקבלוה באדנינו כראוי לקדושים ותעזרו לה בכל אשר תצטרך לכם
כי היתה גם היא עזרת לרבים וגם לעצמי:

3 Saúdai a Priscila e a Áquila, meus cooperadores em Cristo
Jesus,

3 שאלו לשלום פריסקלא ועקילס שהם חברי בעבודת המשיח ישוע:

4 Os quais pela minha vida expuseram as suas cabeças; o que não só eu lhes agradeço, mas também todas as igrejas dos gentios.

4 ואשר מסרו את צוארם בעד נפשי ולא אני לבדי אודה להם כי גם כל קהלות הגוים וגם לשלום הקהלה בביתם:

5 Saudai também a igreja que está em sua casa. Saudai a Epêneto, meu amado, que é as primícias da Ásia em Cristo.

5 שאלו לשלום אפינטוס חביבי שהוא ראשית אכיא למשיח:

6 Saúdai a Maria que trabalhou muito por nós.

6 שאלו לשלום מרים שעמלה עמל רב בעבורנו:

7 Saudai a Andrônico e a Júnia, meus parentes e meus companheiros na prisão, os quais se distinguiram entre os apóstolos e que foram antes de mim em Cristo.

7 שאלו לשלום אנדרוניקוס ויוניס שהם קרובי ואסורים אתי ולהם שם בשליחים ולפני היו במשיח:

8 Saudai a Amplias, meu amado no Senhor.

8 שאלו לשלום אמפליאס חביבי באדנינו:

9 Saudai a Urbano, nosso cooperador em Cristo, e a Estáquis, meu amado.

9 שאלו לשלום אורבנוס חברנו בעבודת המשיח ולשלום אסטכים חביבי:

10 Saudái a Apeles aprovado em Cristo. Saúdai aos da família de Aristóbulo.

10 שאלו לשלום אפליס הבחון במשיח שאלו לשלום בני ביתו של אריסטובלוס:

11 Saudai a Herodião, meu parente. Saudai aos da família de Narciso, os que estão no Senhor.

11 שאלו לשלום הורודיון קרובי שאלו לשלום בני ביתו של נרקיסוס אשר הם באדנינו:

12 Saudai a Trifena e a Trifosa, as quais trabalham no Senhor. Saudai a amada Pérside, a qual muito trabalhou no Senhor.

12 שאלו לשלום טרופינה וטרופסה העמלות באדנינו שאלו לשלום פרסיס החביבה שעמלה עמל רב באדנינו:

13 Saudai a Rufo, eleito no Senhor, e a sua mãe e minha.

13 שאלו לשלום רופוס הנבחר באדנינו ולשלום אמו שהיא כאם לי:

14 Saudai a Asincrito, a Flegonte, a Hermas, a Pátrobas, a Hermes, e aos irmãos que estão com eles.

14 שאלו לשלום אסונקריטוס ופליגון והרמס ופטרובס יהרמיס והאחים אשר אתם:

15 Saudai a Filólogo e a Júlia, a Nereu e a sua irmã, e a Olímpia; e a todos os santos que com eles estão.

15 שאלו לשלום פילולוגוס ויוליא נירוס ואחותו ואולומפס וכל הקדושים אשר אתם:

16 Saudai-vos uns aos outros com santo ósculo. As igrejas de Cristo vos saúdam.

16 שאלו לשלום איש את רעהו בנשיקה הקדושה קהלות המשיח שאלות לשלומכם:

17 E rogo-vos, irmãos, que noteis os que promovem dissensões e escândalos contra a doutrina que aprendestes; desviai-vos deles.

17 ואני מזהיר אתכם אחי לשום פניכם בעשי מחלקות ומכשולים לנגד
הלקח אשר למדתם וסורו מהם:

18 Porque os tais não servem a nosso Senhor Jesus Cristo, mas ao seu ventre: e com suaves palavras e lisonjas enganam os corações dos símplices.

18 כי אנשים אשר כאלה אינם עבדים את אדנינו ישוע המשיח כי אם את
כרשם ובאמרי נעם ושפת חלקות יתעו את לב הפתאים:

19 Quanto à vossa obediência é ela conhecida de todos. Comprazo-me pois em vós; e quero que sejais sábios no bem, mas símplices no mal.

19 כי משמעתכם נודעת לכל לכן אני שמח עליכם אך חפצתי היתכם
חכמים להטיב ותמימים לבלתי הרע:

20 E o Deus de paz esmagará em breve Satanás debaixo dos vossos pés. A graça de Nosso Senhor Jesus Cristo seja convosco. Amém.

20 ואלהי השלום הוא ידכא את השטן במהרה תחת רגליכם חסד אדנינו
ישוע המשיח עמכם:

21 Saúdam-vos Timóteo, meu cooperador, e Lúcio, e Jason, e Sosípatro, meus parentes.

21 טימותיוס חברי ולוקיוס ויסון וסוספטרוס קרובי שאלים לשלומכם:

22 Eu, Tércio, que esta carta escrevi, vos saúdo no Senhor.

22 אני טרטיוס כותב האגרת הזאת שאל לשלומכם באדנינו:

23 Saúda-vos Gaio, meu hospedeiro, e de toda a igreja. Saúda-vos Erasto, procurador da cidade, e também o irmão Quarto.

23 גיוס המארח אותי ואת כל הקהלה שאל לשלומכם ארסטוס סכן העיר וקורטוס אחינו שאלים לשלומכם:

24 A graça de nosso Senhor Jesus Cristo seja com todos vós. Amém.

24 חסד אדנינו ישוע המשיח עם כלכם אמן:

25 Ora, aquele que é poderoso para vos confirmar segundo o meu evangelho e a pregação de Jesus Cristo, conforme a revelação do mistério que desde tempos eternos esteve oculto,

25 ולאשר יכל לחזק אתכם כבשורתי וכקריאת ישוע המשיח כפי גלוי הסוד אשר היה מכסה מימות עולם:

26 Mas que se manifestou agora, e se notificou pelas Escrituras dos profetas, segundo o mandamento do Deus eterno, a todas as nações para obediência da fé;

26 ועתה נתפרסם ונודע על ידי כתבי הנביאים כמצות אלהי עולם לכל הגוים להביאם למשמעת האמונה:

27 Ao único Deus, sábio, seja dada glória por Jesus Cristo para todo o sempre. Amém.

27 לאלהים החכם לבדו לו הכבוד בישוע המשיח לעולמים אמן:

I Coríntios

I Coríntios 1

1 PAULO (chamado apóstolo de Jesus Cristo, pela vontade de Deus), e o irmão Sóstenes,

1 פולוס המקרא להיות שליח ישוע המשיח ברצון אלהים וסוסתניס
אחינו:

2 À igreja de Deus que está em Corinto, aos santificados em Cristo Jesus, chamados santos, com todos os que em todo o lugar invocam o nome de nosso Senhor Jesus Cristo, Senhor deles e nosso:

2 אל קהלת אלהים אשר בקורנתוס אל המקדשים במשיח ישוע הקרואים להיות קדשים עם כל הקראים בשם אדנינו ישוע המשיח בכל מקום שלהם ושלנו:

3 Graça e paz da parte de Deus nosso Pai, e do Senhor Jesus Cristo.

3 חסד לכם ושלום מאת האלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח:

4 Sempre dou graças ao meu Deus por vós pela graça de Deus que vos foi dada em Jesus Cristo.

4 אודה לאלהי בעבורכם בכל עת על חסד האלהים הנתן לכם במשיח ישוע:

5 Porque em tudo fostes enriquecido n'Ele, em toda a palavra e em todo o conhecimento.

5 אשר עשרתם בו בכל בכל דבור ובכל דעת:

6 (Como foi mesmo o testemunho de Cristo confirmado entre vós).

6 באשר עדות המשיח התקימה בכם:

7 De maneira que nenhum dom vos falta, esperando a manifestação de nosso Senhor Jesus Cristo,

7 עד כי לא חסרתם כל מתן החסד והנכם מחכים להתגלות אדנינו ישוע המשיח:

8 O qual vos confirmará também até ao fim, para serdes irrepreensíveis no dia de nosso Senhor Jesus Cristo.

8 אשר גם יקים אתכם ער עת קץ להיות נקיים ביום אדנינו ישוע המשיח:

9 Fiel é Deus, pelo qual fostes chamados para a comunhão de seu Filho Jesus Cristo nosso Senhor.

9 נאמן הוא האלהים אשר על פיו נקראתם לחברת בנו ישוע המשיח אדנינו:

10 Rogo-vos, porém, irmãos, pelo nome de nosso Senhor Jesus Cristo, que digais todos uma mesma coisa, e que não haja entre vós dissensões; antes sejais unidos em um mesmo sentido e em um mesmo parecer.

10 והנני מזהיר אתכם אחי בשם אדנינו ישוע המשיח להיות כלכם פה אחד ולא תהיין מחלקות בקרבכם כי אם תכוננו יחד בלב אחד ובעצה אחת:

11 Porque a respeito de vós, irmãos meus, me foi comunicado pelos da família de Cloe que há contendas entre vós.

11 כי הגד לי עליכם ביד בני בית כלואה כי יש מריבות ביניכם:

12 Quero dizer com isto, que cada um de vós diz: Eu sou de Paulo, e eu de Apolos, e eu de Cefas, e eu de Cristo.

12 וזאת אני אמר כי איש איש מכם זה אמר לפולוס וזה לאפולוס וזה לכיפא וזה למשיח הנני:

13 Está Cristo dividido? Foi Paulo crucificado por vós? Ou fostes vós baptizados em nome de Paulo?

13 הכי חלק המשיח הכי פולוס נצלב בעדכם או לשם פולוס נטבלתם:

14 Dou graças a Deus, porque a nenhum de vós baptizei, senão a Crispo e a Gaio.

14 אודה לאלהים שלא טבלתי איש מכם כי אם את קרספוס ואת גיוס:

15 Para que ninguém diga que fostes baptizados em meu nome.

15 פן יאמרו כי לשמי טבלתי:

16 E baptizei também a família de Estéfanas; além destes, não sei se baptizei algum outro.

16 אך טבלתי גם את בני בית אסטפנוס ומלבד אלה אינני ידע אם טבלתי עוד איש אחר:

17 Porque Cristo enviou-me, não para baptizar, mas para evangelizar; não em sabedoria de palavras, para que a cruz de Cristo se não faça vã.

17 כי לא שלחני המשיח לטבול כי אם לבשר לא בחכמת דברים למען אשר לא יהיה לריק צלב המשיח:

18 Porque a palavra da cruz é loucura para os que perecem; mas para nós, que somos salvos, é o poder de Deus.

18 כי דבר הצלב סכלות הוא לאבדים אבל לנו הנושעים גבורת אלהים הוא:

19 Porque está escrito: Destruirei a sabedoria dos sábios, e aniquilarei a inteligência dos inteligentes.

19 כי כן כתוב אאבד חכמת חכמים ובינת נבונים אסתיר:

20 Onde está o sábio? Onde está o escriba? Onde está o inquiridor deste século? Porventura não tornou Deus louca a sabedoria deste mundo?

20 איה חכם איה ספר איה דרש העולם הזה הלא סכל האלהים את חכמת העולם הזה:

21 Visto como na sabedoria de Deus o mundo não conheceu a Deus pela sua sabedoria, aprouve a Deus salvar os crentes pela loucura da pregação.

21 כי אחרי אשר בחכמת האלהים לא ידע העולם את האלהים בחכמה היה רצון לפניו להושיע בסכלות הקריאה את המאמינים:

22 Porque os judeus pedem sinal, e os gregos buscam sabedoria;

22 כי היהודים שאלים להם אות והיונים מבקשים חכמה:

23 Mas nós pregamos a Cristo crucificado, que é escândalo para os judeus, e loucura para os gregos.

23 ואנחנו משמיעים את המשיח הצלוב מכשול ליהודים וסכלות ליונים:

24 Mas para os que são chamados, tanto judeus como gregos, lhes pregamos a Cristo, poder de Deus, e sabedoria de Deus.

24 אבל למקראים הן מיהודים הן מיונים את המשיח אשר הוא גבורת אלהים וחכמת אלהים:

25 Porque a loucura de Deus é mais sábia do que os homens; e a fraqueza de Deus é mais forte do que os homens.

25 יען כי סכלות האל חכמה היא מאדם וחלשת האל חזקה היא מאדם:

26 Porque, vede, irmãos, a vossa vocação, que não são muitos os sábios segundo a carne, nem muitos os poderosos, nem muitos os nobres que são chamados.

26 כי ראו נא אחי את קריאתכם שלא רבים המה החכמים לפי הבשר לא
רבים השליטים ולא רבים החרים:

27 Mas Deus escolheu as coisas loucas deste mundo para
confundir as sábias; e Deus escolheu as coisas fracas deste
mundo para confundir as fortes;

27 כי אם בסכל שבעולם בחר האל למען ביש את החכמים ובחלוש
שבעולם בחר האל למען ביש את החזק:

28 E Deus escolheu as coisas vis deste mundo, e as desprezíveis,
e as que não são, para aniquilar as que são;

28 ובדלת העולם בחר האל ובנמאס ובאשר כאין למען בטל את אשר ישנו:

29 Para que nenhuma carne se glorie perante Ele.

29 כדי שלא יתהלל לפניו כל בשר:

30 Mas vós sois de Ele, em Jesus Cristo, o qual para nós foi feito
por Deus sabedoria, e justiça, e santificação, e redenção;

30 וממנו אתם במשיח ישוע אשר היה לנו לחכמה מאת האלהים
ולצדקה ולקדוש ולפדיון:

31 Para que, como está escrito: Aquele que se gloria, glorie-se no
Senhor.

31 ויהי ככתוב המתהלל יתהלל ביהוה:

I Coríntios 2

1 E EU, irmãos, quando fui ter convosco, anunciando-vos o
testemunho de Deus, não fui com sublimidade de palavras ou de
sabedoria.

1 וגם אנכי בבאי אליכם אחי לא באתי בגאות הדבור והחכמה בהגידי
לכם את עדות האלהים:

2 Porque nada me propus saber entre vós, senão a Jesus Cristo, e este crucificado.

2 כי לא חשבתי לדעת בתוככם דבר בלתי אם ישוע המשיח והוא הנצלב:

3 E eu estive convosco em fraqueza, e em temor, e em grande tremor.

3 ואהי אצלכם בחלשה וביראה ובחלחלה רבה:

4 A minha palavra, e a minha pregação, não consistiu em palavras persuasivas de sabedoria humana, mas em demonstração de Espírito e de poder;

4 ודברי וקריאתי לא לפתות באמרי חכמת בני אדם כי אם בתוכחת הרוח והגבורה:

5 Para que a vossa fé não se apoiasse em sabedoria dos homens, mas no poder de Deus.

5 למען אשר לא תהיה אמונתכם בחכמת בני אדם כי אם בגבורת אלהים:

6 Todavia falamos sabedoria entre os perfeitos; não porém a sabedoria deste mundo, nem dos príncipes deste mundo, que se aniquilam;

6 אכן חכמה נדבר בין השלמים לא חכמת העולם הזה גם לא של שרי העולם הזה אשר יאבדו:

7 Mas falamos a sabedoria de Deus, oculta em mistério, a qual Deus ordenou antes dos séculos para nossa glória;

7 כי אם בסוד נדבר חכמת האלהים הנסתרה אשר האלהים יעדה לכבודנו לפני ימי העולם:

8 A qual nenhum dos príncipes deste mundo conheceu; porque, se a conhecessem, nunca crucificariam ao Senhor da glória.

8 אשר לא ידעה איש משרי העולם הזה כי לו ידעוה לא צלבו את אדון הכבוד:

9 Mas, como está escrito: As coisas que o olho não viu, e o ouvido não ouviu, e não subiram ao coração do homem, são as que Deus preparou para os que o amam.

9 אלא ככתוב אשר עין לא ראתה ואזן לא שמעה ולא עלה על לב אנוש את אשר הכין האלהים לאהביו:

10 Mas Deus no-las revelou pelo seu Espírito; porque o Espírito penetra todas as coisas, ainda as profundezas de Deus.

10 ולנו גלה האלהים ברוחו כי הרוח חוקר את הכל גם את מעמקי האלהים:

11 Porque, qual dos homens sabe as coisas do homem, senão o espírito do homem, que nele está? Assim também ninguém sabe as coisas de Deus, senão o Espírito de Deus.

11 כי מי הוא בבני אדם הידע את אשר באדם בלתי אם רוח האדם אשר בקרבו כן גם לא ידע איש את אשר באלהים בלתי אם רוח האלהים:

12 Mas nós não recebemos o espírito do mundo, mas o Espírito que provém de Deus, para que pudéssemos conhecer o que nos é dado gratuitamente por Deus.

12 ואנחנו לא קבלנו את רוח העולם כי אם הרוח מאת האלהים למען נדע את אשר נתן לנו מאת האלהים בחסדו:

13 As quais também falamos, não com palavras de sabedoria humana, mas com as que do Espírito Santo ensina, comparando as coisas espirituais com as espirituais.

13 ואת זאת נדבר לא בדברים אשר תלמדם חכמת בני אדם כי אם בדברים אשר רוח הקדש תלמדם ונבאר דברים רוחניים על פי הרוח:

14 Ora o homem natural não compreende as coisas do Espírito de Deus, porque lhe parecem loucura; e não pode entendê-las, porque elas se discernem espiritualmente.

14 הן האדם הנפשי איננו מקבל את דברי רוח אלהים כי המה סכלות לו ולא יוכל להבינם באשר המה נדונים בדרך הרוח:

15 Mas o que é espiritual discerne bem tudo, e ele de ninguém é discernido.

15 אבל האדם הרוחני ידין את הכל ואותו לא ידין איש:

16 Porque, quem conheceu a mente do Senhor, para que possa instruí-lo? Mas nós temos a mente de Cristo.

16 כי מי תכן את רוח יהוה ומי יודיענו ואנחנו הנה יש לנו רוח המשיח:

I Coríntios 3

1 E EU, irmãos, não vos pude falar como a espirituais, mas como a carnais, como a meninos em Cristo.

1 ואני לא יכלתי לדבר עמכם אחי כעם רוחניים כי עודכם של הבשר וכמו עוללים במשיח:

2 Com leite vos criei, e não com manjar, porque ainda não podíeis, nem tampouco ainda agora podeis;

2 חלב השקיתי אתכם ולא מאכל כי אז לא יכלתם וגם עתה לא תוכלו יען היתכם עוד של הבשר:

3 Porque ainda sois carnais. Pois, havendo entre vós inveja, contendas e dissensões, não sois porventura carnais, e não andais segundo os homens?

3 כי באשר קנאה ומריבה ומחלקים ביניכם הלא של הבשר אתם ומתהלכים לפי דרך בני אדם:

4 Porque, dizendo um: Eu sou de Paulo; e outro: Eu de Apolos; porventura não sois carnais?

4 הן באמר האחד אני לפולוס והשני אני לאפולוס הלא של הבשר אתם:

5 Pois quem é Paulo, e quem é Apolos, senão ministros pelos quais crestes, e conforme o que o Senhor deu a cada um?

5 מי אפוא פולוס ומי הוא אפולוס אך משרתים הם אשר על ידם באתם להאמין איש איש כמתנת האדון אשר נתן לו:

6 Eu plantei; Apolos regou; mas Deus deu o crescimento.

6 אני נטעתי ואפולוס השקה אבל האלהים הוא הצמיח:

7 Pelo que, nem o que planta é alguma coisa, nem o que rega, mas Deus, que dá o crescimento.

7 על כן הנטע איננו מאומה והמשקה איננו מאומה כי אם האלהים המצמיח:

8 Ora o que planta e o que rega são um; mas cada um receberá o seu galardão segundo o seu trabalho.

8 והנטע והמשקה כאחד המה ואיש איש יקבל את שכרו כפי עמלו:

9 Porque nós somos cooperadores de Deus; vós sois lavoura de Deus e edifício de Deus.

9 כי עזרי אל אנחנו ואתם שדה אלהים ובנין אלהים אתם:

10 Segundo a graça de Deus que me foi dada, pus eu, como sábio arquitecto, o fundamento, e outro edifica sobre ele; mas veja cada um como edifica sobre ele.

10 [10-11] ואני כפי חסד אלהים הנתן לי כבני חכם שתי יסוד ואחר בונה עליו אך ירא כל איש לשית יסוד אחר חוץ מן המוסד שהוא ישוע המשיח:

11 Porque ninguém pode pôr outro fundamento, além do que já está posto, o qual é Jesus Cristo.

11]11-01[:

12 E, se alguém sobre este fundamento formar um edifício de ouro, prata, pedras preciosas, madeira, feno, palha,

12 ואם יבנה הבונה על היסוד הזה זהב או כסף או אבנים יקרות או עץ או חציר או קש:

13 A obra de cada um se manifestará; na verdade o dia a declarará, porque pelo fogo será descoberta; e o fogo provará qual seja a obra de cada um.

13 מעשה כל איש יגלה כי היום הוא יבררהו כי באש יראה ואת מה מעשה כל איש ואיש האש תבחננו:

14 Se a obra que alguém edificou nessa parte permanecer, esse receberá galardão.

14 אם יעמד מעשה איש אשר בנה עליו יקבל שכרו:

15 Se a obra de alguém se queimar, sofrerá detrimento; mas o tal será salvo, todavia como pelo fogo.

15 ואם ישרף מעשהו יפסידנו והוא יושע אך כמו מצל מאש:

16 Não sabeis vós que sois o templo de Deus, e que o Espírito de Deus habita em vós?

16 הלא ידעתם כי היכל אלהים אתם ורוח אלהים שכן בקרבכם:

17 Se alguém destruir o templo de Deus, Deus o destruirá; porque o templo de Deus, que sois vós, é santo.

17 ואיש אשר ישחית את היכל אלהים האלהים ישחית אתו כי היכל אלהים קדוש ואתם הנכם קדושים:

18 Ninguém se engane a si mesmo; se alguém de entre vós se
tem por sábio neste mundo, faça-se louco para ser sábio.

18 אל ירמה איש את עצמו והחשב את עצמו חכם בעולם הזה יהי לסכל
למען יחכם:

19 Porque a sabedoria deste mundo é loucura diante de Deus;
pois está escrito: Ele apanha os sábios na sua própria astúcia.

19 כי חכמת העולם הזה סכלות היא לפני האלהים ככתוב לכד חכמים
בערמם:

20 E outra vez: O Senhor conhece os pensamentos dos sábios,
que são vãos.

20 ועוד כתוב יהוה ידע מחשבות חכמים כי המה הבל:

21 Portanto ninguém se glorie nos homens; porque tudo é
vosso;

21 על כן אל יתהלל איש באדם כי הכל הוא שלכם:

22 Seja Paulo, seja Apolos, seja Cefas, seja o mundo, seja a vida,
seja a morte, seja o presente, seja o futuro, tudo é vosso,

22 אם פולוס אם אפולוס ואם כיפא אם העולם אם החיים ואם המות אם
ההוה ואם העתיד הכל הוא שלכם:

23 E vós de Cristo, e Cristo de Deus.

23 ואתם הנכם של המשיח והמשיח הוא של אלהים:

I Coríntios 4

1 QUE os homens nos considerem como ministros de Cristo, e
despenseiros dos mistérios de Deus.

1 כן יחשב איש אתנו כמשרתי המשיח וסכני רזי אל:

2 Além disso requer-se nos despenseiros que cada um se ache fiel.

2 הנה סוף דבר שלא יבקש מן הסכנים כי אם להמצא נאמן:

3 Todavia, a mim mui pouco se me dá de ser julgado por vós, ou por algum juízo humano; nem eu tampouco a mim mesmo me julgo.

3 ואני נקלה היא בעיני כי אתם דנים אתי או יום דין של בני אדם גם אני
את נפשי לא אדין:

4 Porque em nada me sinto culpado; mas nem por isso me considero justificado; pois quem me julga é o Senhor.

4 כי אינני יודע בנפשי רע ובכל זאת לא אצדק כי הדן אתי הוא יהוה:

5 Portanto nada julgueis antes de tempo, até que o Senhor venha, o qual também trará à luz as coisas ocultas das trevas, e manifestará os desígnios dos corações; e então cada um receberá de Deus o louvor.

5 על כן אל תשפטו שפוט לפני העת עד כי יבוא האדון אשר גם יוציא לאור
את תעלמות החשך ויגלה את עצת הלבבות ואז תהיה תהלה לכל איש
מאת האלהים:

6 E eu, irmãos, apliquei estas coisas, por semelhança, a mim e a Apolos, por amor de vós; para que em nós aprendais a não ir além do que está escrito, não vos ensoberbecendo a favor de um contra outro.

6 ואת זאת אחי הסבתי על עצמי ועל אפולוס בעבורכם למען תלמדו בנו
שלא יתחכם איש יותר ממה שכתוב פן תתגאו איש בשם איש לנגד רעהו:

7 Porque, quem te diferença? E que tens tu que não tenhas recebido? E, se o recebeste, porque te glorias como se não o houveras recebido?

7 כי מי הפליא אותך ומה בידך אשר לא קבלתו ואם קבלתו למה תתהלל כאיש אשר לא קבל:

8 Já estais fartos! Já estais ricos! Sem nós reinais! E oxalá reinásseis para que também nós viéssemos a reinar convosco!

8 הן כבר שבעתם כבר עשרתם ובלעדינו מלכתם ולו מלכתם למען נמלך אתכם גם אנחנו:

9 Porque tenho para mim, que Deus a nós, apóstolos, nos pôs por últimos, como condenados à morte; pois somos feitos espectáculo ao mundo, aos anjos, e aos homens.

9 כי אחשב שהאלהים הציג אתנו השליחים שפלי השפלים כבני תמותה כי היינו לראוה לעולם גם למלאכים גם לבני אדם:

10 Nós somos loucos por amor de Cristo, e vós sábios em Cristo; nós fracos; e vós fortes; vós ilustres, e nós vis.

10 אנחנו סכלים למען המשיח ואתם חכמים במשיח אנחנו חלשים ואתם גבורים אתם נכבדים ואנחנו נקלים:

11 Até esta presente hora sofremos fome, e sede, e estamos nus, e recebemos bofetadas, e não temos pousada certa,

11 ועד השעה הזאת הננו רעבים גם צמאים וערמים ומכים באגרף ואין מנוח לנו:

12 E nos afadigamos, trabalhando com nossas próprias mãos; somos injuriados e bendizemos: somos perseguidos, e sofremos;

12 ויגעים אנחנו בעמל ידינו קללונו ונברך חרפונו ונסבל:

13 Somos blasfemados, e rogamos; até ao presente temos chegado a ser como o lixo deste mundo, e como a escória de todos.

13 גדפו אתנו ותנחנן ונהי כגללי העולם ולסחי לכלם עד עתה:

14 Não escrevo estas coisas para vos envergonhar; mas admoesto-vos como meus filhos amados.

14 ולא לביש אתכם אני כתב הדברים האלה כי אם מזהיר אתכם כבני האהובים:

15 Porque ainda que tivésseis dez mil aios em Cristo não teríeis contudo muitos pais; porque eu pelo evangelho vos gerei em Jesus Cristo.

15 כי גם אם היו לכם רבבות אמנים במשיח אין לכם אבות רבים כי אנכי הולדתי אתכם בישוע המשיח על ידי הבשורה:

16 Admoesto-vos portanto a que sejais meus imitadores.

16 על כן אני מבקש מכם ללכת בעקבותי:

17 Por esta causa vos mandei Timóteo, que é filho amado e fiel no Senhor: o qual vos lembrará os meus caminhos em Cristo, como por toda a parte ensino em cada igreja.

17 ובעבור זאת שלחתי אליכם את טימותיוס בני האהוב והנאמן באדון והוא יזכיר לכם את דרכי במשיח כאשר מלמד אנכי בכל מקום בכל קהלה וקהלה:

18 Mas alguns andam inchados, como se eu não houvesse de ir ter convosco.

18 הן יש מתנשאים כאלו לא אבוא אליכם:

19 Mas em breve irei ter convosco, se o Senhor quiser, e então conhecerei, não as palavras dos que andam inchados, mas a virtude.

19 אבל בוא אבוא אליכם בזמן קרוב אם ירצה האדון ואדעה לא את דברי
המתרוממים כי אם את גבורתם:

20 Porque o reino de Deus não consiste em palavras, mas em virtude.

20 כי מלכות האלהים איננה בדבר שפתים כי אם בגבורה:

21 Que quereis? Irei ter convosco com vara ou com amor e espírito de mansidão?

21 ומה תחפצו הבוא אבוא אליכם בשבט או באהבה וברוח ענוה:

I Coríntios 5

1 GERALMENTE se ouve que há entre vós prostituição tal, qual nem ainda entre os gentios, como é haver quem abuse da mulher de seu pai.

1 שמועה נשמעת בארץ כי נמצאה זנות ביניכם ואף זנות אשר בגוים לא
ספר כמוה כי יקח איש את אשת אביו:

2 Estais inchados, e nem ao menos vos entristecestes por não ter sido de entre vós tirado quem cometeu tal acção.

2 ואתם עוד גבהי רוח תחת אשר היה לכם להתאבל למען יוסר מקרבכם
עשה המעשה הזה:

3 Eu na verdade, ainda que ausente no corpo, mas presente no espírito, já determinei, como se estivesse presente que o que tal acto praticou,

3 הן אנכי הרחוק מכם בגופי וקרוב ברוחי כבר דנתי כאלו הייתי אצלכם
על האיש אשר עשה כדבר הזה:

4 Em nome de nosso Senhor Jesus Cristo, juntos vós e o meu espirito pelo poder de nosso Senhor Jesus Cristo,

4 בשם אדנינו ישוע המשיח בהקהלתכם יחד ורוחי אתכם עם גבורת אדנינו ישוע המשיח:

5 Seja entregue a Satanás para destruição da carne, para que o espírito seja salvo no dia do Senhor Jesus.

5 למסר את האיש ההוא לשטן לאבדן הבשר למען יושע הרוח ביום האדון ישוע:

6 Não é boa a vossa jactância. Não sabeis que um pouco de fermento faz levedar toda a massa?

6 לא טוב התהללכם הלא ידעתם כי מעט שאר מחמץ את כל העסה:

7 Alimpai-vos pois do fermento velho, para que sejais uma nova massa, assim como estais sem fermento. Porque Cristo, nossa páscoa, foi sacrificado por nós.

7 בערו את השאור הישן למען תהיו עסה חדשה הלא לחם מצות אתם כי גם לנו פסחנו הנזבח בעדנו הוא המשיח:

8 Pelo que façamos festa, não com o fermento da maldade e da malícia, mas com os asmos da sinceridade e da verdade.

8 על כן נחגה נא החג לא בשאר ישן ולא בשאר הרע והרשע כי אם במצות הישר והאמת:

9 Já por carta vos tenho escrito, que não vos associeis com os que se prostituem;

9 כתבתי לכם באגרת שלא תתערבו עם הזנים:

10 Isto não quer dizer absolutamente com os devassos deste mundo, ou com os avarentos, ou com os roubadores, ou com os idólatras; porque então vos seria necessário sair do mundo.

10 ואין דעתי בזאת על הזנים שבעולם הזה או על בצעי בצע וגזלנים
ועבדי אלילים כי אז יהיה לכם לצאת מן העולם:

11 Mas agora vos escrevi que não vos associeis com aquele que, dizendo-se irmão, for devasso, ou avarento, ou idólatra, ou maldizente, ou beberrão, ou roubador; com o tal nem ainda comais.

11 אך זאת כתבתי לכם לבלתי התערב עם איש אשר אח יקרא והוא זנה
או בצע בצע או עבד אלילים או מגדף או סבא או גזלן עם האיש אשר כזה
גם לא תאכלו:

12 Porque, que tenho eu em julgar também os que estão de fora? Não julgais vós os que estão dentro?

12 כי מה לי לשפט את אשר בחוץ הלא תשפטו את אשר בבית:

13 Mas Deus julga os que estão de fora. Tirai pois de entre vós a esse iníquo.

13 ואשר בחוץ האלהים ישפטם ואתם תבערו את הרע מקרבכם:

I Coríntios 6

1 OUSA algum de vós, tendo algum negócio contra outro, ir a juízo perante os injustos, e não perante os santos?

1 היש בכם איש אשר בריבו עם רעהו יזיד להביא דבר דינו לפני הרשעים
ולא לפני הקדשים:

2 Não sabeis vós que os santos hão-de julgar o mundo? Ora, se o mundo deve ser julgado por vós, sois porventura indignos de julgar as coisas mínimas?

2 הלא ידעתם כי הקדשים ידינו את העולם ואם העולם ידון על ידכם
האינכם ראוים לדין דינים קטנים:

3 Não sabeis vós que havemos de julgar os anjos? Quanto mais as coisas pertencentes a esta vida?

3 הלא ידעתם כי נדין את המלאכים אף כי דברי ממונות:

4 Então, se tiverdes negócios em juízo, pertencentes a esta vida, pondes na cadeira aos que são de menos estima na igreja?

4 ואתם כאשר יש לכם דיני ממונות מושיבים אתם את הנחשבים לאין בקהל לשפטיכם:

5 Para vos envergonhar o digo: Não há pois entre vós sábios, nem mesmo um, que possa julgar entre seus irmãos?

5 לבשתכם אמר אני את זאת הכי אין בכם חכם אחד שיוכל להוכיח בין איש לאחיו:

6 Mas o irmão vai a juízo com o irmão, e isto perante infiéis.

6 כי אח רב עם אחיו וזאת לפני לא מאמינים:

7 Na verdade é já realmente uma falta entre vós; terdes demandas uns contra os outros. Porque não sofreis antes a injustiça? Porque não sofreis antes o dano?

7 הן בכל ירידה היא לכם שתריבו זה עם זה למה לא תבחרו לסבל הונאה ולמה לא תבחרו להיות עשוקים:

8 Mas vós mesmos fazeis a injustiça e fazeis o dano: e isto aos irmãos.

8 אבל מונים אתם ועשקים אף את אחיכם:

9 Não sabeis que os injustos não hão-de herdar o reino de Deus?

9 הלא ידעתם כי הרשעים לא יירשו את מלכות האלהים אל תתעו את נפשותיכם לא הזנים לא עבדי אלילים לא המנאפים ולא הקדשים ולא השכבים את זכר:

10 Não erreis: nem os devassos, nem os idólatras, nem os adúlteros, nem os efeminados, nem os sodomitas, nem os ladrões; nem os avarentos, nem os bêbedos, nem os maldizentes, nem os roubadores herdarão o reino de Deus.

10 לא הגנבים ולא בצעי בצע לא הסבאים ולא המגדפים ולא הגזלנים כל אלה לא יירשו את מלכות האלהים:

11 E é o que alguns têm sido, mas haveis sido lavados; mas haveis sido santificados, mas haveis sido justificados em nome do Senhor Jesus, e pelo Espírito do nosso Deus.

11 וכאלה לפנים היו מקצתכם אבל רחצתם אבל קדשתם אבל הצדקתם בשם האדון ישוע וברוח אלהינו:

12 Todas as coisas me são lícitas; mas nem todas as coisas convêm; todas as coisas me são lícitas; mas eu não me deixarei dominar por nenhuma.

12 הכל הוא ברשותי אך לא כל דבר יועיל הכל הוא ברשותי אך לא ישעבדני דבר:

13 Os manjares são para o ventre e o ventre para os manjares; Deus, porém, aniquilará, tanto um como os outros. Mas o corpo não é para a prostituição; senão para o Senhor, e o Senhor para o corpo.

13 המאכל לכרש והכרש למאכל והאלהים את זה ואת זה ילכה והגוף אל יהי לזנות כי אם לאדון והאדון לגוף:

14 Ora Deus, que também ressuscitou o Senhor, nos ressuscitará a nós pelo seu poder.

14 והאלהים העיר גם את אדנינו ויעיר גם אתכם בגבורתו:

15 Não sabeis vós que os vossos corpos são membros de Cristo? Tomarei pois os membros de Cristo, e fá-los-ei membros de uma meretriz? Não, por certo.

15 הלא ידעתם כי גופתיכם אברי המשיח הנה הכי אקח את אברי המשיח ואעשה אתם לאברי זונה חלילה:

16 Ou não sabeis que o que se ajunta com a meretriz, faz-se um corpo com ela? Porque serão, disse, dois numa só carne.

16 או הלא ידעתם כי הדבק בזונה גוף אחד הוא עמה כי הכתוב אמר והיו שניהם לבשר אחד:

17 Mas o que se ajunta com o Senhor é um mesmo espírito.

17 אבל הדבק באדון רוח אחד הוא עמו:

18 Fugi da prostituição. Todo o pecado que o homem comete é fora do corpo; mas o que se prostitui peca contra o seu próprio corpo.

18 נוסו מן הזנות כל חטא אשר יעשה אותו האדם מחוץ לגופו הוא והזונה חטא בעצם גופו:

19 Ou não sabeis que o nosso corpo é o templo do Espírito Santo, que habita em vós, proveniente de Deus, e que não sois de vós mesmos?

19 או הלא ידעתם כי גופכם הוא היכל רוח הקדש השכן בקרבכם אשר קבלתם מאת האלהים וכי לא לעצמכם אתם:

20 Porque fostes comprados por bom preço; glorificai pois a Deus no vosso corpo, e no vosso espírito, os quais pertencem a Deus.

20 כי במחיר נקניתם על כן כבדו את האלהים בגופכם וברוחכם אשר לאלהים המה:

I Coríntios 7

1 ORA, quanto às coisas, que me escrevestes, bom seria que o homem não tocasse em mulher;

1 ולענים מה שכתבתם אלי הנה טוב לאדם שלא יגע באשה:

2 Mas, por causa da prostituição, cada um tenha a sua própria mulher, e cada uma tenha o seu próprio marido.

2 אך מפני הזנות תהי לכל איש אשתו ויהי לכל אשה בעלה:

3 O marido pague à mulher a devida benevolência, e da mesma sorte a mulher ao marido.

3 האיש יקים חובת העונה לאשתו וכמו כן האשה לבעלה:

4 A mulher não tem poder sobre o seu próprio corpo, mas tem-no o marido; e também da mesma maneira o marido não tem poder sobre o seu próprio corpo, mas tem-no a mulher.

4 האשה איננה שלטת על גופה כי אם בעלה וכמו כן גם האיש איננו שלט על גופו כי אם אשתו:

5 Não vos defraudeis um ao outro, senão por consentimento mútuo por algum tempo, para vos aplicardes à oração; e depois ajuntai-vos outra vez, para que Satanás vos não tente pela vossa incontinência.

5 אל תמנעו את עצמכם זה מזה זולתי בהסכמת שניכם על זמן קבוע להיות פנוים לתענית ולתפלה ותשובו ותתאחדו פן ינסה אתכם השטן בעבור פריצות יצרכם:

6 Digo, porém, isto como que por permissão e não por mandamento.

6 ואני אמר זאת בדרך עצה ולא בדרך מצוה:

7 Porque quereria que todos os homens fossem como eu mesmo; mas cada um tem de Deus o seu próprio dom, um duma maneira e outro doutra.

7 כי מי יתן והיה כל אדם כמני אך יש לכל איש מתנתו מאת האלהים זה בכה וזה בכה:

8 Digo, porém, aos solteiros e às viúvas, que lhes é bom se ficarem como eu.

8 ואל הפנוים ואל האלמנות אמר אני כי טוב להם אם ישבו ככה כמו גם אני:

9 Mas, se não podem conter-se, casem-se. Porque é melhor casar do que abrasar-se.

9 אך אם לא יוכלו להנזר יתחברו בנשואין כי טוב להתחבר בנשואין מהיות בער בתאוה:

10 Todavia, aos casados, mando, não eu mas o Senhor, que a mulher se não aparte do marido.

10 והנה את הנשואים אנכי מצוה ולא אנכי כי אם האדון אשר לא תפרש אשה מבעלה:

11 Se, porém, se apartar, que fique sem casar, ou que se reconcilie com o marido; e que o marido não deixe a mulher.

11 ואם פרש תפרש ממנו תשב בלא איש או תתרצה לבעלה ואיש אל ישלח את אשתו:

12 Mas aos outros digo eu, não o Senhor: Se algum irmão tem mulher descrente, e ela consente em habitar com ele, não a deixe.

12 והנה אל האחרים אמר אנכי ולא האדון כי תהיה לאח אשה אשר איננה מאמנת ורצונה לשבת עמו לא יעזבנה:

13 E se alguma mulher tem marido descrente, e ele consente em habitar com ela, não o deixe.

13 ואשה כי יהיה לה בעל אשר איננו מאמין ורצונו לשבת עמה לא תעזבנו׃

14 Porque o marido descrente é santificado pela mulher; e a mulher descrente é santificada pelo marido; doutra sorte os vossos filhos seriam imundos; mas agora são santos.

14 כי האיש אשר איננו מאמין מקדש הוא באשה והאשה אשר איננה מאמנת מקדשת היא באיש שאם לא כן יהיו בניכם טמאים אמנם עתה קדושים המה׃

15 Mas, se o descrente se apartar aparte-se; porque neste caso o irmão, ou irmã, não está sujeito à servidão mas Deus chamou-nos para a paz.

15 אבל אם יפרש מי שאיננו מאמין יפרש והאח או האחות אינם משעבדים באלה כי לשלום קראנו האלהים׃

16 Porque, donde sabes, ó mulher, se salvarás teu marido? ou, donde sabes, ó marido, se salvarás tua mulher?

16 כי מה תדעי את האשה אם תושיעי את האיש ומה תדע אתה האיש אם תושיע את האשה׃

17 E assim cada um ande como Deus lhe repartiu, cada um como o Senhor o chamou. É o que ordeno em todas as igrejas.

17 רק יתהלך איש איש כפי מה שחלק לו האלהים וכפי מה שקרא אתו האדון וכן מתקן אנכי בכל הקהלות׃

18 É alguém chamado, estando circuncidado? Fique circuncidado. É alguém chamado estando incircuncidado? Não se circuncide.

18 אם נמול האיש המקרא אל ימשך את ערלתו ואם ערל הוא אל ימול:

19 A circuncisão é nada e a incircuncisão nada é, mas sim a observância dos mandamentos de Deus.

19 אין המילה נחשבה ואין הערלה נחשבה כי אם שמירת מצות האלהים:

20 Cada um fique na vocação em que foi chamado.

20 איש איש במשמרתו אשר נקרא בה שם יעמד:

21 Foste chamado sendo servo? Não te dê cuidado; e, se ainda podes ser livre, aproveita a ocasião.

21 אם נקראת בהיותך עבד אל ירע בעיניך אלא אם תשיג ידך לצאת לחפשי בחר בזה:

22 Porque o que é chamado pelo Senhor, sendo servo, é liberto do Senhor; e da mesma maneira também o que é chamado sendo livre, servo é de Cristo.

22 כי הקרוא באדון בהיותו עבד משחרר הוא לאדון וככה גם הקרוא בהיותו חפשי עבד הוא למשיח:

23 Fostes comprados por bom preço; não vos façais servos dos homens.

23 במחיר נקניתם אל תהיו עבדי בני אדם:

24 Irmãos, cada um fique diante de Deus no estado em que foi chamado.

24 איש איש במשמרת אשר נקרא בה אחי בזאת יעמד לפני האלהים:

25 Ora, quanto às virgens, não tenho mandamento do Senhor; dou, porém, o meu parecer, como quem tem alcançado misericórdia do Senhor para ser fiel.

25 ועל דבר הבתולות אין לי מצוה מאת האדון רק אודיע את עצתי אחרי
אשר חנני האדון להיות נאמן:

26 Tenho pois por bom, por causa da instante necessidade, que é bom para o homem o estar assim.

26 הנני חשב כי טוב לאדם מפני הצרה הקרובה כי טוב לו להיות כמו
שהוא:

27 Estás ligado à mulher? Não busques separar-te. Estás livre de mulher? Não busques mulher.

27 אם נקשרת באשה אל תבקש להפטר ואם נפטרת אל תבקש אשה:

28 Mas, se te casares, não pecas; e, se a virgem se casar, não peca. Todavia os tais terão tribulações na carne, e eu quereria poupar-vos.

28 וגם כי תקח אשה אינך חטא והבתולה כי תהיה לאיש איננה חטאת
אך יבאום צרות בבשרם והנני חס עליכם:

29 Isto, porém, vos digo, irmãos, que o tempo se abrevia; o que resta é que também os que têm mulheres sejam como se as não tivessem;

29 וזאת אני אמר אחי כי השעה דחוקה למען מעתה יהיו הנשואים כאלו
אין להם נשים:

30 E os que choram, como se não chorassem; e os que folgam, como se não folgassem; e os que compram, como se não possuíssem;

30 והבכים כאינם בכים והשמחים כאינם שמחים והקונים כאלו אין קנין
בידם:

31 E os que usam deste mundo, como se dele não abusassem, porque a aparência deste mundo passa.

31 והנהנים מן העולם הזה כאלו אין להם הנאה ממנו כי עבור יעבר תאר העולם הזה:

32 E bem quisera eu que estivésseis sem cuidado. O solteiro cuida nas coisas do Senhor, em como há-de agradar ao Senhor;

32 ואני חפצתי שתהיו בלי דאגה מי שאין לו אשה דאג לאשר לאדון איך ייטב בעיני האדון:

33 Mas o que é casado cuida nas coisas do mundo, em como há-de agradar à mulher.

33 ומי שיש לו אשה דאג הוא לעניני העולם איך ייטב בעיני האשה:

34 Há diferença entre a mulher casada e a virgem; a solteira cuida nas coisas do Senhor para ser santa, tanto no corpo como no espírito; porém a casada cuida nas coisas do mundo, em como há-de agradar ao marido.

34 יש הבדל בין אשת איש לבתולה כי האשה אשר לא היתה לאיש דאגת לאשר לאדון ולהיות קדושה גם בגופה גם ברוחה ובעולת בעל דאגת היא לעניני העולם איך תיטב בעיני בעלה:

35 E digo isto para proveito vosso; não para vos enlaçar, mas para o que é decente e conveniente, para vos unirdes ao Senhor sem distracção alguma.

35 וזאת אני אמר לתועלתכם ולא להשליך עליכם פח כי אם להנהגה טובה ולהיותכם נכונים תמיד לפני האדון באין מנע:

36 Mas, se alguém julga que trata dignamente a sua virgem, se tiver passado a flor da idade, e se for necessário, que faça o tal o que quiser; não peca; casem-se.

36 וכי יחשב איש למעשה שלא כהגן לבתולתו אם תעבר פרקה ודבר חובה הוא אז יעשה כאשר עם לבבו איננו חוטא ישיאנה:

37 Todavia o que está firme em seu coração, não tendo necessidade, mas com poder sobre a sua própria vontade, se resolveu no seu coração guardar a sua virgem, faz bem.

37 ומי שהוא נכון בלבו ואיננו מכרח ויוכל לעשות כרצונו ויגמר זאת בלבו לשמר את בתולתו טוב עשה:

38 De modo que, o que a dá em casamento, faz bem; mas o que a não dá em casamento faz melhor.

38 לכן המשיא אתה טוב הוא עשה ואשר איננו משיא עשה טוב ממנו:

39 A mulher casada está ligada pela lei todo o tempo que o seu marido vive; mas se falecer o seu marido fica livre para casar com quem quiser, contanto que seja no Senhor.

39 האשה קשורה לבעלה על פי התורה כל עת שהוא חי וכי מת בעלה אזי מתרת היא להנשא למי שתרצה ובלבד שתהיה באדון:

40 Será, porém, mais bem-aventurada se ficar assim, segundo o meu parecer, e também eu cuido que tenho o Espírito de Deus.

40 אבל אשריה יותר אם תעמד פנויה זאת דעתי ואחשב גם אני כי רוח אלהים בי:

I Coríntios 8

1 ORA, no tocante às coisas sacrificadas aos ídolos, sabemos que todos temos ciência. A ciência incha, mas o amor edifica.

1 ועל דבר זבחי האלילים ידענו שיש דעה לכלנו הדעת תגביה לב והאהבה היא הבונה:

2 E, se alguém cuida saber alguma coisa, ainda não sabe como convém saber.

2 החשב כי הוא ידע דבר מה עוד לא ידע מאומה כאשר עליו לדעת אתו:

3 Mas, se alguém ama a Deus, esse é conhecido dele.

3 אבל אם יאהב איש את האלהים האלהים ידעו:

4 Assim que, quanto ao comer das coisas sacrificadas aos ídolos nada é no mundo, e que não há outro Deus, senão um só.

4 ועל דבר אכילת זבחי האלילים הנה ידענו כי האליל אין בעולם ואין אלהים בלתי אחד:

5 Porque, ainda que haja também alguns que se chamem deuses, quer no céu quer na terra (como há muitos deuses e muitos senhores);

5 ואף כי יש הנקראים אלהים אם בשמים אם בארץ באשר יש אלהים רבים ואדנים רבים:

6 Todavia para nós há um só Deus, o Pai, de quem é tudo e para quem nós vivemos; e um só Senhor, Jesus Cristo, pelo qual são todas as coisas, e nós por Ele.

6 אמנם לנו אך לא אחד האב אשר הכל ממנו ואנחנו אליו ואדון אחד ישוע המשיח אשר הכל על ידו ונחנו על ידו:

7 Mas nem em todos há conhecimento; porque alguns até agora comem, no seu costume para com o ídolo, coisas sacrificadas ao ídolo; e a sua consciência, sendo fraca, fica contaminada.

7 אך לא בכלם הדעת כי יש אשר בזכרם עוד את האליל אכלים כזבח האליל ובכן לבם החלוש יתגאל:

8 Ora o manjar não nos faz agradáveis a Deus, porque, se comemos, nada temos de mais, e, se não comemos, nada nos falta.

8 המאכל לא יקרב אתכם לאלהים כי אם נאכל אין לנו יתרון ואם לא נאכל לא נגרע:

9 Mas vede que essa liberdade não seja dalguma maneira escândalo para os fracos,

9 :אבל הזהרו פן יהיה אתו הרשיון שלכם למכשל החלשים

10 Porque, se alguém te vir a ti, que tens ciência, sentado à mesa no templo dos ídolos, não será a consciência do que é fraco induzida a comer das coisas sacrificadas aos ídolos?

10 כי האיש הראה אתך אשר לך הדעת מסב בבית אלילים הלא יעז ברוחו
:החלוש לאכל מזבחי אלילים

11 E pela tua ciência perecerá o irmão fraco, pelo qual Cristo morreu.

11 :ויאבד על ידי דעתך אחיך החלש אשר למענו מת המשיח

12 Ora, pecando assim contra os irmãos, e ferindo a sua fraca consciência, pecais contra Cristo.

12 ואם ככה תחטאו לאחיכם ותכאיבו את רוחם החלוש למשיח אתם
:חטאים

13 Pelo que, se o manjar escandalizar a meu irmão, nunca mais comerei carne, para que meu irmão se não escandalize.

13 על כן אם מאכלי מכשיל את אחי לא אכל בשר לעולם למען לא אכשיל
:את אחי

I Coríntios 9

1 NÃO sou eu apóstolo? Não sou livre? Não vi eu a Jesus Cristo Senhor nosso? Não sois vós a minha obra no Senhor?

1 הלא שליח אנכי הלא חפשי אנכי הלא ראיתי את ישוע המשיח אדנינו
:הלא אתם פעלי באדנינו

2 Se eu não sou apóstolo para os outros, ao menos o sou para vós; porque vós sois o selo do meu apostolado no Senhor.

2 ואם אינני שליח לאחרים אך לכם הנני שליח כי חותם שליחותי אתם באדנינו:

3 Esta é a minha defesa para com os que me condenam.

3 וזאת התנצלותי כנגד הדנים אותי:

4 Não temos nós direito de comer e beber?

4 האין רשות בידנו לאכל ולשתות:

5 Não temos nós direito de levar connosco uma mulher irmã, como também os demais apóstolos, e os irmãos do Senhor, e Cefas?

5 האין רשות בידנו להוליך עמנו אחות לאשה כמו גם השליחים האחרים וכמו אחי האדון וכמו כיפא:

6 Ou só eu e Barnabé não temos direito de deixar de trabalhar?

6 אם לי לבדי ולבר נבא לא נתנה רשות להבטל ממלאכה:

7 Quem jamais milita à sua própria custa? Quem planta a vinha e não come do seu fruto? Ou quem apascento o gado e não come do leite do gado?

7 מי הלך לצבא במשכרת של עצמו מי נטע כרם ולא יאכל את פריו מי רעה עדר ומחלב העדר לא יאכל:

8 Digo eu isto segundo os homens? Ou não diz a lei também o mesmo?

8 הכי לפי דרכו של אדם אני מדבר כזאת הלא גם התורה אמרת כן:

9 Porque na lei de Moisés está escrito: Não atarás a boca ao boi que trilha o grão. Porventura tem Deus cuidado dos bois?

9 כי כתוב בתורת משה לא תחסם שור בדישו הלשורים הושש האלהים:

10 Ou não o diz certamente por nós? Certamente que por nós está escrito porque o que lavra deve lavrar com esperança, e o que debulha deve debulhar com esperança de ser participante.

10 או אך למעננו מדבר אכן למעננו נכתב כי החרש יחרש אלי תקוה והדש ידוש אלי תקוה לקחת חלקו בתקוה:

11 Se nós vos semeamos as coisas espirituais, será muito que de vós recolhamos as carnais?

11 אם זרענו בכם עניני הרוח הכי דבר גדול הוא אם נקצר מכם עניני הבשר:

12 Se outros participam deste poder sobre vós, porque não, mais justamente, nós? Mas nós não usamos deste direito; antes suportamos tudo, para não pormos impedimento algum ao evangelho de Cristo.

12 ואם לאחרים יש רשות עליכם הלא ביותר לנו אבל לא השתמשנו ברשות הזאת כי אם סבלנו את הכל לבלתי שום מעצור לבשורת המשיח:

13 Não sabeis vós que os que administram o que é sagrado comem do que é do templo? E que os que de contínuo estão junto ao altar; participam do altar?

13 הלא ידעתם כי עבדי עבדת הקדש אכלים מן הקדשים ומשרתי המזבח לקחים חלקם במזבח:

14 Assim ordenou também o Senhor aos que anunciam o evangelho, que vivam do evangelho.

14 כן תקן אדנינו גם הוא אשר יחיו המבשרים על הבשורה:

15 Mas eu de nenhuma destas coisas usei, e não escrevi isto para que assim se faça comigo; porque melhor me fora morrer, do que alguém fazer vã esta minha glória.

15 ואנכי לא השתמשתי באחת מאלה וגם לא כתבתי זאת למען יעשה לי כזאת כי טוב לי המות מאשר ישים איש את תהלתי לריק:

16 Porque, se anuncio o evangelho, não tenho de que me gloriar, pois me é imposta essa obrigação; e ai de mim se não anunciar o evangelho.

16 אם אבשר את הבשורה אין לי תהלה כי החובה מטלת עלי ואוי לי אם לא אבשר:

17 E por isso, se o faço de boamente, terei prémio; mas, se de má vontade, apenas uma dispensação me é confiada.

17 כי אם ברצוני אעשה כן יהיה לי שכר ואם בעל כרחי פקדת משמרתי היא:

18 Logo, que prémio tenho? Que, evangelizando, proponha de graça o evangelho de Cristo para não abusar do meu poder no evangelho.

18 ועתה מה הוא שכרי הלא זה שאבשר בשורת המשיח בלא מחיר לבלתי השתמש להנאת עצמי ברשיון הנתן לי בבשורה:

19 Porque, sendo livre para com todos, fiz-me servo de todos para ganhar ainda mais.

19 כי בהיותי חפשי מכל עשיתי עצמי עבד לכל אדם למען אקנא את הרבים:

20 E fiz-me como judeu para os judeus, para ganhar os judeus; para os que estão debaixo da lei, como se estivera debaixo da lei, para ganhar os que estão debaixo da lei.

20 ואהי ליהודים כיהודי לקנות היהודים ואשר הם תחת התורה הייתי
להם כמו תחת התורה למען קנות אותם אשר תחת התורה:

21 Para os que estão sem lei, como se estivera sem lei (não estando sem lei para com Deus, mas debaixo da lei de Cristo), para ganhar os que estão sem lei.

21 לאלה אשר בלי תורה הייתי כבלי תורה אף כי אינני בלי תורת
האלהים כי אם תחת תורת המשיח אנכי למען קנות אותם אשר בלי
תורה:

22 Fiz-me como fraco para os fracos, para ganhar os fracos. Fiz-me tudo para todos, para por todos os meios chegar a salvar alguns.

22 ולחלשים הייתי כחלש לקנות את החלשים הכל לכלם נהייתי למען
בכל דרך אושיע אחדים:

23 E eu faço isto por causa do evangelho, para ser também participante dele.

23 ואת זאת אני עשה בעבור הבשורה למען אקח חלקי בה גם אנכי:

24 Não sabeis vós que os que correm no estádio, todos, na verdade, correm, mas um só leva o prémio? Correi de tal maneira que o alcanceis.

24 הלא ידעתם כי רצי המרוצה באסטדין רצים כלם ורק אחד מהם ישיג
את שכר הנצוח ככה רוצו למען תשיגהו:

25 E todo aquele que luta de tudo se abstém; eles o fazem para alcançar uma coroa corruptível, nós, porém, uma incorruptível.

25 וכל העמד להאבק ינזר מכל דבר המה לקחת כתר נפסד ואנחנו לקחת
כתר אשר איננו נפסד:

26 Pois eu assim corro, não como a coisa incerta: assim combato, não como batendo no ar.

26 לכן הנני רץ לא כמו בחשכה הנני נלחם לא כהולם רוח:

27 Antes subjugo o meu corpo, e o reduzo à servidão, para que, pregando aos outros, eu mesmo não venha dalguma maneira a ficar reprovado.

27 כי אם אדכא את גופי ואשעבדנו פן אהיה אני הקורא לאחרים נאלח בעצמי:

I Coríntios 10

1 ORA, irmãos não quero que ignoreis que nossos pais estiveram todos debaixo da nuvem, e todos passaram pelo mar.

1 ולא אכחד מכם אחי אשר אבותינו היו כלם תחת הענן וכלם עברו בתוך הים:

2 E todos foram baptizados em Moisés, na nuvem e no mar,

2 וכלם נטבלו למשה בענן ובים:

3 E todos comeram dum mesmo manjar espiritual,

3 וכלם אכלם מאכל אחד רוחני:

4 E beberam todos duma mesma bebida espiritual, porque bebiam da pedra espiritual que os seguia; e a pedra era Cristo.

4 וכלם שתו משקה אחד רוחני כי שתו מן הצור הרוחני ההלך עמהם והצור ההוא היה המשיח:

5 Mas Deus não se agradou da maior parte deles, pelo que foram prostrados no deserto.

5 אבל ברבם לא רצה האלהים ופגריהם נפלו במדבר:

6 E estas coisas foram-nos feitas em figura, para que não cobicemos as coisas más, como eles cobiçaram.

6 וכל זאת היתה לנו למופת לבלתי התאות לרעה כאשר התאוו גם המה:

7 Não vos façais pois idólatras, como alguns deles, conforme está escrito: O povo assentou-se a comer e a beber, e levantou-se para folgar.

7 ולא תהיו עבדי אלילים כאשר היו מקצתם כמו שכתוב וישב העם לאכל ושתו ויקמו לצחק:

8 E não nos prostituamos, como alguns deles fizeram; e caíram num dia vinte e três mil.

8 ולא נהיה זנים כאשר זנו מקצתם ויפלו ביום אחד שלשה ועשרים אלף איש:

9 E não tentemos a Cristo, como alguns deles também tentaram, e pereceram pelas serpentes.

9 ולא ננסה את המשיח כאשר נסוהו מקצתם ויאבדום הנחשים:

10 E não murmureis, como também alguns deles murmuraram, e pereceram pelo destruidor.

10 גם לא תלינו כאשר הלינו מקצתם וימותו ביד המשחית:

11 Ora tudo isto lhes sobreveio como figuras, e estão escritas para aviso nosso para quem já são chegados os fins dos séculos.

11 כל זאת מצאתם להיות למופת ותכתב למוסר לנו אשר הגיעו אלינו קצי העולמים:

12 Aquele pois que cuida estar em pé, olhe não caia.

12 לכן החשב שהוא נצב ירא פן יפול:

13 Não veio sobre vós tentação, senão humana; mas fiel é Deus, que vos não deixará tentar acima do que podeis, antes com a tentação dará também o escape, para que a possais suportar.

13 עדין לא בא עליכם נסיון אחר בלתי אם נסיון בני אדם כי נאמן הוא האלהים אשר לא יניח לנסות אתכם למעלה מיכלתכם כי אם יתן עם הנסיון גם תוצאתיו כדי שתוכלו שאת:

14 Portanto, meus amados, fugi da idolatria.

14 על כן חביבי נוסו מעבודת אלילים:

15 Falo como a entendidos, julgai vós mesmos o que digo.

15 כמו אל נבונים מדבר אנכי ושפטו אתם את אשר אמר:

16 Porventura o cálix de bênção, que abençoamos, não é a comunhão do sangue de Cristo? O pão que partimos não é porventura a comunhão do corpo de Cristo?

16 כוס הברכה אשר אנחנו מברכים הלא היא התחברות דם המשיח והלחם אשר אנחנו בצעים הלא הוא התחברות גוף המשיח:

17 Porque nós, sendo muitos, somos um só pão e um só corpo por que todos participamos do mesmo pão.

17 כי לחם אחד הוא לכן גם נוף אחד אנחנו הרבים באשר לכלנו חלק בלחם האחד:

18 Vede a Israel segundo a carne os que comem os sacrifícios não são porventura participantes do altar?

18 ראו את ישראל לפי הבשר הלא אכלי הזבחים חברי המזבח המה:

19 Mas que digo? Que o ídolo é alguma coisa? Ou que o sacrificado ao ídolo é alguma coisa?

19 ועתה מה אמר היש ממש באליל אם יש ממש בזבחי אלילים:

20 Antes digo que as coisas que os gentios sacrificam, as sacrificam aos demónios, e não a Deus. E não quero que sejais participantes com os demónios.

20 אלא את אשר יזבחו הגוים לשדים הם זבחים ולא לאלהים ואני לא אחפץ היתכם חברים לשדים:

21 Não podeis beber o cálix do Senhor e o cálix dos demónios; não podeis ser participantes da mesa do Senhor e da mesa dos demónios.

21 לא תוכלו לשתות יחד כוס אדנינו וגם כוס השדים ולא תוכלו להתחבר אל שלחן אדנינו וגם אל שלחן השדים:

22 Ou irritaremos o Senhor? Somos nós mais fortes do que ele?

22 הנעז להקניא את אדנינו הכי חזקים אנחנו ממנו:

23 Todas as coisas me são lícitas, mas nem todas as coisas convêm; todas as coisas me são lícitas, mas nem todas as coisas edificam.

23 הכל ברשותי אבל אין הכל מועיל הכל ברשותי אבל אין הכל בנה:

24 Ninguém busque o proveito próprio, antes cada um o que é de outrem.

24 איש איש אל יבקש את תועלת עצמו כי אם את תועלת רעהו:

25 Comei de tudo quanto se vende no açougue, sem perguntar nada, por causa da consciência.

25 כל הנמכר במקולין אתו תאכלו ואל תחקרו מפני מכשל הלב:

26 Porque a terra é do Senhor, e toda a sua plenitude.

26 כי ליהוה הארץ ומלואה:

27 E, se algum dos infiéis vos convidar, e quiserdes ir, comei de tudo o que se puser diante de vós, sem nada perguntar, por causa da consciência.

27 ואם יקרא אתכם איש מאשר אינם מאמינים ותרצו ללכת אליו אכול תאכלו מכל אשר ישימו לפניכם ואל תחקרו מפני מכשול הלב:

28 Mas, se alguém vos disser: Isto foi sacrificado aos ídolos, não comais, por causa daquele que vos advertiu e por causa da consciência; porque a terra é do Senhor, e toda a sua plenitude.

28 ואיש כי יאמר אליכם זה הוא זבח אלילים אל תאכלו בעבור המודיע ומפני מכשול הלב כי ליהוה הארץ ולמואה:

29 Digo, porém, a consciência, não a tua, mas a do outro. Pois porque há-de a minha liberdade ser julgada pela consciência de outrem?

29 והלב אשר אני אמר לא לבך כי אם לב רעך כי למה זה תשפט חרותי על ידי לב האחר:

30 E, se eu com graça participo, porque sou blasfemado naquilo por que dou graças?

30 ואם אכל אני בתודה למה אהיה מגדף על הדבר אשר אני מודה עליו:

31 Portanto, quer comais quer bebais, ou façais outra qualquer coisa, fazei tudo para glória de Deus.

31 לכן אם תאכלו או אם תשתו או כל אשר תעשו את הכל עשו לכבוד אלהים:

32 Portai-vos de modo que não deis escândalo nem aos judeus, nem aos gregos, nem à igreja de Deus.

32 ואל תתנו מכשול לא ליהודים ולא ליונים ולא לקהלת אלהים:

33 Como também eu em tudo agrado a todos, não buscando o meu próprio proveito, mas o de muitos, para que assim se possam salvar.

33 כאשר גם אנכי מבקש להיות רצוי לכל בכל ולא אבקש תועלת עצמי כי אם של הרבים למען יושעו:

I Coríntios 11

1 SEDE meus imitadores, como também eu de Cristo.

1 לכו בעקבותי כאשר גם אני הלך בעקבות המשיח:

2 E louvo-vos irmãos, porque em tudo vos lembrais de mim, e retendes os preceitos como vo-los entreguei.

2 ועל זאת אני משבח אתכם אחי כי זכרתם אתי בכל לשמר את הקבלות כאשר מסרתי לכם:

3 Mas quero que saibais que Cristo é a cabeça de todo o varão, e o varão a cabeça da mulher; e Deus a cabeça de Cristo.

3 אך חפץ אנכי שתדעו כי ראש כל איש המשיח וראש האשה האיש וראש המשיח הוא האלהים:

4 Todo o homem que ora ou profetiza, tendo a cabeça coberta, desonra a sua própria cabeça.

4 כל איש אשר יתפלל או יתנבא וראשו מכסה מבזה הוא את ראשו:

5 Mas toda a mulher que ora ou profetiza com a cabeça descoberta, desonra a sua própria cabeça, porque é como se estivesse rapada.

5 וכל אשה אשר תתפלל או תתנבא וראשה פרוע מבזה היא את ראשה יען בזה היא כמו מגלחה:

6 Portanto, se a mulher não se cobre com véu, tosquie-se
também. Mas, se para a mulher é coisa indecente tosquiar-se ou
rapar-se, que ponha o véu.

6 כי האשה אם לא תתכסה גם תתגלח ואם בזיון הוא לאשה להכסם או
להתגלח תתכסה:

7 O varão pois não deve cobrir a cabeça, porque é a imagem e
glória de Deus, mas a mulher é a glória do varão.

7 והאיש איננו חיב לכסות את ראשו כי הוא צלם אלהים וכבודו אבל
האשה היא כבוד האיש:

8 Porque o varão não provém da mulher, mas a mulher do varão.

8 כי אין האיש מן האשה כי אם האשה מן האיש:

9 Porque também o varão não foi criado por causa da mulher,
mas a mulher por causa do varão.

9 גם לא נברא האיש בעבור האשה כי אם האשה בעבור האיש:

10 Portanto, a mulher deve ter sobre a cabeça sinal de poderio,
por causa dos anjos.

10 על כן האשה חיבת להיות לה כפה על ראשה בעבור המלאכים:

11 Todavia, nem o varão é sem a mulher, nem a mulher sem o
varão, no Senhor.

11 אבל אין האיש בלא אשה ואין האשה בלא איש באדון:

12 Porque, como a mulher provém do varão, assim também o
varão provém da mulher, mas tudo vem de Deus.

12 כי כאשר האשה מן האיש כן גם האיש על ידי האשה וכל זאת
מאלהים:

13 Julgai entre vós mesmos: é decente que a mulher ore a Deus descoberta?

13 שפטו נא בנפשכם הנאוה לאשה להתפלל אל האלהים בגלוי ראש:

14 Ou não vos ensina a mesma natureza que é desonra para o varão ter cabelo crescido?

14 או הלא גם הטבע בעצמו ילמד אתכם כי איש אשר יגדל פרע שער ראשו חרפה היא לו:

15 Mas ter a mulher cabelo crescido lhe é honroso, porque o cabelo lhe foi dado em lugar de véu.

15 אבל האשה כי תגדל שערה פאר הוא לה כי נתן לה השער לצניף:

16 Mas, se alguém quiser ser contencioso, nós não temos tal costume, nem as igrejas de Deus.

16 ואם יחשב איש לערער עלינו אין לנו מנהג כזה ולא לקהלות האלהים:

17 Nisto, porém, que vou dizer-vos não vos louvo; porquanto vos ajuntais, não para melhor, senão para pior.

17 והנה בצותי את זאת לא אוכל לשבח אתכם על אשר תקהלו יחד לא להועיל כי אם לרעה:

18 Porque antes de tudo ouço que, quando vos ajuntais na igreja, há entre vós dissensões; e em parte o creio.

18 כי בראשונה שמעתי שיש מחלקות ביניכם כאשר תועדו בקהל ומקצתו אני מאמין:

19 E até importa que haja entre vós heresias, para que os que são sinceros se manifestem entre vós.

19 כי אף צריכות כתות להיות ביניכם למען יודעו הנאמנים בכם:

20 De sorte que, quando vos ajuntais num lugar, não é para comer a ceia do Senhor.

20 ועתה כאשר תקהלו יחד אין זה לאכל סעודת האדון:

21 Porque, comendo, cada um toma antecipadamente a sua própria ceia; e assim um tem fome e outro embriaga-se.

21 כי כל אחד מקדים לקחת סעודתו בעת האכילה וזה ירעב וזה ישתכר:

22 Não tendes porventura casas para comer e para beber? Ou desprezais a igreja de Deus, e envergonhais os que nada têm? Que vos direi? Louvar-vos-ei? Nisto, não vos louvo.

22 האין לכם בתים לאכל ולשתות בהם או התבוזו את קהל אלהים ותכלימו את אשר אין בידם מאומה מה אמר לכם העל זאת אשבח אתכם אינני משבח:

23 Porque eu recebi do Senhor o que também vos ensinei: que o Senhor Jesus, na noite em que foi traído tomou o pão;

23 כי כה קבלתי אנכי מן האדון את אשר גם מסרתי לכם כי האדון ישוע בלילה ההוא אשר נמסר בו לקח את הלחם:

24 E, tendo dado graças, o partiu e disse: Tomai, comei: isto é o meu corpo que é partido por vós; fazei isto em memória de mim.

24 ויברך ויבצע ויאמר קחו אכלו זה גופי הנבצע בעדכם עשו זאת לזכרוני:

25 Semelhantemente também, depois de cear, tomou o cálix, dizendo: Este cálix é o Novo Testamento no meu sangue: fazei isto, todas as vezes que beberdes, em memória de mim.

25 וכן גם את הכוס אחר הסעודה ויאמר הכוס הזאת היא הברית החדשה בדמי עשו זאת לזכרוני בכל עת שתשתו:

26 Porque todas as vezes que comerdes este pão e beberdes este cálix anunciais a morte do Senhor, até que venha.

26 כי בכל עת שתאכלו את הלחם הזה ותשתו את הכוס הזאת הזכר תזכירו את מות אדנינו עד כי יבוא:

27 Portanto, qualquer que comer este pão, ou beber o cálix do Senhor indignamente, será culpado do corpo e do sangue do Senhor.

27 לכן מי שיאכל מן הלחם הזה או ישתה מכוס האדון שלא כראוי יאשם לגוף אדנינו ולדמו:

28 Examine-se pois o homem a si mesmo, e assim coma deste pão e beba deste cálix.

28 יבחן האיש את נפשו ואז יאכל מן הלחם וישתה מן הכוס:

29 Porque o que come e bebe indignamente, come e bebe para sua própria condenação, não discernindo o corpo do Senhor.

29 כי האכל והשתה שלא כראוי אכל ושתה דין לנפשו יען אשר לא הפלה את גוף האדון:

30 Por causa disto há entre vós muitos fracos e doentes, e muitos que dormem.

30 בעבור זאת יש בכם חולים וחלשים רבים והרבה ישנו המות:

31 Porque, se nós nos julgássemos a nós mesmos, não seríamos julgados.

31 כי אם נבחן את נפשנו לא נהיה נדונים:

32 Mas, quando somos julgados, somos repreendidos pelo Senhor, para não sermos condenados com o mundo.

32 וכאשר נדון נוסר על יד האדון למען לא נחיב עם העולם:

33 Portanto, meus irmãos, quando vos ajuntais para comer, esperai uns pelos outros,

33 על כן אחי בהקהלכם יחד לאכל תחכו איש אל רעהו:

34 Mas, se algum tiver fome, coma em casa, para que vos não ajunteis para condenação. Quanto às demais coisas, ordená-las-ei quando for.

34 וכי ירעב איש יאכל בביתו פן תקהלו לאשמה ויתר הדברים אתקן בבאי:

I Coríntios 12

1 ACERCA dos dons espirituais, não quero, irmãos, que sejais ignorantes.

1 ובענין הרוחניות אחי לא אכחד מכם דבר:

2 Vós bem sabeis que éreis gentios; levados aos ídolos mudos, conforme éreis guiados.

2 הלא ידעתם כי בהיתכם גוים אחרי אלילים אלמים הובלתם כאשר נמשכתם:

3 Portanto vos quero fazer compreender que ninguém que fala pelo Espírito de Deus diz: Jesus é anátema, e ninguém pode dizer que Jesus é o Senhor, senão pelo Espírito Santo.

3 לכן אודיע אתכם כי אין איש דבר ברוח אלהים אשר יאמר ישוע חרם הוא ולא יוכל איש לקרא לישוע אדון בלתי אם ברוח הקדש:

4 Ora há diversidade de dons, mas o Espírito é o mesmo.

4 ושנות הנה המתנות אבל הרוח אחד הוא:

5 E há diversidade de ministérios, mas o Senhor é o mesmo.

5 ושנים המה השמושים והאדון אחד הוא:

6 E há diversidade de operações, mas é o mesmo Deus que opera tudo em todos.

6 ושנות הנה הפעלות והאלהים הוא אחד הפעל את הכל בכל:

7 Mas a manifestação do Espírito é dada a cada um, para o que for útil.

7 ולכל איש ואיש נתנה לו התגלות הרוח להועיל:

8 Porque a um pelo Espírito é dada a palavra da sabedoria; e a outro, pelo mesmo Espírito, a palavra da ciência;

8 כי האחד נתן לו על ידי הרוח דבור החכמה ולאחד דבור הדעת כפי הרוח ההוא:

9 E a outro, pelo mesmo Espírito, a fé; e a outro, pelo mesmo Espírito, os dons de curar;

9 לאחר האמונה ברוח ההוא ולאחר מתנות הרפאות ברוח ההוא:

10 E a outro a operação de maravilhas; e a outro a profecia; e a outro o dom de discernir os espíritos; e a outro a variedade de línguas; e a outro a interpretação das línguas.

10 ולאחר לפעל גבורות ולאחר נבואה ולאחר להבחין בין הרוחות ולאחר מיני לשנות ולאחר באור לשנות:

11 Mas um só e o mesmo Espírito opera todas estas coisas, repartindo particularmente a cada um como quer.

11 וכל אלה פעל הרוח האחד ההוא המחלק לאיש איש כרצונו:

12 Porque, assim como o corpo é um, e tem muitos membros, e todos os membros, sendo muitos, são um só corpo, assim é Cristo também.

12 כי כאשר הגוף הוא אחד ויש בו אברים הרבה וכל אברי הגוף ההוא אף כי רבים הם כלם גוף אחד כן גם המשיח:

13 Pois todos nós fomos baptizados em um Espírito, formando um corpo, quer judeus, quer gregos, quer servos, quer livres, e todos temos bebido de um Espírito.

13 כי ברוח אחד נטבלנו כלנו לגוף אחד אם יהודים אם יונים אם עבדים אם בני חורין וכלנו לרוח אחד השקינו:

14 Porque também o corpo não é um só membro, mas muitos.

14 כי גם הגוף לא אבר אחד הוא כי אם רבים:

15 Se o pé disser: Porque não sou mão, não sou do corpo; não será por isso do corpo?

15 אם תאמר הרגל אינני יד על כן אינני מן הגוף הבעבור זאת איננה מן הגוף:

16 E se a orelha disser: Porque não sou olho não sou do corpo; não será por isso do corpo?

16 ואם תאמרו האזן אינני עין על כן אינני מן הגוף הבעבור זאת איננה מן הגוף:

17 Se todo o corpo fosse olho, onde estaria o ouvido? Se todo fosse ouvido, onde estaria o olfacto?

17 אם הגוף כלו יהיה עין איה השמע ואם כלו יהיה שמע איה הריח:

18 Mas agora Deus colocou os membros no corpo, cada um deles como quis.

18 ועתה האלהים שת את האברים כל אחד ואחד מהם בגוף כמי רצונו:

19 E, se todos fossem um só membro, onde estaria o corpo?

19 ואלו היו כלם אבר אחד איה הגוף:

20 Agora pois há muitos membros, mas um corpo.

20 הנה רבים הם האברים והגוף אחד:

21 E o olho não pode dizer à mão: Não tenho necessidade de ti; nem ainda a cabeça aos pés: Não tenho necessidade de vós.

21 העין לא תוכל דבר אל היד לאמר לא אצטרך לך וגם הראש לא יוכל דבר אל הרגלים לאמר לא אצטרך לכן:

22 Antes, os membros do corpo que parecem ser os mais fracos são necessários;

22 כי להפך אברי הגוף הנראים רפים הם לנו לצרך ביותר:

23 E os que reputamos serem menos honrosos no corpo, a esses honramos muito mais; e aos que em nós são menos decorosos damos muito mais honra.

23 והנראים לנו נקלים בגוף אתם נלביש ביתר כבוד ואשר לבשת לנו המה כאלו ההגונים מכלם:

24 Porque os que em nós são mais honestos não têm necessidade disso; mas Deus assim formou o corpo, dando muito mais honra ao que tinha falta dela;

24 כי ההגונים לנו אינם צריכים לזאת אבל האלהים מזג ככה את הגוף שנתן כבוד יותר לגרוע:

25 Para que não haja divisão no corpo, mas antes tenham os membros igual cuidado uns dos outros.

25 למען לא תהיה מחלקת בגוף כי אם ידאגו כל האברים יחד זה לזה:

26 De maneira que, se um membro padece, todos os membros padecem com ele; e, se um membro é honrado, todos os membros se regozijam com ele.

26 ואם יכאב אבר אחד יכאבו אתו כל האברים ואם יכבד אבד אחד ישמחו אתו כל האברים:

27 Ora vós sois o corpo de Cristo, e seus membros em particular.

27 אכן גוף המשיח אתם ואבריו כל אחד לפי חלקו:

28 E a uns pôs Deus na igreja, primeiramente apóstolos, em segundo lugar profetas, em terceiro doutores, depois milagres, depois dons de curar, socorros, governos, variedades de línguas.

28 ומהם שם האלהים בקהל ראשונה לשליחים ושנית לנביאים ושלישית למלמדים ויתן גבורות אף מתנות הרפאות ועזרים ומנהיגים ומיני לשנות:

29 Porventura são todos apóstolos? São todos profetas? São todos doutores? São todos operadores de milagres?

29 הכלם שליחים אם כלם נביאים או כלם מלמדים הכלם עשי גבורות:

30 Têm todos o dom de curar? Falam todos diversas línguas? Interpretam todos?

30 הלכלם מתנות רפאות הכלם מדברים בלשנות הכלם מפרשי לשנות:

31 Portanto, procurai com zelo os melhores dons; e eu vos mostrarei um caminho ainda mais excelente.

31 ואתם התאוו המתנות המועילות ביותר ובכל זאת אראה אתכם דרך נעלה על כלנה:

I Coríntios 13

1 AINDA que eu falasse as línguas dos homens e dos anjos, e não tivesse caridade, seria como o metal que soa ou como o sino que tine.

1 אם בלשנות אנשים ומלאכים אדבר ואין בי האהבה הייתי כנחשת המה
או כצלצל תרועה:

2 E ainda que tivesse o dom de profecia, e conhecesse todos os mistérios e toda a ciência, e ainda que tivesse toda a fé, de maneira tal que transportasse os montes, e não tivesse caridade, nada seria.

2 וכי תהיה לי נבואה ואדע כל הסודות וכל הדעת וכי תהיה לי כל
האמונה עד כי אעתיק הרים ואין בי האהבה הייתי כאין:

3 E ainda que distribuísse toda a minha fortuna para sustento dos pobres, e ainda, que entregasse o meu corpo para ser queimado, e não tivesse caridade, nada disso me aproveitaria.

3 ואם אחלק את כל הוני ואם אתן את גופי לשרפה ואין בי האהבה כל
זאת לא תועילני:

4 A caridade é sofredora, é benigna; a caridade não é invejosa; a caridade não trata com leviandade, não se ensoberbece,

4 האהבה מארכת אף ועשה חסד האהבה לא תקנא האהבה לא תתפאר
ולא תתרומם:

5 Não se porta com indecência, não busca os seus interesses, não se irrita, não suspeita mal;

5 לא תעשה דבר תפלה ולא תבקש את אשר לה ולא תתמרמר ולא תחשב
הרעה:

6 Não folga com a injustiça, mas folga com a verdade;

6 לא תשמח בעולה כי שמחתה עם האמת:

7 Tudo sofre, tudo crê, tudo espera, tudo suporta.

7 את כל תשא את כל תאמין את כל תקוה ואת כל תסבל:

8 a caridade nunca falha: mas havendo profecias, serão aniquiladas: havendo línguas, cessarão; havendo ciência, desaparecerá;

8 האהבה לא תבל לעולם אך הנבואות הנה תבטלנה והלשנות תכלינה והדעת תבטל:

9 Porque, em parte, conhecemos, e em parte profetizamos;

9 כי קצת הוא שידענו וקצת הוא שנבאנו:

10 Mas, quando vier o que é perfeito, então o que é em parte será aniquilado.

10 וכבוא התמים אז עבור תעבר הקצת:

11 Quando eu era menino, falava como menino, sentia como menino, descorria como menino, mas, logo que cheguei a ser homem, acabei com as coisas de menino.

11 כאשר הייתי עולל כעולל דברתי כעולל הגיתי כעולל חשבתי וכאשר הייתי לאיש הסירתי דברי העולל:

12 Porque agora vemos por espelho em enigma, mas então veremos face a face; agora conheço em parte, mas então conhecerei como também sou conhecido.

12 כי כעת מביטים אנחנו במראה ובחידות ואז פנים אל פנים כעת יודע אני קצתו ואז כאשר נודעתי אדע אף אני:

13 Agora, pois, permanecem a fé, a esperança e a caridade, estas três, mas a maior destas é a caridade.

13 ועתה שלש אלה תעמדנה האמונה והתקוה והאהבה והגדולה בהן
היא האהבה:

I Coríntios 14

1 SEGUI a caridade, e procurai com zelo os dons espirituais, mas principalmente o de profetizar.

1 רדפו אחרי האהבה והתאוו מתנות הרוח וביותר אשר תתנבאו:

2 Porque o que fala língua estranha não fala aos homens, senão a Deus; porque ninguém o entende, e em espírito fala de mistérios.

2 כי המדבר בלשון איננו מדבר לאדם כי אם לאלהים כי אין איש אשר
ישמעהו רק ברוח הוא מדבר סודות:

3 Mas o que profetiza fala aos homens para edificação, exortação e consolação.

3 והמתנבא הוא מדבר לבני אדם לבנותם וליסרם ולנחמם:

4 O que fala língua estranha edifica-se a si mesmo, mas o que profetiza edifica a igreja.

4 המדבר בלשון בונה את נפשו והמתנבא בונה את העדה:

5 E eu quero que todos vós faleis línguas estranhas, mas muito mais que profetizeis, porque o que profetiza é maior do que o que fala línguas estranhas, a não ser que também interprete para que a igreja receba edificação.

5 וחפצתי כי תדברו כלכם בלשנות וביותר כי תתנבאו כי גדול המתנבא מן
המדבר בלשנות בלתי אם יפרש למען תבנה העדה:

6 E agora, irmãos, se eu for ter convosco falando línguas estranhas, que vos aproveitaria, se vos não falasse ou por meio da revelação, ou da ciência, ou da profecia, ou da doutrina?

6 ועתה אחי כי אבוא אליכם ואדבר בלשנות מה אועיל לכם אם לא אדבר
אליכם בחזון או בדעת או בנבואה או בהוראה:

7 Da mesma sorte, se as coisas inanimadas, que fazem som, seja flauta, seja cítara, não formarem sons distintos, como se conhecerá o que se toca com a flauta ou com a cítara?

7 הלא גם הכלים הדוממים הנתנים קול הן חליל הן כנור אם לא ישמיעו
קלות אשר תוכל האזן להבחין איכה יודע מה יזמר ומה ינגן:

8 Porque, se a trombeta der sonido incerto, quem se preparará para a batalha?

8 גם השופר אם יתן את קולו בלתי ברור מי יחלץ למלחמה:

9 Assim também vós; se com a língua não pronunciardes palavras bem inteligíveis, como se entenderá o que se diz? Porque estareis como que falando ao ar.

9 כן גם אתם אם לא תוציאו בלשונכם דבור מפרש איכה יודע האמור הלא
תהיו כמדברים לרוח:

10 Há, por exemplo, tanta espécie de vozes no mundo, e nenhuma delas é sem significação.

10 הן כמה מיני לשנות יש בעולם ואין אחת מהן בלי קול:

11 Mas, se eu ignorar o sentido da voz, serei bárbaro para aquele a quem falo, e o que fala será bárbaro para mim.

11 לכן אם אינני ידע פשר הקול אהיה נכרי בעיני המדבר והמדבר יהיה
נכרי בעיני:

12 Assim também vós, como desejais dons espirituais, procurai abundar neles, para edificação da igreja.

12 כן גם אתם בהיותכם מתאוים לכחות רוחניות בקשו להעדיף במה שיבנה את העדה:

13 Pelo que, o que fala língua estranha, ore para que a possa interpretar.

13 על כן יתפלל המדבר בלשון וגם יפרשנה:

14 Porque, se eu orar em língua estranha, o meu espírito ora bem, mas o meu entendimento fica sem fruto.

14 כי אם אתפלל בלשון רוחי מתפלל ושכלי איננו עשה פרי:

15 Que farei pois? Orarei com o espírito, mas também orarei com o entendimento; cantarei com o espirito, mas também cantarei com o entendimento.

15 ועתה מה לעשות אתפללה ברוחי ואתפללה גם בשכלי אזמרה ברוחי ואזמרה גם בשכלי:

16 Doutra maneira, se tu bendisseres com o espírito, como dirá o que ocupa o lugar de indouto, o Amen, sobre a tua acção de graças, visto que não sabe o que dizes?

16 כי אם תברך ברוח איך יענה העמד נמצב ההדיוט אמן על הודיתך באשר לא ידע מה אתה אמר:

17 Porque realmente tu dás bem as graças, mas o outro não é edificado.

17 הן אתה תיטיב להודות אבל רעך לא יבנה:

18 Dou graças ao meu Deus, porque falo mais línguas do que vós todos,

18 אודה לאלהי כי יותר מכלכם אני מדבר בלשנות:

19 Todavia eu antes quero falar na igreja cinco palavras na minha própria inteligência, para que possa também instruir os outros, do que dez mil palavras em língua desconhecida.

19 אכן בקהל אבחר לדבר חמש מלין בשכלי למען הורת גם את האחרים
מלדבר רבבות מלין בלשון:

20 Irmãos, não sejais meninos no entendimento, mas sede meninos na malícia, e adultos no entendimento.

20 אחי אל תהיו ילדים בבינה רק לרע היו עללים ובבינה היו שלמים:

21 Está escrito na lei: Por gente doutras línguas, e por outros lábios, falarei a este povo; e ainda assim me não ouvirão, diz o Senhor.

21 הן כתוב בתורה כי בלעגי שפה ובלשון אחרת אדבר אל העם הזה וגם
בזאת לא אבו שמע לי אמר יהוה:

22 De sorte que as línguas são um sinal, não para os fiéis, mas para os infiéis; e a profecia não é sinal para os infiéis, mas para os fiéis.

22 לכן הלשנות לא למאמינים הנה לאות כי אם לאשר אינם מאמינים
אבל הנבואה איננה לאשר אינם מאמינים כי אם למאמינים:

23 Se pois toda a igreja se congregar num lugar, e todos falarem línguas estranhas, e entrarem indoutos ou infiéis não dirão porventura que estais loucos?

23 והנה אם תקהל כל העדה יחד וכלם ידברו בלשנות ויבואו הדיוטים או
אשר אינם מאמינים הלא יאמרו כי משגעים אתם:

24 Mas, se todos profetizarem, e algum indouto ou infiel entrar, de todos é convencido, de todos é julgado.

24 אבל אם יתנבאו כלם ובא איש לא מאמין או הדיוט אז יוכח על ידי כלם
וידון על ידי כלם:

25 Os segredos do seu coração ficarão manifestos, e assim, lançando-se sobre o seu rosto, adorará a Deus, publicando que Deus está verdadeiramente entre vós.

25 ובכן יגלו תעלמות לבבו ויפל על פניו וישתחוה לאלהים ויודה בקול כי
באמת האלהים בקרבכם:

26 Que fareis pois, irmãos? Quando vos juntais, cada um de vós tem salmo, tem doutrina, tem revelação, tem língua, tem interpretação. Faça-se tudo para edificação.

26 ועתה מה לעשות אחי בהקהלכם יחד כל אחד ואחד מכם יש לו מזמור
יש לו הוראה יש לו לשון יש לו חזון יש לו באור אך יעשה הכל להבנות:

27 E, se alguém falar língua estranha, faça-se isso por dois, ou quando muito três, e por sua vez, e haja intérprete.

27 כי ידבר איש בלשון ידברו נא שנים שנים או על היותר שלשה וזה אחר
זה ואחד יפרש:

28 Mas, se não houver intérprete, esteja calado na igreja, e fale consigo mesmo, e com Deus.

28 ואם אין מפרש אז ידם בקהל וידבר לנפשו ולאלהים:

29 E falem dois ou três profetas, e os outros julguem.

29 והנביאים הם ידברו שנים או שלשה והאחרים יבחנו:

30 Mas se a outro, que estiver assentado, for revelada alguma coisa, cale-se o primeiro.

30 וכי נגלה חזון לאחר הישב שם אז ידם הראשון:

31 Porque todos podereis profetizar, uns depois dos outros; para que todos aprendam, e todos sejam consolados.

31 כי תוכלו להתנבא כלכם זה אחר זה למען ילמדו כלם וכלם יזהרו:

32 E os espíritos dos profetas estão sujeitos aos profetas.

32 ורוחות הנביאים תחת ידי הנביאים המה:

33 Porque Deus não é Deus de confusão, senão de paz, como em todas as igrejas dos santos.

33 כי לא אלהי מבוכה האלהים כי אם אלהי השלום כאשר בכל קהלות הקדשים:

34 As mulheres estejam caladas nas igrejas; porque lhes não é permitido falar; mas estejam sujeitas, como também ordena a lei.

34 נשיכם בכנסיות תשתקנה כי לא נתנה להן רשות לדבר כי אם להכנע כאשר גם אמרה התורה:

35 E, se querem aprender alguma coisa, interroguem em casa a seus próprios maridos; porque é indecente que as mulheres falem na igreja.

35 ואם חפצן ללמד דבר תשאלנה את בעליהן בבית כי חרפה היא לנשים לדבר בקהל:

36 Porventura saiu de entre vós a palavra de Deus? Ou veio ela somente para vós?

36 או המכם יצא דבר אלהים אם אליכם לבדכם הגיע:

37 Se alguém cuida ser profeta, ou espiritual, reconheça que as coisas que vos escrevo são mandamentos do Senhor.

37 כי יתברך איש בלבבו להיות נביא או איש הרוח בין יבין את אשר אני
כתב לכם כי מצות האדון הנה:

38 Mas, se alguém ignora isto, que ignore.

38 ומי אשר לא ידע אל ידע:

39 Portanto, irmãos, procurai, com zelo, profetizar, e não
proibais falar línguas.

39 לכן אחי השתדלו להתנבא ואל תכלאו מלדבר בלשנות:

40 Mas faça-se tudo decentemente e com ordem.

40 הכל יעשה כהגן וכשורה:

I Coríntios 15

1 TAMBÉM vos notifico, irmãos, o evangelho que já vos tenho
anunciado; o qual também recebestes, e no qual também
permaneceis.

1 ואני אחי אודיעכם את הבשורה אשר בשרתי אתכם אשר גם קבלתם
אתה וגם עמדתם בה:

2 Pelo qual também sois salvos se o retiverdes tal como vo-lo
tenho anunciado; se não é que crestes em vão.

2 אשר גם תושעו בה אם תחזיקו בדבר אשר בשרתי אתכם אך אם לא
לשוא האמנתם:

3 Porque primeiramente vos entreguei o que também recebi:
que Cristo morreu por nossos pecados, segundo as Escrituras,

3 כי מסרתי לכם בראשונה את אשר גם קבלתי כי המשיח מת בעד
חטאתינו כפי הכתובים:

4 E que foi sepultado, e que ressuscitou ao terceiro dia, segundo as Escrituras,

4 וכי נקבר וכי הוקם ביום השלישי כפי הכתובים:

5 E que foi visto por Cefas, e depois pelos doze.

5 וכי נראה אל כיפא ואחריו אל שנים העשר:

6 Depois foi visto, uma vez, por mais de quinhentos irmãos, dos quais vive ainda a maior parte, mas alguns já dormem também.

6 ואחרי כן נראה ליותר מחמש מאות אחים כאחד אשר רבם עודם בחיים ומקצתם ישנו:

7 Depois foi visto por Tiago, depois por todos os apóstolos.

7 ואחרי כן נראה אל יעקב ואחריו אל כל השליחים:

8 E por derradeiro de todos me apareceu também a mim, como a um abortivo.

8 ואחרי כלם נראה גם אלי כמו אל הנפל:

9 Porque eu sou o menor dos apóstolos, que não sou digno de ser chamado apóstolo, pois que persegui a igreja de Deus.

9 כי אני הצעיר בשליחים ואינני כדי להקרא שליח באשר רדפתי את קהל האלהים:

10 Mas pela graça de Deus sou o que sou; e a sua graça para comigo não foi vã, antes trabalhei muito mais do que todos eles; todavia não eu, mas a graça de Deus, que está comigo.

10 אבל בחסד אלהים הייתי מה שהייתי וחסדו עלי לא היה לריק כי יותר מכלם עבדתי ולא אני כי אם חסד אלהים אשר עמדי:

11 Então, ou seja eu ou sejam eles, assim pregamos e assim haveis crido.

11 והנה גם אני גם המה ככה משמיעים וככה האמנתם:

12 Ora, se se prega que Cristo ressuscitou dos mortos, como dizem alguns de entre vós que não há ressurreição de mortos?

12 ואם הגד הגד כי הוקם המשיח מן המתים איך יאמרו אנשים מכם כי אין תחיה למתים:

13 E, se não há ressurreição de mortos, também Cristo não ressuscitou.

13 אם אין תחיה למתים גם המשיח לא הוקם:

14 E se Cristo não ressuscitou, logo é vã a nossa pregação, e também é vã a vossa fé.

14 ואם המשיח לא הוקם כי עתה ריק שמועתנו וגם ריק אמונתכם:

15 E assim somos também considerados como falsas testemunhas de Deus, pois testificamos de Deus, que ressuscitou a Cristo, ao qual, porém, não ressuscitou, se na verdade, os mortos não ressuscitam.

15 וגם נמצא עדי שקר לאלהים יען אשר העידנו את האלהים כי הקים את המשיח אשר לא הקימו אם אמת הוא שהמתים לא יקומו:

16 Porque, se os mortos não ressuscitam, também Cristo não ressuscitou.

16 כי אם המתים לא יקומו גם המשיח לא קם:

17 E, se Cristo não ressuscitou, é vã a vossa fé, e ainda permaneceis nos vossos pecados.

17 ואם המשיח לא קם הבל אמונתכם ועודכם בחטאתיכם:

18 E também os que dormiram em Cristo estão perdidos.

18 אזי גם אשר ישנו במשיח אבד אבדו:

19 Se esperamos em Cristo só nesta vida, somos os mais miseráveis de todos os homens.

19 ואם בחיים האלה לבד בטחים אנחנו במשיח אמללים אנחנו מכל אדם:

20 Mas agora Cristo ressuscitou dos mortos, e foi feito as primícias dos que dormem.

20 ועתה המשיח הוקם מן המתים ויהי לראשית הישנים:

21 Porque assim como a morte veio por um homem, também a ressurreição dos mortos veio por um homem.

21 כי אחרי אשר בא המות על ידי אדם אחד גם תחית המתים באה על ידי אדם אחד:

22 Porque, assim como todos morrem em Adão, assim também todos serão vivificados em Cristo.

22 כי כאשר באדם מתים כלם כן גם יחיו כלם במשיח:

23 Mas cada um por sua ordem: Cristo as primícias, depois os que são de Cristo, na sua vinda.

23 וכל אחד ואחד בסדרו ראשית כלם המשיח ואחרי כן אשר הם למשיח בבואו:

24 Depois virá o fim, quando tiver entregado o reino a Deus, ao Pai, e quando houver aniquilado todo o império, e toda a potestade e força.

24 ואחרי כן הקץ כשימסר את המלכות אל האלהים האב אחרי בטלו כל משרה וכל שלטן וגבורה:

25 Porque convém que reine até que haja posto a todos os
inimigos debaixo de seus pés.

25 כי הוא מלך ימלך עד כי ישית את כל איביו תחת רגליו:

26 Ora o último inimigo que há-de ser aniquilado é a morte.

26 ואחרון האיבים אשר יבטל הוא המות:

27 Porque todas as coisas sujeitou debaixo de seus pés. Mas,
quando diz que todas as coisas lhe estão sujeitas, claro está que
se exceptua aquele que lhe sujeitou todas as coisas.

27 כי כל שת תחת רגליו ובאמרו כל הושת תחתיו ברור הוא שהשת כל
תחתיו איננו בכלל:

28 E, quando todas as coisas lhe estiverem sujeitas, então
também o mesmo Filho se sujeitará àquele que todas as coisas
lhe sujeitou, para que Deus seja tudo em todos.

28 וכאשר יושת הכל תחתיו אז הבן גם הוא יושת תחת השת כל תחתיו
למען יהיה האלהים הכל בכל:

29 Doutra maneira, que farão os que se baptizam pelos mortos,
se absolutamente os mortos não ressuscitam? Porque se
baptizam eles então pelos mortos?

29 כי מה יעשו הנטבלים בעד המתים אם אמת הוא שהמתים קום לא
יקומו למה זה יטבלו בעד המתים:

30 Porque estamos nós também a toda a hora em perigo?

30 ולמה זה אנחנו בסכנה בכל שעה:

31 Eu protesto que cada dia morro gloriando-me em vós, irmãos,
por Cristo Jesus, nosso Senhor.

31 בתהלתנו אשר יש לי במשיח ישוע אדנינו מעיד אני עלי כי מת אנכי
בכל יום ויום:

32 Se, como homem, combati em Êfeso contra as bestas, que me aproveita isso, se os mortos não ressuscitam? Comamos e bebamos, que amanhã morreremos.

32 אם לפי דרכו של אדם נלחמתי עם החיות הרעות באפסוס מה תועלת
יש לי אם המתים לא יקומו נאכלה ונשתה כי מחר נמות:

33 Não vos enganeis: as más conversações corrompem os bons costumes.

33 אל נא תתעו חברת אנשים רעים משחתת מדות טבות:

34 Vigiai justamente e não pequeis; porque alguns ainda não têm o conhecimento de Deus: digo-o para vergonha vossa.

34 הקיצו במישרים משכרון ואל תחטאו כי יש אנשים אשר אין בהם דעת
אלהים לבשתכם אני אמר זאת:

35 Mas alguém dirá: Como ressuscitarão os mortos? E com que corpo virão?

35 ואם יאמר איש איך יקומו המתים ובאי זה גוף יבואו:

36 Insensato o que tu semeias não é vivificado, se primeiro não morrer.

36 אתה הסכל הן מה שתזרע לא יחיה בלתי אם ימות:

37 E, quando semeias, não semeias o corpo que há-de nascer, mas o simples grão, como de trigo, ou doutra qualquer semente.

37 ומה שתזרע אינך זרע את הגוף אשר יהיה כי אם כגרגר ערם של חטה
או של אחד הזרעים:

38 Mas Deus dá-lhe o corpo como quer, e a cada semente o seu próprio corpo.

38 והאלהים יתן לו גוף כפי רצונו ולכל זרע וזרע את גופו למינהו:

39 Nem toda a carne é uma mesma carne, mas uma é a carne dos homens, e outra a carne dos animais, e outra a dos peixes, e outra a das aves.

39 לא כל הבשר באשר אחד הוא כי מין אחר הוא בשר האדם ומין אחר
בשר הבהמה ומין אחר בשר הדגה ומין אחר בשר העוף:

40 E há corpos celestes e corpos terrestres, mas uma é a glória dos celestes e outra a dos terrestres.

40 ויש גופות שבשמים וגופות שבארץ אבל אחר הוא כבוד הגופות
שבשמים וגופות שבארץ אבל אחר הוא כבוד הגופות שבשמים ואחר הוא
כבוד הגופות שבארץ:

41 Uma é a glória do sol, e outra a glória da lua, e outra a glória das estrelas; porque uma estrela difere em glória de outra estrela.

41 אחר הוא כבוד השמש ואחר הוא כבוד הירח ואחר הוא כבוד הכוכבים
כי כוכב מכוכב נבדל בכבודו:

42 Assim também a ressurreição dos mortos. Semeia-se o corpo em corrupção; ressuscitará em incorrupção.

42 וכן גם בתחיה המתים הן יזרע בכליון ויקום בלא כליון:

43 Semeia-se em ignomínia, ressuscitará em glória. Semeia-se em fraqueza ressuscitará com vigor.

43 יזרע בבזיון ויקום בכבוד יזרע בחלשה ויקום בגבורה:

44 Semeia-se corpo animal, ressuscitará corpo espiritual. Se há corpo animal, há também corpo espiritual.

44 יזרע גוף נפשי ויקום גוף רוחני יש גוף נפשי ויש גוף רוחני:

45 Assim está também escrito: O primeiro homem, Adão, foi feito em alma vivente: o último Adão em espírito vivificante.

45 כן גם כתוב ויהי האדם הוא אדם הראשון לנפש חיה אדם האחרון לרוח מחיה:

46 Mas não é o primeiro o espiritual, senão o animal; depois o espiritual.

46 אבל לא של הרוח היא הראשונה אלא של הנפש ואחרי כן של הרוח:

47 O primeiro homem, da terra, é terreno; o segundo homem, o Senhor, é do céu.

47 האדם הראשון מן האדמה הוא של עפר והאדם השני הוא האדון מן השמים:

48 Qual o terreno, tais são também os terrestres; e, qual o celestial, tais também os celestiais.

48 וכמו אשר הוא מעפר ככה גם אשר הם מעפר וכמו אשר הוא מן השמים ככה גם אשר הם מן השמים:

49 E, assim como trouxemos a imagem do terreno, assim traremos também a imagem do celestial.

49 וכאשר לבשנו דמות האדם אשר מעפר כן נלבש גם דמות האדם אשר מן השמים:

50 E agora digo isto, irmãos: que a carne e o sangue não podem herdar o reino de Deus, nem a corrupção herda a incorrupção.

50 וזאת אני אמר אחי כי בשר ודם לא יוכל לרשת את מלכות האלהים ואשר יכלה לא יירש את אשר לא יכלה:

51 Eis aqui vos digo um mistério: Na verdade, nem todos dormiremos, mas todos seremos transformados.

51 הנה סוד אגידה לכם הן לא כלנו נישן המות אבל כלנו נתחלף:

52 Num momento, num abrir e fechar de olhos, ante a última trombeta; porque a trombeta soará, e os mortos ressuscitarão incorruptíveis, e nós seremos transformados.

52 ברגע אחד כהרף עין כתקע השופר האחרון כי יתקע בשופר והמתים יחיו בלי כליון ואנחנו נתחלף:

53 Porque convém que isto que é corruptível se revista da incorruptibilidade, e que isto que é mortal se revista da imortalidade.

53 כי מה שעתה לכליון לבוש ילבש אל כליון ואמר ימות יבוש ילבש אל מות:

54 E, quando isto que é corruptível se revestir da incorruptibilidade, e isto que é mortal se revestir da imortalidade, então cumprir-se-á a palavra que está escrita: Tragada foi a morte na vitória.

54 וכשילבש מה שעתה לכליון אל כליון ומה שעתה למות ילבש אל מות אז יהיה דבר הכתוב בלע המות לנצח:

55 Onde está, ó morte, o teu aguilhão? Onde está, ó inferno, a tua vitória?

55 איה עקצף המות איה שאול בצחונך:

56 Ora o aguilhão da morte é o pecado, e a força do pecado é a lei.

56 עקץ המות הוא החטא וכח החטא היא התורה:

57 Mas graças a Deus que nos dá a vitória por nosso Senhor
Jesus Cristo.

57 אבל תודות לאלהים אשר נתן לנו הנצחון על ידי אדנינו ישוע המשיח:

58 Portanto, meus amados irmãos, sede firmes e constantes,
sempre abundantes na obra do Senhor, sabendo que o vosso
trabalho não é vão no Senhor

58 על כן אחי חביבי התכוננו בל תמוטו והעדיפו בכל עת במעשה אדנינו
מדעתכם כי לא לריק עמלכם באדנינו:

I Coríntios 16

1 ORA, quanto à colecta que se faz para os santos, fazei vós
também o mesmo que ordenei às igrejas da Galácia.

1 ועל דבר קבוץ התרומות לעזרת הקדושים כאשר תקנתי לקהלות אשר
בגלטיא כן תעשו גם אתם:

2 No primeiro dia da semana cada um de vós ponha de parte o
que puder ajuntar, conforme a sua prosperidade, para que se
não façam as colectas quando chegar.

2 בכל אחד בשבת יניח אצלו איש איש מכם ויאצר את אשר עלה בידו
למען אשר בבאי לא יקבץ עוד:

3 E, quando tiver chegado, mandarei os que por cartas
aprovardes, para levar a vossa dádiva a Jerusalém.

3 ואני בבאי את אשר תמצאו נאמנים עם אגרות אשלח אתם להביא את
נדבתכם לירושלים:

4 E, se valer a pena que eu também vá, irão comigo.

4 ואם שוה הטרח שגם אנכי אלך שמה אתי ילכו:

5 Irei, porém, ter convosco depois de ter passado pela
Macedónia (porque tenho de passar pela Macedónia).

5 ואני אבא אליכם אחרי עברי את מקדוניא כי את מקדוניא אעברה:

6 E bem pode ser que fique convosco, e passe também o
inverno, para que me acompanheis aonde quer que eu for.

6 ואולי אשב עמכם ימים אחדים או כל ימי הסתו למען תלוני אל אשר
אלך שמה:

7 Porque não vos quero agora ver de passagem, mas espero ficar
convosco algum tempo, se o Senhor o permitir.

7 כי כעת אין רצוני לראתכם אך בעברי כי אקוה לשבת אצלכם זמן מה
אם ירצה יהוה:

8 Ficarei, porém, em Éfeso até ao Pentecostes;

8 אבל אשב באפסוס עד חג השבועות:

9 Porque uma porta grande e eficaz se me abriu; e há muitos
adversários.

9 כי נפתח לי פתח גדול ורב פעלים ורבים המתקוממים:

10 E, se Timóteo for, vede que esteja sem temor convosco;
porque trabalha na obra do Senhor, como eu também.

10 וכי יבוא אליכם טימותיוס ראו נא שיהיה עמכם בלי פחד כי מלאכת
יהוה הוא עשה כמו גם אני:

11 Portanto ninguém o despreze, mas acompanhai-o em paz,
para que venha ter comigo: pois o espero com os irmãos.

11 על כן איש אל יבז אתו אך שלחהו בשלום למען יבא אלי כי אחכה לו
עם האחים:

12 E, acerca do irmão Apolo, roguei-lhe muito que fosse com os irmãos ter convosco, mas, na verdade, não teve vontade de ir agora; irá, porém, quando se lhe ofereça boa ocasião.

12 ואפולוס האח הנה פצרתי בו לבוא אליכם עם האחים אך לא היה ברצונו לבוא עתה אמנם בוא יבוא במצאו עת נכונה:

13 Vigiai, estai firmes na fé: portai-vos varonilmente e fortalecei-vos.

13 שקדו ועמדו באמונה התאששו והתחזקו:

14 Todas as vossas coisas sejam feitas com caridade.

14 וכל דבריכם יעשו באהבה:

15 Agora vos rogo, irmãos, (sabeis que a família de Estéfanas é as primícias da Acaia, e que se tem dedicado ao ministério dos santos)

15 ואבקשה מכם אחי הלא ידעתם את בית אסטפנוס שהוא ראשית אכיא ויתנו את נפשם לשרות הקדשים:

16 Que também vos sujeites aos tais, e a todo aquele que auxilia na obra e trabalha.

16 לכן הכנעו גם אתם מפני אנשים כאלה ומפני כל אשר יעבד עמהם ויעמלו:

17 Folgo, porém, com a vinda de Estéfanes, e de Fortunato e de Acaio; porque estes supriram o que da vossa parte me faltava.

17 והנני שמח בביאת אסטפנוס ופרטונטוס ואכיקוס כי המה מלאו את אשר חסרתי אתכם:

18 Porque recrearam o meu espírito e o vosso. Reconhecei pois aos tais.

18 ויניחו את רוחי ואת רוחכם על כן הכירו אנשים כאלה:

19 As igrejas da Ásia vos saúdam. Saúdam-vos afectuosamente
no Senhor Áquila e Prisca, com a igreja, que está em sua casa.

19 הקהלות אשר באסיא שאלות לשלומכם עקילס ופריסקלא וגם
הקהלה אשר בביתם מרבים לשאל לשלומכם באדנינו:

20 Todos os irmãos vos saúdam. Saudai-vos uns aos outros com
ósculo santo.

20 האחים כלם שאלים לשלומכם שאלו לשלום איש את רעהו בנשקה
הקדושה:

21 Saudação da minha própria mão, de Paulo.

21 שאלת שלומכם בידי אני פולוס:

22 Se alguém não ama ao Senhor Jesus Cristo, seja anátema;
maranata.

22 מי שלא יאהב את האדון ישוע המשיח יחרם מרן אתא:

23 A graça do Senhor Jesus Cristo seja convosco.

23 חסד ישוע המשיח אדנינו יהי עמכם:

24 O meu amor seja com todos vós em Cristo Jesus. Amen.

24 ואהבתי את כלכם במשיח ישוע אמן:

II Coríntios

II Coríntios 1

1 PAULO, apóstolo de Jesus Cristo, pela vontade de Deus, e o irmão Timóteo, à igreja de Deus, que está em Corinto, com todos os santos que estão em toda a Acaia:

1 פולוס שליח ישוע המשיח ברצון אלהים וטימותיוס אחינו אל קהלת אלהים אשר בקורנתוס עם כל הקדשים אשר באכיא:

2 Graça a vós e paz da parte de Deus nosso Pai e da do Senhor Jesus Cristo.

2 חסד לכם ושלום מאת האלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח:

3 Bem-dito seja o Deus e Pai de nosso Senhor Jesus Cristo, o Pai das misericórdias e o Deus de toda a consolação;

3 ברוך האלהים ואבי אדנינו ישוע המשיח אב הרחמים ואלהי כל הנחמה:

4 Que nos consola em toda a nossa tribulação, para que também possamos consolar os que estiverem em alguma tribulação, com a consolação com que nós mesmos somos consolados de Deus.

4 המנחם אתנו בכל לחצנו עד שנוכל לנחם הנלחצים בכל לחץ בנחמה אשר אנחנו מנחמים בה מאת האלהים:

5 Porque, como as aflições de Cristo abundam em nós, assim também a nossa consolação abunda por meio de Cristo.

5 כי כרב ענויי המשיח בנו כן תרבה נחמתנו על ידי המשיח:

6 Mas, se somos atribulados, é para vossa consolação e salvação; ou, se somos consolados, para vossa consolação é, a qual se

opera suportando com paciência as mesmas aflições que nós também padecemos;

6 והנה אם נלחץ הוא לנחמתכם ולישועתכם אשר יראה כחה בסבלכם הענוים אשר נסבל אתן גם אנחנו ואם ננחם גם הוא לנחמתכם ולישועתכם:

7 E a nossa esperança acerca de vós é firme, sabendo que, como sois participantes das aflições, assim o sereis também da consolação.

7 ותקותנו בעדכם נכונה היא באשר ידענו כי כאשר חלק לכם בענוים כן גם חלק לכם בנחמה:

8 Porque não queremos, irmãos, que ignoreis a tribulação que nos sobreveio na Ásia, pois que fomos sobremaneira agravados mais do que podíamos suportar, de modo tal que até da vida desesperámos.

8 כי לא נכחד מכם אחי את צרתנו אשר מצאתנו באסיא אשר כבדה עלינו עד למאד ויותר מכחנו עד כי נואשנו מן החיים:

9 Mas já em nós mesmos tínhamos a sentença de morte, para que não, confiássemos em nós, mas em Deus, que ressuscita os mortos;

9 ואנחנו בלבבנו חרצנו לנו את המות למען לא נהיה בטחים בנפשנו כי אם באלהים המחיה את המתים:

10 O qual nos livrou de tão grande morte, e livrará; em quem esperamos que também nos livrará ainda,

10 אשר הצילנו ממות כזה ועודנו מציל ולו אנחנו מקוים כי יוסיף להצילנו:

11 Ajudando-nos também vós com orações por nós, para que pela mercê, que por muitas pessoas nos foi feita, por muitas também sejam dadas graças a nosso respeito.

11 בעזרכם אתנו בתפלתכם למען יודו רבים בעדנו על מתנת החסד שהיתה לנו על ידי רבים:

12 Porque a nossa glória é esta: O testemunho da nossa consciência, de que com simplicidade e sinceridade de Deus, não com sabedoria carnal, mas na graça de Deus, temos vivido no mundo, e maiormente convosco.

12 כי זאת היא תהלתנו עדות לבבנו אשר בתם וישר אלהים התהלכנו בעולם וביותר אתכם ולא בחכמת הבשר כי אם בחסד אלהים:

13 Porque nenhumas outras coisas vos escrevemos, senão as que já sabeis ou também reconheceis; e espero que também até ao fim as reconhecereis:

13 כי לא נכתב לכם כי אם מה שאתם קראים או גם ידעים:

14 Como também já em parte reconhecestes em nós, que somos a vossa glória, como também vós sereis a nossa no dia do Senhor Jesus.

14 ואקוה כי כאשר ידעתם אתנו למקצת אף תדעו עד תכלית כי אנחנו תהלתכם כאשר גם אתם תהלתנו ביום אדנינו ישוע:

15 E com esta confiança quis primeiro ir ter convosco; para que tivésseis uma segunda graça;

15 ובבטחון הזה חפצתי לבוא אליכם מראש למען תקבלו טובה פעמים:

16 E por vós passar à Macedónia, e da Macedónia ir outra vez ter convosco, e ser guiado por vós à Judéia.

16 ולעבר בתוככם אל מקדוניא ולשוב ממקדוניא אליכם ואתם תשלחוני
אל ארץ יהודה:

17 E, deliberando isto, usei porventura de leviandade? Ou o que delibero, o delibero segundo a carne, para que haja em mim sim, sim, e não, não?

17 ועתה הכי נמהר הייתי בעצתי אם אשר יעצתי לפי הבשר יעצתי והיה
אצלי פעם הן הן ופעם לא לא:

18 Antes, como Deus é fiel, a nossa palavra para convosco não foi sim e não.

18 אכן נאמן האלהים כי דברנו אליכם לא היה הן ולא:

19 Porque o Filho de Deus, Jesus Cristo, que entre vós foi pregado por nós, isto é, por mim, e Silvano, e Timóteo, não foi sim e não; mas nele houve sim.

19 כי בן האלהים ישוע המשיח הנקרא בתוככם על ידינו על ידי ועל ידי
סלונוס וטימותיוס הוא לא היה הן ולא כי היו היה בו רק הן:

20 Porque todas quantas promessas há de Deus, são nele sim, e por ele o Amen, para glória de Deus por nós.

20 כי כל הבטחות האלהים כלן בו היו הן ובו היו אמן לכבוד האלהים על
ידינו:

21 Mas o que nos confirma convosco em Cristo, e o que nos ungiu, é Deus.

21 והמכונן אותנו אתכם במשיח ואשר משחנו הוא האלהים:

22 O qual também nos selou e deu o penhor do Espírito em nossos corações.

22 אשר גם חתמנו ואשר נתן בלבנו את ערבון הרוח:

23 Invoco, porém, a Deus por testemunha sobre a minha alma, que para vos poupar não tenho até agora ido a Corinto;

23 ואני את אלהים אקרא להיות עד לנפשי כי בעבור היותי חס עליכם לא באתי עוד לקורנתוס:

24 Não que tenhamos domínio sobre a vossa fé, mas porque somos cooperadores do vosso gozo; porque pela fé estais em pé.

24 לא שנמשל באמונתכם כי אם עזרים אנחנו לשמחתכם כי באמונה עמדתם:

II Coríntios 2

1 MAS deliberei isto comigo não ir mais ter convosco em tristeza.

1 ואני גמרתי בלבי לבלתי שוב עוד אליכם בעצבת:

2 Porque, se eu vos entristeço, quem é que me alegrará, senão aquele que por mim foi contristado?

2 כי אם אני אעציבכם מי אפוא ישמחני בלתי אם הנעצב על ידי:

3 E escrevi-vos isto mesmo, para que, quando lá for, não tenha tristeza da parte dos que deveriam alegrar-me; confiando em vós todos, que a minha alegria é a de todos vós.

3 וזאת כתבתי לכם פן יהיה לי בבואי עצב מאלה אשר היה לי לשמח עליהם ובטח אני בכלכם כי שמחתי היא שמחת כלכם:

4 Porque em muita tribulação e angústia do coração vos escrevi, com muitas lágrimas, não para que vos entristecêsseis, mas para que conhecêsseis o amor que abundantemente vos tenho.

4 כי מרב צרת לבי ומצוקה כתבתי לכם ובדמעות הרבה ולא להעציבכם רק למען תדעו האהבה היתרה אשר אהבתי אתכם:

5 Porque, se alguém me contristou, não me contristou a mim senão em parte, para vos não sobrecarregar a vós todos.

5 ואם יש איש אשר העציב לא אתי העציב אלא כלכם פן אפריז על המדה העציב למקצת:

6 Basta-lhe ao tal esta repreensão feita por muitos.

6 ודי לאיש כמהו התוכחה ההיא אמת הרבים:

7 De maneira que pelo contrário deveis antes perdoar-lhe e consolá-lo, para que o tal não seja de modo algum devorado de demasiada tristeza.

7 ועתה להפך תסלחו ותנחמו כדי שלא יתבלע האיש בגדל העצבון:

8 Pelo que vos rogo que confirmeis para com ele o vosso amor.

8 על כן אבקשה מכם לגמל עליו גמולת אהבה:

9 E para isso vos escrevi também, para por esta prova saber se sois obedientes em tudo.

9 כי לבעבור זאת גם כתבתי למען אדע את תמתכם אם בכל תשמעון:

10 E a quem perdoardes alguma coisa também; porque, o que eu também perdoei, se é que tenho perdoado, por amor de vós o fiz na presença de Cristo; para que não sejamos vencidos por Satanás;

10 ואיש אשר תסלחו לו אסלח לו גם אני כי גם אנכי אם סלחתי דבר סלחתי לו למענכם בפני המשיח:

11 Porque não ignoramos os seus ardis.

11 פן יונה אתנו השטן כי לא נעלמו מאתנו מזמותיו:

12 Ora, quando cheguei a Troas para pregar o evangelho de Cristo, e abrindo-se-me uma porta no Senhor,

12 ואני בבאי לטרואס על דבר בשורת המשיח אף כי נפתח לי פתח באדנינו:

13 Não tive descanso no meu espírito, porque não achei ali meu irmão Tito; mas, despedindo-me deles, parti para a Macedónia.

13 לא היתה רוחה לרוחי על אשר לא מצאתי שם את טיטוס אחי ואני נפטרתי מהם ויצאתי ללכת אל מקדוניא:

14 E graças a Deus, que sempre nos faz triunfar em Cristo, e por meio de nós manifesta em todo o lugar o cheiro do seu conhecimento.

14 אבל תודות לאלהים הנתן לנו בכל עת נצחון במשיח ומפיץ על ידינו את ריח דעתו בכל מקום:

15 Porque para Deus somos o bom cheiro de Cristo, nos que se salvam e nos que se perdem.

15 כי ריח ניחח המשיח אנחנו לאלהים גם בתוך הנושעים וגם בתוך האבדים:

16 Para estes certamente cheiro de morte; mas para aqueles cheiro de vida. E para estas coisas quem é idóneo?

16 לאלה ריח מות למות ולאלה ריח חיים לחיים ומי זה ראוי לכך:

17 Porque nós não somos, como muitos, falsificadores da palavra de Deus, antes falamos de Cristo com sinceridade, como de Deus na presença de Deus.

17 כי אנחנו איננו כמו הרבים העשים סחורה בדבר האלהים כי אם מתוך ישר לבב ומאלהים לפני אלהים נדבר במשיח:

II Coríntios 3

1 PORVENTURA começamos outra vez a louvar-nos a nós mesmos? Ou necessitamos, como alguns, de cartas de recomendação para vós, ou de recomendações de vós?

1 הנחל עוד לשבח עצמנו האם נצטרך כמקצת אנשים לאגרות אליכם או מכם המזכירות אתנו לשבח:

2 Vós sois a nossa carta, escrita em nossos corações, conhecida e lida por todos os homens.

2 אתם אגרתנו הכתובה בלבבנו ונודעה ונקראה לכל אדם:

3 Porque já é manifesto que vós sois a carta de Cristo, ministrada por nós, e escrita, não com tinta, mas com o Espírito de Deus vivo, não em tábuas de pedra, mas nas tábuas de carne do coração.

3 כי בידוע שאתם אגרת המשיח ערוכה על ידי שרותנו כתובה לא בדיו כי אם ברוח אלהים חיים ולא על לוחות אבן כי אם על לוחות בשר הלב:

4 E é por Cristo que temos tal confiança em Deus;

4 וכזה בטחוננו באלהים על ידי המשיח:

5 Não que sejamos capazes, por nós, de pensar alguma coisa, como de nós mesmos; mas a nossa capacidade vem de Deus,

5 יען אשר לא נוכל אנחנו לדין דין מעצמנו כי יכלתנו מאת האלהים היא:

6 O qual nos fez também capazes de ser ministros dum novo testamento, não da letra, mas do espírito; porque a letra mata, e o espírito vivifica.

6 אשר הכשיר אתנו למשרתי ברית חדשה לא של האותיות אלא של הרוח כי האות ימית והרוח יחיה:

7 E, se o ministério da morte, gravado com letras em pedras, veio em glória, de maneira que os filhos de Israel não podiam fitar os olhos na face de Moisés, por causa da glória do seu rosto, a qual era transitória,

7 ואם שרות המות החרות באותיות על האבן נראה בכבוד עד שלא יכלו בני ישראל להביט אל פני משה מפני כבוד פניו העמד להבטל:

8 Como não será de maior glória o ministério do espírito?

8 כמה יגדל כבוד שרות הרוח:

9 Porque, se o ministério da condenação foi glorioso, muito mais excederá em glória o ministério da justiça.

9 כי אם השרות אשר לחיב כבוד הוא כמה יעדף בכבוד השרות אשר לזכות:

10 Porque também o que foi glorificado nesta parte não foi glorificado, por causa desta excelente glória.

10 כי אף הנכבד איננו נחשב לכבוד לעמת הכבוד הנעלה הזה:

11 Porque, se o que era transitório foi para glória, muito mais é em glória o que permanece.

11 כי אם הדבר העמד להבטל יש לו כבוד הדבר הקים על אחת כמה וכמה:

12 Tendo, pois, tal esperança, usamos de muita ousadia no falar.

12 על כן בהיות לנו תקוה כזאת פתחון פינו רב הוא:

13 E não somos como Moisés, que punha um véu sobre a sua face, para que os filhos de Israel não olhassem firmemente para o fim daquilo que era transitório.

13 ולא כמשה אשר נתן מסוה על פניו פן יביטו בני ישראל אל סוף העמד
להבטל:

14 Mas os seus sentidos foram endurecidos: porque até hoje o mesmo véu está por levantar na lição do velho testamento, o qual foi por Cristo abolido;

14 אבל נטמטמו דעותיהם כי עד היום הזה בקראם הברית הישנה נשאר
ולא גלה המסוה ההוא אשר לא יוסר כי אם במשיח:

15 E até hoje, quando é lido Moisés, o véu está posto sobre o coração deles.

15 אבל עד היום הזה בקראם את משה מונח מסוה על לבם:

16 Mas, quando se converterem ao Senhor, então o véu se tirará.

16 וכשיפנו אל האדון יוסר המסוה:

17 Ora o Senhor é Espírito; e onde está o Espírito do Senhor aí há liberdade.

17 והאדון הוא הרוח ובאשר רוח האדון שם החרות:

18 Mas todos nós, com cara descoberta, reflectindo como um espelho a glória do Senhor, somos transformados de glória em glória na mesma imagem, como pelo Espírito do Senhor.

18 ואנחנו כלנו בפנים מגלים ראים את כבוד האדון במראה ונחלף אל
עצם דמות ההיא מכבוד אל כבוד כהחלף מאת אדון הרוח:

II Coríntios 4

1 PELO que, tendo este ministério segundo a misericórdia que nos foi feita, não desfalecemos;

1 על כן בהיות לנו השרות הזה כאשר חננו לא נחת:

2 Antes, rejeitámos as coisas que por vergonha se ocultam, não andando com astúcia nem falsificando a palavra de Deus; e assim nos recomendamos à consciência de todo o homem, na presença de Deus, pela manifestação da verdade.

2 כי אם מאסנו בסתרי הבשת שלא להתהלך בערמה ולא לזיף את דבר האלהים אלא בהראות האמת נזכיר אתנו לטוב נגד דעת כל בני אדם לפני האלהים׃

3 Mas, se ainda o nosso evangelho está encoberto, para os que se perdem está encoberto.

3 וגם כי נעלמה בשורתנו נעלמה היא מן האבדים׃

4 Nos quais o deus deste século cegou os entendimentos dos incrédulos, para que lhes não resplandeça a luz do evangelho da glória de Cristo, que é a imagem de Deus.

4 אשר אלהי העולם הזה עור בהם את דעות הסוררים לבלתי זרח להם נגה בשורת כבוד המשיח אשר הוא צלם האלהים׃

5 Porque não nos pregamos a nós mesmos, mas a Cristo Jesus, o Senhor; e nós mesmo somos vossos servos por amor de Jesus.

5 כי לא אתנו מכריזים אנחנו כי אם את המשיח ישוע לאמר הוא האדון ואנחנו עבדיכם למען ישוע׃

6 Porque Deus, que disse que das trevas resplandecesse a luz, é quem resplandeceu em nossos corações, para iluminação do conhecimento da glória de Deus, na face de Jesus Cristo.

6 כי האלהים אשר אמר ויפע אור מחשך הוא הופיע בלבנו להפיץ אור דעת כבוד האלהים אשר בפני המשיח׃

7 Temos, porém, este tesouro em vasos de barro, para que a excelência do poder seja de Deus, e não de nós.

7 אבל יש לנו האוצר הזה בכלי חרש למען אשר תהיה הגבורה היתרה לאלהים ולא מאתנו:

8 Em tudo somos atribulados, mas não angustiados; perplexos, mas não desanimados;

8 נחלצים אנחנו בכל ולא נדכאים דאגים ולא נואשים:

9 Perseguidos, mas não desamparados; abatidos, mas não destruídos;

9 נרדפים ולא נטושים משלכים ולא אבדים:

10 Trazendo sempre por toda a parte a mortificação do Senhor Jesús no nosso corpo, para que a vida de Jesús se manifeste também em nossos corpos;

10 ונשאים בכל עת מיתת האדון ישוע בגויתנו למען יגלו גם חיי ישוע בגויתנו:

11 E assim nós, que vivemos, estamos sempre entregues à morte por amor de Jesus, para que a vida de Jesus se manifeste também na nossa carne mortal.

11 כי אנחנו החיים נמסרים תמיד למות בעבור ישוע למען יגלו גם חיי ישוע בבשרנו בשר התמותה:

12 De maneira que em nós opera a morte, mas em vós a vida.

12 לכן בנו יאמץ המות ובכם החיים:

13 E temos portanto o mesmo espírito de fé, como está escrito: Cri, por isso falei. Nós cremos também, por isso também falamos.

13 ובהיות לנו הרוח ההוא של האמונה כדבר הכתוב האמנתי כי אדבר גם אנחנו נאמין ועל כן נדבר:

14 Sabendo que o que ressuscitou o Senhor Jesus nos ressuscitará também por Jesus, e nos apresentará convosco.

14 באשר ידענו כי המעיר את האדון ישוע יעיר גם אתנו על יד ישוע ויעמידנו עמכם:

15 Porque tudo isto é por amor de vós, para que a graça, multiplicada por meio de muitos, faça abundar a acção de graças para glória de Deus.

15 כי כל זאת למענכם למען אשר ירבה החסד על ידי רבים ותפרץ התודה לכבוד האלהים:

16 Por isso não desfalecemos; mas, ainda que o nosso homem exterior se corrompa, o interior, contudo, se renova de dia em dia.

16 ובעבור זאת לא נחת ואף אם יכלה בנו האדם החיצון הנה האדם הפנימי יתחדש יום יום:

17 Porque a nossa leve e momentanea tribulação produz para nós um peso eterno de glória mui excelente;

17 כי לחצנו אשר הוא קל ואך לרגע יביא לנו כבוד עולמים גדול ורב עד למאד:

18 Não atentando nós nas coisas que se vêem, mas nas que se não vêem; porque as que se vêem são temporais, e as que se não vêem são eternas.

18 אשר לא נביט אל הדברים הנראים כי אם אל אשר אינם נראים כי הנראים לשעה המה ואשר אינם נראים הם לעולם:

II Coríntios 5

1 PORQUE sabemos que, se a nossa casa terrestre deste tabernáculo se desfizer, temos de Deus um edifício, uma casa não feita por mãos, eterna, nos céus.

1 הן ידענו כי בהרס בית אהלנו אשר בארץ יש לנו בנין מאת האלהים בית
אשר איננו מעשה ידים והוא לעולם בשמים:

2 E por isso também gememos, desejando ser revestidos da nossa habitação, que é do céu;

2 כי גם עתה נאנחים ונכספים אנחנו להתעטף בביתנו אשר מן השמים:

3 Se, todavia, estando vestidos, não formos achados nus.

3 באשר אחרי לבשנהו לא נמצא ערמים:

4 Porque também nós, os que estamos neste tabernáculo, gememos carregados: não porque queremos ser despidos, mas revestidos para que o mortal seja absorvido pela vida.

4 כי גם עתה באהלנו זה נאנח מפני הכבד ולא חפצנו להתפשט כי אם
להתעטף למען יבלע המות על ידי החיים:

5 Ora, quem para isto mesmo nos preparou foi Deus, o qual nos deu também o penhor do Espirito.

5 והמכין אתנו לזאת הוא האלהים אשר אף נתן לנו את ערבון הרוח:

6 Pelo que estamos sempre de bom ânimo, sabendo que, enquanto estamos no corpo, vivemos ausentes do Senhor.

6 לכן בטוחים אנחנו בכל עת וידעים כי כל עוד שמושבנו בגוף רחוקים
אנחנו מן האדון:

7 (Porque andamos por fé, e não por vista).

7 כי באמונה נתהלך ולא בראות עינים:

8 Mas temos confiança e desejamos antes deixar este corpo, para habitar com o Senhor.

8 אמנם בטוחים אנחנו ונבחרה לנו להתרחק מן הגוף ולהיות קרובים אל האדון:

9 Pelo que muito desejamos também ser-lhe agradáveis, quer presentes, quer ausentes.

9 על כן גם נשתדל אם קרובים אם רחוקים להיות לו לרצון:

10 Porque todos devemos comparecer ante o tribunal de Cristo, para que cada um receba segundo o que tiver feito por meio do corpo, ou bem, ou mal.

10 כי כלנו עתידים להראות לפני כסא דין המשיח למען יקבל איש ואיש כפי פעלו בחיי גופו אם טוב ואם רע:

11 Assim que, sabendo o temor que se deve ao Senhor, persuadimos os homens à fé, mas somos manifestos a Deus; e espero que nas vossas consciências sejamos também manifestos.

11 ועתה יען אשר ידענו יראת האדון נדבר על לב בני אדם ולאלהים אנחנו גלוים ואקוה כי גלוים אנחנו גם במדעכם:

12 Porque não nos recomendamos outra vez a vós; mas damo-vos ocasião de vos gloriardes de nós, para que tenhais que responder aos que se gloriam na aparência, e não no coração.

12 כי אין אנחנו משתבחין שנית אליכם אך נתנים לכם סבה להתפאר בנו לנגד המתפארים בפנים ולא בלב:

13 Porque, se enlouquecemos, é para Deus; e, se conservamos o juízo, é para vós.

13 כי אם השתגענו לאלהים היתה זאת ואם השכלנו לכם היתה:

14 Porque o amor de Cristo nos constrange, julgando nós assim: que, se um morreu por todos, logo todos morreram.

14 כי אהבת המשיח דחקת אתנו בהיותנו דנים אשר אם מת אחד בעד כלם כלם מתו:

15 E ele morreu por todos, para que os que vivem não vivam mais, para si, mas para aquele que por eles morreu e ressuscitou.

15 ובעד כלם מת למען לא יחיו החיים עוד לנפשם כי אם לאשר מת ויקם בעדם:

16 Assim que daqui por diante a ninguém conhecemos segundo a carne, e, ainda que também tenhamos conhecido Cristo segundo a carne, contudo agora já o não conhecemos deste modo.

16 לכן מעתה אנחנו לא נדע איש לפי הבשר וגם אם ידענו את המשיח לפי הבשר מעתה לא נדעהו עוד:

17 Assim que, se alguém está em Cristo, nova criatura é: as coisas velhas já passaram; eis que tudo se fez novo.

17 ובכן מי שהוא במשיח בריאה חדשה הוא הישנות עברו והנה הכל נהיה לחדש:

18 E tudo isto provém de Deus, que nos reconciliou consigo mesmo por Jesus Cristo, e nos deu o ministério da reconciliação.

18 והכל מאת האלהים המרצה אתנו לעצמו על ידי ישוע המשיח ויתן לנו שרות הרצוי:

19 Isto é, Deus estava em Cristo reconciliando consigo o mundo, não lhes imputando os seus pecados; e pôs em nós a palavra da reconciliação.

19 יען אשר אלהים היה במשיח מרצה את העולם לעצמו ולא חשב להם את פשעיהם וישם בנו את דבר הרצוי׃

20 De sorte que somos embaixadores da parte de Cristo, como se Deus por nós rogasse. Rogamo-vos pois da parte de Cristo que vos reconcilieis com Deus.

20 לכן מליצי המשיח אנחנו וכאלו האלהים מזהיר אתכם על ידנו נבקש מכם בעד המשיח התרצו נא אל האלהים׃

21 Aquele que não conheceu pecado, o fez pecado por nós; para que nele fôssemos feitos justiça de Deus.

21 כי את אשר לא ידע חטאת אתו עשה לחטאת בעדנו למען נהיה בו אנחנו לצדקת אלהים׃

II Coríntios 6

1 E NÓS, cooperando também com ele, vos exortamos a que não recebais a graça de Deus em vão;

1 ואנחנו כעזרים נזהירה אתכם שלא תקבלו לריק את חסד אלהים׃

2 (Porque diz: Ouvi-te em tempo aceitável e socorri-te no dia da salvação: eis aqui agora o tempo aceitável, eis aqui agora o dia da salvação).

2 כי הוא אומר בעת רצון עניתיך וביום ישועה עזרתיך הנה עתה עת רצון הנה עתה יום ישועה׃

3 Não dando nós escândalo em coisa alguma, para que o nosso ministério não seja censurado;

3 ואין אנחנו נתנים מכשול במאומה פן יהיה שרותנו לנאצה׃

4 Antes, como ministro de Deus, tornando-nos recomendáveis em tudo na muita paciência, nas aflições, nas necessidades, nas angústias,

4 כי אם נראה בכל דבר כמשרתי אלהים בסבלנות רבה בלחץ ובצרות ובמצוקות:

5 Nos açoites, nas prisões, nos tumultos, nos trabalhos, nas vigílias, nos jejuns,

5 במכות ובמוסרות ובמהומות בתלאות בשקידות ובצומות:

6 Na pureza, na ciência, na longanimidade, na benignidade, no Espírito Santo, no amor não fingido,

6 בטהרה ובדעת ובארך רוח ובחסד וברוח הקדש ובאהבה לא צבועה:

7 Na palavra da verdade, no poder de Deus, pelas armas da justiça, à direita e à esquerda,

7 בדבר האמת ובגבורת אלהים בכלי נשק הצדקה מימין ומשמאל:

8 Por honra e por desonra, por infâmia e por boa fama; como enganadores, e sendo verdadeiros;

8 בכבוד ובקלון בשם רע ובשם טוב כמתעים ובכל זאת נאמנים:

9 Como desconhecidos, mas sendo bem conhecidos; como morrendo, e eis que vivemos; como castigados, e não mortos;

9 כאינם ידועים וגם ידועים כמתים והננו חיים כמיסרים ולא מומתים:

10 Como contristados, mas sempre alegres; como pobres, mas enriquecendo a muitos; como nada tendo, e possuindo tudo.

10 כנעצבים ובכל עת שמחים כרשים ומעשירי רבים כאשר אין להם מאומה ויש להם כל:

11 Ó coríntios, a nossa boca está aberta para vós, o nosso coração está dilatado.

11 פינו פתוח לכם אנשי קורנתוס ורחב לבנו:

12 Não estais estreitados em nós; mas estais estreitados nos vossos próprios afectos.

12 לא צר מקומכם בנו אך צר המקום במעיכם:

13 Ora, em recompensa disto, (falo como a filhos) dilatai-vos também vós.

13 והיה זה גמולי כמו אל בנים אנכי מדבר אם תרחיבו לבבכם גם אתם:

14 Não vos prendais a um jugo desigual com os infiéis; Porque, que sociedade tem a justiça com a injustiça? E que comunhão tem a luz com as trevas?

14 אל תהיו משכי על זר עם חסרי אמונה כי אי זה שתפות יש לצדקה עם העול ואי זה התחברות לאור עם החשך:

15 E que concórdia há entre Cristo e Belial? Ou que parte tem o fiel com o infiel?

15 ואי זה הסכמה למשיח עם בליאל או מה חלק המאמין עם שאיננו מאמין:

16 E que consenso tem o templo de Deus com os ídolos? Porque vós sois o templo do Deus vivente, como Deus disse: Neles habitarei, e entre eles andarei; e eu serei o seu Deus e eles serão o meu povo.

16 ואי זה דבק יש להיכל אלהים עם האלילים כי אתם היכל אלהים חיים כמו שאמר האלהים ושכנתי והתהלכתי בתוכם והייתי להם לאלהים והם יהיו לי לעם:

17 Pelo que saí do meio deles, e apartai-vos, diz o Senhor; e não toqueis nada imundo, e eu vos receberei;

17 על כן צאו מתוכם והברו נאם יהוה וטמא אל תגעו ואני אקבץ אתכם:

18 E eu serei para vós Pai e vós sereis para mim filhos e filhas, diz o Senhor todo poderoso.

18 והייתי לכם לאב ואתם תהיו לי לבנים ולבנות נאם יהוה צבאות:

II Coríntios 7

1 ORA, amados, pois que temos tais promessas, purifiquemo-nos de toda a imundícia da carne e do espírito, aperfeiçoando a santificação no temor de Deus.

1 לכן חביבי בהיות לנו ההבטחות האלה נטהרה את עצמנו מכל טמאת בשר ורוח להשלים קדשתנו ביראת אלהים:

2 Recebei-nos em vossos corações; a ninguém agradámos, a ninguém corrompemos, de ninguém buscámos o nosso proveito.

2 תנו לנו מקום בלבבכם לא חמסנו איש לא חבלנו איש לא עשקנו איש:

3 Não digo isto para vossa condenação; pois já antes tinha dito que estais em nossos corações para juntamente morrer e viver.

3 לא לחיב אתכם אני מדבר הלא הקדמתי לאמר כי אתם בלבנו יחד למות ויחד לחיות:

4 Grande é a ousadia da minha fala para convosco, e grande a minha jactância a respeito de vós; estou cheio de consolação: superabundo de gozo em todas as nossas tribulações.

4 רב בטחוני עליכם רבה תהלתי בכם מלאתי נחמה שבעתי שמחות בכל לחצנו:

5 Porque, mesmo quando chegámos à Macedónia, a nossa carne não teve repouso algum; antes em tudo fomos atribulados; por fora combates, temores por dentro.

5 כי גם בבאנו אל מקדוניא לא היתה מרגעה לבשרנו רק נלחצנו בכל מחוץ מלחמות ומחדרים אימה:

6 Mas Deus, que consola os abatidos, nos consolou com a vinda de Tito.

6 אבל האלהים המנחם את השפלים נחם אתנו בבוא טיטוס:

7 E não somente com a sua vinda, mas também pela consolação com que foi consolado de vós, constando-nos as vossas saudades, o vosso choro, o vosso zelo por mim, de maneira que muito me regozijei.

7 ולא בבאו לבד כי אם גם בנחמה אשר נחם בכם בהגידו לנו את תשוקתכם ואת אבלכם ואת קנאתכם לי ובכן הוספתי לשמוח:

8 Porquanto, ainda que vos contristei com a minha carta, não me arrependo, embora já me tivesse arrependido por ver que aquela carta vos contristou, ainda que por pouco tempo.

8 כי גם אם העצבתי אתכם באגרת אינני מתחרט גם כי התחרטתי לפני מזה בראותי כי האגרת ההיא העציבה אתכם ואף אם לשעה:

9 Agora folgo, não porque fostes contristados para o arrependimento; pois fostes contristados segundo Deus; de maneira que por nós não padecestes dano em coisa alguma.

9 עתה אני שמח לא על אשר נעצבתם כי אם על אשר נעצבתם לתשובה כי נעצבתם כרצון אלהים למען לא תשאו נזק במאומה על ידנו:

10 Porque a tristeza segundo Deus opera arrependimento para a salvação, da qual ninguém se arrepende; mas a tristeza do mundo opera a morte.

10 כי העצבת שהיא כרצון אלהים תפעל תשובה לישועה אשר איש לא יתחרט עליה אבל עצבת העולם פעלת את המות:

11 Porque, quanto cuidado não produziu isto mesmo em vós, que segundo Deus fostes contristados! Que apologia, que indignação, que temor, que saudades, que zelo, que vingança! Em tudo mostrastes estar puros neste negócio.

11 כי ראו נא את אשר נעצבתם כרצון אלהים כמה הביא אתכם זה לידי זריזות גם להתנצלות גם לרגז גם ליראה גם לתשוקה גם לקנאה גם לנקמה ובכל הוכחתם כי נקיים אתם בדבר ההוא:

12 Portanto, ainda que vos escrevi, não foi por causa do que fez o agravo, nem por causa do que sofreu o agravo, mas para que o vosso grande cuidado por nós fosse manifesto diante de Deus.

12 לכן גם אם כתבתי לכם לא כתבתי בעבור העלב ולא בעבור הנעלב רק למען תגלה בכם זריזותנו בעדכם לפני האלהים:

13 Por isso fomos consolados pela vossa consolação, e muito mais nos alegramos pela alegria de Tito, porque seu espírito foi recreado por vós todos.

13 ובעבור זאת נחמנו בנחמתכם ועוד שמחה יתרה היתה לנו בשמחת טיטוס כי הונח רוחו על ידי כלכם:

14 Porque, se nalguma coisa me gloriei de vós para com ele, não fiquei envergonhado; mas, como vos dissemos tudo com verdade, também a nossa glória para com Tito se achou verdadeira.

14 כי במה שהתהללתי לפניו בכם לא נכלמתי כי כמו שדברנו הכל אליכם באמת כן גם תהלתנו אל טיטוס היתה אמת:

15 E o seu entranhável afecto para convosco é mais abundante, lembrando-se da obediência de vós todos, e de como o recebestes com temor e tremor.

15 וביותר מעיו המו לכם בזכרו את משמעת כלכם ואת אשר קבלתם אתו ביראה ובחרדה:

16 Regozijo-me de em tudo poder confiar em vós.

16 לכן אני שמח כי בכל דבר יאמץ לבי בכם:

II Coríntios 8

1 TAMBÉM, irmãos, vos fazemos conhecer a graça de Deus dada às igrejas da Macedónia;

1 והננו מודיעים אתכם אחי את חסד אלהים הנתן בקהלות מקדוניא:

2 Como em muita prova de tribulação houve abundância do seu gozo e como a sua profunda pobreza abundou em riquezas da sua generosidade.

2 כי ברב נסיון הלחץ רבתה שמחתם ושפלות רישם העדיפה להראות עשר תמתם:

3 Porque, segundo o seu poder (o que eu mesmo testifico), e ainda acima do seu poder, deram voluntariamente.

3 כי מעיד אנכי אשר לפי כחם ויותר מכחם התנדבו:

4 Pedindo-nos com muitos rogos a graça e a comunicação deste serviço, que se fazia para com os santos.

4 ויבקשו ממנו ברב תחנונים להיות חברינו בגמילות חסדם לעזרת הקדשים:

5 E não somente fizeram como nós esperávamos, mas a si mesmos se deram primeiramente ao Senhor, e depois a nós, pela vontade de Deus.

5 ולא כאשר הוחלנו כי אם את עצמם נתנו בראשונה לאדון וגם לנו ברצון האלהים:

6 De maneira que exortámos a Tito que, assim como antes tinha começado, assim também acabe esta graça entre vós.

6 עד כי בקשנו מן טיטוס כאשר החל כן גם לגמור בכם את גמילות החסד הזאת:

7 Portanto, assim como em tudo abundais em fé, e em palavra, e em ciência, e em toda a diligência, e em vossa caridade para connosco, assim também abundeis nesta graça.

7 אבל כאשר הותרתם בכל באמונה ובדבור ובדעת ובכל זריזות ובאהבתכם אתנו כן גם תותירו בחסד הזה:

8 Não digo isto como quem manda, mas para provar, pela diligência dos outros, a sinceridade da vossa caridade.

8 ואינני אמר זאת בדרך צווי כי אם לבחן על ידי זריזות אחרים גם את אמתת אהבתכם:

9 Porque já sabeis a graça de nosso Senhor Jesus Cristo, que, sendo rico, por amor de vós se fez pobre; para que pela sua pobreza enriquecêsseis.

9 כי ידעים אתם את חסד אדנינו ישוע המשיח כי בהיותו עשיר נעשה רש בעבורכם למען תעשירו על ידי רישו:

10 E nisto dou o meu parecer; pois isto vos convém a vós, que desde o ano passado começastes; e não foi só praticar, mas também querer.

10 ואחוה את דעתי בדבר הזה כי זאת להועיל לכם אשר הקדמתם כבר בשנה שעברה לא לעשות בלבד כי גם לחפץ:

11 Agora, porém, completai também o já começado, para que, assim como houve a prontidão de vontade, haja também o cumprimento, segundo o que tendes.

11 ועתה גם השלימו את המעשה למען כאשר התנדבתם לעשות כן גם תגמרו כפי יכלתכם:

12 Porque, se há prontidão de vontade, será aceita segundo o que qualquer tem, e não segundo o que não tem.

12 כי בהמצא לאיש רוח נדיבה רצויה היא לפי מה שיש לו ולא לפי מה שאין לו:

13 Mas, não digo isto para que os outros tenham alivio, e vós opressão,

13 כי לא למען תהיה רוחה לאחרים ולכם צוקה כי אם בשווי ימלא יתרכם בעת הזאת את מחסורם:

14 Mas para igualdade: neste tempo presente, a vossa abundância supra a falta dos outros, para que também a sua abundância supra a vossa falta, e haja igualdade;

14 למען גם יתרם יהיה למלא מחסרכם כדי להשות:

15 Como está escrito: O que muito colheu não teve de mais; e o que pouco, não teve de menos.

15 ככתוב לא העדיף המרבה והממעיט לא החסיר:

16 Mas, graças a Deus, que pôs a mesma solicitude por vós no coração de Tito;

16 ותודות לאלהים הנותן גם בלב טיטוס לשקד עליכם בשקידה כזאת:

17 Pois aceitou a exortação, e muito diligente partiu voluntariamente para vós,

17 כי שמע לבקשתנו ובשקידתו היתרה הלך אליכם מרצון נפשו:

18 E com ele enviámos aquele irmão cujo louvor no evangelho está espalhado em todas as igrejas.

18 ועמו יחדו שלחנו האח אשר יצא שבחו בבשורה בכל הקהלות:

19 E não só isto, mas foi também escolhido pelas igrejas para companheiro da nossa viagem, nesta graça que por nós é ministrada para glória do mesmo Senhor, e prontidão do vosso ânimo.

19 ומלבד זאת גם נבחר הוא מאת הקהלות ללכת אתנו להביא החסד הזה הגבוי על ידינו לכבוד האדון ולאמץ לבבכם:

20 Evitando isto, que alguém nos vitupere por esta abundância, que por nós é ministrada;

20 ונשמר בזאת שלא יוציא איש עלינו דבה רעה בשפעת המתנה הזאת הגבויה על ידינו:

21 Pois zelamos do que é honesto, não só diante do Senhor, mas também diante dos homens.

21 כי משגיחים אנחנו על הטוב לא לפני האדון לבד כי גם לפני האדם:

22 Com eles enviámos também outro nosso irmão, o qual muitas vezes, e em muitas coisas, já experimentámos ser diligente, e agora muito mais diligente ainda pela muita confiança que em vós tem.

22 ונשלח עמהם את אחינו אשר בחנו את שקידתו פעמים רבות בדברים הרבה ועתה הוא שקוד עוד יותר בגדל בטחונו עליכם:

23 Quanto a Tito, é meu companheiro, e cooperador para convosco; quanto a nossos irmãos, são embaixadores das igrejas e glória de Cristo.

23 אם לטיטוס הנה חברי הוא ועזרי בכם ואם לאחינו הנה שלוחי
הקהלות הם ותפארת המשיח:

24 Portanto mostrai para com eles, perante a face das igrejas, a prova da vossa caridade e da nossa glória acerca de vós.

24 על כן הראו והוכיחו להם לפני הקהלות את אהבתכם ואת תהלתנו
עליכם:

II Coríntios 9

1 QUANTO à administração que se faz a favor dos santos, não necessito escrever-vos;

1 אמנם אין צרך לכתב אליכם על דבר השרות אשר לעזרת הקדשים:

2 Porque bem sei a prontidão do vosso ânimo, da qual me glorio de vós para com os macedónios; que a Acaia está pronta desde o ano passado, e o vosso zelo tem estimulado muitos.

2 כי ידעתי את נדיבתכם אשר עליה אני מתהלל בכם לפני אנשי מקדוניא
לאמר אכיא מזמנת היא משנה שעברה ותער הקנאה היוצאת מכם את
רוח רבם:

3 Mas enviei estes irmãos, para que a nossa glória, acerca de vós, não seja vã nesta parte; para que (como já disse) possais estar prontos,

3 אבל שלחתי את האחים פן תהיה לריק תהלתנו עליכם בדבר הזה
ולמען תהיו מזמנים כאשר אמרתי:

4 A fim de, se acaso os macedónios vierem comigo, e vos acharem desapercebidos, não nos envergonharmos nós (para não dizermos vós) deste firme fundamento de glória.

4 פן בבוא אתי אנשים ממקדוניא ימצאו אתכם לא מזמנים ונבוש אנחנו ואינני אמר אתם בבטחון הזה אשר התהללנו בו:

5 Portanto, tive por coisa necessária exortar estes irmãos, para que primeiro fossem ter convosco, e preparassem de antemão a vossa bênção, já antes anunciada, para que esteja pronta como bênção, e não como avareza.

5 על כן היה נכון בעיני לבקש מן האחים כי יקדמו ללכת אליכם ויכינו את ברכתכם המיועדה מלפנים למען תהיה מוכנת כעין ברכה ולא כעין כילות:

6 E digo isto: Que o que semeia pouco, pouco também ceifará; e o que semeia em abundância, em abundância ceifará.

6 כי הנה הזרע בצמצום גם יקצר בצמצום והזרע בברכות גם יקצר בברכות:

7 Cada um contribua segundo propôs no seu coração; não com tristeza, ou por necessidade; porque Deus ama ao que dá com alegria.

7 וכל איש כאשר ידבנו לבו לא מצער ולא מאנס כי הנתן בלב שמח יאהבנו אלהים:

8 E Deus é poderoso para fazer abundar em vós toda a graça, a fim de que tendo sempre, em tudo, toda a suficiência, abundeis em toda a boa obra;

8 ואלהים יכל להשפיע עליכם כל חסד עד כי יהיה לכם בכל עת די ספוקכם בכל ותותירו בכל מעשה טוב:

9 Conforme está escrito: Espalhou, deu aos pobres; a sua justiça permanece para sempre.

9 ככתוב פזר נתן לאביונים צדקתו עמדת לעד:

10 Ora, aquele que dá a semente ao que semeia, e pão para comer, também multiplicará a vossa sementeira, e aumentará os frutos da vossa justiça;

10 והנתן זרע לזרע ולחם לאכל יתן וירבה את זרעכם ויפריא תנובות צדקתכם:

11 Para que em tudo enriqueçais para toda a beneficência, a qual faz que por nós se dêem graças a Deus.

11 למען תעשירו בכל לכל התמימות הפעלת תודה לאלהים על ידינו:

12 Porque a administração deste serviço, não só supre as necessidades dos santos, mas também abunda em muitas graças, que se dão a Deus.

12 כי שרות העבודה הזאת לא לבד ימלא את מחסרי הקדושים כי גם יודו רבים לאלהים בשרותכם הנאמן הזה:

13 Visto como, na prova desta administração, glorificam a Deus pela submissão que confessais, quanto ao evangelho de Cristo, e pela liberalidade de vossos dons para com eles, e para com todos;

13 ויכבדו את האלהים על משמעת הודאתכם לבשורת המשיח ועל תמת התחברותכם אליהם ואל כלם:

14 E pela sua oração por vós, tendo de vós saudades, por causa da excelente graça de Deus que em vós há.

14 והם בהתחננם בעדכם נכספים לכם בעבור חסד האלהים אשר גבר עליכם:

15 Graças a Deus pois pelo seu dom inefável.

15 ותודה לאלהים על מתנתו העצומה מספר:

II Coríntios 10

1 ALÉM disto, eu, Paulo, vos rogo, pela mansidão e benignidade de Cristo, eu que, na verdade, quando presente entre vós, sou humilde, mas ausente, ousado para convosco;

1 ואני פולוס הנני מזהיר אתכם בענות המשיח וחמלתו אשר פנים בפנים שפל אני בתוככם וברחקי מתאמץ עליכון:

2 Rogo-vos pois que, quando estiver presente, não me veja obrigado a usar com confiança da ousadia que espero ter com alguns que nos julgam, como se andássemos segundo a carne.

2 ואתחננה שלא אצטרך בבאי להתאמץ בבטחון ההוא אשר אחשב להתגבר בו נגד האנשים החשבים אתנו כמתהלכים לפי הבשר:

3 Porque, andando na carne, não militamos segundo a carne.

3 כי בלכתנו בבשר לא נלחם לפי הבשר:

4 Porque as armas da nossa milícia não são carnais, mas sim poderosas em Deus, para destruição das fortalezas;

4 כי כלי מלחמתנו אינם של הבשר כי אם חזקים הם לאלהים להרס מבצרים:

5 Destruindo os conselhos, e toda a altivez que se levanta contra o conhecimento de Deus, e levando cativo todo o entendimento à obediência de Cristo.

5 באשר הרסים אנחנו תחבלות וכל מרום המתנשא נגד דעת האלהים ושובים כל מזמה למשמעת המשיח:

6 E estando prontos para vingar toda a desobediência, quando for cumprida a vossa obediência.

6 ונכונים לנקם נקמה מאת כל מרי אם תשלם משמעתכם:

7 Olhais para as coisas segundo a aparência? Se alguém confia de si mesmo que é de Cristo, pense outra vez isto consigo, que, assim como ele é de Cristo, também nós de Cristo somos.

7 התשפטו למראה פנים איש כי יבטח להיות למשיח ישוב וידין בלבו כי כאשר הוא למשיח כן למשיח גם אנחנו:

8 Porque, ainda que eu me glorie mais alguma coisa do nosso poder, o qual o Senhor nos deu para edificação, e não para vossa destruição, não me envergonharei.

8 וגם כי אתהלל יותר מעט על דבר הרשות אשר נתן לנו האדון לבנותכם ולא לשחתכם לא אבוש:

9 Para que não pareça como se quisera intimidar-vos por cartas.

9 למען לא אראה כמאים אתכם על ידי האגרות:

10 Porque as suas cartas, dizem, são graves e fortes, mas a presença do corpo é fraca, e a palavra desprezível.

10 כאמרם הן האגרות קשות הנה וחזקות אבל הגוף בהיותו לנגדנו חלוש הוא וניבו נבזה:

11 Pense o tal isto, que quais somos na palavra por cartas, estando ausentes, tais seremos também por obra, estando presentes.

11 ידע נא האמר כזאת כי כמו שאנחנו בדבור על ידי אגרות בהיותנו רחוקים כן גם בפעל אנחנו בהיותנו קרובים:

12 Porque não ousamos classificar-nos, ou comparar-nos com alguns, que se louvam a si mesmos; mas estes que se medem a si mesmos, e se comparam consigo mesmos, estão sem entendimento.

12 כי אל נעז פנינו לכלל אתנו עם האנשים המשבחים נפשם או לערך אתנו לאלה אכן נבערו מדעת המדדים את נפשם בנפשם וערכים את נפשם לנפשם:

13 Porém não nos gloriaremos fora de medida, mas conforme a recta medida que Deus nos deu, para chegarmos até vós;

13 ואנחנו לא נתגדל לבלי מדה כי אם כפי מדת הגבול אשר חלק לנו האלהים לחק להגיע גם עדיכם:

14 Porque não nos estendemos além do que convém, como se não houvéssemos de chegar até vós, pois já chegámos também até vós no evangelho de Cristo,

14 כי לולא הגענו עדיכם לא נשתרע למעלה מערכנו הלא כבר קדמנו גם אתכם בבשורת המשיח:

15 Não nos gloriando fora de medida nos trabalhos alheios; antes tendo esperança de que, crescendo a vossa fé, seremos abundantemente engrandecidos entre vós, conforme a nossa regra,

15 לא נתגדל לבלי מדה ביגיעת אחרים אבליש לנו התקוה כי ברבות אמונתכם נכבד בכם כפי גבולנו עד למעלה:

16 Para anunciar o evangelho nos lugares que estão além de vós, e não em campo de outrem, para nos não gloriarmos no que estava já preparado.

16 כדי לבשר הבשורה גם להלאה מכם ולא להתהלל במה שמוכן כבר בגבול אחרים:

17 Aquele, porém, que se gloria, glorie-se no Senhor.

17 :והמתהלל יתהלל ביהוה

18 Porque não é aprovado quem a si mesmo se louva, mas sim aquele a quem o Senhor louva.

18 :כי לא המשבח נפשו משבח הוא כי אם אשר ישבחנו יהוה

II Coríntios 11

1 OXALÁ me suportásseis um pouco na minha loucura! Suportai-me, porém, ainda.

1 :אחלי תשאו מעט אולתי ואף אמנם תשאוני

2 Porque estou zeloso de vós com zelo de Deus; porque vos tenho preparado para vos apresentar como uma virgem pura a um marido, a saber, a Cristo.

2 כי מקנא אני לכם קנאת אלהים כי ארשתי אתכם לאיש אחד להעמיד
:אתכם בתולה טהורה לפני המשיח

3 Mas temo que, assim como a serpente enganou Eva com a sua astúcia, assim também sejam de alguma sorte corrompidos os vossos sentidos, e se apartem da simplicidade que há em Cristo.

3 אך ירא אנכי פן כאשר השיא הנחש בערמתו את חוה כן תשטינה גם
:מחשבותיכם מן התמימות אשר עם המשיח

4 Porque, se alguém for pregar-vos outro Jesus que nós não temos pregado, ou se recebeis outro espirito que não recebestes, ou outro evangelho que não abraçastes, com razão o sofrereis.

כי אם יבא הבא והגיד לכם ישוע אחר אשר לא הגדנהו או אם תקחו רוח 4
אחר אשר לא לקחתם אתו או בשורה אחרת אשר לא קבלתם אתה כי
עתה היטב תשאהו:

5 Porque penso que em nada fui inferior aos mais excelentes apóstolos.

אולם אחשב אשר אינני נפל במאומה מהשליחים הגדולים כל כך: 5

6 E, se sou rude na palavra, não o sou contudo na ciência; mas já em tudo nos temos feito conhecer totalmente entre vós.

ואף אם בער אנכי בדבור אינני בער בדעת כי אם בכל נגלינו אליכם בפני 6
כל אדם:

7 Pequei porventura, humilhando-me a mim mesmo, para que vós fôsseis exaltados, porque de graça vos anunciei o evangelho de Deus?

או החטא חטאתי בהשפילי את עצמי למען הגביהכם כי בשרתי אתכם 7
בלא מחיר את בשורת האלהים:

8 Outras igrejas despojei eu para vos servir, recebendo delas salário; e quando estava presente convosco, e tinha necessidade, a ninguém fui pesado.

קהלות אחרות שלותי בקחתי מהן שכר למען אשרתכם ובהיותי עמכם 8
ואחסר לא הלאיתי אדם:

9 Porque os irmãos que vieram da Macedónia supriram a minha necessidade; e em tudo me guardei de vos ser pesado, e ainda me guardarei.

כי את מחסורי מלאו האחים בבאם ממקדוניא ובכל דבר נשמרתי 9
מהיות לכם למשא וגם אשמר:

10 Como a verdade de Cristo está em mim, esta glória não me será impedida nas regiões da Acaia.

10 באמתו של המשיח אשר בי מעיד אני בכם כי תהלתי זאת לא תכלא ממני בגלילות אכיא:

11 Porquê? Porque vos não amo? Deus o sabe.

11 על מה זה העל אשר אינני אהב אתכם האלהים יודע:

12 Mas, o que eu faço, o farei, para cortar ocasião aos que buscam ocasião, a fim de que, naquilo em que se gloriam, sejam achados assim como nós.

12 אבל את אשר אני עשה אוסיף לעשות לבלתי תת מקום למבקשים עלילה למען במה שיתהללו בו ימצאו דומים לנו:

13 Porque tais falsos apóstolos são obreiros fraudulentos, transfigurando-se em apóstolos de Cristo.

13 כי אנשים כאלה שליחי שקר הם פעלי רמיה מתחפשים לשליחי המשיח:

14 E não é maravilha, porque o próprio Satanás se transfigura em anjo de luz.

14 ואיננו פלא הלא השטן גם הוא מתחפש למלאך האור:

15 Não é muito pois que os seus ministros se transfigurem em ministros da justiça: o fim dos quais será conforme as suas obras.

15 לכן אין זה דבר גדול אם גם משרתיו יתחפשו למשרתי הצדק אשר אחריתם תהיה לפי מעלליהם:

16 Outra vez digo: ninguém me julgue insensato, ou então
recebei-me como insensato, para que também me glorie um
pouco.

16 ואשוב ואמר אל נא יחשבני איש לסכל ואם אין אף כסכל קבלוני למען
אתהלל מעט גם אני:

17 O que digo, não o digo segundo o Senhor, mas como por
loucura, nesta confiança de gloriar-me.

17 את אשר אדבר לא לפי דרך האדון אנכי מדבר כי אם כמו בסכלות אעז
ואתהלל:

18 Pois que muitos se gloriam segundo a carne, eu também me
gloriarei.

18 רבים מתהללים לפי הבשר לכן אתהלל אף אני:

19 Porque, sendo vós sensatos, de boamente tolerais os
insensatos;

19 כי נשאים אתם ברצון את הסכלים בהיותכם חכמים:

20 Pois sois sofredores, se alguém vos põe em servidão, se
alguém vos devora, se alguém vos apanha, se alguém se exalta,
se alguém vos fere no rosto.

20 הלא תשאו אם יעביד אתכם איש אם יבלע אם ילכד אתכם אם יתנשא
אם יכה אתכם על פניכם:

21 Envergonhado o digo, como se nós fôssemos fracos, mas no
que qualquer tem ousadia (com insensatez falo) também eu
tenho ousadia.

21 לחרפתנו אנכי אמר זאת כאלו היינו רפים אבל בכל אשר ירהב איש
להתהלל בסכלות אמר זאת ארהב גם אנכי:

22 São hebreus? Também eu; são israelitas? Também eu; são descendência de Abraão? Também eu.

22 עברים הם כן גם אנכי ישראלים הם כן גם אנכי זרע אברהם הם כן גם אנכי׃

23 São ministros de Cristo? (falo como fora de mim) eu ainda mais: em trabalhos, muito mais; em açoites, mais do que eles; em prisões, muito mais; em perigo de morte, muitas vezes.

23 משרתי המשיח הם כמתהולל אמר אנכי יותר מהם יותר ביגיעות יותר למאד במכות יותר במוסרות ורב פעמים במצוקות מות׃

24 Recebi dos judeus cinco quarentenas de açoites menos um.

24 חמש פעמים ספגתי בידי היהודים ארבעים חסר אחת׃

25 Três vezes fui açoitado com varas, uma vez fui apedrejado, três vezes sofri naufrágio, uma noite e um dia passei no abismo;

25 שלש פעמים יסרתי בשוטים פעם אחת סקלתי ושלש פעמים נשברה לי הספינה ואהי במצולות ים לילה ויום׃

26 Em viagens muitas vezes, em perigos de rios, em perigos de salteadores, em perigos dos da minha nação, em perigos dos gentios, em perigos na cidade, em perigos no deserto, em perigos no mar, em perigos entre os falsos irmãos;

26 במסעות רבות בסכנות נהרות בסכנות שדדים בסכנות מצד בני עמי בסכנות מצד הגוים סכנות בעיר סכנות במדבר סכנות בים סכנות בתוך אחי שקר׃

27 Em trabalhos e fadiga, em vigílias, em fome e sede, em jejum muitas vezes, em frio e nudez.

27 בעמל ובתלאה בשקידות הרבה ברעב ובצמא בצומות הרבה בקר ובעירום׃

28 Além das coisas exteriores, me oprime cada dia o cuidado de todas as igrejas.

28 מלבד שאר הדברים הבאים עלי יום יום והדאגה לכל הקהלות:

29 Quem enfraquece, que eu também não enfraqueça? Quem se escandaliza, que eu me não abrase?

29 מי יחלש ואני לא אחלש מי יכשל ולא יבער לבי:

30 Se convém gloriar-me, gloriar-me-ei no que diz respeito à minha fraqueza.

30 אם יש להתהלל אתהלל בחלשתי:

31 O Deus e Pai de Nosso Senhor Jesus Cristo, que é eternamente bendito, sabe que não minto.

31 האלהים אבי ישוע המשיח אדנינו המברך לעולמי עולמים הוא ידע כי לא אשקר:

32 Em Damasco, o que governava sob o rei Aretas pôs guardas às portas da cidade dos damascenos, para me prenderem.

32 בדמשק שמר הנצב של המלך ארטס את עיר הדמשקיין ויבקש לתפשני:

33 E fui descido num cesto por uma janela da muralha; e assim escapei das suas mãos.

33 ובעד החלון הורידו אתי בסל מעל החומה ואמלט מידיו:

II Coríntios 12

1 EM verdade que não convém gloriar-me; mas passarei às visões e revelações do Senhor:

1 אמנם להתהלל לא יועיל לי כי אבוא למראות האדון וחזינותיו:

2 Conheço um homem em Cristo que há quatorze anos (se no corpo não sei, se fora do corpo, não sei; Deus o sabe) foi arrebatado até ao terceiro céu.

2 ידעתי איש במשיח זה ארבע עשרה שנה אם היה בגוף לא ידעתי או מחוץ לגוף לא ידעתי האלהים יודע והאיש ההוא לקח עד לרקיע השלישי:

3 E sei que o tal homem (se no corpo, se fora do corpo, não sei; Deus o sabe)

3 וידעתי את האיש ההוא אם בגוף או מחוץ לגוף לא ידעתי האלהים יודע:

4 Foi arrebatado ao paraíso; e ouviu palavras inefáveis, de que ao homem não é lícito falar.

4 אשר העלה אל הפרדס וישמע דברים נסתרים אשר נמנע מאיש למללם:

5 De um assim me gloriarei eu, mas de mim mesmo não me gloriarei, senão nas minhas fraquezas.

5 על איש כמוהו אתהלל אך על עצמי לא אתהלל זולתי בחלשותי:

6 Porque, se quiser gloriar-me, não serei néscio, porque direi a verdade; mas deixo isto, para que ninguém cuide de mim mais do que em mim vê ou de mim ouve.

6 כי לו חפצתי להתהלל לא אהיה סכל כי אמת אדבר אבל אתאפק פן יחשבני איש יותר ממה שיראה בי או שישמע ממני:

7 E, para que me não exaltasse pelas excelências das revelações, foi-me dado um espinho na carne, a saber, um mensageiro de Satanás para me esbofetear, a fim de me não exaltar.

7 ולמען אשר לא אתרומם ברב גדל החזינות נתן לי סלון בבשרי מלאך השטן להכתני באגרוף למען לא אתרומם:

8 Acerca do qual três vezes orei ao Senhor para que se desviasse de mim.

8 על זאת התחננתי שלש פעמים אל האדון להסירו ממני:

9 E disse-me: A minha graça te basta, porque o meu poder se aperfeiçoa na fraqueza. De boa vontade pois me gloriarei nas minhas fraquezas, para que em mim habite o poder de Cristo.

9 ויאמר אלי די לך חסדי כי בחלשה תשלם גבורתי על כן שמח לבי להתהלל בחלשותי למען תשרה עלי גבורת המשיח:

10 Pelo que sinto prazer nas fraquezas, nas injúrias, nas necessidades, nas perseguições, nas angústias por amor de Cristo. Porque quando estou fraco então sou forte.

10 לכן רצתה נפשי בחלשות ובחרפות ובצרות וברדיפות ובמצוקות בעד המשיח כי כאשר חלשתי אז גבור אני:

11 Fui néscio em gloriar-me: vós me constrangestes; porque eu devia ser louvado por vós, visto que em nada fui inferior aos mais excelentes apóstolos; ainda que nada sou.

11 סכל הייתי בהתהללי אתם הכרחתם אתי תחת אשר היה עליכם להזכירני לשבח כי לא נפל אנכי במאומה מן השליחים הגדולים כל כך אף כי כאין אנכי:

12 Os sinais do meu apostolado foram manifestos entre vós com toda a paciência, por sinais, prodígios e maravilhas.

12 הן אתות השליח נעשו בקרבכם בכל סבלנות באתות ובמופתים ובגבורות:

13 Porque, em que tendes vós sido inferiores às outras igrejas, a não ser que eu mesmo vos não fui pesado? Perdoai-me este agravo.

13 כי במה נגרעתם מן הקהלות האחרות אם לא הלאיתי אתכם סלחו נא
לי את העולה הזאת:

14 Eis aqui estou pronto para pela terceira vez ir ter convosco, e não vos serei pesado, pois que não busco o que é vosso, mas sim a vós; porque não devem os filhos entesourar para os pais, mas os pais para os filhos.

14 הנני מוכן לבוא אליכם פעם שלישית ולא אלאה אתכם כי לא אבקש
את אשר לכם כי אם אתכם כי הבנים אינם חיבים לאצר אוצרות לאבות
כי אם האבות לבנים:

15 Eu de muito boa vontade gastarei, e me deixarei gastar pelas vossas almas, ainda que, amando-vos cada vez mais, seja menos amado.

15 אבל אני בכל חפץ לבבי אפזר וגם אפזר בעד נפשותיכם אף אם תחת
אהבתי לכם היתרה אתם תמעיטו את אהבתכם אלי:

16 Mas seja assim: eu não vos fui pesado, mas, sendo astuto, vos tomei com dolo.

16 אך אם כן הוא ואני לא הכבדתי עליכם אולי כאיש ערום במרמה
לכדתי אתכם:

17 Porventura aproveitei-me de vós por algum daqueles que vos enviei?

17 האף הוניתי אתכם ביד אחד מאלה אשר שלחתי אליכם:

18 Roguei a Tito, e enviei com ele um irmão. Porventura Tito se aproveitou de vós? Não andámos porventura no mesmo espírito, sobre as mesmas pisadas?

18 בקשתי מן טיטוס ושלחתי אתו את האח הכי הונה אתכם טיטוס הלא
ברוח אחד התהלכנו הלא במעגל אחד:

19 Cuidais que ainda nos desculpamos convosco? Falamos em Cristo perante Deus, e tudo isto, ó amados, para vossa edificação.

19 התחשבו עוד כי מתנצלים אנחנו אליכם לא כי לפני האלהים נדבר במשיח וכל זאת חביבי למען תבנו:

20 Porque receio que, quando chegar, vos não ache como eu quereria, e eu seja achado de vós como não quereríeis: que de alguma maneira haja pendência, invejas, iras, porfias, detracções, mexericos, orgulhos, tumultos;

20 כי ירא אנכי פן בבאי לא אמצא אתכם כאשר חפצתי ואתם גם אתם לא תמצאו אתי כאשר חפצתם פן יהיה בכם מצה וקנאה ורגז ומריבות ודבה רעה ורכילות וגאות ומבוכה:

21 Que, quando for outra vez, o meu Deus me humilhe para convosco, e chore por muitos daqueles que dantes pecaram, e não se arrependeram da imundícia, e prostituição, e desonestidade que cometeram.

21 פן אשוב לבוא וישפילני אלהי אצלכם ואתאבל על רבים אשר חטאו כבר ולא שבו מן הטמאה ומן הזנות ומן הזמה אשר עשו:

II Coríntios 13

1 É ESTA a terceira vez que vou ter convosco. Por boca de duas ou três testemunhas será confirmada toda a palavra.

1 זאת הפעם השלישית אשר אבוא אליכם על פי שנים עדים או שלשה עדים יקום כל דבר:

2 Já anteriormente o disse, e segunda vez o digo como quando estava presente; mas agora, estando ausente, o digo aos que antes pecaram e a todos os mais, que, se outra vez for, não lhes perdoarei;

2 מקדם אמרתי בהיותי אצלכם בפעם השנית ומקדם אני אמר וכתב עתה ברחקי מכם לאשר חטאו לפני מזה ולכל הנשארים כי בשובי לבוא לא אחוס:

3 Visto que buscais uma prova de Cristo que fala em mim, o qual não é fraco para convosco, antes é poderoso entre vós.

3 יען בקשכם לבחן את המשיח המדבר בי אשר איננו חלש לכם כי אם גבור הוא בתוככם:

4 Porque, ainda que foi crucificado por fraqueza, vive contudo pelo poder de Deus. Porque nós também somos fracos nele, mas viveremos em vós.

4 כי אם גם נצלב בחלשה אכן חי הוא בגבורת אלהים ואם גם חלשים בו אנחנו אכן נחיה עמו בגבורת אלהים לנגדכם:

5 Examinai-vos a vós mesmos, se permaneceis na fé; provai-vos a vós mesmos. Ou não sabeis quanto a vós mesmos, que Jesus Cristo está em vós? Se não é que já estais reprovados.

5 נסו נא אתכם אם באמונה אתם בחנו אתכם או האינכם ידעים את נפשכם כי ישוע המשיח בכם אם לא כי נמאסים אתם:

6 Mas espero que entendereis que nós não somos reprovados.

6 אבל אקוה כי תדעו אשר אנחנו איננו נמאסים:

7 Ora eu rogo a Deus que não façais mal algum, não para que sejamos achados aprovados, mas para que vós façais o bem, embora nós sejamos como reprovados.

7 ואני מתחנן אל האלהים אשר לא תעשו כל רע לא למען נראה אנחנו נאמנים כי אם למען תעשו אתם את הטוב ואנחנו נהיה כנמאסים:

8 Porque nada podemos contra a verdade, senão pela verdade.

8 כי אין אנחנו יכולים לעשות מאומה לנגד האמת כי אם בעד האמת:

9 Porque nos regozijamos de estar fracos, quando vós estais fortes; e o que desejamos é a vossa perfeição.

9 כי נשמח אם חלשים אנחנו ואתם גבורים ועל זאת גם נתפלל על אשר תכוננו:

10 Portanto, escrevo estas coisas estando ausente, para que, estando presente, não use de rigor, segundo o poder que o Senhor me deu para edificação, e não para destruição.

10 ובעבור זאת כתבתי את אלה בהיותי ברחוק למען אשר לא אצטרך בקרבי אליכם לדבר אתכם משפטים לפי הרשות אשר נתנה לי האדון לבנות ולא להרוס:

11 Quanto ao mais, irmãos, regozijai-vos, sede perfeitos, sede consolados, sede de um mesmo parecer, vivei em paz; e o Deus de amor e de paz será convosco.

11 ובכן אחי שמחו והתכוננו התנחמו ויהי לכם לב אחד אהבו השלום ואלהי האהבה והשלום יהי עמכם:

12 Saudai-vos uns aos outros com ósculo santo.

12 [12-13] שאלו לשלום איש את רעהו בנשיקה הקדושה הקדושים כלם שאלים לשלומכם:

13 Todos os santos vos saúdam.

13 [12-13]:

14 A graça do Senhor Jesus Cristo, e o amor de Deus, e a comunhão do Espírito Santo seja com todos vós. Amen.

14 חסד האדון ישוע המשיח ואהבת האלהים והתחברות רוח הקדש עם כלכם אמן:

Gálatas

Gálatas 1

1 PAULO apóstolo (não da parte dos homens, nem por homem algum, mas por Jesus Cristo, e por Deus Pai, que o ressuscitou dos mortos),

1 פולוס השליח לא מבני אדם ולא על ידי בן אדם כי אם על ידי ישוע המשיח ואלהים האב אשר העירו מן המתים:

2 E todos os irmãos que estão comigo, às igrejas da Galácia:

2 וכל האחים אשר עמדי אל הקהלות אשר בגלטיא:

3 Graça e paz da parte de Deus Pai e da de nosso Senhor Jesus Cristo,

3 חסד לכם ושלום מאת האלהים אבינו ומאת אדנינו ישוע המשיח:

4 O qual se deu a si mesmo por nossos pecados, para nos livrar do presente século mau, segundo a vontade de Deus nosso Pai,

4 אשר נתן את נפשו בעד חטאתינו לחלצנו מן העולם הרע הזה כרצון אלהינו אבינו:

5 Ao qual glória para todo o sempre. Amen.

5 אשר לו הכבוד לעולמי עולמים אמן:

6 Maravilho-me de que tão depressa passásseis daquele que vos chamou à graça de Cristo para outro evangelho.

6 תמה אני כי סרתם מהר מאחרי הקרא אתכם בחסד המשיח אל בשורה זרה:

7 O qual não é outro, mas há alguns que vos inquietam e querem transtornar o evangelho de Cristo.

7 והיא איננה אחרת רק שיש אנשים העכרים אתכם וחפצים להפך את בשורת המשיח:

8 Mas, ainda que nós mesmos ou um anjo do céu vos anuncie outro evangelho além do que já vos tenho anunciado, seja anátema.

8 אבל גם אנחנו או מלאך מן השמים אם יבוא לבשר אתכם בשורה מבלעדי זאת אשר בשרנו אתכם חרם יהיה:

9 Assim como já vo-lo dissemos, agora de novo também vo-lo digo. Se alguém vos anunciar outro evangelho além do que já recebestes, seja anátema.

9 כמו שאמרנו כבר כן אמר עתה עוד הפעם איש כי יבשר אתכם בשורה מבלעדי אשר קבלתם חרם יהיה:

10 Porque, persuado eu agora a homens ou a Deus? Ou procuro agradar a homens? Se estivesse ainda agradando aos homens, não seria servo de Cristo.

10 ועתה המתרצה אנכי אל בני אדם אם אל האלהים או המבקש אנכי למצא חן בעיני בני אדם כי במצאי חן בעיני בני אדם לא אהיה עוד עבד המשיח:

11 Mas faço-vos saber, irmãos, que o evangelho que por mim foi anunciado não é segundo os homens.

11 אבל מודיע אני אתכם אחי כי הבשורה אשר בשרתי לא לפי דרך אדם היא:

12 Porque não o recebi, nem aprendi de homem algum, mas pela revelação de Jesus Cristo.

12 כי גם אנכי לא קבלתיה מאדם ולא למדוני אתה כי אם בחזיון ישוע המשיח:

13 Porque já ouvistes qual foi antigamente a minha conduta no judaísmo como sobremaneira perseguia a igreja de Deus e a assolava.

13 כי הלא שמעתם את דרכי אשר התהלכתי מלפנים בין היהודים ואת אשר רדפתי על יתר את עדת אלהים ואבדתיה:

14 E na minha nação excedia em judaísmo a muitos da minha idade, sendo extremamente zeloso das tradições dos meus pais.

14 ואהי הולך וחזק בדת היהודית על רבים מבני גילי בעמי בקנאתי הגדולה לקבלות אבותי:

15 Mas, quando aprouve a Deus, que desde o ventre de minha mãe me separou, e me chamou pela sua graça,

15 אך כאשר היה רצון האלהים אשר הבדיל אתי מרחם אמי ויקראני בחסדו:

16 Revelar seu filho em mim, para que o pregasse entre os gentios, não consultei a carne nem o sangue,

16 לגלות בי את בנו שאבשרנו בגוים מיד לא נועצתי עם בשר ודם:

17 Nem tornei a Jerusalém, a ter com os que já antes de mim eram apóstolos, mas parti para a Arábia, e voltei outra vez a Damasco.

17 גם לא עליתי ירושלים אל אשר היו שליחים לפני כי אם הלכתי לערב ומשם שבתי אל דמשק:

18 Depois, passados três anos, fui a Jerusalém para ver a Pedro, e fiquei com ele quinze dias.

18 אחרי כן מקץ שלש שנים עליתי ירושלים לראות את כיפא ואשב עמו חמשה עשר יום:

19 E não vi a nenhum outro dos apóstolos, senão a Tiago, irmão do Senhor.

19 ואחר מן השליחים לא ראיתי זולתי את יעקב אחי אדנינו:

20 Ora, acerca do que vos escrevo, eis que diante de Deus testifico que não minto.

20 ואשר אני כתב אליכם הנה נגד האלהים כי לא אכזב:

21 Depois fui para as partes da Síria e da Cilícia.

21 אחרי כן באתי אל גלילות סוריא וקיליקיא:

22 E não era conhecido de vista das igrejas da Judéia, que estavam em Cristo;

22 אבל קהלות יהודה אשר במשיח הנה לא ידעו את פני:

23 Mas somente tinham ouvido dizer: Aquele que já nos perseguiu anuncia agora a fé que antes destruía.

23 רק זאת בלבד שמעו כי האיש ההוא אשר היה רדף אתנו מאז עתה הוא מבשר את האמונה אשר האבידה מלפנים:

24 E glorificavam a Deus a respeito de mim.

24 ויהללו בי את האלהים:

Gálatas 2

1 DEPOIS, passados quatorze anos, subi outra vez a Jerusalém com Barnabé, levando também comigo Tito.

1 אחרי כן מקץ ארבע עשרה שנה שבתי ועליתי לירושלים עם בר נבא ואקח אתי גם את טיטוס׃

2 E subi por uma revelação, e lhes expus o Evangelho, que prego entre os gentios, e particularmente aos que estavam em estima: para que de maneira alguma não corresse ou não tivesse corrido em vão.

2 ואעל שמה על פי מחזה ואשים לפניהם את הבשורה אשר קראתי בגוים וביחוד שמתיה לפני החשובים שבהם פן תהיה לריק מרוצתי אשר ארוץ או רצתי׃

3 Mas nem ainda Tito, que estava comigo, sendo grego, foi constrangido a circuncidar-se;

3 אבל גם טיטוס אשר אתי אף כי יוני הוא לא הכרח להמול׃

4 E isto por causa dos falsos irmãos que se tinham entremetido, e secretamente entraram a espiar a nossa liberdade, que temos em Cristo Jesus, para nos porem em servidão;

4 מפני אחי השקר הנכנסים בסתר בתוכנו אשר באו לרגל את חרותנו אשר לנו בישוע המשיח למען העבידנו׃

5 Aos quais nem ainda por uma hora cedemos com sujeição, para que a verdade do evangelho permanecesse entre vós.

5 אשר לא סרנו למשמעתם אף לא שעה אחת למען אשר תעמד בקרבכם אמתה של הבשורה׃

6 E, quanto àqueles que pareciam ser alguma coisa (quais tenham sido noutro tempo, não se me dá; Deus não aceita a aparência, do homem), esses, digo, que pareciam ser alguma coisa, nada me comunicaram,

6 ומאת הנחשבים להיות מה יהיו מי שיהיו אינני חושש לזה כי האלהים לא ישא פני איש לי לא הוסיפו החשובים מאומה:

7 Antes, pelo contrário, quando viram que o evangelho da incircuncisão me estava confiado, como a Pedro o da circuncisão

7 ותהי להפך בראותם כי הפקדה לי הבשורה אל הערלים כמו שהפקד כיפא אל המולים:

8 (Porque aquele que operou eficazmente em Pedro para o apostolado da circuncisão esse operou também em mim com eficácia para com os gentios),

8 כי הפעל בכיפא לשלחו אל המולים הוא פעל גם בי לשלחני אל הגוים:

9 E conhecendo Tiago, Cefas e João, que eram considerados como as colunas, a graça que se me havia dado, deram-nos as destras, em comunhão comigo e com Barnabé, para que, nós fossemos aos gentios, e eles à circuncisão;

9 וכאשר ידעו יעקב וכיפא ויוחנן הנחשבים לעמודים את החסד הנתן לי נתנו לי ולבר נבא את יד ימינם ונאות כי נלך אנחנו לגוים והמה למולים:

10 Recomendando-nos somente que nos lembrássemos dos pobres: o que também procurei fazer com diligência.

10 רק שנזכר את האביונים אשר גם שקדתי לעשותה:

11 E, chegando Pedro a Antioquia, lhe resisti na cara, porque era repreensível.

11 וכאשר בא כיפא לאנטיוכיא הוכחתי אל פניו דרכו מפני שהיה בו אשם:

12 Porque, antes que alguns tivessem chegado da parte de Tiago, comia com os gentios; mas, depois que chegaram, se foi retirando, e se apartou deles, temendo os que eram da circuncisão.

12 כי לפני בא אנשים מאת יעקב היה אכל עם הגוים יחדו וכבאם היה מתרחק ופורש מהם מיראתו את בני המילה:

13 E os outros judeus também dissimulavam com ele, de maneira que até Barnabé se deixou levar pela sua dissimulação.

13 ויכחשו עמו גם שאר היהודים עד כי בר נבא גם הוא נדח אחרי כחשם:

14 Mas, quando vi que não andavam bem e directamente conforme a verdade do evangelho, disse a Pedro na presença de todos: Se tu sendo judeu, vives como os gentios, e não como judeu, porque obrigas os gentios a viverem como judeus?

14 אכן בראותו את אשר לא ישרו לכת כאמתה של הבשורה אמרתי אל כיפא בפני כל אם אתה היהודי תתנהג כנכרי ולא כיהודי למה תכריח את הגוים להתנהג כיהודים:

15 Nós somos judeus por natureza e não pecadores de entre os gentios.

15 הן מזרע היהודים אנחנו ולא חטאים מן הגוים:

16 Sabendo que o homem não é justificado pelas obras da lei, mas pela fé em Jesus Cristo, temos também crido em Jesus Cristo, para sermos justificados pela fé de Cristo, e não pelas obras da lei; porquanto pelas obras da lei nenhuma carne será justificada.

16 ומדעתנו כי לא יצדק אדם מתוך מעשי התורה כי אם באמונת ישוע המשיח גם אנחנו האמנו במשיח ישוע למען נצדק מאמונת המשיח ולא ממעשי התורה כי ממעשי התורה לא יצדק כל בשר:

17 Pois, se nós, que procuramos ser justificados em Cristo, nós mesmos também somos achados pecadores, é porventura Cristo ministro do pecado? De maneira nenhuma.

17 ואם בבקשנו להצדק במשיח נמצא גם אנחנו חטאים הנה המשיח
משרת החטא חלילה:

18 Porque se torno a edificar aquilo que destruí, constituo-me a
mim mesmo transgressor.

18 כי אם אשוב ואבנה את מה שסתרתי אני עשה את עצמי פשע:

19 Porque eu pela lei estou morto para a lei, para viver para
Deus.

19 כי מתי אני לתורה על ידי התורה למען אחיה לאלהים:

20 Já estou crucificado com Cristo; e vivo, não mais eu, mas
Cristo vive em mim; e a vida que eu agora vivo na carne vivo-a na
fé do Filho de Deus, o qual me amou, e se entregou a si mesmo
por mim.

20 עם המשיח נצלבתי ואין עוד אנכי החי כי אם המשיח הוא חי בקרבי
ואשר אני חי עתה בבשר אחיה באמונת בן אלהים אשר אהבני ויתן את
נפשו בעדי:

21 Não aniquilo a graça de Deus; porque, se a justiça provém da
lei, segue-se que Cristo morreu debalde.

21 לא אמאס את חסד האלהים כי אלו תהיה על ידי התורה צדקה הנה
חנם מת המשיח:

Gálatas 3

1 Ó INSENSATOS gálatas! Quem vos fascinou para não
obedecerdes à verdade, a vós, perante os olhos de quem Jesus
Cristo foi já representado como crucificado?

1 אהה גלטים חסרי דעת מי התעה אתכם בכשפיו משמע את האמת
אחרי אשר ציר בתוככם ישוע המשיח הצלוב לנגד עיניכם:

2 Só quisera saber isto de vós: recebestes o Espírito pelas abras da lei ou pela pregação da fé?

2 זאת לבד חפצתי ללמד מכם האם ממעשי התורה קבלתם את הרוח או משמועת האמונה:

3 Sois vós tão insensatos que, tendo começado pelo Espírito, acabeis agora pela carne?

3 האתם סכלים כל כך אשר החלותם ברוח ועתה תכלו בבשר:

4 Será em vão que tenhais padecido tanto? Se é que isso também foi em vão.

4 הכזאת סבלתם לריק אם אמנם אך לריק:

5 Aquele pois que vos dá o Espírito e que obra maravilhas entre vós, fá-lo pelas obras da lei, ou pela pregação da fé?

5 הנה המפיק לכם את הרוח ופעל בכם גבורות הכי ממעשי התורה הוא עשה אלה או משמועת האמונה:

6 Assim como Abraão creu em Deus, e isso lhe foi imputado como justiça.

6 כאשר האמין אברהם באלהים ותחשב לו לצדקה:

7 Sabei pois que os que são da fé são filhos de Abraão.

7 דעו אפוא כי בני האמונה בני אברהם המה:

8 Ora, tendo a Escritura previsto que Deus havia de justificar pela fé os gentios, anunciou primeiro o evangelho a Abraão, dizendo: Todas as nações serão bem-ditas em ti.

8 והמקרא בראתו מראש כי האלהים יצדיק את הגוים מתוך האמונה קדם לבשר את אברהם לאמר ונברכו בך כל הגוים:

9 De sorte que os que são da fé são bem-ditos com o crente
Abraão.

9 על כן בני האמונה יתברכו עם אברהם המאמין:

10 Todos aqueles pois que são das obras da lei estão debaixo da maldição; porque escrito está: Maldito todo aquele que não permanecer em todas as coisas que estão escritas no livro da lei, para fazê-las.

10 כי בני מעשי התורה תחת הקללה המה שנאמר ארור אשר לא יקים את כל הדברים הכתובים בספר התורה לעשות אותם:

11 E é evidente que pela lei ninguém será justificado diante de Deus, porque o justo viverá da fé.

11 וגלוי הוא כי על ידי התורה לא יצדק האדם לפני האלהים כי צדיק באמונתו יחיה:

12 Ora a lei não é da fé; mas o homem, que fizer estas coisas, por elas viverá.

12 והתורה איננה מן האמונה כי אם אשר יעשה אתם האדם וחי בהם:

13 Cristo nos resgatou da maldição da lei, fazendo-se maldição por nós; porque está escrito: Maldito todo aquele que for pendurado no madeiro;

13 המשיח פדנו מקללת התורה בהיותו לקללה בעדנו שנאמר קללת אלהים תלוי:

14 Para que a bênção de Abraão chegasse aos gentios por Jesus Cristo, e para que pela fé nós recebamos a promessa do Espírito.

14 למען אשר תבא ברכת אברהם במשיח ישוע על הגוים למען אשר נשא את הבטחת הרוח על ידי האמונה:

15 Irmãos, como homem falo; se o testamento de um homem for confirmado, ninguém o anula nem o acrescenta.

15 אחי לפי דרך אדם אדבר אפלו דיתיקי של בן אדם אם מקימת היא לא יפרנה איש גם לא יוסיף עליה דבר:

16 Ora as promessas foram feitas a Abraão e à sua posteridade. Não diz: E às posteridades como falando de muitas, mas como de uma só: E à tua posteridade, que é Cristo.

16 והנה לאברהם נאמרו ההבטחות ולזרעו ולא אמר ולזרעיך כאלו לרבים אלא כאלו ליחיד ולזרעך והוא המשיח:

17 Mas digo isto: Que tendo sido o testamento anteriormente confirmado por Deus, a lei, que veio quatrocentos e trinta anos depois, não o invalida, de forma a abolir a promessa.

17 וזאת אני אמר כי דיתיקי אשר קימה האלהים מאז לימות המשיח לא תוכל התורה אשר באה אחרי ארבע מאות ושלשים שנה להפר אותה ולבטל את ההבטחה:

18 Porque, se a herança provém da lei, já não provém da promessa; mas Deus pela promessa a deu gratuitamente a Abraão.

18 כי אם תבוא הנחלה מתוך התורה לא תבוא עוד מתוך ההבטחה אבל את אברהם חנן האלהים על ידי הבטחה:

19 Logo, para que é a lei? Foi ordenada por causa das transgressões, até que viesse a posteridade a quem a promessa tinha sido feita; e foi posta pelos anjos na mão de um medianeiro.

19 אם כן התורה מה היא מפני הפשעים נוספה עד כי יבוא הזרע אשר לו ההבטחה ותושם התורה על ידי המלאכים וביד סרסר:

20 Ora o medianeiro não o é de um só, mas Deus é um.

20 והסרסר לא של אחד הוא אך האלהים הוא אחד:

21 Logo, a lei é contra as promessas de Deus? De nenhuma sorte; porque, se dada fosse uma lei que pudesse vivificar, a justiça, na verdade, teria sido pela lei.

21 ועתה הכי התורה סתרת את הבטחות האלהים חלילה כי אלו נתנה תורה אשר בכחה להחיות אז באמת היתה הצדקה על ידי התורה:

22 Mas a Escritura encerrou tudo debaixo do pecado, para que a promessa pela fé em Jesus Cristo fosse dada aos crentes.

22 אבל הכתוב סגר את הכל ביד החטא למען תנתן ההבטחה אל המאמינים באמונת ישוע המשיח:

23 Mas, antes que a fé viesse, estávamos guardados debaixo da lei, e encerrados para aquela fé que se havia de manifestar.

23 לפני בוא האמונה היינו סגורים ונשמרים תחת התורה אלי האמונה העתידה להגלות:

24 De maneira que a lei nos serviu de aio, para nos conduzir a Cristo, para que pela fé fôssemos justificados.

24 ובכן התורה היתה אמנת אותנו אל המשיח למען נצדק על ידי האמונה:

25 Mas, depois que a fé veio, já não estamos debaixo de aio.

25 אבל עתה אחרי אשר באה האמונה אין אנחנו עוד תחת יד האמן:

26 Porque todos sois filhos de Deus pela fé em Cristo Jesus.

26 כי כלכם בני אלהים אתם על ידי האמונה במשיח ישוע:

27 Porque todos quantos fostes baptizados em Cristo já vos revestistes de Cristo.

27 כי כלכם אשר נטבלתם למשיח לבשתם את המשיח:

28 Nisto não há judeu nem grego; não há servo nem livre; não há macho nem fêmea; porque todos vós sois um em Cristo Jesus.

28 ואין עוד לא יהודי ולא יוני לא עבד ולא בן חורין לא זכר ולא נקבה כי
אתם כלכם אחד במשיח ישוע:

29 E, se sois de Cristo, então sois descendência de Abraão, e herdeiros conforme a promessa.

29 ואם אתם למשיח הנכם זרע אברהם ונחלים כפי ההבטחה:

Gálatas 4

1 DIGO, pois, que todo o tempo que o herdeiro é menino em nada difere do servo, ainda que seja Senhor de tudo;

1 ואני אמר היורש כל עת היותו קטן אין הבדל בינו ובין העבד אף אם הוא
אדון הכל:

2 Mas está debaixo de tutores e curadores até ao tempo determinado pelo pai.

2 אלא הוא תחת יד אמנים ופקידי הבית עד לזמן המיעד לו מאת אביו:

3 Assim também nós, quando éramos meninos, estávamos reduzidos à servidão debaixo dos primeiros rudimentos do mundo.

3 ככה גם אנחנו בעוד היותנו קטנים היינו משעבדים ליסדות העולם:

4 Mas, vindo a plenitude dos tempos, Deus enviou seu Filho, nascido de mulher, nascido sob a lei,

4 ובמלאת העת שלח האלהים את בנו אשר נולד מאשה ונתן תחת יד
התורה:

5 Para remir os que estavam debaixo da lei, a fim de recebermos a adopção de filhos.

5 לפדות את אשר היו תחת יד התורה למען נקבל את משפט הבנים:

6 E, porque sois filhos, Deus enviou aos nossos corações o Espírito de seu filho, que clama: Aba, Pai.

6 ויען כי בנים אתם שלח האלהים בלבבכם את רוח בנו הקורא אבא אבינו:

7 Assim que já não és mais servo, mas filho; e, se és filho, és também herdeiro de Deus por Cristo.

7 לכן אינך עוד עבד כי אם בן ואם בן אתה הנך גם יורש האלהים על ידי המשיח:

8 Mas, quando não conhecíeis a Deus, servíeis aos que por natureza não são deuses.

8 הן לפנים באין דעת אלהים הייתם עבדים את אשר בעצמותם אינם אלהים:

9 Mas agora, conhecendo a Deus, ou, antes, sendo conhecidos de Deus, como tornais outra vez a esses rudimentos fracos e pobres, aos quais de novo quereis servir?

9 ועתה אחרי ידעתם את האלהים ויותר אחרי שנודעתם לאלהים איך תשובו אל היסדות הרפים והדלים ההם אשר תרצו להכנע להם מחדש:

10 Guardais dias, e meses, e tempos, e anos.

10 ימים אתם שמרים וחדשים ומועדים ושנים:

11 Receio de vós, que não haja trabalhado em vão para convosco.

11 מתירא אני פן לריק עמלתי בכם:

12 Irmãos, rogo-vos que sejais como eu, porque também eu sou como vós; nenhum mal me fizestes.

12 היו נא כמוני כי גם אני כמוכם מתחנן אני לכם אחי לא הרעתם לי מאומה:

13 E vós sabeis que primeiro vos anunciei o Evangelho estando em fraqueza da carne;

13 אתם ידעתם אשר בחלשת בשרי בשרתי לכם את הבשורה לראשונה:

14 E não rejeitastes, nem desprezastes isso que era uma tentação na minha carne, antes me recebestes como um anjo de Deus, como Jesus Cristo mesmo.

14 ואתם לא בזיתם את נסיוני אשר נסיתי בבשרי ולא געלתם אתו כי אם קבלתם אתי כמלאך אלהים כמשיח ישוע:

15 Qual é, logo, a vossa bem-aventurança? Porque vos dou testemunho de que, se possível fora, arrancaríeis os vossos olhos, e mos daríeis.

15 ועתה איה אשרכם כי מעיד אני עליכם אשר אם יכלתם הייתם עקרים את עיניכם לתתן לי:

16 Fiz-me acaso vosso inimigo, dizendo a verdade?

16 ועתה הנהייתי לכם לאיב בדברי אמת אליכם:

17 Eles têm bom zelo por vós, não como convém; mas querem excluir-vos, para que vós tenhais zelo por eles.

17 אינם מקנאים לכם לטובה כי חפצם להפריד אתכם מעלינו למען תהיו מקנאים להם:

18 É bom ser zeloso, mas sempre do bem, e não somente quando estou presente convosco.

18 אבל טוב לקנא תמיד לטובה ולא לבד בהיותו אצלכם:

19 Meus filhinhos, por quem de novo sinto as dores de parto, até que Cristo seja formado em vós;

19 בני אשר אני מחולל שנית עד כי יוצר בכם המשיח:

20 Eu bem quisera agora estar presente convosco, e mudar a minha voz; porque estou perplexo a vosso respeito.

20 אמנה חפצתי להיות עתה אצלכם לשנות את קול דברי כי נבוך אני בכם:

21 Dizei-me os que quereis estar debaixo da lei, não ouvis vós a lei?

21 אמרו לי אתם החפצים להיות משעבדים לתורה הלא שמעתם את התורה:

22 Porque está escrito que Abraão teve dois filhos, um da escrava, e outro da livre.

22 כי כתוב שהיו לאברהם שני בנים האחד מן האמה והשני מן החפשיה:

23 Todavia o que era da escrava nasceu segundo a carne, mas, o que era da livre, por promessa,

23 ואשר לאמה הוא נולד לפי הבשר ואשר לחפשיה על פי ההבטחה:

24 O que se entende por alegoria; porque estes são os dois concertos; um, do monte Sinai, gerando filhos para a servidão, que é Agar;

24 והדברים הם לרמז כי שתי הבריתות הנה האחת מן הר סיני היולדת לעבדות והיא הגר:

25 Ora esta Agar é Sinai, um monte da Arábia, que corresponde à Jerusalém que agora existe, pois é escrava com seus filhos.

25 כי הגר סיני הר בערב הוא והוא כנגד ירושלים של עתה כי היא
בעבדות עם בניה:

26 Mas a Jerusalém que é de cima é livre; a qual é mãe de todos nós.

26 אבל ירושלים של מעלה היא חפשיה והיא אם כלנו:

27 Porque está escrito: Alegra-te, estéril, que não dás à luz: esforça-te e clama, tu que não estás de parto; porque os filhos da solitária são mais do que os da que tem marido.

27 כי כתוב רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצהלי לא חלה כי רבים בני
שוממה מבני בעולה:

28 Mas nós, irmãos, somos filhos da promessa como Isaque.

28 ואנחנו אחי הננו כיצחק בני ההבטחה:

29 Mas, como então aquele que era gerado segundo a carne perseguia o que era segundo o Espírito, assim é também agora.

29 וכאשר הנולד לפי הבשר אז היה רדף את הנולד לפי הרוח כן הוא גם
עתה:

30 Mas que diz a Escritura? Lança fora a escrava e seu filho, porque de modo algum o filho da escrava herdará com o filho da livre.

30 אבל הכתוב מה הוא אמר גרש האמה ואת בנה כי לא יירש בן האמה
עם בן החפשיה:

31 De maneira que, irmãos, somos filhos, não da escrava, mas da livre.

31 על כן אחי לא בני האמה אנחנו כי אם בני החפשיה:

Gálatas 5

1 ESTAI pois firmes na liberdade com que Cristo nos libertou, e não torneis a meter-vos debaixo do jugo da servidão.

1 ועתה עמדו נא בחרות אשר שחרר אתנו המשיח ואל תשובו להלכד בעל
העבדות:

2 Eis que eu, Paulo, vos digo que, se vos deixardes circuncidar, Cristo de nada vos aproveitará.

2 הנה אני פולוס אמר לכם כי אם תמולו לא יועיל לכם המשיח:

3 E de novo protesto a todo o homem, que se deixa circuncidar, que está obrigado a guardar toda a lei.

3 ומעיד אני עוד הפעם בכל איש אשר ימול כי מחיב הוא לשמר את כל
התורה:

4 Separados estais de Cristo, vós os que vos justificais pela lei: da graça tendes caído.

4 נגזרתם מן המשיח אתם המצטדקים בתורה נפלתם מן החסד:

5 Porque nós pelo espírito da fé aguardamos a esperança da justiça.

5 כי אנחנו ברוח ניחל מתוך האמונה לתקות הצדקה:

6 Porque em Jesus Cristo nem a circuncisão nem a incircuncisão tem virtude alguma; mas sim a fé que opera por caridade.

6 כי במשיח איננה נחשבת לא המילה ולא הערלה כי אם האמונה
הפעלת באהבה:

7 Corríeis bem; quem vos impediu, para que não obedeçais à verdade?

7 היטבתם לרוץ מי חשך אתכם משמע אל האמת:

8 Esta persuasão não vem daquele que vos chamou.

8 הפתוי הזה איננו מאת הקרא אתכם:

9 Um pouco de fermento leveda toda a massa.

9 מעט שאר מחמץ הוא את כל העסה:

10 Confio de vós, no Senhor, que nenhuma outra coisa sentireis; mas aquele que vos inquieta, seja ele quem for, sofrerá a condenação.

10 מבטח אני בכם באדון שלא תהיה רוח אחרת עמכם והעכר אתכם ישא את עונו יהיה מי שיהיה:

11 Eu porém, irmãos, se prego ainda a circuncisão, porque sou pois perseguido? Logo o escândalo da cruz está aniquilado.

11 ואני אחי אם אכריז עוד המילה על מה אהיה נרדף הלא אז מבטל מכשול הצלב:

12 Eu quereria que fossem cortados aqueles que vos andam inquietando.

12 מי יתן ויכרתו המדיחים אתכם:

13 Porque vós, irmãos, fostes chamados à liberdade. Não useis então da liberdade para dar ocasião à carne, mas servi-vos uns aos outros pela caridade.

13 כי אתם אחי לחרות נקראתם ובלבד שלא תהיה החרות תאנה לבשר אלא שתעבדו איש את רעהו באהבה:

14 Porque toda a lei se cumpre numa só palavra, nesta: Amarás ao teu próximo como a ti mesmo.

14 כי כל התורה כלולה במצוה אחת והיא ואהבת לרעך כמוך:

15 Se vós, porém, vos mordeis e devorais uns aos outros, vede não vos consumais também uns aos outros.

15 אבל אם תנשכו ותאכלו איש את אחיו ראו פן תכלו איש על ידי רעהו:

16 Digo, porém: Andai em Espírito, e não cumprireis a concupiscência da carne.

16 והנני אמר התהלכו ברוח ולא תמלאו את תאות הבשר:

17 Porque a carne cobiça contra o Espírito, e o Espírito contra a carne; e estes opõem-se um ao outro; para que não façais o que quereis.

17 כי הבשר מתאוה הפך מן הרוח והרוח הפך מן הבשר ושניהם מתקוממים זה לזה עד שלא תוכלו לעשות את אשר תחפצו:

18 Mas, se sois guiados pelo Espírito, não estais debaixo da lei.

18 ואם תנהגו על ידי הרוח אז אינכם תחת התורה:

19 Porque as obras da carne são manifestas, as quais são: prostituição, impureza, lascívia,

19 וגלוים הם פעלי הבשר אשר הם נאוף זנות טמאה וזמה:

20 Idolatria, feitiçarias, inimizades, porfias, emulações, iras, pelejas, dissensões, heresias,

20 עבודת אלילים וכשוף איבות ומצות וקנאה ורגז מריבות מחלקות וכתות:

21 Invejas, homicídios, bebedices, glutonarias, e coisas semelhantes a estas, ácerca das quais declaro, como já antes vos disse, que os que cometem tais coisas não herdarão o reino de Deus.

21 צרות עין ושפיכות דמים ושרון וזוללות ודומיהן אשר אמר עליהן כמו
שאמרתי כבר כי עשי אלה לא ינחלו מלכות האלהים:

22 Mas o fruto do Espírito é: caridade, gozo, paz, longanimidade, benignidade, bondade, fé, mansidão, temperança.

22 ופרי הרוח אהבה שמחה ושלום ארך רוח ונדיבות וחסד ואמונה:

23 Contra estas coisas não há lei.

23 וענוה ופרישות אין תורה לנגד עשי אלה:

24 E os que são de Cristo crucificaram a carne com as suas paixões e concupiscências.

24 ואשר הם למשיח צלבו את בשרם עם כל תשוקתיו ותאותיו:

25 Se vivemos em Espírito, andemos também em Espírito.

25 אם נחיה ברוח נתהלכה גם ברוח:

26 Não sejamos cobiçosos de vanglórias, irritando-nos uns aos outros, invejando-nos uns aos outros.

26 ולא נרדף אחרי כבוד שוא להכעיס איש את רעהו ולקנא איש את רעהו:

Gálatas 6

1 IRMÃOS, se algum homem chegar a ser surpreendido nalguma ofensa, vós, que sois espirituais, encaminhai o tal com espírito de mansidão; olhando por ti mesmo, para que não sejas também tentado.

1 אחי גם כי יתפש איש מכם בעברה אתם אנשי הרוח תקימהו ברוח
ענוה והשמר לנפשך פן תבא לידי נסיון גם אתה:

2 Levai as cargas uns dos outros, e assim cumprireis a lei de Cristo.

2 :שאו איש את משא רעהו בזאת תמלאו את תורת המשיח

3 Porque, se alguém cuida ser alguma coisa, não senda nada, engana-se a si mesmo.

3 :כי החשב את עצמו להיות מה ואיננו מאומה את נפשו הוא מרמה

4 Mas prove cada um a sua própria obra, e terá glória só em si mesmo, e não noutro.

4 :אבל יבחן כל איש את מעשהו ואז לו לבדו תהיה תהלתו ולא לנגד אחר

5 Porque cada qual levará a sua própria carga.

5 :כי כל איש את משאו ישא

6 E o que é instruído na palavra reparta de todos os seus bens com aquele que o instrui.

6 :המלמד בדבר יחלק מכל טובו למלמדהו

7 Não erreis: Deus não se deixa escarnecer; porque tudo o que o homem semear, isso também ceifará.

7 :אל תתעו לא יתן אלהים להתל בו כי מה שזרע האדם אתו יקצר

8 Porque o que semeia na sua carne, da carne ceifará a corrupção; mas o que semeia no Espírito, do Espírito ceifará a vida eterna.

8 :הזרע בבשרו יקצר כליון משברו והזרע ברוח יקצר מן הרוח חיי עולם

9 E não nos cansemos de fazer bem, porque a seu tempo ceifaremos, se não houvermos desfalecido.

9 :ואנחנו בעשות הטוב אל נחת כי נקצר בעתו אם לא נרפה

10 Então, enquanto temos tempo, façamos bem a todos, mas principalmente aos domésticos da fé.

10 לכן כאשר העת בידנו נעשה נא את הטוב עם כל אדם וביותר עם בני אמונתנו:

11 Vede com que grandes letras vos escrevi por minha mão.

11 ראו נא מה גדול המכתב אשר כתבתי אליכם בידי:

12 Todos os que querem mostrar boa aparência na carne, esses vos obrigam a circuncidar-vos, somente para não serem perseguidos por causa da cruz de Cristo.

12 החפצים להתהדר בבשר מכריחים אתכם להמול רק למען לא ירדפו על צלב המשיח:

13 Porque nem ainda esses mesmos que se circuncidam guardam a lei, mas querem que vos circuncideis, para se gloriarem na vossa carne.

13 כי גם הם הנמולים אינם שמרים את התורה אלא רצונם שתמולו למען יתהללו בבשרכם:

14 Mas longe esteja de mim gloriar-me, a não ser na cruz de nosso Senhor Jesus Cristo, pela qual o mundo está crucificado para mim e eu para o mundo.

14 ואנכי חלילה מהתהלל זולתי בצלב אדנינו ישוע המשיח אשר בו העולם נצלב לי ואני נצלב לעולם:

15 Porque em Cristo Jesus nem a circuncisão nem a incircuncisão tem virtude alguma, mas sim o ser uma nova criatura.

15 כי במשיח ישוע גם המילה גם הערלה אינן נחשבות כי אם בריאה חדשה:

16 E a todos quantos andarem conforme esta regra, paz e misericórdia sobre eles e sobre o Israel de Deus.

16 וכל המהלכים כפי השורה הזאת שלום ורחמים עליהם ועל ישראל
אשר לאלהים:

17 Desde agora ninguém me inquiete; porque trago no meu corpo as marcas do Senhor Jesus.

17 מעתה איש אל ילאני עוד כי את חבורות האדון ישוע אני נשא בגויתי:

18 A graça de nosso Senhor Jesus Cristo seja, irmãos, com o vosso espírito. Amen.

18 חסד ישוע המשיח אדנינו יהי עם רוחכם אחי אמן:

Efésios

Efésios 1

1 PAULO, apóstolo de Jesus Cristo, pela vontade de Deus, aos santos que estão em Éfeso, e fiéis em Cristo Jesus:

1 פולוס שליח ישוע המשיח ברצון אלהים אל הקדשים הנמצאים באפסוס
ומאמינים במשיח ישוע:

2 A vós graça, e paz da parte de Deus nosso Pai e da do Senhor Jesus Cristo.

2 חסד לכם ושלום מאת האלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח:

3 Bem-dito o Deus e Pai de nosso Senhor Jesus Cristo, o qual nos abençoou com todas as bênçãos espirituais nos lugares celestiais em Cristo.

3 ברוך הוא האלהים ואבי אדנינו ישוע המשיח אשר ברכנו בכל ברכת רוח
במרומים במשיח:

4 Como também nos elegeu nele antes da fundação do mundo, para que fôssemos santos e irrepreensíveis diante dele em caridade;

4 כאשר בחר אתנו בו לפני מוסדות תבל להיות קדשים ותמימים לפניו
באהבה:

5 E nos predestinou para filhos de adopção por Jesus Cristo, para si mesmo, segundo o benefício da sua vontade.

5 יעדנו לו לבנים על ידי ישוע המשיח כחפץ רצונו:

6 Para louvor e glória da sua graça, pela qual nos fez agradáveis a si no Amado.

6 לתהלת כבוד חסדו אשר נתן אתנו בידידו:

7 Em quem temos a redenção pelo seu sangue, a remissão das ofensas, segundo as riquezas da sua graça,

7 אשר בו לנו הפדיום בדמו וסליחת הפשעים כרב חסדו:

8 Que Ele fez abundar para connosco em toda a sabedoria e prudência;

8 אשר השפיעו עלינו בכל חכמה והשכל:

9 Descobrindo-nos o mistério da sua vontade, segundo o seu beneplácito, que propusera em si mesmo.

9 והודיענו את סוד רצונו כעצתו היעוצה בו:

10 De tornar a congregar em Cristo todas as coisas, na dispensação da plenitude dos tempos, tanto as que estão nos céus como as que estão na terra;

10 על דבר הנהגתו במלאת העתים לקבץ את הכל תחת המשיח הן מה שבשמים הן מה שבארץ:

11 Nele, digo, em quem também fomos feitos herança, havendo sido predestinados, conforme o propósito daquele que faz todas as coisas, segundo o conselho da sua vontade;

11 אשר גם לקחנו בו נחלתנו אנחנו המיעדים לה מאז במחשבת פעל הכל כעצת חפצו:

12 Com o fim de sermos para louvor da sua glória, nós, os que primeiro esperámos em Cristo;

12 להיותנו לתהלת כבודו אנחנו אשר יחלנו אל המשיח מאז:

13 Em quem também vós estais, depois que ouvistes a palavra da verdade, o evangelho da vossa salvação; e, tendo nele também crido, fostes selados com o Espírito Santo da promessa.

13 ואשר גם אתם נטועים בו אחרי שמעכם דבר האמת את בשורת ישועתכם ואשר בו כשהאמנתם גם נחתמתם ברוח ההבטחה רוח הקדש:

14 O qual é o penhor da nossa herança, para redenção da possessão de Deus, para louvor da sua glória.

14 כי זה ערבון ירשתנו לפדות לו עם סגלה לתהלת כבודו:

15 Pelo que, ouvindo eu também a fé que entre vós há no Senhor Jesus, e a vossa caridade para com todos os santos,

15 בעבור זאת גם אנכי אחרי שמעי אמונתכם באדנינו ישוע והאהבה אשר אהבתם את כל הקדשים:

16 Não cesso de dar graças a Deus por vós, lembrando-me de vós nas minhas orações;

16 לא אחדל מהודות בעבורכם בהזכירי אתכם בתפלתי:

17 Para que o Deus de nosso Senhor Jesus Cristo, o Pai da glória, vos dê em seu conhecimento o espírito de sabedoria e de revelação;

17 כי יתן לכם אלהי אדנינו ישוע המשיח אבי הכבוד את רוח החכמה והחזון לדעת אתו:

18 Tendo iluminado os olhos do vosso entendimento, para que saibais qual seja a esperança da sua vocação, e quais as riquezas da glória da sua herança nos santos;

18 ויאר עיני לבבכם למען תדעו אי זו היא תוחלת קריאתו ואי זה הוא עשר כבוד נחלתו בקדשים:

19 E qual a sobre excelente grandeza do seu poder sobre nós, os que cremos, segundo a operação da força do seu poder,

19 ואי זה הוא יתרון גדלת גבורתו בנו המאמינים כפי פעלת עצת כחו:

20 Que manifestou em Cristo, ressuscitando-o dos mortos, e pondo-o à sua direita nos céus,

20 אשר פעל במשיח בהעיר אתו מן המתים ויושיבנו לימינו במרומים:

21 Acima de todo o principado, e poder, e potestade, e domínio, e de todo o nome que se nomeia, não só neste século, mas também no vindouro;

21 ממעל לכל שררה ושלטן וגבורה וממשלה וכל הנקרא בשם לא לבד בעולם הזה כי אם גם בעולם הבא:

22 E sujeitou todas as coisas a seus pés, e sobre todas as coisas o constituiu como cabeça da igreja,

22 וישת כל תחת רגליו ויתן אתו לראש על הכל אל העדה:

23 Que é o seu corpo, a plenitude daquele que cumpre tudo em todos.

23 :אשר היא גופו מלוא הממלא את הכל בכל

Efésios 2

1 E VOS vivificou estando vós mortos em ofensas e pecados,

1 :גם אתכם המתים לפנים בפשעיכם וחטאתיכם

2 Em que noutro tempo andastes segundo o curso deste mundo, segundo o príncipe das potestades do ar, do espírito que agora opera nos filhos da desobediência.

2 אשר התהלכתם בהם לפי דור העולם הזה כרצון שר ממשלת האויר והוא הרוח הפעל כעת בבני המרי:

3 Entre os quais todos nós também antes andávamos nos desejos da nossa carne, fazendo a vontade da carne e dos pensamentos; e éramos por natureza filhos da ira, como os outros também.

3 וגם אנחנו כלנו בתוכם הלכנו לפנים בתאות הבשר לעשות חפצי בשרנו ומחשבותינו ונהי אך בני רגז בטבענו כאשר בני אדם:

4 Mas Deus, que é riquíssimo em misericórdia, pelo seu muito amor com que nos amou,

4 :אבל האלהים המלא רחמים ברב אהבתו אשר אהב אתנו

5 Estando nós ainda mortos em nossas ofensas, nos vivificou juntamente com Cristo (pela graça sois salvos).

5 :אחרי היותנו מתים בפשעים החינו עם המשיח בחסד נושעתם

6 E nos ressuscitou juntamente com ele, e nos fez assentar nos lugares celestiais, em Cristo Jesus;

6 ויעירנו אתו אף הושיבנו במרומים במשיח ישוע:

7 Para mostrar nos séculos vindouros as abundantes riquezas da sua graça, pela sua benignidade para connosco em Cristo Jesus.

7 להראות בדרות הבאים את גדלת עשר חסדו בטובתו עלינו במשיח ישוע:

8 Porque pela graça sois salvos, por meio da fé; e isto não vem de vós; é dom de Deus.

8 כי בחסד נושעתם על ידי האמונה ולא מידכם היתה זאת כי מתת אלהים היא:

9 Não vem das obras, para que ninguém se glorie.

9 לא מתוך המעשים שלא יתהלל איש:

10 Porque somos feitura sua, criados em Cristo Jesus para as boas obras, as quais Deus preparou para que andássemos nelas.

10 כי פעל אלהים אנחנו נבראים במשיח ישוע למעשים טובים אשר הכין האלהים מקדם למען נתהלך בהם:

11 Portanto, lembrai-vos de que vós noutro tempo éreis gentios na carne e chamados incircuncisão pelos que na carne se chamam circuncisão feita pela mão dos homens;

11 על כן זכרו כי אתם הגוים בבשר הנקראים ערלים בפי הנקראים בני המילה שהיא מעשה ידים בבשר:

12 Que naquele tempo estáveis sem Cristo, separados da comunidade de Israel, e estranhos aos concertos da promessa, não tendo esperança, e sem Deus no mundo.

12 כי אתם בעת ההיא הייתם בלי משיח מוזרים לעדת ישראל ונכרים לבריתות ההבטחה באין תקוה ובאין לכם אלהים בעולם:

13 Mas agora em Cristo Jesus, vós, que antes estáveis longe, já, pelo sangue de Cristo chegastes perto.

13 ועתה בישוע המשיח אתם הרחוקים מאז הייתם קרובים בדם המשיח:

14 Porque ele é a nossa paz, o qual de ambos os povos fez um; e, derribando a parede de separação que estava no meio,

14 כי הוא שלומנו אשר עשה השנים לאחד והרס מחיצת הגדר:

15 Na sua carne desfez a inimizade, isto é, a lei dos mandamentos, que consistia em ordenanças, para dos dois criar em si mesmo um novo homem, fazendo a paz,

15 בבטלו האיבה בבשרו את תורת המצות בגזרותיהן לברא בנפשו את השנים לאיש אחד חדש ויעש שלום:

16 E pela cruz reconciliar ambos com Deus em um corpo, matando com ela as inimizades.

16 וירצה את שניהם בגוף אחד לאלהים על ידי צליבתו בהמיתו בנפשו את האיבה:

17 E, vindo, ele evangelizou a paz, a vós que estáveis longe, e aos que estavam perto;

17 ויבא ויבשר שלום לכם הרחוקים והקרובים:

18 Porque por ele ambos temos acesso ao Pai em um mesmo Espírito,

18 כי על ידו יש לשנינו מבוא ברוח אחד אל אבינו:

19 Assim que já não sois estrangeiros, nem forasteiros, mas concidadãos dos santos, e da família de Deus;

19 לכן אינכם עוד גרים ותושבים כי אתם בני עיר אחת עם הקדשים ובני בית אלהים:

20 Edificados sobre o fundamento dos apóstolos e dos profetas, de que Jesus Cristo é a principal pedra da esquina;

20 :בנוים על יסוד השליחים והנביאים וישוע המשיח הוא אבן הפנה

21 No qual todo o edifício, bem ajustado, cresce para templo santo no Senhor.

21 :אשר חבר בו יחד הבנין כלו עדי יגבה להיכל קדש ליהוה

22 No qual também vós juntamente sois edificados para morada de Deus em Espírito.

22 :ובו נבנים גם אתם להיות משכן אלהים ברוח

Efésios 3

1 POR esta causa eu, Paulo, sou o prisioneiro de Jesus Cristo por vós, os gentios;

1 :בעבור זאת אני פולוס אסיר המשיח למענכם הגוים

2 Se é que tendes ouvido a dispensação da graça de Deus, que para convosco me foi dada;

2 :כי אמנם שמעתם הנהגת חסד האלהים אשר נתן לי אליכם

3 Como me foi este mistério manifestado pela revelação como acima em pouco vos escrevi;

3 :כי בחזון גלה לי הסוד אשר למעלה כתבתי לכם במעט

4 Pelo que, quando lerdes, podeis perceber a minha compreensão do mistério de Cristo,

4 :ובקראכם תוכלו להכיר בזאת את בינתי בסוד המשיח

5 O qual noutros séculos não foi manifestado aos filhos dos
homens, como agora tem sido revelado pelo Espírito aos seus
santos apóstolos e profetas;

5 אשר בדורת הראשנים לא נודע לבני אדם כאשר נגלה עתה לשליחיו
הקדשים ולנביאיו ברוח:

6 A saber, que os gentios são co-herdeiros, e de um mesmo
corpo, e participantes da promessa em Cristo pelo evangelho;

6 להיות הגוים גם הם בני ירשתו וגוף אחד אתו וחברי הבטחתו במשיח
על ידי הבשרה:

7 Do qual fui feito ministro, pelo dom da graça de Deus, que me
foi dado segundo a operação do seu poder.

7 אשר הייתי לה למשרת במתנת חסד אלהים הנתונה לי כפי פעלת
גבורתו:

8 A mim, o mínimo de todos os santos, me foi dada esta graça de
anunciar entre os gentios, por meio do evangelho, as riquezas
incompreensíveis de Cristo,

8 לי צעיר הצעירים שבכל הקדשים נתן החסד הזה לבשר בגוים את עשר
המשיח אשר לא יחקר:

9 E demonstrar a todos qual seja a dispensação do mistério, que
desde os séculos esteve oculto em Deus, que tudo criou;

9 ולהאיר עיני כל מה היא הנהגת הסוד הנסתר מדרת עולם באלהים
יוצר הכל על ידי ישוע המשיח:

10 Para que agora, pela igreja, a multiforme sabedoria de Deus
seja conhecida dos principados e potestades nos céus,

10 למען אשר תודע עתה על ידי העדה לשרים לשליטים אשר במרומים
חכמת אלהים המפליאה דתכיה:

11 Segundo o eterno propósito que fez em Cristo Jesus nosso Senhor,

11 על פי עצת עולמים אשר יעץ במשיח ישוע אדנינו:

12 No qual temos ousadia e acesso com confiança, pela nossa fé nele.

12 אשר פתחון פינו ממנו וקרבתנו בבטחה על יד אמונתו:

13 Portanto vos peço que não desfaleçais nas minhas tribulações por vós que são a vossa glória.

13 בעבור זאת אבקש שלא תחתו בצרותי למענכם יען כי היא תפארתכם:

14 Por causa disto me ponho de joelhos perante o Pai de nosso Senhor Jesus Cristo,

14 על כן אכרעה על ברכי לאבי אדנינו ישוע המשיח:

15 Do qual toda a família nos céus e na terra toma o nome,

15 אשר נקרא על שמו כל בית אבות שבשמים ושבארץ:

16 Para que, segundo as riquezas da sua glória, vos conceda que sejais corroborados com poder pelo seu Espírito no homem interior;

16 לתת לכם לפי עשר כבודו להתחזק בגבורה על ידי רוחו לאדם הפנימי:

17 Para que Cristo habite pela fé nos vossos corações; a fim de, estando arraigados e fundados em amor,

17 שישכן המשיח בלבבכם באמונה והייתם משרשים ומיסדים באהבה:

18 Poderdes perfeitamente compreender, com todos os santos, qual seja a largura, e o comprimento, e a altura, e a profundidade,

18 למען תוכלו להשיג עם כל הקדשים מה הוא הרחב והארך והעמק
והגבה:

19 E conhecer o amor de Cristo, que excede todo o
entendimento, para que sejais cheios de toda a plenitude de
Deus.

19 וידעתם את אהבת המשיח הנעלה על כל דעת ונמלאתם את כל מלוא
האלהים:

20 Ora, àquele que é poderoso para fazer tudo muito mais
abundantemente além daquilo que pedimos ou pensamos,
segundo o poder que em nós opera;

20 ולו אשר יכל להרבות גמוליו עלינו יותר מכל משאלותינו ומחשבותינו
לפי הכח הפעל בקרבנו:

21 A esse glória na igreja, por Jesus Cristo, em todas as gerações,
para todo o sempre. Amen.

21 לו הכבוד בקרב הקהל במשיח ישוע לדר ודר עד עולמי עולמים אמן:

Efésios 4

1 ROGO-VOS, pois, eu, o preso do Senhor, que andeis como é
digno da vocação com que fostes chamados,

1 לכן אזהירכם אני האסור באדון להתהלך כאשר יאתה למשמרתכם
אשר נקראתם לה:

2 Com toda a humildade e mansidão, com longanimidade,
suportando-vos uns aos outros em amor,

2 בכל נמיכות וענוה ובארך רוח לשאת איש את רעהו באהבה:

3 Procurando guardar a unidade do Espírito pelo vinculo da paz.

3 ושקדו לשמר את אחדות הרוח באגדת השלום:

4 Há um só corpo e um só Espirito, como também fostes chamados em uma só esperança da vossa vocação;

4 גוף אחד ורוח אחד כאשר גם נקראתם בתקות משמרתכם האחת:

5 Um só Senhor, uma só fé, um só baptismo;

5 אדון אחד אמונה אחת טבילה אחת:

6 Um só Deus e Pai de todos, o qual é sobre todos, e por todos e em todos.

6 אל ואב אחד לכל שהוא על כל ובכל ובתוך כלכם:

7 Mas a graça foi dada a cada um de nós segundo a medida do dom de Cristo.

7 אבל לכל אחד ואחד ממנו נתן החסד כמדת מתנת המשיח:

8 Pelo que diz: Subindo ao alto, levou cativo o cativeiro, e deu dons aos homens.

8 על כן הוא אומר עלה למרום שבה שבי ויתן מתנות לאדם:

9 Ora, isto - ele subiu - que é, senão que também antes tinha descido às partes mais baixas da terra?

9 ועלה שאמר מה הוא אם לא שירד ירד מקדם לתחתיות ארץ:

10 Aquele que desce é também o mesmo que subiu acima de todos os céus, para cumprir todas as coisas.

10 הירד הוא אשר גם עלה למעלה מכל השמים למען ימלא את הכל:

11 E ele mesmo deu uns para apóstolos, e outros para profetas, e outros para evangelistas, e outros para pastores e doutores,

11 והוא נתן את אלה שליחים ואת אלה נביאים ואת אלה מבשרים ואת אלה רעים ומלמדים:

12 Querendo o aperfeiçoamento dos santos, para a obra do ministério, para edificação do corpo de Cristo;

12 להשלים את הקדשים למעשה העבודה לבנין גוף המשיח:

13 Até que todos cheguemos à unidade da fé, e ao conhecimento do Filho de Deus, a varão perfeito, à medida da estatura completa de Cristo.

13 עד כי נגיע כלנו לאחדות האמונה ודעת בן האלהים כאיש אחד שלם לשעור קומת מלוא המשיח:

14 Para que não sejamos mais meninos inconstantes, levados em roda por todo o vento de doutrina, pelo engano dos homens que com astúcia enganam fraudulosamente.

14 ולא נהיה עוד ילדים נגרשים ונדפים בכל רוח הלמוד בתרמית בני אדם ומקשותם אשר שתו להתעות:

15 Antes, seguindo a verdade em caridade, cresçamos em tudo naquele que é a cabeça, Cristo.

15 כי אם נדבר האמת באהבה ונגדלה בכל דבר לו למשיח שהוא הראש:

16 Do qual todo o corpo, bem ajustado, e ligado pelo auxílio de todas as juntas, segundo a justa operação de cada parte, faz o aumento do corpo, para sua edificação em amor.

16 אשר ממנו כל הגוף בהיותו מרכב ומדבק בכל חבור השמוש כפי מדת הפעלה הנתונה לכל אבר ואבר ירבה ויגדל להשלמת בנינו באהבה:

17 E digo isto, e testifico no Senhor, para que não andeis mais como andam também os outros gentios, na vaidade do seu sentido,

17 והנה זאת אני אמר ומעיד באדון כי מעתה לא תלכו עוד כיתר הגוים ההלכים בהבלי שכלם:

18 Entenebrecidos no entendimento separados da vida de Deus pela ignorância que há neles, pela dureza do seu coração;

18 חשכי הדעת ומוזרים לחיי אלהים מפני אולתם אשר בהם כי טח מהשכיל לבבם:

19 Os quais, havendo perdido todo o sentimento, se entregaram à dissolução, para com avidez cometerem toda a impureza.

19 אשר השמינו ויתנו את נפשם לזמה לעשות כל תועבה באהבת הבצע:

20 Mas vós não aprendestes assim a Cristo,

20 ואתם לא כן למדתם את המשיח:

21 Se é que o tendes ouvido, e nele fostes ensinados, como está a verdade em Jesus;

21 אם אמנם אתו שמעתם ובו למדתם כפי האמת בישוע:

22 Que, quanto ao trato passado, vos despojeis do velho homem, que se corrompe pelas concupiscências do engano;

22 אשר תסורו מדרכיכם הראשנים ותפשטו את האדם הישן הנשחת בתאות התרמית:

23 E vos renoveis no espírito do vosso sentido;

23 ותתחדשו ברוח שכלכם:

24 E vos revistais do novo homem, que segundo Deus é criado em verdadeira justiça e santidade.

24 ותלבשו את האדם החדש הנברא כדמות אלהים בצדקה וקדשת האמת:

25 Pelo que deixai a mentira, e falai a verdade, cada um com o seu próximo; porque somos membros uns dos outros.

25 על כן הסירו מכם את השקר ודברו אמת איש את רעהו כי אברים כלנו
יחד איש לאיש:

26 Irai-vos, e não pequeis; não se ponha o sol sobre a vossa ira.

26 רגזו ואל תחטאו אל תשקע החמה על רגזכם:

27 Não deis lugar ao diabo.

27 גם לא תתנו מקום לשטן:

28 Aquele que furtava, não furte mais; antes trabalhe, fazendo com as mãos o que é bom, para que tenha que repartir com o que tiver necessidade.

28 מי שגנב אל יסף לגנב כי אם ייגע ובידיו יעשה את הטוב למען יהיה לו
לתת לאיש מחסור:

29 Não saia da vossa boca nenhuma palavra torpe, mas só a que for boa para promover a edificação, para que dê graça aos que a ouvem.

29 כל דבר נבול לא יצא מפיכם כי אם הטוב והמועיל לבנות לפי הצרך
למען יתן חן לשמעיו:

30 E não entristeçais o Espírito Santo de Deus, no qual estais selados para o dia da redenção.

30 ולא תעצבו את רוח הקדש של אלהים אשר נחתמתם בו אל יום
הגאלה:

31 Toda a amargura, e ira, e cólera, e gritaria, e blasfémia e toda a malícia seja tirada de entre vós.

31 כל מרירות וחמה ורגז וצעקה וגדוף תסירו מכם עם כל הרשעה:

32 Antes sede uns para com os outros benignos, misericordiosos, perdoando-vos uns aos outros, como também Deus vos perdoou em Cristo.

32 והיו טובים איש אל רעהו ורחמנים וסלחים איש לאחיו כאשר סלח לכם האלהים במשיח:

Efésios 5

1 SEDE pois imitadores de Deus, como filhos amados;

1 לכן לכו בדרך האלהים כבנים חביבים:

2 E andai em amor, como também Cristo vos amou, e se entregou a si mesmo por nós, em oferta e sacrifício a Deus, em cheiro suave.

2 והתהלכו באהבה כאשר גם המשיח אהב אתנו והקריב את נפשו בעדנו לקרבן וזבח לאלהים לריח ניחות:

3 Mas a prostituição, e toda a impureza ou avareza, nem ainda se nomeie entre vós, como convém a santos.

3 אבל זנות וכל טמאה ואהבת בצע בל יזכר ביניכם כאשר נאוה לקדשים:

4 Nem torpezas, nem parvoíces, nem chocarrices, que não convêm; mas antes acções de graças.

4 גם לא נבול פה ודברי סכלות ולעג אשר לא כהגן כי אם קול תודה:

5 Porque bem sabeis isto: que nenhum devasso, ou impuro, ou avarento, o qual é idólatra, tem herança no reino de Cristo e de Deus.

5 כי זאת ידע תדעו כי כל זנה וטמא ואהב בצע שהוא עבד אלילים אין לו חלק ונחלה במלכות המשיח והאלהים:

6 Ninguém vos engane com palavras vãs; porque por estas coisas vem a ira de Deus sobre os filhos da desobediência.

6 אל ישיא איש אתכם בדברי ריק כי בגלל אלה חרון אלהים בא על בני המרי׃

7 Portanto não sejais seus companheiros.

7 על כן אל יהי חלקכם עמהם׃

8 Porque noutro tempo éreis trevas, mas agora sois luz no Senhor: andai como filhos da luz

8 כי מלפנים הייתם חשך ועתה הנכם אור באדנינו התהלכו נא כבני אור׃

9 (Porque o fruto do Espírito está em toda a bondade, e justiça e verdade);

9 כי פרי הרוח כל מעשי חסד וצדק ואמת׃

10 Aprovando o que é agradável ao Senhor.

10 ובחנו מה הוא רצוי בעיני אדנינו׃

11 E não comuniqueis com as obras infrutuosas das trevas, mas antes condenai-as.

11 ואל תשתתפו עם מעשי החשך אשר לא יעשו פרי כי אם הוכח תוכיחו אותם׃

12 Porque o que eles fazem em oculto até dizê-lo é torpe.

12 כי מה שהם עשים בסתר חרפה היא אך לספר׃

13 Mas todas estas coisas se manifestam, sendo condenadas, pela luz, porque a luz tudo manifesta.

13 אבל כל זאת יגלה כשיוכח על ידי האור כי כל הנגלה אור הוא׃

14 Pelo que diz: Desperta, tu que dormes, e levanta-te de entre os mortos, e Cristo te esclarecerá.

14 על כן הוא אומר עורה הישן וקומה מן המתים ויאר לך המשיח:

15 Portanto, vede prudentemente como andais, não como néscios, mas como sábios,

15 ועתה ראו והזהרו להתהלך לא ככסילים כי אם כחכמים:

16 Remindo o tempo; porquanto os dias são maus.

16 מוקירים העת כי הימים רעים המה:

17 Pelo que não sejais insensatos, mas entendei qual seja a vontade do Senhor.

17 על כן אל תהיו חסרי דעת כי אם מבינים לדעת מה הוא רצון אדנינו:

18 E não vos embriagueis com vinho, em que há contenda, mas enchei-vos do Espirito;

18 ואל תשתכרו מיין המביא לידי פריצות כי אם המלאו ברוח:

19 Falando entre vós em salmos, e hinos, e cânticos espirituais: cantando e salmodiando ao Senhor no vosso coração;

19 ושיחו איש לרעהו בתהלות ותשבחות ושירות רוחניות שירו וזמרו לאדני בלבבכם:

20 Dando sempre graças por tudo ao nosso Deus e Pai, em nome de nosso Senhor Jesus Cristo;

20 והודו בכל עת על הכל לאלהים אבינו בשם אדנינו ישוע המשיח:

21 Sujeitando-vos uns aos outros no temor de Deus.

21 הכנעו איש לאחיו ביראת אלהים:

22 Vós, mulheres, sujeitai-vos a vossos maridos, como ao Senhor;

22 הנשים הכנענה לבעליכן כמו לאדנינו:

23 Porque o marido é a cabeça da mulher, como também Cristo é a cabeça da igreja, sendo ele próprio o salvador do corpo.

23 כי האיש הוא ראש האשה כאשר המשיח הוא ראש העדה והוא מושיע של הגוף:

24 De sorte que, assim como a igreja está sujeita a Cristo, assim também as mulheres sejam em tudo sujeitas a seus maridos.

24 אבל כאשר תכנע העדה למשיח ככה גם הנשים לבעליהן בכל דבר:

25 Vós, maridos, amai vossas mulheres, como tambem Cristo amou a igreja, e a si mesmo se entregou por ela,

25 האנשים אהבו את נשיכם כאשר גם המשיח אהב את העדה ויתן את נפשו בעדה:

26 Para a santificar, purificando-a com a lavagem da água, pela palavra,

26 למען קדשה בדברו אחרי אשר טהרה ברחיצת המים:

27 Para a apresentar a si mesmo igreja gloriosa, sem mácula, nem ruga, nem coisa semelhante, mas santa e irrepreensível.

27 להקימה בכבוד לו לעדה אשר אין בה כתם וקמט וכדומה כי אם למען תהיה קדושה ותמימה:

28 Assim devem os maridos amar a suas próprias mulheres, como a seus próprios corpos. Quem ama a sua mulher, ama-se a si mesmo.

28 כן האנשים חיבים לאהב את נשיהם כגופם כי האהב את אשתו אהב את עצמו:

29 Porque nunca ninguém aborreceu a sua própria carne; antes a alimenta e sustenta, como também o Senhor à igreja;

29 כי מעולם לא שנא איש את בשרו כי אם זן ומכלכל אתו כאשר גם האדון את עדתו:

30 Porque somos membros do seu corpo.

30 כי אברי גופו אנחנו משברו ומעצמיו:

31 Por isso deixará o homem seu pai e sua mãe, e se unirá a sua mulher; e serão dois numa carne.

31 על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו שניהם לבשר אחד:

32 Grande é este mistério: digo-o porém a respeito de Cristo e da igreja.

32 גדול הסוד הזה ואני מפרש אתו על המשיח ועל עדתו:

33 Assim também vós cada um em particular ame a sua própria mulher como a si mesmo, e a mulher reverencie o marido.

33 ואולם גם אתם כל איש מכם יאהב את אשתו כנפשו והאשה היא תזהר ותירא את בעלה:

Efésios 6

1 VÓS, filhos, sede obedientes a vossos pais no Senhor, porque isto é justo.

1 שמעו בנים אל הוריכם באדנינו כי ארח ישר הוא:

2 Honra a teu pai e a tua mãe, que é o primeiro mandamento com promessa;

2 כבד את אביך ואת אמך זאת היא המצוה הראשונה אשר לה ההבטחה:

3 Para que te vá bem, e vivas muito tempo sobre a terra.

3 למען ייטב לך ולמען יאריכן ימיך על האדמה:

4 E vós, pais, não provoqueis a ira a vossos filhos, mas criai-os na doutrina e admoestação do Senhor.

4 ואתם האבות אל תכעיסו את בניכם אך גדלום במוסר אדנינו ובתוכחתו:

5 Vós, servos, obedecei a vossos senhores segundo a carne, com temor e tremor, na sinceridade de vosso coração, como a Cristo;

5 שמעו עבדים אל אדניכם לפי הבשר ביראה ורתת ובתם לבבכם כמו למשיח:

6 Não servindo à vista, como para agradar aos homens, mas como servos de Cristo, fazendo de coração a vontade de Deus;

6 לא בעבדת מראה העין כמבקשי חן בני אדם כי אם כעבדי המשיח עשים רצון האלהים בכל נפשם:

7 Servindo de boa vontade como ao Senhor, e não como aos homens.

7 ועבדים בנפש חפצה את האדון ולא בני אדם:

8 Sabendo que cada um receberá do Senhor todo o bem que fizer, seja servo, seja livre.

8 וידעתם כי כל דבר טוב אשר עשה האדם ישלמנו לו אדנינו אם עבד הוא או בן חורין:

9 E vós senhores, fazei o mesmo para com eles, deixando as ameaças, sabendo também que o Senhor deles e vosso está no céu, e que para com ele não há acepção de pessoas.

9 ואתם האדנים ככה תעשו גם להם חדלו מגער בם וידעתם כי גם עליכם יש אדון בשמים ואין לפניו משא פנים:

10 No demais, irmãos meus, fortalecei-vos no Senhor e na força do seu poder.

10 סוף דבר אחי חזקו באדנינו ובעז גבורתו:

11 Revesti-vos de toda a armadura de Deus, para que possais estar firmes contra as astutas ciladas do diabo.

11 לבשו כלי נשק אלהים למען תוכלו עמד נגד נכלי השטן:

12 Porque não temos que lutar contra a carne e o sangue, mas sim contra os principados, contra as potestades, contra os príncipes das trevas deste século, contra as hostes espirituais da maldade, nos lugares celestiais.

12 כי לא עם בשר ודם מלחמתנו כי עם שרים ושליטים עם המשלים
בחשכת העולם הזה עם הרוחות הרעות אשר במרומים:

13 Portanto tomai toda a armadura de Deus, para que possais resistir no dia mau, e, havendo feito tudo, ficar firmes.

13 על כן אחזו בכלי נשק אלהים למען תוכלו לקום ביום הרע ולמלא
צבאכם ולעמוד:

14 Estai pois firmes, tendo cingidos os vossos lombos com a verdade, e vestida a couraça da justiça;

14 עמדו נא חגורי מתנים באמת ומלבשים בשריון הצדק:

15 E calçados os pés na preparação do evangelho da paz,

15 ורגליכם מנעלות להיותכם מוכנים לבשורת השלום:

16 Tomando sobretudo o escudo da fé, com o qual podereis apagar todos os dardos inflamados do maligno.

16 ועל כל אלה תפשו את מגן האמונה אשר תוכלו לכבות בו את חצי
הרשע הבערים:

17 Tomai também o capacete da salvação, e espada do Espírito, que é a palavra de Deus;

17 וקחו את כובע הישועה וחרב הרוח שהיא דבר האלהים:

18 Orando em todo o tempo com toda a oração e súplica no Espírito, e vigiando nisto com toda a perseverança e súplica por todos os santos.

18 והתפללו תמיד בכל עת בתפלה ותחנונים ברוח ושקדו והתאמצו על זאת להעתיר תמיד בעד כל הקדשים:

19 E por mim; para que me seja dada, no abrir da minha boca, a palavra com confiança, para fazer notório o mistério do evangelho.

19 וגם בעדי למען ינתן לי הדבר בפתחי פי להגיד בבטחון את סוד הבשורה אשר אנכי ציר לה במוסרות:

20 Pelo qual sou embaixador em cadeias; para que possa falar dele livremente, como me convém falar.

20 למען אדבר בה בבטחה כאשר מטל עלי לדבר:

21 Ora; para que vós também possais saber dos meus negócios, e o que eu faço, Tíquico, irmão amado, e fiel ministro do Senhor, vos informará de tudo.

21 ולמען אשר תדעו גם אתם את קרתי ואת מעשי הנה את הכל יודיע אתכם טוכיקוס האח החביב והמשרת הנאמן באדנינו:

22 O qual vos enviei para o mesmo fim, para que saibais do nosso estado, e ele console os vossos corações.

22 אשר לזאת שלחתיהו אליכם למען תדעו את קרתינו ולמען ינחם את לבבכם:

23 Paz seja com os irmãos, e caridade com fé da parte de Deus Pai e da do Senhor Jesus Cristo.

23 השלום לאחים והאהבה עם האמונה מאת האלהים האב ומאת האדון ישוע המשיח:

24 A graça seja com todos os que amam a nosso Senhor Jesus Cristo em sinceridade. Amen.

24 החסד עם כל האהבים את אדנינו ישוע המשיח באהבה אשר לא תכלה אמן:

Filipenses

Filipenses 1

1 PAULO e Timóteo, servos de Jesus Cristo, a todos os santos em Cristo Jesus, que estão em Filipos, com os bispos e diáconos;

1 פולוס וטימותיוס עבדי המשיח ישוע אל כל הקדשים במשיח ישוע אשר הם בפילפי עם הפקידים והשמשים:

2 Graça a vós, e paz da parte de Deus nosso Pai e da do Senhor Jesus Cristo.

2 חסד לכם ושלום מאת האלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח:

3 Dou graças ao meu Deus todas as vezes que me lembro de vós,

3 אודה לאלהי מדי זכרי אתכם:

4 Fazendo sempre com alegria oração por vós em todas as minhas súplicas,

4 ותמיד בכל תפלותי אתחנן בשמחה בעד כלכם:

5 Pela vossa cooperação no evangelho desde o primeiro dia até agora.

5 על התחברותכם אל הבשורה למן היום הראשון ועד הנה:

6 Tendo por certo isto mesmo, que aquêle que em vós começou a boa obra a aperfeiçoará até ao dia de Jesus Cristo;

6 ובטח אני כי המתחיל בכם המעשה הטוב גם יגמרנו עד יום ישוע המשיח:

7 Como tenho por justo sentir isto de vós todos, porque vos retenho em meu coração, pois todos vós fôstes participantes da minha graça, tanto nas minhas prisões como na minha defesa e confirmação do evangelho.

7 כאשר ראוי לי לחשב ככה על כלכם בעבור שאתי אתכם בלבבי במוסרי ובהצדיקי ובחזקי את הבשורה באשר כלכם חברי בחסד:

8 Porque Deus me é testemunha das saudades que de todos vós tenho, em entranhável afeição de Jesus Cristo.

8 כי האלהים לי לעד אשר לכלכם נכספתי באהבת ישוע המשיח:

9 E peço isto: que a vossa caridade abunde mais e mais em ciência e em todo o conhecimento.

9 ועל זאת מתפלל אנכי כי תרבה ותגדל אהבתכם בהשכל ובכל דעת:

10 Para que aproveis as coisas excelentes, para que sejais sinceros, e sem escândalo algum até ao fim de Cristo;

10 למען תבחנו את המבחרות והייתם זכים ובלי מכשול עד יום המשיח:

11 Cheios de frutos de justiça, que são por Jesus Cristo, para glória e louvor de Deus.

11 מלאים פרי הצדקה על ידי ישוע המשיח לכבוד אלהים ותהלתו:

12 E quero, irmãos, que saibais que as coisas que me aconteceram contribuíram para maior proveito do evangelho.

12 והנני מודיע אתכם אחי כי אשר מצאתני היתה אך ליתרון הבשורה:

13 De maneira que as minhas prisões em Cristo foram manifestadas por toda a guarda pretoriana, e por todos os demais lugares;

13 עד אשר נגלו מוסרותי במשיח בכל שער המלך ולכל הנשארים:

14 E muitos dos irmãos no Senhor, tomando ânimo com as minhas prisões, ousam falar a palavra mais confiadamente, sem temor.

14 ורב האחים באדנינו הוסיפו אמץ במוסרותי והתחזקו יותר בלבבם לדבר את הדבר בלי פחד:

15 Verdade é que também alguns pregam a Cristo por inveja e porfia, mas outros de boamente;

15 הן יש מגידים את המשיח מקנאה וריב ויש מגידים בכונה טובה:

16 Uns por amor, sabendo que fui pôsto para defesa do evangelho,

16 אלה ממריבה מגידים את המשיח לא בלב טהור כי חשבים להוסיף צרה על מוסרי:

17 Mas outros, na verdade, anunciam a Cristo por contenção, não puramente, julgando acrescentar aflição às minhas prisões.

17 ואלה מאהבה באשר הם ידעים כי נתון אנכי להצדיק את הבשורה:

18 Mas que importa? Contanto que Cristo seja anunciado de toda a maneira, ou com fingimento ou em verdade, nisto me regozijo, e me regozijarei ainda.

18 אך מה בכך הלא בכל אופן אם בעלילה או באמת יגד המשיח ואני הנני שמח בזאת וגם אשמח׃

19 Porque sei que disto me resultará salvação, pela vossa oração e pelo socorro do Espírito de Jesus Cristo,

19 כי יודע אני שתהיה לי זאת לישועה בתפלתכם ובעזרת רוח ישוע המשיח׃

20 Segundo a minha intensa expectação e esperança, de que em nada serei confundido; antes, com toda a confiança, Cristo será, tanto agora como sempre, engrandecido no meu corpo, seja pela vida, seja pela morte.

20 ואוחיל ואקוה שלא אבוש בכל דבר כי אם בכל בטחון כאשר מאז כן גם עתה יתגדל המשיח בגופי אם בחיי אם במותי׃

21 Porque para mim o viver é Cristo, e o morrer é ganho.

21 כי המשיח הוא חיי והמות רוח לי׃

22 Mas, se o viver na carne me der fruto da minha obra, não sei então o que deva escolher.

22 אולם אם לחיות בבשר עוד יוסיף לי פרי עמלי אין לי להגיד במה אבחר׃

23 Mas de ambos os lados estou em apêrto, tendo desejo de partir, e estar com Cristo, porque isto é ainda muito melhor.

23 כי משוך אני מן השנים נפשי אותה להפטר ולהיות עם המשיח כי זה המבחר׃

24 Mas julgo mais necessário, por amor de vós, ficar na carne.

24 אבל לעמד עוד בבשר צריך יתר בעבורכם:

25 E, tendo esta confiança, sei que ficarei, e permanecerei com todos vós para proveito vosso e gozo da fé.

25 ואני בטח וידע כי אותר ואעמד עם כלכם יחד לאמץ אתכם ולהגדיל שמחת אמונתכם:

26 Para que a vossa glória abunde por mim em Cristo Jesus, pela minha nova ida a vós.

26 למען תרבה על ידי תהלתכם במשיח ישוע בשובי לבוא אליכם:

27 Sómente deveis portar-vos dignamente conforme o evangelho de Cristo, para que, quer vá e vos veja, quer esteja ausente, ouça acerca de vós que estais num mesmo espírito, combatendo juntamente com o mesmo ânimo pela fé do evangelho.

27 רק התנהגו כראוי לבשורת המשיח למען אשמע עליכם אם בבואי לראותכם אם בהיותי רחוק כי קימים אתם ברוח אחת ועזרים אתי בנפש אחת להלחם בעד אמונת הבשורה:

28 E em nada vos espanteis, dos que resistem, o que para êles, na verdade, é indício de perdição, mas para vós de salvação, e isto, de Deus.

28 ואינכם חרדים מאומה מפני המתקוממים אשר זאת להם אות לאבדם ולכם לישועתכם ומאת האלהים היא:

29 Porque a vós vos foi concedido, em relação a Cristo, não somente crer nêle, como também padecer por êle.

29 כי נתן לכם בעד המשיח לא לבד להאמין בו כי אם גם להתענות בעדו:

30 Tendo o mesmo combate que já em mim tendes visto e agora ouvis estar em mim.

30 כי גם לכם המלחמה אשר ראיתם בי ואשר עתה שמעים אתם עלי:

Filipenses 2

1 PORTANTO, se há algum conforto em Cristo, se alguma consolação de amor, se alguma comunhão no Espírito, se alguns entranháveis afectos e compaixões,

1 לכן אם יש תוכחה במשיח אם תנחומות האהבה אם התחברות הרוח אם רחמים וחמלה:

2 Completai o meu gozo, para que sintais o mesmo, tendo o mesmo amor, o mesmo ânimo, sentindo uma mesma coisa.

2 השלימו נא את שמחתי בהיות לכם לב אחד ואהבה אחת ונפש אחת ורצון אחד:

3 Nada façais por contenda ou por vanglória, mas por humildade; cada um considere os outros superiores a si mesmo.

3 ולא תעשו דבר בדרך מריבה או כבוד שוא כי אם בשפלות רוח תחשבו איש את רעהו יותר מעצמו:

4 Não atente cada um para o que é propriamente seu, mas cada qual também para o que é dos outros.

4 כל אחד אל ידאג לאשר לו לבדו כי אם גם לאשר לחברו:

5 De sorte que haja em vós o mesmo sentimento que houve também em Cristo Jesus.

5 כי הרוח ההיא אשר היתה במשיח תהי גם בכם:

6 Que, sendo em forma de Deus, não teve por usurpação ser igual a Deus,

6 אשר אף כי היה בדמות האלהים לא חשב לו לשלל היותו שוה לאלהים:

7 Mas aniquilou-se a si mesmo, tomando a forma de servo, fazendo-se semelhante aos homens;

7 כי אם הפשיט את עצמו וילבש דמות עבד וידמה לבני אדם וימצא בתכונתו כבן אדם:

8 E, achado na forma de homem, humilhou-se a si mesmo, sendo obediente até à morte, e morte de cruz.

8 וישפל את נפשו ויכנע עד מות עד מיתת הצליבה:

9 Pelo que também Deus o exaltou soberanamente, e lhe deu um nome que é sobre todo o nome;

9 על כן גם האלהים הגביהו מאד ויתן לו שם נעלה על כל שם:

10 Para que ao nome de Jesus se dobre todo o joelho dos que estão nos céus, e na terra, e debaixo da terra,

10 למען אשר בשם ישוע תכרע כל ברך אשר בשמים ובארץ ומתחת לארץ:

11 E toda a língua confesse que Jesus Cristo é o Senhor, para glória de Deus Pai.

11 וכל לשון תודה כי אדון הוא ישוע המשיח לכבוד אלהים האב:

12 De sorte que, meus amados, assim como sempre obedecestes, não só na minha presença, mas muito mais agora na minha ausência, assim também operai a vossa salvação com temor e tremor;

12 לכן חביבי כאשר שמעתם לי בכל עת כן לא לבד בהיותי עמכם כי עוד יתר עתה אשר אני רחוק מכם תיגעו בתשועת נפשתיכם ביראה וברעדה:

13 Porque Deus é o que opera em vós tanto o querer como o efectuar, segundo a sua boa vontade.

13 כי האלהים הוא הפעל בכם גם לחפץ גם לפעל כפי רצונו:

14 Fazei todas as coisas sem murmurações nem contendas;

14 עשו כל דבר בלא תלנות ובלא מזמות:

15 Para que sejais irrepreensíveis e sinceros, filhos de Deus, inculpáveis no meio de uma geração corrompida e perversa, entre a qual resplandeceis como astros no mundo;

15 למען תהיו נקיים וטהורים בני אלהים לא מום בם בתוך דור עקש ופתלתל אשר תאירו ביניהם כמאורת בעולם:

16 Retendo a palavra da vida, para que no dia de Cristo possa gloriar-me de não ter corrido nem trabalhado em vão.

16 מחזיקים בדבר החיים לתהלה לי ביום המשיח אשר לא לחנם רצתי ולא לריק יגעתי:

17 E, ainda que seja oferecido por libação sobre o sacrifício e serviço da vossa fé, folgo e me regozijo com todos vós.

17 אבל אם גם אסך על זבח אמונתכם ועבודתה הנני שמח וגם שש עם כלכם:

18 E vós também regozijai-vos e alegrai-vos comigo por isto mesmo.

18 וככה שמחו אף אתם ושישו עמדי:

19 E espero no Senhor Jesus que em breve vos mandarei Timóteo, para que também eu esteja de bom animo sabendo dos vossos negócios.

19 וקויתי בישוע אדנינו לשלח במהרה אליכם את טימותיוס למען תנוח דעתי בהודע לי דבר מעמדכם:

20 Porque a ninguém tenho de igual sentimento, que sinceramente cuide do vosso estado;

כי זולתו אין אתי איש כלבבי אשר בלב שלם ידאג לכם: 20

21 Porque todos buscam o que é seu, e não o que é de Cristo Jesus.

כי כלם את אשר להם ידרשו ולא את אשר לישוע המשיח: 21

22 Mas bem sabeis qual a sua experiência, e que serviu comigo no evangelho, como filho ao pai.

ואותו ידעתם כי בחון הוא אשר כבן העבד את אביו כן היה אתי בעבודת הבשורה: 22

23 De sorte que espero enviar-vo-lo logo que tenha provido a meus negócios.

ואתו אקוה לשלח אליכם מהר כאשר אראה מה יהיה לי: 23

24 Mas confio no Senhor, que também eu mesmo em breve irei ter convosco.

ובטחתי באדנינו אשר גם אנכי אבוא אליכם במהרה: 24

25 Julguei, contudo, necessário mandar-vos Epafrodito, meu irmão, e cooperador, e companheiro nos combates e vosso enviado para prover às minhas necessidades.

ואחשב מן הצרך לשלח אליכם את אפפרודיטוס אחי ועזרי וחברי בצבא והוא שליחכם ומשרתי בצרכי: 25

26 Porquanto tinha muitas saudades de vós todos, e estava muito angustiado de que tivésseis ouvido que ele estivera doente.

יען היותו נכסף לכלכם ונעצב מאד על אשר שמעתם כי חלה: 26

27 E de facto esteve doente, e quase à morte; mas Deus se apiedou dele e não somente dele, mas também de mim, para que eu não tivesse tristeza sobre tristeza.

27 אמנם חלה חלה וגם נטה למות אבל האלהים רחם עליו ולא עליו בלבד כי גם עלי רחם שלא יבוא עלי יגון על יגון:

28 Por isso vo-lo enviei mais depressa, para que vendo-o outra vez, vos regozijeis, e eu tenha menos tristeza.

28 לכן מהרתי לשלחו אליכם למען תראהו ותשובו לשמוח וגם ימעט יגוני:

29 Recebei-o pois no Senhor com todo o gozo, e tende-o em honra.

29 על כן קבלהו באדנינו בכל שמחה והוקירוט אנשים כמהו:

30 Porque pela obra de Cristo chegou até bem próximo da morte, não fazendo caso da vida para suprir para comigo a falta do vosso serviço.

30 כי בעבור מעשה המשיח הגיע עד מות ותקל נפשו בעיניו למען ימלא את אשר חסרתם בשרתכם אותי:

Filipenses 3

1 RESTA, irmãos meus, que vos regozijeis no Senhor. Não me aborreço de escrever-vos as mesmas coisas, e é segurança para vós.

1 ובכן אחי שמחו באדנינו הן לכתב ולשנות כזאת אליכם עלי איננו לטרח ולכם הוא לחזוק:

2 Guardai-vos dos cães, guardai-vos dos maus obreiros, guardai-vos da circuncisão;

2 הזהרו מן הכלבים הזהרו מן הפעלים הרעים הזהרו מן החתוך:

3 Porque a circuncisão somos nós, que servimos a Deus em espírito, e nos gloriamos em Jesus Cristo, e não confiamos na carne.

3 כי אנחנו בני המילה העבדים את האלהים ברוח ומתפארים במשיח
ישוע ואיננו בטחים בבשר:

4 Ainda que também podia confiar na carne: se algum outro cuida que pode confiar na carne, ainda mais eu:

4 אף כי גם לי יש לבטח בבשר ואם יחשב איש שיוכל לבטח בבשר הנה
אני יותר ממנו:

5 Circuncidado ao oitavo dia, da linhagem de Israel, da tribo de Benjamim, hebreu de hebreus; segundo a lei, fui fariseu;

5 אשר אני נמול בן שמונת ימים מבני ישראל משבט בנימין עברי מן
העברים:

6 Segundo o zelo, perseguidor da igreja, segundo a justiça que há na lei, irrepreensível.

6 לפי התורה פרוש בקנאתי רדף את העדה ולפי צדקת התורה בלי שמץ:

7 Mas o que para mim era ganho reputei-o perda por Cristo.

7 אך היתרנות האלה כלן חשבתי לי לחסרנות למען המשיח:

8 E, na verdade, tenho também por perda todas as coisas, pela excelência do conhecimento de Cristo Jesus, meu Senhor; pelo qual sofri a perda de todas estas coisas, e as considero como esterco, para que possa ganhar a Cristo,

8 וגם עודני חשב את כלן לחסרון לעמת מעלת ידיעת ישוע המשיח אדני אשר בעבורו חסרתי את נפשי מכל אלה ואחשבם לסחי להרויח את המשיח ולהמצא בו:

9 E seja achado nele, não tendo a minha justiça que vem da lei, mas a que vem pela fé em Cristo, a saber, a justiça que vem de Deus pela fé;

9 ולא תהיה לי צדקתי מתוך התורה כי אם באמונת המשיח הצדקה הבאה מאת האלהים באמונה:

10 Para conhecê-lo, e à virtude da sua ressurreição, e à comunicação de suas aflições, sendo feito conforme à sua morte;

10 לדעת אתו ואת גבורת תחיתו והתחברות ענייו ולהדמות למותו:

11 Para ver se de alguma maneira posso chegar à ressurreição dos mortos.

11 להגיע אם אוכל אל תחית המתים:

12 Não que já a tenha alcançado, ou que seja perfeito; mas prossigo para alcançar aquilo para o que fui também preso por Cristo Jesus,

12 לא כאלו השגתי כבר או כאלו השלמתי אבל ארדף אולי אשיג כאשר גם השיגני המשיח ישוע:

13 Irmãos, quanto a mim, não julgo que o haja alcançado; mas uma coisa faço e é que, esquecendo-me das coisas que atrás ficam, e avançando para as que estão adiante de mim,

13 אחי אינני חשב כי כבר השגתי אך אחת דברתי כי שכח אני את אשר מאחרי ואשתטח אל אשר לפני:

14 Prossigo para o alvo, pelo prémio da soberana vocação de Deus em Cristo Jesus.

14 וארדף את מטרת שכר הנצחון אשר הוא בקריאה של מעלה מאת
האלהים במשיח ישוע:

15 Pelo que todos quantos já somos perfeitos sintamos isto mesmo; e, se sentis alguma coisa de outra maneira, também Deus vo-lo revelará.

15 לכן מי שהוא שלם בנו כן יחשב ואם תחשבו מחשבה אחרת גם זאת
יגלה לכם האלהים:

16 Mas, naquilo a que já chegámos, andemos segundo a mesma regra, e sintamos o mesmo.

16 רק נתהלכה באשר הגענו עדיה במעגל אחד יבלב אחד:

17 Sede também meus imitadores, irmãos, e tende cuidado, segundo o exemplo que tendes em nós, pelos que assim andam.

17 אחי היו חברים להלכים אחרי והביטו אל המתהלכים כן כאשר אנחנו
מופת לכם:

18 Porque muitos há, dos quais muitas vezes vos disse, e agora também digo, chorando, que são inimigos da cruz de Cristo.

כי רבים המתהלכים אשר עליהם אמרתי לכם פעמים הרבה ועתה גם
בבכי אני אמר כי הם איבי צלב המשיח:

18 :

19 Cujo fim é a perdição; cujo Deus é o ventre; e cuja glória é para confusão deles, que só pensam nas coisas terrenas.

כי רבים המתהלכים כן כאשר אנחנו מופת לכם אשר אחריתם האבדון
19 אשר כרסם אלהיהם וכבודם בבשתם וקרבם הבלי חלד:

20 Mas a nossa cidade está nos céus, donde também esperamos o Salvador, o Senhor Jesus Cristo,

כי אזרחותנו בשמים היא ומשם מחכים אנחנו למושיענו אדנינו ישוע
20 : המשיח

21 Que transformará o nosso corpo abatido, para ser conforme
o seu corpo glorioso, segundo o seu eficaz poder de sujeitar
também a si todas as coisas.

אשר יחליף את גוף שפלותנו להיותו דומה לגוף כבודו כפי כח יכלתו לכבש
הכל תחתיו

Filipenses 4

1 PORTANTO, meus amados e mui queridos irmãos, minha
alegria e coroa, estai assim firmes no Senhor, amados.

1 ועתה אחי החביבים והחמודים שמחתי ועטרת ראשי עמדו נא כן
:באדנינו חביבי

2 Rogo a Evodia, e rogo a Sintique, que sintam o mesmo no
Senhor.

2 את אבהודיה אני מזהיר ואת סונטיכי אני מזהיר להיות לב אחד
:באדנינו

3 E peço-te também a ti, meu verdadeiro companheiro, que
ajudes essas mulheres que trabalharam comigo no evangelho, e
com Clemente, e com os outros cooperadores, cujos nomes
estão no livro da vida.

3 ואתה חברי הנצמד לי באמת אף ממך אני מבקש להיות להן לעזר אשר
יגעו עמדי על הבשורה עם קלימיס ועם שאר תמכי אשר שמותם יחד
:בספר החיים

4 Regozijai-vos sempre no Senhor; outra vez digo, regozijai-vos.

4 :שמחו באדנינו בכל עת ועוד הפעם אמר אני שמחו

5 Seja a vossa equidade notória a todos os homens. Perto está o Senhor.

5 ענות רוחכם תודע לכל איש קרב הוא האדון:

6 Não estejais inquietos por coisa alguma: antes as vossas petições sejam em tudo conhecidas diante de Deus pela oração e súplicas, com acção de graças.

6 אל תדאגו כי אם בתפלה ובתחנונים עם תודה תודיעו בכל דבר את
משאלותיכם לאלהינו:

7 E a paz de Deus, que excede todo o entendimento, guardará os vossos corações e os vossos sentimentos em Cristo Jesus.

7 ושלום אלהים הנשגב מכל שכל ינצר את לבבכם ואת מחשבותיכם
במשיח ישוע:

8 Quanto ao mais, irmãos, tudo o que é verdadeiro, tudo o que é honesto, tudo o que é justo, tudo o que é puro, tudo o que é amável, tudo o que é de boa fama, se há alguma virtude, e se há algum louvor, nisso pensai.

8 ובכן אחי כל אשר הוא אמת ונכבד וישר וטהור ונעים ואשר שמעו טוב
כל מעשה צדק כל מעשה שבח על אלה תשימו לבבכם:

9 O que também aprendestes, e recebestes, e ouvistes, e vistes em mim, isso fazei; e o Deus de paz será convosco.

9 אשר למדתם וקבלתם ושמעתם וראיתם בי את אלה תעשו ואלהי
השלום יהיה עמכם:

10 Ora muito me regozijei no Senhor por finalmente reviver a vossa lembrança de mim, pois já vos tínheis lembrado; mas não tínheis tido oportunidade.

10 ואני שמחתי מאד באדנינו כי עתה הפעם החלפתם כח להשגיח עלי
וגם משגיחים הייתם עד כה אך לא עלתה בידכם:

11 Não digo isto como por necessidade, porque já aprendi a contentar-me com o que tenho.

11 ולא ממחסור אדבר כן כי למדתי להסתפק במה שיש לי:

12 Sei estar abatido, e sei também ter abundância; em toda a maneira, e em todas as coisas estou instruído, tanto a ter fartura, como a ter fome; tanto a ter abundância, como a padecer necessidade.

12 ידעתי לענות אף ידעתי להותיר מחנך אני בכל ענין ואופן הן לשבע הן
לרעב הן להותיר הן לחסר:

13 Posso todas as coisas naquele que me fortalece.

13 כל זאת אוכל בעזרת המשיח הנותן כח בקרבי:

14 Todavia fizestes bem em tomar parte na minha aflição.

14 אבל היטבתם לעשות בהתחברכם אלי בצרתי:

15 E bem sabeis também vós, ó filipenses, que, no princípio do evangelho, quando parti da Macedónia, nenhuma igreja comunicou comigo com respeito a dar e a receber, senão vós somente;

15 וידעתם גם אתם פילפיים כי בראשית הבשורה כצאתי ממקדוניא לא
התחברה לי אחת מן הקהלות בעשק משא ומתן כי אם אתם בלבד:

16 Porque também uma e outra vez me mandastes o necessário a Tessalónica.

16 כי גם בתסלוניקי שלחתם לי את צרכי פעם ושתים:

17 Não que procure dádivas, mas procuro o fruto que abunde para a vossa conta.

17 לא שאבקש את המתן אך אבקש הפרי אשר ירבה בחשבנכם:

18 Mas bastante tenho recebido, e tenho abundância: cheio estou, depois que recebi de Epafrodito o que da vossa parte me foi enviado, como cheiro de suavidade e sacrifício agradável e aprazível a Deus.

18 ואני קבלתי את הכל ויש לי די והותר ואני נמלאתי ריח ניחח בקבלי מידי אפפרודיטוס את כל אשר שלחתם זבח ערב ורצוי לאלהים:

19 O meu Deus, segundo as suas riquezas, suprirá todas as vossas necessidades em glória, por Cristo Jesus.

19 ואלהי הוא ימלא את כל צרככם כעשר כבודו במשיח ישוע:

20 Ora a nosso Deus e Pai seja dada glória para todo o sempre. Amen.

20 ולאלהים אבינו הכבוד לעולמי עולמים אמן:

21 Saudai a todos os santos em Cristo Jesus. Os irmãos que estão comigo vos saúdam.

21 שאלו לשלום כל קדוש במשיח ישוע האחים אשר עמדי שאלים לשלומכם:

22 Todos os santos vos saúdam, mas principalmente os que são da casa de César.

22 כל הקדשים שאלים לשלומכם וביותר אלה אשר מבית הקיסר:

23 A graça de nosso Senhor Jesus Cristo seja com vós todos. Amen.

23 חסד ישוע המשיח אדנינו עם כלכם אמן:

Colossenses

Colossenses 1

1 PAULO, apóstolo de Jesus Cristo; pela vontade de Deus, e o irmão Timóteo:

1 פולוס שליח ישוע המשיח ברצון אלהים וטימותיוס אחינו:

2 Aos santos e irmãos fiéis em Cristo, que estão em Colossos. Graça a vós, e paz da parte de Deus nosso Pai e da do Senhor Jesus Cristo.

2 אל הקדשים והאחים הנאמנים במשיח אשר הם בקולשא חסד לכם ושלום מאת האלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח:

3 Graças damos a Deus, Pai de nosso Senhor Jesus Cristo, orando sempre por vós,

3 נודה לאלהים אבי אדנינו ישוע המשיח בכל עת אשר אנחנו מתפללים בעדכם:

4 Porquanto ouvimos da vossa fé em Cristo Jesus, e da caridade que tendes para com todos os santos;

4 אחרי אשר שמענו אמונתכם במשיח ישוע ואהבתכם אל כל הקדשים:

5 Por causa da esperança que vos está reservada nos céus, da qual já antes ouvistes pela palavra da verdade do evangelho.

5 בעבור התקוה הצפונה לכם בשמים ונודעתם לכם מקדם בדבר אמת הבשורה:

6 Que já chegou a vós, como também está em todo o mundo; e já vai frutificando, como também entre vós, desde o dia em que ouvistes e conhecestes a graça de Deus em verdade;

6 אשר באה אליכם וגם לכל העולם ותפרה ותרבה כמו גם בתוככם למן היום אשר שמעתם והכרתם באמת את חסד אלהים:

7 Como aprendestes de Epafras, nosso amado conservo, que para vós é um fiel ministro de Cristo,

7 כאשר למדתם מן אפפרס חברנו החביב אשר הוא משרת נאמן בעדכם למשיח:

8 O qual nos declarou também a vossa caridade no Espírito.

8 והוא גם הודיע אתנו את האבתכם ברוח:

9 Por esta razão, nós também, desde o dia em que o ouvimos, não cessámos de orar por vós, e de pedir que sejais cheios do conhecimento da sua vontade, em toda a sabedoria e inteligência espiritual;

9 בעבור זאת גם אנחנו למן היום אשר שמענוה לא חדלנו להתפלל בעדכם ולבקש שתמלאו דעת רצון האלהים בכל חכמה ותבונה רוחנית:

10 Para que possais andar dignamente diante do Senhor, agradando-lhe em tudo, frutificando em toda a boa obra, e crescendo no conhecimento de Deus;

10 להתהלך כטוב בעיני האדון וככל רצונו ולעשות פרי בכל מעשה טוב ולרבות בדעת אלהים:

11 Corroborando em toda a fortaleza, segundo a força da sua glória, em toda a paciência, e longanimidade com gozo;

11 להתחזק בכל כח כגבורת כבודו לכל סבלנות וארך רוח עם שמחה:

12 Dando graças ao Pai que nos fez idóneos para participar da herança dos santos na luz;

12 ולתת תודה לאבינו העשה אתנו ראוים לחלק נחלת הקדשים באור:

13 O qual nos tirou da potestade das trevas, e nos transportou para o reino do Filho do seu amor;

13 אשר הוא חלצנו מממשלת החשך והעבירנו למלכות בן אהבתו:

14 Em que temos a redenção pelo seu sangue, a saber, a remissão dos pecados;

14 אשר יש לנו בו הפדיון בדמו סליחת החטאים:

15 O qual é a imagem do Deus invisível, o primogénito de toda a criação;

15 והוא צלם האלהים הנעלם ובכור כל נברא:

16 Porque nele foram criadas todas as coisas que há nos céus e na terra, visíveis e invisíveis, sejam tronos, sejam dominações, sejam principados, sejam potestades: tudo foi criado por ele e para ele.

16 כי בו נברא כל אשר בשמים ואשר בארץ כל הנראה וכל אשר איננו נראה הן כסאות וממשלות הן שררות ורשיות הכל נברא על ידי ולמענהו:

17 E ele é antes de todas as coisas e todas as coisas subsistem por ele.

17 והוא לפני הכל והכל קים בו:

18 E ele é a cabeça do corpo da igreja: é o princípio e o primogénito de entre os mortos, para que em tudo tenha a preeminência.

18 והוא ראש גוף העדה אשר הוא ראשית ובכור מעם המתים למען יהיה הראשון בכל:

19 Porque foi do agrado do Pai que toda a plenitude nele habitasse,

19 כי כן היה הרצון לשכן בו את כל המלוא:

20 E que, havendo por ele feito a paz pelo sangue da sua cruz, por meio dele reconciliasse consigo mesmo todas as coisas, tanto as que estão na terra, como as que estão nos céus.

20 ולרצות אל עצמו את הכל על ידו בעשותו שלום בדם צלבו על ידו הן אשר בארץ הן אשר בשמים:

21 A vós também, que noutro tempo éreis estranhos e inimigos no entendimento pelas vossas obras más, agora contudo vos reconciliou

21 וגם אתם אשר הייתם מלפנים מוזרים ואיבים בנטות לבבכם אחרי המעשים הרעים:

22 No corpo da sua carne, pela morte, para perante êle vos apresentar santos, e irrepreensíveis, e inculpáveis,

22 עתה רצה אתכם בגוף בשרו על ידי מותו להעמידכם לפניו קדשים ובלי מום ודפי:

23 Se, na verdade, permanecerdes fundados e firmes na fé, e não vos moverdes da esperança do evangelho que tendes ouvido, o qual foi pregado a toda a criatura que há debaixo do céu, e do qual eu, Paulo, estou feito ministro.

23 אם תעמדו מיסדים ונכונים באמונה ולא תזועו מתוחלת הבשורה אשר שמעתם ואשר נשמעה לכל הנברא תחת השמים ואני פולוס הייתי לה למשרת:

24 Regozijo-me agora no que padeço por vós, e na minha carne
cumpro o resto das aflições de Cristo, pelo seu corpo, que é a
igreja;

24 עתה הנני שמח בענויי אשר אני סבל למענכם ואמלא את החסר
ביסורי המשיח בבשרי בעד גופו היא העדה:

25 Da qual eu estou feito ministro segundo a dispensação de
Deus, que me foi concedida para convosco, para cumprir a
palavra de Deus;

25 אשר הייתי לה למשרת כפי פקדת אלהים אשר נתנה לי עליכם
למלאת את דבר האלהים:

26 O mistério que esteve oculto desde todos os séculos e em
todas as gerações, e que agora foi manifestado aos seus santos;

26 את הסוד אשר היה נסתר מעולמים ומדור ודור ועתה נגלה לקדושיו:

27 Aos quais Deus quis fazer conhecer quais são as riquezas da
glória dêste mistério entre os gentios, que é Cristo em vós,
esperança da glória;

27 אשר רצה האלהים להודיעם אי זה הוא עשר כבוד הסוד ההוא בגוים
והוא המשיח אשר בכם אשר הוא תקות הכבוד:

28 A quem anunciamos, admoestando a todo o homem, e
ensinando a todo o homem em toda a sabedoria; para que
apresentemos todo o homem perfeito em Jesus Cristo;

28 ואותו משמיעים אנחנו בהוכיחנו כל איש ובלמדנו כל איש בכל חכמה
למען העמיד כל איש שלם במשיח ישוע:

29 E para isto também trabalho, combatendo segundo a sua
eficácia, que obra em mim poderosamente.

29 ובזאת אף אני עמל ונלחם כפי פעלת כחו הפעל בי בגבורה:

Colossenses 2

1 PORQUE quero que saibais quão grande combate tenho por vós, e pelos que estão em Laodiceia, e por quantos não viram o meu rosto em carne;

1 הנני מודיע אתכם גדל הקרב אשר בקרבי על אדותיכם ועל אדות אנשי לודקיא ועל כל אשר לא ראו את פני בבשר:

2 Para que os seus corações sejam consolados, e estejam unidos em caridade, e enriquecidos da plenitude da inteligência, para conhecimento do mistério de Deus, Cristo,

2 למען ינחמו לבותם ונקשרו יחד באהבה ולכל עשר דעת נכונה להשכיל סוד האלהים אבינו וסוד המשיח:

3 Em quem estão escondidos todos os tesouros da sabedoria e da ciência.

3 אשר צפונים בו כל אצרות החכמה והדעת:

4 E digo isto, para que ninguém vos engane com palavras persuasivas.

4 וזאת אמר אני לכם למען אשר לא יטעה אתכם איש בשפתי חלקות:

5 Porque ainda que esteja ausente quanto ao corpo, contudo em espírito estou convosco, regozijando-me, e vendo a vossa ordem, e a firmeza da vossa fé em Cristo.

5 כי גם אם בבשרי אני רחוק מכם הנה ברוחי אני אצלכם ואשמח בראתי את תכונתכם ואמץ אמונתכם במשיח:

6 Como, pois, recebestes o Senhor, Jesus Cristo, assim também andai nele,

6 לכן כאשר קבלתם את המשיח את ישוע אדנינו כן גם התהלכו בו:

7 Arraigados e sobreedificados nêle, e confirmados na fé, assim como fôstes ensinados, abundando em acção de graças.

7 משרשים ונבנים בו וקימים באמונה כאשר למדתם ומרבים בתודה בה:

8 Tende cuidado, para que ninguém vos faça presa sua, por meio de filosofia e vãs sabtilezas, segundo a tradição dos homens, segundo os rudimentos do mundo, e não segundo Cristo;

8 הזהרו פן יוליך איש אתכם שולל בפילסופיה ובמדוחי שוא לפי קבלת בני האדם ויסדות העולם ולא על פי המשיח:

9 Porque nêle habita corporalmente toda a plenitude da divindade;

9 כי בו בגופו שכן כל מלא האלהות ובו אתם נמלאים:

10 E estais perfeitos nêle, que é a cabeça de todo o principado e potestade;

10 אשר הוא ראש כל שררה ושלטן:

11 No qual também estais circuncidados com a circuncisão não feita por mão no despôjo do corpo da carne: a circuncisão de Cristo;

11 ובו אתם גם נמולים מילה שלא בידים בהפשטת גוף הבשר החוטא היא מילת המשיח:

12 Sepultados com ele no baptismo, nele também ressuscitastes pela fé no poder de Deus, que o ressuscitou dos mortos.

12 כי נקברתם אתו בטבילה אף קמתם אתו בתחיה על ידי האמונה בגבורת אלהים אשר העירו מן המתים:

13 E, quando vós estáveis mortos nos pecados, e na incircuncisão da vossa carne, vos vivificou juntamente com êle, perdoando-vos todas as ofensas,

13 גם אתכם המתים בפשעים ובערלת בשרכם החיה אתו בסלח לכם את כל פשעיכם:

14 Havendo riscado a cédula que era contra nós nas suas ordenanças, a qual de alguma maneira nos era contrária, e a tirou do meio de nós, cravando-a na cruz.

14 וימחק את השטר המעיד בנו בחקתיו אשר היה לנגדנו וישאהו מתוכנו ויתקעהו בצלב:

15 E, despojando os principados e potestades, os expôs publicamente e dêles triunfou em si mesmo.

15 ויפשט את השרים והשליטים ויתנם ביד רמה לראוה בם ויוליכם שולל בנפשו:

16 Portanto ninguém vos julgue pelo comer, ou pelo beber, ou por causa dos dias de festa, ou da lua nova, ou dos sábados,

16 על כן לא ידין איש אתכם על דבר מאכל ומשקה או בענין המועדים וראשי חדשים ושבתות:

17 Que são sombras das coisas futuras, mas o corpo é de Cristo.

17 אשר הם צל הדברים העתידים לבא וגופם הוא במשיח:

18 Ninguém vos domine a seu belprazer com pretexto de humilhação e culto dos anjos, metendo-se em coisas que não viu; estando debalde inchado na sua carnal compreensão.

18 אל תתנו לאיש לעקב אתכם על ידי שפלות רוח ועבודה מלאכים המהלך בדברים אשר לא ראו עיניו ומלא רוח גאוה על לא דבר משכל בשרו:

19 E não ligado à cabeça, da qual todo o corpo, provido e organizado pelas juntas e ligaduras, vai crescendo em aumento de Deus.

19 ואיננו אחז בראש אשר מחבר ממנו כל הגוף ומאחז בציריו ודבקיו יגדל גדול אלהים:

20 Se, pois, estais mortos com Cristo quanto aos rudimentos do mundo, porque vos carregam ainda as ordenaças como se vivesseis no mundo,

20 לכן אם מתם עם המשיח ליסודת העולם למה תשתעבדו לחקים כאלו עדכם חיים בעולם:

21 Tais como: Não toques, não proves, não manuseies?

21 אל תאחז אל תטעם אל תגע:

22 As quais coisas todas perecem pelo uso, segundo os preceitos e doutrinas dos homens;

22 והם כלם לכליון בתשמישם לפי מצות אנשים ולמודיהם:

23 As quais têm, na verdade, alguma aparência de sabedoria, em devoção voluntária, humildade, e em disciplina do corpo, mas não são de valor algum senão para a satisfação da carne.

23 הנראים כעין חכמה בעבודה בדויה מלב ובשפלות רוח ובענוי הגוף שלא כהגן רק להשביע הבשר:

Colossenses 3

1 PORTANTO, se já ressuscitastes com Cristo, buscai as coisas que são de cima, onde Cristo está assentado a dextra de Deus.

1 לכן אם קמתם עם המשיח בקשו את אשר למעלה אשר המשיח ישב שם לימין האלהים:

2 Pensai nas coisas que são de cima, e não nas que são da terra;

2 את אשר למעלה יהגה לבבכם לא את אשר בארץ:

3 Porque já estais mortos, e a vossa vida está escondida com Cristo em Deus.

3 כי מתם וחייכם צפונים עם המשיח באלהים:

4 Quando Cristo, que é a nossa vida, se manifestar, então também vós vos manifestareis com êle em glória.

4 בעת הגלות המשיח אשר הוא חייכם גם אתם תגלו עמו בכבוד:

5 Mortificai pois os vossos membros, que estão sobre a terra: a prostituição, a impureza, o apetite desordenado, a vil concupiscência e a avareza, que é idolatria;

5 על כן תמותתו את אבריכם בארץ את הזנות והטמאה והזמה והתאות הרעות ונטות אחרי הבצע אשר היא עבודת אלילים:

6 Pelas quais coisas vem a ira de Deus sobre os filhos da desobediência;

6 כי בגלל אלה בא חרון אלהים על בני חמרי:

7 Nas quais também em outro tempo andastes, quando vívieis nelas.

7 אשר גם אתם הלכתם בהם מלפנים בחיותכם בתוכם:

8 Mas agora despojai-vos também de tudo: da ira, da cólera, da malícia, da maledicência, das palavras torpes da vossa boca.

8 אך עתה הסירו מכם כל אלה את הרגז את הכעס את הרשע את הגדוף ואת דברי נבלה מפיכם:

9 Não mintais uns aos outros, pois que já vos despistes do velho homem com os seus feitos,

9 ואל תשקרו איש בעמיתו כי פשטתם את האדם הישן עם פעלותיו:

10 E vos vestistes do novo, que se renova para o conhecimento, segundo a imagem daquêle que o criou;

10 ולבשתם את האדם החדש המתחדש בדעת כצלם בראו:

11 Onde não há grego nem judeu, circuncisão nem incincuncisão, bárbaro, cita, servo ou livre; mas Cristo é tudo em todos.

11 אשר אין שם יוני ויהודי אין מילה וערלה אין לעז וסקותי אין עבד ובן חורין כי המשיח הוא הכל ובכל:

12 Revesti-vos pois, como eleitos de Deus, santos, e amados, de entranhas de misericórdia, de benignidade, humildade, mansidão, longanimidade;

12 לכן אתם כבחירי האלהים הקדשים והחביבים לבשו המון רחמים ונדיבות ונמיכות רוח וענוה וארך אפים:

13 Suportando-vos uns aos outros, e perdoando-vos uns aos outros, se algum tiver queixa contra outro: assim como Cristo vos perdoou, assim fazei vós também.

13 ותשאו איש את רעהו ותסלחו בהיות לכם ריב איש עם אחיו כאשר המשיח סלח לכם כן תסלחו גם אתם:

14 E, sôbre tudo isto, revesti-vos de caridade, que é o vínculo da perfeição.

14 ועל כל אלה לבשו האהבה היא אגדת השלמות:

15 E a paz de Deus, para a qual também fôstes chamados em um corpo, domine em vossos corações; e sêde agradecidos.

15 וישלט בלבבכם שלום האלהים אשר נקראתם לו בגוף אחד וזבחו תודה:

16 A palavra de Cristo habite em vós abundantemente, em toda a sabedoria, ensinando-vos e admoestando-vos uns aos outros, com salmos, hinos e cânticos espirituais; cantando ao Senhor com graça em vosso coração.

16 דבר האדון ישכן בקרבכם בשפע רב בכל חכמה ותלמדו ותעוררו את נפשכם בתהלות ותשבחות ושירות רוחניות ושירו ליהוה בנעימה בלבבכם:

17 E, quanto fizerdes por palavra ou por obras, fazei tudo em nome do Senhor Jesus, dando por ele graça a Deus Pai.

17 וכל אשר תעשו הן במלין הן בפעל עשו בשם האדון ישוע והודו לאלהים אבינו על ידי:

18 Vós, mulheres, estai sujeitas a vossos próprios maridos, como convém no Senhor,

18 אתן הנשים הכנענה לבעליכן כראוי באדנינו:

19 Vós, maridos, amai a vossas mulheres, e não vos irriteis contra elas.

19 אתם האנשים אהבו את נשיכם ואל תתמרמרו אליהן:

20 Vós, filhos, obedecei em tudo a vossos pais; porque isto é agradável ao Senhor.

20 הבנים שמעו אל ילדיכם בכל דבר כי הוא לרצון לאדנינו:

21 Vós, pais, não irriteis a vossos filhos, para que não percam o ânimo.

21 האבות אל תרגיזו את בניכם פן יחתו:

22 Vós, servos, obedecei em tudo a vossos senhores segundo a carne, não servindo só na aparência, como para agradar aos homens, mas em simplicidade de coração, temendo a Deus.

22 העבדים שמעו בכל דבר אל אדניכם לפי הבשר לא בעבודה למראה העין כמבקשי חן בני אדם כי אם בתם לבב כיראי האלהים:

23 E, tudo quanto fizerdes, fazei-o de todo o coração, como ao Senhor, e não aos homens;

23 כל אשר תעשו עשו בכל נפשכם כמו ליהוה ולא לבני אדם:

24 Sabendo que recebereis do Senhor o galardão da herança, porque a Cristo, o Senhor, servis.

24 וידעתם כי תקבלו מאת יהוה גמול הירשה כי את אדנינו המשיח עבדים אתם:

25 Mas quem fizer agravo receberá o agravo que fizer; pois não há accepção de pessoas.

25 וכל עשה עול הוא ישא העול אשר עשה ואין שם משא פנים:

Colossenses 4

1 VÓS, senhores, fazei o que for de justiça e equidade a vossos servos, sabendo que também tendes um Senhor nos céus.

1 אתם האדנים תנו לעבדיכם הישר והשוה ודעו כי גם אתם יש לכם אדון בשמים:

2 Perseverai em oração, velando nela com acção de graças;

2 התמידו בתפלה ושקדו בה בתודה:

3 Orando também juntamente por nós, para que Deus nos abra a porta da palavra, a fim de falarmos do mistério de Cristo, pelo qual estou também preso;

3 והתפללו גם בעדנו למען יפתח לנו האלהים את שער הדבור לחות את סוד המשיח אשר בעבורו אסור אנכי:

4 Para que o manifeste, como me convém falar.

4 למען אשר אגלה אתו כמשפט עלי לחות:

5 Andai com sabedoria para com os que estão de fora, remindo o tempo.

5 התהלכו בחכמה עם אשר בחוץ והוקירו את העת:

6 A vossa palavra seja sempre agradável, temperada com sal, para que saibais como vos convém responder, a cada um.

6 דבריכם יהיו נעימים בכל עת וממלחים במלח למען תדעו להשיב דבר לכל אדם:

7 Tíquico, irmão amado e fiel ministro, e conservo no Senhor, vos fará saber o meu estado;

7 את כל הקרת אותי וידיעכם טוכיקוס האח החביב והמשרת הנאמן ועבד עמיתי באדון:

8 O qual vos enviei para o mesmo fim, para que saiba do vosso estado e console os vossos corações;

8 אשר לזאת שלחתיהו אליכם למען ידע את דבריכם וינחם את לבבכם:

9 Juntamente com Onésimo, amado, e fiel irmão, que é dos vossos; eles vos farão saber tudo o que por aqui se passa.

9 עם אונסימוס האח הנאמן והחביב אשר הוא מכם המה יודיעו אתכם את כל דברינו פה:

10 Aristarco, que está preso comigo, vos sauda, e Marcos, o sobrinho de Barnabé, àcerca do qual já recebestes mandamentos; se ele for ter convosco, recebei-o;

10 ארסטרכוס השבוי עמי יחד שאל לשלומכם ומרקוס בן אחות בר נבא אשר צויתם עליו אם יבוא אליכם תקבלהו:

11 E Jesus, chamado Justo: os quais são da circuncisão; são estes unicamente os meus cooperadores no reino de Deus; e para mim têm sido consolação.

11 וישוע הנקרא יוסטוס אשר הם מן המולים אלה לבדם מן העזרים למלכות האלהים היו לי לנחמה:

12 Saúda-vos Epafras, que é dos vossos, servo de Cristo, combatendo sempre por vós em orações, para que vos conserveis firmes, perfeitos e consumados em toda a vontade de Deus.

12 אפפרס אשר הוא מכם שאל לשלומכם משרת המשיח הנאבק בעדכם בתפלתיו בכל עת למען תעמדו שלמים ומלאים דעת בכל רצון אלהים:

13 Pois eu lhe dou testemunho de que tem grande zelo por vós, e pelos que estão em Laodiceia, e pelos que estão em Hierápolis.

13 כי מעיד אני עליו כי קנאה גדולה הוא מקנא לכם ולאנשי לודקיא ולאנשי הירפוליס:

14 Saúda-vos Lucas, o médico amado, e Demas.

14 לוקס הרופא החביב ודימס שאלים לשלומכם:

15 Saudai aos irmãos que estão em Laodiceia, e a Ninfa e à igreja que está em sua casa.

15 שאלו לשלום האחים אשר בלודקיא ולשלום נומפס והקהלה אשר בביתו:

16 E, quando esta epístola tiver sido lida entre vós, fazei que também o seja na igreja dos laodicenses, e a que veio de Laodiceia lêde-a vós também.

16 ואחרי קראם את האגרת הזאת לפניכם עשו שתקרא גם בקהל לודקיים ואת אשר ללודקיא תקראוה גם אתם:

17 E dizei a Arquipo: Atenta para o ministério que recebeste no Senhor, para que o cumpras.

17 ואמרו אל ארכפוס שית לבך לעבודה אשר קבלתה באדון למען תמלאנה:

18 Saudação de minha mão, de Paulo. Lembrai-vos das minhas prisões: A graça seja convosco. Amen.

18 שאלת השלום מידי אני פולוס זכרו את מוסרי החסד עמכם אמן:

I Tessalonicenses

I Tessalonicenses 1

1 PAULO, e Silvano, e Timóteo, à igreja dos tessalonicenses, em Deus, o Pai, e no Senhor Jesus Cristo: Graça e paz tenhais de Deus nosso Pai e do Senhor Jesus Cristo.

1 פולוס וסלונוס וטימותיוס אל קהלת התסלוניקים באלהים האב ובאדון ישוע המשיח חסד לכם ושלום מאת אלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח:

2 Sempre damos graças a Deus por vós todos, fazendo menção de vós em nossas orações;

2 נודה לאלהים על כלכם בכל עת בהזכיר אתכם בתפלותינו:

3 Lembrando-nos sem cessar da obra da vossa fé, do trabalho da caridade, e da paciência da esperança em Nosso Senhor Jesus Cristo, diante de nosso Deus e Pai;

3 בזכרנו תמיד לפני האלהים אבינו את פעל אמונתכם ויגיעת אהבתכם וסבלנות תקותכם לאדנינו ישוע המשיח:

4 Sabendo, amados irmãos, que a vossa eleição é de Deus;

4 כי ידענו אחי חביבי האלהים את אשר נבחרתם:

5 Porque o nosso evangelho não foi a vós somente em palavras, mas também em poder, e no Espirito Santo, e em muita certeza; como bem sabeis quais fomos entre vós, por amor de vós.

5 באשר בשורתנו לא היתה לכם בדבור לבד כי גם בגבורה וברוח הקדש ובדעת נאמנה מאד כאשר ידעתם גם אתם את אשר היינו בתוככם למענכם:

6 E vós fostes feitos nossos imitadores, e do Senhor, recebendo a palavra em muita tribulação, com gozo do Espírito Santo.

6 ואתם הייתם הלכים בעקבותינו ובעקבות אדנינו בקבלכם את הדבר בתוך עני רב עם חדות רוח הקדש:

7 De maneira que fostes exemplo para todos os fiéis na Macedónia e Acaia.

7 עד היותכם מופת לכל המאמינים אשר במקדוניא ובאכיא:

8 Porque por vós soou a palavra do Senhor, não somente na Macedónia e Acaia, mas também em todos os lugares a vossa fé para com Deus se espalhou, de tal maneira que já dela não temos necessidade de falar coisa alguma;

8 כי מאתכם נשמע קול דבר יהוה לא לבד במקדוניא ואכיא כי אם בכל מקום יצאה אמונתכם באלהים עד שאין לנו צרך לדבר דבר׃

9 Porque eles mesmos anunciam de nós qual a entrada que tivemos para convosco, e como dos ídolos vos convertestes a Deus, para servir o Deus vivo e verdadeiro,

9 כי פיהם המספר מה היה מבואנו אליכם ואיך פניתם מעבודת אלילים ושבתם לאלהים לעבד את אל חי ואמתי׃

10 E esperar dos céus a seu Filho, a quem ressuscitou dos mortos, a saber, Jesus, que nos livra da ira futura.

10 ולחכות לבנו מן השמים אשר העירו מן המתים לישוע מצילנו מן החרון הבא׃

I Tessalonicenses 2

1 PORQUE vós mesmos, irmãos, bem sabeis que a nossa entrada para convosco não foi vã;

1 כי אתם אחי הנכם ידעים את מבואנו אליכם כי לא היה לריק׃

2 Mas, havendo primeiro padecido, e sido agravados em Filipos, como sabeis, tornámo-nos ousados em nosso Deus, para vos falar o evangelho de Deus com grande combate.

2 אך אחרי אשר ענינו ולחרפות היינו בפילפי כאשר ידעתם התחזקנו באלהינו להגיד גם לכם את הבשורה בנפתולים רבים׃

3 Porque a nossa exortação não foi com engano, nem com imundícia, nem com fraudulência;

כי תוכחתנו איננה מתוך טעות וגם לא מתוך טמאה ולא ברמיה: 3

4 Mas, como fomos aprovados de Deus para que o evangelho nos fosse confiado, assim falámos, não como para agradar aos homens, mas a Deus, que prova os nossos corações.

כי אם כאשר נחשבנו נאמנים לאלהים להפקיד בידנו את הבשורה כן 4
נדבר ולא כחפצים להיות רצוים לבני אדם כי אם לאלהים הבחן לבותנו:

5 Porque, como bem sabeis, nunca usámos de palavras lisonjeiras, nem houve um pretexto de avareza; Deus é testemunha;

כי מעולם לא דברנו בשפת חלקות כאשר ידעתם וגם לא למען בצע בצע 5
האלהים עד:

6 E não buscámos glória dos homens, nem de vós, nem de outros, ainda que podíamos, como apóstolos de Cristo, ser-vos pesados;

גם לא בקשנו מן האדם כבוד לא מכם ולא מאחרים אף כי היה לנו 6
מקום להתכבד כשליחי המשיח:

7 Antes fomos brandos entre vós, como a ama que cria seus filhos.

אבל הלכנו לאט בתוככם כאמנת מפנקת את בניה: 7

8 Assim nós, sendo-vos tão afeiçoados, de boa vontade quiséramos comunicar-vos, não somente o evangelho de Deus, mas ainda as nossas próprias almas; porquanto nos éreis muito queridos.

ובחבבנו ככה אתכם חפצנו לתת לכם לא לבד את בשורת האלהים כי 8
גם את נפשתינו יען כי הייתם חביבים עלינו:

9 Porque bem vos lembrais, irmãos, do nosso trabalho e fadiga; pois, trabalhando, noite e dia, para não sermos pesados a nenhum de vós, vos pregámos o evangelho de Deus.

9 הלא תזכרו אחי את יגיעתנו ואת תלאתנו אשר היינו עמלים לילה ויומם לבלתי היות למשא לאיש בבשרנו בקרבכם את בשורת האלהים:

10 Vós e Deus sois testemunhas de quão santa, e justa, e irrepreensivelmente nos houvemos para convosco, os que crestes.

10 עדים אתם ועד האלהים כי בקדש ובצדק ובתמים היינו עמכם המאמינים:

11 Assim como bem sabeis de que modo vos exortávamos e consolávamos, a cada um de vós, como o pai a seus filhos;

11 ואתם ידעתם כי כאב את בניו הזהרנו את כל אחד מכם ודברנו על לבו:

12 Para que vos conduzísseis dignamente para com Deus, que vos chama para o seu reino e glória.

12 ונעד בכם ללכת כראוי לפני האלהים הקורא אתכם למלכותו ולכבודו:

13 Pelo que também damos sem cessar graças a Deus, pois, havendo recebido de nós a palavra da pregação de Deus, a recebestes, não como palavra de homens, mas (segundo é, na verdade), como palavra de Deus, a qual também opera em vós, os que crestes.

13 בעבור זאת גם נודה תמיד לאלהים כי אתם בקבלכם מאתנו דבר שמועת האלהים לא קבלתם אותו כדבר בני אדם כי אם כמו שהוא באמת כדבר האלהים אשר הוא גם פעל בכם המאמינים:

14 Porque vós, irmãos, haveis sido feitos imitadores das igrejas de Deus que na Judéia estão em Jesus Cristo; porquanto também

padecestes de vossos próprios concidadãos o mesmo que os judeus lhes fizeram a eles,

14 כי אתם אחי הלכתם בעקבי קהלות האלהים אשר בארץ יהודה
במשיח ישוע כי סבלתם גם אתם כאלה על ידי בני שבטכם כאשר סבלו גם
המה על ידי היהודים׃

15 Os quais também mataram o Senhor Jesus e os seus próprios profetas, e nos têm perseguido; e não agradam a Deus, e são contrários a todos os homens.

15 אשר אף המיתו את האדון ישוע ואת נביאיהם ואותנו רדפו ואינם
טובים בעיני אלהים ואיבים לכל אדם׃

16 E nos impedem de pregar aos gentios as palavras da salvação, a fim de encherem sempre a medida de seus pecados; mas a ira de Deus caiu sobre eles até ao fim;

16 המנעים אתנו מדבר אל הגוים כי יושעו למען אשר ימלאו את
חטאתיהם בכל עת וישיגם החרון עד לכלה׃

17 Nós, porém, irmãos, sendo privados de vós por um momento de tempo, de vista, mas não do coração, tanto mais procurámos com grande desejo ver o vosso rosto.

17 ואנחנו אחי אחרי אשר שכלנו אתכם לזמן מעט בפנים ולא בלב
השתדלנו ביותר לראות פניכם בתשוקה רבה׃

18 Pelo que bem quisemos uma e outra vez ir ter convosco, pelo menos eu, Paulo, mas Satanás no-lo impediu.

18 ועל כן חפצנו לבוא אליכם אני פולוס פעם ושתים והשטן עצרנו׃

19 Porque, qual é a nossa esperança, ou gozo, ou coroa de glória? Porventura não o sois vós também diante de nosso Senhor Jesus Cristo em sua vinda?

19 כי מי תקותנו ומי שמחתנו ועטרת תפארתנו הלא גם אתם לפני אדנינו ישוע המשיח בבואו:

20 Na verdade vós sois a nossa glória e gozo.

20 אמנם אתם כבודנו ושמחתנו:

I Tessalonicenses 3

1 PELO que, não podendo esperar mais, de boamente quisemos deixar-nos ficar sós em Atenas;

1 ועל כן לא יכלנו עוד להתאפק ונועץ להותר לבדנו באתינס:

2 E enviámos Timóteo, nosso irmão, e ministro de Deus, e nosso cooperador no evangelho de Cristo, para vos confortar e vos exortar acerca da vossa fé;

2 ונשלח את טימותיוס אחינו ומשרת האלהים ועזרנו בבשורת המשיח לחזק ולהזהיר אתכם על דבר אמונתכם:

3 Para que ninguém se comova por estas tribulações; porque vós mesmos sabeis que para isto fomos ordenados,

3 שלא ימוט איש במצוקות האלה כי ידעתם אף אתם כי לזאת יעדנו:

4 Pois, estando ainda convosco, vos predizíamos que havíamos de ser afligidos, como sucedeu, e vós o sabeis.

4 הלא כבד אמרנו אליכם בהיותנו אצלכם כי עתידים אנחנו להלחץ כאשר גם היה ואתם ידעתם:

5 Portanto, não podendo eu também esperar mais, mandei-o saber da vossa fé, temendo que o tentador vos tentasse, e o nosso trabalho viesse a ser inútil.

5 ובעבור כן לא יכלתי עוד להתאפק ואשלח לדעת אמונתכם כי אמרתי פן נסה אתכם המנסה והיתה לריק יגיעתנו:

6 Vindo, porém, agora Timóteo de vós para nós, e trazendo-nos boas novas da vossa fé e caridade, e de como sempre tendes boa lembrança de nós, desejando muito ver-nos, como nós também a vós;

6 ועתה כשוב אלינו טימותיוס מאתכם ויבשר אתנו את בשורת אמונתכם ואהבתכם ואת אשר אתם זכרים אתנו לטובה בכל עת ונכספים לראות אתנו כאשר גם אנחנו נכספים לכם:

7 Por esta razão, irmãos, ficámos consolados acerca de vós, em toda a nossa aflição e necessidade, pela vossa fé,

7 אז נחמנו עליכם אחי בכל צרתנו ולחצנו על ידי אמונתכם:

8 Porque agora vivemos, se estais firmes no Senhor.

8 כי עתה נחיה אם תעמדו אתם באדנינו:

9 Porque, que acção de graças poderemos dar a Deus por vós, por todo o gozo com que nos regozijamos por vossa causa diante do nosso Deus,

9 כי מה נשיב לאלהים להודות לו בעבורכם על כל השמחה אשר שמחנו עליכם לפני אלהינו:

10 Orando abundantemente dia e noite, para que possamos ver o vosso rosto, e supramos o que falta à vossa fé?

10 לילה ויומם מפילים אנחנו תחנתנו לראות את פניכם ולהשלים את מחסרי אמונתכם:

11 Ora o mesmo nosso Deus e Pai, e nosso Senhor Jesus Cristo, encaminhe a nossa viagem para vós,

11 והוא האלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח יישר את דרכנו אליכם:

12 E o Senhor vos aumente, e faça abundar em caridade uns para com os outros, e para com todos, como também abundamos para convosco;

12 ואתכם ירבה ויותיר האדון לאהבה איש את רעהו ולאהבה כל אדם כאשר גם אנחנו אהבים אתכם:

13 Para confortar os vossos corações, para que sejais irrepreensíveis em santidade diante de nosso Deus e Pai, na vinda de nosso Senhor Jesus Cristo com todos os seus santos.

13 ויכונן את לבבכם להיות תמים בקדשה לפני אלהינו אבינו בבוא ישוע המשיח אדנינו עם כל קדשיו:

I Tessalonicenses 4

1 FINALMENTE, irmãos, vos rogamos e exortamos no Senhor Jesus, que, assim como recebestes de nós, de que maneira convém andar e agradar a Deus, assim andai, para que possais progredir cada vez mais.

1 ועוד נבקשה מכם אחי ונזהיר אתכם באדנינו ישוע כי כאשר קבלתם מאתנו איך לכם להתהלך ולמצא חן בעיני האלהים כן תוסיפו וכן תרבו עוד:

2 Porque vós bem sabeis que mandamentos vos temos dado pelo Senhor Jesus.

2 כי ידעתם את המצות אשר נתנו לכם בשם האדון ישוע:

3 Porque esta é a vontade de Deus, a vossa santificação: que vos abstenhais da prostituição;

3 כי רצון האלהים היא קדשתכם אשר תתרחקו מן הזנות:

4 Que cada um de vós saiba possuir o seu vaso em santificação e honra;

4 וידע כל איש מכם לשמר את כליו בקדשה ויקר:

5 Não na paixão de concupiscência, como os gentios, que não
conhecem a Deus.

5 ולא בתאות זמה כדרך הגוים אשר אינם ידעים האלהים:

6 Ninguém oprima ou engane a seu irmão em negócio algum,
porque o Senhor é vingador de todas estas coisas, como
também antes vo-lo dissemos e testificámos.

6 ולא יפרץ איש ויונה את אחיו בעשק כי נוקם יהוה על כל זאת כאשר
כבר אמרנו והעידנו לכם:

7 Porque não nos chamou Deus para a imundícia, mas para a
santificação:

7 כי לא קרא אותנו האלהים לטמאה כי אם לקדשה:

8 Portanto, quem despreza isto não despreza ao homem, mas
sim a Deus, que nos deu também o seu Espírito Santo.

8 על כן הבוזה זאת לא אנשים הוא בוזה כי אם את האלהים אשר גם שם
בקרבנו את רוח קדשו:

9 Quanto, porém, ao amor fraternal, não necessitais de que vos
escreva, visto que vós mesmos estais instruídos por Deus que
vos ameis uns aos outros.

9 ועל אהבת האחים אין צרך לכתב אליכם הלא אף אתם למודי יהוה
לאהבה איש את רעהו:

10 Porque também já assim o fazeis para com todos os irmãos
que estão por toda a Macedónia. Exortamo-vos, porém, a que
ainda nisto abundeis cada vez mais,

10 וגם עשים אתם כן לכל אחיכם אשר בכל מקדוניא אך נבקשה מכם אחי אשר תוסיפו ותרבו עוד:

11 E procureis viver quietos, e tratar dos vossos próprios negócios, e trabalhar com vossas próprias mãos, como já vo-lo temos mandado;

11 ותשתדלו לשבת בנחת ותעשו איש מלאכתו בעמל ידיכם כאשר צוינו אתכם:

12 Para que andeis honestamente para com os que estão de fora, e não necessiteis de coisa alguma.

12 למען תתנהגו כהגן עם אשר בחוץ ולא תצטרכו לאדם:

13 Não quero, porém, irmãos, que sejais ignorantes acerca dos que já dormem, para que não vos entristeçais, como os demais, que não têm esperança.

13 ועל דבר הישנים אחי לא נכחד מכם דבר למען לא תעצבו כאחרים אשר אין להם תקוה:

14 Porque, se cremos que Jesus morreu e ressuscitou, assim também, aos que em Jesus dormem, Deus os tornará a trazer com ele.

14 כי אם נאמין אשר מת ישוע ויחי כן יביא האלהים על ידי ישוע גם את הישנים אתו:

15 Dizemo-vos, pois, isto pela palavra do Senhor: que nós, os que ficarmos vivos para a vinda do Senhor, não precederemos os que dormem.

15 כי את זאת נאמר לכם בדבר יהוה כי אנחנו החיים הנותרים עד בא האדון לא נקדם את הישנים:

16 Porque o mesmo Senhor descerá do céu com alarido, e com voz de arcanjo, e com a trombeta de Deus; e os que morreram em Cristo ressuscitarão primeiro.

16 כי הוא האדון ירד מן השמים בתרועה בקול שר המלאכים ובשופר אלהים ואז יקומו ראשונה המתים במשיח:

17 Depois nós, os que ficarmos vivos, seremos arrebatados juntamente com eles nas nuvens, a encontrar o Senhor nos ares, e assim estaremos sempre com o Senhor.

17 אחרי כן אנחנו החיים הנשארים נלקח אתם יחדו בעננים לקראת האדון לרקיע ובכן נהיה תמיד עם האדון:

18 Portanto, consolai-vos uns aos outros com estas palavras.

18 לכן נחמו זה את זה בדברים האלה:

I Tessalonicenses 5

1 MAS, irmãos, acerca dos tempos e das estações, não necessitais de que se vos escreva;

1 ועל דבר העתים והזמנים אין צרך לכתב אליכם אחי:

2 Porque vós mesmos sabeis muito bem que o dia do Senhor virá como o ladrão de noite;

2 הלא אף אתם ידעתם היטב כי יום יהוה כגנב בלילה כן בוא יבוא:

3 Pois que, quando disserem: Há paz e segurança; então lhes sobrevirá repentina destruição, como as dores de parto àquela que está grávida; e de modo nenhum escaparão.

3 כי בעת אמרם שלום ושלוה יבא עליהם השבר פתאם כחבלים על ההרה ולא יוכלו להמלט:

4 Mas vós, irmãos, já não estais em trevas, para que aquele dia vos surpreenda como um ladrão;

אבל אתם אחי אינכם בחשך שישיג אתכם היום כגנב: 4

5 Porque todos vós sois filhos da luz e filhos do dia; nós não somos da noite nem das trevas.

אתם כלכם בני האור ובני היום לא בני הלילה אנחנו ולא בני החשך: 5

6 Não durmamos pois, como os demais, mas vigiemos, e sejamos sóbrios,

לכן אל נא נרדם כמו האחרים כי אם נשקד ונגזר: 6

7 Porque os que dormem dormem de noite, e os que se embebedam, embebedam-se de noite.

כי הנרדמים הם בלילה נרדמים והמשתכרים משתכרים בלילה: 7

8 Mas nós, que somos do dia, sejamos sóbrios, vestindo-nos da couraça da fé e da caridade, e tendo por capacete a esperança da salvação.

ואנחנו בני היום ננזרה נא ונלבש את שריון האמונה והאהבה וככובע 8
את תקות הישועה:

9 Porque Deus não nos destinou para a ira, mas para a aquisição da salvação, por nosso Senhor Jesus Cristo.

יען אשר לא יעדנו האלהים לחרון כי אם לנחל את הישועה על ידי 9
אדנינו ישוע המשיח:

10 Que morreu por nós, para que, quer vigiemos, quer durmamos, vivamos juntamente com êle.

אשר מת בעדנו למען אם נשקד ואם נישן חיה נחיה עמו יחד: 10

11 Pelo que exortai-vos uns aos outros e edificai-vos uns aos outros, como também o fazeis.

11 על כן נחמו זה את זה ובנו איש את אחיו כאשר גם עשיתם:

12 E rogamo-vos, irmãos, que reconheçais os que trabalham entre vós e que presidem sobre vós no Senhor, e vos admoestam;

12 והננו מבקשים מכם אחי להכיר את העמלים בכם ואשר הם נצבים עליכם באדון ומוכיחים אתכם:

13 E que os tenhais em grande estima e amor, por causa da sua obra. Tende paz entre vós.

13 אשר תנהגו בם כבוד עד למעלה באהבה למען פעלתם ויהי שלום ביניכם:

14 Rogamo-vos também, irmãos, que admoesteis os desordeiros, consoleis os de pouco ânimo, sustenteis os fracos, e sejais pacientes para com todos.

14 והננו מזהירים אתכם אחי הוכיחו את הסוררים אמצו את רכי הלבב תמכו את החלשים והאריכו רוח אל כל אדם:

15 Vede que ninguém dê a outrem mal por mal, mas segui sempre o bem, tanto uns para com os outros, como para com todos.

15 וראו פן ישלם איש לאיש רעה תחת רעה כי אם רדפו בכל עת את הטוב הן לאיש איש מכם הן לכל אדם:

16 Regozijai-vos sempre.

16 היו שמחים בכל עת:

17 Orai sem cessar.

17 התמידו בתפלה:

18 Em tudo dai graças; porque esta é a vontade de Deus em Cristo Jesus para convosco.

18 הודו על הכל כי זה רצון האלהים אליכם במשיח ישוע:

19 Não extingais o Espírito.

19 את הרוח לא תכבו:

20 Não desprezeis as profecias;

20 את הנבואות לא תמאסו:

21 Examinai tudo. Retende o bem;

21 בחנו כל דבר ובטוב אחזו:

22 Abstende-vos de toda a aparência do mal.

22 התרחקו מכל הדומה לרע:

23 E o mesmo Deus de paz vos santifique em tudo; e todo o vosso espírito e alma, e corpo, sejam plenamente conservados irrepreensíveis para a vinda de nosso Senhor Jesus Cristo.

23 והוא אלהי השלום יקדש אתכם קדשה שלמה וכל רוחכם ונפשכם וגופכם ישמר תמים בבוא אדנינו ישוע המשיח:

24 Fiel é o que vos chama, o qual também o fará.

24 נאמן הקורא אתכם אשר גם יעשה:

25 Irmãos, orai por nós.

25 אחי התפללו בעדנו:

26 Saudai a todos os irmãos em ósculo santo.

26 שאלו לשלום כל האחים בנשיקה הקדשה:

27 Pelo Senhor vos conjuro que esta epístola seja lida a todos os santos irmãos.

27 הנני משביעכם באדון שתקרא האגרת הזאת באזני כל האחים הקדשים:

28 A graça de nosso Senhor Jesus Cristo seja convosco. Amen.

28 חסד ישוע המשיח אדנינו עמכם אמן:

II Tessalonicenses

II Tessalonicenses 1

1 PAULO, e Silvano, e Timóteo, à igreja dos tessalonicenses, em Deus nosso Pai e no Senhor Jesus Cristo:

1 פולוס וסלונוס וטימותיוס אל קהלת התסלוניקים באלהים אבינו ובאדנינו ישוע המשיח:

2 Graça e paz a vós da parte de Deus nosso Pai, e da do Senhor Jesus Cristo.

2 חסד לכם ושלום מאת אלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח:

3 Sempre devemos, irmãos, dar graças a Deus por vós, como é de razão, porque a vossa fé cresce muitíssimo e a caridade de cada um de vós abunda de uns para com os outros,

3 חיבים אנחנו להודות בכל עת לאלהים עליכם אחי כראוי כי אמונתכם
גדלה מאד ורבה אהבת כלכם איש לרעהו:

4 De maneira que nós mesmos nos gloriamos de vós nas igrejas de Deus por causa da vossa paciência e fé, e em todas as vossas perseguições e aflições que suportais;

4 עד כי נתהלל בכם אף אנחנו בקהלות אלהים על סבלנותכם ועל
אמונתכם בכל הרדיפות ובכל הלחץ אשר סבלתם:

5 Prova clara do justo juízo de Deus, para que sejais havidos por dignos do reino de Deus, pelo qual também padeceis;

5 לאות צדקת משפט אלהים למען תמצאו ראוים למלכות האלהים אשר
בעבורה גם תענו:

6 Se de facto é justo diante de Deus que dê em paga tribulação aos que vos atribulam,

6 באשר צדיק האלהים לגמל לחץ ללחציכם:

7 E a vós, que sois atribulados, descanso connosco quando se manifestar o Senhor Jesus desde o céu com os anjos do seu poder,

7 ולכם הנלחצים רוחה אתנו יחד בהגלות האדון ישוע מן השמים עם
מלאכי עזו:

8 Como labareda de fogo, tomando vingança dos que não conhecem a Deus e dos que não obedecem ao evangelho de nosso Senhor Jesus Cristo;

8 באש להבה להשיב נקם לאשר לא ידעו את האלהים ולא שמעו לבשורת
אדנינו ישוע המשיח:

9 Os quais por castigo padecerão eterna perdição, ante a face do Senhor e a glória do seu poder,

9 אשר ישאו משפט אבדן עולם מאת פני האדון ומהדר גאונו:

10 Quando vier para ser glorificado nos seus santos, e para se fazer admirável naquele dia em todos os que crêem (porquanto o nosso testemunho foi crido entre vós).

10 בבאו ביום ההוא להכבד בקדשיו ולהתפלא בכל המאמינים כי האמנתם לעדותנו אליכם:

11 Pelo que também rogamos sempre por vós, para que o nosso Deus vos faça dignos da sua vocação, e cumpra todo o desejo da sua bondade, e a obra da fé com poder;

11 לכן גם נתפלל בעדכם בכל עת אשר יתן אתכם אלהינו ראוים אל אשר אתם מקראים וימלא בעז כל חפצכם בטוב וכל מעשה אמונתכם:

12 Para que o nome de nosso Senhor Jesus Cristo seja em vós glorificado, e vós nele, segundo a graça de nosso Deus e do Senhor Jesus Cristo.

12 למען יכבד בכם שם ישוע אדנינו ואתם תכבדו בו על פי חסד אלהינו ואדנינו ישוע המשיח:

II Tessalonicenses 2

1 ORA, irmãos, rogamo-vos, pela vinda de nosso Senhor Jesus Cristo, e pela nossa reunião com ele,

1 והננו מבקשים מכם אחי על אדות ביאת אדנינו ישוע המשיח ואסיפתנו אליו:

2 Que não vos movais facilmente do vosso entendimento, nem vos perturbeis, quer por espírito, quer por palavra, quer por epístola, como de nós, como se o dia de Cristo estivesse já perto.

2 אשר לא תטרף דעתכם פתאם ואשר לא תבהלו לא ברוח ולא בדבור ולא באגרת כמו שלוחה מאתנו כאלו הגיע יום המשיח:

3 Ninguém de maneira alguma vos engane; porque não será
assim sem que antes venha a apostasia, e se manifeste o
homem do pecado, o filho da perdição;

3 אל יתעה אתכם איש בשום אופן כי לא יבא בטרם יהיה בראשונה המרד
ונגלה איש החטאה בן האבדון:

4 O qual se opõe, e se levanta contra tudo o que se chama Deus,
ou se adora; de sorte que se assentará, como Deus, no templo
de Deus, querendo parecer Deus.

4 המתקומם והמתרומם על כל הנקרא אל או עבודה עד כי גם ישב
בהיכל האלהים כאלהים ומראה את עצמו כי אלהים הוא:

5 Não vos lembrais de que estas coisas vos dizia quando ainda
estava convosco?

5 הלא תזכרו כי בעוד היותי אתכם דברתי אלה אליכם:

6 E agora vós sabeis o que o detém, para que a seu próprio
tempo seja manifestado.

6 ועתה ידעתם מה שימנעהו מלהגלות בעתו:

7 Porque já o mistério da injustiça opera; somente há um que
agora resiste até que do meio seja tirado;

7 כי סוד הרשע כבר החל לפעל רק שיוסר מתוך המנע עד כה:

8 E então será revelado o iníquo, a quem o Senhor desfará pelo
assopro da sua boca, e aniquilará pelo esplendor da sua vinda;

8 ואז יגלה הרשע אשר ימיתנו האדון ברוח שפתיו וישביתנו בהופעת
ביאתו:

9 A esse cuja vinda é segundo a eficácia de Satanás, com todo o
poder e sinais e prodígios de mentira,

את אשר יבוא כחזקת השטן ברב כח ובאתות ובמופתי שקר: 9

10 E com todo o engano da injustiça para os que perecem, porque não receberam o amor da verdade para se salvarem.

10 ובכל מרמת און באבדים תחת אשר לא קבלו את אהבת האמת
להושע:

11 E por isso Deus lhes enviará a operação do erro, para que creiam a mentira;

ובעבור זאת ישלח להם האלהים מדוחי שוא להאמין בשקר: 11

12 Para que sejam julgados todos os que não creram a verdade, antes tiveram prazer na iniquidade.

למען ידונו בל אשר לא האמינו באמת כי אם רצו בעולה: 12

13 Mas devemos sempre dar graças a Deus por vós, irmãos amados do Senhor, por vos ter Deus elegido desde o princípio para a salvação, em santificação do Espírito, e fé da verdade.

13 אבל אנחנו חיבים להודות לאלהים בכל עת בעבורכם אחי חביבי
האדון אשר האלהים בחר בכם מראשית לישועה בקדוש הרוח ובאמונת
האמת:

14 Para o que pelo nosso evangelho vos chamou, para alcançardes a glória de nosso Senhor Jesus Cristo.

לזאת קרא אתכם בבשורתנו לנחלת כבוד אדנינו ישוע המשיח: 14

15 Então, irmãos, estai firmes e retende as tradições que vos foram ensinadas, seja por palavra, seja por epístola nossa.

לכן אחי עמדו והחזיקו בקבלות אשר למדתם אם בדברנו אם באגרתנו: 15

16 E o próprio nosso Senhor Jesus Cristo nosso Deus e Pai, que nos amou, e em graça nos deu uma eterna consolação e boa esperança,

16 והוא אדנינו ישוע המשיח ואלהינו אבינו אשר אהב אתנו ויתן לנו בחסדו נחמת עולם ותקוה טובה:

17 Console os vossos corações, e vos conforte em toda a boa palavra e obra.

17 הוא ינחם את לבבכם ויכונן אתכם בכל דבר ומעשה טוב:

II Tessalonicenses 3

1 NO demais, irmãos, rogai por nós, para que a palavra do Senhor tenha livre curso e seja glorificada, como também o é entre vós;

1 ועוד אחי התפללו בעדנו אשר ירוץ דבר יהוה ויכבד כמו גם בקרבכם:

2 E para que sejamos livres de homens dissolutos e maus; porque a fé não é de todos.

2 ואשר ננצל מן האנשים התעים והרעים כי לא לכל אדם האמונה:

3 Mas fiel é o Senhor, que vos confortará, e guardará do maligno.

3 אבל נאמן הוא האדון אשר יחזק אתכם וישמרכם מן הרע:

4 E confiamos de vós no Senhor que não só fazeis, como fareis o que vos mandamos.

4 ואנחנו בטוחים עליכם באדנינו כי תעשו וגם תוסיפו לעשות את אשר נצוה:

5 Ora o Senhor encaminhe os vossos corações na caridade de Deus, e na paciência de Cristo.

5 והאדון הוא יישר את לבבכם לאהבת האלהים ולסבלנות המשיח:

6 Mandamo-vos, porém, irmãos, em nome de nosso Senhor Jesus Cristo, que vos aparteis de todo o irmão que andar desordenadamente, e não segundo a tradição que de nós recebeu.

6 והננו מצוים אתכם אחים בשם אדנינו ישוע המשיח אשר תבדלו מכל אח מעקש דרכיו ואיננו מתהלך על פי הקבלה אשר קבל מאתנו:

7 Porque vós mesmos sabeis como convém imitar-nos, pois que não nos houvemos desordenadamente entre vós.

7 הלא ידעתם אף אתם איך עליכם להתהלך כמנו כי לא נהגנו דרך מעות בתוככם:

8 Nem de graça comemos o pão de homem algum, mas com trabalho e fadiga, trabalhando noite e dia, para não sermos pesados a nenhum de vós.

8 גם לא אכלנו לחם איש חנם כי ביגיעה ותלאה לילה ויומם היינו עמלים לבלתי היות לאיש מכם למשא:

9 Não porque não tivéssemos autoridade, mas para vos dar em nós mesmos exemplo, para nos imitardes.

9 לא בעבור שאין לנו הרשות לזאת כי אם לתת אתנו לכם למופת ללכת בעקבותינו:

10 Porque, quando ainda estávamos convosco, vos mandámos isto, que, se alguém não quiser trabalhar, não coma também.

10 כי גם בהיותנו אצלכם צוינו אתכם לאמר מי שלא ירצה לעבד גם אכול לא יאכל:

11 Porquanto ouvimos que alguns entre vós andam desordenadamente, não trabalhando, antes fazendo coisas vãs.

11 כי שמענו שיש בכם אנשים המעקשים את דרכיהם ואינם עבדים
מאומה ומבלים ימיהם בהבלים:

12 A esses tais, porém, mandamos, e exortamos por nosso
Senhor Jesus Cristo, que, trabalhando com sossego, comam o
seu próprio pão.

12 ואנשים כאלה נצוה אותם ונבקש מהם באדנינו ישוע המשיח לעבד
בנחת למען יאכלו את לחמם:

13 E vós, irmãos, não vos canseis de fazer bem.

13 ואתם אחי אל תלאו בעשות הטוב:

14 Mas, se alguém não obedecer à nossa palavra por esta carta,
notai o tal, e não vos mistureis com êle, para que se envergonhe.

14 ואם לא ישמע איש אל דברנו באגרת הזאת אתו תרשמו לכם ואל
תתערבו עמו למען יבוש:

15 Todavia não o tenhais como inimigo, mas admoestai-o como
irmão.

15 אך לא כאיב תחשבהו כי אם תוכיחהו כאח:

16 Ora o mesmo Senhor da paz vos dê sempre paz de toda a
maneira. O Senhor seja com todos vós.

16 והוא אדון השלום הוא יתן לכם את השלום תמיד ובכל פנים. יהי
האדון עם כלכם:

17 Saudação da minha própria mão, de mim, Paulo, que é o sinal
em todas as epístolas: assim escrevo.

17 שאלת השלום מידי אני פולוס והיא האות בכל האגרות כן אנכי כתב :

18 A graça de nosso Senhor Jesus Cristo seja com todos vós.
Amen.

18 חסד ישוע המשיח אדונינו עם כלכם אמן:

I Timóteo

I Timóteo 1

1 PAULO, apóstolo de Jesus Cristo segundo o mandado de Deus, nosso Salvador, e do Senhor Jesus Cristo, esperança nossa,

1 פולוס שליח ישוע המשיח כמצות האלהים מושיענו והאדון ישוע המשיח תקותנו:

2 A Timóteo meu verdadeiro filho na fé: graça, misericórdia e paz da parte de Deus nosso Pai e de Cristo Jesus, nosso Senhor.

2 אל טימותיוס בנו האמתי באמונה חסד ורחמים ושלום מאת אלהים אבינו והמשיח ישוע אדנינו:

3 Como te roguei, quando parti para a Macedónia, que ficasses em Éfeso, para advertires a alguns, que não ensinem outra doutrina,

3 הנה בלכתי למקדוניא בקשתי ממך לשבת באפסוס למען תזהיר מקצת אנשים שלא יורו תורה זרה:

4 Nem se dêem a fábulas ou a genealogias intermináveis, que mais produzem questões do que edificação de Deus, que consiste na fé; assim, o faço agora.

4 ולא ישימו לבם להגדות וללמודי תולדות אין קץ המביאים יותר לשאלות מלבנות בית אלהים באמונה:

5 Ora o fim do mandamento é a caridade de um coração puro, e de uma boa consciência, e de uma fé não fingida:

5 כי תכלית המצוה היא האהבה בלב טהור וברוח טובה ובאמונה לא צבועה:

6 Do que desviando-se alguns, se entregaram a vãs contendas;

6 יש אשר תעו ממנה ויפנו אחרי למודי תהו:

7 Querendo ser doutores da lei, e não entendendo nem o que dizem, nem o que afirmam.

7 בחשבם להיות מורי תורה ואינם מבינים מה הם אמרים ומה הם מחליטים:

8 Sabemos, porém, que a lei é boa, se alguém dela usa legitimamente;

8 אבל ידענו כי התורה טובה היא אם יתנהג בה האדם כתורה:

9 Sabendo isto, que a lei não é feita para o justo, mas para os injustos e obstinados, para os ímpios e pecadores, para os profanos e irreligiosos, para os parricidas e matricidas, para os homicidas,

9 בדעתו זאת כי חק לא הושם בעבור הצדיק אלא בעבור הסוררים והמרדים הרשעים והחטאים עשי זמה ונבלה מכי אב ומכי אם ומרצחים:

10 Para os devassos, para os sodomitas, para os roubadores de homens, para os mentirosos, para as perjuros, e para o que for contrário à sã doutrina,

10 וזנים ושכבים את זכר וגנבי נפש וכזבים ונשבעים לשקר וכל מעשה הפך מן הלקח הבריא:

11 Conforme o evangelho da glória de Deus bem-aventurado, que me foi confiado.

11 כפי בשורת כבוד האל המברך אשר פקדה עלי:

12 E dou graças ao que me tem confortado, a Cristo Jesus Senhor nosso, porque me teve por fiel, pondo-me no ministério;

12 והנני מודה לישוע המשיח אדנינו המאזרני חיל כי חשבני נאמן וישימני למשרת לו:

13 A mim, que dantes fui blasfemo, e perseguidor, e opressor; mas alcancei misericórdia, porque o fiz ignorantemente, na incredulidade.

13 אתי אשר מלפנים הייתי מגדף ומרדף ומחרף אבל רחמתי כי עשיתי מבלי דעת באין אמונה:

14 E a graça de nosso Senhor superabundou com a fé e amor que há em Jesus Cristo.

14 ויגדל עלי במאד מאד חסד אדנינו עם האמונה והאהבה במשיח ישוע:

15 Esta é uma palavra fiel, e digna de toda a aceitação, que Cristo Jesus veio ao mundo, para salvar os pecadores, dos quais eu sou o principal.

15 נאמן הדבר וראוי להתקבל על כל כי המשיח ישוע בא לעולם להושיע את החטאים אשר אנכי הגדול בהם:

16 Mas por isso alcancei misericórdia, para que em mim, que sou o principal, Jesus Cristo mostrasse toda a sua longanimidade, para exemplo dos que haviam de crer nele para a vida eterna.

16 ובעבור זאת רחמתי למען אשר יראה ישוע המשיח בי בראשונה את כל
ארך רוחו להיותי למופת לכל אשר יבאו להאמין בו לחיי עולם:

17 Ora ao Rei dos séculos, imortal, invisível, ao único Deus seja honra e glória para todo o sempre. Amen.

17 ולמלך עולמים לאלהים הקים לעד והנעלם מעין והחכם לבדו לו
הכבוד וההדר לעולמי עולמים אמן:

18 Este mandamento te dou, meu filho Timóteo, que, segundo as profecias que houve acerca de ti, milites por elas boa milícia;

18 את המצוה הזאת אני מצוך בני טימותיוס כפי הנבואות הקדמות עליך
שתלחם לפיהן המלחמה הטובה:

19 Conservando a fé, e a boa consciência, rejeitando a qual alguns fizeram naufrágio na fé.

19 לאחז באמונה וברוח הטובה אשר יש מאסים בה ותשבר אנית
אמונתם:

20 E entre esses foram Himeneu e Alexandre, os quais entreguei a Satanás, para que aprendam a não blasfemar.

20 ומהם הומניוס ואלכסנדר אשר מסרתים לשטן למען יוסרו לבלתי גדף
עוד:

I Timóteo 2

1 ADMOESTO-TE pois, antes de tudo, que se façam deprecações, orações, intercessões, e acções de graças por todos os homens;

1 ועתה קדם כל דבר אבקשה מכם לשאת תפלות ותחנונים ובקשות
ותודות בעד כל בני אדם:

2 Pelos reis, e por todos os que estão em eminência, para que tenhamos uma vida quieta e sossegada, em toda a piedade e honestidade.

2 בעד המלכים וכל השליטים למען נחיה חיי השקט ובטח בכל חסידות
וישר:

3 Porque isto é bom e agradável diante de Deus nosso Salvador,

3 כי כן טוב ורצוי בעיני אלהים מושיענו:

4 Que quer que todos os homens se salvem, e venham ao conhecimento da verdade.

4 אשר חפצו שיושעו כל בני האדם ויגיעו להכרת האמת:

5 Porque há um só Deus, e um só Mediador entre Deus e os homens, Jesus Cristo homem,

5 כי אחד הוא האלהים ואחד הוא העמד בין אלהים ובין בני אדם הוא בן
אדם המשיח ישוע:

6 O qual se deu a si mesmo em preço de redenção por todos, para servir de testemunho a seu tempo.

6 אשר נתן את נפשו כפר בעד כל וזאת העדות הבאה בעתה:

7 Para o que (digo a verdade em Cristo, não minto) fui constituído pregador, e apóstolo, e doutor dos gentios na fé e na verdade.

7 אשר אני הפקדתי לה לכרוז ולשליח אמת אני אמר במשיח ולא אשקר
מורה הגוים באמונה ובאמת:

8 Quero pois que os homens orem em todo o lugar, levantando mãos santas, sem ira nem contenda.

8 לכן רצוני שיתפללו האנשים בכל מקום וישאו ידיהם קדש בלי כעס ומדון:

9 Que do mesmo modo as mulheres se ataviem em traje honesto, com pudor e modéstia, não com tranças, ou com ouro, ou pérolas, ou vestidos preciosos,

9 וכן גם הנשים תתיפינה בתלבשת נאה עם בשת פנים וצניעות לא במחלפות הראש לא בזהב לא בפנינים ולא במלבושים יקרים:

10 Mas (como convém a mulheres que fazem profissão de servir a Deus) com boas obras.

10 אלא כמו שהוא הגון לנשים אשר בחרו להן יראת אלהים במעשים טובים:

11 A mulher aprenda em silêncio, com toda a sujeição;

11 האשה תלמד דומם בכל הכנעה:

12 Não permito, porém, que a mulher ensine, nem use de autoridade sobre o marido, mas que esteja em silêncio.

12 ואינני נתן רשות לאשה ללמד אף לא להתנשא על האיש אלא תדום:

13 Porque primeiro foi formado Adão, depois Eva.

13 כי אדם נוצר בראשונה ואחריו חוה:

14 E Adão não foi enganado, mas a mulher, sendo enganada, caiu em transgressão.

14 ואדם לא נפתה כי האשה שמעה לקול המשיא ותבא לידי עברה:

15 Salvar-se-á, porém, dando à luz na fé, na caridade e na santificação.

15 אבל תושע בלדתה בנים אם תעמדנה באמונה ובאהבה ובקדשה עם הצניעות:

I Timóteo 3

1 ESTA é uma palavra fiel: se alguém deseja o episcopado, excelente obra deseja.

1 אמת הדבר איש כי יבקש לו פקידות הוא מתאוה מעשה טוב:

2 Convém pois que o bispo seja irrepreensível, marido de uma mulher, vigilante, sério, honesto, hospitaleiro, apto para ensinar;

2 ופקיד העדה צריך להיות איש אשר אין בו דפי בעל אשה אחת משל ברוחו צנוע ונחמד לבריות מכניס ארחים ומבין ללמד ולא אהב יין ולא נוח להכות ולא בצע בצע רע:

3 Não dado ao vinho, não espancador, não cobiçoso de torpe ganância, mas moderado, não contencioso, não avarento;

3 כי אם דן לכף זכות ולא בעל קטטה ולא אהב כסף:

4 Que governe bem a sua própria casa, tendo seus filhos em sujeição, com toda a modéstia;

4 ויהי מנהיג את ביתו בטוב ומדריך את בניו למשמעתו בכל הישר:

5 (Porque, se alguém não sabe governar a sua própria casa, terá cuidado da igreja de Deus?)

5 כי אם לא ידע איש להנהיג את ביתו איככה יוכל לדאג לעדת אלהים:

6 Não neófito, para que, ensoberbecendo-se, não caia na condenação do diabo.

6 ואל יהי תלמיד הדש למען לא ירהב לבו ויפל בדין המשטין:

7 Convém também que tenha bom testemunho dos que estão de fora, para que não caia em afronta, e no laço do diabo.

7 והוא גם צריך לשם טוב בפי אלה אשר בחוץ פן יפל בחרפה ובמוקש המשטין:

8 Da mesma sorte os diáconos sejam honestos, não de língua dobre, não dados a muito vinho, não cobiçosos de torpe ganância;

8 וכן גם השמשים יהיו ישרים ולא מחליקי לשון ולא אהבים סבא יין ולא נטים אחרי בצע רע:

9 Guardando o mistério da fé em uma pura consciência.

9 כי אם ישמרו את סוד האמונה ברוח טהורה:

10 E também estes sejam primeiro provados, depois sirvam, se forem irrepreensíveis.

10 וגם אלה יבחנו בראשונה ואחר כן ישמשו אם אין בהם דפי:

11 Da mesma sorte as mulheres sejam honestas, não maldizentes, sóbrias e fieis em tudo.

11 וככה הנשים תהיינה ישרות ולא מלשינות משלות ברוחן ונאמנות בכל:

12 Os diáconos sejam maridos de uma mulher, e governem bem a seus filhos e suas próprias casas.

12 השמשים יהיו כל אחד בעל אשה אחת ומנהלים בטוב את בניהם ואת בתיהם:

13 Porque os que servirem bem como diáconos, adquirirão para si uma boa posição, e muita confiança na fé que há em Cristo Jesus.

13 כי המשמשים היטב יקנו לעצמם מעלה טובה ובטחון רב באמונת
המשיח ישוע:

14 Escrevo-te estas coisas, esperando ir ver-te bem depressa;

14 זאת אני כתב אליך ואקוה לבא אליך במהרה:

15 Mas, se tardar, para que saibas como convém andar na casa de Deus, que é a igreja do Deus vivo, a coluna e firmeza da verdade.

15 ואם אחר הנה תדע איך להתנהג בבית האלהים שהיא עדת אלהים
חיים עמוד האמת ומכונה:

16 E sem dúvida alguma grande é o mistério da piedade: Aquele que se manifestou em carne, foi justificado em espírito, visto dos anjos, pregado aos gentios, crido no mundo, e recebido acima na glória.

16 ובודי גדול סוד החסידות אלהים נגלה בבשר נצדק ברוח נראה
למלאכים הגד בגוים נתקבל באמונה בעולם נעלה בכבוד:

I Timóteo 4

1 MAS o Espírito expressamente diz que nos últimos tempos apostatarão alguns da fé, dando ouvidos a espíritos enganadores, e a doutrinas de demónios;

1 אבל הרוח אמר בפרוש כי באחרית הימים יהיו אנשים אשר יסורו מן
האמונה בפנותם אל הרוחות המטעות ואל תורת השדים:

2 Pela hipocrisia de homens que falam mentiras, tendo cauterizada a sua própria consciência;

2 דברי שקרים בחנפה ונכוים הם במדעת:

3 Proibindo o casamento, e ordenando a abstinência dos manjares que Deus criou para os fiéis, e para os que conhecem a verdade, a fim de usarem deles com acções de graças;

3 אסרים לקחת אשה ומנעים ממיני מאכל אשר בראם האלהים שיאכלות בתודה המאמינים וידעי האמת:

4 Porque toda a criatura de Deus é boa, e não há nada que rejeitar, sendo recebido com acções de graças.

4 כי כל בריאת אלהים טובה היא ואין דבר משקץ אם יאכל בתודה:

5 Porque pela palavra de Deus e pela oração é santificada.

5 כי יקדש בדבר אלהים ובתפלה:

6 Propondo estas coisas aos irmãos, serás bom ministro de Jesus Cristo, criado com as palavras da fé e da boa doutrina que tens seguido.

6 אם תשים כזאת לפני אחיך משרת טוב תהיה לישוע המשיח מגדל בדברי האמונה ובלקח הטוב אשר דבקת אחריו:

7 Mas rejeita as fábulas profanas e de velhas, e exercita-te a ti mesmo em piedade.

7 אך התרחק מהגדות פסולות ובלות והרגל עצמך בחסידות:

8 Porque o exercício corporal para pouco aproveita, mas a piedade para tudo é proveitosa, tendo a promessa da vida presente e da que há de vir.

8 כי הרגל הגוף יועיל מעט אבל החסידות תועיל לכל דבר ויש לה הבטחת חיי העולם הזה והעולם הבא:

9 Esta palavra é fiel e digna de toda a aceitação.

9 נאמן הדבר הזה וראוי על כל להתקבל:

10 Porque para isto trabalhamos e lutamos, pois esperamos no Deus vivo, que é o salvador de todos os homens, principalmente dos fiéis.

10 כי לזאת אנחנו גם יגעים גם נעלבים על אשר הוחלנו לאלהים חיים שהוא המושיע לכל האדם וביותר למאמינים:

11 Manda estas coisas e ensina-as.

11 את זאת תצוה ותלמד:

12 Ninguém despreze a tua mocidade: mas sê o exemplo dos fiéis, na palavra, no trato, na caridade, no espírito, na fé, na pureza.

12 אל יבוז איש את בחורותיך אך היה מופת למאמינים בדבור במעשה באהבה ברוח באמונה ובטהרה:

13 Persiste em ler, exortar e ensinar, até que eu vá.

13 והיה שקוד לקרות ולהוכיח ולהורת עד כי אבוא:

14 Não desprezes o dom que há em ti, o qual te foi dado por profecia, com a imposição das mãos do presbitério.

14 ואל תקל בעיניך מתנת החסד אשר בך הנתונה לך בנבואה עם סמיכת ידי הזקנים:

15 Medita estas coisas; ocupa-te nelas, para que o teu aproveitamento seja manifesto a todos.

15 לאלה תשית לבך ובהם היה למען תראה הצלחתך לכל:

16 Tem cuidado de ti mesmo e da doutrina: persevera nestas coisas; porque, fazendo isto, te salvarás, tanto a ti mesmo como aos que te ouvem.

16 שית לבך לנפשך ולהוראה והחזק בזה כי בעשותך כן תושיע את נפשך
ואת נפש השמעים אליך:

I Timóteo 5

1 NÃO repreendas asperamente os anciãos, mas admoesta-os como a pais, aos mancebos como a irmãos.

1 אל תגער בזקן כי אם תזהירנו כאב לך ואת הצעירים כאחים:

2 Às mulheres idosas, como a mães, às moças, como a irmãs, em toda a pureza.

2 את הזקנות כאמות ואת הצעירות כאחיות ובכל טהרה:

3 Honra as viúvas que verdadeiramente são viúvas.

3 כבד את האלמנות אשר באמת אלמנות הנה:

4 Mas, se alguma viúva tiver filhos, ou netos, aprendam primeiro a exercer piedade para com a sua própria família, e a recompensar seus pais; porque isto é bom e agradável diante de Deus.

4 וכי יהיו לאלמנה בנים או בני בנים הם ילמדו לראשונה לעשות חסד עם
ביתם ולשלם גמול לאבותם כי זה הוא טוב ורצוי לפני האלהים:

5 Ora a que é verdadeiramente viúva e desamparada espera em Deus, e persevera de noite e de dia em rogos e orações;

5 אבל האלמנה באמת אשר נשארה יחידה שמה אלהים מבטחה
ומתמדת בתפלות ובתחנות לילה ויומם:

6 Mas a que vive em deleites, vivendo está morta.

6 אך המענגה מתה היא בחייה:

7 Manda, pois, estas coisas, para que elas sejam irrepreensíveis.

7 וזאת תצוה למען תהיינה בלא דפי:

8 Mas, se alguém não tem cuidado dos seus, e principalmente dos da sua família, negou a fé, e é pior do que o infiel.

8 אבל מי שלא יפרנס את קרוביו וביותר את בני ביתו כפר באמונה והוא גרוע מאשר איננו מאמין:

9 Nunca seja inscrita viúva com menos de sessenta anos, e só a que tenha sido mulher de um só marido;

9 אלמנה אל תבחר זולתי בת ששים שנה ואשר היתה אשת איש אחד:

10 Tendo testemunho de boas obras se criou os filhos, se exercitou hospitalidade, se lavou os pés aos santos, se socorreu os aflitos, se praticou toda a boa obra.

10 ויש לה עדות על מעשיה הטובים שגדלה בנים והכניסה ארחים ירחצה את רגלי הקדשים ותמכה את העשוקים ורדפה כל מעשה טוב:

11 Mas não admitas as viúvas mais novas, porque quando se tornam levianas contra Cristo, querem casar-se;

11 אבל האלמנות הצעירות אל תקבל כי בהטות יצרן את לבן מן המשיח חשקות הן להיות לאיש:

12 Tendo já a sua condenação por haverem aniquilado a primeira fé.

12 ודינן עליהן כי בגדו באמונתן הראשונה:

13 E, além disto, aprendem também a andar ociosas de casa em casa; e não só ociosas, mas também paroleiras e curiosas, falando o que não convém.

13 ועוד בהיותן עצלות למדו לשוטט מבית לבית ולא לבד עצלות כי אף מפטפטות ורדפות אחר חדשות ומדברות את אשר לא יתכן:

14 Quero pois que as que são moças se casem, gerem filhos, governem a casa, e não dêem ocasião ao adversário de maldizer.

14 על כן רצוני כי הצעירות תהיינה לאיש ללדת בנים ולהנהיג את בתיהן ולא לתת לאיב תאנה לחרף׃

15 Porque já algumas se desviaram, indo após Satanás.

15 כי יש מהן אשר כבר סרו אחרי השטן׃

16 Se algum crente ou alguma crente tem viúvas, socorra-as, e não se sobrecarregue a igreja, para que se possam sustentar as que deveras são viúvas.

16 בן אמונה או בת אמונה שיש להם אלמנות יעזרו אתן ולא תהיינה למשא על הקהל כדי שיוכל להספיק לאלה אשר הנה אלמנות באמת׃

17 Os presbíteros que governam bem sejam estimados por dignos de duplicada honra, principalmente os que trabalham na palavra e na doutrina.

17 הזקנים המיטיבים לנהל ראוים הם למשנה כבוד וביותר העמלים בדבר ובהוראה׃

18 Porque diz a Escritura: Não ligarás a boca ao boi que debulha. E: Digno é o obreiro do seu salário.

18 כי הכתוב אמר לא תחסם שור בדישו ועוד נאמר הפעל שוה בשכרו׃

19 Não aceites acusação contra o presbítero senão com duas ou três testemunhas.

19 אל תקבל שטנה על הזקן בלתי אם על פי שנים או שלשה עדים׃

20 Aos que pecarem, repreende-os na presença de todos, para que também os outros tenham temor.

20 את החטאים תוכיח בפני כל למען ייראו גם האחרים׃

21 Conjuro-te diante de Deus, e do Senhor Jesus Cristo, e dos anjos eleitos, que sem prevenção guardes estas coisas, nada fazendo por parcialidade.

21 הנני מעיד בך נגד האלהים ואדנינו ישוע המשיח ונגד בחירי המלאכים אשר שמור תשמר את זאת בלי משפט נמהר ולא תעשה דבר במשא פנים׃

22 A ninguém imponhas precipitadamente as mãos, nem participes dos pecados alheios: conserva-te a ti mesmo puro.

22 אל תהי נמהר בסמיכת ידיך על אדם ולא תשתתף לחטאת אחרים שמר את נפשך בטהרה׃

23 Não bebas mais água só, mas usa de um pouco de vinho, por causa do teu estômago e das tuas frequentes enfermidades.

23 אל תרבה לשתות עוד מים כי אם קח מעט יין בעבור בטנך ואשר פעמים רבות חלה אתה׃

24 Os pecados de alguns homens são manifestos precedendo o juízo; e em alguns manifestam-se depois.

24 יש בני אדם אשר חטאתיהם גלויות ומקדימות לדין ויש מהם אשר הנה הלכות אחריהם׃

25 Assim mesmo também as boas obras são manifestas, e as que são doutra maneira não podem ocultar-se.

25 וככה גם המעשים הטובים גלוים המה ואשר אינם כן לא יוכלו להסתר׃

I Timóteo 6

1 TODOS os servos que estão debaixo do jugo estimem a seus senhores por dignos de toda a honra, para que o nome de Deus e a doutrina não sejam blasfemados.

1 כל אשר הם תחת על העבדות יחשבו את אדניהם ראוים לכל כבוד
למען לא יחלל שם האלהים והלקח:

2 E os que têm senhores crentes não os desprezem, por serem irmãos; antes os sirvam melhor, porque eles, que participam do benefício, são crentes e amados. Isto ensina e exorta.

2 ואלה אשר אדניהם בני אמונה אל יקלו אתם על היותם אחים כי אם
יעבדום ביותר בעבור כי מאמינים ואהובים הם המשתדלים לגמל חסד
את זאת תלמד ותצוה:

3 Se alguém ensina alguma outra doutrina, e se não conforma com as sãs palavras de nosso Senhor Jesus Cristo, e com a doutrina que é segundo a piedade,

3 האיש אשר יורה תורה אחרת ולא יעמד בדברים הבריאים של אדנינו
ישוע המשיח ובלקח החסידות:

4 É soberbo, e nada sabe, mas delira acerca de questões e contendas de palavras, das quais nascem invejas, porfias, blasfémias, ruins suspeitas,

4 נפשו עפלה ולא ידע מאומה כי אם חלה הוא בשאלות ומחלקות מלים
המביאים לידי קנאה ומריבה וגדופים וחשד רע:

5 Contendas de homens corruptos de entendimento, e privados da verdade, cuidando que a piedade seja causa de ganho: aparta-te dos tais.

5 וכוחי הבל של אנשים נשחתי דעת ומחסרי אמת השמים את החסידות
לדבר בצע סור מאנשים כאלה:

6 Mas é grande ganho a piedade com contentamento.

6 ואף אמנם יתרון גדול היא החסידות עם לב שמח בגורלו:

7 Porque nada trouxemos para este mundo, e manifesto é que nada podemos levar dele.

7 כי לא הבאנו מאומה לעולם בידוע שגם לא נוכל להוציא ממנו מאומה:

8 Tendo, porém, sustento, e com que nos cobrirmos, estejamos com isso contentes.

8 ועל כן אם יש לנו מזון וכסות נסתפקה בהם:

9 Mas os que querem ser ricos caem em tentação e em laços, e em muitas concupiscências loucas e nocivas, que submergem os homens na perdição e ruína.

9 אבל המבקשים להעשיר יפלו בנסיון ובמוקשים וברב תאות סכלות ומשחיתות המשקיעות את האדם בשחת ובאבדון:

10 Porque o amor do dinheiro é a raiz de toda a espécie de males; e nessa cobiça alguns se desviaram da fé, e se traspassaram a si mesmo com muitas dores.

10 כי שרש כל הרעות אהבת הכסף ויש אשר ערגו לו ויסורו מן האמונה ויעציבו את נפשם במכאבים רבים:

11 Mas tu, ó homem de Deus, foge destas coisas, e segue a justiça, a piedade, a fé, a caridade, a paciência, a mansidão.

11 ואתה איש האלהים ברח לך מאלה ורדף צדקה וחסידות ואמונה ואהבה וסבלנות וענוה:

12 Milita a boa milícia da fé, toma posse da vida eterna, para a qual também foste chamado, tendo já feito boa confissão diante de muitas testemunhas.

12 הלחם המלחמה הטובה של האמונה ואחז חיי עולמים אשר נקראת להם והודית הודאה יפה בפני עדים רבים:

13 Mando-te diante de Deus, que todas as coisas vivifica; e de Cristo Jesus, que diante de Pôncio Pilatos deu o testemunho de boa confissão,

13 הנני מצוך נגד האלהים המחיה את כל ונגד המשיח ישוע אשר העיד ההודאה היפה לפני פנטיוס פילטוס:

14 Que guardes este mandamento sem mácula e repreensão, até à aparição de nosso Senhor Jesus Cristo;

14 כי שמור תשמר את המצוה באין שמץ ודפי עד הופעת המשיח ישוע אדנינו:

15 A qual a seu tempo mostrará o bem-aventurado, e único poderoso Senhor, Rei dos reis e Senhor dos senhores;

15 אשר יראנה בעתה המברך והשליט לבדו מלך המלכים ואדני האדנים:

16 Aquele que tem, ele só, a imortalidade, e habita na luz inacessível; a quem nenhum dos homens viu nem pode ver, ao qual seja honra e poder sempiterno. Amen.

16 אשר הוא לבדו חי וקים והוא הדר באור נשגב ואיש לא ראהו ולא יוכל לראונו ולו הכבוד וגבורת עולמים אמן:

17 Manda aos ricos deste mundo que não sejam altivos, nem ponham a esperança na incerteza das riquezas, mas em Deus, que abundantemente nos dá todas as coisas para delas gozarmos;

17 את עשירי העולם הזה תצוה שלא ירום לבבם גם לא יבטחו בעשר הבוגד כי אם באלהים חיים המספיק לנו די והותר לשבע:

18 Que façam bem, enriqueçam em boas obras, repartam de boamente, e sejam comunicáveis;

18 ויגמלו טוב ויעשירו במעשים טובים לתת מהונם ולעזר לזולתם:

19 Que entesourem para si mesmos um bom fundamento para o futuro, para que possam alcançar a vida eterna.

19 ויאצרו להם אוצר ליסוד טוב לעתיד שישיגו את חיי העולם:

20 Ó Timóteo, guarda o depósito que te foi confiado, tendo horror aos clamores vãos e profanos e às oposições da falsamente chamada ciência,

20 אתה טימותיוס שמר את הפקדון והתרחק מדברי הבל הפסולים ומן וכוחי המדע הנקרא כן בשקר:

21 A qual professando-a alguns, se desviaram da fé. A graça seja contigo. Amen.

21 אשר יש מתפארים בו ויתעו מן האמונ. ההחסד עמך אמן

II Timóteo

II Timóteo 1

1 PAULO, apóstolo de Jesus Cristo, pela vontade de Deus, segundo a promessa da vida que está em Cristo Jesus,

1 פולוס שליח ישוע המשיח ברצון האלהים לפי הבטחת החיים אשר בישוע המשיח:

2 A Timóteo, meu amado filho: graça, misericórdia, e paz da parte de Deus Pai, e da de Cristo Jesus, Senhor nosso.

2 אל טימותיוס בנו החביב חסד ורחמים ושלום מאת אלהים אבינו ומאת המשיח ישוע אדנינו:

3 Dou graças a Deus, a quem desde os meus antepassados sirvo com uma consciência pura, de que sem cessar faço memória de ti nas minhas orações noite e dia;

3 מודה אני לאלהים אשר אני עבד אותו מימי אבותי ברוח טהורה כי תמיד אזכרך בתפלותי לילה ויומם:

4 Desejando muito ver-te, lembrando-me das tuas lágrimas, para me encher de gozo;

4 ונכספתי לראותך בזכרי את דמעותיך למען אמלא שמחה:

5 Trazendo à memória a fé não fingida que em ti há, a qual habitou primeiro em tua avó Lóide, em tua mãe Eunice, e estou certo de que também habita em ti.

5 כי באתי לזכר את אמונתך בלתי צבועה ששכנה כבר בלואיס זקנתך ובאבניקה אמך ומבטח אני כי תשכן גם בך:

6 Por cujo motivo te lembro que despertes o dom de Deus que existe em ti pela imposição das minhas mãos.

6 על כן אזכירך שתעורר את מתנת האלהים הנתונה לך בסמיכת ידי:

7 Porque Deus não nos deu o espírito de temor, mas de fortaleza, e de amor, e de moderação.

7 כי האלהים לא נתן לנו רוח אימה כי אם רוח גבורה ואהבה ומוסר:

8 Portanto não te envergonhes do testemunho de nosso Senhor, nem de mim, que sou prisioneiro seu; antes participa das aflições do evangelho segundo o poder de Deus,

8 לכן אל תבוש לא מעדות אדנינו ולא ממני אסירו כי אם תסבל הרעות גם אתה כמוני על הבשורה כפי כח האלהים:

9 Que nos salvou, e chamou com uma santa vocação; não segundo as nossas obras, mas segundo o seu próprio propósito e graça, que nos foi dada em Cristo Jesus antes dos tempos dos séculos;

9 אשר הוא הושיענו וקראנו בקריאה קדושה לא לפי מעשינו כי אם לפי עצתו וחסדו הנתן לנו במשיח ישוע לפני ימות עולם׃

10 E que é manifesta agora pela aparição de nosso Salvador Jesus Cristo, o qual aboliu a morte, e trouxe à luz a vida e a incorrupção pelo evangelho;

10 ועתה נגלה בהראות מושיענו ישוע המשיח אשר בטל את המות ויוצא לאור על ידי הבשורה את החיים ואת אשר איננו עובר׃

11 Para o que fui constituído pregador, e apóstolo, e doutor, dos gentios.

11 אשר הפקדתי להיות לה כרוז ושליח ומורה הגוים׃

12 Por cuja causa padeço também isto, mas não me envergonho; porque eu sei em quem tenho crido, e estou certo de que é poderoso para guardar o meu depósito até àquele dia.

12 ובעבור זאת אסבל כאלה ולא אבוש כי יודע אנכי במי האמנתי ומבטח אנכי כי היכלת לו לשמר את פקדוני עד היום ההוא׃

13 Conserva o modelo das sãs palavras que de mim tens ouvido, na fé e na caridade que há em Cristo Jesus.

13 החזק בתכונת הדברים הבריאים אשר שמעת ממני באמונה ובאהבה אשר במשיח ישוע׃

14 Guarda o bom depósito pelo Espírito Santo que habita em nós.

14 שמר את הפקדון הטוב בעזרת רוח הקדש השכן בנו׃

15 Bem sabes isto, que os que estão na Ásia todos se apartaram de mim; entre os quais foram Figelo e Hermógenes.

15 זאת אתה יודע כי פנו ממני כל אשר באסיא ובתוכם פוגלוס והרמוגניס:

16 O Senhor conceda misericórdia à casa de Onesíforo, porque muitas vezes me recriou e não se envergonhou das minhas cadeias.

16 יתן האדון רחמים לבית אניסיפורוס כי פעמים רבות השיב את נפשי ולא בוש ממוסרי:

17 Antes, vindo ele a Roma, com muito cuidado me procurou e me achou.

17 כי אם בהיותו ברומי יגע לבקשני עד כי מצאני:

18 O Senhor lhe conceda que naquele dia ache misericórdia diante do Senhor. E, quanto me ajudou em Éfeso, melhor o sabes tu.

18 יתן לו האדון למצא רחמים מלפני יהוה ביום ההוא ורב שרותו אשר שרת באפסוס אתה ידעת היטב:

II Timóteo 2

1 TU, pois, meu filho, fortifica-te na graça que há em Cristo Jesus.

1 לכן בני התחזק בחסד אשר במשיח ישוע:

2 E o que de mim, entre muitas testemunhas ouvistes, confia-o a homens fiéis, que sejam idóneos para também ensinarem os outros.

2 ואת אשר שמעת ממני בפני עדים רבים תפקידנו בידי אנשים נאמנים אשר הם כשרים ללמד גם את האחרים:

3 Sofre pois, comigo, as aflições como bom soldado de Jesus Cristo.

3 וסבל הרעות כאיש חיל בצבא מלחמת ישוע המשיח:

4 Ninguém que milita se embaraça com negócios desta vida, a fim de agradar àquele que o alistou para a guerra.

4 איש יצא לצבא לא יתערב בעשקי החיים למען יהיה רצוי לשר הצבא:

5 E, se alguém também milita, não é coroado se não militar legitimamente.

5 וגם אם נאבק איש לא יכתר אם לא יאבק כמשפט:

6 O lavrador que trabalha deve ser o primeiro a gozar dos frutos.

6 האכר העבד הוא יאכל ראשונה מפרי האדמה:

7 Considera o que digo, porque o Senhor te dará entendimento em tudo.

7 בין באשר אני אמר כי האדון יתן לך חכמה בכל דבר:

8 Lembra-te de que Jesus Cristo, que é da descendência de Davi, ressuscitou dos mortos, segundo o meu evangelho;

8 זכור תזכר את ישוע המשיח הנעור מן המתים אשר הוא מזרע דוד כפי בשורתי:

9 Pelo que sofro trabalhos e até prisões, como um malfeitor; mas a palavra de Deus não está presa.

9 אשר בעבורה אני נשא רעות עד למוסרות כעשה עול אבל דבר האלהים איננו נאסר:

10 Portanto tudo sofro por amor dos escolhidos, para que também eles alcancem a salvação que está em Cristo Jesus com glória eterna.

10 ועל כן אסבל את כל למען הבחירים למען ישיגו גם המה את התשועה במשיח ישוע עם כבוד עולמים:

11 Palavra fiel é esta: que, se morrermos com ele, também com ele viveremos;

11 נאמן הדבר הזה כי אם מתנו אתו גם אתו נחיה:

12 Se sofrermos, também com ele reinaremos; se o negarmos, também ele nos negará;

12 אם נסבל גם נמלך אתו ואם ננכר גם הוא ינכר אתנו:

13 Se formos infiéis, ele permanece fiel: não pode negar-se a si mesmo.

13 אם לא נאמין הנה הוא קים באמונתו כי לכחש בעצמו לא יוכל:

14 Traz estas coisas à memória ordenando-lhes diante do Senhor que não tenham contendas de palavras, que para nada aproveitam e são para perversão dos ouvintes.

14 זאת הזכר להם והעד לפני האדון שלא לעשק במחלקת מלים אשר לא להועיל רק לעות דעת השמעים:

15 Procura apresentar-te a Deus aprovado, como obreiro que não tem de que se envergonhar, que maneja bem a palavra da verdade.

15 היה שקוד להתיצב נאמן לפני אלהים וכפעל אשר לא יבוש המחלק על נכון דבר האמת:

16 Mas evita os falatórios profanos, porque produzirão maior impiedade.

16 אבל תרחק מדברי הבל הפסולים כי יוסיפו הרבות רשע:

17 E a palavra desses roerá como gangrena; entre os quais são Himeneu e Fileto;

17 ושיחתם כרקב תאכל סביב אשר מהם הומניוס ופיליטוס:

18 Os quais se desviaram da verdade, dizendo que a ressurreição era já feita, e perverteram a fé de alguns.

18 אשר תעו מן האמת באמרם כי תחית המתים כבר היתה ויבלבלו אמונת קצת אנשים:

19 Todavia o fundamento de Deus fica firme, tendo este selo: O Senhor conhece os que são seus, e qualquer que profere o nome de Cristo aparte-se da iniquidade.

19 אך איתן הוא יסוד האלהים וזה חותמו ידע יהוה את אשר לו ועוד יסור מעול כל הקורא את שם המשיח:

20 Ora numa grande casa não somente há vasos de ouro e de prata, mas também de pau e de barro; uns para honra, outros, porém, para desonra,

20 כי בבית גדול לא כלי זהב וכסף בלבד אלא גם של עץ ושל חרש ומהם לכבוד ומהם לבזיון:

21 De sorte que, se alguém se purificar destas coisas, será vaso para honra, santificado e idóneo para uso do Senhor, e preparado para toda a boa obra.

21 והנה אם טהר איש את נפשו מאלה יהיה כלי לכבוד מקדש ומועיל לבעל הבית מוכן לכל מעשה טוב:

22 Foge também dos desejos da mocidade; e segue a justiça, a fé, a caridade, e a paz com os que, com um coração puro, invocam o Senhor.

22 ברח לך מתאות הנעורים ורדף צדק ואמונה ואהבה ושלום עם כל הקראים אל יהוה בלב טהור:

23 E rejeita as questões loucas, e sem instrução, sabendo que produzem contendas.

23 ותרחק מן השאלות התפלות באין מוסר באשר תדע כי אך קטטה מולידות הנה:

24 E ao servo do Senhor não convém contender, mas sim ser manso para com todos, apto para ensinar, sofredor;

24 ועבד האדון לא יתקוטט אלא יהי נוח לכל ומבין ללמד וסבלן:

25 Instruindo com mansidão os que resistem, a ver se porventura Deus lhes dará arrependimento para conhecerem a verdade.

25 ומיסר בנמיכות רוח את המתנגדים אולי יתן האלהים בלבבם לשוב להכרת האמת:

26 E tornarem a despertar, desprendendo-se dos laços do diabo, em que à vontade dele estão presos.

26 ויעירו ממוקשי השטן אשר צדם בהם לרצונו:

II Timóteo 3

1 SABE, porém, isto: que nos últimos dias sobrevirão tempos trabalhosos.

1 וזאת תדע כי באחרית הימים יבאו עתים קשות:

2 Porque haverá homens amantes de si mesmos, avarentos, presunçosos, soberbos, blasfemos, desobedientes a pais e mães, ingratos, profanos.

2 כי יהיו האנשים אהבי עצמם ואהבי בצע והוללים וגאים ומגדפים וממרים באבותם וכפויי טובה ולא חסידים:

3 Sem afecto natural, irreconciliáveis, caluniadores, incontinentes, cruéis, sem amor para com os bons.

3 חסרי אהבה ובוגדים ומלשינים וזוללים ואכרזים ושנאי טוב:

4 Traidores, obstinados, orgulhosos, mais amigos dos deleites do que amigos de Deus,

4 ומסרים ופחזים וגבהי רוח והלכים אחרי תענוגים יותר מאחרי האלהים:

5 Tendo aparência de piedade, mas negando a eficácia dela. Destes afasta-te.

5 ואשר דמיון חסידות להם ומכחשים בכחה ואתה סור מאלה:

6 Porque deste número são os que se introduzem pelas casas, e levam cativas mulheres néscias carregadas de pecados, levadas de várias concupiscências;

6 כי יש בהם הבאים בלאט אל הבתים ושבים נשים טעונות חטאים ונתעות בתאות שנות:

7 Que aprendem sempre, e nunca podem chegar ao conhecimento da verdade.

7 הלמדות תמיד ולעולם אינן יכלות לבוא לידיעת האמת:

8 E, como Janes e Jambres resistiram a Moisés, assim também estes resistem à verdade, sendo homens corruptos de entendimento e réprobos quanto à fé.

8 כי כמו יניס וימבריס אשר קמו על משה כן גם אלה מתקוממים אל האמת אנשים אשר נשחתה דעתם ונמאסים בדבר האמונה:

9 Não irão, porém, avante; porque a todos será manifesto o seu desvario, como também o foi o daqueles.

9 אכן לא יוסיפו להצליח כי שגעונם יגלה לכל כאשר קרה גם את האנשים ההם:

10 Tu, porém, tens seguido a minha doutrina, modo de viver, intenção, fé, longanimidade, caridade, paciência,

10 אבל אתה הלכת אחרי בהוראה ובהנהגה וברצון ובאמונה ובארך הרוח ובאהבה ובסבלנות:

11 Perseguições, e aflições tais quais me aconteceram em Antioquia, em Icónio, e em Listra: quantas perseguições sofri, e o Senhor de todas me livrou;

11 וברדיפות ובענוים אשר מצאוני באנטיוכיא ובאקוניא ובלוסטרא ואלה הרדיפות סבלתי ומכלן הצילני האדון:

12 E também todos os que piamente querem viver em Cristo Jesus padecerão perseguições.

12 וגם כל החפצים לחיות חיי חסידות במשיח ישוע המה ירדפו:

13 Mas os homens maus e enganadores irão de mal para pior, enganando e sendo enganados.

13 ואנשים רעים וקסמים יוסיפו סרה מתעים ונתעים:

14 Tu, porém, permanece naquilo que aprendeste, e de que foste inteirado, sabendo de quem o tens aprendido.

14 אבל אתה עמד במה שלמדת והבטחת כי יודע אתה מי הוא אשר למדת ממנו:

15 E que desde a tua meninice sabes as sagradas letras, que podem fazer-te sábio para a salvação, pela fé que há em Cristo Jesus.

15 ומנעוריך ידעת את כתבי הקדש היכלים להחכימך אל הישועה על ידי האמונה במשיח ישוע:

16 Toda a Escritura divinamente inspirada é proveitosa para ensinar, para redarguir, para corrigir, para instruir em justiça;

16 כי כל הכתוב נכתב ברוח אלהים גם מועיל להורת ולהוכיח ולישר וליסר בצדק:

17 Para que o homem de Deus seja perfeito, e perfeitamente instruído para toda a boa obra.

17 למען אשר יהיה איש האלהים תמים ומהיר לכל מעשה טוב:

II Timóteo 4

1 CONJURO-TE pois diante de Deus, e do Senhor Jesus Cristo, que há de julgar os vivos e os mortos, na sua vinda e no seu reino,

1 לכן אני מעיד בך נגד האלהים ונגד אדנינו ישוע המשיח הבא לשפט את החיים ואת המתים בהופעתו ובמלכותו:

2 Que pregues a palavra, instes a tempo e fora de tempo, redarguas, repreendas, exortes, com toda a longanimidade e doutrina.

2 הכרז את הדבר והתמד בין בעתו בין שלא בעתו הוכח וגער והזהר בכל
ארך רוח והוראה:

3 Porque virá tempo em que não sofrerão a sã doutrina; mas, tendo comichão nos ouvidos, amontoarão para si doutores conforme as suas próprias concupiscências;

3 כי בוא תבא העת אשר לא יכילו את הלקח הבריא כי אם כאות נפשם
יקבצו להם מורים לשעשעי אזנים:

4 E desviarão os ouvidos da verdade, voltando às fábulas.

4 ויטו אזניהם מן האמת ויפנו אל ההגדות:

5 Mas tu sê sóbrio em tudo, sofre as aflições, faz a obra dum evangelista, cumpre o teu ministério.

5 אבל אתה היה ער בכל סבל הרעות ועשה מלאכת המבשר ומלא את
שרותך:

6 Porque eu já estou sendo oferecido o por aspersão de sacrifício, e o tempo da minha partida está próximo.

6 כי עתה זה אסך נסך ועת פטירתי הגיעה:

7 Combati o bom combate, acabei a carreira, guardei a fé.

7 המלחמה הטובה נלחמתי את המרוצה השלמתי את האמונה שמרתי:

8 Desde agora, a coroa da justiça me está guardada, a qual o Senhor, justo juiz, me dará naquele dia; e não somente a mim, mas também a todos os que amarem a sua vinda.

8 ומעתה שמור לי כתר הצדקה אשר ביום ההוא יתננו לי האדון השפט
הצדיק ולא לי לבדי כי גם לכל אהבי הופעתו:

9 Procura vir ter comigo depressa.

9 חושה לבוא אלי במהרה:

10 Porque Demas me desamparou, amando o presente século, e foi para Tessalónica, Crescente para Galácia, Tito para Dalmácia.

10 כי דימס עזבני באהבתו את העולם הזה וילך לו לתסלוניקי וקריסקיס הלך לגלטיא וטיטוס לדלמטיא:

11 Só Lucas está comigo. Toma Marcos, e trá-lo contigo, porque me é muito útil para o ministério.

11 ולוקס הוא לבדו עמדי קח את מרקוס והביאהו אתך כי יועיל לי למאד לעבודה:

12 Também enviei Tíquico a Éfeso.

12 את טוכיקוס שלחתי לאפסוס:

13 Quando vieres traz a capa que deixei em Troade, em casa de Carpo, e os livros, principalmente os pergaminhos.

13 את המטפחת שהנחתי בטרואס אצל קרפוס הביאהו אתך בבואך ואף את הספרים ובפרט את המגלות של קלף:

14 Alexandre, o latoeiro, causou-me muitos males; o Senhor lhe pague segundo as suas obras.

14 אלכסנדר חרש הנחשת עשה לי רעות רבות ישלם לו יהוה כמעשיו:

15 Tu guarda-te também dele; porque resistiu muito às nossas palavras.

15 וגם אתה השמר לך ממנו כי מרו מרה את דברינו:

16 Ninguém me assistiu na minha primeira defesa, antes todos me desampararam: Que isto lhes não seja imputado.

16 בהתנצלותי הראשונה לא היה איש לעזרני כי כלם עזבוני אל יחשב
להם עון׃

17 Mas o Senhor assistiu-me e fortaleceu-me, para que por mim fosse cumprida a pregação, e todos os gentios a ouvissem: e fiquei livre da boca do leão.

17 אבל האדון הוא עזרני וחזקני למען תשלם על ידי הבשורה וישמעוה
כל הגוים ואנצל מפי אריה׃

18 E o Senhor me livrará de toda a má obra, e guardar-me-á para o seu reino celestial; a quem seja dada glória para todo o sempre. Amen.

18 ויצילני האדון מכל מעשה רע ויושיעני אל מלכותו שבשמים לו הכבוד
לעולמי עולמים אמן׃

19 Saúda a Prisca e a Áquila, e à casa de Onesíforo.

19 שאל לשלום פריסקה ועקילס ובית אניסיפורוס׃

20 Erasto ficou em Corinto, e deixei Trófimo doente em Mileto;

20 ארסטוס נשאר בקורנתוס ואת טרופימוס הנחתי חולה במילטוס׃

21 Procura vir antes do inverno. Eubulo, e Prudente, e Lino, e Cláudia, e todos os irmãos te saúdam.

21 חושה לבוא לפני הסתיו אובולוס ופודיס ולינוס וקלודיה והאחים כלם
שאלים לשלומך׃

22 O Senhor Jesus Cristo seja com o teu espírito. A graça seja convosco. Amen.

22 אדנינו ישוע המשיח יהי עם רוחך החסד עמכם אמן׃

Tito

Tito 1

1 PAULO, servo de Deus, e apóstolo de Jesus Cristo, segundo a fé dos eleitos de Deus, e o conhecimento da verdade, que é segundo a piedade.

1 פולוס עבד אלהים ושליח ישוע המשיח לפי אמונת בחירי אלהים ודעת האמת אשר לחסידות:

2 Em esperança da vida eterna, a qual Deus, que não pode mentir, prometeu antes dos tempos dos séculos;

2 עלי תקות חיי העולם אשר הבטיח לפני ימות עולם האל אשר לא ישקר:

3 Mas a seu tempo manifestou a sua palavra pela pregação que me foi confiada segundo o mandamento de Deus; nosso salvador;

3 וגלה במועדו את דברו על ידי הקריאה המפקדה בידי על פי מצות האלהים מושיענו:

4 A Tito, meu verdadeiro filho, segundo a fé comum, graça, misericórdia, e paz da parte de Deus Pai, e da do Senhor Jesus Cristo, nosso Salvador.

4 אל טיטוס בנו האמתי לפי אמונה אחת חסד ורחמים ושלום מאת האלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח מושיענו:

5 Por esta causa te deixei em Creta, para que pusesses em boa ordem as coisas que ainda restam, e de cidade em cidade estabelecesses presbíteros, como já te mandei;

5 לזאת עזבתיך בקריטי למען תשלים את החסד ותשים זקנים בכל עיר ועיר כאשר צויתיך:

6 Aquele que for irrepreensível, marido de uma mulher, que tenha filhos fiéis, que não possam ser acusados de dissolução, nem sejam desobedientes.

6 אם ימצא איש תם ובעל אשה אחת ויש לו בנים מאמינים ואין עליהם טענת פריצות ואינם סוררים:

7 Porque convém que o bispo seja irrepreensível, como dispenseiro de casa de Deus, não soberbo, nem iracundo, nem dado ao vinho, nem espancador, nem cobiçoso de torpe ganância;

7 כי פקיד העדה צריך להיות איש תם כסכן לאלהים לא עמד על דעתו ולא רגזן ולא אהב יין ולא בעל אגרף ולא נטה אחרי הבצע:

8 Mas dado à hospitalidade, amigo do bem, moderado, justo, santo, temperante;

8 כי אם יהי מכניס ארחים ואהב טוב וצנוע וצדיק וקדוש וכבש את יצרו:

9 Retendo firme a fiel palavra, que é conforme a doutrina, para que seja poderoso, tanto para admoestar com a sã doutrina, como para convencer os contradizentes.

9 ומחזיק בדבר הנאמן כפי ההוראה למען יהיה בכחו להזהיר בלקח הבריא ולהוכיח את המריבים:

10 Porque há muitos desordenados, faladores, vãos e enganadores, principalmente os da circuncisão.

10 כי יש הרבה מרדים מדברי הבל ומתעי נפש ובפרט מן המולים:

11 Aos quais convém tapar a boca; homens que transtornam casas inteiras ensinando o que não convém, por torpe ganância.

11 אשר סכור יסכר פיהם ההפכים בתים כלם בהורותם דברים לא כנים
עקב בצע:

12 Um deles, seu próprio profeta, disse: Os cretenses são sempre mentirosos, bestas ruins, ventres preguiçosos.

12 וכבר אמר אחד מהם נביאם אשר בתוכם בני קריטי כזבים הם מעולם
וחיות רעות וכרשים עצלים:

13 Este testemunho é verdadeiro. Portanto repreende-os severamente, para que sejam sãos na fé,

13 והעדות הזאת אמת היא ובעבור כן תוכיחם תוכחה קשה למען יהיו
בריאים באמונה:

14 Não dando ouvidos às fábulas judaicas, nem aos mandamentos de homens que se desviam da verdade.

14 ולא ישימו לב אל הגדות היהודים ואל מצות האנשים הסרים מן
האמת:

15 Todas as coisas são puras para os puros, mas nada é puro para os contaminados e infiéis: antes o seu entendimento e consciência estão contaminados.

15 הן הכל טהור לטהורים אבל לנטמאים ולאינם מאמינים אין דבר טהור
כי נטמאה גם דעתם גם רוחם:

16 Confessam que conhecem a Deus, mas negam-no com as obras, sendo abomináveis, e desobedientes, e reprovados para toda a boa obra.

16 אמרים המה כי ידעו את האלהים ובמעשיהם כופרים בו כי מתעבים וממרים הם ולא יצלחו לכל מעשה טוב:

Tito 2

1 TU, porém, fala o que convém à sã doutrina.

1 ואתה דבר את הנאה ללקח הבריא:

2 Os velhos que sejam sóbrios, graves, prudentes, sãos na fé, na caridade, e na paciência;

2 שיהיו הזקנים משלים ברוחם ומכבדים וצנועים ובריאים באמונה ובאהבה ובסבלנות:

3 As mulheres idosas, semelhantemente, que sejam sérias no seu viver, como convém a santas, não caluniadoras, não dadas a muito vinho, mestras no bem;

3 וכן הזקנות תהי הנהגתן כאשר נאוה לקדש לא תהיינה מלשינות ולא נכבשות לסבוא יין כי אם מלמדות טוב:

4 Para que ensinem as mulheres novas a serem prudentes, a amarem seus maridos, a amarem seus filhos,

4 ומישרות את הצעירות לאהב את בעליהן ולאהב את בניהן:

5 A serem moderadas, castas, boas donas de casa, sujeitas a seus maridos, a fim de que a palavra de Deus não seja blasfemada.

5 ולהיות צנועות וטהרות צופיות הליכות ביתן וטבות ונכנעות לבעליהן למען לא יחלל דבר האלהים:

6 Exorta semelhantemente os mancebos a que sejam moderados.

6 ככה תזהיר גם את הבחורים שיהיו צנועים:

7 Em tudo te dá por exemplo de boas obras; na doutrina mostra incorrupção, gravidade, sinceridade.

7 ובכל דבר היה אתה למופת במעשים טובים בהוראה צרופה ונהדרה:

8 Linguagem sã e irrepreensível, para que o adversário se envergonhe, não tendo nenhum mal que dizer de nós.

8 ובדבר בריא ומום אין בו למען יבוש המתקומם ולא ימצא לדבר עליכם רע:

9 Exorta os servos a que se sujeitem a seus senhores, e em tudo agradem, não contradizendo,

9 העבדים יכנעו לאדניהם ויתרצו להם בכל דבר ולא ימרו את דבריהם:

10 Não defraudando, antes mostrando toda a boa lealdade, para que em tudo sejam ornamento da doutrina de Deus, nosso Salvador.

10 ולא ימעלו מעל כי אם יראו כל אמונה טובה למען יפארו בכל את לקח אלהינו מושיענו:

11 Porque a graça de Deus se há manifestado, trazendo salvação a todos os homens,

11 כי הופיע חסד אלהים להושיע את כל בני האדם:

12 Ensinando-nos que, renunciando à impiedade e às concupiscências mundanas, vivamos neste presente século sóbria, e justa e piamente.

12 וליסר אתנו אשר נתעב הרשע ותאות העולם ונחיה בעולם הזה בצניעות ובצדק ובחסידות:

13 Aguardando a bem-aventurada esperança e o aparecimento da glória do grande Deus e nosso Senhor, Jesus Cristo;

13 ונחכה לתקוה המאשרת ולהופעת כבוד אלהינו הגדול ומושיענו ישוע המשיח:

14 O qual se deu a si mesmo por nós para nos remir de toda a iniquidade, e purificar para si um povo seu especial, zeloso de boas obras.

14 אשר נתן את נפשו בעדנו לגאלנו מכל עול ולטהר לו עם סגלה הזריז במעשים טובים:

15 Fala disto, e exorta e repreende com toda a autoridade. Ninguém te despreze.

15 את אלה תדבר ותזהיר ותוכיח בכל חזקה ואיש אל יבוז לך:

Tito 3

1 ADMOESTA-OS a que se sujeitem aos principados e potestades, que lhes obedeçam, e estejam preparados para toda a boa obra;

1 הזכר אתם להכנע ולשמע לשרים ולשלטונים ולהיות נכונים לכל מעשה טוב:

2 Que a ninguém infamem, nem sejam contenciosos, mas modestos, mostrando toda a mansidão para com todos os homens.

2 ולבלתי גדף אדם ולחדל מריב ולהכריע לכף זכות ולהתנהג בכל ענוה לפני כל אדם:

3 Porque também nós éramos noutro tempo insensatos, desobedientes, extraviados, servindo a várias concupiscências e deleites, vivendo em malícia e inveja, odiosos, odiando-nos uns aos outros.

3 כי גם אנחנו היינו מלפנים חסרי דעת וסוררים ותועים ועבדים לתאות ולתשוקות שנות ומתהלכים ברשעה וקנאה ושנואים ושנאים איש את אחיו:

4 Mas quando apareceu a benignidade e caridade de Deus, nosso Salvador, para com os homens,

4 אמנם כאשר נגלה נעם אלהים מושיענו ורחמנותו אל האדם:

5 Não pelas obras de justiça que houvéssemos feito, mas segundo a sua misericórdia, nos salvou pela lavagem da regeneração e da renovação do Espírito Santo,

5 אז לא בגלל מעשי הצדקה אשר עשינו הושיע אתנו כי אם מתוך חסדו על ידי טבילת התולדה השניה וחדוש רוח הקדש:

6 Que abundantemente ele derramou sobre nós por Jesus Cristo nosso Salvador;

6 אשר שפך עלינו למכביר על ידי ישוע המשיח מושיענו:

7 Para que, sendo justificados pela sua graça, sejamos feitos herdeiros segundo a esperança da vida eterna.

7 למען נצדק בחסדו ונירש לפי התקוה את חיי העולמים:

8 Fiel é a palavra, e isto quero que deveras afirmes, para que os que crêem em Deus procurem aplicar-se às boas obras; estas coisas são boas e proveitosas aos homens.

8 נאמן הוא הדבר ורצה אני כי תקים את אלה למען אשר ישתדלו המאמינים לאלהים לעשק במעשים טובים עשות כאלה טוב הוא ומועיל לאדם:

9 Mas não entres em questões loucas, genealogias e contendas, e nos debates acerca da lei; porque são coisas inúteis e vãs.

9 אבל תרחק מן השאלות התפלות ומלמודי תולדות ומן הקטטות
ומחלקות בעניני החקים כי אין בהן מועיל והבל הנה:

10 Ao homem herege, depois de uma e outra admoestação, evita-o.

10 ואיש החולק על האמונה אם הוכח פעם ושתים שטה מעליו:

11 Sabendo que esse tal está pervertido, e peca, estando já em si mesmo condenado.

11 ודע כי איש כזה איש תהפכות הוא וחוטא בהרשיע את נפשו:

12 Quando te enviar Ártemas, ou Tíquico, procura vir ter comigo a Nicópolis; porque deliberei invernar ali.

12 כאשר אשלח אליך את ארטמס או את טוכיקוס תמהר לבוא אלי
לניקפליס כי גמרתי בלבי לשבת שם בימי הסתיו:

13 Acompanha com muito cuidado Zenas, doutor da lei, e Apolo, para que nada lhes falte.

13 השתדל ללות על דרכם את זינס המלמד בתורה ואת אפולוס למען לא
יחסרו דבר:

14 E os nossos aprendam também a aplicar-se às boas obras, nas coisas necessárias, para que não sejam infrutuosos.

14 וילמדו גם אנשי עדתנו לעשק במעשים טובים לעזר בכל מחסור פן
יהיו בלי פרי:

15 Saúdam-te todos os que estão comigo. Saúda tu os que nos amam na fé. A graça seja com vós todos. Amen.

15 כל אשר עמדי שאלים לשלומך שאל לשלום האהבים אתנו באמונה
החסד עם כלכם אמן:

Filemon

Filemon 1

1 PAULO, prisioneiro de Jesus Cristo, e o irmão Timóteo, ao amado Filemon, nosso cooperador,

1 פולוס אסיר המשיח ישוע וטימותיוס האח אל פילימון החביב והעזר אתנו:

2 E à nossa irmã Afia, e a Arquipo, nosso camarada, e à igreja que está em tua casa:

2 ואל אפיה האהובה ואל ארכפוס חבר מלחמתינו ואל הקהלה אשר בביתך:

3 Graça a vós e paz da parte de Deus nosso Pai, e da do Senhor Jesus Cristo.

3 חסד לכם ושלום מאת אלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח:

4 Graças dou ao meu Deus, lembrando-me sempre de ti nas minhas orações;

4 מודה אני לאלהי בכל עת בהזכירי אתך בתפלותי:

5 Ouvindo a tua caridade e a fé que tens para com o Senhor Jesus Cristo, e para com todos os santos;

5 אחרי שמעי אהבתך ואמונתך אשר בך לאדנינו ישוע ולכל הקדושים:

6 Para que a comunicação da tua fé seja eficaz no conhecimento de todo o bem que em vós há por Cristo Jesus.

6 למען אשר תאמץ התחברות אמונתך בדעת כל טוב אשר בכם לשם המשיח:

7 Tive grande gozo e consolação da tua caridade, porque por ti, ó irmão, as entranhas dos santos foram recriadas.

7 כי שמחה גדולה ונחמה יש לנו באהבתך באשר היתה רוחה למעי הקדושים אחי על ידיך:

8 Pelo que, ainda que tenha em Cristo grande confiança para te mandar o que te convém,

8 לכן אף כי יש לי בטחון רב במשיח לצותך את הראוי לך הנה בחרתי למען האהבה לחלות את פניך:

9 Todavia peço-te antes por caridade, sendo eu tal como sou, Paulo o velho, e também agora prisioneiro de Jesus Cristo.

9 כאשר הנה אנכי פולוס איש זקן ועתה גם אסיר ישוע המשיח:

10 Peço-te por meu filho Onésimo, que gerei nas minhas prisões;

10 אבקשה ממך על בני אשר הוללתיו במוסרי על אניסימוס:

11 O qual noutro tempo te foi inútil, mas agora a ti e a mim muito útil; eu to tornei a enviar.

11 אשר מלפנים לא הועיל לך ועתה הוא להועיל גם לך גם לי והשיבתיו אליך:

12 E tu torna a recebê-lo como às minhas entranhas.

12 ואתה קבל נא אתו שהוא מעי:

13 Eu bem o quisera conservar comigo, para que por ti me servisse nas prisões do evangelho;

13 חפצתי לעצר אתו אצלי שישרתני תחתיך במוסרות הבשורה:

14 Mas nada quis fazer sem o teu parecer, para que o teu benefício não fosse como por força, mas voluntário.

14 אבל בלי רצונך לא אביתי לעשות דבר למען לא תהיה טובתך באנס כי אם בנדבה:

15 Porque bem pode ser que ele se tenha separado de ti por algum tempo, para que o retivesses para sempre,

15 כי אולי נפרד ממך לשעה בעבור אשר יהיה לך לעולם:

16 Não já como servo, antes, mais do que servo, como irmão amado, particularmente de mim: e quanto mais de ti, assim na carne como no Senhor?

16 ומעתה לא כעבד כי אם למעלה מעבד כאח אהוב שכן הוא לי ביותר ואף כי לך הן בבשר הן באדון:

17 Assim pois, se me tens por companheiro, recebe-o como a mim mesmo.

17 והנה אם תחשבני לחבר לך תקבלנו כמוני:

18 E, se te fez algum dano, ou te deve alguma coisa, põe isso à minha conta.

18 ואם הרע לך בדבר או חיב הוא לך דבר חשבהו לי:

19 Eu, Paulo, de minha própria mão o escrevi; eu o pagarei, para te não dizer que ainda mesmo a ti próprio a mim te deves.

19 אני פולוס כתבתי בידי אני אשלם ולא אמר כי אתה חיב לי גם את נפשך:

20 Sim, irmão, eu me regozijarei de ti no Senhor: recreia as minhas entranhas no Senhor.

20 כן אחי אהנה נא ממך באדון נחם נא את מעי באדון:

21 Escrevi-te confiado na tua obediência, sabendo que ainda farás mais do que digo.

21 בבטחוני כי תשמע לי כתבתי אליך ויודע אני כי תעשה יותר ממה שאמרתי:

22 E juntamente prepara-me também pousada, porque espero que pelas vossas orações vos hei de ser concedido.

22 ועם זה גם תכין לי בית מלון כי אקוה אשר אנתן לכם על ידי תפלותיכם:

23 Saúdam-te Epafras, meu companheiro de prisão por Cristo Jesus.

23 אפפרס האסור אתי במשיח ישוע:

24 Marcos, Aristarco, Demas e Lucas, meus cooperadores.

24 ומרקוס וארסטרכוס ודימס ולוקס עזרי שאלים לשלומך:

25 A graça de nosso Senhor Jesus Cristo seja com o vosso espírito. Amen.

25 חסד ישוע המשיח אדנינו עם רוחכם אמן:

Hebreus

Hebreus 1

1 HAVENDO Deus antigamente falado muitas vezes, e de muitas maneiras, aos pais pelos profetas, a nós falou-nos nestes últimos dias pelo Filho.

1 האלהים אשר דבר מקדם פעמים רבות ובפנים שנים אל אבתינו ביד
הנביאים דבר אלינו באחרית הימים האלה ביד בנו:

2 A quem constituiu herdeiro de tudo, por quem fez também o mundo.

2 אשר נתנו ליורש כל וגם עשה בידו את העולמות:

3 O qual, sendo o resplendor da sua glória, e a expressa imagem da sua pessoa, e sustentando todas as coisas pela palavra do seu poder, havendo feito por si mesmo a purificação das nossos pecados, assentou-se à dextra da majestade nas altura;

3 והוא זהר כבודו וצלם ישותו ונושא כל בדבר גבורתו ואחרי עשתו בנפשו
טהרת חטאתינו ישב לימין הגדלה במרומים:

4 Feito tanto mais excelente do que os anjos, quanto herdou mais excelente nome do que eles.

4 ויגדל מאד מן המלאכים כאשר השם אשר נחלו יקר הוא משלהם:

5 Porque, a qual dos anjos disse jamais: Tu és meu Filho, hoje te gerei? E outra vez: Eu lhe serei por Pai, e ele me será por Filho?

5 כי אל מי מן המלאכים אמר מעולם בני אתה אני היום ילדתיך ועוד אני
אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן:

6 E quando outra vez introduz no mundo o primogénito, diz: E todos os anjos de Deus o adorem.

6 ובהביאו את הבכור שנית לעולם אמר והשתחוו לו כל מלאכים אלהים:

7 E, quanto aos anjos, diz: O que de seus anjos faz ventos, e de seus ministros labareda de fogo.

7 הן על המלאכים הוא אמר עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש להט:

8 Mas, do Filho, diz: Ó Deus, o teu trono subsiste pelos séculos dos séculos, cetro de equidade é o cetro do teu reino.

8 אך על הבן אמר כסאך אלהים עולם ועד שבט מישר שבט מלכותך:

9 Amaste a justiça e aborreceste a iniquidade; por isso Deus, o teu Deus te ungiu com óleo de alegria mais do que a teus companheiros.

9 אהבת צדק ותשנא רשע על כן משחך אלהים אלהיך שמן ששון מחבריך:

10 E Tu, Senhor, no princípio fundaste a terra, e os céus são obra de tuas mãos:

10 ועוד אתה אדני לפנים הארץ יסדת ומעשה ידיך שמים:

11 Eles perecerão, mas tu permanecerás; e todos eles, como roupa, envelhecerão.

11 המה יאבדו ואתה תעמד וכלם כבגד יבלו:

12 E como um manto os enrolarás, e como um vestido se mudarão, mas tu és o mesmo, e os teus anos não acabarão.

12 כלבוש תחליפם ויחלפו ואתה הוא ושנותיך לא יתמו:

13 E a qual dos anjos disse jamais: Assenta-te à minha dextra até que ponha a teus inimigos por escabelo de teus pés?

13 ואל מי מן המלאכים אמר מעולם שב לימיני עד אשית איביך הדם לרגליך:

14 Não são porventura todos eles espíritos ministradores, enviados para servir a favor daqueles que hão de herdar a salvação?

14 הלא הם כלם רוחות השרת שלוחים לעזרה בעד העתידים לרשת את הישועה:

Hebreus 2

1 PORTANTO convém-nos atentar com mais diligência para as coisas que já temos ouvido, para que em tempo algum nos desviemos delas.

1 לכן אנחנו חיבים ביותר להכין לבבנו אל אשר שמענו פן ילוז ויאבד ממנו:

2 Porque, se a palavra falada pelos anjos permaneceu firme, e toda a transgressão e desobediência recebeu a justa retribuição,

2 כי אם הדבר הנאמר על ידי המלאכים היה קים וכל פשע ומרי נשא את ענשו כמשפט:

3 Como escaparemos nós, se não atentarmos para uma tão grande salvação, a qual, começando a ser anunciada pelo Senhor, foi-nos depois confirmada pelos que a ouviram;

3 איך נמלט אנחנו אם לא נשים לב לתשועה גדולה אשר כזאת הנאמרה מתחלה בפי האדון ותקים לנו על ידי שמעיה:

4 Testificando também Deus com eles, por sinais, e milagres, e várias maravilhas e dons do Espírito Santo, distribuídos por sua vontade?

4 וגם אלהים העיד עליה באתות ובמופתים ובגבורות שנות ובהאציל מרוח קדשו כרצונו:

5 Porque não foi aos anjos que sujeitou o mundo futuro, de que falamos.

5 כי לא תחת יד המלאכים שת את העולם הבא אשר אנחנו מדברים עליו:

6 Mas em certo lugar testificou alguém, dizendo: Que é o homem, para que dele te lembres? Ou o filho do homem, para que o visites?

6 כי אם כאשר העיד האמר במקום אחד מה אנוש כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו:

7 Tu o fizeste um pouco menor do que os anjos, de glória e de honra o coroaste, e o constituíste sobre as obras de tuas mãos:

7 ותחסרהו מעט מאלהים וכבוד והדר תעטרהו ותמשילהו במעשי ידיך:

8 Todas as coisas lhe sujeitaste debaixo dos pés. Ora, visto que lhe sujeitou todas as coisas, nada deixou que lhe não esteja sujeito. Mas agora ainda não vemos que todas as coisas lhe estejam sujeitas;

8 כל שתה תחת רגליו הנה באשר שת כל תחתיו לא השאיר דבר שלא שת תחתיו ועתה זה לא ראינו עדין כי כל הושת תחתיו:

9 Vemos, porém, coroado de glória e de honra aquele Jesus que fora feito um pouco menor do que os anjos, por causa da paixão da morte, para que, pela graça de Deus, provasse a morte por todos.

9 אבל ישוע המחסר מעט ממלאכים אותו ראינו מעטר בכבוד והדר מפני ענותו עד מות למען אשר יטעם בחסד אלהים את המות בעד כלם:

10 Porque convinha que aquele para quem são todas as coisas, e mediante quem tudo existe, trazendo muitos filhos à glória, consagrasse pelas aflições o príncipe da salvação deles.

10 כי נאה היה לו אשר הכל למענו והכל על ידו בהנחתו בנים רבים לכבוד להשלים בענוים את שר ישועתם:

11 Porque, assim o que santifica, como os que são santificados, são todos de um; por cuja causa não se envergonha de lhes chamar irmãos,

11 כי גם המקדש גם המקדשים כלם מאחד המה ועל כן לא בוש מקרא להם אחים:

12 Dizendo: Anunciarei o teu nome a meus irmãos, cantar-te-ei louvores no meio da congregação.

12 באמרו אספרה שמך לאחי בתוך קהל אהללך:

13 E outra vez: Porei nele a minha confiança. E outra vez: Eis-me aqui a mim, e aos filhos que Deus me deu.

13 ועוד וקויתי לו ועוד הנה אנכי והילדים אשר נתן לי יהוה:

14 E, visto como os filhos participam da carne e do sangue, também ele participou das mesmas coisas, para que pela morte aniquilasse o que tinha o império da morte, isto é, o diabo;

14 ויען כי הילדים כלם יחדו בשר ודם אף הוא לבש בשר ודם כמוהם למען אשר יבטל על ידי המות את אשר לו ממשלת המות הוא השטן:

15 E livrasse todos os que, com medo da morte, estavam por toda a vida sujeitos à servidão.

15 ולהתיר את אלה אשר מאימת המות היו נתנים לעבדות כל ימי חייהם:

16 Porque, na verdade, ele não tomou os anjos, mas tomou a descendência de Abraão.

16 כי אמנם לא במלאכים החזיק כי אם בזרע אברהם החזיק:

17 Pelo que convinha que em tudo fosse semelhante aos irmãos, para ser misericordioso e fiel sumo sacerdote naquilo que é de Deus, para expiar os pecados do povo.

17 על כן היה עליו להדמות לאחיו בכל דבר למען אשר יהיה כהן גדול רחמן ונאמן בעניני אלהים לכפר על חטאת העם:

18 Porque naquilo que ele mesmo, sendo tentado, padeceu, pode socorrer aos que são tentados.

18 כי באשר הוא בעצמו ענה ונתנסה יכל לעזר את המנסים:

Hebreus 3

1 PELO que, irmãos santos, participantes da vocação celestial, considerai a Jesus Cristo, apóstolo e sumo sacerdote da nossa confissão,

1 לכן אחי הקדושים חברים לקריאה של מעלה הביטו אל השליח וכהן הודיתנו הגדול אל המשיח ישוע:

2 Sendo fiel ao que o constituiu, como também o foi Moisés em toda a sua casa.

2 אשר הוא נאמן לעשהו כמו גם משה בכל ביתו:

3 Porque ele é tido por digno de tanto maior glória do que Moisés, quanto maior honra do que a casa tem aquele que a edificou.

3 כי כבוד גדול ממשה נחל זה כאשר בנה הבית חשוב יותר מן הבית:

4 Porque toda a casa é edificada por alguém, mas o que edificou todas as coisas é Deus.

4 כי כל בית יש לו בנה אבל בונה כל הוא האלהים:

5 E, na verdade, Moisés foi fiel em toda a sua casa, como servo, para testemunho das coisas que se haviam de anunciar;

5 והן משה נאמן בכל ביתו כעבד לעדות העמדות להאמר:

6 Mas Cristo, como Filho sobre a sua própria casa; a qual casa somos nós, se tão somente conservarmos firme a confiança e a glória da esperança até ao fim.

6 אבל המשיח הוא הבן על ביתו ואנחנו ביתו אם נחזיק בבטחון ובתהלת התקוה ולא נרפנה עד הקץ:

7 Portanto como diz o Espírito Santo, se ouvirdes hoje a sua voz,

7 לכן כמאמר רוח הקדש היום אם בקלו תשמעו:

8 Não endureçais os vossos corações, como na provocação, no dia da tentação no deserto,

8 אל תקשו לבבכם כמריבה כיום מסה במדבר:

9 Onde vossos pais me tentaram, me provocaram, e viram por quarenta anos as minhas obras.

9 אשר נסוני אבותיכם בחנוני גם ראו פעלי ארבעים שנה:

10 Por isso me indignei contra esta geração, e disse: Estes sempre erram em seu coração, e não conheceram os meus caminhos.

10 לכן אקוט בדור ואמר עם תעי לבב הם והם לא ידעו דרכי:

11 Assim jurei na minha ira que não entrarão no meu repouso.

11 אשר נשבעתי באפי אם יבאון אל מנוחתי:

12 Vede, irmãos, que nunca haja em qualquer de vós um coração mau e infiel, para se apartar do Deus vivo.

12 ראו עתה אחי פן יש באחד מכם לב רע וחסר אמונה לסור מאלהים חיים:

13 Antes exortai-vos uns aos outros todos os dias, durante o tempo que se chama Hoje, para que nenhum de vós se endureça pelo engano do pecado;

13 אך הוכח תוכיחו איש את רעהו יום יום עד שיקרא היום למען אשר לא יקשה איש מכם את לבו במדוחי פשע:

14 Porque nos tornamos participantes de Cristo, se retivermos firmemente o princípio da nossa confiança até ao fim.

14 כי נתחברנו למשיח אם נחזיק בראשית הבטחה ולא נרפנה עד הקץ:

15 Enquanto se diz: Hoje, se ouvirdes a sua voz, não endureçais os vossos corações, como na provocação.

15 כאשר נאמר היום אם בקלו תשמעו אל תקשו לבבכם כמריבה:

16 Porque, havendo-a alguns ouvido, o provocaram; mas não todos os que saíram do Egipto por meio de Moisés.

16 מי אפוא אלה אשר שמעו ויריבו הלא כל יצאי מצרים ביד משה:

17 Mas com quem se indignou por quarenta anos? Não foi porventura com os que pecaram, cujos corpos caíram no deserto?

17 ובמי התקוטט ארבעים שנה הלא בחטאים אשר נפלו פגריהם במדבר:

18 E a quem jurou que não entrariam no seu repouso senão aos que foram desobedientes?

18 ולמי נשבע לבלתי בא אל מנוחתו אם לא לסוררים:

19 E vemos que não puderam entrar por causa da sua incredulidade.

19 ואנחנו ראים כי לא יכלו לבוא על אשר לא האמינו:

Hebreus 4

1 TEMAMOS pois que, porventura, deixada a promessa de entrar no seu repouso, pareça que algum de vós fica para trás.

1 על כן נירא נא בהמצא עוד ההבטחה לבוא אל מנוחתו פן יראה איש מכם מאחר פעמיו:

2 Porque também a nós foram pregadas as boas novas, como a eles, mas a palavra da pregação nada lhes aproveitou, porquanto não estava misturada com a fé naqueles que a ouviam.

2 כי גם אלינו באה הבשורה כמו אליהם אך לא הועיל להם דבר השמועה מפני אשר לא התערב באמונה לשמעים:

3 Porque nós, os que temos crido, entramos no repouso, tal como disse: Assim jurei na minha ira que não entrarão no meu repouso; embora as suas obras estivessem acabadas desde a fundação do mundo.

3 כי באי המונה אנחנו המאמינים כמו שאמר אשר נשבעתי באפי אם יבאון אל מנוחתי אף כי נגמרו מעשי יהוה מעת הוסד העולם:

4 Porque em certo lugar disse assim do dia sétimo: E repousou Deus de todas as suas obras no sétimo dia.

4 כי על היום השביעי אמר במקום אחד וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו:

5 E outra vez neste lugar: Não entrarão no meu repouso.

5 ובמקום הזה אמר עוד אם יבאון אל מנוחתי:

6 Visto, pois, que resta que alguns entrem nele, e que aqueles a quem primeiro foram pregadas as boas novas, não entraram por causa da desobediência,

6 ויען כי יש עוד מקום לבוא אליה ואשר התבשרו בראשונה המה לא באו שם בעבור המרי:

7 Determina outra vez um certo dia, Hoje, dizendo por Davi, muito tempo depois, como está dito: Hoje, se ouvirdes a sua voz, não endureçais os vossos corações.

7 לכן הוסיף לקבוע יום באמרו היום על ידי דוד מקץ ימים רבים כמו שנאמר היום אם בקלו תשמעו אל תקשו לבבכם:

8 Porque, se Josué lhes houvesse dado repouso, não falaria depois de outro dia.

8 כי אלו יהושע הניח להם לא היה מדבר אחרי זאת על יום אחר:

9 Portanto resta ainda um repouso para o povo de Deus.

9 על כן נשארה עוד מנוחת שבת לעם אלהים:

10 Porque aquele que entrou no seu repouso, ele próprio repousou de suas obras, como Deus das suas.

10 כי הבא אל מנוחתו גם הוא שבת ממלאכתו כמו האלהים משלו:

11 Procuremos pois entrar naquele repouso, para que ninguém caia no mesmo exemplo de desobediência.

11 לכן נשקדה נא לבוא אל המנוחה ההיא למען אשר לא יכשל איש והיה ממרה כמוהם:

12 Porque a palavra de Deus é viva e eficaz e mais penetrante do que espada alguma de dois gumes, e penetra até a divisão da

alma e do espírito, e das juntas e medulas, e é apta para
discernir os pensamentos e intenções do coração.

12 כי דבר האלהים חי הוא ופעל גבורות וחד מחרב פיפיות ונכנס עד
להבדיל בין נפש לרוח ובין הדבקים למוח ובחן מחשבות לבב ומזמותיו:

13 E não há criatura alguma encoberta diante dele; antes todas
as coisas estão nuas e patentes aos olhos daquele com quem
temos de tratar.

13 ואין כל נברא נסתר מנגדו כי הכל חשוף וגלוי לעיני בעל דברים שלנו:

14 Visto que temos um grande sumo sacerdote, Jesus, Filho de
Deus, que penetrou nos céus, retenhamos firmemente a nossa
confissão.

14 ועתה בהיות לנו כהן ראש גדול אשר עבר בשמים הוא ישוע בן
האלהים נחזיקה בהודאתנו:

15 Porque não temos um sumo sacerdote que não possa
compadecer-se das nossas fraquezas; porém um que, como nós,
em tudo foi tentado, mas sem pecado.

15 כי אין לנו כהן גדול אשר לא יוכל להצטער על חליינו כי אם המנסה
בכל כמונו אך בלי חטא:

16 Cheguemos pois com confiança ao trono da graça, para que
possamos alcançar misericórdia e achar graça, a fim de sermos
ajudados em tempo oportuno.

16 על כן נקרבה בבטחון אל כסא החסד לשאת רחמים ולמצא חסד
לעזרה בעתה:

Hebreus 5

1 PORQUE todo o sumo sacerdote, tomado de entre os homens, é constituído a favor dos homens nas coisas concernentes a Deus, para que ofereça dons e sacrifícios pelos pecados;

1 כי כל כהן גדול הלקוח מתוך בני אדם מפקד הוא בעבור בני אדם בעניני אלהים להקריב מנחה וזבח על החטאים:

2 E possa compadecer-se ternamente dos ignorantes e errados; pois também ele mesmo está rodeado de fraqueza.

2 והוא יכול לחמל על השגגים והתעים בהיותו גם הוא ידוע חלי:

3 E por esta causa deve ele, tanto pelo povo, como também por si mesmo, fazer oferta pelos pecados.

3 אשר על כן חיב להקריב על החטאים גם בעד העם גם בעד נפשו:

4 E ninguém toma para si esta honra, senão o que é chamado por Deus, como Aarão.

4 ואת הגדלה הזאת לא יקח איש לעצמו רק הקרוא לה מאת האלהים כמו אהרן:

5 Assim também Cristo se não glorificou a si mesmo, para se fazer sumo sacerdote, mas aquele que lhe disse: Tu és meu Filho, hoje te gerei.

5 כן גם המשיח לא כבד את עצמו להיות כהן גדול כי אם האמר אליו בני אתה אני היום ילדתיך:

6 Como também diz noutro lugar: Tu és Sacerdote eternamente, segundo a ordem de Melquisedeque.

6 כמו שאמר גם במקום אחר אתה כהן לעולם על דברתי מלכי צדק:

7 O qual, nos dias da sua carne, oferecendo, com grande clamor e lágrimas, orações e súplicas ao que o podia livrar da morte, foi ouvido quanto ao que temia.

7 אשר בימי היותו בבשר הקריב תפלות ותחנונים בצעקה גדולה ובדעות לפני מי שיכול להושיעו ממות ויעתר לו מפני יראתו:

8 Ainda que era Filho, aprendeu a obediência, por aquilo que padeceu.

8 ואף כי היה הבן למד מענותו לשמוע:

9 E, sendo ele consumado, veio a ser a causa de eterna salvação para todos os que lhe obedecem;

9 ואחרי אשר השלם היה ממציא תשועת עולמים לכל שמעיו:

10 Chamado por Deus sumo sacerdote, segundo a ordem de Melquisedeque.

10 והאלהים קרא לו כהן גדול על דברתי מלכי צדק:

11 Do qual muito temos que dizer, de difícil interpretação; porquanto vos fizestes negligentes para ouvir,

11 על זאת יש לנו לדבר הרבה וקשות לבאר לכם במלין יען כי כבדו אזניכם:

12 Porque, devendo já ser mestres pelo tempo, ainda necessitais de que se vos torne a ensinar quais sejam os primeiros rudimentos das palavras de Deus; e vos haveis feito tais que necessitais de leite, e não de sólido mantimento.

12 כי תחת אשר היה ראוי לכם לפי ארך הזמן להיות מלמדים עתה מן הצרך לשוב וללמד אתכם עקרי ראשית דברי אלהים ונצרכתם לחלב ולא למאכל בריא:

13 Porque qualquer que ainda se alimenta de leite não está experimentado na palavra da justiça, porque é menino.

13 כי כל אשר מאכלו חלב איננו מבין בדבר צדק כי עודנו עולל:

14 Mas o mantimento sólido é para os perfeitos, os quais, em razão do costume, têm os sentidos exercitados para discernir tanto o bem como o mal.

14 אך לשלמים המאכל הבריא אשר על פי ההרגל יש להם חושים מנסים להבדיל בין טוב לרע:

Hebreus 6

1 PELO que, deixando os rudimentos da doutrina de Cristo, prossigamos até à perfeição, não lançando de novo o fundamento do arrependimento das obras mortas e da fé em Deus,

1 על כן בעזב כעת ראשית דבר המשיח נעבר אל השלמות ולא נשוב לשית יסודי התשובה ממעשי מות והאמונה באלהים:

2 E da doutrina dos baptismos, e da imposição das mãos, e da ressurreição dos mortos, e do juízo eterno.

2 ותורת הטבילות וסמיכת ידים ותחית המתים והדין הנצחי:

3 E isto faremos, se Deus o permitir.

3 ואת זאת נעשה אם יתן האל:

4 Porque é impossível que os que já uma vez foram iluminados, e provaram o dom celestial, e se fizeram participantes do Espírito Santo,

4 כי אלה אשר נגה עליהם האור וטעמו ממתנת השמים ונתן להם חלקם ברוח הקדש:

5 E provaram a boa palavra de Deus e as virtudes do século futuro,

5 וטעמו את דבר אלהים הטוב וכחות העולם הבא וימעלו מעל:

6 E recaíram, sejam outra vez renovados para arrependimento; pois assim quanto a eles, de novo crucificam o Filho de Deus, e o expõem ao vitupério.

6 נמנעו מהתחדש עוד לתשובה כי צלבו להם מחדש את בן האלהים ויתנוהו למשל:

7 Porque a terra que embebe a chuva, que muitas vezes cai sobre ela, e produz erva proveitosa para aqueles por quem é lavrada, recebe a bênção de Deus;

7 כי האדמה השותה את הגשם הירד עליה למכביר ומוציאה עשב טוב לעבדיה תשא ברכה מאת האלהים:

8 Mas a que produz espinhos e abrolhos, é reprovada, e perto está da maldição; o seu fim é ser queimada.

8 ואשר תוציא קוץ ודרדר נמאסה היא וקרובה למארה וסופה להשרף:

9 Mas de vós, ó amados, esperamos coisas melhores, e coisas que acompanham a salvação, ainda que assim falamos.

9 אמנם ידידי מבטחים אנחנו בכם טבות מאלה וקרבות לישועה אף כי דברנו כזאת:

10 Porque Deus não é injusto para se esquecer da vossa obra, e do trabalho da caridade que para com o seu nome mostrastes, enquanto servistes aos santos; e ainda servis.

10 כי האלהים לא יעות צדק לשכח את מעשיכם ואת עמל אהבתכם אשר הראיתם לשמו ששרתם ועודכם משרתים את הקדשים:

11 Mas desejamos que cada um de vós mostre o mesmo cuidado até ao fim, para completa certeza da esperança;

11 אבל חפצנו שכל אחד מכם גם ישקד שקוד להחזיק בשלמות התקוה עד הקץ:

12 Para que vos não façais negligentes, mas sejais imitadores dos que pela fé e paciência herdam as promessas.

12 שלא תעצלו כי אם תלכו בעקבות היורשים באמונה וארך רוח את ההבטחות:

13 Porque, quando Deus fez a promessa a Abraão, como não tinha outro maior por quem jurasse, jurou por si mesmo,

13 כי בהבטיח אלהים את אברהם נשבע בנפשו יען אשר אין גדול ממנו להשבע בו:

14 Dizendo: Certamente, abençoando, te abençoarei, e multiplicando te multiplicarei.

14 ויאמר כי ברך אברכך והרבה ארבה אותך:

15 E assim esperando com paciência, alcançou a promessa.

15 ויהי בהאריך נפשו השיג את ההבטחה:

16 Porque os homens certamente juram por alguém superior a eles, e o juramento para confirmação é, para eles, o fim de toda a contenda.

16 בני האדם ישבעו בגדול מהם והשבועה להם קץ כל ערעור לקיום הדבר:

17 Pelo que, querendo Deus mostrar mais abundantemente a imutabilidade do seu conselho aos herdeiros da promessa, se interpôs com juramento;

17 על כן כאשר רצה האלהים להראות ביותר את ירשי ההבטחה כי לא
תשתנה עצתו ערב אתה בשבועה:

18 Para que por duas coisas imutáveis, nas quais é impossível que Deus minta, tenhamos a firme consolação, nós, os que pomos o nosso refúgio em reter a esperança proposta;

18 למען על פי שני דברים בלתי משתנים אשר חלילה לאלהים לשקר בם
יהיה לנו אשר נסנו עליו זרוז גדול לאחז בתקוה הנתונה לפנינו:

19 A qual temos como âncora da alma segura e firme, e que penetra até ao interior do véu,

19 אשר היא לנפשנו לעוגין נכון וחזק ומגיע אל מבית לפרכת:

20 Onde Jesus, nosso precursor, entrou por nós, feito eternamente sumo sacerdote, segundo a ordem de Melquisedeque.

20 אשר בא שמה ישוע העבר לפנינו ויהי כהן גדול לעולם על דברתי מלכי
צדק:

Hebreus 7

1 PORQUE este Melquisedeque, que era rei de Salém, sacerdote do Deus Altíssimo, e que saiu ao encontro de Abraão quando ele regressava da matança dos reis, e o abençoou,

1 כי זה מלכי צדק מלך שלם כהן לאל עליון אשר יצא לקראת אברהם
בשובו מהכות את המלכים ויברכהו:

2 A quem também Abraão deu o dízimo de tudo, e primeiramente é, por interpretação, rei de justiça, e depois também rei de Salém, que é rei de paz;

2 ואשר חלק לו אברהם מעשר מכל שמו יפרש מלך הצדק ועוד מלך שלם
הוא מלך השלום:

3 Sem pai, sem mãe, sem genealogia, não tendo princípio de dias nem fim de vida, mas sendo feito semelhante ao Filho de Deus, permanece sacerdote para sempre.

3 באין אב באין אם באין יחש ולימיו אין תחלה ולחייו אין סוף כי אם נדמה לבן האלהים הוא עומד בכהנתו לנצח:

4 Considerai pois quão grande era este, a quem até o patriarca Abraão deu os dízimos dos despojos.

4 ראו עתה מה גדול הוא אשר גם אברהם אבינו נתן לו מעשר מראשית השלל:

5 E os que de entre os filhos de Levi recebem o sacerdócio têm ordem, segundo a lei, de tomar o dízimo do povo, isto é, de seus irmãos, ainda que tenham saído dos lombos de Abraão.

5 הן אלה מבני לוי אשר נחלי את הכהנה יש להם חק על פי התורה לקחת את המעשרות מן העם מן אחיהם אשר אף הם יצאי ירך אברהם:

6 Mas aquele cuja genealogia não é contada entre eles tomou dízimos de Abraão, e abençoou o que tinha as promessas.

6 ואשר איננו מתיחש למשפחתם הוא לקח את המעשר מן אברהם ויברך את אשר היתה לו ההבטחה:

7 Ora, sem contradição alguma, o menor é abençoado pelo maior.

7 והנה נכון הדבר כי הקטן יברך על ידי הגדול ממנו:

8 E aqui certamente tomam dízimos homens que morrem; ali, porém, aquele de quem se testifica que vive.

8 ופה בני אדם שימותו לקחים את המעשר אבל שם לקחו מי שהועד עליו כי הוא חי:

9 E, para assim dizer, por meio de Abraão até Levi, que recebe dízimos, pagou dízimos.

9 ויתכן לומר כי גם לוי הלקח את המעשרות היה מעשר בעשר אברהם:

10 Porque ainda ele estava nos lombos de seu pai quando Melquisedeque lhe saiu ao encontro.

10 כי עוד בירך האב היה בצאת מלכי צדק לקראתו:

11 De sorte que, se a perfeição fosse pelo sacerdócio levítico (porque sob ele o povo recebeu a lei), que necessidade havia logo de que outro sacerdote se levantasse, segundo a ordem de Melquisedeque, e não fosse chamado segundo a ordem de Aarão?

11 על כן אלו היתה שלמות על ידי כהנת בני לוי אשר בה נתנה התורה לעם למה זה צריך לקום עוד כהן אחר על דברתי מלכי צדק ולא יאמר על דברתי אהרן:

12 Porque, mudando-se o sacerdócio, necessariamente se faz também mudança da lei.

12 כי בהשתנות הכהנה מן הצרך שתשתנה גם התורה:

13 Porque aquele de quem estas coisas se dizem pertence a outra tribo, da qual ninguém serviu ao altar,

13 כי אשר מדבר בו כזאת הוא משבט אחר אשר מעולם לא שרת איש ממנו את המזבח:

14 Visto ser manifesto que nosso Senhor procedeu de Judá, e concernente a essa tribo nunca Moisés falou de sacerdócio.

14 כי גלוי לכל אשר אדנינו זרח מיהודה מן השבט אשר משה לא דבר אליו דבר על הכהנה:

15 E muito mais manifesto é ainda, se à semelhança de
Melquisedeque se levantar outro sacerdote,

15 ועוד יותר ברור הוא אם יוקם על דמיון מלכי צדק כהן אחר:

16 Que não foi feito segundo a lei do mandamento carnal, mas
segundo a virtude da vida incorruptível.

16 אשר איננו על פי חקת בשר ודם אלא על פי כח חיים בלתי נפסקים:

17 Porque dele assim se testifica: Tu és sacerdote eternamente,
segundo a ordem de Melquisedeque.

17 כי העיד עליו אתה כהן לעולם על דברתי מלכי צדק:

18 Porque o precedente mandamento é abrogado por causa da
sua fraqueza e inutilidade

18 בעבור כי המצוה הקדמת הוסרה בהיותה חלושה וקצרת יד מהועיל:

19 (Pois a lei nenhuma coisa aperfeiçoou) e desta sorte é
introduzida uma melhor esperança, pela qual chegamos a Deus.

19 כי התורה לא השלימה דבר והנה נכנסה במקומה תקוה טובה ממנה
אשר נקרב על ידה לאלהים:

20 E visto como não é sem prestar juramento (porque
certamente aqueles, sem juramento, foram feitos sacerdotes,

20 וכפי אשר לא היתה זאת בלי שבועה:

21 Mas este com juramento por aquele que lhe disse: Jurou o
Senhor, e não se arrependerá; Tu és sacerdote eternamente
segundo a ordem de Melquisedeque),

21 כי המה נתכהנו בלי שבועה וזה בשבועה על ידי האמר לו נשבע יהוה
ולא ינחם אתה כהן לעולם על דברתי מלכי צדק:

22 De tanto melhor concerto Jesus foi feito fiador.

22 גם הברית טובה ויתרה היא אשר ישוע ערב אותה:

23 E, na verdade, aqueles foram feitos sacerdotes em grande número, porque pela morte foram impedidos de permanecer,

23 ושם נתכהנו רבים מפני אשר המות לא הניחם להותר בארץ:

24 Mas este, porque permanece eternamente, tem um sacerdócio perpétuo.

24 אבל זה בעמדו לעולם יש לו כהנה אשר לא תעבר ממנו:

25 Portanto, pode também salvar perfeitamente os que por ele se chegam a Deus, vivendo sempre para interceder por eles.

25 אשר על כן יוכל גם להושיע בכל וכל את הנגשים על ידו לאלהים כי חי הוא תמיד להפגיע בעדם:

26 Porque nos convinha tal sumo sacerdote, santo, inocente, imaculado, separado dos pecadores, e feito mais sublime do que os céus;

26 כי נאוה לנו כהן כזה שהוא חסיד ותמים וטהור ונבדל מן החטאים ונשא מהשמים:

27 Que não necessitasse, como os sumos sacerdotes, de oferecer cada dia sacrifícios, primeiramente por seus próprios pecados, e depois pelos do povo; porque isto fez ele, uma vez, oferecendo-se a si mesmo.

27 אשר איננו צריך יום יום ככהנים הגדולים ההם להקריב בראשונה על חטאתיו ואחרי כן על חטאת העם כי זאת עשה בפעם אחת בהקריבו את נפשו:

28 Porque a lei constitui sumos sacerdotes a homens fracos, mas
a palavra do juramento, que veio depois da lei, constitui ao Filho,
perfeito para sempre.

28 כי התורה העמידה לכהנים גדולים בני אדם חלשים אבל דבר
השבועה הבאה אחרי התורה העמיד את הבן המשלם לעולם:

Hebreus 8

1 ORA a suma do que temos dito é que temos um sumo
sacerdote tal, que está assentado nos céus à dextra do trono da
majestade,

1 וזה ראש הנאמרים כי יש לנו כהן גדול היושב לימין כסא הגבורה
בשמים:

2 Ministro do santuário, e do verdadeiro tabernáculo, o qual o
Senhor fundou, e não o homem.

2 והוא משרת הקדש והמשכן האמתי אשר כוננו אדני ולא אדם:

3 Porque todo o sumo sacerdote é constituído para oferecer
dons e sacrifícios; pelo que era necessário que este também
tivesse alguma coisa que oferecer.

3 כי כל כהן גדול הוא מפקד להקריב מנחות וזבחים ועל כן צריך שיהיה
גם לזה דבר להקריב:

4 Ora, se ele estivesse na terra, nem tão pouco sacerdote seria,
havendo ainda sacerdotes que oferecem dons segundo a lei.

4 והנה אלו היה בארץ לא היה כהן כי יש פה הכהנים המקריבים
הקרבנות לפי התורה:

5 Os quais servem de exemplar e sombra das coisas celestiais;
como Moisés divinamente foi avisado, estando já para acabar o

tabernáculo; porque foi dito: Olha, faz tudo conforme o modelo que no monte se te mostrou.

5 ומכהנים לדמות וצל הדברים שבשמים כדבר יהוה אל משה בבאו לכלות את המשכן כי אמר אליו ראה ועשה הכל בתבניתו אשר אתה מראה בהר:

6 Mas agora alcançou ele ministério tanto mais excelente, quanto é mediador dum melhor concerto, que está confirmado em melhores promessas.

6 ועתה הוא קבל שרות מעלה כפי מעלת הברית הנעשה על ידו אשר הוקמה על הבטחות טבות ויתרות:

7 Porque, se aquele primeiro fora irrepreensível, nunca se teria buscado lugar para o segundo.

7 כי אלו היתה הראשונה ההיא תמימה לא יבקש מקום לשניה:

8 Porque, repreendendo-os, lhes diz: Eis que virão dias, diz o Senhor, em que com a casa de Israel e com a casa de Judá estabelecerei um novo concerto.

8 כי כה אמר בהוכיח אתם הנה ימים באים נאם יהוה וכרתי את בית ישראל ואת בית יהודה ברית חדשה:

9 Não segundo o concerto que fiz com seus pais no dia em que os tomei pela mão, para os tirar da terra do Egipto; como não permaneceram naquele meu concerto, eu para eles não atentei, diz o Senhor.

9 לא כברית אשר כרתי את אבותם ביום החזיקי בידם להוציאם מארץ מצרים אשר המה הפרו את בריתי ואנכי בחלתי בם נאם יהוה:

10 Porque este é o concerto que depois daqueles dias farei com a casa de Israel, diz o Senhor: Porei as minhas leis no seu

entendimento, e em seu coração as escreverei; e eu lhes serei por Deus, e eles me serão por povo;

10 כי זאת הברית אשר אכרת את בית ישראל אחרי הימים ההם נאם
יהוה נתתי את תורתי בקרבם ועל לבם אכתבנה והייתי להם לאלהים
והמה יהיו לי לעם:

11 E não ensinará cada um a seu próximo, nem cada um ao seu irmão, dizendo: Conhece o Senhor; porque todos me conhecerão, desde o menor deles até ao maior.

11 ולא ילמדו עוד איש את רעהו ואיש את אחיו לאמר דעו את יהוה כי
כולם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם:

12 Porque serei misericordioso para com suas iniquidades, e de seus pecados e de suas prevaricações não me lembrarei mais.

12 כי אסלח לעונם ולחטאתם ולפשעיהם לא אזכר עוד:

13 Dizendo Novo Concerto, envelheceu o primeiro. Ora, o que foi tornado velho, e se envelhece, perto está de acabar.

13 הנה באמרו ברית חדשה ישן את הראשונה ומה שהוא נושן ומזקין
קרוב הוא אל קצו:

Hebreus 9

1 ORA também o primeiro tinha ordenanças de culto divino, e um santuário terrestre.

1 הן היה גם לברית הראשונה משפטי העבודה ומקדש ארצי:

2 Porque um tabernáculo estava preparado, o primeiro, em que havia o candeeiro, e a mesa, e os pães da proposição; ao que se chama o santuário.

2 כי הוקם המשכן החיצון אשר בו המנורה והשלחן ומערכת הלחם והוא נקרא קדש:

3 Mas depois do segundo véu estava o tabernáculo que se chama o santo dos santos,

3 ומבית לפרכת השנית משכן הנקרא קדש הקדשים:

4 Que tinha o incensário de ouro, e a arca do concerto, coberta de ouro toda em redor; em que estava um vaso de ouro, que continha o maná, e a vara de Aarão, que tinta florescido, e as tábuas do concerto;

4 אשר לו מזבח הזהב לקטרת וארון הברית מצפה זהב כלו ובו צנצנת זהב אשר המן בתוכו ומטה אהרן אשר פרח ולוחות הברית:

5 E sobre a arca os querubins da glória, que faziam sombra no propiciatório, das quais coisas não falaremos agora particularmente.

5 וממעל לו כרובי הכבוד הסככים על הכפרת לא נדבר כעת על כל אחד מהם בפרט:

6 Ora, estando estas coisas assim preparadas, a todo o tempo entravam os sacerdotes no primeiro tabernáculo, cumprindo os serviços;

6 ואחרי שהוכנו אלה ככה באו הכהנים תמיד אל המשכן החיצון לעבד שם את עבודתם:

7 Mas no segundo só o sumo sacerdote, uma vez no ano, não sem sangue, que oferecia por si mesmo e pelas culpas do povo;

7 ואל המשכן אשר לפנים ממנו בא שמה הכהן הגדול לבדו פעם אחת בשנה לא בבלי דם אשר יקריב בעד נפשו ובעד שגגות העם:

8 Dando nisto a entender o Espírito Santo que ainda o caminho do santuário não estava descoberto enquanto se conservava em pé o primeiro tabernáculo,

8 ורוח הקדש מודיע בזאת כי לא נגלה הדרך אל הקדש כל הימים אשר המשכן החיצון יש לו לעמד:

9 Que é uma alegoria para o tempo presente, em que se oferecem dons e sacrifícios que, quanto à consciência, não podem aperfeiçoar aquele que faz o serviço;

9 והוא משל על העת ההוה אשר בה מקריבים מנחות וזבחים אשר לא יוכלו להשלים את לבב העבד:

10 Consistindo somente em manjares, e bebidas, e várias abluções e justificações da carne, impostas até ao tempo da correcção.

10 אך משפטי הגוף המה עם המאכלות והמשקים והטבילות השנות אשר הושמו עד עת התקון:

11 Mas, vindo Cristo, o sumo sacerdote dos bens futuros, por um maior e mais perfeito tabernáculo, não feito por mãos, isto é, não desta criação,

11 אבל המשיח בבאו להיות כהן גדול לטבות העתידות עבר בתוך המשכן המעלה בגדלה ושלמות אשר לא נעשה בידים כלומר אשר איננו בכלל הבריאה הזאת:

12 Nem por sangue de bodes e bezerros, mas por seu próprio sangue, entrou uma vez no santuário, havendo efectuado uma eterna redenção.

12 גם לא בא בדם שעירים ועגלים אלא בדם נפשו בא בפעם אחת אל הקדש פנימה וימצא גאלת עולם:

13 Porque, se o sangue dos toiros e bodes, e a cinza duma novilha esparzida sobre os imundos, os santifica, quanto à purificação da carne,

13 כי אם דם הפרים והשעירים ואפר הפרה אשר יזה על הטמאים יקדשם לטהרת גופם:

14 Quanto mais o sangue de Cristo, que pelo Espírito eterno se ofereceu a si mesmo imaculado a Deus, purificará as vossas consciências das obras mortas, para servirdes ao Deus vivo?

14 אף כי דם המשיח אשר הקריב את עצמו לאלהים ברוח נצחי ובלי מום יטהר לבבכם ממעשי מות לעבד את אלהים חיים:

15 E por isso é Mediador dum novo Testamento, para que, intervindo a morte para remissão das transgressões que havia debaixo do primeiro testamento, os chamados recebam a promessa da herança eterna.

15 ובעבור זאת הוא גם סרסר לברית חדשה למען אשר יירשו המקראים את הבטחת נחלת עולם אחרי אשר מת לפדות מן הפשעים אשר נעשו תחת הברית הראשונה:

16 Porque onde há testamento necessário é que intervenha a morte do testador.

16 כי במקום שיש דיתיקי צריך לדעת מות מקימה:

17 Porque um testamento tem força onde houve morte; ou terá ele algum valor enquanto o testador vive?

17 כי רק במות המת תכון דיתיקי ואיננה בתקפה בעוד מקימה בחיים:

18 Pelo que também o primeiro não foi consagrado sem sangue;

18 לכן גם הראשונה לא חנכה בלא דם:

19 Porque, havendo Moisés anunciado a todo o povo todos os mandamentos segundo a lei, tomou o sangue dos bezerros e dos bodes, com água, lã purpúrea e hissope, e aspergiu tanto o mesmo livro como todo o povo.

19 כי ככלות משה להגיד לכל העם את כל המצות כתורה לקח דם העגלים והשעירים עם מים ותולעת שני ואזוב ויזרק על הספר ועל כל העם:

20 Dizendo: Este é o sangue do testamento que Deus vos tem mandado.

20 ויאמר הנה דם הברית אשר צוה אלהים אליכם:

21 E semelhantemente aspergiu com sangue o tabernáculo e todos os vasos do ministério.

21 וכן הזה מן הדם על המשכן ועל כל כלי השרת:

22 E quase todas as coisas, segundo a lei, se purificam com sangue; e sem derramamento de sangue não há remissão.

22 וכמעט הכל יטהר בדם על פי התורה ואין כפרה בלי שפיכת דם:

23 De sorte que era bem necessário que as figuras das coisas que estão no céu assim se purificassem; mas as próprias coisas celestiais com sacrifícios melhores do que estes.

23 לכן דמיוני הדברים שבשמים צריכים להטהר באלה והדברים שבשמים בעצמם צריכים להטהר בזבחים טובים מאלה:

24 Porque Cristo não entrou num santuário feito por mãos, figura do verdadeiro, porém no mesmo céu, para agora comparecer por nós perante a face de Deus;

24 כי המשיח לא בא אל הקדש הנעשה בידים שהוא רק דמות האמתי כי אם בא אל עצם השמים לראות עתה בעדנו את פני האלהים:

25 Nem também para a si mesmo se oferecer muitas vezes, como o sumo sacerdote cada ano entra no santuário com sangue alheio;

25 אף לא להקריב את נפשו פעמים רבות ככהן הגדול אשר בא שנה בשנה אל הקדש בדם אחרים:

26 Doutra maneira, necessário lhe fora padecer muitas vezes desde a fundação do mundo; mas agora na consumação dos séculos uma vez se manifestou, para aniquilar o pecado pelo sacrifício de si mesmo.

26 כי אם כן הוא הלא היה לו לענות פעמים רבות מראשית העולם ועתה בקץ העתים נגלה בפעם אחת כדי לבטל את החטא בזבח נפשו:

27 E, como aos homens está ordenado morrerem uma vez, vindo depois disso o juízo,

27 וכאשר נגזר על בני אדם פעם אחת המות ואחריו הדין:

28 Assim também Cristo, oferecendo-se uma vez para tirar os pecados de muitos, aparecerá segunda vez, sem pecado, aos que o esperam para salvação.

28 כן הקרב המשיח פעם אחת למען שאת חטאי רבים ופעם שנית יראה בלי חטא לישועה למחכים לו:

Hebreus 10

1 PORQUE, tendo a lei a sombra dos bens futuros, e não a imagem exacta das coisas, nunca, pelos mesmos sacrifícios que continuamente se oferecem cada ano, pode aperfeiçoar os que a eles se chegam.

1 כי התורה בהיות בה צל הטבות העתידות ולא מראה עצם הדברים אין ביכלתה להשלים את הקרבים בקרבנות ההם אשר יקריבו תמיד מדי שנה בשנה:

2 Doutra maneira, teriam deixado de se oferecer, porque, purificados uma vez os ministrantes, nunca mais teriam consciência de pecado.

2 כי לולא זאת חדלו מהביאם באשר המקריבים בהטהרם פעם אחת לא היתה בהם עוד רגשת חטאים:

3 Nesses sacrifícios, porém, cada ano se faz comemoração dos pecados,

3 אבל יש שם הזכרת החטאים שנה בשנה:

4 Porque é impossível que o sangue dos toiros e dos bodes tire os pecados.

4 כי דם הפרים והשעירים לא יוכל להסיר חטאים:

5 Pelo que, entrando no mundo, diz: Sacrifício e oferta não quiseste, mas corpo me preparaste;

5 ובעבור זאת אמר בבואו לעולם זבח ומנחה לא חפצת גוף כוננת לי:

6 Holocaustos e oblações pelo pecado não te agradaram.

6 עולה וחטאה לא שאלת:

7 Então disse: Eis aqui venho (no princípio do livro está escrito de mim), para fazer, ó Deus, a tua vontade.

7 אז אמרתי הנה באתי במגלת ספר כתוב עלי לעשות רצונך אלהי:

8 Como acima diz: Sacrifício e oferta, e holocaustos e oblações pelo pecado não quiseste, nem te agradaram (os quais se oferecem segundo a lei).

8 אחרי אמרו למעלה זבח ומנחה עולה וחטאה לא חפצת ולא שאלת אשר יקריבו אתם על פי התורה:

9 Então disse: Eis aqui venho, para fazer, ó Deus, a tua vontade. Tira o primeiro, para estabelecer o segundo.

9 אז אמר הנה באתי לעשות רצונך אלהי מעביר בזה את הראשונה למען הקים את השניה:

10 Na qual vontade temos sido santificados pela oblação do corpo de Jesus Cristo, feita uma vez.

10 וברצון הזה מקדשים אנחנו על ידי הקרבת קרבן גוף ישוע המשיח בפעם אחת:

11 E assim todo o sacerdote aparece cada dia, ministrando e oferecendo muitas vezes os mesmos sacrifícios, que nunca podem tirar os pecados;

11 וכל כהן עמד יום יום לשרת ומוסיף פעמים רבות להקריב אתן הקרבנות אשר לא יוכלו לעולם להעביר חטאים:

12 Mas este havendo oferecido um único sacrifício pelos pecados, está assentado para sempre à dextra de Deus,

12 אולם זה אחרי הקריבו זבח אחד על החטאים ישב עד עולם לימין האלהים:

13 Daqui em diante esperando até que os seus inimigos sejam postos por escabelo de seus pés.

13 וחכה יחכה עד כי יושתו איביו הדם לרגליו:

14 Porque com uma só oblação aperfeiçoou para sempre os que são santificados.

14 כי הוא בקרבן אחת השלים לנצח את המקדשים:

15 E também o Espírito Santo no-lo testifica, porque depois de haver dito:

15 ואף רוח הקדש מעיד לנו על זאת כי אחרי אמרו:

16 Este é o concerto que farei com eles depois daqueles dias, diz
o Senhor: Porei as minhas leis em seus corações, e as escreverei
em seus entendimentos; acrescenta:

16 זאת הברית אשר אכרת אתם אחרי הימים ההם אמר יהוה נתתי את
תורתי בקרבם ועל לבם אכתבנה:

17 E jamais me lembrarei dos seus pecados e das suas
iniquidades.

17 ולעונם ולחטאתם לא אזכר עוד:

18 Ora, onde há remissão destes, não há mais oblação pelo
pecado.

18 והנה באשר נסלחו החטאים אין עוד קרבן עליהם:

19 Tendo pois, irmãos, ousadia para entrar no santuário, pelo
sangue de Jesus,

19 ועתה אחי בהיות לנו בטחון דרך הקדש בדם ישוע:

20 Pelo novo e vivo caminho que ele nos consagrou, pelo véu,
isto é, pela sua carne,

20 דרך חדש וחי אשר חדש לנו בפרכת היא בשרו:

21 E tendo um grande sacerdote sobre a casa de Deus,

21 ובהיות לנו כהן גדול על בית אלהים:

22 Cheguemo-nos com verdadeiro coração, em inteira certeza de
fé; tendo os corações purificados da má consciência, e o corpo
lavado com água limpa,

22 נקרבה נא בלבב שלם ובאמונה תמימה מטהרים בהזית לבבנו מרוח רעה ורחוצי בשר במים טהורים:

23 Retenhamos firmes a confissão da nossa esperança; porque fiel é o que prometeu.

23 נחזיקה בהודית התקוה בל נמוט כי נאמן המבטיח:

24 E consideremo-nos uns aos outros, para nos estimularmos à caridade e às boas obras:

24 ונתבוננה זה על זה לעורר אתנו לאהבה ולמעשים טובים:

25 Não deixando a nossa congregação, como é costume de alguns, antes admoestando-nos uns aos outros; e tanto mais, quanto vedes que se vai aproximando aquele dia.

25 ואל נעזב את כנאיתנו כמנהג קצת אנשים כי אם נוכיח איש את אחיו וביותר בראתכם כי קרוב היום:

26 Porque, se pecarmos voluntariamente, depois de termos recebido o conhecimento da verdade, já não resta mais sacrifício pelos pecados,

26 כי אם נחטא בזדון אחרי אשר קבלנו דעת האמת לא ישאר עוד זבח קרבן לכפר על החטא:

27 Mas uma certa expectação horrível do juízo, e ardor de fogo, que há de devorar os adversários.

27 כי אם בעותי הדין העתיד ואש קנאה אשר תאכל את הצררים:

28 Quebrantando alguém a lei de Moisés, morre sem misericórdia, só pela palavra de duas ou três testemunhas.

28 הן איש כי יפר תורת משה מות ימות בלי חמלה על פי שנים עדים או שלשה:

29 De quanto maior castigo cuidais vós será julgado merecedor aquele que pisar o Filho de Deus, e tiver por profano o sangue do testamento, com que foi santificado, e fizer agravo ao Espírito da graça?

29 מה תחשבו כמה יגדל הענש הראוי לרמס ברגלו את בן האלהים וחשב לחל את דם הברית אשר הוא מקדש בו ומחרף את רוח החסד:

30 Porque bem conhecemos aquele que disse: Minha é a vingança, eu darei a recompensa, diz o Senhor. E outra vez: O Senhor julgará o seu povo.

30 כי ידענו את האמר לי נקם ושלם ועוד כי ידין יהוה עמו:

31 Horrenda coisa é cair nas mãos do Deus vivo.

31 מה נורא לנפל ביד אלהים חיים:

32 Lembrai-vos, porém, dos dias passados, em que, depois de serdes iluminados, suportastes grande combate de aflições.

32 אבל זכרו נא את הימים הראשונים כי אז אחרי ארו עיניכם נשאתם כבד ענוים רבים:

33 Em parte fostes feitos espectáculo com vitupérios e tribulações, e em parte fostes participantes com os que assim foram tratados.

33 פעם בהיותכם לראי בחרפה ותוגה פעם בהשתתף לאשר הגיע אליהם כזאת:

34 Porque também vos compadecestes dos que estavam nas prisões, e com gozo permitistes a espoliação dos vossos bens, sabendo que em vós mesmos tendes nos céus uma possessão melhor e permanente.

34 כי הצטערתם על מוסרי וגזלת רכושכם סבלתם בשמחה מדעתכם
בנפשכם שיש לכם בשמים קנין טוב ממנו וקים לעד:

35 Não rejeiteis pois a vossa confiança, que tem grande e avultado galardão.

35 לכן אל תשליכו את בטחונכם כי יש לו שכר רב:

36 Porque necessitais de paciência, para que, depois de haverdes feito a vontade de Deus, possais alcançar a promessa.

36 כי צריכים אתם לסבלנות למען תעשו רצון אלהים ונשאתם את
ההבטחה:

37 Porque ainda um poucochinho de tempo, e o que há de vir virá, e não tardará.

37 כי עוד מעט רגע והבא יבא לא יאחר:

38 Mas o justo viverá da fé; e, se ele recuar, a minha alma não tem prazer nele.

38 הצדיק באמונתו יחיה ואם יסג אחור לא רצתה נפשי בו:

39 Nós, porém, não somos daqueles que se retiram para a perdição, mas daqueles que crêem para a conservação da alma.

39 אמנם אנחנו איננו מן הנסוגים אחור לאבדם כי אם מן המאמינים
להצלת הנפש:

Hebreus 11

1 ORA, a fé é o firme fundamento das coisas que se esperam, e a prova das coisas que se não vêem.

1 כי האמונה היא חסן הבטחון במקוה והוכחת דברים לא נראים:

2 Porque por ela os antigos alcançaram testemunho.

2 ובה נחלו האבות עדות:

3 Pela fé entendemos que os mundos pela palavra de Deus foram criados; de maneira que aquilo que se vê não foi feito do que é aparente.

3 באמונה נבין כי העולמות נעשו בדבר האלהים למען אשר יצא הנראה מן הנעלם:

4 Pela fé Abel ofereceu a Deus maior sacrifício do que Caim, pelo qual alcançou testemunho de que era justo, dando Deus testemunho dos seus dons, e por ela, depois de morto, ainda fala.

4 באמונה הקריב הבל לאלהים זבח טוב מקין אשר היה לו לעדות כי צדיק הוא בהעיד אלהים על מנחתיו ובה עודנו מדבר אחרי מותו:

5 Pela fé Enoque foi trasladado para não ver a morte, e não foi achado, porque Deus o trasladara; visto como antes da sua trasladação alcançou testemunho de que agradara a Deus.

5 באמונה לקח חנוך לבלתי ראותו המות ואיננו כי לקח אתו אלהים והועד עליו לפני הלקחו כי את האלהים התהלך:

6 Ora, sem fé é impossível agradar-lhe porque é necessário que aquele que se aproxima de Deus creia que ele existe, e que é galardoador dos que o buscam.

6 ובלי אמונה לא יוכל איש להיות רצוי אל האלהים כי כל הקרב אליו צריך להאמין כי יש אלהים וגמול הוא משיב לדרשיו:

7 Pela fé Noé, divinamente avisado das coisas que ainda se não viam, temeu, e, para salvação da sua família, preparou a arca, pela qual condenou o mundo; e foi feito herdeiro da justiça que é segundo a fé.

7 באמונה בנה נח ביראת יהוה את התבה להצלת ביתו אתרי אשר צוה
על דברים לא נראים עדין וירשע בה את העולם ויהי לירש הצדקה עקב
האמונה:

8 Pela fé Abraão, sendo chamado, obedeceu, indo para um lugar que havia de receber por herança; e saiu sem saber para onde ia.

8 באמונה שמע אברהם כאשר נקרא ללכת אל הארץ אשר יירשנה ויצא
ולא ידע אנה יבוא:

9 Pela fé habitou na terra da promessa, como em terra alheia, morando em cabanas com Isaque e Jacó, herdeiros com ele da mesma promessa.

9 באמונה היה גר בארץ ההבטחה כמו בנכריה וישב באהלים הוא ויצחק
ויעקב אשר ירשו עמו ההבטחה ההיא:

10 Porque esperava a cidade que tem fundamento, da qual o artífice e construtor é Deus.

10 כי חכה לעיר אשר יסודתה נאמנה ובונה ומכוננה האלהים:

11 Pela fé também a mesma Sara recebeu a virtude de conceber, e deu à luz já fora da idade; porquanto teve por fiel aquele que lho tinha prometido.

11 באמונה שרה גם היא קבלה הכח להזריע ותלד אחרי בלתה כי חשבה
לנאמן את המבטיח:

12 Pelo que também de um, e esse já amortecido, descenderam tantos, em multidão, como as estrelas do céu e como a areia inumerável que está na praia do mar.

12 על כן מאחד אשר כמעט מת גופו יצאו ככוכבי השמים לרב וכחול על
שפת הים אשר לא יספר:

13 Todos estes morreram na fé, sem terem recebido as promessas; mas vendo-as de longe, e crendo-as e abraçando-as, confessaram que eram estrangeiros e peregrinos na terra.

13 כפי אמונה מתו כל אלה ולא השיגו את ההבטחות רק מרחוק ראו אותן ויבטחו וישמחו לקראתן ויודו כי גרים הם ותושבים בארץ:

14 Porque, os que isto dizem, claramente mostram que buscam uma pátria.

14 הלא המדברים כזאת יודיעו כי הם מבקשי ארץ מושב:

15 E se, na verdade, se lembrassem daquela donde haviam saído, teriam oportunidade de tornar.

15 ואם היתה דעתם על הארץ ההיא אשר יצאו ממנה הלא היה בידם לשוב אליה:

16 Mas agora desejam uma melhor, isto é, a celestial. Pelo que também Deus se não envergonha deles, de se chamar seu Deus, porque já lhes preparou uma cidade.

16 אכן נכספו למושב טוב ממנו והוא בשמים ועל כן לא בוש האלהים להקרא אלהיהם כי הכין להם עיר:

17 Pela fé ofereceu Abraão a Isaque, quando foi provado; sim, aquele que recebera as promessas ofereceu o seu unigénito.

17 באמונה העלה אברהם את יצחק כאשר נסה ואת יחידו הקריב המקבל את ההבטחות:

18 Sendo-lhe dito: Em Isaque será chamada a tua descendência, considerou que Deus era poderoso para até dos mortos o ressuscitar.

18 אשר נאמר לו כי ביצחק יקרא לך זרע:

19 E daí também em figura ele o recobrou.

19 ויחשב בלבו כי יכול יוכל אלהים להחיות גם את המתים על כן גם הושב אליו להיות למשל:

20 Pela fé Isaque abençoou Jacó e Esaú, no tocante às coisas futuras.

20 באמונה ברך יצחק את יעקב ואת עשו וידבר על העתידות:

21 Pela fé Jacó, próximo da morte abençoou cada um dos filhos de José, e adorou encostado à ponta do seu bordão.

21 באמונה ברך יעקב את שני בני יוסף לפני מותו וישתחו על ראש המטה:

22 Pela fé José, próximo da morte, fez menção da saída dos filhos de Israel, e deu ordem acerca de seus ossos.

22 באמונה הזכיר יוסף בקרב קצו את יציאת בני ישראל ויצו על אדות עצמותיו:

23 Pela fé Moisés, já nascido, foi escondido três meses por seus pais, porque viram que era um menino formoso; e não temeram o mandamento do rei.

23 באמונה הצפינו את משה אבותיו שלשה ירחים אהרי הולדו כראתם את הילד כי טוב הוא ולא יראו את מצות המלך:

24 Pela fé Moisés, sendo já grande recusou ser chamado filho da filha de Faraó,

24 באמונה מאן משה כאשר גדל להקרא בן לבת פרעה:

25 Escolhendo antes ser maltratado com o povo de Deus do que por um pouco de tempo ter o gozo do pecado;

25 ויבחר לסבל את עני עם אלהים מלהתענג לשעה בתענוגי החטא:

26 Tendo por maiores riquezas o vitupério de Cristo do que os tesouros do Egipto; porque tinha em vista a recompensa.

26 בחשבו את חרפת המשיח לעשר גדול מאצרות מצרים כי הביט אל הגמול:

27 Pela fé deixou o Egipto, não temendo a ira do rei; porque ficou firme, como vendo o invisível.

27 באמונה עזב את ארץ מצרים ולא ירא מחמת המלך כי היה כראה אשר איננו נראה ויתחזק:

28 Pela fé celebrou a páscoa e a aspersão do sangue, para que o destruidor dos primogénitos lhes não tocasse.

28 באמונה עשה את הפסח ונתינת הדם למען אשר לא יגע המשחית בבכוריהם:

29 Pela fé passaram o Mar Vermelho, como por terra seca; o que intentando os egípcios, se afogaram.

29 באמונה עברו את ים סוף ביבשה אשר נסו מצרים גם המה לעבר בו ויטבעו:

30 Pela fé caíram os muros de Jericó, sendo rodeados durante sete dias.

30 באמונה נפלו חומות יריחו אחרי הקיפו אותן שבעת ימים:

31 Pela fé Raabe, a meretriz, não pereceu com os incrédulos, acolhendo em paz os espias.

31 באמונה לא אבדה רחב הזונה עם הסוררים כי אספה את המרגלים אל ביתה בשלום:

32 E que mais direi? Faltar-me-ia o tempo contando de Gideão, e de Baraque, de Sansão, e de Jefté, e de Davi, e de Samuel e dos profetas;

32 ומה אמר עוד הן תקצר לי העת אם אספר מעשי גדעון וברק ושמשון ויפתח ודוד ושמואל והנביאים:

33 Os quais pela fé venceram reinos, praticaram a justiça, alcançaram promessas, fecharam as bocas dos leões.

33 אשר באמונה כבשו ממלכות ופעלו צדק והשגו הבטחות וסכרו פי אריות:

34 Apagaram a força do fogo, escaparam do fio da espada, da fraqueza tiraram forças, na batalha se esforçaram, puseram em fugida os exércitos dos estranhos.

34 וכבו גבורת האש ונמלטו מפי החרב והתחזקו מחלים ועשו חיל במלחמה והפילו מחנות זרים:

35 As mulheres receberam pela ressurreição os seus mortos; uns foram torturados, não aceitando o seu livramento, para alcançarem uma melhor ressurreição;

35 נשים לקחו מתחיה את מתיהן ואחרים רטשו בענוים ולא אבו להנצל למען יזכו לתחיה טובה ממנה:

36 E outros experimentaram escárnio e açoites, e até cadeias e prisões.

36 מהם נסו בתעלולים ובמכות וגם נמסרו לכבל ומסגר:

37 Foram apedrejados, serrados, tentados, mortos ao fio da espada; andaram vestidos de peles de ovelhas e de cabras, desamparados, aflitos e maltratados,

37 נסקלו באבנים נסרו במגרה נבחנו ביסורים מתו לפי חרב וינעו עטופי
עורת כבשים ועזים בחסר ובעצר רעה ויגון:

38 (Dos quais o mundo não era digno), errantes pelos desertos, e
montes, e pelas covas e cavernas da terra.

38 אשר העולם לא היה כדי להם הם תעו במדבר ובהרים ובמערות
ובנקיקי הארץ:

39 E todos estes, tendo tido testemunho pela fé, não alcançaram
a promessa,

39 וכל אלה אף היתה להם העדות בגלל אמונתם לא קבלו את ההבטחה:

40 Provendo Deus alguma coisa melhor a nosso respeito, para
que eles sem nós não fossem aperfeiçoados.

40 למען אשר לא ישלמו בלעדינו כי צפה לנו אלהים מקדם טובה יתרה:

Hebreus 12

1 PORTANTO nós também, pois que estamos rodeados de uma
tão grande nuvem de testemunhas, deixemos todo o embaraço,
e o pecado que tão de perto nos rodeia, e corramos com
paciência a carreira que nos está proposta,

1 לכן גם אנחנו אשר ענן עדים רב כזה סבב אתנו נשליכה ממנו כל טרח
והחטא המקיף עלינו ונרוצה בתוחלת את המרוצה הערוכה לפנינו:

2 Olhando para Jesus, autor e consumador da fé, o qual pelo
gozo que lhe estava proposto suportou a cruz, desprezando a
afronta; e assentou-se à dextra do trono de Deus.

2 ונביטה אל ישוע ראש האמונה ומשלימה אשר בעד השמחה השמורה
לו סבל את הצלב ויבז החרפה וישב לימין כסא האלהים:

3 Considerai pois aquele que suportou tais contradições dos pecadores contra si mesmo, para que não enfraqueçais, desfalecendo em vossos ânimos.

3 התבוננו אליו אשר נשא כלמת חטאים גדולה כזאת למען לא תיעפו ולא תיגעו בנפשותיכם:

4 Ainda não resististes até ao sangue, combatendo contra o pecado.

4 עדין לא עמדתם עד לדם במלחמתכם עם החטא:

5 E já vos esquecestes da exortação que argumenta convosco como filhos: Filho meu, não desprezes a correcção do Senhor, e não desmaies quando por ele fores repreendido;

5 ותשכחו דבר הנחומים המדבר אליכם כמו אל בנים לאמר מוסר יהוה בני אל תמאס ואל תקץ בתוכחתו:

6 Porque o Senhor corrige o que ama, e açoita a qualquer que recebe por filho.

6 כי את אשר יאהב יהוה יוכיח יכאב את בן ירצה:

7 Se suportais a correcção, Deus vos trata como filhos; porque, que filho há a quem o pai não corrija?

7 אם סבלים אתם מוסר דעו כי כאב עם בניו כן מתנהג אלהים עמכם כי איה הבן אשר אביו לא ייסרנו:

8 Mas, se estais sem disciplina, da qual todos são feitos participantes, sois então bastardos, e não filhos.

8 אך אם תהיו באין מוסר אשר היה מנת כלם אז ממזרים אתם ולא בנים:

9 Além do que tivemos nossos pais segundo a, carne, para nos corrigirem, e nós os reverenciámos: não nos sujeitaremos muito mais ao Pai dos espíritos, para vivermos?

9 ועוד אם אבות בשרנו היו מיסרים אתנו ונירא מהם אף כי נכנע לפני אבי הרוחות ונחיה:

10 Porque aqueles, na verdade, por um pouco de tempo, nos corrigiam como bem lhes parecia; mas este, para nosso proveito, para sermos participantes da sua santidade.

10 כי המה יסרונו כטוב בעיניהם לימים מעטים אבל זה להועיל למען יהיה לנו חלק בקדשתו:

11 E, na verdade, toda a correcção, ao presente, não parece ser de gozo, senão de tristeza, mas depois produz um fruto pacífico de justiça nos exercitados por ela.

11 וכל מוסר בעת עברו עלינו איננו שמחה בעינינו כי אם יגון אולם באחריתו יתן פרי שלום לצדקה למלמדים בו:

12 Portanto tornai a levantar as mãos cansadas, e os joelhos desconjuntados,

12 על כן חזקו ידים רפות וברכים כשלות:

13 E fazei veredas direitas para os vossos pés, para que o que manqueja se não desvie inteiramente, antes seja sarado.

13 ומעגל רגליכם פלסו למען לא תטה הצלעה מן הדרך כי אם תרפא:

14 Segui a paz com todos e a santificação, sem a qual ninguém verá o Senhor;

14 רדפו את השלום עם כל אדם ואת הקדשה אשר בלעדיה לא יראה איש את האדון:

15 Tendo cuidado de que ninguém se prive da graça de Deus, e de que nenhuma raiz de amargura, brotando vos perturbe, e por ela muitos se contaminem.

15 והזהרו פן יש בכם איש מתאחר מחסד אלהים פן יוגיעכם שרש פרה לענה ויטמאו בו רבים:

16 E ninguém seja devasso, ou profano, como Esaú, que por um manjar vendeu o seu direito de primogenitura.

16 פן ימצא בכם זנה או חלל כעשו אשר בנזיד אחד מכר את בכורתו:

17 Porque bem sabeis que, querendo ele ainda depois herdar a bênção, foi rejeitado, porque não achou lugar de arrependimento, ainda que com lágrimas o buscou.

17 הלא ידעתם כי גם נמאס אחרי כן כאשר רצה לרשת את הברכה כי לא מצא מקום לתשובה אף בקש אותה בדמעות:

18 Porque não chegastes ao monte palpável, aceso em fogo, e à escuridão, e às trevas, e à tempestade;

18 כי לא באתם אל הר נמשש ובער באש ולא אל ענן וערפל וסערה:

19 E ao sonido da trombeta, e à voz das palavras, a qual os que a ouviram pediram que se lhes não falasse mais;

19 ולא לקול שופר ולקול הדברים אשר שמעיו בקשו שלא יוסיף לדבר עמהם עוד:

20 Porque não podiam suportar o que se lhes mandava: se até um animal tocar o monte, será apedrejado.

20 כי לא יכלו לשאת את אשר צוו ואם בהמה תגע בהר סקל תקסל או ירה תירה בחצים:

21 E tão terrível era a visão, que Moisés disse: Estou todo assombrado, e tremendo.

21 והמראה היה נורא עד מאד ויאמר משה יגרתי וחרדתי:

22 Mas chegastes ao monte de Sião, e à cidade do Deus vivo, à Jerusalém celestial, e aos muitos milhares de anjos;

22 כי אם באתם אל הר ציון ואל עיר אלהים חיים אל ירושלים שבשמים:

23 À universal assembleia e igreja dos primogénitos, que estão inscritos nos céus, e a Deus, o juiz de todos, e aos espíritos dos justos aperfeiçoados;

23 ואל עצרת רבבות המלאכים ועדת הבכורים הכתובים בשמים ואל אלהים שפט הכל ואל רוחות הצדיקים הנשלמים:

24 E a Jesus, o Mediador duma Nova Aliança, e ao sangue da aspersão que fala melhor do que o de Abel.

24 ואל ישוע סרסר הברית החדשה ואל דם ההזאה המיטיב דבר מדם הבל:

25 Vede que não rejeiteis ao que fala; porque, se não escaparam aqueles que rejeitaram o que na terra os advertia, muito menos nós, se nos desviarmos daquele que é dos céus;

25 לכן ראו פן תמאנו לשמע אל המדבר כי הן לא נמלטו המאנים לשמע אל המדבר עמהם בארץ אף אנחנו אם נמאן לשמע בקול המדבר מן השמים:

26 A voz do qual moveu então a terra, mas agora anunciou, dizendo: Ainda uma vez comoverei, não só a terra, senão também o céu.

26 אשר קולו הרעיש אז את הארץ ועתה זה הבטיח לאמר עוד אחת ואני מרעיש לא לבד את הארץ כי גם את השמים:

27 E esta palavra: Ainda uma vez, mostra a mudança das coisas móveis, como coisas feitas, para que as imóveis permaneçam.

27 וזו עוד אחת שאמר משמיע חליפת הנרעשים אשר הם עשוים למען יעמד אשר איננו נרעש:

28 Pelo que, tendo recebido um reino que não pode ser abalado retenhamos a graça, pela qual sirvamos a Deus agradavelmente com reverência e piedade;

28 לכן אנחנו המקבלים מלכות אשר לא תמוט נבאה נא בתודה ונעבד בה את האלהים לרצון לו בצניעות וביראה:

29 Porque o nosso Deus é um fogo consumidor.

29 כי אלהינו אש אכלה הוא:

Hebreus 13

1 PERMANEÇA a caridade fraternal.

1 אהבת האחים תעמד:

2 Não vos esqueçais da hospitalidade, porque por ela alguns, não o sabendo hospedaram anjos.

2 הכנסת ארחים אל תשכחו כי יש אשר הכניסו בה מלאכים ולא ידעו:

3 Lembrai-vos dos presos, como se estivésseis presos com eles, e dos maltratados, como sendo-o vós mesmos também no corpo.

3 זכרו את האסורים כאלו אתם אסורים עמהם ואת הנלחצים באשר גם אתם בבשר:

4 Venerado seja entre todos o matrimónio e o leito sem mácula; porém aos que se dão à prostituição e aos adúlteros Deus os julgará.

4 האישות תיקר בכל וערש יצועכם אל יחלל את הזנים ואת המנאפים ידין אלהים:

5 Sejam vossos costumes sem avareza contentando-vos com o que tendes; porque ele disse: Não te deixarei, nem te desampararei.

5 רחקו מאהבת כסף ושמחו בחלקכם כי הוא אמר לא ארפך ולא אעזבך:

6 E assim com confiança ousemos dizer: O Senhor é o meu ajudador, e não temerei o que me possa fazer o homem.

6 על כן נבטח ונאמר יהוה לי בעזרי לא אירא מה יעשה לי אדם:

7 Lembrai-vos dos vossos pastores, que vos falaram a palavra de Deus, a fé dos quais imitai, atentando para a sua maneira de viver.

7 זכרו את מנהיגיכם אשר הגידו לכם את דבר האלהים בינו לאחרית דרכם ולכו באמונתם:

8 Jesus Cristo é o mesmo ontem, e hoje, e eternamente.

8 ישוע המשיח גם תמול גם היום הוא הוא וגם לעולמים:

9 Não vos deixeis levar em redor por doutrinas várias e estranhas porque bom é que o coração se fortifique com graça, e não com manjares, que de nada aproveitaram aos que a eles se entregaram.

9 אל תנועו בתורות שנות וזרות כי טוב לכונן לבנו בחסד ולא בעניני מאכל אשר לא הועילו למתהלכים בהם:

10 Temos um altar, de que não têm direito de comer os que servem ao tabernáculo.

10 יש לנו מזבח אשר אינם רשאים לאכל מעליו משרתי המשכן:

11 Porque os corpos dos animais, cujo sangue é, pelo pecado, trazido pelo sumo sacerdote para o santuário, são queimados fora do arraial.

11 כי הבהמות אשר הובא דמן בקדש לכפרת החטא על ידי הכהן הגדול גויתיהן נשרפו מחוץ למחנה:

12 E por isso também Jesus, para santificar o povo pelo seu próprio sangue, padeceu fora da porta.

12 בעבור זאת גם ישוע למען קדש בדמו את העם ענה מחוץ לשער:

13 Saiamos pois a ele fora do arraial, levando o seu vitupério.

13 לכן נצאה נא אליו אל מחוץ למחנה ונשא את חרפתו:

14 Porque não temos aqui cidade permanente, mas buscamos a futura.

14 כי פה אין לנו עיר עמדת כי את העתידה אנחנו מבקשים:

15 Portanto ofereçamos sempre por ele a Deus sacrifício de louvor, isto é, o fruto dos lábios que confessam o seu nome.

15 לכן נקריב על ידו בכל עת זבח תודה לאלהים היא פרי שפתים המודות לשמו:

16 E não vos esqueçais da beneficência e comunicação, porque com tais sacrifícios Deus se agrada.

16 ואל תשכחו לגמל חסד ולתת לאביונים כי זבחים כאלה יערבו לאלהים:

17 Obedecei a vossos pastores, e sujeitai-vos a eles; porque velam por vossas almas, como aqueles que hão de dar conta delas; para que o façam com alegria e não gemendo, porque isso não vos seria útil.

17 שמעו אל מנהיגיכם והכנעו מפניהם כי שקדים הם על נפשתיכם כעתידים לתת חשבון למען יעשו זאת בשמחה ולא באנחה כי זאת לא להועיל לכם:

18 Orai por nós, porque confiamos que, temos boa consciência, como aqueles que em tudo querem portar-se honestamente.

18 התפללו בעדנו כי ידענו אשר שלמה מחשבתנו ונחפץ ללכת דרך ישרה בכל:

19 E rogo-vos com instância que assim o façais, para que eu mais depressa vos seja restituído.

19 ובחזקה אבקש מכם לעשות זאת למען אושב אליכם במהרה:

20 Ora o Deus de paz, que pelo sangue do concerto eterno tornou a trazer dos mortos a nosso Senhor Jesus Cristo, Grande Pastor das ovelhas,

20 ואלהי השלום אשר בדם ברית עולם העלה מן המתים את רעה הצאן הגדול את ישוע אדנינו:

21 Vos aperfeiçoe em toda a boa obra, para fazerdes a sua vontade, operando em vós o que perante ele é agradável por Cristo Jesus, ao qual seja glória para todo o sempre. Amen.

21 הוא ישלימכם בכל מעשה טוב לעשות רצונו בפעלו בכם את הרצוי לפניו ביד ישוע המשיח אשר לו הכבוד לעולמי עולמים אמן:

22 Rógo-vos, porém, irmãos, que suporteis a palavra desta exortação; porque abreviadamente vos escrevi.

22 ואבקש מכם אחי שאו נא דבר התוכחה כי כתבתי אליכם בקצרה:

23 Sabei que já está solto o irmão Timóteo, com o qual (se vier depressa) vos verei.

23 ודעו כי טימותיוס אחינו יצא מבית האסורים והיה אם יבא במהרה
אראה אתו את פניכם:

24 Saudai a todos os vossos chefes e a todos os santos. Os de Itália vos saúdam.

24 שאלו לשלום כל מנהיגיכם ולשלום כל הקדשים בני ארץ איטליא
שאלים לשלומכם:

25 A graça seja com todos vós. Amen.

25 החסד עם כלכם אמן:

Tiago

17 אליהו אנוש אנוש היה כמנו והתפלל תפלה שלא יהיה מטר ולא היה
מטר בארץ שלש שנים וששה חדשים:

18 E orou outra vez, e o céu deu chuva, e a terra produziu o seu fruto.

18 וישב ויתפלל והשמים נתנו מטר והארץ הצמיחה את פריה:

19 Irmãos, se algum de entre vós se tem desviado da verdade, e alguém o converter,

19 אחי כי יתעה איש בכם מן האמת ואיש אחר ישיבנו:

20 Saiba que aquele que fizer converter do erro do seu caminho um pecador salvará da morte uma alma e cobrirá uma multidão de pecados.

20 ידוע ידע כי המשיב את החוטא מעקשות דרכו הוא יושיע את נפשו
ממות ויכסה על המון פשעים:

I Pedro

I Pedro 1

1 PEDRO, apóstolo de Jesus Cristo, aos estrangeiros dispersos no Ponto, Galácia, Capadócia, Ásia e Bitínia;

1 פטרוס שליח ישוע המשיח אל תושבי תפוצות פנטוס גלטיא קפודקיא אסיא וביתוניא:

2 Eleitos segundo a presciência de Deus Pai, em santificação do Espírito, para a obediência e aspersão do sangue de Jesus Cristo: graça e paz vos sejam multiplicadas.

2 הנבחרים מקדם כפי דעת אלהים האב בקדוש הרוח אל משמעת ישוע המשיח ואל הזית דמו חסד ושלום למכביר יהיו לכם:

3 Bendito seja o Deus e Pai de nosso Senhor Jesus Cristo, que, segundo a sua grande misericórdia, nos gerou de novo para uma viva esperança, pela ressurreição de Jesus Cristo de entre os mortos.

3 ברוך האלהים אבי אדנינו ישוע המשיח אשר כרב רחמיו שב והוליד אתנו לתקוה חיה בהקמת ישוע המשיח מעם המתים:

4 Para uma herança incorruptível, incontaminável, e que se não pode murchar, guardada nos céus para vós,

4 לנחלה אשר לא תשחת ולא תגאל ולא תבל הצפונה בשמים לכם:

5 Que mediante a fé estais guardados na virtude de Deus para a salvação, já prestes para se revelar no último tempo,

5 הנשמרים בעז אלהים על יד האמונה לתשועה העתידה להגלות בעת קץ:

6 Em que vós grandemente vos alegrais, ainda que agora importa, sendo necessário, que estejais por um pouco contristados com várias tentações.

6 אשר בה תגילו אתם המתעצבים עתה מעט לפי הצרך במסת שנות:

7 Para que a prova da vossa fé, muito mais preciosa do que o ouro que perece e é provado pelo fogo, se ache em louvor, e honra, e glória, na revelação de Jesus Cristo;

7 למען תמצא אמונתכם המזקקה יקרה הרבה מן הזהב האבד הצרוף באש לתהלה ולכבוד ולתפארת בהתגלות ישוע המשיח:

8 Ao qual, não o havendo visto, amais; no qual, não o vendo agora, mas crendo, vos alegrais com gozo inefável e glorioso;

8 אשר אהבתם ולא ראיתם ואשר עתה תאמינו בו בלא ראות אתו ובכן תגילו בשמחה מפארה עצמה מספר:

9 Alcançando o fim da vossa fé, a salvação das almas.

9 בקחתכם עקב אמונתכם תשועה לנפשתיכם:

10 Da qual salvação inquiriram e trataram diligentemente os profetas que profetizaram da graça que vos foi dada.

10 את התשועה אשר עליה חקרו ודרשו הנביאים על החסד השמור לכם:

11 Indagando que tempo ou que ocasião de tempo o Espírito de Cristo, que estava neles indicava, anteriormente testificando os sofrimentos que a Cristo haviam de vir, e a glória que se lhes havia de seguir.

11 בחקרם לדעת מתי ואיך תהיה העת אשר הודיעה רוח המשיח אשר
בקרבם בהגידו מראש את ענויי המשיח ואת הגדלות אשר אחריהם:

12 Aos quais foi revelado que, não para si mesmos, mas para nós, eles ministravam estas coisas que agora vos foram anunciadas por aqueles que, pelo Espírito Santo enviado do céu, vos pregaram o evangelho; para as quais coisas os anjos desejam bem atentar.

12 ונגלה להם כי לא לפנשם כי אם לנו שרתו בדברים ההם אשר הגד
לכם עתה על פי המבשרים אתכם ברוח הקדש השלוח משמים דברים
אשר מלאכי אלהים חמדו להשקיף אל תוכם:

13 Portanto, cingindo os lombos do vosso entendimento, sede sóbrios, e esperai inteiramente na graça que se vos ofereceu na revelação de Jesus Cristo;

13 לכן חגרו מתני שכלכם התעוררו וקוו קוה לחסד אשר יבואכם
בהתגלות ישוע המשיח:

14 Como filhos obedientes, não vos conformando com as concupiscências que antes havia em vossa ignorância.

14 כבני משמעת אל תתנהגו בתאות אשר התאויתם בעוד היותכם בבלי
דעת:

15 Mas, como é santo aquele que vos chamou, sede vós também santos em toda a vossa maneira de viver;

15 כי אם היו קדשים בכל דרכיכם כאשר קדוש הוא אשר קרא אתכם:

16 Porquanto escrito está: Sede santos, porque eu sou santo.

16 כי על כן כתוב והייתם קדשים כי קדוש אני:

17 E, se invocais por Pai aquele que, sem acepção de pessoas,
julga segundo a obra de cada um, andai em temor, durante o
tempo da vossa peregrinação;

17 ואם אב תקראו לאלהים השפט בבלי משא פנים כפי מעללי איש ואיש
התהלכו נא ביראה בימי מגוריכם:

18 Sabendo que não foi com coisas corruptíveis, como prata ou
ouro, que fostes resgatados da vossa vã maneira de viver que
por tradição recebestes dos vossos pais,

18 מדעתכם כי לא בדבר נפסד בכסף או בזהב נפדיתם מדרך הבלכם אשר
הנחלתם מאת אבותיכם:

19 Mas com o precioso sangue de Cristo, como de um cordeiro
imaculado e incontaminado,

19 כי אם בדם יקר של שה תמים ומום אין בו בדם המשיח:

20 O qual, na verdade, em outro tempo foi conhecido, ainda
antes da fundação do mundo, mas manifestado nestes últimos
tempos por amor de vós;

20 הנודע מראש לפני מוסדות תבל ונגלה באחרית הימים למענכם:

21 E por ele credes em Deus, que o ressuscitou dos mortos, e lhe
deu glória, para que a vossa fé e esperança estivessem em Deus;

21 המאמינים על פיו באלהים אשר הקים אתו מעם המתים ויתן לו כבוד
למען היות אמונתכם גם תקוה לאלהים:

22 Purificando as vossas almas na obediência à verdade, para a
caridade fraternal, não fingida; amai-vos ardentemente uns aos
outros com um coração puro;

22 זכו את נפשתיכם על ידי הרוח בשמעכם בקול האמת לאהבת אחים
בלא חנפה ואהבתם איש את רעהו אהבה חזקה בלב טהור:

23 Sendo de novo gerados, não de semente corruptível, mas da incorruptível, pela palavra de Deus, viva, e que permanece para sempre.

23 כנולדים מחדש לא מזרע נשחת כי אם מזרע לא ישחת במאמר אלהים החי והקים לעולם:

24 Porque toda a carne é como a erva, e toda a flor da erva. Secou-se a erva, e caiu a sua flor;

24 כי כל בשר חציר וכל כבוד איש כציץ השדה יבש חציר נבל ציץ:

25 Mas a palavra do Senhor permanece para sempre; e esta é a palavra que entre vós foi evangelizada.

25 ודבר יהוה יקום לעולם וזה הוא הדבר אשר בשר לכם:

I Pedro 2

1 DEIXANDO pois toda a malícia, e todo o engano, e fingimentos, e invejas, e todas as murmurações,

1 ועתה הסירו מכם כל רשע וכל מרמה וחנפה וקנאה וכל לשון רע:

2 Desejai afectuosamente, como meninos novamente nascidos, o leite racional, não falsificado, para que por ele vades crescendo;

2 וכעללים אשר מקרוב נולדו התאוו לחלב השכלי והזך למען תגדלו בו:

3 Se é que provastes que o Senhor é benigno.

3 אם אמנם טעמתם כי טוב האדון:

4 Chegando-vos para ele - pedra viva, reprovada, na verdade, pelos homens, mas para com Deus eleita e preciosa,

4 אשר נגשתם אליו אל אבן חיה אשר מאסו בה בני האדם והיא נבחרה
ויקרה לאלהים:

5 Vós também, como pedras vivas, sois edificados casa espiritual e sacerdócio santo, para oferecer sacrifícios espirituais agradáveis a Deus por Jesus Cristo.

5 ונבניתם גם אתם כאבנים חיות לבית רוחני לכהנת קדש להעלות זבחי
רוח לרצון לאלהים בישוע המשיח:

6 Pelo que também na Escritura se contém: Eis que ponho em Sião a pedra principal da esquina, eleita e preciosa; e quem nela crer não será confundido.

6 וזה הוא שאמר הכתוב הנני יסד בציון אבן פנה אבן בחן ויקרה והמאמין
בה לא יבוש:

7 E assim para vós, os que credes, é preciosa, mas, para os rebeldes, a pedra que os edificadores reprovaram essa foi a principal da esquina;

7 לכן לכם המאמינים היקר אבל לסוררים האבן אשר מאסו הבונים
היתה לראש פנה ולאבן נגף ולצור מכשל:

8 E uma pedra de tropeço e rocha de escândalo, para aqueles que tropeçam na palavra, sendo desobedientes; para o que também foram destinados.

8 והם נכשלו יען לא שמעו לדבר ולזאת גם נועדו:

9 Mas vós sois a geração eleita, o sacerdócio real, a nação santa, o povo adquirido, para que anuncieis as virtudes daquele que vos chamou das trevas para a sua maravilhosa luz;

9 ואתם הנכם זרע נבחר ממלכת כהנים וגוי קדוש ועם סגלה למען תספרו
תהלות הקורא אתכם מחשך אל אורו הנפלא:

10 Vós, que em outro tempo não éreis povo, mas agora sois povo de Deus; que não tínheis alcançado misericórdia, mas agora alcançastes misericórdia.

10 אשר לפנים לא עם הייתם ועתה עם אלהים ואשר לפנים לא רחמו ועתה מרחמים:

11 Amados, peço-vos, como a peregrinos e forasteiros, que vos abstenhais das concupiscências que combatem contra a alma;

11 אהובים אזהירכם כגרים ותושבים הנזרו מתאות הבשר המתגרות בנפש:

12 Tendo o vosso viver honesto entre os gentios; para que, naquilo em que falam mal de vós, como de malfeitores, glorifiquem a Deus no dia da visitação, pelas boas obras que em vós observem.

12 והיטיבו דרככם בגוים למען יביטו אל מעשיכם הטובים והיה תחת אשר חרפו אתכם כפעלי און יכבדו את האלהים ביום הפקדה:

13 Sujeitai-vos pois a toda a ordenação humana por amor do Senhor: quer ao rei, como superior;

13 והכנעו לכל פקדת אדם בגלל האדון אם למלך כראוי לראש:

14 Quer aos governadores, como por ele enviados para castigo dos malfeitores, e para louvor dos que fazem o bem.

14 אם למשלים כראוי לשלוחים מאתו לנקמת פעלי און ולתהלת עשי טוב:

15 Porque assim é a vontade de Deus, que, fazendo bem, tapeis a boca à ignorância dos homens loucos;

15 כי כן הוא חפץ אלהים אשר בעשותכם הטוב תסכרו את פי אולת האנשים אשר אין בם דעת:

16 Como livres, e não tendo a liberdade por cobertura da malícia, mas como servos de Deus.

16 כחפשים ולא כאלו היתה לכם החפשה למכסה הרעה כי אם כעבדי אלהים:

17 Honrai a todos. Amai a fraternidade. Temei a Deus. Honrai o rei.

17 נהגו כבוד בכל איש אהבו את האחים יראו את אלהים כבדו את המלך:

18 Vós, servos, sujeitai-vos com todo o temor aos senhores, não somente aos bons e humanos, mas também aos maus.

18 העבדים הכנעו לפני אדניכם בכל יראה לא לפני הטובים והענוים לבד כי אם גם לפני העקשים:

19 Porque é coisa agradável, que alguém, por causa da consciência para com Deus, sofra agravos, padecendo injustamente.

19 כי חסד הוא לאיש אם ישבע ממררים ויענה חנם למען דעת האלהים:

20 Porque, que glória será essa, se, pecando, sois esbofeteados e sofreis? Mas se, fazendo bem, sois afligidos, e o sofreis, isso é agradável a Deus.

20 כי אם חטא תחטאו וסבלתם מכות אגרוף מה תתהללו אך אם תענו וסבלתם בעשותכם הטוב חסד הוא מלפני אלהים:

21 Porque para isto sois chamados; pois também Cristo padeceu por nós, deixando-nos o exemplo, para que sigais as suas pisadas.

21 כי לזאת נקראתם כי גם המשיח ענה בעבורכם והשאיר לכם מופת ללכת בעקבותיו:

22 O qual não cometeu pecado, nem na sua boca se achou engano.

22 אשר חטא לא עשה ולא מרמה בפיו:

23 O qual, quando o injuriavam, não injuriava, e quando padecia não ameaçava, mas entregava-se aquele que julga justamente:

23 אשר שמע חרפתו ולא השיב נענה ולא גער כי אם מסר דינו לשפט צדק ואת חטאתנו הוא נשא בגויתו על העץ:

24 Levando ele mesmo em seu corpo os nossos pecados sôbre o madeiro, para que, mortos para os pecados, pudéssemos viver para a justiça; e pelas suas feridas fostes sarados.

24 למען נחיה לצדקה מאחר שנפטרנו מן החטאים:

25 Porque éreis como ovelhas desgarradas: mas agora tendes voltado ao Pastor e Bispo das vossas almas.

25 אשר בחברתו נרפא לכם כי הייתם כצאן אבדות ועתה שבתם אל הרעה פקיד נפשתיכם:

I Pedro 3

1 SEMELHANTEMENTE vós, mulheres, sede sujeitas aos vossos próprios maridos; para que também, se alguns não obedecem à palavra, pelo porte de suas mulheres sejam ganhos sem palavra;

1 וכן אתן הנשים הכנענה לפני בעליכן למען גם אם יש אשר אינם שמעים לדבר יקנו באין אמר ודברים על ידי מעשי הנשים:

2 Considerando a vossa vida casta, em temor.

2 בראותם כי תצנענה לכת ביראה:

3 O enfeite delas não seja o exterior, no frisado dos cabelos, no uso de jóias de ouro, na compostura dos vestidos;

3 ופארכן אל יהי מבחוץ במחלפות שער ועדי זהב ולבישת מחלצים:

4 Mas o homem encoberto no coração; no incorruptível trajo de um espírito manso e quieto, que é precioso diante de Deus.

4 כי אם האדם הצפון פנימה ברוח ענוה והשקט אשר לא יכלה ויקר הוא בעיני אלהים:

5 Porque assim se adornavam também antigamente as santas mulheres que esperavam em Deus, e estavam sujeitas aos seus próprios maridos;

5 כי כן התקשטו לפנים גם הנשים הקדשות המיחלות לאלהים בהכנען לפני בעליהן:

6 Como Sara obedecia a Abraão, chamando-lhe senhor; da qual vós sois filhos, fazendo o bem, e não temendo nenhum espanto.

6 כשרה אשר שמעה בקול אברהם ותקרא לו אדון אשר אתן הייתן לה לבנות בעשותכן הטוב ולא תיראנה מפחד:

7 Igualmente vós, maridos, coabitai com elas com entendimento, dando honra à mulher, como vaso mais fraco; para que não sejam impedidas as vossas orações.

7 וכן אתם האנשים שבו עמהן בתבונה כי כלי רפה האשה ותנו לה כבוד כי גם להן יש חלק בנחלת מתנת החיים פן תכלאו מתפלותיכם:

8 E, finalmente, sede todos de um mesmo sentimento, compassivos, amando os irmãos, entranhavelmente misericordiosos e afáveis.

8 וסוף דבר היו כלכם לב אחד בעלי חמלה אהבי האחים רחמנים ומתקבלים על הבריות:

9 Não tornando mal por mal, ou injúria; antes, pelo contrário, bem-dizendo: sabendo que para isto fostes chamados, para que por herança alcanceis a bênção.

9 אל תשלמו רעה תחת רעה או חרפה תחת חרפה כי אם תברכו מדעתכם כי לזאת נקראתם למען תירשו את הברכה:

10 Porque quem quer amar a vida, e ver os dias bons, refreie a sua língua do mal, e os seus lábios não falem engano.

10 כי האיש החפץ חיים אהב ימים לראות טוב יצר לשונו מרע ושפתיו מדבר מרמה:

11 Aparte-se do mal, e faça o bem; busque a paz, e siga-a.

11 יסור מרע ויעשה טוב יבשק שלום וירדפהו:

12 Porque os olhos do Senhor estão sôbre os justos, e os seus ouvidos atentos às suas orações; mas o rosto do Senhor é contra os que fazem males.

12 כי עיני יהוה אל צדיקים ואזניו אל שועתם ופני יהוה בעשי רע:

13 E qual é aquele que vos fará mal, se fordes zelosos do bem?

13 ומי ירע לכם אם תקנאו לעשות הטוב:

14 Mas também se padecerdes por amor da justiça, sois bem-aventurados. E não temais com medo deles, nem vos turbeis;

14 אבל אשריכם גם אם תענו למען הצדקה אך מוראם לא תיראו ולא תעריצו:

15 Antes santificai a Cristo, como Senhor, em vossos corações; e estai sempre preparados para responder com mansidão e temor a qualquer que vos pedir a razão da esperança que há em vós:

15 את יהוה אלהים אתו תקדישו בלבבכם והיו נכנים תמיד להשיב דבר
בענוה וביראה לכל שאל אתכם חשבון התוחלת אשר בקרבכם:

16 Tendo uma boa consciência, para que, naquilo em que falam mal de vós, como de malfeitores, fiquem confundidos os que blasfemam do vosso bom porte em Cristo.

16 רוח שלמה תהי לכם למען יבשו המנאצים דרככם הטובה במשיח
בהלשינם אתכם כפעלי און:

17 Porque melhor é que padeçais fazendo bem (se a vontade de Deus assim o quer), do que fazendo mal.

17 כי טוב לכם אם חפץ אלהים הוא אשר תענו בעשותכם הטוב משתענו
בעשותכם רע:

18 Porque também Cristo padeceu uma vez pelos pecados, o justo pelos injustos, para levar-nos a Deus; mortificado, na verdade, na carne, mas vivificado pelo Espírito;

18 כי גם המשיח ענה פעם אחת על חטאתינו הצדיק בעד הרשעים לקרב
אתנו אל האלהים הומת לפי הבשר ויחי ברוח:

19 No qual também foi, e pregou aos espíritos em prisão;

19 אשר בו הלך ויקרא גם לרוחות אשר במשמר:

20 Os quais noutro tempo foram rebeldes, quando a longanimidade de Deus esperava nos dias de Noé, enquanto se preparava a arca; na qual poucas (isto é oito) almas se salvaram pela água;

20 אשר לפנים לא האמינו כאשר חכה אלהים בארך אפו בימי נח
בהעשות התבה אשר נמלטו אליה מעטים והם שמנה נפשות במים:

21 Que também, como uma verdadeira figura, agora vos salva, baptismo, não do despojamento da imundícia da carne, mas da

indagação de uma boa consciência para com Deus, pela ressurreição de Jesus Cristo;

21 וזה הוא אות הטבילה אשר כעת תושיע גם אתנו לא בהסיר טנוף הבשר כי אם בשאל לנו מאת אלהים רוח שלמה על ידי הקמת ישוע המשיח:

22 O qual está à dextra de Deus, tendo subido ao céu, havendo-se-lhe sujeitado os anjos, e as autoridades, e as potências.

22 אשר הוא לימין אלהים אחרי אשר עבר השמימה ויכנעו לפניו המלאכים והרשיות והגבורות:

I Pedro 4

1 ORA pois, já que Cristo padeceu por nós na carne, armai-vos também vós com este pensamento, que aquele que padeceu na carne já cessou do pecado;

1 ועתה כאשר ענה המשיח בעדנו בבשר כן היו גם אתם מזינים במחשבה ההיא כי המענה בבשר חדל מחטוא:

2 Para que, no tempo que vos resta na carne, não vivais mais segundo as concupiscências dos homens, mas segundo a vontade de Deus.

2 למען אשר לא תחיו עוד לתאות בני אדם כי אם לרצון אלהים כל ימי היתכם עוד בבשר:

3 Porque é bastante que no tempo passado da vida fizéssemos a vontade dos gentios, andando em dissoluções, concupiscências, borrachices, glutonarias, bebedices e abomináveis idolatrias;

3 כי דינו עת החיים אשר עברה לעשות כחפץ הגוים בלכתנו בדרכי זמה ובתאות כסבאי יין וזללי בשר ורדפי שכר ותועבות עבדת האלילים:

4 E acham estranho não correrdes com eles no mesmo desenfreamento de dissolução, blasfemando de vós.

4 ועל זאת תמהים המה ומגדפים כי לא תרוצו עמהם לשטף בזמה כמוהם:

5 Os quais hão de dar conta ao que está preparado para julgar os vivos e os mortos.

5 אשר יתנו חשבון לפני העתיד לשפט החיים והמתים:

6 Porque por isto foi pregado o evangelho também aos mortos, para que, na verdade, fossem julgados segundo os homens na carne, mas vivessem segundo Deus em espírito;

6 כי על כן התבשרו גם המתים למען ישפטו בבשר לפי דרך בני אדם ויחיו ברוח לפי דרך אלהים:

7 E já está próximo o fim de todas as coisas; portanto sede sóbrios e vigiai em oração.

7 הן קץ הכל קרב לכן היו צנועים וערים להתפלל:

8 Mas, sobretudo, tende ardente caridade uns para com os outros; porque a caridade cobrirá a multidão dos pecados.

8 ולפני כל דבר אהבו איש את אחיו אהבה חזקה כי על רב פשעים תכסה האהבה:

9 Sendo hospitaleiros uns para com os outros, sem murmurações.

9 היו מארחים איש את רעהו בבלי תלנות:

10 Cada um administre aos outros o dom como o recebeu, como bons dispenseiros da multiforme graça de Deus.

10 איש איש כמתן החסד אשר קבל תעזרו איש לרעהו כגזברים ממנים על חסדי אלהים הרבים׃

11 Se alguém falar, fale segundo as palavras de Deus: se alguém administrar, administre segundo o poder que Deus dá; para que em tudo Deus seja glorificado por Jesus Cristo, a quem pertence a glória e poder para todo o sempre. Amen.

11 איש כי ידבר יהי כאמרי אל ואיש כי יעזר תהי עזרתו מתוך החיל אשר חננו אלהים למען יכבד אלהים בכל על ידי ישוע המשיח אשר לו הכבוד והעז לעולמי עולמים אמן׃

12 Amados, não estranheis a ardente prova que vem sôbre vós para vos tentar, como se coisa estranha vos acontecesse;

12 אהובים בבאכם בתוך כור עני למען נסתכם אל נא תתמהו כאלו קרה לכם דבר זר׃

13 Mas alegrai-vos no facto de serdes participantes das aflições de Cristo, para que também na revelação da sua glória vos regozijeis e alegreis.

13 כי אם שמחו על אשר חלק לכם בענויי המשיח למען גם תשמחו ותעלצו בהגלות כבודו׃

14 Se pelo nome de Cristo sois vituperados, bem-aventurados sois, porque sôbre vós repousa o Espírito da glória de Deus.

14 אם יחרפו אתכם למען שם המשיח אשריכם כי נחה עליכם רוח הכבוד רוח אלהים אצלם מנאץ הוא ואצלכם נכבד׃

15 Que nenhum de vós padeça como homicida, ou ladrão, ou malfeitor, ou como o que se entremete em negócios alheios;

15 רק אל יענה איש מכם כרצח או כגנב או כפעל און או כנכנס בפקדת אחרים׃

16 Mas, se padece como cristão, não se envergonhe, antes glorifique a Deus nesta parte.

16 ואם יענה כאחד המשיחיים אל יבוש כי אם יודה לאלהים על הדבר הזה:

17 Porque já é tempo que comece o julgamento pela casa de Deus; e, se primeiro começa por nós, qual será o fim daqueles que são desobedientes ao evangelho de Deus?

17 כי עת החל המשפט מבית אלהים ואם ממנו ראשנה מה אפוא תהיה אחרית הממרים את בשורת אלהים:

18 E, se o justo apenas se salva, onde aparecerá o ímpio e o pecador?

18 הן צדיק כמעט יושע אף כי רשע וחוטא:

19 Portanto também os que padecem segundo a vontade de Deus encomendem-lhe as suas almas, como ao fiel Criador, fazendo o bem.

19 לכן גם המענים כרצון אלהים יפקידו את נפשותם ביד אלהים הברא הנאמן ויוסיפו לעשות הטוב:

I Pedro 5

1 AOS presbíteros, que estão entre vós, admoesto eu, que sou também presbítero com eles; testemunha das aflições de Cristo, e participante da glória que se há de revelar:

1 את הזקנים אשר בקרבכם אזהיר אנכי עמיתם הזקן ועד ענויי המשיח וגם חבר לכבוד העתיד להגלות:

2 Apascentai o rebanho de Deus, que está entre vós, tendo cuidado dele, não por força, mas voluntariamente; nem por torpe ganância, mas de ânimo pronto;

2 רעו את עדר האלהים אשר בידכם והשגיחו עליהם לא באנס כי אם
בנדבה אף לא עקב בצע כי אם בנפש חפצה:

3 Nem como tendo domínio sôbre a herança de Deus, mas servindo de exemplo ao rebanho.

3 גם לא כמתעמרים בנחלת יהוה כי אם בהיותכם מופת לצאן:

4 E, quando aparecer o Sumo Pastor, alcançareis a incorruptível coroa de glória.

4 והיה בהגלות שר הרעים תשאו עטרת הכבוד אשר לא תבל:

5 Semelhantemente vós, mancebos, sede sujeitos aos anciãos; e sede todos sujeitos uns aos outros, e revesti-vos de humildade, porque Deus resiste aos soberbos, mas dá graça aos humildes.

5 וכן גם אתם הנערים הכנעו לפני הזקנים וחגרו כלכם שפלות רוח
בהכנע איש לרעהו כי אלהים ללצים יליץ ולענוים יתן חן:

6 Humilhai-vos pois debaixo da potente mão de Deus, para que a seu tempo vos exalte;

6 השפילו נפשכם תחת יד אלהים החזקה למען ירומם אתכם בעתו:

7 Lançando sôbre ele toda a vossa ansiedade, porque ele tem cuidado de vós.

7 השליכו עליו כל יהבכם כי הוא ידאג לכם:

8 Sede sóbrios; vigiai; porque o diabo, vosso adversário, anda em derredor, bramando como leão, buscando a quem possa tragar.

8 התעוררו שקדו כי מריבכם השטן משוטט כאריה שאג ומבקש את אשר
יבלע:

9 Ao qual resisti firmes na fé: sabendo que as mesmas aflições se cumprem entre os vossos irmãos no mundo.

9 ועמדתם נגדו חזקים באמונה ודעו כי ענוים כאלה באו גם על אחיכם
אשר בעולם:

10 E o Deus de toda a graça, que em Cristo Jesus vos chamou à sua eterna glória, depois de haverdes padecido um pouco, ele mesmo vos aperfeiçoará, confirmará, fortificará e fortalecerá.

10 ואלהי כל החסד אשר קראנו לכבודו הנצחי במשיח ישוע אחרי
ענותכם מעט הוא ישלים ויחזק ויגבר וייסד אתכם:

11 A ele seja a glória e o poderio para todo o sempre. Amen

11 לו הכבוד והעז לעולמי עולמים אמן:

12 Por Silvano, vosso fiel irmão, como cuido, escrevi abreviando e testificando que esta é a verdadeira graça de Deus, na qual estais firmes.

12 ביד סלונוס האח הנאמן לכם כאשר אחשב כתבתי אליכם בדברים
מעטים להזהיר אתכם ולהעיד כי חסד האלהים הזה אשר עמדתם בו
אמת הוא:

13 A vossa co-eleita em Babilónia vos saúda e meu filho Marcos.

13 חברתכם אשר בבבל הנבחרה אתכם ומרקוס בני שאלים לשלומכם:

14 Saudai-vos uns aos outros com ósculo de amor. Paz seja com todos vós que estais em Cristo Jesus. Amen.

14 שאלו לשלום איש את רעהו בנשיקת אהבה שלום לכלכם אשר במשיח
ישוע אמן:

II Pedro

II Pedro 1

1 SIMÃO Pedro, servo e apóstolo de Jesus Cristo, aos que connosco alcançaram fé igualmente preciosa pela justiça do nosso Deus e Salvador Jesus Cristo:

1 שמעון פטרוס עבד ישוע המשיח ושליחו אל אשר קבלו אמונה יקרה כשלנו בצדקת אלהינו ומושיענו ישוע המשיח:

2 Graça e paz vos sejam multiplicadas, pelo conhecimento de Deus, e de Jesus nosso Senhor;

2 חסד ושלום יהיו לכם למכביר בדעת האלהים וישוע אדנינו:

3 Visto como o seu divino poder nos deu tudo o que diz respeito à vida e piedade, pelo conhecimento daquele que nos chamou por sua glória e virtude;

3 באשר גבורתו האלהית נתנה לנו את כל אשר לחיים ולחסידות על ידי דעת הקורא אתנו בכבודו וחילו:

4 Pelas quais ele nos tem dado grandíssimas e preciosas promessas, para que por elas fiqueis participantes da natureza divina, havendo escapado da corrupção, que pela concupiscência há no mundo.

4 אשר בהם נתן לנו הבטחות גדלות מאד ויקרות למען תקחו על ידן חלק בטבע אלהים בהמלטכם מכליון התאוה אשר בעולם:

5 E vós também pondo nisto mesmo toda a diligência, acrescentai à vossa fé a virtude, e à virtude a ciência,

5 בעבור זאת השתדלו להעמיד באמונתכם את הצדקה ובצדקה את הדעת:

6 E à ciência temperança, e à temperança paciência, e à paciência piedade,

6 ובדעת את הפרישות ובפרישות את הסבלנות ובסבלנות את החסידות:

7 E à piedade amor fraternal; e ao amor fraternal caridade;

7 ובחסידות את האחוה ובאחוה את האהבה:

8 Porque, se em vós houver e abundarem estas coisas; não vos deixarão ociosos nem estéreis no conhecimento de nosso Senhor Jesus Cristo.

8 כי אם אלה תמצאנה ותרבינה בכם לא תתנה אתכם להיות בטלים ובלא עשות פרי לדעת אדנינו ישוע המשיח:

9 Pois aquele em quem não há estas coisas é cego, nada vendo ao longe, havendo-se esquecido da purificação dos seus antigos pecados.

9 כי האיש אשר אין אלה לו עור הוא קצר הראות ושכח את טהרתו מחטאתיו הראשנות:

10 Portanto, irmãos, procurai fazer cada vez mais firme a vossa vocação e eleição; porque, fazendo isto, nunca jamais tropeçareis.

10 לכן אחי הוסיפו והשתדלו לחזק את קריאתכם ובחירתכם כי בעשותכם זאת כשול לא תכשלו:

11 Porque assim vos será amplamente concedida a entrada no reino eterno de nosso Senhor e Salvador Jesus Cristo.

11 כי כן יפתח לפניכם לרוחה המבוא אל מלכות עולם אשר לאדנינו ומושיענו ישוע המשיח:

12 Pelo que não deixarei de exortar-vos sempre acerca destas coisas, ainda que bem as saibais, e estejais confirmados na presente verdade.

12 על כן לא אחדל להזכירכם על אלה בכל עת גם כי ידעתם והתכוננתם באמת אשר היא לפנינו:

13 E tenho por justo; enquanto estiver neste tabernáculo, despertar-vos com admoestações,

13 ואחשב כי נכון להזכיר ולהעיר אתכם כל ימי היותי במשכן הזה:

14 Sabendo que brevemente hei de deixar este meu tabernáculo, como também nosso Senhor Jesus Cristo já mo tem revelado.

14 באשר ידעתי כי מהר יעתק משכני כאשר גם גלה לי אדנינו ישוע המשיח:

15 Mas também eu procurarei em toda a ocasião que depois da minha morte tenhais lembrança destas coisas.

15 ואשתדל שיהיה לכם תמיד גם אחרי פטירתי זכרון הדברים האלה:

16 Porque não vos fizemos saber a virtude, e a vinda de nosso Senhor Jesus Cristo, seguindo fábulas artificialmente compostas; mas nós mesmos vimos a sua majestade.

16 כי הודענו אתכם גבורת אדנינו ישוע המשיח ובאו לא בלכתנו אחרי הגדות מחכמות כי אם ראות היו עינינו את גדלתו:

17 Porquanto ele recebeu de Deus Pai honra e glória, quando da magnífica glória lhe foi dirigida a seguinte voz: Este é o meu Filho amado, em quem me tenho comprazido.

17 כי לקח מאת אלהים האב יקר וכבוד בבא אליו קול מתוך הדרת כבודו לאמר זה בני ידידי רצתה נפשי בו:

18 E ouvimos esta voz dirigida do céu, estando nós com ele no monte santo;

18 ואת הקול הזה שמענו באזנינו יצא משמים בהיותנו עמו בהר הקדש:

19 E temos, mui firme, a palavra dos profetas, à qual bem fazeis em estar atentos, como a uma luz que alumia em lugar escuro, até que o dia esclareça, e a estrela da alva apareça em vossos corações.

19 ועתה דבר הנבואה יותר קים אתנו והטיבתם עשות אשר שתם לבכם אליו כמו אל נר מאיר במקום אפל עד כי יבקע אור היום וזרח כוכב הנגה בלבבכם:

20 Sabendo primeiramente isto: que nenhuma profecia da Escritura é de particular interpretação.

20 וזאת תדעו ראשונה אשר כל נבואת המקרא איננה תלה בפתרון אדם מלבו:

21 Porque a profecia nunca foi produzida por vontade de homem algum, mas os homens santos de Deus falaram inspirados pelo Espírito Santo.

21 כי מעולם לא יצאה נבואה ברצון האדם כי אם ברוח הקדש אשר נשאם דברו אנשי אלהים הקדושים:

II Pedro 2

1 TAMBÉM houve entre o povo falsos profetas, como entre vós haverá também falsos doutores, que introduzirão encobertamente heresias de perdição, e negarão o Senhor que os resgatou, trazendo sobre si mesmos repentina perdição.

1 וגם נביאי שקר היו בעם כאשר יהיו גם בכם מורי שקר אשר יכניסו
כתות משחיתות ובכחשם במשל אשר קנם יביאו על נפשם כליון פתאם:

2 E muitos seguirão as suas dissoluções, pelos quais será blasfemado o caminho da verdade.

2 ורבים ילכו אחרי תועבותם ובעבורם יתן דרך האמת לגדופים:

3 E por avareza farão de vós negócio com palavras fingidas: sobre os quais já de largo tempo não será tardia a sentença, e a sua perdição não dormita.

3 ובדברי בדוי יעשו אתכם למחסר להם למען בצע בצע אשר משפטם
מעולם לא יתמהמה ושברם לא ינום:

4 Porque, se Deus não perdoou aos anjos que pecaram, mas, havendo-os lançado no inferno, os entregou às cadeias da escuridão, ficando reservados para o juízo;

4 כי לא חס אלהים על המלאכים אשר חטאו כי אם הורידם לקצבי הרים
ויסגירם בכבלי אפל לשמרם למשפט:

5 E não perdoou ao mundo antigo, mas guardou a Noé, pregoeiro da justiça, com mais sete pessoas, ao trazer o dilúvio sobre o mundo dos ímpios;

5 וגם על דורות קדם לא חס וישמר רק את נח השמיני קרא הצדק בהביאו
את המבול על דור הרשעים:

6 E condenou à subversão as cidades de Sodoma e Gomorra, reduzindo-as a cinza, e pondo-as para exemplo aos que vivessem impiamente;

6 ואת ערי סדום ועמרה הפך לאפר והאשימם במהפכה וישימם למשל לאשר עתידים לעשות זמה:

7 E livrou o justo Lot, enfadado da vida dissoluta dos homens abomináveis;

7 ויצל את לוט הצדיק אשר הלאוהו אנשי בליעל ההם בדרך זמתם:

8 (Porque este justo, habitando entre eles, afligia todos os dias a sua alma justa, pelo que via e ouvia sobre as suas obras injustas);

8 כי הצדיק הזה בשבתו בתוכם האדיב את נפשו הישרה יום יום בראותו ובשמעו מעשי רשעם:

9 Assim, sabe o Senhor livrar da tentação os piedosos, e reservar os injustos para o dia de juízo, para serem castigados;

9 כי יודע יהוה להציל את חסידיו מנסיון ולחשך את הרשעים ליום המשפט להשיב גמולם להם:

10 Mas principalmente aqueles que segundo a carne andam em concupiscências de imundícia, e desprezam as dominações; atrevidos, obstinados não receando blasfemar das dignidades;

10 וביותר את ההלכים אחרי הבשר בתאות תבל ובזים את הממשלה עזי פנים הלכים בשרירות לבם ולא יחרדו מחרף את השררות:

11 Enquanto os anjos, sendo maiores em força e poder, não pronunciam contra eles juízo blasfemo diante do Senhor.

11 אשר אף המלאכים הגדולים מהם בעז וכח לא יגדפום לפני יהוה במשפטם:

12 Mas estes, como animais irracionais, que seguem a natureza, feitos para serem presos e mortos, blasfemando do que não entendem, perecerão na sua corrupção,

12 והמה כבהמות הסכלות הנולדות כחק טבעם ללכד ולשחת יאבדו
באבוד נפשם יען חרפו את אשר לא הבינו וישאו גמול עולתם׃

13 Recebendo o galardão da injustiça; pois que tais homens têm prazer nos deleites quotidianos; nódoas são eles e máculas, deleitando-se em seus enganos, quando se banqueteiam convosco;

13 אשר עדנת יומם לענג יחשבו מטנפים ומום בם המתפנקים במדוחי
נפשם ואכלים ושתים עמכם׃

14 Tendo os olhos cheios de adultério, e não cessando de pecar, engodando as almas inconstantes, tendo o coração exercitado na avareza, filhos de maldição;

14 עינים להם מלאות נאפים אשר לא תחדלות מחטוא ואת נפשות
הפתאים יצודדו ולב מלמד בצע להם בני המארה׃

15 Os quais, deixando o caminho direito, erraram seguindo o caminho de Balaão, filho de Bosor, que amou o prémio da injustiça;

15 את הדרך הישר עזבו ויתעו וילכו בדרך בלעם בן בעור אשר אהב שכר
העולה׃

16 Mas teve a repreensão da sua transgressão; o mudo jumento, falando com voz humana, impediu a loucura do profeta.

16 ותהי לו תוכחת על חטאתו כי הבהמה האלמת דברה בקול אדם
ותעצר באולת הקסם׃

17 Estes são fontes sem água, nuvens levadas pela força do vento; para os quais a escuridão das trevas eternamente se reserva.

17 בארות בלי מים המה עבים נדפים בסערה אשר שמור להם חשך
אפלה לעולם׃

18 Porque, falando coisas mui arrogantes de vaidades, engodam com as concupiscências da carne, e com dissoluções aqueles que se estavam afastando dos que andam em erro,

18 כי בדברם בגאות דברי שוא יצודו בתאות הבשר על ידי זמתם את אשר אך נמלטו מידי ההלכים בדרך תועה:

19 Prometendo-lhes liberdade, sendo eles mesmos servos da corrupção. Porque de quem alguém é vencido, do tal faz-se também servo.

19 חפשה יבטיחו להם והם בעצמם עבדים לשחת כי האיש עבד לאשר נכבש ממנו:

20 Porquanto se, depois de terem escapado das corrupções do mundo, pelo conhecimento do Senhor e Salvador Jesus Cristo, forem outra vez envolvidos nelas e vencidos, tornou-se-lhes o último estado pior do que o primeiro.

20 כי אחרי המלטם מטמאת העולם בדעת אדנינו ומושיענו ישוע המשיח אם שבו והטבעו בתוכן ונכבשו אחריתם תהיה רעה מראשיתם:

21 Porque melhor lhes fora não conhecerem o caminho da justiça, do que, conhecendo-o, desviarem-se do santo mandamento que lhes fora dado;

21 טוב היה להם לא לדעת את דרך הצדקה מאשר ידעהו ונסגו אחור מן המצוה הקדושה המסורה להם:

22 Deste modo sobreveio-lhes o que por um verdadeiro provérbio se diz: O cão voltou ao seu próprio vómito, e a porca lavada ao espojadoiro de lama.

22 ויקר להם כאשר יאמר משל האמת הכלב שב על קאו והחזיר עלה מן הרחצה להתגלל ברפש:

II Pedro 3

1 AMADOS, escrevo-vos agora esta segunda carta, em ambas as quais desperto com exortação o vosso ânimo sincero;

1 זאת היא האגרת השנית אשר אני כתב אליכם אהובים ובשתיהן אעיר בדרך הזכרה את תמת לבבכם:

2 Para que vos lembreis das palavras que primeiramente foram ditas pelos santos profetas, e do mandamento do Senhor e Salvador, mediante os vossos apóstolos.

2 לזכר את הדברים הנאמרים מקדם בידי הנביאים הקדשים ואת מצות אדנינו ומושיענו אשר נתנה בידנו השליחים:

3 Sabendo primeiro isto: que nos últimos dias virão escarnecedores, andando segundo as suas próprias concupiscências,

3 ודעו זאת לכם ראשנה כי באחרית הימים יבאו לצים ההלכים אחרי תאות נפשם ויתלוצצו לאמר:

4 E dizendo: Onde está a promessa da sua vinda? Porque desde que os pais dormiram todas as coisas permanecem como desde o princípio da criação.

4 איה הבטחת באו כי מאז שכבו האבות הכל עמד כמו מראשית הבריאה:

5 Eles voluntariamente ignoram isto: que pela palavra de Deus já desde a antiguidade existiram os céus, e a terra, que foi tirada da água e no meio da água subsiste.

5 ונסתר מהם באשר לא יאבו לדעת כי מקדם קמו השמים והארץ בדבר אלהים מן המים ועל ידי המים:

6 Pelas quais coisas pereceu o mundo de então, coberto com as águas do dilúvio.

6 ובמים אבדה תבל מאז כי נשטפה במי המבול:

7 Mas os céus e a terra que agora existem pela mesma palavra
se reservam como tesouro, e se guardam para o fogo, até o dia
do juízo, e da perdição dos homens ímpios.

7 גם השמים והארץ אשר לפנינו נצפנו בדברו והם שמורים לאש ליום הדין
ואבד אנשי הרשע:

8 Mas, amados, não ignoreis uma coisa: que um dia para o
Senhor é como mil anos, e mil anos como um dia.

8 וזאת האחת אל תעלם מכם אהובים כי יום אחד כאלף שנים בעיני יהוה
ואלף שנים כיום אחד:

9 O Senhor não retarda a sua promessa, ainda que alguns a têm
por tardia; mas é longânime para convosco, não querendo que
alguns se percam, senão que todos venham a arrepender-se.

9 ולא יאחר יהוה את אשר הבטיח כאשר יש חשבים אתה לאחור כי אך
האריך אפו בעבורנו ולא יחפץ באבד איש כי אם בפנות כלם לתשובה:

10 Mas o dia do Senhor virá como o ladrão de noite; no qual os
céus passarão com grande estrondo, e os elementos, ardendo,
se desfarão, e a terra, e as obras que nela há, se queimarão.

10 בא יבא יום יהוה כגנב בלילה אז השמים בשאון יחלפו והיסדות יבערו
והתמגגו והארץ והמעשים אשר עליה ישרפו:

11 Havendo pois de perecer todas estas coisas, que pessoas vos
convém ser em santo trato, e piedade,

11 ועתה אם כל אלה ימוגו מה מאד חיבים אתם להתהלך בקדשה
ובחסידות:

12 Aguardando, e apressando-vos para a vinda do dia de Deus,
em que os céus, em fogo se desfarão, e os elementos, ardendo,
se fundirão?

12 ולחכות לבא יום יהוה ולהחיש אתו אשר בגללו השמים ימוגו באש
והיסדות יבערו ונמסו:

13 Mas nós, segundo a sua promessa, aguardamos novos céus e nova terra, em que habita a justiça.

13 ואנחנו כפי הבטחתו מחכים לשמים חדשים ולארץ חדשה אשר צדק
ילין בם:

14 Pelo que amados, aguardando estas coisas, procurai que deles sejais achados imaculados e irrepreensíveis em paz.

14 על כן אהובים אשר לאלה חכיתם שקדו להמצא לפניו בשלום נקים
וזכים מפשע:

15 E tende por salvação a longanimidade de nosso Senhor; como também o nosso amado irmão Paulo vos escreveu, segundo a sabedoria que lhe foi dada;

15 ואת ארך רוח אדנינו תחשבו לתשועה כאשר גם אחינו האהוב פולוס
כתב אליכם כפי החכמה הנתונה לו:

16 Falando disto, como em todas as suas epístolas, entre as quais há pontos difíceis de entender, que os indoutos e inconstantes torcem, e igualmente as outras Escrituras, para sua própria perdição.

16 וכן בכל אגרותיו בדברו שם על אלה ובהם יש דברים קשי ההבנה
והבערים והפתאים יהפכו אתם כאשר גם יעשו לכתבים האחרים לאבדן
נפשם:

17 Vós, portanto, amados, sabendo isto de antemão, guardai-vos de que, pelo engano dos homens abomináveis, sejais juntamente arrebatados, e descaiais da vossa firmeza;

17 ואתם אהובים אשר ידעתם זאת השמרו לנפשתיכם פן תמשכו אחרי
טעות אנשי בליעל ונפלתם ממעזכם:

18 Antes crescei na graça e conhecimento de nosso Senhor e Salvador, Jesus Cristo. A ele seja dada a glória assim agora, como no dia da eternidade. Amen.

18 ורבו בחסד ובדעת אדנינו ומושיענו ישוע המשיח אשר לו הכבוד גם היום וגם ליום העולם אמן:

I João

I João 1

1 O QUE era desde o princípio, o que ouvimos, o que vimos com os nossos olhos, o que temos contemplado, e as nossas mãos tocaram, da Palavra da vida,

1 את אשר היה מראש אשר שמענו ובעינינו ראינו אשר הבטנו ואשר משמשו ידינו על דבר החיים:

2 (Porque a vida foi manifestada, e nós a vimos, e testificamos dela, e vos anunciamos a vida eterna, que estava com o Pai, e nos foi manifestada):

2 והחיים נגלו ונרא ומעידים אנחנו ומודיעים לכם את חיי העולם אשר היו עם האב ונגלו לנו:

3 O que vimos e ouvimos, isso vos anunciamos, para que também tenhais comunhão connosco; e a nossa comunhão é com o Pai, e com seu Filho Jesus Cristo.

3 את אשר ראינו ושמענו נודיעה לכם למען תתחברו לנו גם אתם
והתחברותנו היא עם האב ועם בנו ישוע המשיח:

4 Estas coisas vos escrevemos, para que o vosso gozo se cumpra.

4 ואת זאת כתבים אנחנו לכם למען תהיה שמחתכם שלמה:

5 E esta é a mensagem que dele ouvimos, e vos anunciamos: que Deus é luz, e não há nele trevas nenhumas.

5 וזאת היא השמועה אשר שמענו ממנו ונגד לכם כי האלהים אור הוא
וכל חשך אין בו:

6 Se dissermos que temos comunhão com ele, e andarmos em trevas, mentimos, e não praticamos a verdade.

6 אם נאמר כי יש לנו התחברות עמו ונתהלך בחשך הננו כזבים ופעלתנו
איננה אמת:

7 Mas se andarmos na luz, como ele na luz está, temos comunhão uns com os outros, e o sangue de Jesus Cristo, seu Filho, nos purifica de todo o pecado.

7 אך אם באור נלך כאשר הוא באור הנה נתחברנו יחד ודם ישוע המשיח
בנו יטהרנו מכל חטא:

8 Se dissermos que não temos pecado, enganamo-nos a nós mesmos, e não há verdade em nós.

8 אם נאמר כי אין בנו חטא הננו מתעים את נפשתינו והאמת אין בנו:

9 Se confessarmos os nossos pecados, ele é fiel e justo, para nos perdoar os pecados, e nos purificar de toda a injustiça.

9 ואם נתודה את חטאתינו נאמן הוא וצדיק לסלח לנו את חטאתינו
ולטהרנו מכל עון:

10 Se dissermos que não pecámos, fazêmo-lo mentiroso, e a sua palavra não está em nós.

10 ואם נאמר כי לא חטאנו לכזב נשימנו ודברו אין בנו:

I João 2

1 MEUS filhinhos, estas coisas vos escrevo, para que não pequeis; e, se alguém pecar, temos um Advogado para com o Pai, Jesus Cristo, o justo.

1 בני הנני כתב אליכם את זאת לבלתי תחטאו ואם יחטא איש יש לנו מליץ לפני אבינו ישוע המשיח הצדיק:

2 E ele é a propiciação pelos nossos pecados, e não somente pelos nossos, mas também pelos de todo o mundo.

2 והוא כפרה על חטאתינו ולא על חטאתינו לבד כי גם על חטאת כל העולם:

3 E nisto sabemos que o conhecemos: se guardamos os seus mandamentos.

3 ובזאת נדע כי הכרנו אותו אם נשמר את מצותיו:

4 Aquele que diz: Eu conheço-o, e não guarda os seus mandamentos, é mentiroso, e nele não está a verdade.

4 האמר הכרתיו ואת מצותיו לא ישמר כזב הוא והאמת אין בו:

5 Mas qualquer que guarda a sua palavra, o amor de Deus está nele verdadeiramente aperfeiçoado: nisto conhecemos que estamos nele.

5 אבל השמר את דברו בו נשלמה באמת אהבת אלהים ובזאת נדע כי בו אנחנו:

6 Aquele que diz que está nele, também deve andar como ele andou.

6 האמר כי בו יעמד עליו להתהלך בדרך אשר גם הוא הלך:

7 Irmãos, não vos escrevo mandamento novo, mas o mandamento antigo, que desde o princípio tivestes. Este mandamento antigo é a palavra que desde o princípio ouvistes.

7 אחי אינני כתב לכם מצוה חדשה כי אם מצוה ישנה אשר היתה לכם מראש והמצוה הישנה היא הדבר אשר שמעתם מראש:

8 Outra vez vos escrevo um mandamento novo, que é verdadeiro nele e em vós; porque vão passando as trevas, e já a verdadeira luz alumia.

8 ועוד מצוה חדשה אני כתב לכם אשר היא אמת גם בו גם בכם כי החשך עבר והאור האמתי כבר זורח:

9 Aquele que diz que está na luz, e aborrece a seu irmão, até agora está em trevas.

9 האומר כי ישנו באור והוא שנא את אחיו עודנו בחשך:

10 Aquele que ama a seu irmão está na luz, e nele não há escândalo.

10 האהב את אחיו יעמד באור ומכשול אין בו:

11 Mas aquele que aborrece a seu irmão está em trevas, e anda em trevas, e não sabe para onde deva ir; porque as trevas lhe cegaram os olhos.

11 והשנא את אחיו בחשך הוא ובחשך יתהלך ולא ידע אנה הוא הלך כי החשך עור את עיניו:

12 Filhinhos, escrevo-vos, porque pelo seu nome vos são
perdoados os pecados.

12 הנני כתב אליכם הבנים יען כי נסלחו לכם חטאתיכם למען שמו:

13 Pais, escrevo-vos, porque conhecestes aquele que é desde o
princípio. Mancebos, escrevo-vos, porque vencestes o maligno.
Eu vos escrevi, filhos, porque conhecestes o Pai.

13 כתב אני אליכם האבות יען כי הכרתם אתו אשר הוא מראש כתב אני
אליכם הבחורים יען כי התגברתם על הרע כתב אני אליכם הילדים יען כי
הכרתם את האב:

14 Eu vos escrevi, pais, porque já conhecestes aquele que é
desde o princípio. Eu vos escrevi, mancebos, porque sois fortes, e
a palavra de Deus está em vós, e já vencestes o maligno.

14 כתבתי אליכם האבות יען כי הכרתם אתו אשר הוא מראש כתבתי
אליכם הבחורים יען כי חזקתם ודבר האלהים שכן בקרבכם והתגברתם
על הרע:

15 Não ameis o mundo, nem o que no mundo há. Se alguém
ama o mundo, o amor do Pai não está nele.

15 אל תאהבו את החלד ואת דברי החלד אם יאהב איש את החלד אין בו
אהבת האב:

16 Porque tudo o que há no mundo, a concupiscência da carne, a
concupiscência dos olhos e a sabedoria da vida não é do Pai,
mas do mundo.

16 כי כל אשר בחלד תאות הבשר ותאות העינים וגאות ההון איננו מן
אבינו כי אם מן החלד:

17 E o mundo passa, e a sua concupiscência; mas aquele que faz
a vontade de Deus permanece para sempre.

17 והחלד עבור יעבר עם תאותיו והעשה רצון אלהים יעמד לעד:

18 Filhinhos, é já a última hora; e, como ouvistes que vem o anti-
cristo, também agora muitos se têm feito anti-cristos: por onde
conhecemos que é já a última hora.

18 ילדי הנה השעה האחרונה באה וכאשר שמעתם כי יבא צר המשיח כן
עתה רבו צרי המשיח ובזאת נדע כי היא השעה האחרונה:

19 Saíram de nós, mas não eram de nós; porque, se fossem de
nós, ficariam connosco: mas isto é para que se manifestasse que
não são todos de nós.

19 מאתנו יצאו אך לא משלנו היו כי אלו היו משלנו כי אז היו עמדים
עמנו אבל למען יגלו כי לא כלם משלנו המה:

20 E vós tendes a unção do Santo, e sabeis tudo.

20 ואתם המשחה לכם מאת הקדוש וידעתם הכל:

21 Não vos escrevi porque não soubésseis a verdade, mas
porque a sabeis, e porque nenhuma mentira vem da verdade.

21 לא כתבתי אליכם יען כי לא ידעתם את האמת אך יען כי ידעתם אתה
ואשר כל כזב איננו מן האמת:

22 Quem é o mentiroso, senão aquele que nega que Jesus é o
Cristo? É o anti-cristo esse mesmo que nega o Pai e o Filho.

22 מי הוא הכזב אם לא המכחש בישוע לאמר כי איננו המשיח זה הוא
צר המשיח המכחש באב ובבן:

23 Qualquer que nega o Filho, também não tem o Pai; e aquele
que confessa o Filho, tem também o Pai.

23 כל המכחש בבן גם האב אין לו:

24 Portanto, o que desde o princípio ouvistes permaneça em vós. Se em vós permanecer o que desde o princípio ouvistes, também permanecereis no Filho e no Pai.

24 ואתם יקם נא בכם הדבר אשר שמעתם מראש ואם יקום בכם אשר שמעתם מראש אז גם אתם תקומו בבן ובאב:

25 E esta é a promessa que ele nos fez: a vida eterna.

25 וההבטחה אשר הבטיחנו היא חיי עולמים:

26 Estas coisas vos escrevi acerca dos que vos enganam.

26 זאת כתבתי אליכם מפני המתעים אתכם:

27 E a unção, que vós recebestes dele, fica em vós, e não tendes necessidade de que alguém vos ensine; mas, como a sua unção vos ensina todas os coisas, e é verdadeira, e não é mentira, como ela vos ensinou, assim nele permanecereis.

27 ואתם המשחה אשר קבלתם מאתו עמדת בכם ולא תצטרכו לאיש אשר ילמדכם כי אם כאשר תלמד אתכם המשחה בכל דבר היא האמת ואיננה כזב וכאשר למדה אתכם כן תעמדו בו:

28 E agora, filhinhos, permanecei nele; para que, quando ele se manifestar, tenhamos confiança, e não sejamos confundidos por ele na sua vinda.

28 ועתה בנים עמדו בו למען יאמץ לבנו בהראותו ולא נבוש מפניו בבואו:

29 Se sabeis que ele é justo, sabeis que todo aquele que pratica a justiça é nascido dele.

29 אם ידעתם כי צדיק הוא דעו כי כל עשה צדקה נולד ממנו:

I João 3

1 VEDE quão grande amor nos tem concedido o Pai: que fôssemos chamados filhos de Deus. Por isso o mundo não nos conhece; porque o não conhece a ele.

1 ראו מה גדלה אהבת האב הנתונה לנו אשר נקרא בני האלהים על כן העולם איננו ידע אתנו יען כי אותו לא ידע:

2 Amados, agora somos filhos de Deus, e ainda não é manifestado o que havemos de ser. Mas sabemos que, quando ele se manifestar, seremos semelhantes a ele; porque assim como é o veremos.

2 אהובי עתה בנים לאלהים אנחנו ועוד לא נגלה מה נהיה אך ידענו כי בהגלותו נדמה לו כי נראהו כאשר הוא:

3 E qualquer que nele tem esta esperança purifica-se a si mesmo, como também ele é puro.

3 וכל אשר לו תקוה כזאת יטהר את עצמו כאשר טהור גם הוא:

4 Qualquer que comete pecado, também comete iniquidade.

4 כל העשה חטא גם פשע בתורה הוא והחטא הוא פשע בתורה:

5 E bem sabeis que ele se manifestou para tirar os nossos pecados; e nele não há pecado.

5 וידעתם כי הוא נגלה לשאת את חטאינו ובו אין חטא:

6 Qualquer que permanece nele não peca; qualquer que peca não o viu nem o conheceu,

6 כל העמד בו לא יחטא כל החוטא לא ראהו גם לא ידעו:

7 Filhinhos, ninguém vos engane. Quem pratica justiça é justo, assim como ele é justo.

7 בני אל יתעה אתכם איש העשה צדקה צדיק הוא כאשר הוא צדיק:

8 Quem comete o pecado é do diabo; porque o diabo peca desde o princípio. Para isto o Filho de Deus se manifestou: para desfazer as obras do diabo.

8 והעשה חטא מן השטן הוא כי השטן חטא מראש לזאת נגלה בן האלהים להפר את פעלות השטן:

9 Qualquer que é nascido de Deus não comete pecado; porque a sua semente permanece nele; e não pode pecar, porque é nascido de Deus.

9 כל הנולד מאלהים לא יחטא כי זרעו בו יקום ולא יוכל לחטא כי מאלהים נולד:

10 Nisto são manifestos os filhos de Deus, e os filhos do diabo. Qualquer que não pratica a justiça, e não ama a seu irmão, não é de Deus.

10 ונודעו בזאת בני האלהים ובני השטן כל איש אשר לא יעשה צדקה איננו מאלהים וכן כל אשר לא יאהב את אחיו:

11 Porque esta é a mensagem que ouvistes desde o princípio: que nos amemos uns aos outros.

11 כי זאת היא השמועה אשר שמעתם מראש לאהבה איש את רעהו:

12 Não como Caim, que era do maligno, e matou a seu irmão. E por que causa o matou? Porque as suas obras eram más e as de seu irmão justas.

12 לא כקין אשר היה מן הרע והרג את אחיו ומדוע הרגו יען כי מעשיו היו רעים ומעשי אחיו מעשי צדק:

13 Meus irmãos, não vos maravilheis se o mundo vos aborrece.

13 אל תתמהו אחי אם ישנא אתכם העולם:

14 Nós sabemos que passámos da morte para a vida, porque amamos os irmãos. Quem não ama a seu irmão permanece na morte.

14 אנחנו ידענו כי עברנו מן המות אל החיים על כי נאהב את אחינו איש אשר לא יאהב את אחיו ישאר במות:

15 Qualquer que aborrece a seu irmão é homicida. E vós sabeis que nenhum homicida tem permanecente nele a vida eterna.

15 כל השנא את אחיו רצח נפש הוא וידעתם כי כל רצח נפש לא יתקימו בו חיי עולמים:

16 Conhecemos a caridade nisto que ele deu a sua vida por nós, e nós devemos dar a vida pelos irmãos.

16 בזאת הכרנו את האהבה כי הוא נתן את נפשו בעדנו גם אנחנו חיבים לתת את נפשתינו בעד אחינו:

17 Quem pois tiver bens do mundo, e, vendo o seu irmão necessitado, lhe cerrar as suas entranhas, como estará nele a caridade de Deus?

17 ואיש אשר לו נכסי העולם והוא ראה את אחיו חסר לחם וקפץ את רחמיו ממנו איך תעמד בו אהבת אלהים:

18 Meus filhinhos, não amemos de palavra, nem de língua, mas por obra e em verdade.

18 בני אל נא נאהב במלין ובלשון כי אם בפעל ובאמת:

19 E nisto conhecemos que somos da verdade, e diante dele asseguraremos nossos corações;

19 ובזאת נדעה כי מן האמת אנחנו ולפניו נשקיט את לבותינו:

20 Sabendo que, se o nosso coração nos condena, maior é Deus do que os nossos corações, e conhece todas as coisas.

20 כי אם לבבנו ירשיע אתנו האלהים נשגב הוא מלבבנו וידע את כל:

21 Amados, se o nosso coração nos não condena, temos confiança para com Deus;

21 אהובי אם לבבנו לא ירשיענו בטחון לנו באלהים:

22 E qualquer coisa que lhe pedirmos, dele a receberemos; porque guardamos os seus mandamentos, e fazemos o que é agradável à sua vista.

22 וכל אשר נשאל מאתו נקבל כי נשמר את מצותיו ונעשה את הרצוי לפניו:

23 E o seu mandamento é este: que creiamos no nome de seu Filho Jesus Cristo, e nos amemos uns aos outros, segundo o seu mandamento.

23 וזאת היא מצותו להאמין בשם בנו ישוע המשיח ולאהבה איש את רעהו כאשר צונו:

24 E aquele que guarda os seus mandamentos nele está, e ele nele. E nisto conhecemos que ele está em nós: pelo Espírito que nos tem dado.

24 והשמר את מצותיו יקום בו והוא בו ובזאת נדע כי הוא שכן בנו ברוח אשר נתן לנו:

I João 4

1 AMADOS, não creiais a todo o espírito, mas provai se os espíritos são de Deus; porque já muitos falsos profetas se têm levantado no mundo.

1 אהובי אל תאמינו לכל רוח כי אם בחנו הרוחות אם מאלהים המה כי
נביאי שקר רבים יצאו לעולם:

2 Nisto conhecereis o Espírito de Deus: Todo o espírito que
confessa que Jesus Cristo veio em carne é de Deus;

2 בזאת תכירו את רוח אלהים כל רוח המודה בישוע המשיח כי בא בבשר
מאלהים הוא:

3 E todo o espírito que não confessa que Jesus Cristo veio em
carne não é de Deus; mas este é o espírito do anti-cristo, do qual
já ouvistes que há de vir, e eis que está já no mundo.

3 וכל רוח אשר איננו מודה בישוע האדון כי בא בבשר לא מאלהים הוא
וזה הוא רוח צר המשיח אשר שמעתם עליו כי בוא יבא ועתה הנה הוא
בעולם:

4 Filhinhos, sois de Deus, e já os tendes vencido; porque maior é
o que está em vós do que o que está no mundo.

4 אתם הבנים הנכם מאלהים ונצחתם אתם כי אשר בכם גדול הוא
מאשר בעולם:

5 Do mundo são, por isso falam do mundo, e o mundo os ouve.

5 המה מן העולם על כן מהעולם ידברו והעולם ישמע אליהם:

6 Nós somos de Deus; aquele que conhece a Deus ouve-nos;
aquele que não é de Deus não nos ouve. Nisto conhecemos nós
o espírito da verdade e o espírito do erro.

6 ואנחנו מאלהים הננו היודע את האלהים ישמע אלינו ואשר איננו
מאלהים לא ישמע אלינו בזאת נכיר את רוח האמת ואת רוח התועה:

7 Amados, amemo-nos uns aos outros; porque o amor é de
Deus; e qualquer que ama é nascido de Deus e conhece a Deus.

7 אהובי נאהב נא איש את רעהו כי האהבה מאלהים היא וכל אשר יאהב נולד מאלהים וידע את האלהים:

8 Aquele que não ama não conhece a Deus; porque Deus é amor.

8 ואשר איננו אהב לא ידע את האלהים כי האלהים הוא אהבה:

9 Nisto se manifesta o amor de Deus para connosco: que Deus enviou seu Filho unigénito ao mundo, para que por ele vivamos.

9 בזאת נראתה אהבת האלהים לנו כי שלח האלהים את בנו את יחידו לעולם למען נחיה על ידו:

10 Nisto está a caridade, não em que nós tenhamos amado a Deus, mas em que ele nos amou a nós, e enviou seu Filho para propiciação pelos nossos pecados.

10 בזאת היא האהבה לא שאנחנו אהבנו את האלהים כי אם הוא אהב אותנו וישלח את בנו לכפרה על חטאתינו:

11 Amados, se Deus assim nos amou, também nos devemos amar uns aos outros.

11 אהובי אם ככה אהב אתנו האלהים גם אנחנו חיבים לאהבה איש את רעהו:

12 Ninguém jamais viu a Deus; se nos amamos uns aos outros, Deus está em nós, e em nós é perfeita a sua caridade.

12 את האלהים לא ראה איש מעולם ואם נאהב איש את רעהו האלהים יעמד בקרבנו ואהבתו נשלמה בנו:

13 Nisto conhecemos que estamos nele, e ele em nós, pois que nos deu do seu Espírito,

13 בזאת נדע אשר בו נקום והוא בנו כי נתן לנו מרוחו:

14 E vimos, e testificamos que o Pai enviou seu Filho para Salvador do mundo.

14 ואנחנו חזינו ונעידה כי האב שלח את הבן מושיע העולם:

15 Qualquer que confessar que Jesus é o Filho de Deus, Deus está nele, e ele em Deus.

15 כל המודה כי ישוע הוא בן האלהים האלהים שכן בו והוא באלהים:

16 E nós conhecemos, e cremos no amor que Deus nos tem. Deus é amor; e quem está em amor está em Deus, e Deus nele.

16 ואנחנו ידענו ונאמן באהבה אשר אהב אתנו האלהים הוא
אהבה והעמד באהבה עמד באלהים והאלהים עמד בו:

17 Nisto é perfeito o amor para connosco, para que no dia do juízo tenhamos confiança; porque, qual ele é, somos nós também neste mundo.

17 ובזאת נשלמה בנו האהבה בהיות לנו בטחון ביום הדין כי כמהו כן גם
אנחנו בעולם הזה:

18 No amor não há temor, antes o perfeito amor lança fora o temor; porque o temor tem consigo a pena, e o que teme não é perfeito em amor.

18 אין אימה באהבה כי אם האהבה השלמה תגרש את האימה כי
באימה מעצבה ואשר באימה איננו שלם באהבה:

19 Nós o amamos a ele, porque ele nos amou primeiro.

19 אנחנו אהבים אתו כי הוא קדם לאהבה אתנו:

20 Se alguém diz: Eu amo a Deus, e aborrece a seu irmão, é mentiroso. Pois quem não ama a seu irmão, ao qual viu, como pode amar a Deus, a quem não viu?

20 כי יאמר איש אהב אני את האלהים והוא שנא את אחיו כזב הוא כי
אשר לא יאהב את אחיו אשר הוא ראה איככה יוכל לאהב את האלהים
אשר איננו ראה אתו:

21 E dele temos este mandamento: que quem ama a Deus, ame
também a seu irmão.

21 וזאת המצוה יש לנו מאתו כי האהב את האלהים יאהב גם את אחיו:

I João 5

1 TODO aquele que crê que Jesus é o Cristo, é nascido de Deus; e
todo aquele que ama ao que o gerou também ama ao que dele é
nascido.

1 כל המאמין כי ישוע הוא המשיח הנה זה ילד מאלהים וכל האהב את
מולידו יאהב גם את הנולד מאתו:

2 Nisto conhecemos que amamos os filhos de Deus, quando
amamos a Deus e guardamos os seus mandamentos.

2 בזאת נדע כי נאהב את בני האלהים באהבתנו את האלהים ובשמרנו
את מצותיו:

3 Porque esta é a caridade de Deus que guardemos os seus
mandamentos; e os seus mandamentos não são pesados.

3 כי זאת אהבת אלהים היא אשר נשמר את מצותיו ומצותיו אינן כבדות:

4 Porque todo o que é nascido de Deus vence o mundo; e esta é
a vitória que vence o mundo, a nossa fé.

4 כי כל הנולד מאת האלהים מנצח את העולם ואמונתנו הנצחון המנצח
את העולם:

5 Quem é que vence o mundo, senão aquele que crê que Jesus é
o Filho de Deus?

5 מי הוא זה המנצח את העולם אם לא המאמין בישוע שהוא בן
האלהים:

6 Este é aquele que veio por água e sangue, isto é, Jesus Cristo:
não só por água, mas por água e por sangue. E o Espírito é o que
testifica, porque o Espírito é a verdade.

6 זה הוא אשר בא במים ובדם ישוע המשיח לא במים לבד כי אם במים
ובדם והרוח הוא המעיד כי הרוח הוא האמת:

7 Porque três são os que testificam no céu: o Pai, a Palavra, e o
Espírito Santo; e estes três são um.

7 כי שלשה המה המעידים בשמים האב הדבר ורוח הקדש ושלשתם אחד
המה:

8 E três são os que testificam na terra: o Espírito, e a água, e o
sangue; e estes três concordam num.

8 ושלשה המה המעידים בארץ הרוח המים והדם ושלשתם לאחת המה:

9 Se recebemos o testemunho dos homens, o testemunho de
Deus é maior; porque o testemunho de Deus é este, que de seu
Filho testificou.

9 אם נקבל עדות בני אדם הנה עדות האלהים גדולה ממנה כי זאת היא
עדות האלהים אשר העיד על בנו:

10 Quem crê no Filho de Deus, em si mesmo tem o testemunho:
quem a Deus não crê mentiroso o fez; porquanto não creu no
testemunho que Deus de seu Filho deu.

10 המאמין בבן האלהים יש לו העדות בנפשו ואשר לא יאמין לאלהים
לכזב שמהו יען לא האמין בעדות אשר העיד האלהים על בנו:

11 E o testemunho é este: que Deus nos deu a vida eterna; e esta
vida está em seu Filho.

11 וזאת היא העדות כי חיי עולמים נתן לנו האלהים והחיים האלה בבנו המה:

12 Quem tem o Filho tem a vida quem não tem o Filho de Deus não tem a vida.

12 אשר יש לו הבן יש לו החיים ואשר אין לו בן האלהים אין לו החיים:

13 Estas coisas vos escrevi, para que saibais que tendes a vida eterna, e para que creiais no nome do Filho de Deus.

13 זאת כתבתי אליכם המאמינים בשם בן האלהים למען תדעון שיש לכם חיי עולם ולמען תאמינו בשם בן האלהים:

14 E esta é a confiança que temos nele, que, se pedirmos alguma coisa, segundo a sua vontade, ele nos ouve.

14 וזה הוא בטחוננו אליו אשר אם נשאל דבר כפי רצונו ישמענו:

15 E se sabemos que nos ouve em tudo o que pedirmos, sabemos que alcançamos as petições que lhe fizermos.

15 ומדעתנו כי ישמענו לכל אשר נשאל נדע גם זאת כי נשיג את המשאלות אשר שאלנו ממנו:

16 Se alguém vir pecar seu irmão, pecado que não é para morte, orará, e Deus dará a vida àqueles que não pecarem para morte. Há pecado para morte, e por esse não digo que ore.

16 איש כי יראה את אחיו חוטא חטאת אשר לא למות שאל ישאל בעדו ויתן לו חיים לכל אשר חטאו לא למות הן יש חטא למות על זה לא אמר לשאל בעדו:

17 Toda a iniquidade é pecado: e há pecado que não é para morte.

17 כל מעשה שלא כמשפט חטא היא ויש חטא שלא למות:

18 Sabemos que todo aquele que é nascido de Deus não peca; mas o que de Deus é gerado conserva-se a si mesmo, e o maligno não lhe toca.

18 ידענו כי כל הנולד מאת האלהים לא יחטא כי אשר ילד מאת האלהים ישמר את נפשו והרע לא יגע בו:

19 Sabemos que somos de Deus, e que todo o mundo está no maligno.

19 ידענו כי מאלהים אנחנו וכל העולם ברע הוא:

20 E sabemos que já o Filho de Deus é vindo, e nos deu entendimento para conhecermos o que é verdadeiro; e no que é verdadeiro estamos, isto é, em seu Filho Jesus Cristo. Este é o verdadeiro Deus e a vida eterna.

20 וידענו כי בא בן אלהים ויתן לנו בינה לדעת את האמתי ובאמתי אנחנו בבנו ישוע המשיח זה הוא האל האמתי וחיי העולם:

21 Filhinhos, guardai-vos dos ídolos. Amen.

21 בני השמרו לכם מן האלילים אמן:

II João

II João 1

1 O ANCIÃO à senhora eleita, e a seus filhos, aos quais amo na verdade, e não somente eu, mas também todos os que têm conhecido a verdade,

1 הזקן אל הגבירה הבחירה ואל בניה אשר אני אהב אתם באמת ולא אני לבדי כי אם גם כל ידעי האמת:

2 Por amor da verdade que está em nós e para sempre estará connosco;

2 למען האמת העמדת בקרבנו וגם תהיה עמנו לעולם:

3 Graça, misericórdia, e paz, da parte de Deus Pai e da do Senhor Jesus Cristo, o Filho do Pai, seja convosco na verdade e amor.

3 יהי עמכם חסד ורחמים ושלום מאת האלהים אבינו ומאת אדנינו ישוע המשיח בן האב באמת ובאהבה:

4 Muito me alegro por achar que alguns de teus filhos andam na verdade, assim como temos recebido o mandamento do Pai.

4 שמחתי למאד כי מצאתי מבניך מתהלכים באמת כמצוה אשר קבלנו מאת האב:

5 E agora, senhora, rogo-te, não como escrevendo-te um novo mandamento, mas aquele mesmo que desde o princípio tivemos: que nos amemos uns aos outros.

5 ועתה מבקש אני ממך הגבירה ולא ככתב אליך מצוה חדשה כי אם את אשר היתה לנו מראש לאהבה איש את רעהו:

6 E a caridade é esta: que andemos segundo os seus mandamentos. Este é o mandamento, como já desde o princípio ouvistes, que andeis nele.

6 וזאת היא האהבה אשר נתהלך במצותיו זאת היא המצוה אשר שמעתם מראש להתהלך בה:

7 Porque já muitos enganadores entraram no mundo, os quais não confessam que Jesus Cristo veio em carne. Este tal é o enganador e o anti-cristo.

7 כי מתעים רבים באו לעולם אשר אינם מודים בישוע המשיח כי בא בבשר זה הוא המתעה וצר המשיח:

8 Olhai por vós mesmos, para que não percamos o que temos ganho, antes recebamos o inteiro galardão.

8 השמרו לכם פן תאבד ממנו פעלתנו כי אם נקח משכרתנו שלמה:

9 Todo aquele que prevarica, e não persevera na doutrina de Cristo, não tem a Deus: quem persevera na doutrina de Cristo, esse tem tanto ao Pai como ao Filho.

9 כל העבר על תורת המשיח ואיננו עמד בה אין לו אלהים והעמד בתורת המשיח יש לו גם האב גם הבן:

10 Se alguém vem ter convosco, e não traz esta doutrina, não o recebais em casa, nem tampouco o saudeis.

10 כל הבא אליכם ולא יביא את התורה הזאת לא תאספו אתו הביתה ולא תשאלו לו לשלום:

11 Porque quem o saúda tem parte nas suas más obras.

11 כי השאל בשלומו הוא משתתף במעשיו הרעים:

12 Tendo muito que escrever-vos, não quis fazê-lo com papel e tinta; mas espero ir ter convosco e falar de boca a boca, para que o nosso gozo seja cumprido.

12 הרבה לי לכתב אליכם ולא חפצתי בניר ובדיו כי אקוה לבוא אליכם ולדבר פה אל פה למען תהיה שמחתנו שלמה:

13 Saúdam-te os filhos de tua irmã a eleita. Amen

בני אחותך הבחירה שאלים לשלומך אמן: 13

III João

III João 1

1 O PRESBITERO ao amado Gaio, a quem em verdade eu amo.

הזקן אל גיוס החביב אשר אני אהב אתו באמת: 1

2 Amado, desejo que te vá bem em todas as coisas, e que tenhas saúde, assim como bem vai à tua alma.

חביבי חפצי הוא כי ייטב לך בכל דבר ותחזק כאשר טוב לך בנפשך: 2

3 Porque muito me alegrei quando os irmãos vieram, e testificaram da tua verdade, como tu andas na verdade.

כי שמחתי למאד כאשר באו אחים ויעידו על אמתך אשר מתהלך באמת אתה: 3

4 Não tenho maior gozo do que este: o de ouvir que os meus filhos andam na verdade.

אין לי שמחה גדולה מלשמע את אשר בני יתהלכו באמת: 4

5 Amado, procedes fielmente em tudo o que fazes para com os irmãos, e para com os estranhos,

חביבי באמונה כל מעשיך עם האחים ועם הארחים: 5

6 Que em presença da igreja testificaram do teu amor: aos quais, se conduzires como é digno para com Deus, bem farás;

אשר העידו על אהבתך בפני הקהל ואף תיטיב לעשות בלותך אתם כאשר יאתה לפני אלהים: 6

7 Porque pelo seu Nome saíram, nada tomando dos gentios.

כי בעבור שמו יצאו ולא לקחו מאומה מן הגוים: 7

8 Portanto aos tais devemos receber, para que sejamos cooperadores da verdade.

על כן חיבים אנחנו לקבל אתם למען נהיה עזרים לאמת: 8

9 Tenho escrito à igreja; mas Diótrefes, que procura ter entre eles o primado, não nos recebe.

אני כתבתי אל הקהלה אך דיוטריפס המתאוה להיות עליהם לראש איננו מקבל אתנו: 9

10 Pelo que, se eu for, trarei à memória as obras que ele faz, proferindo contra nós palavras maliciosas; e, não contente com isto, não recebe os irmãos, e impede os que querem recebê-los, e os lança fora da igreja.

10 על כן בבאי אזכיר את מעשיו אשר הוא עשה בספרו עלינו דברים רעים ולא דיו שלא יקבל את האחים כי גם ימנע את החפצים לקבל ויגרשם מתוך הקהלה:

11 Amado, não sigas o mal, mas o bem. Quem faz bem é de Deus; mas quem faz mal não tem visto a Deus.

11 חביבי אל תרדף הרעה כי אם הטוב העשה טוב הוא מאלהים והעשה רע לא ראה את האלהים:

12 Todos dão testemunho de Demétrio, até a mesma verdade; e também nós testemunhamos; e vós bem sabeis que o nosso testemunho é verdadeiro.

12 על דימטריוס העידו הכל וגם האמת עצמה וגם אנחנו מעידים עליו וידעתם כי עדותנו היא נאמנה:

13 Tinha muito que escrever, mas não quero escrever-te com tinta e pena.

13 הרבה לי לכתב ולא חפצתי לכתב אליך בדיו ובקנה:

14 Espero, porém, ver-te brevemente e falaremos de boca a boca.

14 אבל אקוה לראותך במהרה ופה אל פה נדבר:

15 Paz seja contigo. Os amigos te saúdam. Saúda os amigos pelo seu nome.

15 שלום לך הרעים שאלים לשלומך שאל לשלום הרעים לאיש איש בשמו:

Judas

Judas 1

1 JUDAS, servo de Jesus Cristo, e irmão de Tiago, aos chamados, queridos em Deus Pai, e conservados por Jesus Cristo;

1 יהודה עבד ישוע המשיח ואחי יעקב אל המקראים אשר הם מקדשים באלהים האב ושמורים לישוע המשיח:

2 Misericórdia, e paz, e caridade vos sejam multiplicadas.

2 רחמים ושלום ואהבה יהיו לכם למכביר:

3 Amados, procurando eu escrever-vos com toda a diligência acerca da salvação comum, tive por necessidade escrever-vos, e exortar-vos a batalhar pela fé que uma vez foi dada aos santos.

3 אהובי בהשתדלי לכתב אליכם על דבר התשועה האחת לכלנו חובה היא בעיני לזרזכם במכתב אשר תלחמו לאמונה המסורה פעם אחת לקדושים:

4 Porque se introduziram alguns, que já antes estavam escritos para este mesmo juízo, homens ímpios, que convertem em dissolução a graça de Deus, e negam a Deus, único dominador e Senhor nosso, Jesus Cristo.

4 כי התגנבו לבוא מקצת אנשים הכתובים מאז למשפט הזה אנשי רשע ההפכים את חסד אלהינו לזמה וכפרים באלהים המשל היחיד ובאדנינו ישוע המשיח:

5 Mas quero lembrar-vos, como a quem já uma vez soube isto, que, havendo o Senhor salvo um povo, tirando-o da terra do Egipto, destruiu depois os que não creram;

5 ויש את נפשי להזכיר אתכם את אשר כבר ידעתם כי הושיע יהוה את העם ממצרים וישמד אחרי כן את אשר לא האמינו:

6 E aos anjos que não guardaram o seu principado, mas deixaram a sua própria habitação, reservou na escuridão e em prisões eternas até ao juízo daquele grande dia;

6 והמלאכים אשר לא שמרו את משרתם כי אם עזבו את זבלם שמרם במוסרות עולם ובאפלה למשפט היום הגדול:

7 Assim como Sodoma e Gomorra, e as cidades circunvizinhas, que, havendo-se corrompido como aqueles, e ido após outra

carne, foram postas por exemplo, sofrendo a pena do fogo eterno.

7 כאשר סדום ועמרה והערים סביבותיהן אשר הזנו כמוהם וילכו אחרי בשר זר נהיו כראי כי נמסרו למוסר אש עולם:

8 E, contudo, também estes, semelhantemente adormecidos, contaminam a sua carne, e rejeitam a dominação, e vituperam as dignidades.

8 וכן גם בעלי החלמות האלה מטמאים את הבשר ואת הממשלה ינאצו ואת השררות יחרפו:

9 Mas o arcanjo Miguel, quando contendia com o diabo, e disputava a respeito do corpo de Moisés, não ousou pronunciar juízo de maldição contra ele; mas disse: O Senhor te repreenda.

9 ומיכאל שר המלאכים בהתוכחו עם השטן וירב אתו על אדות גוית משה לא מלאו לבו לחרץ משפט גדופים כי אם אמר יגער יהוה בך:

10 Estes porém dizem mal do que não sabem; e, naquilo que naturalmente conhecem, como animais irracionais se corrompem.

10 ואלה מגדפים את אשר לא ידעו ובדברים אשר יבינו מחק טבעים כבהמות הסכלות בהמה ישחיתו את נפשם:

11 Ai deles porque entraram pelo caminho de Caim, e foram levados pelo engano do prémio de Balaão, e pereceram na contradição de Coré.

11 אוי להם כי בדרך קין הלכו וישתקעו בתועת בלעם לקבל שכר ובמרי קרח אבדו:

12 Estes são manchas em vossas festas de caridade, banqueteando-se convosco, e apascentando-se a si mesmos sem temor: são nuvens sem água, levadas pelos ventos de uma para

outra parte: são como árvores murchas, infrutíferas, duas vezes mortas, desarraigadas;

12 הלא צורי מכשול המה בסעודתיכם של אהבה ובקלות ראש יאכלו וישתו עמכם ורעים את נפשם עננים הם בבלי מים הנדפים מפני רוח עצי חרף באין פרי אשר מתו פעמים ונעקרו:

13 Ondas impetuosas do mar, que escumam as suas mesmas abominações: estrelas errantes, para as quais está eternamente reservada a negrura das trevas.

13 משברי ים עזים אשר יגרשו בשתם ככבים תעים אשר חשך אפלה צפון להם עדי עד:

14 E destes profetizou também Enoque, o sétimo depois de Adão, dizendo: Eis que é vindo o Senhor com milhares de seus santos;

14 וגם חנוך השביעי לאדם נבא לאלה לאמר הנה יהוה בא ברבבת קדשיו:

15 Para fazer juízo contra todos e condenar de entre eles todos os ímpios, por todas as suas obras de impiedade, que impiamente cometeram, e por todas as duras palavras que ímpios pecadores disseram contra ele.

15 לעשות משפט בכלם ולהוכיח כל רשעי ארץ על כל מעשי רשעתם ועל כל הקשות אשר דברו עליו חטאים אנשי רשע:

16 Estes são murmuradores, queixosos da sua sorte, andando segundo as suas concupiscências, e cuja boca diz coisas mui arrogantes, admirando as pessoas por causa do interesse.

16 אלה הם הרגנים והמתאוננים ההלכים אחרי תאותיהם אשר פיהם ידבר עתק הדרי פנים עקב שחד:

17 Mas vós, amados, lembrai-vos das palavras que vos foram preditas pelos apóstolos de nosso Senhor Jesus Cristo;

17 ואתם האהובים זכרו את הדברים הנאמרים מקדם ביד שליחי אדנינו ישוע המשיח:

18 Os quais vos diziam que no último tempo haverá escarnecedores que andariam segundo as suas ímpias concupiscências.

18 בדברם אליכם לאמר הנה באחרית הימים יבאו לצים ההלכים אחרי תאות רשעם:

19 Estes são os que causam divisões, sensuais, que não têm o Espírito.

19 אלה הם הפרשים מן הצבור אנשים נפשיים ורוח אין בהם:

20 Mas vós, amados, edificando-vos a vós mesmos sobre a vossa santíssima fé, orando no Espírito Santo,

20 ואתם האהובים הבנו באמונתכם הנעלה על כל בקדשתה והתפללו ברוח הקדש:

21 Conservai-vos a vós mesmos no amor de Deus, esperando a misericórdia de nosso Senhor Jesus Cristo para a vida eterna.

21 ושמרתם את נפשתיכם באהבת אלהים וחכיתם לרחמי אדנינו ישוע המשיח לחיי העולם:

22 E apiedai-vos de alguns, que estão duvidosos;

22 הבדילו את אלה והתנהגו עמהם ברחמים:

23 E salvai alguns arrebatando-os do fogo; tende deles misericórdia com temor, aborrecendo até a roupa manchada da carne.

23 ואת אלה תושיעו באימה וחלצתם אתם מתוך האש וגעלתם גם את הלבוש המגאל בחלאת הבשר:

24 Ora, àquele que é poderoso para vos guardar de tropeçar; e apresentar-vos irrepreensíveis, com alegria, perante a sua glória,

24 ולאשר יכול לשמרכם בבלי מכשול ולהעמיד אתכם בששון תמימים לפני כבודו:

25 Ao único Deus, Salvador nosso, por Jesus Cristo, nosso Senhor, seja glória e majestade, domínio e poder, antes de todos os séculos, agora, e para todo o sempre. Amen.

25 לאלהים אשר לו לבדו החכמה המושיע אתנו לו הכבוד והגדלה והעז והממשלה מעתה ולעולמי עד אמן:

Apocalipse de João

Apocalipse 1

1 REVELAÇÃO de Jesus Cristo, a qual Deus lhe deu, para mostrar aos seus servos as coisas que brevemente devem acontecer; e pelo seu anjo as enviou, e as notificou a João seu servo;

1 חזון ישוע המשיח אשר נתן לו האלהים להראות את עבדיו את אשר היה יהיה במהרה והוא הודיע בשלחו ביד מלאכו לעבדו יוחנן:

2 O qual testificou da palavra de Deus, e do testemunho de Jesus Cristo, e de tudo o que tem visto.

2 אשר העיד דבר האלהים ועדות ישוע המשיח ואת כל אשר ראה:

3 Bem-aventurado aquele que lê, e os que ouvem as palavras desta profecia, e guardam as coisas que nela estão escritas; porque o tempo está próximo.

3 אשרי הקורא ואשרי השמעים את דברי הנבואה ושמרים את אשר כתוב בה כי קרובה העת:

4 JOÃO, às sete igrejas que estão na Ásia: Graça e paz seja convosco da parte daquele que é, e que era, e que há de vir, e da dos sete espíritos que estão diante do seu trono;

4 יוחנן אל שבע הקהלות אשר באסיא חסד לכם ושלום מאת ההוה והיה ויבוא ומן שבעת הרוחות אשר לפני כסאו:

5 E da parte de Jesus Cristo, que é fiel testemunha; o primogénito dos mortos e o príncipe dos reis da terra. Aquele que nos ama, e em seu sangue nos lavou dos nossos pecados,

5 ומאת ישוע המשיח העד הנאמן ובכור מן המתים ועליון למלכי ארץ לו אשר אהב אתנו ובדמו גאלנו מחטאתינו:

6 E nos fez reis e sacerdotes para Deus e seu Pai; a ele glória e poder para todo o sempre. Amen.

6 ויעש אתנו למלכים וכהנים לאלהים אביו הכבוד והעז לעולמי עולמים אמן:

7 Eis que vem com as nuvens, e todo o olho o verá, até os mesmos que o traspassaram; e todas as tribos da terra se lamentarão sobre ele. Sim. Amen.

7 הנה הוא בא עם העננים וראתה אתו כל עין גם אלה אשר דקרהו וספדו עליו כל משפחות הארץ כן יהיה אמן:

8 Eu sou o Alfa e o Omega, o princípio e o fim, diz o Senhor, que
é e que era, e que há de vir, o Todo-poderoso.

8 אני האלף ואני התו ראש וסוף נאם יהוה אלהים ההוה והיה ויבוא
אלהי צבאות:

9 Eu, João, que também sou vosso irmão, e companheiro na
aflição, e no reino, e paciência de Jesus Cristo, estava na ilha
chamada Patmos, por causa da palavra de Deus, e pelo
testemunho de Jesus Cristo.

9 אני יוחנן אחיכם וגם חבר לכם בלחץ ובמלכות ובסבלנות למען ישוע
המשיח הייתי באי אשר שמו פטמוס בעבור דבר האלהים ובעבור עדות
ישוע המשיח:

10 Eu fui arrebatado em espírito no dia do Senhor, e ouvi detrás
de mim uma grande voz, como de trombeta,

10 ואהי ברוח ביום האדון ואשמע אחרי קול גדול כקול שופר:

11 Que dizia: O que vês, escreve-o num livro, e envia-o às sete
igrejas que estão na Ásia: A Éfeso, e a Smirna, e a Pérgano, e a
Tiatira, e a Sardo, e a Filadélfia, e a Laodicéia.

11 ויאמר אני האלף ואני התו הראשון והאחרון ואת אשר אתה ראה כתב
אל ספר ושלחהו אל הקהלות אשר באסיא לאפסוס ולזמירנא ולפרגמוס
ולתיאטירא ולסרדיס ולפילדפיא וללודקיא:

12 E virei-me para ver quem falava comigo. E, virando-me, vi sete
castiçais de ouro;

12 ואפן לראות את הקול המדבר אלי ויהי בפנותי וארא שבע מנרות זהב:

13 E no meio dos sete castiçais um semelhante ao Filho do
homem, vestido até aos pés de um vestido comprido, e cingido
pelos peitos com um cinto de ouro.

13 ובתוך שבע המנרות דמות בן אדם לבוש מעיל וחגור אזור זהב על לבו:

14 E a sua cabeça e cabelos eram brancos como lã branca, como a neve, e os seus olhos como chama de fogo;

14 וראשו ושערו לבנים כצמר צחר כשלג ועיניו כלבת אש:

15 E os seus pés, semelhantes a latão reluzente, como se tivessem sido refinados numa fornalha, e a sua voz como a voz de muitas águas.

15 ומרגלתיו כעין נחשת קלל כצרופות בכור וקולו כקול מים רבים:

16 E ele tinha na sua dextra sete estrelas; e da sua boca saía uma aguda espada de dois fios; e o seu rosto era como o sol, quando na sua força resplandece.

16 ויהי לו ביד ימינו שבעה כוכבים ומפיו יוצאת חרב פיפיות חדה ופניו כשמש המאיר בגבורתו:

17 E eu, quando o vi, caí a seus pés; como morto; e ele pôs sobre mim a sua dextra, dizendo-me: Não temas; Eu sou o primeiro e o último;

17 וכראתי אותו ואפל לרגליו כמת וישת עלי יד ימינו ויאמר אל תירא אני הראשון והאחרון והחי:

18 E o que vivo e fui morto, mas eis aqui estou vivo para todo o sempre. Amen. E tenho as chaves da morte e do inferno.

18 ואהי מת והנני חי לעולמי עולמים אמן ובידי מפתחות שאול ומות:

19 Escreve as coisas que tens visto, e as que são, e as que depois destas hão de acontecer:

19 ועתה כתב את אשר ראית ואשר נעשה עתה ואשר עתיד להיות אחרי כן:

20 O mistério das sete estrelas, que viste na minha dextra, e dos sete castiçais de ouro. As sete estrelas são os anjos das sete igrejas, e os sete castiçais, que viste, são as sete igrejas.

20 את סוד שבעת הכוכבים אשר ראית בימיני ואת שבע מנרות הזהב שבעת הכוכבים הם מלאכי שבע הקהלות ושבע המנרות אשר ראית שבע קהלות הנה:

Apocalipse 2

1 ESCREVE ao anjo da igreja que está em Éfeso: Isto diz aquele que tem na sua dextra as sete estrelas, que anda no meio dos sete castiçais de ouro:

1 אל מלאך קהל אפסוס כתב כה אמר האחז בימינו שבעת הכוכבים המתהלך בתוך שבע מנרות הזהב:

2 Eu sei as tuas obras, e o teu trabalho, e a tua paciência, e que não podes sofrer os maus; e puseste à prova os que dizem ser apóstolos e o não são, e tu os achaste mentirosos.

2 ידעתי את מעשיך ואת עמלך ואת סבלך וכי לא תוכל שאת את הרשעים ותנסה את האמרים שליחים אנחנו ואינם ותמצאם כזבים:

3 E sofreste, e tens paciência; e trabalhaste pelo meu nome, e não te cansaste.

3 ואתה נשאת הרבה ויש לך סבלנות ולמען שמי לא יעפת:

4 Tenho porém contra ti, que deixaste o teu primeiro amor.

4 אך יש לי עליך כי עזבת את אהבתך הראשונה:

5 Lembra-te pois donde caíste, e arrepende-te, e pratica as primeiras obras; quando não, brevemente a ti virei, e tirarei do seu lugar o teu castiçal, se não te arrependeres.

זכר אפוא אי מזה נפלת ושובה ועשה מעשיך הראשנים ואם לא הנני בא 5
עליך מהר ונסחתי מנורתך ממקומה אם לא תשוב:

6 Tens, porém, isto: que aborreces as obras dos nicolaítas, as quais eu também aborreço.

אבל זאת היא לך כי תשנא את מעשי הניקלסיים אשר שנאתים גם אני: 6

7 Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas: Ao que vencer, dar-lhe-ei a comer da árvore da vida, que está no meio do paraíso de Deus.

מי אשר אזן לו ישמע את אשר הרוח אמר לקהלות המנצח אתן לו לאכל 7
מעץ החיים אשר בתוך גן עדן לאלהים:

8 E ao anjo da igreja que está em Smirna, escreve: Isto diz o primeiro e o último, que foi morto, e reviveu:

ואל מלאך קהל זמירנא כתב כה אמר הראשון והאחרון אשר מת ויחי: 8

9 Eu sei as tuas obras, e tribulação, e pobreza (mas tu és rico), e a blasfémia dos que se dizem judeus, e não o são, mas são a sinagoga de Satanás.

ידעתי את מעשיך ואת צרתך ואת רישך ואולם עשיר אתה ואת גדוף 9
האמרים יהודים אנחנו ואינם כי אם כנסית השטן:

10 Nada temas das coisas que hás de padecer. Eis que o diabo lançará alguns de vós na prisão, para que sejais tentados; e tereis uma tribulação de dez dias. Sê fiel até à morte, e dar-te-ei a coroa da vida.

אל תירא את אשר עליך לסבל הנה עתיד המלשין להשליך מכם לבית 10
המשמר למען תנסו והייתם בצרה עשרת ימים היה נאמן עד מות ואתנה
לך עטרת החיים:

11 Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas: O que vencer não receberá o dano da segunda morte.

11 מי אשר אזן לו ישמע את אשר הרוח אמר לקהלות המנצח לא ינזק במות השני:

12 E ao anjo da igreja que está em Pérgamo escreve: Isto diz aquele que tem a espada aguda de dois fios:

12 ואל מלאך קהל פרגמוס כתב כה אמר אשר לו חרב פיפיות החדה:

13 Eu sei as tuas obras, e onde habitas, que é onde está o trono de Satanás; e reténs o meu nome, e não negaste a minha fé, ainda nos dias de Antipas, minha fiel testemunha, o qual foi morto entre vós, onde Satanás habita.

13 ידעתי את מעשיך ואת מקום שבתך אשר שם כסא השטן ותדבק בשמי ולא שקרת באמונתי גם בימי אנטיפס עדי הנאמן אשר נהרג אצלכם מקום מושב השטן:

14 Mas umas poucas de coisas tenho contra ti: porque tens lá os que seguem a doutrina de Balaão, o qual ensinava Balaque a lançar tropeços diante dos filhos de Israel, para que comessem dos sacrifícios da idolatria e se prostituíssem.

14 אך מעט יש לי עליך כי שם עמך אנשים דבקים בתורת בלעם אשר הורה את בלק לתת מכשול לפני בני ישראל לאכל מזבחי אלילים ולזנות:

15 Assim tens também os que seguem a doutrina dos nicolaítas: o que eu aborreço.

15 כן נמצאו גם בך אנשים דבקים בתורת הניקלסיים אשר שנאתי:

16 Arrepende-te, pois, quando não em breve virei a ti, e contra eles batalharei com a espada da minha boca.

16 שובה ואם לא כי עתה אבוא עליך מהרה ונלחמתי בם בחרב פי:

17 Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas: Ao
que vencer darei a comer do maná escondido, e dar-lhe-ei uma
pedra branca, e na pedra um novo nome escrito, o qual ninguém
conhece senão aquele que o recebe.

17 מי אשר אזן לו ישמע את אשר הרוח אמר לקהלות המנצח אאכילנו מן
המן הגנוז ונתתי לו אבן לבנה ועל האבן מפתח שם חדש אשר לא ידענו
איש זולתי המקבל:

18 E ao anjo da igreja de Tiatira escreve: Isto diz o Filho de Deus,
que tem seus olhos como chama de fogo, e os pés semelhantes
ao latão reluzente:

18 ואל מלאך קהל תיאטירא כתב כה אמר בן האלהים אשר עיניו כלבת
אש ומרגלתיו כעין נחשת קלל:

19 Eu conheço as tuas obras, e a tua caridade, e o teu serviço, e a
tua fé, e a tua paciência, e que as tuas últimas obras são mais do
que as primeiras.

19 ידעתי את מעשיך ואהבתך ואמונתך ועבורתך וסבלך וכי מעשיך
האחרונים רבים הם מן הראשנים:

20 Mas tenho contra ti que toleras Jézabel, mulher que se diz
profetiza, ensinar a enganar os meus servos, para que se
prostituam e comam dos sacrifícios da idolatria.

20 אך מעט יש לי עליך כי תניח את האשה איזבל האמרת כי היא נביאה
ללמד ולהתעות את עבדי לזנות ולאכל זבחי אלילים:

21 E dei-lhe tempo para que se arrependesse da sua
prostituição; e não se arrependeu.

21 ואתן לה זמן לשוב והיא מאנה לשוב מתזנותיה:

22 Eis que a porei numa cama, e sobre os que adulteram com ela
virá grande tribulação, se não se arrependerem das suas obras.

22 הנני מפיל אתה על מטה ואת המנאפים אתה בצרה גדולה אם לא
ישובו ממעשיהם:

23 E ferirei de morte a seus filhos, e todas as igrejas saberão que eu sou aquele que sonda os rins e os corações. E darei a cada um de vós segundo as vossas obras.

23 והרגתי במות את בניה וידעו כל הקהלות כי אני חקר כליות ולב ונתתי
לכם לכל איש כפרי מעלליו:

24 Mas eu vos digo a vós, e aos restantes que estão em Tiatira, a todos quantos não têm esta doutrina, e não conheceram, como dizem, as profundezas de Satanás, que outra carga vos não porei.

24 אבל אמר אני לכם ולשאר הנמצאים בתיאטירא כל אשר אין להם
הלקח ההוא ולא ידעו את עמקות השטן כאשר הם מתהללים לא אשים
עליכם משא אחר:

25 Mas o que tendes retende-o até que eu venha.

25 אפס מה שיש לכם החזיקו בו עד כי אבוא:

26 E ao que vencer, e guardar até ao fim as minhas obras, eu lhe darei poder sobre as nações.

26 והמנצח ושמר את מעשי עד עת קץ אתן לו שלטן על הגוים:

27 E com vara de ferro as regerá: e serão quebradas como vasos de oleiro; como também recebi de meu Pai.

27 ורעם בשבט ברזל ככלי יוצר ינפצו כאשר קבלתי גם אנכי מאת אבי:

28 E dar-lhe-ei a estrela da manhã.

28 ונתתי לו כוכב השחר:

29 Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas.

29 מי אשר אזן לו ישמע את אשר הרוח אמר לקהלות:

Apocalipse 3

1 E AO anjo da igreja que está em Sardo, escreve: Isto diz o que tem os sete Espíritos de Deus, e as sete estrelas: Eu sei as tuas obras, que tens nome de que vives, e estás morto.

1 ואל מלאך קהל סרדיס כתב כה אמר אשר לו שבע רוחות האלהים ושבעת הכוכבים ידעתי את מעשיך כי לך שם כאלו אתה חי והנך מת:

2 Sê vigilante, e confirma os restantes, que estavam para morrer; porque não achei as tuas obras perfeitas diante de Deus.

2 שקד וחזק את השארית הקרובה למות כי לא מצאתי מעשיך שלמים לפני האלהים:

3 Lembra-te pois do que tens recebido e ouvido, e guarda-o, e arrepende-te. E, se não vigiares, virei sobre ti como um ladrão, e não saberás a que hora sobre ti virei.

3 זכור את אשר קבלת ושמעת ושמרה זאת ושובה ואם לא תשקד הנני בא עליך כגנב ולא תדע באי זו שעה אבא עליך:

4 Mas também tens em Sardo algumas pessoas que não contaminaram seus vestidos, e comigo andarão de branco; porquanto são dignas disso.

4 יש לך גם בסרדיס שמות מעטים אשר לא גאלו את מלבושיהם ויתהלכו אתי לבשי לבנים כי ראוים הם לזאת:

5 O que vencer será vestido de vestes brancas, e de maneira nenhuma riscarei o seu nome do livro da vida; e confessarei o seu nome diante de meu Pai e diante dos seus anjos.

5 המנצח ילבש בגדים לבנים ולא אמחה את שמו מספר החיים ואודה שמו לפני אבי ולפני מלאכיו:

6 Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas.

6 מי אשר אזן לו ישמע את אשר הרוח אמר לקהלות:

7 E ao anjo da igreja que está em Filadélfia escreve: Isto diz o que
é santo, o que é verdadeiro, o que tem a chave de Davi; o que
abre, e ninguém fecha; e fecha, e ninguém abre

7 ואל מלאך קהל פילדלפיא כתב כה אמר הקדוש האמתי אשר בידו
מפתח דוד הפתח ואין סגר והסגר ואין פתח:

8 Eu sei as tuas obras: Eis que diante de ti pus uma porta aberta,
e ninguém a pode fechar; tendo pouca força, guardaste a minha
palavra, e não negaste o meu nome.

8 ידעתי את מעשיך הנה נתתי לפניך פתח נפתח אשר לא יוכל איש לסגרו
כי גבורת מעט לך ותשמר את דברי ולא כחשת בשמי:

9 Eis que eu farei aos da sinagoga de Satanás, aos que se dizem
judeus e não são, mas mentem, eis que eu farei que venham, e
adorem prostrados a teus pés, e saibam que eu te amo.

9 הנני נתן אנשים מכנסית השטן האמרים יהודים אנחנו ואינם כי כזבים
המה הנני עשה אשר יבאו להשתחות לפני רגליך וידעו כי אני אהבתיך:

10 Como guardaste a palavra da minha paciência, também eu te
guardarei da hora da tentação que ha de vir sobre todo o
mundo, para tentar os que habitam na terra.

10 יען שמרת דבר סבלנותי אשמרך גם אנכי משעת הנסיון העתידה לבוא
על תבל כלה לנסות את ישבי הארץ:

11 Eis que venho sem demora; guarda o que tens, para que
ninguém tome a tua coroa.

11 הנני בא מהרה החזק באשר לך למען לא יקח איש את נזרך:

12 A quem vencer, eu o farei coluna no templo do meu Deus, e dele nunca sairá; e escreverei sobre ele o nome do meu Deus, e o nome da cidade do meu Deus, a nova Jerusalém, que desce do céu, do meu Deus, e também o meu novo nome.

12 המנצח אתננו לעמוד בהיכל אלהי ולא יצא עוד החוצה וכתבתי עליו את שם אלהי ואת שם עיר אלהי ירושלים החדשה הירדת משמים מעם אלהי ואת שמי החדש:

13 Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas.

13 מי אשר אזן לו ישמע את אשר הרוח אמר לקהלות:

14 E ao anjo da igreja que está em Laodiceia escreve: Isto diz o Amen, a testemunha fiel e verdadeira, o princípio da criação de Deus;

14 ואל מלאך קהל לודקיא כתב כה אמר האמן העד הנאמן והאמתי ראשית בריאת האלהים:

15 Eu sei as tuas obras, que nem és frio nem quente: oxalá foras frio ou quente!

15 ידעתי את מעשיך כי לא קר ולא חם אתה מי יתן והיית קר או חם:

16 Assim, porque és morno, e não és frio nem quente, vomitar-te-ei da minha boca.

16 כי עתה פושר אתה ולא קר ולא חם על כן אקיאך מפי:

17 Como dizes: Rico sou, e estou enriquecido, e de nada tenho falta; e não sabes que és um desgraçado, e miserável, e pobre, e cego, e nu;

17 כי אמרת אך עשרתי מצאתי און לי ולא חסרתי כל ולא ידעת כי אמלל אתה ודוי ועני ועור וערם:

18 Aconselho-te que de mim compres ouro provado no fogo, para que te enriqueças; e vestidos brancos, para que te vistas, e não apareça a vergonha da tua nudez; e que unjas os teus olhos com colírio, para que vejas;

18 אני איעצך לפנות מאתי זהב צרוף באש למען תעשיר ובגדים לבנים למען תתכסה בהם ולא תראה בשת ערותות ולמשח עיניך קלורית למען תראה:

19 Eu repreendo e castigo a todos quantos amo: sê pois zeloso, e arrepende-te.

19]12-02[אני את כל אשר אהב אוכיחם ואיסרם לכן תשקד ותשוב, הנני עמד לפתח ודפק והיה כי ישמע איש לקולי ופתח הפתח אבוא אליו לסעוד עמו והוא עמדי:

20 Eis que estou à porta, e bato: se alguém ouvir a minha voz, e abrir a porta, entrarei em sua casa, e com ele cearei, e ele comigo.

20]12-02[:

21 Ao que vencer lhe concederei que se assente comigo no meu trono; assim como eu venci, e me assentei com meu Pai no seu trono.

21 המנצח אתננו לשבת אתי על כסאי כאשר נצחתי גם אנכי ואשב את אבי על כסאו:

22 Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas.

22 מי אשר אזן לו ישמע את אשר הרוח אמר לקהלות:

Apocalipse 4

1 DEPOIS destas coisas, olhei, e eis que estava uma porta aberta no céu: e a primeira voz, que como de trombeta ouvira falar

comigo, disse: Sobe aqui, e mostrar-te-ei as coisas que depois destas devem acontecer.

1 ויהי אחר הדברים האלה וארא והנה פתח נפתח בשמים והקול הראשון אשר שמעתיו כקול שופר מדבר אלי אמר עלה הנה ואראך את אשר היה יהיה אחרי כן:

2 E logo fui arrebatado em espírito, e eis que um trono estava posto no céu, e um assentado sobre o trono.

2 וכרגע הייתי ברוח והנה כסא נראה בשמים ואחד ישב על הכסא:

3 E o que estava assentado era, na aparência, semelhante à pedra jaspe e sardónica; e o arco celeste estava ao redor do trono, e parecia semelhante à esmeralda.

3 והישב מראהו כמראה אבן ישפה ואדם וקשת סביב לכסא ומראיה כעין ברקת:

4 E ao redor do trono havia vinte e quatro tronos; e vi assentados sobre os tronos vinte e quatro anciãos vestidos de vestidos brancos; e tinham sobre suas cabeças coroas de ouro.

4 וסביב לכסא ארבעה ועשרים כסאות ועל הכסאות ראיתי את ארבעה ועשרים הזקנים ישבים והם לבשי בגדים לבנים ועטרות זהב בראשיהם:

5 E do trono saíam relâmpagos, e trovões, e vozes; e diante do trono ardiam sete lâmpadas de fogo, as quais são os sete Espíritos de Deus.

5 ומן הכסא יוצאים ברקים ורעמים וקולות ושבעה לפידי אש בערים לפני הכסא אשר הם שבעה רוחות האלהים:

6 E havia diante do trono um como mar de vidro, semelhante ao cristal. E no meio do trono, e ao redor do trono, quatro animais cheios de olhos, por diante e por detrás.

6 ולפני הכסא ים זכוכית כעין הקרח ובין הכסא וסביב לכסא ארבע חיות
מלאות עינים מלפניהם ומאחריהם:

7 E o primeiro animal era semelhante a um leão, e o segundo animal semelhante a um bezerro, e tinha o terceiro animal o rosto como de homem, e o quarto animal era semelhante a uma águia voando.

7 ודמות החיה הראשונה כאריה והחיה השנית כשור ופני החיה
השלישית כפני אדם ודמות החיה הרביעית כנשר מעופף:

8 E os quatro animais tinham, cada um de per si, seis asas, e ao redor, e por dentro, estavam cheios de olhos; e não descansavam nem de dia nem de noite, dizendo: Santo, Santo, Santo é o Senhor Deus, o Todo poderoso, que era, e que é e que há de vir.

8 ולכל אחת מארבע החיות שש כנפים מסביב ולפנימה הנה מלאות
עינים ואין דמי להן יומם ולילה ואמרות קדוש קדוש קדוש יהוה אלהים
צבאות היה והוה ויבוא:

9 E, quando os animais davam glória, e honra, e acções de graças ao que estava assentado sobre o trono, ao que vive para todo o sempre,

9 ומדי תת החיות כבוד והדר ותודה לישב על הכסא אשר הוא חי לעולמי
עולמים:

10 Os vinte e quatro anciãos prostravam-se diante do que estava assentado sobre o trono, e adoravam o que vive para todo o sempre; e lançavam as suas coroas diante do trono, dizendo:

10 אז יפלו עשרים וארבעה הזקנים על פניהם לפני הישב על הכסא
והשתחוו לחי עולמי העולמים ושמו את עטרותיהם לפני הכסא לאמר:

11 Digno és, Senhor de receber glória, e honra, e poder; porque tu criaste todas as coisas, e por tua vontade são e foram criadas.

11 לך נאה אדנינו לקחת כבוד והדר ועז כי אתה בראת הכל והכל ברצונך היו ונבראו:

Apocalipse 5

1 E VI na dextra do que estava assentado sobre o trono um livro escrito por dentro e por fora, selado com sete selos.

1 וארא בימין הישב על הכסא ספר כתוב פנים ואחור וחתום בשבעה חתמות:

2 E vi um anjo forte, bradando com grande voz: Quem é digno de abrir o livro e de desatar os seus selos?

2 וארא מלאך אביר קורא בקול גדול מי הוא הזכה לפתח הספר ולהתיר את חותמיו:

3 E ninguém no céu, nem na terra, nem debaixo da terra, podia abrir o livro, nem olhar para ele.

3 ולא יכל איש גם בשמים גם בארץ גם מתחת לארץ לפתח את הספר או להביט אליו:

4 E eu chorava muito, porque ninguém fora achado digno de abrir o livro, nem de o ler, nem de olhar para ele.

4 ואבך בכי גדול על אשר לא נמצא איש זכה לפתח את הספר ולקרא בו או להביט אליו:

5 E disse-me um dos anciãos: Não chores; eis aqui o Leão da tribo de Judá, a raiz de Davi, que venceu, para abrir o livro e desatar os seus sete selos.

5 ויאמר אלי אחד מן הזקנים אל תבכה הנה נצח האריה אשר הוא משבט
יהודה שרש דוד לפתח את הספר ולהתיר שבעת חותמיו:

6 E olhei, e eis que estava no meio do trono e dos quatro animais viventes e entre os anciãos um Cordeiro, como havendo sido morto, e tinha sete pontas e sete olhos, que são os sete Espíritos de Deus enviados a toda a terra.

6 וארא והנה בין הכסא וארבע החיות ובין הזקנים שה עמד כמו טבוח ולו
שבע קרנים ושבעה עינים אשר הם שבעה רוחות האלהים השלוחים אל
כל הארץ:

7 E veio, e tomou o livro da dextra do que estava assentado no trono.

7 ויבא ויקח את הספר מימין הישב על הכסא:

8 E, havendo tomado o livro, os quatro animais e os vinte e quatro anciãos prostraram-se diante do Cordeiro, tendo todos eles harpas e salvas de ouro cheias de incenso, que são as orações dos santos.

8 ויהי בקחתו את הספר ויפלו לפני השה ארבע החיות ועשרים וארבעה
הזקנים ואיש איש כנור בידו וקערות זהב מלאת קטרת אשר הנה תפלות
הקדושים:

9 E cantavam um novo cântico, dizendo: Digno és de tomar o livro, e de abrir os seus selos; porque foste morto, e com o teu sangue compraste para Deus homens de toda a tribo, e língua, e povo, e nação;

9 וישירו שיר חדש לאמר לך נאה לקחת את הספר ולפתח את חותמיו כי
אתה נשחטת ובדמך קניתנו לאלהים מכל משפחה ולשון וכל עם וגוי:

10 E para o nosso Deus os fizeste reis e sacerdotes; e eles reinarão sobre a terra.

10 ותעש אתם מלכים וכהנים לאלהינו וימלכו על הארץ:

11 E olhei, e ouvi a voz de muitos anjos ao redor do trono, e dos animais, e dos anciãos; e era o número deles milhões de milhões, e milhares de milhares,

11 וארא ואשמע קול מלאכים רבים סביב לכסא ולחיות ולזקנים מספרם רבו רבבות ואלפי אלפים:

12 Que com grande voz diziam: Digno é o Cordeiro, que foi morto, de receber o poder, e riquezas, e sabedoria, e força, e honra, e glória, e acções de graças.

12 קראים בקול גדול נאה לשה הטבוח לקחת עז ועשר וחכמה וגבורה והדר וכבוד וברכה:

13 E ouvi a toda a criatura que está no céu, e na terra, e debaixo da terra, e que está no mar, e a todas as coisas que neles há, dizer: Ao que está assentado sobre o trono, e ao Cordeiro, sejam dadas acções de graças; e honra, e glória, e poder para todo o sempre.

13 וכל בריה אשר בשמים ובארץ ומתחת לארץ ואשר על הים וכל אשר בהם את כלם שמעתי אמרים לאמר לישב על הכסא ולשה הברכה וההדר והכבוד והעז לעולמי עולמים:

14 E os quatro animais diziam: Amen. E os vinte e quatro anciãos prostraram-se, e adoraram ao que vive para todo o sempre.

14 ותאמרנה ארבע החיות אמן ועשרים וארבעה הזקנים נפלו על פניהם וישתחוו לחי עולמי העולמים:

Apocalipse 6

1 E, HAVENDO o Cordeiro aberto um dos selos, olhei, e ouvi um dos quatro animais, que dizia como em voz de trovão: Vem, e vê.

1 וארא כאשר פתח השה אחד מן שבעה החתמות ואשמע אחת מארבע
החיות מדברת כקול רעם לאמר בא וראה:

2 E olhei, e eis um cavalo branco e o que estava assentado sobre ele tinha um arco; e foi-lhe dada uma coroa, e saiu vitorioso, e para vencer.

2 ואביט והנה סוס לבן והרכב עליו קשת בידו ותנתן לו עטרה ויצא מנצח
ולמען ינצח:

3 E, havendo aberto o segundo selo, ouvi o segundo animal, dizendo: Vem, e vê.

3 וכפתחו את החותם השני ואשמע את החיה השנית אמרת בא וראה:

4 E saiu outro cavalo, vermelho; e ao que estava assentado sobre ele foi dado que tirasse a paz da terra, e que se matassem uns aos outros; e foi-lhe dada uma grande espada.

4 ויצא סוס שני והוא אדם ולרכב עליו נתן לשאת את השלום מן הארץ
למען יהרגו איש את אחיו ותנתן לו חרב גדולה:

5 E, havendo aberto o terceiro selo, ouvi dizer ao terceiro animal: Vem, e vê. E olhei, e eis um cavalo preto e o que sobre ele estava assentado tinha uma balança na mão.

5 וכפתחו את החותם השלישי ואשמע את החיה השלישית אמרת בא
וראה ואביט והנה סוס שחר והרכב עליו מאזנים בידו:

6 E ouvi uma voz no meio dos quatro animais, que dizia: Uma medida de trigo por um dinheiro e três medidas de cevada por um dinheiro; e não danifiques o azeite e o vinho.

6 ואשמע קול מתוך ארבע החיות לאמר קב חטים בדינר ושלשה קבים
שערים בדינר ואת השמן והיין אל תשחת:

7 E, havendo aberto o quarto selo, ouvi a voz do quarto animal, que dizia: Vem e vê.

7 וכפתחו את החותם הרביעי ואשמע את החיה הרביעית אמרת בא וראה:

8 E olhei, e eis um cavalo amarelo, e o que estava assentado sobre ele tinha por nome Morte; e o inferno o seguia; e foi-lhes dado poder para matar a quarta parte da terra, com espada, e com fome, e com peste, e com as feras da terra.

8 וארא והנה סוס ירקרק והרכב עליו שמו המות ושאול יוצאת לרגליו וינתן להם שלטן על רביעית הארץ להמית בחרב וברעב ובדבר ובחית הארץ:

9 E, havendo aberto o quinto selo, vi debaixo do altar as almas dos que foram mortos por amor da palavra de Deus e por amor do testemunho que deram.

9 וכפתחו החותם החמישי וארא מתחת למזבח את נפשות הטבוחים על דבר האלהים ועל העדות אשר היתה להם:

10 E clamavam com grande voz, dizendo: Até quando, ó verdadeiro e santo Dominador, não julgas e vingas o nosso sangue dos que habitam sobre a terra?

10 ויזעקו בקול גדול ויאמרו עד מתי אדני הקדוש והאמתי לא תשפט ולא תקום את דמינו מישבי הארץ:

11 E foram dadas a cada um compridas vestes brancas e foi-lhes dito que repousassem ainda um pouco de tempo, até que também se completasse o número de seus conservos e seus irmãos que haviam de ser mortos como eles foram.

11 ויתן לאיש איש מהם שמלות לבנות ויאמר אליהם לנוח עוד זמן מעט עד מלאת מספר העבדים חברים ואחיהם העתידים להרג כמוהם:

12 E, havendo aberto o sexto selo olhei, e eis que houve um grande tremor de terra; e o sol tornou-se negro como saco de cilício, e a lua tornou-se como sangue.

12 וארא בפתחו את החותם הששי והנה רעש גדול היה ויקדר השמש כשק שער והירח נהפך לדם:

13 E as estrelas do céu caíram sobre a terra, como quando a figueira lança de si os seus figos verdes, abalada por um vento forte.

13 וכוכבי השמים נפלו ארצה כאשר תנוע תאנה ברוח חזקה והשליכה פגיה:

14 E o céu retirou-se como um livro que se enrola; todos os montes e ilhas foram removidos dos seus lugares.

14 והשמים משו כספר נגלל וכל הר ואי הנתקו ממקומם:

15 E os reis da terra, e os grandes, e os ricos, e os tribunos, e os poderosos, e todo o servo, e todo o livre, se esconderam nas cavernas e nas rochas das montanhas;

15 ומלכי הארץ והרזנים ושרי האלפים והעשירים והתקיפים וכל עבד וכל בן חרים התחבאו במערות ובסלעי ההרים:

16 E diziam aos montes e aos rochedos: Caí sobre nós, e escondei-nos do rosto daquele que está assentado sobre o trono, e da ira do Cordeiro;

16 ויאמרו אל ההרים ואל הסלעים נפלו עלינו וכסונו מפני הישב על הכסא ומפני חמת השה:

17 Porque é vindo o grande dia da sua ira; e quem poderá subsistir?

17 כי בא יום עברתו הגדול ומי יוכל להתיצב:

Apocalipse 7

1 E DEPOIS destas coisas vi quatro anjos que estavam sobre os quatro cantos da terra, retendo os quatro ventos da terra, para que nenhum vento soprasse sobre a terra, nem sobre o mar, nem contra árvore alguma.

1 ואחרי כן ראיתי ארבעה מלאכים עמדים בארבע כנפות הארץ ויעצרו את ארבע רוחות הארץ למען לא תשב רוח לא בארץ ולא בים ולא בכל עץ:

2 E vi outro anjo subir da banda do sol nascente e que tinha o selo do Deus vivo; e clamou com grande voz aos quatro anjos, a quem fora dado o poder de danificar a terra e o mar,

2 וארא מלאך אחר עלה ממרח שמש ובידו חתמת אלהים חיים ויקרא בקול גדול אל ארבעה המלאכים אשר נתן להם לחבל הארץ והים לאמר:

3 Dizendo: Não danifiqueis a terra, nem o mar, nem as árvores, até que hajamos assinalado nas suas testas os servos do nosso Deus.

3 אל תחבלו את הארץ ואת הים ואת העץ עד אם חתמנו את עבדי אלהינו על מצחותם:

4 E ouvi o número dos assinalados, e eram cento e quarenta e quatro mil assinalados, de todas as tribos dos filhos de Israel:

4 ואשמע מספר החתומים מאה אלף וארבעים וארבעה אלף והם חתומים מכל שבטי בני ישראל:

5 Da tribo de Judá, havia doze mil assinalados; da tribo de Ruben, doze mil, da tribo de Gad, doze mil;

5 לשבט יהודה חתומים שנים עשר אלף לשבט ראובן חתומים שנים עשר אלף לשבט גד חתומים שנים עשר אלף:

6 Da tribo de Aser, doze mil; da tribo de Naftali, doze mil, da tribo de Manassés, doze mil;

6 לשבט אשר חתומים שנים עשר אלף לשבט נפתלי חתומים שנים עשר אלף לשבט מנשה חתומים שנים עשר אלף:

7 Da tribo de Símeão, doze mil; da tribo de Leví, doze mil; da tribo de Issacar, doze mil;

7 לשבט שמעון חתומים שנים עשר אלף לשבט לוי חתומים שנים עשר אלף לשבט יששכר חתומים שנים עשר אלף:

8 Da tribo de Zabulon doze mil; da tribo de José, doze mil; da tribo de Benjamim, doze mil.

8 לשבט זבלון חתומים שנים עשר אלף לשבט יוסף חתומים שנים עשר אלף לשבט בנימן חתומים שנים עשר אלף:

9 Depois destas coisas olhei, e eis aqui uma multidão, a qual ninguém podia contar, de todas as nações, e tribos, e povos, e línguas, que estavam diante do trono, e perante o Cordeiro, trajando vestidos brancos e com palmas nas suas mãos;

9 אחרי כן ראיתי והנה המון רב אשר לא יכל איש למנותו מכל הגוים והמשפחות והעמים והלשנות ויעמדו לפני הכסא ולפני השה מלבשים שמלות לבנות וכפות תמרים בידיהם:

10 E clamavam com grande voz, dizendo: Salvação ao nosso Deus, que está assentado no trono, e ao Cordeiro.

10 ויקראו בקול גדול לאמר הישועה לאלהינו הישב על הכסא ולשה:

11 E todos os anjos estavam ao redor do trono, e dos anciãos e dos quatro animais; e prostraram-se diante do trono sobre seus rostos, e adoraram a Deus,

11 וכל המלאכים עמדו סביב לכסא וסביב לזקנים ולארבע החיות ויפלו
על פניהם לפני הכסא וישתחוו לאלהים:

12 Dizendo: Amen. Louvor, e glória, e sabedoria, e acção de
graças, e honra, e poder, e força ao nosso Deus, para todo o
sempre. Amen.

12 ויאמרו אמן הברכה והכבוד והחכמה והתודה וההדר והכח והעז
לאלהינו לעולמי עולמים אמן:

13 E um dos anciãos me falou, dizendo: Estes que estão vestidos
de vestidos brancos, quem são, e donde vieram?

13 ויען אחד מן הזקנים ויאמר אלי אלה המלבשים בגדי לבן מי המה
ומאין באו:

14 E eu disse-lhe: Senhor, tu sabes. E ele disse-me: Estes são os
que vieram de grande tribulação, e lavaram os seus vestidos e os
branquearam no sangue do Cordeiro.

14 ואמר אליו אדני אתה ידעת ויאמר אלי אלה הם הבאים מן הצרה
הגדולה ויכבסו את שמלתם וילבינום בדם השה:

15 Por isso estão diante do trono de Deus, e o servem de dia e
de noite no seu templo; e aquele que está assentado sobre o
trono os cobrirá com a sua sombra.

15 לכן הנם לפני כסא האלהים ומשרתים אותו בהיכלו יומם ולילה
והישב על הכסא יתן משכנו עליהם:

16 Nunca mais terão fome, nunca mais terão sede; nem sol nem
calma alguma cairá sobre eles.

16 לא ירעבו עוד ולא יצמאו ולא יכם שמש ושרב:

17 Porque o Cordeiro que está no meio do trono os apascentará e lhes servirá de guia para as fontes das águas da vida; e Deus limpará de seus olhos a lágrima.

17 כי השה אשר בתוך הכסא הוא ירעם ועל מבועי מים חיים ינהלם ומחה אליהם כל דמעה מעיניהם:

Apocalipse 8

1 E,HAVENDO aberto o sétimo selo, fez-se silêncio no céu quase por meia hora.

1 וכפתחו החותם השביעי ותהי דממה בשמים כחצי שעה:

2 E vi os sete anjos que estavam diante de Deus, e foram-lhes dadas sete trombetas.

2 וארא את שבעת המלאכים אשר עמדו לפני האלהים וינתנו להם שבעה שופרות:

3 E veio outro anjo, e pôs-se junto ao altar, tendo um incensário de ouro; e foi-lhe dado muito incenso, para o pôr com as orações de todos os santos sobre o altar de ouro, que está diante do trono.

3 ויבא מלאך אחר ויגש אל המזבח ומחתת זהב בידו ותנתן לו קטרת הרבה לתתה עם תפלות כל הקדשים על מזבח הזהב אשר לפני הכסא:

4 E o fumo do incenso subiu com as orações dos santos desde a mão do anjo até diante de Deus.

4 ויעל עשן הקטרת עם תפלות הקדשים מיד המלאך לפני אלהים:

5 E o anjo tomou o incensário, e o encheu do fogo do altar, e o lançou sobre a terra; e houve depois vozes, e trovões, e relâmpagos e terremotos.

5 ויקח המלאך את המחתה וימלאה אש מעל המזבח וישלך על הארץ ויהי קולות ורעמים וברקים ורעש:

6 E os sete anjos, que tinham as sete trombetas, prepararam-se para tocá-las.

6 ושבעה המלאכים ההם אשר בידם שבעת השופרות התעתדו לתקע:

7 E o primeiro anjo tocou a sua trombeta, e houve saraiva, e fogo misturado com sangue, e foram lançados na terra, que foi queimada na sua terça parte; queimou-se a terça parte das árvores, e toda a erva verde foi queimada.

7 והמלאך הראשון תקע בשופר ויהי ברד ואש בלולים בדם ותשלך ארצה ותשרף שלישית העץ וכל ירק עשב נשרף:

8 E o segundo anjo tocou a trombeta; e foi lançada no mar uma coisa como um grande monte ardendo em fogo, e tornou-se em sangue a terça parte do mar.

8 והמלאך השני תקע בשופר והנה כדמות הר גדול בער באש השלך אל תוך הים ותהי שלישית הים לדם:

9 E morreu a terça parte das criaturas que tinham vida no mar; e perdeu-se a terça parte das naus.

9 ותמת שלישית כל נפש חיה אשר בים ושלישית האניות נשחתה:

10 E o terceiro anjo tocou a sua trombeta, e caiu do céu uma grande estrela, ardendo como uma tocha, e caiu sobre a terça parte dos rios, e sobre as fontes das águas.

10 והמלאך השלישי תקע בשופר ויפל מן השמים כוכב גדול בער כלפיד ויפל על שלישית הנהרות ועל מעינות המים:

11 E o nome da estrela era Absínto, e a terça parte das águas tornou- se em absínto, e muitos homens morreram das águas, porque se tornaram amargas.

11 ושם הכוכב נקרא לענה ותהי שלישית המים ללענה ורבים מבני אדם מתו מן המים כי מרים היו:

12 E o quarto anjo tocou a sua trombeta, e foi ferida a terça parte do sol, e a terça parte da lua, e a terça parte das estrelas; para que a terça parte deles se escurecesse, e a terça parte do dia não brilhasse, e semelhantemente a noite.

12 והמלאך הרביעי תקע בשופר ותכה שלישית השמש ושלישית הירח ושלישית הכוכבים למען תחשך שלישיתם והיום לא יאיר שלישיתו וכן גם הלילה:

13 E olhei, e ouvi um anjo, que voava pelo meio do céu, dizendo com grande voz: Ai! ai! ai! dos que habitam sobre a terra! por causa das outras vozes das trombetas dos três anjos que hão de ainda tocar.

13 וארא ואשמע מלאך אחד מעופף במרום הרקיע הקורא בקול גדול אוי אוי אוי לישבי הארץ משאר קלות שופר שלשת המלאכים העתידים לתקע:

Apocalipse 9

1 E O quinto anjo tocou a sua trombeta, e vi uma estrela que do céu caiu na terra; e foi-lhe dada a chave do poço do abismo.

1 והמלאך החמישי תקע בשופר וארא כוכב נפל מן השמים לארץ וינתן לו מפתח באר התהום:

2 E abriu o poço do abismo, e subiu fumo do poço, como o fumo de uma grande fornalha, e com o fumo do poço escureceu-se o sol e o ar.

2 ויפתח את באר התהום ויעל עשן מן הבאר כעשן כבשן גדול ויחשך השמש והרקיע מקיטר הבאר:

3 E do fumo vieram gafanhotos sobre a terra; e foi-lhes dado poder, como o poder que têm os escorpiões da terra.

3 ומן הקיטר יצא ארבה על הארץ וינתן להם שלטן כשלטן עקרבי הארץ:

4 E foi-lhes dito que não fizessem dano à erva da terra, nem a verdura alguma, nem a árvore alguma, mas somente aos homens que não têm nas suas testas o sinal de Deus.

4 ויאמר אליהם אשר לא ישחיתו את עשב הארץ ולא כל ירק ולא כל עץ כי אם את בני האדם אשר אין להם חותם אלהים במצחותם:

5 E foi-lhes permitido, não que os matassem; mas que por cinco meses os atormentassem; e o seu tormento era semelhante ao tormento do escorpião, quando fere o homem.

5 ולא נתן להם להמיתם רק להכאיבם חמשה חדשים וכאבם ככאב איש אשר יכהו העקרב:

6 E naqueles dias os homens buscarão a morte, e não a acharão; e desejarão morrer, e a morte fugirá deles.

6 ובימים ההם יבקשו בני אדם את המות ולא ימצאהו וישאלו את נפשם למות והמות יברח מהם:

7 E o parecer dos gafanhotos era semelhante ao de cavalos aparelhados para a guerra; e sobre as suas cabeças havia umas como coroas semelhantes ao ouro; e os seus rostos eram como rostos de homens.

7 ויהי מראה הארבה כדמות סוסים ערוכי מלחמה ועל ראשיהם כעטרות כעין זהב ופניהם כפני אדם:

8 E tinham cabelos como cabelos de mulheres, e os seus dentes
eram como de leões.

8 ושער להם כשער נשים ושניהם שני אריה:

9 E tinham couraças como couraças de ferro; e o ruído das suas
asas era como o ruído de carros, quando muitos cavalos correm
ao combate.

9 ושרינים להם כשריני ברזל וקול כנפיהם כקול מרכבות סוסים רבים
הרצים למלחמה:

10 E tinham caudas semelhantes às dos escorpiões, e aguilhões
nas suas caudas; e o seu poder era para danificar os homens por
cinco meses.

10 וזנבות להם כזנבות עקרבים ועקצים בזנבותם והשלטו לענות את בני
האדם חמשה חדשים:

11 E tinham sobre si rei, o anjo do abismo; em hebreu era o seu
nome Abadon, em grego Apolion.

11 ומלאך התהום הוא מלך עליהם ושמו אבדון בעברית והוא אפוליון
בלשון יון:

12 Passado é já um ai; eis que depois disso vêem ainda dois ais.

12 הצרה האחת חלפה הלכה לה והנה באות אחריה עוד צרות שתים:

13 E tocou o sexto anjo a sua trombeta, e ouvi uma voz que
vinha das quatro pontas do altar de ouro, que estava diante de
Deus,

13 והמלאך הששי תקע בשופר ואשמע קול אחד מארבע קרנות מזבח
הזהב אשר לפני אלהים:

14 A qual dizia ao sexto anjo, que tinha a trombeta: Solta os quatro anjos, que estão presos junto ao grande rio Eufrates.

14 ויאמר למלאך הששי אשר השופר בידו התר את ארבעה המלאכים ההם האסורים על הנהר הגדול נהר פרת:

15 E foram soltos os quatro anjos, que estavam preparados para a hora, e dia e mês, e ano, a fim de matarem a terça parte dos homens.

15 ויתרו ארבעה המלאכים אשר היו נכונים לשעה וליום ולחדש ולשנה להמית שלישית בני האדם:

16 E o número dos exércitos dos cavaleiros era de duzentos milhões; e ouvi o número deles.

16 ויהי מספר צבאות הפרשים שתי רבוא רבבות ואני שמעתי מספרם:

17 E assim vi os cavalos nesta visão; e os que sobre eles cavalgavam tinham couraças de fogo, e de jacinto, e de enxofre; e as cabeças dos cavalos eram como cabeças de leões; e de suas bocas saía fogo e fumo e enxofre.

17 וכן ראיתי במראה את הסוסים ורכביהם אשר שרינותיהם כעין אש ותכלת וגפרית וראשי הסוסים כראשי אריות ותצא מפיהם אש וקיטור וגפרית:

18 Por estas três pragas foi morta a têrça parte dos homens, isto é pelo fogo, pelo fumo, e pelo enxofre, que saía das suas bocas.

18 ותומת שלישית בני אדם בשלש האלה באש ובקיטור ובגפרית היצאות מפיהם:

19 Porque o poder dos cavalos está na sua boca e nas suas caudas. Porquanto as suas caudas são semelhantes a serpentes, e têm cabeças, e com elas danificam.

19 כי כח הסוסים בפיהם כי זנבותם דומים לנחשים ויש להם ראשים ובהם ישחיתו:

20 E os outros homens, que não foram mortos por estas pragas, não se arrependeram das obras de suas mãos, para não adorarem os demónios, e os ídolos de ouro, e de prata, e de bronze, e de pedra, e de madeira, que nem podem ver, nem ouvir, nem andar.

20 ושאר בני אדם אשר לא נהרגו במגפות האלה בכל זאת לא שבו ממעשי ידיהם מהשתחות עוד לשדים ולעצבי זהב וכסף ונחשת ואבן ועץ אשר לא יראו ולא ישמעו ולא יהלכו:

21 E não se arrependeram dos seus homicídios, nem das suas feitiçarias, nem da sua prostituição, nem das suas ladroíces.

21 ולא שבו מדרכם לרצח ולכשף ולזנות ולגנב:

Apocalipse 10

1 E VI outro anjo forte, que descia do céu, vestido de uma nuvem; e por cima da sua cabeça estava o arco celeste, e o seu rosto era como o sol, e os seus pés como colunas de fogo;

1 וארא מלאך אחר אביר יורד מן השמים והוא עטה ענן ועל ראשו כמראה קשת הענן ופניו כשמש ורגליו כעמודי אש:

2 E tinha na sua mão um livrinho aberto, e pôs o seu pé direito sobre o mar, e o esquerdo sobre a terra;

2 ובידו ספר קטן פתוח וישם את רגל ימינו על הים ואת שמאלו על הארץ:

3 E clamou com grande voz, como quando brama o leão: e, havendo clamado, os sete trovões fizeram soar as suas vozes.

3 ויקרא בקול גדול כאשר ישאג האריה ובקראו דברו שבעת הרעמים בקולתיהם:

4 E, sendo ouvidas dos sete trovões as suas vozes, eu ia escrevê-las, e ouvi uma voz do céu, que me dizia: Sela o que os sete trovões falaram, e não o escrevas.

4 וכדבר שבעת הרעמים בקולתיהם חפצתי לכתב ואשמע קול מן השמים לאמר חתום את אשר דברו שבעת הרעמים ואל תכתב זאת:

5 E o anjo que vi estar sobre o mar e sobre a terra levantou a sua mão ao céu,

5 והמלאך אשר ראיתיו עמד על הים ועל הארץ הרים ידו אל השמים:

6 E jurou por aquele que vive para todo o sempre, o qual criou o céu e o que nele há, e a terra e o que nela há, e o mar e o que nele há, que não haveria mais demora;

6 וישבע בחי עולמי העולמים אשר ברא את השמים וכל אשר בהם והארץ וכל אשר בה והים וכל אשר בו כי לא יהיה עוד זמן:

7 Mas nos dias da voz do sétimo anjo, quando tocar a sua trombeta, se cumprirá o segredo de Deus, como anunciou aos profetas, seus servos.

7 אך בימי קול המלאך השביעי בעת עמדו לתקוע ונשלם סוד האלהים כאשר בשר את עבדיו הנביאים:

8 E a voz que eu do céu tinha ouvido tornou a falar comigo, e disse: Vai e toma o livrinho aberto da mão do anjo que está em pé sobre o mar e sobre a terra.

8 והקול אשר שמעתי מן השמים שב לדבר אלי לאמר לך וקח את הספר הקטן הפתוח אשר ביד המלאך העמד על הים ועל הארץ:

9 E fui ao anjo, dizendo-lhe: Dá-me o livrinho. E ele disse-me: Toma-o, e come-o, e ele fará amargo o teu ventre, mas na tua boca será doce como mel.

9 ואבא אל המלאך ואמר לו תנה לי את הספר ויאמר אלי קח ואכל אתו
וימר לבטנך אבל בפיך יהיה מתוק כדבש:

10 E tomei o livrinho da mão do anjo, e comi-o; e na minha boca era doce como mel; e, havendo-o comido o meu ventre ficou amargo.

10 ואקח את הספר מיד המלאך ואכלהו ויהי בפי כדבש למתוק ואחרי
אכלי אתו וימלא בטני מרורים:

11 E ele disse-me: Importa que profetizes outra vez a muitos povos, e nações, e línguas e reis.

11 ויאמר אלי עליך לשוב להנבא עוד על עמים וגוים ולשנות ומלכים
רבים:

Apocalipse 11

1 E FOI-ME dada uma cana semelhante a uma vara: e chegou o anjo, e disse: Levanta-te, e mede o templo de Deus, e o altar, e os que nele adoram.

1 וינתן לי קנה דומה למטה ויעמד המלאך ויאמר קום ומד את היכל יהוה
ואת המזבח ואת המשתחוים בו:

2 E deixa o átrio que está fora do templo, e não o meças; porque foi dado às nações, e pisarão a cidade santa por quarenta e dois meses.

2 ואת החצר אשר לפנימה להיכל השלך חוצה ואל תמדנה כי נתנה לגוים
ורמסו את העיר הקדשה ארבעים ושנים חדשים:

3 E darei poder às minhas duas testemunhas, e profetizarão por mil duzentos e sessenta dias, vestidas de saco.

3 ואתן לשני עדי ונבאו ימים אלף ומאתים וששים מתכסים בשקים:

4 Estas são as duas oliveiras e os dois castiçais que estão diante do Deus da terra.

4 אלה הם שני הזיתים ושתי המנרות העמדים לפני אלהי הארץ:

5 E, se alguém lhes quiser fazer mal, fogo sairá da sua boca, e devorará os seus inimigos; e, se alguém lhes quiser fazer mal, importa que assim seja morto.

5 וכי יבקש איש להרע להם תצא אש מפיהם ואכלה את איביהם וכן כל המבקש להרע להם מות יומת:

6 Estes têm poder para fechar o céu, para que não chova, nos dias da sua profecia; e têm poder sobre as águas para convertê-las em sangue; e para ferir a terra com toda a sorte de pragas, todas quantas vezes quiserem.

6 ולהם השלטן לעצר את השמים ולא יהיה מטר בימי נבואתם וישלטו על המים להפכם לדם ועל הארץ להכתה בכל נגע מדי יחפצו:

7 E, quando acabarem o seu testemunho, a besta que sobe do abismo lhes fará guerra, e os vencerá, e os matará.

7 ואחרי השלימם עדותם החיה העלה מן התהום תעשה עמהם מלחמה ותוכל להם והרגתם:

8 E jazerão os seus corpos mortos na praça da grande cidade que espiritualmente se chama Sodoma e Egipto, onde o seu Senhor também foi crucificado.

8 והיתה נבלתם ברחוב העיר הגדולה הנקראת כפי הרוח בשם סדום ומצרים אשר שם נצלב גם אדנינו:

9 E homens de vários povos, e tribos, e línguas, e nações verão seus corpos mortos por três dias e meio, e não permitirão que os seus corpos mortos sejam postos em sepulcros.

9 ורבים מן העמים והמשפחות והלשנות והגוים יראו את נבלתם ימים שלשה וחצי ולא יתנו את גויתם לשום בקברים:

10 E os que habitam na terra se regozijarão sobre eles, e se alegrarão, e mandarão presentes uns aos outros; porquanto estes dois profetas tinham atormentado os que habitam sobre a terra.

10 וישבי הארץ ישמחו עליהם ויעלזו וישלחו מנות זה לזה כי שני הנביאים האלה הכאיבו את ישבי הארץ:

11 E depois daqueles três dias e meio o espírito de vida, vindo de Deus, entrou neles; e puseram-se sobre seus pés, e caiu grande temor sobre os que os viram.

11 ויהי אחרי ימים שלשה וחצי ותבא בהם רוח חיים מאת האלהים ויעמדו על רגליהם ואימה גדולה נפלה על כל ראיהם:

12 E ouviram uma grande voz do céu, que lhes dizia: Subi cá. E subiram ao céu em uma nuvem: e os seus inimigos os viram.

12 וישמעו קול גדול מן השמים מדבר אליהם לאמר עלו הנה ויעלו בענן השמימה ושנאיהם ראים אתם:

13 E naquela mesma hora houve um grande terremoto, e caiu a décima parte da cidade, e no terremoto foram mortos sete mil homens; e os demais ficaram muito atemorizados, e deram glória ao Deus do céu.

13 ובשעה ההיא היה רעש גדול ותפל עשירית העיר ושבעת אלפים שמות בני אדם נהרגו ברעש והנשארים רעדה אחזתם ויתנו כבוד לאלהי השמים:

14 É passado o segundo; ai eis que o terceiro ai cedo virá.

14 הצרה השנית חלפה הלכה לה והנה הצרה השלישית מהרה תבוא:

15 E tocou o sétimo anjo a sua trombeta, e houve no céu grandes
vozes, que diziam: Os reinos do mundo vieram a ser de nosso
Senhor e do seu Cristo, e ele reinará para todo o sempre.

15 והמלאך השביעי תקע בשופר ויהי קלות גדולים בשמים ויאמרו הנה
ממלכת העולם היתה לאדיניו ולמשיחו והוא ימלך לעולמי עולמים:

16 E os vinte e quatro anciãos, que estão assentados em seus
tronos diante de Deus, prostaram-se sobre seus rostos e
adoraram a Deus.

16 ועשרים וארבעה הזקנים הישבים לפני האלהים על כסאותם נפלו על
פניהם וישתחוו לאלהים:

17 Dizendo: Graças te damos, Senhor Deus Todo-poderoso, que
és, e que eras, e que hás de vir, que tomaste o teu grande poder,
e reinaste.

17 ויאמרו מודים אנחנו לך יהוה אלהים צבאות ההוה והיה ויבוא כי
לבשת עזך הגדול ותמלך:

18 E iraram-se as nações, e veio a tua ira, e o tempo dos mortos,
para que sejam julgados, e o tempo de dares o galardão aos
profetas, teus servos, e aos santos, e aos que temem o teu
nome, a pequenos e a grandes, e o tempo de destruíres os que
destroem a terra.

18 והגוים קצפו ויבא קצפך ועת המתים להשפט ולתת שכר לעבדיך
הנביאים ולקדשים וליראי שמך למקטנם ועד גדולם ולהשחית את
משחיתי הארץ:

19 E abriu-se no céu o templo de Deus, e a arca do seu concerto
foi vista no seu templo: e houve relâmpagos, e vozes, e trovões, e
terremotos e grande saraiva.

19 ויפתח היכל יהוה בשמים וירא ארון בריתו בהיכל ויהי ברקים וקלות
ורעמים ורעש וברד כבד:

Apocalipse 12

1 E VIU-SE um grande sinal no céu uma mulher vestida do sol, tendo a lua debaixo dos seus pés, e uma coroa de doze estrelas sobre a sua cabeça.

1 ואות גדולה נראתה בשמים אשה אשר השמש לבושה והירח תחת
רגליה ועל ראשה עטרת שנים עשר כוכבים:

2 E estava grávida, e com dores de parto, e gritava com ânsias de dar à luz.

2 והיא הרה ותזעק בחבליה ותקש בלדתה:

3 E viu-se outro sinal no céu; e eis que era um grande dragão vermelho, que tinha sete cabeças e dez chifres, e sobre as suas cabeças sete diademas.

3 ותרא אות אחרת בשמים והנה תנין גדול אדם כאש ולו שבעה ראשים
ועשר קרנים ועל ראשיו שבעה כתרים:

4 E a sua cauda levou após si a terça parte das estrelas do céu, e lançou-as sobre a terra; e o dragão parou diante da mulher que havia de dar à luz para que, dando ela à luz, lhe tragasse o filho.

4 וזנבו סחב מן השמים שלישית הכוכבים וישליכם ארצה ויתיצב התנין
לפני האשה החלה ללדת למען בלע את בנה בלדתה:

5 E deu à luz um filho, um varão que há de reger todas as nações com vara de ferro; e o seu filho foi arrebatado para Deus e para o seu trono.

5 ותלד בן זכר העתיד לרעות כל הגוים בשבט ברזל וילקח בנה אל
האלהים ואל כסאו:

6 E a mulher fugiu para o deserto, onde já tinha lugar preparado
por Deus, para que ali fosse alimentada durante mil duzentos e
sessenta dias.

6 והאשה ברחה המדברה אשר שם הוכן לה מקום מאת אלהים למען
יכלכלוה שם ימים אלף ומאתים וששים:

7 E houve batalha no céu: Miguel e os seus anjos batalhavam
contra o dragão, e batalhava o dragão e os seus anjos;

7 ותהי מלחמה בשמים מיכאל ומלאכיו נלחמים בתנין והתנין נלחם
ומלאכיו:

8 Mas não prevaleceram, nem mais o seu lugar se achou nos
céus.

8 ולא התחזקו וגם מקומם לא נמצא עוד בשמים:

9 E foi precipitado o grande dragão, a antiga serpente, chamada
o Diabo, e Satanás, que engana todo o mundo; ele foi precipitado
na terra, e os seus anjos foram lançados com ele.

9 ויוטל התנין הגדול הנחש הקדמוני אשר נקרא שמו מלשין ושטן המדיח
תבל כלה הוא הוטל ארצה ומלאכיו עמו הוטלו:

10 E ouvi uma grande voz no céu, que dizia: Agora chegada está
a salvação, e a força, e o reino do nosso Deus, e o poder do seu
Cristo; porque já o acusador de nossos irmãos é derribado, o
qual diante do nosso Deus os acusava de dia e de noite.

10 ואשמע קול גדול בשמים ויאמר עתה באה ישועת אלהינו ועזו ומלכותו
וממשלת משיחו כי הורד שוטן אחינו העמד לשטנם לפני אלהינו יומם
ולילה:

11 E eles o venceram pelo sangue do Cordeiro e pela palavra do
seu testemunho; e não amaram as suas vidas até à morte.

11 והם נצחהו למען דם השה ולמען דבר עדותם ולא אהבו את נפשם עד
למות:

12 Pelo que alegrai-vos, ó céus, e vós que neles habitais. Ai dos que habitam na terra e no mar; porque o diabo desceu a vós, e tem grande ira, sabendo que já tem pouco tempo.

12 רנו על זאת שמים ושכניהם אוי לישבי ארץ וים כי ירד אליכם המלשין
בחמה גדולה מדעתו כי קצרה עתו:

13 E, quando o dragão viu que fora lançado na terra, perseguiu a mulher que dera à luz o varão.

13 ויהי כאשר ראה התנין כי הוטל ארצה וירדף את האשה אשר ילדה את
הזכר:

14 E foram dadas à mulher duas asas de grande águia, para que voasse para o deserto, ao seu lugar, onde é sustentada por um tempo, e tempos, e metade de um tempo, fora da vista da serpente.

14 ויתנו לאשה שתי כנפי הנשר הגדול לעוף המדברה אל מקומה אשר
תכלכל שם מועד מועדים וחצי מפני הנחש:

15 E a serpente lançou da sua boca, atrás da mulher, água como um rio, para que pela corrente a fizesse arrebatar.

15 וישלח הנחש נהר מים מפיו אחרי האשה לשטפה בנהר:

16 E a terra ajudou a mulher; e a terra abriu a sua boca, e tragou o rio que o dragão lançara da sua boca.

16 ותעזר הארץ את האשה ותפתח הארץ את פיה ותבלע את הנהר אשר
שלח התנין מפיהו:

17 E o dragão irou-se contra a mulher, e foi fazer guerra ao resto da sua semente, os que guardam os mandamentos de Deus, e têm o testemunho de Jesus Cristo.

17 ויקצף התנין על האשה וילך לעשות מלחמה עם יתר זרעה השמרים פקודי אלהים ואשר להם עדות ישוע׃

Apocalipse 13

1 E EU pus-me sobre a areia do mar, e vi subir do mar uma besta que tinha sete cabeças e dez chifres, e sobre os seus chifres dez diademas, e sobre as suas cabeças um nome de blasfémia.

1 ואהי עמד על חול הים וארא חיה עלה מן הים ולה שבעה ראשים ועשר קרנים ועל קרניה עשרה כתרים ועל ראשיה שם גדופים׃

2 E a besta que vi era semelhante ao leopardo, e os seus pés como os de urso, e a sua boca como a de leão; e o dragão deu-lhe o seu poder, e o seu trono, e grande poderio.

2 והחיה אשר ראיתי מראה כנמר ורגליה כרגלי דב ופיה כפי אריה ויתן לה התנין את כחו ואת כסאו וממשל רב׃

3 E vi uma das suas cabeças como ferida de morte, e a sua chaga mortal foi curada; e toda a terra se maravilhou após a besta.

3 וארא והנה אחד מראשיה כפצוע עד מות ומכת מות אשר לו נרפאה ותשתומם כל הארץ אחרי החיה׃

4 E adoraram o dragão que deu à besta o seu poder; e adoraram a besta, dizendo: Quem é semelhante à besta? Quem poderá batalhar contra ela?

4 וישתחוו לתנין אשר נתן ממשלה לחיה וישתחוו לחיה ויאמרו מי ידמה לחיה ומי יוכל להלחם אתה׃

5 E foi-lhe dada uma boca para proferir grandes coisas e blasfémias; e deu-se-lhe poder para continuar por quarenta e dois meses.

5 ויתן לה פה ממלל גדלות ונאצות ושלטן נתן לה להלחם ארבעים ושנים חדשים:

6 E abriu a sua boca em blasfémias contra Deus, para blasfemar do seu nome, e do seu tabernáculo, e dos que habitam no céu.

6 ותפתח את פיה לנאצה אל האלהים ותנאץ את שמו ואת משכנו ואת החנים בשמים:

7 E foi-lhe permitido fazer guerra aos santos, e vencê-los; e deu-se-lhe poder sobre toda a tribo, e língua e nação.

7 ויתן לה לעשות מלחמה עם הקדשים ולנצחם ותנתן לה ממשלה על כל משפחה ועם ולשון וגוי:

8 E adoraram-na todos os que habitam sobre a terra, esses cujos nomes não estão escritos no livro da vida do Cordeiro que foi morto desde a fundação do mundo.

8 וישתחוו לה כל ישבי הארץ אשר לא נכתבו שמותם בספר החיים אשר לשה הטבוח מיום הוסד תבל:

9 Se alguém tem ouvidos ouça.

9 כל אשר אזן לו ישמע:

10 Se alguém leva em cativeiro, em cativeiro irá: se alguém matar à espada, necessário é que à espada seja morto. Aqui está a paciência e a fé dos santos.

10 כל המוליך לשבי ילך בשבי וכל ההרג בחרב הרג יהרג בחרב בזה סבלנות ואמונת הקדשים:

11 E vi subir da terra outra besta, e tinha dois chifres semelhantes aos de um cordeiro; e falava como o dragão.

11 וארא חיה אחרת עלה מן האדמה ולה קרנים כקרני שה ומדברת כתנין:

12 E exerce todo o poder da primeira besta na sua presença, e faz que a terra e os que nela habitam adorem a primeira besta, cuja chaga mortal fora curada.

12 והיא עשה כל פקודי החיה הראשונה בפניה ומביאה את הארץ וישביה להשתחות לחיה הראשונה אשר נרפאה מכת מות אשר לה:

13 E faz grandes sinais, de maneira que até fogo faz descer do céu à terra, à vista dos homens.

13 ונתנת אותות גדלות וגם אש מן השמים תוריד ארצה לעיני בני אדם:

14 E engana os que habitam na terra com sinais que lhe foi permitido que fizesse em presença da besta, dizendo aos que habitam na terra que fizessem uma imagem à besta que recebera a ferida da espada e vivia.

14 ותתעה את ישבי הארץ על ידי האותות אשר נתן לה לעשות בפני החיה באמרה אל ישבי הארץ לעשות צלם לחיה אשר הכתה מכת חרב ותחי:

15 E foi-lhe concedido que desse espírito à imagem da besta, para que também a imagem da besta falasse, e fizesse que fossem mortos todos os que não adorassem a imagem da besta.

15 וינתן לה לתת רוח בצלם החיה למען דבר ידבר צלם החיה ועשתה כי כל אשר אימן משתחוים לצלם החיה מות יומתו:

16 E faz que a todos, pequenos e grandes, ricos e pobres, livres e servos, lhes seja posto um sinal na sua mão direita, ou nas suas testas;

16 ותעש כי כלם למקטן ועד גדול אם אביון ואם עשיר גם בני החרים גם
העבדים יתוו תו על די ימינם או על מצחתם:

17 Para que ninguém possa comprar ou vender, senão aquele
que tiver o sinal, ou o nome da besta, ou o número do seu nome.

17 וכי לא יוכל איש לקנות או למכר כי אם בהיות עליו תו החיה או שמה
או מספר שמה:

18 Aqui há sabedoria. Aquele que tem entendimento, calcule o
número da besta; porque é o número de um homem, e o seu
número é seiscentos e sessenta e seis.

18 בזה החכמה מי אשר לו תבונה יחשב מספר החיה כי מספר בן אדם
הוא ומספרו שש מאות וששים ושש:

Apocalipse 14

1 E OLHEI, e eis que estava o Cordeiro sobre o monte de Sião, e
com ele cento e quarenta e quatro mil, que em suas testas
tinham escrito o nome dele e o de seu Pai.

1 וארא והנה שה עמד על הר ציון ועמו מאת אלף וארבעים וארבעה
אלפים הנשאים שם אביו כתוב על מצחותם:

2 E ouvi uma voz do céu, como a voz de muitas águas, e como a
voz de um grande trovão; e ouvi uma voz de harpistas, que
tocavam com as suas harpas.

2 ואשמע קול מן השמים כקול מים רבים וכקול רעם גדול ואשמע קול
תפשי כנור המנגנים בכנורותיהם:

3 E cantavam um como cântico novo diante do trono, e diante
dos quatro animais e dos anciãos; e ninguém podia aprender
aquele cântico, senão os cento e quarenta e quatro mil que
foram comprados da terra.

3 וישירו כשיר חדש לפני הכסא ולפני ארבע החיות ולפני הזקנים ואין איש אשר יכל ללמד את השיר זולתי מאת האלף וארבעים וארבעת האלפים ההם אשר נקנו מן הארץ:

4 Estes são os que não estão contaminados com mulheres: porque são virgens. Estes são os que seguem o Cordeiro para onde quer que vá. Estes são os que de entre os homens foram comprados como primícias para Deus e para o Cordeiro.

4 אלה הם אשר לא נגאלו בנשים כי בתולות המה אלה הם ההלכים אחרי השה אל כל אשר ילך אלה נקנו מתוך בני האדם לראשית בכורים לאלהים ולשה:

5 E na sua boca não se achou engano; porque são irrepreensíveis diante do trono de Deus.

5 ותרמית לא נמצאה בפיהם כי תמימים המה לפני כסא האלהים:

6 E vi outro anjo voar pelo meio do céu, e tinha o evangelho eterno, para o proclamar aos que habitam sobre a terra, e a toda a nação, e tribo, e língua, e povo.

6 וארא מלאך אחר מעופף במרום הרקיע אשר היה לו בשורת עולם לבשר את ישבי הארץ ואת כל גוי ונשפחה ולשון ועם:

7 Dizendo com grande voz: Temei a Deus, e dai-lhe glória; porque vinda é a hora do seu juízo. E adorai aquele que fez o céu, e a terra, e o mar, e as fontes das águas.

7 ויאמר בקול גדול יראו את האלהים והבו לו כבוד כי באה עת משפטו והשתחוו לעשה שמים וארץ את הים ומעינות המים:

8 E outro anjo seguiu dizendo: Caiu, caiu Babilónia, aquela grande cidade, que a todas as nações deu a beber do vinho da ira da sua prostituição.

8 ומלאך אחר בא אחריו ויאמר נפלה נפלה בבל העיר הגדולה כי השקתה
כל הגוים מיין חמת תזנתה:

9 E seguiu-os o terceiro anjo, dizendo com grande voz: Se alguém adorar a besta, e a sua imagem, e receber o sinal na sua testa, ou na sua mão,

9 ומלאך שלישי בא אחריהם ויאמר בקול גדול כל אשר ישתחוה לפני
החיה ולפני צלמה ונשא את תוה על מצחו או על ידו:

10 Também o tal beberá do vinho da ira de Deus, que se deitou, não misturado, no cálix da sua ira; e será atormentado com fogo e enxofre diante dos santos anjos e diante do Cordeiro.

10 גם הוא שתה ישתה מיין חמת אלהים יין בלתי מהול הנמסך בכוס
זעמו ויענה באש וגפרית לפני המלאכים הקדשים ולפני השה:

11 E o fumo do seu tormento sobe para todo o sempre; e não têm repouso nem de dia nem de noite os que adoram a besta e a sua imagem, e aquele que receber o sinal do seu nome.

11 ועשן ענוים יעלה לעולמי עד ולא ימצאו מנוחה יומם ולילה
המשתחוים לחיה ולצלמה ואשר ישא את תו שמה:

12 Aqui está a paciência dos santos: aqui estão os que guardam os mandamentos de Deus e a fé de Jesus.

12 בזה סבלנות הקדשים בזה השמרים את מצות האלהים ואת אמונת
ישוע:

13 E ouvi uma voz do céu, que me dizia: Escreve: Bem-aventurados os mortos que desde agora morrem no Senhor. Sim, diz o Espírito, para que descansem dos seus trabalhos, e as suas obras os sigam.

13 ואשמע קול מן השמים מדבר אלי כתב אשרי המתים אשר ימותו באדון
מעתה אמנם כן אמר הרוח למען ינוחו מעמלם ומעשיהם הלך ילכו
אחריהם:

14 E olhei, e eis uma nuvem branca, e assentado sobre a nuvem
um semelhante ao Filho do homem, que tinha sobre a sua
cabeça uma coroa de ouro, e na sua mão uma foice aguda.

14 וארא והנה ענן בהיר ועל הענן ישב כדמות בן אדם ועל ראשו עטרת
זהב ובידו מגל מלטש:

15 E outro anjo saiu do templo, clamando com grande voz ao
que estava assentado sobre a nuvem: Lança a tua foice, e sega; é
já vinda a hora de segar, porque já a seara da terra está madura.

15 ומלאך אחר יצא מן ההיכל ויזעק בקול גדול אל הישב על הענן לאמר
שלח מגלך וקצר כי באה העת לקצר כי יבש קציר הארץ:

16 E aquele que estava assentado sobre a nuvem meteu a sua
foice à terra e a terra foi segada.

16 וישלח הישב בענן את מגלו בארץ והארץ נקצרה:

17 E saiu do templo, que está no céu, outro anjo, o qual também
tinha uma foice aguda.

17 ומלאך אחר יצא מן ההיכל אשר בשמים וגם לו מגל מלטש בידו:

18 E saiu do altar outro anjo, que tinha poder sobre o fogo, e
clamou com grande voz ao que tinha a foice aguda, dizendo:
Lança a tua foice aguda, e vindima, os cachos da vinha da terra,
porque já as suas uvas estão maduras.

18 ויצא מלאך אחר מן המזבח וממשלתו על האש ויקרא קול גדול אל
אשר בידו המגל המלטש לאמר שלח מגלך המלטש ובצר את גפן הארץ כי
בשלו ענביהם:

19 E o anjo meteu a sua foice à terra e vindimou as uvas da vinha da terra, e lançou-as no grande lagar da ira de Deus.

19 וינף המלאך את מגלו על הארץ ויבצר את אשכלת גפן הארץ וישליכם בגת חמת אלהים הגדולה:

20 E o lagar foi pisado fora da cidade, e saiu sangue do lagar até aos freios dos cavalos, pelo espaço de mil e seiscentos estádios.

20 ותדרך הגת מחוץ לעיר ויצא דם מן הגת עד רסני הסוסים דרך אלף ושש מאות ריס:

Apocalipse 15

1 E VI outro grande e admirável sinal no céu: sete anjos, que tinham as sete últimas pragas; porque nelas é consumada a ira de Deus.

1 וארא אות אחרת בשמים גדולה ונפלאה שבעה מלאכים הנשאים את שבע המכות האחרנות כי בהן כלה זעם אלהים:

2 E vi um como mar de vidro misturado com fogo; e também os que saíram vitoriosos da besta, e da sua imagem, e do seu sinal, e do número do seu sinal, e do número do seu nome, que estavam junto ao mar de vidro, e tinham as harpas de Deus.

2 וארא כים זכוכית בלול באש ואת המתגברים על החיה ועל צלמה ועל תוה ועל מספר שמה עמדים על ים הזכוכית וכנרות אלהים בידיהם:

3 E cantavam o cântico de Moisés, servo de Deus, e o cântico do Cordeiro, dizendo: Grandes e maravilhosas são as tuas obras, Senhor Deus Todo-Poderoso! Justos e verdadeiros são os teus caminhos, ó Rei dos santos.

3 וישירו את שירת משה עבד אלהים ושירת השה לאמר גדולים מעשיך ונפלאים יהוה אלהים צבאות צדק ואמת דרכיך מלך הגוים:

4 Quem te não temerá, ó Senhor, e não magnificará o teu nome? Porque só tu és santo; por isso todas as nações virão, e se prostrarão diante de ti, porque os teus juízos são manifestos.

4 מי לא ייראך יהוה ולא יכבד את שמך כי קדוש אתה לבדך כי כל הגוים יבאו וישתחוו לפניך כי נגלו משפטי צדקך:

5 E depois disto olhei, e eis que o templo do tabernáculo do testemunho se abriu no céu.

5 ואחרי כן ראיתי והנה נפתח היכל משכן העדות בשמים:

6 E os sete anjos que tinham as sete pragas saíram do templo, vestidos de linho puro e resplandecente, e cingidos com cintos de ouro pelos peitos.

6 ויצאו מן ההיכל שבעה המלאכים הנשאים את שבע המכות מלבשים בד טהור וצח וחגורים אזורי זהב על לבביהם:

7 E um dos quatro animais deu aos sete anjos sete salvas de ouro, cheias da ira de Deus, que vive para todo o sempre.

7 ואחת מארבע החיות נתנה אל שבעת המלאכים שבע קערת זהב מלאות חמת האלהים החי לעולמי העולמים:

8 E o templo encheu-se com o fumo da glória de Deus e do seu poder; e ninguém podia entrar no templo, até que se consumassem as sete pragas dos sete anjos.

8 וימלא ההיכל עשן מכבוד אלהים ועזו ולא יכל איש לבוא אל ההיכל עד אשר כלו שבע המכות אשר בידי שבעה המלאכים:

Apocalipse 16

1 E OUVI, vinda do templo, uma grande voz, que dizia aos sete anjos: Ide, e derramai sobre a terra as sete salvas da ira de Deus.

1 ואשמע קול גדול מן ההיכל האמר אל שבעת המלאכים לכו ושפכו את קערת חמת האלהים ארצה:

2 E foi o primeiro, e derramou a sua salva sobre a terra, e fez-se uma chaga má e maligna nos homens que tinham o sinal da besta e que adoravam a sua imagem.

2 וילך הראשון וישפך את קערתו על הארץ ויהי שהין רע ומכאיב באנשים אשר עליהם תו החיה ובמשתחוים לצלמה:

3 E o segundo anjo derramou a sua salva no mar, que se tornou em sangue como de um morto, e morreu no mar toda a alma vivente.

3 וישפך השני את קערתו על הים ויהי לדם כדם חלל ותמת כל נפש חיה אשר בים:

4 E o terceiro anjo derramou a sua taça nos rios e nas fontes das águas, e se tornaram em sangue.

4 וישפך השלישי את קערתו בנהרות ובמעינות המים ויהיו לדם:

5 E ouvi o anjo das águas, que dizia Justo és tu, ó Senhor, que és, e que eras, e santo és, porque julgaste estas coisas.

5 ואשמע את מלאך המים אמר צדיק אתה ההוה והיה והקדוש כי כן שפטת:

6 Visto como derramaram o sangue dos santos e dos profetas, também tu lhes deste o sangue a beber; porque disto são merecedores.

6 כי דם קדשים ונביאים שפכו ודם השקיתם כי גמול ידם הוא:

7 E ouvi outro do altar que dizia: Na verdade, Senhor Deus Todo-Poderoso, verdadeiros e justos são os teus juízos.

7 ואשמע את המזבח אמר אמנם כן יהוה אלהים צבאות אמת וצדק
משפטיך:

8 E o quarto anjo derramou a sua taça sobre o sol, e foi-lhe permitido que abrasasse os homens com fogo.

8 וישפך המלאך הרביעי את קערתו על השמש וינתן לו לצרב את בני אדם
באש:

9 E os homens foram abrasados com grandes calores, e blasfemaram o nome de Deus, que tem poder sobre estas pragas; e não se arrependeram para lhe darem glória.

9 ויצרבו בני אדם בחם גדול ויגדפו את שם אלהים אשר לו הממשלה על
המכות האלה ולא שבו לתת לו הכבוד:

10 E o quinto anjo derramou a sua taça sobre o trono da besta, e o seu reino se fez tenebroso; e eles mordiam as suas línguas de dor.

10 וישפך החמישי את קערתו על כסא החיה ותחשך מלכותה וינשכו
מכאב לב את לשונם:

11 E por causa das suas dores, e por causa das suas chagas, blasfemaram do Deus do céu; e não se arrependeram das suas obras.

11 ויגדפו את אלהי השמים ממכאבם ושחינם ולא שבו ממעשיהם:

12 E o sexto anjo derramou a sua taça sobre o grande rio Eufrates; e a sua água secou-se, para que se preparasse o caminho dos reis do oriente.

12 וישפך הששי את קערתו על הנהר הגדול נהר פרת ויחרבו מימיו למען
תישר מסלה למלכים אשר ממזרח שמש:

13 E da boca do dragão, e da boca da besta, e da boca do falso profeta vi sair três espíritos imundos, semelhantes a rãs.

13 וארא והנה מפי התנין ומפי החיה ומפי נביא השקר יצאות שלש רוחות טמאות דומת לצפרדעים:

14 Porque são espíritos de demónios, que fazem prodígios; os quais vão ao encontro dos reis de todo o mundo, para os congregar para a batalha, naquele grande dia do Deus Todo-Poderoso.

14 כי רוחות השדים הנה עשות אותות ויצאות אל מלכי ארץ ותבל כלה לאספם למלחמה היום ההוא הגדול יום אלהי הצבאות:

15 Eis que venho como ladrão. Bem-aventurado aquele que vigia, e guarda os seus vestidos, para que não ande nu, e não se vejam as suas vergonhas.

15 הנני בא כגנב אשרי השקד ושמר את בגדיו למען לא ילך ערם וראו את ערותו:

16 E os congregaram no lugar que em hebreu se chama Armagedon.

16 ויאסף אתם אל המקום הנקרא בעברית הר מגדון:

17 E o sétimo anjo derramou a sua taça no ar, e saiu grande voz do templo do céu, do trono, dizendo: Está feito.

17 וישפך המלאך השביעי את קערתו על האור ויצא קול גדול מהיכל השמים מן הכסא ויאמר היה נהיתה:

18 E houve vozes, e trovões, e relâmpagos, e um grande terremoto, como nunca tinha havido desde que há homens sabre a terra: tal foi este tão grande terremoto.

18 ויהיו קלות ורעמים וברקים ויהי רעש גדול אשר לא היה כמהו למן
היות אדם על הארץ רעש כזה גדול עד מאד:

19 E a grande cidade fendeu-se em três partes, e as cidades das
nações caíram; e da grande Babilónia se lembrou Deus, para lhe
dar o cálix do vinho da indignação da sua ira.

19 והעיר הגדולה נחלקה לשלשה חלקים ותפלנה ערי הגוים ותזכר בבל
הגדולה לפני אלהים לתת לה כוס יין חמת אפו:

20 E toda a ilha fugiu; e os montes não se acharam.

20 וינס כל אי וההרים לא נמצאו:

21 E sobre os homens caiu do céu uma grande saraiva, pedras
do peso de um talento; e os homens blasfemaram de Deus por
causa da praga da saraiva: porque a sua praga era mui grande.

21 וברד כבד ככּכר ירד מן השמים על בני האדם ויגדפו בני האדם את
האלהים על אדות מכת הברד כי כבדה מכתו מאד:

Apocalipse 17

1 E VEIO um dos sete anjos que tinham as sete taças, e falou
comigo, dizendo-me: Vem, mostrar-te-ei a condenação da grande
prostituta que está assentada sobre muitas águas;

1 ויבא אחד מן שבעה המלאכים הנשאים שבע הקערות וידבר אלי לאמר
בא ואראך את משפט הזונה הגדולה הישבת על מים רבים:

2 Com a qual se prostituíram os reis da terra; e os que habitam
na terra se embebedaram com o vinho da sua prostituição.

2 אשר זנו אתה מלכי האדמה וישכרו שכני תבל מיין תזנותה:

3 E levou-me em espírito a um deserto, e vi uma mulher assentada sobre uma besta de cor de escarlata, que estava cheia de nomes de blasfémia; e tinha sete cabeças e dez chifres.

3 ויוליכני ברוח המדברה וארא והנה אשה ישבת על חיה אדמה כתולע מלאת שמות גדופים ולה שבעה ראשים ועשר קרנים:

4 E a mulher estava vestida de púrpura e de escarlata, e adornada com ouro, e pedras preciosas e pérolas; e tinha na sua mão um cálix de ouro cheio das abominações e da imundícia da sua prostituição;

4 והאשה לבושה ארגמן ושני והיא מכללה בזהב ואבן יקרה ופנינים ובידה כוס זהב מלאה תועבות וטמאת תזנותה:

5 E na sua testa estava escrito o nome: Mistério, a grande Babilónia, a mãe das prostituições e abominações da terra.

5 ועל מצחה כתוב שם סוד בבל הגדולה אם הזנות ותועבות האדמה:

6 E vi que a mulher estava embriagada do sangue dos santos, e do sangue das testemunhas de Jesus. E, vendo-a eu maravilhei-me com grande admiração.

6 וארא את האשה שכורה מדם הקדשים ומדם עדי ישוע ואשתומם על המראה שמה גדולה:

7 E o anjo me disse: Porque te admiras? Eu te direi o mistério da mulher, e da besta que a traz, a qual tem sete cabeças e dez chifres.

7 ויאמר אלי המלאך למה זה השתוממת אני אמר לך את סוד האשה והחיה הנשאת אתה בעלת שבעת הראשים ועשרת הקרנים:

8 A besta que viste foi e já não é, e há de subir do abismo, e irá à perdição; e os que habitam na terra (cujos nomes não estão

escritos no livro da vida, desde a fundação do mundo) se admirarão, vendo a besta que era e já não é, mas que virá.

8 החיה אשר ראיתה היתה ואיננה ועתידה לעלות מן התהום וללכת לאבדון וישבי הארץ אשר שמם איננו נכתב בספר החיים מיום הוסד תבל ישתוממו בראתם את החיה אשר היתה ואיננה ותבוא:

9 Aqui há sentido, que tem sabedoria. As sete cabeças são sete montes, sobre os quais a mulher está assentada.

9 בזה להבין לאשר לו חכמה שבעת הראשים שבעת הרים המה אשר האשה ישבת עליהם:

10 E são também sete reis; cinco já caíram, e um existe; outro ainda não é vindo; e, quando vier, convém que dure um pouco de tempo.

10 ושבעה מלכים המה חמשה מהם נפלו והאחד ישנו והאחר עוד לא בא והיה כי יבוא עמד יעמד לעת מעט:

11 E a besta que era e já não é, é ela também o oitavo, e é dos sete, e vai à perdição.

11 והחיה אשר היתה ואיננה הוא השמיני והוא מן השבעה וילך לאבדון:

12 E os dez chifres que viste são dez reis, que ainda não receberam o reino, mas receberão poder como reis por uma hora, juntamente com a besta.

12 ועשר הקרנים אשר ראית עשרה מלכים הם אשר לא קבלו מלכות עד הנה רק לשעה אחת ממשלה כמלכים יקבלו עם החיה:

13 Estes têm um mesmo intento, e entregarão o seu poder e autoridade à besta.

13 ולאלה עצה אחת ואת כחם ואת ממשלתם יתנו לחיה:

14 Estes combaterão contra o Cordeiro, e o Cordeiro os vencerá, porque é o Senhor dos senhores e o Rei dos reis; vencerão os que estão com ele, chamados, e eleitos, e fiéis.

14 המה ילחמו בשה והשה יכול יוכל להם כי הוא אדני האדנים ומלך המלכים ועמו הקרואים והבחירים והנאמנים:

15 E disse-me: As águas que viste, onde se assenta a prostituta, são povos, e multidões, e nações, e línguas.

15 ויאמר אלי המים ההם אשר ראית אשר הזונה ישבת עליהם עמים והמנים המה וגוים ולשנות:

16 E os dez chifres que viste na besta são os que aborrecerão a prostituta, e a porão desolada e nua, e comerão a sua carne, e a queimarão no fogo.

16 ועשר הקרנים אשר ראית והחיה המה ישנאו את הזונה ועשוה גלמודה וערמה ואכלו את בשרה ואתה ישרפו באש:

17 Porque Deus tem posto em seus corações que cumpram o seu intento, e tenham uma mesma ideia, e que dêem à besta o seu reino, até que se cumpram as palavras de Deus.

17 כי האלהים נתן בלבם לעשות את עצתו ולעשות עצה אחת ולתת את ממשלתם לחיה עד כי ישלמו דברי האלהים:

18 E a mulher que viste é a grande cidade que reina sobre os reis da terra.

18 והאשה אשר ראית היא העיר הגדולה אשר היא נברת ממלכות הארץ:

Apocalipse 18

1 E DEPOIS destas coisas vi descer do céu outro anjo, que tinha grande poder, e a terra foi iluminada com a sua gloria.

1 אחרי כן ראיתי מלאך אחר יורד מן השמים אשר לו שלטן גדול והארץ
האירה מכבדו:

2 E clamou fortemente com grande voz, dizendo: Caiu, caiu a grande Babilónia, e se tornou morada de demónios, e coito de todo o espírito imundo, e coito de toda a ave imunda e aborrecível.

2 ויקרא בקול עז לאמר נפלה נפלה בבל הגדולה ותהי נוה שערים ומשמר
לכל רוח טמא ומשמר לכל עוף טמא ונמאס:

3 Porque todas as nações beberam do vinho da ira da sua prostituição, e os reis da terra se prostituíram com ela; e os mercadores da terra se enriqueceram com a abundância de suas delícias.

3 כי מיין חמת זנותה שתו כל הגוים ומלכי ארץ זנו עמה וסחרי ארץ
משפעת תענגיה העשירו:

4 E ouvi outra voz do céu, que dizia: Sai dela, povo meu, para que não sejas participante dos seus pecados, e para que não incorras nas suas pragas.

4 ואשמע קול אחר מן השמים האמר צאו ממנה עמי פן תתחברו אל
חטאתיה ופן תקחו ממכותיה:

5 Porque já os seus pecados se acumularam até ao céu, e Deus se lembrou das iniquidades dela.

5 כי חטאתיה הגיעו עד לשמים ויזכר אלהים את עונותיה:

6 Tornai-lhe a dar como ela vos tem dado, e retribuí-lhe em dobro conforme as suas obras: no cálix em que vos deu de beber, dai-lhe a ela em dobro.

6 שלמו לה גמולה שגמלה לכם ועשו לה כפלים כפעלה בכוס אשר מסכה
מסכו לה כפלים:

7 Quanto ela se glorificou, e em delícias esteve, foi-lhe outro
tanto de tormento e pranto, porque diz em seu coração: Estou
assentada como rainha, e não sou viúva, e não verei o pranto.

7 כאשר התרוממה והתענגה כן תנו לה חבל ואבל כי אמרה התרוממה
והתענגה כן תנו לה חבל ואבל כי אמרה בלבבה אני ישבתי מלכה ולא
אהיה אלמנה ואבל לא אראה:

8 Portanto, num dia virão as suas pragas, a morte, e o pranto, e a
fome; e será queimada no fogo; porque é forte o Senhor Deus
que a julga.

8 על כן ברגע ביום אחד תבאנה מכותיה מות ואבל ורעב ותשרף במו אש כי
חזק יהוה אלהים השפט אתה:

9 E os reis da terra, que se prostituíram com ela, e viveram em
delícias, a chorarão, e sobre ela prantearão quando virem o fumo
do seu incêndio ;

9 ויבכו ויספדו עליה מלכי ארץ אשר זנו והתענגו עמה בראתם את עשן
שרפתה:

10 Estando de longe pelo temor do seu tormento, dizendo: Ai! ai
daquela grande Babilónia, aquela forte cidade! Pois numa hora
veio o seu juízo.

10 ומרחוק יעמדו מפני אימת ענויה ואמרו אוי אוי לך בבל העיר הגדולה
העיר החזקה כי בשעה אחת בא משפטך:

11 E sobre ela choram e lamentam os mercadores da terra;
Porque ninguém mais compra as suas mercadorias:

11 וסחרי הארץ בכים ומתאבלים עליה כי עתה לא יקנה עוד איש את
משא אניותם:

12 Mercadorias de ouro, e de prata, e de pedras preciosas, e de
pérolas, e de linho fino, e de púrpura, e de seda, e de escarlata; e

toda a madeira odorífera, e todo o vaso de marfim. e todo o vaso de madeira preciosíssima, de bronze e de ferro, e de mármore;

12 את משא זהב וכסף ואבן יקרה ופנינים ובוץ וארגמן ומשי ושני וכל עצי בשם וכל כלי שנהבים וכל כלי עץ יקר וכלי נחשת וברזל ושיש:

13 E cinamomo, e amomo, e perfume, e mirra, e incenso, e vinho, e azeite, e flor de farinha, e trigo, e cavalgaduras, e ovelhas; e mercadorias de cavalos, e de carros, e de corpos e de almas de homens.

13 וקנמון וקטרת סמים ומר ולבונה ויין ושמן וסלת וחטים ומקנה וצאן וסוסים ומרכבות וגויות ונפש אדם:

14 E o fruto do desejo da tua alma foi-se de ti; e todas as coisas gostosas e excelentes se foram de ti, e não mais as acharás.

14 והמגדים מחמד נפשך אזלו ממך וכל שמן ומצהיר אבד ממך ולא תמצאם עוד:

15 Os mercadores dessas coisas, que com elas se enriqueceram, estarão de longe, pelo teor do seu tormento, chorando, e lamentando,

15 ורכליהם אשר העשירו ממנה יעמדו מרחוק מפני אימת ענויה ובכו והתאבלו:

16 E dizendo: Ai, ai daquela grande cidade! que estava vestida de linho fino, de púrpura, de escarlata; e adornada com ouro e pedras preciosas e pérolas! Porque numa hora foram assoladas tantas riquezas.

16 ואמרו אוי אוי העיר הגדולה המכסה בשש וארגמן ושני ומכללה בזהב ואבן יקרה ופנינים כי בשעה אחת החרב עשר גדול כזה:

17 E todo o piloto, e todo o que navega em naus, e todo o marinheiro, e todos os que negoceiam no mar se puseram de longe;

17 וכל חבל וכל בעל מעברת והמלחים וכל עשי מלאכה בים עמדו מרחוק:

18 E, vendo o fumo do seu incêndio, clamaram, dizendo: Que cidade é semelhante a esta grande cidade?

18 ויצעקו בראתם עשן שרפתה לאמר מי בערים כעיר הגדולה:

19 E lançaram pó sobre as suas cabeças, e clamaram, chorando, e lamentando, e dizendo: Ai, ai daquela grande cidade! Na qual todos os que tinham naus no mar se enriqueceram em razão da sua opulência: porque numa hora foi assolada.

19 ויזרקו עפר על ראשיהם ויצעקו בכה וספוד לאמר אוי אוי העיר הגדולה אשר בה העשירו מהונה כל אשר להם אניות בים כי בשעה אחת החרבה:

20 Alegra-te sobre ela, ó céu, e vós, santos apóstolos e profetas; porque já Deus julgou a vossa causa quanto a ela.

20 רנו עליה השמים והשליחים הקדשים והנביאים כי שפט אלהים את משפטכם ממנה:

21 E um forte anjo levantou uma pedra como uma grande mó, e lançou-a no mar, dizendo: Com igual ímpeto será lançada Babilónia, aquela grande cidade, e não será jamais achada.

21 וישא מלאך נורא אבן גדולה כפלח רכב וישליכה אל תוך הים לאמר ככה תשלך במערצה בבל העיר הגדולה ולא תמצא עוד:

22 E em ti não se ouvirá mais a voz de harpistas, e de músicos, e de flautistas, e de trombeteiros, e nenhum artífice de arte

alguma se achará mais em ti; e ruído de mó em ti se não ouvirá mais;

22 וקול המנגנים בכנור והמזמרים ומחללים בחלילים ומחצרים
בחצצרות בל ישמע עוד בתוכך וכל חרש וחשב בל ימצא בך עוד וקול רחים
בל ישמע עוד בקרבך:

23 E luz de candeia não mais luzirá em ti, a voz de esposo e de esposa não mais em ti se ouvirá; porque os teus mercadores eram os grandes da terra; porque todas as nações foram enganadas pelas tuas feitiçarias.

23 ואור נר לא יאיר לך עוד וקול חתן וקול כלה לא ישמע בך עוד כי כנעניך
היו נכבדי ארץ ובכשפיך תעו כל הגוים:

24 E nela se achou o sangue dos profetas, e dos santos, e de todos os que foram mortos na terra.

24 ובה נמצא דם הנביאים והקדשים וכל הרוגי ארץ:

Apocalipse 19

1 E DEPOIS destas coisas, ouvi no céu como que uma grande voz de uma grande multidão, que dizia: Aleluia: Salvação, e glória, e honra, e poder pertencem ao Senhor nosso Deus;

1 אחרי כן שמעתי קול גדול כקול המון רב בשמים האמרים הללויה
הישועה והכבוד והעז ליהוה אלהינו:

2 Porque verdadeiros e justos são os seus juízos, pois julgou a grande prostituta, que havia corrompido a terra com a sua prostituição, e das mãos dela vingou o sangue dos seus servos.

2 כי אמת וישר משפטיו כי שפט את הזונה הגדולה אשר השחיתה את
הארץ בתזנתה וידרש מידה טאת דם עבדיו:

3 E outra vez disseram: Aleluia. E o fumo dela sobe para todo o sempre.

3 וישנו ויאמרו הללויה ועשנה יעלה לעולמי עולמים:

4 E os vinte e quatro anciãos, e os quatro animais, prostraram-se e adoraram a Deus, assentado no trono, dizendo: Amen, Aleluia.

4 ועשרים וארבעה הזקנים וארבע החיות נפלו על פניהם וישתחוו לאלהים הישב על הכסא ויאמרו אמן הללויה:

5 E saiu uma voz do trono, que dizia: Louvai o nosso Deus, vós, todos os seus servos, e vós que o temeis, assim pequenos como grandes.

5 וקול יוצא מן הכסא ויאמר הללו את אלהינו כל עבדיו ויראיו הקטנים עם הגדולים:

6 E ouvi como que a voz de uma grande multidão, e como que a voz de muitas águas e como que a voz de grandes trovões, que dizia: Aleluia: pois já o Senhor Deus Todo-Poderoso reina.

6 ואשמע כקול המון רב וכקול מים רבים וכקול רעמים חזקים ויאמרו הללויה כי מלך אלהינו יהוה צבאות:

7 Regozijemo-nos, e alegremo-nos, e demos-lhe glória; porque vindas são as bodas do Cordeiro, e já a sua esposa se aprontou.

7 נשמחה ונגילה ונתנה לו הכבוד כי באה חתנת השה ואשתו התקדשה:

8 E foi-lhe dado que se vestisse de linho fino, puro e resplandecente; porque o linho fino são as justiças dos santos.

8 וינתן לה ללבש בוץ טהור וצח כי הבוץ הוא צדקות הקדשים:

9 E disse-me: Escreve: Bem-aventurados aqueles que são chamados à ceia das bodas do Cordeiro. E disse-me: Estas são as verdadeiras palavras de Deus.

9 ויאמר אלי כתב אשרי הקרואים אל משתה חתנת השה ויאמר אלי אלה הדברים אמת הם דברי אלהים:

10 E eu lancei-me a seus pés para o adorar; mas ele disse-me: Olha não faças tal: sou teu conservo, e de teus irmãos, que têm o testemunho de Jesus: adora a Deus; porque o testemunho de Jesus é o espirito de profecia.

10 ואפל לפני רגליו להשתחות לו ויאמר אלי ראה אל תעשה זאת עבד כמוך אנכי וחבר לך ולאחיך אשר להם עדות ישוע השתחוה לאלהים כי עדות ישוע היא רוח הנבואה:

11 E vi o céu aberto, e eis um cavalo branco; e o que estava assentado sobre ele chama-se Fiel e Verdadeiro; e julga e peleja com justiça.

11 וארא את השמים נפתחים והנה סוס לבן והרכב עליו נקרא נאמן ואמתי ובצדק הוא שפט ולחם:

12 E os seus olhos eram como chama de fogo; e sobre a sua cabeça havia muitos diademas; e tinha um nome escrito, que ninguém sabia senão ele mesmo.

12 ועיניו כלבת אש ועטרות הרבה על ראשו ויש לו שם כתוב אשר לא ידע איש כי אם הוא לבדו:

13 E estava vestido de uma veste salpicada de sangue; e o nome pelo qual se chama é a Palavra de Deus.

13 והוא לבוש בלבוש מאדם בדם ושמו נקרא דבר האלהים:

14 E seguiam-no os exércitos no céu em cavalos brancos, e vestes de linho fino, branco e puro.

14 וצבאות השמים יצאים אחריו על סוסים לבנים מלבשים בגדי בוץ לבן וטהור:

15 E da sua boca saía uma aguda espada, para ferir com ela as nações; e ele as regerá com vara de ferro; e ele mesmo é o que pisa o lagar do vinho do furor e da ira do Deus Todo-Poderoso.

15 ומפיו יצאת חרב חדה להכות בה את הגוים והוא ירעם בשבט ברזל והוא דרך פורת יין חמת אף אלהי הצבאות:

16 E no vestido e na sua coxa tem escrito este nome: Rei dos reis, e Senhor dos senhores,

16 ועל בגדו ועל ירכו כתוב שם מלך המלכים ואדני האדנים:

17 E vi um anjo, que estava no sol, e clamou com grande voz, dizendo a todas as aves que voavam pelo meio do céu: Vinde, e ajuntai-vos à ceia do grande Deus;

17 וארא מלאך אחד עמד בשמש ויצעק בקול גדול ויאמר אל צפור כל כנף אשר תעוף במרום הרקיע באו והאספו על זבח האלהים הגדול:

18 Para que comais a carne dos reis, e a carne dos tributos, e a carne dos fortes, e a carne dos cavalos e dos que sobre eles se assentam; e a carne de todos os homens, livres e servos, pequenos e grandes.

18 ואכלתם בשר מלכים ובשר שרי אלפים ובשר גבורים ובשר סוסים ורכביהם ובשר כל בני חורים ועבדים הקטנים עם הגדולים:

19 E vi a besta, e os reis da terra, e os seus exércitos reunidos, para fazerem guerra àquele que estava assentado sobre o cavalo, e ao seu exército.

19 וארא את החיה ומלכי הארץ ואגפיהם נקהלים לעשות מלחמה עם הרכב על הסוס ובצבאו:

20 E a besta foi presa, e com ela o falso profeta, que diante dela fizera os sinais, com que enganou os que receberam o sinal da besta, e adoraram a sua imagem. Estes dois foram lançados vivos no ardente lago de fogo e de enxofre.

20 ותתפש החיה ונביא השקר אתה אשר עשה האותות לפניה אשר הדיח בהן את נשאי תו החיה והמשתחוים לצלמה וחיים השלכו שניהם באגם האש הבער בגפרית:

21 E os demais foram mortos com a espada que saía da boca do que estava assentado sobre o cavalo, e todas as aves se fartaram das suas carnes.

21 והנשארית נהרגו בחרב היוצאת מפי הרכב על הסוס וכל העוף שבעו מבשרם:

Apocalipse 20

1 E VI descer do céu um anjo, que tinha a chave do abismo, e uma grande cadeia na sua mão.

1 וארא מלאך יורד מן השמים ובידו מפתח התהום וכבל גדול:

2 Ele prendeu o dragão, a antiga serpente, que é o Diabo e Satanás, e amarrou-o por mil anos.

2 ויתפש את התנין את הנחש הקדמוני הוא המלשין והוא השטן ויאסרהו לאלף שנים:

3 E lançou-o no abismo, e ali o encerrou, e pôs selo sobre ele, para que mais não engane as nações, até que os mil anos se acabem. E depois importa que seja solto por um pouco de tempo.

3 וישליכהו בתהום ויסגר בעדו ויחתם עליו למען לא ידיח עוד את הגוים עד כלות אלף השנים ואחרי כן יתר לזמן מצער:

4 E vi tronos; e assentaram-se sobre eles, e foi-lhes dado o poder de julgar; e vi as almas daqueles que foram degolados pelo testemunho de Jesus, e pela palavra de Deus, e que não adoraram a besta, nem a sua imagem, e não receberam o sinal em suas testas nem em suas mãos; e viveram e reinaram com Cristo durante mil anos.

4 וארא כסאות וישבו עליהם והמשפט נתן בידם ונפשות ההרוגים על עדות ישוע ועל דבר האלהים ואשר לא השתחוו לחיה ולצלמה ולא קבלו את תוה על מצחותם ועל ידם ויקומו ויחיו וימלכו עם המשיח אלף שנים:

5 Mas os outros mortos não reviveram, até que os mil anos se acabaram. Esta é a primeira ressurreição.

5 ושאר המתים לא קמו לחיים עד כלות אלף השנים זאת היא התחיה הראשונה:

6 Bem-aventurado e santo aquele que tem parte na primeira ressurreição: sobre este não tem poder a segunda morte; mas serão sacerdotes de Deus e de Cristo, e reinarão com ele mil anos.

6 אשרי האיש וקדוש הוא אשר חלקו לקום בתחיה הראשונה באלה לא ישלט המות השני כי אם יהיו כהנים לאלהים ולמשיחו וימלכו אתו אלף שנים:

7 E, acabando-se os mil anos, Satanás será solto da sua prisão,

7 ואחרי כלות אלף השנים יתר השטן מבית משמרו:

8 E sairá a enganar as nações que estão sobre os quatro cantos da terra, Gog e Magog, cujo número é como a areia do mar, para as ajuntar em batalha.

8 ויצא להדיח את הגוים בארבע כנפות הארץ את גוג ומגוג ולקבצם למלחמה אשר מספרם כחול הים:

9 E subiram sobre a largura da terra, e cercaram o arraial dos
santos e a cidade amada; mas desceu fogo do céu, e os devorou.

9 ויעלו על מרחבי ארץ ויסבו את מחנה הקדשים ואת העיר החביבה ותרד
אש מאת האלהים מן השמים ותאכל אתם:

10 E o diabo, que os enganava, foi lançado no lago de fogo e
enxofre, onde está a besta e o falso profeta; e de dia e de noite
serão atormentados para todo o sempre.

10 והשטן אשר הדיחם השלך באגם אש וגפרית אשר שם גם החיה ונביא
השקר ויסרו יומם ולילה לעולמי עולמים:

11 E vi um grande trono branco, e o que estava assentado sobre
ele, de cuja presença fugiu a terra e o céu; e não se achou lugar
para ele.

11 וארא כסא לבן וגדול ואת הישב עליו אשר מפניו נסו ארץ ושמים ולא
נמצא להם מקום:

12 E vi os mortos, grandes e pequenos, que estavam diante do
trono, e abriram-se os livros; e abriu-se outro livro, que é o da
vida: e os mortos foram julgados pelas coisas que estavam
escritas nos livros, segundo as suas obras.

12 וארא את המתים הקטנים עם הגדלים עמדים לפני הכסא וספרים
נפתחים ויפתח ספר אחר אשר הוא ספר החיים וישפטו המתים על פי
הכתוב בספרים כמעשיהם:

13 E deu o mar os mortos que nele havia; e a morte e o inferno
deram os mortos que neles havia; e foram julgados cada um
segundo as suas obras.

13 ויתן הים את מתיו והמות והשאול נתנו את מתיהם וישפטו איש איש
כמעשיהם:

14 E a morte e o inferno foram lançados no lago de fogo: esta é a segunda morte.

14 והמות והשאול השלכו באגם האש והוא המות השני:

15 E aquele que não foi achado escrito no livro da vida foi lançado no lago de fogo.

15 וכל איש אשר לא נמצא כתוב בספר החיים השלך באגם האש:

Apocalipse 21

1 E VI um novo céu, e uma nova terra. Porque já o primeiro céu e a primeira terra passaram, e o mar já não existe.

1 וארא שמים חדשים וארץ חדשה כי השמים הראשנים והארץ הראשונה עברו והים איננו עוד:

2 E eu, João, vi a santa cidade, a nova Jerusalém, que de Deus descia do céu, adereçada como uma esposa ataviada para o seu marido.

2 וארא את העיר הקדושה ירושלים החדשה ירדת מאת האלהים מן השמים נכונה ככלה המקשטת לבעלה:

3 E ouvi uma grande voz do céu, que dizia: Eis aqui o tabernáculo de Deus com os homens, pois com eles habitará, e eles serão o seu povo, e o mesmo Deus estará com eles, e será o seu Deus.

3 ואשמע קול גדול מן השמים לאמר הנה משכן אלהים עם בני האדם ושכן בתוכם והמה יהיו לו לעם והוא האלהים יהיה אתם אלהיהם:

4 E Deus limpará de seus olhos toda a lágrima; e não haverá mais morte, nem pranto, nem clamor, nem dor; porque já as primeiras coisas são passadas.

4 ומחה אלהים כל דמעה מעיניהם והמות לא יהיה עוד וגם אבל וזעקה וכאב לא יהיה עוד כי הראשנות עברו:

5 E o que estava assentado sobre o trono disse: Eis que faço novas todas as coisas. E disse-me: Escreve; porque estas palavras são verdadeiras e fiéis.

5 ויאמר הישב על הכסא הנני עשה הכל חדש ויאמר אלי כתב כי הדברים האלה אמתים ונאמנים הם:

6 E disse-me mais: Está cumprido Eu sou o Alfa e o Omega, o princípio e o fim. A quem quer que tiver sede, de graça lhe darei da fonte da água da vida.

6 ויאמר אלי היה נהיתה אני האלף והתו הראש והסוף אני אתן לצמא ממעין מים חיים חנם:

7 Quem vencer, herdará todas as coisas e eu serei seu Deus, e ele será meu filho.

7 המנצח יירש הכל ואני אהיה לו לאלהים והוא יהיה לי לבן:

8 Mas, quanto aos tímidos, e aos incrédulos, e aos abomináveis, e aos homicidas, e aos devassos, e aos feiticeiros, e aos idólatras e a todos os mentirosos, a sua parte será no lago que arde com fogo e enxofre; o que é a segunda morte.

8 אבל רכי הלב ואשר אינם מאמינים והמגאלים והמרצחים והזנים והמכשפים ועבדי האלילים וכל המכזבים חלקם יהיה באגם הבער באש וגפרית אשר הוא המות השני:

9 E veio um dos sete anjos que tinham as sete taças cheias das últimas sete pragas, e falou comigo, dizendo: Vem, mostrar-te-ei a esposa, a mulher do Cordeiro.

9 ויבא אלי אחד משבעת המלאכים הנשאים שבע הקערות המלאות שבע המכות האחרנות וידבר אלי לאמר בא ואראך את הכלה אשת השה:

10 E levou-me em espírito a um grande e alto monte, e mostrou-me a grande cidade, a santa Jerusalém, que de Deus descia do céu.

10 ויוליכני ברוח על הר גדול וגבה ויראני העיר הגדולה ירושלים הקדושה ירדת מן השמים מאת האלהים:

11 E tinha a glória de Deus; e a sua luz era semelhante a uma pedra preciosíssima, como a pedra de jaspe, como o cristal resplandecente.

11 ויש לה כבוד אלהים ואור נגהה כאבן יקרה מאד כאבן ישפה המבהקת כעין הקרח:

12 E tinha um grande e alto muro com doze portas, e nas portas doze anjos, e nomes escritos sobre elas, que são os nomes das doze tribos de Israel.

12 ויש לה חומה גדולה וגבהה ושנים עשר שערים לה ועל השערים שנים עשר מלאכים ושמות כתובים עליהם אשר הם שמות שנים עשר שבטי בני ישראל:

13 Da banda do levante tinha três portas, da banda do norte três portas, da banda do sul três portas, da banda do poente três portas.

13 שערים שלשה ממזרח שערים שלשה מצפון שערים שלשה מנגב ושערים שלשה ממערב:

14 E o muro da cidade tinha doze fundamentos, e neles os nomes dos doze apóstolos do Cordeiro.

14 ולחומת העיר שנים עשר מוסדות ועליהם שנים עשר שמות לשנים עשר שליחי השה:

15 E aquele que falava comigo tinha uma cana de ouro, para medir a cidade e as suas portas, e o seu muro.

15 וביד המדבר אלי היה קנה זהב למד בו את העיר ואת שעריה ואת חומתה:

16 E a cidade estava situada em quadrado; e o seu comprimento era tanto como a sua largura. E mediu a cidade com a cana até doze mil estádios: e o seu comprimento, largura e altura eram iguais.

16 ומושב העיר מרבע וארכה כרחבה וימד את העיר בקנה המדה שנים עשר אלף ריס ארכה ורחבה וקומתה שוים המה:

17 E mediu o seu muro, de cento e quarenta e quatro côvados, conforme à medida de homem, que é a de um anjo.

17 וימד את חומתה על מאה וארבעים וארבע אמות במדת איש אשר היא מדת המלאך:

18 E a fábrica do seu muro era de jaspe, e a cidade de ouro puro, semelhante a vidro puro.

18 ובנין חומתה אבן ישפה והעיר זהב מופז דומה לזכוכית זכה:

19 E os fundamentos do muro da cidade estavam adornados de toda a pedra preciosa. O primeiro fundamento era jaspe; o segundo, safira; o terceiro, calcedónia; o quarto, esmeralda;

19 ומוסדות חומת העיר מרבצות בכל אבני חפץ המוסד הראשון ישפה השני ספיר השלישי שבו הרביעי ברקת:

20 O quinto, sardónica; o sexto, sárdio; o sétimo, crisólito; o oitavo, berilo; o nono, topázio; o décimo, crisópraso; o undécimo, jacinto; o duodécimo; ametista.

20 החמישי יהלם הששי אדם השביעי תרשיש השמיני שהם התשיעי פטדה העשירי נפך אחד העשר לשם שנים העשר אחלמה:

21 E as doze portas eram doze pérolas: cada uma das portas era uma pérola; e a praça da cidade de ouro puro, como vidro transparente,

21 ושנים עשר השערים הם שתים עשרה מרגליות כל שער ושער מרגלית אחת ורחוב העיר זהב מופז כזכוכית בהירה:

22 E nela não vi templo, porque o seu templo é o Senhor Deus Todo-Poderoso, e o Cordeiro.

22 והיכל לא ראיתי בה כי יהוה אלהים צבאות היכלה הוא והשה:

23 E a cidade não necessita de sol nem de lua, para que nela resplandeça, porque a glória de Deus a tem alumiado, e o Cordeiro é a sua lâmpada.

23 והעיר איננה צריכה לאור השמש ולנגה הירח כי כבוד אלהים האיר לה ונרה הוא השה:

24 E as nações andarão à sua luz; e os reis da terra trarão para ela a sua glória e honra.

24 והגוים ילכו לאורה ומלכי ארץ מביאים כבודם ותפארתם אליה:

25 E as suas portas não se fecharão de dia, porque ali não haverá noite.

25 ושעריה יומם לא יסגרו כי לילה לא יהיה שם:

26 E a ela trarão a glória e honra das nações.

26 והביאו בה כבוד הגוים ותפארתם:

27 E não entrará nela coisa alguma que contamine, e cometa abominação e mentira; mas só os que estão inscritos no livro da vida do Cordeiro.

27 ולא יבוא בה כל טמא ועשה תועבה ושקר כי אם הכתובים בספר החיים של השה:

Apocalipse 22

1 E mostrou-me o rio puro da água da vida, claro como cristal, que procedia do trono de Deus e do Cordeiro.
הוּא הֶרְאָה לִי נְהַר מַיִם חַיִּים, מַבְהִיק כִּבְדֹלַח, יוֹצֵא מִכִּסֵּא הָאֱלֹהִים וְהַשֶּׂה.
2 No meio da sua praça, e de um e de outro lado do rio, estava a árvore da vida, que produz doze frutos, dando seu fruto de mês em mês; e as folhas da árvore são para a saúde das nações.
בְּאֶמְצַע רְחוֹב הָעִיר וְעַל שְׂפַת הַנָּהָר מִזֶּה וּמִזֶּה - עֵץ חַיִּים עוֹשֶׂה פֵּרוֹת שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה פְּעָמִים, בְּתִתּוֹ בְּכָל חֹדֶשׁ וְחֹדֶשׁ אֶת פִּרְיוֹ, וַעֲלֵה הָעֵץ לְמַרְפֵּא הַגּוֹיִם.
3 E ali nunca mais haverá maldição contra alguém; e nela estará o trono de Deus e do Cordeiro, e os seus servos o servirão.
שׁוּם קְלָלָה לֹא תִּהְיֶה עוֹד. כִּסֵּא אֱלֹהִים וְהַשֶּׂה יִהְיֶה בָּהּ וַעֲבָדָיו יְשָׁרְתוּהוּ.
4 E verão o seu rosto, e nas suas testas estará o seu nome.
הֵם יִרְאוּ אֶת פָּנָיו, וּשְׁמוֹ עַל מִצְחוֹתָם.הֵם יִרְאוּ אֶת פָּנָיו, וּשְׁמוֹ עַל מִצְחוֹתָם.
5 E ali não haverá mais noite, e não necessitarão de lâmpada nem de luz do sol, porque o Senhor Deus os ilumina; e reinarão para todo o sempre.
וְלַיְלָה לֹא יִהְיֶה עוֹד וְלֹא יִצְטָרְכוּ לְאוֹר מְנוֹרָה וּלְאוֹר שֶׁמֶשׁ, כִּי יהוה אֱלֹהִים יָאִיר עֲלֵיהֶם וְיִמְלְכוּ לְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים.
6 E disse-me: Estas palavras são fiéis e verdadeiras; e o Senhor, o Deus dos santos profetas, enviou o seu anjo, para mostrar aos seus servos as coisas que em breve hão de acontecer.
עוֹד אָמַר אֵלַי: "הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה נֶאֱמָנִים וַאֲמִתִּיִּים וַיהוה אֱלֹהֵי רוּחוֹת הַנְּבִיאִים שָׁלַח אֶת מַלְאָכוֹ לְהַרְאוֹת לַעֲבָדָיו אֶת אֲשֶׁר צָרִיךְ לִהְיוֹת בִּמְהֵרָה."
7 Eis que presto venho: Bem-aventurado aquele que guarda as palavras da profecia deste livro.
הִנְנִי בָּא מַהֵר. אַשְׁרֵי הַשּׁוֹמֵר אֶת דִּבְרֵי הַנְּבוּאָה שֶׁל הַסֵּפֶר הַזֶּה.""
8 E eu, João, sou aquele que vi e ouvi estas coisas. E, havendo-as

ouvido e visto, prostrei-me aos pés do anjo que mas mostrava para o adorar.
וַאֲנִי, יוֹחָנָן, הָרוֹאֶה וְשׁוֹמֵעַ אֶת אֵלֶּה. וְכַאֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי וְרָאִיתִי, נָפַלְתִּי לְהִשְׁתַּחֲווֹת לְרַגְלֵי הַמַּלְאָךְ אֲשֶׁר הִרְאַנִי אֶת אֵלֶּה.
9 E disse-me: Olha, não faças tal; porque eu sou conservo teu e de teus irmãos, os profetas, e dos que guardam as palavras deste livro. Adora a Deus.
אָמַר אֵלַי: "רְאֵה, אַל־נָא; עֶבֶד־חָבֵר אֲנִי לְךָ וּלְאַחֶיךָ הַנְּבִיאִים וְלַשּׁוֹמְרִים אֶת דִּבְרֵי הַסֵּפֶר הַזֶּה. לֵאלֹהִים תִּשְׁתַּחֲוֶה!"
10 E disse-me: Não seles as palavras da profecia deste livro; porque próximo está o tempo.
עוֹד אָמַר אֵלַי: "אַל תַּחְתֹּם אֶת דִּבְרֵי הַנְּבוּאָה שֶׁל הַסֵּפֶר הַזֶּה, כִּי קָרוֹב הַמּוֹעֵד.
11 Quem é injusto, seja injusto ainda; e quem é sujo, seja sujo ainda; e quem é justo, seja justificado ainda; e quem é santo, seja santificado ainda.
הַמְעַוֵּל - שֶׁיּוֹסִיף לַעֲשׂוֹת עָוֶל; הַטָּמֵא - שֶׁיִּטָּמֵא עוֹד; הַצַּדִּיק - שֶׁיִּצָּדֵק עוֹד; הַקָּדוֹשׁ - שֶׁיִּתְקַדֵּשׁ עוֹד."
12 E, eis que cedo venho, e o meu galardão está comigo, para dar a cada um segundo a sua obra.
הִנְנִי בָּא מַהֵר וְאִתִּי הַשָּׂכָר לְשַׁלֵּם לְכָל אִישׁ כְּמַעֲשֵׂהוּ."
13 Eu sou o Alfa e o Ômega, o princípio e o fim, o primeiro e o derradeiro.
אֲנִי הָאָלֶף אַף אֲנִי הַתָּו, הָרִאשׁוֹן אַף הָאַחֲרוֹן, הָרֵאשִׁית וְהַתַּכְלִית."
14 Bem-aventurados aqueles que guardam os seus mandamentos, para que tenham direito à árvore da vida, e possam entrar na cidade pelas portas.
אַשְׁרֵי הַמְכַבְּסִים אֶת גְּלִימוֹתֵיהֶם, לְמַעַן תִּהְיֶה לָהֶם זְכוּת עַל עֵץ הַחַיִּים וְיִכָּנְסוּ הָעִירָה דֶּרֶךְ הַשְּׁעָרִים.
15 Mas, ficarão de fora os cães e os feiticeiros, e os que se prostituem, e os homicidas, e os idólatras, e qualquer que ama e comete a mentira.
בַּחוּץ יִהְיוּ הַכְּלָבִים וְהַמְכַשְּׁפִים, הַזּוֹנִים וְהַמְרַצְּחִים, עוֹבְדֵי אֱלִילִים וְכָל

אוֹהֵב שֶׁקֶר וְעוֹשֵׂהוּ.
16 Eu, Jesus, enviei o meu anjo, para vos testificar estas coisas nas igrejas. Eu sou a raiz e a geração de Davi, a resplandecente estrela da manhã.
"אֲנִי יֵשׁוּעַ שָׁלַחְתִּי אֶת מַלְאָכִי לְהָעִיד לָכֶם אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בַּקְּהִלּוֹת.
"אָנֹכִי שֹׁרֶשׁ דָּוִד וְצֶאֱצָאוֹ, כּוֹכַב נֹגַהּ הַשַּׁחַר.
17 E o Espírito e a esposa dizem: Vem. E quem ouve, diga: Vem. E quem tem sede, venha; e quem quiser, tome de graça da água da vida.
הָרוּחַ וְהַכַּלָּה אוֹמְרִים: "בּוֹא!", וְהַשּׁוֹמֵעַ יֹאמַר נָא "בּוֹא!"; הַצָּמֵא יָבוֹא נָא, וְהֶחָפֵץ יִקַּח נָא מַיִם חַיִּים חִנָּם.
18 Porque eu testifico a todo aquele que ouvir as palavras da profecia deste livro que, se alguém lhes acrescentar alguma coisa, Deus fará vir sobre ele as pragas que estão escritas neste livro;
אָנֹכִי מֵעִיד בְּכָל מִי שֶׁשּׁוֹמֵעַ אֶת דִּבְרֵי נְבוּאַת הַסֵּפֶר הַזֶּה: אִישׁ אִם יוֹסִיף עֲלֵיהֶם, יוֹסִיף עָלָיו אֱלֹהִים אֶת הַמַּכּוֹת הַכְּתוּבוֹת בַּסֵּפֶר הַזֶּה.
19 E, se alguém tirar quaisquer palavras do livro desta profecia, Deus tirará a sua parte do livro da vida, e da cidade santa, e das coisas que estão escritas neste livro.
וְאִישׁ אִם יִגְרַע מִדִּבְרֵי סֵפֶר הַנְּבוּאָה הַזֹּאת, יִגְרַע הָאֱלֹהִים אֶת חֶלְקוֹ מֵעֵץ הַחַיִּים וּמֵעִיר הַקֹּדֶשׁ, מִן הַדְּבָרִים הַכְּתוּבִים בַּסֵּפֶר הַזֶּה.
20 Aquele que testifica estas coisas diz: Certamente cedo venho. Amém. Ora vem, Senhor Jesus.
הַמֵּעִיד אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אוֹמֵר: "אָכֵן, אֲנִי בָּא מַהֵר." אָמֵן. בּוֹא נָא הָאָדוֹן יֵשׁוּעַ.
21 A graça de nosso Senhor Jesus Cristo seja com todos vós. Amém.
חֶסֶד הָאָדוֹן יֵשׁוּעַ עִם כָּל הַקְּדוֹשִׁים. אָמֵן.

Bíblia
Sagrada

Interlinear
Português - Hebraico